

સોથ ગૂજરાતી

જોડણીકોશ

“હવે પછી કોઈને સ્વેચ્છાએ જોડણી કરવાનો અધિકાર નથી.”
-ગાંધીજી

નવજીવન પ્રકાશન મંદિર
અમદાવાદ

સોથ ગૂજરાતી

જોડણીકોશ

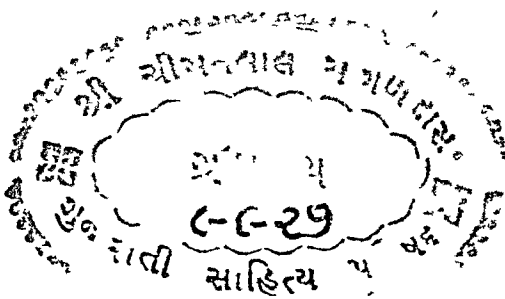
“હવે પછી કોઈને સ્વેચ્છાએ જોડણી કરવાનો અધિકાર નથી.”
-ગાંધીજી

નવજીવન પ્રકાશન મંદિર
અમદાવાદ

मुद्रक अने प्रकाशक
जवणुज आळामार्ग हेसाई
नवजवन मुद्रणालय, काणुपुर, अमदावाद

थोथी आवृत्ति, सने १९४९, १०,०००
(सुधारावधारा साथे)

“દરેક માણસને જેમ સૂઝે છે તેમ શબ્દને શુદ્ધ કે અપભ્રંશ ઠોષી બેસાડે છે, અને પછી તે પ્રમાણે વિપરીત જોડણીઓના વરસાદ નિશાળોમાં વરસી રહે છે. તેઓના એમાં કાંઈ ઉપાય નથી; એ થયાં જ કરવાનું. અને તેમાં તેઓના કાંઈ વાંક નથી. ખરેખરું તો, એ નિયમો બંધાયા તે વખતે, એ નિયમ બાંધનારી કમિટીએ એક ગૂંજરાતી ભાષાના સઘળા શબ્દનો કોશ તૈયાર કરવો જોઈતો હતો, અને તેમાં ઘણી કાળજીથી એ નિયમો પ્રમાણે સઘળા શબ્દોની જોડણી આપવી જોઈતી હતી.”

માર્ચ, ૧૯૭૨

૨૧. નવલરામ

“મારી એ જ ભલામણ છે કે, કોઈ પણ પ્રકારે — પછી પંડિતવર્ગ તરફથી અથવા, ઉત્તમ રીતે તો, શાળાખાતા તરફથી યોગ્ય કમિટી નિર્માઈને — પ્રથમ ઉપર દર્શાવેલી દિશાએ (તે જ એમ નથી કહેતો) સમગ્ર મોટા ધોરણ ઉપર નિયમપદ્ધતિ રચાઈને, એક ઉત્તમ કોશ તે પદ્ધતિને અનુસરતી જોડણીવાળો રચવો જોઈએ.”

૧૯૮૮

૨૧. નરસિંહરાવ લોળાનાથ

ગૂંજરાત વિદ્યાપીઠે જોડણીકોશ તૈયાર કરીને આપણી જોડણીને એકધારી અને વ્યવસ્થિત કરવાનો જે સફળ પ્રયત્ન કર્યો છે, અને જે જોડણીને લેખકો, સામયિકો, પ્રકાશન-સંસ્થાઓ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી તથા ખીજા કેળવણીની સંસ્થાઓ મોટે ભાગે અનુસરી રહી છે, તેને આ સંમેલન આવકાર દે છે, અને પરિષદને સૂચના કરે છે કે :

(૧) એ જોડણી સર્વામાન્ય થાય એવા પગલાં-લે; અને

(૨) વિદ્યાપીઠ તરફથી થનારા તેના પુનઃસંસ્કરણમાં ખોતે તથા ખોતાની માન્ય સંસ્થાઓ પૂરેપૂરો સહકાર આપે.

ઓક્ટોબર, ૧૯૩૬

૧૨મું ગૂંજરાતી સાહિત્ય સંમેલન

“ગૂંજરાતી શબ્દોની સાચી જોડણી વિષે ગૂંજરાતમાં ઘણા વખતથી ચર્ચા ચાલી રહી છે. એને પરિણામે, એ ભાષાના અભ્યાસમાં નડતી મુશ્કેલી દૂર કરવાના હેતુથી, ગૂંજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે સ્વીકારાયેલા અમુક સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘જોડણીકોશ’ નામનો એક શબ્દકોશ પ્રગટ કર્યો છે. આ ‘જોડણીકોશ’માં સ્વીકારાયેલી જોડણીને ગૂંજરાત સાહિત્ય પરિષદ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી તેમ જ ઘણા ખરા ગૂંજરાતી પ્રકાશકો, વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોએ પણ સ્વીકાર કર્યો છે. સર્વત્ર એક જ પ્રકારની જોડણી રહે, તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમાં ચોક્કસાઈ સચવાય, એ હેતુથી મુંબઈ સરકાર એ જરૂરી અને ઇષ્ટ માને છે કે, ‘જોડણીકોશ’માં નક્કી કરેલી સર્વામાન્ય અને એક જ પ્રકારની જોડણી ઇલાકાની શિક્ષણ સંસ્થાઓમાં અનુસરવામાં આવે. આ અનુસાર સરકારે એવો હુકમ બહાર પાડ્યો છે કે, ભવિષ્યમાં ‘જોડણીકોશ’માં નક્કી કરાયેલી જોડણીને અનુસરે એવાં જ પુસ્તકોને પાઠ્યપુસ્તકોની મંજૂર થયેલી યાદીમાં મૂકવામાં આવશે.”

ઈ. સ. ૧૯૪૦

મુંબઈ સરકારના પ્રકાશન ખાતા તરફથી

ચોથી આવૃત્તિ

કોશની આ નવી આવૃત્તિ છેવટે પૂરી કરીને જનતા આગળ રજૂ કરી શકીએ છીએ, તેથી અનેક રીતે આનંદ અને કૃતકૃત્યતા અનુભવાય છે. સૌને ખબર છે કે, આ આવૃત્તિ માટે ગુજરાતને પાંચ છ વરસોથી રાહ જોવી પડી છે. તે માટે અમે ક્ષમા ચાહીએ છીએ. એટલું જ કહેવાનું કે, કેવળ લાચારીને લીધે જ આમ થયું છે. તે લાચારીમાંથી બનતી ત્વરાએ છટ્ટી જઈ નિર્વિચ્છે કોશ તૈયાર કરી આપી શકાયો, તે આનંદની વાત છે.

જોડણીકોશની પ્રવૃત્તિની શરૂઆત હિંદ-સ્વરાજની લડત સાથે અને કહેા કે, તેના જ એક શિક્ષણી અંગ તરીકે થઈ. અને ત્યાર પછી તેની ઉત્તરોત્તર સુધારાતી વધારાતી આવૃત્તિઓ નીકળતી ગઈ; અને તે પણ એ લડતના મહત્વના તબક્કાની સાથેસાથ બહાર પડી, એવા સંજોગો જોવા મળે છે. પૂર્વની આવૃત્તિઓના નિવેદનો પણ સઘરવામાં આવ્યાં છે; તે પરથી જણાશે કે, પહેલી આવૃત્તિનું કામ ઈ. સ. ૧૯૨૮ની બારડોલીની લડતના વાતાવરણમાં ચાલતું હતું. તે આવૃત્તિ વરસની અંદર જ પૂરી થઈ ગઈ. બીજી આવૃત્તિનું કામ ઈ. સ. ૧૯૩૦-૨ની લડત દરમિયાન જ થયું. એ કામ પણ પૂર્ણસ્વરોજનું જ એક કામ છે, એવી સમજ ન હોત, તો તે એવા યુદ્ધકાળમાં ન થઈ શકત. એ આવૃત્તિ પણ ધાર્યા કરતાં વહેલી પૂરી થઈ, અને ત્રીજી આવૃત્તિ કરવાની થઈ. તે તૈયાર થઈ બહાર પડ્યા બાદ પાછું સ્વરાજનું યુદ્ધ શરૂ થયું. અને ત્યાં સુધીમાં તે આવૃત્તિ પણ પૂરી થવા આવી. તેથી ચોથી આ આવૃત્તિ છપાવવાનું હાથ પર લેવું જોઈ એ એમ વિચારતા હતા, ત્યાં ૧૯૪૨ના દિવસો બેઠા અને સેવકોને તે કામમાંથી તે વખત પૂરતો હાથ લઈ લેવો પડ્યો: નવજીવન પ્રેસ સરકારે કબજો કર્યું; સેવકોને પકડી પકડીને જોલમા બેસાડ્યા એ છેવટની મુલતાની આધી ૧૯૪૫ બાદ શમવી શરૂ થઈ, તે બીજી બાબુથી દેશનું સ્વરાજ-યુદ્ધ પણ નવા પાટા પર ચડ્યું. પૂ. ગાંધીજી બહાર આવ્યા; બીજા દેશનેતાઓ બહાર આવ્યા, અને જાત જાતની વિધિઓ અને વાટાઘાટો શરૂ થઈ. ટૂંકમાં સેવકમણ પાછો પુનઃ હરિ. એમ કરી શકે એમ થયું.

આમ પરિસ્થિતિ પસંદાતાં તરત કોશની નવી આવૃત્તિનું કામ ૧૯૪૨થી અટકેલુ ત્યાંથી આગળ ચલાવવામાં આવ્યુ. નવજીવન પ્રેસ પણ પાછું મળ્યુ. પણ કાગળ-નિયમન-ધારો આવ્યો હતો. વડી સરકારની પરવાનગી વગર પ્રેસ પણ ફરી ચાલી ન શકે અને કાંઈ છાપી પણ ન શકાય, એવા ધારા લાગુ થયા હતા છતાં ભાષાના કોશ જેવા નિર્દોષ પુસ્તકને તો કેવી રીતે રોકી શકાય? એટલે આ માટે સરકારી પરવાનગી મળી શકી. અને એમ ૧૯૪૬માં કોશના છાપકામના ગણેશ બેસાડી શકાય એવા સંજોગો મળી રહ્યા, અને ૧૯૪૭થી તેનું કામ ચલાવી શકાય.

એટલે સુધી આવતાં તો સ્વરાજ-જન્મની યાતનાએનો કાળ શરૂ થયો. પાકિસ્તાન, હુલ્લડો, હડતાલો, તંગી, અંકુશો ઇત્યાદિ અનેક મુસીબતોમાં છાપકામ ચલાવવાનું હતું. છેવટે એ બધુ ત્રણ વરસે સાગોપાગ પૂરું થયું, અને તેની જ સાથે હિંદની સ્વરાજયાત્રા સફળ થઈ. આમ લાંબી કથા અહીં એટલા માટે કહી છે કે, તે પરથી વાચક જ્ઞેશે કે, શરૂમાં કહ્યાં તે આનંદ અને કૃતકૃત્યતા શાથી લાગે છે, અને આટલી બધી દીલ્લ થઈ તે કેમ દરગુજર કરવી જોઈએ. અસ્તુ.

ખીજી પણ એક વસ્તુ છે, જેને માટે ક્ષમા માગવી જોઈએ. વાચક જ્ઞેશે કે, આ આવૃત્તિમાં જે કાગળ વપરાયો છે તે રંગે વિવિધ છે અને હલકો પણ છે. એનું કારણુ સ્પષ્ટ છે - યુદ્ધને લઈને આપણા વેપારમાં અને માલમાં જે વિકારો થતા રહ્યા છે, તેનું એ નિદર્શક છે. એમાં કોઈ આરો જ નહોતો. બલકે કોશ છાપવાને માટે સરકાર-ભાવે કાગળ મળતો રહ્યો, એ જ એક મોટી વાત છે. એટલે કાગળને વિષે ખૂબ જાગ્રત રહેતાં છતાં, જે બન્યું છે તે બન્યું છે. અમારી એ ખીજી લાગ્યારીને પણ વાચક સહેજે સમજીને દરગુજર કરશે એવી આશા છે.

નવી આવૃત્તિ

દરેક આવૃત્તિ પેઠે આ આવૃત્તિ પણ સુધારાવધારા સાથે બહાર પડે છે. અને એને પરિણામે, એક રીતે જ્ઞેતાં જોડણીકોશ હવે ભાષાના એક ચાલુ કોશ તરીકે કામચલાઉ પરિપૂર્ણતાએ પહોંચ્યે છે. આ કોશની પહેલી આવૃત્તિ કેવળ શુદ્ધ જોડણી દર્શાવતી શબ્દાવલી જ હતી, અને સાથે તે શબ્દોનો પદ્યચ્છેદ યતાવવામાં આવ્યો હતો. ખીજી આવૃત્તિ કરતી વખતે સહેજે થયું કે, કાંઈ નહિ તો સંઘરેલા શબ્દોના મુખ્ય અર્થો સક્ષેપમાં આપવા જોઈએ. આમ કેવળ જોડણીકોશ તરીકે શરૂ કરેલી પ્રવૃત્તિ ભાષાના એક સારા સમગ્ર કોશ બનવાને માર્ગે વળી. અને શબ્દસંગ્રહમાં

ઉપરાત, તુલનાત્મક સૂચનો પણ મૂકવામાં આવ્યા છે, અને તેમાં મુખ્યત્વે હિંદી અને મરાઠી ભાષાની તુલના નોંધી છે. હિંદી માટે 'શબ્દ-સાગર' અને મરાઠી માટે શ્રી. દાતેનો 'મહારાષ્ટ્ર શબ્દકોશ' મુખ્યત્વે ઉપયોગમાં લીધા છે. ઉર્દૂ ને હિંદુસ્તાની કોશો પણ જરૂર મુજબ વાપર્યા છે; પણ તે મુખ્ય ન હોવાથી તે બંધાનાં નામ અહીં નોંધ્યાં નથી.

કારસી અરબી વ્યુત્પત્તિ માટે ગુ. ૧૦ સો. ના કોશ ઉપરાંત લુગાતે કિશોરી, હિંદુસ્તાની-અંગ્રેજી કોશ વગેરેની જરૂર લાગવાથી તેમનેય વાપરવામાં આવ્યા છે.

એ પણ કહેવું જોઈએ કે, ત્રયોમાં મળી આવેલી ઉપરાત કેટલીક સિદ્ધ જેવી લાગતી વ્યુત્પત્તિ પણ કોશમાં ઉમેરવામાં આવી છે. અને વ્યુત્પત્તિમાં ન્યા શંકાને સ્થાન લાગ્યું છે, ત્યાં પ્રશ્ન દ્વારા તે વ્યક્ત કર્યું છે.

એક મૂળ શબ્દના થડ તળે આવતા શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ બધે અલગ બતાવી નથી, કેમ કે ઘણી જગાએ તે સહેજે દેખાઈ જાય એવી હોય છે. ન્યા જુદી નોંધવા જેવી જરૂર લાગી છે, ત્યાં તે દર્શાવી છે.

આમ, આ આવૃત્તિ માટે એટલું કહી શકાય કે, વ્યુત્પત્તિ આબતમાં થયેલું કામ વિકાસને આગળ પહેલી વાર એકસાથે રજૂ થશે. તે પરથી હવે એ કામ આગળ લઈ શકાય. જે થયું છે તેને વધારે શુદ્ધ કરી શકાય. બંધે, એમ કહેવું જોઈએ કે, હવે આપણે ગુજરાતીમાં વ્યુત્પત્તિ-કોશ ખાસ અલગ કરવા તરફ પણ પ્રયાણ કરવું જોઈએ આ કામને માટે આ આવૃત્તિ કીક ભૂમિકા રજૂ કરી શકશે.

ભાષાઓની તુલનાત્મક નોંધ અંગે અંગાળી, સિંધી, ઇત્યાદિ ભાષાઓ પણ સાથે લેવા જેવી કહેવાય. આ આવૃત્તિમાં જે તુલનાઓ નોંધી છે, તે સંપૂર્ણતયા આપી છે એમ સમજવાનું નથી. પણ કેવળ આ હવે તુલના કરતો શબ્દ-કોશ પણ, વ્યુત્પત્તિના અભ્યાસના વિકાસ અર્થે, જરૂરી તો છે જ. એ કામ પણ ખીલવવા જેવું છે. આ આવૃત્તિમાં તેનો સ્પર્શ મળશે એટલું જ.

શબ્દપ્રયોગો

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગો માટે પણ કામ થયું છે. ઉપલબ્ધ સાધનોમાંથી તેની સામગ્રી લઈ લીધી છે. ઉપરાત ચાલુ ભાષામાંના નહીં સંસ્કૃતપ્રયોગો જે ધ્યાન ઉપર આવ્યા, તે પણ નોંધવામાં આવ્યા છે. આથી કરીને શબ્દપ્રયોગોનો સંગ્રહ પણ આ આવૃત્તિમાં થાય છે એટલો પહેલવહેલો કોશમાં ઊતરે છે, એમ કહી શકાય. એ પૂરેપૂરો છે એમ

હરગિજ નથી. શબ્દોની પેઠે શબ્દપ્રયોગો પણ શિષ્ટ સાહિત્યમાંથી જોળવા જોઈએ. એટલુ જ નહિ, સ્વતંત્ર શબ્દપ્રયોગ-કોશ પણ હવે રચાવો જોઈએ. તે દ્વારા આપણી ભાષાની શક્તિનો આપણને કોઈ નવો જ ખ્યાલ આવે, એવો પૂરો સંભવ છે.

‘શબ્દપ્રયોગ’ કોને કહેવો, કહેવન અને તે ખેમાં શો ફેર, એ બધા પ્રશ્નોની ચર્ચા અહીં કરવાની જરૂર નથી. પરંતુ એટલું નોંધુ કે, કહેવતો સંઘરી નથી; અને જે શબ્દોના યોગથી, તેમના કેવળ શબ્દાર્થથી વિલક્ષણ એવો અર્થ ઉત્પન્ન કરાય છે, તેમને શબ્દપ્રયોગ ગણીને સઘર્યા છે. અમુક શબ્દ સાથે જે અમુક શબ્દને રૂઢિથી વાપરવો જોઈએ, તે પણ નોંધવા પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગનો સંગ્રહ કરવાનું કામ અમને કામ કરનારાઓને બહુ રસિક થઈ પડ્યું હતું. આ કામ પણ આગળ એક ખૂબ જરૂરી સંશોધનની દિશા જોલે છે એમ કહી શકાય.

ઉચ્ચારણુ

આપણી લિપિ રોમન જેવી નથી; તેમાં ધ્વનિને વ્યક્ત કરવા માટે ઘણી સવડ છે. છતાં કેટલાક ધ્વનિ કે શ્રુતિ આપણે લિપિમાં ઉતારી શકતા નથી; તે રૂઢિ પર છોડી ચલાવી લઈએ છીએ. જેમ કે વિવૃત એ, ઓ; હશ્રુતિ, યશ્રુતિ; એ અનુસ્વાર. આ બાબતમાં કેટલાક વિદ્વાનોએ સંકેતોનાં સૂચનો કરેલાં છે, જે વાપરીએ તો કાંઈક મુશ્કેલી ઓછી થાય પરંતુ, સામાન્ય લખનારી આમ પ્રભુ એવી ત્રીણવટની ઝઝટમાં પડે નહી. તેથી જોડણીના નિયમમાં એમને સ્વીકારવામાં આવ્યા નથી, અને તેથી ખાસ મુશ્કેલી નડતી નથી. પણ કોશકારે તે તે ઉચ્ચારણુનાં સ્થાનો જોડણીની સાથોસાથ બતાવવાં જોઈએ વાચક જોશે કે, ત્રીજી આવૃત્તિ વખતે એક પરપ્રાંતી ભાઈએ આવી માગણી પણ કરી હતી. આ આવૃત્તિમાં તે પૂરી કરવામાં આવી છે, અને હશ્રુતિ, યશ્રુતિ, એ અનુસ્વાર, એ ઓ ઉચ્ચારો, તથા અદ્વપ્રયત્ન અકાર (ફકેવુ) પણ સૂચવવામાં આવ્યા છે. તેમને માટે યોજેલા સંકેતો ને સમજૂતી સૂચનાઓમાં તથા સંકેત-સૂચિમાં આપ્યાં છે.

ઉચ્ચારણુ વિષેની આ નોંધ, એક રીતે જોતાં, ગુજરાતી કોશોમાં પહેલી વાર ઊતરે છે. જોકે, નર્મકોશકારે આ વિષે વિસ્તૃત નોંધ લખી, હશ્રુતિ, પહોળા એ, ઓ વગેરે વાળા શબ્દોની યાદી પોતાની પ્રસ્તાવનામાં આપી છે.

ઉચ્ચારણુની આ બાબતમાં પણ શકોને સ્થાન છે એ ઉઘાડુ છે વ્યુત્પત્તિ તેમાં કાંઈક ઉકેલ દર્શાવી શકે. પણ છેવટે તો શિષ્ટ મનાતો ચાલુ

ઉચ્ચાર શો છે તે જ્ઞેવાનું રહે. તેમાં પણ પ્રશ્નને સ્થાન તો રહે. આથી કરીને, આ આખતમાં પણ વિવેક કરવાનો તો ભિન્નો રહે જ છે તેમાં શકાને સ્થાન હોય તો પ્રશ્ન કર્યો છે. કોશની આ નવી આખતમાં પણ પરિપૂર્ણતા સાધવા માટે, તેને જ સ્વતંત્ર રૂપે તપાસવી જોઈએ. એ પણ એક નવું કાર્યક્ષેત્ર બિચરે છે એમ ગણાય.

શબ્દભંડોળ

ભાષાના શબ્દો જ્યાં જ્યાં પડેલા હોય — જૂના નવા સાહિત્યમાં તથા ચાલુ ભાષા તથા તળપટ્ટી બોલીઓમાં — ત્યાં ત્યાં બધેથી વીણી વીણીને સંઘરવા, એ તો કોશનું મુખ્ય કામ અને પ્રયોજન છે. એટલે તે તો સદાનુ ચાલુ કામ જ અમે માન્યુ છે. તેથી એનો સઘરો સારી પેઠે મોટો થયો છે.

ઉપરાંત કેટલાક ભાષાગ્રેમી મિત્રો પણ એમાં મદદ કરે છે. તેમાં ખાસ ઉલ્લેખ શ્રી. રાં વિં પાઠકનો કરવો જોઈએ. એક નિયમપૂર્વક તે, નવા શબ્દો જુએ કે ઉદાહરણ સાથે પોતાના કોશમાં ટાટી રાખે છે; અને દર નવી આવૃત્તિ વખતે કોશ જ અમને મોકલી આપી તે શબ્દો ઉમેરાવી લે છે. આજે ગુજરાતીના અનેક અધ્યાપકો આ પ્રમાણે જો કરે, તો સહેજે કેટલી બધી મદદ થઈ શકે? આ કામ આવી મદદથી જ થઈ શકે એવું છે, એ તો ઉદ્ધાહૃત છે. અધ્યાપકો શબ્દો ઉપરાંત કોશનાં ખીજાં અંગોમાં પણ મુદ્દારાવધારા કરવામાં ખૂબ મદદ કરી શકે. આવી બધી મદદ આવકારપાત્ર થયે એ તો કહેવાનું હોય નહિ; અમે તે માટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અદાજ છે કે શબ્દભંડોળ પોણા લાખની આસપાસ હવે પહોંચ્યું હશે.

જોડણી

જોડણીના નિયમોમાં કશો ફેરફાર કરવાનો હોય નહિ. એક ભૂલ સુધારી લેવામાં આવી છે: નિયમ ૧૦માં 'ચાહ'નાં રૂપોમાં ચહાત, ચહાનો, -તી, -તુ છપાયું છે, તે ચાહત, ચાહતો, -તી, -તુ કરી લીધું છે. પહેલી આવૃત્તિના શબ્દોમાં પણ 'ચાહતુ' વિં કરીને આપ્યું છે, તે પરથી પણ આ ભૂલ હતી એમ સ્પષ્ટ થાય છે.

જોડણી આખતમાં આનદની એક વાત નોંધવાની રહે છે તે એ કે, ઈ. સ. ૧૯૪૦માં મુખર્ષી સરકારે પણ શિક્ષણ તથા પાઠ્યપુસ્તકો માટે જોડણીકોશને માન્ય કર્યો છે. આથી કરીને ૫૦ ગાંધીજીએ લગભગ ૨૫ વર્ષ

હરગિજ નથી. શબ્દોની પેઠે શબ્દપ્રયોગો પણ શિષ્ટ સાહિત્યમાંથી ખોળવા જોઈએ. એટલું જ નહિ, સ્વતંત્ર શબ્દપ્રયોગ-કોશ પણ હવે રચાવો જોઈએ. તે દ્વારા આપણી ભાષાની શક્તિનો આપણને કોઈ નવો જ ખ્યાલ આવે, એવો પૂરો સંભવ છે.

‘શબ્દપ્રયોગ’ કોને કહેવો, કહેવત અને તે બેમાં શો ફેર, એ બંધા પ્રશ્નોની ચર્ચા અહીં કરવાની જરૂર નથી. પરંતુ એટલું નોંધ કે, કહેવતો સંઘરી નથી; અને જે શબ્દોના યોગથી, તેમના કેવળ શબ્દાર્થથી વિલક્ષણ એવો અર્થ ઉત્પન્ન કરાય છે, તેમને શબ્દપ્રયોગ ગણીને સઘર્યા છે. અમુક શબ્દ સાથે જે અમુક શબ્દને રૂઢિથી વાપરવો જોઈએ, તે પણ નોંધવા પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે.

વ્યુત્પત્તિ પેઠે જ શબ્દપ્રયોગનો સંગ્રહ કરવાનું કામ અમને કામ કરનારાઓને બહુ રસિક થઈ પડ્યું હતું. આ કામ પણ આગળ એક ખૂબ જરૂરી સંશોધનની દિશા ખોલે છે એમ કહી શકાય.

ઉચ્ચારણ

આપણી લિપિ રોમન જેવી નથી; તેમાં ધ્વનિને વ્યક્ત કરવા માટે ઘણી સવડ છે. છતાં કેટલાક ધ્વનિ કે શ્રુતિ આપણે લિપિમાં ઉતારી શકતા નથી, તે રૂઢિ પર છોડી ચકાવી લઈએ છીએ. જેમ કે વિવૃત એ, ઓ; હશ્રુતિ, યશ્રુતિ; બે અનુસ્વાર. આ બાબતમાં કેટલાક વિદ્વાનોએ સંકેતોનાં સૂચનો કરેલાં છે, જે વાપરીએ તો કાંઈક મુશ્કેલી ઓછી થાય પરંતુ, સામાન્ય લખનારી-આમ પ્રજા એવી ઝીણવટની ઝઝટમાં પડે નહી. તેથી જોડણીના નિયમમાં એમને સ્વીકારવામાં આવ્યા નથી, અને તેથી ખાસ મુશ્કેલી નડતી નથી. પણ કોશકારે તે તે ઉચ્ચારણનાં સ્થાનો જોડણીની સાથેસાથ ખતાવવા જોઈએ વાચક જોશે કે, ત્રીજી આવૃત્તિ વખતે એક પરપ્રાંતી ભાઈએ આવી માગણી પણ કરી હતી. આ આવૃત્તિમાં તે પૂરી કરવામાં આવી છે, અને હશ્રુતિ, યશ્રુતિ, બે અનુસ્વાર, એ ઓ ઉચ્ચારો, તથા અદ્વપ્રયત્ન અક્ષર (ફેલું) પણ સૂચવવામાં આવ્યા છે. તેમને માટે ચોક્કસ સંકેતો ને સમજૂતી સૂચનાઓમાં તથા સંકેત-સૂચિમાં આપ્યાં છે.

ઉચ્ચારણ વિષેની આ નોંધ, એક રીતે જોતાં, ગુજરાતી કોશોમાં પહેલી વાર જિતરે છે. જોકે, નર્મકોશકારે આ વિષે વિસ્તૃત નોંધ લખી, હશ્રુતિ, પહોળા એ, ઓ વગેરે વાળા શબ્દોની યાદી પોતાની પ્રસ્તાવનામાં આપી છે.

ઉચ્ચારણની આ બાબતમાં પણ શકાને સ્થાન છે એ ઉઘાડું છે વ્યુત્પત્તિ તેમાં કાંઈક ઉકેલ દર્શાવી શકે. પણ છેવટે તો શિષ્ટ મનાતો ચાલુ

ઉચ્ચાર શો છે તે જોવાનું રહે. તેમા પણ પ્રશ્નને સ્થાન તો રહે. આથી કરીને, આ આખતમા પણ વિવેક કરવાનો તો જિજ્ઞો રહે જ છે તેમાં શકાને સ્થાન હોય તો પ્રશ્ન કર્યો છે. કોશની આ નવી આખતમાં પણ પરિપૂર્ણતા સાધવા માટે, તેને જ સ્વતંત્ર રૂપે તપાસવી જોઈએ. એ પણ એક નવું કાર્યક્ષેત્ર ઊઘડે છે એમ ગણાય.

શબ્દલઢોળ

ભાષાના શબ્દો જ્યાં જ્યા પડેલા હોય — જૂના નવા સાહિત્યમાં તથા ચાલુ ભાષા તથા તળપટી ખોલીઓમાં — ત્યાં ત્યાં બધેથી વીણી વીણીને સંઘરવા, એ તો કોશનું મુખ્ય કામ અને પ્રયોજન છે. એટલે તે તો સદાનુ ચાલુ કામ જ અમે માન્યુ છે. તેથી એનો સઘરો સારી પેઢે મોટો થયો છે.

ઉપરાંત કેટલાક ભાષાપ્રેમી મિત્રો પણ એમાં મદદ કરે છે. તેમાં ખાસ ઉદ્દેશ્ય શ્રી. ૨૦ વિં પાઠકનો કરવો જોઈએ. એક નિયમપૂર્વક તે, નવા શબ્દો જુએ કે ઉદાહરણ સાથે પોતાના કોશમાં ટાકી રાખે છે; અને દર નવી આવૃત્તિ વખતે કોશ જ અમને મોકલી આપી તે શબ્દો ઉમેરાવી લે છે. આજે ગુજરાતીના અનેક અધ્યાપકો આ પ્રમાણે જો કરે, તો સહેજે કેટલી બધી મદદ થઈ શકે? આ કામ આવી મદદથી જ થઈ શકે એવું છે, એ તો ઉઘાડું છે. અધ્યાપકો શબ્દો ઉપરાંત કોશનાં ખીજાં અંગોમા પણ સુધારાવધારા કરવામા ખૂબ મદદ કરી શકે. આવી બધી મદદ આવકારપાત્ર થશે એ તો કહેવાનું હોય નહિ; અમે તે માટે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

અ દાજ છે કે શબ્દલ ઢોળ પોણા લાખની આસપાસ હવે પહોચ્યુ હશે.

જોડણી

જોડણીના નિયમોમા કરો દેરકાર કરવાનો હોય નહિ. એક ભૂલ સુધારી લેવામાં આવી છે. નિયમ ૧૦માં 'ચાહ'નાં રૂપોમા ચહાત, ચહાતો, -તી, -તુ છપાયુ છે, તે ચાહત, ચાહતો, -તી, -તુ કરી લીધુ છે. પહેલી આવૃત્તિના શબ્દોમાં પણ 'ચાહતું' વિં કરીને આપ્યુ છે, તે પરથી પણ આ ભૂલ હતી એમ સ્પષ્ટ થાય છે.

જોડણી આખતમાં આનંદની એક વાત નોંધવાની રહે છે તે એ કે, ઈ. સ. ૧૯૪૦માં મુખર્ષી સરકારે પણ શિક્ષણ તથા પાઠ્યપુસ્તકો માટે જોડણીકોશને માન્ય કર્યો છે. આથી કરીત પૂં ગાંધીજીએ લગભગ ૨૫ વર્ષ

પર ઉપાડેલું કામ ઠીક ઠીક સફળતા મેળવે છે. એ દરાર જોઈ તેઓશ્રીએ જે આનંદ વ્યક્ત કર્યો હતો, તે એમના જ શબ્દોમાં ઉતારું છું :—

“જેવી અરાજકતા ગુજરાતી શબ્દોની જોડણી વિષે વર્તે છે એવી ભાષ્યે જ ખીજ કોઈ ભાષામાં હશે : મરાઠીમાં નથી, બંગાળીમાં નથી, તામિલમાં નથી, ઉર્દૂમાં નથી. હિંદુસ્તાનની ખીજ ભાષાઓમાં હોવાનું સાબળ્યુ નથી યુરોપની ભાષાઓમાં તો નથી જ. જે ભાષાના શબ્દોની જોડણી બંધાઈ ન હોય તે ભાષાના ધોલનારા જ ગલી ન કહેવાય તો શું કહેવાય? મનુષ્ય જેમ આગળ વધે તેમ તેની ભાષા વધે જ છે. ભાષા ઉપરથી તેના ધોલનારાની પરીક્ષા ઘણી બાબતમાં કરી શકાય છે. ‘હુગમરટપર’ લખનારના જ્ઞાનની પરીક્ષા કરવામાં વાર ન લાગે

આવા મારા વિચાર ભાષાને વિષે હોઈ, ન્યારે મગનભાઈએ મને નીચેની કાપલી મોકલી ત્યારે હું રાજ થયો :

‘મુંબઈ સરકારના પ્રકાશન ખાતા તરફથી નીચે પ્રમાણેની યાદી બહાર પડી છે .

‘ગુજરાતી શબ્દોની સાચી જોડણી વિષે ગુજરાતમાં ઘણા વખતથી ચર્ચા ચાલી રહી છે. એને પરિણામે એ ભાષાના અભ્યાસમાં નડતી મુશ્કેલી દૂર કરવાના હેતુથી ગુજરાત વિદ્યાપીઠે, સામાન્ય રીતે સ્વીકારાયેલા અમુક સિદ્ધાંતોને આધારે, ‘જોડણીકોશ’ નામનો એક શબ્દકોશ પ્રગટ કર્યો છે. આ ‘જોડણીકોશ’માં સ્વીકારાયેલી જોડણીને ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ, મુંબઈ યુનિવર્સિટી તેમ જ ઘણાખરા ગુજરાતી પ્રકાશકો, વર્તમાનપત્રો અને સામયિકોએ પણ સ્વીકાર કર્યો છે. સર્વત્ર એક જ પ્રકારની જોડણી રહે, તેમ જ ભાષાના અભ્યાસમાં ચોક્કસ સચવાય, એ હેતુથી મુંબઈ સરકાર એ જરૂરી અને ઇષ્ટ માને છે કે, ‘જોડણીકોશ’માં નક્કી કરેલી સર્વસામાન્ય અને એક જ પ્રકારની જોડણી ઇલાકાની શિક્ષણસંસ્થાઓમાં અનુસરવામાં આવે. આ અનુસાર સરકારે એવો હુકમ બહાર પાડ્યો છે કે, ભવિષ્યમાં ‘જોડણીકોશ’માં નક્કી કરાયેલી જોડણીને અનુસરે એવા જ પુસ્તકોને પાઠ્ય-પુસ્તકોની મંજૂર થયેલી યાદીમાં મૂકવામાં આવશે’

મુંબઈ સરકારે આ નિર્ણય કરતા વખત તો ઠીક લીધો, પણ છેવટે નિર્ણય કરી શક્યા તેને સારુ તેમને ધન્યવાદ ઘટે છે. મારી આશા છે કે, સૌ પત્રકારો અને લેખકો વિદ્યાપીઠના કોશને અનુસરશે.”

(‘હરિનંબંધુ’, તા ૪-૨-૧૯૪૦માંથી)

આ લખતાં યાદ આવે છે કે, તેઓશ્રી આજે આ તેમની આજ્ઞા-રૂપ ફૂલીફાલી આવૃત્તિ જોવાને સદેહે આપણી સાથે નથી; તેથી મર્મમાં આઘાત પહોંચે છે. આ કોશ એમના ચરણોમાં અર્પણ થયેલો છે, તે આજે માનસ વિધિથી જ કરવાનું રહે છે.

કાવ્યની જોડણી

કાવ્યની જોડણી માટે એક સાદા નિયમ નં ૦ ૩૨ ઉપરાંત વિચાર નથી થઈ શક્યો. એમા આગળ વધી શકાય? એ બાબતમાં એક મોટા નિયમ તો નક્કી છે અને એ માનીને ચાલવું જોઈ એ કે, શબ્દોની જોડણી નક્કી કર્યા પ્રમાણે કાવ્યમા પણ સાચવવી જોઈ એ. પણ પદ્યની વિશેષ જરૂરિયાતોને લઈને કોઈ સ્થાનોએ માત્રા વધારવી ઘટાડવી પડે છે; અને કવિએ એવી છૂટ લે છે જ. તેવાં સ્થાનોએ શુ કરવું એ પ્રશ્ન રહે છે. ત્યાં પણ નક્કી જોડણી કાયમ રાખી, હૃસ્વ દીર્ઘના ચિહ્ન મૂકીને લીધેલી છૂટ બતાવવી, એમ નં ૦ ૩૨મા બતાવ્યું છે. આ રીતમાં કરી મુશ્કેલી નથી. તેને બહુધા અનુસરવામા આવે એટલે બસ.

આવી જ રીતે ત્રીજું એક ચિહ્ન પણ સ્વીકારવા જેવું છે, તે અકારના લોપને માટે જોડાનું ચિહ્ન. જેમ કે, 'કહેવું' શબ્દ લઈ એ. છદ્દની જરૂર પ્રમાણે તેને 'કહે-વું' પણ વાચવામાં આવે છે અને 'કહે-વું' પણ આ બીજી જગાએ 'કહેવું' આમ લખવાથી કામ 'સરી' શકે. એમ જે માત્રાલોપ દેખાડવા માટે જોડાનું ચિહ્ન વપરાય, તો કાવ્યમા પણ તે પૂરતી જોડણી સાચવવામાં સરળતા થાય. જેમ કે 'જગત'ને 'જગ્ત' કરવું હોય તો 'જગ્ત' લખી શકાય. 'બહેન,-ની'ને 'બહેન,-ની' કે 'બેન-ની' ન કરતાં 'બહેન-ની' કરી શકાય.

કોઈ સ્થાનોએ આથી ઊંચટી જરૂર લાગતાં કવિએ એવી છૂટ લે છે કે, જોડાક્ષરને છૂટો પાડી માત્રાવૃદ્ધિ સાથે છે. જેમ કે 'પ્રકાશ'નું 'પરકાશ'.

આમ જોડાક્ષરને છૂટો પાડી માત્રાવૃદ્ધિ મેળવી લેવા ઉપરાંત, જ્યાં જોડાક્ષર ન હોય ત્યાં, છદ્દને લઈને જરૂર લાગે તો, બહુધા અનુસ્વાર ઉમેરી લઈને, માત્રા વધારવામાં આવે છે. જેમ કે સ્વામિન-સ્વામિન્ન; જોબન-જોબ્ન વગેરે.

આમ માત્રામાં કરી લેવાતો વધારો કોઈ સંકેત દ્વારા સૂચવી જો મળ જોડણી સાચવી શકાય તો સારું. પણ એ યોજવો અઘરો લાગે છે. એટલે કે, જે આવી છૂટ કવિને લેવી જ પડે તો લેશે એમ થયું.

આ બાબતમાં કાવ્યના લેખક-પ્રકાશકો કાષ્ટક ધોરણ ઉત્પન્ન કરે, તેવી વિનતી છે.

આગળનું કામ

હવે પછી કોશ અંગે આગળ શુ કરાગે, એ વિષે સામાન્ય રીતે ફરેક આવૃત્તિમાં કાષ્ટક ચર્ચા થતી આવી છે. તેમાની કેટલીક બાબતો હજી ઊભી

જ છે. જેમ કે, પારસી ગુજરાતીના શબ્દો, તળપદી બોલીઓમાં ઠેર ઠેર પડેલા પ્રાંતીય શબ્દો, વિજ્ઞાનની પરિભાષા — આ બધું કામ ઊભું જ છે. પારસી ગુજરાતીનો તો શાસ્ત્રીય ઢબે સ્વતંત્ર કોશ કરવામાં આવે તોય ભાષાની સારી સેવા થાય. વિજ્ઞાનની પરિભાષા તરફ હવે શિક્ષકોનું અને યુનિવર્સિટીઓનું ધ્યાન છેવટે જવા લાગ્યું છે, એટલે તેમાં પ્રગતિ થશે.

એ કામો શબ્દભંડોળને અંગે થયાં. આ કોશની દૃષ્ટિએ જોઈએ તો, અર્થોનાં ઉદાહરણો ટાંકવાં એ એક ઉમેરી શકાય એવી બાબત કહેવાય. આ આવૃત્તિમાં કોઈક સ્થાને અર્થ સ્પષ્ટ કરવા ઉદાહરણ ટાંકવાં છે, પરંતુ અવતરણ આપવામાં નથી આવ્યાં. પરંતુ તે અનિવાર્ય ન ગણાય બૃહત્કોશમાં તે જરૂરી ખરું. પરંતુ કાલક્રમે ઉદાહરણો જોઈને અર્થવિકાસ ચકાસવામાં આવે તો તેની ખરી કિંમત અને સાચો અર્થ. ઉદાહરણો સંઘરવા પૂરતું જો જોઈએ તો, એ બાબતમાં સામગ્રી આજે ખૂટે એમ નથી. જૂના કોશોમાં તે ખૂબ પડેલી છે ઉપરાંત હજારો ઉદાહરણો કોશ-કાર્યાલય પાસે કાપલીઓમાં અને નોંધોરૂપે પડેલાં છે. તે બધા ઉપરથી શબ્દો અને અર્થો તો નોંધાયા છે. તેમના ઉદાહરણો ટાંકવા હોય તો ટાંકી શકાય. પરંતુ ચાલુ કોશમાં તે ન આપીએ તોય ચાલી શકે. કરવા જેવું કામ, અર્થવિકાસની દૃષ્ટિએ ઉદાહરણો કાલક્રમે એકઠા કરીને, અગ્રેજી ‘ઓક્સફર્ડ મહાકોશ’ની પદ્ધતિએ શબ્દો પર કંડિકાઓ રચવાનું છે. અત્યારે તો આ દૂરનો આદર્શ જ લાગે છે. આપણી ભાષામાં એટલું સંશોધનકામ તથા વિદ્વતા પણ અત્યાર સુધીમાં એવાં રેડાયાં નથી કે જેથી આવું કામ હાથ ધરી શકાય. એક જ દાખલો આપું : આપણા જૂના કવિઓના ગ્રંથોની પ્રમાણસૂત વાચનાઓ જ હજી સિદ્ધ થઈ બહાર નથી પડી. આ સામગ્રી હોય તો તાત્કાલિક એવું કામ ઉપાડી શકાય કે, દરેક મુખ્ય મુખ્ય સાહિત્યયુગોના પ્રધાન ગ્રંથો લઈને તેમને ‘ઓક્સફર્ડ-પદ્ધતિ’એ જોઈ કઢાય. પણ આ કરવાને માટે પહેલી તે ગ્રંથોની આધાર-સૂત વાચનાઓનું શાસ્ત્રીય સંપાદન થવું જોઈએ. તો પછી તે વાચીને કાપલીઓ કરી આપવા ઇચ્છનારા ભાષાપ્રેમી સ્વયંસેવક વિદ્વાનો મેળવવાના રહે. હવે પછી કોશને એક ડગલું આગળ લેવા માટે આવું કાંઈક કરવું જોઈએ એમ લાગે છે. દરમિયાન ચાલુ પ્રકારનું કામ તો ઊભું છે જ. સાહિત્ય જોતા રહી શબ્દો, શબ્દપ્રયોગો વગેરે જે ન સંઘરાયા હોય તે તે વીણતા રહેવું, વ્યુત્પત્તિ અંગે સંશોધન કરવું, તુલનાત્મક વ્યુત્પત્તિ અર્થો બંગાળી, સિંધી, નેપાળી, કાનડી દત્યાદિ ભાષાઓએ પણ પહોંચવું — આવાં આવાં કામો ચાલતાં રહે, તો કોશ ઉત્તરોત્તર ખીલતો અને વધતો રહે.

હવે આ આવૃત્તિ જ્ઞેતાં, એક જરૂર એ પણ લાગી છે કે, મૅટ્રિક કક્ષાના વિદ્યાર્થીઓ માટે એક નાનો 'વિનીત' કોશ રચવો, જેથી તેમને માધકસરની કિમતે તે મળી શકે. આ કામ હવે પછી પાર પાડવા વિચાર છે.

આ કોશની કિમત રૂ. ૧૨ કરવાની થઈ છે તે, આજની બધી તરફની મોંઘવારી જ્ઞેતાં, વધારે નહિ ગણાય, એ ઉઘાડું છે.

આ તે, આ આવૃત્તિને સાગોપાંગ પૂરી કરવામા જે અતેકવિધ મદદની જરૂર પડી છે, તે પૂરી પાડનાર સૌનો આભાર માનું છું. એવી બધી મદદ વગર આ કામ, મે શરૂમા કહી તેવી મુશ્કેલીઓમાં, પરવારી ન શકાત. તે કીક વખતસર પરવારી શકાય તે માટે પરવરદિગાર પરમેશ્વરનો આભાર માનીએ છીએ.

૧૫-૮-'૪૯

મગનભાઈ પ્રભુદાસ દેસાઈ

અનુક્રમણિકા

ત્રૌથી આવૃત્તિ	૫
પહેલાંની આવૃત્તિઓના નિવેદનો	૧૬
૧. પહેલી આવૃત્તિ	૧૬
૨. બીજી આવૃત્તિ	૨૦
૩. ત્રીજી આવૃત્તિ	૨૫
જ્ઞેડણીના નિયમો	૩૧
કોશ વાપરનારને સૂચના	૩૭
સંક્ષેપોની સમજ	૩૯
વ્યુત્પત્તિના સંકેત	૪૦
ઉચ્ચારણના સંકેત	૪૦
બીજા ચિહ્નોની સમજ	૪૦
જ્ઞેડણી કોશ	૪૦

આગળની આવૃત્તિઓનાં નિવેદનો

૧

[પહેલી આવૃત્તિ]

ગુજરાતી ભાષાને બહુજનમાન્ય એવી જોડણી નથી એ વસ્તુ ગુજરાતીના અનેક ભક્તોની પેઠે ગાંધીજીને પણ હમેશ ખટકતી આવી છે. એમના ચરોડાના જ્વલનિવાસમાં પણ એ વસ્તુનું ચિતવન ચાલતુ હતું, અને ત્યાંથી જ તેમણે સદેશો મોકલેલો કે, ગુજરાતી ભાષાની આ દુર્દશા દૂર કરવી જ જોઈએ. જ્વલમાંથી બહાર આવ્યા પછી એમણે 'ત્રણ જણને એ કામ સોંપ્યું, અને શાસ્ત્રીય શુદ્ધિ અને રૂઢિ બંનેનો સમન્વય સધાય એવી રીતે જોડણીના નિયમોનો સંગ્રહ કરી તે પ્રમાણેનો લોકસુલભ એવો એક જોડણીકોશ તૈયાર કરવો એમ સૂચવ્યું.

જોડણી શાસ્ત્રપૂત હોય, બહોળી શિષ્ટ રૂઢિને અનુસરતી હોય, એ બધું જોઈતું આવશ્યક છે તેટલું જ, અથવા તેના કરતાંયે, જેવી હોય તેવી પણ જોડણી બહુજનમાન્ય અને નિશ્ચિત થઈ જાય, એ વધારે આવશ્યક છે. આજે અંગ્રેજી ભાષાની જોડણી બધી રીતે શાસ્ત્રશુદ્ધ છે એમ તો કહેવાય જ નહિ; કેટલીયે બાબતમાં એ ઢંગધડા વગરની છે. પણ તે પ્રભમાં સંગઠન તથા તાલીમબક્ષતા હોવાને લીધે ત્યાં જોડણીમાં અરાજકતા ફેલાવા પામી નથી. અંગ્રેજી ભાષાની જોડણી સર્વમાન્ય થઈ ચૂકી છે, તેથી જોડણીની બાબતમાં બંને એકધારું લખાણ જડી આવે છે. એક વાર અરાજકતામાંથી વ્યવસ્થા ઉત્પન્ન થઈ ગઈ એટલે પછી સુધારા કરવા જ હોય તો તે કામ પ્રમાણમાં ધણું સહેલું થઈ જાય છે.

સુધારાનો પ્રવાહ માન્ય વિકલ્પોની મર્યાદામાં જ વહી શકે છે. વખત જતાં વિકલ્પોમાં અમુક જાતની જોડણી જ વધારે રૂઢ થાય છે અને બીજા વિકલ્પો અવમાન્ય ન હોય તો પણ વધરાશને અભાવે કાલગ્રસ્ત થઈ જાય છે અને ખરી પડે છે.

અરાજકતા અને માન્ય વિકલ્પો વચ્ચે ભેદ કરવો જોઈએ. ભાષાની સંક્રમણવસ્થામાં વ્યવસ્થા જાળવવી એ અધૂરું કામ છે. એવે પ્રસંગે વિકલ્પોને ઓછામાં ઓછા રાખવા કરતાં ભાષા ખમી શકે તેટલા વધારેમાં વધારે રાખવા એ નીતિ અપરિહાર્ય છે. પણ અરાજકતા તો એક ક્ષણને માટે પણ સહન કરવા જેવી વસ્તુ નથી. જેમણે ભાષાની ક્ષીમતી સેવા કરી છે અને શાસ્ત્ર, રૂઢિ અથવા લોકમાન્યતાની દૃષ્ટિએ જેમનો પક્ષ સમર્થ છે, તેમને વિકલ્પો દ્વારા બની શકે તેટલી માન્યતા આપવી એ જ ભાષાવ્યવસ્થાનો એકમાત્ર ઉપાય છે અને જોડણીના ભિન્ન ભિન્ન પક્ષકારોએ એટલી વાત તો સ્વીકારવી જ જોઈએ કે, અરાજકતા મટી તેને સ્થાને વિકલ્પપ્રચુર વ્યવસ્થા ભાષામાં ઉત્પન્ન થાય તોયે તે મહત્વની પ્રગતિ જ ગણાવી જોઈએ. અને આવી પ્રગતિ પછી જ કોઈ પણ સુધારાને વધારે

અનુકૂળ પરિસ્થિતિ મળે છે. અરાજકતા અને વિકલ્પ વચ્ચેનો ભેદ ધ્યાનમાં આણીને અને અરાજકતા પ્રગતિને અથવા એકે પક્ષને યોષક નથી એમ જોઈને, એક વાર બહુજનમાન્ય એવી જોડણીની વ્યવસ્થા સ્વીકારવામાં બધા અનુકૂળ થાય તો ઇષ્ટ હેતુ સકળ થાય. અને કેટલીક વાર તો વિકલ્પના ખંને પ્રકાર હંમેશને માટે ભાષામાં ચાલતા જ રહેવાના છે દાખલા તરીકે, સંસ્કૃતપ્રચુર અથવા લલિત શૈલીમાં લ અને જ ના વિકલ્પ વચ્ચે લ'ને જ વધારે પસંદ કરવામાં આવશે, અને સાદી તળપદી ભાષામાં લને બદલે જ વાપરવા તરફ લોકો ઢળશે

ગાંધીજીએ નીમેલી ત્રણ જણની સમિતિએ જોડણીની બાબતમાં પૂર્વે થયેલી બધી ચર્ચા ધ્યાનમાં લઈ, ચોથી સાહિત્ય પરિપદની જોડણીસમિતિના ઠરાવને આધારરૂપ ગણી, શિષ્ટ અને લોકમાન્ય એવા સાક્ષરોની ઈદિં તપાસી કેટલાક નિયમો તારવી કાઢ્યા, અને એ વિષયોમાં અધિકાર અથવા રસ ધરાવતા લોકો પર તે મોકલી તેમને અભિપ્રાય પૂછ્યો. તે નિયમો તારવવામાં તેમણે નીચેનો ઉદ્દેશ ખાસ ધ્યાનમાં રાખ્યો હતો :

“શિષ્ટ ઈદિમાં બહુ ફેરફાર કરવો ન પડે, નિયમો સહેલાઈથી સર્વમાન્ય થઈ જાય, અને લખવા અને છાપવામાં લેખકોને અને મુદ્રકોને અગવડ ઓછી પડે, છાપેલો લેખ આંખને ગમે, અને અક્ષરની ઓળખ દ્વંક વખતમાં સર્વત્ર ક્લેશ્ય એટલા માટે, અને નવા વાંચતાં શીખનારને સગવડ થાય એ ઉદ્દેશ રાખીને આપણા નિયમ ઘડવા જોઈએ, એમ સી કોઈ સ્વીકારશે જ જોડણીમાં વ્યુત્પત્તિનો ઇતિહાસ સાચવવાનું બને તો તે પણ ઇષ્ટ જ છે એ વિષે પણ મતભેદ ન જ હોઈ શકે.”

એક વરસના વિચારવિનિમયને પરિણામે વાતાવરણ બહુ જ અનુકૂળ દેખાયું અને ઘણા લોકોની સામાન્ય સમતિ એ નિયમો માટે મળી ઘણા ભાઈઓએ કીમતી સૂચનાઓ કરી હતી અને વિકલ્પો સૂચવ્યા હતા. એ બધાનો ચથાશક્ય સંગ્રહ કરી સમિતિએ ખીજ પત્રિકા બહાર પાડી અને સર્વમાન્ય થઈ શકે એવા નિયમો પ્રસિદ્ધ કર્યા. આ નિયમો ઘડવામાં દી. બ. કેશવલાલ ધ્રુવ તેમ જ સ્વ. સર રમણભાઈ તરકંથી કીમતી મદદ અને સહાનુભૂતિ મળ્યાં હતા

એ જ અરસામાં વિદ્યાપીઠે નીચેના ગૃહસ્થોની એક જોડણીસમિતિ નીમી. શ્રી. રામનારાયણ પાઠક, શ્રી. છાટાલાલ પુરાણી, શ્રી. કાળિદાસ દવે, શ્રી. નરહરિ પરીખ. એ સમિતિએ ગાંધીજીની સમિતિના નિયમો સ્વીકારી લીધા એટલે ગાંધીજીએ વિદ્યાપીઠ મારકંતે જ જોડણીકોશ તૈયાર થઈ જાય એમ સૂચવ્યું, અને વિદ્યાપીઠે જોઈતા નાણાંની સગવડ કરી શ્રી. નરહરિ પરીખને એ કામની વ્યવસ્થા સોંપી. રેલસકટના કામમાં નરહરિભાઈને રોકાવું ન પડત તો શક્યથેલું આ કામ વચમાં ન અટકત. અગ્રભવ ઉપરથી નક્કી થયું કે, આ કામ ખિનઅટકાવ ચલાવવું હોય તો જેને માથે ખીજ કશી જવાબદારી નથી એવા માણસની સેવા આ કામમાં લેવી જ જોઈએ. એટલે ભાઈ ચંદ્રશંકર શુક્લ ઉપરાત શ્રી. વિશ્વનાથ મગનલાલ ભટ્ટને રોક્યા.

જોડણી નક્કી કરવાની સાથે, પ્રચલિત કોશોમાં નથી અને છતાં પ્રાચીન કાળથી અથવા હાલની જગતને પરિણામે જે શબ્દો વપરાય છે, એવા શબ્દોનો સંગ્રહ

કરવો પણ આવશ્યક હતો. આ કામમાં કેટલાક મિત્રોએ કીમતી મદદ કરી છે. આ રીતે આધુનિક ગ્રંથકારોએ ભાષામાં દાખલ કરેલા સખ્યાબધ શબ્દો આ કોશમાં પહેલવહેલા દાખલ થયા છે. શબ્દોની નોંડણી સાથે દરેક શબ્દના મુખ્ય મુખ્ય અર્થો પણ આપવા અને બની શકે તો વ્યુત્પત્તિ પણ આપવી એવો વિચાર પ્રથમ હતો; પણ વ્યુત્પત્તિ એ મહત્ત્વનું અને નવું ક્ષેત્ર છે, અને અર્થો અને વ્યાખ્યાઓ પ્રમાણ ગણાય એવી રીતે આપવામાં ઘણો વખત જય એમ હતું. એ ખંનેને પહોંચી વળતા ઘણો વખત જશે એમ લેઈને અને ગાંધીજીની ખાસ સૂચનાથી મૂળ વિચાર ફેરવ્યો, અને ક્રમ નોંડણી નક્કી કરીને જ કામ જલદી પતાવવું એમ ઠરાવ્યું. આમ કરવાથી પુસ્તકનું કદ નાનું થયું, કિંમત પણ ઓછી થઈ, અને એક જ ભાગમાં આખો શબ્દસંગ્રહ આવ્યો. નોંડણીકોશનો મુખ્ય ઉપયોગ તો સંશય વખતે ઝટ એની મદદ લઈ નોંડણીનો નિર્ણય કરી શકાય એ છે. લેખકો, વિદ્યાર્થીઓ, અને ખાસ કરીને મુદ્રણાલયો અને પ્રકાશનમંદિરોના મેજ ઉપર એવી એક ચોપડી પડી હોય તો તેમની હિંમેશની મૂંઝવણ દૂર થાય છે.

જો નિરપવાદ નિયમ કરીને જ બધું કામ સરી શકે એમ હોત, તો નોંડણીકોશ તૈયાર કરવાની આટલી બધી આવશ્યકતા અને ઉતાવળ ન પણ રહેત. પણ નિયમ નક્કી કર્યા છતાં રૂઠિ અને પરસ્પરવિરોધી એવા લાગતા નિયમોના બલાબલનો વિચાર દરેક શબ્દ વખતે કરવો પડે છે, અને તેથી દરેક શબ્દનો નિયમોની દૃષ્ટિએ સ્વતંત્ર રીતે વિચાર કરી નોંડણી નક્કી કરવી પડે છે. ભાષા વાપરનાર દરેક વ્યક્તિ દરેક પ્રસંગે આવી પરીક્ષા ન કરી શકે અને દર વખતે એક જ નિર્ણય ઉપર પણ ન આવી શકે, એટલા માટે કોશની સગવડ આપવી પડે છે એ જ કારણે, કોશ તૈયાર કરતી વખતે પણ, નક્કી કરેલા નિયમોમાં અમુક વધારા અને અમુક ફેરફાર કરવા પડ્યા છે. આવા ફેરફારો અનેક તત્ત્વો ધ્યાનમાં રાખીને કરવાના હોવાથી એક જ માણસની મુનસફી ઉપર આધાર ન રખાય. પણ જેમને શાસ્ત્ર, રૂઠિ અને શિષ્ટ લેખકોનું વલણ આ ત્રણેનો ઠીક ઠીક પરિચય છે એવા એક કરતા વધારે નિરાગ્રહી લોકોની મદદ મેળવી શકાય તેટલી મેળવવી લેઈએ એમ સમજી છેલ્લી નોંડણી નક્કી કરતી વખતે શ્રી મહાદેવભાઈ, શ્રી રામનારાયણભાઈ અને શ્રી. નરહરિભાઈ બારડોલીના કામને અંગે એકત્ર રહ્યા હતા એનો લાભ લીધો છે.

નોંડણીકોશમાં ગુજરાતી ભાષાના બધા જ શબ્દો આવી, જવા લેઈએ એ વાત સ્પષ્ટ છે. પણ એમ કરતાં કેટલાક મુદ્દાઓ ધ્યાનમાં લેવાના હતા કોશનો અધિકાર ભાષામાં આજી થયેલા અથવા માન્ય લેખકોએ વાપરેલા શબ્દોનો જ સંગ્રહ કરવાનો છે. સસ્કૃત, હિન્દી, મરાઠી, બંગાળી વગેરે ભાષાઓના કુટુંબમાની જ ગુજરાતી પણ હોવાથી એ ભાષાઓમાથી ગમે તેટલા શબ્દો ગુજરાતી ભાષા લઈ શકે છે, પણ તેટલા ખાતર એ ભાષાઓમાથી લેવા લાયક બધા શબ્દો કોશમાં દાખલ કરીએ તો શબ્દસંખ્યા વધે, પણ એ ગુજરાતી ભાષાકોશ ન ગણાય. જેટલા શબ્દો ગુજરાતી ભાષામાં વપરાયા હોય અને લખ્યા હોય તેટલાને જ ગુજરાતી શબ્દકોશમાં સ્થાન હોઈ શકે છે.

સામાન્ય શબ્દોને પ્રત્યયો લગાડી જોડવા શબ્દો થઈ શકે છે તે બધા આપવા એ પણ કોશકારનું કામ નથી. અને જોડણીકોશની દૃષ્ટિએ તો મુખ્ય શબ્દ આપ્યા પછી જોડણીમાં ફેરફાર ન થતો હોય તો પ્રત્યયસાધિત શબ્દો રૂઠ હોય તો પણ આપવાનું પ્રયોજન, ખરું જોતાં, નથી. છતાં શરૂઆતમાં એવા શબ્દો આપીને પણ કોશ વાપરનારનું કામ સહેલું કરી આપવું આવશ્યક જણાવાથી પ્રત્યયસાધિત રૂપો આપ્યા-છે આગળ ઉપર જોડણીકોશમાંથી એવા શબ્દોને ખાતલ કરવા જોઈશે

જોડણીનો વિચાર કરતી વખતે હસ્તુતિ અને યસ્તુતિ જોડણીમાં વ્યક્ત થવી જોઈએ એ શ્રી. નરસિંહરાવનો આગ્રહ 'યાનમાં આવ્યા વગર રહેતો નથી તેઓ કહે છે કે, ગુજરાતી ભાષાના સ્વભાવમાં એ વસ્તુઓ છે અને બંધા લોકો એ બંને શ્રુતિઓ લખવામાં વ્યક્ત કરતા પણ હતા સરકારી કેળવણી ખાતાએ મનસ્વીપણે એનો છદ્દ ઉડાડ્યો અને લોકોએ જડતાથી અત્યાર સંધા એ જોડકાને ટેકો આપ્યો છે.

એમની એ વાત અત્યાર સુધી લોકોએ ધ્યાન ઉપર નથી લીધી એ ખરાબર નથી થયું. પણ આટલા દિવસના અનુભવ પછી જરૂર કહી શકાય કે, જે ફેરફાર થઈ ગયો છે એ થઈ ગયો છે. હું અને ય તુ જોડણીમાં કરી સ્થાન સર્વામાન્ય થવું એ લગભગ અશક્ય છે પણ એનું મુખ્ય કારણ એ નથી કે લોકોને એ શ્રુતિઓ વિષે વાદો છે. પણ જનસ્વભાવ લખવાવાચવામાં અને છાપખાનાવાળાઓ પીખાં ગોઠવવામાં જોડાક્ષરો વધે એ પસંદ નથી કરતા. જે હસ્તુતિ અને યસ્તુતિ વ્યક્ત કરવાનો કોઈ સહેલો ઉપાય લિપિસુધારાને અંગે થાય તો શ્રી. નરસિંહરાવના પ્રયત્નને અત્યાર સુધી નથી મળ્યો એવો ટેકો જરૂર મળશે.

કેટલાક શબ્દો સારા લેખકોએ અથવા કવિઓએ વાપરેલા હોવા છતાં, વપરાશમાં કાં તો આવ્યા નથી અથવા રહ્યા નથી. તેવા કાલગ્રસ્ત શબ્દોનો અર્થ કરવો પણ કોઈ કોઈ વાર મુશ્કેલ થઈ જાય છે. એવા શબ્દો નજીકના ભવિષ્યમાં કોઈ વાપરે એવો સંભવ પણ નથી હોતો. એવા શબ્દોની જોડણી નક્કી કરી આપવાનું ખાસ પ્રયોજન નથી. છતાં અર્થકોશમાં તે કામ આવે એમ જણી તેમને આ કોશમાં સ્થાન આપી + નિશાનીથી જુદા પાડવા છે.

જે કોશોમાંથી અમે શબ્દસંગ્રહ પ્રથમ ભેગો કર્યો તે કોશોના કર્તાઓનો અને પ્રસિદ્ધકર્તાઓનો અહીં આભાર માનીએ છીએ શ્રી. લલ્લુભાઈ ગોઠળદાસ, શ્રી. જીવનલાલ અમરશી, શ્રી. ભાનુસુખરામ અને ભરતરામ, એમના કોશો તથા ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીનો કારસીઅરબી કોશ, એ ગ્રંથોનો અમે વિશેષ ઉપયોગ કર્યો છે. આપટના સંસ્કૃત કોશ વગર કોઈ ચલાવવું જ નથી ખીજ પણ કેટલાક કોશો અમે વાપર્યા છે. પ્રચલિત સાહિત્યમાંથી શબ્દો કાઢી આપવામાં ગોઠળના ભાઈ ચંદુલાલ પટેલ, રાજકોટના કવિ ત્રિભુવન વ્યાસ ઇન્દ્રિયોએ કરેલી મદદની અહીં નોંધ લેવી ઘટે છે. . . . જોડણીના નિયમો નક્કી થયા, આવેલી બધી સૂચનાઓનો વિચાર થયો, અને શબ્દોનો સંગ્રહ પણ બની શકે તેટલો સંપૂર્ણ કર્યો; પણ મુખ્ય કામ એ નિયમો અને સૂચનાઓને અનુસરીને એ બધા શબ્દો એકધારી રીતે અને અકારાદિ ક્રમ પ્રમાણે લખવાના એ તો રહી જ ગયું

હવે. નરહરિભાઈએ એ કામ કેટલુંક કર્યું હવે, પણ વિશ્વનાથભાઈની મદદ ન મળી હોત તો કોશ આટલો જલદી પૂરો ન થાત. એમણે નિયમિતતાથી અને શાસ્ત્રીય રસથી એ કામ કરી આપ્યું એને માટે તેઓ ખાસ ધન્યવાદને પાત્ર છે . . .

ગુજરાતી નેડણી વિષે ચર્ચા કંઈ નહિ તો ૬૦ વરસથી ચાલતી આવી છે. જેમણે એ બાબતમા લખ્યું છે તેમનાં નામ સહુ કાંઈ જાણે છે પણ જેમણે ખાનગીમાં ચર્ચા કરી હોય, બીજાઓને પ્રેરણા આપી હોય, અને નિર્ણય આણવામા મદદ કરી હોય એવા અજ્ઞાત ભાષારસિકા અને શિક્ષકો તો ઘણા હશે. એવા બધાના સંકલ્પોમાથી જ નેડણીકોશ આખરે પેદા થાય છે. કેળવણી ખાતાએ નેડણીના કાંઈક નિયમો તૈયાર કરી એ પ્રમાણે પાઠ્ય પુસ્તકો છપાવ્યાં એ જ વખતે જે આ વિષયોનો સર્વાંગી વિચાર થયો હોત તો અત્યારે નેડણીનો સવાલ જ ઊભો ન થયો હોત પણ તેમ ન બન્યું. તેથી વિદ્વાનોમાં અસતોષ ફેલાયો અને નેડણીની ચર્ચા શરૂ થઈ. સ્વ. કવિ નર્મદાશંકરથી માંડીને અત્યાર સુધી જે લેખકોએ નેડણીની ચર્ચા કરી છે એમની સખ્યા નાનીસૂની નથી સ્વ. નવલરામ, સ્વ. કમળાશંકર, સ્વ. ગોવર્ધનરામ વગેરે વિદ્વાનોએ નેડણીમા વ્યવસ્થા આણવાના પ્રયત્નો કર્યા છે. દી. બ. કેશવલાલ ધ્રુવ, શ્રી. નરસિંહરાવ ભોળાનાથ, શ્રી. આનંદશંકર ધ્રુવ વગેરે વિદ્યમાન વિદ્વાનોએ પણ આ વિષય ઉદ્દીપિત કર્યો છે એ બધાની મહેનત અમારી આગળ હતી, તેથી જ અમે નેડણીના નિયમો સહેલાઈથી નક્કી કરી શક્યા. . . . એટલે અમારી આ પ્રવૃત્તિમાં પ્રત્યક્ષ અપ્રત્યક્ષ ભાગ લેનાર સઘળા ભાઈઓનો અમે આભાર માનીએ છીએ.

કાગળ વદ ૭, સોમવાર

સં. ૧૯૮૫

૬૦ આ૦ કાલેલકર

૨

[બીજી આવૃત્તિ]

અસાધારણ ઐતિહાસિક સંલેગોમા અર્થ સાથેનો આ નેડણીકોશ પ્રસિદ્ધ થાય છે. ગુજરાતી ભાષામા નેડણીની કાંઈ પણ વ્યવસ્થા ન મળે એ વસ્તુ ગાંધીજીને ખૂબ સાલતી હતી. એક કાગળમા એમણે યોતાતું દુઃખ નીચેના શબ્દોમા વ્યક્ત કર્યું હવે

“શુદ્ધિપત્ર વિનાનો શબ્દકોશ એ ગુજરાતી ભાષાને દેહ આપનારી વસ્તુ છે. અત્યારે તો ગુજરાતી ભાષાનો આત્મા શરીરની ખામીને લઈને ભૂતની માકક ભમ્યા કરે છે અને ક્યાય'શાત થઈને ખેંસી શકતો નથી. એ સ્થિતિમાથી એ ભાષાના આત્માને ઉગારવો અને અવગતે જતો બચાવવો એ જે તમારું કાર્ય ન હોય તો કોનું હોઈ શકે?”

ગુજરાતી ભાષાની શુદ્ધિમાં રસ ધરાવનારા વિદેહ તેમ જ વિદ્યમાન લોકોના અભિપ્રાયોનું સંકલન કરી અને શાસ્ત્રની મર્યાદા તેમ જ આજકાલનું વલણ તપાસી નેડણીના નિયમો અમે ઘડી કાઢ્યા, અને ધારેલી મુદતની અંદર ગુજરાતી ભાષાના તેમ જ એ ભાષામાં સ્થાન પામેલા લગભગ બધા શબ્દોનો કેવલ

નેડણીકોશ પ્રન્ત આગળ મૂક્યો. તે વખતે 'નવજીવન'માં ગાંધીજીએ જે આનંદોદ્ગાર કાઠ્યા છે તે એમનાં અસાધારણ ભાષાપ્રેમ સૂચવે છે. એમા એમણે લખેલુ.—

“ ઠીક ઠીક ગૂંજરાતી જાણનારા, આકરણશુદ્ધ ગૂંજાતી લખવાનો પ્રયત્ન કરનારની કલમેથી જે નેડણી ઊતરી તે ખરી ગણાય આ થોરી નિયમને અનુસરીને કોશ તૈયાર વયો છે. અંગ્રેજી ભાષાના શબ્દોની નેડણી ખોટી કરતા આપણને શરમ લાગે છે. તેના કરતા માતૃભાષાની નેડણીનો વધ કરતા આપણને વધારે શરમ લાગવી જોઈએ.

“ હવે પછી કોઈને સ્વેચ્છાએ નેડણી કરવાનો અધિકાર નથી.”

લોકોને કેવળ શુદ્ધ નેડણી પૂરી પાડીને કોશ કૃતાર્થ ન જ થઈ શકે. એટલે નેડણી સાથે શબ્દોના કાઈ નહિ તો મુખ્ય અર્થો દ્વંકમા પણ આપવા એ આવશ્યક હવે કેવળ નેડણીથી ભાષાપ્રેમીને સંતોષ નહિ થાય એટલા જ ખાતર નેડણીકોશની ક્રમ પાલન નહોતું જ કાઢી હતી અને એને માટે અમે ગાંધીજીનો ઠપકો પણ વહોરી લીધો હતો. પ્રન્તએ એ કોશને અમારા ધારવા કરતા વધુ ઉત્સાહમયો આવકાર આપ્યો અને એ નેડણી પોતાને માન્ય હોવાની સંમતિએ પણ આવી.

નેડણીનું કામ જેટલું સગીન રીતે થયું એટલું જ સંગીન કાર્ય અર્થો આપવામાં કરી ખતાવવું એવી અમારી મુરદ્દ હતી. પણ ભારતવર્ષને સદ્ભાગ્યે સ્વરાજની હિલચાલ જાગી અને વિદ્યાપીઠના અધ્યાપકો તથા વિદ્યાર્થીઓએ એમા ઝંપલાવ્યું. ખીન્ન અનેક કાર્યો સાથે આ કામ પણ સકેલી લીધું હોત. પણ ગાંધીજીને ચરણે સાર્થ નેડણીકોશ ધરવાની વિદ્યાપીઠની અભિલાષા કાવી ગઈ અને કેટલાક કાર્યોએ લડતમા ઝંપલાવવાનું માડી વાળવાનો સ્વાર્થ ત્યાગ ખતાવ્યો. જ્યાં સામ્રાજ્યનું આખું તંત્ર હયમચાલવાને લડત શરૂ થઈ ત્યાં કોશ ગ્યવાનું કામ સળંગ તંત્રે કેમ ચાલે ? કામ જે અટકાવવું ન હોય તો પ્રસંગે પ્રસંગે જુદા જુદા સેવકોને હાથે કામ લીધા વગર છૂટકો ન હતો. નેડણીની ખાબતમા તો અનેક ફિશાએ મતભેદને અવકાશ. શબ્દોના અર્થ નક્કી કરવાનું કામ પીઠ સાહિત્યસેવકોનું છે એમા ઐતિહાસિક દષ્ટિ હોય તો જ એ કાર્ય સંતોષકારક ગણાય. પણ અમારે એટલી મોટી મહત્ત્વાકાંક્ષા રાખ્યે પાલવે એમ ન હવે જે સેવકો જે વખતે ઉપલબ્ધ હોય તેમને હાથે કામ પૂરું કરાવ્યા વગર છૂટકો ન હતો.

શાંતિના દિવસો હોત તો ફરેક શબ્દોના અર્થવિકાસ તપાસવાનું કામ અમે જ્યુ” હોત શબ્દો ભાષામા ક્યાં ક્યાં જ્યાં અર્થમા વપરાય છે એ શાંધી કાઢીને શબ્દોના આજના અર્થો પણ નક્કી કર્યા હોત. જ્યાં શબ્દો ખોટા અર્થમા વપરાય છે ત્યાં જ્યાં ખેચ્યું હોત. પારિભાષિક શબ્દોના અર્થો વધારે ગ્રેક્સ કર્યા હોત જીણા જીણા અર્થભેદ ખતાવવા માટે નૂના શબ્દોના અર્થો મર્યાદિત કર્યા હોત અવવા નવા શબ્દો સૂચવ્યા હોત શિષ્ટ સાહિત્યના ભાષાતરમા ડગલે ને પગલે જે મુશ્કેલી ઉત્પન્ન થાય છે તે દૂર કરવા માટે પણ કોશમા કાઈકે સગવડ કરી હોત અનારો વિચાર એવો હતો કે, અત્યાર સુધી ચાલતું આવ્યું છે એમ જાના કોરો ઉપર પૂરે આધાર રાખીને નવો કોશ તૈયાર ન કરવો. પણ સાહિત્યના અભ્યાસીઓ સ્વતંત્ર શોધખોળથી જેમ શબ્દોના અર્થ નક્કી કરે છે તે ઠખે ખની શકે તેટલું

કામ કરવું. જૂના કોશોને તરછોડવાનો વિચાર આમાં ન હતો, પણ શબ્દોના અર્થ પ્રમાણપુર. સર છે એવી ખાતરી કરી લેવાની અને અર્થોનક્કી કરવામા પરંપરાની શિથિલતા કાઢી નાંખવાની વૃત્તિ હતી. અમુક મિત્રોએ સાહિત્યના અમુક વિભાગ વાચી તેમાથી મહત્વના શબ્દોની વપરાશ, સંદર્ભ પ્રમાણેના અર્થ, અને તેના સ્થાનો નોંધી લેવાનું વહેંચી પણ લીધું હતું. પણ એમાથી અમે કશું કરી ન શક્યા.

પણ આપેલા અર્થો માટે નર્મકોશથી માડીને અત્યાર સુધી પ્રસિદ્ધ થયેલા આપણા બધા કોશોની તેમ જ હિંદી, મરાઠી, બંગાળી, સંસ્કૃત તથા અંગ્રેજી કોશોની મદદ લેવામા અમે ચૂક્યા નથી. જે અર્થોની ચોકસાઈની ખાતરી નથી પડી તેમને માટે બનતી કોશિશ કર્યા છતાં જે નથી મળ્યા તે તેમને છોડી દેવામા આવ્યા છે. ખીન્ન કોશોમા આપેલા અર્થો બને તેટલા વધારે સંક્ષિપ્ત રૂપમા પણ પૂરેપૂરા સમજી શકાય એવી રીતે આપવાની ખાસ ચીવટ રાખેલી છે શબ્દોના અર્થો મુખ્ય લીધા છે અને તેમનો દીર્ઘસૂત્રો વિસ્તાર કરેલો નથી. જે અર્થ ધ્રીન્ન શબ્દની જોડે વપરાતા ઉપજતો હોય તેવા અર્થો આપવામા આવ્યા નથી. જોડણીકોશની મર્યાદામા રહીને જ અર્થોનો વિસ્તાર કરી શકીએ એમ હોવાથી અમે શબ્દો સાથે રૂઢિપ્રયોગોની નોંધ લીધી નથી.

આ બધું કરનાર સાથીઓ પીઠ સાહિત્યસેવી ન ગણાય, પણ ભાષાપ્રેમી અને સાહિત્યસેવી તે જરૂર છે. એટલે એમણે બધી બંધની ચીવટ રાખવામા મણા નથી રાખી. અર્થ આપવાની પદ્ધતિમા સૂક્ષ્મ મતભેદોને સ્થાન હોય છે તજ્જ્ઞ ભાષાશાસ્ત્રીઓ એવો ભેદ આ કોશમા ઠેકાણે ઠેકાણે જોશે. પણ સામાન્ય વાચકોને એથી કશી મૂંઝવણ નડવાની નથી. છલ્લી નજર એક જે વ્યક્તિઓએ પહેલેથી આખર સુધી રાખેલી હોવાથી કોશમાં સળંગસૂત્રતા જળવાઈ રહી છે, અને તેથી જ અમે આ કોશ વિના સકોચે પ્રવ્ન આગળ મૂકી શકીએ છીએ.

દરેક કામ ગમે તેટલા લોકોને હાથે થાય અને ગમે તે વ્યક્તિ ઉપર તેની જવાબદારી હોય તેથી એ કામ ચીવટપૂર્વક પાર પાડવાની જવાબદારી એકાદ વ્યક્તિને માથે આવી પડે છે. જોડણીકોશના સ પાદનમા એવી ચીવટ ભાઈ ચંદ્રશંકર શુક્લે રાખેલી. અર્થકોશની તૈયારીમા એ ચીવટ રાખવી વિશેષ કઠણ હતી તે કામ ભાઈ મગનભાઈ દેસાઈએ કર્યું. તેથી જ આ કોશ નિર્વિઘ્નપણે પ્રવ્નના હાથમાં મૂકી શકાય છે. શ્રી. યૂનીલાલ બારોટ, શિવશંકર શુક્લ, ગોપાળદાસ પટેલ, અમૃતલાલ નાણાવટી અને ચીમનલાલ શાહ — આ બધા ભાઈઓએ ઓઝી-વત્તી પણ તનતોડ મહેનત ન કરી હોત તે આ કામ રહી જ ગયું હોત. શ્રી. ચંદ્રશંકરે પોતાની જૂની જવાબદારી સ્મરણમા રાખી પોતાની માદગી દરમ્યાન પણ આનાં છલ્લા પ્રૂકે જોયા છે. એક સિવાયના આ બધા જ ભાઈઓ વિદ્યાપીઠના સ્નાતકો છે એ વસ્તુની નોંધ લેતાં સતોષ થાય છે.

આજની સ્થિતિમાં સામાન્ય વ્યવહાર માટે આ કોશ સંપૂર્ણ ગણાય. પણ અમારે તે અમારા આદર્શને પહોંચવું છે. યૂજ્જરાતી સમાજના સર્વસંગ્રાહક સ્વભાવ પ્રમાણે ભાષા પણ સર્વસંગ્રાહક બની છે. વૈષ્ણવ અને શૈવ, જૈન અને સ્વામીનારાયણ સંપ્રદાયી, કાઠિયાવાડી અને ગાયકવાડી, મુસલમાન તેમ જ પારસી,

ખ્રિસ્તી તેમ જ પરદેશી, બધાએ ગૂજરાતીની સેવા કરી છે. એ બધાની સેવાને સરવાળો કરી ભાષાની સમૃદ્ધિ કેટલી છે એ કોશકારે તપાસવું ઘટે છે.

સંખ્યાબંધ ગૂજરાતીઓ ગૂજરાત બહાર અને હિંદુસ્તાન બહાર જઈ વસેલા છે. સ્વરાજની હિલચાલમાં ગૂજરાતે જે પ્રથમ સ્થાન લીધું છે તેને પરિણામે બહાર વસેલા ગૂજરાતીઓમાં નવી સ્કૂર્તિ, નવી અને વ્યાપક દષ્ટિ, અને નવી શાન્ત આઠ્યા વગર રહે નહિ. તેઓ જ્યારે દેશદેશાતરનો પોતાનો અનુભવ, ત્યાની સમાજસ્થિતિ, અને એ સ્થિતિને અનુકૂળ કરી લેવામાં કેળવેલા પોતાનો પુરુષાર્થ, એના ખ્યાનો લખશે ત્યારે ગૂજરાતી ભાષા હિંદુસ્તાનમાં અસાધારણ સમૃદ્ધિ બતાવશે અને રાષ્ટ્રવ્યાપી કેળવણીનું એક મહત્ત્વનું વાહન થઈ પડશે.

કોઈ પણ ભાષાનો શબ્દકોશ એ તે ભાષાના, એટલે કે, તે ભાષા બોલનાર સમાજના પુરુષાર્થનું પ્રતીક હોય છે. એવા સમાજમાં દરેક નવી વસ્તુનો બહિષ્કાર કરવાની સંકલિત વૃત્તિ નથી હોતી, અને જે જીવો તેનો સ્વીકાર કરે એવી ભિખારી વૃત્તિ પણ નથી હોતી. પોતાપણું સાચવીને, ગૌરવ વધારીને જેટલી નવી વસ્તુ લઈ શકાય અને આબાદ રીતે પોતાનામાં ભેળવી શકાય તેટલાનો સ્વીકાર કરતા આચકો નહિ ખાય; અને નવાની ભક્ષ્યથી અનર્થ જઈ જેને જીવે તેને ચરણે ઢળી પડે, પોતીનનો તિરસ્કાર કરી પરાયાનું દાસત્વ સ્વીકારે, એવી હીન બુદ્ધિ પણ ન રાખે. પોતાની હસ્તી ભેખમમાં હોય ત્યારે પારકાના હુમલાથી બચી જવા માટે, અમુક નતની પુરાણપ્રિયતા કહો અથવા ક્ષેમવૃત્તિ (conservatism) કહો, આવશ્યક હોય છે ક્ષેમવૃત્તિ એ જિજ્ઞાસાનું વ્યાકરણ છે પણ જ્યારે સમાજ સમર્થ બને છે, પરાક્રમ પ્રગટ કરે છે, વિનિગીયા કેળવે છે, ત્યારે ક્ષેમવૃત્તિ કોરે મૂકી તે યોગવૃત્તિ ધારણ કરે છે. એ વખતે પણ નવું નવું ધારણ કરવાના ઉત્સાહમાં એ તણાઈ ન નય અને આખો પ્રવાહ ડહોળાઈ ન નય એટલા ખાતર વિનિગીયાનું વ્યાકરણ પણ નળવવાનું હોય છે. પણ એ ક્ષેમવૃત્તિ કરતા જીવું હોય છે. આ નવું વ્યાકરણ વ્યાનમાં લઈ દરેક દસકે ભાષાનો કોશ કરી કરી સજ્જન કરવાની આવશ્યકતા ઉત્પન્ન થશે એમ અમે માનીએ છીએ આજુ લડતમાંથી જેઓ વિનય મેળવીને નીજ્યા હશે તેમને માટે આ કામ અમે રાખી મૂકીએ છીએ. છેલ્લાં દસ પ દર વર્ષમાં ભાષાએ જે પ્રગતિ કરી છે, ભાષામાં નવા નવા શબ્દો દાખલ થયા છે, શબ્દોને નવા નવા અર્થો મળ્યા છે, તે બધાનો સંગ્રહ અમે કરી શક્યા છીએ એટલાથી જ અમને સતોષ છે.

ખીલ સંસ્કરણનો લાભ લઈ અમે શબ્દોનો ઉમેરો કરવા શોધ કરી શક્યા હોત. પરંતુ તેને પહોંચી વળવું અશક્ય હતું. એટલે સહેજે અમને જેટલા નવા શબ્દો મળી આવ્યા તેમનો તો આમાં ઉમેરો કરી લીધો છે . . કેટલાક શબ્દોનો અમે પહેલી આવૃત્તિમાં માત્ર વિકલ્પનિર્દેશ જ કર્યો હતો તેમને આમાં, અર્થકોશ તરીકે ઉપયોગિતાની દષ્ટિએ, જુદા પણ બતાવેલા છે

પ્રત્યયસાધિત શબ્દો, ક્રિયાપદના પ્રેરક તથા કર્મણિ રૂપો, અને અનેક સમાસોનો સમાવેશ કરીને કોશકાર ધારે તો શબ્દસંગ્રહ ઘણો મોટો દેખાડી શકે. અમે

એવો લોભ શખ્યો નથી. પહેલી આવૃત્તિમા જે શખ્દો સંવરાયા હતા તેમાથી કેટલાક સમાસો તથા પ્રત્યયસાધિત શખ્દો આ આવૃત્તિમા રદ પણ કરવામા આવ્યા છે. અર્થદોશમા તેમ કરવાને શુદ્ધ જોડણીદોશ કરતા ઓછી છૂટ છે એ તથા જોડણીની આવશ્યકતાને વિચારીને જ તેમ કરવામા આવ્યું છે. આમ વધઘટ થઈને સરવાળે શખ્દભંડોળ પહેલી આવૃત્તિ કરતાં મોટું નીવડ્યું છે. પહેલી આવૃત્તિમા ૪૩૭૬૩ શખ્દો હતા, આમા કુલ ૪૬૬૬૧ શખ્દો છે

પારિભાષિક શખ્દોનો ઉપયોગ આપણે નથી કરતા ત્યા સુધી તેમની પસંદગી કરવી મુશ્કેલ જ રહેવાની. વિજ્ઞાનશાસ્ત્રનો અભ્યાસ આપણે અંગ્રેજ દ્વારા કરીએ છીએ એટલે ગમે તેવી સુદર યોજેલી પરિભાષા પણ જીવંત ભાષાના દોશકારને સંગ્રહવી મુશ્કેલ પડે છે. પણ જો વાપરની કસોટી પર તેને ચડાવીએ તો તેની પરીક્ષા થઈ પસંદગી સરળ બને છે. ગણિતની પરિભાષાના વિદ્યાપીઠના અનુભવ પરથી આ અમે કહી શકીએ છીએ. વિનયમ દિરના ગણિતની પરિભાષા આ દોશમાં લગભગ સંપૂર્ણતાએ સંગ્રહાયેલી છે તેમ જ સંગીતને માટે પણ કહી શકાય. પરંતુ રસાયનશાસ્ત્ર, પદાર્થવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર, યંત્રશાસ્ત્ર, ગતિશાસ્ત્ર, વિદ્યુત્કાશ્ત્ર વગેરેની પ્રમાણભૂત અને પ્રયોગસિદ્ધ પરિભાષાને અભાવે તે સંપૂર્ણતાએ આ દોશમાં નથી વિજ્ઞાન કે ગણિતની પરિભાષાની બાબતમા અન્ય દોશોએ ગુમે તેમ જોઈવળુ કરી છે તે તપાસીને જે શખ્દો ઠીક ન લાગ્યા તે રદ કર્યા છે

પણ આપણા સાક્ષરોના વિચારો પાશ્ચાત્ય ઢબે અને પાશ્ચાત્ય પરિભાષામા ઠીક ઠીક વધતા નય છે. તેમને વ્યક્ત કરવા તેઓ પરિભાષા પણ ચોજતા નય છે. તેનો વિવેક કરીને સંગ્રહ કરવો આવશ્યક ગણાય, તે આ દોશમા કરવામાં આવ્યો છે. તેના અર્થ મુખ્યત્વે તેના અંગ્રેજી પર્યાય દ્વારા આપ્યા છે. તેવું જ ગણિતની પરિભાષા માટે પણ ક્યું છે. આવી રીતે અંગ્રેજી પર્યાયનો આશરો લાભો વખત ન લેવો પડે એ તો ત્યારે જ બને કે જ્યારે આપણે તે પરિભાષાને અપનાવી રૂઠ કરી લઈએ.

જ્યા શખ્દો સાથે વિસ્તારપૂર્વક વિગત આપવાની હોય છે ત્યાં દોશખરની મૂંઝવણ સહુથી વધારે હોય છે. રમતો, વનસ્પતિ, ઔષધિ, પ્રાણી, પંખી, રોગ, ધરેણા, ઔદ્યોગિક ક્રિયાઓ, વ્રતો, ઉત્સવો, પંચ, વાદ, અવતાર, દારીગંગેના ઓન્દરો વગેરેના અર્થ આપતી વખતે ઓછામા ઓછી કેટલી વિગત આપવી જોઈએ એ જ નક્કી કરવાનું રહે છે. વિસ્તાર ન કરતા શખ્દાર્થ સ્પષ્ટ થાય, વાચકને બધી માહિતી ભલે ન મળે પણ શકનિવૃત્તિ તો જરૂર થાય, એ નતતનું ધોરણ નળવવાનો અહી પ્રયત્ન કર્યો છે.

દોશમા દરેક શખ્દ સાથે તેનું વ્યાકરણ પણ આપવાની જરૂર રહે છે કે જેથી એ શખ્દ વિશેષ ઓળખાય અને તેને કેમ વાપરવો એનો કાર્ક ખ્યાલ આવી નય. એ વ્યાકરણનું વર્ગીકરણ આપણે અંગ્રેજી વ્યાકરણમાથી ઉપાડી લઈ અમુક અગવડો વહોરી લીધી છે. દોશમાં આપેલા વ્યાકરણમા ક્યાંક ક્યાંક મત-ભેદ કે પ્રશ્નો જરૂર ઊપજવાના. પણ તે તો જ્યા સુધી ગુજરાતી ભાષાના સ્વભાવને અનુસરનાર એક સંપૂર્ણ અને શાસ્ત્રશુદ્ધ વ્યાકરણનો અથ પ્રબલ આગળ નથી

સુકાયો ત્યા સુધી શું થાય? શબ્દોના વ્યાકરણના નિર્ણય કરતાં એ ઊલુપ અમને નજરે આવ્યા કરી છે નામના લિંગ તથા વિશેષણ અને ક્રિયાવિશેષણનો ભેદ એ આ વિષેનાં આગળપડતાં દૃષ્ટાંતો છે.

કોશની નવી આવૃત્તિમાં જોડણીના નિયમો જેવા ને તેવા જ રહે છે. એક જો જગાએ ફેરફાર કર્યો છે તેની અહીં નોંધ લેવી જોઈએ આગલી આવૃત્તિમાં 'સાજ' જોડણી કરેલી. તેનો હવે સાંજ-ઝ એવો વિકલ્પ માન્ય રાખ્યા છે. તેમજ ઇન્સાફ-ઈનસાફ તથા ઇન્કાર-ઈનકાર એમ વિકલ્પ સ્વીકારવામાં આવ્યા છે.

મહા સુદ ૭, સં ૧૯૮૭
તા. ૨૬-૧-'૩૧, સોમવાર

૬૦ ખાંડ કાલેલકર

૩

[ત્રીજી આવૃત્તિ]

જોડણીકોશની ખીજી આવૃત્તિ ખલાસ થઈ જવાથી, આ તેની ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવે છે. ઈ. સ. ૧૯૩૪ના અંતમાં સરકારના બંધનમાંથી છૂટ્યા બાદ, વિદ્યાપીઠ મંડળે તા. ૩-૧-૧૯૩૫ની પોતાની પહેલી સભામાં ઠરાવ કર્યો હતો કે, “કોશની ખીજી આવૃત્તિ ખલાસ થાય તે પહેલા ત્રીજી આવૃત્તિ તૈયાર કરવાનું આ સભા ઠરાવે છે, અને તે કામ શ્રી. મગનભાઈ દેસાઈને સોંપવામાં આવે છે. તેમની દેખરેખ નીચે આખો વખત કામ કરવા માટે શ્રી. ચૂનીલાલ બારોટને સુકરર કરવામાં આવે છે.”

આ ઠરાવ થયો ત્યારે એવી ધારણા હતી કે, ખીજી આવૃત્તિની મિલક નહોતી ૧૯૩૭ સુધી તે ચાલશે, અને એ ગણતરી બાંધીને નવી આવૃત્તિના સંશોધનની ચોજના કરી હતી. પરંતુ, પ્રબલ તરફથી કોશને ઉત્તરોત્તર વધુ મગવા લાગેલા સત્કારને કારણે, ૧૯૩૬માં જ બંધી નકલો ખપી ગઈ, એટલે ત્રીજી આવૃત્તિ બને તેટલી સત્વર તૈયાર કરી નાખવાનું ઠરાવ્યું. તેને લઈને નિરધારેલા સંશોધનમાં થોડો કાપ મૂકવો પડ્યો છે.

આ આવૃત્તિના કામને પ્રારંભ કર્યો ત્યારે વિચાર્યું હતું કે, કોશને વધુ શાળોપયોગી બનાવવાની દૃષ્ટિએ તેમાં શબ્દપ્રયોગો તથા ઉપલબ્ધ વ્યુત્પત્તિ ઉમેરવા; અને શબ્દલંકાણ માટે, બને તેટલું વધારે શાળોપયોગી સાહિત્ય વાચી કાઢવું. પરંતુ, ઉપર જણાવ્યા મુજબ, કોશનું છાપકામ તરત ઉખાટવાનું આવવાથી, પૂરેપૂરી વ્યુત્પત્તિ આપવાનું તથા શબ્દપ્રયોગો સંધરવાનું કામ અમારે ઊંડવા પડ્યા છે. વાચક જોશે કે, આ આવૃત્તિમાં અમે તત્સમ વ્યુત્પત્તિ આપીને જ અટકી ગયા છીએ અને શબ્દપ્રયોગસંગ્રહને તેો અડક્યા જ નથી.

આ આવૃત્તિ તૈયાર થતાં વેળા, શુદ્ધ જોડણી લખવાની ચીવટવાળા એક ભાઈએ અમને એમની એક મુશ્કેલી જણાવી કે, ક્રિયાપદનાં પ્રેરક અને કર્મણિ રૂપો કોશમાં, બધાના નહિ તેા, ન્યા જોડણીકર-થવાને પ્રથમ હોય તેટલાં ક્રિયાપદોનાં જો આપો, તેો બહુ ઉપયોગી થાય. આ માગણીનું વનદ સ્વીકારી, આ આવૃત્તિમાં એવા ક્રિયાપદોનાં રૂપો બનાવીને મૂકવામાં આવ્યા છે આવાં

બનાવીને મૂકેલાં રૂપોમાથી કેટલાંકનો ઉપયોગ કદાચ સાહિત્યમા નયે મળે એમ બનવા ભેગ છે. પણ એ રૂપો ભેડણીની દૃષ્ટિએ જ મૂક્યા છે, અને તે મૂકતી વખતે એટલું ધ્યાનમાં રાખ્યું છે કે, તેમનો ઉપયોગ કરવા કોઈ ચાહે તો તે ફરી શકે,—તેમાં કોઈ વિચિત્ર ન લાગવું જોઈએ જ્યાં ખાસ વિચિત્રતા જેવું લાગ્યું છે ત્યાં તેવા રૂપો બનાવ્યાં નથી

શબ્દલઙ્ગણનું કામ આ વખતે ઠીક ઠીક થયું ગણાય. નવા શબ્દો શોધવાને અંગે કરેલા વાચનમા, ઉપર કહ્યું તેમ, મુખ્યત્વે શાળોપયોગી પુસ્તકો જ લેવામા આવ્યાં હતા. તે ઉપરાત, સામાન્ય નવા વાચનમાં આવતાં પુસ્તકોમાંથી પણ શબ્દો મળે તે સંઘરવામાં આવ્યા છે. એ રીતે કામ કરતા, આ વેળાની આવૃત્તિમાં શબ્દસંખ્યા ૫૬૮૩૦ થઈ છે. એટલે કે, ગઈ આવૃત્તિના ૪૬૬૬૨માં ૧૦૨૬૯ શબ્દોનો વધારો થયો છે.

શબ્દોની ગણતરીની સાથે તત્સમ શબ્દોની વર્ગીકૃત ગણતરી પણ કરવામા આવી છે. ભાષાત્રેમીઓને એનું પરિણામ પ્રાપ્ત થશે એમ માનીએ છીએ. નોંધાયેલી તત્સમ વ્યુત્પત્તિમાં સૌથી મોટો વિભાગ, અલબત્ત, સંસ્કૃત શબ્દોનો, ૨૦૨૬૫, એટલે કે, ૩૫ ટકા જેટલો છે. ત્યાર પછી ફારસીના ૧૭૫૬, એટલે ૩ ટકા, અરબીના ૮૨૮, એટલે ૧ા ટકા, અંગ્રેજીના ૩૬૦, એટલે ૦ા ટકા, હિંદીના ૧૮૩, મરાઠીના ૪૮, તુર્કીના ૨૭, પોર્ટુગીઝના ૨૯ — એમ આવે છે. ગુજરાતીને સારો અભ્યાસ કરનારે સંસ્કૃતનું અમુક જ્ઞાન તો મેળવવું જ જોઈએ એ આ સાદી ગણતરી પરથી દીવા જેવું દેખાઈ આવે છે. આ ગણતરીથી અમને એક એ અદાજ પણ મળી રહ્યાં છે કે, લગભગ ૪૨ ટકા વ્યુત્પત્તિનું કામ તો થઈ ચૂક્યું ગણાય.

૧૯૩૫માં આ આવૃત્તિનું કામ શરૂ કર્યું ત્યારે ભેડણીના નિયમોને અંગે કોઈ નવું વિચારણીય છે કે કેમ એનો પણ ખ્યાલ ફરી લીધો હતો એ બાબતમા કશો મહત્વનો ફેર કરવાની જરૂર નથી જોઈ. ઊલટું, હર્ષની વાત છે કે, ભેડણીકોશને ઉત્તરોત્તર માન્યતા મળતી ગઈ છે, અને આજ મુંબઈ યુનિવર્સિટી જેવી શિક્ષણસંસ્થાએ તથા ગુજરાતી સાહિત્ય સંમેલન જેવી વિકાસભાએ એને અપનાવ્યો છે. આ બાબતમાં સાહિત્ય સંમેલને તેની ગઈ ખેડકમા કોશને માટે જે આવકારદાયી ને અભિનંદક ઠરાવ કર્યો છે, તે માટે એ સંસ્થાનો અન્ને અમે આભાર માનીએ છીએ.

ભેડણીકોશને આમ માન્યતા મળ્યા પછી, આજ હવે આપણી આગળ ભેડણીની અરાજકતાનો પ્રશ્ન એટલા પૂરતો પતી ગયો મનાય. હવે કરવાનું રહે છે તે સ્વીકૃત થયેલી એવી આ ભેડણીની બાબતમાં કાળજી રાખી તેનો વાપર વધારવાનું તે કામ ગુજરાતના શિક્ષકગણ, લેખકવર્ગ તથા છાપાવાળા અને માસિકના તંત્રી, વ્યવસ્થાપકો તથા પ્રકાશન સંસ્થાઓ — એ બધાએ કરવાનું રહે છે આમા ભે આપણે જાગૃતિ નહિ બતાવીએ તો હવે એકમે વર્ષમા સિદ્ધ થઈ જવું જોઈએ એવું કામ નાહક લંબારો, અને ભાષાની સેવામા એટલે દરજ્જે ક્ષતિ આવી લેખારો

નેડણીના નિયમોમા એક ફેરફાર કર્યો છે. નિયમ પમેા આ પ્રમાણે હતો -
 “જ્યાં આરખી, ફારસી, અંગ્રેજી કે અન્ય પરભાષામાથી અપભ્રષ્ટ થયેલો શબ્દ
 રદ થઈ ગયો હોય, ત્યાં તે જ અર્થમાં તત્સમ શબ્દ ન વાપરવો. ઉદા૦ પર્ખટ,
 ખ્વાહિશ, ડૂબક, ઝગ્ગિશ, ટિકેટ નહિ; પણ પાપડ, ખાંચેશ, આખેદૂબ,
 અંગ્રેજી, ટિકિટ.”

આ નિયમ, ખરું જોતા, નેડણીનો નહિ પણ શૈલીનો ગણાય. એટલે
 નેડણીકાર એને પોતાના નિયમ તરીકે આપે એમાં મર્યાદાદોષ આવે. આ વિચારથી
 એ નિયમ રદ કરવામા આવ્યો છે. બાકી આખી નિયમવાલી જેમની તેમ રહે
 છે. નવી આવૃત્તિનો લાભ લઈ તે નિયમોનો અમલ કરવામાં કેટલાક શબ્દોમાં
 જ્યાં ક્ષતિ રહી ગયેલી જણાઈ છે, ત્યાં સુધારો કર્યો છે. ચડવુ-ચઢવુ, મળ-મઝા,
 ફળદ્રુપ-ફળદ્રૂપ વિકલ્પો સ્વીકાર્યા છે. નિયમવાલીનું વધુ સ્પષ્ટીકરણ થાય તેટલા
 સારૂ સૂચક દાખલાઓ કેટલીક જગાઓએ ઉમેર્યા છે. (જેમ કે, ક્રિયાપદના
 રૂપોની નેડણીનો નિયમ ૨૫, ૨૬ જુઓ.)

તત્સમ શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ આપવામાં આવી છે એ ઉપર જણાવ્યું. તેને
 અંગે એક બે વાતનું સ્પષ્ટીકરણ કરવાની જરૂર છે. આપણી ભાષામા ઘણા
 સંસ્કૃત શબ્દો તેમના પ્રથમાના રૂપે ઊતરી આવે છે, અને જેમા અતે વિસર્ગ
 હોય છે તેના તે વિસર્ગનો લોપ થયો હોય છે. જેમ કે, પિતા, વિદ્વાન, ચંદ્રમા,
 મન ઇત્યાદિ. આ શુદ્ધ સંસ્કૃત તો ન ગણાય. વળી કેટલાક શબ્દો સંસ્કૃત
 વ્યાકરણ પ્રમાણે નવા બનાવી આપણે વાપરીએ છીએ, જે સંસ્કૃત કોશોમા નયે
 મળે આવા બધા શબ્દોને અમે જ. તરીકે તત્સમ જણાવ્યા છે.

એની જ એક મર્યાદા ફારસી અરબી શબ્દોની તત્સમતાને અંગે પણ સ્વીકારી
 છે. આ ભાષાઓને અંગે વિશેષ મુશ્કેલી એ છે કે, તેની ને આપણી વર્ણમાળા
 એક ન હોઈ, લિપ્યંતરનો પ્રશ્ન પણ ખડો થાય છે. જેમ કે, ફારસી ‘ઝ’ અગાઉની
 પેઠી ‘લ’ લખીને સંતોષ માનતી. આજ અંગ્રેજી Z નો ઉચ્ચાર આપણે ત્યાં
 રદ થતો જવાથી ફારસી ઝ ઉચ્ચાર ‘લ’થી વ્યક્ત કરવા કરતાં ‘ઝ’ લખવા
 પ્રેરણાએ છીએ. પરંતુ ફારસી અરબી શબ્દોમાં જકાર ઊતરી તો ગયો છે. એ
 રૂઢિને આપણી નેડણીની પ્રથમા માન્યતા પણ મળી છે એટલે એવા જકારવાળા
 કરકના શબ્દોને પણ ફારસી જ જણાવ્યા છે. જેમ કે, નજર, અજીજ.

અંત્ય ઉકારવાળા ફારસી શબ્દો ગુજરાતીમા પોતાના લિંગ પ્રમાણે ઈ, ઉ
 કે ઓ અત્ય સ્વીકારે છે. જેમ કે, તકાલે, સાદુ, જલસો. આટલા કરકના શબ્દોને
 પણ ફારસી જણાવ્યા છે.

ફારસી અરબી અયૂ, અવ, આપણે ત્યાં અનુક્રમે એ, ઓ રૂપે લખાય છે
 તે એ, ઓ રૂપે બોલાય છે જેમ કે, હેમત, શેતાન, મેત આ રૂપોને પણ
 તત્સમ જ ગણ્યા છે.

પરંતુ રદ, સખર, ટિકર, સાહેબ, બહેર, ઈજન, ચહેરા જેવા શબ્દો તદ્દલવ
 ગણ્યા છે. નિસબત, સખતી, ખરખારત જેવા શબ્દો જેમને ઉચ્ચાર તત્સમ છે(પણ
 જે નિસબત, સખતી, ખખસ્તિ એ રૂપે નથી લખાતા) તેમને પણ તત્સમ ગણ્યા છે.

પોર્ટુગીઝ તત્સમતા બતાવી છે તે સામાન્ય મળતાપણા પરથી જ ગણાય. શુદ્ધ રૂપે એ શબ્દ હશે કે કેમ એ, પોર્ટુગીઝના અજ્ઞાનને કારણે, અમારાથી દાવો કરી શકતો નથી. ઉપલબ્ધ કોશો કે વ્યાકરણોમાથી એને અંગેના મળી આવેલાં સૂચન પરથી એ નિર્દેશો છે.

મરાઠી, હિંદી ભાષા તેા ગુજરાતીની બહેનપણીઓ ગણાય. ઘણા શબ્દો જરાતરા કેરથી કે તેના તે જ રૂપે બેઉ જગ્યાએ મળી શકે તે પરથી તે શબ્દ મરાઠી કે હિંદી ન ગણાય. પણ આજના વધતા જતા આતરપ્રાનીય સંસર્ગને કારણે તથા પૂર્વના સસર્ગોથી પણ કેટલાક શબ્દો આપણા સાહિત્યમાં તે તે ભાષાઓમાથી સ્વાભાવિક રીતે ઊતરી આવ્યા છે કોશમા એવા શબ્દોને જ હિંદી કે મરાઠી બતાવી શકાય. અમે એ દષ્ટિએ આ ભાષાઓના શબ્દોનો નિર્દેશ કર્યો છે.

શબ્દની તત્સમ વ્યુત્પત્તિ બતાવતાં એ ખ્યાલ આપોઆપ ઊઠે કે, તેનો અર્થ પણ તત્સમ છે ? કેમ કે, એવુ ઘણી વાર બને છે કે, શબ્દનુ સ્વરૂપ તત્સમ હોવા છતા તેના અર્થમા તત્સમતા ન હોય, તેમા કાંઈક ફેર થયો હોય, લક્ષણથી ભિન્ન અર્થ નીકળતો હોય, કે વ્યંજનામાં મર્યાદા પણ આવી ગઈ હોય. આ પ્રકારની ઝીણવટમા અમે ઊતર્યા નથી, ને મૂળ શબ્દના અર્થની સામાન્યતઃ તત્સમતા પરથી તેને તત્સમ ગણ્યો છે. સામાન્ય ઉપયોગની શાળોપયોગી આવૃત્તિમાં એથી વધુ સૂક્ષ્મતા આવશ્યક પણ ન ગણાય

વ્યુત્પત્તિને અંગે, છેવટમાં, એક વસ્તુ કહેવાની રહે છે તે, ક્રિયાપદોની વ્યુત્પત્તિ નથી આપી એ. એટલે ઉપરની શબ્દગણનામાં ક્રિયાપદોની તત્સમતા નથી ગણાઈ.

એક મહારાષ્ટ્રી ભાઈએ કહ્યું કે, તમારા કોશમા ઉચ્ચારણ નથી નેથી અમારા જેવાને મુશ્કેલી પડે છે; તમારે ઉચ્ચારણ પણ આપવું જોઈએ આ માગણી સાચી છે. કોઈ પણ ભાષાના સારા ગણાઈ શકે એવા કોશમાં શબ્દનું આ અંગ હોવું તે જોઈએ જ. આપણી લિપિની વિશેષતાને લઈને, ઉચ્ચારણની જરૂર અથેજ જેવી ભાષાના જેટલી ન હોય એ ખરું. છતા લિપિ સંપૂર્ણ ઉચ્ચારવાહી તેા નથી થઈ શકતી. આપણે ત્યાં પણ સંવૃત વિવૃત પ્રયત્ન, યશ્રુતિ, હશ્રુતિ, અનુસ્વાર-ભેદ ઇત્યાદિ બાબતો તથા કારસી વર્ણોનો પ્રશ્ન તેા રહે જ છે. એટલે તે તે ખાસિયતો માટે સંકેત યોજીને કોશકારે ઉચ્ચારણ પણ નોંધવું ઘટે. આ બાબતમા ક્યુ ઉચ્ચારણ શિષ્ટ ગણાય એ પ્રશ્ન પણ રહે છે. એટલે આ કામ મહત્વનું તેા છે જ. પણ આ આવૃત્તિમા અમારે માટે તે શક્ય નહોતું. પરંતુ એમા એક વસ્તુ અંશત. અમારે કરવી પડી છે તે એ કે, જે શબ્દોની જોડણી એક છે છતાં ઉચ્ચારો ભિન્ન છે, તેવા શબ્દોનો ઉચ્ચારનિર્દેશ અમે કર્યો છે. જેમ કે, જુઓ ઓડ, શોક. તે શબ્દો ત્રણ અર્થોમા ત્રણ રીતે બોલાય છે એ ત્રણે ઉચ્ચાર નોંધ્યા છે. તેની પદ્ધતિ વિષે 'કોશ વાપરનારને સૂચના'મા નિર્દેશ કર્યો છે.

આ આવૃત્તિમા એક બીજો ફેરફાર કર્યો છે તે શબ્દોની ગોઠવણીનો છે. ગુજરાતી કોશમાં આવી બહુનો ફેરફાર પહેલવારનો થાય છે આ ફેરફાર કરવાનું અમને સૂઝવું સ્થળસંકેત સાધવાની દષ્ટિએ. આવૃત્તિ આવૃત્તિએ કદમા વધતા જતા કોશની ક્રિમત પણ વધારવી પડે તેા વાયકવર્ગને એ ન કાવે. એટલે, બને

ત્યા મુઢી, કોશનું કદ વધતા છતા, કિમત ન વધારવી પડે એવો પ્રયત્ન કરવાનો વિચાર રાખવામાં આવ્યો. તે સારુ એક ફેરફાર તો એ કર્યો કે, ખીખાં મળે તેવડા નાના વાપર્યા છે અવારનવાર જરૂર પ્રમાણે વાપરવાના આકરચંથ માટે નાના ખીખાં મુશ્કેલી ન ગણાય. નાના ખીખાંથી ઠીક ઠીક જગા બચી શકી છે. ખીખે ફેરફાર કર્યો તે, કક્કાવારીમાં પાસપાસે આવતા સમાન વ્યુત્પત્તિવાળા, સાધિત કે સમાસના શબ્દોને એક કંદરામા ગોઠવી દીધા છે આ ગોઠવણીને અંગેની મૂચનાઓ 'કોશ વાપરનારને સૂચના' એ સ્થળે આપી છે તે લેવાથી આ ગોઠવણી રીત સ્પષ્ટ થશે

પરિભાષિક શબ્દોને અંગે નવો કોઈ પ્રયત્ન કર્યો નથી. એક વસ્તુ સ્વતંત્ર રીતે વહેવી પ્રાપ્ત થાય છે સરકારી માધ્યમિક કેળવણીમાં ગણિત, વિજ્ઞાન વગેરે વિષયો સ્વભાષા મારફત શીખવવાની છૂટ અપાઈ છે. પરંતુ, એ છૂટનો ઉપયોગ એણે જ લેવાયો છે, એ વિચિત્ર ખીના ગણાય અને કોઈકે પ્રયત્ન થયો છે તે, અમારી બહુ પ્રમાણે, વિજ્ઞાનને માટે, કે જેની પરિભાષામા મુશ્કેલી છે એમ જ નહિ, અરાબક છે, ને કેટલુક બેદુદાપણું પણ પ્રવર્તે છે. અને ગણિત, કે જેની પરિભાષા નિશ્ચિત છે તથા જે નાનકડી પુસ્તિકાએ વિદ્યાપીઠ તરફથી પ્રસિદ્ધ થઈ છે, એને સ્વભાષા મારફત શીખવવાનો પ્રયત્ન આરંભાયો નથી. આશા રાખીએ કે, એ આપણી સિદ્ધ પરિભાષા હવે થોડા વર્ષોમા બધે વપરાતી થઈ જશે. વિજ્ઞાનને અંગે પણ એવી જ પરિભાષા રિચર કરવાનો પ્રયત્ન હવે આદરવો જોઈએ. એ કામ શિક્ષકગણ તથા વિદ્વાનો ઉપાડે તો હવે પછીની કોશની આવૃત્તિમાં જ્ઞાનની તે શાખાના શબ્દો સંઘરવાનું સહેલું થશે.

હવે વિદ્યાપીઠ તરફથી ગુજરાતી ભાષાના જુહત્ કોશનું કામ ઉપાડવા વિચાર છે. એ કોશમા ગુજરાતી ભાષાનો શબ્દસંગ્રહ પૂરો કરવા માટે, નવા તથા નૂના ગુજરાતી સાહિત્યમા ઊતરેલા તથા ખોલીમાં ચાલતા તમામ શબ્દો સંઘરવા પ્રયત્ન કરવો છે. ખોલીના શબ્દો સંઘરવા માટે, ગુજરાતના ખોલીવાર જુદા જુદા પ્રદેશ પડે છે ત્યાંના માણસોના સહકાર ઉપરાત, તે તે પ્રદેશમાં ખાસ માણસ મોકલી બરાબર તપાસ કરીને શબ્દો એકઠા કરવાનો ઇરાદો છે. વળી જુદા જુદા વિજ્ઞાનોની અને ઉદ્યોગોની પરિભાષા પણ મેળવી શકાય તેટલી મેળવીને આપવી છે. તથા સાપ્રદાયિક અને કોમી સાહિત્યમાં વપરાતા શબ્દો પણ એકઠા કરવાની ધારણા છે. શબ્દોની વ્યુત્પત્તિ શક્ય હોય તેટલી — વચ્ચગાળાના પ્રાકૃત તથા અપભ્રંશ રૂપો મળી શકે ત્યા તે સાથે — આપવી છે. શબ્દના અર્થોનો એતિહાસિક વિકાસક્રમ, અર્થ તથા પ્રયોગની સ્પષ્ટતાની દૃષ્ટિએ આવશ્યક જણાય ત્યાં અવતરણો સાથે, આપી શકાય તેટલો આપવો છે અને તેટલા સ્થાનોએ પર્યાય શબ્દો પણ નોંધવાનો વિચાર છે. ગુજરાતના વિદ્વાનો, શિક્ષકો તથા ભાષાપ્રેમીઓની સાહાય્ય જોઈલી વધારે મળે તેટલો આ કોશ સારો થાય એ સ્પષ્ટ છે એવો સહકાર અને મદદ અમને મળશે જ એ આશા સાથે ગુજરાત આગળ અમારી માગણી અમે રજૂ કરીએ છીએ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ

તા. ૧૨-૬-૩૭

મગનભાઈ પ્રભુદાસ દેસાઈ

બ્લેડળીના નિયમો

તત્સમ શબ્દો

૧. સંસ્કૃત તત્સમ શબ્દોની બ્લેડળી મૂળ પ્રમાણે કરવી. ઉદા. મતિ; ગુરુ; વિદ્યાર્થિની.

૨. ભાષામાં તત્સમ તથા તદ્ભવ બંને રૂપો પ્રચલિત હોય તો બંને સ્વીકારવાં. ઉદા. કઠિન — કઠણુ; રાત્રિ — રાત; દશ — દસ; કાલ — કાળ; નહિ — નહી; હૂબહૂ — આખેહૂબૂ; દર્શ — દરસ.

૩. જે વ્યંજનાન્ત તત્સમ શબ્દો ગુજરાતી પ્રત્યયો લેતા હોય તેમને અકારાન્ત ગણીને લખવા ઉદા. વિદ્યાન, જગત, પરિપદ.

આ નિયમ અગ્રેણ, કારસી, આરખી વગેરે ભાષાના શબ્દોને પણ લાગુ પડે છે.

૪. પશ્ચાત્, ક્રિયિત્, અર્થાત્, ક્રવ્યિત્, એવા શબ્દો એકલા આવે અથવા ખીજા સંસ્કૃત શબ્દોની સાથે સમાસમાં આવે સારે વ્યંજનાન્ત લખવા. ઉદા. ક્રિયિતકર; પશ્ચાત્તાપ.

આવાં અવ્યયો પછી બ્યારે જ આવે સારે તેમને વ્યંજનાન્ત ન લખવાં. ઉદા. ક્રવ્યિત જ.

૫. આરખી, કારસી તથા અગ્રેણ ભાષાના શબ્દો લખતાં તે તે ભાષાના વિશિષ્ટ ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો ન વાપરવાં. ઉદા. ખિદમત, વિક્રિટ, નજર.

૬. 'એ' તથા 'ઓ'ના સાંકડા તથા પહોળા ઉચ્ચારની ભિન્નતા દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ. પરંતુ અગ્રેણ શબ્દોના 'એ' 'ઓ'ના ઉચ્ચારમાં ભ્રાંતિ ન થાય માટે, તે દર્શાવવા ઊંધી માત્રાનો ઉપયોગ કરવો. ઉદા. કોફી, ફેશન, ઓગસ્ટ, કોલમ.

૭. અંતુસ્વારના ભિન્ન ભિન્ન ઉચ્ચારો દર્શાવવા ચિહ્નો વાપરવાં નહિ.

નોંધ — શક્ય હોય ત્યાં અંતુસ્વારના વિકલ્પમા અંતુનાસિકો વાપરી શકાય. ઉદા. અંત, અન્ત; દડ, દણ્ડ, સાંત, સાન્ત; ઝેંક, ઝેન્ક.

હશ્ચુતિ તથા યશ્ચુતિ

૮. ખહેન, વહાણુ, વહાણું, પહોણું, મહાવત, શહેર, મહેરખાન, મહાવરો, મહોર જેવા શબ્દોમાં તથા કહે, રહે, પહેર, પહોંચ જેવા ધાતુઓમાં હ જુદો પાડીને લખવો.

૯. નાનુ, મોટું, ખીક, સામુ, ઊનુ, મોર (અં), મો, મોવુ (લોટને), ન્યાં, ત્યાં. કચારે, ત્યારે, મારુ, તમારુ, તારું, તેનું, અમારુ, આવું, વગેરેમાં હકાર ને દર્શાવવો.

(એટલે કે, હ ન્યાં દર્શાવવો ત્યા જુદો પાડીને દર્શાવવો અને ન દર્શાવવો ત્યાં મુદ્દત્ત ન દર્શાવવો, 'હ'ને આગલા અક્ષર સાથે જોડવો નહિ.)

૧૦. નાહ, ચાહ, સાહ, મોહ, લોહ, દોહ, સોહ એ ધાતુઓને અનિયમિત ગણી તેમના દર્શાવ્યા પ્રમાણે રૂપો સાધિત કરવાં.

નાહ:— નાહું છું; નાહીએ છીએ; નહાય છે; નાહો છો; નાહો, -હા, -હી, -હું, -હા; નાહીશ; નાહીશું; નહાશે; નહાશે; નહાત; નહાતો, -તી, -તું; નાહનાર; નાહવાનો અથવા નાવાનો; નાહેલો, -લી, -લુ; નહા; નહાને; નાહવું.

નવાડા (-રા)વવું; નવાવું; નવાય; નાવણુ; નાવણિયો; નવેણુ; નવાણુ.

ચાહ:— ચાહું છું; ચાહીએ છીએ; ચાહે છે; ચાહો છો; ચાહો, -હા, -હી, -હું, -હા; ચાહીશ; ચાહીશું; ચાહશે; ચાહશે; ચાહત; ચાહતો, -તી, -તું; ચાહનાર; ચાહવાનો; ચાહેલો, -લી, -લુ; ચાહ; ચાહને; ચાહવું.

ચહવડા(-રા)વવું; ચહવાવું, ચહવાય એ રૂપો શક્ય અને વ્યાકરણ-દાષ્ટ્યે પ્રામાણિક લાગે છે, પણ આવા પ્રયોગો પ્રચલિત નથી.

સાહ:— ચાહ પ્રમાણે.

સવાડા(-રા)વવું; સવાવું; સવાય.

મોહ:— મોહું છું; મોહીએ છીએ; મોહે છે; મોહો છો; મોહો, -હા, -હી, -હું, -હા; મોહીશ; મોહીશું; મોહશે; મોહશે; મોહત; મોહતો, -તી, -તું; મોહનાર; મોહવાનો; મોહેલો, -લી, -લુ; મોહ; મોહને; મોહવું.

મોહડા(-રા)વવું, મોહાવું; મોહાય.

લોહ:— લોહું છું; લોહીએ છીએ; લોહે છે; લોહો છો, લોહો, -હા, -હી, -હું, -હા; લોહીશ, લોહીશું; લોહશે; લોહશે, લોહત; લોહતો, -તી, -તું; લોહનાર; લોહવાનો અથવા લોવાનો; લોહેલો, -લી, -લુ; લોહ, લોહને; લોહવું.

લોવડા(-રા)વવું; લોવાય, લોવણિયુ.

દોહ:— દોહું છું; દોહીએ છીએ; દોહે છે, દોહો છો; દોહો, -હી, -હું, -હા, -હાં; દોહીશ; દોહીશું; દોહશે; દોહશે; દોહત અથવા દોહત; દોહતો, -તી, -તું; દોહનાર; દોહવાનો અથવા દોવાનો; દોહેલો, -લી, -લુ; દોહ; દોહને.

દોવડા(-રો)વવું; દોવાવું; દોવણુ; દોણી.

કોહ:—સામાન્યતઃ મોહ પ્રમાણે. પણ નીચેનાં રૂપો દર્શાવ્યા પ્રમાણે—
કોવડા(-રો)વવું; કોવાવું; કોવાય; કોહપણુ; કોહવાણુ; કોહવાટ.

મોહ:—મોહ પ્રમાણે.

૧૧. કેટલાક 'ઢ'ને બદલે હ અને ડ છૂટા પાડીને લખે છે. જેમ કે, કહાડવું, વહાડવું. તેમ ન લખતાં કાઢ, વાઢ, કઢી, ટાઢ, અઢાર, કઢવુ એમ લખવુ. પરંતુ લઢવુ, દાઢમ ન લખતાં લાડવું, દાડમ એમ લખવું ચડવું, ચઢવું બને માન્ય ગણવાં.

૧૨. કેટલાક શબ્દોના ઉચ્ચારમાં ગુજરાતના કેટલાક ભાગમાં યશ્રુતિ થાય છે. ઉદા. જાત્ય, આંખ્ય, લાવ્ય, લ્યો, ઘો, ધં. પણ તે લખવામાં દર્શાવવાની જરૂર નથી. જાત, આંખ, લાવ, લો, ઘો એમ જ લખવું.

તદ્ભવ શબ્દો

૧૩. અલ્પપ્રાણ અને મહાપ્રાણ સંયુક્ત હોય એવા તદ્ભવ શબ્દોમાં મહાપ્રાણનું દ્વિત્વ કરવું. ઉદા. ચોખ્ખું, ચિકી, પથ્થર, ઝભો, ચોધ્યો, મુધ્યાં, સભ્ભર. પણ ચ્ તથા છનો યોગ હોય તો ચ્છ લખવું, છ્છ નહિ. ઉદા. અચ્છેર, પચ્છમ, અચ્છું.

૧૪. કેટલાક શબ્દોમાં (ઉદા. પારણુ, ખારણુ, શેરડી, દોરડું, ખાંડણી, દળણું, ચાળણી, શેઝડી) ર, ડ, ળ, લને બદલે ય ઉચ્ચાર થાય છે; ત્યાં મૂળ રૂપ જ લખવું.

૧૫. અનાદિ 'શ'ના ઉચ્ચારની બાબતમાં કેટલાક શબ્દોમાં પ્રાંતિક ઉચ્ચારભેદ છે. ઉદા. ડોશી-ડોસી; માશી-માસી, ભેશ-ભેસ; છાશ-છાસ, ખારશ-ખારસ; એંશી-એંસી. આવા શબ્દોમાં શ અને સનો વિકલ્પ રાખવો.

૧૬. શક, શોધ, શું માં રૂઢ શ રાખવો; પણ સાકરમાં સ લખવો.

૧૭. વિશે અને વિષે એ બંને રૂપો ચાલે.

૧૮. તદ્ભવ શબ્દોમાં અંત્ય ઈ તથા ઉ, સાનુસ્વાર કે નિરનુસ્વાર, એ અનુક્રમે દીર્ઘ અને હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા. ઘી; છું; શું; તું. ઘણી; વીઢી; અહી; ઢહી; પિયુ; લાહુ; જુહું,

નોંધ—સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં રુ અથવા રુ લખવાનો રિવાજ નથી; રૂ વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ જ્યાં નિયમ પ્રમાણે હ્રસ્વ રુ લખવાનું હોય ત્યાં રુ અથવા રુ લખવું. ઉદા. છોકરું - છોકરું; ઘૈરુ-ઘૈરું.

અપવાદ—એકાક્ષરી શબ્દોમાં નિરનુસ્વાર ળ દીર્ઘ લખવો. ઉદા. જૂ, લૂ, ટૂ, ભૂ, છૂ.

૧૯. અનંત્ય ઈ તથા ઊ પર આવતા અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર પોચો થતો હોય ત્યારે ઈ કે ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદા૦ ઈડું; હીંડાડ; ગૂંચવાવ; સીંચણિયું; પીંછું, લૂંટ; પૂછડું; વરસૂંદ; મીંચામણું.

અપવાદ — કુંવારુ, કુંભાર, કુવર, કુંવરી, સુંવાળું.

૨૦. શબ્દમાં આવતા યુક્તાક્ષરથી ન્યા આગલા સ્વરને થડકો લાગતો હોય ત્યાં ઈ કે ઊ ને હોય તે હંસ્વ લખવો. અનુસ્વારનો ઉચ્ચાર અનુનાસિક નેવો થતો હોય ત્યાં યુક્તાક્ષર ગણવો. ઉદા૦ કિસ્તી, શિસ્ત, ડુક્કર, જુસ્સો, ચુસ્ત, છેનરપિંડી, જિંદગી, જિગોડી, જુંગી, દુદ, તુડાઈ.

નોંધ — સામાન્ય રીતે ગુજરાતીમાં જિ લખવાનો રિવાજ નથી, જ ન વિશેષ પ્રચલિત છે. પરંતુ ન્યાં નિયમ પ્રમાણે હંસ્વ જિ લખવાનું હોય ત્યાં જિ લખવું. ઉદા૦ જિંદગી; જિતાડવું; જિવાડવું.

૨૧. ન્યાં વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, જુદું, ઉદવું, ડિલ) તેવા બે અક્ષરના શબ્દોમાં ઉપાંત્ય ઈ તથા ઊ દીર્ઘ લખવાં. ઉદા૦ ચૂક, ચૂઈ, તૂત, જૂલો, જીણું, જનો.

અપવાદ — સુધી, દુખ, જુઓ.

નોંધ — સુકાવું, ભુલાવું, મિચાવું. એવા કર્મણિફોમાં હંસ્વ થાય છે. જુઓ નિયમ ૨૪ મો.

૨૨. ન્યાં વ્યુત્પત્તિને આધારે જુદી જોડણી ન થતી હોય (જેમ કે, ઉપર, ચુગલ, કુરતુ, મુગટ, અગુર) તેવા બેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં ઈ કે ઊ પછી લઘુ અક્ષર આવે તો તે દીર્ઘ લખવાં, અને ગુરુ અક્ષર આવે તો તે હંસ્વ લખવાં. ઉદા૦ નીકળ, મૂલવ, વિમાસ. મજૂર, ખેડૂત, દુકાળ, સુતાર, તડૂક, કિનારો, ભુલાવ, મિચાવ, તડુકાવ.

અપવાદ ૧ — વિશેષણ પરથી થતા નામો તેમ જ નામ પરથી બનતાં ભાવવાચક નામોમાં મૂળ શબ્દની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા૦ ગરીબ-ગરીબાઈ; વકીલ-વકીલાત; ચીકણું-ચીકણાઈ, ચીકાશ; મીઠું-મીઠાશ, મીઠાણું; જૂઠું-જૂઠાણું, પીળું-પીળાશ; જીણું-જીણવટ.

નોંધ — વેધી-વેધિત્વ, અભિમાનિત્વ, એવા શબ્દો તત્સમ સંસ્કૃત હોઈ ફેરફાર કરવામાં આવે છે.

અપવાદ ૨ — કેટલાક શબ્દો બોલતાં ઉપાંત્ય અક્ષર ઉપર ભાર આવે છે ત્યાં ઈ કે ઊ ને હોય તે દીર્ઘ કરવાં. ઉદા૦ ગોડીલો, દાગીનો, અરડૂસો, દંતૂડી, વગેરે.

નોંધ : — જેમાં આ જાતનો ભાર નથી આવતો એવા શબ્દો :
ટહુકો, ફઉડી, મહુકુ.

૨૩. ચાર અથવા તેથી વધારે અક્ષરના શબ્દોમાં આદિ ઇ કે ઉ હ્રસ્વ લખવાં. ઉદા૦ ભુલામણુ, હિલચાલ. કિલકિલાટ, ખિસકોલી, ટિપણિયો, ટિટિયારો, ટિચકારી.

વિકલ્પ — ગુજરાત—ગૂજરાત

નોંધ ૧ — આ જાતનો શબ્દ સમાસ હોય તો સમાસના અંગભૂત શબ્દોની જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા૦ ભૂલથાપ, ખીજવર; હીણુકમાઉ, પ્રાણીવિદ્યા, સ્વામીપ્રોહ, મીઠાખોલુ.

નોંધ ૨ — ફૂદાફૂદ, ખૂમાખૂમ, ભુલભુલામણી, એવા દ્વિભાવથી થતા શબ્દોમાં દ્વિભાવ પામતા પદની જોડણી જ કાયમ રાખવી.

૨૪. પ્રાથમિક શબ્દો પરથી ઘડાના શબ્દોમાં તથા ધાતુના પ્રેરક અને કર્મણિ પ્રયોગનાં રૂપોમાં પ્રાથમિક શબ્દ અથવા ધાતુની મૂળ જોડણી કાયમ ન રાખતા ઉપર કલમ ૨૧. ૨૨, ૨૩, ૨૪ પ્રમાણે જોડણી કરવી. ઉદા૦ ભૂલ-ભુલામણી, શીખ-શિખાઉ, શિખામણુ; નીકળ-નિકાલ; ઊડ-ઉડાવું, ઉઠાડ, ઉઠાવ, ઉઠમણુ, મૂક-મુકાણુ, મુકાવું, મુકાવવું.

નોંધ ૧ — નિયમ ૧૯, ૨૦ પ્રમાણે સાનુસ્વાર ઇ ઉ વાળા શબ્દોમાં ફેર નહિ થાય. જેમ કે, ચૂંથવું, ચૂથારો, ચૂથાવું, ચૂથાવવું; કંગલાણુ, કિંગલાવું, કિંગલાવવું.

નોંધ ૨ — ધાતુના અક્ષરો ગણવામાં તેનું સામાન્ય કૃદંતનું રૂપ નહિ, પણ મૂળ રૂપ લેવું. જેમ કે, ઊથલ(વુ), મૂલવ(વુ); ઉથલાવ(વુ), તડૂક(વુ), તડુકાવ(વુ), તડુકા(વુ).

અપવાદ ૧ — કર્મણિરૂપોને નિયમ ૨૧મા અપવાદ ગણી હ્રસ્વ કરવાં. જેમ કે, મિચા(વુ), ભુલા(વુ).

અપવાદ ૨ — ક્રિયાપદનાં કૃદંતરૂપોમાં મૂળ જોડણી જ કાયમ રાખવી. જેમ કે, ભૂલનાર, ભૂલેલું; ભુલાવનાર; ભુલાયેલું; મૂકનાર મૂકેલું; મુકાયેલું; મુકાવનાર; મુકાવડાવેલું.

૨૫. શબ્દના અંધારણુમાં ઈ પછી સ્વર આવતો હોય તો તે ઈ ને હ્રસ્વ કરી સ્વરની પહેલાં ય ઉમેરીને લખવું. ઉદા૦ દરિયો, કડિયો, રેટિયો, કડિયો, ઘોતિયુ, માળિયુ, કાઠિયાવાડ, પિયર મહિયર. દિયર, સહિયર, પિયુ.

અપવાદ — પીયો: તથા જુઓ પછીનો નિયમ વિકલ્પ —
પિયળ — પીયળ.

૨૬. વિભક્તિ કે વચનના પ્રત્યયો લગાડતાં કે સમાસ યનાવતાં શબ્દની મૂળ જોડણી કાયમ રાખવી. ઉદા૦ નદી — નદીઓ. નદીમાં ધ૦. સ્ત્રી — સ્ત્રીઓ, સ્ત્રીને ધ૦. ખૂખી — ખૂખીઓ. આરીઆરણાં.

૨૭. ક. કરીએ, છીએ. ખાઈએ, ઘોઈએ, સૂઈએ, જોઈએ, હોઈએ. મારીએ, એવાં ક્રિયાપદના રૂપો યતાવ્યા પ્રમાણે લખવાં. પણ થયેલું, ગયેલું, સચવાયેલું, એવાં રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવાં.

જ. જુવો, ધુવો નહિ પણ જુઓ, ધુઓ લખવું. તેમ જ ખોવું. રોવું જેવાં ઓક્ષરાન્ત ધાતુઓમાં ખુઓ, રુઓ લખવું. અને જુએ છે, ધુએ છે, ખુએ છે, રુએ છે, જોયેલું, જોતું; ખોયેલું, ખોતું, ઘોયેલું, ઘોતું વગેરે રૂપો દર્શાવ્યા મુજબ લખવા.

ગ. સૂવું. પીવું જેવાં ક્રિયાપદોમાં સૂએ છે, સૂઓ, સૂતું, સૂતેલ, સૂતાર, અને પીએ છે, પીઓ, પીતું, પીવેલ, પીતાર એ પ્રમાણે લખવું.

૨૮. પૈસો, ચૌકું, પૈકું, રવેયો એમ લખવું. પણ પાઈ, પાઉડ, ઊઈઈ, સઈ એવા શબ્દો દર્શાવ્યા પ્રમાણે લખવા.

૨૯. સળ, જિંદગી, સમજ એમાં જ; તથા ગોઝારું, મોઝારમા ઝ, અને સાંજ-ઝ, મળ-ઝા એમ લખવું.

૩૦ આમલી-આબલી લીમડો-લીંબડો, તૂમડું-તૂબડું, કામળી-કાંબળી, ડામવું-ડાંભવું, પૂમડું-પૂભડું, ચાલો-ચાલો, સાલો-સાડલો એ અને રૂપો ચાલે.

૩૧. કહેવડાવવું-કહેવરાવવું, ગવડાવવું-ગવરાવવું, ઉડાડવું-ઉરાડવું, ખેસાડવું-ખેસારવું જેવા પ્રેરકરૂપોમાં ડ અને ર નો વિકલ્પ રાખવો.

૩૨. કવિતામા નિયમાનુસાર જોડણી વાપરી હ્રસ્વ દીર્ઘ યતાવનારાં ચિહ્નો વાપરવાં.

૩૩. જે શબ્દોની જોડણી કે ઉચ્ચારને વિષે એકરૂપતા ચાલતી હોય તે શબ્દોની, ઉપરના ટાઈ નિયમો અનુસાર જુદી જોડણી થતી હોય છતાં પ્રચલિત જોડણી કાયમ રાખવી ઉદા૦ મુજ, તુજ, કુકડો, કુચકો, મુજબ, પૂજરી, મુદત, કુમળું, કુસકી. ગુટકો, કુલડી

કોશ વાપરનારને સૂચના

શબ્દોની ગોઠવણી

શબ્દોની ગોઠવણી ડકાવારીના સામાન્ય ધોરણે કરવામા આવી છે. સ્થળ-સૂક્રાય સાધવાની દૃષ્ટિએ, તેમાં એક નવીનતા કરવામા આવી છે, તે એ કે, ડકાવાર ક્રમમાં સાથે સાથે હોતા એકસમાન વ્યુત્પત્તિવાળા શબ્દો, સાધિત રૂપો તથા સમાસોમાથી સવરવાળો એક શબ્દ લઈને તેનું થડ ખાંધી, તેવા શબ્દોને એક ડકરામાં ભેગા ગોઠવવામા આવ્યા છે. જેમ કે, જુઓ અગ્નિ, અગિયાર

એટલે અમુક શબ્દ ખોળવા માટે વાચકે તેના ડકાવાર સ્થાન પર જોવાની સાથે, તે જે ત્યા સ્વતંત્ર પેરા તરીકે ન મળે તો, તેની પાસે જ ક્યાંક એને સમાન વ્યુત્પત્ત શબ્દ વિચારીને તેમાં ખોળવો.

આમ ભેગા કરાતા શબ્દોને, મૂળ થડમાં શબ્દમા ઉમેરણી બતાવવું આવું ચિહ્ન કે તેના અંત્ય અક્ષરનો વિકલ્પ સૂચવવું - આવું ચિહ્ન વાપરીને એના કરવામા આવ્યા છે. જેમ કે, 'અગિયાર'માં ંમુ = અગિયારમુ. 'અખિલ'માં -લાઈ = અખિલાઈ આવા સમૂહોમા દરેક પૂરા થતા શબ્દને અતે પૂર્ણવિરામ મૂકવામા આવ્યું છે.

સમૂહમા ગોઠવેલા બધા જ શબ્દોનાં સંક્ષેપચિહ્ન (એટલે કે, ં, -) મૂળ થડના શબ્દને જ લાગુ પડે છે જે સમૂહના થડના શબ્દમાં વિકલ્પ હોય [જેમ કે, મૂલ(-ળ)], તે સમૂહના શબ્દોમા વપરાવું ઉમેરણીનું ં ચિહ્ન જે થડનાં બેહ રૂપોને લાગુ પડવું હોય, તે તેવા વિકલ્પને ક્રો'સમાં બતાવ્યો છે. જેમ કે, 'જ્વાલા (-ળા)'મા ંગ્રાહી = જ્વાલાગ્રાહી, જ્વાળાગ્રહી જે થડનાં વિકલ્પમાં એમ ન હોય ત્યાં ક્રો'સ નથી વાપર્યો. જેમ કે, 'સમજ, ંજ'મા ંદાર = સમજદાર.

આવા પ્રકારનાં સ્થાનોએ વિકલ્પનું (-) આ સંક્ષેપચિહ્ન અંત્યાક્ષરનો છેદ જ હડાડવું હોઈ, કશો પ્રશ્ન ઊઠતો નથી. જેમ કે, 'મૂલ(-ળ)' માં -લક = મૂલક.

આ કાયદાથી કરેલા સમૂહોમાં ક્યાંક તેના અમલમા ભૂલ રહી હોય તો તે વાચકે સુધારી લેવી જોઈશે સામાન્ય કાયદો ઉપર વર્ણવ્યો તે અખત્યાર કરેલો છે.

વ્યુત્પત્તિ

વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ સામાન્યતઃ શબ્દના વ્યાકરણના સંકેત ખાદ [ ] ક્રો'સમાં કરવામાં આવ્યો છે. તેના સંકેતોની સમજ સંકેતોની યાદીમા આપી છે. જેમ કે, સપ્રકાશ વિં [સ]. સમૂહમાં આવેલા શબ્દોમાં દરેક શબ્દે વ્યુત્પત્તિ નથી બતાવી. સમાસનું ખીલું પદ સંધિથી જોડાયું હોય તો સામાન્યતઃ જુદું બતાવ્યું છે. જેમ કે, પૂર્ણાહુતિ [+ આહુતિ]

જ્યાં આગળ મૂળ શબ્દની સાથે સંક્ષેપથી તેના વિકલ્પ પણ જણાવ્યા હોય ત્યાં વ્યુત્પત્તિનો નિર્દેશ મૂળ શબ્દને લાગે છે વિકલ્પને લાગે જ એમ ન માનવું.

જેમ કે, મૂલ(-ળ) નં [મં.] માં મૂલ મ. છે. ષેગરળ (-લ્લ, -લ્) વિં [ફા.] મા ષેગરળ ફા. છે.

ન્યાં મૂળ નહિ પણ સંક્ષિપ્ત રૂપવાળો શબ્દ જ તત્સમ હોય ત્યા વ્યુત્પત્તિનો સકેત વ્યાકરણનિર્દેશની પૂર્વે ને જને લાગુ પડતો હોય તેની જોડે તરત જ મૂકવામાં આવ્યો છે જેમ કે, બ્રાત, -તા [સ] પુ'ં. બર્લંક, -ખ [ઝ.] નં.

જે સમૂહના થડનો શબ્દ તત્સમ ન હોય પણ તેના પેટાનો હોય, તેવા સ્થાનોએ પેટામાં, તે તે શબ્દ આગળ, ઉપરને ધોરણે, વ્યુત્પત્તિ બતાવી છે. જેમ કે, 'માતુ'મા જુઓ 'માતુલ'.

ઉપરાંત, થડના શબ્દના પેટામાં પણ ન્યાં તેની તત્સમતા કે ખીજ વ્યુત્પત્તિ નોંધવા જેવી માની છે ત્યા તે નોંધી છે

કોઈ શબ્દના અનેક અર્થોમાથી વ્યુત્પત્તિ જુદી હોય, તેવા શબ્દોમા તે અર્થને સ્થાને અલગ વ્યુત્પત્તિનો સકેત મૂક્યો છે. જેમ કે, જુઓ રાસ શબ્દ યા તેવા શબ્દોના અલગ કંદરા પણ પાડ્યા છે. જેમ કે, જુઓ રાજ, રાન.

ન્યાં સ્પષ્ટ વ્યુત્પત્તિ ન મળતી હોય, કે મળી હોય તે ઉપરાંત જરૂર માની, ત્યા હિંદી, મરાઠી ઇં ના શબ્દો તુલના તરીકે નોંધ્યા છે જેમ કે 'અકાતુ' [હિં અકલ્પના]. તુલના દર્શાવવા 'સરં' એવો સક્ષેપ વાપર્યો છે ક્યાક તે રહી ગયો હોય તે વાચકે સમજી લેવો.

ઉચ્ચારણ

શબ્દોના ઉચ્ચારણ વિંપ સૂચન મૂકવામા આવ્યા છે, તે તેના પછી તરત જ અને વ્યાકરણ બતાવ્યું છે તે પહેલાં, ( ) આવા કૌંસમા છે

ઉચ્ચારણમા હ્રસ્વ, યશ્રુતિ, પોષો અનુનાસિક, પહોળા એ ઓ, અને ક્યાક લઘુપ્રયત્ન અકાર (જેમ કે 'કહેવું') બતાવ્યા છે દરેકના સકેતની સમજ સકેતસૂચિમાં જુઓ

પોષો અનુનાસિક જ બતાવવામા આવ્યો છે અને તે (૦) આવું પોષુ મીડું કરીને બતાવ્યો છે. એટલે, સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક બતાવવા ખાસ ચિહ્ન નથી ચોંચ્યું ન્યા (૦) સંકેત ન હોય ત્યાં સંસ્કૃત ઢબનો અનુનાસિક સમજવો.

દીર્ઘ ઇ, ઊ સાથે આવતો અનુસ્વાર જોડણીના નિયમ ૧૯ પ્રમાણે નક્કી છે કે તે પોષો હશે તેથી તે સ્થાનોએ (૦) આ સકેત મૂકવામાં નથી આવ્યો. જેમ કે જુઓ ખીંટી, ખૂંચ ઇં.

અને એથી ઊલટ-પક્ષે હ્રસ્વ ઇ સાથેનો અનુસ્વાર સંસ્કૃત ઢબનો હશે, એ પણ જોડણીના નિયમથી સ્પષ્ટ છે જેમ કે, ખિંડ, કિંમત ઇં જોડે, ઉપર કહ્યું એમ, તે અનુસ્વાર ઉચ્ચારણમાં બતાવવાનું રાખ્યું નથી, પોષો અનુનાસિક ન કહ્યો હોય ત્યા એ સમજી લેવા ઉપર રાખ્યું છે.

તેવી જ રીતે પહોળા એ ઓ ન્યા હોય ત્યા બતાવ્યા છે ન્યા તે ન બતાવ્યા હોય ત્યાં સામાન્ય સંસ્કૃત એ, ઓ સમજી લેવાના.

હશ્રુતિનું સ્થાન જે ખે વર્ણો વચ્ચે હોય તેના પહેલા વર્ણુ જોડે તે બતાવ્યું છે. જેમ કે, તારુ (તા'). પ્રાયઃ પહેલા વર્ણુ સાથે વિશેષે તે શ્રુતિ જોડાયેલી છે, એમ માન્યું છે.

શબ્દપ્રયોગ

જે શબ્દનો શબ્દપ્રયોગ હોય તે, એ શબ્દના અર્થો પૂરા થયા પછી પૂર્ણ-વિરામ કરી, [ ] આવા કૌંસમાં આપવામાં આવ્યો છે

તે શબ્દના થડ તળે ખીજ શબ્દો કે તેના સમાસો હોય તે તે બધા, તેના શબ્દપ્રયોગોનો કૌંસ [ ] પૂરો થાય ત્યાર પછી આપ્યા છે

દ્વંકાણને ખાતર, શબ્દપ્રયોગ લખવામાં મૂળ શબ્દ ફરી લખ્યો નથી, પણ અધ્યાહાર-સૂચક - આવી લીટી મૂકીને ચલાવ્યું છે. જેમ કે, 'આખ' માં [-આઢા કાન કરવા=આખ આઢા કાન કરવા; -નું ચળિયારુ ભસવું=આખનું ચણિયારુ ખસવું]

જ્યાં મૂળ શબ્દનું રૂપાતર થઈને શબ્દપ્રયોગ બને ત્યાં તે આખો લખ્યો છે જેમ કે આલે પાટા વાષવા, આલો મીંચીને ઇં.

સામાન્યપણે, શબ્દપ્રયોગો કક્કાવાર ક્રમે મૂક્યા છે. જ્યાં મૂળ શબ્દ આગળ કોઈ પદ આવે તેવો શબ્દપ્રયોગ હોય, (જેમ કે જે આલની જરમ) ત્યાં તે, ઉપરના સામાન્ય શબ્દપ્રયોગો પછી, અને તેમના ક્રમમાં આપવામાં આવ્યા છે શબ્દપ્રયોગોની ગોઠવણનો આ સામાન્ય ધારો છે. તેમા ક્યાક આધાપાછી રહી ગઈ હોય તે જોઈ લેવામા વાચકને ખાસ મુશ્કેલી નહિ પડે.

નહિ સંધરેલાં સાદાં શબ્દરૂપો

નામ તેમ જ વિશેષણ પરથી થતાં લઘુતા કે લાલિત્યવાચક બધા રૂપો કોશખ ઉમેરવામાં આવ્યાં નથી. એવા શબ્દોમા મૂળ જોડણી જ કાયમ રહે છે.

જોડણીમા ફેરફાર થતો હોય તેવાં ક્રિયાપદોના ભાવે, કર્મણિ અને પ્રેરક રૂપો યોજીને આપવામાં આવ્યા છે. (જે ધાતુનાં એવા રૂપ વિચિત્ર જેવાં લાગ્યા છે તે આખ્યાં નથી.) તેવા રૂપોમા અમુકનું પ્રેરક કે ભાવે યા કર્મણિ એટલો દ્વંક ઉલ્લેખ કરવા ઉપરાત અર્થ આપ્યો નથી; સિવાય કે, તેથી અલગ ખીજે અર્થ હોય

જે ને રુ બંને સરખી રીતે સ્વીકાર્ય ગણેલાં છે. એટલે કોશમાં જ્યાં બેમાંથી એક આપેલું છે ત્યાં ખીજું વાપરવાને વાંધો નથી.

છાપવાની સવડ ખાતર અને શબ્દોની સખ્યા ન વધારવાના ઉદ્દેશથી, અનુસ્વારના વિકલ્પમા અનુનાસિક વપરાય છે તે વાપરીને જુદા શબ્દો આપેલા નથી. જ્યાં જ્યાં અનુસ્વારને ઠેકાણે અનુનાસિક વાપરી શકાય ત્યાં ત્યાં તે વાપરવાની છૂટ છે ઉદાહરણે અત-અન્ત, દંડ-દંડડ.

વિશેષણ પરથી તા, ત્વ, પાણુ જેવા પ્રત્યયો લાગીને બનતાં નામોના અર્થ સામાન્યતા આપવામા આવ્યા નથી. તેમ જ જ્યાં વિશેષણ અને નામ, કે વિશેષણ અને અઅચના અર્થ સરખા જ થતા હોય ત્યાં અર્થો કરી ન લખતા સાથે જ લખેલા છે. જેમ કે, જુઓ વિવેચક, બરાબર. વ્યાકરણ દ્વારા અર્થનિર્દેશ કરીને, તે સમજી લેવાશે એમ ગણી, લાઘવ સાધવામા આવ્યું છે

શબ્દની જોડણીમા પ્રથમ અક્ષરનો વિકલ્પ બતાવવામા આવ્યો નથી. ઉદાહરણ શી'ગહુ', શી'ગહુ'. આવા વિકલ્પના શબ્દ તેના અર્થમાં વાપરીને ધ્યાન ખેંચવા પ્રયત્ન કરવામા આવ્યો છે.

જે શબ્દોના અર્થ વિષે, વ્યાકરણ વિષે, ઉચ્ચાર વિષે, વ્યુત્પત્તિ વિષે, કે ખીજ કાઈ શંકાગ્રસ્તતા માની છે તે (૧) પ્રશ્ન મૂકી સૂચવી છે. જે જગ્યાએ પ્રશ્ન હોય તે પૂરતી શંકા છે એમ સામાન્યતઃ સમજવું.

પર્યાયવાચક શબ્દોના અર્થ દરેક ઠેકાણે લખવાને બદલે એક ઠેકાણે લખી બીજા શબ્દોમાં, જુઓ અમુક શબ્દ, એમ લખાવવાનો રિવાજ રાખ્યો છે જ્યાં તે શબ્દના બધા અર્થો લાગુ ન પડતા હોય ત્યાં અર્થનો અમુક મ જોવાનું કહ્યું છે

ગરગડાટ, ઘડાવટ જેવા રવાનુકારી શબ્દોમા અર્થો ન આપતા (૨૧૦) સજ્ઞા વાપરી છે. યા જગ્યા તે અવાજ ધારણો છે એ બતાવવું જરૂરી લાગ્યું છે ત્યાં સાથે, અમુકનો અવાજ, એમ લખાવ્યું છે

સંક્ષેપોની સમજ

અંક	અ-વય	પ્રેરક	પ્રેરકબંધનુ રૂપ
અર્કકિં	અર્કમ્ = ક્રિયાપદ	બંવ	બહુવચન
ઉદાહ	ઉદાહરણ	બંકાં	ભવિષ્યકાળ
અંવવં	એવવચન	બંકૃં	ભવિષ્યકૃદંત
ઃ	ઃછી (શબ્દ)	ભાવે	ભાવે પ્રયોગનું રૂપ
કર્મણિ	કર્મણિ પ્રયોગનુ રૂપ	બૃ	બૂજોળ
કા	કાર્તિયાવાડી (શબ્દ)	બૂંકાં	બૃતકાળ
	(ભ૦, બૂં, વંસાથે કાળ)	બૂંકૃં	બૃતકૃદંત
કા.શા	કાવ્યશાસ્ત્ર	રવં	રવાનુકારી (શબ્દ)
કૃં	કૃદંત	લા	લાક્ષણિક (અર્થ)
ક્રિં	ક્રિયાપદ	વંકાં	વર્તમાનકાળ
ખ	ખગોળશાસ્ત્ર	વંકૃં	વર્તમાનકૃદંત
ગ	ગણિતશાસ્ત્ર	વિં	વિશેષણ
ચ.	ચરાતરી (શબ્દ)	વિંનં	વિશેષણ, નપુ સક લિંગ
જે., જૈન	જૈન (શબ્દ)	વિંપું	વિશેષણ, પુ લિંગ
જ્યો.	જ્યોતિષશાસ્ત્ર	વિંસ્ત્રીં	વિશેષણ સ્ત્રીલિંગ
નં	નપુ સક લિંગ	વ્યા	વ્યાકરણ
નંબંવં	નપુ સક લિ ગ, બહુવચન	શંપ્રં	શબ્દપ્રયોગ
ન્યા.	ન્યાયશાસ્ત્ર	સં	સર્વનામ
પ.	પદમા વપગતો (શબ્દ)	સરં	સરખાવો
પ.વિ	પદાર્થવિજ્ઞાનશાસ્ત્ર	સં.	સજ્ઞાવાચક
પું	પુ લિ ગ	સુ	સુરતી (શબ્દ)
પુંબંવં	પુ લિ ગ, બહુવચન	સ્ત્રીં	સ્ત્રીલિંગ
		સ્ત્રીંબંવં	સ્ત્રીલિંગ, બહુવચન

વ્યુત્પત્તિના સંકેત

સં.	સસ્કૃત	પો.	પો.ટુંગીઝ
ફા.	ફારસી	હિ	હિન્દુસ્તાની
અ.	અરબી	મ.	મરાઠી
ઇં.	ઇંગ્લિશ	કા	કાનડી
પ્રા.	પ્રાકૃત	સર૦	સરખાવો
દે.	દેશ્ય	તે ઉપરાતના નિર્દેશોમા આપાનું	
અપ.	અપભ્રંશ	પૂરુ નામ લખ્યુ છે	

ઉચ્ચારણના સંકેત

- (૦) પોચો અનુનાસિક છે એમ બતાવે છે જેમ કે આંધળો (૦).
 એ પહોળો એ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે પેઠે (પે).
 ઓ પહોળો ઓ છે એમ બતાવે છે. જેમ કે હોલુ (હો).
 (') વર્ણ સાથે ઉપર મૂકેલુ અલ્પ-વિરામ ત્યા હશ્રુતિ બતાવે છે. જેમ કે તારું (તારું).
 (,) વર્ણ સાથે નીચે મૂકેલુ અલ્પ-વિરામ ત્યા યશ્રુતિ બતાવે છે. જેમ કે આખ (ખ,)
 (~) ખોડાનુ ચિહ્ન લઘુપ્રયત્ન અક્ષર બતાવે છે. જેમ કે કહેલુ (કહે).

ખીજાં ચિહ્નોની સમજ

- + કાલગ્રસ્ત શબ્દ
 ૦ આગલા શબ્દમાં ઉમેરો કરવાનું સૂચવે છે. ઉદા૦ રાકું, ઠોઠો એટલે રાકું, રાકુંડો. ક(૦ર)કરુ એટલે કંકરુ, કરકરુ.
 આગલા શબ્દના અંત્ય અક્ષરને બદલે મૂકવાનું સૂચવે છે. ઉદા૦ રાધા(-ધિકા) એટલે રાધા, રાધિકા. ' રાન'મા વ્દી(-વી, -તું) એટલે રાનદી, રાનવી, ગનતું -
 (?) શબ્દ કે તેના જે ભાગ આગળ પ્રશ્ન હોય તે ખીના વિષે શકા છે, એમ સૂચવે છે .

જોડણી કોશ

અ

અ પું [મં] સંકૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો પહેલો
 અક્ષર - એક રવર (રીઘંકૃપ આ) (૨) (વળુ,
 બ્રહ્મા, શિવ (૩) વ્યજનથી શરૂ થતા રાજની
 પૂર્વે વપરાતો પૂર્વગ નકારાર્થે, ઉદા. 'અમુખ'.
 વિરોધ બતાવવા, ઉદા. 'અસુર' યોદ્ધાપણું
 કે અયોગ્યતા બતાવવા, ઉદા. 'અકાળ' તે
 સિવાયના બીજાનો ખોષ કરાવવા, ઉદા.
 'અપ્રાણી' (૪) નમ્-પ્રભુમીહિમા વ્યજનાદિ
 નામ પૂર્વે વપરાતો ઉદા. 'અકરણ, અકાય'
 ઠકાર પું [ત] 'અ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર.
 ઠકારાદિ વિં [મ] અકારથી શરૂ થતો
 (કમ). ઠકારાંત વિં [સં] ટ્રેડે અકારવાણું
 અ [સં. આ ઉપરથી?] 'અતિ'ના અર્થમાં
 કે રથાર્થે - પ્રામ અર્થવૃદ્ધિ વગર નકામો -
 ભેવા મળતો એક ગુજરાની ઉપસર્ગ ઉદા.
 અપોર, અકરાલ, અગોપ, અલોપ, અટોદણું,
 અહવાયું, અમુઝાયુ
 અઉ (હકુતિ સાથે) નં [સ અહિ] કરડે એવું
 હવડું (૨) સાપ (૩) જુઓ આહિ, અડણ
 અપ્પણી વિં [સ] અણ વિનાયું, અનૃણી
 અક નં [સ.] કૃષ (૨) અધ, પાપ
 અકથ વિં [સ] યોડું, વાળવિનાયું (૨) પું
 (સ) કૃત ગ્રહ
 અકળ વિં + [જુઓ અકાળ] નકામુ
 અકટોવિકટ વિં [મ., સ. વિકટ] અનિમુક્તિ
 (૨) અતિ લયકર
 અકડાઅકડી સ્ત્રીં ચકસાચકસી (૨) કટાકટી
 અકડાઈ સ્ત્રીં અક્ષકપણું, મગરૂરી (૨) કાકડાપણું
 અકડાટ પું અકડાણુ તે, અકડાવાની અસર

અકડાણું અંકિં [હિ અકડના, જુઓ અક્ષક]
 સાધાનુ - અ ગતુ ઝલાઈ નયુ' (૨) લલાકામાં
 કર્ણુ, મગરૂરીમા રહેણુ
 અકતો પું [સ અકૃત] કારીગરોનો છૂટીનો
 દિવસ, અણુને [— કાતવો = અણુને પાળવો
 પણ ઘેર કામમા ખૂમ રોકાયુ. — પાળવો =
 ધધારોનગારમા રલ રાખવી]
 અકથ વિં [મ] નહિ કહેણુ - વર્ણવેણુ (૨)
 અવર્ણનીય ઠનીય, -થય વિં અવર્ણનીય.
 -ચિત વિં નહિ કહેણુ
 અકપટ નં [સ] કપટનો અલાવ
 અકખર વિં [અ] સોથી મહાન (૨) પું (સ) એક
 પ્રખ્યાત મોગલ બાદશાહ ઠદિલી સ્ત્રીં [ફા.]
 ઉદાર દિલ રાખણું તે - રી વિં [ફા] અકખર
 સ અંધી (૨) અકખરે પ્રવર્તવિણુ (૩) સ્ત્રીં
 ચોખાના લોટની બનાવેલી એક વાની
 અકખંધ વિં [સ અક્ષતવધ] જેમનું તેમ, વગર
 ખોલેણું, વગર તોડેણું
 અકરણુ વિં [સ] કરણુ — ધદ્રિય વગરનુ (૨)
 દેહ ધદ્રિયાદિ રહિત (ધરમાત્મા) (૩) નં ન
 કર્ણું તે; કાર્યનો અલાવ
 અકરણી વિં [સ] (ગ) જેનું મૂળ બનાખરનીકળે
 તેણુ (૫૬) 'રેશનલ' ઠગત વિં 'રેશનલ'.
 ઠપદી સ્ત્રીં અકરણી પદોવાળી રકમ, 'રેશનલ
 એકરેશન'. ઠક્લ નં 'રેશનલ રક્ષન'.
 ઠસમીકરણુ નં 'રેશનલ ઇક્વેશન'.
 અકરણીય વિં [સ] ન કરવા જેવું
 અકરકરે પું કાળો કેર, હાહાકાર વતે એવો
 બનાવ, ગજબ (૨) લયકર નાશ

अकराम न० [अ] कृपा, भान, पक्षिस
 अकराण, अकिराण वि० [सं. कराल]
 अति लयकर
 अकरांतियुं वि० [सं. अतिक्रांत] अहु भानारं;
 आडिवर (२) उड पार, भूष (भाषु) —यापेडा
 पु० अ० व० अकरांतियानी भाडक वर्तन
 अकरुण वि० [स] करुणा विनातु, निर्दय
 अकरुणा स्त्री [स] करुणानो अलाव, निर्दयता
 अकरु वि० [स उत्कृतरु] अंधूकडु; ठिमे
 फे — ठियु ठियु भेटुलुं
 अकरुंश वि० [स] करुंश नहि अेषु
 अकरुं वि० [स.] कान विनातु (२) पहेरुं (३)
 पुं० साप [दुराचरण]
 अकर्त(-र्त्त)व्य वि० [सं.] न करवा नेषु (२) न०
 अकर्ता(-र्त्ता) पु० [स] कर्ता नहि ते
 अकर्तुंम कृ० [स] न करवाने
 अकर्तुक वि० [सं] कर्ता विनातुं
 अकर्तुव्य वि० (२) न० [सं.] लुओ अकर्तुव्य
 अकर्ता पुं० [स] लुओ अकर्ता
 अकर्भ न० [स] कर्भनो अलाव(२) ओट्टुं काम,
 ०क वि० कर्भ विनातु (कि०) ०करे वि० कार्य-
 साधक नहि तेवु ०षुय वि० [सं] काम करवाने
 नासायक(२) न करवा योव्य (३) न० कर्भ न करवुं
 ते, अमुधोग ०षुयता स्त्री०
 अक(-क)भी वि० [सं. अकर्म] अलागियुं (२)
 कर्भ नहि करनार (३) दुराचारी. —र्भाषु वि०
 स्त्री० अलागणी (२) कुलटा
 अकल स्त्री० [अ. अकल] अकल, शुद्धि ०भं०
 वि० [फा.] लुओ अकलभं०. —ली वि० [फा]
 अकलवाणुं (२) कसपी, हिकमती. ०लकडियुं
 वि० तरत-शुद्धिवाणुं; 'हानर सो हथियार'
 करी ले अेषुं
 अकल(-ण) वि० [सं.] न कणी शकाय अेषुं ०कल
 वि० अकण कणावाणु ०कला(-णा) स्त्री०
 अगम्य लीला, भासा
 अकलंक वि० [सं.] निंकलक; दोष —अथरहित
 अकला(-णा) स्त्री० [सं] कलानो अलाव (२)
 अगम्य कणा, अेडुदापयुं. —ल्लि(-णि)त वि०
 न कणेलु —न कल्पेलु

अकल्पित वि० [सं] कल्पित नहि तेवुं, सायुं
 (२) ओचित्युं, अशुधायुं
 अकल्प्य वि० [स] न कल्पी शकाय अेषुं
 अकल्पय वि० [सं] कल्पय वगरतु; निष्पाप
 अकल्याण न० [स] अशुल, लूडु
 अकविता स्त्री० [सं.] अराण के कव्यगुण विनानी
 कविता [फा] भारीकुं
 अकस्य पु० [अ. अकस] द्वेष, भार ०ओर वि०
 अकसर अ० [अ] धलु भरुं; धलु करीने, प्रायः
 अकसीर वि० [अ. इवसीर=धीभियो] आप्याड;
 रामभाण (२) स्त्री० तेवी दवा, धीभियो
 अकरमात् अ० [सं.] अचानक, ओकायेक
 अकरमात् पुं० [सं. अकस्मात्] अशुधारी घटना;
 होनारत
 अकण, ०कणा, लुओ 'अकल(-ण)'भा
 अकणत्रिकण वि० लुओ 'आकणविकण; पावर
 अकणा स्त्री० लुओ अकला
 अकणापुं अ० कि० [स आकुल] अमूंअषुं;
 गलराषुं (२) कंटाणु (३) चिडपु, छेडाषुं.
 —भेषु स्त्री० अकणावानी असर, अमूंअषुं
 (२) कंटाणोके बीड [नहनी उपर अकणामेषु
 काठपी=रौप के कोथ काठवो — कोथमा जोलवुं
 के भारयुं —आवपी=अकणावु]
 अकंटक वि० [स] काटे —आडपीडी के वय्ये
 निन्न विनातु, निष्कंटक
 अकपित वि० [सं.] रिथर
 अकाक वि० [म अ-क-अका] सुभदु पथी पर
 अकाज वि० [सं. अ+कार्य-काज] नकामु (२)
 लायार
 अकातर वि० [सं] पायवुं नहि तेवु, हिंमत-
 वाणुं (२) गलगया विनातुं, रचरथ
 अकापर पुं० [अ. अकाविर] प्रतिष्ठित-भेडो
 भाणस (२) छेदेदार, अमलदार
 अकाम न० [अ+काम] न करवा नेषु —अराण काम
 अकाम(-मी) वि० [सं] कामवासना, कामना के
 वासना विनातुं
 अकाय वि० [म] शरीर विनातुं
 अकार अ० [स अकार्य] अकारण; दोगट (५)
 (२) पु० [सं.] लुओ 'अ'भा

અકારણ નં [સ અકાર્ય] અકાર્ય, ખોટું કામ
(૨) અં અર્થ, દ્રેગટ

અકારણ વિં [સ] જુઓ નિઠકારણ

અકારત(-થ) અં [સ અકાર્યર્થિ] અર્થ;
નિષ્કળ. [—જણું=નકામુ થવું]

અકાર્ણ વિં [સ અકારક? પ્રા અકારમ=અરચિ?]
અપ્રિય, અળખામણ [—પાડણું=અજારું
લાગે એમ કરવું (૨) જૂઠું કે ભોટું પાડવું]

અકાર્ય વિં [સ] ન કરવા જેવું (૨) નં ખોટું કામ

અકાલ(-ળ) વિં [સં] ક્વખતવું (૨) પું
અયોગ્ય સમય, ક્વખત(૩)દુકાળ(૪)કાલાતીત

-પરમાત્મા ૦૪ વિં [સં] અકાળે જન્મેલું-
ઉત્પન્ન થયેલું ૦૫૫ વિં અકાળે વૃદ્ધ-વરડું
થયેલું -લિક વિં [સં] ક્વખતવું -હીન વિં

[સં.] ક્વખતવું -હીનતા સ્ત્રીં અકાલીન
હોવું તે (૨) કાલવિપર્યાય, 'એનેહોનિઝમ.'

અકાલી પું [સં. અકાલ] શીખધર્મનો એક
કારો કે તેનો અનુયાયી

અકાળ, ૦૪, ૦૫૫ જુઓ 'અકાલ'મા
અકાંડ વિં [સં] આકંઠિક, ઓવિતુ (૨) કાંડ
-પેરાઈ વગરનું

અકિ ચન વિં [સં.] નિક્ષિચન, સાવ ગરીબ
અકિ ચિત્કર વિં [સં] નિર્મલ્ય, નિષ્કળ, દ્રેગટ

અકીકપું [અ] એકે ભતનો લીસો, ચળકતો પથ્થર.
-કચો પું અકીકની વસ્તુઓ ખનાવનારો

અકીતિ(-ર્તિ) સ્ત્રીં [સ] અપયશ ૦કર વિં
[સ] અપયશ અપાવે એવું

અકુટિલ વિં [સં] કુટિલ નહિ એવું, નિખાલસ
અકુનોભય વિં [સં] કોઈ પણ તરફના ભય

વિનાવું, નિર્ભય [કલત સ્ત્રી
અકુલાંગના સ્ત્રીં [સં] કુલાંગના નહિ એવી-
અકુલીન વિં [સ] નીચા કુળવું, કુળહીન ૦તા
સ્ત્રીં, ૦પણું નં

અકુશલ(-ળ) વિં [સં] કુશળ નહિ એવું (૨)
નં અનિષ્ટ, અશુભ, જૂડું ૦તા સ્ત્રીં
અકુંડ(-ડિત) વિં [સ] પાણું ન પડે તેવું;
કાર્યસાધક, અપ્રતિહત (૨) તીક્ષ્ણ, કુંઠિત-
જૂડું નહિ એવું
અકૂપાર પું [સ] સમુદ્ર

અકૃત વિં [સં] નહિ કરેલું (૨) ખોટું કે અયોગ્ય
કરેલું (૩) નં પાપ. ૦૪ વિં [સ] કૃતમ્ નહિ
એવું, કૃતજ્ઞ ૦જા વિં [સ] કૃતજ્ઞ નહિ એવું,

કૃતમ્ -તાત્મા વિં [સ.] અજ્ઞાની (૨)
નિષ્કળ (૩) ઈશ્વરદર્શન નહિ પામેલું -તાઈ
વિં [સં] કૃતાર્ય નહિ એવું, અસક્ષણ

અકૃત્ય વિં [સં] ન કરવા જેવું (૨) નં ન કરવા
જેવું કામ, અપકૃત્ય

અકૃત્રિમ વિં [સ] ન્યાલાવિક, કુદરતી ૦તા સ્ત્રીં
અકૃપણ વિં [સ] કૃપણ નહિ એવું, ઉદાર

અકૃપા સ્ત્રીં [સ] કૃપાનો અભાવ, અવકૃપા
અકેક(-કું) વિં [એક+એક] એક પછી એક
(૨) એક એક (૩) પ્રત્યેક, દરેક

અકોટ પું [સં] સોપારીવું ઝાડ (૨) સોપારી
અકોટી સ્ત્રીં, -ટો પું [સ અકોટ] સોપારી-
ઘાટવું સ્ત્રીંઓના કાનવું ધરેલું; ધૂલરીઓનાં

શૂમખાવાળું લોળિયું
અકોણ વિં [અ+કૂણ] અતડું; લખી નભય
તેવું (૨) કાઈવું ન માને તેવું (કા) -ણાઈ

સ્ત્રીં, -ણાપણું નં [અનાવડત
અકૌશલ(-લ્ય) નં [સં] કૌશલ્યનો અભાવ,
અક્ષર વિં [સ. લક્ષ્ટ, પ્રા લક્ષ્ટ] કંડક, વળે

નહિ એવું (૨) ઠટાર(૩)મગડખીવાળું. ૦ખાજ
વિં રોડી, કાકડું, વરણાગિયું

અક્ષરચક્ષર અં [ચક્ષરવું દિવ] આણધારી
રીતે, આમ તેમ ધર્મને (૨) ગમે તેમ કરીને,
આડું અવળું સમભલીને

અક્ષર્મા, -ર્મા જુઓ અક્ષર્મા
અક્ષલ સ્ત્રીં [અ અક્ષલ] ખુદિ [— ઉછીની,
ભાડે કે વેચાતી લેવી=ખીન પાસેથી શીખવું

કે સમજવું અક્ષલે કહ્યું કરવું, અક્ષલ
ચાલવી=અક્ષલે કામ કરવું, સમભલવું, સ્વજ
પડવી — ગામ જવી=અક્ષલ ન ચાલવી;

ખુદિ કે સમજ ન રહેવી. — હું આંધળું,
ઉંચું, ઓથમીર, ખાં, દુશ્મન, ખારદાન=
અક્ષલ વગરનું, સૂખ. — કૂટવી, કૂટી જવી,
— ખાલેર મારી જવી, — મારી જવી=
અક્ષલકે સમભ (પ્રસંગ ૫) જતી રહેવી, કામ
ન રહેવું. — વેચી ખાવી=અક્ષલ વગરનો કે

येनैकं अनयं] ०३३० वि० दूरेली अक्षरानुं;
 अक्षरवगतरु, भूषं ०भा० वि० बुद्धिशानी.
 ०भा०भां पुं० (व्यगमा) लारे बुद्धिवाणो-
 भूषं भाणस, अक्षरानो भां ०भ० वि० भं
 बुद्धिवाणुं (का). ०भ० वि० लुओ
 अक्षरम०, बुद्धिशानी ०भं दी स्त्री० अक्षर-
 भं०पक्षु ०भं०, ०भान वि० अक्षरम०.
 ०हे।शियानी स्त्री० बुद्धिपूर्वकं करी आभ्युं
 छे—शेधं छेतरिने दे आहुतेकु समननीने
 करावी लीधु नथी, येवु अताववा अतपत्रोभां
 वपरतो शण्ड

अक्षरक(ग)रे। पुं० [अ. आकर्कहा] ऐक
 वनरपति-ओप धि [ओपधि
 अक्षरपरे पुं०[हि अकलवीर]ऐक वनरपति-
 अक्षा स्त्री० अमोला, लार्थिधी तोडवी ते
 [—करवी=अ गूहाथी दातने अदी लाडिधी
 तोडवानी निशानी करवी, हेरती तोडवी के
 अमोला लेवा — धनी=अक्षा करावी.]

अक्षक वि० लुओ अक्षे
 अक्षोपर पुं० लुओ अक्षोपर
 अक्ष वि०[स]कमभक्ष नहि तेवुं, अनियमित
 (२) पुं० कम नहि ते, कमनो अलाव
 अक्षि वि०[स] निष्किय (२) निरुद्योगी, सुरत
 अक्षर वि०[स]इ नहि ऐवुं, दयाणु (२) पुं०
 (स) श्रीकृष्णा पित्रर्थं काका अने लक्ष
 अक्षोप पुं० [स] कोवनो अलाव, आमोशी,
 शाति. —धी वि० शात स्वलावनुं.

अक्षरान्त वि०[स] कलाप — यद्वेनु नहि ऐवुं
 अक्षरं वि० [स] किल्ल नहि ऐवु, सहल
 अक्षरं वि० [स] लींजी न शकाय ऐवु
 अक्ष पुं०[स] रभवानो पामो(२)भाणनो भाण्डो
 (३) धरी (यकनी के पृथ्वीनी) (४) आभ
 [सभाराने अंते, हे।० 'कमलाक्ष' ऐकतो प्रायः
 पधमां] (५) ज्ञानेन्द्रिय (६) [लू] विपुवृत्तधी
 उत्तरदेक्षिण्य केधं पक्षु लगावुं गोक्षीय अं००.
 ०विद वि०[स] पारा रभी लक्षणादुं, लुगारी.
 ०विद्या स्त्री० लुगार ०वृत्त न० (लू) अक्षरान्-
 दर्शं वनुं ल ०भा०पक्ष न० अक्ष ०पान्थी अक्ष-
 नक्षत्रलेवानु ऐक यत्र. ०भासा स्त्री० दक्ष-

नी भाणा (२) लपभाणा —क्षांश पुं० (लू)
 विपुवृत्तधी उत्तर दे दक्षिण्युं अतर — अक्ष
 अतावनार १८० अरा छे ते —क्षांशवृत्त न०
 अक्षवृत्त, अक्षांशानु वर्तुल

अक्षिण्युं वि० [स] क्षणिक नहि ऐवुं, स्थिर;
 कायमी [पात्र

अक्षरं न०[लुओ अभियाणु]आभाथी लरेकुं
 अक्षर वि० [स] धन पात्र्या विनातुं, सुरक्षित;
 अक्षर(२)पुं० अक्षरं धार्मिक क्रियाभा अथवा
 भंगण प्रसजे शोधने वधावी लेवाभा वपरता
 वगर लागेला, अक्षिशुद्ध अनानना दाला-
 योभा,डागर,धडि, लव वगरे(श प्र भाटे लुओ
 'आभा'मा) ०थोनि(-नी), -ता वि० स्त्री०
 [स] नेवु डौमार अडित नथी यधु ऐवी
 अक्षर वि०[स] अक्षर, असमर्थ (२) अक्ष-
 ण्यु —भा स्त्री० [स] धर्पा (२) कोव. —अथ
 वि० [स] क्षम्य नहि ऐवुं

अक्षय वि०[स] केदी क्षीण न थाय ऐवुं; अवि-
 नाशी(२)अभूट ०वृत्तीया स्त्री० अभाजीन;
 वैशाख सुद त्रीन ०धाम न० वैकुण्ठ(२)मोक्ष.
 ०नवमी स्त्री० अजेनोम, कारतक सुद नोम.
 ०पद न० मोक्ष ०पात्र न० जेभाथी वरतु
 भूटे न नहि ऐवु वासाण ०वृत्त पुं० प्रयागमां
 आवेते। ऐक वड (प्रलयकाणे पक्षु अे अक्षय
 रहेगे ऐवु मनाथ छे) ०वाण्णी स्त्री० भूटे
 नहि ऐवी वाणी (२) सररवती

अक्षय, —अथ वि० [स] लुओ अक्षय
 अक्षर वि०[स] अविनाशी(२) पुं० वर्ण (लाषा)
 (३) हरद, भोल (४) पुं० अ० व० वृत्त (५)
 विधिना लेष (६) न० अक्षर [— उतारवा=
 महेशुं टाणवु — काठवे।= (हाथथी) लामवुं,
 हे (मोधी) भोलवु — पारवे।= लामवुं. —
 पदवे।= लामवामा अक्षरं लींजे — अक्ष-
 वना=अक्षर पात्रववा भाटे सरभावी लेवा
 (२) अना न-भाक्षर भजे छे के अक्ष ते लेवु —
 पाणव।= अक्ष अक्षर काठवा भयवु] ०क्षेत्र
 न० साक्षिअक्षेत्र अक्षित न० पनीअक्षित.
 ०भं० पुं० अक्षरवृत्त ०मान न० लामतां
 वाचना आवरवु ते ०हेह पुं० नाश न पामे

એવું શરીર (૨) કીર્તિ (૩) સાહિત્યકૃતિ ંધામ
 નં બ્રહ્મલોક, મોક્ષ ૦૫૬ નં મુક્ત દશા
 ૦૫૬૩ તિ સ્ત્રીં વણ માળાની યોજના ૦૫ ધ
 પું અતૂટ સખધ, ગાઢ મૈત્રી (૨) અક્ષરોતું
 ય વારણ (૩) દરકત (૪) અક્ષરમેળ છ દનો એક
 પ્રકાર ૦માલા (-ખા) સ્ત્રીં મૂળાક્ષરો, વર્ણ-
 માળા ૦મેળ વિં અક્ષરના માપવાળો (છંદ).
 ૦રચના સ્ત્રીં અક્ષરપદ્ધતિ ંલિપિ સ્ત્રીં
 અક્ષરની સજાથી લખવાની પદ્ધતિ
 ંવિન્યાસ પું શુદ્ધ લેખનવિદ્યા, લેડણી.
 ૦વૃત્ત નં અક્ષરમેળ વૃત્ત-૭૬ ૦શસ્ત્ર વિં
 સાવ અભણ ૦શઃ અં અક્ષરેઅક્ષર.
 -રાતીત વિં [સ] ભાષાથી જેનું વર્ણન ન થઈ
 શકે તેવું (પરમાત્મ તત્ત્વ) -રાર્થ પું [સ]
 શબ્ધાર્થ (૨) સકુચિત અર્થ -રાતર નં
 [સ] અક્ષરની ફેરબદલી -રૌપગુણ પું
 વર્ગોપગુણ, 'લિટરલ કોઈફિશન્ટ' (૧)
 અક્ષંતંચ નં [સ] અક્ષમ્ય
 અક્ષાંતિ સ્ત્રીં [સ] ક્ષાનિતો અભાવ
 અક્ષાશ, ૦વૃત્ત [સ] જુઓ 'અક્ષ' મા
 અક્ષિ સ્ત્રીં- [સ] આખ (સમાસને અ તે 'અક્ષ'
 રૂપ આવે છે જુઓ 'અક્ષ') ૦કોશ (-૫) પું
 આખનો ગોખણો ૦ગોણક પું આખનો
 ડોળો ૦તારક પું, ૦તારા સ્ત્રીં આખની
 કીકી ૦પદ્મ નં પાપણ ૦પટ નં આખની
 કીકી પાછળનો પ્રકાશ ગ્રહણ કરનારો પડદો,
 'રેટિના' ૦પટલ નં આખનું પડળ, કીકી
 ઉપર વળેલી છારી ૦ફૂકું વિં કાણુ, આંધળું
 અક્ષીણુ વિં [સ] ક્ષીણ નહિ થયેલુ એવું
 અક્ષુણ્ણુ વિં [સ] ક્ષુણ્ણ-વટાયેલું નહિ તેવું
 (૨) પગરવટ વિનાનું (૩) અજિત, ક્ષેત્રમંદ
 અક્ષુળ્ધ (-ભિત) વિં [સ] સોલ પામ્યા વિનાનું,
 રવચ (૨) નહિ ડહોળાયેલું
 અક્ષોણી સ્ત્રીં + જુઓ અક્ષોહિણી
 અક્ષોભ પું [સ] ક્ષોભ-ગભગટનો અભાવ,
 રવચતા -લ્ય વિં ક્ષોભ ન પામે એવું
 અક્ષોહિણી સ્ત્રીં [સ] ૨૧, ૮૭૦ રથ, ૨૧, ૮૭૦
 હાથી, ૬૫, ૬૧૦ ઘોડા તથા ૧, ૦૬, ૩૫૦ પાય-
 વળની બનેલી સેનાનો એક-સમૂહ

અખ (-ખખ) ં વિં [અખંડ ?] નહિ ખેડાનું;
 પડતર (ખેતર) (૨) જેમા ઘાસ પણ ન લીગે એવું
 (૩) અવાવરું; અવડ
 અખડ-દહાડા પું ૦ ખં વં ['ખડવું ' પરથી
 અખંડ ?] કામ કંવાનું મન ન થાય એવા
 દિવસો (૨) કામકાજ વિનાના, કટાળો આવે
 એવા દિવસ (જેમ કે ઉનાળાના)
 અખડખખડ, અખડાખખડી વિં ખાડાખૈયા-
 વાણુ, અસમાન, ઊંચુનીચુ
 અખડાણું અંકિં [જુઓ આખડવું] અક્ષણું;
 ટિચાણુ, અથડાણુ
 અખલિયાકું વિં (કા) જુઓ અખિયાણું
 અખત (-ત) ર વિં મેલુ, નહાર, અખતર (૨)
 શબ્દોના અર્થને અવળા લઈ પોતાની ભતને
 ડાહ્ય માનવું -મનાવવું ૦ડાહ્યુ વિં દોહડાહ્યું
 અખતરું વિં જુઓ અખતર, મેલુ
 અખતરો પું [અ ક્ષિત્તરાજ] પ્રયોગ, અજમાશ.
 -રાખોર, -રાખાજ વિં અખતરા કર્યા કરે
 તેવું, અખતરાનું શોખીન
 અખત્તર, ૦ટાહ્યું વિં જુઓ 'અખતર' મા
 અખત્યાર પું [અ ક્ષિત્યાર] અવિકાર (૨)
 પસંદગી ૦નામું નં, ૦પત્ર પું, નં મુખત્યાર-
 નામું, સન - રી સ્ત્રીં સત્તા, અરિકાર
 અખની સ્ત્રીં [જુઓ અખી] ગિલ્ડીદ ડાનો એક
 દાવ, આખી
 અખખાર પું, નં [અ 'સ્વર' નું ૫૦૦] વર્ત-
 માનપત્ર, છાપુ ૦નવીસ પું [કા] ખખરપત્રી
 (૨) છાપાનો લખનારો
 અખમ વિં [સ કક્ષમ, પ્રા અવલમ] નખમી શકે
 એવું (૧) નાજુક (૩) અસમર્થ
 અખર [સ ઘાખ+ખર ?] + અસદ
 અખર સ્ત્રીં [મ] અખડ-પડતર ભમીત, ચરો
 અખરામણુ નં દૂધ આખજવા મારેનું મેળવણું
 અખરાણું અંકિં 'આખરવું' કર્મણિ
 અખરોટ નં [અ, ફા.] એક મેવો, અખોડ
 અખ ં વિં [સ] આખું ૦તા સ્ત્રીં, ૦પણું નં
 ૦રાશિ પું પૂર્ણાં ક પરિમાણ (૧) ૦સૌભાગ્ય
 નં સૌભાગ્યની અખ હિતતા, સ્ત્રીના મરણ સુધી
 પતિ જીવતો હોય તેવું તેવું સૌભાગ્ય ૦સૌભાગ્ય.

वती वि० स्त्री० पोताना भरलु सुधी पति हयात
 होय तेवी स्त्री (२) [द्रुःमा अ० सै०] सोडा-
 गाणना नाम आगण भूडवाभा आवतु विशेषण.
 ०न्नाची वि० सहा वहेतु
 अभं डित वि० [स] भंडित नडि ओषुं
 अभं तर वि० अभतर, भेलु (२) न० लूतप्रेत,
 वणगाड
 अभान् वि० [मं. जलाद्य] न भवाय ओषुं के न
 भावा लेषु (२) न० निषिद्ध भोराक, मास
 अभ्याड पुं०+अप्याड; भडिनातुं नाम
 अभ्याडा करवा श०प्र०आभ आडा कान करवा,
 न गणकारु
 अभ्याडियो पुं० लुओ 'अभ्याडो'भा
 अभ्याडी वि०स्त्री०अप्याड भासनी -डो वि०पुं०
 अभ्याडो पुं० [स अक्षगाढक, प्रा अकलाडग]
 कुरती करवा भाटे अनवेडी जगा (०) कसरत-
 शाणा (३) भावाओ र्हेता होय ते जगा (४)
 लुगारी के समव्यमनीओने ऐकडा थवानी
 जगा, अडो [— लभये=कुरती के अभ्याडो
 भरोभर थालवा (०) अडो के भेडक भरोभर
 रंगमा आववा] -डियो पु० अभ्याडामा
 जनार, कसरतभान
 अभ्यात वि० [स] नडि ओहेलुं (२) पुं० (न० +)
 जमीननी अ दरगयेडो ममुद्रने क्षो(३)ओघा
 वगर भनेलु कुंरती तणाव, भरोवग, कुड
 अभ्यात्री स्त्री० लुओ अक्षयनृतीया
 अभ्याद्य वि० [स] भाद्य नडि ओषुं, अभ्याज
 अभियाथु न० [मं अक्षतवायन] अक्षुं, शुभ
 कार्यना आरभमा गोर तथा वसवायाने)
 अपानी अक्षिस
 अभियातुं वि०[सं अक्षत]नरा पण क्षति-धन
 पाभ्या विनातु; सहासलामत (२) तंहुंरत
 अभिल वि० [स] आधुं, अधुं, समत
 अभिलाध स्त्री० [स अखिल] अभिलता
 अभूट वि०[दि. अखुट] भूटे नडि ओषुं
 अभे वि०[मं अक्षय, प्रा अकखव]+अक्षय.
 ०नोभ स्त्री० अक्षयनवमी. ०पात्र न०+
 लुओ अक्षयपात्र
 अभोड न० [सं. अजोड?] लुओ अभरोड

अभोवन वि० [सं अक्षयवक्त] आधुं (२) स्त्री०
 लेतु ऐक पण संतान भरी न गयुं होय ऐवी
 शोलाग्यवती स्त्री
 अभभध वि० + लुओ अक्षयी
 अभभड वि० लुओ अभभड
 अभभ्य वि० + लुओ अक्षय
 अभभ्याति स्त्री० [सं] अक्षीति (२) अभ्रतीति
 अभ्रिस्ती वि० भ्रिस्ती नही ओषु, 'पेगन'
 अग वि०[सं] गमन न करी शके ओषुं (२) पुं० आड
 (३) पर्वत (४) गक्षस ०ज वि० पडाडमा
 ल-मेलुं, पडाडी
 अगड पु० [अ. अकड ?] (का) सोगन
 अग(-गा)ड पुं० [स. अवट ? प्रा अगड] साड-
 भारीतु मेदान
 अगडधूत पुं० (२) वि० लुओ अगडभंभ
 अगडभंभ वि०धलुं लडु, दाडवाणु, गोगभटोण
 (२) पु० ऐक लननो अतधूत
 अगडं अगडं वि० [रव० ?] स अकृत विकृत, प्रा.
 अगडविगड ?] भरु ओषुं (२) न० गमे तेवी भरी-
 ओशी - अरपष्ट जोली
 अगडो पुं० ('अगडो' साथे) अमुक इलाखो उदा०
 'अगडो अगडो भार्यो ने अगडे कागडो भार्यो'
 अगणु (-लित) वि० [सं] अक्षभ्य
 अगणु वि० [(त्रण) अस्ति, प्रा अगणि परथी]
 नीलु (गीतमा 'अगणुं ते भ गण वरतियु')
 अगणु (-एथे) तेर वि० [स एकोन+सित्तेर] ६६
 अगणुय वि० [स] गणु न शकाय ओषुं
 अगणुया (०ओ) शी (-सी) वि० [स एकोन+
 ऐशी, प्रा अगुणासी] ७६
 अगति स्त्री० [स] अचगति, नरकमा पडतु ते (२)
 अमुक विषयमा प्रवेश नही ते (३) वि० गति
 विनातु, गिथर ०के [सं] अचगति पामेलुं (२)
 लाया ०कता स्त्री०
 अगतियो पु० ऐक लीलु अणकतु ने लडतु लवडु
 अगत्य स्त्री०, न० [स अगति] नर (२) मडरव.
 [—आपची (-धुं) = नकरी के मडरव]
 गणु के समलुं]
 अगथियो पुं० [स अगस्ति] ऐक आड
 अगद न० [स] दवा

भगन न० अेक पक्षी

भगन स्त्री० [स अग्नि] अग्नि(२) भगतरा, जाण; साथ [— ठांडपी = अेकअेक भगतरा थवा लागवी. — भेसपी = भगतरा भटपी — भणपी = भगन थवी, भगतरा लागवी के भणवी] गंगाडी स्त्री० आगगाडी

भगम वि० [सं] अगम्य, धन्दिद्यातीन(२) न० [सं. आगमिक] भविष्य ० येती स्त्री० [सं अग्निमन्थेतवु] दूरअ देशी ० निगम न० भूत अने भविष्य(२) [स. आगम-निगम] वेद अने शास्त्र ० निगमवाद् पु० 'भिरिटसिज्जम'. ० निगम-वादी पु० 'भिरिट्ठ' ० पदधम स्त्री० [सं. अग्निम-पश्चिम] आगणु तथा पाछणुं ते, भूत अने भविष्य ० पंथ पु० नहि नवा जेवे-अल्लुयो, गूढ ररतो (२) धंधिप्राप्तिना भार्ग. ० धुद्धि स्त्री० [स आगमिक-तुद्धि] अगाडिथी भविष्यना विचार करी शकनारी धुद्धि (२) वि० अगमभुद्धिवाणु ० भूधियुं वि० अगमभुद्धि-वाणुं ० लाभी वि० भविष्य लाभनार ० वाणुी स्त्री० गूढ वाणुी (२) भविष्यवाणुी (३) वेदवाणुी भगमदोरे। पु० [स अग्निमन्थेरे] घोडाना गणाने अेक राणगा०

भगमे पुं० [अन्गमवु] अणगमे
 भगम्य वि० [स] ज्या न नर्ध शकाय अेषुं(२) गूढ (३) न नवा जेवुं, निषिद्ध ० ला स्त्री० ० वाद् पु० 'भिरिटसिज्जम' - म्या वि० स्त्री० लेनी साथे सग निषिद्ध होय अेवी (स्त्री) - म्यागमन न० निषिद्ध स्त्री साथे व्यलियार, अेक महापाप. - म्यागामी वि० पु० अगम्यागमन करनार
 भगर पु० [स. आकर] भीडु पकवानी क्यारी के नभीन - रियणु, - नी स्त्री० भीडु पकवनारी स्त्री (२) अगरियानी स्त्री - रियो पुं० भीडुं पकवनारो, अगर राभनारो
 भगर न० [स अगह] लुओ अगर ० भत्ती स्त्री० धूपसणी
 भगर अ० [फा] ले (२) अथवा ० ये [फा], ० ले अ० लेके (२) ले
 भगरभत्ती स्त्री० लुओ 'अगर' न०; धूपसणी
 अगरीअ वि० लुओ अग्राह

अगराडा पुं० अ० व० [सं. अग्र+राडु] लण्णानरीना दीला साहा
 अगरियो, - यणु, अगरी लुओ 'अगर' पु० आ अगर न० [स] अगर, यदन, सुभड
 अगर्हणीय वि० [सं] गर्हणीय नहि अेषु
 अगर्हित वि० [सं] गर्हित नहि अेषुं
 अगल स्त्री० [म. गल, का. अगळु, प्रा. अगळ = भाडो] गणी
 अगलभगल अ० [फा] व्यासपास
 अगलांपगलां न० अ० व० (का) अघरणी वधते सीम तिनीने लराववाभा आवता पगलां अगवड स्त्री० सगवडथी छिडटु ते, भुक्केदी; अडयण [— आवनी, — थपी, — पडपी = भुक्केदी नदपी के लागवी]
 अगवाडुं न० [स. अग्रन्वाट] आगवुं (२) भोभराने लाग - डो पु० आगवु (२) कयणी अथवा अंगरभाने आगले लाग अगयो पु० [स अग्रग, हिं अगुआ] आगण यलावनार, भोभियो (२) नेता
 अगस्तित(-रत्य) पु० [स] (स) अे नामना अेक प्राथीन ऋषि (२) अे नामने तारो. [अगस्त्य (० अक्षि)ना वायदा = लाथा ने न पणाय अेवा—भोटा वायदा]
 अगण वि० [अन्गणवु] अोगणे के अोगणेवुं नहि अेषु (२) अणण [अहेलेथी, आगणथी अगाडि अ० [सं अग्र] भूव, पहेला ० थी अ० अगाडी अ० [सं अग्र] आगण ० थी अ० आगणथी (२) आगणना लाग के स्थानथी ० पछाडी अ० आगणपाछण (२) स्त्री० घोडाने गणे अने पगे पाधवाना दोरडा
 अगात अ० अगाडि
 अगात पुं० [सं अग ?] शिलालेष
 अगाध वि० [स] गाध नही तेषुं, अति छिडु
 अगाभुं वि० + लुओ अगम्य
 अगार पुं०, न० + लुओ आगार
 अगाशियुं न० [लुओ अगाशी] धन्ना अोरडा पछीने छपथी भुद्ले लाग (अ)
 अगाशी(-सी) स्त्री० [स आकाशिका] धन्ना छपला लागमां करेदी धुडी छोपध नगा, गन्धी

अगास्तुं वि० [सं. आकाश, प्रा. आगास] टाकण विनातुं, आकाश सुधी शुद्धुं
 अगियर पुं० [प्रा. अयगर ?] + अग्गर
 अगियार वि० [सं. एकादश] ११. ०स्तुं वि० [सं. एकादशम] दश पञ्चतु (२) न० भरण्य पञ्चिने अगियारमे द्विवसे करवाभा आवती कायठानी क्रिया(३)ते द्विवसतो नभयुवार.०श (-स्त) स्त्री० पञ्चवाडियाभानी अगियारमी तिथि (२)अे द्विवसे पणानु मत. [—करणी= अगियारशानो उपवास के मत करवुं — यणी= अेकादशीना द्विवस होवाके तेना उपवास थवा. — आंगणी, तोडणी=(आर्धने) तेनुं मत के उपवास लग करवा] ०शि (-सि)युं वि० अगियारशानुं मत करनारुं
 अगियारा पुं० अ० व० ११ साये १थी १० सुधीना अ केनो गुणकार दर्शावतो धडियो. [—गणुवा, गणुी नवा, लणुवा=नासी के छटकी नवुं, पलायन करी नवु, छू थर्ध नवुं.]
 अगियारी स्त्री० [स. एकादशिका] ११×११= १२१ थी ११×२०=२२० सुधीना धडियो
 अगियारी स्त्री० [सं अग्नि+आगारिका] पारसी लोडिनु मट्टि, आतस'भडेगम
 अगुणु म वि० [स] गुणु नही अेवुं [लाणुनारुं
 अगुणु वि० [स] अगुणुवायु (२) गुणुपाड नही
 अगुवो पु० लुओ अगवे
 अगोचर वि० [सं] धडियातीत; अगम्य (२) [का] पग मूज्जो गमे नही अथवा पग मूधी शकथ नही अेवुं
 अगोप वि० अलोप
 अगोर वि० [अ + गोर] + गुरु वगरतु
 अगगड पु० लुओ अगड
 अग्नि पुं० [स] देवता (२) [सं] प्रकाश अने उषणतानो अे अग्निक्षणो अविघाता देव (३) प'य महालुतोमानु ते' तत्त्व (४) नरराग्नि, पायक तत्व [— अिधो=अेकदम अणतरा थवा लागणी, अगन अिठनी — ने अिधर्धन हागणी=ने अरुंके शुद्ध अे तेने क्षध न लागवे. — मूधुवे=आग लागडवी, (नेमके थितने)]
 अग्न्यस्त्र न० अग्न्यस्त्र, अग्नि वरसावे अेवुं

आण ०कणु पुं० तणुओ ०कभं न० अग्निभां होम करवो ते (२) अग्निपूत (३) राधवु ते. ०काध न० आणवानी लाड (२) अरणीनुं लाकडु [—अरणी करवो=थिता अडकी अणी भरवु, अग्निप्रवेश करवो, सती थवु] ०कुमार पुं० (स) अग्नि मारुते उत्पन्न थयेवो शिवने पुत्र-कार्ति केय (२) नरराग्निने वधारे अेवी अेक अेवपि ०कुंड पु० वेती ०डोणु पु० दक्षिण्य अने पूर्व वरवेनो भूणो ०किया स्त्री० मुडदाने आणवानी क्रिया ०कीडा स्त्री० आतस-आल. ०भूजो पुं० अग्निक्षण ०गर्भ वि० नेमाथी अग्नि नमे अेवु (२) न० अरणी (३) यकमक. ०अथ पु०, न० तणु प्रकरना शास्त्रोक्त अग्नि (गार्हपत्य, आहुवनीय अने दक्षिण्य) ०दाता वि० राभने आग मूकनार. ०दाह पुं० मुडदाने आणवु ते ०दियो न० अग्निपरीक्षा ०नीपन वि० नरराग्निने सतेन करनारुं ०दीप्ति स्त्री० नरराग्निनु सतेन थवुं ते ०परिध्रु पुं० शास्त्रोक्त अग्निने आभड राभवानुं मत ०परीक्षा स्त्री० अग्नि वडे परीक्षा करवी ते (२) आकरी कसोटी ०पूजक वि० अग्निने पूनार. ०अद वि० नरराग्निने करे अेवुं ०अवेश पुं० अग्निभा दाभल थवुं ते (२) स्त्री थोताना यतिनी थिताभा अणी भरे ते ०अंथन न० (अरणीना) धर्षण्यथी अग्नि पेडा करवो ते ०अंथ न० नरराग्निनी मदता. ०अथ पुं० + आगगाडी ०रैग पुं० शरीरभां अगन अणे अेवो रोग. ०अर्ध (-र्ध)क वि० अग्नि-नरराग्निने वधारे अेवु ०वृद्धि स्त्री० अग्निदीप्ति ०शाक्षा (-णा) स्त्री० अग्नि अग्नि राभवानु रथानक ०शिभा स्त्री० अग्निनी नवाणा (२) अेक वनरपति ०थोम पुं० [स] अे नामनो यज ०संकर पु० मुडदाने आणवानी क्रिया ०होत्र न० परलेवा प्राणले विवाहना साक्षीभून अग्निने निरतर लत्रत राणी पत्नी आवे तेभा नित्य होम करवो ते, शास्त्रोक्त अग्निभां सवारसा'न होम करवानुं कर्म ०होत्री वि० अग्निहोत्र करनार (२) प्राणवानी अेक अटक अग्न्यस्त्र न० [स] नेमाथी अग्नि वरसे अेवुं आणु

અથ વિં [સં] આગળપડતું; મુખ્ય, પહેલું; મેખનેનું(૨)નં આગળનો કે સૌથી ઉપરનો કે ચડિયાતો કે શ્રેષ્ઠ ભાગ, આણી; ટેવ ંગણ્ય વિં ગણતરીમા પહેલું, મુખ્ય ંગામી વિં આગળ ચાલનાર, આગેવાન ંચર વિં આગળ ચાલનાર ંચ વિં પહેલું ંન-મેલુ (૨) પું ં મોટો લાઈ(૩)પ્રાહણ. ંચ-મા પું ં પ્રહા(૨) જુઓ અચ-ન ંલ વિં સ્ત્રીં પહેલી ંન-મેલી — મોટી ંહન. ંલતિ સ્ત્રીં પ્રાહણ ંતિ. ંણિયો પું [મ અગ્રણી] અચણી(૨) પ્રાહણ ંણી પું [સ] આગેવાન. ંદૂત પું આગળથી સમાચાર લઈ-નનાર ંધાન્ય નં વર્ષનો પહેલો — ચોમાસામા થતો-પાક. ંપૂલ સ્ત્રીં શ્રેષ્ઠ પુસ્તકને અપાતું પ્રથમ પુનતુ માન ંલેખ પું વર્તમાનપત્રનો મુખ્ય લેખ. ંશાળા સ્ત્રીં ંસરી ંસર વિં [સ] અગ્રેસર ંસ્થાન નં આગળપડતું — મુખ્ય સ્થાન. ંહાયણુ (—ન) પું [સ] માગસર મહિનો, આગ્રહાયણ. ંહાર પું રાત્ર્ય તન્દથી દેવસ્થાનને અર્પણ કરાયેલી જમીન

અથાહ્ય વિં [સં] ગ્રહણ ન કરવા યોગ્ય
 અચિમ વિં [મ] મુખ્ય (૨) પું મોટો લાઈ
 અચેસર વિં (૨) પું [સ] આગેવાન, નાયક, નેતા
 અચ્ય વિં [મ] સૌની અગ્રે એવું, શ્રેષ્ઠ
 અધ નં [સ] પાપ ંનાશક(—ન), ંહુન વિં [મ હન્] પાપનો નાશ કરનાર ંમર્ષણુ વિં [સં] અધનાગક (મત્ર)(૨)નં એક નસકારેથી પાણી લઈ ખીન નસકોરા વાટે કાઢી નાખવું તે. ંવાન વિં પાપી ંહુર્તા(—ત્તી), ંહારી વિં પાપ ફર કરનાર — ઘાયુ વિં [+સ આચુસ્] પાપી, કુષ્ટ. — ઘાયુર પું (સ) શ્રીકૃષ્ણે મારેલો એક ગદસ

અધએક (એ) સ્ત્રીં [અધવુ + એકવુ] ંડા અને ંલકી (૨) ંગળિયું [અયોગ્ય અધટતું વિં [અ+વટતું] આણધટતું આણધાનું અધટિત વિં [સ] ઘટિત નહિ એવું, અધટતુ અધટિત-ઘટના સ્ત્રીં [સં] નહિ ંનેલી ઘટના ંનાવવી તે ંપટીચસ્ત્રી વિં સ્ત્રીં [સં] એમાં કુશળ (માયા)

અધક વિં [અ+ધક] આણધક, મૂર્ખ
 અધક પું [સ આગર્ત ૧] ઘરો, ખાડો
 અધણુ નં [જુઓ અધવુ] અધવુ તે(૨) અપદ્ધાર; ગુદા ંખાલ(—ણ) સ્ત્રીં અધવાનો ખાડો; નન્કકુંડ — ણિયુ વિં અધ અવ કરે તેવું. ંશી(—સી) વિં અધણિયુ, ંડાના રોગવાળું અધમૂતરે સ્ત્રીં અધવુ મૂતવુ તે (૨) [લા] જુઓ અધામણ
 અધય(—ર)ણી નં, સ્ત્રીં [દે ંગગહણિયા] પહેલ-વહેલો ગર્ભ રહેવો તે (૨) એની ક્રિયા, સીમ ત. [— આવવી = સીમનનો પ્રસંગ આવવો. — કરવી = તે વેળાનો વિવિધ વગેરે કરવા] — ણિયાત વિં સ્ત્રીં અધરણીવાળી સ્ત્રી અધરું વિં [સ અગ્રાહ્ય ૧] મુરકેલ [— પડવું = મુશ્કેલ લાગવું કે થવું] [માલિધીનું અધરેણિયાત વિં વરેણિયાત નહિ એવું, પોતાની અધ(—ધા)વડું સંકિં અધે એમ કંચુ(૨) [લા] ખૂખ મારવું, ટીપવું (૩) જ્ઞેરજુલમથી કઠાવવું (નાણા કે કાઈ પણ વસ્તુ)

અધવાટ સ્ત્રીં [અધ+વાટ] અધણ, ગુદા
 અધવાડ સ્ત્રીં, — ંડો પું [અધ+વાડ] પ્રસય
 અધેલાની ગદવાડ (૨) ખૂખ ગંદકી
 અધવું અં કિં [સં હદ્, મ હગ્] મળસાગ કરવો, ંડે રવુ (૨) [લા] જ્ઞેરજુલમને વશ થઈ ંડવુ પડવુ [અધી પડવુ = (ખેલાન-મા કે ંસ્થી યા અવશે, જેમ કે માદગીમાં) આપોઆપ ંડો થઈ-વો અધીને ઉરેડવું, વાળવું = ન કરવાનું કરી ખેરી તે સુચારવા મથવું]

અધાટ વિં અપાર, અનન્ત (૨) [દસ્તાવે-નમાં] કુલહક સાથેનું (૩) પું શિલાલેખ(૪) ંનામી જમીન, દાનદેવસ્થાનમા અપારેલી જમીન(પ) ઘાટ; ંવારો — ણિયુ વિં અધાટ અપાયેલું (૨) નિમકહરામ

અધાલ(—વ)વું સં કિં અધે એમ કરવું
 અધાડો પું [દે ંગવાહગ] અધેડો — એક ંડા, અધામાર્ગ [હાનતવાળું અધાણુ નં મળ, વિષ્ટા — ણિયુ વિં અધવાની અધાત વિં + જુઓ અગાધ

अध्यामणु स्त्री० (वार वार) अधवुं के अधवातुं थाय
 ते, अतिसार (२) [ला.] लय, नास अधवा
 सभत भलेनतने क्षीघे थयेक्षी-अधी लवाय
 अनी-भराण स्थिति [(२) अधरं
 अध्यामुं वि०+ [लुओ अधवुं] लयं कर; नासदायक
 अध्यायु वि० [मं] पापी, दुष्ट
 अध्यार (२) स्त्री० [लुओ अधवुं] पंथी के
 छवडानो मण -रो पुं० गंदवाड
 अध्यायुं स० किं अधववु
 अधेदी स्त्री० [दि. अघाढग] ऐक वनरपति
 अधेडो पुं० [लुओ अधाडो] ऐक छोड, अधेडो
 अधेष्ठी स्त्री० (य) लुओ अधरष्ठी
 अधोर वि० [अ+न. घोर] अति लयानक (२)
 धातडी (३) भानसान वगरनु (४) धयुं सभत
 के मुस्टेल (५) गाहुं, उदा० 'अधो-निद्रा, वन'.
 ०पंथ पु० मेली साधना करनारा भावाओनो
 पथ. ०विधा स्त्री० मेली विधा -री वि०
 अेदी. ०धक्षी (२) लुओ अा ०पलवे-थीतरी
 यडे अेषु गंडं (३) पु० अेवो गदो ऐक
 लतनो (नागडो) भावो (४) लय कर अेदी के
 ०धक्षी माणस
 अधोप वि० [सं] धोप-अवाज वगरनुं; शात(२)
 [व्या] पुं० पाय उच्यार-रथानोना पहेला ०
 वणोना उच्यार (क, ख, ट, त, प तथा भ, छ,
 ठ, य, ङ अे व्यननो अधोप कहेवाय छे)
 अयक स्त्री० आगणी, ठेस, अटकण(२) आड
 अयकडुं न० काथी सांलरी आववाथी छातीमां
 लराथ आवतो डुमे [डगलो
 अयकन पु०, न० [हिं.] ऐक लतनो लाणो
 अयकभयक अ० अयानक, ऐकडभ, ओचिंतुं
 अयकवुं अ० किं अटकवु, भमथावुं
 अयकावुं अ० किं अयकवु. -भणु स्त्री० नडतर,
 मुस्टेदी -रो पु० आथडे
 अयकोभयके पु० लहेके, लठके (स्त्रीओनो)
 अयक वि० [अ+यडवु] आतामा नहि यडेदी
 (२कभ)
 अयपयुं वि० [अध+पोयुं ?] कायु पोयु, अध-
 कयर (२) नहि प्रवाही अने नहि धई
 अयधुय अ० अयानक

अयर वि० [सं] भसे नहि अेषुं; स्थिर
 अयरके पुं० उमणके (२) आथके
 अयरन (-त) न०, -ती स्त्री० [सं. आथर्यं]
 नवाथ, आथर्य. [-पाभयुं=आथर्यं यवुं-
 ०पलवुं] दा. त. ते अयरन पाओ. तेने
 अयरन यथु.]
 अयरपयर वि० [म (रव० ?)] कायु डोरं (२)
 अ० रही रहीने, वारे वारे, नेम आओुं तेम
 अयरे अयरे (०स्तीता) राम श० प्र०
 पोपतने लाणावतो शण्ड
 अयल (-ण) वि० [सं] दृढ, स्थिर (२) [ग] अवि-
 कागी (३) पु० पर्वत ०पति पु- (स) हिमा-
 लय ०पद न० नित्य ऐकसरणी रहे तेवी
 स्थिति-मेक्ष(२) 'डोन्स्टट अेन्प्रेसन' (ग.)
 '०राशि पुं० 'डोन्स्टट कोन्ट्री' (ग) -ला
 (-णा) स्त्री० ०पृथ्वी -सि(-णि)त वि० यलित
 नहि अेषु [यावडु] नहि आषेडुं
 अयओुं वि० [अ+यवडु] नहि कहेडु (२) [अ+
 अयओ पु० [स अत्यद्भुत, प्रा. अचच्युय]
 आथर्यं, नवाथ लुओ श प्र. 'अयरन'मा
 अया स्त्री० लुओ अये [ओचिंतु
 अयानक अ० [हि, अ+यानक ?] ऐकाऐक,
 अयार न० [फा] अथायु
 अयाल स्त्री० [अ+यालवु] हरकत, अडयण(२)
 अडकाव, अनेदरां न (३) लारे अगत्य, लीड
 अयालो पु० [लुओ अयाल] अनिवाथं
 अगत्य, अपेक्षा
 अयिर वि० [स] थिरकाणतुं नहि अेषु
 अयितित वि० [स] लुओ अणयितंतु
 अयितुं (-त्युं) वि० ओचिंतु
 अयित्य वि० [स] चितवी न शकायके चितवडु
 अयोय अेषु
 अयूक वि० [अ+यूकवु] यूके नहि अेषु (२) अ०
 यूक्या विना ०भाणु न० कहीं भाली न लय
 तेषुं आण(२) वि० तेषुं के कनार [अयूकभाणु
 आवडुं=नर आवडुं]
 अयेत, ०न वि० [सं] येतन विनातुं, नड (२)
 ०लान ०ना स्त्री० भूच्छां, नडता, ०लानपणु
 अयेथ वि० [सं] अयेतन

अथो पुं० [अ+सं. चर् ?] नभाव, षीड(२)कथ-
 रानो नभाव, ग दडी(३)अशून्ये [-याणयो =
 कामकाय अथ राण्यु - अशून्ये पाणयो. (२)
 पणिया धरमां ह्येय तथी भहेमान वगेरेने
 आवकार न आपयो] ०पथो पुं० ग दवाद, सडो
 अरुधत अ० [अ+छतु] छतु - लहेर थया विना,
 छुपी रीते; अथर न पडे तेम
 अरिछन्न वि० [स] अथअं डं धारा स्त्री० सतत
 वहेतुं अरुधु (२) नेभाथी अथअं डं धार पडे
 अथुं पात्र
 अरुधुं वि० [स अच्छ] सार
 अरुधेध वि० [स] छेदी न शकाय अथु
 अरुधेर पुं० [अथ+गेर] अथो शेर -रिथुं वि०
 नेमा अरुधेर माय तेवडु (२) न० अर्धा शेरतुं
 भापियु -रियो पु०, -री स्त्री० अर्धा गेरतुं
 भापियु अथवा वलन -रो पु० अर्धा शेरतुं
 वलन-काटतुं
 अरुधुत वि० [स] पतन डे नभसन विनातुं, निश्चल
 (२) पु० (स.) विण्यु -तानं द पु० अथअ ड
 आन द, आत्मानो आन द(२) अथअ ड आन द
 भोगवनार -ध्वर
 अथुअथि स्त्री० [स] नवरोनी स वि (व्या)
 अथक अ० नेतनेतामा
 अथड (-२) तुं वि० मात्र सपात्रीने अडकीने पसार
 यथं नतुं (२) काना भगभर, अशरा(३) छलकातुं
 अथत स्त्री० [अ+छत] त गी, ताथ
 अथतुं वि० [अ+छतु] अथलतुं, युध (२) [स.
 अस्त] +असत, हयात नहि अथु
 अथय वि० [स] छत्र विनातु, धुदलु (२) भाथे
 वडील विनातुं
 अथयडा पुं० अ० व० अ० एक रोग, नेमा शरीर पर
 आछी आछी केछीओ नीकणे छे. [— नभवा
 =तेनी केछीओ भटवा माडवी — नीकणवा
 =ते रोग थवा-तेनी केछीओ नीकणवी]
 अथरतुं वि० न्तुओ अथडतु [(२) करमाथु
 अथवातुं अ० छि० [अ+छवातु] वल्लो लागवो
 अथं ग अ० अथधर (?)
 अथडपछाड स्त्री० धमाधम
 अथं दस वि० [स] छं दरहित

अछाया पुं० अ० व० [अ. हिजाव=पडो ?]
 वरथोडामा वररानतु मो ढाकवा पावडीये
 लटकाववामा आवता सेनेरी कसयना तार
 अछावतुं सं० छि० (नवु वासाए) वापरवा काठवुं
 अछीप वि० छीपे नहि-वृत्त न थाय अथुं
 अछूत वि० [हि] अरुपृथु(२) अरुपृथु मनाती
 कामतु -तोद्धार पु० अछूतोनी उद्धार
 अछो अछो करछुं अछो अछो वानां करवां
 शंभ्र० [स अच्छ-अछो] लाड लडाववा (२)
 भूथ उभणकाथी आदरसत्कार करवो
 अछोछायडा पु० अ० व० लाड लडाववा ते
 अछोछी स्त्री० (का) पेटमा थूयावु ते
 अछोडो पुं० [अ अच्छोडिअ?] राश(२) गणाभा
 पहेरवानो सेनाइपानो दोरो (३) धरियाणनी
 साकणी -डावा अ० गश नेटले अंतरे
 अथ वि० [स] नहि नभमेथु, अनादि(ध्वर)(२)
 पुं० अडरो (३) [स] अह्ला(४) कामदेव(प) अं द
 (६) रामय छथना दादातु नाम. ० डलु पु० अ० क
 वनपति ० गर पु० [स] (अकरु गणी लय
 तेवो) मोठो साप ० गर वृत्ति स्त्री० ह्वे व ० प
 आधा० राभवानी वृत्ति ० ग धा स्त्री० अ० क
 औपधि ० तनया स्त्री० (स) अह्लाणी पुत्री,
 माया(२) गीता ० पति पु० लवाड(२) (सं.)
 मंगण अह ० पाए (-ण) पुं० लरवाड
 अथटा स्त्री० लोथआपली
 अथतरइ (-डे) [फा] अ० तगृथी
 अथदहा पु० [फा] मोठो नगी साप-अथगर
 अथनभ वि० [स] नभगहित -नभा वि० पु०
 नेने नभ नथी अथुं, (ध्वर) (२) स्त्री० (सं.)
 माया (३) सीता (४) लभनी
 अथपाण (-ल) प पुं० [स] प्रथत विना
 स्वाभाविक रीते थालतो (सोह मोह) लप
 अथथ वि० [अ] नवाध लिपने अथु, आश्चर्य-
 कांठ, अहभुत [— थथुं=अदित थथु, नवाध
 लागवी] ० युलमहेरी स्त्री० अ० क कल्पित
 पक्षी ० ता स्त्री० [नेथु ते, पगीक्षा
 अथभार्थश स्त्री० [फा. आजमाज] अथभावी
 अथभावतुं सं० छि० [फा आजमुदन] वापरी
 नेथु, तपासी नेथुं

अनभाश स्त्री० लुओ अनभायश
अनभूदो वि० [फा. आजमूद.] अनलवी (२)
पु० अनभायश

अनभो पु० [स अजमोदा, फा अजमूद] ऐक
वनरपति-औपधि [— आपवो = (यूकतुं
होय के वावो होय ते दूर करवा) लाय
आपवी अनभानां दूख=अनभानो अकं.
— इकाववो = (यूक भटाइवा) अनभो
भवडाववो (२) रीस के धूधवाट दूर कराववो]

अनभोद स्त्री० [लुओ अनभो] ऐक औपधि
अनभय वि० [सं] नय रहित (२) न जिताय ऐषु;
अनभेय (३) पु० उदार — या स्त्री० भाया (२) लाग
(३) ऐक वनरपति — रय वि० [सं] अनभेय
अनभे वि० [सं] मरदुं न थाय ऐषु (२) पची न शके
ऐषुं — रामरे वि० अनभे अने अमर,
अविनाशी

अनभे स्त्री० [अ उज्ज] मछानुं (२) आनाकानी, डील
अनभेस (-ण) वि० [अ. इज्जाल] वशाण (२)
लयानक

अनभे पुं० [स. अजर] अपयो
अनभे स्त्री० [अ] अत (२) मोत (३) कभोत.
०म जिल स्त्री० देवदनु — रवधाम.

अनभे वि० [सं] निर्मल, भूकं
अनभाश पु० लुओ उलस

अनभाणुं स०कि० [स उज्ज्वल] धरिने उलणुं
करुं; मानु (२) अनभाणु करु (३) नाम
काइवु, आभइ ववारवी (४) [व्यंगमा] भगाइवुं;
अदनाभी वहोरवी — एउहार वि० अनभाणनार
अनभाणियुं न० [लुओ अनभाणु] यद्रती
वधती नती कगावाणुं पभवदियु शुक्रपक्ष (२)
अनभाणा सात्र छापरामा के लीतमा भइवुं
लणियु — भाकुं

अनभाणी वि० स्त्री० [लुओ अनभाणु] अन-
वाणावाणी यादरणावाणी (रात) — हुं न० प्रकाश
उलस [अनभाणामां आवपुं = लहेर
थवु, अहार पइवु (२) प्रसिद्धि भणवी अनभा-
णामां भूकपुं = लहेर करु — करुं = प्रकाश
के दीवो करवा (२) [ला] आभइ ववारवी —
थपुं, — नीकणपुं = पौड शरवो, सवार थवु.]

अनभुं अ०कि० [सं उज्ज] टपकवु, अमवुं (का)
अनभश पु० [सं अयश] अपनश, भेआपइ
अनभ वि० [सं] सतत, ऐकधारं (२) अ० वार-
वार, उमेश [(लक्षण)

अनभुती वि० स्त्री० [सं] नभुती नहि ऐवी
अनभुत्तरवार्था स्त्री० [सं] लुओ अनभुदक्षणा
अनभुदलक्षण स्त्री० [सं] लक्षणानो ऐक प्रकार,
— अनभुती लक्षण, नया भूण अर्थ अथवा
वाच्यार्थो न त्याग यतो नथी अने भील अर्थो नो
भोधि थाय छे (काशा) दा त 'अहंके लोधि
अधा लाग्या'

अनभुत वि० [सं] वरत (व्या) [अशाति
अनभुप (-पे) पु० [अनभु पयु] पनो अलाव;
अनभु स्त्री० [सं] भाया, कुंदरत (२) अकरी ० गद
(-ण) स्तन पु०, न० अकंने गणे लटकतो
आयण (२) [ला] निरर्थक वस्तु ० पादा (-ण)
पुं० लग्वाड [यकंभां

अनभु (-या) यक, ० वृत्ति, ० म्रत लुओ 'अथा-
अनभु वि० [सं अयाचिन्] अयायक
अनभुडी स्त्री० हाथी वगरे प्राणी अने इसावी पक-
डवा भारे अनावेदी भाध अथवा भाडो (२) अहेक
अडेलो देरने उलु राभवा पण तणे योदातो
भाडो (३) वरान के पडोचवाभा वसभी पडे
ऐवी नगा [— मां पइवुं = इसावु, मुक्केलीमा
आवी पइवु, डोर्धना दादाभा इसावु]

अनभुं वि० (का) कन्याणु
अनभु वि० [सं अजान] वाडेक — भाहितगार
नही ते (२) स्त्री० नलणे अलाव ० तां, — छे,
— एये अ० नलणता, आणसभयथी — एयुं
वि० नलणमा नही तेवु, अज्ञात ० पइवुं न०
अनभुत वि० [सं] नही नभेवु (२) गर्लस्थ ० शमु
वि० नेने डोर्ध साये दुश्मनावट नथी ऐषु (२) पुं०
(स) युधिष्ठिर

अनभुताहु वि० लुओ अनभुताहु
अनभुती स्त्री० [अ हिजाव, फा हजावी] थुरभो
अनभुद पुं० (स) ऐक प्रसिद्ध विष्णुलक
अनभुय [अ अजाइव - 'अनभु' ० व०]
अनभु ऐषु, आश्वर्य करक ० धर न० सं अल-
रथान, 'अश्वर्यम' — भी स्त्री० आश्वर्य

अभरीभरी श्री (अ) अक रमत, आरोपाट
अभित वि० [सं] नही नितायेलु (२) न निताय तेवुं
अभिन न० [सं] भृगवभं, काणियारतु आमहुं.

० धारी, ० धारी वि० भृगवभं ओढनार
अभिर न० [सं] धरतु आगलुं, इणियु
अभिकथ वि० [म] अयेय, अभित
अभिलु वि० [सं] लल वगरतुं
अभन वि० [अ] आन, नहालु (२) पु० भिन्न, दोन्त
अभलु वि० [सं] उच्छिष्ट] लुओओहु - ४५१६
पु० ओढवाड

अभरलु न० अलुं, अयेय [अभरलु थयुं
(काष्ठ वात के वगुतु) = (ने) न सहेवायुं, वधारे-
पस्तो (तेनो) प्रलाव दाभववे लेभ के, वातनु
अभरलु=वात कही देवी पैसानुं. = ननो
गर्व ध०] [अयेय

अभलु वि० [सं] अलुं नहि नेलुं (२) न० अलुं,
अभलु वि० [म] लव वगुतु, नलुं व (२) न०
(नेन भने) नव तत्त्वोमानु नक तरव
अभलु (अनुं) वि० [म] अयुक्त] अयोय्य;
अधटित

अयेय वि० [सं] लती न शकाय तेवुं
अनेभलु श्री० काटा-अरडा भेयवानी लोढानी
आडकीवाणी लाडी

अनेग पु० [म. अयो] कमुदत (२) अणभेण,
अणभनाव [अद्वितीय
अनेड वि० [अ+नेड] नेनी लेड न होय अंनुं
अनेलुं न० अ० व० [अ+नेलुं] ननेवातुं वत
अनेण वि० लटकुं, अधवय (२) अन्नुं भूँडुं
(३) श्री० अयोक्कसपलुं

अनन अ० [सं. अय] + आन
अनलु न० लुं व दीर्घ 'अ' तु अिलुं (अयवारी)
अनलु (अन्नुं) का श्री० [सं] वेन्धा
अन वि० [सं] अनलु (२) भूर्भ
अज्ञात वि [सं] सात नही तेवुं (२) गुप्त ० अयर्
श्री० काष्ठ नले नहि अयेगी रीते इन्नुं ते गुप्तयर्था
० यौवना वि० श्री० हुयेती लुवान श्री; मुन्धा.
० वास पु० रूपा रहेवुं ते गुप्तवास
अज्ञान न० [सं] ननो अलाव अयुधपलुं (२)
अविद्या, माया (३) वि० नेने सान-समन वदी

अलुं (४) अललु (५) अनलु ० अनित, ० अनय
वि० अज्ञानमाथी नीपनेलुं ० ता श्री० अज्ञान-
पलु - नी वि० लुओओ अज्ञान वि० (२) अविद्या
-माथामा थ थायेलु

अनेय वि० [सं] नलुनी न शकाय तेवुं ० वाड पु०
धंश्चर अथवा पन्म तरवने विपे आपलुने काष्ठी
अभर नधी-न पडी गडे तेवो मत अयेयोष्टि-
सिजम' ० वादी वि० अनेयवाडमा मानना
अननपी वि० [अ. अज्जनी] परदेशी
अज्ञान श्री० [अ] भाग

अटक श्री० [लुओओ अटकलु] नडतः, अवरोध (२)
मुडेली (३) श का, मननो अयडा (१) कायी के
(५) अटकल, ठेस (६) ग क० प, प्रतिना
अट (७) क श्री० लुओओ अटक [अटपलुं
अटकयापु वि० (२) न० [अडकुं + चाणो ?] लुओओ
अटकडी श्री० [अटकलु ?] नावाणी, धयः कु, छेडकी
अटकलु वि० अटकी लय ओप (२) श्री०, न०
टेटो (३) ठेस (४) याप ० टट्टु न० अरियल टट्टु
-लियुं वि० अरियल (२) न० ठेस, याप
अटकलुं अ० डि० [र. अलु ?] गति के प्रवृत्ति
थ ध पडवी, योगलु

अटकण श्री० [म. हि अटकल] क० पना, अणुमान.
० पचीरी (-री) श्री० अटकण उपर
मलयेल्लेववो के काम ० भाग वि० अटकण-
वानी शक्ति के गोभवाणु ० लुं स० डि० अटकण
करवी

अटकाभलु (-लु) श्री० हरकन, अडयलु (२)
० नेदर्शन, अटकाव [— आवपी = (श्री) ओ
वेगणु भेमलु]

अटकायत श्री० अटकावतुं ते, अकाव (२) अटकभां
राभलु ते - ती वि० अटक के नरदेडेमा
राभलुं ('रिटेन्नु' - देदी)

अटकाव पुं० अटकावतुं - वेडुं ते (२) अतगय,
ह० त (३) अटकाव, ० नेदर्शन [— आववो =
(श्री) वेगणु भेमलुं ० नेदर्शन थनुं. — नाभवेो
= अटकाव के ह० कत ० वं, निर डिलु क० वुं
— पाणवेो = वेगणुं के वेवना विविनिधेयो
रायवः] ० लुं स० डि० 'अटकलुं' तुं रेडक
अटकीभटकी श्री० छेडकीओनी अक रमत

अटकुंलटकुं न० सहेज्ज् अट्टो; (जते आवते, सेगालेगी) हेरे, डोकियु [-भारपुं= डोकियु करता नपुं, हेरे भारवाकेनेता नपुं]

अट्टो पुं० तांभानो हलका सिको [अट्टानो घाडो=भामूली नल्लपी चीज्]

अट्टोअट्टो पुं० लुओ अयट्टोअयट्टो

अट्टण्(-न) न० लुओ अट्टन

अट्टणी(-नि, -नी) स्त्री० धनुष्येनो कापवाणो छेडो, न्या होरी यडाववामा आवे छे(२)कामडानी ट्टी

अट्टन न० [स] अट्टण, अट्टण, प्रवास

अट्टन्(-नी) स्त्री० [स] लुओ अट्टणी

अट्टपट्टं वि० [हि. अट्टपट्ट; स. घट्टपट्ट ?]

गूयवण्णरेल्लु

अट्टल वि० [स] लुओ अट्टण (२) अट्टल

अट्टवाणु स्त्री० [लुओ अट्टवु] (दिरडा धत्यादिमां)

पगवु गूयवणु ते -भणु स्त्री० गयवणु ते,

गूयवणु (२) अयडामाणु; रभडामणु (३)

मूअवणु, गलरामणु

अट्टवालुं अ० किं [लुओ अट्टलुं] रभडलुं (२)

अट्टवालुं, गूयवालुं, पगभा लरालुं (३) मूअलुं;

कायर थलुं [अकरस थलुं]

अट्टवालुं अ० किं वटावु; पिलावु, धूटाधने

अट्टवि(-वी) स्त्री० [स] नंगल

अट्टवुं अ० किं [स अट्ट] रभडलुं [सनातन

अट्टण वि० [स अट्टल] टणे नडि तेवुं (२) नित्य;

अट्टं क(-की, -कुं) वि० ट्टेकीलु

अट्टंग वि [स अट्टंग=टागो] पागणुं, लगडुं

(२) अ० [अट्टंग ?] तदन

अट्टा स्त्री० [स] (संन्यासी पेटे नकासु) रभडलुं-

लमवुं ते (२) अ० आडुंअवणु

अट्टा स्त्री० [स अट्ट] मेडी [माल अटाठिमां लथ'

अट्टाठि स्त्री० [हि; सं अट्ट] कगाथ उदा. 'अट्टाठिनो

अट्टाट वि० नकासु (२) अ० जोडी नीते

अट्टाणु अ० (का) आ टाणे-वअते, हभणुं

अट्टापटा पुं० अ० व० रगभेरेगी लआपहोणा

लीटा, यटापटा (२) आडाअवणो पटा (लाकडी

के हथियार वीजता थाय ते)

अट्टामणु न० [अट्टालु' परधी ?] रोट्टी वणुवा

भाटे लेधता कोरो खोट [-भां नपुं=

अट्टामणु पेटे भाली वपराधं नपुं-नकासुं यट्टणी थधं नपुं]

अट्टार स्त्री० (का.) धूण

अट्टारिपुं न० ताकुं; हाटिपुं [अट्टो; अणु

अट्टारी(-ली, -णी) स्त्री० [स. अट्टालिका]

अट्टारुं वि० (का) अट्टक्याणु

अट्टारो पुं० [हि अट्टाला=सरसामान] उवाणो,

धरवाभरो (भास करीने लूनो लाग्योवट्टयो)

अट्टाली(-णी) स्त्री० लुओ अट्टारी

अट्टालुं अ० किं [स अट्ट] अट्टवालु, पिलावुं;

धूडवु (२) [ला] कटर न थाय अेवी रीते वटावुं

-वपरावुं

अट्टाणी स्त्री० लुओ अट्टारी

अट्टिअर पुं० टिणो, दगडो

अट्टी स्त्री० [म] मडोरमभा हाथने वींटाती

रगीन होरी

अट्टी वि० [स] इरतो रडेनार (संन्यासी नेम)

अट्टीनो करार=शरत साधेनो-आट्टीवाणो,

पाका अ धनवाणो करार

अट्टीपट्टी स्त्री० अेक आणरमत

अट्टीमट्टी स्त्री० अेक वनरपति

अट्टीसोमट्टीसो पुं० अेक रमत, सताडूकडी

अट्टलु वि० अेकलवायु; साथरहित [सीपुं'

अट्टेडुं वि० [अ+ट्टेडुं] टेटुं नडि अेडु,

अट्टेरणु न० [लुओ अट्टेरवु] सूतर वगेरे

उतारवालुं साधन, क्षणके

अट्टेरवुं स० किं [हि अट्टेरना, स अट्ट] सूतरने

(क्षणका उपर) उतारवु (२) हाथथी गूयणी

अनावपी (३) आगणी करीने अताववुं

अट्टोप स्त्री० अट्टोपवुं ते, उडेल अणुं स० किं

[म अट्टोपेणं] लुओ आट्टोपवुं

अट्ट वि० [स] मोटा अवाणवाणु (२) पुं० अट्टारी

(३) अरर, जिला उपरनी देवडी (४) मडेल (५)

प्रहार उडास पु०, न०, उडास्य न०

अडणडाट उडवु ते

अट्टल वि० [अट्टल ?] प्रवीण, अडग (२) अट्टण

(३) अट्टल, वानपी, अरु (ताल)

अट्टा पुं० अ० व० [स] आगला मोटा आरणा,

उडीना आरणां

અઠવાડિયું નં [સં. અષ્ટવારિક] સાત વારનો સમય. -ક વિં ૬૨ આઠમે દિવસે થતુ (૨) નં ૬૨ આઠમે દિવસે પ્રગટ થતું પત્ર

અઠવાડું નં એક હાથના માપનો ગજ (૨) દોરડાને વળ દેવાનો લાકડાનો કહકો કે કુરકડી

અઠવાણું અં કિં અટવાઈ પડવુ, સપડાવું અઠંગ વિં [સ અટાગ, પ્રા અઠંગ] પાકુ, ઉસ્તાહ; પહોચેલ

અઠાક સ્ત્રીં ઘાઘરાતુ નાહું [(૨) નાદાન અઠાવકું વિં [અ+ઠાવકું] ઠાવકુ નહિ એવુ અઠિં (-ઠી) ગણુ નં ટેકો, તકિયો [-દેણું = અઠા ગણુ, અઠેલણુ - મૂકણુ = ટેકો ગોઠવવો, અઠેલવા માટે કાઈ સાબણુ]

અઠિં (-ઠી) ગણુ સં કિં ટેકો દેવો, અઠેલણુ' અઠિં (-ઠી) ગું વિં નક્ષી (૨) નહું

અઠીક વિં [અ + ઠીક] ખોટું (૨) અરવરથ અઠે અં [મા, સ અઠ] અહીં અઠે અં

અહીં અહીં [અઠે દારૂંકા = અહીં ન ધામા] અઠોડી સ્ત્રીં ગોળની કઠાઈમા બાંધેલુ આક

અઠુ વિં [સ અઠ] + આઠ અં પું એકસાથે આઠ ટક નહિ ખાવાનુ વ્રત (નેન) - કૂાઈ સ્ત્રીં આઠ દિવસ સુધી ચાલતી ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ, આઠ ઉપવાસ (નેન)

અઠાણુ (-ણુ) વિં [સ અઠાનવતિ] ૬૮ અઠાણન વિં [સ અઠાપચારાત્, પ્રા અઠાવન્ત]

૫૮ [૨૮ અઠા (-ઠયા) વીશ (-સ) વિં [સ અઠાવિંશતી]

અઠાશિ (-સિ) યાં નં બંબં સ્ત્રીં આના પગનુ એક ધરેણુ, તોડા; કલ્લા, ઠારીને સક્ષસ ન કરેલા સાકળાં

અઠો પું [સ અઠક] આઠની સંખ્યાનો પાસો (૨) આઠ દાણાનુ ગણકાણું પતુ (૩) બાહને દરેક છેડે ત્રણ ખાના હોય છે તે - કૂાખંધ

વિં સોકટાની રમનમા અઠા ઉપરની સોગરી ન મરાય તેવી શરતવાણુ

અઠો (-ઠ્યો) તેર વિં [સ અષ્ટસપ્તતિ, પ્રા. અઠુ-હત્તરિ] ધઠ્યોતેર, ૭૮

અઠ્યાવીશ (-મ) વિં બુઓ અઠ્યાવીશ [૮૮ અઠ્યાશી (-સી) વિં [સ અઠ્યાત્રીતિ] ધઠ્યાશી,

અઠ્યોતેર વિં બુઓ અઠ્યોતેર, ધઠ્યોતેર અઠ સ્ત્રીં [બુઓ આઠ] અઠ્યાણુ (૨) આઠાઈ

[અરહું સગુ = (અઠ્યાણુમા કામ દે એવુ દે અડીને આવતુ ?) ખરું - નજકણું સગુ]

અઠક સ્ત્રીં નામ ભેડે મૂકવામા આવતું, ગોત્ર ધ વો કે વતન ઇત્યાદિ ખતાવતુ ઉપનામ, અટક

અઠકણું નં સહેલ વાત, રમતવાત (કા) અઠકણુ સં કિં અઠકણુ, રપશી કરવો (૨) અં કિં

વગ્ને આહું આવણુ ઉદાં 'ખારણુ વસાતુ નથી, શુ અહકે છે ?'

અઠકારણું સં કિં 'અઠકણુ' પ્રેરક અઠકાયેલી વિં સ્ત્રીં અલડાયેલી

અઠકાવ પું અટકાવ, સ્ત્રીં અલડાણું - દૂર ખેરાણુ તે, બ્લેદર્શન [ખ ધ કરણુ, વાસણું

અઠકાવણું સં કિં [દે. અહુ = આહુ, બાવકું] અઠકાણું અં કિં અલડાણુ (૨) ખ ધ થણું, વસાણુ

અઠકાદહકો પું નાના છોકરાની એક રમત અઠખોપહખે અં આણુબાણુ

અઠગ વિં [અ+ઠગણુ] ૬૬, ડગે નહિ એણું અઠઘોદ (-પ, -મ) ઘઘો પું ખેસતે વર્ષે મળસ-

કામા કચરાથી ભરેલુ હાલુ ચક્રો નઈ ક્ષોડવાની વહેમી ઠહિ (૨) દોપની જવાબદારી

અઠ્યાણુ સ્ત્રીં હંકત, ડખલ, વાવો (૨) મુઠેલી; આપદા, ભીડ (૩) અઠકાવ [- નાખવી =

હરકત દે મુઠેલી ધાય એમ કરણુ - પહવી = હરકત મુઠેલી થવી]

અઠછતું વિં [પ્રા. અઠુ = અધુ + છતું] અઠધુ-પઠધુ જણાયેલું [છે તે, બાવણુ

અઠણુ નં [મ] ડોગના જે અવયવમાં દૂધ ભરાય અઠતણું નં આનાકાની (૨) મિથ્યા પ્રયત્ન

અઠતલો પું આશ્રય, ઓથ (૨) અટકળ અઠતાળીમ વિં [સ અષ્ટત્વારિંશત્, પ્રા. અઠ્યાલીસ] ૪૮.

અઠતાળો પું વિ સ. ૧૮૪૮મા પડેલો મોટો દુકાળ (૨) માણના ૪૮ ગ્રે ગણાય તે તોલ

અઠથલ વિં ખડતલ [ઓથુ (૨) મોટું વિદ્ર અઠથલો પું [મ અઠથલ - અહુ + સ્થલ] આઠ; અરદ પું બંબં [દે હિદિ] એક અનાન - કંઠોળ.

[- દે આહવા = (અમુક લિહુકે ખાણણોને

અડદ અતાવના તે ચાલ્યા ભય છે તે પરથી)
 નસાદી મૂકવા યુક્તિ કરવી —મગ (સાથે)
 ભરડવા=વગર વિચાર્યે જેમ તેમ દીવે રાખવું
 —ખોલવું] —દાણું વિં અડદવું,અડદવાણું.
 અડદાવો(-ળો) પું છૂદાયાથી નરમ થઈ જવું
 તે, ભે ચો, ઘાણ(ર)ખૂમ માર પડયાથી હાડકાં-
 પાસળા નરમ થઈ જવા તે (૩)અતિશય કામ
 કર્યાથી છેક જ થાકી જવું તે [—કાઠવો=
 કામ કે માર વડે ઢીલું કરી દેવું, ઠૂસ કાઠવી.
 —નીકળવો=ખૂબ થાકી જવું]

અડદાહો પું (ચ) ભુઓ અડદાવો
 અડદિયા પુંખંબવં અડદ [—છાંટવા=
 મતરણુ (ર) અડદ દેખાડવા, નસાડવા પેરવી
 કરવી] —દિયું વિં અડદના રગવુ (ર)
 અડદવુ ખનેલુ (૩) નં અડદવુ એક વસાણું
 અડધ વિં [સ અર્થ, પ્રા અદ્ધ, અટ્ટું] અડધું.
 ઠપાંસળીલું વિંખૂમ નાભુક ને નખળા શરી-
 રવું, અવપાસળિયુ —વિયું નં અડધુ માપ
 (ર) અર્થો—નાનો ચૂડો (૩) તાખા કે પીતળનો
 વચલા વળનો નળો, પવાલી (૪) (ચ) થોડા
 ડખાની અને લાખે ન જતી લોકલ ગાડી

અડધી સ્ત્રીં પાઈ
 અડધું વિં અર્ધ [અડધી રાતે=કથોલેકેભારે
 અગવડને વખતે અડધું અડધું થઈ જવું=
 અતિ હરખમા આવવું —અંગ નં=અર્ધાંગ
 —ધર્મ પત્ની —કરી નાંખવું=મારથી લોથપોથ
 —અધમૂર્ક કરી દેવું —થઈ જવું=શરીર કે
 શક્તિમા ખૂબ ઊતરી જવું અડધો પાયો
 ઓછો હોયો=નસક ગાડુ હોવું અડધો
 દેડલો=માડપેટ પૂરતુ લૂણુ સૂક ખાવાનું]
 અડધુ પડધું વિંલગલગ અડધુ, થોડુધણું
 અડધો પું આઠ આનાની કિમતનો ચલણી
 સિક્કો, અર્થો રૂપિયો
 અડધોઅડધ વિં બરાબર અડધુ
 અડધોણ પું અડધો જ ઈ, અવેલો
 અડ(-ડી)લું વિં નચકવું [ભુઓ 'અડ'માં]
 અડપ સ્ત્રીં [અડપણુ પરથી] વૈયં (ર)ખંત(૩)
 આગ્રહ (૪) નિશ્ચય.
 અડપઝડપ સ્ત્રીં આકૃતનો સપાટો (ર) ત્વરા

અડપડિયાળી વિં સ્ત્રીં ભુઓ અધપડિયાળી
 અડપણું વિંતોફાની,ચાલુ(ર)નં અટકવાણું;
 તોફાન, છેડતી [રહેવું
 અડપણું અંકિંઅડયા રહેવું, ખંતથી મડયા
 અડફ(-ફે,-ફો)ટ સ્ત્રીં ઝપટ, સપાટો, અચડા-
 મણ [—માં આપણું=કાઈ સાથે અથડાઈ
 પડવું, વચ્ચે આવવું]
 અડફાઉ વિં ભુઓ અલકાઉ
 અડફે(-ફો)ટ સ્ત્રીં ભુઓ અડફટ
 અડખ(-વ)ડવું અં કિં ભુઓ અડવડવું.
 અડખ(-વ)ડિયું નં લયડિયુ, ચકરી
 અડખ ગ વિં કહીએ કઈ તો કરે કઈ એવું;
 નાદાન (ર) લય, ફિકર કે વિચાં રાખ્યા વિના
 કામ કરનારું ખૂમ, અવિચારી, ખેદિકરું
 અડખાઉ કાટલુ નં(કા)પથરાવું કરેલું કાટલું,
 અડકાઉ —અટોળકાટલુ (ર) [લા] ભોળું
 માણસ
 અડખોત(-થ) વિં અડખગ (ર) સ્ત્રીં ધોલ,
 આડા હાથની થાપટ [—ખાની =વોલ
 વાગવી — ઠોકવી, —ચોડી દેવી, —મારવી
 =વોલ લગાવવી]
 અડવડવું અં કિં [દિ. અઢવઢળ=ખમચાતાં
 ચાલવું તે] લયડવું (ર) આમનેમ રવડવું
 અડવડિયું નં અડખડિયુ,લયડિયુ ચકરી [—
 આપણુ =લયડાઈ પરવું —ખાણુ =લયડવું]
 અડવાણું વિં [સ ઝનુગાનહ] ભુઓ અડવ
 અડવાળણું સં કિં [દિ. આહુઆલ] મિથાણ
 કરવું (ર) ખગાણુ
 અડવું વિં શણગાર વિનાવું, શોભારહિત, ખેહુંદું
 (ર)કિયાડપણુ [— લાગણુ =શોભા વગરવું—
 સારું નહિ, લાગણુ, કાંઈ ખૂટવું, સચિ બહાર
 લાગવું]
 અડવું સં કિં [સં અહુ=સાધવું, સાચે કરવું]
 અડકવું; રપર્શવું(ર)દિ અહુ=આહુ ?] નડવું,
 વચ્ચે આવવું, રોકાવું (૩) ધસાવું પડવું, ખાધ-
 તુકસાન લાગવું (૪) અં કિં [પ્રા આઅહુ, સં.
 વ્યાપ ?] વગોલગ થવું, પહોચવું, (પ)મ ડયા રહેવું
 (૬) અટકવું (૭) ચોડા માટે ખંચાવું, લડકીને
 અચકાવું (૮) મંડરવું, ભીતિ રાખવી. [અડી

એમણું = અટકી પડવું કૈકાઈવણું (વિદ્ય ઇં
 થી) (૨) હક લેવી
 અરને પું અવાઈના આવનો વાણિયાનો વેશ
 અરસદો પું [વુઓ ન અડસદા] અદાન, શુમાન
 [— કાંઈવે = અંદાજ લેવો, શુમારે કેટલું તે
 તપસન]
 અરસક વિં [નં અટકવિ, પ્રા અડનવિ] ૬૮.
 [— તીરથ. તીર્થ = અધા (હિહ) તીર્થો]
 અરમર મીં [મ, આડુ + સુ] મોલ (૨) પાટકી
 અરગવડં અમીં એક રમત
 અરંગો પું [નિં અટગા] ધામો (૨) કુમ્મીનો એક
 ટાવ [— નાખવે, લગાવવે = (હક કે
 આગવેથી) ધામો કરીને પડવું]
 અરંખા મીં અગગી, તોર (૨) આહખર (૩) હક
 અરા મીં અરવાપણુ, આધાર, ટેકા [— દેવી
 = લગા આ વે, મચ્ચ આપવી, માનવું, હાય
 મુના દેવો]
 અરામડી મીં કટોકટીનો મમખ (૨) નજક હેવું
 ને (૩) એટખીનને અરણુ ને, સ્પર્શાન્વર્થનો
 વિવેક ન જ્ઞેવો ને (૪) અં નેહાનેહ, અગેખ
 અરખીને — અડી અડીને
 અડાઉ વિં [મ અદાકુ પ્રા અટવી ન ગલ
 પચ્ચી] વગર વાલ્યે ઊગેણુ [(ગેડીનામા)
 અડાકટી મીં અડાઅડકટી (૨) મખન મુકાખલો
 અડાહણું સં કિં [અડવુંતુ પ્રેરક] અડકાહણુ
 (૨) પહોગાહણું તેજું ઉમેરવું, ધકેલી દેવું
 ઘુસાહણું
 અડાખિયું વિં વુઓ અડાણું (કા)
 અડાણી વિં [મ, સં અણાની] આવહત વગરવું;
 ખૂખાં (૨) અમભ્ય, અનાડી
 અડાણું વિં [અડા' પરથી] ગીરો મૂકણુ (કા)
 અડાણો પું સગીતમા એ નામનો એક રાગ
 અડાખીહ વિં લય ઉપનવે તેણું મોટું (૨)
 ખોડખાણુ વગરવું [પાટિયાની ભાંત
 અડામી સીં ભીત સાથે જડેલી દૂટેતાળ,
 અડાયું નં ગાયમે સના છાણુ મૂકું પોચકું;
 છાણુ (૨) છોકરાની એક રમત
 અડાલી મીં લાકડાની યાળી — કથરોટ
 અડાવણું સં કિં [અડવુંતુ પ્રેરક] ગપ મારવી

(૨) ઓહવણું, ટું કહેણુ (૩) વણુ ખાણુ (૪)
 ઘુસાહણું (૫) ધમકાવણુ વટવ
 અડાશિ (= સિ) થાં નં વંખં વુઓ અહાશિયાં
 અડામે અં નજક (૨) પડધાયે
 અડાખપડાખ નં [અડાખી + પડાખી] મોલની
 ખન્ને ખાણુનો ઢાળ
 અડાખી સીં [સ અટકાવિ] એક ન ભીનવાળી
 ટૂટી ઓસગી [— ઠોકવી = અડાખી કરવી
 કે ખાવવી] ંપડાખી મીં આગળ પાહખની
 અડાખી
 અડિયલ વિં [અડવું = અટકવું] અડી ખેસવાના
 કે અડી જવાના સ્વભાવનુ — હોણુ (૨)
 વુસણિયુ ંટદું નં હલીણુ માણસ
 અડિગો પું અહો, ધામો (અડિગા લગાવવા
 = ધામો કરીને ખેસવું)
 અડિયું નં સોનીતુ એક ઓભર
 અડિચે, દરિચો પું એક રમત
 અડા સીં સોનીતુ એક ઓભર (૨) કટોકટીનો—
 અહીનો કે અરનો વખત, આપતિ ંઓપટી
 મીં અડચણુ, ભીહ, આપતિ ંખમ વિં
 [નિં અડીવમ] અડીઓપટી ખમી સં એણુ
 (૨) શૂનીર ધીયુ ંવેળા સીં કટોકટીનો—
 ભીરનો મમય
 અડીઅડી મીં કોડીઓની એક રમત
 અડીજડીને અં ખ તથી
 અડીદડી મીં એક રમત, દમગોટીલો
 અડીતું વિં અડવું; નજકવું
 અડી (-દી) ં વિં [અપડીટ] દીટા વિનાતુ
 અહુ (-ડે) હાટ અં ઢોહણું, ફંદણું અને ધમી
 આવણુ, હહુહાટ, તહામાર કરીને
 અહુકેહુકે અં ઘડીમા અહો ને ઘડીમા તહો
 -કિયું વિં ખન્ને ખહમા હોય તેણુ (૨) અગિયર
 અડેકેકે અં સરલર
 અડેહાટ અં વુઓ અહુહાટ
 અડો (અ'ડો) પું ગાહણું આગણું ટેકણુ, હહો
 અડોઅહ અં લગોલગ; અડાઅડી
 અડોલ વિં [અપડોલણું] ડોલણુ કે ડોલે નહિ
 એણું, રિયર [લાકડાનો કટકો, માકડી
 અડોલી સીં રાશને છેડે લખવામા આવેનો નાનો

અડોશપડોશ પું. ભુઓ આડોશપડોશ
 અડોશીપડોશી ન. ભુઓ આડોશીપડોશી
 અડોળ કાટણું વિ. નકામુ (૨) ન. કંશા ઘાટ
 વિનાનો પથરો

અડો પું. [હિ અહ્વા સ અદ્વા] એકઠા મળવાની,
 ખેંક જોવી, અથવા એકઠા થઈને પડી રહે-
 વાની, અખાડા જેવી જગા, ખેંક, અખાડો
 (૨) [લા] વ્યાપક અસર કે પ્રભાવ [-જમા-
 વવો = ખેંક સ્થાપવી કે બરોબર મળ્યા કરવું
 (૨) પ્રભાવ જમાવવો — લગાવવો =
 અડગો લગાવવો, નતમી પડવું, ધામો કવો]
 અડયુ વિ. અટટેણુ [-રહેણુ = અટકવું, રોકાઈ
 જવું, આગળ ન ચાલવું]

અડયું અડયુ વિ. અડી કે ખડી રહેણું, (જશાથી)
 રોકાયેણું કે અટટેણું - વચ્ચે ગૂઢી ગયેણું

અઢણુ વિ. ખડું વધારે (૨) સાર

અઢવણુ વિ. ભુઓ અઢવાણુ

અઢળ વિ. [અ+ઢળવું] ડળી પડે નહિ તેવું, સ્થિર
 અઢળક વિ. પુષ્કળ [-ઢળણુ = ખૂબ મહેરબાન
 થવું, મહેરબાનીમાં ઢળી જવું - ખાણ વળીને ન
 ભેણું, ન્યાલ કરી દેણું.]

અઢાર વિ. [સ અઢાટજા, પ્રા અઢાર] ૧૮.
 [-ગાઉતું છેટું = ઝાણુ લાણું અંતર કે તદાવત
 — ખાણું = લુચ્યાની ટોળી — ભાર વન-
 રપતિ = ખધી જાતની વનરપતિ અઢાર (-રે)
 વણું = ખધી વણી કે ભતિઓ. — વસા =
 ઘણું કરીને, પ્રાય અઢાર (-રે) વાંકાં
 હોવાં = ખધી જ રીતે ખેડોળ કે અપલક્ષણું કે
 ખોડીણું હોણું]

અઢાવણું સંકિં. (દારને) ચરવા મોકલવા

અઢી વિ. [સં. અર્ધવૃત્તીય, પ્રા અઢ્ઢાઢ્ય] ૨૧
 ઠકા પું. ઢળ્યુ ઠરોરી સ્ત્રી. અઢી શેરતું વજન
 કે કાટણું ઠહુથું વિ. ગદું (૨) (લા) ગહિયું
 અઢી વચ્ચે પું. ખાળેકાની એક રમત, ચેરડો
 અઢેલણું સં. કિં. ટેકો દેવો

અણ [સં અન્] નકાર અને નિષેધવાચક ઉપસર્ગ
 (૨) [સ આત્તી] પું. સ્ત્રી. બનાવતો પ્રત્યય.
 ઉદા. ઘોખી-ઘોખણ (૩) [સ અન્] કિં. પરથી
 નામ બનાવતો પ્રત્યય ઉદા. હરણ, જમણ

(ભુઓ આણી, આણું પ્રત્યયો પણ) ઠઆવડ
 (ઠ) સ્ત્રી. ન આવડવું તે ઠઉતાર વિ. ઠીતરે
 નહિ એવું, સતત જરી રહેતું ઠીણુ વિ. પુષ્કળ
 (૨) સ્ત્રી. પુષ્કળતા, અખૂટપણું ઠકમાઠિ વિ.
 કમાઠિ નહિ એવું. ઠકમખી વિ. કંસખ-
 આવડન વગરનું ઠખપતું વિ. નહિ ખપતું-
 લેવાય ખવાય નહિ તેણું ઠખચિયુ વિ. ખપ
 વગરનું નકામું ઠખાથું વિ. નહિ ખાધેણું
 ઠખૂટ (-ટયું) વિ. અખૂટ ઠખેટયું વિ.
 ખેડ્યા વિનાનું ઠગણું (-ણયું) વિ. અગણિત
 ઠગણુંકારણું સં. કિં. ન ગણુંકારણું ઠગમતું
 વિ. નાપસદ અપ્રિય ઠગમે. પું. નાપસદગી
 (૨) જટાળો ઠગળ (-જયું) વિ. ગાળ્યા વગરનું
 (પાણી, પ્રવાહી) ઠગોઠંચુ વિ. ગોઠંચ્યા
 વગરનું ઠઘટતું વિ. અપ્રતિત ઠઘડ વિ.
 ઘડાયા-ટેળવાયા વિનાનું ઠચંચુ વિ. ભુઓ
 અચંચું ઠચાચું વિ. ચાખ્યા વિનાનું.
 ઠચાડ સ્ત્રી. ભુઓ અચાલ ઠચાલો (-લતે)
 અ. નાછૂટે ઠચિ તંચું, ઠચિ તું (-તયું)
 વિ. નહિ ચિતવેણું - નહિ ધારેણું એવું (૨)
 ઠચિતું ઠંઠં વિ. ઠંઠેણું નહિ એણું ઠંઠું
 વિ. યુક્ત ઠંઠી પી વિ. સ્ત્રી. અતુક ઠંઠૂટો
 પું. છૂટાને અલાવ ઠળણું વિ. જેને જાણ
 નથી તેવું (૨) સ્ત્રી. અજ્ઞાન, જાણ-સમજનો
 અભાવ ઠતપાતું વિ. નહિ તર્જાતું એવું.
 ઠતોલ વિ. ઠોળ્યા વગરનું (૨) ઉચ્ચ ઠતોજયું
 વિ. ઠોળ્યા વગરનું. ઠદીડ (-ઠું) વિ. ઠીઠેણું
 નહિ તેણું ઠદોહું વિ. ઠોળ્યા વગરનું [-રહેણું
 = જરૂરનું કામ રહી જવું (ઠોર ઠોળ્યા વગરનું રહેણું
 એ ઉપરથી)] ઠધાઈું વિ. ભુઓ અણચિતંચું
 ઠનમ વિ. ઠનમે નહિ એવું. ઠનામી વિ. ઠનામ
 વગરનું (૨) અપ્રસિદ્ધ (૩) સ્ત્રી. ઠનામી ઠાઠડી
 (૪) ન. અનામી ઠજા ઠપતીજ સ્ત્રી.
 અવિદ્યાસ ઠપરખયું વિ. પરખ્યા વિનાનું
 ઠપીછણું વિ. ઠપમૂળ ઠપીછયું વિ. ઠપીછ્યા
 — ઠોળખ્યા વગરનું. ઠદાવતું વિ. ન કાવતું.
 ઠખનતી સ્ત્રી., ઠખનાવ પું. પરસ્પર
 બનાવ નહિ તે, કનિયો [- રાખવો = અણ-
 બનાવનો ભાવ મનમાં હોવો કે સેવવો]

०णुद्ध वि०णुद्धि विनातुं (२) अजान ०णोऽ
 (-रेडुं, -रथुं) वि० षोडश्या वगरहुं.
 ०णोऽशान्थुं वि० षोडश्या वगरतु, तेडाव्या
 विनातु. ०णोऽशुं वि० षोडशु -कहेडुं नहि
 अेषु (२) शूय ०णशुद्ध (-शुं) वि० अलाण.
 ०णंग वि० लंग विनातु अण ० ०णोपतुं
 वि० न लावतुं, अश्रिय ०णोऽश्रिय वि० न
 भवाय अेषु ०मंडथुं वि० नाथुश, डोवे
 लरायेतु ०मणुं (-तुं) वि० उडास, मन
 विनातु ०मानीतु वि० मानीतु नहि अेषुं
 ०मी (-मी) रथुं वि० मश्या विनातु-उडाडुं.
 ०मृदा वि० अमृदय ०मेषा वि० मेषा न भाय
 तेषु दुडा प्रकान्तु (२) पुं० अणुअनाव ०राग
 पुं० अणुअनाव ०दिग (-गी) वि० दिग-
 निशानी विनातु (२) विट्टी (३) विट्टेप, अरुद्ध
 ०लेणे अं० डोऽ न लुअे तेन (२) नडामु.
 ०वाडेके (०गार) वि० वट्टे नहि अेषुं
 ०विश्यायुं वि० वग विश्यायुं, ०विश्यामपुं
 अविश्याम ०वीशु वि० वीश्या विनातुं (२)
 दराया विनातु (३) नहि नायेतु (१) अनी उर्या
 विनतुं [-मोतीशु अ वगना मोती नेतुं
 -वपुं अणुअेषु अेषुं] ०वीश्या अणुअेषु
 मन्तनहि नायेतु साह (२) [विश्या-वगनाम
 नहि परोऽश्रेयो अणुअण न एस ०समज
 (०णु) मी० मन्तना अलाव ०समजणुं,
 ०समजणु वि० मन्त वगनुं ०मरथुं वि०
 सणुं नहि अेषु ०सरणुं वि० मरनेतु-
 निर्मित नहि अेषुं (२) अणुधायुं ०मिद्धि
 री० सिद्धिनो अलाव निश्चयना ०सूँदथुं
 वि० सूँदया विनातु, ताणुं ०णुं (-कं) पुं०
 हन्तो अभाव ०हित न० अहित ०णुं
 वि० न होय तेषुं ०णोऽणुं वि० नहि थनां
 अणु(-एणी -एणु) [स अन्] वि० पथी नाम
 अनावनोऽ-अत्यथ उडाउण, वचणु इणु
 अणुके श्री० (३) अडयणु हन्त
 अणुडी (-थी) श्री० [स अर्नाति प्रा अणुईड]
 लुअो अणुथी
 अणुईड (-डो) पुं० लुअो अणुईड [-अरेवे=
 अणुईडनो उत्सव ०णववे, ते माटे सवेला

अजानो ढे करवो - लूँदवे = ते उत्सव
 अजे, ढेरे लूँदवे]
 अणुअ श्री० [डि अणकड=डोव १] (३) धर्षा
 अणुअत (-ड) श्री० अणुअमो (२) धर्षा
 अणुग (-गो) लु पुं० श्रीओतु अके मत
 अणुगार वि० [स अणगार] वरथा विनातु
 अणुगोडे (-अ, -ए) पुं० लुअो अणुगडे
 अणुथी श्री० अथर (आमरमत अंगे) वांङु
 षोडशुं उनीति अणुवर्तु ते लूँद -अथु
 वि० अणुथी उतु डे अणुथीवाणु
 अणुछ श्री० [स अनिच्छा] नामन्त
 अणुछ श्री० षो, टेव [तिउरकण
 अणुछिथुं न० [डि अणकड=डोव १] धल्लो,
 अणुछो [स अणुअथया], ०णुछो पुं० अणु
 तुडमान डरे अेषो धायो
 अणुता श्री० अणुता, षोड [डतु अरेणु
 अणुवट पुं० [सर० म] श्रीओना पगना अणु-
 अणुवाणु वि० अडु
 अणुवर पुं० [स अनुवर] पहेडी वाऽ सासरे वता
 व० अथवा अणु साथे मोडलाने मोपती (२)
 वरनी नायेना डणु अणुअके पणुते ते -रिथुं
 वि० अणुअवने लगतु (२) न० अणुअणु (३)
 अणुव - री वि० श्री० अणुअनी साथे वनारी
 तेनी अहेत डे अहेतपणु
 अणुवाणुं वि० लुअो अडु, अडवाणु
 अणुसअडी श्री० [अणुअसअडी] सअडी घेठे
 अेषु नगाणाय अेषु जणु डोम अणुवतुं
 अणुसणु न० [प्रा] अणुअण उवणाम (नेन)
 अणुसार पुं० [स अनुसार ?] मणुतापणुनो
 अणु (२) सूँदम अणुसर
 अणुमार (-रे) पुं० अणुमारो सडेन (२) गणुसारो
 अणुल्लिड ०वाड न० [प्रा] (अं) अणुअतनी अके
 लुनी नगवानी - अणुवतुं पाटल
 अणुल्लुं, अणुल्लोणु लुअो 'अणु' मा
 अणुवाणुं स० अणुअणु 'तुं' अणु, अणु-ववे
 अणु कणु, मगावणु
 अणु(-एणी) [स] श्री० वणुनो अणु, लोकाय
 अणु अणु (२) अणु, अणु (३) अणु अणु लणु,
 अणुअणु (४) अणुअणुनो सणुय [-डोवनी

= (छोटी के घसीने) अणुहार करुं — सूक्ष्मी
 = भरी कटोकरी के लागने वभत वीतवे, कटोकरी-
 भाथी अथुं के लाग न साधवे — सायवची=
 भगी कटोकरी के लागना वभते मद्दगार धवु के
 भयमा आवुं] ०६२ वि० अणुवाणुं ० शुद्ध
 वि० साव अभांडित (२) स पूर्ण दोपरहित
 -खिमा स्त्री० योगनी ऐक सिद्धि, गमे तेटलु
 सूक्ष्म रवइप धारण करवानी शक्ति - खियाणुं
 वि० अणुहार - खियुं न० होळरनी टांड (२)
 आहुं - खियेक वि० अणियाणु
 अणुहारै, ० कणुहारै पु० छोकरीनी ऐक अत
 अणुसु न० ऐक अततु थि - वसाणुं
 अणु वि० [स] १२० जेटलु : अति सूक्ष्म (२) पुं०
 (समथने के कदने) नानाभा नाने लाग (३) नेना
 विशेष लाग न यध शक्ते — परमाणु (४) ऐक
 अततु धान्य काग ० क वि० अतिशय नातुं (२)
 पुं० परमाणु ० कणु न० परमाणु ० तम वि०
 पधारेमा पधारे सूक्ष्म ० त्नी अणुपणु,
 अति सूक्ष्मता ० द्रुत स्त्री० पा सात्रा (स गीत)
 ० ज्योम्भ पुं० परमाणुने तोडवानी वैज्ञानिक
 युक्ति वापरीने तैयार थतो अति विनाशक
 ज्योम्भ ० सात्र वि० (२) अ० ० ० राके व, अिलकुल
 थोडुं ० रेणु पुं० अत्यंत जीणी रकण ० वाद
 पुं० परमाणुवाद ० अत न० (गृहस्थोनु) नातु-
 सुगम अत (महाअतथी लिलटु)
 अणुदिन अ० + लुओ अतुदिन
 अणु(-खो)ने पु० [स अतुवोग] कागीगरोने
 रत्नेने द्विवस [— पाणपो, — राभपो=
 कामकाजनी रत्न राभवी]
 अणुहारै वि० लुओ अतुदरी (२) सी० (नेन)
 दररोज ओखु ओखु १ मता जवात तप
 अणुसाके वि० अणु (२) वि० सां, अिल (३) [का]
 मद्द इत्साहवाणु
 अतअेव अ० [स] तेथी व
 अतट वि० [स] दिनारा विनातु
 अतडुं वि० [अ + तट, प्रा. तड ?] लणी अथ नही
 ओखुं (भाणुस) (२) तोणुं, वरडुं [— रडेखुं
 = अथग के अणगा रडेखुं, डेध साये लणुं
 नहि] - ६६१ स्त्री०, - ६६५ पुं० न०

अतत्रार्थ पु० [स] अतत मिथ्या वस्तु
 अतथ्य वि० (२) न० [स] ज्योदुं; अत्यत्य (२)
 नि सात्र [ऐक प्रकार [व्या]
 अतदुणुस विज्ञान पु० [स.] अलुनीछिने
 अतन(-तु) वि० लुओ अततु
 अतनभतन स्त्री० छोकरीनी ऐक रमत
 अततु वि० [स.] अशरीर, निराकार (२) पुं० (सं)
 अतनग, कामदेव
 अतनुणुं न० [स] अततु - त्रामण नहि अेडुं
 लील - लिन, अतपचडु - लुडु लिन
 अतमा वि० [अ + अ तमा] तमा वगरुं;
 वापरवा (२) स्त्री० ज्येदरकारी - मी वि० तमा
 विनातु (२) शेषीज्येदर [कानस
 अतरडी स्त्री० नानी कानस - डो पु० मोठी
 अतरंग वि० [स] तरग के मोल विनातु, शात
 अतरंग वि० [हि = ल ग उठावतु ते] अंधर,
 टेका विनातु (२) अलग धलायडुं
 अतरापी, - पु वि० [प्रा अतर = अथुद परथी ?]
 नाहित. अलणु. परायु, अहारतु
 अतर्क वि० [सं.] न्यायविरुद्ध (२) पुं० ज्योदो तड
 - कर्त वि० अणुवाणु, अ्याल अहारतु - कथ
 वि० तर्क - कल्पनामा न आवे अेव
 अतर्यणुय वि० [स] तर्पी न राकाय के न तर्कुं
 धरे अेवुं
 अतल(-ण) वि० [स] तणिया विनातु लीडु (२)
 न० सात पाताणमातु ऐक
 अतलगतुं वि० छेक नलकतु (सगु)
 अतलस स्त्री० [अ] ऐक अततु रेशमी कापड
 अतवअ(-ध) न० लुओ अतिविपा
 अतसि(-सी) स्त्री० [स] अणसी (२) शणुने
 छोड (३) सीमणे
 अतण वि० (२) न० लुओ अतल
 अतणी वि० [स अतुलित] अतुल ० अण वि०
 अतुल अणवाणुं ० भाणु वि० अडु व मोडु
 (२) अिहामणु
 अतंग वि० तग विनातु (२) तग नहि नेव
 अतत्र वि० [स.] तार विनातु (वाध) (२) निर दुश
 (३) तत्र विनातु, अव्यवस्थित ० त्नी
 अतद्र(-द्वित) वि० [स.] सावव, अतत

अतः अ० [स] तेथी करीने (२) आली थी (३)
 आली थी ०पर अ० [न] हुवे पधी
 अनाई वि० [सर० हिं, म, ज अता=अक्षिस
 परधी ?] वगर गु० अ० लखेयो-आहोश (गवेयो)
 अताग वि० ताग विनातुं, अहु ० ठीं हुं
 अति वि० (२) अ० [स] अतिशय, धल्लु (२)
 उपसर्ग-‘अतिशय’, ‘अभर्याद’, ‘हृद पारतु’,
 ‘थी आगण नतु’ अेवा अर्थमा उता० नीये
 शण्डेमा लुओे।

अतिकश वि० [स] न गाठे अेषुं
 अतिशय वि० [स] महाकाय
 अतिकाल पु० [स] वैजा वही नवी ते
 अतिकेश(-अ)२ पु० [स] अेक वनरूपि
 अतिकम पु० [स] हृद अहार नतु ते (२)
 [काणतु] पमार थई नतुं (३) धमागे ०षु न०
 अतिकमवुं ते ०षु स० डि० [सं अतिकम्]
 अतिकम करेव।

अतिकाभी वि० [स] अतिकम कन्ना०
 अतिकान्त वि० [स] हृद अहार गयेलु, -ति
 श्री० उल्लधन
 अतियार पु० [स] अतिकानि अतिकम
 अनिजगती श्री०, पुं० [स] अेक छद
 अतिजत वि० [स] आपथी सवायुं
 अतिज्ञान न० [स] वधारेपडतु - निष्कण ज्ञान
 अतिथि पु० [स] महैमान(२)अलयागत;लिखुक
 ०पधुं न० ०पू० न० अतिथितु पू० न
 (२) परेणगत ०सकार पु० अतिथिनो
 सकार (२) परेणगत

अतिदेश पु० [स] अेक स्थानना धर्म के नियमनुं
 भीजे म्याने आरोपण (२) मजतापणा उपरधी
 अर्थने ताणीदूसीने वधारवो ते
 अतिधर्म पु० [स] अतिशय धर्म (२) धर्म
 उल्लधी नतु -तेथी विरुद्ध काम
 अतिपत्ति श्री० [स] लुओे अतिकम
 अतिपरिचय पुं० [स] हृद के अर्थदा अहारने-
 वधारेपडतो परिचय-स अथ के ओणभाण
 अतिपात पु० [स] अतिकम(२)उल्लकापात(३)
 विनाश
 अतिपातक न० [स] मोटाभा मोटुं पाप

अतिपेदाश (य) श्री० वधारेपडती पेदाश
 अतिप्रतिज्ञा श्री० [सं] अर्थदा अहारनी-
 अघटित प्रतिज्ञा
 अतिप्रश्न पु० [स] अधिकार के अर्थदा अहारने
 प्रश्न (२) तर्कनी देवटीने हृद नईने विद्यागता
 अतिम प्रश्न
 अतिप्रसंग पु० [स] पुं० वधारेपडतो स अथ
 (२) हृद उपरातनी धूर -गी वि० अतिप्रसंग
 कन्ना० [नेनी पात्रुं]
 अतिप्राकृत(-तिक) वि० [स] प्रकृतिथी पर-
 अतिअला(-गा) श्री० [स] अेक वनरूपि(२)
 (स) विश्वामित्रे गमने आपेवी अस्त्रविद्या
 अनिलापिष्ठी वि० श्री० [स] अहु ओलनारी
 अतिभौतिक वि० [स] भौतिकथी पर, ‘मेटा-
 डिजिन्स’ ०शास्त्र न० ‘मेटाडिजिन्स’
 अतिमनुष्य पुं० [स] अदौकिक पुत्र, ‘सुपरमेन’
 अतिमानुष (-पी) वि० [स] अदौकिक,
 मनुष्यथी पर-तेना गल उपरतु
 अतियोग पुं० [स] रेखले. अतिशयता
 अतिरथ(-थी) पु० [स] नपरै-श्रेष्ठ योद्धो
 अतिरिक्त वि० [स] अहु न(२) शून्य, आली
 (३) श्रेष्ठ (४) लिन्त, व्यतिष्ठित
 अति(-ती)रेके पु० [स] अतिशयता (२)
 अडियातापल्लु
 अतिरोमश वि० [सं] अहु वागवाणु (२) पु०
 न गली अकरो (३) मोटो वादरो
 अतिवाद पु० [स] अहु ओललु ते(२)अप्रिय-
 कडार वचन (३) अतिम हृद तर्कने लई नईने
 करतो वाद -ही वि०(२)पु० अतिवाद करनार
 अतिविधा श्री० [स] अेक वनरूपि-अैषधि
 अतिवृष्टि श्री० [स] लोई अे ते करता वधारे
 वग्माह थवो ते
 अतिवैदिक वि० [सं] वेदकाण पडेलातुं
 अतिव्याप्ति श्री० [स] लक्ष्य न होय अेवी
 वस्तुनो सभावेश थवो ते (न्या)
 अतिशय वि० [स] धल्लु न(२)पु० पुष्कणता
 ०ता श्री० पुष्कणता -योक्त वि० वधारीने
 इहेलु -योक्ति श्री० अत्युक्ति, वधारीने
 ओललुं ते (२) [का शा] अे नामनो अलंकार

अतिशुद्ध पुं० [स] लगी यमार. -द्री स्त्री०
 अतिशे वि० + लुओ अतिशय
 अतिसंधान न० [स] छेतरपिडी
 अतिसंरक्षक वि० [स] वधारेपडतु स्थितियुस्त
 अति(-ती)सार पु० [स] सधरणी
 अतिरतुति श्री०[स.]वधारेपडतीरतुनि, पुशामन
 अतीक्षु वि० [स] तीक्ष्ण नहि ओवुं, भूहु
 अतीत वि० [स] पर धयेलु, -ने वटावी गयेलु
 (२) गत; वीतेलुं
 अतीत पुं० + लुओ अतिथि
 अतीव वि० [स] अत्यंत
 अतींद्रिय वि० [स] अगोचर, धन्दिधातीत
 अतुल(-क्षित, -ल्य) वि० [स] तुलना वगरतु,
 अतुपम (२) तोल वगरतु, धलु न
 अतुष्ट वि० [अ+तुष्टु] अभांड, सणग (२)
 तोस्युं तूरे नहि ओवुं
 अतोत वि० [अ+तोसु] नेडी नशक्षय ओवुं
 अतुम्ब वि० [स] असतुष्ट -मि स्त्री० वृषिने
 अलाव [वृष्याने अलाव
 अतुषु वि० [स] वृष्यागहित -णु स्त्री०
 अतो अष्ट ततो अष्ट वि० [स] अही तही-
 षने ठेकाणेथी अष्ट नहि वगुतु नहि धारतु
 अतोस वि० [स] लुओ अतुल
 अत्तर न० [अ इत्त] पुष्पादि सुगंधीदार पदार्थानो
 अर्कं ० शुक्लाण न० ० ० ० ० अत्तर अने कुल
 [-करवां, -यवां=ने आपीने सन्मान कुंतुं दे
 थवुं] ० दानी स्त्री०, -रिथु न० अत्तरगण-
 वानु पात्र -रिथो, -री पु० अत्तरवाणो
 अत्तर अनावनारो दे वेयनारो
 अत्तर अ० [स] अत्र अही ० धडी अ०.
 ० पगले अ० ० सात अ० [अ सावत=
 क्लाड] अणवडी, हुमाण न. ० भतुं,
 ० साण = लुओ 'अत्र' मां
 अत्तारी पु० [अ अत्तर+ई] अत्तरिथो लुओ
 अत्यद्भुत वि० [स] अति अद्भुत
 अत्यनुमंद् वि० [स] अत्यनुमंथी पण वधु
 , मद्र-नीयेना संभेकतु. (सगीत)
 अत्यय पु० [स] लुओ अतिक्रम
 अत्यल्प वि० [स] अति अल्प

अत्यंत वि० [स] छेडो-हुड वटावी गयेलु, धलु
 न. -तालाव पुं० पूण अलाव (न्या)
 अत्याकृष्ट वि० [स.] अति आकृष्ट - मारी
 मयडीने भेसाडेयो (अर्थ)
 अत्यागी वि० [स] त्यागी नही तेलु रागी, गृहस्थ
 अत्याग्रह पु० [स] अति आग्रह हुड -ही वि०
 हुडीलु [-री वि० अत्याचार करनारुं
 अत्याचार पु० [स.] अचर्मायण(२) अणानका
 अत्यालय वि० [स] त्यालय नहि तेलुं
 अत्यार स्त्री० [स] अन्नगर] यालु वडी, आ
 समय -रे अ० हुमाण न, आ धडीये
 अत्यावश्यक वि० [स] अति आवश्यक. धलु
 नद्री
 अत्यासक्ति श्री० [स] अति आसक्ति लारे राग
 अत्याहार पु० [स] हुड उपाननो-अकगतियानो
 -आहार -री वि० (२) पु० अत्याहार करनारुं
 अत्युक्ति मी० [स] लुओ अतिशयोक्ति
 अत्युत्तम वि० [स] अति उत्तम, श्रेष्ठ
 अत्युत्साह पु० [स] अति उत्साह
 अत्र अ० [स] अही ० त्य वि० [स] अहीतु.
 ० भतुं, ० साण = 'अही मतु दे साण कुंवी'
 ओवा अर्थमा इत्तावेनमा आवे छे
 अत्रि पु० [स] (सं) संभेविमाना अेक अत्रि
 अत्रे अ० [स] अत्र अही ० थ्री अ० अहीथी
 अथ अ० [स] हुवे(२) आरुतम न मगणवायक
 शण्ड ० धति अ-पडेवेथी ० क्ले सुधी अथेति,
 पूरेपूरुं ० किम अ० ड, अत्र न ० अ अ०
 अने वणी
 अथक वि० लुओ अथाक
 अथ किम, अथ अ [स] लुओ 'अथ'मा
 अथडुं अ० किं लुओ अथडावुं
 अथडालु अ० किं [स] आन्तक ? टियालु,
 अकणालु (२) रअडु, लटकुं (३) [ला] कंडा
 भागवा (४) तकरथवी -अथडी स्त्री० साम-
 सामे दे अहीथी तही अथडावुं-टियालु ने(२)
 रअडपट्टी, टियामण(३) लडाध -ड वि० अणड
 -ट पु० अथडावुं ते -मणु(-णु) स्त्री०
 रअडपट्टी टियामाण (२) तकरार, लडाध
 [- पडनी=रअडवा करवानी महेनतमलुद्री

धनी के करवी पदवी] -मसु कुटामसु म्रीं
 अथशतं कुटामं ने
 अथशतं म्रीं [स जस्तिर, प्रा. जस्तिर] (अ)
 अस्तिरता ययणता (२)अधीन (३)उतावण
 अथयुं वि० (अ) अस्तिर ययण (२) अधीन
 (३) उतावण
 अथयं ०ण, ०वेह पुं० [न] योयो वेह
 अथयं वेदी वि० [स] अ वेदना अतुयाथी
 (प्राहाण) (२) अथयं वेदने लगतु
 अथयना ग्य० [स] डिषा डे
 अथाक वि० [अथयना. डे जत्यङ्क=थाकथा वगर
 (२) सतत ह्येश] यथे नहि तेसु, अथक
 अथाक(-ग) वि० [डि अन्वय=अगाध] अथाह.
 अगाव अताग (२) पार विनातु
 अथाणु न० [हि जयाता] मीहाडे मसाधामा
 आथी नभेला कण, भूण धत्यादि [— करुणुं
 =अथाणु अनावयु (२) [ला] नजासु सजी के
 शमी भूवुं - काममान देतुं - नाथयु =
 अथाणु कंठुं अथावा माटे भूकंठुं]
 अथायुं अ० [अथायुं वुं कर्मणि] मीहुं के
 मसाधो परापर चले। [पगरतु अथाग
 अथाह वि० [प्रा अत्याह, स अस्ताव] याह
 अथेति अ० [स] अथधी मति स पूर्ण
 अथोल वि० योल विनातु
 अथक वि० [स अथिक] अथक वधारे ०णुणुं
 वि० अथुणोणुं, अथकणोणु ०णु वि० होढाह
 ०पंअणुं (-णिथुं) वि० मोटप के रैसो
 धत्य दि न अरनी शडे अेवा म्बसावतु (२) नेना
 पेटमा वात टटे नही अेषु वातोडियु -कुं वि०
 अथिक, वधारे -केरुं वि० अथक (५)
 अथद वि० [स] अथशण
 अथय वि० [स] नहि अणेलु
 अथत वि० [स] नहि अपेलु (२) न० शाअभिरुद्ध
 होधथयेलु दान -ता वि० म्रीं अविवाहित
 अथतादान न० [स] योरी
 अथन न० [स] लोअन, भायु ते
 अथना(-तुं) वि० [अ.] मामूदी; राक
 अथय म्रीं [अ] विवेक, मर्यादा (२) अनेहाथने
 अथयथी वाणी सामसामी जोषी आगण कां

डेकनी कगती सुडा [— करवी, — वाणपी=ने
 मुद्रा कवी: अथयमहाय तेम गोडवण —
 राअपी = मान डे मर्यादा सायववी] [वाणु
 अथय वि० [स अथय] अथोअस संशय-
 अथय वि० -अथयुत अथोअस [अथुं
 अथय वि० [स] अथय नहि डे हाथी न शक्य
 अथय वि० [न] निर्दय ०ता म्रीं
 अथ(-ध)रकंठुं म० [अ] लुओ अथयक
 अथरस पुं० [आह-अ] अ जाने मस
 अथरायु अ० [अ] 'आह-अ' कुं कर्मणि (२)
 विवाह - मगाई धवी
 अथश वि० [न] नही देभातु. न देभाय तेषु
 अथशिन न० [स] न देभायु ते (२) लेप
 अथल वि० [अ अहल] अथय अर यथार्थ
 ०ता म्रीं न्याथीयणु ०नेो काटो=योअणे
 न्याय ०नेो ध'ट=न्याय भागवा आवनारे
 ०गाववा माटे (लूना वपतमा) गभतो घट
 अथल(-ण) वि० [स] हल-पाहडी विनातु (२)
 लडाध विनातु (३) दण न पडे अेषु
 अथलता म्रीं [लुओ अथल भा] न्याथीयणु
 अथलकथल वि० शरीरे लडु - गौणभटोण
 अथलअथल अ० [अथलअथलो ? डे अथलो नु
 द्विव ? डेअथल अथकेर [अथलदी
 अथलाअथली म्रीं. अथलोअथलो पु०
 अथवारकुं अ० [स अथवार] अथयडी
 अथण वि० लुओ अथल [अथुं
 अथ डथ वि० [स] हडी न शक्य के हंडु न घटे
 अथा स्त्री [फ] अंगयेष्टा नभग(२) अथिनयनी
 छटा. अगविन्यास 'पोअ' (३) [अ] अ०
 पून - यूकते (करेलु, थयु साये वपयथ छे
 अेभ डे, कल हेव अथ करु)
 अथा म्रीं लुओ अथावत अथिही म्रीं वेरनेो
 कागण, लसाअिही
 अथाता वि० (२) पु० [स] दान न कडे तेषु कृपण
 अथाप पु०; न०, -पो पु० [स आताप] ड अ,
 अथापो ०णु स० [अ] पीडु
 अथाथाह वि० [स] वारस थवाना हक विनातु
 (२) वारस विनातु [नहि लगतु -
 अथायिक वि० [स] वारस विनातु (२) वागसाने

અદાર વિં [સ] સ્ત્રી વગરનું; વિધુર કે વાહો
 અદાલત સ્ત્રીં [અ] કોર્ટ, ધનસાક્ષી કચેરી.
 (અદાલતમાં જુઓ, અદાલતે ચડવું=સર-
 કારમાં ક્રિયાદ કે દાવો માંડવો) [રાખનારં
 અદાવત સ્ત્રીં [અ] વેર. -તિયું વિં અદાવત
 અદાહ્ય વિં [સ] ખળે નહિ કે ખાળી ન શકાય તેવું
 અદિતિ સ્ત્રીં [સ] (સં) દેવોની માતાનું નામ
 અદિથો પું ભેટ
 અદીઠ (= ઠું) વિં [સ] અદૃષ્ટ] દીઠેલું નહિ તેવું;
 અદૃષ્ટ (૨) ભેવાને અયોગ્ય
 અદીન વિં [સ] દીન નહિ તેવું, તેજસ્વી
 અદીંટ વિં [અનદીંટ] દીટા વિનાનું
 અદુષ્ટ વિં [સ] દુષ્ટ નહિ તેવું
 અદુઃખનવમી સ્ત્રીં [સ] ભાદરવા સુદ નોમ,
 ન્યારે સ્ત્રીઓ દેવીપૂજા કરે છે
 અદૂગડું વિં [અર્ધ-અધનસ ઉત્કુટક, પ્રા.
 ઉત્કુટક પગથી ૧] ભુઓ અધૂકડું. — રહેવું
 = નિરાત ન રહેવી, અન પો થવો, મનમાં
 ઊંચાનીચા થવું. — રાખવું = અદૂગડું રહે
 એમ કરવું અંપવા ન દેવું.]
 અદૂડોમદૂડો પું છોકરાંની એક રમત
 અદૂરદર્શી વિં [સં] ટૂંકી દષ્ટિનું; લાંબો વિચાર
 નહિ કરનારં
 અદૂષિત વિં [સ] દૂષિત નહિ એવું
 અદઠ વિં [સં] દઠ નહિ એવું. અસ્થિ
 અદસ્થ વિં [સ] દેખાય નહિ એવું: ગુપ્ત (૨)
 અલોપ ઠવિદ્યા સ્ત્રીં ગુપ્ત રહેવાની કળા
 અદૃષ્ટ વિં [સ] દીઠેલું - જાણાયેલું નહિ તેવું (૨)
 નંભાગ્ય, અપૂર્વ વિં પૂર્વ નહિ દેખાયેલું,
 તદન નવીન ઠમત પું ભુઓ અદૃષ્ટવાદ
 ઠવશાત્ અં દૈવયોગે ઠવાદ પું નસીબ-
 વાદ, ઠવિદ્યા સ્ત્રીં ભવિષ્ય જાણવાની વિદ્યા
 (૨) અદૃષ્ટ મહેવાની વિદ્યા; ભદુ - ધાર્થ વિં
 ગૂઢ અર્થવાળું (૨) આત્મજ્ઞાનને લગતું
 અદૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સ] ખરાબ દષ્ટિ, ક્રોધ ભરેલી
 અથવા ઝેરી નજર
 અદેખું, -ખિયું વિં [અનદેખવું] અદેખાઈ-
 વાળું. -ખાઈ સ્ત્રીં ખીલની સાચી ચિયનિ
 દેખી ન ખમાવાથી થતી દેખની લાગણી; ધર્ષ

અદેય વિં [સ] આપી ન શકાતું કે ન આપવા જેવું
 અદેહી વિં [સ] શરીર વિનાનું, અશરીરી
 અદો પું આતો, દાદો (૨) 'ઉદય હો! જય હો!'
 એવા અર્થનો પોકાર ઠભવાની શંખ ઠભવા-
 નીનો - માતાનો ઉદય થાઓ! (૨) [લા] ઠીજડો
 અદોદળું વિં [અનદોદળું] (કા.) ચરખીથી ભદુ
 થઈ ગયેલું, સ્થૂલ
 અદોપ, -પિત, -ધી વિં [સ] નિર્દોષ
 અદલ અં [ભુઓ અદલ] ખરાબર, મચોટ
 અદ્ભુત વિં [સ] આશ્ચર્યકારક, અલૌકિક (૨)
 નં ચમત્કાર, આશ્ચર્ય. ઠકથા સ્ત્રીં અદ્ભુત
 ખનાવો વર્ણવતી વાર્તા, 'રોમાન્સ'. ઠકર્મા વિં
 અદ્ભુત કર્મ કરનાર ઠતા સ્ત્રીં ઠદર્શન
 વિં અદ્ભુત દેખાવવાળું ઠરસ પું કાવ્યના
 નવ રસોમાનો એક
 અઘ અં [સં.] આજ (૨) હમણા. ઠતન વિં
 આજનું, વર્તમાન (૨) છેલ્લામા છેલ્લું, 'અપ-
 ઠુ-ઠેટ' - ઘાપિ અં [સ] હળુ પણ
 અઘક નં [હિ અઘક, સ આઠક] આઠ
 અઘવ વિં [સ] પ્રવાહી નહિ તેવું (૨) યોગળે
 નહિ તેવું
 અઠાઠ્ય વિં [સ.] યોગાળી ન શકાય તેવું
 અઠિ પું [સ] પર્વત ઠજ વિં પર્વતમા ઉપ-
 જેલું ઠજ, ઠચુતા સ્ત્રીં (સં.) હિમાલયની
 પુત્રી-પાર્વતી ઠપતિ, ઠરાજ પું (મ) પર્વ-
 તોનો રાજ-હિમાલય ઠસાર પું લોખડ
 અઠોહ પું [સ] ઠોહનો અલાવ -હી વિં
 ઠોહી નહિ એવું. -હ્ય વિં જેનો ઠોહ ન કંવો
 ભેઈએ વા ન કરી શકાય એવું
 અઠ્ય વિં [સં] અજેડ (૨) નં એકતા
 અઠિતીય વિં [સ] અજેડ; અનન્ય
 અઠેષ વિં [સં] દ્વેષરહિત (૨) પું દ્વેષનો અલાવ.
 ઠતા સ્ત્રીં દ્વેષરહિતપણું. -ધા વિં [સં] દ્વેષ
 નહિ કરનાર
 અઠ્ઠેત નં [સ] એકતા (૨) અવાત્મા અને પરમા-
 ત્માની એકતા (૩) અહ ઠભાવ પું ભેદ-
 બુદ્ધિનો અલાવ ઠમત પું અઠ્ઠેતવાદ. ઠવન
 નં (સં.) પુરાણોમા આવતું એક કલ્પિત વન.
 ઠવાદ પું અવાત્મા અને પરમાત્મા એક જ

દે એવો મત, જગતનું મૂળ તત્વ એક જ છે એવો મત, વેદાત ંવાહી વિં(૨)પુંં અદ્વૈતવાદમા માનનાર ંતાનંદ પું બ્રહ્માનંદ અધ વિં[સ.અર્થ]અધુ (સામાન્ય રીતે શબ્દની પૂર્વે સમાસમા વપરાય છે) ંકચરું વિં અધુ કચરેલુ -છૂંદેલુ (૨)કાચુ પાટુ (૩)[લા] અર્થદ્વય ંટોમ પુ અર્થો કાસ, અધગાઠિ ંખાચુ વિં અધુ ખવાઈ ગયેલુ (૨) વેગવાળી(ધાતુ). ંખોખરું વિં ફૂંદેલું -કચરેલુ. ંખોટુ વિં અધુ ઊઘડેલું ંગજ પુ ંઆગરે આર ધચ ંગણ વિં અધગજ જેટલુ ંગાઉ પુ ંઅડવો ગાઠિ ંગારિયું નં માટીનું અને છાણનુ મિશ્રણ ંઘડી સ્ત્રી ંઅડવી ઘડી-થોડી વાર ંપચુ વિં અધુ પોચુ પાણીપોચુ (૨) અધુ પચેલુ ંપડિયાળી વિં સ્ત્રી અધધી મીચિલી, મગ્ની ભરેલી (આખ) ંખજુ વિં અધુ ખળેલુ (૨)અદ્યુ, કંકાસિયુ ંભાડુયું વિંઅનકચગ ભલતવગણુ; અર્થદ્વય ંભાગ પુ ંઅટવો ભાગ ંમણુ નં માનેા અર્થો ભાગ ંમણિયું વિં જેમા અર્થો મણુ માય તેલુ (પાત્ર) (૨) અર્થા મણુના વજનનુ ંમણિયો, ંમણીકો પુંં અવમણુ કાટલુ ંમૂઈ વિં અધુ મરેલુ ંમૂંડયું વિં અધુ મૂડેલુ (૨) અધુ ંગીને ખાધી ગ્હેલુ ંરાત સ્ત્રી અધધી ગત (૨) [લા] ભારે અગવડનો વખત. ંરાત મધરાત અં ગત્રે ખૂખ મોડે-ગમે ને વખતે (૨) અણીને વખતે ંવચ સ્ત્રી મધ્ય વચ (૨) અં મધ્યમા, વચમા(૩)પૂરું થતા પહેલા ંવચરું વિં વચ્ચે લટકતુ (૨) અધવચ આપીને અટકેલું (૩) અવવધરું (૪) અધવચ વિકૃત થયેલું ંવચાણ અં જુઓ અધવચ ંવધરું વિં કાચી સમજવાણુ, અર્થદ્વય ંવાર પુ ંઅડવો વાર (માપ) (૨) અડવોઅધ કરીને આપલુ તે ંવારલું અં કિં અધુ થલું (૨)સં કિં અડધોઅધ કરલુ ંવારિયું વિં અધુ કરેલુ (૨) નં અધુ કરેલુ કામ (૩) જુઓ અધવારું ંવારું નં ખે રથજો

રહેવાનું રાખલુ તે (૨) અડવે ભાગે ભાગિયો ગખતે તે ંવાલ સ્ત્રી ંઅડવો વાલ ંવાલી સ્ત્રી ં વા સ્ત્રીભારનું વજન-કાટલુ (૨) અધધી પાલીનુ એક માપ ંવાવયું વિં અધુ વાવરેલું -ખરચેલુ. ંસસનું [અર્થ+શ્વસ્ (પ્રા નસ) પચી ણ] વિં અધમૂઈ. ંસૂકું વિં અધુ-પડ્યુ સુકાયેલુ. અધસૂકું વિં જુઓ અધસૂકું કે અદ્દગડુ અધણિયાતું વિં માલિક વિનાતું [ઉદ્દગાર અધધવ અં આશ્ચર્ય અને ખલુપણું દર્શાવનાર અધન-(ની) વિં [સ] નિર્ધન, પૈસા વિનાનુ અધન્ય વિં [સ.] ંન્ય નહિ એલુ, અભાગી (૨) તુજ ંતા સ્ત્રી ંધમ વિં [મ] નીચ, નહારું, હલકટ (૨) ધિકાન્વા યોગ્ય ંતા સ્ત્રી -માધમ વિં અધમમા અધમ -અંગ નં શરીરનુ નીચલુ અગ, પગ -મોદ્દાર પુ ંઅધમનો-પાપીનો ઉદ્દાર (૨) પાપીનો ઉદ્દાર કરનારો -ધંશ્વર. -મોદ્દારક વિં પાપીનો ઉદ્દાર કરનારું -મોદ્દારણુ વિં પાપીને તારનાર (૨) નં પાપીને તાન્વો તે અધમણુ, -ણિયું, -ણીકો જુઓ 'અધ'મા અધમૂઈ વિં જુઓ 'અવ'મા અધર વિં[સ] નીચેતુ (૨)પુ ં નીચલો હોઠ, હોઠ ંપાન નં અવરસતુ પાન, અધર પર ચુખત ંમધુ નં અધરસ ંરસ પુ ંઅધરમાથી ંનોસ ંસુધા સ્ત્રી, -રામુત નં અધગસરૂપી અમુત -રંશ પુ ંનીચેનો ભાગ -રો(-રો)ધ પુ ંનીચેનો હોઠ અધ(-ધ)ર અં જુઓ અધર ંતાલ વિં લટકતુ, અનિશ્ચિત અધરકલું સં કિં અધરકલુ; ંધ મેળવલું-આખરલુ -ણુ નં આખરામણુ અધરણુ નં જુઓ આખણ, આધરણુ અધરતું વિં અધવચ ંધ પડેલુ, રજળતુ અધરવટ અં અનગિયાણ અધરાત સ્ત્રી જુઓ 'અધ'મા અધરાયું વિં નહિ ંરાયેલુ, અવૃષ્ઠ અધરેકલું, -ણુ જુઓ અધરકલુ, -ણુ

अधर्मं पुं० [स] धर्मं नहि ते, पाप, अनीति
 (२) अन्याय (३) अकर्तव्य (४) श्रुतिरभूति
 विरुद्ध कर्म के वर्तन [अधर्मं तुं=हरामतु,
 अनीतितु. आवपुं. दोपुं, भापुं, धरुपुं
 वगेरे साथे] ओता स्त्री० -भर्त्स्यरेणु न०,
 -भर्त्स्यार पु० धर्मविरुद्ध वर्तन. -भर्त्स्यारी
 वि० अधर्मी -र्भा वि० धर्मविरुद्ध वर्तनारं,
 पापी. -भ्यं वि० अधर्मवाणुः धर्मविरुद्ध
 अधव्य. ०रुं, -याण लुओ 'अध'भा
 अधवधरुं. वि० लुओ 'अध'भा
 अधवायुं वि० [स अघ्न+वाहक ?] गाढा लाडे
 डेरवनारं (२) न० तेवा धवो [दोरनो वेपागी
 अध(-यो)वायो पु० गाढा लाडे डेरवनार (२)
 अधवार, ०पुं, -रिथुं, -रं लुओ 'अध'भा
 [अधवार्या इनाणानी घेदाछा=(अधर्मा
 इनाणा-श्रीम नतुनी)वणी लारे घेलाछा]
 अधस्य् अ०[स] लुओ अध. ०रुं नमितके पु०
 पारापर पग नीयेतुं आनराभिदु (अ)
 अधः [स] अ० नीये (समासमा नामके वि०
 पूर्व 'नीये' 'नीयेतु' अेवा अर्थमा) ०काय
 स्त्री० शरीरने नीयलो लाग ०पतन न० लुओ
 अधगत ०पतित वि० अवोगतिने पमेळु.
 ०पात पु० नीये पडु ते (२) अवोगनि
 ०शरया स्त्री० नमीन पर पथारी डे मवु ते
 अधाके वि० धाके -दाण विनातुं
 अधातु स्त्री० [सं.] धातु नहि ते ०के वि० धातुतुं
 . नहि तेवु [अधाधूधी
 अधाध'ध, अधाध'(-धू)ध(-धी) स्त्री० लुओ
 अधाधू(-धो)म अ० साव, नगतण
 अधार वि० + आधार विनातुं (२) असह
 अधार्भिके वि०[सं] धार्भिकं नहि अेवु ओता स्त्री०
 अधार्ध वि० [स अर्ध+अध] अधुं - लगलग
 आधणु, जाणु देभतु
 अधि [स] उपसर्ग. नाम पूर्वे आवना 'भुप्य'
 'श्रेष्ठ' 'अधिक' अेवो लाव यतावे उदा०
 'अधिगन, अधिकमल'
 अधिके वि० [स] वधारे. वधारतुं (२) न० अेके
 निग्रहरथान, हेतु, व्याप्ति अने दृष्टानथी अे
 सिद्ध थाय तेनाथी अधिकं सिद्ध करवुं ते (न्या

शा) (३) अतिशयोक्ति अेवो अेके अलकार
 (का. शा) ०तर वि० विशेष वधारे ०ता स्त्री०.
 ०तिथि स्त्री० अेमा अे अूर्योदय आवी नता
 होय तेवी तिथि ०पांसगियुं वि० लुओ
 अदकपासगियु ०प्रसंग पु० वधारेपडतो
 प्रसंग-परिचय (२) उद अहाराणी छूट ०भास
 पुं० वधारानो भडिनो, पुरुषोत्तम भास. -काई
 स्त्री० अधिकता. मोटाई -काधिके वि० धल्लु
 वधारे -काल कार पु० लुओ अधिक(का शा.).
 -कंग न० वधारानो अवयव (२) अप्तर
 उपर आधवानो पटो। -कु वि० अविक्त (प)
 -कोत्तर वि० उदथी-शिरगताथी वधारे (२)
 अद्वैदिक विलक्षण -कोत्सार पु० 'हाध-
 परमोला' (ग)
 अधिकरेणु न० [स] अधिकृत करवु ते(२)गथान,
 आश्रय(३)[व्या] सातमी विभक्तिनो अर्थ
 अधिकाई, -विक्त लुओ 'अविक्त'भा
 अधिकार पु० [स] सत्ता उद्धमत (२) पत्नी(३)
 पावता. लायकांत(४) उक्त(५) प्रकण (६) [व्या]
 भुप्य नियम अे पील नियमो ण अधिकार
 यलावे छे (७) शण्डेना वाक्यमा स अ ध ०सेद
 पु० अधिकारना लेद -री वि० धान, लायक
 (२) उक्तार (३) पु० योग्यतावणो पुत्र्य (४)
 असहदार -रिता स्त्री० अधिकारीपयु (२)
 योग्यता
 अधिकाल कार पु० [स] लुओ 'अविक्त'भा
 अधिकांग न० [स] लुओ 'अविक्त'भा
 अधिकु वि० (प) अधिक [सत्तावा
 अविदृत वि० [स] नीमेळु (२) सत्तावाणुं (३)
 अविदृति स्त्री० [स] अविक्त
 अधिकोत्तर वि० [स] अधिकोत्तमार पु० [स]
 लुओ 'अधिक'भा
 अधिकभल्लु न० [स] उरुओ उल्लो
 अधिकेष पुं० [स] अपमान, निदा अपशण्ड
 उहेवो ते
 अधिगत वि० [स] ललेळु (२) मेणवेळु
 अधिगम पु०, ०न न० [स] प्राप्ति, लाभ(२)
 अलयास जान (३) स्वीका -भ्य वि०
 लल्ला योय्य (२) मेणववा योय्य

अधित्यका स्त्री [स] ठीगाल् च आवेलो
 प्रेश. 'देणलले-र'
 अविदेव पुं [सं] श्रेष्ठ देव, परमेश्वर(२)रक्षक
 देव (३) मुख्य अधिष्ठाता देव अंता स्त्री(२)
 पुं०अ० व० अभुक्त रथण दे वस्तुनो आस देव
 के देवी: रक्षक देव के देवी
 अधिदेव अंत न० [स] मुख्य अण प्रधानशक्ति
 अधिनामी वि० नामीजोभा श्रेष्ठ
 अधिनायक पुं [स] मुख्य नायक
 अधिनेत्री स्त्री [स] स्त्री-अधिनायक
 अधिप पुं [स] गण, उपरी, शोभा
 अधिपति पुं [स] लुओ अधि (२)वर्तमान-
 पय बलावना० अथुं न० [१४ सृष्टि
 अधिपत न० [स] श्रेष्ठ-उच्चतर (२) सङ्ग
 अधिर्मांस पुं [स] श्रेष्ठ लतनो गण, 'डे-अं'
 अधियज्ञ पुं [स] श्रेष्ठ यज्ञ (२) यज्ञनो
 अधिष्ठाता देव
 अधियात्री स्त्री (३) अ गत्री, कोण्ट पयान
 के भागीकी (२) वेद [-आरणी=नकाभी
 गन्त्री = नी. वगः लालनी नकाभी
 पयानमां १४३] -
 अधियात्र न० विचय त्या मुची होग्ने जलपवा
 भागे आपवु=अधवार उन्नु ने
 अधिविधु वि० [स] अ-वी] अ० म०म -यो वि० पुं०
 अधिविद्य पुं [स] रहोना शुभ योग
 अधिविराज (-ल) पुं [स] मन्त्र, गन्तनो
 गन्त -अथ न० आन्त्रान्त्य
 अधिविड वि० [स] आरु [गेसवु ते
 अधिविरेहण न० [स] अरु ते (२) गाहीअ
 अधिवास पुं [स] मुख्य गेहाल् (२) अशुभो
 (३) लुओ 'अविवासन' (४) पडोशी ०न
 देवनी प्रतिष्ठा अन्वी ते (२) गरीरे सुगधी
 लजावी वत्र पडेवा ते
 अधिवासर पुं [स] उत्सवना दिवस, लहेवा
 अधिवेशन न० [स] (सला घंती) भेदक
 अधिष्ठाता पुं [स] मुख्य डग्ने अथाहा होय
 ते (देव गन्त, कारभारी वगैरे) (२) नियामक
 -त्री स्त्री अधिष्ठाता स्त्री -न न० मुख्य
 स्थान, गेहाण (२) आधार (३) सत्ता प्रभाव

अधिष्ठित वि० [स] अथाणु नामेलु (२)
 उपरी यधने गेहेलु (३) वसेलु
 अधीत वि० [स] अथेलु, लथेलु (२) न० अथयन
 अधीन वि० [स] वश, ताभेदा० अंता स्त्री०,
 अथ न०
 अधीर वि० [स] उतावणु, अथण(२) स्त्री०
 अधीगर्ध अंता स्त्री०, -रा वि० स्त्री० धीन्
 जोड कोण्टे तेवी (नायिका) (२) वीन्णी
 अधीरज, -ता, -प, अधीराई स्त्री० अधीरा-
 पथुं न० धीन्ने अलाव [अधीराई
 आचणी = वीन् व गेही अवीर-अनाणु
 थवाळु - राचणी, - लाचणी=अधीरं
 अतव, मतने अधीरं - अनावणु उन्नु]
 अधीरु वि० वीन् जोड भेहेलु अधीरु डन वणु
 अधीरा, -छर पुं [स] गन्तविगन्त मन्त्र
 (२) धंवा
 अधीरु अ० (अ० ?) अधंघ
 अधुना [स] अला [वीनी नवी
 अधुमारुं अ० डि (३) लगण अर्थी मुदत
 अधुकेलुं वि० लुओ अङ्गु लुओ पगे भेहेलु
 के अनापर भेहेलु नथी तेवु
 अधूरिपु वि० अचू अथुर्ण
 अधु रू वि० [म० हि, म स अर्ध-पूर्ण ?]
 अधूर्ण, आधी ठी [अधूरा पूरा करेना =
 आधुपता आधी दहा. नेमनेम एनी उदवा
 अधूरासां पून = लो अधुं दे आधी होय
 ने पून उगतु होय अम (अणताना धी नेवु)
 -छोरलुं. अकेलु राणलु = पून न उन्नु
 अधूरे आवलु, अचतरलु, अचमलु =
 नव भासना पून समथ - एला नम थवे
 अधूरे अथुं = उमुवाए धवी अधूरे धडे
 धसकावे = अधूर्ण के अधुं = अथुं होय ने
 गानीपणुं जोडुं ने उमुमान हाणवक]
 अधेड वि० लुओ आवेड [अडेयो पैसो
 अधेदी स्त्री [स] अर्थी अडेयो इथियो - लो पुं०
 अधैर्य न० [स] वैर्यनो अलाव
 अधो अ० [स] अध, नीचे (अधुं नुं होय
 व्यनन पडेला ममाअमा थतु उ) उगत
 वि० पतित अवनत (२) नरकमा पडेलु उगति

स्त्री० अचननिः पडती (२) नरकमा पडतुं ते
 अवगति ंगा३री वि० नीये - पतन तन्त्र
 ननां३ं ०दष्टि स्त्री० नीये नन् ०दर न०
 गुह्य ०भि०दु न०पगनी नीयेनुं भि०दु ०मु०भ
 वि० नीया मोवाणुं (२)न० नीये मो ०दो०क
 पुं० नागलोक, पाताणलोक(२)०तरनी पडिना
 लोक. ०वायु पुं० अपानवायु
 अधोऽट(-६) वि० लुग्यो आवे०
 अधोऽटियुं न० शेरडीना रमनी डोरी व्यडधी
 डःवी ते [-काठलुं=अधी डोरी रस काठवे०]
 अधोऽरी स्त्री० शेरडीना उकाणेवो रस
 अधोऽडुं न० [म अघोड, नि अघोडी] भूयोला
 डेरना अदलाभा यभार तेना मालिकने वे
 याम्पु अपि ते
 अधोऽतर न० [सर० हि] अेक जननु लडु कपडु
 अधोऽतुं न० वपरयेलु डेअर्ण वम्
 अधोऽध [स अघोडध] नीये ने नीये
 ०तन्तु
 अधोऽल न० [स अघस्तल] पर्वतनी तणेरी
 पसेना सपाट प्रदेश
 अधोऽवायो पु० लुग्यो अधवायो
 अधोऽण न० [अर्ध+तोड १] अदी इपियालार
 वन -णी स्त्री० अधोणतु मापियुं डे वन
 -काठलु. -णुं न० अधोणतु काठलुं
 अध्वर अ०अध्वर, लवामा लडे अेम, डेका विना
 (२) अनिश्चित [-नवाभ=उडाडि डेतपास
 वगरनो अयोकस नवाभ -उडावपुं= उडाडि
 नवाभथी डेगभेतेम कादी नाभतुं सीधो नवाभ
 न देवो (२)अभ० न पडे तेम लडु लेतुं-उपाडलु
 -ने अध्वर आललुं, रडेलुं= अेपरवाध
 डे भगडरीथी या काममा डेको नमाव्या वगर
 वनतु -ने अध्वर राभलुं=०युं ने ०युं
 डे भडे पगे (मालसने) राभतुं, न पीने अेसवा
 न देतुं (२) डूल पेठे ०यकी गभीने सलाणलु
 (माथु)अध्वर डरलुं=अलिमाननी तोरी डे
 भरतीमा) डोडने गणकारतुं नहि (२) रोगथी
 माथुं अकर डरतुं लाणतुं. -राभलुं=(नामाभा)
 रकम योपडे न नांभवी -द्वलुं= ०ले
 छोडे कलसलां लणवा]

अध्वरथी अ०अध्वर हाम डेकाला वगर लवामाधी;
 अनिश्चित, तपास वगर-अयोकस
 अध्वर-ताल अ० अध्वर
 अध्वर-पध्वर अ० तदन अध्वर
 अध्वर पु० [स.] ०परी, मुभ्य अधिकादी(२)
 (सलानो) प्रमुभ ०पड, ०स्थान न०
 अध्वरनी नगा
 अध्वर पु० [स.] मुभ्य अकर, योगडार
 अध्वरन न० [स] लणतु ते
 अध्वरसान न० [स] ताहात्म्य, तद्रूपना(का शा)
 अध्वरसाय पु० [स.] प्रयतन; महेनन (२)
 निश्चय (३) भत
 अध्वरन वि० [स.] आगेणित, मानी लीयेतुं
 अध्वर, -ध्वे पु० + लुग्यो अध्वरय
 अध्वरान वि० [म] आत्मा-प०मात्मा मंअधी
 (२) न० अहजान आत्मजान ०जान न०
 अहजान. ०योग पु० मननी वृत्तियोने णाल
 पदार्थमाधी पाडी डेवनीने आत्माभा नेडवी
 ते ०विद्या स्त्री० आत्मविद्या; अहविद्या
 ०शारत्र न० अध्वरान, योग धत्यादिनुं शात्र
 -त्मिक वि० [स] अध्वरानने लंगतु, अध्वर-
 त्मिक -रत्नेन्द्रिय स्त्री० अध्वरान्मिक विषयने
 समनवानी धन्विय [लभाय छे 'अ०']
 अध्वरपक पु० [स] शिक्षक 'प्रोडिस' (डूकभा
 अध्वरपन न० [स] लणवतु ते ०मंदिरे न०
 शिक्षकोने शिक्षणशात्र लणवनीरी शाणा
 अध्वरपिका स्त्री० [स] शिक्षिका, स्त्री-अध्वरपक
 अध्वरय पु० [स] प्रजरण
 अध्वर अ० [स अघ्याहार] अध्वरान नवायुं
 छेय तेम; अनुकन. पाडी उडा० 'आ वाक्यमा
 पड अध्वर छे' अेम भोलाय छे
 अध्वरारी स्त्री०(का) अध्वरारी डेगठनी पंथात,
 आली माथाजीक
 अध्वर पुं० [स अघ्वर्यु] लुग्यो अध्वर्यु (२)
 महेताण. मास्तर (३) नोतरियो (४) मोअेड;
 पाररीयोना धर्मगुर(प) अेक आहाण अटक
 अध्वरडठ वि० [स] ०यि अडेलु (२) अेड
 अध्वरारैप पुं०, ०ण्य न० [स] नहोय तेवा गुण-
 धर्मोनु आरौपण्य करुंते (२) लूललरेलुं ज्ञान

अध्यारोहण न० [स] छिद्ये यद्धु ते
 अध्यात्र पु० [स] अनुओ अध्यारोप (२) निथ्या
 आनेपण (३) नि० त० छेनु लक्ष्म टे छि दुं चित्तन
 अध्यामपु प्र० छि० [स अन्नात्] अध्यास करवो
 अध्याहरेण न० [स] अनुओ अध्याहो
 अध्याहार पुं० [स] अर्थ सम० वा अनुभ्र पद
 अथवा अथनु छिमेणु-वावधु ते [—रहेछं.
 -छेणु = वाच्यमा(पद) न छेणु-आधी रहेवुं
 टे छेणु -राभणु = (पद) आधी छे न छेणु
 राभणु. -लेणु = मूठतु (पद) छिमेणु]
 अध्याहृत वि० [स.] अध्याहार मपेणुं
 अध्येता पु० [म] विशिष्ट विद्याभ्यास देस गौरव
 माटे विद्यापीठ तरेथी यूटयेयो रतान (२)
 विद्वानोना महणना मन्य, देयो' -त्री श्री०
 श्री-अ-रेता
 अध्वुव वि० [स] अरिधर
 अध्व पु० [स अञ्चत्] अध्व, अतो अपेद पु०
 [स] भुसाद्रीनो थाक ण पु० [स] भुसादर
 अध्वर पु० [स.] यज्ञ -युं पु० [स] यजडिया
 डगवनार, यजुर्वेद लानारा ध्राहाण
 अध्वा पुठ [स] मार्ग, अध्व
 अध्वांत न० [स] अधागनो अलाव, आछे
 प्रजग (२) जाननो अलाव
 अन् [स] स्वरथी राड थता शण्ठनी पूर्व अलाव,
 नकार छे निपेध छत्यादि अताववा वपरतो पूर्वग
 (अनुओ अ) [निरक्षर, अलाण
 अनक्षर वि० [स] जोली न शडि अेवु, भूयु (२)
 अनगण वि० [स अन्गळ] अनुओ अनगण (२)
 [अण्+गणणु] अण्गण [साधु, सन्यासी
 अनगार, -रिड वि० [स] धरविनातु (२) पुं०
 अनभि पु० [स] अभिनो अलाव (२) वि०
 अभिहोनी नहि तेवु (३) सन्यासी (४) अभि-
 भाधथी पीडातु [दोपरहित
 अनध वि० [स] अध-प्राप विनातु, निष्पाप,
 अनत वि० [स] नत-नमेणु नहि अेवु
 अनथ वि० नाथ्या विनातु निरं कुश (२) वीधोव्या
 विनातु (३) नथ विनातुं
 अनधड वि० [अन+धड] अण्धड, अस रकारी
 अनधतन वि० [स] अधतन-आणुं नहि अेवुं

अनभ्रिकारी वि० [स.] अभ्रिकार विनातु. अपात्र
 अनभ्रिकृत वि० [स] अभ्रिकृत नहि अेवु
 अनध्याय पु० [म] अन्ध्यासमाथी छुडी
 अन(ने)नाम न० [पो] अेड इण
 अननुदेल(-ण) वि० [सं] अनुदण नहि अेवुं;
 प्रतिदण
 अननुनासिक वि० [स] अनुनासिक नहि तेवुं
 अनन्य वि० [स] अन्य-अुदं नहि तेवु (२)
 अनेड(३) अेकनिष्ठ णाति श्री० अेक न रागे.
 णातिक वि० अनन्य गतिवाणु अचित्त वि०
 नेतु चित्त अेक न लक्ष्यमा लागेणु छे तेवु (२)
 न० अेकअ चित्त णता श्री० ण न० अनन्य-
 पणु णलाव पुं० अनन्यता (२) अेक (अवग)
 उपर न लक्षित होवी ते णयोग पु० अनेड
 स पध (२) सारामा सारा सल्लेग छे शुक्त.
 णमाधारणु वि० णील डोधन न भणे अेवु दुर्बल
 अनन्यय पु० [स] अन्यय-स पधना अलाव
 (२) [क. शा] नेमा उपमेयनी असामान्यता
 दर्शाववा अेनी न उपमा अपायेली होय ते
 अलकार
 अनन्वि(-न्वी)त वि० [स] अस पद्ध (२) जोडुं
 अनपत्य वि० [स] अपत्य विनातु वाजियु
 अनपेक्ष वि० [स] अपेक्षाण्डित, लालमा विनातुं
 (२) नशा पण म प बोथी पर, 'अेण्णोसोत्थु'
 णता श्री०
 अनपेक्षा श्री० [स] अपेक्षा न होवी ते -क्षित
 वि० अपेक्षित नही अेवु, वण्णमायु -क्षी
 वि० अनपेक्ष
 अनपेत वि० [स] इर नही अेवु
 अनलिङ्ग वि० [स.] अन्तण (२) भूठ णता श्री०,
 अनलिङ्गान न० [स] अन्तणपणु, भूठता
 अनलिमानिता श्री० [स] अलिमानरहित-
 पणु, नभ्रता
 अनलिहित वि० [सं] अलिहित नही अेवु
 अनले वि० [अन+ले=लथ] निलिथ णवाडी
 वि० नीडर वाणु ओलनार [लणयेणुं
 अनल्यस्त वि० [स.] महावरा विनातु (२) नहि
 अनलयास पु० [स.] अन्ध्यासना अलाव
 अनभ्र वि० [सं] वाडणा वगरतु, रवरथ

अनमठ्युं वि० अग्रिय, नही गोठनुं(२)लुओ
 अणमठ्यु
 अनमठुं वि० [स अन्त्यजनस्क] लुओ अनमठु
 अनमी वि० [अनमठु] अणनम
 अनअ [स] नअ नही ओषु. उद्धत
 अनथ पु० [स] अनीति, अन्याथ(२)आद्धत
 (३) वि० अन्याथी दुष्ट
 अनर पु० [स] नर नही ओषु. व्यडण
 अनरतुं वि० ननुं नही ओषु सां
 अनरथ पु० अनर्थ, ओठी वात
 अनराधार वि० भूषणवार
 अनर्गळु वि० [भूषणथी 'अनर्गळ' परथी ?] +
 अपार भूष, अगण्य
 अनर्गळ (-ण) वि० [न] रुवावट-अकुश
 विनातु (२) अपार पुण्डण [नहि ओषु
 अनर्थ वि० [स.] अभूय (२) पूतने योग्य
 अनर्थ वि० [म] ओटो अर्थ (२) ओटुं डम
 (३) लुवम ०क वि० निर्यंक ०याड पु०
 ओटा - अनर्थक अर्थशाभने वाड
 अनस(-ण) पु० [स] अग्रि(२) गुओ (३)
 ओक डल्पित पणी [उद्धर्तवाणु
 अनसस वि० [स] अणस-महा विनातु
 अनससुड(-क) शं०प्र०[अ] (हु डक-पुड
 छु) 'जट ब्रह्मारिस' नेषु सूरी मडवाक्य
 अनसश्चिषण वि० [म] अचिणन नही ओषु
 ओक - अणं
 अनसश्चिषण पु० [स] अचिणनेो अणव
 अनसश्चिषण वि० [स] अनिहित, मुड ओडभाभी
 विनातुं ०ता स्त्री०
 अनसरत वि० [स] सतन, निरत
 अनससणन वि० [स] अचलणन विनातु
 अनससर पु० [स] अचसर नहि ते, डवभत
 अनसस्था स्त्री० [स] अव्यवस्था, गोठणो (२)
 -[न्या] निर्णय अथवा छेडो न आवे ओवा
 विधानो-उथनोनी पर परा (ओक छेत्ताडार).
 ०टोष पु० अनसस्थायुंन तर्कदोष
 अनसस्थित वि० [स.] अस्थिर
 अनशन न० [स] उपवास, आहार थ ड करवो ते
 ०प्रत न० मण्यु पर्यंत उपवास करवात प्रत

अनश्च पु० [स] अश्च नहि ते (२) गवेडो
 अनश्चर वि० [स] नश्चर-नाशवत नहि तेखुं,
 नित्य, स्थायी
 अनसूया स्त्री० [स] असूया-द्वेषने अलाव(२)
 (स) अत्रि ऋषिनी पत्नी
 अनस्त वि० [स] अस्त विनातु
 अनस्य, -स्थिक वि० [स] अस्थि-हारका विनातु
 अनसुड वि० [अनसुड] उड वगरतु, अपा
 अनसुड वि० [स अनाहत्त] लुओ अनाहत्त
 ०नाड पु० लुओ अनाहत्त ना
 अनण पु० लुओ अनण
 अनहित न० अहित, अलहित
 अनक वि [स] अक-आडका विनातु, अणुंअथ
 अनंग वि० [स] अंग विनातु (२) पु० (स)
 डभदेव ०शमु पु० (स) मडदिव
 अनत वि० [स] अपार(२) पु० (स) विणु,
 रुड अहा(३)शेषनाग(४)अणम(५) आनश
 (६) नैनोना योडमा तीर्थक ०केशी(-टी)
 वि० अणसथ ०यतुड शी, ०योडश(-स)
 स्त्री० लाडवा मुड योडश ०ता स्त्री० ०त्प
 न० अपारपलु ०टोरो पु० अनतयोडशने
 दिवसे अणो छये आववाभा आवनो योड
 गाठवाणो रेशमी होरो ०याहु वि० अणसथ
 छयवाणु ०मूल न० ओक ओषवि, उपलसगी
 ०राशि स्त्री० अहुगशि (ग) ०रथ वि०
 अनत इपवाणुं ०पीथं वि० अतुल अणवाणु
 ०प्रत न० अनतयोडशरी पणानु प्रत ०ओषि
 (-श्री)स्त्री० अनत पढवाणी ओषी, 'छन्दिनीट
 सिगीअ' [ग] -ता स्त्री० पृथ्वी (२) पार्वती
 (३) ओक ओषधि; गणो -त्य वि० अणस -
 छेडु नहि ओषु [त्यार आड
 अनंतर वि० [स] नलकेतु, पछीतु(२) अ० पछी;
 अनंतराथ वि० [स] अतगत विनातु, निर्दिष्ट
 अनंता.-त्य [स] लुओ 'अनत'भा
 अनाडर्षक वि० [स] आडर्षक-मोडक नहि तेखु
 अनाडार वि० [स] आडार विनातु
 अनागत वि० [स] अत्यार सुवी नहि आवेलु,
 लविण्यभा आवनार-अनारं ०विधाता पु०
 अनागत विषे सावध-अणमयेतीवाणो भाणस

अनागमन न- [स] आवत् नडि ते
 अनागरत्व न- [स] नागवत्तना अल व
 अनागामी वि० [स] आगामी नडीं तेषुं (२)
 औद्धमन प्रमाये आरनाली त्रीऽ लुभिडिअ
 पडिअेत्तु [अनगार
 अनागार-रिड वि० (२) पु० [स] लुओ
 अनाय न- [स अनास=अनेनास परधी ? अ०
 (सु) भोय अनाय=अनेनाम] (सु) अनूछ.
 मीतादण [डुरायागी
 अनाचार पुं० [स] दुगयाः अधर्मे -री वि०
 अनाज न- [स अनाज] वान्य दासा[. - अरुं
 =अनाज अधरु-नेडं तो स अछ डरवे]
 अनाजेय वि० [स] आजा न डरी शकथ अेत्तुं
 अनाज पुं० अगार तुसात(२) [स अनाज श्री०]
 अडयल (३) वि० लुओ अनाडी
 अनाज अर वि० [स] आडअर विनातु
 अनाडी वि० [स अनाडी] भूर्भ गभा० (२) डडी
 ११डी अेरा पु० अ० व० अनाडी लेतु वर्तन
 अनात्म वि० [स] आत्मा विनातु. १४ (२)
 पु० आत्मा नडी ते-नायव त डेड अ० भ० पु०
 अनात्मनो धर्म अ० वा० पु० अ० वा० अ० वा०
 वि० नेमा मानना -सा पु० अनाती पु० अ०
 अनाथ वि० [स] निराचार (२) श्री० अ० अ०
 अता श्री०, ०पयु न० दान्तिथ -याक्षथ न०,
 -थाश्रम पु० न० अनायोने पणी पोषी
 अणवना० सस्था (२) निराधागेने अहेवा भावातु
 स्थान (तिरुकारमा)
 अनाथ्यु वि० [अनाथयु] नाथ्या विनातुं
 नि० डुरा
 अनादर पु० [स] अपजना, अपमान ०णीय
 वि० अनादर योय्य
 अनादि वि० [स] आदिरहित (२) अहेत्तुं नडि
 अेवु ०त्त न० ०मध्यांत वि० आदि, मध्य
 डे अत विनातु ०सिद्ध वि० अनादि काणथी
 आपित थयेत्तु -धांत [स] वि० आदि डे
 अत विनातु, सनांतन
 अनादत वि० [स] अनादर पामेत्तुं अपमानित
 अनाधन्त वि० [स] लुओ 'अनादिमा'
 अनाधार वि० [स] आधार विनातु, अनाथ

अनाम(-मी) वि० [स] नाम विनातुं तनामुं (२)
 नामना वगस्तुं (३) अचार्नीय इतम (४)
 पुं० प० अ०
 अनामत वि० [स अनामत] सायवी राधवा
 सेपेत्तुं (२) श्री०. न० अनामत वस्तु थापल
 [— आतुं न० योपडतुं अनामत अकमती
 लेवडेवस्तु भातुं — सूडेत्तुं =सायवी राधवा
 सेपेत्तु (२) (वगः आने) थापल तरडे राधवा
 आपत्तु — अहेत्तुं =योपडनां डेडना भातामा
 न अडतु-र० अ-अर अहेवी — राअलु =
 डेडना तकी भातामा अ० नना अणी]
 अनामती वि० [लुओ अनामत] अनामतने
 लगतु [०त्त न०
 अनामथ वि० [स] नीरेणी (२) न० आरेव्य
 अनामिडे वि० [स] तनामु (२) पु० अत्य
 अनामिडा श्री० [स] अथडी आगणी पसेनी
 आगणी (२) वीरी [निनामि
 अनामिष वि० [स] आमिष-मास विनातु,
 अनामी वि० (२) पु० लुओ अनाम (३) श्री० अ०
 अनाथक वि० [स] नाथऽ विनातु अव्यवस्थित
 अनाथास पु० [स] आयास-अभेता अलाव
 (२) आणस (३) अहेवाथी सुगमता (४) अ० अ०,
 आगम (५) वि० अहेवत विनातु, अहेत्तु
 -अे अ० विना अहेवत अहेत्तु
 अनार न० [फा] दाडम (२) दाडमना धाटनी
 दाडमनाली डेडी अ० अ० श्री० दाडमनी अणी
 अनारत वि० [स] अविगत निरतर
 अनारत्तुं न० [स अनारसा] योपाना लोडतु
 अनावातु अेक पजान
 अनारल पु० [स] आल ल न डरवे ते अअवृत्ति
 अनारोय्य न० [स] आरणी (२) वि० रेगी
 अनार्द्र वि० [स] आर्द्र नडि अेत्तु
 अनार्थ वि० [स] आर्थ नडि तेषुं डे तेने
 लगतु (२) असत्य (३) आर्थने अतुचित
 (४) पु० आर्थ नडि ते- अेत्तु, यवन
 वगेरे लतिने माथस
 अनादाप पु० [स] नैत, अेत्तुओवापयु
 अनावड (०त्) श्री० [अत +आवड] आवडतने
 अलाव, अजान

અનાવર્તી વિં [સ] ફરી ફરી ન આવે તેલું
અનાવલા વિં [સ] અનાવિલ અનાવિલ જ્ઞાતિલું.

-લો પું એ જ્ઞાતિનો પુરુષ [ખિતજફરી
અનાવચ્ચક વિં [સ] આવચ્ચક નહિ એલું;
અનાવિદ્ધ વિં [સ] અણવીધ્યું
અનાવિલ વિં [સ] દોપરહિત ચ્વચ્ચ (૨) એ
નામની એક જ્ઞાતિલું

અનાવૃત્ત વિં [સ] ઠાકયા વિનાનું, ઉવાહું
(૨) અરક્ષિત

અનાવૃત્ત વિં [સ] ફરી પાછું ન ફરેલું. -ત્તિ
ત્રીં ફરી પાછા ન આવવું -થલુ તે (૨) ફરી
જન્મ ન થવો તે મુક્તિ

અનાવૃષ્ટિ સ્ત્રીં [સ] વરસાદ નહિ પડવો તે
(૨) દુકાળ [નહિ એલું

અનાશ્રમી વિં [સ] ચાર આશ્રમ પૈકી એકેલું
અનાશ્રિત વિં [સ] આશ્રિત નહિ એલું;
નિરાશ્રય, આશ્રય વગરનું

અનાસર નં [જ અનાસિર] ધરલામ પ્રમાણેના
આતસ, પાણી, પવન અને પૃથ્વી એ ચાર
ભૂગતરવો

અનાસાધ વિં [સ] અપ્રાપ્ય
અનાસ્થા સ્ત્રીં [સ] આસ્થાનો અભાવ, અત્રદ્ધા
-રિચક વિં અનામ્યાવાણું ' [(ત્રેત)

અનાસ્તવ વિં [સ] આસ્તવ વગરનું, અનાસ્તક
અનાહત વિં [સ] નહિ મારેલું (૨) ન પહોરેલું.
નલુ (૩) આવાત વિના એની મેળે થતો-અનહદ
(ધ્વનિ) ંનાદ પું યોગીઓને સંલળાતો
એવો ધ્વનિ, અનહદ નાદ

અનાહાર પું [સ] આહાર ન કરવો તે, ઉપવાસ
-રી વિં ઉપવાસી (૨) [ત્રેત] આહારમા ન
ગણાય એવી (વસ્તુ)

અનાહાર્ય વિં [સ] હરી ન શકાય એલું
અનાહૃત વિં [સ] આણ્ણોલાળ્યું (૨) અં
કાસું; નાહક

અનાળ ત્રીં ખોગકપાણી જવાની નાળ નહિ તે
અનિકેત વિં [સ] ધર વિનાનું

અનિધા ત્રીં નિધા નહી તે, અવકૃપા

અનિચ્છ વિં [સ] ઇચ્છા વિનાનું, નિરૂપહ (૨)
નાપુશ -ચ્છા સ્ત્રીં ઇચ્છાનો અભાવ (૨)

નાપુશી -રિછત વિં ન ઇચ્છેલું -ચ્છુ (૦ક)
વિં [સ] જુઓ અનિચ્છ

અનિલ વિં [સ] અધ્રુવ, નશ્વર (૨) [ગ] વિકારી;
'વેરિયેબલ' ંતા સ્ત્રીં, ંત્વ નં

અનિદ્ર વિં [સ] નિદ્રા વિનાનું, જાગવું -દ્રા
ત્રીં ઊવનો અભાવ (૨) એનો રોગ

અનિભૂત વિં [સ] અમ્થિત, અશાત, ચચળ

અનિભિત્ત વિં [સ] કારણ વિનાનું (૨) નં
અપશુન્ન

અનિમિ(-એ)ષ વિં [સ] પલકારા વિનાનું, સ્થિર
(૨) વિં (૩) પું જેની આખ ઊધડે કે

મોચાય નહી તેલું (ઇદ્રાદિ દેવ, માછલું ઇત્યાદિ)
અનિચત વિં [સ] અનિચ ત્રિતઃ નિચમન કે કાળુ
વગરનું (૨) અનિચિત, નિચમ વગરનું, અચોક્કસ

અનિચતિ ત્રીં [સ] અવ્યવસ્થા (૨) અસચમ
અનિચમ પું [સ] નિચમનો અભાવ, અવ્યવસ્થા.

-મિત વિં નિચમિત નહી એલું, નિચમ વગરનું
(સચયપાલનમા કે કંમમા) -મિતતા સ્ત્રીં,
-મિતપણું નં [નિરકુશ

અનિચ ત્રિત નં [સ] નિચ ત્રિત નહી તેલું (૨)

અનિરુદ્ધ વિં [સ] રોકેલું -રોકાયેલું નહી તેલું
(૨) પું (સ) શ્રીકૃષ્ણનો દૈવ

અનિર્ણય પું [સ] નિર્ણયનો અભાવ,
અનિશ્ચિતપણું

અનિર્ણીત વિં [સ] નિર્ણીત - નહી નહી એલું

અનિદિષ્ટ વિં [સ] નિદિષ્ટ નહી એલું

અનિદેશ પું [સ] નિદેશનો અભાવ

અનિદેશ્ય વિં [સ] નિદેશ્ય નહી તેલું

અનિર્વાચનીય, અનિર્વાચ્ય વિં [સ] અવર્ણનીય

અનિલ પું [સ] પવન

અનિવાર(-ચ) વિં [સ] નિવારી ન શકાય તેલું

અનિશ્ચય પું [સ] નિશ્ચયનો અભાવ વચાચક
વિં અનિશ્ચય પતાવનારં

અનિશ્ચિત વિં [સ] નિશ્ચિત નહી એલું, અચોક્કસ
ંતા સ્ત્રીં, ંચણું નં

અનિષિદ્ધ વિં [સ] નિષિદ્ધ નહી એલું

અનિષ્ટ વિં [સ] નહી ઇચ્છેલું (૨) નહી ઇચ્છવા
જોગ, ખૂનં (૩) નં ભૂંડું ંકરે વિં અનિષ્ટ

કરનારં ંશંકા સ્ત્રીં ખોટું થયે એવી શંકા

-धापत्ति स्त्री० नहि धञ्छेत् आषी षड्भुं ते
 (२) 'रिडक्षो ओड ओम्सर्द्धम' (ग)
 अनिष्टित वि० [सं] नही निंदायेलुं (२) सुंहर,
 श्रेष्ठ
 अनिंघ वि० [सं.] नही निंदा योष्य, निर्दोष
 (२) सुंहर
 अनिक न० [सं] लश्कर (२) युद्ध
 अनिक वि० [अननील्लु] अभूट; अपार (२)
 [स अनिष्ट, प्रा अनिष्ट] अशुल, अलद्र
 अनिति स्त्री० [सं] नीति नही ते, दुराचरण्य;
 पाप (२) अन्याय. ०मान वि० अनितिवाणुं
 अनिष्मत्त वि० [सं.] अनिच्छित
 अनिश वि० [सं.] उपरी विनातुं (२) असमर्थ.
 ०ता स्त्री०, ०पथुं न०
 अनिश्वर वि० [सं] धंश्वर विनातुं (२) धंश्वरमां
 न माननारं ०वाड पुं० धंश्वर नथी ओवो वाड
 ०वादी वि० अनिश्वरवाडमा माननारं
 अतु [सं] उपसर्ग. (१) 'पथी, पाछण', 'साये,
 सायेसाये', 'ने भणत, ने गोडत' ओवो अर्थ
 अतावे उदा० अनुगामी, अनुकंपा, अनुवप
 वगेरे (२) नाम पूर्व 'वारंवार' अर्थमा उदा०
 अनुशीलन अथवा अव्ययी लाव समासमा
 'प्रत्येक', 'कमग' ओवा अर्थमा उदा०
 अनुदिन, अनुलक्षण
 अनुकरेणु न० [सं] नकल ०वाचक वि० अनुकरेणु
 अतावनारं ०वाड पु० कला ओ अनुलवतु
 अनुकरेणु छे ओवो वाड ०शाफ्ट पु० 'नयधय';
 'अडयड' धत्यादि नेवो अनुकंगणो-रवातुकारी
 शफ्ट. ०शील वि० अनुकरेणु करवाना
 वलाणवाणु. -खिथुं वि० अनुकरेणु करनारं;
 नकलियु (तुच्छकारमा) -खीय वि० अनुकरेणु
 करवा योष्य
 अनुकरेणु सं० द्वि० [सं] अनुकृ] अनुकरेणु करुं
 अनुकर्षणु न० [सं] आकर्षण (२) [व्या] पूर्व
 वाक्यमा आषी गथेला पदतुं पछीना वाक्यमां
 अन्वय माटे आकषण
 अनुकल्प पु० [सं.] मुख्य कल्पनी अवेछमा
 लिहित कल्प-आज्ञा, गौण कल्प
 अनुकंपक वि० [सं.] अनुकंपा राभनारं

अनुकंपयुं अ० द्वि० [सं] अनुकंप] अनुकंपाथी
 द्रवतु, दया आववी
 अनुकंपा स्त्री० [सं.] दया, सहातुभूति
 अनुकार पु० [सं] अनुकरेणु (२) वि० [अनु-
 लकार] उकार वगरतुं. ०क, -री वि० अनुकरेणु
 करनार, नकलियु
 अनुशीतन न० [सं] कहेवुं-लहेर कहेवुं ते
 अनुकूल (ग) वि० [सं] पोतानी तरदतुं, अ ध-
 षेसतुं, क्षवतुं (२) हितकर, भादक, श्यतुं, पथ्य,
 सवडवाणुं [-आवतुं, -पडतुं = क्षवतुं, श्यतुं,
 अनुकृण छेवुं -करतुं = क्षवे, दुवे के अनुमत
 धाय ओम करतु के ओवो प्रयत्न करवो -धतुं =
 साये भणता थतु, ने गमे के क्षवे ओम
 वर्ततुं ०ता स्त्री० [करण; नकल
 अनुकृत वि० [सं] अनुकरेणु. -ति स्त्री० अनु-
 अनुक्रेणु पुं० [सं] 'कोररपोन्डिग ओंगल' (ग.)
 अनुकृता वि० [सं] नहि कहेवायेतु (२) [व्या] तेषुं
 (पड) (३) व्यसाधारण, अपूर्व ०ता स्त्री०.
 -कृता स्त्री० न कहेवु ते
 अनुकम् पु० [सं] ओक पछी ओक आवतुं ते, कम्
 (२) पद्धति, रचना (३) ओक अर्वाक कर (४)
 व्यवस्था; नियम (५) कायदे, धारो (६) आचार;
 रिवाज ०खिड, ०खी स्त्री० साकणियु -भाक
 पु० कम् प्रमाणे आवतो अंक
 अनुकिया स्त्री० [सं] अनुओ अनुकृति
 अनुकिल्लु अ० [सं.] क्षणे क्षणे
 अनुग वि० [सं] पाछण यालनातुं (२) पु० अनुचर
 (३) (व्या) 'पूर्वग' थी लिलटो-शफ्टने पाछण
 लागतो प्रत्यय उदा नाक, मान, मान, गर,
 पणु ध ०त वि० पाछण गथेलु. ०म पु०
 अनुओ अनुगमन (२) आचारविचार श्रद्धादिनी
 अनुकृ धर्मप्रणालिका; 'रिलिनयन'. ०मन
 न० पाछण ०तुं ते, अनुसरण (२) पतिनी
 पाछण सती थतुं ते -गामी वि० अनुगमन
 करनातुं, अनुयाथी
 अनुगुण वि० [सं] भणता गुणवाणुं, अनुग्रप
 अनुगुणीत वि० [सं] अनुग्रह पामेलु
 अनुग्र पु० [सं] उग्र नहि ओष, शात, सौम्य
 अनुग्रह पु० [सं] कृपा (२) उपकार

અનુગ્રાહ વિં [સં] અનુગ્રહ કરવા યોગ્ય
 અનુચર પું [સં] પાછળ ચાલનારો, ચાકર.
 -રી સ્ત્રીં [સ્ત્રીં] અનુચરી
 અનુચારક પું [સં] અનુચર, અનુચારિકા
 અનુચિત વિં [સં] અયોગ્ય [(૩) કાળજ
 અનુચિંત(૦વ)ન નં [સં] વિચાર (૨) સ્મરણ
 અનુચરિત વિં [ન.] નહિ ઉચ્ચારેલું. અનુક્ર
 અનુજ વિં [સં] પછી જન્મેલું (૨) પું. ૦નાનો ભાઈ.
 -ન વિં. ૦નીં પછી જન્મેલી (૨) ૦નીં નાની
 બહેન
 અનુજની વિં [સં] આગ્રિત
 અનુજ્ઞા સ્ત્રીં [સં] પરવાનગી, ૦ત વિં. ૦ અનુજ્ઞા
 પામેલુ. ૦પન નં. ૦ અનુજ્ઞા આપવી તે
 અનુનમ્ વિં [સં] પશ્ચાત્તાપથી બળતુ
 અનુતાપ પું [સં] પશ્ચાત્તાપ, પરતાવો
 અનુત્તમ વિં [સં] જેનાથી ઉત્તમ-ચડિયાનું બીનું
 નથી એવું, શ્રેષ્ઠ (૨) ઉત્તમ નહિ એવું; અધમ
 અનુત્તર વિં [સં] નિરત્તર, ઉત્તર વિનાનું,
 ચૂપ (૨) જેનો ઉત્તર નથી કે ન આપી
 શકાય તેવું (૩) જેનાની ઉત્તર-ચડિયાનું
 નથી એવું; શ્રેષ્ઠ, ઉત્તમ
 અનુત્પત્તિ સ્ત્રીં [સં] ઉત્પત્તિનો અભાવ
 -ન વિં. ૦ ઉત્પન્ન નહિ એવું
 અનુત્પાદક વિં [સં] ઉત્પાદક નહિ એવું
 અનુત્સાહ પું [સં] ઉત્સાહનો અભાવ, નાઉમેદી
 અનુદક વિં [સં] નિર્ભય (૨) જેને કાઈ
 શ્રાદ્ધની અંજલિ આપનાર ન હોય એવું
 અનુદન અં + જુઓ અનુદિન
 અનુદરી વિં સ્ત્રીં [સં] અનુદર' કૃશીદરી;
 પાતળી કમરવાળી
 અનુદાત્ત વિં [સં] ઉદાત્ત નહિ એવું (૨)
 નીચા સ્વરવાળું (૩) પું. ૦ સ્વરના ત્રણ
 ભેદોમાંનો એક (ઉદાત્ત, અનુદાત્ત અને
 સ્વરિત). ૦તા સ્ત્રીં
 અનુદાર વિં [સં] ઉદારતા વગરનું, સંકુચિત,
 સાંકડા મનનું ૦તા સ્ત્રીં [ઉલ્લેખાયેલું
 અનુદિત વિં [સં] નહિ ઊગેલું (૨) નહિ
 અનુદિન અં [સં] દરરોજ
 અનુદ્ભૂત વિં [સં] નહિ ઉદ્ભવેલું

અનુદમી વિં [સં] ઉદમી નહિ એવું
 અનુદ્યોગ પું [સં] ઉદ્યોગનો અભાવ (૨)
 જુઓ અણૂને -ગી વિં. ૦ નવર; આળસુ
 અનુદિગ્ધ વિં [સં] ઉદિગ્ધ નહિ એવું
 અનુદ્વેગ પું [સં] ઉદ્વેગનો અભાવ ૦કર વિં.
 ઉદ્વેગ નહિ કરાવનાર
 અનુધાર્મિક વિં [સં] સરખા ગુણધર્મવાળું
 અનુધાવન નં [ન.] પૂંઠ પકડવી તે -વું સંક્રિં
 [સ અનુવાવ] પૂંઠ પકડવી, પાછળ પકડું
 અનુધ્વનિ પું [સં] ૫૨૩૦
 અનુનય પું [સં] વિનવણી, કાલાવાલા (૨)
 કલાવી પદાની મનાવવું તે
 અનુનાદ પું [સં] ગણકાર, પડવો
 અનુનાસિક વિં [સં] નાકમાંથી ઉચ્ચારાતું
 (૨) પું. ૦ [વ્યા] અનુનાસિક વર્ણ (૩)
 નં ગૂગલો ઉચ્ચાર
 અનુપ વિં [સં] અનુપમ] અનોઠ શ્રેષ્ઠ
 અનુપકારી વિં [સં] ઉપકારી નહિ તેવું (૨) કૃતક્રી
 અનુપકૃત વિં [સં] ઉપકૃત નહિ તેવું
 અનુપદ નં [સં] ધ્રુપદ, ટેક
 અનુપપત્તિ સ્ત્રીં [સં] લાગુ ન પડવું તે
 (૨) [ન્યા] સિદ્ધ ન થયું તે (૩) નિર્ણય
 કે દલીલનો અભાવ
 અનુપપન્ન વિં [સં] ઉપપન્ન નહિ એવું
 અનુપમ વિં [સં] જેને ઉપમા નથી એવું;
 સર્વોત્તમ -મેય વિં. ૦ ઉપમા ન આપી
 શકાય તેવું, અદ્વિતીય
 અનુપયુક્ત વિં [સં] અનુપયોગી (૨) અયોગ્ય
 અનુપયોગ પું [સં] ઉપયોગનો અભાવ;
 વાપર કે ઉપયોગ ન થવો તે (૨) નકામાપણું
 -ગિતા સ્ત્રીં. ૦ નકામાપણું -ગી વિં. ૦ નિરુપ-
 યોગી, નકામું [(૨) પ્રત્યક્ષ ન હોય તે
 અનુપલબ્ધિ સ્ત્રીં [સં] ન મળતું તે, અપ્રાપ્તિ
 અનુપસ્થિત વિં [સં] ઉપસ્થિત નહી એવું,
 ગેરહાજર -તિ સ્ત્રીં. ૦ ગેરહાજરી
 અનુપળ સ્ત્રીં [સં. અનુપલ] પળનો સાઠમો ભાગ
 (૨) અં. ૦ પળે પળે
 અનુપાતી વિં [સં] પરિણમતું; અનુસરતું (૨)
 એકસરણું; 'સિમિલર' (ફિગર્સ) [ગ]

अनुपान न० [स] औषधिनी साये लेवाती तेने
 भद्ररूप वस्तु
 अनुपाय वि० [स] निरुपाय, लाचार
 अनुपान्नि० वि० [स] उपान्नि० नही ऐवु
 अनुपालन न० [स] पालन करवु ते
 अनुपूर्ति(-न्ति) स्त्री० [स] उमेरो, पूर्ति करवी
 ते (२) [वा] उश्केण्णी
 अनुपेक्ष वि० [स] उपेक्षा न करवी वटे के न
 कराय ऐकुं
 अनुप्रदान न० [स] भेट (२) अनुपूर्ति, उमेरो
 अनुप्रवेश पु० [स] वासेथी पेशवु ते (२)
 व्यवस्थित हारण्य प्रवेश [करवी ते
 अनुप्राणन न० [स] प्राण पूरवो ते (२) भद्र
 अनुप्राणित वि० [स] प्राण पूरेको होय तेकुं
 अनुप्रास पु० [स] ऐकनेो ऐके अक्षर केभां
 वार वार आवे ऐवो शब्दालकार [—मणवो
 = ऐकनेो ऐके अक्षर, अलकार तरीके,
 वार वार आववो, अनुप्रास सधवो]
 अनुपय पु० [स] अवन, संयध (२) यालु अनुकम,
 साकण (३) आगण पाछणनेो सयध (४)
 (वेदान्त) विषय, प्रयोजन, अधिकारी ने सयध
 ये आरनेो समूह [समरण
 अनुपेय पु० [स] पाछणधी थयेलु ज्ञान (२)
 अनुभव वि० [स] उलय नही ऐवु
 अनुभव पु० [स] प्रत्यक्ष ज्ञान, नते पोते न्णवु ते
 (२) पीतके, उपभोग [—करवो, —लेवो
 = अनुभवकुं, नते न्णवु के लोणववु के
 अनुभायश करीने नेवु —थवो, —भां
 आववु = अनुभववु] गग्न्य वि० अनु-
 लवी शकाय ऐवु, अनुभवथी समणशकाय
 ऐवु. गग्न्य वि० अनुभवमाथी उपनेलुं
 गज्ञान न० अनुभवसिद्ध-प्रत्यक्ष ज्ञान
 गमूलके वि० अनुभव नेतु मूण के ऐवु,
 गधरियुं नडि ऐवु —पाकुं गसिद्ध वि०
 अनुभवथी पुरवार थयेलुं
 अनुभवपुं संकिं [स] अनुभू] नते न्णवु के
 लोणववु —अनुभव करवो
 अनुभवसिद्ध वि० [स] न्णुओ 'अनुभव' भा
 अनुभवार्थी वि० [स] अनुभवनी धञ्जावाणुं

अनुभवची वि० [स] अनुभववाणुं —विषय
 वि० स्त्री० अनुभववाणी
 अनुभाष पु० [स] प्रलाष (२) मनोगत लावनेो
 भाव्य विका० ओके वि० अनुभवके समन देनार
 ओकता स्त्री० समनशक्ति, ज्ञान
 अनुभूत वि० [स] अनुभूतें —ति स्त्री० अनुभव
 अनुभूत वि० [स] समत, मन्नु गणेलुं के
 थयेलु (२) न०, —ति स्त्री० समति, मन्नुरी
 अनुभरणु न० [स] पाछण नरवु ते (२) सती थवु ते
 अनुभंता, —त वि० [स] अनुभति व्यापनार
 अनुभंद्र वि० [स] मद्रथी पय नीवो (स्वर)
 अनुमान न० [स] न्यायशास्त्रमाना यार
 प्रमाणोमानु ऐके—अनुभतिनु साधन (२) अठ-
 टण (३) [का शा] ऐ नामनेो अलकार गच्छि
 न० 'तेथी' ऐवो अर्थ दर्शावनार चिह्न
 (ग) ( ) ग्याक्य न० अनुमानमा उपयोगी
 पयावयव वाक्य (न्या) [मान करवु
 अनुमानपुं संकिं [स] अनुमान पग्धी] अनु-
 अनुभित वि० [स] अनुमान उपर व्यायेलु;
 अनुमान नरेलुं —ति स्त्री० ऐके ज्ञानना
 साधनथी थयेलु थीनु ज्ञान, अनुमान-
 प्रमाथी थयेलु ज्ञान
 अनुभेय वि० [स] अनुमान कवा योग्य के करी
 शकाय ऐवु
 अनुभेद पुं [स] सहातुभूतिथी उपनतो
 मान (२) न्णुओ अनुभेदन ओके वि०
 अनुभेदन गग्न्य न० समति, ऐके
 अनुभेदपु संकिं [स] अनुभूद] समति
 के ऐके आपवो
 अनुयायी वि० [स] अनुसंगार (२) पंथनु,
 मतनु (३) पु० अनुसरनार व्यक्त, पथनु
 भाणस —यिनी वि० स्त्री० (२) स्त्री०. गग्न्य
 न० अनुयायीओनेो समूह [(न्या)
 अनुयोगी वि० [स] न्णुओ नार, अनुभव दर्शावनार
 अनुरक्त वि० [स] रगायेलु (२) आसक्त-
 —क्ति स्त्री० गगलुं ते, आसक्ति
 अनुरणुन न० [स] गणकार
 अनुरत वि० [स] रत, आसक्त
 अनुरस पु० [स] गौणरस (का शा)

અનુરંજક વિં [સ] અનુરંજન કરનારું. —
 નં ખુશ કરવું તે. (૨) વિનોદ
 અનુરાગ પું [સ] પ્રેમ, આસક્તિ, રદ્. —ગી
 વિં અનુરાગવાણુ [અનુરાગ કરવો
 અનુરાગણું અં કિં [સ] અનુરાગ પરથી
 અનુરાગી વિં [સ] જુઓ 'અનુરાગ'માં
 અનુરાધા સ્ત્રીં [સ] વિશાખા પછીનું નક્ષત્ર
 અનુરૂપ વિં [સ] —ના જેવું; —ના પ્રમાણેનું (૨)
 યોગ્ય ઠા સ્ત્રીં [રૂકાવટ, અટકાવ.
 અનુરોધ પું [સ] આગ્રહભરી વિનંતી (૨)
 અનુરોધણું સં કિં [સ] અનુરૂપ વગળ્યા
 ઠહેવું (૨) અનુરોધ કરવો
 અનુલક્ષણું નં [સ] અનુલક્ષણું તે —ણું સં કિં
 [સ] અનુલક્ષ] ઉદ્દેશણ, લક્ષમા રાખવું
 અનુલમ્બ વિં [સ] સાથે લાગેલું —નેહાયેલું
 અનુલોખન નં [સ] ઉતારો કરવો તે, નકલ
 (૨) શ્રુતલોખન. 'હિસ્ટેશન' [કરવો તે
 અનુલેપ પું, ઠન નં [સ] લેપ ઉપર લેપ
 અનુલોમ વિં [સ] ઊતરતા વણની સ્ત્રી
 સાથેનો (વિવાહ) (૨) જુઓ અનુલોમળ. ઠળ
 વિં અનુલોમ સખ ધથી ઉત્પન્ન થયેલું
 અનુલ્લંઘન નં [સ] ઉલ્લંઘન નહિ તે —નીચ
 વિં ઉલ્લંઘન કરી શકાય તેવું કે ન કરવા જેવું
 અનુવર્તન નં [સ] અનુસરણ —ણું સં કિં
 [સ] અનુવૃત્ત] અનુવર્તન કરવું [—તિરત્ર નં
 અનુવર્તી વિં [સ] અનુસરનારું (૨) યોગ્ય.
 અનુવાદ પું [સ] કહેલી વસ્તુ કરી કહેવી તે
 (૨) તરજુમો, ભાષાતર (૩) માન્ય સિદ્ધાંતને
 ઉદાહરણ તથા ખુદિ ખાતર કરી ગળું કરવો તે
 ઠક પું અનુવાદ કરનાર ઠણુ સં કિં
 [સ] અનુવાદ પરથી] અનુવાદ—ભાષાતર કરવું
 —દિત પું અનુવાદ કંગયેલું —દી વિં (૨)
 પું વાદી અને સવાદી સ્વરોમા લખી જતો
 વાદીથી ત્રીજો સ્વર (સગીત) —ધ વિં
 અનુવાદ કરવા યોગ્ય (૨) કહેવાઈ ગયેલી
 વસ્તુને ફરી કહેનારું એવું (વિશેષણ)
 અનુવિધાયક વિં [સ] આજ્ઞાનિત ઠત્ર નં
 અનુવૃત્તિ સ્ત્રીં [સ] અનુસરણ (૨) પુનરાવૃત્તિ (૩)
 વહીલના ધધામા ને ધધામાં આલવિકા કર્યા

કરવી તે (૪) ઠીકાતુ ઠિપણ (૫) [વ્યા] આગળ
 આવી ગયેલા અર્થનું અનુસંધાન [વિવાહ
 અનુવેશ પું [સ] મોટા ભાઈ પહેલાં નાનાનો
 અનુશાસક પું [સ] અનુશાસન કરનાર —
 નં ઉપદેશ (૨) નિયમ, કાયદો (૩) અમલ કરવો તે,
 રાજ્ય ચલાવવું તે (૪) (કાઈ વિષયનું) વિવગ્ણ કે
 સમભૂતી [દીર્ઘ સેવન
 અનુશીલન નં [સ] સતત અને ઊંડો અભ્યાસ;
 અનુશીલિત વિં [સ] અનુશીલન પૂર્વક કરેલું;
 અભ્યાસ દ્વારા સાવેલું
 અનુપગ પું [સ] નિકટ સખ ધ, સાહચર્ય (૨)
 અવગ્ય ભાવિ પરિણામ (૩) કન્યા (૪) ભાવના,
 ધર્યા —ગી વિં પરિણામ (૨) સ યુક્ત સંબંધી
 અનુષ્ટુપ, —ભ [સ] પું એક છદ
 અનુષ્ઠાતા વિં [સ] અનુષ્ઠાન કરનારું
 અનુષ્ઠાન નં [સ] ક્રિયા કરવી તે (૨) કાઈ
 પણ ધાર્મિક ક્રિયા (૩) કાર્યનો આરભ, પૂર્વ
 તૈયારી. [—જેમાઠણું = કાઈ ધાર્મિક ક્રિયા
 કરાવવી તેની ગાઠવણ કરવી]
 અનુષ્ટેય વિં [સ] કરવા જેવું
 અનુષ્ણ વિં [સ] ઊતુ નહિ એવું (૨) નં ક્રમણ
 અનુસરણું નં [સ] અનુસરવું તે —ણું સં કિં
 [સ] અનુસ] પાછળ પાછળ જવું, ઉપદેશ પ્રમાણે
 વર્તવું (૨) [વ્યા] એક પદે ખીલ પદ સાથે ટ્વ-
 દ્વિ ગાદિમા સખ ધ રાખવો
 અનુસંધાન નં [સ] આગળની વસ્તુ સાથેનું
 જોડાણ કે તેમ આવતી વસ્તુ (૨) યોગ્ય સખ ધ
 (૩) ચોકસાઈ, આરીક તપાસ
 અનુસાર પું [સ] અનુસરણ (૨) [વ્યા] વાક્યમાં
 એક પદનું ખીલને અનુસરવું તે (૩) અં પ્રમાણે;
 મુજબ. —રી વિં અનુસરવું. —થ વિં
 અનુસરવા યોગ્ય
 અનુસ્નાતક વિં [સ] સ્નાતક થયા પછીનું,
 'પોસ્ટ—પ્રેન્યુએટ'
 અનુસ્મરણું નં [સ] વારંવાર યાદ કરવું તે
 —ણાલોખન નં વસ્તુના સ્મરણ પરથી
 આલોખવું તે, 'મેમરી ફ્રેઇઝ'
 અનુસ્તૂત વિં [સ] —ની સાથે જોડાયેલું,
 ગૂંથાયેલું, અગ તરીકે અંદર આવી જવું

अनुस्वारं पु०, न० [सं.] स्वररनी पाछण उच्यारता
 अनुनासिकं वर्णं के तेनु चिह्न ( )
 अनुभूषण(-गो) पु० [सं. उल्लखल] (वाकडानो)
 भासणियो
 अनुष्ठ न० अनाय, सीताक्षणी ०डी श्री० सीताक्षणी
 अनुष्ठं वि० [प्रा. अनुष्ठ, स. अनुष्ठ] अनोष्ठु;
 अपूर्व [अनिवाहितता
 अनुष्ठ वि० [स] अनिवाहित. -दा वि० श्री०
 अनुत् (नू) न० लूक, डरामभोरी(य) [-त्, -भां
 आचतु = डगम भणतु, अरी कभाणुतु न होतु]
 अनुरी श्री० सीताक्षणी -रु न० सीताक्षणी
 अनुभिल वि० [सं] उभिल नहि अेवुं
 अनुष्ण(-ष्ण) वि० [सं] अक्षणी [भोलनारं
 अनृत न० [स] असत्य ०वाही वि० अनृत
 अने (ने) अ० [स. अन्यत्?] (भे वाक्यो के
 शब्दाने नेडनारं उलयान्वथी अव्यय) ने, तथा
 अनेक वि० [सं] अेक नडी-अहु ०के डी वि० अनेक
 केडवाणु ०ता श्री०, ०त् ० न० अनेक होतुं ते
 ०त् ० वी ० पु०, ०त् ० पत्ति श्री० अनेकत्वना
 दोषनो प्रसंग ० देववाड पु० अनेक देवोमा
 मानवानो मत, 'पोलीथिठिअम' ०वा अ० [सं]
 अनेकरीते ० पत्नीकत्व न० अनेक पत्नी होवी
 तेकेतेवी लअप्रथा ० पदी वि० 'मडिनोभियल'
 (अेकप्रेशन) [ग] ० लापाकेविद वि० अनेक
 लापायो लणनार ० सुअ (-भी) वि० वल्लु
 आनुओवाणुं (२) वल्लानी मारइत आलत.
 ० रं गी वि० अनेक रगवाणु. ० ३५ वि० अनेक
 इपवाणु ० वयन न० (व्या) अहुवयन ० वल्लुं
 वि० केमा अेक करता वधारे अज्ञात रागि-भील
 होय तेवु (समीकरण) 'साधमवरेनियस' (ग)
 ० विध वि० अनेक प्रजारत -काय वि० [व्या]
 अनेक अयू-स्वरवाणुं -कार्य (-थी) वि०
 अनेक अयूवाणुं -कांत वि० अनेक आनुवाणुं
 (२) अनिश्चित -कांतवाड पुं० म्यादादः नरेक
 वस्तुतु अेना पास परते लुदी लुदी रीते ज्ञान
 थाय छे अेवो नेन तत्त्वज्ञाननो सिद्धत
 अनेनास न० [पो] अेक इण अननास
 अनेकं वि० [सं] अन्यतर] भीणु लुडं (२)
 अनन्य, असाधारण विचित्र

अनेकांतिक वि० [सं] अनेकांत, अनिश्चित (२)
 अनेक आनुवाणुं (३) पु० [व्या] व्यभिचारी
 हेतु-अेक हेतवाभास
 अनेक्य न० [सं] अेक्यनो अलाव, लुदाट (२)
 विरोध, उस ५ (३) वि० अेक्य वगन्तु ०ता
 श्री० अेक्य वगन्तु होतु ते
 अनेतिहासिक वि० [सं] अेतिहासिक नहि
 अेवु; इतिहासथी अरेअः नहि तेवु
 अनोष्ठुं (नो) वि० [अनोष्ठु] नोष्ठु नहि
 तेवु, भेगु, सहिया, मजियार (२) [हि
 अनोखा, डे षोक्खु] नाष्ठु -निराणु ० अनेक,
 असाधारण, अपूर्व [देवाती वाच
 अनोडी श्री० ताल आपवा तथला पर नेरधी
 अनोप(०म) वि० + अयुप, अयुपम
 अनौचित्य न० [सं] औचित्यनो अनाव
 अनौरस [सं] नेने औग्म पुत्र न होय तेवु,
 वाजिय (२) औग्म नहि तेवु, इतक
 अन्न न० [सं] (अेविलु) अना, जोराक [-तु
 पाणु थयुं = (रागथी) आवेलानो क्षयठे न
 थवो -नो डीरो, -नो पिं ० = अन्न पर
 नेतु छवन छे ते. (वृद्ध, पाणक, डे भाडिअ
 माटे वपराय छे) -नो भाणयो (भाणवामा
 आरे भास अन्न पाडे ते पन्थी) अन्ननो लारे
 दाता -भेयु थयुं = भावा पामतु अन्न
 आदारे अने धी व्यददारे = ने नेम
 धरे तेम क्वु नेरु अन्न तेवो
 ओडकारे = नेवु काम तेवु इण, वावे तेवु
 लले] ० इट तु० अलकट, हाडिअ आगण
 नैवेध तगीके गोववामा आवतो अनेक
 वानीअेनो ढगसे ० अ्रेत्र न० सत, साध,
 वरेभारु, गरीयो वगेने न्या अन्नदान
 अयातु होय ते स्थण ० छ(-स)त्र न०
 अन्नक्षेत्र, सदानत ० गल(-ण) न० [गो-
 पाणु (२) ला] अेविलु, भाव्य [-डीतु,
 -अुटु = लेलेलेणी पुरी धवी (२) अेक
 गगामे भावापीवतु नसीअमा लामायेतु
 पूरुं धतु, अेकडे त्याधी डीपरवनो वपन
 आववो (३) नसीअ इडतु, अय्य इरी वणतु]
 ० दाता वि० भावातु आपनार (२) असाध्य

આપનાર ઠંદાન નંબરનું દાન. ઠંદેવ પુઠ
 અનકપી દેવ ઠંદેવતા પુઠ યં વં અન્ન-
 કપી દેવ (૨) સ્ત્રીઠ અન્નની અધિષ્ઠાતા દેવી,
 અનપૂર્ણા ઠપાણી નં અન્નજળ, ખાલુંપીલુ,
 નિર્વાહનું સાધન [—કેરે થઈ જવાં = (દિલ-
 ગીરી ઠંના આવેશથી) ખાવાપીવામાસ્વાદ ન
 રહેવો—અકાર લાગલુ] ઠપાન નં અન્નજળ
 ઠપૂર્ણા સ્ત્રીઠ (સ) અન્ન પૂરનારી — પૂર
 પાડનારી દેવી ઠપ્રાશન નં નાના છોકરાને
 છઠ્ઠે અથવા આઠમે મહિને પહેલવહેલુ અન્ન
 ખવડાવવાનો સસ્કાર. ઠમય વિઠ અન્નનું
 અન્નથી લારેલુ (૨) અન્નથી ખ ધાયેલુ (શરીર)
 ઠમયક્રોષ(—ય) પુઠ મૂળ શરીર ઠરસ
 પુઠ અનાજનું સત્ત્વ ઠવસ્ત્ર નંખોરાક અને
 કપડા ખોરાકીપોશાકી ઠવિકાર પુંઠઅપચાથી
 શરીરમા થતો ખગાડ ઠસન્ન નં અન્નછન્ન
 —ત્રાનદશા સ્ત્રીઠ અન્ન, અન્ન એમ કરલુ
 પડે એવી દશા, ખાવાના સાસા —ત્રાશય નં
 હોજરી, જહર —ત્રાહાર પુંઠ માસનો નહિ
 અનાજનો — નિરામિષ આહાર —ત્રાહારી
 વિઠ અત્રાહાર કરનાર —ત્રોદક નં અન્નજળ
 અન્નૈયુ વિઠ[સં અન્વાય]અન્યાથી, અણચિયું,
 વાકાખેલુ
 અન્ય વિઠ[સં] ખીલુ (૨) લિજ. ઠગામી વિઠ
 વ્યલિચારી ઠગોત્રી વિઠ ખીલ ગોત્રનું ઠતર
 વિઠ [સ] ખેમાનુ એક (૨) ખીલુ (૩) લિજ
 ઠતરાન્વિત વિઠ ખેમાથી એક સાથે સ ખદ્ધ
 ઠન્ન અઠ [સ] ખીલે ઠેકાણે ઠયા અઠ [સં]
 ખીલ રીતે (૨) આહું, ઠલહું ઠદેશી વિઠ
 પરદેશી ઠભૂત(—તા) [સ] સ્ત્રીઠ ક્રોધલ
 ઠમનરક [સ], ઠમનું વિઠ મન ખીલે ઠેકાણે
 ગયેલું હોય એવુ, ઠ્યાનરહિત —ન્યા સ્ત્રીઠ પર
 સ્ત્રી —ન્યાઠિત વિઠ પરઠિત
 અન્યે કે પન્યે = ખીલએ કે પડે—પોતે, ગમે
 તેમ કરીને
 અન્યાય પુઠ[સં] ન્યાયવિરુદ્ધ કર્મ, ગેરઠ—સાદ્
 ઠયુક્ત વિઠઅન્યાયવાળું —ચી વિઠઅન્યાય-
 ઠુક્ત (૨) અન્યાયથી વર્તનારું —ચ્ય વિઠ[સં]
 ન્યાય નહી તેલુ

અન્યારી સ્ત્રીઠ ખાળવાના લાકડાની હેલ—ગાહુ
 [— ખહકવી = હેલ ખરોખર ગોઠવીને
 ગાડામા લરવી]
 અન્યોક્તિ સ્ત્રીઠ [સ] એક અર્થાલંકાર ખોલવું
 અમુકને ઉદેશીને અને લાગુ પડલુ કોઈ
 ખીલને એવી વાણીની ચાતુરી, સ્તુતિના
 શબ્દોમા નિદા ને નિદાના શબ્દોમા સ્તુતિ
 દર્શાવવી તે (કાશા)
 અન્યોન્ય વિઠ(૨) અઠ [સ] પરસ્પર એકમેક.
 ઠદ્રોહી વિઠપરસ્પર ઠ્રોહ કરનાર ઠપૂરક વિઠ
 પસ્પર પુરવણી કરલુ ઠપોષક વિઠ પરસ્પર
 પોષક —ન્યા ઠ્યામ્ પુઠ અરસપરસ મિથ્યા
 આરોપણ કરલુ તે —ન્યાભાવ પુઠ એક
 પદાર્થનો ખીલ પદાર્થમા અભાવ તે જેમ ઘટનો
 પટમા અને પટનો ઘટમા (ન્યા) —ન્યાઠય
 પરસ્પર આઠય; ઠેકા (૨) જ થી વ સિદ્ધ કરવો
 અને પાછો વ થી જ સિદ્ધ કરવો તે દોષ,
 ‘પીઠિશિયો મિન્સપી’ (ન્યા) —ન્યાઠયી,
 —ન્યાઠિત વિઠ અન્યોન્યાઠયવાળું
 —ન્યોત્તેજન નં અન્યોન્ય ઉત્તેજન
 અન્યથ પુઠ[સ] સ ખ ધ(૨) [વ્યા] પદોનો પરસ્પર
 ઠયોગ્ય સ ખ ધ(૪) કારણ હોય ત્યા કાર્યનું હોલુ
 તે નિયમ (પ) વ શ(ક) લાવાર્થ [—કરવો =
 પદોનો સ ખ ધ ગોઠવી ખતાવવો —ખેસવો =
 વાકયમા પદોનો સ ખ ધ વ્યાકરણ અને લાવથી
 ખરોખર આવવો કે ગોઠવાવો] ઠપદ્ધતિ સ્ત્રીઠ
 અન્વેષણની પદ્ધતિઓમાની એક, જેમા અમુક
 અર્થ ન્યા ન્યા હોય ને સઘળા ઠખલાઓમા
 એક જ ખીલે સર્વ સાધારણ અર્થ મળી
 આવતો હોય તો તે ખે અર્થા ઠયલુ કરીને કાર્ય-
 કારણ છે અથવા કાર્ય કારણ સ ખ ઠવાળા છે,
 એમ સમજવામા આવે છે ‘મેથક એક એઠી-
 મેન્ટ’ (ન્યા) ઠચતિરેક પુઠ અન્યથ તથા
 વ્યતિરેક ઠચતિરેકી વિઠ અન્યથવ્યાપ્તિ તેમ
 જ વ્યતિરેક વ્યાપ્ત ખને વાળુ (સાધન) [ન્યા]
 ઠચ્યાપ્તિ સ્ત્રીઠ સાધન હોય ત્યા સાધ્ય હોય
 એવા સ ખ ઠનુ દર્શન —યાગત વિઠ વ શ પર-
 પરાથી આવેલું —ચી વિઠ અન્યથ-સ ખ ઠ
 ખતાવનાર(૨) અન્યથવાળું(૩) વ શ નુ વ શ વાળુ

अन्यर्थ, ०६ वि० [स] अर्थने अनुसंगतं,
 यथार्थं ०ता स्त्री
 अन्वि(-न्वी)त वि० [स] युद्ध (२) अन्त,
 सपडायेलुं -तार्थं पुं० अन्यय उपरधी
 सङ्केते समन्वय अनेो अर्थ (२) वि० अनेवा
 अर्थवाणु [लेखु-तपासतु ते
 अन्वीक्षणं न०, अन्वीक्षा स्त्री० [स] आनीधीधी
 अन्वेपके वि० [स] तपासना० (२) पुं० हिसाण
 तपासना०, 'ओडीटर' -णु न० तपास, शोध,
 सशोधन
 अन्वेष्टय वि० [सं] अन्वेषण करवा लायक
 अन्वेष्टा वि० [स] अन्वेषण करनार
 अप [स] उपसर्ग शब्दने लागता 'नीचेतु',
 'लित्तु', 'हीन', 'भगव' वगेरे लाव अतावे
 छे (२) न० [म लप्] पाणी
 अपर्ध वि० लाणीतु, समन्वय अेवु
 अपर्कर्म न० [सं] लुओ अपकृत्य
 अपर्कषं पु० [सं] पडती ०६ वि० अपर्कषं
 क्तनारं ०णु न० पाछा पाडवु-नीचे पाडवु
 ते (२) धटाडो धवा ते
 अपर्काय पु० ०० व० [स] पाणीना अ्व
 अपर्कार [सं] हानि, अनुपकार (२) कृतज्ञता, टोळ
 ०६, -री वि० अपकार करनारं -र्थं न०
 अपराण कार्य
 अपर्कारि(-रि) स्त्री० [स] अदनामी, अपयग
 अपर्कृत स्त्री०, -त्य न० [स] अपकार्य,
 अपराण काम, दुःखयगण
 अपर्कृत वि० [स] अवनत, पतित (२) अधम, हलके
 अपर्किया स्त्री० [स.] अवक्रिया; मुक्तसान (२)
 अपर्कृति, ओट्ट नाम
 अपर्कव वि० [स] पकेव नहि तेवु, कायुं ०ता स्त्री०
 अपर्क वि० [स] पाण विनातु (२) सहाय विनातु
 (३) निपक्ष ०ता स्त्री० ०पात पुं० पक्षपातनेो
 अलाव, निष्पक्षता
 अपर्कय पु० [स] विनाश
 अप(-अ)प्ता पु० (का) आश्रमो, आरुचि
 अप(-अ)प्ताडवु स०डि० निदृष्ट ओडो नदवी,
 वप्ताडवु, अपप्यानि क०वी
 अपघात पु० [स] क्रमेण

अपयय पु० [सं] क्षय, हानि, धटाडो
 अपयार पु० [स] इरायण (२) कंगी न पाणवी ते
 अपयिह न० [स] भगण विहृत (२) अपयशुकन
 अपय्यो पु० [अ+पययु] अट्टकनी; अट्टरण
 अपय्यर स्त्री० [सं] अत्तरन् + अपयग
 अपय्यय वि० [स] नडागी छायावाणुं (२)
 पु० नेनेो ओणो न पडे ते - देव, उपदेव वगेरे
 अपय्यय पु० [स] पयय, हा
 अपय्यश(-स) पु० अपयग, अपधीनि
 [—भणवे = अपधीति थवी, वणोडातुं
 —क्षेवे = अपधीति वहेन्वी] -शि(-सि)युं
 वि० अपय्यशवाणु, अपय्यश अपवे अेवु
 अपय्यत पु० [सं] भाषा कृता लित्तता
 गुणवाणो पुन
 अप(-अ)ट्ट अ० रोन, हामेश (२) वि० [स
 लपट्ट] भूर्ण, अेवकृके
 अपयी स्त्री० [स.] नाटकेतो पडो ०अेय पु०
 पडो अयेरी अेकाअेक गगलूमि उपर आववु ते
 अपयी स्त्री० [न, स जापत?] व्यवहार-
 वेपान्ना ओपयी - तुःसान
 अपट्ट वि० [सं] पट्ट-कुशण नहि तेवु (२) माह
 अपट्ट वि० [हिं] अभाण
 अपत न० लुओ अपत्य
 अपतिप्रता वि० स्त्री० [स] पतिप्रता नहि
 तेवी, व्यभिचारिणी [अविश्वास
 अपतीन स्त्री० [अ+पतीन] आणपतीन,
 अपतनीके वि० [सं] पत्नी वगरतु (कुवार के
 विधु), अेऽहं [दृष्टिअे)
 अपत्य न० [स] सान (२) पाणके (वडीलोनी
 अपत्र(-त्री) वि० [न] पाटो विनातु (२)
 पाण विनातु
 अपत्रपा स्त्री० [स] शग्भाणपणु लल्ल
 अपत्री वि० [स] लुओ अपत्र
 अपथ पु० [स] कुमार्ग (२) गणडी मत
 अपथ्य वि० [स] पथ्य नहि अेवु (२) न० कुपथ्य
 अपथ वि० [स] पण विना आलना (२) पद-
 होदा विनातु [गणार्थं नहि ते
 अपथार्थं पुं० [स] मिथ्या - असत वगु (२)
 अपथेवता पु० [सं] भूत प्रेतादि

अपदेश पुं० [स] उत्सोष कन्वा - नाम आपहुं
 ते (२) अहत्तु, युक्ति (३) [न्या] कारण आपहुं ते
 अपधागध वि० [सं.] नहि गध के नहि पध
 ओवु (२) न० ओषी काव्यरचना
 अपद्वार न० [सं] पाछुं आगुं (२) शुद्ध
 अपधर्म पुं० [स.] अपधर्म [चित्तन
 अपध्यान न० [स] अनिष्टतु चित्तन, विपरीत
 अपध्व श पुं० [स] अपधो गति, अध पात विनाश
 अपनावहुं म० डि० [हि] पोतातु करुं के
 भानतु -२ स्त्री० अपनावहुं ते
 अपन्यास पुं० [सं] अस्ताधना अंतनो स्वर
 अपपाठ पुं० [सं] जोहं पाठांतर
 अपलवन न० [स] वकीलवन [पामेहुं
 अपप्रथ वि० [स.] पडेहुं (२) विकृत, अपप्रश
 अपप्रश पुं० [स] पडहुं ते (२) राफ्ततु विकृत
 थवु ते (३) विकृत शब्द (४) स्त्री० संस्कृतभाषी
 अपप्रथ ऐक लाषा
 अपमान न० [सं] भानथी ठिलहं ते: अनादर;
 तिन्दार ० युक्त वि० अपमानवाहुं. -नित
 वि० अपमान पामेहुं [मान करुं
 अपमानतुं सं० डि० [स] अपमान परथी अप-
 अपमार्ग पुं० [स.] कुमार्ग
 अपमृत्यु न० [सं] क्मेात
 अपयश पुं० [सं] अपयश, अडनामी, अपधीर्ति
 अपर वि० [स] भीष्णु; भिन्न (२) पाछणतु
 (३) ओरमान, सावकु ० भा. ० भाता स्त्री०
 सावधी मा ० रात्र स्त्री० पाछदी रात.
 ० साभान्य न० [न्या] पेटासभूहनी लति.
 ० र्वस्तिक पुं० क्षितिगु पश्चिम भिंडु -२ अ
 अ० [सं.] विशेषमां, वणी, उपगत -२। वि०
 स्त्री० [सं] निकृष्ट; अतरती (२) पारधी (३)
 भीष्ण, लिन -२। विद्या स्त्री० नाभपातभक
 विद्या, अक्षविद्या सिवायनी विद्या. -२। इणु
 पुं० [सं] पाछदी पछोर
 अपरमाद पुं० तभियतमा अगाडे
 अपरस पुं० [स] अधम प्रकारनो रस
 अपरस पुं० [सं] अस्पर्श, प्रा. परस=स्पर्शी
 (वैश्वामा) अडकाय नहि ओवु होवु ते
 अपर्य अ० [स] विशेषमां, वणी, उपगत

अपरपार वि० [स] अ+पर+पार अपार, पुष्कण
 अपरानित वि० [सं] परानित नहि ओवु -ता
 स्त्री० ऐक औपधि (२) (स) दुर्गा
 अपरान्येथ वि० [सं.] हरानी न शकाय ओवुं
 अपराध पुं० [सं] दोष, शुभो (२) पाप ० लु,
 -विनी वि० स्त्री० 'अपराधी'तु स्त्रीलिंग. -धी
 वि० (२) पुं० अपराध करनार
 अपराधीन वि० [सं] पनाधीन नहि ओवुं, अतत्र
 अपरा, ० विद्या लुओ 'अपर'मा
 अपरादणु पुं० [स] लुओ 'अपर'मा
 अपरिच्छेश पुं० [स] परिच्छेशनो अलाव
 अपरिग्रह पुं० [स.] परिग्रह न राषवोते. ० मत
 न० अपरिग्रही रहैवात मत. -ही वि० परिग्रह
 न गभनार [अलपुथुं
 अपरिचित वि० [सं.] परिचित नहि ओवुं;
 अपरिच्छिन्न वि० [स] परिच्छिन्न नहि ओवुं
 अपरिष्णीत वि० [स] नहि अरखेहु
 अपरिभित वि० [स] परिभित नहि ओवु; अभाप
 अपरिभेय वि० [स] भापी न शकाय ओवुं
 अपरिहार्य वि० [सं.] टाणी न शकाय ओवुं
 अपरीक्षित वि० [सं.] परीक्षित नहि ओवुं
 अपरोक्ष वि० [स] परोक्ष नहि ओवु. प्रत्यक्ष
 अपरुं वि० [स] पाठडा विनातु
 अपरुं स्त्री० [स] (सं) पार्वती
 अपर्याप्त वि० [स] पर्याप्त नहि ओवु
 अपलक्षण न० [सं.] नहार लक्षण (२) डुरावरण
 अपलभ (अभ) लु न० लुओ अपलक्षण
 अपलभणुं वि० अपलक्षणवाहु (२) आहं;
 अरक्याहुं (३) ओषवाहु [डिडावनी ते
 अपलाप पुं० [स.] हुपावहुं ते, अरी वात
 अपलायन न० [सं] नासतु नहि-पूठे न
 टोभाडवी ते [(२) डूवड स्त्री
 अपदथा स्त्री० [स. अ+पल=भांस] दुभणी स्त्री
 अपवक्त्र न० [सं] ऐक छं
 अपवर्ग पुं० [स] समाप्ति (२) मोक्ष
 अपवर्तक पुं० [स.] अपवर्तन करनार
 अपवर्तन न० [स] जोहं व्यावरण
 अपवाद पुं० [स] सामान्य नियमभा पाध
 (२) निंदा, आण (३) अडन, धनकार.

[—ખેસવો,—લાગવો = આળ ચોટવું, માથે આળ લાગવું] ઠક,—દી વિં અપવાદ કન્નાર
 અપવાસ પું ભુઓ ઉપવાસ
 અપવિત્ર વિં [સં] નાપાક, અશુદ્ધ ઠતા સ્ત્રી
 અપવિદ્ધ વિં [સ] ક્રેષ્ટી દીધેલું, તલચેલું (૨)
 અધમ (૩)પું મા કે આપે તણ દીવેલો અને
 કાઈ અભણાએ દત્તક લીવેલો કે ઉછેરેલો પુત્ર
 અપવ્યય પું [સ] ખોટું ખરચ, ખગાડ
 અપશકુંભ પું [સ] ભુઓ અપશકુંભ
 અપશબ્દ પું [સ] ગાળ, ખરાળ શબ્દ (૨)
 [વ્યા] નિયમ વિરુદ્ધનો શબ્દ, ખોટો પ્રયોગ
 [—કાઠવો = મોમાથી ગાળ ખોલવી—
 ખોટો શબ્દ કહેવો]
 અપ(—૨)શુકન પું [સ અપગકુન] માઠો
 શુકન(૨)અશુભ ચિહ્ન —નિચણ વિં સ્ત્રી,
 —નિચાળ,—નિચુ વિં જેના શુકન ખરાળ
 ગણાતા હોય તેવું, અમગળ
 અપસદ પું [સ] નીચ વર્ણનો માણસ (૨)
 સમાસમા ઉત્તપદ તરીકે આવતા ‘અધમ’,
 ‘નીચ’નો અર્થ યતવે છે (ઉદાંસૂતાપસદ)
 અપસરણુ નં [સ] ખસી જવું તે, નાસી જવું તે
 અપસરણુ અંકિં [સ અપસ] ડું ખસવું
 અપસચ વિં [સ] જમણું (૨) ઊલટું (૩)
 અં જમણી તરફ (જનોઈ જમણે ખમે
 લાવી ટેવી તે) [વાળો સિદ્ધાંત
 અપસિદ્ધાંત પું [સ] ભૂલભરેલો કે તર્કદાય-
 અપસમાર પું [સ] ક્રેકર [તે ગાનાર
 અપસવર પું [સ] ખોટો—વન્ય સ્વર(૨) વિં
 અપહતિ સ્ત્રીં [સ] ડું કચ્ચુ—નાશ કરવું તે
 અપહરણુ નં [સ] ઉપાડી જવું તે, કાઢી જવું તે
 અપહાર પું [સ] અપહરણુ(૨)ઉચાપત કરવું તે
 (૩) પારકી મિલકત વાપરવી—ઉઠાવી ટેવી તે
 અપહુતિ સ્ત્રીં [સ] છુપાવવું તે (૨) [કા શા]
 જેમા વચ્ચુના અસલ ધર્મને છુપાવી ખીલ
 ધર્મનો આરોપ કરવામા આવે તે અલકાર
 અપંખ વિં [અપંખ] પાખ વિનાનું
 અપંગ વિં [પ્રા, સ અપાંગ] પાગળું, કાઈ
 અગતી ખોડવાળું (૨) [લા] લાચાર
 અપરિત વિં [સ] પહિત નહિ એવું

અપાતક નં [સ] પાપ નહિ તે. —કી વિં પાતકી
 નહિ એવું
 અપારચ વિં [સ] ન પચી શકે એવું
 અપાત્ર વિં [સં] અયોગ્ય (૨) નં નકાસુ
 વાસણ ઠતા સ્ત્રીં
 અપાદ વિં [સં] પગ વગરનું
 અપાદાન નં [સ] છૂટા પડવું તે (૨) [વ્યા]
 પાચમી વિલક્ષિનો અર્થ
 અપાન પું [સ] પાચ પ્રાણવાયુઓ (પ્રાણ,
 અપાન, વ્યાન, ઉદાન અને સમાન)માનો
 એક જે ગુદા વાટે નીકળે છે. ઠકાર નં
 ગુદા ઠવાયુ પું અપાન
 અપાપ(—પી) વિં [સં] પાપરહિત, નિપાપ
 અપામાર્ગ પું [સ] અત્રેડો
 અપાય પું [સ] સકટ, આકૃત (૨) તુકસાન,
 તોટો (૩) ખુવારી, નાશ
 અપાર વિં [સ] પાર વિનાનું, ખૂબ
 અપારદર્શક વિં [સ] પારદર્શક નહિ તેવું
 અપારદર્શિતા સ્ત્રીં [સ] પારદર્શક ન હોવું તે
 અપાર્થિવ વિં [સ] પાર્થિવ નહિ તેવું
 અપાવરણુ નં [સ] ઉવાડવું—ચુલ્લુ કરવું તે
 અપાસરો પું [સ અપાસર] જૈન સાધુઓને
 ગ્રહેવાનું સ્થાન [અપાસરે દીવો = (અપાસરે
 દીવો ન જ કરાય તે પરથી) અશસ્ત્ર વાત, સૂરજ
 પશ્ચિમમા ઊગવો.]
 અપાસ્ત વિં [સ] તિરસ્કૃત, તરછોડાયેલું
 અપાંગ પું [સ] આખનો ખૂણે (૨) ઠીલું (૩)
 વિં પાગળું, અપંગ. ઠદર્શન નં કટાક્ષ
 ઠદષ્ટિ નં કટાક્ષલરી નજર. ઠનેત્ર વિં
 અણિયાળી આખવાળું
 અપિ અં [સ] પણ, વળી ઠચ અં વળી
 અપિ(—પૈ)નૃક વિં [સ] આપ વિનાનું (૨) વડીલો-
 પાર્જિત નહિ એવું
 અપીલ સ્ત્રીં [હ] આગ્રહલરી વિનંતી; અપુરોધ
 [—કરવું, = હૃદયમા ઊતરે, અસંગ થાય તેમ
 વીનવવું —થણું = હૃદયમા ઊતરવું, અસર થવી,
 ગમવું] (૨) કાળા માટેની મગણી કે વિન તી (૩)
 નીચલી અદાલતના ચુકાદા સામે ઉપરી અદાલ-
 તને અરજ [—મા જવું = કેસની અપીલ થવી,

(માણસે) અપીલ કરવી, અપીલ કોર્ટમાં જવું
—લઈ જવી=અપીલ કોર્ટમાં કેસ લઈ જવો,
અપીલ કરવી —ચાલવી=અપીલનું કામ
અદાલતમાં ચાલુ થવું —ચલાવવી, —સાંભ-
ળવી=અપીલનું કામ ચાલુ કરવું, સુનાવણી
ઉપર લેવું] ૦કોર્ટ સ્ત્રી ૦ અપીલ સાંભળનારી
ઉપરની અદાલત

અપુચ્છ વિ ૦ [સ] પૂછડા વિનાતું
અપુણ્ય વિ ૦ [સ] અધર્મ્ય, અપવિત્ર, મહિન
(૨) નં પુણ્યનો અભાવ, પાપ
અપુત્ર વિ ૦ [સ] પુત્રહીન ૦તા સ્ત્રી ૦
અપુત્રિણી વિ ૦ સ્ત્રી ૦ [સ] પુત્ર વિનાની
અપુશાન નં જુઓ અપૂશણ
અપુષ્પ વિ ૦ [સ] નહિ પોષાયેલુ (૨) પુષ્પ નહિ
એવું, ફળહું (૩) [કા શા] અપ્રસ્તુત
અપુષ્પિત વિ ૦ [સ] પુષ્પિત નહિ એવું
અપૂજ વિ ૦ [સ] પૂજ વગરનું, ન પૂજતું
અપૂજ્ય વિ ૦ [સ] પૂજ્ય નહિ એવું
અપૂત વિ ૦ [સ] અપવિત્ર
અપૂપ પુ ૦ [સ] માલપૂડો (૨) મધપૂડો
અપૂરતું વિ ૦ [અ+પૂરત] પૂરતું નહિ એવું, ખૂટતું
અપૂરિત વિ ૦ [સ] પૂરિત નહિ એવું
અપૂર્ણ વિ ૦ [સ] પૂર્ણ નહિ એવું ૦કાલ(-ળ)
પુ ૦ ક્રિયાની અપૂર્ણતાનો ભાવ આપે એવો
કાળ [વ્યા] ૦ક્રિયાપદ નં બધા કાળ અને
અર્થના રૂપ જેના થતા નથી એવું ક્રિયાપદ.
૦તા સ્ત્રી ૦ ૦ખીજ પું ૦ 'એલિગ્રેઇકલ
ફેક્સન' (ગ).-ર્ણ કે પું ૦ અપૂર્ણ આકંઠો,
'એરિથમેટિકલ ફેક્સન' [ગ]
અપૂર્તિ સ્ત્રી ૦ [સ] પૂર્તિનો અભાવ
અપૂર્વ વિ ૦ [સ] અવનહું, પૂર્વે ન બનેલું એવું
(૨) અસામાન્ય ૦તા સ્ત્રી ૦
અપૂશ (શ, ઈ) સ્ત્રી ૦ દાદો (કપડું વીંટીને કરેલો)
(૨) [લા] દમ લીડેલો રાખવો તે [—નીકળી
જવી =દમનીકળવો હૂશ થઈ જવું, ખૂબ યાકી
જવું —કાઠવી=થકવી નાખવું, હૂશ કાઠવી]
અપૂ(-પો)શણુ નં [સ. આપોશાન] અપુશાન,
ભોજનને આરભે અને અ તે જે આચમન
કરવું તે (૨) ભોજનની શરૂઆતમાં ખીરસાતો

ચોડો ભાત [—માં જવું=(ભોજનમાં
અપોશાણની પેઠે) કશી ગણતરીમાં કે મનરે
ન લેખાવું, ચટણી થઈ જવી]
અપૃષ્ઠવ શ પુ ૦ [સ] કરોડ વિનાતું પ્રાણી.
—શી વિ ૦ અપૃષ્ઠવશની ભતવું
અપેક્ષણીય વિ ૦ [સ] ઇચ્છવા ભેગ, અપેક્ષ્ય
અપેક્ષા સ્ત્રી ૦ [સ] ઇચ્છા (૨) અગત્ય (૩)
[વ્યા] આકાક્ષા —ક્ષિત વિ ૦ જેની અપેક્ષા
હોય તેવું (૨) અપેક્ષાવાળું —ક્ષ્ય વિ ૦ અપેક્ષા
રાખવા જેવું કે રાખવી ભેદ એ એવું
અપેખ વિ ૦ [અ+પેખવું] અટક્ય
અપેય વિ ૦ [સ] પીવાને અયોગ્ય કે ન પી શકાય
એવું ૦પાન નં અપેય પીણ કે તે પીવું તે
અપૈતક વિ ૦ [સ] જુઓ અપિતક
અપૈશુન(-ન્ય) નં [સ] પૈશુનનો અભાવ
અપોશણુ નં જુઓ અપૂશણ
અપૌત્ત્વ(-પેય) વિ ૦ [સ] યાત્રુ (૨) ઈશ્વરકૃત
(૩) નં બાચલાપણું
અપ્સરંગી વિ ૦ તરંગી, ચરણ
અપ્પટ વિ ૦ (૨) અં જુઓ 'અપટ'
અપ્રક(-ગ)ટ વિ ૦ [સ] બહાર નહિ પડેલું;
અપ્રસિદ્ધ (૨) છાતું
અપ્રકાશ વિ ૦ [સ] પ્રકાશ વગરનું (૨) અપ્રગટ
(૩) પું ૦ અધકાર —શિત વિ ૦ પ્રકાશિત
નહિ તેવું [ઉપમાન
અપ્રકૃત વિ ૦ [સ] પ્રકૃત નહિ એવું (૨) [કા. શા]
અપ્રગટ વિ ૦ જુઓ અપ્રકટ
અપ્રગલ્ભ વિ ૦ [સ] પ્રગલ્ભ નહિ એવું
અપ્રજ વિ ૦ [સ] પ્રજ વગરનું, વાંચિયું
અપ્રણીત વિ ૦ [સ] સન્કારહીન અકૃત (૨)
પ્રણીત—રચેલું નહિ એવું
અપ્રતિ(-તી)કાર પું ૦ [સ] વિરોધ —સામનો
નહિ કરવા તે (૨) વિ ૦ જેનો પ્રતિકાર —ઉપાય
નથી એવું —રી વિ ૦ પ્રતિકાર ન કરનારું;
'રુસ્તિવ' —ર્થ વિ ૦ પ્રતિકાર ન કરવા યોગ્ય કે
ન કરી શકાય એવું [અતુક્લ
અપ્રતિકૂલ વિ ૦ [સ] પ્રતિકૂલ નહિ એવું;
અપ્રતિગ્રહ પું ૦ [સ] અસ્વીકાર દાન ન
લેવું તે

अक्षरांतुं अ० कि० [लुओ आक्षरे] वधु भावाथी
 अक्षणांतुं; आक्षरे यत्वे. -मणु स्त्री० वधु
 भावाथी यती अक्षणाभणु
 अक्षरांतुं वि० उपरांतुं
 अक्षर(-ण) वि० [स] क्षण विनातु, अक्षण
 अक्षलात्न पुं० [अ.] (सं) श्रीसतो महान
 तत्पज्ञानी खेटो (र) वि० लुओ आक्षलात्न
 -नी वि० खेटोने लगतुं (र) सुंहर
 अक्षरित वि० [स] क्षणु नहि तेलु (र) निष्ण
 अक्षवा स्त्री० [अ] छिडती भयः; गामगपाटो.
 [— छिडपी, — आक्षपी = छिडती भयः के
 गप क्षेलापी]
 अक्षसोस पु० [फा.] शोय, पस्तवो; दिल्गरी
 (र) अ० अक्षरे। -स्त्री स्त्री० अक्षसोस करवो ते
 अक्षण वि० [लुओ अक्ष] निष्ण, नकांतुं (र)
 वाजियुं -णा स्त्री० न क्षणे येवी वनरपति,
 कुवार
 अक्षणांतुं अ० कि० 'अक्षणांतु' कुं कर्मणि, टियातु,
 पछडातु -तुं अक्षणातु ते, तेनो अक्षान्
 अक्षत वि० (र) अ० भूय विशाण, अक्षरभित,
 अक्षार, अनत विरनारवाणुं
 अक्षणाक्षत स्त्री० धमपछाडा (र) माथाक्षत
 अक्षणांतुं स० कि० [स. आस्फाल] टियातु, पछाडुं
 अक्षीणु न० [फा अपयूत, सं अहिफेन] अक्ष
 जेरी -माळक पदार्थ [— आंतुं = अक्षीण
 भाषं व्यापघात करवो] -खियु, -णी वि०
 अक्षीणना व्यसनवाणु (र) [ला] मुस्त, अक्षी
 अक्षू न० [म, हि] लुओ अक्षीण
 अक्ष अ० [हि] अत्यारे वधडी, -णी अ०
 डभणां न, आ क्षणे न
 अक्ष(-क्ष)णो पुं० अक्षणो, अक्षधि, अक्षवो
 [— आनवो = अक्षधि यत् नवी
 — काठवो = अक्षधि के अक्षवो दूर करवो]
 अक्षणोरो पु० लुओ आक्षणोरो
 अक्षगरंतुं स० कि० [स उपकृ: प्रा उवगरिअ =
 उपकार] उपकार करवो [आवतुं धी
 अक्षगार पु० (का) अक्ष पवित्र करवा पीरसवामा
 अक्षन वि० (र) पु० [सं अक्ष] अक्ष
 संख्या ० पति पुं० अक्षन इपियातो भालिक

अक्षतर वि० [अ] भराभ; अगडेवुं
 अक्षटागरी स्त्री० [म अवदागीर; फा
 आप्ताव + गरीरी] छन (रानमहारात ध०
 मानसूयक ओढे छे के राणे छे ते)
 अक्षटाक्षी पु० [अ] धर्मा पुरुष (र) नगतने
 टकावी राभनार सित्तेर ओलिया धरलाममा
 मनाय छे ते हरेके
 अक्षदुहदा पु० [अ] पुदानी अक्ष
 अक्ष वि० [स] अक्ष नहि अक्ष, छूट
 अक्ष(-व)धूत पु० [स अवधूत] वेरागी, आवो
 (र) वि० भरत [शाण्गार
 अक्षनाल स्त्री० [फा] तरवारनी भूठ परनो
 अक्षनूस न० [अ. आवनूस], -स्त्री स्त्री० अक्ष
 छिची नततु काणुं लाडकु
 अक्षनूसपान न० [तेलु] टियातु
 अक्षरके(-ण) न० [अ. अक्षक, स अक्षक]
 अक्ष धातु, अक्षक
 अक्षर स्त्री० [फा. अक्ष] आभनी लभर, अक्ष
 अक्षर(-ण) वि० [स] अक्षरीन, निर्धल -ला
 (-णा) वि० स्त्री० अक्ष अणवाणी (र)
 स्त्री० स्त्री
 अक्षरके(-डी, -ण, -णी) वि० [अ. अक्षक]
 चित्रविचित्र, नभरयीतर ० मेना स्त्री० अक्ष
 पक्षी [आ धडीअ, डभणा, अक्षरसात
 अक्षसात अ० [हि. अक्ष + अ साजत = कलाक]
 अक्षण, -णा लुओ 'अक्षल'मां
 अक्ष(-क्ष)णभा स्त्री०, -णो पु० [स अमिलापा]
 धरछा; ओरियो (र) दोहद
 अक्षं वि० + अक्षोरे नहि अक्ष, आक्षधारी
 अक्षध वि० [सं] अक्ष विनातु
 अक्षधन न० [स] अक्षनो अक्षव
 अक्षध वि० [स] आधित नहि अक्ष ० के वि०
 आधक नहि अक्ष -धित वि० अक्षध -रथ
 वि० आध्य नहि अक्ष
 अक्षाय पु० [म = सरकारी कर के महेसूल, अ.
 अवनाव] करकियावर, रीत, लागो
 अक्षरुं न० अक्षर, अक्षधूधी
 अक्षधन वि० [सं] सगासागवा विनातु; अन्याय
 अधी अ० [हि] अक्षधडी, डभणा न

अपीर(-र) न० [ज] ऐक सुगधीतार घोणी
 लूथी [अपील अने गुलाळ
 अपील न० लुओ अपीर. ०गुलाळ न०
 अणु(-पो)ध वि० [सं] अणुसमलु (२) भूर्भ
 (३) हुनियाता ज्ञान विनातु; उलेतु
 अणुद्धि स्त्री० [सं] लुद्धिनो अलाव भूर्भता
 अणुवो पु० लुओ आपवो
 आपूर वि० [अ+पूर] पूर वगरंतुं, कंर
 विनातु, अगुल्ल [अभोध
 अपूर वि० [सं] अरुद. प्रा अरुज्ज] लुओ
 अपूर वि० पु०कण
 अपूलोदपूलो पु० ऐक अत
 अणे अ० [हिं] ओ; अल्या (निरकारधी
 तुकागमा) ०तणे श्री० 'अअनभे'वाणी
 वापा—डिरी
 अपोभा पु०अ०व० वने भवगवना भाड-
 भाळ (२) अभावो, अत्रि [अपोभे परंतुं
 = (३.० श्रीरनो) अलाव थवो. अत्रि पन्धी
 ते छिनती नवी]
 अपोष्ट पु० [अ+पोष्ट] ? के स कमुनत ?
 न अनाष्ट वि० = अग्रष्ट; उपयोगमा न
 आपोष्टु] असेध अने नमवानी नगाने छाल-
 भाडीधी लीपवीते (२) शुद्ध अयववा अलाडाय्या
 विनाती रगा (३) नाथा विना न्या नवाय के
 अलक्षय नहि अलु ग्रथण. [—हेयो=अपोष्ट
 करवो, (असेष्टु असेष्टु) लीपी करीने साध
 करतु] -दियु' न० असेष्टु करती के नमती
 वभते परेखातु देशमी, शाणु के छिनतु वअ
 अभोध वि० [सं] लुओ अलुध
 अपोल वि० [अ+पोल] जोली न शकाय तेतु
 (२) भूशु, यूप (३) अलान -ला पु०अ०व०
 असाधने अमुकनी साये न जोलतु ते [-लेवा
 = (अणुअनाव के गीसधी) जोलवानो वहेवार
 अध करवो] -दियु' वि० नहि जोलेतु'
 अपण वि० [सं] सो करोड (२) पु० तेनी स प्या
 (३) न० नलन, कभण
 अपट पु०, न० [सं] वाडण (२) न० वर्ष (३) ऐक
 वनस्पति - नागभोध ०मार पु० कपू
 अणुर्गुण पु० [सं] चिकेर पाणीथी रक्षायेला डिल्लो

अपिध पु० [सं] सयुद्ध
 अपथा पु० [म, हिं, फा, उपरात पीळ
 सेमेटिक भाषाओमा समान इय भणे छे]
 आपा ०तन [फा] पु० पिताळ (प्रेमवाचक)
 अपथा स्त्री० भा (२) ओमी (३) यूध
 अपथारी वि० [ज] ओ नामना व शनो (अक्षीक)
 (२) [ज अवासा, ऐक छोड, तेना डूलना रंगतु]
 ल लुडिया अयवा रतारा पडता वाडणी रंगतु
 अप्रक्षयर्थ न० [सं] प्रक्षयर्थनो अलाव
 अप्रक्षयर्थ वि० [सं] प्राक्षयने न छाने ऐक
 (२) न० पापकृत्य
 अप्राक्षय वि० [सं] प्राक्षय नहि तेतु, प्राक्षयतेर
 अलक्षित स्त्री० [सं] लक्षिनो अलाव (२) अक्षर
 अलक्षय न० [सं] लक्षय न करतुं ते, उपवास
 अलक्षय पु० लुओ अलक्षयलक्षय
 अलक्षय वि० [सं] न भावा लेतु, शास्त्रमा ले
 भावानो नियेध छे तेतु ०क्षय न० तेतु भातुं
 ते भासाड
 अलभो पु० [न अमश्य ?] लुओ अअभो
 अलभ वि० [सं] अलागी
 अलरातुं अ० [सं] अत्र ? अलरायेला थतुं
 (२) (श्रीओ) इ भेसतु [अलरावा नतुं =
 मणु निमित्ते (श्रीओओ) रडवा इटवा नतु,
 नानसतकमा नतु - अगाने नतु] -येतुं
 वि० मृत्यु के मृतके टाण्णे अरपुथय अनेतु
 (२) अग्रपु-यने अर्थाकवाधी अपवित्र अनेतुं
 -येली वि० श्री० (२) श्री० इ भेडेली, नववला
 अलभय वि० [अ+लभय] नहि लालेतुं, निरक्षर
 अलभय वि० [सं] अशुभ (२) भगण, दुष्ट
 अलभय वि० [सं] नीड (२) पु०, न० लयनो
 अलाव (३) सरक्षय, आश्रय ०कर वि०
 लयडहित करनार ०ता स्त्री० नीडता ०ड
 पु० अलभय आपनागे इडो ०दान न०
 सलामती अक्षवी ने, अलभयवचन ०पत्र न०
 सरक्षयनी भातरी आपतो लेभ ०पद न०
 लयडहित स्थिति, भोक्ष ०मुद्रा श्री० अलभय-
 दान आपतो हायनो अलिनय ०वचन न०
 सरक्षयतु वचन - भातरी -य करे वि०
 लय करे नहि तेतु -या श्री० (म) इर्गानु

ऐकं इप (२) हरडे -यांजलि स्त्री० हाथ
 लेडीने करवानी अलय माटेनी प्रार्थना -यी
 वि० निलये, नीउं
 अलर वि० [सं] भाडी (२) गरीम. -राभरण
 वि० गरीमनु लरणपोषण करनारं (२) न०
 गरीमनु लरणपोषण
 अलर(-ण)ओ पु० लुओओ अणणओ
 अलरार्ध स्त्री० छान्दी. [-उपर यडावुं,
 भूकुं = (काभार्थी ङे विचारभाथी) इर करवु,
 डेरै भूकुवु, मन उपर न लेवु]
 अलराभरण न० [सं] लुओओ 'अलर'भा
 अलराभ पु० [अ इवाहीम] [सं] यडूदीओनो
 भूण पुत्रु
 अलराभ अ० [सं] अन्न [अम विना [-कुल
 -न-दाया, -न-दाया [अन्नम+न+देयम्]
 (दरतवे+मा लभाय छे) अम वगर-अकल-
 होशियारीभा करेले होवाथी काधं देवादेवा के
 हकं ठलाके न होवो ते, काधं दावो न रहे
 ओवी रीतनी पूरी धूट
 अलरे लरवुं श०प्र० [म अमर=आकं वृषि,
 पूर्णता] पुष्कण लरवु, ससुद्ध करवुं
 अलरुंका स्त्री० [सं] धण्णी विनानी स्त्री-विधवा
 ङे कुंवारी [अलणणो
 अललेष पुं० [सं] अमिलावा] + अलिवाभ,
 अलव पु० [सं] मोक्ष (२) अस्तित्व नहि ते
 (३) नाश [आरियो
 अलणणो स्त्री०, -ओ पुं० लुओओ अणणभा,
 अलंग वि० [सं] आणुं; अणंउ (२) पु०
 ऐकं मराडी छे
 अला स्त्री० [सं. लामा] + आला
 अलागणु(-णी) वि० स्त्री० [सं] अमागिनी
 हीणलागी; कभनसीण
 अलागियुं वि० लुओओ अलागी, -यणु वि० स्त्री०
 अलागी वि० [सं] कभनसीण (२) नाकायक
 (३) लाग विनावु (वारसामां)
 अलाय न० [सं] दुर्लाय, कभनसीण. ०वान
 वि० कभनसीण
 अलाव पुं० [सं] अस्तित्व न होवुं ते (२)
 अणगमो. [-आववो=अणगमो थर्णवो;

अलाव थवो] -वात्मक वि० अलावइप.-वो
 पु० अणगमो [शिक
 अलावा पुं० अणव० सगलाने थता अलणणभा;
 अलावो पु० लुओओ 'अलाव'भा
 अलि [सं] उपसर्ग 'पासे-तर्क', 'नी उपर'
 ओवा गनिवायक अर्थभा, उदा० अलिमुण,
 अलिकंभाण (२) स्वतंत्र शण्ड लेडे 'श्रेष्ठ',
 'अविक' ओवा लावना अर्थभा, उदा०
 अलिधर्म, अलितव
 अलि(-णी)क वि० [सं] विधयासक, कामी
 अलिकोणु पुं० [सं] 'वर्तिकल अणगल' (ग)
 अलिकभ पु० [सं] आरल (२) यडाध
 अलिकभणु न० [सं] यडाध
 अलिकोश पु० [सं] विवाप(२)कपको(३)निंदा
 अलिंगमन न० [सं] तरक-सामे नवु ते(२)
 सलोग -नीय, अलिंगम्य वि० अलिंगमन
 करी शकाय ओवुं [लोगवना
 अलिंगामी वि० [सं] -नी पासे नना० (२)
 अलिअस्त वि० [सं] घेरयेले, सपडयेले
 अलिधात पु० [सं] आधात (२) हुमलो मार
 (३) विनाश ०के वि० अलिधात करनारं
 अलियर पुं० [सं] अणुअर, नोका
 अलियरणु न० [सं] अलियार करवो ते
 अलियार पुं० [सं] मेला कामो माटे मत्रप्रयोग
 करवो ते (तंत्र प्रमाणे छ लतना अलियार
 छे -भारण, मोहन, स्त लन, विद्वेषण, उच्यारन
 अने वरीकरण) ०के पुं० लरणभारण करनारो
 अलिजन पुं० [सं] संधी जन (२) वतन
 (३) वरा, कुण [(३) शिष्ट
 अलिजत वि० [सं] पानदान (२) सुंदर, श्रेष्ठ
 अलिजित पुं० [सं] ऐकं नक्षत्र (२) दिवसवुं
 आडसु मुहूर्त
 अलिज्ञ वि० [सं] अणुलणी (२) माहितगार.
 ०ता स्त्री०. -ज्ञात वि० ओणणेलुं -ज्ञान
 न० स्मृति, ओणण (२) ओणणालणी निशानी
 अलितसं वि० [सं] अति तपेले (दु अथी)
 अलिताप पु० [सं] संताप
 अलिद्रव पुं० [सं] हुमलो
 अलिधर्म पुं० [सं] श्रेष्ठ धर्मतरव

अलिधा स्त्री० [स] शण्डनो भूण अर्थ (२)
 अे अर्थनी ओधक शण्डशक्ति ०न न० नाम,
 उपनाम(२) शण्ड (३) शण्डकाग (४) [व्या]
 कर्ता माटेनु विधान ०नमादा(-गा) स्त्री०
 शण्डकाग ०भूलाक वि०शण्डना वाच्यार्थ उपर
 रचायेलु ०वृत्ति स्त्री० वाच्यार्थ ०णाववानी
 शण्डशक्ति -धेय वि० कहेवा योग्य (२)
 नाम देवा योग्य (३) न० अक्षरार्थ (४) विषय
 (आलवानी)

अलिधावन न० [स] पूंठ पकडपी ते, हल्लो
 अलिधेय वि० [स] लुओ 'अलिधा'मा
 अलिनय पु० [स] मनोभावरक्षा क हलनयलन
 अथवा मुद्रा (२) वेश लजवो ते ०कार
 पु० नट ०सूचना स्त्री० अलिनयनी सूचना,
 'रतेर डाचरेदन' [कायुं

अलिनव(-तुं) वि० [स] तदन नवु (२) शिआठि,
 अलिन दन न० [स] धन्यवाद (२) अनुमति (३)
 अनुति -नीय वि० अलिन दन करवा योग्य -तुं
 सं० डि० [स अमिनद] अलिन दन करवु (२)
 अ० डि० आनदवु, गळ थवु

अलिन दित वि० [स] अलिन दन पायेलु
 अलिनिविष्ट वि० [स] -मा मयेलु, -नी पाळण
 निश्चयपूर्वक पडेलु (०) आग्रही (३) दढ
 अलिनिवेश पु० [स] तन्मथता (२) आसक्ति
 (३) दढ निश्चय (४) आग्रह, हठ

अलिनिष्कभणु न० [स.] अहार नवु ते (२)
 सन्यास

अलिनिष्पन्न वि० [स] लुओ निष्पन्न
 अलिनीत वि० [स] पासे आणयेलु (२)
 लजवायेलु [नट

अलिनेता पुं० [स] अलिनय करनार, 'अेकटर';
 अलिनय वि० [स] लजववा योग्य

अलिन्न वि० [स] अभंड (२) लुङ्क नहि तेवु,
 अेक, अेकसरणु (३) [ग] पूर्ण (अक) ०ता स्त्री०

अलिप्राय पुं० [स] मत (२) हेतु; मतलप;
 अर्थ [-आपवेा = मत होय ते कहेवा
 -आंधवेा = मत नकी करवेा, निर्णय उपर
 पडोयवुं -मणवेा = शो मत छे ते नालवा
 मणवुं -मेणवेा, -लेवेा = (पीलनेा) मत

शो छे ते पूछीने नालवा मारेा अलिप्राय
 = शवतो गोठतो - अणुकुण मत]

अलिप्रेत वि० [स] मनमा धारेलु; धष्ट (२)
 स्त्रीनारेलु [छाटवु ते

अलिप्रोक्षण न० [स] मत्र लण्णिने पाणी
 अलिखव पु० [स] हाग, पगलय (२) अनादर

अलिभूत वि० [स] हारेलु (२) अपमानित
 अलिमत वि० [स] धष्ट (२) अमत

अलिभंत्रणु न० [स] मत्रधी पवित्र करवु ते
 (२) मसलत यलाववी ते (३) पडकार

अलिभत्रित वि० [स] अलिभत्रणु नरेलु
 अलिमान न०, पु० [स] अलकाग, गर्व

[—डितरतुं, —नतुं, —नीकणतुं = गर्व
 नतो रहेवा -आवतुं, -अरतुं = गर्व थवा,
 -धरावतुं, -राभतुं = गर्व होवा छे करवेा
 -छोडतुं = गर्व दूर करवेा-काडवेा]

अलिमानी वि० [स] अलिमानवातुं
 अलिसुभ वि० [स] -ना तरक सुभवाणु;

समुभ (२) [ग] सामेना (भूखो) ०टोणु
 पु० सामेना भूखो (ग)

अलियुक्त वि० [स] रोकयेलु (२) निभायेलु
 (३) शत्रुधी वेगयेलु (४) पु० आरोपी, प्रतिवाही

अलियोग पु० [स] निकट सधध (२) दीर्घ
 डवोग, भत (३) विद्वता (४) हल्लो (५)

आरोप, इरियाद -गी वि० -मा मयेलु, रत
 (२) लुभतो करवुं (३) आरोप भकतु (४)
 पु० इरियादी

अलिरक्त वि० [स] निभञ्ज; अलिरत
 अलिरत वि० [स] अत्यत आसक्त

अलिरामवि० [स] आनददायक (२) मनोहर
 अलिरुचि स्त्री० [स] रुचि, गोभ, प्रीति

अलिरुद्रता स्त्री० [स] पक्ष्ण ग्रामनी अेक
 भूछना (सगीत) [(३) मानीवुं

अलिरेप वि० [स] अणुरेप, योग्य (२) इपाणुं
 अलिदपित वि० [स] धच्छेलु

अलिलाभ पुं० [स अमिलाप] मनकाभना (२)
 उरुत धच्छा ०तुं सं० डि० धच्छवु

अलिदाप पुं०, -पा स्त्री० [स] अलिदाभ.
 -धी वि० अलिदापावाणुं

એક રૂપ (૨) હરડે -યાંગલિ સ્ત્રીં હાય
નેડીને કરવાની અભય માટેની પ્રાર્થના -ચી
વિં નિલંચ, નીડં

અભર વિં [સ] ખાલી (૨) ગરીબ. -રાભરણ
વિં ગરીબનુ ભરણપોષણ કરનારં (૨) નં
ગરીબનુ ભરણપોષણ

અભર(-ળ)ખો પુંં ભુઓ અભળખો
અભરાર્ધ સ્ત્રીં છાત્રી [-ઉપર ચહાવણું,
મૂકું = (કામમાથી ટે વિચારમાથી) દૂર કરવું,
કોરે મૂકવું, મન ઉપર ન લેવું]

અભરાભરણ નં [સ] ભુઓ 'અભર'મા
અભરામ પુંં [અ. જ્ઞાહીમ] [સ] ચહ્દીઓનો
મૂળ પુરુષ

અભરામ અં [સ અન્ન] ભ્રમ વિના [-કુલ
-ન-દાવા, -ન-દાવા [અન્નમ+ન+ક્રેયમ્]
(દરતવેનમા લખાય છે) ભ્રમ વગર-અકલ-
હોશિયારીમા કરેલુ હોવાથી કાઈ લેવાદેવા કે
હક ઇલાંક ન હોવો તે, કાઈ દાવો ન રહે
એવી રીતની પૂરી છૂટ

અભરે ભરવું શંખ્રં [મ અમર=આકક વૃષ્ટિ,
પૂર્ણતા] પુષ્કળ ભરવું, સમૃદ્ધ કરવું
અભર્વકા સ્ત્રીં [સં] ધણી વિનાની સ્ત્રી-વિધવા
કે કુવારી [અભળખો

અભલેખ પુંં [સં અમિલાપા] + અભિલાખ,
અભવ પુંં [સ] મોક્ષ (૨) અસ્તિત્વ નહિ તે
(૩) નાશ [ઓરિયો

અભળખા સ્ત્રીં, -ખો પુંં ભુઓ અભળખા;
અભંગ વિં [સ] આખું, અખંડ (૨) પુંં
એક મરાઠી છંદ

અભા સ્ત્રીં [સ. આમા] + આભા
અભાગણ(-ણી) વિં સ્ત્રીં [સં અમાગિની]
હીણભાગી, કમનસીખ

અભાગિયું વિં ભુઓ અભાગી. -યાણુ વિં સ્ત્રીં
અભાગી વિં [સં] કમનસીખ (૨) નાલાયક
(૩) ભાગ વિનાનુ (વારસામા)

અભાગ્ય નં [સ] દુર્લાભ્ય, કમનસીખ ંધાન
વિં કમનસીખ

અભાવ પુંં [સં] અસ્તિત્વ ન હોવું તે (૨)
અણગમે [-આવવો=અણગમે થઈ જવો;

અભાવ થવો] -વાત્મક વિં અભાવક -વો
પુંં અણગમે [શહદ

અભાવા પુંં અંબંવં સગર્ભાને યતા અભળખા,
અભાવો પુંં ભુઓ 'અભાવ'મા

અભિ [સં] ઉપસર્ગ 'પાસે-તરફ', 'ની ઉપર'
એવા ગતિવાચક અર્થમા, ઉદાં અભિમુખ:
અભિકંભણ (૨) સ્વતંત્ર શબ્દ નેડે 'શ્રેષ્ઠ',
'અધિક' એવા ભાવના અર્થમા ઉદાં
અભિધર્મ, અભિનવ

અભિ(-ભી)ક વિં [સ] વિધયાસક્ત, કામી
અભિકોણુ પુંં [સં] 'વર્તિકલ એંગલ' (ગ.)
અભિકંભ પુંં [સં] આરભ (૨) ચડાઈ

અભિકંભણુ નં [સં] ચડાઈ
અભિકોશ પુંં [સ] વિલાપ(૨)કપટો (૩)નિદા
અભિગમન નં [સ] તરફ - સામે જવું તે (૨)
સભોગ -નીચ, અભિગમ્ય વિં અભિગમન

કરી શકાય એવું [ભોગવનાર
અભિગામી વિં [સ.] -ની પાસે જનાર (૨)
અભિગ્રસ્ત વિં [સ] ઘેરાયેલુ, સપડાયેલું

અભિઘાત પુંં [સ] આઘાત (૨) હુમલો, માર
(૩) વિનાશ ંક વિં અભિઘાત કરનારં

અભિચર પુંં [સ] અનુચર, નોક
અભિચરણુ નં [સ] અભિચાર કરવો તે
અભિચાર પુંં [સં] મેલા કામો માટે મંત્રપ્રયોગ

કરવો તે (તંત્ર પ્રમાણે છ ભતના અભિચાર
છે - મારણ, મોહન, સ્તભન, વિદ્વેષણ, ઉચ્ચાટન
અને વશીકરણ). ંક પુંં ભરણમાગણ કરનારો

અભિજન પુંં [સ] સખ ધી જન (૨) વતન
(૩) વશ, કુળ [(૩) શિષ્ય
અભિભત વિં [સં] ખાનદાન (૨) સુદર, શ્રેષ્ઠ

અભિજિત પુંં [સં] એક નક્ષત્ર (૨) દિવસનું
આહંસુ મુહૂર્ત
અભિજ્ઞ વિં [સ] અવુલવી (૨) માહિતગાર

ઠ્ઠા સ્ત્રીં -જ્ઞાત વિં ઓળખેલું -જ્ઞાન
નં સ્મૃતિ, ઓળખ (૨) ઓળખાણની નિશાની
અભિતમ્ વિં [સ] અતિ તપેલું (દુ ખથી)

અભિતાપ પુંં [સ] સંતાપ
અભિદ્રવ પુંં [સ] હુમલો
અભિધર્મ પુંં [સં] શ્રેષ્ઠ ધર્મતત્ત્વ

अभिधा स्त्री० [स] शब्दतो भूय अर्थ (२)
 अर्थनी ओधक शब्दशक्ति ०न न० नाम,
 उपनाम(२) शब्द (३) शब्दकोश (४) [व्या]
 कर्ता भादेनु विधान ०नमाला(-गा) स्त्री०
 शब्दकोश ०भूदक वि०शब्दना वाच्यार्थ उपर
 रचायेलु ०वृत्ति स्त्री० वाच्यार्थ लक्षाववानी
 शब्दशक्ति -धेय वि० कहेना योग्य (२)
 नाम देवा योग्य (३) न० अक्षरार्थ (४) विषय
 (आलवानी)

अभिधावन न० [स] पूठ पडडवी ते, हल्लो
 अभिधेय वि० [स] लुओ 'अभिधा'भा
 अभिनय पु० [स] मनोभावादर्शक हलनयलन
 अथवा मुद्रा (२) वेश लजववा ते ०कार
 पु० नट ०भूयना स्त्री० अभिनयनी अथना,
 'रतेज डायरेक्षण' [कायुं

अभिनव(-तुं) वि० [स] तदन नवु (२) शिआडि,
 अभिन दन न० [स] धन्यवाद (२) अनुभूति (३)
 अनुनि -नीय वि० अभिन दन करवा योग्य -तुं
 सं० डि० [स] अभिनंद अभिन दन करवु (२)
 अ० डि० आनदवु, गल धवु

अभिन दित वि० [स] अभिन दन पामेलुं
 अभिनिविष्ट वि० [स] -मा भयेलुं, -नी पाठण
 निश्चयपूर्वक पडेलु (२) आग्रही (३) दढ
 अभिनिवेश पु० [स] त-भयता (२) आसक्ति
 (३) दढ निश्चय (४) आग्रह; हड

अभिनिष्कभलु न० [स.] थडार जवु ते (२)
 संन्यास

अभिनिष्पन्न वि० [स] लुओ निष्पन्न
 अभिनीत वि० [स] पासि आणयेलु (२)
 लजवायेलुं [नट

अभिनेता पुं० [स] अभिनय करनार, 'अेकटर';
 अभिनेय वि० [स] लजववा योग्य

अभिन्न वि० [स] अभंड (२) लुडु नडि तेवु;
 अेक, अेकसरपु (३) [ग] पूर्ण (अक) ०ता स्त्री०

अभिप्राय पुं० [स] मत (२) हेतु; मतलप,
 अर्थ. [-आपवा = मत होय ते कहेवा.
 -आधवा = मत नकी करवा, निर्णय उपर
 पडोयवुं -भणवा = गो मत छे ते लखवा
 भणवुं -भेणववा, -लेवा = (पीलनो) मत

गो छे ते पूथीने लखवा सारो अभिप्राय
 = शवतो गोठतो - अनुकूल मत]

अभिप्रेत वि० [स] मनमा धारेलु; धष्ट (२)
 स्वीकारेलुं [धाटवु ते

अभिप्रीक्षण न० [स] मत्र लखीने पाणी
 अभिलष पु० [स] हाग, पगल्य (२) अनादर

अभिमूत वि० [स] डारेलु (२) अपमानित
 अभिमत वि० [स] धष्ट (२) स मत

अभिमतलु न० [म] भंनधी पवित्र करवु ते
 (२) मसलत यलाववी ते (३) पडकार

अभिमतित वि० [स] अभिमतलु जरेलु
 अभिमान न०, पु० [स] अलहाड, गर्व

[—डितरतुं, —जतुं, —नीडणतुं = गर्व
 नतो गहेवा -आवतुं, -ग्ररतुं = गर्व थवा.
 -धरावतुं, -राभतुं = गर्व होवा के करवा
 -छोडतुं = गर्व दूर करवा-काटवा]

अभिमानी वि० [स] अभिमानवाणुं
 अभिसुभ वि० [स] -ना तन्द सुभवाणु;

स सुभ (२) [ग] सामेनो (भूखो) ०डोए
 पुं० सामेनो भूखो (ग)

अभियुक्त वि० [स] शेकयेलु (२) निभायेलुं
 (३) शत्रुधी वेगयेलु (४) पुं० आगेपी, प्रतिवादी

अभियोग पु० [स] निकट स भध (२) दीर्घ
 धवोग, भत (३) विद्वत्ता (४) हल्लो (५)

आरोप, क्रियाद -गी वि० -मा भयेलु, रत
 (२) हुभटो करवुं (३) आरोप भकट (४)

पु० क्रियादी

अभिरक्षा वि० [स] निभय, अभिरत
 अभिरत वि० [स] अत्यंत आसक्त

अभिराम वि० [स] आनददायक (२) मनोहर
 अभिरुचि स्त्री० [स] रुचि; शोभ, प्रीति

अभिरुद्रता स्त्री० [स] पद्व ज्ञाननी अेक
 भूध ना (सगीत) [(३) मानीतुं

अभिरूप वि० [स] अनुकूल, योग्य (२) इपाणुं
 अभिलषित वि० [स] धच्छेलुं

अभिलाष पुं० [स] अभिलाष मनकाभना (२)
 उकट धच्छा ०तुं सं० डि० धच्छतुं

अभिलाष पुं०, -या स्त्री० [स] अभिलाष.
 -धी वि० अभिलाषावाणुं

અભિવંદન ન૦, -ના સ્ત્રીં [સ] નમસ્કાર(૨)
 આસકા -નીય વિં અભિનદવા યોગ્ય, -હું
 સં કિં [સ અભિવંદ્] અભિવંદન કરવું.
 અભિવંદ્ય વિં [સં.] અભિવંદનીય
 અભિવાદ પું [સ] નમસ્કાર (૨) આરોપ (૩)
 સામો વાદવિવાદ ચલાવવો તે ઠક વિં
 નમસ્કાર કરનાર. ઠન ન૦ નમસ્કાર, -દ્ય વિં
 નમસ્કારને યોગ્ય

અભિવાંછના સ્ત્રીં [સં.] વાછના
 અભિવાંછિત વિં [સ] ઇચ્છેલું, માંગેલું (૨)
 ન૦ ઇષ્ટ વસ્તુ

અભિવૃદ્ધિ સ્ત્રીં [સ] વધારો (૨) ઉત્પત્તિ
 અભિવ્યક્તિ સ્ત્રીં [સ] વ્યક્ત-પ્રગટ થવું તે,
 વ્યક્તતા, સ્પષ્ટતા

અભિવ્યંજક વિં [સ] વ્યક્ત-સ્પષ્ટ કરનાર
 અભિવ્યંજન ન૦ [સં.] જુઓ અભિવ્યક્તિ
 અભિવ્યાપક, અભિવ્યાપી વિં [સ] ચોતરફ
 વ્યાપી જાય એવું, સમાવેશ કરનારું (૨)
 બહોળા અર્થનું

અભિવ્યાપ્તિ સ્ત્રીં [સ] સર્વ વ્યાપકતા, સમાવેશ
 અભિશાપ પું [સ] શાપ (૨) આળ (૩)
 સામો શાપ [તપ્તનશીન થયેલું

અભિષિક્ત વિં [સ] અભિષેક કરાયેલું (૨)
 અભિષેક પું [સ] જલસિચન કે તેનો વિધિ
 (મૂર્તિ અથવા નવા રાત્ન ઉપર). ંપાત્ર ન૦
 અભિષેક કરવાનું પાત્ર, ઝાંગી ઠહું સંકિં
 અભિષેક કરવો

અભિસરણુ ન૦ [સં] પાસે જવું તે (૨) ફરવું તે
 અભિસ્રિધિ પું [સ] હેલું, ઇરાદો
 અભિસાર પું [સં] સંકેત અનુસાર પ્રેમીઓનું

મિલન (૨) પ્રેમીને મળવા જવું તે -રિકા
 સ્ત્રીં સંકેત પ્રમાણે પ્રેમીને મળવા જનારી સ્ત્રી
 અભિસિંચવું સંકિં [સ અભિષિચ્] સિંચવું
 અભિહૃત વિં [સં] આઘાત પામેલું

અભિહૃત વિં [સ] કહેવાયેલું
 અભીક વિં [સ] ભી-લય વગરનું; નિર્ભય
 (૨) જુઓ અભિક [નિર્ભયતા

અભીત વિં [સ] નહિ ખાનેલું -તિ સ્ત્રીં
 અભીષિત વિં [સં.] ઇચ્છેલું

અભીર પું [સં.] ગોવાળિયો; આહીર, અભીર
 અભીષ્ટ વિં [સ] ઇચ્છેલું (૨) મનગમતું
 અભીજ્ઞ વિં [અ+ભીજ્ઞવું] લીભય નહિ એવું
 અભુક્ત વિં [સં] અભુજોગવ્યું (૨) અભુ-
 યોટયું (૩) નહિ જમ્યું ંમૂળા ન૦ પંચાગ
 પ્રમાણે જ્યેષ્ઠા નક્ષત્રની છેલ્લી ચાર ઘડી અને
 મૂળા નક્ષત્રની પહેલી ચાર ઘડી મળીને બનેલો
 આઠ ઘડીનો કાળ

અભૂજ વિં જુઓ અખૂજ
 અભૂત વિં [સ] નહિ થયેલું ંતદ્ભાવ પું
 જે નથી તે થવું તે ંપૂર્વ વિં પૂર્વે કદી

નહિ થયેલું, અપૂર્વ
 અભૂલ વિં (સુ.) ખેલાન
 અભે પું + અભય

અભેદ વિં [સં] ભેદરહિત, એકરૂપ, અભિન્ન
 (૨) પું એકરૂપતા, અદ્વૈત ંભાવ પું
 એકતાની લાગણી ંમાર્ગ પું અદ્વૈતપથ.
 ંયોગ પું સપૂર્ણ એકતા ંવાદ પું
 અદ્વૈતવાદ -દીકરણુ ન૦ ભેદરહિત-એક
 કરવું તે -દ્ય વિં ભેદી ન શકાય એવું
 -દ્યતા સ્ત્રીં

અભોહ(-ગ) પું [સં આમોગ] (સ ગીતમા)
 આભોગ, ક્રુપદના ત્રણ ભાગોમાંનો છેલ્લો (૨)
 કાવ્યની છેલ્લી રૂક, જેમાં કવિનું નામ આવે
 છે. [-વાળાવો=કવિનામવાળી છેલ્લી કડી
 પૂરી કરવી (૨) પૂરું કરવું.]

અભોગ્ય વિં [સં] ભોગ્ય નહિ એવું
 અભોજ્ય વિં [સ] ભોજ્ય નહિ એવું
 અભ્યર્થના સ્ત્રીં [સ] પ્રાર્થના, વિનતી

અભ્યર્હિત વિં [સ] પૂજ્ય, આદરણીય
 અભ્યસનીય વિં [સ] અભ્યાસ કરવા જેવું
 કે માટેનું [અભ્યાસ કરવો

અભ્યસવું સં કિં [સં. અમ્યસ] અભ્યાસવું;
 અભ્યસ્ત વિં [સં] વારવાર કરી જાયેલું (૨)
 મહાવરાવાળું; ટેવાયેલું (૩) અભ્યાસથી

જાણેલું કે અભ્યાસ કરાયેલું
 અભ્યંગ પું [સં] શરીરે તૈલાદિ સુગંધીદાર
 પદાર્થો ચોળાવવા તે. ંન્નાન ન૦ અભ્યંગ
 સહિત રનાન

અભ્ય તર વિં [સ] અદ્ગુ (૨) નં અદરને
 ભાગ (૩) અ તર, મન (૪) અં અદર, મનમા
 અભ્યાગત વિં [સં] પાસે આવેલુ (૨) પું
 અતિયિ, પરોણા (૩) ભિક્ષુ
 અભ્યામ પું [સ] પુનરાવૃત્તિ (૨) ભણતુ તે
 (૩) મહાવરો દેવ, બધાણ [-પદ્ધે=મહાવરો
 કે દેવ થઈ બધી, દેવાતુ (૨) વચ્ચે ભણતર
 બધ ગહેતુ—અટકતુ (૩) વચ્ચે દેવદે મહાવરો
 ચાલુ ન ગહેવો—અટકવો] ઠક વિં (૨) પું
 બુઝો અભ્યાસી ઠકમ પું ભણવાની નિયત
 ક્ષરોમા દે યોગના ંયોગ પું વારવા
 ચિત્તને નિયં કરવાનો યોગ ંપું સં ડિં
 અભ્યામ કરવો, ખરોખ ભણતુ -સી વિં
 મહાવરાવાળુ (૨) ઉદ્યમી (૩) પું વિદ્યાર્થી
 (૪) પડિત -સ્ય વિં બુઝો અભ્યસનીય
 અભ્યુક્ષાણુ નં [સ] મત્રપૂર્નક સિચન
 અભ્યુદય પું [સ] ઊંચુ થતુ તે(૨) સગીનનો
 એક અલકા [(૨) ઉંચ
 અભ્યુત્થાન નં [સ] માનાર્યે ઊભા થતુ તે
 અભ્યુદય પું [સ] ઉન્નતિ, આખાટી (૨)
 કલ્યાણ, શ્રેય -આધિક્યવાદ પું બુઝો
 ઉપયુક્તાવાદ
 અબ્ર નં [સં] વારણુ ંલેદી વિં અબ્રને
 ભેદે એવું ંર ગી વિં અબ્રના રગતુ
 અબ્રક નં [સ] બુઝો અચક
 અબ્રજના સ્ત્રીં + બુઝો ભત્સના
 અબ્રમ વિં [સં] બ્રમ વિનાતુ (૨) બ્રમ કે
 ભૂલ થવાથી પર
 અમ સં [સ] અસ્મત્, પ્રા અમ્હ ('અમે'મા
 હશ્વતિ છે, હિ હમમા તો સ્પષ્ટ છે પણ
 'અમ'મા તે લોપાઈ છે) અમે(ં) [પ] અમારં
 અમકકુ વિં [સ] અમુક અમુક અનિશ્ચિત,
 (અમુક-નમુક, ફલાણુ-હીકણુ પેઠે પ્રાય
 'તમકકુ' સાથેના યોગમા વપરાય છે)
 અમત વિં [સ] નહિ વિચાગયેલુ નહિ
 સ્વીકાગયેલુ
 અમથુ વિં [મ મિથ્યા ?] વ્યર્થ નકાસુ (૨)
 અહેતુક, વિના કારણ (૩) મકતનુ, વિના
 મહેનત કે મૂલ્યનુ

અમન નં [અ અન્ન] શાતિ (ં) મુખચેન
 આરામ ંચમન નં મોન્મલ ંમલા
 સ્ત્રીં શાતિ સ્થાપવાના હેતુવાળી સલા
 અમનરકે વિં [સ] મન (ઇદ્રિય) વિનાતુ,
 વિચાગહિન (૨) ગાફેલ (૩) વ્યાન વિનાતુ
 (૪) મન ઉપર નબૂ વિનાતુ
 અમમતા સ્ત્રીં, -ત્ત નં [સ] મમતાનો અભાવ
 અમર વિં [સ] મરે નહિ એવું (૨) પું દેવ
 ંતા સ્ત્રીં-ંપદે પું અમરણાનુ વરદાન-
 લેખ [-લઈને, લખાવીને આવવું=અમર
 જન્મલુ કે હોલુ] ંપતિ પું (સ) ઇન્
 ંકળ નં અમરપણુ આપનાર ંળ ંલો
 પુન્નવર્ગ ંવેલ સ્ત્રીં (વાહ, જાહ ઇત્યાદિ પં)
 બ્યા નામો ત્યા વગર પાણીએ થતી એક વેલી
 ંસરિત સ્ત્રીં આકાશગા -રા સ્ત્રીં એક
 વનસ્પતિ, ગણે(૨) ફદીનો નાળ -રાનગરી,
 -રાપુરી, -રાવતી સ્ત્રીં ઇદ્રતી ગળવાની
 -રાગના સ્ત્રીં દેવાગના (૨) અમરગ
 અમરખ પું [સરં હિ સ અમર્ષ] કોષ
 (૨) અસહિષ્ણુતા (૩) અદેખઈ
 અમરો [મ] ંનગરી, ંપુરી, ંવતી [સ]
 બુઝો 'અમર'મા [આખાની હા
 અમરોઈ સ્ત્રીં [સ આન્નરાજિ] આખાવાડિયુ,
 અમરોંગના સ્ત્રીં [સ] બુઝો 'અમર'મા
 અમરીખ પું (સ) અબગીવ (૫)
 અમરીઅમરી સ્ત્રીં માયે ઘાલવાનુ સ્ત્રીંચોનુ
 એક ઘરેણુ
 અમર્થ વિં [સ] અમ
 અમર્થાદિ વિં [સ] નરકુશ (૨) નિલ
 અમર્થાદા સ્ત્રીં [સ] મર્થાદાનો અભાવ,
 બેઅદબી (૨) નિર્લભતા
 અમર્ષ પું [સ] અસહિષ્ણુતા (૨) કોવ (૩)
 અદેખઈ -ર્ષ વિં અમર્ષવાળુ
 અમલ (-ળ) વિં [સ] નિર્મળ, શુદ્ધ
 અમલ પું [અ] સત્તા, અધિકાર, હકમત(૨)
 કારકિર્દી, વહીવટ (૩) કેક કે કેકી વપ્ત;
 અકીણ (૮) મમથનો શુભા [-કાનરવો=
 સત્તા કેકે જતા ગેહવા -કેકું =કયા કે
 હુન્ન પ્રમાણે) આચરુ, કાર્ય કરલુ -કેરવો =

કેક કરવો -ચડવો=(અરીણનો) કેક ચડવો
 -થવો=અમલ કરવો, (આજા) આચરાવી
 કે તે મુજબ કાર્ય થવું -માં આવવું=જુઓ
 અમલ થવો -માં આણવું, મૂકવું,
 લાવવું=નો અમલ ચાલુ કરવો -ખળવવો=
 સત્તા દાખવવી, હુકમથી વર્તવું] ળ્જેરી
 સ્ત્રીંસત્તાનુ જ્જેર ળ્જેરે પુંઅધિકારી ળ્જેરી
 સ્ત્રીં અમલદારનુ કામ કે પદ ળ્જેરે નં
 અરીણનો કમ્પો ળ્જેરેવણી સ્ત્રીં (જેમ
 કે, અદાલતનો હુકમ)અમલ કરવો કેખળવવો
 તે -લી વિં અમલમા મુકાયેલુ, અથવા
 મૂકવાનુ,સક્રિય (૨) વ્યસની (૩) મુગ્ત, એદી
 -લો પું[અ અમલહુ]અમલદારને ખેસવાની
 જગા, કાર્યાલય. કચેરી

અમલિન વિં [સ] મલિન નહિ એલુ, શુદ્ધ
 અમલો પું [અ અમલહુ] ઇમલો, ઇમારતી
 આધકામ (૨) જુઓ 'અમલ'મા
 અમરતું,-રતકું વિં જુઓ અમરુ
 અમળ વિં જુઓ અમલ
 અમળાવું અં કિં 'આમળાવું' કમ્ભણિ,
 આમળા ખાવા, વળ ચડવો (૨) પેટમા દુખવુ
 (૩)અતડા રહેવુ દુમાણ. -ળાટ પુંઆમળો,
 વળ (૨) પેટમા ગૂચળા વળવા તે, આકંડી
 (૩) કરમોડાણ તે (૪) વાકા વાકા ચાલવુ તે,
 મિલન (૫) વકતા, વેર
 અમંગલ(-ળ) વિં[સ] અશુભ(૨)નંદુર્ભાગ્ય
 અમત્ર વિં [સ] મંત્રરહિત (૨) વેદમત્રના
 અધિકાર વિનાનુ
 અમાણું સં + અમારું
 અમાનૃક વિં [સ] મા વગરનુ (૨) માતાનુ
 નહિ એલુ
 અમાત્ય પું [સ] પ્રધાન, મત્રી
 અમાન નં [અ] અલય, રક્ષણ ળ્જેરે સ્ત્રીં
 [અ] જુઓ અનામત ળ્જેરે ળ્જેરી સ્ત્રીં
 [ફા] દ્રેટીપણુ, વાલીપણુ (૨) પ્રમાણિકતા
 (૩) થાપણુ સાચવવી તે
 અમાન નં [સ] માનનો અલાવ -ની વિં
 માની નહિ એલુ; નિરલિમાની -નિતા સ્ત્રીં,
 -નિત્ય નં [સ] અનલિમાનિતા, નમ્રતા

અમાનત [અ], ળ્જેરી [ફા] જુઓ 'અમાન'
 [અ.] મા
 અમાની,-નિતા,-નિત્ય જુઓ 'અમાન' [સ] મા
 અમાનુપ(-ધી) વિં[સ] અતિમાનુપ, દૈવી (૨)
 મનુષ્યને શોભે નહિ એલુ (૩) કૂર, રાક્ષસી
 અમાન્ય વિં[સ] માન્ય નહિ એલું, તામંજૂર.
 ળ્જેરે સ્ત્રીં
 અમાપ વિં[સ] ખેહદ પાર વિનાનુ
 અમાયા સ્ત્રીં [સ] માયાનો અલાવ સત્ય જ્ઞાન
 (૨) નિષ્કપટપણુ. -ચિક વિં નિષ્કપટ
 અમારિઘોપણુ સ્ત્રીં [સ] હિ સાના નિષેધની-
 હિ સા કરશે મા એવી ઘોષણા
 અમારુ (મા) સં [સ] અસ્તવીય, પ્રા અન્હાર]
 'હુ'નુ છઠ્ઠી વિલકિનુ ખહુવચન
 અમાવ(-ના)રયા [સ], અમાસ સ્ત્રીં
 અધારિયાનો છેલ્લો દિવસ [નહિ તેણુ
 અમાલિક(-ળિ)ક વિં [સ] માલિક-ખ ળ્જેરુ
 અમિત વિં [સ] અમાપ (૨) નહિ માણેલુ.
 -તાક્ષર વિં [સ] જુઓ અપદાગદ
 અમિત્ર પું [સ] મિત્ર નહિ તે, શત્રુ ળ્જેરે સ્ત્રીં
 અમિશ્રિત વિં [સ] નિર્ભેળ
 અમી નં [સ] અમૃત, પ્રા અમ(-મિ)ય]
 અમૃત (૨) મીઠાશ (૩) કૃપા (૪) થૂડ
 (૫) રસકસ ખાણી (ઉદાં હજી જમીનમા
 અમી છે) ળ્જેરે. ળ્જેરે સ્ત્રીં મીઠી
 નજર; મહેરખાની ળ્જેરે પું અમૃતનો
 લડાર (૨) [સ] ચદ્ર ળ્જેરે સં સુધારસ,
 અમૃત જેવો મીઠો રસ
 અમીટ વિં [અ + મીટ] મીટ વિનાનુ, અનિમેષ
 અમીન વિં [અ] વિશ્વાસુ, વિશ્વસનીય (૨) એક
 અડક (૩) પું દ્રેટી વાલી (૪) લવાહ (૫)
 ગામનો મોટો અધિકારી ળ્જેરી, ળ્જેરી
 સ્ત્રીં, [ફા], -નાત [અ], -ની સ્ત્રીં [ફા]
 અમીનનો હોલો (૨) અમીનનુ સાલિયાણુ
 અમીર પું [અ.] સરદાર ઉમરાવ(૨)રાજકર્તા
 (અકધાનિસ્તાનનો) (૩) ખાનદાન કુટુંબનો કે
 પેસાદાર માણસ ળ્જેરે સ્ત્રીં અમીરની દીકરી
 ળ્જેરે પું અમીરનો દીકરો. ળ્જેરે સન નં
 જેમા અમીર-ઉમરાવોની હકૂમત ચાલતી હોય

એવી રાજ્યપદ્ધતિ, 'એગ્રિટોકસી' ંશાહી
 ંીં અમીરપણાનો દોર (૨) અમીરશાસન.
 -રાઈ(-ત) ંીં અમીરપણુ (૨) અમીરનો
 હોદ્દો (૩) અમીરપણા માટેનુ સાલિયાણુ
 -રી વિં અમીરના નેણુ (૨) ંીં અમીરપણું
 અમુક વિં [સ] વિશેષ અર્થમા મુકરર કરેલું,
 ચોક્કસ, ફલાણુ (૨) અનિશ્ચિત (૩) સંઅમુક
 (૪) ંતમુક વિં ફલાણુ-કીકળુ ંતા
 ંીં, ંત્ર નં
 અમુકા વિં [સ] મુત્ર નહિ એણુ, ં વાયેણું.
 -ત્રી ંીં મુક્તિ-મોહનો અલાવ (૨) ં વન
 અમુ(-મૂ) ંાણું અંકિં [મ ંા + મુહ-પ્રા
 મુજ્જ] મૂંણુ, અજ્જાણુ
 અમૂ(-મૂ) ંણુ ંીં અમુંણુ ને
 અમૂટ વિં [સ] મૂં નહિ એણુ
 અમૂંઈ(-ઈ), -રિઈ(-ઈ)ત વિં [સ]
 મૂઈત નહિ એણુ (૨) સાવધ
 અમૂર્ત(-ત્) વિં [સ] આજરહિત (૨)
 અસ્પષ્ટ ંતા ંીં
 અમૂલ, ંકે વિં [સ] મૂળ વિનાનુ (૨) આનાં
 હીન (૩) ઉપાદાનંગ્લરહિત
 અમૂલ(-લ્ય) વિં [સ] જુઓ અમૂલ્ય
 અમૂ(-મો)લખ, અમૂ(-મો)કું વિં [સ]
 અમૂલ્યકા] જુઓ અમૂલ્ય
 અમૂલ્ય ંકે વિં [સ] જેની કિમત આહી ન
 શકાય એણુ, ંણુ ~ કીમતી
 અમૂંણુ ંીં જુઓ અમૂંણુ
 અમૂ ંાણું અંકિં જુઓ અમુંણુ
 અમૃત વિં [સ] મૃત નહિ તેણુ (૨) અવિનાશી,
 અમર (૩) નં અમર કરે એવો માનેલો એક
 ંસ ંકૃપ ંું અમૃતનો ગાડવો ંજ ંીં
 જેનાથી મરણુ અટકે એવી વનસ્પતિ ંત્ર નં
 અમરપણુ ંધનિ ંું એક ંક ંધારા
 ંીં અમૃતની ંારા (૨) [યોગ] તાળવેથી
 જીલના મૂળ આગળ ંકતો રસ. ંપાક ંું
 એક મીઠાઈ ંકલ(-ળ) નં જુઓ અમરકળ
 ંમીઠું વિં અમૃત નેણુ મીઠું ંલતા ંીં
 અમરવેલ ંમ જીવની ંીં મરેલાને જીવતા
 -રવાની વિદ્યા ંસાર વિં અમૃતના સત્વ

નેણુ (૨) ંું ંી ંન્ત્રવિયુ, ંન્ત્રાવી વિં
 અમૃત ંન્ત્ર -તા ંીં એક વેલ, ગળો (૨)
 હડકે (૩) અતિવિધની કળી (૪) આમલી
 -તાઈ ંીં અમૃતત્વ -તાંથુ ંું [સ]
 ંક [અન્હ] અમ, 'હુ'નુ ંહુવચન
 અમે(-મો) (મે, 'મો') સં [સ અસ્નદ્, પ્રા.
 અમેંથ વિં [સ] ંજ માટે અયોગ્ય (૨) અપવિત્ર
 અમેય વિં [સ] અમાય -યાત્મા વિં નેણુ
 અવરૂપ અમેય જે એણુ (૨) ંું (સ') મહાદેવ
 અમેરિકા ંું (સ) [ક] એ નામનો પૃથ્વીનો
 ંક -કન વિં [ક] અમેરિકાનુ, અમેરિકા
 સ ંવી (૨) ંું અમેરિકાનો વતની
 અમેથુની વિં [સ] નરમાદાના સયોગ વિના
 ઉત્પન્ન થયેણુ
 અમો (મો') સં જુઓ અમે (સામાન્ય ગીતે
 ખતમા વપગય છે, ંા અમુક લાગની ખોલીમા)
 અમેંથ વિં [સ] અચૂક, રામખાણ, અકળ ન
 તય એણુ
 અમોલ, ંખ, -લું વિં જુઓ અમૂલ્ય
 અમ્મા ંીં [પ્રા, હિ, મ સ ંવા] (ંવિંડી
 ભાષાઓમા પણ આના રૂપ મળે છે, ં
 ંમ્મ) મા
 અમ્લ વિં [સ] ખાટુ (૨) નં તેતય, 'એસિડ'
 ંકેશ(-સ)ર ંું ંિલ્લેર. ંતા ંીં, ંત્ર
 નં ખટાશ ંપિત્ત નં એક પિત્તવિંં
 ંકલ(-ળ) નં આમલી ંમાપક નં અમ્લ
 માપવાનુ ંત્ર, 'એસિડીમીટર'. ંવૃક્ષ નં
 આમલીનુ ંાડ ંસાર ંું લીણુનો ંસ (૨)
 હરિતાલ [(૩) ંન્ક
 અમ્લાન વિં [સ] નહિ કરમાયેણુ (૨) તેજસ્વી
 અય નં [સ અયસ્, પ્રા અય] લોખડ (૨) ંું
 [સ] પામો ંન્કાત ંું [સ] લોહચુ ંક.
 -યોગોલક ંું [સ] લોખડનો ગોળો
 અય અં [અ] હે, અરે
 અયજ વિં [સ] ંજ નહિ કરતુ [વિનાનુ
 અયત્ન ંું [સ] ંત્રનો અલાવ (૨) વિં ંત્ર
 અયથાર્થ વિં [સ] અવાસ્તવિક, ખોટું
 અયન નં [સ] પ્રયાણુ (૨) [ખ] વિપુવદતની
 દક્ષિણમા અને ઉત્તરમા ંખાતી સૂર્યની ગતિ

(३) ओ गतिने लागतो वधत. छ भास (४) उत्तरायण अने दक्षिणायनतुं इरमा इरतु मिड, 'सेलिस्टस' ंकाल(-ण) पुं लुओ 'अयन' (३) ०यलन न० अयनतुं धीमे धीमे अमवु ते ०भास पुं लेभा अयन अदलाय ते महिने ०वृत्त न० आकाशमा ले भार्गे सूर्य इतो देभाय छे ते गोण देभा -नांश पुं अयनना विभागेभांने ओके

अयनकांत पुं [स] लुओ 'अय' [स] भा अयनांश पुं [स] लुओ 'अयन' भा अथायक वि० [स] याचना न करनाशं. ०वृत्ति स्त्री० वग्न याचनाये गुनराज यलाववु ते. (२) भाग्या विना भजेदी शिक्षा उपर उववु ते. ०प्रत न० याचना न करवानु प्रत (२) भाग्या विना भजेदी शिक्षा उपर उववानु प्रत अथायित वि० [स.] नहि यायेलुं-भागेलुं' अथान्य वि० [स] यज्ञने अनधिकारी (२) अडिभूत; पतित (३) यज्ञने अयोग्य (वस्तु) अथि अ० [स] 'हे' ओवा अर्थतु ओके प्रेम-सोधन

अयुक्त वि० [स.] नहि ज्ञेसायेलु (२) अयोग्य (३) ज्ञेसे चित्तने वग नधी कथुं ओवु -अति स्त्री० ज्ञेसायेला न होवु ते (२) अयोग्यता (३) युक्तिपुर सर न होवु ते, असपद्धता

अयुत वि० [स] ज्ञेसायेलु नहि ओवु (२) वि० (२) पुं दश हलर वसिद्ध वि० नेतु पृथक् अस्तित्व न होई शके ओवु [न्या] ०स्त्रिद्धि स्त्री० अयुतसिद्ध होवानी साप्तिती

अयोग पुं [स] योग-ज्ञेसायने अभाव (२) अयुथिनपणु (३) [न्या] ग्रहोना कुयोग अयोगोदक पुं [स] लुओ 'अय' [स] भा अयोग्य वि० [स] अघटित, गेवाअपी (२) नालायक, अपात्र ०ता स्त्री०

अयोनि, ०न वि० [स] योनि द्वारा न ०न-मेलुं (२) अनानि. स्वय लू. ०ला वि० स्त्री० योनि द्वारा न ०न-मेली (२) स्त्री० (स) सीना (३) लक्ष्मी ०स लव वि० अयोनिन

अयौगिक वि० [स] व्युत्पत्तिभाथी न नी०णतो ३६ (अर्थ)

अर वि० [स] उनावणु; त्वरित (२) पुं आरो (पैदानो)

अरक पुं [अ अर्क] अर्क, सत्व [-काटये, -अयये=वरतुने अर्क नीकणे ओम कन्धु]

अरक वि० [स] राग ३ आसक्तिरहित अरक्षणाय वि० [स] अक्षायी नहि ओवुं अरक्षित वि० [स] अक्षित नहि ओवु अरगणे पुं [हि फा अर्गज] ओके मुगधी पीणी भधी

अरघट, ०क पुं [स] रेट -टिजा श्री० रेट अरघतु स० कि० [स अर्घ] पूल करवी (२) अ० कि० (का) शीलवु, घटारत होवु

अरघियु न० [अग्घयु पन्थी] पूततु पात्र अरज स्त्री० [अ अरुचि परधी ?] गर्लवतीना अगावा, दोहद [-परपी=अभावा यवा]

अरज श्री० [अ अर्ज] अर्ज, काई पणु काम सार नअताधी इकीकत कडी करेदी विनती (२) इरियाह [-काडी नांअपी=अरज रव ना-म लूर करवी -सांलणपी=अरज पर ध्यान आपवु] ०दारे वि० अ-ज करना ०येगी वि० [फा] हलर पाये अरजओरलू करना ०पान वि० अग्जदार -० श्री० अग्ज ३ इरियाह या ते लेभा लपी होय ओ कागण (श. प्र लुओ 'अरज' भा ते प्रभाजे)

अरजे ा पुं यजेदी ली ततु सीधापणु लेवा टधावात वलन. ओणओ [लटनी हलतभां

अरजे(-जे)णे अ० अर्धर (२) अनिश्चित, अरदूसी स्त्री०, -से। पुं [हि अहमा, म अडुक्ता, स अदरूप] ओके वनपति-ओपवि अरवि(-णु) [स] स्त्री० ओके लतनु जाड

अरहय न० [स] जगल ०रुदम, रदित न० अरहयभा-न्या काई सासणे नहि त्या करेलुं रुदन, व्यर्थ पोकार ०वास पुं जगलमा रहेवु ते (२) स सारत्याग ०वासी वि० (२) पुं अरहयवास करनार

अरति स्त्री० [स] रतिने अलाव अरथ पुं लुओ अर्थ (५)

अरथी वि० [स] रथी नहि ओवु [विनंती अरदास स्त्री० [हि, पा अर्जदाजत] अरज,

મુખ્ય ધ્યાન એ રાખ્યું હતું કે, ચાલુ બધા શબ્દો તેમાં સંઘરવા. આથી, ખીજી બાજુ શબ્દભંડોળ પણ આપોઆપ વધતુ ગયું. કોશનો આ ગુણ તેની ખીજી આવૃત્તિ વખતે જ તેના કસબી લોકના ધ્યાનમાં આવ્યો હતો. જેમ કે, ખીજી આવૃત્તિની નકલ શ્રી. કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવને મોકલી તેનો સ્વીકાર કરતા તેમણે (તા. ૨૪-૩-'૩૧) નીચે પ્રમાણે લખ્યું હતું —

“આપના પત્ર સાથે ‘સાર્થ ગૂજરાતી જોડણીકોશ’ મળ્યો છે. એને વ્યવહારુ સ્વરૂપ આપવા લીધેલો શ્રમ સકળ નીવડ્યો છે. શબ્દનો સંગ્રહ લગભગ અર્ધા લાખે પહોંચ્યો છે. સંગૃહીત શબ્દો માટે ભાગે વપરાતા જ લીધા છે, એ તેનું વિશેષ લક્ષણ છે એ બાબતમાં સંગ્રહકારનો પ્રયાસ પ્રસંશાપાત્ર છે.”

જીવંત ભાષાના કોશ તરીકે તેમાં ઉપરાંતમાં વ્યુત્પત્તિ, શબ્દપ્રયોગો, વગેરે જોઈએ. ઉત્તરોત્તર આ લક્ષણો પણ ઉમેરાતાં ગયાં છે, અને આ આવૃત્તિમાં અમને મળી કે સૂઝી તે બધી વ્યુત્પત્તિ અને શબ્દપ્રયોગો સઘરવામાં આવ્યાં છે. અને એને માટે કહી શકાય કે, આ વસ્તુઓ આ આવૃત્તિમાં ઠીક ઠીક અને એક જ જગાએ પહેલી વાર ઊતરે છે. જોકે એ યાદ રાખવાનું છે કે, જીવંત ભાષાના શબ્દભંડોળ તથા શબ્દપ્રયોગો વિષે પરિપૂર્ણતાનો દાવો તો ન થઈ શકે એવી વાત છે, કેમ કે એ સદા-વર્ધમાન વસ્તુ છે.

આ ઉપરાંત આ વખતે ઉચ્ચારણુ વિષે પણ ઉમેરો કર્યો છે; અને પહોળા એ ઓ, પોચો અનુસ્વાર, હચ્ચુતિ, યચ્ચુતિ, એ જે આપણી ભાષાના બતાવવા પડે એવા ઉચ્ચારો છે, તેમને માટે સંકેતો યોજીને તે તે શબ્દો પછી તરત ટૂંકમાં બતાવવામાં આવ્યા છે. તેની સૂચિ, ન્યાં સંકેતો તથા સંક્ષેપની અલગ સમજૂતી આપી છે, ત્યાં આપી છે.

શબ્દભંડોળ પણ સારું વધ્યું છે. કુલ સંખ્યા તો હજી સુધી નથી ગણી કાઢી, પણ કેટલાક હજાર શબ્દો ઉમેરાયા હશે એમ અંદાજે કહી શકું છું.

આવી રીતે સુધારાવધારા અને ઉમેરાને લઈને કોશનું કદ વધ્યું છે એક કારણ તો ઉઘાડું છે કે, મોટી રોચક સાઈઝના કાગળોની સુસ્કેલી જોઈને ડેમી સાઈઝ કરવી પડી. આથી અમુક કદ તો આપોઆપ વધ્યું. ઉપરાંત, ઉમેરા આવ્યા. આથી પાનાંની સંખ્યા જોતા આ આવૃત્તિ બમણી થઈ છે. ખીયાં તો એ જ કદનાં નાનાં વાપરેલાં છે, પણ વચ્ચેનાં લેડ પાતળાં વાપરવાથી લીટીઓ વચ્ચેની જગા કાંઈક કમી થઈ છે.

ઉપર-મેં જણાવ્યું કે, લગભગ ત્રણ વરસે આ કામ પૂરું થાય છે. છાપકામ પૂરતું એ કહ્યું છે. બાકી, આવૃત્તિનું સંપાદનકામ તો ત્રીજી આવૃત્તિ બહાર પડી ગયા પછી તરત શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું. વિદ્યાપીઠે કાશ કાર્યાલય ત્યારથી ચાલુ જ રાખેલું છે. શ્રી. ચૂનીલાલ બારોટ એમાં કાયમી કામ કરતા રહ્યા છે. શરૂમાં થોડો વખત તેમની મદદમાં શ્રી. નગીનદાસ પારેખ અને શ્રી. શંકરદત્ત શાસ્ત્રી હતા. ઈ. સ. ૧૯૩૯-૪૦ના અરસામાં છૂટા થયા ત્યાં સુધીમાં, તે બે જણે ઉપલબ્ધ ગ્રંથોમાંથી વ્યુત્પત્તિ તથા શબ્દપ્રયોગો એકઠાં કરવાનું કેટલુંક કામ કર્યું હતું; તે દરમિયાન શ્રી. બારોટે કાશની અરબી વ્યુત્પત્તિ જોઈ કાઢી હતી. શ્રી. નગીનદાસ તથા શાસ્ત્રી ગયા પછી નવી આવૃત્તિનું કામ શ્રી બારોટે આગળ ચલાવ્યું હતું; અને તેની બધી પૂર્વતૈયારી તેમણે કરી હતી. તે અંગે તેમણે વ્યુત્પત્તિ, શબ્દપ્રયોગ વગેરેનું બાકી રહેલું બધું કામ પૂરું કર્યું. કાર્યાલયમાં એકઠા થયેલા ઢગબંધ નવા શબ્દો દાખલ કર્યાં. એમ તેમણે છૂટી છૂટી એકઠી થયેલી વિવિધ બધી સામગ્રી એકસાથે મૂકીને નવી આવૃત્તિ માટેની હાથપ્રત માટે પૂર્વતૈયારી કરી હતી. પ્રેસ માટે છેવટની પ્રત તે ઉપરથી તૈયાર કરવામાં આવી. આ કામમાં, તેમની સાથે, દરેક આવૃત્તિમાં થતું આવ્યું છે તેમ, શ્રી. ગોપાલદાસ પટેલ તથા હું જોડાયા. તે કામ ૧૯૪૫ બાદ શરૂ કર્યું હતું. છેવટની નજર, ગઈ આવૃત્તિ જેમ, મેં રાખી છે. એક રીતે કહીએ તો, અમે ત્રણ જણ ગઈ ત્રણ આવૃત્તિઓથી આ રીતે કામ કરતા આવ્યા છીએ. ક્રમશઃ કણશઃ, એ કામ આ આવૃત્તિ જેટલે પહોંચે છે, તેથી અમને વ્યક્તિતઃ પણ અમુક આનંદ થાય છે.

ઉપર હું કહી ગયો કે, આ આવૃત્તિના ખાસ ઉમેરા ત્રણ ગણાયઃ ૧. ગઈ આવૃત્તિમાં તત્સમ વ્યુત્પત્તિ જ આપી હતી, તેમાં હવે ઉપલબ્ધ બધી વ્યુત્પત્તિ મૂકવામાં આવી છે; ૨. શબ્દપ્રયોગો; ૩. ઉચ્ચારણ. શબ્દભંડોળ વધ્યા કરે એ તો સામાન્ય બાબત હોઈ તેને સ્વતંત્ર કે નવો ઉમેરો ગણતો નથી.

વ્યુત્પત્તિ

તત્સમ વ્યુત્પત્તિ ઉપરાંત જેટલી મળી શકી તે બધી તદ્દભવ વ્યુત્પત્તિ પણ આ વખતે સઘરી છે. તેમાં પ્રાકૃત રૂપો પણ દર્શાવ્યાં છે તે વિષે એક વસ્તુ કહેવાની જરૂર છે. આમ દર્શાવેલાં પ્રાકૃત રૂપો પ્રત્યક્ષ ઉપયોગમાં આવ્યાં હોય તે જ લેવાનું રાખ્યું છે; કલ્પીને તે રજૂ કર્યાં નથી. આને માટે મુખ્ય ઉપયોગ અમે પડિત હરગોવિંદદાસ ત્રિકમચંદ શેઠકૃત પાઠ્ય-સદ્-મહાવૃત્તોનો કર્યો છે. અપભ્રંશ, દેશ્ય, કે પ્રાકૃત શબ્દ બતાવ્યા છે તે આ કોશને આધારે ટાંકવામાં આવ્યા છે.

अरदिभेदस्त पुं [फा उर्दीविहित] [अंठ]
 परसी वर्षेनो वीजे महिनो (२) अशि
 अरधी स्त्री० पाधि (मुअध)
 अरधुं वि० लुओ अडधु -ध्रप व्याण वि०
 (का) लगलग अरध लागतु ०परधुं वि०
 अडधु पडधु -योअरध वि० अडवोअडध
 अरध पुं [अ] अरधन्तान (२) आरध
 -पी वि० अरधने लगतु (२) अरधन्तानतु
 (३) स्त्री० अरधनी भाया
 अरधा तु० [म, वि अ अरावा=तोपगाडी
 पन्थी?] (आ-भोनी) लडाई युद्ध [-उडना
 =गुन्सेधर्ग माभे यधुं -पीने आवधुं, नडुं
 = (नोपोतो भारे सहीने नडु परधी?)
 हि मतयी सामे टडधु, टडधु जीलवी]
 अरधी वि० (२) स्त्री० लुओ 'अरध'भां
 अरमान स्त्री० [फा] आलिबाया, उमेद (२)
 तीत्र ररअ, आतुरता
 अरभार स्त्री० [पो आमोडा] दगियाधं काइलो.
 -री वि० नौजसैन्य सअधी
 अरभारी स्त्री० [पो अलमारियो] स्त्री० लुओ
 अलभारी (२) लुओ 'अरभार'भा
 अरभ्य वि० [सं] भ्य नहि तेडु [उद्गार
 अरर अ० यिता, हिलगीरी, टप यतापना
 अरर वि० नीशेगी (२) नडुं (३) भूर्भ [का]
 अरर वि० [स] रर विनातु, शान
 अररकी (-ह्रीं) पु० [सं] नेभा आथु पर्वत
 छे ते पर्वतानी ह'र
 अररा पु० [अ अर्वाह-रह] य व]
 आरवा, आरभा (२) अतःकरत्
 अररिद न० [स] कभण ०मुभी पु० ऐकं छंठ
 अरशहरश वि० (का) आभेदुय
 अरभपरस अ० [म परस्पर] पररप
 अरसिद वि० [स] रस-मभ न पडे अेषु, शु०
 (२) रस समथ न शके अेषु. ०ता स्त्री०
 अरसेा पु० [अ अरसह] मुदत, जाण(२) अरवसर
 अररित वि० [स] ररित नहि अेषु
 अररिअडुं न० रेभाकृति, धाप
 अरराग वि० [स] गगररहित, निर्विकार (२) पु०
 गगने आभाव, अमीति (३) अररिअनाव

अरररक वि० [स] गन्त विनातु, अंवाधूधीवाणु
 (२) न० रान्त न हेवो ते (३) अ वाधूधी
 ०ता स्त्री० अ वाधूधी ०चाद पुं० रान्तसताना
 आध अरुरा वगर समानव्यवथा थवी छे
 हेानी जेअे अेवो वाद ०वाही वि० (२)
 पु० अे वादभा मानना
 अरररथ न० [म] लुओ अरररक
 अरररि पु० [स] शतु
 अरररपो पु० + [म अररवा, फा अररवह=
 गातु] धरभटयो, उडुअपविवा
 अरररभ वि० [अ + रभ] वग व्याणुद
 अरररसि(-डी, -णि, -णी) स्त्री० [स] (रैडाना)
 आगनेा सभुह
 अररि पु० [म] कुभन (२) काम, डोध, ले भ,
 भौह, भद अने मत्सर अे छ विकार (३) छ
 भाटे विताभा वधगी सजा ०दभन न०
 शतुने दयाववा ते (२) वि० शतुने दयावना
 ०भद'न न० शतुने हगववा-दयावी देवा ते
 (२) वि० ते रनाग. ०सूदन वि० शतुनेा नाग
 करनाग. ०ह न वि० कु-भनेतो नाग कनाग
 ०हा पु० अग्निे मागना (२) सूर्य
 अररिथ न० [स] दुर्भाग्य, सजट (२) भौतनी
 निशानी (३) मध, आसव (४) अरीहातु जाड
 (५) पु० गतु (६) सूर्य (७) वि० चिद, अशुल
 अररिथनेमि पु० [स] (स) आवीसभा नैन
 तीर्थं क
 अररिहंत वि० [स अरिहन्ता] लुओ 'अरि'भा
 (२) पु० [प्रा, म अर्हत्] नैन तीर्थं ररेा
 तथा शुद्ध भाटेनी सजा
 अररिहा पु० [स अरिहत्] लुओ 'अरि भा
 अरिही स्त्री०, -ठी पु० [स अरिथ] ऐकं जाड
 -हुं न० अरिहीतु कण
 अररीअवन न० [स] प्रदारा, उषता धत्यादिना
 डिग्णोतु ऐकं थि दुभाधी रकना आरा पेठे
 जोमेर देलातु ते
 अरील पु० ऐकं छद
 अरीध्या स्त्री० + लुओ धर्पा
 अरीसेा पु० [स आदरी] आसेा, आथनेा, हप ए
 अरु अ० [हि] अने (५)

अरुचुं वि० न रुचुं. -सुं अ०ङि० न रुचुं
अरुचि स्त्री० [म] अशीति; अरुचो(२)रुचि-
भूष न होवी ते ०३२ वि० अरुचि करनारं.
०२ वि० [स] अरुचि नहि तेवुं

अरुचु वि० [स] रताशपडुं (२) सोमेग (३)
पु० (स.) सूर्येना सारथि (४) परोठं प्रलात
(५) परोठ वभतनो आकाशना ०ग(६)नाश-
पडुंता रग अचिन्न न० (अरुचु धड वगरनो छे
अम मनाय छे ते परथी) कभरथी उपरना
गरीरना लागतु चित्र. 'अरु' ०भूति' (-निं)
स्त्री० कभरथी उपरना शरीरना लागनी भूति.
०सारथि पुं०(सं) सूर्य -रुा स्त्री० मछड
(२) यज्ञोडी (३) नसोतर. -रुा यक्ष(-ण)
पुं० [स] सूर्ये नेनी पाछणथी ठीगे छे ते
कल्पित पर्वत -रुिण वि० [म] लाल रंगतु
करेणु डे थयेणुं -रुिभा स्त्री० [सं.] रताश
-रुि वि० अरुणना नेणु -लाल रंगतुं
-रुिदय पुं० [सं] अरुणना उदय, परोड

अरुपरु अ० [स वारात् पारात्] अरुपरु;
आम तेम, आगण पाछण

अरुं अ० [स वारात्] पासे, ओरुं (२)
आम; आ मालु

अरुंधती स्त्री० [सं] (स) वसिष्ठ ऋषिनी
पत्नीतु नाम (२) सप्तर्षिना ताराओ पासे अेक
अत्यंत जांभा तारातु नाम ०दशानंन्याय
पुं० मथल उपरथी सूक्ष्म उपर लुं ते (अरु-
धतीना तारो, नानो होवाधी तेने देभाडवा प्रथम
तेनी पासेनो मोठो तारो देभाडवामा आवे
छे नेम)

अरुंधरु अ० लुओ अरुपरु
अरुठ वि०[सं] इठ-प्रयक्षित नहि तेवु

अरुप(-पी) वि० [स] आकांगलित

अरे अ० [सं] आश्चर्यं, दुभ, चिता कोध
धत्यादि सूचक उद्गार (२) उतरता दरलना
भाणसने संधोधवानो उद्गार (३) स्त्री०यीवट
किंकर (४) हाय, दुभनो पोका ०३२(-रे)
पु० अरे ओवो उच्यार करवो ते. ०२१८ पु०,
०२१९ स्त्री० अरे होवी म थवी ते, किंकर,
चिता ०२ अ० लुओ अरर

अरोग(-गी) वि० [सं.] नारोगी
अरोरुचु वि० [सं.] रोचुच नहि तेवुं; अरुचुतु
अरुो कुं न०, -डो पुं० आगला वर्षना ग्ही
गयेला कपासना लडिया इठी ते उपर नवो
कपास थाय ते

अरुं पुं० [स] लुओ अरुचु

अरुं पुं० [स.] सूर्य (२) किंरु (३) [लुओ]
उत्तरा अरुगुनी (४) आडो अचिवाह पुं०
नीळ वागुं लम कता पळेलां अनिधनिवार
लाये पुत्रपुत्र आडो साथे कगु लअ

अरुं वि० पुं०[सं] आगणो, लुंगण -रुा(-रुी)
स्त्री० आगणी

अरुं पुं० [सं] इ मत (२) योभा, इर्वा, धत्या-
दिधी सन्मान करुं ते (३) योभा इर्वा इल,
पाशी धत्यादि; पूरणो [-आपवो=लुओ
अरुं आपवुं] ०दान न० पूत माटे अरुं
आपवो ते. ०पाद्य न० इल, सुगधी तथा
पग योवानु पाणो (२) मोटा माणसो अथवा
देवने ते द्वारा आदरसत्कार आपवानी अेक
रीत ०प्रदान न० अरुंदान -रुिं वि०
[स] पूलय, अरुंने योग्य

अरुं वि० मूल्यवान (२) पूत्य (३) न० पूत्य.
सन्मान [-आपवुं=(पूतपो लरुंने) पूत्यु
सन्मान करुं (२) (कटाक्षमा) पायमाल करुं]

अरुंके वि० [सं] पूलनार (२) पुं० पूलनी
अरुंन न०, -ना स्त्री० [सं] पूत (२) एणो
'यदन लगाडवु ते. -नीय वि० पूलनीय
-सुं स० किं [स अरुं] पूल कवी
अरुं स्त्री० [सं] अरुंना -रुिं वि०
पूलेणु; सन्मानेणु

अरुंभर्गि पुं० [सं] देवयान

अरुं स्त्री० [स] अरुं, विनति (२) इरियाह
(लुओ 'अरुं'भाश प्र) [मेणवतुं-कभाषु ते.

अरुंके वि०[सं] मेणवना, कमानार -न न०
अरुं वि० [स] मेणवेलु. कभायेणु

अरुं पुं० [स] (स) पाय पाडवोमानो नीले
अरुंनी स्त्री० [स] (स) अनिरुद्धनी स्त्री उवा

अरुं वि० पुं० [स] ससुद्र [(महाभान्त)
अरुंके पर्व न० [स वारण्यक] + अरुंयुपर्व

वञ्जो भारवां भाटे) [-आपवो = गहन
पङ्की काही मूकवु.] अर्धोत्तरतीयन्याय पुं०
अर्धुं आ अने अर्धुं पेलुं अम करी
अनिश्चित राभपुं-योक्कस नियमन राभवो ते
(न्या) ०६अध वि० अर्धुं अणेलु (२)
अधकरा ज्ञानवाणुं ० नारीश्चर पु० शिवत
अक स्वरूप-अर्धु पुरुष अने अर्धु स्त्री
० पत्नी न० अर्धी अर्धी चार पाभवाणा
अवडाना- हेमि'टेरे'-वगंतु अर्धुं ० पंच्याण
वि० (का) लगलग अर्धवा लागतुं ० लागिक,
० लाज वि० अर्धवा लागतुं लकदार, ० भागधी
स्त्री० (स०) प्राकृत लापातुं अक स्वरूप ० भाजा
स्त्री० व्यजन [व्या] ० विराम न० वाक्यना
अर्थ अर्धवानी सवड सार वर्ये अमुक थालवु
ते के तेतु सूचक ( ) आलु जिह्न. ० संभवत
न० अण्णे चरण सरभा होय तेतु वृत्त ० स्वर
पु० य, र, ल, के व अक्षर. -धर्मा न० अर्धुं
अग -धर्मागना स्त्री० पतितु अर्धुं अग-
धर्मपत्नी. -धर्मागनायु पुं० लडको, पक्षाघात

अर्धुं वि० अण्णे अर्धु
अर्धोत्तर वि० [सं.] अर्धुं कंडु
अर्धुं न० [स] आपडुं ते (२) लेट करवुं ते
(३) मानपूर्वक धरवु ते (नेमके पुगतक अर्धुं
० पत्र न० अक्षिसनायुं (२) अर्धुं-
पत्रिका ० पत्रिका स्त्री० अथ अर्धुं कर्मा
लेप -कुं संकिं [स अर्धुं] आपडु (२) लेट
करवु (३) स्वीकारवा भाटे धरवु
अर्धित वि० [स] अर्धुं, अर्धुं
अर्धुं पुं० [सं] वाढण (२) (सं) आधु पर्वत
(३) दश काटि संभ्या
अर्धुं पुं० [स] पाणक
अर्थमा पुं० [सं] अर्थ (२) पितरोमा मुप्य
ते (३) [नयो] उत्तरा द्वायुनी
अर्धुं वि० [सं] आधुनिक ० ता स्त्री०
अर्धुं पुं० [स] अक रोग; हरस
अर्धुं (-र्धुं) त पुं० [सं] पत्र ज्ञानी; अर्धुं,
तीर्थकर (नैन, जैर्धुं)
अर्धुं वि० [स] स्तुत्य (२) पून्य (३) उचित
अर्धुं अ० [सं. अकम्] + अर्धुं (२) अस

अलक पुं० [सं.] वाणनी लट, कपाण परना
वाकडिया वाण (२) योदो ० नंदा स्त्री० (स.)
गगा नदीतु अक पाभियु, के तेतु अक नाम
अलकमलक पुं० [अ. मुल्क परधी द्वित्व]
देशविदेश, अने तेवो दूरनो के विकट देशप्रदेश
अलका स्त्री० [सं] (स) कुभेरनी नगरी अधिप,
-केश पुं० (सं) अलकानो अधिप-कुभेर
अलकाय पुं० [अ] अलकाय
अलका ०क पुं० [स] लाल लाभ (२) अणो
अलकायु वि० [स] जिह्न रहित (२) न० अण्णे
अपलकाय
अलक्षित वि० [स] नहि ज्ञेयेतु, ध्य'न अहार ग्हेतुं
अलक्ष्मी स्त्री० [स] लक्ष्मीनो अलाव, गरीभाई
अलक्ष्य वि० [स] अक्षय (२) अज्ञेय, अलक्ष
(३) नेम विनात. ० वाही वि० (२) पुं०
अण्णे अलक्षवाही
अलक्ष वि० [स अक्ष] अज्ञेय (२) पुं०
अक्ष [-अगावची = 'अलक्ष'तु नाम पोकावु,
ते रीते लीभ भागवी.] ० निर जन पुं० अज्ञेय
नियुं अक्ष ० वाही वि० (२) पुं० अक्षवाही
अलक्षत स्त्री० होलत; धन -तियुं वि०
अलक्षतवाणु
अलक्ष वि० (२) अ० [स. अक्ष] अणु (२)
इर, छेडु -शुं + वि० अणु
अलक्षत स्त्री० अगत्य (२) धडो, उदाहरण
अलक्षार स्त्री० [तुर्का अक्षार] हर, पक्षि
अलक्षारी वि० (का) शोभीन (२) भरत (३) अनन्वी
अलक्षोण न० [अ अक्षुजह] पावानी जाततु वाद्य
अल(-ण) छ (-श) अ० [स अक्ष्मी] गरीभाई
अल(-ण) तो पुं० [स अलक्षक] अण्णे अणोतो
अलक्ष वि० [स] निर्लक्ष
अलक्ष (ल') वि० अण्णे अलक्ष [अणु
अलक्षलक्ष वि० (सु) अणपक्षणप, अक्षप,
अलक्षतुं वि० [स आलप्] आलाप कंतु
(२) [अ + लपवु] नहि क्षुपायेतु
अलक्षतुं संकिं [स आलप्] आलापवु, गावु
अलक्ष(-पा) तुं अ० किं लपावु; क्षुपावु
अलक्ष पुं० [फा] क्षीरनो अक्षो [अलक्ष
अलक्ष वि० [अ अलक्ष] नजायु, दावतु,

अक्षयत(-ता) अ० [अ अलवत्तह्] अक्षयत
 अक्षयत्त अ० [फा] भयनी, भेगड, वर
 अक्षयु वि० (का) अक्षय [इट्टु (२) धम्मी
 अक्षयेलु वि० [हि, म अलवेला] इड्डु,
 अक्षय वि० [स] अप्रति ० लभिकत्त न० (योग)
 सभाविनी लूगिडा वग प् प्र प्त नथवी ते.
 अक्षल(-ल्य) वि० [स] अप्राथ्य, न भणे अट्ट
 अक्षम् अ० [स] अस पून्तु
 अक्षभरत वि० [फा] भरतान (२) मल लेवु
 पुष्ट अने जेगव
 अक्षमारी श्री० [पो अलमारियो] क्पाट (२)
 अने-अ आनावाणुं षी तभानु ताडु, स य (३)
 जगदी के अनेके आनावाणी घोडी
 अक्षयणु वि० [स] अक्षयु, मीडा विनातु, रीड
 अक्षययुं अ० डि० [अ+क्षयु] भूगा रहेवु
 अक्षयार्थ वि० श्री० [म० हि, स वाल्मी]
 अके जे महिनाना अस्यावाणी (गाय,
 जे म ध०)
 अक्षयान न० [ल] इग विनानी शाड कामणी
 अक्षये अ० लीलये, लण्डेयी
 अक्षयेभर न० शणुगारेलु अक्षर (१)
 अक्षश श्री० लुओ अक्ष
 अक्षस वि० [स] आणसु (२) थट्टेलु (३)
 नद गति श्री० मरुगति ० भति श्री०
 मरुभति -आ श्री० जोडणगाय
 अक्षसावु अ० डि० [स अलस] अणसावु
 आणसवु, थापी ववु
 अक्षलेतुं वि० [अ+क्षलेतु] लुओ 'अलेतु'
 अक्षररेणु न० [स] अक्षकृत करवु, ते
 अक्षररे पु० [स] वरेणु (२) शणुगार (३)
 शणु अथवा अर्थनी अमरुनिवाणी रचना
 (४) तान के आलापमा वपरानी ववरोनी मरु
 ग्रथणी (सगीत) ०शास्त्र न० अक्षकारु
 गास्, काव्यरात्र
 अक्षकृत वि० [स] शणुगारेलु -ति श्री० गोला
 (२) लापानो शणुगा
 अक्षग अ० इर, अक्षग [के आधाडे
 अक्षग-छक्षग अ० (सु) अक्षर, वग रेके
 अक्षधनीय, अक्षधय वि० [स] लक्ष्य नदि अक्ष

अक्ष लुद्धि श्री० [स] छे अट्टु अस छे अम
 मानवानी वृत्ति, स तोष
 अक्षा श्री० [अ आला] आयादी
 अक्षाड वि० लुडु (२) अक्षयु [लुओ
 अक्षाडे(-ओ) पु० [अ इलाहह] धलाडे
 अक्षाओ पु० (का) अखिलाप
 अक्षायन न० [स] गौरव (२) इलाहो अलाव,
 नजमो विस्तार (शैलीनो अके होय)
 अक्षाणुं अ० डि० छटतु गागवु (अराडवु)
 अक्षाणु श्री० इवानु आलाण
 अक्षाणु वि० आ (२) अमरुके (प्राय 'इलाणु'
 नेडे वपराय छेदो अक्षाणु आर्धने इलाणु
 आर्धे इर्या इरु=गप्पा ने इयर्लाभा वपत
 इरवे) ० इलाणु वि० आ अने ते
 अक्षान न० [स] गौरव (२) मशाल (३) ० यड
 न० यक यक इरतुं गौरव (२) तेनाथी
 लासतु वतुल ० वायु पु० 'अलयेम'
 अक्षाड वि० [अ अलह] निर्वन हीन
 अक्षान न० [स आलान] इथी आधव नो
 अलो इरडु, साजण वगेरे
 अक्षाययी श्री० पाछण रहीने तोडानकरावु ते
 अक्षायला श्री० [अ वला तु द्वित्व] ओडअपटे,
 नदन (२) पीडा, उपावि
 अक्षायु(-य) श्री० [स] कडवी वृषडी (२)
 सन्यासीनु वषडु
 अक्षायुनी श्री० [स अलावू] कडवी इधी
 अक्षाल पु० [स] नुक्मान
 अक्षामत न० [अ] निशानी, ओधाण, यिडुन
 अक्षाययी श्री० अके लतनी डाग (धलाययी
 जेवा हाण उपरथी)
 अक्षाययी पु० लुओ अक्षाययी (२) [तु]
 अलावचहू अके लततु जपड
 अक्षायडु (ला') वि० [अ अलाहिवहू]
 धलायडु लिन्न, लुडु [आडेयो, इरायो (साडे)
 अक्षायो वि० पु० [दि अलमल=भातेलो साडे?]
 अक्षार (ला') श्री० अक्षग, लगार
 अक्षाय पु० [सर० हि; स अलात ' म
 अक्षवा] महारभने अगे आसणस नाथवा
 सणगावातो अग्नि

अक्षरावर्द्ध वि० सायावर्द्धा करनार (२) आडिष्ट
 (३) धापक्षां करनार (४) न० सायु
 वृद्ध (५) धापल (६) याडीयुगली -डावेडा
 पु०अ०व० अक्षरावर्द्धा कर्या करवा ते -डांभारे
 वि० अक्षरावर्द्धा कर्या करनार
 अक्षरावा अ० [अ] ते सिवाय; उपरात
 अक्षरावर्द्ध वि० लुओ अक्षरावर्द्ध
 अक्षि(-क्षी) पु० [स] क्षमरे
 अक्षिभित वि० [स] क्षिभित नहि अत्रु
 अक्षिभे वि० [स] क्षिभे नहि तेवु
 अक्षियानी वि० आला-डीया भातदानतु
 अक्षिग(-गी) वि० [स] क्षतिरहित (२) शरीर-
 रहित (३) पु० परमात्मा
 अक्षी पु० [स] लुओ अक्षि (२) दि अक्षिजा,
 -या] श्री० सप्री (३) अ० अक्षे श्रीवाचक
 स भोवन ('अक्ष्या'तु श्री० इप ?)
 अक्षी पु० [अ] (स) धरवामना अक्षे अक्षी
 अक्षीके वि० [स] अक्षि अक्षभाभण (२)
 जोट्ट, कृत्रिम (३) सिध्या
 अक्षीक्ष वि० (क्ष) अक्षे नयणी तभियतवाणु
 अक्षीक्षभ वि० सप्याभध
 अक्षुक्षसमास पु० [स] विलक्षिता प्रत्ययना
 दोष थया वगर थना तत्पुरुष समास उदा
 'युविष्टिः
 अक्षुक्षे करे अ० (का) आ करे
 अक्षु(-णु)भुद्धं न० लुओ 'अक्षुभुद्ध
 अक्षुष्टु वि० [अ + क्षु] क्षुण-मीडा विनातु
 (२) क्षुण-अन्न विनातु, क्षुभ्यु (३) न०
 अक्षुष्टु भावानु मत -क्षुं न०अ०व० अ
 मतना दिवस
 अक्षेके (क्षे) पु० लुओ अक्षेके [-नगावची=
 लुओ 'अक्षभ नगावची']
 अक्षेके न० [अ] सुकानरीषु राभीनेहंकारवुं ते
 अक्षेभ वि० [स] क्षेभ विनातु ०धा अ० +
 अक्षभ्य शीते ०वुं सं० [अ + क्षेभ] वि०
 क्षेभामा न क्षेवुं -अु वि० क्षेभा विनातु (२)
 नक्षु. अक्षण -भे अ० अक्षण अणे (२) पु० अक्षण
 अक्षेभेक्ष अ० आ करे
 अक्षेओ पु० लुओ अक्षरावर्द्ध

अक्षेष्टु न० -क्षुलाव पु० [अ + क्षेष्टु]
 क्षेष्टुक्षेष्टु न होवी ते अक्षेष्टुनाव
 अक्षेष्टु (क्षे) वि० [अ + क्षेष्टु ?] क्षेष्टु अक्ष-
 समलु, अक्षेष्टु -ताक्ष श्री०
 अक्षेष्ट वि० [स] लुओ अक्षिभे
 अक्षेष्ट (क्षे) वि० अक्षेष्टाणु, अक्षेष्टवित्त
 (२) उपरुपक्षे क्ष्यास कर्या होय तेवु ०क्षु
 वि० [स२० म] अक्षेष्टे होडना, गणक्षि
 अक्षेष्टा अक्षेष्टाणु पु० अक्षेष्टाणु रागना अक्षे
 प्रकार
 अक्षेष्ट(-क्षे)ष्टा-अक्षेष्ट(-क्षे)ष्टा न० अ० व०
 ['अक्षेष्टाणु' उपरुथी ?] अक्षेष्टाणु
 अक्षेष्ट वि० [स] अक्षेष्टिके (२) अक्षेष्ट -क्षी
 वि० + अक्षेष्टिके. -क्षेष्ट वि० कुक्षेष्टिके प्राप्ते
 अक्षेष्टाणु अक्षेष्ट (क्षे) अक्षेष्ट
 आत्मा (३) दिवा नुनअतु नहि अत्रु
 अक्षेष्ट वि० अक्षेष्ट लुभे
 अक्षेष्ट वि० [स] क्षेष्टाणु नहि अत्रु
 अक्षेष्टाणु वि० श्री० [स] क्षेष्टाणु वगन्ती
 अक्षेष्टाणु वि० [स] क्षेष्टाणु नहि अत्रु
 अक्षेष्टाणु वि० [स] क्षेष्टाणु नहि अत्रु
 अक्षेष्टाणु वि० [स] अक्षेष्टाणु, अक्षेष्टाणु (२)
 क्षेष्ट. ०ता श्री०
 अक्षेष्ट वि० [स] क्षेष्ट (२) क्षेष्टाणु नहि
 ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु वपत न्हेतार -क्षेष्टाणु
 ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु वपत क्षेष्टाणु (२) क्षेष्टाणु वडे
 क्षेष्टाणु ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु ०क्षेष्टाणु वि०
 क्षेष्टाणु अक्षेष्ट, 'अक्षेष्टाणु'. ०ता श्री० ०क्षेष्टाणु
 वि० अक्षेष्ट क्षेष्टाणु ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु
 प्रभाणु-भाणु (२) क्षेष्टाणु अक्षेष्टाणु.
 ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु वपत ०क्षेष्टाणु वि०
 क्षेष्टाणु अक्षेष्टाणु करता क्षेष्टाणु अक्षेष्टाणु तेवा
 (अक्षेष्टाणु) [व्या] (२) नभाणु ०क्षेष्टाणु वि०
 क्षेष्टाणु क्षेष्टाणु, भूर्भ (२) श्री० क्षेष्टाणु क्षेष्टाणु
 ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु
 भाणु ०क्षेष्टाणु वि० (२) श्री० लुओ
 अक्षेष्टाणु ०क्षेष्टाणु वि० क्षेष्टाणु क्षेष्टाणु
 ०क्षेष्टाणु न० [व्या] अक्षेष्टाणु रागवडे
 भाणु वक्ष्यमा क्षेष्टाणु ते क्षेष्टाणु

ખનાવનાઝ ( ) આણ ચિહ્ન. ૦શઃ અઃ
 યોડે યોડે ૦મ ખ્ય વિઃ અવપસ ખ્યાવાણુ.
 ૦મંતુષ્ટ વિઃ યોડાથી સતુષ્ટ યથંતય એણુ
 ૦મ નોપ પુઃ યોડાથી સનોપ માનવો તે
 ૦મ તોપી વિઃ અવપસંતુષ્ટ -દપાક્ષર વિઃ
 યોડા અક્ષરવાણુ. -દપાત્મા પુઃઅવપ માણમ
 ('મહાત્મા'થી ઊલટુ) -દપાન દ પુઃ
 અવપ-શ્ચુઃ આનન -દપાન દી વિઃ અવપા-
 ન દમા રાચનાઝ -દપાયુ (૦પ,૦પી) વિઃ
 દૂઠા અવગનાવાણુ -દપાણું અઃ હિઃ
 ઘટ્ટી જલુ (૨) દૂકાણુ -દપાશન નઃ,
 -દપાહાર પુઃ યોડુ ખાણુ તે -દપાહારી
 વિઃ અવપાહાર કરનાઝ

અવ્યોજિત્રી ણીં [સ] કમી કરીને ખોલણુ તે
 ('અવ્યોજિત્રી'થી ઊલટુ)

અવ્યા(-વ્યો) અઃ [દે અહ્યવ=પરિચિત ?]
 એકંતુ કાગલર્થુ પુન્રપવાચક સખોધન (તુચ્ચ-
 કારમા 'અવ્યા' ન ય વઃ ૩પ પણ માલણવા
 મળે છે જુઓ 'અલી' ણીં સખોનન)

અવ્લકલ્લકલ્લક અઃ અધ્યગ્ય-ધર (૨) ણીં
 ઠેકરાની એકં રમત

અવ્લક (લ') વિઃ [સરઃ મ,, હિ અલ્લહ]]
 અણેતુ, નાકાન (૨) ઉચ્ચૃખળ

અવ્લકા પુઃ [ઝ] ઘુકા, ઈશ્વર [-એક ખદામ
 ચકું=સાવગરીખ યથંજલુ અવ્લકાની ગાય,
 ગાવકી=ગક ગરીખ અવભાવતુ માણસ]
 ંઈ વિઃ ઈશ્વર સખ ધી (૨) એલિયુ, ઠેલુ
 [-કારખાતું=અવ્લકાને આગરે ચાલતું-રસળતુ
 ખેગ્વા કામ, ગેરવ્યવગથા એલિયા ખાનુ]
 ંચોટલી. ંચોટી ણીં આધાવાણા ઠેકરાને
 હનમન કરાવતા જે યોડા વાળ આગળ અથવા
 ખોટી ઉપર રાખે છે તે ંતાલા પુઃ [ઝ]
 ખુવાતાલા ંહુ અકખર શં પ્રઃ [ઝ]
 ઈશ્વર મહુથી મહાન છે

અવ્લકા કોટે વળગવી=ખલા વળગવી, (સાર
 કરવા નતા) નરમુ યથંજલુ—પીડા યથંપડવી
 અવ્લકાયો પુઃ જુઓ એળાયો [ખલૈયા
 અવ્લકૈયાં ખલૈયાં નઃ યઃ વઃ જુઓ અલૈયા
 અવ અઃ હવે [પ] (૨) [સ] ઉપસર્ગ 'ખરાખ-
 પાણુ', 'એળાપણુ', 'નીચાપણુ' એવા

લાવમા ઉદાઃ અવગુણ, અવકૃપા, અવગણણુ -
 અવતાઃ (૨) અથવા સાયેનાગણમા વિગેષ
 ઉમેરે ઉદાઃ અવઘોષણા, અવધાગણા
 અવકરણ(-ળા) ણીં જુઓ અવક્રિયા [કંગ
 અવકળા ણીં અવવસ્થતા, વ્યાક્રાણતા (૨) અવ-
 અવકાત ણીં [ઝ] એકાંત, તાકાંત, ગુજગ
 અવકારણ પુઃ [મ] આકારણ, ખાલી જગા (૨)
 પ્રમગ તક (૩) ક્ષેત્ર (૪) દુરસદ ંવાન
 વિઃ અવકાગણાણુ

અવકાળી વિઃ [સ અવ+કાલ] કવખતણુ
 અવકીર્ણુ વિઃ [સ] પથરાણેણુ (૨) ચૂરેચૂગ યણેણુ
 અવકૃપા ણીં [સ] ઇતગણ, ઠકા મગ
 અવકૃષ્ટ વિઃ [સ] દુગ્નીચે ખેણેણુ, નીચે
 ખાડેણુ (૨) દૂર કંઠેણુ, કાઠી મૂકેણુ (૩)
 નીચ, અવમ

અવક્રાંતય વિઃ [સ] નહિ ખોલવા ભેગ
 અવક વિઃ [સ] વક નહિ તેણુ
 અવક્રિયા ણીં [સ] ઊલટી અસર, તુકસાન
 અવખોડણું સઃ હિઃ અપખોડણુ, વખોડણુ
 અવગણુના ણીં [સ] ઉપેક્ષા, અવજા
 અવગણુણુ સઃ હિઃ [સ અવગણુ] લેખામા નલેણુ
 અવગત વિઃ [સ] આવડેણુ, જાત (૨) અવગતિ
 પામેણુ

અવગતિ ણીં [સ] ખરાખ દશા, (મગ્ણ પછી)
 ભૂત-પ્રેત યથું તે નરકમા પડણુ તે
 અવગતિક (-ચુ) વિઃ [મ] અવગતિને પામેણુ
 અવગાઠ વિઃ [સ] દૂખકી મારેણુ (૨) નિમમઃ
 ગતક યણેણુ (૩) નીચુ, ઊડુ

અવગાહ પુઃ, ંન નઃ [સ.] દૂખકી માગ્વી
 કે લીન યકુ તે (૨) ગ્વાન ંહું અઃ હિઃ
 [મ અવગાહુ] નાહણું (૨) દૂખકી માગ્વી
 -હિની વિઃ ણીં [મ] અદર પ્રવેગ કરતી
 અવગુણુ પુઃ [સ] દોષ, દુર્ગુણ (૨) ગેરકાયદો,
 તુકમાન (૩) અપકાર ંકારક, ંકારી વિઃ
 અવગુણુ કરનાર -ણિયુ. -ણી વિઃ કૃતક
 (૨) કુર્ગુણી

અવગુ ંન નઃ [સ] આરગ્વાદન, ઠાકણ (૨) ખુગ્ગો
 અવગુ ંત વિઃ [સ] અવગાહિત ંચણેણુ,
 ઠાકેણુ (૨) હુપાવેણુ

अवग्रह पु० [स] अनाष्टि (२) निग्रह (३)
 प्रतिपद्य (४) स्वभाव (५) सम्भृतमा अना
 लोपसूचक (६) आषु चिह्न
 अवग्रह स्त्री० [स] रं म, हि अवघट, स अवघट
 पन्थी ?] मुञ्जली; अमुगमता (२) वि०
 मुञ्जली, अमुगम
 अवग्रहापण स्त्री० [स] ढ ढेरी
 अवग्रहाण्य न० [स] (वहावथी मायु) सूधवु ते
 अवग्रथनीय वि० [स] न ओलवा यो-य, गड (२)
 नेने विषे काष्ठ उहेवातु नथी येवु अनिघ
 अवग्रथिह न० [स] अशुल चिह्न
 अवग्रथिह वि० [स] लुङ पडेलु-पडेलु (२)
 [न्या.] विरोध गुणने लीवे लुङ तनी आचतु
 (३) भयाहित
 अवग्रहेद पु० [स] लाग (२) भयाहा (३) छेदन,
 लुङ पाडवु ते (४) विशेषता (५) अवधारण,
 (शफार्थनी) भयाहा आचवी ते ०क वि०
 अवग्रहेद करनार-घ वि० [स] अवग्रहेद
 थर्क शके येवु
 अवग्रहा पु० लुग्यो अप्यश
 अवग्रहो पु० अशुल मुहूर्त; अवग्रहो
 अवग्रहा स्त्री० [स] अवग्रहणा
 अवग्रहं स्त्री० अडक
 अवग्रहं अ० किं [स] अपवृत्त, प्रा अवहृ
 लुग्यो अटवावुं (२) यूक आचवी (३)
 धूटाई ने ऐकरस थवु
 अवग्रह (व) वि० हवड, अवग्रह
 अवग्रहवड वि० कायरकृयर
 अवग्रहव न० ढयुपयुगण (२) स्त्री० ओरतो
 अवग्रह वि० [स. अर्वाण] यार वार्ण अहारतु,
 नीयु, उतरवु (ज)
 अवग्रहण्य न० [स] नीये उतरवु ते (२)
 अवग्रहा, न० (३) उता, उतरतो ढाण (४)
 उतागे, टायण अचिह्न न० उतारो दशावतु
 (' ') आषु चिह्न -खुका, -खी स्त्री०
 प्रताचना, उपाध्यात. -खुं अ० किं [स]
 अवतृ] नीये उतरवु (२) न० भवु
 अवग्रह स पु०, न० [स] कानतु ऐक धरेण्यु (२)
 माथातु वरेण्यु, शिरोभण्णि (३) [ला] अलकार

अवग्रहा पु० [स] नीये उतरवु ते (२) उत्पत्ति,
 न०, देहधारण (३) न०, (४) पृथ्वी पर
 अवग्रहा देव के ईश्वर [-ययो = स साग्मा
 (प्रलु के देवते) न०, अवग्रहण -देवो
 (देव के प्रलुगे) अवग्रहण, देह धारण कःवो]
 ०कार्य न० लगवगना अवग्रहातु विशिष्ट कार्य,
 ०पु स० किं 'अवग्रहण'नु प्रेरक (२) उतारो के
 अवग्रहण्य आचवु ०वाह पु० ईश्वर अमुक
 अमुक कणे पृथ्वीने लार उतावा न० ले
 छे येवो वाह -रि० वि० अवग्रही अवग्रह
 इप -री वि० अवग्रहने लगतु (२) ईश्वरी, देवी
 अवग्रहीण्य वि० [स] नीये उतरवु (२) अवग्रहा
 पाभेलु (३) उतागड्ये ढावेणु
 अवग्रहा स्त्री० [स] दुर्गशा, पडती
 अवग्रहात वि० [स] निर्मल (२) उतावड (३)
 सुहर (४) गुण
 अवग्रहान न० [स] देनताने न०, आहुति
 (२) आहुति पूरतु अग्र ढाणयो (३) उताम
 कृत्य, पराकम
 अवग्रहाण्य पु० [स] विविरहित-भराथ अग्रिहाह
 अवग्रह वि० [स] न उहेवाथ येवु (२) निघ
 अवग्रह पु० [स] वध नहि ते
 अवग्रह (ध,) स्त्री० लुग्यो अवग्रहि
 अवग्रह पु० [हि] अयोध्या प्रात ०पुरी स्त्री०
 अयोध्या -धी स्त्री० अयोध्याना प्रदेशनी
 लापा—ऐक हि दुस्तानी भोली
 अवग्रहान न० [स] लक्ष, 'यान, ऐकाग्रता (२)
 काण्य (३) सभाव ०वश वि० याह राभेलु
 -नी वि० ध्यान-ऐकाग्रतानी शक्तिवाणु
 अवग्रहात पु० [स] निष्कथ-निश्चय करवो ते (२)
 भयाहा आचवी ते (३) शण्ड उपर लाः भूडवो
 ते (४) अ० भयित ०ण्य न०, ०ण्य स्त्री०
 लुग्यो अवग्रहण्य अवग्रहण्यु ते ०पु स० किं
 [स] अवधुं नकी करवु, नजी मानवुं (२)
 ध्यानपूर्वक लेवु, तपासवु. -रि० वि०
 अवग्रहण्य
 अवधि पु०, स्त्री० [स.] हड (२) अंत, समाप्त
 (३) निश्चित समय [-करवी = पणकाण्ये
 पहाववु, देवती हड वटावी न०-अधाने

આટી જઈને વર્તવું કે કોઈકામ કરવું - થવી =
 અવલિ કરાવી, છેવટની હદે કામ થવું
 - આથવી = હદ નક્કી કરવી અવધિએ
 (અવધે) પહોંચવું = ધરડા થવું, ઉમરે
 પહોંચવું અવધિએ (અવધે) મરવું = પાછી
 વયે-મરણુ ઉમર વયે મરવું અવધિ
 હોવી = (મૃગી ખાતતમા) આખરી છેવટનું
 હોવું - પરાકાષ્ટાએ પહોંચેલું હોવું]

અવધીરણા શ્રીં [સ] અનાદ
 અવધૂત વિં (ર) પું [સ] ભુઓ અવધૂત
 અવધૂત વિં [સ] વધને અયોગ્ય
 અવધૂત વિં + હાથેલું
 અવનત વિં [સ] નીચું નમેલું, પડેલું (ર)
 અવત પામેલું ઠંડાણુ પું 'એગલ એડ
 ડિપ્રેશન' [ગ] -તાંશ પું 'ડિપ્રેશન' (ગ)
 -તાશટોણુ પું અવતલટોણુ -તિ શ્રીં
 [સ] પડતી (ર) નીચે નમવું તે (ર) નમસ્કાર
 અવનદ્ધ વિં [સ] ખાવેલું, મહેલું (ર) નંદોલકું
 ઠંડાથ નં અમડું મઠીને કરેલું વાથ ઠંડુનપ
 નં અવનદ્ધ વાથો વગાડનાર દુક (ર)
 અવનવું વિં [સ] અમિનત્રી નવતર (ર) નવી
 નવી નતનું (ર) ત્રિગિત્ર, અદભુત
 અવનિ(-ની) શ્રીં [સ] પૃથ્વી [-નું આકાશ
 અને આકાશની અવની કરે એવું =
 આકાશ પાતાળ ભેગા કરે એવું, મહા ધમાલ
 કે ખટખટ કરી મૂકે એવું] ઠલ(-ળ) નં
 પૃથ્વીની સપાટી ઠનાથ, ઠપતિ, ઠપાલ,
 -નીશ(-થર) પું ગત, પૃથ્વીપતિ
 ઠમ ઠલ(-ળ) નં આખી પૃથ્વી

અવનેજન નં [સ.] હાથયગ પગાળવાનું
 પાણી, ચણોલક
 અવપાણિ પું [સ] અવ + પાણિ] ગાયનના
 તાલના કાળની પૂર્વે તાળી પાડવી તે
 અવપાત પું [સ] નીચે પડવું - ઊતરવું તે
 (ર) ખાડો (ખાસ કરીને હાથી પકડવાનો)
 અવપોષ પું [સ] ભગ્નિ (ર) જ્ઞાન (ર)
 વિવેક ઠંક વિં અવપોષ કરાવનાર
 અવભામ પું [સ] પ્રકાશ (ર) જ્ઞાન, માક્ષત્તર
 (ર) મિથ્યા જ્ઞાન (ર) દેખાવું-પ્રકટ થવું તે

ઠંક વિં નવલત; પ્રકાશક ઠંકું સંકિં
 [સ] અવમાસ] આભાસ થવો - રથ વિં
 અવભાગવા ઠાગ્ય
 અવભૂથ નં [સ] મુખ્ય યજની પૂર્ણહુતિ (ર)
 ત્યાં પછી શુદ્ધિ અર્થે કનતુ સ્નાન કે તેના
 ઉપકરણો વોઈ નાખવા તે (ર) મુખ્ય યજમા
 થયેલા દોષોના નિવારણાર્થે કરાતો યજ
 ઠસ્નાન નં યજની પૂર્ણહુતિ પછી કનતુ સ્નાન
 અવમર્ પું [સ] નાટકની પાથ મુખ્ય સુવિચ્છે
 (મુખ, પ્રતિમુખ ગર્ભ, અવમર્ અને
 નિર્વહણ) માની એક
 અવમાન નં, ઠના શ્રીં [સ] અપમાન;
 અવગાણના ઠલુ સંકિં અવમાન કરવું
 -નિત વિં અવમાન પામેલું - રથ વિં માન્ય
 ગમી - વીકારીને અમાન્ય કે રફ કરેલું
 અવયવ પું [સ] રાજીરનો ભાગ (ર) આખી
 વસ્તુનો વિભાગ અગ (ર) માન, ઉપકરણ
 (ર) [ગ] 'કેટલું' ઠપૃથક્કરણુ નં અવયવ
 પાડવા તે, 'કેટલગણેગત (ગ) ઠશક્તિ શ્રીં
 શબ્દના અવયવોમા પ્રકૃતિ અને પ્રત્યયમા
 રહેલા અર્થનો ઠાવ ઠવની ગતિ ઠૈનિંક
 શક્તિ [વ્યા] -વી વિં અવયવનાણુ
 અવયવવતુ -વી ભૂત વિં [સ] અવયવક
 ઠનેલું
 અવયોગ પું [સ] અવયોગ, અણુમ મુદ્દત
 અવર સં [સ] ઠતર (ર) વિં ખીચું, અન્ય (ર)
 ઠનિષ, ઠીતરતું ઠજ વિં [સ] અનુજ પછી
 જન્મેલું અત્યજ
 અવરજવર પું, શ્રીં આવળ
 અવરથા અં ભુઓ વૃથા (પ)
 અવરણું અંકિં 'આવરણું' કર્મણિ, ઠંકાર;
 છુપાઈ જત (ર) (સુ) તાખામા આવવું, વરુ ઠવું
 અવરેખ અં ખચીત
 અવરૈ (-જૈ) શ્રીં [સ] અવલેહ? ઠલાવમા
 વાળો સુવાવડીનો એક ચાટો, ખર્ચામું
 અવરૈથ પું [સ] અટનાયત, પ્રનિભ (ર)
 અત પું જનાનો ઠંક વિં અવરૈય ઠસ્નાન
 અટનાવનાર ઠન નં અવરૈય કરવો
 -ધી વિં અવરૈયક

अवरोह पुं० [स] अंतरधुं ते (२) [संगीतमा]
 अत्रा सूर उपरधी नीचा सूर उपर आवुं ते
 (३) [ग] 'डिसेन्डिंग मोर्ड' ०षु न०
 अंतरधुं ते -हित वि० अवरोहवाणु -ही
 वि० अंतरतो (सूर)
 अवर्ग पुं० [स] अ आदि स्वरो (२) वि०
 अवर्गानु (३) वर्गरहित -गी वि० अवर्ग
 अवर्ण वि० [स] रगहीन (२) वर्ण विनातु, अत्यन्त
 अवर्णनीय, अवर्ण्य वि० [स] वर्णनी न
 शक्य अेषु
 अवल वि० [अ अवल] पहेलु, मुप्य (२)
 उत्तम ०अरलु स्त्री० पहेली अरलु
 ०आअर अ० आदिथी अत मुधी
 ०कारकुन पु० मुप्य कारकुन ०थी अ०
 पहेलेथी ०अ नल स्त्री० इन्दुडिया, पायदन्त
 ०साद स्त्री० पहेलु वर्ष (२) अंसतु वर्ष
 ०मिलक स्त्री० महिनानी छेदकी तारीअे ने
 गेडड धत्यादि होय ते (२) [विणर, पेडी अत्यादि]
 गर करती वमतनी भूडी
 अवलक्षण न० [स] अपलक्षण
 अवलग्न वि० [स] योरेलुं (२) योटाडेलु
 अवलथी, अवल-अ नल, अवल-साद,
 अवल-मिलक लुओ अवलमा
 अवल अ पुं० [स] आधार, टेडा ०अ पुं० अ
 नामनो छे. ०न न० अवल अ (२) साह, महद
 (३) [ग] 'क्षेमा' ०पुं स०डि० [स अवलव]
 आधार राभवो, आधारे रहेवु (२) अ०डि०
 लटकुं -अत वि० आधारवाणुं, टेकावाणु
 (२) लटकुतु
 अवलिप्त वि० [स] लेपयुक्त (२) अलकारी
 अवलेप पु०, ०न न० [स] योपडु ते, लेप
 (२) अलकार
 अवलोह पु० [स] याटल, याटो
 अवलोके पुं० [स] जेवु ते के तेनी शक्ति-रधि.
 ०न न० निरीक्षण; तपास; परीक्षा ०नकार
 पुं० अवलोकेन करना ०नशक्ति स्त्री०
 अवलोकेननी शक्ति ०पुं स०डि० [स अवलोक्]
 अवलोकेन करवु -डित वि० जेयेलु, तपासेलु
 (२) पुं० संगीतमा अेक अलकार

अवलोकितेश्वर पु० [स] (स) गौतमभ्युक्त
 अवलोक्यक वि० (२) पु० [स] अवरो यन
 करतार -न न० अवलोकन
 अवश वि० [स.] परतत्र (२) लाचार
 अवश(-शु)केन पु० [स. अव+शकुन],
 -नियाण, -नियुं वि० लुओ 'अपशुकेन'मा
 अवशिष्ट वि० [स] वधेलु, भाडी रहेलु
 अवशुकेन पु०, -नियाण, -नियु वि० लुओ
 'अपशुकेन'मा [लाग (२) अउरे
 अवशेष पु० [स] भाडी रहेलो लाग, अयेलो
 अवश्य वि० [स] नडरी, आवश्यक (२) अ०
 नडर, अथीत ०भेव अ० [स] अथीत न.
 -शुंलावि(-वी) वि० [स] अवश्य अनवानु
 अेषु, अपरिहार्य -श्य लाविवाट पु०
 [स] अमुक अनशे न अेषो नियतिवाह,
 'डिर्भि निजम'
 अवसन्न वि० [स] अिज पडी गयेलु (२) नष्ट, नुत
 अवसर पु० [स] तक, लाग (२) समय वमत
 (३) टाणु. ०पाणु = दहाडोपाणु अतःडिया
 अवसर्ष पु० [स] नरस ०षु न० नीये
 नवुं अतःवु ते -र्षिणी स्त्री० धलो ललो
 समय-आचार्य छेनयद्रना लभवा मुनय
 १०००,०००,०००,०००,००० सागन्वर्षो
 अराअर (नैन) -र्षो वि० नीये अंतरतु
 अवसात अ० [स = अेकअेक हि. अव +
 अ साअत = पण के मडुरत] अतरसात,
 हमणा न (२) अेकअेक
 अवसाद पु० [स] नाश, अत (२) अेद
 अवसान न० [स] अटकेवु-अध पडवु ते,
 अत (२) आअरवडी, मोत (३) हठ सीमा
 (४) यति, विराम
 अव(-वे)स्ता स्त्री० [फा उस्तह] ज्ञान (२)
 पारसीओतु भूण धर्म पुदतक
 अवस्था स्त्री० [स] स्थिति, दशा (२) आग्रयना
 अमुक अमुक मुदतना लाग के पेडा लाग ते (३)
 धडपण व्यतुष्टय न० लवननी चार अव-
 स्थाओ ते-आलय, दैम र. जैवन अने नग
 ०अय न०शरीरनी त्रण अवस्थाओ ते-नगृति,
 स्वन अने सुषुप्ति ०अय न० मननी अे

अवस्थाओं ते - सुभ अने दु. ०० न०
 नहेहाए (२) विघना - अर्थात् न० [स.]
 अवस्थाभा धनो केन्द्र (२) पीठ अथवा
 अक्षयिणी अवस्था - स्थित वि० नहेहाए
 वनेहुं - स्थिति री० नहेहा ते (२) नहेहाए
 अवस्थाशक्ति पु० [स.] 'सप्तदेवता' (१)
 अवहार पु० [स.] योडा वप्रत पृन्ती सुलेह,
 युद्ध-विनाश

अवहित वि० [स.] लक्ष्मी आपनाश, अज्ञ
 अवहित्य न० [स.] अनोविका हपाववा ते,
 * ओक अलिखारी लाव

अवहेलन न०, -ना, अवहेला श्री० [स.]
 अवहेलवु ते अनाह, अवहाएना -हुं
 स०डि० [सं अवहेल] अवनाएड

अवण वि० (अ०लु लाग्ये व०नाय हे.) अवणु
 लुओ अर्थात् श्री० अवणस हापल अर्थात्
 वि० कहे तेवी डीलटुं अर्थात् (२) अटकथाए,
 अउपलाओर ०य श्री० अवणार्थ ०प० अक
 न० अनेते प अके कशु अवणु यकं नवु ते
 (२) वाव वाद (पाय वा०) अेवी ने अेवी
 विटभाएला आनी पस्वी ते (३) [ला] साह
 क०वा नता ओरु वरु नवु ते, डीलटुं यकं
 नवु ते ०वाणी श्री० वावायथी डीलटो
 अथे सुयवती वाणी, गूढ वाणी (२) अवणु
 ओलवु ने (३) अशुल वाणी ०अवण अ०
 डीलटसुलट -णाई श्री० आडाई, हेतेनाथी
 डीलटुं क०वानी देव(२) डीलटाई -णाअवणी
 श्री० ओक छोड (२) अ० अवणु ने सवणु अे
 कुममा -गिसुं न० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ०

अवणको पु० (३) तरुडियु, वलपु, हवालयु
 अवणप, अवणार्थ श्री० लुओ 'अवण'मा
 अवण-प अक, -वाणी, -अवण, अवणिसुं
 लुओ 'अवण'मा

अवणुं वि० डीधु, डीलटुं (२) वाडु, आडु,
 प्रतिहल(३) ओरु [अवणी पाधडी करवी के
 सूकवी=मत, पक्ष के वचनमा, इगी नवु (२)
 देवाणु क०हवु (इपिया) अवणार्थ करवा, यवा=
 ओर भावी के नवी, ओवु अवणार्थ पाडा
 देवा, अंधवा, अंधाववा=ओरु अमलववु,

अममानाअव अवणार्थ पूनेला=अगे न०
 पाप करेला (अवणे हाये पूनेला) ए० कहेवाय
 हे) अवणुं परलु=अवणु वगवु के
 नीवडवु अवणुं मेां करलुं=विआवु (२)
 नो देवी लेवु, दुर्लक्ष करु के ना० अ०
 अताववी अवणे ओरु परलुं=डिधा ओरु-
 डिधा परलु (२) पथगीवश थल, नाडु परलु
 अवणे पाने सूतो देवराववा = अ०
 वि० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 हाये देवी = ले० थी योड के थपाट लगववी]

अवणु वि० डीधु अ०
 अवणु श्री० लुओ अ० अ०, सुगावडी नो अ० अ०
 अवाई श्री० [म] अ० अ०, हवाई वत
 अवाई (-अ) वि० [स] अ०, अ०
 अवा० वि० [अ+वा०] वाकं-वी कडा-अ० वनावु
 अवा० वि० [स] अवाकं ०के वि० अ० (२)
 ओलान -थी श्री० अ० अ०; वाधणी (२) अ० अ०
 (३) अ० अ० -अ० वि० अ० अ०, अ० अ० (२)
 न ववाय अेवु -अ० अ० श्री०

अवाअ पु० [फा. वावाअ] ध्वनि, अ० (२)
 वाओ, नाडु [-डिहाववा = ले० थी -ओरु थी
 ओलवु (२) पोतानी वात ले० थी लहे० अ०
 अ० अ० -ओरु री नवो = (गावनेो) कं०
 स० अ० न अ० अ० -प० अ० = वाओ वीमा थवा]
 -अ० वि० अवाअवाणु (२) पु० तोप-अ० अ०
 डेरनाड (३) श्री० गायकनेो कं०

अवाअ वि० [अ+वा०] वाट विनावु, अ०
 पडेला न हाय तेवु (२) श्री० ओरु अ०
 (३) अ० अ०, अनीति

अवाअ न० अ० अ०, पावडु
 अवा(-वे)डो (वा, वे) पु० लुओ हवाओ
 अवाअ वि० [अ+वाअ] अ० अ० नडि तेवु (२)
 अ० अ० नडि तेवु, अ० अ०

अवाअ वि० [अ+वाअ] अ० अ० ना वातेत विनावु
 अवाअ पु०, न० अ० ओ डीला यालला व० अ० अ० अ०
 लाकडु, लेनी आअपास अ० अ० अ० अ० अ०
 आवे हे
 अवाअ श्री० डीअ०, आल (२) अ० अ०, लत ० अ०
 स० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ० अ०

अवात्यनुभंद् वि० [सं०] सूनी भद्रतामा
 अत्यनुभंद्थी नीयेतु (सगीत)
 अवार वि० + अवार्य, अटल [अनिवार्यं
 अवारणीय वि० [सं०] निवारी न शक्यं ज्ञेयु,
 अवारित वि० [सं०] नहि निवारेणुं [वारारुती
 अवारनवार अ० प्रस गोपात्त; कही कही (२)
 अवार्य वि० [सं०] लुओ अवारणीय [अवड
 अवावरु वि० अहु वभतथी वपराया विनातु
 अवास पुं० + लुओ आवास
 अवारतव(-विड) वि० [सं०] वारतविड नहि तेवु
 अवाहुक वि० [सं०] वडन न करे ज्ञेयु (गरमी
 धत्यादिने)
 अवाणु पु०, न० [दे अवालुआ] द्वातना
 पार-पीडिया (२) लाण उत्पन्न करनार भास-
 पिड [-आवर्तुं=अवाणु इहलु, सोले आववेवो]
 अवांतरे वि० [सं०] अवरतुं(२)वयमा आवेलु
 (३) -नी अवर आवी नतु, सभायेलु (४)
 आद्य, आगतुक
 अविकल(-ण) वि० [सं०] अमर(२)व्यवस्थित
 (३) व्याकुल-गलगयेलु नहि ज्ञेयु
 अविकल्प वि० [सं०] लुओ निर्विकल्प
 अविकण वि० लुओ अविकल
 अविकार वि० [सं०] विकारहित, जेभा इरक्ष
 न थाय तेवु(२)पुं विकार-इरक्षाने अलाव
 ०क वि० (व्या) शब्दना अगमा गुण के
 वृद्धिनो इरक्षान न करवे ज्ञेवो (प्रत्यय) -री
 वि० अविकार (२) [व्या] लति के वयनने
 क्षीमे उपमा इरक्षान न थाय ज्ञेयु (५६)(३)[ग]
 'डोन्स्टट', 'धनवेरियेभल' -र्थ वि० जेभा
 विकार यथ शके नहि ज्ञेयु
 अविकृत वि० [सं०] विकृत नहि तेवु. -ति स्त्री०
 विकृतिमा अलाव(२)प्रकृति (साध्यदर्शनमा)
 अविकीत वि० [सं०] नहि वेयायेलु
 अविकेय वि० [सं०] न वेयावतु के न वेयाय ज्ञेयु
 अविगत वि० [सं०] न गयेलु, लुहु नहि पडेलु,
 हानर, सयुक्त (२) नवा न दीवेलु, रेष्टि
 (३) नहि भूजेलु (४) नित्य -ता स्त्री० पति
 अथवा नाथके रोधी राणेली (२) अज्ञातयौवना
 अविअहु, ०वान वि० [सं०] निगाकर, अशरीर
 (२) शात, सुखेडवाणु

अविधात वि० [सं०] अटकाव विनातु, अप्रतिहत
 अविघ्न वि० [सं०] विघ्न विनातु
 अविचल(-ण) वि० [सं०] यणे नहि ज्ञेयु स्थि-
 (२) नित्य ०ता स्त्री० -क्षित वि० स्थिर, नित्य
 अविचार पु० [सं०] विचार-विवेकना अलाव
 (२) उतावण -रित वि० अरापर नहि
 विचारेलु -रिता स्त्री० भूर्भूता, अविचारी-
 णुं -री वि० विचार न करे ज्ञेयु, भूर्भू (२)
 अविवेकी, साहसलथुं उतावणियु
 अविच्छिन्न वि० [सं०] अमर(२)सतत ०ता स्त्री०
 अविच्छेद वि० [सं०] विच्छेद विनातु (२) पुं०
 विच्छेदना अलाव
 अविच्छेद्य वि० [सं०] विच्छेद जेने न करी शक्य
 के न करवे ज्ञेवो ज्ञेयु
 अविज्ञेय वि० [सं०] न लणी शक्य ज्ञेयु अज्ञेय
 अविद्ध वि० [सं०] दीधायेलु नहि ज्ञेयु
 ०यानि(-नी) वि० स्त्री० (२) स्त्री० लुओ
 अक्षतयोनि
 अविद्या स्त्री० [सं०] अज्ञान (२) माया (वेदात)
 अविधवा स्त्री० [सं०] विधवा नहि ज्ञेवी-
 शौलाग्यवती स्त्री ०नवमी स्त्री० लादरवा
 वद ६, दोसीजोनी नाम, शौलाग्यवती मरी
 गयेली स्त्रीजगतु श्राद्ध करवानो हिवस
 अविधार अ० + लुओ अवधार ०पुं स०
 डि० + लुओ अवधारु
 अविधि पु०, स्त्री० [सं०] विधि-नियमना अलाव
 (२) नियम-विरुद्ध वर्तन
 अविनय पुं० [सं०] अविवेक, असत्यता -यी
 वि० अविनीत, असत्य
 अविनाशाय पुं० [सं०] अक्षयी विना रली के
 होड न शके ज्ञेवो लाव के लक्षण -पी
 वि० अविनाशाववाणु
 अविनाश(-शी) वि० [सं०] अमर, अक्षय;
 नित्य ०त्व, -शित्व न० -शानी वि० स्त्री०
 -शीपणुं न० [सं०] अक्षय
 अविभक्त वि० [सं०] अक्षय (२) भनियारु
 अविबालन्य वि० [सं०] विलाग न पडी शके
 ज्ञेयु (२) [ग] शेष राण्या विना लगाय नहि
 ज्ञेयु ०ता स्त्री०

अविभोग पु० [न] विभोगतो अलाव ०अत
न० भगगर मुह ३ ने द्विचसे स्त्रीओ अव्यव्य-
न० करे छे ते -अथ वि० लुहु न पाडी
शकाथ ऐतु

अविरेत वि० [न] निरत, सतत
अविरेल वि० [स] विरेल नहि ऐतु (२) वट,
लरयड (३) अथ ६

अविराम पु० [स] विरामतो अलाव (२) अ०
वि० म क्षीया विना, सतत -म(-भी) वि०
सतत अथाड

अविरेध पु० [न] विरेधतो अलाव (२) मेण,
धनाव (३) पूर्वापर गति -विनी वि० स्त्री०,
-धी वि० विरे गी नहि ऐतु

अविलभ वि० [स] मोहु र्या विनातु (२)
पु० विलभ नहि ने

अविचारा स्त्री० [स] विचरानो अलाव -क्षित
वि० विचरिन नहि ऐतु -क्षिता र्थत्प न०
अविचरिन अयं गणु होतु ते

अविचारित वि० [स] उवाच -ता वि० स्त्री०
अविचेक पु० [स] अविचार (२) विचार-शून्यता
(३) अविनय -धी वि० अविचारी (२) असाध्य

अविशङ्कित वि० [स] नि शङ्क, नीडर

अविश्रांत वि० (२) अ० [स] अथाड, सतत

अविश्लेष्य वि० [स] लुहु पाडी न शकाथ ऐतु

अविश्वसनीय वि० [स] विश्वासपात्र नहि ऐतु

अविश्राम पु० [स] विश्रामतो अलाव -स्त्री,
-सु वि० विश्रामी नहि तेतु -अथ वि०
लुओ अविश्रसनीय

अविषय वि० [स] छद्रियोतो विषय न थध
शेड तेड, अगोचर (२) पु० विषय-काम-
वासनानो अलाव (३) न देभातु ते (४) शक्ति
३ अर्थाहा अहाड होए ते

अविषय वि० [स] असय

अविषवाही वि० [स] विषवाही नहि ऐतु

अविहित वि० [स] विहित नहि ऐतु

अवृष्टि स्त्री० [स] वरसादनो अलाव, अनावृष्टि
अवेक पु० + लुओ अविवेक, अविनय

अवेज पु० [ज इवज] अटो, साठा नेटकी
क्षिमतनो माल (२) नाष्ट, भूडी -७ वि०
ने-५

अहलाभा काम करनार, हंगामी (२) स्त्री०-नी
गगाओ-अदले होतु ते

अवेडो (वे) पु० लुओ अवाडो, हवेडो

अवेध वि० [स] जोडभाणु विनातु

अवेर पु० देभरेण, हाथ, कापू (२) विवेकी

उपयोग जरेते ते, सुव्यवथा (३) कंकम (४)

समेतु-अेकहु कस्तु ने ०हुं स० कि०

सुव्यवस्थित गणवु, सारु कगीने वापरतु (२)

जणवडु, जगत कस्तु (३) कंकसर करणी

अवे(-वै)र (वे) न० [स] जवैर पाली] वेगनो

अलाव, प्रेम अनिष्टा स्त्री० वेर सामे पण

अवेगनो ७ उपयोग करवानी अक्षा

अवेम वि० हलेतु, गलगरियु -राट पु० गलगट

अवेव पु० + लुओ अवयव

अवेवता स्त्री० [लुओ अवयवता] अवयवता ३

तेनी प्राचीन लाया [कवभते(२) अतस्त्रियाण

अवेणा स्त्री० [अ + वेणा] केवणा -लु अ०

अवेणी स्त्री० वेदानो पातणो शीगे (नेन)

अवेध वि० [स] विवि विनातु (२) शास्त्रे मान्य

नहि जेले, निषिद्ध (३) अ धादलुविरुद्ध

अवेध-अमन न० [म] वैरव्य न आवि ते माटे

कंगतु वत

अव्यक्त वि० [स] अग्रपर(२) अद-अ (३) [ग]

अज्ञात, निगिष्ट स पथा न अतावन० (गशि)

(४) न० अक्ष, परमात्मतरव (५) भूल प्रकृति

०किया स्त्री० अव्यक्त रागिनो विवि, 'अेलि-

अेधक ओपरेशन'(ग). ०साअ्य न० अव्यक्त

रागितु समीकंग (ग)

अव्यभिचारित वि० [स] अव्यभिचारिण्युं

अव्यभिचार पु० [स] निल साहचर्य (२)

अेकनिष्ठा, वक्षदानी. -री वि० व्यभिचारी नहि

ऐतु, नीतिमान (२) अेकनिष्ठ (३) अपवाक-

रहित, अधी वभते अेकसंगु (४) [न्या] नेनो

विषय कडी आविन नथी धनो ऐतु -रिष्ठी

वि० स्त्री० अनिमता (२) अेकनिष्ठ

अव्यय वि० [स] न अहलाथ ऐतु, शार्धत (२)

न० (व्या) नेने लति, अयन ३ विभक्तिना
प्रत्यय न लागे तेने गण्ट (२) पु० शिव विष्णु
०कृद त न० (व्या) कृतनो अव्यय प्रकर,

उदा० 'करी, करीने' -यीभाव पु० ऐक समास.
 उदा० 'यथाशक्ति' (२) अर्थानो अलाव
 (गरीभाषने लीवे) (३) अविकारी स्थिति,
 अविनाशीपण

अव्यवसायी वि० [स] व्यवसायी नहि अेवु
 अव्यवस्थ वि० [स] व्यवस्था वगरतु अव्यवस्थित
 -स्था स्त्री० व्यवस्थानो अलाव; गोटाणो
 -स्थित वि० व्यवस्थित नहि तेवु -स्थिति
 स्त्री० अव्यवस्था [अहिष्कृत

अव्यवहारी वि० [स] व्यवहार न राभवा योग्य.
 अण्यवहित वि० [सं] लगोलगणु, तदन पासतु
 ० पूर्वगाभी वि० पूर्वे काई प्रकारना व्यवधान
 विना तरत न आवेलु - रहेलु

अण्यंग वि० [स] साहे, वाण्य (अर्थ)

अण्यकृत वि० [स] प्रकट नहि थयेलु, विकार
 नहि पामेलु (२) अरपष्ट

अण्यार्येय वि० [स] व्याख्या न थई शके अेवु

अण्यार वि० [सं] निष्कपटे, सरण

अण्यार पु० [सं] कामधधानो अलाव (२)
 पोतातु काम नहि ते

अण्यारि स्त्री० [स] धवो जेई अे ते सधणानो
 जेमा समावेश न थाय अेवो लक्षणहोप [न्या]

अण्यारुत वि० [सं] आरुत नहि अेवु, अमोघ

अण्युत्पन्न वि० [स] अिनअनुलनी. अकुशण
 (२) जेनी व्युत्पत्ति न शोधी शकाय अेवो
 (शण्ड) (३) लाधानी इढि, व्याकरण धत्यादि
 न आवडता होय अेवु

अशक्त वि० [सं] नपणु, कर्मताकात -कित
 स्त्री० शक्तिनो अलाव, नपणोई (२) गणु-
 ताकात न होवी ते -कितमान वि० शक्ति
 विनातु; असमर्थ

अशक्य वि० [सं] असलवित

अशम वि० [अ + शग] शग विनातु

अशन न० [सं] भावुं ते, भोजन

अशनाई स्त्री० [फा.आश्नाई] आशनाई, यारी
 (२) अटकाणु; यणो

अशनि स्त्री० [सं] वीजणी

अशण्ड वि० [सं] नि शण्ड, नीरव (२) शण्डमा
 नहि व्यक्त थयेलु (३) न० अर

अशरणु वि० [स] निराधार आश्रयरहित
 ० शरणु वि० अशरणना शरणुप (अणु)
 अशरणी स्त्री० [अ अश्रणी] सोनाभडोर (२)
 अे नामतु अेक हठीलु याड

अशरार वि० [अ] धिमानदार, आनदान -श्री
 स्त्री० आनदानी, धिमानदारी, (२) ललमनसाध
 अशरीर, -री वि० [सं] शरीररहित (२) दैवी
 (वाणी) (३) पुं० (स) कामदेव (४) अर
 -रिणी वि० स्त्री० दैवी (वाणी)

अशर्म वि० [स.] दुषी (२) न० दुष, अशाति

अशस्त्र वि० [स.] हथियार विनातु, नि शस्त्र

अशंक, -कित वि० [स] शंकारहित नि शंक
 -कथ वि० शंका न करी शंकाय अेवुं के न
 कुवा योग्य

अशात(-ता) स्त्री० [सं] अशाति, असुअ
 ० ना स्त्री० अशाति (२) [नैन] अपवित्रता,
 अपवित्र करतु ते

अशादीन वि० [स] असक्य, निर्लक्षण, उद्धत
 अशाश्रित वि० [स.] शाश्रित नहि अेवु ० ता स्त्री०
 अशास्त्र(-स्त्रीय) वि० [स.] शास्त्रविरुद्ध,
 अविहित (२) शास्त्रने नहि लगतुं (३) शास्त्र-
 शुद्ध नहि अेवु, लै डिक

अशांत वि० [स] शातिरहित, उद्धिन्न (२) तोड नी
 (३) अयण (४) आतुर ० ता स्त्री० अशाति
 -ति स्त्री० शातिने अलाव (२) तोडान, अजेडो
 -तिकर, -तिकारक वि० अशाति करन र

अशिक्षित वि० [स] शिक्षित-लणेलुं नहि अेवुं

अशिर पुं० [स] राक्षस (२) अग्नि (३) पवन

अशिव वि० [स] अशुल, अकल्याणकारी (२)
 न० अकल्याण [आम्य

अशिष्ट वि० [स] शिष्ट नहि अेवु, असस्कारी,

अशिरत वि० शिरत विनातु

अशीत वि० [सं] गरम [वि० शीलरहित

अशील न० [स] असक्यके डुराचारी वर्तन (२)

अशुचि वि० [सं] अपवित्र, अशुद्ध (२) सूतडी

अशुद्ध वि० [सं] अपवित्र (२) मलिन (३)

अप्रामाणिक (४) मंदोप भूललरेलु (५)

शुद्धि-लान वगरतुं, भेलान ० ता स्त्री०, ० त
 न०, -द्धि स्त्री० अशुद्ध होतु ते

अश्वत्थ पु० [सं] पीपणो
 अश्वत्थामा पु० [सं] (स) श्रोत्रार्थार्थेनो पुत्र
 (२) ऐक हाथीनु नाम
 अश्वमेध अ + (प) लुओ अवश्यमेव
 अथा(-सा)ऽ पु० [सं. अषाढ] विक्रम सवतने
 नवमे महिने
 अथाट पु० [सं] अथाट-टा स्त्री० ऐकं नक्षत्र
 अपो वि० [अवेगना] अशो, पवित्र (नक्षुष्ट्र)
 ०४ स्त्री० अशोऽर्ध पवित्रता
 अष्ट वि० [सं.] आठ ०३ न० आठने ससुहाय.
 ०३ः पु० (स) अष्टा -३३थाणी वि०
 आठ शुभ शिष्टनावाणो (घोडो) [चार पग,
 कपाण, छाती, भांघ तथा पूछडी जेना योग्या
 होय ते] ०३ः पु० आठ भूलावाणी अकृति.
 ०३ः, ०३ः वि० आठ भूलावाणु ०गंध
 न० आठ सुगंधीओनु अर्णु ०शुणु पु०
 अष्टाशोभा आवश्यक अेवा आठ शुल-दया,
 क्षमा, अनन्या, ज्ञेय, अनयास, मगल,
 अर्पण्य अने अरपृष्ठा ०दिशा स्त्री० चार
 दिशाओ अने-चार भूलाओ मणीने आठ
 दिशाओ ०द्रव्य न० यज्ञमा नद्री आठ
 पदार्थ पीपणो, लिमगे, पीपण, भाभरे
 तथा वड अे पाचनु समिध तथा तल,
 भीर अने वी ०धा अ० आठ प्रकारे
 ०धातु स्त्री० आठ धातुओ-ओनु, इपु, ताथु,
 कधीर, पीतण, सीमुं, होडु अने पादो
 ०नायिका स्त्री० अश्वत्थमा कडेदी आठ
 नायिकाओ-स्वाधीनपतिका, अडिता. अलि-
 सारिका, कलहातरिता, विप्रलयथा, प्रोषित-
 लवृंका, वासकसेल्ल अने विरहोत्कंठा ०पद
 पु० आठ पगवाणो ते-करोणियो. ०पदी
 स्त्री० आठ पद-कडीओवाणु गीत ०पर्वत
 पु० अ० व० आठ कुलपर्वतो ०पार्श्वी वि०
 आठ पासावाणु, 'ओकराडिडल' (ग)
 ०पूलद्वय न० पुलभां उपयोगी आठ
 पदार्थो-पाणी, दूध, घी, हडी मध, दूर्वा,
 योभा तथा तल ०प्रधान पु० आठ प्रकारना
 मत्री-प्रधान, अमात्य, सचिव, मत्री, धर्मा-
 ध्यक्ष, न्यायशास्त्री, वैद्य अने सेनापति.

०लाव पु० अश्वत्थमा कडेला आठ लावो
 -रतल, रवेड, म्वरल ग, रोमाच, कं प, वैवर्ध,
 अश्रुपात अने प्रलय ०लुल स्त्री० (सं)
 आठ लुलवाणी महालक्ष्मी ०लोण पु० अ०
 व० आठ प्रकारना-अथा लोण ०म वि०
 आठभु (२) स्त्री० लागलागट आठ टकना
 उपवासनु मत, अक्षम (जैन) ०मकारिक
 वि० गत ट डो छोडी आठमी ट के अर्थात
 योवे दिवसे राते नमनार ०महाराज
 पु० आठ प्रकारना मोटा व्याधि-वात, अश्वरी,
 कुंरू, मेड, उदर, लगदर, अर्श अने
 सत्रहणी ०महासिद्धि स्त्री० आठ महा-
 सिद्धिओ-अग्निमा, महिमा, गरिमा, लक्षिमा.
 प्राप्ति, प्राकाम्य, धर्शित्व अने वशित्व
 [-अने नव निधि होवां=अधी दिव्य
 शक्तिओ ने तमाम संपत्ति होवी] ०मंगल
 (-ण) वि० लुओ अष्टक्याणी (२) न०
 रात्र्याभिषेक वभते नद्री गणाती आठ शुल
 वस्तुओ-सिंह, वृषल गज, पूर्णैक कुंल,
 पयो. निशान, वाघ अने हीप, अथवा
 आहाण, अशि, गाय, सुवर्ण, धृत, सूर्य,
 नण अने गज (३) पुनलक्ष. नातर (४)
 पु० ऐक ताल (सगीत) ०मंगणी वि०
 नातरियु (लक्ष) ०मांश पु० आठमे लाग
 ०मी स्त्री आठम ०मूर्ति (-र्ति) पु०
 शकर, महदिव (पृथ्वी, नल, तेज, वायु,
 आकाश, सूर्य, चंद्र अने ऋत्विज-अेवा
 आठ उपवाणो). ०योगिनी स्त्री० शुलाशुल
 द्रण आपनारी पार्वतीनी आठ सपीओ
 ०रस पु० आठ रस-शृंगार, हारय, कंरल,
 दैद्र, वीर, लयानक, भीलस अने अद्रुलुत
 ०वर्षा वि० स्त्री० आठ वर्षनी (कन्या), जौरी.
 ०सिद्धि स्त्री० लुओ अष्ट महासिद्धि
 ०सौलाग्य न० अ० व० सेधामा सिद्धर,
 कपाणे बाल्डी, आभमा कालण नाडे
 वाणी, कने कंधे, डोटमा कीडियासेर हाथमा
 चूडो के अंगडी, अने पगमा अक्षुशिया अे
 आठ सौलाग्यवतीना शिष्टो ०अवणु पु०
 (स) अष्टकर्ण, अष्टा -ष्टाक्षरी वि० आठ

अक्षरवाङ्म - अष्टादश वि० अक्षर - अष्टाध्यायी
 वि० आठ अन्वयवाणु (२) श्री० (सं)
 पाणिनीयु व्याकरण - अष्टावक वि० आठ वाक्य
 अगवाणु, कडकपु, इण्डु (२) पु० (सं)
 अेक ऋषि - अष्टावधानी वि० अष्टीसाथे
 लुदी लुदी आठ वस्तुओमा ध्यान आपी
 शके अेषु (२) [दा] यतुर - अष्टांग वि०
 आठ अगवाणु (२) न० शरीरनां आठे
 अग, तेना वडे दडवत प्रणाम कन्वामा
 आवे ते ते (आठ अगो - अे हाथ, अे पग,
 अे दीयाण अे छ अने छाती तथा कपाण
 के वाया तथा मन, अववा हाथ, पग, दीयाण,
 गती, माथु, मन वाणी - अने दष्टि)
 - अष्टाग्युद्धि श्री० शुद्ध्या, श्रवण, प्रहण,
 वागण, चिंतन, छिदपिाड, अर्थविज्ञान अने
 तत्त्वज्ञान अे आठ गुणवाणी युद्धि
 - अष्टांगमार्ग पु० मन्थक दष्टि, सन्थक
 स्रकल्प, सन्थक वाक, सन्थक कर्म, सन्थक
 आडव, सन्थक व्यायाम, सन्थक म्भृति,
 सन्थक ममावि अे आठ अंगवाणो युद्ध
 अगवाने अतवेलेो दु अना निवारणने मार्ग
 - अष्टांगयोग पु० यम, नियम, आसन,
 प्रणायाम, प्रत्याहार, धारणा, ध्यान अने
 समाधि अे आठ अगयुक्त योग
 - अष्टोत्तरशत वि० अेज्जो आठ (पागयण)
 अष्ट पष्ट अं [स स्पष्ट-अस्पष्ट?] आडु अवणु,
 अगड अगड, अरुणोदु
 अष्टाक्षरी वि० [सं], अष्टादश वि० [न]
 अष्टाध्यायी वि० (२) श्री० [स] अष्टावक
 पु० (२) वि० [स.] अष्टावधानी वि० [सं]
 लुओ 'अष्ट'मा
 अष्टाडु अण्डिं कष्टाडु, पीडाडु (२) छिडराडु
 (३) पन्ताडु [लुओ 'अष्ट'मा
 अष्टाग वि० [स], अण्डि, अमार्ग, अयोग
 अष्टोत्तरशत वि० [स] लुओ 'अष्ट'मा
 अष्टाक्षर वि० [स] आसक्ति विनातु - छि
 श्री० अनासक्ति
 अष्टगोत्र (-त्री) वि० [स] अेक ७ गोत्र
 नडि 'तेडु

असभन पुं० [न] सभन नडि ते, इष्ट,
 असत्य अता श्री०, अण्डु न०
 असत वि० [सं] नडयान कल्पनिक (२) अेदु
 (३) अगण (४) न० शून्य (५) असत्य
 - अडार पु० अनादर, अयमान, - अा श्री०
 सनानो अलाव - अथ पुं० कुभाग,
 - अथगामी वि० कुमार्गे अडेडु, दुगयणणी
 - अ वि० नि सरव, माल विनातु (२) साग-
 पणा विनातु (३) न० अलाव; न हेडु ते
 (४) असत्य (५) अराणपणु, इष्टता - अ श
 पु० अन्विष्ट-अराण अश - अयरेडु न०,
 - अयार पु० अनीति दुगयार - अयारी
 वि० दुगयारी. - अगति श्री० अवगति
 - अहाडु पु० अगण युक्ति (२) अगण
 अन्विष्टाय पूर्वअड (३) छेकन्वाही अगछा
 - अलाव पु० सद्भावने अलाव, अनादर,
 अणगमो - अयार पु० अराण-इष्ट विचार
 असतत वि० [स] आणु-अणड नडि तेडु (२)
 अ० रही गहीने
 असती श्री० [स] व्यलियाणणी श्री, असांची
 असत्ता श्री०, - अ न० [स] लुओ 'असत'मा
 असत्पथ पु० [स] लुओ 'असत'मा
 असत्य वि० [स] अेदु, लूडु (२) कल्पनिक (३)
 न० लूडाणु (४) माया, अम अलायारोपणु
 न० अा भावने अनुभव नथी थतो त्या ल वतु
 आरोपण करु ते अाही वि० लूडु अेालनार
 असदायार पु०, - रीवि० [स] लुओ 'असन मा
 असदश वि० [स] अणसणु लिन
 असद् - अगति, - अहाडु, - अाव [स] लुओ
 'असत'मा
 असद्विचार पु० [स] लुओ 'असत'मा
 असन, अेदु श्री० अेक अापवि
 असनारी श्री० [स] अगण श्री
 असपिड वि० [स] सपिड नडि अेषु
 असपाण पु० [अ.] सन्सामान
 असत्य वि० [स] अविनयी, ७ गली अता
 श्री०, अण्डु न०
 असम वि० [स] सरणु नडि अेषु, विषम (२)
 अराणरिया विनातु, अप्रतिम अता श्री०

असमञ्ज, ०ण् स्त्री० [अ+समञ्जु] अणसमञ्ज.

०ण् वि० अणसमञ्ज - नूत, -नूती स्त्री०
गेरसमञ्ज (२) अण्यनव

असमर्थ वि० [स] समर्थ नहि तेवुं

असमवाथी वि० [सं] समवाथी नहि तेवु,
बुद्ध पाडी शक्य तेवु, आगंतुक. ०कारण
न० के कारण कार्य अथवा समवाथी कारणनी
साथे एक न वस्तुमा समवाय-संधधी
नहेलु होय ते (न्या)

असमवेत वि० [स] समवाय-संधधी नहि
नेडायेलु (२) असंध

असमञ्जस वि० [स] अरपष्ट (२) अनुचित
(३) भूर्भाईलरेलुं

असमातुं वि० [अ+समातुं] समाय नहि तेवु के
तेटलु (२) नेमा समास न थाय अेवुं (भाणस)

असमाधान न० [स] समाधान नहि ते ०कारक
वि० समाधान न करनार [अेवु

असमाधेय वि० [सं] समाधान न करी शक्य

असमान वि० [स] सरथु नहि अेवु (२) सपाट
नहि अेवुं ०ता स्त्री०

असमास वि० [स] अधूर्ण, अपूर्ण - सि स्त्री०

असमापत्तिक, असमावृत्त (-तिक) पु० [स.]
नेवु (वेवु) अध्ययन सपूर्ण नथी थयु
अेवो आक्षेप

असमाहित वि० [स] ध्यान रहित, अग्र

असम्यक वि० [स] सम्यक नहि अेवु, जोडुं,
भूललारेलु

असर स्त्री० [अ] वस्तुनो (सारे के भाँडे)
प्रलाव के छाप पडे या गुण अवगुण दाभवे
ते, परिश्राम, लागणी [-तणे आचरुं=छाप
पडवी के पास या प्रलाव लागवो -पडवी=
प्रलाव के गुणना पासधी परिश्राम थवु,
त्रेकर नीपवो] ०कारी, ०कारक [स] वि०
असर करे अेवु

असरार न० [अ] जानगी वातथीत (२) धूयो
लेड (३) जोडअपट

असल वि० [अ अस्तु] भूण (२) प्राचीन (३)
उत्तम (४) अन्न, सायुं (५) अ० पहेला ०ता
स्त्री० ०नुं, -की वि० अगाडिनु; पुराणु; भूण

असवर्ण वि० [सं] लिख वर्ण - लनिनुं

असवार पु० [फा] बुयो 'सवार' १, २, ३
अर्थ -री स्त्री० सवारी

असह वि० [स] नहि सहनार के सही शकनार
(२) असह (५) ०नीय, -ह्य वि० सही न
शक्य अेवु

असहकार पु० [स] सहकार-संध न राभवो
ते (२) सकार साधे संध न राभवानी
गाधील्ये शक करेदी अे नामनी लडत -री
वि० असहकारने लगतुं (२) पु० असहकारमा
नेडायेदी भाणस

असहाय वि० [स] सहाय विनानु; अेकलु
(२) निराधार. ०ता स्त्री० [स्त्री०

असहिष्णु वि० [स] अक्षम (२) अनुदः ०ता

असंभ्य, -भ्यात वि० [स] अगणित. ०धा
अ० असंभ्य रीते

असंग वि० [स] अनासक्त दुनियादारीना
संधयोथी मुक्त (२) सोभत विनानुं, अेकलु
(३) पु० अनासक्ति (४) पुरथ वा आत्मा
(सांभ्य) -गी वि० त्यागी, वेगगी ०री
पु० सोभत विना सोरवु ते

असंगत वि० [स] भेण न भाय अेवु पंरपं-
विरोधी (२) अनुचित -ति स्त्री० पररपं-विरोध
(२) असलव (३) [ज शा] कार्यकण्ठना
संधनो नेमा विरोध हेभाडयो होय अेवो
अलकार [असंग मा

असंगरी पु०, असंगी वि० [स] लुयो

असत वि० [स] अधमी, अपवित्र

असतोष पु० [स] सतोषनो अलाव -पी,
असंतुष्ट वि० असतोषवाणु

असप्रज्ञात वि० [स] निर्विकल्प (समाधि)

असप्रभेद पु० [स] लूसार्ध न लु ते

असंध वि० [स] संध नहि अेवु (२) अर्थ-
शून्य (३) अनुचित

असंधाधे वि० (२) अ० [स] आध वगनु

असंलव पु० [सं] संलवना अलाव, अशक्यता

(२) वि० असंलवित. -वित वि० अशक्य

-वितता स्त्री० [अशक्यता

असंभावना स्त्री० [स.] संभावना अलाव,

असंभावित वि० [सं] अप्रतिष्ठित
 असंभाव्य वि०[स] असलवित(र)अकल्प्य
 असंभ्रम पु०[स] संभ्रमो असभाव(र) वि०
 स्रभ्रमन्डित
 असंभत वि०[सं] मभत नहि अेषु -ति स्त्री०
 असंभोह पुं० [स.] मभोहो असभाव (र)
 सत्य जान [मुञ्ज
 असंभयत वि०[सं] सयमरहित (र) षधनधी
 असंभयम पु० [सं] सयमनो -ष्ट्रियो उपरना
 काभूतो असभाव
 असंभुक्त वि० [स] नहि नेहायेषु (र) [व्या]
 स धिरहित [(०) कुयोग
 असंयोग पु० [सं] सयोगनो अभाव, वियोग
 असंशय(-शी) वि०[स] सशयन्डित, नि शंके
 असंसर्ग पुं०[स] संसर्ग-परिचयनो असभाव
 असंसकारिता स्त्री० [स] अससंकारीपणं
 असंसकारी वि० [स] संस्कार वगरतु
 असंसकृत वि० [सं] अशिष्ट ससंकारहित(र)
 [व्या] नियम विरुद्धनो गण्ड ऽज वि० समकृत
 नहि नालना
 असाभ वि० [अ+साभ] साभ-प्रतिष्ठा वगरतु
 असाय वि० [अ+साय] लूडु, असस्य (र)
 क्षणलशुर
 असायवट न० [अ + सायवट] सायवटनो
 अभाव (र) अप्राभाणित्वा
 असाड पु० लुओ असाड -
 असातत्य न० [स] सातत्यनो अभाव
 असाधारण्य वि०[स] असाभान्य, विशेष, भास;
 अनोपु(र) लोकातर, अलौकिक(उ) पु० (न्या)
 अक प्रकारनो हेत्वालास, अनैकैतिकनो अक
 प्रकार ऽता स्त्री० अंधर्मा पुं० साधारण धम
 षाड ऽता षाडी ग्हे ते धम, वगुनो भास
 धर्म (न्या)
 असाधु वि०[सं] दुष्ट, भगण(र) [व्या.] अप-
 ष्रष्ट, अशुद्ध. ऽता स्त्री० -ध्वी वि० स्त्री०
 दुष्टा (र) व्यभिचारिणी
 असाध्य वि० [सं] साधी न गकाय अेषु (र)
 सिद्ध न धर्मा ग्हे अेषु (उ) नेनो धलान् न
 होय नेवो (रोग)

असाध्वी वि० स्त्री० [स.] लुओ 'असाधु'मा
 असाभधिक वि० [सं] इवभततु (र) निर्णीत
 समय विनातु
 असाभर्थन०[स] सामर्थ्यनो अभाव, अशक्ति
 असाभान्य वि० [सं] असाधारण्य
 असार वि० [स] साग विनातु, नि सरव (र)
 निरर्थके (उ) नुय्य (इ) पुं० साग्ने अभाव
 ऽता स्त्री०
 असारस्य न०[स] साग्य-सरसतानो अभाव
 असारो पु० [हिं, म अमारा] वण दीयेषो
 रेशमनो ताग [असारो वाटवा = असाराने
 धसीने मरभा ने मुलायम कग्वा (वल्वा भाटे)]
 असावध, -धान वि० [स] सावध नहि अेषु,
 गादेल -धानी स्त्री०
 असावणी स्त्री० अके नततु वत्र
 असाह्य, -हाय्य वि०[स] असहाय; निरधाग
 असाणियो पुं० लुओ अगणियो
 असांकेतिक वि० [स] साकेतिक नहि अेषु
 असांप्रत वि० [सं] प्राचीन (र) अयोय्य
 असांभतुं वि० [अ+सासतु] धीन विनातु,
 न्ववाटियु
 अस्मि स्त्री० [सं] तलवाग ऽकर्म न० तरवाग
 यलाववानुं काम, वीरकर्म अंधारा स्त्री०
 तलवाग्नी धाग [अस्मिधाराये यालकुं
 के रहेकुं = भूय सावधानी राभाने वर्तुं]
 अंधाराप्रत न० तलवाग्नी धाग प० यालवा गेषु
 कंण मत ऽपत्र न० तलवारतु इणु के म्यान
 (र) धाग्दार पातानी अके वनम्पति (उ) शेन्डी
 (इ) अके नरक ऽलता स्त्री० तग्वारतु इणु
 अस्मित वि० [स] काणु; श्याम (र) नील (उ)
 पु० (स) अके ऋषितु नाम -ता स्त्री०
 गणी (र) अत पुग्नी लुवान स्त्री (उ) नागण
 (इ) (स) अके अम्सरा
 अस्मिद्ध वि०[सं] नहि संधायेषु, अपूर्ण (र)
 पुनवार नहि धयेषु (उ) पुं० (न्या) अके
 हेत्वालास, नेमा हेतु योते न सिद्ध होतो
 नधी ऽता स्त्री०, -द्धि स्त्री० सिद्धिनो अभाव
 अस्मिपद न०[सं] 'तत्त्वमसि'भातुं 'असि' पद
 अस्तीम वि० [स] मीमा विनातु, षेडद

अस्सील वि० [अ] नतवान, अशररक्ष (२)
 सालस (३) पु० कुण (वकीलने)
 अस्तु पु०[स] प्राण(२)पुं०प०व०देहना पयवायु
 अस्तुभ न०[सं] इभ (२) जेयेनी. —आकारी
 स्त्री० सुभाकारी न होवी ते, भादगी —भी
 वि० इभी (२) जेयेन
 अस्तुगम वि०[स] सुगम नहि तेवु, दुर्गम, मुश्किल
 अस्तुधड वि० [अ + सुधड] सुधड नहि जेवु.
 ०ता स्त्री०
 अस्तुर पु०[स] दैत्य राक्षस. —राचार्य पुं०(स)
 अस्तुरोना आचार्य — शुक्राचार्य. —देश पुं०
 [स.] अस्तुरोना देश —राधिप (०त) पुं०
 [स.] अस्तुरोना अधिप —अलिरान
 अस्तुलल वि० [सं.] सुलल नहि जेवुं, दुर्लल
 अस्तुदृढ पुं० [स.] अभिन, शत्रु
 अस्तु वि० + लुओ अस्तु, आस्तु, जेवु
 अस्तुंदर वि० [स.] इंधुं, कंदवु
 अस्तुक्षम वि० [स.] सूक्ष्म नहि जेवु
 अस्तुत्रित वि० [स.] सूत्रनाइपभा भूक्या विनातु
 (२) गाड्या विनातु
 अस्तुभ वि० [अ + सूभ] सूभ नहि तेवुं, उठार
 अस्तुथा स्त्री० [स.] अहेभाई (२) पारकाना
 गुणोभा होष शोधवा ते (४) कोष. ०णु वि०
 अस्तुयावाणुं
 अस्तुर(-र) अ० [स] उत्तुर = सा०, प्रा
 उत्तुर, म लशीर] मोडुं
 अस्तुर्य वि० [स.] सूर्य विनातु
 अस्तुदरौ पुं० जेक जाड
 अस्तुभसे अ० [स. सिप—'भस'तु द्वित्व]
 जेई पण भसे—अहाने
 अस्तुधन न० [सं.] उपलोग न करवो ते (२)
 अनादर, ध्यान उपर न लेवु ते
 अस्तुव्य वि० [स.] सेवा भाटे अयोव्य
 अस्तुअस्थि वि० [स.] उथ, क्लेर
 अस्तुअस्थित वि० [स.] अडग (२) अमड (३)
 अमलत डे लूल कर्या विनातु
 अस्तु पुं० [स.] आथमकुं ते (सूर्य धत्यादितु)
 (२) पडती (३) नाश, भण ०भान वि०
 आथमनु ०व्यस्त वि० छिन्नलिन; रसेतरे

०व्यस्तता स्त्री०. —स्तगत वि० अस्त
 पामेलु. —स्तायल(-ण) पुं० सूर्य लेनी
 पाछण आथमे छे ते काव्यनिक पर्वत.
 —स्तोदय पुं० ठीगवु ने आथमवु ते (२)
 [ला] यडती-पडती
 अस्तुर न० [फा] अ इरतु पड (डगला धत्यादितु)
 अस्तरियुं न० [इं स्टर्लिंग] सोनानाठोर
 अस्तरौ पुं० [फा उत्तरहू] वाण अडवातुं
 ज्योन्न, अस्तो
 अस्तगत वि० [स.] लुओ 'अस्त'भा
 अस्ताई स्त्री० [स. आस्थायी] ध्रुपदना त्रण
 लागमानो पछेओ (अस्ताई, अतरो अने
 आलोग) (२) हाण, गज
 अस्तायल(-ण) पुं० [स.] लुओ 'अस्त'भा
 अस्ति स्त्री० [स.] डयाती, इरती ०काय पुं०
 पदार्थ (लैन) ०त्व न० अस्ति. ०पक्ष पुं०
 अतुकुण पक्ष ०इप वि० लावात्मक, 'पोजिटिव'.
 ०वाक्य न० अस्तिवाक्यक कथनवाणु वाक्य
 ०वाक्यक, ०वाची वि० अस्तिइप
 अस्तु अ० [स] लले, जेर (२) 'तारा भाव्या
 प्रभाजे थाओ' जेवो उद्गार
 अस्तेय न० [स] बोरी न इरवी ते (२)
 नइरियात करता वधारे वापगवु ते बोरी छे
 जेम मानी तेम न करवु ते ०अत न०
 अस्तेयतु अत, जेक महाअत
 अस्तोदय पुं० [स] लुओ 'अस्त'भां
 अस्त न० [स] देकवातु हथियार (२) हथियार
 ०धर वि० अस्त धारण कुन्तार ०विद्या
 स्त्री० अस्त वापरवानी विद्या —स्त्रागार न०
 हथियार राभवानो ओरडो
 अस्तो पुं० अस्तरो, छर
 अस्थ न० लुओ अस्थि: हाडकुं (५)
 अस्थान न० [स.] अयोव्य अथ—प्रसंग
 अस्थायी वि० [स.] टके नहि जेवु. अचण
 (२) कथमी नहि तेवु (३) [ग] बिकारी,
 यल, 'वेडियल'
 अस्थावर वि० [स] न गम
 अस्थि न० [सं] हाडकुं (२) न०प०व० अथने
 भागता न्हेटा हाडका—दूध [-नांअवां,

પદ્યરૂપવાં = મરેલાના અસ્થિ કે કૂલ કાઈ
 તીર્થમા નાખવા] ૦પં (-પિ) ૨૨ નં હાહ
 પિન્નર ૦મય વિં હાહકાવાણુ (૨) માત્ર હાહકા
 રથા હોય તેણુ (શરીર) ૦મમર્પણુ નં
 ગળને યાળતા અવશેષ રહેલા હાહકા - કૂલ
 કેઈ પવિત્ર નદીમા પદ્યગવવા તે ૦મ્મ અથ
 પું અસ્થિસમર્પણુ માટે એ કૂલ એકકા
 કરવા તે ૦મ્મિ અન નં ચિતાને ઠાઠી પાહવી
 તે, ઠાઠી વાળવાની ક્રિયા

અસ્થિર વિં [સ] રિયર નહિ તેણુ, હાલતુ ;
 રગમગતુ (૨) ચ ચળ (૩) હચુપચુ ઠા સ્ત્રીં
 અસ્નાત વિં [સ] સ્નાત - નાહોલુ નહિ એણુ
 ૦૨ પું સ્નાતક નહિ તે. - ન નં ન નાહણુ તે
 અસ્નિનગ્ધ વિં [સ] સ્નેહ - ચીકાશ વિનાણુ (૨)
 પ્રેમરહિત [વિં અમ્પૃગ્ધ
 અસ્પર્ગી પું [સ] સ્પર્શનો અભાવ ઠનીય
 અસ્પૃષ્ટ વિં [સ] સ્પૃષ્ટ નહિ એણુ ઠા સ્ત્રીં
 અસ્પૃદ વિં [સ] નહિ હાલતુ ચાલતુ (૨) પું
 સ્પદનો અભાવ

અસ્પૃષ્ટ વિં [સ.] સ્પૃષ્ટ નહિ એણુ
 અસ્પૃશ્ય વિં [સ] ન અડકાય એણુ (૨) અડકીએ
 તે અલકાવાય એણુ (૩) એવીકામતુ માનેણુ
 ઠા સ્ત્રીં ઠા નિવારણુ નં અમુક ટોમ
 અમ્પૃગ્ધ છે એ મતણુ નિવારણુ
 અસ્પૃહ વિં [સ] નિ સ્પૃહ, ઉઠાસીન (૨) અનાસક
 ઠણીય વિં સ્પૃહણીય નહિ એણુ
 અસ્કુટ વિં [સ] સ્કુટ નહિ એણુ, સદ્વિગ્ધ
 ઠા સ્ત્રીં [મમ્ગવા જેણુ
 અસ્મર્થ વિં [સ] મમગય નહિ એણુ કે ન
 અસ્માર્ત વિં [સ] સ્મૃતિ-ર્મગામ્ર અનુસાર
 નહિ તેણુ (૨) સ્માર્ત સ પ્રદાયતુ નહિ એણુ
 અન્દિમતા સ્ત્રીં [સ] અહતા (૨) પોતાપણુ -
 વ્યતિતવનુ ભાન

અન્દૃતિ સ્ત્રીં [સ] સ્મૃતિનો અભાવ (૨)
 ભૂલગણાપણુ
 અન્ન નં [સ] આસુ (૨) લોહી (૩) પું ખૂલો
 અન્નસૂલ વિં [અ] અસલમા અસલ, આહિ
 અન્નચ્છ વિં [સ.] સ્વચ્છ નહિ એણુ ઠા સ્ત્રીં
 અન્નતંત્ર વિં [સ] પત્રત્ર; પરવગ ઠા સ્ત્રીં

અન્નર વિં [સ] મદ કે ખરાય અવાગવાણુ (૨)
 પું સ્વર નહિ તે, વ્યગ્ન - રિત વિં ઊચા
 અવાગ વિનાણુ (૨) સ્વગિત નહિ એવો (૧૧૬)
 અન્નચર્ચ વિં [સ] સ્વર્ગની પ્રાપ્તિમા વિષકપ,
 તેને ન ધાગતું

અન્નચ્ચ વિં [સ] સ્વચ્ચ નહિ એણુ, અગાત
 (૨) ળેચેન; મહેજ પીમાગ. ઠા સ્ત્રીં
 અન્નવાદ પું [સ] સ્વાદનો અભાવ (૨) સ્વાદ
 ન લેવો તે ૦મ્પત નં અસ્વાદ પાળવાણુ વ્રત
 -દુ વિં સ્વાદિષ્ટ નહિ એણુ, સ્વાદમા ખગળ
 અસ્વાભાવિક વિં [સ] સ્વાભાવિક નહિ એણુ
 (૨) કૃત્રિમ [અમ્વચ્ચતા
 અસ્વાચ્ચ્ય નં [સ] સ્વાચ્ચ્યનો અભાવ,
 અસ્વીકાર પું [સ] સ્વીકારનો અભાવ - ચર્
 વિં સ્વીકાર્ય નહિ એણુ ઠણું સંક્રિં ના
 સ્વીકારણુ

અહ પું [સ] અહન, પ્રા] દિવસ. ઠન, ઠર
 પું + દિવસ ઠરહ અં [સ] દગ્ગેન
 ઠનિંશ અં [સ] દિનગત
 અહક પું [અ + હક] હક નહિ તે (૨) વિં
 હક વિનાણુ, ગેરવાજબી

અહત વિં [સ] ઈલ પામ્યા વિનાણું
 અહન પું [સ] જુઓ 'અહ'મા (૫)
 અહમ સં(૨) નં [સ] જુઓ અહમ - મહમિકા
 સ્ત્રીં [સ] સ્પર્શ, ચડમાચડસી - મિકા સ્ત્રીં
 જુઓ અન્મિતા - મેવ પું અહકાર (૫)
 અહમો પું ઉતાપો, અળપો (૨) જોશ (?)
 ઉઠા 'તાવ બળિયાનો અહમો બહુ છે'
 ('અહ [ટિ] = દુ ખ, ખીહ, તે પરથી 'અહમો'
 હજો ? કે 'અહમ' પરથી પ્રલાવ, રોં ?)

અહર પું + [સ] જુઓ 'અહ'મા (૫)
 અહરણીય વિં [સ] જુઓ અહાય
 અહરહ અં [સ] જુઓ 'અહ'મા
 અહરમા નં [અ ઝહરામ] હજ ગ્વા ગયેલા
 ગણાના દર્શન કરતા સુધી અમુક કામો ત્યજ
 વગર ચીવેલા વસ્ત્રો પહેરે છે તે

અહરિમાન પું [ફા અહમન] (સં.) અહિમાન,
 પારસી ધર્મ પુસ્તકમા વર્ણવેલી, ઈશ્વરથી
 વિરુદ્ધ, એતાન જેવી એક શક્તિ

अस्मील वि० [अ.] जतवान, अशराइ (२)
 साक्षर (३) पु० कुण (वकीलनो)
 अस्तु पु० [स.] प्राण (२) पुं० अन्वन्देहना पयवायु
 अस्तु अ न० [सं.] दुष् (२) जेजेनी. —आकारी
 स्त्री० सुआकारी न होवी ते, मादगी —भी
 वि० दुष्पी (२) जेजेन
 अस्तुगम वि० [स.] सुगम नहि तेवु, दुर्गम, मुश्केल
 अस्तुधर वि० [अ + अस्तुधर] अस्तुधर नहि जेवु.
 ओता स्त्री०
 अस्तुर पु० [सं.] द्वैत्य, राक्षस. —रायार्थं पुं० (स)
 अस्तुरेनो आयार्थं —शुकायार्थं. —रेश पु०
 [सं.] अस्तुरेनो देश. —राधिप (रति) पु०
 [सं.] अस्तुरेनो अधिप — अलिराल
 अस्तुलल वि० [सं.] सुलल नहि जेवु, दुलल
 अस्तुहृद पुं० [सं.] अमित्र, शत्रु
 अस्तु वि० + लुओ अस्तु, अस्तु, अस्तु
 अस्तुं दरे वि० [सं.] इंधु, कंदरु
 अस्तुक्षम वि० [सं.] सूक्ष्म नहि जेवु
 अस्तुमित वि० [सं.] सूत्रनाइपमा भूक्ष्या विनातु
 (२) गाठ्या विनातु
 अस्तुभ वि० [अ + अस्तुभ] सूभ नहि तेवुं, उदार
 अस्तुया स्त्री० [सं.] अदृष्टार्थ (२) पारकना
 गुणोभा दोष शोधवा ते (४) कोष. ०णु वि०
 अस्तुयावाणु
 अस्तुरे (—रु) अ० [सं] उत्सुर = सा०, प्रा
 उत्सुर, म उत्शीर] मोडुं
 अस्तुर्य वि० [सं.] सूर्य विनातु
 अस्तुरेदे पुं० अंक जाड
 अस्तुभसे अ० [सं] मिष — 'मसंतु द्वित्व]
 डेई पण भसे — अहानि
 अस्तुवन न० [सं.] उपलोग न करेवे ते (२)
 अनादर, ध्यान उपर न लेवु ते
 अस्तुव्य वि० [सं.] सेवा माटे अयोग्य
 अस्तुभ्य वि० [सं.] उग्र, कठोर
 अस्तुभक्षित वि० [सं.] अक्ष (२) अस्तुभंड (३)
 अस्तुभन डे भूल कर्था विनातु
 अस्तु पुं० [सं.] आयमवुं ते (सूर्यं धत्यादितु)
 (२) पडती (३) नाश, भण्ण ०मान वि०
 आयमवुं ० अस्तु वि० छिन्नलिख. स्तैतदे

० अस्तता स्त्री० —स्तगत वि० अस्त
 पामेदु —स्तायल(-ण) पुं० सूर्य जेनी
 पाछण आयमवे छे ते काव्यनिक पर्वत.
 —स्तोदय पु० उगवु ने आयमवु ते (२)
 [ला] यडती-पडती
 अस्तुरे न० [फा.] अस्तु पड (डगला धत्यादितु)
 अस्तुरियुं न० [इ स्तरिग] सोनाभहेर
 अस्तुरे पु० [फा. उत्तरहू] वाण काडवावुं
 ओलर, अस्तो
 अस्तुगत वि० [सं.] लुओ 'अस्त'मा
 अस्ताई स्त्री० [सं. आस्थायी] धुपटना नण
 लागमानो पहेडो (अस्ताई, अस्तमे अस्तने
 आलोग) (२) दाण, गम
 अस्तायल(-ण) पु० [सं.] लुओ 'अस्त मां
 अस्तित स्त्री० [सं.] हयाती. हरती ०काय पु०
 पदार्थ (जैन) ०त्य न० अस्तित ०पक्ष पुं०
 अस्तुक्षप पक्ष ०अप वि० लावात्मक, 'रोमिदिव'
 ०वाक्य न० अस्तितवाचक कथनवाणु वाक्य
 ०वाचक, ०वाची वि० अस्तितरप
 अस्तु अ० [सं] लडे, जेर (२) ' तारा भाग्या
 प्रमाणे थाओ' जेओ उद्गार
 अस्तुतेय न० [सं] ज्योरी न ज्वी ते (२)
 नइरियात करता वधारे वापरवु ते ज्योरी छे
 जेम भानी तेम न करवु ते ०अत न०
 अस्तुतेयत तत, जेक भडानत
 अस्तोदय पु० [सं] लुओ 'अस्त'मा
 अस्तुरे न० [सं] देकवावु हयियार (२) हयियार
 ०धरे वि० अस्तुरे धारण करुनारु ०विद्या
 स्त्री० अस्तुरे वापरवानी विधा —स्त्रागार न०
 हयियार राभवानो ओरडो
 अस्तुरो पु० अस्तुरे, छर
 अस्तुरे न० लुओ अस्थि हाडकु (५)
 अस्तुरान न० [सं.] अयोग्य स्थण —अस्तुरे
 अस्तुराथी वि० [सं] टडे नहि जेवु. अस्थण
 (२) कायभी नहि तेवु (३) [ग] विकारी,
 यल, 'वेगियेअल'
 अस्तुरावर वि० [सं] नगम
 अस्थि न० [सं] हाडकु (२) न० अस्तुरे गभने
 आयता नहेता हाडका —दुल [—नांअवां,

पधराववां = भरेलाना अग्रिथ डे डूल डोडो
 नीथंभा नाभवा.] ०पं (अपि) २२ न० डाड-
 पि० ०भय वि० डाडजावाणु(२) मात्र डाडकां
 न्वा होथ तेधुं (शरीर) ०भमर्षाणु न०
 गथने भाणता अवशेष रहैला डाडका - डूल
 डोडो पवित्र नहीभा पधराववा ते ०भय अथ
 पु० अग्रिथसमर्षाणु माटे अे डूल अेडोडा
 उरवा ते ०भिनयन न० चिताने टाडी पाडवी
 ते टाडी वाणवांनी डिया
 अग्रिथर वि० [स] ग्रिथर नहि तेधु, डाडतु,
 उगमगतु (२) अथण(३) ड्युपयु उता स्त्री०
 अग्रनात वि० [स] ग्रात - नाहेतु नहि अेधु.
 ०क पु० रनातक नहि ते - न न० न नाडतु ते
 अग्रिनअ वि० [स] रनेह - रीजाग विनातु (२)
 अेभगडिन [वि० अग्रपृथ
 अग्रपशीं पु० [स] रपर्शानो अलाव ०नीथ
 अग्रपथ वि० [स] पथ नहि अेधु उता स्त्री०
 अग्रप ड वि० [स] नहि डाडतु आलतु (२) पु०
 अग्रदने अलाव
 अग्रपृथ वि० [स] पृथ नहि अेधु
 अग्रपृथय वि० [स] न अडकाय अेधु (२) अडीअे
 नो अलडावाय अेधु (३) अेवीडामतु मानेधु
 ०ना स्त्री० उतानिथारणु न० अमुउ डोम
 अग्रपृथ अे अे मततु निवारण
 अग्रपृथ वि० [स] ति रपृथ, उनामीन(२) अनासडन
 ०वृथ वि० रपृथषीथ नहि अेधु
 अग्रपृथ वि० [स] पृथ नहि अेधु, सडिव
 उता स्त्री० [अरवा नेधु
 अग्रमर्थ वि० [स] मगय नहि अेधु डे न
 अग्रमार्त वि० [स] रमृति-वर्म गाअ अतुसा
 नहि तेधु (२) म्मार्त स प्रदायतु नहि अेधु
 अग्रिमता स्त्री० [स] अह ता (२) पोतापलातु -
 व्यजित्वनु लान
 अग्रमृति स्त्री० [स] मृतिनो अलाव (२)
 अग्रमृत्पाणु
 अग्र न० [स] आसु (२) डोडी (३) पु० भूषो
 अग्रसुद्ध वि० [अ] असलभा असल, आदि
 अग्रमृथ वि० [स] मृथ नहि अेधु उता स्त्री०
 अग्रमृत्त्र वि० [स] मृत्त्र, पत्रग उता स्त्री०

अग्रवर वि० [स] मडडे भगअ अवाणु (२)
 पु० रव नहि ते, व्य २० - रित वि० उता
 अवाणु विनातु (२) अरित नहि अेधो (गण्ड)
 अग्रमृथ वि० [स] मृथानी प्राप्तिभा विमृथप,
 नेने न धाणु
 अग्रमृथ वि० [स] मृथ नहि अेधु, अगात
 (२) अेथेन, सहेण थीमाउ उता स्त्री०
 अग्रवाद पु० [स] म्वादने अलाव (२) म्वाद
 न लेवे ते. ०मृत्त न० अग्रवाद पाणवानु न्त
 -हु वि० म्वादित नहि अेधु, म्वादभा भगअ
 अग्रवालायिक वि० [स] म्वाला. वि० नहि अेधु
 (२) डूम [अग्रमृथता
 अग्रवास्थय न० [स] रवास्थयो अभाव,
 अग्रवीडार पु० [स] म्वीडारने अलाव - अ
 वि० म्वीडार्य नहि अेधु ०उं सं० डि० ना
 र्वीजातु
 अहु पु० [स] अहत्, प्रा] दिवस. ०न, ०रे
 पु० + दिवस ०रेड अ० [स] डंगेर.
 ०निश अ० [स] दिनगत
 अहुके पु० [अ + डक] डक नहि ते (२) वि०
 डक विनातु, गेरवाणु
 अहुत वि० [स] डल पाग्था विनातु
 अहन पु० [स] लुओ 'अह'भा (५)
 अहुम सं० (२) न० [स] लुओ अहः - अहुमिडा
 स्त्री० [स] म्पर्वा यडसायडरी. - मिडा स्त्री०
 लुओ अग्मिता - अेव पु० अह डार (५)
 अहुमो पु० उतापो अणुपो (२) लोण (?)
 उहा 'ताव अणियानो अहुमो अहु अे'
 ('अह [डि] = ड भ, थीडा, ने पन्धी 'अहुमो'
 डरी ? डे 'अहुम' परधी प्रलाव, रोन ?)
 अहुर पु० + [स] लुओ 'अह'भा (५)
 अहुरषीथ वि० [स] लुओ अहाय
 अहुरड अ० [स] लुओ 'अह भा
 अहुराभ न० [अ म्हरान] डर उवा जायेला
 जायाना दर्शन उता सुवी अमुक नामो त्यउ
 वगो मानेला वओ पहेरे डे ते
 अहुरिमान पु० [फा अमृत्त] (अ) अहुरिमान;
 पारती धर्मपुत्रताभा वरुवेडी, डंअग्नी
 वि० अह, मेतान लेवी अेउ रानि

अहर्निश अ० [स] लुओ 'अह'मा
 अहसान न० [ज.] ०भ६ वि० [फा.] लुओ
 'अहेशान'मा
 अहह अ० [स] हृष, शोक, आश्चर्य, दया,
 सभोधन, श्रम धत्यादि सूचयतो अेक उद्गार
 अहं स० [स] हृ (२) न० हृपद, अहकार
 ०कार पुं० अलिमान; गर्व ०कारी वि०
 अलिमान्नी ०कृतिस्त्री०अहकार ०ता स्त्री०,
 ०चन०, ०पद न०हु पद ०शुद्धि स्त्री०अविद्या;
 अजान, अहता ०साय पुं० अहने लाव,
 अहंता ०भन्य वि० अहकारी ०भन्यता
 स्त्री० ०सत्तावाह पुं० 'सर्वसत्ता रवाधीन'
 अेवा वाह, 'अैटोइकसी' ०सत्तावादी वि०
 अहसत्तावाहमा माननार
 अहा ०हा अ०[स] आश्चर्य, उत्साह, विरभय
 तथा हृष दर्शावतो उद्गार
 अहाय्य वि० [स.] न हर्वा जेवुं डे न हरी
 शकाय जेवु (२) अपरिहार्य
 अहालोक पुं० [स. जलज्ञ-अलभ] भाषी
 भावाज्जेनो अेक पोकार (लिक्षा भागती
 वभतने) (२) [हा] स्त्री० अ्यार अर्थे करेवो
 डाड' पण लागणीलयेयो पोकार, टहेल
 [-नगवणी = लुओ अलभ नगवणी.]
 अहि पुं० [स] साप ०पति पुं० सापनेो
 शान (शेषनाग, वासुकी धत्यादि) ०मुष वि०
 सापना जेवा मोवाणुं (२) पुं० सापनु मो.
 ०रिपु पुं० सापनेो शत्रु (गरुड, नोणियो
 धत्यादि) ०वहदी स्त्री० नागरवेल
 अहित न० [स] लूडुं, अकल्याण(२)तुकसान.
 ०कर वि० अहित करनार ०कारक, ०कारी
 वि० अहितकर
 अहिंसा स्त्री० [स] मत, वाणी अथवा कर्मधी
 हि सा न करवी ते -सक वि० हि सक नहि
 तेवुं (२) अहि सावाणु, दयावान ०त्मक वि०
 'अहि साना सिद्धान्त उपर रयायेलु ०भय
 वि० जेमा हि सा न होय जेवु, शातिभय
 ०वादी वि० (२) पुं० अहि सामां माननार
 -अ वि० हिंसा न करे जेवुं, निर्दोष
 अहीर पुं० [स] आहीर, लरवाहीनी अेक जत

अही, ०यां अ० [स अस्मिन्, कस्याम्] अत्र,
 आ रथणे ०कणे अ० आ रथणे ०तही
 अ० अही अने तही; आम तेम ०थी आ
 नगाज्येथी [+अधुना, उभवा
 अहुणु(—णु) अ० [स अधुना, प्रा अहुणा]
 अहृदय वि० [स.] हृदयहीन, निहृद, लागणु
 डेकामण लाव विनातु
 अहेडी पुं० + लुओ आहेडी - शिकारी
 अहेत न० [अ+हेत] हेतनेो अलाव
 अहेतु वि० [स] हेतु - कारण विनातु, स्वाभाविक
 (२) निप्रयोगन (३) निकाभ. ०क वि० हेतु
 विनातु, अकाण
 अहेवाल पुं० [अ अहवाल] वृत्तात; हेवाल
 ('अ' 'हे' जे पहा जेगा अेक न पद होय
 जेम हृत जोलाय जे.)
 अहेशा(—सा)न न० [ज. अहसान] उपकार;
 आलार. ०भ६ वि० आलारी, कृतज ('अ'
 'हे' उच्यार माटे लुओ 'अहेवाल'मा)
 अहेतुके वि० [स] लुओ अहेतुक. -की वि० स्त्री०
 अहेो अ० [स] आश्चर्य, स्तुति, करण, जेह
 धत्यादि सूचयतो उद्गार(२)सार, धणु धत्यादि
 दर्शावनार पूर्वग. उदा० 'अहेलाज्य' ०शुद्धि
 स्त्री० आश्चर्यकाक शुद्धि, (कटाक्षमा)म हशुद्धि.
 ०साज्य न० मोहू लाग्य ०साय पुं०
 आश्चर्यनेो लाव (२) स्तुति डे वभाण ०हो
 अ० आश्चर्य, स्तुति, करण, जेह धत्यादि सूचक
 उद्गार
 अहोनिश अ० [स] अहर्निश, दिनगत
 अहोरात्र अ० [स] दिनगत, अहर्निश
 अहिमान पुं० (सं) लुओ अहरिमान
 अहीके वि० [स] निर्लज्ज, भेसारभ
 अण न० कण, युक्ति-प्रयुक्ति [अप्रिय
 अणभाभणुं वि० [स अलक्ष्यमान] अण-मानीतुं,
 अणगण वि० + लुओ अणगण
 अणगुं वि० [स जलज्ञ] हूर, छेटेतु वेगणुं (२)
 लुहु, निराणु; अनेर (३) न० अटकाव, ज्जे-
 दर्शन [-अडपुं = मुहते अटकाव न आववेो
 (२) गर्ल जेवो. -जेसपुं = अटकाव आववेो,
 वेगणु जेसपु]

અળગેરું વિન્દુઓ અળગુ (લાલિત્યવાચક)(૫)
 અળછ(-શ) સ્ત્રીં [લુઓ અલછ] નિર્વનતા,
 દાસ્ત્રિય (૨) કચરોપૂજા [અપદ્ કળ
 અળતી સ્ત્રીં પરોણાને ખીને છેડે નખાતું
 અળતો પું [લુઓ અલતો] ઉકાળેલી લાખમાથી
 ખનાવેલો લાલ રંગ (પહેલા લાલ શાહી તરીકે
 તેમ જ સ્ત્રીઓના હાથપગ રંગવામા વપરાતો)
 (૨) [લા] મેદીનો છૂદો (સ્ત્રીઓને હાથેપગે
 મૂકવાનો)

અળદાણું અન્દિન્દો યાદીને લોથ થઈ જવું, પિલાવું
 અળપ વિન્ વાતોડિયું, લવલવિયુ (૨) અટકચાણું,
 અડપલું [અલપજલપ (સુ)
 અળપજળપ સ્ત્રીં હાવલાવ (૨) વિન્ જાણું જાણું,
 અળપાણું અન્દિન્દો અલપાવ, સતાવું, અલોપથવું
 અળખસાળે વિન્ (કા) દીકું ન દીકું -હવું ન
 હવું એવું

અળવી સ્ત્રીં [સ. જાલુક] એક કદમૂળ, જેના
 પાદડાના પત્તવેલિયા થાય છે
 અળવીતરું વિન્ (૨) નં લુઓ અટકચાણું
 અળવશ સ્ત્રીં લુઓ અળવ

અળશી(-સી) સ્ત્રીં [સ. અતસી, પ્રા અલસી]
 એક તેલી ખી -શિ(-સિ)યું નં તેતુ તેલ
 અળસાણું અન્દિન્દો [લુઓ આળસ] આળસથી
 અથવા કંઠાળાથી છોડી દેવું -ણુ વિન્ આળસુ,
 મદ (૨) થાકેલું (૩) અટકી પડેલું

અળમિયું નં [સ અલમ] ચોમાસામા દેખાતો
 જમીનનો એક ઢીડો

અળસી સ્ત્રીં, -સિયુ નં 'અળશી મા લુઓ
 અળયો પું [દિ જાલવ] ઘિલાડીનો રોપ
 અળાઈ સ્ત્રીં ઉનાળામા ગરીરે થતી ઝીણી
 ફોલ્લી [-કરંડવી=અળાઈથી કંડવાતુ દુખ
 વતુ -નીકળવી=અળાઈ થવી -એસવી=
 અળાઈ મટવી, તેની ફોલ્લી ગમી જવી]

અળાવો પું (કા) કાસો
 અળાવો પું [અ+લહલો-અ' નજામે] ઉપકાં
 અળાંસણું સં ડિન્ (કા) [સાદીના કાગ
 વાસણને એાઈમા વાપરતા પહેલા] અદગ્ની
 પાણુ તેલ ચોપડવું
 અળુ નં [ન. અદ્, સં. આલુ] અગવી

અળુળુળુ, અળોળોળો અન્ (૨૦૦) હાલગ્લુ
 ગાતા ઘોલાનો ગળદ

અળુખડું નં [સ જાલુક] અળવીની ગાહ
 અંક સ્ત્રીં [દિ અકિજ] આથ, આલિગન, ભેટવું
 તે [અંકે કરણું=ભેટવું]

અંક પું [સ] આકો, ચિહ્ન (૨) સખ્યાતુ
 ચિહ્ન, આકડો (૩) ડાઘો, કલક, જેમકે ચક્રમા
 (૪) ઘોળો (૫) નાટકનો વિભાગ (૬) ટેક
 [અંકે કરણું, ખાંધણું = રકમનો આકડો અંકે
 શબ્દમા લખવો (૨) નક્કી કે સાબિત કરવું.
 અંકે સો કરવા=કંગ પૂરો કરવો]

અંકણિત નં આકડાથી ગણતરી કરવાતુ
 શાસ્ત્ર, ગણિત ૦ન નં ગાયન વગેરેના
 ૨૦૦ લિપિખદ્ધ કરવા તે ૦ન-પદ્ધતિ
 સ્ત્રીં અકનની-અવરલિપિની રીત. ૦પાશ
 પું ગણિતપાશ 'પગ્મ્યુટેશન' (ગ) ૦સુખ
 નં અકના જે ભાગમા નાટકના આખા
 વસ્તુનુ સૂચન કરવામા આવ્યુ હોય તે ભાગ
 ંલિપિ(-થી) સ્ત્રીં આકડા લખવાની રીત
 -કાપનાર પું આગલા અકને અતે પાત્રો
 કાગ મુચિત વયેલુ કાર્ય ખીજ અકમા
 લાવી તેતુ અનુસવાન કરવામા આવે તે
 -કી વિન્ (સમાસને અતે) અકવાણુ ઉદાં
 પચાકી (નાટક) -કે અન્ રકમનો આકડો
 શબ્દોમા ઉદાં અંકે પચાસ

અંકાઈ સ્ત્રીં આકવાતુ કામ (૨) આકવાની
 કિમત અથવા મનુર્ગી -મણુ નં -મણી
 સ્ત્રીં આકવાની કિમત અથવા મનુર્ગી

અકિત વિન્ [સ] નિશાની અથવા છાપવાણું
 (૨) અકાયેલુ, પ્રસિદ્ધ (૩) અવીન

અકુરે પું [સ] કણ્ગો (જ્) [લા] મૂળ ખીજ
 (૩) રૂંક [-આવવો, કુટવો, ખેમવો=
 કણ્ગો થવો કે નીકળવો, વલુ ઊગણુ] -રિત
 વિન્ જેને દણ્ગા કુટયા હોય તેવું

અંકુશ પું [સ] કાષ, કાખૂ (૨) હાથીને
 હાકવાતુ લોહનુ માવન [-રાખવો,
 અંકુશમાં રાખણું=કાખૂ કે નિયમન
 મૂકવું, વગ રહે એમ કરવું -રહેવો,
 અંકુશમાં રહેણું=નિયમન કે કાખૂને વશ
 હેણુ કે થવું]

અંગૂ(-કો)લ નં [ભુઓ અંગૂલ] એક વનરપતિ - ઔષધિ

અંગૂકોડો પુઠ્ઠ [હિં અંગૂકા, સ અંગૂકા, પ્રા. અંગૂકા] ખેલિ છેડે વળેલો ધાતુનો કડી જેવો સળિયો: સાકળનો આકડો-કડી (૨) આકડો; 'હૂક' (૩) સાણસો ચીપિયો -હાખંધ અંઠ સાકળના અંગૂકા જેમ એકખીનમા ખગખ ખેસતા કર્યા હોય છે તેમ, હારોહાં (૨) સરસ -કી સ્ત્રીં નાનો અંગૂકો કે આકડો (૨) એવા આકડાવાળી લાખી લાકડી (૩) ગળ (માછલા પકડવાની)

અંગૂકાર પુઠ્ઠ + ભુઓ અંગૂ, કણ્ઠો
અંગૂલ પુઠ્ઠ [સ] એક વનરપતિ, અંગૂલ -હું નં અંગૂલતુ કણ

અંગ નં [સ] શરીર (૨) અવયવ (૩) લાગ (૪) નત પોતે ભતે (જેમ કે, અંગતું = પોતાતુ, ભતતુ અંગ ઉપર કૂદવું = ભતની તાકાત પર-પોતે કોઈના આધાર વિના-ઝપલાવવું. તેમ જ, અંગ ઉપર કર્મ કરવું, આણવા = કમી આડ વગર અંગ ઉપર ધીરવું) (૫) [સ] ખગાળના એક લાગતુ પ્રાચીન નામ (૬) [વ્યા] પ્રત્યય પૂર્વેતુ શબ્દતુ રૂપ [-આપવું = મદદ કરવી -ઉપર આવવું = શરીર પર વસી આવવું, માગવા તડવું (૨)

જવું = શરીર (યાક કે મહેતત-મનુરીથી) અકડાવું કે કુખવું -ભરાવું = અંગ લગઈ જવાની અસર લાગવી-તાવની નિશાની જણાવી -ભારે થવું = શરીરનો ભાર વધવો; મરતી કે સુરતી ચલવી (૨) અંગ ભગવું ' ભુઓ -મરડવું = આખસ ખાવી -વળવું = શરીરના અવયવો કસરતમા ભોઈએ તેમ વળવા-અકડ ન હોવા (૨) શરીર પાકુ સારુ થવું -લોહીનો ભરવો થવા લાગવો -જાળવું = શરીરના અવયવો વળે એમ કસરત કરવી કે (કામમાં) તેમને હલાવવા -સાચવવું = અંગ ચોંધુ, શરીરને શ્રમ ન પડે એ ગને-શરીર તોડવા વિના વર્તવું] ઠંઠાર વિં (૨) અંઠ અગત શાખ ઉપર ધીરવું. ઠંઠારત સ્ત્રીં કસરત, વ્યાયામ અથ પુઠ્ઠ ખાં મુખ્ય જૈન ધમ-પ્રયોમાનો હેકે ઠંઠારત્ય નં શરીરની રક્તિ ઠંઠારા સ્ત્રીં અગતી ઠંઠારા, ઠંઠારા, ઠંઠાર વિં શરીરમાથી જન્મેલું (૨) પુઠ્ઠ પુત્ર ઠંઠાર વિં સ્ત્રીં શરીરમાથી જન્મેલી (૨) સ્ત્રીં પુત્રી ઠંઠાર નં શરીરના અવયવો થતુ જાન (૨) મહાજ્ઞાન શરીરના પેવા -જ્ઞાણ મખધી પોતામા જ જ્યેલુ અભાવિક જ્ઞાન ઠંઠાર વિં [સ] અગતી ખાતગી.

૦રક્ષણી શ્રીં નાનો અગરખો (૨) એક
 લતનુ ખપતઃ ૦રક્ષા શ્રીં શરીરની રક્ષા
 (૨) રાખડી ૦રખી શ્રીંભુઓ અગરક્ષણી
 ૦રખું ન૦, ૦રખો પું ભૂની દખનો રસ
 ખાખવાનો હગ્યો ૦રસ પું ખાણી ભેળવ્યા
 વિનાનો રૂળનો રસ ૦રંગ પું શરીરની કાલિ,
 ચહેરો (૨) ભોગવિલાસ ૦રાગ પું શરીરે
 સુગંધી વગેરે ચોળવા તે ૦વસ્ત્ર ન૦ ખેસ,
 ઉપગ્રો (૨) [લા] ખ્યાત ૦વિકાર પું
 શારીરિક ખોડ કે રોગ (૨) શરીરના રોખાવમા
 ઘનો કેન્દ્ર (ખામ કંગીને કામકોવાદિની
 અસગ્યી) ૦ચિન્ત્યાસ, ૦વિક્ષેપ પું ભાવને
 વ્યત્ન રંગ્ય શરીરના અવયવોની ચેષ્ટા
 ૦મ રકાર પું શરીરની રાપટીખ ૦રવભાવ
 પું તતિવભાવ (૨) સદ્ગતિ -ગાઉ
 વિં અગને લગતુ, આગલુ ખાતગી (૨)
 તત્તુચુચકા ઉપરતુ, અગદિધાન -ગાગિભાવ
 પું અગ અને અગી -ગૌણ અને મુખ્યનો
 ૦૦૦૦ મુખ્ય -ગે અ૦ -ની ખાખતમા, -ને
 વિધે -ગાશંગ અ૦ એકેએક અંગમા

અંગદ પું [મ] (સ) વાહીની પુત્ર ૦દૂદકો
 પું ઊંચો કૂંકો, 'હાર્થ જ પ' ૦વિધિ શ્રીં
 અગદે રાખના દુત તરીકે ગવણ માયે કુંકેલી
 વિધિ -સમાધાનની મસલત ૦શિયાઈ શ્રીં
 અગદના લેવી, ફતને ધાલતી ગિયાઈ-સલ્યતા
 [-કરવી = અગદ પેઠે ચતુરાઈથી વાત
 સમન્તવવી]

અંગના શ્રીં [સ] શ્રી (૨) મુદ્દ રૂી
 અગમેજયત્વ ન૦ [સ] ભુઓ 'અગ'મા
 અંગમેરા પું ૦ખ૦વ૦ ભુઓ 'અગ'મા
 અંગરખી, -ખુ, -ખો [સ. જગ + રક્ષક]
 ભુઓ 'અગ'મા

અગાઉ વિં ભુઓ 'અગમા [-કરજ =
 અગ પઃ કરેલુ -ખીલ આડ વિનાતુ કરજ
 - ખર્ચ = હાવખરચી, લત અગેતુ ખર્ચ]
 અગાખરુ વિં [અગારખર] ભુઓ અગાખું
 અગાર પું [સ] અગ્રિ (૨) સળગતો કોલસો (૩)
 ખળતગ, અગત (૪) [લા] કંપૂત ૦કે પું નાનો
 અગાગે (૨) [સ] અગળશહતુ એક નામ (૩)

એક છોડ ૦વાયુ પું 'કાર્મોનિક એસિડ
 ગેસ' ૦હું સંકિં દેવતામા નાખી શુદ્ધ કરલું
 -રિયું વિં ખળીને ખાખ થયેલુ (૨) ન૦
 આગિયુ પલવાથી ખળી ગયેલી ભુવા -રી
 શ્રીં નાનો અગારો, ચિતગાગી (૨) શગડી.
 -રો પું ભુઓ અગાર [અગારા ઊઠવા =
 ખૂબ દાઝ ચડવી, સખત લાગી આવલુ
 અગારો ઊઠવો = કુલાગા નીવહલુ કંપૂત
 ખાંચો ('દીવો ઊઠવો' તુ ઊલટ') (આખમથી)
 અગારા કરવા = ખૂબ કોથથી આખ અગારા
 લેવી લાલચોળ થવી અગારો મરવો =
 ભુઓ અગ્રિ મરવો]

અંગારખું ન૦ [ભુઓ અગાખર] ઝીણા
 અગાગમા શેરીને ખરુ કરેલુ તે
 અગાગિભાવ પું [સ] 'અગમા ભુઓ
 અગારી -રિયુ, -રો ભુઓ 'અગાર'મા
 અગિત વિં [ન] કોટીની સગાઈવાળું (૨) વિદ્યામુ
 અગિયુ ન૦ [સ જગ] જલભુ -રો પું ખાય
 વગરનો શ્રીનો અખર [અપિ

અગિરમ, અગિરા પું [મ] (સ) એક વૈદિક
 અંગી વિં [સ] ખામ ગેતાતુ (૨) [સમાખને અતે]
 અગ-અવયવવાળુ ઉદાં 'કામલાગી' (૩)
 મુખ્ય, પ્રધાન (૪) શ્રીં એક હગડી ૦કરણ
 ન૦, ૦કાર પું સ્વીકાર ૦કારણું સંકિં
 [સ અંગીકાર] સ્વીકારકુ. ૦કાર્ય વિં સ્વીકાર્ય.
 ૦કૃત વિં અગતુ -પોતાતુ કરેલુ, સ્વીકારેલુ
 ૦કૃતકમ પું પ્રમાણ-પુરાવા વિના સ્વીકારી
 લીધેલો સિદ્ધાંત, 'દોષ્યુલેટ' ૦ભૂત વિં
 અગતું થયેલુ, અગરખ

અંગી (-ગે) શ્રીં [ભુઓ અંગીકું] શગડી
 (ખાસ કંગીને સોનીની) (૨) પોક ખાડવા માટે
 તૈયાર કરેલી જગા (૩) ઝાળ, અગત [-નો
 અગારો = મોનીની અગીહીના અગાર પેઠે]
 દખવે બહારથી નરમ, પણ ખરેખર જખર
 પ્રતાપી હોય તે]

અગીકું ન૦ [સ અગ્રિવાન] ભુઓ અંગીકી
 અશુર ન૦ પું [સ અગ્રુર] નવી અમડી, રૂ
 [અગ્રુર] [-આવવો = રૂઝવું]
 અશુલ પું [સ] આગળ (૨) આગળી

અંકુ(-કો)લ નં [લુઓ અ કોલ] એક વનરપતિ - ઐપિથિ

અંકોડો પું [હિં અંકુડા, સ અંકુટ્ઠ, પ્રા અકુડા] ખેઉ છેડે વાળેલો ધાતુનો કડી ભેવો સળિયો. સાકળનો આકો-કડી (૨) આકોડો 'હૂક' (૩) સાલ્યો ચીપિયો -હાખંધ અં સાકળના અ કોડા જેમ એકખીજમા ખગખર ખેસના કર્યા હોય છે તેમ, હારોહાગ (૨) સનનડ -ડી સ્ત્રીં નાનો અ કોડો કે આકોડો (૨) એવા આકોડાવાળી લાંબી લાકડી (૩) ગળ (માછલા પકડવાની)

અંકોર પું + લુઓ અ કુર, ક્ષણો

અંકોલ પું [સ] એક વનરપતિ, અ કૂલ -લું નં અ કોલતુ ક્ષણ

અંગ નં [મ] શરીર (૨) અવયવ (૩) ભાગ (૪) ભાગ, પોતે ભતે (જેમ કે, અંગતું = પોતાતુ, ભતતુ અંગ ઉપર કૂદવું = ભતતી તાકાત પગ-પોતે કોઈના આધાર વિના-જ પલાવવુ તેમ જ, અંગ ઉપર કન્ન કરવુ, આલુવા = કશી આડ વગર અ ગ ઉપર ધીંગ્વુ) (૫) [સ] ખગાળના એક ભાગતું પ્રાચીન નામ (૬) [વ્યા] પ્રત્યય પૂર્વેતું શબ્દતુ રૂપ [-આપવું = મદદ કરવી -ઉપર આવવું = શરીર પર ધસી આવવુ, મારવા તડવુ (૨) માથે પડવુ પોતાને ભતે કરવાતું કે વેટવાતું થવું અ ગ ઉપર = ભત ઉપર, પોતાની

જવું = શરીર (ધાક કે મહેનત-મનુરીથી) અકોલુ કે કુખલુ -ભરાવું = અ ગ ભગઈ જવાની અસર ભાગવી-તાવની નિશાની જણાવી -ભારે થવું = શરીરનો ભાર વધવો; મરતી કે મુરતી ચલવી (૨) 'અ ગ ભગલું' લુઓ -મરલુ = આળસ ખાવી -વળવું = શરીરના અવયવો કસનમા ભેડાં એ તેમ વળવા-અકલ ન હોવા (૨) શરીર પાલુ સારુ થવુ -લોહીનો ભરવો થવા ભાગવો -વાળવું = શરીરના અવયવો વડે એમ કસરત કન્વી કે (કામમા) તેમને હલાવવા -સાચવવું = અ ગ ચોરવુ શરીરને શ્રમ ન પડે એ ગને-શરીર તોડ્યા વિના વતંતુ] ઠંડિવાર વિં (૨) અં અગત શાખ ઉપર ધીરેલુ. ઠંડસરત સ્ત્રીં કસનત, વ્યાયામ અંધ પું ખાગ મુખ્ય જૈન વમ-અ થોમાનો હરેક વ્યાપક્ય નં શરીરની મૂર્તિ ઠચેટા સ્ત્રીં અગની દેટા, ચળા. ઠજ વિં શરીરમાથી જન્મેલું (૨) પું પુત્ર ઠલ વિં સ્ત્રીં શરીરમાથી જન્મેલી (૨) સ્ત્રીં પુત્રી. ઠજાન નં શરીરના સ્પર્શ થી થતું જાન (૨) મહનજાન શરીરના પોષણ - વક્ષણ સંખ વી પોતામા જ મહેલુ સ્વાભાવિક જ્ઞાન ઠલ વિં [સં અગત ?] ખ નગી, ભતને ભાગતું ઠલું વિં પોતાતુ, અગત ખામ સંખધ ધનવન ન (૨) વિદ્યામ (૩)

०रक्षणी स्त्री० नामो अंगरक्षो (२) अङ्क
 लतनु अङ्क ०रक्षा स्त्री० गरीरनी रक्षा
 (२) रक्षणी ०रभी स्त्री० लुञ्जो अंगरक्षणी.
 ०रभुं न०, ०रभो पु० लूनी दृष्यते इत्स
 आ-वानो इत्यो ०रभ पु० गणी विषया
 विनामो इत्यो न्स् ०रंग पुं० शरीरनी कति,
 गृहेरे (०) लोगविलाभ ०रंग पुं० शरीरे
 सुग ही वगेरे येषावा ते ०रञ्च न० भेत्स,
 ०रञ्जो (२) [का] गभात ०रिडार पु०
 गानीन् ०रिडार (२) गनीन्नादेभावमा
 धमे ०रिडार (भास इरिने नमत्तोवादिनी
 अमन्धी) ०रिन्ध्याम्, ०रिन्धेप पु० भावने
 व्यन इन्ध्या शरीरना अर्थवोनी येषा
 ०रिन्धेप पुं० शरीरनी टापीय ०रिन्ध्याव
 पु० लतिन्ध्याव (२) मत्तगान्ति -गाडि
 वि० अंगरे लगनु, अंगरु अतगी (२)
 लतनुयत्ता ०रिन्ध्याव, अंगरिन्ध्याव
 पु० अंग अने अगी—गौण अने सुप्रयतो
 ०रिन्ध्याव सुप्रथ -गे अन् -नी आभतमा, -ने
 दिषे -गोअंग अन् अङ्केअन् अंगमा
 अंगद पु० [स] (स) वासीनी पुत्र ०रुदके
 पु० ०रिन्ध्याव, '०रिन्ध्याव' ०रिन्ध्याव स्त्री०
 अंगरे गम्ता इत नगीके गवले माये ०रिन्ध्याव
 विधि—समाध'नी मसलत ०रिन्ध्याव स्त्री०
 अंगरना लेवी, इतने गंगती शिष्टादेसन्ध्यावा
 [-करवी = अंगद पे० चनुनाथी वत
 अमन्तवपी]
 अंगना स्त्री० [स] स्त्री (२) लुङ् स्त्री
 अंगमेरुयत्तव न० [स] लुञ्जो 'अंगमा
 अंगमेरा पु० अन्व० लुञ्जो 'अंगमा
 अंगरणी, -भु, -भो [स अग + रञ्ज]
 लुञ्जो 'अंग'मा
 अंगाडि वि० लुञ्जो 'अंगमा [-करन =
 अंग ग ० ०रिन्ध्याव-धीण व्याड विनातु कर
 - अर्थ = हाथपरवी, लत अंगेतु अन्ध]
 अंगरु वि० [अंगर + अङ्क] लुञ्जो अंगरु
 अंगरे पु० [स] अङ्क (२) सगगो डालसो (३)
 अङ्कतग, अङ्कत (४) [ला] कपूत ०क पु० नामो
 अङ्कत (२) [स] अङ्कतग ०क नाम (३)

अङ्क ०कायु पुं० 'डाभोनिङ्क अङ्क
 गेस . ०रुं म० ०रिन्ध्याव नामी शुद्ध करु.
 -रिथु वि० अङ्कते भाष धयेलु (२) न०
 अङ्कियु पदवाधी अणी गयेली लुञ्जो -री
 स्त्री० नामो अंगरे, अङ्कगनी (२) शगडी.
 -रे पु० लुञ्जो अंगर [अंगर ०रिन्ध्याव =
 अङ्क हाड यङ्की सभत लागी आवतु
 अंगरे ०रिन्ध्याव = इलागा न्नीवडुं = पूत
 पङ्कवे ('हीवि ०रिन्ध्याव तु ०रिन्ध्याव') (आभवाधी)
 अंगर अङ्कवा = अङ्क लो०थी आभ अंगर
 लेवी लालवाण वी अंगरे अङ्कवे =
 लुञ्जो अङ्क मू०वे]
 अंगरु पुं० न० [लुञ्जो अंगरु] जीणा
 अंगरुमा शीने अङ्क इत्यु ने
 अङ्कगिन्ध्याव पु० [स] 'अंगमा लुञ्जो
 अङ्कगी -रिथु, -रे। लुञ्जो 'अंगमा'
 अङ्कित वि० [स] लोटीनी सगगावाणुं (२) विन्ध्या
 अङ्कियु न० [स अग] अङ्कलु -यो पु० भाय
 वगने स्त्रीना अङ्कते [अङ्क
 अङ्कित, अङ्कित पु० [स] (म) अङ्क वैदिक
 अङ्क वि० [स] आभ पोतातु (२) [ममासने अते]
 अङ्क-अङ्कववाणु क्कान् टामलागी' (३)
 अङ्क, अङ्क (४) स्त्री० अङ्क इत्यङ्की ०रिन्ध्याव
 न०, ०रिन्ध्याव पु० स्वीकार ०रिन्ध्याव म० ०रिन्ध्याव
 [स अङ्ककार] स्वीकार ०रिन्ध्याव वि० स्वीकार्य.
 ०रिन्ध्याव वि० अङ्कतु -पोतातु करेणु; स्वीकारेणु
 ०रिन्ध्याव पुं० प्रभाण-पुगवा विना स्वीकार
 लीवेले सिद्धात, 'पोम्बुलेट' ०रिन्ध्याव वि०
 अङ्कतु थयेलु, अङ्कतु
 अङ्क (०-गे) स्त्री० [लुञ्जो अङ्क] शगडी
 (भास इरिने मोनीनी) (२) पौड पाडवा माटे
 तैयार करेली लगा (३) आण, अङ्कत [-ने।
 अंगरे = मोनीनी अङ्कनीना अंगर पेडे]
 ०रिन्ध्याव अङ्कधी नङ्क, पङ्क अङ्कत लङ्क
 प्रतापी हाय ते]
 अङ्क ०रिन्ध्याव न० [स अङ्कितवान] लुञ्जो अङ्क
 अङ्क न० पुं० [स अङ्क] नगी अङ्क, इ
 [अङ्क] [-आववे = अङ्क]
 अङ्क पु० [स] आगण (२) आगणी

अंगुलि(-ली) स्त्री०[स] आंगणी, अत्राणु न०
आगणीना रक्षण माटे आणावणी वापरु छे ते
यामडानी अ गूडी असुद्रा स्त्री०सीलनी वीटी
(२) अनी छान, महार असंज्ञा स्त्री०
आगणीथी कुंडेली निशानी. अनिर्देश पु०
आगणीथी निर्देश करुवे - अतावधुं ते

अंगुष्ठ पु० [स] अंगुष्ठ [द्विचाल
अंगुष्ठे पु०[द्वि अंगुष्ठा] अंग दूधवाता कुंडेली
अंगुठो पु० [स अंगुष्ठ] हाथ अथवा पगलुं
लडामा लडु-पडेलु आगणुं [अंगुठानो
राचणु करुवे=अंगमाथी मोडु करुवु; रजतु
गज-अतिशयोक्ति करुवी. अंगुठा पकडवा
=ठिला थड, नीया वणी पगता अंगुठा जालवा.
तेम करुवानी शिक्षा थवी (२) [ला] आगण
माटे शिष्यामाणु लेवी, वाक कभूल करी तेमाथी
ओध लेवो अंगुठे कमाड ठेकलुं=माक्षम न
पडे तेम, छुपी रीते वर्तलु, काम कंभुं. म६६
करुवी (२) पोतातु काम भीत उपर सेरेवधु.
अंगुठो हेआडवो. अतावधो=डिगो कंभु.
अंगुठो अमुक हणे अतावी ना सुखववी
अंगुठो आपवो, करी आपवो, पाडवो=
(अत वजरेमां) अंगुठानी निशानी करुवी (२)
सडी करुवी - मलूर राभलु.] -डांदाव पु०
कुस्तीनो अक हाव -डांपटी स्त्री० अंगुठा
नेटली लडी पटी -डिधुं वि० अंगुठाना
मापतु (२) न० अंगुठानु अक धरेणु -डी
स्त्री० पगने अंगुठे पडेरवातु स्त्रीतुं धरेणु
(२) आगणीना रक्षण माटेनी ओणी

अंगूर स्त्री० [फा] लीली द्राक्ष
अंगे अ० [स संज्ञ] लुओ 'अंग'मां
अंगेडी स्त्री० लुओ अंगीडी
अंगेअंग अ० लुओ 'अंग'मां
अंगेर स्त्री० तणावना सामेना कितागनी जमीन
(२) भूय पाणी पायेली के अतिशय इण्डुप
जमीन

अंग्रेज पुं० [यो इंग्लेज] इंग्लंडनो वतनी ०णु
स्त्री० अंग्रेज स्त्री -अ वि० अंग्रेज लेडितु.
अंग्रेज लेडि संभ धी(२)स्त्री०अंग्रेजेनी लामा
अंग्रेडो पुं० [लुओ अंग्रेडो] अक वनरपति

अंगोण न० [द्वि अंगोहलि, म] रनान नाडुं
ते ०डी स्त्री० नातुं अंगोणियु (२) अंगोण
करुवानी अंगरडी (३) ताभाडुं डी (४) वरकन्याने
रनान करुवता गवातुं गीत (५) वरने रनान
करुवनार स्त्री ०णुं अ०किं नाडुं -णियुं
न० नाडुवानु पाणी गरम कंभुवानु वासाण (२)
नाडुवा भेसवानुं पाठियु -णिये पुं० रनान
करुवनार याकर (२) नाडुवानु पाणी गरम
करुवानुं वासाण

अङ्घ्रि पु० [स] पग
अ अ स्त्री० लुओ आथ (५)
अंअर् स्त्री० लुओ अण्यथी वाकुं ओलडुं ते लूक
अ अल(-ण) पुं० [स] पालव
अंअणवे पु० [सं अंअण] नाना छेकरनि
ओदाडवानो लातीगण इमाल (२)तेलमा ओणी
सणगावेली दारडी

अंअणो पु० लुओ अ अणवे
अंअन न० [स] आनवानो पदाथे, कानण;
अरुमो [-पाडलुं =दीवो करी तेनी भंश
लेगी करुवी (अंअन माटे). भेश पाडवी]
०शदाका स्त्री० आनवानी सणी

अंअना(-नी) स्त्री० [स] (स) हनुमाननी
माता ०पुन, ०सुत पुं० (स) हनुमन
-नीगीत न० अक छ६

अंअलि(-णि) स्त्री०[स] अणो. पोश(२)अमा
लारेणुं होय ते (३) [ला] भान [-आपवी=
श्राद्ध सरावधु, तर्पण करुवु, भूतन रभरणुमा
काडि करुवु (२) यथाशक्ति लागडे क्षणो आपवो]
अनण (०पाणी) न० + लुओ अननण,
हालोपाणीतु निर्माण

अंअणि स्त्री० लुओ अअलि
अंअम पु० [फा] अत (२) परिणाम
अंअवधुं स०किं 'अंअवधुं तु प्रेरक अंगणम'
(अंअन) लगाडावधु (२) 'अंअवधुं तु प्रेरक
अंअवधुं अ०किं तेजने दीवे आप भी थाड
जवी (२) भील आगण जाभापडी १तु (३)
'अंअवधुं तु' कर्मलि

अंअर न० [फा] अक भेवो -रियुं वि०
अंअरना नेवारगनुं. -री स्त्री० अंअरतु आड

अनुमन न० [फा] मडण, समा०, नमात
अटवातुं अ०डि० [‘आटो’ प०थी ?] वचमा
अवसाया इरुवु (२) पगमा टोऱुं भरावावी
गभडी पडवु. -ए सु० अटवावु ते (२)
अटवाती वगु

अटम पु० वे०, पाडाभा०
अटवातुं अ० डि० लुओ अटवातु
अटवाण सु० अडटमा आववु ते, नडन
(२) गाय से सने टोडनी वभते पाडला पगे
भा०वाभा आवती आडी [-णे आवतुं=
(नजासु) व०चे अडकटमा आववु]

अटोण वि० ल्या त्या अटवानु, अडटु (२)
ला०यो० वि०नेतु (३) नकासु. ०डाटलु न०
पोटु व०न (२) [ला] नकासु रभडनु -क्याये
नेने समास न थतो होय अेवु भा०स

अ०ड न०[स] पेण, गोणी (गुधागनी) (२) ध०
०कटाड पु० सामान्य धंडानु अथवा ध्रुवाडनु
डायलु. ०डोश(-प)पु० पेणनी डायणी ०न
वि० धंडाभाधी न-मेळुं ०लित्ति सु०डिडनु
डायलु ०वधुं(-क)न न०, ०वृद्धि सु०
अ०डोप मोटो धर्ष ववानो रोग -डाडार,
-डाडृति वि० धंडाना आडंगु, लभजोण

अ०डण वि० वगर महेनननुं डनमनु ०ग०डण
वि० अ०पोटु, अेवरेल

अ०डाडार, अ० डाडृति वि०[स] लुओ ‘अ०ड’मा
अ०डूस पु० अ०ड, गोणी (गुधागनी) (२) न०
सीताकण

अ०डोण वि० [स] वॉटोल् डोडनु, जोला
भातु (५)

अ०त पु० [स] छेडो, छेवटनो लाग(२)सम०सि,
आभर (३) डड, सीमा (४) भरलु, विनाश
[-आखुवेो, लाववेो=पू० करवु (२) नाश
क०वेो -आववेो=पू० थवु (२) नाश पामवु.
-डाडवेो=छेवट सुधी छोडवु नडि; अरोपर
तपासीने ताग मेणववेो (२) कटाणो आपवेो,
प०ववुं, डम डाडवेो -देवेो=अ०त डाडवेो
(२) आप० आवे त्या सुवी वण०या न्हेवु]
०क पु० धातक, भारो(२)काण, मणु(३)[स]
थम. ०डाड(-ण) पु० आप०नो समय(२)

मोतनी वडी ०काणियुं वि० अ०नकाण वभते
का० आवे अेवुं. ०व त वि०नाशवत ०वेणा
सु० म०णकाण ०शरथा सु० म०ण०पथारी
अ०त० अ० [स] लुओ अ०तरे’ पथी
अ०त० वि०[स] अ०दरुं(२)नळकनु (३) न०
अ०द०नो लाग (४) अ०त०करण मन (५)
अ०वकाश, छेडुं (६) वयलो काण (७) तक्ष०न
(८) मेड, लुदाई (९) समासने अ०ने ‘अ०न्य’,
‘अ०ली’ अेवा अ०र्य०मा उडो ०‘इपातर’ (१०)
सु० (‘अ०भर’ नोडे) समाया० उडो ०अेनी
काई अ०य० केअ०त० नथी [-जोडनुं=मननी
वात साद० कडी देवी (२) मननु भीतर उडोडु
करवु -प०डु=अे व०चे छेडु रडेवु (२)
तक्षवत होवेो (३) मनमा लुदाई आववी
-रा०पुं=लुदाई गाली, मन मूडीने न
वर्तवु, प०गु मानवु] ०चिडन न० अे व०चे
अ०त०-तक्षवतनु ० आडुं चिडन (ग).
०छाड सु० अ०द०नी धाव ०न०डात सु०
देशनी अ०द० आवता माल उपर लेवाती
न०डात ०लभी [स वामी] वि० (२) पु०
लुओ अ०त०नी ०ज्ञ वि० अ०द०नी वात
लाएनार ०तम वि० छेक अ०द०नु ०त०
वि० वधारे अ०द०नु. ०दृष्टि सु० अ०द०
-आ०त्मा त०र० वणेडी दृष्टि ०नाड पु०अ०त-
करणनो अ०वा०. ०प० न० आडु क०पडु ते-
पडो ०पा०य वि० अ०द०नु ने पडा०नु
०वा०सियु [स वासस्] न० आ०स सरावता
भला उपर नाअ०वानो लूगडनो क०डो. ०वृत्ति
सु० अ०त० करणनी ध०था, मनोभाव -राई
सु० अ०त०, छेडु (२) लुदाई
अ०त०वेळ सु० अे० वेळ, अ०म०वेळ
अ०त०स न०[लुओ अ०त०गश] पा०षु के जोडनुं
‘वासनणीमा पेसी नुं’ ते, अ०त०गश
अ०त०वा०सियु न० लुओ ‘अ०त०मा’
अ०त०वासो न० [स अ०तर०वासस्] वि०वड
वगेरे शुलका०मा वि० वभते पाथडीने छेडो
काडवा०मा आवे छे ते [-कर०वेो]
अ०त०राई सु० लुओ ‘अ०त०’मा
अ०त०रा०त्मा पु० [स] लुओ ‘अ०त०’मा

અંત' [સ] શબ્દની પૂર્વે 'અદરતુ', 'વચમા' એવા અર્થના ઠંકરેણુ ના જાત, સુખાદિના અનુભવતુ સાધન, મન, ક્રુદ્ધિ, ચિત્ત, અહકાર એ પદોથી ઓળખાતી અદરની ઇદ્રિય (૨) અતર, હૃદય, 'કોન્ચિન્સ' [-ના કાળા= અતરનો ખળાપો કે ચિત્તા -નો ધક્કો= ભારે જખરો આઘાત, મોટું મર્મસ્પર્શી દુખ] ઠંકેડ ના અદરતુ મધ્યખિદુ, 'ઇન-સેન્ટર' (ગ) ઠંકોણુ પુઠાં 'ઇન્ટીગ્રિય એન્ગલ' (૨) 'ઇન્ટર્નલ એન્ગલ' (ગ) ઠંકોપ પુઠાં આતરિક્કિ તોફાન (૨) દિકની અદરનો ગુચ્છો ઠંકોભ પુઠાં આતરિક્કિ ક્ષોભ-અશાન્તિ ઠપ અક ના મન, ક્રુદ્ધિ, ચિત્ત, અહકાર, અને જીવ એ પાચતુ જૂથ ઠપાત પુઠાં (શબ્દતુ) વગ્ચે આવણ -પહણુ તે (વ્યા) ઠપાતી વિઠાં વચ્ચે આવેણુ ઠપુર નાં જનાતખાતુ ઠપુરિકા ઠીઠ અત પુરની સ્ત્રી ઠપવાહુ પુઠાં અદરનો -ધૂપો પ્રવાહ ઠપ્રકૃતિ સ્ત્રીઠ મૂળ સ્વભાવ (૨) ગાનનો ખાતગી વજી ઠપ્રવેશ પુઠાં અદરના ભાગમા દાખલ થણુ તે ઠપ્રવેશી વિઠાં અત પ્રવેશ કનુ. ઠપ્રેરણા ઠીઠ વ્હુઓ મહજ ક્રુદ્ધિ ઠશસ્તુ પુઠાં અદરનો-દરનો માણસ છતા ગતુ (૨) હૃદયમા રહણે હુમ્મન (કામ કોલાદિ) ઠગલ્ય પુઠાં, નાં અદરતુ-ધૂપુ ગલ્ય ઠશાન્તા પુઠાં અદરનો શારતા-અંતરાત્મા, ધર્મ ક્રુદ્ધિ ઠસ્તવા વિઠાં સ્ત્રીઠ સગર્લા ઠસુખ નાં આતરિક્કિ સુખ ઠસ્થ વિઠાં વ્હુઓ અત (-ત) ઠસ્થ ઠસ્થલ (-ખ) નાં અદરતુ-મર્મસ્થળ ઠસ્કૃતિ (-તિ) ઠીઠ આતરિક્કિ ઠ્કૃતિ ઠસ્વરૂપ નાં આતરિક્કિ-અદરતુ ઠસ્વરૂપ

અંતિકે વાં [સ] પાસેતુ, નજીકતુ
 અંતિમ વિઠાં [સ] છેલ્લુ, છેવટતુ (૨) સામે છેડે હોય એણુ, જહાલ ઠતા ઠીઠ
 અંતિયુ વિઠાં [સ અત] છેલ્લુ, છેવટતુ અતે આવેણુ (૨) [લા] ખહુ જ ખિનયેણુ, મજાણિયુ; જીવ ઉપર આવેણુ [અંતિયાં કરવાં=ખિનઈ કે કાયઠ થઈને છાઠિયા કરવા (૨) મજાણિયા થઈને વર્તણુ]

અંતીપંતી ઠીઠ એક રમત
 અતે અં [સ] છેવટે; આખરે
 અંતેવાસી વિઠાં [સ] પાસે રહેનારું (૨) પુઠાં (ગુસ્તી સમીપ રહેનાર) જિખ
 અંત્ય વિઠાં [સ] છેવટતુ, છેલ્લું. ઠકર્મ નાં, ઠચિયા ઠીઠ અક્ષિસમકાર ઠગમન નાં શ્રેષ્ઠ વર્ણની સ્ત્રીનો કનિષ્ઠ વર્ણના પુરુષ સાથેનો સંબધ. ઠગ વિઠાં પચમ વર્ણતુ, અમ્પુત્ય ગણાતી વર્ણતુ (૨) પુઠાં એ વર્ણનો માણસ ઠનશ્રમ પુઠાં અત્યત્રેને રહેવા તથા કેળવણી લેવાની સંસ્થા ઠનેહાર પુઠાં અત્યત્રેનો ઉદ્ધાર ઠત્ર નાં ઠપદ નાં ગુણોત્કરતુ અત્ય પદ (ગ) ઠયમક પુઠાં છેવટના અક્ષરોનો યમક-પ્રાસ -ત્યાક્ષર પુઠાં અત્ય - છેલ્લો અક્ષર -ત્યાક્ષરી ઠીઠ ખોલાયેલી કવિતાના છેલ્લા અક્ષરથી શરૂ થતી ખીજી કવિતા ખોલવાની રમત -ત્યાનુપ્રાસ પુઠાં અતે આવતો અનુપ્રાસ -ત્યાવસ્થા ઠીઠ છેલ્લી-આખરની ગિથિતિ (૨) ઠડપણ -ત્યાશ્રમ પુઠાં અત્ય આશ્રમ-સન્ધ્યન્નાશ્રમ -ત્યાશ્રમી વિઠાં સન્ધ્યાસી -ત્યેષ્ટિ સ્ત્રીઠ અત્યક્રિયા [જળુ
 અત્ર નાં [સ] આતરહુ. ઠનળ સ્ત્રીઠ આંતરહાતુ અંદર અં [ફા] મા, મહી ઠખાને, ઠથી અં અદરથી, ઠૂપી રીતે
 અંદાજ પુઠાં [ફા.] અડમટ્ટો, શુભાર, આશરો [-કાઠવો=અડસકાનો હિસાબ કરવો-તેનો આશરો મેળવવો શુભારે કેટલુ તે જોણુ, અનુમાન કરણુ -કોવો=કસી જોણુ, અજમાવણુ, જેથી અંદાજ મળે -હોવો=મર્યાદા હોવી, આશરે કાંઈક નક્કી હદ હોવી] ઠપત્ર, ઠપત્રક પુઠાં, નાં (વ્યક્તિ કે સસ્થાના) વાર્ષિક આવક અને ખર્ચનો અદાજ હિસાબ ખતાવતુ કાગળિયુ, ખજેટ' -જી વિઠાં અંદાજથી નક્કી કરેણુ [માકળ
 અંદુ (-દુ) ઠ ઠીઠ [સ] હાથીને પંજે ખાવવાની અંદેશ (-શો) પુઠાં [ફા] સદેહ, વહેમ [-આવવો, જવો=સદેહ પેદા થવો, વહેમ પડવો -આણુવો, લાવવો=શકા કરવી,

वहेभाषु -राभवे =मनमा वहेम धारण
 करेगे वहेभाया करवु]
 अ'दौलन न० [स] आदौलन -उं स०कि० [स.
 अदौल्युः प्रा. अदौल] ह्यिण्यु, अुलावधु'
 अ'ध वि० [स.] आधणु (२) [ला] वगर समननु,
 विवेकहीन ०के नि०जाधु, अणअणु (२) कीकुं (३)
 पु० (स) अेक राक्षस. ०कार पुं० अ'धारे
 ०दृप पु० अ'धारे इवे (२) जाड जाभर डे
 भीने कारणे न देभावाधी कसाध पडाय अेवे
 इवे (३) [स] अेक नरक ०ता स्त्री०, ०त्व न०
 आधणापणु ०ताभिन्नु पु० पूर्ण अ'धकार
 (२) अज्ञान ०पर परा स्त्री० आधणाओनी
 हार (नेया विचार्या विना आलनागओनी
 मडणी) ०पूज स्त्री० आधणी पूज. ०पर-
 परान्याय पु०नेया विचार्या विना आधणा-
 ओनी ऐडे अेकनी पाछण पीलये गाडरिया
 प्रवाहे आलवु ते न्याय ०प'गुन्याय पु०
 आधणो ते पागणो पररपर सहायधी काम
 उले अेवे न्याय ०अज्ञि स्त्री० आधणी-
 वगर समननी लक्षित ०श्रद्धा स्त्री० आधणी-
 वगर समननी श्रद्धा ०हृदनीन्याय पु०
 हाथीनेा पग लेनार आधणो अेने थाभला नेवे
 कल्पे, डान लेनार मूपाड नेवे कल्पे, अेवे न्याय
 अ'धारेणुं अ०कि० लुओ अ'धारवु
 अ'ध'अद्रा स्त्री० [स] लुओ 'अ'ध मा
 अ'धाधूनी स्त्री० लुओ अ'धाधूधी
 अ'धाधूव(=धी) स्त्री० [हि म अवाधुव]
 अरनकता, अतिशय अव्यवस्था
 अ'धापो पु० आधणापणु
 अ'धारे पु० [स अघकार] अ'धारे ०काणुं
 वि० अ'धारे नेवुं काणुं ०कोट पु० वरसादने
 गार लो, अेधी यतु अ'धारे ०कोटडी स्त्री०
 अ'धारी ओरडी (२) दुर्ग डेहभातु ०पछेडी
 स्त्री०, ०पछेडे पु० ने ओठवाधी अरुथ्य डे
 अछतु रहेवाय अेवुं (काणु डे लहुं) वस्त्र (२)
 [ला] गुप्त डे अज्ञात रहेवु ते [-अोठवी.-वे,
 पहरेवे = गुप्त डे अज्ञात थई नवु (लहुधी
 डे काणुं वस्त्र पहरेरी लईने) -ओठावे =
 सामाने लुई नींभवे अममा नाभवे डेनेधी

पीलु सूजी न शके, भरी सुअ पडवा न देवी]
 ०पटो पु० आपे आधवानो पटो अ'धारी
 (२) अेवी अेक रमत ०पिछोडी स्त्री०,
 ०पिछेडे पु० लुओ अ'धारेपछेडी ०पुं अ०
 डि० वादणाधी आकाश घेरावु -धनघोर धवु
 -रां न० ००००० आभ रण्ड न देपी शके तेवु
 धवु ते, अकर तम्भर [-आववां = न देभावु;
 तम्भर आववा -उलेयवां = (प्रकाश
 भेणववा) मिथ्या प्रयत्न कःवे] -रियु वि०
 अ'धारावाणु (२) न० नेमा अद्र न देभाय
 अेवु पभवारियु, कृणपक्ष -रियु अ'ध-
 वारियु न० अेक रमत. -री स्त्री० आभ-
 हाकणी, आभने हापडो (२) सेानीनु अेक
 ओलर (३) लुई (४) तम्भर (५) नेलनी
 अ'धारी केटडी डे तेमा पूरी राभवानी सल
 अ'धारे' न० [स अघकार] प्रकाशने आलाव, न
 देभाय तेवी प्रकाशनी स्थित (२) [ला]
 अव्यवस्था, अ'धारे (३) गुप्ता अ'प्रसिद्धि (४)
 अज्ञान (५) वि० अ'धारावाणु प्रकाश विननुं
 [-राभां कुटाणुं = न देभावा -समनवाधी
 शैगट काश मांवा, अयडावु -राभां नुं =
 ध्यान अहार काध'ननु, नेधी अलणु रहुअे
 -राभा रहुणुं = अज्ञान रहेवु (२) लहेरमा
 न आववुं अ'प्रसिद्ध डे गुप्त रहेवु (-राभां
 राभणुं तेना प्रेरक अर्थमा) अ'धारे
 उलेयवां लुओ 'अ'धारे'मा -करणुं = अ'धारे
 थाय डे पडे अेम वर्तवु -थणुं = रात पडवी
 -पडणुं = (प्रकाश वरये काध'आववाधी) अ'धारे
 धवु, प्रकाश आवती रोकावे -भूकेणुं = (प्रकाश
 वरयेधी) असवु नेधी अनवाणु आवे.
 -वणुं = अ'धकार डे अ'धारे डेलावु]
 अ'धारे' घोर वि० (२) न० भूय धाडुं अ'धारे'
 अ'धुं वि० [स अघ] आधणु -धेभूल वि०
 हैयादुं
 अ'धरे न० [स अघकार] अव्यवस्था, अ'धारे'कता
 -री (०नगरी) स्त्री० (स) अ'धारे'कताना
 धामरप अेक कल्पित नगरी. साव अ'धधूधी
 अ'ध न० [स अघ] पाणु
 अ'ध स्त्री० [स] अ'धा, मा, देवी

अं०१२ वि० [म, स अम्ल] भाट्ट
 अं०१२ न० [म] आजाग (२) वस्त्र (३) कसपी
 युद्धवाणी शेशमी साडी (४) ऐक सुगंधी पदार्थ
 अं०१३ पु० [म] (स) विभ्युना अतन्व लभन
 तगटि प्रसिद्ध सूर्यवशी गल
 अं०१४ पु० [म] ब्राह्मण्यी वाणियज्ञने थयेदो
 पुत्र (२) भडावत
 अं०१५ पुं० अ० डि० लुओ अमणानुं
 अं०१६ स्त्री० [स] भा(२)[स] दुर्गा ०७ स्त्री०
 (स) अं० लवानी डे अमनु वाम आशु
 ०७ लवानी स्त्री० (स) ऐक ट्वी
 अं०१७ पु० [लुओ अं० आशु] आटा पचाथनी
 नानने शनी असर
 अं०१८ पु० (का) अं० आट(२) आभमा तीन
 औपव नाभ्या पछी अमुक वमत सुधी तेनी
 ले अमर पहेचो छे ते
 अं०१९ न० अ० व० [स. जात्रानक, प्रा अवाडव]
 ऐक लतना आटा दण [डिआडियु
 अं०२० अं० डि० आताने दगडो (२) लुओ
 अं०२१ स्त्री० [म] ऐक (आटा पाननी) लाण
 अं०२२ स्त्री० [अ अम्मारी] हाथी उपनी
 ऐक ०१२१११ वि० अं० आडी पर ऐडेकु
 अं०२३ पु० [म, हि अकड, लुओ
 'अं० आडा'] लीडी
 अं०२४ पुं० [अ इवार] दगडो, लडा
 अं०२५ स्त्री० [स] (अ) णडु गलनी माता
 ऐक पु० (स) पाडु [अशर्द लडु
 अं०२६ अं० डि० [स अम्ल, प्रा अत्र]
 अं०२७ स्त्री० [स] (सं) अं० लवानी (२)
 धृनगधृनी माता - ऐक पु० (स) धृनगधृ
 अं०२८ न० [स] पाणी. ०११ वि० पाणीमा
 उपनेकु (२) न० कभग (३) पुं० य० ०१
 स्त्री० लक्ष्मी ०६. ०७२, ०७३ पु० वाडण
 ०११, ०१११, ०१११ पु० ममुड ०२६
 न० कभग
 अं०२९ न० ऐक वनभपति

अं०३० 'रियु' न० लुओ आभोगियु
 अं०३१ पु० [डे अं० ड] माथना डेशनी
 पाठण वाणवमा आवती गाह [-देवो =
 अं०३२ गृथीने आत्रो -वाणयो =
 अं०३३ गाह आवती] -डी स्त्री० नाने
 अं०३४ -रेडो पु० (प) अं०३५
 अं०३६ स० डि० अशग लगाडवी (२)
 उभेकु, वनारकु
 अं०३७ [सं] अं०, पाणी -लोड, -लोड
 न० कभग -लोड, -लोड पु० वाडण
 -लोडि, -लोडि वि पु० ममुड, अं०३८
 अं०३९ अं० (२१०) (आय-वाडणानु ओलकु)
 अं०४० -रेड, -रेड, -ध, -निधि [स]
 लुओ 'अं० सा
 अं०४१ पुं० [स] लाग (२) वर्तुलनो उड०
 लाग (३) अं० पूर्णाकमा लीडी उपने अं०
 पूर्ण सभ्याना छेदेमाथी लीडला विभाग
 (४) वादी १ हेवो लेडं अं० अं० अं०
 अं० (स गीत) ०६ पुं० लागिने (२)
 वागम ०१ अं० जडि अं०, अं० ममुड
 ०५१ पु० वागम (२) अं० गावना ०
 वि० अं०-लाग येवाना अं० अं०
 लाग पडावना (२) पु० अं० मलस
 ०५२ वि० अं० गडप -शावतार पु०
 अं० अं० विभुतिनो मात्र अं०
 अं० अं० अं० अं० अं० अं०
 -शांशीलाव पु० अं० अं० अं०
 सअध (व्या) -शिडे वि० योडु, दोड
 लागणु -शी वि० अं० अं० (२) लाग
 पडावना लागियु (३) अं० अं०, लागणु
 -शी न० पुं० देवाशी माणस
 अं०४२ न० [स] किरण ०मान (-डी) पुं०
 अं० अं० न० [स] जीकु ०पडु (२) शेशमी
 कपड अं० स पु० [स] अं०
 अं०४३ अं० (२१०) कडाडी, डोड डे
 अं०४४ अं० अं० अं० अं० अं० अं०

આ

આ પું [સ] સ સ્કૃત કુટુંબની વર્ણભાષાનો ખીન્ને અક્ષર-એક સ્વર (૨) વ્યજનથી શરૂ થના શબ્દની પૂર્વે '-ની શરૂઆતથી' કે '-એટલે સુધી' એવા અર્થમાં અં બનાવે ઉદાહરણ 'આનન્મ' 'આકઠ' (૩) ઉપસર્ગ ઓછાપણું, અલ્પતા ખતાવે ઉદાહરણ આકપ ઊલટાપણું ખતાવે ઉદાહરણ આગમવ '-ની તરફ, -ની પાસે' એવા અર્થમાં ઉદાહરણ 'આકર્ષણ' 'આરે તરફ' એવા અર્થમાં ઉદાહરણ 'આવર્ત' 'ઉપર એવા અર્થમાં ઉદાહરણ આરોહ (૪) સ સ્કૃત આકર્ણ પ્રમાણે અકારાન્ત વિન્ડુ વિન્ડુ સ્ત્રીન્ડુ ઇપ બનાવે ઉદાહરણ સુશીલ - લાંબકારે પુન્ડુ 'આ' અક્ષર કે ઉચ્ચાર ઓકારાન્ત વિન્ડુ અતે આકારવાળું

આ સન્ડુ (૨) વિન્ડુ [સ અચન્ડુ] 'નજીકનું', 'ખતાવેલું તે' - નિહિષ્ટ - એવા અર્થનું દર્શક સર્વનામ કે વિશેષણ

-આ અંકને છેડે લાગતા તે અંકના (પુન્ડુ બન્ડુ વન્ડુ માં) 'આજ કે ઘડિયો' એ અર્થ ખતાવે છે ઉદાહરણ એકા, દૂયા, તરિયા, અગિયારા, વીસા વગેરે

આ અન્ડુ (૨૫૦) મોઢું ઊઘડવાનો સામાન્ય અવાજ ('આ આ કન્ડુને રહી ગયો')

આઈતવાર પું [બ્રુઓ આદિત્યવાર] રવિવાર આઈસ પુન્ડુ [ક] બન્ડુ ઓઈમ પું બાહ, મમાલો વગેરે નાખીને બન્ડુ વડે ઠાંચેલા (ફૂંધ, આમરસ વગેરે) પ્રવાહીની વાની

આઈ સ્ત્રીન્ડુ [મ, સ આઈ] મા (૨) દાદી (૩) દેવી ૦૭ સ્ત્રીન્ડુ માસુ

-આઈ પ્રત્યય. વિન્ડુ ઉપરથી (સ્ત્રીન્ડુ) લાવવાચક નામ બનાવે છે ઉદાહરણ મોઠાઈ, ગરીબાઈ, લખાઈ (૨) કિન્ડુ પરથી પણ બનાવે છે ઉદાહરણ લડકુ-લડાઈ, છાપકુ-છાપાઈ વગેરે

આઈન પુન્ડુ [ફા] કાયદો

આઈન પુન્ડુ [ફા આઈન] આયનો, અરીસો

આઈન પુન્ડુ [મ] એક ઓઠ (સાઈડો) જેનું ઇમારતી લાકડું થાય છે [સ. અર્જુન]

આઉ નન્ડુ આવલું, અહણ

આઉ પ્રત્યય [સ આલું?] કિન્ડુ પન્ડી (તે ક્રિયાના ગુણવાળું એવા અર્થનું) વિન્ડુ બનાવે છે ઉદાહરણ કળાઉ, ઉખતઉ, કમાઉ

આક, ઓડો પુન્ડુ [સ. અર્ક] એક વનસ્પતિ, ઓડિયું વિન્ડુ આકડાનું (૨) નન્ડુ આકડાનું (૩) આકડાનું દૂધ એન્ડુ કરવાનું રાગડું ઓડી સ્ત્રીન્ડુ આકડાની એક લત [આકડાનાં તૂટે ઊડી જવાં કે તેની પેટે ઊડી જવું] = ભેતભેતામાં-જરા વારમાં ખગળ કે પાયમાલ થઈ જવું, નાશ પામવું, ખતમ થઈ જવું

આકડા વાવવા = કન્ડિયો કે અણખનાવ કર્યા કરવો આકડી પરણાવવી = ત્રીજી વાગ્નુ લગ્ન અશુભ મનાતું હોવાથી તે 'ચોથી ચોક પૂરે' એમ ચોથું શુભ ગણવાથી. ત્રીજી લગ્ન વખતે તેના અવેજમાં આકડી સાથે નામનું લગ્ન કરવું, જેથી ખરું લગ્ન ચોથે તબક્કે આવે]

આકએકલી સ્ત્રીન્ડુ (કા) એક રમત

આકર પુન્ડુ [સ] ખાણ (૨) જ્યો, સમૂહ ઓચ્છ પુન્ડુ આકરરૂપ પ્રમાણભૂત થય

આકરણ સ્ત્રીન્ડુ [સ આકર] ખૂમ પાડી- ઘાટો પાડીને ખોલાવવું તે

આકરું વિન્ડુ [આન્કર] તીવ્ર, સખત, અસહ્ય (૨) કહણ સુન્દેલ (૩) આકળુ ગરમ સ્વભાવનું (૪) લાવવા આકર, મોઢું [-પરકું] = સખત કે વસમું કે મોઢું લાગડું આકરું રૂપિયો = હલકા ભેગવાળો રૂપિયો]

આકણું અન્ડુ [સ] કાન સુધી

આકર્ષ પુન્ડુ [સ] ખેચાણ (૨) કસોટી (૩) પારસા રમવા તે, ભુગાર (૪) લોહચુબક ઓક વિન્ડુ ખેચાણ કરે તેવું (૨) મોહક ઓણુ નન્ડુ ખેચાણ (૨) મોહ ઓણુ સ્ત્રીન્ડુ અંકાડી આકડાવાળી લાકડી ઓણું સન્ડુ કિન્ડુ ખેચવું (૨) મોહ પમાડવું - પિંત વિન્ડુ આકર્ષણ - પિં વિન્ડુ આકર્ષક

આકલન નન્ડુ [સ] ગ્રહણ કરવું પકડવું તે (૨) કળવું - સમજવું તે (૩) ગણવું તે. ંશક્તિ

શ્રીં આકલવાની ગજિ નું સં ડિં
 [સિ આકલ] આકલન કંવુ
 આકલિત વિં [સિ] જણાયેલુ, સમનયેલુ (૨)
 પકડાયેલુ (૩) અદર કીચેલુ, ગૂથાયેલુ
 આકલપ અં [સિ] એક કલ્પ - ચારે યુગ લગી
 આકલપ પું [સિ] કસોડીનો પથરો [કાચુંકોરું
 આકસખાકસ નં આ તે, ગમે તે, પરચૂરણ (૨)
 આકરિમક વિં [મ] ઓચિંદું, અણધાર્યું,
 અકસ્માત અનતુ [ગતગયેલુ
 આકલવિકલ વિં [મિ આકુલવ્યાકુલ]
 આકળુ વિં [મિ આકુલ] અધીર, ઉતાવળુ
 (૨) ઝટ ગુસ્સે થઈ નય એવા વ્યભાવણુ
 -ળાશ શ્રીં આકળાપાય, અધીગઈ
 આકઠ અં [સિ] ગગા સુધી
 આકંપ પું [મિ] સહેજ ધ્રુજરી ઠન નં
 સહેજ ધ્રુજવુ તે -પિત વિં સહેજ ધ્રુજવુ
 આકા(-મા) પું [મિ] ગેઠં [છડવુ
 આકાડો(-દો) શ્રીં [આક+ડોડી] આકડવુ
 આકાર પું [સિ] આકૃતિ, વાટ (૨) લુઓ
 'આ'મા (૨) વિગેરી (૪) શુભાઃ ઠક વિં
 [સિ] આમત્રણ આપવુ, નોતનનાઠ ઠપુ
 શ્રીં ઠપોલાવવુ તે હાક ઠણી શ્રીં ઠભાથ લી,
 આકણી (૨) કિમત કંવી તે (૩) આક
 પાડવાનુ એનર ઠવું સંકિં ઠૂલવવુ (૨)
 અરસદો કાટવો (૩) જમીનની માપણી કરવી
 (૪) ઉધારનુ ઠમોઠવ ન આકારની સુવરતા
 -ગી વિં આકારવાણુ (૨) [લા] ઠેહધારી
 આકાશ નં [સિ] ખાલી શૂન્ય ઠ્યાન, પોલાણ,
 'એસ'(૨) ગગન, આસમાન [-ચડી આવણું=
 વહળા ઘેરાવા (૨) [લા] ઠૂ ખના વાદળ ઘેરાવા
 આકાશનો તારા ઉખારવા, ઉતારવા =
 ભારે ઉધમાત કે ઊથલપાયલ કરવી આકાશનો
 તારા માગવા = અસંકય માગણી કરવી
 -નાં પ ખી જાલવા = અસંકયને સંકય
 કંવુ. -ની સાથે વાતો કરવી, -ને
 અરણુ = ખૂબ ઊચુ હોવુ -માં ઊરણું =
 અલોપ થઈ જવુ (૨) નકાસુ જવુ (૩) ખૂબ
 ઠુલાવુ(૪) અતિ ઊચી, અસંકય, ગગનવિહારી
 વાત કે કલ્પના કંવી -માં અરણુ, જઈ

પણે અણું = ખૂબ ઠુલાવુ (૨) કલ્પના માટે વાતમા
 ખૂબ ચગવુ - આકાશમા ઊરણુ આકાશમાં
 કે આકાશે ચઠાવણું = ખૂબ વધારે પડના
 વખાણ કરવા -માં અદરેવો ખાંધવો =
 રેશ દેશમા નામના કંવી. આકાશ પાતાળ
 એક કરણુ = મહા લગીરય પ્રયતન કંવો,
 કરવામા કાઈ બાધી ન રાખવુ (૨) ગળખ
 કંવો, ભારે ઊથલપાયલ કંવી આકાશ
 પાતાળ એક થઈ જણું = પ્રલય થવો (૨)
 ગળખ થવો, મોટી આકત આવી પડવી
 (કાઈને) આકાશ પાતાળ એક હોણું = ભારે
 મગજ હોવુ, જમીનથી અધર ચાલતા હોવુ
 આકાશ પાતાળ કરી વળણું = ઠૂ ખે ઘેગઈ
 જવુ, આકાશ પાતાળ એક થઈ જવુ આકાશ
 હો કે આવણું = અસંકય સંકય ખનણુ] ઠકેલા
 શ્રીં ક્ષિતિજ્યેમા ઠકલ્પ વિં આકાશનેવુ
 (૨) પું બ્રહ્મ ઠકુસુમ નં (લા) અસલ-
 વિત વાન ઠકુસુમવત વિં (૨) અં
 અસલવિત ઠગમન નં આકાશમા જવુ
 તે ઠગંગા શ્રીં આકાશમા રાતે અસખ્ય
 ચાદરણીએનો જે લાખો સદેહ, અજડતો
 પટ દેખાય છે તે ઠગામી વિં આકાશમા
 કરનાઠ (૨) દિવ્ય ઠચલ્લી શ્રીં આકાશમા
 ઊચે જવાથી કાઈ મોટી ચીજ વણી જ નાની
 દેખાય છે તે (૨) મદારીની એક સ્મત (૩)
 એક પક્ષી ઠદીપ(-વો) પું માલેકકાગી
 પૂનમથી દેવદિવાળી સુવી જાડ ઉપર કે
 અગામીમા ઊચા થાલલા ઉપર લટકાવતો
 દીવો (૨) અધવઠ લટકતો દીવો ઠપ થ પું
 આકાશનો માર્ગ ઠલાપણુ નં આકાશ
 સાસુ જોઈને ઠંચરને ઉદેસી કાઈ ખોલવુ તે,
 ઠંચરમાઈના ઠલાપિત નં રગભૂમિ
 ઠહાંની કાઈ વ્યજિ સાયે જાણે વાત કંવો
 હોય તે રીતે નદે કરેલી ઉજિ ઠમંહલ(-ળ)
 નં પૃથ્વી ઉપરથી દેખાવુ આણુ આજાથ,
 ખગોળ ઠસાર્ગ પું આકાશમાનો રસ્તા
 ઠસુનિ પું ઊચુ મોઠુ રાખી તપ કંનાર
 (૨) ઊટ ઠયાન નં વિમાન. ઠવલ્લી શ્રીં
 એક વનસ્પતિ, અમરવેલ ઠવાણી શ્રીં

देववाणी (२) रेडियोनी वाणी. ०वासी वि०
 आकाशमा रहेंनारु (२) पु० देव ०वेद स्त्री०
 आकाशवल्ली ०वृत्ति वि० वरसाद उपर न
 नेना लवनने. आधार होय तेलु (२) स्त्री०
 अस्थिर पेदाशवाणो धवो (३) धंश्वर आपे ते
 उपर गुनरो नरवो ते ०न्य वि० आकाशमा
 रहेलु ०नद्रिक पु० करा -शिका स्त्री०
 अगासी -शिक्षु वि० नेना पाकनो आधार
 वरसाद उपर होय अंतुं (२) न० वडिनी अंक
 नत -श्री वि० आकाशतु (२) द्वि
 आकांक्षा स्त्री० [स] धर्या, आशा (२) [व्या]
 सालणनारने भीन पदनी अपेक्षा रहे अनी
 प्रथम पदनी अपूर्णता -क्षित वि० धर्येलु.
 -श्री वि० आकाक्षा राभनार
 आजीन पु०, न० [अ यकीन] श्रद्धा ०दार
 वि० आजीनवाणु
 आजीर्ण वि० [स] व्याप्त, पथरायेलु (२) सकुल
 आकुल(-ण) वि० [स] अस्वस्थ, गलरायेलु
 ०ता स्त्री० ०व्याकुल(-ण) वि० भूय गलरायेलु
 आकुंयन न० [स] सकेय
 आकुञ्चित वि० [स] सकुञ्चित
 आकृत न० [स] धराले, आशय, निचा
 आकूर न० (का) शक्ति, ताकात (२) मूर्ति, चेतना
 आकूळु न० आकडातु लडवु, आकांक्षी
 आकृत वि० [स] (समासमा) आकारतु उदा०
 मकराकृतकुण -ति श्री० आकार (२) भूति
 (३) रेभाथी दोरेदो आकार
 आकृष्ट वि० [स] आकर्षेलु, जे जेलु
 आक्रेमत स्त्री० [अ. जाक्रिदत्त] अत, आभर
 आक्रेल वि० [अ. जाक्रिल] अकलवाणो
 आकम् पुं० [स] पराकम् (२) यदु ते (३)
 पगरण (४) आग्रह (५) धोरणसं चालवानो
 भाग. ०क वि० आकमण करनार ०णु न०
 यडाड, लुमधो (२) पराकम् (३) उरुर्प ०णु शील,
 ०णुत्तमक वि० आकमण करवाना म्बलाव-
 वाणु. 'अग्नेसिप' [आकड करतुं
 आकंड न० [स] रुदन, विलाप -दित वि०
 आकांत वि० [म] घेरी लीवेलु; शती लीवेलु
 (२) पग नीचे वाटेलु (३) ओण गेलु

आकोश पु० [स] घाटो पाडीने षोवकुं-रडु
 ते (२) आक्षेप नि दा (३) जाण (४) कपको (५) शाप
 अक्षिप्त वि० [स] नाभेलु, के'डेलु (२) जूटनी
 लीवेलु (३) भूआयेलु (४) नि दायेलु (५) पु०
 स गीतमा अंक अल कार
 आक्षेप पु० [स] डेकडु ते (२) लगाडवु, योपडवु,
 धसकुं ते (३) आरोप (४) वायो (५) जूटनी
 वेलु ते (६) नि दा (७) अंक अल का डे नेमा
 ने कडेवा धार्थुं होय ते दृभीती रीते भाई
 नवाय छे या तेना निषेव थाय छे (का शा).
 ० पुं० आरोप भूकनार, निदक
 आक्षोभ पु० [स] क्षोभ
 आभरडुं अ० डि० [स आरुडल] गभडु (२)
 होकर भावी, टियावु (३) लडी पडवु
 आभरिधु न० [लुओ आभरडु] होकर भाईने
 पडी नवु ते
 आभडी स्त्री० आवा, मानता
 आभर स्त्री० [अ आखिर] अत (२) अ० अते.
 [-आवणी=पूरु थवु, छेडो देभावे -करवी
 =हठ करवी, छेडली हठे नईने वर्तवु] ०वडी
 स्त्री० छेडली वडी (२) मोतनो वभत ०सोसम
 स्त्री० मोसमनो पाछलो -छेडलो लाग ०सर-
 वाणे अ० छेवटे: परिणामे ०माल स्त्री०
 वर्षनो छेडलो लाग अथवा वभत (२)
 भरणनो वभत -री वि० आभरतु अतिम
 -रे अ० वेवटे (२) निरुपाये [अ० कडल
 आभरतु स० डि० अ० व० व० -णु न० मेजवणु;
 आभलो पु० [स अक्षत -आभु पथी ?] साद.
 भसी न करेदो षोल -साउधाभी स्त्री०
 आभला नेवु तोदान विंगामरती -क्षिधुं
 न० नानो भणद
 आभलुं स० डि० [स आख्या] लाभतु, कडेवु
 आभण(-णी) स्त्री० पथर घडवानी नगा (का)
 आभणियो पु० आडणी
 आभणी स्त्री० लुओ आभण
 आभडल पु० [स] (स) धड
 आभा पु० अ० व० [स अक्षत] अक्षत, वण-
 लागेला योभा [-नेवराववा=भूत डे शुं
 व० ग० छे तेनेवा योभा न भाववा; -नां भथा

= (જનિ ભૂતએ) ચોખા નાખી તે વડે વળગણ વિષે તપાસવું]
 આખાડ પુનં + જુઓ આપાઠ ઠભૂતી વિનં અપાઠમા થયેલું (૨) પુનં ધર્મદોષી કુતાંગે -કીકું, -કું વિનં, અપાઠને લગતું
 આખિયું નનં ચામડાની પખાલતુ ઉપલુ મો(કા)
 આખિર સ્ત્રીં [ખ] આખર અત
 આખી સ્ત્રીં [જુઓ આખા] અક્ષન ઉતારવા તે (૨) દાણ વાળવા તે
 આખુ પુનં [સ] ઉદર ઠકણી સ્ત્રીં ઉદરિયુ આખું વિનં [સ અક્ષત] ભાગ્યા જિનાતુ અખડ (૨) પૂર, બધું, સળગ [આખા હાડકાંતું= ઊલા હાડકાંતુ, હાડકાં ન નમાવે એવુ, કામતુ કાયર કે આખમુ આખી અણીએ = ક્ષીય ઈત વગર, પૂર' સહીસલામત આખુ કોણું શાકમાં જલું = નજરે દેખાય એવુ હોવા ઠતા સરતચક થવી, ગલત થવી. આખો છાડવો=પૂરેપૂરો લાલ] ઠપાણુ, ઠભાગ્યુ વિનં અર્ધુપર્ધુ, અધકચર -ખાખાઉ વિનં (વગર હડે કે કેઈનો હક ડુખાડી - હરામતુ) આખુ ખાઈ જવાની વૃત્તિવાળું, લોલિયુ -આખોલુ વિનં સાર વાત કરનાર (૨) કંઠગણોલુ -ખોઘડી, -ખોઘડીએ અનં વારવાર
 આખૂન [કા], ઠલ, આખૂદલ પુનં ચુર, ઉસ્તાદ (૨) અરખી લાવાનો શિક્ષક
 આખેટ પુનં [સ] શિકાર, મૃગયા ઠક વિનં શિકાર કરનાર (૨) પુનં શિકારી (૩) કૂતરો
 આખેપ પુનં [જુઓ ખેપ] સર
 આખેપ પુનં [મ આલેપ] (કા) ઠવ, મહાવરો, વ્યાસગ [જાળલ, અટ, ચિતા
 આખેખ પુનં (મુ) જુઓ આખેપ (કા) (૨) આખોઘડી, ઠએ અનં જુઓ 'આખુ'મા આખ્યા સ્ત્રીં[સ] નામ (૨) અટક (૩) નામના (૪) અક્ષવા ઠત વિનં ઠહેવાયેલુ, વર્ણવાયેલુ (૨)[વ્યા] જેના કપાખ્યાન કંગવામા આવ્યા છે તેવુ (૩) નનં લાવતુ અલિવાન કંગનાર ખદ, ક્રિયાપદ ઠતા પુનં આખ્યાન કરનાર ઠતિડી વિનં સ્ત્રીં ક્રિયાપદને-ગતુને લાગતી (વિલક્રિ)

ઠન નનં કથા, વૃત્તાત ઠનકે નનં ઠૂંકું આખ્યાન ઠનડી પુનં એન છદ. ઠયક પુનં કહેનાર, કથા કહેનાર (૨) કૃત ઠચિકા સ્ત્રીં કથા, વાર્તા (૨) વશાવલીતુ વર્ણન
 આગ પુનં [સ આગમ] આવરો, આવવુ તે આગ સ્ત્રીં [સં અગ્નિ] દેવતા (૨) અગન, લાય, બળતરા (૩) અઠઠમાત કાઈ બળી ઠકે ને લડકે લાગે તે, લાય (૪) [લા] ઠાવ, ઠનૂન, દાઠ કે એવ. આવેશના જુઠસાની લાગણી (૫) આગ પેઠે ઠટ પરચો ઠઈ દે એવુ શીઠોપી કે ઉચ સ્વલાવતુ માણસ [-ઠીકવી=અગન ઠીકવી, બળતરા બળવી (૨) બળલુ, મઠુલુ, નાશ પામલુ, એ લાવનો તિરઠઠર કે ઠલુદો કરના ખોલવામા વપરાય છે નેમ કે, આગ ઠીકી એના પૈસામા=ખલ્યા, મૂઆ એના પૈસા (૩) [લા] કોવ ખૂખ ચલ્લો -ઠાકવી = ખૂખ કોવે ભરાવુ -બળવી, -ખેસવી = જુઓ 'અગન બળવી, ખેસવી' -મૂકવી, -મેલવી, -સળગાવવી = આગ લગાડવી, બાળવાને માટે સળગાવવુ -લાગવી, =આગવી (મઠાન, માલ ઠનં) અઠઠમાત બળલુ -સળગવી = આગ લાગવી (૨) અગ્નિ પ્રદીપ થવો, લાગલુ -બળલુ -વરઠવી = ખૂખ તાપ પડવો (૨) કોવથી લભુકતી વાગ્યારા તીકળવી -લગાડી તાપણુ કરલુ = તાપણી નેઈએ તે માટે ધર જ લગાડવાના નેવી ખેવકૂરીથી વતલુ ને તે વિષે ખેપવા કે લાન ન હોલુ] ઠખેલ પુનં આતસખાલ ઠગાડી સ્ત્રીં રેલગાડી ઠદાન નનં અગ્નિપાત્ર, આગિયુ (૨) પુણ્યાર્થે અગ્નિસરકાર કરવો વા તેના સાવન પૂરા ખડવા તે ઠખેટ સ્ત્રીં આગગક્રિથી ચાલતુ વહાલ, 'ઠરીમર'
 આગત વિનં [સ] આવેલુ -તારવાગતા સ્ત્રીં આવેલાનો આદરસરકાર, પરોણાચાઠી -તું વિનં + આવતુ
 આગ-દાન, -ખેટ જુઓ 'આગ'મા
 આગમ પુનં [સ] આગમન, જનમ (૨) શાસ્ત્ર વર્મશાસ્ત્ર (૩) પ્રાર્થીત નૈન વર્મત્રય (૪) મત્રશાસ્ત્ર (૫) ખત, ઠગતવેલ, પુઠવામા

મૂકવા લાયક લેખ (૬) પ્રત્યય ૦ન નં
 આવતુ તે ૦નિગમ નં વેદશાસ્ત્ર, શાસ્ત્રો
 ૦નિર્ગમ પું આવક-લવક (૨) આયાત
 અને નિકાસ ૦રહિત વિં લેખિત દાખલા
 વગરતુ (૨) શાસ્ત્રના આધાર વિનાતુ
 -માપાથી વિં [સ] આવતુ ને જતુ, જન-મતુ
 ને મરતુ (૨) ક્ષણિક [અગાઉ
 આગમ્ય(-જ) અં પહેલેથી. આગળથી,
 આગમણ સ્ત્રીં ચૂલાનો આગલો ભાગ (ન્યા
 અગારા કાઠી ચોલવાય છે)
 આગમજ અં જુઓ આગમ્ય
 આગમાણું નં ઘણલાત
 આગરણુ (ણ) સ્ત્રીં લુહારની કોઠ કે લઠી (૨)
 સોનીની લઠી (૩) (ક) હિંદુ ખલાસીની સ્ત્રી
 આગરણું સં કિં સરખે અંતરે બધ - પાટા
 નાખવા [એક રોગ
 આગરુ પું મોમાથી દુર્ગધ નીકળ્યા કરે એવો
 આગરો પું નાણાભીડનો - તગીનો વખત
 આગલી પાછલી સ્ત્રીં ગઈ ગુજરી જૂની
 વાત [-કાઠવી = જૂની વાત (કે તેના ડંખ)
 તાજ કે યાદ કરવી - જૂલાવી, -કાઠી નાંખવી
 = જૂની વાત વીસતુ, માફ કરતુ]
 આગલુ (લુ) વિં [સ અગ્રિમ, પ્રા.
 અગિલિય] પહેલાતુ; અગાઉ બનેલુ (૨)
 મુખ્ય, આગળ પડતુ ંપાછલું વિં (૨)
 નં આગળ પાછળતુ, કશા સમયથી જૂંતુ
 બાકી કે ચૂકતે યા વસૂલ કરવાતુ રહેતુ.
 (જુઓ આગલી પાછલી)
 આગવાળો પું એ જિન બોધલરમા આગ
 સ લાળનાર - કોલસા પૂરનારો 'દાયરમેન'
 આગણું વિં ઇલાયકુ, પોતીકે [ભોમિયો
 આગ(-ચુ)ઓ પું [જુઓ અગવો] અગ્રણી,
 આગળ અં [સં અગ્રે, હિ આગે] અગાઉ,
 પૂર્વે (૨) પાસે, કને (૩) સન્-મુખ, સામે
 (૪) બહાર. જાહેરમા (૫) [દે અગ્નલ =
 અધિક?] લવિવ્યમા, હવે પછી [-આવણું,
 = ગરત, પ્રસિદ્ધિ વગેરેમા મોખરે થતુ (બીજને
 પાછળ રાખી કે નહિ એમ) -પરણું = મોખરે
 આવતુ, દાનવાણી કે પહેલ કરવી, અપલાવતુ

-થણું = પહેલું અગાઉ ચાલતુ કે જતુ યા
 મરણું (૨) જુઓ 'આગળ આવતુ' કે 'પડતુ'
 -પર, ઉપર = લવિવ્યમા] ૦પડતું વિં
 જાહેરમા આવતુ (૨) મોખરેતું ંપાછળ અં
 આગળ અને પાછળ (સમય ને સ્થળ)
 (૨) ચારે પાસે ૦વા અં અગાઉથી ૦વેડા
 પું અંવં વવારેપડતુ આગળપડતુ તે
 આગળિયો, આગળી જુઓ 'આગળો'મા
 આગળુ વિં [જુઓ આગલુ] ચડ્યાતું શ્રેષ્ઠ
 આગળો, -ગિયો પું [સ અર્ગલ પ્રા અગ્નલ]
 બારણુ ઉઘાડવા વાસવાની કળ, ઉલાળો -ળી
 સ્ત્રીં ઉલાળી (૨) મલમની પટ્ટી
 આગ તુક વિં [સ] આવી ચડેલુ, હુમેશતુ
 નહિ એણુ (૨) વગર નોતરે અવેલુ (૩)
 પું અતિવિ (૪) મુસાફર
 આગા પું [તુર્કી] આકા, શેઠ ંખાન પું
 (સ) ખોલત્યોનો ધર્મગુરુ ંખાની વિં
 આગાખાનને લગતુ (૨) આગાખાનતા ધર્મને
 અતુસરતુ [કપકુ
 આગાખાની સ્ત્રીં [મ] એક જતતુ સુતગઉ
 આગાખી, -મિક વિં [સ] આવનાર, લવિવ્યતુ
 આગાર નં [સ.] ઘર, નિવાસસ્થાન (૨) [જૈન]
 છૂટ, અપવાદ
 આગાહી સ્ત્રીં [ફા] લવિવ્યતુ સૂચન
 આગિયા પું એક પક્ષી
 આગિયા-ખડક પું જુઓ 'આગિયુ'મા
 આગિયું વિં [જુઓ આગ] આગવાણુ (૨)
 જલદ, તીથુ, મિલજ (૩) નં જુઓ આગ-
 દાન (૪) ઊલા મોલે દૂડામાના દાણા બળી
 જલ તે રોગ (ખહુધા જુવારમા) -ચાખડક
 પું જવાળામુખી પર્વત
 આગિયો પું ['આજ' પરથી] ખઘોત (૨) જુવાર
 ઇત્યાદિનો એક રોગ, આગિયુ (૩) એક જતની
 ઘોળી જુવાર (૪) જેને અડકવાથી લાય બળે
 એવો એક છોડ (૫) (સ) વૈતાલ
 આગુ વિં + આગલુ
 આગુવો પું જુઓ આગવો
 આગે અં [સ અગ્રે પ્રા અગ્રે, હિ] આગળ, પૂવે.
 [-આગે ગોરખ જાગે = લવિવ્યની આગળથી

चिता न कृता, ते वपते (हैव नैगे) कर्षके
 मार न थगे के रन्तो म्मगे ये श्रद्धा राभवनीः
 आगण उपर वणी कर्षके कावतु यर्ष न ग्हेगे
 -अत्यारे रोकासु नहि (आ लाव अतावे छे)
 'आगण सो यर्ष ग्हेगे'] ०केदम न०, ०कूय
 श्री० आगण धपवु ने प्रगति ०वान वि०
 आगण आलनाग(२) पु०नेता सगं० ०वानी
 श्री० आगेवानपायु -गोतर (-३) वि०
 [स जप्रत्त ?] गद्व्यातपु, पहैलातु(२) नसेतुं
 आगोपीछो पु० अगारभानो आगलो तथा
 पाछो भाग

आग्निके वि०[स]अग्निने लगतु(२)यजने लगतु
 आग्नेय वि० [स]अग्नि, अग्नि विधेतु(२)
 अग्निशोण सधवी -अग्ने न० अग्नि वडे
 नेनो उपयोग थाय तेवा हयियारो-ते.प,
 अ दके ध०

आयथायु पु० [स]यज्ञजाल(२) न० वर्षाअतुने
 अते पहैला पाकेनी आहुति

आयतु पु० [स]धायुं क०वानी वृत्ति, अत,
 निश्चय(२) हके, निर, ममत(३)पछु विनती
 -ही वि० आग्रहवाणु, निश्चय, हरीलु

आयतुययु पु० [स]मागार अग्रहवाणु
 आयतुके पु० अ० वनगुनि, जीपडो

आयतु वि० आयु [-अले=ठणने, मरने,
 हीगतु रहे, अवे लाव अतावे छे]

आधरो पु० लुओ आग्रह

आधात पु० [स]प्रहार, कटको(२)अवान थाय
 अवी गते अथडावु ने (३) द.अनी तीन
 ल गणु ०= वि० आवान पहोआडे ओषु(२)
 पु० भागे भूनी

आधु वि० [स अत्रे ?] (कालने अतरमा) द२,
 ०दु(२) कि०वि०आगण, पासे (नेमके आत्रो
 आव, आयु पायु) [-आपुं=पासे आववु
 -ओटपुं=वान काठनी, धूमरो ताणवो (२)
 [ल]श्री पे० वर्तु, आयु अतु -३२पुं=
 (आनी आणु) वासवु, पव करवु(२) द०
 अमेडवु (३) (यूलाभा लागतु लाडु) अहार
 काठवु(४)[ला]भनथी द० करु, अणभाभणु
 -३३पुं=वस्तुने) छोएवी, तेने अगेना

वेकाणमाधी मुक्त यवु(२) (नाम) पूरु क०वु,
 परवारवु, पर भूके -अमेसुं=द२ अतु;
 धूद-न०क न०क नहि अ०म-अमेसुं (२)
 श्रीअे वेगणा अमेसुं, अटकाव आववो
 -न०ने पायुं प०पुं=वधारेप०ता आगण
 वववानी लूल कनी, प०धी पाछा प०वतु वाय
 त्यारे प०तावु, लूल कनीने परतावु, नि०कणता
 वहोरवी

आधु पायुं वि० (समय के अ त०मा) आगण
 पाछण आववतु, अही तही -आमपास कथाके
 होय अेषु, के स्थानके वयेलु (२) (नगादे
 थयेथी) न०रे न पडे अेषु (३) ओटु अ२,
 योग्यायोग्य [-३२पुं=अहीथी तही नगादे
 ०वु (नेमके, आयु पायु कनी लुओतो अधु
 पेरीमा माई नशे लाकडा आववापाछां न्या
 अेटले सणयु) (२) स ताएवु (३) लनेवु,
 आहीयुगही क०वी -३३पुं=ओटुअ२ के
 गे०आयाग्य या वधारेप०तु ०टुपु, -नेपु=
 आगण पाछणने-अवो वि०अ० करवो पणिनाम
 विधे सलणवु -यपुं=अहीथी तही के
 आसपास लमवु, आववु न०वु, टियाडु, कांदा
 भादवु (२)स तावु के स्थानके यवु]

आधे अ०द२, वेगणे ०थी अ० द०रथी ०तुं
 वि० द०रपु(२) लवि०यतु ०रं वि० आयु(५)
 आधूडे पु० छोकरानी अ० रमत
 आधूषुं वि० [स]वमद, द०द ०मान वि०
 अक०यक० क०तु

आधोपके वि० [स]धोपणा क०न०
 आधाणु न० [न]सूधवु ते (२) सतेप
 आधकेसु सं०कि० अेषु आयका सायेल० लेवु
 आयकी श्री० आयकी ताण -दो पु० आयकी,
 वको(२)[ला]स०अ, अनाकानी (३) धामके
 (४) ओट [-आवे=अमयवु, आयके
 अतुलवमा आववो -आपवे=आथे
 अवे अ०न क०वु-अतुलवाववो -आरवे=
 ने०थी अकेदम अेषु -आपवे, -आगवे=
 आयगे भावे]

आयमन न०[स]न०वणी हयेलीमायेडु पाणु
 ल०पी न०वु ते (-३२पु(२) प्रवाही प्रसाद

-ની સ્ત્રીં આચમન માટેની ચમચી.-હું વિં
 [આચમ] આચમન કરવું
 આચરકૃત્યર વિં પરચૂરણ (૨) નં પરચૂરણ
 ખાવાનું; કાચુ કોર (૩) પરચૂરણ સરસામાન
 આચરણુ નં [સં] ચાલચલગત, વર્તણુક (૨)
 ચારિત્ર, લક્ષણ (૩) વ્યવહાર, અમલ -હુચિય
 વિં આચરવા યોગ્ય -હું સંકિં [સ આચર]]
 કરવું, પાળવું (૨) અંકિં વર્તવું, ચાલવું
 આચાર પું [સં] આચરણ, વર્તન (૨) સદાચરણ
 (૩) વિચિ, સરકાર (૪) ધર્મશાસ્ત્રમા કહેલા
 આચરણના નિયમો (૫) શિષ્ટ સપ્રદાય, રૂઢિ,
 રિવાજ નંક વિં જડની પેઠે વિચાર વિના
 માત્ર આચારને વળગી રહેવું (૨) આચારને
 વળગી રહીને વિચારશૂન્ય ખનેલું બ્રહ્મ વિં
 આચ રથી બ્રહ્મ, પતિત બવિચાર પું બંબં
 વર્તન અને વિવેક (૨) ગર્મિં ગીતગિવાજ
 અને માન્યતાઓ ંશુદ્ધિ સ્ત્રીં આચારની
 શુદ્ધતા - ધર્મ પ્રમાણે હોવું તે ંસ્ત્રૂમ નં
 આચારનો પ્રધાન નિયમ -રાચહ પું
 આચારનો આગ્રહ -રાચહી વિં આચારનું
 આગ્રહી -રી વિં આચાર પાળનાર -ચુસ્ત
 આચારન (-છ) પું [સ આચાર્ય ન જી] ન
 આચાર્યહ

આચાર્ય પું [સ] ધર્મ -સ પ્રદાય ચલાવનાર,
 ધર્મધ્યક્ષ (૨) વેદાદિ વિદ્યા શીખવનાર (૩)
 મત્રોપદેશ કરનાર, ધર્મગુરુ (૪) મુખ્ય શિક્ષક,
 'પ્રિન્સિપાલ' (૫) ગોર (૬) વિદ્વાન

આચછાદક વિં [સ] ઠાકનાર, સતાડનાર -ન
 નં ઓઠવાતું કે ઠાકવાતું જે હોય તે (ચાદર,
 છાપર, ચદરવો ઇત્યાદિ) (૨) સતાડવું તે. -હું
 સંકિં [સ આચ્છાદ] ઠાકવું [સ તાડેલું
 આચછાદિત વિં [સ] છવાયેલું, ઠકાયેલું,
 આછ સ્ત્રીં [લુઓ આછું] ઓછાપણું (૨)
 છાશનું પાણી; પરાછ (૩) પાતળાપણું
 આછકલું વિં [લુઓ આછું] છીછરા મનનું,
 નાદાન (૨) મોટાઈ ન છરવી રાજનાર દૂલાણહ
 -લાઈ સ્ત્રીં, -લાપણું નં, -લાવેલા
 પું બંબં આછકલું વર્તન
 આછકલું સંકિં ખ ખેવું (૨) પછાડવું

આછણું છણું નં ઠાપટ્ટીપ, વળાગિયાપણું
 આછર પું [લુઓ આછરવું] પોશાક (૨)
 પાવરણું; આસન (૩) સ્ત્રીં ગવેડાની ગૂણ
 નીચેની ગાદી -રિચું નં પાથરણું (૨)
 ગવેડાની આછર
 આછરવું અંકિં ['આછું' પરથી ?] ઓસરવું
 (૨) નરમ પડવું (૩) [સ આરત્ત ?] પાથવું
 આછેટવું સંકિં લુઓ આછટવું, પછાડવું
 આછીગરું વિં મલાક્ષા પાસેના 'આછી'
 નગરનું (સોપારી)
 આછું વિં છૂટું છૂટું, પાપું (૨) થોડું ઓછું
 (૩) પાતળું, છેક ઝીણું (૪) આપું [આછા
 દહાડા = મુઠ્ઠેલીનો - ગરીબોનો વખત]
 બપાતળું વિં ચોડુધણું (૨) જેવું તેવું;
 કાસકૂસ (જેમ કે, રોટટો, ધવો આઠો પાતળો
 કહેવાય છે) -કેરું વિં આછું (૫).
 -છોતરું વિં ધણુ ન આછું, રવડું
 આજ અં [સ અજ] આજે, ચાલુ દિવસે (૨)
 સ્ત્રીં આજનો દિવસ [-ની ધડી અને
 કાલનો દિવસ = ગયું તે ગયું (અશક્ય
 વાયદામા પડે કે કદી ન ખનવાતું લાગે ત્યાં
 વાયદા અગે ખોલાય છે)]
 આજકાલ અં આજે અથવા કાલે, થોડા
 વખતમા (૨) હમણા, હાલ (૩) સ્ત્રીં આજ
 અને કાલનો દિવસ [-કરવી = વાયદો કરવો,
 ઠીલ કરવી -કરતાં = આજકાલ એમ વખત
 ગણતા, થોડે થોડે, નજણાય એમ ધીમે ધીમે]
 ંવું વિં હમણાનું જ, થોડા વખતનું (૨)
 અર્વાચીન (૩) કાચી ઉમરનું, નાદાન, બિન-
 અનુભવી ંમાં અં તરતમા, થોડાક
 વખતમા, એકદ બે દિવસમા
 આજન્મ અં [સ] જન્મથી જ (૨) જિંદગી-
 લર -નમાત અં જન્મથી માઠીને મગ્ણ
 મુધી, જીવનલર
 આજખ વિં [અ કાજમ] મોટું (૨) માનનીય
 આજન (-તું) આહું, આજન (-તું) ભુજ વિં
 દોચણ મુધી પહોચે તેવા લાખા હાથવાળું
 આજર પું [જા] મદવાડ (૨) ઉપદ્રવ, મગ્ન.
 -રી વિં દન્દી, રોગી

आ७ श्री० [‘आन्ते’तु श्री०, स आर्या] भानो
 मा -ल [भानार्ये], -न्ते पु० [स आर्य]
 भानो भाप [आग्रहलरी विनती
 आ७७ श्री० [अ आजिजी] कालावाला,
 आ७७७ पु० [स] (स) महावाग्नेप्रतिरुपधी
 गोशालक (२) येतो स प्रदाय (३) [ला]
 दोगी सन्ध्यामी

आ७७७७ वि० [स] उवन पर्यंततु (२) अ०
 उवन पर्यंत [साधन
 आ७७७७७ श्री० [स] शुभ्रान (२) शुभ्रगनतु
 आ७७७७७ (-लू) आ७७७७७ (-लू) अ० [‘आ७७७,
 -लू’तु द्वित्व] आसपास, चारे आ७७७७७ अ०,
 ०भां अ० आसपास के चोतरक ०धी
 अ० आभनेम के चोतरकधी

आ७७७७७ वि० आ७७७७७
 आ७७७७७ अ० [स अद्य] आ७७७७७, आ द्विवसे
 -रैकडा (ने) काले उधार = रैकडा ते भरा,
 उधारनी वात नहि (आ७७७७७ अद्ये ‘आ७७७’
 पण कहेवाय छे)

आ७७७७७ पु० [स आर्य] भानो भाप ०पडवे
 तेतु श्राद्ध कवनो द्विवस, आसो मुदि अेकम
 आ७७७७७७ पु० अेक नतनी यौपवि

आ७७७७७ श्री० [स] हुंम (२) रल, परवानगी
 [-आ७७७७७ = इरभावतु (२) रल के परवानगी
 आ७७७७७ (-आ७७७७७, -ले७७७७७, भ७७७७७ साये
 आ७७७७७ छे) -उडा७७७७७, -भान७७७७७, -भा७७७७७
 आ७७७७७७ = हुंम पाणवे, मान्य गभवे
 -भां आ७७७७७ = आ७७७७७ के काभू तणे
 आ७७७७७, कथा७७७७७ आ७७७७७ -भा रहेहुं =
 आ७७७७७ के काभू मान्य गभीने वर्तु,
 कथा७७७७७ रहेहुं] ०करे वि० हुंम आ७७७७७
 ०कारिता श्री०, कारित्व न० आ७७७७७कारी
 छेउ ते ०कारी वि० आ७७७७७ प्रभा७७७७७ वर्त नारु,
 आ७७७७७७ ०यक न० तत्रशास्त्रभा वर्णवेला
 छ अडोभतु अेक, अेक तात्रिक अक के
 आ७७७७७ ०धारक, ०धागी वि० आ७७७७७ भाये
 अरावतार, आ७७७७७कारी. ०धीन वि० आ७७७७७
 आ७७७७७ आ७७७७७ प्रभा७७७७७ वर्त नारु. ०धीनता
 श्री० ०तुथायी, ०तुवती वि० आ७७७७७

प्रभा७७७७७ वर्त नार, ०तुसार अ० आ७७७७७
 अतुसार -प्रभा७७७७७ ०तुसारी वि० आ७७७७७
 प्रभा७७७७७ वर्त नार ०पक वि० [स] आ७७७७७
 ०पन न० हुंम, इरमान ०पत्र न० गनते
 लेणी हुंम के तेना कगण (२) हुंमनाहुं
 ०पत्रिका श्री० आ७७७७७ (२) (गायकवाहुं)
 सकारि ‘गे७७७७७’ ०पाक वि० आ७७७७७
 पावन कनार ०र्थ पु० आ७७७७७ अय-
 इरापदता इभाधी आ७७७७७ अय नीकधने
 ते (व्या) ०र्थके वि० [व्या] आ७७७७७, -
 ने लगतु ०वती वि० आ७७७७७ -आ७७७७७
 वि० आ७७७७७ प्रभा७७७७७ वर्त नार, ता७७७७७

आ७७७७७ न० [स] धी (२) यजकथ
 आ७७७७७ श्री० [अ ईजा] धन
 आ७७७७७ वि० [का] नवन -दी श्री० अवनता
 आ७७७७७ पु० + वि७७७७७ (२) छिमत

आ७७७७७ पु० वणकनु अेक अोनार (०) श्री०
 उ७७७७७ भूरेहु वलण पडी न लय अेवी
 छा७७७७७ गो०वण (३) [व्या] छि० पन्धी नाम
 अनावतो अेक प्रत्यय उ७७७७७ मन्डर, हो७७७७७
 आ७७७७७ वि० [‘आ७७७७७’तु द्वित्व] आ७७७७७
 आ७७७७७, आ७७७७७ अतु

आ७७७७७ (-७) ७७७७७ पु० [आ७७७७७] साग
 सिनायतु भी७७७७७ ला७७७७७

आ७७७७७ वि० [स, इ७७७७७, आवतु, प्रा गति, इति] अमुक
 दे७७७७७ नकी कक, ल७७७७७, प्रभा७७७७७
 ७७७७७ (सभय, अ७७७७७, अत७७७७७) -आ७७७७७
 अ० अमुक नर्यादित (भदेश, मभय)नी अ७७७७७
 (०) अ७७७७७ अ७७७७७ -अ७७७७७ इर नहि (३) अमुक
 ७७७७७ वभतसा [आ७७७७७ त७७७७७ ते७७७७७ =
 अमुक नका होय तेनी साये साये आ७७७७७
 होय तेय, पूर, अतु]

आ७७७७७ म० [स अ७७७७७] पू७७७७७ अेक-
 क७७७७७ (२) [व्या] नाम के छि० ने लगता ‘वा७७७७७’
 वा७७७७७ यवा७७७७७ ‘ना अ७७७७७ छि० अनावेदे उ७७७७७
 ‘आ७७७७७’, ‘आ७७७७७’ (३) इते वा७७७७७
 आ७७७७७ ७७७७७ [स] न गलने भा७७७७७
 आ७७७७७ ७७७७७ ७७७७७ आ७७७७७ अेक अेक

આટાપાણી નંબંવંબં જુઓ 'આટો'મા
 આટાર સ્ત્રીં (ક.) રેતી
 આટાલૂણુ નં જુઓ 'આટો'મા
 આટિયાંપાટિયાં નંબંવંબં એક ખાળરમન,
 ('ગણ ગણ મોચલો' -વડોદરા પ્રાનમા)
 આટિયુ નં [જુઓ આટો] ઘટીમાથી આટો-
 લોટ વાળવાનુ લૂગડુ અથવા નાળિયેરનુ છોડુ
 આટીટીટી સ્ત્રીં ['ટીટો' પરથી 'ટીટી'નુ દિત્વ ?]
 (કા) ધરમાની જીણામા જીણી વસ્તુનો જેમા
 સમાવેશ થાય તે
 આટો પું [દિ આટા] લોટ(૨) ભૂકો [-અને
 આવરદા એક થવાં, -ભીડવો = ખૂબ
 હેરાન થવુ, થાક, માર કે મહેનતથી ઢીલુ યદ્ય
 જવુ (૨) ખરાખ કે પાયમાલ થવુ -કાઢવો =
 ખૂબ થકવવુ, આટો ભીડે એમ કવુ
 -દળવો, પીસવો = વેઠ કે વૈતરુ કવુ,
 ધીસુ નીરસ કામ કરવુ -નીકળવો = આટો
 ભીડવો, ઢૂસ કે દમ નીકળવો -ખાંધવો = લોટ
 ખાધવો, કાણક તૈયાર કવો] -ટાપાણી નં
 બંવંબં, ઠપાણી નં લોટ અને પાણી, ખોરાક
 (૨) [લા] આજીવિકાના સાધન, કમાણી (૩)
 નસીખ, દાણોપાણી -ટાલૂણુ નં આટો ને
 લૂણ (૨) [લા] ધૂળવાણી [આટાલૂણુમાં
 જવું, ખપવું = નકાસુ જવુ, ધૂળધાણી થવુ]
 આટોપ પું [સ] આડખર (૨) જુઓ 'અટોપ'
 આટોપવું સં કિં [સ આટપો] એકહુ કરવુ,
 સંકલવું (૨) પૂરું કરવુ, પતાવવુ (૩) બધ કરવુ
 આઠ વિં [સ અઠ] ૮ ઠઆની સ્ત્રીં અડધા
 રૂપિયાની કિ મતનો સિકો ઠંડો પું આઠનો
 આઠડો (૨) વણતી વેળા તાણી જે ચાચેલી નહે
 તે સારુ કમતા બંધ ઠપેછ વિંઆઠ પુષ્ટ નેટલા
 કદવુ, 'એકઠેવો' ઠમ (ઠ), સ્ત્રીંબંધવાડિયાની
 આઠમી તિથિ -ઠા પુંબંબંબં આઠનો
 ઘડિયો -ઠિયા પુંબંબંબં આઠ ઠેકાવળો
 રાસનો પ્રકાર -હું નં આઠનો સમૂહ
 (આકમા) -ઠે અ ગે = પૂરેપૂરુ, સાગોપાગ
 -ઠે ગાંડે = સ પૂર્ણપણે -ઠે જામ અં આઠે
 પહોં, આખો દહાડો (૨) ખારે માસ, હમ્પેરા
 -ઠો પું જુઓ અથક

આડાણુ નં દોગડુ લાગતા વળ દેવાનુ એભર,
 અડવાડું
 આઠિયું વિં ઠગ, લુચ્યુ [એક રમત
 આઠી સ્ત્રીં [જુઓ આઠ] એક ધરેણુ (૨)
 આઠો પું જુઓ 'આઠ'મા
 આઠોઠ(-ઠ) વિં જુઓ આઠોઠ
 આઠોઠ સ્ત્રીં છોડ પર ભીલા કણસલા ખ ખેરી
 (કાપીને નહિ) એકઠી કરેલી જુવાર
 આઠોઠ વિં વ્યાપી ગયેલુ એતપ્રોત
 આઠ (ડ) સ્ત્રીં આડુ તિલક, પિયળ (૨)
 આઠઈ, હઠ -છોડવી રૂકવી = હઠ જતી
 કરવી -લેવી. પકડવી = હઠ ધરવી આઠે
 ચડવું = હઠ પર જવુ, હઠે ભરાવુ, ખૂબ હઠ
 લઈ ખેસવુ
 આડ પું (નપાસના કાલા ઇંબી) વખાન
 -રિયો પુંજલા લઈને કોલાવીકપાસ વેચનાર
 આડ સ્ત્રીં [દે અહુ] ખેની. આડે-વચ્ચે હોવું
 તે, કે જે હોય તે વરતુ (૨) પ્રતિબધ. હરજન
 (૩) ગૌણ' અર્થ ખતાવતો, 'ઉપ' જેવો પૂર્વગ
 ઉદાઠ આડકથા [-મા મૂકવું=નાણા ઉપાડવા
 માટે ખાહેધરી તરીકે વસ્તુનો અવેજ આપવો
 -તું દોઢ કરવું = એવતુ ચોડ કવુ,
 કાંઈનુ કાળ-અવળુ કે ભીલહુ જરવુ ભીધું
 વેતરણુ] ઠકતરાતુ વિં જરા કતરાતુ -વાક
 જવુ ઠકતરુ વિં વાકૂચુક (૨) પરોક્ષ,
 અપ્રત્યક્ષ ઠકથા સ્ત્રીં વાતમા આવતી ખીણ
 વાત, ઉપકથા (૨) વત કરતા વિષયવતર કરવુ
 તે ઠકાટ(-ઠ) પું, નં આટકાટ ઠખરચ,
 ઠખર્ચ નં સામન્ય ખર્ચ ઉપરાતતુ ખીજુ
 આડુ અવળુ ખર્ચ ઠખીલ(-લી) સ્ત્રીં,
 ઠખીલો પું વિદ્ય (૨) આગળી. ઠગીરો
 પું ગીગ્વાયેલી વસ્તુ કમી ગીરવવી ને ઠધરેણુ
 અં આડગીરો તરીકે ઠઠોડો પું ગેજ (૨)
 નાનો ઘોડે; ઠદું ઠર્ચ સ્ત્રીં આડ ૧ જુઓ
 ઠઠૈતાલ પું સગીતનો એટલાલ ઠતાળો
 પું ભીલરી રીતે જવાખ મેળવી જેવો તે
 ઠઆસુ વિં આડુ અને ત્રાસુ ઠદાવો પું
 સામો દવો ઠધ ઘો પું ગૌણ ધવો ઠનામ
 નં [ન.] અડક, ઉપનામ ઠપડદો પું

અનન્દ(૨) ઘાન ઓપાસું (-એ) અન્દે
 બાહ્ય એ ઠેરિયુ. ઠેરેટું વિન્ અન્દળું. માર્ગ
 બહાનુ ઓપ વ યું અ યા હેલે માલનહી
 કે ખાન કેવે લાને કુંદોને પહેલે છે તે
 ઓખી ત સ્ત્રીં વચમા ચણેલી ભીત, ખાનુની
 સામે ચણેલી પડદાની દીવાલ ઠેરની તિયુ
 નં ભીતની જોડે ભીત ભગી લઈને અનવેલો
 ગુપ્તકોશર-ભંડાર પડદા તિયુ ઠેરનેનો પું
 ગન્નમાર્ગ નહિ તેવો ન્નો; ગલીકુચીના ન્નો
 (૨) આરો-એ ઠો ન્નો ઠશેની સ્ત્રીં તાની
 ગલી ઠસ્સર પું, સ્ત્રીં નં બાણી અન્દન
 વવાની પાળ-ભીત (૨) આડી પાટકી મેલ
 ઠસાલ સ્ત્રીં એગન વર્ષ. ઠસોડ સ્ત્રીં,
 ઠસોડિયુ નં સોડમા ઘાલવાની ચદ (૨)
 છાતીની આડે અવે એમ કપડુ જોટવાની
 ગીત ઠહથિયાર નં હથિયારને અલાવે
 ખીજુ જે કાંઈ હથિયાર તરીકે ગમ આવે તે
 આરણી સ્ત્રીં [મ અઢળી. કાનડી અઢળિને]
 ઠેરકી ધત્યાદિ વણવાની ત્રિપાઈ, અખળિયો
 આરત સ્ત્રીં [હિ આલત, મ અઢત] માયેકના
 વની કામ કંવુ તે (૨) હકસાઈ, દલાકી
 -તિયો પું પ્રતિનિધિ દલાલ 'એન્દ'
 આરતાળો, આરનાંસું જુઓ 'આડ મા
 આરનાંમ વિન્ [સ અઢવિગત] ૩૮
 આરદાવો આરધ થો, આરનામ. આડ
 પાસુ (-એ), આડકેટું (-ટિયુ), આડ-
 ભીંત (-તિયુ) જુઓ 'આડ'મા
 આડલુ નં જુઓ આડલુ
 આડશ સ્ત્રીં [જુઓ આડ] આતરો, પડદા ભીત
 આરમર, આરમાલ, આડસોડ (-ટિયુ),
 આડહથિયાર જુઓ 'આડ'મા
 આડંબર પું [સ] લાણુ પહેળુ છવાઈ ગ્હેવુ
 તે, ખટાટોપ (૨) ઠાં, દખદળો (૩) જોટો
 ઠોળ (૪) અહ નર -રી વિન્ આડબંગાણુ
 આડાઈ સ્ત્રીં જુઓ 'આડું'મા
 આડાઝૂડ વિન્ આડુઅવળુ પથગયેલુ, ગીચ
 આડામોઈ ('મો' ?) વિન્ સ્ત્રીં [આડુ + મો]
 હડીલી, ત્રિદી
 આડિયાકરસણુ સ્ત્રીં એક વનરપતિ, તનમનિયુ

આડિયું નં [જુઓ આડું] કન્દ(૨)કન્દ ૨માં
 આડ કન્વાલ ખીણું (૩) કીટ નરવાને બદલે
 ગડાં ઠોડગ આરોજોરો નરે છે તે [-કન્દલું=
 આડો લજોરો સ્ત્રી કીટ સ્ત્રીં]
 અ ઠિયો પું જુઓ આડ પું
 આડિકલ પું કંદેલથી પહેળો દિચાને
 મટ કે નંચ વ્વ
 આડી સ્ત્રીં [જુઓ આડ] આડે મૂકવાની વન્દુ
 (૨) આડસરથી પાતણુ લાકકુ (૩) ખાવા,
 આખડી (૪) હં (૫) સીમા (૬) કુન્તીનો
 એક ઠવ (૭) આડ, આડુ તિલ
 આડીતર સ્ત્રીં હોદીથી નદી વજેની પાર જુ તે
 આડીવાડી સ્ત્રીં કુટુંબકખીલો
 આડું વિન્ [જુઓ આડ] સીધુ નહિ તેવુ (૨)
 ઊણું નહિ તેવુ (૩) વચ્ચે પડવુ હોય કે
 આવે તેવુ (૪) હરીણુ (૫) વાવાખોન્દિયુ (૬)
 પનોક્ષ, આડકંતર (૭) જોટું વાકું (૮) વિરુદ્ધ
 વચ્ચે આવવુ (૯) અન્ આડી બાહ્યએ (૧૦)
 નં ગારાનુ જલવું (૧૧) મેલુ ભૂત ધત્યાદિ
 [આડી ખીલી = જુઓ આડખીલી નડત
 આડી જલ કંરની = વચ્ચે આડુ ખોલીને
 હન્ત નાખવી વાકું ખોલવુ આડી ઠોરે
 (ખાણું) = મારી પેઠે ઊણુ વાલીને (ખાણું)
 આડી વાટની ધૂળ = કાકા, વ્યર્થતા
 આડુ (-કે) આણવું = વચ્ચે (વિજ્ઞ કે ગહત
 તગીકે) પડવુ આડુ (-કે) ઊતરવું = રસ્તામા
 કાઈ વચ્ચે આવી તેને પાર કન્વો, એમ હરકત
 કન્વી (૨) અપજુકન થવા (ખિલાડી માટે
 ખાસ કરીને) આડુ થવું = આડુ પડવું,
 સૂવું (૨) વાકું કે વિરુદ્ધ કે હરીણુ થવુ આડું
 કાટવું = વચમાથી કટાણુ, આડે ન્સ્તે વળવું
 (૨) વાકું ખોલી કે ખીણ રીને વચમા વાવો
 પાડવો સરળ ચાલતામા વિજ્ઞ પાડવુ આડું
 ને ઊણુ લેવું = ખૂબ ધમકાવવુ, ઊધકું
 લઈ નાખવુ -પડવું = સૂવુ (૨) વચ્ચે વાવો
 નાખવો, આડુ આવવુ, વિગેધ કન્વો આડો
 આક વાળવો = હં કન્વી, છેવટની હદ
 નં વર્ણવુ, ગળખ કરવો આડો હાથ
 કરવો = રોકવુ, અટકાવવુ આડો હાથ

०तुष्ट्य वि० लतना जेवु पोतानी समान
 ०तुष्टि स्त्री० आत्मसतोष ०तुष्ट वि०
 अनात्म वस्तुओं तरङ्गना मोह इर थर्ष
 आत्माना आनन्दमा वृत्त थयेलु ०तुष्टि स्त्री०
 आत्मवृत्त थयु ते ०त्याग पु० स्वार्थत्याग
 (२) आपघात ०त्यागी वि० आत्मत्याग
 करुना. ०त्यागिनी वि० स्त्री० आत्मत्याग
 करुनागी ०त्व न० पोतापक्षु, स्वत्व ०दमन
 न० पोतानी वासनाओंतु दमन ०दर्शन न०
 आत्मसाक्षात्कार, आत्मज्ञान, ०दर्शी वि०
 आत्मदर्शन करुना ०दान न० स्वार्थ,
 आत्मत्याग ०द्रोह पु० पोतानी नतने द्रोह.
 पोतानी नतने हानि पहोआरुपी ते ०द्रोही
 वि० आत्मद्रोह करुना ०धर्म पुं० आत्मानो
 धर्म-गुण-स्वभाव ०निग्रह पुं० पोतानी
 वासनाओंतु निग्रह-समय ०निग्रह वि०
 आत्मरत ०निमग्न न० आत्माभां
 लुभडी भावपी ते ०निरीक्षण न० पोतानी
 लतनु निरीक्षण ०निर्णय पु० पोते लते
 करवाने डेकरेले निर्णय ०निवेदन न० पोतानी
 लतने तथा पोतातु अधु ईश्वरना यरलोभा
 समर्पी देवु ते, लक्षितना नव प्रकाशोभाते
 ज्ये (२) पोतानी तरङ्गना फुलासो ०निवेदी
 वि० पोतानी लत (घष्टदेवने) अपर्ण करुना
 (२) पोतानी ज्येष्ठ लते राधी लेवना
 नियमवाणु ०निष्ठ वि० आत्माभा न निष्ठा-
 वाणु, आत्मरत ०निष्ठा स्त्री० आत्माभा निष्ठा
 ०निष्ठा स्त्री० पोतानी लतने निष्ठी ते
 ०परिचित वि० आत्माने जोधं जेठेले
 ०परिताप न० अतरुना पश्चात्ताप ०परीक्षक
 वि० (२) पुं० आत्मपरीक्षण करुना ०परी-
 क्षण न० आत्मपरीक्षा करुपी ते ०परीक्षा
 स्त्री० पोतानी लतनी परीक्षा ०प्रकाश पुं०
 अतगना भावेने व्यक्त कृपा ते (२) आत्मानु
 ते ०प्रतिष्ठा स्त्री० स्वमान ०प्रत्यय पु०,
 ०प्रतीति स्त्री० लतने भातगी थवी ते, आत्म-
 विश्वास ०प्रभोध पु० आत्मज्ञान (२)
 आत्मज्ञान ०प्रयत्न वि० आत्मनिष्ठ.
 ०प्रशंसा स्त्री० पोतानी लतना वभाणु

०प्रतीति स्त्री० पोता विषेनी प्रीति ०भक्ष(-ण)
 न० आत्मानुं भण, मननु डे हृदयनु भण
 ०शुद्धि स्त्री० पोतानी स्वतत्र समभण (२)
 पोतापक्षानी शुद्धि (३) मतलभियापणु
 ०शोध पु० आत्मज्ञान (२) लतने-लतने
 उपदेश ०शुद्ध पु० पोतीडु-ज्येष्ठ-लोहीडु
 सयु (भाभा, मादीडे शैर्षो नो हीडरे) ०लान
 न० पोतानी लतनुं लान-ज्ञान ०लाव पु०
 गर्व, लुपद (२) पोताना न्क्षण अने उलतिनी
 धृष्टा (३) आत्मभावना ०लापना स्त्री०
 पोताना जेवो न आत्मा अधामा वसे छे ज्येपी
 भावना ०लू वि० स्वयं लू (२) पु० (स) प्रक्षा
 (३) कामदेव (४) पुत्र ०लूत वि० लुभो
 आत्म (२) अनुकूल (सेवक) ०लोभ पु०
 अपभोग ०मथन न० अत करुणमा अने
 वृत्तिज्ये तथा लोवोनु मथन, मनोमथन
 ०मथनकाल(-ण) पु० आत्मभयतने
 समय ०योग पु० आत्मा साये सपथ-
 लेलाणु ०रक्षण न०, ०रक्षा स्त्री० पोतातुं
 न्क्षण-सलाण ०रत वि० आत्माभा न
 मनारु-निमग्न ०रति स्त्री० आत्माभां
 प्रीति-आनन्द ०राम पु० आत्माने राम-
 प्रभु मानना ०योगी (२) आत्माभा न रमनार
 योगी ०रक्षी वि० पोताने लक्ष्मी ग्यायेलु.
 स्वानुभवपरिके, 'मण्डेजिव ०रक्ष न०
 देहलक्ष्मी लित्त ज्येवु दिदी-जे आत्माज्ये
 वज्येनु लक्ष ०वत् वि० पोताना जेवु ०वध
 पुं० आपघात ०वयक वि० लतने छेतरनार
 ०वयना स्त्री० लतने छेतरुपी ते ०वाह पु०
 आत्मा छे ज्येवा वाह ०वाही वि० आत्म-
 वाहमा माननार ०वान वि० पोतानी लत
 उपर काभूवाणु (२) आत्मज्ञ (३) चेतनवाणु;
 आत्मवाणु. ०विकार पुं० पोतानी लतने
 विकार-उलति ०वियार पु० आत्मचित्तन;
 आत्मतत्त्व विषे मनन ०विडंभना स्त्री०
 पोतानी विडंभना ०विद पु० आत्माने
 लक्षण, प्रक्षर ०विद्या स्त्री० अध्यात्म-
 विद्या, प्रक्षविद्या ०विनाश पुं० स्व-विनाश
 ०विलोपन न० पोते शून्यवत् थयु डे तेम

वर्तुते ते विश्वास पु० लुप्तो आत्मश्रद्धा
 विश्वसर्जनं न० आत्मसमर्पणं, स्वार्थत्याग
 (२) निरलिप्तानपणु० ०ष्टत्त न०, ०ष्टत्तांत
 पु०, न० पोतानो अहंवाल, आत्मकेवा ०वेगी
 वि० आत्माना जेवा वेगवाणु (२) पोतानी
 मेणे हललनु खालनु. ०वेत्ता पु० आत्मविद
 ०शक्ति स्त्री० आत्मपण ०शिक्षणु न०
 पोतानी लतनु शिक्षण ०शुद्धि स्त्री०
 आत्मानि-पोतानी लतनी शुद्धि ०श्रद्धा स्त्री०
 आत्मानि-पोतानी शक्ति उपरने विद्वांस
 ०ज्ञाधा स्त्री० आपनभाण ०ज्ञाधी वि०
 अडाडोपार ०समर्पणु न० लुप्तो आत्म-
 निवेदन ०स'क्रेअरी वि० स डायशील
 ०स लुष्ट वि० आत्मा अथवा पोतामा सतुष्ट
 ग्हेनार (२) भीतना अलिप्रायनी परवा न
 क्कनान ०म तोप पु० आत्मानो-पोतानो
 सतोप ०स लपणु न० स्वगत उक्ति,
 'ओलिदोऽनी' ०स'यम पु० पोताना उपर-
 मन ध्रिथो उपर सथम होवो ते लतनो
 निग्रह ०स'यमन न० आत्मसयम क्कवे
 ते ०स रक्षणु न० आत्मरक्षा ०स र्कारे
 पु० आत्मानो सन्काप्ति ०स रथ वि०
 आत्मनिष्ठ, आत्माभा स्थिर, ०साक्षात्कारे
 पु० आत्मानो साक्षात्कार-ज्ञान धनु ते ०सात्
 अ० तदन पोताना जेवु-पोतानु होय अेम,
 ऐक्य ०साधन न० आत्मानो साक्षात्कार
 करवानु साधन, मोक्षनु साधन (कर्मा, उपासना
 ज्ञान, पुण्यदान धत्यादि) ०सिद्धि स्त्री०
 आत्मसाक्षात्कार, मोक्ष ०शुभ न० आत्मा-
 माथी उद्भवतु शुभ ०स्तुति स्त्री० आप
 वभाण ०स्य वि० लुप्तो आत्मसुरथ ०हत्या
 स्त्री० आपधात ०हत्यारे वि० आपधात
 करतान ०हित न० आत्मानु-पोतानु हित
 आत्मके वि० [स] अलुपीडि समासने अते
 'नु अनेलु' 'ना स्वलावतु' 'ना गुण-
 धर्मवाणु' अेवा अर्थमा उदा० 'पर्णान्तरक',
 'अहि सारमके'

आत्मनेपद न० [स] सञ्कृत धातुओना जे
 प्रकरोमानो ऐक -ही वि० आत्मनेपद
 विभागनु (या)

आत्मा पु० [स] एव, एवततरव (२) व्यधि
 एव एवात्मा (३) तरव-सांभूत तरव (४)
 परमात्मतरव (५) भूण स्वभाव, प्रकृति (६)
 अत करण (७) पोतानी लत ०देश पु०
 आत्मानो आदेश, सदसद् विवेकशुद्धिनी आज्ञा
 ०धीन वि० आत्माने न अधीन, स्वतंत्र
 ०न ६ पु० आत्माभाथी प्राप्ति थतो आन ६,
 आत्मज्ञान डे साक्षात्कारने पन्निशामे मणतु
 शुभ ०नात्म न० ०ळ अने येतन तरव,
 आत्मा अने तेथी लिन्न पीणु अथु अनात्म
 ०नात्मविचार पु० आत्मानात्मनो विचार
 ०नात्मनिवेक पु० आत्मानात्म वरयेतो
 निवेक-साथी समन ०नुभव पु०, ०नुभूति
 स्त्री० आत्मसाक्षात्कार, ०लिमान न० लु पद
 (२) स्वमान ०लि शुभ वि० आत्मा तग्द
 वगेलु, अतर्भुभ ०ह्यास पु० आत्माने
 ओणभवानो अह्यास ०राभ वि० आत्मा
 अे न जेने आन हनु आन डे साधन छे
 तेवु (२) पु० साक्षात्कार भाटे प्रयत्न करतो
 योगी (३) एवन्मुक्त योगी (४) आत्मा,
 परमात्मा ०वलोकन न० आत्मपरीक्षण,
 'शेक-अन्वेषेकशन' ०र्षणु न० स्वार्पण,
 स्वार्थत्याग ०र्थ पु० पोतानो अर्थ, स्वार्थ
 (२) आत्मानु हित ०र्था वि० आत्मकल्याण
 धरुणार ०श्रय पु० ऐक न्यायदोष, साध्यने
 पक्षधी न सिद्ध क्वतु ते (त्या शा) -त्मके,
 -त्मीय वि० आत्मानु (२) पोतानु, अगत
 (३) सशु -त्मोत्कर्ष पु० आत्मानो-पोतानी
 उन्नति -त्मैव्य न० आत्मानो ऐकता.
 -त्मोत्थित वि० पोतानी मेणे उत्थान
 पामेलु -त्मोदय पु० आत्मोन्नति
 -त्मोद्भव वि० (२) पु० लुप्तो आत्मन
 -त्मोद्भवानी स्त्री० पुत्री (२) शुद्धि -त्मोद्रेक
 पु० मननो उल्लेख -त्मोन्नति स्त्री०
 आत्मानो उन्नति (२) पोतानी उन्नति.
 -त्मोपलब्धी वि० स्वाश्रयी -त्मोपम वि०
 पोताना जेवु -त्मोपार्जित वि० स्वोपार्जित
 -त्मोपन्य न० अधाने पोताना जेवा
 गणना ते

આત્યંતિક વિં [સ] અનંત, સતત (૨) ખૂબ
(૩) સર્વશ્રેષ્ઠ (૪) આખરી, અતિમ. -ક્રી
વિં સ્ત્રીં આત્યંતિક એવી

આત્રેયી સ્ત્રીં [સ] (સ) અત્રિ ઋષિની પત્ની,
અનસૂયા [આથીપોથી

આથ(-થા) સ્ત્રીં [સ ઝર્થ] પૂજ, યાપણ,

આથડ સ્ત્રીં [જુઓ અથડાણુ] રખડપટ્ટી. અથડા

મણ ઠણું અંકિં રખડણુ, લટકણુ (૨)

આખડણુ, લડણુ. આથડિયાં નંખંખં

ફાફા (૨) ગોથા, લથડિયા [-ખાવાં=લથડણુ

(૨) ફાફા મારવા]

આથણુ નં [જુઓ આથણુ] અથાણુ (૨)

આથવાની ક્રિયા-રીત

આથમણુ વિં [જુઓ આથમણુ] પશ્ચિમ તરફ

આથમણું અં કિં [સ અસ્તમન?] અનંત

પામણુ, ન દેખાણુ (૨) પત્ની દશામા આવણુ

આથર પું [જુઓ આથરણુ] ઘાસનો થર (૨)

પછેડી, પાથરણુ, મોદ (૩) ગધેડા ઉપર

નાખવાની ડળી ઠણુ નં આદર, ઓછાડ

(૨) પથારી, બિરતરો

આથરણું સંકિં [સ આસ્ત] પાથરણુ (૨)

ગંજ કરવી (૩) આરજાદન કરણુ, ઠાંકણુ

આથર્ણ વિં [સ] અથર્વવેદને લગણુ (૨)

પું અથર્વવેદ લણનાર કે લણનાર બ્રાહ્મણ

(૩) અથર્વવેદ -ણિકે પું અથર્વવેદ

લાણનારો બ્રાહ્મણ

આથણું સંકિં મીઠું મસાલો ચડે તેમ કરણુ

(૨) ખમીર ચડાવણુ [માલખિલકત

આથા, આથીપોથી સ્ત્રીં જુઓ આથ, પૂજ,

આથો પું અથાણું-ખમીર ચડણું તે(૨) અથાવા

નાખેલી વસ્તુ [-આવવો, ચડવો=અથાણું,

અથાવાની ક્રિયા થવી, આથાની અસં લાગવી

કે થવી -નાંખવો=અથાવા મૂકણું]

આદ વિં + આથ, આદિ

આદત સ્ત્રીં [ઝ] ટેવ, મહાવરો

આદમ પું [ઝ] મુષ્ટિનો સૌથી પ્રથમ જન્મેલો

પુરુષ (૨) માણસ ઓપર વિં માણસખાદિ

ઠભત સ્ત્રીં માણસભત

આદમણનો ડોરડો પું એક બાળક

આદમી પું [ઝ] માણસ -મિયત સ્ત્રીં
માણસાઈ, સુજનતા

આદર પું [સ.] સન્માન ઠણી સ્ત્રીં વેવિશાળ

થયા પછી કન્યાને વરપક્ષ તરફથી લૂગડા

ધરેણા ઇત્યાદિની અપાતી ભેટ, વસત

[-અડાવવી = વસતની ભેટ કન્યાને આપવી]

ઠણીય વિં આદર આપવા યોગ્ય ઠણુકિ

સ્ત્રીં માનશુદ્ધિ, પૂજ્યભાવ ઠભાવ પું

માનની લાગણી ઠમાન નં આદરસંકાર

ઠવાન સ્ત્રીં આદરયુક્ત વાત, આદર

ઉપલવનારી વાત ઠણું સંકિં [સ આનંદ]

આરભણુ, શર કરણુ (૨) સ્વીકારણુ, સંકારણુ

(૩) સંવનન કરણુ ઠસંકાર પું આદર

અને સંકાર

આદર્શ પું [સ] દર્પણ, આરસો (૨) નમૂનો

(૩) ધ્યેય, લક્ષ (૪) વિં નમૂનેદાર, ધ્યેયરૂપ

ઠણવી વિં આદર્શ પ્રમાણે અથવા માટે

જવનાર ઠદર્શી વિં આદર્શ-ધ્યેયને ભેનાર

ઠભૂત વિં વડો લેવા બેણુ, નમૂનેદાર ઠવાદ

પું આદર્શણુ જ પરિપાલન કરણું ભેદ્ય એ

એવો વાદ, 'આઇડિયેલિઝમ' ઠવાદી વિં

(૨) પું આદર્શવાદમા માનનાર

આદ(-ધ)વેર નં મૂળણુ -જૂણુ વેર (૨)

હાડવેર, પકી દુશ્મનાવટ

આદાન નં [સ] સ્વીકાર (૨) પકડણુ તે (૩)

[રોગણુ] નિદાન ઠપ્રદાન નં ભેણુદેણુ, આપણે

આદાખ પું [ઝ] અદખ, સલામ, વિવેક

આદાય પું [સ] સ્વીકાર (૨) નફો, લાભ (૩)

ભીપજ, આવક

આદા(-ધા)રીરી સ્ત્રીં [સ ઝર્થ-જીવણુ]

અડણુ એક બાણુ મારું દુખે એ રોગ

આદિ વિં [મેં] પહેલુ, પ્રારભણુ (૨) મુખ્ય,

પ્રધાન (૩) જુઓ આદિક (૪) પું પ્રારભ,

રાઠઆત (૫) મૂળકારણ (૬) [ગ] પહેલુ પદ

ઠકર્તા (-ત્તી) પું (સ) પ્રહા ઠકર્તિ પું સૌથી

પહેલો કર્તિ (૨) પ્રહા (૩)

૦કાવ્ય નં સૌથી પહેલું રચાયેલું કાવ્ય(૨)
 (મ) ગમાયણ (સમ્વૃત્તમા) ૦થ ય પુ
 પહેલો-મૂળ ગ્રંથ(૨)શીખ લોકોનું ધર્મ પુસ્તક,
 ગ્રંથસાહેબ. ૦ઘટક પું મૂળ એકમ, 'યુનિટ'
 ૦ઞ્જન પુ(સ)અપભ્રંશ, આદિનાથ ૦તાલ
 પુ ૦ ગાવામા મૂરને બળ આપવા માટેનો
 પહેલો તાલ (૨) એન્તાલ(સગીત) ૦દેવ પુ
 દેવાનિદેવ, પરમાત્મા ૦દૈત્ય પુ (સ)
 ૦દિગ્બયકરિપૂ ૦નાથ પુ(મ) પહેલા કૈવ
 તીર્થ કરે ૦નારાયણ પુ(સ) વિષ્ણુ ૦પદ
 નં પ્રથમ પદ (ગ) ૦પર્ણ નં પહેલો ભાગ
 (૨) (સ) મહાભારતનો પ્રથમ ખંડ ૦પુરુષ
 પુ ૦ મૂળ પુસ્તક (૨) વિષ્ણુ બ્રહ્મા, સર્વ નહા
 ૦માતા(-યા)શ્રી ૦ પ્રકૃતિ (૨) આશ્વલવાની,
 પર્વતી ૦મૂળ નં મૂળ પાથો આર્થિકાવ્ય
 ૦યોગક પુ ૦ મૂળ યોગક (૨) (સ) બ્રહ્મા,
 વિષ્ણુ નારાયણ ૦રસ પુ ૦ પ્રથમ અર્થાત
 ગૃગાગ્સ ૦વર્ણ પુ ૦ બ્રાહ્મણવર્ણ ૦શક્તિ
 શ્રી ૦ પ્રકૃતિ (૨) દુર્ગા ૦શરીર નં કાવ્ય-
 શરીર(૨) સૂક્ષ્મ શરીર (૩) અજ્ઞાન -દીશ્વર
 પુ ૦ (સ) કૈનોના પ્રથમ તીવ કર
 આદિક વિં [સ] વગેરે, ઇત્યાદિ (ખડુર્નીહ
 સમાસને અતે)
 આદિત્ય પુ [સ] સૂર્ય, રવિ (૨) અદિતિના બારે
 પુત્રોમાનો કોઈ પણ (૩) બાગ્ની સજ્ઞા ૦વાર
 ૩૦ આતવાર, રવિવાર
 આદિમ વિં [સ] પ્રારભતુ મૂળ અસલ
 આદિપ્ર વિં [સ] આદિરા પામેલુ (૨) જેને
 માટે હુન્ન અપાયો હોય એવુ
 આદુ નં [મ આર્થિક] એક કદ, જેની મૂઠ બને
 છે [-કાઠી નાંખણું = ભેર કે ભુરસો નગ્મ
 પાડી દે એમ કંવુ -ખાઈ ને = પ્રખ ખત
 ૦ અને જહેમતની સાથે, ભાગે ભેર કરીને
 આદાની મૂઠ થવી = શગરે ખહુ મુકાવુ -
 લેવાઈ જતુ] -દાપાક પુ ૦ આદાનો પાક (૨)
 [લા] માં [-આપવો, દેવો, = માણુ]
 -દામૂળી શ્રી ૦ આદાનુ કુમળુ મૂળ
 આદે અં ભુઓ તોખા
 આદેશ પુ [સ] આજ્ઞા (૨) ઉપદેશ (૩) [વ્યા]
 દેરકાં, એકને બદલે બીજો વર્ણ આવે તે (૪)

[ગ] ઉત્પાપન, 'સંવિરટ્ટયુગાન' ૦ક પુ
 આદેશ કરનાર ૦મ મ પુ ૦ ઉત્પાપનમત્ર,
 'પ્રિન્સિપલ એક સંવિરટ્ટયુગાન' (ગ)
 આદૌ અં [સ] આદિમા પૂર્વે, અગાઉ
 આદૌન્દમી વિં [સ] આચ + ફા ક્કીમ
 (ન) અસલતુ, ભૂના કાળતુ
 આધ વિં [સ] પ્રથમતુ, પ્રારભતુ, મૂળ
 ૦ન્વિ પુ ૦ આદિન્વિ ૦ચુક પુ ૦ આધ
 ગુન્ -કૃશ્વ ૦ ભવાની શ્રી ૦ ગગદયા મૂળ
 શક્તિ ૦ભૂમિ શ્રી ૦ મૂળ ભૂમિ ૦વેર નં
 ભુઓ આદેવેર ૦શક્તિ શ્રી ૦ મૂળ શક્તિ -
 અખાલવાની, દુર્ગા ૦ન્ધાન નં સૌથી
 પહેલાનુ - મૂળ રયાન
 આધક પુ [સ] ત્રિગણીનુ પહેલુ પદ (ગ)
 આધત અં [સ] આદિથી તે અત મુવી
 આલોદાત વિં [સ] જેનો આદિ વ્વર ઉદાત
 હોય એવુ
 આધ વિં [ક્વિ.] અધુ
 આધ(૦ર)ણુ નં [સ] આદહન, પ્રા. આદાણ ?]
 અનાજને ખાવા માટે એકલુ પાણી પહેલેથી
 તપવા માટે મુકાય છે તે [-આવણુ, -થણુ =
 આવણુ પાણી નેઈએ તેણુ ગમ્મ થણુ,
 આવણુ તૈયાન થણુ -મૂકણુ = આધણુ
 પાણી ચૂલા પર ચલાવણુ (૨) ગ્સેઈની તૈયારી
 કરવી (૩) નકામુ દે ખગ્યાદ કંવુ વેકરી
 નાખણુ આધણુ ઊકળી જવા = વેળા વહી
 જવી] [અધકણુ
 આધરકણુ નં અવકણુ, મેળવણુ -ણુ સંકિં
 આધરણુ નં ભુઓ આવણુ (૨) [સ] આવણુ
 નાખવો તે
 આધાન નં [સ] મૂકણુ તે (૨) ધાણુ કંવુ
 તે (૩) ગર્ભધાનુ, ગર્ભ (૪) અન્વિહોત્રોતુ
 પ્રાથમિક સ્ત્રમ
 આધાપદીત(-તુ) વિં અડણુ ગાણુ ઘાધારણુ
 આધાર પુ [સ] ટેકો, અવલબન (૨) આશ્રય,
 મદદ (૩) પુરોવે સામિતી (૪) [વ્યા] અવ
 કણુ, સાનમી વિભક્તિને અર્થ ૦થ ય પુ
 આધાગ્ - પ્રમાણભૂત ગ્રંથ ૦પામ વિં
 આવાગ મખવા યોગ્ય ઠભૂત વિં આધાર

આત્યંતિક વિં [સ] અનત, સતત (૨) ખૂબ
 (૩) સર્વશ્રેષ્ઠ (૪) આખરી, અતિમ -કી
 વિં સ્ત્રીં આત્યંતિક એવી
 આત્રેયી સ્ત્રીં [સ] (સ) અત્રિ ઋષિની પત્ની,
 અનસૂયા [આથીપોથી
 આથ(-યા) સ્ત્રીં [સ અર્થ] પૂજ, થાપણ,
 આથડ સ્ત્રીં [નુઓ અથડાલુ] અથડપદ્મી, અથડા-
 માણ ઠપું અંકિં રખડવુ, લટકવુ (૨)
 આખડવુ; લડવુ. આથડિયાં નંખંબં
 ક્ષા (૨) ગોથા, લયડિયા [-ખાવાં=લયડાલુ
 (૨) ક્ષા મારવા]
 આથણુ નં [નુઓ આથલુ] અથાણુ (૨)
 આથવાની ક્રિયા-રીત
 આથમણુ વિં [નુઓ આથમલુ] પશ્ચિમ તરફતુ
 આથમવું અં કિં [સ અસ્તનન?] અનત
 પામલુ, ન દેખાલુ (૨) પંતી દશામા આવલુ
 આથર પું [નુઓ આથવુ] ઘાસનો થર (૨)
 પછેડી, પાથનણુ, મોદ (૩) ગધેડા ઉપર
 નાખવાની ડળી ઠણુ નં આદર, ઓછાડ
 (૨) પથારી, ધિરતરો
 આથરવું સંકિં [સ આસ્તુ] પાથરવુ (૨)
 ગણ કરવી (૩) આચ્છાદન કરવુ, ઢાંચુ
 આથર્ણ વિં [સ] અથર્વવેદને લગતુ (૨)
 પું અથર્વવેદ લાણનાર દે લાણનાર બ્રાહ્મણ
 (૩) અથર્વવેદ -ણિક પું અથર્વવેદ
 લાણનારો બ્રાહ્મણ
 આથવું સંકિં મીઠું મસાલો ચડે તેમ કરવુ
 (૨) ખમીર ચડાવલુ [માલમિલકત
 આથા, આથીપોથી સ્ત્રીં નુઓ આથ પૂજ,
 આથો પું અથાલુ-ખમીર ચડવું તે(૨) અથાવા
 નાખેલી વસ્તુ [-આવવો, ચડવો=અથાલુ,
 અથાવાની ક્રિયા થવી, આથાની અસર લાગવી
 દે થવી -નાંખવો=અથાવા મૂકવુ]
 આદ વિં + આથ, આદિ
 આદત સ્ત્રીં [અ] દેવ, મહાવરો
 આદમ પું [અ.] મૃષ્ટિનો સૌથી પ્રથમ જન્મેલો
 પુરુષ (૨) માણસ ઠખોર વિં માણસખાઉ
 ઠલત સ્ત્રીં માણસલત
 આદમણનો કોરડો પું એક બાળરમત

આદમી પું [અ] માણસ -મિચત સ્ત્રીં
 માણસાઈ, સુજનતા
 આદર પું [સં.] સન્માન ઠણી સ્ત્રીં વેવિરાળ
 થયા પછી ડન્યાને વરપક્ષ તરફથી લૂગડા
 વરેણા ઇત્યાદિની અપાતી ભેટ વસત
 [-ચડાવવી = વસતની ભેટ ડન્યાને આપવી]
 ઠણીય વિં આદર આપવા યોગ્ય ઠણુદિ
 સ્ત્રીં માનણુદિ, પૂન્યલાવ ઠલાવ પું
 માનની લાગણી ઠમાન નં આદરસત્કાર
 ઠવાન સ્ત્રીં આદરયુક્ત વાત, આદર
 ઉપલવનારી વાત ઠવું સંકિં [સ આદર]
 આદરલુ, રાફ કરવુ (૨) સ્વીકારવુ, સત્કારવુ
 (૩) સવનન કંવુ ઠસત્કાર પું આદર
 અને સત્કાર
 આદર્શ પું [સ] દર્શણ, આન્સો (૨) નમૂનો
 (૩) ધ્યેય લક્ષ (૪) વિં નમૂનેદાર, ધ્યેયરૂપ
 ઠણી વિં આદર્શ પ્રમાણે અથવા માટે
 જવાના ઠદર્શી વિં આદર્શ-ધ્યેયને જોનાર
 ઠભૂત વિં વડો લેવા જેવું, નમૂનેદાર ઠવાદ
 પું આદર્શતુ જ પત્નિપાલન કંવુ જોઈએ
 એવો વાદ, 'આઇડિયોલિઝમ' ઠવાદી વિં
 (૨) પું આદર્શવાદમા માનનાર
 આદ(-ઘ)વેર નં મૂળતુ-જૂનુ વેં (૨)
 હાડવેર, પકી દુખનાવટ
 આદાન નં [સ] સ્વીકાર (૨) પકડવુ તે (૩)
 [રોગતુ] નિહાન ઠપ્રદાન નં લેણદેણ, આપલે
 આદાખ પું [અ] અદખ, સલામ, વિવેક
 આદાય પું [સ] સ્વીકાર (૨) નક્ષે લાલ (૩)
 ઊપલ, આવક
 આદા(-ધા)રીરી સ્ત્રીં [સ અર્ધ-રીવેન્]]
 અડધુ-એક બાનુતુ માથું દુખે એ રોગ
 આદિ વિં [સ] પહેલુ, પ્રારભતું (૨) મુખ્ય,
 પ્રવાન (૩) નુઓ આદિક (૪) પું પ્રાન્ લ
 રાજઆત (૫) મૂળ કારણ (૬) [ગ] પહેલુ પન્
 ઠકર્તા (-તી) પું (સ) બ્રહ્મા ઠકવે પું સૌથી
 પહેલો કવિ (૨) [સ] બ્રહ્મા (૩) વાલ્મીકિ
 ઠકારણુ નં મૂળ કારણ (૨) વિશ્વતુ-સૃષ્ટિતુ
 મૂળ કારણ સૃષ્ટિતુ ખીન્ ઠકાલ (-ળ) પું
 આરભજાલ (૨) સૃષ્ટિની શરૂઆતનો કાળ

ઠકાચ્ય નં સૌથી પહેલુ રચાયેલુ કાવ્ય(૨)
 (સ) ગમાચણ (સન્કૃતમા) ંચ થ પું
 પહેલો-મૂળ ગ્રંથ(૨)શીખ લોકેતુ ધર્મપુસ્તક,
 ગ્રંથમાહેખ. ંધટક પું મૂળ એકમ, 'યુનિટ'
 ંનિન પુ(સ)અપભ્રંશ,આદિનાથ ંતાલ
 પું ગાવામા સૂરને બળ આપવા માટેનો
 પહેલો તાલ (૨)એકતાલ(મગીત) ંદેવ પું
 દેવાનિદેવ પરમાત્મા ંદૈત્ય પું (સ)
 હિન્દુધર્મશાસ્ત્ર ંનાથ પું (સ) પહેલા જૈન
 તીર્થંકરે ંનારાયણ પું(સ) વિષ્ણુ ંપદ
 નં પ્રથમ પદ (ગ) ંપર્ણ નં પહેલો ભાગ
 (૨) (સ) મહાભાગતનો પ્રથમ અડ ંપુરુષ
 પું મૂળ પુરુષ (૨) વિષ્ણુ બ્રહ્મા, સજ નહાર
 ંમાતા(-યા) સ્ત્રી ં પ્રકૃતિ (૨) આદ્યભવાની,
 પર્વતી ંમૂળ નં મૂળ પાયો, આદિ કારણ
 ંયોગ્ય પું મૂળ ંયોગ્ય (૨) (સ) બ્રહ્મા,
 વિષ્ણુ નાગચણ ંરસ પું પ્રથમ અર્થાત
 નૃગાગ્સ ંવર્ણ પું બ્રાહ્મણવર્ણ ંશક્તિ
 સ્ત્રી ં પ્રકૃતિ (૨) દુર્ગા ંશરીર નં જાણ-
 ગરીર(૨) સૂક્ષ્મ શરીર (૩) અજ્ઞાન -દીશ્વર
 પું (સ) જૈનોના પ્રથમ તીથ કર
 આદિક વિં [સ] વગેરે, ંત્યાદિ (બહુની હે
 સમાસને અતે)
 આદિત્ય પું [સ] સૂર્ય, રવિ (૨) અદિતિના પાત્રે
 પુત્રોમાનો કોઈ પણ (૩) બાન્ની સજ્ઞા ંવાર
 પું આતવાર, રવિવાર
 આદિમ વિં [સ] પ્રાગભતુ મૂળ, અસલ
 આદિધ વિં [સ] આદેશ પામેલુ (૨) જેને
 માટે હુકમ અપાયો હોય એવુ
 આદુ નં [સ આર્ટિકલ] એક કંદ, જેની સૂઠ અને
 છે [-કાઠી નાં બધું = જોર કે જુરસો નમ
 પાડી દે એમ કંચુ -ખાઈ ને = ખખ ખત
 ં અને જહેમતની સાથે, ભારે જોર કરીને
 આદાની સૂઠ થવી = રાગે બહુ મુકાલુ -
 લેવાઈ જવુ] -દાપાક પું આદાનો પાક (૨)
 [લા] માર [-આપણો, દેવો, = માણુ]
 -દામૂળી સ્ત્રી ં આદાનુ કુમળુ મૂળ
 આદે અં જુઓ તોખા
 આદેશ પું [સ] આજા (૨) ઉપદેગ (૩) [વ્યા]
 ફેરવાર, એકને બદલે બીજો વર્ણ આવે તે (૪)

[ગ] ઉત્પાપન, 'સપિરિટટ્યૂરાન' ંકે પું
 આદેશ કરનાં ંમત્ર પું ઉત્પાપનમત્ર,
 'પિનિસપલ એકે સપિરિટટ્યૂરાન' (ગ)
 આદૈ અં [સ] આદિમા, પૂર્વે, અગાઉ
 આદોકંદમી વિં [સ આઘ + ફા વઠીમ]
 (કા) અસલનુ, જૂના કાળુ
 આઘ વિં [સ] પ્રયમતુ, પ્રારભતુ, મૂળ
 ંચિ પું આદિકિવિ ંચુરુ પું આઘ
 ગુરુ - કંધં ંભવાની સ્ત્રી ં ગદયા. મૂળ
 શક્તિ ંભૂમિ સ્ત્રી ં મૂળ ભૂમિ ંવેર નં
 જુઓ આદેવેર ંશક્તિ સ્ત્રી ં મૂળ શક્તિ -
 અખાભવાની, દુર્ગા ંચથાન નં સૌથી
 પહેલાનુ - મૂળ સ્થાન
 આઘંકે પું [સ] ત્રિગશીતુ પહેલુ પદ (ગ)
 આઘંત અં [સ] આદિથી તે અત સુધી
 આઘોદાત્ત વિં [સ] જેનો આદિ સ્વર ઉદાત્ત
 હોય એવુ
 આધ વિં [ફિ] અડધુ
 આધ(ંર)ણુ નં [સ આઠજન, પ્રા. આઠાણ ?]
 અનાજને ખાકવા માટે એકલુ પાણી પહેલેથી
 તપવા માટે મુકાય છે તે [-આવણુ, -થણુ =
 આધણુ પાણી જોઈએ તેણું જન્મ થણું,
 આધણુ તૈયાર થલુ -મૂકણું = આધણુ
 પાણી ચૂલા પર ચલાવણુ (૨) રસોઈની તૈયારી
 કરવી (૩) નકાચુ ંખરખાદ કંચું, વેડકી
 નાખણુ આધણુ ઊંડળી જવાં = વેળા વઢી
 જવી] [અધરકણુ
 આધરકણુ નં અધરકણુ, મેળવણુ -લુ સંકિં
 આધરેણુ નં જુઓ આધણુ (૨) [સ] આવાર
 રાખણે તે
 આધાન નં [સ] મૂકણુ તે (૨) ધાણુ કંચુ
 તે (૩) ગર્ભધાણુ, ગર્ભ (૪) અગ્નિહેત્રીનુ
 પ્રાયમિક કમ
 આધાપદીત(-તું) વિં અડધુ ગાહુ ંધારણુ
 આધાર પું [સ] ંકે, અવલબન (૨) આશ્રય,
 મદદ (૩) પુરાનો સામિતી (૪) [વ્યા] અ(વિ-
 કંચ, સાનમી વિભક્તિનો અર્થ ંચ થ પું
 આધારકપ - પ્રમાણભૂત ગ્રંથ ંપાત્ર વિં
 આધાર રાખવા ંચ. ંભૂત વિં આધાર

अनेलु (२) प्रमाणभूत ०रत्नंल पु०
 आधाररूप रतल-थाल्लो -राधेयलाव
 पुं० आश्रयाश्रयीलाव
 आधारशीशी स्त्री० लुओ आधारशीशी
 आधि पु०[स] मानसिक पीडा ०व्याधि पु०
 शरीर ने मननी पीडा [काठनार
 आधिक पु०[स आधि परधी ?] लूवो, भूत-प्रेत
 आधिकारिक वि० [स] अधिकार के सत्ताने
 लगतु (२) अधिकारीने लगतु सर्वोपरी(३)
 पु० परमात्मा, परमेश्वर
 आधिक्य न० [स] अधिकता वधारेपणुं (२)
 पु०[न] (३) यडियातापणु वधिडून न०
 (ग) अधिकता, -ना कन्ता मोट्ट ओवो अथ
 सूचवतु (>) आउ वधिडून
 आधिदैविक वि० [स] धडियेना अधिदेवने
 लगतु (२) धडियो थडी थयेलु (३) भूतप्रेतादिधी
 विपणुलु (६ अ) (४) दैवकृत (सुभद्र अ)
 आधिपत्य न०[स] अविपनिपणु; विपरीपणु
 आधिभौतिक वि० [स] प्राणुओने लगतु (२)
 पयमहाभूतो स अधी (३) शारीरिक (पीडा)
 आधिराज्य न० [स] स पूर्ण स्वामित्व
 आधीन वि० लुओ अधीन, वश ०ता स्त्री०,
 ०पणु न० [०ता स्त्री०
 आधुनिक वि० [स] लभणुं, अर्वाचीन
 आधे अ०[स] अर्क-लुओ आधि अर्थ लागधी
 (दोर सायववा आपणु) [-आपणुं, सूकणुं,
 अधावणुं = दोन्ने अधलागे सायववा आपणु]
 आधेक वि० अडधी विररे पडोयेलु, प्रौढ वयतु
 आधेय वि० [स] आधार आपणु लायक
 आध्यात्मिक वि० [स] आत्मा सअधी,
 आत्मतत्त्वविषयक
 आधेशासुं वि० लुओ अधवणु
 आन वि० लुओ अन्थे (५)
 आनक पु० [स] नगारं, भूदग
 आनलि स्त्री० [स] नमणुं ते (२) नमङ्कार(३)
 मन पूज्यलाव ०प्रदेश पु० टोणाव के
 तणेरीने प्रदेश
 आनन न० [स] सुभ, मो (२) चडणे
 आनमान वि० + न मानी शक्य अेवु जेहुं

आनय पुं०, ०न न० [स] आणु ते (२)
 विपनयनसंस्कार
 आनत(त्) पुं० [स] (स) काठियावाडु
 प्राचीन नाम
 आनत्य न०[स] अन्तता (२) शान्तता (३)
 स्वर्ग, परलोकु सुभ
 आनंद पुं०[स] लुप, प्रसन्नता(२)पु०, न० छल
 ०ता स्त्री० ०क वि० आनदकारी. ०कंद पु०
 आनदतु मूण (२) छल. परमात्मा ०कारी
 वि० आनद करवना ०गिरि पु० (स)
 शकग्यार्थना लाणु विपर टीका लभनार अेक
 विद्वान् ०धन वि० आनदधी लरपूर (२)
 पु० छल, परमात्मा (३) (स) नैनधमनो
 अेक सत ०पर्यवसायी वि० जेने अते
 आनद होय ओषु; आनदमा पणुमे ओषु
 ०लेरपी स्त्री० अेक नागिणी ०लेरव वि०
 अेकीसाये आनद अने लय पमाडनार (२)
 पु०(स) शकर, मडदेव ०भय वि० आनदधी
 लनेलु ०भय कोश(-ध) पु० अज, प्राण.
 मन, विज्ञान अने आनद अे पयकोशोमानो
 अेक ०मीमासा स्त्री० (कलाना विपलोगधी
 धना) आनद विधे विचार करनारं शास्त्र;
 'अेश्ठेठिकंस' ०भूर्ति(-ति) वि० आनद-
 रूप (२) स्त्री० अलु आनदी माणस ०लहरि
 (-री) स्त्री० आनदनेो तरग (२) [स]
 शनरायार्थकृत अेक रतोत्र ०पर्धी वि० आनद
 वरसावना. ०णुं अ०कि०[स. आनद] आनद
 करवो, पुश थपु. ०वृत्ति स्त्री० आनदी रहवणु
 वलण, अेवो रवलाव. ०अभाधि स्त्री० आनद-
 पूणु सभाधि (२) आनदधी ययेली सभाधि
 (३) रत्नस्तमोगुणयुक्त चित्तनी मान लावनाधी
 विधरता अने तार धती सभावि -६। स्त्री०
 लाग -६।शु न० आनदना आसु -दिल
 वि० पुश -दी वि० पुशमिलणु मोळ
 आनदहोरी पु० लुओ अन्तहोरी
 आनाकानी स्त्री० [हि, म स अनाकर्णन ?]
 हा ना करपी ते, टयुपयु होवानी दशा
 आनावारी स्त्री० कटली आनी पाक पाडणे तेनी
 अडसहो काढवो ते उत्पन्नो अडसहो.

[—काठनी=आनावारीने अंदा-१ नको करणे,
आनावारी गणनी] [पुतणियुं
आनियुं न० [‘आनो’ परधी] डोटमा नाभवानुं
आनी श्री० [लुओ आनो] ओक आनानो
सिको (२) [दा] सेणभो लाग ०भार पु०
इपियाना सिकाना वगनो—इपियालागो
१६भो लाग.

आनुद्वैत्य न० [स] अनुद्वैतता
आनुपूर्वी श्री० [स] अनुक्रम (२) नियम
प्रमाणे दोरेलु अनुमान [न्या]
आनुभविक वि० [स] अनुभवने लगत
आनुमानिक वि० [स] अनुमानने लगत (२)
न० सिद्ध

आनुयांत्रिक वि० [स] यांत्रिक, यंत्रवत अंत्रवात्रं
आनुच शिक वि० [स] वशीपरपगधी खालत
०ता श्री०

आनुआविक वि० [स] श्रवण श्राग लोलेलु
आनुष गिक वि० [स] अमुकना सभ ववाणु,
सहवर्ती (२) गोल ०ता श्री०

आनुष्टय न० [स] अनुष्टुप—अष्टसुक्त यवु ते
आनुं (आनु) वि० ‘आ’ (स०)नु छडी वि०नु
इय (अ०व० आभनु) (पीन इयो—आनायी,
आने, आनाभा) [नाणु

आनो पु० [म आणक] आ० पैसानी ङ मततु
आनुत्र पु० [स] लुओ ‘आत्र’
आनीक्षित्री श्री० [स.] तर्क—न्यायशास्त्र (२)
आत्मविद्या

आप [स] अप-आप] पाली

आप न० [म अत्मन्, प्रा अप] पोतापणु,
अहता (२) पोतातु शरीर (३) स० तमे
[मानार्थे] (४) पोते, पुढ (समासमा) ढिा०
आपमहेतत, आपपुशी घ० [आप आप
उरुं = अति मानधी षोखषु डे वर्तुं,
पुगाभत उरनी] ०अकल श्री० आपपुद्धि,
पोतानी अकलडोशियागी ०अभत्यारे वि०
पोतानी मग्न प्रमाणे खालनार, आपपुढ
०अभत्यारी श्री० आपपुही ०आपणु
वि० पोतपोतातु. ०आपभां अ० अदरे-
अदरे, माहोमाहे ०कभाई श्री० लते

उरेशी कमाणी ०कभां वि० पोताना १
पुरुगार्थ ५० आधार गभनार. ०कणा श्री०
आपे आवडे येनी कणा ०पुढ वि० सव
सत्ता स्वाधीन गभी—गणी वर्तनार ०पुढी
श्री० आपपुढ वर्तन ०पुढी श्री०पोतानी
मरु ०वात पु० आत्महत्या ०धातियुं
वि० आपधान उन्नार. ०अलुं वि० (डा)
आपभणे टकी गहेतु; स्वाश्रयी ०दाणुं वि०
पोताने अडु डाणु माननारं (२) डोटडाणु
०दधि श्री० स्वार्थी दधि ०परलाव पु०
लेदलाव, भागतानपणु ०भण न० पोतातु
भण, नतभण ०पुद्धि श्री० पोतानी पुद्धि
(२) स्वाय पुद्धि ०भोग पु० स्वायत्याग
०मतलपी(—अियु) वि०स्वार्थी ०भतियु,
०भतीशु वि० पोतानी न मति अनुभा
खालनार (२) इराग्रही; १की ०अभत्यार
वि०पोतानी मरु प्रमाणे करवानी सत्तावाणु
०अभत्यारी श्री० पोतानी मरु प्रमाणे
उन्नानो अतिकार—सत्ता ०मेणे अ० आपो-
आप, पोतानी मेणे ०रुपु वि०(डा)पोतातु
न सायवी जेसी गहे येवु, स्वार्थी ०वभाणु
न०, ०वडाई श्री० पोतानी वडाई—मोटाई
दोमाडवी—लते पोताना वभाणु उन्वा ते,
आ-अवलाधा ०नीती श्री० पोताने वीनेलु
ते, पोताने थयेयो अनुभव, आत्मकथा
०स्वार्थी पु०पोताने स्वार्थ, अकलपे प्रपणु
०स्वार्थी वि० आपभनलपी ०हृत्यारुं
वि० आत्मधानी—ये अ० पोतानी मेणे
—पोआप अ० पुढ लते, पडे (२) पोतानी
मेणे सह- ०वाभाविक गेने

आपगा श्री० [स] नही
आपघात,—तियु लुओ ‘आप’मा
आपटो पु० अकं अड
आपडाणुं वि० लुओ ‘आप’मा
आपणु पु० [म] अनर, चौढ
आपणु स० [स आत्मन्, प्रा अपण]
(सामान्यत पद्यमा) लु डे अमे अने तुं डे
तमे, षोखनार ने सालणनार अवा (गद्यमा
‘आपणे’ प्राय वपगय छे) —पु स०

‘આપણે’નું છઠ્ઠી વિલક્ષિત નં, એં વં ૩૫
 -ણે સં જુઓ આપણ (૨) હું (જેમ કે,
 ‘લાઈ, આપણે એમાં માનતા નથી.’) (૩)
 તમે આપ ઉદાહરણ “ આપણે કારભાર કરો
 ત્યારે સરત રાખજો ” (સરસ્વતીચંદ્ર)
 આપત સ્ત્રીં જુઓ આપત
 આપત સ્ત્રીં [સ] જુઓ આપતિ -તકાળ પું
 આપતિનો સમય [મુશ્કેલી
 આપતિ સ્ત્રીં [સ] આપ્ત, સકટ (૨) દુ ખ,
 આપત્ય નં + જુઓ અપત્ય
 આપદ (-દા) સ્ત્રીં [સ] જુઓ આપતિ
 [-પડવી = આપ્ત કે દુ ખ થયુ -અતુલવમા
 આવણુ] -દર્મ પું આપતિના સમયનો
 ધર્મ, મુશ્કેલીની વેળાએ નશ્ટકે જે કન્વાની
 ધર્મશાસ્ત્રે રત્ન આપી હોય તેવું કામ
 આપદષ્ટિ સ્ત્રીં જુઓ ‘આપ મા
 આપત્ત વિં [સ] પ્રાપ્ત, મળેલું (૨) આપત્તિમા
 આવી પડેલું [આત્મસંતોષ
 આપન્યા સ્ત્રીં પોતાની સ્થિતિનું લાન (૨)
 આપરલાન, આપશુદ્ધિ, આપભોગ,
 આપમતલખી (-ખિયું), આપમતિયું,
 આપમતીલું, આપસુખત્યાર, -રી,
 આપમેળે જુઓ ‘આપ’મા
 આપલે સ્ત્રીં [આપણ + લેણું] આપણ અને
 લેણું ને લેવડદેવડ [‘આપ’મા
 આપજખાણુ, આપવહાઈ, આપવીતી જુઓ
 આપણું સંક્રિં [સ અર્થ] અર્થણું, દેણું (૨)
 સોપણું, હવાલે કરણું
 આપસમાં, -આપસમાં અં [દિ. આપસ] /
 આપઆપમા, પોતપોતામા, માહોમાહો
 આ પા અં + આ પાસ, આ ખામ્ણુ, આ તરફ
 આપાત પું [સ] પડણું તે (૨) ચાલુ કાણ (૩)
 પ્રથમ દષ્ટિ ઠાઠ: અં નજર પડતા જ, એકેકમ
 આપાપર વિં [આપ + અપર] પોતીકું ને
 ખાટું, માનતાં
 આગીત વિં [સ] પીળાશ પડતું (૨) થોડું
 પાવેણું-આખેણું (૩) સ્ત્રીં સુવર્ણ માક્ષિક ધાતુ
 આપુ નં [જુઓ આપ] + પોતાપણું (૨) સં
 જુઓ આપ

આપુશાહ પું [આપણ + શાહ] શાહુદાઠ. પોતાનું
 દેણું લરી દે એવો ગૃહમ્ય
 આપૂષ નં [સ] જસત
 આપૃચ્છા સ્ત્રીં [સ] વાતચાત, ખખચચતર
 પૂછવી તે (૨) પડપૂછ (૩) ગિજાસા
 આપે, -પોઆપ અં જુઓ ‘આપ’મા
 આપો પું [દિ. અપ્પ] આપ, પિતા (૨) [લા]
 વૃહ માણસ. વડીલ
 આપોપુ’ નં પોતાપણું (૨) ટેક (૩) અં
 એની મેળે, આપેઆપ
 આપોશાન નં [સ] જમતા ખહેલા અને પછી
 યોલવાનો મત્ર (૨) જુઓ અપૂરાણ
 આપ્ત વિં [સ] નજરના સખ ધવાણુ, સગુ (૨)
 વિશ્વાસપાત્ર [સમાચાર ધત્યાદિ] (૩) વિશ્વાસુ
 [માણસ] (૪) પ્રાપ્ત, મેળવેલું (૫) પું પોત
 જે વસ્તુ વિષે કહેતો હોય તે વસ્તુ તતે જોઈ
 હોય-જણી હોય એવો-પ્રમાણપાત્ર માણસ
 ઠકામ વિં જેની ઇચ્છા ક્ષણી હોય એણુ,
 સતૃષ્ટ જગન પું, નં સગુ, સનેહી (૨)
 વિશ્વાસુ માણસ, અગત માણસ ઓર્ગ પું
 આપ્તજનોને સમૂહ (૨) પોતાના વિશ્વાસુઓનું
 મહા ઓવાકચ નં આપ્તનું વાચ્ય, વિશ્વાસ
 મૂકવા યોગ્ય વાચ્ય
 આપ્ત સ્ત્રીં [સ] જટા
 આપ્તિ સ્ત્રીં [સ] પ્રાપ્તિ, લાભ (૨) સખ વ
 આપ્ત્યાચન નં [સ] પ્રેમ (૨) સતોષ
 આપ્તણી સ્ત્રીં આપતિ (૨) કૈણ (૩) (૫)
 અં જુઓ આફ્રીએ
 આપ્તણીએ અં [સ કાત્મન્ ? પ્રા અપ્તો =
 સ્વય ?] (૫) પોતાની મેળે (૨) એજએજ
 આપ્ત સ્ત્રીં [અ] જુઓ આપતિ
 આપ્તાખ પું [ફ] સૂર્ય ંગીરી સ્ત્રીં
 છત્રી- આપ્તાગારી
 આપ્તરકલું અંકિં જુઓ આપ્તરુ
 આપ્તરુ અં + જુઓ આફ્રીએ
 આપ્તરુ અંકિં [જુઓ આપ્તરો] આપ્તરો ચક્રવે
 આપ્તરીન અં [ફા] કન્થાન, જિા, જુશપુશા,
 વારી ગયુ હોય તેમ (૨) ધન્ય શાખ્યાગ
 (ઉત્પાર) (૩) સ્ત્રીં શાખ્યાગી

આકરો પુઠ [સ આપૂર્ણ, પ્રા અપ્કળ?] પેઠ અહુ તે (૨) ઘણુ ખાવાથી વની અન્ના-મણ [-અહવો = (ઘણુ ખાવાથી) પેઠ ડૂલણુ ને અકળામણ થવી -હીતરવો, ખેમવો = આકરો મટી જવો]

આકલાતૂન વિઠ (૨) પુઠ ભુઓ 'અકલાતૂન' આકળણુ અઠિઠ [સ આસ્કાલ, પ્રા આપ્કાલ]

દિયાણુ, અકળણુ (૨) અકળ જણુ

આકલુ (-કે) અઠ ભુઓ આકલુએ

આકસુ સ્રીઠ [પો આલ્ફોન્સો] કેરીની એક નત કે તે જાતની કેરી

આકેહુ અન ભુઓ આકલુએ

આક્રિકન વિઠ [ક] આક્રિકણુ (૨) પુઠ આક્રિકાનો વતની [ખડમાનો એક

આક્રિકા પુઠ, નઠ [ક] (સ) પૃથ્વીના પાચ

આક્રિદી વિઠ [યુ-તુ] હિદની સરહદ ઉપર એ નામની એક ટોળીનુ (૨) પુઠ એ ટોળીનો એક માણસ

આખ નઠ [ફા] પાણી, જળ (૨) તેજ, નૂર (૩)

ધાગની તીક્ષ્ણતા ઠડાગી સ્રીઠ [ફા] દાક ગાજવાનુ કામ (૨) દાક વગેરે કેરી ચીને પર લેવાતો કર (૩) વિઠ એને લગતુ ઠખેરી સ્રીઠ

['આખખોરો' પરચી] ટાયલી, લોટી ઠખેરો પુઠ [ફા આખખોરહુ] લોટો ઠદસ્ત નઠ

[ફા] વનુ ઠદાર વિઠ [ફા] પાણીદાઠ

ઠદારખાણુ નઠ પાણિયાઠ

આખકદૂખક પુઠ ગિલ્લીફ હાની રમતનો એક નવ આખકારી, આખખોગી, (-રો), આખદસ્ત

ભુઓ 'આખ'મા

આખદા સ્રીઠ ભુઓ આપદા ('આપદા'નો ગ્રામ્ય ઉચ્ચાર) [યુદર છત્ર

આખદાગીરી સ્રીઠ આકનાખગીરી, મોટુ અને આખદારે, ઠખાણુ ભુઓ 'આખ'મા

આખદુ વિઠ [સ] ખધાયેણુ જકડાયેણુ (૨) સનજક

આખકુ સ્રીઠ [ફા] કીર્તિ, શાખ. નામના [-આપવી = માન આપણુ, પ્રતિષ્ઠા ઠવવી

-ઉધાડવી, ઉધાડી કરવી = ક્ષેત્ર કે ખેઆખક

કરણુ -ઉપર આવણુ = આક્રિચ કે આખકને અગે આલેપ કરવો, તેના પર હલ્લો કરવો.

(-ઉપર જણુ પણ કહેવાય છે) -ઉપર હાય નાખવો = આખક ઉપર આવણુ (૨)

સ્રીની લાજ લેવી-અખાતકાઠ, શિયળજા ઠવવો

-ઉપર વાત આપવી = આખક જવા વારો આવવો, ખેઆખક યવા પ્રમગ આવવો

-કાઠવી = નામના મેળવવી (૨) (વ્યગ્રમા)

નામ ખોળણુ, કળેત થણુ -જવી = ખેઆખક

થણુ -નાકાકરો = કળેતી, ખેઆખક -હુટવી,

-લેવી = ભુઓ 'આખક ઉપર હાય નાખવો']

ઠદાર વિઠ આખકવાણુ

આખ(-ણુ)વો પુઠ એક વેલો કે તેની મિગ

આખા પુઠ [જ.] આપો, પિતા (૨) દાદા

આખાદ વિઠ [ફા] વન્તીવાણુ (૨) લખૂર,

સમુદ (૩) ખેકાયેણુ, કળદુપ [જમીન] (૪)

સલામત, સુખી (૫) ભારે, સગસ, ઉત્તમ (૬)

અચૂક (૭) અઠ ચૂક્યા વિના -દાન વિઠ

આખાઠ -દાની, -ની સ્રીઠ આખાઠ -સમુદ

હોણુ તે -નીખાણુ નઠ આખાદીનુ વર,

આખાઠ રથળ

આખાન પુઠ [ફા] ખાગ્સી વર્ષનો આઠમો મહિનો

આખાલવુદ્ધ અઠ [સ] ખાળકથી માઢીને વુદ્ધ

પર્યંત [કરનાઠ

આખિ(-ખે)દ વિઠ [જ] ત્રિર્વિઠ, પવિત્ર પ્રાયના

આખેહયાત નઠ [ફા] અમુત

આખેહુખ વિઠ [જ હૂવહૂ] હૂખહૂ, તાદશ

આખોહવા સ્રીઠ [ફા] હવાપાણી

આખિદક વિઠ [સ] વાર્વિક (૨) નઠ વર્ષે પ્રગટ

થણુ સામયિક

આખ નઠ [સ ઝઝ] આગશ (૨) વાહણુ

[-હીડળમા લેણુ, -ની સાથે ખાચ બીડવી

કે ખાંચ ભરવી = ગમ ઉપગત હામ લીડવી,

ખોટુ માહસ ખેડણુ, વધારે પડતી હિમત ઠવવી

-જમીનનો કરક કે ઠેર = ઘણો મોટો કરક

-ના તારા ઉખેડવા કે ઉતારવા = ભુઓ

'આકાશ'મા -તૂટી પડણુ = અતિશય દુખ

આવી પડણુ -ના તારા દેખવા = અમુખ

વિતાડણુ -ના તારા દેખવા = વગતુ સુખ

ભણે મળ્યુ એમ લાગણુ -તેનો ગર્વ હોવો, સુખના મનોરાજ્યમા અમુખ. -ના તારા

ખરવા=ભારે ખળખળ મચવી ઉલ્કાપાત થવો.
 -ને (અને) જમીન(ધરતી) એક થવાં=
 આકાશ પાતાળ એક થવા, મોટો અનર્થ થવો
 -પ્રલય થવો -પડવું=ભુઓ આભ વૃદ્ધી પડવું
 -ફાટવું = ન રોકાય એવું અફાટ કાઠી થવું.
 (જેમ કે વરસાદ, દુ ખ, લોકનો સમૂહ) (તે
 પરથી આભ ફાટયું ત્યાં થીંગડું દેવું
 =અશક્યને શક્ય કરવા વ્યર્થ ફાંફા મારવા]
 ઠંડાડ વિં આકાશને ફાડી નાખે એવું ઠણ
 નં આકાશ, આભ (૨)વાદળ (૩)દર્પણ(૪)
 નં(કા)ઝીણો ગોળ કાચ (કાઠી સ્ત્રીઓ વગેરે
 વસ્ત્રમા ચોડે છે તે) -ભાલાડુ પું (કલ્પી
 લીધેલો) મોટો નક્ષે -ફાયદો (૨) મોટી વાત,
 આશા [કલ્પી લીધેલી] (૩) અશક્ય આશા
આભડછેટ સ્ત્રીં [આભડવું+છેટ-વે. છિત્ત=
 અડછેલું] અભડાવું તે (૨) અમુકના સ્પર્શથી
 અભડાઈ જવાય તેવી માન્યતા (૩) રજસાવ,
 અટકાવ (૪) પ્રસવ સમયે ઓર, લોહી ધસાદિ
 નીકળે છે તે
આભડવું અં કિં [પ્રા અભિમ્ડ=મળવું;
 સંગ કરવો ઉપરથી ?] અભડાવું (૨) અડવું
 [આભડવા જવું=કાઠી મરી ગયું હોય
 ત્યા-તેની ઉત્તર ક્રિયામા-જવું
આભરણુ નં[સ] અભકાર, આભૂષણ, શણગાર
આભા સ્ત્રીં[સ] તેજ, દીપ્તિ (૨) કાન્તિ, શોભા
આભાર પું [સ.] ઉપકાર, અહેશાન ઠંદશકિ
 વિં આભાર દર્શાવતું ઠંદશન નં આભાર
 માનવો તે ઠંસૂચક વિં આભાર સૂચવતું
 -રી વિં આભારયુક્ત [. . ને આભારી
 હોવું= . ને લઈને થવું, (તે) કારણરૂપ હોવું
 . . . તું આભારી હોવું= ના આભાર કે
 ઉપકાર તમે હોવું, -તું કૃતજ હોવું.]
આભાલાડુ પું ભુઓ 'આભ માં
આભાસ પું[સ] સાદૃશ્ય, જે વસ્તુ વચ્ચે સરખા
 પણનો દેખાવ (૨) પ્રમ, ખોટો દેખાવ (૩) પ્રખે
 પ્રકાશ(૪) [પ્ર] બ્રામક હેતુ; હેત્વાભાસ ઠંરી
 વિં દેખાવું. પ્રકાશવું (૨) ખોટું દેખાવું;
 આભાસવાળું (૩) -ના સરખું દેખાવું
આભિચારિક વિં [સ.] અભિચારને લગત

આભિજ્ઞત્ય નં [સં] કુટીનતા, ખાનદાની (૨)
 શ્રેષ્ઠતા, સૌંદર્ય
આભિમાનિક વિં [સ] અભિમાનને લગતું,
 અભિમાનયુક્ત -કી વિં સ્ત્રીં
આભીર પું[સ] આહીર, ગોવાળિયો; ભરવાડ
 (૨) એક છદ -રી સ્ત્રીં આભીરની સ્ત્રી
આભુ વિં [સ] અદ્ભુત, પ્રા. અભુચ] ચકિત;
 દિગ [-ખનવું = ચકિત થઈ જવું, વતપથ કે
 દિગ થવું]
આભૂષણુ નં [સ] ઘરેણું ' 1
આભૂત વિં [સ] ભરેણું, ભરપૂર સમૃદ્ધ
આભેસ [અ. હવસ] સઠ [-કરવું=સઠ ચડાવવો]
આભોક પું [સ આમોગ] વાળી લેવું-સમેટી
 લેવું તે (૨) ધ્રુપદનો ત્રીજો-છેલ્લો ભાગ (૩)
 કબજો, ભોગવવો [-વાળવો=ઉપસહારકરવો]
આભોગ પું [સ] ઉપભોગ, ભોગવવું તે (૨)
 ઘેરવો, વિસ્તાર (૩) ધ્રુપદના ત્રણ ભાગમાનો
 ત્રીજો [સગીત] (૪) સાપતી ક્ષેણ [(૨) ખાનગી
આભ્યંતર (-રિક) વિં [સં] અદરતુ: માહેલું
આભ્યામિક વિં [સ] અભ્યાસ-મહાવરામાથી
 પરિણમતું (૨) અભ્યાસી -કી વિં સ્ત્રીં
આમ પું [સં] કાચો મળ, જળસ (૨) મરડો
 ઠંરસ પું પેટનો કાચો મળ. ઠંવાત(-યુ)
 પું આમને લીધે થતો સ ધિવા -માતિસાર
 પું મરડો, સગ્રહણી -સાશય નં જ્યા
 આમ રહે છે તે પેટનો ભાગ
આમ સ્ત્રીં [સ આમ્ર] કેરી ઠંચૂર નં કેરીનો
 છૂદ્દા, એવું અથાણું ઠંરસ કેરીનો રસ
 ઠંરમિયું, ઠંરસી વિં કેરીના રસ જેવું
આમ અં આ પ્રમાણે (૨) આ તમ્ક, અટ્ટી
 ઠંતેમ અં અવ્યવસ્થિત રીને, ગમે તેમ (૨)
 અટ્ટી તાહી ઠંતેમથી અં ગમે ને રીને (૨)
 ગમે ત્યાથી અટ્ટી થી તાહી થી. ઠંથી અં
 આ ખાનુએથી ઠંતું વિં આ ખાનુતું
 [આમનો સૂરજ આમ ઊગવો = પૂર્વનો
 સૂરજ પશ્ચિમમા ઊગવો, સામાન્યત ન ખને
 એવું ખનવું] 1
આમ વિ [અ] સામાન્ય, ખામ નહિ એવું ઠંજનતા,
 ઠંપ્રજ સ્ત્રીં સાધારણ લોકો (અમીં ઉમગવ

નહિ) ૦વર્ગ પુ૦ સાધારણ લોકોનો વર્ગ- સમૂહ ૦સલા સ્ત્રી૦ આમવર્ગના લોકોની સભા (૨) તેમના પ્રતિનિધિઓની સભા ૦સરા સ્ત્રી૦ સરાઈ, ધર્મશાળા (૨) મહોલ્લા વગેરેની છૂટી સાર્વજનિક જગા

આમચુ' ન૦ આબોળિયુ (૨) કોકમ (૩) કોઈ ૧૧ ખાટા કળની મુકવણી

આમટ વિ૦ [મ અટટ] ખાટું -ટ્ટી સ્ત્રી૦ [મ] (દખાણી ઠખની) આમટીના પાણીની કઠી કે દાળ

આમણ (ણ) સ્ત્રી૦ આતરડાને છેડાને ભાગ, આમળ(૨)પેડાને એક ભાગ [-છટકાવધી= (સુ) દમ કાઢી નાખવો, ખૂબ રગડવું]

આમણ,-ણી કૃત્પ્રત્યય કિં ૦ પરથી ચ્ચુકમે ન૦ ને સ્ત્રી૦ બનાવે તે ક્રિયા કે તેની મહેનત મહૂરી એવો અર્થ બતાવે છે ઉદા૦ પીલમણ,-ણી [હતારા

આમણદૂમણુ વિ૦ આભારથી દખાયેલુ (૨)

આમણ(-તા,-ળ)સારો ગંધક પું૦ જુઓ આમલસારો ગવક ['આણે'નુ બં વ૦) આમણે (આ'મ) સં આ માણસે (ત્રીજી વિ૦ આમદ.૦ની,-દાની સ્ત્રી૦ [ફા] આવક (૨) પેદાગ ઊખજ [પચ્પર

આમનસામન ચં ૦ સામસામે, માહોમાહે, આમતું વિ૦ જુઓ 'આમ' ચં ૦ મા (૨)

[આ'મ] સં 'આનુ' સંનુ બં વં (આમનાથી, આમનામા, આમને કૃપો તેના છે)

આમન્યા સ્ત્રી૦ આજ્ઞાપાલન (૨) મર્યાદા, મબ્યતા [-પાળવી, માનવી, રાખવી = આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તવું, આજ્ઞા માયે ચડાવવી (૨) મર્યાદાનો ભગ ન કરવો—તે સ બાળવી -માં રહેવું= ની આજ્ઞા કે મર્યાદા ન હોવવી તેને વશ વર્તવું -રહેવી = મર્યાદા મચનાવી, તેનો ભગ ન થવો]

આમચ પુ૦ [સ] શેગ

આમરણુ(-ણાત) ચં ૦ [સ] જિ હગી પર્યં ત (૦) વિ૦ મગણ પર્યં ત રહેનાર

આમલ(-ળ)સારો ગંધક પુ૦ [દ્વિ] ઔવલાસાર ગવક] એક ભતનો ગંધક (વરા ખાટો હોય છે ને માદ્ર વવારે હોય છે)

આમલી સ્ત્રી૦ [સં આમ્લિકા] એ નામનું ઝાડ, આખલી (૨) તેનું ફળ [-નો બ ધ = ખડા મન્ખૂત (આમલીની ડાળ જેવો) બ ધ -નાં પાનમાં સૂઈ ભ = મગ, ટળ, દીસનો રહે (એવો અથ બતાવે છે)] ૦ પીપળી સ્ત્રી૦ એક રમત, આખલીપીપળી [-રમાડવી=ભીંધુ- છતુ સમજવીને ભરમાવવું, ક્રાંદા મગવવા, ગૂચવવું]

આમળ સ્ત્રી૦, ન૦ આતરડાને છેક નીચલો ભાગ (૨) જનનનાળ, આખેલ

આમળણું સંકિં ૦ વળ દેવો, મચડવું [ગંધક આમળસારો ગંધક પુ૦ જુઓ આમલસારો આમળિયું' ન૦ બાળકોનું પગનું એક વરેણું (ભડા તારને વળ દીવેલું -આમળેલું તે હોય છે)

આમળી સ્ત્રી૦ [સં આમલકી] આમળાનું ઝાડ

આમળુ ન૦ [સં આમલક] એક ફળ [આમળા જેલુ મીઠું = મોટો ભમગડો, પૂરી નિઃ-ળના]

આમળુ, -ળિયુ ન૦ [આમળ પરથી ઈ]-કાદણું ખૂબ ચકવવું કે મારવું

આમળો પુ૦ વળ (૨) ટેક, અભિમાન (૩) દ્રેષ ખાર [-ચરવો = અમળાઈને વળ આવવો (૨) દ્રેષ કે ખાઠી પન્વો -દેવો = આમળવું, વળ ચડાવવો -રાખવો = ટેક કે દ્રેષનો હ ખ હોવો કે મનમા સેવવો]

આમ ત્રણુ ન૦ [સ] બોલાવવું તે નોતર ૦ પત્રિકા સ્ત્રી૦ આમ ત્રણુ આપવા માટે મોકલેલી પત્રિકા - કાગળ -ણા સ્ત્રી૦ આમ ત્રણુ -ણા જાપત્ર [+ આજ્ઞાપત્ર] ન૦ + (ન્યાયાવીશને ત્યા - અદાલતમા આવવાનો) આમ ત્રણુ આજ્ઞાપત્ર -હુકમ 'અમ-સ'. -વુ સંકિં ૦ [સં આમત્ર] બોલાવવું, નોતરવું

આમ ત્રિત વિ૦ [સ] આમ ત્રેલુ

આમાત્ય પુ૦ [સ] અમાત્ય

આમાત્ર ન૦ [સ] કાયા ચોખા (૨) બ્રાહ્મણને અપાતુ ઝણુ અનાજ

આમિષ ન૦ + જુઓ આમિષ

આમિલ પુ૦ [સ] અમલદાર, અધિકારી (૨)

સિંવની એક હિંદુ ભતનો માણસ

આમિષ ન૦ [સં.] મામ (૨) ગલ, લાલચ

आभीन अ० [छिद्रू ज] तथास्तु (अंततु
आशीवचन)

आभुष न० [स] प्रस्तावना, उपोद्घात
आभुषिक, आभुषिक वि० [स] पाठ्यौक्तिक;
पठ्यौक्तु

आभेज वि० [फा] सामेल, लेणवेल

आभेद पुं० [स.] आनद (२) सुगं'व

आभेनाय पु० [स] वेद, श्रुति (२) स प्रदाय, मत
(३) सिद्धाचार, इति [मिरेली डाभणी

आभ्र पु० [स] आभो ० भं'री स्त्री० आभानी

आय न० (५) लुओ आयपु

आय स० (२) वि० (वारसी) आ

आय पुं० [स] लाल; आवक, क्षयदो (२) पिनाश (३)
नानाभानानो ग्क्षक के ना० ० व्यय आवक
अने भय

आय (आ'य) स्त्री० शक्ति, आगमण (२) छि मत्

आय(-च) पुं० न० [स] आचुष्ट आवरदा

आयुद्ध पु० आढिया, गोवाणिया, -हु न०
देरेतु अरवा वृत्ते

आयत वि० [स] लभ्यारस (२) ल'भायेल (३)
दीर्घ (४) पु० (ग) लत्यतुष्टोण (५) समकर्थ;
लत्यतुष्ट, रेकटे-गल' ० भात पु० 'रेकटे
युलः देल्लोपाध' ५'

आयत स्त्री० [ज] कुरानतु वाक्य

आयतन न० [स] रक्षेण, स्थान

आयतु वि० [स] अयत्तः? आयत्त? दे प्रा
आयत्त = आवतु ? म. आयत्ता] अनयासे
भणेलु, मद्दितुं. [आयता पर रायतुं =
लेगा करेला नाणामाधी भय्यतुं ते] -ताराभ
पु० आयता - मद्दतना पर एवनार

आयत्त वि० [स] अधीन-तामे

आयदे पु० लागियानो लाग - मुकरर छिसे

आयता स्त्री० [लुओ आजा] आयन्या

आयनो पु० [फा आइनह] आधन अरीसे

आयपत स्त्री० [न आयपत, ऐपत. फा आफि-
वत्त परथी ?] आय आवक. छिपन. कभाणी
(२) न० वारसे. ० वेरे। पुं० आवकवेरे।

आयरे वि० [स] आहिर] ओ नामनी लतितु

(२) पु० ओ लतितो पुरुष -राणी स्त्री०
आयरे लतनी स्त्री

आय'हे अ० [फा] हवे पछी, लविष्यमा (२)
सरवाणे

आया स्त्री० [पो] छोकगने संलाणवा राभेसी भाई

आयांत वि० [स] अहारगामधी दे पन्देशधी
आवेलु (२) स्त्री० अहारगामना मालना
आचरो ० कर, ० वेरे। पुं० आयात उपरने वेरे।
-ती वि० आयातने लगतु

आयात [ज] स्त्री० अ० व० कुराननी आयतो

आयान न० [स] आगमन [नियमन

आयाम पु० [स] लभाई (२) विन्तार (३) निग्रह;

आयास पु० [स] कष्ट; महेनत (२) प्रयत्न (३)
धाक, पीडा -स्त्री वि० आयास कर्नाक,
महेनतु (२) हु अग्रद, कपूर (३) वाटकुं गिच

आयु न० [स] आयुष्य (२) वय, उभर
० री ० व्य न० [स] आयुष्य अने तंदुरती.
नीरोगी लायु एवन

आयुध न० [स] हथियार ० शाखा (-णा) स्त्री०
-धागार न० [स] हथियारो राभवानु के
अनावावानु स्थण

आयुर्वेद पु० [स] आर्योतुं वैदः शास्त्र.

-दिडे वि० आयुर्वेद सभधी के तेने लगतुं

आयुष (-य) न० [स] आवरदा. ० (-य) होरी
स्त्री० आयुष्य, आवरदा, एवनहोरी
० (य) भयर्दा स्त्री० आयुष्यनी हद -यमान
आयुष्यवाणु, एवत (२) दीर्घायुषी

आयोजन न० [स] व्यवस्था करनी ते (२) तेने
भाटेनी सावनसामग्री -ना स्त्री० व्यवस्था,
सगहन

-आर प्रत्यय [स कार] वस्तुने लागता ते कर्नार'
ओ अर्थतु नाम अनावे छे उदा० लुहार,
कुलार, अमार

आर पु० पाणीना वेग -ताण

आर स्त्री० [स आरा] (दोहानी) आवुरे (नेवी
के परेणानी) (२) परेणो (३) मेथीतु
दोयलु [-अलाचवी, पेसाडवी = (पेसा
धने) छेडे आवुरी ठोकावनी के मुनववी]

आर [आ'ग] पु० [स आहार] काल, पेण (०)
आहाः [-उतारवे, -डाटवे = काल दूर
कनी -अराववे, -हेवे = काल पानी,
जलवाणु कस्तु]

आरंभ न० [इ आर्क] कमान, भूद्वय
आरंभ वि० [म] गताश पदु (२) श्रेण लाल
०००००० पु० अ० प्रकान्ते ताव, '००००००
दीय' ००० श्री०

आरंभयु न० आ०, भोय्यु टोय्यु
आरंभ श्री० [सि आर्या] नैन साव्वी, गण्णी०

आरंभ श्री० [फ] ००० (२) उमेद, आशा (३)
आनुगता तीर धरुआ ००० ६ वि० आ० नृवणु

आरंभे पु० [अ आरिज्ज] शैग भीमारी, पीडा
आरंभे अ० [सि आरुट्ट प्र आरुड]

गणाभाथी भेचीने अवाण काठेवा (६०
धृत्यादि) (२) [वा] भोरो अने भेयूने
अवाण काठेवा

आरंभुकारंभु न० [स 'कारण'ु द्वि]
अडोट (२) वि० अनिखित

आरंभु न० अडायुं छाणु
आरंभुयक वि० [स] अरुणने लगतु चगडठि

(२) पु० वनवासी (३) वेदोमाना धार्मि०
अने तान्त्रि० श्रियोनु नाम

आरंभ वि० [स आर्ति] आर्न, पीरित
(२) पीडमा आवी पडेसु (३) अगत्यतु (४)

आदु (५) श्री० [स आर्ति] पीडा लीड,
गण्ण (६) ओम्भियो, डोड, डिटकेट धरुआ ००० धु

पु० आरंभ सभयने अडु वान वि०
आरंभवाणुं -तिथुं वि० आरंभवाणु

आरंभ श्री० [स आर्ति] ३ अ; पीडा (२)
[म आगतिक, प्रा आरत्तिव] देवनी भूर्ति

अभक्ष हीवा उताव्वा ते (३) ते वभने गवातु
५० (४) लुओ आरुनियु (५) अ० ००

[-उतारवी, -करवी = देव आगण हीवा
(नेनी पून तगडे) देववाथ ० ते दळे देववो

(२) [वा] मान के पून करवी -देसुं =
ओप्यु -देवी = देवने उतारेकी आरंभनी

न्येत ५० हाय देरवी ते आभे गिर ५०
लेसु, अ० तेनी आसका लेवी] -तिथु न०

आरंभ उतारवानु पात्र [(२) रक्षाण
आरंभनी पु० हाथीना उंलथणने नीथेने लाग

आरंभ श्री० [स आर्ति] आर्षा नक्षत्र
आरंभार अ० [म आरुगण] आ आलुधी
पेशी आलु, भोअ

आरंभ पुं० [ज] अरुभानने वतनी -भी
वि० अरुभी [जे अ० उ०

आरंभ वि० [स] आरंभेसु (२) न० ततनी
आरंभनी श्री० [स] नेमा श्रेण अने भीलस

असतु प्रतिपदन अति प्रौढ सहर्षी सु
हाय नेवा प्रकान्ते नाटनी जैदी

आरंभार श्री० [णे आर्माडा] अनवाः अरुभाः
आरंभार पु० [अ अर्वाह] अरुवा, आरुभा,

भन, अरु
आरंभे [आ] पु० अरुभा आवाथी वनी अरुभाअण

आरंभ, ०५६६६ पु० [स आदरु-वाफण]
अ० नतने कीसो अणततो पथ्य सु जेभरु

००० श्री० आरंभनी श्रयणधी
आरंभनी श्री० [म आदरु] नाने अरुभो

अरुदे पु० आरंभनी जरीगः अरुदे
पु०, अरुपु न० नेमा भाव नडी हाय तेवी

वीदी -वीदो -ओ पु० अरुभो
आरंभ न० अरु ओअ

आरंभ वि० अरुस, उत्तम
आरंभ पु० [स] अरुभान, नेथारी अ० वि०

अरुल कनार अणु न० आरंभसु ते
अरुय न० अरुय अवाड पु० अरुभाओ

वडे न अगतनी उत्पत्तिने निलय कनारो
वैगेषिक भत अरु (००) वि० अरुसि

उत्साहवाणु, शरुआतमा उत्साह अतावी
अरु शिथिल अरु तय तेसु

आरंभसु अ० [स आरस] अ० अरु (२)
नेथारी अ०

आरंभिक न० [स] आरंभनी के ने उतारवी ने
आरंभक वि० [स] आरंभना कनार -न

न० अरुभन अरुसु ते (२) आरंभना -ना
श्री० पून सेवा -अं अ० [स आरंभ]

अरुभन अरुसु (२) पूनसु, अरुसु
आरंभिक वि० अ० [म] आरंभना अरुभनी

आरंभ वि० [स] आरंभना अरुभनी
आरंभ पु० [स] अरुभो -भिक पु० अरुभो

आरंभ पु० [म] विद्वान्ति, थक अरुभो ते
(२) शान्ति अरुभपता (३) (६ अ अ० अरुभो)
अरुभि निवृत्ति (४) अरुभयतमा आरंभनी अरुभ

आलसाल वि० ['साल'नु द्वित्व] (अ) साल
 पेलियु, दीला-अशभर नहि भेलेला सालवाणु
 आलस्य न० [स] आणस, आणसुपल्लु
 आलंकारिक वि० [स] अलकार सप्रधी,
 अलकारयुक्त (२) पु० अलकारशास्त्र लक्षणारे,
 काव्यशास्त्रेणो अभ्यासी
 आलभ पु० [स] आधाग, टेका (२) लभरेभा
 ०न न० आचार, टेका (२) लुओ आलभन-
 विभाव ०नविभाव पु० रसना आविर्भावतु
 मूलभूत अने मुख्य जारण (का शा) ०मान
 वि० आलंभतु लटकतु. ०पुं सं० किं [स.
 आलम्] आधारे लेवे टगाधु
 आला वि० [अ] सौधी आली-डीयुं, उत्तम, श्रेष्ठ
 आलात न० [स] लुओ आलात व्यक्त न०
 लुओ आलातयक्त
 आलाप पु० [स] वातयुत (२) गायननी पुवे
 तेनी तैयारी इथे अने वच्ये गगनी धूनमा
 'आ आ' अेम गावाभा आवे छे ते (३)
 गुनन ०दार वि० आलापवाणु ०दारी श्री०
 गायन पुवे रागतु स्वकप आधवा कराती सुगवट.
 ०न न० जोलवु ते. -पिनी वि० श्री०
 करुणाश्रुतिनो अेक अवातर लेद (सगीत)
 -पी श्री० गाधारे ग्रामनी अेक भूर्छना
 आलापपुं सं० किं [स आलाप्] जोलवु (२)
 आलाप साथे गाधु
 आलामत श्री० [अ] निशानी, ओणभाण
 आला(-लु)लीलुं वि० [आलु = लीनु (स
 ओलु के आर्द्र परधी ?) सर० हि आला+लीलुं]
 लीलु सुकं
 आलांभालां न० अ० व० ['आला'नु द्वित्व] अलाना
 आलि(-ली) श्री० [स] सधी (२) हाउ, आवली
 आलिभ वि० [अ] पडित, विद्वान
 आलिगन न० [स.] छाती सरसु थापवु ते
 आलिगमंत्री पु० + नाथथ दिवान
 आलिगपुं सं० किं [स आलिग] लेटपुं,
 छाती सरसु थापवु
 आली श्री० [स] लुओ आलि
 आली वि० [अ] उग्र्य डीयु; लव्य ०ननाभ,
 ०हुनरत वि० [फा] मोठी-डी श्री पदवीवाणु

०नलुं, ०नलु वि० [फा] मोटा-डीया
 दर० लववाणु ०शान वि० [फा] आदेशान लुओ
 आलीगारं वि० आणीगाणु, अटकाणु
 तोजनी
 आलीलीली वि० श्री० [लुओ आलालीलु]
 ताळ, लीली, इणदुप, समुद
 आलीशान वि० [फा] लुओ 'आली' वि० मा
 आलु न० [लुओ आणु] जोटे आरोप, आक्षेप
 (२) लुओ आलु
 आलुअन न० [स] माथाना वाण भूरी काठवाते
 आलुलीलु वि० लुओ आलालीलु
 आलु न० [फा] अेक भेवा, न० दणु (२) [सं]
 अटाटे [आला, उत्तम, श्रेष्ठ
 आले वि० [अ. आला] नलुकतु वधु प्रिय (२)
 आलेक पु० लुओ आलुलेक के अहालेक
 आलेभ पु० [स] लभाण (२) अत, दस्तावेज
 (३) सनद (४) महार 'सील' (५) 'श्राद्ध'
 (६) चित्र ०न न० लभवु ते, लभाण (२)
 चित्र, (३) यीतरवु ते चित्रकाम ०(-पि)नी
 श्री० जलम (२) पीछी
 आले(-णे)पुं सं० किं [स आलिख] टोगु,
 रेभा काठवी (२) यीतरवु (३) लभवु
 आलेपिक वि० [स] आलेप कनार
 आलेपिनी श्री० [स] लुओ 'आलेप'मा
 आलेप्य वि० [स] आलेपवा योग्य (२) न०
 चित्र (३) लभाण [ते (२) आलेप
 आलेप पु० [स] लेप, मलम ०न न० लेप करवे
 आलेशान वि० [अ आलीशान] प्रतिष्ठित, उत्तम
 (२) भूय मोदु (३) ललकादार, लव्य
 आलोक पु० [स] लेवु ते (२) देभाप, दर्शन
 (३) दृष्टिभर्यादा (४) तेज, दीप्ति
 आलोकन न० [सं] आलेकवु ते
 आलोकपुं सं० किं [स आलोक्] लेवु (२)
 अवलोकन करवु
 आलोच्य पु० [स] लेवु ते, दर्शन (२) विचार,
 चिंतन, मनन (३) अवलोकन, विवेचन ०क
 वि० आलोचन करनाउ, ०न न०, ०ना श्री०
 अवलोकन, निरीक्षण (२) लुओ आलोचण
 [-लेवी=(लेनमा) साधु के गोरल आगाण पाप
 कभूली प्रायश्चित लेवु आलोचण लेवु]

आलोच्य सं० डि० [सं आलोच] लेखु (२)
 उपनाथी लेखु, विद्यागु [कंखु
 आलोचन न० [सं] उल्लाखु, धूमखु (२) भिषाण
 आलोपालो पु० [पालोनु द्वित्व] आडना पाठडा,
 भूजिया चगेरे वनरूपि (२) गाडलाडने
 मदेओ भोगड
 आलोच्य न० [प्रा आलोचण] आवोचन,
 (विद्या (२) दोषोन्ती कृष्णात स्त्रीने प्रायश्चित्त
 लेखु ते, आलोचना (नैन) (-लेखु)
 आलोच्य वि० [म] डालतु क पत्र (२) शुभ्य, व्यग्र
 आव श्री० [सं आप, प्रा आव=आणि पन्थी ?
 क 'आवधु' ?] आवक, आवरो आयात
 आवः श्री० [नुओ आवधु] आवधु ते (२)
 उत्पन्न, पेदाग क्माणी ंचिटी श्री० माल
 मोकरथनी स्त्रीः पडोय गवती (२) भगिन्यु
 ०लवक श्री० आवधु अने नखु ते (२) छिपन
 भय (३) तेनी घडी वदेरे पु० क्माणी
 डरने स्त्री (२) आयात यता माल उपरनी नकात
 आवः पु० [आवधु नकात म] आवो-पधारे
 अम कहेवु ते स्वागत, आवः मान [-आपवे,
 -देरे=स्वागत कखु, लले पधारे अम नहेवु,
 आवकाखु] ०खु सं० डि० आवकार आपवे
 आवधु न० [सं आयुष्य] आयुष
 आवधु वि० (डी) लुओ आगधु
 आवधी आवधी श्री० अक वनरूपि क ओना
 धीन, तुकमगिया [अने नखु ते
 आवज, ०व श्री० [आवधु + नखु] आवधु
 आवजे डि० [आवधु] क्री पवान्ने अवा
 अर्थनो, ननरने विहाय आपवानो भोल
 -आवः कृतप्रत्यय डि० पन्थी श्री० अनावे डडो
 अनावः, छलावः
 आवः पु० अ० डि० [सं आवृत्, प्रा आवृत्]
 नीवखु (२) अदलाखु, क्री नखु (३) योतः
 वीटणालु (४) अन् पो धवो, भूजालु
 आवः, ०त श्री० [नुओ आवः] कुशगता
 ०त्रेवः श्री० धकामनी वेतरण ककसर
 आवः पु० अ० डि० [सं आपव, प्रा आवड=
 आवधु, आवी लागवु] -नी नखु होवी, -नु
 वः होवु. -नी कुशगता होवी (नेम डे,

मने भूगोण आवडे छे थाणकने लभता
 आवडे छे थ०)
 आवः वि० [सं इयत्, प्रा एवड?] आ
 कहेवु, अमुकना नेवखु, आवः
 आवः वि० [आवधु व० कृ०] आवः
 होय ओखु, आवी गहेलु, एवे पथी आवः
 (आवती जल, आवतो विवाः थ०)
 आवः श्री० लुओ आमदनी
 आवः नखु न० [हिं] आवः (२) न-मगल
 आवः न० + आवका
 आवः (-भू) टो पु० आवः मूठवो ते,
 आवः नो अत, मोत (२) अडतो
 भागीप्री नखु ते [अतगय, विद्व
 आवः न० [सं] आवः, पडो (२)
 आवः पु० श्री०, न० [सं आयुः + नय]
 आयुष्य (२) निदगती [आवः थुं पूरु,
 अगियु = पूरा आवः वाणु, एवने
 मन्थेखु, नरीयड -अडु लायो छे =
 कडने मलागता ते आवी पडोये त्याडे
 ओडतो उःगाः]
 आवः वि० पु० [का आवः] आवः,
 आवः
 आवः पु० अ० डि० [सं आवृ, प्रा आवः] ककवु,
 आवः (२) व्यापधु (३) कधु वेखु
 आवः पु० [आवधु पन्थी] आवः (२)
 [का आवः] भासिक आवः कनी
 भातावाः नोवपोथी ०लवः पु० [नखु
 पन्थी] आवधु अने नखु ते, अवरवः
 (२) आवः कनी, छिपनभय
 आवः (आव) पु० (मादगीभाथी छिथ
 आः यतो) आपानो ललडर क लालसा
 आवः श्री० [सं] गीधवु, मनावधु
 न भेणवधु ते, पणशी
 आवः पु० [सं] सगीतमा अः अलकार
 आवः, ०क वि० [म] क्री क्री आवः -आः
 भातु (२) [ग] 'डिडिग' (३) पु० गेण
 कखु ते, आवो यकवो (४) यकनी, लमरी
 (पाणीनी) (५) [सं] आवः मेवाधेणमानो
 अक ०दशांश पु० क्री क्री दशाग आवे

એવી રકમ, 'રિકરિંગ ડેસિમલ' (ગ) ૦૦૦ નં
 ગોળ ફરવુ તે (૨) વારવાર ફરી ફરી કરવુ
 તે (પારાયણ) -ત્રીંક પું [સ] ફરી ફરી
 આવવો આકડો -ત્રીં વિં [સ] ફરી ફરી
 આવવુ (૨) ગોળ ફરવુ
 આવર્તણું અં કિં [સ આવૃત્ત] ં ફું,
 ચકાકારે ધૂમવુ (૨) ફરી ફરી આવવુ (૩)
 સંકિં ભેટવુ, આથમાં લેવુ
 આવર્તાક, આવર્તાં ભુઓ 'આવર્ત' વિંમા
 આવલ નં તાણું પીનેલુ ં-પોલ
 આવલાં નં ૫૦ વં ફાફા (૨) ફાસ, વરત
 ઇત્યાદિ પાણી ખેચવાના સાધન
 આવલિ(-લી,-ળિ,-ળી) સ્ત્રીં [સ] હાર
 ૫ ક્રિ (૨) પરંપરા
 આવણું અંકિં [સ કાવા, પ્રા કાવ] ફર
 હોય ત્યાથી પાસે જવુ — તેવી ગતિ કરવી,
 પહોચવુ જેમ કે, તે ગામમા આવ્યો. (૨) હોણુ,
 -ની સ્થિતિ કે જગા હોવી ઉદા. અમનવાહ
 ગુજરાતમા આવ્યુ લડન કયા આવ્યુ ? (૩)
 ન હોય ને આવી લાગવુ. કે જણવુ, કે
 જન્મવુ કે દેખા દેવી કે ફણવુ ફલવુ જેમ
 કે, આખે ફરી આવી, યોગ્ય ખેડી સારી
 આવી, ગુલાખ હવે આવવા લાગ્યો છે, દાદાને
 તાવ આવ્યો. તેના ધ્યાનમા આવ્યુ (૪)
 (કંપકુ કે પોપાકની ચીજ) ખરોખર ખેસવુ
 જેમ કે, તેને મારી ટોપી આવે છે? (૫)
 (કોઈ વસ્તુ) (ખરોખર) ઊતરવી, નીપજવી,
 ખનવી જેમ કે, હવે ખરો ઘાટ આવ્યો આ
 ચિત્ર ખરોખર આવ્યુ નથી. (૬) કોઈ લાવ
 ઉત્પન્ન થવો જેમ કે, દયા, ગુસ્સો, ક્રોધ
 આવવો (૭) યવુ, હિસાખે ઊતરવુ, સમાવુ,
 ગોઠવાવુ માવુ, વળતરરૂપે મળવુ, એવા લાવ
 ખતાવે છે જેમ કે, ખર્ચ કેટલુ આવ્યુ ?
 વાસણવુ વળન ખરોર આવ્યુ ઊચાઈ પ"
 આવી આ કપડામા કેટલું આવશે ?
 રૂપિયાવુ કેટલુ શાક આવ્યુ ? (૮) શરીરવુ
 કોઈ અંગ આવવુ = તે અંગ ફૂટવુ કે કામ
 દેવુ થવુ કે તેવુ દરદ થવુ-એવા અર્થ ભુદે
 ભુદે ઠંકણે ખતાવે છે (તેને અંગમા ભુઓ)

જેમ કે, આજકને દાત આવે છે, પગ આવ્યા
 છલ આવી, મોહું આવવુ ઇં (૯) ખીલ
 ક્રિયાપદના સહાયકારીપણમા તે ક્રિયાવુ ભૂત-
 કાળથી ચાલુપણુ ખતાવે છે જેમ કે આ ભૂલ
 થતી આવી છે, આ રિવાજ ચાલ્યો આવે છે
 અથવા તે ક્રિયા આવવાની ક્રિયા સાથે સાથે—
 ભેગાભેગી થઈએમ ખતાવે છે જેમ કે, હું તેમને
 કહેતો (એટલે ભેગાભેગી કહીને) આવ્યો છું,
 ફરી કહેવા જવાની જરૂર નથી એમને કહેતો
 આવજે (આ પ્રયોગમા પ્રાય વર્તમાન કું
 સાથે યોગ આવે છે) અથવા કિં ના અં
 ભૂત કું સાથે, તે ક્રિયા થયા બાદ આવવુ
 એમ ખતાવે છે જેમ કે, તે તેને પૂછી આવ્યો
 અથવા સંભમી વિંના સામાન્ય કું ભેડે, તે
 ક્રિયાક્રવામા પ્રયાણ કે ગતિ થવી, તે કરાવી,
 એવો લાવ ને જાહેરાત કરાતા અર્થની છાયા
 ખતાવે છે જેમ કે, હવેથી ઠરાવવામા આવે
 છે. ગુનેગારને દડ કરવામા આવજે (૧૦)
 આવવુ સહાયકારી કિં તરીકે ખીલ કિં
 સાથે આવે છે (યારે કેટલાક કિંમા ને
 અણધારી થવાનો લાવ અર્થ છે) [-આવી
 ચહું=એકાએક અણધાર્યું આવવુ, પહોચવુ
 આવી ચૂકવું, રહેવું=પૂરુ થઈ જવુ (૨)
 ખૂટવુ આવી જવું=આવીને ઊભા ઊભા
 પાછા જવુ, આટો મારી જવુ (૨) આવી
 પહોચવુ ઉદાં તે તરત પાછો આવી ગયો
 (૩) બંધખેસવુ, ગોઠવાઈ જવુ સમાવું ઇં
 (૪) લઈવા તૈયાર થવુ, લડી પડવું આવી
 પડવું=અણધાર્યું આવવુ કે માથે આવી
 લાગવુ . . . તું આવી ખનવું=ભારે સકટકે
 મગ્જની ધટ્ટી આવવી આવી મળવું=
 અણધાર્યું એકઠુ થવુ કે પ્રાપ્ત થવુ આવવું
 તેવા જવું=ઊભુ ઊભુ આવી જવુ (૨)
 જેવા આવવુ તેવા જ (કારને કારા—ધગર
 ઇગદે કે કામ સવાયે—ફેગટ ફેરો ખાઈને,
 અથવા જે રસ્તે આવવુ તે રસ્તે) પાછા ફરવુ
 આવશ્ય વિં [સ] અગત્યવુ, અનિવાર્ય (૨)
 સ્ત્રીં, નં અગત્ય, અનિવાર્ય વરતુ કે ક્રિયા
 આવશ્યક વિં [સ] જરૂરી ંતા સ્ત્રીં

આવસથ પુ.ન. [સ] ઘર(૨) ધર્મશાળા(૩)
 અગ્નિશાળા, અગ્નિહોત્ર કરવાનું સ્થાન -૨૫
 પુ. અગ્નિહોત્રનો અગ્નિ
 આવહુ વિ. [સ] આણનાર, ઉપભવનાર
 (સમાસને છેડે ઉદા. 'લયાવહ')
 આવળ પુ. ત્રી. [સ આમલક] એ. વનસ્પતિ
 આવળગોવળ સ્ત્રી. (કા) બાળખરગા, પરિવાર
 આવળિ(-ળી) સ્ત્રી. જુઓ આવલિ
 આવળિયો પુ. મનની ધન્ય, ઓરિયો (૨)
 એક ઝાડ (આવળ ?)
 આવળી સ્ત્રી. જુઓ આવલિ
 આવંત, -તું કૃ. આવતુ (૫)
 આવાગમન ન. [આવ + ગમન] આવવુ ને
 જવુ તે (૨) અવતરવુ અને મરવુ તે
 આ વાર અ. આવખતે -સમયે (૨) આ ફેરા
 આવાલ ન. [સ] આલવાલ, કંધારો
 આવાસ પુ. [સ] ઘર, નિવાસસ્થાન, હવેલી
 (૨) ખડ, ઓરડો
 આવાહન ન. [સ] આમત્રણ (૨) દેવને
 મૂર્તિમા આણવા -દેવની પ્રતિષ્ઠા કરવી તે
 -વું સ. હિ. [સ આવાહ] આવાહન કરવુ
 આવિદ્ધ વિ. [સ] વીધાયેલુ
 આવિભાવિ પુ. [સ] બહાર નીકળવુ કે પ્રગટવુ
 તે (૨) અવતાર, જન્મ
 આવિષ્કરણ ન. આવિષ્કાર પુ. [સ] બહાર
 કાઢવું, પ્રગટ - ખુલ્લુ કરવુ તે
 આવિષ્કૃત વિ. [સ] દેખાડેલુ, ખતાવી આપેલુ,
 ખુલ્લુ કરાયેલુ - થયેલુ
 આવિષ્ટ વિ. [સ] પેટેલુ (૨) વળગેલુ, ભરાયેલુ
 (ભૂત ઇત્યાદિ) (૩) આવેશયુક્ત
 આવું (આ'વું) વિ. [સ. ઈદ્રશ ?] આના જેવુ,
 આ ભતવુ ઠક વિ. આવુ કાંઈક
 આવૃત વિ. [સ] આવરેલું, ઢાંકેલુ (૨) વ્યાપ
 (૩) વેરાયેલુ, કંધાયેલુ
 આવૃત્તિ સ્ત્રી. [સ] ઢાંકવુ - છુપાવવુ તે
 આવૃત્ત વિ. [સ] ચકાકારે કરેલુ (૨) પાછુ
 આવેલુ (૩) વારવાર થયેલુ - કરેલુ,
 આવૃત્તિ ત્રી. [સ] ચકાકારે કરવુ તે (૨) પાછુ
 આવવુ તે (૩) વારવાર થવુ - કરવુ તે (૪)
 પુસ્તકવું પ્રકાશન, 'એડિશન'

આવેગ પુ. [સ] જુરસો, જોર (૨) ઘોલ,
 વ્યગ્રતા, આવેશ (૩) ઉતાવળ, દોડાદોડી
 આવેદન ન. [સ] નિવેદન (૨) કન્યાદ ૦૫૩
 ન. કન્યાદ કે અરજનો કાગળ
 આવેશ પુ. [સ] જુરસો લિભરો (૨) જુરસો
 -શી વિ. આવેશવાળુ
 આવેષ્ટન ન. [સ] વીટી વળનારી વસ્તુ, વેષ્ટન
 (ગલેક, પરખીડિયુ, કેપર, આચ્છાદન ઇ. ને
 હોય તે) (૨) વાડ, કોટ
 આવેષ્ટિત વિ. [સ] ઢાંકેલુ, વીટી લીધેલુ
 આશ સ્ત્રી. (૫) જુઓ આશા(૨) જુઓ આશિષ
 -આશ પ્રત્યય વિ. પરથી સ્ત્રીનામ ખતાવે છે
 ઉદા. કડવાશ, પીળાશ (તે વિ.ના આછા-
 પણનો કે થોડી છટાનો ભાવ ખતાવે છે)
 આશક [જ આશિક] પ્રેમી (૨) વિ. પ્રેમવશ,
 મોહિત, ક્ષિદા ઠમાશુક ન. અ. વ. વહાલો-
 વહાલી -કી [જ આશિકી] આસક્તિ, પ્રેમ
 આશ(-સ)કા સ્ત્રી. દેવની આત્મી, ભરમ
 ઇત્યાદિ લેવા તે
 આશકાર(-રા) વિ. [ફા] પ્રગટ, મ્પષ્ટ નાહર
 આશટવું સંકિ. (૫) જુઓ આજટવુ, પછાડવુ
 આશના પુ. [ફા] ભાઈખધ, ચાર (૨) સ્ત્રી
 પ્રિયા, માશુક ઠઈ ત્રી. ભાઈખધી, ચારા
 આશય પુ. [સ] મનની ધારણા, ધરાવો, હેતુ
 (૨) ન. મ્થાન (૩) પાત્ર (૪) કરેલા કર્મોના
 સરકાર કે તેમનો સમૂહ
 આશરવું સંકિ. [આશરો પરથી] આશરો લેવો
 આશરો પુ. [સ આશ્રય] આશ્રય, છત્રછાયા
 (૨) આધાર, ટેકા, આલબન (૩) અડસફો,
 અદાજ, સુમાર [આશરે જવું = આશ્રય
 તળે જવુ, શરણુ લેવું આશરે ખેસવું,
 રહેવું = ભરોસો રાખી નિશ્ચિત રહેવુ, આધાર
 ઉપર ખેલા રહેવુ આશરો કરવો, લેવો =
 આશ્રય કે આધાર તળે જવુ -કાઠવો =
 અદાજ નક્કી કરવો] -રાગત(-તિયું; -તી)
 વિ. આશરે - શરણુ આવેલુ -રાપડવું
 વિ. અદાજ કે અટકળ પ્રમાણેવુ -રે અ.
 ગુમારે, લગભગ
 આશક પુ. [સ] આવકો, શરમાલું તે (૨)
 આશકા -કા ત્રી. શકા વહેમ, -કાવું

अ० किं आशंका यवी, वहेमावु -कित
 वि० आशकावाणुं
 आशा(-सा) स्त्री० ऐक रागिणी ०गौड पु०
 ऐक राग ०नेगी पु० ऐक राग ०भांड
 पुं० ऐक राग
 आशा स्त्री० [स] उमेद, धरणा, धारणा (२)
 विश्वास, आस्था [-आपची. -देची = धरणा
 इणशे ऐवो विश्वास लय ऐम करवु, धरणा
 पोषवी -पडवी = आशा इणवाने माटे
 कारण भणवु, विश्वास, सलव लागवो, आशा
 पधावी -भांधवी, राभवी, सेववी =
 आशा इणशे ऐम मानवु, विश्वास करवो
 -करवी = धरणुं (काई भणजे ऐम)] ०दशी
 वि० आशावादी ०पूरी वि० स्त्री० आशा
 पूरनारी (२) स्त्री० (स) ऐ नामनी माता
 ०भांध पुं० आशातु पधन, आशानो ततु
 (२) आशीन, विश्वास (३) वि० आशावाणु
 (४) विश्वास ०भांधुं वि० आशापव,
 आशावाणु ०लथुं वि० आशाथी लरेखु,
 आशापव ०लंग पु० आशातु लागी नवु
 ते (२) वि० लशाश, ०युक्त वि० आशावत
 ०वत वि० आशावाणु ०वाड पु० ने
 वाय छे ते सारा माटे थाय छे - निगश यवा
 पणु कही नथी ऐवो मत ०वादी वि०
 आशावाडमा माननारु (२) पु० ऐवो पुत्रप
 ०डीन वि० आशा विनातुं, निराश
 आशा(-षा) ० पु० [स आषाड] विक्रम
 संवतनो दसो महिनो, अषाढ. -ढा स्त्री०
 लुगो आषाढा -दी वि० अषाढमा आवतु
 आशावरी पु० ऐक राग [प्रसाद
 आशिका स्त्री० साधु डे देवनी डे यज्ञनी रक्षानो
 आशिष स्त्री० [स] इवा, आशीर्वाद
 आशी स्त्री० [स.] सर्पनी दाढ (२) लवलेण जेर
 (३) ऐक औषवि (४) वि० भानारुं (समासमा
 नामने अते) उहा० इलमूलाशी
 आशीनीशी अ० मनमाननी रीते
 आशीर्दान न० [सं] आशिष देवी ते
 आशीर्वाचन न० [सं] आशीर्वाद
 आशीर्वाद पु० [सं] इवा -दा०भक वि० नेमा

आशीर्वाद होय तेवु. -दार्थ (-वे) अ०
 आशीर्वादाने माटे
 आशीर्वाचन पुं० [स] साप
 आशु वि० [सं] शीघ्र, उतावणु ०तोप वि०
 नलदी सतुष्ट यई लय ऐवु (२) पु० (सं)
 ऐवो देव-शकर, महदेव
 आशुरा पु० [अ] ताभूत लुडाडवानो दिवस
 आशौच्य न० [स.] लुगो आशौच्य
 आश्रय न० [स] नवाई, अथ जो (२) आश्रय
 कारक अनाव, यमकार [-पाभरुं = -ने
 आश्रयं छिपलवु डे थवु] ०कारक, ०वनक
 वि० आश्रयं पमाडे ऐवु ०वत् अ०
 आश्रयं पूर्वक, आश्रयं साये
 आश्रम वि० [स] पथ्यन्तु अनेलु (२) पु०
 ऐवी डोई पण वरतु. ०रिड वि० पथरीतु
 रोगी (२) पुं० पथरीनो रोग
 आश्रम पु०, न० [स] विस्वामातु स्थान, रहोहाण
 (२) विश्रांति (३) साधुनो निवास, तपोवन,
 पणकुटी (४) लवननो विभाग (अश्रयं,
 गृहस्थानि याग विलागमानो डोई पण) (५)
 छात्रालय सायेनी शाणा - महाशाणा (६) गृहीय
 या धार्मिक हिलयालतु भथक ०धर्म पुं०
 आश्रमवासीऐ पाणवाना धर्म - नियमो ते (२)
 लवनना यारमाना इरेक विलागनो विरिष्ट
 धर्म - इरेक ०धर्म वि० आश्रमना धर्म
 पाणनारु ०वादी वि० आश्रममा वमनारु
 ०व्यवस्था स्त्री० आश्रमनी - लवनना
 विभागनी व्यवस्था (२) आश्रमनी व्यवस्था
 ०सस्था स्त्री० यार आश्रमनी सस्था
 ०स्थान न० विस्वामातु डेकाणु (२) मठ.
 -भांतर न० आश्रमनी इरेकदली -भिक,
 -मी वि० आश्रमने लगतु (२) यारमाना
 ऐक आश्रममा रहोहारु
 आश्रय पु० [स.] आशरो (२) शरु - याश्रयी-
 लाप पु० आश्रय अने आश्रयीनो सभांध
 -यासिद्ध पु० आश्रय - पक्ष असिद्ध होय
 ऐवो ऐक हेत्वाशास (न्या) -यी वि० आश्रय-
 वाणु आश्रित. वि० [स] आश्रये रहेलुं
 आशिक्ष वि० [स] आदिगायेलु (२) अतप्रात

आसा, ओसा, ओमेगी, ओसाड लुओ 'आशा
 (-सा)'मा [विश्राति
 आसाओश स्त्रीं [फा. आसाइश] आतम,
 आसान विं [फा]सहेलु; नरम ओकेदस्त्रीं साही
 के -नी स्त्रीं सहेलाई
 आभाम पुं (स) पूर्व हि दनो ओके प्रात -भी
 पुं ते प्रातनो वतनी (र) स्त्रीं ते प्रातनी लाषा
 आसाभी पुं, स्त्रीं [अ असामी] भाणस,
 व्यक्ति (र) देणदार (उ) जेसादर - प्रतिष्ठित
 भाणस (ख) दराके, अस्तील ० वारव्यं नभादीड
 आसारे पुं क्षणके (र) [स] आपट्ट, जेरदार वृष्टि
 आसिरट्ट विं [इ ओसिरट्ट] महदनीरा, हाथ
 नीयेतु (र) पुं ओवी व्यक्ति
 आसीरिया पुं [ई ओसीरिया] (स) पश्चिम
 ओशियामानो ओके प्राचीन देश -यन विं
 [इ] आसीरिया देशतु (र) पुं ते देशनो वतनी
 आसुर (-री) विं [स] असुर सभ वी, राक्षसी,
 न गली ० विवाह पुं ० कन्या विक्रयवाणो विवाह
 आसूहा (-हु) विं [फा] निरातवाणु, मुणी
 आसू (-सो) देरौ पुं [लुओ आसत्रो] ओके जाड
 आसोके पुं [स] व्यटक, के
 आसोभ नं [फा] भूतप्रेत
 आसो पुं [स आशिन, प्रा. आसोज] विक्रम
 वर्षनो छेवेलो महिनो
 आसोपाखव पुं [स अशोक, प्रा आसोज
 + पल्लव] ओके जाड
 आसोई स्त्रीं ओके औषधि, आसव
 आसोईरौ पुं [लुओ आसत्रो] ओके जाड
 आसकेद पुं [स] हल्लो (र) युद्ध (उ)
 तिरकार, निहा
 आस्तरे पुं, ० लु नं [स] पाथरु - भिछावतु
 ते (र) पाथरलु गादीयो (उ) यादर (ख)
 हाकेश; ओढो
 आस्तिक विं [स] धंधर अने परलोकना
 अस्तित्वमा माननार (र) श्रद्धाणु ० ता स्त्रीं,
 ० पल्लु नं, -कथ नं
 आस्ते अं [फा आहिस्तह] धीमे (र) ठिलुं
 राभो 'धीसु करौ' अने सूयवना उद्धार.
 [-रहीने=धीमेधी, लणनीने (र) पास नलाय
 नहि ओवी रीते के युद्धिधी, यूपयाप]

आस्था स्त्रीं [स.] आदर; मान (र) श्रद्धा, आधीन
 (उ) भूडी, पूज. [-भेसपी=श्रद्धा के विश्वास
 व्याववा के यवा. -ठिठपी=श्रद्धा के विश्वास
 न रहेवा-नरा रहेवा] ० वान, -स्थिके विं
 आस्थावाणु
 आस्थानभंडप पुं [स.] सलाम उप
 आस्पद नं [स] स्थान, नगा (र) विं लायक,
 पात्र (सभासने अते). उदांशोलास्पद
 आस्त्रालन नं [स] अक्षणुं के अक्षणु ते
 आस्त्रोड पुं, ० लु (-न) नं [स] थापडुं -
 पोले हाथे (हाथना कोष्ठीना उपला लाज पर)
 ० नुते (र) ठिपलुते (उ) प्रगट - नहरे करु
 ते (ख) लडाका - धडाका साथे कटुते. ० लु सं
 डिं जेरथी अक्षणु
 आस्थ नं [स] मुभ (र) अहरे
 आस्थ पुं [स] इ भ, पीडा (र) स्त्राव (उ) [नेन]
 कर्मतु आत्मासा दाभल यतु ते के तेना
 निमित्तप पापप्रवृत्ति
 आस्वागत स्त्रीं + लुओ आगतास्वागता
 आस्वाद पुं [स.] थापतु - स्वाद लेवो ते (र)
 भाणुं ते. ० क विं आस्वाद लेनार ० न
 नं आस्वाद लेवो ते. ० लु सं डिं [स
 आस्वाद] थापतु, स्वाद लेवो (र) लोगवतु,
 भाणु -ध विं आस्वाद लेवा योग्य
 आह स्त्रीं [फा ?] (२२०) हाथ, निसामो
 (र) अं अरे !
 आहत विं [स] धल पामेलु, नभमी (र)
 हलायेलु (उ) वगाडेलु, वगाडवाथी नीपलुं
 आहति स्त्रीं [स.] हनन, प्राणु लेवो ते (र) भास्व
 ने, इट्टो (उ) [ग] गुणुं ते
 आहरेडुं सं डिं [स आहत, प्रा. आहड
 उपरथी ? के दे. आहड = सीतकार परथी ?]
 आसरलु, सडकानी साथे भातु (प्रवाही
 के अर्धप्रवाही)
 आहरेलु नं [स] हरण, लई लेतु ते
 आहव पुं [स] यज (र) युद्ध ० न नं यज्ञ.
 ० नीय विं यज्ञने योग्य, होमवा योग्य (र)
 पुं होमनो अग्नि [सूयवतार उद्धार
 आहा, ० हा अं आश्चर्य, इ भ आहि

આહાર પું [સ] ખેગઠ (૨) ખાવું ને, ખાનપન
 [-હીતરી જવો = (તખિયત પર માહી અસરને લીધે) આહું ખવાવું - લેવો = ખાવું] વિહાર
 પું આહાર અને વિહાર ંશાસ્ત્ર નં
 આહારનું શાસ્ત્ર ંશુદ્ધિ સ્ત્રી આહારની
 શુદ્ધિ -રી વિં આહાર કંતાર (૨)
 અન્રાનિયુ -ર્થ વિં ખાવા લાયક (૨) કૃત્રિમ
 વેગ, ગ્યતા આદિથી કંગેલુ (અમિનય મ ટે)
 આહાર પું [સ. કાર્મી] ભગવાં, આર્ય
 ંડી, ંણ, ંણી -રાણી સ્ત્રી અહીરની
 સ્ત્રી ંભદો પું ભગવાંને દીકરો
 આહુત વિં [સં] હોમ્નેલુ અલિષ્ટે અખયેલુ
 આહુતિ સ્ત્રી [સ] હોમ્નેલુ તે (૨) હોમવાનુ ક્ય-
 વન્નુ, અલિદાન [-આપવી = હોમવુ (૨)
 અલિદાન કન્નુ -લેવી = ભોગ કે અલિદાન
 યેલુ, એકિયા કંગી જલુ -લકીને ઊભા
 રહેલું = ખરાખ કંગાનો કે તાગને લગ
 ગોવંનો, તેલુ કંગા તલ્લ રહેલુ]
 આહુત વિં [સં] ખેલાવેલુ, નિમન્નુ
 આહુદી પું [સ કાગ્લેક, પ્રા કાર્લ (ંગ, ંવ)]
 શિકારી; ખીલ
 આહોઃ સ્ત્રી તગતની ખેલાવેલી જમીન (૨)
 [ન] વરતવુ વાવેત
 આહોતું નં દૈનિક ક્રિયા ગેજનુ કામ [સ
 કાર્લનિક?] (૨) (ન) ખુશામન
 આહુનિક વિં [સં] દૈનિક (૨) નં નિત્ય-ર્મઃ
 આહોનુ
 આહુલાદ પું [સ] આનદ, હર્ષ ંક વિં
 આહુલાદ કંગવે તેલુ -દિત વિં આહુલાદયુજ
 આહુવાન નં [સ] આમગ્લ (૨) પરંકાર (૩)
 આવાહન (૪) હાજર થવાનો હુકમ, 'સમન્સ'
 આળ સ્ત્રી [ન = હક, ંદ] અટકચાળુ
 આળ નં [સ કલીક કે કાલ? પ્રા કાલ?
 કે. કલ્લગ?] આણુ ખેટો આરોપ, તહોમત
 કલક. આરોપ [-હીતરણું = કલક ંળવુ,
 આરોપ ખેટો પડવો - જવો - અટકું, ચોટકું,
 ખેમકું = કલક લાગવુ, આરોપ આવવો
 -મૂકું = આળ ચોટાલુ કે ખેસાલુ -
 આરોપ કંગવો]

આળ તં [પ્રા કાલ?] ચોટું, આળપંખળ
 -આળ પ્રયથ, નામને લાગતા 'વાળું' અર્થનુ
 વિં બનાવે ઉદાં શરમાળ. દયાગ
 આળઅણું સ-કિં [સ. કાલિવ] આરોગ્યવુ
 (૫) (૨) અહુ; પહોચવુ (૬)
 આળપંખાળ વિં મિથ્યા (૨) સાચુ નદિ
 એલું, આલુ અવળુ (૩) પટામલુ (૪) નં
 આવાસન (૫) ભૂતપ્રેતાદિ
 આળવલુ નં [લુઓ આળ] ખટો; ંદનમી
 આળવાળ પું, નં [લુઓ આલવાલ] ક્યારો
 આળવીતન વિં મન્નીખોટો દોદાની -રાઈ
 સ્ત્રીં આળવીતગળુ
 આળવીતું વિં લુઓ આળવીતર
 આળસ સ્ત્રીં, નં [ન કાલ્સ્ય, પ્રા કાલ્સ્ય]
 એદીપલુ, સુન્ની [-આવવી (-ણું) -અવવી
 (-ણું) = આળસ ંવુ સુન્ની લાગવી -કરવી
 (-ણું) = આળસવુ મંદ કે સુન્ન યલુ -ખાવી
 (-ણું) = આળસુ પરગ કંગેલુ. યાં ખાવો
 -મરવવી = આળસ કંગ વા શરીર આમ-
 નેમ મરવલુ અંગમાથી સુન્ની કાઢવી] ંકું
 અંકિં આળસ કંગી, મંદ પહુ (૨)
 ંવ પહુ, અટકી જલુ -સાઈ સ્ત્રીં આળસ
 -સુ વિં આળસવાળુ, મંદ સુન્ન [-નો
 ંગલો, -નો ખીર = જખર ભારે આળસ]
 આળાણુ ખો પું ંસાગની આગા દપણ, લાલય
 આળાપણું સંકિં લુઓ આલાપવુ
 આળિયું નં -યો પું ખખેલ, ખાડો (ખાસ
 કંગને કંગાની દીવાલમાં)
 આળી સ્ત્રીં [સ કાર્લી] રોનીની અંગીદી
 મૂકવાની ઊચી ચોટકી તિદાની
 આળીગાળું વિં આધીગાર, અટકચલુ
 આળું વિં [સ કાર્ પ્રા. કલ્લ] કીલુ, ખીલુ
 (૨) તાચુ ઉતરકેલું; કાચું (આમકું) (૨)
 જગ અહકવાથી કુખાવાય એલુ (૪) [કે
 કાલ] નન્ન, ગેણુ
 -આળું પ્રયથ, નામને લાગતા 'વાળું' અર્થમા
 વિં બનાવે કે ઉદાં 'કુવાળું' [નં ખાળક
 આળુ ભેાળું વિં ભેાળુ; નિખાપ, આલિગ (૨)
 આળે અંક એને (૨) નં + આલય (૫)

આસા, ઠગૌડ, ઠભેગી, ઠમાડ લુઓ 'આશા
 (-સા)'મા [વિશ્રાંતિ
 આસાએશ સ્ત્રીં [ફા ઝાસાઙ્ઙ] આતમ,
 આસાન વિં [ફા] સહેલુ, નરમ ઠકેદસ્ત્રીં સાદી
 કેઠ -ની સ્ત્રીં સહેલાઈ
 આમામ પું(સ) પૂર્વ હિદનો એક પ્રાત -મી
 પું તે પ્રાતનો વતની(ર)સ્ત્રીં તે પ્રાતની ભાષા
 'આસામી પું, સ્ત્રીં [જ અસામી] માણસ,
 વ્યજિ (ર) દેણદાર (૩) જેસાદાર-પ્રતિષ્ઠિત
 માણસ(૪)રાક, અસીલ ઠવારઅંમથાદીડ
 આસાર પું કાળત્ર(ર)[સ] આપદ, ભેરદાર વૃષ્ટિ
 આસિરટ્ટ વિં [હ એસિરટ્ટ] મદદનીશ, હાથ
 નીચેનુ (ર) પું એવી વ્યજિ
 આસીરિયા પું [ઈ એસીરિયા] (સ) પશ્ચિમ
 એશિયામાનો એક પ્રાચીન દેશ -યન વિં
 [ઈ] આસીરિયા દેશનુ(ર)પું તે દેશનો વતની
 આસુર(-રી) વિં [સ] અસુર સ ય ધી, રાક્ષસી,
 જગલી ઠવિવાહુપું કંથાવિક્રયવાળો વિવાહ
 આમૂદા(-દુ) વિં [ફા] નિરાતવાળુ, મુખી
 આસૂ(-સો)દરે પું [લુઓ આસત્રો] એક ઝાડ
 આસેધ પું [સ] અટક, કેઠ
 આસેખ નં [ફા] ભૂતપ્રેત
 આસો પું [સં આશ્વિન્, પ્રા આસોજ] વિક્રમ
 વર્ષનો છેલ્લો મહિનો
 આસોપાલવ પું [સ અસોવ, પ્રા આસોજ
 + પલ્લવ] એક ઝાડ
 આસોંદ સ્ત્રીં એક ઝૈાપધિ, આસવ
 આસોંદરો પું [લુઓ આસત્રો] એક ઝાડ
 આસકેદ પું [સ] હલ્લો (ર) યુદ્ધ (૩)
 તિરકાર, નિદા
 આસતરે પું, ઠણુ નં [સ] પાથરુ -બિછાવવુ
 તે (ર) પાથરુ ગાલીચો (૩) ચાદર (૪)
 ઠાકણ, ઓઠો
 આસિતક વિં [સ] ઈશ્વર અને પરલોકના
 અસ્તિત્વમા માનનારુ(ર)શ્રદ્ધાળુ ઠતા સ્ત્રીં,
 ઠપણુ' નં, -કંથ નં
 આસતે અં [ફા આહિસ્તહ] ધીમે(ર) ઠીલુ
 રાખો 'ધીસુ ઠરો' એમ સૂચવતો ઉદ્ગાર.
 [-રહીને=ધીમેથી, જગવીને(ર) ખાસ જલાય
 નહિ એવી રીતે કે યુક્તિથી, ચૂપચાપ]

આસથા સ્ત્રીં [સ.] આદર; માન(ર)શ્રદ્ધા, આકીન
 (૩) મૂડી, પૂજ. [-એસથી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
 આપવા કે થવા. -ઠીઠવી=શ્રદ્ધા કે વિશ્વાસ
 ન રહેવા-જતા રહેવા] ઠવાન, -સ્થિતક વિં
 આસથાવાળુ
 આસથાનમંડપ પું [સ] સલામ ઠપ
 આસપદ નં [સ] સ્થાન જગા (ર) વિં લાયક
 પાત્ર (સમાસને અ તે). ઉદાઠશોભાપદ
 આસકાલન નં [સ] અકળાવુ કે અકળાવુ તે
 આસકોટ પું, ઠણુ (-ન) નં [સ] થાખડવુ -
 પોલે હાથે (હાથના ઠાણીના ઉપલા ભાગ પર)
 ઠેકવુ તે (ર) ઠીપણવુ તે (૩) પ્રગટ -ભહેરકરવુ
 તે (૪) લડાકા -ધડાકા સાથે ફટવુ તે. ઠણું સં
 ઠિં ભેરથી અકળાવુ
 આસ્ય નં [સ] મુખ (ર) ચહેરો
 આસ્યવ પું [સં] દુ ખ, પીડા(ર) આવ(૩) [નૈન]
 કર્મનુ આત્મામા દાખલ થવું તે કે તેના
 નિમિત્તક પાપપ્રવૃત્તિ
 આસવાગત સ્ત્રીં + લુઓ આગતારવાગતા
 આસવાદ પું [સ.] ચાખવુ -સ્વાદ લેવો તે (ર)
 માણવું તે. ઠક વિં આસવાદ લેનારુ. ઠન
 નં આસવાદ લેવો તે ઠણું સં ઠિં [સ
 આસ્વાદ્] ચાખવુ, સ્વાદ લેવો (ર) ભોગવવુ,
 માણવુ -ધ વિં આસવાદ લેવા યોગ્ય
 આહ સ્ત્રીં [ફા ?] (સ્વં) હાય, નિસાસો
 (ર) અં અરે!
 આહત વિં [સ] ઠીલ પામેલુ, જખમી (ર)
 હણાયેલું (૩) વગાડેલુ, વગાડવાથી નીપજવુ
 આહતિ સ્ત્રીં [સ.] હનન પ્રાણ લેવો તે (ર) મારવુ
 તે કટકા (૩) [ગ] ગુણવું તે
 આહરેડકું સં ઠિં [સ આહત, પ્રા. આહ
 ઉપરથી ? કે દે આહટ = સ્તીત્તર પરથી ?]
 આસરહુ, સડકાની સાથે ખાવુ (પ્રવાહી
 કે અર્ધપ્રવાહી)
 આહરણુ નં [સ] હગણ, લઈ લેવું તે
 આહવ પું [સં] યજ (ર) યુદ્ધ ઠન નં યજ.
 ઠનીય વિં યજને યોગ્ય, હોમવા યોગ્ય (ર)
 પું હોમનો અગ્નિ [સૂચવનાર ઉદ્ગાર
 આહા, ઠહા અં આશ્ચર્ય, દુ ખ આહિ

આહાર પુ[સં] ખોનઝ (૨) ખાણું તે, ખાનખાન
 [-ઊતરી જવો = (તબિયત પર માઠી અસરને લીધે) ઓછું ખવાણું - લેવો = ખાણું] વિહાર
 પુ૦ આહાર અને વિહાર ૦શાસ્ત્ર ન૦
 આહારનું શાસ્ત્ર ૦શુદ્ધિ સ્ત્રી૦ આહારની
 શુદ્ધિ -રી વિ૦ આહાર કરનાર (૨)
 અકરાનિયુ -યં વિ૦ ખાવાલાયક (૨) કૃત્રિમ
 વેશ, ગ્યના આદિથી કંચેલુ (અભિનય માટે)
 આહીર પુ૦ [સ આમીર] ભન્વાડ, રખારી
 ઠંડી, ઠણુ, ઠણી, -રાણી સ્ત્રી૦ આહીરની
 સ્ત્રી ૦ભદો પુ૦ ભન્વાડનો દીંગો
 આહુત વિ૦ [મ] હોમેલુ, અલિષ્ટે અપાયેલુ
 આહુતિ સ્ત્રી૦ [સ] હોમણુ તે (૨) હોમવાણુ ધ્રુવ્ય-
 વસ્તુ અલિદાન [-આપવી = હોમણુ (૨)
 અલિદાન કરવું -લેવી = ભોગ કે અલિદાન
 લેવું, ઓહિયા કરી જવું -લઈને ઊભા
 રહેણું = અરાખ કરવાનો કે નાશનો લગ
 શોભવો, તેણું કરવા તત્પર રહેણું]
 આહુત વિ૦ [સ] ખોલાવેણું, નિમત્રેટ
 આહોડી પુ૦ [સ આગેડક, પ્રા. આદેડ (૦ગ, ૦ય)]
 શિકારી, ભીલ
 આહોડ સ્ત્રી૦ તન્તની ખેડાયેલી જમીન (૨)
 [કા.] તરતટ વાવેતર
 આહોતું ન૦ દૈનિક ક્રિયા રોજનું કામ [સ
 આહુતિક?] (૨) (કા) ખુશામત
 આહુનિક વિ૦ [સં] દૈનિક (૨) ન૦ નિત્યકર્મ,
 આહોતુ
 આહુલાદ પુ૦ [સ] આનદ, હર્ષ ૦ઝ વિ૦
 આહુલાદ કરાવે તેણું. -દિત વિ૦ આહુલાદયુક્ત
 આહુથાન ન૦ [સ] આમ ત્રણ (૨) પહોર (૩)
 આનાહન (૪) હાજર થવાનો હુકમ, 'અમન્સ'
 આળ સ્ત્રી૦ [મ = હહ, છદ] અટકયાળુ
 આળ ન૦ [સ અલીક કે આલ? પ્રા આલ?
 કે કે અલમ?] આણુ ખોટો આગેપ, તહોમત,
 કલક; આણેપ [-ઊતરણું = કલક ટળણુ,
 આણેપ ખોટો પડવો -જવો -ચડણું, ચોટણું,
 ખેસણું = કલક લાગણુ, આણેપ આવવો
 -મૂડણું = આળ ચોટાણુ કે ખેસાણુ
 આણેપ કરવો]

આળ ન૦ [પ્રા આલ?] ચોહું, આળપયાળ
 -આળ પ્રત્યય, નામને લાગતા 'વાણુ' અર્થનું
 વિ૦ બનાવે ઉદા૦ શરમાળ દયાળ
 આળખણું સંહિ૦ [સ આલિણું] આણેખણુ
 (૫) (૨) અડણુ; પહોચણું (?)
 આળપ'યાળ વિ૦ મિથ્યા (૨) સાચુ નહિ
 એણુ, આણુ અવણુ (૩) પટામણુ (૪) ન૦
 આદાસન (૫) ભૂતપ્રેતાદિ
 આળવણુ ન૦ [લુઓ આળ] બટ્ટો, બદનામી
 આળવાળ પુ૦, ન૦ [લુઓ આલવાલ] = ગરો
 આળવીતર વિ૦ મગનીખોર, તોફાની -રાઈ
 સ્ત્રી૦ આળવીતગણુ
 આળવીતું વિ૦ લુઓ આળવીતર
 આળમ સ્ત્રી૦, ન૦ [સ આલસ્ચ, પ્રા આલસ્ત]
 એટીપણુ, સુગતી [-આવવી (-ણું), -ચરવી
 (-ણું) = આળસ થવું, સુગતી લાગવી -કરવી
 (-ણું) = આળસવું મદ કે સુરત થવું -ખાવી
 (-ણું) = આળસુ પડવા રહેણું, થાક ખાવો
 -મરડવી = આળસ દૂર કરવા શરીર આમ-
 નેમ મરડણુ, અગમાથી સુગતી કાઢવી] ૦ણું
 અ૦ હિ૦ આળસ કરવી, મદ પડણુ (૨)
 બધ પડણું, અટકી જવું -માઈ સ્ત્રી૦ આળસ
 -સુ વિ૦ આળસવાણુ, મદ, સુગત [-નો
 હગલો, -નો પીર = જખર હારે આળસુ]
 આળાણુ ખો પુ૦ ય સાગની આશા વપણા, લાલચ
 આળાપણું સંહિ૦ લુઓ આલાપણુ
 આળિયું ન૦. -ચો પુ૦ બખોલ, ખાડો (ખાસ
 કરીને કૂંચની દીવાલમા)
 આળી સ્ત્રી૦ [સ આળી] સોનીની અગીઠી
 મુકવાની ઊચી ઓટલી [તોગની
 આળીગાણું વિ૦ આઠીગાર, અટકચાણુ
 આણું વિ૦ [સં આદ્ર, પ્રા અલ્લ] ઠીણુ, ભીણુ
 (૨) તાણુ ઉતરડેણુ, કાચું (ચામડું) (૨)
 જગ અહકવાથી દુખાવાય એણુ (૪) [કે
 આલ] ન૦મ; પોણુ
 -આણુ પ્રત્યય, નામને લાગતા 'વાણુ' અર્થમા
 વિ૦ બનાવે છે ઉદા૦ 'કુધાણુ' [ન૦ આળક
 આણું ભોણું વિ૦ ભોણુ; નિષ્પાપ, આલિશ (૨)
 આળે અ૦ એળે (૨) ન૦ + આલય (૫)

आणोभुं स०किं लुओ आलोभुं
 आणोठुं अ०किं [स. आलुट्] सूधने अेक
 ठेकाणेथी थिने ठेकाणे अेम गभडु, लोटु
 -लु वि० आणोठवानी देववाणु (२) न०
 आणोठु ते, आणोठवानी तलभ
 आणोवणु न० लुओ आलोयणु (नेन)
 आं (आं) अ० (२व०) हा, ओ (२) डीक, लडे,
 वाटु धत्यादि अर्थ अतावतो उद्गार
 आंठि (०) अ० (२व०) अेक नकार के ना-
 पसदगी सूयक उद्गार
 आंक (०) पु०[स अक] स प्यानी निशानी (२)
 लाव, मूय (३) लडाई के पातणाई नो हिसाभ
 [सूतरने] (४) निशानी (५) अडसडो (६)
 सीमा, हड (७) पु० अ० व० धडिया; पाडा
 [-करवा = धडिया गोपीने तैयार करवा
 -काठवे = सूतरने आक नकी करवे (२)
 आक - लाव के अडसडो करवे - पाडवे,
 -मांडवे = आक के कि मत यी लाव नकी
 करवे - ओलवा = धडिया (याद करी जवा
 ते) ओलवा] ०याणणी स्त्री० जीण छिद्र-
 वाणी याणणी
 आंक (०) पु० [स अक] धरी
 आंकडिडु (०) वि० आंकडावाणु, निशानीवाणु
 आंकडी (०) स्त्री० अेक अथवा अ ने छेडेथी वाणेलो
 सणियो, कडी, 'हुक' (२) गण (३) आतरडाभा
 थती पीडा. चूक (४) ताणु [रोग] (५) [ला]
 सभत वावो, विरोध, अणगमो [-आवपी =
 ताणु के चूकनु दरद थलु के होवु -चडावपी,
 देवी = कडीथी आरीआरलु वासवुं (पेटमा)
 -राभवी = मनमा वाधोवयके के डभनी
 ल'गणी सधरवी, लूपो वाधो विरोध सेववो]
 ०धूकडी स्त्री० आडीधूरी
 आंकडो (०) पु० [लुओ अ जेडो] छेडेथी वाके
 सणियो, 'हुक' (२) माछडी पकडवानो गण
 (३) (वीछी, लमसी ध०नो) डभ (४) (मूछनो)
 आंकडो पाडेलो वण [-अधर ने अधर,
 अंओ ने अेओ रडुवे = मिज के तोर
 नरम न पडवे, मगडर रडुवु. -मारवे =
 डभ मारवे -मूकवे = मगडगी छेडवी,

नरम थलु. आंकडानी स्त्री० लडेपी (पुष्टि-
 मार्गमा) -नभवे = नरम पडवु, गर्व लवे]
 आंकडो (०) पु० [स अक] स प्या, स प्यानी
 निशानी (२) लेणुणेनो हिसाभ-कागण (३)
 भिल (४) (सु०) वरने आपवानो आडेलो,
 पडणु [-करवे = लेणुणरनी रकम नकी
 करवी, हिसाभ करवे -पाडवे = लभु
 (२) लुओ आक पाडवे -मूकवे = आंकडो
 के नकी रकम लभवी, आंकडो पाडवे
 अे आंकडा (लणवा, आवडवा) = थोडुं
 सामान्य (लणवु, आवडवु)] -डावली स्त्री०
 भरतिया नोधवानो योपडो -डाशास्त्र न०
 हकीकतना आंकडा अेकर करवानी, तेनु
 वर्गीकरण करवानी अने तेनो उपयोग करवानी
 विधा, 'स्टेटिस्टिक्स' -डाशास्त्रीपुं० आंकडा-
 शास्त्रनो विद्वान
 आंकलु (०) न०[आंकलु] आंकलु ते(२) उपलता
 सार सार अनान लुडु पाडवु ते -लु
 स्त्री० आंकवानु - लीडी होरवानु साधन (२)
 कस - कि मतनो अडसडो काठवे ते -लु न०
 आंकवानु ओलर (सुतारी) (२) हागीता पर
 यीतरवानु सोनीनु ओलर
 आंकपुं (०) स०किं [स अक] आंको, के
 निशानी पाडवी, (२) लीडी होरवी (३)
 कस - कि मतनो अडसडो काठवे (४) हापीने
 निशानी पाडवी नेथी ओणभाय (५) [ला]
 भास काम माटे नाम पाडी कंड के रकम
 अलग करवी ('धय० मार्क'), अकित
 करवु (कड) [आंकिलो सांठ, गोधो
 = डभनी निशानी करी हरायो मूडेओ -
 महाजनियो आपलो.]
 आंकलु (०) वि० + लुओ अ कुश, हापं
 आंकिक वि० [स] अ कने लगतु
 आंको (०) पु० [स अक] निशानीनी लीडी (२)
 अडसडो (३) हड, नेक [-पाडवे = आंको
 के निशानी करवी -राभवे = हड के मर्यादा
 लणववी.]
 आंकोशियां (०) न० अ० व० पासणा (२)
 सभत प्रथत (३) अेथी उपनतो श्वास

આખ (૦) શ્રી [સ અક્ષિ] ચક્ષુ, નેત્ર (૨) [લા]
 નેવાની શક્તિ, નજર (૩) નિધા, ધ્યાન, દેખરેખ
 (૪) (કોઈ ચીજનું, આખ જેવું) નાનું કાણું, ઊંઘ
 (૫) ખીજની ગાંઠ (જેમ કે શેરડીની) [-આડા
 કાન કરવા = સાલવું ન સાલવું કરવું,
 અવગણવું. ધ્યાન બહાર કરવું. -આવવી =
 (પશુના બચ્ચાની) આખ કામ કરતી થવી (૨)
 આખ દુખવી (ગરમીથી લાલ થઈને મૂઝવે)
 (૩) [લા] સમજ કે ગમ પડવી, લાન થવું
 -ઊઘડવી = ખરેખર જણવું સમજવું (૨)
 સાવધાન કે સતેજ થવું -ઊઠવી = જુઓ આખ
 આવવી -ઊ ચી કરવી = કામમાંથી આખ
 ખીલ તરફ કરવી, હાથ પર હોય તેથી ખીલવાત
 તરફ ધ્યાન આપવું (૨) ગુસ્સાથી કે રૈવમા
 ભમવું ચડાવવી, ગુસ્સે થવું (૩) આખ ઉવાડવી
 (જેમ કે માદાએ) -એકડી થવી = આખ સાચે
 આખ મળવી, સામસામે જોવું, તાગઝેરક
 થવું -કરવી = આખથી સાન કે ઇશારો કરવો
 (કામ કે ઇશકબાલને અંગે) -કહું કરતી
 નથી = (ન મનાય કે ન ખમાય એવું જોવામાં
 આવતા તેનું આશ્ચર્ય કે ઝેર બતાવે છે)
 -કાઢવી = આખ ઊંચી કરી ડરાવવું,
 ધમકાવતી આખ કરવી -કાણી કરવી પણ
 દિશા કાણી ન કરવી = ખાઈએ તેનું ખોદવું
 નહિ. નિમકહરામ કે કૃતમ્મ ન બનવું.
 -ખે ચવી, તાણવી = મહેનતથી-આખોના
 મનાય ખે ચીને -જોવું. -બેરાવી = (ઊઘ કે
 ખીજે કારણે) આખ લારે થવી, આખમાં ઊંઘ
 ભગવી. -ચડી આવવી = આખ સૂણ આવી
 દુખવી, આખ આવવી -ચડી જવી = ગુસ્સો
 કે ગર્વ થવો -ચળી જવી = કાટી નળે જોવું
 (૧) (૨) જોઈને લલચાવું, જોઈને મનમાં કોઈ
 ભિકાર ઊપજવો -ચોરવી = નજર ચુકાવવી,
 ન દેખે તેમ કરવું -ભુલાવામાં નાખવું, થાપ
 આપવી -ચોળવું કે ચોળીને રહેવું =
 હાગીને, થાકીને રહવું મહેવું, લાચાર કે અક્ષય
 બનવું -ટાઢી થવી = સતેજ કે નિરાત
 વળવી, જોઈને રાચવું -કરવી = આખ ટાઢી
 થવી (૨) ગમવું, પસંદ પડવું -કરી જવી =

મગી જવું -કરવાવી, તરવાવી = મગતી
 વખતે આખનો ડોળો બદલાવો, મરવાના
 ચિહ્ન આંખ પર દેખાવા -તરવી = (તાવથી
 કે ખીજે કારણે) ગોખલામાંથી આખ ઉપર
 કે બહાર આવવી ને તગતગવી. -તળો
 આવવું = જોવામાં -નજર કે ધ્યાન ચા
 નિધા અદગ - આવવું -તળો કાઢવું = જોઈ
 લેવું, તપાસી કાઢવું -દખાવી = મગી જવું
 -દેખાવવી = જુઓ આખ કાઢવી, બિવડાવવું
 -નીકળી પડવી = આખે કહું ન કરવું તેનું
 ન જવું -ન ખમાવું -નું ચણિયારું કરવું =
 વિવેકરૂઢિ સાવ જતી કરવી -નું ચણિયારું
 ખસવું = ગુસ્સાથી આખ કરવી -નું કૂટેણું =
 આંધળું, અણસમજૂ મૂર્ખ -ની કીકી =
 અતિ પ્રિય -નો પાટો = અતિ અપ્રિય
 -કરકવી = સારા માદા શુકન થવા (જમણી
 કચ્છે તો સારા ને ડાખી તો માદા મનાય છે)
 -કરવી, કાઢવી = ક્રોધ, શૈય, મરણ ઇંથી)
 આખનું રૂપ બદલાવું, તે પહોળી થવી
 -કૂટવી = આંધળું હોવું કે થવું, ન દેખાવું,
 સમજવું, મૂઝવું -કોડવી = આખ તાણીને
 કે નકામું જોવું -વાચવું (૨) આખને ઈંત
 કરી આંધળી કરી દેવી -ખતાલ(-વ)વી =
 જુઓ આખ દેખાડવી -ભરવી = આસુ
 ઢાળવા, આસુ આણવા -ભરાવી = જુઓ
 આખ કરવી -ભારે થવી = (ઊંઘ, શ્રમ,
 મેગ ઇંથી) આખના રનાયુ લારે લાગવા;
 આખમાં ઊંઘ ઇં ભરાવું -મળવી = ઊંઘથી
 આખો મીચાવી -બધ થવી, ઊંઘ આવવી.
 (૨) જુઓ આખ એકડી થવી (૩) મરણ થવું;
 આખ દખાવી -મારવી = આખ ફેકવી,
 કટાક્ષ કે ઇશારો કરવો (આખ વડે) -માં
 આંતરું = નજરે ચડવું, દેખાવું (૨) અદેખાઈ
 ઊપજવી -માં આંગળીઓ ઘાલવી =
 ધ્યાન પર આણીને, સામે જઈને -ખેવડક
 (સામને) ન ગમવું કે તેને પજવે કે હેરાન
 કરે એવું કરવું -માં આંતરું = નજરથી
 કરવી ભોળવવું (૨) (પોતાથી રૂપ ગુણમાં કમી
 હોવાથી) ઝાણું પાડવું, ગરમાવી દેવું -માં

કમળો હોવો=(મનના કાંઈ કારણે) જેવું હોય તેવું ન દેખાવું કે સમજાવું, પોતાને દેખે-વસ્તુના વાકે નહિ-કાંઈ અવળું કે ખોટું પ્રતીત થવું -મા કરકર આવવી,-માં ખૂંચવું=લેયું ન જવું, અદેખાઈ આવવી -માં ફૂવા પડવા=આખો ખૂબ ઊડી પેસી જવી (નખનાઈ કે કોઈ કારણે) -માં ચકલાં રમવાં=ચ ચળતાથી આખ ચમકવી, ચ ચળતા જણાઈ આવવી -માંડવી=ધાવણું બાળક લગાતાર નજરે લેવું થવું (૨) ધ્યાન દઈને લેવું. -માં તહતરિયા પડવા=અદેખાઈથી ખૂચવું, લેયું ન જવું -માંથી કાળાં કાઢી જવાં=લુઓ આખમા ધૂળ નાખવી, છેતરી જવું -માંથી ભાલા કાઢવા=કચડી નજરે લેવું કાતરિયા નાખવા -માં ધૂળ નાખવી=છેતરવું; ઠગવું -માં પાણી આવવું=આસુ આવવા (ધૂણી, રોગ કે લાગણીથી) -માં પિયા આવવા=અદેખાઈ થવી -માં ભમરીઓ રમવી=ચંચર તીણી આખ હોવી જે ઝટ આમ તેમ લેઈ લે -માં મરચાં લાગવાં=લુઓ 'આખમા તહતરિયા પડવા' -માં મીઠું આંજવું, નાંખવું કે ભરવું=રિખાવવું, (લાચાર બનાવી) કનડવું (૨) ઠરાવવું, ઉતાની પાડવું (૩) થાપ આપવી, છેતરવું -માં મીઠું પડવું, રાઈ ભરાવી=અદેખાઈથી બળવું -માં લહેર આવવી=ઊંઘ ભગવી, આખ ઘેનાવી -માં શનિચર હોવો=ખીલવું બગાડવાની (દ્રેષ કે જે) વૃત્તિ હોવી -માં સાપોલિયાં રમવાં=આખ વિષય-વિકાંગવાળી થવી. -મી(-મી)ચવી=(ઊંઘ કે મરણથી) આખ ખીડવી -મીચીને અધારું કરવું=એકદમ-વગર વિચારે-આખો માચીને વર્તવું -લાલ થવી, કરવી=કોવ આવવો, ગુસ્સે થવું. આંખે અધારી આંધવી=આખમા ધૂળ નાખવી, ભમાવવું આંખે આવવું=લુઓ આખમાં આવવું આંખે આંખ મળવી=તાનમૈત્રક થવું (ઊડીને) આંખે બાજવું=ખૂબ સુ દે હોવું આંખે ચડવું=લેવામા આવવું, દેખાવું (૨)

એવું દેખાવું કે હોવું જેથી અદેખાઈ થાય આંખે તળાવ પાણિયારાં આંધવાં=જરા જગમા આસુ પાડવા-ગડવું. આંખે પાટા આંધવાં=અકલ મારી જવી (૨) ભોળવવું છેતરવું આંખેથી પાટા છોડવા=સાનસમજ ઠેકાણે આણવી, સાવધાન થવું આંખો અવળી થવી, યોચીએ આવવી=છેક નખવું, થાકીને લોથ થવું, ખૂબ શ્રમ પડવો આંખો ઊચી કરાવવી=અધીર કરવું. (૨) દુખ દેવું, પોડવું. આંખો ઊચી ચડવી, જવી, જતી રહેવી, યોચીએ જવી=ગર્વ થવો, મગફળીનો પાગ ન ગહેવો આખો મીચીને=ઊંઘ ધાલીને લેયા વિચાર્યા વગર, સડોડાટ ખે આંખની શરમ=ફાટ જે શેહ કે અસર પડવી તે.] ંચાંદલો, ંચાલ્લો પુ. કડે અવસરે સ્ત્રીઓને ગાત્રે કે કપાળમા લગાડાતી ટીપકી ંચારી સ્ત્રીંચાણમતી વસ્તુ ઉપરથી આખ ખસેડી લેવી તે(૨)જેયું હોય છતા નથી લેયું તેવો દેખાવ કરવો તે ંઠાંકણી સ્ત્રીંચાખનેા ડાખલો (ધોડા વગેરેનો) ંની આડ સ્ત્રીં ગિલ્લીદ ડાનેા એક દાવ, આખી ંકુટમણુ નં આખદુટામણીનુ ફળ. ંકુટામણી સ્ત્રીં ધટવારણાનો વેલો. ંમ(-મિ,-મી)ચકારો પુ. પલકારો (૨) આખથી કરેલી ધશારત ંમિ(-મી)ચામણુ નં લેયું ન લેયું કરવું તે ંમિ(-મી)ચામણાં નં ં૦ વં એક બાળરમત (૨) લેયું ન લેયું કરવું તે (૩) ધશારત (આખ મીચીને કરેલી) ંમિ (-મી) ચામણી સ્ત્રીં લુઓ આખ મીચામણા -ખાણુ નિં આખવાણુ (૨) ભાણનાર, નિદાન [ખખદની) આંખિયુ (૦) નં આખઠાકણી (ધાચીના આંખિયાં (૦) નં ં૦ વં મૂર્છાં (૨) ડોળા કાઠવા તે(૩)ઝળઝળિયા [-આવવા =મૂર્છાં કે ઝળઝળિયા આવવા -કાઠવાં = ડોળા કાઠવા, બિવહવણુ] આંખી(૦) સ્ત્રીં લુઓ 'આખની આડ', અખી આંગર(૦) સ્ત્રીં [તં અગ] દાગીના, ચેકડ વગેરેનું લેખમ(૨)દાગીના, ચેકડ વગેરે કીમતી વસ્તુ

-રિયો પુ૦ આગલ લઈ જનારો માણસ,
 વિશ્વાસુ નોક૦
 આંગડી (૦) સ્ત્રી૦ [સ જગ] અંગગમ્બી, અંગુ
 આંગણુ (-ણુ) (૦) ન૦ [સં જગણ] ઘડના
 મુખ્ય ક્ષત્ર સામેની પુલ્કી જગા [-છીછી
 જવું = ઉચ્છેદિયુ - નિર્વંશ જવુ (૨) પાયમાલ
 થવુ - ધરતી ના ખવું = ખૂબ વાઠ ઘેર જવા
 આવવાનુ થવુ - જવુ આવવુ]
 આંગત (૦) વિ૦ (કા) જુઓ અંગત, પોતાનુ,
 અતત માલિકીનુ (૨) અંગતુ, નણકનુ (સચુ)
 આંગમણુ (૦) સ્ત્રી૦ કૌવત, જોર (૨) જુઓ
 આંગમણુ [જૂઝુ
 આંગમણું (૦) સંકિં [સ જગ] ની સામે થવુ,
 આંગણુ (૦) ન૦ [સ જગ] અલણુ [આગલાં
 ટોપી કરવાં = મોસાળમાથી લાણેજ - ખાળકને
 વસ્ત્ર આભૂષણ વગેરે આપવા]
 આંગણ (૦) ન૦ [સ અંગુલ] આંગળી (૨) આંગળી
 નેટલી લખાઈ, તમુ, ધય (૩) દસની સન્ના
 ઠોડો પુ૦ આંગળીએ ચોટી નય એવો
 પાણીમા રહેનારો એક જવડો ૦વા અ૦
 આંગણ નેટણુ
 આંગણિયાત, આંગણિયું (૦) વિ૦ (૨) ન૦
 [જુઓ આંગળી] આંગલા વણીનુ (ખાળક)
 આંગળી (૦) સ્ત્રી૦ [સં જગુલિ] હાથપગના પલ
 આંગળના પાચ અવયવોમાંનો દરેક અવયવ
 [-આપવી = મદદ કરવી, હાથ દેવો (૨)
 હનો આપવો, (સાન કરી) ઉચ્છેદુ, પ્રેરવુ,
 ગીભુ કરવુ - છી ચી કરવી = (સમનિ
 દર્શાવવા) આંગળી છી ચી કરવી, સમત થવુ
 (૨) છી ચે એક પરમેશ્વર જ છે એમ ખતાવવુ.
 એવી દેવાળા કે લાચારીની ગ્થિતિ જણાવવી
 (૩) (જરા સરખુચ) સામે થવુ, વિરોધ કરવો
 -આપના પહોંચે પકડવો, પહોંચે
 વળગવુ = થોડી મદદ કરવા આવે તેને આખો
 જ પોતાના સ્વર્થમા કરવા તૈયાર થવુ, જરા
 હાથ દેનારનુ ખવુ જ પચાવી પાડવા મયવુ
 -કરવી = સાન કરી ઉચ્છેદુ, ચીડવવુ, છછેડવુ
 (૨) ચોવવુ, આંગળી વડે ખતાવવુ (૩) નિંદવુ,
 ક્રોધ કરવુ - ખૂ પવી = પહોચ કે પ્રવેશ

હેવો કાવવું કે સમજાવવું (સામે) - થવી =
 નિદાવુ, (ખગમ કે નિંદ) ચીવાવુ જોની
 યવી - ના વેદા પર, -ને દેરવે હોવું =
 કીટ હોવુ, ખરોખર મોટે હોવુ, જાન કે
 માહિતી તૈયાર હોવા -ને વેદે મણાય
 એટણું = સખ્યાના અમુક ચોડુ જ વેદે
 ગણી ગકાય એટણુ, જુજ -ને દેરવે
 નચાવવું, -પર નચાવવું = (કાઈને) કથાના
 કે વશ ગમવુ, પૂરુ અનુકૂળ વર્તે એમ કરવુ
 -પર રાખવું = જુઓ 'આગળી પર નચાવવું'
 (૨) (નેહથી) પામે ને પામે ગમવુ, આખથી
 વેગણુ ન કરવુ, લાડલડાવવા -ખતાવવી =
 (આગળીની સજાથી) ધમકી કે વિરોધનો
 ઇશારો કરવો, ધમકાવવુ માનની ધમકી
 ખતાવવી (૨) (માર્ગદર્શન કરી) મદદ કરવી
 દા ત "આગળી ખતાવ્યાનુ જણુ પુણ્ય છે"
 આંગળીથી નખ વેગળા = (નખ આંગળી
 જોડે હોવા છતા તે અલગ છે, તેવા મેદલાવનો
 મખ વખતાવે છે) નખ આંગળીની જુદાઈ
 જેવી જુદાઈ]
 આંગળી-દેખામણુ ન૦ કરવો, આંગળી થવી તે
 આંગણુ (૦) ન૦ જુઓ આંગળી [-ખાં
 કરવવા = (ખતાવો, આશ્ચર્ય, વિમાસણ,
 નિરાશાનો લાવ ખતાવે છે) ચિતામા પડવુ,
 આશ્ચર્ય ચકિત થવુ, ખતાવુ આંગળા ચાટી
 પેટ ભરવુ = જગતગ વડે આખો મનોપ
 મેળવવા મથવુ, વ્યર્થ કાઢ માન્વા]
 આંગિક વિ૦ [સ] અગ - ગગ૦ સખથી
 આગરસ વિ૦ [સં] આંગિક કષિને લગતુ
 (૨) પુ૦ (સં) બૃહરપતિ
 આંગી (૦) સ્ત્રી૦ [સ જગિક] પગલાનુ પુચ્ચને
 મોમાળ તરકથી મળતુ ઓટના વિનાનુ ટોર
 વસ્ત્ર (૨) માતાની મૂર્તિને બદલે મુકાની ગગ
 ખેરગી ધાતુઓના પતરાની તળી (૩)
 હનુમાનની મૂર્તિ ઉપરનુ તેલસિદ્ધનુ પડ (૬)
 (લેન) મૂર્તિના શણગાર (૫) આવીથી ચડનો
 ધૂળનો ગોટો [-ઉતારવી = હનુમાનનુ ઉપરનુ
 પડ હડાવવુ -ચરાવવી = આધારે અગે
 માતાનુ પ્રતીક તેની આંગળ મૂકુ -પહેરવા-
 વવી = આંગી વસ્ત્ર આપવુ (જુઓ આંગી ૧)

आंत्रमन्थु पुं० (स) अहरिमान
 आंत्र वि० [इं अंत्रो परथी सं उप व्याप्यु छे]
 अत्रेलेने लगतुं ०देश पु०, ० लूमि(-मी)
 स्त्री० अत्रेलेने देश, ध्वलंड ०लाषा स्त्री०
 अत्रेळ लाषा
 आंत्र (०) स्त्री० [स अचिस्, प्रा अचिच] जाण,
 लभुके, सभत ताप(२)दीप्ति. शोह अमाप(३)
 धमकी, त्रास(४)धन [-आपवी=गरम करवु
 -आवपी, -लागपी=धन थवी -लागपी=
 जाण अडवी, ळणवु -देवी=त्रास आपवो]
 आंत्रकुं (०) संकिं लेरथी अेकडम जे थवु
 आंत्रकी (०) स्त्री० ताण, आंडी (२) छेडकी
 [-आवपी = ताण डे छेडकी छिपवी,
 थवी] -के पु० लुओ आंत्रके
 आंत्रणी (०) स्त्री० भोलना अयडावु ते (२)
 वातरथीनमा वारे वारे भोलवानी देव होय
 अेवा निरर्थक शब्दो ते (३) लुओ अरताध
 आंत्रलुं (०) वि० दोहडाळु
 आंत्रण (०) पु० [स अंचल] पशुमादना आठिने
 अत्रलाग [-आववो = आंत्रणमा अेक
 रोग थरो -छिडी जेवो = आंत्रणमाथी दूध
 न नीजणवु - आवतुं अटकवु. -अरवो =
 आंत्रणमाथी दूध टपकवुं -दूअवो =
 आंत्रणना सडाथी दूधनी साथे लोढी आववु]
 आंत्रणी (०) स्त्री० [स अंचल] अंत्रण, छेडो,
 पालव [व्यापनी छारी
 आंछ (०) स्त्री० जाभ, ओष्ठु सूअवु ते (२)
 आंजणु (०) न० [लुओ आंजणु] अंजन कान्ण
 (२) छेतरपिडी, छण
 आंजणुथुं (०) न० [दि अंजणिजा] अेक जाड
 आंजणु (०) स्त्री० [लुओ आंजणु] पाण्णना
 मूण आगण थती श्रेल्दी
 आंजणु (०) पु० अेक लतने पाडीदा
 आंजनेय पु० [स] (सं) अंजनानो पुत्र-हनुमान
 आंजणुं (०) संकिं [स अज्] आभमा लगावु
 (२) अति प्रकारथी आभतु तेन हरी लेवु
 (३) [ला] शोहमा नाभवु, जाभा पाडी देवु, छक
 करी देवु
 आंजियुं (०) न० लुवारने अेक रोग आंगियु

आंले (०) पु० इवाथलनी जे पाणुना सह
 आधवाना मोटा दोरडा
 आंट (०) स्त्री० [म अट, आट, दि] आंटी, गूच(२)
 कीना, वेर (३) शाभ. आभइ (लेवडदेवड अगे
 मुप्यत्वे) (४) हथोरी (५) हायकाममाटे भोलवा
 लभवामा होशियारी, अडप (६) अ गूडा ने
 तर्नी वरयेतो लाग के ल्या कलम टेकवीने
 लपीअे छिअे (७) ताडोडियापणु, योट.
 [-छोडवी = कीना के भमत दूर करवा -७ वी,
 -तूटवी = शाभ लवी, अेआभउ थवी
 -अेसवी = हथोरी आववी (२) आभउ लभवी]
 आंटणु (०) न० (यामडी पर) धसारावु चिह्न
 [-पडवुं = आंटणु चिह्न यामडी छिप थवु]
 आंटवु संकिं ताडवु निशान माडवु (२) टपी लवु
 आंटियाणु (०) वि० आंटीवाणु
 आंटी (०) स्त्री० गड, गाड, गूच (२) कतेल दोरानी
 कराती गडी (३) [ला] कीना (४) दारु, पेच,
 प्रपय (५) जेथडो (६) शाभ. आट आभइ
 [-आवपी = गूचावु -छेकेलवी, काडवी =
 मुअेडी डे मूअवणु दूर करवी -नाभपी =
 गूचववु, मूअववु -पडवी = ग हाथ लवु (२)
 अण्णनाव थवो, वेण थवावु -मां लेवुं,
 -नांभवुं, -लरावपी, भारपी = दावमा
 आणवु, सपडाववु -राभपी = मनमा गाड
 राभपी, अण्णनाव डे वेनु कारण सेववु]
 अण्णियाणु वि० आंटीवूटीवाणु अण्णु
 स्त्री० दावपेच (२) छणकपट ०डाडी स्त्री० अेक-
 भालगभत [अेक दाव
 आंटे टप्यो (०) पु० लभोटीअेनी रमतने
 आंटे (०) पु० [म आटा, सं आवृत्तु प्रा
 आवृत्तु परथी ?] वण, यकरवो देर (२)
 देरो, धको (३) अटस [-भावो = वण
 प्रभाणे डे यकरवामा इरवु (२) (कामने
 धरदो) लवु, इरी आववु (प्राय अइण)
 -मारवो = आंटे भावो (२) आभतेम भाडी
 इरवु -लेवो = आंटे भावो, वण प्रभाणे इरवु
 (जेम डे रकू) -राभवो = लुओ 'आंटी
 राभपी'] ०डेरो पु० आंटे अने देरो (२)
 देरोइरो [-करवो = देरोइरो भावो, काध
 कामकल माटे लवु आववु]

आंअमन्थु पुं० (स) अहरिमान
 आंग्ल वि० [इ अंग्लो परथी सं इय आभु छे]
 अत्रेत्नेने लगतुं ०देश पुं०, ० लूमि(-मी)
 स्त्री० अत्रेत्नेने देश, अंग्लं ० लमापा स्त्री०
 अत्रेत्न लावा
 आंय (०) स्त्री० [स अचिस्, प्रा अचिच] आण,
 लभूके, सभत ताप(२) हीमि, शोह अभाण(३)
 धमकी, त्रास(४) धन [-आपणी=गरम करवु
 -आवणी, -लागणी=धन थवी -लागणी=
 आण अडवी, अणवु -देवी=त्रास आपवो]
 आंयअडुं (०) स०किं० लेरथी अकडम अे अडुं
 आंयथी (०) स्त्री० ताण, आडकी (२) हेडकी
 [-आवणी=ताण डे हेडकी ओपडवी,
 थवी] -क्रे पु० लुओ आयडे
 आंयणी (०) स्त्री० ओलता अयकडवु ते (२)
 वातथीतमा वारे वारे ओलवानी टेव होय
 अेवा निरर्थक शण्डे ते (३) लुओ अरताथ
 आंयलुं (०) वि० दोडडलु
 आंयण (०) पु० [स अचल] पशुमादाना आठिने
 अयलगा [-आववो=आयणमा अेक
 गेग थवे -ठीडी नवे=आयणमाथी दूध
 न नीडणवु -आवतु अटकुवु. -अरेवो=
 आंयणमाथी दूध टपकुवु -दूअवे=
 आयणना सडाथी दूधनी साथे थोटी आववु]
 आंयणी (०) स्त्री० [स अचल] अयण, छेडे,
 पालन [आभनी छारी
 आंछ (०) स्त्री० आभ ओछुं अउकुं ते (२)
 आंनलु (०) न० [लुओ आंनलु] अ नन काण
 (२) छेतरपिडी, छण
 आंनलुथुं (०) न० [दि अंजणिआ] अेक अड
 आंनलुणी (०) स्त्री० [लुओ आंनलु] अणलना
 मूण आगण थती केरवी
 आंनलुणी (०) पु० अेक नतने पाठीहार
 आंननेय पु० [स] [स] अंनाने पुत्र-हनुमान
 आंनलुं (०) स०किं० [स अज्] आभमा लगारवु
 (२) अति प्रकाशथी आभतु तेन हरी लेवु
 (३) [ला] शोहमां नाभलु, आभा पाडी देवु, छक
 कगी देवु
 आंनियुं (०) न० लुवारने अेक गेग आगियु

आंने (०) पु० द्वार्थलनी अे पालुना सठ
 पाधवाना मोटा दोरडं
 आंर (०) स्त्री० [म अट, आट, द्वि] आथी गूय(२)
 धीने, वेर (३) शाभ, आभड (लेवडदेवड अंअे
 मुअथवे) (४) हथोथी (५) हायकाममा डे ओलवा
 लभवामा होशियारी, अडप (६) अ गूहा ने
 तर्नी वरयेने लाग डे न्या कलम टेकथीने
 लभीअे धीअे (७) ताकेडियापलु थोट.
 [-छोडणी=धीने के सभत दूर कन्वा -नणी,
 -तूटणी=शाभ नवी, अे आभड थवी
 -अेसणी=हथोथी आवणी(२) आभड तभवी]
 आंरलु (०) न० (यामडी पर) वसागतु अिह्न
 [-पडकुं=आंरलु अिह्न यामडी ठि० थवु]
 आंरतुं स०किं० ताकवु, निशान भाडवु(२) टपी नवु
 आंरियाणु (०) वि० आथीवाणु
 आंरी (०) स्त्री० गड, गाड, गूय(२) डतेल दोरानी
 कराती गडी(३) [ला] धीने (४) क्षमे, पंच,
 प्रपय (५) डेयडो (६) शाभ. आट आभड
 [-आवणी=गूयावु -डिडेलणी, काडणी=
 मुअेडी डे मूअवण दूर करवी -नाभणी=
 गूयववु, मूअववु -पडणी=गड अंनलु (२)
 आणलनाव थवे, वे अ वावु -मां लेकुं,
 नांअकुं, -लरावणी, मारणी=दावमा
 आणलु, सपडाववु -राभणी=मनमा गाड
 राभणी, आणलनाव डे वेरवु कारण सेववु]
 आंरियाणु वि० आथीधूरीवाणु आंरी
 स्त्री० दावपेय(२) छणकपट ०डांरी स्त्री० अेक-
 आलरभत [अेक दाव
 आंटे टप्यो (०) पु० लभोथीअेनी मनने
 आंटे (०) पु० [म अटा, सं आवृत्त प्रा
 आवृत्त पथी ?] वण, अकरावे डे (२)
 डेरे, धको (३) अ टस [-आवो=वण
 प्रभाणु डे अकगवामा डेरवु (२) (कामने
 धरडे) नवु, डरी आववु (प्राय अडण)
 -मारवे=आंटे भावि (२) आभतेम भाडी
 डेरवु -लेवे=आंटे भावि, वण प्रभाणु डेरवु
 (नेम डे रकुं) -राभवे=लुओ 'आथी
 नभणी' ०डेरे पु० आंटे अने डेरे (२)
 डेरेडो [-डेरवे=डेरेडो भावि, कर्ष
 कामकाल माटे नवु आववु]

આંહવા (૦) પું૦ખ૦વ૦ [સ અહ] અહ, પેળ
 આંનખાર (૦) પું૦ આહખીલી, વિગ્ર
 આંતર વિ[સ]અ દરતુ,માહોમાહેતુ,આતરિક
 ૦૨૫ ન૦ ૦૬શૈન ન૦ આતર + દર્શન
 ૦પ્રતીતિ સ્ત્રી૦અફર -મનમા થતી પ્રતીતિ
 ૦પ્રાંતીય વિ૦ બધા પ્રતો કે તેમના પરમ્પર
 મ અ વને લગતુ ૦રાષ્ટ્રિ(-ક્રી)ય વિ૦ સર્વ
 ગણોને કે તેમના પરમ્પર સબધને લગતુ
 ૦વિચિત્ર પુ૦,૦સુદ્ધ ન૦એકસમૂહના લેટિમા
 અ દર અ દર યુદ્ધ, 'સિવિલ વોર'

આંતર,૦હુ (૦) ન૦[સ સ્વત્ર] પેટમાના અનગ્સને
 પચાવી મળને બહાર કાઢનાર નળના આગરનો
 અવચન, પેટનો નળ [આતરહાં ઊંચાં
 આવવાં, ગળે આવવાં = ખૂબ મહેનત
 પડવી આંતરહાની (હાહ, માયા) = ખરા
 મનની આંતરહાની મ્ગાઈ = એક પેટની
 — સાચી સગાઈ આતરહાં ર ગવાં = ખૂબ
 માનવુ, સતાવવુ, દુ ખ દેવુ]

આંતરડી (૦) સ્ત્રી૦[જુઓ 'આતર'] ઢિલ, હૃદય
 આંતર-પ્રાંતીય, -રાષ્ટ્રીય, -વિચિત્ર જુઓ
 'આતર' [સ] મા

આંતરહું (૦) સંહિં [સ અતરિ-અંતરયુ, પ્રા
 અતર] (વાહ કરી કે પડેલા લરીને) જુદ
 પાડવુ, પડેલો લગ્નો (૨) ઘેરવુ (૩)
 અટકાવવુ, ગ્સ્તો રોકવો

આંતરસી(-સે)વો,આંતરસો(૦)પું૦અ દરતુ
 સીવણ, સીવેલા કપડાને બ વખેસતુ કરવા
 માટે અ દરથી લરેલો ઢોરો

આતરિક વિ૦ [સ] અ દરતુ(૨)અ તગ્તુ,હૃદયતુ
 આતરી (૦) સ્ત્રી૦ ઘોતિયુ, ખેસ વગેરે કાપડના
 વગર વણેલા છેડા તે (૨) કોર, છેડો, પાલવ
 (૩) કાપડ - ચોપડીઓમા પડતી એક છવાત
 (૪) વહાણની કિનાર (૫) ખાવાના પાનની નસ
 (સુ) (૬) જ્ઞસના ચાપાને વળગેલા રેસા (સુ)

આંતરો(૦) પું૦[સ અનાચ] અ તર,ગાળો(૨)
 અ તગ્પટ,પડેલો (૩) જુદાઈ, ભેદ (૪) ધ્રુપદનો
 ખીન્ને લાગ [-ભરવેા = વચ્ચે પડેલો કે
 ૧ ડલી તિયુ ઊભું કરવુ - ચણી લેવુ, જુદ
 પાડવુ -રાખવો = ભેદલાવ રાખવો, મન
 ખોલીને વાત ન કરવી,પગયુ માનીને વર્તવુ]

આતો (૦) પું૦ ત્રણ સેરેનો દોર લાંગતા પહેલી
 બે સેરો હોળેળવી તે

આંત્ર વિ૦ [સં.] આતરહાને લગતુ (૨) ન૦
 આતરહું ૦૨૫૨ પું૦ આતરહાનો તાવ
 ૦રસ પું૦ આંતરહાનો રસ

આંદૂલમાન વિ૦ [સ આદુલ્] + ચલિત
 આંદોલ પું૦ [સ] આદોલન, ડોલન (૨) વિ૦
 ક પયુક્ત (૨૫૨) ૦૧ ન૦ હાલવુ તે, ઝૂલણ
 તે (૨) હિલચાલ ખળભળાટ (૩) ગતિમાન
 (પ્રેરક) તત્વ -લિત વિ૦ આદોલન પામેલું

આંધણુ (૦) ન૦ [કા] જુઓ આધણ

આંધળું (૦) વિ૦[સ અધ, પ્રા અધલ, અધરજ]
 અધ, ન દેખતુ (૨) વિચાગ્રહીન, જાનહીન(૩)
 અધાર [આંધળા પાટા ખાંધવા-લગ્નમા-
 વણુ, આખે પાટા ખ ધાવવા, છેતરવુ આંધળી
 ગાય = નિર્દોષ ગળીબ સ્વલાવનો માણુ
 આંધળું ગૂમહુ = જિદ વગરનુ — મો ન
 પડેલુ ગૂમહુ આંધળો બહેરુ કુટાણું =
 આવળો ને બહેરો — સરખે સખા અજ્ઞાન
 કે ગોટાળામા અચડાવા, ગોટાળો વળી વવવો,
 ગૂચમા પડવુ આધળો ધ ધો = નકાનુકસાન-
 ની સૂઝ ન પડે એવો કે મળતુ વગરનો
 ધ વો આંધળીયાં કરવાં = આખો મી ચીને
 સાહસમા ફેદી પડવુ, વગર નેચે વિચાર્યો
 ઝ પલાવવુ] -ળિયું ન૦ સાહસ, અવિચારી
 કર્મ -ળિયો પોદો પું૦ આધળો પાટો
 -ળી ખિસકોલી સ્ત્રી૦ એક ગમત -ળી
 આંધણુ(-ળ, -ળણુ) સ્ત્રી૦ બે સુખવાળો
 એક સાપ વધખ,૦ભીંત વિ૦ છેક આપણુ
 -ળો પાટો (-હો), -ળો પોટો પું૦
 એક ખાલગમત, ડાહીનો ઘોડો -ળો ભોટવો
 પું૦ એક ખાલગમત .

આંધી (૦) સ્ત્રી૦ [હિં] દિશાઓ ધૂળથી પુરાઈ
 નય એણુ સખત વાવાજોડુ (૨) અધાપો
 [-આવવી, -ચડવી = વાવાજોડુ થવુ]

આંધ્ર પું૦ [સ] (સ) તેલુયુ પ્રદેશ, તેલ ગણ
 આખટ વિ૦[મ] અખટ, ખાટુ (૨) સ્ત્રી૦ [સ
 આખ્રાતક] એક ઐપધિ

આંખલિયો (૦) પું૦ (૫) જુઓ 'આખો'મા

આંખલી (૦) સ્ત્રીં [સ અમ્લિકા, પ્રા. ડે વે. અવિલિયા] આમલી (૨) [કા] આખલીને કચૂમ ંપીંપળી સ્ત્રીં એક રમત
 આંખલું (૦) સંકિં પહોંચવુ, પકડી પાડવુ (૨) [સ અમ્લ, પ્રા અવ] અંકિં અખાણુ, ખટાઈ જવુ
 આંખળું (૦) નં, -ળી સ્ત્રીંભુઓ 'આમળુ' મા
 આંખળો (૦) પું ભુઓ આમળો
 આંખેલ નં [પ્રા અવિલ, આયવિલ. સ આન્નામ્લ] એક ટંક અલ્પુ' જમવાનુ મત (નેન)
 આંખો (૦) પું [સ આજ્ર, પ્રા અવ] આમ્રવૃક્ષ; ડેગીનુ ઝાડ (૨) છોકરાંની એક રમત [આંખા ગોડી નાખવા = આખા ખોદી નાખવા જેવુ - જે સામે ડોઈ ધલાજ પછી ન હોય એવુ અસહ્ય વુકસાન કરવુ, થઈ શકે એટલુ (કાઈનુ) ખરાખ કરવુ આંખે મોરે (આશા ખતાવવા માટે, સારા કળની આશા તરીકે આનો પ્રયોગ આવી કહેવતોમા મળે છે) 'આંખે મોર ને વાત કહીશું પોગ', 'આંખે મોર ને કલાલે લેણુ, જતે દહાડે કાઈ ન દેખ્યુ.' -આશા રાખો, કૃષી તો ખરી, નહિ તો કાઈ નહિ, એમ અર્થ ખતાવે છે આંખો લેવો = ફરત' લમરકાને હથેળીમા લેવો.]
 -અલિયો પું આખો (પ.) -ખાગળો પું ફેરીની મોસમ -ખામોર પું આખાનો મોર (૨) ડાગની એક જાત -ખાવાડિયુ નં,

-ખાવાડી સ્ત્રીં આખાણુ વન, અમરાઈ.
 -ખાશા(-સા)ખ સ્ત્રીં આખા ઉપર કુદરતી રીતે પકેડી ફેરી. -ખાહુળદર સ્ત્રીં એક જાતની હળદર ંગિયુ' નં કાચી ફેરીની મૂકવેલી ચીરી
 આખોઈ (૦) સ્ત્રીં ફૂંટીની નીચેની રંગેલી ગાક. [-કરાવવી, -ચોળવી, ખેસાડવી = આખોઈની જગાએ ચોળી કરીને તેને ઠેકાણે લાવવી -ખસવી, -ટળવી = આખોઈની ગાઈ તેને અધાનેથી હઠવાનુ દંદ થવુ -ખેસવી, ઠેકાણે આવવી = આખોઈનુ દરદ મટવુ]
 આંખોમું (૦) નં સૂકુ આધુ (૨) મૂકી દ્રાક્ષ આંખોગિયું (૦) નં ભુઓ 'આખો' મા
 આમ (૦) પું [સ અક્ષ] વરી
 આંસુ (૦) નં [સ અશ્રુ, પ્રા અસુ] અશ્રુ, આખોમાથી દુ ખ કે હવ વખતે ટપકતા ડીપા. [-આવવા, ખરવાં, પડવાં, વહેવાં = આસુ નીડળવા, રડવુ -લૂછવાં -લોહવા = રડતાને શાત પાડવુ (૨) સાતવન ડે દિલાસો આપવો -ઠાળવાં = આસુ પાડવા. રડવુ]
 ંઠાળ વિં આખમાચી આસુ પાડે એવુ (૨) સ્ત્રીં ઘોડાની એક જાત ંપાન પું અશ્રુપાત [હોંડુ
 આંહાં (૦) અં (૨૧૦) નકાં ખતાવવો ઉદ્ધાર,
 આંહાંતૂસ (૦) સ્ત્રીં હા ના, વડલાગ (?)
 આંહી, ંકણે (૦) અં (૨૧) અહીયા

૬

૬ સ્ત્રીં [સં] સરકૃત કુટુંબની વર્ણમાલાનો ત્રીજો અક્ષર, એક અવ (દીર્ઘ ૩૫ ઈ) (૨) અં (૨૧૦) કોવ, નિદા, દયા, હુખ, દાઝ અને વિરમયસૂચક ચિહ્નકાર ંકાર પું [સ] 'ઘ' અક્ષર ડે ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં અતે ઘકારવાળુ [ભાગ્ય, આખાદી
 ઘકખાત્ર નં [જ] કિમ્મત, નસીખ (૨) સન્-
 ઘકરાર પું [જ] હા પાડવી તે, કખૂલાત (૨) ડેગિયન, પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક નહેવો અથવા લખાયેલો મજકુ, એકસર (ભુઓ એંગર) ંનામું

નં [ફા] પ્રતિજ્ઞાપૂર્વક કખૂલાતને લેખ, 'એકિંડેવિટ'
 ઘકોતરી સ્ત્રીં ગણિતના સેળ આકમાનો એક
 ઘકોત(-તે)રો વિં પું ૭૧નો, ૭૧મો (૨) પું (સ) વિ સ ૧૮૭૧નો દુકળ
 ઘકોતેર વિં [સ ંકસત્તનિ] ૭૧, એકોતેર [-કુળ તરવાં = ખધા વડવાઓનો ઉદ્ધાર થવો] -રો ભુઓ ઘકોતરો
 ઘકક સ્ત્રીં [સ ંકક, પ્રા] એક વનસ્પતિ (તે એક ડેમળ ઘાસ છે, તેની સાદકી ખનાવાય છે)

ઇતરુ શ્રીં [સ] ગેરડી ંકુંડ પું ગેરડીનો સાઠો (૨) તેની પેગઈ ંગ વિં ગેરડીમાથી નીપજતુ (ગોળ, ખાડ ઇં) ંદ ં પું ગેરડીનો સાઠો ંપાક પું ગોળ ંથ ત્ર નં ગેરડી પીવવાતુ યત્ર, ંકલ ંરત્ર પું ગેરડીનો ંગ ંશકરં શ્રીં સાકં ંમાં પું ગોળ ઇટવાકુ પું [મ] (સ) સૂર્યવરાનો આદિ નત ઇખલાકં પું [ઝ] વિનય, મન્યતા ઇખલાસ પું [ઝ] સખ ંગની, ંગમલામ ઇખિતલાત પું [ઝ] મેત્રી મ્નેહ ઇખિતલાકં પું [ઝ] વિગત, પુનં ડ્રેપ ઇખતેસાર પું [ઝ] ંસ્તિમાર] મ્લેપ માં ઇયાકું અં(ં), -વતુ ંં કિં ઇચવુ ં અતુકમે ંર્મિણે ને ઇેકં ઇરછલું સં કિં [સ] ંપ્-ચ્ઙ્] ઇં ં કંવી (૨) આશા ગખવી (૩) [સ] ંપ્, પ્રા ંચ્ઙ્] મેળવવા આશા ગખવી માગવુ ઇરંતધારા શ્રીં [મ] ંવિચ્છિન્ન-ગરા] અનૂદ ંગ, ંાકુ પ્રવાહ (૨) અભિષેકપાત્ર ઇરંગ શ્રીં [સ] મંચ, તથિ, પુશી (૨) ંમેદ, આગા, અભિલાષા (૩) ંમના, વાસના [-માં આપલું = ઇરંગ યવી, ગમતુ, પસદ પડવુ] ંચાર પું ંવેઘા-ચાં ંચારી વિં ંવેઘાચારી ંતુઇપ વિં મરઘ પ્રમાણેતુ ંતુસાર અં મરઘ મુજબ, ંતુમારી વિં ઇરંગ પ્રમાણેતુ ંચાય પું માગ્યો-મનપમદ ંચાય ંપુરઃસર, ંપૂર્વકં અં ઇરંગ મુજબ (૦) નાણી ન્નેઈને ઇગદાપૂવકં પકલ(-ળ) નં ંરંગ પ્રમાણે મળતુ-ચલુ તે(૨)[ગ] વિરાગિમા ઇચિત ંાથુ પદ, હિસામનો જવાબ ંખલ (-ળ) નં ઇરંગીની ગત્રિ મનોખળ, સકંપ-ખળ ંભેદી શ્રીં સખત જુલાખની ંેં ંપધિ ંભોજન નં ભાવતુ ભોજન ંમરણી વિં ંરંગતુસાર મગ્વાની શક્તિ-વાણુ ંવર પું નને પમદ કરેલો વં ંચાયક વિં ઇરંગ દર્શવનાં ંચાપાર પું ઇરંગનો વ્યાપં ઇરંગતુંં ંશકિત શ્રીં ઇરંગખલ, સકંપખળ -રંકં પું

ઇટરાગિ, ંિગિતુ ત્રીણુ પદ (ગ) -ચિહત વિં ઇરંગેલુ. -રં(૦ક) વિં ઇરંગવજો ઇરંગ નં [ઝ] ંચ્ત] નેનર, આમત્રા ઇરંગેર પું [ઝ] ંન્નિન્નિયર] આપકાન ઇયાપિની ંોજના કરનાં આદમી(૨) ંય ંવિધા ંપ્નાર આદમી -રી વિં ઇરંગેને -ઇરંગેના ંમને લગતુ (૨) શ્રીં ઇરંગેની કામ કે વિધા ઇરંગામ શ્રીં [ઝ] જલમો, સભા, ખેંં ંનિશાન પું [ફા] સમ્ય(૨) નવાઓ તવા ંે ંગમના પુંપોને માટે માનાર્ય ંપગતો મગ્ ઇભજત શ્રીં [ઝ] પંવાતગી ં ઇભકત શ્રીં [ઝ] જવારો, કિમેગ (-) સમાસ(૩) ંદી વિભક્તિ(૪) નેડી ંેતુ તે, ખાલસા ંંચુ ને ંગામ નં ઇનામી ગામ કે વતન ંખાતું નં ભેટ નજરાલાને લગતુ ખાતુ ઇભર શ્રીં [ઝ] મુગ્વાળ લેઈ ંખ ઇ પું ઇરંગતુ તાકુ, કમગ્પો ઇભરદાર પું, -રી શ્રીં [ફા] જુઓ 'ઇરંગે મા ઇભરરુ અંકિં ંદ ખ, સતાપ ંંવો, ંખીથતુ ઇભરો પું [ઝ] ંગવેલી શરત પ્રમાણે કંઈ હકનો ંેકહૂયુ ભોગવટો ંેકો ંેવો પટે, ંગ ંેંગવ(૦) મનદી હક [-આપવો = ંેકહૂયુ ભોગવટો નકી ંગને હક ંોપવો -રાખવો, લેવો = ંેવો હક મેળવવો, ખરીલેવો, ંગી લેવો] -રદાર વિં ઇરંગના ઇગવનાં -રદારી શ્રીં ઇરંગદારતુ કામ, ઇરંગદામ્પલુ -રાપકતિ શ્રીં ઇરંગે આપવાની કે ઇરંગે આપીને કાર્ય વ્યવસ્થા ંંવાની પકતિ ઇભજત શ્રીં [ઝ] આખં (૨) શ્રીંતુ ગિયળ [-આપવી, કરવી = માત આપવુ, આખં વવાગવી -જવી -ના કાકરો થવા, -લેવી = જુઓ 'આખં જવી, 'વગેં ં(-તે) આસાર, ંદાર વિં આખંદાર, પ્રતિષ્ઠિત ઇખયા શ્રીં [સ] ંગ(૨) પૂલ ઇરંગાયલ વિં [હિદુ] ંહુદી લેકોને લગતુ (૨) પું (મ) ંહુદી લેકોનો ંેક મૂળ પુર' ઇરંગર પું [ઝ] ન્નેંગ રીને ંં કંઈ હકીકત, નરેંન મુ, 'કેંગેંગના (-) જુપાની ંતવીસ પું ઇરંગના લખનાં

ષટાલિપ્યન સ્ત્રીં [ઈં] ઇટાલીની લાખા (૨) પુઠ
 તેનો વતની [ભુએ 'અક્ષા'મા]
 ઇટા(-ટી) સ્ત્રીં કટ્ટી અક્ષા (-કરવી, -થવી
 ઇટાતેર વિર્ણસ અષ્ટસપ્તિ, પ્રા. અટ્ટત્તરિ]૭૯:
 અક્ષો(-ઠ્યો)તેર [અટ્ટામીઝ]૮૮, અઠ્યાશી
 ઇઠ્યાશી(-સ્ત્રી) વિં [સ અષ્ટાશીતિ, પ્રા
 ઇઠરિયો વિંપુઠ ઇઠરનો(૨)[લા] ઘણો મજબૂત
 -જીતવો મુસ્કેલ (ગઢ) [ગઢ જીતવો = ન થઈ
 શકે એવુ પરાક્રમ કરવુ (૨) (કટાક્ષમા) મોટી
 ધાડ મારવી]
 ઇડા સ્ત્રીં [સ] યોગ શાસ્ત્રઅનુસાર પ્રાણવાયુની
 ત્રણ નાડીઓમાની શરીરની જમણી બાજુની
 નાડી (ઇડા, પિંગલા અને સુષુમ્ણા)
 ઇટખાર પુઠ [અ] વિદ્યાસ [-કરવો, -રાખવો
 ભુએ 'વિદ્યાસ'મા] -રી વિં ભરોસા લાયક,
 પ્રમાણિક [સરભમ, સ્વાલો
 ઇટમામ વિં [અ] તમામ, પૂરેપૂરુ (૨) પુઠ
 ઇટરે સં(૨) વિં [સ] અન્ય, બીજુ (૩) જાલુ,
 લિખ(૪) કુલ્લક ઠત અંબીનેથી, જુદી રીતે
 ઠત અંબીનેથી, બીજે ઠેકાણે ઠવાચન નં
 અઠ્યાસક્રમ ઉપરાતતુ - બહારતુ કાલતુ ઠે
 પાઠ્યપુસ્તક ઉપરાતતુ - વાચન
 ઇટરડી સ્ત્રીં ઠોગના શરીરે વળગતુ એજ જંતુ
 ઇટરાઈ સ્ત્રીં [ભુએ ઇટગણુ] આજકલાઈ,
 મિથ્યા મોટાઈ
 ઇટરાજ વિં [અ] જાતિરાજ] નાખુશ, ખડા
 -જી સ્ત્રીં નાખુશી, અવકૃપા, ખેડ
 ઇટરાવણું સં કિં 'ઇટરાણુ'તુ પ્રેરક
 ઇટરેતર વિં (૨) સં [સ] એકબીજાતુ,
 પરસ્પરતુ ઠક્ર ઠક્ર પુઠ દ્વંદ્વસમાસનો એજ
 પ્રકાર ઉદાઠ 'હાથીઘોડા' -રાશ્રય પુઠ
 અન્યોન્યાશ્રય
 ઇટલાખ વિં [અ] જ્ઞાતકાક્ર] જુદ, જુદ (૨)
 સરકાર ખર્ચે સરકારે પાસે રહેતો (કેજનો
 સિપાઈ) (૩) પુઠ જુદ - મુકત કરવુ તે (૪)
 જુદાજુદા આપવા તે
 ઇટવાર પુઠ ભુએ આતવાગ, રવિવાર
 ઇટરતત: અં [સ] અહી તહી, આમ તેમ
 ઇટ: અં [સ.] અહીથી ઠપર અં હવે પછી

ઇતિ અં [સ] આ પ્રમાણે (૨) સમાપ્ત, પૂરુ થયું
 એમ ખતાવે છે (૩) સ્ત્રીં સમાપ્તિ ઠકર્ત્(-ત્ત્)-
 વ્ય વિં વિવિ અનુસાર કરવા યોગ્ય (૨) કરવ-
 કર્તવ્ય કરી ચુકેલ, જેતુ કર્તવ્ય સમાપ્ત થયુ
 છે એવુ; કૃતકૃત્ય (૩) નં કરવા યોગ્ય કામ, કરવ
 ઠકર્ત્(-ત્ત્) વ્યતા સ્ત્રીં અવશ્ય કરવા યોગ્ય
 કામ (૨) કૃતકૃત્યતા ઠકૃતમ્ અં 'કયુ ઇ એક'
 (ગ) ઠમાત્ર વિં આટલુ જ ઠવૃત્ત નં
 ખતેલી હકીકતતુ ખ્યાન, ઇતિહાસ ઠસ્ત્રી સ્ત્રીં
 સમાપ્તિ ઠસ્મિદ્ધમ્ અં 'કયુ ઇ ડી' (ગ)
 -ત્યલમ્ અં [સ] હવે ખસ -ત્યાદિ (ઠક)
 વિં [સ] વગેરે
 ઇતિમાદ પુઠ [અ] વિદ્યાસ, ભરોસો
 ઇતિહાસ પુઠ [સ] તવારીખ ભૂતકાળતુ વૃત્તાત
 ઠક, ઠકાર પુઠ ઇતિહાસ લખનાં પુઠ્ય
 ઠક્ષ, ઠવિદ, ઠવેત્તા પુઠ ઇતિહાસનો જાણકાર-
 વિદ્વાન [ખનાવ, સત્તેગ
 ઇતિદાક પુઠ [અ] એકમતી (૨) સ પ (૩)
 ઇત્યમ્ અં [સ] આ પ્રકારે. ઠભૂત વિં
 આ પ્રકારે ખતેલુ
 ઇત્યજ્ઞમ્, ઇત્યાદિ (ઠક) ભુએ 'ઇતિ'મા
 ઇદમ્ સં [સ] આ
 ઇદંતા સ્ત્રીં [સ] મળતાપણુ, તાટશતા
 ઇદંતૃતીયમ્ વિં [સ] ધાર્યા કરતા નલુ જ-
 જુદ જ (૨) નં ત્રીજુ જ - અવનલુ જ ઠક
 ઇધર અં [હિ] અહી ઠઉધર, ઠતિધર
 અં [હિ] અહી તહી
 ઇનકાર પુઠ [અ] જ્ઞાતકાર] ઇનકાર, નિધેજ, મના
 (૨) અસ્વીકાર, નામ ભૂગી [-જણું = નામુકર
 જણુ, કરી જણુ, ઇનકારણુ] ઠલુ સં કિં
 ઇનકાર કરવો -રિયત સ્ત્રીં ઇનકારણુ તે
 ઇનસાદ, ઠદાર, -દિયો, -ડી ભુએ 'ઇનસાદ'મા
 ઇનામ નં [અ] બક્ષિસ. યોગ્યતાની કંદરમા
 મળતી ભેટ [-કાઠણું, -રાખણું = ઇનામ
 આપવાનુ કાયમ જણુ, ઠરાવણુ ઇનામ આપ-
 વાનુ સ્થાપણુ] ઠઅકરામ નં બક્ષિસ (૨)
 બક્ષિસ અને માન ઠબલકેત નં ઇનામમા
 વચાગે કરવો તે ઠચિહી સ્ત્રીં ઇનામની
 સનઠ. ઠયોધાર્થ સ્ત્રીં ઇનામી જમીનતા

उत्पन्नो सरकारनो चोयो छिन्सो ०दर वि०
 धनाम मेणवनार (२) धनामी नमीन के गाम-
 वाणु (३) पु० अेक अटक ०दारी स्त्री०
 धनामदारनी पदवी ०पेटो(-टो) पु०, ०पत्र
 न० धनामी नमीन के गामनो लेख - सनद.
 ०केजापी स्त्री० धनामी नमीननो सरकार-
 धारो. ०सलामी स्त्री० सलामी दाभल थोडु
 महेसूल लरखु पडतु होय ओवी धनामी
 नमीन -मी वि० धनामने लगतु (२)
 धनाममा भणेछु (३) नैमा धनाम भणे ओषु
 धनायत स्त्री० [अ] येनायत, लेट, अक्षिस.
 [-उरुं = आपषु (पदवी, भिताथ)]
 धनिग स्त्री० [इ] किंकेटना डोर्ध पक्षनो
 रमवानो दाव [आवक वेरो
 धन्कम ट्रेड्स पु० [इ] आवक पर लेवातो वेरो -
 धन्कार [अ], ०पु, -रियत लुओमा 'धनकार'मा
 धन्कलाथ जिंदाभाद श० प्र० [फा] काति
 धलु लुवो
 धन्शाअदलाहु श० प्र० [अ] धन्शरेच्छा
 धन्सान पु०, न० [अ] भाणस (२) भाणस-
 नत -नियत स्त्री० भाणसाध, सनजनता
 धन्साइ पु० [अ] न्याय (२) युकाहो [-आपवो =
 न्याय करवो, अरोअर तोणषु -भागवो =
 न्याय करवा कहेषु -विनती करवी] ०दर
 वि० धन्साइ राभनार (२) पु० नडन,
 न्यायाधीश -क्रियो पु० धन्साइ आपनार
 (तुअकारमा) -श्री वि० धन्साइने लगतु (२)
 न्यायी (३) स्त्री० धन्साइनी रीत (४) अदालत
 धन्शेकर [इ] निरीक्षक, हेअरेअ राभनार
 धपाणु (-न) पु० अेक वनरूपति
 धप्पी री० [तेल्लुयु] अेक वनरूपति
 धपादत स्त्री० [अ] लजित, उपासना, स्तुति.
 ०गाहु स्त्री०, ०पाना न० उपासनाम दि -
 मरिणद, म हिर वगरे
 धपारत स्त्री० [अ] (ओलवा लभवानी) दथ,
 रौली [-गोडवपी = (दरतावेन के डोर्ध
 कागणनो) सार काढवो (२) अरडो तैयार करवो]
 धपलीस पु० [अ] शयतान (२) (सं) अे नामतु
 दुध लूत (मुसलमानोमा भनातु) (३) वि०
 राक्षसी नडा

धल पु० [स] हाथी
 धमलो पु० [लुओ अमओ] मल्लो (२) आधकाम
 धमाम पु० [अ] मुसलमानोना वडो धर्मगुरु,
 धर्माध्यक्ष (२) मसीदतो उपदेशक या कुरान
 वायनारो, मुदला, काळ (३) तान्त्रियानी आगण
 राभवामा आवतो जुडो (४) भाणोना मेर
 ०दांडगो पु० धर्मने नामे धतिग यलावनारो
 ०भारो पु० मोहरमना दिवसोमा तान्त्रियो
 राभवामा आवे के उत्सव ठीनवाय ते मसीद
 ०हुसेन पु० (स) हजरत मह मह साहेबना
 होहित्र, आर धमामोमा नील
 धभारत स्त्री० [अ] मोटु भकान, लुवेडी (२)
 [ला] योअना ०शास्त्र न० आधकामतु शास्त्र,
 स्थापत्य -ती वि० धभारतने लगतु (२)
 धभारतमा उपयोगी
 धभितलान पु० [अ] परीक्षा, तपास
 धयत्ता स्त्री० [स] आटलापणु (२) प्रमाण,
 परिमाण (३) सीमा
 धयण स्त्री० [सं इलिका, प्रा इलिया] अेक डीडो
 -धयु नाम परथी वि० धनावतो तद्धित प्रत्यय.
 'वाणु, -ने लगतु, -नी टेववाणु' अेवा
 अर्थमा उदा० लूमियु, लोलियु
 धराके पु०, न० [अ.] (स) मेसोपोटेमिया देश
 धराहो पु० [अ] उदेश, आराय -दापूर्वक
 अ० लणीलेधने
 धलकाथ पु० [अ] भिताथ
 धलम पु० [अ इलम] विधा, शास्त्र कणा (२)
 लड (३) मेली विधा (४) उपाय तनवीन
 ०पान, -मी वि० धलम लणनार (२) काणेल,
 होशियार
 धला स्त्री० [स] पृथ्वी (२) (स) पुइरवानी माता,
 ०वृत्त न० (प्राचीन आर्य भूगोण प्रमाणे)
 न युडीपना नव भडो पैडीनो अेक भड
 धला अ० [म इलाही] या थुदा । धला धला
 पोकरावपी = तोथा त्रहि त्रहि पोकरावपुं;
 लुलम करवो
 धलाके (-भो) पु० [अ] प्रात (२) हकमतनो
 प्रदेश (३) हक हवो लागतु वजयत ने
 -केदार वि० धलाका उपर हकमत संसारनर

ઇલાજ પુઠ [ઝ] ઉપાય (૨) ઉપચાર, દવા
[-લેવો = ઇલાજ અખતિયાર કરવો, ઉપાય કે
દવા કરવી] - છ વિઠ ઇલાજ ભણનાર (૨)
પુઠ વૈદ્ય, હકીમ

ઇલાયચી સ્ત્રીઠ નઠ [સ] ફલા, કાનડી-ચાલકી,
તામિલ-જ્જાલ્લી.] એક તેલનો (ઠનો) દાણો,
ઠદોઠો = ઇલાયચીનો (છોડા સાથેનો - છ ડવા
જેવો) કણ ડે દાણો

ઇલાયચો પુઠ જુઓ અલાયચો

ઇલાયદુઠ વિઠ [ઝ] જુઓ અલાયદુઠ

ઇલાહી વિઠ [ઝ] ખુદા-ઇશ્વર સખ ધી (૨)
વદનીય ઠસન ઠીઠ અકબર ખાદશાહે શરૂ
કરેલો એક સવત (શાહજહાણે તે ખધ કરેલો)

ઇલ્પી સ્ત્રીઠ એઠ વનરપતિ, ઇપ્પી

ઇલેક્ટ્રિક વિઠ [ક] વીજળીને લગતુ (૨) ઠડપી

ઇલિતમાસ સ્ત્રીઠ [ઝ] વિનતી, અન્ન

ઇલ્લા(-લ્લી) સ્ત્રીઠ એક ઠમત

ઇવ અઠ [સ] -ની પેઠે, જેમ

ઇશઠ, ઠદારી, ઠખાજ, ઠખાજ, -કી જુઓ
'ઇશ્ક'મા -કિયુઠ વિઠ ઇશ્કને લગતુ

ઇશારત સ્ત્રીઠ [ઝ] સાન, સઝેત

ઇશારો પુઠ [ઝ] ઇશારત(૨) સૂચન [ઇશારામાં
(કરુ, કહેવુઠ, થવુ, સમજવુઠ) = ઇશારો થતા-
વેત, વિલખ ડે વધુ તકલીફ વગર, તરત]

ઇશ્ક ઠુઠ [ઝ] ઇશઠ, પ્રેમ, રનેહ(૨) કામવિકાર
(૩) મગ, આવેશ ઠદારી સ્ત્રીઠ પ્રેમીપણુ (૨)
કામુકતા, કામીપણુ (૩) રકીખાજ. ઠખાજ
વિઠ પ્રેમમાલીન, પ્રણયી ઠખાજ સ્ત્રીઠ પ્રેમ-
મગતા, પ્રણયવ્યાપાર, ભોગવિલાસ ઠભિલજ
સ્ત્રીઠ લહેરીપણુ, લાલાઈ -શકી વિઠ પ્રેમી
(૨) કકડ છેલ -શકી ઠકુઠ નઠ ઇશ્કખાજ,
વ્યભિચારી ડે કામી માણસ -શકેભિલજ
પુઠ કેવળ કામવાસના -શકેહકીકી પુઠ
ખરો - દૈવી પ્રેમ

ઇશ્તેહાર નઠ [ઝ] જાહેરનામુઠ; ઘોષણા

ઇશ્તુ પુઠ [ક] (અદાલતમા કેસના) વાદનો
યુદ્ધો (૨) ખુદો, તક

ઇષિ(-ષી)કા સ્ત્રીઠ [સ] ઘાસવુઠ રાહુ (૨)
તીર (૩) એઠ જાતની શેરકી (૪) સોતુ

ખીજળુ ડે નહિ તે જ્જેવાની લાકડી અથવ
સળિયો (૫) ખીજી

ઇધુ પુઠ [સ] તીર (૨) પાચની સખ્યા (૩)
[ગ] ઉલ્કમજ્યા; 'વર્ડસાઈન'

ઇધ વિઠ [સ] ઇધેલુ (૨) પ્રિય, મનગમતુઠ
(૩) [ગ] કલ્પેલુ (૪) યોગ્ય (૫) હિતાવહ
(૬) યજ્ઞ વડે પૂજેલુ (૭) નઠ ઇચ્છા (૮)
અભિહોત્ર (૯) યજ ઇત્યાદિતુ પુણ્ય ઠકર્મ
નઠ યોગ્ય - સાઠ કામ(૨) [ગ] કલ્પિત અક
લઈને દાખલો ગણવો તે ઠજન પુઠ, નઠ
પ્રિયજન ઠદેવ પુઠ, ઠદેવતા પુઠ ઠઠઠઠ
(૨) સ્ત્રીઠ પ્રિય - પોતાની આગ્યાનો દેવ (૨)
કુળદેવ ઠમિત્ર પુઠ ઘણો પ્રિય મિત્ર ઠરાશિ
સ્ત્રીઠ કલ્પેલી સખ્યા ઉપચી ખરો ઉત્ત-
ઠટવાની ગીત [ગ] ઠસિદ્ધિ સ્ત્રીઠ ઇધ
વજ્જુની પ્રાપ્તિ - ઇષ્ટપત્તિ સ્ત્રીઠ ઇચ્છિત
ખનલુ તે (૨) [ન્યા] વિરુદ્ધ પક્ષ તરફથી
અનુકૂળ કાર્ય ડે દલીલ. - ઇષ્ટાર્થ પુઠ
ઇચ્છેલી વજ્જુ (૨) મનપસદ અર્થ. - ઇષ્ટાર્થ
નઠ [સ] યજયાગ અને વાવ, દૂવા ઇત્યાદિ
કરાવવાતુ પુણ્યકર્મ [વપરાતી ઇટ

ઇધ (-ધિ)કા [સ] ઇટ (૨) વેઠી અણવા માટે

ઇધવો પુઠ ઠટ્ટ, ખાવણી ઠગવ

ઇધિ સ્ત્રીઠ [સ.] ઇચ્છા (૨) યજ (૩) અમાસને
દિવસે કગતુ શ્રાદ્ધ

ઇધિકા સ્ત્રીઠ જુઓ ઇધકા

ઇધમ પુઠ [સ] જુઓ ઇધમ

ઇધમન પુઠ [ફા ઇસ્પદ] એક વનખનિ રાઈ

ઇધમ(-ખ)ગોળ નઠ [ફા ઇસ્પગુ(-નો)લ]
ઠી ઠિયુ ઠર

ઇધમ પુઠ [ઝ ઇસ્ત] માણમ, વ્યઠિ

ઇધેસ પુઠ એક જાતનો ઠુદ્ધ

ઇધેઠો પુઠ [ઇસ'પરથી] લાકડાની નિસરણીતુ
પડખાતુ લાકડુ, જેમા પગથિયા ઘાલેલા હોય છે

ઇધકામત સ્ત્રીઠ [ઝ] માલમતા, મિલકત

ઇધકોતરિયો, ઇધકોતરો પુઠ [વો. એલ્કિ-
ટોરિયા] નાની પેટી

ઇધકૂ પુઠ [કૂ ઇસ્કૂ] ગોળ આરાવાજો ખીલો,
'રકૂ' [-મારવો, જલવો, ઠાકવો, ખસાલવો,

समाचरो = चंडू. सांच. -दीको होवो.
 दासचो = मंगलदुं डेकापुं न होवुं के तेवुं
 प्रतीत थवुं. -देववो. दाभवो = तणीसरो
 उवे (पुण्ड्रगुणीगुण) आदना आनी प्रेरुं
 धंश्यापडी श्रीं [इ. लोण] आनी आदना धंश्यादि
 अ व उवा माये तेना उपर लखाना आवती
 चां-नेनी, 'शुंपर' [-श्रीसनी = धंश्यापडीधी
 व डेवुं होय ते उवाहुं -पादनी मारपी,
 वासनी = धंश्यापडीधी आनी आदना अ व उवुं]
 धंश्यापडी श्रीं [हि. इस्तिरी. न. सं स्तर
 पन्धी इ] धंश्या. सदाधं अथवा उडकपायु लाववा
 माये वेयेलां उपां पर देववातु अग्नि लरेलु
 पाय [-करनी = उपराने धंश्यापडी वडे उडक,
 उरयकी विनातु साइ करवु. -थपी = धंश्यापडी
 उगपी. धंश्यापडी, -वाणुं (उपडुं) =
 धंश्यापडी करेणु]

धंश्यापडी नं [तुकी] (स) युरोपीय तुर्क-
 नानतुं मुप्य शहेर, 'डोन्स्टिनोपल' -डी
 विं धंश्यापडी [आदरसतकार
 धंश्यापडीसाध पुं [अ] सामे लेवा नहुं ते,
 धंश्यापडी(-रती)का पुं [अ] राणनासु [मोखवु ते
 धंश्यापडीसाह श्रीं [अ] उदि प्रमाणे विवेकसर
 धंश्यापडी श्रीं लुओ धंश्यापडी
 धंश्यापडी(-ण) श्रीं [इं होस्किपल] (रोगी-
 ओने राणीने उपयाग करवा मायेतु) हवाभानु
 धंश्यापडी विं (र) पुं [अ] (सं.) लुओ
 धंश्यापडी

धंश्यापडी पुं [अ] मुसलमाना धर्म -मी विं
 धंश्यापडीने लगतु (र) धंश्यापडी अतुयाथी
 -मीयत्व नं धंश्यापडीपणुं [पृथ्वी
 धंश्यापडी अं [सं] अलीं उलोड पुं आदुनिया,
 धंश्यापडी अं + अलीया
 धंश्यापडीदिगडी श्रीं अक रमत
 धंश्यापडी श्रीं [सं इडा, हि इगला] धंश्यापडी
 नाडी (योग) [अंगारे
 धंश्यापडी(-री) पुं [सं अंगार, प्रा इगार, -ल]
 धंश्यापडी नं [सं] उशारे, स डेत (र) मनोविकारतुं
 आद्य विद्वत् -वेष्टा (उ) मननी वात उड
 विं मनोगत लणी -उणी शकनार

धंश्यापडी श्रीं [सं] अक वनरपति, धंश्यापडी.
 उतेक नं धंश्यापडीतु लेव
 धंश्यापडी श्रीं. -रियो पुं [सं इगुडी, प्रा.
 इगुडी] धंश्यापडी. -रं नं धंश्यापडीतु इण डिगारे
 धंश्यापडी विं [इं] लुओ अथेण
 धंश्यापडी पुं [पि] अथेण. -उ विं (र) श्रीं
 लुओ अथेण [विलायत
 धंश्यापडी पुं नं [इं] (सं) अथेणनेने देश -
 धंश्यापडी पुं [इं] तसु नेटवुं अथेण भाप कूतेने
 रमेो लाग. -यिथुं विं अक धंश्यापडी भापतु
 धंश्यापडी पुं [अ अंजल] आधयल समनारो
 पादरी
 धंश्यापडी नं लुओ अंशिन
 धंश्यापडी नं [अ.] अिस्तीओनो धर्मअथ;
 आधयलने नवो कशर
 धंश्यापडी(-ते)भाप पुं [अ] यूरुणी, यूरु
 यूरुने करेला संअह (र) सार, मतलय
 धंश्यापडी पुं [अ] अ दोअरत
 धंश्यापडी विं [अ इतिवार] आतुर, अधीर
 -री श्रीं आतुरता
 धंश्यापडी श्रीं [स] लक्ष्मी
 धंश्यापडी(-दी)वर नं [सं] विणु (र) लूरु कंभण
 धंश्यापडी पुं [सं] यद्र उकला(-णा) श्रीं यद्रनी
 (सोण) कणा उकंत पुं अक भलि, यद्रकंत.
 उकंता श्रीं रात (र) रोडिणी (नक्षत्र)
 उकंता श्रीं (स) नर्मदा नदी उपुत्र पुं
 (स) अथ (नयो) उभती श्रीं पूर्णिमा.
 उभती विं श्रीं यद्रमुपी उभती पुं
 (स) शकर, महादेव उवार पुं सोभवार
 उभत नं याद्रायण वत उशीअर पुं
 (स) धंश्यापडी, महादेव उवार पुं अमृत
 धंश्यापडी पुं [सं] (स) देवनेो राल. (र) समासमा
 नामने अते, तेमा अेष्ठ अेवो अर्थ अतावे छे
 नेमके मानवेन्द्र, गजेन्द्र उभती पुं हाथीना
 सीधा धसाशथी नगरकारने अयाववा आडे
 रभातो मजभूत थाललो. उगोप पुं योभा-
 साभा थतु अक अणु उगोप नं मेधधनुअ
 उगोप पुं कडु नामना उडतु पीण उकल
 (-ण) श्रीं उक, नगरप धी (र) हाययालाडी

(૩) કાવનરં, ઇળકપટ. ંજિત્ પુ (સં.) રાવણનો પુત્ર ંધતુ (૦૫, ૦૫૫) નં મેવધતુષ્ય ંનીલ પુ ંનીલમણિ, નીલમ (૨) સંગીતમાં એક અલંકાર. ંપુત્ર પુ (સ) ંદ્રનો પુત્ર, નયત (૨) અર્ચનું. ંપુરી સ્ત્રી (સ) અમગવતી, ંદ્રની રાજધાની ંપ્રસ્થ નં (મં) પાહોલુ પાટલગર, પ્રાચીન કિલ્લી ંલોક પુ ંવર્ગ ંવજૂ સ્ત્રી એક ઇદ ંવશા સ્ત્રી એક ઇદ. ંવારાયુ' નં [સ ંદ્રવારણિકા] કૅખીતુ ંેટલુ સુદર તેટલુ જ કંલુ એલું એક કળ (૨) [ના] ંટુડુ પણ દુર્ગુણી - કપટી માણસ. ંવિજય પું એક ઇદ. -દ્રાણી સ્ત્રી ંદ્રની સ્ત્રી -દ્રાણુ' નં [સ ંદ્રાણી] 'ઇદવારણુ' નો વેલો, એક વેલો. -દ્રાથુધ નંવજ, વીજળી -દ્રાસન નંઇદ્રતુ સિ હાસન - પં

ઇદારણુ નં+લુએ ંદ્રવારણુ
ઇદ્રિય સ્ત્રી [સ] જ્ઞાન તથા કર્મતુ (ખદારતુ કે આતર) સાધન (ત્વચા, ચક્ષુ, કાન, હલ અને નાક તથા વાચા, હાથ, પગ, અપદાર અને ઉપર્યેદિય એ પાચ અતુકમે જાને દિયો તથા કર્મે દિયો છે) (૨) જનને દ્રિય ંકર્મ નં

ઈ સ્ત્રી [સ] સસ્કૃત કુટુંબની વર્ણમાળાનો ચોથો અક્ષર - એક સ્વર (૨) પેસો, સપત્તિ (૩) અં ંતિગકાર કે ગુરુસાનો એવો ઉદ્ગાર ંકાર પુ ં અક્ષર અથવા ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં છેડે ંકારવાણુ
-ઈ [સ] સ્ત્રી નો પ્રત્યય ઉદાં 'ઓઝી, મહેતી' (૨) [સ ંજ્] નામને લાગતા, 'ના સંબધી', 'કરનાર', 'વાણુ' એવો અર્થ બતાવતો પ્રત્યય ઉદાં 'કપટી' (આ પ્રત્યય ખેવહા અર્થમા ભૂલથી પણ વપરાતો મળે છે જેમ કે, નિર્વિકારી, સેશ્વરી, ધવાદાની ઇં) (૩) વિશેષણ પરથી નામ બતાવતો ક્ષત્રી પ્રત્યય. ઉદાં આપપુદ - આપપુદી
ઈ વિં [પ્રા ંઈ] + આ અપવા એ (૨) (જ) એ (૩) સં (કા) એ

ઇદ્રિયોતુકર્મ - આપાઃ ંગમ્ય, ંગોચર વિં
ઇદ્રિયોથી લણી - મમલ રાકાય તેલું, પ્રત્યક્ષ ંઆમ પુ ંદ્રિયોનો સમૂહ ંચાલ્ય વિં
ઇદ્રિયગમ્ય ંગમ્ય વિં ંદ્રિયો વડે ઊપ-
જતુ - યતુ. ંજિત્ વિં ંદ્રિયોને ંતનાર.
ંજ્ઞાન નં ંદ્રિયો પાગ યતુ - મ્યુલ જ્ઞાન
ંજ્ઞાનવાદ પુ ંદ્રિયજ્ઞાન એ જ ખરુ જ્ઞાન
એવો મન ંદમન નં ંદ્રિયોના રસને મારવા
તે. ંનિચદુ પુ ંદ્રિયોને વજ ગાખવી તે
સયમ ંનિરપેક્ષ વિં ંદ્રિયોની અપેક્ષા
ગખ્યા વિનાતુ - તેમનાથી સ્વતન્ ંણુક
સ્ત્રી ંદ્રિયોદાગ મળતું જ્ઞાન ંપેાધ સ્ત્રી
ઇદ્રિયે માગને યતુ જ્ઞાન ંવિષય પુ
ઇદ્રિયોનો વિષય ંમુખ નં ંદ્રિયો કાર
અતુમળતુ મુખ (૨) વિષયમુખ ંસ્થાન નં
ઇદ્રિયોના સ્થાના - યાતીત વિં ંદ્રિયોથી
પં, અગોચર - ચારામ વિં વિષયાસદન.
-યાર્થ પુ ંદ્રિયવિષય
ઇદ્રી સ્ત્રી + લુએ ંદ્રિય ંતુકામ્ય પુ વાર-
વાર પેરામ્ય કને એવી આપવિ
ઇધક નં [સ] લુએ ંઇ
ઇધન નં [સ] ંધાય, ખાળવાતુ લાકુ, કાઠી

ઈ

ઈકક પુ [લુએ ંકક] એક વનરપતિ
ઈક્ષણુ નં [સ] લેલુ તે (૨) આપ
ઈક્ષા સ્ત્રી [સ] નજર (૨) લેલુ - વિચારલુ તે
ઈક્ષિત વિં [સ] લેયેલું - વિચારેલુ (૨) નં નજર
ઈજાર, -રોંત [સ] લુએ 'ઈ' મા [શિરડીનો] રસ
ઈજ સ્ત્રી [સ ક્ષુ] ંધુ શેરડી ંરસ પુ
ઈચકપાંડી સ્ત્રી ંકાકગની એક રમત
ઈચકું (ઈ) સંકિં ંસીને ખાલુ (નિદાય) (૨)
ઈંકાથી ગળીમાની મોઠને ઉછાળી દૂર ફેંકવી
ઈજત સ્ત્રી, ં-તે આસાર, ંદાર વિં
લુએ 'ઇજત મા
ઈજ સ્ત્રી [જ] પીકા.કષ્ટ (૨) [શારીરિક] તુકસાન-
હાનિ [-પહેાંચવી = ંજત થવી]
ઈજિતક્રમૂલ નં [સ] મુસલમાનોમા લક્ષ ક્રમૂલ
હોવાની વક-યાની લેવામા આવતી પ્રતિજ્ઞા

ઈરલી પીડલી સ્ત્રી, ઈરિચુ નં, ઈડી પીડી
 સ્ત્રી વગ્ન્યાને નવર ન લાગે તે માટે તેમની
 પર ઉતાગને ફેડી દેવાતી જાની રાખોડીની
 ગોળીઓ પોખવામા વપરાતી એક વસ્તુ
 ઈતરાતું અંકિં [હિં ઇતરાના]દેખાડો કરવો,
 ફૂલ માગવી [ઉપદ્રવ
 ઈતિ સ્ત્રીં[સ.]ગાન્ય વગેરેને વૃક્સાતપહોચાડના
 ઈથર પું [ફિં] એક અતિ સૂક્ષ્મ તત્ત્વ જેમા
 ઇને પ્રકાશના મોતને સચાર વાય છે(ર)
 એક પ્રવહી ગ્સાધણ
 ઈદ સ્ત્રીં[જ] મુસલમાનોનો એક તહેવાર(ર)
 ભુગાલીનો દિવસ ગમાદ સ્ત્રીં ઈદ ઊત્તવ-
 વાની ગમા
 ઈદહુ નં [મરાસી-ઈટલી] લેગ્લુ
 ઈદશ વિં [સ] આતુ, આ પ્રકારતુ
 ઈન મીન ને (ગ્સાડે)તીન ગં પ્રવ[સરંમ]
 બૂચ, સંખ્યામા યોહુ, હુ તુ ને તે ંટલા વ
 ઈપ્સા સ્ત્રીં [સ] ઇપ્છા
 ઈપ્મિત વિં [સ] ઇપ્લે, (ર) નં ઇપ્છા
 ઈન્દા અં આ તગ્ક, અહીં (સુ ગ્રામ્ય)
 ઈપ્ક વિં ઇ આગળીવાળુ (માણસ) [તુ] (ર)
 સ્ત્રીં (સુ) હપ્ક, હર
 ઈમ્ અં + એમ
 ઈમાન પું, નં [જ] આસ્થા, વ્રદ્ધા (ર) વમ,
 તીન (૩) અત કગ્લ (૪) પ્રમાણિકતા ંદાર
 વિં ઈમાનવાળુ, પ્રમાણિક ંદારી સ્ત્રીં
 પ્રમણિકતા -ની વિં ઈમાનવાળુ, પ્રમાણિક
 ઈરખા, ઈખાં સ્ત્રીં + ઈર્ષા
 ઈરાન પું [ફા] ઈરાન દેશ -ની વિં (ર)
 પું ઈરાનતુ, ને લગતુ
 ઈર્ષા(-ર્ષા) સ્ત્રીં [સ] અદેખાઈ ંખેાર
 વિં ઈર્ષા કરવાની દેવવાળુ ંથુ ઈર્ષાવાળુ,
 અદેખુ
 ઈવ સ્ત્રીં [ફિવૂ, ઈ] (સ) (ખાગ્બલ પ્રમાણે)
 આઘ સ્ત્રી, આદમની ભેડિયણ
 ઈશ પું [સ] વણી, માલેક (ર) પરમેશ્વર (૩)
 મહાદેવ, શિવ (૪) અગિયારની સજા
 ઈશાન સ્ત્રીં [સ] ઉત્તર અને પૂર્વ વચ્ચેની
 દિશા કે ખૂણે (ર) પું (સ) મહાદેવ

ંકોણુ પું ઈશાન ખૂણે -ની વિં ઈશાન
 દિશાતુ(ર)સ્ત્રીં(મ) ંર્ગા. -ન્ય વિં ંશાની
 ઈશિતા સ્ત્રીં -ત્ય નં [ન] એક મહાસિદ્ધિ
 (ર) સર્વોપરીપ્થુ [આદિ પુરુષ
 ઈશુ(-સુ), ંપ્કિન્ત પું (સ) ંપ્તીવમ ને
 ઈશ્વર પું [સ] પ્રભુ પરમેશ્વર (ર) સ્વામી,
 માલેક (૩) રાત [-ઉપર ચિહ્ની=કેવળ
 ઈશ્વરાધાર -કરે (ને) = ઈશ્વરની મગ્લ હાય,
 વાયકે અને તેા સાગ, એ ભાવ ખતાવે છે
 ઈશ્વરના ઘરની ચીહ્ની, -ઘરતું તેહું =
 દેવાજા ઘની, મોત આવલુ -ના ઘરની
 દોરી = અવગ્દા -ના ઘરતું (માણસ) =
 ભોણુ, સગ્ળ, ચોખ્ખા દિલતુ, એલિયુ માણસ
 -ના ઘરનો ચોર = ઈશ્વરી દરખાને હિસાબે
 ગુનેગાર, પાપી (અહીંની માનવ અદાલતમા
 ભલે ચોગ ન ગણાય છતા ચોગ એ લાવ ખતાવે
 છે) -તું નામ લો = રાગતુ નામ લેા એટલુ
 વ, ખાડી ખિલકુલ નહિ, વ્યથ -એવો ભાવ
 ખતાવે છે -ને ખોળે ખેસલુ = ઈશ્વરની
 થલુ, ઈશ્વરલેખે રહેલુ -ને સાથે કે વચ્ચે
 રાખીને = ઈશ્વર સાક્ષી કે એમ, ઈશ્વરનો હં
 રાખીને -ને લેખે, -ના નામ પર, -ને
 ખાતર = ઈશ્વરના સોગનથી, ઈશ્વરને યાદ
 કરીને કે તેના હં રાખીને, ધર્મ કે દયા કે
 સત્યને ખાતર ઈશ્વરે સાસું ભેલુ = ઈશ્વરે
 દયા કે કૃપા કરવી, મદદે આવલુ] ંકૃત વિં
 ઈશ્વરતુ કરેલુ, કંદરતી, ંકૃતિ સ્ત્રીં ંકૃતની
 કૃતિ -રચના ંતર્ય નં ઈશ્વરકૃપી તરવ
 ંકૃપા સ્ત્રીં ઈશ્વરની કૃપા ંદત્ત વિં ઈશ્વર
 તરુથી મળેલુ, કંદરતી ંપ્રણિધાન નં
 ઈશ્વરતુ ધ્યાન ઘરલુ તે (ર) ંર્મકૃપા ત્યાગ
 ખેતાના ંર્મ ઈશ્વરને સમર્પણ કરવા તે
 ંપ્રમાદ પું ઈશ્વરકૃપા ંપ્રાપ્તિ સ્ત્રીં
 ઈશ્વરની પ્રાપ્તિ ંપ્રાર્થના સ્ત્રીં ઈશ્વરની
 પ્રાથના. ંપ્રીત્યર્થ(-ચે) અંકૃતની પ્રીતિ
 માટે, ખોતે કૃપાપ્રાપ્તિની ઇચ્છા રાખ્યા વિના.
 ંચેરણુ સ્ત્રી ઈશ્વરની પ્રેરણા, અતર્જાન
 ંભક્તિ સ્ત્રીં ઈશ્વરની ભક્તિ ંભાવ પું
 એશ્વર્ય (ર) ઈશ્વરના અગ્નિત્વમા ઇક્ષા

-ડો પુઠ ઝાણ અને પૂનનો ઠગલો: ઉકરો
 (૨) [લા.] ગંદું રથાન, ગંદવાડો
 ઉકરાંટો પુઠ ઉકારો, આવેશ, ઉકેગણી (૨)
 તાલુવેલી, વિહવળતા
 ઉકલાવડું સઠ કિં 'ઉકલવડું'નું પ્રેરક
 ઉકળાટ(-ટો) પુઠ [લુઓ ઉકળવડું] ધામ, કઠારો
 (૨) ગુરુઓ (૩) સતાપ
 ઉકળાવડું સઠ કિં 'ઉકળવડું'નું પ્રેરક
 ઉકણવડું સઠ કિં ચોરવડું, ઉકણાવડું (મોનીઓ
 વાપરે છે) પ્રેરક ઉકણાવડું, કર્મણિ ઉકણાણું)
 ઉકાણો પુઠ ચોરો
 ઉકાર, -રાન્ત [સ] લુઓ 'ઉ'મા
 ઉકાળ પુઠ + સુકાળ, આખાદી - ચરતીનો કાળ
 ઉકાળણુ સઠ કિં 'ઉકળવડું'નું પ્રેરક] ઉકળે એમ
 વડુ (૨) [લા] લાલ કરવો, સાર કરવુ (૩)
 ખગાડવુ (કટાક્ષમા) ઉકાળાવડું સઠ કિં
 (પ્રેરક) ઉકાળાણું અઠ કિં (કર્મણિ)
 ઉકાળો પુઠ [લુઓ ઉકાળવડું] ઉકળવડુ તે (૨)
 વનચ્ચનિ, ઓસડિયા કે તેજનાનો કાવો (૩) [દિ
 વ્વક્રોળ?] ધામ, ખાક (૪) કઠાપો, સતાપ
 ઉકાંચળી નિઠ્ઠીં [સ ઉત્ + કાચળી] કાચળી
 પદ્યેયાં વિનાની
 ઉકાંટણું અઠ કિં કંપણુ, ધ્રૂજણુ
 ઉકાંટો પુઠ ઉકારો (૨) ખકારી (૩) અલાવાની
 લાગણી (૪) અવાવર કિનારો
 ઉકાંમણુ (-ણું) નઠ ઉકાસવડુ તે
 ઉકાંચણું સઠ કિં [સ. ઉત્ક્રપ, પ્રા ઉક્કસ]
 ખોરી કાઢવડુ, ખહાર કાઢવડુ (૨) [લા] ધ્યાન
 પર લાવવડું, ભુલાયેલુ તાણુ કરવડુ (૩) ઉક્ષેપણુ
 ઉકાંમાણું અઠ કિં, -વણું સઠ કિં અનુક્રમે
 કર્મણિ ને પ્રેરક [દગ] લુઓ ઉકરડો
 ઉકરો પુઠ [સ ઉત્કાર, પ્રા. ઉક્કેર, ઉક્કારડ=
 ઉકેલ પુઠ, સ્ત્રીં સુઝ, સમજ (૨) નિકાલ, રસ્તો.
 [-આપવો, -કાઢવો = તેડ કે દે સહો કરવો,
 માર્ગ ખતાવવો કે મુઝાડવો; ઉકેલવ -પડવો =
 મૂઝવ, ઉકેલ દેખાવો કે મળવો, પતવડુ, ઉકલવડુ]
 ઠડું સઠ કિં [સ ઉત્કલ? દે ઉક્કેલ્લાવિય
 = ઉકેલાયેલુ] ગૂચ કાઢવી, વળ કાઢવો, ખાવેલું
 કે ભરેલુ યા ગૂચેલુ કે વાળેલુ (જેમ કે, ખાટલો,

ગાઠ, ગડી. ઇં) પાણુ ધૂડું કરવું (૨) વારવડુ (૩)
 પૂન કરવુ - નિકાલ કરવો (૪) ઉવાડવડુ ધૂડું
 કરવું. ઠણી સ્ત્રીં ઉકેલવડુ - નિકાલ કરવો ને
 -લાવણું સઠ કિં, -લાણું અઠ કિં 'ઉકેલવડું'નું
 અનુક્રમે પ્રેરક અને કર્મણિ
 ઉકા વિઠ [ન] કહેલુ, ખોલેલું. -દિ સ્ત્રીં
 કથન (૨) રાખલાલિય, વાક્યાનુચ
 ઉખડામણુ નઠ ઉખાડવાનુ - ખોડવાનુ મહેનતાણુ
 ઉખરાવણું સઠ કિં 'ઉખાડવડું'નું પ્રેરક, ઉખેડાવણુ
 ઉખરડુ (-ણું) વિઠ ઉવાડુ, ખુલુ (૨) નઠ
 ખીનની વાત કોડી દેવી તે
 ઉખરડો પુઠ એક નતવ ધાસ
 ઉખરણુ વિઠ (૨) નઠ લુઓ ઉખરડું
 ઉખરાંડું વિઠ ઉખરડુ; ઠાક્યા વિનાનુ, ઉધાડુ
 ઉખરાંટો પુઠ ધાનુના વાસણ પડનો ઓવરળો
 ઉખળાવણું સઠ કિં 'ઉખળવડું'નું પ્રેરક
 ઉખડિયો પુઠ [લુઓ 'ઉખડવડું'] તવેયો
 ઉખાડ પુઠ ઉખાડેલુ હોય તે, પોપડો (૨) ખાટો
 ઉખા(-ખે)ડણું સઠ કિં [સ ઉત્તવ્ન પ્રા
 વ્વક્ષણ, ઉક્ષિવણ] 'ઉખડવડુ'નું પ્રેરક-ઉખાડે
 એમ કરવડુ, ચોટેલુ જુડ કરવડુ (૨) મળ
 ખેચી નાખવડુ (૩) [લા] પદચુત કરવડુ
 ઉઠાડી મૂકવડુ (૪) નારા કરવો
 ઉખા(-ખે)ડણું અઠ કિં, -વણું સઠ કિં
 'ઉખા(-ખે)ડવડું'નું અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક
 ઉખાણુ નઠ, -ણો પુઠ [સ ઉપાગ્યાન]
 સમસ્થા, કાયડો (૨) કહેવત, દષ્ટાત
 ઉખાક્ષપખાલ સ્ત્રીં ઊલટી અને ઝાડો
 ઉખા(-ખે)ળણુ સઠ કિં [સ ઉત્તવ્ન, પ્રા
 ઉત્તવાલ=ઉખેડવડું] (કા) ઉખાડવડુ (૨) ઉકેલવડુ
 (૩) [લા.] ભુલાયેલુ તાણુ કરવડુ, ઉકાસવડુ
 ઉખા(-ખે)ળાણું અઠ કિં, -વણુ સઠ કિં
 તેનુ અનુક્રમે કર્મણિ અને પ્રેરક
 ઉખેડ વિઠ ખેડવાને અયોગ્ય (૨) આખેડેલુ
 વેરાન (૩) પુઠ, સ્ત્રીં ઉખાડ, પોપડો ઠડું
 સઠ કિં લુઓ ઉખાડવડું - ઠાણુ અઠ કિં
 -ઠાવણું સઠ કિં લુઓ 'ઉખાડાણ'મા
 ઉખેળણું, ઉખેળાણુ, ઉખેળાવણું લુઓ
 'ઉખાળવડું'મા

ઉગટણું નં પીઠી; ઉગટ
 ઉગમં પું [સં. હદ્ગમ, પ્રા. હગમ] ઉગમ; મૂળ (૨) આરભ; જન્મ (૩) ઉગવતે, ઉદય ઉગમણુ સ્ત્રીં પૂર્વદિશા -ણું વિં પૂર્વાદિશા તરફતુ ['ઉગમદાસ્ત'મા ઉગમદાસ્ત વિં -સ્તી સ્ત્રીં જુઓ ઉગાડવું સંકિં 'ઉગવુ'તુ પ્રેરક, ઉગે એમ કરવું. ઉગાડાણું અંકિં, -યણું સંકિં 'ઉગાડવું'તુ અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક ઉગામણું સંકિં [સં હદ્ગમ] માગ્વાઉપાડવુ ઉગાસાણું અંકિં, -વણું સંકિં 'ઉગામણું'તુ અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક ઉગાર પું [ઉગારણું] બચાવ, છૂટકો (૨) બચત, લાભ. ઠણું સંકિં 'ઉગારણું'તુ પ્રેરક, ઉગારે એમ કરવું, મ્હાણ કરવુ; બચાવી લેણુ (૨) બચત કરવી -રાણું અંકિં, -રાવણું સંકિં 'ઉગારણું'તુ અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક -રો પું જુઓ ઉગાર (૨) [જુઓ ઉગવુ] ચોમાસામા થતા નાના છોડોનો સમૂહ ઉગાવો [ઉગારે પડણું =બચત થવી, ઉગારા ખાતે જવુ] [ચોમાસાના ઉગારો ઉગાવો પું ઉગવુ તે; ફૂલવુક લવુ તે (૨) ઉચ્ચ વિં [સં] આકર, જલદ (૨) કોધી (૩) બિહામણું (૪) જબર ઠગ ધા સ્ત્રીં એક તતની ઉચ્ચ વાસવાળી વનરખતિ (૨) હિંગ ઠતા સ્ત્રીં. ઠરૂપ વિં ઉચ્ચ રૂપવાળુ ઠશામન વિં કડક આજ્ઞાઓ આપનાર કડક અમલવાળું ઠચેન પું (સ) કંસના પિતાનું નામ -થા વિં સ્ત્રીં દીક્ષા શ્રુતિનો અવતાર વેદ (સગીત)

ઉધાડવણું સંકિં 'ઉધાડવું'તુ પ્રેરક ઉધરાઈ (-ત) સ્ત્રીં [જુઓ ઉધરાવણું] મહેમૂલ, કર, સાથ, ફેવું ઇંની વસ્ત્રલાત કરવી તે ઉધરાણી સ્ત્રીં લેણાની વસ્ત્રલાત (૨) લેણાની માગણી. તકરો [-ચડની =ઉધરાણી વસ્ત્ર લકવાનુ કામ ધણુ એકેકુ થવુ તે કામ કરવાનુ બાકી હોવુ] -ણિયો પું ઉધરાણી કરનાર ઠપા (-પુ) ધરાણી સ્ત્રીં [ટિવ] ઉધરાણીનુ કામકાજ. -ણું નં લખણી કાળો, ફડ -ત

સ્ત્રીં ઉધરાઈ. -તદાર વિં ઉધરાતતુ કામ કરનાર. -વણું સંકિં [સ હદ્ગમ્. પ્રા હગ્માહિય =હાથમા લીધેલું] જુદે જુદે ઠેકાણેથી મેળવી એકેકું કરવુ ઉધલાવણું સંકિં 'ઉધલણું'તુ પ્રેરક [વગ્ધોડો ઉધલાવો પું આનદનો ઉછાળો-ઉતરો (૨) ઉધાડ પું [સ. હદ્ગમ, પ્રા. હગ્માહ] આજ્ઞા વાદળા વિનાનુ થઈ તરડો નીકળે તે (૨) [લા] ઉદય, લાલ [-નીકળવો =વાદળા ઇંનું ઠાકણ ખસીને] તડો પડવો] ઠપણું વિં જોડા વિનાનુ. ઠખારું વિં ચોરને ફવિ એવું, ઉધાડું (૨) નં નાહાખારી, નારી છૂટવાનો ઠતો ઠવામ્ સ્ત્રીં ઉધાડવુ અને બધ કરવું તે ઠણું સંકિં [સ. હદ્ગમ, પ્રા હગ્માહ] ઉધડે એમ કરવું ઉધાડું કરવુ, ખોલણુ (જુઓ ઉધાડુ) -ધાવણુ સંકિં 'ઉધાડવું'તુ પ્રેરક -રાણુ અંકિં 'ઉધાડવું'તુ કર્મણિ

ઉધાડું વિં [પ્રા હગ્માહ, જુઓ ઉધાડવુ] ખુલ્લુ, નહિ ઠાકણુ, નહિ વાસેલુ નહિ ખિરાયેલુ (૨) નહિ એકેલું પહેણેલુ ઠે શણગારેલુ -. (ઓહુ ઠે પૂર) નાણુ (૩) ચોખ્ખુ અપ-સરળ, સૌને સમનય તેણુ (૪) પ્રગટ છયોક તહેર, સૌની નજર સામે પડેલુ, ખાનગી નહિ નેટાપ) [લા] નિર્લજ્જ, નાણુ (જેમકે ઉધાડી ગાળ) (૯) અરક્ષિત [ઉધાડા ઠાંકચાંખાપવા =કાનુ માનુ ઠે ઉધાડુ કાઈ આવુ (પિરસણ ઇં) (૨) મનની બધી વાત જહેવી -કરણું, પાડણું = ખુલ્લું તહેર કરવુ (૨) તહેરમા બદનાર ગય કે સૌ જાણે ને વગોવે તેમ કરવુ, કળેત કરવુ -કહેણું = ખુલ્લુ. શન્મ રાખ્યા વિના. અપ્ર કહેણુ -થણું, પડણું = છતુ ધવુ, બહાર આવવુ જણાવુ (૨) કળેત થવુ, વગોવાવુ -ખોલણું = સાક સાક, હોય તેણું કહેણુ (૨) ખેડામ-કાટયુ ખોલણુ ઉધાડે ચોક, ઉધાડે ઠોગે ઉધાડે ખારણુ અં ઇચોક, ખુલ્લી રીતે, તહેરમા ઉધાડે ખરડે = પોતા ઉપ જીવવાની તૈયાગીથી, એકલે હાથે; મદદ વિના ઉધાડે માથે = શરમ કે ડર વગર (સારા નરસા ખેલ લાવમા) (જેમ કે, ઉધાડું માથું કરીને જેમણું =

ગરમ વિના (અનુદયાને ત્યા) જમવા ખેસવું)
ઉધારો હિસાબ = ખુલ્લો, ચોખ્ખો, સ્ત્રી
ગલ મેલ વગરનો હિસાબ, સૌ જોડે સમજ
રાંદે તેવો અધ હિસાબ]

ઉધાહું પુગાહું વિં [ઉધાહું નુ દિત્વ] સાવ
ઉધાહુ - નાણુ, નાણુ પૂણુ

ઉચ્ચકામણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઉચ્ચકનાતુ મહેનતાણુ
ઉચ્ચકામણુ સંડિં 'ઉચ્ચક' નુ પ્રેરક

ઉચ્ચાણુવણુ સંડિં ઉચ્ચણુ' નુ પ્રેરક

ઉચ્ચરાણુ વિં [મં ઉચ્ચ] ઉચ્ચા પ્રજારતુ શ્રેષ્ઠ શુદ્ધ
ઉચ્ચરાણુ સંડિં ઉચ્ચણુ' નુ પ્રેરક

ઉચ્ચલણાંગડી સ્ત્રીં ઠાગારોણી [પ્રેરક
ઉચ્ચકા(-ગા)વણુ સંડિં 'ઉચ્ચલ(-ગ)ણુ' નુ

ઉચ્ચા(-ગ)ર વિં ખારતરં

ઉચ્ચાટ પું [દિ ઉચ્ચાટ=દિવગીર થણુ ? ન,
હિ] ચિના દ્વિક્ક(ર)અધીગર્હ[-મા પડણું=
ઉચ્ચાટ, ચિતા' કે અધીનર્ધ વધી]-ટિયુ' વિં
ઉચ્ચાટ કર્યાં કરંતુ

ઉચ્ચાપત સ્ત્રીં [હિં ન =ઉચ્ચાર] ખોટી ગીતે
ઉપાડી -ઉઠાવી જણુ તે, ઓળવણુ તે

ઉચ્ચારણુ સંડિં જુઓ ઉચ્ચારણુ ઉચ્ચારણુ
અંડિં (કર્મણિ), -વણુ સંડિં (પ્રેરક)

ઉચ્ચાણુ સંડિં [સ ઉત્તન્ચાલ, પ્રા. ઉચ્ચાલ ?]
ઉચ્ચલણુ, તજણુ, ખાલી કરણુ ઉચ્ચાણુ

અંડિં (કર્મણિ), -વણુ મંડિં (પ્રેરક)

ઉચ્ચાળો પું ધરવાખરો [ઉચ્ચાળા ભરવા =
ધરખાર ખાલી કરીને નીકળી જણુ કે ભાગણુ
(ર) જતા રહેણુ, (નોકરીમાથી કે પદથી)
ચલતી પકડણી]

ઉચ્ચિત વિં [સ.] યોગ્ય, ધરિત

ઉચ્ચે(-ધે)ણુ સંડિં [સ ઉચ્ચાટન, પ્રા
ઉચ્ચાટન ?] ઉતેડણુ, ઉખાડણુ, (છાલ) ઉતારવી
ઉચ્ચે(-ધે)ણુ સંડિં (કર્મણિ), -વણુ
મંડિં (પ્રેરક)

ઉચ્ચેલ પું પાલવ (ર) કહીતો છેડો

ઉચ્ચેલણુ સંડિં + જુઓ ઉચ્ચેલણુ

ઉચ્ચ વિં [સ] જુઓ ઊચુ (ર) પું ગ્રહના
માર્ગનુ ઊચામા ઊચુ બિંદુ ઠક વિં ઊધણુ,
ઊચક ંગામિતા વિં ઉચ્ચગામી હોણુ તે

ંગામી વિં ઉત્પતિ તર્ક જનાર ંચાહુ પું
ઊચિ આદર્શ ંચાહિણી વિં સ્ત્રીં ઊચા
આદર્શવાળી ંચાહી વિં ઉચ્ચગ્રાહવાળુ.

ંતમ વિં સૌથી ઉચ્ચ, ઊચામા ઊચુ.

ંતર વિં વધારે ઉચ્ચ ંતા સ્ત્રીં ંતર
નં ંવણુ પું ઊચી વર્ણુ -નાત ંવણુ,
ંવણુ વિં ઊચી વર્ણુ નુ. ંવિહારિતા સ્ત્રીં
ઉચ્ચ વિહાર કરવો તે, ઉચ્ચગામિતા

ઉચ્ચરણુ સંડિં [સ ઉચ્ચર] ંચાચરણુ,
ખોલણુ (ર) ઉચ્ચારણુ. ઉચ્ચાણુ કરંતુ

ઉચ્ચરિત વિં [સ] ઉચ્ચારેણુ

ઉચ્ચાટન નં [સ] એક અભિચાર, (મંત્ર-
તત્રથી) ઉચાટ કરાવે તે [ઉત્પત અભિલાષ

ઉચ્ચાભિલાષ પું, -પા સ્ત્રીં [સ] ઉચ્ચ -
ઉચ્ચાર પું [સ] મોમાથી ખોલ કરવે તે કે

તેમ કરવાની ઢખ [-કાઠવે = ઉચ્ચાણુ.
-નીકળવે = ઉચ્ચાર થવે, ઉચ્ચાણુ] ંણુ

નં ઉચ્ચાર (ર) કથન ંણુ સંડિં [સ
ઉચ્ચાર] ઉચ્ચાણુ કરંતુ (ર) ખોલણુ ંશાસ્ત્ર
નં ઉચ્ચાણુ શાસ્ત્ર

ઉચ્ચાલન નં [સ] ઊચુ કરંતુ તે (ર) વજન
ઊચુ કરવાની એક યોજના 'ક્ષીવ' (૩)

કપ, ક્રુખરો
ઉચ્ચાવચ વિં [સ] ઊચુનીચુ, આણુસણુ
(ર) નાણુ મોટુ (૩) જુદી જુદી બતણુ

ઉચ્ચીકરણુ નં [સ] ઊચુ કરંતુ તે
ઉચ્ચોચ વિં [સ] ઉચ્ચતમ

ઉચ્ચૈશ્રવા પું [સ] (સ) ઇકનો ઘોડો (ચૌઠ
રતોમાણુ એક) [કૂગડુ, ંચોટણુ

ઉચ્ચાણુ નં [દે અવચ્ચ] (ક) ંચોટવાણુ
ઉચ્ચવ પું [પ્રા] + ંચોટવ, જુઓ ઉચ્ચવ

ઉચ્ચ (-છ) ગ પું [પ્રા] જુઓ ઉચ્ચ ગ, ખોળો
-ગી વિં ઉચ્ચગને લગણુ

ઉચ્ચિન્ન વિં [સ] તોડી નાખેણુ, નિર્મૂળ કરેણુ
ઉચ્ચિષ્ટ વિં [સ] એક, ખોટણુ (ર) ખાતા

વધેણુ (૩) નં છાડણુ
ઉચ્ચિષ્ટ વિં [સ] ઊચુ કરેણુ -ચડેણુ (ર)

ઉચ્ચ (૩) આખાદાન (૪) મગર [સ્ત્રીં
ઉચ્ચ ખલ(-ળ) વિં [સ] ઉચ્ચાણુ, ઉચ્ચ ંતા

ઉચ્છેદ પું [સ] જડમૂળથી ઉખાડી નાખવું તે, સમૂળો નાશ ઠક વિં ઉચ્છેદ કરનાર. ઠન ઉચ્છેદ કરવો-થવો તે ઠવું સં કિં [સ ઉચ્છેદ્] ઉચ્છેદ્; ઉચ્છેદ કરવો -દિયું વિં વ શ કે વારસ વિનાવુ (૨) ઉચ્છેદક (૩) નં નિર્વ શની મિલકત [જવુ તે

ઉચ્છોષણુ નં [સં.] શોષણ, સુકાવું-ખેચાઈ ઉચ્છ્રાય પું [સ] ઊંચુ જવુ (અહ ઇત્યાદિવુ) (૨) ઊભું કરવુ -બાધવુ તે (૩) ઊંચાઈ, ઉચ્ચતા (૪) મગફરી (૫) [ગ] ત્રિકોણની ઊચી બાહુ

ઉચ્છ્વસન નં [સ] શ્વાસ બહાર મૂકવો તે (૨) વરાળ બહાર કાઢવી તે (૩) ઊડો શ્વાસ લેવો તે, હાકવુ તે [લેવો

ઉચ્છ્વસનું સંકિં [સં ઉચ્છ્વસ્] ઉચ્છ્વાસ ઉચ્છ્વસિત વિં [સ] શ્વાસ લેવું -મૂકવું, હાકવું (૨) વરાળ બહાર કાઢવું (૩) ઊધડેલું, પૂર્ણ ખીલેલું

ઉચ્છ્વાસ પું [સ] શ્વાસ લેવો મૂકવો તે (૨) આરા (૩) પ્રકરણ, કાંઠ (૪) બળિયું

ઉચ્છરંગ પું [પ્રા ઉચ્છલ પરથી ?] આનદ, આનદનો ઉછાળો -ગી વિં આનદી, ઉમગી, હર્ષથેલુ

ઉચ્છરાવવું સંકિં 'ઉચ્છરવું'નું પ્રેરક રૂપ ઉચ્છામાણી સ્ત્રીં [બુઓ ઉછળવુ] હરીફાઈ (૨) લિલામ, હરાથ

ઉચ્છળાટ પું ઉછળવુ તે, ઉછાળો

ઉચ્છળાવવું સંકિં 'ઉછળવું'નું પ્રેરક ઉચ્છક(-અ)ળ(-ગિત) વિં [પ્રા ઉચ્છલ્લ] + બુઓ ઉચ્છૃખલ

ઉચ્છંગ પું [સ ઉત્સંગ, પ્રા ઉચ્છંગ] બુઓ ઉચ્છંગ -ગી વિં ઉચ્છંગી

ઉછાનીક નં+બાળક પાસું ફેરવવું થાય ત્યારે કરાવી ઉત્સવક્રિયા

ઉછામણી સ્ત્રીં બુઓ ઉછામાણી ઉછાહ પું [સ ઉત્સાહ, પ્રા ઉચ્છાહ] +ઉત્સાહ, ઉમગ; હર્ષ

ઉછાળ સ્ત્રીં [બુઓ ઉછાળવું] ઉછાળો ંણી સ્ત્રીં ઉછાળવુ તે (૨) બુઓ ઉછામાણી ંવું

સં કિં [સં ઉચ્છાલ્] ઊચે ફેકવું (૨) ઉપરતળે કરવું (જેમ કે શાક ઇં) (૩) (ગમે તેમ) ખરચવુ, વાપવુ -ળાખંધ અંઉછાળા-લેર, ઉછાળા સાથે -ળાવું અંકિં, -ળાવવું સંકિં 'ઉછાળવું'નું અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક -ળિયું વિં ગમે તેમ ખરચીને ખગાડ કરનાર, (૨) નં ખગાડ, ગેરઉપયોગ. [ઉછાળિયાં કરવાં=વેહરી નાખવુ, ખરખાદ કરવુ.] -ળા પું ફૂટકો, છલગ (૨) એકાએક વધારો (૩) આવેશ (૪) હુમલો (૫) ઊખડો, ખકારી [-મારવો = લોચી ઊછળવુ -આંધવો = એકાએક ઊછળવુ, ઊચે જવુ]

ઉછાંછળું વિં [દે ઉચ્છુચ્છુ? કેસ ઉચ્છુચ્છુ?] અવિચારી, ઉદ્ભવ; તોફાની (૨) લાજ વિનાવુ -ળાવેડા પું ખં વં ઉછાંછળુ વર્તન-રીતભાત

ઉછીતું(-તું) વિં થોડા દિવસ પછી પાછુ આપવાની શરતે આપેલુ-લીધેલુ (વ્યાજ ઇત્યાદિ આપ્યા લીધા વિના) [-આપવું=(વગર વ્યાજે) રકમ આપવી (૨) (પાછી વાળવાની શરતે) જણશ લાવ કે ચીજ આપવી -કરવું=ઉછીતુ લેવુ, દેવુ કરવુ -લેવું=(પાછુ આપવાની શરતે) મેળવવુ] [કાઠવુ

ઉચ્છેદવું સંકિં બુઓ ઉચ્છેદવુ, જડમૂળથી

ઉચ્છેદિયું વિં (૨) નં બુઓ ઉચ્છેદિયુ

ઉચ્છેર પું, સ્ત્રીં [બુઓ ઉચ્છેરવુ] ઉચ્છેરવુ તે (૨) તાલીમ, ફેળવણી ંકાળ પું ઉચ્છેરનો સમય

ઉચ્છેરવું સં કિં [સ ઉત્+સ્ત્રી, પ્રા ઉચ્છેર] પાળીપોષી મોટું કરવુ (જાડ, પશુ, બાળક વગેરે) (૨) સસ્કારવાળુ કરવુ; ફેળવવુ, તાલીમ આપવી ઉચ્છેરાવવું સં કિં (પ્રેરક), ઉચ્છેરાવું અં કિં (કર્મણિ)

ઉજહાવવું સંકિં 'ઉજહાવું'નું પ્રેરક

ઉજમ(-વ)ણી સ્ત્રીં [સ ઉજાપન, પ્રા ઉજ્જમ (-વ)ળ, ઉજ્જાવળ] બુઓ ઉજવણી [ઉજાપન

ઉજમ(-વ)ણુ નં [બુઓ 'ઉજમણી'] મતનું ઉજમાવવું સં કિં 'ઉજમાવું'નું પ્રેરક

ઉજમાળું વિં [બુઓ ઉજમ] ઉજમવાળુ, ઉમગી (૨) ઉજળુ પ્રકાશમાન

ଭିନିର ନଂ [ଇ. ଉଞ୍ଜ] ଅଣାୟ (୨) ବାଧ୍ୟାଦୀ
ଭିନିରୁଂ ନଂ [ଲୁଥୋ ଭିନିରୁଂ, ହି ଉଞ୍ଜା, ମ.
ଉଞ୍ଜାମି] ଭରଣାଭାଷୁ ; ଅରଥୋଦୟ

ଭିନି(-ଉ)ରାସପୁଂ ସଂ କିଂ (ଙା) 'ଭିନି(-ଉ)-
ପୁ'ପୁ ପ୍ରେକ୍ଷ [[(୨) ଭିନାଣୀ; ଲକ୍ଷ୍ମଣ

ଭିନିପଶୁ ମ୍ରିଂ [ଲୁଥୋ ଭିନିପଶୁ] ଭିନିପସୁ ତେ
ଭିନିପଶୁଂ ନଂ ଲୁଥୋ ଭିନିପାୟ; ମତସ୍ତ ଉପାପନ

ଭିନିପାସପୁଂ ସଂ କିଂ 'ଭିନିପସୁ'ପୁ ପ୍ରେକ୍ଷ
ଭିନିପାସାତ ସିଂ[ଲୁଥୋ ଭିନିପ] ଭିନିପ ସାସୁଂ
ଂପର୍ଗା ପୁଂ ଉଚ୍ଚାସାସୁଂ ମୋ ଶୋକସମ୍ଭଞ୍ଜ

ଭିନିଗର ସିଂ [ହି] ଭିନିଗର, ଉପକାଶର
ଭିନିଗରଂ ପୁଂ [ସିଂ ଉଞ୍ଜାଗର, ଦେ ଉଞ୍ଜାଗର?]
ନମସ୍ତଂ ନହି ଭିନିପୁଂ ତେ (୨) ସିତା, ଶିକର
-ନଂ ସିଂକନାଗତ

ଭିନିଗ ଶ୍ରୀଂ[ଦେ. ଉଞ୍ଜାଠ] ଭିନିଗସପୁ, ପାପଯାଧୀ
ଂଲ୍ୟ ସିଂ ଭିନିଗଂ କରନାରଂ (୨) ଅପଶୁକନିଧୁ
ଂପୁଂ ସଂକିଂ[ଭିନିଗଂ ପରଥୀ ? ଦେ ଉଞ୍ଜାଦିକ୍ଷ=
ଭିନିଗେସୁ] ଭିନିଗଂ କରୁ, ନାଶ କରୁ, ଦେବାନ
ଦେ ପାପଯାଧୀ କରୁଂ -ରାସପୁଂ ସଂ କିଂ, -ରାପୁଂ
ଅଂ କିଂ 'ଭିନିଗପୁ'ପୁ ଅପତୁକ୍ଷେ ପ୍ରେକ୍ଷ ଅନେ
କର୍ମାଣ୍ଡି -ରିଧୁ ସିଂ ଭିନିଗନାଗ, ଉଚ୍ଚେଦିଧୁ

ଭିନିଗଣୀ ମ୍ରିଂ[ସିଂ କ୍ରୀଂସାଣୀ ? ମା ଉଞ୍ଜାଣୀ=ଗୋଖି
ବନ, ଧନ୍ଦି କଥା ହି ଗ୍ୟଜେ ଭିନିଗାତୁଂ ଋଭାଣ୍ଡ,
ବନକ୍ରୋତ (୨) ଲକ୍ଷ୍ମଣ, ଭିନିଗାଣୀ

ଭିନିଗ(-ଂ) ସିଂ [ମିଂ ଉଞ୍ଜାଳ, ମା ଉଞ୍ଜାଳ]
ଭିନିଗଂ, ଭିନିଗୁ, ଯୁଫ୍ତ (୨) ଭିନିଗୀ

ଭିନିଗୁଂ ଅଂ କିଂ [ସିଂ ଉଞ୍ଜା, ଦେ ଉଞ୍ଜାମନ=ଶୋଧି
ଗପୁ ତେ ?] + ଶୋଧି ଗପୁ

ଭିନିଗା(-ଭ) ପୁଂ [ହି, ସିଂ ଉଚ୍ଚମାନ ? ମା
ଉଞ୍ଜାମନ ?] ଅନିଗାଣୁ, ପ୍ରକାଶ (୨) ଭିନିଗରଣ-
ତା. ତେନ -ଭସୁଂ ଅଂ କିଂ ଭିନିଗ କରବୋ-
ପ୍ରକାଶସୁ -ଭାସପୁଂ ସଂ କିଂ 'ଭିନିଗସପୁ'ପୁ
ପ୍ରେକ୍ଷ -ସୋ ପୁଂ ପ୍ରକାଶ, ପ୍ରକାଶନୋ ଅପକାରୋ

ଭିନିଗାପୁଂ ସଂକିଂ [ସିଂ ଉଞ୍ଜାଳ, ମା ଉଞ୍ଜାଳ]
ଭିନିଗୁ କରୁ (୨) [ବା] ସାଧ କରୁ, ଗୋପା-
ସପୁ ଭିନିଗାପୁଂ ଅଂ କିଂ କର୍ମାଣ୍ଡି, -ସପୁଂ
ସଂକିଂ ପ୍ରେକ୍ଷ

ଭିନିଗୀର(-ଗ) ସିଂ ଲୁଥୋ ଭିନିଗ
ଭିନିଗରୁଂ ସଂକିଂ (ଙା) ଉଚ୍ଚେସୁଂ ଭିନିଗରୁଂ ଅଂ
କିଂ (କର୍ମାଣ୍ଡି) ଭିନିଗରାସପୁଂ ସଂକିଂ (ପ୍ରେକ୍ଷ)

ଭିନିଗେଶ(-ଗ) ପୁଂ ଲୁଥୋ ଭିନିଗା ଂକାର ସିଂ
ଭିନିଗେଶ-ଭିନିଗ କରନାର, ଦେହିଧ୍ୟମାନ (୨) ପୁଂ
ତେନ, ଅପକାଶ

ଭିନିଗଣ ସିଂ [ଦେ] ଭିନିଗ, ଦେବାନ
ଭିନିଗନ ନଂ, ଭିନିଗସ(-ସି)ମି ମ୍ରିଂ [ସି
(ସ) ଯାଣବାମା ସିମା ନନିନା କିନାଗ ଦିଧର
ଆସିକ୍ଷୁ ମାଧ୍ୟମିନ ଡିଂଡୁ ରାଗନଗର

ଭିନିଗୁଂ[ଭାଣ୍ଡ ନଂ [ସି] ଯାଣାସୁ ଗାସୁ ତେ (୨)
ଧୃଷ୍ଠି (୩) ଉପାଶୋ, ଆସେଗ, ଉଚ୍ଚେକରଣୀ
ଭିନିଗସକ(-ଗ) ସିଂ[ସି] ଭିନିଗୁ, ଦେହିଧ୍ୟମାନ
ଂତା ଶ୍ରୀଂ

ଭିନିଗସକିତ ସିଂ[ସି] ଭିନିଗସ କରେସୁଂ
ଭିନିଗସା ସିଂ ଲୁଥୋ ଭିନିଗସକ -ଯାଞ୍ଚଂ ଡ ପୁଂ
ଘେକ ଷଃ ଂତା ଶ୍ରୀଂ

ଭିନିଗରୁଂ ସଂ କିଂ [ସିଂ ଉଞ୍ଜା ?] ନମସ୍ତ ଉ
ଧାରବାଣା ହସିଧାର ଉକ୍ଷାଧୀ ଧସରଣିନେ ଉଭାସପୁ
ଭିନିଗରାସୁ ଅଂକିଂକର୍ମାଣ୍ଡି, -ସପୁଂ ସଂକିଂପ୍ରେକ୍ଷ
ଭିନିଗରୋ ପୁଂ ଭିନିଗସାଧୀ ଧନୋ କାଠି ସିମୋରୋ(୨)
ସାଗିର ଭିନିଗ ନମ, କାଟା ସଗେନୋ ସିମୋରୋ

ଭିନିଗରାସପୁ ସଂକିଂ ଲୁଥୋ (ଙା) ଭିନିଗସପୁ
ଭିନିଗରୁଂ ସଂକିଂ ଲୁଥୋ ଭିନିଗରୁ
ଭିନିଗରୋ ପୁଂ ଲୁଥୋ ଭିନିଗରୋ

ଭିନିଗୋ ପୁଂ ସରଣତା(୨) ଧନ୍ଦ (ସୁ) [ସୁପୁ
ଓଡ଼ ନଂ [ସି] ଧାସ ପାଠୁ ଂସ ନଂ ପର୍ଣ୍ଣ ଉଡି,
ଓଡ଼କ ଟୋ ପୁଂ [ମ ଉଞ୍ଜାଟା] ଘେକ ବନଗ୍ଣନି
ଓଡ଼କାଠି ମ୍ରିଂ [ଭିନିଗସୁ] (ସାସାଣ ଧର୍ଯ୍ୟାଦି) ଅନି-
ଗାଣବାଣୀ ସିତ (୨) ଭିନିଗସାସୁ ମହିନତାଣୁ
-ଭାଣ୍ଡ ନଂ (ସାସାଣ) ଅନିଗାଣବାମା ସପରାତୀ
ସସ୍ତ (୨) ଭିନିଗସାସୁ ମହିନତାଣୁ ପ୍ରେକ୍ଷ
ଓଡ଼କାସପୁ ସଂକିଂ ଭିନିଗେ ଘେକ କରୁ, 'ଭିନିଗସୁ'ପୁ
ଓଡ଼ନ ନଂ [ସି] ଲୁଥୋ 'ଭିନି'ଗା [ଲୁଥୋ ଓଡ଼ ଗ
ଓଡ଼ପଡ (-ଟା) ଗ ସିଂ (୨) ନଂ [ହି ଉଞ୍ଜାପାଗ]
ଓଡ଼ସପୁଂ ନଂ[ସି ଉଚ୍ଚମାନ, ମା ଉଚ୍ଚମାନ, ମ ଉଚ୍ଚମାନ]
ସାଗିରୋ ଘୋଣବାଣୀ ଧୁଶାଯୋଗଂ ସ୍ତାନ୍ତୁନି ବିଶ୍ରାଣ୍ଡ,
ଓଡ଼ସପୁ, ଉପତଣ୍ଡ
ଓଡ଼ସାସପୁ ସଂକିଂ 'ଭିନିଗସୁ'ପୁ ପ୍ରେକ୍ଷ
ଓଡ଼(-ଟା) ଗ ସିଂ ଓଡ଼ପଡ଼, ଆଧାର ସଗରସୁ,
ତରଂଗୀ (୨) ନଂ ଆଧାର ସଗରନୀ ସାତ, ଗାଧୁ
(୩) ତରଂଗ ଧୁକ୍ଷୋ

(૩) ઊગેલુ (૪) ન૦ પેદાશ, નીપજ (૫) કમાઈ
 (૬) નદ્રે [નમલાક્ષી
 ઉત્પલ ન૦ [સ] કમળ -લાક્ષી વિ૦ સ્ત્રી૦
 ઉત્પાત પુ૦[સ] કુંદલુ તે (૨) તોફાન, ધાધલ (૩)
 આપત્તિનુ ચિહ્ન (૪) વિનાશકારક આપત્તિ
 -તિથુ, -તી વિ૦ જ'પીને ન ખેસે એવુ (૨)
 તોફાની, મસ્તીખોગ (૩) ઉત્પાત કરે એવુ
 ઉત્પાદક વિ૦ [સ] ઉત્પન્ન - પેદા કરનાર
 ઉત્પાદન ન૦[સ] ઉત્પન્ન કરવુ તે (૨) પેદાશ;
 ઉત્પત્તિ (૩) ક્ષણ
 ઉત્પાદિત વિ૦ [સ] ઉત્પન્ન કરેલુ [એવુ
 ઉત્પાદ્ય વિ૦ [સ] ઉત્પન્ન કરવા યોગ્ય કે કરાય
 ઉત્પીડન ન૦[સ] એકબીજાને કબાવવુ તે (૨)
 પીડા કરવી તે (૩) પીડા (૪) સ્પર્ધા
 ઉત્પ્રેક્ષા સ્ત્રી૦[સ] પારણા, કલ્પના (૨) [કા.શા.]
 એક અલકાર જેમા ઉપમેય અને ઉપમાન
 કેટલીક આખતોમા મળતા આવતા હોવાથી
 વસ્તુન. એક જ છે એવી સલાવતા કન્વામા
 આવે છે -ક્ષિત વિ૦ ઉત્પ્રેક્ષા કંગથેલુ
 ઉત્પ્રેક્ષ્ય પુ૦ [સ] કુંદકે
 ઉત્પ્રેક્ષિત સ્ત્રી૦[સ] આરોહ, ઉદ્ભુચન
 ઉત્કુંદલ વિ૦[સ.] ખીસેલુ, પૂર્ણ ખીસેલુ (૨)
 વિકસેલુ; પહોણુ થયેલુ
 ઉત્સર્ગ પુ૦ [સ] તજ દેવુ તે, ત્યાગ (૨) સમર્પણ
 (૩) શરીરમાથી મળમૂત્રાદિ જાડના તે (૪) [વ્યા.]
 સામાન્ય લાણુ પડતો જત્યેકે કે નિયમ ('અપવાદ') -
 થી ઊલટું ઠકાર્થ ન૦ મળમૂત્ર ત્યાગ
 કન્વાવુ કામ ઠતંજ ન૦ મળમૂત્રના ત્યાગને
 માટેના અગોની શરીરની યોજના, તે બધા
 અગોના કાસની વ્યવસ્થા -જન ન૦ તજ
 દેવુ તે (૨) ઉપવીન બદલવાની વાર્ષિક ક્રિયા
 (૩) વેદાધ્યયન સુલતવી રાખતી વખતે કન્વાની
 ક્રિયા (૪) મળમૂત્રનો ત્યાગ કરવો તે
 ઉત્સર્પણુ ન૦ [સ] ઊચે સરવુ -જવુ તે (૨)
 તણુ, ઊચાનીચા થવુ (૩) ઉદ્ય
 ઉત્સર્પણી વિ૦ સ્ત્રી૦ [સ.] ઉત્સર્પણ કરનારી
 (૨) સ્ત્રી૦ (જૈન) અવસર્પણીના નેટલો લાખો
 પણ તેથી ઊલટો સમય
 ઉત્સવ પુ૦ [સ] આનંદનો દિવસ, તહેવાર (૨)
 આનંદનો મેળાવડો ઓચ્ચ

ઉત્સગ પુ૦ [સ] ઉછગ, ખોળો
 ઉત્સાર પુ૦[સ] ઉત્કેન્દ્રતા, 'એકસેન્દ્રસિદ્ધિ' (ગ)
 ઉત્સારક વિ૦ [સ] ખસેડનાર, દૂર કરનાર
 (૨) પુ૦ પોલીસ, ચોકીદાર, દારપાળ -ણુ
 ન૦ ખસેડવુ - દૂર કરવુ તે (૨) મળમૂત્ર,
 પરસેવો ઇત્યાદિનો ત્યાગ કરવો તે -ણુ
 સ્ત્રી૦ ઉત્સારણ (૨) 'ખસો, ખસો' એવો
 પોકાગ (નાટ્યમા)
 ઉત્સાહ પુ૦ [સ] હોશ, ઉમગ (૨) આનંદ
 હર્ષ (૩) ખત (૪) [કા.શા.] વીરરસનો એક
 સ્થાયી ભાવ - દૃઢતા [-આણુવો, લાવવો =
 ઉત્સાહ પેદા કરવો -આવવો = ઉત્સાહ પેદા
 થવો -રેહવો = ઉત્સાહ શેલાવવો, ઉત્સાહ
 પેદા કરવો] ઠક વિ૦ ઉત્સાહી; ખતીલુ ઠભગ
 પુ૦ ઉત્સાહનો ભગ (૨) વિ૦ ભગ્નોત્સાહ,
 નાહિ મત -હિત વિ૦ ઉત્સાહવાણુ -હિની
 વિ૦ સ્ત્રી૦, -હી વિ૦ ઉત્સાહગણુ
 ઉત્સુક વિ૦[સ] આતુર (૨) અધીરં ઠના સ્ત્રી૦
 ઉત્સેક પુ૦ [સ] જાટવું તે (૨) -નો વધારો
 થવો -ઊભરાવુ તે -ચન ન૦ ઊભરાવુ તે (૨)
 કુવાગની ઘેઠે ઊચે ઊડવુ તે
 ઉત્સેધ પુ૦ [સ] ઊચાઈ (૨) મહત્તા
 ઉત્સુકરણુ ન૦ [સ] મુકુરણ
 ઉત્સુકરણ ન૦ [સ] મુકુરણ, સ્પર્ધીકરણ
 ઉચકક વિ૦ ખ વખેસતુ કે ચોટતુ ન હોય તેલુ
 ઉચકાવવુ સંકિં 'ઉચલવુ' તુ પ્રેરક
 ઉચકાવવુ સંકિં 'ઉચલવુ' તુ પ્રેરક, ગચકાવી
 દેવુ ઊલુચતુ જરી દેવુ (૨) પદચુતુ કરવુ
 (૩) શેરવલુ ઉચકાવાવુ અંકિં (કર્મણિ)
 ઉચાચ પુ૦ [ઉચાપવુ] ઉચાપવુ -ઉલટાવવુ તે (૨)
 સામી થાપ ઠન ન૦, ઠના સ્ત્રી૦ [સ] જ્યાપન,
 -ના] ઉચાકવુ -જાત કરવુ તે (૨) મદિરમા
 દેવતુ મૂકી ઊડવુ તે (૩) ઉચાપવુ તે ઠવું
 સંકિં [જુઓ ઉચાપવુ] બદલી કે જાડી
 નાખવુ રદ કરવુ (૨) ઉલટાવવુ (૩) ન માનવુ,
 અનાદ કરવો, સામા થવુ [-પાવવુ સં
 કિં (પ્રેરક). -પાવું અંકિં (કર્મણિ)].
 ઉયામવુ સંકિં [ઉચાપવું, પ્રા જ્યામિય =
 ઉચાપેલુ] આમથી તેમ ઊચકવુ ને મૂકવુ,

ઉદાન પુ. [સ] પચ વાયુમાનો એક, જે ગળા તરફ ઊંચે ચડીને માથામા લય છે

ઉદામ વિ. + જુઓ ઉદામ

ઉદાર વિ. [સ] સખી દિલનુ, દાનશીલ, ત્યાગ-શીલ (૨) ખુલ્લા મનનુ, નિખાલસ, સરળ. અચરિત વિ. ઉદાર ચરિત્રવાળુ. અચિત્ત વિ. ઉદાર-નિખાલસ ચિત્તવાળુ ઠા સ્ત્રી. ઠંધી વિ. ઉદાર યુદ્ધિવાળુ ઠપણું ન. ઠમતવાદ પુ. સ્થિતિયુગ્ત ન રહેતા નવા સુધાગ માટે મન ખુલ્લું ગમવાનો વાદ. 'લિખરલિખમ' ઠમતવાદી વિ. (૨) પું. ઉદારમતવાદમા માનનાર -રાતમા વિ. ઉદાર આત્માવાળુ. ઉદારચરિત

ઉદાદ્ય. ન. + ખટાટોપ, ખાલી લપકો

ઉદાવજ, -ત [સ.] પુ. પેટનો એક રોગ, ગોળો

ઉદાસ વિ. [સ] નિરપેક્ષ, તટસ્થ, ખેદિત (૨) વૈરાગી; વિષય તરફ અપ્રીતિવાળુ (૩) [દે હુલાસ=હ ખ, સ તાપ ?] ગમગીન, ખિન્ન -સ્ત્રી વિ. ઉદાસ (૩) પું. ઉદાસીપથનો સાધુ (૩) સ્ત્રી. ઉદાસીનતા -સ્ત્રીન વિ. [સ] ઉદાસ, રસ ન ધરાવનારું, તટસ્થ -સ્ત્રીનતા સ્ત્રી. -સ્ત્રીનપણું ન. -સ્ત્રીપંથ પુ. શીખ-ધર્મી સાધુઓનો એક પથ

ઉદાહરણુ ન. [સ] દાખલો, દર્શાવ [-આપણું, દેણું, =દાખલો રહી કરવો, કહેવો કે ટાકવો -લેણું =ધડો લેવો; દાખલા પરથી શીખવુ, સમજવુ (૨) દાખલા તરીકે ધરવુ, કહેવું]

ઉદાહૃત વિ. [સ] કહેવાયેલુ (૨) નામ ઠઈને ખોલાયેલુ (૩) દર્શાવરૂપે અપાયેલું

ઉદિત વિ. [સ] ઊગેલું (૨) ખીલેલુ (૩) લગ્નત (૪) ચળકવું, પ્રકાશવંતુ (૫) ખોલેલું (૬) જન્મેલું

ઉદીક્ષણુતાલ પુ. [સ] વિલખિત ત્રિતાલ

ઉદીચી સ્ત્રી. [સ] ઉત્તરદિશા, ઠન વિ. ઉત્તર તરફનુ -ચ વિ. ઉત્તર દિશામા આવેલું

(૨) પુ. (સ) ઉત્તર ગુજરાતમાં સગ્ગવતી નદીની ઉત્તરે અને પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ

ઉદીચમાન વિ. [સ] ઊગવું; ઉદિત ધવું

ઉદુંપર પું. [સ] જુઓ ઉદ અ. (૨) પ્રાણણોની એક ભત (૩) એશી રતીનુ એક વજન

ઉદે પું. + જુઓ ઉદય
ઉદેતી વિ. સ્ત્રી. જે તિથિમા સૂર્યનો ઉદય થતો હોય તેવી, ઉદયાત, ઉદયવાળી (તિથિ)

ઉદેસાલમ ન. [અ હુલસલીવ ?] એક ઔષધિ

ઉદો ઉદો શં પ્ર. [સ ઉદય ઉદય, મ. હિ] ઉદય હો, ઉદય હો, જય હો, જય હો

ઉદ્ [સ] ઉત્સર્ગ સ્થાન, કક્ષા, મત્ર ધંમા 'ઊંચે કે ઉપર', અથવા અમુકમાથી 'અલગ' કે 'અહાર', એવો અર્થ ખતાવે છે ઉદા. ઉદ્ગમ. ઉદ્ભવ, ઉદ્ગ્રીવ (૨) 'નહાર કે ખોડુ' એવા અર્થમા નામ પૂર્વે ઉદા. ઉન્માર્ગ

ઉદ્ગત વિ. [સ] ઉપર ગયેલુ, ચડેલુ (૨) અહાર નીકળેલુ (૩) ઊગેલુ (૪) ઊંચુ -તિ સ્ત્રી. ઊંચે જવુ -ચડવુ તે (૨) અહાર નીકળવુ - ઊગવુ તે

ઉદ્ગમ પુ. [સ] ઊંચે જવુ -ચડવુ તે (૨) ઊગવુ-અહાર નીજવુ તે, ઉત્પત્તિ (૩) ઉત્પત્તિસ્થાન; ઊગમ (૪) ફણો, પીલો ઠન ન. ઉદ્ગમ થવો - ઊંચે જવુ તે (૨) અહાર નીકળવુ - દેખાય એવુ થવુ તે

ઉદ્ગતા પુ. [સ] સામવેદની ઋચાઓ ગાનાર બ્રાહ્મણ -ન ન. સામવેદનુ ગાન

ઉદ્ગામી વિ. [સ] ઊંચે જવુ (૨) અહાર નીકળવુ

ઉદ્ગાર પુ. [સ] ઉચ્ચાર, ખોલ, શબ્દ [-કાઠવો = ઉચ્ચારવુ, ખોલવુ (ભાવ કે લાગણી સાથે)] અચિહ્ન ન. લાગણીભર્યો ઉચ્ચાર સૂચવતુ '૧' આવુ ચિહ્ન

ઉદ્ગીત વિ. [સ] મોટેથી ગાયેલુ (૨) પુ. સ ગીતમા એક અલકાર -તિ સ્ત્રી. મોટેથી ગાવુ તે (૨) ઉદ્ગીય, સામગાન (૩) આર્યા ઇદને એક પ્રકાર -થ પુ. સામવેદની ઋચાઓ ગાવી તે (૨) સામવેદનો ખીલો લાગ (૩) ઓમકાર

ઉદ્ગ્રીવ વિ. [સ] ઊંચી ડોકવાળુ, ઉદ્ગ્રીવ ઉદ્ધાટન ન. [સ] ખોલવુ તે, ઊંચીથી ઉઘાડવુ તે (૨) અષ્ટ કરવું - સમજવુ તે (૩) ઉઘાડવાનુ સાધન (ઊંચી વગેરે) (૪) રેટ ઠકિયા સ્ત્રી. પહેલપ્રથમ કાઈ ઉઘાડવાની ક્રિયા - વિવિ ઠમમારંભ પુ. તે વિધિને અગેનો ઉત્સવ

उद्घाटित वि०[स] उवाडेलु, भोडेलु (२) २५४
 नरेलु (३) पु० सगीतमा अेक अलकर
 उद्घृष्ट वि० [स] नीरस भूम पाडी गाना
 उद्घोष पु० [स] धाटो, चोकार (२) टडेडो (३)
 गोग्रभडो, घोघाट (४) घोघाडिमा वात खालवी ते
 ०णु न०, ०णुा स्त्री० उद्घोष थवो - करवो ते
 उद्घ ६ वि० [स] उगाभेला दडवाणु (२) लय नर
 उद्घाभ वि० [स] अडश डे अवन विनातु (२)
 २३२०६, उद्घृषल (३) उग्र, नहाल ०पक्ष
 पु० नहाल पक्ष

उद्घाल पु० [स] राता धई (२) डोहरा
 उद्घालक पु० [स] (स) अेक अपितु नाम
 उद्घांत वि० [स] नरम, गगीथ (२) उत्साहवाणु
 उद्घिष्ट वि० [स] अतावेलु (२) उद्घोषेलु,
 स भोधायेलु (३) धारेलु, उद्घेले [उत्तरां
 उद्घोपक वि० [स] उद्घीपन उन्नार, उत्तेजित
 उद्घीपन न०, -ना स्त्री० [स] सणगाववु-
 प्रनवलित करवु ते (२) उद्घेरणी (३) उत्तेजन
 (४) उद्घीपन विभाव उविभाव पु० अस्तु
 उद्घीपन उन्नार विभाव (का शा)

उद्घोषित वि० [स] उद्घीषु क्तेलु
 उद्घीम वि० [स] सणगावेलु-प्रनवलित क्तेलु
 (२) उत्तेजित थयेलु उद्घेगयेलु

उद्देश पु० [स] हेतु वाग्वा, धरहा (२) उद्देश्य, नाम
 दध अताववु - कहेतु ते (३) उद्घाहण (४) प्रश्न-
 विचार, तथास, शोचन (५) [न्या] अथां वा डे
 सभलववाना पक्ष डे वाहन अर्थ-कथन ०
 वि० उद्देश अताववु उद्घाहण (२) पु०
 उद्घाहण (३) उद्घेगक (४) [ग] प्रश्न ० न०
 उद्देशतु ते ०वाड पु० कुहरतमा अथु हेतुपूर्वक
 अथायेलु छे अेवो भन, 'ऐलियेयो' ०
 मंडि० [स] उद्दिज्ञा नाम दधने - अतुलक्षीने
 भालवु - उहेतु - अथ वि० उद्देशवा - विचारवा
 योअ, लक्ष्य (२) न० (व्या) नेने उद्देशीने कध
 उद्घेनाथुं होय ते, कर्नापक्ष (३) हेतु, प्रयोगन
 - अथार्थक न० उद्देशना अर्थमा ववारो
 उन्ना शण्ड डे गण्डसमूह (व्या)

उद्घत वि० [स] उद्घृषल (२) अिअु - उजग
 (३) अव्य ०पक्षु न०, ०वेडा पु० अ० व०

उद्घत नेवु वर्तन - ताई स्त्री० उद्घतपखुं
 -ति स्त्री० उद्घाति (२) उजति (३) डेकर
 उद्घरेणु न० [स] उद्घार - छुटकारे उन्ना अथवा
 थवो ते (२) मोक्ष - छुं अ० डि० [म उद्घृ]
 अिअु अथवा उप ननु (२) मुद्रा थवु,
 उद्घा थवो (३) सक्षण थवु

उद्घर्ता वि० [स] उद्घाक
 उद्घव पु० [स] (स) कृष्णा काका अने लज
 उद्घार पु० [स] सुक्ति, मोक्ष (२) छुटकारो (३)
 भारी रियति थवी ते ०क वि० उद्घार उन्नार
 ०णु न० उद्घारवु ते ०णुहार वि० उद्घारक
 ०ं स० डि० [स उद्घार] उद्घा उन्ना

उद्घृत वि० [स] अथतरणु तराई लीवेलु (२)
 उद्घारेलु, उगारेलु [उत्तरां
 उद्घवस्त वि० [स] उद्घमूगधी नाग पामेलु,
 उद्घुष वि० [स] लयत, उग्वाडेलु (२) उद्घीष,
 अने थयेलु (३) अमृतिमा तालु नरेलु

उद्घोष पु० [स] लयत थवु ते (२) याद
 आववु ते ०क वि० उद्घोष उन्नार ० न
 न० उद्घोष ०णु स० डि० [स उद्घोष]
 उग्वाडेलु (२) याद डेवु

उद्घव पु० [स] उन्म, उत्पत्ति पेदाश (२)
 भूग (३) [स] विषलुनु अेक नाम ०ं अ०
 डि० [स उद्घ] उत्पन्न थवुं, उन्मवु

उद्घाव पु० [स] उत्पन्न करुं ते (२) उद्घारना
 ०क वि० उद्घव उन्नार, स० क ० न न०
 कथना उन्ना ते (२) उत्पादन (३) अितन (४)
 उद्घेक्षा उन्ना ते ०ं स० डि० [स उद्घाव]
 उद्घवे अेम करुं, उत्पन्न करुं - अित वि०
 अिलु क्तेलु, अनावरी, उत्पादित (२) उद्घपतिक
 उद्घलिन न० [स] वनरपति उविद्या स्त्री०
 वनरपतिशा अे ०वेत्ता पु० वनरपतिविधानो
 लालुड

उद्घमिड पु० [स] उद्घमिड (२) कुवारो (३)
 उरो - अ वि० उत्पन्न थयेलु, अनेलु (२)
 अं उद्घे नीकणेलु (३) विकसेलु, भोडेलु (४)
 लेदीने अहार आवेलु, दस्थमान अनेलु

उद्घमृत वि० [स] उन्मेलु उत्पन्न थयेलु (२)
 डेपाय अेवु थयेलु -ति स्त्री० [स] उत्पत्ति,
 पेदाश (२) उद्घ, आभादानी

ઉદાન પું [સ] પચ વાયુમાનો એક, જે ગળા તરફ ઊંચે ચડીને માથામા જાય છે

ઉદામ વિ + જુઓ ઉદામ

ઉદાર વિ [સ] સખી દિલનુ, દાનશીલ, ત્યાગ-શીલ (૨) ખુલ્લા મનનુ; નિખાલસ, સરળ અચરિત વિ ઉદાર ચરિત્રવાળુ, અચિત્ત વિ ઉદાર-નિખાલસ ચિત્તવાળુ ઠંડા સ્ત્રી ઠંધી વિ ઉદાર યુદ્ધિવાળુ ઠપણું નં. ઠમતવાદ પું સ્થિતિયુક્ત ન રહેતા નવા સુધાગ માટે મન ખુલ્લુ રાખવાનો વાદ, 'લિબરલિઝમ' ઠમતવાદી વિ (૨) પું ઉદારમતવાદમા માનનાર -રા.મા વિ ઉદાર આત્માવાળુ, ઉદારચરિત

ઉદાદ્ય નં + ખટાટોપ, ખાલી લપડા

ઉદાવજ, -ર્ત [સ] પું પેટનો એક રોગ, ગોળો

ઉદાસ વિ [સ] નિરપેક્ષ, તટસ્થ, બેફિકર (૨) વૈગમી, વિપય તરફ અપ્રીતિવાળુ (૩) [દે હ્વાસ=હ ખ,સ તાપ?] ગમગીન ખિન્ન -સ્ત્રી વિ ઉદાસ (૩) પું ઉદાસીપંથનો સાધુ (૩) સ્ત્રી ઉદાસીનતા -સ્ત્રીન વિ [સ] ઉદાસ રસ ન ધગવનાર, તટસ્થ -સ્ત્રીનતા સ્ત્રી, -સ્ત્રીનપણું નં. -સ્ત્રીપંથ પું શીખ-ધર્મી સાધુઓનો એક પથ

ઉદાહરણુ નં [સ] દાખલો, દષ્ટાત [-આપડું, દેડું, =દાખલો ન્હૂ કરવો, કહેવો કે ટાકવો -લેડું =ધડો લેવો: દાખલા પરથી શીખવુ, સમજવુ (૨) દાખલા તરીકે ધન્વુ, કહેવું]

ઉદાહૃત વિ [સ] કહેવાયેલુ (૨) નામ દર્દને બોલાયેલુ (૩) દષ્ટાતરૂપે અપાયેલુ

ઉદિત વિ [સ] ઊગેલુ (૨) ખીલેલુ (૩) જગત (૪) ચળકેલું; પ્રકાશવતુ (૫) ખોલેલું (૬) જન્મેલું

ઉદીક્ષણુતાલ પું [સ] વિલખિત ત્રિતાલ

ઉદીચી સ્ત્રી [સ] ઉત્તરદિશા. ઠન વિ ઉત્તર તરફનું -ચ વિ ઉત્તર દિશામા આવેલું

(૨) પું (સ) ઉત્તર ગુજગતમા સગવલી નદીની ઉત્તરે અને પશ્ચિમે આવેલો પ્રદેશ

ઉદીચમાન વિ [સ] ઊગતુ; ઉદિત થતું

ઉદુંબર પું [સ] જુઓ ઉદુંબર (૨) ખાલણોની એ-લત (૩) એશી ગીતું એક વન

ઉદે પું + જુઓ ઉદય

ઉદેતી વિ સ્ત્રી જે તિથિમા સૂર્યનો ઉદય થતો હોય તેવી, ઉદયાત, ઉદયવાળી (તિથિ)

ઉદેસાલમ નં [અ ડુલ્લસલીવ?] એક ઔષધિ

ઉદો ઉદો શં પ્રં [સ] ઉદયઉદય, મ હિ] ઉદય હો, ઉદય હો, જય હો, જય હો

ઉદ્ [સ] ઉત્સર્ગ સ્થાન, કક્ષા, મત્ર ઇંમા 'ઊંચે કે ઉપર', અથવા અમુકમાથી 'અલગ' કે 'અહાર', એવો અર્થ ખતાવે છે ઉદાં ઉદ્ગમ-ઉદ્ભવ, ઉદ્ગ્રીવ(૨) નદાર કે ખોટું એવા અર્થમા નામ પૂર્વે. ઉદાં ઉન્માર્ગ

ઉદ્ગત વિ [સ] ઉપર ગયેલુ, ચડેલુ (૨) અહાર નીકળેલુ (૩) ઊગેલુ (૪) ઊચુ -તિ સ્ત્રી ઊંચે જવુ -ચડવુ તે (૨) અહાર નીકળવુ - ઊગવુ તે

ઉદ્ગમ પું [સ] ઊંચે જવુ -ચડવુ તે (૨) ઊગવુ-અહાર નીકળવુ તે, ઉત્પત્તિ (૩) ઉત્પત્તિસ્થાન; ઊગમ (૪) ક્ષણો, પીલો ઠન નં ઉદ્ગમ થવો- ઊંચે જવુ તે (૨) અહાર નીકળવુ - દેખાય એવુ થવુ તે

ઉદ્ગાતા પું [સ.] સામવેદની ઋચાઓ ગાનાર બ્રાહ્મણ -ન નં સામવેદનુ ગાન

ઉદ્ગામી વિ [સ] ઊંચે જવુ (૨) અહાર નીકળવું

ઉદ્ગાર પું [સ] ઉચ્ચાર, બોલ, શબ્દ [-કાઠવો = ઉચ્ચારવુ, બોલવુ (ભાવ કે લાગણી સાથે)]

ઠચિહ્ન નં લાગણીભર્યો ઉદ્ગાં સૂચવતુ '૧' આતુ ચિહ્ન

ઉદ્ગીત વિ [સ] મોટેથી ગાયેલુ (૨) પું સ ગીતમા એક અલકાર -તિ સ્ત્રી મોટેથી ગાવુ તે (૨) ઉદ્ગ્રીય, સામગાન (૩) આર્યા ઇદને એક પ્રકાર -ચ પું સામવેદની ઋચાઓ ગાવી તે (૨) સામવેદનો ખીન્ને લાગ (૩) ઝામકાં

ઉદ્ગ્રીવ વિ [સ] ઊંચી ડોકવાળુ, ઉત્કંઠ

ઉદ્ધાટન નં [સ] ખોલવુ તે કૃત્રીથી ઉઘાડવું તે

(૨) અથ કરવુ -સમજવવુ તે (૩) ઉઘાડવાનું સાધન (કૃત્રી વગેરે) (૪) રેટ ઠકિયા સ્ત્રી પહેલપ્રથમ કાઈ ઉઘાડવાની ક્રિયા -વિધિ

ઠસમારંભ પું તે વિધિને અંગેનો ઉત્સવ

इंद्रधट्टित वि० [स.] इंद्रधट्टि, जोयेल्लु (२) २५४
 ड्रेल्लु (३) पु० सगीतमा अेक अलनर
 इंद्रधट्टि वि० [स.] नीरस भूम पाडी गाना
 इंद्रधट्टि पु० [स.] धट्टि, पोन्नर (२) ट्टेरे (३)
 शोणभट्टर, धोधाट्ट(४)येडिमा वात आलपी ते
 ०७५ न०, ०७५ श्री० इंद्रधट्टि यवे - इरवेते
 इंद्रधट्टि वि० [स.] उगाभेला दडवाणु (२) लय इ
 इंद्रधट्टि वि० [स.] अ डुग के अवन विनातु (२)
 अरु० ही. इंद्रधट्टि (३) उग्र, नडाल ०५४
 पु० नडाल पक्ष
 इंद्रधट्टि पुं० [स.] गता वडि (२) डेडग
 इंद्रधट्टि पुं० [स.] (२) अेक अणितु नाम
 इंद्रधट्टि वि० [स.] नग्म, गगीथ (२) इंद्रधट्टिवाणु
 इंद्रधट्टि वि० [स.] अतावेल्लु (२) इंद्रधट्टि
 अ जोधायेल्लु (३) वायेल्लु, ड्रेल्लु [इन्द्रधट्टि
 इंद्रधट्टि वि० [स.] इंद्रधट्टि इन्द्रधट्टि, उतेरित
 इंद्रधट्टि न०, -ना श्री० [स.] सणगाववु-
 अरुवलिता ड्रेल्लु (२) इंद्रधट्टि (३) उतेरना
 (४) इंद्रधट्टि विभाव वविभाव पु० अरु
 इंद्रधट्टि इन्द्रधट्टि विभाव (ना.गा.)
 इंद्रधट्टि वि० [स.] इंद्रधट्टि ड्रेल्लु
 इंद्रधट्टि वि० [स.] सणगावेल्लु-अरुवलिता ड्रेल्लु
 (२) उतेरित थयेल्लु इंद्रधट्टि
 इंद्रधट्टि पु० [स.] इंद्रधट्टि गान्धा, इन्द्रधट्टि (२) इंद्रधट्टि, नाम
 इन्द्रधट्टि अताववु - इन्द्रधट्टि (३) इंद्रधट्टि (४) प्रथ-
 विचार, तथास, मोवन (५) [न्या.] अथवा डे
 सभनवगाना पक्ष डे वाडतु अरुव-अथन ०६
 वि० इंद्रधट्टि अताववु, इंद्रधट्टि (२) पु०
 इंद्रधट्टि (३) इंद्रधट्टि (४) [ग.] प्रथ ०१ न०
 इंद्रधट्टि ते ०११ पु० इन्द्रधट्टि अथु ड्रेल्लु पूर्व
 अथयेल्लु डे अेगे मत्त, 'देलिथोडो' ०७
 स० [स.] उडिडि नाम इन्द्रधट्टि - अरुवलितीने
 जोल्लु - ड्रेल्लु - अथ वि० इंद्रधट्टि - विचारवा
 योअ्य, लथ (२) न० (७५) डेने इंद्रधट्टिने इन्द्रधट्टि
 ड्रेल्लु डे अथ ते, इन्द्रधट्टि (३) ड्रेल्लु, प्रयोन्न
 -अथअथ ०१ न० इंद्रधट्टि अथमा ववारो
 इन्द्रधट्टि शण डे गण्डसमूह (७५)
 इंद्रधट्टि वि० [स.] इंद्रधट्टि (२) ड्रेल्लु - उन्नत
 (३) अथ ०५७ न०, ०७५ पु० अ० ०१

इंद्रधट्टि ड्रेल्लु वरतन - तार्थ श्री० इंद्रधट्टि
 -ति श्री० इंद्रधट्टि (२) उन्नत (३) डेक
 इंद्रधट्टि न० [स.] इंद्रधट्टि - इन्द्रधट्टि इन्द्रधट्टि
 थवे ते (२) मोक्ष - ड्रेल्लु अ० [स.] उडिडि
 ड्रेल्लु अथवा उग्र ०७५ (२) मुन्न थवु,
 इंद्रधट्टि थवे (३) सडण थवु
 इंद्रधट्टि वि० [स.] इंद्रधट्टि
 इंद्रधट्टि पुं० [स.] (२) इन्द्रधट्टि डेक अने लड
 इंद्रधट्टि पु० [स.] मुक्ति, मोक्ष (२) इन्द्रधट्टि (३)
 सागी विथति थवी ते ०६ वि० इंद्रधट्टि इन्द्रधट्टि
 ०७५ न० इंद्रधट्टि ते ०७५ ड्रेल्लु वि० इंद्रधट्टि
 ०७५ स० [स.] उडिडि इंद्रधट्टि इन्द्रधट्टि
 इंद्रधट्टि वि० [स.] अथवतल्लु तगीडे डीथेडु (२)
 इंद्रधट्टि, उगावेल्लु [इन्द्रधट्टि
 इंद्रधट्टि वि० [स.] अथवतल्लु नाग पायेल्लु,
 इंद्रधट्टि वि० [स.] अथवत, गगाडेल्लु (२) इंद्रधट्टि,
 अने अथयेल्लु (३) अथवतल्लु ताल्लु इन्द्रधट्टि
 इंद्रधट्टि पु० [स.] अथवत थवु ते (२) याड
 आववु ते ०६ वि० इंद्रधट्टि इन्द्रधट्टि ०१
 न० [स.] इंद्रधट्टि ०७५ म० [स.] उडिडि
 गगाडु (२) याड ड्रेल्लु
 इंद्रधट्टि पु० [स.] अथवत, उत्पत्ति पेदाग (२)
 भुग (३) [स.] विथल्लु अेक नाम ०७५ अ०
 [स.] उडिडि [स.] उग्र अथ, अथवत
 इंद्रधट्टि पु० [स.] उग्र अथ ड्रेल्लु ते (२) इंद्रधट्टि
 ०६ वि० इंद्रधट्टि इन्द्रधट्टि, अथवत ०१ न०
 अथवत इन्द्रधट्टि ते (२) उत्पादन (३) अथवत (४)
 इंद्रधट्टि इन्द्रधट्टि ते ०७५ स० [स.] उडिडि
 इंद्रधट्टि अथवत इन्द्रधट्टि - अथवत वि०
 ड्रेल्लु ड्रेल्लु, अनावरी, उत्पादन (२) इन्द्रधट्टि
 इंद्रधट्टि न० [स.] अथवत वि० विद्या श्री०
 अथवत अथवत पु० अथवत विद्याना
 अथवत
 इंद्रधट्टि पु० [स.] इंद्रधट्टि (२) इन्द्रधट्टि (३)
 अथवत - अथ वि० उग्र अथयेल्लु, अनेल्लु (२)
 अथवत नीडणे (३) विडसेल्लु, जीथेडु (४)
 ड्रेल्लु अथवत अथयेल्लु, अथवत अनेल्लु
 इंद्रधट्टि वि० [स.] अथवत उग्र अथयेल्लु (२)
 ड्रेल्लु अथयेल्लु -ति श्री० [स.] उग्र,
 पेदाग (२) उग्र, आथाडाना

ઉદ્ભેદ પું [સ] (સિદ્ધિને) બહાર આવવું તે,
ભાગવું તે (૨) વિકસિત થવું તે (૩) દેખાવું તે,
આવિષ્કાર. ઠક વિં ઉઠાવવા, ખીંટી નીકળવું
ઉદ્ભ્રાત વિં [સ] ગાભર, વ્યાકુળ (૨)
ખીનેલુ, છગેલુ

ઉદ્મન્ત, -ન્તી ખોર વિં [મ] ઉદમન્ત, સ
ઉદ્મન્ત] તોજાની, અતિ મન (૨) કામી
-ન્તાઈ -ન્તી સ્ત્રી [તત્પર

ઉદ્યત વિં [સ] ખતીલુ, ઉદ્યમી (૨) નિશ્ચયવાળું
ઉદ્યમ પું [સ] યત્ન મહેનત (૨) ઉદ્યોગ, વ્યવે
વંત વિં ઉદ્યમવાળું -મી વિં મહેનતુ,
ખતીલુ (૨) ધંધાદારી

ઉદ્યાન પું નં [સ] બગીચો, વાડી

ઉદ્યાપન નં [મ] ધર્મકર્મ -વ્રતાદિની સમાપ્તિની
વિધિ, તેની ઉલ્લવણી [(૨) તત્પર

ઉદ્યુક્ત વિં [સ] કામમા પરોવયેલું, ઉદ્યમી
ઉદ્યોગ પું [સ] ધંધો, રોજગાર (૨) કામ (૩)
મહેનત વંધ ધો પું વંધવો -ગેજગાર, પ્રવૃત્તિ
વંધ દિર નં ઉદ્યોગશાળા વંધાલા (-ળા)
સ્ત્રીં વ્યા ઉદ્યોગો શીખવાના હોય તેવી
શાળા; કલાલવન -ગી વિં મહેનતુ, ખતીલું
(૨) ધંધાદારી -જક વિં ઉદ્યુક્ત યનાર કે
કરનાર

ઉદ્યોત, ઠકાર પું [સ] ઉદ્મચોત] પ્રકાર, તેજ,
ઉદ્દિક્ષા પું [સ] અતિશય, અવિક્ષિ (૨) દેખાય
એવું, સ્પષ્ટ [(૨) ચાંડયાતાપણું

ઉદ્દેક પું [સ] વ્યારો, પુષ્કળતા, અતિશયતા
ઉદ્દેક વિં થેલા જેવું મો કરી ગાનાર

ઉદ્દર્તન નં [સ] કૂકો (૨) ખોટું વર્તન (૩)
ગગરે તેલ, લેપ, મુગધી વગેરે ચોળવું તે

ઉદ્વન્ત (-ન્ત) વિં + વ્યુઓ ઉદ્વન્ત

ઉદ્ધાહુ પું [સ] વિષ્ણુ

ઉદ્દેગ પું [સ] વ્યાકુળતા, ગભરાટ (૨) ચિતા
(૩) દુખ વકર, -જક વિં ઉદ્દેગ કરાવનાર

ઉદ્દેશ (-ળ) વિં [સ] હન બહાનું અનિશય
(૨) છલકાવું, બહાર ભાષણી બનું

ઉદ્દેશ વિં [સ] ઉવાહું પુગાહું, નવસ્તુ

ઉદ્દેહ (-ર) કલુ અવકિ (હૃદયનું) વડકલુ, વડકલુ
ધૂનલુ (૨) અખકલુ, ચોડકલુ (૩) ખી બડ
(૪) ધૂણલુ (ભૂતના પ્રવેશથી)

ઉદ્દિયુ વિં [લુઓ ભાવ] ભાધકુ ગખેલુ -
આપેલુ (કામ) (૨) ભાવકુ કામ કરનાર (૨)
[લા] ખેપવાઈથી કરેલુ [' ઉદ્દમાત'મા

ઉદ્દમાત પું, -તિયુ, -તી વિં લુઓ

ઉદ્દરકલુ અવકિં લુઓ ઉદ્દરકલું

ઉદ્દરસ ઝાં [સ] ઉદ્દમ્ ? ઉદ્દરસ ઠાસો કંક,
ખાસી [-આવવી = ખાસાવું ખૂખૂ ધણ
-આવી = ખાસવું, (કંક નાકવા કે ગળું) સાધ
ન્વા) ખૂ અવાજ કરવો -અવી = ઉદ્દરસનું
દરદ થણું]

ઉદ્દરાવવું સંકિં 'ભાવવું તુ પ્રેન્ડ

ઉદ્દરાવો પું ઉદ્દગવો ઉચાર

ઉદ્દાન નં [સ] ઉદાન' મ ડ્યાળ-ત] ભિયે
ચલુ તે (૨) એડ મેગ દમ (૩) મોટી
ભરતી (૪) પરુની કામલોગના ઇન્ડા (૫)

ત્રણની સખ્યાનો વેપાગી સુદેત [-અલુ =
મોટી ભરતી આવવી (૨) દમના મેગનો હલ્કો
વલો] વ્યકર વિં વાયલ ગાહુ વપડી
સ્ત્રીં ઉદ્દાનરોગની પડી -ઔપથી (૨) તેરની
મખ્યાનો સકેત વપાયુ વિં ત્રણ પાયનું,
અસ્થિર મનનું, ગાહા જેવું

ઉદ્દામો પું [સ] ઉદ્દાવન ? પ્રયત્ન (૨) વલણુ,
ધમપણાં [-કરવા = ખૂબ ધમ નહાડા કરવા
પરો પ્રયત્ન કરવો, વલખા મારવા]

ઉદ્ભેદ પુ. [સ] (બિહીને) બહાર આવવું તે,
ભાગવુ ને (૨) વિકસિત થવું તે (૩) દેખાવુ તે,
અન્ન-કાર ઠક વિ. ઉદ્ભવદાર, ખીસી નીકળતુ
ઉદ્ભ્રાંત વિ. [સ.] ગાભર; વ્યાકુળ (૨)
ખીનેણુ, ઇળેણુ

ઉદ્મન્ત, -ન્તી ખેર વિ. [મ ઉદ્મન્ત, સ
ઉદ્મન્ત] તોફાની, અતિ મગ્ન (૨) કામી
-ન્તાઈ. -ન્તી સ્ત્રી [તત્પર

ઉદ્યત વિ. [સ] ખતીણુ, ઉદ્યમી (૨) નિશ્ચયવાળું,
ઉદ્યમ પુ. [સ.] યત્ન મહેનત (૨) ઉદ્યોગ, વધો
વંત વિ. ઉદ્યમવાળુ -મી વિ. મહેનતુ,
ખતીણુ (૨) ધંધાદારી

ઉદ્યાન પું. નં. [સ] બગીચો, વાડી
ઉદ્યાપન નં. [સ] વર્ષકર્મ -મતાદિની સમાપ્તિની
વિગ્નિ, તેની ઉન્નવણી [(૨) તત્પર

ઉદ્યુક્ત વિ. [સ] કામમા પરોવયેણું, ઉદ્યમી
ઉદ્યોગ પુ. [સ] વધો, રોજગાર (૨) કામ (૩)
મહેનત વધ ધો પુ. વધ ધો -રોજગાર પ્રવૃત્તિ
અમ દિર નં. ઉદ્યોગશાળા અશાક્તા (-ળા)
સ્ત્રી. અયા ઉદ્યોગો શીખવાતા હોય તેવી
શાળા કલાલવન -ગી વિ. મહેનતુ, ખતીણું
(૨) ધંધાદારી -જક વિ. ઉદ્યુક્ત થનાર કે
કરનાર

ઉદ્યોત, ઠડાર પુ. [સ ઉદ્મ્વોત] પ્રકાશ, તેજ
ઉદ્વિક્ત પુ. [સ] અતિશય, અવિક (૨) દેખાય
એણુ, સ્પષ્ટ [(૨) અધ્યાતાપણુ

ઉદ્વેક પુ. [સ] વધારો, પુષ્ટળતા, અતિશયતા
ઉદ્વેગ વિ. ઘેટા જેણુ મો કરી ગાનાર

ઉદ્વર્તન નં. [સ] ફેરકો (૨) ખોટું વર્તન (૩)
ગરીરે તેલ, લેપ, મુગધી વગેરે ચોળણુ તે

ઉદ્વસ (-ન્ત) વિ. + જુઓ ઉદ્વસન

ઉદ્વાહ પુ. [સ] વિવાહ, લગ્ન (૨) ભાગ્યે લઈ
જતુ તે (૩) એક જગાએથી ખીને લઈ જતુ
તે ઠક ઉદ્વાહન કરનાર અન નં. ઉદ્વાહ
(૨) વિવાહ-લગ્નની ક્રિયા -હિત વિ. પરણા-
વેણુ (૨) ભાગ્ય કેણુ (૩) પુ. સગીનમા
એક અલગ

ઉદ્વાહની સ્ત્રી. [સ.] ક્રોડી
ઉદ્વિગ્ન વિ. [સ] વ્યાકુળ, ખિન્ન, દુખી

ઉદ્વેગ પુ. [સ] વ્યાકુળતા, ગભરાટ (૨) ચિતા
(૩) દુખ ઠકર, -જક વિ. ઉદ્વેગ કરવાનાર

ઉદ્વેલ (-ળ) વિ. [સ] હક અહારતુ અનિશય
(૨) ઇતકાતુ, અહાર ભાગ્યની જતુ

ઉદ્વેશ વિ. [સ] ઉદ્વાહુ પુગાહું, નવનુ

ઉદ્વેહ (-ર) કણુ અન્કિ (હૃદયતુ) ધડકણુ, વડકણુ
ધૂજણુ (૨) અબકણુ, ચોકકણુ (૩) ખી જણુ
(૪) ધૂણુ (ભૂતના પ્રવેશથી)

ઉદ્વિચ્યુ વિ. [જુઓ ભવણુ] ભાગ્યુ ગળેણુ-
આપેણુ (કામ) (૨) ભવણુ કામ કરનાર (૩)
[લા] ખેપવાઈથી કરેણુ [' ઉદ્ભ્રાંત' મા

ઉદ્વમાત પુ. -તિચ્યુ, -તી વિ. જુઓ
ઉદ્વરકણુ અન્કિ જુઓ ઉવડકણુ

ઉદ્વરસ સ્ત્રી. [સ ઉદ્વસ્ ?] ઉદ્વસ ઠામો કંક,
ખાસી [-આવવી = ખાસણુ. ખૂખૂ થણુ
-ખાવી = ખાસણુ, (કક ઠાકવા કે ગણુ સાધ
કન્વા) ખૂ અવાજ કન્વો -થવી = ઉદ્વસ્તુ
દરદ થણુ]

ઉદ્વરાવણું સન્કિ. 'ભાવણુ હુ પ્રેરં
ઉદ્વરાવો પુ. ઉદ્વરાવો ઉચાટ

ઉદ્વાન નં. [સ ઉદ્વાન ? મ ક્રયાળ-ન] ભાગ્યે
ચડણુ તે (૨) એક રોગ દમ (૩) મોટી
ભગતી (૪) પશુની કામભોગની ઇચ્છા (૫)
તણની સખ્યાનો વેખાગી સ કેટ [-ચડણુ =
મોટી ભરતી આવવી (૨) દમના વેગનો હલ્લો
ચવો] વ્યક્કર વિ. વાયલ ગાહુ. અપડી
સ્ત્રી. ઉદ્વાનરોગની પડી -ઔષધી (૨) તેની
ગખ્યાનો. મ કેટ વપાયુ વિ. તણ પાયાણુ,
અગ્નિય મનણુ, ગાહા જેણુ

ઉદ્વામો પુ. [સ ઉદ્વાવન ?] પ્રયત્ન (૨) વલણુ,
અમપછાટો [-કરવા = ખૂખૂ ધમ નહાડા કરવા.
જખરો પ્રયત્ન કરવો વલખા મારવા]

ઉદ્વાચેણુ વિ. (જુઓ ભવણું) ભવણવી ખવાયેણું

ઉદ્વાર પુ. (મુ) ઉદ્વે જુઓ ઉદ્વાવુ (મુ)

ઉદ્વાર (-રુ) વિ. [પ્રા ઉદ્વાર] પૈમા આપ્યા
વિના નામે લખાવીને, દેવા કરી લીવેણુ કે
આપેણુ (૨) ભગપાઈ નહિ થયેણુ એક
[-આપણુ = વેડા નાણા લીધા વિના નિમત
લેવી આકી] નખી આપણુ, વેચણુ ધીરણુ

લેટુ (૨) આહુ લેટુ નારાજ (૩) તત્પર, નૈયાર
 (૪) આપુર રાહ લેટુ [નિકદન
 ઉન્મૂલન નં [સં] જલમૂળથી કાઢી નાખવું તે,
 ઉન્મેષ પું, ઠણુ નં [સં] પલકારો, આંખની
 ઉગાવાસ (૨) પ્રક્રીકરણ, રુદુગુ (૩)
 વિકાસ ઠપદ્ધતિ સ્ત્રીં 'કોન્સેન્ટ્રિક મેયડ'
 ઠયોજના સ્ત્રીં 'કોન્સેન્ટ્રિક પ્લેન'
 ઉપ [ન] ઉપસર્ગ 'પાસે, નડક' એવો અથ
 ('અપ'થી ઉત્પટ્ટો) ખતાવે છે ઉદાં ઉપગમન
 (૨) નામની સાથે 'ગૌણ, ઉત્તરુ' એવા
 અર્થમાં ઉદાં ઉપકથા, ઉપનામ [ભાગ
 ઉપ-આનો પું પેણી પક ધ્યાનાનો યોગ્યો
 ઉપકથા સ્ત્રીં [સ] મુખ્ય કથામાં આવતી
 નાની યથા, આડકથા [સાધનસામગ્રી
 ઉપકરણુ નં [સ] મદદ કરવી તે (૨)
 ઉપકરણું સં કિં [સ] વ્યક્તિ ઉપકાર કરવો
 ઉપકલા(-ગા) સ્ત્રીં [સ] ગૌણ કથા
 ઉપકંઠ વિં [સ] નજીકનું, પડોશનું (૨) પું
 પડોશ, નડકનો ભાગ (૩) પરવાડ (૪)
 ગણાની નડકનો ભાગ (૫) તમેટી
 ઉપકર પું [સ] ભણુ કરવું તે, કસ્યાણ (૨)
 મદદ, મહાય (૩) પાડ (૪) શાણગાં (ક્રેમ કે,
 હાં તોગણુ વગેરેથી કનતો) [-અરથો =
 ઉપકાર કર્યાનો ભાર લાગવો કે હોવો તેવું નણ
 ધનં પાડ કરવો. -માનવો ઉપકાર કર્યા માટે

ઉપકોશ પું [સ] નિંદા (૨) કપકો
 ઉપક્ષય પું [સ] ક્ષીણ થવું તે, વચ્ચડો
 ઉપક્ષેપ પું [સ] રહ્યાત, ઉરથેગ પ્રુત
 (૨) ધમકી (૩) આગલ
 ઉપગતિ સ્ત્રીં, -મત નં [સ] પાને જડ-
 મળવું તે (૨) જાન (૩) અગીકાર; વધીકાર
 ઉપગા સ્ત્રીં [સ] આપેલા વાકની પાસે તે
 પાસે જતી હોવા છતાં, અમુક નિયત કરેલા
 અતર મુધીમાં વાકને પહેચિ નહિ એવી સ્ત્રી
 'એસિમેટ' [ગ]
 ઉપગામ નં નાનું ગામ ગામડું
 ઉપગામી વિં [સ] ઉપગમન કરનાર
 ઉપગીતિ સ્ત્રીં [સ] એક છદ
 ઉપગુણુ પું [સ] મુખ્ય નહિ એવો ગુણ (૨)
 [ગ.] 'કોન્ક્રિશન્ટ'
 ઉપગુરુ પું [સ] મદદનીશ ગુરુ - શિક્ષક
 ઉપગૂહન નં [સ] આલિગન
 ઉપગ્રહ પું [સ] મુખ્ય ગ્રહની આસપાસ
 ફરતો ચક્ર જેવો નાનો ગ્રહ (૨) આકાશમાં
 આવેલા નાના ગ્રહોમાંનો દરેક (ધૂમકેટુ, ગાનુ
 કેનુ ઇત્યાદિ ઉપગ્રહો કહેવાય છે)
 ઉપધાત પું [સ] ઈન્ત, હાનિ (૨) મારી
 નાખવું તે (૩) નાશ
 ઉપચક નં [સ] મુખ્ય ચક્રને આધારે ફરવું -
 નાન ચક્ર (૨) એક પક્ષો

વિં ઉપચાર કરનાર, ચિદ્વિસકં (૨) પું
 સેવક દાસ -રિકા સ્ત્રીં ઉપચારક સ્ત્રી,
 મેવિકા, નાસી -રી વિં ઉપચારક
 ઉપચિત વિં [સં] એકંકું કરેલુ, સચિત (૨)
 વચેલુ, મોટુ થયેલુ (૩) મનખૂત થયેલુ,
 નાસ્ત્રિમા વચેલુ
 ઉપચિત્ર પું [સં] એકં છઠ
 ઉપચીયમાન વિં [સં] એકંકું યદુ, ભેગુ યદુ,
 વનદુ [ઓળો
 ઉપચીયા સ્ત્રીં [સં] ઓળાનો ઓળો, ઝાખો
 ઉપછટ(-ત) સ્ત્રીં સાપનોની છટ-પુઠ્ઠળતા
 ઉપચન પું [સં] પરિવાર (૨) [વ્યા] ઉમેરો
 ઉપલઉ વિં [સુઓ ઉપલવુ] ઉપલ કરનાર,
 ઉપાલક (૨) કળદુષ, ઝાણ
 ઉપલતિ પું, સ્ત્રીં [સં] એકં છઠ
 ઉપલવવુ સંકિં 'ઉપલવુ' પ્રેરક, પેલ
 કંવુ લન્મ આપવો (૨) બનાવવુ. ઉભુ
 કંવુ, કંવુ -રા(-રા)વલું સંકિં(પ્રેરક)
 ઉપલિહ્વા સ્ત્રીં [સં] હલના મૂળ પાસેની
 નાની હલ
 ઉપલવ પું [સં] નાનુ હવડુ
 ઉપલવક વિં [સં] કાઈની ઉપર તેની આ-
 લવિકા ચાલતી હોય એવુ (૨) પું આશ્રિત
 માત્રા દાસ [લવિકા, ગુજરાન
 ઉપલવન નં, ઉપલવિકા સ્ત્રીં [સં] આ-
 ઉપલવી વિં (૨) પું [સં] સુઓ ઉપલવક
 ઉપજા સ્ત્રીં [સં] મ્વય પ્રેરણાથી યદુ જાન
 ઉપજાન નં [સં] ગૌણ જ્ઞાન, સ સારજ્ઞાન
 ઉપજૂલણુ પું એકં છઠ
 ઉપટણ(-ણ) નં [સુઓ ઉટવણુ] નહાતા
 નહેવા ગરીરે ચોપડવાનુ સુગધી દ્રવ્ય, પીઠી,
 ઉવટણ
 ઉપટામણી સ્ત્રીં વેવાઈની આગળ વાચવામા
 આવતી કન્યાના સગાઓની યાદી (૨) લક્ષ્મી
 દગ્નાવિલ, લક્ષ્મખત
 ઉપટાવવુ સંકિં 'ઉપટવુ' પ્રેરક, ઝાખુ કરંકુ
 (૨) દિલગીં કરવુ [ઉપાડવાનુ મહેનતાણુ
 ઉપહાઈ સ્ત્રીં, -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં
 ઉપહાવવુ સં કિં 'ઉપાડવુ', 'ઉપડવુ' પ્રેરક,

ઉપડે-ઉપાડે એમ કંવુ; ઉચકાવવુ (૨)
 ઉપાડવામા મદદ કંવી
 ઉપણાવલું સંકિં 'ઉપણવુ' પ્રેરક, ઉપણે
 એમ કરવુ (૨) ઉપણવામા મદદ કંવી
 ઉપણિયુ નં ઉપણવાનુ સાધન-ટોપણો,
 સૂપુ જે હોય તે
 ઉપતટ પું[સં]ભાહુ, ઓછા વપગરાવાળો ડિનારો
 ઉપતાપ પું [સં] ઉતાપો, કુખ. પીડા
 ઉપતંત્રી પું [સં] મદદનીશ તંત્રી
 ઉપત્યકા સ્ત્રીં[સં] તળેટીની -નીચાણની જમીન
 ઉપદશ પું[સં] કરડવુ તે, કખ(૨)એક રોગ,
 ચાદી [યથેલો હોય તેવુ
 ઉપદિષ્ટ વિં [સં] ઉપદેશેલુ (૨) જેને ઉપદેશ
 ઉપદેય પું, ઠના પું, સ્ત્રીં[સં] ગૌણ-નાનો
 દેવ (યક્ષ, ગધર્વો, અપ્સરા જેવા)
 ઉપદેશ પું [સં] શિક્ષણ (૨) બોધ, શિખામણ,
 સલાહ (૩) પાસેનો દેશ ઠક વિં (૨) પું
 ઉપદેશ આપનાર ઠકવિતા સ્ત્રીં બોધપ્રધાન
 કવિતા ઠકું સંકિં [સં] ઉપદેશ
 આપવો-કરવો -શામૃત નં અમૃત જેવો
 ઉત્તમ ઉપદેશ
 ઉપદેષ્ટા પું [સં] ઉપદેશક, ગુરુ, આચાર્ય
 ઉપદ્રવ પું [સં] પગવણી (૨) ઈન, પીડા (૩)
 ત્રાસ, ઉપાવિ (૪) સકટ, આપદા ઠકરે, ઠકારક
 વિં ઉપદ્રવ કરનાર -વી વિં ઉપદ્રવકાન્ક
 ઉપદ્રીપ પું [સં] નાનો ખેટ [ધાનુ
 ઉપધાતુ સ્ત્રીં[સં] હલકી-ગૌણ ધાતુ(૨) નિશ્ર
 ઉપધાન નં [સં] ઓશીકુ, તકિયો
 ઉપધાન્ય નં[સં] ખડધાન, હલકી જાતનુ અનાજ
 ઉપધારણા સ્ત્રીં [સં] ચિત્તને એકાગ્ર કરવાનો
 એક પ્રકાર
 ઉપક્રમાનીય પું [સં] સરકૂત વ્યાકરણ અને
 વર્ણમાળામા પ અને ફ ની પૂર્વે આવતો
 મહાપ્રાણ વિસર્ગ
 ઉપનક્ષત્ર નં [સં] સત્તાવીસ મુખ્ય નક્ષત્રો
 સિવાયનુ કોઈ પણ ગૌણ નક્ષત્ર (એ કુલ ૭૨૯
 કહેવાય છે.)
 ઉપનગર નં [સં] મુખ્ય નગરનુ પરં, 'સબખ'
 ઉપનય પું[સં] ઉપનયન(૨) ન્યાયના પચાવયવ

વાન્થોમાનુ ચોથું - જેમા સાધ્યથી (વહ્નિ)
 વ્યાપેલુ સાધન(ધૂમ)પક્ષ(પર્વત)ઉપર છે એમ
 અતાવવામા આવે છે. ૦ન ન૦ જનોઈ દેવુ તે, તેનો
 સંસ્કાર (૨) જનોઈ [મજ્જરી વગેરેતુ)
 ઉપનામ ન૦ [સ] ખીજુ નામ (લાડ, અડક
 ઉપનાયક પુ૦ [સ] નાર્તા, નાટકાદિમા મુખ્ય નાયક
 પછીતુ ખીજુ પાત્ર (૨) ઉપપતિ, ચાર
 ઉપનાયિકા સ્ત્રી૦ [સ] મુખ્ય સ્ત્રીપાત્ર પછીતુ
 ખીજુ પાત્ર
 ઉપનાવણું સંકિ૦ 'ઉપનણુ તુ પ્રેરક
 ઉપનિધિ પુ૦ [સ] થાનણુ, આડમા મૂકેલી વસ્તુ
 ઉપનિયમ પુ૦ [સ] પેટાનિયમ
 ઉપનિવેશ પુ૦ [સ] સમ્યાન, વસાહત 'કોલોની'
 ઉપનિષ્કાર પુ૦ [સ] ઉપનિષ્કાર કર્તા
 ઉપનિષદ સ્ત્રી૦, ન૦ [સ] વેદનો અનગત
 ગણાતો અને તેના ગૃહ અર્થેને ગૃહ્ય ક્રમો,
 બ્રહ્મવિદ્યાતુ પ્રતિપાદન ક્રમો તાત્ત્વિક ગ્રંથ
 (૨) વેદ-ગ્હ્ય (૩) બ્રહ્મજ્ઞાન (૪) ગ્હ્ય
 ંકાર પુ૦ 'ભુઓ 'ઉપનિષ્કાર' [જવાયેલુ
 ઉપનીત વિ૦ [સ] ઉપનયન પામેલુ (૨) પાસે લઈ
 ઉપનેત્ર ન૦ [સ] ચશ્ત્રુ
 ઉપન્યામ પુ૦ [સ] પાસે - જોડાલેડ મૂકવું
 તે (૨) ઉપનિધિ (૩) લખાણુ, મૂચના,
 દગખાત (૪) પ્રગ્તાવના, ઉપોદ્ધાત (પ) ઉલ્લેખ
 (૬) જ્યાન આખ્યાન (૭) નવલકથા
 ઉપપતિ પુ૦ [સ] ચાર (૨) દિય
 ઉપપત્તિ સ્ત્રી૦ [સ] સાબિતીમા પ્રમાણો અને
 દાખલા અતાવવા તે (૨) સિદ્ધિ, યુક્તિ (૩)
 પુગતો પ્રમાણુ (૪) ઉપાય, ઇલાજ સાવન
 ઉપપત્ની સ્ત્રી૦ [સ] મુખ્ય નહિ એવી પત્ની
 (૦) ગમાન
 ઉપપદ ન૦ [સ] પૂર્વે ખોલાયેલો અથવા
 આગમ મુઃપાયેલો શબ્દ (૨) સમાસનો પહેલો
 શબ્દ (૩) ઉપાવિ, અડક ંસમાસ પુ૦
 ધાતુસાવિત શબ્દ - દ્વદ તની સાથે થતો નામનો
 સમાસ ઉદા૦ કુલકાગ, ધરલેકું
 ઉપપદ્મ વિ૦ [સ] મેળવેલુ; પ્રાપ્ત કરેલું (૨)
 -ની સાથે આવેલુ (૩) યોગ્ય સુસગત (૪)
 સાબિત - સિદ્ધ થયેલુ

ઉપપરિણામ ન૦ [સ] ગૌણ પરિણામ
 ઉપપંથ પુ૦ [ઉપ + પંથ] સપ્રદાયનો કારો
 (૨) નાનો માર્ગ, રેડી
 ઉપપાતક ન૦ [સ] ગૌણ પાપ
 ઉપપાદક વિ૦ [સ] ઉપપન્ન કરનાર વત્ત.
 -ન ન૦ ઉપપન્ન હોવુ કે કરવુ તે
 ઉપપુર ન૦ [સ] ઉપનગર, પરુ [પુગર
 ઉપપુરાણુ ન૦ [સ] મુખ્ય નહિ એવુ - ગૌણ
 ઉપપ્રભુ પુ૦ [સ] મદદનીશ પ્રમુખ
 ઉપપ્રશ્ન પુ૦, ન૦ [સ] પ્રશ્ન પરથી નીકળેલો
 પ્રશ્ન (૨) ગૌણ પ્રશ્ન
 ઉપપ્રદાન ન૦ [સ] ભેટ. નજરાણુ (૨) યાચ
 ઉપપ્લવ પુ૦ [સ] સકટ, આકન ઉત્પાત (૦)
 જીલમ, પીકા (૩) ગ્રહણ કન્વુ તે (૪) [સ]
 ગહુ ંકારક વિ૦ ઉપપ્લવ કરે એવુ -વી
 વિ૦ ઉપપ્લવવાળુ [આત્રિગન
 ઉપપ્પહણુ ન૦ [સ] એ શીકુ (૨) ભેટવુ તે
 ઉપપ્પાહુ પુ૦ [સ] કાણીથી નાચેતો હાથ
 ઉપપ્પહણુ ન૦ [સ] વધારો, વધારવુ તે
 ઉપભાષા સ્ત્રી૦ [સ] મુખ્ય ભાષાનો ગૌણ
 ભેદ ખોલી [માલિક (૩) વસ્ત
 ઉપભોક્તા પુ૦ [સ] ઉપભોગ કરનાર (૨)
 ઉપભોગ પુ૦ [સ] ભોગવટો (૨) અનુભવ
 લહાવો (૩) માણવુ - મન લેવી તે. ંકુ મ૦
 કિ૦ [ઉપભોગ પરવી] ઉપભોગ કન્વો -ગી
 વિ૦ ઉપભોગ કરનાર -ગ્ય(-જ્ય) વિ૦
 ઉપભોગ કન્વા યોગ્ય
 ઉપમક પુ૦ [સ] મુખ્ય મહત્તી શાખા
 ઉપમદ પુ૦ [સ] મદન કન્વુ તે (૨) નશ
 ંક વિ૦ ઉપમદ કરનાર
 ઉપમંત્રી પુ૦ [સ] મદદનીશ મંત્રી
 ઉપમા સ્ત્રી૦ [સ] સરખામણી (૨) મળતાપણુ (૩)
 [કા શા] એક અર્થલ કાર - જેમા ઉપમેય તથા
 ઉપમાનભેદ કાયમ ગાખીને તેમનો સમાન વસ્તુ
 અતાવવામા આવે છે [-આપવી = સગખાવુ
 (૨) ઉપમા અલ કાર સાધવો -લેવી = દાખલા
 તરીકે કહેવુ.] ૦ન ન૦ જેની સાથે સરખામણી
 હોય તે (૨) [ન્યા.] ચાર પ્રમાણોમાતુ એક -
 પ્રસિદ્ધ વસ્તુના સાવચ્છેથી સાધ્ય સિદ્ધ કરવુ તે

ઉપમાતા સ્ત્રીં [સ] ધાવ (૨) અપરમા
 ઉપમિત વિં [સ] સગખાવેલુ, ઉપમાવાળુ
 ંસમાસ પું પૂર્વપદ ઉપમિત અને ઉત્તરપદ
 ઉપમાન હોય એવો સમાપ ઉદા નરસિહ
 -નિ સ્ત્રીં ઉપમા, સરખામણી (૨) [ન્યા]
 ઉપમા અથવા સારથ્યથી યત્ન જાન

ઉપમેય નં [સ] જેને ઉપમા આપવામા
 આવી હોય તે -યોપમા સ્ત્રીં જેમા
 ઉપમેયની ઉપમા ઉપમાન હોય અને ઉપમાનની
 ઉપમા ઉપમેય હોય એવો અર્થાલ નર(જા શા)

ઉપયુક્ત વિં [સ] ખરોખર, ધાન્યુ યોગ્ય,
 ખવભેસતુ (૨) ઉપયોગી ંતા સ્ત્રીં
 ંતાવાદ પું ઉપયોગી ને જ મારુ એવો
 મન, નહોરુ સેવાનો એકમાત્ર હેતુ, વધારેમા
 વધારે સંખ્યાતુ વધારેમા વધારે લલુ કરંબુ,
 એવો મન, યુદ્ધિલિદેન્દ્રિનિનકમ'

ઉપયોગ પું [સ] કામ, વાર, વપગશ (૨)
 ખપ, જરૂરિયાત (૩) (નૈન) ધ્યાન, સાનચેતી
 [-લેયો = ઉપયોગ કરવો, વાપરવુ, ખપ
 કરવો] ંવાદ, -ગિતાવાદ પું જુઓ
 ઉપયુક્તતાવાદ -ગિતા સ્ત્રીં ઉપયોગીપણુ
 -ગી વિં ઉપયોગમા આવે તેવુ, ખપતુ
 કામતુ, સાર્થક

ઉપર નં + ઉપગણુ, વહુ
 ઉપર અં [મિ ઉપરિ] પર ઊંચે ઉદાં
 'ઉપર આકાશ ને નીચે ધરતી' (કિં વિં
 તગિદે) (૨) મ્યાન કે કમથી ન્તેતા નીચે કે
 પાછળ નહિ પણ એથી ઊલટુ (નામયોગી
 અં નરીકે) ઉદાં 'ધર ઉપર' (૩) -ના કરતા
 વધારે ઉપરાત ઉદાં 'સો ઉપર ખર્ચ થશે' (૪)
 (-ના કરતા) ચરિયાતુ કે આગળ આવે એમ
 ઉદાં 'વર્ગમા તે ઉપર રહે છે' 'ધરમા એનો
 હાથ ઉપર છે' 'તેતુ રથાન ઉપર છે' (૫)
 અગાઉ પૂર્વે ઉદાં 'વેદા હજારો વર્ષ ઉપર
 લખાય'. 'ઉપર લખ્યા પ્રમાણે (૬) (કોઈ
 ભાવની સાથે શ પ્ર મા) -ની પ્રત્યે ઉદાં
 'પશુ ઉપર દયા, કોલ, ફૂરતા' ઇં 'માગી
 ઉપર રોક ન માગ, ક્રોધ ન કર' (૭) -ના
 આગ્રા, -ને લઈને, -ને કારણે ઉદાં

'શા ઉપર આ ફૂદાફૂદ છે?' 'આપના પૈસા
 ઉપર તાગડવિન્ના ના કંગે' 'એના કથા ઉપર
 આટલુ અધુ લાગી નય? (૮) -ની આડવી,
 -ને આધારે ઉદાં 'ધર કે માલ ઉપર
 પૈસા ધીરે છે' (૯) ફૂં માયે આવતા,
 તે ડિયા થયે કે થાય ત્યારે કે ત્યાં
 પછી કે થાય એટલે ઉદાં 'ખખર આવ્યા
 ઉપર હુ જઈ આવીગ' 'નેતાઓ ઝૂંગા ઉપર
 કાઈ થાય' 'તેના આવવા ઉપર સલા મુલતવી
 ગાળી' (૧૦) વિષે, ખાખતમા ઉદાં 'ગાય
 ઉપર નિમ્મ વ લખો' 'એના વ્યાખ્યાન ઉપર
 મારે કાઈ કહેવાતુ નથી' (૧૧) -ના કિનાર
 ઉપર, -ને કિનારે ઉદાં 'કાશી ગંગા ઉપર
 છે' 'તે નદી ઉપર ફરવા ગયો' 'તે તળાવ ઉપર
 ખેડો છે' (૧૩) -ની લગોલગ ઉદાં તેઓ
 મારામાગી ઉપર પહોંચ્યા હવે તે પૂરુ યવા
 ઉપર કે (૧૨) -સપાટી ઉપર (પ્રાય
 પ્રવાહી સાથે) ઉદાં 'મલક' ઉપર આવી'
 'પડ્યો તેવો તો ઉપર આવ્યો, પછી ડુબી ગયો'
 'દેવટે તે વાત ઉપર આવી (૧૪) (સાતમી
 વિભક્તિનો ભાવ ખતાવે છે) તે જગ્યાએ મ્યાને
 ઉદાં 'ટુકાન ઉપર કોણ ખેસે છે?' 'ધર ઉપર
 આવતો'. 'મન ઉપર અસર યઈ' 'કામ ઉપર
 હોઉ ત્યારે' [-કરણુ = આગળ પડતુ -પહેલું
 કરવુ, નહોંગતમા આણુ, જશ ગાવો (૨)
 ઉપગણુ લેવુ -જણુ = ભત-વભાવ કે ખાન
 દાનતુ પોત પ્રકાશવુ નીચે પ્રમાણે શ પ્ર મા
 આવે છે 'આખર ઉપર ગયો', 'માખહેન ઉપર
 ના ના', 'ભત ઉપર ગયા વગર રહે?'
 -થઈને = ઉપરવટ જઈને, ના ડયા છતા,
 અવગણીને -નીચે કરણુ = તળેઉપર કરવુ,
 સેળમેળ કરવુ ઉપરતુ નીચે ને નીચેતુ ઉપર
 કરવુ -નીચે થયુ = આતુરતા કે અધી-
 રાઈથી કે ઉત્કંઠતાથી વર્તવુ, (કાઈને કાઈ
 કરવા) અધીરુ થવુ, ઊચુનીચુ થવુ.
 -ખેસવું, -ને ઉપર ખેસવું = દેખાગેખ
 રાખવાતુ કામ લેવુ (કાઈ માણસ કે કામની),
 તેતુ 'ધ્યાન ગાળી સલાળવુ -ને ઉપર
 રાખવું = ઉપર કરવુ, નીચુ ન પડવા દેવુ

(૨) લાડ લડાવવા, ખૂચ સલાળવું
 -પગ મૂકવે = ના માનવું; અવગણવું (૨)
 કચડવું - પડવું = હરીફાઈમાં ઊતરવું,
 વચ્ચે આવવું (૨) -ને આશરે જવું,
 ખોલફૂલ થવું (૩) ફૂલ ગુણ ઇંમા મળવું
 આવવું ઉદા. 'એ એના ખાપ ઉપર પડ્યો
 છે.' -રહીને = ભત દેખરેખ તળે, લાણી-
 ખૂજને (-ઊભું રહીને પણ કહેવાય છે.)
 ઠઉપરથી અં ઊડાણમાં ઊતર્યા વિના (૨)
 માત્ર સપાટી ઉપરથી (૩) સહેજસાજ ઠઉપરવું
 વિં ઠઉપરચોટિયુ. ઠચોટિયુ. -છટું (-દટું)
 વિં ઠીછર, ઉપલકિયું. ઠટપકે અં ઉપર
 ઉપરથી (૨) ચોપડામાં રીતસર લખ્યા વિના.
 ઠદળ નં જમીનતળ પર કરેલું બાધકામ
 ઠથી અં ઉપલે રથાનેથી કે સપાટી પરથી
 (૨) બહારથી, બાહ્યત ('અ દરથી'થી ઊલટું)
 ઠમતું વિં ઉપરવટ કરતા મતવાળું ઠવટ
 મીં અનધિકાર ઉપરીપણ દાખવવું તે (૨)
 ઉલ્લઘન, અવગણના (૩) વિં વિરુદ્ધ,
 અવગણવું (૪) ઠપે એવું, સરસાઈ કરવું.
 (-જવું, થવું = અવગણીને ચાલવું) ઠવટલો
 પું અલનો ખત્તો, વાટવાનો પત્થર ઠવાસ
 (-સો) પું મેડાનો વાસ ઠવામ્નિયો પું
 લગી [ઉપર એાદવાનું વસ
 ઉપરણી સ્ત્રીં [સ પ્રાવરણ, પ્રા પાડરણ] એાદણી,
 ઉપરણુ નં, -લો પું [જુઓ 'ઉપરણી']
 ખેસ, પિછોડી, અ ગવસ
 ઉપરત વિં [સ] વૈરાગી, સ સારમાંથી જેવું
 ચિત્ત ઊઠી ગયેલું છે એવું (૨) અટકી પડેલું;
 શાત (૩) નિવેદ્યુકા, કટાળેલું -તિ સ્ત્રીં,
 -મ પું ઉપરત થવું તે, ઉપરામ
 ઉપરવટ, ઉપરવટલો જુઓ 'ઉપર મા
 ઉપરવાડ સ્ત્રીં [સં ઉપરિ + વાટ] ઘર, રૂઝિયું કે
 ગામની નજીકનો લાગ પરવાડ (૨) ઘરની વાડ-
 સીમાત દીવાલની બે બાજુનો લાગ -હિયો
 પું ઉપરવાડે રહેનારો, આશ્રિત માણસ (૨)
 પાસેના ગામની ખેતી કરનાર ખેડૂત
 ઉપરવાસ અં પવન કે પાણીના વહનની
 વિરુદ્ધ દિશાએ, ઉપલે લગે .

ઉપરવાસ(-સો), -મિયો જુઓ 'ઉપર' મા
 ઉપરંગ પું ગમ્મત [એક, લાગલાગટ
 ઉપરાઉપર, ઉપરાઉ(-છા)પરી અં એક પછી
 ઉપરાજવું સં કિં [સ ઉપાર્જી] ઉપાર્જન કરવું,
 કમાવું [‘હુમીનિયન’
 ઉપરાન્ય નં [સં] મુખ્ય નહિ એવું રાન્ય,
 ઉપરાણું (-ણું) નં [હિં ઉપરાણા, મ ઉપરાણા]
 પક્ષ લેવો તે, તરફદારી [-લેવું = પક્ષમાં જવું,
 તરફદારી કરવી]
 ઉપરામ પું [સ.] ઉપરમ, નિવૃત્તિ (૨) વિગમ,
 અટકવું તે (૩) સન્યાસ (૪) મૃત્યુ
 ઉપરામણી સ્ત્રીં [‘ઉપર’ પરથી] તકાલત;
 ઠરાવેલી કિમતથી ઉપરતું જે હોય તે
 ઉપરાણું નં જુઓ ઉપરાણું, તરફદારી
 ઉપ(-ક)રાંકું (૦) વિં પાસાભેર એવું (૨) બાજુ
 ઉપરતું, સામેતું (૩) ઊભું (૪) અવળું, ઊલટું
 ઉપરાંત અં [હિં, મ] વધારે, વિગેખમા (૨)
 સિવાય, વળી બીજું (૩) પછી, ઉપરથી
 ઉપરિતન વિં [સ] ઉપરતું ઊ એવું
 ઉપરી પું [‘ઉપર’ પરથી] ઉપરનો અવિકારી
 (૨) વિં ઉપરતું ઠપણું નં
 ઉપ(-ક)રુ વિં [સ ઉપરિ, પ્રા. ઉપ્પરિ]
 પાસાભેર (૨) ઊભું (જેમ કે ખાટલો ઉકરો કરવો)
 ઉપરો(-થું)કા વિં [સ ઉપરિ + ઉક્ત] ઉપર
 કહેલું -જણાવેલું
 ઉપરપક નં [સ] નાટકનો એક પ્રકાર
 ઉપર્યુકા વિં [સ] ઉપર કહેલું -જણાવેલું
 ઉપરોધ પું [સ] રોકાણ, પ્રતિબધ; વિગ્ર (૨)
 ઘેરવું તે (૩) પીણ, દુખ ઠક, ઠથી વિં
 ઉપરોધવાળું કે કરે એવું
 ઉપક્ષ પું [સં] પથ્થર: શિલા, ખડક (૨) રત્ન
 ઉપક્ક વિં ઉપર ઉપરનું ઉપચોટિયુ (૨) કાલવું;
 વધારાનું (૩) ચોપડામાં ઠોઈ ખાસ ખાતે નહિ
 નોવેલું એવું [-માંડવું, -રાખવું = ખાસ
 કોઈને ખાતે નોંધ્યા કે પાડ્યા વગર ચોપડામાં
 રકમ લખવી કે ટપકાવી રાખવું] -કિયું વિં
 ઉપર ઉપરતું, ઉપચોટિયુ, અસ પૂર્ણ
 ઉપસક્ષણ નં [સં] ચિહ્ન, વિગેખ લક્ષણ (૨)
 ધરાતર સૂચન (૩) [કા ગા] એજ અર્થલક્ષર,

જેમા વસ્તુના એક ભાગ વડે આખી વસ્તુને
 ઓચ કરાવાય છે
 ઉપલક્ષિત વિં [સં] ઉપલક્ષણથી સૂચવાયેલું
 ઉપલક્ષ્ય વિં [સં] ઉપલક્ષણ કે અનુમાનથી
 સમનય એવું (૨) નં ટેકા, આશ્રયસ્થાન (૩)
 અનુમાન
 ઉપલગ્ધ વિં [સં] મળેલું, મેળવેલું (૨) નજીલું
 -ગિધ સ્ત્રીં પ્રાપ્તિ, લાભ (૨) બેધ, જ્ઞાન
 ઉપલભ્ય વિં [સં] મેળવી-લાભી શકાય એવું
 (૨) માનનીય, સ્તુતિપાત્ર ઠમાન વિં મળવું,
 પ્રાપ્ત થવું [એક ઐપવિ, અનતમૂલ
 ઉપલમ(-સા)રી સ્ત્રીં [સં] ઉત્પલમારિકા]
 ઉપલાણુ વિં ઉપરતું, ઉપરના ભાગતું, ઊંચેનું
 (૨) નં ઉપરો ભાગ અથવા બાણુ -ણું નં
 ળુઓ ઉપલાણ
 ઉપલિયુ નં એક રોગ ઉટાટિયું
 ઉપલી સ્ત્રીં [સં] ઉપલ પરથી] જમીનમા
 દાટેલી ખાડણી, ખાડણિયો
 ઉપલુ (હુ,) વિં [હિં ઉપલ્લા] ઉપરતું (૨)
 આગળ આવેલું કે જણવેલું
 ઉપલેટ નં એક વનસ્પતિ-ઐપવિ [લીપણ
 ઉપલેપ પું, ઠન નં [સં] લેપ કરવો તે (૨)
 ઉપવન નં [સં] બગીચો, વાડી
 ઉપવત્ર નં [સં] અગવત્ર બેસ
 ઉપવાત પું [સં] પવન- વાયુ
 ઉપવાસ પું [સં] વ્રત કે નિયમ તરીકે ન
 ખાવું -ઇતિયોના ભોગનો ત્યાગ કરવો તે(૨) ન
 ખાવું તે, અનશન -મી વિં ઉપવામ કરનાર
 ઉપવિદ્યા સ્ત્રીં [સં] ઐદ મોટી વિદ્યાઓથી
 ગૌરુ વિદ્યા
 ઉપવિરોધ પું [સં] જે નિર્દેશોના અમુક અ શ
 વચ્ચેનો વિરોધ, 'સમ-રોન્ટ્રી એપોઝિગન'
 ઉનં 'કેટલાક માણસ ડાહ્યા છે, કેટલાક
 માણસો ડાહ્યા નથી' (-ન્યા)
 ઉપવિષ નં [સં] બનાવડીઝર (૨) થેનુતુઓસક
 ઉપવીત નં [સં] જનોઈ [-આપવું, દેવું =
 જનોઈ પહેરાવવી, તેનો વિધિ ઉત્સવ કરવો
 -પહેરવું = જનોઈ ધારણ કરવી, તેનો સ સ્કાર
 થવો કે ગ્રહણ કરવો]

ઉપવેદ પું [સં] વેદોમાથી નીકળેલી ગૌણ
 વિદ્યાઓ, જેવી કે, આયુર્વેદ, ધનુર્વેદ, ગાધર્વ-
 વેદ અને મ્થાપય શાસ્ત્ર
 ઉપવેશન નં [સં] બેસવું તે, બેઠક
 ઉપશમ પું, ઠન નં [સં] શાન પડવું -વિગમ
 હેવો તે, શમવું તે (૨) શાંતિ નિવૃત્તિ (૩)
 સાત્તન ઠવું અંકિં [સં] ઉત્ક્રમ] શાંત -
 નિવૃત્ત થવું, અટકવું
 ઉપશય પું [સં] અમુક દવા કે ઔષધોની
 અસર પરથી જગતું નિદાન કે ઉપચાર
 ઉપશાખા સ્ત્રીં [સં] મુખ્ય શાખાનો કાટો
 ઉપશાસ્ત્ર નં [સં] મુખ્ય શાસ્ત્ર ઉપથી બનેલું
 ગૌણશાસ્ત્ર [(કામકેવાદિતુ)ગાત પડવું તે,
 ઉપશાંત વિં [સં] શાન -તિ સ્ત્રીં શાંતિ
 ઉપશિક્ષક પું [સં] મદદનીશ શિક્ષક
 ઉપશ્રુતિ સ્ત્રીં [સં] સાબળવું -કાન માડવું તે
 (૨) ન્યા મુઠી સભળાય તે અતર (૩) એક
 અલૌકિક વાણી -વનદેવનાની લલિત્યમૂચક
 વાણી (૪) વચન, સ્વીકારવું વચન
 ઉપશ્મભિતિ સ્ત્રીં [સં] પેટા સમિતિ
 ઉપશર્ગ પું [સં] રોગ, માદગી (૨) આજ્ઞ,
 ધનિ (૩) અપશુકન, મરણચિહ્ન (૪) દેવ અને
 મનુષ્ય વગેરે તરફની કનડગત (જૈન) (૫)
 [વ્યા] ધાતુઓ કે ધાતુ ઉપરથી બનેલા નામોની
 આગળ બેડાનો તથા તેમના મૂળ અર્થમા
 વિશેષતા આણતો શબ્દ કે અવ્યય (મ, પગ,
 અપ, સમ, અતુ, અવ, નિમ અથવા નિર,
 દુસ્ અથવા દુર, વિ, આ, નિ, અંવિ, અપિ,
 અતિ, સુ, ઉત-દ, અભિ, પ્રતિ, પરિ, ઉપ)
 ઉપસ ગ્રહ પું [સં] યુરા ગણવું -અનુષેદન
 આપવું તે (૨) માન આપવું તે (૩) લેણું -
 સ્વીકારવું - સ વગ્વું તે [દીક્ષા
 ઉપમ પદ(-દા) સ્ત્રીં [સં] બૌદ્ધ લિહુ થવાની
 ઉપસ હાર પું [સં] એકત્ર કરવું તે(૨) સાગશ
 (૩) દૂકામા આટોપી લેણું તે
 ઉપસાગર પું [સં] પહોળા મુખનો અખાત
 ઉપસાટ પું [ઉપમતુ] ઉપસવું તે(૨) સોબે
 (૩) ડુલાવો
 ઉપસાવવું સંકિં 'ઉપસવું' તુ પ્રેરક

उपसिद्धांत पुं [स] मुख्य सिद्धांतमाथी सीधी
रीने क्लिन थना सिद्धांत, 'डोगैवरी'

उपस्कर पुं [स] सामग्री, साहित्य (२) वग्भट्टे
(३) सभा, मशालो (४) शाणार, वरेणु (५)
धंधो (६) मारुं - धन करवी ते ०णु न०
भाण - शाणार सजवा ते (२) मारुं - धन
करवी ते (३) सग्रह (४) विकार, हेमर (५)
अथाहाग (६) धंधो

उपस्कार पुं [स] पूर्ति, पुस्वली (२) वरेणु
(३) लुओ उपस्करण अर्थ १, ३, ५

उपस्त्री श्रीं [स] ग्भात

उपस्त्रि पुं [स] अनुसर, सेवक

उपस्थ न० [स] पुस्थ अथवा श्रीनी गुणोन्मिथ
०पायु पुं० गुहा

उपस्थान न० [स] देवनी मन्मुभ पूत माटे
मत्र डेनुनि भोलता ठिला र्हेणु ते, उपासना,
सेवा (२) अलिवदन, नमस्कार (३) ग्हेहाण
उपस्थित वि० [स] नष्ट ठिमेणु, हागर, र्णु
(२) आनी पडेणु (३) अनेणु (४) जात, प्राप्त
-ति श्रीं उपस्थित होषु ते [२भुति

उपस्थिति स्त्री [स] मुख्य नहि अेवी - गौण
उपहत वि० [स] धन पामेणु, नष्ट (२) अष्ट, अशुद्ध
उपहमनीय वि० [स] उपहामने पात्र
उपहार पुं [स] भेट, अक्षिस (२) पूनने
सामान (३) लवानम

उपहास पुं [स] मन्की, डेन्डी ०चित्र न०
उपहास करवा होरातु चित्र नर्मचित्र
-सास्पद वि० (२) न० उपहास करवा ळेणु
-अय वि० उपहमनीय

उपहित वि० [स] उपाधिवाणु (वेदान्त)
उपाकर्म न० [स] योमासामा वेहोनु पारायण
आगतता पडेला करवानी अेक द्विया

उपाध्याय न० [स] नातु आध्यायन
उपाध्याय न० [स] म्णुषु डे अ्मभुषु ते
उपाचार्य पुं [स] महदनीश आचार्य

उपाह, -डो पुं० [उपाहणु] उपसाह; सोने (२)
लराउपणु (३) अ्णुसे, आवेश (४) आरल (५)
आशिरा, प्रयत्न (६) भूडेला नाशाभाथी पाणुं लेणु
ते; पाथी धीवेकी म्कम (७) अयत, उहाव, माग.

उपाहणुं संकिं [स] उत्पात् प्रा उपाहणुं
'उपाहणु' तु प्रेम्क, ठियु करवुं - उहावणु, नाचदी
उप लेणु (२) भाथे लेणु, वडोणु (३) भूणनाथी
अेथी काहणुं (४) नाणु भूडेला अेय त्याथी डेण
(५) बोरीकरवी (६) शरकणु माहणु उपाहारणु
संकिं (प्रेम्क) उपाहणुं अंकिं (कर्मणि)

उपाहो पुं० लुओ उपाह (२) अ्णु आभगने
वादीने करेडो अथे

उपात वि० [स] प्राप्त (२) गृहीत श्रीकृत
उपादान न० [स] अगीकार स्वीकार (२) अणु,
समवाथी काणु (३) अेभाथी काहणु वरु
अवावाथी होय ते अ्णु अकारणु न० समवाथी
काणु ०लक्षणु श्रीं अेक अर्थलक्षण
अणुलक्षणु (का गा)

उपादेय वि० [स] लक्ष शक्य अेणु (२) श्रीकृत
(३) पराह करवाणु (४) उतम, उभाणवा अेणु

उपाधि श्रीं [स] पीडा, आपदा (२) अणु
पयात चिता (३) अिहणु, सजा (४) आम
लक्षणु, गुणधर्म (५) पदवी. 'द्वित्री' (६)
मिताम, धलजाय (७) अटक, उपनाम. [-मा
आपणुं. आधी पडणुं = पीडा डे पयातनी
दशा थवी - मां पडणुं = पीडा डे पयातम
दसाणु डे ते भाथे वडोणु - वणगपी =
उपाविमा दसाणु]

उपाध्यक्ष वि० [स] उपप्रमुभ

उपाध्यापक पुं [स] महदनीग अध्यापक

उपाध्याय [स]. उपाध्याय + पुं शिक्षक
अध्यापक (२) पुरोहित, गोर (३) ब्राह्मणेनी
अेक अटक

उपान न० [स. उपाहणु] पगरणु, नेडो

उपाय पुं [स] उहाण, युनि (२) साधन अ्णो
(३) चिकित्सा, उपचार, प्रयोग (४) आणु
शरणात [-यालयो = उपाय कवेणु डे सजण
दवो - लेवेणु = उपाय करवो - अणुतियार
-वेणु] [(२) कर्माहं

उपायन न०, -ना श्रीं [स] अेणवणु ते, प्राप्ति
उपायित वि० [स] अेणवणु (२) वारसामा अेणु
उपायणुं संकिं [स] उपायणुं - माणुं (२) अेणवणु
उपायणु पुं [स] धंधो

ઉત્કરેણુ સંકિં [રવ 'હુશ' + કચ્ચુ ?] આવેશમા
 આવે એમ કરણુ, ઉત્તેજિત કરણુ (૨) ભંભેરણુ,
 ચડાવણુ -ણુ નં, -ણી સ્ત્રીં ઉચ્ચેણુ તે
 ઉત્કરેણુ પું અવાવેશ, ઉત્કરેણી -વણું સંકિં,
 -ણું અંકિં ઉત્કરેણુ ગુ પ્રેરક અને કમ ભિ
 ઉત્કરેણુ પું + જુઓ ઉચ્ચવાસ
 ઉપ નં [સ] ઉપા ંભુધ વિં [સ.] મળસકે
 વહેણુ ઊઠનાર. -પ કાલા(-ળ) પું ઉપા-
 મળસકાનો સમય -પ કાલીન વિં ઉપ કાળનું
 -ને લાગતુ -પા સ્ત્રીં પરોઠ (૨) મળસકાનુ
 અજવાણુ (૩) સાગી જમીન(૪)(સ) ઓખા
 (૫) એક વૈદિક દેવતા
 ઉપીર નં [સ] ઉપીર જુઓ
 ઉપ્પૂ નં [સ] ગીટ -પિટ્ટકા, -પ્ટ્રી સ્ત્રીં ઊટડી
 ઉપ્પુ વિં [સ] ગરમ ંકટિષ્ઠ ધ પું
 વિષુવવૃત્તથી રડુત્તિ અંશ ઉત્તર અને રડુત્તિ
 અંશ દક્ષિણ વચ્ચેનો લાગ ંતા સ્ત્રીં ગરમી,
 ઊનાપણુ ંતાનય નં ગરમી વહન કરવાની
 ક્રિયા ંતામાન નં ઉચ્ચમાન ંતામાપક
 વિં ઉચ્ચતા માપનાર (૨) નં તેણુ યત્ર
 ંતાવહન નં ગરમી વહન કરવી તે ંતાવાહક
 વિં (૨) પું ગરમી વહન કરનાર ંતાવાહી
 વિં ઉચ્ચતાવાહક ંત્ર નં ંમાન નં
 ગરમીનુ માપ, ટેમ્પરેચર' -પણાશુ પું
 મૂર્ચ' -પણોદક નં ઉચ્ચ પાણી -પણોપધિ
 (-ધી) સ્ત્રીં ગરમી આપે એવી દવા
 ઉપ્પમા સ્ત્રીં [સ] ગરમી (૨) હૂક (૩) વગળ
 ંકાર પું (વ્યા) શ, ધ, સ, ને હ એમાનો
 કાઈ પણ વ્યજન ંભેદ વિં પ્રકાશમાન
 ગરમી વહન કરવાના ગુણવાણુ ંમાન નં
 ઉચ્ચમાન ંમાપકય ત્ર નં ઉપ્પમા માપનાર
 યત્ર -પ્પમાકે પું ગરમીનો આક, 'કલરી'
 ઉપ્પમાવણું સંકિં 'ઊસવણુ'નું પ્રેરક
 ઉપ્પરણું સંકિં એકહુ કરણુ (૨) કચ્ચરો (દૂરકંવા
 કે કેદી દેવા માટે, જેમ કે ગદકી, એઠવાડ
 ધં)વાળી ઝૂકીને એકહુ કરણું ઉપ્પરણાવણું સં
 કિં (પ્રેરક) ઉપ્પરણાવણું અંકિં (કર્મણિ)
 ઉપ્પરણે પું ઉપ્પરણીને એકહી કરેલી વસ્તુ (૨)
 અચ્ચાણુ

ઉપ્પરણુ નં [ઓસરણુ' પરથી] ધયાડો
 ઉપ્પરણવણું સંકિં 'ઊસરણુ'નું પ્રેરક
 ઉપ્પરણુ (-ણુ) નં ઊસરણુ -ખારવાણુ પાણી
 ઉપ્પાર પું + જુઓ ઓસાર, ઓચ (૨) હઠવાનો
 અવકાશ
 ઉપ્પારણું સં કિં [સ ઉત્ત્સ, પ્રા ઉત્ત્સાર]
 ઉપાડણું (૨) ધમીને ઉપ્પરણી લેણુ ઉપ્પારણવણું
 સંકિં (પ્રેરક) ઉપ્પારણવણું અંકિં (કર્મણિ)
 ઉપ્પાર પું [સ ઉચ્ચવાસ, પ્રા ઉત્ત્સાર] ઊડો
 શ્વાસ
 ઉપ્પેટણું સં કિં જુઓ ઉપ્પેટણુ, કેદી દેણુ
 ઉપ્પેટણવણું સંકિં (પ્રેરક) ઉપ્પેટણું અં
 કિં (કર્મણિ) *પોળું કુરી ભેળું*
 ઉપ્પેડણું, ઉપ્પેડણું, -વણું જુઓ ઉપ્પેડણુ
 ઉપ્પરણાવણું, -વણુ *પોળું કુરી* [ખરેણું પાણી
 ઉપ્પેવણુ નં જુઓ ઉપ્પેવણુ, ઉપ્પેવણુ માટેણુ
 ઉપ્પેવણું સં કિં મૂતર અથવા રેશમને રગ
 ચડાવવા માટે પહેલા ઊસના -ખારવાળા
 ઉત્તગામા ખોળા રાખણુ (૨) ખાકે આપવો લેણુ
 (૩) સેવણુ, પરિચીલન કરણુ ઉપ્પેવણવણું સંકિં
 (પ્રેરક) ઉપ્પેવણું અંકિં (કર્મણિ)
 ઉપ્પેવણાર વિં [અ ઉત્તુવાર] જળાર (૨) ગતી-
 યણુ (૩) દઠ -રી સ્ત્રીં મજખૂતી, ડૌવત (૨)
 દઠતા (૩) [સરં મ] (સુ) માવજત, ઉપચાર
 ઉપ્પેતાદ વિં [ફા] કાખેલ, પહોચેણુ (૨) પું ગુર
 (૩) વિદ્યાગુર, આચાર્ય, તલ્લ -દી વિં
 ઉપ્પેતાદની ઠખણુ (૨) સ્ત્રીં ઉપ્પેતાદપણુ,
 કાખેલિયત (૩) ચાલાકી, યુક્તિપ્રયુક્તિ કરવાની
 હોશિયાગ
 ઉપ્પૂખળો પું [સ ઉચ્ચવલ] ખાડેણિયો
 ઉપ્પાર પું 'ઉ' અક્ષર કે ઉચ્ચા
 ઉપ્પેર પું [સ ઉદુર, પ્રા] ઊદર [ઉપ્પેરને
 ઉચ્ચાળો શો? = નેને ધરખાગ નથી તેને ચિતા
 શી? 'નાગો નહાય શુ ને નિચોવે શુ ?'
 -ખિલાકી જેણું હોણું, -નો મેળ કે સંખ' ધ
 હોણો = આદેવ હોણુ, સાપ નોખિયા પેકે
 કંતી વેગ હોણુ] ંકણિણુ, ંકણી સ્ત્રીં
 ઉપ્પેચિ ંક(-કા)-ની, ંકેણી [સ કર્ણી]
 સ્ત્રીં એક વનપતિ ંકી સ્ત્રીં ઉપ્પેરની માદા

(૨)નાનો ઉંદર ઠંડો પુઠો નં ઉંદર (૨) મોટો ઉંદર ઠંડો ઠંડો શ્રીઠ, -રિયુ નં ઉંદર પડકવાતુ પિતરુ ઠંડુ પુ-રેપિગ
 ઉંખરોટિયો પુઠ (કા) પહેલેલા લૂગડાની પેટુ ઉપર વાગેલી ગાંઠ

ઉંખર(-રે) પુઠ [મ ડુવર, પ્રા ડુવર] એક ઝાડ,ઉમરડો(૨)[લુઓ ઉમર] ધરનો ઉમરો -રી શ્રીઠ ઉમરડો -રુ નં ઉમરડુ
 ઉંખી શ્રીઠ [રિ] ઘઉં,નવ ઇત્યાદિ ધાન્યદુ કૂડુ ઉંખર, ઠંદરાજ, ઠંડાયક લુઓ 'ઉમર'મા

ઉ

૫૧

ઉ પુઠ [મ] વર્ણમાળાનો છઠ્ઠો અક્ષર ઠંદાર પુઠ ઉ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાઠ ઠંદારાંત વિઠ છેડે ઉકારવાણુ
 ઉક(-ગ,-પ)ટો પુઠુખતી આખતી એટ દવા ઉકકુ વિઠ[સં ડુકુટ(-ટ)ક, પ્રા. ડુકુટુગ, -ચ] (યુ) લુઓ ઉભડક અધૂકુડુ
 ઉકડો પુઠ [રે ડુકકાડા, ડુકકોટા=લાચ પચી ?] વરસૂદ, વર્ષાસન (રોજની રાતખ કે સોલુ વરસે ચૂકતે કરવાનો ખ દેખખત)
 ઉકલુકું અઠંડિઠ (કા) નાખી જલુ
 ઉકન વિઠ તૈયાર, ડાજર (૨) (કા) ઉમર લાયક વિવાહને યોગ્ય
 ઉકલકું અઠંડિઠ [ન ડુકકલ? રે ડુકકેલ્લા-વિવ=ખોલાયેલુ] ગડી કે ગૂચગાઠતુ ખૂલલુ, ગૂચગાઠ વિનાતુ -ચળ કે ચીલુ ખનલુ (૨) (અક્ષરો કે લખેલુ) વચાલુ વાચી શઠલુ (૩) મીલુ ઊનરુલુ - પાર પડલુ, આટોપાલુ, સંધાલુ [(૨) ગુરમે વલુ
 ઉકળકું અઠંડિઠ [ન ડુકકલ?] ગઠમ થલુ ઉખરકું અઠંડિઠ [લુઓ ઉખાડલુ] (વળગેલુ કે ચોટેલુ હોય ત્યાંથી) ધૂડુ પડલુ, લુદુ થલુ (૨) જડમૂગથી નીકળી જલુ (૩) [લા] વઠી જલુ. [ઉખડી પડલું=ઉખળલુ, ગુરમે વડ જલુ, લડી પડલું ઉખડી જલું=સાક વડ જલુ, પાયમાલ થલુ, ખેડાલ કે દુકાગાથવી] ઉખડી શ્રીઠ [લુઓ ઉખળી] લાકડાનો ખલ (૨) લુઓ ઉખર, ખાગટવાળી જમીન
 ઉખડેલ વિઠ [લુઓ ઉખરલુ] વ ઠેલ ઉખત (કા), -દ શ્રીઠ નવાઈ, આશ્ચર્ય ઉખર વિઠ [સ ડુવર] ખારાટવાણુ (૨) શ્રીઠ જેમા કાઈ પાકે નહીં એવી જમીન, ખારાટવાળી જમીન

ઉખળ(-ળી-ણુ) નં[સ ડુલ્લલ, પ્રા. ડુલ્લલ, ડુલ્લલ] ખાડણિયો (૨) ચાઠ ખળઠવાળા ગાડાના ખે આગળના ખળઠતુ ધૂમર
 ઉખળકું અઠંડિઠ [સ ડુકકલ?] વળતુ ઉકલી જલુ, ઉખળલુ (૨) ઉકળલુ, ગુમમા ખોલકું ઉખળી શ્રીઠ, -ણુ નં લુઓ ઉખળ ઉખળો પુઠ [લુઓ ઉખળ] ખાડણિયો (૨) ઉચા વધવાના ગુણનો-ઉલ્લ ઠોકરો ઉગટ શ્રીઠ ઊભેલા ગાડી-ગાડાના પેડાની આગળપાછળ મુઠતુ અટકણુ (૨) ઉગટલુ; પીઠી કે તે ચોખવાની ડિયા [લુઓ ઉકટો ઉગટો પુઠ (કા) ઘોડાના તગની વાધરી (૨) ઉગમ પુઠ [લુઓ ઉગમ] ઉગવું તે (૨) મૂળ, ઉલ્લચ્ચાન (૩) ગઠઆત ઉગમદાસ્ત વિઠ ખતીલુ (૨) કામગર -તી શ્રીઠ ખત, ચીવટ ઉગર શ્રીઠ [ઉગરલુ] ઉગાઠ ખચાવ(૨)ખચત. ઠકું અઠં ડિઠ [પ્રા ડુવર?] ખચલુ (૨) ખાઈ રહેલુ -રોલુ અઠં ડિઠ (ભાવે) ઉગવલું સઠ ડિઠ ઊગે એમ કઠલુ ઉગલુ અઠં ડિઠ [સ ડુદ્ગમ, પ્રા ડુવર] આગળ અકુર થવા, વલવું કૂટલું (ખીજમાથી) (૨) ઉદય થવો (જેમ કે સૂરજ, ચક્ર) (૩) (મનમા) સુઠલુ-ઉલ્લચ્ચાન ચૂકું (૪) [લા] કળદાવી થલુ, પરિણામરે નીચલું. [ઉગતા સૂરજને પૂજલું=ચક્રવર્તીના પૂજમાં ગહેલુ, તેની પુગામન કરવી કે જની વાલુએ જવાની વૃત્તિ ગખવી ઉગતાં જ આધમકું = નાનપણમા (કે ઉદય થવામાં હોય તેવામાં) મળી જલું. ઉગવું તેવું આધમકું = સવારથી સાંજ સુધીમાં કમ્પી ખાસ રિથતિ ન રરવો જેવા તે તેના (કમ્પી) રહેલું (કુ ખ કે ચરસો)

ખતાવામા પ્રયોગ થાય છે) ઊગ્યા આય
 મ્યાની ખખર = શુ અને છે તેની - દુનિયાની
 ખખર કે સમજ યા ભાન, સામાન્ય સમજ]
 ઊધડ વિં [ઉધડણ] ઉધાડુ, સ્પષ્ટ (૨) નં
 સ્પષ્ટીકરણ, વિવરણ

ઉધડણું અંકિં [સ ઉદ્ઘટ્, પ્રા ઉઘઘ] ઉધાડુ
 થકુ, ખૂલણુ (જેમ કે ખારણુ. શાળા, મકાન,
 પેટી, વાસણુ [લા] વાત, રહસ્ય, પાપ ઇં) (૨)
 ખીલણું, પ્રકુલ થવું (જેમ કે, ફૂલ, કળી ઇં,
 [લા.] નસીબ) (૩) સાન - સ્પષ્ટ થવું, નીકળણુ
 (જેમ કે, રગ, આકાશ ઇં) (૪) અર્થે સુવો,
 કલ્યાણ થવું (જેમ કે, એમા તારુ શુ
 ઊધડણું ?) (૫) નવેસર ઊધડણુ (જેમ કે,
 નિશાળ ઊધડી)

ઉધડુ વિં ઊધડ, ઉધાડુ
 ઊધરું વિં [સ ઉદ્ઘૃહ, પ્રા ઉઘર = સન્યાસી]
 ંર કર્યાં વિનાયુ, કુવાર

ઉધડણું અંકિં છલકાણુ (૨) પરણવા (વર-
 ઘોડામા) નીકળણુ (૩) [કટાક્ષમા] રજેત થવું
 ઊધક અં [બુઓ ઉધક] ઊધકુ

ઉધકણું સંકિં [સ ઉચ્ચ + કુ?મ ઉચ્ચકળે,
 હિ ઉચ્ચકના] ઊધુ કણુ, માથે લેણુ (૨)
 [લા] ઇપકા આપવો, વમકાવણુ ઊધકાણું
 અંકિં (કર્મણિ)

ઉધકી સ્ત્રીં વાધણી, હેડકી
 ઉધકું વિં ઉછીનુ લીલેણુ (૨) નાઠાર
 ઉધકા પુંં ઉધક લીલેલી - આપેલી રકમ

ઉધકા પુંં [હિ ઉચ્ચકા, મ ઉચ્ચક્યા] ખારકા
 માલ ઉપર ચોરની નજર રાખનારો આઠમી
 (૨) ઠગ, બદમાશ માણસ (૩) છકેલો માણસ
 ઊધડણું સંકિં [બુઓ ઊધેડું] ઉખાડણુ
 ઊધડાણું અંકિં (કર્મણિ)

ઉધણુણું સંકિં છૂટું કરીને ગોઠવણુ (રેશમના
 તાર ઇત્યાદિ)

ઉધણુણું અંકિં 'ઉધણુણું' કર્મણિ
 ઉધમૂચ અં બુઓ અચમૂચ
 ઊધરણું સંકિં [સ ઉચ્ચર્] ઉચ્ચારણુ, ખોલણુ
 ઊધરણું અંકિં (કર્મણિ)
 ઊધલ(-ળ)ણું સંકિં [સ. ઉચ્ચર્] ઉખાડણુ

(૨) ઉધાળો લઈ જતા રહેણુ ઊધલા(-ળા)ણું
 અંકિં (કર્મણિ)

ઉધલાઉધલા(-લી) સ્ત્રીં ઊધકાઉધકી (૨)
 ઠાઠાઠાઠી (૩) અશાંતિ [કિં (કર્મણિ)
 ઊધવણું સંકિં ધીરણુ, આપણુ ઊધવાણુ અં
 ઊધણણું, ઊધખાણુ સંકિં બુઓ ઊધલણુ
 ઊધી જણું અંકિં (લેન) વસૂણુ, ફૂંડ જેણુ
 ખવ યણુ [રાકિ

ઉધરભાવ પુંં ઊધરવાની - વૃદ્ધિ પામવાની
 ઊધરણુ અંકિં [બુઓ ઉધરણુ] બાવનખેણુ
 ને સભાળથી મોટા યણુ ઊધરણું (કર્મણિ)
 ઊધરેલ પાછરેલ, ઊધરું પાછરું વિં ઊધરિને
 મોટું થયેણુ (બાળમરણુથી અચીને)

ઉધળણું અંકિં [સ જ્વ + જ્ઞ પ્રા ઉચ્ચળ]
 ઊંચે જણુ - દ્રેકણુ (૨) ઉછાળો માગવો (૩)
 છલગ મારવી, ફૂંડણુ (૪) ખૂંડે હાથે વખરાણુ
 (લાકડી, તલવાર, વસ્તુ ઇત્યાદિ) (૫) ખૂબ
 વધી જણુ (જેમ કે ભાવ) (૬) કોઈ જોશ કે
 અવેશમા આવણુ, મિનન - ગુસ્સો કરવો
 ઉધાં 'શુ નેઈને આમ ઊધળતા હવે?'
 'એ તેના પર ખહુ ઊધળ્યો.' [ઉછળી
 ભાંગણું = વગર વિચાર્યું ફેરી પરણું - માહસ
 ઝરી ખેસણુ, હાથે કરીને તુચ્ચાનમા પડણુ]

ઉધળાણુ અંકિં 'ઉધળણું' લાવે,
 ઊછિયો પુંં ઉછીની લીલેલી રકમ કે ઉછીની
 વસ્તુઓની ભરી આપવાની કિમત

ઉજડ વિં બુઓ ઉજડ, વેરાન ંનોમ સ્ત્રીં
 અપાડ યુદ લ [ઉજડ થણું
 ઊજડાણું અંકિં [બુઓ 'ઉજડ', ઉજડણું]

'ઉજડુ નં ઉજરડું', ભળભાખળુ પ્રલાત
 ઊજમ પુંં [સ ઉચ્ચમ, પ્રા ઉચ્ચમ] હોશ,
 ઉમગ (૨) + ઉચમ [ઉમગમા આવણુ

ઉજમાણું અંકિં [બુઓ ઊજમ] ઊજમમા -
 ઊજ(-ઝ)રણું અંકિં (કા) બુઓ ઊજરણુ
 ઊજવણું સંકિં [પ્રા ઉચ્ચવળ = ઉધાપન]
 (મતણુ) ઉધાપન કરણુ (૨) ઉત્સવ કરવો,
 ગોઈ પ્રસંગ વિવિસર પૂરો કરવો (જેમ કે,
 લગ્ન, જન્મતિથિ ઇં) (૩) કનેત કરણુ
 (કટાક્ષમા)

ओजवाचुं अ०कि० 'ओजवाचु'नु (उर्म०लि)

ओजचुं अ०कि० दोडचु (का)

ओजचुं वि० [म उज्ज्वल, प्रा. उज्जल] धाणु
(२) अकचकु, नेलस्वी (३) योष्णु, नि०कलक,
निर्भण (४) ओज वरुंनु ओजगिगत (५) रीत-
भाने मुवड(६) पैसेटके मुभी सात्र उडु [ओजणा
पगचुं, ओजणा पगक्षांतुं = नेने आव्ये
आव्य ओउडे ओवु पु०नियान(२) (व्य ग्यभा)
अ पु०नियान ओजचुं उरेचुं = उतणवु
दीपावचुं (२) (व्य ग्यभा) काणु उ०वु, ओआवड
क०वु ओजचुं वाणुं = इगरे नडवे ओजणे
मुगडे (आ पु) = ने०कलक - आअरभेर, अदनामी
वगर (आवचुं) ओजणां लुगडा, कपडां =
सुद्ध सारी आवड (नेम डे, ओजणे लुगडे इरे
ओ पल नणवने, ओजणे लुगडे डव लागे]
०कट, ०कटाड, ०भग, ०भग जेचुं वि० अ०क-
दम ओजणु - गार्श्री० उतश उरववगता
(२) उवगता (३) सस्कारिता (४) पैसेटके
मुभी डोचानो देभाव - गार्श पु०, - गार्श लु
श्री. न०, - गार्श श्री० ओजणापलु

ओजउरचुं अ०कि० (का) लुओ ओजवु
ओजवचुं अ०कि० [स उज्ज] त्याग उरेवे, ओडवु
डवा० 'तेछे भलुवानु ओजचु ने'
ओउ(-३)कचुं स० डि० मानवु, अलवाणवु
ओउ(-३)काचुं अ० कि० (उर्म०लि)
ओउलु न० लुओ उपटलु, उवटपु
ओउवाचुं अ० कि० [म उज्ज्व, प्रा उज्ज] (ओउलु) योणावु
ओउेइडेते पु० ['इटा'नु द्वित्व] अनाजने भाडना,
जाडक्या पछी रडेला केतग
ओउ(-३) वि० [स अर्धचतुर्थ, प्रा अडुडु? (हिं
हठ-ता) केके आउट्टि 'म औट] साडात्रणगा
ओउमेस श्री० ओडवु अने ओसवु ते (२) ओवे
कसरत अथवा शिक्षा(३) वारे वारे ओडवु अने
ओसवु ते (अ नपाथी डे अजणाभाथी)
ओउं अ०कि० [स उवा, प्रा उडु] ओला यवु
(२) नगवु अने पथारी ओडी ओमा यवु (३)
नगवु, मावव यवु, तेयाउडे अडु यवु (४) ओका-
ओउ ओथिनु अडु यवु, आनी लागवु अनवु

(नेम डे, अ ड, अूम, दरद, अगन, सल्लो, केक्षी
वगेरे) (५) पूरु करीने ओला यवु (नेम डे,
सला, अदालत, पंगत, म डणी ध०) (६) षीलवु,
अराभर ओवडुं, स्यष्टपल्ले परिणमवु (नेम डे,
छाप, रग, सोण, अयडु लरवाथी दात, हिलमा
लाव वगेरे) (७) (छवनमा) नीवडु, नीकणवु
(नेम डे, ओकरे अराय ओडयो) (८) (हिल)
ओतगी नवु, राग डे प्रेम नतो गडेवा (९) (ही डे
दिवस साथे) लुओते गडमा [ओडतां ओसतां
अ० उ०दम, अयो वभत ओड पदुलाणा पग
पर = हाथे इगीने - लने पोतातु अगाडवु,
पोते न पोताना पग लागवा ओडी आलचुं =
मगी नवु ओडी नचुं = आड्यु नवु, नतु गडेवु
(२) निशाण ओडवी(३) देवाणु काडवु, पाथमाल
यवु (४) मरी नवु ओडीने ओडु यचुं = म दवाड-
माथी - आटलामाथी ओडु, सल्लु यवु (३)
नी ओ०ची = तेडला उतु पु०सान यवु]
ओडवेड श्री० [म उठाउ(-डे)व] सेवाआडगीमा
आलपालतो डारुने डारुने गडेवामा पडतो
श्रम (२) वेडप श्रम
ओडां न० अ० व० [लुओ ओडां माडात्रणना गुलाडार-
वाणा वडिया [-गालुवावां, ललुवावा =
आडी नवु, लरभाववु, छेतवु] [पतग
ओड सो० [ओडवु] ओडवानी नक्ति-गति ०छ श्री०
ओडकचुं, ओडकाचुं अ० लुओ ओउकवु
ओडलु वि० [ओडवु] ओडे ओवु(२) येपी ०आटडी
श्री० ओडे ओवी आटडी, अलून ०भिसडोडी
श्री० ओडती भिसडोडी ०घे। श्री० यदनघे।
०घे। डो पु० डोडालुघे। डो ०दं ड पु० ओडी शडे
ओवी लडुधं लाकडी ०दाव पु० कुन्तीने ओक
दव ०पावडी श्री० (का) ने पडेवाथी डोडाय
ओवी लडुधं पावडी ०माछडी श्री० ओडती
माछडी ०दे। ग पु० ओडतो - येपी गे। ग ०रीह
श्री० लुओ ओडानशेह
ओडसूड अ० [ओडवु + सूडवु] ओडु धालीने, आडुं
अवणु, विवे० विचा० विना - डिचुं वि० ओडसूड
यतु डे कनार
ओडसूड अ० ओउओउ, छानुमानु [विना
ओडसूड अ० (का) लान गण्या विना, अअ० आ०

ઊડવું અંકિં [સ ડહી] હવામા અધર જલુ
 (૨) જ્ઞેરથી ચાલવુ ઢોડવું (જેમ કે ઘોડો પવનવેગે
 ઊડ્યો) (૩) જલુ, લાગલુ, નાસી જલું (જેમ કે,
 અત્યારે તે કયા ઊડ્યો છે? ઊવ ઊડવી = ઊઘ.
 પૂરી થવી) (૪) કીકુ પડવુ અને જલુ ગહેલુ
 (૨ગ ઇત્યાદિ) (૫) ખપી જલુ (વગ્નુ માલ
 ઇત્યાદિ) (૬) કલપનામા અગલુ, ગગનવિહાર
 કરવો (૭) (વાત, ગપ, ખખર ઇં) ડ્રેલાલુ, પ્રસરવું
 (૮) (તલવાર, લાડી, ધંદૂ, તોપ, ઇં હથિયાર)
 હવામા ખરેખર ચગલુ, વગગલુ (૯) ચેપ ડ્રેલાલો
 (જેમ કે આખે શરીરે ચેપ ઊડવો), રોગ ડ્રેલાલો
 (૧૦) ચડી આવવલુ; વસી જલુ, લડવા ફટી વડવું
 (જેમ કે, તેનો શો વાક કે તેના પર તમે ઊડયા?)
 (૧૧) (તકગર અધ્યાહાર રહીને સ્ત્રીંભા)
 ઊડવી = તકગર કે લડાઈ થવી, વાધો પડવો.
 (૧૨) (પરીક્ષામા) નાપાસ થલુ [ઊડતા કાગ
 પાડે એવું = 'વડના વાદરા ઉતારે એવું', ગમે
 તેમ કરીને પહોચી વળે એવું, ચક્રાર, દાવપેચ-
 વાળું' કે યુક્તિખાજ (૨) તોક્ષની, ઉધમાતિયુ,
 ખૂખ ચચળ ને અટકચાળુ. ઊડતાં પક્ષી
 (પંખી) ઝાલવાં = ગમે તેમ કરીને કામ પાગ
 પાડવું; પહોચી વળવું ઊડવી અલ્લા (થવી,
 વળગની) = ઊલટી સામેથી પીડા (આવી પડવી)
 ઊડતો રોગ = ઊડણ - ચેપી રોગ ઊડીને
 આંખે ખાડવું = એકદમ સુંદર લાગલુ.
 ઊડી જલું = અલ્થ થવું, હવામા જલુ રહેલુ
 (ગ ઘ, દાડ, કપૂર, પરી, સ્વપ્ન, વાત ઇં) (૨) (ઢોર)
 વસૂકી - ઊચી જલુ ઊડી પડવું = લડી પડવું,
 સામસામે આવી જલુ]

ઊડાઊડ (-ડી) સ્ત્રીં ઉપરાછાપરી ઊડવુ તે (૨)
 ઢોડાઢોડ, ઘણી જ ઉતાવળ (૩) અન્યવસ્થા;
 અધાધૂધી, ડિતા ભરો કાળ કે ગાળો
 ઊડિયા, સ્ત્રીં [સ ઝાંદૂ, પ્રા ડહી] ઉલ્લની
 - ઓરિસાની ભાષા, ઉલ્લની

ઊડી સ્ત્રીં [મ ડહી] મલખલની એક કંસરત
 ઊડેલ (-લુ) વિં ચંચળવૃત્તિનુ (૨) ઢાંટેલુ, વંડેલુ
 (૩) ઢોગ પણ ન ખાય એવુ અગડેલુ

ઊઠ વિં [સ] પરણેલુ (૨) લઈ જવાયેલુ (૩)
 પું પગણેલો માણસ - ઠા વિં સ્ત્રીં પગણેલી

ઊઠણુ નં જુઓ ઉઠાણુ
 ઊણુ વિં [સ. જન] ઊણું (૨) સ્ત્રીં ઊણુ
 ંપ (-મ) સ્ત્રીં ઓછપ, ખોટ (૨) અપૂલતા
 (૩) ખોડ ંવું સંકિં વણાટમા ઊણુ
 હોય ને પૂરલુ, ડણલુ -ણાપણું નં
 ઊણા હોલુ ને -ણા પેટનું વિં વાત
 પેટમા ન ગખી શકે એલુ -ણાશ સ્ત્રીં
 ઊણાપણુ -ણું વિં ઓછુ ભગ્યેલુ,
 અપૂલ, ખૂટવું, કમી
 ઊતડવું સંકિં જુઓ ઉતરડવુ ઊતડાવું
 અંકિં (કર્મણિ)

ઊતરચડ સ્ત્રીં [ઊતરલુ + ચડલુ] ઊતરલુ
 અને ચડવું તે, ચડઊતર
 ઊતરતી ભાંજણી સ્ત્રીં ગણિતની એક રીત,
 ભારે કિમતની સખ્યાને ઓછી કિમતની
 સખ્યાનુ રૂપ આપવાની રીત
 ઊતરતી શ્રેઢી સ્ત્રીં ગણિતની એક રીત, જે
 હાગમા એક પછી એક ઊતરતી સખ્યાની
 રકમો મુકાય તે

ઊતરવું અંકિં [સ અવતૂ, ડડ + તૂ, પ્રા
 ડત્તર] ઉપર કે ઊંચેથી નીચે આવવુ [સ.
 અવતૂ] (૨) [સ. ડડ + તૂ] ખહાર આવવુ,
 નીકળવુ (જેમ કે વાહનમાથી, ગાડીએથી
 ઊતરવુ; ન્દેશને ઊતરલુ ઇં) (૩) પાગ
 કરવુ, ઓગગલુ (નદી, પૂલ ઇં) (૪)
 નીચે આવવુ, કમી થલુ, ઘટલુ (જેમ કે,
 વરવુના લાવ) (૫) (આવેશ, અસર, નગો,
 દન્દ, ભાવ, લાગણી ઇં) ઓછુ થલુ કે
 શમલુ (જેમ કે, ઝેર, તાવ કોધ, મોહ,
 માથુ ઇં) (૬) (ગુણ, ગ્થિતિ, સ્વલાવમા)
 ઘટલુ, ઓણું નીવડલુ, ખગડલુ (જેમ કે,
 ઊતરેલી કેરી ઊતરની કળા, વેળા 'વખત
 જતાં દવાનો ગુણ ઊતરે' ભોગમા પડી તે
 માણસ ઊતરવા લાગ્યો) (૭) (તોલમા)
 આવી ગહેલુ, ખગેખગ થલુ ('શેરના છ
 રીગણુ ઊતર્યા') (૮) થલુ, નીપજલુ, કળ
 તરીકે હાથ આવવુ - મળલુ (જેમ કે, પાક
 ઊતરવો, 'આ આખે ૧૦ મણુ કેરી ઊતર્યા'
 'મણુ કપાસમાથી ૧૨ શેર ૩ ઊતર્યા' 'પૂગી,

जदेभी, मावपूया हवे विनवा लायां छे ' ७०) (६) उतावे छे मुकाम कन्वे (नेम छे तेओ मीमा उतया) (१०) अगोपु आगेहुप यवुं, अनपु, आगेभापु, वडापु, पर पडव (नेम छे नकव, छपी, खुडो, धडो छंनो धाट, 'आ काम हीन ना उतयुं.') (११) (गगत, रपधां, जंडो, नाटक, लडाछं छंमा) आमेव थवुं, लाग लनववे (१२) (काछं अग छे हाडकु) योताने मानेवी हडवु- यणवुं (१३) (अछ छे हना) -नी अमर (माही)नवी, -नो योग नु यवे (नेम छे पनोनी उतनी; 'हवे लुधनी दना उतनी') (१४) (मो) डीडु पडवु, विहापु (१५) (रंग) डीडा पडवो, उडेवो, धोवाथी नीकणवो (नेम छे, -पडवो रग उतरे छे, ले ले पीलने न लागे) (१६) (मन, हृदय, ध्यानमा) अरापर नवु, समन्तवु, गमपु, हंसवु (१७) (वाण माटे) अगी पडवु, नीकणी नवु [उत्तरतां पाण्णी = वणता पाण्णी, धटनो नतो जेग, लेन, विधि (२) घडाण्ण उतनी नहुं = सडी छे अगडी नवु (२) अरोपु उतरवु ('नवु' छिं साये आपना आ सामान्य अर्थ छे लुओ उतनु) उतनी पडवु = अट उतनु ('पडवु' माये 'उतरवु'नो सामान्य अर्थ) (२) उडवु, उाअडी पडवु, अउसे यड लडावा तैयार यवु, वडवु, हपडा आपवो उतरवुं विं वापरमाथी हुं नरायेलु (नेम छे नपडु), 'मिक्क-हडेन्ड' ('उतरवु'ना भू० कू० ना सामान्य अर्थो माटे ते छिं लुओ।) [('उतनु'तु लावे) उत्तरावुं अ० छिं उतरवाती डिया थवी उतनी श्री० गणानुं अक धरेलु (२) विं रामण (२५२) उतरुपातरुं विं उतरवुं, वपगडं नहेलु उतनुं अ० छिं पाण्णी छे हवा लागवाथी (वाडकु) वाकुडुं थवु उतनु विं [स उद + तल?] उडु नहि अेवु छीउर [आडे मार्गे नवु उथरुं अ० छिं उडे-उड (२) टियावुं (३)

उथमी उरुं न० अेक औपवि उथमुं वि०-उत्तम उथल वि० [दे उत्थलिज] अरियर, उथलेलु हडी० पाथल वि० [दे नत्थल्ल पत्थल्ला] उधु- यवु (२) श्री० उां धु यवु थवु ते, परिर्वतन ०वे वि० लयथी उथलेलु-अरियर.०(-दा)वु अ० छिं उवा थडने पडवु, उधु यवुं- उपरतणे यवु, उधुं छे उलहु थवु उथलो पुं० [दे उत्थल्ला] उवायता थडने पीछ आनु प० पडवु ते (२) गथेलो म हवास पाछे आवे ते (३) वलाए (काव्यमा) (४) सामो नवाप [-आवे = उथलवु, उथलाछं पडवु (२) माहगीमाथी उरी पाछा पडवु -मारवे = उथलावु (२) पलटो आवे, उथली पडवु लुओ उथलो आवे -वाणवे = सामो नवाप आपवो] उथो पु० (१) कडवाए, सणो उथोडुयो पु० [इयो द्विव ?] नानी मोरी क्युंअ० (२) नकामी सहेततनु परयुण नाम उदकवु अ० छिं [हिं, स उदव ?] + इडवु (५) उदपत्ती श्री० लुओ उदपत्ती, अगारपत्ती उडुं वि० [अ. ऊद, हिं ऊदा, न उदी] भूर, भूरा पडवु उव श्री० [दे उद्वि] उव (गाडानो) वान्थो उथरुं श्री० लुओ उवेछं उथरुं वि० [लुओ उधरुं] लावताल दे वलन कथां वगर अेरतु अेम आपेवु -सपेवु दे अटावे हनेवु (नेम छे, उवड लाव, माप, अदीदी) -हु वि० उथरुं (२) न० लुओ उधडे [उधरुं देवुं = भूय वडवु, सभत हपडे आपवो] -डे पु० उधरुं काम उधरुं अ० छिं (सु) उधरुं, मोडु थवु उधरुं (-२)वु अ० छिं उधरुं आते लभापु (२) डूर थवु, टणवु (३) लुओ उधरुं उधणवुं अ० छिं नारी नवु, पोपारा गण्णी नवा (यार साथे) (नेम छे, उधणी नवु) उन वि० [सं] उधु (२) उधुपवाणु ०ता श्री० लुओ उधुप ०म श्री० लुओ उधुप ०मासिके वि० नहिने पूं० न

થયો હોય ત્યાર પહેલા કરવાનું હોય એવું.
૦માસીસો પુંમ્બૂએલાના માસીસા પહેલાંની
કરવાની એક ક્રિયા

ભિન સ્ત્રીં,નં [સ. ઝળ્ળ, પ્રા. ઝળ્ળ] ઘેટાના વાળ
-નોત્સાર પુંભિન કાપી લેવું તે

ભિનડ વિં [મ ઉનાઢ] (કા.) રખડતુ (૨) કામ-
ચોર (૩) હુચ્ચુ [બુઓ 'ભિન' [મ]મા

ભિનતા(-મ), ભિનમાસિક, ભિન-માસીસો
ભિનચા (ન') પું [ભિતુ +વા-ઝળ્ળવાત ?] એક
મૂત્રરોગ [(૨) ઝૂરવું

ભિનવાણું (ન) અં કિં ભિના શ્વાસ નાખવા
ભિં (નું) વિં [સ. ઝળ્ળ, પ્રા ઝળ્ળ] ગરમ,

તપેલું અહ્યે દઝાવાય એવું (૨) તાવલયું
[ભિની આંચ (આવવી, લાગવી) = દાઝવું પડે

એવો - કશું લુકસાન, લય, જોખમ કે બેઆખર
કરે તેવો પ્રસંગ ચા વેળા ભિની વરાળ

કાઠની = હુયાની બળતળ બહાં જણાવવી,
પોતાનું દુ ખરડવું, દિલની દાઝ કાઠવા બોલવું

ભિંતું ખાણું = આપકમાઈવું ખાણું ભિંતું
લોહી = તવો ભુરસો, તવભુવાનીવું જોમ,

ઉત્સાહ ઇં. ભિનો વા વાણો = બુઓ 'ભિની
આચ . . .'] -નાઈ સ્ત્રીં ભિવું હોવું તે,

ભિણ્ણી

ભિપજ સ્ત્રીં [ભિપજવું] પેનાશ (૨) આવક, મળતર
(૩) ત્રેકો ંની પજ સ્ત્રીં ઉત્પન્ન અને વૃદ્ધિ

(૨) પેદાશ (૩) ચોખ્ખી આવક વેરો પું
આવકવેરો. ંવુ અં કિં [સ ઉત્તવ્, પ્રા

ઝપ્પજ્જ] ઉત્પન્ન થવું, પેદા થવું, જનમવું (૨)
નીપજવું, નીવડવું (૩) મળવું, સંધાવું, મળતર

કે આવક થવી (૪) કિમત તરીકે મળવું
(જેમ કે, 'આ પેન વેચો તો પં ભિપજે

એમ છે') (૫) સાધી શકવું, ચલાવું હોવું
(જેમ કે, 'ધંમા એવું કાઈ ભિપજવું નથી')

ભિપટ સ્ત્રીં નાણાનો ઉપાડ, દેવું (૨) બુઓ
ભિગટ, ઉપટણું

ભિપટવું અં કિં ઝાણું પડી જવું
ભિપટો પું બુઓ ભિકટો

ભિપડવું અં કિં [સ ઉત્પત્, પ્રા. ઝપ્પઢ]
ભિપસવું, ભિચુ થવું (૨) ભિચકાવું (૩) પ્રયાણ

કન્વું; નીકળવું; ચાલવા માંડવું: જવું (૪)
એકાએક શરૂ થવું (દુ ખ, રોગ ઇત્યાદિતુ) (૫)

ચોગવું, ઉપાડાવું (૬) નાણા ઉપાડાવા, ઉપાડ
'ધવો (૭) ખપવું, વેચાણ (જેમ કે, 'હંમાણ ખાદી

ખૂબ ભિપડે છે.') (૮) એકાએક, એચિતુ
શરૂ થવું, ચાલવું (જેમ કે હંમાણા શળાના કામ

ધણા ભિપડયા છે) (૯) એકદમ તત્પર થવું,
ધસવું, ફૂં પડવું (ઉદા તે એને માંવા

ભિપડયો [ભિપડતીને એણે ગાળ દીધી
ભિપડતાંને થપ્પડ મારી = એચિતી એક-

દમ) ભિપડતા ઘાટ = ભિપડેલો, ભિકેલો ઘાટ]
ભિપણવું સંકિં [સ ઉત્ત-પૂ, પ્રા ઝપ્પળ]

(અનાજને) પવન નાખી ચોખ્ખું કરવું
ભિપણાવું અં કિં 'ભિપણવું'નું કર્મણિ

ભિપણું (-ણુ) નં ખાટલાના માયા અથવા
પાગથ આગળનું લાકડું

ભિપનવું અં કિં [સ ઉત્પન્ન, પ્રા ઝપ્પળળ
પરથી ?] ઉત્પન્ન થવું (૨) જનમવું (૫)

ભિપસ(-સા)વું અં કિં [મ ઉપત્તળ, ઝમતળ ?
સ ઉત્તપ્, પ્રા ઉત્તપ્પળ ?] બહાર નીકળવું

ભિચુ થવું (૨) ફૂલવું (૩) સોજે આનવો
ભિપણુ નં બુઓ ભિપણુ

ભિક્ષણુ અં કિં [ન ડફળળે, પ્રા. ઝપ્પળળ, ઃ
કે કે ડપ્પુળળ ?] (ગાડ, છોક ઇં) ફૂલવું

વનવું (૨) મનમા ફૂલવું ભિક્ષણુવું અ-કિં
ભિક્ષણવાની ક્રિયા વની (સાવે)

ભિક્ષુ' વિં બુઓ ઉપ(-ક)ર
ભિષ સ્ત્રીં [બુઓ ઉખાણું] દૂગ ઉખાટ

ભિખક સ્ત્રીં, -કો પું [મ ઉવક, ઠિં ઉવકલાં]
ખકારી, ભિલરી થવાનો ઉછાળો

ભિખટ (-હું) વિં [મ ઉવટ] ઉખાઈ - ખગડી
ગયેલું (૨) ખોરુ

ભિખડ મંકાંત 'વળી જની = ખગડી જવું,
ખરાખ થવું, પાયમાલ થવું

ભિખડું વિં [વ ઉવડ] અધૂકડું, અધ્ધર ખેડું
ઉમડક (૨) (સ) ભિક્ષુ [-રહીને = વાક

વળીને, જાખ મારીને, પોતાની મેળે જ ઠકાણે
આવીને - સમજીને ગળે]
ભિખડુ અં કિં બુઓ ઉખાણું, ભિખ લાગવી

उपरनी दुनिया व्वायु पुं गरीना विध्वं
 लागमानो वायु (२) ओडका ०शाभा
 श्रीं हासदीनु हाडड -ध्वंकिंक्षी विं
 इत्य आकाक्षावाणु
 विभिं श्रीं [स.] तंग, मोलु (२) प्रवाड
 (३) लागणुनो तरग-उगणो (४) म गीतभा
 ओऽ अल नर उकांय, उगीत नं विभिंथी
 भरेलु-रवायेलु कांय डे गीत, 'विभिं'
 ०भत्, ०भान विं विभिंवाणु (२) मोन
 रेवा वाकायूका आकांनु (इश विधे) ०ल
 विं लागणोप्रान, तरगवश. ०लथ नं
 विभिंवश धर्-उट डगी न भातु लस ०ला
 श्रीं (स) लक्ष्मणनी पत्नी न नाम
 विध्वं पुं [सं] वाढण (२) पिठुओनो ओऽ
 र्ग (३) वडवानल (४) ससुड
 विध्वं श्रीं [डे उ(-ओ)रुगी] उल उपरनो
 मेल डेवणती गरी [-उतारवी=(दानणनी
 थीर डे विधियाथी) उल परनी छागी डूड कवी]
 विध्वं (ल') श्रीं [हि हुलकी, हुलकना,
 स उड्+वन्, प्रा उवक ?] विध्वं, ओऽतु ते
 विध्वं [म उलका ?] नं भादी धुमनाथी
 नामलाग ने गमगट थनो ते [-पडुं=
 भादी धुमनाथी नामलाग तथा गमगट
 थनो, हो हा थर् नवी]
 विध्वं(-ओ) (ल') पुं [वुओ लुंको व्यत्य ?]
 नाणियेरनो गर्भ डे डोतरा विनानो, ओऽ
 काणावाणो, भादी गोणो, लुंकी नचली
 विध्वं अं [मर दि उलझाना] गूयवाणु
 विध्वं विं [प्रा उल्ल(-व्)ड, सं उड्+वृत् ?]
 विध्वं, अवणु, पाडु ०तपाडे=वणती
 टपाडे ०तपात्र श्रीं प्रतिपक्षी तरङ्गी
 (माक्षीनी) तपास ०पा(-पू)लट विं
 अवणासवणी, विध्वंमूलट (२) अव्यवस्थित
 (३) श्रीं विध्वंपालट तथास (४) अव्यवस्था,
 गेरायो ०सवाड पुं सामो सवाल
 ०मूलट, -टामूलट्री विं अवणासवणी (२)
 विध्वंयतु; आडु अवणु, तगे विध्वं ओऽ
 विध्वं श्रीं होग, विध्वं ०ल(-ले)र अं
 विध्वंगे, होरागे-

विध्वं अं [वुओ विध्वं; हिं, उल्लना,
 म उल्लणे] विध्वंथी कंनु (०) धमी आ-
 (३) लुमलो कंनो (४) विध्वं थर् नु
 (५) डगी थतु पाडु थतु
 विध्वं श्रीं [हि, वुओ विध्वं विं] ओऽतु ते
 विध्वं विं विध्वं, विध्वं, अवणु (२) विध्वं,
 आडु (३) सामु, विध्वं [विध्वं गंगा
 वहेनी=मवणाने धले अवणु थतु, पात
 भगडवी विध्वं विं विध्वं]
 विध्वं (ल') अं [मोमवतु] भलाम थतु
 विध्वं अं [स उल्लन्] वुओ
 विध्वं (२) ओऽओऽ विभा थतु, विध्वं
 विध्वं (ल') अं [सं उड्+ल्ल. प्रा
 उल्ल, हिं उल्लना] नमी नु, लणी
 पडु (२) गाडा धत्यादितु आणवी विध्वं
 थर् नु (३) विध्वं नु (४) कडुं (५)
 नु रहेतु, नाश पामव (६) [ला] होनगे-
 धसव- होन ने विध्वं रहेतु
 विध्वं नं [वुओ विध्वं] विध्वं उतावानी थीप
 विध्वं श्रीं-आपन (२) अव्याणु हेनगति पीडा
 विध्वं नं दानु
 विध्वं विं (२) श्रीं [सं] वुओ विध्वं
 विध्वं श्रीं [सं] वुओ विध्वं
 विध्वं श्रीं [सं], ०लर पुं, ०लेय विं,
 ०भापकथं नं, -पभां पुं वुओ
 'विध्वं'
 विध्वं पुं [सं ऊप, प्रा] ओऽ धार (२) श्रीं
 [हि ऊप; म.] गेडी
 विध्वं विं [स उड्+सट] मटनु नडि ओऽ, विध्वं
 विध्वं सं [स उड्+वृत् प्रा उल्लान,
 म उल्लणे] अहाड नडु, विध्वं, पाथी
 कंनु (२) न्यानमाथी नडु विध्वं
 अं (नं विध्वं)
 विध्वं पाडे पुं विनाश (०) म पूरुं निक दन
 विध्वं अं [प्रा उल्ल, सं उल्ल, हिं
 उल्लना] ठणु, नता रहेतु (२) नाश
 पामव, निक दन नीकणी नु (३) [स उड्+
 प्रा ओऽर] ओऽर, ओऽ थतु
 विध्वं (२ वं) नु, विध्वं विध्वं=अने

ગર્વસૂચક ધ્વનિ(ર)હુ પણાનો ઉદ્ગાર ઠંકારો પુંઠ દીધે નિશાસ, નિશાસો (ર) સાલણું છુ, ઠીક છે, સ્તીકાર છુ , ધત્યાદિ દર્શાવનારો ધ્વનિ (૩)ગર્વનો અને અનાદર કે તુચ્છકારનો ઉદ્ગાર ઊહ પુંઠ [સ] તર્ક, કલ્પના (ર) પરીક્ષણ(૩) અધ્યાહાર -હાપોહ પુંઠ [સ] ચર્ચા ઊંચાં અઠ (ર) નઠ (રવઠ) તરત જન્મેલા બાળકના રહવાનો એવો આવાજ ઊંઊં અઠ (ર) નઠ (રવઠ) રહવાનો એવો આવાજ ઊંકરોંટો પુઠ (કા) મનમા થતી ઉત્તજનાનો અ કુર (ર) ઠાદિયા તાવમા ગેમાય સ્થાયે થતો ઝમઝમાટ

ઊંકારો (ઊ') પુઠ જુઓ ઊહકારો
 ઊઠ(-જ)ણુ નઠ જુઓ ઊજણુ
 ઊઠ(-જ)ણું, ઊઠા (-ઠ)ણું, ઊઠા(-ઠ)વણુ જુઓ 'ઊજણુ'મા
 ઊંધ સ્ત્રીઠ [ઊધણુ]ઊંધણુ તે નિદ્રા [-આવળી = સૂઈ જવાની -ઊધવાની વૃત્તિ થવી -ઊંધની ઊંધી જઈ = ઊધ જતી રહેવી, ઠગણુ (ર) આળસ કે અજ્ઞાન ઠળણુ, લાન આળણુ. -ઉતારની = ચડેલી કે ઉતારાથી બાકી ઊ ધ કાઠવી (ર) આળસ કે અજ્ઞાન કાઠણુ -કાઠની = ઊ ધણુ (ર) ઊ ધ ઉતારની. -ચડવી = ઊ ધ આવી લાગવી, ઊંધ ભરાવી (ર) ઊંધવાનુ -આરામ કરવાનુ બાકી હોવું -જની = ઊંધવું, ઠગણુ, ઊ ધ પૂરી થવી -ભરાની = ઊ ધ આવવાનુ થણુ, ઊ ધ ચડવી -લેની = ઊંધવું ઊંધમાં જણુ = ગઠલત કે અભાણુમા જણુ ઊંધમાં પડણુ = ઊ ધી જણુ, ઊ ધ આવવી ઊંધ વેચીને ઊભગરો કરવો, વહોરવો =હાથ કરીને દુખ કે પચાતમા પડણુ, ડોણુ ખોઈને ડકોળ બનવું.]

ઊ ધકુ, -ટિયું, -રેકું વિઠ ઊંધમા લગયેલું ઊંધણુ સ્ત્રીઠ ઊ ધવું તે (ર) બહુ ઊંધવાની ટેવ ઠરોગ પુઠ એક જાતની મધમાખીઓથી દેલાનો હવલેણુ રોગ ઠરી વિઠ ઊંધ્યા કરવાની ટેવણુ (ર) આળસ, એટી ઊંધણું અઠકિઠ[પ્રા લ્ઘ] નિદ્રા લેવી(ર)આળસ

થઈને પડ્યા રહેણુ(૩) અભાણુમા -અજ્ઞાનમા રહ્યા કરણુ [ઊંધી જણુ] = ઊ ધમા પડણુ સૂઈ જણુ(ર)[લા.] (કાઈ બાબત કે કાર્યમાં અસન્કાન્ક થણુ) મટણુ, ઠીસણુ રહેણુ ('ઊ ધી જળ ન આવે તો')

ઊંધાડણુ સઠકિઠ ઊ ધે એમ કરણું (ર) પડણુ મૂકણું, શાત પાડણું ઊ ધાણું અઠકિઠ ઊંધવાની ક્રિયા થવી

ઊંધાળા.ઠણું વિઠ ઊ ધણુશી બહુ ઊંધનારું (ર) સહેજ સહેજમા ઊ ધી જળ તેવું

ઊ ધેકું વિઠ ઊ ધટિયુ

ઊંચ વિઠ[સ લ્ઘ્ઘ] ઉચ્ચ ચડિયાટુ (ર) ઉમઠ ઠનીચ વિઠ ઊ યુ અને નીચ ઠનીચભાવ પુઠ અમુક ઊ યુ ને અમુક નીચુ એવો ભેદભાવ, અસમાનતાની લાગણી કે માન્યતા ઠવણી(-ણું) વિઠ ઉચ્ચવણું

ઊંચક(-કા)ણું (ક', ઠ') વિઠ બહેર (ર) થોડુ સ ભળનાર (૩) સાલણું ન સાલણું કરનાર, ખેદકાર

ઊંચકણું સઠકિઠ [સ. ડ્ઘ્ઘીઠ] નીચેથી ઊ યુ કરણુ, ઉપાડણુ(ર) હાથ પઠ લેવું (ખોજ) માથા ઉપર લેણુ, ઉઠાવણુ ઊંચકાણુ અઠકિઠ. ઊંચકાવણુ સઠકિઠ 'ઊચકણું' અતુઠમે કર્મણિ અને પ્રેરક

ઊંચકાણું (કા') જુઓ ઊંચકણુ [મહેનત'પુ' ઊંચકામણુ નઠ, -ણી સ્ત્રીઠ ઊચકવાનુ ઊચ-નીચ, ઊંચવણી, -ણું જુઓ 'ઊંચ મા ઊંચાઈ. -ણુ, જુઓ 'ઊ યુ'મા

ઊંચુ વિઠ [સં ડ્ઘ્ઘ] સપાટી કે ખેસણીની ઉપર ઊભુ આવેલુ કે ઊંધણુ ('નીચુ'થી ઊલટુ) (ર) ઉચ્ચ ચડિયાટુ, ઉમઠ (કંઠ, પ્રમાણ. ગુણ, દઠજાને ઠંઠમા વગરે કે ચડિયાટુ જેમ કે ઊચો ઠગલો, ઊચો ભાવ, કિમત, મત વગરે) (૩) અતિ તાણેલ, લ આવેલ (સૂર કે અવાજ) ઊચા સ્વર-સપેકણુ (સગીતમા) (૪) જ પ, નિગત કે શાતિ સમાવાન વગરણુ, અભાણુનાવણુ (મન, શાસ, હવ) [ઊંચા ડોળા રાખવા = સામે ન જોતા ખીજે કે ઊચુ જણું, ધ્યાન ન

नामधु ॐंथी आंभ करवी = (काम के
 गेकाशुमाथी) ॐंथु लेवु, ध्यान पीले नवा
 देवु (२) (गुरसा के विरोधथी) आभनी
 मुद्रा केरववी, सामे थवु, विरोध क केध
 पनाववे ॐंथी आंभो करववी
 = भूय सह लेवडाववी ॐंथी याल =
 ओही ॐंथी राभी यालवु ते ॐंथी भूछ =
 'भूछ'मा लुओ ॐंथु आववु' = (इभ,
 पीडा, लाउ धं माथी) छूवु, कशाभा गरक
 ययानाथी अहार नीकणवु (दा त 'हाथ
 पटना काममाथी ॐंथो आवु त्यारे नवु लउ
 'उ) -ॐंथु यालवु = ॐंथी याले
 यालवु (२) [ला] गेदु के गर्वथी यालवु-
 वनउ -करुं = भोज यडाववे, ते माटे हाथ
 देवे (२) ॐंथु के उपस्थित करुं, ॐंथु
 -अडावुं = भेडा वभाणु करवा, गर्वथी
 दुलाय भेभ करवु, अतिमान आवपुं -अं =
 रवर्गमा लउं, भूवु -लेवुं = नाम के रोकाशु-
 माथी दुर्मद भणवी के काठवी ('आमावी ॐ
 ॐंथु लेवा पामे त्यारे ने ?') (२) नन करवी,
 सामे लेवु, ध्यान प लेवु (नेम के, भाध तो हवे
 ॐंथुये नेता नथी') (३) ('नाथु लेवु' -गमभुं
 -तेथी ॐंथु) गमभुमाथी भुभ थवुं, स्वमान
 गमभु (दा त 'ते दिवसथी ते आर भाणुसमा
 ॐंथु नेध शकतो नथी') -ने ॐंथु माथु
 शगभु = गर्ववी छेकेलु रडेवु -ने ॐंथुं
 रडेवुं = अस्थि आसन के चित्तवाणा होवु,
 गने न भेसवु, सातिथी निगते (काम केकाध
 आभतमा) न गेदववुं (२) काममा देके न
 नमाववे, काममा न लागवु (३) लुओ ॐंथु
 न ॐंथु माथु राभु -भेभु = (श्रीओ)
 वेगणी भेसु (२) लुओ ॐंथे भेसु -माथु =
 लुओ 'माथु'मा -भूकं, भेसुं = (परवारी
 नवाथी के वचथी काध कारण) अलग के
 वेगणु करवु, छोडवु, विसारे पाडवु ('आ काम
 हवे तो ॐंथु भूके तो साठ' 'हमला तो ॐंने
 ॐंथु भूक, पछी नेधु', 'वायवावु हवे ॐंथुं
 भूकथु छे के गु ?' 'लाज ॐंथी भूकवी') (२)
 सताडी के अथावी या सधरी राभु -भेभं =

लुओ 'मा'मा ॐंथो हाथ = लुओ 'हाथ'मा]
 -याध श्री० ॐंथुपक्षु (२)तेनु भाप -याधु
 न० ॐंथाध (२) ॐंथी नगा, टेकरी
 ॐंथुनीथु वि० ॐंथुं अने नीथु, भाडाभैया
 वाणुं [-करुं = कीकडाक गोडवुं, साकसूक करी
 व्यवस्थित करु ('भहिन घेर गयो ओटले ॐंथु
 नीथु करवानु तो होय न ने ?') (२) [ला]
 भणलणार पेदा करुवे, अल पो ॐंथो करुवे,
 नीथु थय ओभ कंठु -थुं = ॐंथेक करवी,
 मथवु ('माये आव्या पछी ॐंथानीया थया
 वग छूटो छे ?') (२) अधीरु थवु. अल पो
 यवे, आतु भनवु तलपापड थवु ॐंथो-
 नीथो हाथ पडवे = ॐंथोछना करी नमाडु,
 अथाथथी धन कमावु]
 ॐंथे अ० सपारीवी उपर ॐंथी -ॐंथाण-
 वाणी नगाओ, ॐंथी दिशाभा, माया ॐंथु
 [-अडावुं = लुओ 'ॐंथु यडाववु'
 -भेसुं = काममाथी हू के अलग भेसु
 -लेवुं = आनारी तरु लेवु -अधं गं
 = रवर्गमा लउंनवु ('हत, तने ॐंथे लधं
 नथी') ॐंथी अ० अं न, अडवाविना (२)
 ॐंथी, ॐंथाणमाथी (३) ॐंथे अवाणे के
 सूरवी(४)आकाशमाथी ॐंथुं वि० ॐंथे आवेवु
 ॐंथुं न० [ॐंथु] ॐंथु ने (२) ॐंथुववु
 द्रव्य - नेल, दिवेल गत्यादि -एणी श्री०
 मत्र लएवने कपडाना, भावरणी धंता छेडाथी
 रोग के लूतने दूर करवानी छिया [-ना भवी =
 ॐंथु, ते छिया करवी) (२) तेल ॐंथुवानी
 दुभी]-एणुं न० रावडुभागी के गणुनिा गसावो
 ॐंथुं स० डि० [स सिच, प्रा उज = सिचवु]
 तेल नाभु - पूरु (२) रोग के लूत काठवा
 ॐंथुणी नाभवी ॐंथुवुं य० डि० (भेगक)
 ॐंथु अ० डि० (कर्मणि)
 ॐंथु न० [स उण्ट, प्रा उण्ट] गणुमा भूय भपु
 ओक ॐंथु पथु [-नेवु = भूय ॐंथु (२)
 भेवक, अणसमणु ॐंथुनां शीगडां न०
 य० व० व व्यापुत्र के आकाशकुसुम, अशक्य
 वान ॐंथुनां अठारे वाकां = स्वलावे न
 वाडापक्षु, अठारे अगो-अवु न वाक होवु

ते ॐ ट वुं पगलुं न्णलुं = सहेली सीधी
 डे उघाडी वातनी अयर होवी (नकारमा प्राय
 भोलाय छे) ॐ टे चडीने आवणुं = (लेखुं
 लेवा आवनारे) अवाने देभाय अेम - छडेचोड
 आवणु ॐ टे चडीने ॐ धपुं = ओना
 नेवुं अशक्य डे अन्तगतु कन्वु (अेमा
 नुडसान न थाय, अेवा लाव अतावे छे)
 ॐ टे कर्था डेका तो भाणुसे कर्था
 काडडा = सहेले डे सीधी रीते न पार पडे तो
 तेने पहोखी वणवा धटती युक्ति करी लेवी,
 न्या नेवा सन्नेग तेने पहोखी वणवुं] ॐडी
 स्त्रीं साठ, साठणी, ॐटनी माडा (२) सोनीनु
 ओन्तर ॐडो पु० ॐट (२) न्नुओ ॐटियो
 [ॐटडो डेष्णी तरडे अेसशे ? = शु नीपनशे?
 परिणाम अते शु डरी] ॐवैद(-ध) पु०
 ॐटने - भाणुसनी दवा करवाने नालायक अेवा,
 लेलायु वैद ॐवैदुं न० ॐटवैदुं काम, राक्षसी
 उपचार - टियो वि० ॐट नेवा ॐचो(२)पु०
 ॐट (३) मंदधुद्धि ने आणसु भाणुस (४)
 लारे वनन ॐपाडवानु(ॐटनी डोक नेवुं लागनुं)
 यत्र (५) अडो

ॐ टकटो पु० अेक वनरपति
 ॐटिया(-सु) छरु न० अेक अेपधि
 ॐड वि० [न्नुओ ॐड] साडानण, साडानण गणु
 ॐडिण्डियुं वि० [ॐडाण] ॐडाणवाणुं, ॐडु
 ॐडण स्त्रीं [ड उडरु = समूह] डे दे
 अवहंङण = आलिगन ?] आय (२) आयमा
 लराय तेटली वरतु [यूकलु
 ॐडण स्त्रीं पेटने गोणो - यूक [-वणवी =
 ॐडणगूडण न० गोणो, पिंडाणो (२) पेटमा
 गोणो चडवे - यूक आववी ते (३) डगधडा
 वगर भोखुं ते(४)अ० अणवणसवण, डगवडा
 वगर, गोणो थाय अेम
 ॐडाध, -णु-पणुं न्नुओ 'ॐडु'मा
 ॐडुं वि० [डे उड] सपाटीथी नीचे ॐतरतु (२)
 छरु नहि अेवु, घेरु(३)अ दरथी लायु - डर
 सुधी अ दर ने अ दर विरतरतु (४)घाड, गीय
 (नेम डे वन)(५)[ला] गहन, गंलीर, न पामी
 शनय अेवुं [ॐडा पाणुमां ॐतरतुं,

पेअणुं = नेभम पेडुं, लभःड डे दसाध
 पडवानु वडोरतुं ॐडु ॐतरतुं = घेरो विचार
 करवा, अ दर लाणे सुधी नधने विचारु डे
 तपासवुं ॐडां मूण = न्नुओ 'मूण'मा - डाध
 स्त्रीं ॐडापणु, गहनता(२)तेनु माप - डाणु
 न० न्नुओ ॐडाध (२)नीयाणु - डापणुं न०
 ॐडर पु० ॐकणियुं, ॐकणी, ॐकनी, ॐकणी,
 ॐकनी, ॐवाध स्त्रीं न्नुओ 'ॐडर'मा
 ॐडरी स्त्रीं माथानी यामडीना अेक रोग
 ॐध स्त्रीं अडा अने मायडाने साधतो गालो
 लाग, ॐव X [न्नुओ 'ॐधु'मा
 ॐधकरभुं, ॐधभोदियु, ॐवाध, -पणुं
 ॐधांधणुं वि० जाणु (२) यूअडु (३) [न]
 मूर्ध (४) डडाड
 ॐधियुं न० न्नुओ 'ॐधु'मा
 ॐधुं वि० [ऊर्ध्व, प्रा उड] अणु, ॐलडु,
 नीचे माथु ने उपर पग नेवा आसनतु (२)
 [ला] आडु, अणु, स्त्रीं डे सवणाधी साव
 ॐलडु - विरड, भोडु [ॐवा पाटा
 आंधवा = आडु अणु समलवी सरमावणुं
 ॐधां पगलांनुं = (ॐलडु 'ॐणो पगलातु')
 कननसीअ, अपशुकनियाण. ॐधां वान
 वागवां = आण अगडवी, अणु थवु ॐधी
 धंटे अणुनार पु० कडियो ॐधी पाधडी
 मूकनी = पाधडी डेरवची देवाणु काठवु - करतुं
 = ॐलडु डे अणु करतुं, डेरवी नाअवु
 (२) न्नुओ ॐधु मारतुं - करी नाअतुं =
 मारीने गणडावी देवु (२) मूड धं मारीने
 पथारीवश करी देवु - वाडतुं = नीयु नेवु,
 शन्मावु - वाडीने = धीने ध्यान आध्या
 वग, काममा न नर राणीने(२)भीनु गीणु
 नेयावगर, साडसपूर्वक, विचार वग - पडतु,
 पणु = उपर माथु नीचे पग डे उपरो लाग
 नीचे ने नीयलो लाग उपर थाय अेम पडतु डे
 थवु, ॐलटाध नवुं (२) अगडुं, कथगुं
 - मारतुं = अगडु, कथाणुं - वणी नवुं =
 अगडी नवु(२)अणु थाडीने बोधवणीने(ॐधु)
 पडतुं - वाणुं = ॐधु मारतुं(२) (ॐडमणाने
 विसे) ॐधु वासीडु वाणु(३)(वासणुडमण

साये भाषी पञ्चागी वासए मात्ने ॐ धा
 पाडवा भाजपीने अणोठ धं परवारिने निराते
 यवुं -वेतरधुं = जोडतु जोड करी भेसवुं,
 भूत करी भेसवुं ॐ धे पाये = अवणे के भेठे
 ग्ने ॐ धे भोठे पडधुं = यतु नहि पण
 ॐ धुं मेो हाय जो द्वासा पाडवु (नेम के
 आधिना पडना), (तावथी) पवागीवग यवु
 म द्वाड भोगववो] -धरधुं वि० अकरमी
 (२) ॐ धा काम कन्ता -धभेठियु वि०
 ॐ ग काम कन्ता -धाध्रीं, -धापणुं
 न० -त्रियु न० अमुक गते भाडेला मी ग
 कटतु भाए। -धी पूतणीधुं वि० जेनी

धीधीमा ॐ धुं प्रतिपि य पडतु हाय येवु(२)
 [ला] विविध,अवणी नतनु (भाएस)] ०अ-
 (-ध)तुं वि० ॐ धुं अने यतु, व्यातु अवणु
 [-करधुं = वाकभेल कवी आमतु तेम डेरवधुं
 (२) गरभडजोठो वाणवो,अगाडवु] [भोयारु
 ॐ पाडियुं न० [नुओओ ॐ पाडियु] ॐ पाडियु,
 ॐ भेठो पु० आडनी हाजत थाय ते, युक
 ॐ भेणधुं म० क्ति० (१) आभधुं-१)ने ॐ भे
 ॐ ह अ० (२००)ह भ,तुअकार के अभिमानो
 उद्गार उन्नारे पु० ॐ ह येवो उद्गार
 ॐ धुं अ० (२००) उन्कार के उद्गार दर्शावतो
 उद्गार

ॐ

ॐ पु० [न] वणभाणानो आतमे अक्षर —
 ओऽ स्वर (दीर्घऽप ऋ) (प्राकृतमा आ
 स्वर तथा.) उकार पु० ऋ अक्षर के
 उद्गार उकारांत वि० छेडे अकारवाणु
 ऋऽ(-अ, -आ) श्री० [स.] ऋवेद (२)
 वेदो मत्र
 ऋअ पु०,न० [स] गीछ (२) नक्षत्र,ताग (३)
 भोगणिक भूगोणना सात पर्वतमानो ओऽ
 ०पति, उरान पु० गीछोतो गन्त (२)
 यऽ -दा पु० अ० व० सभर्षि (२) श्री०
 उत्तर दिशा -क्षी श्री० गीछी
 ऋशाग न० ओऽ औपवि
 ऋषि पु० + ऋषि, गुरु
 ऋवेद पु० [स] (स) यतुवेदमानो पडेवो
 वेद ० अहिता श्री० ऋवेदनी कथाओनो
 व्यवस्थित सग्रह -दी वि० ऋवेदने
 नाएनार (२) ऋवेद लएनार ब्राह्मणोनो
 उणमा न-मेवु (३) पु० ऋवेदी ब्राह्मण
 ऋअ(-आ) श्री० [स] नुओओ ऋ
 ऋगीऽ पु० [स] (स) नभदग्निना पिता
 ऋतु वि० [स] सरव, सीधु (२) अतुकुण,
 नग्म, ललु ०ता श्री० ०योधी वि०
 सृण रीने -इड वगर लडनार
 ऋतुन० पु० [स] (स०) आदि नैन तीर्थ कर
 मयभवेवतो साधु

ॐ पु० न० [स] देवु (२) आभारनो लाऽ (३)
 वि० कएात्मक नुओओ [ग , प वि] ०अथ
 न० देवकण, ऋषिकण अने पितृकण,अथवा
 अतिथिकण, मनुष्यकण अने भूतकण
 ०भूत वि० कणविद्युतयी लरेवु (५ वि)
 ०मुद्रा वि० कण-देवामाथी छुड थयेवु
 ०मुक्ति श्री० अणमुक्त यवु ते ०विद्युत
 श्री० कण वीजणी (५ वि) ०स अ ध पु०
 पूर्व न-मनो कणानुअ ध -एाथ पु०,
 न० कण छेडो (५ वि) -एात्मक वि०
 'नेगेठिव' (ग , प वि) -एानुअ ध पु०
 दोएदोणी -एानुअथ न० [न आनुअथ]
 कणमाथी मुक्त थवु ते, कणमुक्ति -एांत
 पु० (वीजणीना) प्रवाहनो कण छेडो (५.
 वि) -एाथुं -एा वि० कणवाणु
 ऋत न० [स] सत्य (२) नक्षी अयण नियम,
 द्वैती नियम (३) पाणी -त भर पुं०
 सत्यने टकावी गणनाऽ ते — ईश्वर -त भर
 वि० श्री० विपर्यास विनानी, सत्य (प्रजा)
 ऋति श्री० [स] कल्याण (२) मार्ग (३) निदा
 (४) स्पर्धा (५) गमन (६) नग्मेधनो
 अविधायता देव
 ऋतु पु० [स] नुओओ ऋतुकांल (२) अडकाव,
 न-आव (३) श्री० जे भडिनानो नियत जण
 (पङ्कट शण्ड नुओओ) (४) [ला] मोसम

(५) हवापाण्डु [-लितरवी = भोसम पृथी
थवी - भेसवी = भोसम व्याववी - शङ्
थवी] ऋकाल(-ण) पु० गर्वाधाननो सन्धय.
०गाभी नि० ऋतुकाले ऋ संज्ञोग कर्नार.
०दर्शन न० अडकावतु हेभाषु ते ०दान
न० गर्वाधान ०धर्म पु० ऋतुदर्शन ०पति
पु० ऋतुराज० वसंत ०पण्डु पुं० (स)
ऐक्य सूर्यवशी राज ०पांडु पु० ऐक रोग.
०प्राप्ति स्त्री० ऋतुदर्शन ०भेद पु०
ऋतुयोनु' अदलाषु ते ०भती वि०स्त्री०
र०स्वला. ०राज पु० ऋतुयोमा श्रेष्ठ ऐवी
ऋतु - वसत ०पण्डु न० ऋतुयोनु वर्णन
०शांति स्त्री० पहिली वाः ऋतुप्राप्ति थाय
त्यारे करवानी विधि ०स्त्राभ पु० सुरत
सत्राभ, कामडीडा ०स्नाता वि० स्त्री०
ऋतुरनाम करी शुद्ध थयेदी ०स्नान न०
अडकाव पडी (येथे दिवसे) नाहवु ते
ऋते अ० [सं] सिवाय, सिवाय के [पुरोहित
ऋत्विज पु० [स] यज्ञ करवनार ब्राह्मण,
ऋद्धि स्त्री० [स] वृद्धि समृद्धि (२) व्याभाडी

उत्कर्ष (३) सिद्धि (४) [स] लक्ष्मी, पार्वती
ऋवाट पु० + ब्रह्मराक्षस (५)
ऋषभ पु० [स] व्याभयो (२) स्वरसप्तकमाने
थीने रवर (३) उत्तम, श्रेष्ठ (सभासभा छेडे)
०हेन पु० (स) विष्णुनो ऐक अवता (२)
ऋनोना ऐक तीर्थ कर
ऋषि पु० [स] मत्रद्रष्टा नवु दर्शन पामनार
पुरव (२) मुनि, तपस्वी, साधु ०गण्डु न०
ऋषियो प्रत्येनु ऋण ०कुमार पु० ऋषिनो
पुत्र ०कुल(-ण) न० ऋषियोनो समूह (२)
ऋषिनो व्याश्रम (जेभा प्राचीनकालां विधा
अपाती हती) (३) ऋषिनो वश ०तर्षण
न० ऋषियोनी तृप्ति माटे ऋण आपवु ते
०पथ्यभी स्त्री० लाहरवा सुद पायभ,
साभापायभ ०पत्नी स्त्री० ऋषिनी पत्नी
०यज्ञ पु० पथभडाभूतयजमानो ऐक जेभा
ज्ञान द्वारा ऋषिनु तर्षण करवानु होय छे
०दोके पु० सत्यदोकेनी नलक कल्पेदो
ऋषियोनो दोक
ऋष्यशृंग पु० [स] (स) ऐक ऋषि

ऋ, लृ,

[नागरी वर्णभाषाना आ जे अक्षरे सस्कृतमा आवे छे शुनरातीमा ऐमनाथी शङ्
थती के ते अक्षरवाजो शङ् नथी प्राकृत लापायोमा तेमनो दोष थयो छे]

ऐ

ऐ पु० [स] वर्णभाषानो दसमो अक्षर —
ऐक स्वर
ऐ सं [स] एत्त, प्रा एज] (दर्शक) ते, पेखु
(२) वर अथवा वहुनी सज्ञा (हि इयोमा)
['ऐले, ऐने, ऐमाथी, ऐतु, ऐनाथी, ऐमा'
ध० इषोमा (ऐ) उच्यार थाय छे पण
'ऐथी', 'ऐथी करीने'मा तेम नथी थतु]
(३) नि० पेखु (५) अ० [प्रा, सं. ऐ] 'अरे'
आ, छे' आदि सूचक उद्गार
ऐ त्रीण ने सातमी विलक्षितो प्रत्यय (गन्तये
हुकम कर्षो, छापरे यद्यो)
ऐध स्त्री० + मर्यादा, आमन्या

ऐक वि० [स] '१', सप्यामा पहिलु (२)
अनेक अद्वितीय, (जेम के, ध'क्षर ऐक छे,
'तमे ऋ ऐक भरा, भाडीना भेटा?') (३)
दोष अमुक, तदन योकेस नहि ऐवु ('ऐक
गल हतो ') (४) ऐकसरणु, समान, नेद
वगरतु ('तमे अमे सौ ऐक छीऐ') (५)
ऐक मततु, ऐकतावाणु, सपीलु, ऐकडु
('अधा पक्षो ऐक न थया, ' नेतायो ऐक न
थाय त्या मुधी ') (६) अमुक निश्चित, थीणु
नहि (जेम के, कहेवु ऐक ने करवु थीणु
ऐक वात करे तो समणणु पडे) (७) सप्या
वाचक शण्डने छेडे आवता 'आशारे' 'शुभारे'

એવો અર્થ બતાવે છે. ઉ-૧૦ પાચેક, સોએકે
 (૮) 'કકા, માત્ર' તેવો ભાવ બતાવે છે જેમ કે,
 એક પિતાના વચનને સારુ રામ વનમા ગયા
 [-અએ સૂ રણું=(કળા વિવેકવિચાર વિના,
 બળ ભેડે) એકગર વતવું -આંખ થવી =
 આખે આખ મળવી, એકખીનની નજર
 મળવી -આંખ હોવી, આંખે ભેડુ =
 એક તરફી-પક્ષપાતી નજર હેવી -આખમાં
 હસાવવાં ને એક આંખમા રહાવવા =
 ભય ને પ્રીતિ બેઉ બતાવવા, જરૂર પ્રમાણે
 હનાવડુ અને રહાવડુ પણ -એકના નાંચા
 થૂ કે એવાં=ટોઈથી ગાળ્યુ ન તથ-ઊતરે
 તહિ એવુ, સરખુ પહેલેલ -ઈંદ્રિયતું જ્ઞાન =
 એક જ બાલુ કે હેલુ જ્ઞાન, અધી બાલુવુ
 તહિ -એકતરફી સમજ -કાનથી બીજે
 કાન જણુ =એક પાસેથી બીજા પાસે થતા
 થતા વાત કેલવા -છાની ન રહેવી -કાને
 માંભળી બીજે કાને કાઠી નાખવું =સાલ-
 બ્યુ ન સાલબ્યુ કરવુ, સલાહ કે ગિખામણ
 ન માનવી -કાકરે (પથરે) બે પક્ષી
 પ ખી) મારવા =એક પથ ને દો કામ,
 એક સાથે બે કામ સાવવા -ગાડે ભેડાય
 એવા =ખરેખર સગખા, એક ભેડીના -થાએ
 બે કકડા =તડ ને કડ જવાબ કે નિમલ
 -ચ દાવા(-વો) ચડે એણુ =ટપી તથ એક,
 ચડિયાતુ -ચૂડી ચલાણે ચડી =એક કામ
 પચુ એક જ શુભના ચેલા = (પહોચ
 આવડન ઇંમા) કોઈ ટોઈથી ઊતરે નહી
 એવા, સગખેસગખા -ભળામાં સો સાપ =
 સાવ ડિગ -ગપ -નાવમાંતું વિં સગખી
 હાલત કે સગખા વિચારતુ -પછી એક =
 વારાંરતી અનુક્રમે -પર બે કણુ =જુઓ
 એકકા પગ બગડો કાઠવો ભણવાતુ ગરુ કરુ
 -પાણુ એાછી =પોણા આઠ, પાયણુ
 ઠગવડા વિનાતુ -પાયો એાછો હોવો =જગ
 ગાડુ -દાધારગુ હોણુ -ભવમાં બે ભવ
 કરવા =ધર્મભ્રષ્ટ થવુ, વટલાવુ, નાતબહાર
 થવુ (૨) નાતરુ કરવુ -મગની (બંધે) કાડ
 = એક જ માખાપના મતાન, સહોદર

-માખાના મણુકા = સરખેસગખા
 -મૂડીએ =એક સાથે, સામરુ, સાથે લાગુ
 એકના એકનીચ -એકાશી થાઓ =
 વસવેલો વચો (એવો આવીવર્ષદ) એકહું
 એક, એક ને એક =એકસગખુ, એકજ,
 દેરુદા વિનાતુ એકના તેર કરવા =જલુ
 ગજ કરુ, વપાગી મૂકવુ એકહું બે ન
 થવું =મકમ રહેવુ, હઠ ન છોડવી, પોતાની
 વાતને વળગી જ -રહેવુ -પગ દૂધમા ને
 એક પગ દહીંમા =દૂધમા ને દહીંમા બ ને
 પક્ષમા, બેઉ બાલુની ઢોલકી (મકમના કે
 નિશ્ચયનો અભાવ બતાવે છે થા ખવાઈની
 ડનેહ) -પથ દો કામ =એક સાથે બે
 કામ સાગવા -મ્યાનમાં બે તલવાર =
 એક જ હેતુમા બે સત્તાનો દોર કે ચલાણ
 -લાકડીએ હાંકવું =જુઓ એક અએ મૂકવુ
 (૨) સગખી રીતે દોર ચલાવવો એકસો
 આઠ પેઠી =ખાપદાદાઓ, પૂર્વજે, વડવાઓ
 -હાથે તાળી ન પડે = (કામ કે સેદો પત-
 વામા કે ઝવડામા -હરેકમા) એકલાથી
 કામ ન થઈ ગદે, સહકાર ભેઈએ -હાથમાં
 ગોળ અને બીજા હાથમા ધી =જુઓ
 'એક પગ દૂધમા ને બીજો દહીંમા' એકે કોર
 કાચી ન રહેવી =મુખડુ ખના -સાગમાહ
 બધા અનુભવ થઈ જવા એકે કોર કાચી
 ન રાખવી =મણા ન મળવી, કશુ બાધી
 ન રહેવા દેવુ] [એક, કમિક
 એક એક વિં એથીસાથે એક (૨) એક પછી
 એકકક્ષિત મમીકરણુ ન૦ [સ] 'ઇકવેશન
 એક વી કર્ટ એર્ડર' (ગ)
 એક કતાર [ઈ] ક્વાયતનો, એક કતાર કે
 પક્ષિમા થવાતુ કહેવાનો, હુકમ કે બોલ
 [-થણુ =નીધીલીટીમા ગોલાવડ(ક્વાયત માટે)]
 એક કાને અં એકામ, એકમાન
 એકકાલિક, એકકાલીન વિં [સી.] એક જ
 સમયતુ, સમકાલીન (૫) નાથીસાથે બનવુ (૩)
 માત્ર એક નાર માત્ર
 એકકેત વિં [સી.] -પક કેમ માણ
 એકપુરી વિં [સી.] એક અખડ ખરીસાણુ

(બ્રાહ્મી) (૨) નં શસ્ત્રવૈદ્ય એક શસ્ત્ર
 એકગર્ભકૌશી(-બી) વિં [સ.] એક જ ગર્ભ-
 ડોશવાળુ
 એક ગાંઠ ત્રીં સ પ મેળ, મૈત્રી [એકપ્રેશન'
 એકઘાતપદી સ્ત્રીં [સ] (ગ.) 'ધી ક્ષ્ટં ડિગ્રી
 એકઘાત સમીકરણ નં [સ] (ગ.) સુરેખ
 સમીકરણ, 'લીનિયર ઇકવેશન'
 એક(-કે)ચક્રવે અં એકચક્રે, એક જ જળના
 હાથમા બધી સત્તા રાખીને
 એકચક્ર વિં [સ] ચક્રવર્તી. -કી વિં એક
 રૈડાવાળુ (૨) ચક્રવર્તી (૩) ત્રીં એક
 પૈડાની સાઇકલ -કે અં બુઓ એકચક્રવે
 એકચિત્ત વિં [સ] એકાચ, તલ્લીન, ધ્યાનસ્થ
 (૨) નં ધ્યાન, એકાચતા
 એકછત્ર વિં [સ] એક રાતવાળુ (૨) નં
 ડુલ અધિકાર એક જ હાથમા હોય એવી
 શાસનપદ્ધતિ. -ત્રે અં એક જ રાતના
 અમલ તળે
 એકજથે(-થે) અં એકસાથે, એક ઠેકાણે
 એકભત વિં એક જ ભતનુ-વર્ગનુ સરખુ
 -તીય વિં [સ] એક વર્ગનુ કે કુટુંબનુ
 (૨) એક જ ભતિનુ (નર કે માદા)
 એકજીવ વિં [સ] મનમા પરસ્પર લેલ્લાવ
 વગરનુ; એકકપ [(૨) લગડુ
 એકટંચુ, -ગિચુ વિં [એક + ટાગ] એકપચુ
 એકટાણુ' નં એક ટંક જમણુ તે
 એકડું' વિં [સ] એકસ્થ, પ્રા એકટું એકસાથેનુ,
 એકત્રિત, લેણુ (૨) અં એક જગાએ -
 સાથે [-ખેસણું, મળણું = સાથે ખેસણુ ઊઠણુ
 કે મળણુ, મેળ હોવો]
 એકઠ વિં કોઈની સાથે લળે નહિ એવુ; એકલ
 એકરિયાં નં બં વં [એકડો] એકડો બગડો
 શીખવાનો આળપોથીનો વર્ગ; બાળવર્ગ
 એકડો પું [સ] એકની સજ્ઞાસૂચક આંકડો
 -૧ (૨) સહી (૩) કબૂલાત (૪) જ્ઞાતિનો ગોળ
 [એકડા પર બગડો કાઠવો = લણવાનુ કાઠકે
 શઠ કંડુ, કંકો ઘૂટતા થવુ એકડા વગરનું
 મીંડું = લેખામા નહિ એવુ, નકામુ એકડે
 એક પું બં વં શરૂનું સ પ્યાલેખન (૧થી

૧૦૦ સુધીનુ સામાન્ય રીતે), તે આંક એકડે
 એકથી = શરૂઆતથી. -કરવો = એકડો
 લખવો કે કાઠવો (૨) સહી કે કબૂલાત કે
 ગોળ કરવો -કાઠવો = એકડો લખવો
 -કાઠી નાંખવો = ગણતરીમાથી કાઠી નાખવુ
 સખધ ડાઠવો (૨) મમત કે હઠ જતી કરવી
 -કાપવો = ગોળમાથી કે સખવમાથી દૂર
 કરવુ (૨) ગણતરીમા ન લેવુ. -પાડવો =
 એકડો કાઠવો(૨)સહી કરવી, સમતિ આપવી
 -લેવો = સહી કે સમતિ લેવી]
 એકઢાળિચુ વિં એક જ બાબુ ઢળતા છાપગ-
 વાળુ (૨) નં એવુ મકાન કે ઓસરી
 એકતરફી વિં એકપક્ષી, એક બાબુનુ
 એકત ત વિં આગ્રહી (૨) પું આગ્રહ -તે
 અં માથે મળીને, એકરાગથી (૨) લાગુ
 ગઈને, ખત ને આગ્રહથી
 એકતંત્ર વિં [સ] બવાની સમતિવાળુ (૨)
 વૃદ્ પક્યા વિનાનુ (૩) એક વ્યવસ્થા નીચેનુ
 (૪) નં એક સરખી વ્યવસ્થા તે(૫) સર્વાનુમતિ
 એકત યે અં એકસાથે સ પીને, એક ભૂથમા
 [-ઊભુ રહેણું = સ પથી સાથે દઈને
 ભૂથમા રહેણું]
 એકતા ત્રીં [સ] સ પ, એક્ય
 એકતાન વિં (૨) નં [સ] બુઓ એકચિત્ત
 ભવ નં, બતા ત્રીં એકતાન હોણુ તે
 એકતાર વિં એક તારવાળુ (૨) એકસરખુ
 (૩) એકરસ (૪) એકચિત્ત -ફં વિં એક
 તારવાળુ (૨) એકસરખુ -રો પું એક
 તારવાળો તંબૂરો
 એકતાસ પું [સ] બે મા એક જ તાલ આવે
 એવો ગગ (૨) સગીતનો એક તાલ (૩)
 એક્ય (૪) વિં એક તાલવાળુ
 એકતાળીસ વિં [સ] એકત્તવારિશત] ૪૧
 એકતાળો પું મળના એકતાળીસ શેર થાય
 એવુ માપ
 એકતી(-તી)સ વિં [સ] એકત્રિશત] ૩૧
 એકત્ર અં [સ] એક જગાએ, સાથે (૨) એક દર.
 -ત્રિત વિં એકત્ર કરેણુ: એકડું
 એકત્રીસ વિં બુઓ એકત્રીસ; ૩૧

એકત્વ નં [સ.] એક હોવાપણુ, એકતા
 એકથંભું વિં [એક+થભ] એક થાલલાવાણુ;
 એક થાલલા ઉપર રચેલુ
 એકદમ અં [એકકે ફા વક્+દમ] તાબડેતાબ
 (૨) સાવ, તદ્દન (એકદમ કાણુ) [દળતુ
 એકદલ(-ળ, -ળિયુ) વિં [સ] એકસરખા
 એકદરતી સ્ત્રીં [એક+દરત] કુરતીનો એક દાવ
 એકદંડિયું વિં એકયલુ (૨) એકદંડા
 શ્વાસને લગતુ
 એકદંડી પું [સ.] એક પ્રકારનો સન્યાસી, હસ
 એકદંડો પું [એક+દંડ] મરતી વેળા ઊપડતો
 સાસ, એકદંડિયો શ્વાસ
 એકદંત વિં [સ.] એક દાતવાણુ (૨) પું
 (સ) ગણેશ (૩) એક દાતવાળો હાથી
 એકદં અં [સ] એક વખતે (૨) અગાઉના
 વખતમા [મણકાની કડી, મંગળસૂત્ર
 એકદાણિયું નં [એક+દાણે] એકસરખા
 એકદાણી વિં [એક+દાણે] યથા દાણા સરખા
 હોય તેવુ (૨) એક કદતુ, એકસરખુ
 એકદિલ વિં જેના દિલમા જીદાર્થ નથી એવુ,
 એકજીવ -દી સ્ત્રીં એકદિલ હોવુ તે (૨)
 મનનો મેળ, સપ
 એકદૂધ વિં એક જ દૂધ ધાવેલુ, એક વરાતુ
 એકદષ્ટિ વિં [સ] એક આખવાણુ (૨) સ્ત્રીં
 તાકીને ભેઈ રહેવુ તે, સામસામી નજર થઈ
 જવી તે (૩) એક જ -સરખો હેતુ હોવો તે
 એકદેશ પું [સ] એક સ્થળ અથવા જગા (૨)
 એક ભાગ અથવા વિભાગ, એક બાણુ (૩)
 એક આશય કે મહત્વાકાંક્ષા -શાવયવ પું
 એક ન્યાયદોષ, જે એકદેશી નિર્દેશો પરથી
 કાઢેલું નિગમન, 'દેલસી એક પટિક્યુલર
 પ્રેમિસીસ'
 એકદેશી, ંય વિં [સ] એક જ દેશનુ -વતનુ
 (૨) એક દેશ -ભાગને લાગુ પડતુ, એકતરરી;
 એકેન્દ્રિય (૩) અધૂરુ, સકુચિત, મર્યાદિત
 -શિતા સ્ત્રીં, ંપાણુ નં ંસમાસ પું
 પદ્ધતિપુસ્તકનો એક પ્રકાર
 એકધર્મી વિં [સ.] એક જ -સમાન ગુણધર્મ
 ધરાવનાર, એક જ ભતતુ (૨) એક જ ધર્મનું

એકધા અં [સ] એક રીતે (૨) એક હાથે (૩)
 એકદમ, એક જ વખતે (૪) એક વખતે
 એકધારું વિં [એક + ધાર] એકસંગળુ, કેન્દ્રાર
 વિનાનુ [(૨) નં એકાગ્રતા
 એકધ્યાન વિં [સ] એકચિત્ત, ધ્યાનમા એકાગ્ર
 એકનસિયું, એકનરસીલુ વિં [એક+નસ] જ્ઞી
 એકનિશ્ચયી વિં [સ] કરેલા નિશ્ચયને વળગી
 રહે તેવુ, દં (૨) સરખા -સમાન નિશ્ચયવાણું
 એકનિષ્ઠ વિં [સ] એકનિષ્ઠાવાણુ. -ષ્ટા સ્ત્રીં
 એકની જ ઉપર નિષ્ઠા -આસ્થા હોવી તે (૨)
 વદાદાગી (૩) પ્રમાણિકતા
 એકપક્ષી વિં [સ] એકતરરી
 એકપયું વિં [એક+પગ] એક પગવાણુ -જે
 અં અધીરુ, તલાપાપક થતુ હોય એમ
 એકપતિત્વ નં [સ] એક જ પતિ હોવો તે (૨)
 પતિ પ્રત્યેની વદાદારી
 એકપત્ની (૦ક)ત્વ નં [સ] એક જ પત્ની હોવી તે
 એકપત્નીપ્રત નં [સ] એક જ પત્ની કરવાનુ પ્રત
 એકપદી વિં [સ.] એક પદવાણુ, 'એનોમિયલ'
 (ગ) (૨) સ્ત્રીં કુડી, પગથી
 એકપર્ણી વિં [સ] એક પર્ણ -પાદકાવાણું
 એકપાદી વિં [સ.] એક જ વખત વાચવાથી
 અથવા સાલળવાથી યાદ રાખી શકે એવુ
 એકપુષ્પી વિં [સ] એક ખીજકારવાણું,
 'યુનિલોક્યુલર'
 એકપ્રાણુ વિં [સ.] એકજીવ [અર્થે એવુ
 એકકેસદી વિં [એક + કેસલ] વરસમા એક પાક
 એકપારગી અં [હિં.] એક રીતે, એક બાણુથી
 ભેતા (૨) એક વાર [‘કોન્કરટ’ (ગ)
 એકબિંદુક વિં [સ] એક બિંદુમા મળતુ,
 એકખીલું અન્યોન્યવાચક સં (કર્તા વિલક્તિમા
 વપરાતું નથી) [(૨) સરખા વિચારવાણું
 એકબુદ્ધિ વિં [સ] એક જ પ્રકારની બુદ્ધિવાણું
 એકભાવતા સ્ત્રીં [સ] એક સમાન ભાવ કે
 ભાવના હોવી તે [સગ્રખી કિ મતતુ
 એકભાવું વિં [એક+ભાવ] એક જ ભાવતુ,
 એકલુક્ત, એકલોજન વિં [સ] એક ટક
 ખાનાર (૨) ભેગુ ખેસીને ખાનાર (૩) નં એક
 ટક ખાવાનુ પ્રત (૪) ભેગુ ખેસીને ખાણુ તે

એકસ પું ૦ ગણતરી વગેરે હેતુઓ માટે એક અને આખી પૂર્ણ માનેલી વસ્તુ અથવા સમૂહ, 'યુનિટ' (૨) એકડો (૩) સખ્યાલેખનમા જમણા હાથથી પહેલા સ્થાનનો આકડો (૪) સ્ત્રી ૦ પડવો

એક મગ(-ગા) અં ૦ એક ખાણુ

એકમજલી વિં [એક + મજલો] એક મજલા-માણવાળું

એકમત વિં [સ] એક અભિપ્રાયવાળુ, સર્વાનુમત (૨) સમત -તિયું વિં એક જ મત કે તતને વળગી રહેનાર, નિર્દી -તી સ્ત્રી ૦ અધાનો સરખો મત હોવો તે

એકમન વિં [સ] એકચિત્ત (૨) એક વિચારનુ (૩) નં એકમન હોલુ તે, મ પ -નું વિં અનન્ય -એકમનવાળું (૨) સર્વત્ર સમાન લાવવાળુ

એકમય વિં [સ] એકમા લીન, એકરૂપ

એકમદ્દલ પું [સ] ભુઓ એકલમદ્દ

એકમાત્ર વિં [સ] એકનુ એક, દ્વિત એક જ

એકમાર્ગી વિં [સ] એક જ માર્ગને વળગી રહેનાર (૨) સરખા, સીવે માર્ગે જનાર

એકમુલકી વિં [એક + મુલક] એક જ દેશનુ

એકમેક અં [દે એકેએકમ કે એકમેક = પ્રત્યેક ?] પરસ્પર, માહોમાહે (૨) સં ભુઓ એકખીલું ૦તા સ્ત્રી ૦ એકરૂપતા, એકમેક યતુ તે

એક મેર (મે) અં એક ખાણુ

એકમેળ વિં સ પીલુ (૨) પરસ્પર મેળ ખાય

એલું, સંવાદી (૩) પું સ પ, સવાદ, મેળ

એકર પું [ર] ૪૮૪૦ ચોરસવાર જમીનનુ માપ

એકરસ વિં [એક + રસ] બરાબર મળી-

ખીગળી ગયેલુ (૨) શુલતાન ૦તા સ્ત્રી ૦

એકરંગ(-ગા) વિં [સ.] એક જ સરખા

રંગનું (૨) મળતા સ્વભાવ કે વિચારવાળુ

એકરાગ વિં [સ] ભુઓ એકરંગી (૨) પું ૦

એકમતી, સંપ, સવાદ

એકરાર પું ૦, ૦તામું નં ભુઓ 'ઇકરાર'માં

એકરાશ વિં [એક + રાશિ] એક ભાતનુ,

એકસરખું, સમાન શુલવાળું (૨) જેમની

મળતી રાશિ હોય એલુ (૩) સ્ત્રી ૦ સરખા-

પણુ, મળતાપણુ (૪) સ પ

એકરાષ્ટ્ર પું ૦, નં [સ] એક અખડ અવિલકા ગમ્, દેશના સૌ મળીને બનેલો એકતાવાળો રાષ્ટ્ર

એકરૂપ(-પી) વિં [સ.] એક જ રૂપનુ, અભેદ (૨) સરખા દેખાવનુ, અહરૂપીથી ઊલટું

એકલ વિં [પ્રા ઇકલ] એકાકી, એકલુ ૦હું

વિં (૫) એકલુ ૦ડો(-દો)કલ વિં એકલુ, સોખત-સગાય વિનાનુ (અથવા

એકલ સગાયવાળુ) ૦તા સ્ત્રી ૦ એકલાપણુ, ૦પીહું વિં નિરાણુ, એકલુ-૦પેક વિં

આપસ્વાર્થી ૦દોકલ વિં એકલુ, સાથી વગરનુ (એક બે જણની જ સંખ્યામાં ?)

૦મદ્દલ પું અદ્વિતીય મદ્દ-કુરતીખાજ (૨) વલો જખરો માણસ (૩) એકો (૪) વિં

અભેદ (૫) એકમાર્ગી ૦મૂહિયુ, ૦મૂહું વિં સ્ત્રી, પુત્ર આદિ પરિવાર વિના, એકલે-

એકલું ૦વાયું વિં એકલુ, એકલોકલ (૨) સ્ત્રી, પુત્રાદિ પરિવાર વિનાનુ (૩) આશ્રય વગરનુ

૦વીર પું એકલે હાથે ઝૂંઝનાર વીર ૦સૂતું વિં એકલુ, સોખત વિનાનુ (૨) એકલપેદું,

સ્વાર્થી ૦સૂરામણુ નં એકલપેટાપણું ૦હુથ્યુ વિં ભુઓ એકહથ્યુ

એકલક ટો પું એક વેલો, શતાવરી

એકલક્ટો પું ભુઓ એકલગા

એકલકી વિં [સ] એક જ લક્ષ કે હેતુવાળું

એકલવાઈ સ્ત્રી ૦ સોનીનુ એક ચોખર (૨) એક ખાણુ ઊંચો ચીલો

એકલવાયું, એકલવીર, એકલસૂતું, એકલ-હુથ્યુ ભુઓ 'એકલ'મા

એકલંગા સ્ત્રી ૦ [દ્વિ, મ એકલગી - એક લગ = પિડી] કુસ્તીનો એક દાવ [ગિદડું

એકલિયુ નં [ભુઓ એકલ] એકને સૂવાના માપનું એકલિંગ વિં [સ.] (વ્યા.) એક જ લિંગ - ભતિ

બ્રતાવે એલુ (૨) પું (સ) મેવાડના જખૂતો વગેરેના કુલદેવ એવા મહાદેવ (૩) કુખે ૦હુ

પું ૦ એકલિંગ મહાદેવ

એકલું વિં [ભુઓ એકલ] કાઈના સાથ વિનાનું, એકાકી, સાવ છૂટું કે અલગ

એકલોહિયુ વિં [એક + લોહી] એક લોહી-વાળુ - એક કુળમા જન્મેલુ

એકવચ્ચુ' વિ(૨)અ(૨) [એક + વગો] એકસાયે -
એકબાલુએ હોય એવુ (૩) સામટુ, એક બથે
(૪) ઓચિતુ

એકવચ્ચન ન(૦) [સં] કરે નહિ એવુ વચન (૨)
[વ્યા] એક જ વસ્તુનો યોધ કરે તે -ની
વિ(૦) ખોલ્યુ પાળે એવુ(૨) [વ્યા.] એકવચ્ચનવાળું

એકવટ વિ(૦) વટવાળુ, ટેકીલુ
એકવડ વિ(૦) [એક + વડ - વડ] એકવડુ, એક
પડવાળુ -હિયુ વિ(૦) નાલુક - નખળા ખાધાતુ,

મૂકલા - પાતળા કોઠાતુ -હુ વિ(૦) બુઝો
એકવલિયુ (૨) એક પડવાળુ
એકવર્ણુ વિ(૦) [સ] એક વર્ણુતુ -ન્યાતુ (૨)

ન્યાતભતના ભેદ વિનાતુ(૩) એકરૂઝી(૪) એક-
સગ્ણુ ંસમીકરણુ ન(૦) 'સિરુપલ ઇકવેશન'
(૧)

એકવાક્ય ન(૦) [સ] એકસમાન કે સર્વમાન્ય
મત કે અભિપ્રાય (૨) વિ(૦) એકસમાન મત-
વાળું, એકમત ંતા સ્ત્રી(૦) એકસરખાપણું,

સમાનાર્થતા, એકવાક્ય હોવુ કે વચુ ને
એકવાદ પુ(૦) [મ] એક ભતતુ તથલુ (૨)
એકેશ્વરવાદ

એકવાર, -રે અ(૦) [સ] એક, અમુક વખતે(૨)
એક ફેરો ંકુ' વિ(૦) એક વાગુ, પહેલપ્રથમ
-રિયુ વિ(૦) એક વાર અને એવુ, એક વખતતુ

(૨) એક વાગના માપતુ (૩) ન(૦) એક વાગ
ખાડેલી હાગર, કરડ
એકવિધ વિ(૦) [સ] એક પ્રકારતુ

એકવીતીતું વિ(૦) [એક + વીતી] એક જ વાર
અને એવુ (ન્યાતતુ જમણ)

એકવીસ વિ(૦) [મ] એકવિંશતિ, પ્રા એકવીસા]
૨૧ -સા પું(૦) ૧૦૦ ૨૧x૧ થી ૧૦૦નો ઘડિયો
એકવેણુ(-ણી) સ્ત્રી(૦) [સ] સાદો અખોડો

એકવૃદ ન(૦) [સ] ગળાનો એક રોગ (૨) એક
ઠગલો - સમૂહ
એકશાસન ન(૦) [મ.] એકહથુ અમલ

એકશ્રુતિ વિ(૦) [સ] ઉક્ત, અનુક્ત ઇત્યાદિ
અરોના વિભાગ કર્યા વિના જ ઉચ્ચારેલુ -
ઉચ્ચારયેલુ [(૨) પુ(૦) એક સટ
એકસટ વિ(૦) [એક + સટ] એક સટ -જથામાનુ

એકસઠ વિ(૦) [સ] એકપટ્ટિ, પ્રા એકસટ્ટિ] ૬૧
એકસત્તાક વિ(૦) [મ] એકહથુ સત્તાવાળુ
એકસરણુ વિ(૦) સમાન, બધી રીતે સગ્ણુ

એકસરી વિ(૦) [એક + સર] એક સેર (૨) સ્ત્રી(૦)
એવુ કોટતુ એક ઘરેણુ [માથી ખનાવેલુ
એકસધિ વિ(૦) [સં] સાધા વિનાતુ, એક આખા-

એકસંપ વિ(૦) એકસખીવાળુ (૨) પુ(૦) એક્ય,
સપ (૩) બધાએ મળી એકસગ્ણો વિચાર
-નિશ્ચય કરવો તે -ખી સ્ત્રી(૦) (૨) વિ(૦)

બુઝો એકસપ -ખીલુ વિ(૦) એકસંપ
એકસાયે અ(૦) [એક + સાય] સૌ સાયે મળીને,
નેડે, એકીવખતે [એકરૂપ

એકસાન વિ(૦) [ફા એકસાન] એકસગ્ણુ;
એકસૂત્ર ન(૦) [સ] હાખલુ, હમર
એકસૂરુ વિ(૦) [એક + સૂર] એક-સમાન સૂત્રવાળુ

એકસેરુ વિ(૦) [એક + સેર] એક મેગવાળુ
એકસો, -સે વિ(૦) ૧૦૦ [મોનોસિલેબિક'
એકસ્વરી વિ(૦) [સ] એક સ્વરવાળું,

એકહથુ (-થુ) વિ(૦) [એક + હથુ] એક જ
હાથમા હોય એવુ
એકહઠી પુ(૦) [હિં] કુરતીનો એક દાવ

એકદર વિ(૦) [સર(૦) મ] બધુ મળીને વતુ, કંલ
-ર(-રે) અ(૦) મામત્રી રીતે, બધી આખતોનો
વિચાર કરતા

એકા પુ(૦) ૫૦ ૧ ૧ ૧૦x૧ નો ઘડિયો
એકએક અ(૦) [હિં; મ] એકાએક, ફા એકાએક]
ઓચિતુ, એકદમ

એકાકાર વિ(૦) [સ] એક આકારવાળું, એકરૂપ
(૨) સેળભેળ ંતા સ્ત્રી(૦) ૦પણું ન(૦)

એકાકી વિ(૦) [સ] એકહુ(૨) નિગ્વાગ -કિતા
સ્ત્રી(૦) એકાકી હોવુ તે -કિની વિ(૦) સ્ત્રી(૦) એકાકી

એકાક્ષ(-ક્ષી) વિ(૦) [સ] એક આખવાળુ (૨)
નાણુ (૩) પું(૦) કાગડો
એકાક્ષર વિ(૦) [મ.] એક અક્ષરવાળુ (૨) પુ(૦)
એક અક્ષર (૩) એવો ગૂઠ મત્ર - ં.

-ની વિ(૦) એકાક્ષરવાળુ
એકાક્ષી બુઝો એકાક્ષ
એકાથ વિ(૦) [મ.] એકલક્ષી (૨) તલ્લીન.
ંચિન વિ(૦) એકાથ ચિતવાળુ ંતા સ્ત્રી(૦)

अेकाय् वि० [स.] अेक स्वरवाणुं (व्या)
 अेकायार पुं० [म] अेकसरणे आयार,
 अेकसण्णुं वर्तन [८१
 अेकायु(-यु) वि०[सं] एकनवति प्रा.एकाणश
 अेकात्म वि० [स] पोताना उपर व आधार
 राभनारु; अेकसु(२) अेक - समान आत्मा-
 वाणु. ०ता री०, ०भाव पुं० आत्मैक्य,
 -त्मिक वि० पर्यायिक (ग.)
 अेकाद(-दु) वि० [म. अेक+अर्थ] इाई अेक
 (२) अेक अथवा जे (३) लाग्ये अेक, विरल
 अेकादश वि०[स] ११.-शा स्त्री०अगियारमु'
 (२) अथियान्मानी क्रिया. -शी स्त्री०
 अगियारस
 अेकादुं वि० लुओ अेकाद
 अेकाविक सुखेत्तर पु०[स.]'रेशियो अेक ग्रेटर
 धन धक्कालिरी (ग)
 अेकानअेक अं० अेकाअेक
 अेकार्थ(-र्थ) वि० [स.] अेकसरभा अर्थ डे
 आशयवाणुं.-र्थ निर्देश पु० समान अर्थ-
 वाणा शण्डे कहेवा ते [५५
 अेकावन वि०[सं. एकपंचाशत्, प्रा. एकपन्नास]
 अेकावलि(-ली) स्त्री०[सं.] अेकसरी(२)अेक
 अर्थलिङ्ग-नेमा पूर्व पदे साथे उत्तर पदेतुं
 विशेषण अे रथापन के निषेध देभाडाय छे
 अेकावण हार पुं० [अेकावलि+हार] अेक
 धरेणु, अेक सेनो हार
 अेकाश(-स)णु(-यु) न० [स. एकाशन,
 प्रा. एका(-गा)मण] अेक टक भावु ते
 अेका(-क्या)शी(-सी) [म एकाजीति, प्रा.
 एकासीइ] ८१
 अेकासणु(-यु) न० लुओ अेकाशण
 अेकासन न० [स] अेकसरणुं आसन
 अेकासूध अं० दरेदरेक; तमाय
 अेकांक वि० [सं.] अेक आकडावाणुं (२)अेक
 अकवाणुं (नाटक) (३) न० अेकम; 'युनिट'
 -डी वि० लुओ अेकांक
 अेकांग वि० [स] अेक अंगवाणु (२)अपंग;
 जोडवाणु (३) पु० अंगरक्षक (४) [स]
 लुध नामनो ग्रह (५) न० अेक अंग

अथवा लाग. ०वात पुं० अेक अंगुं
 रही अणु ते, पक्षाधत -गी वि० लुओ
 अेकांग (२) अेकतररी. (३) अेकेद्रिय, अेक
 वातने पंडी राभनारु; हरीकुं. -गीपयुं न०
 अेकांड न० [सं] अेक लतनो घेडो (तेना
 अड लण्णे अेक होय अेवुं देभातो)
 अेकांत वि० [स] इेडना अचरवर विनातु
 (२) अेकसुं, अेकाडी (३) भातगी (४)
 अेक व भाणु अथवा वस्तुने लगनुं,
 अनेकातथी विरल अेवुं (५) न०, स्त्री०
 ल्यां इाई न होय अेवी -इाईना अच-
 रवर वगरती -अेकात वगा ०वाड पु०
 अेक अमुक व सायु ने भीलुं नहि अेना
 आग्रह ०वास पुं० अेकातमा गहेवु ते (२)
 छुपी रीते रहेवु ते -तिके वि० अेक व हेवु,
 भाणस डे सिद्धातने वणगी रहेना (२)
 (सिद्धात नेवु) देवतनु, 'अेपसोयुट'
 -तिके व न० व्याधातवाणी जे वस्तुमानी
 अेक भरी अने भीलु जोडी होवी अेडअे
 अे नियम (-या)
 अेकांतर वि० [स.] वयमा अेक आतरे पडे
 अेवु (२) इ रीने दिवसे आवतु ०भ्रमाणु
 न० 'अेपलरनेडो' (ग) ०वृत्तअंड पु०
 'अेपलरनेट अेगनेट अेड अे सडक' (ग)
 अेकांतरा(-रे) (०) अं० [अेक+आतरे]
 अेकने आतरे, वयमा अेक भूडी दधने -रियुं
 वि० अेकातर. -रियो पु० अेक अेक दडाडने
 आतरे आवतो ताव -रुं वि० अेकातर
 अेकांतिक, ०त्व [स] लुओ 'अेकात'मा
 अेकांश पु० [सं.] अेक अश-लाग (२) [ग]
 'अेकीडोट पाई'
 अेडी वि० [स एक] जे वडे नि शय न लागी
 शकाय अेवी (सण्या) (२) स्त्री० अेन्ता
 (३) [ला] पेशायनी हानत [-करणी =
 पेशाय करवा -अणुं = पेशाय करवा अणु
 -थणुं = पेशायनी हानत थनी, पेशाय
 करवातु थवु -लागणी = पेशायनी हानत
 थनी -थनी = पेशाय थवा.]
 अेडी वि० अेक व (प्राय अेडीसाथे जेवा

અં પ્રયોગમા આવે છે નેમ કે—) ઠંકલમે
 અં એકીસાથે ઠંકશે(-સે) અં એકી
 નલ્લે, ઠગર ઠગર ઠવખતે, ઠવારે અં એકે
 ઠપાટે ઠસાથે અં એક સાથે, સૌ સાથે થઈને
 એકીકરણુ નં [સ] અનેકને એક કરવા તે
 એકીએકી સ્ત્રીં એક બાળરમન
 એકીભવન નં, એકીભાવ પું [સ] અનેકનું
 એકરૂપ થવુ તે
 એકીભૂત વિં [મ] એકરૂપ બનેલું; એકત્રિત
 એકકું વિં [નુઓ એકકું]+એકએક (૨)
 એક પછી એક
 એકે(-કે) વિં એક પણ
 એકેક વિં [એક+એક] એક એક (૨)
 ઠૂક, નોખુ (૩) અં એકીવખતે એક એમ
 એકેકું વિં [એકક] એક પછી એક
 એકેચકડે અં એકચકડે
 એકેશ્વરવાદ પું [સ] ઈશ્વર એક જ છે
 એવો મત -દી વિં (૨) પું તેમા માનનાર
 એકેતેર વિં નુઓ ઇકેતેર, ૭૧
 એકેદર વિં [સં] એક પેટનુ, સહોદર
 એકેદિષ્ટ વિં [સ] એકને ઉદેશાયેલુ (શ્રાદ્ધ)
 એકેકાનગુણોત્તર પું [સં] 'રેશિયો એન્ડ લેસ
 ઇનકન્વેલિટી' (ગ.)
 એકે વિં નુઓ એકે
 એકકલ વિં એકલુ રહેવાના મ્વભાવનુ, એકાત-
 પ્રિય, એકલુ મિલનસાં
 એકો પું ['એક' પરથી] રમવાના પાનામાનું
 એક સજ્ઞાવાળુ ધત્તુ (૨) એક બળદ કે
 ગોડાથી એચાત્તુ વાહન (૩) એકતા, સપ
 (૪) [લા] સૌથી બાહોશ અથવા કુશળ
 આદમી, એષ્ટ પુરૂપ
 એકરૂએમ વિં [કં] ઉતાવળનો(તાર) (૨) સ્ત્રીં
 મેલ પેઠે વેગવાળી ને મોટા રોશનો જ કરતી
 ટ્રેન-ગાડી
 એકચારી(-સી) વિં એકારી, ૮૧
 એખરો (એ) પું [સ. ઇક્ષુરક] એક ઐવધિ
 (૨) એનુ ઝાડ (૩) [લા] કચગપૂલ નેવા માલ
 એખલાસ પું નુઓ ઇખલાસ, ઠોરતી
 એજન અં [જ] એ જ, ઉપર પ્રમાણે

એજન્ટ પું [ક] આડતિયો, મુનીમ (૨) પ્રતિ-
 નિવિ, મુખયાગ --રની સ્ત્રીં આડન (૨)
 આડનની દુકાન (૩) સરકારી એજન્ટની
 હકૂમત્ નીચેનો (દેશી ગભ્યમાનો) પ્રદેશ
 એજન્ટું સંકિં (કા) અર્પણ કંવો
 એટએટલુ વિં એટલુ એટલુ, એટલુ બધું
 એટલું વિં [સ ઘતાવત્, પ્રા ઘત્તિલ] બલાવેલા
 માપડેસખ્યાનુ એટલા માટે = એ કારણસર;
 તેથી કરીને -લામા અં એટલા વખતમા
 એટલું બધુ વિં(આગળ આવતા માપનુ) ઘણુ,
 પુષ્કળ (એટલુ કે ને ઘણુ કે ખૂબ છે એવુ)
 એટલે અં અર્થાત્ (૨) તેથી, એ ઉપરથી (૩)
 એ જગાએ, ત્યા મુઠી (નેમ કે, વાત હવે
 એટલે આવી છે) [એટલેથી અં ત્યાથી,
 તે સ્થાનેથી] (૪) (૫) એ વખતે, એટલામા
 એક (એ) વિં [સ ઉચ્છિલ્ટ] એકું (૨) સ્ત્રીં
 એકવાડ ઠવાડ(-ડો) પું ખાવાપીવાથી
 થતો ગદવાડ (એકું વાસણ, ઇાડણ વગેરે)
 (૨) કચરોપૂળે, મલિનતા [-કાઠવો = એકું
 બૂકું લઈને બધુ સાક કંવુ (૨) એઠા વાસણ-
 કૂસણ માણ કરીને પરવારવુ] -કું વિં જમતા
 વચેલુ; ઉચ્છિષ્ટ (૨) ખાઈ પી કે અડીને
 ખોટલુ કે ખોટાથ એવુ (૩) એકવાડથી ગડ
 (૪) નં એકું કે તેવુ થાય એવુ અન [એકે
 પાણીએ ઇાંટેતેવું નથી = ઘણુ જ કંવુસ.]
 -કું બૂકું વિં એકું (૨) નં ઇાડણ, એકવાડ
 એડ(-ડી) સ્ત્રીં નુઓ એકી
 એડક પું [સ] ઘેરો [હુસાડવુ
 એડવવું સંકિં અડકાડવુ, નેડવુ (૨) ઘાલવુ,
 એકી સ્ત્રીં [હિં, મ] પાનીનો છેડો (૨) ખૂટની
 એકી (૩) ત્યા લગાડાની ઘોડાને મારવાની
 આર-ચકરડી (૪) ખીલુ, મોનીતુ એક
 આભર [-તળે = કબલમા -દેવી = એકીથી
 દાખવુ (૨) એકી મારવી -મારવી =
 સમતિ ઘતાવવા એકીથી નિશાની કરવી, હા
 ભણવાનો ઇશારો એકી લગાવીને કંવો (૨)
 ઘોડાને એકીની આર મારવી, ઘોડાને ઠોડાવવા
 એકી તેને લગાવવી] ઠદાર વિં એકીવાળું
 એકો વિં પું આડો, ઊંવો, ખગમ

એડો (એ') પું નેડો, રનેહ [મોઠો વઢીલ
 એડવોકેટ પું [ફ.] વઢીલ, ધાગરાસ્ટ્રી (૨)
 એહ સ્ત્રીં બુઓ હેહ
 એદી સ્ત્રીં + પેદીની પરંપગ, કમ
 એણુ નં [સં] એકે ભતતુ કાણું હરણ. -ણી
 સ્ત્રીં એની મદા
 એણુપ સ્ત્રીં મકરરાશિ
 એણી સ્ત્રીં [સ] એણ હગણની માદા
 એણી (એ') દર્શક સં [એ'નુ સ્ત્રીં] એ, પેદી
 એણી પેર (-રે) (એ, યે) અંએ રીતે, એ પ્રમાણે
 એણી કેર, ગમ, મગ, પા અં એ બાબુએ
 ંથી અં એ તરફથી ંનું = તે બાબુનુ
 એણું નં દોરનુ વસૂદી જુ તુ
 એણે (એ') સ- 'એ'નુ ત્રીજ વિભક્તિતુ રૂપ
 (૨) વિં + એ [-અવસર = એ વખતે]
 એતદાલ વિં [અ ક્રમતિદાલ] માકકસરનુ
 (૨) સમશીતોણ (હવા, પ્રદેગ)
 એતદેરી, ંય વિં [સ] એ દેશને લગતુ
 એતાન પત્રની ભૂતી શેકીમા શકમા વપસતો શબ્દ.
 'એતાન શ્રી ગામ ધી લિં .'
 એતું વિં [સ. પ્તાવત્, પ્રા. પ્તાવ] + એટલુ
 એદી (એ) વિં [અ અહદી, મ અયદી, પેદી]
 પ્રમાદી, આણસુ, સુસ્ત ંખાતું નં આણસનુ
 ઘર, એદીનો અખાડો ંનું પાથરણું નં એદી
 પેઠે પડી ગહેવું પડે એવી હાલત. ંનો
 અખાડો = એદીખાતુ (૨) આણસુનો પીર
 એધાણુ (એ) નં, -ણી સ્ત્રીં [સ. અભિજ્ઞાન, પ્રા
 અદિજ્ઞાણ] (એણખવા માટેનું) એવાણ, સજ્ઞા,
 નિશાની, ચિહ્ન [-આપવી, -કહેવી =
 એણખી કે યાદ આવી શકે તે માટે નિશાની
 કહેવી, એણખાણુ ચિહ્ન જણાવવુ
 -માગવી, લેવી = એણખાણુ માટે નિશાન
 આપવા કહેવુ - પૂછવુ - સૂકવી = એણખાણુ
 ચિહ્ન કરવુ કે તે સારુ કાઈક વસ્તુ મૂકવી]
 એન (એ) વિં [અ] ખરું, અસલ (૨) ખાસ, સુખ્ય
 (૩) સરસ, સુદર (૪) [કા] ઠીકઠીક, સામાન્ય
 રીતે સારુ (૫) સ્ત્રીં, નં શોભા, આખરૂ, શાખ
 (૬) અણીનો વખત ંભીવજ સ્ત્રીં ખાસ -
 જમીનની ઊપજ (૨) જમીનનુ મહેસૂલ ંકરજ

નંખર - અસલ દેવુ ંકિ મત સ્ત્રીં ખરી -
 મૂળ કિ મત. ંખરચ, ંખરચ પું. નં ખાસ
 ખરચ (૨) જમીન પાછળનું ખર્ચ ંચોમાયું
 નં ખરું - ભરચોમાસુ ંજમા સ્ત્રીં જમીન-
 મહેસૂલની આવક ંજમીન સ્ત્રીં ખાસ-
 વાવેતરવાળી જમીન ંભુવાની સ્ત્રીં ખરી-
 ભરભુવાની ંતક સ્ત્રીં ખરી તક ંલાવણી
 સ્ત્રીં ખરી લાવણી, ંવાવેતર નં ખરૂ -
 અબ ઉત્પલ થાય એવુ વાવેતર ંવેળા સ્ત્રીં
 ખરી - અણીની વેળા
 એન (એ) નં [સરં મ. અદીન, પેન સાદહ] એક
 ંડ ક' તેનુ લાકડુ
 એનઘેન (એ, યે) સ્ત્રીં છોકરાની એક ગ્મત
 એનાથી, એનામાં, એનું, એને (એ) સં
 'એ'નુ અનુક્રમે ત્રીજ, સાતમી, છઠ્ઠી, ચોથી
 વિંતુ રૂપ
 એનાયત સ્ત્રીં [ભુઓ ંનાયત] આપવુ, બક્ષવુ
 તે, બક્ષિસ -કરવું = બક્ષવુ (ખિતાય ં)
 એનિમા સ્ત્રીં [ક] ખગતી, ંડો કરવા માટે અપાતી
 પિચકારી કે તેનુ એભર (-આપવી, -લેવી)
 એનું (એ) સં 'એ'નુ છઠ્ઠી વિંતુ રૂપ
 એપ્રિલ પું [ક] અ ગ્રેહ વર્ષનો ચોથો મહિનો
 એખ (એ) સ્ત્રીં [અ] ખોડખાપણ, ખામી (૨)
 દૂપણ, કલક [-ઉઘાડવી = ખોડ ખુલ્લી
 કરવી - ખતાવવી (૨) આખરૂ ઉઘાડવી ક્રેત
 કરવુ - જોવી = ભૂલ કે ખરાખ જોવું - તે
 ધ્યાન પર લેવુ - ઠાંકવી = શરીરનો ગુલ લાગ
 ઠાંકવો (૨) એખ ન ઊઘડે એમ કરવુ, આખરૂ
 સાચવવી - લાગવી = કલક ચોટવુ, આખરૂને
 દોષ લાગવો] ંદાર, -ખિચલ વિં એખવાળું
 એમ પું [ક] ંપકામમા ખીખાના કંદુ એકે માપ
 એમ (એ) અં [સ પ્ત્રમ, પ્રા પ્ત્ર, પ્મ] એ
 ગીતે, એ પ્રમાણે ંનું વિં એ બાબુનુ એ
 રીતનું, એવુ [-કરતાં = એ રીતે, એમ
 વર્તવાથી કે ખનવાથી (૨) + એમ છતાં, તોપણ
 - છતાં અં તોપણ -નું એમ, એમ ને
 એમ અં જેમ હોય તેમ, વગર ફેરફારથી]
 એમણે (એ) સં 'એણે'નુ અંવં [નામ
 એમન પું [દિ, વ ડમન] સંગીતની એક રીતનુ

એમનું (એ') સં 'એ'નુ ઇકી વિં, ૫૦૦૦ રૂપ
 (ખીન રૂપો એમને, એમનાથી, એમનામા વગેરે)
 એમાન નં લુઓ આમાન
 એમાં (એ') સં 'એ'નુ સાતમી વિંનુ રૂપ ૦થી
 સં 'એ'નુ પાચમી વિંનુ રૂપ
 એરકા નં [સ] એક વનરપતિ
 એરગન સ્ત્રીં [હ] દાઃ વિના, હવાના દબાણથી
 દ્રોણાય એવી એક બદ્ધક
 એરગેરિયા વિં નામના ડે શૂન્ય સરકારધાગની
 એવી - ધનામી (જમીન)
 એરણુ, -ણી (એર') સ્ત્રીં [કિં] અહરન, -ની મ
 રેરણ] અમુક આકારનુ લોખંડનુ ગચ્ચિયુ, જેના
 ઉપર સોની, લુહાર વગેરે ઘડવાનુ વડે છે.
 [એરણુની ચોરી ને સોચનું દાન = પાપના
 પ્રમાણમા, તેના પ્રાયશ્ચિત્ત રૂપે, કરાનુ અલ્પદાન
 ડે શુભકર્મ એરણુની ચોરી ને સોચનેા
 હામ = ગેરધનસાક, અન્યાય]
 એરણુકાકડી સ્ત્રીં [સ ઈરડ + કાકડી] પપૈયાનું
 ઝાંડ (૨) તેનુ રૂપ
 એરમડી સ્ત્રીં એક ઝાંડ - હુ નં એરમડીનુ
 રૂપ (૨) અખોટમા પહેરવાનુ ભટું શિણિયું, ચીકટો
 એરવાદમ્મ નં એક ભતનુ ખીન - ઐષવિ
 એરંગ સ્ત્રીં [સ] એક ભતની માછલી
 એર ડો પું [સ ઈરડ] દિવેલો - ડમૂળ નં
 દિવેલાનુ મૂળ. - ડિયુ' નં દિવેલ [-આપણું =
 રેચ આપવેા, ધમકી ડે ખીક ખતાવવી - પીણું =
 (મો ખગડેલુ કે ઊતરેલુ હોય ત્યારે વપરાય
 છે) મો ખગડવુ - ઊતરી જવુ, એર ડિયુ પીવાની
 અસર મો પર દેખાવી] - કી સ્ત્રીં નાની
 ભતનેા દિવેલો (૨) દિવેલો
 એરા પું ૫૦૦૦ નહોત, પંત (૨) સ્ત્રીં પકક
 (૩) અને, પહોચ
 એરાણું (એરા') અંકિં હેરાન થવું (૨) ચણિયારા
 માથી ઊતરી જવુ, હાલી જવુ (૩) ચેરાણુ, વીટળાણુ
 એરિગ નં [હ ઈયરરિંગ] કાનની ખૂટનુ એક ધગેણું
 એરું (એ') પું [સ અદ્ધિ + સ્તુપ?] સાપ ૦ ઝાંઝર
 (-રું) નં સાપ વગેરે જેગી જનવર
 એરો (એ') પું અવરજવર (૨) હવાડો
 એરોએરો પું સોનારૂપાનો ભગાર

એરોડ્રોમ નં [હ] વિમાની મથક, બ્યા વિમાને
 વડે ઊતરે, વિમાનેનુ મેશન
 એરોલેન નં [હં.] વિમાન, હવાઈ જહાજ
 એલકી સ્ત્રીં (ચ) લુઓ એલ(-ળ)ચી
 એલચી પું [તુર્કી] એક રાન્યનેા ખીન રાન્યમા
 મોકલેલો પ્રતિનિધિ - વકીલ ૦ ખાતું નં
 એનુ ખાતુ - કાર્યાલય
 એલ(-ળ)ચી નં, સ્ત્રીં લુઓ ઇલાયચી
 ઠોડો (-ટો) ડો પું ઇલાયચીના દાણાને
 પોપટો - એ પું એક ભતની મોટી એલચી
 (૨) એક ભતનુ ઝાંડ
 એલતેમામ સ્ત્રીં [લુઓ ઇલિતમાસ] વિનતી
 (૨) રૂમાશ
 એલકેલ (એ. ડે) વિં [ફિલ પરથી] આહુ -
 અવળુ, ગમે તેલુ (૨) અવિચારી, ગાહુ ઘેલુ
 (૩) અસભ્ય (૪) નં નખરું; તોકાન (૫)
 અસબદ્ધ - મિથ્યા પ્રલાપ
 એલરણુ (એલ') અંકિં (કિપરતરી આવવાને
 બદલે માખણનુ ધારા સાચે) મિશ્ર પ્રવાહી
 થઈ જવુ [(હાય, મીઠું ઇંમાથી)
 એલાણું (એલ') અંકિં એસરણુ, પાણી છૂટું
 એલા સ્ત્રીં [સ] ઇલાયચીનેા છોડ (૨) ઇલાયચી
 ઠલતા સ્ત્રીં ઇલાયચીનેા છોડ - વેલો
 એલા સ્ત્રીં + ઇયળ
 એલાહું (લા') નં વરસાદની હેલી
 એલાયચી નં, સ્ત્રીં લુઓ ઇલાયચી. એલચી
 એલી વાર અં આ વખતે (૨) એણ
 એલોખેલો પું (કા) છોકગની એક ગ્મત
 એલ્યુમિનિયમ નં [હ] એક હલકી ધાતુ
 (જેના વાસણ અને છે)
 એવ અં [સ] નિશ્ચિતપણે (૨) જ (૩) રૂક્ત
 એવહું વિં [સં ઈચ્છ, પ્રા વ્હ] એટલા
 કલનુ (૨) એટલુ બધું
 એવણુ સં (વાસ્તી) એ
 એવમ્ અં [સ] આમ, આ રીતે
 એવાન (એ) નં [અ] ખડ, ખેસવાઊઠવાનેા ખડ
 એણું (એ') વિં [સં ઈચ્છ, પ્રા. વ્હ?] એ
 રીતનુ - પ્રકાનુ (૨) એના જેવુ - સગ્ણુ
 -વામાં અં એટલામા -વે અં એ વખતે

એશ (એ) સ્ત્રીં [જ] મોજમજ, સુખચેન, રંગ-
બાજી ંઆરામ પું ભોગવિલાસ, સુખચેન
એશિયા પું, નં [હ] (સ) પૃથ્વીનો એક
મોટો ખંડ ંધિ વિં એશિયાનું
એષણુ નં, -ણા સ્ત્રીં [સ] ઇચ્છા, વાસના
એષણી સ્ત્રીં [સં] લોહાની સળી, ઘા વગેરે
તપાસવાનું શસ્ત્રવૈધનુ એક એભર (ર)
સોનીના નખા ત્રાજવા
એસણું નં સોનીની નાની સગડી
એસરણું (એ) અંકિં એલણુ(ર) એસરણું,
ઓહું ઘણુ, સુકાણુ(૩)પાહું વળણું, ઊતરી જણુ
એસેસર પું [હ] ક્ષેત્રદારી કોર્ટને સલાહ
આપવા નિમાતો પ્રભજન
એસિહ પું, નં [હ] એક રસાયની તરવ, અમ્લ
એસોસિયેશન પું [હ] મડળ
એસ્ટ્રિમો પું [હ] આ નામની ઉત્તર ક્રુવ
પ્રદેશની વતની જાતનો માણસ
એસ્તેકબાલ પું જુઓ ઇસ્તિકબાલ
એહ વિં [સં. ઈહક, પ્રા ઈહ?] પેહું (ર)
સં એ, તે (૫)
એહમક (એ) વિં [જ.] મૂર્ખ
એહી સં [જુઓ એહ] + એ (ર) વિં + જે
એળ સ્ત્રીં (ય) જુઓ ઇયળ
એળચી નં, સ્ત્રીં જુઓ એલચી
એળિયો પું [મ. ઇલિયા, વિ. ઇલુવા, હ.
(ગ્રીક) એલો, સ ઇલુક?] કુવારના પાકાનો
સૂકવેલો ગણ, એક ઔષધિ
એળે, એળે (એ, વે) અં ક્રેકટ; વૃથા (ર)
વગર મહેનતે, સહેજમા [-જણું = નકાણું કે
ક્રેગટ થવું]

એળેએળે (એ, સે) અં [કા] જુક્રિથી,
બારીકીથી (?)
એં (એં) અં (રવં) ન સલણાવાથી ફરી
પૂછવા માટે કરવામા આવતો અવાજ, હે
(ર) હા, પછી (૩) ધમકામણીનો અવાજ
(૪) આશ્ચર્ય-એન્સચક ઉદ્ગાર(૫) [ચ] ત્યા
એંઘો (એં) પું [‘હિંગ’ પરથી] વાણિયો
(તુચકારમા)
એંચણિયો (એં) પું [એંચણું] પતગ
એચનારો (ર) પતગના પેચ થતા રીતસર
નહિ રમતા જેથી પાડવાની ટેવવાળો માણસ
એંચણું (એં) સં કિં [સર હિ ઇચના]
ઇચણું, નાખણું, ક્રેંકણું (લખોટી ઇં) (ર)
જેચણું (પતગ) (૩) હીંચણું
એંચએંચા, એંચાએંચી (એં) સ્ત્રીં જેંચ-
જેંચા(ર)ક્રેંક્રેકા(લખોટીએની)(૩)હુંસાહુંસી
એંઠ, ંવાડ, -હું (એં) (ચ.) જુઓ ‘એંઠ,
ંવાડ, -હું’ [એણુ (ર) બાહું
એંચાતાણુ વિં [હિં ઇચ્ચાતાના] ‘ટૂંકે સુધી જે
એંજિન (એ) નં [હ] વેગ આપનાર
યત્ર, ઇજિન -નિચર પું ઇજનેર
એંટ (એં) સ્ત્રીં [મ ઇટ, અયટ, હિ ઇંઠ]
મમત, જટ (ર) આંટ, સાખ (૩) ટેક ંદાર
વિં એંટવાણું ંણું અંકિં ગર્વ કરવો(ર)
જક કરવી -ટાળ, -ટી વિં જક્કી, આહું
એંધરાં (એં) નં યં વં (ચ) ઇધણ,
બળતણ, લાકડા
એંધાણુ (એં) નં, -ણી સ્ત્રીં જુઓ એંધાણ
એંશી(-સી) (એં) વિં [સ અશીતિ, પ્રા-
અશીહ, મ ઇશી] ૮૦

ઐ

ઐ સ્ત્રીં [સં.] વર્ણમાળાનો અગિયારમો વર્ણ -
એક સ્વર ંકાર પું ઐ ઉચ્ચાર અથવા
અક્ષર. ંકારાંત વિં છેડે ઐકારવાણુ
ઐકમત્ય નં [સં.] એકમતી, એકમત હોણુ તે
ઐકાગ્રથ નં [સં] એકાગ્રતા
ઐકાત્મ્ય નં [સં] એકાત્મપણુ
ઐકાંતિક વિં [સં] એકાંતનુ; એકાંતને લગતુ

(ર) જુઓ એકાંતિક
ઐકચ નં [સ] એકતા [મરજિયાત
ઐચિકક વિં [સ] પોતાની ઇચ્છાનુ - ખુશીનું;
ઐઠ વિં [હિ હુંદા] આહું, જિદી. ંજંતર
વિં સાવ આહું - ઐઠ
ઐતરેય વિં [સ] ઐતરેયને લગતુ - સ ય થી
(ર) પું ઇતરા (અથવા ઇતર અવિ)નો વ શબ્દ,

नेनी द्वारा औतरेय ब्राह्मण्य अने आरुयक प्रगट यथा उता (३) स्त्री०, न० (स) ओ नामनु ओक् उपनिषद (४) न० अवेदु ओक् ब्राह्मण्य
 औतिसिक वि० [सं] धतिहासने लगतुं
 ंता श्री० [(अेक प्रभाण्य)
 औतिल न० [स] परपरागत वात के वणुं न
 औना, ०छास स्त्री० ओक् वनरूपति
 औयाभ पुं० [अ] समय, प्रसंग (२) ऋतु, उवा
 औयार वि० [अ] थालाक, लुभ्यु, ङग
 औयो वि० पुं० आ, पेला (ओक् कहेवतमा
 'औयो वहालो जैयो वहालो, त्यारे धाडे
 डाने धालो?')
 औरावणु(-त) पु० [स] (स) धद्रनो हाथी
 (औदमानु ओक् रत्न)
 औरावती श्री० [स] वीजणी
 औसविल पु० [स] (स) कुभे

औस वि० [स] धलाके पृथ्वीनु(२) पुं० धलानो पुन
 औशानी वि० [सं.] धशानडोण्य सभधी (२)
 स्त्री० (स) दुर्गा
 औश्वर्य न० [स] धश्वरपण्य (२) सर्वोपगीपण्य
 (३) मोटाध, साहेपी (४) विलूति, सपत्ति
 ०शाही(-णी) वि० औश्वर्यवाण्य
 औपीकास्त्र न० [सं] ण्णीक+अह्ण्य आण्य (धधु)
 वसावतु अस्त्र (?)
 औदलौकिक वि० [स] आ लोक सभधी
 औहासुभिक् वि० [स] आ लोक् अने पन्डोक्
 सभधी [०ता श्री०
 औहिक वि० [स] सासारिक, आ लोक् सभधी
 औट (०) न० ओक् वनरूपति
 औद्र वि० [स] धद्रतु, धद्र सभधी ०नलिक
 वि० जोडु, भायावी, लडुध -डी स्त्री०
 'धद्राण्य (२) पूर्वदिगा [धद्रियगम्य
 औद्रिय, ०क वि० [स] धद्रियाने लगतु (२)

ओ

ओ पु० [सं] वणुं भाणानो आरमो अक्षर-ओक्
 स्व० ०कार पु० ओ अण्य अथवा उच्चार
 ०कारांत वि० छेडे ओकारवाण्य
 ओ नामना अलुवचनने प्रत्यय (२) सं० (का)
 ते, पेळु (३) अ० (रव) अरेरे, ओरे
 ओध्यां (ओ) अ० (रव०) ओडका आवता
 थतो-कगो सतोपजनक उगार (२) न०
 ओडकार के तेनो अवाण (३) गटाप करी नु,
 पयावी पडुव-पाडुवुं ते [-करुं = नम्याना
 सतोपनो उगार काठवो, नमी लेवुं (२) लध
 लेवु, पयावी पाडुवुं]
 ओक न० [स] धर, रहेठोण्य (२) आश्रयस्थान
 ओक (ओ) श्री० [दि ओक्किअ] लिलरी, अकारी.
 ०षु सं० किं लिलरी कवी (२) [ला.] लीवेळुं
 पाडु अापडु (३) कही नापडु
 ओकणी स्त्री० [स उत्कलिजा, प्रा उक्कलिजा]
 लडुगी (२) ली पण्य ओक लहेरी नेवी टभाती
 लात [-पाडवी = ली पण्यमा ओकणी नेवी
 लात काठवी]
 ओका(-भा)त (आ) श्री० [अ] लुओ ओभात

ओकाभ न० [अ उक्काव] ओक पक्षी-मोरी
 लततु गीव, गरुड
 ओकारी (ओ) स्त्री० [लुओ ओक श्री०]
 अकारी, लिलरी -रो पु० ओकारी (२) लिलरी
 थता थतो अवाण
 ओकावतुं (ओ) सं० किं 'ओकतु'तु प्रेरक
 ओ.के. अ० [ई ० K] आलभेल, अधुं अरोअर
 ओकटोअर पु० [ई] ध. स नो दशमो मदिनो
 ओअर (-द) न० [ओपधि]+ओसड, दवा (२)
 धलाण
 ओअण्युं अ० किं [सं उत्तनू, प्रा उक्कण]
 जोडी काठवुं, लिलरी नापडु(२) नजोवडु, जोडो
 काठवी, हेरान करु (३) [दि उक्कण] भाडु
 ओअद न० + लुओ ओअड
 ओअदियु न० लुओ ओअडियु
 ओअर (ओ) न० [स अवकर, प्रा ओकरग =
 विधा] नरक, गंदाड [-करुं = (गाथ ले स
 ध० दोरे) नरक भावु, ओअरतु] ०वाडो,
 -२(वा)डो पु० लकरडो, गंदाड -२(वेळुं
 वि० ओअर करेळु होय ओषु (दोर) ०णुं

એશ (એ) સ્ત્રીં [જ] મોજમજ, સુખચેન, રંગ-
 યાજી ંઆરામ પું ભોગવિલાસ, સુખચેન
 એશિયા પું, નં [હ] (સ) પૃથ્વીનો એક
 મોટો ખંડ. ંઈ વિં એશિયાતુ
 એષણુ નં, -ણા સ્ત્રીં [સ.] ઇચ્છા, વાસના
 એષણી સ્ત્રીં [સં] લોહાની સળી; ઘા વગેરે
 તપાસવાતુ શસ્ત્રવૈધતુ એક એભર (ર)
 સોનીના નાના ત્રાજવા
 એમણું નં સોનીની નાની સગડી
 એમરવું (એ) અંકિં એલણવું(ર) એમરવું;
 આણુ થણુ, સુકાવું(૩) પાણું વળવું; ઊતરી જવું
 એસેમર પું [હ] કેજદારી કાર્ટને સલાહ
 આપવા નિમાતો પ્રભજન
 એસિહ પું, નં [હ] એક રસાયની તરવ, અમ્લ
 એસોનિયેશન પું [હ] મહળ
 એસ્કિમો પું [હ] આ નામની ઉત્તર ક્રુવ
 પ્રદેશની વતની જાતનો માણસ
 એરતેકખાલ પું જુઓ ઇસ્તિકખાલ
 એહ વિં [સં. ઈદ્ક, પ્રા ફહ?] પેહું (ર)
 સં એ; તે (૫)
 એહમક (એ) વિં [જ.] મૂર્ખ
 એહી સં [જુઓ એહ] + એ (ર) વિં + જે
 એળ સ્ત્રીં (ચ) જુઓ ઇયળ
 એળચી નં, સ્ત્રીં જુઓ એલચી
 એળિયો પું [મ. ઇલિયા, હિ. ઇલુવા, હં.
 (ગ્રીક) એલો, સ ઇલુક?] કુવારના પાકાનો
 સૂકવેલો ગર્ભ, એક એપવિ
 એળે, ંવેળે (એ, વે) અં ક્રેકટ, વૃથા (ર)
 વગર મહેનતે, સહેજમા [-જણું = નકામું કે
 ક્રેગટ થણુ]

એળેસેળે (એ, સે) અં [કા] જુક્તિથી,
 ધારીકીથી (?)
 એં (એં) અં (રવં) ન સંભળાવાથી ફરી
 પૂછવા માટે કરવામા આવતો અવાજ, હે
 (ર) હા, પછી! (૩) ધમકામણીનો અવાજ
 (૪) આશ્ચર્ય-એકસૂચક ઉદ્ગાર(૫)[ચ.]ત્યા
 એંઘો (એં) પું [‘હિ ગ’ પ્રથી] વાણિયો
 (તુચ્છકારમાં)
 એંચણિયો (એં) પું [એંચણુ] પતગ
 જે ચનારો (ર) પતગના પેચ થતા રીતસર
 નહિ રમતા જેથી પાડવાની ટેવવાળો માણસ
 એંચણું (એં) સં કિં [સર. હિ જેવના]
 ઇચવું. નાખવું, કેકવું (લખોડી ઇં) (ર)
 જેંચવું (પતગ) (૩) હીંચવું
 એંચએંચા, એંચાએંચી (એં) સ્ત્રીં જેંચ-
 જેંચા(ર)કેકેકા(લખોડીઓની)(૩)હુંસાતુસી
 એ ઠ, ંવાડ, -હું (એં) (થ.) જુઓ ‘એઠ,
 ંવાડ, -હું’ [એવુ (ર) યાહું
 એંચાતાણુ વિં [હિં જેનાતાના] ‘કેકેસુધી જે
 એંજિન (એ) નં [હ] વેગ આપનાર
 યત્ર, ઇજિન -નિચર પું ઇજનેર
 એંટ (એં) સ્ત્રીં [મ જેટ, અયટ, હિ જેંઠ]
 મમત, જદ (ર) આટ, સાખ (૩) ટેક ંદાર
 વિં એંટવાણું. ંવું અંકિં ગર્વ કરવો(ર)
 જક કરવી -ટાળ, -ટી વિં જક્કી, આહું
 એંધરાં (એં) નં યં વં (ચ) ઇધણ,
 ખળતાણ; લાકડા
 એંધાણુ (એં) નં, -ણી શ્રીં જુઓ એધાણ
 એંશી(-સી) (એં) વિં [સ. અશીતિ, પ્રા.
 અસીહ, મ જેશી] ૮૦

ઐ

ઐ સ્ત્રીં [સં] વર્ણમાળાનો અગિયારમો વણ -
 એક સ્વર ંકાર પું ઐ ઉચ્ચાર અથવા
 અક્ષર ંકારાંત વિં છેડે એકારવાણું
 ઐકમચ નં [સં.] એકમતી, એકમત હોણુ તે
 એકાકચ નં [સ] એકાકત
 એકાત્મ્ય નં [સ] એકાત્મપણુ
 એકાંતિક વિં [સં.] એકાંતુ, એકાંતને લગતુ

(ર) જુઓ એકાંતિક
 એકચ નં [સ] એકતા [મરજિયાત
 એચિક્ક વિં [સં] પોતાની ઇચ્છાતુ - યુશીવું,
 એક વિં [હિ જેંઢા] આહુ, નિદી. ંજંતર
 વિં સાવ આહુ - એક
 ઐતરેય વિં [સ] ઐતરેયને લગતુ - સ ય ધી
 (ર) પું ઇતરાં (અથવા ઇતર અધિ)નો વ શજ,

नेनी द्वारा ऐतरेय ब्राह्मण अपने आरुष्यक प्रगट तथा हता (३) श्री०, न० (स) ऐ नामनु ऐक उपनिषद (४) न० ऋग्वेदतु ऐक ब्राह्मण

ऐतिहासिक वि० [स] धतिहासने लगतु
०ता श्री० [(ऐक प्रमाण)]

ऐतिह्य न० [स] परपरागत वात के वार्त्तन
ऐना, ०छास श्री० ऐक वनस्पति

ऐयाम पु० [ख] समय, प्रसंग (२) ऋतु, हवा
ऐयार वि० [ख] बालाक, लुग्यु, ङग

ऐयो वि० पु० व्या, चेलो (ऐक कहेवनमा
'ऐयो वहालो जैयो वहालो, त्यारे धाडे
काने धालो?')

ऐरावणु(-त) पुं० [स] (स) धरनो हाथी
(चौदमानु ऐक रत्न)

ऐरावती श्री० [स] वीरणी

ऐलविल पु० [स] (स) कुभे०

ऐल वि० [स] धलाके पृथ्वीतु(२) पुं० धलानो पुत्र
ऐशानी वि० [स] धशानकोण सभधी (२)
श्री० (स) दुर्गा

ऐश्वर्य न० [स] धश्वरपणु (२) सर्वोपगीपणु
(३) मोटाध, साहेपी (४) विभूति, सपत्ति
०शाही(-णी) वि० ऐश्वर्यवाणु

ऐधीकार न० [स] णेपीक+वत्त] भाणु (धधु)
वरसावतु अन्न (?)

ऐदौलिक वि० [स] व्या लोके सभवी

ऐहासुभिक् वि० [स] व्या लोके अपने परलोके
सभधी [०ता श्री०

ऐहिक वि० [स] सासारिक, व्या लोके सभवी
ऐट (०) न० ऐक वनस्पति

ऐद्र वि० [स] धद्रतु, धद्र सभधी ०ललिके
वि० षोट्ट, मायावी, लडुध -ट्टी श्री०

धद्राणी (२) पूर्वदिशा [धद्रियगम्य
ऐद्रिय, ०के वि० [स] धद्रियेने लगतु (२)

ओ

ओ पु० [सं.] वर्णभाणानो धा०मो अक्षर-ऐक
स्व० ०कारे पु० ओ अक्षर अथवा उच्चार
०कारात वि० हेडे ओकारवाणु

ओ नामना अणुवचननो प्रत्यय (२) स० (का)
ने, चेलु (३) अ० (०व) अरेरे, ओरे

ओधयां (ओ) अ० (२व०) ओडकार आवता
धतो-कगतो सतोपननके उद्गार (२) न०
ओडकार के तेनो अवाण (३) गटाप करी नहुं,
पयावी पडुवु-पाडुवु ते [-करवुं = नम्याना
सतोपनो उद्गार काठवो, नभी लेवु (२) लध
लेवु, पयावी पाडुवु]

ओके न० [स] वर, रहेडाण (२) आश्रयस्थान
ओके (ओ) श्री० दि ओक्किअ] ओलरी, अकारी.
०हुं स० किं ओलरी करवी (२) [ला.] लीधेलुं
पाधु आपवुं (३) कही नाभु

ओकणी श्री० [स उत्कलिका, प्रा उत्कलिका]
लहरी (२) ली पणनी ऐक लहेरी नेवी देभाती
लात [-पाडवी = ली पणमा ओकणी नेवी
लात काठवी]

ओका(-भा)त (ओ) श्री० [ख] ओओ ओभात

ओकाथ न० [ख उक्ताव] ऐक पक्षी-भोरी
लततु गीध, गरुड

ओकागी (ओ) श्री० [ओओ ओके श्री०]
अकागी, ओलरी -रे। पु० ओकागी (२) ओलरी
धता धतो अवाण

ओकावुं (ओ) स० किं 'ओकवु'नु प्रेरक

ओ के. अ० [इं O K] आलपेल, अधुं अरोपर
ओकटोपर पु० [डं] धं. स नो दगमो भदिनो
ओअर(-द) न० [ओपधि]+ओसड, दवा (२)
धलाण

ओअणुं अ० किं [सं उत्तवु, प्रा उत्तवण]
ओटी काठवुं, ओपेडी नाअणु(२) वगोवणु, ओडो
काठवी, हेरान करवु (३) [दे उत्तवण] भाडवु

ओअद न० + ओओ ओअड

ओअदियु न० ओओ ओसडियु

ओअर (ओ) न० [स अवकर, प्रा ओकरग =
विष्ट] नरक, ग दवाड [-करवु = (गाय जे स
ध० दोरे) नरक भाणु, ओअरवु] ०वाडो,
-२।(वा)डो पु० उकरडो, ग दवाड -२।चेलुं
वि० ओअर करेलु होय ओवु (दोर) ०हुं

संकिं (ढेरे) ओभर करतुं, मणभूनादि गदवाड भावी -रिथु; -री वि० ओभर करनार. -रे पु० ओभर

ओभराड स्त्री० एक वनरपति

ओभराचेतुं, ओभरिथुं, ओभरी, ओभरो. (ओ) लुओ 'ओभर'मा

ओभरतुं संकिं छल उतास्वी(२)ओकेतुं करतुं ओभवाडो (ओ) पु० लुओ 'ओभर'मा

ओभा (ओ) स्त्री० [स उवा] (स) अनिरुद्धनी पत्नी-डिवा (२) न० लुओ ओभाम डण

ओभाध (ओ) वि० ओभाम डणतु, -ने लगतु ओभाधुं (ओ) न० लुओ डिभाधुं

ओभात(-ड) (ओ) स्त्री० [लुओ ओकात] गलु, ताकत, गु लश (२) मामलत. विसात [-गगाडी देवी, नाभवी = भूय मारतुं(२) उधने भराय करी भूकतु] [एक लाग ओभाम'डण (ओ) न० (स) काठियावाडने ओभांगतुं अ०किं आभलातु अराडतु; भाधतु [सिडेका

ओभी (ओ) स्त्री० काठियावाडने एक असली ओग(-गा)ट, -ठ (ओ) पुं०, न० ओगाट

ओगणुयाणीस वि० [एकोनचत्वारिंशत् प्रा, एगूनचत्तलीस] उद [प्रा एगूनतीस] रद ओगणुती(-त्री)स वि० [स एकोनत्रिंशत्, ओगणुपयास वि० [स एकोनपचाशत्] ४६ ओगपयाथो, ओगणुपडो पुं० प्रणवमत्र, ओगणुसाठ वि० [स एकोनषष्टि] ५६

ओगणु (ओ) पुं० अ० व० धाणी गेकता के अता-र दणता अम ने अम रही गयेला दाणु ओगणुथ्या पु० अ० व० [ओगणुसि] १६ X १ थी १०ने धडिये

ओगणुथुं न० स्त्रीओना कानतु एक धरेथु ओगणुसि वि० [स. एकोनविंशति] १६ -सा पु० अ० व० ओगणुथ्या

ओगणुं न० लुओ ओगणुथु

ओगणुतेर वि० [लुओ अगणुतेर] ६६

ओगणुथ्याओशी(-सी) वि० [लुओ अगणुथ्याओशी] ७६

ओगणुथुं पुं० [इ.] ध म ने टभो भडिने

ओगलो (ओ) पु० गलोके (२) राधवामा रही गयेलो एक तरडने कथो लाग

ओगणुतुं (ओ) अ०किं [स अप(-व)भर] धनतु प्रवाही थतु, पीगणुतुं (२) (शरीर) गणी नतु सुकतु (३) प्रवाहीमा प्रवाही यधने सणतु, ओकरस थतुं (नेम डे भाड उल दूधमा ओगणी नथी) (४) [ला] नरम थतु, दया लावनी, असर थनी

ओगाट(-ठ) (ओ) पु०, न० ओगाट, ढेरतु छडतु धास, ओगास

ओगान पु० पाणीतु मोलु

ओगा(-धा)स (ओ) पुं०, न० लुओ ओगाट

ओगार (ओ) पु० [स उद्गार, प्रा. उगार] ओगाट, ओगाण

ओगाण (ओ) पु० [ओगाणतुं] थावीने रस अनावेदी वस्तु (२) [स उद्गार, प्रा उगाल, ओगाल] ओगाट

ओगाणतुं (ओ) स० किं 'ओगाणतुं'तु प्रेरक (२) धीमे धीमे-वागोणता लले-भाड नतु [प्रा ओगाल = वागोणतु] (डि० अडे अडे अे लाडु ओगाणी गयो) [नथे

ओध पु० [स] पूरतु पाणी, प्रवाड (२) दगवो

ओध (ओ) वि० [म अवघड] आसवड, मोट, ओध (२) लागणी वगरतु: अथना लान वगरतु ०नाथ पु० ओधस भासस

ओधराणु (ओ) वि० ओधराणावाणु -गो पु० प्रवाही ओराक पीरसवानो पहोणा ठी ड मोना अने टूका दाडानो एक यमयो, दूधो (२) ओगाणने डध, रेला नेवो दध [म ओघळ प्रा ओगल?] [आतरी, अंश

ओधरी स्त्री० कपडाने छेडे छटा रहलेला तातणु

ओधलो पु० लुओ ओधो [-ओधयो, दाणयो = ओधो करवो] -वतुं, -तुं संकिं ओधो करवो, अडकतु

ओधामलु स्त्री० तिररकार (२) नास

ओधायतुं संकिं अंशु (दूडा वगेरे) [का] (२) 'ओधायतुं'तु प्रेरक [दूधी थतु

ओधायतुं अ०किं अमभ्रातु, गलरातु (२) पीडतुं; ओधास पुं०, न० लुओ ओगाट, ओगास

ओद्यो पु० [स ओष, डे लवाज ?] ओद्य,
 ग७ (२) ओढो, इगइगता वाणनो नथो (३)
 नमल नमनारानो मोढो समुह (४) [नैन]
 न्नेयलो

ओद्योडोद्यो पु० छोकरानी ओक रमत
 ओद्यर(-रिथु) (ओ) न० [ड वाउचर ?]
 लुओ ओद्यरिथु [डिन्थन्नु, ओलकुं

ओद्यरकुं (ओ) स० किं [स उचचर ?] (५)
 ओद्यरिथु (ओ) न० [लुओ ओद्यर] मिल आधर-
 थ (हिसापी) कागण, दस्तावेज 'वाडियर'

ओद्यु (ओ) म० किं [सं अवचय, प्रा
 ओच्चव ?] थ्यकु, हासीने भावु

ओद्यालु (ओ) अ० किं 'ओद्यवु' कुर्मथि,
 भाथ भाथने हासाथ नवु, वधु भावा उपर
 आणगमे थथ नवे

ओद्यितुं (ओ) वि० आणयितव्यु (२) अ०
 आणधारी रीते, ओकदम

ओद्यव (ओ) पु० [स उत्सव, प्रा उच्छव]
 उत्सव, डिनवाणी (आनद डे पुशादीना डे
 सपरमा दिवसनी) (२) (मछरा मृदग ध०
 गान साये करतु) लजनकीर्तन [-धवे =
 (व्यगमा) आवी अनकु, आइत उतरवी]

ओद्य, ०५ स्त्री० [ओद्यु] ओद्यापयु, ओट
 [ओद्य मूडथी = कसर डे मण्णारापनी, भाथी
 ओडवु] [+ उछग, ओयो

ओद्यंग (ओ) पु० [स उत्सग, प्रा उच्छग]
 ओद्योड (ओ) पु० ढाकवा-पाथरवानु वस्त्र,
 चादर (२) ओढो ०कुं स० किं [स अव-
 च्छद, प्रा ओच्छाय] ढाकवु ओढोडवु (२)
 छावु, छाथडो थाय अम करवु

ओद्योयो (ओ) पु० [स अपच्छाय] छायो,
 पडछायो (२) स डाय, लाल -कुं अ० किं
 ओद्योयो-छायो डे पडछायो पाडवे

ओद्योडुं अ० किं [ओद्यु] ओद्यु थवुं (२)
 हलकुं -नहार थवु

ओद्योश स्त्री० [ओद्यु] ओद्यप, ओद्यापयु
 ओद्यियां न० अ० व० अछोअछोवाना करवा ते,
 लाड [-करवां = लाड लडाववा]

ओद्यियो पु० ओद्योयो (२) मलाण (३) लाड

(४) [य] साग अयसरना शुडन सायववा
 कथाय रोवा - कूटवा न नवु ते

ओद्यु वि० [दे उच्छ] लोधये तेथी योडु,
 कमी (२) अधून, ओडु (३) उतररु, हलकुं .
 [-आणुलु = ओद्यु लाववु लुओ -आववुं =

ओद्यु लागवु, मन हुलावु, ओट्टु लागवु (२)
 पोतानि विधे कमी डे उतरतापयु लागवानी
 मन पर असर यवी हीन लाव अतुलववे

-थवुं = टणवु हीसतु ग्हेवु -पडवु = कमी
 डे ओद्यु छे अम लागवु तेतु हु अ डे अय-
 मान लागवु -पात्र = हलकी लायकाततु डे
 हलका कुलतु (२) पेटमा वात न रहे ओवुं

(३) अलिमानी, अडाथपो -लागवुं =
 हिलहुलावु, ओद्यु आववु -लाववुं = ओद्यु
 आववु लुओ ओद्यो पांसणी = नराड

गाडपण ओद्ये पाटले येसवु = गाण लाडी
 येसवु तपी नवु, लत उप नवु (२)
 सामानी नजरमा हलका नणवु डे उतररु

ओद्यो उतररु = कसोप्रीमा कायु नीवडवु
 पायु पडवु ओद्यु ओद्यु थथ नवुं = प्रेम
 डे हवना लावथी तरपोण थथ नवु] अथिकुं,

०वतुं वि० ओद्यु डे वधाने योडुधयु -छा
 पेटतुं वि० लुओ ओद्यु पेटतु -छाओद्युं
 वि० योडु ओलनार

ओद्य न० नमीन डे अलतरमाने अदन्थी
 नीकणते लेन (२) मरण समये मोमाथी
 नीकणी पडतु रीण

ओद्य, ०स न० [स] लुओ ओद्यस
 ओद्यकुं अ० टि० [स ओज्] वधु
 ओद्यस न० [स] शुक्कातुमाथी तरवडेपे अनि

काति ने प्रलावडेपे विरान्ती शरीरनी धातु
 (२) प्रकाश, नेन (३) अण, प्रतिला, प्रकाकम
 (४) अतन्थ -द्विवा स्त्री० -द्विथनी वि०
 स्त्री०, -द्वी वि० ओद्यसवाणु

ओद्यर (ओ) न० [अ] राय, हथियार, काथ
 करवा माटेतु यत्र-साधन

ओद्योशुलु पु० [म] ओद्यमने शुण
 ओअट (ओ) स्त्री० तमाय (सु)
 ओअट (-ड, -अ) स्त्री० ओद्योयो (२) [दे.

ઓજ્ઞ = મેલુ ?] ઝપટ, અડદટ (ભૂતપ્રેતની)
 [-લાગવી = ઓઝટમા આવવું, ભૂતપ્રેતની
 ઝપટમા આવવું]
 ઓઝડવા પુ૦ (ભૂતપ્રેતાદિની) ઝપટનો પવન-
 અસર [ન દેખાતું
 ઓઝડવાયું વિ૦ અરધું દેખાતું અને અરધું
 ઓઝણુ (ઓ) ન૦ ઘાયલે, કન્યાને પિતા તરફથી
 મળતી સંપત્તિ કે દાસદાસી (૨) ગરાસિયાની
 કન્યાને પરણીને તેડી લાવવા માટે જતી ખાડા
 સાથેની વહેલ
 ઓઝપડું અઠ્ઠિં સ ક્રોચ આવવો, શરમાલું
 ઓઝખ સ્ત્રી૦ જુઓ ઓઝટ
 ઓઝમ (ઓ) પુ૦ વણછો
 ઓઝરિયું ન૦ એક ભતતુ રેશમી કાપડ
 ઓઝરી સ્ત્રી૦, -ફં ન૦ (ચ) [દે ઓજ્જરી]
 હોજરી, પેટ
 ઓઝલ (ઓ) પુ૦, સ્ત્રી૦, ન૦ [હિ] પડદો,
 ધુરખો (૨) જનાનો. [-વાળું = લાજ કે
 પડદાનો રિવાજ પાળવો, ઓઝલ - પડદામા
 રહેવું -રહેવું = ઓઝલમા રહેવું, ઓઝલ
 પાળવું (૨) [લા] શરમાલું. ૦પડ(-ર)દો
 પું૦ સ્ત્રી પુરુષની ખેડક જુદી પાડનાર પડદો
 (૨) ધૂમટાનો - લાજ કાઢવાનો રિવાજ. ૦વાયું
 વિ૦ પડદેનશીન
 ઓઝપો પું૦ સ ક્રોચ, શરમ (૨) અજ પો
 ઓઝા પુ૦ [સ ઉપાધ્યાય, પ્રા ઉઝજ્ઞાજ,
 ઓજ્ઞાય] બ્રાહ્મણોમા એક અટક
 ઓઝાડ પુ૦ જુઓ ઓઝાયો
 ઓઝો પુ૦ [દે. વોજ્ઞ? જુઓ મ ઓજ્ઞે]
 કુંભાર -ઝી સ્ત્રી૦ કુંભારણ
 ઓટ પુ૦, સ્ત્રી૦ [સ અપવદ્દે, પ્રા ઓહટ્ટ] ભરતીતુ
 ઊતરી જવુ તે(૨) ઓથુ, પડદો [દે ઓહટ્ટ, હિ]
 (૩) [લા] પડતી (૪) અ૦ પરત, વળતુ
 ઓટ ન૦ [હિ] એ નામતુ (જવ જેવું) એક
 વિલાયતી ધાન્ય [ઓટણ (૨) ઓટાઈ
 ઓટણુ ન૦ ઓટવું તે (૨) અખિયો -ણી સ્ત્રી૦
 ઓટલી સ્ત્રી૦ નાનો ઓટલો -લો પું૦ જુઓ
 ઓટો [-ઊડવો = ખૂબ તુકસાન થવું, પાયમાલ
 થવું (૨) વંશ જવો, નિ સ તાન થવું, ઊમરો ઊખડી

જવો. -ઘરની નાંખવો = 'ઊમરો ઘમી
 નાંખવો'; વાર વાર ફેરા ખાવા (આછુટ કે
 પુશામત કરવા). -ખેસવો = ઓટલો ઊઠવો
 -ભાગવો = ઘરમાં ક કાસ નિપતવવો વગ
 વણસાડવું (૨) નિ દાટે કૂપકી કરવી -વાળવો =
 જુઓ 'ઓટલો ઊઠવો કે ખેસવો' (૨) એક એકના
 ધાના ઉઘાડા કરી લડી પડવું -વાળવો =
 મીડું વાળવું, ખૂબ ખગાડી મૂકવું ઓટલો
 ખેમણું = (ઉઘરાણી કરવા) ઉમગ વચ્ચે ખેસવું,
 તગાદો કચ્ચો (૨) ઘરખાર વગરના થવું, હાલ
 હવાલ થવા (૩) (વસ્થાએ) તેનો વ વો કરવો]
 ઓટવું સઠ્ઠિં અખિયો દેવો કપડાની ડિગરી
 અદર વાળીને સીવવું (૨) [હિ ઓટના]
 ઉકાળી, ઘરની કે હલાવીને એકરસ કરવું
 ઓટાઈ (-મણી) સ્ત્રી૦, -મણુ ન૦ ઓટણ
 (૨) ઓટવાતુ મહેનતાણુ
 ઓટી સ્ત્રી૦ [દે ઉઝટ્ટી, મ] કમર ઉપના વચ્ચે
 વાળીને બધ જેવું કરાતુ પડ [ઓટીમાં
 ઘાલવું = ખરોખર સતાડવું (૨) કાથુમા લેવું]
 ઓટીગણુ પું૦ ઉટીગણુ, એક વનરપતિ
 ઓટીવાર વિ૦ ગુસ વાત બહાગ પાડવાની
 આદતવાણુ, લડલડિયુ (૨) વાતોડિયું; અહુખોહું
 ઓટો પુ૦ [હિ, મ ઓટા] ઓટલો, ખેડક તરીકે
 વપરાય એવી ઘરને અડીને કરાતી ઊંચી જગા
 ઓડ (ઓ) પુ૦ [સ ઓઘ, પ્રા. ઓટ્ટ] હોઠ
 [-ઉઘડવા = મો ફાટવું, ખોલાવું, શબ્દ નીકળવો
 -ઉઘાડવા = મો ફાડવું, શબ્દ કાઢવો (સામેથી)
 ખોલવું -કરડવા = નિરાશા કે હતાશા થા
 પરતાવાની લાગણીથી તેમ કરવું, હતાશા થવું,
 પરતાવું -પીસવા = (ક્રોધથી) ગુસ્સે થવું
 -સુધી આવવું = બહાર નીકળવાને માટે -
 ખોલાવા માટે શબ્દો તૈયાર હોવા. હમણા
 ખોલાય એમ હોવું]
 ઓડવડું (ઓ) સઠ્ઠિં ખોટી વસ્તુ ગોડવી દેવી,
 જૂઠું ખોલવું (૨) મૂકવું, ગોડવું (૩) ચાપીને ખાડ
 ઓડગણું સઠ્ઠિં [મ ઓઠગણું] જુઓ અહિ ગણ
 ઓડગિયુ, ઓઠિ (-ઈ) ગણુ ન૦ [મ ઓઠગણું]
 જુઓ અહિ ગણ
 ઓહું (ઓ) વિ૦ [દે વોત્યજ = ખિલ ?] મોહું,

આધુ(૨)ન૦ [પ્રા. ઓત્યજ = ઢાંડેલું ?] ઓધુ ;
 પડદો, આતરો(૩) આતરને લીધે અ ધારું અને
 એકાંત હોય તેવી જગા(૪) યુપાવાની કે આશરો
 લેવાની જગા (૫) છાયા, પડછાયા, ઓળો (૬)
 ડાઘો, ડખડો (૭) ખડાતુ (૮) નમૂનો, ખીચુ (૯)
 પૂતણુ, ઓડુ (૧૦) મહેલુ
 ઓડ વિ૦ (૨) પુ૦ [કે ઉટ્ટુ] (ઓદવાનુ કામ
 જગનારી) એ નામની જાતનુ (માણસ). ઠણુ સ્ત્રી૦
 ઓડ જાતની સ્ત્રી
 ઓડ (ઓ) પું૦ પવન રોકવાનો પડદો, ઓધુ
 ઓડ (ઓડ,) સ્ત્રી૦ [કે. અવઢુ] ખોચી, ગન્દન
 -રિયાં ન૦ અંબ૦ ખોચી પરના વાળ
 ઓડકાર પુ૦ [સર૦ હિ ડકાર] પેટનો વાયુ
 મોમાથી નીકળતા થતો ડગર
 ઓડતું ઓડ (ઓ, યો) વિ૦ [મ ઝાંડ = ઊડુ ?]
 ડેવાનુ ડેવુ!, વિચિત્ર, ઊધુ અવળુ જ
 [-વેતરતું, ઓડને ઠેકાણે ઓડ વેતરતું =
 ઓડતુ ઓડ કરતુ; સાવ ઊંધુ ડે વિચિત્ર જ
 જગી મૂકતું]
 ઓડવ વિ૦ [સ] પાચસ્વરવાળો (રાગ)
 ઓડતું ન૦ એક કળ (૨) હોડકુ (૩) સંકિ૦
 [મ ઓડવળે] સામે ધરતુ, ગૂ કટુ (૪)
 [ફિ ઓડના] ખાળતુ, રોકતુ (૫) [મ ઓડળે]
 ખેચતું (૬) અં કિ૦ મુશ્કેલીથી ખોલતુ -
 પોતાનો અર્થ સમજાવવો
 ઓડાટ (ઓ) પુ૦ (સુ) ઓડામણ, તકલીક
 ઓડામણુ વિ૦ ઉદાર, દાતાર, મદદગાર (૨) સ્ત્રી૦
 (સુ) તકલીક
 ઓડાતું અં કિ૦ આકર્ષાતુ, ધગ્ગતા થતુ (૨)
 (સુ) તકલીક વેડવી (૩) 'ઓડતું' કર્મણિ
 ઓડિયો (ઓ) પુ૦ પ્રતિપક્ષી ગમે તેમ વર્તે
 તેણે પોતાને જ કાવે તેવી યુક્તિ કે જળ
 -યાખાણ સ્ત્રી૦ ઓડિયો રચવામા કુશળતા
 ઓડું ન૦ [કે અવઢજ] ખેતરનો ચાડિયો (૨)
 અકકડું, પૂતણુ, કામચલાઉ ખોટી ગને ઊલુ
 કરેલુ નકામું માણસ
 ઓડો પુ૦ ક૦ ઉઘરાવવાનુ રગ્તા ઉપરતુ થાણું,
 ઓટી (૨) [કા] કરસાણને - ઝાડને ખાળી મૂકે
 એવો દક્ષિણનો પવન

ઓઢણુ(-ણુ) ન૦ [કે ઓઢળણ] (સ્ત્રીઓ
 અને છોકરીઓનુ) ઓઢવાનુ - પહેરવાનુ એક
 વસ્ત્ર -ણુ સ્ત્રી૦ (છોકરીનુ) ઓઢણુ. -ણું સં
 કિ૦ શગર ડે માથુ ઢાકતુ, શગર ડે માથા પર
 ધાગણુ કરતુ (૨) [લા] વહોરતુ, માયે લેવુ(૩)
 ઢેવાણુ નાંકવુ. [(કેઈ વસ્તુને) ઓઢે કે
 પાથરે ? = શા ખપની છે ? નકામી છે, કશા
 વેતની નથી - એમ ખતાવે છે (થ)]
 ઓઢાડ પુ૦ [પ્રા ઓઢાડળ] આજીવન,
 ઢાકણુ -ણું સં કિ૦ 'ઓઢવુ'નુ પ્રેરક.
 ઓઢો પુ૦ જુઓ ઓઢાડ
 ઓણુ (ઓ) અં આ સાલમા (૨) [સ.
 અધુના, પ્રા અઢુણા] ચાલુ સમયમા -ણુકુ
 વિ૦ આ સાલતુ [ઉદ્દગાર
 ઓત અં (ગવ૦) ઓતારી, આશ્ચર્યનો એક
 ઓતણી સ્ત્રી૦ [ઓતવુ] ઓતવુ તે (૨)
 ઓતવાનુ પાત્ર (૩) ઓતવાની કળા, ભગ્તરતુ
 કામ (૪) ધાતુ ગાળવાની લાક્ષી (૫)
 ઓતવાનુ મહેનતાણુ
 ઓતપ્રોત વિ૦ [સ] એકખીજમા પરોવાયેલુ;
 એકખીજ સાથે વણાઈ ગયેલુ - મળી લળી
 ગયેલુ (૨) તક્લીન, તન્મય
 ઓતર ગ (ઓ) પુ૦, ન૦ [સ ઉત્તર] પાર-
 સાખનો ઉપલો ભાગ
 ઓતરાણુ(-ણું) (ઓ) વિ૦ [સ ઉત્તર]
 ઉત્તર દિશાનું, ઉત્તર તરકતુ
 ઓતરું સંકિ૦ [મ ઓતળે] ધાતુનુ ભગ્તગ્તુ
 કામ કરતુ [ગૂમ થવુ, સગી જવુ
 ઓતળણું (૦) ંકિ૦ ભક્તી જવુ(૨) અંકિ૦
 ઓતાડુ (ઓ) વિ૦ આડરેટ્ટ, અપરિચિત
 ઓતાર (ઓ ?) પુ૦ [સ અવતાર] ઉતાર (૨)
 [શગરમા દેવ આવવાથી ઊપજતો] કપ-મૂળ
 ઓતારી પુ૦ [ઓતવુ] ઓતવાનુ કામ
 કરનાર આદમી
 ઓતિયારી પુ૦ મહત, મહાધ્યક્ષ
 ઓતુ પુ૦ [સ] વાણી (૨) સ્ત્રી૦ બિલાડી
 ઓતર વિ૦ [સ ઉત્તર] + ઓતરાણુ (૨) સ્ત્રી૦
 ઉતરદિશા
 ઓતારી અં (૨૧૦) અહો! વાહ રે!

ओरिसा पुं० [इं, सं ओइइइ] (सं.) हिंड-
स्ताननो अेक पूर्व प्रात
ओरियो (ओ) पुं० लुओ ओरतो (२) कडा
उपरतो इवे
ओरी स्त्री० [दे उवरी?] अेक येषी रोग
(भाण्डिनो प्राय)
ओरुं (२') वि० [सं आरात्?] नळक, पासे
ओ रे अ० (२व०) दु भनो ओवे उर्रार
ओरे(-रे) (३') अ० पासे
ओरेरुं वि० (का.) ओरथेर; ओरु
ओरो पुं० ओरनार(२)(रे') अ० लुओ ओरे
ओरुं पुं० [इं] छुंम, आजा (२) (माल के
होटेननी यी) भरीहवा नशाववु नते.
[-भूइवे = भरीहवा भागणी करवी - लभी
नशाववु के कहेवु.]
ओरुंनन्नु पुं०, न० [इं] धारासलानी स मति
वगर करातो कथेहो - वटहुंम
ओल (ओ?) स्त्री० नागर ज्ञातिमा वरने माथे
य चातो र गित पटके (२) [दे. ओल्ली] लुओ
ओल (३) [स. ओल्ल] लभिन तरीके शत्रुतु
भाणस पासे राणुं ते
ओलपाववुं सं० (प.) स ताडुव, लपाववु,
धुपाववुं; ओणववु [होववु
ओलववुं (ल') सं० [प्रा ओल्लव] भूअववु;
ओला पुं० कायुं आभुं, भाल
ओलाणु(-णु) (ओ) न० [सं औलान] डोस
ये यता भण्डोने ओतरवतो हाणवाणो भाडो
ओलाणु(-णु) (ला') न० [ओलववु] ओलववु
ते; होलाण
ओलाह (ओ) स्त्री० [अ] सतति (२) वंश, कुण
ओलाहो पुं० छायावाणी नगा, मडप, माडवो
ओलां न० अ० व० [स उपल?] करा
ओलियुं (ओ) वि० [अ] लोणियु, निभास,
उदार (२) लडन - यणु वि० स्त्री० - यो
पुं० ओलियो आहमी (२) लुदानो य हो, लक
ओलियुं (हो) वि० लोणुं अने होलु - उदार
ओलुं (-इयु) वि० (का) पेळु ० पेळुं वि०
आ अने ते, इटकण
ओलु होलुं (ओ हो) वि० लुओ ओलियु होलियुं

ओलो पुं० [दे उल्ली] यूलानी साथे लरेलो
नानो यूलो
ओदमा पुं० लुओ ओदमा
ओदयुं, ० पेळु वि० लुओ 'ओलु' मा
ओवरकोट पुं० [इं.] (सौधी उपर पहेरतो)
भोटो लाभो डगलो
ओवरटाधम अ० [इं] नकी करेला (का के
रो-ना) समय अहार डे ते उपरात (२) न० ते
रीते करातु काम के तेलु वधु महेनतायु
ओवरणु स्त्री० लुओ ओरवणी, वणगणी
ओवरसियर पुं० [इं] पाधकाम धंभा देभ
रेभ राभनार, नाना इरलननो धंननेरी
अमलदार [वडे योभु कुंनु
ओवरणुं सं० (का) ओनाणवु, अना-ने पाणी
ओवारणुं न० [लुओ ओवारवु] अशुल
अथवा दु-भनु वारणुं करवा भाटे आशीवई
आपवानी अेक रीत
ओवारवुं सं० [स अपवारय, प्रा ओवार]
ओवारणुं लेवा (२) वारी नाभुं: कुंनान
करवु (३) [स अवतार, प्रा ओवार] [त्रा
उपरनु सतर] क्षणका पर उतावु
ओवारो पुं० [सं अवतार, प्रा ओवार]
डिनारो, नाहवाधोवानो धार
ओवाण पुं० (का) नदी के इरियाने डिनारो
तणुं आवेलो इयर
ओवाणुं सं० [म ओवाळण] दु भ-
स कटनु वारणुं करवा थाणीमा सणगती दिवेडो
तथा पैसो भूमी माणसना माथा उपर उतारवुं
(२) आरती उतारवी (३) अर्पणुं कवु
ओवी स्त्री० [म] मराठीमा वपरतो अेक छ
ओवे (वे) अ० होवे, हा
ओश स्त्री० छाती
ओश(-स)री (ओ) स्त्री० [म हिं. ओसारी.
दे ओसरिया] अडाणी, माडवी (२) धरनो
शरनो - परसाणमा नता पहेलानो लुइयो
(आगणुं पूरु यता शइ यतो) लाग
ओश(-स)लो पुं० ओश, छाती (२) शेटलो
(तुअकारमा) [-नो ओश(-स)लो
इटवो = भर, भूया अेवी अहडवा देवी

-કરવો, ધરવો, ટીપવો = રોટલો તૈયાર કરવો
 (૦) સોઈ કરવી, સઘણુ (૩) ખૂબ મારવુ, ખીટવું
 ઓશંક (ઓ) સ્ત્રીં શરમ, સકાચ ંણું, -કાણું
 અંકિં શરમાવુ, સ કાચાણું -કા સ્ત્રીં ઓશંક
 ઓશિયાળ વિં [સ. ઓશાલ, સ અવજા ?
 કે અવસિત, પ્રા ઓસિય ?] જુઓ ઓશિયાળુ
 (૨) સ્ત્રીં, નં આશ્રય, ઉપકાર કે ગરજને
 લીધે પરાધીનતા કે દીનતા. -જુ વિં
 આશ્રય, ઉપકાર કે ગરજને લીધે પરાધીન-
 ત્વાયેલુ (૨) શરમિદુ (૩) નં ઓશિયાળા-
 પણુ. -ખાપણું નં
 ઓશિંકણ, ઓશિંગણુ (ઓ) વિં ચાલારી
 ઓશિં(-શીં, -મિં, -મીં)લણું વિં અવડ
 (૨) નં અવડ જગા (૩) અવડ જગામા
 ખાઝતું નજુ
 ઓશી(-સી)કુ નં [જુઓ ઉશીકુ] સૂતી વખતે
 માથા નીચે મુકાતું ટેકણુ [-કરણું = ટેકણુ
 કે ઓશીકા તગકે વાપરવું. -મૂકણું,
 રાખણુ = ટેકણુ તરીકે ઓશીકુ ગોઠવણું]
 ઓશીં(-મિં, -સી)લણું વિં (૨) નં
 જુઓ ઓશિલણું
 ઓષધિ(-ધી) સ્ત્રીં [સ] જુઓ ઓષધિ
 -ધીશ પું (સ) ઔષધિઓનો ઈશ-ચક્ર
 ઓષો પું [સ આવિષ્ટ] ગરીરમા ભૂતપ્રેત
 આબુધું હોય તે
 ઓષ પું [સ] હોઠ -ષાધર પું અંબંવં
 ઓષ + અધર -ષય વિં હોઠ સખધી
 (૨) [વ્યા] હોઠથી જેનો ઉચ્ચાર થતો
 હોય એવુ ('પ'વર્ગનો વ્યજન)
 ઓસ પું, સ્ત્રીં = [કે] ઝાકળ (૨) મૃગજળ
 [-પરવે, -વરમવે]
 ઓસડ નં [સ ઔષધ. પ્રા ઓસલ] દવા (૨)
 [લા] ઉપાય, ઇલાજ [-કરણું = દવા કે
 ઇલાજ કરવો (૨) કાઈ વિજ્ઞ ઇં દૂર કરવા-
 નિવારવા મટાડવાનુ કરવુ. -વાટણું = શિક્ષા
 કરવી (૨) ભૂકુ ખોલણું] ંવેસડ નં દવાદાર.
 -રિધું નં દવાના ગુણવાળી વસ્તુવતિ
 ઓમણી સ્ત્રીં ઓસાવવાની ક્રિયા અથવા
 કળા (૨) ઉસવણુ

ઓસરતી (ઓ) સ્ત્રીં ઓસરવુ તે, ઓટ.
 ઓસરણું (ઓ) અંકિં [સ અપસ, પ્રા ઓસર]
 પાછા હઠણુ, સ કાચાણુ (૨) ઓણુ થવુ,
 ઘટણુ (૩) સુકણુ (૪) શરમાણુ
 ઓમરી (ઓ) સ્ત્રીં જુઓ ઓશરી
 ઓસલો પું જુઓ ઓશલો
 ઓસ(-સા)વણું (ઓ ?) સં કિં [જુઓ
 ઓસામણું દાણો ચકી નય એટલે વધારાનુ
 પાણી નિતારી નાખવુ
 ઓસવાણું (ઓ ?) અંકિં 'ઓસ(-સા)વણું'
 કર્મણિ (૨) (દાણા) ચક્રણુ, ખકાણુ (૩)
 ઘટણુ, શોવાઈ ઓણુ થવુ (૪) [લા] મનમા
 દુખ પામણુ; ઓણુ લાગણુ (૫) શરમાણુ,
 સ કાચાણુ [વાણિયાની નતણુ
 ઓસવાળ વિં (૨) પું એ નામની શ્રાવક
 ઓમણું અંકિં પીગળણુ, ટપકણુ
 ઓસગ (ઓ) પું [સં હસગ] ઉચ્ચગ, ખોળો
 ઓસંગાણું (ઓ) અંકિં ઓસકાણુ શરમાણુ
 ઓસંગો (ઓ) પું શરમ, સકાચ,
 ઓમંગણુ તે
 ઓસાણુ(-ન) (ઓ) નં [સ. અવસાન,
 પ્રા ઓસાણ] (કટોકટી વેળાની) હિમત કે
 જુરસો, ધીંગતા [યાદ આવણુ (?)]
 ઓસાણુ(-ન) નં નિશાન (?) [-આવણું =
 ઓમાક (ઓ) પું [જ] ઠગ, લક્ષણ
 ઓસામણુ (ઓ ?) [સં અવસાવળ, પ્રા:
 અવસાવળ] ઓસાવવાથી નીકળેલુ પાણી
 (૨) દાળના પાણીની એક વાની
 ઓસાર (ઓ) પું [હિં, મ; સ. અવસાર, પ્રા
 ઓસાર ?] ભીંતની નકાઈ (૨) સ્ત્રીં [પ્રા
 ઓસાર = ખખતર ?] ઓથ, આશરો, રક્ષણ
 -રો પું (ચ.) ઓમરી જેવી મોટી ખુલ્લી
 અડાળી
 ઓસાર (ઓ) પું [સ અપસાર, પ્રા ઓસાર]
 ઓસરણું-ઓણુ થવું તે, સ કાચાણુ તે (૨)
 પાછા હઠણુ તે (૩) ખસેડણુ, દૂર કરણુ તે (૪)
 ખીક, નખળાઈ, પોચાપણુ [-દેવે = પાછા
 હઠણુ, ઓસરણું] -રો પું સ કાચ, શરમથી
 પાછા પડણુ તે

ओसारो (ओ) पुं० लुओ धने 'ओसार'भा
 ओसावपुं संकिं लुओ ओसावपुं
 ओसिं(-सी)लणुं वि० (२) न० लुओ
 ओशिलणु
 ओसीकुं(-सु) न० लुओ उशीकुं
 ओसीलणुं वि० (२) न० लुओ ओशिलणु
 ओस्ट्रेलिया पु० [इ.] (स) पृथ्वीना पाय
 अं ठोमानो अक
 ओस्ट्रेलिया पु० [इ.] (स) ओस्ट्रेलिया अने
 अनी पासेना टापुसभूडोना प्रदेश
 ओहिया अ० (२१०) लुओ ओहया
 ओहियो पु० अक नततु दतरदु
 ओहो अ० (२१०) अर्थक कुट्टा दर्शावनारो
 अक उद्गाग [ओहोभा काठपुं = अचगणु, उपेक्षा कर्नी]
 ओण (ण, स्त्री) [दे ओली] डार, प कि (२)
 ओणी, वर्ग (३) गदी, रोगी
 ओण स्त्री० ओणाण, उपसागर अगर अभातना
 मो आगण तण्ण अवेवो कदव
 ओण स्त्री० [दे ओल्ली] लुओ ओण, उल
 के ते उतारवानी थीप
 ओणअ स्त्री० [ओणअणु] ओणआण (२)
 अडक (३) ओणअवतु चिह्न - साधन
 ओणअ स्त्री० ओणअ अने परीक्षा,
 ओणआण ंपुं सं किं [स अण के
 उप + लक्ष्? प्रा ओल्लिखअ - उपलक्षित]
 लणु; पिछानव - आणु (ओणआणु)
 श्री०, न० पिछान, परिचय (२) ओणअवतुं
 चिह्न - साधन (३) ओणपीता माणसनी
 भातरी - आवपुं संकिं 'ओणअणुं'तु
 प्रेरक - आणु अ० किं (कर्मणि) (२)
 पराणुं, साराणोटा नणु (३) प्रसिद्ध
 धनु (सारे के ओटे कारणे) - भीतुं (ओण-
 भीतुं) वि० ओणआणुणु. परिचितः
 लणुदु
 ओणग स्त्री० [दे ओलग्ना या प्रा ओलग्ना]
 सेवा याकरी, देरा आटा भावा ते (२) देवने
 संतोषवा तेने स्थानके - पारे न्ण आववु ते
 (३) आशिष ंपु अ० किं [स अवलग्ना,

प्रा ओलग्ना, म ओळणो, के 'ओणग' परधी ए]
 ओणग करवी, -ने पारे आटादेरा भावा,
 सेवा करवी
 ओणगाणी स्त्री० ल गियाण - लुओ पु० [स
 अवलागी, प्रा ओलग्ना = सेवा करतारः
 लुओ ओणगणु] ल गी
 ओणगु पु०, स्त्री [लुओ ओणग] + लक्ष
 ओणघोण अ० (३) माथे देरवीने - उतारीने
 ओणओण (ओ), ओण, स्त्री० ओणगु ओणगु ते
 ओणओण अ० ओणओण
 ओणतो पु० + लुओ अणतो
 ओणपटियु वि० दीयण वाणीने दीयण अने
 कुनी करते जेस थाधीने जेहेलु
 ओणपो पु० लुओ ओणपो, ओणीपो
 ओणवपु संकिं ओपी रीते लड लेवु, पयावी
 पाडवु (२) छुपाववु, संताडवु. ओणवापुं
 अ० किं (कर्मणि)
 ओणवु (ओ) सं किं = (केशने) कासडीथी
 साद अने अचरिथत करवा, होणवु ओणवुं
 संकिं (माथुं - केश) ओणीने वावुं अने
 कासडीथी साद करवुं
 ओणवो पु० धर, मकान (सतावानी नगा)
 ओणसपु संकिं ओणासपु
 ओणंगणु संकिं [स उल्लव्] पार नवुं,
 उपर थर्ने नवु, वधावी नवु (२) कृती नवु
 (३) उल्लवु, अचगणना करवी, लोपवु
 ओणंडपु संकिं [प्रा ओलंड, स उल्लव्,
 न ओलाडणे] (अ) उपर थर्ने - ओणगीने
 नवु [कडियादु अक ओलर
 ओण ओ पु० [स अवलवन. प्रा ओलंण]
 ओणलो पु० [स उपालम, प्रा ओलम] हपडे
 (२) इरियाड, राव (३) मरुदरी, हट्टो
 ओणा पु० अ० व० [हि होला स होलक?]
 दीला आणना पोपटा, पोपटा सती अना
 छोडवानी अडीओ (२) आणना शेडला पोपटा
 ओणाओण अ० [ओण] डारअध (२) अक
 पछी अक डारभा
 ओणाणी (ओ) स्त्री० [ओणवु] कासडी
 ओणामणु न० ओणारणु (२) वणामणु

ओजायो (जा') पु० आबु (बिहन्)', होजायो लुओ
 ओजांरुपुं सं० किं लुओ ओजांरुपु
 ओजांरुपुं (०) सं० किं मालिस करु, ओजांरु
 (२) [ला] पुशामत करुवी
 ओजाया पु० अ० व० वल - कडाण
 ओजायापदी (-दी) श्री० भूयके डारो अगभर
 ओमाडना आलुआलु वीटेली (कपडानी) पदी
 ओजायुं न० (गोण वीटामेलेो लाओ कागण),
 अ० गणु (२) श्रीपायु, पयाग
 ओजायो पुं [प्रा ओलिप, स. अवलिप? के
 'ओज' परथी ?] (का.) ओकणी (कीपणनी)
 ओजाओणे अ० सुपडे ने टापले, छूटे हाये
 ओजाो पु० [लुओ ओजा] यथाना पोपटानो
 पोके, ओजा [-पाडवे = ओजानो पोके
 तेयां करुवे -आजाये = वान उधाडी करुवी]

ओजाो पु० पडछाये (२) [ला] सहेर म्पशं
 के सअध (३) (का) रक्षण, आश्रय [ओजा
 ओतररुपु = सहेर छायाभा के सअधमा ननु,
 ओजाो लेवे -पडवे = निपिद्धनेो पडछाये
 उपर पडवे, ओम थवाधी अगडुं -न लेवे =
 नराय म्पशं सअधमा न आववु]
 ओजाओणे अ० (अ० व०) डालरुपु गाता करतो
 ओके अवा
 ओजायु (०) न० (का) परे नशीन गरसियाण
 वहेलमा ओसीने नती आवती होय ते (२)
 ओजायु, गरसियानी कन्याने पण्णीने तेकी
 लाववा भाटे ननु भाडा सायेनु वहेलडु (३)
 गरसियानी पण्णेकी कन्याने तेकी ननु वहेलडुं
 ओजातु (०) अ० किं डरडडुं, भापभाधी
 आवुं पायु थवु (उदा० ओमासाभा आटलेो
 ओजाथं गये)

औ

औ पु० [स] स० नृत डडुअनी नर्ण भाणानो नेरओ
 अक्षर - ओके स्वर (२) श्री० पु० वी० ओकार पु०
 'औ' अक्षर अयवा उच्यारुं ओकारांत वि०
 छेडे ओकाववाणुं
 औचित्य न० [म] उचितपणुं योग्यता [प्रकाश
 औचरुच्य न० [म] उचरुचलता (२) अचवाणुं,
 औडन वि० [सं] पाथ चरवाणो (गग)
 औड वि० [म] औड, लुओ ओड] + साडात्रण
 औत्सुक्य न० [स] उत्सुकता [अकरातियु
 औदरिक् वि० [स] उदर - पेठ सअवी (२)
 औदार्यं न० [म.] उदारता
 औदार्यनीच, औदार्य न० [सं] उदासीनता
 औदीच, -र्य वि० [स] उत्तरदिशा तरनु (२)
 पुं० औ नामनी जा तेनेो ब्राह्मण ंणु श्री०
 औदीच श्री [उडुं अरना लाकडानु
 औडुं अर वि० [स] उडुं अरनु, -ने लगडुं,
 औद्योगिक् वि० [स.] उद्योगने लगडुं
 औद्धत्य न० [स] उद्धतपणुं
 औन्नत्य न० [सं.] उन्नतता
 औपचारिक वि० [स] उपचारने लगडुं (२)
 उपचार पूरतु न (सायु नडि)

औपच दसिक पु० [स] ओके वृत्त
 औपदेशिक वि० [स] उपदेशानु, -ने लगडु (२)
 उपदेश आपीने शुभ्रगन यलावनारु
 औपनिषद वि० [स] उपनिषदने लगडु (२)
 ब्रह्मविद्या सअधी (३) सर्वे उपनिषदेओ
 गायेल - वणु वेल (परमात्मा)
 औपपत्तिक वि० [स] उपपत्तिवाणु, न० शुद्ध
 औपश्लेषिक् वि० [सं] उपश्लेष - अडोअड
 सअधने लगडु [उपायिने कण्णे थयेलु
 औपाधिक वि० [स] उपायिने लगडु (२)
 औरस (-र्य) वि० [स] पोतानी परलेकी श्रीथी
 पेदा थयेलु (सतान) [उच्यारतु
 औरस्य वि० [न] (न्या) उरभाधी - छातीभाधी
 औरगजेय पु० [फा] [सं] ओके मोगल पादशाड
 और्ण वि० [म.] औननु, औनने लगडु, औनभाधी
 अनवेलु - लुं वि० औं औन नेवा वाणवाणी
 और्णदे (-दै) डिक वि० [स.] और्णदेहने -
 मरणक्रियाने लगडु
 औशनस वि० [सं] उशनाने लगडु, शुक्रार्थे
 रथेल (अंध) [२] उशीरनेो लेप
 औशीर न० [स.] पभानो - चमरीनो दाडो

ઔપંચ નં[સ.] ઓસડ, દવા ંશાલા(-ખા)
 સ્ત્રીં, -ધાસ્ય નં દવાખાતુ (૨) દવાઓતુ
 કારખાતુ, 'કામંસી' -ધોપચાર પુંઓસડનો
 ઉપચાર, ઓસડ
 ઔપવિ(-ધી) સ્ત્રીં [સ.] વનરપતિ(૨)ઓસડ;
 દવા ંપ ચામૃત નં સૂદ, કાળી મૂસળી,

ગળોતુ સત્વ, શતાવરી અને ગોખરુ એ પાચ
 ઔપવિઓતુ મિશ્રણ
 ઔપચ વિં [સ] જુઓ ઔપચ
 ઔપ્ચય નં [સ.] ઉખણતા, ગરમી
 ઔંસ પુંં નં [કં] એક ચ ચેષ્ઠ વજન [રતલનો
 સોળમો કે ખારમો લાગ એમ એ નતતુ છે]

ક

ક પું [સ] કં ંસ્થાની પહેલો વ્ય નન (૨) વિષ્ણુ
 (૩) પાણી (૪) અગ્નિ (૫) સૂર્ય (૬) પ્રાય
 ખહુમીહિ સમાસને અ તે, અર્થવૃદ્ધિ કર્યા
 વગર આવે છે) દા ત હિ સાત્મક, કંદેશ
 મૂલક, રાગપૂર્વક (૭) નામ કે વિં ને લગતો
 તદ્વિત પ્રત્યય - અલ્પતા, વહાલ ખતાવે છે,
 નકામો પણ આવે છે દા. ત. બાલક, થોડુંક,
 જગક, ઘડીક, કંકડીક ંકાર પું 'ક' અક્ષર
 કે ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં છેડે કંકારવાળુ
 ંવર્ગ પુંં ક, ખ, ગ, ઘ, ઙ એ પાચ અક્ષરો
 કે [સ કુ]નકાર, અયોગ્ય ઇત્યાદિ અર્થસૂચક
 પૂર્વગ ઉદાં 'કપૂત', 'કલ્લેડુ'
 ક (પ્રશાર્યક પદ સાથે ખહુધા લાગતા) તેના
 અથ મા અનિશ્ચિતતા સૂચવતો પ્રત્યય ઉદાં
 ંક, કંચારક, કંચારેક, કંશુક [સમય
 કઅવસર પું કવખત, કંદેડો-કંઠંગો-પ્રતિકૃળ
 કંઈ સં (૨) વિં સ્ત્રીં 'કયુ'તુ સ્ત્રીલિ ગ
 કંજ્જતુ સ્ત્રીંખરાખ-અયોગ્ય ંતુ(૨)અસાધારણ
 કે મોસમ વગરનો સમય
 ક(૦ડ)કંડતું વિં(૨વં) ઘણુ જ તપી ગયેલુ,
 ઊકળતુ (૨) ચોખ્ખુ અને ઇસ્ત્રીવાળું (કપડું)
 (૩) આકરી - ક્ષુભવે એવી (ટાઠ)
 કંકંઠધન વિં [જુઓ 'ખખંધન] મનખૂત
 (૨) અકંડ, ટટાર (૩) મહાન, ભવ્ય
 કંકંઠભૂસ અં (૨વં) કંડકંડ એવા અવાજ
 સાથે (વૃત્ત, પડતુ ઇં)
 ક(૦ડ)કંડતું અંકિં(૨વં)કંડકંડ એવો અવાજ
 કરવો (૨) દાન કંકડે એટલુ ક્ષૂનલુ (૩)
 કંડકંડ યાચ એટલું ઊકળલુ
 ક(૦ડ)કંડાટ પુંં (૨વં) કંડકંડતુ, કંડકંડ એવો
 અવાજ (૨) અં અપાટાખ ઘ, વેગભેર (૩)

એકસગળી રીતે અટક્યા વગર -ટી સ્ત્રીં
 કંકકંડ એવો અવાજ
 કંકડી સ્ત્રીં[જુઓ 'કંકડો] છેક નાનો કંકડો ંક
 સ્ત્રીંકંકડી જેટલુ, ખહુ જ થોડુ
 ક(૦ડ)કડીને અં સખત ગીને(૨) કંકકંડ થઈને
 કંકડો પું [સ સ્વળક?] એક લાગ, ટંકડો
 -ડે ખચકે અં થોડે થોડે કરીને ંક પું
 નાના કંકડા જેટલુ, થોડુંક ંકાર નં કારના
 કંકડા જેટલું, વણુ થોડુ
 ક(૦ણ)કણુ, ક(૦ણ)કણાટ(-ટો) જુઓ
 'કણકણુ'મા
 ક(૦ણ)કણો પું થયરાટ, ક પ
 ક(૦ર)કરાવણું સંકિં[જુઓ 'કંકર', 'કાકર']
 કંકર કંઠાવવા
 ક(૦ર)કરું વિં [સ કર્કર, પ્રા કવ્કર]
 લીચું નહિ - કરકર લાગે એલુ (૨) [લા]
 આકરા સ્વભાવતુ
 ક(૦લ,૦ળ)કલા(-ખા)ણુ નં [સ કલકલ]
 કળકળલું તે, કંલપાત (૨) યુમરાણ
 ક(૦ળ)કળણું અંકિંકંલપાત કરવું, જવ ખાળવો
 (૨) [સં કલ્] ખખડલુ, ગણગણલું (૩)
 ઊકળલુ [કંકળી ઊંકણું = રહારોળ - યુમરાણ
 કરી મૂકલુ (૨) (દિલમા)ખળલુ - કુ ખી થલુ]
 ક(૦ળ)કળાટ પું, -ણુ, -મણુ નં કંલિયો,
 કંદેશ, રહારોળ (૨) યુમરાણ -ટિચુ વિં
 કંકળાટ કરે-કરાવે એલુ, કંલિયાખોર
 કંકારિયો પુંં ચકમકનો પથ્થર
 કંકુભ સ્ત્રીં [સ] દિશા (૨) શોભા (૩) એક
 રાગિણી(૪) પુંં ત ખૂરાણું વૃખડું (૫) વીણાને
 છેડે હોતો લાકડાનો વાકો લાગ -ભા સ્ત્રીં
 માલકોશની એક રાગિણી

કક્કો પુઠ્ઠ ક અક્ષર (૨) મૂળાક્ષરોની આખી યોજના (૩) કક્કોનો દરેક અક્ષર લઈ ખનાવેલી કાંચની એક રચના (૪) [લા] પ્રાથમિક જ્ઞાન [-ખરો કરવો = પોતાનો મત કે જીદ ખીલ પામે સ્વીકારવાના -ઘૂંટવો=મૂળાક્ષર શીખવા, લખેલા અક્ષર ઉપર લખ્યા કરવું (૨) લખવાનું શરૂ કરવું (૩) કોઈ વાતમા પ્રાર લિક દશામા જીલુ -ઘૂંટ્યા કરવો = પોતાની જીદ વારે વારે આગળ કરવી -માંડવો = મૂળથી આરંભવું] -કાવારી સ્ત્રીઠ કક્કોનો અનુક્રમ

કક્કા પુઠ્ઠ [સ] બગલ, કાખ (૨) પાસુ, પડખું (૩) [લા.] કદોરો

કક્કા સ્ત્રીઠ [મ] ગ્રહનો આકાશમા ફરવાનો માર્ગ (૨) રિયતિ, શ્રેણી (૩) કેડ, પડખુ (૪) કાછડી (૫) ઝોરડો, ખાનગી ખડ (૬) અત પુર ઠંધમનિ(-ની) સ્ત્રીઠ કક્કામાની-પડખામાની ધોરી નસ. ૦૫૨ પુઠ્ઠ, ૧૦૦ લગોટ -માંશ પુઠ્ઠ [-અજા] ગ્રહના આકાશમાર્ગનો અશ - ભાગ

કક્કા સ્ત્રીઠ [સ કક્ક] બગલનો એક રોગ (૨) તણખલુ, સળી ઠંધા પુઠ્ઠ કૂખનો એક રોગ કક્કામા(-મા)કડી સ્ત્રીઠ [ક+ખડ+માકડી] એક જીવડું [ધુરાઈ

કક્કા સ્ત્રીઠ [મ કુ+સ્થાતિ, પ્રા સ્વાઈ] નિદા, કક્કા, ઠંધ પુઠ્ઠ [સ કપાય] ઉકાળો, કાઠો (૨) ભગવો રગ (૩) અચ્ચછતા (૪) મનોવિકાર (૫) વિઠ વરૂ, કસાણુ (૬) કપાય, ભગલુ ક(૦૨)ગરવું અઠકિઠ અત્યંત દીનતાપૂર્વક આજીજ કરવી - કાલાવાલા કરવા

કગરમ સ્ત્રીઠ ધાનુને જોલતા પડેલી ઝીણી રજ, કરગસ

કગ્ગો પુઠ્ઠ [સ ક્કાક] કાગડો (૫) કધા પુઠ્ઠ [ક+વા] ખરાખ-અયોગ્ય વા અચ પુઠ્ઠ [સં.] માથાનો કેશ, ચોટલો(૨)પુઠ્ઠ(સ) ખૂંડસ્થનિનો પુત્ર, જે દેવો તરફથી નક્ષત્રોની નૃતસ જીવની વિદ્યા શીખી લેવા ગયો હુનો ઠભાર પુઠ્ઠ કેશભાર, ચોટલો, અ ખોડો

કચ સ્ત્રીઠ [સ કચ્] જીવો કચકચ -ચિથું વિઠ [નથયુ] કચકચિથુ

કચકચ સ્ત્રીઠ [કચ+કચ] ઠકટક, નકામી માયાકોડ (૨) કચિયો, તકરાર ઠધું અઠકિઠ કચકચ કરવી (૨) કચકચ એવો અવાજ થવો (ખાસ કરીને કાઈ ભાગવાનુ થવાથી અથવા સાલ ઠીલા થવાથી) -ચાટ પુઠ્ઠ કચકચ કરવી તે (૨) 'કચકચ' એવો અવાજ થવો તે -ચાવધું સઠકિઠ 'કચકચલુ'નુ પ્રેરક (૨) [સ કચ્ = આધલુ] જોરથી ખેંચીને આધલુ (૩) હેરાન કરવું -ચિથું વિઠ તકરારી, કચિયાખોર (૨) માયાકોડિયુ, જિદી (૩) કાઠવ કરે એલુ, અટક્યા વગર અને ચોડે ચોડે પડતુ (પાણી, વરસાદ ધત્યાદિ) -ચિચો પુઠ્ઠ [નથયો] એક પક્ષી

કચકકું નઠ, -કો પુઠ્ઠ [કચ્છપ ઉપરથી] જાયખાની પીઠનુ હાડકું, કચખડું [નિમ કચકકચક અઠ (૨૧૦) કચકકચક અવાજ થાય કચક(-૨)ધું સઠકિઠ જીવો કચરલુ કચકા(-૨)કચક(-કી, -રી) સ્ત્રીઠ કચરાઈ જવાય એવી સખત ભીડ

કચકાટ પુઠ્ઠ કચકાકચક, સખત ભીડ કચકો વિઠપુઠ્ઠ [જીવો 'કાયુ'] (કા) સુકુમાર, કુમળો

કચપચ સ્ત્રીઠ જીવો કલખલ(૨)કચકચ -ચિથું વિઠ કચપચ કર્યા કરનાર કચખડું નઠ કરીનુ ગાખચુ -ચીરિયુ (૨) [જીવો કચકકું] કાચખાનુ હાડકું - કચ(-ચ)રકૂટ સ્ત્રીઠ કચરલુ અને કૂટલુ તે (૨) મહેનત (૩) લડાલડી, મારામારી કચરપચર વિઠ કાચું કોર (૨) અપરિપકવ(મળ) કચરલું સઠકિઠ [ઈ કચરના] ચગલુ (૨) છૂલુ (૩) કૂટો કરવો [કચરી નાખલુ = છૂદી નાખલુ(૨)સખત દખાણ કે અ કુશ હેડળ શખી પાયમાલ કરલુ, દખાવી ઢેલુ]

કચરાકચર(-રી) સ્ત્રીઠ કચકાકચકી, સખત ભીડ કચરાપકી(-કી), કચરાપેકી, કચરાવાળો જીવો 'કચરો'મા [કૂટો કચરિયુ નઠ કચરેલુને, તેલી ખીજોનો તેલભર્યો કચરુ નઠ [સ કચ્ચરક ગડા, ઢિ. કચરા, કે કચ્ચાર] નકામો કચરો -રો પુઠ્ઠ નકામુ દેકી દેવા જેતુ

ઐષધ નં[સ] ઓસડ, દવા ંશાલા(-ળા)
 સ્ત્રીં, -ધાલય નં દવાખાતુ (૨) દવાઓતુ
 કારખાતુ, 'કામંસી' -ધોપચાર પુંઓસડનો
 ઉપચાર, ઓસડ
 ઐષધિ(-ધી) સ્ત્રીં [સ.] વનરપતિ(૨)ઓસડ,
 દવા ંપ ચામૃત નં સૂઠં, કાળી મૂસળી,

ગળોતુ સત્વ, શતાવરી અને ગોખરુ એ ખચ
 ઐષધિઓતુ મિશ્રણ
 ઐષ્ઠય વિં [સ] ભુઓ ઐષ્ઠય
 ઐષ્ઠય નં [સ.] ઉષ્ણતા, ગરમી
 ઐસ પું, નં [ઈં] એક અ શ્રેષ્ઠ વળન [રતલનો
 સોળમો કે ખારમો લાગ એમ બે નતતુ છે]

ક

ક પું [સ] ક ઠરયાની પહેલો વ્ય નન (૨) વિષ્ણુ
 (૩) પાણી (૪) અગ્નિ (૫) સૂર્ય (૬) પ્રાય
 બહુમીહિ સમાસને અ તે, અર્થવૃદ્ધિ કર્યા
 વગર આવે છે) દા ત હિ સાત્મક, ક્લેશ
 મૂલક, રાગપૂર્વક (૭) નામ કે વિં ને લગતો
 તદ્વિન પ્રત્યય - અક્ષપતા, વહાલ ખતાવે છે,
 નકામો પણ આવે છે. દા ત. ખાલક; થોડુંક,
 નગક, ઘડીક, કંકડીક ંકાર પું 'ક' અક્ષર
 કે ઉચ્ચાર ંકારાંત વિં છેડે કકારવાળુ
 ંવર્ગ પુંં ક, ખ, ગ, વ, ડ એ ખચ અક્ષરો
 ક [સ. કુ]નકારું, અયોગ્ય ઘટ્યાહિ અર્થસૂચક
 પૂર્વગ ઉદાં કપૂત', 'કન્નેહુ'
 ક (પ્રશાર્થક પદ સાથે બહુવા લાગતા) તેના
 અવ મા અનિશ્ચિતતા સૂચવતો પ્રત્યય ઉદાં
 ક્રક, ક્યાક, ક્યારેક, કશુક [સમય
 કઅવસર પું કવખત, કક્રોડો-કઠંગો-પ્રતિકૂળ
 કઈ સં (૨) વિં સ્ત્રીં 'કયુ'તુ સ્ત્રીલિંગ
 કન્નકુ સ્ત્રીંખરાખ-અયોગ્ય ઋતુ(૨)અસાચારણ
 કે મોસમ વગરનો સમય
 ક(૦૬)કહતું વિં(૨વં) ઘણુ ન તપી ગયેલુ,
 ઊકગતુ (૨) ચોખ્ખુ અને ઇસ્ત્રીવાળું (કપહુ)
 (૩) આકરી - ધૂનવે એવી (ટાઠ)
 કકહધન વિં [ભુઓ 'ખખહધન] મનખૂત
 (૨) અક્કડ, ટટાર (૩) મહાન, ભવ્ય
 કકહભૂસ અં (૨વં) કહકડ એવા અવાજ
 સાથે (વટુ, પહુ ઇં)
 ક(૦૬)કહતું અંકિં(૨વં)કહકડ એવો અવાજ
 કરવો (૨) દાન કંકડે એટલુ ધૂનલુ (૩)
 કહકડ થાય એટલું ઊકળલુ
 ક(૦૬)કહાટ પું(૨વં)કહકહલુ તે, કહકડ એવો
 અવાજ (૨) અં અપાટાખંધ, વેગભેર (૩)

એકસરખી રીતે અટક્યા વગર -ટી સ્ત્રીં
 કહકડ એવો અવાજ
 કકડી સ્ત્રીં[ભુઓ 'કકડો] છેક નાનો કકડો ંક
 સ્ત્રીં કકડી નેટલુ, બહુ ન થોડુ
 ક(૦૬)કડીને અં સખત રીને(૨) કહકડ થકેને
 કકડો પું [સ સ્વળક?] એક લાગ, ટુકડો
 -કે ખચકે અં થોડે થોડે કરીને ંક પું
 નાના કકડા નેટલુ, થોડુંક ંકોર નં કારના
 કકડા નેટલુ, વણુ થોડુ
 ક(૦ણ)કણુલું, ક(૦ણ)કણાટ(-ટો) ભુઓ
 'કણકણલુ'મા
 ક(૦ણ)કણો પું થયરાટ, ક પ
 ક(૦૨)કરોવણું સંકિં[ભુઓ 'કકર', 'કાર']
 કાકર કઠાવવા
 ક(૦૨)કરું વિં [સ કકૈર, પ્રા કવકર]
 લીમું નહિ - કરકર લાગે એલુ (૨) [લા]
 આકરા સ્વભાવનુ
 ક(૦લા,૦ળ)કલા(-ળા)ણુ નં [સ કલકલ]
 કળકળલું તે, કલ્પાત (૨) ધુમરાણ
 ક(૦ળ)કળલું અંકિંકલ્પાત કરલુ, અવ બાળવો
 (૨) [સં કલ્] અખહલુ, ગણગણલુ (૩)
 ઊકળલુ [કકળી ઊકલું = રસારોળ - ધુમરાણ
 કરી મૂકલું (૨) (દિલમા) અળલુ - કુ ખી થલુ]
 ક(૦ળ)કળાટ પું -ણુ, -મણુ નં કનિયો,
 ક્લેશ, રસારોળ (૨) ધુમરાણ -ટિયું વિં
 કકળાટ કરે-કરવે એલુ, કનિયાખોર
 કકારિયો પું ચકમકનો પથ્થર
 કકુભ સ્ત્રીં [સ] દિશા (૨) શોભા (૩) એક
 રાગિણી(૪) પું ત ખૂરાતુ વખડું (૫) વીણને
 છેડે હોતો લાકડાનો વાકો લાગ -ભા સ્ત્રીં
 માલકોશની એક રાગિણી

कङ्को पुं० क अक्षर (२) भूषाक्षरोनी व्याधी
 योना (३) कङ्कोनो दरेक अक्षर लघ्निनावेदी
 काव्यनी ओक रचना (४) [ला] प्राथमिक ज्ञान
 [-अरे। करयो = पोतानो मत के छह पीन
 पाने स्वीजगववां - धूटयो = भूषाक्षर शीभवा,
 लोपेला अक्षर उपर लभ्या करवुं (२) लक्षवानु
 शठ करवु (३) कोर्ष वातभा प्रारंभिक दशाभा
 छेवु - धूटया करयो = पोतानी छह वारे वारे
 व्यागण करवी - भासयो = भूगधी आरंभवु]
 - क्कावारी श्री० कङ्कोना अनुकम

कङ्का पु० [सं] अगल, काभ (२) पासु, पडधुं
 (३) [ला.] कटोरे।

कङ्का श्री० [सं] अटनो आकाराभां करवानो
 मार्ग (२) स्थिति, श्रेष्ठी (३) कड, पडधु
 (४) काछी (५) ओरडो; भानगी भड (६)
 अतपुर अथमनि(-नी) श्री० कङ्कामानी-
 पडभामानी घोरी नम ०पट पु०, न० लगोट
 -आंश पु० [-अञ्ज] अडना आकाराभांनो
 अग - भाग

कङ्क श्री० [सं कङ्क] अगवना ओक रोग (२)
 नलभवु, सणी ०वा पु० कङ्कनो ओक रोग
 कङ्कसमा(-मां)कडी श्री० [कुं+अड+भाकडी]

ओक उववु [पुराध]

कङ्का श्री० [सं कु+अवाति, प्रा खाई] निड,
 कङ्का, ०थ' पु० [सं कपाय] डिकाणो, काढो (२)
 लगयो ग (३) अमन्वच्छता (४) मनोविकार
 (५) वि० वरू, कमाथु (६) कपाय, लगवु
 ८(०२)गरवु अ०डि० अत्यंत दीनतापूर्वक
 आच्छ करवी - कालानाला करवा

कङ्करम श्री० धानुने छेलना पडेकी ग्रीष्मी रज,
 कङ्कस

कङ्को पु० [सं क्काक] कागडो (५)

कङ्का पु० [कुं+धा] अराभ-अयोग्य धा

कङ्क पु० [सं.] माथानो केश, चोटलो(२)पु०(स)
 अडरपनिना पुत्र, ने देवा तरुथी नक्षसोनी
 अतस उवनी विधा शीपी लेवा गयो हुनो.
 ०भार पु० केशभार, चोटयो, अभोडो

कङ्क श्री० [सं कच्] लुओ क्यक्य -चियुं
 वि० [+धु] क्यकचियु

क्यक्य श्री० [क्य+क्य] टकटक, नकामी माथाडोड
 (२) कजियो, तकरार ०धुं अ०डि० क्यक्य
 करवी (२) क्यक्य ओवो अवाअ थवो (भास
 करीने कांछ लागवानु थवाधी अथवा साव
 दीला थवाधी) -याट पुं० क्यक्य करवी ते
 (२) 'क्यक्य' ओवो अवाअ थवो ते -यावधुं
 स०डि० 'क्यक्यवु'नु प्रेरक (२) [स कच् =
 आधवु] नेरथी भे'थीने आधवु (३) हेरान
 करवु -चियुं वि० तकरारी, कजियाओर (२)
 माथाडोडियु, निदी (३) कादव करे ओवु,
 अटक्या वगर अने योडे योडे पडनु (पाष्ठी,
 वग्साह धत्यादि) -चिये। पु० [+धथे।]
 ओक पक्षी

क्यकडुं न०, -डो पु० [कच्छप उपन्धी]
 जयथानी पीठनु डाडकुं, क्यअडु [तिम
 क्यडक्यड अ० (२न०) अ्यडक्यड अवाअ थाय
 क्यड(-२)धुं स०डि० लुओ। क्यरवु
 क्यडा(-२)अ्यर(-डी, -री) श्री० क्यराध
 नवाय ओवी सभत लीड

क्यडाट पु० क्यडाक्यड, सभत लीड
 क्यडो वि०पु० [लुओ 'कायु'] (का) सुकुमार,
 कुभणो।

क्यपय श्री० लुओ कलअल(२)क्यक्य -चियुं
 वि० क्यपय कर्था करनार

क्यअडुं न० डरीनु गाभसु -थीरियु (२)
 [लुओ क्यकडु] कायथानु डाडकुं -
 क्य(-अ्य)रकूट श्री० क्यरधुं अने कूटवु ते
 (२) महेनत (३) लडालडी; भारामारी

क्यरपयरे वि० कायुं कोर(२)अपरिपक्व(भण)
 क्यरधुं स० डि० [हिं. कचरना] यगडवु (२)
 धूडवु (३) कूटो करवो [क्यरी नाअधुं =
 धूडी नाअधु(२)सभत दयाल के अ'कुरा छेडण
 राभी पायमाल करवु; ०भानी देवु]

क्यरक्यर(-री) श्री० क्यडाक्यडी, सभत लीड
 क्यरापडी(-टी), क्यरापेडी, क्यरावाणो
 लुओ 'क्यरो'मा [कूटो
 क्यरियुं न० क्यगेहुते, तेसी थीनेना तेललर्यो
 क्यरन० [सं कचरक गंड, हिं कचरा, दे. कचवार]
 नकामो क्यरो -रो। पुं० नकामु दे की देवा नेवु

ते (धूण, तरणां, विष्णाम्ण ध) [-काढवे, -वाणवे = सावरणी वगेरे वडे क्यरो दूर करवे] (२) [दि. कच्छर] काढव(३) यणतरनी भाटी(४)[वा]भराभमा भराभ माणस, उतार -रापटी(-टी) स्त्री० क्यरो, पूजे(२) क्यरा - पूजनेो ढगलेो -रापेटी स्त्री० क्यरो नाभवानी -लेगेो करवानी पेटी. -रावाणेो पु० आडुवाणेो, लगी [(असतोपथी) क्यवत्तुं सं० किं [सं कच् ?] द्वि क्यवत्तु क्यवाट पु० मनतु क्यवातु ते, असतोप (२) अण्भनाव (३) क्यक्याट, भाथाकूट -टियुं वि० क्यवाट करतार -एतु न० यूथाई न्तु ते, भेणसेण, भराभी (२) गलराट, अभूअण (३) मन क्यवातु ते (४) वण्णोलाव्या वयमा भोलवु ते -त्तुं सं० किं क्यवाथ तेम क्यत्तुं -त्तुं अ० किं द्विगीर थवु, मनमा भूअत्तु [असतोपथी) [गडअडियु क्यत्तुं वि० सक्ष्थि विनातु, भेलु (२) सेणसेण, क्यक्य स्त्री० लुओ क्यक्य (२) [२२०] डाई वरतु क्पायानो अवेो अरा० (३) अ० क्यक्य-अपाठाय ध क्पाय अेम क्यक्यि अ० [स] सामसामा वाण अेथीने (लडवामा) [तकरार, लडालडी क्यक्यी स्त्री० [लुओ 'क्यक्यि'] सभत क्यक्य वि० [क्य + आट?] निदी(२) पुं०, स्त्री० न्यक्य(३) अ० (४) [लुओ क्यवाट] भूअवण -टियुं वि० क्यक्य करवानी आढतवाणु क्यारो पु० [कु + च् ?] ओथार, लय कर र्वत्तु क्यक्य पु० [कु + याल] ओथो रिना० (२) स्त्री० भराभ वत्तुं (३) कुटेव. -दो पु० कुरिवा० क्यक्य स्त्री० [लुओ 'क्य'] क्यक्यपल्लु, अण्भवता (२) न्यूनता; कसर [भेण(३) गड क्यिन्तुं वि० [कु + चित्र] यूथाई गयेतु (२) सेण-क्यियाणु न० लीड, गरती क्यियारो पु० [स कच्] क्यक्य(२) [क्यु" उपरथी] क्यी धिरोतो न्यो क्यिणु वि० लुओ 'क्य' मा, क्यक्यिणु क्युं अर स्त्री०, न० [हिं. क्यूर] गीणी कडडीओ -नन गीओ, धू दे, क्यूर

क्यूर पु० [लुओ 'क्यूर'] आंभलीने ढणियो क्यूरक्यूर अ० (२२०) अवेो अवाण थाय तेम क्यूर पु० (२२०) हीयडो, गूयो क्यूर अ० [हिं] क्यु अर क्यूर(-यो)रो पु० [स कर्चूरः] जेक्योळु क्यूरत्तुं सं० किं [उ + यूट्टुं (धूट्टुं)] अर पाणु नापीने योणतु -गूट्टु क्येरी स्त्री० [सर० म, हि कचहरी] डाई (२) ओदिस, ज्यथालय(३) हीवानभातु [क्येरी अे यर(६) तुं, न्तुं = डारटमा न्याय भागवा न्तु क्येरी अे अेत्तुं = क्येरी पासे अेसी दावा अरल वगेरे लपी आपवानो धधो करवे] क्येरी स्त्री० [हि कचौरी] भावानी अेक्यनावट क्येरो पु० [लुओ क्युरो] जेक्योळु क्योळु न० [प्रा कचौळ] यलाणु, नातु थ्याळु (२) कडावटी क्यूर वि० [लुओ 'क्यूर'] क्यरार्थ-धूट्टुं गयु होय अेवु (२) दोही न नीज्जु होय पण अं० थी सभत धन थई होय अेवु ०कूट स्त्री० लुओ क्यूरकूट ०घाणु पु० पूरेपूर क्यरारु - धूट्टुवु ते, पूण पायभाडी. [-नीकणवे, वणवे = पूरी भराभी - पाय-भाडी थवी] क्यूर पु० स्त्री० अेक वनरपति क्यूर वि० [हि न वच्चा, व काचा] ज्यु, अणुलव विनातु (२) न० कायकु -र्याई स्त्री० कायापल्लु, क्यूरपाार पु० अ० व० पासानी रमतमा हारना दाव -र्याअर्यां न० अ० व० छोकनछैया क्यूर पु० [स] क्येरो लगोट. [-भारवे, वाणवे] (२) कायणे (३) किनारो, किनाज परतो प्रदेश (४) हभेश न्या पाणु रहे अे देश (५) पु०, न० (स) काडियावाडनी उत्तरनेो अे नामनेो देश ०थ पु० [सं] कायणे ०पी स्त्री० कायणी -र्यावतार पु० धिधरना दशमानो अेक अ्यवतार -र्यी वि० क्यूर देशतु, -ने लगतु (२) पु० क्यूरनेो रहेवासी (३) स्त्री० क्यूरनी भोडी -र्यो पु० लगोट, क्येरो

३२७५ पु० [स] अर्कं गाणवानु ऐक यत्र
 (२) लुओ 'क२७'मा [(स) सूर्य
 ३२७५ पु० (स.) + कस्यप ०तन, ०सुत पु०
 ३२७५ (-२७५) स्त्री० [स] अस्, भू०णी (२) ली गडु
 ३२७५ पु० ऐक लतनी माछडी (२) लुओ 'क२७'मा
 ३७७ पु० [स] कच्चर] + कु० भदायक, अराय (२) नीय
 ३७७ पु० स० डि ३२७ ३३ काछडो भा० वे
 ३७७ स्त्री० [द्वे कच्छोटी, स कच्छ] लंगोटी
 (२) ऐमा अ धातो अययव ० अ ध वि० लंगोटी-
 अ ध. अक्षयादी (२) पुरुषवार (नोतरा) -टो
 पु० ३२७५, का० (२) ३२७५ अ धातो अययव
 ३७७ (-३७) न० [क + टो] नहार छोकर
 ३७७ स्त्री० [फा] परोओ, अ कुश
 ३७७ स्त्री० सोगटारमवानी ऐक रीत (२) कनमत
 ३७७ स्त्री० लुओ कन० दी
 ३७७ पु० [स] कजल] ऐक पभी
 ३७७ (-णा) पु० अ० डि० ['कान्ण' उपरधी]
 कंवरु, रापधी टाकडु, डरी लषु, ओलवावु
 (अ गागनु) [०ग२ वि० युक्तिभा०
 कल स्त्री० [लुओ 'कणा'] युक्ति, तदपीर.
 कल स्त्री० [ज] डिभत (२) आडत, हाण (३)
 मोत (४) [ला] अशुलानी आशंका ०ग२ वि०
 तुकसानकारक (२) मृत्यु निपलवे ओवु ०रल
 स्त्री० द्वैवो कोप, आडत (२) मोत [०ल०ल०
 पाणुं = मोत वभते अमलमा आणु]
 कल = पु० [सुर्वी] लूटागे
 कलत वि० [क + तत] ललका कुटु अतु', नीय
 कलवो पु० [फा] ऐक प्रकारु छोटनु पलाण,
 रेनी अ ने तरङ्ग असाय छे
 कनियो पु० [फा] ककास, तकरार, टटो
 [-यूकवचो, -पतयचो = कनियानी माडवाण
 क०वी -मूलवी लेवो, -वेयातो लेवो =
 लणी लेधने तकरा०मा पडु, -होलावचो =
 यथेओ ३ सणगेओ कनियो पतवी द्वे
 कनियातुं मेां काणुं करुं = कनियो लमेश
 अराय -काणा मोना छोछ तेनाथी वेगणा
 गेवु -थवु, ते पतववानी वलणु होवी]
 -याओर वि० कनियो करवानी रेववाणु
 -याओरी स्त्री० -यादलाल पु० कटमा

कनियो लडवानी जोडवणु करी आपनार दलाल
 (२) [तिरकारमा] वडील (३) कनियो करा
 वीने अयवा करनाराओतो मध्यस्थ पनीने
 कमाछ आनार आदमी. -या० कनियो पु०
 अ० व० कनियाकंकास, लडाछ टटो -याणुं
 वि० कनियो कर्मा करनार
 कलेड वि० [क + लेड] लेडी न लमे अेवु,
 आणसरभु (२) स्त्री० अयोअ्य लेडी -हुं
 न० [क + लेडु] रवलाव, ३५ के उमभर धत्यादिमां
 असमान -अयोअ्य लेडु (वरवहुनु)
 कलेरु वि० [क + लेरु] ओटु लेर करनार
 कलेरु न० [प्रा] + कार्य
 कलेरु न० [स] भेश (२) कालण -दी स्त्री०
 गधक अने पागनु ऐक मिश्रण
 कट स्त्री० [स] कटि, कड (२) वासनी सादडी
 कट स्त्री० [स] कट, प्रा कट, स] महेनत, मल्लूरी
 कट स्त्री० लुओ कट्टा, कट्टी
 कट स्त्री० [स] कटका] -कण, (२) पर्वतनी धा० -
 पाणु
 कट अ० (२००) [-दधने, -लधने = कट
 अवा० नी साथे, तरत (लागी लडु)]
 कट पु० [इ] काप, वेतवानी रीत (पोशाक)
 कटक न० [स] सैन्य (२) छावणी (३) लुमलो
 (४) कट, कडु, क कण (५) कौटलु (६) वर (७)
 कट; पर्वतनी धार -कियो पु० सैनिक, लडवयो
 -कियुं वि० सैन्यने लगनु
 कटकट स्त्री० (२००) ऐक कटाणाभयो अवा०
 (२) टकटक, चीड यडे ओवी टोक, कनियो (३)
 अ० (२००) कटकट अवा० थाय अम (४)
 व्यवस्थितपणे पण वेगधी ०तुं अ० डि०
 कटकट ओवो अवा० थवो (२) कटकट-टकटक
 क०वी ते -टावतुं स० डि० (दात) टकटक
 करवा -टाट (-टो) पु० कटकट-टकटक क०वी
 ते -टियुं वि० टकटकियु (२) कनियोओ
 कटकटियो पु० [लुओ 'कटकट'] ऐक पदी (२)
 [लुओ कटकियो] लडवयो
 कटकलु वि० कट दधने -जट लागी लय अेवु, अरड
 कटकपटक न० [कटका + अटकु] कटकाअयकु-
 थोडु धलु काछके (आवु ते)

કટકિયું વિં કટકણુ, અરહ(૨)ભુઓ 'કટક'મા

(૩) [સં કટક] નં છાપરુ (૪) માળ, મેડો.

કટકિયો પુંં ભુઓ 'કટક'મા

કટ(-ક)કી સ્ત્રીં ['કટકો' ઉપરથી] નાનો હુકડો

કટકું નં ['કટકો' ઉપરથી] નાનુ ખેતર (૨) કટક,

લરકર, છાવણી

કટ(-ક)કો પું [સ કૃત્તક, પ્રા. કટ્ક] હુકડો.

ઠંદારે નં કડટોખટકો ંખટકો પુંં હુકડો,

ખટુ ભરતા મોમા આવે એટલો લાગ

કટકોલ પું, સ્ત્રીં, નં [સ] પિકદાની

કટખોર નં એક પક્ષી

કટર સ્ત્રીં તાડ કે ખભૂરીના થડની ખનાવેલી હોડી

કટલું નં [સ કટક ?] નાનુ ચૂપડુ (૨)

ચૂપડાનુ ખારણુ (૩) કપાસની સાહીઓનો

ગૂથેલો આડપડો, કડતલુ

કટવું અંકિં [સં કટુ ઉપરથી ?] કટુથવુ(૨)

કુમનાવટ કરવી (૩) કોષે ભરાવુ

કટાકટ(-ટી) સ્ત્રીં [સં. કટ ઉપરથી] મારામારી,

અપાઝપી (૨) જીવલેણ કુમનાવટ (૩) તીવ્ર

હરીદાર્ધ (૪) ભુઓ કટોકટી

કટાક્ષ પું, નં [સ] પ્રેમ, સ કેટ કે કોધભરી

વકદષ્ટિ (૨) [લા] વકોક્તિ, કટાક્ષકથન

વકથન નં કટાક્ષમા-મનં મા કહેવું તે -ક્ષિત

વિં કટાક્ષ પામેલું

કટાટ વિં [સ કટ] કળિયાખોર, તકરાવી (કા)

કટાણું વિં [ભુઓ કાટ] કટાયેલુ (૨) કાટના

નેવુ ખેરવાદ (૩) અગડેલુ (મો), અણગમા-

લર્થુ (૪) નં [ક+ટાણું] કવેળા

કટામણું વિં [ભુઓ કાટ] કાટ ચડવે એવું(૨)

કટાઈ ભય એવુ (૩) અગડેલુ, કટાણુ

કટાર સ્ત્રીં [અ. કિત્તાર] વનં માનપત્રનુ કોલમ

કટાર(-રી) સ્ત્રીં [સ કટાર, અવ દે કટાર]

એક ખેધારું શસ્ત્ર (૨) [લા.] કટાક્ષભરી દષ્ટિ કે

વચન [-કેકે ખોસવી =કેકે કટાર આધવી]

કટાવ પુંં [સ કર્ત, પ્રા. કટ, કાટુ પરથી] એક

છદ (૨) પત્તાની રમતમા અમુક પત્તા ન હોવા

તે (૩) કોટરણી, કલમ કરવી તે (૪) પત ગોના

પેચ થવા-કરવા તે ઠંદારે વિં કોટરણીવાણુ,

કલમી

કટાવવું સંકિં ['કાટવુ' ઉપરથી] કપાવવું

(૨) ['કાટ' ઉપરથી] કાટ ચડે એમ કરવું

કટાવું અંકિં ['કાટ' ઉપરથી] કાટ ચડવે

કટામણું નં [સ કવાસન] ઊન કે ઘાસ-દર્લંતુ

આસન

કટાહુ પુંં [સં] કાચખાની પીઠનુ કોટલુ . ઠાલ

(૨) સ્ત્રીં પેણી

કટિ(-ટી) સ્ત્રીં [સ] કેડ, શરીરનો મધ્યભાગ.

ંખાણુ નં કમખધ (૨) ક દોરો ંદેશ પુંં

કેડનો ભાગ. ંખદ્ધ વિં કેડ આધીને ઊભેલું,

તૈયાર ંખંધ પુંં કમરપટો (૨) [ગરમી તથા

ઠડીનો ખ્યાલ આવવા] પૃથ્વીના ગોળાના

ખતાવાતા પાચ ભાગમાનો કાઈ પણ [ભૂ] (૩)

એક છદ; કટાવ ંખેખલા(-ળા) સ્ત્રીં

ક દોરો ંશ્લક(-ળ) નં કેડનુ શૂળ-કુખાવો.

ંશૃંખલા સ્ત્રીં કમરખધ, ક દોરો ંસ્ત્રન નં

કેડે આવેલો દોરો (૨) કરતી ંસ્ત્રના નં કેડ

ને તેથી નીચેના ભાગનુ સ્ત્રના, એક કુદરતી

રોગોપચાર

કટુ, ંક વિં [સ] કડવુ (૨) તીધું (૩) [લા]

અપ્રિય ંતા સ્ત્રીં ંપત્ર નં પિતપાપડો.

ંદ્દલ(-ળ) નં કડવુ કળ (૨) કારેલુ (૩)

ધડવારણું (૪) જેરી નારિયેળ

કટેવ સ્ત્રીં ભુઓ કુટેવ

કટેશ(-સ)રી નં ગળાનુ એક ઘરેણુ

કટોકટી સ્ત્રીં [સ. કટ પરથી] અણીનો-ખારીક

સમય, કટોકટી

કટોદાન નં ડખો, દાખડો

કટોરી સ્ત્રીં [દે કટોરગ, સ. કટોરા] વાડકી

(૨) કાપડાનો સ્તનભાગ ઉપર રહેતો કાપલો

-રો પું વાડકો

કટર વિં [હિં, પ્રા. કટ] ઘણુ સખત (૨) ચુસ્ત,

આગ્રહી (૩) જીવલેણ

કટા(-ટી) સ્ત્રીં [સ કટ, પ્રા કટ (સ કર્ત)]

અક્ષા; દોરતીનો ભાગ

કટું વિં ભુઓ કટર

કઠ સ્ત્રીં [સ કટ] તાડછાની કાયળી-સાદકી

કઠ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કઠવું'] કઠારો, ખઠારો (૨)

આતરિક પીડા, અખૂજણ (૩) કઠણાઈ

कंड पुं० [म] (स) अेक ऋषि (२) न०. स्त्री० (सं०) कंडोपनिषद्

कंडलु वि० [स कठिन] अट लागे के पोयु नहि अेवुं, सभत (२) अक्षरं, मुस्टेल (३) मन्भूत (४) इ भदायक (५) निर्दय [-छातीलुं = इ भ डेम नट भमी गडे तथा तेनी सामे यध शडे तेकुं (छाती, हैयु) कंडलु करलुं = इ भनी अस्तर मन पर न था देता तेने दठ करवु] ०पलुं न०, -एलाध(-श) स्त्री० कंडलु होवु ते

कंडपुं नर न० [काष्ठ + पजर] कंडो, होदो उदराध स्त्री० ['उठवु' उपरथी] अकणामण, नू अवल

कंडो. पु० लुओ अटलो १,२ कंडुं अ०डि० [स काष्ठ, प्रा कट्ट] इ भ थवु; भूअवु (२) अक्षरो भारवो-लागवो (३) कंडलु लागवु, भूयवु

कंडयो पु० की तेल लरवानो गाडवो (२) [स काष्ठ उपरथी ?] इनामा भेसाडतुं लाडडतु अेकडुं कंडाम न० [क + डाम] लुओ उडेकाथु कंडारो पु० ['कंडवु' उपरथी] अक्षरो, धाम (२) लुओ कंडो

कंडिन वि० [स] कंडलु. ०ता स्त्री० कंडियारी (-२५) स्त्री० [लुओ कंडियारो] कंडियाननी स्त्री (२) कंडियारतु काम करती स्त्री -रु न० उडियारानो धवो -रौ पुं० [स काष्ठहार, प्रा कट्टहार] लाडडा कापी वेचवानो धवो करनारो

कंडियो पु० पैसो, दोदियु उडेकाथुं न० [क + डेकाथु] कुमणी नगा, देभाडना शग्म आवे अेवी नगा (शरीरनी) (२) मराय - इथोली नगा, कंडाम

कंडो (-रौ) पुं० [प्रा कट्टहर ? हि कट्टहरा ? न कठाडा - कठडा] भागी, अगासी, दादरो ध यादि स्थानोअे पडी न नवाय ते माटे करेकी आड (२) गोभ, अडयो (३) अटारो, मोडु गाडु -डी स्त्री० नानो उडेडो

कंडोडी स्त्री०, -डियुं न० नातु कंडोडु कंडोडुं न० [म काष्ठ माण्डक] भसालो राभवानी आनावाणी लाडडानी पेडी; लकडियु

कंडोडो पुं० [लुओ कंडो] गोभ (२) वहालुनो पाथलो लाग [अे न गेग

कंडोदर न० [कंड (कंडलु, कंडतु) + उड] पेटने कंडोर वि० [स] कंडश (२) कंडलु (३) निर्दय ०ता, -राध स्त्री०, ०पलुं न०

कंडोण न० [स कठोल] दाण पडे अेवुं - द्विदल अनाय [कंड - डियुं न० कंडियुं.

कंड (६) स्त्री० [स कटि, प्रा कठि] (६) इभ, कंड स्त्री० अेक वा० आडेकी डगर, कंड (२) गालीने अभाती वस्तु उप० अे कडे अभातो ववारो, कंड कंड, ०कंड अ० (२००) अेवो अवाज करीने ०कंडतुं वि० लुओ कंडतु ०कंडतुं अ० डि० लुओ कंडतुं ०कंडाट पु० (२) अ० लुओ उडडट ०कंडाडी स्त्री० लुओ कंडाडी (२)

अ० कंडाट करीने [-अेलावनी = इभाय भेसाडवो, सभताध करनी] उडडवतु म०डि० उडडवतु. ०कंडित वि० उडडेलु, कंड (२) सनाधियध, धस्त्रीयध ०कंडीने अ० लुओ कंडीने (२) धसाराय व, धला न लेशमा

०कंडवडी स्त्री० भाता कंडडे अेवी वडी डूलवडी कंडे वि० [२००] भडुको जोले अेवु (२) [स ककखट] कंडलु, आकर (३) कायु, अघणिकव (४) कंडाकावाणु, लूप्यु, उपवारी (५) [स खडक] स्त्री० कानतुं अेक धरेलुं (५) तभती (भारीनी)

०प० गाणी वि० साव भाडी - निर्धन - काध, -काश स्त्री० कंडकता (२) नाणानी ताण कंडका-भालूस वि० लुओ 'कंडका'मा कंडकावतुं स०डि० [२००] वगाडवु (५६०० धत्यादि) कंडकियु न० [लुओ 'कंडक' थयो] पुरगना कानतु वरेलु

कंडकी स्त्री० [लुओ कंडकी-डो] कंडकी -डो पु० उडडो -काभालूस वि० लुओ कंडक्य गाणी कंड (-२) कौयली स्त्री० करयली, करयोली

कंडअेद पु० [हि कटखेत] कंडयो जोलनार लाट कंडयो पु० [हि] इडा अेवी अेक पीररसानी रयना कंडधी स्त्री० [दे. कडकलु] ररोध उलाववाठे पीरमवानु छेडे वाडकी अेवुं पाणी चांठीतुं अेक

साधन -छा पुं० मोडी कडगी. [-इलाववो = धालभेल करवी, कणल देवी; भासुं भारलुं.]

६३७६ पुं० [म कड्डील] सतार पीन जेवा
 वाघोमां पड्पे होतो तार [अवज
 ६६६, ०६६६ अ० (२५०) टूटवा डे करडवा
 ६६६६ अ० (२५०) ०७७७ लुओ कडडलूस
 ६६(-६)णु स्त्री० [स कटक] कराड (२) डोसनी
 कांभी (३) [स.कट = इडि उपरथी] आहत, लडणु
 ६६तल स्त्री० लुओ करताल (२) [का] नकाभी कूथडी
 ६६तल्लुं न० [लुओ 'कटलु'] कपासनी सांकीओनी
 गूथेलो पड्ठो, कटलुं
 ६६टो पु० ओधु आपवु ते (२) सेग (३) कटलु.
 [-करवो = छूट भूमीने ओछामा आपी हेतुं
 (२) वावो पतवी सोडि नकी करवो]
 ६६प पु० लुओ करप (२) स्त्री० लुओ कडप
 ६६पलु न० [कडप + लु] छोडने कापी कापीने
 भेतरमा थोडे थोडे अतरे ढगला करवा ते (२)
 [?] रावेलानो वासलमा थोडेलो पोपडो, भयडुं
 ६६पू स्त्री० [स कडव] लज्जालनीना मुका साडा
 ६६डी स्त्री० [स कटक] हाथतु अेक धरेणु, कडी
 -लु न० पगनु अेक धरेणु, कडु
 ६६डुं वि० [स कडक, प्रा. कडुळ] करियाताना
 रवाड नेवु, कडु (२) अप्रिय (३) न० [स
 कडक] अेक ल रागना काव्यनी कटलीक
 कडीओनी समुदाय [कडवी अंभ = नापसंदगी
 डे र्पानी नवर कडवी लल = अप्रिय लागे
 तेवु ओलवु ते] ०३२, ०५५ वि० ३२ नेवु -
 भूय कडवु - वटियुं न० अेक दवा - वाट
 पु०, स्त्री० कडवो रवाड (२) [ला.] लागणीओनी
 -सभंधनी कडुदा - वाटतुं स० कि० कडवु
 ओसड आपवु - वाणु स्त्री० कडवी दवा
 - वाणुलुं वि० कडवु ओलवु, मीडाणुलुं
 नडि अेवुं. - वाश स्त्री० [+ आग] कडवापलु
 -ची स्त्री० अेक वेव, गणो [लोटे
 ६६वो पु० [लुओ 'करवो'] करवडो, ताणवावाणो
 ६६वो पुं० पाटीडारनी अेक लतनो भास
 ६६मडो पु० पडर्मातियु
 ६६ ए० अेक लतनी डगर - बोभा (२) [सं
 कुटज] कडो ०छाल स्त्री० धत्रवना जाडनी छाल
 ६६(-६) स्त्री० [सं कडाह, प्रा कडाह]
 तणवानु वासण, पेणु (२) यर ०ई स्त्री० पेणु

६६क अ० (२५०) कडाक अेवो अवज करीने
 ६६कड अ० (२५०) कडाकड अेवो अवज साथे.
 -डी स्त्री० [लुओ कटाकरी] हरीशर्ष, यडमा-
 यडसी (२) सभत ओलाओडी, तडातडी (३)
 धडाधडी, भागमारी (४) शत्रुवट (५) लुओ
 कडाडो २ [माथादेशियु कटाणालरेडुं
 ६६कट स्त्री०, -टो पु० माथाकट - टियुं वि०
 ६६कडो पु० [२५०] कडा, अेवो मोटो अवज (२)
 नडोरडो उपवास, लाषणु [कडाका डोरवा =
 आगणी भेची डे वाणीने कडाक अवज करवो
 कडाका पडवा, थवा = भावा न भणतु,
 उपवास थवा] [स.न०
 ६६कडू, ६६कडी अ० अडापीड, धमवोकार.
 ६६कडुं वि० [स कून, प्रा. कड + तु] (कांने
 माटे) अंजित करायेलु, -ने योग्य; -ने माटेतु
 उडां 'आ अनाज कूतराना कडातु छे' 'डोडना
 कडातु होय तो भने न भये' [दूडी अ डू
 ६६(-२) पीन स्त्री० [तु करावीन] अेक नानी
 ६६(-६) यु न० [लुओ कडा] मिडी कडाध, पेणो
 ६६र वि० [स] मानर (२) अडकारी
 ६६सन न० [स कटासन] लंतु आसनियु,
 वासनी यटाध
 ६६या(-यो) डोट पु० मोडडानी अेक नमत
 ६६याणी वि० स्त्री० कडीवाणी (डाग)
 ६६युं न० [लुओ कड = डेड] लुओ डेडियु (का)
 ६६यो पु० [दि. कडड] छेवा यणवानु काम
 करना डगीर. - यणु स्त्री० कडियानी स्त्री
 - याकाम न० छेवा यणवानु काम
 ६६योडोट पुं० लुओ कडियाडोट
 ६६गधीन अ० (२५०) अेवो अवज करीने
 ६६ स्त्री० [स कटक, दे कडा] आकडी, 'डूक'
 (२) गण वाणेलो ताड डे सणियो (३) डानतु
 अेक धरेणु (४) भेडी (५) कवितातु पद, यणु (६)
 ओण, डार (७) भारणानी आकडी माकण
 [-करवी = भेडी पहटाववी - देवी, मारवी
 = साकण वासवी] ०तोड वि० कडी अथवा
 साकण तोडे अेतु (२) मनभूत ०५६, ०५७
 वि० ०६० अंभ (२) साकणरुपे गडिलु [अेवध
 ६६ न० [स. कडक प्रा कडु] अेक वनरुपि-

કહું નં [સં કટક, પ્રા કટક] ગોળ વાળેલો
 ધાનુનો સળિયો, મોટી કડી (૨) હાયતુ એક
 ધરેલુ
 કહૂખલો પું [સં કટક+લો] ખૂલો, કાલો
 કહૂચુ વિં [સં કટુ ઉપરથી] કંઠવારાપટ્ટુ, જરા
 કંઠવા જેવા સ્વાદનુ
 કહે અં [મ] કને, પાસે (૨) તરફ
 કહેટાટ અં [ગ્વં] સપાટાખંધ
 કહેથેઠે અં (૨૧૦) ધમવોકાર, ખહુ સારી રીતે
 કહો પું [જુઓ 'કહા'] એક વનસ્પતિ, ધરજવનુ
 જાડ [એક એલર
 કહોકંદ્ર નં ચક્રમક અને દોરીનુ દેવતા પાડવાનુ
 કહોળ વિં [ક+હોળ] ખેડોળ, કદરુપુ
 કઠલ વિં જુઓ કઠણિયુ (૨) સ્ત્રીં જુઓ
 ડણ(૩)વાની(મુ) (૪) નં ['કઠલુ' ઉપરથી]
 મસાલાવાળુ ઓમામણ -લિચું વિંચીડિયુ,
 કઠાપો ઝવાના સ્વભાવવાળુ -લું સંકિં
 [મ. કય, પ્રા કટ] ખૂખ ઉકાળવુ (૨)અંકિં
 કઠાપો કંઠો, ઊકળવું
 કઠંગ પું [ક+ઠંગ] કુચાલ, ગોવર્તણૂક -ચું
 વિં ઠંગ વગરનુ, ખેડોળ
 કઠા, ઠંઈ સ્ત્રીં જુઓ 'કહા'મા
 ઠહાણુ (-ચેલુ) વિં ['કટક' ઉપરથી] કટિયલ
 (૨) કઠણિયુ
 કટાપો પું ['કઠલુ' ઉપરથી] કઠારો, ધામ (૨)
 ઝેશ, પરિતાપ (૩) કઠી (તિરસ્કારમા)
 કઠામ નં ઘોડા અને ખળદને પલોટવાનુ લાકડાનુ
 રિકાણ ચોકું
 ઠહાયુ નં [સં કટાહ] મોટી કહાઈ
 કટાચેલું વિં જુઓ કઠાણુ
 કઠારં નં [જુઓ 'કઠારં'] ઠોઠ બાધવાની
 પડળી - ઘર, કાઢિયુ
 કઠારો પું ['કઠલુ' ઉપરથી] ઊચક વસ્તુ લેવી
 તે ઊધડ ધનરો
 કઠાવણું મંકિં 'કઠલુ', 'કઠલુ'નુ પ્રેરક
 કઠાણું અંકિં 'કઠલુ', 'કઠલુ'નુ કર્મણિ
 કઠાળ વિં [ક+ઠાળ] ખગમ ઠાળવાળુ (૨)
 પું ધીડુ, ખોડીખાં [ઉકાળેલુ
 કટિયલ વિં ['કઠલુ' ઉપરથી] કઠેલુ, ખૂખ

કઠી સ્ત્રીં [કે કઠિય, જુઓ કઠલુ] ખાવાની
 એક વાની -ઠો પું જુઓ કઠાપો ૨, ૩(૨)કઠો
 કણ પું [સ] ઠણો (૨) ધણો નાનો ભાગ,
 પરમાણુ (૩) કાગરી (૪) [લા] બ્રાહ્મણ કે
 અભ્યાગતને આપેલુ ભિક્ષાન ૦૬૧૨ વિં
 ઠાણાદાર(૨)કાગરીવાળું ૦ખીંડ સ્ત્રીં ઠાણાપીંડ
 કણ(-ણ) પ્રત્યય કિંને લાગતા 'તે કિયા
 કરનાર', તેની દેવવાળુ 'એ અર્થનુ વિં ખનાવે
 ઉઠાં ખીંકણ, -ણ, લડકણુ
 કણક વિંકડક, જરાકાચુ (૨) સ્ત્રીં [મ કળીક]
 બાધેલો લોટ(૩) [સ કળિકમ] કણ, ભિક્ષાન
 [-કરવની = ભિક્ષાન આપલુ -કેળવની,
 ચૂંદની, દૂ પની, બાંધની = (રેટલી પૂરી
 ઇનો)લોટ પાણી નાખી, ચૂદીને તૈયાર કરવો]
 કણકણુ સ્ત્રીં [ક] (૨૧૦) કણકણાટ ૦હું
 અંકિં દુ ખ અથવા અસતોપને લીધે
 ગળામાથી અમ્પ અવાજ કાઢવો, ઝીણુ રોલુ
 -ણા(-ણી) સ્ત્રીં થયરાટ, ક પારી, કમકમાટ
 (૨) કટાળો -ણાટ પું કણકણુ તે -ણો
 પું થયરાટ, ક પ [(કિ ચકાનુ)
 કણકણું અંકિં [સ કર્ણ] કચૂડ કચૂડ થલુ
 કણકી સ્ત્રીં [સ કળિક] ચોખાનો ભાગ (૨)
 ઝીણો કણ ૦૬૧૨ વિં [પદાર] કણકીવાળુ,
 ઠાણાદાર
 કણલ સ્ત્રીં [મં કરજી] એક જાડ -જુ નં
 કણજનુ ખી -જિયુ નં કણજના ખીનુ તેલ
 કણજે પું જુઓ કણેજરો
 કણ(-ણો, -ણાય)તું નં ['કણ' ઉપરથી]
 દરમાયા તરીકે અપાનુ અનાજ
 કણદાર, કણપીંડ જુઓ 'કણ'મા
 કણદિયો પું [સ કળ (ના ચૌકાગનુ) + ડીપ?]
 સ્ત્રીં જોના હાયતુ એક ઘરેણુ
 કણખી વિં [સ કુટુમ્બિન્ પ્રા કુલુવિ] એ
 નામની એક જ્ઞાતિનુ (૨) પું એ જ્ઞાતિનો
 માણસ (૩) [લા] તાખેદાર આદમી, ગુલામ
 -ખણુ સ્ત્રીં કણખીની સ્ત્રી
 કણમણુણું અંકિં જુઓ કણકણુ
 કણમણાટ પું જણમણુ તે
 કણ્યરી સ્ત્રીં [સ કનક, પ્રા કળય પરથી]
 + સોનાનુ એક વરેણુ

તે ઠદાર વિં કદરવાળુ ઠયું સં કિં
 [કદર' પરથી]કદર કરવી [(૩)કૂપ(?)
 કદરજ વિં [સ કદર્ય] કભૂસ (૨) પાણ, કુદ્ર
 કદરદાર વિં, કદરવું સંકિં ભુઓ 'કદર'મા
 કદર(-૨)વું અંકિં [કભૂણવું ઉપરથી]ઓલ
 વાલુ, યુગલુ (દીવાનુ કે દેવતાનુ)
 કદરી વિં કદરજ, કૂપણ (૨) કદર ભણનાર
 કદરયું વિં [સ કદ્રૂપ] કૂખડુ, ખેડોળ
 કદવા સ્ત્રીં [ક+કુવા] કદુવા, શાપ
 કદવાન વિં [કદ+વાન] કદવાળુ, કદાવર
 કદવું સંકિં [સ કદ્] મારલુ, ઈલ કરવી
 કદશના [કદ+અશના] ખેદરકારી, ધ્યાન ન
 આપવું તે (૨) ચિતા કાગળ
 કદલી(-ળી) સ્ત્રીં [સ] કળ ઠનાલ(-ળ)
 સ્ત્રીં કળના થડની અ દરનો સુંવાળો ભાગ
 ઠપુષ્પ નં કળનુ કૂલ ઠકલ(-ળ) નં
 કળુ. ઠવન નં કળોનુ વન, કળો ભ્યા ઘણી
 હોય એવી જગા ઠદત ભ પુઠકળનો થાલલો
 કદહાડો પું [ક+દહાડો] કમોસમ(૨) દુ ખનો
 દહાડો [ભુઓ 'કદલી'મા
 કદળી, ઠનાળ, ઠપુષ્પ, ઠકળ, ઠવન, ઠદત'ભ
 કદ ભ નં [સ] એક કૂલગ્રહ, કદમ
 કદા અં [સ] ક્યારે (૨) કોઈ સમયે, કદાય
 ઠય અં દેવયોગે, રખેતે (૨) કોઈ વાર
 (સભવ ખતાવવા) ઠચિત્ અં [સ] કોઈ
 વખતે, ક્યારેક, કદી ઠચિ અં [સ] કદાચિત
 (૨) કોઈ દહાડો પણ, હરગિજ
 કદાગરો પું કલિયો (૨) અદાવત, અટસ
 કદાવર વિં [ફા કદાવર] મોટા કદ અથવા
 આકૃતિવાળુ (૨) મજબૂત
 કદાસણુ સ્ત્રીં વઢકારી સ્ત્રી
 કદી અં [કો+દી?] કદાપિ, ક્યારેય પણ
 (૨) કોઈકે વેળા ઠક અં જવલ્યે, કોઈકે જ
 વાર. ઠકદી અં કોઈ કોઈ વાગ
 કદીમ(-મી) વિં [અ] અસલી, પ્રાચીન,
 ભૂના જમાનાનું [ને કોઈ વાર
 કદીમદી અં [કદી+મદી (દિ)] કદી નહિ
 કદીમી વિં ભુઓ કદીમ
 કદીર વિં [અ] શક્તિમાન, સર્વ શક્તિમાન

કદુવા સ્ત્રીં [ક+કુવા] કદવા, શાપ
 કદૂરત સ્ત્રીં [અ] મલિનતા, કહોળાપણુ (૨)
 અસ્વસ્થતા (૩) શકા
 કદષ્ટિ સ્ત્રીં ભુઓ કદષ્ટિ
 કદુ પું [ફા કદૂ] કૂધી (૨) [લા] ખતો, કૂ કો
 ભડો ને મજબૂત લાકડાનો દડો (૩) ઘોકણુ
 કદુ પું [સં] (સ) કચ્ચ ખચિની સ્ત્રી -
 નાગણેકોની માતા ઠકુમાર, ઠચુત પું નાગ
 કદ્રૂપ(-પુ) વિં [સ] કૂખડુ, કદકુપુ
 કધાન નં [કુ+ધાન્ય] હલકી ભતનુ અનાજ
 (કોદરા, ખદી ઇં) (૨) ખગડેલુ અનાજ
 કધોડું, -ણુ વિં [ક+વોડુ, વોણ] કંચોલુ
 -ણી સ્ત્રીં લાખો વખત ચીન ન વોવાથી
 થતી એની ગાઢ મેલભરી સ્થિતિ (ખાસ કરીને
 કપડાની) -ણું, -તું, -વણુ વિં વોયુ
 ઘોવાય નહિ એટલુ મેલુ
 કનકે નં [સ] સોનુ (૨) ધન, દોલત (૩)
 કંતૂરો ઠપાટી સ્ત્રીં સોનાનો પટો ઠકલ
 નં સોનાનું કૂલ (૨) કાનનું એક ઘરેણુ
 (૩) ધતૂરાનુ કૂલ ઠસુદ્રા સ્ત્રીં સોનામહોર
 ઠવણું વિં સોનાના રંગનુ ઠસારિકા સ્ત્રીં
 એક પક્ષી -કાચલ(-ળ) પું (સ) સુમેરુ
 કનકેની સ્ત્રીં [હિ કનકૌવા] નાની પતંગ
 -વો પું પતંગ [-અપાવવો, -સુકાવવો =
 પતંગને ઊડતો કરવા ખીભએ દૂર સુધી લઈ
 જઈ છોડવો, છૂટુ અપાવવી -ચગાવવો પતંગ
 ઊડાવો, ઊચે ચડાવવો]
 કનજર સ્ત્રીં [ક+નજર] કુંદષ્ટિ
 કનકવું સંકિં દુ ખ દેવું, ખજવુ -ગત સ્ત્રીં
 કનકલુ તે, હેરાનગતિ
 કનકાટ પું કનકલુ તે
 કનકૂલ નં [સ કર્ગોત્પલ, પ્રા કળ્ણુપ્પલ? કે
 કણ + કૂલ?] જાનુ એક ઘરેણુ, કનકકૂલ(?)
 કનવા, ઠર સ્ત્રીં દરકાગ, ચિતા
 કન(-ના)દતર નં [ક કનિગટર, દિ.] વાસ
 કે ઘાસની ચીપોની ઠોપલી કે કડિયો (૨)
 શીંકી (પડિયાની) (૩) દીનના પતરાનો કપ્પો
 કનાઈ (ના') પું [હિ કન્હાઈ, સ. ક્ષણ]
 (સં) + કનૈયો, કહાન (૫)

કનાત ઓં [જ] ત ખૂની ઝપડાની લીંત (૨)
ભડા ઝપડાનો પડદો

કનાસ્તર નં જુઓ કનસ્તર

કનિષ્ઠ વિં [સ] ઉમ્મરમા સૌથી નાનુ (૨)

સૌથી નાનુ (૩) છેક ઊતરવું, હલકામા હલકુ-

તા ઓં ંપક્ષ પું છેક ઊતરતો પક્ષ

(૨) હલકી ગીત -ષ્ટિકા ઓં ટચકી

આગળી (૨) વિં નાની (બહેન) [આવે છે

કની અં 'કે નહિ?' એ અર્થમા વાક્યમા

કનીનિકા ઓં [સ] આખની કીકી

કને અં [સં કર્ણ] પાસે

કનેરા ઓં [સ] વેસ્થા (૨) હાથણી

કનેગી ઓં ['કણ' ઉપરથી] ચોખાની કાણ(૨)

['કિનારી' ઉપરથી] કિનારી,કેર(૩)કાગગી(૪)

ખારી પૂરી (૫) [હ કનેરી] એક પક્ષી

કનેરુ નં ['કિનારો' ઉપરથી] કિનારો, કેર(૨)

અં જુઓ કને, પાસે

કનેવાળિયો પું [કને + વાળિયો(વાળો)](કા)

મકાનમા ઘૂસેલા ચોરનો ખહાર ઊભેલો સાથી

કનેાણ ઓં[હિ કનૌજ, સ. કાન્યકુવન, પ્રા

કન્નડજ્જ] મધ્ય ગગાયમુના અને ઉત્તર

પ્રદેશની એક હિંદીની ખોલી

કનેયો પું[સ કૃષ્ણ,પ્રા કણ્ઠ-ન્ઠ, હિ કન્ઠૈવા]

(હસ્તુતિ ખોલવામા લોપાઈ ગઈ છે) (સ)

કૃષ્ણ કનાઈ

કનેાચાં નંબંબં [સ કર્ણ, પ્રા કણ્ઠ-ન્ન

પન્થી ? કે કણ્ઠાચાસ ?] કાનની ખૂટો

કનેાછા નં એક પ્રનસ્પતિ

કન્ના ઓં[હિં,મ સ. કર્ણ, પ્રા કન્ન પરવીથ]

કન્યા, (ઊડવા માટે) પત ગના ઠહા અને ઝમાન

સાયે બવાતી દોરીની ચોળના [-ખાની =

પતગે એક ખાણુ કન્નાતુ ઊડવુ -ખાંવની =

કન્નાની ચોળના કન્વી, તે દોગી ખાધવી] ંહું

અં કિં એક ખાણુ નમતુ રહેવું, ગિન્નાતુ

(પનગતુ) -ત્રી ઓં કન્નાતી ચોછી ઝરવા

માટે પનગને છેડે ચોડાની પૂછકી (૨) [?]

નાની પતગ

કન્યકા ઓં [સ] નાની કુવારી છોકરી

કન્યા ઓં[સ] કુવારી છોકરી(૨)પુત્રી,દીઝી

(૩)એક મરિા(૪)મોટી ઇલાયચી(૫)[સં]દુર્ગા,

પાર્વતી [-ઊતરવી = કન્યા જવી લગ્નવહેવાર

બધાને,ખેડીવહેવાર હોવા] ંઉતારે પું કન્યા

ઊતરવી અપાવી તેકે તેનો વ્યવહાર, ંકેળવણી

ઓં કન્યાઓની કેળવણી; સ્ત્રીકેળવણી

ંકાળ પું કુવારાપણનો સમય (૨) કન્યાને

પરણાની દેવાનો સમય ંકુળ્લ પું (સ)

એ નામને કનોજની આણુખાણુનો એક

પ્રાચીન દેશ ંકુમારી ઓં(સ) હિંદુસ્તાન

ના દક્ષિણ છેડાની ભૂશિર(૨)દુર્ગા ંગત નં

શ્રીવન,પક્ષુ(૨)કન્યા રાશિમા ગ્રહની ગિયતિ

ંચહણુ નં કન્યાને પરણવું તે, લગ્ન ંચૂકી

ઓં પગણતી વખતે કન્યાને પહેગવવાની

ચૂકી ંદાન નં કન્યાને વિગિપૂર્વક પરણાવવી

તે(૨)તે વખતે અપાતી પહેગમણી ંદાયો

પું કન્યાને અપાતો દાયત્તે -પહેરામણી

ંધન નં કન્યારૂપી ધન ંયુત્ર પું કુવારી

કન્યાને થયેલો પુત્ર(૨)લાણેઝ ંરાશિ વિં

સ્ત્રીના જેવા ગુણવાળુ, ખાયલુ(૨) ઓં એક

રાણિ ંવય નં કન્યા તરીકેની ઉમર

ંવસ્થા ઓં કન્યા તરીકેની અવસ્થા

ંવિચય પું કન્યા દેવા બદલ પૈસા લેવા તે

ંશાળા ઓં છોઝરીઓની નિશાળ

કન્યા ઓં જુઓ કન્ના

કન્યાણુ નં વીઝો

કપ પું [મ, સ કાર્પાસ પરથી?]લમગર્ગ, કંક

(૨) [હ] પ્યલો

કપચી ઓં[મ કો કપચી,સ કવચ ?]મડક

પૂરવાનો પથ્થર (૨) પથ્થરનો ભૂકો

કપટ નં[સ] છળ,પ્રપચ (કુરુલું, -ખેલલું,

-રમલું) ંકેટ પું ઠગવા માટે ઊભો કરેલો

બનાવટી ઝોટ (૨) ઠોગનો પડદો ંખોર વિં

કપટી, ઠગ ંનિ દા ઓં છેતરવા માટે કરેલી

ઝોટની નિદા ંપ્રખ ધ પું કપટની ચોળના

ંખાજ વિં કપટખોર ંખાણ ઓં ઠગાઈ,

ધૂર્નતા(૨) કપટની લળ ંભાવ પું કપટની

વૃત્તિ ંયુદ્ધ નં કપટભયું કે કપટથી લડાતુ

યુદ્ધ ંકેપ વિં કપટી રૂપવાળુ, ઠગાર ંવધ

પું કપટ ઝરીને મારી નાખવું તે ંવિદ્યા

સ્રીં કપટ કરવાની વિદ્યા ંવેશ પું ભૂઠો-
 ખનાવટી વેશ, સોગ -ટી વિં કપટવાળુ,
 કપટભયું (૨) કપટ કરનાર
 કપ(-મ)કાળ સ્રીં ભુઓ કમકાળ
 કપકકાણુ વિં [હિ કપકકાળ,ભુઓ કાપક +
 કાણુ] કપકાથી ચાળેલુ (૨) કપકામા સીવી
 લઈ કાણમારીથી લીધેલુ (૩) નં કપકાથી
 ચાળલુ તે
 કપકમટ્ટી સ્રીં [દિ કપકમિટ્ટી, ભુઓ
 કાપક + માટી]હવા ન પેસે તે માટે,કપકા અને
 માટી વડે કાટો મારવો કે કપકુ લપેટી માટીનો
 લેપ કરવો તે
 કપકું નં [સં કપકક, પ્રા કપકક] કાપક,
 લૂગકુ (૨)પહેરવાનુ લૂગકું -વસ્ત્ર -કાંલતાં
 નંખંવં [મ, હિ કપકાલતા] પહેરવાના
 લૂગકાલતા [વગેરેનુ (૨) ગાખચુ, કગણુ
 કપનરું(-ણું) નં છાલ, છોતર (કેરી, કૂધી
 કપના સ્રીં [સં] કીડો
 કપરું વિં [કે લવ્વર] મુસ્કેલ, અવર (૨)
 વસમા-કકક સ્વભાવવાળુ (૩) ખાપર, ભારે
 પહોચેલુ
 કપરોડ સ્રીં ખખોલ, ખખોલમા ખખોલ
 કપકિંકા સ્રીં [સ] કોડી (૨) છેકે હલકી
 કિમનનુ નાણુ
 કપાટ નં [સ] કમાડ, ખારણુ (૨) કપાટ
 ંખંધ પું ચિત્રકાવ્યનો એક પ્રકાર
 કપાણુ નં લૂ લાગવી તે (૨)[ભુઓ કાપવુ -
 કપાણુ] કાપવુ -કપાણુ તે
 કપાતર વિં ભુઓ કપાત્ર
 કપાલ(-ળ) નં [સ] ભમરની ઉપરનો અને
 માથાના વાળની નીચેનો મોઢાનો લાગ,લલાટ
 (૨)ખોપરી (૩)[લા] લાગ્ય ંપદી વિં(૨)
 નં કપાળમા પગ હોય એવુ (છવડુ). -લિકા
 સ્રીં કીકરું (૨) દાંતનો મેલ -લી પું
 ખોપરીનો હાર રાખનાર-મહાદેવ, શિવ (૨)
 એકે લતનો અથોરી ખવો-શિવલક્ષ (૩)
 હલકી વર્ણનો માણસ (માજીથી આહાણીને
 પેટે ઉત્પલ થયેલો) -કી વિદ્યા સ્રીં
 અથોરીની વિદ્યા

કપાશિ(-સિ)યું વિં [ભુઓ કપાસ] જેમા
 કપાસનો પાક થતો હોય એવું -ચો પું
 કપાસનુ ખી (૨) પાકેલા ગૂમડા, ખીલ ઇચાદિ-
 માથી નીકળતો ગંઠાયેલો દાણો
 કપાશી(-સી) સ્રીં [ભુઓ 'કપાશિયો']
 (પગની) કળી, આંટણ
 કપાસ પું [સ કાર્પાસ, પ્રા કપ્પાસ]કપાસનો
 છોડ (૨) ખી સાથેનુ ઃ
 કપાસિયુ, -ચો ભુઓ 'કપાશિયુ'મા
 કપાસી સ્રીં ભુઓ કપાશી
 કપાળ નં ભુઓ કપાલ [-કૂટણું = શોક
 વગેરેના અવેશમા કપાળે હાથ પકાડના (૨)
 સખત મગજમાની કરવી (૩) હતાગ થયુ
 -ધોઈ આવણું =લાયક થયુ, વિદ્યાતાના લેખ
 દૂર કંવા -કૂટણું =કમનસીખી થવી, લાખા
 વખતની આશા ધૂળ મળવી કપાળે કંકુ =
 ધનભાગ્ય, નશ -ળે કાળળા, -ળે મેશનો
 આંદલો અપજશ -ળે ચોટણું તિરંગરમાં
 આપવુ (૨) માયે પડે તેવી નકામી વસ્તુ
 આપવી -ળે ચોટણું = માથે પડેલુ પાલવે
 પડવું -ળે હામ દેવો =કશુ ન ન આપવુ
 -ળે હાથ દેવો =ખિખ નિગશ થયુ] ંકૂટ
 સ્રીં માથાકોડ, મગજમારી ંકૂટિયુ, ંકૂટ
 વિં માથાકોડિયુ,કટકટ કરતુ (૨)વણી મગજ-
 મારી કરાવે એવું ંકૂટો પું કપાળકટ
 -ળિયો પું કપાલી (તુચકાદથી)
 કપિ પું [સ] વાંદરો (૨)સ્રીં(કા) એકે લતની
 ઘોડી ંધવજ પું(સ) અભુન. ંતાન વિં
 વાદરા જેવુ, તોકાની ંમુખ નં વાદરાનુ મો
 (૨) વાંદરાના જેવુ મો
 કપિલ વિં [સં] ઘેરા બદામી રગનુ (૨) પું
 (સ.) સાખ્ય દર્શનના પ્રણેતા ઋષિ -લા
 વિં સ્રીં ઘેગ બદામી રગની(૨) સ્રીં ઘેરા
 બદામી અથવા તદન કાળા રગની ગાય (૩)
 તદન એકે રગની ગાય (૪) એકે લતનો લાલ
 મુગ ધી ભૂકો (૫)[સ]ધરિાન કાણના પુડરીક
 નામના દિગ્ગજની પત્ની(ક)કામવેનુ -લાપટ્ટી
 સ્રીં ભાદરવા વદ છઠ, હસ્ત નક્ષત્ર,વ્યતિપાત
 અને મંગળવાર. એ યોગવાળો દિવસ

कपिंजल न० [स] तेतर (२) यातक (३)
 पु० (स) [कडधरीमां] ज्वेतकेतु ऋषिनो
 पुत्र -दा श्री० (स) ऐक नदी
 कपीथ न० [सं. कपित्थ] + कडुं क डोडी
 कपीश पु० [स] (स) कपि - वानरनो धंश,
 हनुमान [अवे] पुत्र
 कपूत पु० [सं. कुपुत्र] भगव - नाम ओणे
 कपूर न० [स कर्पूर. प्रा कपूर] ऐक मुगधी
 दाथ. ०तुं वैतरुं न० आन ददाथक कामकाज
 [कपूरे कोगणा करवा = सुभयैभव माणवे]
 कडायरी(-दी) श्री० [+ (हि), कचरी]
 ऐक मुगंधीदार भूजियु ०थीनी श्री०
 [न कापूरचीनी] ऐक औपधी (२) यिनाधं
 साकर ०तेल न० कपूरत तेल ०भधुरी श्री०
 कपूनी सोडम माग्तो ऐक छोड -रियां
 न०अ०व० कपूनी पान (२) काथी डेरीना
 लाभा थीरिया -री वि० कपूरना जेवु, सडेक
 (२) ऐ नामनी जतनु (नागज्वेलतु पान)
 कपेयां न०अ०व० [कपथी (गाथयु, थी०)?
 क 'कवथा' उपरधी?] ऐक वसायु
 कपेयुं वि० [क + पेय] अटपडे, अधरं
 कपोती श्री० -कुं न० सरभावे म. कर्प (-प)ट
 पोपडी (रोटला, रोटली धयादिनी) (२) पातणी
 छल, जीधुं पड
 कपोत न० [सं] कपूतर (२) होलो ०क न०
 नातु कपोत (२) साउभार (३) सुरमो
 ०नी, -तिनी, -ती श्री० कपोतनी स्त्री
 कपोल(-ण) पु० [म] गाल (२) वाणियानी
 ऐक नतनु ०कदिपत वि० पनावडी, ओठवी
 कडेवु, आकाशपुण्य जेवुं ०कदपना श्री० पाया
 विनानी -भोडी कदपना
 कपोलु न० कपाण उपरना वाण ओडावी कसती
 अवं अडाकांड हलमत
 कपोतान पु० [पो] आगेवान, वडो-उपरी
 अमलदार (२) टडेक, वडाणु क आगणोटनो
 उपरी (३) पलटणनो क डोधि टुडीनो। उपरी
 (जेम क किटनो)
 कपपड न० [स कर्पट, प्रा] कपड ०कथुय
 [प्रा, सं कनक] न० + धधु श्रीमती कपड

कोपर श्री० (क) लेखड, नदीनी कड (२)
 वि० लुओ कपन
 कपी श्री०, -पेयो पुं० लुओ 'कपी'मा
 कके पु० [स] आयुर्वेद प्रमाणे शरीरनी तण
 धानुमानी ऐक, श्लेष्म (२) आसी, उवग्म
 (३) गणशे, अणयो (४) यकमकना ताणभा
 जीलवातु ३, लमगरी, कप ०क्षय पु०
 डेक्षानो क्षय, ऐक रोग ०नवर पु० ककना
 विकाने क्षीवे आवतो ताव ०त्राव पु०
 ककनो ऐक रोग -डोदर न० [+ उडर]
 ककना विकारने क्षीवे यतो पेटनो ऐक रोग
 ककन न० [म] शयने ओठाडवातु लुगडु (२)
 [क डोदिन] शय भूकवानी पेडी -नी श्री०
 [म] कडीगुं कडतु, कडीरनो वेश (२) टूकी
 पायतु लायु पडेण [२] भगमत
 ककलाव श्री० [म कफालत] यूनानी गाः, छे,
 कका वि० [फा खफा] अक्ष, कोधायमान,
 नाभुशा ०भरलु श्री० नाभुगी, धतराण
 ककत श्री० [म कफारह] धरलामी शयित
 प्रमाणे पापनिवाणार्थी करेख पुण्यदान,
 प्रायश्चित्त (२) तुकसान, डान (३) कलियो, टटो
 ककैडुं वि० [क + केड (निकाल)] (वधम,
 विपरीत (२) कडयु, कलायु (३) मुडेल
 ककक पु० [फा] ऐक पदी
 ककज वि० [म कज] ककलमा क ताथामा
 होय ऐख (२) [म कज] अ वडोशवाणु
 -नगीरे। पु० मिलकतनो ककले आपीने
 ते उपर व्याने नाणु लेवा ते -नन पु०
 [म कजह] ककले, हवालो -निय (-या)त
 श्री० [म कजियत] रोकाण अटकाव (२)
 अ धडोश, भगावरोव, ऐक रोग -नेदर
 वि० ककले धरावनारं (२) पु० तेवा माणस
 ककले पु० [म] ताथो, हवालो, लोणवटो (२)
 हयाण, पकड (३) पाय वगरतु अयवा टूकी
 पायतु अदन (४) योणी [-करवो = ताथामां
 लेव, हाथ कडु -मेणववो, लेयो = कायदेसर
 लोणवटो लेवा] ०लोणवटो पुं० ककले तेम
 ० लोणवटो
 ककड वि० [प्रा कजड = कुनगनु परधी?] भूर्ध,

ભોટ. ગામડિયુ (૨) નં [સ કપાટ] નાનુ
 તાકુ, લ ડારિયુ
 કપ્પડવું સં કિં હેરાન કરવુ
 કપ્પડાહું અંકિં માદુ પહુવુ, શરીરનુ કથળવુ
 કપ્પર સ્રીં [અ કમ્] કપ્પ, ઘેર(૨)તેમા મહડું
 દાટી ઉપર કરેલુ ચણ્તર [(હથિ)કપ્પર ખોદવી
 = પોતાનુ મૃત્યુ થાય, કે પોતાને અતિ નુકસાન
 થાય તેવુ જાતે કરવું] ંસ્તાન નં [+ (કા.)
 સ્તાન] મુસલમાનો યા ખ્રિસ્તીઓનુ અશાન
 કપ્પરી સ્રીં [સં] ચોટયો, વેણી
 કપ્પલ અં [અ. કવ્લ] પહેલા
 કપ્પંધ પું, નં [સ] માથા વિનાનુ શરીર(૨)[સ]
 ગહુ(૩)એક રાક્ષસ(૪) [જખ અ] ખરાખ ખ ધ
 કપ્પા સ્રીં [અ.] ઝલ્લો (અમીરી) કુત્ય
 કપ્પાણ સ્રીં [જ+ખાણ] ઊંધો ધ ધો મૂર્ખાઈભર્યું
 કપ્પાટ પું. નં [સ કપાટ] સરં મ, ર કવ્વોહું ?]
 વગ્નુઓ મૂવવાની ખાનાવાળી એક ખનાવટ
 કપ્પાડ વિં કદરુપુ, ખરાખ, દુષ્ટ (૨) પું
 [સરં હિ, મ] વાસનો ભોર, ગણ (૩)
 નં ઇમાગતી લાકડુ ંકં સ્રીં [+સં કષ્ટ,
 મ કવાઢકષ્ટ] ખૂખ સખત કે હલકી મજૂરી,
 ગધ્ધાવૈનર -રિયું વિં જાડુ અને ભેરવાણુ
 (૨) કપ્પાડી -ડી વિં કપ્પાડા કરનાર (૨)
 પું ઇમારતી લાકડાનો વેપારી (૩) કડિયારો
 -હું વિં ખેડોળ, કઠગું, કદરુપુ (૨) નકાર .
 દુષ્ટ, વ્યભિચારી (૩) નં તેવુ કામ
 કપ્પાખ પું [ફા] માસનુ મૂઢિયુ-ભગિયું
 ંચીની સ્રીં એક ઐપધિ
 કપ્પાલો પું [અ] સાહુ (૨) સાટાનો કરાર (૩)
 વાયદે નાણા આપવાના કરારથી કરેલી ખરીદી
 કપ્પા અં [હિ. કમી] કપ્પ; કદી
 કપ્પીર વિં [અ] મહાન, મોહુ (૨) પું ભાટ,
 કવિ (૩) [સ] પ્રસિદ્ધ લક્ષ્મકવિ અને જ્ઞાની
 ંય થ પું કપ્પીર પાછળ ચાલેલો પથ ંય થી
 વિં કપ્પીરપથનુ (૨) પું તેનો અનુયાયી
 -રો પું કપ્પીરપથીઓનુ પહોળા મોનુ ભિક્ષા-
 પાત્ર; કટોરો (૨) ઇસ્લામી શરેહ પ્રમાણેનો
 મહા અપરાધ [કપ્પીલાવાળો
 કપ્પીલદાર વિં [અ કવીલ્હ+દાર (ફા)]

કપ્પીલો પું [અ] ઐગઠોકરા(૨)કુટુંબ, પરિવાર
 કપ્પીરો પું [અ] પારસી વર્ષ પ્રમાણે છેલ્લા
 માસના પાચ દિવસોનો સમૂહ (૨) ચાદ્રવર્ષ
 કરતા સૌરવર્ષમા આવતા વધારાના ૧૧
 દિવસોનો સમૂહ
 કપ્પુલાવણું સં કિં, કપ્પુલાવું અં કિં
 'કપ્પુલવું' પ્રેરક ને કર્મણિ
 કપ્પુદ્ધિ સ્રીં [ક+પુદ્ધિ] કુપુદ્ધિ
 કપ્પૂ અં [હિ કમ્] + કદી, કોઈ વાં
 કપ્પૂતર નં [ફા] એક પખી ંખાતું નં
 અપૂતરો રાખવાનુ પીલર (૨) [લા] નાના
 નાના ઘણા ખાનાવાણુ એવુ કપ્પાટ (૩) ગંદી
 જગા -રી સ્રીં કપ્પૂતરની માહા
 કપ્પૂદ નં [ફા] એક પક્ષી
 કપ્પૂધ સ્રીં કુપુદ્ધિ -ધિયું વિં [+ઇયુ]
 કુપુદ્ધિવાણુ
 કપ્પૂલ વિં [અ] મંભૂર, માન્ય [-યહું, -રાખહું
 = કપ્પૂલ કરવુ માનવુ] ંણી સ્રીં કપ્પૂલાત
 ં(-લા)ત સ્રીં કપ્પૂલવુ તે [-આપવી,
 -કરવી = કપ્પૂલવુ (૨) કપ્પૂલાતપત્ર લખી
 આપવુ -માગવી = કપ્પૂલ થવા કહેવુ, માન્ય
 કે મભૂર છે કે કેમ તે પૂછવુ -લેવી =
 મભૂરી કે સ્વીકાર મેળવવો] ં(-લા)તનામું
 નં, ં(-લા)તપત્ર પું કપ્પૂલાતનો લેખ,
 કરારનામુ ંમ ભૂર વિં કપ્પૂલેલુ મભૂર થયેલું
 -કરેલુ ંમ ભૂરી સ્રીં ંવુ સંકિં હા
 પાડવી સ્વીકારવુ (૨) કપ્પૂલાત આપવી
 કપ્પૂલી સ્રીં [અ] ચણાની દાળની ખીચડી
 કપ્પેલું નં [જુઓ 'કવલુ'] કાણુ મોહુ નળિયુ,
 મોભારિયું (૨) ઘાટ વગરનુ ઠીકરુ (૩) મોટી
 ખેડોળ ઠીખ
 કપ્પોલ પું [ક+ખોલ] કુખોલ, કુવેણ
 કપ્પ [અ], ંસ્તાન [ફા] જુઓ 'કપ્પર'મા
 કલા પું [અ. કવ્] જરીનો નમો, વાંધો ંય
 પું કલા (૨) ઓહો (૩) સ્રીં ખાય
 કભારેભ સ્રીં કુલાગ્ન કર્કશા સ્રી
 કભાવ(-વો) પું [જ+ભાવ] અપ્રોતિ, કટાગો,
 તિરકાર [મેલુ, કવોણં
 કભોહું વિં [ક+ભોહું] ધોયુ વેવાય નહિ એવુ

कभ वि० [फा] ओष्ठ (२) अराय अक्षर
 वि० ओष्ठी अक्षराणुं, मूर्ध (२) ओं ओष्ठी
 अक्षर अक्षर वि० अमन्त, गडना-
 ओष्ठीता पेटनु अमाचर(०त) ओं ओष्ठी
 आवनत ०८६ रे वि० ८६० वगनु (२) ओं
 ओष्ठी ८६० ०डैवत वि० कभताकात, दुर्भाण
 ०डैवती स्त्रीं दुर्भाणता. अशक्ति अर्था
 (-२२) पु० ओष्ठुं अन्व अर्था(-२२)ण
 वि० ओष्ठु अन्वण अन्वर्था(-आन) वि०
 ओष्ठुओष्ठु (२) अहाना डाहया विना कुकभ
 मानना, आजाकित (३) नेतडु (४) लूडा-
 ओष्ठु (५) स्त्रीं गाग, अपराण्ड ०तत वि०
 अममसल ०तदे वि० ओष्ठु वत् ०नेरे
 वि० कभताकात, दुर्भाण. ०नेरी स्त्रीं अशक्ति
 ०नेश(-स) वि० नेश लुसा विनातु (२)
 नमालु ०तर वि० [+ (फा) तर] वधारे ओष्ठु
 -डीतनु ०तरीन वि० [- (फा) तरीन] सौधी
 ओष्ठु - डीतनु ०ताकात वि० कभनेर
 ०ताकाती स्त्रीं कभनेगी ०ती वि० [+ (फा)
 थ] ओष्ठु ०तोड वि० तोडमा तोड कता
 ओष्ठु (२) नेना ओष्ठो भाग - वर न पडे
 ओष्ठु ०नगर स्त्रीं महेअनीनी ओष्ठुप,
 अवधुपा ०नसीअ वि० दुर्भागी (२) न०
 दुर्भागी ०नसीपी स्त्रीं दुर्भागी ०कुरसद
 वि० ओष्ठी नवरागवाणु (२) स्त्रीं अमकुसही
 ०कुरसही स्त्रीं नवरागती ओष्ठुप अणत
 (-अत) वि० कभनमीअ (२) धूर्त, अदमारा
 अणती(-अती) स्त्रीं कभनसीपी (२)
 धूर्तता, अदमारी ओष्ठे वि० ओष्ठु वत्तु
 ०अमन वि० ओष्ठी समनवाणु (२) स्त्रीं
 ओष्ठी समन

कभकभुं अ०किं [स कम्] धूर्णु कपागी
 आनी कभकभाट पु०, -डी स्त्रीं अमकभु
 ते, कभकमी (२) त्रास (३) लुगुभा
 कभकभां न० अ० व० धुनगी, कपागी [-आववां,
 -आवां, -धूर्णवां] -मी स्त्रीं कपागी (२) सुग
 कभओ पु० [फा कभलाव परथी] ङपडु,
 कायणी -पी स्त्रीं नानो कभओ -आओणी
 स्त्रीं कभआवाटनी ओणी

कभन्नी स्त्रीं [तु] अणु = डेरडो (२) अणुन्नी रेनी
 कभग्ने अ० [क + मन्] ओष्ठे, अणुः
 कभक पु० [स] कायओ (२) वास -डी स्त्रीं
 अणुमी [८रीने वासतु]
 कभडाडुं न० [स अमठ उपरथी] अणुटिथु (भास
 कभडाडु न० [स कर्मस्थान प्रा कम्मद्वान ?]
 भोटो अटयो, असाओ (२) वाअरे, असाअन
 (३) डगवटा वगदनी डे आडी भोटो रचना
 कभडायो पु० [स कर्मठ ? लुओ अमडाए पण]
 आचकामनो सारो अणुलवी भित्री, गिदपी
 कभडाण स्त्रीं ['कभड' उपरथी] चिताग,
 डडेडुं लाडु [कण्डण्डुं
 कभणुं अ० किं [लुओ कण्डु] कयवाडु,
 कभत स्त्रीं [लुओ डुमति] कुथुडि -तियुं
 वि० कभतवाणु ['अम मा
 कभतर, -गीन, कभती वि० [फा] लुओ
 कभन न० [क + मन] अणुति, अलाव
 कभनीय वि० [स] आहवा-धरुधवा योग्य
 (२) सुह मनेतु ['कभ'मा
 कभअणत, -अती, [फा] -अत, -अती लुओ
 कभओश [फा] लुओ 'कभ'मा
 कभरे स्त्रीं [फा] कभर, डेड [-कसपी,
 -आवपी = डिमन लीडपी, तैयार थतु
 -भागीनी -ट्टपी = हतारा थतु, डीसा थतु
 -तोडपी, -असपी = सभत महेनत करपी (२)
 पीनती डिमत वृष्टी लय तेम वरु -परे
 काकरे मूष्टीने (कभ कणु) = लणय यथा
 विना] ०कस वि० (कसतु) कभर कसना,
 नेनु कभ कनार (२) पु० लडवैयो, पीणुसुप
 (३) न० डेडने मणुपी आपना अके
 ओष्ठवि ०ट्ट, ०तोड वि० कभर तोडी नाणे
 तेतु अवर (कभ) ०नुं डीडुं वि० डीडी-
 नअणी डेडु (२) डिमत वगरतु, पोतु,
 काय ०मा नेरे पु० ताकात, डिमत
 ०पटी (-डी) स्त्रीं कभर अथवा डोड पण
 यीना मध्यलागमा आववानी पटी ०पटे।
 (-डी) पु० डेडे आधवानो पटो अणुध
 पु० अमण्टो (२) वि० सुसन्न. सावध,
 तपर ०वा पु० अमनो वा, अके रोग

કમરક(-ખ) નં [સ કર્મરત] એક ખાટુ ફળ.

-ખી સ્ત્રીં એતુ ઝાડ

કમરીક નં [ક્ર કૌત્રિક] એક ભત્તુ કાપક

કમલ નં [સ] એક ફૂલ, કમળ (૨) ગર્ભ-

સ્થાન ૦ભ સ્ત્રીં લક્ષ્મી ૦(-ખ)તંતુ પું

કમળનો રેમો ૦દલ નં કમળની પાદડી

૦(-ખ)નાળ સ્ત્રીં કમળની દાડી. ૦પત્ર

નં કમલદલ ૦પત્રાક્ષ વિં [પત્ર+અક્ષ]

કમળદલ જેવી આખવાળું ૦ભૂ, ૦યોનિ

પું બ્રહ્મા ૦મુદ્રા સ્ત્રીં વ્યાગળાને કમળના

આકારેવાળવા તે -લા(-ખા) સ્ત્રીં વિષ્ણુની

પત્ની, લક્ષ્મી (૨) સુદરી, સ્ત્રી -લાકર

પું [+જાકર] કમળોનો સમુદાય (૨)

કમળતું તળાવ-સરોવર -લાક્ષ વિં,

-ક્ષી વિં સ્ત્રીં કમળ જેવી સુદર આખ-

વાળુ -લા(-ખા)પતિ પું વિષ્ણુ -લા

(-ખા)સન પું [+આસન] બ્રહ્મા -લિની

સ્ત્રીં કમળની વેલ કે તેવી ભરપૂર તળાવ

-લોદ્ભવ વિં [પરુદમવ] કમળમાથી

ઉત્પન્ન થયેલુ (૨) પું બ્રહ્મા

કમળ નં જુઓ કમલ ૦કાકડી સ્ત્રીં કમળતુ

ખીર ૦કોશ(-ખ) કમળના ફૂલનો ડોડો

૦તંતુ, ૦નાળ જુઓ 'કમલ'મા ૦પૂલ સ્ત્રીં

કમળ ચડાવીને પૂલ કરવી તે (૨) જેમા

દેવને મરતક ચડાવાય છે એવી પૂલ ૦ખંધ,

૦ખંધ પું એક ચિત્રકાવ્ય ૦ભૂ વિં

કમળમાથી ઉત્પન્ન થયેલુ (૨) પું બ્રહ્મા.

૦મુદ્રા સ્ત્રીંકમલમુદ્રા ૦વેલ સ્ત્રીંએક વેલ.

-ખા, ખાપતિ, -ખાસન જુઓ 'કમલ'મા

કમળી સ્ત્રીં એક ફૂલ (૨)એક રોગ -ખો પું

[સ. કમલા]એક રોગ (૨) [લા] વિકૃત દષ્ટિ

કમહલુ(-ખુ) નં [સ] સ-ચારીતુ ૦લપાત્ર

(૨) એક ધાતુપાત્ર (પીરસવાના કામતુ)

કમ હળ નં જુઓ કમહલુ [કમાહ

કમાઈ સ્ત્રીં ['કમાહુ']કમાણી -ઉ વિં ગળતુ,

કમાચણ સ્ત્રીં [ન કાનાચારિણી]છિનાળ,વેશ્યા

કમાહ નં [સ કપાટ] ખારણુ [(-દેહું,

-નાસપું = ખારણુ ખંધ કરતુ -ભાગવા =

વારવાર આવતુ -જુ (ઉવશણી ધં માટે)]

કમાહું નં ['કમાહ' પરથી] ક્યારામા પાણી

આવવા કે આવતુ ખંધ કરવા માટે નીકમા

કરાતી-તોડાતી નાની પાળ [વિં કમાઉ

કમાણી સ્ત્રીં ['કમાહુ'] રળતર,કમાઈ -તલ

કમાન સ્ત્રીં [ફા] કામહું, ધનુષ (૨) કામહાને'

આકાર, એ આકાંતી કોઈ પણ રચના

મહેરાખ (૩) સ્થિતિસ્થાપક ગુણવાળુ ચૂંદળુ

'સ્ત્રિગ' [-કાઠવી = કમાનનો આકાંતુ સ્ત્રીં

(ખાંધકામમા) -ચલાવવી = ધનુષ્ય વાળીને

પણ્ણ ચડાવવી. -છટકવી = (સ્ત્રિગ) સ્ત્રી

થઈ જવી (૨) મિલજ જવો -નાખવી.

-ખેસાહવી = છટકેલી કમાનને ફરી ગોઠવવી.

કે ન હોય ત્યા નવેસર મૂકવી] ૦કાંટો પું

એક ભત્તનો તોળવાનો કાટો ૦ગર પું

કમાન ચણનારો કારીગર (૨) ચિતારો (૩)

હાહવેદ ૦દાર વિં કમાનવાળુ (૨)

અર્ધગોળાકાર

કમાલ વિં [અ] સ પૂર્ણ (૨)ઉત્કૃષ્ટ ઘણુ સ રુ

(૩)સુદર (૪)સ્ત્રીં હદ, પગાઠા. [-કરવી =

હદ કરવી, કાઈકે ભારે પગકમ કરવું]

કમાલિ(-ખિ)થો પું [કમાલ' પરથી]હીજડો

ફાતડો (૨)નપુસક, વ્યહળ (૩)[લા] પુરુષના

જેવી સ્ત્રી, ભયી અને અસુદર અથવા લગ્ન

વિનાની સ્ત્રી

કમારગ પું [ક + માગ] જુઓ કુમાર્ગ

કમાવતર નં ૦ખંવં [ક + માવતર] માત્રાપના

આલાલિક ગુણ વિનાના-છોકરાતુ ભૂડુ કં

એવા માળાપ

કમાવહું સંહિં [હિ કમાના, વ કામાન. મ

ક્ષના-ખો] (ચામહું) કેળવવુ, સાક અને સુ વાળુ

કરવુ (૨) 'કમાહુ'તુ પ્રેરક, કમાણી કરાવવી,

ગળાવવુ કમાવાહું અંહિં (કર્મણિ)

કમાવીસદાર પું [ન] જુઓ કુમાવીસદાર

કમાહું સંહિં [હિ કમાના] પેદા કરવુ, રળવુ

કમાખિથો પું જુઓ કમાલિથો

કમિટી સ્ત્રીં [ઈ] સમિતિ

કમિશન નં [ક] દલાલી, હકસાઈ (૨)નિયુક્ત

જન, પચ, નપાસપ ચ (૩)અખત્યારનામુ, સન દ

(૪) અખર્ત્યાર, અચિકાં ૦ર પું અગ્રેણ

गन्धनो अेक अमलदाः,सम्भूओ (२) भास
काम भाटे निभायेलो भासस ०अेन'ट पुं०
[३] द्वाक्ष

अमी वि० [फा कन]कम,ओओ (२)ओओ,अधूक'
(३)श्री० [फा] ओओप,ओओप [-क'रपुं = ०६
अंभु (२) अंभु = क'रपु] ०अदती वि०
ओओपवतु

अमीन वि० [फा] नीय, हलका मनपु (२) मेला
मनपु,अपरी -ना श्री० [फा]ओओप,ओओ -तुं
वि० [फा कनीनह] कंगाण, पाम, हलक

अमुरत न० [क+मुरत] अशुभ मुहूर्त, अयोग्य
समय -तां न०अ०व० अमुरतवाणा द्विसे।
अमूण वि० [क+मूण]अगम मूणवाणु (२)कुणने
अेअ लागडे अेव

अमोत न० [क+मोत] अस्वाभाविक मोत
-तियु वि० अमोते भरेलु (२) अमोते भरे
नेव (३) [ला] साहसिक

अमोद श्री० [स कुमुदा] अेक लतनी डागर
[-आपवी = सागि पेटे भाग भारवे]
०डो पु० अेनाथी औतरता प्रकारनी डागर
-दियु वि० [+धयु] अेमा अमोद पाजनी होय
अेव (२) [ला] सुगंधीदा

अमोसम श्री० [क+मोसम] अकतु, अकभत
अमरर श्री० लुओ अम

अयडो पु०पतगनो ढडो (२) [स कटका] अरडो,
वीटो (३) [लुओ 'अरडु'] क्वाथ, उकाणो

अयामत श्री० [अ] लुओ अयामत

अयाम पु० (५) + लुओ अयाम

अयडु' न० [लुओ अरडु] भादाने डे सुवावडीने
आपवानी अेक राध

अयु स० (२) वि० [न कतर, प्रा कयर?]
(श्री० अर) डाल, शु (प्रशवायक) [अये
मोडे = शी आअथी डे अकहावाथी ?]
अर पु० [स] हाय (२) वेरो, भडेसूल, नकात
(३) लागो (४) डिरण (५) सूठ (६) येनी
सजा [-धासवे, -नाअवे, -अेसाहवे,
-ठोअवे = वेरो लागु अवे -अरवे = वेरो
आपवे] ०क कणुन्याय पु० अेडभा अेकने ने
गाम दूठे अेवा न्याय, ०अेरा (५) पु०ओओ,

अंअि अंअु पुं० पाणिअहल, अअ (२)
आअय आपवे ते ०अाडी वि० आअय
आपनारं (२) पु० हाय अलना -पनि (३)
वेरो अिवगवना अमलदाः ०अ(-णियु)
न० अयेणी ०अगत वि० अयेणीमा अेय
अेवुं ०अभिक्षा श्री०अयेणीमा भायतेअी
न भिक्षा लेवतु अत ०अदियि न०अयेणीतु
हाअ ०अदी श्री० अयेणी, ०ताअ(-ण)
श्री० हाय वडे ताणी आपवी ते (२) अंअि-
अेडा,अअ ०अाअ पु०अत्रलअुने अंअि
विभागे अियर लुदा लुदा अेवतु रथापन अंअु
ते ०अदलन पु० पंअे, अहेओ (२) अाअपी
अदलन (३) अेमण हाय (४) आगणी ०अदलनी
श्री० हायना - आगणीअेना आगाथी विअा
नअववा - समतववानी विधा (२) हायने।
अरागे - अकेत ०अेदन न० लुओ अंअह
०अुअ पु० नमअाग भाटे हाय लेअवा ते
(२)ओओ ०अुअ न० हायने पाअओ - अयओ।
लाग ०अदर न० हायमा अेले लुओ अे
०अदरवत् अ० अंअदर पेटे अेअअ
तणमी - लअी शकाय तेव ०लाग पु० अं
अे आपवानी रानयेना लाग ०लागे पु०
अंअेगनी अर - अेअे ०अुअलु न० हायतु
अेले (२) पति (३) दान ०साणा श्री०
नपमाणा अेरओ (२) हायनी आगणीअे
अी नपमाणा ०अनअलु वि० हाय लतवे
अेव ०अ पात पु० हायने अणओे वोल.
०अ पुअ पु०, न० लुओ अंअुअ (२) अंअे
पोलाअ अे अेम हाय अिय हाय गअवे ते
०अुअ (-वा) पु० नानी अुअ -आअे।

अरअडिओ वि० [स कर्कट = अहित, अय अंअी डे]
अअतरधानी

अरअडी श्री० [अे करकटी = अय अुरपने
अहेगववातु अंअ] हाअी [अंअ

अरअओण न० [अंअ (अे) -अओण अ-थी ?] अंअुअ
अरअडी श्री० + अंअडी -ओ। पु० + अंअडी

अरअर श्री० [स कर्कट] जीअी अंअडी (२) अेअ,
आ -अाअलु स० अंअुअनअु अंअ -अंअववा
-अु वि० जीअी अंअडी अेवुं लागु, अंअे

કરકરિયાવર પુ[કર + કરિયાવર]કન્યાના લગ્ન પ્રસંગે કરેલો આપલેનો ઠરાવ, પહેરામણી, રીત કરકશા વિન સ્ત્રીં ભુઓ કરકશા

કરકસર સ્ત્રીં[કર+કસર] ~કરી ખર્ચ જ કરવું - થનાદેવુ તે, વેવડ -રિયું વિન કરકસર કરનારું કરકાટક નન [મ કર્કાટક, સ કર્કાટ] વર્તુલ દોરવાનુ જોશીઓનુ ઓભર

કરકાટિયુ વિન હાડપિ જર જેવુ, સુકલકડી કરકું નન [સ કર્કર? કરક?] હાડકુ (?) કરકોચલી સ્ત્રીં[મ કરકોચી]કરચોલી;કરચલી કરકોલાલું સનકિં ધીમે ધીમે કોતમ ખાવુ કરકોસ(-રી)ર સ્ત્રીં [કર+કોસર] કરકસર, વેવડ

કરખ પુન કુ ખ; શોક (ર) તાણ, મુન્કેલી કરખી પુન [સ કર્કપિન્] + ખેડૂત, ક્યા કરગરવું અનકિં ભુઓ કરગરવુ કરગરવટ પુન, સ્ત્રીં કરગરવુ તે [કરચ કરગસ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કરગમ']રજ, કરકર (ર) કરચ સ્ત્રીં[હિં કિરચ] છેક નાની પાતળી કકડી -ચાવું અનકિં કરચો પડે એમ થવુ-પાવુ, કરચ કચ થઈ જવુ

કરચલિયો પુન [કરચલો' ઉપરથી] એક પક્ષી કરચ(-ચો)લી(-ળી) સ્ત્રીં[સ કર્ક ઉપરથી ?] કોઈ મુવાળી સાદ વરતુ સ કોચાવાધી એમા પડતી રેખા

કરચલી સ્ત્રીં કરચલાની માઠા -લુ નન, -લો પુન [દે કુલચિલ્લ] એક જળચર પ્રાણી કરચળી સ્ત્રીં કરચલી, કરચોલી -ખિયાણુ વિન કચળીવાણુ ['કરચાવું' વુ પ્રેરક

કરચાવું સનકિં ચીડવણુ, ખીજવણુ (ર) કરચાવું અનકિં ભુઓ 'કરચ'મા કરચો પુન [ભુઓ 'કરચ'] સાન ન મૂડાયાથી આઠા કેશ રહી નથ તે, ખૂ પરો (ર) ખેવકક - અલાણ ગામડિયો

કરચોલી(-ળી) સ્ત્રીં કરચલી કરજ [અ કર્ક] દેવુ, માણ [-કાઠવું = કરજ કરકુ, કરને કાઠવુ -ચૂકવણું, -પતવણું = દેવુ ભગપાઈ કરવુ કરને આપવું, લેવું, કાઠવું = કરજ તરીકે આપવું, લેવુ કે કાઠવું]

૦દાર,-જી વિન દેવાનર ૦દારી સ્ત્રીં કરજ- દારપણુ -નહ વિન કરને લીધેલુ, વ્યાભુકું કરજળી સ્ત્રીં [સ કજ્જલ ઉપરથી] મેશ પાડવાનુ કોડિયુ (ર) ધુમાડિયુ

કરડ સ્ત્રીં [મ, કા, સ કહ્ = કોતરા કાઠવા] ડાગરનુ એકવારિયુ -ભરડીને કાઠેલો દાણો તે ૦પાંચમ સ્ત્રીંઆવણુ સુદ પાચમ(સ્ત્રીઓ કરડની ખીચડી તે દિવસે જમે છે.)

કરડ સ્ત્રીં [ભુઓ કરડવુ] ડખ, કરડેલુ તે(ર) કરડવુ તે, ચૂટ, ખૂજલી

કરડ સ્ત્રીં ચૂલામા ખળેલી માટી (ર) કુળા ડેરી ઇંની ખરીદી પરસે કડે અપાતો છૂટો વધારો કરડ કરડ અન (રવન) (કરડવાનો અવાજ) [-ખાવું = તેવો અવાજ કરતા કરતા ખાવુ]

કરડકણુ વિન [કરડવુ] કરડવાની ટેવવાણું. -ણાપણુ નન

કરડવું સનકિં [સ કર્ક? કહ્ ?] ડખ,ખચકુ ભરવુ; દાતથી કાપવુ (ર) ખાવુ (વરજકારમા) (૩)[લા.] તીનપણુ ખૂચવુ [કરડવા ધાવું = સામે તડવુ -છ છેડાવુ

કરડવો પુન + ભુઓ કરવડો કરડાકી(-ગી) સ્ત્રીં [ભુઓ 'કરડુ](વાણીની) વકતા,કટાક,માર્મિકતા(ર)છેલાઈ,અનકાઈ(૩) કડકાઈ, સખતાઈ ૦ખોર વિન કરડાકીની આદત કે સ્વભાવવાણુ. -ટ પુન, -શ સ્ત્રીં કરડાપણું [મિાનીતુ એક ઓભર

કરડાપાટી સ્ત્રીં ['કરડો' + પાટી, મ કરડાપટ્ટી] કરડું વિન [દે કુલક, તૈ કરડુ, મ કરડા] આકર,સખત(ર)કકોર, નિર્દય (૩) [સ કહુ ઉપરથી] સહેજ કડવુ, ખેરવાક (૪) નન [સ કટક? કુરંટ ?]સ્ત્રીઓના કાનનુ એક ઘરેણુ

કરડૂઓ પુન + ભુઓ કરવડો કરડો પુન [સ કટક] આગળીએ ઘાલાવાનો સોનારૂપાનો આમળાવાળો વીટલો (ર) [મ કરડા] સોનીકું એક ઓભર

કરણ નન+ભુઓ કિરણ(ર)ભુઓ કર્ણ,કાન(પ.) કરણ નન[સ] કારણ,હેતુ (ર) કોઈ પણ ક્રિયાવું માધન (૩)ઈન્દ્રિય (૪)[વ્યા.] ત્રીજી વિલક્ષિથી મૂચવાનો અર્થ (૫)[ન્યો] ત્રીસ ઘડીનો કાળ

(६) ऽन्ध ते, कभ (७) 'ओपरेशन' (ग)
 ०हारे वि० (प.) कनात्र -लुार्थक वि०
 [+ स अर्थक] [व्या] करलना अर्थवाणु
 करण पु० (स) शुभगतनो अेकं प्रपूत गन
 करलुाट न० [स कर्ण + वृत्ति उपरथी ?]
 कानना घाटतु अेकं वातु, मोहू तवुहुं
 करण्णी [स कारण] क्रियमाण, करवृत् (२)
 आचरण (३) कडियातु अेक ओनर, थापी
 (४) [स] अमत्तर, लहु -ण्णी (०गत)
 वि० [स] (ग) अरापर भूण न नीकणी शके
 अेवी, 'सड' (२कभ) -एयात्मक वि०
 भूलभूत, 'रेडिकल' (ग)
 करण्णीय वि० [स] करवा जेवु
 करत श्री० [क + रत] कस्तु [भर्तव्य(२)लहु
 करतय न० [हि कर्तव्य, स कर्तव्य] कार्य,
 करतार पु० जुओ जितार, कर्ता
 करतां अ० थी, यडी (तुलनाभूयववाना अर्थमा)
 करतुं न० + कृत्य, कभ
 करतुंकारवतुं वि० [करवु - करववु] कर्ताहर्ता
 भुग्ग, अागेवान, यक्षवाणु, जन्हागी
 करतुंके(त) न० [स कर्तृत्व] कृत्य, करण्णी (२)
 वतंणुके, आचरण (अगम)
 करप(अ) पु० कडप, हाथ, धाक, अ दुश, वजन
 [-णेसाडयो = वाक वते अेम कवु -राअयो
 = अ दुगमा के जाभूमा गभकु, व श नहे अेवी
 वाक अेसाडवी [अेनु कण
 करपडी श्री० [स कर्षक] अेक जाड -हुं न०
 करपत्र न० [स] करवत (२) जणडीडा
 करपलुं न० जीडण (सालमा)
 करपलुं स०डि० [स कृष्ट, प्रा कण] थोडुं
 थोडुं करडवु, कापवु के करवु (२) [जुओ
 'कलपवु' स०डि०] मन्नाजना पुण्यार्थे पहेडी
 उतराण ने दरोआडमे दान आपवु
 करपी श्री० [करपवु] रापडी
 करपी वि० [स कृपण] कृपण, कलूम
 करपीणु वि० कभकभाडीलर्यु, निर्दय
 करपीडन नर्वस [जुओ 'कर'मा [करेके माणे
 करपो पु० (का) अेतगमा पपी उडाडना माडे
 करभ पु० [अ कर्षे] जुओ ऽन्ध

करभडी श्री० [जुओ कम्पी] गपडी (२) [स
 करपत्रिन् ?] पपीअेने यल नाअवा टीगा-
 वेलु गीकु
 करभदर, ०वत [स] जुओ 'ऽन्'मा
 करभलुं स०डि० करभडी -गपडी देवी कणअहुं(?)
 करभोले न० [ऽ + अरु] अेक लततु अरु
 करभ पु० [स] हाधीतु अरु, नानो - जुवान
 हायी (२) हाणीथी डाड सुधीनो हायनो भाग
 (३) हथेणीनो पाग्यो भाग (४) छिट, छीटतु
 अरु (५) हायीनी मूढ (६) [ला] छीटनी
 नेम छिये डडि गानाग. -लोड(-इ) श्री०
 [+ स. ऊर(-रु)] सूडना जेवी जधावाणी श्री
 -भी श्री० छीटडी (२) नानी - जुवान हाथण
 करभरीर पु० [स.] सिड
 करभ न० [स कर्म] कर्म, कृत्य (२) कुर्म,
 कुं कर्म (३) नसीभ, विवाता [-छिधडुं =
 नसीभ भूलवु, सा-न सनेगो मणवा, -कूटुं
 ऽमनसीभी आववी. करभना डाणा डध =
 लूडु नसीभ ०ना जेअ (पु० ५० व०)
 पाछला कर्मना कण, अर्जित ०तुं आगण वि०
 लाग्यशाणी (२) [ला] कभनसीभ ०तुं अणिसुं
 वि० नसीभदर ०तुं कूटु वि० अलागियु
 -आववां = आगला नभमा (माय) कण
 लोगववा पडे तेवा काम करवा करभ केडणु
 ने जाया सु वाणी = पागला कर्म (नसीभ)
 आराम - भुअ आपे तेवा न होय, ने शगी
 सुकुमार होय तेवी स्थिति. (करभ कहेकेडीमा
 पेसु, ने मन कहे माणवे लई') ०कथा,
 ०कहाण्णी श्री० वीतड कथा ०कूट श्री०
 नकाभी महेनत, माथाकेश(२)अेकनी अेक वाततु
 पीणलु अेरे। पु० मायावेरे, नजियावेरे।
 (२) नसीभमा लाभायेडी वेड -माधर्मी
 (-२मी) वि० ऽर्धधर्म अतुसातु, लाग्यने
 आवीन -माणुं वि० ऽर्धवाणु -भी
 वि० नसीभदर (२) धनादथ
 करभ श्री० [अ] उदागता (२) कृपा, महेअानी.
 ०अक्षिस्त्री० लाग्यशाणीपणु (२) क्षमा-
 शीलता, नहेमियत (३) सभावत, उदारता.
 ०अच्छ्री श्री० महेअानी करपी ते

३२३(-भिद्यो) पु० [भुयो ३२३] कृभि, पेटभा
 थनो अेक अ्व
 ३२३कडलो पु० [फा] अेक शाक, डोपी
 ३२३मज, -अु भुयो '३२३मज'मां
 ३२३मखुं अंकिं भुयो कण्मखुं, क्यवावु
 ३२३मदी स्त्री०, -दो पु० [स करमर्द, प्रा.
 करनह] अेक कण्मज -दु न० अेतु कण
 ३२३मदो, ३२३मलो(-णो) पु० [स कर +
 मिल?] साथवो, कुदोर (२) भुयो ३२३मो
 ३२३मवेरो पु० भुयो '३२३म'
 ३२३मखी अजमो पु० [फा. कर्मान्, किर्मान्
 उपरथी] ३२३मखी अजमो, अेक वसाखु
 ३२३मखुं अं किं [स कुम्भलान? हि.
 कुम्भलाना, म करमणो] खीमणवु. विलावु
 ३२३मखुं, ३२३मी भुयो '३२३म'
 ३२३मो पु० [स करम्म] दही तथा अरुमीडु
 नापेला लाततु मातातु नैवेध [३२३मोडवु]
 ३२३मोड स्त्री० ३२३मोडवु ते, लयक [-भापी=
 ३२३मोड(-डियो) पु० दोरनो अेक रोग
 ३२३मोडवुं स० किं [क-मोडवु] मरडवु;
 लयकावुं (२) ३२३मोडवु; सहेज पलाणवु
 ३२३मोडवुं अंकिं लयकावुं, मरडवुं
 ३२३मोडियो पु० भुयो ३२३मोड (रोग)
 ३२३मोडी स्त्री० (य) दोरना शीगडानो रोग
 ३२३मो(०व)वुं स० किं [क-मोडवु] सहेज
 प्रवाही साथे लेणवुं-मसणवु; ३२३मोडवु
 ३२३म न० डोडीतु आड(२)खीकणी अने कडण माटी
 ३२३मलमखुं वि० भुयो '३२३म'
 ३२३मी स्त्री० [स. कुलिका] अेक वनरपति
 ३२३मडु न० [स करक, प्रा. करव] नाणखुं -डी स्त्री०
 नाणखावणी दोटी, आरी -डो पु० अेवो दोटो
 ३२३मत स्त्री०, न० [स करपत्र, प्रा करपत्त]
 लाडका वहेव्वातु अेक अोलो. [-मेलावुं,
 सुडावुं (जशीमा) = भील न-ममा धञ्छेखु
 प्राप्त क्वा, ३२३मत वडे शरीर वहेरावीने
 प्राणत्याग करेवो] -तियो पु० क्वातथी काम
 न्नादो; वहेरखियो -ती, स्त्री० नातु ३२३मत
 (२) सोनीतु अेक अोलर (३) अेक नातनी
 घोडागाडी -ती द्वाव पुं० कुन्तीनो अेक द्वाव

३२३म वि० अोला पाडवाणु (वर्ष) (२) न०
 भरडियु, नानो दुकाण
 ३२३माख स्त्री० [हि; स करवाल], -खुं न०
 तलवार, अडण [(२) तेलु डूख
 ३२३पीर न० [स] अेक डूखजोड, वोणी करेखु
 ३२३वुं स० किं [स क, प्रा. कर] आथरवु, अना
 ववु, योनवु, धडवु, उपलववु वगेरे (२)
 अन्य किं साथे आवता ते क्रियामा भीख
 आनुषंगिक क्रियाअोना लाव उमेरे, उदा०
 'लेखु करवु', 'पूखु करवु' (३) किं०ना
 भूतकाणना इपनी साथे वपराता सातत्यनो
 लाव अतावे उदा० 'लेखा करवु', 'अोख्या
 करवु' ३२३वुं ३२३ववुं स० किं सागोपाग
 करवु (२) क्रियाथी अधी रीते परवारवु [३२३
 लेखुं = अजभाववु; प्रयोग करेवो ३२३
 लाववुं = तैयार के पूजं करीने लाववु]
 ३२३वो पु० भुयो क्वावो
 ३२३वेयो पुं० [३२३] ३२३ लाणनारो, क्वादो
 ३२३शखु न० [भुयो कण्मखुं] डूडु (२)
 वावेतर, मोख (३) [स कर्षण] अेती -खी
 पु० अेडूत [डूयो-दोटे (२) खीथरु
 ३२३स स्त्री० [अ कुर्षफ] शाहीना अडियानो
 ३२३सपात, ३२३सपुट, ३२३सुव(-वा) [स]
 भुयो '३२३म'
 ३२३सांडी स्त्री० ३२३डी (सु)
 ३२३सांडो पु० (सावरणाना कामनो) क्वाडीनो
 अूडो [मडु शख
 ३२३के पु०, न० [स] हाडपिलर (२) [ला]
 ३२३ज न० [स] अेक आड, कण्ख
 ३२३ले पु० [फा कारंज] कुवारो
 ३२३ड, ०क स्त्री० [स] कडियो -डिडा स्त्री०
 नानो ३२३डियो -डियो पु० कडियो
 ३२३डु वि० [प्रा करन कृ०?] ३२३ अेखु, उधोगी
 ३२३ पु० अं० व० [स कर. ०क. प्रा करजा]
 आकाशमाथी पडता कुदरती अग्ना कडडा
 [-पडवा = करानो वरसाड थवो]
 ३२३धयत स्त्री० [अ करावियत] सूग, अण्णमो
 ३२३ध पु० [३२३वत] उपरथी, हिं कराती] ३२३वतियो
 (२) स्त्री० [न] भोदवानी डोश (३) पराध

કરાખી સ્ત્રીં સીવણમા વળણના ભાગે (જેમકે
 મગલ)આગળ મુકાતી ત્રિકોણાકાર કાપલી,કાખી
 કરાડ સ્ત્રીં [હિં કારગ] ખડક(૨)ઊડા ખાડાની
 ઊંજી કેલ ભેખડ(૩)પર્વતની ખો (૪)પુઠીચો
 ઠેક(ક) -કી સ્ત્રીં પર્વતની સાડકી ને ઊંચી
 ને, ખો (૨) વરો(૩)નદીનો ભેખડવાળો ઝાંઠો
 (૪) સોનીતુ એક એનાન -ડો પુઠુ ભુઓ
 ઝગડ ૧,૨ (૨) જે આડા લાકડા ઉપર
 વહેવાનુ લાકડુ મુકાય છે તે

કરારા (રા')પુઠુ[સ] એક મહાગાથી આહાણ તલિ
 કરાડો (ગ') પુઠુ (સુ) [મ કુહાઢ] ઢહાડી
 કરાણી પુઠુ [સગખાવો મ કરાના] વહાણનો
 નિરીકજ, વહાણનો ઝરડુન કે ભડારી (૨)
 વિઠુ કમ્ત ઝરવતુ, કરી તણે એકુ

કરાણ સ્ત્રીં [ક+ગણ] નાખુશી
 કરાખીન સ્ત્રીં [તુ] ભુઓ વહાખીન, ખટક
 કરામણુ નઠ, -ણી સ્ત્રીં [‘કમ્તુ’] કરવાની
 મનૂરી (૨) કરવાની આવડત-ખૂખી (૩)
 [‘કમણ’ કે ‘કમમત’ ઉપરથી ?] તડ

કરામત સ્ત્રીં [જ] કારીગરી (૨) કળા કસખ
 (૩) હિકમત, યુક્તિ (૪) ચાતુરી, ખૂખી (૫)
 ખનાવટ (૬) ચમત્કાર, તડ. -તી વિઠ
 [+ક] કમમતવાણુ

કરાચુ નઠ ભુઓ કચૈયુ-મોનીતુ એક એનાન
 કરાચુ (ગ') નઠ ભુઓ કચૈયુ-ચણત
 કરાર પુઠુ [જ] કખૂવાત, ઠગવ (૨) કખની
 તાનિ નિરાત, આરામ ૦૬૧૬ પુઠુ [+ફા
 ઢાઢ] કખૂવાતનો કાગળ (૨) મુલેહશાતિની
 અચર ઠનામું, ઠખર નઠ ઠરાવપત્ર, લખત,
 ઠપાવેન (૨) સવિપત્ર

કરાક(-ળ) વિઠ [સ] ભયકર, બિહામણુ
 (૨) ઉચ, તીમ (૩) ઊચુ (૩) સ્ત્રીં ઢાળી
 તુળમી (૫) પુઠુ કમ્તુરીમુગ -લિની સ્ત્રીં
 ઠગાંતુ એક ભયકર વચરૂપ (૨) ભયકર સ્ત્રી
 -લી વિઠ ભયકર મો કાડીમે ગાનાર (સગીત)

કરાળિયો પુઠુ [ફા સ કુલાલ] માટીના
 વાસણ વેચનાગે, કરોળિયો

કરાંજ સ્ત્રીં કરાંજુ તે ઠું અઠકિં ઝાંકે કરતા
 ગુદાને ભેર આપવુ (૨) ઘણા ભેરથી ખોલવુ

કરાકું (રા') નઠ (ચ) ભુઓ કચેટુ, ખચેટુ
 કરાંડી સ્ત્રીં સાઠી; ઠપાસ તુવેરની સુકી સોટી
 -હું નઠ સાઠી-કરાંડીનો ભાગ, સાઠી

કરાંશી સ્ત્રીં મુતારતુ એક એનાન
 કરિણી સ્ત્રીં [સ] હાથણી

કરિયાણુ' નઠ [મ કિરાણા, હિં કેરાના, સં
 ક્રયાણ, પ્રા કિરિલાણ] ગાધીને ઘેર મળતુ
 એસડ, મમાલો વગેરે (૨) ગાધિયાટુ

કરિયાતું નઠ [મ કિરાત, હિ કિરવાત, મ
 કિરાઈત] એક એપવિ

કરિયાવર પુઠુ [સ વર+ક્રિયા ?] કમ્કગિયા-
 વર, પહેગમણી, રીન

કરી પુઠુ [સ] હાથી
 કરી સ્ત્રીં [ભુઓ ‘ચરી’] પથ્ય, પચેહુ
 (૨) અણૂને (૩) એક વનમ્પતિ [-પાળવી
 = પચેગ મખરી] [-ઝાણે

કરી, ઠને અઠ [‘કમ્તુ’ પચ્થી અઠકું] -નેલીવે,
 કરીને અઠ ભુઓ કરી (૨) નામે (જેમકે દશમ્ય
 ઝગીને એક મત્ત હતો)

કરીમ વિઠ [જ] દયાણુ, ઉદાર

કરીર પુઠુ [સ] એક વનમ્પતિ કેરડો

કરુણુ વિઠ [મ] દયાળનત, શોકકાંઠ (૨)
 પુઠુ [ઝા શા] અધરસમાનો એક ઠતા સ્ત્રીં
 ઠપરિણામક વિઠ ‘દૂંજિક’, કરુણુ પવિણામ-
 વાણુ ઠપ્રશરિત સ્ત્રીં કરુણરસથી ભચેલી
 પ્રશરિત કાવ્યનો એક પ્રકાર, ‘એલીલ’
 ઠરસિક વિઠ કરુણમ્તુ, -વાણુ

કરુણા સ્ત્રીં [સ] દયા, અતુક પા [-આણુવી,
 -આવવી, -કરવી, -લાવવી] (૨) વિઠ
 સ્ત્રીં શ્રુતિના પાચ પ્રકારોમાનો એક (દીપ્તા,
 આયના, મૃદુ, કરુણા, મધ્યા) ઠકર વિઠ
 [+ આઠર] દયાનિવિ, દયાણુ ઠનિવિ પુઠુ
 દયાનો ભડાઠ ઠપાત્ર વિઠ [+ પાત્ર] દયા-
 યોગ્ય (૨) નઠ દયાયોગ્ય મનુષ્ય ઠકર વિઠ
 [+ આટ્ટે] કરુણાથી આઈ, દયાથી ગદ્યગ્
 ઠહુ, ઠચંત, ઠળ(-ણુ) વિઠ દયાણુ

કરુણાશ સ્ત્રીં ઠચણત
 કરુણાંત વિઠ [સ કમ્ળ + વત] ઠચણ અતવાણુ
 (૨) નઠ ‘દૂંજેડી’ ઠકર નઠ ‘દૂંજેડી’

કરુવરુ અં કટકટ કરુવુ તે
 કરુપ(-પુ) વિં [ક+રુપ] કટકુપુ
 કરેકું(-હું) (રે?) નં ભુઓ ખરેટ્ટ(ર)ધીમાની
 છાશ (૩) [સ કર ઉપરથી] દેવીને અપાતી
 વાર્ષિક ભેટ
 કરેહી સ્ત્રીં ભુઓ કળેહી
 કરેહું વિં[ભુઓ 'કરહું']ગેન્વાદ [ચાલલી
 કરેહો પું [ભુઓ 'કરહો'] રેટિયાની ઊભી
 કરેણુ સ્ત્રીં, -ણુ પું [સ કરેણુ] એક કૂલ-
 ઝાડ. -ણાં નંખંવં કરેણના કૂલ
 કરેણુ(-ણુ) પું [સ] હાથી (૨) સ્ત્રીં હાથણી
 કરેપ પું [હિ કરવ, ક્રેપ] એક ભતવુ
 રેશમી કાપડ - સાડી
 કરેળી સ્ત્રીં [સ કરાલ ઉપરથી?] મોટી ખૂમ;
 ચીસ (૨) કોવ, કોળની ઝાળ
 કરેયુ (રે) નં ['કરો' ઉપરથી] મોભારાની
 ખનેમાની કાઈ પણ એક આભુના કરાવુ
 ઢાળપડવુ અણતર
 કરૈયુ' નં મોનીવુ એક હથિયાર
 કરો (રા') પું [સ કટ] ધરની આભુની દીવાલ
 કરોચ પું + કૈચ (૨) તેતર
 કરોચળી સ્ત્રીં ભુઓ કરચલી
 કરોટ(-ટિ) [સ], -ટી સ્ત્રીં ખોપરી
 કરોડ સ્ત્રીં [હિ કરૌટ, કરવટ] શગરવુ પાસુ
 (૨) [ભુઓ 'કરોહી'] બાધા, વ્રત
 કરોહી સ્ત્રીં બાધા, વ્રત [આહુ
 કરોહું નં પરપરા, ચાલ, જિવાળ (૨) ગટ,
 કરોહ પું [હિ, મ] કાટિ, સો લાખ
 નં(-હાધિ)પતિ પું કરોહ કપિયાનો
 આસામી - થણી
 કરોહ સ્ત્રીં [સ ક્રોહ] અગ્નિની ઊભી હાક
 માળા, પૃષ્ઠવશ (૨) અગ્નો ંરુભુ સ્ત્રીં
 ક્રોહમાથી પસાર થતું જાનતવુવુ રોનુ
 કરોચલ પું [ભુઓ 'કળાયલ'] મોર [ભાલ]
 (૨) સ્ત્રીં ભુઓ કૈચલ
 કરોળિયો પું [સ. કૌલિક, કે કોલિજ]
 એક છવકુ (૨) ચામડીનો એક રોગ (૩)
 એક વનરપતિ, કાગડોળિયો (૪) [ભુઓ
 કગળિયો] માટીના વાસણ વેચનારો

કર્ક પું [સ] કરચલો (૨) એક રાશિ (૩)
 વોળા ઘોડો ંરેખા સ્ત્રીં વિધુવધતની ઉનરે
 ૩૩' ૨૭' અક્ષાશની ગોળ રેખા ંવતુલ
 (-ળ), ંવૃત નં કર્કરેખાનુ વતુલ -કર્ક
 પું [+અર્ક] કર્કગરિનો સૂચ્ય
 કર્કટ ંક પું [સ] ભુઓ કર્ક ૧ ૨ -ટી
 (-ટી) સ્ત્રીં કરચલી
 કર્કટિ(-ટી) [સ] કાકડી
 કર્કટી સ્ત્રીં [ભુઓ કરકટી] ઠાઠી
 કર્કર વિં [સ] કઠણ (૨) પું હાકકુ,
 (ખોપરીનો) હાકકનો ટકડો
 કર્કશ વિં [સ] કઠોર આકરુ (૨) કડવાખોલુ
 (૩) ઘાતકી, નિર્દય -શા વિં સ્ત્રીં ક કાસિ-
 વણ, વઠકારી
 કર્ક ધુ(-ધૂ) સ્ત્રીં [સ] ખોગી ['કર્ક'મા
 કર્કકર્ક પું [સ] કર્કરાશિનો સૂચ્ય ભુઓ
 કર્કટિ, ંક પું [સ] (સ) નાગોનો એક નાયક
 કર્ણ પું [સ] કાન (૨) [ગ] કાટખૂણ-
 બિડાણમા કાટખૂણાની સમ્મતી આભુ (૩)
 મુકાન (૪) [સ] કુતીનો સૂચ્યથી વચેલો
 પુત્ર ંકટ્ટ(-ઠોર) વિં જાનને ગટ -કઠોર
 લાગે એવુ. ંક હું(-હૂ) પું કાનનો એક
 રોગ ંગોચર વિં સલખાય એવુ ંચ્છેદ
 પું કાન વીધવા કે કાપવા તે ંધાર પું
 મુકાની, નેતા. ંપટલ નં કાનનો પકટો,
 'હૂમ' ંપાક પું કાન પાકવો તે, એક
 રોગ ંપાહી સ્ત્રીં કાનની ખૂટ ંપ્રદેશ પું
 કાનની આભુઆભુનો શગરનો ભાગ ંદૂલ
 નં કાનમા પહેન્વાવુ કૂલ સ્ત્રીઓનુ એક ઘરેણુ
 ંમૂલ(-ળ) નં જાનના મૂળ આગળનો
 શરીરનો ભાગ ંરેખા, ંલીટી સ્ત્રીં ભુઓ
 કર્ણ [ગ] ંવેધ પું કાન વીધવો તે
 ંશક્તિ સ્ત્રીં સાભળવાની શક્તિ ંશરુ
 (-ળ) નં કાનમા થતુ શૂળ -સણકો ંસ્ત્રાવ
 પું કાનમાથી પરુ ંવુ તે -ણુકિણિ
 અં [સ] એક કાનેથી બીજા કને એમ કરુ
 -ણુટિ નં કાનના આકારનુ એક વાનિ
 કર્ણાટ નં [સ] (સ) કર્ણાટક પ્રાન (૨) એક
 - વનરપતિ (૩) ભુઓ 'કર્ણ'મા

કર્ણાટક હું, નં (મ) દક્ષિણ હિ હુન્તાનનો
 એક પ્રાત - કી વિં કર્ણાટકનુ, તે સખ ધી
 (૨) સ્ત્રીં કર્ણાટકની સ્ત્રી
 કર્ણાશ્મ પું [સ] માછલા તથા તેવા પ્રાણી
 આના કાનમાનો એક પથ્થર જેવો અવયવ
 કર્ણાર્થિ નં [સ] કાનનુ અને કર્ણ પ્રદેશનુ હાડકું
 કર્ણિકા સ્ત્રીં [સ] સ્ત્રી, પીલકારા (૨) હાથીની
 મૂકની અણી (૩) વચલી આગળી (૪) લેખણ
 કર્ણિકાર પું [સ] એક દૂલગ્રહ, કંગેણ
 કર્ણિની સ્ત્રીં [સ] ગર્ભાશયનો એક રોગ
 કર્ણેન્દ્રિય સ્ત્રીં [સ] માખણવાની ધદ્રિય, કાન
 કર્ણેપિ કર્ણ (-ર્ણ) અં [સ] જુઓ કર્ણકર્ણ
 કર્ણે તી વિં [સ] કાપવા માટે લેઈતા તીક્ષ્ણ
 માન કે દાનાવાણુ (૨) નં એક પ્રકારનુ પ્રાણી
 કર્ણન નં [સ] કાપણુ કે કાતરણુ તે (૨) કાતણુ તે
 કર્ણપ્રિયોગ પું [સ] જેમા ક્રિયાપદ કર્તા
 પ્રમાણે નતિ અને વચન લેતું હોય તેવા
 પ્રયોગ [વ્યા]
 કર્તા સ્ત્રીં [સ] કાતર
 કર્તા (-ર્તા) અ વિં [સ] કરવા યોગ્ય, કરવાનુ
 (૨) નં કામઃ કર્મ (૩) કર્ણ (૪) વર્તન
 ઠા સ્ત્રીં કર્તાવ્યુદ્ધિ ઠધુરા સ્ત્રીં
 કર્તાવ્યની ઠૂસરી ઠનિષ્ઠ વિં કર્તાવ્યપરાયણ
 ઠનિષ્ઠતા, ઠનિષ્ઠા સ્ત્રીં કર્તાવ્યમા નિષ્ઠા,
 કર્તાવ્યપરાયણતા ઠપરાયણુ વિં પોતાના
 કર્તાવ્યોમા પરાયણ - મ ક્ષુ રહેનાર ઠપરા-
 યણુતા સ્ત્રીં ઠપાલન નં કર્તાવ્યનુ પાલન
 ઠયુદ્ધિ સ્ત્રીં કર્તાવ્યની ભાવના કે સમજ
 ઠભાન નં કર્તાવ્યનુ લાન ભૂમિતિ સ્ત્રીં
 (૫) 'પ્રેક્ટિકલ ઠયોમેટ્રી'
 કર્તા (-ર્તા) વિં [સ] કરનાર, બનાવનાર
 (૨) પું કરનાર - બનાવનાર માણસ, વ્યયિતા
 ઠહર્તા (-ર્તા) પું સરજનાર અને નાશ
 કરનાર (ઈશ્વર) (૨) સર્વોપરી સત્તા વગવનાર
 પુરુષ, મુખ્ય ઠણી -ર્તાર પું કિંતાર, સ્રષ્ટા
 કર્તા વિં (૨) પું [સ] જુઓ કર્તા ઠત્વ
 નં કરવાની - રચવાની શક્તિ (૨) કર્તાપણુ
 ઠત્વગક્તિ સ્ત્રીં ઠવાચ્ચ વિં [વ્યા]
 જેમા કર્તાનુ પ્રાધાન્ય હોય એણુ (વાક્ય)

કર્તાવ્ય, ઠતા, ઠધુરા, ઠનિષ્ઠ, ઠનિષ્ઠતા, ઠનિષ્ઠા,
 ઠપરાયણુ, ઠપરાયણુતા, ઠયુદ્ધિ, ઠપાલન,
 ઠભાન નં જુઓ 'કર્તાવ્ય મા
 કર્તા વિં (૨) પું, ઠહર્તા પું [સ] જુઓ
 'કર્તા'મા -ર્તા સ્ત્રીં કર્તાનુ સ્ત્રીલિંગ
 કર્મ પું [સ.] કાલ્પ, કીચક ઠભૂમિ સ્ત્રીં
 કાલ્પવાળી જમીન [જુઓ ગાભો
 કર્પટ નં [સ] કાપક કર્પટું (૨) ચીચર;
 કર્પર નં [સ] ખોપરી (૨) ક્ષેત્રું લીખ,
 લીકર [(૨) લીકરી
 કર્પરી સ્ત્રીં [સ] એક ઝૌષધિ ખાપરિયુ
 કર્પમ પું [સ] કર્પસનુ ઝાડ (૨) કર્પસ
 કર્પર નં [સ] કર્પ
 કર્પર વિં [સ] કાચર, કાચરચીતર
 કર્મ નં [સ] ક્રિયા, કાર્ય, કામ (૨) વૃત્તિ;
 ઠયો હેહાં વૈશ્યકર્મ (૩) આચરણ, ઠમ-
 કર્મ (નિત્યાદિ) (૪) [લા] કર્મ, નસીખ,
 પૂર્વજન્મતા કર્મ (૫) કર્તાવ્ય (૬) કુકર્મ,
 પાપ (૭) જેની ઉપર ક્રિયા થતી હોય તે
 (વ્યા) [-ખાધવાં, -ખધાવાં = જેમનુ સારુ
 માફ રા ભોગવણુ પરે તેવા કર્મ કરવા
 કર્મના ભોગ પું અવં ઠવયોગ, પ્રાગ્જ
 કર્મનાં કાળા, -ના કુ કાળા નં અવં
 નસીખના ભૂડા લોખ] ઠક્યા સ્ત્રીં જુઓ
 કર્મકથા ઠકપાટ નં નસીખનુ પાણુ
 ઠકર વિં કર્મ કરનાર (૨) પું જામ કરનાર
 મજૂર ઠકર્તા પું કર્મકર્તા (વ્યા)
 ઠકટા (-ઠા) વિં - મગ્જમા આવે ત્યા
 પગલું લગીને ખોદાવતા જેનાથી સેનામહેજોની
 ઠકા નીકળે તેણુ (માણસ) ઠકાર (-રી) પું
 જામ કરનાર, કાર્ય કર્તા (૨) મજૂર (૩) કાગીગર
 (૪) લુહાર (૫) બખર ઠકાડ નં ઠમ
 ક્રિયાઓ અને ઠમ કર્મેનિ લગતો વેદનો ભાગ
 (૨) એમા બનાવેલી વાર્મિક ક્રિયાઓ અને
 કર્મે ઠકાંડી વિં કર્મકાંડને અનુસંગનાર
 ઠકટ સ્ત્રીં કર્મકાંડી કકાટ ઠકૌશલ નં
 કામ કરવામા કુશળતા ઠક્ષેત્ર નં કર્મભૂમિ
 (ભાગ્તવર્ષ) ઠગતિ સ્ત્રીં કર્મની ગતિ,
 નસીખ ઠક ઠાળ પું કર્મનો ચકાળ;

અવર્મી, દુરાચારી ંચોર વિં (૨) પું
કામમા ચોરદાનતનું ંજ વિં કર્મમાથી
નીપટેલું (૨) પું કળિયુગ (૩) વડ ંક
આહ્નિકકર્મમા સુગ્ત કર્મનિષ્ઠ (૨) કર્મ-
કુશળ (૩) આહ્ આચારમા આગ્રહી ંકતા
સ્ત્રીં ંતત્ર નં કર્મનું તત્ર ંદંક પું
કર્મની સન ંદોષ પું કર્મનો દોષ-ભૂલ
(૨) કર્મનુ માહું પરિણામ (૩) પાપ, દુર્ગુણ
વધારય પું [વ્યા] જે તત્પુરુષ સમાસમા
અને પદો સમાનાવિકરણ હોય તે સમાસ
ઉદા. મહાગજ ંનિષ્ઠ વિં કર્મકાલમા
આરધવાળું-સુગ્ત(૨)કર્તવ્યપરાયણ ંનિષ્ઠા
સ્ત્રીં પોતાના કર્મોમા અવવા શાસ્ત્રવિહિત
કર્મોમા નિષ્ઠા ંન્યાસ પું કર્મ ંશ્વરને
અર્પણ કરી દેવા તે ંપાક પું કર્મનું
પાકલુ તે, કર્મકળ ંપાશ પું કર્મબંધન.
ંકલ(-ળ) નં કર્મનું કળ-પરિણામ ંપાધ
પું કર્મનો આધ-દોષ ંબંધ પું કર્મનું
બંધન ંભૂમિ સ્ત્રીં કર્મ કંવાતું ક્ષેત્ર (૨)
વર્મકર્મ કરવાનો દેશ (ભાગવતવર્ષાનું એક
વિશેષણ) ંભ્રષ્ટ વિં કર્તવ્યકર્મથી ભ્રષ્ટ-
વિમુખ થયેલું ંમાર્ગ પું કર્તવ્યકર્મથી અથવા
કમકાલને અનુસરવાથી મોક્ષ મેળવવાનો માર્ગ
ંમીમાંસા સ્ત્રીં કર્મની કિલસૂરી, કર્મ સંબંધી
વિચારણા (૨) પૂર્વમીમાસા ંચોગ પું કર્મ-
માર્ગની સાધના (૨) નસીબનો ભેગ ંચોગી
પું કર્મચોગનો સાધક ંરેખા સ્ત્રીં ભાવિસૂચક
રેખા-આંક (૨) નસીબ ંવત્તા સ્ત્રીં [સ
વત્તન્તા] ક્રમ કરનારા હોલુ તે ંવશ વિં
નસીબને આધીન એલુ ંવાદ પું કર્મને
લગતો વાદ (૨) પ્રારબ્ધવાદ, દૈવવાદ ંવાદી
વિં (૨) પું કર્મવાદમા માનનાર ંવિપાક
પું કર્મપાક ંવીર વિં કર્તવ્ય કર્મ
કરવામા વીર-બહાદુર(૨) પું એવો માણસ
ંચતિહાર પું ક્રિયાનુ સામસામે થલુ તે
(૨) [વ્યા] સમાસની એક ભત ઉદાં મુક્ક-
મુક્કી ંચતિહારવાચક વિં કર્મવ્યતિહાર
અનાવનાર ંરીલ વિં પ્રવૃત્તિશીલ, ઉદ્યમી
ંસ ગ પું સાસારિક કર્મો અને તેના કળો

પ્રત્યેની આસક્તિ ંસંભેગ પું લાવિને
ચોગ, નસીબનો તાકડો ંસંન્યાસ પું કર્મનો
ત્યાગ (૨) કર્મકળનો ત્યાગ. ંસંન્યાસી
પું કર્મસંન્યાસ કરનાર ંસાક્ષી પું
કર્મને ભેનાર પુરુષ (૨) કર્મના પરિપાકનો
અનુલવ લેનાર પુરુષ ંસાધન નં કર્મ
સિદ્ધ કરવા જરૂરી સાધન ંસિદ્ધિ સ્ત્રીં
કર્મકળની પ્રાપ્તિ(૨)કાર્યમા સકળતા ંસ્થાન
નં કાર્યાલય, કામધવો કંવાની જગા.
ંહીણુ(-ણુ) વિં અભાગિયું, કમનમીથ
-મર્તીત વિં [+અતીત] કર્મથી અતીત-
પર-મર્તિધાર પું [+અધિકાર] ધર્મકર્મનો
અધિકાર-ચોગ્યતા -મર્તિધીન વિં [+અધીન]
કર્મવશ, દૈવાધીન -મર્તિરૂપ વિં [+અનુરૂપ]
કર્મને અનુરૂપ, જેવા કર્મ કર્યા હોય એ
પ્રમાણેલુ, નસીબ પ્રમાણેલુ -મર્તિરૂપાન નં
[+અનુધાન] પોતાના કર્મધર્મ કંવા તે
-મર્તિસાર અં [+અનુસાર] કર્મને અનુ-
સરીને -મર્તિસારી વિં કર્મને અનુસરતુ.
-મર્તિર નં [+અતર] શુભ કારજમા અને
ખાસ કરીને અધરણીમા વિધિયુક્ત જે કર્મ
ગોર કગવે છે તે (૨) ખીણુ કામ (૩) ચન્નાદિ
ધર્મવિધિ બંધ હોય ત્યારનો નવગરાનો વખત
કર્મણુ વિં [સ] (વ્યા) કર્મ પ્રમાણે ભતિવચન
ઇં ભેનાર ંદિલતિયા સ્ત્રીં કર્મ અર્થે વપગતી
ખીણુ વિલકિત ંપ્રયોગ પું જેમા કર્મ
પ્રમાણે ક્રિયાપદ ભતિ અને વચન લેતું હોય
એવો પ્રયોગ ંવાચ્ય વિં કર્મ પ્રમાણે
ભતિ અને વચન ભેનાર
કર્મણુક સ્ત્રીં [સ] મનોરજન
કર્મણુય વિં [સ] કુશળ, હોશિયાગ (૨) નં
ઉદ્યોગ પ્રવૃત્તિ ંતા સ્ત્રીં કુશળતા
કર્મરી સ્ત્રીં [સ] એક વનગપતિ, વશલોચન
કર્મિષ્ઠ વિં [સ] કર્મ કરવા પર પ્રતિવાળુ
(૨) કાર્યકુશળ
કર્મી વિં [સ] નસીબદાર (૨) ઉદ્યોગી
કર્મદ્રિય સ્ત્રીં [સ] મ્યૂળ કામો કંવાની
કર્મદ્રિય (ભુચો 'કર્મદ્રિય મા)
કર્વનક નં એક પક્ષી

कर्ष पुं [स] ऐक प्राथीन तोल (२) जेयाण
 ०० वि० [स] जेथे-आकषे जेवु (२) पुं०
 जेइतू ०णु न० [स.] जेड, जेती (२) जेय
 ताण (३) आकषाण [(२) पुं० जेइतू
 कर्षी वि० [स] जेयनार (समासमा अते)
 कल पुं [स.] ऐक अवाज, गुनन (२)
 क्णा, मात्रा (पिगण) ०कल पुं० पक्षीज्जिनो
 कलरव (२) गुनरव (३) कलभल, मनुष्य
 या पशुपक्षीज्जिनो मिश्र ध्वनि ०रव पुं०
 मधुर ध्वनि (भास करीने पक्षीज्जिनो)
 कल(-ण)कल(-ण)तुं अ०किं लुज्जो ककगु
 कलकलाट पुं० [स कल् उपरथी] घोवाट
 कलकला(-ण)णु न० लुज्जो ककलाण
 कलकलियो पुं० ऐक पक्षी ०कोरिया पुं०
 ऐक पक्षी
 कलकलाणु न० लुज्जो ककलाण
 कलको पुं०[स कल् उपरथी] घोवाट, शोरभटार
 कलभणु वि०[लुज्जो कलकल]अपलकलवाणु
 कलभापरी श्री०, -रो पुं० [स कल्य +
 वर्ण, न] पकवेली अथवा भाणोक्षी भात्रीनी
 ऐक ज्यैपवि (२) नसतनो ऐक क्षा
 कलभणु न० लुज्जो कलकलाण
 कलगी श्री० [तुकी] मुगट अथवा मन्तक पर
 भूकवानो ऐक गाणगार; मरगी (२) इलेनो
 गोठो (३) ऐक गाडन लावणी ०दार वि०
 [फा] कलगीवाणु
 कलगेर (जे ?) श्री० [कलगीदार ?] ऐक
 श्रीमती रेशमी वस्त्र, षाट
 कल(-ण)लुग पुं० लुज्जो कणियुग
 कल(-ण)णु न० ['कणु' उपरथी] क्णी -
 छितगी नवाय जेवी पाणुपोथी कडवनी नगा
 कलत्र न० [स] वडु, पत्नी
 कलदार वि० [कला + दार] लुजर - कणावाणु
 (२) [हि, म.] अथेळ अललतु (नाणु)
 कलन न० [स] क्णी नरु - समनरु ते (२)
 पडतु - जालतु ते (३) गलवान थया पक्षीनी
 गर्भनी गड्यातनी स्थिति, 'जाडगोट'
 कलना श्री० [स] समनण, अडण (२)
 अडसडो (३) पिछान

कलप(-क) पुं० [अ कल्फ = मो पडता राध]
 वाण गंगवानी ऐक अनावट
 कलपतुं अ० किं [स. कल्? लप्? डे गु
 कल्पात उपरथी ?] अणु (२) रडतु कल्पात
 कणु (३) म०किं [स कल्फ उपरथी]
 सारु (श्राद्ध), भरनार वामे पुण्य कणु करपतुं
 कलपांत पुं०, न० + लुज्जो कल्पात
 कलकात न० [अ] वहाणना पाटिया अगण
 भेसाडी कथाय डवा डे पाणी पेसी न शटे
 जेवु क्वानी डिया
 कलभल श्री० [स कल् उपरथी] वानथीतथी
 यनो आछे घोवाट; शोरभटार (२) न
 ममनय तेवु जेवतु ते -काट पुं० घोवाट,
 शोरभटार
 कलम श्री० [अ, स] लेभण (२) दन्त (३)
 यिनजग्नी पीछी (४) [ला] लेभनशक्ति,
 यीतरवानी छटा (५) कलमनी पेठे त्रामी
 कपिने रोपवाने जगती जाडनी लणी (६)
 कडिडा, लभाणमा पडेलो डमिक भाग (जेम डे,
 कायदानी कलम) (७) कगनी शरत (८) [ला]
 लाया डे लिपि छेढां तणु कलम लणना
 [-कपाची = आणउ नवी (२) अन्तक थवु
 -करवी = सागी नतना जाडनी लणी थीन
 जाड उपर भावची (२) लापी लणीने नमीन-
 मा लभवी, जेथी त्या भूण नापी नवो छेड
 तैयार थाय -करतुं = कापी नाभतु, अडित
 करतु -कपाची = लेभणमा कप भूवे (२)
 अन्तरक थवु -धडवी = लभवा माटे छेडीने
 तैयां रवी. -आलवी, -अलाववी = वगर
 रोकथे सागी रीते लभतु, लभतु -रोपवी =
 कलम करेडी लणी नमीनमा वाववी -लागवी
 = (कायदानी कलम) लातु पडवी -थवी, ते
 प्रभाणे काम थवु] ०कश वि० [फा] लेभण
 वापगी लणना (२) पुं० लडियो (३) लेभक,
 उराण लेभक, मुसई ०करी श्री० कलम
 वापरवी ते, सुट छटाण लभाण करतु ते.
 ०कसाई पुं० कोर लेभक जेरेर वि० धूपु
 लभना ०तराश पुं० [फा] कलम धडवानो
 च'पु (२) कलम धडनार आडमी न्नांस वि०

कलमनी भाइक त्रासु ०दान(-नियु) न०
 कलम राभवानी लूगणी -पेदी ०प ही स्त्री०
 कलमवार -पेशा पाडीने करेलेु योक्षस लभाण्
 (२) टाय, जत्ती (३) जक्ष करेक्षी वगुओनी
 याही (४) फाईपण् लागनी व्यवस्था डे काम-
 काजनु योगण् पतावनी तपसील (५) डोलकगर,
 शरत ०प्याज वि० कलम वापरवामा कुशाण,
 ०प्यारे व्य० हरेक कलम -इकराना कभधी डे
 ते प्रभाण् -भी वि० कलम करीने उगाडेलेु
 (आड)

कलमलडो, कलमलौ पु० कर्मलडो (?)
 कलमी पु० [स प्रा. कलम] ऐक नतना योभा
 (२) वि० लुओ 'कलम'मा
 कलमी, ०न स्त्री० वहाण्नी डोलकाही, नानो सड
 कलमेशरीक पु० लुओ कलामेशरीक, कुशन,
 कलमेशरीक
 कलमो पु० [अ.] कुशनत भूज सूत्र -इरमान,
 धस्लामनु धीक्षा वाक्य [-पडवो=(विविसर
 कलमो भोलीने) मुसलमान थवु]
 कलरव पुं० [स] भधुर ध्वनि, लुओ 'कल'मा
 कलरौण पु० घोवाट, मोरो कलमलाट (२)
 कलरव, भधुर व्यवजने समुदाय
 कलवपुं स०कि० भीजवपु
 कलवार स्त्री० दूधिया सोपारी
 कलवुं स०कि० [स कल] कणवु, समजवु
 कलवो पुं० [स कलयवर्त, प्रा कलवक्त] कवल,
 डाणियो (२) परण्वा आवेला वरने उधवता
 पह्लेवा कन्यापक्ष तरइथी मोकलातो कायो
 कसार -भावानु
 कलश वि० [स] कणश, लोटो (२) दडेर उपर
 मुकात वडाना आकारनु धातु डे छेनु
 शिपर-टोय [भधुर शोर
 कलशोर पुं० [स कल+फा. शोर] कलरव,
 कलह पु० [स] कलियो कडास, लडाध ०प्रिय
 वि० कलह नेने वहालो छे ओवु -हंतारिता
 वि०स्त्री० [+अतरिता] धणी साथे कलह कगी
 इसल्लु लध भेडेकी (स्त्री) (२) पतिने व्यनाट
 करी सिंसाया पछी शोक करती (नायिका) [ज शा]
 कलह स पुं० [स] लस (२) ऐक छड

कलके न० [स] डाय, लाछन, छुडो (२) व्याग
 [-उतारवुं, -घोईनाभवुं=व्याण-पद
 नामी दूर करवा -यडुवु, -योडुवुं, -भेसुवुं,
 -लागवुं=लाछन लागवु] -कित वि० [स]
 कलकवाणु. कलक पामेलेु -किनी वि०
 स्त्री० [स] कलकवाणी -की वि० कलकवाणु
 (२) पु० यड [अवतार
 कलकी, -गी पु० [स कलकी] लुओ कलकी -
 कलक वि० + लुओ कलाड
 कलदर पु० [ज] ऐक नतने इडीर (२)
 निरपूड भाण्स (३) भदागी (४) वायस ०
 आदमी
 कला(-णा) स्त्री० [स] कौध पण् वगुनो ऐक
 भाग (२) यद्रनो सोणमो भाग (३)
 'भिनित', डित्रीनो साठमो भाग (५)
 (४) कलमान (५) युक्ति, हिकमत (६)
 छुन्नर, कसण (७) सौदय युक्त रचना डे तेवी
 हिकमत ०कार पु० कलायुक्त रचना करनारे
 पुरुष (कवि, चित्रकार, शिल्पी इत्यादि)
 ०शैल्य न० कणानी आवडत -होशियारी
 (२) छुन्नर उद्योगनी आवडत ०धरे पु०
 मोर (२) यद्र (३) कलाकार ०नाथ पु० यद्र
 ०निधि पुं० लुओ कलाध ०पध पु०
 उर्यारलना कलमानने आधारे रयातु पद
 डे प्रभव वगेरेनो वर्ग ०लवन न० छुन्नर
 कणानी शाणा ०लडार न० कलाकृतिओने
 लडार डे संग्रहस्थान ०रस पु० कलानो
 रस ०वती वि० स्त्री० कणा-कति वाणी (२)
 नृत्यादि कणा नानारी (३) स्त्री० ऐक वीणा
 ०वत वि० कला नानान, ०वती वि०
 स्त्री० नृत्यादि कणा नानारी ०वन वि०
 कणा नानार -कणावाणु (२) पु० यद्र
 ०विधान न० कलानी रचना -सर्जन
 ०विधायक वि० कलाविवान कनान
 कलाध स्त्री० [स कलाचिका, प्रा कलाडवा =
 कालीथी काड नेटलो हाथ हि कलाई=काटु]
 भगदण-नेडीनी ऐक उभरत
 कलाध स्त्री० [ज] ऐक वतु (२) वासल प
 यडावानु कलाधनु पातणु पद [-करावची =

[ला.] अग वाण भूषणी भायु कलाई जगत्या
 ७२३ कंठु] गगरे, गगार(-रे), गवाणो
 पु० वासाणनी ज्वाळ कनारो ०२३३तो
 (-हे) पु० कलाईनी गण
 कलाई पु० [इ कल्लकडिपय्यी ? म] ६० मिनित
 नेटवो समय ०२१२१ श्री० रैती गरवा
 पय्यी समय लेवानी श्रीश्रीनु यत्र
 कला(-णा)कार पु० [स] लुओ 'कला'भा
 कलायु वि० [३+लाग] सारा लाग-मोअ
 वगणु इयोळु
 कला(-ले)कु (ला', ले.) न० लुओ जलेडु
 -डी श्री० नानु कलाडु
 कलाड पु० [स] सोनी [लुओ 'कला'भा
 कला(-णा) ०धर, ०नाय, ०निधि [स]
 कलाप पु० [म] समूह (२) मोग्ना पीठनी
 समूह (३) लायो (तीन्ने) (४) धरेळु (५)
 म्यान (६) यद्र -पी पु० [स] मेर
 कलापीठ श्री० [स कळ + पीठ (पीठडु)]
 गोरअडार (२) रडारोण
 कला(-णा)अथ पुं० [स] लुओ 'कला'भा
 कलाङ्क न० [स कर्ण + डुल ?] जानु ओक
 धरेळु, डेन्नु
 कलाभूत पु० [फा कलाननूत] कसप, सोनेरी
 अथवा डेपेरी नारवी बी देलेो रेशमनेो ता
 कलायो पु० [अ. कुत्रवह] आयनेो काप (२)
 भे छेडा साववा वय्ये नभाती दोठानी कडी
 कलालवन, कलाभंरार लुओ 'कला'भा
 कलाम श्री० [अ] वाण्णी, वाच्य, राण्ड (२)
 कडी, ककरो (३) लभाण
 कलामे शनीड पु० [फा] कुशन
 कलार (ला') पु०; न० [लेमके जोडियो ज्ञान]
 ओक वनपति
 कलाल पु० [दि प्रा कलाल, स कलाल]
 दानो हुकानद ०भालुं न० दारु पीडुं (२)
 [ला] व्यसनीओने लेगा थवानु ०जायु ०णु
 (-ण्णी) श्री० कलालनी श्री -री श्री०
 कलालनेो - दः वेयवनेो य मे
 कला(-णा)वती [स] लुओ 'कला'भा [पटावतु
 कलावतुं, ०पटावतु स० डि० कणवी सननवतु,

कलांकलां अ० [स कळ डिपय्यी ?] सपूण
 भाडिलु होय ओम
 कलाई वि० [३+लाड] लाड, तोडानी अने लुच्यु
 कलाई श्री० पांमणी (२) पासु, जेडी
 कलि(-णि) पु० [स] टयो; जियो(२)डगड,
 युद्ध (३) जियुग (४) [स] जियुगनेो
 अघिष्टाना पु०प-असु (५) [ला] वापनी
 युद्धि ०काल(-ण) पु० जियुगनेो समय.
 ०मस पु० कलिनेो मेस-अगण असु, पाप
 ०युग पु० या० युगमानो छेलेो युग,
 अचमनेो समय (लुओ युग)
 कलिका श्री० [न] अणभिलेळु डूल, ङणी
 कलिन वि० [स] ज्वायेळु, ललेळु, समनयेळु
 कलिल वि० [स] -थी द कायेळु; -थी लरेळु
 (२) मिश्रित (३) अमेध (४) गहन (५)
 न० गोठणो
 कलिग न० [स] ओक पक्षी (२) पु० (स)
 प्राचीन भारतनेो ओक प्रात, ओगिसा
 कलिं(-णि)गड(-डुं) न० [न कानिग]
 कालिगडु तडभूथ
 कलिड पु० [स] (स) ओक पवत (२)
 सूर्य (३) ओक वनपति ०कन्या श्री०
 (अ) यमुना, कालिनी
 कलुप वि० [स] कडववाणु, मेळु, गड (२)
 डुप, चातडी (३) पापी (४) न० कडव, मण
 (५) पाप -पित वि० लुओ कलुप (२)
 क्यवायेळु, िसायेळु [अमलदार
 कलेन्तर पु० [ड] लिखानो वडो महेसुडी
 कलेणुं न० [सं कालेय, प्रा कालिज्ज] पित
 उत्पन्न ज्ञानारो अने जिगजोमानु दोली
 साड कनारो ओक मोटो मामल अवयव,
 कणलु (२) [ला] लुदय(३)मन, अत कणलु
 कलेडी श्री० [दे काहनी ? लुओ कलेडी]
 क्योडी, ओके वेतर न थयेडी गाय ट ले स
 कलेडी (ले') श्री० [द काहली] नानु कलेडु,
 -डु न० गेटला गेडवातु गाण्ड -डीक
 कलेवर न० [सं] शरीर, जोणियु
 कलेसर न० ओक पक्षी
 कले'दु पु० [स] पीननेो यद्रम

कलो(-गो) (लो', गो') पु० [म. कल्हो, -ल्हो]

लुओ कलह (५)

कलोयडी श्री० लुओ कयडी करोयडी

कलोहुं न० लुओ करोहुं [गाय, कलेडी

कलोडी (लो') श्री० [के. कल्होडी] वाछडी, नानी

कलोपनता स्त्री० [स कल-उपनता? हिं]

मध्यम ग्रामनी ओक भूर्भूना (सगीत)

कलोल पुं० लुओ कलोल

कलोँल स्त्री० [हिं कलौँली] काणीछनी

कलक वि० [सं.] पापी (२) पु० पाप (३) हल,

छेत-पिंडी (४) डीयड, कयरो (५) वाडीने

अनावेडो डोडो, लूगरी (औषध वगैरेंनी)

(६) जनते मेल छिल्लो अवतार

कलिक(-दडी) पु० [स] विष्णुने दशमे अने

कल्प पु० [स] ब्रह्माने ओक हलाडो, अर्थात्

४.३२०,०००,००० वर्षोना समय (२)

वमकर्मना विधि (३) विहित विकल्प (४)

आचार (५) ओक वेदांग, जेमा यज्ञदिया

छत्यादिना उपदेश छे (६) संकल्प (७) अग्नि-प्राय

(८) शकने अते 'नेवु, सस'ना अवभा

(९) छेना द्वीपकल्प). ओक पु० कल्पना कनार,

शोधक ओकता स्त्री० ओतरे, ओद्रुम न०

कल्पवृक्ष ओत न० कल्पवु ते- ओता श्री०

नवुं चितवी डे उपलवी काठवानी शक्ति

(२) हरेम वातनी मनमा जे प्रथम रचना

थाय ते (३) धानशा, प्याल (४) तरंग,

लुडो ओनाचित्र न० कल्पना वडे भडु

उरेलु चित्र ओनाभल(-ण) न०

कल्पनानु अण ओनावाह पुं० कणा ओ

अनुभव करेली कल्पना छे ओवे वाह

ओनाशक्ति श्री० नवुं चितवी डे उपलवी

काठवानी शक्ति. ओनाशील वि० कल्पना

करवाना वलाण-स्वभाववाण ओनामृष्टि

श्री० कल्पनानी मृष्टि, मनोरत्न्य ओनीय वि०

कल्पी शकाय ओवु ओलता श्री० कल्पवृक्ष ओहुं

संकिं कल्पना करवी. ओवृक्ष न० नीचे ओसनार

जेने स कल्प करे ते वस्तु आपनार स्वर्ग-

मानु ओक कल्पनिक आड ओसूत्र न० वैदिक

कर्मना विधिओनु शास्त्र, ओक वेदांग (२) [जैन]

साधुओना आचार वार्णवत धर्म पुस्तक.

-एपांत पु० कल्पने अ त. नगतने प्रलय-अण

(२) न० उदारेण, अतिशय रडवु - शोक उओ

ते -द्विपत वि० [सं.] कल्पेसु. (२) लेडी

काडेसु, भोटु (३) न० कल्पेस वस्तु, कल्पना

युक्ति -एथ वि० [सं.] कल्पनामा आवे ओवु

कल्पप पु०, न० [सं] मेल, काणारा (२) पाप (३)

[सं] ओक नर

[कलमेगरी-

कलमेशरीर पु० [अ कलामेशरीर] उना.

कल्याण न० [सं] शुभ, आभादी (२) श्रेय दुशाण

(३) पु० ओक गग ओकर वि० कल्याण उरे

ओवु ओता वि० (२) पुं० लुओ कल्याणारी

ओदारी वि० कल्याण करे ओवु (२) पु० कल्याण

कनार रूप ओभूति (-सि) वि० कल्याणनी

भूनि नेवु (२) श्री० कल्याण-कल्याणनी

भूति -छी श्री० कल्याण करनारी देवी (२)

शैलाग्रवती स्त्री [आशीनरह

कल्याणमस्तु [सं] 'कल्याण धारो' ओवे

कल्ला पु० ५०००० [फा = लक्ष गयेडु, न.] गाल

लमला उपरना वाण (योलियाथी लुडो)

कल्ली श्री० [लुओ कल्ली, -लु] हाथना जडावु

ओक धरेणु -ल्लु' न० स्त्रीना पगनु ओउ वडे वु

कल्ली श्री० नाने कलो (२) हाथनी आगणीओ

वडे (नोतिया डे साडी जेवा कपडाने वाणीने

भूवा भाटे) करती गडी [-करवी,

-पादवी = तेम गडी करी कपडु अडे अ-

लपेटवु -वाणवु] -कलो पु० (वास उओने)

हाथमा माय ओटले. जथे, जेणियुं (२)

प्रसवमा महे करवा भाटे ते वपते स्त्रीनी

डेउना लाग उपर हाथवी डे पादाथी कनार

आवतु दयाण [-करवे = हाथवी वास उओने

ओउडु करवु (२) प्रसवमा कलाथी महे उओनी]

कल्लु' न० लुओ 'कल्ली'मां

कल्लो पु० लुओ 'कल्ली' (गडी)मा (२) [सं.

कल्ल, प्रा कल्ल, म कल्ला] विघाट, शोअटो

कल्लोल पु० [सं] भोलु, घोडो (२) आनर,

आनरथी ठिलरावु ते ओक, -ल्ली वि०

कल्लोल करनार, कल्लोल कनुं - भोलवु (पडी).

ओहुं अओकिं कल्लोल कव -लिनी स्त्री० नदी

८६६२ न० लुओ कड्लार
 क्व अ० [स कदा, प्रा कड, हिं कव]+न्यारे
 (५) [अथोय - अशुभ समय
 क्वअत पु०, स्त्री० [क+वअत] अगण -
 क्वअं वि० [क+वग] वग -सगवड वगरनु
 (२) क्योलु [अराथ लत्तो
 क्वओ पु० यसक, आकडी (२) [क+वगो]
 क्वअ न०[स] अअतर(२)तावीर, लूत पिशाच
 डे मूड्योतथी शरीरनु रक्षण करतो मनातो मत्र
 क्वअ स्त्री०[स,कपिकचु,प्रा कविक(-ग,य)चु,
 म कवच-कुडरी] अेक वनस्पति, डेवय
 ०पीर, -र्युं न० अेनु पीर
 क्वअन न० [क+वअन] क्वअन
 क्वअी न०[स] अअतर लेवी कडण यामडीना
 डेटलावाणु प्राणी
 क्वअु न० लुओ क्वअ पीर [समय
 क्वअट स्त्री०महेनत, नैत(२)अनुकाण अटकावतो
 क्वअडुं अ०डि०[क+वडु(वडु)]अगडु, वडु
 (२) लुहा ५डु [अत (रेवाकाहा तरक)
 क्वडी स्त्री० [म, लुओ टोडी] टोडी(२) मोड-डडानी
 क्वअु स० [प्रा] लुओ डोण, क्यु (५)
 क्वअ न०[स] क्विता करवी ते(२) क्विता -नी
 पु० क्विता क्वनार पुरुष, क्वि, लाट (३)
 स्त्री० कहेती, कहेवानी दथ -यित्री स्त्री०
 [म] स्त्री क्वि
 क्वर न० [क] परपीडियु
 क्वर न० [स] मीडु (२) पु० पाकड, वक्रा
 (३) वि० विचित्र; काअरथीतर
 क्वरक पु० [स] केही, अदीवान
 क्वरकु वि० [स कु+वृत्] वाकु, तीक्ष्ण,
 कट्ट (वचन) [होवी ते
 क्वराप स्त्री० [क+वगप] जेनीमा वराप न
 क्वरावकुं स०डि० कावर -कायर करकुं, हेरान
 क्वरु, (२) [लुओ 'कवकु'] वरुं न के क्विता
 अगवी, 'कवकु'नु प्रेरक
 क्वगी स्त्री० [स] क्वगी [कव (१)
 क्वर न० [स कु+वर] क्वेडु(२) वि० लुओ
 क्वरो पु० [क+वरो] अणधरो वरो -अर्थ
 क्वरु पु० [स] लुओ 'क'सा

क्वरु स्त्री० [क+वण] क्वडी वण -लति
 (२) वि० तेची लतितु
 क्वल(-ण) पु० [स] डालियो, आस
 क्वकुं न० [म कौल, हिं कवल] नणियु
 (२) मोलारियुं
 क्वले स्त्री० [क+वले] अराथ वले-दशा
 क्वकुं स०डि० [स कु, प्रा कव] क्विता करवी
 (२) रतुनि गावी, वधालकु (३) वरुं वडु
 क्वकुं अ०डि० [क] अणरु थु
 क्वर वि० [क+वश] ताभेदार, पगधीन (२)
 स्त्री० ओपडी, अडवण
 क्वण पु० लुओ क्वल, डालियो
 क्व, ०यु पु० [क+वायु] प्रतिङ्ण पवन
 (२) प्रतिङ्ण समय, सनेग के वातावण
 [-पेसवे (शरीरमा) = शरीर अगडु]
 क्वार स्त्री० [क+वार] कुमार्ग
 क्वारु न० [क+वारो] ओडभापण, लाउन
 -रुं वि० ज्वाणवाणु (२) न० ओडभापण
 क्वाय पु० [लुओ क्वाय] भासनु लणियु -
 मूडियु
 ज्वायत स्त्री० [अ क्वाड्ड उपरथी] डिल,
 लम्करी तालीम, परेड (२) तरतीय, तालीम
 ज्वायती वि० [लुओ ज्वायत] ज्वायत पामेलु,
 तालीमवाणु
 क्वायु पु० लुओ क्व
 क्वायुं वि० [लुओ 'क्व'] प्रतिङ्ण, क्ववाणु
 क्वार पु० [क+वार] अशुभ दिवस -समय
 -रे अ० अशुभ दिवसे के समये
 क्वारी स्त्री० अथधीर्ति
 क्वार(-व)ल पु० [लुओ 'क्वाल'] गवैयो
 (२) अेक गग -दी स्त्री० गजल (भास
 करीने सूडीवाहनी) (२) अ्यालटपानु गाणु
 क्वकुं अ०डि० ['क्व' उपरथी] शरीरमा क्व
 पेसवे, शरीर अगडु (२) ज्यणकु, वणसकु
 (३) वयुडी ७कु (४) वगोवाकु, निदाकु
 क्वकुं अ०डि० 'कवकु'नु कर्मणि
 क्वार पु० [क+वार] क्वेडु, कुथान (२)
 स्त्री० नहागी वास-गव [पेय
 क्वार स्त्री० ७व, मत्र अने मीहानी मेणवणीकुं

कवि पु० [सं.] काव्य-कविता करनार (२) लाट.
 ०कल्पित न्याय पु० काव्यसृष्टिने न्याय
 ०जन पु० अ० व० कविलोक, कवियो ०त
 न० अेक कतनी कविता, मनहर छद ०ता
 स्त्री० काव्य (२) पदअध (३) काव्येनो गुण
 ०त्व न० पद-काव्य रचवानी शक्ति (२)
 कविपक्षुं (३) काव्येनो गुण ०वरीति स्त्री
 कविता द्वारा लाव प्रगट करवानी रीति
 ०वशक्ति स्त्री० कविता रचवानी शक्ति
 ०यणु स्त्री० + कवयित्री ०राज पु० मोटो-
 उत्तम कवि ०वर पु० श्रेष्ठ-उत्तम कवि
 -वीश्वर, [+ईश्वर], -वींद्र पुं० [+ इन्द्र]
 सौथी मोटो कवि -वीश्वरता स्त्री०
 कविधा स्त्री० [क+विधा] जोडी विधा, ङगाध
 (२) मेकी-मत्रतत्रनी विधा
 कवीश्वर, कवींद्र पु० [स] लुयो 'कवि'मा
 कवेणु न० [क+वेणु] जोडु-अधटित वेणु,
 अपशब्द
 कवेणा स्त्री० [क+वेणा] कवअत
 क०य न० [सं] पितुने आपेल पिड, भोजन ध०
 क०त्राल पु० [अ] कवाल, कवाली गानारो -डी
 स्त्री० लुयो कवाली
 कश (श, ?) स्त्री० [स कुशी, कोश] नराश, जश
 (२) [स कशा] वरत
 कश(-स) स्त्री०, ०णु न० [स कश] अ गरथुं,
 अंडी वजरे लीडवानी नानी दोरी होय छे ते
 (अटनने अदले)
 कश(-स)थुं न० लुयो कणसलुं, डूडुं
 कशालो पु० अयो, लीड (जेम के, 'धरमा कामने
 कशालो अहु पडे छे')
 कशी (-सी)दी पुं० छट अथवा नणियाने भूथ
 तपवीने तेना रसनो अनावेलो जोडो (२) [अ]
 जरीरुं अरतकाम [-काढवेा, -अरवेा =
 जरीरु अरतकाम करेवु]
 कथुं [हिं कहु; स कीदश? किंचित्?] स०
 (२) वि० काध, काध (अनिश्चितार्थक) ०क
 स० (२) वि० काधके, काधके
 कशे(-से)रु पु० न०, ०का स्त्री० [स] करेड
 (अरडानी) ०नदिका स्त्री० करेडरुणु

कशम(-रुम)ल वि० [स] अराथ, गडुं (२) नामोशी
 लरेलुं (३) न० पाप (४) ड अ, डदारी
 कश्यप पु० [स] काययो, कृष्ण (२) (स)
 अेक ऋषि (देवो, दानवो ध०ना पिता) ०तन,
 ०सुत पु० (स) सूर्य
 कष(-स)णी स्त्री० [स कष, प्रा कस = कसवु]
 कसोटी (२) कसोटीनी वेणो, आपत्ति, ड अ (३)
 [लुयो 'कश' (स्त्री०)] वासणी, पैसा अरवानी
 लापी, डेडे अथाय अेवी जेथणी
 कषाय वि० [स] लुयो कषायित (२) पु०
 कवेा, डकाणो (३) कटाणो - कडूयो रवाड (४)
 गेरुवो - लगवो रग (५) काट, मेल, कालप (६)
 पाप (७) [जेन] डोध, मान, माया, अने लोल
 अे थारमातु डोधि पाणु -यित वि० रगेणु,
 रंगवाणु थयेलु (२) लगवु (३) कसाणु,
 अेरवाड (४) कषाय - विकारवाणु
 कष्ट न० [स] महेनत, अम (२) ड अ, सताप.
 ०कथा स्त्री० ड अनी वात ०कारके वि० कष्ट
 करे अेवु ०काल (-ण) पु० कष्टनो समय
 ०ता स्त्री० कष्ट होवा ते, तेवी दशा ०दायके,
 ०प्रद वि० कष्ट आपे अेवु ०मोचन वि०
 कष्टमाथी उगारे अेवु (२) न० कष्टमाथी उगावु
 ते ०चुं स०किं कष्ट आपवु, पीडवु ०साध्य
 वि० कष्टथी सधाय अेवु ०टारी वि० कष्ट हरे
 अेवु -धार्तव न० स्त्रीयेनो अेक रोग, जेमा
 आर्तव -रुसावमा अहु कष्ट थाय छे -धालुं
 अ० किं ड अ पाववु, पीडवु (२) प्रसवनी
 पीड-वेणु आववी -ष्टि स्त्री० [स] लुयो
 कष्ट -ष्टित, -ष्टी वि० कष्टवाणु, दुर्भी
 कष्टेा स्त्री० [स काष्ट] श्लेशा पेटे आपवानो डपतो
 कस पु० [स कष, प्रा कस] कसोटी उपन्थी
 नकी जरेलो सोनाइपाना लावनेा आक (२)
 कसोटी (३) [फा कशीदन, स कर्ष = अे यवु]
 सार, माल सरव (४) अण, जेर [-काढवेा,
 जेवेा, देवेा = कसवु माप के प्रमाण काढवु
 कसी जेवु -काढवेा = अडहणो काढवेा
 सअत महेनत करववी -अेरेवेा = कसनेा
 पूरो लाल न आपवो कस पर आपवुं, कसे
 आपवुं, कसे यडुं, कसे अरालुं = यडसे

लराडुं, रसाकसीमा आषी ञडुं] ०६२ वि०
 कस - सत्तवाणुं (२) रसाण (३) धनवान (४)
 कसोटीमाथी पार छित्ते जेसु, ओन्स्वी
 कस श्री० लुओ कशा, ०९ [-ओडवी, टांकवी =
 कपडाने कस सीववी - लगाववी - भांनवी =
 ञपु कस वडे लीडु]
 कसकस श्री० [लुओ कसडु] भूष जे रीने
 भाधवाथी यतो अवाण. ०तुं वि० भूष
 जे रीने भावेखु (२) पगखे भगण भेसतु थनुं
 ०तुं अण्डिं भूष जे खावु (२) पगखे भ ध-
 भेसतु थनुं (३) सण्डिं भूष जे रीने भाधवु
 - सावडुं अण्डिं कसकमे तेम कडु
 कसटिये पु० [स कट] जेकेना सवाथा करनारे
 - माल धराखे लई पैसा धीरनारे आदमी
 कसडो पु० [कस + डो] कसरथ ध, कटारो
 कसखु न० [लुओ कशाखु] कस
 कसखु (-षी) श्री० लुओ कपणी
 कसखुसुं सण्डिं [स कपण] योणी मसणीने
 जेके करखु, गूढु, डेणववु
 कसखु श्री० [स कास] नाना डोकराने यतो कडे
 के धासने जेके वेग
 कसखु वि० [स कृण] निर्भण, दुर्भण (२) न०
 [लुओ 'कखस'] कशाखु, ञखसु
 कसतुं वि० [लुओ 'कसडु'] पराखे भेसतु थनुं,
 तण्डु (२) ओखु गेहनु
 कसद पुं० [ज कसु] मकसद, हेतु (२) काशिश
 कसदार वि० लुओ कस' पु० मा
 कसथ पु० [ज कसु] धवो, रोजगार, काम (२)
 हुनर, कगा, कारीगरी (३) कगाकुशणता, निपुणता
 (४) अनीतितु काम ०ओर पु० पौताने
 हुनरणीने न देखाडे जे, आवड सताडना
 आदमी (२) धंधामा हगारे ०ओरी श्री०
 कसअओगनु काम ०खु, -आतखु श्री० वेस्था
 -भी वि० ञगाकुशण, निपुण (२) पु० हुनर-
 कगा लखना, कारीग
 कसथ पुं० (लन्तकाम, वण्डमा वपरतो)
 सोनाउपाने आरीकता - भी वि० कसथवाणु
 कसआती वि० [फा] कसआमा रहेना. - तखु
 श्री० कसआती श्री (२) लुओ कसखु

कसथी वि० लुओ 'कसथ' (जेडि) मा
 कसथो पु० [ज] सुसलमानोनी विशेष/वसती-
 वाणु गाम (२) मोटुं गाम
 कसभ पुं० (५० व०) [ज] सोगन [-आपवा,
 देवा, भवहाववा = सोगन लेवहाववा.
 -आवा = सोगनलेवा] ०नासुं न० सोगन-
 नासु, 'ओदोविट' [सभण
 कसभण श्री० [ञ + सभण] जोटी - अयोग्य
 कसभय पु० [क + सभय] कसभो, कवभत, कवेणा
 कसभस श्री० ['कसगने द्विर्लाव] कसकस थनुं ते
 कसभो पु० [क + सभो] कसभय, कवेणा
 कसभोडा पु० ५० व० [ञसवु + मोडु] अ ग
 भरोडवाना ठिकाटा आववा ते (२) प्रसव वभतनु
 शरीरतु कषवु ने आकडी - वेणो आववी ते
 [-आवा = कसभोडा आववा (२) वडवु,
 वयकवु] ०तुं अण्डिं कसभोडा भावा
 -डु वि० कसभोडाथुन (२) वाडु, थिडियल
 कसर श्री० [ज कस] वट, पोट (२) क्यारा,
 अपूर्णता (३) आमी, कसु (४) करकस (५)
 तुकसान [-आपवी = गिल चुकवनी वभते
 योडी छू मूवनी
 -करवी = करकसर कवी, (२) ओखु कडु
 -राथवी = कमी के आमी रहेवा देवी,
 आडी गणवु - डाढवी = (भूलने के पोडने)
 भ ग वाणवो - लरपाथ करी लेवी] -रिथुं
 वि० करकसरिथु
 कसरत श्री० [ज कसुत = अडुलन, हिं]
 व्यायाम (२) अभ्यास, महावरो, ताडीम
 [-आपवी = (दोरुं अ गने) कसरत करवनी]
 ०थाण वि० कसरती, ञसगता गे/भवाणु
 ०थाण श्री० ०शाणा श्री० कसगत करवा -
 शीभवानु मकान, व्यायामशाणा - तिथुं, -ती
 वि० ञसगत ञनार, ञसगताण
 कसरडुं अण्डिं [लुओ 'कसर'] ताव आवे जेसु
 अथवा माडा पडागे जेसु लागवु, अडीक लागडु
 कसदी श्री० लुओ ञगदी
 कसडु न० लुओ कखसु
 कसवाट न० [ञसवाट] वाणीमानु आटावाणुं
 जेडु, जेमा थडने नेल अहार आवे छे

कसवाडो पु० हुणपूलीने थवडाभा भरापर
 भेसाडवा माटे वपराती लाडडानी लापी
 भेभ — क्षयर [भेभेनी

कस(-सु)वाणु श्री० [क+सवाण] मादगी,
 कसकुं स०कि० [फा कशीदन? स कप्, प्रा
 कम] भूय भेयव, सभत भाधवु (२) कसोटी
 करवी, अन्भाववु (३) महेनत आपवी,
 रगडवु (४) पीडवु; सताववु (५) ओछुं
 आपवानो प्रथत करवो [कस्तीने आपवुं—
 लेकुं = लावतोळ वगेरे आपत अहु यजसीने
 आपवुं—लेवु. कस्तीने काम लेकुं=भनेतेरु
 वधु काम कराववु कस्तीने काम पाडवु=
 कसोटी कर्था पछी कामनो प्रसग पाडवो]

कसाधं पुं० [स कप्, प्रा कस=हर भारवु
 कनि=भारनार? स०० अ कस्ताव]पशुयाने
 भागीने तेनु भास वेयवानो धवो कनार,
 भाटकी (२) गणकडो, भूनी. ०भातुं न०
 कसाधनु कर्म करवानी जगा ०वाडो पु०
 कसाधयाने रहेवानो लतो

कसाडस(-स्ती) श्री० [लुओ 'कसवु']
 ग्माकस्ती, यडसायडस्ती

कसाधु वि० [स कपाय, प्रा कसाय] काटना
 स्वाडवाणु, कटाधु, भेरवाड

कसायेकुं वि० [लुओ 'कसवु'] पलोटायेकुं,
 अगुलनी (२) [लुओ 'कसाधु'] कटायेकुं

कमार पुं० [दि] (य) लुओ कसार

कसांणु न० [कसुं+अन] आपभनु अडे
 औषध—अन

कस्तीहो पु० लुओ कशीदो (२) [अ] कायनो
 अडे प्रकार, नुति—अगसा करवाने माटे
 लपायेकुं काय

कसुतर(-रुं) वि० [क+सुतर(-रुं)] सुतर
 नडि अेवु, मुशेक (२) कसोण, अगडी
 गयेकुं (३) आडु, वाडु [भेभेनी

कसुवाणु श्री० [क+सुवाण] कसवाण मादगी,
 कसुवावड श्री० [क+सुवावड] गर्भनु तेना
 नियत नभय पहेला गणी नवु ते

कसु(-सू)पी वि० [स कुसुम] कसुअल(२)
 श्री० कसुआन डूलनो रग(३) कसुआनुपी

-अगर पु० कसुआनो रग यडावतार
 -अल(-लु) वि० कसुआना डूलनो रग(३) लाल
 कसु(-सू)पी पु० [स कुसुम] अडेवनभपति(२)
 अेता डूलमाधीनीकणतो रग(३) अे रगनु कपडु
 (४) पाणीभा घोणेकुं अडीणु डे ते भिधे थतो
 भेणावडो (लेवो डे, अमुक ज्ञातिभा लशवेणा)
 [कसुआपाणी करवां, कसुआ करवो=
 अडीणु घोणीने (लग वगेरे प्रसंगे) अेकधीलने,
 पावु (२) (लशने) भेणावडो करवो—गाणयो,
 -घोणयो = अडीणु पलाणीने रस कवो
 -अडवो = अडीणु घेत अडवु -काडवो,
 गाणयो = कसुआना डूलनो रग काडवो
 -अडाववो, -देवो, -भूडवो = कसुआना
 लाल रग यडाववो -पीवो, -लेवो =
 कसुआनु पाणी पीवु]

कसूळ श्री० [क+सूळ] कसमज
 कसूर श्री० [अ] भाभी, भूलयूक, वाडुगुनो
 ०दर वि० कसूर करनां

कसूअल(-लु), कसूपी, कसूओ लुओ
 'कसुअल, -पी, -ओ'

कसोळ, ०का [स] लुओ कशेर

कसोण(-लु) वि० [क+सलण डे सोलु ?]
 अगडी गयेकुं, कसुतर [अडेकामण; कयरो

कसोणणु न० ['सोवु' = जाडकुं उपग्धी]

कसोटी श्री० [स कसपट्टिका, प्रा. कसपट्टिय]
 सोनानो कस लेवानी पथरी(२) रस काडवानी
 रीत; परण (३) कडक तपास—परीक्षा.
 [कसोटीअे यडावकुं, कसोटीभां लेकुं=
 (सोनाने) कसोटी उपर घसी लेध तेना कस
 लेवो (२) आकरी परीक्षा—तपास करी लेवी;
 कसोटी करवी (३) कस काडे अेम कामभा लेकुं.
 कसोटीभां उतरकुं = कसोटी कराववा तपर
 थवु, तेभा दाअल थवु]

कस्तर न० [स कुश+तुळ (तणअकुं) उपरधी ?
 प्रा कसट्टु] तणअकुं, रण, कयरो (२) [स
 कस्तीर उपरधी, म] कसारा लेतो साधवना
 वासाएने ने लेप करे छे ने

कस्ती श्री० [फा] पागस्तीनी ननोड डे ते देवानो
 स रकार [-करवी = नत्रो लखीने अपवित्रता

इ० इन्वी (पाउसी पूनविनि) -आपवी,
देवी = इन्वी पहेणववानो संरका इन्वी]
इन्तु(-इत्)रिका, ०भृग[स.] लुओ 'इन्तुगी' भा
इन्तुरीगिलाडी स्त्री० [इन्तुरी+गिलाडी] अक
लानी गिलाडी

इन्तुरी, -रिका स्त्री० [स] अमुक लतना
हुणनी इदीभाधी मणतो अक सुगधी पदार्थ,
भृगयद ०भृग, -रिकाभृग पु० लेनी
इदीभाधी इन्तुरी मणे छे तेवु इरए
इन्तुरियो भांउ पु० अक वनरपति

इन्तुरी पु० अक पक्षी
इन्मल न० (२) वि० [म] लुओ 'इन्मल'
इडाणी (३) स्त्री० [स कथानक, प्रा. कहा-
णय, हिं] वार्ता, दतकथा (२) इहेवत
इदान(-नो) (इ) पु० [स कृष्ण, प्रा कण्ह]
(स) इप्य

इदार वि० [अ] नि०इर, इ० [विचकनारे]
इदार पु० [हि, वे. काहार] मोध, भ्याने - पावणी
इदावतुं सं० डि० [स कयय, प्रा कहाव]
'इहेवु' तु प्रेक, इहेडावतु, सदेशो मोडलवो
इदां अ० [प्रा. कहि, कहि, (स क?) हिं
कहां] इथा, इथे डेकाले (प्रश्राथक) ०क अ०
इथाक ०इही अ० इटलेक रथणे, इथाक इथाक
इहेवु(-वु) (इहे) न० [लुओ 'इहेवु'] इहेव-
गवतु ने, स देगो (२) इउम (३) वेण,
वयन (४) तेड; नेतर [-मोडलतुं =
इहेवगवतु (स देशो, निमत्रए ४०)] -वु
स्त्री० इहेवत (२) इहेवु ते, इहेवानी रीत
(३) इडाणी (४) लोकापवाद, टाय -ती
स्त्री० इहेवत (२) इडाणी (३) लोकापवाद

इहेर अ० + ओडद, लारे, अपा०
इहेवडा(-रा) वतुं (इहे) सं० डि० इडावतु (२)
'इहेवु' तु प्रेक

इहेवत (इहे) स्त्री० लोकापिन(२) दष्टत, उदाहरण
(३) उभाणो (४) इहेवराभए [दोप
इहेवराभ(-व) वु (इहे) न० इहेवापणुं, पदनाभी,
इहेवापणुं न० इहेवु पडे अेवु होवु ते, भाभी
इहेवुं (इहे) सं० डि० [स कय, प्रा कण्ह] ओडलवु,
लणवतु (२) समन्वतु (३) शिषामए

आपवी (४) आजा इन्वी (५) इपडे आपवो
(६) नाम आपवुं [इडी आपवुं = ततज्य
असर थवी (२) गुप्त डे लविथनी वात
इहेवी इडी छूटुं = माने न माने पय
इहेवानी इरेर अनवी देवी इडी देवुं =
गुप्त वात लहेर इन्वी इडी पतावतुं,
इडी म' लणावतु = पहेलानी वात डे
पहेलानो आभार इहीने महेणु मारवु]

इह्यागनं वि० [इह्यु + गन (स कृ = इरु)]
इह्यु इरे अेवु, आजाकित
इह्यु न० इहेवु ते, वयन शिषामए, आजा
[-पाणवु = ओलेवु वयन पाणवु -मानतुं =
इहेवी शिषामए डे आजा प्रमाणे वर्तवु
आजाकित थवु - होवु इह्यामां इहेवु =
गाडवु, मानवु आमन्यामा रहेवु]

इह्यार न० [स] वेणु इमण, इह्यार
इण स्त्री० [स कला? कील? हि, म] पेरी
वगेरेने उडेवु यत्र, नेमा इथी इरेववाथी
ते वसाय उधालय छे (२) यत्रनी यावी, याप
(३) [ला] लाग युजिन, इगमत, इमियो
[-इयाववी, -इयाववी, -इरेववी,
-मरेववी = याप दापवी (नेथी यत्र यात्रे डे
प व थाय) (२) पगपग युजिन इन्वी नेवी
धायु थाय -पताववी = भरी यावी डे
याप या उपाय पताववो -मारवी,
वामवी = यावी डे याप देरवी प व इरवु]

इण स्त्री० [म] अकदम (वागवा वगेरेथी) थतु
तीक्ष्ण डे सतत इ प डे तेथी आवती मूर्छा
[-आववी, -यववी = अकदम इ प उपडवु,
तेथी तम्भर डे मूर्छा आववी -भाधने =
तम्भर डे मूर्छानी साथे, इण वडे अेम (अेम
डे, -परतुं, -रोडु = भूष रोडु -इमवुं =
भूष इसवु) -उतरवी, -वणवी = इणवु
इ प अेसवु, निरात डे शाति थवी]

इण पु० [प्रा कल] कडव (जीवो यीज्जो
काप नेवो), इणी नवाथ अेवी नमीन, इणए
इण स्त्री० [स कल् लुओ इणवु] अरुण,
समन (२) (५) माना (?) [इकलाए
इणकला(-णा) वु न० [स कल् उपरथी] लुओ

કળિયું વિં [સ કુલ ઉપરથી] કુળવાળુ -ચે.
 પું કુળવાન પુરુષ

કળિયો પું [નુઓ 'કળી'] ઠળિયો (૨) ડોહો

(૩) ઠાડમનો ઠાણો (૪) નુઓ 'કળિયુ'મા

કળિંગહું નં [નુઓ 'કલિંગહુ'] તડખૂચ

કળી સ્ત્રીં [સં કલિ] અણખીલ્યું કૂલ, કલિકા

(૨) છૂટો મોતીચૂર(૩)અમગરખાનેકે પહેરણની

અમુક ઠખને સીવતા બગલ આગળ કરાતું

• સીવાણ [-ખીલવી = હૃદયની કળી ઊઘડવી,

(માણસે) ખીલવુ - પ્રકુલ્લ ધવુ -પાડવી =

છૂટો મોતીચૂર પાડવો, એ નામની ગાગડી

આકારની વાની બનાવવી (૨) ગડી પાડવી,

ગોઠવવી]

કળીચૂનો પું [કળી+ચૂનો] વિશુદ્ધ કરેલો ચૂનો

કળું (હું) વિં ['કળવુ' ઉપરથી] માટી-

કાઢવાળુ [પ્રયુક્તિથી, સમનવટથી

કળે કળે, કળે ચળે અં ['કળ' + 'વળ'] યુક્તિ-

કળેળું અંકિં કળકળવું

કળેળી સ્ત્રીં કરેળી, કળેળવુ તે

કળો પું [નુઓ કલો] કઠાપો(૨) [નુઓ 'કળ'

(નમર)] આવેગ

કળોઈ વિં (કા) [નુઓ કળ - કુળ] ગાઠ

→ મબધવાળું (૨) નં તેવુ માણસ, સબધી

કળોડી(-ઈ) સ્ત્રીં [સ કલા (નાનો કણ)

ઉપરથી ?] એક ભતતની સફેદ રેતી, સાથિયા

પૂવાની ભૂધી (આગસ વગેરે પથ્થરની)

કંઈ અં [નુઓ 'કહી'] (ચ) કયા ઠક અંક્યાક

કંઈ વિં (૨) સં [સં ક્રતિ, પ્રા કઢ ?]

(અનિશ્ચિતાર્થ, પ્રશ્નાર્થ તથા નકારાર્થમા

મુખ્યત્વે વપરાય છે) કંઈ, અમુક, કશુ ઠક

વિં (૨) સં કશુક, કાઈક [નિશ્ચયાર્થ ને

હનગર્થમા વપરાય] [કંઈક ઈ યવું = ભત

ભતની અવર્ણનીય લાગણીઓ કે મૂઝવણ

યા ખીડા થવી કંઈ નહિ = ફિકર નહિ, ચિંતા

નહિ, એવો ઉદ્ગાર કંઈ નહિ તે = ખીલુ

કે વધારે નહિ તે; ખીલુ બધું જવા ઈને

કંઈતું કંઈ = શુંતુ શુ, ધારેલા કે જાણે એવાથી

ખીલુ - ઊંચું; અવળુ (કંઈતુ કંઈ ખોલી જવુ,

થઈ જવુ, કરી ખેસવુ ઇં), કંઈ હોય, હતુ કે

હોતું તેઈએ તેને બદલે ખીલુ કંઈક, કંઈને

કાવશ = કશુ પણ નહિ]

કંઈ વિં (૨) સં [સં કતિ, પ્રા કઢ, હિ. કઈ]

અનેક (ઉદાં 'તમારા જેવા તો કંઈ આવી

ગયા') ઠક વિં (૨) સં કેટલુંક. થોડુંક

કંઈ અં [સં. ક્વચિત્, પ્રા કઢ ?] વાક્યમાં

પ્રશ્નાર્થવાચક ને નકારમૂલ્યક ઉપયોગ ઉદાં

'કંઈ માગથી જવાય ?'

કંક પું [સ] જેની પાખમાથી શરૂં ખ થાય છે

તે પ ખી (૨) બગલો (૩) ખીંછાળુ તીર (૪) નામ-

ધારી બ્રાહ્મણ (૫) [સ] યુધિષ્ઠિરે વિગટ ગત્તને

ત્યા ધારણ કરેલુ નામ

ક કણુ નં [સ] કાગરાવાળી ચૂડી - બ ગડી (૨)

કાચની કે સોનાની બ મઠી (૩) ક કણદોરો

ઠદોરો પું • લગ્નવિધિ શરૂ કરતા વરકન્યાને

કાઠે બ ધાતુ મીઠળ અને લાલ દોરો, કાણ-

દોરો - ભાકાર, - ભાકૃતિ વિં [+ આકાર,

આકૃતિ] ક કણના આકારતુ [ખગ્રાસગ્રહણ

માટે], 'એનુલર' - છુ સ્ત્રીં કાગરીવાળી

સોનાની બ ગડી, કાંકણી (૨) વૂઘગીઆવાળો

ક ઘોગે

કંકણી સ્ત્રીં [નુઓ 'કણકણી'] ક પારી,

કમકમી (૨) નુઓ 'કંકણ'મા

ક કરે પું [સ કર્કર, પ્રા. કવકર; હિ કકઢ,

મ] કાકરો. નાનો પથ્થર (૨) કાકરી, મગડિયો

ક કલોહ નં [પ્રા = એક ભતતુ લોહુ] એક

પ્રકાન્તુ ઘોડાતુ જન (?) ('પ ચવર્ણ તેજ

પાખરિયા, ક કલોહ પ્રમાણ' - પદ્મનાભ)

ક કાચુ પું [સ કક્ક, પ્રા કંક ઉપરથી] એક

ભતનો પાણીનો સાપ [કાંકેલ કાંકળ

કંકાલ(-દી) સ્ત્રીં કાટાળી એક વનમ્પતિ,

કંકાલ નં [સ] હાડપિ જર - દી પું કંપાલી.

શિવ (૨) શિવભક્ત

કંકાવટી સ્ત્રીં [સં કુંકુમવર્તિ] ક ક ગખવાની

ખ્યાલી (૨) [વ્યગમા] ગાળે કૂંકવાની ચલમ

કંકાસ પું [ફા કગાગ ઉપરથી] કંકિલિયો, જ્વલેશ

ઠણું વિં કંકાસ કરે એવુ. - સિયણુ વિં

સ્ત્રીં, કંકાસિયા વ્વલાવની - સિયુ વિં

ક કાસણા વ્વલાવતું

कंटाणी वि० [स ककाली] मागण लाटनी ऐक
 लततु (२) पु० ऐ लततेना लाट
 कंटाणी स्त्री० लुओ 'कंटाव(-ली) (२) वि०
 [का] कळियाभोर, नाना कळियाने मोडु इप
 आपी शुभराण भयावी भूकनारुं
 कं कु न० [स कुकुम] यावला धंभा वपरातु लाल
 इव्य, कुकुम [-छांटकुं = कं कु छातीने भगण
 कार्यना शुकेन करवा कं कुना करवा =
 भगण कार्य आरलवु (२) कामभा इतेह
 भेणववी [ला] कं कुना डेगणा करवा =
 लवनभा सुभवैलव होवा क कुनां पगलां =
 सुभवैलवना शुल शुकेन कं कुनां पगलां
 करवां = आगभनथी धरने सुभी करवु
 कं कुने पगले = [बली आणइये] ०पडी
 स्त्री० कं कुनी पडी - पं डी ०पडो पु०
 कं कुनो पडो - पडियो - पडी कु
 कं कुडो पु० [लुओ 'कनकवो'] पतग
 कं कुड स्त्री० [लुओ 'कं कुड'] चिनीकपाला
 कं कुडी स्त्री० [स ककोटकी, प्रा. ककोड]
 कं कुडानी वेल(२) [स. ककोली ?] सतकं काढवा
 भाटे स्नान वभते भाथाभा न भाती ऐक लूकी.
 -कुं न० कं कुडानु शाक - इण
 कं कुडतरी, कं कुडी स्त्री० [सं कुकुमपत्रिका]
 लमादि शुल प्रसगनी आमंत्रणपत्रिका (२)
 (व्यगभा) न गमतु नेतरु डे अणरनी चिड्डी
 कं कुड पु० [स] ऐक औषधि, चिनिंकपाला
 कं कुडु वि० लुओ 'डोकरवणु'
 कं गणु, -न न०, -नी स्त्री० लुओ कं कण
 कं गधर न० सधेद कलगीवाणु सुललुल
 कं गन न० [हि] कं कण -नी स्त्री० कासडी
 (२) [हि] कं गन
 कं गवो पु० [सं. ककत, हि. कगुवा, म कगवा]
 कासडी
 कं गाल(-ण) वि० [हि स ककाल उपरथी ?]
 छेक गरीण, दीन (२) दरिद्री, निर्मल्य, दुग्ध
 (३) रसकसरडित ०ता, -दि(-णि) यत
 स्त्री० अत्यंत गरीणी, दीनता(२) कं गाल दशा
 कं गुरो पु० [फा] कागरो, दातो, अण्णी
 (२) [लुओ 'कं डर'] काकरो

कं यन न० [लुओ 'कायन'] योणु सोतु (२)
 धन, होलत -नी वि० सोनानु [गळिकां
 कं यनी स्त्री० [हि, 'कयन' उपरथी ?] कणावंतणी,
 कं यवो पु० [स कंचुक] कायणी
 कं यानुं अ० कि० [सं कंचु = आधवु उपरथी ?]
 कंगारुं (२) छेरान थवु
 कं युके पुं० [स] कायणी, कं मणो (२) सापनी
 कायणी (३) अणतर -डी स्त्री० कायणी
 (२) पु० जनानभानानो योणुहा
 कं योडु (-णु) न० ऐक सुगधीदार वनरपति
 कं ज पु० [स] अह्ला (२) न० कमण
 कं ज पु० [स] ऐक पक्षी
 कं ज न पु० - [स] कामदेव (२) स्त्री० मेना
 कं ज रे पुं० [स] अह्ला (२) हाथी (३) न० पेट-
 कं ज (-ज) री स्त्री० ऐक वनरपति (२) [स
 कजक (ऐक पणी) ?] ऐक पंणी (३) [स
 झझरी] जांज, अजरी (४) [स कंचुली] कायणी
 कं लूस वि० [हि, म कजुश(-ष)] अतिशय-
 वनारेपडती करकसर करे ऐवु, कृपण; पाळ
 -साई स्त्री० कं लूसपणु
 कं जरी स्त्री० लुओ 'कं जरी'
 कं टके पु० [स] काटो, कास (२) आकडो;
 गल (माळला पडवानो) (३) रोमाय (४)
 [ला] नडतर, दधल (५) दुस्मन ०कीट
 पु० शरीरे काटा काटा होथ तेवो ऐक कीडो.
 ०यर्मी वि० काटाणी यामडीवाणु (प्राणु)
 -डित, -डी वि० काटावाणु (२) मुश्केल
 (३) रोमायित -डी वि० काटाणु
 कं टक वि० [स] काटाणु (२) पु० काटावाणु
 जाड (भावणियो धं)
 कं टकाड स्त्री० [स कट के कं टक + वाड]
 काटानी वाड
 कं टारियु न० [स. कट = रभशान उपरथी ?]
 शय उपरतु कपडु
 कं टालु स्त्री० [स] रीगणी (२) आवण
 कं टाणुं अ० कि० [लुओ 'कं टाणो'] कं टाणो
 यडवो - आववो
 कं टाणी वि० स्त्री० [लुओ 'कं टाणु'] काटावाणी
 (२) स्त्री० [दे कटाली] हाथियो थार, थारी

कंटाणु वि० [सं कटाळ] कटावाणु
 कटाणो पु० [म कटाळा, स कट,कटाळु परधी ?]
 अविविधता के थाकथी ठीपलतो आणुगमे
 कंटियु न० [लुओ 'कंठी'] डूडु [रहेडु ते
 कंटियो पु० लारे नमएने पीने दिवसे लूण्या
 कंठी स्त्री० ['कणु' उपरधी ?] डूडामाना
 आनीक ङण (२) डूडु (३) ताळ डगण
 कंठी(-डे)वाणो पु० [कंठी+वाणो ?] यूये
 यक्षवताना वासएने पहादनी पाणुओ
 कंगतो माटीतो लेप [मिनलठ
 कंडु वि० [स कटु उपरधी ?] कडक, उत्र
 कंडु न० भरेंदु
 कंटुहियो पु० आणडेने रभवानी कुलडी
 कंटेवाणो पु० लुओ 'कंठीवाणो'
 कंटेसरी स्त्री० [लुओ 'कंटेसरी'] गणामा
 नाभवानु ओक धरेणु (२) ओक वनरूपति,
 जटासणियो
 कंटेहियु- न० [कटियो (लनडे) उपरधी ?]
 उदरडानो - क्यरेपू ले नाभवानो भाडो (२)
 अचणभाड [विशो, कंटेडी
 कंटेडी(-णी) स्त्री० [लुओ 'कंटेडु'] ओक
 कंटेडु (-णु) न० [दे कटोल] कंटेडु
 कंटाकट, -ट पु० [इं कान्क्केट] कंटाथी करवानु
 जम, ठेठो (-आपवो -राभवो, -लेवो)
 ०२, -टी पु० कंटाकट राभवार, ठेठेदार
 कंटाक पु० [इ] काणू, नियमन
 कंठ पु० [सं] गणु, डोक (२) हेडियो (३)
 कंठमाथी नीकणतो अचान, सूर, साद (४)
 कंठो-काड्यो (५) [दे कठ=मर्थाद ?]
 कंठो, जिनारे [-भूलवो=अचान साक
 नीकणवो -टूवो= हेडियो कं थाटी
 टूनी, अमुक वयनु यवु, युवावयामा
 आववु (२) पक्षीने कंठयो आववो
 (३) वाया आवची -जेसवो, -जेसी
 नवो=रवण पुवडो न नीकणवो (कं
 वगेथी) -भरावो=लागणीथी गड्गद थड
 नरु, जेडी न राकडु -३ वावो=गूगणावु
 -सुकावो=भूम तरस लागवी. कंठे करडुं=
 मोढे कंगु. गोपी लेवु कंठे कटा पडवा,

कंठे सोस पडवो=पाणी विना गणु सुजवु
 कंठे प्राणु आववा=भरवानी तैयारी
 थवी (२) धणी न मुसीमत पडवी कंठे
 होडुं=मोढे होडु, याद होडु] अथ यि
 स्त्री० कंठमा आववेदी ओक अ थि, 'थायनेधड
 ये-ड'. ०८२ न० गणानु आणु
 ०नाण स्त्री० गणानी नणी ०नीलक पु०
 मोढो हीवो, मशाल ०पाश पु० गणामा
 नाभवानो हेरडानो गाणो-कामो (२) गलपडो
 (३) कंठाखेप ०मण्डि पु० कंठीमानो हीवे
 (२) हेडियो (३) [ला] अत्यंत प्रियजन
 ०मण्डिन्याय पु० लुओ करकंणन्याय
 ०माधुय' न० कंठना अचाननी मवुन्ता
 ०माण स्त्री० गणानो ओक रोग ०सूत्र न०
 कंठी म गणसूत्र (२) गणामा पहेणवानु धरेणुं
 ०रथ वि० कंठ-मोढे-याद होय तेवु (२)
 कंठ्यानी (व्यजन) ०स्थान न० कंठनी
 नगा ०स्थानी वि० कंठमाथी जेलानो
 (व्यजन) -हाथ पु०, न० [+अथ] कंठनो
 आगणतो भाग (२) अ० मोढे -हाभरएणु
 न० [+आलण] कंठनु वरेणु, गणयवो, छडो
 -हावरेध पु० [+अचणव] कंठ इवावो ते
 -हावरेधी वि० कंठेवे अेवु -हाखेप पु०
 [+आणलेप] कंठे वणगवु -आलि गन हेवु ते
 कंठार(-ण) [लुओ 'कंठ'] स्त्री० दणियानो कंठो,
 जिनारे [[४] [ला] कतल
 कंठल न० [सं] मूरण (२) कंठाणी (३) लडाड युद्ध
 कंठाण स्त्री० लुओ 'कंठार' (२) [प्रा कठल=मोढा
 गणावाणु ?] ब्राडा अचवा गेडा उपर भाद
 लाडवानी जेपासिया गूण (३) वाणुण लणवतो
 डेवणो (४) [लुओ 'कंठाण'] रीतण (लाडवानी)
 कंठियु' वि० ['कंठ' उपरधी] गणु पडडे अेवु,
 गणे ठितरता वसमु लागे अेवु, धूयु
 कंठी स्त्री० [सं] डोडु ओक वरेणु (२) कंठमा
 पहेरवानी गुरुअे पधावेली माणा (३)
 [अ गरभाना] गणा आगणतो लाग उपरुडु
 शोलीवु श्रीवणु के लरतकाम [-आंधवी=
 शिष्य कंठो के शिष्य यवु -अ धु वि० ओक
 कंठी आचनार -समान गुरुवाणु (२) वैषणु]

०पगलुं=विष्णुना पगलानी चकतीवाणी
 कंठी. -डो पु० डार, मोटा मण्कानी माणा
 (२) कंठी उ णुओ
 कंठय नि०[सं] कंठनु-संथ धी(२) कंठस्थानी
 कंठ पु० [कंठ]कंठ(२) इवो यण्वानी वाडी धट
 कंठार पु० [णुओ 'कंठारवु'] (का) नकसी,
 डेतारणी (२) आलेष, चित्रकाम
 कंठारवुं सं० जि० [स.उत्+कृ, प्रा. कडार]
 डेतारवु, नकसी करवी
 कडिका स्त्री० [सं.] नातु प्रकरण (२) वेदनी
 ऋयाओनो समूह (३) इकरो
 कडियो पु० णुओ 'कडियो'
 कंडी पुं० [सं करंडिन्] वादी, करडियाभा साप
 लधने इरनारो महारी
 कंडी(-दी)ल न० [णुओ 'कंडील']हीवो करवानो
 कायनो भालो, हाडी (२) इनस -दियुं न०
 हीवाहाडी(२)हीवाने पवन न लागे तेम राभवाने
 पनावेल्लु नानु माथीनु वासण [भूजली
 कंडु(-डू) स्त्री० [स] चण, भजवाण(२) भस,
 कंडूयन न० [स.] भंजवाणवु ते
 कंत [स कान्त, प्रा. कंत] + णुओ कथ
 कंतरेड पु० [कु + तरेड ?] अण्णनाव, कुसप
 कंता स्त्री० ऐक छद
 कंताई(-मण्णी)स्त्री०, -मण्ण न० [णुओ 'कतवु']
 कंतवानु मडेनताणु
 कंतान न० [अ कता(-त्ता)न =अहु न
 भांरीक कपडु ?] शणुवु कपडु, शणियु (२)
 गूण्णार, टाटियु
 कंतामणु न०, -णी स्त्री० णुओ 'कताई'
 कंतारी पुं० भराही
 कंतावुं अ०किं० 'कतवुं' कर्मणि (२) पातणु
 थवुं, सुकावुं (३) ओंधु थवु [लरथार
 कंथ पु० [णुओ 'कंथ'] कान्त, पियु (२) पति,
 कंथयो पु० [स कंथा + वह] कथाधारी, वेरागी,
 आवो (२) अत्यंत गरीम-निर्धन माणस (३)
 [प्रा कुंथु] योभासामां थवु ऐक नानु णवडु
 कथा स्त्री० [स] यीथरावुं पनावेल्लु वस्त्र (२)
 गोहडी ०धारी पुं० कथवा, कथा पहेरनारो,
 साधु, योगी

कंधार न०, -री स्त्री० [स], -रो पुं० ऐक
 वनस्पति -रं न० ऐतु इण-णी
 कंधारिया पु० नागर ध्राहाणनी ऐक नातमा अटक
 कथाण स्त्री० णुओ 'कंठाण' २
 कंठ पु०, न० [स] नेमा भावानो गर ह्येय
 तेवु भूण, सुरण, पटाटा ध० (२) भूण,
 कारण (समासने अते) उदा० आन दकंठ.
 ०भूद(-ण) न० कद तथा भूण (भवाय तेवी)
 कंठर न०, -रा स्त्री० [स.] शुद्ध, जे; अपोख
 कंठर्षु पु० [स] कामदेव
 कंडील न० [अ], -दियुं न० णुओ 'कंडील'भा
 कंडुक पु० [स] रभवानो हडो, हडी
 कंठो पु० [णुओ 'कंठो'] अडूकनो हाथो
 कंठोई पु० [स कादविक, प्रा कंठविय,
 कदुडय] भीठाई पनावनार तथा वेयनार
 आदमी, सुभडियो -यणु स्त्री० कंठोईनी स्त्री
 कंठोरी स्त्री० नानो कंठोरो -रो पु० [कटि+
 ठोरो] कभरे पहेरवानो डोई पणु ठोरो डे से
 (सूतर, सोनाइपा वगेरेनो) (२) लीतमा अल्लेदी
 धटनी किनारी (३) आडो, दाटो. -राथंथ
 नि० कंठोरो पहेरनार -पुरुष पूरतु (नोतरु)
 कंठप पु० + [णुओ कंठर्षु] कामदेव
 कंध स्त्री० [सं स्कंध] भलो (२) लार वहेनार
 पशुओनी आध-भोथी (३) नागरभोथ
 कंधर, -रा स्त्री० [स] डोक, गरदन
 कंधोडुं न० [णुओ 'कंधु'] जेडवा माटे
 अमुक शरते डोर लाडे राभवु ते
 कंधोतर पु० पाटवी पुत्र
 कंधोलु न० [णुओ 'कंध'] भलो (२) आध, गरदन
 कंध पु० [स] कपारो कुंठरो ०न न० कंधुं
 ते ०ना स्त्री० कपन (२) उपसहित वाध
 वगाडु ते ०मान नि० [स] कुंठवु; थरथरतुं
 ०वा, ०वायु पु० जेने लीधे शरीर के शरीरने
 डोई लाग कपे ऐवो ऐक रोग
 कंधनी स्त्री० [इ] टोणी, मडणी (२) लागीदारे
 मेणवीने काढेदी पेदी कंडणी ०सरकार स्त्री०
 (सं) ऐक वभत हिंदनो राजवलीवट नरती
 कंधनी, 'धरिठ धन्डिया कंधनी' [थीवुं इरवुं
 कंधुं अ०किं० [स. कप्] धून्वुं, थरथरवु (२)

કંપાઉંડ નં [ઈં, મૂળ મલયી] ઘગઠે મકાનની
 ચેતગદની આતરી લીધેલી જમીન, વાડો
 કંપાઉંડર પુઠં [ઈં] ઠાકતર કહે તે હવા-દવાનું
 મિશ્રણ તેયાર કરી આપનારે તેનો મદદનીશ
 કંપાણ (લુ.) સ્ત્રીં [મ. કંપણ] એક ભતનો
 કાટો, ધાતુની તુલા -ણી પુંઠં ક પાણથી
 તેળવન્નેખવાનો ધવો કરનારો આદમી, તોલાટ
 ઠ પાયમાન-વિં [સ] ધૂજતુ, કાપતુ (૨)
 અનિચર, ચલિત
 કંપારી સ્ત્રીં, -રો પુઠં [સ. કંપ] ધુભગી, કમકમી
 (૨) કમકમાટી [ક પારી આવવી, -છૂટવી,
 -વછૂટવી = ધુભરી કે કમકમાટી ઊપજવી]
 ક પાટુંમેન્ટ નં [ઈં] આગગાડીના ડખાનુ ખાનુ
 કંપાસ પુઠં [કં] હોકાયત્ર(૨)વર્તુળ દોરવાનુ ચત્ર
 કંપિત વિં [સં] કંપેલું, કંપમાન
 કંપિલો પુઠં [સ કંપિલ્લ] એક ઐપધિ
 (ગદગૂમડની) [દુન્ડી (૩) લુઓ કંપો
 • ક પુ સ્ત્રીં, નં [ક કંપની] ટેળી, ભૂય(૨)ક્રોજની
 કંપો પુઠં [લુઓ 'કેમ્પ'] પડાવ, ક પુ, છાવણી
 કંપોઝીટર પુઠં [ઈં] છાપખાનામા ખીખા
 જોઠવનારો માણસ [એકુ, ચલ
 કંપ્ય વિં [સ] કંપિત થાય કે કરી શકાય
 કંપ્ય પુઠં [સં] કામળી (૨) ગાયખળદની
 ગોઠડી - ગરદન નીચે લટકતી લડી આમડી
 કંપ્યા સ્ત્રીં [સ કંવી] વાસની ચીપ (૨)
 મુતારનો ગજ
 કંપુ પુઠં, નં [સ] શંખ (૨) શ ખની ખ ગડી
 (૩) દશ લાખની સખ્યા
 કંપુ(-ખો)જ પુંઠં લુઓ 'કંખોજ'
 કંપૂ વિં [સ] ચેદું, ઠગાર [વનસ્પતિ
 કંખોઈ સ્ત્રીં [સં કાવોજ, પ્રા. કવોય?] એક
 કંખોજ પુઠં [સ] શંખ
 કમ પુઠં [સં] (સ) કૃષ્ણમો મામો
 કમ પુઠં લુઓ 'કૌસ'
 કસાર પુઠં [કં] એક ખાવાની વાની [-ચોખવો =
 કસારમા ધી મેળવલુ (૨) [લા] કસાર ને
 ધીતુ જમણ હોણુ]
 કંસારિ પુઠં [સ] કસનો અરિ-શત્રુ, શ્રીકૃષ્ણ
 કસાગી સ્ત્રીં [કે] એક જવડું

કંસારો પુઠં [સં કંસકાર] ધાતુનુ વાસણ ઘડવા-
 વેચવાનો ધવો કરનારો મુરખ -રણુ સ્ત્રીં
 કસારાની સ્ત્રી
 કસીકરણુ નં [કંસ ઉપરથી] કસ-કૌસમા
 મૂકવુ તે (ગ)
 કાઈ(-ય)દે-આઝમ પુઠં [ફા] મોટો-મહાન
 નેતા કે આગેવાન
 કાઈ સ્ત્રીં [લુઓ 'કાયા'] શરીર (૨) પાતણુ
 પડ-આચ્છાદાન, આવગણ
 કાઈલ સ્ત્રીં [કે કવલિલ] શેરડીનો રસ કાઢવાની
 મોટી કઠાઈ
 કાઉ પુઠં [કાકુ? મ કાકુ; પ્રા કાઈ = કાગડી,
 રવં?] કાગડો ઠકા(-વા)ઉ અં (રવં)
 ગરખડાટલયું અને ન સમભય તેમ (૨) સ્ત્રીં
 એકસામટા ઘણા માણસો ખોલાખોથી કરે તે
 કાઉન્મિલ સ્ત્રીં [ઈં] વારાસખા [-માં ઊભું
 રહેલું = તેના સહય થવા ઉમેદવાગી કંવી.
 -માં જલું = તેનો સહય ખનવુ]
 કાઉવાઉ અં લુઓ 'કાઉ'મા
 કાઉસગ પુઠં [પ્રા, સ કાવોત્સર્ગ] ગાગરિક
 વ્યાપારો છોડી એક આસને ધ્યાન કરવુ તે [કૌન]
 કાક પુઠં [સ] કાગડો ઠકુપિ પુઠં એક પક્ષી,
 કુંકડિયો કુલાર વ્તાલીય વિં કાગનુ
 તાડ પર ખેસલુ અને અન્નમાત તાકળનુ
 પડવુ થાય એકુ, અણધાર્યું, એચિતુ
 વ્તાલીય-ન્યાય પુઠં કાકતાલીય એવો ન્યાય
 વ્દષ્ટિ સ્ત્રીં કાગડાના જેવી ચ ચલ-શિડાન્વેષી
 દષ્ટિ વ્તામા સ્ત્રીં એક ઐપધિ, નસોતર
 (૨) કાગનુ ઝાડ ઠપક પુંઠં વાળેલા વાળનો
 કાગડાની પાખ જેવો ગુચ્છો, કાનછેચિયા
 ઠપક(-દ) નં કાગડાના પગના આકારનુ
 ચિહ્ન, હસપદ (૨) ચાર લઘુ માત્રા જેટલો
 સમય (સગીત)
 કાકચી સ્ત્રીં લુઓ કાચકી -ચુ નં કાચકું
 કાકડ નં [લુઓ 'કાકડી'] ચીભડુ
 કાકડકુ લો પુઠં છોકરાની એક રમત
 કાકડાશા(-મી)ગ સ્ત્રીં [મ કાકડશિંગી, હિં.
 કાકડાસીંગી, સં કર્કટશ્રીંગી] એક ઐપધિ
 કાકડિયુ નં [કાકડો'પરથી ?] એક ભતનુ રેરામ

કાકડી સ્ત્રીં [સં કર્કટી, પ્રા. કવ્કવી]આરિયું,
ચીલડુ (૨) [બુઓ 'કાકડો'] ચીથરાને વળ દઈ
બનાવેલી દિવેટ [-મૂકવી = કાકડીથી શગડી
કે ચૂલો સળગાવેલો] -કો પુંં ચીથરાની મોટી
કાકડી (૨) [મ કાકડા, સં કુકાટક (ગળુ) ?
કાકલક?] ગળાની ખારીની આસપાસનો એક
અવયવ, ચોળિયો (૩) પડછલ [-કા ઉતારવા
= ખળતા કાકડા ફેરવી ભૂત વગેરેની અસર
કાઢવી -કા કરાવવા = ગળાના કૂચેલા
ચોળિયા દખાવી લોહી કઢાવી નાખવું -કા
કપાવવા = ચોળિયાની વાઠકાપ કરાવવી
-કા ના(-નાં)ખવા = રમવામા કોણ દાન
આપે તે નકી કરવાહાય ચત્તા-ઊંધા કરવાની
રમત -કા કાકવા = મોમા ખળતા કાકડા
ઘાલવા -કા ફૂલવા = ચોળિયા સૂજવા -કા
ખાળવા, -મળગાવવા = બુઓ કાકડા
ઉતારવા -કા મળી જવા = કાકડા ફૂલી
જવા]

કાકડેળ નં કાકમારીનું-ફળ
કાકતાલીય, કાકદષ્ટિ, કાકનાસા, કાકપક્ષ,
કાકપત્ર [સ.] બુઓ 'કાક'મા
કાકખ પું [દે કવ્કવ, મ કાકવી] ગોળ કે
મહુડાની રસી (તમાકુ ખાધવામા વપરાય છે તે)
કાકમ પું [બુઓ 'કાકખ'] પ્રવાહી ગોળ જેવો
ચાય ત્યા સુધી ઉકાળેલો શેરડીનો રસ
કાકમારી સ્ત્રીં એક વેલ
કાકર પું [સ કર્કર ઉપરથી] દાત, નૃશળ
(મૂવરાદિ પ્રાણીના) (૨) કરવતનો દાતો (૩)
આમડીમા પડેલો કઠણ ચીરો ઠડી સ્ત્રીં
ઘણા ઝીણા દાતાની ધાર ઠણી સ્ત્રીં કાનસ,
અતરડી ઠણું સંકિં કરવતના કાકર કાઢવા-
તીક્ષ્ણ કરવા (૨) ઉચ્છેરવું, મમત પર ચઢાવવું
(૩) ઘીરે ધીરે ખોતરી ખોતરીને ખાવું -રી
સ્ત્રીં નાના દાતાવાળી ધાર
કાકર પું [સ. કર્કર] ઠળિયો (૨) કાકરો -રિયા
પું ધં વં અ દર ચાણા મગફળી વગેરે રાખી
લોટગોળની બનાવેલી એક વાની-ગોળીએ
-રિયું વિં કાકરાણુ -રી સ્ત્રીં નાનો કાકરો
(૨) કરકર, રેતી

કાકર સ્ત્રીં ખી જણને છેડે તાતની નીચે રહેતી
ચામડાની અકક કકરી પટી
કાકરિયા કુંભાર પું એક કલગીદાર પક્ષી
કાકરી સ્ત્રીં બુઓ ખેઉ 'કાકર' પું મા
કાકરો પું [બુઓ 'કાકરો'] (ચ) કાકરો (૨)
કચકુ (જેમ કે હુગળીનું) [બળિયા કાકા
કાકલિયા પું ધં વં 'કાકા' પરથી] શીતળા,
કાકલી વિં [સ.] કામળ ને મધુર
કાકલૂદી સ્ત્રીં [સ કાકલી પરથી, મ કાકલૂત]
દયા ઉપભવે એવી આજીજ, કાલાવાલા, ઠંબેડા
પું ધં વં કાકલૂદીભયું વર્તન
કાકવ ઝા, -ધ્યા [સ] સ્ત્રીં એક જ વાર ફળનાર
વનસ્પતિ (૨) એવી સ્ત્રી
કાકવી સ્ત્રીં [બુઓ 'કાકખ'] ગોળની રસી
કાકશિખ ડ પું [સ] આખરી [શબ્દ
કાકા (કા-કા) અં (રવં) કાગડાની વાણીનો
કાકા પું ધં વં [ફા = મોટો ભાઈ] 'કાકો'નું
માનવાચક કપ ઠણ, ઠસસરો પું સસરાના
ભાઈ, કાકાસસરો (માનવાચક) [ભતનો પોપટ
કાકાકૌવો પું [મલાવી કાકાતુલા] એક
કાકાપુરી વિં [ફા કાકા=ધરનો ધરડો ગુલામ +
પુરી (ગામનું ?) તકલાદી, નિર્માલ્ય (૨) ભરજ
(૩) પું ગુલામ [બળિયાકાકા, શીતળા
કાકાબળિયા [કાકા + બળિયા] પું ધં વં
કાકાખારી નં એક ભતનું હલકું મોતી
કાકાભાઈ પું [માનાથે] બુઓ 'કાકો' ર
કાકી વિં [સ.] કાગડા જેવા કૂંર અવાજથી
ગાનાર [કાકાજની સ્ત્રી
કાકી સ્ત્રીં કાકાની સ્ત્રી ઠણ, ઠસાસુ સ્ત્રીં
કાકીડો પું [દે કવ્કકહ, કિવ્કકહ] કાચડો
કાકીસાસુ સ્ત્રીં બુઓ 'કાકી' સ્ત્રીં મા
કાકુ પું [સ] કુખ, ભય, કોધથી સ્વરમા
પડતો ફેર (૨) કરડાકીમા કે વ્યગમા ખોલવું તે
કાકુ પું કીકા (ભાટિયા લોકોમા)
કાકુત્સ્ય પું [સ] (સ) રામ
કાકો પું [બુઓ 'કાકા'] ખાપનો ભાઈ (૨)
(પિતાને સંખોધન કરવામા વપરાય છે)
પિતા, કાકાભાઈ (૩) [વ્યંગમા] દુસ્મન.
[કાકા મામા કરવા = ખુશામત કરવી કાકો

लागे छे? = सगो थाय छे जेथी वग करशे?]
०सभरे पु० काकाळ

डांडादर डांडाल पु० [म] साप

डांडादी वि० [स] कागडा जेवो (स्व०)

डाभ, ०दी श्री० [स कक्षा, प्रा. ककला]

अगल. [डाभमां राभपुं, -देपुं = मत्ता

नीये गभपुं, पक्षमा लेवु डाभदी दृष्टनी =

आनंदमा आवी नवु डाभदीमां दूव

आवपुं = दरभ ठाभगछ जेवो] ०भलाई,

०भिलाडी श्री० अगलमा थतु ऐक गूभडु

आभदी -भी श्री० अगरभा छे उपडानी

अगलनी डाभी -भुं पुं० काभनो वाण

-भोवाई श्री० लुओ काभअलाई

काभा श्री० [स काक्ष?] नडत (तावमा प्रति

पक्षने हगववा भाटे आलेदी)

काभाई श्री० कासडी (वरभपु०-वासवाडाना

भाडोभा)

काभी, -भु, -भोवाई लुओ 'काभ'मा

काग पु० [म] काक, कागडो [-तुं र्पीछ थपु,

-नो वाध करवे = गनु गनु करव, नलपी

वानने भोदु इप आपवु -तुं जेसतुं ने

तारतुं पडतुं = ने भे अनवो वरये कार्य-

कागल सभच नथी, ते छे जेवो अमथाय

जेवो आकदिभक अनाव अनवो -ने डोणे

राह न्तिनी = भूम आनुगानी गह जेवी]

०डोण वि० इहपु ०डोणियु वि०

जागडाना डोणा जेवु, ऐकाडी (२) न०

अइ रेथक वनस्पति ०णु श्री० जागडी

०नो वाध पु० गनु गनु ०भाण वि०

जागडाना मागा जेवु, भाभावीणी ०भाणो

पु० जागडानो माणो ०वाश (ग.) श्री०

[स काग + वाञ् = भोलवु, भोलाववु ?]

आइने दिवये पितृनिमित्ते जागडाने अलि

नाभनी वभनने उद्गार (०) ऐ अलि

०त्रिद्या श्री० पशुपथीनी भाषा मभनवानी

विद्या -गानादरे श्री० [काग + निडा]

जागडाना जेवी, उठे ठीडी लय जेवी ठीव

-गाडोण पु० [जाग + रेकडण] गेकडण(२)

नरभडटे

कागन, -अ [ख] -ण पु० वास, धास, धागा

०भानी कराती लभवा वगेरेना कामनी

ऐक अनावट (२) पत्र, पत्रिका

कागडो पु० [म काग] काक, ऐक काणु पक्षी

(२) (ला) यालाक लुय्यु प्राणी [कागडा

ठोरवा = उन्नयभ भ थवु(२) नस तान नवु,

-रा कडणवा = सत्यानाश नवु, अराप्पीना

थिहूत नलवा -दानी डोटे रतन = अल-

धटतु जेडाण, अपानने दान -दानी डोटे

उ डोतरी = पेटमा वात न न्हेवी -दानी

ननरे जेपुं = भूम सावव न्हेवु -डो

दह्दिथिरे लर्थगथे = सारी वन्तु नहागने

हाय गर्ज] -डाडामडी श्री० धतराळ (२)

अलविश्वास -डाडेरी श्री० आडडानु डोडु

-राटो पी श्री० कागडा जेवी टोभाती लापी

पूछडीवाणी टोपी -डासाणुगी (-री)

श्री० वातु गाणवानी कुडीने पडवानी

साणुमी -डियो पु० पतग, उनकवा -डी

श्री० कागडानी भाटा (२) गाडानी भे ठियेनी

पिनगथी नरेदी अणु

कागदी वि० [फा] पातणी छलवाणु (नेमडे लीभु)

(२) नकलादी (उ) पु० जागण अनवानारे कारीग

(४) जागण वेचनारे अयवा थोपडा ध०

आवनारे वेपानी ०यलाणु न० कागणतु अलण

कागण पु० लुओ कागन [कागणनी डोथणी =

अहु नाणुक, वडु लरता दाडी लय जेवु

-नाभवे = जागण-पत्र टपालमा रवाना करवे

-डोडवे = परपीडियुं काडी जागण काडवे

(२) पारकानु परपीडियुं काडी अदरनी वान

छूपी रीने नलणी लेवी -भीडवे = लभेले

जागण परपीडियामा अच कवे, अथवा तेभ

करीने टपालमा रवाना करवे -मागवे,

-डाववे = ललामणु के ओणभाणुनी थिडी

भागनी के लाववी -सभवे = भअ अ तर

टपाल वगेरे काग लपी न्हाववा -वायवे =

जागणमा लभेडु उडेवडु] ०हाअणियुं न०

कागण हाअवानु वन-वस्तु ०पत्र (-तर)

पु० थिडीयपाडी के टपालने पत्र -णियुं न०

कागणनो कटके(२) अलणु नोठ, लोन, लुडी अने

શેર જેવો - જેનાં નાણા થાય તેવો કાગળ
[કાગળિયાં કરવાં = લખાણ કે તુમાર કરવો.
કાગળિયે ચડવું = અતરિયાળ મરી જવું(૨)
બહેરમા આવવું(૩) કારદે જવું(૪) લખાપટ્ટી
થવી, તેમા પડી અટવાવું] - ણિયો પુંઠ કાગળ
લઈ જનારો કાસદ ['કાગ'મા

કાગાનીંદર સ્ત્રીઠ, કાગારોળ પુંઠ જુઓ
કાચ પુંઠ [સ] રેતી અને ખારવાળી માટી
ઓગાળીને બનાવાતો એક પદાર્થ (૨) દર્પણ
(૩) પાસાદાર, ચળકતી મિશ્રધાતુ(૪) નિર્મળ કે
ક્ષણલગુર એવી ઉપમા આપતા વપરાય છે,
જેમ કે - કાચ જેવું પાણી, કાચતુ વાસણ,
કાચનો દૂધો ઠએણિયો પુઠ શુદ્ધ કરેલો
એણિયો. ઠચુહુ નઠ કાચતુ બનાવેલુ ઘર
ઠમણિ પુઠ કાચ જેવો એક હલકા મણિ(૨)
કાચ ઠરસ પુઠ કાચનો રસ (૨) આખના
ડોળામાનો કાચના રસ જેવો પદાર્થ ઠલવણુ
નઠ કાચ બનાવવામા વપરાતો કાગ - ચિયો
પથથર પુઠ જેમાથી કાચમણિ નીકળે છે
એ પથથર

કાચકી સ્ત્રીઠ કાકચી, કાકચ એક વનસ્પતિ
(૨) ગળાની ખારી આગળ થતો એક રોગ
(૩) સકડામણ, મુશ્કેલી - કુ નઠ, -કો
પુઠ કાચકીતુ ક્ષણ, કાકચુ

કાચહ સ્ત્રીઠ [કાચુ ઉપરથી] ગૂમડાની આબુ
ખાબુનો સુલેલો ભાગ

કાચખી સ્ત્રીઠ [જુઓ કાચખો] કાચખાની માદા
(૨) એક રોગ, કાચકી - ખો પુંઠ [સ કચ્છપો]
એક જળચર પ્રાણી [-ખાની આંખે જેવું =
તીક્ષ્ણ કે ધર્ષની આંખે જેવું]

કાચર સ્ત્રીઠ [જુઓ કરચ] કકડી ઠકુચર
નઠ પરચૂરણ ખાદ્ય વસ્તુઓ (૨) પરચૂરણ
ભાગીત્વી વસ્તુઓનો સમૂહ - રી સ્ત્રીઠ
મીઠામા આવેલી ક્ષણી - શાકની કાકડી,
સુકવણી. -રું નઠ ચીરિયુ, કકડી

કાચલી સ્ત્રીઠ [સ. કવચ ઉપરથી] નાળિયેરુ
ભાગેલુ કોટલુ (૨) [દે કચ્ચરા] શાકની -
ખાસ કરીને કોઠમડાની સુકવણી [-માં પાણી
લઈ ટૂંખી મર] = ખીબુ શક્ય ન હોય તે

એવા અશક્ય ઉપાય વડે પણ શરમાઈને મરી
જા. કાચલાં કૂટવાં = મિથ્યા મહેનત કરવી
કાચલાં જુદાં થઈ જવાં = કોઈ પણ સખત
કોટલાવાળી વસ્તુના ખે ફરચાડિયા થઈ જવા
(જેમ કે માથાની ખોપરીના પણ)] - જુ' નઠ
નદીના ભાડાની ખેડેલી જમીન (૨) નાળિયેરુ
ભાગેલુ કોટલુ (૩) [લા] કોઈ પણ ભાગેલુ
અર્થગોળ જેવુ કઠણ કોટલુ' ઉદાઠ 'ઠીખ'
(૪) એવો વાડકો

કાચંડી સ્ત્રીઠ કાચંડાની માદા [પ્રાણી
કાચ (-ચિ', -ચી) ડોપુઠ [જુઓ 'કાકીડો'] એક
કાચુ' વિઠ [જુઓ 'કચુ'] પાકેલું નહિ એવુ
કાચી કેરી) (૨) ખરાખર નહિ સીજેલું, પક-
વેલું કે રધાયેલું (કાચી આસણી, કાચી માટલી,
કાચો ભાત) (૩) શેકેલુ રાવેલુ નહિ એવુ
(કાચી સોપારી, ચણા, અનાજ ઇઠ) (૪) કરા
સરકાર ન કરાયેલુ - કુરતી રિચનિમા હોય
એવુ (કાચો માલ, કાચી ધાતુ) (૫) તકલાદી,
મજબૂત કે ટકાઉ નહિ એવુ (કાચી સડક,
કાચુ સૂતર, કાચો રગ) (૬) નાદાન, બિન-
અનુભવી, અધૂરુ, અધકચરુ (માણસ, જ્ઞાન,
આવડત, ઉંમર, ઇઠ) (૭) અધૂરુ, અપૂર્ણ
(કાચુ' કામ, કાચી બુદ્ધિ, કાચો વિચાર, કાચી
વાત, કાચો ગાઉ ઇઠ) (૮) કામચલાઉ, છેવટતુ
નહિ એવું (કાચો હિસાબ, દગ્તાવેજ, ખરડો
ઇઠ) (૯) પોચુ; નરમ (કાચા કાળખતુ.
હૈયાતુ = ખીકણ) (૧૦) ખારદાન ઇઠ સાથેતુ
કામચલાઉ કે અંદાજ (વજન, માપ) (૧૧)
પાકુ - ખ ગાળી નહિ, તેથી અડધા વજનતું
(શેર, મણ ઇઠ વજન). (આમ આ શબ્દ
અધૂરાપણુ, અધકચરાપણુ, ઇઠ અનેક ભાવો
લક્ષણાથી ખતાવે છે) (૧૨) નઠ કચારા, કસર,
અધૂરાપણુ [કાચા કાનતું વિઠ ખીબના
કહેવાથી ભરમાઈ શકે તેવુ કાચી કેદ સ્ત્રીઠ
આગેપીને કેસ પહેલા ને તેદરમિયાન કરાતી
કેદ કાચી છુટી, માયા સ્ત્રીઠ છેતરાઈ બચ
એવુ ભોણુ માણસ (નકારમા આવે છે ઉદાઠ
'એ કોઈ કાચી માયા નથી? અને તમે
કાચી માયા માનો છો?') કાચુ' કઠાવડું =

દેવાણુ કઠાવણુ. -કાપું = અધૂરી તૈયારીમાં
 કે ક્વખને કે એવી કોઈ કચાશ છતા વનું,
 ઠાઈ કરવું (૨) જામ તેથી કરીને કથાણણુ,
 આદણુ (૩) (કામ, વિચાર ઇંચા) ઉતાવળ
 કરી નાખવી -ખાણું = ભીડ કે તગી પડવી.
 -પારણું = જાચો ગર્ભ પાડવો, ગર્ભપાત કરવો
 કાચો કચિયારો, કખીલો = સમજણો
 ન થયેલો -જાચી કે નાની ઉંચગનો પરિવાર
 (તે મૂંધીને મરી ગયું, એમ પ્રયોગમાં
 આવે છે) કાચે ઘટે પાણી ભરણું = મિથ્યા
 પ્રયત્ન કરવો] ઠુંવારું વિં જાચી વયતુ
 અને અવિવાહિત. ઠંકારું વિં નહિ ગયેલું
 અને લૂણુ ઠનચ વિં સાવ કાચુ ઠપાકું
 વિં કઈક કાચુ અને કઈક પાકું એણુ,
 અર્થદ્ય ઠયોચુ વિં અનુભવ અને
 હિમન વગરનું, ભોણુ, અકુશળ કાચો
 દૂચો પું છેવટનો ખાષી રહેલો ભાગ

કાછ પું ભુઓ 'કાછો'

કાછઈ સ્ત્રીં [મં કચ્છ = કાઠો, પ્રા કચ્છ =
 નદી પાસેની નીચી જમીન (૨) મૂળા ઇંચી
 વાડી] નદીતુ ભાહું (ખેતર કચ્છું) (રેવાકાઠા)
 કાછડી સ્ત્રીં [ભુઓ 'કાછો', કે. કચ્છટ્ટી]
 કાછડાની રીતે પાછળ ખોમ્લેલો ચોનિયાનો એક
 ભાગ [-છૂટી જવી = ડરી જવું. -ઝાલીને,
 પકડીને દોડવું = ખીકથી ખાવરા ખની
 દોડવું કાછડીને છૂટા = ભુઓ 'કાછડી-
 છૂટા'] ઠછૂટા વિં પું વ્યભિચારી -કો
 પું ચોતિયુ કે સાચો ઉચિ લઈ ખે પગની
 વચ્ચેથી પાછળ ખોમ્લેલો તે, તે રીતે ખોમ્લેલો
 વચ્ચેનો ભાગ [-મારવો, -વાળવો = કાઝડા-
 ની રીતે વચ્ચે પહેવું -મારીને, વાળીને
 (જામ કરવું) = ઝમર કરીને, ખગેખં ખતથી
 તે ભેંભેં] -ણું અંકિં + ભુઓ 'કાછુ'

કાછર નં એક ભતતુ ઘાસ (ધરમપુર)
 કાછલી સ્ત્રીં, -ણુ નં (ચ) ભુઓ કાચકી, -ણુ
 કાછણું અંકિં ભુઓ 'કાછડી'માં
 કાછિયો પું [હિ મ કાછી, સ શાકિક?]]
 શાક વેચવાનો ધવો કરનાર આદમી (૨) એ
 જાતિનો માણસ -ચણુ સ્ત્રીં કાઝિયાની સ્ત્રી

કાછી પું ભુઓ કાછિયો [કાછોડી'
 કાછો, ઠંકો પું ભુઓ કાછોડો. ઠંકી સ્ત્રીં ભુઓ
 કાજ નં [સ કાર્ય, પ્રા કજ્જ] કામ (૨) કારણ,
 પ્રયોજન ઠકાર વિં કામ કરે એણુ; કાખેલ
 (૨) કામગર ઠગરું વિં શક્તિવાણુ, કાખેલ
 (૨) જીવાનભેવ, તજણ (૩) ઘણું પ્યાન,
 માનીવું, લાડકું (૪) નાજુક, તકલાદી

કાજળ નં [સ કજ્જલ] મેશ (૨) આખમા
 આજવાની મેશ [-આંજણું, -મારણું =
 આખમા મેશ આજવી -ની કોટકી =
 સહેજમાં કલક ખેસે તેણુ -સલાળથી રહેવા
 જેણુ સ્થાન] ઠકડું નં અંબવં (સૌભાગ્યવતીના
 શણગાનના) કાજળ ને કડક ઠરણી સ્ત્રીં
 કાજળી ત્રીજ ઠલટોરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
 ઠણું અંકિં [સં કજ્જલ પરથી, હિં. કજ-
 લાના, મ કાજકળ] કાજળ -મેશ વળવી
 (૨) કળળી જણુ, એલવાણુ -જિયો પું
 (કા) ખોવાયેલી વસ્તુ શોધી આપવા કે બનેલો
 બનાવ જણાવવા ખીન માણસને ખેસાડી તેણ
 કે શાહીના ટ્રીપામાં ખણુ બતાવનાર આદમી

કાજળી સ્ત્રીં ['કાજળ' ઉપચી] મેશ (૨) ગાખતુ
 પડ (૩) કાળી ટૂંગ (૪) મેશ પાડવાનું કાઠિયુ (૫)
 ગાય પૂજવાનું સ્ત્રીઓનું એક વ્રત (શ્રાવણ
 માસમાં) (૬) [કા] કાજળિયાની વિદ્યા
 ઠગોકરણુ નં એક વનરપતિ ઠચીજ સ્ત્રીં
 શ્રાવણ વદ ત્રીજ, કાજળગણી

કાલ સ્ત્રીં [ભુઓ 'કાલ'] કાર્ય, કરજ, જામ
 ઠગરું વિં કામગર (૨) કાયદાકારક
 કાણ, -ઝી [જ.] પું ઇસ્લામી ન્યાયાધીશ (૨)
 ઇસ્લામી વિદ્વાન -પડિત ઠણ પું 'કાણ'
 [માનાર્ય] [-ની કૂટરી = મોટાની નાની
 વસ્તુ પણ મોટી ગણવી પડે એ]
 કાણુ વિં સાજ, ખાસુ (૨) વિનથી (કા)
 કાણુ પું [મલાવી કાયુ, મ કાજુ] એક સૂકો
 મેવો ઠકળિયા પું અંબ વં કાણુ (૨)
 સાકરિયા કાણુ
 કાજે અંબ [ભુઓ 'કાજ'] માટે, વારને
 કાજે પું [દિં કજ્જવ] કચ્ચે, પૂલે
 કાઝગી સ્ત્રીં [મ કાજગી] લગામ

काठ पु० [प्रा. किट्ट] धातुने लागतो मेल हे तेना विकार (२) [ला.] नकासो लारद्वप उतार के मेल [-भाषो, -यड(-ठ)वो, -वणवो = कटाव (२) नकासु अवावरु पडी रहेवु, तेथी (वरतु हे भाणसतु) हीर के पाणी छितरी नवु, अगडवु -उतारवो, -काठवो = यडेलो काठ दूर करवो]

काठ पु० [स काष्ठ, प्रा कट्ट] धमारती लाकडु [-नाभवो = धरतु छापस मोल वणी धं काठ वडे नडवुं] ० कूट स्त्री० त्रैलोक्ये सारसामान (२) भकानना आधकामने माल ० पीठिये पु० [स पीठ ?] धमारती लाकडाने वेपारी ० भाण पु० लूतुनवु पन्थूरण धमारती लाकडु (वणी, वास धं)

काठ पु० ['काठवु' पन्थी ?] (हावो कापवा) सामे भडालो हावो, प्रतिकार (२) (८,) स्त्री० गजदामा अमुक लात न होवपी - कापतुं होवु ते ० छांट (८,) स्त्री० कापद्वप - टेसर पु० अ० व० पत्ता रमता पहेली ने लात कापय ते पन्थी स० पडे जेनी सरआण

काठ पु० ['काठो पन्थी ?] काठो, नडतर आड विझ [-काठवो = नडतर दूर करवु (२) कासण काठवु ('नयसिडने काठ काठया वग० . . .', 'पछे काठो सेनाना काठ,') [-आडवु दीयवु ते काठकूट स्त्री० [काठवु + कूटवु] कापवु अने कूटवु काठको पु० [नुओ कडाको] मोट्री गर्जना काठभूषण पु० नेवु अशाने भूषो (२) जे भापतु कडिया-सुतारतु ओलर ओयोभूषण पु० यार काठभूषणावणो यतुकाण ० त्रिकेलाण पु० जटभूषणावणो त्रिकेलाण -खो पु० काठभूषण

काठछांट स्त्री० [हि] कापद्वप, सुधारोवधारो काठद्वय न० ऐक वनस्पतिनी छाल काठरडो पु० [स किट्टाल] ठरेलो कचरो, प्रवाही वस्तुनो मेल (२) कटाज - अगडीने अराय थध गथेयो माल; नकासो रदी सरसामान धं काठलिये पु० [नुओ 'काठिये'] काडी काठलु न० वजन अमुक नकी वजनतु तोलवानु भाधन (२) सुवावडमा स्त्रीओने अपातुं शुहर वगरेतु वसाणु (३) [हि. काटना 'काठवु' पन्थी ?] ओछु करवु ते, कापी

लेवु ते (४) काठ, काठो; नडतर; अला. [काठलां कूटवां = अर्थ प्रयत्न करवो, कायला कूटवा - कूटवाभां नाभवां = गध गूनी लूडी नवी काठलां सांभवां = जेभ मेजनी जेवा, अरोअर वजन तपासवुं. काठलुं काठलुं = आडभीडी दूर करवी (२) भारी नाभवु - करवुं = नुओ 'काठलु काठवु' (२) ओछु आपी- करीने पतववु, ओछधी पतावट करी लेवी] - लांटास पु० वयभा पडी काठलु करना - ओछु आपनार आहमी छापेलुं काठलुं न० सगकरी छापवाणु काठलु (२) ते रीते अघे नामीयु भाणस [कडवु (३) छेतरवु

काठलुं स० कि० [स कर्त, प्रा कट्ट] कापवु, छेवु (२) काठलुं वि० [नुओ 'काठ'] काठना रंगतु -वे। पु० शोकने काठवो साखो ['काठवु' मा काठवो पु० ऐक औषधि - वनस्पति (२) नुओ काठकाठ स्त्री० [नुओ 'काठवु'] कापाकापी (२) कंतव (३) अटस, अदावत काठोडो पु० यजमक (२) नुओ 'काठरडो' (३) कापी वातुमाथी लोडु काडी लीधा पछी लडुमा रहेतो अवशेष [हे करट्ट] कायटिये काडी स्त्री० नुओ 'कायट्ट' (२) पु० [स करट; काठ वि० धूर्त, पहेविल (२) पु० [स काष्ठ] काष्ठ (३) धमारती काठ (४) काठडो (५) हेडभेडीतु योडकु, हेड ० गढ पु० लाकडाने गढ काडडी स्त्री० नानो काठडो -डुं न०, -डो पु० छोट वगरे जनवरनी पीठ पर सुजतुं लाकडानु आसन

काठलो पु० [कठ + लो] कन्याने परणावना पहेला यडावातु वरेणु [(वध)] काठा वि० (अ० व०) लालाश पडता ऐक नतना काठाडली स्त्री० [नुओ 'काठडो'] काठडा पर नाभवानी धाअणी - गोडकी [वाणु (का) काठाणु वि० [नुओ 'काठु'] कडावर, काठा - आधा- काठिन्य न० [स] कठिनता (२) कठोरता काठियाणु स्त्री० काठी स्त्री काठियावाड पु० न० [काठी + [स] वाट] (स०) शुजरातने ऐक लाग -डी वि० काठियावाडनु, -सअधी (२) पु० काठियावाडने गडीश

કાઠિયો પુંવ[સં કાષ્ટ પરથી] ગાડાનો લાકડાનો મામાન - ખોખુ (કા)

કાડી વિં (૨) પું કાઠિયાવાડની એક અસલી નળતુ (માણસ)(૩)શ્રીં [સં કાષ્ટ] બાળવાનુ લાન્ડુ (૪) નમીનતુ એક માપ (૪૦૦ કાઠી = વીણુ) (૫)લાકડી, દડો, વાસ (૬)કાહુ (શરીંગુ)

કાહું વિં [સ વાઠિન, પ્રા. કાઠિણ] વહણ, આકર (૨)કોર (૩)ક નૂસ (૪)ખરાખ, માહુ (૫)નં [સ કાઠ પન્થી] કલેવર, શરીંગનો ખાચો (૬) ખોખુ (ઠોલ, રક ધત્યાદિતુ), આકાર (૭)કાહડો (૮)કાં ચોડવાની હોય એવુ સાક્ષાતુ કપહુ

કાઠવાલ (દ, લ.) શ્રીં કાટવુ ને ધાલવુ તે કાટવું સંકિં [નિં કુવ, પ્રા કહ્વ] (હોય ત્યાથી કે અદરથી) અહાર ખેચવુ - લાવવુ - લેવું - મોકલવુ (જેવા લાવો ખતાવે છે) (૨) અલગ કરવુ, ફર કરવુ, છૂટ પાડવુ (૩) રક કરવુ ('આ શબ્દ કાઠો તો લખાણ મનૂર છે') (૪) [પ્રા કહ્વ = રેખવુ] આયેખવુ, દારવુ (જેમ કે અક્ષર, ચિત્ર, વેલ, રગ ઇં) (૫)કહેવુ, ખોલવુ ઉચ્ચારવુ (જેમ કે અવાજ, ખોલ, વાત, સાદ, ઘાંટો ઇં) [પ્રા. કહ્વ, સ કથૂ? = કહેવુ, ઉચ્ચાર વ્વે] (૬) મ્થાપવુ, નવુ ખોલવુ, ગર કરવુ (જેમ કે, નિશાળ કુકાન, કાગખાતુ, કખની, કામ ઇં) (૭) ગણી કાટવુ, ગાવની કરવી (જેમ કે, તાવ, માપ, વ્યાજ હિમાખ કે તેનો જવાખ, અદાન ઇં કાઠવા) (૮) નહેરમા અહાન આણવુ (જેમ કે નામ, આખડ, દેવાણુ કાટવુ) (૯) અંદરનો સાર કે અમુક લાગ અલગ કરવો, મૂંવો કે છૂટો પાડવો [લુઓ અર્થ (૨)] જેમ કે, માગ કાઠવો, મલાઈ કાટવી, તેલ કાટવુ, ઇં, 'નેણે ૫૦૦ રૂ. આ ખાતે કાઠયા' (૧૦) કમાવુ, મેળવવુ, ભેગ કરવો ('કુકાન ભાહુ ય કાઠતી નથી.' 'કુકાન માથી રોટલો કાઠવાનો છે' 'અમુક અર્થ પગાર માથી જ કાઠવાનુ' (૧૧) ખીન ડિં સાથે, તે ક્રિયા પૂરી કરી દેવી, પતવવી, એવો ભાવ પ્રેરે છે, જેમ કે, 'એણે આખું ખેતર ખોદી કાઠયુ' 'આટલુ જરા નેઈ કાઠગો?' [કાઠી જવું = મડદાને ચેન્થી અહાન કાઠી બાળવા - દાટવા લઈ જવુ ('એમને ક્યારે

કાઠી ગયા?')] કાઠી નાંખવું = રક કરવુ (જેમ કે અરજી, માગણી ઇં) (૨) નાપાસ કરવુ ('એને પરીક્ષકે સામા કાઠી નાખ્યો?'), ગણતરીમા ન લેવું ('મને તો તમે સાવ કાઠી જ નાખ્યો કે શુ?') કાઠી લેવું = છાનુ માનુ લઈ લેવુ (૨) પતાવવુ, પાર પાડવુ (કામ કાઠી લેવુ 'એને ત્યા રકમ છે તે હવે કાઠી લેવી નેઈએ') કાઠી મૂકવું, મેલવુ = હાડી કાઠવુ (૨) રજા આપવી, ખરતગ્દ કરવુ (૩) કાઠીને મૂકવું - અલગ કરવુ (જેમ કે, લૂગડા), સાચવીને ગખવુ (હાસીએ જ પહેલેથી કાઠી મૂક્યા છે')]

કાઠો પું [સ વ્વાથ, પ્રા કાઠ] ઉકાળો, કાવો કાઠો પું [કાટવુ પરથી] ખેતગ માથી વધારાનુ પાણી કાઠી નાખવા કરાતી નીં

કાણુ, ઓંકાણુ (ણ,) શ્રીં [સં કણ, મહા + કણ?] મરણ પાછળ રોણ, કૂટવુ અથવા લોકિટે જવુ તે [- કરવી, માંડવી = મરનાર પાછળ રોવું - કૂટવુ (૨) [લા] કાઈએ બગાડેલા કામને સંભાળવુ કાણુ જવુ = કાણ કરવાને માટે જવુ (પરગામ)] -ણિયત, -ણિયુ વિં કાણ કરનાર

કાણુ ઠોડી શ્રીં છોકગની એક રમત કાણિયત વિં લુઓ 'કાણ'મા [કાણુ'મા કાણિયુ વિં લુઓ 'કાણ'મા (૨) લુઓ કાણી બગલુ નં એક નતનુ બગલુ કાણુ' વિં [સ કાણ] વેહ - છિટવાણુ (૨) એક આખવાણુ (૩) નં વેહ, છિટ, ખાકુ [- પાંડવું = કાણુ કરવુ] -ણિયુ વિં કાણુ

કાત શ્રીં પેટું (કા) (૨) તાકાત, કૈવત (૩) [સં. કૂન-કર્તની] સોનીનુ એક ઓતર

કાતડી શ્રીં [મ, સં કૃત્તિ, પ્રા કત્તિ] ચામડી કાતણુ શ્રીં ['કાતવુ' પન્થી મ. કાતણ] કરોળિયા લેવુ એક છવડુ [કાકડી (કા) કાતણી શ્રીં ['કાતવુ' ઉપરવી] કાતેલા સૂતરની કાતર વિં [સ] ખીંચણુ, કાચર (૨) ઠ ખી, ભયખીત (૩) કંતરાણુ, વાકુ

કાતર શ્રીં [સ કર્તરી, પ્રા કર્તરી] કાતરવાનું ઓતર (૨) તાળ ખરી પડવાનો નનવરનો એક ગેગ (૩) કાતરના લેવી ધારવાળી પાતળી ઠીકરી,

पतर ध० [-यंदावणी, -इरेवणी, -भूकणी
= कापकूप करणी] ०ष्ठी स्त्री० कापवु ते,
कापवानी रीन (२) कात० (३) करसण कापी
लीधा पछी अणु करती वृजते भ्राह्मणोने ने
लाग आपे छे ते

कातरपुं सं० किं [स कृत्] जातरथी कापुं
(२) कापवु, करडवु (३) ओष्ठु करवु (४) जोतरवु,
अणुवु (५) [ला] धसानु जोलवु

कातरिथुं न० [कातरपुं] छेक छापरानी नीयेना
नीये मोडो (२) लाकडानु ओक ओगरु अरु
(३) हीवाळ कायवानु योऽनु ओक ओलर (४)
जे यूडीनी वयमा पहेंगनु पातणी रीपनु
कडण (५) मेणु (६) कटाक्ष, करडी आपे
लेवु ते (७) रलेटनेा लागेला मोडो लुकडो
[-जोप(-अ)=गाडु; यसकेल -भूकपुं=धर
शे०वु, योरी करणी, जातरियां आवां,
-नांअवां=रीसमा त्रामु लेवु, चिडार्धने
लेवु, कटाक्ष श्रेकवा]

कातरि(-णी) स्त्री० लुओ 'कातणी'

कातरै पु० [स कृत्=कातरपुं परथी, सरभावे
'कातणी'] यपटुं, लाथुं ने वाडु कण उडो
आमलीना कातरै (२) अने मजता आकारनु
ओक दावभानु (३) ओक लवडो [अे ठिगता
अनाजना छेड जातरि भाय छे] (३) हादीनी
अ ने आणु रभाता वाणना लाया कडडामाने
प्रत्ये (५) [सु] कृणानी लूम [कातरै
पडवा = जेतरेमा कानरा लवडा यवा.]

कातण स्त्री० अकवा, गप (का) (-भारणी)

कातणिया पुं० ओक नतना योभा

कातणी स्त्री० [स कृत्, प्रा कत्तरिअ, म.
कातळा] पातणी, यपटी कडडी

कातणुं न० [लुओ 'कातणी'] लडी यीरी -

गाअयु (२) गडेरी (३) मोडो जेडोण कडडो

कातिल वि० [अ] कतल करनार - करे ओपुं

(२) घातक (३) भर्भवेवी

काती स्त्री० [स कृत् परथी] छरी (२) करवती

(३) [ला] इगो [(पेटमा) काती ह्योपी,

-राअवी = मनमा इगो ह्योवे के गभवे]

कातुं न० [लुओ 'काती'] भूडी छरी - पाणी

कात्यायन पु० [स.] (स) ओक ऋषि (२)
ओक वैयाकरणी (३) न० नि० दन [-काठपुं=
निक दन काठवु]

कात्यायनी स्त्री० [स.] (स.) देवी - दुर्गा (२)
याजवल्क्य मुनिनी पत्नी ०प्रत न०
धरुछेलो पति मेणववा कन्याओ कात्यायनी
देवीने उद्वेरी करे छे ते प्रत

काथ न० [प्रा काथ?] लुओ 'कथन'

काथ पु० न० [स काथ] सरव, पाण्णी, दैवत
(२) [का] मनभो, लवतर (२) रवार्थ

काथाकणला पु० अ० व० [काथ ('कथ' परथी)
के कणला (कलअल?)] कृथी, सायानूडा
(२) नकामी लानगड, नथनी तकरार

काथियु वि० [लुओ 'काथो'] जाथाना - गनु
(२) काथीनु दोरडु (३) जाथीनी सादडी (४)
काथीनु अनवेलु पगलुछणियु

काथी स्त्री० [म काथा, -य्या] नाणियेरना
छोडाना रेसा के तेनी दोरी (काथी नेवा रगनी)

काथो पु० [स काथ, हिं. काथा] जेरनी छालनु
सरव (२) लुओ 'काथी' -थागोणी स्त्री०
मसालावाणी काथानी गोणी -थादोरी
स्त्री० काथानी दोरी

कादर वि० [अ कादिर] शक्तिमान

कादव पु० [स कर्दम, प्रा कहम] धूप -
भटोडीमा पाण्णी मणीने अनतो गारो, कीयड
[-उडा(-रा)दवे, -के'केवे = जोडी नि द
करवी -भूदवे = व्यर्थ भहेनत करवी]

कादव-कीयड पु० भूअ कादव [प्राचीन काणथी
कादो'कदमी अ० [कदो (?)+ कदमी] अति

काद'यरी स्त्री० [स] काडिला (२) मेना (३)
(स.) सररवती (४) आणुकुत सुप्रसिद्ध कथा
(५) ते कथामा आवतु अे नामवु मुप्य
स्त्रीपात्र (६) [ला] नवलकथा

कान (का') ? पु० [स कर्ण, प्रा कण] सालणवानी
धदिय (२) [ला] लक्ष, ध्यान (३) नाडु,
छिद्र [-आवपुं = लुओ 'काने आववु'
-आववा = सालणवा - समजवानी शक्ति
आववी -आमणवा = (४) पके आववा -
शिक्षा करवा] कानपडो पडडवी - उवाडवा =

ચેતનવુ, ખખં પડે કે નરો એમ કરવુ
 -શિવરવા=માગી ધિનિ સમન્તવી, ખખં
 પડવી -શીભા કરવા=જુઓ 'કાન માડવા'
 -કરવા=ગુસપુમ મસલત કંવી
 -કાપના=આડુ અવળુ સમન્તવી લેવુ (૨)
 ના કન્તા ગડિયાના વડુ-જતવુ -ખોતરવા
 =કાનમાથી મળી વગેરે વડે મેલ
 નકવો (૨) પોતાની ભુતથી સરમાવુ -કાન
 પડવા -ખોલવા=જુઓ 'કાન ઉવાડવા'
 -પણા હોવા=જેતુ નેતુ સાભળી ભોળવાવુ,
 ગયા કાનના હોવુ -પરેલો મૂકવા=
 ખહેતુ વધુ, ન સામગરુ -કાલવા=
 જુઓ 'કાન પડવા' -તથે કાઠવુ, તથેથી
 કાઠી નાખવું=સાભળ્યા ઉપર લક્ષ ન
 આપવુ, સાભળ્યુ ન સામળ્યુ કન્વુ -દેવા,
 કરવા=ધ્યાનથી સાભળવા પ્રયત્ન કરવો
 કાનના કીડા ખદખદવા કે ખરવા=
 અખગળે માભળી કમકમાટી જુટવી -નીચે
 કાઠી નાખવું=જુઓ 'કાન તથે કાઠવુ'
 કાનની ખૂટ પકડવી=ભૂલ કખૂલ કન્વી
 કાનલું કાચુ વિં ખહેતુ (૨) ખીનતુ
 સાભળી કટ ભરમાનિત્ય તેવુ -પકડવો=
 ભૂલ ખનખવા-સાનમાં લાવવા કાન ઝાલવો
 (૨) પોતાની ભૂલ કખૂલ કન્વી -કાનની ખૂટ
 પકડવી કૂટવા=(કાન કૂટી નય-ખહેરા
 થઈ નય તેવો) અમલ થોચાટ લાગવો (૨)
 (કાનનો પડહો કૂટના) ખહેતુ વધુ -કૂટવા=
 જુઓ કાનમા કૂકે મારવી' (૨) લભેન્વુ (૩)
 મત્ર કહીને એલો ખનાવવો -કોલવા, -કોડી
 નાખવા=ભાગે થોચાટ કરવો -ભરવા,
 ભભેરવા=ખોટું કહી લમાવવુ, ચાકીચૂગલી
 કરી ઉચ્ચેવુ -મરવા=કપકો આપવો
 કાનમાં આંગળીઓ ઘાલવી =ન સાભળવુ
 કાનમાં કહેવું=કાનની ગતે જહેવુ (૨)
 (દવા ઇંતી) તરકાળ અસર વવી -માં
 કાકરા ઘાલવા=કાકરા રાખી કાન આખોગવા
 (૨) સાભળ્યુ ન સાભળ્યુ કન્વુ કાનમાં
 ડૂંચા મારવા=ન સાભળવુ (૨) શિખામણ
 ન માનવી -માં ઝેર રેલું=કન લભેરવા,

ખોટી ઉચ્ચેરણી કરવી કાનમાં કૂકે મારવી=
 ખોખ આપવો (૨) છૂપી મસલત કરવી (૩)
 લમાવવું લભેન્વુ કાનમાં મંત્ર મૂકવો=
 ઉપદેશ કરવો (૨) ભોળવાવુ; કહ્યુ ખખં માને
 એમ કન્વુ -મારવા=માલખવા ધ્યાન
 આપવુ -વીંધવા=કાનના અલંકાર પહેરાવવા
 કાન કાચવા. -વીંધી નાખવા, વીંધાઈ
 ગવા=સાભળતા હૈયુ પીગળી જવુ -મૂના
 થઈજવા=ખહેતુ વધુ (૨) કઠોર -અખગળે
 સાભળવા કાને આપવુ=(કોઈ વાતવુ) કાન
 મુઠી પહેરાવવુ, સાભળવામા આવવુ કાનેથી
 કાઠી નાખવું=સાભળ્યુ ન સાભળ્યુ કરવુ.
 કાને પડવું=કાને આવવુ, માલખવામા
 આવવુ કાને દાટા મારવા=જુઓ 'કાનમા
 ડૂંચા મારવા' કાને ધરવું=કથા ઉપર લક્ષ
 આપવુ, ધ્યાનમા લેવુ કાને નાખવુ=
 ખખર આપવી, જણાવવુ કાને હાથ દેવા,
 ધરવા, મેલવા, મૂકવા=કઈ ખખર નથી
 એમ જણાવવુ (૨) ન ગણકાન્વુ, નણી
 ભેઈને ખહેતુ થવુ] ઠકટું વિં કપાયેલા
 કાનવાળુ ઠક(ઠક)રિયુ નં ઠોકગાની એઠ
 ગમત (૨) એઠ જનતુ આમાચીહિયુ
 ઠોકચિયુ નં કાનમા વેલ પાડવાતુ ઝોનત.
 ઠોકચિયો પું કાન વીંધવાનો ધધો કન્તારો
 આઠમી ઠોકોરણી સ્ત્રીં કાનમાનો મેલ
 કાઠવાતુ ઝોનત (૨) કાન કન્વવા-કાની
 ઉચ્ચેરણી કરવી તે ઠખભૂરો પું [સ
 સર્જર=વીછી] ઘણા ગવાળો એઠ જવડો
 ઠખોતરણી સ્ત્રીં મેલ કાઠવાની કાનકોનણી
 ઠચિમોની નં વાગોળ ઠચિમરિયુ' નં
 વાગોળ (૨) આમાચીહિયુ ઠચે(-શો)રિયાં
 નં ખં વં કાન ઉપન્તા વાળના ગુરુછા,
 કાકપક્ષ [-અમખાવા, -ખરવા=ભૂડા
 રાખેલો સહન ન થવાથી કમકમાટી છૂટવી]
 ઠટોપી, ઠઠાકણી સ્ત્રીં કાન ઠકાય
 એવી ઠોપી ઠપટી(-ટો) સ્ત્રીં કાનની કોર
 કે ખૂટ [-પકડવી=જુઓ 'કાન પડવો']
 ઠપટો(-ટો) પું કાન ઠકવાનો પટો ઠકટો
 પું [કાન + ઠટો (કાઠવુ પરથી)] કાનમા

મોઢ કુડળ - કડુ પહેરનાર સાધુ, ગોરખપથી
 વેરાગી ઠંદૂકું વિં બહેર ઠંદૂસિયાં નં
 બં વં કાનલંભેરણી. ઠંદૂસિયુ વિં યુગલ-
 ખેર (૨) કાન લભેરનારુ (૩) નં એવુ
 માણસ કે એવી વાત કરવી તે ઠંદૂકાડિયુ
 વિં [ક્રોડવુ' પરથી] કાન ક્રોડે એવુ (૨)
 ધ્યાન ખેચવા ગરબક કરનારુ ઠભભેરણી
 સ્ત્રીં કાન લભેરવા તે, કાઈનુ કાઈ કહી ઊંધી
 દેરવણી કરવી તે ઠમૂળિયુ નં કાનના
 મૂળમા થનો એક રોગ ઠશિયાળ નં એક
 છવડુ ઠશિયાં, ઠશેરિયાં, ઠસિયાં નં બં
 વં કાનઠેરિયા ઠશુલ (-ળ) નં કાનનો
 હુખાવો -ને(-નો) કાન અં બુદા બુદા
 કાને થઈને (૨) યુદ્ધ પોતાના કાનથી
 કાનડી [સ કર્ણાટ, પ્રા કળ્પાટક = કર્ણાટક]
 ઠર્ણાટકનું -ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં કર્ણાટકી ભાષા
 કાનકુ નં વણકરતુ એક ઓભર [એક રાગ
 કાનકો પું [હિ કાન્હડા, મ. કાનકો, કાનડી ?]
 કાનઠાંકણી સ્ત્રીં બુચો 'કાન મા
 કાનન નં [સ] વન, જગલ
 કાન ઠપટી, ઠપટી, ઠંદો, ઠંદૂકું, ઠંદૂસિયુ
 (-યાં), ઠંદૂકાડિયુ, ઠભભેરણી બુચો 'કાન'મા
 કાનમ (ન') સ્ત્રીં [સ ક્રુળ્પમૂમિ, પ્રા કળ્પમૂમ,
 કાન્હન] કાળી જમીન (૨) નં (સ') વડોદરા
 અને લગ્ન વચ્ચેનો પ્રદેશ ['કાન'મા
 કાન ઠમૂળિયુ, ઠશિ(-સિ)યાં, ઠશુલ બુચો
 કાનસ સ્ત્રીં એક ઓભર, અતરડી [મ]
 (૨) ઘરના મેડાની આગલી પાટકી ઉપર
 ગોઠવવામા આવતો ખીલે નાનો પાટો
 કાનસીલ(-ળ) (કા') પું [સ કર્ણશિરસ, મ
 કાનગીલ] કાનનો બહાર પડતો ભાગ (કા)
 કાનસૂરી (કા') સ્ત્રીં [સ કર્ણશ્રી ?] કાનનો
 વળોટ; કાન મહેવાની સ્વાભાવિક રીત [કેર
 કાની સ્ત્રીં ['કાન' પરથી] ઊંચા લીધેલા કપડાની
 કાનીન વિં [સ] કન્યાનુ, -ને લગતુ
 કાનુકો પું [સ] કહાનો, કૃષ્ણ (હસ્તિ લોપાઈછે)
 કાનું નં [ગિવા કોઠો ? મ કાનૂત] એક વાણું
 કાનૂગો પું [ફા. કાનૂનગો] કાચદો ભણના
 પુસ્ત્ર -ગા પું (બ્રહ્મક્રિયામા) એક અટક

કાનૂન પું [જ] કાચદો, 'નિયમ (૨) ધારો:
 સિવાજ ઠભગ પું કાનૂનનો - કાચદાનો
 ભગ. -ની વિં કાનૂનને લગતુ
 કાને(-નો)કાન (કા') અં બુચો કાન'મા
 કાનો (કા') પું [સં કર્ણ] લિપિમા 'આ'નુ 'ી'
 આણ ચિહ્ન (૨) વાસણની કોર ઠકાન અં
 [વાસણના] કાના સુધી (૨) બુચો 'કાન'મા.
 ઠમાતર પું બં વં, ઠમાત્રા નં બં વં
 'ો' આણ ચિહ્ન
 કાન્યકુળ પું, નં [સ] (સ) કનેજ
 કાપ પું [કાપણ] કાપણ તે (૨) કાપવાથી પડતે
 આકો, વાઢ, કાપો (૩) સ્ત્રીઓના કાનનુ એક
 ઘરેણું (૪) કાપવાની -વેતરવાની રીત, ખૂબી
 [-કાઢવો = કપડુ વેતરવુ. -મૂકવો = કાપવુ
 (૨) કાપી લેવું, કમી કરવુ, કાઢી નાખવુ] ઠકૃપ,
 -પાકૃપ (-પી) સ્ત્રીં થોડુ ઘણુ કાપણ
 -ઘટાડવુ તે (૨) સુધારોવધારો (૩) કરકસર
 કાપટથ નં [સ] કપટ, કપટતા
 કાપડ નં [સં કર્પટ, પ્રા કળ્પટ] કોરુ કપડુ
 -ડિચો પું કાપડ વેચનાર -ડી વિં
 કાપડનુ, ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં નાનુ કાપડુ -હું
 નં સ્ત્રીઓનુ છાતીએ પહેરવાનુ એક પ્રકારનુ
 વસ્ત્ર, કાચળી
 કાપડી (-ડિચો) પું [સં કર્પટિક, પ્રા કળ્પટિક]
 કર્પટિક, સાધુસ ન્યાસી (૨) બુચો 'કાપડ'મા
 કાપણી સ્ત્રીં [સ કલ્પની, પ્રા કળ્પણી]
 કાપવાની રીત (૨) પાકેલા અનાજને કાપણ
 તે, લણણી (૩) પતરા કાપવાનુ ઓભર, કાતર
 કાપતું વિં [બુચો 'કાપણ'] 'કાપણ'નુ વં કૃ;,
 મોટી રકમમા નાની સમાવીને ગણાતુ (વ્યાજ)
 કાપડી સ્ત્રીં [કાપણ] કાગળ કે કપડાનો નાનો
 કકડો -લો પું કાગળ કે કપડાનો કકડો
 -સાકૃપડી સ્ત્રીં કાપલા અને કાપલી
 કાપતું સં ડિં [સ કૃપ (?)] પ્રા કળ્પ, કે
 કળ્પરિલ, મ કાપણે વાઢવુ, વાઢી બુદ પાડવુ
 (૨) વટાડવુ (૩) દૂર કરવુ, ફેડવુ (૪) [ગ છકાની
 રમતમા] ચીંપ્યા પછી પાના વહેંચતા પહેલા
 અધર અમુક ભાગ ઉઠાવવો (૨) રમાતી
 ભાતનુ પતુ ન હોય તો હુકમનુ પાનુ ઉતરવુ,

કાટવું [કાપ્યું વ્યાજ = જેમા અમુક દિવસોનુ વળતર અપાય છે તેવુ વ્યાજ]
 કાપાકાપ(-પી)સ્ત્રીં [કાપવુ-દિવ] એક પીળને સામસામે કાપી નાખવુ તે, કતલ, ખૂનરેણ
 કાપાકૃપ(-પી) સ્ત્રીં ભુઓ 'કાપ'મા
 કાપાલ(-લિક) પું [સ] ભુઓ 'કપાલી' ૧,૨
 કાપુરુષ પું [સ.] બાયલો માણસ (૨) અધમ-તુચ્છ માણસ
 કાપો પું [કાપવું] આકો, લીટો, ઢેકો(૨) ચીરો, કાપ કાકર વિં [અ કાફિર] મુસલમાની ધર્મને નહિ માનનાર, નારિતક, અધર્મી (૨) હુચ્ચુ, હુગમખોર (૩) જગલી (૪) પું આફ્રિકાની મૂળ વતની ભતનો માણસ -રી પું એખિ-સીનિયાનો મૂળ વતની, હખસી (૨) સ્ત્રીં હખસણ -રો પું દક્ષિણ આફ્રિકાનો મૂળ વતની કાકર [લડાયક વહાણનો સમૂહ કાકલો પું [અ કાફિર] સમુદાય, સધ (૨) કાકિયો પું [અ] અનુપ્રાસ
 કાકી સ્ત્રીં [હિં, મ] એક રાગિણી (૨) [ક. કાકી, પ્રો કાકી, અ કહવહ પરથી] ખુદ દાણામાથી બનાવાતુ એક પીણુ (૩) [અ] વિં પુરુ, જર જેટલુ
 કાખર સ્ત્રીં [મ કર્કુર, પ્રા કર્કુર ?] એક પખી (૨) [લા] કચનચિયણ સ્ત્રીં ઠકલહ સ્ત્રીં જમરોનો કલહ(૨) [લા] ખોલાચાટી -ઝઘડો, કચકચાટ ંચીતરુ વિં ચિત્રવિચિત્ર, તરેહવાર ગતુ -રિયુ, -રુ વિં [સ કર્કુર] રગ ખેરગી, કાખરચીતરુ -રી સ્ત્રીં કંસૂખીતુ (૨) કાખરચીતરુ ચોળા અને કાળા ગગની તલી
 કાખમ પું તેલનો (તળે હરતો) કચરો
 કાખા પું [અ કવ્વહ] (સ) મકામા આવેલુ મુસલમાનોનુ એક ભાતુ રચાન
 કાખિય પું [અ] કખજેદાર, માલિક
 કાખુલ નં [ફા] (સ) અધ્યાનિરતાનનો એક પ્રાત (૨) અધ્યાનિરતાનનુ પાટનગર -લી વિં કાખુલનુ -ને લગતુ (૨) પું કાખુલનો વતની, અધ્યાન, પહાણ
 કાખૂ પું [તુર્કી] સત્તા, અખત્યાર(૨) અંકુશ (૩) કખલ્તે (૪) વજન, વગ [-જમવો,

-ધરાવવો, -માં લેહું, -માં રાખવુ, -રાખવો સાથે શ પ્ર થાય છે] ંદાર વિં કાખૂ ધરાવનાર
 કાખેલ વિં [અ કાવિલ] પહોચેલુ હેશિયાત (૨) પ્રવીણ, બાહોશ -દિયત સ્ત્રીં [અ કાવિલિયત] કાખેલ હોવાનો ગુણ -લેખર-દાશ(-મ) વિં [+વરદાન પ્રા] વરદાન કરી શકાય -સહી શકાય એવુ
 કાખો પું [પ્રા કર્વહ = ડનગરનો રહેવાસી તે પરથી ?] કચ્છ તરફ વસતી એક લુટારુ અને ચાચિયા ભતનો આદમી, લૂટારો (૨) વિં પું [કાખિલ પરથી ?] કાખેલ, પકો
 કાભા સ્ત્રીં ભુઓ કુલારલ
 કામ પું [સ] ઇચ્છા, વાસના (૨) ચાર પુરુષાર્થોમાનો એક(૩) ઇદ્રિયસુખ, વિષયસુખ, મૈથુનેચ્છા (૪) [સ] કામદેવ, મદન (૫) એક છદ ંકામી વિં વિષયસુખની ઇચ્છાવાળુ ંકેલિ(-લી), ંકીડા સ્ત્રીં સ્ત્રીં પુરુષની જમ-વાસનાપ્રેરિત રમત (૨) સભોગ, મૈથુન ંકુમાર, ંકુંવર પું (સ) પ્રધુમ્નનો કુંવર -અનિરુદ્ધ ંગુણુ પું શબ્દાદિ પાય વિષય ંચર, ંચાર(-રી) વિં સ્વચ્છદી (૨) પું સ્વચ્છદ (૩) સ્વચ્છદી આદમી ંજિતુ વિં વિષયવાસનાને જેણે હતી છે એવુ ંજવર પું તીમ વિષયવાસના, મૈથુનેચ્છા રૂપર -તાવ ંદ વિં મનકામના પૂરી કરનારુ (૨) પું ઇચ્ચર (૩) કાર્તિક-સ્વામી ંદા વિં સ્ત્રીં કામદ (૨) સ્ત્રીં કામચેતુ (૩) નાગરવેલ ંદુધા, ંદુર્ગા સ્ત્રીં કામચેતુ, ંદૂતી સ્ત્રીં મદનદૂતી, કોયલ ંદષ્ટિ સ્ત્રીં વિષયવાસનાવાળી નજર ંદેવ પું કામવાસનાનો કલ્પિત દેવ, મદન ંધુકે, ંધેતુ સ્ત્રીં મનકામના પૂરી કરનારી એક કલ્પિત ગાય ંબાણુ નં કામદેવનુ બાણુ (અરવિંદ, અશોક, આમ્ર, નવમલિંજા અને નીલોત્પલ) (૨) નેતકટાક્ષ ંભાવ પું કામ-વાસના ંભોગ પું કામવાસના ભોગવવી-પૂરી કંવી તે. ંમીમાસા સ્ત્રીં કામ-શાસ્ત્ર (૨) એને લગતી તાલિવક ચર્ચા ંરૂચ

વિં ઇચ્છામા આવે એવુ રૂપ, વગ્નારુ' (૨) સુંદર, મોહક (૩) પું (સ) આસામ દેશના એક લાગતુ પ્રચીન નામ ઠરૂપી વિં કામ-રૂપ ંવતી વિં સ્ત્રીં વિષયેચ્છાવાળી - કામી ંવશ વિંકામવાસનાને વશ અનેહું' ંવાસના સ્ત્રીં વિષયેચ્છા ંવિકાર પું વિષયેચ્છાને લીધે થનો મનોવિકાર ંવિજ્ઞાન નં કામ-વાસનાતુ વિજ્ઞાન કામશાસ્ત્ર ંવૃદ્ધિ સ્ત્રીં કામતુ - વિષયેચ્છાતુ વધવું તે ંશર પું; નં કામપ્રાણ, ંશારુ નં કામલોગતુ શાસ્ત્ર ંસૂત્ર નં (સં.) કામશાસ્ત્ર નિરૂપતો વાત્સ્યાયન મુનિએ રચેલો સૂત્રગ્રંથ ંહીણુ વિં નપુસક કામ નં [સ કર્મ, પ્રા કમ્પ] કર્મ, કૃત્ય (૨) નોકરચાકરતુ કામ જેમ કે કામ કરનારી (૩) ંર્તવ્ય (૪) વ્યવસાય, ધ ગે (૫) જરૂર, ખપ, ઉપયોગ (૬) દેસ, મુકદ્દમો (ઉદાં એના ઉપર કામ ચલાવવુ જોઈએ) (૭) અં કાલે, માટે (શું કામ ?) [-આવણું = કામમા આવણું, ઉપયોગી થવુ (૨) યુદ્ધમા ખપી જવુ -કરણું, -કરી છૂટણું=અહલાની આશા વિના કામ કરવુ -કાઠી લેણું, કાઠણું = યુક્તિથી સ્વાર્થ સાધી લેવો -ચાલણું = અદાલતમા મુકદ્દમો ચાલવો -થણું = કાચે પાર પાડવું -તમામ થણું = મરણ પામવુ -દેણું = ઉપયોગી થવુ કામહું ચોર=જુઓ' કામચોર -પરણું=(નો)ઉપયોગ કે જરૂર હોવા (૨) (-ની સાથે) પ્રસંગ પડવો -મળણું = રોજગારે લાગવુ, વંચે ચડવું કામમાં આવણુ = ઉપયોગી થવુ કામમાં કામ કરી લેણુ = એક કામ કરતા ભેગુ ખીજુ કામ કરી લેવુ કામ લાગણું = જુઓ 'કામ આવણુ' -સરણું = કામ સંસ્થ થવું, ધાર્યું પાર પડવુ કામે લાગણું = ઉદ્યોગ કરવા મડી જવુ] ંકર દુ વિં કામ જરૂં એવુ, કર્તવ્યનિરૂ (૨) મહેનતુ ંકાજ નં તાતુમોદુ કોઈ પણ કામ, વ્યવસાય (૨) ધ ગે, રોજગાર ંગ(-ગી)રી સ્ત્રીં નોકરી, ચાકરી (૨) અધિકાર, સત્તા (૩) નોકરીને અંગે કરવાતુ કામ ંગરુ' વિં કામમા મર્યુ ગહેનારુ, ઉલોગી ંગાર વિં કમ - મહેનત મજૂરી કરનાર (૨) પું ંમદાર,

મજૂર. ંગીરી સ્ત્રીં કામગરી ંચલાઉ વિં કામ ચલાવવા પૂરતુ જ હોય એવુ (૨) કાયમીથી ઊલટુ, હ ગામી ંચોર પું ંયોતાને સોપાયેલુ કામ ખરાખર નહિ કરનાર - હાડકાનો આખો એવો આદમી (૨) કસબચોર ંચોરી સ્ત્રીં કામચોરતુ કર્મ ંજેગ(-ગુ) વિં કાર્યપૂરતુ ંથ ઘો પું કામ અને વલો, વેપારરોજગાર ંસર અં કામને માટે - અંગે ંસાધુ વિં સ્વાર્થસાધુ આપમતલખી (૨) પું તેગે આદમી
કામદુ વિં [સ કામ પરથી] + કામી
કામઠ પું [સ કમઠ] કાચખો
કામઠિયો પું [જુઓ 'કામઠી'] તીર મારનારો પુરુષ, ધનુર્ધારી
કામઠી સ્ત્રીં [સ કમઠ=વાસ] નાતુ કામદુ; સાદુ ધનુર્ધ (૨) કામઠીવાળો માણસ, લીલ. -હું નં ધનુષ
કામડકોટિયું વિં [કામડ (સ કમઠ=વાસ) પરથી] કામડાતુ ખનાવેલુ (૨) ભાણુ ભાંણું યર્થ રહેલુ (૩) નંકામડાખાધીને ખનાવેલુ ધર કામડી(-હું) વિં [સ કમઠ=વાસ] નખળા ખાવાતુ, સુકલકડી (૨) ['કામ' પરથી] કામ કરદુ -ડી સ્ત્રીં. -હું નં [સ કમઠ=વાસ] વાસની ચીપ
કામદુ વિં જુઓ કામકરદુ'
કામણુ નં [સ કાર્મણ પ્રા કમ્મણ] વશીકરણ, મોહિની લગાડવી તે (૨) વનમ તર, દુયકા- ંગારુ વિં [+ ગારુ] કામણુ કરે એવુ, મોહક ંદૂમણુ નં કામણુ અને ખીજ દુયકા ધ તરમ તર ંદૂમણિયુ વિં કામણુ- દૂમણુ કરનાર ંહું સં કિં કામણુ કરદુ
કામતાઈ સ્ત્રીં [સ કામ પરથી] + વિષયલ પરતા, કામીપણુ [[સ] માં
કામદ, કામદા વિં સ્ત્રીં [સ] જુઓ 'કામ કામદાની સ્ત્રીં [કામ + દાની (ફા)] એક પ્રકારતુ લૂગદુ
કામદાર પું [કામ + દાર (ફા)] અમલદાર, અધિકારી (૨) કારભારી દીવાન (૩) કામ કરનાર - નોકરિયાત માણસ અથવા મજૂર.

૦પક્ષ પુ૦ કામ કરનારાઓ - મનુરોનો પક્ષ
 ૦સંઘ પુ૦ કામ કરનારાઓનો - કામદારોનો
 સઘ -રી સ્ત્રી૦ કામદારપણુ
 કામ ઠડુધા, ઠડુર્ગા, ઠડુલી, ઠડેવ, ઠડુક,
 ઠડેલુ જુઓ 'કામ [સ]'મા [અભિલાષા
 કામના સ્ત્રી૦ [સ] વાસના, મનોલાવ(ર) ઇચ્છા,
 કામ(-મિ)ની સ્ત્રી૦ [સં કમિની] કામ - પ્રેમ -
 હેત ગાખનારી સ્ત્રી (ર) સુદગી
 કામડ પુ૦ [સ કામત્વ] (મ) કામરૂપ દેશ ૦પ
 વૃ૦ [ન] જુઓ 'કામ [સ]'મા
 કામલેટ સ્ત્રી૦ [ઈં કૅમલેટ?] એક તતતુ ઊનતુ
 કંપડ, કાખલેટ
 કામલુ સંકિં [સ કામ પરથી] ઇચ્છા કરવી
 (ર) મેળવવુ, સ પાદન કરવુ, કમાલુ [મેલ
 કામમ પુ૦, સ્ત્રી૦ ગ્રેડીના રમનો કચરો, ગોળનો
 કામળ(-ળી) સ્ત્રી૦ [જુઓ 'કામળ'] ઊનની
 વાખળી. -ળિયો પુ૦ ચોમાસામા યનો એક
 રૂનાવાળો છવડો -ગો પુ૦ ધાખળો, મોટી
 કામળી
 કામા સ્ત્રી૦ [સ કામિની] સુદર સ્ત્રી (ર) [?]
 પુ૦ એક પારમી અટક
 કામાક્ષી વિ૦ સ્ત્રી૦ [સ] વિષયી આખવાળી
 સ્ત્રી (ર) સ્ત્રી૦ (મ) તનો પ્રમાણે દેવીની એક
 મૂર્તિ (૩) દુર્ગાતુ એક નામ
 કામાક્ષિ પુ૦ [સ] કામવામનારૂપી અક્ષિ
 કામાટી(-ટી) વિ૦ [સ કામાટી] એ નામની
 હિંદુ જ્ઞાતિવુ (ર) પુ૦ એ જ્ઞાતિનો માણસ (૩)
 ઝંડમૂક કરનાર નોકર, પઠાવાળો -ટ(-ઠ)ણુ
 સ્ત્રી૦ કામાટીની સ્ત્રી
 કામાતુર વિ૦ [સ] વિષયેચ્છાથી આતુર ખનેલુ
 કામાદાર પુ૦ + કામદાર, કારભારી [કામાક્ષિ
 કામાનક(-ળ) પુ૦ [સ] કામરૂપી અનલ,
 કામાયુધ ન૦ [સ] કામદેવતુ આયુધ - ખાણ
 કામાર્ત(-ત્ત) વિ૦ [સ] કામવાસનાથી આર્ત -
 પીડિત [એવુ, કામી
 કામાર્થી વિ૦ [સ] વિષયભોગ લેનો હેતુ છે
 કામાર્થુ વિ૦ [સ કામ + અર્થુ (સ અર્થિન્)]
 કામગર, ઉઘોગી
 કામાવેશ પુ૦ [સ] વિષયેચ્છાનો આવેશ - તુરસો

કામાસક્ત વિ૦ [સ] વિષયાસક્ત - ક્ત્રી સ્ત્રી૦
 વિષયામત્રિ [એક આસન
 કામામન ન૦ [સ] કામવાસનાને દખાવવાતુ
 કામારૂ ન૦ [સ] કામતુ અરૂ - ખાણ
 કામાંધ વિ૦ [સ] કામાવેશથી આંધળુ ખનેલુ.
 ઠ્ઠા સ્ત્રી૦ [સ્ત્રી૦ કામી
 કામિની સ્ત્રી૦ [સ] જુઓ 'કામની' (ર) વિ૦
 કામી વિ૦ [સ] વિષયી, વિષયાસક્ત
 કામુક વિ૦ [સ] ઇચ્છુક (ર) વિષયી, કામી
 (૩) પુ૦ ચાર (૪) કામી પુરુષ - કા વિ૦
 સ્ત્રી૦ કામી (સ્ત્રી) [વ્યાપાર, ક્રિયા
 કામું ન૦ [જુઓ 'કામ'] કામ, કાર્ય (ર)
 કામચ્છા સ્ત્રી૦ [સ] કામની - વિષયભોગની
 ઇચ્છા - રજુ વિ૦ કામુક
 કામેશ્વર પુ૦ [સ] વિષયવાસના પર કાખૂ
 મેળવનાર પુરુષ (ર) [સ] મહાદેવ, શિવ
 -રી સ્ત્રી૦ એવી સ્ત્રી (ર) [સ] પાર્વતી
 કામો પુ૦ ['કામ' ઉપરથી] ખહાડવીતુ કામ,
 પરાક્રમ (કા) [એક ગગણી
 કામોદ પુ૦ [સ] એક રાગ - દી સ્ત્રી૦ દીપકની
 કામોરો પુ૦ કામદાર (કા)
 કામ્ય વિ૦ [સ] ઇચ્છા કરવા યોગ્ય (ર)
 જામનાથી - ઇચ્છાથી કરેલુ (૩) મુદ્
 કાચ ન૦ જુઓ 'કાચકળ'
 કાચ સ્ત્રી૦ [સ] રાગી ૦કષ્ટ ન૦ કાચાતુ કષ્ટ
 (ર) તપાદિથી દેહતુ દમન કરવુ તે (૩)
 શારીરિક કામ - મહેનત ૦કષ્ટી વિ૦ કાચકષ્ટ
 કરનારુ ૦ચ્ચ વિ૦ [સ] એ નામની જ્ઞાતિવુ,
 કાચય (ર) પુ૦ એ જ્ઞાતિનો પુરુષ
 ૦ચ્ચિક્રિમા સ્ત્રી૦ શરીરની ચિક્રિમા - વૈદકીય
 તપાસ અને સાગવા ૦દ ૬ પુ૦ દેહદમન
 ૦રોગ પુ૦ શારીરિક રોગ
 કાચય વિ૦ (ર) પુ૦ + કાચરથ (જુઓ 'કાચ'મા)
 કાચ(-ર)કુ ન૦ [સ કરટ કે કરટ્ટ] મરનાના
 અગિયારમાને દિવસે કરવામા આવતી ક્રિયા કે
 જમાણ [-કરકું = અગિયારમુ કરવુ.
 -ખાળકું = અગિયારમુ જમાણુ - સરોવકું
 કાચટાની ક્રિયા કરવી] -ટિયો પુ૦ કાચકુ
 કરવાનાર બ્રાહ્મણ

કાયદે આજમ પુંં જુઓ કાયદે આજમ
 કાયદો પુંં [જ] નિયમ, ધારો (૨) સરકારી
 કાનૂન (૩) ઘોડાના ચોકડા સાથે સબંધ ગખતી
 દોરી, જે તેની ડોકની હાસડીના આકડામા
 ભેરવાય છે [-ઉતારવો, -ચડાવવો =
 લગામ કાઢવી ઘાલવી -ચલાવવો = કાયદાનો
 અમલ કરવો (૨) આપખુદી ચલાવવી
 કાયદામા લેણું, સપડાવણું = ગુના કે તહો-
 મનસર પકડણું, કાયદાના સંકલમા લેણું]
 -દાપાલક વિં કાયદા પાળનાર, કાયદા
 અનુસાર વર્તન રાખનાર -દાખાલ વિં
 કાયદાની ઝીણવટ ભણનાર, કાયદાની આવડ-
 વાણું. -દાભંગ પુંં કાયદો તોડવો તે.
 -દાશાસ્ત્રી પુંં કાયદાનો ભણકાર, ધાગશાસ્ત્રી
 -દા(-દે)સર અં કાયદા મુજબ

કાયનાત્ર સ્ત્રીં [જ.] પૂજ, વિસાત
 કાયપત્રી સ્ત્રીં એક વનરપતિ
 કાયફળ નં [હિ મ, સ કદ્ફલ, પ્રા. કપ્ફલ ?]
 એક ઐષધિ-ફળ -ળી સ્ત્રીં કાય-
 ફળનું ઝાડ .
 કાયમ વિં [જ] સ્થિર, ટકે એણુ (૨) હમૈશ
 માટેનું : સ્થાયી, કામચલાઉથી ઊભરું (જેમ
 કે નોકરી) (૨) મનૂર, બહાલ. [-રાખણું =
 મનૂર ગખણુ (૨) જેમનું તેમ રહેવા દેણું]
 ંખરડો પુંં ખેતર તથા ખાતેદારને લગતી
 કાયમની વિગતવાણું તલાટીનું દફતર ંદાયમ,
 -ખી વિં હમૈશ માટેનું, સ્થાયી, નિત્ય
 કાયર વિં [સ. કાતર, પ્રા.] નાહિ મત, ડરકણ,
 ખાયણુ
 કાયર(-ર) (કા') વિં [જ. કાહિલ = મુસ્ત]
 કામથી કટાળી ન્ય એણુ, આખણુ (૨)
 યાકી - કટાળી ગયેણુ (૩) [સ કાતર, પ્રા.
 કાહલ] નાહિ મતવાન, ડરકણ, ખાયણુ
 [-કરણું = કટાળો આપવો, પળવીને હેરાન
 કરણુ -થણું = કટાળણુ, હેરાન થણુ, ત્રાસણું]
 કાયલી (કા') વિં [જ કાહિલ] કાહલી, માહું ;
 માહણુ (૨) મદવાહથી કાયર બનેણુ
 કાયા સ્ત્રીં [સ કાય] શરીર [-કસવી =
 શરીરનું પૂરુ બળ વાપરણુ (૨) કસરતથી

ખડતલ બનાવણું -વણુમળવી = શરીર ઘટણું
 કે બગડણુ, રોગ થવો -દેખાહવી, -ઉઘાડી
 કરવી, -હાંકવી ઇં કિંબ્લેડે કાયા = કાયાનો
 ગુણ કે વિવેકથી ન દેખાડાય એવો ભાગ, એમ
 અર્થ થાય છે -પહવી = દેહ જવો મરણુ.]
 ંકેષપ પુંં વૃદ્ધ કે અસાજ શરીરને નહું તાણુ
 કરવાનો એક ઐષધ ને ચિકિત્સાનો વિવિ
 ંકેષ નં, ંકેષિ સ્ત્રીં તપ, ત્રતાદિ અર્થે
 શરીરને કષ્ટ આપણુ તે (૨) કુખ પીડા.
 ંપલટો પુંં રાગીની દેરખદલી, નવો
 અવતાર લેવો તે (૨) બાહ દેખાવની -વેશની
 દેરખદલી
 કાયાકૂટી સ્ત્રીં એક વનરપતિ
 કાયિક વિં [સ] કાયા-રાગીને લગતું : શારીરિક
 કાયો પુંં એક ભતની પીળી માટી (કા)
 કાર પુંં [સ] ક્રિયા, કાર્ય (૨) નિશ્ચય (૩) યત્ન
 (૪) સંબંધ, વ્યવહાર, (૫) વક્ષર, શાખ (૬)
 ગણુ (૭) દેરદાર [-જવો = આખરૂ -વક્ષર
 જવા -પહવો = ભાર-શેહ પહવાં -પહોંચવો
 = શેહ પહોંચવી] ંકે વિં કરનાર - કરાવ-
 નાર (સમાસને છેડે) ઉદાં 'મુખકાગક' (૨)
 નં (વ્યા) વાક્યમાં નામ અને ક્રિયાપદ અથવા
 એની સાથે વિભક્તિનો સબંધ ધરાવતા સંજ્ઞા
 વચ્ચેનો સબંધ (૩) પદવિન્યાસ ંકે વિભક્તિ
 સ્ત્રીં ંછઠી સિવાયની કોઈ પણ વિભક્તિ
 -કાર પુંં [સ] એક અનુગ નામને અતે 'કરનાર'
 એવા અર્થમા ઉદાં 'ચિત્રકાર' (૨) વર્ણને
 અતે 'તે વર્ણ' કે તેનો ઉચ્ચાર' એવા અર્થમા
 ઉદાં 'ટકાર' (૩) રવાનુકારી શબ્દ અતે 'તે રવ'
 એવા અર્થમા ઉદાં દુતકાર, હુકાર, આપનાર
 કાર પુંં [ફા] કાર્ય, કામ (૨) કામકાજ, ધવો
 ંકદંગી, ંકિદ્દી સ્ત્રીં [ફા] કારભાર દર-
 મિયાનનો સમય (૨) અમલ દરમિયાનમા કરેણુ
 કામ-કાજ, વહીવટ, ંકુન પુંં [ફા] ગુમારતો;
 મહેતો ંકુની સ્ત્રીં કારકુનણુ કામ-
 ંખાનદાર પુંં કારખાનાનો માલિક.
 ંખાનદારી સ્ત્રીં કારખાનાદારપણુ ંખાણું
 નં [ફા] ન્યા હુબરઉઘોગનુ કામથતુ હોય
 તે મકાન (૨) કોઈ પણ મોટા કામકાજનું

भातु व्य(-यै)णी स्त्री० [फा] लाडडा
 उपन्तु डोतरकाम (२) ऐकं लतनु लइरी लत-
 नम. ०साण पु० [फा] कामकाजनी व्यवस्था
 कनारो ०साण स्त्री० कामकाज (२) काम-
 सुधारवा माटे भूकेलो अवेळ, अनामत इड
 ०स्तान न० [फा] प्रपच, लुग्याधनु काम (२)
 नोडान, भरती ०स्तानी वि० कारस्तान कनानि
 जगवना -रै।भार पु० [फा] कारभार.
 -रै।भारमंडणी स्त्री० कार्यवाहक सला
 -रै।भारी वि० कारोभारतु, -ने लगतु (२)
 स्त्री० कारोभारी समिति [प्राय]
 कार स्त्री० [डं] मोटरगाडी (आनगी भावप्रीनी
 कारभत स्त्री० तरही (का)
 कारभानीभ पु० [फा कारभातु + नवीस]
 कामभानानो - कामकाजना भातानो वडो (२)
 ऐकं भराही अटक
 कारगत स्त्री० शक्ति, डोवत (२) वग, यलाण
 (३) काम, अर्थ (४) काममां व्याववापयु.
 [-यालवी, -पहोयणी = असर - वग
 पहोयणी]
 कारन न० [स कार्य] काम, कार्य (२) विवाह
 के मृत्यु सभधी (अर्थानो) प्रसंग - वरो
 [-करतुं, -यधु = ते प्रसंगतु अर्थ वगेरे
 ०रतु डे थपु, तेना विधि ध० करवा] ०कारी
 वि० मेवालावी, परोपकारी
 कारडं न०. -टियो पु० लुग्यो 'कायड, -टियो'
 कारदन न० [डं.] मलकडे डेडडी या कटाक्ष ध०
 कवा माटे दोरातु - नमं सूचक चित्र, लक्षचित्र,
 नमं चित्र
 कारडियो पु० ऐ लततो ऐकं रणपूत
 कारडो पु० + कारडो (२) लुग्यो 'करवडो'
 कारणु न० [स] कार्यनी उत्पत्ति के प्रवृत्तितु
 भूण - पीन, सभय (२) हेतु, उद्देश (३)
 नर, गर (४) लूत, प्रेत, भूठ धत्यादिधी
 ने व्यथा थाय ते (५) अ० कारण के ०के
 अ० अटला वास्ते के, सभय के, डेम के
 ०अपतार पु० अमुक निश्चित कार्य करवाने
 साभ धंशर ने अपतार ले छे ते ०हेड,
 ०शरीर पु०, न० स्थूल - सूक्ष्म शरीरना

भूण कारणु (अविद्या शक्ति) देह (वेदात)
 (२) लि गडेह ०लूत वि० कारण - सावनउप
 भनेलु ०रुप वि० कारणलूत (२) न०
 यथा रूपाना भूणपीनरुप श्रेष्ठ उप ०माला
 स्त्री० ऐकं अर्थाल कार (का शा) ०वशात्
 अ० कारणने लीवे ०वाद पु० कारण विना
 कार्य न ल होई शके अेवा वाद - मत (२)
 दरियाद (३) अपील ०वादी वि० कारण
 वादमा माननार (२) पु० दरियादी. ०सर
 अ० - ना कारस्थी, ने लीवे - खोत्तर पु० न०
 कारण दर्शावतो उत्तर (२) प्रतिवादीना गट्यो
 कारणी वि० स्त्री० [स कारिणी] योजनारी, करनारी
 कारतक पु० [स कार्तिक] विक्रम भवनानो
 पहोवो महिनो - श्री वि० अेतु, अेने लगतुं
 कारतम स्त्री० [पो] प्र दू० ध०मा लरी शेडवानी
 रोटी लेवी भनावत
 कारदान न० [फा कारदान = लुनरमं, तदपीर-
 वागो उपरधी] + तदपीर, युक्ति (२) कणा,
 योचना
 कारभार पु० [फा कारोवार, स कार्यनार]
 कारोभार, व्यवस्थातु काम (२) ऐकाड मोटा
 कामनो व्यवसाय ०णु स्त्री० कारभार करनारी
 स्त्री (२) कारभारीनी स्त्री -री पु० कारभार
 करनारो, व्यवस्थापक, प्रधान -ने न०
 कारभारीतु काम, प्रधानवदु
 कारतुं वि० लय कर (२) [स कार्मिक, दे. कारिम]
 इंत स्वपवाणु, अहं लुत (३) दैवी, सु दर
 कारभेड अ० ऐकं डम, आश्रितु (का)
 कारव पु० [स] कागडो - पी स्त्री० कागडी
 कारवधुं स० डि० [स. कारव, प्रा कारव] पील
 डि० साये वपराता तेमा धत्यादिने लाव उमेरे
 छे उडो ने धंकारवीने, करीकारवीने
 कारवहेवार पु० [कार (कार्य) + वहेवार
 (व्यवहार)] कामकाज अने रीतलात,
 सामाजिक वलीवट अने व्यवहार
 कारवा पु० व्यापक, प्रतिष्ठा (२) लुग्यो 'कवा'
 कारवी स्त्री० लुग्यो 'कारव'मा (२) [स कारवी
 = अलमो, सुवा, काणु अर, डिगना जोडनी
 , छाल परधी?] अर्थगधा (३) मेथी (४) कारेकी

कारवे। पु० [हि. काहरवा, म. कारवा] अेक
तेरेहने नाथ-उ०ओ(२)करेवा वभते गावानो
राग (३) ['कार' परथी ?] अभवसर, तके
कारमाग पु०, -लु स्त्री० लुओ 'काग[फा.]'मा
कारसियो पु० ङीयकानी साकण के सणियो
लरववानो आकडो, कडु

कारस्त्री स्त्री० मोटो कटो, क पाण [मनसूओ
कारसो पु० युक्ति, हिकमत (२) भेत, प्रथ व (३)
कारस्तान न०, -नी वि० लुओ 'कार[फा.]'मा
कारं, -ले पु० [म कारजे] कुवारो (२)
कुवारवाणो भाग

कारं व न० [स] अेक ँणयर पक्षी-अतक
कारं वंयूह पु० [स] (स) अेक भौद्ध साधु
के शास्त्र

काराभडियो पु० [स कालाक्षर परथी]
अशुल अथर-काणोतरी लावनारो माणस
कारागार न० [स] केडभातु ँवास पु०
कागगारमा रहेवुं ते [कारागारवास
कारागृह न० [स] कारागार ँवास पु०
कारापारा पु० यूथायूथ (२) व काईने कोईतु
भूडु ओलवुं ते, लण्णिलेईने दोष काढवा
ते, कारीपेगी

कारावास पु० [स] लुओ 'कागगावास'
कारिका स्त्री० [स] श्लोकपद्ध व्याख्या के
विवरण (२) नदी
कारिका स्त्री० लोपगीगण्णी (२) ङाँटडी, साँडण्णी
-कागी वि० [स] 'करनार, करे ओवु' अे अर्थमा
समासने अने उदा० सुभकारी -रिण्णी
वि० स्त्री० कारी

कारी वि० [स कार=भून, कतल ?] करमु, करण
(२) धातक, मारक (३) स्त्री० [?] युक्ति, तदभीर
कारीगर पु० [फा] हाथनी कारीगरीमा प्रवीण
माणस (२) यत्रादि यलावी लणनार (३) कोई
पण कणामां कुशण-होशियार माणस, उरताक
कारीग(-गी)री स्त्री० [फा] कारीगरतु क्लारमक
काम, रचना (२) कणाडोशक्य, यतुराई, उरताही
कारीपा(-पे)री स्त्री० [कागी(युक्ति) उपरथी ?]
द्विअर्थी ओली, द्वैधीभाव, कहेवुं कथके ने
कवु कथके अेवी वर्तणुक (२) तथा अेके

ववाथ लेईअे त्या अे, ववाथ आपवा ते
(३) लण्णी लेईने दोष काढवो ते, कारापारा
कारु वि० [स] करनारं, अनावनारु (२) पु०
कागीगर-शिल्पी(३)अे काम करनारी अेक लत
कारुणिक वि० [स] करुणावाणु (२) करुणावनक
०ता स्त्री०

कारुण्य न० [स] कारुणिकता, करुणा
कारन पु० [अ] (स) अेक प्रभ्यात कंलूस धनिक
कारेदी स्त्री० [स कारवेल्ल, के कारिल्ली]
कारेवानो वेवो -लु न० [लुओ 'कारेदी',
के कारेल्लय] शाकतरीके वपरातुं अेक उडवु कण
-कारो पु० [स. कार] लुओ 'कार'. उदा० लकारो.
देकारो, तुंकारो, लुकारो

कारोतर पु० [स] दाड गाणवानी वासनी र्थीपानी
याणण्णी (२) दाडु शीण (३) दूवे
कारोपार [फा], ँम उण्णी, -री लुओ 'कार
[फा]'मा

कार्ड न० [ड] टपालतु पतु (२) पोताना नामतु पतु
कार्डिनल पु० [इ] ख्रिस्तीधर्ममा अेक ङीयी
पदवी धरावतो पादरी के धर्मशुक्र
कार्त्वीर्य पु० [स] (स) कृतवीर्यनो पुत्र.
सहसा लुन

कार्त्तिक पु० [स] लेशी

कार्तिक पु०, -थी वि० [स] लुओ कारनक, -थी
कार्तिकेय पु० [स.] (स.) महदेवनो पुत्र
कार्पट न० [स] लुनो कापलो, लण्ण वरु -टिक
पु० काँडी, सन्यासी, र्थीथरेहाल यात्री, भावी
कार्पण्य न० [स] कृपणता दैन्य

कार्पण पु० [ड] अेक रसायण्णी तत्व (२) लुओ
'कार्पण-पेपर' ँपेपर पु० [इ] नकल करवा
माटे वपरातो शाहीवाणो भास अनावतो
कागण [-सूकेवे] = नकल करवा माटे अे कोरा
कागण वर्ये काण न गोठववो]

कार्पोनिक वि० [इ] कार्पण ननु, ते स अ धी-मिश्रित
०अेमिड गेम् पु० [ड] प्राण्णीमाथी अहार
नीकणतो कार्पोनिक वायु

कार्पोनिक साधु पु० [ड] कार्पोनिक + साधु]
नाहवानो अेक वटुविनाराक साधु
कार्मुके न० [स] धनुष्य (२) वास (३) धनराशि

कार्यं नो[म] करवानुं होय ते, कामान् (२) प्रयोगान्. छेनु(उ)दु इणीमानु वरामु स्थान(४) कार्(५)पाय अर्थं प्रकृतिमान्नी छेस्वी(पी०, थि, क, पताका, प्रकाश ने कार्य) ०कर, ०काजी वि० कामकाज कर्नात्-करे अेलु (२) अस-काके ०कर्ना(-त्ति) पु० काम करनारे, स थालके ०कारेणुभाच पु० कार्यं अने कामेण वच्येते स अथ ०कुशल(-ण) वि० कार्यं निपुण ०(-र्यत्तु)कम पु० करवाना कार्येना अनुकम-नियतकम ०क्षम वि० काममा धीज्ज राणे अेलु (२) काय करी शके अेलु, पावरलु. ०क्षमता स्त्री० ०क्षेत्र न० कामकाजनु क्षेत्र ०आहुके, ०आही वि० कामगर्ह ०आहुकेता स्त्री० ०आहुली वि० स्त्री० कामगरी ०दक्ष वि० कार्यनिपुण ०दक्षता स्त्री० ०निपुण वि० कार्ये करवाना होराया-पावरलु, कामनी व्यावसायि ०निपुणता स्त्री० ०पद्धति स्त्री० कार्य-काम करवाना पद्धति ०प्रकाश पु० कथा, नाट्य वगैरेमा कार्यंनु आगण वक्षुते ०प्रदेश पु० कार्यक्षेत्र ०प्रयोगान् न० कार्यं के प्रयोगान्, मतलभ (२) लक्ष वगैरेसु काम इडे अवसर ०प्रवणु वि० कार्यं मा लागेलु ०प्रवीणु वि० कार्य-निपुण ०वाहुके वि० कारोपार कर्नात् (२) पु० कान्तारी ०वाहुकेसला स्त्री० कार्य-वाहुकेनु मडण ०वाही स्त्री० कार्यं यलाववानी गीत, 'प्रोसील' (२) कार्यकम ०व्यवस्थिति स्त्री० कार्ये करवाना व्यवस्थितता ०शक्ति स्त्री० कार्यं करवाना शक्ति ०सरणि(-एणी) स्त्री० कार्यं करवाना सरणी-पद्धति ०सजा स्त्री० कार्ये लावनी वच्ये अभुके मथ अ, कार्यं वगैरे अताववा नक्षी क्खेली सजाओ (न्या) ०माधुके वि० कार्यं माये-पाठ पाडे अेलु ०माधुकेस अ्या स्त्री० मडणतु कार्यं करवाने जेगी(सव्योनी)तानामा नानी स अ्या, 'काम' ०जिद्धि स्त्री० कार्यनी जिद्धि, काम पाठ पाठतु ते ०सूत्रि(-यी) स्त्री० कामनी आही ०स्थान न० कार्यं करवाना जगा, कार्यलय (२) काजान -र्यत्तुकम पु०

[+अनुकम] कार्यकम -र्यत्तु(वि०[+अर्थी]) कार्य काम सात्र आणेलु, काम क्वा के कगववा ०रहुतु -र्यत्तय न० [+आलय] काम क्वाणी जगा, 'ओद्धिस' -र्यत्तु(-डी) स्त्री० कामनी आही, करवाना कार्ये ते
 काल (ल.) स्त्री० [स कल्य. कल्लि, प्रा कल्ल] यालता दिवसनी आगण के पाणणेते दिवस (२) अ० गर्थ जले अथवा आवती काले (३) [ला] हमणा, थोला दिवस ०पर के पछी [-डीने=लवि-यमा, आगण जता -०पर २।अहुं=मुलतवी राणतु, हील क्खी]-ले (वे.) अ० [म कल्लि, कल्ये, प्रा कल्लि] लुओ काल अ०
 काल [स], -णी पु० समय, वणत (२) समयतु भाप, वेणा (३) मोत, नाश (४) मोसम, अतु (५) न्या होडे न आवे अेलु मानतु यान(स गीत) ०का स्त्री०(स) जाणका ०केट न० हलाहल जे (२) अनीए (३) समुद्रम थने अते नी जेणुं अने शिवे पीवेलु ते हलाहल ०(-लातु)कम पु० वणततु जतु -वहेतु ते(२) काणगलानानी कमिकता ०(-लातु) कमटोप पु० जाणनी कमगलानामा के समज्जा होप, 'अनेडेकोजम' ०कमणु न० वणततु जतु ते (२) वणत काटवे-आणममा विताववा ते ०क्षेप पु०, ०क्षेपणु, ०क्षेपन न० वणत गुमाववा ते. हील-विलय करवे ते ०अ ६ पु० गित थोदा कर्नाणे अने रिगओतु मेळु सोही शुद्ध कर्नारे अेक मोटे। सामय अवयव थुत ०क्षेपन न० लुओ कालक्षेपणु ०अरत वि० जाणनेे आस वई गयेलु, 'दुनु थयेलु, ओओओलीट' ०(-ण)अक न० कणतु अक-पुं (२) [ला] जाणतुं अक, निहणीना वागडेग(३) मोठी आरत ०(-ण) थिलुन न० मोतनी-विनागनी निगानी ०ज वि० कालने-ममयनी थोव्याथोव्यनानि लालनार (२) पु० लेगी ०(-ण) ज्वर पु० जाणपु नवर, मोत नि' नवे अेवो ताव ०अथ न० वले जाणने-भूत, लविण्य अने वर्त माननेे समुद्र ०टोप पु० ममयना होप(२) काणव्युत्तम ०अर्भ पु०

સમયનેયોગ્ય એવો ધર્મ, કર્તવ્ય કર્મનો માર્ગ
 (૨) સમયનો ધર્મ - ગુણ - નિયમ (૩) મોત,
 યમ ંનિદ્રા સ્ત્રીં મોતની નિદ્રા ંનિર્ણય
 પું સમયનો નિર્ણય કરવો તે. ંનેમિ પું
 (સં) એક ગણસ, ગવણનો મામો (૨) હિરણ્ય-
 કરિપુનો પુત્ર ંપાશ પું યમનો કાસો
 ં(-ળ) પુરુષ પું(સ) યમરાલ. ં(-ળ) બલ
 (-ળ) નં સમયતુ બળ ંબંધ પું કાળપાશ
 ંમાન નં સમયતુ માપ (૨) સમય -
 સભેગોની યોગ્યયોગ્યતાની ગણતરી (૩)
 ંવૃત્ત - વાતાવરણનું આકલન કરવુ તે
 ંમાપક વિં સમયને માપે એવુ (૨) નં
 કાળમાપક યત્ર ં(-ળ) યવન પું (સ) ં
 દાનવોનો એક રાજ ં(-ળ) રાત્રિ(-ત્રી) સ્ત્રીં
 ંધાર અધારી રાત (૨) કાળરૂપી ગત્રી,
 જગતના નાશની રાત્રી, બ્રહ્માની રાત
 (૩) કાળીના જન્મની રાત્રી (૪) ૭૭ વર્ષે
 આવતી આવસો સુદ આવઠમ કે શ્રાવણ વદ
 આવઠમની રાત (૫) યમરાલની બહેન ંવિપ-
 યામિ પું કલકમદોષ ંવિવર્ત પું કાલતુ
 કરવુ - બદલાવુ તે, વારોફેરો. ંચુલકમ પું
 કાલકમદોષ. ંસિદ્ધ વિં કાળની કરોડીએ
 ંતરેલુ - લાગરુ પું, નં (+ અગરુ) કાળુ
 અગરુ - લાગ્નિ પું [+ અગ્નિ] કાલરૂપી અગ્નિ,
 પ્રલયાગ્નિ - લાતિકમદોષ પું [+ અતિ-
 કમદોષ] કાલકમદોષ - લાતીત વિં [+ અતીત]
 કાલથી અતીત - પર (૨) વીતી ગયેલુ (૩) તૂં
 થઈ ગયેલુ - લાનુકમ પું [+ અતુકમ]
 કાલકમ - લાવધિ પું [+ અવધિ] કાલની
 અવધિ, નક્કી કરેલો સમય - લાપ્તમી સ્ત્રીં
 [+ અપ્તમી] કાર્તક વદ ૮ - લાંતરે અં
 [+ અતરે] કાળાતરે

કાલકલાઈ સ્ત્રીં બચપણ, નાનપણ
 કાલચૂરી નં એક પક્ષી
 કાલપણુ નં કાલાપણુ, કાલા થવુ તે
 કાલખૂત નં [ફા કાલવુદ] જ્ઞેહાની અદર
 ઠોકવાનો લાકડાનો પગનો ઘાટ (૨) ઘાટ; ખીથુ
 (૩) પાયો, ંઠું (કબિયાતુ)
 કાલગી સ્ત્રીં ઘાસની ચોખડી ચાકી - ગણ

કાલવણું સંકિં [દે કલ્લવિચ, મ. કાલવણે] ✽
 પ્રવાહી સાથે મેળવી વૂટવુ ['કાલ' [સ]મા
 કાલાગ્નિ, કાલાતિકમ, કાલાનુકમ, [સ] જુઓ
 કાલાપણું નં [કાલુ] જુઓ કાલપણ
 કાલાવધિ [સ] જુઓ કાલ [સ]મા
 કાલાવાલા પુંબંબંબં કરગરવુ તે, આછછ
 કાલાં(-ળાં)તરે અં [મ] જુઓ 'કાલ'મા
 કાલિક વિં [સ] કાલ - સમયને મળતુ
 કાલિકા સ્ત્રીં [સ] (કાળા)વાદળનો સમુદ્ર (૨)
 [સ] ચહિકા, કાલી ંછંદ પું એક છદ
 કાલિ(-ળિ)દાસ પું [સં] (સ) સસ્કૃત
 લાધાનો પ્રખ્યાત કવિ [(૪) ઘયા
 કાલિમા સ્ત્રીં [સ] કાળપ (૨) અધાર (૩) કલંક
 કાલિય પું [સ] શ્રીકૃષ્ણે નાયેલો કાળિનાગ
 કાલિ(-લી)ગડુ નં [સ] કાલિંગ ઉપન્યસી
 કલિગડ, તદબૂય (૨) ભૂગંગોળુ (?)
 કાલિં(-લી)ગડો પું [સ] કાલિંગ] એક ગગ
 કાલિંગી સ્ત્રીં [સં] એક ભતની કાકડી (૨)
 કલિગ દેશની સ્ત્રીં [પટરાણી
 કાલિંદી સ્ત્રીં [સ] યમુના નદી (૨) કૃષ્ણની એક
 કાલી સ્ત્રીં [સં] કાળી, કાળકા
 -કાલીન વિં [સ] (અમુક) સમય સ ય વી
 (સમાસમા) ઉદાં તતકાલીન
 કાલીપાટ પું એક વેલો
 કાલીયક નં [સ] કાલાગરુ લાકડુ (૨) એક
 ભતની હળદર (૩) પીથુ ચદન (૪) કાલાગરુ
 (૫) કેસર
 કાલુ પું, સ્ત્રીં દરિયાઈ ખડક (૨) કાલુમાંડી
 ંમાહલી સ્ત્રીં એક ભતની માહલી, મોતી
 બનાવનારી માહલી
 કાલું વિંબાળકની વાણી જેવુ, લાગ્યુ વૂટવુ અને
 મધુ (૨) તોતણુ (૩) બાલિશ, અણસમજુ
 (૪) [સ કલક] કપાસતુ છલુ - લાં નં
 બંબંબં કાલપણુ [-કાલવાં = કાલપણુ કરવુ]
 કાલાંબાબડાં નંબંબંબં કાલી ને બાબડી -
 લાગીવૃત્રી વાણી
 કાલો (લે), અં જુઓ 'કાલ' અં
 કાલોરો પું એક ગગ, કાલિગડો
 કાલોર સ્ત્રીં ઘાસની ગણ

डाह्पनिङ वि० [स] कल्पनाधी उत्पन्न थयेलुं;
सायु नहि ओषुं, कथेले

डाव पु० [न ?] युक्ति, कवि ? [-डाही लेवेो=
युक्तिथी (कवादावाधी ?) काम साधी लेवु]

डावड(-डी) स्त्री० [दे] भाषे ओन्ने उपाडवाने
अनावेदी वृत्ता

डावडिथुं न० [स कपर्दिका प्रा क्वचिद्विद्या
उपगथी ?] पैसो

डावडिथो पु० [दे कावडिअ] डावड उच्यकनारे
डावडी स्त्री० लुओ डावड -डु न० डावडनु लाडुडु

डावडु वि० [दे. काहल] धूर्त; डगार (का)

डावडरु न० ['डावो' भरभावो] छण प्रत्य,
कारगान (२) सुप्त अने कपटपूख् योचना
-राओर, -राओन वि० डावडरु उच्ये

डावडरान न० [संगभावो न. काव(-आ)र=
नैकाकाममा वपगती काचर] वगरे माल
भरतानी वडालानी आनरी उपा गभवानु
पाटिथु (अ गडी (मु)

डावडी(-डी) स्त्री० [लुओ 'डावलु'] कावणी

डावडरं उभावरु वि० [म कावरा, उवावरा, दे.
कावडिअ = असाहिल्लु ? प्रा काहल = काय ?],
आवरु, जेआडणु

डावडी स्त्री० [लुओ 'डावलु'] कावणी, अ गडी

डावडुं वि० [स कोमल ? डे दे काहल ? न
कावल] मल्लु नाल्लु उच्ये शोभातुं, पल तडलादी

डावडश न० [स अवकात्र] भाडीपायु, श-यता

डावडसशा, डावडिथो पु० पङ्को माण्डम, गडिथो

डावण न० [लुओ 'डावणु' वि०] कपट, प्रपय

डावणी स्त्री० पाणी, इध धत्यादि पं तरतु
पातणु पड (२) लुओ 'डावरी'

डावादानी स्त्री० [डावो + दानी, फा कहवहदानी]
जिवो क्वानु वासणु, धीटडी

डावादाना पु० अ० च० [म] छण प्रपय, कपटयाळ

डावुं न० छापरा उपरनी नजियानी ओण (२)

[मु] भाटलानी पाडीने आटो (३) अ० उ०
' [म कावणो] कटाणु, काय थरु लु

डावेरी पु० [स] ऐक गग (२) दक्षिणु हि णी
ऐक नदी [डिडणो, डादो

डावो पु० [फा कहवह] अ० द्वाणो उकाणो (२)

डावो पु० [हिं, म] घोडाने जोण यङ्ग डेरववे
ते (२) [म, फा. कावह ?] छण, प्रपय

डाव्य न० [स] कवितामा जे कलात्मक असुं
तत्त्व होय छे ते (२) उसात्मक वाक्य डे पदअध

(३) पद्य, कविता उडडा(-णा) स्त्री० काव्यनी
कणा उकारे पु० कविता करनार, कवि उभय

वि० काव्यथी अतप्रोत थयेलु उभीभांसा
स्त्री० काव्यशास्त्र (२) काव्यनी शास्त्रीय उच्यथी.

उरयना स्त्री० काव्यनी ग्यना उरस पु०
जव्यथी अनुभवतो रस उरमिड वि०

काव्यमा जेने रस छे जेवु उशक्ति स्त्री०
काव्यनी शक्ति (२) काव्य उवानी आवडत-

विद्या उशास्त्र काव्य - कवितानु शास्त्र
-अनंद पु० काव्यतो आनंद

डाश(-स) पु०, न० [स] ऐक वास (२) न०
जेवु डूक्ष (३) पु० [स कास] भासी, उवरस

डाश(-स) स्त्री० [लुओ 'डासण'] आडपीली
[-डाडणी, -नणी] (२) [लुओ उगम]

श्रीकणेश, जेणायेण (य) (-डरणी)
डाश डी(-ही, -ही) स्त्री० (काशीनी अनावटने)

मोटा पेटने पडवीवाणो दोटे।
डाशिया न० ऐक पक्षी

डाशी स्त्री० [स] (य) प्रसिद्ध नवानु ग्यण,
वाराणसी [डाशी] ऐ स थ पहोअथो =

कनेडम हीथी पाड पडवु, सकण थवु डारणीतुं
डरवत = नवा नममा धरिधत डण मेणववा

डाशीमां नरु डरवतथी गगी वहेगववु ते.
-तुं, भरडणु = पवित्र तीर्थमा मृत्यु थवाथी

सद्गति थवी ते, उत्तम भरणु]
डाशमीर स्त्री० [स] ऐक नतनु उिननु कपडुं

(२) न० डेस (३) सुअड (४) पु०, न० (स.)
हि दुगताननी छेक उत्तरमा आवेसो ऐक डेश

-री वि० काशमीरतु, काशमीर सयधी (२)
काशमीरनी लाया

डाश्य वि० [स] काग वासनु

डाश्यप पु० [स] (य) ऐक प्रसिद्ध ऋषि (२)
कण्ठधुनि -थी स्त्री० काश्यपी डे काश्यप

कुपनी स्त्री (२) पृथ्वी

डापाय वि० [स] लगणु (२) न० लगणु वअ

काष्ठ न०[स] लाकडु (२) काठी, अणतण [-लक्ष
करवे, -लक्षणु करवुं = चिता सणगावी
अणी भरवु, सती थवु.] ०क०श्री०छोडवाओतु
नकर काडु अनावतार पदार्थ (२) अगन्तु
लाकडु ०श्री० पु० लाकडु डोरी आतार डोडो
०कूट पु० ओक पक्षी, लक्ष्मणोद ०घंटा स्त्री०
तोत्रानी पशुने गणे आधवाभा आवतु लाकडु,
डेरो ०अथ वि० तदन लाकडातुं, लाकडाथी
भरपूर (२) लाकडा जेवु, सुकलकडी (३)[ला]
असर -लागणी वगरतु (४) भन्भूत कडण
०भौन न० लाकडाना जेवु भौन ०वत् वि०
(२) अ० लाकडाना जेवु

काष्ठा श्री० [स] दिशा, प्रदेश (२) ढड, सीमा
(३) ओक नातु कालमान

काष्ठिक पु० [स] लाकडा वही जनारो; कठियारो
काष्ठौषधि(-धी) स्त्री० [स.] वनस्पतिनी दवा
कास पु० [स.] लुओ 'काण' ०डो पु० काश
धास ०कड पु०, न० कास -हासाना रोग प
वपरातु ओके कड - औषधि

कासडु न० कायदुं
कासद पु० [अ कासिद] स देशो - कागण
लावतार लथ जनार आदमी, भेपियो -दियुं
न० कासद (२) वि० ओ काम करनार (कभूतर)
-दुं न० कासदतु काम

कासनी श्री० [फा.] ओक वनस्पति - औषधि
कासवास पु० [स काम + वास] धास, दम
कासण न० [सं. करमल (पाप)?] आडपीली,
नडतर, पीडा [-डाडणु = नडतर के पीडा दूर
करवी (२) वञ्चेथी अतम ङवु -अणुं =
पीडा डे अला वञ्चेथी टणवी]

कासार पुं० न० [स] सरोवर, तणाव
कासियुं न० [स कास] ओके लततु धास
कासीहोरियो पु० [काशी + होरियो] ओके लततु
सुतराडि कापड

कासूद्रा स्त्री०, -द्रो पु० ओक वनस्पति
काहर पु० [दे काहार] कडार, काडियो
काहण पुं० न० [स काहल] + रणगीणु, तवुडु
(२) गाथतु शीगडु (३) [स काहल]
मोदु ढोख (लक्षकरतु)

काहिली वि० [अ काहिल] आणसु कायर
(२) आलरी, माडु (३) स्त्री० [फा] आणसु-
पणु, कायरता (४) म हगी (५) तलगरमी
काह्लु वि० [फा काहिल] चिडायेलु (२) थोडेलु,
कायर (३) आलरी, माडु

काण पु० लुओ 'काल' अर्थ १ थी ४ (५) दुकाण
(६) कोध [-आववे = कोव यडेवा (२) मोत
आववु -करवे = देहत्याग करवे, मण
पामवु -काठवे = वअत वितानवे (२)
दुकाणतो होखतो वअत गाणवे -भूटवे =
आवी अनवु, भरण पास आववु -व्यडेवा
= गुरसे आववे -थवे = मोत थवु
-देअवे = यमदूत जेवा डे यमदूत जेवा
मानवे. -धरवे = कोधे लगवु, गुरसे थवु
काणमांथी आववुं = लूणे भरता होवु, भाडि
भाडि करवु, भूण लूण्यु होवु] ०कराण
वि० काण जेवु लय कर (२) भूयु. ०कूट न०
कालकूट ०गणाभणुं वि० काण गाणवामा
साधनभूत जेवु ०यक न० कालयक
(-करवुं) ०यद्र पु० नुकसानकांक -धातक
गणायती राशिनो यद्र ०यिह न० कालयिह
०योधरियु न० नुकसानकांक -धातक
योधरियु ०लुं वि० काण जेवी नुकसान-
कारक -धातक ललवाणु ०नूतुं वि० काण
जेरलु अति लूतु, पुराणु ०नवर पु०
कालनवर, लवलेण ताव ०जाण वि० काणनी
जाण जेवु ०ना कोदरो पु० अ० व० घण्टी
लूनी आमत [-डाठवा = नि हा माटे लूनी
वानो डिणेणवी -आधा होवा = अलुणवीने
अनुलवथी रीडा अनेला होवु] ०तुं वरस न०
दुकाणतु वरस ०निद्रा स्त्री० कालनिद्रा (२) गाढ
निद्रा ०पुरुष पु० (सं) यमराज ०अण न०
कालअण ०साति वि० काण जेवु यमवद्वय
०बैरेव पु० महादेव ०भीठ वि० धलु न
काणु (२) नि० डुर (३) पु० ओके लततो धलो कडण
अने काणो पथर ०सुणु वि० काणना जेवा
मोवाणु ०भूति (-त्ति) वि० काणना जेवी
भूति वाणु (२) स्त्री० शरीरधारी काण पोते (३)
काणना जेवी लय कर आकृतिवाणो आदमी.

કે હસીલો માણસ -યો સરસ પુઠ એક વનસ્પતિ-ઐષધિ
 કાળિંચું નઠ બુઝો કાલિ ગડુ
 કાળીં વિઠ સ્ત્રીં [કાળુ] કાળા રંગની સ્ત્રી (૨) સ્ત્રીં કાળી છાપવાળી ગજકાના પત્તાની એક ભત (૩) [સ] કાલિકા ઠક્કટકી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ ઠક ઠી, ઠગાંઠી સ્ત્રીં [સ કલ્પ-કાઠિકા] સ્ત્રીઓની કોટતુ એક ઘરેણુ. ઠઐદશ(-સ) સ્ત્રીં આસો વદ ૧૪ [-નો કકળાટ કાઠવો = તે દિવસે યવો ગઢવાડો દૂર કરવો] ઠછરી સ્ત્રીં એક ઐષધિ-ખી ૪ ઠટીલી સ્ત્રીં કલક, લાછન. ઠધામણી સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ ઠનાગ પુઠ કાળો નાગ-સાપ(૨) બુઝો કાલિય ઠપરજ સ્ત્રીં દૂખળા વગેરે કાળા રંગની ભતિ ઠપહાડ, ઠપાટ સ્ત્રીં એક વેલો ઠરોટી' સ્ત્રીં માલપૂઝો ઠરોળી સ્ત્રીં રોળીકાળી-સાબનો વખત
 કાળું વિઠ [સ કાલ] મેશના રગતુ (૨) [લા] નકાર, કુષ્ઠ, અઘોર, અનીતિમય (જેમ કે કાળુ કામ, બજાર ઇં) (૩) વસમું, સખત, કારમુ ઇં લાવવાળુ (જેમ કે કાળો ચોર, કાળી મનૂરી) [કાળા અક્ષરને કૂટી મારવા = છેક અલાણ-નિરક્ષર હોલુ કાળા અહદ ચોરવા = લય કર પાપ કરલુ કાળા કાળા મ'કોડા = કેવળ નિરક્ષર (હોલુ) કાળા ગયા ને ઘોળા આઠ્યા = બુવાની (કાળા વાળ) ગઈ ને ઘડપણ આઠ્યું' કાળો ચોર = લારે હોશિયાર-ખૂની કે હાથ આવવો મુઝેલ માણસ ('કાળાચોરના લાવી આપ' = ગમે તેમ કગીને માગતું ચૂકવ). કાળા તલ ચોરવા = પાપ કરલુ કાળાના ઘોળા યયા = ઘડપણ આવલુ. કાળા પાણીએ કાઠલું = દેશ-નિકાલની સત્ત યવી કાળા માથાનો માનવી = માનવભત, મનુષ્ય (સામાન્યપણુ ખતાવવા આમ કહેવાય છે) કાળાં પાણી યોળંગવાં = દુઃ દરિયાપારના દેશમા જલુ. કાળી ટીલી = અપજશ; કલક (-ચોટવી, -લાગવી) કાળી નાગણુ સ્ત્રીં ઘણી ઝેરીલી સ્ત્રી કાળી રાત સ્ત્રીં મવરાત, ઘોર-અધારી

રાત. કાળું કરલું = કલકિત કરલુ (૨) ઠળલુ, મો બાળલુ; દીસતા રહેલુ કાળું ફતરું = શુદ્રમા શુદ્ર પ્રાણી-એ લાવ ખતાવે છે. -ગોરું કહેલું, -ઘોળું કહેલું = ખરાબ હેતુનો આરોપ કરવો -પહલું = અખવાઈ જલુ -પહેરલું = શોકના કપડા પહેરવાં -મોં કરલું = મો સતાહલુ, શરમાલુ] ઠકટ વિઠ સાવ કાળુ ઠઠલુક, ઠરિયાંગ વિઠ અતિશય કાળુ ઠઘોળું નઠ ખરાબ કામ ઠખલક વિઠ કાળુ કાળુ ભૂત જેલુ ઠપાણી નઠ દેશનિકાલ, જન્મટીપ ઠખભર નઠ છાતુમાતુ ચાલતુ ગેરકાયદે નકાષોરીતુ ખભર-વેચાણુ ને ખગીઠ ઠભમર વિઠ ભમરા જેલુ ખૂખ કાળુ ઠમેશ વિઠ મેશ જેલુ કાળુ
 કાળૂખડો પુઠ એક વનસ્પતિ
 કાળો કાયદો પુઠ ખૂખ અકારો બુલમી કાયદો
 કાળો કામભુગારો પુઠ (સ) શ્રીકૃષ્ણ
 કાળોતરિયો પુઠ [બુઝો 'કાળોતરી'] કાળોતરી લઈ જનારો ખેપિયો
 કાળોતરી, કાળોત્રી સ્ત્રીં [સ કાલપત્રિકા] મરણના સમાચારની ચિઠ્ઠી -રું વિઠ કાળુ. -રો પુઠ કાળો નાગ, ક્ષણીધર
 કાં અઠ બુઝો 'કેમ ?' (૨) ડિવા, કા તો કાં કે, કાં જે અઠ કેમ જે, કારણ કે કાં તો અઠ અથવા, અગર તો ઠરે અઠ કેમ રે (ઉદ્ગાર) કાંઈ, ઠક (૦) બુઝો 'કઈ, ઠક' [કાંઈ ને કાવશ = ખાલીખમ, કાઈ કશુય નહિ]
 કાંઈ (૦) અઠ + બુઝો 'કેમ
 કાંકચ (૦) પું, -હ નઠ કાકચી, એક વનસ્પતિ -ચિયુ નઠ કાકચતુ કળ, કાચકુ
 કાંકડુ (૦) નઠ એક પક્ષી [ક કણદોરો -ણી
 કાંકણુ (૦) નઠ [સ કકળ] ખગડી ઠદોરો પું
 કાંકણુ' (૦) નઠ + બુઝો કાગડુ (૨) કાચું
 કાંકરી (૦) નઠ સ્ત્રીં [બુઝો કાકર, -રી] ઝીણા કાકરો (૨) રેતી, પથરી (૩) એ નામનો રોગ (૪) કાંકરીઠાવની કૂટી [-મારવી = ઠાવની કૂટીને સામાવાળે પકડી પાડી રમતમા દૂર કરવી -હરાવવી] -રાણું, -ચિયું વિઠ કાકરીવાળુ -ચિયાળું વિઠ કાકરીવાળુ (૨)

[લા] ખૂચે એવુ. વ્યાજો પું કોઈના પર મચકરીમા કાકરી નાખવી તે ૦૬૧૫ પું છોકરાની એક રમત

કાંકરો (૦) પું [લુઓ 'કાંકર'] ઝીણો પથ્થર (૨) કોઈ પણ કંઠણ પદાર્થનો નાનો ગાગડો (૩) કંટક, કામ નહતર (૪) શકા, વહેમ, ખટકા, મનની લાગણી (૫) ખીલ (આખમા થતો) [કાંકરો પડયા = કાકરા નાંખવા, બહેનમા ઝિટકાર થવો - કાંટવો = પગ કાઢવો, નહતર કાઢવું - કાઠી નાખવો = ૨ ખ કે સ છેહ કાઠી નાખવો, ખટકા ટાળવો (૨) નહતર દૂર કરવી (૩) ગણતરીમા ન લેવું - ખૂચવો મનમા ખૂચ્યા કરવું]

કાંકણ (૦) સ્ત્રી, કાંકણ(-ળ) [સ કાકોલી] એક કાટાકાટાવાળી વનસ્પતિ

કાંકશા સ્ત્રી [સ] આકાશ, ધંજા, -ક્ષિત વિં ઇચ્છિત - ક્ષી વિં ધંજા કરનાર (સમાસમા અંતે ઉદાઠે દર્શનકાક્ષી)

કાંગ પું, સ્ત્રી [સ કાગુ] એક ભતવું ધાન્ય ૦વો (૦) પું તેની એક વાની

કાંગડ (૦) પું વણકરવું એક ઓનાર

કાંગડું (૦) નં [પ્રા. કાકડુલ] અનાજમાનો ગાગડુ દાણો, ડોળ

કાંગણિયું (૦) નં એક ભતવું સુતરાઉ લૂગડું

કાંગરવું (૦) અઠ્ઠિં ગુરૂએ થવું, ઠીસે લગલુ (કા)

કાગરી (૦) સ્ત્રી [લુઓ કાગરો] દાતા જેવી હાર-લાત (૨) કાર ધાર

કાંગરો (૦) પું [ફા કાગરા, લુઓ કંગરો] દાનો (૨) શિખર (૩) કોટની કારણ ઉપરવું એક ચણતર(૪) મોટા દાતાની કાગરી(૫) ભગત ભરવાની એક તરેહ - રોદાર વિં કાગરાવાળુ

કાંગણુ (૦) વિં લુઓ કાગુ

કાંગવો (૦) પું લુઓ 'કાગ'મા

કાંગરી (૦) સ્ત્રી એક વનસ્પતિ (૨) [સં. કાકરી, કે કાકરી] કાસધી

કાંગારું નં [ક] એક ચોપણું ગ્રાણી

કાંગુ (૦) વિં [ક ગાલ' ઉપરથી ?] નિર્ભલ્ય, રાંક (૨) [મ. કાગાવ] કાયર, ગેતડું - ગાઈ સ્ત્રી, - ગાવેહા પું ૫૦ વં કાગાપણું

કાંચન નં [સ] સિતું(૨) પન; દોલત ૦૬ પું એક કૂલઝાડ (૨) એક ધાન્ય (૩) નં હડનાલ, હરિતાલ ંગિરિ પું(સ) મેરુ પર્વત ૦૬૧૬ સ્ત્રી એક વેલી ૦૬૧૭ સ્ત્રી કાંચનઝલ. -ની વિં સોનાતુ, સોનેરી

કાંચનાર(-લ) પું [સં.] એક ઝાડ

કાંચળી (૦) સ્ત્રી [સં કાચુલી] કાપડુ, કમચો (૨) સાપે ઉતારી દીધેલી ચામડી - ખોળ [-ઉતારવી, -કાઠી નાખવી = નૂની ખોળ ઉતારી દેખી દેવી - પહેરવી = નામદાઈ ખતાવવી(૨) ખેરીનો વેશ કાઢવો] - ગિયા પંથ પું એક પથ, જેમા ધર્મને નામે અભિચાર યોગ્ય છે - ગિયો પું સ્ત્રીપાઠ ભલવનારો ભવેયો

કાચિ(-ચી) સ્ત્રી [સ] ધૂધગીવાળો ંદારો (૨) [સં] દક્ષિણમા આવેલુ હિંદુઓનું એક પવિત્ર ધામ

કાંચોળાં(૦) નં ૫૦૦ (કા) આતરકા

કાંછ (૦) સ્ત્રી [સ] રાખ (૨) લાહી (૩) ખેળ (૪) કાછખોરાક. ૦ખોરાક પું ખોરાકમા અતિ ખારી કાછ ૯ મળે તે (એક જેલશિક્ષા)

કાં જે (૦) અં કેમ જે, કારણ કે

કાંટ (૦, ૧) સ્ત્રી (કા) [લુઓ 'કાટો'] કાટાવાળા વૃક્ષોની ગીચ ઝાડી [-ઐયવિ

કાંટાઅરો(-સા) ગિયો (૦) પું એક વનસ્પતિ

કાંટાકોળું નં એક ભતવું કાળુ (બલિ તરીકે યજમા વધેરાય છે) [પાણીદાર

કાંટાદાર (૦) વિં [કાટો + દાર] લુગસાવાળુ,

કાંટારખું (૦) નં [કાટા + રખું (સ્ રખું)] કાટાથી રક્ષનાર તે - પગરખું [ગિજો

કાંટાસરિ(-ગિ)યો (૦) પું એક નસ્પતિ (૨)

કાંટાળું (૦) વિં [કાટો' ઉપરથી] નટાવાળુ ઐ

કાંઠિયું (૦) નં [કાટો' ઉપરથી (મઠા ઉપરવું કપડુ કાટા ઉપર ભરવવામા આવતું હોવાથી?)

કે સ કટ = રમશાનું ઉપરથી ?] મહા ઉપર નાખવાતુ કપડુ (૨) [લુઓ કાંઠિયું] સહાસ

કાંઠિયો (૦) પું [લુઓ કાંઠિયો] સહાસ, નનરૂ (૨) [લુઓ કાટો] અંટસ - વેર રાખનારો માણસ

કાંટી (૦) સ્ત્રી ૦ [કાંટો' ઉપરથી] એક ભતતી
 માછલી(૨)નનો પાતળો કાંટો - કંટક ઠવાણું
 વિં ૦ નાના - પાતળા કાંટાવાણુ
 કાંટું (૦) ન ૦ [સં કાંટ પરથી ?] ખટનતુ કાણું;
 નાકુ (૨) ઢાગીનામ્મ સૂતી બડવાણુ ઘર
 કાંટું (૦) ન ૦ માલ આપવા લેવાની ગોઠવણ -
 કસાર; એટલા (પ્રાય અણાગ્રન્થો) (૨) કટાળનાં
 પાદડા લાંબળા ઇલાકિનો ભૂંકા. ગોતર
 કાંટો (૦) પુ ૦ [સં કાંટ] કેટલીક વનરતિ પર
 ઊગતો વહણ અણીના સીંગે કે વાકા અંકુર;
 શૂળ(૨)એના જેવા આકાન્તી મધિપણુ વરતુ
 (વડિયાળનો કાંટો વીંછીનો કાંટો - કાખ.
 મા ડાળીનો કાંટો - અણીના હારકું, માછલી
 પકડવા નો કાંટો - ગલ ઇ ૦) (૩) યુગેપી ટબે
 વમના વપરાતુ ત્રાતાણુ, ચમચા ઘાટતુ સાવન.
 ઉલાં ડાંડીકાંટો(૪) તેણ કંવાણુ ય ન, કંપાણુ
 ઇ ૦(૫)નાકે પહેરવાણુ સ્ત્રીઓનું એક ધરેણ(૬)
 પોપટના ગળામાં થનો એક રંગ (૭) [લા]
 રંગમાવ (૮)નહનર, કાસ (૯)અ ટસ, કીનો (૧૦)
 વહેમ, શાક (૧૧) પુરસો, પાણી(જેમ કે કાટાદા
 માણસ) (૧૨) ટેક મમત [(કંઠે)કાંટા પરવા =
 કંઠે શોષ પડવાથી ગળામા કાટા ભોજ્ય એવુ
 વધે થતુ કાટામાં આવી પરણું = સુટેલીમા
 કસાણુ કાંટા વેરવા, વાવવા = કુમનાવટ
 ઊભી રેવી કાંટો કાઢવો = નહતર ફર કંઠી
 (૨)મનનો ખટકો ફર કરવો - માંરવો = કાખ
 માગ્વો (વીંછીએ) (૨) અડચણ નાખવી.
 -વાગવો = કાટો ભોકવો (૨) કાખ લાગવો]
 કાંઠલી (૦) સ્ત્રી ૦ [સં કાંટ ઉપરથી] સ્ત્રીઓના કંઠણુ
 એક ધરેણું, હાસકી (૨) વાણનો તાર તાણામા
 નાખવાણુ વણકરતુ એક ઓળર, કાંઠો
 કાંઠલો (૦) પુ ૦ [સં કાંટ] ગળાને ખેસનો આવતો
 અ ગરખાનો કાપ (૨) પોપટને કંઠે કાણુ
 વર્તુલ હોય છે તે (૩) ભુઓ કાંઠલી (૪)
 ઘડા, ગાગર વગેરેના પેટાની ઉપરનો - કંઠના
 ભાગનો ગોળ ભાગ; કાંઠો (૫) ઘાટ, કિનારો
 કાંઠિયું (૦) ન ૦, -યો પુ ૦, કાંકી સ્ત્રી ૦ ['કાંટો'
 ઉપરથી ?] એક ભતતુ ભજ. કટણ
 કાંઠો (૦) પુ ૦ [દે કાંઠ = મર્યાદા] કિનારો, તટ,

ઘાટ (૨) અ ત; છેડો (૩) [સં. કાંટ] ઘડો,
 ગાગર, કૂવો ઇ ૦ની છેક ઉપરનો વર્તુલાકાં ભાગ
 કાંઠોડું (૦) વિ ૦ ['કાંટો' પરથી] નાકા મુધી
 ભરેણું; શાગ વગરનું
 કાંટ પું ૦ [સં] પ્રકરણ: વિલાગ (૨) છેડની ખે
 ગાક વચ્ચેનો ભાગ- પેરી (૩) ડાળી (૪) તીર
 કાટણી, -ની [સં] સ્ત્રી ૦ એક વનરપતિ
 કાટર ન ૦ એક ભતતી મચમાખી [માથી ઊગતુ
 કાંટકણુ વિ ૦ [સં.] પેગાઈ કે ડાળીની ગાદના ભાગ-
 કાંઠિયું (૦) ન ૦ ['કાંટું' પરથી] સ્ત્રીઓનું નાકે
 પહેરવાણું ધરેણુ (૨) ખમીય ઇ ૦નો નાકા
 આગળનો ભાગ [કાંઠિયાં કરવાં = આખો
 ઊંચે નાકુવાને ખરેભે માગ નાકા મુધીનો ભાગ
 બ વેલો]
 કાંટી (૦) સ્ત્રી ૦ [ન કાંટી] ઠીવાસળી કે તેની
 પેટી (૨) સુઓ કાકુ
 કાકું (૦) ન ૦ [સં કાણડ] ત્યા હાથનો પલ્લે
 ભેડાયેલો છે તે ભાગ [કાંટાં કલમ કરવાં =
 (ગુનેગાગી બદલ) કાકા નાખવા કાંકું
 કાખી આપણું = મનુ કી આપવી લેખિત
 કખૂલન આપવી (જેથી ફરી જવાનો ગ્તો
 બધ માય) કાંકું પકડણું = [લા] પગણુ
 (૨) આશ્રય આપવો] - ડાચરિયાળ સ્ત્રી ૦
 કાકે પહેરવાની ઘડિયાળ, 'ચિરલેવેચ' - ડા-
 (૦વ) છેડા વિ ૦ ગમે તેણુ સખત પકડેણું કાકું
 છેડથી નાખે એવુ. બળવાન (૨) નાકાબળની
 રમત (૩) ચડસાચડસી, હુ સાતુ સી. - ડાખળ
 ન ૦ કાટણુ - હાથણુ બળ - ડાખળિયું વિ ૦
 કાકાના બળવાણુ, મનજીન
 કાંત વિ ૦ [સં] ઠગિહત, પ્રિય (૨) મજેતુ અનુકૂળ
 (૩) સુ ફર, મનોહર (૪) પુ ૦ પ્રીતમ (૫) વગ;
 પતિ (૬) ચક્ર (૭) કીમતી પચ્ચર. હીરો
 (સમાસમા છેડે) ઉલાં સૂચકાત (૮) ઓસક
 (૯) ન ૦ કેસન (૧૦) કકું (૧૧) એક પ્રકારતુ
 લોહુ. ઠપક્કી ન ૦ મોર ઠપાપાણુ પુ ૦
 ચકમકનો પચ્ચર (૨) લોહયુબક (૩) એક
 ભતતુ - ખર લોહુ ઠલોહુ ન ૦ લોહયુબક
 કાંત (૦) સ્ત્રી ૦ + તાક
 કાંતણુ (૦) ન ૦ કાતણુ તે, કાતવાની ક્રિયા

કાંતવું (૦) સંક્રિં [સ કર્ત્વ; પ્રા કર્ત] વળ
 ઘને તાર કાઢવો (૨) પાતણું કરવું, ઘટાડવું
 [કાંતેલું કાંતવું=કરેલું કામ કરી કરવું, નકામી
 મહેનત કરવી કાંત્યાં કોકાં કપાસ
 ઘવાં, કાંત્યું પાંજરું કપાસ ઘવું=કર્તુ-
 કારવ્યુ ધૂળ મળવું, મહેનત નકામી જવી]
 કાંતા સ્ત્રીં [સ] પ્રિયા (૨) સુંદર સ્ત્રી (૩) પત્ની
 (૪) પૃષ્ઠી [દુર્ગમ માર્ગ
 કાંતાર નં [સ] મોટું કે નિર્જન જંગલ (૨)
 કાંતિ સ્ત્રીં [સ] શોભા, સૌંદર્ય, મનોહરતા (૨)
 તેજ, નૃત, દીક્ષિ (૩) ચહેરાતુ તેજ ઠમતી
 વિં સ્ત્રીં કાંતિવાળી ઠમાન વિં કાંતિવાળું .
 ઠલોહું નં કલાઈ ચડાવેલું લોહાતુ પતર
 (૨) લોહચુખ=

કાં તો (૦) અં અથવા, અગર તો
 કાંદડું (૦) નં ચમરણુ (?)
 કાંદો (૦) પું [સ. કદ] ડુંગળી (૨) કદ,
 હરકોઈ વનસ્પતિના મૂળની ગાઠ-જડ (૩)
 [લા] લાલ, ફાયદો (શ પ્ર કાદો કાઢવો)
 કાંધ (૦) સ્ત્રીં [સ સ્કવ, પ્રા કર્ધ] ખભો(૨)ખાધ,
 ધૂસરીનું આટણ [-આપવી = ખાધે લઈ,
 ઊચકવામા મદદ કરવી -આવવી = ગરદન કે
 ખાધ આગળની ચામડી મોઢાઈને ચોળે
 આવવો -પડવી = ખાવ પગ જૂસર
 રહેવાથી આટણ પડી ત્યાની ચામડી રીઠી ને
 ખડતલ થવી -મારવી = ખાધે લેવામા મદદ
 કરવી] -ખાખત નં હપતા પ્રમાણે ઢેવું ભરી
 ઢેવાનું લખત -ધાણું વિં મોટું, મોટાઈવાળું
 -ધાંપાંજરાં નંખંવં કરેલા કાંધા ચૂકતે ન
 થાય તો વ્યાજ સાથે તેના કરી કાંધા કરવા તે
 -વિચો પું ખલા ઉપર લાગે ઉપાડનાં મનર
 (૨) બળદ (૩) મુડદું ઊચકનાર આદમી
 [કાવિયા કરવા = કાવિયાએને ક્રિય પ્રર્થ
 વખતે જમાડવા] (૪) કાવાખતં જરી શણા
 ધીરનાર આદમી (૫) સાગરીત] -ધી સ્ત્રીં
 પથ્થરની ણજલી (રીવાલમા કરેલી) -ધું નં
 હપતા પ્રમાણે ભરી ઢેવાની રકમ, હપતો [કાંધાં
 કરવાં = હપતે હપતે ક્રિયા ભરવાની ગોઠવણ
 કરવી કાંધે કાઢવા (કપિયા) = હપતે હપતે

આપવાની યોજાથી રૂપિયા લેવા કાંધું ચરણું
 = હપતાની રકમ ભરવાનો વખત વીતી જવો
 કાંધું પડવું = હપતાની રકમ વખતસગ ન ભરી
 શકવી કાંધું ભરણું = હપતો ભરવો] -ધેલી
 સ્ત્રીં જૂસરી -ધેવણિયો પું નાકેદાન, દાણ-
 ચોક્કી ઉપરનો અમલદાર. -ધેવાણિયો પું
 મોટો છોકરો; ઘરનો ભાર વહેનાર દીકરો (૨)
 સાધી -ધો પું જુઓ કાધું
 કાંપ (૦) પું [સ પ્ક (વ્યત્યયથી) ? સ કર્દમ ?]
 કાળો -ચીકણો ઠરેલો કાઢવ (૨) 'કમ્પ' [ક]
 કાપ (૦) પું ક પ, ક પારો ઠવું અંકિં [સ કંપ્]
 ક પવું, ધૂનવું (૨) ભયથી ધૂનવું
 કાપો (૦) પું જીડળ, ઊંડળમા માથ એટલો જથો
 (૨) એક માણસ ઊંચકી શકે એટલો ખોળે (કા)
 કાંખે (૦) સ્ત્રીં [જુઓ ક પ્યા] વાસની ચીપ
 (૨) વાસનો ગજ, આકણી. ઠકી સ્ત્રીં
 વાસની ચીપ, કામડી
 કાંખલેટ (૦) સ્ત્રીં [જુઓ કાખલેટ] એક ઊંચી
 ભતતુ ઊનતુ કપડું, કાખલેટ
 કાંખળ (-ળી) (૦) સ્ત્રીં [સ કમ્વલ] કામળી.
 -ળો પું વાખળો, કામળો
 કાંખી (૦) સ્ત્રીં [સ કર્વી] સ્ત્રીઓના પગનું એક
 ઘરેણું (૨) ઠાસના મોનો કાંલો (૩) ચામડાની
 ડોલ (૪) સાગળગાઠ દખાવવાનો ક દરો
 કાશિયાં (૦) નંખંવં [જુઓ કાર્સલેડ] મછગ
 કાંસ (૦) પું [મ. કર્વ ઉપચી ?] પાણી લઈ
 જવાને ખનાવેલી નાની નહેર (૨) પાણી વહી
 જવાને માટે કરેલી નીક, ગટર
 કાસકી (૦) સ્ત્રીં [સ કકતિકા, કે કકસી]
 વાળ ઓળવાનું એક સાધન (૨) એક વનસ્પતિ
 -કો પું વાળ ઓળવાની મોટી કાસકી
 કાંસકો (૦) પું તળાવનો સામો કાઠો
 કાંસલું (૦) નં [જુઓ કાસુ] કાસાનું એક
 ખૂબ પહોળા મોનું વાસણ, તાસણું
 કાંસણું (૦) અંકિં [સં કામ્] ખાસણું (૨)
 યોખારણુ (૩) હાકણુ, દેદે કરુ (૪) સંકિં
 [સુ] કાસણુ, ચગરીને લગ્નુ
 કાંમ્ (૦) પું ખંવં [સ કાશ ?] નીદી કાઢેલું
 ધામ

કાંસાર (૦) પુ+ [સં કાસ્યકાર] કાસુ ધહનારો
(૨) ક સારો

કાંસિયો (૦) પું ['કાસુ' ઉપરથી] પિત્તળની
કંકણી (૨) ભુઓ 'કાસુ' માં (૩) ભુઓ કાસકો
કાંસુ (૦) ન૦ [સ કાસ્ય] તાણુ, જસત અને
કલાર્થથી બનતી એક મિશ્રધાતુ -સાકૃટ
સ્ત્રીં કાસાના વાસણનો ખડખડાટ (૨) કાસાનો
ભગાર -સાણું ન૦ કાસાતું બનાવેલું મોઢું
કીર્તનિયુ -સાં ન૦ બં ૦ વ૦ કાસીનેડ.
-સિયો પુ૦ કાસાનો મોઠો વાડકો -તાણુ
-સ્ત્રી (બનેડ) સ્ત્રીં -સ્ત્રીનેડું ન૦ (જહુ
વચનમાં) કાસાની બનાવેલી મોટી ઝાઝ, કાસાતું
છખછમિયુ. [કાસીનેડાં વગાડવાં = (ધન
વગેરેનું) ખૂટી જવું (૨) ભીખ માગવી (૩) કામ-
ધધા વિનાના થવું]

કાંસ્ય ન૦ [સ] કાસુ ંકાર પુ૦ ક સારો
કિંકલાપટું સં કિં 'કીકલાણુ' નું પ્રેરક
કિકિયાણુ ન૦ [રવ૦] એકસામટા ઘણા મોટા
તીણા અવાજને ધવા તે

કિકિયારી સ્ત્રીં [રવ૦] તીણી, કારમી સ્ત્રીસ
-રો પુ૦ મોટી કિકિયારી [હળિયો
કિચૂકો પુ૦ [ભુઓ ચિચૂડો] કિચૂકો, આમલીનો
કિચૂડ અં (રવ૦) તેવો અવાજ થાય તેમ
(જેમ કે કાસાના ચાકળાનો)

કિચૂડિયો પું છોકરાની એક રમત
કિચૂ-ચોડો પુ૦ [ભુઓ ચિચૂડો] કિચૂકો
(૨) ['કિચૂડ' ઉપરથી] કિચૂડ કિચૂડ ધતો
અવાજ (૩) નાનો ચગડોળ

કિતવ પુ૦ [સ] ભુગારી (૨) કપડી, હગાગે કુતારો
કિતાબ સ્ત્રીં [જ] ચોપડી; અંથ. ંખાતું ન૦
અથલહાર, પુસ્તકાલય. ંપરસ્ત વિં
ચોપડીચુંબક

કિત્તો પુ૦ [જ કિત્તઝહ = 'તિલ્લે કા' પુ' ઉપરથી]
ભડા કાપની કલમ - લેખણ (૨) સારો લખેલો
ખરડો - નમૂનો (૩) ખેતરનો કંકડો - વિભાગ
(૪) અં એનુ એ જ, એજન

કિનખાખ પુ૦ [ફા કમ્લાવ] જરીણકાના
વણાટનું એક ભતનું કાપડ (૨) કસખ

કિનાર (-રી) સ્ત્રીં [ફા] ધારનો ભાગ, કો

(૨) વસ્ત્ર પર મૂકવાની કાર (૩) કિનારો
-રો પુ૦ કાઠો, તટ

કિન્નર પું [સ] એક ભતનો દેવ, કુબેરનો ગણ.
૦કંઠ વિં, ૦કંઠા (-દી) વિં સ્ત્રીં કિન્નર
નેવા મધુર કહવાળી. -રી સ્ત્રીં કિન્નરની
સ્ત્રી (૨) સાગળી -રૈશ પુ૦ (મ) કુબેર
કિન્નો, -નાખેર ભુઓ કીનો. -નાખેર
કિકાયત સ્ત્રીં [જ] ખચત (૨) વિં ભુઓ
કિકાયતી [-પડું = સગતુ પડુ] -તી વિં
કાયદા પડતુ, સગતુ

કિમ અં + [સ.] ભુઓ કેમ -મે અં + કેમેયે
કિયું વિં (૨) સં કયુ ? (ય) [કિયે મોંઠે =
શું જોઈને ? શી આખર કે શોભાથી ?]
કિરકોલ (-ળ) વિં [મ] પરચૂરણ (૨) અં
છૂટક, થોડે થોડે કરીને

કિરણુ ન૦, પુ૦ [સ] તેલની રેખા, રક્તિમા
ંમય વિં કિરણોથી ભરેલું, જળકતું. ંમાલી
પુ૦ (સ) સૂર્ય ંવંતું, -ણાળ વિં
કિરણવાળુ [કર્તાર

કિરતાર પુ૦ [સ કર્તા] સ્થિતિ કરનારો - સપ્રા;
કિરપા સ્ત્રીં ભુઓ કૃપા (૫)

કિરપાણુ સ્ત્રીં [સ કૃપાણ] (શીખો ધર્મ-
ચિહ્ન તરીકે રાખે છે તે) એક હચિયાર

કિરમ ન૦ [હિ, મ, સ ક્રમિ, જા કિર્મ] કંમ
કિરમળ પુ૦ [જ કિર્મલ, હં કિર્મ્મલ, સ

ક્રમિજ ?] એક ભતનો કીડો (૨) એમાથી
નીકળતો કિરમજ - રાતો રગ અને દવા - છ

વિં કિરમજના ગગનું, ઘેરું લાલ [કરમાણી '
કિરમાણી (-ની) અજ મો પુ૦ ભુઓ 'અજ મો

કિરવાણી પું પીલુ રાગ

કિરાત પુ૦ [સ] પહાડી જ ગદી લોકાની એક
ભત (૨) એ ભતનો માણસ, ભીલ. -તિની

સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ, જટામાસી -તી સ્ત્રીં
કિગતવીં સ્ત્રી; ભીલકી (૨) [સ] પાર્વતી, દુર્ગા

કિરાયું ન૦ [જ] ભાડું -ચાદાર વિં ભાડે
રહેનાર -રાખનાર (૨) પું ભાડૂત

કિરીટ પું [સ] મુગટ, તાલ (૨) એક નક્ષત્ર
-દી વિં કિરીટવાળુ (૨) પું રાત (૩)
[સ] અર્જુન

કિર્ વિં [ન, (૨૧૦)] વાસની ઝાડીવાળું, ગીચ
 (૨) અં પક્ષીનો એવો અવાજ
 કિલ અં [સ] ખરેખર
 કિલકાર પું [સં, કિલ + કાર, ઠિં.] આનંદ-
 ભર્યો કલખલાટ (૨) આનંદની કિકિયારી ઠંડું
 અં કિં કિલકાર કંઠે -રી સ્ત્રીં ભુઓ
 કિલકાર (૨) તીણી ચીસ કે પોકાર [કિલ-
 કારીઓ કરવી = કોઈની મલકતા આનંદમાં
 કિલકારવું કિલકારી પાડવી, મારવી =
 (નેરથી) કિલકારવું - ચીસ પાડવી]
 કિલકિલ સ્ત્રીં [સ] (-વં) પક્ષીઓ એકબીજાએ
 ખેલવાથી થતો કિલકિલ એવો હર્ષભર્યો
 અવાજ ઠંડું અં કિં [સ કિલકિલાય,
 પ્રા કિલકિલ] કિલકિલ અવાજ કરવો (૨)
 આનંદમાં આવવું ઠંડું (-લા) કાર પું કિલ-
 કિલાટ (૨) શેરખંડો, કોલાહલ -લાટ (-૨)
 પું પક્ષીઓનું કિલકિલ એમ કરવું તે (૨)
 હર્ષવનિ [હાવભાવ
 કિલકિચિત નં [ન] નાચિકાના શૃંગારનો એક
 કિલામના સ્ત્રીં [સ વલ્લમતા, પ્રા કિલામણા]
 પીસા હુખ (નૈવ)
 કિલાયો પું [ફા કલાવા] હાથીને ગળે લટકતું
 દોરડું, જેના ગાળામાં પગ ભેરવીને મહાવત
 હાથીને ચાલવા વગેરેનો ઇશારો કરે છે
 કિલેવર સ્ત્રીં [ઈ વ્લાવર ઉપરથી? સરં
 ન કિલાવર = કાળીનું પતું કે વલ્લવ?]]
 ગણકના પાનાની ચાન્માથી ફૂલની ભન
 કિલિખ (-લિખ) પ [સ], કિલિખ (પ) નં પાપ
 (૨) અપરાધ, દોષ (૩) ગેગ, માદગી [કિલકાર
 કિલ્લાણુ નં [૨૧૦, મ] પક્ષીનો હર્ષધ્વનિ,
 કિલ્લી સ્ત્રીં, ઠંદાર પું ભુઓ 'કીલી, ઠંદાર'
 કિલ્લું નં [સ કીટ + લ] અનાજમાં પડતું
 એક ભવડું, ભોટવું
 કિલ્લો પું [અ કિલજહ] કોટ કર્ણ - કલેદાર
 પું કિલ્લાનો ઉપરી અમલદાર (૨) કિલ્લાનો
 કબજે ધરાવનાર કે તેનું રક્ષણ કરનાર શૈનિક
 -કલેખ દી (-ધી) સ્ત્રીં શત્રુની સામે રક્ષણ
 મળે એવું બાવકામ - કિલ્લો કરવો તે (૨)
 કિલ્લાનું બાવકામ

કિલિખ નં [સ.] ભુઓ કિલિખ
 કિલોર વિં [સં.] નાની ઉંમરનું, સગીર (૨)
 પું ૧૧ થી ૧૫ વર્ષ સુધીની ઉમરનો છોકરો.
 -રાવસ્થા સ્ત્રીં કિશોર વય કે સ્થિતિ -રી
 સ્ત્રીં કુમારી, ૧૧ થી ૧૫ વર્ષની છોકરી
 કિશોર યુગળ પું એક ઐતિહ્ય
 કિશોરી, -રાવસ્થા સ્ત્રીં [સ] ભુઓ કિશોરમાં
 કિશત (-સ્ત) સ્ત્રીં [ફા] શેતરનનો એક દાવ,
 શેહ (૨) ખેતી, વાવેતર
 કિસ્તી (-સ્તી) સ્ત્રીં [ફા] હોડી
 કિષ્ટિવા સ્ત્રીં [સ.] (મ) સુશ્રીવની રાજધાની
 કિસ સં [દિ] + કોણ ? શુ ? (પ્રાય ધં)
 કિસખત પું [જા] મસક ઊચકતા સિરનીઓ
 પોતાની કાખી કેડ અને થાપા ઉપર પહેરે છે
 એ ચામડું
 કિસમ સ્ત્રીં [અ કિસ્મ] ભત, પ્રકાર, રીત
 કિમ્મિસ સ્ત્રીં [ફા કિરિમજ] નાના દાણાની
 એક ભવની સૂકી ઠાક
 કિસલય નં [સ] કૂપળ
 કિમાન પું [દિં, સ કુમાણ] ખેડૂત
 કિસ્ત સ્ત્રીં [ફા] મહેસૂલ વગેરેનો હપતો (૨)
 મહેસૂલ, કીસ (૩) ખડણી, કર (૪) ભુઓ
 કિસ્ત ઠંખ થી સ્ત્રીં નાથા કરવા - કિસ્તથી
 રકમ આપવી તે
 કિસ્તી સ્ત્રીં ભુઓ કિસ્તી
 કિસ્મત નં [અ] નસીખ
 કિસ્મો પું [અ] કહાણી, અદ્ભુત કથા - બનાવ
 (૨) કલિપત વાર્તા [-ઉકાવનો, જોહવનો =
 યુક્તિ કરવી, ખુદો કાઢવો - કરવો = યુક્તિ
 રચવી]
 કિહાં અં (પ) ભુઓ ડ્યા
 કિંકર પું [સ] ચાકર ઠંચ નં
 કિંકરી સ્ત્રીં [સ] દાસી, ચાકરી
 કિંકર્ત (-ર્ત) ઠંચતા સ્ત્રીં [સ] કર્તવ્યું છે તેવો
 પ્રશ્ન ઊઠે એવી દશા - મૂઠ વિં કિંકર્ત ઠંચતાથી
 મૂઠ - મૂઝાયેલું
 કિંકિણી સ્ત્રીં [સ] નાની વટકી, વૂવરીવાળો
 કંઠારો, કાચી (૩) કે કણ, કાગવાળું વલય,
 ૧ -ણાટ પું કિંકિણીના જેવો ખણખણ અવાજ

किंगलावुं अ०किं [लुओ कीकलावु] आनदमां
आवी ननु, भूय प्रुशी यतुं -एव न०
किंगलावुं ते (२) किंगलावानो हर्षध्वनि
[किंगलावुं अ०कुं = आनद मन्तीमा आवी
ननु]

किचिन् वि०[स] थोडु क(२)अ० सहेन, नरा
-कर वि० किचित् करे ऐवु ०भात्र वि०
(२) अ० किचित् न

किडरगाईन न० [जर्मन] गम्भत सथे ज्ञान
आपवानी आणसिद्धाणनी ऐक पद्धति

किंतु अ० [स] परत, तोपण
किंपुरुष पु०[स] किलर(२) प्राचीन कालनी ऐक
न गली नतनो पुरुष (३)वर्णसक - नीय -
तु० माणस

किंभुना अ० [स.] विशेष (कडेव)थी शु ?
किंभत स्त्री० [लुओ कीमत्] भूय, अदो, वणनर
(२) कर, भू- लेषु [-आंकनी = भूयनी
अटकण के आकणी करवी -करवी = भूय
दरववु(२)कड कवी -यवी = परीक्षाथी भूय
नकी थवु(२)[अडभमा] आभर ओछी यवी,
पोत नलाई आवु -पडवी, -भेअवी =
भूय आपवानु होवु, किंभत होवी -भूकवी =
किंभत हगववी के वगु पर लजवी, किंभत
पडवी]

किवहंती स्त्री० [स] लोकवायका. अक्षवा

किवा अ० [स] अथवा

किथुक पु० [स] आभरो

कीकरे पु०[न किंकरे] करसी टाकलुं, नी-लुं [का]

कीकरे पु० (रानीपनमा) महेमान

कीकलावुं अ०किं [स किलकिल परथी] किंगलावु

कीकली स्त्री०, -दो पु० नानो कीडी ने कीडी

कीडी स्त्री० नानी आणकी (२) [स कीका ? प्रा.

कीवा] आभनी पूनणी -के पु० नानो आणक

कीय ०६ पु० [हिं, म किचड, स चिकिल ?]

काव [रालनो साणे।

कीयक पु० [सं] चोखो वास (२) [सं.] विराट

कीयड पुं० [लुओ कीय] काव

कीये [स कृत, प्रा. किञ्जळ] करवाभा आवे;
करे (विचर्थ ३५) (५)

कीट वि० [प्रा किट्ट = कडेव, वर्णववु ?] अराभर
पडे - मोडे करेख (२) पूर माहितगार, काभेल
(प्राय डि०वि० डे डिवापूति तरीके आवि छे.
नेम के कीट करेवु; -होडुं, -थडुं)

कीट पु० [म किट्ट] मेल, काट (२) क्यरो, कस्तूर;
कीट (३) गडो, गाड

कीट, ०क पु० [स] कीडो, ननु ०(-६) अदु वि०
कीडथी भवायवु ०अ वि० कीडओनो नाश
के ऐवु ०लोए वि० कीडा भाईने लवनाई
(२) पु० तेवु प्राणु ०अभर (-नी) न्याय पु०
दिवहती प्रमाणे लभरीना ह अना लयथी
कीडो तेवु रमणु न्या करीने लभरी थई लय
छे ते न्याय, ने वगुनु वधारे चितन थाय ते
वस्तुना गुण आपणामो आवि न ऐ न्याय
०भार पु० नेना इलमा कीडओने भागवानो
गुण छे ऐवी ऐक वनरपति

कीटली स्त्री० [इ] बादानी

कीटियु न० [स कट डपथी] लाकडानी रीपट
(२) वि० लुओ 'कीटी मा

कीटी स्त्री० [लुओ कीट प्रा किट्टी] इमा ने
(नामिथानी कथ के पादडीने लुं छं) करत
वणगी रहेखु होय ते -टियुं वि० कीटीवाणु
कीटुं न० [सं किट्ट] धीने तान्या पछी नीये
लभनो क्यरो।

कीटो, ०डो पु० [स किट्ट] छटो के नणिया
पकवता पीगणीने गडो यई गयेली माटी (२)
अणी - पीगणीने हरेवो नई पणु क्यरो (३)
धातुना पदाथी, एण तापथी रसदप यई अ वाई
लयके ते (४) आपणना लाकडानो गाहवाणो कडो

कीड स्त्री० [स. कीट, प्रा कीड] कीट, डिव(२) ऐ-
रोग, दादर, छिंदरी छत्यादि (३) अणवाण, यण
०अडुं वि० लुओ 'कीट' मा

कीडियारु न० [कीडी डपथी] कीडीओनु इ
[-डीलरावु = कीडीओ मोटी संभ्यामा ऐकडी
थवी के दरनी अहार आववी (२) [ला] लोखाना
टोणोटोणा लभवा -पूरुं = कीडीओना इर
आगण दोट पूरवा]

कीडियु न० [कीडी डपथी ? दे कीड परथी ?]
भूय नानो कायनो मण्डो -यासेर स्त्री०

नेः - क्ली -याहार पुं० श्रीडियानो हार
 श्रीडी श्री० [सं कीटिका, प्रा कीटो, कीटिया]
 ओऽश्रीलो छव-ननु [श्रीडीओ ठोहरापी
 = अमप्य भास्सो टोणे वणवा. श्रीडीओ
 अरपी=(काम करता) कटाणो खडवो, अण्णमो
 छेवो श्रीडी उपर इटक=नाना छेनु माटे
 मोटो अटाटोप, नकामो ने वधारेपडतो मोटो
 प्रयत्न श्रीडीना मोनि(-मां) कालिगंडु
 =माथा कृता पापडी मोटो लेवा अर्थमा,
 गन षहारतु श्रीडीने पांभो आवपी=
 वरगादनी आगाछी थपी (२) नवी शक्ति
 आवपी श्रीडीने कुंवर, वाध=रनु गन
 (कव), जगने वा न कुंवे] ०क थवो पुं०
 श्रीडी, =थवो के नेना लेवो उपरनु ०म-
 (-म)श्रीडी श्री० श्रीडी, भेडी छत्यादि
 छव-ननु ०वेग पुं० श्रीडीना लेवो-धीमो वेग
 श्रीडो पुं० [सं कीट, प्रा कीट] पेठे बालनारे
 नानो उपरो [श्रीडी परवा=श्रीडी पना थवा,
 अड्डु श्रीडी अणवणवा = [दा] ओल्या
 जिना न रहेवाव] - राभार(-री) श्री० ओ=
 पपी (२) ओक वनस्पति, श्रीमाः
 श्रीध सं० इ० (प) लुओ श्रीधु, इयुं
 श्रीधु न० डि० [सं. वृत्त] इयुं ('करु'ना भूत
 जगनु ओक इप, अड्डुधु सुत्त नरु)
 श्रीधु सं० डि० [न कीर्तव, प्रा कित्त=कडेवुं
 उपरथी ?] इधु ('कडेवु'ना भूतजाण माटे
 वपननु ओक इप [गणे ओधु, इशीधु
 श्रीनो पुं० [फा वि०, अटस -नाभार वि०] श्रीनो
 श्रीधरी श्री० ओक वनस्पति
 श्रीम न० ओ= पपी
 श्रीमत श्री० [अ] लुओ किमत (श० प्र० ध०
 माटे पण) -ती वि० [फा] लारे किमतनु
 श्रीभियो पुं० [अ कीमिदा] छलकी धातुने
 श्रीमती अनाववानी शुभे रसायणविधा (२)
 [वा] छलम, युक्ति(३)सहेलाधथी धासु इव्य
 भणे अथवा शयटो थाय ओवो छलम-धवो
 अथवा वरतु -यागर पुं० [फा] श्रीभियो
 उगी लानारे आदमी (२) कणावान-
 युजिथान आदमी (३) धुतारे

श्रीर पुं० [सं., डे.] पोपट [सगीन
 श्रीरथ श्री० [हिं] करय, धलो नानो कडो(२)
 श्रीरत श्री० (प.) लुओ श्रीर्ति ०न लुओ
 श्रीर्तन. ०नियां न० अ० व० कसीनेड,
 श्रीर्तन करवाना छपछपिया ०नियो पुं०
 श्रीर्तनकार
 श्रीरटमन न० [हिं] ओक जेग वनस्पति-
 औपधि
 श्रीर्त(-र्त्)न न० [सं] धर्मागान, शुशुधीर्तन
 (२) गायन अने संगीत सायेतु धंधरतु
 शुशुवाएन ०कार पुं० श्रीर्तन करतारे आदमी,
 हरदास
 श्रीर्तनीय वि० [न] वभाएवा लेवु
 श्रीर्ति, -र्त्ति श्री० [स] प्याति, नामना
 ०(-र्त्ति)र वि० प्याति कृता ०त वि०
 [स] प्रप्यात, लएतु ०(-र्त्ति)वज पुं०
 श्रीर्तिइपी धन ०(-र्त्ति)मान वि० श्रीर्ति वानुं,
 नामाडित ०(-र्त्ति)वत वि० श्रीर्ति मान
 ०लेभ पुं० श्रीर्तितु मूयन के वएन करतो
 लेभ ०(-र्त्ति)रथ ०र पुं० श्रीर्ति कृवा (के
 कायम नभवा) माटे रोपेओ के अएओ मत ल
 -भिनारे, मभएरत ल
 श्रील पुं० (गाडानी) मणी (२) [स] मेभ, भूटो
 (३) टोः भाधवानो भीडो. ०क न० मेभ,
 भूटो(२)टोः भाधवानो भीडो(३)ओक तानिक
 देवता (४) मउने मध्य लाग(प)सामा मवनी
 शक्ति के प्रलावने नाश करनारे मत्र (६)
 लयोतिथ प्रभाएने ओक सुवत्सः, नेमा
 अथा अमगलोना नाश थध सर्वत्र मगल
 अने सुभ थाय छे (७)ओक रतो(८)धरी
 ०कार्थि न० नेनी वरुओ करोडरनु छोय
 छे ते करोडनी हाडमाणानो पीजे मण्डो
 श्रीलवो पुं० [लुओ श्रील] श्रीलीनार
 श्रीली श्री० [स कीट, प्रा कील उपरथी ?]
 श्रीली -लो पुं० श्रीली
 श्रीली श्री० [हिं, सं] कील=मेभ उपरथी]
 इथी (२) तिन्नी, नाएानी पेडी ०दार पुं०
 नेनी पासे इथी रहेती छोय (किडो, तिन्नेरी,
 छत्यादिनी) ते आदमी, किडोदार

કીશ પું [સ] વાહરો (૨) સૂર્યં ંપણ્ પું
 એક વનસ્પતિ, અપામાર્ગ [ભન્ણું
 કીસ સ્ત્રીં [જુઓ કિસ્ત] મહેસૂલ, સરકાર
 કુ અં [સ] નામ પૂર્વે આવતા 'ખરાખ, હલકું,
 નિહિત, પાપી' એવો અર્થ સૂચવે ઉદાં
 કુમાર્ગ (૨) સ્ત્રીં પૃથ્વી
 કુકરેકુક નં જુઓ કુકરેકુક [કુકર્મ કરનાંક
 કુકર્મ નં [સ] ખોટું-ખરાખ કર્મ -ર્મી વિં
 કુકલ્પના સ્ત્રીં [સ] ખોટી-ખરાખ કલ્પના
 કુકવિ પું [સ] ખરાખ કવિ
 કુકુટ પું [સ] કુકુટો
 કુકા(-કિ) સ્ત્રીં [સ] કુખ
 કુખ પું [જુઓ 'કુશ'] + હલ (કુખ નહિ)
 કુઆમ નં [સ] રાત, આહવા. નદી ઇં
 વિનાનુ કે જરૂનિયાતની વસ્તુઓ ન્યા ન મળે
 એવુ ખરાખ -નકામું ગામ [હિલકુ
 કુધલ વિં [કુ (સ) + (સ ઘટ)] મુધકથી
 કુચ પું [સ] સ્ત્રીની છાતી, સ્તન
 કુચકુચ સ્ત્રીં (૨વં) ગુચપુચ કાનમાં વાત કરવી તે
 કુચાલ સ્ત્રીં [કુ + ચાલ] કચાલ, ખરાખ વર્તાણુક
 કુચિત્ર વિં [સ], -નું વિં કંદરુપુ
 કુચુમાર પું [સ] (સ.) એક પ્રાચીન કામરાસત્રી
 કુચિયો પું [સ. કુચ પરથી] સ્તન ઢાકનારો
 વસ્ત્રનો લાગ [ચેષ્ટા
 કુચેષ્ટા સ્ત્રીં, -ષ્ટિ નં [સ] ખોટી-ખરાખ
 કુચિષ્ઠ, કુછીત વિં + જુઓ કુચિષ્ઠ
 કુષંદ પું [સ] ખરાખ છદ-વ્યસન કે ચસકો,
 લ'પટપણુ -દાઈ સ્ત્રીં + કુછદીપણું -દી
 વિં કુછદે ચડેલુ
 કુજ પું [સ] એક ચક્ર; મગળ (૨) ઝાડ(૩)
 [મં.] નરકાસુર. ંવાર પું મંગળવાર
 કુલગ સ્ત્રીં [કુ + લગ (જગા)] નહારી જગા
 કુલેગ પું [કુ + લેગ] કુલેગ
 કુટજ પું [સ] એક ઝાડ
 કુટારો પું જુઓ 'કુટાલુ' મા
 કુટાલું અં કિં [જુઓ કુટલુ] 'કુટલુ' તુ
 કર્મણિ (૨) ટિચાલું, અથડાલું (૩) [લા] સજ
 ન પડવી, કુટારો થવો [કુટાઈ જલું = માર
 ખાવો(૨) અથડાલું ટિચાલુ. કુટાઈ મરડું =

નકામા અથડાલું-ટિચાલું] -મણુ નં કુટાલું
 તે, ટિચામણ -રો પું કુટામણ (૨) [લા]
 માયાકુટ, પંચાત -વણું સંકિં કુટલું તુ પ્રેરક
 કુટિ(-ટી), ંર સ્ત્રીં [સ] ઝૂપડી
 કુટિલ વિં [સ] વાકુ, વળેલુ (૨) હઠીલુ (૩)
 છળવાળુ, કપટી ંતી, -દાઈ સ્ત્રીં, ંપણું નં
 કુટી, ંર સ્ત્રીં [સ] કુટિ. ઝૂપડી
 કુટુંબ નં [સ.] એક ખાપનો પરિવાર -વશ
 (૨) બૈરી, છોકરા વગેરે ઘરના માણસોનો
 સમૂહ (૩) બૈરીછોકરાનો સમૂહ ંકખીલો
 પું કુટુંબ અને કખીલો. ંકલહ પું
 કુટુંબમા કકાસ ંપરિવાર પું કુટુંબ
 અને પરિવાર -ખિની સ્ત્રીં [સ] કુટુંબી
 સ્ત્રી. -ખી વિં કુટુંબતુ (૨) કુટુંબવાળુ
 (૩) નં, પું કુટુંબતુ માણસ
 કુટુંબ સ્ત્રીં [કુ + ટુંબ] નહારી ટુંબ -આદત
 કુટણી [પ્રા], -ની [સ] સ્ત્રીં કુટણી
 કુટમિત નં [સ] પ્રીતમતા પ્રેમાલિંગનની ઉપર
 ઉપરથી અવહેલના કનની તે
 કુટિમિ વિં [સ] નાના પથરાઓ પૂરી ટીપી
 પાકુ કરેલુ (૨) લાદીથી અથવા રંગબેરગી
 ચોરસામા જડેલુ (૩) પું, નં એવી રીતે
 જડેલી જમીન
 કુકામ નં [કુ + કામ] ખરાખ કે અયોગ્ય કામ
 કુકાર પું [સ] કુહાડો (૨) ફરસી. -રો પું +
 કુહાડાવાળો, કહિયારો
 કુહ(-ર) તુ નં [જુઓ કુરતુ] પહેરણ
 કુહપ(-વ) નં [સ] ૧૨ મૂઠી અથવા ૧૬
 તોલાલું એક માપ [નં કુહલું
 કુહલી સ્ત્રીં [સ કુટ, પ્રા કુહ] કુહલી, કુહલી -લું
 કુહવ નં [સ] જુઓ કુહવ
 કુહ તર પું [સ કુહવ, પ્રા. કુહુ + અતર] સીતનો
 આતરો, કુહાતરો
 કુહાપો પું જુઓ કુહાપો
 કુહાંતરો (૦) પું જુઓ કુહાંતર (જૈન)
 કુહમલ નં [સ] કખી [કુહંશુ
 કુહ ગિયુ [કુ + હ ગ ઉપરથી] ખરાખ હ ગવાળુ;
 કુણુ સં + જુઓ કોણ ? [ગિકાયેલુ
 કુણિત વિં + ['કુ હિત' ઉપરથી] અતરાયેલુ;

कुशियाटवुं स०कि०(य) लुओो डोशियाटवु
 कुत(-६)कुं न० [तु कुतक] उंरु,भूधु, ६ डूके
 कुतरियुं न० अेक धास, इंतरी
 कुतर्कं पुं० [स] जोटो तर्कं (२) अराय विचा
 ०शास्त्री पु० कुत क करनामा प्रवीण पुरुष
 ०वादी, -कीं वि० कुतर्कं वाणु कुतर्कं ज्यो कुनार
 कुपुथ पु० [अ कुन्व] धरीना भीलडो (२)
 कुनतारो ०नुमा न० [फा] डोकायत्र

कुपुमरा न० अेक पक्षी
 कुपुलस न० [स], अमुक वगु - नवी वरतु
 नेना लखवानी उरुके हा, डैतुक (२) नवाधलरी
 वगु - की वि० कुपुलवाणु

कुनेकी स्त्री० अेक वनरपति, इंगी (?)
 कुर्ती स्त्री० (सु) नेरनी दाती (२) लुओो
 'कुतो'मा [-देवी = दाती ररवी]

कुतो पु० [ते कुत्त] इतरो - ती स्त्री० [ते] इतरी
 कुत्मित वि० [सं] विकारना योग्य, निदिन (२)
 नीय, नहात, अधम (३) मेलु, गड

कुथ पु० [मं.] हाथी उपर नाभवानी अूल (२)
 साहडी, शेरतरथ (३) कथा

कुथयो पु० जगण भानारो अेक लवडो

कुडकोरो पु० ['इडु' उपरथी] इडो

कुडकुं न० लुओो कुतड

कुडरत स्त्री० [अ] धंधरी शक्ति, निरुगं प्रकृति(२)

नतिगवलाव (३) लोड, ताकात - ती वि०
 उडरत सध धी, नैसर्गिक, रवाभाविक

कुडाकुं अ० कि०, - वकुं स० किं० अयुक्तमे
 'इडु' कुं अंलि अने प्रेरक

कुडाणियां न० अ० व० ननैयाओने अपोरे अपातु

(दागलाततु) लोअन (२) लनेयाओने अपातु
 अपोरनु लोअन

कुडष्टि स्त्री० [स] जोटो मत - लपना (२)

जोटा - अराय अ्यालथी लेषु ते

कुड पु० + लुओो डूके

कुधान न० [ड + धान्य] हलज प्रजारतु धान्य

कुधारो पु० [ड + धारो] जोटो - अराय विज्ञान

(२) मुधारथी विरुद्ध अेवी जोटी दिशासा

गति [-पडयो = जोटो नारो खाणु थवो]

कुनक्षत्र न० [सं] अराय - अयशुक्तनियाण नक्षत्र

कुनारी स्त्री० [स] अराय डे कनियाओर स्त्री
 कुनीति स्त्री० [स] अराय नीति - पद्धत डे
 आयरण

कुनेह स्त्री० [अ कुन्ह] युक्ति, डिंभत(२) अतुसार्थ
 कुमी स्त्री० (क) डाली

कुपथ पु० [स] अराय - अनीतिना भागं
 ०गाभी वि० कुपथे नना

कुपथ्य वि० [स] पथ्य नडि तेलु, आरोग्यने माडक
 न आवे अेलु(२) न० पडेल - करी न पाणवी ते

कुपात्र वि० [सं] नालायक, अयनविकारी (२)
 अेअदध, छडी गयेलु (३) न० अराय वासाणु

(४) कुपात्र माणस ०ता स्त्री०

कुपित वि० [स] डोपेलु, डोवे लरायेलु
 कुपुत्र पु० [स] कपूत, पुत्र नामने लनवे अेवो
 हीकगे

कुपपी स्त्री० [स कूपी, कूपी] नानो डुप्यो - १ पो
 कुंदर न० [अ कुक] नारितकता, ककनपडु

कुंदरान न० [अ] कुंदर(२) जोडु तडोअन, अण
 (३) धाधण, तोडान

कुणल स्त्री० [लुओो कुणल] इअडी स्त्री (२)
 अराय स्त्री

कुणुद्धि स्त्री० [स] नडारी अुद्धि, लुअ्याठ, ०पट
 कुणेर पु० [स] (स) अडरना वननो लडगी - अेक
 डेव

कुणोथ पु० [स] नडारी शिभाभाणु
 कुणर वि० [स] भूधु - इअडु - ०णल वि०

स्त्री० भूधी - इअडी (२) स्त्री० (स) डेकेथानी
 दासी - मथरा (३) इअनी वृपापात्र कसनी
 अेक दासी

कुभारल स्त्री० [कु + भार्या] नडारी स्त्री (२)
 कनियाओर स्त्री, कर्कशा (३) डूवड

कुभाव पु० [स] लुओो कलाव

कुभांड न० [स कु + भड, उपरथी] लूडु
 तडोअत, अण (२) तरकट ०जोर वि० कुभांड

क्यां विना अेने अेन न पडे अेलु, कुलाडी - डी
 वि० डोगी, वेधधारी, तरकट करनार (२) जोटो

आरोप भूजनार

कुभ स्त्री० [कुकी] मडड [कुमके अापुं =
 मडड करवा पडोअणु कुमके डोला रडेकुं =

पदमे मदमा रहेवु] ०पत्र न० ललामण-
 पत्र -डी वि० कुम्भक सधधी
 कुम्भकुम्भ न० लुओ कुम्भ, कं कु
 कुम्भति स्त्री० [स] नहारी मति
 कुम्भरकला न० ऐक पक्षी
 कुम्भणु वि० [स कोमल] लुओ कोमण ०कलार
 नेकुं = भूम कोमण -गाश स्त्री० कुम्भापणुं
 कुम्भाता स्त्री० [स] अशय माता, सतति प्रत्ये
 वात्सल्य के इरना लान विनानी माता
 कुम्भान न० [स] अपमान
 कुम्भार पु० [स] पाच वर्षनी इम्भरनी भाणक
 (२) युवावस्था अथवा ऐनी पहिलानी अवस्था-
 वाणो छोकरो(३) पुत्र(४) राजपुत्र ०पाल(-ण)
 पुं० (सं) गुजरातने चालुचवशी राज
 [आचार्य हेमचन्द्रना उपदेशथी तेणे नैन
 धर्मने अजीकार कर्यो हतो] ०मदिर न०
 प्राथमिक उपनखणीनी शाणा -रिडा, -री स्त्री०
 आर वर्ष सुधीनी कन्या (२) कुंवारी कन्या(३)
 राजकुंवरी (४) पुत्री
 कुम्भार्ग पु० [स] नहारे -आडो रमो (२)
 अर्धर्म(३) कुछद -गी वि० कुम्भार्गे जनार
 कुम्भारिसदार पु० [म कमावीसजार] महेसूल
 उवरावनाग आदमी, महेसूली अमलदार,
 महालकागी
 कुम्भाश स्त्री० [ज] सुवाणप, नरभाश (कापडनी)
 (२) सदाधदार वण्ट
 कुम्भित्र पु० [स] नहारे -मित्रधर्मथी उलटो
 आलनार मित्र
 कुम्भुद न० [स.] घोणु कुम्भण; पोयणु ०नाथ,
 ०पति, ०पधु पु० यंद्रमा -दिनी स्त्री०
 कुम्भुदना कुलने वेद्यो (२) धणा कुम्भुदवाणी
 जगा -पुण्डगिणी ध० -दती स्त्री० लुओ
 कुम्भुदिनी (२) वि० स्त्री० आयाता श्रुतिने
 ऐक प्रका (सगीत)
 कुम्भुदी स्त्री० [स] पोडो सिद्धो
 कुम्भेद पुं० [ज कुमैत, हि कुम्भैत, म.
 कुमारैत, कुमैत] काणाश पडने घेरो लाल घोडो
 कुम्भेरे पुं० [स] दक्षिण ध्रुव ०न्योति पु०,
 स्त्री० दक्षिणध्रुवमा जेवामा आवती न्योति

कुम्भेग पुं० [स] (अहने) अराण योग(२) कवपत
 कुम्भेक पुं० + [लुओ कुक्कुट] इंडो
 कुम्भेरे पुं० [प्रा (२००)] कुम्भेरियाने पोलाववानो
 उद्गार (२) हात वडे थोडु थोडु करडवाधी
 ने अवाज थाय छे ते -रियु न० [स कुम्भेरे]
 इतरातु नातु अर्यु, लोटोणियु
 कुम्भेरोडी स्त्री० छोकरीनी ऐक रमत
 कुम्भेतनी स्त्री० [लुओ कुम्भेरे] मुसलमान
 स्त्रीओतु कुम्भेरे (२) मन्धरदानी
 कुम्भेरे न० [हि] कुम्भेरे, पहरेण्यु
 कुम्भेरे (-नि)स स्त्री० [लुओ कुम्भेरे] नमीने
 -शुकीने सलाम कवी ते
 कुम्भेरे (-व)क न० [स] ऐक डूलजाड
 कुम्भेरेण वि० [ज] अलिदान तगीके समयेकु
 (२) न्योछावर डूल -नी स्त्री० कुम्भेरेण थु
 के करवु ते, अलिदान [टिडोडी
 कुम्भेरे पुं० [स] ऐक पपी, टिडोडो -री स्त्री०
 कुम्भेरेक न० [स] ऐक डूलजाड, कुम्भेरेक
 कुम्भेरेनाभुं न० [फा] पेडीनाभुं
 कुम्भेरेग पुं० [स] हरण, भृग ०छुणी, -गी स्त्री०
 हरणी, भृगी
 कुम्भेरेज, -न्य [सं.] न० अराण गत्य
 कुम्भेरेण स्त्री० [उ + राण] लुओ कराण नाभुणी
 कुम्भेरेण न० [ज] मुसलमानिने मुप्यधर्मअथ
 ०(-ने)शरीके न० कुम्भेरेण (मानवायके)
 ०आनी स्त्री० कुम्भेरेण वायवु ते -नी वि०
 कुम्भेरेणतु, कुम्भेरेण सधधी (२) कुम्भेरेण उपर
 विश्वास करनाउ (३) पुं० मुसलमान
 कुम्भेरेति स्त्री० [स] पोटी गीत
 कुम्भेरे पुं० [स] (स) पाडवडोरनेने पूर्व(२)
 अर्वाथीन दिवलीनी आणुआणुना प्रदेशतु
 प्राथीन नाम ०क्षेत्र न० (स) दिवलीनी
 पासे आवेलु ऐउ विशाण मेदान न्यापाडव
 डोरने वर्ये युद्ध थु हट्ट
 कुम्भेरे वि० [स.] कट्टपु. ०ता स्त्री० -पी वि०
 कुम्भेरे [सलाम, कुम्भेरेस
 कुम्भेरेस स्त्री० [कुम्भेरे] नमीने -शुकीने करेदी
 कुल वि० [ज कुल] ऐकंहर, अधु मणीने थाय
 ऐरकुं (२) तमाभ ०कुलां वि० कुलअभत्यार

ભોગવતુ (૨) અંગત, ખાસ (૩) અં કુલ
 અખતાર સમેત ૦ઝપટ અંબધુ મળીને કુલ
 કુલ [મ]-બ નં કુટુંબ, વગ(૨)ખાનદાની,
 કુદીનતા(૩)ટોળું, ભય(૪)અસીલ (વધીલનો)
 ૦(-બ)મર્યાદા સ્ત્રીંકુલની મર્યાદા-લભ
 ૦ક્ષય પું કુળનો નાશ ૦ચુરુ પું કૌટુંબિક
 અત્રા વશપરંપરાના ચુરુ ૦ક્ષ વિં કુળનો
 નાશ કં એલુ ૦(-બ)દીપક પું કુળને
 દીપવનારં પુત્ર (૨) પુત્ર ૦(-બ)દેવ પું,
 ૦(-બ)દેવતા પું બં વં, સ્ત્રીં કુળનો
 ઇદેવ ૦(-બ)દેવી સ્ત્રીં કુળની ઇદેવી
 ૦(-બ)વમ પું વગપરંપરાથી ચાલતો
 આવેલો વિરાઇ વમ-આચાર ૦નાયક પું
 કુલપતિથી ખીન નખરનો વિદ્યાપીઠનો
 અધિકારી, 'વાઇસ-ચેન્સેલર. ૦પતિ
 કુટુંબનો-કુળનો વડો(૨)૧૦,૦૦૦ ગિળ્યોને
 ખવાડના અને ભણાવના અધિ (૩) વિદ્યા
 ખી.ને. મેટ્રામા મેટ્રો પદવીગાર, 'ચેન્સેલર'
 ૦પત્ર પું જુઓ કુલાચલ. ૦યોગિની
 સ્ત્રીં પત્ની ૦વધુ સ્ત્રીં સાગ કુટુંબની વધુ
 -સ્ત્રી ૦વિજ્ઞાન નં પ્રાણી અથવા વનરપતિ-
 વિગેમનો લતીચ વિકાસન અથવા ઇનિહાસ,
 'કાઇલોનેની' ૦મત નં કુળતુ વિરાઇ મત
 ૦સ પ્રદાય પું કુળમા વગપરંપરાની ચાલતો
 અવેલો સ પ્રદાય-ગીત કે આચાર ૦હીન
 વિં કુળ વિનાતુ, અકુલીન
 કુલ(-બ)કર્ણી પું [મ] જુઓ કુળકર્ણી
 કુલકર્ણુ નં [મ] અપલક્ષણ, ખોલ(૨)કુટુંબ
 -કુ વિં કુલક્ષણવાળુ
 કુલકા સ્ત્રીં [સ] ખરાબ ચાલની સ્ત્રી
 કુલકી (લ) સ્ત્રીં [દે કુલક] કુલકી જેવુ નાતુ
 માટીનું વાસણ, ચડવો(૨)સોતુ કેપુ ગાળવાતુ
 એતુ પાત્ર(૩)ચુદાનો ભાગ (જેમાથી મળ ખહાર
 આવે છે) [કુલકીમા ગોળ ભાગવો =માલો-
 માલ્ય સમગ્ર લેલુ (રાહિતને લેળવ્યા વિના)]
 કુલકી સ્ત્રીં [હિ] દીન અગર ખીલ કોઈ ઘાતુ
 અથવા માટીની ભૂગળીમા ભરી ખરકમા
 ઠારેલુ કુંધ, મલાઈ, અથવા રાગ્યત
 કુલંગ નં [મ કુલિંગ?] એક પક્ષી

કુલંગન નં એક વનરપતિ-ઔષધિ
 કુલાચલ(-બ) પું [સ] મુખ્ય પર્વત (મહેન્દ્ર,
 મલય, સહ્ય, શક્તિમાન, કક્ષ, વિંધ્ય અને
 પરિવાચ એ સાત)
 કુલાચાર પું [સ] કુલધર્મ, કુળનો આચાર
 કુલાધીશ પું [સ] કુળનો મુખ્ય પુરુષ
 કુલાઓ પું [અ ?] ભૂશિરની જમીન(૨)ખોયનો
 કાપ [અભિમાન
 કુલાભિમાન નં [મ] પોતાના કુળ વિષેનુ
 કુલાલ પું [સ] કુલાર
 કુલાગના સ્ત્રીં [મ] કુલીન વરની (મુશીલ)સ્ત્રી
 કુલાગાર પું [સ] કુળમા અગાર જેવો નાવડેલ
 આદમી
 કુલિર પું [સ] કરચલો
 કુલિ(-કી)શ નં [સ] ઇન્દુ અમ-વજ
 કુલી પું [તુર્કી] લાગ ઊપકનારો, મનુ
 કુલીન વિં [સ] ઊંચા કુળનુ ખાનદાન ૦તા
 સ્ત્રીં, ૦પણુ નં [એક દે
 કુલો(-કલો) અં [અ કુલ્લ] જુમલો, મગ્વાળો,
 કુલેર (ગે) સ્ત્રીં [કે કુલ્લરી] ધીગોળ સાયે
 ચોળેલો ખાજરી વગેરેનો કાચો લોટ-એક ખાધ
 કુલોગ્રેદ પું [મ] કુલનો ઉચ્છેદ-નાશ
 કુલોહાર પું [મ] કુલનો ઉદ્ધાર-ઉત્ક્રમ
 કુલ્યા સ્ત્રીં [સ] મુશીલ સ્ત્રી (૨) નાની નદી,
 નહે અથવા જગ્યુ
 કુલ્લી (કુ) સ્ત્રીં જુઓ કુલકી (૨) નાતુ કુલ્લુ
 -કુલુ નં ધીતેલ ભરવાતુ ચામડાનુ મોટું
 પાત્ર [કુલ્લામાં હાથ મુકાવવો, મેલા-
 વવો =મોટી લાલચો આપી ભોળવતુ]
 કુલ્લે અં જુઓ 'કુલે'
 કુલચન નં [સ] અપરાધ; ગાળ (૨) કંકલ
 વેણ. -ની વિં કુલચન બોલનાર
 કુલકય નં [સ] ભૂત કંમળ-પોચણુ -યા-
 પીડ પું (સ) એક રાક્ષસ, જેને કમે કુળણ
 તથા બળગમને મારવા ચોળેલો
 કુલાકય નં [સ] કુવચન, ગાળ
 કુલાચરો પું [ક + વાચર] ખગળ-પ્રતિકુળ
 પવન
 કુવાલી સ્ત્રીં ['કુવો' પગથી] નાનો કુવો, કુંઈ

कुंवाशी(-सी) स्त्री० [स सुवासिनी उपरथी
अनापठ ?] कुमारिका

कुंवास स्त्री० [स] अराय वास-गंध

कुंवासना स्त्री० [स] नडारी वासना-धन्धा

कुंवासी स्त्री० लुओ कुवाशी

कुंवियार पु० [स.] अराय वियार

कुंवृत्ति स्त्री० [स] अराय आव्यरण-वर्तन

(२) हलका धंधो (३) दृष्ट धन्धा

कुंवेणु न० [कु+वेणु] लुओ कुवयन

कुंवेणी स्त्री० [स] माछला राभवानो कडियो

कुंवेतर न० [‘कूवो’ परथी] कूवावाणी जमीन

कुंवेती पु० [‘कूवो’ परथी] कूवा परतो-कोस

डाजदारो आहमी

कुंवत न० [फा] ङौवत

कुंश पु० [स] ऐक लतनु धास हर्ब (२) [स.]

रामनो ऐक पुत्र. न्हयली(-णी) स्त्री०

(स) प्राचीन द्वारका

कुंशका पु० अ० व० [के कुकु(-ककु)स] डगर,

डाहरा धस्यादिना छोडा. [-काठवा = (भार

भारीने के अतिशय काम करावीने) कूश काडी

नाअपी -आंडवा नकामो प्रयत्न करवो,

अरण मगलु] -की स्त्री० आडेला चोआनु

जीणु अटकामल

कुंशटा(-ण) वि० [स.] शुल, कल्याणकारी (२)

आरोग्यवान (३) प्रवीण, होशियार (४) न०

कुशणता [-धन्धुं = ललु थाओ ऐम

धन्धु -पूछुं = क्षेमकुशण -पुशीअपर

पूछवी] ०ता स्त्री० ०पत्र पु०, न० क्षेमकुशण

पूछवा केकहेवानो सामान्य पत्र, ‘वेल्डेर लेटर’

०प्रश्न पु०, न० क्षेमकुशण पूछवु ते. ०क्षेम

वि० सुभी अने आरोग्य (२) न० आण्हाडी

अने तडरस्ती -णुं वि० + कुशण

कुंशाअशुद्धि वि० [स] तीव्र शुद्धिवाणु

कुंशादा वि० [फा] पुष्टु (२) विशाण, सगवड-

वाणु (३) निभालरा

कुंशान पु० (हिं दमा आवेली) ऐक प्राचीन

लतना लोक [अराय शील

कुंशील वि० [स] अराय शीलवाणु (२) न०

कुंशीलव पु० [स] लाठयारणु (२) गवैया (३)

नट, नाटनो जेलाडी (४) वाहमीकि (५) पु०
अ० व० कुश अने लव

कुष पुं०, न० [सं] कोठ -डी वि० कोठीलु

कुंभंड नव [सं] कोणु [भाण्णीनी नदी

कुंसरित(-ता) स्त्री० [स] नानी-ओछा

कुंसंग पु० [स] नडारो सग, अराय सोअत.

[कुंसंगमां पडुं, कुंसंगे चरलु = अराय

सोअतमा इसाकुं, लागलु, जेडाकुं] ०व(-ति)

स्त्री० कुंसग -णी वि० कुंसग करनार

कुंसंप पु० [कुं+संप] संप नडि ते, आण्णनाव

-पी वि० कुंसपवाणु

कुंसुभ न० [सं] कूल, पुण्य ०धन्वा, ०प्याणु

पु० (स) कामदेव -माकर पु० [+आक-

वसतअतु(२) आग अगीचो -मायुभ पु०

[+आयुध] (स) कामदेव -मांजलि स्त्री०

[+अजलि] कुंसुमेनी अजलि -सित वि०

डूलाणु, डूलथी लरेलु

कुंसुंभी, -ओ लुओ कसूओ

कुंस्ती स्त्री० [फा] अगकंसरतनी ऐक रीत

(२) अथ्यअथ्या [-लडवी, कुंस्तीमां

०तरणुं = कुंस्तीनी उसरत के अथ्यअथ्या

करवी] ०प्याज वि० कुंस्तीमा प्रवीण ०प्याणु

स्त्री० कुंस्ती जेलवी ते

कुंस्वभ्रम न० [स] अराय स्वभ्र

कुंस्वभाव पुं० [सं] अराय स्वभाव

कुंसेवा स्त्री० [स] अराय सेवा, असेवा

कुंहर न० [स] गुंहा; अजोला

कुंहाडी स्त्री० [प्रा] नानो कुंहाडो-डो पु०

[स कुहार, प्रा कुहाड] लाकडा कापवानु

-डाडवानु ऐ० हथियार, परशु [कुंहाडी

(-डा)नो, हाथो = पारकानु हथियार के तेवु

काम काडी आपनार]

कुंहुडां न० अ० व० लाधवु पडे-भूणे भरवु

पडे ते [-थवां = भूणे भरवु] [जोला

कुंहु, ०कुंहु, ०कार पु० (२व०) डायलनो जेवो

कुण न० लुओ कुल [-डिलणुं = कुणनी आअर

वधादवी-जेणुं = लग्न गोठवती वअते सामा

पक्षना कुणनी उच्यता नीयता तपासवी

-तारणुं = कुणनी चडती करवी -डिणवु.

-જોળણુ = કુળની આખરને ખટ્ટો લગાડવો.]
 ંગાર પું વશપરપરાનો ગોર, કુલચુર
 ંતારક વિં કુળને તારે એણુ ંદીપક.
 ંનીચો, ંદેવ, ંદેવતા, ંદેવી, ંધર્મ
 માટે ભુઓ 'કુલ[સં]'મા ંરીત સ્ત્રીં કુળની
 નીત, કુળનો ગિવાજ ંલલમણુ વિં કુળને
 લન્વે એણુ ંવંતી વિં સ્ત્રીં, ંવત
 ંવાન વિં કુંડીન ંવાટ સ્ત્રીં કુળીન
 ંહીણુ(-ણુ) વિં ભુઓ કુલહીન

કુળ=ણી પું[મ] તલાટી(૨)મરાઠી એક ચટક
 કુંકુમ નં [સ] કુંકુમ, કુંકુ ંપતિકા સ્ત્રીં
 કટતરી

કુંજ સ્ત્રીં [ન] ંડ અથવા વેલાના પાઠાથી
 ધયેલી વટા, લતામડપ ંએઝદરી સ્ત્રીં
 ંગણુ ંુવ ૧૧ ંગલન [પ], ંગદી સ્ત્રીં
 કુંજમા ધર્મને જતો સાકડો માર્ગ (૨)
 સાકડો અને ઊઘાવાળો ગીચ વનમાર્ગ (૩)
 [સ] વૃદાવનની પ્રાચીન કુંજગદી, જેણુ
 મ્વાન યાત્રાક્રમ ગણાય છે ંલવન નં કુંજ
 કુંપી ભવન ંમડપ પુંકુંજકુંપી મંડપ ંડી
 સ્ત્રીં એક પદ્મા કુંજકી (૨) નાની કુંજ,
 કુંજગદી ંહું નં એક પક્ષી ંડો પું
 [મ, હિં કુજકા] કાઠિયો (૨) માળી (૩)
 એક પદ્મી ંભિ(-વિ)હારી વિં કુંજમા
 વિહાર કન્વાર (૨) પું (સ) કુંપણ

કુંજડો પું [ન કુજકા] કંબુસ આદમી (૨)
 ભુઓ 'કુંજ'મા
 કુંજર પું [સ] હાથી (૨) હગ્ત નક્ષત્ર ંકાળ
 પું કુંજરનો કાળ - સિહ [ગજપીપર
 કુંજરપીપર(-ળી)સ્ત્રીંલાળી અને સોટી પીપર,
 કુંજરાણું અંકિં [સ કુજ્જ પરથી ?] ખીલતું
 અટકણુ ખટકુ અને અણખીલ્યુ રહી જણુ
 (૨) અતરમા ંળણુ

કુંજર વિં ['કુંજ' પરથી] કુંજ જેણુ, ઘટાદાર
 કુંજો પું [ભુઓ કુંજો] ભોટવો અણુ
 કુંજન નં [સ] કુંજિત હોણુ તે ંકારી વિં
 કુંજિત કરે એણુ [અટકી પડેણુ
 કુંજિત વિં [સ] ખૂંડ, ખાડુ (૨) રૂધાયેણુ,
 કુંડ પું [સ] જમીન ખોદી આધેણો ખાડો

(યજ માટેનો), વેઠી (૨) પાણી માટેનો પાકો
 પગથિયાવાળો હોજ (૩) કુંડના આકારનુ પાત્ર
 (૪) અલિ આપવાની જગા (૫) કૂડી, નાનો
 હવાડો (૬) ખાડો ંકુંવર, ંપુત્ર પું
 વ્યભિચારથી ઉત્પલ ધયેણો પુત્ર

કુંડલ(-ળી) નં[સ] કાને પહેરવાનુ એક ધરેણું
 -લિની સ્ત્રીં મૂલાધારમા મુલમ્લા નાડીની
 જડની નીચે ગ્રેહી મનાતી એક સર્પાકાર શક્તિ,
 જેને જગત કરતી એ યોગીઓનો એક મહા
 પુરવાય ગણાય છે -કી(-ળી) સ્ત્રીં નાનુ
 કુંડાણુ (૨) લાડકી ભાલા વગેરેને છેડે વલાતી
 વાતુની ખોળી (૩) [ભયો] ગ્રહ વગેરેની
 ગણતરીનુ ખાનાવાણુ એકહું કે અકરુકુ
 કુંડળ નં ભુઓ કુંડલ -ળીયો એક છદ
 -ળી સ્ત્રીં ભુઓ કુંડલી

કુંત પું [સ] લાલો (૨) જવડુ
 કુંતલ પું[સ] માથાના વાળ,જલકુ,લટ(૨)હળ
 કુંતા સ્ત્રીં [હિ :સ કુની] (સ) પાડુગભની
 સ્ત્રી પાડવોની માતા
 કુંતી સ્ત્રીં[મ] (મ) કુતા. ંસુત પું (સ)
 કુંતીનો પુત્ર-પાડવ ંભોજ પું(સ)કુંતીનો
 પાલક પિતા

કુંદ વિં [જા] તેજ વગરનુ ખૂંડ
 કુંદ પું,નં[સં] એક ભતનો મોગરો કુંએનુ કૂલ
 કુંદ વિં[ન] ંસાઈ-ભગઈ ગયેણુ, રૂધાયેણુ
 (૨) તેવો અવાજ કરુ

કુંદન નં શુદ્ધ સોતુ
 કુંદી સ્ત્રીં[હિં] વોયેલા કપડાને ડીપીને સકાઈદાર
 કરવાનુ એક ંભોજ, લાકડાની મોગરી (૨)
 વોયેલા કપડાને સકાઈદાર કન્વાની કિયા (૩)
 ડીપણુ -માગુ તે [-કરવી = વોયેલા કપડાને
 સકાઈદાર કરવા(૨)[લા]વમધમાવણુ, ડીપણુ]
 ંગાર પું કુંદી કરનારો ંપાક પું માર-
 ંક. [-આપવો = ખૂબ ંકણુ, મારકું.
 -આવો = માગ મળવો]

કુંદું નં કુંદો (જરા તુચ્છકામમા)
 કુંદું(-દું)૨ પું[સં] એક ભતનો શુદ્ધ(ધૂપ તગકે
 વપરાતો ?) [અંકનો ભડો છેડો
 કુંદો પું [જા] હડૂ,વોકો (૨) લાડકી અથવા

कुंल पुं० [स] बडो (२) हाथीना भाथा उपर भे
 आणु उपरती आवेको लाग,गंडस्थण(३)अेक
 गशि (४) यौह शेरनु अेक वलन-भाप
 [-भूकवे] = घरमा वास करती वभते प्रथम्
 घडो नाणियेर भूकवा] ०कणुं पुं० (सं)
 रावाणुनो लाध [०नी छिंघ = लापी ने लारे
 गाढ (७ महिनानी) छिघ] ०कार पु० कुंभार.
 ०मेणो पु० मोटो मेणो (२) हर आर वरसे
 लरातो अेक छिड्ड मेणो. ०स्थल(-ण) न०
 लुओ कुंभार [३थी राभवे ते
 कुंलक पुं० [स] प्राणायाम करता श्वास लधने
 कुंभार (०) पुं० [सं] कुमकार, प्रा] भाटीना
 वासणु घडनार अेक ज्ञातिनो भाणुस(२)[ला]
 अणुघड अथवा भूर्भ भाणुस ०णु स्त्री०
 कुंभारनी स्त्री ०वाडो पु० कुंभारो रहेता छेथ
 ते वास -रिखुं वि० कुंभारनु; कुंभारना नेवु
 (२)भाटीनु अनावेलु, पीठेरी(३)भराभ,कडपु
 कुंभी स्त्री० [सं] कुंभक] कुंभी, थालला नीयेनी
 पथर अथवा लाडलानी भेसणुी (२)भकाननो
 थालको (३)यार वर्षे लरातो नानो कुंलमेणो.
 -लिये पु० लुओ कूलियो
 कुंभी स्त्री० [स] नानो कुंल-घडो(२)नातु कुंलुं
 (मशालमा तेल पूरवा भाटे) ०पाक पु० अेक
 नरक (२) भार, डोक
 कुंवर पु० [स] कुमार] कुवारो छेकरो (२)
 रानकुमार (३) पुत्र - लाडो पुत्र ०पछेडो
 पु० (का) रानकुडुपमा सतान न-मे ते
 प्रसगे रान्यने अपाती भेट. -री श्री०
 [सं] कुमारी, प्रा कुअरी] कुवागी कुन्या (२)
 रानकुमारी (३) दीकगी, लाडकी दीकरी
 कुंवार स्त्री० [सं] कुमारी, प्रा कुंजारी] अेक
 वनस्पति-अेषधि. ०(०नुं) पाहुं न० अे
 वनस्पतिनो अरछी नेवो शेगो (आमाथी
 अणियो अने छे)
 कुंवारका (२,) स्त्री० [स] कुमारिका] कुवारी
 कुन्या (२) समुद्रने भणती न होथ अेषी नही
 कुंवारकु न०[स] कुमार उपरथी] नाना आणकना
 भरण पाछण आणकेने अपालु लोचन
 कुंवारुं वि०[सं] कुमारकुंनछि परलेखु -री वि०

स्त्री० [स] कुमारी] समुद्रने नछि भणती (नदी)
 कुंध स्त्री०[स] कूपी, प्रा कूज्या] नानो कुवे
 कुं न०(२व०)कुंकीकुं(२)अे लिननी सिसेोटीनो
 अवाल ०गाडी स्त्री० आगगाडी(आणलाथा)
 कुं न० [स] कुक्कुटी, प्रा कुक्कुअ] ल,दोग
 ०दभ न० लूका सोगन आवा ते, लूकाणु
 कुं ०पाहुं न० कुंकेवलु दण, कुंकेवलु
 कुंकेलागे अ०अवेअिअर्ध -अराअर सरभे लागे
 कुंकेवेले स्त्री०, -दो पु० [हि] कुककुवल, प्रा.
 कुक्कुड?]अेक वेले -लु न० कुंकेपाहुं
 कुंके न० अ० व० [स] कुक्कुट, प्रा कुक्कुड]
 मग्धा अतका वगेरे
 कुंकीकुं अ० (२व०) सताकुंकीनी रमतमा
 करतो अवाल
 कुंकी स्त्री० [स] कुक्कुटी, प्रा कुक्कुडी]मरधी.
 -डे(-रे)कुं न० (२व०) कुंकेना ओलवानो
 शण्ड. -डो पु० [स] कुक्कुट] मरधी
 कुंके पु० [स] कुक्कुट] कुंतरो (२) [ड] राववातु
 अेक भास पात्र
 कुंकी स्त्री० [स] कर्कर] नानो कुंके,रभवानी काकरी
 कुंकी स्त्री० छणमा भारेदी शयर(२)युरआओनु
 अेक छरा नेवुं शस्त्र
 कुंकेकुं न० लुओ कुंकेकुं, कुंकेकुं
 कुंके पुं० [स] कुक=गणु उपरथी?] हेडियो
 कुंके पु० अ० व० + आनाजानीना अवालने
 कुंके पु० (२व०)मरनारने नामे पुरुषो शिष्टा
 यार आतर रडे ते [-करवे] = मरनार पाछण
 रडतु (२) [ला] अवरसरे अथ करवा
 आनाजानी करवी]
 कुंकी स्त्री० नानो कुंके
 कुं न०, कुंतरो (आणलाथा)
 कुंके पु० [लुओ] कुंकी] कीकरीनो गोण ककडो
 (२) पथरनो गोण ककरो
 कुंभ श्री० [स] कुक्षि, प्रा कुक्खि] पेटतु पडपु
 (२)[ला]पेट, गर्लाशय [-काटवी =सतति
 थवी -भांडवी =स्त्रीने प्रथम गर्ल रहेवो.
 -रहेवी = गर्ल रहेवो -लागवी =भाने अेष
 लागवी कुंभे आंगणी करवी = कुंभमा गली-
 पथी करवी कुंभो निओववी =महा कुंभ

वेष्ठु -भियो पुं० श्रीओना कपलनो इओ
हाकनो लाग

इगदो पु० + लुओ इगणो

इय श्री० [फा] रवाना थवु-मुकाम उपाडी
यालता नवु ते (२) लम्कणी ढपनी याल

इय श्री० छूपी वात, ग्हुय (२) (०डो) पु०
[लुओ इंओ] मोटवो

इयडी श्री० [स कुर्च, प्रा कुच्च]नगो इयडो.
नडा वाणनी पोथी -डो पु० वासएने अ इरथी
माजवानो अेक छेडे इयावाणो लाकडानो कडडो
(२)वाणवा माटे अनावेडो लोडी के मुजना
वेसानो अूडो-सावरणो(३) वण्णटमा पवायत
वअते वपरतु अेक साधन (४) [लुओ इय =
इंओ] मोटवो [-असवे = वासाण माजवा
अइर इयडाथी वसवु -इेरववे, मारवे =
इयडा वडे काम करवु (नेम के वण्णटमा
पवायत उपर, वाणवा माटे)]

इयहु पुं० [फा] महेस्वो, गडी

इयापाएणी वि० (२)न०अ०व० लुओ 'इयी'मा

इयी श्री०, -ओ [फा] पु० लुओ इयड

इयी श्री० [स.] इयडी -ओ पु० [स कुर्च,

प्रा कुच्च उपरथी] इयरावाथी अथवा
यवावाथी नेना रेसेरेसा लुदा यध गया होय
अेवी वस्तु(२)लुओ इयडो १,२(३)प्रनाडीनी
नीचे इरेडो अयरो अथवा अण्णओगणेडी
इया नेवी वस्तु(४)[ला]वार वार कहेवायेडी-
सत्तवडीन यध गयेडी वात (५) पूरी समउ
वियागी लीघेडी वस्तु (६)[लुओ इय = छूपी
वात][नडा [-करवे = [ला.]अेकनी अेक वात
कर्य करवी -डाढवे = हूस काडी नाअवी.
-वाणवे = (ओलवामा) होया वाणवा, स्पष्ट
न ओलावु]-यापाएणी वि०इया अने पाएणी
नेवुं,अेकरस नहि थयेवुं अेवु (२)न०अ०व०

इया अने पाएणी(३)[ला] सत्तवडीन वस्तुओ

इयडो पु० [इंओ] उपरथी] माडीना वासए

वेयनारो

इयन न० [स] इयडुं ते -डुं अ० डि०

[सि कुञ्] मधुर शण्ड करवो, मधु गावु

इयित न० [स] इयन

इंले पु० [फा] मोटवो. यथु

इंट वि० [स] न समनय के न व याय अेवु (२)

लेढ अथवा गूयवण्लथु (३) नूडुं; इंलथु

(४) (संगीतमा) स पूर्य के अस पूर्य

भूईनाने ओलरी रीते देवाथी यतु (तान)

(५) पु०; न० इंड, इगाड, छेतरपिडी (६)

पर्वतनी टोय; शिभर (७) टगडो (८) न

समनय अेवु ने जड होय ते (ग्हुय, डायडो

धत्यादि) ०प्रक्ष पु० इंट अेवो प्रक्ष, टायटो

०युद्ध न० नूईथी लडानु -अअर्थ युद्ध, अष्ट-

युद्ध ०योथी वि० इंटयुद्ध लडाना ०दिपि

श्री०न व याय समनय अेवी लिपि. ०अभी-

करेवु न० 'धन्दिभिनेट धंवेशन' ०अथ

वि० टोय प०-ओयामा ओया अथणे ओमेकुं

(२) श्रेष्ठ (३) सर्वकाणे अेकअे रहेना, ०

अथण (४) पु० परमात्मा

इंट श्री० [लुओ इंटवु] कडाइ (२) अगा

इंटवुआहुं न० [इंटवु + आहु] वेथ्यागुड

इंटवुं न० अ० व० [इंटवु] उपरथी] इंटनी

वअते ओलवाना ओल, गनिय (२) माथा-

जीक, कडाइ

इंटवु श्री० [लुओ इंटवु] अनीतिना काम

हलावु कनार के इंटवुआहुं यलावनार श्री

-वु न० लडवाड -वु पु० इंटवुआहुं काम

करना अाढी

इंटवुं न० [इंटवु प०थी] भरण पाछण इंटवुं

ते (२) तेवो प्रस ग (३) लुओ इंटवुं'मा

इंटवुं स० डि० [स कुञ्] मारवु, डोडवु, गीयवु

(२) आइवुं (३) मूअेलानी पाज्ज छानी

पीटवी [इंट पांयरोरी = ० माथाडोड (२)

डायडो, उभाए] [अुअ

इंटइंट श्री० [इंटवु] डोडोडोड (२) मूअेला पाछण

इंटवुं न० [इंटवु] मार, डोड (२) आजीने आडीने

करेडी अेक वानी [-करडुं, -डाढवु, -कनी,

काडी नांअहुं = सागी पेठ डोडवु, पीटवु]

इंट्री श्री० सोकरी, इंजी [-आथी, मारवी =
आजमा सोकरीने पडडी पाडी तेने रमतमाथी
आतल काढवी -अेअवी = आजमा अभवाने
माटे प्रवेश भणवो (पो अेसवाथी)]

કૂટો પુ. [‘કૂટવ’ ઉપરથી] કચરાયેલું-
ખડાયેલું હોય તે ભંગાર ભૂકો (૨) માર;
ઠોક [-કરવો, -વાળવો]

કૂડ ન. [સ કૂટ, પ્રા] કપટ, ઠગાઈ (૨) વાધો;
વચકો ઠકપટ ન. ઠગોફટકો, છલપ્રપચ. -રિયું
વિ. કૂડકપટવાળું -કું વિ. કૂડવાળું, કપટી
(૨) વાકું (૩) ન. વાધોવચકો (ખાસ કરીને
દેવીને કે માતાને પડે તે)[-પડવું = દેવ દેવીના
અપરાધ થવો, તેવું કામ થવું] -હાપાડું વિ.
વાધોવચકા પાડનાર [છ છેડાવું

કૂડવું અ. કિ. [ભુઓ કૂડ] ચિડાવું કંઠવું,
કૂડાપાડું, કૂડિયું, કૂડું મા
કૂણી (કૂ) સ્ત્રી. [વિ. કુહળી, વિ કુહની] (ચ)
ભુઓ કાણી

કૂણું વિ. [ભુઓ કૂણ] કમળ -ભુપ, -ભુરા
સ્ત્રી. કૂણપણું

કૂત (-દ) કું [કૂર્તી કુત્કાઠ] કંટક, હકણ, ખૂકું
કૂકા [હિ સ પથુ

કૂતર અરિયું ન. (કૂતરા મારી ખાનાર) એક
કૂતરી સ્ત્રી. એક વનસ્પતિ (૨) એની ચમરી
(૩) ભુઓ ‘કૂતર’મા

કૂતરું ન. [સ. કુત્કુર, દે. કુત્તા] એક પથુ, ધાન
[કૂતરા જેવું = ભટકતુ (૨) ભસતુ ને કડકણું
-વું મોં બિલાડીએ ચાટયું = ‘ને નૈસેકો
મિલા તૈસા’ના અર્થમા. -ને નાખવું =
[લા] ક્ષેત્ર ગુમાવવું -ને મોતે મરવું =
ખૂરે હાલે મરવું -ની ઊંધ = ઝટ ભગી
જવાય તેવી ઊંધ -રાં બિલાડાં જેવું = સાથે
ઊભા રહે ન અને તેવું (૨) નિરાત વિનાનુ, રથવાયું
(છવન.) કૂતરું કાન કરે છે = અપશુકન યાય
છે (કૂતરું કાન ફફડાવે તે)] -રી સ્ત્રી. એની
મદા -રો પુ. એનો નર -રાનો કાન પું.,
-રાની ટોપી સ્ત્રી. ઉકરડા અથવા લીની
જગામા થતી એક છવાકાર વનસ્પતિ, શિલીધ્ર

કૂથ વિ. (કા) સુદર, નાભુક
કૂથલી સ્ત્રી. [સ કુલ્લ પરથી] નિદા, ખોટી ચકચાર
કૂથલો, કૂથો પુ. [‘કૂથળવું’ પરથી] ગરબહગોટો,
ગૂથવાડો (૨) કડાકૂટ (૩) [સ કુર્વ] કૂથો (૪)
ભુઓ કૂથલી, નિંદા

કૂદકું ન. ભુઓ કૂતકું
કૂદકો પુ. [‘કૂદવું’ ઉપરથી] ઠેકડો, છલંગ
કૂદન સ્ત્રી. [‘કૂદવું’ પરથી ?] ખેડકની કસરતને
એક પ્રકાર

કૂદવું અ. કિ. [સ. કૂર્દ ? વિ. કૂદના, મ કૂદવો]
છલંગ મારવી, ઠેકડો મારવો (૨) [લા.] ગભ
ઉપરવતો લાપકો - ખર્ચ કરવો, [કૂદી જવું =
ઓળગી જવું (૨) ગાયભેંસવું દોહતા દોહતા
વગેરેથી દોહવા ન દેવું કૂદી પડવું = ઝપલાવવું
(૨) સાહસ કરવું. કૂદી રહેવું = તલપાપડ થવું
(૨) (આધળા ખર્ચ કરવા) તપર રહેવું]

કૂદ કૂદા (-દી), કૂદાકૂદ સ્ત્રી. વારવાર કૂંચવું તે
(૨) [લા] વચવલાટ (૩) હદથી ભયદે ખર્ચવું તે
કૂન વિ. નવ (વિપારીનો સ કેત)

કૂપ પુ. [સ] કૂનો ઠમ્કું પુ. કૂવામાનો દેડકો
(૨) [લા] ખૂખ સકુચિત દષ્ટિવાળો આદમી
કૂપી સ્ત્રી. [સ] નાનો કૂપો -પો પુ. [સ. કૂપક]
કૂચેલા પેટવું અને સાકડા મોતુ ચામડાવું
પાત, કુલ્લ (૨) એ ધાટનો કાચનો શીશો

કૂખડું વિ. [દે કુખ્વડ] કંઠરુપુ

કૂખો પું. એક છોડ (૨) [જ કુખ્વહ = ધુમ્મટ]
પક્ષીએ ગાવેલો માગો (૩) ધુમ્મટવાળું ઘાસવું
કૂખડું (૪) [ફા કૂખ્વહ = મોગરી] છો - કાકરેટ-
વાળી જમીન, રથ્યહ (૫) તે ટીપવાતુ લાકડાના
કે લોહાના વજનદાર હચકામા લાકડી ખોરડી
ખનતેવું સાવન -ખાવાળી સ્ત્રી. કૂખો
(વનસ્પતિ) વેચનારી સ્ત્રી (૨) કૂખાથી જમીન
ટીપનાગી સ્ત્રી

કૂચલી સ્ત્રી. [ભુઓ કમચી] (કા) ચાણક
કૂર પુ. [સ] ભાત, રમેલા ચોખા

કૂરિયો પુ. [સ કૂર પરથી] ભુગને મોટી મોટી
ભરડીને ખનાવાતી એક વાની (૨) ભુવારનો
પોક (૩) ભુવારના ઠોકા (૪) ચોખા

કૂચું પુ. [મં] માથું (૨) ઠાઠી (૩) કૂચડો, પીંછી
-ચો પું. હાડકાના સાધા પરનો દારી જેવો બધ

કૂર્મ પુ. [સ] કાચખો - મર્બિતાર પું. કાચખા-
રૂપે વિખુલો એક અવતાર

કૂલ પુ. [સ] ડિનારો

કૂલો પુ. [દે કુલ્લ] ધગડો [કૂલે કોદરા

अरुडवा=महा इ भ लो ग व वु इले पानीओ
 वगाडवी=शक्ति उपरात काण लन्वी (२)
 आनदमां व्यावी ननु इलो गोडववो=
 ङीने भेमवु इला लांगवा=(इला पर)
 भूय मारुं, डीपवु इला लारे यवा=(भेहा-
 भेड इ व्याणसधी) शरीर वधु

द्वैत न० + लुओ इव्वन, डैवत
 इवाथ ल पुं० लुओ 'इवा'मा
 इवो पु० [स कृप, ग कृव] नभीनमाधी पाणी
 इडवा माडे भेटेडो भाडो (२) इवाथ ल
 [-करवो, -पूवो, इवो, इवाडो करवो=इवा
 इवाडामा इधी मनी व्यापधान इवो इवाभां
 इतारुं, इवाभां नाभुं = भूय नु नमानमा
 इतारुं, साववु, इवाभां नो देडके = पोनानी
 नानी मनुचिन इनियाने आणुं नगत माननागे
 भूमं मिथ्याभिमानी इवे, इवाभां परुं =
 व्यापधान करवो (२) साहम इवु] -वाथं ल
 पु० वडाएना वथला सहने थाभडो

इवभांड न० [सं] इवभांड; इणु
 इडुं न० लुओ इभ(२)गर्भाशय(३) [सं कुश
 इन्धी १] इणुगो, पीलो

इणुं वि० लुओ इणु, इणुं
 इकणु वि० [दे. कुणुण = इकणु] + इकणु
 इणुओ पु० [लुओ इणु] (सु) सुगत नन्नी
 ओके रानीपन्नो माएभ

इयडी श्री० [सं कजुक = इभो] भोयलो
 इथी श्री० [सं कृचिका] व्यावी (२) [ला] इपाय
 (३) रडव्य लालवानु सामन [-केरववी =
 ताणु इवाडवा इथी वापन्वी (२) [ला] युक्ति
 न्वी (नेथी काम व्यागण याडे इ ठिकेले),
 इपाय इवो -भेसवी, लागवी = ताणाने
 इवाडे अवी इथी होवी]

इणडी श्री० [स कुज उपन्धी] ओके पडी,
 इणडी -इं न० ओके पडी, इणुं
 इणुडो पु० [लुओ इणुडो] कलूस व्याडमी
 इणुडो अंकिं लुओ इणुडो -वुं स०
 इं 'इणुडो' तु प्रे = इप

इणुडो पु० [म कुजडा] यडेला मोनो-गुसे
 थयेलो व्याडमी (२) भागलो व्याडमी

इंडली(-णी) श्री० लुओ इंडली -जियो पु०
 लुओ इंडजियो

इंडाणुं न० [स कुंडलक] वरुं ल, गोण आदृति
 [इंडाणां करवां, -णां वाणवां = गोटाणा
 करवा इंडाणुं करुं, इडवुं = मीडु -
 वरुं ल इवु, डारवु -वाणवुं = देवाणुं इडवु
 (२) वरुं नेना कहेवु] -णी श्री० नानु इंडाणुं
 इंडी श्री० [स कुण्ड उपरधी] इंडनेवो नानो भाडो
 (२) पटोणा मोनु नाना इंड नेवु वासण (३)
 नानो इवाडो (४) वीमनी स प्यातो संसेत (५)
 गपी ०६१ पु० लमडानी ओके नभन -इ
 न० इंड नेवुं पटोणा मोनु नानुमोटु शडेर
 (२) इलडाड वाववानु ओवु पात्र (३) इंडाणु
 [इंडे नाभुं, -पाडुं, इंडवुं = गोण
 इंडवु (२) आडे न्ते डारु]

इडुं वि० गृछणा नेवा वणाकवाणु (गीगुं)
 इणुं वि० लुओ इणु -इणुप, -इणुश श्री०
 इडडी श्री० [स. कुडली उपरधी] साभेदाने
 छेडे लगावेकु गोण लोडु

इडवुं स० किं [लुओ इडी] इडी इवु (२)
 इंडनथी नडु इंडावुं स० किं (प्रेक)
 इडवु अ० किं (कर्मलि)

इंड(-ध)वुं न० वासनी गण -वेा पु० इडवु
 (२) लाकडानो ढगडो

इपण श्री० [स कुडनल, प्रा कुपल] इभथु -
 ननु इणु पाडु -णो पु० इणो इणुगो-पीलो
 इपी श्री० [प्रा कुपव] लुओ इपी -वेा पुं०
 लुओ इपो

इभियो पु० [लुओ इभियो] थालला नीये मुकतो
 धडेलो पथर

इंभी श्री० लुओ इंभी
 इंभुं न० लजभग ओके नेडु नभीननु माप
 इंवण न० धडनु पराण

इंवाडियो न० ओके वनरपति-छाड
 इंणुं वि० [स कोमल] इभथु, इणु
 इकलाश(-स) पु० [स] काथिडो

इणु वि० [सं] कथ पडे ओवु (२) पु० कथ (३)
 प्रायश्चित्त, नत न्यां प्रायण न० वणा कडे
 थाय ओवु ओके प्रायश्चित्त-नत

कृत वि० [स] करेलु, अनवेलु (२) पु० कृतयुग
 (३) न० कर्मक्षेत्र (४) खारनी सप्या ०क वि०
 कृत्रिम. ०कार्य, ०कृत्य वि० पोतानु काय,
 पोतानी इरन पूरी करी सूक्ष्म होय ओवु (२)
 तेना सतोषवाणु ०क्ष (-क्षी) वि० करेला
 उपकार लूकी लय ओवु, निमकडराम ०क्षता
 श्री० ०क्ष (-क्षी) वि० करेला उपकारनी कडर
 करनार, निमकडलाल ०क्षता श्री० ०निश्चय
 वि० निश्चय करी ओकेलु ०युग पु० सत्ययुग
 ०वर्मा पु० (स) डेरव पक्षने ओज योद्धी
 -तापराध वि० [+अपराध] गुनेगार
 -तार्थ (-र्थी) वि० [+अर्थ (-धी)] कृतकृत्य
 -तार्थता श्री० -तांरलि वि० [+अर्थता,
 +अरलि] हाथ लेकी अरलि करेकी होय
 ओवु -तांत पु० (स) [+अंत] यम (२)
 काण, मृत्यु (३) [ग] कृत्य

कृति श्री० [स] कार्य, काम (२) ग्यना, सनन (३)
 आयरण, करणी ०वैर्य न० (साहित्य-
 कणादिनी) कृति चोरवी ते, तड्डयी, 'ध्वेगिया-
 रिजम' ०स ग्रह पु० लभाणेनो सग्रह
 कृती वि० [स] कृतकृत्य (२) लायशाणी (३)
 प्रवीण, कुशाण (४) विद्वान (५) धार्मिक, धर्मने
 अनुसंगार

कृतप्रत्यय पु० [स] धातुने लागी नवो शब्द
 धनावतो प्रत्यय (व्या) नेमडे, अक (भारक)
 आमणु (डरामणु) ध०

कृत्तिका श्री० [स] त्रीणु नक्षत्र
 कृत्य न० [स] कार्य, काम (२) आयरण (३)
 भूमितिमा रयना करवाने अगेना सिद्धत;
 'प्रोक्लेम' [ग]

कृत्या श्री० [स] मेकी देवी, मेलडी (२) डाकण,
 वतरी, खुडेल (३) लडु कन्नारी श्री (४)
 कंकशा, शपणु

कृत्रिम वि० [स] अनावडी. ०ता श्री०. ०पणु न०
 कृत्रिम वि० [स] पधु: आणु, समग्र
 कृतत पुं०. न० [स] धातुने काण के अर्थवायक
 प्रत्यय लागवाथी अनतु अपूर्ण अर्थवायक
 इप नेमडे करतु, करनार, करु, करेलु ध०
 कृप, -पाचार्य पु० [स] (स) द्रोणेनो साणो

कृपणु वि० [स] कळूस ०ता श्री०
 कृपा श्री० [स] भडेरभानी (२) द्या ०दष्टि
 श्री० कृपानी दष्टि, रहैमनर ०नाथ पु०
 कृपा करनी जेना हाथनी वात छे ओ ०निधान
 न०, ०निधि पु० कृपानो लकार ते ०पत्र
 पु०, न० (विवेकनी लापामा) पत्र, कागण
 ०पात्र वि० (२) न० कृपाने योग्य होय ते
 ०वत, ०वान वि० कृपाणु ०सि धु पु०
 कृपानो सागर ते ०ण (-णु) वि० द्याणु

कृपाणु पु० [स] तरवार. ५५५
 कृभि पु० [स] धीडो (२) पेटमानो ओक छव,
 करभियो ०क्ष वि० कृभिनो नाश करे ओवु
 कृश वि० [स] दुष्ण, सूक (२) पातणु, नाणुक.
 ०ता श्री० -शांग वि० [+अग] कृश अग -
 शरीरवाणु -शांगी वि० श्री० कृश - नाणुक
 शरीरवाणी [वानी (२) पीचडी

कृश (-स) र पु० [स] दूव, तल अने लातनी ओक
 कृशानु पु० [स] अक्षि
 कृशांग, -गी लुओ 'कृश'मा

कृशोदरी वि० श्री० [स] पानणी डडवाणी

कृषि श्री० [स] जेती ०क पु० कृषिकर ०कर्म
 न० जेतीनु काम ०कार पु० जेडून ०दास
 पु० जेतीने अगे राणेला गुलाम, 'सर्'
 ०दासतन न० जेतीने अगेनी गुलामी,
 'सर्दस' ०यत्र न० जेतीनु यत्र (७ण
 धत्यादि)

कृषीवद पु० [स] जेडून
 कृष्ट वि० [स] ताणेलु, जेजेळु, जेथी काडेळु
 (२) आकर्षणु (३) जेडेळु

कृष्णु वि० [स] श्याम, काणु (२) पुं० (स)
 विष्णुनो आडमो अवतार ०पक्ष पुं०, न०
 अधात्रियु ०पट्टी श्री० ओक पदी ०मंडल
 (-ण) न० आपनी कीडीनी आणुआणुनो
 वर्तुलाकार काणो लाग ०मुअ वि० श्याम
 मुअवाणु ०लवणु न० ओक क्षार, सयण
 ०वडडी श्री० काणी तुलसी ०शृंगी श्री०
 काणा शीगवाणी ते-जेस ०सार पु०
 काणियार, मृग -७णु श्री० (स) द्रौपडी
 (२) दक्षिण डिदनी ओक नदी -७णुगार (-र)

[+ अगार (-३)], -कृष्णागार न० [+ अगार]
 काण्ड अगार -कृष्णागार न० [+ अगार]
 काण्डियारतु आमकु -कृष्णागार न० [+ अगार]
 कृष्ण लगवानने अर्षण करतु ते, छ' वरार्षण
 -कृष्णागतार पु० [+ अगतार] विष्णुने
 आहमे अवतार -कृष्णाष्टमी स्त्री० [+
 -अष्टमी] कृष्णती १-मतिवि, श्रावण वद ८
 कृष्णस न० [सं] रती, गुन्तल
 कृष्णभार, कृष्णु, कृष्णागार, कृष्णागिन,
 कृष्णागर्षण, कृष्णागतार, कृष्णाष्टमी
 लुओ 'कृष्ण'मा
 कृष्णी स्त्री० [म] अवागी गत
 कृसर पु० [म] लुओ कृश
 के (३) अ० [फा. कि] अथवा, या, वा (२)
 आकाशामृतक उभयावधी उदा० 'मे' अने
 कळु के आव, कारण के, जेम के, केम के' (३)
 वाचने अते आवता प्रशार्थमृतक. उदा०
 कळु के? (४) निर्दयक मथ वद 'जे' स०
 आगण आम वपगथ हे. 'नण गल, के
 जेने मनवास लोगववो पडयो हतो. ते .'
 (५) अरेले, अथी नग्न उदा० 'वहुतु नराक
 काई कळीअे छीअे के आडेका यहे छे'
 केक स्त्री० [इं] विशायती हमे करती, क्योणी
 जेवी अेक वानी-मीठाई [राल
 केकथ पु०[सं](स)अेक प्राचीन देश(२)ने देगने
 केकर वि० [सं] पाडु
 केका स्त्री० [सं] मोरनी वाणी ०२५ पुं०
 केनो अवाज, टहुका ० वस(-ण) पुं० मोर
 ० वसि(-डी) स्त्री० मोना टहुकाग्नी हा-
 पं-परा.-डिन,-डी पुं० मोः [शिवार
 केकाण पु० [म म. कौशाणे] शोडो (२) [२००]
 केटलुं वि० [सं कियत्, प्रा केत्तिल] (भाप,
 सं-प्या के क्कमा) शा मापतु-प्रभाणु ?
 (प्रशार्थक) [केटली वीरीअे-केटले वीसे
 सो थाय छे? =केटली महेनत पडे छे,
 (काई वातमा) केटली पथात ने श्रम क्कवाना
 रहेवा छे ते प्याल] ०३, ०४ वि० अमुक
 भाप के प्रभाणु (अनिश्चितार्थक) केटलुं
 अतु, केटलुं वि० थोडु के साचारण नछि,

पण अनिश्चित छता प्रभाणुमा धणु (भाप,
 स-प्या के क्क))
 केड (केड,) स्त्री० [स. कटि, प्रा कडि] शरीरने
 मध्य भाग, कमर [-आक्षपी=शणु लेवु
 (२) केडे वा आववो केड (-रो)ना कटका
 थवा =केडमा सभत दु अतु, अम थक लोग-
 वाथी केड दुअपी केरना म डोः लुहा थई
 जवा, वछुडी जवा = (माग्नी के थाकथी)
 केडो लागी जवी केडपोतियुं करतुं = केड
 सुधी न'हवु केर(-डो) लागवी = अम
 भागु (२) (टार रडी न शडे-करी लुभु न
 थाय ते गते) लुओ तोडी नाअवो, मूग
 नेर न ग्हेवा हेवु, अर नेर तोडी नाअवु
 (३) अ०डि० केड नथणी थवी, तेनु नेर
 वटतु -मरडवी = नीथा नमवु -मरडीने
 लिला रहेवु = नाराण्यताववी, पूठ देरववी
 केडमां लाकडुं धाट्युं होतुं = शरीर वाणी
 न शकतु (जेम के थाकथी के अन्वार्थ लवाथी)
 केडे तेडतुं, लेतुं = केड उपर भेसावु, लियकतु
 (जेम के पाणकने)] ०लागलुं, ०तुं(-डे)
 लांगलुं वि० केडमाथी लागी गयेलुं-वणी
 गयेलुं, टाग न ग्ही गडे तेवु(२)[ला] सुरत,
 आणसु ०वा अ० केड सुवी आवे अेम
 (२) पु० अेक रोग, केडनो वा
 केड स्त्री० लुओ केडो, पीछो, पूठ [-भूकवी,
 -पकडवी, -लेवी = लुओ 'केडो'मा]
 ०वो पु० वाःस, करलन -डे अ० पूठ,
 पाछण
 केडियुं (३) न० [केड परथी] केड सुधी आवे
 अेवु अहन, अडी +
 केडी स्त्री० [केडो परथी] साकडो वगरने, पगथी
 केडे अ० [केड परथी] पूठ, पाछण [-पडु,
 लागलुं, लागलुं, म डतुं = पाछण ने पाछण
 म ह्या रहेवु (२) पचवु, मतावु]
 केडो पु० पगग्नी (२) पीछो, पूठ (३) छेडो,
 अत (४) [ला] सतामणी [-भूटवो =
 पाछण लागवानु नतु करतु, पीछो छोडवो.
 -पकडवो, लेवो = पीछो पकडवो, पाछण
 पडवु के लागवु (२) सताम्या न्तु]

કેણી (કે), ઠમમ, ઠપા, ઠમમ(-ગા) અં
[ભુઓ કાણ] કઈ બાણ ?

કેતક પું [સ] એક વનસ્પતિ, કેવડો (૨)
અખોડા પર ખોસવાનું એક ઘરેણું -કી
સ્ત્રીં એક ફૂલઝાડ (૨) એ ઝાડનું પાન
-કીપ્રબધ પુંં એક ચિત્રકાવ્ય

કેતન નં [સં] ચિહ્ન (૨) ધન (૩) ઘર;
નિવાસસ્થાન

કેતુ પું [સ] એક ગ્રહ; ધૂમકેતુ (૨) ધન,
નિશાન ૦૬૬ પું ધનનો કારો ઠમાળ
પું (સ) નવ ખડોમાનો એક, જ્યુડીપનો
પશ્ચિમ ભાગ (૨) એક છદ. ઠમુખ નં
ધૂમકેતુનું મો [+ કેટલુ

કેતુ (-તુ) વિં [સ કિયત્, પ્રા કેત્ત(૦અ)]
કેથલિક વિં (૨) પું [ક] એ નામના એક
ખ્રિસ્તી સંપ્રદાયનું (માણસ)

કેયાં(-યે) અં [સ કુન્ન, અપ.કેત્યુ] (સુ)
ક્યા (૨) કોઈ પણ જગ્યાએ (૩) કોક જગ્યાએ
ક્યે પું [ક] (સં) પૂર્વ ચીનનું પ્રાચીન નામ
કેદ (કે) વિં [અ] બધનયુક્ત (૨) સ્ત્રીં એવી
ચિતિ (-કંબુ, પકંકુ, -મા ખોસવુ,
નાખવું) ઠખાનું નં જેલ, કારાગાર,
તુરગ -દી વિં કેદમા પડેલુ (૨) કેદ કરેલું
(૩) પું કેદ કરેલો માણસ, બંદીવાન

કેદાર પું, નં, [સં] ખેતર(૨) પું હિમાલયનું
એક શિખર ઠનાથ પું (સ.) શિવ (૨)
હિમાલયનું એક યાત્રાસ્થાન

કેદાર(-રો) પું [સ] એક રાગ [કેદારો
કરવો = મોટું પરાક્રમ કરવું; મોટું ભેર મારવું
(૨) [લા] લગાના લાઈ જેવું કંબુ ખાંડવું]
કે દી અં [કે=ક્યે, દી = દિવમે] (કા, સુ)
ક્યે દહાડે? ક્યારે ?

કેદી (કે) વિં (૨) પું ભુઓ 'કેદ'મા
કેલું વિં કેનું ?

કેન્ચામ [ક] નં એક ભતનું ભડું કપડું
કેપ્ટન પું [ક] ભુઓ કપ્તાન

કેક(કે)પું સ્ત્રીં [ફા] નશો, ઘેન [-ઊતરવો =
નશો, દૂર થવો નશામાથી પાછું ઠેકાણે આવવું
-કરવો = કેરી ચીજ ખાવી પીવી (તેની

આદત હોવી) -ચડવો = નશાની અસર
થવી, કેદમાં પડવું = કેરી બનવું, તેના
બધાણી થવું] -કી વિંકેકવાણું; કેક ચઢે એવું
કેન્ચિત (કે) સ્ત્રીં [અ] અવિકારી આગળ
રભૂ કરાતી હકીકત

કેખાલા નં [હિદ્રૂ] ચહૂદી વિદ્વાનોમા પ્રચલિત
એવું ગુપ્તજ્ઞાન [આગખોટની]

કેખિન સ્ત્રીં [ક] નાની ઓરડી (જેમ કે
કેમ (કે) અં [સ કિમ્? કયમ્? અપ કેમ]
શા કાગ્લે? શા માટે? (૨) કેવી રીતે? (૩)
પ્રશ્નાર્થસૂચક અવ્યય. 'તમે જશો કેમ?'
[કેમે કરતાં, કેમે કરીને = કોઈ પણ
ઉપાયે કેમ છે? = શી બબં છે? (બબં-
અતઃ પૂછવાનો સામાન્ય કુશળપ્રશ્ન.)

કેમ કે, કેમ જે અં કાગ્લ કે

કેમ રે અં (ધમકાવવા માટે) કેમ અલ્યા ?

કેમેરા પું [ક] ફોટો પાડવાનું યંત્ર

કેથૂર નં [સ] બાભુબધ, ખેરખો

કેર (કે) પું [અ કહ] મહા નાશ - ભુલમ;
ગબખ [-રત્તવો = ભુલમ થવો અથે ભુલમ
ફેલાવો] [એની હાર

કેરખી સ્ત્રીં કાગરી (૨) સોનાની ગોળ ઠીપકી

કેરડી (કે) સ્ત્રીં. -કો પું [મ ક્રકર, પ્રા

કયર] એક વનસ્પતિ. -કુ નં તેનું ફળ કેરુ

કેરખો (કે) પું એક નાચ કરવો (૨) એમા
ગવાનું ગાયન (૩) એનો નગ (૪) [ફા
કહરવા] સુગધી ગુદર જેવો એક પદાર્થ
(તેના પાગ ફીંગે રાખે છે)

કેરમ નં [કે?] (લખોદીદાવ જેવી) પાટિયા
પર રમાતી એક રમત

કેરલ(-ળ) પું [સ] (સ) મલખાર પ્રાત

કેરાર સ્ત્રીં ઘોડાની એક ભત (૨) નં પૂળ

કે દવાના ઉપયોગમા આવતી વનસ્પતિના

તત્તુની એક વસ્તુ (૩) પુષ્પની અદરના તત્તુ

કેરાંખોરાં (કે) નં બં વં [લા] કેરાંખોર

જેવું નજીવું - માલ વગરનું, લાજમૂળા (ચ)

કેરી (કે) સ્ત્રીં [મ કૈરી = કાચી કેરી પ્રા

કયર = કેરુ પરથી?] આખાનું ફળ ઠગાળો
પું કેરીની મોસમ

केरुं (८) न० [लुओ केरडी] केरुं तु ङण
केरुं [के कर] (५) तुं (छुकी विभक्तिना अर्थ
अतावे छे)

केरुल न० ऐक पक्षी

केरुमीन न० [के] व्यासनेल

केल वि० ऐक (वेपारीना सक्त) (२) पु०
[न केरु=केरवतु उपरयी] केरवेला यूनो,
छेना डाल. [-देवो=नीतने यूनानुं पड
यडवतु. केरुनो पायो=मण्णुत पायो]

केलपडी वि० अगियार (वेपारीना सक्त)

केलि (-की) स्त्री० [स] कीड, गमत (२) गति-
कीड, भैयुन

केवडु वि० [स. कियत्, प्रा केवड्य; अय
केवड, म केवडा] (भाप, ङ के वयभा)
केवडु मोटु ? ०८ वि० आशारे केवडु ? ०५
वि० अनिश्चित छता प्रमाणमा मोटु

केवडो पु० [स. केवका] ऐक जाड (२) ओना
डोडो -डियुं वि० केवडामा गणेलु, केवडानी
सुग वीवाणु

केवरी स्त्री० ऐक पक्षी

केवल(-ण) वि० [स.] शुद्ध, निर्मल (२) मात्र,
कन(३) ऐक मात्र (४) अ० साव, छेड ०ज्ञान
न० आनिश्चय, विशुद्ध ज्ञान ०वाभ न०
मुक्तिपद, ०यतिरेकी वि० मात्र व्यातिरेक-
व्याप्तिवाणु (सावन के अनुमान) [न्या]
-लाडैत पु० [+ वडैत] ग करायार्थे रथापेले
छव अने अहलना अद्वैतनो सिद्धात -लाडैत-
वादी वि० (२) पु० केवलद्वैतमा भानना
-लान्वयी वि० मात्र अन्वयव्याप्तिवाणु
(सावन के अनुमान) [न्या], -की(-णी)
वि० केवलद्वैतमा भानना (२) [नैम] केवल-
ज्ञान नेने प्राप्त थयु होय ते (३) स्त्री० चेतन
अने अचेतननी ऐकतानो सिद्धात

केवण वि० (२) अ० लुओ केवल ०पछुं न०
केवस्य ०प्रयोगी वि० (व्या) केवण उःगार
दर्शानो (अव्यय) -णी वि० लुओ केवडी
के वारे अ० चारे ? (सु)

केवाण स्त्री० मडाननी मेडीनो नानो न्वेग
केतुं वि० [स कीवशम् ? अय केह ?] ज्या

प्रकारनु ? (प्रशार्थके के उःगारवाच्य) ०८ वि०
केतु ? (प्रशार्थके के उःगारके अनिश्चितार्थे वाच्य)
०५ वि० अज्ञात अनिश्चित प्रकारनु

केश पु० अ० व० [स] वाण [-उतराववा,
कटाववा=वाण कपानी नाभववा मूडवतु
-कपी लेवा]=[ला] छेतरि नुवु वुःसान
नुवु -राभववा=वाण वधारवा (हनुमन न
जगवची)] ०कलाप पु० केशनो समूह (२)
अणोडो, वेणी ०नलिका स्त्री० वाण देवी
पातणी उन्वाहिनी, 'केपिलरी' ०याश पु०
वेणी, योडलो ०भार पु० च्यला, अणोडो,
योडलो ०२ अ न० वाणतु छिड ०राय पु०
ऐक पक्षी ०लु अन् न० वाण भूडी जडवा ते
०वाहिनी स्त्री० केशनलिका ०साधन न०
मायुं ०वाणवु-वेणी गूथवी ते -शाडर्षण
न० [+शाडर्षण] केशवाहिनीमानु (अव ही
पदायतु) आकर्षण -पेयाण -शाडेशि अ०
[स] सामसामावाणी भेयापेयी ङरीने
-शाण वि० केशवाणु -शिनी स्त्री० [स] ऐक
वनरूपति, गडामासी (२) सु दरलाभा केशवाणी
स्त्री (३) [स] इर्गा, -शी पु० [स] सिह (२)
घोडो (३) [स] कुओ सहादेला ऐक गक्षम

केश(-स) २ न० [स] लुओ केसर -री वि०
(२) पु० लुओ केसरी

केशव पु० [सं.] श्रीकृष्ण

केशवाहिनी स्त्री० [स] लुओ 'केश'मा
केशवाणी स्त्री० सिह देवोडानी गरदन उपरनाटो
केशाडर्षण न० [म] लुओ 'केश मा
केशाडेशि अ० [सं] लुओ 'केश मा
केशाण, केशिनी, केशी लुओ 'केन मा

केस पु० [इ] मुकंदमो, काम (२) ०नी केनेने विधेनी
हकीकतनो दवापानामा कनतो कागण (३) केर्ष
अमुक पापत के लुओ या ते सपथमा
आवनी व्यक्ति [-यालपो = मुकंदमानु काम
यालवु. -मा ०पो = केस कन्वे, काम यलानुं,
इरियाद अदालतमा दाभल ०नी]

केसर न० [सं] ऐक वनरूपति (२) नेना कुली
अहं वन्ने डीगनो मुग धीडा ०केसो -न तु (३)
हउकेर्ष कुली अ दरथतो ततु (४) स्त्री० याण

५

अ पु० [स] कठस्थानी पीले व्यंजन (२)
 सूर्य (३) न० पोलार्क, आकाश (४) शून्य,
 मीडु (५) मीडानो संकेत (पद्यमा) (६)
 हरेकाई नक्षत्रथी दसभुं नक्षत्र ०कारांत वि०
 छेडे अकारवाणु ०अभु न० + अकार.०अभो
 पु० अकार (२) (तोछडाईमा) अक्षत्रिय
 कामनो भाणस ०गुणु पु० 'जीरो डेकेटर'
 [ग] ०पुष्य न० आकाशकुसुम, मिथ्या
 कल्पना ०मध्य न० आकाशतुं भाथा उपरतु
 अिड ०स्वस्तिक पु० क्षितिज [भाई
 अई पुं० + [स क्षय, प्रा. खय]क्षयरोग(२)नुओ
 अभ वि० अभणी गयेणु, अण
 अभडधन वि० [स खक्खड + धय] (भास
 करीने वृद्ध छता) मयभूत पांथातु (२)दमाम-
 हार, लय [अवान थवे
 अ(०६)अडतुं अ०किं (२०) अडअड अवे
 अ(०६)अडाट पु० (२०) अभडवाथी थनो
 अवान -अतुं स०किं अडअड अवान करवो
 (२)[ला] धमकावतु (३) मारतु (नेम डेधोव)
 अभरवभर अ० [अभर (अभणतु) + वभर
 (स विकिरू = वेरतु)] ढाहणु होय अेम,
 आम तेम पडयु होय अेम
 अ(०२)अरतुं अ०किं लागतु, अणपो - शोक
 थवो, सावतु (२) भूयतु (आभमा) (३)
 अभणतु ३ लुओ (४) भरभर अवे अवान
 थवो (५) स०किं डु अ डेव
 अ(०२)अरी स्त्री [२०] गणामा आजेवो कडे
 डे भाधेदी वरतुनो लाग (नेनाथी अवान
 भोभरो थाय छे) (२) गाती वभते सर
 क पाववो ते (३) मूर. अवान (४) थिता
 चटपटी [-आअची = गणामा कडे लरावो]
 अ(०२)अरो पु० [२०] शोक, सताप (२)
 परतावो, पश्चात्ताप (३) शक, अ देशी
 [-करवो = शोक कवो (२) लौकिडे नडु
 -कादी नाअयो = स डेह डर करवो -थवो =

परतावो थवो. अभरे नडुं = भरभरो कग्ग
 नडु, लौकिडे नडुं]
 अ(०ण)अणतुं वि० [अभणतु 'तु व०कृ०]भूण
 अतु, अकणतु (२) अण अण करतु वहेतु
 अ(०ण)अणतुं अ० किं (२०) भूण अतु थवुं;
 अकणतु (२) वहेता अणअण अवान करवो
 (३) [स स्वल्, प्रा खल?] आधातु हादी
 अकतु: अभ - अण - अशक्त थवु
 अभणवतुं स०किं 'अभणतु'तु प्रेरक (२)
 (२०) धणा पाणीथी धोतु (३) (नाणु)
 कडावतु, पटावी लेवु
 अभभु न०, -अभो पुं० लुओ 'अ'मा
 अग पु० [स] पक्षी (२) अह (३) तारो (४)
 सूर्य (५) देव (६) नवनी संजा ०पति पु०
 पक्षीओनो राल - गरुड (२) हस ०वाहन
 पु० (स) विणु - गाकार वि० [+ आकार]
 आणु, अजित (२) सुहर - गाधिप, -गेश,
 -गेन्द्र पु० (स) [+ अधिप, धी ध-द्र] गरुड
 -गासन पु० [+ आसन] (स) उदयाथे
 (२) विणु
 अणुणु पु० [स] लुओ 'अ'मा
 अगोल(अण) पु० [स] गगनमडण. ०गणित
 न० अगोणता पदार्थीनी गति वगेरेतु गणित.
 ०विद्यात्री ०अहनक्षत्र धत्यादि सभ धी शास्त्र
 ०वेत्ता, ०शास्त्री पुं० अगोणविधानो लणकार
 ०शास्त्र न० अगोणविद्या [तरवार
 अगग न० ०रीस्त्री ० [स खड्ग, प्रा खग] + अङ्ग,
 अगग पु० + [लुओ अग] पक्षी (५) (२)
 'आकाश [पूर्व अहण
 अत्रास पुं० [स] सूर्य, अद्र के डेई पण अहण
 अथ(-२२) अ० [स खच् = भेथी आधतु]
 भेथीने, सभत रीने (२) [२०] अहर पेसी
 नवा डे लोकावनो डे तेथी अलरी क्रियानो
 रव (अथ धर्धने स जीन पेसी गयु, अथ धर्धने
 भेथी कडतु)

अच्यडावपुं सं०किं [अच्य (२व०) उपरधी]
 अच्य द्धने जोसी हेवु
 अच्यडावपुं अ०किं [‘अच्यडा’ उपरधी]अच्यडाव,
 अच्यडावु (२) पाछा पडवु
 अच्यडे। पु० [अच्य (२व०) उपरधी]सपाठी पर
 पडेवो भाडो-भायो (२)अच्यडाव; अच्यतराय
 अच्यअच्यपुं अ० किं [२व०] अच्य अच्य ओवो
 अच्यवज् थवो डे कवो(२)[लुओो अच्य]भीयो-
 भीय लरावु, लिडावु
 अच्यर न० अच्यर -री श्री० अच्यरनी माहा
 -रु न० निर्मात्य-अच्यर नेवुं घोडुं (२)
 वि० धरुं, नथणु [लुओो ‘अच्यर’मा
 अच्यरु न० लुवानतु मरण (२) वि० (३) न०
 अच्यपु सं० किं [स खच् उपरधी] अडवु,
 जेसाडवु (२) भीयोभीय लरवु-लाडवु
 अच्यअच्य अ०[२व०]अच्यअच्य(२)भीयोभीय
 अच्यअच्यी अ० अच्यीत, अच्यय (२) श्री०
 गिरदी. लीड
 अच्यित वि० [स] नडेवु, जेसाडेवु
 अच्यीत अ० [स० न खचि(-ची)त] नरु,
 अच्यय -ताई श्री० आतरी, योडसाई
 अच्युक अच्युक अ० अडुकअडुक, लीछणत अने
 धीरु यालतु होय तेम (योडानी याल माटे)
 अच्योअच्य अ० [लुओो अच्य] अच्योअच्य (२)
 भीयोभीय
 अच्य अ० लुओो अच्य
 अच्यर न०[हिं]घोडो अने गवेडु ओ अनेनी
 मिश्र जतितु प्राणी [अंनवाणवु
 अच्यवाण श्री० लुओो अच्यवाण ०पुं सं०किं
 अच्यनथी पुं[फा] अच्यनानो उपरी,डावाध्यक्ष
 अच्यनदारे वि० अच्यनवाणो
 अच्य(-छ)ने। पुं[ख]नाल्लु राभवानी जगा,
 लंडार(२)[ला]वन,दोखत(३)हथियां लरवानी
 जेाल डे आडावाणो पडो (४)अच्यकमानु गोणी
 लरवानु आतु (५) अच्यलमा गडाकु भूकवानो
 भाडो (६) मीहुं पकववानो अच्यर [अच्यने
 पडवुं = वजारे पडवु, डोई लाव पूजे नही -
 चिंता करे नही तेवी स्थितिमा पडवु(२)डेकाये
 पडवु, जगाओे गोडवाई नवु.]

अलूर न० [स खजूर, प्रा खजूर] ऐकं इण,
 नेसुकावाधी आरेकअने छे [-टो।प्ररं करवा=
 (आणकने)पीठ पर लथ अलूर टोपरा वेचना
 होइओे अेम रमत डे जेल करेवो] -री श्री०
 अलूरनु आड (२) [सु] अलूर -री लात
 श्री० अलूरीना पाडडानी लात -रुं न०
 अलूरीनी नततु आड, नेमाथी ताडी नीकणे छे
 अलूरी श्री० [स. खजू, प्रा. खजू] अच्यवाण
 लागे ओवा नाना नाना काटा(२)अच्यवाण(३)
 [‘अलूर’ उपरधी] ऐकं मीडाई (४) लुओो
 ‘अलूर’मा अलूरु न० लुओो ‘अलूर’मा
 अलूरु पुं [स खजू. खजूरक] + कानअलूरु
 अट वि० [स पट्] छ ओडेरम, ओडेरम न०अ०
 व० ब्राह्मणे करवाना छ धर्मकार्यो (यजन,
 गजन, अच्ययन, अच्य्यापन, दान अने
 प्रतिग्रह) (२) धर्म सभधी नित्यकर्म
 अट पुं [स गठ, न] इग,लभाड आडमी (२)
 [म.] ऐकं राग (३) अ० [२व०]
 अटक श्री० [लुओो अटकवु] अटो (२) यानक
 अटक अटक अ० [२व०] अट अट अच्यवाच्य थाय
 ओम
 अटकपुं अ०किं[२व०, प्रा.खटक्य, हिं खटकना,
 म खटकणे] काडरीनी चेडे भूचवु, भोकावु,
 सालवु (२) अच्यरधी लागवु, पश्चात्ताप थणे
 अटो पुं [लुओो अटकवु] अटकवुते डे तेने
 अच्यवाच्यपीटा (२) हरकत, नडतर (३) राक,
 अच्येशो(४) यानक, काणछ [-आववे।=नडवु,
 अटकवु, अटो लागेवो डे यवे -रा।अवे।=
 मनमा अच्येशो डे कशु अटके ओवु होवु (२)
 यानक डे चिता गभवी]
 अटअट श्री० [२व०, स२० हिं, म] अट
 अट ओवो अच्यवाच्य (२) हरकत, नडतर (३)
 पचात, माथाकूट -टोरे। पुं कटाणो आवे
 ओवी माथागीक, कचक्याट
 अटगुण पुं अ० व० [स पट् + गुण] छ गुण
 (विद्योग, साहस, धैर्य, अण, लुद्धि ने पराकम)
 अटयक, न०अ०व० [स पट् + चक्र] [योग]
 शरीरनी अच्यरना छ यको (आचार, लिग
 नाबि, अनाहत, कंठ अने भूई)

અટદર્શન ન૦બ૦વ૦ [સ. ષટ્+દર્શન] ભુઓ
 અટશાસ્ત્ર [પ્રપંચી
 અટનટ વિ૦ [ભુઓ અટ+નટ, મ.] નટઅટ,
 અટપટ સ્ત્રી૦ [રવ૦? સ. ઘટપટ? સર૦ મ, ઠિ]
 યુક્તિપ્રયુક્તિથી કામ સાધી લેવાની તજવીજ,
 પ્રાપચિક ગોઠવણ (૨) ગોઠવણ (૩) કડાકૂટ,
 પચાત [અટપટમાં પહું = અટપટ કરવામા
 રોનાકુ કે ફસાકુ યા માથુ મારવુ.] ૦હું
 અંકિં અટપટ કરવી -ટિયું વિ૦ અટપટ-
 વાણુ, કડાકૂટિયુ (૨) અટપટી, કારમ્તાની
 -દી વિ૦ અટપટિયું, કારમ્તાની
 અટપટ પું૦ [સ ષટ્+પટ] છ પગવાળા પ્રાણી-
 ઓનો વર્ગ (૨) ભમરો (૩) મધમાખ (૪) ભૂ
 અટખાકી સ્ત્રી૦ [અટ-શઠ+ખાકી?] વસૂલ
 ન આવી શકે એવુ લેણુ (૨) મહેસૂલમાની
 વસૂલ ન થાય એવી ખાકી રકમ
 અટમધુર(-રુ) વિ૦ [સ. શટ, કે. લટ્ટ+મધુર]
 કંઈક ખાટા અને કંઈક મીઠા સ્વાદવાળુ
 અટમલ પુ૦ [હિં, મ, પ્રા લટ્ટમલ્લ પરથી?]]
 માકડ [આવતું, છમાસી
 અટમાસી વિ૦ [સં સ્વટ્+નામ] છ મહિને
 અટમીઠું વિ૦ [સં.શટ, કે. લટ્ટ+મીઠું] અટમધુરુ
 અટરસ પુ૦બ૦વ૦ [સ ષટ્+રસ] છ સ્વાદ
 (ખાટા, ખારો, કઠવો, તૂરો, તીખો અને ગળ્યો)
 (૨) વિ૦ છ રસ-સ્વાદવાળુ, અથા રસવાળુ
 અટરાગ પુ૦ [સ ષટ્+રાગ] છ રાગ (એક
 મન પ્રમાણે હૈરવ, માલકાશ, હિંડોળ, શ્રીરાગ,
 કેદાઃ અને મલાર) (૨) [?] કનિયો, અણ-
 બન'વ (૩) સાસારિક જ ભળ, કડાકૂટ -ગી
 વિ૦ કનિયાખોગ (૨) જ ભળી
 અટલો પુ૦ [સર૦ મ સ્વટલા, સ્વટલે, કા કટલે]
 કુટુ બકખીલો, પરિવાર, રસાલો (૨) સગ્સામાન,
 સરભમ (૩) મુકદમો (૪) ગૂચવણવાળુ -
 મુસ્કેલ કામ
 અટવહું સં કિં [દે સ્વટ્ટ="ખાટું" ઉપરથી]
 ખટાશ ચડે એમ કરવુ (૨) 'ખાટવું'તુ પ્રેરક,
 ખટાવવુ [લાભ મેળવવો
 અટહું સંકિં [સર૦ હિં સ્વટાના]+ખાટવુ,
 અટશાસ્ત્ર ન૦બ૦વ૦ [સ ષટ્+શાસ્ત્ર] હિંડ

તત્વજ્ઞાનના છ શાસ્ત્રો-દર્શનો (સામ્ય, યોગ,
 ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા અને વેદાંત)
 અટાઈ સ્ત્રી૦ [દે. સ્વટ્ટ, હિં, મ] ખાટાપણુ
 (૨) ખાટી વસ્તુ [કરે એવુ
 અટાઉ વિ૦ ['ખાટવું' ઉપરથી] અટાવે-લાલ
 અટાઉ પેટાશ સ્ત્રી૦ હરાયા ઠોરની હરાણુમાધી
 થતી પેદાશ
 અટાખટ અં [રવ૦].-ટ(-દી) સ્ત્રી૦ અટાખટ
 એવો અવાજ (૨) [લા] કનિયો, તકરાર
 અટાટોપ પુ૦ [મ, સ ફટાટોપ?, ખટ (વ્વ૦)+
 સ જાટોપ?] આહખર, (ખોટો) મોટો દેખાવ,
 જરા સગ્ખા કામની જગાએ ભારે કડાકૂટવું
 તોરતાન થવુ તે [કનિયો, તકરાર
 અટાપટી સ્ત્રી૦ ['અટપટ' ઉપરથી] ગરખડ (૨)
 અટારો પુ૦ [સર૦ મ] ભાર ભવવાતુ ગાહુ
 (૨) તેના જેવુ મોટું ડોઈ વાહન, ભારની
 'મોટર-લોરી' (૩) [લા.] કર્કશ અવાજ કરે
 એવુ-ખરાખ વાહન (૪) ઘરવાખરો
 અટાવવુ સંકિં 'ખટાવું', 'ખાટવું'તુ પ્રેરક
 અટાવું અંકિં ['ખાટું' ઉપરથી] ખટાશ ચડવી,
 ખાટું થવુ (૨) 'ખાટવું'તુ કર્મણિ
 અટાશ સ્ત્રી૦ [દે સ્વટ્ટ="ખાટું" ઉપરથી] ભુઓ
 ખટાઈ (૨) [લા] અણબનાવ
 ખટુંખટું, ખટું મહું પુ૦ ['ખાટું' ઉપરથી]
 થોડુંક ખાટું [એક શસ્ત્ર
 અટવાંગ પુ૦ [સ.] ખોપરીના મૂકાવાળુ શિવતુ
 ખડ ન૦ [સ સ્વટ-હ, કે] વાસ, કડખ(૨) ખેતરમા
 ઊગેણુ વકાસુ ધાસ નીંદામણ
 ખડક પુ૦ [સ?] પાણીમાનો કે જમીન ઉપરનો
 પથ્થરનો ટેકરો (૨) ખરાખો ધાંદાર ભેખડ
 ખડક(-ગ) પુ૦ (ચ) એક પ્રકારની ચૂડી
 ખડકલો પુ૦ ['ખડકવું' ઉપરથી] ખડકેલી
 ચીજોનો જથો; ટગલો
 ખડકવું સં કિં ['ખડક' ઉપરથી તેના જેવા
 આકારે ગોઠવણુ] ઉપરાઉપરી ગોઠવણુ, સીચવુ
 ખડકી સ્ત્રી૦ [દે સ સ્વહકી] ઘર આગળની
 આવેલી - ખારણાવાળી છૂટી જગા, ડેલી (૨)
 ખે અથવા વધારે ઘર આગળની એક સામાન્ય
 દરવાજાવાળી ગલી કે શેરી (૩) એવી ભતની -

ਫਰਵਾਲਵਾਣੀ ਰਘਨਾ ਅਥਵਾ ਐਨੀ ਉਪਰਨੀ ਡੇਲੀ
 ਅੜਕੁੰ ਨ੦ [ਨੁਐ ਅੜਕੁੰ] ਨਾਨੋ ਅੜਕੁੰ (੨)
 ਪਥਰਨੋ ਏ ਲਾਕੁਡਾਨੋ - ਸ਼ਾਲਾ ਏ ਪਾਟਲਾ ਡੇਵੋ
 - ਖੁਗਡਾ ਖੋਵਾਮਾ ਵਪਰਾਤੋ ਨਾਨੋ ਝਕੁਡੋ [ਸੁ., ਝ]
 ਅੜਕੋ ਪੁ੦ ਨੁਐ ਅੜਕੁੰ
 ਅੜਅੜ ਅ੦(੨੦੦)[ਸ਼ ਵਟਵਟ, ਪ੍ਰਾ ਵਡਕਵਡ]
 ਅੜਅੜ ਐਵੋ ਅਵਾਨੁ ਕਰੀਨੋ (ਫਸਵੁ) (੨)
 ਅੰਨੋ ਐਵੋ ਅਵਾਨੁ (੩) ਅਟਅਟ, ਡਮਲ, ਪੀਡਾ,
 ਉਪਾਵਿ (੪) ਤਕਗਰ, ਅ੮ਪ੮ ਠਮਡਠਮਡ ਅ੦
 ਅੜਅੜ ਠਮਡਠ ਐਵੋ ਅਵਾਨੁ ਕਰੀਨੋ (੨)
 ਅੰਨੋ ਐਵੋ ਅਵਾਨੁ (੩) ਗਰਅੜ ਠਨੇਗ ਪੁ੦
 ਟ ਟਾਨੋ ਪ੍ਰਸਗ ਠੁੰ ਵਿ੦ ਅੜਅੜ ਅਵਾਨੁ
 ਕੰਰੁ (੨) ਨ੦ ਸੁਕੁੰ ਨ ਯਿਥੇਰ(੨)[ਲਾ] ਅਰਨਰਕੇ
 ਥਨੁ ਤੇ [-ਅਪੜੁੰ = ਰਲ ਅਪਵੀ, ਕਾਟੀ ਮੁਕੁੰ.
 -ਮਯੁੰ] ਠੁੰ ਅ੦ਕਿੰ ਅੜਅੜ ਅਵਾਨੁ ਥਵੋ
 -੨੨ ਪੁੰ ਅੜਅੜ ਐਵੋ ਅਵਾਨੁ (੨) ਅ੦
 ਐਵੋ ਅਵਾਨੁ ਕਰੀਨੋ (ਫਸਵੁ) - ਡਾਵੁੰ ਸ੦
 ਡਿੰ ਨੁਐ ਅਮਡਾਵੁ - ਡਿਯੁ ਵਿ੦ (੨) ਨ੦
 ਨੁਐ ਅੜਅੜੁ [-ਅਪੜੁੰ, -ਮਯੁੰ] (੩)
 ਵਸਾਥ ਯੋਲਾਥ ਐਵੀ ਨਾਨਾ ਨਾਨਾ ਪਾਟਿਯਾਨੀ
 ਯਾਗਿਯਾਰਣਾਮਾ ਮੁਕਾਟੀ ਰਘਨਾ(੪) ਐਕ ਆਵਾਨੀ
 ਵਾਨੀ. - ਡਿਯਾਂ ਨ੦ ਅ੦ ਵ੦ ਯਾੜ
 ਅੜਗ ਨ੦ [ਨੁਐ ਅੜਗੁ] ਤਲਵਾਰ (੨) ਗੋ ਡਾਨੁ
 ਸ਼ਿ ਗੁਡੁ (੨) ਨੁਐ ਅੜਕੁੰ (੨) .
 ਅੜਗੁ ਨ੦ ਅਮਿਲਾਡੀਨੀ ਨਤਨੁ ਐੜ ਡਿ ਸਕੁ ਪ੍ਰਾਣੀ
 ਅੜਘੁੰਮ ਨ੦ ਐਕੁ ਪਥੀ [ਨਤਨੋ ਥਯੋ
 ਅੜਥਯੋ ਪੁ੦ [ਫੇ ਵਡੁ = ਮੋਟੁ - ਥਯੋ] ਐਕੁ
 ਅੜਯੁ ਵਿ੦ [‘ਅੜਯੁ’ ਉਪਰਥੀ ਸ੨੦ ਸ] ਆਮਾ
 - ਫਰਾਮ ਫਾਡਕਾਨੁ ਆਯਸੁ(੨)[ਫੇ](ਸੁ) ਅੜਤਲ
 ਅੜਨਰ(-ਲ) ਵਿ੦ [ਸੰ. ਵਰਤਰ ?] ਫੁ ਮ ਅਮੀ
 ਸਕੇ ਐਵੁ ਅਰਵਾਣੁ (੨) ਮਛੁਨਟੁ (੩) ਮਯੁੰ
 ਯਾ ਸਾਨੁੰ (੪) ਟੁੜਠ
 ਅੜਤਾਲ ਅੰਨੋ[ਸ਼ ਫੁੜ + ਤਾਲ] ਭ ਤਾਲ [ਸ਼ ਗੀਤ]
 (੨) ਕੰਰਤਾਲ, ਕਾਸੀਨੋਡ (੩) ਲਾਕੁਡਾਨੀ ਫੁੜੇਤਾਲ
 ਅੜਤਾਲ ਅੰਨੋ[ਸ਼ ਖੁਰ + ਤਾਲ] ਲਾਤ, ਪਾਟੁ
 ਅੜਤਾਲ(-ਯ) ਠੁੰ ਸ੦ਕਿੰ [ਨੁਐ ‘ਅੜਤਾਲ’ =
 ਲਾਤ] ਅਰੀ ਵਡੇ ਠੋਕੁੰ-ਯੋਵੁ (੦੦ਮੀਨ)
 ਅੜਨੁੰ, -ਨੁੰਮ ਨ੦ ਅੜਅੜੁ, ਰਮ, ਅੜਤਰਫੀ
 ਅੜਫੁੰ ਨ੦ [ਫੇ ਵਡੁ = ਮੋਟੁ ਉਪਰਥੀ ?] ਅੜਯੁ ,

ਪ੍ਰਵਾਠੀ ਪਦਾਰਥੁੰ ਨਮੇਲੁ ਯੋਸਲੁ (੨) [ਅਠਰਾਹੁ
 ਉਪਰਥੀ ?] ਯੁੰਵਰੁ, ਚਿਤੁ, ਟਾਪ
 ਅੜਧਾਨ ਨ੦ [‘ਅੜ ਯੇਵੁ ‘ਧਾਨ’ ਵਗਰ ਯੇਡੇ ਠਿਗਟੁ]
 ਯੇਡਯਾ ਏ ਵਾਯਾ ਵਿਨਾ ਥਨੁ ਧਾਨ(ਸਾਮੋ, ਮਯੁੰ
 ਵਗੇਰੇ) (੨) ਫਲਥੀ ਨਤਨੁ ਅਠ
 ਅੜਧਾਮਯੁੰ ਅੰਨੋ ਐਕੁ ਵਨੁਪਤਿ
 ਅੜਧਾਯੇਲੁ, ਅੜਧਾਲ ਵਿ੦ [ਨੁਐ ਅਠਗੁ]
 ਯਾਠਾ, ਯੁੰਵਲੀ ਖੁੰਯਾਫਿ ਥਵਾਥੀ ਅਰਾਯ
 ਯਯੇਲੁ, ਖੀਡ ਪਡੀ ਠੋਯ ਤੇਲੁ, ਅਧਾਯੇਲੁ (੨)
 ਅੜਯੇਲੁ; ਮੇਲੁ (੩) ਥਸਾਯੇਲੁ, ਨਯੁ
 ਅੜ(-੨) ਪੜੁੰ ਸ੦ਕਿੰ [ਨੁਐ ਅੜਯੁ] ਯੋਨਗੀ -
 ਉਯੇਠੀ ਕਾਠੁ ਸੋਗੁ
 ਅੜਪਿਯੁੰ ਨ੦ (੨) ਗਾਡਾਨੁ ਪਠੀਤਿਯੁ
 ਅੜਯੁ ਨ੦ [ਨੁਐ ਯੁੰਪੀ] ਅੜਪਵਾਨੁ ਯੋਨਰ,
 -ਯੋ ਪੁ੦ ਨੁਐ ਅੜਯੋ, ਅੜਪੜੋ
 ਅੜ(-੨) ਅਯੁੰ ਵਿ੦ ਆਡਾਯੋਯਾਵਾਠੁ, ਠਿ ਯੁ-
 ਨੀਯੁ - ਡਾਠਿ ਅੰਨੋ
 ਅੜਯੁ ਨ੦ [ਫੇ ਵਡੁ = ਮੋਟੁ ਉਪਰਥੀ ?] ਨਮੀ
 ਗਯੇਲਾ ਪ੍ਰਵਾਠੀਨੁ ਯੋਸਲੁ, ਅੜਫੁ, - ਯਾਟਾਰ
 ਵਿ੦ ਅੜਯਾ ਨੀਕੁਯੋ ਐਵੁ
 ਅੜਯੁੰ(-ਯੁ) ਨ੦ [ਸ. ਵਰੁੰ, ਫਾ. ਵਰੁੰ] ਐਕੁ
 ਫੁੰ, ਤਰਯੁੰ - ਯੀ ਅੰਨੋ ਤੇਨੋ ਵੇਲੋ, ਨਯੁੰਯੀ
 ਅੜਠਮਡ ਅੰਨੋ [੨੦੦] ਐਵੋ ਅਵਾਨੁ (੨) ਗਯੁੰ,
 ਯਾਧਲ(੩) ਕੁੰਯੋ, ਯੋਲਾਯੋਠੀ (੪) ਫਲ ਠੁੰ
 ਅ੦ ਡਿੰ ਅੜਠਮਡ ਅਵਾਨੁ ਥਵੋ (੨) ਯੋਲਾ-
 ਯੋਠੀ ਥਵੀ - ਡਾਟੁ ਪੁ੦ ਅੜਠਮਡ ਅਵਾਨੁ (੨)
 ਗਰਅੜ, ਯਾਵਲ
 ਅੜਸਾ(-ਮਾਂ) ਡੀ ਅੰਨੋ [ਫੇ ਵਡੁ = ਮੋਟੁ +
 ਮਾਡੀ ? ਏ ਅੜ = ਯਾਸ + ਮਾਡੀ ?] ਐੜ ਠੁੰ
 ਅੜਯੋਸਾਯ ਨ੦ [ਫੇ ਵਡੁ = ਮੋਟੁ + ਮੋਸਾਯ]
 ਮਾਨੁ ਏ ਯਾਪਨੁ ਮੋਸਾਯ
 ਅੜਯੁ ਵਿ੦ [ਅੜ + ਵਾਠੁ] ਯਾਸ ਵਾਠਨਾੜ
 ਅੜਯੋਵਾਠੁ ਪੁ੦ [ਫੇ ਵਡੁ = ਮੋਟੁ + ਵੇਵਾਠੁ]
 ਵੇਵਾਠੁਨੋ ਯਾਪ - ਯੁ ਅੰਨੋ ਵੇਵਾਠੁਨੀ ਮਾ
 ਅੜਠੁੰ ਸ੦ਕਿੰ [‘ਅੜਠੁ’ ਉਪਰਥੀ ?] ਯੋਪੜੁੰ, ਲੇਪ
 ਕੰਰਵੋ(੨) ਅੜਠੁੰ, ਡਾਥ ਲਗਾਡਵੋ(੩) ਸ ਡੋਵੁ,
 ਯਾਯ ਮੁਕੁੰ(੪) ਨਠਾਰ ਕਾਮਮਾ ਸਾਮੇਲ ਕੰਰੁ
 ਅੜਠੁੰ ਅ੦ ਡਿੰ [ਸ੨੦ ਫਿੰ ਵਡਾ, ਸੰ ਵਡਕ =
 ਯਾਯੁ, ਯਿਥਰ ਪਰਥੀ ?] ਅੜਕੁੰ, ਰੋਕੁੰ, ਯ ਠੀ

જવુ (૨) હાથપગ ઇં અવયવ ઊતરી જવો
(૩)આખડી પડવું, પડી જવુ [સરં મ સ્વહર્ષે]
(૪)(૨ગ)ઊડી જવો, આખુ પડવુ [ખડી પડવું,
એસવું = અટકી પડવુ, શેકાઈ જવુ ખડવું
મૂકવું = રહેવા દેવું, અવગણવું]

ખડશિ (-શી)ંગી નં [દે સ્વહુ = મોટું + શીંગ]
એક મોટું ઝાડ, જેની લાખી લાખી શિ ગોતુ
શાક તથા અધાણુ થાય છે

ખડશિ ખી સ્ત્રીં [સ સ્વહુશિવી?] એક વનસ્પતિ
ખડસમેરવો પું એક વનસ્પતિ

ખડસલ પું મકાનનો પાયો [પાપડો

ખડસલિ(-ળિ)યો પું એક વનસ્પતિ, પિત-

ખડંગ અં [રવં] ખડંગ એવો અવાજ કરીને

ખડા સ્ત્રીં [સરં હિ. સ્વહાઉં મ સ્વહાવા, કા

કઢાવ] પાવડી, આખડી (૨) [૧] જોડાની એડી.

ઠઉતાર વિં જોડા ઉતારતા વેત-તરત

સ્વીકરાય એવી (હુડી) ઠઉપાડ વિં ઊભા

ખડાનો - ચપસીને ખેસતો (જોડો)

ખડાઈ સ્ત્રીં વાછરડી [કા] (૨) [જુઓ ખટ =

શઠ] શઠતા, કામચોરી

ખડાઉ સ્ત્રીં [જુઓ ખડા] પાવડી, આખડી (૨)

[જુઓ ખડ] સૂકું ઘાસ [ઉતાવળથી

ખડાખડ અં [રવં] એવો અવાજ થાય એમ (૨)

ખડાખાટ, -સૂકું નં [સ ઘટ+અટ] ન્યોતિષમા

છ અષ્ટકવાળો યોગ (જે ખે માણસો વચ્ચે આ

યોગ આવે તેમને બને નહિ - અણખનાવ રહે

એમ કહેવાય છે)

ખડાખાટું (-ષ્ટકું, -સૂકું) નં જુઓ ખડાખાટ

ખડાયતા વિં બ્રાહ્મણ કે વાણિયાની એ નામની

એક ભતતુ -તો વિં પું

ખડારી સ્ત્રીં [સરં મ સ્વહારી] ગાવાની એક

ખાની - ક્રુપક પદ્ધતિ (તે ગાનાર પ્રસિદ્ધ ગાયક

રાજ સ-મુખ સિંગના ગામ 'ખડાર' પરથી)

ખડાવો પું [જુઓ ખડાઉ] લાકડાનો જોડો

ખડાસન પું એક વનસ્પતિ - ઐષધિ

ખડિયા ખડખડ વિં [રવં] સખળડખળ,

ખખળી ગયેલુ, જર્ણ (૨) સ્ત્રીં ભાગીત્વી

હાલત (૩) જ ભળ, માથાકેડ

ખડિયાટ પું તળાવમા ઊતરવાની, ઠાળ પડતી

પણ ખસી ન પડાય એવા ચણતરવાળી,
એકળીખ ધ રચના

ખડિયુ નં [જુઓ ખરડિયુ] સુકવણુ (૨)

સુકવાથી તડો પડી ગઈ હોય તેવી જમીન

(૩) ચોમાસામા કેટલાક દિવસ વરસાદ ન

પડવાથી જે તાપ પડે છે તે (૪) ['ખડુ'

ઉપરથી] ખાજમા છેવટની કૂકી ઘરમા ખરાખર

પહોચે એથી વધારે કાણા પડતા તેણે ખહાર

નીકળવુ પડે તે (૫) [જુઓ ખડિયો વાધ]

ચિત્તો, વાધ (૬) જોટહુ, જુવાન ભેંસ

ખડિયો પું [દે સ્વહિજ] લખવાની ગાહી

રાખવાનુ પાત્ર (૨) દીવો કરવાનો નાનો ડબો

(૩) ઘણા પડવાળી ઝાળી, ખલાની ખે તરક

ઝૂલનો નખાય એવો કાષળો (૪) ખલતો, વાટવો

[-ભરવો = ખડિયામા શાહી ભરવી (૨)

ખડિયામા વાસતેલ ભરવુ ખડિયા ભરવા,

ખડિયા પોટલાં ખાંધવાં = ઉચાળા ભરવા,

ઉઠાતરી કરવી]

ખડિયો ખાર પું ['ખડિયો' = 'ખડી' જેવો +

ખાર] એક ભતતો ક્ષાર, ટ કણખાર

ખડિયો વાધ પું [સરં મ સ્વહ્યા વાધ (સ્વહ્યા =

નાનો)] ચિત્તો દીપડો

ખડી સ્ત્રીં [સં, પ્રા] ખડીમાટી (૨) રસ્તા પર

નખાય છે એવા પથ્થરના કાકરા - મરડિયા (૩)

[જુઓ ખડિયુ] વગર વિચાયેલી ભે શ

ખડી ફેાજ સ્ત્રીં [ખડુ + ફેાજ] કાયમી લશ્કર

ખડી ખોલી સ્ત્રીં [ખડુ + ખોલી] (દિલ્હી

પાસેની - પશ્ચિમી) હિ દી - હિ કુ તાની લાખા

ખડી માટી સ્ત્રીં [ખડી + માટી] એક ભતતી

ઘોળી માટી, ખડી [સાકર

ખડી સાકર સ્ત્રીં [ખડી + સાકર] એક ભતતી

ખડુ વિં [હિ સ્વહા પ્રા સ્વહુક્ક = પ્રગટવુ;

ઊપજવુ પરથી ?] ઊભુ (૨) તત્પર (૩) નં [મ

સ્વહા = નાતુ ઢેકું (સ સ્વહ)] પાણી ચૂમી લે

એવુ ઇંતુ ઢેકું, ઠીકર (૪) જુઓ ખડિયુ

૪ અથ [નકરવું = સામે રહુ કરવુ, લાવીને

સામે ઊભુ કરવું (વસ્તુ, વાત કે માણસ),

ઉપસ્થિત કરવુ -થવું = ખડુ કરાવુ, સામે

આવીને ઊભુ રહેવુ, હાજર થવુ.]

ખડેખાંગ અમં [‘ખડે ખડ્ગે’?] (કા) ટટાર
 ખડેવાટ વિમં [‘ખડુ’ + ઘાટ] ભટ્ટીમા આક્યા
 વગર થોયેલુ (કપહુ) (ર) અમં ટટાર, મગર
 રીતે (૩) સન્ન; તત્પર
 ખડે ચોક અમં [ખડુ + ચોક] છડે ચોક; છચોક,
 અહર રીતે [આવતાવેંત તસ્ત
 ખડે લેટે અમં [ખડુ + નેડો] ઊભે ઊભે,
 ખડેલી સ્ત્રીમં (કા) લેટકી ભેમ; ખકી
 ખડો પુમં [ભુઓ ખડા] ભેડાની ખડા-એકી
 (ર) કૂકડા કે કબૂતરને ગામવાનુ પિન્ન
 ખડ્ગ નમં [સ] ભુઓ ખડગ
 ખડુ વિમં [દે સ્વદુ = મોટુ] અનુભવી (ર)
 હોશિયાર, ચાલાક (૩) વયોવૃદ્ધ (૪) [ભુઓ
 ખાડુ] અપગ
 ખાડુ અમં [ખાણુ] વલૂ, ચળ, ખંજવાળ (ર)
 [૧] એક ભતની ગણેળી (૩) પુમં [મ]
 ટેખલુ કે કખાટુ ખાલુ
 ખાણુ સ્ત્રીમં + ક્ષણ, ખાણુ
 ખાણુકો પુમં [વચમં] એક અવાજ, ગણકો (ર)
 [ભુઓ ખાટકો] શૂળના લોકે જેવી વેદના મણકો
 ખાણુખાણુ અમં [વચમં] ખાણુખાણુ અવાજ વાય
 એમ ઠંડું અમંકિમં [પ્રા. રણકરણ] ખાણુ
 ખાણુ અવાજ થવો -ણાટ પુમં ખાણુખાણુ
 અવાજ -ણિયાં નમંવચમં ખાણુખાણુ એવી
 નાની નાની વૃધરીઓ કે કાસ્તીનેડ જેવા પતરા
 (રથ ઇસાદિના) (ર) કાસ્તીનેડ, છયછબિયા
 -ણુ વિમં ખૂખ શોકાયેલુ, ખરુ થયેલુ, ખૂખતપેલું
 ખાણુખોજ (-ત, તર, -દ, -ળ) સ્ત્રીમં [ખાણુ +
 ખોજુ, ખોતરુ, ખોલુ, ખોળુ] ખારીક
 નગમ -શોધ (ર) [લા] કાદના દોષ શોધ્યા-
 ક ઠયા કરવા તે, નિદા કર્યા કરવી તે -દિયુ
 વિમં ખાણુખોદ કરવાની ટેવવાળુ
 ખાણુચલુ નમં [‘ખાણુ’ પરથી?] પાવડો
 ખાણુ સ્ત્રીમં ખજવાળ, વલૂર, ચળ
 ખાણુ સમંકિમં [સ સ્વન્, પ્રા સ્વળ] કિરકંડુ,
 ખોતરુ (ર) ખોલુ (૩) વલૂરુ, ખજવાળુ
 (૪) ચીમટી ભરવી (ચૂટી ખાણવી)
 ખાણુ સ્ત્રીમં [દે સ્વળુમા] શકા, અદેશો (ર)
 અટસ, વેરઝેર (૩) ખત, હોશ (૪) આહ-

ખેમાખની શકા -હાજત (૫) આદત, ટેવ
 [-થવી = આહાની હાજત થવી ખાણુએ
 ભરાણું = ચડસે ભગણુ, અટસ ભરાવો]
 -સાણું અમં કિમં વહેમાણું (ર) ઠાકે ખળુ
 (૩) હાજત થવી
 ખાણુકે વિમં + ક્ષણિક
 ખાણુ નમં + ક્ષણ. ઠખાણુ અમં ક્ષણે ક્ષણે
 ખાણુર પુમં એક વનખતિ, ખજોર
 ખત નમં [જ] લેખ, લખત, દસ્તાવેજ ઠખ
 (-તર) નમં ખત કે તેને લગતા કાગળિયા
 [-કરણું = દસ્તાવેજ કરવો, લેખિત કગર કરવો
 -કાટણું = દસ્તાવેજ રદ થવો (ર) ખવન કે
 ખરચમાથી ખચી જણુ (જેમ કે કન્યા ગુજરી
 જવાથી)]
 ખતમ અમં [જ સ્વત્મ] ખલામ, સમાપ્ત [-કરણું
 = પૂરુ ઠંડું (ર) મારી નાખણુ -થણું]
 ખતરવટ અમં આગ્રહ પૂર્વક, જહ પૂર્વક (ર)
 સ્ત્રીમં + ઠનીવટ [-થઈને લાગણું = ખરાખર
 કેડે પડણું] ઠવેર નમં (સુ) હાલવે
 ખતરણુ સ્ત્રીમં [ભુઓ ખતરી] ખતરીની સ્ત્રી
 ખતરિયાંવટ સ્ત્રીમં + ભુઓ ઠનીવટ
 ખતરી વિમં [સ ક્ષત્રિય] ક્ષત્રિયની એક ભતણુ
 (ર) કાપડ વણવાનો ધવો કરતી એક ન્યાતણુ
 (૩) પુમં એ ન્યાતનો માણસ
 ખતરું નમં [ભુઓ ખતરો] અડચણ, આકત
 (ર) [ભુઓ ખૂધર] ખોડ, છિદ્ર [ખતરું
 ખોળવાં = છિદ્ર ખોળવા - નેવા]
 ખતરો પુમં [જ] ભય, ભોખમ (ર) અદેશો,
 સંદેહ [-મટાલવો = શકા ક- કરવી (ર)
 હાજતની શકા પૂરી કરવી, આડે કરવા જણુ
 -પાડવો = વાકો પાડવો]
 ખતવણી સ્ત્રીમં ખતવણુ તે
 ખતવણું સમં કિમં [ભુઓ ખાણુ] (રેભમેળ-
 માની રકમની) ખાતાવાગ નેવ કરવી
 ખતા (-તા) સ્ત્રીમં [જ] ઠુકસાન, ઠેકર (૦) ચૂક (ક)લ
 [-ખાવી = ઠાકર વાગવી, ઠુકસાન થણું]
 ખતાખ સ્ત્રીમં [જ સ્વના + યેવ (જ)] ભૂલ, ખામી
 (ર) આરોપ, દોષ દેવો તે (૩) શાપ, ખદકવા
 ખતિયો પુમં એક પક્ષી

अतीथ पु० [ज] उपदेशक, व्याख्याता
 अत्ता स्त्री० लुओ अता
 अत्तो पु० कामणो धामणो [का] (२) [लुओ
 अत्ता] डोकर (३) धप्यो. [अत्ता आवा=धपा
 डे डोकर वागवी (२) लूल करी तुकसान वेडुं]
 अत्री वि० (२) पु० लुओ अतरी -त्राण्णी स्त्री०
 तेनी स्त्री. अतरण्
 अदअद अ० (२व०) अदअद अवेो आवण् थाय
 तेम ०हुं अ० किं अदअद थलु (२) अदअद
 अवाण् साथे ठिकण्डु
 अद(-दे) ०हुं स० किं भूय होडानवु, तगेडु
 (२) देरा अचडाववा, अथडाववु (३) भूय
 महेनत व्यापवी
 अदडामण् स्त्री० अदडवु डे अदडावु ते
 अदडुक अदडुक अ० [२व०] अवेो अवाण्
 डग्ने (भूय होडवानो अवाण्, प्राय घोडानो)
 अदडुं वि० [हिं खररा = छुद्र, छलकु, नकाभुं ?
 दे खड = मोहुं, भूय परधी ?] घट पोतवुं
 लडु (कपडु) ~~अदडुं~~ [रडवे (का.)
 अदडो पु० [हिं खररा (स छुद्र) ?] लीजडो;
 अदअद अ० (२व०) अदअद करु संडु होय
 - डीसाओधी तणेडपर थतु होय अेम ०हुं
 अ०किं अदअद थलु [पैसा अदअदवा =
 भूय पैसा होवा ते तेनो सणवणाट मनमा
 लागवे।]
 अदअदियां न० अ०व० (अुभी स्थिति, मोन
 मन्त अे अर्थमा वपराय छे) *
 अदहुं अ० किं सालवु: अागण वधवु (२)
 आभतेम नकामा होडवु ~~अदहुं~~ [काथे
 अदिरि पुं [स] अेरवु अड ०सादे पु० अेरसार,
 अदिरि(-री)का स्त्री० असामण्णीनो वेलो (२)
 लाभ [पहेडी पत्नी
 अदील स्त्री० [ज] (सं.) मडंमड पेगअग्नी
 अदुक(-श) अदुक(-श) अ० (२व०) अदहुं
 अदहुं; दू ड डगले घोडु गवेडु याडे तेम
 अदहुं स०किं [सरंहिं खररना] लुओ अदहुं
 अदहुं वि० लुओ अदहुं
 अद्योत पुं० [स] आकाशमा तेण करे ते-
 आणियो, तारे, सुरण वगेरे

अधराहुं अ०किं [आहुं, आधु उपन्धी ?]
 सपाडी परधी अवावु -अरअयडु थलु
 अध्या स्त्री० [दे खड = भूययु] + अुधा, भूय
 (२)(य) वारंवार आवानी वृत्ति [-अिपडधी =
 आ आ करवावु मन थलु के आ आ करडु.]
 अनक पुं [स] धर काडनारो (२) आण्ण्यो होडनारो
 अनअन स्त्री० छ द, व्यसन (२) अंत (३) तपास;
 अण्ण्यो (४) रा क, डालत (जाडपेगाअनी);
 अण्णस
 अनत न० [स] जोडवु ते
 अनि(-नी) स्त्री० [स] आण्. ०ण वि०
 आण्ण्यो नीकणेलु, नमीनमाधी जोडी करेहुं
 (२) न० तेवी धातु (सोतु, होडु वगेरे)
 अनिन्न न० [स] जोडवानुं अोनर; डोःण्णी
 अनी स्त्री०, ०ण वि० (२) न० [स] लुओ 'अनि मा
 अण्णुं न० अथाण्णु (सोडोभा)
 अप पुं० [अपवु' उपरथी] वावर, वपराश (२)
 उपयोग अगल्य, नर (३) तगी, जोड (४)
 मालनो उपाड, अपत [-आवहुं = उपयोगी
 थलु (२) अण्ण्यो मनमा भरवु -नगणे =
 उपयोग शर थवे मागण्णी वधवी अपमां
 आवहुं = उपयोगी थलु. अप परवे = नर
 पडवी, उपयोग अण्ण्यो अप लागहुं =
 उपयोगी थलु, काममा आववु] ०णेणुं वि०
 उपयोग पूरतुं, नेधतु ०त स्त्री० वेयाण्,
 उपाड ०हुं वि० वपराय अेहुं उपयोगी (२)
 वेयाय अेवु (३) व्यवहारमा याडे अेवु, वेवाय
 अवाय अेवुं ०हुं वि० उपयोगी
 अपरडी स्त्री० [प्रा खण्णर = टुकडो ?] नानो
 अपरडो (२) अपेडी. -डो पु० वासनी गीपोनी
 सादडी -ट्टी [नणियाधी छायेलु
 अपरेल(-डु) वि० [सरंहिं खण्डा = नणियु]
 अपहुं अ०किं [स क्षण्] वेयावु, उपाड होवे
 (२) वपरावु, अरयावु, अतम थलु (३) अेणु, लु,
 गण्णु (४) वडेवारमा अपतुं होवु (५) नेधतु,
 काम लागवुं [अपी नहुं = वेयी नहु (२)
 युद्धमा काम आववु, मरी नहु -अलास थर्ध
 नहु (कोर्ध काम के प्रयत्नमा)] [शत्रु
 अप(-पू)वेा पुं [आपवु' उपरथी ?] अेक नतवु

अपाट स्त्री० [स कषाट् उपस्थी ?] कामडु,
वासनी - लाकडानी स्त्रीप - टियुं न० अपाट,
वासनी स्त्रीप(२)वासनु - लाकडानु काडियु (३)
ऐकं वनस्पति

अपाट(-व)तुं अ०किं 'अपवु'तु प्रेकं
अपुमातुं, -वतुं 'अपूवतु'तु अतुकमे कर्मणि
ने प्रेकं

अपुप्य न० [स.] लुओ 'अ'मा
अपूकडी स्त्री० (का) जूपडी - लुं वि० नाजुक,
मुकलकडी (२) न० जूपडु

अपूयो पु० लुओ अपवो
अपू(-पू)तुं अ०किं [दे खपुसा = लूतु
परथी ?] मतथी पाछण लागलु - मरुवु ऐकं-
व्यान थनु (२) स० किं मारवु जूडु (३)
[आध' अपू(-पू)रीने लागतुं = इध'
काम पाछण मतथी लागलु.]

अपेडी स्त्री० उगतता छोड भाई ननारं ऐकं
छत्रु (२) छोडु; पोपडो (३) गूयु

अपेडो पुं० अपपडो वासनी ट्टी (२)पालभमा
वपरतो वासनो त्रणि

अपोटी(-डी) स्त्री० [दे खप्पुस = इक्ष ? सर०
म खगु(-पो)डी] ऐकं मतनी रेती(२)लिगडुं,
पोपडी(३)कपोटी - डुं न० पाततुं छोडुं लिगडुं
अपपर न० [स खर्पर, प्रा खप्पर] नेमा आवेलु
अवु नारा पामे ऐवु पात्र (देवीतु) (२) जेगी
नाडियेणीतु के पीतुं इध' पण् लिखापात्र
[-मरुतुं=(मानाने) भोग धरा रवे गज करवी.
अपपरमां आवतुं = भोग थई पडुवु, -ने
भोग मनवुं अपपरमां देतुं = भोग लेवो]

अङ्गी स्त्री० [फा] अकापलुं, नापुशी, धतराणु;
नेप (-वहेरवी; -वेठवी)

अज वि० [ज.] नापुश, केधायमान

अजकावतुं स०किं येरवु, विथापत करुं(का.)

अजअज अ० [रव०] अडुकअडुक ०तुं अ०

किं अजअज अवाज थाय ऐम होरु

अज(-अज)ड वि० लडु, धइ (डिहो इध)

अजड(-र)हार वि० लुओ अपरहार. -री स्त्री०

अजडुं न० [लुओ अडु, सर० म खरवड]
लडुं पड के थर - अपेडु (थ.)

अजर पु० अ० व०, स्त्री० [ज] सभाचार, पातमी
(२) स देगो, कहेण (३) लण् ज्ञान, लान (४)
न० र, सलाण [-भापची = लण् करवी.
-इरेवी = लण् करवी (२) अज० काठवी
-काठवी = अजर मेणववी -पडवी =
लण्वु, माहिती भगवी (२) वीनवु अनुलवमा
आवतुं -राभवी = सलाण राभवी -देवी =
माहिती मेणववी (२) वे० जठवु, विताडवु
-लई नाभवी = अजअर पतावी आपवु,
विताडवु] अ० तर पु० अ० व०, स्त्री० माहिती,
समाचार (२) तपियतना समाचार ० हारे
वि० होशियार, जभिल (२) सावध (३) अ०
'सावध गहे, याद गभो' ऐवा अथ ने उद्गार
० हारी स्त्री० ० पत्र पु०, अजअज तर के
जगणपत्र (२) अजर देतो पत्र ० पत्री पु०
(छापामा) अजर मोकलतार

अजाअज अ० [रव०] घोवाट - धाटावाट थाय
ऐम (२) स्त्री० घोवाट, धावल (३) वाटावाट,
तकरार भोलाभोदी

अजुकावतुं स०किं 'अजुतु'तु प्रेकं
अजुमातु अ०किं, -वतु स०किं 'अजुसतु'तु
कर्मणि ने प्रेकं

अजुतुं अ०किं [र० ?] हीस विना इटी पडुं

अजुजुतु न० अजुतु ते

अजुतर न० कजुतर ० जातुं न० कजुतुआतु
-री स्त्री० कजुतरी

अजुसतुं स०किं लुओ अजुसतु

अजेडतुं स०किं (का) गमे तेम पूडु

अजणड वि० लुओ अजड

अ(०ण)अणतु अ० किं [रव०] अणलण
अवाज थगे (२) हाडी उडु, तणेउप थडु
(३) [ला] मनमा अज पो थगे, गभरातु

अ(०ण)अणट पु० लुओ अणलणट

अभो पु० [दे खवय ?] धड ने हाय ल्या
लेहाय छे ने अययव [-अडाववे = ना
कहेवी; आनाकानी करवी -होडेवे, -थाअ-
डेवे = शायशी आपवी -देवे = छिचक-
वामा महे करवी]

अभ स्त्री० [फा.] आडु (इ०ती वपते ने भाग

થાપડવામા આવે છે તે (૨) તે લાગતો રનાયુ,
'બાઇસેપ્સ' [-ટોકવી = કુસ્તી પહેલા ઢાંચના
રનાયુ થાપડવા]

અમઅમ અમ [રવં] ઠું અંકિં અમઅમ
અવાજ થવો (૨) ['અમવુ'તુ ક્ષિવ] અમી
લેવુ, સહી કે વેહીને ચૂપ રહેવું -માટ પું
અમઅમવાનો અવાજ (૩) ડાઠાવ, ડાઠાવ, ડાઠાવ

અમચ(-ચા) ઠું અંકિં અંચાવું, અટકવું
અમણ નં છીણીને કરેલો છૂટો (૨) અમણ
ઢોકળા ઠોકાકડી સ્ત્રીં અમણી શકાય એવી
કાકડી (૨) [સં મ] નાળિયેરનું અમણ
(દાખિયા અતે મરીમીકું નાખી કરે છે તે)
ઠોકાકળાં નં અંબંવં એક ખાવાની વાની.
અમણવાળા ઢોકળા ઠું સંકિં છીણવું

અમણા સ્ત્રીં + ક્ષમા
અમણી સ્ત્રીં અમણવાતુ ઝોલર, છીણી
અમતખામણુ નં [પ્રા સ્વમ = ક્ષમવુ + સ્વામણા
= માસી માગવી તે] જાણે અમણે ચયેલા
દોષની ક્ષમા માગવી તે (જૈન) [કરનાર
અમતલ વિં ['અમવુ' ઉપરથી] અમનાર, સહન
અમતીધર વિં ['અમવુ' + 'ધરવુ ઉપરથી]

અમતુ (૨) સંધર, પૈસાદાર
અમતું વિં ['અમવુ' ઉપરથી] અમી શકે એવું
(૨) ગભ પ્રમાણેનું (૩) સંધર, પૈસાદાર
અમધ્ય નં [સ] આકાશનું - માથા ઉપ-નું
મધ્યબિંદુ

અમદી સ્ત્રીં વ્યાયામમા બેઠકનો એક પ્રકાર
અમવુ સંકિં [સ ક્ષમ, પ્રા સ્વમ] સહન કરવું,
સાખવું (૨) ક્ષમા કરવી (જૈન) (૩) [કા]
અમણવુ (૪) અંકિં થોલવું [અમી જવું =
થોલી જવું] ઠખાવવું સંકિં [પ્રા
સ્વામિવિય, સ ક્ષમિત] પરંપરદોષો માક કરવા
કરાવવા (જૈન)

અમા સ્ત્રીં [સ ક્ષમા, પ્રા.] ક્ષમા (૨) સખૂરી
(૩) અંકિં અમો અમમા [રાગ
અમાચ(-ચી, -જ) પું [મ. સ્વામજ, -સ] એક
અમાર પું [અ સ્વમાર] દારૂ ગાળનારો
અમાર પું અમો ખલાર (ઉ શુ)
અમાવવુ સંકિં ['અમવુ' ઉપરથી] અમે એમ

કરવું (૨) [પ્રા સ્વામવણા] [જૈન] ક્ષમા માગવી
અમામણુ નં ['અમાવવુ' પરથી] ક્ષમા માગવી
તે (૨) [જૈન] જૈન સાધુને વદન કરવાની ક્રિયા
(૩) તે વખતે ખોલાતા સૂચનું નામ

અમીર નં [અ.] ખટાશ કે આયો ચલાવનાર
તરવ (૨) ખટાશવાળુ ઉભરણ (૩) જોશ,
તાકાત -રી વિં અમીરવાળુ

અમીરો પું [અ] એક જાતની સુગંધીદાર તમાકુ
અમીસ [અ કમીસ] એક જાતનું પહેરણ
અમમા અંકિં 'ક્ષેમકુશળ રહો - દુ ખ ન થાયો'

એવું બતાવતો ઉદ્ગાર
અખાલ પું [અ] ખ્યાલ
અર પું [સ] ગધેડો (૨) [સ] ગવણનો ભાઈ
(૩) વિં ડોડ, મૂર્ખ (૪) [રવં] ખોખર (૫)
[સ સ્વર] ગીક્ષ (૬) કડોર

અરક(-અ)લો પું [જુઓ ખડકલો] ઢગલો
અરખડિયું નં જુઓ ખડખડિયું
અરખખર પું અંબંવં, સ્ત્રીં સમાચાર
અરખર સ્ત્રીં જુઓ ખરખરી(૨) અંકિં ['અરવુ'
ઉપરથી] એક પછી એક ખરતું હોય એમ
(આસુ), સપાટાખવ

અરખરવું અંકિં જુઓ ખખખરવું
અરખરાજાત સ્ત્રીં પરચૂણ અર્થ (૨) ઘટ;
ખાધ, તુકસાન [અખરો

અરખરી સ્ત્રીં જુઓ ખખખરી -રો પું જુઓ
અરખલો પું [જુઓ ખડકલો] ખરકલો
અરખોટી સ્ત્રીં એક વનરપતિ

અરંગધ નં જ ગલી ઘોડો
અરંગોશ(-સ) નં [ફા] સસલુ
અરચ નં, પું [જુઓ અર્ચ] વાપર(૨) કિ મત;

લાગત(૩) મોટી રકમ વાપરવાનો સાગે નરસો
અવસર [-કરવું (-વો) = વાપરવું(૨) નાતવરો
કરવો -કાઢવું = અરચ જોશુ મેળવવું (૨)
નાતવરા જેવા અર્થને પહોચી વળવું -ખાતે
નાખવું = અરચના હિસાબમા ગણી લેવું
-પાડવું = અરચ ખાતે નાખવું] ઠખૂટણુ
નં પરચૂણ -કાલતુ અર્ચ (૨) અવસર
વખતે કરવાતુ અર્ચ, વરો ઠખાણી નં
અરચીપાણી [-કરવાં = પ્રસંગ ઊજવવો,

ખરેટો પું ઓઘરાળો; રેલાનો ડાઘ (૨) (સર
 ન સરોહા] ઢાઝી ગયેલા અનનનો પોપડો
 ખરેટી સ્ત્રીં [બુઓ ગરેડી] ગરગડી
 ખરેટી સ્ત્રીં [રવં] ખખગી (૨) ગળામા ખર-
 ખર થવુ તે
 ખરેરે (રે) પું [હિ સરહરા, સરેરા] ઘોહ,
 ખખદ વગેરેની માલિસ કરવાતુ ઝોખર
 [-રવે = ખરેરાથી માલિસ કરવી]
 ખરેટી (૦) સ્ત્રીં, -હું નં બુઓ ખરેટી, -હું
 ખરે પું ભેડાની ઝેડી
 ખરેખર અં બુઓ ખરેખર [જૂની લિપિ
 ખરેખરી સ્ત્રીં [સ. ? હિ સરોહરી, -ઈ] એક
 ખર્ [અ], ંખૂટણ, ંડું, -ચાઉ(-ખ, -ખુ)
 બુઓ 'ખરચ'મા
 ખર્ પું [સ] હનર કરોહ (૨) વિં ખોડીહુ,
 અપગ અધર (૩) વામન, ઠીંગણુ
 ખર્વટ નં [સ] પર્વતની તળેટીનુ ગામ (૨)
 આસપાસના નાના ગામો વચ્ચે આવેલુ મોટું-
 અનનુ ગામ
 ખલ પું [સ] ઝોપથ વગેરે કચવાનો કે
 ઘૂટવાનો ખાહવાળો વડેટો પયરો ંખતો
 પું ખલનો ખતો, ઉપરવટણો (૨) ખલ
 અને ખતો
 ખલ(-ખ) વિં [સ] શહ, ઘૂત
 ખલક સ્ત્રીં [અ. સલક] જગન, દુનિયા (૨)
 માણસનત, સંસાર
 ખલકો પું [અ સિર્ક] ક્ષીરનો લેખાસ, ંથા
 ખલખણુ પું ગળાનો એક રોગ
 ખલતો પું [ફા સલીતહ] ખાનાખાનાવાળી
 ચેક્ષી, મોટો વાટવો
 ખલખત સ્ત્રીં [અ સલવત = એકાત] ખલવત,
 છૂપી મસલત; ખાનગી-ખેકક
 ખલખતો પું બુઓ 'ખલ'મા
 ખલ(-લે)લ સ્ત્રીં, નં [અ.] હરકત, અહચણુ(૨)
 તુકસાન [-નાંખણું, પહોંચાણું, પાણું =
 હરકત કે તુકસાન થાય એમ કરવુ -પહણું,
 પહોંચણું = હરકત કે તુકસાન થવુ]
 ખલવાં નં ખં વં લખિયા
 ખલણું સં કિં [સરં મ સલણે, 'ખલ'પરથી]

ખળણુ, ખન્લ કરવુ, ખલમા ઘાલીને ઘૂટણુ -
 ખારીક કરવુ (૨) નં [ઈ] ગાહાના પાજરા
 ટેકવવા માટે ઘલાતો લાકડાનો ઠોયો, આહુ
 (૩) કિંકટમાં રોપાતો દાડિયો, રટપ'
 ખલા પું [અ] જ્યા કોઈ ન હોય એણુ સ્થળ
 ખલા(-ખા)ણું અં કિં [સ મ્વલ્, પ્રા સલ]
 અટકી ગહેણુ (૨) 'ખલણુ'નુ કર્મણિ
 ખલાસ વિં [અ] સમાપ્ત, પૂર
 ખલાસ(-રી) પું [અ, સં કે સુલ્લાસવ]
 ખારવો -સણુ સ્ત્રીં ખલાસીની સ્ત્રી
 ખલિત વિં + અલિત, ખરી પડેણુ
 ખલી સ્ત્રીં ખિસકાલી (૨) છોકરાની એક રમત
 ખલી(-ળી) સ્ત્રીં [સ સલ] ખણુ (૨) કોળની
 ઢાળ કરવાની જગા
 ખલીચક નં છોકરાની એક રમત, ખલી
 ખલીતો પું [ફા] લખોટો, પરખીદિયુ
 ખલી(-કા) પું [અ] મહ મઠ પેગંખર
 ખશી ઇસ્લામી ધર્મનો વડો, ધર્મન્દક -કાત,
 -કી સ્ત્રીં ખલીકપણુ (૨) ખલીકની ગાદી
 અથવા સત્તા
 ખણુ અં [સ] જર, નકાં
 ખણુલો પું છોકરાની એક રમત, ખલી
 ખલેચી સ્ત્રીં [ફા સલીતહ ઉપરથી] ખાના
 વાળી કોથળી, ચેલી
 ખલેકી(-રી) સ્ત્રીં ['ખલી' ઉપરથી] ખિસકાલી
 ખલેલ સ્ત્રીં, નં બુઓ ખલલ [ખનૂગી
 ખલેણુ (-ણુ) નં [કા] ખાગેક (૨) ખનૂર(૩)
 ખલે(ળી)ણું અં કિં [પ્રા સલિર = રખલન
 કરનાર પરથી ?] (જ) મૂતરહુ
 ખલો પું [દે સલ્લલ] ભેડો [કા] (૨)
 [ઈ] એક ખાળરમત
 ખલક સ્ત્રીં [અ] બુઓ ખલક
 ખલકા(-રી)ણું સં કિં 'ખાણુ'નું પ્રેરક
 ખલણું અં કિં [દે સલ્લલ] = કુદક પરથી [ઈ]
 ભોય, બિહાના પર આળોટણુ (૨) વહૂરહુ
 (૩) ખળલણુ
 ખવાહ(-ર)ણુ સં કિં ખવહાવણુ
 ખવાખ પું [બુઓ ખવાખ] રવાન
 ખવાણુ અં કિં 'ખાણુ'નું કર્મણિ (૨) [સં.]

लागोमानो ऐक (अशिया, अमेरिका, आफ्रिका, युरोप अने ओरट्टेलिया) (७) वि० विभाग-वाणु (८) नातु टूक [-याडवा = विभाग करवा (२) ओरडा अनाववा. ऐकमाधी लुहा धर करवा — आतरा लगने के पीछे रीते] उकथा श्री० नानी — टू छी वार्ता, उकथ न० नातु काय (२) अनेक छे ववाणु काय उल्लति श्री० पाय के पयभारा भावना अडवाणा तालनी नति. उधारा श्री० कातर उपरथु (सं) शिव. उभंरल वि० अराअर वतुल नहि ऐवु (अद्र भाटे वपराय छे). उशिअ-रिष्ठी पु०, श्री० ऐक छे उ उदरिगीत न०, पु० ऐक छं

अं डण्ठी श्री० [स खडू, प्रा. खडु = उगववु, लुओ अंरु] ताभेदार गन्ये उपरी रात्यने वे उम उ वये लरे ते [-अरवी = अडण्ठी आपवी, ताभेदारी स्वीकारी ते येटे उकम आपवी]

अं डन न० [सं] तोडवु ते (२) दलील के वादने तोडी पाडवे — गन्ये आपवे ते. अयाप्यान. उभं डन न० तोडवु अने माडवु ते (२) अर्यामा वादने तोडवे अने माडवे ते

अं डपुं स०किं [स खण्डू; प्रा] तोडवु, ककडा — विभाग करवा (२) भागता येटे अमुक ओष्ठु आपी पताववु (३) सामटेो लाव उरावीने सोधाभा अरीदवु. [अं डी आपपुं = नथाअध माल ओछी कि मते आपवे (२) देवा येटे अमुक कि मत उरावीने वरतु आपवी अं डी अूकपुं, अं डी राअपुं = पहेलेथी नथाअध माल सरंती किं मने लड राअवे अं डी वाणपुं = नथाअध माल उयक किं मते लड देवे]

अं डं अ डी श्री० [आडु] उपरथी] उपराउपरी आडवु ते (२) अं डाअडी

अं डाअं डी श्री० [सर० प्रा खडाखडि, 'अ डु' परथी] क्यर क्यरा, लीडालीड

अं डावपुं अ०किं 'आडवु', 'अं डवु' तु अेरक अं डापुं अ०किं 'आडवु' 'अं डवु' तु कर्मष्ठी (२) तुकसानमा आवतु (३) पीडावु, लीडमा हेगन थनु

अं रित वि० [सं] लागेवु, आडुं -ता श्री० अथनायिकाभानी ऐक (पोतानो प्रीनम सपत्नीने त्या ग्ही आवेदो नेडने मनभा अणी नय ते)

अं रियुं वि० [लुओ अ डण्ठी, सर० प्रा गडुअ = परागित] अ डण्ठी अरनारु; ताभेदार (२) अ डित अ रियेर न० [सं] राण्डिन प्रा खडिअ परथी] लागीतूरी धंभारन, पडी गयेला वरतु ओषु

अं डु वि० + अ डित

अं डूरियुं वि० [म कण्डु उपरथी] आता वरजे ऐवु - नगली (अरल)

अं डेर न० लुओ अं डिये

अ त श्री० [सं] क्षान्ति, प्रा खनि परथी ?] श्रीवटपूर्वक लाग्या — म डया ग्हेवानो गुण (२) श्रीवट, कणथ. -ती, -तीडुं वि० अंतवाणु

अं ध पु० [सं] स्क्व, प्रा खव] + अनेो आव अं वाध श्री० [लुओ 'अ धु'] उर्याध, धूतता अं धाडियो पु० ['अ ध' परथी ?] धरनभाध (सु) अ धुं वि० [सर० म खडा, फा खं.] लुअ्युं, धूत [अनेो, आव

अं धोडु न०, -दो पु० [सं. स्क्व, लुओ अ ध] अ पाडी (-णी) श्री० ['आपावाणी' उे आपवु' उपरथी ?] अनीतु ऐक अेअर, पनेडी

अं ल (-ले) पु० [सं स्तम, प्रा खन] थाललेो, रतल

अं लाती वि० (भूण अलातमा अनतु) ऐक मअभूत लततु (ताणु) [-ने वेग अं लाती ताणु वसाडुं = नअभेड नवु]

अं लावती श्री० मालअशनी ऐक रागिणी अा अ० ['आवु' उपरथी] वान्ता छता न माने ने निष्णता मणे त्तारे कडाक्षेना ओल 'खेता ल' [-लाडवे। = खेता ल। आतो ल' शो धायदो काडयो ?] (२) श्री० अेतरमा ननावरो पाक आर्ष नय ते

आर्ष श्री० [सं खानि, प्रा खान, उओ] आणु विडो पाडे (२) डेअने इरती आडी (३) गामतु पाण्ठी नवा ओद्वेओ कास (४) ['आवु' उपरथी, प्रा खानअ, सं खानित]

भावानी स्त्री- आठविकातुं साधन ०भंधी
 स्त्रीं श्रद्धायै भाटलो भोदनी ते
 भाटभपूस्तीने अं ['भावु' + 'भपूसवु']
 अत अने जेनाप्रताधी
 भाटपीने अं [भावु + पीवु] भाटभपूस्तीने
 भाटभपेले विं [भावु + भपेवु] पहोयेल,
 पाडु, युक्तिप्रयुक्ति वगेरे पाभी गयेले
 भाट विं ['भावु' उपरधी] भातारं, सहन
 कनारं, जेवा अर्थमानामने छेडे वपगय छे
 छेदां 'लाठभाड', 'मारभाड' (२) नं
 [स० न खाऊ] भावानु, भावु ०के५(-एषु)
 विं भाटिधर ०भी स्त्रीं लाय (२) भोगडी
 [-करवी = भावानी स्त्री- चोरवी (२) लाय
 लेवी] ०धर(-रु) विं ['भावु' + 'धरावु']
 भाभा करनारं, भाता वरथ नहि जेवु (२)
 लायियु ०वरावेरा पु०अ०व० भाटिवरापलुं
 करवु ते ०पात्र विं बोली (२) लायियु
 भाभेश स्त्रीं [फा खादिरा] ०ग, अलिखाया
 भाट(-भ) स्त्रीं [फा] भाभ धूण(२) मारेली
 धावु (३) नोरा, पायमाडी
 भाकडी स्त्रीं, -डुं नं [म२० म खाकट, -रा
 = भाड कुमणुं दण-मरवो] डेरीनो मरवो,
 भाभडी
 भाकसार विं [फा] पगनी गज जेवु ताभेदार,
 नम्र (२) पामर, अथधम (३) पु० (स) जेक
 रान्दगी सुसलमानी सधनो सत्य -री स्त्रीं
 भाकान पु० [तुर्की] सुलतान, पादशाह -नी विं
 भाटशाही, गाली
 भाटी(-भी) विं [फा] भाभवाणु, गयोडी
 ज्ञाननारं (२) राभोडिया गगनु (३) वेग पीणा
 गगनु (४) [ला] जैहिड
 भाभ स्त्रीं लुओ भाक
 भाभटी स्त्रीं जेक पकी [मरवो
 भाभडी स्त्रीं लुओ भाकडी -हुं नं भाट्टे,
 भाभाषु नं जेक वनस्पति
 भाभर पु० [दे खवर] जेक जाड, तेना पानना
 पनगया थाय छे (२) गोता तरिडे टो भाभ
 ते) दुकेन्ती सूडी पाडी -नी स्त्रीं नाने
 भाभगे(२) गेटकी (३) न भाडना सुकाई गयेला

पातग सूडा -दे। पु० लुओ भाभ (२)
 [दे. खवर] शेथीने कड करेली रेटकी
 भाभरेटकुं संक्रिं [रव०] दे भाभने नरा
 तरा योपडे ते परधी ? (डा) भाभरेटकु,
 नरानरा योपडवु
 भाभभूस अं [लुओ भाभूस] अचीत
 भाभाचीभी विं लिखिल (२) डुभी, हेरान
 (३) स्त्रीं पायमाडी, धूणधाणु
 भाभी विं लुओ भाडी (२) भाडी, निर्धन (३)
 नं भाभी गगनु लूगडुं ०भ गाडी (-णी)
 विं भाडी भिसे देकड थडने इरनारं ०भावे।
 पु० राभ ज्ञाननारे भावे। [(भास)]
 भाभर विं (२) पु० डडी बोटेनी जेक लततु
 भाभ नं [स. खाद्य, प्रा खज्ज] भाभ (२)
 भाभु (३) स्त्रीं [सं खज्ज, प्रा खज्ज उपरधी]
 भूणी, भनवाण
 भाभली स्त्रीं [लुओ भाभ] नावु भाभु,
 जेक भावानी वानी -हु नं भाभु (२)
 यकरडुं, इराणु
 भाभु अं डिं [लुओ भाभ] भनवाण
 उत्पल करवी -वणी स्त्रीं भनवाण
 भाभसर पु० [फा खाजहसर] डीगडो, अंण
 भाभु नं [लुओ भाभ] जेक भावानी वानी
 भाट स्त्रीं [स खट्वा, प्रा सट्टा] डोडोभाभाट
 (२) [लुओ भाटवु] भाटवु ते, लास
 भाटडी पु० [स खट्टिक] कसाथ ०भातुं नं
 कतलभातु ०वाडे। पु० कसाटवाडे
 भाटभट्टेभा पु० जेक वेला -भट्टे विं
 भटभट्टे (२) नं भाटभट्टेभातु दण
 भाटभट्टेभट्टे विं लुओ भाटभट्टेभट्टे -डे।
 पु० भाटभट्टेभा
 भाटलावरा विं लुओ 'भाटले'भा
 भाटली स्त्रीं [लुओ भाट] नाने भाटलो,
 माथी (२) [स लट्टि] हाडी
 भाटलो पु० मवाने भाट, माथे, या-पां
 (२) [ला] मरवाड (३) प्रभृति [भाटले
 परकुं = भाट पटवु भाटलेथी भाटले ने
 भाटलेथी भाटले = भाभ अने डोडवाणि वय
 पीठ कड मडेन न वेगी पडे तेनी दि। ति

आलुं न० [स० हिं. खाना] नमए, मोनन
(२) मि०नानी (३) (भावा पीवामा पणतो)
म०एनो शोः [-आपत्रुं = नोतरिने नमाडवु,
मानमां मोनन आपवु. -अराण थपुं =
आउविका वृषी (२) वयमा विध्न पडवु
-याणपुं = मरए पाछण भावापीवानी
भापतमा शोः पाणवो.]

आन वि० [मं] ओदेखु ०मु०रत, ०मु०दु०त
न० आधकाभनो पायो नाभवानो मगण
समय हे तेनो विवि [वर्णन
आन श्री० [मं ल्यान ?] + उस्लेभ, लभाए,
आतमेा पु०[अ. सातिमळ] अत, छेडो(२)मेात
आनर न० [दि नत्त] जेत० शुधरवा सार
तेमा नभाता छाए, काप, टीा डी वगेरे पदार्थो,
नेमा थोने रसायली पदार्थ. ०खुी श्री०
छाणानी नरेखी गाडी (२) तेमाधी छाणां पडी
नता नकचा करेखी आड, पा०री [-उपर
हे पाछण दिवेस = गुजसानमा वधु गुजसान
-नाअपुं = नमीनने आतर आपवु -अरपुं
= (भेनरमा) वाहन वाटे आतर वली नवु]
०पू०ने पु०आतरमा काम आवे ओवो पू०ने,
घास, छाए, वागीडुं वगेरे करेगे

आतर न० [हे नत्त] योरे नीतमा पाडेखु
आडुं(२)योरी [-प०पुं = योरी थवी पाडवु =
योरी करवा नीत कायनी (२) योरी करवी]
-पडेा, -पाडु पु० आतर पाडनार, योर.
-रियु न० [म० सै सात्र = भोदवातु
हधियार] व० कायवातु योरतु हधियार -री
पुं० यो०

आतर श्री० [फा खातिर] याकरी, अरदाश,
अरभग (२) तरदहारी(३)अ०माटे ०न०मा,
०निशा श्री० आतगी, साभिती ०दार वि०
याकरी अरदाश करं ओवु (२) तरदहा०
०दारी श्री० अरदाश, याकरी (२) तरदहारी,
पद्म. ०अरदाश(-स) श्री० आगतास्वागता,
सरलरा

आतरखी श्री० लुओ 'आतर' न०(पडेला)सा
आतरपु स० कि०[आतर' उपरथी] नमीनमा
आतर नाभवु (२) गाण लाडवी

आतरियु न० लुओ 'आतर' न० मां
आतरियो पु० [लुओ अअतर] मेडी विवामा
प्रवीए माणस, लूवानो साथी
आतरी श्री०[अ सातिर] लरेसो, पती०(२)
नि शं कपलु, योकासाध (३) साभिती, प्रमाए
(४) पु० लुओ 'आतर' न०मा [-प०षी =
आतगी थवी, विश्वास ठापलवो] ०दार वि०
आतरीवाणु ०पूर्वके, ०अंध अ० आतरीधी
आता पीतां अ० कृ० निर्वाहवु अर्थ कादता
आतुं न० [फा सत] आसाभीवार अथवा
आवकअर्थनी लतवार नमे - उवारनो
दिसाण (२) लेणदेखीनु लभाए (३) विषय,
प्रकरण (४) कामकाजनी क्षणवलीनु अग
छेदा 'दणवलीआतु' 'ध०साकआतु'
[-छेदाडपुं, -भोदपुं = कामकाजो नवो लाग
शर करवो (२) [जेकमा हे शारादने त्या] नवु
आतु पाडवु -शर करवु (पैसा व्यागे भूडीने
हे लधने) -अदावपुं = लेवडेवड राभवी.
-यादपु = लेवडेवड होवी (२) अलग लाग
तरीके काम अलवु -सूकते करपुं, सू०पी
देषु = करल पत ववु, छेवटनो हिसाण समथ,
लेखुं पतवी देवु -पडावपुं, -पडापी लेखु =
लेखा भाअत देणाननी कपूलात लभावी लेवी
-पाडपु = योपडाभा कर्धना नामनो हिसाण
नवेसर छेदावो (२) लेखाना करार प० सडी
क०वी -भाडी वाणपुं = याडीनी रकम गुज
सानी आते समथ, लेखेखेनो हिसाण अ ध
करवो -अंध करपु = लेवडेवड अ व क०वी
(२) आतामा जे नाणा नीकणता होय ते
छेपाडी लध, लेवडेवड अ ध करवी (३) छेवटनो
हिसाण जडी, नवी आतावलीमा लध नध,
आलु हिसाण अ ध करवो (२) कामतु आतु
अ ध करवु. -अरअर करपुं = नमेछेदारना
अ ने आकडा अरापर करवा] -ताथ धी श्री०
नमीनमहेसुलनी दैयतवारी पद्धति -ताभाडी
श्री० आते याडी नीकणे ते -तावडी श्री०
आनावार हिसाण नोधवानो योपडो - योपडी.
-तापोता न०अ०व० हिसाणकिताण ०पत्रुं
न० लेवडेवड (२) लेखेखेने लगवु लभाए

पुं व्यापानेरनो अेक प्राथीन, मडा कभेल अने धूर्त अवेरी (२) [ला] मडा डग (३) डीरानो डोशियार पारम
 भापवुं स० डि० भापवु, थोडुं योडु सोरवुं
 भाप्य पु० [फा ख्वाव] डीध(२)वम ०गाह
 श्री० म्र्वानी नगा
 भाप्यकुं अ०डि०[२१०](का)[वाणीमा]डीयेथी
 पडवु (२) [ला] वरये डोकी डीधु
 भाप्यड न० (५)भाप्यड ०भाप्यड वि० [सर०
 हि, म] भाडाभेयावाणु -डु न० नाडु
 भाभोयियु
 भाभोयियु न० पाणीथी लरेडो नानो भाडो
 भाभ पु० [सं स्कम]टेके, थाभलो(२)[सं स्कव]
 भभे(३) वि० [फा] कायु, अंधूर
 भाभयीश्री० [भभयावु डपरथी] भाभोशी(का)
 भाभयुं वि० ['भभयवु' डपरथी] (का)
 काणववाणु (२) अ० काणवथी
 भाभलियु न० ['भाभलु' (डवानु) परथी]
 वरत, नाये भाभला पर रडेवु डोसनु डोडु
 भाभलु न० ['भाभु' डपरथी] (पाणियारा
 वगरेमा) वासल भूडवा सारु करेडी डोसाणी
 (२) छररो कथारो [आडनो] (३) भाभु, कं
 भाभलो पु० भाभु, भड (कंथी) (२) डीगलो
 भाभस (३) लडवो
 भाभी श्री० [फा] भोडभापण, डसर, डीणप
 (२) भोड, वर (३) भूल, डोप [-भावपी =
 (कशाभा)भोड डे भोड नणापी, भूटतु रडेवु
 -रडेवी = भोड डे डीणप डोवी, पूरु थवामा
 भाडी रडेवु]
 भाभुभा अ० [फा खाडमखाड] डरुथाअे डे
 अनिरुथाअे, नाडूडे, अवथ (२) भास
 डरीने (३) लणीभेडने
 भाभुं न० आकार, कं (२) अनुडूण नगा वा
 दिशा(का)(३)भाप्यडु [अर्थनोडुंगार
 भाभोश अ० [फा] सभूर, योभो, शात' अे
 भाभोश(-शी) श्री० [फा] सभूरी, धीरन
 [-पडवी, -राभपी = धीरन धरवी]
 भायडी श्री० ['भावु' डपरथी] पेडाग, मणतर
 (२) डेडनु छानु भावु -भेणववु ते

भायो पुं [फा] अड, धपण
 भार पु० [फा] डारो (२) वे० डेय (३) डर्पा
 अडेभाड [-राभयो = वेर नभवु भारे
 नडुं = डभर्याणु धवु भारे भणवुं = डभर्याथी
 भल्या करवु]
 भार पु० [स डार, प्रा डार] भारावाणो
 पडार्थ डार ०पाट पु० न० भाववाणी -
 नेमा भीडु पाडतु डोय अेवी नमीन
 ०पाटियुं वि० भारपाटवाणु ०ल नएडु न०
 डूगण(२)भो रवाडिष्ट करवाने ने डे भडु ते
 भारवां न० ०१०० वरसाडेन अभावे सुडध
 नती नरभानरीना भेथी डीधेला साड
 भारवुं न० [सर० हिं खारवाँ, -ग, न गारवाँ -
 'भार' परथी ? फा. खारा = अेड नतनु
 कापड ?] भोणियुं (तणार्थ, गोडडा डत्याडिनु
 लाल रगेलु आवे छे ते)
 भारयो पु० [स डार + वड] भलासी, वडाण
 यलावनारो (२) सयागे (३) भाराववाणो
 गोण -वणु श्री० भारवानी श्री
 भारवती वि० [सर० म] कंणु डीलतु, डूर
 भारार्थ, -ड, -श लुभो 'भाभ'मा
 भारियुं वि० ['भार' डपरथी] भारवाणु (२)
 भागीलु (३) न० भीडु यडावेडो श्रीलडानो
 कंडो (४) [?] लूभे मरवु ते, लूभ्या गडेवु
 पडे ते [भारियां थवां = लूभे मरवु]
 भारी श्री० ['भार' डपरथी] भारवाणी भाडी
 डे नमीन (२) भाराशवाणी अेक भाण
 भारी श्री० [स] अेक वजन (डोड भण)
 भारीभ(-व)ला न० अेक पडी [गभनार
 भारीलुं वि० ['भा' डपरथी] डधीलु, वेरजेर
 भारीवला न० लुभो भागीभला
 भारुं वि० ['भार' डपरथी] भीडा नेवा रवाडनुं
 (२) भीडामा आयेलु, भीडु यडावेलु (डेडो
 भारी भूडे) (३) भाववाणु भागीलु (डेडो
 भारोवलाव) [भारी डोड थपी = भावनी
 डरुछा कंवी (२) लाय डेवी (३) नडो भेणववो
 भारी पूरी श्री० भीडा भसावावाणी पूरी -
 अेक वानी भारी भाडी थपी = भगडवु,
 पायमाल धवु, नाश पाभवु भारी भाडी =

ખાર જેમા હોય એવી માટી] ંઅગર,
 ંભીસ, ંદવ વિં એકદમ ખાર -રાઈ સ્ત્રીં
 ખારાપણુ -રાટ પું સહેજસાજ ખારાઈ.
 -રાશ સ્ત્રીં ખારાટ (૨)[લા] અણખનાવ
 ખાર્ઈ સ્ત્રીં [સ ક્ષીરોટક?] વિધવાને
 પહેરવાતું એક જાતનું વસ્ત્ર
 ખારેક સ્ત્રીં [દે સ્વામિક્ક] સૂકવેલું ખજૂર
 ંકોપરં = નં ં વં હોળીના તહેવારે
 કન્યાના સાસરેથી કન્યા માટે મોકલાતી ભેટ
 -ક્રી વિં ખારેક જેલુ કે જેવડુ
 ખારો પું [સ. ક્ષાર] એક ક્ષાર, સચોરો,
 યાપડખાર [ઇં માટે]
 ખારોડ વિં [ખાર' ઉપરથી] ક્ષારવાળુ (જમીન
 ખારો પાટ પું [ખાર (મીઠું) પકવવાનો + પાટ
 (પટ)] એક રમત, અગરપાટો (૨) ખારપાટ
 ખારોલો નં (ક) મોળુ લોહુ
 ખાલ, ંડી સ્ત્રીં [દે. સ્વહા] આમડી (૨) ંહલ
 ંપી સ્ત્રીં [ખાલ + સ પૂ = સાફ કરવુ]
 આમહિયણ ંપો પું ં આમહિયો
 ખાલવણુ સંક્રિં [ખાલી' ઉપરથી] ખાલી કરવું
 ખાલસા વિં [ફા સ્વાલિસહ] પોતાની કુલ
 માલિકીનું, આગણુ (૨) સરકારના વહીવટનું,
 મરકાગી (૩)[સ] ગુરુ ગોવિ દસિ હે શીખોમા
 જે નવુ વિદ્યાન પ્રવર્તાંબુ તેને અનુસરનારું.
 [-કરણું - સરકારે કબજે કરવુ, જ મે કરવુ
 -થણું = જપત થવુ]
 ખાલિક પું [અ] સર્વ નહાર
 ખાલિસ વિં [અ] શુદ્ધ (૨) કૂંકપટ વિનાનું
 ખાલી વિં [અ, દે સ્વહ, સ્વહજ] ંહલ, કંથુ
 ભર્યા વગરનું (૨) નિર્ધન, ગરીબ [-કરણું =
 અ દરની વસ્તુ કાઢી લેવી (૨) મકાનમાથી
 વસવાટ લઈ લેવો (૩) નિર્ધન કરવુ -જગા,
 જમીન = અ દર કંથુ ન હોય તેવી -વપરાશ
 વિનાની જગા કે જમીન -થણું = વસવાટ કે
 વાપર વગરનું થવુ (૨) પૈસે ટકે તગીમા
 આવી જવુ -પહણું = વાસ કે વપરાશ
 વગરનું થવુ (૨) પુરાયા - ભરાયા વગરનું મહેવુ
 (૩) શરીરે નખળું થઈ જવુ -હાથે = ંથુ
 લીધા - કમાયાવિના (જેવા આપ્યા હતા તેવા)]

(૩) સ્ત્રીં લોહીનું કંથુ બધ પડી જવાથી
 અ ગ જણજણે તે, જણજણી. [-ચરવી =
 અ ગ અકકાતા જણજણાટી થવી.] (૪) સંગીતના
 તાલમા તાળી ન આપતા હાય છૂટા પાડવા તે
 કે તેલુ સ્થાન (૫) અં અમથુ, વ્યર્થ (૬)
 માત્ર, ક્રંત ંખમ, ંખ ખ વિં તફન ખાલી,
 ંહલ ંમ ંપીલી અં વગર કારણે, અમથુ
 ખાલું નં ['ખાલ' ઉપરથી] જોડાનું ઉપલુ
 આમહુ (૨) ['ખાલી' ઉપરથી] વાણાની ક્રંકડી
 ભરવાનો નેતર કે ખરનો પોલો કકડો (૩)
 ખળાના અનાજ ઉપર ઢાકવાનું ઘાસ [ખાલ્યાં
 વાળવાં = તેમ ઘાસથી ઢાકવું] (૪) પડતર
 રાખેલુ ખેતર (૫) [પ્રા સ્વહ] કયારો (ઉદાં
 તમાકુનું ખાલુ)
 ખાવટી સ્ત્રીં ['ખાલુ' પરથી] શાહુકાર કે
 ધણિયામાને ત્યાથી ઉછીનુ લેવાતુ અનાજ
 (૨) નિવાઈ
 ખાવડી સ્ત્રીં છોકરાની રમત, નિસરણી
 ખાવરું વિં ['ખાલુ' ઉપરથી] ખાઉધરુ
 ખાવ (-વિ) દ પું [જા] માલિક, શેઠ (૨)
 પતિ (૩) ઈશ્વર
 ખાવું સંક્રિં [સ સ્વાદ, પ્રા જા] અખ લેવુ,
 જમવુ (૨) વેઠવુ, ખમવુ (ઉદાં માર ખાવો), (૩)
 વાપરવું, ભોગવવુ (ઉદાં હવા ખાવી) (૪) લેવુ,
 ખર્ચ કરાવવુ, ખર્ચ તરીકે કઠાવવુ (ઉદાં
 'આ મકાને સો રૂપિયા ખાધા', 'આ કામે બહુ
 દહાડા ખાધા' (૫) વગર હકે લેવુ, ચોરીછુપીથી
 લેવુ (ઉદાં ઘણા પૈસા ખાઈ ગયો) (૬) 'દમ,
 છીંક, ખગાસુ, ઉદરસ' ઇં સાથે વપરાય છે-
 શરીરથી તે ક્રિયા કરવી કે થવી, એ અર્થમા
 (૭) નં પકવાન (૮) ખાવાની ચીજ, ભાથુ -
 (ઉદાં ખાલુ બ ધાવવુ) (ભુઓ ખાઉ).
 [ખાઈ જવું = પેટમા ઉતારી દેવુ (૨) ઉચાપત
 કરી જવુ. ખાઈ જોવું = ખાઈને સ્વાદ
 તપાસી લેવો ખાઈને ખોદવું = નિમક-
 હરામ થવુ ખાઈથી ઊતરવું = સ સારના
 સુખોપભોગ કરીને પરવારવુ ખાઈ પીને
 મંડવું, ખાઈ પીને પાછળ પડવું, ખાઈ
 ખૂસીને મંડવું = ખંત પૂર્વક મડવુ, ડેડો

માસ [ખાંજરે નાખણું = ખૂચે નાખી મૂકણુ,
દરકાગ ન રાખવી ખાંજરે પડણું = ખૂણામા
પડણુ, જ્યા કોઈનુ તેના ઉપર લક્ષ ન રહે,
હીલ કે બેપરવાઈમા જણું.]

ખાંટ (૦) સ્ત્રીં એક ભતિ (૨) વિં પકંકુ, ધૂર્ત
ખાટુ (૦) વિં ખાટ, પકંકુ, પહોચેલ

ખાડ (૦) સ્ત્રીં [સં સ્વણ, પ્રા સ્વણ] એક
ગણ્યો પ-ર્થ [-ખાપી = વધારેપડતુ સારુ કે
ગણ થવા જેવુ માની લેવુ ખાંડણું નાળિયેર
નં જેમાથી કોઈ ભાગ કાઢી ન નાખવો પડે
તેવી વસ્તુ કેવ ત -પાથરવી, -પીરસવી,
-ભભરાવવી, -ભરવી, -વાપરવી =
મીઠું મીઠું ખોલી ખુશામત કરવી] ૦ખાણું
નં ખાડ પાયેલુ ખાણું

ખાડકૂટ (૦) સ્ત્રીં ખાડણુ કૂટણુ તે, ખાડવા
કરવાનુ પરચૂણુ કામ (૨) [લા] મૂઝવણ,
અકળામણુ, અજં પો

ખાડણિયુ (૦) નં [ખાડવુ ઉપરથી] સાબેલુ
-ચો પું અનાજ કે ખીલ સીજ
ખાડવા માટે અનાવેલુ લાકડા કે પથ્થરનુ
સાધન-પાત્ર [ખાડણિયામાં ઘાટીને
ખાંડણું = પોતાના પ ભમા લઈ જુલમ ગુનરવો
ખાડણિયામાં સાથું મૂકીને મૂકું =
ભેખમ વચ્ચે રહેવુ]

ખાંડણી (૦) સ્ત્રીં [‘ખાડવુ’ પરથી] ખાડવાનુ
પાત્ર, નાનો ખાડણિયો ૦પરાઈ સ્ત્રીં ખાંડણી
ને પનાઈ =ણુ નં ખાડવુ તે (૨) ખાડવાની
વસ્તુ, ખાડવાનુ કામ(૩) ખાડવાનુ સાધન, સાબેલુ
ખાડવુ નં [સં] (સ) કુરુક્ષેત્ર પારેતુ એક વન,
જેને અર્જુને ખાળી મૂકણુ હતુ

ખાંડણું (૦) સંક્રિં [સ કઢ] કૈતરા જુદા કંવા
કૂટણુ (હાગ વગેરેને) (૨) [સં સ્વઢ] કચરણુ,
કૂટણુ(૩)કકડેકકડા -ચૂરેચૂરા કરવા, નાન કરવો
ખાંડાજંગી ખાડાધર જુઓ ‘ખાડુ’મા

ખાડિયું (૦) વિં [ખાડુ પરથી] ખડિત થયેલુ,
ખોડખાપણવાળુ, ભાગલા શી ગડાનુ (૨) નં
ભાગલા શી ગડાવાળુ ઢોર (૩) ભે સ, પાડુ
[એકવચનમા વપરાય છે]

ખાંડી (૦) સ્ત્રીં [કે સ્વડિયા] ૨૦ કાચા મણુ

તોલ - માપ ૦ખ ધ વિં ખાંડીને દિસાખે
મપાય એલુ, પુઠ્કળ (૨) અં ખાંડીને દિસાખે
(૩) જથાખ ધ [ભાગેલુ

ખાંડું (૦) વિં સ સ્વણિજન] ખડિત, ખાણ પડેલુ,
ખાંડું (૦) નં [સ સ્વણ, અપં સ્વણ] સામાન્ય
કે બેધારી તલવાગ (૨) [લા] વરને બદલે એનુ
ખાડુ લઈને ગયેલી ભન [-મોકલણું = વરને
બદલે ખાડુ લઈને ભન મોકલવી] -દાજ ગી
સ્ત્રીં [ખાડુ + જ ગ] તલવાગનુ યુદ્ધ -અખ-
અપી -દાધર વિં [ખાડુ + વગ (‘ગાંડુ’)]
ખાડુ ગલનાર અર્થાત્ વાપરી નાણનાર

ખાંડેરુ (૦) નં [જુઓ સાદ] ઊંટ
ખાત(૦, ૧,) સ્ત્રીં [જુઓ ખત] (૨) દોશ, ઉમ ગ
(૩) લાલસા, દાણા -તીલુ વિં ખાનવાળુ

ખાંવ (૦) સ્ત્રીં [સ સ્કવ, પ્રા સ્વવ] ખજો (૨)
પશુની ગરદન (૩) ભાર વહેતા પશુની ગરદન
પર પડતુ આટણુ [-આવવી = પશુની ગરદન
આગળની ચામડી છોલાઈને પાકી જવી
-આવવી = કઈ ઊચકવામા ખજો ધરી
મદદ કંચી -પડવી = ભાર વહેવાથી ગરદન
પર આટણુ પડલુ -મારવી = જુઓ ખજો
આપવો] -દિયો પું ખાવે ચડાવી લઈ
જનારો, મુડદુ ઊંચકનારો (૨) મદદ કરનારો,
સાથી (૩) ખુશામતિયો -ધી વિં ખાધવાળુ
(૨) પું અળદ

ખાંધુ (૦) નં [ખાજ ઉપરથી] કાણુ હપતો

ખાપો (૦) પું જુઓ કાંદવ

ખાંપ (૦) વિં લાણુ છટ થઈને પડેલુ -સૂતેલુ
(૨) સ્ત્રીં લાખાછટ થઈને પડતુ -ચુતુ તે,
પ્રણામ

ખાપ, ૦ણુ (૦) સ્ત્રીં ખામી, ખોડ, એખ (૨)
તુકસાન (૩) [કે સ્વપગવ = વસ્ત્ર, કપડું]
મુડદા ઉપર ઓઠાડવાનુ = કંડ, કંકન (૪)
દવાના ઉપયોગ માટે ઠાટલાવાળા અમુક
ખિયામાથી નહેલુ નેલ

ખાપણુ (૦) મંક્રિં [ખાપો પંથી] મોરણુ, ખાપા
કાઠી નાખવા (૨) થોડુ થોડુ ખોડણુ, પાવડાથી
(દગલામાથી લઈ) આમનેમ દેવવુ

ખાપો (૦) પું [ખૂ પતુ પરથી] કાપ્યા પકી રહેલુ

ચોકડી [-કાઠવો = મોરી સાફ કરવી ખાળો જતું, ખાળો ખેમતું = પેશાબ કે ટટ્ટીએ જતું. ખાળો દાટા ને દરવાજા કે આરણ્યાં ઉધાડાં = ખોટી કરકસર, ન્યા ન કરવી જોઈએ ત્યા કંઈ વ્યને કરવી જોઈએ ત્યા ન કરવી] ઠકૂવો પુ. ખાળતુ પાણી જેમા છોડાતું હોય તેવો ઊંડો ખાડો-કૂવો (૨) જાજ માટે કરેલો કૂવો ઠકૂ ડી સ્ત્રી. ખાળના મેલા પાણીની કૂ ડી ખાળતું સંકિં [સ સ્વલ્લ, પ્રા. સ્વલ ઉપરથી ?] અટકાવવું, રોડવું (ખાળવું તુ પ્રે-ક) ખાળાચાળા પું. (કા) ખટખટ, દાવપેચ, પ્રપચ ખાળું નં જમાની; આહુધરી (કા) ખાળો પુ. ['ખાળવું' ઉપરથી] અટકાવ, રોકાણ (૨) વાર, વિલખ (૩) ખદર (૪) મુકામ; વિસામો [રવર ખાહુદા પું. કક્રોપથી ઊપજતો કામળ, મધુર ખાં પુ. [ભુઓ ખાન] મુસલમાન ગૃહસ્થ વા અમીરને ખોલાવવાનો માનવાચક શબ્દ (૨) ઉરતાદ, ખૂજ જાણનાર ખાંખડિયું (૦) વિ. [રવ.] ઉધરસવાળું હાસાથી પીડાવું (૨) નં ઉવરસ, હાસો ખાંખણું ઠતેલ (૦) નં શરીરે ચોળવાની એક ઔષધિ, વરખડીતું તેલ ખાંખણી (૦) સ્ત્રી. કોવચન, કોવલરી વાણી (૨) કોથ (૩) [ગવં] [સુ] ખખડે એવી મૂઠી ખદામ ખાખત (-દ) (૦) સ્ત્રી. [ભુઓ ખણખોઠ] ઊંડું, ઝીણું કુતહલ (૨) ચીવટભરી ખત (૩) અણ-ગમો. સૂગ -તી વિ. ખાખતવાશું ખાંખનેલ (૦) નં ભુઓ ખાંખણું તેલ ખાંખરોટતું (૦) સંકિં. [ભુઓ ખાખરોટતું] તેલ ચોડું ચોડું ચોપડું ખાંખાં (૦) નં ખં વં (કા) કાકા ખાંખાંખોળા (૦) પુ. ખં વં [ખાખા + ખોળા (ખોળતું)] ખૂણેખાચરે ખૂખ ખોળાખોળ કરવી ને -ળુ વિ. ખાખાખોળા કરે એણ ખાંખ (૦) પુ. ખાગડો, કૂકો (૨) અતિ ગંભીરી પીગમી ગયેલો છંટ કે નળિયાનો કકડો, છીટો ઠડ, ઠડકો પુ. ઠટ નળિયાનો ભગોડો કકડો (૨) ભુઓ ખાગ

ખાંખલિયું (૦) નં ['ખાગડો' ઉપરથી] ખાગડામા રહેતો જવડો ખાંખડી (૦) સ્ત્રી. નાનો ખાગડો ખાંખડો (૦) પુ. સીપ, શ ખલો, કોડી ઇત્યાદિ જવડાં ઘર (૨) કૂકો (રમવાનો) ખાંખું (૦) પુ. જાણભેદ, જાસૂસ (૨) ખાડો ખાંખું (૦) વિ. કારવકુ [રમતમા પાસો કે કોડી] (૨) નં (ટેખલતુ) ખાખું ખાંચ (૦) સ્ત્રી. ખાચો. નાનો ખાડો-કાંપ (૨) સાકડ, ગૂચવણ (૩) ખોટ, તોટો (૪) વ્યાચકો (૫) જમે ઉધારનો તાળો નહિ મળવો તે વધઘટ ઠકો પુ. ખાચો (૨) વ્યાચકો ઠખૂંચ સ્ત્રી. નાની-મોટી ખોડખાણ (૨) ઝીણવટ ઠડ સ્ત્રી. ટેકરીની પડખેનો સાકડો માર્ગ (૨) ખીણ ઠરો પુ. નાનો ખૂણો, ખાચો -ચાખૂ ચી સ્ત્રી. નાનો ખાડો ખેચો ખૂણો -ખાચરો (૨) ગલીકૂચી. -ચાખું વિ. ખાચાવાળું -ચો પુ. એક-સખી ધાર, સપાટી અથવા લીટીમા પડતો કાપ, ખાડો કે વાક (૨) સાકડો રરતો, ગલી (૩) ખૂણો (૪) [લા] વાવો, હરકત, અટકાવ [-ખાવયો = વાવો-હરકત અથવા (સૂતક વગેરેથી). -કરવો = સપાટીમા ખાચો કે વાક થાય તેમ કરવું -કાઠવો = વાધો કાઠવો કે ઊભો કરવો (૨) ખૂણો કે વાક કરવો (શીરી - રરતા વગેરેમા) -પડવો = વાવો પડવો (૨) રરતો એકદમ વાકમા આવવો (૩) સૂતક વગેરેથી વિદ્ય આવવું -પાડવો = વાધો પાડવો (૨) ખાચો કરવો -રાખવો = ખાચો રહે તેમ કંચુ (૨) વાધો કે વહેમ રાખવો] ખાંચતું (૦) સંકિં [પ્રા સ્વલ્લ] ખેચી રાખવું, પાહુ હડાવવું (૨) અંકિં જમચાવું, અટકવું ખાંચ (૦) નં [સ સ્વલ્લ ઉપરથી] લગડાપણું ખાંચણું (૦) સ્ત્રી [ત્રે. સ્વલ્લ = કાદવ પરથી ? સરં મ જાજણ] ન્યા દરિયાતુ પાણી વ્યાવી ભરાઈ રહેતુ હોય એવી જગા, ભાહાની જમીન (૨) (સુ) ખાડી ખાંચરું (૦) નં ખૂણો. ખૂણે પડતુ - નહેર નહિ તેવુ સ્થળ (૨) કૂટણીનુ વડ, કૂટણખાતુ (૩) [ચ] અનાજ સઘરવાની જગા, કોઠાર (૪) [કા]

માસ [ખાંજરે નાખણું = ખૂણે નાખી મૂકવું; દરગાઠ ન રાખવી ખાંજરે પડવું = ખૂણામા પડવું, જ્યાં દોરવું તેના ઉપર લક્ષ ન રહે, દોલ કે બેપરવાઈમા જવું]

ખાટ (૦) સ્ત્રી ૦ એક ભતિ (૨) વિ ૦ પકંકું, ધૂર્ત

ખાટું (૦) વિ ૦ ખાટ, પકંકું, પહેચેલ

ખાંડ (૦) સ્ત્રી ૦ [સં સ્વજ, પ્રા સ્વજા] એક ગળ્યો પદાર્થ [-ખાંડી = વધારેપડતુ સાગ કે ગળ થવા જેવુ માની લેવું ખાંડવું નાખિયેર ન ૦ જેમાથી કોઈ ભાગ કાઢી ન નાખવો પડે તેવી વસ્તુ કે વત -પાથરવી, -પીરમવી, -ભભરાવવી, -ભરવી, -વાપરવી = મીઠું મીઠું ખોલી ખુરામત કરવી] ૦ ખાણું

૦ ખાંડ પાયેલુ ખાણું

ખાંડકૂટ (૦) સ્ત્રી ૦ ખાડવુ કૂટવુ તે, ખાડવા કરવાનુ પરચૂનલ કામ (૨) [લા] મૂઝવણ, અકળામણ, અજાણ્યો

ખાંડલિયુ (૦) ન ૦ [ખાડવુ ઉપરથી] સાબેલુ -ચો પુ ૦ અનાજ કે ખીજ ચીજ ખાડવા માટે ખનાવેલુ લાકડા કે પરથગુ સાધન-પાત્ર [ખાંડલિયામાં ઘાડીને ખાંડવું = પોતાના પંજમા લઈ જુલમ ગુનરવો ખાંડલિયામાં સાથુ મૂકીને સૂવું = જોખમ વચ્ચે રહેવું]

ખાંડણી (૦) સ્ત્રી ૦ ['ખાડવુ' પરથી] ખાડવાનુ પાત્ર નાનો ખાડલિયો ૦ પરાઈ સ્ત્રી ૦ ખાડણી ને પગઈ -ણુ ન ૦ ખાડવુ તે (૨) ખાડવાની વસ્તુ, ખાડવાનુ કામ (૩) ખાડવાનુ સાધન, સાબેલુ

ખાંડવુ ન ૦ [સં] (સ) કુરુચેત્ર પાસેનુ એક વન જેને અર્જુને ખાળી મૂકવુ હતુ

ખાંડવું (૦) સં ૦ [સ કહ] કૈતરા જુદા કરવા કૂટવુ (લાગ વગેરેને) (૨) [સ સ્વજ] કંચરલુ, કૂટવુ (૩) કકડેકકડા - ચૂરેચૂર કરવા, નાગ કરવો

ખાંડાજી ખાંડાધર જુઓ 'ખાડુ'મા

ખાંડિયુ (૦) વિ ૦ [ખાડુ પરથી] ખડિત થયેલુ, ખોડખાપણવાળુ, ભાગલા શીંગડાનુ (૨) ન ૦ ભાગલા શીંગડાવાળુ ઢોર (૩) ભે સ, પાડુ

[એકવચનમા વપરાય છે]

ખાંડી (૦) સ્ત્રી ૦ [કે સ્વજિયા] ૨૦ કાચા મણવુ

ખાંડી (૦) સ્ત્રી ૦ [કે સ્વજિયા] ૨૦ કાચા મણવુ

ખાંડી (૦) સ્ત્રી ૦ [કે સ્વજિયા] ૨૦ કાચા મણવુ

ખાંડી (૦) સ્ત્રી ૦ [કે સ્વજિયા] ૨૦ કાચા મણવુ

ખાંડી (૦) સ્ત્રી ૦ [કે સ્વજિયા] ૨૦ કાચા મણવુ

તોલ - માપ ૦ બધ વિ ૦ ખાડીને હિસાબે મપાય એવું, પુઠકળ (૨) અ ૦ ખાડીને હિસાબે

(૩) જથામથ [લાગેલું ખાંડું (૦) વિ ૦ સ સ્વજિત] ખંડિત, ખાણ પડેલુ, ખાંડું (૦) ન ૦ [સ સ્વજ, અપ ૦ સ્વજ] સામાન્ય

કે ખેધારી તલવાર (૨) [લા] વરને બદલે એવુ ખાડુ લઈને ગયેલી ભન [-મોકલણું = વરને બદલે ખાડુ લઈને નત મોકલવી] -દાજગી

સ્ત્રી ૦ [ખાડુ + જગ] તલવારનુ યુદ્ધ -અખા-અખી -દાધર વિ ૦ [ખાડું + ધગ ('વાગુ')]

ખાડુ જાલનાર અર્થાત વાપરી નાણનાર

ખાંડેર (૦) ન ૦ [જુઓ સાદ] ઊંટ

ખાંત (૦, ન,) સ્ત્રી ૦ [જુઓ ખંત] (૨) હોશ, ઉમગ (૩) લાલસા, વૃણા -તીજુ વિ ૦ ખાનવાળુ

ખાંવ (૦) સ્ત્રી ૦ [સ સ્કવ, પ્રા સ્વંચ] ખજો (૨) પશુની ગરદન (૩) ભાર વહેતા પશુની ગરદન

૦ પર પડવુ ચ્ચાટણ [-ચાવવી = પશુની ગરદન ચ્ચાગળની ચામડી ઘોલાઈને પાકી જવી, -ચાવવી = કંઈ ઊંચકવામા ખજો ધરી મદદ કરવી -પડવી = ભાર વહેવાથી ગરદન પર ચ્ચાટણ પડવુ -મારવી = જુઓ ખજો ચ્ચાખજો] -ધિચો પુ ૦ ખાવે ચકાવી લઈ જનારો, મુડકું ઊંચકન રો (૨) મદદ કરનારો, સાચી (૩) ખુગામતિયો -ધી વિ ૦ ખાવવાળુ

(૨) પુ ૦ ખજદ

ખાંધુ (૦) ન ૦ [ખાધ ઉ રથી] કાધુ, હખનો

ખાંધો (૦) પુ ૦ જુઓ કદવ

ખાંપ (૦) વિ ૦ કાચુ છટ થઈને પડેલુ -સૂતેલું (૨) સ્ત્રી ૦ લાખાછટ વઈને પડવુ -સવુ તે, પ્રણામ

ખાપ, ૦લુ (૦) સ્ત્રી ૦ ખામી, ખોડ, એથ (૨) યુગ્સાન (૩) [કે સ્વજિયા = વચ્ર, કપડુ] મુડકા ઉપર ચ્ચોઢાડવાનુ કંકુ, કંકન (૪) દવાના ઉપયોગ માટે દાંટલાવાળા અમુક બિયામાથી કાટેલુ તેલ

ખાંપણું (૦) સં ૦ [ખાપો પરથી] સોગવુ; ખાપા કાઢી નાખવા (૨) થોડુ થોડુ ખોડવુ, પાવડાથી (દગલામાથી લઈ) આમનેમ ફેરવવુ

ખાંપો (૦) પુ ૦ [ખૂ પવુ પરથી] કાપ્યા પછી રહેલુ

ખાંપો (૦) પુ ૦ [ખૂ પવુ પરથી] કાપ્યા પછી રહેલુ

ખાંપો (૦) પુ ૦ [ખૂ પવુ પરથી] કાપ્યા પછી રહેલુ

ખાંપો (૦) પુ ૦ [ખૂ પવુ પરથી] કાપ્યા પછી રહેલુ

आणभोदायेकु ऋडियु (२) लागेदी डाभणीतु
यडने वणगी रहेकु हूडु (३) केर्धपण सपाठी
उपर रही गयेयो करयो, भू परी (४) आंप,
भोड, भाभी (५) [ला] रामो

आंभ (०) पु० [स स्कम, प्रा खस] थाललो
-भी स्त्री० पाणियो, रभरणतंस (२) भोलण,
पाटिया भेसाडवा लाडडामा पाडेकी भाय
-भो पु० स्त्रीमाडानी हड अतावतो पथ्यर
(२) भाभी, पाणियो

आंभु (०) न० आनगपूले नाभवानो भाडो

आंसुं (०) अ०कि०[स कास्, प्रा. खास] भास्ती
भावी - भांसी स्त्री० [प्रा. खासिज] उवरस,
हासो [भेणसेण (२) भीयडीना कामतु

भीयडियु वि० [‘भीयडी’ उपरथी] पथराड,
भीजवाट पुं० [भुओ भीजवु] भिलवु ते,
गुरसो, डोध

भिज(-६)मत स्त्री०[अ खिदमत] सेवायाकरी
तहेनात गगार पु० सेवक, नोकर, याकर.
गगारी स्त्री० भिदमतगारपणु, सेवा

भिजवणु स्त्री० भीजवतु ते
भिलवुं अ० डि०, -वुं सं० डि० [भुओ
भीजवुं] ‘भीजवु’तु कर्मणि ने प्रेरक

भिडकी स्त्री० [हि] आरी
भिलु स्त्री०[हि खिन, म] + क्षण
भिताय पुं० [अ] धलकाय

भिदमत स्त्री०[अ], गगार पु०, गगारी स्त्री०
भुओ भिजमत’मा

भिज वि०[स] हिलगीर, गभगीन गता स्त्री०
भित्री स्त्री० [स क्षीरिणी, हिं खिरनी] नायण
भिमा स्त्री० क्षमा [नेन]

भियानत स्त्री० [अ] भेर्भानी
भिराज स्त्री० [अ खराज] भडणु
भिरैयुं वि० न० [सं क्षीर = हूध] इवाण(हो०)

भिलकैडी स्त्री० [२०० १] भिसडोकी, भिलोडी
भिलभिल अ० (२००) भिसडोकीना २० (२)
भूय हसवानो २० [पोशाक, सिखाव

भिल(-६)त स्त्री० [अ खिलजुत] माननो
भिलवट, -णु स्त्री० भीलवतुं ते -डो पु०
भीलवनारो

भिलवत स्त्री० [अ] अेकात(२)भुओ भिलवत
भिलवड वि०[अ] विरुड -डी स्त्री० विरुडता
भिलवडत स्त्री० [इं.] भुओ भलीकत
भिलववतुं सं०कि०(‘भीलवतु’तु प्रेरक)भीये अेम
करवुं -ट स्त्री० भिलवट

भिलवतुं अ०कि०[भुओ भीलो, प्रा. खिल्ल=
रोकवु परथी] उये अट्टी रहेवु, लराध नवु;
टि गावु(२)अ०कि०‘भीलवतु’तु लावे ने कर्मणि

भिलोडी स्त्री० भुओ भिलडोडी
भिलोणुं (लो) न० [सर० हि खिलौना] रभकडु
भिलवत स्त्री० भुओ भिलवत

भिसडवतुं सं० कि० ‘भिसडवतु’तु प्रेरक
भिसडोडी स्त्री० अेक नानावर, भिलडोडी
भिमियाणु वि० [सर० हि खिसिआना, म

खिसाणा] भिसियाणु, जभवाणु
भिरसुं, -२साकातरु -२साभयु(-२य),
-२सालरु भुओ ‘भीसु’मा

भि ६ स्त्री० [म] भीण
भीभी अ०(२००)अेवा अवाज करीने(२)अी०
भीभी हसवु ते (डासीमा)

भीय वि० [भुओ भीयाभीय] गीच, लरयट
(२) स्त्री० [दे खिचच] भीयडी

भीयगाडुं न० [भीय + गाडु] माय लरवानु
भोडु गाडु, भटारो

भीयडी स्त्री० [स कृशर, दे खिचच] अेक
भावानी वती [-भवरवची = लरणपोपणु
करवु -भूडची = भीयडी पकवना माटे यूडे

यडावची -भूटची = भावानु भूटवु]० आड
वि० भीयडी भातार, हलडी पडिनु -डुं
न० भीयडी (तुंछकारमा) -डो पु० आभा

भग ने योभानी अथवा आभा घड ने दाणनी
भीयडी (२) भीयडु (३) [ला] गोटालो,
सेणलेण ते

भीया(=यो)भीय अ० [भुओ भयाभय]
गीयोगीय लरयक, हासी हासीने
भीयी स्त्री० नर योभानो आडेलो लोट
भीयोभीय अ० भुओ भीयाभीय

भीज स्त्री० [दे खिजिज, भुओ भीजवु]
यीड, गुरसो (२) भीजववा माटे पाडेकु नाम;

जेन.थी भिजय ते. [-डाडवी = अेक परनेो गुग्गेो भीज पर डाडवेो -पडवी = भीजडु नाम पडु]

भीजडो पु = [स.खदिर] अेक डाड, समडो भीजपडुं संडिं [लुओ भीजडुं] भीजे अेम डडुं,यीडवडु भीजवाडु अंडिं (डर्मणि)

भीजडुं अंडिं [स खिद्, प्रा खिज्ज] गुग्गेे थडु (२) संडिं डाडडुं; वडु

भीजु स्त्रीं [लुओ भिड] अे टेकरीओ वग्गेे आवेलेो साडो मार्ग (२) पर्वतना अे डीया भाग वग्गेेनेो प्रदेश

भीमलुं न० [भायु, -भायु परथी ?] नगनी अेसलुी (२) वाणी डे नथमां नडेलु नग

भीमो पु० [अ.कीमड] भासनेो छूडेो

भीर वि० [स क्षर डपवी] सारडीन, नडामु (२) श्रीं [स क्षीर, प्रा खीर = डव डपरवी, प्रा खीरी] डवभातनी अेक वानी (३) + क्षीर; डव (४) न० [?] अेक पक्षी -२ न० डोट अने गालुने अडवाणी डेवेो रगडो (पूडा, लजिया डं अनाववा) (२) अमीर अडवेलेो आवेो (नलेपी डं नेो) (३) अेक लतनी डुमणी डाडडी (४) अेक लतनु लडुं डापड -२।६ = न० लुओे डीरोडक (२) अेक वेणु डेशमी वस्र

भीड पु० [डे खिल्ल] लुवानीमा मोपर थती डेडडी (२) [स कील, प्रा खील] आवभना पोपथ पर थती डोडी भासनी गडी (३) वडीना भीडो ०भीडमांडवे. पु० डेकडगनी अेक रमत (२) भीडमाडडा ०डोडीलेो पु० डेकरानी अेक रमत (२) वडीना भीडो ०डो पु० [स कीलक. प्रा खीलक] वडीना डेडला पडमा वग्गेेवथ आवेडी भीडी, जेना पर डपडु पड डरे छे. ०डडो पु० डेकरानी अेक रमत ०मा (-मां) डडां न० अ० व० डेकरानी अेक रमत ०मा (-मां) डडी स्त्रीं वडीना डपला पडियानी वग्गेेवथनु लाडडु, जे भीवडमा पडेवाथ छे (२) भीडो अने माडडी भीडपडुं म० डिं भीडे अेम डरडु (२) ओवलडु, डाड, भीवडु (धापणा डेडाणना अे पाट पेडे) भीडवाडु अंडिं (डर्मणि)

भीडडुं अ० डिं [हिं. खिचना] डूवडु डाडडु; विडमडु (२) गोलडु, डीपडु (३) युडीमा आवडुं गभने अडडु (४) अगडु, डेडेरडु. वीरडु (५) संडिं [म कील, हिं खीलना] (डाडण, डाडणा डंने वग्गेे) लभिया डडनेे भीवडु, डाडडु भीडवडु

भीडाडपाड, भीडापाडी, भीडाभूण, भीडारथु लुओे 'भीडो'मा

भीडी स्त्रीं [लुओे भीडो, प्रा खीरिया] नानेो भीडो, यडु [-डोडवी, -डोडवी, -मारवी = भीडी पेसाडवी (२) [ला.] पडाव नाभवो (३) विर नाभवडु] ०अटडेो पु० भीडी भूववा डेडडी पीडा, डंन, डडकत (२) अरवण, विर ०पभि (-सि) थारां न० अ० व० भीडी अने पसथारा (डडवा, साडणाना)

भीडो पु० [स. कीलक प्रा खीलक] भूडेो भेअ (२) [ला.] डकापलना लुगारमा पैमानी डुड लागे ते डेनागे मध्यथ लुगारी. [-डोडवे, -डोडवे, -मारवे] = भीडो पेसाडवेो भीडेो अंधडुं = भीडानी साथे आवडु (२) जयमडु डेडी डेडु (३) [ला.] परवावी डेडु (डिं. डेडी भीडेो आधी सागी)] -डाडपाड अ० नडमूलथी, निर्व श याथ अेवी रीने -डापाडी स्त्रीं पेथ पाडवानु -डू अनाववानु ओलड -डाभूण न० मुपथ भूणियु -डारथु वि० अमडुं भीडेो न अनावानी आवडवाणु (२) अडार अरवा नडि नता डेर भीडेो आधु डेवानी डेववाणु (३) डीपसेला - भीडो जेवा वाडडु

भीश (-स) २ पु० [अ खिल्ल = गरती] डंडीनेो डिवम (२) पु०, श्रीं मडरस डोट, डतगणु भीमडडुं अ० डिं [डिं. खिम] अमडडु, सरडडु, लपसडु

भीजुं न० [फा कीनड] गग्गेे [-तर डोडुं = पैसा माग होवा भीमाडुं तर वि० मारा पैसा वाणु भीमासां वाडडुं. मूडडु = पोतानी मता डेडण मूडडु (२) डेभाम न डेडु भीमा तर डेरवां = भूअ पेसा डेडडु डंनवा भीजु लरडु = डगा आवपवी डेडवी भीजे

भाडी वि० निर्धन, गरीम] -साकातरु
 वि० गजवाकातरु, भीसु कापीने चाननार
 -साभरय, -साभर्य पु० सामान्य भरय
 माटे भीसामा राभवतु नाथु (२) पसठ
 पडती भाभतमा वापरवामणेलु -भास भरयतु
 नाथु -साभरु वि० लाचियुं (२) दोलियु
 भींटी श्री० नानो भीटो (२) कपडां लरववा
 ली तमा नडेकु (लाडडानु) टेकण [भींटीं
 पोतियुं] होडु = चि ता डे नवापहारीमाथी
 छटा होडु भींटीं भूकडु = छियु भूकडु,
 दूर करवु] -टडि(-णि)याणु वि० अण्णहार
 (२) आकडीवाणु (३) वाकु वणेलु -टो पु०
 [भुओ भूटो] भीसो, मेभ
 भुटाडडुं स० डि० [भुओ भूटु] भूटे
 येम करवु, घटाडडु (२) पूरु करवु
 भुटामणु श्री० [भूटु' उपरधी] भोट, घट
 (२) [का] दूट दणो
 भुट(-२)टो पु० [फा. खर्वह] मोटा सिक्कानी
 किमतना नाना सिक्का ते, परयूरय(२) [ला]
 नकडेककडा, भूके [-करवो = अर्थीने अलास
 करवु (२) लागीने भूके करवो. -डाढवो,
 -डाढी नाभयो = लागीने भूके करवो]
 भुडी अ० (२व०) भाषकने उवरस यडे त्त्यारे
 वासे हाथ केरवता भोलातो शण्ड
 भुखियाणु वि० [भूखो' परधी] भूखावाणु
 भुतये पु० [अ खुतवा] तागड, प्रश सा(२)
 भुमाने दिवसे नमान वाभते पढातो भास
 स्तुतिपाठ [भेरक ने लावे
 भुताडडुं स० डि०, भुताडु अ० डि० 'भूतु'तु
 भुट वि० [फा] असल, शुद्ध(२)स० पोते, लते
 ०अभत्यारी श्री० पोतानो काभू छेवो ते
 ०काशता(-रता) वि० [फा] लते भेडेकु
 ०कुरी श्री० [फा] व्यापघात ०गरण वि०
 [फा] न्वाधी, व्यापमतलभी(२)श्री० व्याप-
 गरणपक्ष ०पसं'दगी श्री० पोते न साग
 येवो लाव, अड डार
 भुटा पु० [फा] धंश्वर प्रलु [-करे ने = प्रलुनी
 मन्थ होय तो] ०धं वि० धंश्वर - धंश्वरने
 लगतु (२) पवित्र (३) कुंहरती, दैवी (४) [ला]

लोणु (५) श्री० धंश्वरपक्षुं (६) सृष्टि ०ताला
 पु० [फा.] महान प्रलु ०परस्त वि० प्रलुपर-
 यण, आस्तिक ०वंत(-द फा) वि० धंश्वरतुत्य
 (साहेभ, अमरता ० नेम राभगण्णी टे
 भासिकने स भोधनरूपे). ०होकेण श० प्र० [अ
 हाफिज = रक्षण करनार] प्रलु तमा रक्षण करे
 भुटी श्री० [फा] छुं पक्षु, छु पक, गर्व
 भुनडी श्री० [फा] घेन, तडा [कापी
 भुनाभरडी श्री० [भून + भरडी] भूनरेण, जपा-
 भुनस श्री०, न० [भुओ भूनस] भून करवे येवी
 जेरी लागण्णी वेरजेर [-राभडुं = वेगलाव
 सेवो. भुनरे भराडुं = वेगलेवानी लागण्णी
 भरोभर व्यापवी के लगनी] -रडी वि०
 भुनसवाणु
 भुपाडु अ० डि०, -वडु स० डि० 'भूपडु'तु
 अणुकमे कर्मणि अने भेरक
 भुशिया वि० [अ] शुभ, छू पु
 भुभाडेड न० [भुभा(म = अंक छीप) + डेड
 (डेडनार')] (सीपो डेडी आना) अंक पक्षी
 भुमारी श्री० [अ] व्याभमा देभतो नशो घेन,
 भरती (२) धन, वैभव, ओध्धा वजेने गर्व
 [-राभवी = गर्व धरवो]
 भुभावती वि० [स क्षमावत्] क्षमावत
 भुर [सं], -री श्री० भरी ०शण्ड पु०
 (यालता) भरीनो अवाण [अवाण
 भुरभुर न०, -राड पु० (२व०) भुर भुर येवो
 भुरयन न० [हि] उभाडीने - उअरडीने अंकडु
 करेलु भावानु, अपोडी (२) क्युभर, नयु डान
 भावतु -नी श्री० मोथीतु अंक ओलर
 (यामडु उअरडवानु)
 भुरण श्री० [फा खुरजीन] (सवारीमा साथेनो स-
 रसाभान राभवानी घोडेसवारी) येवी जेणे
 भुरटो पु० [फा] भुओ भुडो -दिथो पु०
 नाखानो भुडे - परयूरय वेचनार आदमी
 भुरभटो पु० अंक लतनो रा भयो
 भुरसु न० [फा] अंक नतनी मीढाध
 भुरशी(-सी) श्री० [अ कुनी] अंक लतन
 आसन(२) [ला] मानु डे पड या अमलत
 स्थान [-आपनी = असावने भुरशी आपवी,

ਐ ਗੇ ਮਾਨ ਆਪੁ. -ਆਈ ਕਰਵੀ =
 ੫ ਤੇ ਅਮਰਨੀ ਨਗਾ ਡੇਡਵੀ]
 ਪੁਰਸ਼ੋਦ ਪੁੰ[ਫਾ] ਮੂਰ੍ਯ
 ਪੁਰਸ਼ੀ ਭ੍ਰੀੰ ਲੁਐ ਪੁਰ੍ਯੀ. -ਮੁੰ ਨੰ ਮਾਈਨੁ
 ਐਲੁ, ਅਗੀਡੀ ਮੁੰਵਾਨੀ ਐਠਕੀ(੨) ਪੁਰਸ਼ੀ
 (ਪੁੰਠਕਾਰਮਾ)
 ਪੁਰਮਾਨ ਪੁੰ [ਜਿੰ, ਫਾ] (੨) ਖੰਡਿਨ ਫੇਸ਼ਨੇ
 ਐਕ ਲਾਗ
 ਪੁਰਮਾਨੀ ਵਿੰ [ਫਾ] ਭੰਡਿਨ ਫੇਸ਼ਮਾ ਆਵੇਲਾ
 ਪੁਰਸ਼ਾਨ ਨਾਮਨਾ ਪ੍ਰਫੇਸ਼ੁੰ ਤੇ ਤੇਨੇ ਲਗਦੁ
 ਠਮਮਮੋ ਪੁੰ ਐਕ ਐਥਿ
 ਪੁਰੀ ਭ੍ਰੀੰ [ਲੁਐ ਪੁਰ] ਖਰੀ
 ਪੁਲਾ(-ਲਾ)ਲੁ ਨੰ [ਲੁਐ ਪੁਲੁ] ਛਵਾ
 ਅਯਵਾਂਗਾਨੀ ਛੁਟਵਾਠੀ ਪੁਲੀ ਨਗਾ
 ਪੁਲਾਤੁੰ ਅਠਕਿੰ, -ਯਤੁੰ ਸਠਕਿੰ [ਲੁਐ ਪੁਲੁਤੁ]
 'ਪੁਲੁ' ਦੁ ਲਾਵੇ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਕ
 ਪੁਲਾਸ਼ਾਵਾਰ ਅਠ ਪੁਲਾਸ਼ਾ ਮਾਯੇ
 ਪੁਲਾਸ਼ੋ ਪੁੰ [ਯ] ਸਪਠੀਕਰਣ, ਯੋਘਠ (੨)
 ਸਾਰ, ਲਾਵਾਰਥ (੩) ਨਿਕਾਲ, ਅੰਤੋ (੩) ਮੋਕ-
 ਯਾਸ (੫) [ਲਾ] ਫਰਤ, ਆਡੋ [-ਆਪਥੋ,
 -ਕਰਥੋ = ਸਮਨੁਰੀ ਆਪਥੀ -ਯਥੋ ਸਪਠਤਾ
 ਥਵੀ (੨) ਫਰਨ ਆਵਥੋ -ਪੁਠਥੋ, -ਮਾਘਥੋ,
 -ਫੇਥੋ = ਵਿਗਨਵਾਰ ਨਵਥ ਨੇ ਸਪਠੀਕਰਣ
 ਮਾਗਵਾ ਪੁਲਾਸ਼ੀਨੇ, ਪੁਲਾਸ਼ੋ (ਠਥੀ) ਆਡੋ
 ਥਥੋ = ਸਾਫ ਆਡੋ ਆਨਵੋ.]
 ਪੁਲੁ ਵਿੰ [ਯ. ਲੁਲਾ] ਓਥਾਤੁ (੨) ਨਿਘਾਲਸ,
 ਯੋਘਠ (੩) ਸਪਠ (੪) ਨਾਗੁ, ਫਾ ਡੇਤੁ ਨਛਿ
 ਤੇਤੁ (੫) ਛੁਪੁ ਨਛਿ -ਨਛੇਰ (੬) ਅਸਕਯ
 (੭) ਅਲਥੇਰਾਥੇਤੁ (੮) ਫੇਰ ਨਛਿ -ਆਠੁ.
 [ਪੁਲੁ ਆਂਘੇ = ਨਰੀ ਆਘੇ (੨) ਫੇਘਤਾ
 ਛਤਾ, ਲਘੀ ਲੇਠ ਨੇ ਪੁਲੁ ਚੀਨੇ = ਛਥੋਕ,
 ਓਵਾਡੀ ਗੇਠੇ ਪੁਲੁ ਛਵਾ = ਗਾਮ ਘਠਾਨੀ
 ਯੋਘਠੀ ਛਵਾ ਪੁਲੁ ਕਰੇਤੁ = ਓਥਾਠੁ (੨)
 ਓਥਾਤੁ ਪਾਰਤੁ, ਮਕਟ ਕੰਤੁ -ਪਾਠੁੰ = ਛੁਪੁ
 ਮਗਟ ਕਰੀ ਫੇਤੁ -ਮੁੰਕੁੰ = ਓਥਾਤੁ ਮੁੰਕੁੰ,
 ਓਵਾਠਨ ਵਿਠਿਕੰਵੀ (੨) ਯੋਘੀਨੇ ਤੇ ਪੁਲੁਸ਼ਾਮਾ
 ਮੁੰਕੁੰ ਪੁਲੁ ਥੋਕ(-ਛੇ) = ਓਵਾਡੇਛੋਗ
 ਪੁਲੁ ਫਾਗਠ = ਲਛੇਰਮਾ (ਧਰਮਾਨਪਥਕਾਰ)
 ਲਘੇਠੋ ਫਾਗਠ (੨) ਘੀਠਯਾ ਵਗੰਨੋ ਫਾਗਠ]

-ਫਲ ਪੁਲੁਲਾ ਅਠ ਪੁਲੁਲੇਪੁਲੁਲੀ ਗੇਠੇ -ਫਲੇ-
 ਪੁਲੁਲੁੰ ਵਿੰ ਮਾਵ ਪੁਲੁਲੁ
 ਪੁਥਾਰ ਵਿੰ [ਫਾ ਲੁਵਾਰ] ਅਠਿ ਫੁਠੀ ਫੇਸ਼ਨ
 (੨) ਪਾਥਮਾਠ -ਰੀ ਭ੍ਰੀੰ
 ਪੁਸ਼ ਵਿੰ [ਫਾ] ਆਨਠੀ, ਛਠਿੰਤ, ਪ੍ਰਸਠ (੨)
 ਤਫੁੰਨ [ਠਕੇਰੁੰ = ਪ੍ਰਸਠਨ ਕਰੇਤੁ (੨) [ਲਾ]
 ਅਛਿਸ ਆਪਥੀ -ਰਠੇਤੁੰ = ਪ੍ਰਸਠ ਕੇ ਤਫੁੰਨ
 ਰਠੇਤੁ] ਠਪੁਗਾਲ ਵਿੰ ਤਫੁੰਨ ਤੇਮ ਨ ਘੁੰਨ,
 ਮੂਘ ਪੁਗ ਠਪੁਸ਼ਾਠੀ ਭ੍ਰੀੰ ਪੁਗਠੁਠਾਠਾ ਪੁ
 ਠਠਿਠੀ ਭ੍ਰੀੰ ਆਨਠੀਪਲੁ ਠਨਚੀਮ ਵਿੰ
 ਮਾਰਾ-ਸੁ ਫਰ ਫੁੰਨ ਲਘਨਾਰ ਠਨੁਮਾ ਵਿੰ
 ਮੁ ਫਰ, ਅਠਠੀਥ ਠਘਠੀ, ਠਘਠੀ ਭ੍ਰੀੰ
 [ਫਾ] ਸਫੁਲਾਘ (੨) ਪੁਸ਼ਾਠੀਨੀ ਠੇਠ -ਅਛਿਸ
 ਠਘੋ(ਠਠ) ਭ੍ਰੀੰ ਸੁਗਠੀ ਠਘੋਠਾਰ ਵਿੰ
 ਸੁਗਠੀਠਾ ਠਮਿਠਾ ਪੁੰ ਸਾਰੋ -ਆਨਠੀ
 ਸਵਲਾਠ (੨) ਵਿੰ ਪੁਸ਼ਮਿਠਠ ਠਮਿਠਠ
 ਵਿੰ ਪੁਸ਼ਮਿਠਠਵਾਠੁ, ਆਨਠੀ (੨) ਭ੍ਰੀੰ
 ਆਨਠੀਠੋਤੁ ਤੇ -ਰੀ ਭ੍ਰੀੰ ਆਨਠਮਠਨਾ,
 ਛਠ (੨) ਮਰਠ, ਠਮਗ, ਮਠਿ (੩) ਵਿੰ ਪੁਸ਼ਾ,
 ਗਠ [ਪੁਸ਼ੀਨੀ ਵਾਤ = ਛਠ -ਪੁਸ਼ਾਠੀਨੀ
 ਵਾਤ ਪੁਸ਼ੀਨੋ ਸੋਠੋ = ਮਰਠਨੀ ਵਾਤ]
 ਪੁਸ਼ਾਠੀ ਭ੍ਰੀੰ [ਫਾ] ਨਮੀਨਮਾਰ੍ਯ
 ਪੁਸ਼ਾਠਾਲ ਵਿੰ, -ਠੀਭ੍ਰੀੰ [ਫਾ] ਲੁਐ 'ਪੁਸ਼ਾਲ' ਮਾ
 ਪੁਸ਼ਾਮਨ, -ਠ [ਫਾ] ਭ੍ਰੀੰ ਸਵਾਰਥ ਮਾਰੇ ਕਰੇਲਾ
 ਠਠ ਘਠਾਰਨਾ ਵਘਾਠ, ਪਠਠੀ, ਠਾਠ ਠਾ
 [ਪੁਸ਼ਾਮਨਤੁੰ ਘੋਘਿਠੁੰ = ਠਾਰੇ ਪੁਸ਼ਾਮਨਿਠੋ]
 ਠ(-ਠ) ਘੋਠ ਵਿੰ ਪੁਸ਼ਾਮਨਠੀ ਠੇਵਵਾਠੁ, ਪੁਸ਼ਾ-
 ਮਨਿਠੁ -ਨਿਠੁ ਵਿੰ ਪੁਸ਼ਾਮਨ ਕੰਨਾਰ
 -ਨਿਠੋ ਪੁੰ ਪੁਸ਼ਾਮਨਿਠੋ ਆਠਮੀ
 ਪੁਸ਼ਾਲ ਵਿੰ [ਪੁਸ਼ਾਠਾਲ' ਓਪਠਠੀ] ਪੁਸ਼ਾ ਠਾਲਨਮਾ
 ਠਾਠ ਐਠੁ, ਸੁਠੀ(੨) ਕੁਠਾਠ ਤਫੁੰਨ -ਠੀ ਭ੍ਰੀੰ
 ਪੁਸ਼ੀ ਭ੍ਰੀੰ [ਫਾ] (੨) ਵਿੰ ਲੁਐ 'ਪੁਸ਼' ਮਾ
 ਪੁਸ਼ਾਰੋ ਵਿੰ ਪੁੰ ਅਠਮੁੰ
 ਪੁਸ਼ਿਠੋ ਪੁੰ [ਯ] ਠਘ (੨) ਵਿੰ ਪੁੰ ਅਠਮੁੰ
 ਕਰੇਠੋ [ਮੁਠਾਨੀ ਪੋਕ, ਠਠੋ
 ਅਠਥੋ ਪੁੰ [ਠਠ] (੩) ਮਠਾਰ ਪਾਠਠ
 ਪੁਸ਼ੀ(-ਠੀ) ਭ੍ਰੀੰ [ਸਿੰ ਮਠ. ਮਾ ਨਠੁ] ਠਠ
 ਵਧੁਰ, ਅਠਠਠ (੨) ਆਠੀਨੇ ਠੇਠ ਨੇਠ
 (੩) ਠੇ ਲਾਗਵਾਠੀ ਅਠਠਾਠਠ ਠਠੇ ਨੇ, ਪੁਸ਼ੀ

पूट स्त्री० षोड, पूटका (२) छापभानामा भीषा
गोहवता पूटता भीषा ०को पुं० ['पूटवु'
उपरधी] षोड, घट; ओषप

पूटहुं न० भोरखु, भोयखु -डो पुं० अगारो,
भोटारो (२) पूटहुं, भोयखु [स्त्री०

पूटल वि०(का) अत्रामात्रिक, भोटामोखुं -लाध
पूटहुं अ०किं [दे खुट्ट] ओखुं यधु, घटहुं
(२) पूरु यधुं (३) [का] पूटल यधु

पूटेल(-धुं) वि० ['पूटवु' उपरधी] भादी
यथेल कगाल, देवाणियुं (२) कुटेल,
विश्वासघाती

पूड स्त्री० (का) अगारसी धायु

पूखु स्त्री० [लुओ भूखो] दिशा (२) [म]
निशानी, यिद्धन -खियु वि० भूखोवाणुं.
-खुभांयरे अ० केध भूखामा - भूखापडती
अपरिचित नगाओ

पूखो पु० [स कोण] ल्या भे दिगा के लीरी
भणती होय ते नगा, झाल, भायो [भूखामां
पडी रहेंहुं = अ धारामा - अ प्रगट पड्या
रहेवु, प्रकाशामा न व्याववु भूखामां होहुं,
भूखे येसहुं, भूखे होहुं = तरतना वैधव्यने
करले धरभूखो छोडी अहार न नीकणवु भूखो
पाणवो = वैधव्यने शोक पाणवो धरअहार न
नीकणवु -जादीने भेसी के भेडा रहेंहुं =
धरमा लाराध रहेवु -पडयो = आकार के
रचनामा भूखानो घाट व्याववो के थवो
-भूडवो = शोक पाणवानुं पूरु करवु]

पूखोभांयरे पु० भूखो के भायो, भूखा पडती
के भायामा आवी नती = ओधी नहेर - नगा
पूत स्त्री० ['पूतवु' उपरधी] डरकंत, अडयाणु;
वाधो (का)

पूतहुं अ०किं [दे खुत्त] भुओ पू तधु
पूट(-ध)रुं न० [स छुद्र, प्रा खुद्र परधी ?] भोत-
रुं, द्वेष भातर कडेनी लुल, वाधोवयको, छिद्र
पूत वि० [फा] लोही (२) पूतनी - वेरनी तरस,
पूतस (३) लवधी नारी नाभवु ते, हत्या.
० अरायो पु० [+ अरायो (फा खरावी)]
मारहाड ० आर वि० [फा] लोही रेडाय अेवु
(डिहा० युद्ध) (२) घातकी, अनी ० रेड स्त्री०

[+ रेड (फा. रेजी)] लोही रेडहुं ते, कापा-
कापी, कतल (२) लोही रेडाय अेवी - पूनभार
मारामारी - नी वि० पून करे अेवु, वातकी
(२) पून करनाक, हत्यार

पूनस स्त्री० न० ['पून' उपरधी] पूननी -
वेरनी तरस, पुनस [पूनसे अराहुं = वेर
लेवानी लागली अरोअर व्यापवी के लभवी]
पूपवहुं स०किं [भुओ पूपवु] अराअर
गोहववु, नभाववु ('देश देश नवी हुंनन
पूपवे, त्या मुनीम छे धणा' . .)

पूपहुं अ० किं [प्रा. खुप्प] पूपवु; छिडु
छितगु, भोकाहु (२) कणी नवु; अ फर छितरी
योरी नवु, पू तधु.

पूप वि० [फा] सार, सु दर (२) वखु, पुंकेण,
[- करी ! = 'भारे मारुं के नभरुं करुं', 'वाडवाड'
- अेवो प्रश सासयक उद्गार] ० सुरत वि०
उपाणु, डूडु ० सुरती स्त्री० कूडापणुं, सौदर्य.
- भी स्त्री० भास गुण, रहस्य (२) मल,
लिननत (३) अतुगार्ध (४) सौदर्य, अमरुदर
(५) ललाध - भीदर वि० भूपीवाणुं

पूपयो पु० [फा. खान्वह] दंगता कानो
छाछरो थाण (२) वेचवानी वरनुओधी लरेदो
पूपयो (३) अेमा लरेदी वरनु, लेटनी
वरनु - यावाणो पु० पूपयामा लरीने
वरनुओ वेचनारो देरियो

पूरपी स्त्री० [स छुरप्र, प्रा खुरप्प] अरपडी
पूलतुं वि० [भूलवु] अल्लु के पडोणु, लीसाव-
त ग नडि अेवु (२) छिडनु .

पूलहुं अ०किं ['भुडलु उपरधी] भुडलु यधु,
छिडलु (२) भीलहुं [डूल] (३) छीपवु,
शोभवु (२ग)

पूशर स्त्री० न० [हि खूर] अेक पदवी, यीअडी
पू' आरहुं अ०किं [रव०] पू पू अवाअ कवो
(२) (अमुक अवाअ करी) गणु साड करवु (३)
छलछलवु (४) पेतानी डानरी मरदाध के
अडाश अताववा) पू आअधी अवाअ करवो
पू' आरो पु० [रव०] पू आअवु ते (२) पू आ-
वानो अवाअ [अवाअ
पू पूं न० [रव०] (पू आरवानो के आसीनो)

भूय, ०भांय स्त्री० भाय, भूयो, भायो (२)
 भूयवानी अस्तर; मोक्ष (३) [ला.] लागणी,
 अस्तर (४) मनमा भूयवुं ते, आर, दाज, वेर
 (५) पारीक समन (६) जोडाभापण, वाचोवयंका
 भूयवुं स०कि० [‘भूयवुं’ उपरधी?] भूयैने
 लघुलेखु [अहुधा ‘लेखु’ किं साये]
 भूयवुं अ० कि० [‘भूयवुं’ कर्मणि]
 भूयवुं अ० कि० [‘भूयवुं’ नडु, नडु,
 मोक्षवु (२) मनमा भटकुवु, दुपवु (३)
 लपटावु, अवनमा पडवु, भूपवु
 भूयावुं स०कि० भूयवी लेखु, गृही लेखु
 (२) ‘भूयवुं’ प्रेरक
 भूय पु० आभयो, साठ (२) स्त्री० [‘भूयो’
 भूयै] नमीननी हट अतावनो पथर, हटवु
 निशान (३) अ० भराभर भापसर, पूरेपूरे
 भूयटी स्त्री० [सर० म खुटणी] अेक नगली
 जाड (२) [‘भूयै’ उपरधी] पगनी आगणीओ
 उपर वीटीओ पहेर्या पछी ते नीकणी न लय
 ते माटे आगण पहेराती हलती कि मतनी
 वीटी, ठमणियु
 भूयटु न० [भूयवुं उपरधी] भूयवानु ओलर,
 भूयण (२) [सर० भूयटु] [का] अणठ (३)
 [?] (सु) भूयटु, भूयियुं (४) जाडु
 हूँ, भूय [शीपियो
 भूयणु न० भूयवुं ते (२) भूयवानु ओलर,
 भूयवुं स०कि० [‘भूयै’ उपरधी] सर० म
 खुटणी] भूय साये भूयै - टू पी काडवु, निर्भूण
 करु, निकटन काडवु (२) भूयवु, टू पवु
 भूयटु, भूयियु न० भूयटु; अणता लाकडानी
 कडो, भूयानु [लङ्गर
 भूयियो पु० भूय, साठ (का) (२) [सु] आलगर,
 भूयै स्त्री० [‘भूयै’] भूयै (२) लाकडानी भूय
 (२) कपाणनी भूयै आलुओधी वाण टू पावीने
 करावेला भूयो (४) अ० ग० आनी कणी (५)
 [ननुवाधमा] तार लपेटवानी भूयै - टू
 न० जाड कापता रहेलु हूँ; क० - टू
 पु० भूयै (२) भूय (३) अ० वरमा वहाओ
 उपर लेवानो क० (४) भूयैने भूयै
 [-धासवे = पगपेसाओ (२) पायो नाभवे।

-अभरे। होवे = पीडण - आधा सभण
 होवा - होवे = अेक हेकाणे हने नहेकुं
 (२) तोड लावेओ (३) पायो नाभवे - हीले।
 यवे केपडे = मगरी - तोर ओण यवा]
 भूयतुं अ०कि० [‘भूयतुं’ = निभण] भूयतु
 काडवमा भनरी नवु - गणु (२) अ० वर
 योटी नवु
 भूयता स्त्री० मन गाति, सुभसभावान (२) दटना,
 भत (?)
 भूयताडुं स०कि० [‘भूयतुं’ प्रेरक
 भूयतुं न० [‘भूयतुं’ उपरधी] कृता कृता
 कृतु ते (२) धम्मवायकडी, विंजाणु, मनी
 भूयतुं स०कि० [शौरं तुं] पग वडे गडकुं,
 गडवु, कयवु (२) कृता कृता गरणे अ०
 (३) हेरान करवु विताडु
 भूयभूय स्त्री० [‘भूयवुं’ उपरधी] गृहगृह,
 अगदायगरी (२) कृता, धम्मवायकडी
 भूयवुं स०कि०, भूयवुं अ०कि०, ‘भूयवुं’
 तु अ०कमे प्रेरक अने कर्मणि
 भूयवुं अ०कि० आरपीने भूय कृती
 भूय स्त्री० [‘भूयै’] (पशुना) वामा प०
 होतो हेका (२) वासोवणी नवाधी यना हेका
 (माणसने) - धियुं, - धुं वि० वामे भूय
 वाणु (माणस)
 भूय पु० [स गुम्फु उपरधी] हे तुंया ?]
 परलवा नता वरने पहेवामो कृलने अेक
 शणुग
 भूयै स्त्री० [‘भूयै’] नाना भूयवो - टू
 पु० वरसाधे अथवा महुडाना पादराने करेले
 छनीने धाट
 भूयै न० [‘भूयै’] भूयै पायो
 भूयै पु० [‘भूयै’] (जाड - होड काया
 पछी रहेलु) नडियु, भायो (२) भूयै के
 भायो लगवाधी कपडामा पडेली काट के वीरो
 (३) हलमत कृता रही गयेला भाया नेव वाण
 भूयवुं स०कि० (२) अ०कि० भूयै भूयवु
 भूयै (-पा)वुं स०कि० (प्रेरक)
 भूयै पु० अ० [सं कृत्, प्रा. कृत्] न० भूयै
 ते क्षय (२) नाग अनिधि अ० भूयै

ખેકડો પુ. [મ લેકડ, ઢા, -ઢે, સ કર્કટક] ખેકડો, કરચલો (સુ)

ખેચર વિ. [સ] આઝાશમા ફરનાર (૨) નં પક્ષી (૩) ભૂતપ્રેતાદિ (૪) પુ. તારા, ચંદ્ર, ગ્રહ ઇત્યાદિ (૫) દેવ ંદષ્ટિ સ્ત્રી. ઊડતી નજર (આકાશમાથી નાખેલી), 'અર્હ્જ-આર્હ્-વ્યૂ' -રી સ્ત્રી. દેવી, ભૂતડી, ભોગણી (૨) પખિણી, સમડી (૩) એક યોગમુદ્રા

ખેટ નં [સ] ખેડ ગામડું (૨) પુ., નં શિકાર ંક પુ. શિકારી (૨) નં વ્યસન, ચડસ (૩) વહેમ, વળગાટ (૪) નતું ગામડું. ંષ્ટી પુ. શિકારી (૨) ખેડૂત

ખેટડી સ્ત્રી. સેથી

ખેડ સ્ત્રી. ['ખેડવુ' ઉપરથી] ખેતી (૨) [?] કાટાવાળી એક વનરૂપિ (૩) નં [બુઓ ખેટ] ગામડું ંણુ નં ખેડવાની ક્રિયા (૨) વિ. ખેડનાર (ઉદા. રથખેડણ) ંણુહાર પુ. ખેડૂત(૨)હાકેડુ ંતર વિ. ખેડાય-ખેતી થાય એવું ંવાયો પું. ખેડૂત ંણું સંકિં. [પ્રા લેઢ] જમીનને હળ વડે ખોદી, ચાસીને પોથી જરવી(૨)[લા.]સુધારવુ, ક્ષણવતુ(૩)[પ્રા લેઢુ = રમવુ, ખેલવુ પરથી?] (સાહસ કે વેપાર-ધવો) કરવો(૪)[સુસાફરી] કરવી (૫)[સ લેટ, પ્રા લેઢ = હાંકવું] ચલાવવુ, હાંકવું ંહક(=ક) પું. ખેડવાનો હક [વનરૂપિ

ખેડાક ખોઈ સ્ત્રી. [ખેડ + ક ખોઈ?] એકે

ખેડાણુ વિ. ['ખેડવુ' ઉપરથી] ખેડેલું, ખેડાણુ હોય એવું(૨) નં ખેડેલી - ખેડાતી હોય એવી જમીન (૩) ખેતી (૪) ખેડવુ તે [ખેડૂત

ખેડુ વિ. ['ખેડવુ' ઉપરથી] ખેડનારો (૨) પુ.

ખેડૂત પુ. [ખેડવુ પરથી] ખેડવાનો ધંધો કરનાર (૨) તે વગનો આદમી [(૩) લાલો

ખેડું નં [સં. ગ્રેટ] ગામડું (૨) ગોડાની ઢાલ

ખેડો પુ. [પ્રા. લેઢુ, લેઢુ = કીડા] નટ

ખેત નં [સ ક્ષેત્ર, પ્રા લેત્ત] ખેતી માટેનો જમીનનો ઢુકડો ંર નં ખેત (૨) + ક્ષેત્ર ંરપાદર નં સ્થાવર મિલકત ંરપાળ પું. [+ પાલ] ખેતરનું રક્ષણ કરનાર દેવ(૨) ગ્રામદેવતા ંરના અં એક ખેતર નેટલે

અ તરે. ંરાઈ સ્ત્રી. એક શેઠે - એકજથે આવેલા ખેતરોનો સમૂહ, પાટ ંરાઉ(-હુ) વિ. ખેતરનું - ને લગતું(૨) ખેતર વચ્ચે થઈને જતો (સર્ગ)

ખેતિયિ સ્ત્રી. 'ખે'મા બુઓ

ખેતી સ્ત્રી. ['ખેત' ઉપરથી] જમીનમા-અનાજ વગેરે પકવવા માટે કંવાનું જામ ંકાર પુ. ખેતી કરનાર. ખેડૂત ંવાડી સ્ત્રી. ખેતર અને શાકલાલ કે ફળદ્રુપાદિની વાડી (૨) ખેડૂતનો કામધવો

ખેદ પુ., ંના સ્ત્રી. [સ] શોક, સતાપ ઢિલગીરી (૨) થાક ંયુક્ત, -દિત વિ. ખેદવાણુ, ખેદથી લરેલું

ખેદાનખેદાન (ખે ખે) વિ. તારાજ, પાયમાલ ખેદીવ પુ. [ક; અ સ્વદીવ] મિસરનો રાજ ખેદો(-ધો) પુ. [સ લેદ = પ્રયત્ન ઉપરથી ?] કેડો; ખીછો [-છોડવો, -મૂકવો, -લેવો]

ખેન (ખે) નં [સરં મ લેન] ક્ષયરોગ (૨) ક ટાળો આપે - માથુ ફોડાવે એવું માણસ કે કામ, નડતર, ખીડા (૩) મુસીબત, વિપદ. [-પહણું = ભારે મહેનત પડવી, દમ નીકળવો - વળગણું = લપ વળગવી, માથાફોડિયું માણસ કે કામ વળગવું] ંખાટલો, ંનો ખાટલો પુ. ક્ષયરોગ (૨) માથાફોડિયું માણસ

ખેપ સ્ત્રી. [સ ક્ષેપ] ભાર લઈને કાઈ દૂરની જગાએ જઈ આવવું તે, આટો, ફેરો (૨) લાખી મુસાફરી, સફર (૩) ફેરાનું મહેનતાણુ (૪) વોખીને વોવા આપેલા લૂગડાની ગાસડી (૫) વેપારની વસ્તુનું એક દેશથી બીજે દેશ આવવું તે(૬) પછવાડે લાગવું તે, ખત(૭) હપતો વારો. [-કરવી = ફેરો કરવો - ખાવો]

ખેપટ સ્ત્રી. ધૂળ, કચરો [કા](૨) અં મૂઠીઓ વાળીને, ઝપાટાખ ધ(જેમ કે દોડવું) [-પહણું, -પડી જણું = મૂઠીઓ વાળીને નાસી જવું, સીધા રસ્તે પડવું]

ખેપન નં [સ ક્ષેપન] બહાર કાઢવું - નાખી દેવું તે (૨) દુખ, ખીડા

ખેપાની (ખે) વિ. તોડાની (૨) યુક્તિખાજ ખેપિયો પુ. ['ખેપ' ઉપરથી] દૂત, કાસદ

ખેખી વિં [સ ક્ષિપ્ ઉપરથી] આક્ષેપ કરનાર
 (૨) ['ખેપ' = ખત ઉપરથી] ચાનકવાળું
 ખેમકુશળ (ખે) વિં (૨) નં ભુઓ ક્ષેમકુશળ
 ખેમટા પું [મ, હિં] (સંગીતમાં) એક તાલ (૨)
 એ તાલમાં ગવાતુ ગાયન
 ખેર (ખે) નં [સ સ્વદિર, પ્રા સ્વર] એક
 ઝાડ ંસાર(-લ) પું [+ સાર(-લ) = જાલ]
 ખેના લાકડામાંથી નીકળતો પદાર્થ (૨) કાથો
 ખેર [ખે] અં [જ] ભલે, હરો, ફિર નહિ
 (૨) સ્ત્રીં ખેચિત [-ચુનરી = પીડા ગઈ,
 બલા ટળી]
 ખેર સ્ત્રીં [સરં મ કેર, લેર] ધૂળ, ખેરો
 ખેરખટ અં એકદમ, જોતજોતામાં (કા)
 ખેરખાલ (ખે) વિં [ફા] ભલુ ચાહનાર,
 શુભેચ્છક -હી સ્ત્રીં
 ખેરવટું સં કિં ['ખરવ' ઉપરથી] ખરી પડે
 એમ કરવું, ગેવવુ (૨) ખમેલુ, ફૂર કરવુ,
 કાઠી મૂંવુ (૩) પગવવુ, માથુ ફેલાવવુ
 ખેરવેલ સ્ત્રીં એવ વનસ્પતિ
 ખેરસદ્દા (ખે) સ્ત્રીં [જ સૈરસરાહ] સમાધાન,
 સુખરૂપતા, સુલેહશાતિ (૨) અં ખેર, હરો,
 બંધુ, એવો મન વાળવાનો ઉદ્ગાર [-કરવું
 = ઉડાવી દેવુ, ખચીં નાખવુ]
 ખેરસાર(-લ) (ખે) પું 'ખેર નં'માં ભુઓ
 ખેર ચો(-ટો) પું ['ખેર' ઉપરથી] રૂ, ધૂળ
 ખેરાત (ખે) સ્ત્રીં [જ] દાન, પુણ્ય, સખવત
 -તી વિં ખેગત માટે કાઢેલુ, વર્માદાનુ
 (૨) ખેર ત કરે એવુ [હોલુ તે
 ખેરિયત (ખે) સ્ત્રીં [જ.] સુખરૂપ-ક્ષેમકુશળ
 ખેરિયું (ખે) વિં છિભલિખ થયેલુ, વીખરાયેલુ
 (૨) તન ખુઝાઈ; નય એવુ (૩) [લા] -
 માલ વગરનુ
 ખેરી (ખે) વિં ['ખેર' ઉપરથી] ખેરના લાકડા-
 માથી કાઢેલુ (૨) ખેરના લાકડાનુ બનાવેલું
 (૩) પું [ફિરો(૪) [હિ સૈર, -ગ, મ સૈરા?]
 એક પક્ષી (૫) સ્ત્રીં કંસારી (૬) લૂગડામાં
 - કામળમાં પડતી એક છવાત
 ખેરી સ્ત્રીં ['ખેર' ઉપરથી] ખેરો, રૂ (૨)
 દાન ઉપર બાઝતી ધોપડી

ખેરીચો પું [જ સરીજ = પચ્ચૂરુણ ઉપરથી]
 પચ્ચૂરુણ ચીજોનો હાખડો
 ખેરીજ વિં [જ સ્થારિજ] વધાગતુ, અદ
 ચાવી ગયેલુ ન હોય તેવુ (૨) અં વિના,
 સિવાય, વધાગમાં
 ખેરું, ંખેરું વિં ભુઓ ખેચિ
 ખેરો (ખે) પું [સરં ખેરીચો] ગૂંચીને બનાવેલો
 ટારીઓનો નળીદાર ચેલો-જેળી
 ખેરો (ખે) પું ['ખેળ' ઉપરથી?] ચોખાના લોટની
 વડી (૨) ['ખેર' (સ સ્વદિર) ઉપરથી] પોખ
 પાલવાનો હાડિયો (૩) ['ખેર = ધૂળ ઉપરથી]
 અહાયનો ભૂંડો, ગોર (૪) ગેરો, ભૂંડો (૫)
 [સરં હિં સૈરા] હાગરના ડૂંડાનો એક રોગ
 ખેરો પું [સરં ખેરી પું] બાજ, સિ ચણો
 ખેલ પું [મ] રમત (૨) તમાસો, જોવાનુ નાટક,
 લવાઈ (૩) [લા] અના લીલા [-કરવો =
 કીડા કન્વી, રમત રમવી -કાઠવો = નો તમાસો,
 -નુ નાટક લખવુ -ખેલવો = રમત રમવી]
 ખેલખાના પું [ફા લેલ = લખકં + જાનહ,
 મ] લખકનો અસખાખ (૨) અતવ્યગત પડેલો
 સામાન, ગોટાળો (૩) ખગળી, પથમાલી
 ખેલણી સ્ત્રીં ['ખેલવ' ઉપરથી] ઢીગલી -ણુ
 (-વણુ) નં રમકડુ, ખિલોણુ
 ખેલદિલી સ્ત્રીં [ખેલ + દિલ + ઈ] દિલમાં ખેલ
 કે રમતનો પ્રસન્ન ભાવ હોવો તે
 ખેલન નં [સ] ખેલવુ-રમવુ તે (૨) તમાસો,
 ખેલ -ના સ્ત્રીં ખેલવુ તે
 ખેલવણું નં રમકડું, ખિલોણુ
 ખેલવું અં કિં [સ લેલ] રમકુ, જોલગરમત
 કન્વી (૨) યુક્તિ કે પ્રપચથી કાર્ય કરવુ
 ખેલાડી વિં રમતમાં કામ કાઠી લે એવુ ચતુર,
 મુસદ્દી (૨) પું ખેલ કરે -રમત એ તે, નટ
 ંપણુ નં -હુ વિં ખેલાડીના રવલાવડ
 ખેવ પું, સ્ત્રીં [સ મ] + (૫) ક્ષણ, પળ;
 (૨) અ [સ ક્ષિપ, પ્રા ક્ષિવ, મ લેવી]
 તતખેવ તન
 ખેવટ(-ટિયો) પું [હિ] માર્ગદર્શક, નેના (૨)
 મુકતી -હું નં મુકાનીનુ -હોડી હકાવાનુ
 ગમ વહાવવડ

ખેવડો પુઠ [હિ લેવ ?] એક ભતનુ ઘાસ
ખેવના સ્ત્રીં [સ ક્ષેપણ પ્રા લેવણ પરથી ?]

કાળથ, ચાનક, સલાળ

ખેશ ખિરાદર પુઠ [ફા] સગુ વહાલુ

ખેસ પુઠ [હિ લેસ, મ લેસ] ખભે નાખવાનુ
વસ્ર, દુપટ્ટો [-ખ ખેરવો, -ખ ખેરીને
ચાલના થવું -ખ ખેરી નાખવો =
જવાખદારીમાથી છૂટો છુ -એમ ભહેર કરવુ,
અને ચાલ્યા જવુ -નાખવો = ખભે દુપટ્ટો
પહેરવો ખેસે વળગવું, ખેસ પકડવો =
આશરે પડવુ (૨) ન છૂટે એવુ લકરુ વળગવુ]

ખેસર પુઠ [સ] ખચચ

ખેસવડું સઠકિં [ખસવું ઉપરથી] ખસેડવુ
ખેસિયું નં ખેસ તરીકે ચાલે એવુ વસ્ર, ખેસ
(૨) જુઓ 'ખેસી'મા

ખેસી વિઠ [ફા લેશ = પોતાનુ] નજીકનુ, અતરનુ.
-ખિયું નં નજીકનુ સગુ [ક્ષય

ખેહ સ્ત્રીં [કે] ધૂળ, રજ (૨) પું [સ ક્ષય ઉપરથી]
ખેળ (ખે) સ્ત્રીં [સ. ક્ષીર ?] લાહી, આર, કાછ
ખેળો પું ['ખેલ' ઉપરથી ?] નાટક કે લવાઈમા
સ્ત્રીના વેષ લેનાર પુરુષ, ભવૈયો

ખેકડો પું [જુઓ ખેકડો] કરચલો

ખે'ખલી (ખેં) વિઠ [ખે ખે ઉપરથી] ખવાઈ
-ખળખળી ગયેલુ, અત્યંત અશક્ત

ખેખે (ખેં) અં (૨) સ્ત્રીં (૨વં) ઉધરસનો
અવાજ

ખેંગાણું નં (કા) બદલો, ખગ

ખેંગાર (ખેં) પુઠ [પ્રા લગાર] (સં)
નૂનાગઢનો પ્રખ્યાત રાજ(૧૨મી સદીનો)(૨)
આગતુ એક વિગેષ નામ

ખેંચ (ખેં) સ્ત્રીં [પ્રાં લેચ = ખે ચવું] ખેચાણ,
તાણ(૨) આગ્રહ (૩) તગી, તાણ. ઠનાણુ સ્ત્રીં
ખેંચાખેચ (૨) [લા] આગ્રહ ઠવું સઠકિં
[પ્રા લેચ, સ કૃષ] પોતા તરફ આણવુ,
આકર્ષવુ તાણવું(૨) કસવુ, તગ કરવુ (૩) આગ્રહ
કવો, આગ્રહથી વળગી રહેવુ (૪) શોષી લેવુ,
ચૂસવુ [ખે ચી ઝાલવું, પકડવું, રાખવું =
ખે ચીને સનજડ પકડવુ (૨) નમતુ ન મૂકવુ,
આગ્રહને વળગી રહેવુ] ઠનાણુ, ઠપકડ સ્ત્રીં

ખેચી કે પકડી નખવુ તે, આગ્રહ -ચ ખે ચા
સ્ત્રીં તાણ તાણા. -ચા ખેંચ (-ચી) સ્ત્રીં
તાણાતાણ (૨) આગ્રહ -ચાણુ નં જુઓ
ખેચ. -ચાતાણુ સ્ત્રીં ખેચાખેચ -ચોટો
પુઠ એકદમ ખેચવાથી લાગતો આચરો
ખેડ સ્ત્રીં [જુઓ ખરડિયું] પાણી ન ખવુ -
સુકાવા દેવુ તે(૨) સુકવણું, સૂક(૩) ઠોરડીને વળ
ચડાવવાનુ ઓભર [-વાળખી = ખેતરમા સુક
ન પડવા દેવી - પાણી પાવુ] -રિયુ વિઠ
[જુઓ ખરડિયું] પાણી વિનાનુ, નીક કે નહેર
ઇચાદિથી જેને પાણી ન પવાતુ હોય તેવુ
(ખેતર) (૨) નં સુકવણુ ખરડિયુ (-પડવું).
ખેડિયો ગવાર = સમભવ્યો ન સમજે તેવો
જડવો આદમી

ખે (ખે) સ્ત્રીં [ફા લુ] ટેવ, આદત (૨) ખાકુ,
દેવ, વેર [-લુલાવવી = ટેવ કાઢે તેમ કરવુ,
પાઠ શીખવવો -ભૂલી જવી = (નિ દગીનો)
પાઠ મળવો -રાખવી = દેવ કે વેર હોવુ]

ખે (ખો) સ્ત્રીં [જુઓ ખોહ] ખાઈ, ખીણ, કાતર
ખો સ્ત્રીં એક રમત(૨) (ખો') (૨વં) ખોખો
રમતનો ખોલ [-આપવી = 'ખો' કહી
ખીલને રમવા ઉડાડવો]

ખો (ખો) પું વશ, મૂળ [-કાઠી નાખવો =
ખોડો કાઠી નાખવો ખલાસ કરી દેવુ, જડ
મૂળથી નાશ કરવો]

ખોઈ સ્ત્રીં [જુઓ ખોળો] ખાળકને સુવાડવા
માટે કરેલી કે આંધેલી જોળી(૨) [કા] ખોળો
-ઇયું નં ઘોડિયાની ખોઈ, ખોયુ (૨) ઘોડિયુ
ખોખ નં [જુઓ ખોયુ] મોટા કદનુ પલ્લ
ખાલી ખોયુ હોય તે

ખોખરાટ પું ખોખરાપણું

ખોખરી સ્ત્રીં ડાગર (વેળરીઓનો સ કેત)

ખોખરું વિઠ [૨વં] જડો ને પોલો અવાજ
નીકળે એવુ(૨) અડધુ પડધુ લાગેલુ -કૂટેલુ
[-કરવું = માર માવો -નાળિયેર = કાયદો
ન હોય તેવુ - નકામુ કામ]

ખોખલી સ્ત્રીં [જુઓ ખોખલુ, સરં મ
લોકડ (સ ક્રોળુ)] ઇન્ડી શિયાળ (૨) પડી
ગયેલા દાતવાળી વૃક્ષ -હું વિઠ ['ખોયુ'

उपरधी]भभणी गयेलु; वृद्ध(२)उधरस आनु
-दो। पु० [म] उधरस, धासो(२) [‘भोलु’
उपरधी] वृद्ध-भभणी गयेलो आठमी
-दो। पंथो पु० वृद्ध भभणी गयेलो गोर
(२) धरडो महेलाथ

भोभाळुं अ० कि० भो-वेर राभळुं
भोलुं न० [सं शुष्क, हिं खुक्क] अंरधी
पोळु ने सार-गर काडी लीयेळु ने कांठ होय
ते(२)माल काडी लीये होय तेवी भाडी तडलाडी
पेरी,डलडी अनावटनी पेरी (३) कागण अने
लूगडु लाडीथी चोपडी अनावडो पावडीने
आकार, कडराओनी अनावडी पावडी (४)
लरपाठ यड गयेलो लूडीने कागण(५)नभूने,
भीथुं(६)कायु लभाण, मुसदो (७) कलेवर,
हाडपिन

भोभो श्री० [स० म०] अेक इमत, भो
भोगीर न० [फा] थोला उपर भूवनी ठाननी
गाडी, लन

भोयक (भो) वि० [‘कायकु’ उपरधी ? सर०
म खोच(२)णें] पोळुं (२) भायावाणु (३)
न० [लुओ कातग] भो (४) [स. कुचर] लूने
नमानो -रेड वि० भाडाभैयावाणुं नेम
क तेवा इपियो

भोयरे (भो) अ० भूल्ले, अट ध्यान न पडे तेवी
नगाभे [-पडलुं=अट ध्यानमा न आवे
तेवी नगाभे पडतु, उवेभावु] - [भूल्ले

भोय डो। पु० [‘भोयक’ उपरधी ?] उठेकाळुं;
भोय (भो) श्री० [ज. खोज, सर० हिं खोज]
तपास, शोध, भोण उठुं स० कि० [हिं.
खोजना] भोय कन्वी, भोणतु

भोले वि० [फा खानह] हि दुभाथी मुसलमान
अनेकी अेक लतनु (२) पु० अे नतिने
पुरुष (३) [फा खोजह] व्यडण, डीनडो;
ननानभानामा श्रीओनी तडेनातमा रडेनारे
नयुसक नोक

भोट श्री० [‘भूटतु’ उपरधी] वट, ओशापल्लु,
अपूणता (२) नुकसान, गेलाल (३) भूल,
सूक (४) नानी लरती (उचानधी-डिलडा
प्रकारनी) [-आवपी, नवी = गेरलाभ थवे,

नुकसान थवुं -आपी=नुकसान सहन करु.
-पडनी=नी नड-लीड पडवी (२) वट
पडवी. -सागपी=भोटपडवी -सागपी=
आध भेगवी लेवी (२) लीड लागवी भोटतुं
छाकरुं=भोटी उंभरे थयेळुं आगक(२) नेन
छाकरा लवता न होय अेतु लवेळु छाकर]

भोटन(-डा)तु अ० कि० [म. खोर=लगणतु
उपरधी] अटकुतु, अयकतु

भोटके। पु० [नुओ भोट] घट (२) भोटनातु ते
भोटाई श्री० [‘भोट’ उपरधी] ‘दूडापलुं’,
असत्यता (२) हुनमीपल्लु, आगयुपल्लु

भोटाभोलुं वि० भोट भोले तेतु, भोलीने इनी
लय अेतु [नभने गेते

भोटारयो। पु० छाया भणी गया पडी न्हेतो
भोटारु वि० [‘भोट’ उपरधी] ‘दूडु (२) भूडु,
भोट (३) न० दूडापल्लु (४) तडकट

भोटारो। पु० गेतेनो कडो, पपियो (२) अगारे,
लाणो (३) [‘भोट’ उपरधी] नभर

भोटी अ० विलभ-दील थाय अेम, ननभु
थोभी रडेतु पडे-वभत भगडे अेम (२) श्री०
(मु) वार, विलभ [-करुं=गड लेवडावपी,
भोटु कन्तु -थलुं=वाट लेवी, थोभतु]

भोटीपो। पु० भोटी थतु ते, रोकाणु

भोटीलुं वि० [‘भोट’ उपरधी] आभाडाडनट,
आणसु (२) भोडवाणु (३) न० नि सतानने
वख वभत आठ थयेळु-भोटीनु भाणः

भोटुं वि० [स कृत उपरधी ? सर० हिं, न
खोटा] ‘दूडु, असत्य (२) भूवभूवाणु (३)
भराभ, नहाक’ (४) इरी लय अेतु, भेवदा (५)
न० नुकसान, अन्याय, भोटु काम (ईदां
कांतु भोटु नरेवामा आपाने गे। लाल ?)
[भोटां हाडनंतुं वि० आणसु हुनभभेः
भोटी खाल=भनखाल, व्यलियां भोटी
ननर = कुदणि भोटुं करुणु = न कन्वा
योन्य कन्तु (२) अन्याय कन्वे (३) नोकणता
पैसा न आपवा (४) शुभाचतु -काटुं =
काममा न लेवाय नेतु-ओशा वननट कटतु
(२) [ला] म दवाडभाधी न उडे नेतु भा. उ
-थतु = भेदनक अनाव नवे (२) न. उ-

લેણુ દૂલ થવુ -લાગણુ = માહુ લાગણુ
ખોટો રૂપિયો = ખનાવડી રૂપિયો (૨) ભુઓ
ખોટું કાટણુ]

ખોડ (ક.) સ્ત્રીં ખો આદત, કુટેવ (૨)
[સિ જોડ = લગણુ] શારીરિક ખામી (૩)
ભૂલ, ખામી, કલક, લાજવ (૪) નં [વે
જોડ] ખોડસુ [-આવવી = ખામી - કચાર
રહેતી - કાઢવી = ભૂલ કાઢવી, ખામી પ્રતા
વવી (૨) નિદા કરવી - ભાગવી = નહારી
ટેવ છોડાવવી. - ભુલાવવી = પાઠ શીખવવો,
ખો ભુલાવવી - રહી જવી = ખામી રહી
જવી] ૦ ખાંપણુ સ્ત્રીં ખોડ કે ખામી

ખોડણુ સં કિં [સિ જોડ = હાથી આધવાનો
ધામલો, વે. જોડ = સીમાકાષ - તે ઉપરથી,
સરં ખોડણુ] ઘટવુ (૨) રોપવુ, ઊભુ કરવુ
(૩) ['ખોડું' ઉપરથી] તેડવુ લાગણુ [કા]
(૪) ખોડુ કરવુ

ખોડણું નં [ભુઓ 'ખોડ' (નં), 'ખોડણું']
ખોટું લાકડું - ડૂણકું. જાડણુ ખૂનુ થડિયુ
ખોડંગ (ગા)ણું. ખોડાણું અંકિં [સિ જોડ]
લગણુ, ખોડું ચાલણુ

ખોડિયું વિં ['ખોડ' ઉપરથી] ખોડવાણુ, અપગ
- ચો પાડો યુંં છોકરાની એક રમત
ખોડી ખમચી સ્ત્રીં ખોડંગતા ચાલીને રમવાની
છોકરાની એક રમત

ખોડીખારું નં [લાકડા 'ખોડી'ને કટેલુ ખારુ]
ખેતરમા જવા આવવા માટે બે પાખિયાવાણુ
લાકડું ધાકી જવામા આવતો રંગતો - છીડુ
ખોડીણું વિં ખોડવાણુ ખોડિયુ

ખોડું વિં [સિ જોડ] ખોડિયું (૨) લગણુ (૩)
ચર વિનાણુ (અક્ષર માટે)

ખોડો (ખો) યું [સરં મ જવડા, નિ જોરો,
સિ જોડ ઉપરથી] માથાની ચામડી પર ખાડતો
એક મેલ (૨) માથાની ચામડીનો એક રોજ
(૩) [૧] સહાર; નાશ [-કાઢવો, -કાઠી
નાંખવો = સંહાર કરવો - નીકળી જવો =
અતિ સંહાર થવો]

ખોડિયું નં [સિ કોણ ઉપરથી] (કારીગરનો)
કાટખૂણો (૨) [૧] ખોચણું

ખોતરણી સ્ત્રીં ['ખોતરણુ' ઉપરથી] ઘાત ખોતર-
વાની સળી (૨) ખરખડી (૩) કોતરવાણુ
ઓતર, ટાકણુ (૪) કોતરણી: નકશીકામ
-ણું નં ટાકણુ (૨) ખરખડી (૩) ખોતરવાણુ
સાધન (૪) ખૂધરુ દોષ

ખોતરણું સં કિં [ભુઓ કોતરણુ] આણું
આણુ ખોદણુ; ખણુ (૨) [લા] ખચમાલ
કરવુ, (કોઈવુ) ખોદણુ [મહેનતાણુ
ખોતરામણુ નં ['ખોતરણુ' ઉપરથી] ખોતરવાણુ
ખોતરું નં [ખોતરણુ પંચી ?] ખહાણુ
ખોદકામ નં [ખોદણુ' ઉપરથી] ખોદવાણુ કામ
(૨) કૃવા, તખાવ વગેરે ખોદવાણુ કામ (૩)
કોતરકામ

ખોદણી સ્ત્રીં ['ખોદણુ' ઉપરથી] [લા] ખણ-
ખોદ, નિદા; અદખોઈ [-કરવી, -ખોદવી =
દોષ ત્રેયા કરવા, નિદા કરવી]

ખોદણું સં કિં, અંકિં [સિ જોડ, પ્રા
જોડ પંચી ? સરં હિં જોડના મ જોડણું]
ભોચ ઉખાડવી, ખણુ (૨) કોતરણુ, નકસી
પાડવી (૩) [લા] ખોદણી કરવી

ખોદાઈ, -મણી સ્ત્રીં, -મણુ નં [ખોદણુ'
ઉપરથી] ખોદવાણુ મહેનતાણુ

ખોદાખોદ સ્ત્રીં ['ખોદણુ' ઉપરથી] વાં વાર
ખૂખ ખોદણુ તે (૨) ખોદણી

ખોદાણુ નં ['ખોદણુ' ઉપરથી] ખોદણુ કે
ખોદણુ તે, ખોદકામ (૨) ખાણીના જોડથી
ખોદાયલી જમીન

ખોદુ (-ણુ) નં [વે જોડ પંચી ?] લાકડાનો
જડો - ભારે કકડો (૨) વિં મૂઠ, કુ બેવકુક

ખોપ યું નેતર, અન [સરં મ જોડ સ્ત્રીં
(૨) વાદણુ (૩) [કા] ઢેલુ [ખોરડુ

ખોપડું નં [પ્રા જુણ, સરં મ જોડણું] ખપરી,
ખોપરી સ્ત્રીં [સિ જોડ] માથાણુ પેરી જેવુ હાકડું,
જેમા મગજ છે તે [ખોપરી માં પચન ભરારો,
હોવો = મિતલ વચવો ગવ' થવો (એક)
ખોપરી હોણું = ખાસ વિશેષતાવાણુ મગજ
ધરાવણુ (ઉદાં 'એ પણ એક ખોપરી જ છે')

ખોપી, બુંલું વિં ખટપટિયુ [ભયાનક
ખોક (ખો) યું [જ] હર (૨) ગુસ્સો ઠનાક વિં

भोअलो, भोओ पु० [सं. ख=भाडो + उमव=अने हाथ] भे हाथ छता नेडवाथी अनतो पात्रनो आकार, पोश (२) तेमा माय तेठ्लु माप [-भरवे=भोआमा माय तेठ्लु वेवु]

भोअ पु० [सं. क्षोम, प्रा] + क्षोल

भोअणु(-णु) (ए) स्त्री० [सं. क्षुम्? म. खोवण] भो, गुक्ष (२) डोतरनी भे आलुने भावो (३) भाडो (भास ठेम, माप ३ डोलागो अटके अवेवो)

भोअना स्त्री० [सं. क्षुम्?] भोअ, भापण

भोअरणु स्त्री० (झ.) डील, विलअ -हुं अ० डि० भेरी यवु, गड नेतारहेवु, योलवु [झ.]

भोअणो पु० (झ.) सण ग कडण पड

भोअणु (भो) स्त्री० [भोरवु परथी? स०० डं छोडिअ, फोडिअ=ववारेडु] वधार

भोअणुं (भो) न० अणतु लाङ्कु डे सणेअडु (२) लमगरी (३) [ला] आडवु, डरेडणु

भोअण न० भोअणु अेक भोअर

भोअणु न० डोडी भो-भोअणु

भोअणुं न० लुओ भोअणु

-भोर वि० [फा] 'भानार, '-नी देववाणु', 'आठि' अेवा अर्थ भा प्रायः नामने अते (अनिष्ट लाव सूचवे डे) डेहो० हगमभोग, शगअभोर

भोर (५०), -हुं न० [स०० म खोरडा, स कुटीर?] डूपडु, माथीनी फीतनु नातु धर

भोरहुं न० (सु) भोवी, भोडी

भोरणु न० [भोरवु' डपथी] डोलवाड गयेलु ने होयते (२) भोअणु सावन

भोरणु स्त्री० [भोरवु' डपथी] भोरवु ते (२) डरेडणु (३) भोअणु

भोरणुं न० लुओ भोअणु

भोरववु अ० डि० [भोरवु' डपथी] वे० वि० भे वड नवु; वृथी पडवु

भोरवुं स० डि० [स०० म खोरणे, हिं खोरनी] (दिवताने सतेन करवा डे अणताने नलही अणवा)

अ भोरवु - तणे डपडु करवु [त्रिपड]

भोरवुं न० [लुओ लुओ] तण पाथानी थोडी, भोर वे अ० [भोरवे? डे भोर'भो' परथी ?]

भूणे भोरवे, निकाल न थाय अवे डेकाणे

भोर'भो पु० नडन०, अतगाय

भोरड पु० [फा खुराक] भावानो पडव (२) [ला] नेवाथी डेअ वाने निरवाड थायते -डी

स्त्री० भोरड, गुणननी ववु (२) नेतु अ० अ. -डी पोशाडी स्त्री० [फा] अ० नवअ (२)

तेतु अ० अ [भोअणु [अ]

भोरिथुं न० ['भोरवु' डपथी] डोअडिउ;

भोरीड वि० (भावासा) न० अ० डे गोपीन

भोरुं (भो) वि० [प्रा गजरिय=भेसुं डेहोणु ?] लुओ ववाथी भेवाड -२१८ पु०, -२१९

स्त्री० भोअणु

भोअ स्त्री० [डं खोल, खोह] भाभी करथी, पोवाल (२) डोअ गयेडी अणुं आभडी (३)

सापनी कायणी (४) भोणी (५) भोण, गाडी तडिया वगेनेतु डपडु पड (६) न० लुओ

भोअण [-आवनी, पडनी = (नीवण, भाडो वाधेवो डंभा) डपडु डीलु रडेवु-तग,

भेसतु न आवडु -डोतरनी, डोतरी ननी = आभडी डे कायणी डोतरनी-नीणो ननी

-अडवनी = पड-गलेड वडववा -भरनी = डपडाने डीले पडते लाग मीवी लेवे]

भोअडे पु० [डं खोल] गवेडो -डी स्त्री० गवेडी -हुं न० गवेडानु नातु अ० अ

भोअणुडार (-रु) वि० भोअना

भोअणु न० ['भोअणु' डपथी] डसागडु अेक भोअर (२) डूडे ववानु भोअर, पेथियु

भोअणुं स० डि० [लुओ लुओ] डोअडु (२) डोअणु, आणन करवु

भोअणी स्त्री० [सं. कौलि] भोणी (२) [डं खुह=डूरी] भोडी (३) [लुओ भोअणु]

गवेडी -डो पु० गवेडो [(य)

भोअणुं (भो) न० भोअणी वगेनेतु डोअडे पोअडे भोअणु (-२१) वहुं स० डि० 'भोअणु' डे अ०

भोअणुं अ० डि० 'भोअणु' डे अ० वि० भोअणुं स० डि० [सं. डप, प्रा खव] शुभावड (२)

ग० लाल अवे [भोअणुं नांअणुं = भोअणु भोअणुं = शुभावड (२) डोअणु नवु]

भोअणुं स० डि० [स०० न लोवण] नेगी डोअणु करवु, डोअणु, डोअणु

ખોહ સ્ત્રીં [સં. ગોહ] ખો, કાતર, ખીણ
 ખોહાણુ પુંં [બુઓ ખોહ] નદીની ખેખડ
 ખોહો પુંં ['ખોસતુ' ઉપરથી] ખોસનારો (૨)
 [સં. કુસીદ = આળસુ ? કે. ગોહ = ગમાર કે
 કાટવાળ જેવો કૂર પન્થી ?] લઠીગો, લઠુ પણ
 આળસુ માણસ [તેને રવાને બુઓ)
 ખોળ સ્ત્રીં બુઓ ખોલ ર થી પ -ખિયું નં
 ખોળ (ખો) પું [કે સ્વોલ] તેલ કાઠી લીધા
 બાદ રહેતો તેલી ખીનો કૂચો
 ખોળ (ખો) સ્ત્રીં [કે સ્વોલ = નસૂસ પરથી ?]
 તપાસ, શોધ ંધું સંકિં શોધવું, તપાસ
 કરવી, ઢૂંઢવું. -ખં ખોળા, -ખાં ખોળ (-ખી)
 સ્ત્રીં શોધાશોધ [ખૂય ઢૂંઢવું તે (૧)
 ખોળાઢં ઢોળા (ખો) પું બંબં વં ખોળાખોળ,
 ખોળં ખો (-ખો) પું [મ સ્વોઢવા] વિલખ,
 ઢીલ. [ખોળં ખે નાખવું = ઢીલમા નાખવું
 ખોળ ખે પડવું = ઢીલમા પડવું]
 ખોળાધર (ખો) પું [ખોળો + ધરવો] નભીન
 -રી સ્ત્રીં નભીનગીરી [અધરણી
 ખોળાબરણુ (ખો) નં [ખોળો + બરણુ] સ્ત્રીમ ત,
 ખોળાં ખં ખોળાં, ખોળાં ખાં ખાં (ખો) નં બં
 વં ખૂય ખારીક તપાસ
 ખોળિયું નં [સ. સ્વોલિ] ગોઢડા વગેરે ભરવાનો
 એઢો (૨) શરીર, કલેવર [-ચડાવવું =
 એઢો ધાલવો - પહેરાવવો ખોળિયામાં છવ
 આવવો = નિરાત વળવી, ચિતા દૂર થવી
 ખોળિયામાંથી છવ ઊડી જવો = ક્ષણ
 પડવી, હારે ગલરાટ - ચિતા થવા]
 ખોળી સ્ત્રીં [સ સ્વોલિં] વસ્ત્રના રક્ષણ માટે
 છેડા ઉપર ગોઢવેલું ઢાકણ (જેમ કે લાકડીને)
 ખોળો (ખો) પું [સ ક્રોઢકં] પલાઠી મારી
 ખેસતા બને નવ ઉપરની વૂટણ લગી થતી
 આસન જેવી જગાનો લાગ (૨) એ લાગ
 ઉપરના વસ્ત્રને (તેમા કાઈ લેવા) જોળી પેઠે
 કસાય છે તે [ખોળામાં ધાલવું = વહાલથી
 ખોળામા લેવું (૨) આશ્રય આપવો ખોળો

ધાલવું = ઢીકરી સાસરે જતી હોય ચારે
 સગવહાલાએ તેને પૈસા ભેટ આપવા ખોળો
 ખેસાડવું = લગ્ન વખતે કન્યાને સાસુ-
 સસગના ખોળામા ખેસાડવી (૨) દત્તક લેવું (૩)
 વિશ્વાસ આપવો ખોળો માયું મૂકવું = શરણે
 જવું ખોળો લેવું = દત્તક લેવું (૨) માન્ય
 કવું ખોળો સોંપવું = ભાળવણી કરવી.
 ખોળો પાથરવો = કરગરવું, વિનંતી કરવી
 -ભરવો = સીમ ત કરવું -ધરવો, વાળવો
 = ખોળાની જોળી જેવું કપડું વાળીને કાઈ
 તેમા લેવા માટે તૈયાં થવું (૨) માગવું]
 ખોંખારવું (ખોં) અંકિં બુઓ ખૂખારવું
 ખોંખારો પું (ખોં) બુઓ ખૂખારો
 ખોંચ (ખોં) સ્ત્રીં [બુઓ ખાચ] ખાચો, ખોલાણ,
 ખાણ (૨) કમર, કમીના (૩) [બુઓ ખૂચ]
 ધાધો, અડચણ (૪) મુઝેલી, ગૂચવણ
 ખ્યાત વિં [સ] પકાયેલું, નામીયું (૨) સ્ત્રીં
 [પ] ખ્યાતિ, કીર્તિ (૩) નં કચન -તિ
 સ્ત્રીં પ્રસિદ્ધિ, કીર્તિ (૨) પ્રતીતિ, જ્ઞાન
 -પન નં, -પના સ્ત્રીં નહેરાત (૨) કબૂલાત
 ખ્યાલ પું [બુઓ ખ્યાલ] તર્ક, વિચાર, કલ્પના
 અમરણ (૨) છાલ, ક્ષેડો (૩) એક ભતવું
 ગાયન [-કરવો = વિચાર -કલ્પના કરવા
 -છોડવો = વિચાર તજવો (૨) છાલ મૂકવો
 -ખાંધવો = કલ્પના કરવી ંરાખવો =
 ધ્યાન કે અમરણ રાખવું ખ્યાલમાં હોવું =
 વિચારવું, ધ્યાન પર લેવું] ંટપ્પો પું ખ્યાલ
 ને ંટપ્પો, ગાયનનો એક પ્રકાર -લિયો પું
 ખ્યાલટપ્પા ગાનારો -લી વિં તરંગી (૨)
 ખ્યાલ -લાવણી ભેડનાર
 ખિસ્ત પું [ગ્રીક -ચિસ્ટોસ] (સ.) બુઓ
 ઈસુ -સ્ત્રી વિં ઈસુ સખ ધી, ઈસુના ધર્મવું
 (૨) પું એ ધર્મ માનનારો માણસ
 ખ્યાખ પું, નં [ખા] ખાખ, સ્વખ -ખી વિં
 સ્વખવું, તે સખ ધી (૨) સ્વખ રચ્યા કરનાર,
 સ્વખશીલ, તરંગી

ग पु० [स] कंस्थानी गीने व्यनन(२)गंवा
 म्वनी सजा ंकार पु० ग अक्षर अथवा
 उच्चार. ंकारांत वि० [सं] छेडे गकारवाणु.
 ०२शु न० + ०२गो पु० गकार

-ग [स] [ममासने अते] 'नतु' यालतु' ऐवा
 अर्थमा उदा० भग, उग

ग छदशास्त्रमा 'गुरु' अक्षरानु दूकुं इप
 गध'नतु'नु भूतजाणुस्त्री०उप(२)(भू०कृ०)वि०
 गयेली, वीतेली [-ते गधं=लले सदाने
 भाटे यादी गधं, इरी आवी न नहि] उंकाड
 स्त्री० आननी पहेलाना दिवस (२) अ०
 लुओ 'गधं काये' उंकाडे अ० आननी पूर्वना
 दिवसे; काये (२) [ला.] उभाणा न ०शुनरी
 स्त्री० अनी गयेली - भूतकाणनी हकीत

ग(०६)गडधुं अ०किं [सर० डे गडगड, म्व०]
 गडगड अवाण करेवो, जानु

ग(०६)गटाट पु० गडगड ऐवा अवाण (२)
 अ० सपाटाप व, वगरडरकते - वधुं स०किं
 गडगडे अम करु (२) उपाटाप ध - अटन्या
 वगर काम यलावतु (जेम डे वायतनु)

ग(०६)गणुं अ०किं [रव०] गणुण ऐवा
 अवाण करेवो (२) नाकमा भोलतु (३) [ला]
 पोतानी नामरथ अरपथ वीते अताववी (४)
 स०किं मनमा अथडुं गगणना कडेडु

ग(०६)गणुाट पु० गणुणतु ते

गगन न०[स] आकाश, आललु [गगननां
 दुंभ वीणुवां, गगननां पक्षी जालवां,
 गगननां डूल वीणुवां=असलवित काम
 करु, डे तेम करवानो प्रयत्न करेवो गगनमां
 डेडु = अक्षोप धर्ष नु (२) निरर्थक नुं
 (३) डुलातु गगनमां गाणु = धले डीये
 गनना यनी (२) मोटाधमा रडेडु भगनमां
 अडावधुं=वभाण करी डीये अडावतु गगने
 अडधुं = डुलातु, तोर करेवो (२) पोतानी
 कि मन वण्णी वधारी भूवनी -साथे वातेो
 करेवी = अडाधुंओ मारवी(२)आकाशने अडे

तेडुं - वाणुं डीयु होडु.] उगाभी वि० गगनमा
 ननां उगांधिया पु० अ० व० अ० अ० मीठां,
 धर्षना लोटना आसणी पायेला गांधिया अर
 वि० गगनमा इनां(२)न० पभी, देव, भूत-
 पिशाच, नक्षत्र, ग्रह वगैरे ०युं अित, ०युं अी
 वि० आकाशने यु अतु, अहु डीयु ०पट पु०
 गगनअपी पठ, आनगने विस्तार ०भेदी वि०
 गगनने भेदे अेतु मोटु (अवाण डे नाडे)
 ०विहार पु० आकाशमा विहार (२) [ला]
 अहु डीया डीया अयावो न्वा ते ०विहारी
 वि० गगनविहार करेनां ०रपशी वि०
 आकाशने अडे अेतु, अहु न डीयु

गगरी स्त्री० [म गर्गरी, प्रा गगरी] नानो गगणे
 गगनं वि० [लुओ कंकर] ललर, दाणाडा
 गगरे पु० [लुओ गगरी] वातुने वडो
 [-डेरवयो = लीप भागवी (२) डेप धी
 पीरसाय अवेो वरो करेवो]

ग(०७)गणुं अ० किं ['गगु' ? स गदगद,
 प्रा गगर] दीका थर्ष नु (अ्यान्धी, वमकीथी
 डे अेवी डोर्ष लागाणुधी) (२) दीका पडी नु
 ग(०७)गणुं वि० [लुओ गगणु] डीयु. डीन
 (२) पाकवा डेपर आवेडु. [-थर्ष नु =
 गदगद डे डु रडु थर्ष नु]

गगा स्त्री० (आणलावा) आणकतु अणु
 गगो पु० उंकोकरो, डीकरो - गी स्त्री० उंकोडी, डीकरी
 गगु, - गगो लुओ 'ग'मा

गय अ० [रव० ? सर० र्हि] गय [-दधने =
 गय, इय अवाणनी साथे, अट (अ दर धूमि
 डे येसी नु)] [थडु]

गय किं वि० पसड, माकक [-आवतु = माकक
 गय स्त्री० [फा] यूनो, डेल [ते
 गय उडियुं न० [रव०] (डुपता) तगडिया मारवा
 गयकडुं, गयकियुं न० [रव०] गयकडियु (२)
 गयरडु [डसाध गयेडुं
 गयन वि० ['गय' डेपरधी] भरत (२) लराध-
 गयरडुं न०, -डो पु० [लुओ गय] भाडे

उपरी पडतो मुक्तीना मार(२)[गप उपरथी]
 गपनी परपरा [गप्पी
 गपाटो पु० गप -टी वि० गपाटा हाकनारु,
 गपाहुं अ०कि० [स गुप्] सुपथाप के छानामाना
 धूसवु -वपुं सं०कि० प्रेरक [गप
 गपाष्टक न० [गप+स अष्टक] भोटो तडाका,
 गपोदश भ पु० गप्पीदास
 गपोहुं न०, -डो पु० [‘गप’ उपरथी] गपु
 गपोक्षियुं न० [स गुप् उपरथी] कशाभाथी
 छटकी न०ने लराथिं पेंसवु ते (भास करीने
 निशाणमाथी) (२) व्यक्षिय २ -करुं =
 (निशाणमाथी) छटकी न० कथाक लपार्थ रहेवु
 के सेगी नवु
 गपुं न० लुओ गप -पी वि० गप्पा मारे
 येवु -पीदास पु० गप मारवानी व्याहत-
 वाणो भाणस
 गदलत श्री० [अ] जेदरकारी, अज्ञावधता (२)
 भूल [गदलतभां रहेवुं = जेदरकार रहेवु,
 अज्ञाभा भूल थवी - भूल भावी]
 गदलतियुं, -ती वि० गदलत करनारु
 गदलुं वि० [लुओ गलरु] सुंदर अने हृष्टपुष्ट
 गका श्री० + शुद्ध
 गकर वि० [अ] द्याणु
 गक्रे पु० [रव०] उतावणमा - गप दधने लरेथो
 मोटो कोणियो - भूकडो
 गम अ० [लुओ गप अ०] जट, यट ०कावहुं
 सं०कि० लुओ गपकाववु ०गम अ० टपोटप
 (२) श्री० भीलनी वातयीतमा वच्ये जोलवु ते
 गमडागं(-हुं) वि० [गरअडियु + गाहुं]
 दाधागुं; मूर्ध [अव्यवस्थित
 गमडागुं वि० [गरअडियु + गहुं] गहुं अने
 गमडहुं अ०कि० [लुओ गडअडहुं] तणे उपर
 थता सरवु(२) आणोठवु(३) [ला] (वगर वाधे के
 विधने) आली के नली नवु, आगण वधु
 गमडी(-रडी) श्री० [‘गमडु’ उपरथी] अकंठम
 दोडी नवु ते [-मारपी]
 गम(-भा)के वि० [स० हिं. म गवरु; फा
 वृवरु परथी ?] लुओ गमरु
 गमागम अ० [रव०] गमगम, टपोटप(२) श्री०

घोणाघोण -भी श्री० मुक्कामुक्की(२) जोलाजोली
 गमार श्री० [स गहर, प्रा गम्भर?] भाडो
 (२) -अभोल
 गमारो पु० [अ. गुवारह] नावु अक्षर (२)
 हवार्थ, हवामा छिये न० दूटे येवु अेक
 मतवु दाडभातु
 गमी श्री० [स गर्भ, प्रा गम्भ?] लभोटी के
 मोर्धदानी रमतमा नरतो नानो भाडो
 गमो(-भयो) पु० [अ गवी = मूरभ?] मूरभो,
 रातो
 गमोगम अ० [रव०] गमगम, उपराउपरी
 गमोणो पु० लुओ गपगोणो (२) लवडो
 गमपर वि० [सर० हिं म] स गीन (२) पैसादार
 (३) नमरु
 गमपर पु० [स गहर, प्रा गम्भर = गहन
 विषम नगा] (स) अभाळ पासेनो अेक
 (चडवामा कडणु) दुगरे
 गमपो पुं० मोटी गमी (२) [?] शेरीनी गाह
 (३) [रव०] धप्यो (४) लुओ गमो
 गमराट पु० [‘गलरावु’ उपरथी] गलराभण
 ०हुं अ०कि० + गलगवु -टियु वि० गलराट-
 वाणु, गलराटेना स्वभाववु -मणु श्री०
 अकणामण, मूअवण (२) लथ [-थपी]
 -हुं अ०कि० [हिं घबराना, म घावरणें]
 गूयावु, मूअवु, कंधावु (२) पीवु
 गमरु वि० [लुओ गमरु] गालला जेवु, गोरु
 अने मासल (२) निर्दोष, भोणु
 गमरिन पु०, श्री० [स] किरण
 गमा पु० अ० व० [स गर्भ, प्रा गम्भ] गमका
 गमा(-भा)णु श्री० [स गवाढनी] डेरना
 नीरणु माटे, आहु ल कडु रापी करेली नगा
 गमाणु न० [स गवाढनी] गामना पादर परनी
 गायर नमीन, यरे
 गमार(-रै) पु० [स गर्भांगार] म हिनरी
 अ हरेनो लाग [गमार ०ता श्री०
 गमरी वि० [स] ठीहु (२) धाहु (३) लुओ
 गम श्री० [स गम् उपरथी] भाणु (२) मनवु
 वलणु (३) गनि प्रवेश (४) सूअ [-पडवी =
 सूअ -समन पडवी -होपी = सूअ -समन

होवी] (प) पु० लुओ गमा (-भागवा)
 गम स्त्री० [ज] शोक, दुःख (२) गमभारी
 [-भावी = भावोशी राभव, ऐकदम छिछणी
 न जता रोकवु - मनने रेकडुं] ०भार वि०
 [फा] गम भाय ओवु, भाभोश सहनशील.
 '०भारी स्त्री० भाभोशी, गम भाई' जवी
 ते ०गिन वि० भिज, उदास ०गिनी स्त्री०
 [फा.] गमगीनपखु. ०गुभार वि० [फा.]
 दुःख दूर करनारं, हिलासो आपनार (२)
 पुं० मित्र
 गमक पुं० [स] स्वग्ने क पावीने गावु ते (सगीत)
 (२) ऐक छद्म [गतागम
 गमगत स्त्री० [गम + गत (गति)] लुओ
 गमथां न० अ० व० [२व०] भोलता भोलता अय-
 कावु ते (लागणी विचार के नाभरथी)
 [-भावां = भोलता अयकाया करवु]
 गमत स्त्री० ['गमवु' उपरथी] विनोद, मज,
 आनंद. -ती वि० विनोदी (२) आनदी
 गमन न० [स] जवु - यावु ते (२) याव,
 गति (३) स्त्रीसग. ०शील वि० 'काधनेटिक'-
 गतिवाणु (ग)
 गमडुं अ० कि० [सं. गम्, स गमणें] मनने सार
 लागवु; गोडवु (२) पसद पडवु [गमडुं
 वडावडुं = गमवु (जेमके धरेखुं) करवु-कराववु
 (२) [कटाक्षभा] गमाड्यासिवाय छुटानहोवो]
 गमा पु० अ० व० शक्ति (२) शरीरना साधा.
 [-भांगवा = पग भागवा, याववानी शक्ति
 जती ग्हेवी]
 गमाणु स्त्री० [स गवादनिका] लुओ गलाण
 स्त्री०. -खियु न० आडु लाकडु
 गमानक न० [लुओ गवानिक] गोआस
 गभार वि० [दि] आणसमलु, भूर्भ (२) रोयु,
 गमडियु
 गभावडुं स० कि० [स निर्गमम्] गाणी नाभडुं,
 अथी नाभवु (२) शुभाववु, भोवु
 गभी स्त्री० [ज गम उपरथी] हिलगीरी (२)
 अ० [स. गम् उपरथी] (सु) तरक, लाणी
 गभे ते स० (२) वि० डेई' डे कथु पण (३)
 रथि के धग्छा मुज्जवु

गभे तेम अ० रथि मुज्ज, धग्छा प्रमाणे (२)
 कांठम धनके मर्यादा वगर; निर कुश, उच्चू भल
 रीते (३) अयव्यनियत रीते [-करीने = कांठ
 पणु उपाये के रीते]
 गभो पु० ['गमडुं' उपरथी] गमवु ते, रथि
 गभत स्त्री० लुओ गमत, गमत
 गभ्य वि० [सं] जवाय - पछोथाय ओवु के जवा
 धारेखु तेखु (२) समलय ओवु (३) औषधि
 धत्यादिथी मटाडी शकाय तेखुं, साध्य (४)
 स्त्रीसग - गमनने योग्य ०मान वि०
 जशावु, समलवु
 गयवर पुं० [प्रा; स गजवर] + मोटो हाथी
 गयंद पुं० [प्रा, स गजेन्द्र] + हाथी
 गयाव(-वा)ण पु० [हिं गयावाल] गयावो पडो
 गयु [सं गत, प्रा गय दे गय = भृत] 'जवु'तु
 भूतकाणवु इप (२) वि० गयेखु, वीतेखु, भूत-
 काणवु (२) भरी गयेखु (जेमके गयु ते
 गर्थु, ना गयु थनार छे ?) -येखु' वि०
 'जवु'तु भू० इ०
 गर पुं० [स गर्भ] इणनी के जाडना थडनी
 अदरने गर्ल (२) [ला] मननो सेद, भम
 गर पु० [स] जेरी अधार, गल
 -गर [फा] 'करनार' ओवो अर्थ सूचवतो प्रत्यय
 उदा० 'सोदागर', 'कारीगर' -री स्त्री०
 गर पु० लुओ गीर उदा० केशवगर
 अरक वि० [ज] इखेखु (२) मज, लीन ०भारी
 स्त्री० छटकवानी भारी ०डुं, अ० कि० कणी -
 भूपी जवु (२) इूपी जवु (३) मज - लीन थई
 जवु. -काव वि० गरक, मशगूल
 गरगट पु० गडो - हीगलो आदमी
 गरगटियुं वि० लूतु ने जण
 गरगडुं अ० कि० ['गडगड' उपरथी] गडगड
 अवाज थवो (२) गभडवु [रभसत
 गरगडियुं न० [२व०] अगभडियु, पाणीयुं,
 गरगडी स्त्री० ['गडगड' उपरथी] दरे तेखु नावु
 पैडुं (२) डारानी गगडी, 'रील'
 गरगर अ० [२व०] अपाटाअ'ध, ऐक पछी ऐक
 गरे ओवी रीते
 गरज स्त्री० [ज] भप, जउर (२) रवार्थ. [-पडवी

= गरज लखावी, अप होवे - सरणी = स्वार्थ
 पूरे थवे] ० मतलभी वि० स्वार्थी ० वं, त,
 ० वान, - लठि, - न्थुं, - ल, - लुं, - लु
 वि० गरजवाणु ० सवाही वि० गरजमतलभी
 गरजलु स्त्री० [स गर्जन] ऐक पभी
 गरजनतेल न० गर्जन आडमाथी मणतु तेल
 गरजलुं अ० किं [सं. गर्ज] गर्जना करवी,
 गा० वु (२) मोटेथी अराडवु, तडुं वु
 गरज-सवाही, गरजलठि, गरजन्थुं, गरज
 (० लुं), गरजलु वि० लुओ 'गरज'मा
 गरजे पु० इल्लगो, अ डर(२) काटो, ठोसो भीलो
 (३) भूपरे (४) ऐक अथियाणु हथियार
 गरडगप(-इ) अ० [रव०] गडडगड, अट
 हर्धने, अयानक
 गरडलुं स० किं [लुओ धसडवु, स वर्ष]
 (अक्षर) घूटवा (२) अ० किं ['धर' उपरथी
 रव०] गणाभा षोडलुं (३) अवाज षेथवे
 गरडो पुं० [लुओ गरडवु] घूटवाना अक्षरोना
 कागण, अरडो
 गरणु न० ऐक आड
 गरणी स्त्री० [सं. गिरिकर्णिका] ऐक औषधि
 गरणी स्त्री० [स गुरु उपरथी] स्त्री-गुरु, (२)
 गरणील. ० लु स्त्री० [लु मानार्थे] नैन साधवी
 गरणुं न० ऐक मतनी धार्मिक डिया
 गरथ पुं० [स त्रय = धन ?] नाथु, पैसो [-वेथी
 वेला थनुं = गाडतु षोडने गांडा अनवु. पूरी
 भूर्भाई करवी]
 गरद स्त्री० [फा. गर्द] धूण, (२) वि० लिडायेलु;
 साकडमा आवेलु; दटायेलु
 गरदन स्त्री० [फा.] डोडी, गणथी, ओथी [-डांटा
 उपर न होपी = उद्धताई ने मगरीने
 पार न होवे - नभवी = नीयानेथु थवु,
 आअइ नवी (२) तुकसान थनुं (३) भरखवेणा
 डोक लथी नवी - नाभी देवी = भरखवेणाओ
 डोक लथी नवी - डोकु लुलु पडी नवु
 - मारवी (-वुं) = डोकु कापी लुहुं करी नाअवु
 (२) पायभाल करवुं]
 गरदा स्त्री० [फा गर्द] धूण
 गरदी स्त्री० गिरी, लीड

गरदो पुं० [फा. गर्द] तमाकुना पादडानो लूडे, नरदे
 गरनाण स्त्री० [पो गार्नेल, हि. म. गरनाल]
 छराना गोणा लरवानी, आडलुणी लेवी तोप
 गरनाणुं न० [गर(गणवु) + नाणु] पाणु आववा
 नवा माटे पावेथो साकडो मार्ग, नाणुं
 गरअड, ० गोटे, ० लुं, ० सड(-२) अड, - ० ट,
 - डियुं लुओ 'गडअड'मा
 गरथी स्त्री० श्रीओना गगसा गावानी ऐक मतनी
 कविता ० लठ पु० गरथीओ गानारो, बैरानो
 राग ताणुनारो आडलु (२) [ला.] वि० राडवुं
 गरथो पुं० नोरतामा अथवा माता वावे छे ते
 प्रसगनी जालावाणी माटली लेमा आलु धीनो
 हीवा रभाय छे ते (२) हीवा के माडवीनी
 आसपास इरता इरता तणीओ पाडीने गाडुं
 ते (३) मोठी गरथी, रासडो [गरथी गावा
 = रासडा गावा (२) गरथे रभनुं (३) नामडे तु
 काम करवुं गरथे रभनुं = गरथो गाता,
 नृत्य करता गोण इरवु गरथो डोराववे
 = मातानो मानेडो गरथो म डववे - भू हवे,
 - रभवे = लुओ गरथे रभनुं]
 गरल पुं० [स गरम, गर्म] लुओ 'गर्ल'मा,
 ० धांठ स्त्री० छरा लरेथो दडने गोणो (२)
 गरनाण ० सुतराठि, ० सुतर वि० ताणामा
 रेशम अने वाणामा सुतरना वणटवाणु
 गरलावुं अ० किं [स. गर्म] गर्लावुं, गरल रडेवे
 (२) अगडवुं; अेरवाह थनुं [डोडो
 गरलोणुं न० [स गर्म परथी] मकाईने हथियो
 गरम वि० [फा गर्म] ठितु (२) शरीरमा उल्लता
 पैदा करे - वधारे तेवु (३) [ला.] न्नेसमा
 के कोधमा आवेलु [-आग, लाय = धलं न
 गरम (२) अलु न तीथु - कपडां = ठिननां
 कपडा. - करवुं = इटकावु (नेलसाथी) - पडवुं
 = गरमीनी असर थवी, शरीरमा गरमी
 दाभववी (ठेवां हवा गरम पडी)] ० ममाडो
 पु० त०, लविग धत्यादि गरम तेननानो
 लूडे [सिवायाकरे
 गरभर स्त्री० [गर (गड) + मडारवु] अदवास;
 गरभर स्त्री०, न० [सर म] ऐक वनरपति
 (तेना भूणतु अथाणु थाय छे)

गरभागरभ वि० [लुओ गभ] गरभ गरभ,
 ७१७ ७१७. -भी श्री० गरभागरभ होतु ते
 गरभाष्टो(-वे) पु० गरभी, ७१७, तपारे
 गरभाणो पु० [स कृत्तमालक] अेक लतने
 छे -गाने गोण पुं० तेनी सी गभाथी
 नीकणतो गोण नेवो रेयक पदार्थ
 गरभी श्री० [फा] ७१७, ताप (२) गरभी-
 यादी के पन्भियानो रोग [-आवची =
 ७१७, के लगृति आवची -थची = ताप
 थवो (२) ताप लागवो -नीकणची, -कृती
 नीकणची = शरीरे तापोडिया नीकणवा]
 गरभी श्री० मापसर आक भाडवा भाटेनु
 सुतास्तु अेक ओल्ल (-भारची, लगावची)
 गरभुं न० तपेक्षी नेवो पडधी विनानो भोटो
 वाड्डो [अेक वनरूपति
 गरभेक्ष श्री० [लुओ गरभ, म गरमल]
 गरव पु० [स गर्व] गर्व, अहकार
 गरल न० [म] विम, अेर
 गरलुं वि० [स गुरुक, प्रा. गन्ज] भोटुं, महान;
 गौरववाळुं (२) अ० किं [स गल] भरकुं,
 पडवु (३) [लुओ गडवु] वीरे गहीने
 अहर पेसेकु
 गरग वि० [स गुरु उपरथी] भोटु (२) पुं०
 [लुओ गराडो] भाडो
 गरगडी वि० [हिं गराडी (धरेडी, गरगडीने
 भाडावाणो लाग नेना उपर टारकु रळे छे) =
 धरेडभा पडी गथेतो ?] अधाष्ठी, लाग,
 अरीण के गाने वगेरेने व्यसन
 गरग(-रे)डो पु० [सर० म गराडा = थितो]
 धभारतने पायो नाभव भाटे भोटेतो भाडो
 गरगशि(-स)थो पु० [गरास' उपरथी] गरास
 भानारे (२) गरास भानारे रजपूत, गरवशी
 लायात (३) अर्थ पण रजपूत -अेक लत -
 -थणु (ए,) श्री० गरगियानी श्री
 गरगभ पु० [स ग्राम] गामनु रक्षण करवाना
 महलाभा काही आपेक्षी नमीन अथवा ७१७
 रकभ (२) शुभगत भाटे आपेक्षी नमीन
 (राजवशीओने) [-अवे = [ला] भोटु
 कुम्भान थवु -अं वाववो, -अ धावी हेवो =

भोटोलाल अटाववो के करी आपवो] ७१७ (ए),
 ७१७ श्री० गरगियानी श्री (२) गरगिया
 लतिनी श्री. ७१२ वि० गरास धरावनार.
 ७१२ श्री० गरगसदारपणु -सियणु
 -सिये श्री० लुओ 'गरगियो'भा
 गरिभा श्री० [स] भोटार्थ, भौढता (२) धरुछा
 प्रभाणे लारे थई नवानी योगनी अेक सिद्धि
 गरियो पुं० [गरवु' उपरथी] लभरडो (३)
 गरिष्ठ वि० [स] लारेभा लारे (२) शैथी वधु
 अगत्यनु [छाणो गोणो
 गरिडुं न० [गरवु' (अरेलु -छाणु) उपरथी ?]
 गरिथ वि० [अ] निर्धन, कगाल (२) भापड,
 डुभी (३) [ला] नम्र, सालस-राक ७१-
 (-थ)रथुं न० [अ गरवा -गरीथनु ७०००]
 गरीथ अने कगाल भाणुस ००(-नि)वा
 वि० [नवाच (फा)] गरीथ पं रहेम गाणे-
 गरीथनु पोपणु करे अेवु ०५२५२ वि०
 [+ फा परवर] गरीथने पाणनार -भाई,
 -थी [फा] श्री० निर्धनता, कगालियत (२)
 नम्रता, सालसाध
 गरीथसी वि० श्री० [स] गौवशाणी, महान
 गरुड पुं०, न० [स] अेक पक्षी (२) [स]
 कश्यपने विनताथी थथेतो पुत्र, विणुनु वाहन.
 गगामी पु० (स) विणु ०५५५ पु०
 (स) धन पर गरुडना विहूनवाणा विणु
 ००५५ पु० अेक लतने व्यूह (युद्धने)
 -६३६ वि० [+आरुड] गरुड पर भेटेकु
 -६३५ न० [+आसन] गरुडना नेवु अेक
 शैगिउ आसन -६३५ न० [+अल्ल] गरुडनु
 (अेक दिव्य) अम्र
 गरुडपासु न० [स] अेक लतनु क्षीलभ
 गरु(-रे)डो पु० [स गुरु परथी] लुओ गणेश
 -गरुं [सं वर? फा गर?] वि० भानवतो प्रत्यथ.
 ७१६ कामगरुं, कथागरुं [श्री० भगवरी
 गरुं वि० [अ गुरु = अलिमान] भगवरे -री
 गरुं वि० + गरुं
 गरुडी श्री० [रव] गरुडी [पडेतो भाडो
 गरुो पु० [लुओ गरुड] शैभासना पाणीथी
 गरुोडो पु० [लुओ गरुडो] डेडने गो

गरीदर वि० स्त्री० [स. गर्भ + उदर] सगर्भा;
 गर्भिणी [जिरी जनावर
 गरीणी (रो?) स्त्री० [द्वि घरोली] धरोणी, ऐक
 गर्ग, -गर्ग्यार्थ पु० [सं] (सं) ऐक प्राचीन
 ऋषि (२) यादवोना पुरोहित
 गर्जन न०, -ना स्त्री० [स] गर्जु ते (२) ऐधी
 धतो अवाज [गरजन-तेल
 गर्जन न० [सर० हिं] ऐक जाड. ०तेल न० लुओ
 गर्जुं अ० कि० लुओ गरजवु. -न्त वि०
 गर्जु (५)
 गर्दर पु० [इं] लोभ डनो पाटडो (नानो के मोटो)
 गर्त पु०, न० [सं] भाडो, भाण
 गर्थ पुं० [स त्रय?] + गरथ
 गर्द स्त्री० [फा] धूण, २२
 गर्दल पु० [स] गवेडो -जी स्त्री० गधेडी
 गर्धन पु० लुओ गर्दल
 गर्ल पु० [स] भाता पेटमां रहेलु अवनु ३५
 (२) गर, अ दरनो भावो (३) डोधपण वरतुनो
 अ दरनो लाग (४) नाटकनी ऐक स वि
 [-पडवो = गर्लपान थवो, कसुवावड थवी
 -पाडवो = गर्लपात करववो -भूकवो,
 -मेदवो = गर्लधान करवुं -रहेवो =
 सगर्ला थवु. -होवो = सगर्ला होलु] ०काड
 (-ण) पुं० गर्ल धारण करवानो समय (२)
 गर्ल रहे त्यारधी जन्म थाय त्या सुधीनो
 समय (३) नाटकनी पाय स धिमानी मध्यते,
 न्यारे कथानी इलप्राप्तिनो निश्चय नथी थतो -
 गर्लभा होय छे ०केश (-५) पु० गर्लशय
 ०गुलु न० मकाननी अ दरनो लाग (२) गलार
 ०धाती वि० गर्लनो धात करनार, गल पाती
 ०चोर पु० गर्लभाधी - जन्मथी चोर ०जल
 (-ण) न० गर्ल अने ओर वञ्चेतु पाणुी
 ०लेगी पु० (स) शुक्देव ०दर न०
 म दिरनो छेक अ दरनो लाग, गलार ०धारणु
 न० गर्ल धारणु कवो - रहेवो ते ०नाडी
 स्त्री० गर्लशयनी ऐक नाडी, जेनाथी गर्ल
 धारणु थाय छे ०धात वि० गर्लनु पाडवुं -
 पडवु ते ०पाती वि० गर्लपात करनार
 ०म दिर न० गलार ०धातना स्त्री० अवनो

गर्लदशाभा पडतु हु अ. ०वचन न० गर्ल-
 यातनाभाधी छुवा भाटे अवे धंश्चने आपेलु
 वचन (हुं तारी लक्षित करीश ध०) ०व (-व) ती
 वि० स्त्री० सगर्ला (२) स्त्री० गर्भिणी ०वाम
 पु० गर्लनो उदरमा वास ०विधा स्त्री० गक्ष
 अ गेनी विधा, 'अभिधयो लोख' ०श्रीमत्ता
 स्त्री० गर्लश्रीम ताध ०श्रीमंत वि० गर्लथी
 -जन्मथी पैसादा; श्रीम तने घेर जन्मेलु
 ०श्रीमंताध स्त्री० गर्लश्रीमत होलु ते
 ०स्थान न० गर्लशय ०त्राप पु० गर्लतु
 अवी - गणी जवु ते, गर्लपात
 गर्लगार पु०, न० [स.] गर्लशय (२) अ दरनो
 भानगी - सूवानो ओरडो (३) म दिरनो गलार
 - अ दरनो भूर्तिवाणो लाग
 गर्लत्मा पु० [स.] गर्लमानो अवन
 गर्लधान न० [स.] गर्ल भूकवो ते (२) गर्लधारणु
 करवु ते (३) अ नामनो ऐक स स्कार. ०निरोध
 पु० गर्लधान थत अटकावतु ते, 'केन्द्रीसोपान'
 गर्लशय न० [स] स्त्रीशरीरमा गर्ल रहेवानी
 जगा - ते अवयव ०अधुं ६ न० गर्लशयनी
 अ दर थत गुमडु - याड. ०अथि स्त्री०
 गर्लशयभा यती गाठ ०भ्रंश पु० गर्लशयतु
 पडी जवु - छिधु थध जवु ते ०वकता स्त्री०
 गर्लशयतु वाका वणी जवु ते - ऐक रोग
 ०विचर्तन न० गर्लशयने देरवी नाथलु ते
 गर्लकुं अ० कि० लुओ गरलाकुं
 गर्भिणी स्त्री० [स.] सगर्ला स्त्री
 गर्लित वि० [स.] जेना गर्लभा - छिडाणमा क धं
 धीअ वरतु, अर्थ के लाव रहेडो होय तेवु, धूहुं
 गर्ध पु० [स] अलिमान, गुमान [-आववो,
 -यडवो = गर्व थवो - छितरवो, गणवो =
 गर्व दूर थवो, अलिमान टणवु] -चित (-ध),
 -र्वा, -र्वाँलु वि० गववाणु, अलिमान
 गर्हुँलु न०, -लुा स्त्री० [स] नि द ० -णुय वि०
 नि द, तिरकरणीय [वि० नि द
 गर्हु स्त्री० [स] नि द ० -हित वि० नि दित -हर्
 गक्ष पु० [स] गृ = गणवु उपरथी] माछला पकड-
 वानो आकडो (२) वाय, वाकथ (३) [सं गर्भ] गुप्त
 वात, धातमी (४) गर, भावो (५) हुवासा पडेली

थीन काठवा माटेना आकडीओना जूमभो;
 पिवाडी(६)[सं गल्=भरवुं]गर,जेरी अधार-
 लाण(७)अत्तीना मोगरो(८)[सरं हिं गुल]
 पिवाड'गयेली-अणी गयेली अलमभानी गडाकु
 (६)[फा गुल] गुलभास [-आपवो = मननी
 वात कहेवी (२)लालय आपवी(इसाववाभाटे)]
 गलक अल पुं [स] गाय-अणदने गणे लटकनी
 गोहडी नेवी आभडी [नं गलडीनु इण
 गलडी श्रीं [प्रा गलई ?] साकना ऐक वेला -कुं
 गलपोड पुं नवेडो; उकेल, अत (२) गलपोडी
 गलपोडी श्रीं [गणे + भोडु ?] अछोडेके दोरने
 गाणिये धालेला मोधना आकारने लाकडानो
 कडो
 गलगलामणी श्रीं ऐक पाणरमत (का)
 गलगदी श्रीं, -क्षियां नं अं वं, [रवं ?
 सरं प्रा गुलगुल] गदीगदी, गदीपथी.
 [-थयां = गदीपथी थवी (२) मनभां
 आनदना तग ग ठावा]
 गलगडु नं [सं गलगड] गणानो ऐक रोग
 गलडुं विं (का) धडु, वरु, मोटु
 गलगोटो पुं [गल(गुल) + गोटो] ऐक इलना
 छोड (२) तेनु इल
 गलगयश्म नं [फा गुल + चश्म] ऐक पक्षी
 गल(-ण)छुपी श्रीं [स गोजिहा] ऐक वेला
 गलठेरो पुं ["गलडुं" = मोटु, वरु उपरथी]
 काडी गरसियो (का) [यूक
 गलत विं [अ] लूललेरु लूडुं -ती श्रीं लूल,
 गलत डां नं लुओ गलगडु
 गल(-ण)तडेड, गलतकुष [स] पुं लोही के
 रस टपक्या करे ओवेा केडने रोग
 गल(-ण)थूथी श्रीं [गल (स. गुल = गोण)
 + थूथी (यूथी) = पूमडु] लुओ गणथूथी
 गलधाणी श्रीं [गल (सं गुल = गोण) + धाणी]
 गोण अने धाणीनी अनावेदी ऐक वानी
 गलपापडी श्रीं [स गुल गल (गोण) + पापडी]
 लुओ गोणपापडी [वीटवानो पटो, गलूअ ध
 गलपटो(-पटो) पुं [स गल + पटो] गणे
 गलभा पुं अं वं [फा गलवा ? के गुलवाग ?
 सरं म] इटका, टेटा

गलथुं नं [फा. गुलवाग ?] गुलपान, भूम,
 शोरभकर (२) गुलथु, गपाटो, गलभो
 गलभो पुं [लुओ गलथु] गपाटो, गप (२)
 [फा गुलवन] ऐक इलआड
 गलभेदी श्रीं [गुल (का) + मेदी] ऐक वन-
 रपति, मोठी मेदी
 गलचिद्रधि पुं [सं] गणानो ऐक रोग
 गलयेल श्रीं [सरं म गुळवेळ] लुओ गणो
 गलथु डी(-डिका) श्रीं [स] ललनो पाळो
 लाग, गणानो काकडो (२) काकडा इलवानो रोग
 गलस्तन पुं, नं [स] (अकरीना) गणानो
 आयण (२) [ला] नकाभी वरु -नी श्रीं
 गलस्तनवाणी अकरी
 गलस्थल नं [स] गणु (२) [स गलस्थळ]
 लुओ गणस्थण कृगणयूथी
 गल(-ण)डूती श्रीं [स गल + हुति] लुओ
 गलित विं [स] पडेडु, टपडेडु (२) गणी गयेतुं
 गदी श्री [सरं दे गजोल्लिअ] लुओ गदीपथी
 गदी श्री [हिं] साकडी वाट - शेगी ०डू(-डू) थी
 श्रीं [+ फा कूचह] गदीओभानो आडो-
 अवणो अने साकडो भाग
 गदीगदी श्रीं [लुओ गदी] गदीपथी
 गदीय विं [अ गलीअ] गंडु -अति गडु.
 -थी श्रीं गदीयपथु, गंदावड
 गदीयो पुं लुओ गालीयो
 गदीपथी श्रीं [लुओ गदी] शरीरना अमुक ला-
 गमा रपराधी थता सणवणाटनी मनेदर असर
 गलूड गलूड अं [रवं ?] नणे गणडुतु होय तेम
 (यालवु-अणद थं तु) [धलु नानु अय्युं
 गलूडियु नं [लुओ गलूड गलूड] लटोणियु,
 गलूअ द(-ध) पुं [फा गुलवंद] गलपडी
 गलेगंड नं [स] ऐक पक्षी
 गलेड पुं [अ गिलाफ] गादीतकिया वगेरेनी ओल
 गलेडी श्रीं [गलेड उपरथी] ऐक लतनु लनियुं
 गलेदी श्रीं ['गर' के 'गल' उपरथी] ताडना
 इणनी अदरने गर-गल
 गलोडियुं नं [लुओ गुलाठ] गोठीमडु
 गलोडुं (-डुं) नं ['गाल' उपरथी ?] गाल
 नीयेना मोनी अदरने लाग

गलोक्ष श्री० [सर० म गल्ल(-लो)ळ, हिं. गुलेळ लुओ गलोक्षो] गोक्ष्ण ल्हेवुं गलोक्षो द्वेकवानुं ऐक सावन (२) तेना वडे द्वेकतो गलोक्षो -क्षी ख्री० नानो गलोक्षो -लो पु० [अ. गल्ल्ह, हिं गुलेळा] गलोक्ष वडे भारवानो गोण काङ्गे द्वे पथरो

गदक्ष पु० [स] गाल ०रथक्ष(-ण) न० गाल, गालनो भाग

गदक्षांतदक्षां न० ष० व० [रव०] गागानदक्षा; अहाना, व्यानाकानी [-करीं=सीवो/वाम्य न व्यापवो. छटेकवा अहाना अताववा; व्यानाकानी कम्पी]

* गदक्षो पुं० [गुलक (तुर्की) अथवाफा. गुल्लह-दान] नाष्टु राभवानु क्षम-अन्नो (२) पयूरुण वकरानु नाष्टु नाभवानु पात्र

गवडा(-रा)वकुं स० कि० [लुओ गावुं] 'गावुं'तु प्रेरक

गवन न० [इ 'गाउन'] ऐक नतनो साव्लो

गवन न [सं गमन] + गति, बाल

गवरावकुं स कि. लुओ गवडावकु

गवरी ख्री० गाय (२) वि० ख्री० [स गौरी] गौरी, घोणी ने सहै/ लाव धाववाणी (गाय)

गवरीकंद पु० ऐक वनअपति

गवर्नर पुं० [ई] धलाकनो वडो हाकिम (२) साठकलनो हाथो ०रनरल पुं० वडो गवर्नर

गवदी(-णी) पुं० [स गवळी] गोवाणियो (२) दो० राभवानर अने दूध वेचनार (सुअर्थींभां)

गवंडर पु० [पो] गवर्नर - हाकिम

गवाक्ष पु० [स] आकु, लणियु

गवाडकुं स० कि० लुओ गवडावकु

गवानि(-ने)क न० [स गवाळिक] नमता पहेला गायने माटे लुडु काढेलु अन्न

गवार पु० [दि गवर?] ऐक वनरपति, शुवार (२) तेनी शींग अने पीन ०कणी, ०शिं (-शीं.-सि, -सी)ग ख्री० गवारनी शींग

गवारो वि० [फा.] कभूथ करेलु, क्षवतु

गवाकुं अ० कि० [लुओ गावुं] 'गावुं तु कर्मणि (२) [वा] नि दावुं, क्षेत्रे त थवुं

गवाक्षल पु० [सं.] गायनो वव (यज धंभा)

गवाहु पुं० [फा] साक्षी पूनार साक्षी -क्षी ख्री० साक्षी, पुरावो [ग्राम्य न्नो]

गवाणां न० ष० व० [दि गवार, लुओ गमार] गवाणो पुं० [म. गवाळें] सरसामान वगेरेनो पयूरुण दगयो (२) अे लरवानो डायणो

गवेन्द्र पु० [स] (स) विण्यु

गवेपक वि० [स] अन्वेपक -एणु न०, -एणु ख्री० अन्वेपण

गवेह ख्री० वेर, भार (का)

गवेथो पुं० [गावुं] उपरथी] गानारो, गावामा छंताद -थणु ख्री० ख्री गवेथो

गव्य न० [स.] गायमाथी नीपन्नतु दूध, दही, धी, छाणु, भूत्र वगेरे

गश्त(-स्त) ख्री० [फा] रोम, खोकी, पहेरो

गहन वि० [सं] छिडु; गाढ (२) दुर्गम; दुर्लेश (३) अक्षण, गूढ

गहिरग ख्री० वि० [दि गुहिर = छिडु + ग ख्री०] गहन अने गंभीर, छिंटाणु अने गंभीरतावाणु

गहोक्कुं अ० कि० महेक्कु

गह्वर न० [स] पडाकनी अ टन्नी अभाळ, गुक्ष

गण ख्री० लुओ गल

गणक्येणियुं वि० [गणक (गणका) + ओणियुं (ओणयुं)] गणा सुधी छिडु (पाली)

गणकां न० ष० व० [लुओ गणु] डूअटा, डूअती वअतना डसका [-भावां=डूअका भावा]

गणकेशी ख्री० [स गुरु-गण (गोण) + केशी] गोणकेशी, गोणमा आथेदी केशी

गणको पु० ऐक वार आथेदी वस्तुनो रही गथेलो रवाढ (२) रथि, लाव, यसंका

गणगणकुं अ० कि० ['गणगणु' उपरथी] गण-गणुं थवु (२) ['गणयु' उपरथी] ददकुं

गणगणुं वि० [स गल्ल-गल्लु] पालीपोयु; दीकु (२) [स० प्रा गगर-स गद्वार] दुअथी द्वे लागल्लुथी हेयु वा कंठे लराधं नवाथी धाय अेह -णियुं वि० गणगणतु

गणगोटो, -टो, -टियो वि० पु० गोणभटोण

गणयकु न० लुओ गयकुं

गणयकु वि० [गण (गणु) + यकु (याठकुं)] नरो गणपणना न्वाहवाणु

गणयु पडवु (२) [अभुक्त भावाधी] गणा पर भाडी अस्तर धवी - गणु भेरी नवु.
 -पडवुं=गणु भेरीनवुं(२)आणकने गरभीवी
 के गणु मयकोडावाधी यतो अके रोग.
 -अ'धावुं=गणु इधावुं(२) मुसीमत धवी
 -भेरी नवुं = अस्तर म ६ धवो, गणु
 अ इरधी इली नता अस्तर भेरी नवो
 -रहे'मवु, -रे'मवुं=लुओ 'गणु कापु' गणा
 उपर छरी इरेववी=[ला] विधास-
 धात करवो, इगोरमवो गणाना सम भावा=
 छवनासोगनभावा गणामां छल धाववी=
 ओलतु अरक्तुं गणामां जेतरे' धालवुं,
 वणभाडवुं = नलणमा नाभवुं. पीटा
 वणगाडवी(२) परलावीने दुनियादागीनी भाषा-
 इटमा नाभवु गणा लगी, गणा सुधी=
 मनमानु, पूरेपूर. गणे आववुं=छव उपर
 आवी नवु (२) आवर यर्ध नवु (३)
 मुसीमत पडवी गणे गणुं मणी नवुं=
 तःसधी गणुं सुकाई नवु गणे धालवुं=
 [कटाक्षमा] पीताना उपयोगमा वेवु उदा०
 "भारे शु गणे वासवु छे?" (२) गणे
 वणगाडवु, नवायदारी ओडाडवी गणे छरी
 इरेववी=लुओ 'गणा उपर छरी इरेववी'
 गणे जलावुं, (-जलाई नवुं)=मुक्केल
 स्थितिमा मुकावु गणे टांटिया आववा,
 गणे टांटिया भरवा=मुक्केल स्थितिमा
 मुकावु गणे होरी आववी=गूगणाई
 नवु (२) महामुक्केलीमा आवी पडवु गणेथी
 होरी काढी नाभववी=मायेथी लोभम उतारी
 नाभवु. गणे नभ हेवो; गणे नभ
 भारवे=गणे दू पो हेवो, गूगणावीने मारी
 नाभवु. गणे नाभवुं=माये नाभवु, नवाय-
 दारी ओडाडवी गणे पडवुं=आण अडाववु;
 माये नाभवु (२) कांलावालाती नयरदस्ती
 करवी गणे पवित्रां आववां=लुओ 'गणे
 टांटिया आववा' गणे पाणुी न पडवा देवुं=
 नास गुलरवो गणे आजवुं, वणगवुं=
 गणे पडवु (२) गणे न छतरवु (शोक आविधी
 अन्न आविदु) गणे वणगाडवुं=लुओ

'गणे नाभवु', गणे हाथ भूडे=गणाना
 सोगन भावा.] -गूष'ध पु० गणानु अके
 धरेलु -गोदू'पो पु०गणादू पो -गोपडुवि०
 पागधी वस्तु यथावी पडनार (२) ओटो आरोप
 भूकनार. गणेथी श्री० दोनो अके रोग
 गणो श्री० [सं. गृहची, प्रा गलोई] अके वेस
 गणो पु० देव, लत
 गणुं वि० [सं गुल्च] गण साकना नेवा
 रवावणु, भीहु ०मध, ०साकर वि० मय,
 साकः नेवु - अहु गणु
 गंग श्री० [प्रा ; सं. गणा] (स) गगा नदी(२)
 पु० (स) अके दिंटी नवि
 गंगशील न० [गग + चिह्नी (स)] अके पक्षी
 गंगमेना श्री० अके पक्षी [अके सगडी
 गगरी श्री० कःभीरमाईकीमां गणामा गभवानी
 गंगा श्री० [सं.] (स.) दि दुओनी पवित्र नदी,
 लागीरधी (२) [ला] गगान्ण [-करवी=
 नाडवु (आणभावा), -नाडवी = छूट, मुअ
 यवु (पापमाधी; तेम न (ला) लपमाधी;
 नवायदारीमाधी) गंगानो प्रवाह=(पवित्र
 ने पावन करनारी वस्तु माटे वपराय छे) (२)
 निर्मण तथा अरभलित (वाणुीने) प्रवाह]
 गंगोणी श्री० गगा नेवी पवित्र गोणी (ने
 गोणीमाधी ओटेले वासले न काढीने पाणुी
 पिवाय छे तेने ओम भरकरीमा कडे छे)
 ०छाप वि० वयमा भूण अने तणे उपर टीका
 छापी होय तेवु (मुद्रण) ०जमनी वि० जे
 आलु लुहा लुहा रगवाणु (२) लुही लुही
 धातुओतु भनेवु ०जण न० गगा नदीतु
 पाणुी नणिथु वि० गगान्ण नेवु ०जणी
 श्री० गगान्ण राभवानु वासले (२) ताया-
 इडी नणुं वि० धोडानी अके लततु ०धर
 पु० (म) शिव ०पूजन न० गगायात्रां करी
 धेर गगा लावे त्यां करतो पूजनविधि-
 वरो ०वतरणु न० [अ अस्तरणु] गंगानो
 पृथ्वी पर अस्तरथयो ते ०रनान न० गगा
 नदीतु (पवित्र) रनान ०स्वइप वि० पवित्र
 (विधवाना नाम आगण मानार्थे वपरातु गं.
 स्व. विरोपण). -गोदक न० गगान्ण

(पशुनीभावा). [-धलोडी नेवी = भूम सुरत
 अने लारैवान (सी)]
 गालरु वि० [स० म घावर] गळगयेखुं
 गालरु स्त्री० सोनीतु अेक ओलर
 गालरुं वि० [सं गर्भे उपरधी] नरम, पोयु
 (२) न० पॉनेला इनापोल (३) वादणतो नये
 गालरु या पु० अ० व० [गालो + यूधा (यूयतु)]
 र्दी कागण के कपडाना डूया - गाला
 गालो पु० [सं गर्भे, प्रा गज्ज] नेनाधी वस्तुनी
 अदन्तु पोलाळू पून्वामा आवे ने (२)
 पाधडीतु भोतातु (३) घरेलानी अदन्तो
 तापाधित्तगते सजियो (४) अदरतो गर -
 गरल (५) र्दी कपडु - डूयो [गालेगाला
 काटी नाभवो = सभत भा० मारवो (२)
 आठो काटी नाभवो गाला नीकणी नवा =
 सभत भा० पडवो (२) आठो नीकणी नवो]
 गाम न० [सं. ग्राम, प्रा.] मालसना वसवाटतु
 स्थण (अहुवा शहेंधी नाना पाया परतु) (२)
 वतन गेहाण [-भांडुं के वेळु करुं = ३५ -
 गुलथी गामने वरा करु - मोहित करु
 गामतुं पाप, गामतो. उतार = गामतु
 सैधी भराण मालस गाम भाये करुं =
 व्याभा गाममा गोधारोप करवी -रीते
 दिवाणी = स्थणता रीतरिवा न मुन्य यालतु
 -हलावी नाभवुं के मारुं = व्याभा
 गामने तणे उपर करी हेतुं - उरुं. गाभे
 गामनां पावुणी पीवां = भूम मुसादरी करी
 अतुलवी यतु गामभां घर नहुं ने
 स्त्रीभमां जेतरे नहुं = कंठ पण रथावर
 मिलकत विनातु - जेनवाणदार मालस
 गाम वरये रहेतुं = सैनी साये व्याभर -
 ले - लोकव्यवहार लणवीने रहेतु] ०धं वि०
 व्याभा गामतु, -ने लगतु ०भरास पु०
 रालजे अक्षिस व्यापेदी नमीन (२) गाम के
 नमीननी व्यावकंधी व्यालविका (३) गाम
 के गजस, मालमिलकत ०गराशि (-सि) ये।
 पु० गामगरासवाणो. ०हाणु न० [+ स्थान]
 नेनी पर गाम वस्तु होय ते नमीन के स्थण
 ०ही वि० [+ सं स्थ] गामडातु, -ने लगतु (२)

[ला] ग्राम्य, गामडियुं ०रियातु स्त्री०
 गामडिया स्त्री ०रियु वि० गामडातु, -ने
 लगतु (२) [ला] तेवी रीतखानतु, येथा
 नेव, प्राकृत. ०रियो पु० गामडानो प्राकृत
 मालस. ०हुं न० [प्रा गामउ] नातु गाम
 ०(-भो)तरुं न० [सं. ग्रामान्त] अेक गाम
 छोडी थीने गाम नवुं - ग्रामान्त करुं ते
 ०देवी, ०देवता स्त्री० लुओ गामनेवता
 ०लोके पु० अ० व० गामनी अवी वरती -
 समा ०वयो पुं० [+ वयो (विभूय
 पडतु)] गामनो वियोग (२) नेतु दुभ (३)
 व्याभा गाम साये लडाष्टेटो ०स (-सा) र्दी
 स्त्री० व्याभा गामने नमालतु ते, गामेकं
 गामात वि० [गाम' उपरधी] लुओ गामधं
 गामी पु० [सं ग्रामिक, प्रा गामिक] गामनो
 मालिक (२) मुभी (३) [दि. कम्मिअ] मणी
 मणी वि० [सं] (सामने अने) 'नतु,
 पडोयतु' अेवा अयंभा उदा० क्षेत्रगामी
 गामेती पु० [सं ग्रामपति] गामनो मुभ्य
 मालस, मुभी (२) [का] गामनो रभवाण
 गामेनं न० (य) व्याभा गामने नमालतु ते -
 मोठी वरो (२) गाम (अमहावाड निस्लाभा)
 गामेट वि० [गाम' उपरधी] गामतु (२)
 गामडियु (३) पुं० गामनो गो - री पु०
 गामेट - हुं न० गामतु गोरपडु
 गामेटर पु० [सं ग्राम + उत्तर] गामनो
 अदावटियो
 गामेटरुं न० लुओ गामतरु
 गाय स्त्री० [सं गो, प्रा गार्ड] दूध हेतु अेक
 योपयु [- (घेर) भांधवी = गाय पाणवी
 -ना लार्ड नेतुं = भूर्भ, व्याभला नेतु
 -पछवाडे वाछुं = पागकतु मानी पणवाडे
 पछवाडे न यालतु. -वहेदी वियाची
 थील करता पहेतु नमी लेतु -विनातुं
 वाछरुं = अनाथ भा विनातु] ०मत न०
 गाय पूलवानु कुमारिकाओतु अेक वत
 गायक पु० [सं] गानारी, गवैयो - का स्त्री०
 [सं] गानारी, गायक स्त्री
 गायकवाड पुं० (सं.) वडोदराना राननी अटक

के ते रान्त -डी वि० गायकवाडने लगतु के तेना जेवु
 गायत्री श्री० [स] ऐक वैदिक छट (२) ऐक वैदिक मत्र ०पुरश्चरखु न० [स.] सवा लाभ गायत्रीनो विविपूर्वक नप
 गायन न० [स] गावु ते (२) गावानी यीन ०वादन न० गावु अलखतु ते ०शास्त्र न० सगीतशास्त्र
 गायथ वि० [अ गाङ्ग] जेथ अलोप
 गायथगळुं न० [हिं गायवगला] ऐक पक्षी (प्राय डेर पासे रह्यो तेना छवडा प्राय छे)
 गायभ पु०वहाणना पाछला लागनो ऐक थालखो गायिका श्री० [सं] गवैथण
 गार (२) श्री० लीपवा भाटे अनावेखो छाण-भाडीनो गारो [(ठंडु गार)
 गार वि० [म.] (प्राय 'ठंडु' साथे) धणु ठंडु -गार वि० [फा, सर० प्रा गार, सं कार] 'करनार' ऐवा अर्थनो तद्धित -नामने लागनो प्रत्यय (डिदा० भददगार)
 गारत(-६) वि० [अ.] जे, भृत्यवश
 गारनी पु० [इ गार्डे, सर० म., हिं. गारद] गार्डा, पछेरेगीर बोडीदार
 गारयो पु० [सं गौरव, प्रा गारव = अलिमान; महत्ता] + गर्व
 गारा पु० ऐक राग
 गाराणुं वि० ['गारो' उपरथी] गावाणु
 गारियुं न० ['गार' उपरथी] गूटीने गार करवा छाणभाडीनो करेखो गोगो (२) राधेलु अज ठाकवानु टोपला जेवु भाडीनु काम
 गारियो पु० [गारो परथी] गारो वहेनारो भन्नूर
 गारुतत्र न० [स] महारीनी तत्रविद्या
 गारुडी पु० [न गारुडिक] महारी (२) सापनो मत्र लणनार (३) लडुगर विद्या श्री० गारुडीनी विद्या
 गारो पु० [हिं. गारा] कादव, कायड (२) अणतरमा वापनवा जरेखी नैयाग भाडी (३) केल गार्गी श्री० [स] (स) डिपनिपटोमा प्रभिद्ध ऐवी अलवादिनी श्री [पडी गार्डर न० [इं] मोन प० आधवानी (रअन्नी)

गार्ड पु० [इं] (लम्करी) पछेरेगीर, रकड (२) आगगाडीने सलाणीने हंकावी ननार
 गार्डा पु० [पो] लुओ गारदी (२) ऐक पारसी अटक
 गार्डपत्य पु० [स] (स) हिंदु धर्मशास्त्र प्रभावे गृहस्थे गणवाना नल अग्निमानो ऐक (२) न० लुओ गृहस्थी
 गार्डभेध पु० [स] गृहस्थे रोग करवाना पाय महायज्ञो [गार्डभेव
 गार्डस्थ न० [स] गृहस्थाश्रम (२) लुओ गाल पु० भाणसना मोनी जे आलुनो लाभ. [-उपर गाल अठवा = गाल अहु लडा थवा] ०पथोरि(-णि)यां न० प० व० काकडा के थोन्विया झुलवा ते. ०झाडियुं न० ऐक लतनी हणदार पूरी ०भश् (-सू)रियुं न० [+ सं-मसूरक = ओसीकुं] गाल तणे राभवानु भशरतु के काथपण नानु गोजा ओशीकुं ०भार वि० थडाअभोर, गपटा हाकनार
 गाढावेळुं वि० (का) अर्धु गाडु, दावारगु गालि श्री० [स] गाण ०प्रदान न० गाण आपवी - लाडवी ते
 गाढीचो पु० [फा] डिनतु ऐक लतनु पाथरखु गालोडुं न० ['गाल' उपरथी] गडोडु, गालनो अहरनो लाग, गडोडु
 गाढी श्री० [लुओ गाडली] नानु गाडु (लारतु के वाहनतु) (२) ऐक परिमाण. त्रीस भणतु माप - ढळुं न० गाडु
 गावडकुं न० थुवरतु पाडु
 गावडी श्री० [स गौ, प्रा गावी, सर० फा गाव, म गावडी] गाय ['ठोप भारट'
 गावडोल पु० ['डोल' उपरथी] मुप्य कुवास्थ ल; गावडी वि० [सर० म., हिं] गालु, गड (२) अणसमलु, मूर्ध (३) न गडी
 गावडी श्री० [हिं] दलाली, कमिशन [-डाढवी = दलाली काढवी - डाढी लुडुं = गालियु काढी लुडु काम क जेअमभाथी छटथी लुडु]
 गावथु (काढवु) न० गावडी काढी लुडु. साथे अणिला कामभाथी छटकु तु ते
 गावी पु० [हिं, म] गावडोल उपर अणविये सद

गावुं सं०किं [स गौ, प्रा गा] सुरेल अवाञ्
काढवो,स गीतमा भोलवु(गीत वगरे)(२)[ला]
वभाण् करवा (३) अेकनी अेक वात वार वार
कहेवी [गाया करवुं = (अेकनी अेक वात)
वार वार कदा करवी आयुं गावुं = गाया
प्रभावे गावु (२) आधणु अणुकरण करवु,
हाउ हा करवी]

गाशा, -शियो [अ] पु० बोडानी पीठं
उप० नाभवानी ण्णी, धास्त्रियो, गाशियो
शुं०डाणवो [म गुंदाळणे] = उवाणा लरवा,
लाणा पोडला आववा, नासवु

गास(-ड) पु० [धासवुं उप०थी ?] धाण्णीनी
आसपासना अणद नीचे वटायेवो क्यरो(२)
दुवे, मग उत्थादिना जीणा छोडा

गाण पु० [गाणवुं उप०थी] गाणता नीकजेवो
क्यरो (२) स्त्री० [स गालि] अप०शण्ड
[-भाची = गाण साअणवी -आपवी,
चोपडवी, चोपडाववी, हेवी, लांडवी.
पोडवी, सलणाववी = अप०शण्ड कहेवा
गाणे अडवुं = गाणलाडया करवी]-णं०गाणा
(-णी), -णाभाणी स्त्री० पर०पर गाणो देवी
ते. [-उपर आववुं के अडवुं = सामसामी
गाणो देवा भाडवी]

आणवुं सं०किं [स गाल्य, प्रा गाल] क्यरो
काही शुद्ध करवुं (कूवे पाण्णी ध०) (२) आच
दधं०गाणवुं(वातु ध०)(३)शोपवुं,ओधु करवु
(४) विदाववुं; पसार करवु

गाणिवुं न० [लुओ गाणो] दोग्ने आधवानु
गाणावाणुं होरडु (२) [ला] कामनो भोल्ले,
नवाअदारी (३) गणणी (४) लुओ गाण १
गाणी स्त्री० [लुओ गावि] गाण (२) [गाणो
परथी] पर्वतो वच्येनो साडडो मार्ग, पीण्
आणो पुं० [लुओ गणु] सरकावी नवाच अेवुं
नाडुं; क्षसो(२)अमुक सभय(३)मोसम उडा०
करीगाणो (४)वरनो विभाग, अ ड(प)जे स्थण
के काण वच्येनु अ तर (६)पहोणाध, पनो(७)
अमुक नगा,प्रदेश(८)दण्णु ओरवानु घरीनुं
मो (९)अ गडीनो व्यास (१०)शरीरनो आवो
(११)[सर० न नाळ]मिथी गाणी,पीण्(१२)

[गाणवुं उप०थी] देर, वटाव (१३) पेटमा
गणाधने लमेवो मण(१४)[सर० म गाळो]
स्त्रीने पहरेवानुं अेक लततु वस्त्र (गणणा नेवु
पारीक ?) [गाणा नरम थर्ध नवा=हात
गगडी नवा गाणो गणी नवो=शरीर
उतरि नवु पातणु थर्ध नवु -करवेा=
होरडानो क्षसो करवो -डाढवेा=धंरीना
गाणाभा देवटे रहेला वगर दणायेला दाणादणी
काढवा -काढी नाअवेा=लावदेर मटाडी
देवो -काढी देवेा=वटाव काढवो -थवेा=
पेटमा मणनो लरवो थवेा -पडवेा=(वयमा)
सभयतु अ त० पडवु -पाडवेा=सभयनो
वअद्वेा पाडवो (२) होरडानो क्षसो करवो
-राअवेा=वटाव राअवेा (२) वच्ये अ तर
राअवु -वाणवेा=होरडानो क्षसो करवो]

गांगडी (०) स्त्री० लुओ 'गागडो भा
गांभडु (०) वि० [स. काङ्कुक प्रा कंकडुम] न
पलणे अने न अक्षय अेवु (२)पु० पलाणवा
के आडवा छता नरम न थाय अेवो दाणो
[-रहेवुं = अडवा भूडेला दाणानुं कायुं रहेवुं
(२)नहि सुधरवु(३)जेठि पक्षमा अप्रिय यवु]
गांगडो (०) पुं० [लुओ काडरो] वरतुनो भाजी
गयेवो नकर कडो -काडरो (२) नहि क्षरेलु
कपासतु अडवु -डी स्त्री० नानो गागडो
गांगरवुं (०) सं०किं [रव०. सर० म. गागरणे]
अराडवु (वि टनु)
गांगलुं (०) वि० [रव०] कागलु, नकासु(२)न०
गणगाण्ट (३) आनाकानी (४) अडअडवु -
क्षरियाद करवी ते
गांगांतव्लां (०) न० अ० व० [रव०] लुओ
गव्लातव्ला [राक
गांशु (०) वि० [लुओ गागलु] ङयु, नमाडुं;
गांगेय पु० [सं] (स) गगाना पुत्र-लीण्म
गांगेरियुं न० अेक पक्षी [आमलीनु पीन
गांगेइक न० [स० हि गागेरक] गांरभ
गांगो (०) पु० [गगदास ?] देरदेर क्षरीने तेल
दिवेस ध० वेचनारो (२) गजीअ -राक भाण्णस
गांज्य वि० [स] गगाने लणु
गांछो (०) पुं० [स० हि गांछना = गू थवु]

वासदेडो, वासनी थीपटोना टोपला - टोपथी
 यूथनारे
 गांल्लुं (०) स०किं [स गंजित, प्रा. गजित =
 गांल्लो स० न गांल्लो] छेतवु, क्षेत्राववु
 (२) हराववु [गांल्लुं ल्लुं = छेतरावु (२)
 गेडुमा द्यावु] [‘गांल्लो’मा
 गांल्ल-क्यु, ०भोर(-रियु) (०) लुओ
 गांल्लि(-ल, -रि, -डी)वध-ना, गांल्लि(-ल,
 -रि, -डी)वधाषु पु० [सं गाडीव धन्वा,
 -वाणि] (स.) व्यर्तुन
 गांल्ले (०) पुं० [स प्रा गल] ओक छोड व्यथवा
 तेनी कणी (नेने थलभमा पीवाथी नरो यडे
 छे) -लक्यु, -लभोर(-रियु) वि०
 गांल्लेरी [‘अनेो गांने नानो छे’
 गांल्ले (०) पु० [सर० म] भागे, कड उडो
 गांल्ल (०६,) श्री० [न ग्रथि, प्रा गठि] आरीवाणे
 अ व, अ यि (२) आरने न्यावी डणा कूटे छे
 ने ल.ग (३) वाडडामानो लभरावाणे गहाध
 गयेले लाग (४) भूणनेो गहा नेवो लाग
 (नेने वाववाथी इण्णेो कूटे छे) (५) रागीरमा
 होली गहाध लर्थ आजेडी गोणी (६) ओक
 रोग, खेगनी गांल्ल (७) [ला] व्य टस, डीने
 (८) स प [-ओगणी ल्लुं = गांल्ल शरीरमां
 ने शरीरमा समर्थ ल्लुं -करीवी = छाना
 पैसा स ववा (२) स प क्यो (३) व्यदावत
 छिपी करवी -थवी = गांल्ल नीकणीवी, खेग
 थवो (२) होन्ती थवी (३) स प थवो -घालवी =
 होली अ धाध ल्लुं (२) वेण घालवी (३) डोध
 लाग ल्लुं आववो -नीकणीवी = खेग थवो
 गांल्लुं उभेरुवु = मीहु मय्यु लल्लुंवीने-
 पोता तरुथी वधागने वात कहेवी
 गांल्लुं गोपीय दन करुं क धसुं =
 पोतानु ताणुं अणी पोताना ल्लुं गेरुथडानु
 काम क्यु -पडवी = आरीवाणे अ ध पडवो
 (हो-होनीमा) (२) गंहाध ल्लुं (३) मैत्री
 अ धावी (४) वेर अ धावु -पाडवी = गांल्ल
 भारवी -भांधवी = गांल्ल भारवी (२) निश्चय
 करवो (३) मभणमा राभुं (४) व्य टस
 राभवो (५) छानुमानु धन स धरु -जेरी

ल्लुं = गांल्ल ओगणी - जेरी ल्लुं - वाणवी =
 गांल्ल आधवी गांल्ले करुं = लुओ गांल्ल
 करवी गांल्ले भांधुं = पोतानी पासे कथलमा
 लेवु, पोतानु करुं.] ० (-हो) गण्डो पु०
 गांल्ले क उतो देदि (सूतरना ताग्मानो) (२)
 अटके, संशय ०डी श्री० गांसडी (२) धन,
 स पति ०डो पु० मोडी गांल्लडी, गांसडो
 ०लु न० सावो (२) जे तारने जेडती गांल्ल (३)
 गांल्लवाना दोग (४) गांल्लवानी दध -डगा
 ०दार, -हाणु, -दियुं वि० गांल्लवाणु ०लुं
 वि० भास पोतानु, पदरु -के (के,) व्य०
 पासे, कथलमा
 गांल्लुं (०) म०किं [स ग्रथ, प्रा गठ] मण्डा
 क अवी वेडवाणी वन्तुने दोगमा परेवी गांल्ल
 वाणी ओकणील साथे यूथवु (२) दोगी, तार
 वगेरेने ओकणील साथे गांल्ल वाणीने आधवु
 (३) ताजे रली हुकम मानवो, अदु (४)
 गांल्ले करुं, मेणववु
 गांल्लुं, गांल्लिं वि० लुओ ‘गांल्ल मा
 गांल्लिं (०) पु० [‘गांल्ल’ उपरधी] सूकेवी
 हण्डनेो ककरो (२) खालाना होटनी ओक
 तणेडी वानी (३) मोडी गांल्ल (४) वि० गांल्ल साथे
 संअ धवाणु जेभ के गांल्लिं ताव पु० गांल्ल
 नीकणीने आवतो ताव ०वा पु० जेमा शरीरमां
 गांल्लो आजी लथ छे अवेो वा - ओक रोग
 गांल्लि (०) श्री० [स कण्ठिका] ओक धरेणु
 गांल्ले (०६,) व्य० लुओ ‘गांल्ल मा
 गांल्ले (०) पु० [‘गांल्ल’ पन्धी] मोडी गांल्ल, पेरथ
 आगणनेो लाग ० मण्डो पु० लुओ ‘गांल्ल’मा
 गांल्ल (०६,) श्री० [दे खडी = नानु व्यपद्रा म,
 हिं] (अलिष्ट प्रयोग) गुहा (२) कशायनी
 जेसली - भूधु. [-गांल्लवी = आरामथी
 जेसलु -तणे देदी होवो = पोतानी लत
 स डोवायेडी होवी, पोताने पण लाणु पडुतु
 होवु -ना वेडु लगी = उपरथी नीजे सुधी,
 पूरेपूरे -अधवी = माहु लागवु -भां
 पेसुं क लरानुं = (निजग्मा) पीलनी
 पुशामत करवी -भां छाणु होलुं = ताकत
 होवी, सामथ्य होलुं -नगरुं होणुं,

-विनानो गोणो = कशा नक्की निर्णय वगरतु
 माणस, अट अट विचार के पक्ष पदले तेवु
 -वधारणी = व्याणसु पडी रही नत वधार्या
 करवी गांडे भरया लागवां = भोटु लागतु
 गांडे लभरे होवो = हरिने अक ठेकाणे स्थिर
 न ग्हे अवे आववा होवो] गगम्यां न०
 प० व० [+ ज रमजह] आभोदिया, मरुडट,
 आनाकानी ० शुलाभी श्री० हलका प्रकाशनी
 पुशाभत

गांडछा (०) श्री०, -पल्लु न०, गांडाई श्री०
 ['गाडु' उपगंधी] गांडापल्लु [गाडपल्लु
 डाडपुं = घेलाडा करवी; भूभाई भनावणी]
 गाडिधु (०) वि० गाडु, गांडा नेवु
 गांडि(-डी)व न० [स] (स) अल्लु नतु धनुष्य
 (२) [ला] डोई पल्लु धनुष्य. ० धन्वा, ० पाण्डि
 पु० (स) अल्लु न

गांडी (०) श्री० ['गाडु' तु श्री०] गालमा अवणी
 आले आलती इंद्री [-डाडवी]

गांडुं (०) वि० [हिं गड्ड, गाड्ड] घेळु, अल्लु-
 सुभल्लु, नादान, भगजतु यसकेलु (२) न०
 गाडु काम के वर्तन (३) पालमां अवणी
 आले इंद्री आरवानु रभतुं ते ० घेळुं वि० गाडु
 ० वूर [+ व्रातुर (स)] छेक गांडु [गांडां
 डाडवां = गांडानी माकक वर्तलु गांडुं गांडुं
 थई नरुं = भुषु भुशाक्षीमा आवी नरु
 गांडुं डाडपुं = गाडु वर्तन करु (२) पालमा
 अवणी आले इंद्री आरवानु रभतु]

गांडरुं (०) न०, -रो पु० [स] ग्रामद्वार ?
 ग्रामोत्तर = गाभने पाल लाण] गोडरु,
 गाभना दोर छेला रहेवानी लागेण पासेनी
 नगा (२) गाभनी लागेण

गांडशुं (०) न० (डा) डगलु (२) डाई वरुने
 वरुने सरभो ने लडो लाग (३) धूढ पडेलु
 डगलु (पडक के लेपडतु)

गांधर्व वि० [स] गंधर्वाने लगतु (२) पु०,
 ० नगर न०, ० लख न०, ० विवाह पु० लुओ
 'गंधर्व'मा - श्रीं श्री० गांधर्व श्री (२) वि०
 गंधवतु - ने लगतु

गांधार पुं० [स] संगीतना सात स्वरमानो अक

- 'ग' (२) (स) लुओ गंधार - री श्री० (स.)
 गांधार देशना रामनी पुत्री - धृतराष्ट्री पत्नी
 गांधी (०) पुं० [स] गान्धिक] करियालु वगेरे
 वेयनाशे वेपागी (२) अक अटक [गांधीने
 गांधी ने पोडीने पोडी = शेकने गेठ, ने
 नोकरने नोकर, अक पंथ देा कर] - धियाडु
 (-धुं) न० लुओ गांधीवटुं (२) [ला] गिणसेण.
 गूंथवाडो. ० टोपी श्री० आदीनी मदेह लापी
 टोपी ० वटुं न०, ० वटो पुं० गांधीना धवो (२)
 [ला] पधी पापनेतु थोडु थोडु ज्ञान छेळु ते
 गांधीनाट पु० सत्य अने अहि सांना पाया पर
 आपी समानव्यवस्था तथा मानवलयननी
 गांधीअने पतावेडी दृष्टि के दिलसूरी - ही वि०
 (२) पुं० [धिया]

गांतुं (०) न० (य.) (गेगधी) गडई गयेलो तुवेने
 गांभीर्य न० [स] गभीरता

गायजे (गां०) पु० [दे. गंज्जो] वाणद (२)
 [ला] ट्याक माणस. - नरु, - लु श्री० वाणदल्लु

गांसडी (०) श्री० [लुओ गांडी] अनेक
 वरु अकडी पाधी करेले भोले, पोडली
 - डो पु० मोडी गांसडी, पोडलो [गांसडां
 पोडलां भांधवां = छेवाणा लन्वा, धरवपरी
 लई करिने आली नरु]

गिगलावतुं म० कि० 'गीगलाव'तु प्रेरक
 गिडडी श्री० [व० ? हिं. गिडकिरी, म
 गिडकी] वरुने नलदी नलदी उरवारतां
 छेपनेतो अल कर [घिरातुं अरु]

गिडरडुं न० [दे गडुरी, म गडु परधी ?] (डा)
 गिडड वि० [स गूढ, प्रा गिड = लुध] सुस्त
 लारे (धलु आधावी) (२) न० [हि गीडड]
 शियाण [छानरी लेवी ते

गिनती श्री० [हिं, प्रा गिण = गालुं] गालतरी,
 गिनी श्री० [इं] लुओ गीनी

गिनातुं अ० कि० ['गिनी' उपगंधी] (पतंगतु)
 अने पाल्लु नमतु - कतगतु रहेतु (२) गिनातु
 गिनी श्री० [हिं] यक अतु - भवरावतु ते
 गिभापुं स० कि० 'गीभलु'तु प्रेरक
 गिभातुं अ० कि० 'गीभलु'तु कर्मणि
 गिर(-रि)न श्री० (स) पार्वती

गुणोत्तर पु०, न० [स] भे रकम वञ्चेतु प्रभाए,
'शैशिवो' (ग)

गुणोपेत वि० [स] गुणवाण

गुणुत्तुं न० गुह्य, पापसनी कण्ठनो क्षुणो

गुण्य वि० [स] गुणवाण (र) [ग.] जेने
गुणवानु होय ते (रकम), 'भद्रिदिपिक-०५'
-ध्यांङ् पु० गुण्य आङ्ठो (ग)

गुतो पु० [हिं गुत्ताः स गुप्त, प्रा गुत्त परथी ?]
ओङ्हश्चु वेपार, धलरै

गुदरत्तुं अ० किं० + [सर० हिं. गुदरत्ता, म गुदरणें,
फा गुजर परथी] गुदरत्तु, गुदरत्तु [साध]

गुदरत्त वि० [फा गुज्जत्तह] गत, पाठलु (वरस,

गुदा स्त्री० [स] शरीरमाथी विद्या नीकणवानु

क्ष० ऽवर्त [+ आवर्त] पु० शुद्धाने अेक

रेग ऽन्धिय [+ अन्धिय] न० भाणसना

शरीरमा करौडेने छेडे आवेल्लु त्रिकोणु हाडङ्,

'किरसस' [रागणी

शुनङ्गी स्त्री० [स गुणकली] माधुकेशनी अेक

शुनो (नो') पु० [फा] अपराध, वाङ्, तक्षीर

[शुनामां आवत्तुं = अपराधी यत्र, वाङ् करेक्षो

होवो] -नेगार वि० शुना करनार, अपराधी

-नेगारी स्त्री० शुनेगारपणु [-करवी =

शुनो करवो, वाङ्मा आववु]

शुप वि० + शुभ (५)

शुपयुप अ० [शुप + युप] युपत्याप, छानुमानु

शुभ वि० [स] छुपवेल्लु; सताडेल्लु (धन वगेरे)

(र) छानु, शूढ (वात वगेरे). [-गंगा स्त्री०

जेतु भन कणी न शकाय तेवी णींडी स्त्री]

व्ता, -माधु स्त्री० शुभपणु. ऽन्यर पु०

लसस ऽन्यर्या स्त्री० अणुओ व्यज्ञातयर्था ऽदान

न० छूपु दान -सा स्त्री० अेक परधीया

नायिकेनो लेः (प्रेमीता प्रेम, आसिगन

वगेरे शुभ राभे ते) -सि स्त्री० [स] रक्षण

शुभी स्त्री० [स गुप्त] लाङ्गीनी अदरशुभ -छुपु

गहे अेवुं अेक अणुपिदाः सजिया जेनु छथियार

शुद्धा स्त्री० [स गुहा] पहाडनी अणोल - णींडु

केतर, शुद्धा [शून

शुद्धत(-ते)गो स्त्री० [फा] वातथीत, भसलत,

शुद्धतार स्त्री० [फा] वाणी

शुद्धतेगो स्त्री० अणुओ शुद्धतेगो

शुभारो पु० अणुओ गभारो

शुभ वि० [फा.] भोवायेल्लु [-करत्तुं = छूपावळुं,

डिपाडी ननु -थपुं = भोवावळुं] ०राहु वि०

रत्तो भूलेल्लु [शुपयुप

शुभसूभ अ० [शुभ + सूभ (स चूल्य)] सुभसूभ,

शुभान न० [फा] अलिमान, गर्व. [-थरत्तुं,

-राअपुं = अहकार करवो -डितरत्तुं =

अहकार दूर घेवो -डितरत्तुं = अहकार दूर

करावणे, नभावळु] -नी वि० अलिमानी

शुभावडा (-रा) वळुं स० किं० [अणुओ शुभावळु]

भोवडावळु

शुभावळुं स० किं० [फा गुम डपरथी, हिं

गुमाना] भोव (र) धूणधाणी करतु, डिपावी देव

शुभास्तो पुं० [फा गुमास्तह] काङ्कन, भहेतो

-स्तागीरी स्त्री० शुभारतातु काम, भहेता-

गीरी. -स्ता स्त्री० शुभास्तागीरी

शुभो पु० [रव०] सुकी [वतनी

शुभो पु० [सर० हिं. गोरखा] नेपाणदेशने

शुशुरत्तुं अ० किं० [रव०] शुरशुर अेवो अवाण

करवो शुरशुरावळुं स० किं० प्रेरक

शुरशु स्त्री० [फा गुर्जे] गहा; सुद्धार

शुरथमानी वि० भरलूम, स्वर्गवासी

शुरदो पु० [फा गुर्जे] शुरल, होदांनो भगदण

(र) [फा] भूतपिड, 'किडनी'

शुराभ न० [सर० हिं, म, फा गुराभ, इ प्रेव]

अेक लततु वडाण

शुरु वि० [सं.] मोहु (र) लारे (३) दीर्घ (४)

पुं० शिक्षक (५) पुरोहित, गोर (६) [स.]

अे नामनेो अह, भूङ्कस्पति (७) शुरवार

०ङ् स पु० [ ] आवो मोठो ठोस ऽकिट्टी

स्त्री० शुरुक्षी ०कुल(-ण) न० शुरुने रहेवाळुं

ठेकाणु, ज्या विद्यार्थी अेने राणीने ते शिक्षण

आपि छे (र) ते पद्धतिने अतुसरती

शिक्षणसथा ०क्षुं स्त्री० अनेक ताणाने

लाशु पडे अेवी क्षुं स्त्री, 'भास्टर-डी' (र)

[ला] गमे तेवा सजेगोमांथ काम हे अेवी

युक्ति, डिपाय, साधन ध० ऽकेणु पु० काठ-

भूलाधी मोठो भूला, 'अणुठथूस अेगल'

[ग]. अगम स्त्री० गुरु पासैधी भेजवेकुं ज्ञान
 अगम्य वि० गुरु द्वारा न समनय अेषुं.
 अर्थ श्री० गुरुनी सेवा. अगम पुं०, न०
 अ००० वडीलवर्ग (भाषा, शिक्षक धर्त्यादि)
 अतदपग(आमी)वि०गुरुपत्नी साथे सजोग
 करनार अता स्त्री०, अत न० गुरुपधु (२)
 मोटाई, गौरव (३) भारेपधु. अतकेट्ट
 न० अि दुधी वजननु समतोवपधु यतु दोय
 ते, 'अे-अर अेड अेवित्री' अतमध्यधि दु न०
 अुओ गुरुवकेट्ट अतरेभा(-या) स्त्री०
 अरतकेट्टना आकपलनी लीटी या विशारेभा
 अतारुपंलु न० आरुनु पृथ्वीना केट्ट तरद
 अेअनु ने 'अेविदेगन' अेदिएलुा स्त्री०
 अरथास पूरे कर्षा पडी गुरुने आपवानी
 ददिएलुा अेदास वि० पु० अेओ अाओ
 (=टाअमा) अेओलु पु० अुओने ओह अेओली
 वि० अुओने ओह कनार अतनी स्त्री०
 अुओनी पत्नी. अत न० अुओनु पद - पत्वी
 अतनी स्त्री० अुओनी पून - आदरमान अथ धु
 पु० अेक अुओने शिष्य, मनुष्याथी अतनि
 स्त्री० अुओ प्रत्ये अतनि अेओलु पु० अुओधु
 अेओर पु० अुओ तरीकेनी नवापवारी. अम अ.
 पुं० अुओने आपेओे मत्र (२) [ला] 'अुपी
 मलाड, शिष्यवली [-आपवे, -भूकेवे
 = अुपी शिष्यवली आपवी -लेवे = अेओनी
 शीष्यवलीकावी, अीलनी शिष्यवलीमारहेकुं]
 अमान न० वडील प्रत्येनी अरथ (२) अेसलु,
 अेसलानु कटास अुओ वि० अुओना मोअेधी
 मजेकु (२) मनस्वी नदि पय्नीदित -अुओना
 अेधने अनुसरनारुं(३)न०अुओनु अुओ अुओपी
 वि० अुओना अुओनु (२) स्त्री० शीओमा शर
 थयेदी पतननी अेक लिपि अेओे आ स्त्री०
 मडारेभा, (-) आरु विशभव्यिदु अवार
 पु० अठवाडियाने अेक दिवस अवार वि०
 अुओवारे आवतु - शर यतु - अुपसदन न०
 [+ उपमदन] अुओ पासै नुते ते (२) अुओना
 अरओेमा पडु - शिष्य अतनु ते

अुओर वि० [सं] अुओरातनु (२) पु० अुओर
 तत (३) अुओरात (४) अुओरातने वतनी. -री

स्त्री० अुओरातलु (२) अवारलु, ओवाणवली (३)
 अेक अुओने अुओराती मस (४) रागनी अेक अथ
 (५) अुओराती लावा के अुओरात अुपी देवी (६)
 वि० अुओर - अुओरात अेशने अगतु

अुओ न०[फा] अुओ (२) अुओअनु अुओ (३)[ला]
 अती अिपरने अेओेओे भाग, मोगरे [-अेअुं=
 अेओेवी नाअनु, -अुअुं = अेओेवाअु] अंअ पु०
 [फा.]अुओअनी पाअडीओेने साकरने अुओओे
 अुओर पु० [फा अुओअरु] आसमानी लाल
 अुओ अेरी (अे) वि०[फा अुओअरु]अुओअरु
 अुओनु अरथम न०[फा] अेक पडी अुओडी
 स्त्री० अेक अुओअरु(२)तेनु अुओ (३)अुओअने
 ओओे अथवा तोरे (४) अेक अरेअुं अुओअुं
 पु०, न० [फा अुओअरु]अेक अुओअरु अतन
 वि० अुओअना आत्मा अेओे, अुओर, ओओेक
 अत(-अ)र पु० [फा] अुओअनी वाडी,
 अुओवाडी (२) वि० मनेओे, अुओर अतराश
 स्त्री० [फा.] अतीने मोगरे कापवानी कानर
 अेओेर पु० [+ (अ.) अुओ] अेक अुओअरु
 अेओेरी पु० अुओअने ओओे - अुओरे (२)
 अेक अुओअरु अेअत पु०[फा]अुओने ओओे -
 तोरे अेअन न० [फा] अुओअनी अेओेवी
 (-री) स्त्री० [फा अुओअरु]अुओअरु अेओे
 अुओअरु(२)तेनु अुओ अतन न० अेअम अुओअस
 न० [+ अ. अुओअम] अेक अुओअरु (२) तेनु
 अुओ अेओे (अे,) स्त्री० [फा अुओअरु]अेक
 अुओअरु(२)अेनु अुओ अतन न०[फा]अुओअतन

अुओअुओर पु० [रव०]
 अुओअुओरिओे पु० अेओेरानी अेक अत
 अुओअरु, अुओअरु, अुओअरु, अुओअुओ, अुओअुओ
 अुओअरु न० अेक वनअति ['अुओअुओ
 अुओअन, अुओअ(-अ)र, अुओअरु अुओअुओ
 अुओअन वि० [फा] मराअुओ, ततनी
 अुओअरु, -रे, अुओअत, अुओअन, अुओअ-
 वदी(-री) अुओअुओ 'अुओअुओ
 अुओअुओ पु० अेकअुओ अुओअुओ =
 अुओअुओ न० [फा अुओअुओ] शेरअुओ (२)
 अुओअनी - अुओअरुनी वात (३) गाम-
 गपाओे, ततडी

म. गुडा] नमीनतु ऐक माप (ऐकरनेो
 ४० मो भाग ११ X ११ येरस वार)
 गुंड, -डो [सर० हिं. गुडा] वि० नभरनीना
 काम करनार अहमाश ढड (२) पु० ऐवो
 आरमी -राशाही श्री० गुंडाऐनेो अमल
 -हागीरी श्री० गुंडापणु, गुंडा नेवु वनेत
 गुंड, ०२ पु० [हिं. गोड] गडवाक जाडमाथी
 जनेो थीकरो रस (२) चोटाडवानो काममा
 व्यापनेो नेवो थावणनेो रस ०२पाक पु० गुंडर
 नेवो वीने अनवेगुं वसाणु (२) ऐक भीहाथ
 (३) [ला] मार ०रियु न० पलाणेदेो गुंडर
 राभवानु पात्र(२)अक्षर, ०टाणो आवे तोय न
 भसे ऐवुं -चोटावु वृत्तितु भाएस [-चोटावुं
 = वप वणगवी: लरु वणगवु] -दियु न०
 गुंडवु पात्र, गुंडरियु [गूथणी
 गुंड पु० [सं] गूथण (२) गूमथुं. ०ना श्री०
 गुंडित वि० [सं] गूथणुं
 गुंडगु पु० [जा गुंड] धूमठ
 गु न० [सं] सिडा, मग ०भाट(-डी, -ए)
 श्री० अवाएभाड
 गूड श्री० गभी, अदी (२) [का] अप्थी
 गूभाड, -डी, -ए लुओ 'गू'गा
 गूगण पु० [सं गुगुल] ऐक इंगरी जाडनेो गुंडर
 (नेववाना तेम न धूप करवाना काममा आवे
 छे) -गिथुं वि० गूगणने लगतु गूगणवाणु
 (२) न० गूगण राभवानु पात्र
 गूगणी वि० (२) पु० ओआमडणना आक्षणेोनी
 ऐक लतवु(२) [ला] जीलु, क नूस [-ऐवुं =
 गोळुं, गड]
 गूग(-अ) श्री० [सं गुग, प्रा गुज्ज] गुभ वात,
 रहथ (२) भे भावु अप्थीवाणो (पाटिया
 नेडवानो) भीडो (३) वि० गुध, गुभ
 गूगरात, ०णु, -ती [सं गूर्तरा] लुओ
 'गू'गत'मा
 गूअ श्री० लुओ गुअ [सूथणी, लेंधी
 गूडथी श्री० ['गूडो' = पगनेो नगो परथी ?]
 गूडथुं न० [सं गूड = ढडो] गुडु
 गूडथुं स०डि० [सं, प्रा खुडु उपरथी ?] कापडुं,
 वाडवु (२) [लुओ गोडवुं] जोडवु

गूडासाडडी श्री० जोण लाकडी, ऐक प्रकरनी'
 लूनी सल-रिआमणु [वयदेो भाग
 गूडिया पु० (३) गाडाना पैडानो आरावाणो
 गूडी श्री० [म गुडी (कानडी 'गुडि = व-१) हिं.
 गुडी = पत ग] उत्सवने दिवसे ठिनेो करेदेो
 अडो, भाएकपल ०पडवेो पु० चैत सुफ पडवेो
 गूडुं वि० [सर० म गुडा] पाडु लुथ्यु, गड
 गूडो पु० [सर० म. गुडी = भूथुना सभागर]
 मगनागे नेवा नुडु ते, काण
 गूडो पु० [सर० दे गोड = पग, हि गुडी, म
 गुटवा = ढडणु, सि वी गुट] (य) पगनेो
 नगो (२) [ला.] अण, गति, डाल [गूड
 लंगवा = अ०डि०) पग भागी नवा,
 गति न रहेवी (२) म०डि० पग भागी
 नाभवा, गति भतम करी देवी]
 गूड वि० [सं] गुध, गुनुं (२) न सभनय ऐवु, गडन
 (३) छद्रियातीत, 'मिडिड' ०गुडु वि० [म]
 हागडी न देभाय नेवु मासल, छुष्टपुष्ट. ०टा
 श्री०, ०पणु न० ०मणु पु० अताडेडी
 ङकरी जोणवाने मणनी ऐक प्राचीन रमत.
 ०वाड पु० वणु गूड छोथि व्वावुभवनेो न
 विषय छे ऐवो तरवजाननेो वाड, 'मिडि-
 सिअम' ०वादी वि० (२) पु० गूडवाडमा
 मानना -ढाक्षर पु० गूड अक्ष०
 गूणु (ए,) श्री० [सं गोणी] थेडो, डथणो (२)
 छालकु (गवेडा वगेडे उणगु) (३) बार भणु
 माप. ०पाट न० शाणु केरूतणीतु वखेवुं तापडुं,
 टाटियु (२) न० ०व० व० तेना वखु केने पडेवानी
 नेलसिडा -खियु न० गूणुपाटनेो अनवेदेो
 थेडो. -खियेो पु० ताभानो वडो (२) थेडो, गूणु
 (३) अमुक वजनतु माप (४) [सर० हिं गु(-गो)
 निवा, म. गुण्या] पु० काटभूणो (कागगरनेो)
 गूणुथु वि० [लुओ गूणु] लडु अने ढीगणु
 गूणुथुं, -ये लुओ 'गूणु'मा
 गूथ वि० [सं गुथ = रमडु उपरथी] रमतियाण
 (२) [सं गूथ = कामडु उपरथी] कामी (३) श्री०
 [लुओ 'गूथ', प्रा गुध] (य.) (ध.) गूमडु
 मथे रहेवु थिडुन-भाडो
 गूमड(-डु) न० [सं गुल्म, प्रा गुम्म (०ड) ?]

शरीरे उडतो झेल्लो - टटा जेवो गड्डो [गूभडे धस्तीने चोपडवा जेवुं = नकासु, नजरने वपते कांम न आवे तेवुं]

गूभूतर न० [गू + भूतर] मणभूत्र [-उथाभवां, -करवां = मणभूत्र साक्ष करवा (२) भावजत करवी (भाणक के भादानी)]

गूर स्त्री० ['गर', 'गर्' उपरथी] हाडकानी अंहरनेो गर 'भेरो'

गूरल पु० [सर० म. गुरजी] अक नततु पुंकेण वाणवाणुं हीगणु कृतर

गूरा पुं० अ० व० [लुओ गूडा] पग

गूरर वि०(२)पु०, -री स्त्री० लुओ 'गूर'भा

गूरर न० [हि] गुस्वर, उभरडो (२) उभरडु (३)

कानतु अक धरेलु -रुं न० [लुओ गूडलु]

पापडनेो लुओ (२) लुओ गूरर (३) घोडिये

लटकाववातु अक लाडकातु रमकडु -रौ पुं०

उभरडो [कायर धर

गूदी स्त्री० गणी(२) लवडाये अनवेतु वेणुं के

गूडुं न० अक पक्षी

गूवाणलु, गूसैलुं न० [गू + वाणलु (वाणतु),

+ सैलु - (उसरडु)] गू उसरडवानु साधन

(हीकर, पतर)

गूंगलुं वि० [स गुग] नाकभाथी ओलत

गूंगणलुं अ०किं ['गूगू' अवाज उपरथी

रव०] डवानी मोट के अटकायतने दीवे अमू-

जाव, श्वास इधावे - मलु न०, स्त्री० गूगणलु

ते. - वडुं स०किं 'गूगणलु'नु प्रेरक

गूगुं वि० [स गुंग] नाकभाथी ओलत, गूगलु

(२) भूगुं(३) न० नाकना मणनेो अर्धाथ गयेदो

पोपडो - गाविडा पु० अ० व० गूगाना जेवु

वर्तन - याणा, गूगापलु (२) कोर्ष काममा

शीकाश कर्या करवी ते (३) वगर आवडये

काममा गूथलां करवा ते - गो पुं० (नाकभातु)

गूगुं (२) अक नतनेो लवडो

गूय स्त्री० [स. गुच्छ, प्रा गुंछ?] (दारा

वगोरेतु) गहाथ जवुं ते (२) [ला] आदीधूटी,

मुशेदी [-आवची = गूय पडवी. - उडेलची = आदी उडेलची (२) मुशेदीना तोड करवा

- पडवी = आदी पडवी (२) गूयवडुं (३)

भूजावुं, मुशेदी पडवी] ० वलु (-ष्ठी) स्त्री०

गूयाथ जवुं ते (२) जेभाथी उडेल काढवे मुशेद

थर्ष पडे जेवी परिरिथति ० वलुयुं वि०

गूयवणवाणु ० वडुं स० किं गूयवणभा

नाभवु ० वाडियुं वि० गूयवाडावाणुं. ० वाडो

पुं० लुओ गूयवण ० वाडुं अ० किं गहाव

(दारा वगोरेतु) (२) [ला] सपडावु; उडेल न सजवे

(३) [ला] भूजावु, गलरावु ० (-छ) गियाणुं

वि० गूछणीवाणु ० (-छ) णी स्त्री० दारानी

अधेरीने करेदी आदी के गोणो ० (-छ) पुं० न०

गोण आकारमा वणेलु के वीटेलु होय ते

गूयाडुं अ० किं लुओ गूयवाडु

गूछणी, - गियाणुं, - पुं० लुओ 'गूय'भा

गूजियुं न० [लुओ गूलु] गलतु (२) [?]

धुमातो देवता

गूलु (-जू) न० [स गृह्य, प्रा गुच्छ] गलतुं

गूतो पुं० [सर० म गुत्त] गूय(२) वाधो, शका(३)

कलक [-पडवेो = वाधो पडवेो. - पाडवेो =

वाधो पाडवेो (२) शक लाववेो (३) लुहा पडवु,

लुहा मत धराववेो]

गूथ (थ.) स्त्री० [लुओ गूथडुं] (का) गूमडां

वगोरे रुजाता त्यां गाठ जेवु रहै ते, गूध

गूथलु न० ['गूथडु' उपरथी] गूथतु ते (२) गूथवानु

काम (३) गूथवानी कणा - खियाणुं वि०

गूथणवाणु, गूथेलुं - ष्टी स्त्री० गूथणुं काम

(२) गूथवानी कणा के आवडत (३) गूथामणी

गूथडुं स० किं [स ज्य, प्रा गुंथ, गुंथ्य परथी]

दोरो के सेरने आदी पाडी पाडीने साकणवुं -

लणीदार रयना करवी गूथावडुं (प्रेरक)

गूथाडुं (कर्मणि) [गूथवानु महेनतालुं

गूथामणु न०, - ष्टी स्त्री० [गूथडु' उपरथी]

गूँदडो पुं० [दि गुड ?] अक धास

गूँदरडुं स० किं [लुओ गुँदरडु] + लुओ

गुँदरडुं स० किं [गुलाफलु

गूँदवडुं न० [दे गुँदवड्य] अक भीहाथ;

गूँदडुं स० किं [लुओ भूँदडु] पग तणे क्यरडुं;

भूँदडु (२) दायी मसणीने नरम करडुं (३) [ला] मारतु, ठाकडुं

गूँदा (-दी) पाक पुं० अक भीहाथ (२) [ला] मार

गेय वि० [स] गवाय अेषु के गावा लेषु ०ता
श्री०, ०२५ न०

गेर(-रौ) पु० [‘गरवृ’ उपरथी] गरेखो लूका

गेर (गे) [फा] [‘निषेध अलाव, भेद’] अेषो अर्थ

दर्शानवार पूर्वग ०ग्याभइ श्री० अपेक्षीति,

पदनामी ०धन्सा(-नासा)इ पु० अन्याय

०उपयोग पु० इरपयोग ०कायहे वि०

(२) अ० [फा] कायदा विना; कायदा विरुद्ध

०कायहेपण्डु न०कायदा वगर केसामे होलु ते

०कायहेसर अ० गे०कायहे. कायदा प्रमाणे

नहि ०शुशी श्री०नागळ ०कायहे। पु०गेर-

लाल ०ध टो०रुत पु०अव्यवस्था ०भरलु

श्री० नाराळ ०सहेरथानी श्री० अवकृपा

०साहित(०गार) वि० अलाय भिनवाकेके

०साहिती(-तगारी) श्री० अलायपण्डु

०सुतास(-सि)अ वि० गे०व~पी ०रुते

अ० जोरी रीते, पेकायहे ०रीत श्री० जोरी

रीत ०क्षाल पु० जोर, नुक्तान (२) जोरो

लाव ०वनीण्डुके श्री० भराण रीतलात-

वत न ०वदले अ० [अ वला परथी] ल्याथी

न नडे अेषी नगाओ, जोरी नगाओ, [-१३, ३,

-५६३] = योअ ठेकाणे न पहेयकुं(२) जोवावु]

०वलीवट पु० अव्यवस्था, अ वेर ०वानपी

वि० अयोग्य, अघटित ०वाटे ०शिररुते

अ० आडे-अनीतिने भागे ००यवस्था

श्री० गेरवलीवट, जोराणो ०शिररुते। पु०

जोरी रीत ०समन(-नूत, -नूती) श्री०

जोरी समन ०सावध वि० असावध, गाइल

०सोए श्री० अगवड, सोधने अलाव

०हानर वि० हानर नहि तेषु ०हानरी श्री०

गेरत (गे) श्री० [अ] मान-आभइतु लान,

लानशरम

गेरवकुं सं०किं [‘गरवृ’ उपरथी] पाइकुं, अ भेरवु

गेरवे। पु० [लुओ ‘गेर’] सर० म गेरवा, हि

गेरुआ] घडिना भेतरमा थतो अेक रोग

[-आववे। = अे रोग लायु पडेवा]

गेरियत श्री० [अ. चरत] लुओ गे०त

गेरु पुं०, न० [स गैरि, प्रा गेरु] अेक लतनी

वाल भठोडी (२) लुओ गेरवे।

गेरुओ(-वे) पु० [‘गेर’ लुओ] गेरुतो-
लगवे। रग

गेरो। पु० [‘गरवृ’ उपरथी] गरेखो लूका, गेर

गेल (गे) न० [स केलि?] लाड (२) लाडलर्थी

अेल, रमत(३) श्री० [सर० हिं गैल] गली,

वाट रुते। (४) [?] शुवरतु पाकु पान के स्लेट

उपर वसाय ठे (प) (प) अ० केडे, पाछण

गेलन पु० [ई.] प्रवाहीतु विलायती भाप

(आशारे वश गेर)

गेदरी श्री० [ई.] अेक पक्षी अेक हार छीथी छीथी

जोहवी होय अेषी अेक (नाटकशाणामा होय

छे तेवी) (२) छणु

गेदकुं (गे) अ० किं गेल करवु, लाडथी अेलवु

गेदी श्री० [ई.] (छापभानामा) जोहवेला भीयाना

योकहाने भूकवानु ल अयोगस पतर डे पाटियु

(२) [ला] गेदीभूक [-काटवी = गेदीभूक

छापिने तैयार करवु] ०भूक न० गेदीना भीया

परथी कडालु भूक [-काटकुं = गेदी छापि भूक

तैयां करवु] [कडालो अणे अेषो वायु

गेभ पु० [ई] वायुरपी पदाय (२) डोवसाभाथी

गेसाणी श्री० [लुओ गेसु] धूण

गेसु पुं० [फा. गेसु] वाणनी लट, लुलकुं (२)

[?] गेसुडी ०डी श्री० धूण, नेडु (ज य)

गेहु न० [स] ध० गंगाधा श्री० गृहगोधा,

गरेणी ०पति पुं० गृहपति. ०लक्ष्मी पु०

गृहलक्ष्मी

गेहुवाड न० अेक पक्षी

गेहिनी श्री० [स] गहिणी [गायुं

गे शु (गे०) वि० [रव०] सहैरमा रडी पडे अेषु,

गेगाट (गे०) पु० [रव०] लारे शोक

गेघट (गे०) वि० अक्यूर, भरत

गेडी (गे०) श्री० [लुओ गेडो] गेडानी भादा.

-डो पु० [स गंडक, प्रा गडय] अेक न गली

लनवर [गिंटा नेडु = लडु अने मन्भूत]

गेद (गे०) श्री० [स गेंदुक, प्रा गेदुअ, हिं]

दडी (भास करीने दूळ के रेशमनी) [सभूक

गेदल (गे०) वि० [लुओ गेदल] (अ) सोदु,

गेदाद (गे०) वि० (य) लडु लारे आधातु

(भास) (नाम पण् आ होय छे)

गो स्त्री० [स] गाय (२) धृष्टिय (३) वाष्पी (४) पृथ्वी(५)आकाश ०कृष्ण पु०गायनां कान(२) भ०चर (३) साप (४) अगुहाथी अनासिडा मुथीना विस्तारतु प्रभाण्(५)अेक वतनी मृग (६) गायना कानना आकाशमा चाणेतो हाथ (७)न० अेक बोणु कुल (८) [स] दक्षिणमा आनेत्रु शिवतु अेक प्रसिद्ध तीर्थ ०कृष्णान्दिय न० गायना कानना आकाशतु हाडकु, 'अेकैषेड डोत' ०कृष्णान् स्त्री० अेक वनरपति दुर्गा ०केशी स्त्री० गोवव ०कृष्णआडस स्त्री० श्रावण वद अ०हम मृ०नी न०मतिथि ०कृष्णगाय स्त्री० योभाभाभा यतु अेक लाल अमे सुवाणु लवडुं, ध०गोप (२) शिगडावाणु अेक लवडुं (तेने परमेश्वरनी गाय पणु कहे छे) ०कृष्णियुं न० गो०कृष्ण(लाकित्यवाचक) (२)वि० गो०कृष्णतु. -ने अ०गोतु ०कृष्णगांहुं वि० गो०कृष्णनी गोपी नेत्रु गाडु, साव लान वगरेतु ०कृष्णी पु० गायोना गोवाण, रआरी(का) ०डि(-डी)क न० अुयो गोधील

गो०क्षीरे पु० गो०अ०कार, घोषाट [अुसण गो०क्षीक न०[स] हण(२)गेनरमा डेका लाणवानु गो०कुल(-ण) न०[स] गायोतु टोणु (२)[स] मथुरा पासेतु, कृष्ण तथा ऊज्यां हता ने गाम ०अ० द, ०नाथ पु०(सं) कृष्ण ०पुत्री स्त्री० (अ) गो०कृष्ण गाम(२) [ला] अधी आअतोभा सुभी अेवु इट अ के गाम (३)अति आन द -णिथे रोग पु० विरहने एवे थता रोग गो०अ (गो) पु०[स गवाक्ष, प्रा गवक्ख]अणु, अ०यो (२) गो०अले। गो०अणु न० [‘गो०अवृ’ परधी] गो०अवृ ते ०पट्टी स्त्री० गो०पी पाडवृ ते -षियु वि० गो०पी पाडनानु के गो०अणुपट्टीतु गो०अर पु० [स] गायोभा ऊछरेको गवेडो गो०अरथा पु० अ० व० [‘गो०अर’ परधी ?] (अ) अहु पाडी गयेला छिटोना ककडा (छट-वाडामा नीचे होय छे तेवा) गो०अर पु०, न० [स गो०खुर, प्रा गो०खुरय] अेक वनरपति (२)अेतु काटावाणु भीन (३) अेक तरेहनी शीन

गो०अले। (गो) पु० [अुयो गो०अ] गो०अ, ताडु. -क्षियुं न० भवपृडतु आतु -क्षी स्त्री० नानो गो०अले। गो०अवृ सं०डि० [स वृट्, अ०= हिं वौहना, म. वोकणें, गोखणें] (मेढे करवा) वद वा० अेकड [गो०पी काटवृं, ना०अवृं, पा०डवृं, आ०रवृं = मेढे करी हेवु गो०अपी रा०अवृं = मेढे करी रा०अवृ (२) पा०डुं याद रा०अवृ] [अ०वृ गो०आ०टवृं सं०डि० [गो०अवृ परनी] गो०अ गो०अ गो०अ (गो?) पु० पक्षीना भाणो गो०गडुं वि० [गू०गवृ ?] (का)अ०अ० अ०अ०-वाणु, तोतणु गो०गणो पु० [गणु प०थी] (का) हडपथीनी नीचेनो गणा तरके लथी पडने। वाग(२)अिट म०नीमा आवे त्यारे मोभाधी ललनी पा०अ०थी ताणवानो वाग अहानु कहे छे ते गो०शुं वि० माल वग०तु (२) आवड वग०तु गो०आ०स पु० [स] न०मता पहेला गायने माटे अुडु कहेलु अ०अ, गवानि० गो०अर वि०[स.]धृष्टियग०अ०(२)न० गौ०अर, चरे ०ता स्त्री० -री स्त्री० वि०का गो०अ०अ न० [‘गू०अणु’ प०थी] प०तुंलाकारमा अेकहा थवु ते, टोणु [गो०अ०कां गणुवां = वासाठामा करवा, अ०अ०कवु, (करानो) अर न भूकवे - गू०अ०वाथा अ०वृ] गो०अ वि० [स] गो०हत्यान, गाय मानार, गो०अु वि० [का गो०अ = वाअट प०थी ?] ग०अ गो०अरे स्त्री० [स गुह्यागार] अुयो ग०अ गो०अरे वि० (स गो + हत्यान(स हत्या)) गायनी हत्या करनार, पापी(२)न्या हत्या धर्ष होय अेवु, अ०अ०विन -रे। पु० गो०अ(२)हत्यारे गो०अ पु० [प्रा वोट्टे?] वृ०डो(२) [अुयो गो०अे] गो०अे (धुमाडानो) (३) [स० म] पैरा तथा छेक०नि हाये पहे०वानु अेक धरेखु (४) [हिं] भीन ग०गना क०पडाने ओ०श्रीने मू०खी किनार (नेम डे, अ०नूस, श्रीना क०अ०नने) गो०अ०पी० न० [र०व०] अ०अेक छे ते ओलकु ते (का०अ०मा) [-करवृं = अ०अेक (न० गे०थी के ला०अ०वृ०थु) ओलकु]

गीत श्री० ['गीतधुं' उपरधी] गोध; भोज
(२) + न० [लुओ गीत, प्रा. गीत्त] कुण
गीतडी श्री० गणुं

गीतम पुं० [स.] (स) ऐक अपि अहल्याना
पति(२) न्यायदर्शनना संस्थापक अपि, -मी
श्री० (स) अहल्या

गीतर न० + गीत, कुण ०११ पु०; श्री०
गीतल लुओ ०६१ न० गीतलनी पूल माटे
आलेली माठी अथवा वस्तु ते लाववाने
समारल (लक्ष्मा भगण तरीके कराय छे)
-री वि० लुओ गीती

गीतर (गी) न० [सर० म, दे गवत्त, स
गो + नृण ?] कडोणनी शिगीता क्षेत्रां अने
पाठडानो भूके (ढोरतु भाण)

गीतधुं सं०डि० [दे वृत्तिअ (गीधेडु) उपरधी]
गोधधुं, भोजधु. -वधु श्री० गीत, भोज

गीतागीत श्री० भोजभोजा

गीतीत वि० [स] अगोय्यर, धडियातीत

गीतुं (गी) न० [दे गवत्त = धास] ढोरने माटे
भाडेणु भाण (२) [ला] गमे तेम दावेणु के
टाडु ने रवाड वगरनु अथ

गीत न० [स] वंश; कुल, 'दूधभ' (डोई भास
मुनिधी शर यल). ०१११ न० सगीत साये
लक्ष के शरीरसध. ०११ वि० गीतभा
लनभेलु (२) पु०, श्री० कुलहेवता, गीतर१.
[-भेसाडवी(-वा), -मांडवी(-वा)] =
गीतरनी स्थापना करवी (लक्षसमांडनी
शरमातमां) ०११ धडो पु० गीतरनु केभा
स्थापन थाय ते वडो ०पति पु० गीतने मुप्य
पुरय ०११११ पुं० लुडा लुडा गीतेतु
लणतु ने ०११११ न० भूलथी पीलतु नाम
भोलाडी १३ ते. ०६१ पुं० (स) धड -त्री,
०११११ वि० ऐक गीतधु

गीथ वि० था० (वेपारी मंकेतनी ल्यायामा)

गीथ (ध.) श्री० [अ गीतह = दूधधी] ठी ते साये
द्री १३ ते; गुलाट (पतगनी) (३) [ला] भूलथाय,
गीतु [-भावी = गुलाट भावी, ठी ते साये
द्री १३ (पत गे) -भवदाववी, -भारवी =
गुलाट भवडाववी (पत गने) -भारीने दूध

लधुं = ठीं धुं भाधुं इगने पडी अहेवु]
गीथल्लो पु० धूमरी नादयने भोथी
गीथपडी वि० [लुओ गीथ' वि० भा] गीत
(वेपारीअने मंकेत)

गीथाटधुं सं०डि० [लुओ गीतु] गीत गीथे
भारतु

गीथाधुं अ०डि० [लुओ गीतु] गीथ भाय-
गीथा भाता अथडु

गीथिक श्री० [ई] प्राचीन गीथ लोअनी भय
गीथु न० [लुओ गीथ श्री०] भाय नीचे होय

तेवी शरीरनी ग्यति(२) गुलाट(३) भातु अन्वुं
ते. [-आधुं = छेतशतु (२) गपडी १धुं (३)
ठिडुं द्री लडु, गुलाट भावी -भारधुं =
भायुनीयुं नभावीने भारतु (गीगाणा प्रा. लुओ)]
(४) [अ० व०] नकाभा शन (प) [ला] भूलथाय
[-भावां = शन भारतु]

गीत (६.) श्री० [स कोड ?, स०० रि] गी
(२) [लुओ गीतधुं] वा० वा० टोक्या करतु ते
(३) डभल, अतगय [-याडवी = डभल
ठिनी करवी, -वजगाडवी -मां घाडधु,
-मां लेधुं = भोजाभा भेसाडु -मुवारतु (२)
स लाण के रदाय होय लेवु]

गीतड वि० [स०० म, 'गीतधुं' उपरधी] अ०-
अथडु (२) गोसाधुअनी ऐक नतनु

गीतडिधुं वि० [गीतधुं' उपरधी] अथअथडु
ते लडु (२) गीतडीभा लोअने ने धतु -नतनु
(अहल) (३) पामे मात्र शरली गीतडी के मीपरां
गभनार (भावो, साधु) (४) न० ऐक लडने
शीनथानो रोग - श्रीरी

गोदादृतुं स०डि० [‘गोदो’ उप०न्धी] गोदा भारवा
(२) [ला] वारवार कदा करुं, टोकु

गोदान न०[स] गायतु दान(२)केश कपा-वानो
स०कार-विदि

गोदाभ स्त्री०, न० [हि , स००ं गोडालन] गोदी
गोदावरी स्त्री० [स] (स) दक्षिण्णी अेक नरी
(२) वि० आर (स केतमा)

गोदावतुं स० डि० ‘गोदु’तु प्रेरक (२) गोदो
भारवो(३)[ला] टोक्षीने लथत के सनेन करु

गोदी स्त्री० [हि , म] व्य दर पाणी कदाय धलाय
अेवी सवडवाणु, वहाणे आधवानु अने ळिला
राभवानु प दर (२) गोडाडिन

गोदो पुं० गोदावे-भूये या लोकाय अेवु
ढापसेलु ते (२) मुको, दोसो (३) [ला] षोट,
तुजसान [-आवथो -लागवो, -वागवो =
षोट आववी, तुकसान थु -धाखवो =
नवाथदारी -अथ के लय वणगाडवा
-भारवो = दोसो भारवो(२) तुकसान क०वु]

गोधलु न० [लुओ गोधन] गायेतु टोणु
गोधन न०[स.] गायोडपी धन -दोलत(२) गोधलु
गोधरिधुं वि० [स] गोध-वर = पवत] गोधरा
त०कनु (लाडकु) [-तेल = गोधग तररुनु हलडी
लतनु तेल -वाणु = भूभाओनु टोणु]

गोधलियु न० [‘गोवो’ उप०न्धी] नामो अणद,
वाअरडो

गोधाई स्त्री० अेक लतनी लूतडी

गोधुलगन न० [लुओ ‘गोधूलिक’ (लग)] गोर
-समीसानु लअ

गोधु(-धू)म पु० अ० व० [स] धई

गोधुं न० लुओ गोवलियु

गोधूम पु० अ० व० [स] गोधुम, धई [(लग)

गोधूलि(-णि)क वि० [स] गोर -समीसानु

गोधूलियुं न० लुओ गोधुलगन [क०केलो अणद

गोधो पु० [स] गो + धव] आअलो, अरसी नडि

गोप पु० [लुओ गोड] (पुरुषनु) डोटनु अेक

धरेणु णडार पु० (अरीनु) तेवुं धरेणु

गोप्य पु० [स] गोवाणियो ०का०य न० आभ

अवन वलु वतु का०य, देगोरल ०ल स्त्री०
गोपड-या, गोपी

गोपद न० [स] गायतुं पगलुं, गोपद

गोपन न०, -ना स्त्री० [स] सरक्षल(२) युध

गभलु ते

गोपनीय वि० [स] गोप्य, युध राभवा योअ

गोपवतुं, गोपतुं स० डि० [स] गुणु उपरधी]

स ताडवु, धुपाववु

गोपाल(-ण), ०क पु० [स] गोवाणियो(२) राल

(३) [स] कृणु -दिका, -दी स्त्री० गोपी

(२) अेक वनरपति

गोपाष्टमी स्त्री० [स] करतके सुद ८

गोपी, -पिका स्त्री० [स] गोवाणल(२) वृ दाननी

कृणुअकत गोपी ०नन स्त्री० अ० व० गोपीलोड

गोपीयं दन न० टीलु करवामा वपराती अेक

पीणी भाडी [(गांठवुं) गोपीय दन करवुं =

(गाठना) पैसा अगाडवा, (लने) तुकसानमा

ढीतरवु] [(२) मुप्य धार

गोपुर न० [स] शहेरनो के स हिरनो दरवाले

गोपता पुं० [स] रक्षक, वाडी

गोप्य वि० [स] युध राभवा योअ, गोपनीय

गोड पु० [स] गुम्फ] डोटनु अेक धरेणु (२)

हायतु अेक धरेणु (३) रास रमतानी साथे

हाथमाना रगअेरगी डेरडा शूथाता लथ छे

ते रंमत [म सर०]

गोडलु स्त्री० [दि] गुफण, दे गोफणा, स.

गो + फणा] गोणा - पथरा डे कवानु नेतर नेवुं

साधन -खियुं वि० गोडलना कामनु, क०ण

(पथव०) (२) योडा धीना क०ण (नाना लाडु)

-खियो पु० गोडलना डे कवानो गोणो(२)

[ला] लाडु (व्य गमा)

गोडलुडो पु०, गोडलुणी स्त्री० [स] गुफ के

गोफणा परधी ?] अ अोडे लटकाववानु स्त्रीओनु

अेक धरेणु

गोडलुओ पु० लुओ गोडलुणी(२) तुगा पर नडेलो

लाडकानो अेक भाग [लूडो

गोअर न० [दि] गोवर] (गायतु) छाणु(२) छाणानो

गोअर पु० [लुओ गोवर] आरी, अेक लतनी

शीतणा गोदडियु

गोअर वि० [गोअर उप०न्धी] गडु(२) न० गोअर

गोअरौ पु० धूसरी आधवानी हणनी दाडी

गोभाषुं अ०किं 'गोभो'भा लुओ
 गोभो पुं० पछडायाथी धातुनी अनेदी वस्तुनी
 सपाठीमा पडेले भाडो [-उपाडये=गोभाते
 अगेअर करवे -यडवे=गो.भाते भाडो
 थवे] -भाषुं अ०किं गोभो पडेवे
 गोभाह्यप्रतिपाद(-ण) वि०(२) पु०[स]]
 गाय ने छाह्यने नक्षक (राल)
 गोभ श्री० [स० हि, म] भाड (भास करीने
 धोडानी) (२) आनाकानी
 गोभटे पु० [स० म गोमटा] वणाटमा नेग
 पाडवा कराती रचना, राय
 गोभय(-ण) न० [स] गायतु छाण
 गोभ डल(-ण) न०[स.]पृथ्वीना गोणाकार-यक
 गोभायु न० [स] शियाण
 गोभांस न० [स] गायतु भास
 गोभुष न० [स] गायतु भोडुं (भास करीने
 पथर वगेरेमाथी अनवेडु) (२) अक लततु
 नगारं. -भी स्त्री० साणा नपवानी गायना
 सुभना आकरनी अथणी
 गोभूत्र न०[स] गायतु भूतर, गोभूत्र -त्रिका
 स्त्री० गायना भूतरनी धार लेवी आकृति (२)
 अक प्रकाशु चित्रकाव्य
 गोभेद पु० [स] अक लततना डीरो, योअरान
 गोभेध पु०[स.]नेमा गयने भोग आपवने
 हाय तेवा यज्ञ
 गोयणी (गो) स्त्री० [गौरु'तु स्त्रीलि ग] गौराणी
 (२) [स गौरी उपरथी]शैलाग्यवती श्री(३)
 वत निमित्ते नमवा भोलावेदी शैलाग्यवती
 श्री [-करवी, -नभाडवी = (भाधा अ गे)
 मोहागणने नमवा भोलाववी -मानवी
 मोहागणने नभाडवानी भाधा राभव
 -वाणवी = गोयणी नभाडवी]
 गोयरे (गो) स्त्री० [स. गौरी] गौरमातु वत
 गौर (गो) पु० [फा] विचार, मनन
 गौर पु० [गुरु' उपरथी ?] (छाणने) भूडा,
 गेरो (२) [लुओ 'श्री'] डोने सभूड
 गौर (गो) पु० [स गुरु] पुरोहित (२) पडो
 (३) श्री० [र'मा यशुति] लुओ गौरमा ०पडुं
 न० यनमानवृत्ति, गौरतु काम

गौरक्ष वि० [स] गायेतु नक्षक करनार (२)
 अद्वियेने कअने राभनार. ०क पु० गायेतु
 नक्षक करनार, गोवाण ०णु न०, -क्षा स्त्री०
 गायेतु नक्षक ०णु वि० गौरक्षने लगतु
 गौरभ वि० [स गौरभ] अद्वियेने स्वाधीन
 गभनार, सयभी (२) पु० शिवमार्गी
 साधुओने अक प्रकार (३) पु० (स)
 मत्स्येन्द्रने प्रसिद्ध शिष्य गौरभनाथ [आगे
 आगे गौरभ नगे = आगणनी वात आगण
 लेवागे 'मो थगे' -वपत आये काई
 नडरो -अवे लाव] ०आभडी, ०आभडी
 आ० अक जोड (२) अेतु इण ०ध धो
 पु० गौरभपथी राभे छे अेतु अक यत्र (२)
 [ला] अकना अक कामतु निर्यक पुनरावत न
 ०पंथ पु० गौरभ साधुओने पथ ०पथी
 वि० गौरभपथने अनुयायी ०गान्ते, ०पुटी
 पु० अक वनरपति ०भूंडी स्त्री० अक
 वनरपति
 गौरन स्त्री० [स.] गायेना चालवाथी डडती
 रन -धूण (२) [ला] सभिसाल ०क्षक न०
 सभिसालतु वज [धमेपदेशक
 गौरण (गो) पु० [स गुरु+ण] लैन साधु-
 गौरट, -टिथु, -ड वि० [स गौर, प्रा गौर]
 गान, गानट
 गौरड, -डियो भावण पु० अक वनरपति
 गौरणी (गो) स्त्री० लुओ गायणी
 गौरतो (गौर) पु० [स गौरी उपरथी]
 शैलाग्यवती स्त्रीओने नभाडवातु अक वत
 गौरधन पु० (स) लुओ गोवर्धन
 गौरपडुं (गो) न० [स गुरु+पड] लुओ
 'गौर [गो] 'मा
 गौरभसरा न० अक पक्षी
 गौरभडी स्त्री० [स गौरभटिका] काव -पीणी
 भाडी, मटोडी
 गौरभा (गौर) स्त्री० [स गौरी + माना] गौरी,
 पार्वती (२) कुमाठिकाओतु गौरीपू'नतु वत
 गौरक्ष वि० वडाडु, प्रिय
 गौरव पु० [स गौरव, प्रा. गोव = अडुमान,
 आदर] वर अने येना सगतु गौरव -मान

वधान्वा कन्यापक्ष तरुथी करातु नमश्
[-देवा, नोतरवा=गोरवतु नमश्
व्यापवु]

गोरस न० [स] दूध, दही वगैरे (२) तेराभवातु
पात्र, गोरसी ०डु' न० लुओ गोरसु ०शास्त्र
न० गोरसय गेनी विधा, 'डेगीधग' ०शास्त्री
पु० गोरसशास्त्रनोविद्वान -सिधु' वि० गोरस
वाणु (२) न० लुओ गोरस -सी स्त्री०, -सुं
न० दही दूध राभवातु माटीतु वासाण, ढोष्पी
गोर'ल(-ला)उं अ०डि० [स वोर+भावं]
धनघोर थवु (वाहणाथी आकारातु) (२)धुभावु
(३)सूळ न पडवाथी गूयवावु

गोर लो पु० गोर लावु ते, गूयवण(२)घेरो(३)
वाहणा यडी आववा ते [-धासवे=वाहण
यडी आववा (२) धूधवातु-यडेपु मो करवु
(३) मुष्टेदीमा भूडु]

गोराट वि० लुओ गोराट [नमीन)

गोराट(-डु) वि०[स गौर उपरथी]पोथी, रेताण
अने लाकाश वा पीणाश मारती (माटी वा
गोराष्पी (गो) स्त्री० [लुओ 'गोर' तेतु श्री०]
गोरती स्त्री (२) गुरुपत्नी के स्त्रीगुरु

गोराटे, गोरी शो० [स गौरदेहिनी, गौरी]
गोरा देहवाणी स्त्री

गोरियो पु० [स गौर, प्रा गोर उपरथी]
वाछडो (अहुधा गेरो)

गोरी स्त्री० [स. गौरी, प्रा] लुओ गोराटे

गोरीदो पु० [ई] ऐक लतने मोटो वादरो

गोरुय'दन न० लुओ गोरौयन

गोरु' वि० [स गौर, प्रा गोर] सहेह-ठीजणा
रगतु -राश स्त्री० गौरता ०गड, ०गडाक
ऐकहम गोरु. -रो पु० गोरी आभडीने
पु'देशी(युरोप अमेरिका वगैरे देशाने)माणस

गोरौयन न०, -ना [स] स्त्री० गायना भाथा-
माथी भगती के तेना पित्त या भूतमाथी
अनावाती ऐक औषधि

गोस पु० [इ](कूटप्रोव वगैरे रमतोमा) पोथु.
[-करवे=ते रमत अतनी, पोथु' करवु]

गोस(-ण) वि०[स]वर्तुलता-ठडाना आकारतु
(२) पु० गोण आकार -ला(-णा)ध' पुं०

[+अर्ध] अर्धगोण (२) पृथ्वीना अर्ध
गोणो.-क्षीय वि० गोणाकार, गोणने लगतु,
रक्षेरिकल' [ग]

गोसक पुं० [स] गोणो (२) विधवाने नर-
कर्मथी थयेलो पुत्र (३) गोलो (४) न०
धद्रियोतु अधिष्ठान-वे द्वारा तेतु काम थाय
छे ते नगा.

गोसक पुं० [फा गुलक] पैसा नाभवानो
गल्लो-पेरी [-भां नाभकुं, -भां भूडुं =
गल्लामा नाभवु; स धरो करवे.]

गोसणु, -वाड लुओ 'गोलो भा

गोसभास पु० [हि] गरभडगोटो, अय्यवरथा

गोसकुं (गो) स०डि० पग वडे भूदी नाभवु

गोस दान पु० [फा] तोपथी

गोदापो पुं० लुओ 'गोदो'भा

गोदाभाइ पु० [फा गोलह + वास्ट (क्ष)]
दाडगोणो [[स]भा

गोदा(-णा)ध', गोदीय [स] लुओ 'गोल'

गोदो पु० [स गोल, -ला] ऐ नामनी ज्ञातिने

माणस(२) नानभानानो नोकर(३) ग अक्षतु

ऐक पतु -लणु स्त्री० गोदानी स्त्री, गोदी.

-लणुड स्त्री० गोदाओने वास -दापो पु०

गोदापणु, दासत्व -दां न०अ०व० नान-

भानाना हलका दरल्लना दासदासी -दी

स्त्री० गोदाण (२) वडारण [स्थान

गोदोड पु० [स] (स)विणु वा कृणुतु निवास-

गोदोयो पु० [लुओ गोदोयो] वगर नोतर

नमते इरते आदमी

गोदो पुं० [स गो उपरथी] वाछडो (२)

माताने सुस्त लत(३) लुओ गोदोयो (४)

['गुलाम' के 'गोदो' उपरथी] ग अक्षने गोदो

-ऐक पतु

गोवध पु० [स] गायने वध

गोवर पुं० [दे गोवर] गोर, छाणनि लूडे

गोवरु न० [सर० म गोवर, का. गोवर] (सु)

गोवरु, ओरी, शीतपानी लतने ऐक रोग

[-आवडुं=ओरी नीकणवी]

गोवर्धन पुं० [स] (स) वृदावनमा आवेलो

ऐक डुगर ०धर. ०धारी पुं० (स') कृणु

०अंगणी पुं० लङ्गर ०भलारे पु० भलार
 रागनेा अेक प्रकार ०सारेग पु० सारेग
 रागनेा अेक प्रकार, ०सारेन्यत वि०(२)पु०
 अे नामनी प्राहल्लोनी अेक लत -डी श्री०
 गौड प्रातनी श्री(२)अेक षोली(३)गोणभाथी
 काढेवो दार(४)अेक रागिणी -गौडी (५) [का.
 शा]अेक प्रकारनी काव्यरीति
 गौडियो पु० [गौड' विपरथी] गारुडी, मदारी
 गौडु वि०[स]मुप्य नहि अेवु, पेटामा व्यावत
 ०त्व न०, ०ता श्री०
 गौतम पु०[स](स)शुद्ध लजवान (२) न्याय-
 दर्शनना सस्थापक (३)कृपाचार्य -भी श्री०
 (स)कृपी, द्रोणाचार्यनी पत्नी (२) गोदावरी
 नदीतु अेक नाम
 गौत्रा(-तरा)४ न० [स गो + त्रिरात्र] त्रण
 गत पाणवानु गौपूजनतु श्रीअेानु अेक मत
 (भादरवा सुदमा)
 गौर वि० [स] गौरं, ०वर्णु वि० गौरा रगतु
 (शरीर माडे) -रंग वि० [+ अग] गौरा
 अ गवाणु (२)पु० (सं) यैतन्य -रंगिनी
 वि०श्री० (२) श्री० [+ अंगिनी] गौरी श्री,
 युरोपियन श्री
 गौरव न०[सं] लाव, वजन(२)मोटाई, महत्ता(३)
 आदर. ०शाही(-णी) वि० गौरववाणु
 गौरांग, -गिनी [सं] णुअो ' गौर'मा
 गौरी श्री० [स] पार्वती (२) आठ वर्षनी
 आणा (३) श्रीअेाना नाम साथे मानार्थे
 वपरातो अेक शण्ड उदा० 'विमणागौरी' (४)
 पु० अेक राग ०ज पुं० (स) कार्तिकेय (२)
 न० अमरभ ०न दन पु० (स.) गणेश
 ०पुत्र पु०(स) कार्तिकेय(२)गणेश ०पूजन
 न० पार्वतीनी पूज (२)अेक मत ०क्षण न०
 अेक क्षण. ०श पु० [+ ईश] (स) शिव
 ०शिअर, ०शंकर न० (स) हिमालयतु
 ळ्यामा ळसु शिअर
 गौडत्या श्री० णुअो गौडत्या
 ग्यासतेल न० णुअो घासतेल
 अथन न०[सं] णुअो अथन(२)वाडु यई नुं
 -गाहा पडी नवा ते

अथल वि० [स. अथ् विपरथी] चकित, आणु
 अथलुं सं०किं [सं. अथ्] गूथलु, गाडलु (२)
 रथलु, लपथु
 अथित वि० [स] अथेडु
 असन न० [स] असवानी किया
 असलुं सं०किं [स अस्] पडडलु(२) डालियो
 करवो, भावुं (३) सूर्यचरने राहुअे घेरडुं
 असित वि० [स] पडडयेडु
 अन्त वि०[सं]असायेडु -न्तान्त पुं०[+अम्त]
 अहलु छूट्या पहला सूर्यचरनु आथमी नुं
 ते -न्तोदथ पुं० [+ लदय] अहलुनी
 दशाभा सूर्यचरनु ळगुं ते
 अह पु० [स] (प्राचीन व्याख्या प्रमाणे)सूर्य,
 चंद्र, मंगण,शुध,शुक्र, शुक्र,शनि,राहु अने केतु
 अे नवमानो अेक (२) [अर्वाचीन व्याख्या
 प्रमाणे] सूर्यनी आसपास इतो आकाशीय
 गोणो (उदा० शुध, शुक्र, पृथ्वी वगैरे) (३)
 अहलु ते, अहलु (४) पूर्वअह (५) गीतना
 आरलमा नेना प्रयोग थाय ते स्वर (६)
 [ला] लाग्य,नसीभ [-डंलु थवा = लाग्य
 प्रतिकृण यवु.-डंलु होवा = लाग्य प्रतिकृण
 होवु. -गाभ नवा, -धरेणु भूकवा =
 सितारे पासरो न होवो (२) अकल के शुद्धि
 न होनी -पाधरा होवा = नसीभ पाधर -
 अतुकृण होवु -मणता आववा के होवा
 = वरकन्यानी अहदशा मणती आववी
 -वांअ होवा = नसीभ वाकु होवु -सीधा
 होवा = नसीभ अतुकृण होवु] गणित
 न० अहोना यलन धंनु गणित ०दशा श्री०
 अहोनी स्थिति(२)तेने कारले थती मनुष्यनी
 लडी के भूरी अवस्था (३) [ला] कुंशा
 (-अेसपी).०दान न० अहनी नहानी असग
 मडाडवा माडे अथलु दान अनिरीक्षा श्री०
 अहोतु निरीक्षण ०पीडन न०, ०पीडा श्री०
 अहनी असरथी यतु डु भ ०भल(-ण) न०
 अहलु न्नेर -सारी भाडी असर ०भाप पुं०
 अहथी थती असर, अहलु क्षण. ०मभ पु०
 अहनी शाति अर्थे करवानो यज्ञ ०मंडल(-ण)
 न० अहोतु मडण -माणा -चक ०योग पु०

ઉદાહરણ ગુણગ્રાહી (૨) ગુણમા દમ્ત રોકનારું
 (૩) પું એક છદ
 આલ્ય વિં[સ] ગ્રહણ કરવા યોગ્ય ંતા સ્ત્રીં
 ગ્રીક વિં[ક] ગ્રીસ દેશનુ(૨)પું ગ્રીસનો વતની
 (૩) સ્ત્રીં ગ્રીસની ભાષા
 ગ્રીક પું સંગીતનો એક ચલકાર
 ગ્રીવા સ્ત્રીં [સ] ગરદન, ડોક
 ગ્રીષ્મ પું,સ્ત્રીં[સ] (૭ ઋતુમાની) ગરમીની
 મોસમ(જેઠ અને અષાઠ) ંવર્ગ પું ગ્રીષ્મ
 -ઉનાળાની રત્નઓમા ચલાવવામા આવતો
 શિક્ષણનો વર્ગ [એક ભત
 ગ્રેટ પ્રાકૃતર પુંઅંવં[ક] ટાઈપ કે ખીખાની
 ગ્રેન્થુએટ પું [કં] યુનિવર્સિટીનો મ્નાનક

(ખી. એ, ખી ટોમ ઇં કોઈ પદવીવાગો)
 ગ્રેન પું [ક] એક ઘણું નાનુ વળન (ચોખા-
 કે જવ-ભાર જેવુ)
 ગ્રોસ નં [કં] ખાર કઝન-૧૪૪ની સખ્યા
 ગ્લાન વિં[સ] થાકેલુ (૨)ઉત્સાહ વિનાનુ,ખિજ
 -નિ સ્ત્રીં થાક (૨) અનુત્સાહ, ખિજતા (૩)
 ગ્લુ, અણગમો
 ગ્લાસ પું [કં] કાચ (૨) કાચનો પ્યાલો (૩)
 ગ્લોબો અને લાખો કોઈ પણ પ્યાલો
 ગ્લાસ પું[કિં] ગોવાળ ંન સ્ત્રીં ગોવળણ
 -ળ પું ગ્લાસ [લાખા કે ષોલી
 ગ્લાસેરી વિં ગ્લાસિયનુ(૨)સ્ત્રીંતે નામની એક
 ગ્લાણ પું જુઓ ગ્લાસ

ધ

ધ પું[સ] કંઠસ્થાની ચોથો વ્યજન ંકાર પું
 વ અક્ષર અથવા ઉચ્ચાં ંકારાંત વિં
 છેડે વેકાન્વાણુ ંધ્ધુ + નં ધકાર ંધ્ધો
 પું ધકાર (૨) ઘોષા-ઠાઠ કે ખેવકૂઝ માણસ
 ધઉં પુંઅંવં [સ ગોધૂમ, ફા ગદુમ, પ્રા
 ગોહૂમ, હિં.ગેહૂં] એક અનાજ ંહુ વિં વઉં
 જેવુ (ગગમા) ંલો પું એક જાનનો સુગધી
 ખદાર્થ (૨) એકવાસ ંવાણું વિં ધઉ જેવા
 ગગનુ
 ધખણું સંકિં વઢેલુ
 ધધરણું નં ધધરણુ, નાતર. -ણું અંકિં
 ધધરણુ. નાતરે જણું (૨) [૨વં સ ધધર, પ્રા
 ધધર] ગળામાથી ધધર અવાજ થવો
 ધધો પું ંલો (કા) ંધધરણુ
 ધધુ નં, -ધ્ધો પું જુઓ 'ધ'મા
 ધચ, ંકે અં (૨વં) ગચ (ભાંકાવાનો રવ)
 [-દઈને, દેતાકને = ધચ અવાજ સાથે,
 ંટપટ] [થાય એમ
 ધચ(-ચા) ંચ અં (૨વં) ગચ ગચ, ઉપરાઉપરી
 ધચઃ ધચઃ અં (૨વં) (વચડવાનો રવ)
 ધચ(ંર) ંકિં સંકિં (૨વં) 'વચડ વચડ' થાય
 એમ જોરથી હી ચોળણુ (૨) કચડવુ, ભીડવુ
 ધચ(ંર) ંધચ(ંર) ંક(-ડી) સ્ત્રીં [જુઓ

ધચડવુ] ભીડાભીડ, કચડાકચડી (૨) જોરથી
 હી ચોળવાની હિયા
 ધચરકુ નં, -કો પું જુઓ ગચરકુ.
 -કાવિકાર જુઓ ગચરકાવિકાર
 ધચરકું સંકિં જુઓ વચડવુ
 ધચરકાધચરક(-ડી) સ્ત્રીં જુઓ ધચરાધચડ
 ધચાધચ અં (૨વં) જુઓ ધચવચ
 ધચૂમ પું [જુઓ ધૂમચો] ધચૂમલો, નૂય ંલ
 વિં ધચૂમલાવાણુ (૨) સ્ત્રીં ધચૂમલો ંલો
 પું નૂય, જોલુ (૨) ગૂચવાડો, અવ્યવસ્થા
 ધચેટો પું જુઓ ગચેટો
 ધટ (ટ,) સ્ત્રીં ['ધટણું ઉપચી] ધટવુ તે, ધટાડો
 (૨) ખોટ [-આવવી, જવી, પલવી =
 ધટવુ, ધટાડો કે ગુકસાન વચુ]
 ધટ વિં જુઓ ધટ
 ધટ પું [સં] ંડો (૨) શરીર (૩) હુકમ, મન ંક
 વિં વસ્તુના અ શરૂ (૨) યોજનાર, ન્યનાર
 (૩) પું વસ્તુનો અંગભૂત અવયવ, 'યુનિટ'
 ંકર્ષર પું ધડાનુ ંક ંકાવયવ પું [સં
 ઘટક+અવયવ] અંગભૂત અવયવ ંજ વિં
 ધડામાથી જન્મેલુ (૨) પું (સં) અગસ્ત્ય
 મુનિ ંના સ્ત્રીં [સં] રચના, ખનાવટ (૨)
 ખનાવ (૩) કારીગરી ંપાટ પું દઠ અ.સન.

०मान वि० [सं] अनत, धतु (२) भने येवु;
 संभवित(३)योग्य, धतु. ०भाण स्त्री० रेटमा
 गोठवेदी धडानी डार (२) कभ, प्राणाक्षी.
 ०न्थापन न० नवा धरमा वसता पहुँला त्या
 पाणीनो धडो भूकवानी क्रिया (२) नवरजिना
 द्विवसोमा धडा द्वारा माताछनी स्थापना करवानी
 क्रिया ०न्हेइए पु० मडडाने भाणी चिता छटथा
 पछी छेल्दी वार ते तरङ्ग मो डेरवी धडो डेदी
 नाभवो ते (२) [ला] डु भेश माटे स अ च तोडी
 नाभवो ते (३) तोड, निकाल् (४) छुपी वातनो
 लेद लागी ज्ञानाभवो ते -टाकाश न०
 [+ आकाश] धडामानु आकाश - भाक्षी जगा
 -टाटोप पु० [+ वाटोप] चारे आलु ठंकाई
 लय तेवी धटा(२)तेवु हांकण(३)आडंअर, लपडा
 १टके वि० (२) स्त्री० [सं.] लुओ 'घट' [सं] मा
 (३) अ० (२व०) पेय गणता यता अचाननी
 नेम [-लघिने =ओवो अचान थाय तेम (२)
 अट, ऐकडम] ०धटके अ० (२व०) -डावडुं
 संकिं धटके धटके - अट पी जडुं -डी स्त्री०
 नानो धूटो
 १टके पु० (२व०) सण्डो, अटके [धटका
 नाभवा, लरवा = सण्डा आववा]
 १टन वि० (२) पु० [सं], धटना स्त्री० [सं]
 लुओ 'घट' [सं] मा
 १टतुं वि० [धटतुं तु व०कृ०] योग्य, वानपी (२)
 कमी, भूटु
 १टपाट, धटमान, धटमाण लुओ 'घट' [सं.] मा
 १टतुं अ० किं [सं. घट्, स२० म घटणें, हिं
 घटना] योग्य होवु, छान्तुं (२) जेसतु आववु,
 लागु पडवु (प्रेरक धटाववु) (नेम डे श्लोकनो अर्थ)
 १टतुं अ० किं [स२० हिं, म, प्रा. वट्ट = धसवु
 (२) अष्ट धवु, ओ उपरथी ?] ओछु डे कमी थुं
 (२) (कपडु) यडी जडुं (प्रेरक धटाडुं)
 १टन्थापन, धटन्हेइए [सं] लुओ 'घट' [सं] मा
 १टा स्त्री० [सं.] जभाव, जुंड, समूड (जड, वाडणा
 वगरनो ०दार वि०
 १टाकाश, धटाटोप [सं] लुओ 'घट' [सं.] मा
 १टाडुं संकिं 'धटवु' (ओछु थडुं) प्रेरक
 धटाडो पुं० कमीपडुं, धट

धटारत वि० [सं वटितार्थ] योग्य, धटतु
 धटावडुं संकिं [धटतुं तु प्रेक] जेसतु करवु,
 लागु पाडवु (डिडो श्लोकनो अर्थ धटाववो)
 धटित वि० [सं] योग्य, उचित
 धटी (-टिका) स्त्री० [सं] धडी, २४ भिनिट जेटेलो
 वपत (२) धडी मापवानो वाडो ०य प्र स्त्री०
 धडी मापवानु यत्र [यथेसो पुत्र
 धटोत्कथ्य पु० [सं] (स.) लीमसेनने हिदि पाधी
 धटोड्लव वि० (२) पु० [सं] (सं) लुओ धटन
 धट वि० [प्रा] धट्ट, धाडु ०पाडुं न०
 धडधड अ० (२व०) ०तुं अ० किं 'धडवड' ओवो
 अचान थवो -डाट पु० धडधड अचान
 धडलु न० ['धडवु' उपरथी] वडतर (२) वि० वडनार
 वडतर न० ['धडवु' उपरथी] धडीने - डीपी डीपीने
 करेली अनावट (२) धडवु - अचवु डे अनाववु ते डे
 तेनी रीत (३) धडामाल् (४) डेणवाडिने तैयार थवु
 ते, डेणवणु (५) वि० धडीने - डीपीने थतु (स२०
 लरतर) (नेम डे लोभ ड)
 धडपलु न० ['धरतु' उपरथी] वृद्धावरथा
 धडसांग (-न) स्त्री० ['धडवु' + 'लागवु'] धडवु
 अने लागवु ते (२) [ला] विचारोनु डामाडोणपडुं
 धडमथल स्त्री० ['धडवु' + 'मथवु'] लुओ गडमथल
 धडमांथी स्त्री० [धडो + माथी] पाणीनी गोणी
 भूकवानी धोडी
 धडपी स्त्री० [लुओ धडवो] नानु टाकु
 धडतुं न० [लुओ धडवो] गोणनो गाडवो
 धडतुं संकिं [सं घट्, प्रा घट्] धाट - आकार
 आपवो (२) अनाववु, रयवु, लभवु (नेम डे,
 हागीनो, भुरशी ध०) (३) गोठववु, सकलना
 कव्वी (४) डीपवु (नेम डे धाटु) (५) भरडो तैयार
 करवो (नेम डे अगव, अरज, यो जना, मुसदो ध०)
 (६) [ला] डेणवीने तैयार करवु (७) मारवुं
 [धडाडिने डेकाणु आवडुं = अतुलवथी -
 अत्ता भाडिने पासरा थवु धडी नाभतुं =
 भूय मारवु धडी काडतुं = अनावी डे गोठवीने
 डे लपीने तैयार करवु]
 धडवो पु० [सं घट, प्रा घट परथी] धडाना
 धाडनो लोडो [धडवानु महेनताछु
 धडाडि, -भणी स्त्री०, -भणु न० ['धडवु' उपरथी]

धडाभूड वि० [धडो + भूडवुं] धडो भूडे अेटळुं
 ठिंङु (पाण्णी) [पाङु यथेळु
 धडायेळुं वि०[‘वडवुं’नुंभू०कृ०][ला]अमनुभवथी
 धडियाण स्त्री०, न० [हि. घडियाळ, म घड्याळ,
 स घटिकाळ्य, प्रा घडियाळ्य] वभत
 जण्णवनारु यत्र(२)कासानो गोण सपाठ घट, ४
 आलर.[-या पीअे छे = वडियाण काम नथी
 -करती, अथवा भोटो वभत अतावे छे] -णी०
 पु० वडियाणो वेयनार तथा दुररत करनार
 -णुं न० अमुक वभतने आतरे वगाडाती
 आलर [(लाणी डोकनो) धडो
 धडियुं न० [‘धडो’ उपरथी] ताडी मीलवानो
 धडियो पु० [स. घटित, प्रा घडिअ परथी ?]
 आकनो पाडो, गडियो
 धडी स्त्री० [सं घटी, प्रा घडी] लुअो धडी
 (२)[ला]क्षण (३)तक, प्रसग [-भांडवी =
 वभत गण्णवा भांडवो धडीअो गण्णवी =
 (-नी)तेयारी होवी (२)आवी अनवु, मोतनी
 तेयारी होवी धडीअे धूट भर्रावी =
 विलअ दू सळ होवो (२)भरण्णी अण्णी उपर
 होवु धडीना छडा भागभां = जेतजेताभा,
 क्षण्णभा न धडी धडीना रग = प्रतिक्षण
 अदलाता वियारो क परिद्रियति] -डियु
 लगन न० गमे ते वभते थतु अथवा विवाळ
 अने लअ अकु साथे थाय तेवु लअ (अहुधा
 अहुवयनभा) धडी धडी अ० धडीअे धडीअे,
 वार वार, हरवडी ०ताण, ०साध अ०
 मरवानी अण्णी पर ०भर अ० अेक धडी
 सुधी, थोडी वार
 धडुडाट पु० [रव०] धडडड अवा०
 धडु न० [‘धडो’ उपरथी] अनाज क पाण्णी
 लवानी मोठी टाठी
 धडूड धडूड अ० [रव०]
 धडूडवुं अ० किं वडूड धडूड अवा० करवो
 धडूडी स्त्री० [‘धडो’ उपरथी] नानो धडूडो
 -डो(-डियो) पु० धडो (कविताभा) (२)
 थोथुं यरण टूकवेडो डुडो
 धडो पुं० [सं घट, प्रा. घड] धातु क भाटीतु
 पाण्णी भरवानु पात्र [धडाना कणशिया

(क्रेधाणिया) करवा = भोटनो धधो करवो,
 नकामी लागडोड करी नुकसान वेळवुं. धडो
 गागर थपी = सारो नरसो निकाल आणवो,
 ने ते परिणाम आणवुं. -धाट करवो = मारी
 नाभवु (२)पायमाल करवु -डोणवो = नेवु
 तेवु रानन करवु (२) नाडी नाभवुं, सगाध-
 सअध तोडी नाभवो(३)-नी जवाणदारी माये
 आराडवी -डूटवो = उवाडु पडी जवु, लळे
 थवु (२)मोडु नुकसान आणवुं (३) मरी जवु.
 -भर्रावो = आवी अनवु (प्राय पापनो)]
 ०धाट पु० निकाल, डे सडो. [-करवो, = मारी
 नाभवु (२) पायमाल करवु]
 धडोळाडवो पु० मडनाने पाण्णया पडी
 रभशानभा लाडवावाणो धडो लागवो ते
 [-आपवो = श्राद्ध पडी धडा उपर लाडवो
 भूडी आण्णने दान करवु -करवो = निकाल
 लाववो, गमे तेम करी, ठेकाणु पाडवु -थवो =
 ने ते निकाल आणवो(२)मोत थवु (३) मोडु
 नुकसान आणवु [वास
 धटाणु न० [गाडु रान ?] गढाणु -थीडतु ठीलु
 धणु पु० [स वन, प्रा वण] मोटो लारे हथोडो
 (२) [सं वृण] लाकडाभा थतो अेक डोडो
 धणुधणु अ० [रव०] -णुाट पु० वण्णण
 अवा०
 धणुणुणु अ० [रव०] (धातुनो क्रेतेवो अवा०)
 धणुधणु(-णुी) स्त्री० [‘वणु’ उपरथी] धणो
 रनेळ, गाढ सअध
 धणुं वि० [स वन, प्रा वण, हिं वना] अहु,
 भूभ, पु०कण [-करवुं = अनतु अकु करवु(२)
 अहु अहु रीते समलववु(३)करकसरथी अथत
 करवी -करिने = धणु अरु, प्राय ; अहुधा
 -कडेवुं = भूभ कडेवु -समलववुं, वीनववु,
 हपको आणवो -थवुं = अहु थवु पूरतु थवु
 (काधने) -डोडुं = मडवाड वधारे होवो
 धणुं धणुं वानां करवां = अने उपाय
 होवा (२) भूभ समलववु धणुं थोडां
 करवां = करकसर करवी] ०क वि० (‘वणु’थी
 न०क आणु अेवो अर्थ अतावे छे). ०अरुं
 अ० अहुधा, मोटे लागे ०य वि० (‘वणु’थी

-भरपुं=(पारकातु क्षुदीने) पोताना धरने
 समृद्ध भनावपुं -लक्षुं ने आपणुं भला =
 धरनी अहार न नीकणु (२) पारकी पयातमा
 न पडपुं. -भागपुं=पतिपत्नी वरये कुस प
 थवे के कराववे (२) लगन वटपु के तोडपुं (३)
 पत्नी शुभरी नवी (४) धरना आंधारउप
 भाणस शुभरी नु (५) धरनी भराभी थवी
 (६) कुट्टु भनु निर्व श यपुं -भारपुं=धरनी
 भराभी करवी (२) व्यलियार कुवे -भाथे
 करपुं=आभा धरमा शोधी वणुं -भांडपुं=
 लगन करपु (२) धरस सार यलाववे -भां धं ट
 इरवे, वागवे।=धरमा कोर्षण नरनी यीन
 न होवी, अति गरीभाई होवी -भां घोडा
 इरववा=अछकलाईके अविवेक करवा -भां
 ने धरभां=वरना न भाणसो साथे (२)
 पोताना न धरमा -भां पार हाथने।
 (०वांस) इरे, लूत लूसका भारे, श भ
 वागे, हनुमान हडीयो काटे, हंडलां
 कुरती करे=धर भाडीभम होवु, अत्यत
 गरीभाई होवी. -राभपुं=धरवेयातु के लाडे
 राभतु (२) पोतानु सलाणु, स्वार्थ साधवे।
 -लागपुं=अेकने अेक पुत्र मरी नवे (२)
 धरने आग लागवी (३) धर पायमाल थपु
 -वसावपुं=धर भेणवी, तेनु साधन करपु
 (२) परणु. -विचारपुं=पोतानु गनु तपा
 सपु. -सैने लाणुं छे=सैने कुट्टु अयव-
 हागने जेने उठाववानो होय छे -संभाणपुं=
 पोतानो स्वार्थ सलाणवे धरे ताणु देवापुं=
 निःसतान थपुं (२) अहालतना हुकभथी धर
 उपर नपती भेसवी] अंगाणु न० धरनु
 आगणु (२) [ला] अति परिचित पासेनुं
 थान [-करपुं=अति आतुरताथी राह जेवी-
 अ हर नु ने अहार आवपु] ०काज (-भ)
 न० धरनुं साधारण कामकाज ०कूडी (-डियुं)
 वि० धरमा ने धरमा लराधरहेनारं ०कूडी पणुं
 न० ०भटलो पुं० धरने लगतो सरसामान,
 धरवाभरे (२) स सारवहेवारु कामकाज (३)
 स्त्री, छोकरा वगेरे समुदाय ०भरय, ०भर्य
 पु०, न० धर यलाववाभा थतो भग्य ०भूषियुं

वि० धरकूडियु (२) धरभूले पडी रहेलु,
 अम्रसिद्ध (३) धरगथुं. ०भूषे अ० धरने
 भूले, भानगीमा ०भोडुं वि० धरनुं न अगा-
 डनार. ०भोथुं वि० धरनु भुजे अेवी थुद्धि-
 वाणु ०गतु (-धु-थ्यु) वि० जेनी उत्पत्ति के
 वपरारा धरमा न होय तेपु (२) वेयवा भाटे
 नहि करेलु (३) भानगी ०गोटी स्त्री० धरमा
 नमनी वभत पहेरवातु वस्त्र, अणोठियु ०धर
 अ० धेर धेर ०धरलुं न० [ग्रहण ?] नातर,
 धधरलु ०धरपु अ० किं धधरपु, नातर
 करपुं. ०धराडि वि० माहोमाहेतुं, भानगी
 ०धासु वि० धर धावे अेवु -पोताना न धरने
 तुकसान पडोयाडनार (२) भरयाण (३) दगा-
 पान. ०योपुं न० स्त्रीजेने पहेरवातु अेक
 रेशमी वस्त्र ०नभाई पु० ससराने धेर
 स सार भाडी रहेनारे नभाई [-थपुं, -धधने
 रहेपुं=(ला) (अकारा थध) भाथे पडपु]
 ०ष्ठी स्त्री० धरणी, गृहिणी ०धलियाष्ठी
 स्त्री० धरधणीनी पत्नी (२) धग्नी मालिक,
 धरवाणी ०धष्ठी पु० धर यलाववानो मुप्य
 पुरुष (२) धरने मालिक. ०धंधी पु० धरने
 लगतु कामकाज ०धावडुं वि० वडीयोनी पूंछ
 पर छवनार (२) निरुधमी ०धोष्ठी स्त्री०
 धरनां कपडालता घोवातु कामकाज ०ठुं वि०
 पोतीड; पोताना धर जेवु, भानगी ०प्रवेश
 पु० लुजे गृहप्रवेश ०दाडुं वि० धर द्वाडीने
 योरी करनार, भातर पाडनार ०पार न०
 धर, रायरथीलु, मालमिलकत वगेरे (२) कुट्टु अ-
 कमीडो ०पारी वि० वरपारवाणु (२) म सारी
 ०भोणु वि० धरने जेणे -जेआभइ के
 पायमाल करे अेवु ०भंग पुं० (स्त्री भरवाथी)
 धर ल गावु ते (२) वि० तेवी दशामां आविडुं
 ०भाडुं पु० धरनु भाडुं ०भेडुं वि० पोताना
 धरने भेट लाणनार के अहार पाडी दई दगे
 देनार. ०भेणे अ० माहोमाहे समजने (त्रीन
 पक्ष पासे गया विना) (२) भिन्नतानी रीते
 ०भोडुं वि० वरकूडियु ०भोथुं (भो ?) वि०
 धर तरक भोवाणु के वणेणु ०रभु वि० धरनी
 संलाण राणे अेवुं. ०वभरी स्त्री० लुजे

धरवाभरो ०वधु वि० धरनी याहतावाणु,
 धरमोह्यु ०वधु स्त्री० ऐक धरना होय तेवो
 गाढ सभध (२) वि०धर जेवा सभधवाणु
 ०वधुाडि वि० धेर वल्ले ०वधुं वि० धर
 प्रत्ये भमतावाणु ०वाभरौ पु० धरने लगतो
 सरसाभान, रायरथीलु ०वास पु० धर
 करीने ग्हेवु ते, गृहस्थाश्रम ०वाणी स्त्री०
 धरधियाशी. ०वाणी पु० धरवणी ०वेरौ
 पु० धर उपर लेवातो कर ०वैरुं न० वरगथु
 वैरु ०म सार पु० गृहस्थाश्रम (२) संसार-
 वहेवार ०स सारी वि० धरसंसारवाणु,
 गृहस्थाश्रमी (२) धरस सारने लगतु ०साडी
 स्त्री० धरमा पहेरवानी साडी ०सांतेक न०
 लुओ अहगानेक ०सूत्र न० लुओ धरस सार
 ०सेवा स्त्री० धरना कामकाज तथा कुन्ने
 वगेरेतु पालन -२।७ वि० धरतु, भानगी,
 अंहर अहरतुं -रेभारे अ० धरभागवाणु
 होय तेम (२) वरमा कर्ता हर्ता-आपभ्यभसार
 होय तेम [-यधुं (वधुं ऐक हीकरीऐ) धर-
 भारनी आपतमा सुभी यधुं (२) वरभारमा
 यलणवाणा यधु -होडुं = सुभी पत्नी अने
 माता होवु (वधुं ऐक हीकरीऐ)] -रेधर
 अ० धेर धेर

धरकुं संकिं [लुओ धरकुं] पीनवु
 धरदियु न० छछियु, धुरदियुं
 धरगतु (-धु, -धु) वि० लुओ 'धर'मा
 धरधर अ० [रव०] ०धुं सं किं (गणामाना
 जेवा) धरवग अवाज थनो (२) लुओ 'धर'मा
 -२।८ पुं० धरधर अवाज, धरधरकु ते
 धरठ स्त्री० [दे धरट्ट परथी ? सर० म धरड]
 यीशो (२) [ला] यालु प्रणाली के इदि
 [-पडनी = यीशो के इदि दापल थवा -भां
 पडतुं = यीशे पडतु; ऐकधारु यालतु थवु]
 (२) इदिअस्त के यीशेयालु थवु (३) [?]
 आभडीनी मूकी छाल (४) अ० [व०] (नेम के,
 गणामा धरठ धरठ जोले छे वटीनो रव)
 धरठकुं सं किं [रव०] धसडातु जेयधुं (२)
 जेरथी वधुं, धवडुं
 धरहापो पु० [लुओ धरकुं] धडपणु (२)

[ला] धरडाना जेवुं उडापणु, टोढुडापणु
 -धुं वि० धरकुं टोभाय जेवु, धरडाने योग्य.
 धरहाकुं अ० किं ['धरकुं' पन्धी] धरकुं यधुं
 धरहियो पुं० [रव०] तणाती वरतु देरववानु
 लाडडानु ऐक साधन (२) नानु धास कापवानु
 ऐक नततु हातरकु (३) चार कादवानो पथर
 (४) गणामा जोलनो श्वास (भास करीने भरता
 भाससने) (५) लुओ 'धरकुं'मा
 धरकुं वि० [स जरठ, दे जरड] पाडी उभरे
 पहोयेलु, मोडी वयतु (२) पुराणु, लुतु (३)
 पाडी गयेलु, कंण [धरहाभां भपधुं =
 वृद्ध के अतुभवी गणालु धरकुं पान = धधु
 धरकुं] भाणम (गमे तारे गुजरी नय तेवु)
 धरडे धडपणु = धडपणुमा, वृद्धापन्था] ०
 भभ वि० साव धरकुं - भभणी गयेलु
 -रियुं वि० धरकुं, वृद्ध -रियो पु० धरडो -
 वडील भाणस ०ठरथर वि० साव धरकुं
 (तिरकडारमा) -डेकं वि० वरकुं, वडील
 धरणु न० [सं ग्रहण] सूर्यचंद्रतु ग्रहण (२।०
 प्र० लुओ 'अहण'मा) ०वेळु वि० अर्धु
 गाडु (गर्भवती स्त्रीऐ अहण जेयु होय तो
 तेतु आणक गाडु थाय जेवी मान्यता परथी)
 धर(-३) णी स्त्री० [प्र' वर(-री)णी] लुओ
 गृहिणी
 धरधन न० गीधनी नततु ऐक पणी
 धराडि वि० लुओ 'धर'मा
 धराड पु०, न० [स ग्राहक] भरीदनार (२)
 भूमी पिछतनार -थी स्त्री० वराकपणु (२)
 भरीदनागनो आवरो (३) भपत, उठाव
 धरा(-रे) लियान वि० [लुओ वरेले] धरेले
 लीवेलु के आपेलु
 धरावे अ० लुओ धरेले [भोभु -धर
 धरुं न० ['धर' उपरथी] कोर वरतु राभवानु
 धउणी स्त्री० लुओ धरणी, गृहिणी
 धरेड स्त्री० लुओ वरड (२) क्वा परना पथर
 उपर टागडाना धसाराथी पडेलो भाडी
 धरेडी स्त्री० [लुओ धरडु] गगडी (२) [रव०]
 धरड धरड जेम जोलनो - भरती वभतनो
 श्वास, धरडियो

ॐ

घटना ऋलामा कर्ष मन्त्रे लेवु -भापी =
 ओट भापी -नपी, पठपी, हागपी = घट
 व्यावपी, वसारो पडवो] ०यारो पु० ढोरतु
 धास, यारो वगेरे ०दावो पु० धास अने
 दावो (पशुओने भवाडवानो) (२) तेवा धास
 अने दावोपे लेवाती भंडली ०पूंजे पुं०
 क्यरोपूंजे, वासीडुं.

धासवणी स्त्री०, ['धासव' (धसाव) उपरथी ?
 स कासू = धासव उपरथी ?] क्षयरेग
 धासतेल न० [इ गॅस + तेल] ग्यासतेल, धासलेट
 धासलेट न० [सर० म, 'धासतेल' परथी]
 भाणवानु अक भनील प्रवाही, ग्यासतेल
 -टियु वि० [ला.] हलका प्रकारतु -टियो
 पुं० धासलेट वेयनारो (२) [ला.] दाडियो
 धाससुं स०किं [प्रा धास, स घृ, सर०
 म वासणें] लुओ धसवु (२) अ०किं धसाव
 [धासी धूटुं = धसाध धूटु (२) काम करी
 धूटुं] [भिगेलु

धासाणुं वि० ['धास' परथी] धासवाणु, धास
 धासियुं वि० ['धास' उपरथी] नेमा धास
 नीपणु होय तेवु (२) धासभाथी उत्पल थतु
 (३) [ला.] सस्व वगरतु, हलकुं (जेम के,
 धासियु धी, सोतु) (४) न० अक पक्षी
 धासियो पुं० ['धास' उपरथी] साथरो, धासने
 पथरो (२) धास कापनारो (३) लुओ 'गाशियो'
 धासे- (सो) टियुं न० ['धासव' उपरथी] धरमा
 पडेरवानी (सामान्य) थूडी

धांधरडुं (०) अ०किं [रव०] लारे धाटो काढीने
 - भूम रेवु (२) आरडु (जेम के पाडीतु)
 (३) [ला.] मोटे अवाणे ओलवु

धांधरी (०) स्त्री० अक लततु वल्लु
 धांधलु (०) न० ओवारणु (डि० धाधला लेवा)
 (२) [अप वंवल = गलराटे ?] गाडा नेवु
 आथरणु (डि० धाधला काढवा)

धांधुं (०) वि० [अप वंवल परथी ?] (३).
 उतावणु (२) गलराथेवु
 धांध्य (०) स्त्री० ['गूय' के 'आय' उपरथी]
 वीधामा पडोवो भाडो, भाडो (२) गूय, मुश्केली
 धांधी (०) वि० [दे वणु (धाणी) + थि (वाणो) - डा]

अथवा दे वचिव] धाणी थलावी तेल काढवानो
 ने तेया दूध वेयवानो धंवा करती न्याततु (२)
 पुं० ते न्याततो भाणुस. [-भूटवे = दीवामां
 तेल भूटवु -नी धाणी नेवुं = भूध मेलु,
 थिकट -नी धाणी अने लोडावुं = कटाणा
 लरेला वैतरामा लोडावु -नो भणु =
 कटाणाभरुं] अकतु अक काम इटनारो (२)
 भूर्ध भाणुस] -थणु स्त्री० धांधी स्त्री
 धांधो (०) पु० वासडेओ, टोपला, साहडी वगेरे
 भनावनार (२) धांधी (रीस के तिरकरामा)
 धांधी (०) स्त्री० धाटा के कठनी - पडलनी लगा,
 हैडियो (२) अवाण; सर (३) धाट, जे पर्वतनी
 टे दुगरानी वच्येनो साकडो रस्तो (४) [ला]
 मुश्केलीनो-आरीक समय (प) हकत, अडथण
 [-आवपी, पठपी = मुश्केलीनो आरीक
 समय आववो. हरकन आवपी -दूटपी =
 लुवानी आवपी (२) धात आवपी (३)
 मुश्केली आवपी]

धांधी धूटी (०) स्त्री० [धाधी + धूटी] आधी धूटी-
 वाणो भार्ग (२) [ला] मुश्केली के मुश्केलीनो समय
 धांधो (०) पु० [स. वट = ओलवु] कंठे, साह (२)
 मोटो साह, भूम (३) भिलधने काढेवो साह
 (४) [लुओ धाट] मोठी धाधी - दुगराण रस्तो.
 [-डिधवो = सारो रपध साह नीकणवो
 -काढवो = ताणीने मोठेथी ओलवु (२)
 धंको देवो, धमकावतुं -नीकणवो = अवाण
 नीकणवो -भूलवो = धाटो डिधवो -पाडवो
 = भूम पाडीने ओलाववु (२) भिलवु, धमकावतु
 -भेसवो = साह लडो-धोधरो थवो, गणाअ
 काम न करवु] -टाघांट स्त्री० भूमाभूम
 धांधी (०) स्त्री० (का) भोरडी वगेरे काटाणी वन-
 रपतिनो ढगलो

धिमेल स्त्री० [स घृतेली ?] अक लततु लाल
 रगनु म डाडानी लततु लवुडु
 धियाण वि०, धियो पु० लुओ 'धी'मा
 धिलेरी न० अक पक्षी
 धिलेडी स्त्री० लुओ धलोडी -डुं न० धिलोडीतु
 इण-धलोडुं [कर्मणि ने प्रेरक
 धिसावुं अ०किं, -वुं स०किं, 'धीसवु'तु

धिसोडी स्त्रीं वृत्तियोने वेदो. -ङुं न० वृत्तियुं
 धिसोडी पु० [‘धिसावु’ उपरधी] अकृदम लेरथी
 पडेवो धसरका (-हेवो, -पडेवो, -भारवो)
 धी न० [सं घृत, प्रा विम] वृत्त, वृप [-६५५]
 तो भीयडीभां = हेभीतु बुकसान छता सर-
 वाणे तेनो धायदो न थर् रडेवो. अणताभां धी
 होमडुं = यालु उक्केरणीमा वधुकारण उमेरतु]
 -धियाण वि० वधारे धी आपे अेषु (हार -
 गायले स) -धियो पुं० धी वेयनारो उकांटे
 पुं० नया धी लेभातु, वेयातु होय अे नगा,
 धीतु अतर उकेणां न० अ० व० वी अने उणा
 (२) [सा] लारे लाल गणणी स्त्रीं धी
 वगेरे गाणवानी जीणी गणणी उयोपड न०
 धी ने तेवो यीकटे पदार्थ. उतावणी स्त्रीं
 भाअण ताववा माटेतुं वासए. उतेलु न०
 पोयणीना भूणमा यती गाठ (?)
 धीय वि० लुयो गीय -योधीय वि० गीया-
 गीय. भीयोभीय
 धीम पु० वसेम, शका [का] (२) स्त्रीं [स
 ग्रीष्म, प्रा. विं] होणी पजीने दिवसे करवाया
 आवती अेक डिया
 धीस स्त्रीं [फा गत्त] रोत (२) [स. ग्रीष्म,
 प्रा विंसु परधी ?] होणीने वरघोडो (३)
 [‘धीसवु’ उपरधी] भार, ठाक (४) [‘धिसावु’
 उपरधी] धिसो (५) लुयो गीस [धीसनो
 वरराल = मस्कगतु धीस भारणी =
 योरी करनी -पडेवी = धाववु, लाल यवो (२)
 बुकसान थवु; पाडुं पडेवु (३) भार पडेवो]
 धीसरुं न० धूसरुं [ने सलो
 धीसवुं न० [‘धीसावु’ उपरधी] लुयो गीसलुं,
 धीसवुं स० किं [स वृष्? म विसणें] धुम्मा
 लगाववा, धीअवुं, ठाकवु (२) [सर० हिं.
 विसना] धसवुं [कलियो (३) धभायकडी
 धीसाधीस स्त्रीं [‘धीसवु’ परधी] ठाक ठाका (२)
 धीं ध, ०२ स्त्रीं मोडुं, से कडोतु टोणु
 धीं सरुं न० नें सलो, धीसरु
 धुधरवट स्त्रीं [धूवरी + वृत्ति] धावगना घेरनी
 नीयेनी धूधरीओवाणी जूल (२) पु० जूल
 पर धूधरीओनी हार होय अेवो धाधरी

धुधरावडुं स० किं [रव०] ‘धूधरवु’, ‘धूधरावु’तु
 प्रेरक
 धुधवावडुं स० किं [रव०] ‘धूधववु’तु प्रेरक
 धुधरियाणुं वि० धूधरीओवाणु
 धुधवाट(-टो), धुधवाट पुं० धूधववुं ते
 धुधार पुं० + धूधरो, धूधरी
 धुधयो पुं० लुयो धुम्भो
 धुधु पुं० [स] लाकडुं डारी भातारो अेक डीडो.
 -धुधर पुं० धुधना डारवाथी लाकडामा
 अथवा पोथीना पातामा पडेवो अधर नेवो
 आकार -धुधरन्याय पु० धुधरनी
 नेम वगर धरहे अनाव अनेवो ते
 धुमडावडुं स० किं ‘धूमडवु’तु प्रेरक
 धुमरडुं स० किं धुमरडी अवाववी
 धुमरडियो पुं० [‘धुमरडी’ उपरधी] गोपीने
 वेशे घेर घेर लिखा माटे इरती साधु
 धुमरडी स्त्रीं [‘धूमवु’ उपरधी] यकाडारे इरवुं-
 नायवु ते, इडडी (२) डेर, यकर (३) पडडनारने
 युकावी देवा धूमी नलु-डरी नलु ते (४)
 डीओणवु ते
 धुमराधं स्त्रीं [‘धूमरवु’ उपरधी] मगडरी, गर्व
 धुमरावडुं स० किं ‘धूमरावु’तु प्रेरक
 धुमावडुं स० किं, धुमावुं अ० किं ‘धूमवु’तु
 प्रेरक ने लावे
 धुम्भर स्त्रीं [‘धूमवु’ उपरधी] यक०यूड
 धुम्भो पु० [रव०] गुम्भो, धीअडो, सुको
 धुरडावडुं स० किं ‘धूरडवु’तु प्रेरक
 धुरडियुं न० [‘धूरडवु’ उपरधी] धूरकवानो
 अवाण (२) छायियु, गुदसानो ओल (-डेरडुं)
 धुरधुर अ० [स, रव०] -राट पु० तेवो अवाण
 धुरडुं अ० किं [स. धूर] धूरडुं, असवु
 धुवड पुं०, न० [स धूक, प्रा. धूअ, स० म.
 धुवड] रने न डेभी शकतु अेक पक्षी
 धुसणियुं वि० [‘धूसवु’ उपरधी] गमे तेम
 डरीने धूसनारं, तेवा रवलाववु
 धुसपुम अ० (२) स्त्रीं [रव०] भाडोभाडे गुपयुप
 धीमी वानो क०वी ते, गुसपुस
 धुसाडवुं स० किं [‘धूसवु’ उपरधी] पेसाडवुं,
 धाअल करवुं (वगर अने अे डे डे)

धुसावुं अ० कि०, -नचुं स० कि० 'धूसवुं'तु
लावे ने प्रेरक

धुंभट पु० [फा. गुवढ] देरा अथवा मकान
उपरतु छात्रकार धालुं, गुयज (२) धु मट
नीचिने देराने अहरने लाग

धूक न० [स] धुवड

धूधर स्त्री० लुओ धूधरी (५) ०भाण स्त्री०
(अणदने कटे पाधवानी) धूधरानी भाणा

धूधरवुं अ०कि० ['धूधर' उपरथी] दूलीने मोटा
यवु; पाकवु (जेम के सैयडनु)

धूधरावुं अ० कि० ['धूधरो' उपरथी] गुस्साथी
डोणा काठवा

धूधरी स्त्री० [स धर्वरी] धातुना पतरानी पोली
अणभाण्ती गोणी (२) स्त्रीओना हायतु
धुधरियाणु अेक धरेणु (३) अेक रमकडुं,
नाना धूधरो (४) [सर० म वुगरी] आदिली
नर-आजरी वगेरे [-आद्वी = नरआजरी
आद्वी धूधरीओ लटकवी = पहेरेलाद्विला
कपडानी वी हडीओ धूधरीओ लटक तेम इरइर
थवी (कटाक्षमा)] -रे। पु० अहर ककरा
जेवी वस्तु खरीने करेलेो अअडे तेवो धातु
वगेरेना पोखो गोणो (२) तेवु अेक रमकडुं
(३) अेक मीहाध (४) धूधरीओना जूमओ
(५) हाण पाडवा माटे पलाणीने सूकेवेलु कठोण
(६) यूनो अनाववा माटे पकेवला भरडिया
(७) [व] वडोणानो हांडो धूधरा जेवा जे
धाटमा इरे छे, ने जे गोणीने मोठे गोडवाय
छे ते गोण धाट. [धूधरा जेवुं = सुंहर, मनेतु
(२) गमती (३) ओलकखु धूधरा पांधवा
= नायवु(२) निर्लज यवु धूधरा सुकाववा
के सूकवा = धूधरीओनी शोला करवी धूधरा
अनचुं = रमकडा जेवा यवु (२) धुशधुशाल
यवु (३) वश थध रहेवु (स्त्रीने)]

धूधवचुं अ० कि० [रव०] 'धू' ओवो अवाज
करवो (२) गर्कुं

धूधवावुं अ० कि० धू धू अवाज थवो
धूधू अ० [रव०] (रेलगाडी, समुद्र वगेरेना रव)
धूड पु०, न० लुओ धुवड
धूर्णियो पुं० टगडो

धूनो पु० भाध (डा)

धूम अ० [फा. गुम, प्रा. गुम्म] (तकंभा)
गन्क-लीन (२) [नशाथी] यकयूर - जेलान

धूमची स्त्री० ['धूमवु' उपरथी] धुमरडी, यकाकारे
इरी वणवु ते [जथो, समूह

धूमचो पु० [फा गुचह = पांढडीओना जथो]

धूमट पु० [सर० म वुमट] लुओ धु मट.

-टी स्त्री० धु मट जेवी नानी आकृति (२)

[ला] माथु अने पीठ न पलणे जेवी वास
के वासनी यीपो वगेरेनी अनावेदी ओयला
जेवी छत्री

धूमटो पुं० [सर० हिं वुमटा] धूधट. [-करवेो,
जे अयो, ताणवेो, वाणवेो = माथु उपरने
साखलानो लाग आगण जे वी, लाजकाठवी]

धूमडवुं स० कि० ['धूमवु' उपरथी] हांथोणवु
(२) यकर यकर इरववु

धूमडावुं अ०कि० 'धूमडवुं'तु कभ लि

धूमडी(-वुी) स्त्री० ['धूमवु' उपरथी, प्रा
वुम्मण] धुमरडी -णु न० धूमवुके हीयवु ते

धूमरावचुं अ० कि० ['धूमवुं' उपरथी] रीसभां
मो यडवु, धूधवावु (२) धूमरी भावी (३)
वरसाहनु यडी आववु (४) उडोणावु

धूमरी स्त्री० ['धूमवु' उपरथी] वमण, लमरो
(२) धूमडी, धुमरडी (३) तोर के अलिमानमा
(मदनी पेठे) आओ यकणवकण थवी.

[-आवची = (पौण्णमा) वमण यडवो

-आची = (आओतु) तोरमा यकणवकण यवुं
(२) धुमरडी भावी, यकर इवु]

धूमकुं अ० कि० [सिं वूर्ण, प्रा वुम्म] गोण इरवुं

(२) रअडवुं (३) [ला] मोटो कारवार करवो;
महाडवुं (४) मर्या रहेवु [दोडधाम

धूमाधूम(-मी) स्त्री० ['धूमवु' उपरथी] हरइर,
धूरकडुं अ०कि० [दे. वुखक, (रव०)] धुरधुर

करवु (२) जेरथी लसवु (३) [ला]
गुस्साभां धाटो पाडवो; तडुकवु

धूरडाधूरडी स्त्री० सामसामे धूरकवु ते

धूरडावुं अ० कि० ('धूरकवुं'तु लावे) धूरकवानी
किया थवी

धूर्णायमान वि० [स.] यकाकारे धूमतु

धूलर, -रुं न०, -रुं पु० लुओ 'गूलरमा
धूम पु० [स गुहाशय ? सर० हिं, म] डंर, डेण
धूमणु न० धूसवु ते, वगर हकनेा प्रवेश (२)
वि० वूसणियु

धूससुं अ० डि० [दे वुसिणिअ = गवेधेसु;
शोधेसु पन्थी ? सर० म. वुसणें, हिं वुसना]
नेरथी डे गमे तेम करी पेसी नवु [धूसी
नसुं = ल्नेरथी, वगर हके डे गमे तेम करीने
दाअल थर्य नसुं.]

धूसियुं न० ['वूस' = उदर] उदरियु

धूसियुं मध न० ['वूसवु' उपरथी] (आडवगेरेनी
अभोलमा धूसीने आधेला मवपूडातु) अेक
ननी जीली भाषेअे अनावेसु मध

धूयट (-रुं) पु० [हिं] धूमटो, स्त्रीओ मो पर
कपडु दाके छे ते

धूट पुं० [डे वुट, प्रा वोट्ट] धूटो (२) वाटो,
= ठ (३) स्त्री० (७वतु) धूटावु - गूगणावु ते.

[-भरनी = गूगणावु] ठो पुं० गणा वाटे
अेथी वपते अितरी शके तेठयो प्रवांली पदार्थ
धूटडे धूटडे = धीमे धीमे, अेक पथी अेक
धूटडाथी धूटडो अितरवेा = धूटडो गणा-

माथी नीचे नवो (२) समजवु, गगे अितरवु
-भरवेा = धूटडा अेठलु मोमा लेवु - पीवु.]

धूटणु, -खियुं न० [स वुट] दीअणु. [धूटणु
(-खिये) पडसुं = आणके दीअणु वडे आलवुं

(२) [ला] पगे लागवु (३) करगरवु धूटखियां
भरवां = आणके दीअणु वडे आलवुं.

-भांगवां, भांगी नवां = पग नम थर्य
नवा, (काममा) पाछा पडवु - हारवु - भांगी

नांअवां = हारवु, पाछु पाडी डेवु]

धूटसुं स० डि० [सर० हिं वोट्टना, म वोट्टणें, डे
वुट्टना = वासणु पर पडेसुं धायु असवाने

पथर] असोठवु, पीसवु (२) वेरेवु, रोधवु (थासने)
(३) अलयासथी - पुनगवतंनथी पाकु करवु

उहा० अक्षर धूटवा, राग धूटवेा
धूटासुं अ० डि०, -वसुं स० डि० ' धूटवु' नु

कर्मणि ने प्रेरक
धूटी स्त्री० पगनी पाटकी अने नणाने ल्नेसनार
साधा आगणनु हाडवु (२) ['धूटवु' उपरथी,

सर० म वुटी, हिं वुटी] गणथी (३) [सर०
'धाटी' गूअवणु, लसार्थ पडाय अेवी मुस्केली

धूटो पु० ['धूटवु' उपरथी] धूटीने अनावेसो
लोहा (२) धूटवानुं - लसोटावानु साधन (३)

धूटवाथी आवेसो ओप
धूणु स्त्री० [सं.] निररकार (२) द्या, अमनुक पा

धूत न० [सं] धी
धेधूर वि० भरत, अकचूर

धेडुं न० नेना शरीर उपर अिन थाय छे ते
प्राणी [घेटांतुं टोणु] = गाडरियो प्रवाह.

धेटां अकरां = सामे न थाय तेवा गरीअ
प्राणी.] - टी स्त्री० घेटानी भादा - टो पुं०

घेटाना नर [दोगकु
धेड स्त्री० ['धडो' उपरथी ?] नानो धडो, लोह,

धेन (वे) न० [अ वौन] नशो, डेक, सुरती (२)
मद, अलिमान [- अितरसुं = नशो डे मद

नवो - अरसुं = नशानी असर थवी - भां
पडसुं = नशा डे सुस्तीने वश थवु]

धेअ (-व) र, -रुं न० [सं. वृत्पूर, डे घेउ (-व) र]
अेक वानी - पकवान. - रियुं वि० धेअरना

नेवु स्वादिष्ट
धेर (वे) अ० ['धर' परथी] धरे, धरमा, धर

तरर. [(-ने) धेर अिठनी = नी अथत डे
ताणु पडवी (२) अर्यना गोहा डे नुकसानमा

पडवु; -ने धेर अेसवी (नेम डे 'आमा तो
अेने डा. १००ने धेर अिठी'.) - करसुं = (दीवेा)

ओलववो - राखो करवेा. - कांटा पडवा = धर
अिनगड थवुं, निर्वेश नवु - गोणी अेसवी

= नुकसान थवु - असुं = (दीवेा) ओलववो
(२) काथं काम डे कशामाथी असुं, ठणुं,

वरेथी हडुं, अेवा लावमा नेम डे, न
शवे तो नय धेर - ताणुं टेवासुं = धर सत्या-

नाश डे नि सतान नवु (२) धर पर टाय
आववी - अेडां = धर अहार डे इर परगाम

क्याय गया (विना, धरआगणे (२) [ला] वगर
आसु महेनते, सहेने - अेडां गंगा

(आववी, थवी) = सहेने - अनाथासे मेठो
लाल (-ने) धेर अेसवी = -नेा गोहा डे

नुकसान आववु (२) (स्त्रीअे नी साथे)

नातनं करतुं -जेसवुं=जेकार मनवु (२)
अरतरक्ष थवु, रल मणवी (३) [तगोहो करवा]
धरलु लधने जेसवु -भूकवुं=साथे न
राभकुं, डूर करवु (२) धरेणे भूकवु]

धेर पुं० [धेरवु' उपरथी ?] धेराव, 'सर्क'भूरनस'
(२)सभूड, टोणी(३)(२,) श्रीं डार परनी लाग
[-भाधवी] (४) चोटकीनी व्यासपास राभेकी
धारी(५)धेरैयातु टोणुं, होणी जेलवा नीकजेकी
टोणी ०के पु० नयो, सभूड ०षु श्रीं
धेरी लेवु ते, धेरो (२) धारण ०दर वि०
धेरवाणु (कपडुं)(२)भूलत, यपसीने नडि अवेवुं
धेरगणीरुं, धेरग षीर वि० [गहीर गंभीर']
धेनं अने गभीर, अति गाढ

धेरवुं स०किं [सरं हिं धेरना, म धेरणे स
ग्रह, प्रा वे परथी ?] यारे तरक्ष वीटणाधं
वणवु (२) (पथुने) पाणी पावु [धेरी लेवुं =
धेराने कथलमा लेवुं, धेरो धालवो]

धेराव, -वे। पु० धेर, यारे तरक्षेना विस्तार(२)
धेरवुं ते, रेकाण, अटकायत

धेरावुं अ०किं 'धेरवु'तु कर्मणि (२) सपडाव;
धेराभा आनी, लवुं(३)[धे'] ('धेर' उपरथी ?)
धेर थवुं, व्यापवु (जेम के व्याभ नशा के
ठीधधी, व्याकाश के यद्र वाढणधी, वाढण
काणशथी)

धेरिया न० अेक पक्षी
धेरी श्रीं ['धेर' ४ उपरथी] माथा परनी धारी
धेरु न० [लुओ गेरो, सरं म घेरु] धीडाये
डारवाथी गरेलो लाकडाना लेट

धेरुं (धे) वि० [स गभीर, हिं. गहरा] गाढ,
पाडुं (रंगना स'अधमा), धली मात्रामा रंग-
वाणुं (जेम के धेरो लाल) (२) ठीकुं, गहन (३)
यक्यूर, भुभारीवाणु (आंभना सअधमा)
धेरैया पु० ['धेर' (२) उपरथी] होणी जेलवा
नीकजेकी, धेरमाना भाणस [धेरैया रभव =
धेर आधी होणीतु नृत्य करवु] -या यैादश
श्रीं द्वागण सुढ यैादश

धेरो पुं० ['धेरवु' उपरथी] धेरी लेवुं ते
[-धाखेवा, नाभेवा, ठीकवे।] (२) रेकाण,
अटकाव (३) सभूड; धयूमखो (जेम के आडने।)

धेरलस्यु (-द्रुं), धेरलछा, धेरलाधं लुओ 'धेरु'भां
धेरुं (धे) वि० [स ग्रहिल, प्रा. गहिल] गाडुं;

अकल वगरतु (२) न० गाडपण [-करवुं =
नाह के धून लागवी -यवुं = गाडा पेठ
वनवुं, गाडी वात करवी -लागवुं, -वणगवुं =
गाडपण वणगतु (२) धून लागवी धेलां
-काढवां = गाडा काढवा धेकीने गवाणो =
अव्यवस्थित गासडा-पोटला] -लस्यु (-द्रुं)
वि० जेनी धेरलछा अंद्रना क्षयवृद्धिनी पेठ
पाक्षिक होय अवेवुं, वभते डाडु अने वभने
गाडु यधं नतु होय अवेवु -लछा श्रीं
गाडपण (२) धून [-आववी, -लागवी,
-वणगवी = कशाकनी धून वणगवी, -करवी,
-काढवी = गाडा पेठ वतवुं, गाडा काढवां]
-लाधं श्रीं धेलापणु, गाडपण ०तूर वि०
गाडु वर, साव धेरु

धेवर श्रीं + गध्वर, शुक्र
धेवर (-रुं) न० [दे] -रियु वि० लुओ 'धेवर'भा
वेधं (वे०) वि० ठीं ध के इधधी धेरयेलु (२)
श्रीं वरसाह अ'धायो होय अवेवी व्याकाशनी
स्थित

धेवाट (वे०) पुं० + लुओ धोधाट
धेश (-स) (वे०) श्रीं भावानी अेक हुलडी
वानी-लरडकुं [धे'शभां धी = अघटित अर्थ]
धैथुं न० [स गहर] भाडो, भाधरो
धे। श्रीं [स गोधा] गरेणीना व्याकारतु अेक
जेरी प्राणु

धेगांधारी श्रीं अेक वनरपति - औषधि
धोधर पुं० [स धुर्वर ?] लारे माथाना न गदी
भिलाडो (२) आणकने भिवडाववानो डाडि
(३) न० अेक पक्षी ०भिलाडो पुं० लुओ
धोधर अर्थ १ ०राणो पु० धोधराने राल,
मोटो धोधर (नवगत्रीमा 'मातालने धायी'
नाभनी अेक मोठी अने भिडामणु पुरुषाकृति,
जेनी आगण आणके रमे छे)

धोधरु वि० [सरं म धोधरा, का. गोगर-
रव०] धोधर - लारे साढवाणु
धोधरो (-गो) पु० [रव०] लारे साढ, धाटो
(२) गणाना जे लागमाथी अवाज नीकणे

घोड़ी ऋतुभा आवणी. -ने ढाणु हेतुं =
घोडीने घोडो हेभाडवे. -पलाणुणी =घोडी
पर सवारी करवी -प्रसवी ने वात प्रसरी
=पाया विनानी मोद्री गप बालनी (काणी)
घोडी =अरीण (लीली) घोडी =लाग
(लाल) घोडी =ढाड (काणी, लाल, के
लीली) घोडीये यडतुं =नशी करवे]

घोड़ु न० [सं. घोट(०क), प्रा. वोढ(०ग,०व्य)]
घोडो अथवा घोडी (२) नातु अथवा दुर्भण
घोड़ु; टुं (३) हयडण, घोडानो समुह
-डेसवार पु० घोडा उपर सवारी करनारो
माणस के सिपाई

घोडे अ० (का) गोडे, पेठे
घोडेसवार पुं० लुओ घोड़ुं'मा -री स्त्री०
घोडेसवार थवु ते

घोडो पु० [लुओ घोड़ुं] सवारीतु अेक पशु,
अथ (२) नदी के दरियातु मोहुं मोलु, बोढ
(३) घोडा जेवा आकारनी लडी नकशीदार
भीद्री(४)याप - कण (जेम के पट्टकेने) (५)
मोद्री घोडी, कोर्ध वस्तु भूकवा भाटे अनावेलु
उमेहु योक्तुं(६)यार प्राभडीतु कपासतु कालु
(७)अ गूडानी पासैनी आगणी उपर पहेरवातुं
अेक इपानु धरेणु [(व्याजना) घोडा पर
घोडा वधवा = व्याजतु व्याज यडतु. -जेतु
=टार, मनभूत. रकृतिवाणु -थाकी
जवा =थाकी जवु (२) हारी जवु, आगण
वधवानी हिमत न होवी -होडाववा
=आली मनोरथ -शेभयल्लीना विचार
होडाववा -गाढ =भूष लाभा लाभा
गाढ -नहूँ पहोँयवा =पगे कलु न करतु,
थाकी जवु(२)राजिन के गलुं न होतु -आंधवा
=लुओ घोडा होडाववा घोडा ले ! =अहार-
वटिया पकडो(अेक धमकी) घोडावेगे =अहु
ऊडपथी. (-तु) घोड़ुं यडतुं होतुं =लुससामा
होतु, यडतो लेश होवे घोड़ुं होडतुं =
योय वधते काम हेतु (उहा० दशराये घोड़ुं
न होडे त्यारे शुं करवातुं ?) घोड़ुं पाडतुं
=अहु अरथ करी नाभतुं (कोर्धने) भोलइप
थवु घोडे यडतुं =आगण पडतुं, अयेसर

थवु (२)वरराल थध घोडा पर जेसतुं(३)इनेत
थतुं (४) तत्पर थवु घोडे यडीने आवतुं =
उतावण करता आवतु, (२) छडे योक्त आवतु
घोडे यडीने उतरतुं =भूषं ठरतु (२)
परतावे करवे घोडे पलाणु नाभतुं,
भांडतु =घोडा पर लन नाभतु -आधतु
(२)तैयारी करवी, तत्पर थवु(३) लडवा जवु.
घोडे जेसतुं =घोडा उपर सवारी करवी
घोडे जेसी गांसडी भाधे भूकवी =भूष
जेतुं काम करतु घोडे जेसीने आवतुं =
लुओ घोडे यडीने आवतु, घोडोभ(-ग)ठवे।
=मसवत करवी, आनगी यर्वा करवी
-यडाववे =अट्टकेनी कण उनी करवी
(२) त्रानवानी दडीमा कडी यडाववी, जेथी
करीने ओलुवतुं लेभाय -जेर पर होवे।
=लुससामा होतु (२) शरतमा लते जेतुं
होतु -आड धवे। =घोडे पाछला पग
पर उला थध जवु -होभाडवे। (घोडीने)
=घोडा घोडीने संभोग माटे लेगा क्त्वा
-पाडवे। =अट्टके डोडवा तेनी कण पाडवी
-के कवे। =घोडो भारी भूकवे घोडो आंध !,
घोडो आंधी राभ ! =जरा थाल, उतावण
न कर। -जेसी जवे। =थाकी जवु, हारी
जवु -भारी भूकवे। =घोडो पूरपाट
होडाववे (२) उतावणे नासी जवु]

घोखिलुं न० ढोल, पाथु
-घोखिले पु० मोद्री ताभानी वटलोर्ध (का.)
घोनारतुं सं० (का) मारतु
घोयरु (वे) न० गोतु भाइवानो बूखे [ति
घोथु न० जभम(२)कोर्धवातमानिरर्थक लणतु
घोर वि० [सं] (विहामणु (२) कभकभाद्री
उपलवे जेतु(३)गाढ, अत्यत (पोतपोतानी
मानामा) (जेम के निद्रा,वन,अंधारु,अज्ञान)
घोर पु० [सर० म] विार अवाज के रणु(२)
तभूरा धंभा अरज स्वरना तारनो घोर
अवाज के रणु (३) (२.) स्त्री० [घोरतुं
परधी] उधमा नाक ओलवानो अवाज.
[-ओलाववी =घोरतुं, नसडारो ओलाववा]
घोर स्त्री० [फा गौर] मडुं दारवानो पाडो,

सं किं वारवा० घोचवु -यावुं अ०किं
लोकावुं.
घोंटवु (घो०) अ० किं घोचवुं, ओघवु
(तु०छकारमा)
घ्न वि० [स] छणनारुं-नारा करनारु (समासने

- अते) उदा० शत्रुघ्न
घ्राणु न० [स] वास, गं० (२) नाक. -खुंद्रिय
स्त्री० [+इद्रिय] वास लेवानी धद्रिय-नाक.
-ति स्त्री० [स] लुओ घ्राण
घ्रावु सं० किं [स घ्रा] संधवु (२) युंभवु

६

६. पुं० कंठस्थानी अतुनासिक (आ व्यनथी
शत्रु थतो शण्ड नथी तथा आभेय गुनरातीमा

ते ओछो न देभाय छे.)

य

य पुं० [सं] -तावुस्थानी पहिलो व्यनन (२)
अ० अने, वणी ०कार पु० य अक्षर के
उच्यार ०कारांत वि० छेडेयकारवाणु ०च्यो
पु० यकार ०वर्ग पुं० य, छ, न, ज, अ, अ,
ये पाय तावुस्थानी व्यननानो वर्ग ०वर्गीय
वि० यवर्गने लगतु

यक पु० [चिक (तुकी)] आरणा पर नाभवानो
सणीओनो पडहो, लणीहार अतरपट.
[-नाभवो=पडहो नाभवो, अतरपट करवो
(२) वेस्थानो धधो करवो]

यक पुं० [सर० हिं] (श्रीओतु) अक धरेणु
यक पु० [स चक्र, प्रा. चक्र] (कंठ) कुलारनो
याक (२) अयकु

यकयक अ० [लुओ यकयकवु] यणकतु होय
तेम(२)[रव०] (यकलानो अवा० के नकामो
लवारो मूचवो).०लु अ०किं[रव०] 'यकयक'
अवेो अवा० करवो (यकलाओ) (२) [स
चक्र; प्रा चिकचिकाय] यणकाट भारवो;
अणकवु -काट पु० यणकाट -कित वि०
यकयकतु, यणकतु (२) निर्माण, स्वच्छ

यकयार स्त्री० पडपूछ, यर्था, वातनी ओडा-
पोड (२) तपास . [-लगवी=यर्था के
पूछपरछ ने ओडापोड थवा, वातनी लारे
योणाओण थवी]

यकयूर वि० तल्लीन, गरक, भस्त (नेम के,
दाइ के कइथी) (२) अ० [सर० म, हिं
चकनाचूर] यूरैयूर

यकयूथ(-ध) स्त्री० [यूथवु' उपरथी]यूथायूथ,

योणाओण, नकामो यर्था
यक(-ग)डोड(-ण) पुं० [स चक्र+दोल]
पारणा नेवी डोणीमा भेसीने गोण इरवानो
इणको (२) डेर, यकरी (३) न० अक पक्षी,
[यकडोणे यडवु' = यगडोणमा भेसी हीयकुं
(२) केइ यडवो (३) गोटावु, गूयवावुं (भन,
वात) (४) वभतोवभत मुलतेवी रडेवु]
यकती स्त्री० नानी यपरी गोण तकती ०हार वि०
यकतुं वि० [यकवु' उपरथी] सावध, सावधेत(२)
न० [स चक्र? सर हिं, म चकती] गोण डे
भूणाहार योरस डेकु, लडुं हणहार पड (३)
[सर० हिं चकता, म चगदा] [ला] यकामु
यकभंडू(-धू)क स्त्री० [सं चक्र+अडूक] अक
लतनी लूना वभतनी अडूक
यकलिडवु न० [स चक्र+लिडवु] अक रमत
यकलूल स्त्री० [सर० म] भेशुद्धि
यकभक पु० [तुकी] अक लतनो पथर (तेनी
साथे लोभड अइणवाथी अमि जरे छे) (२)
स्त्री० ताणपो (३) यभक, जलक (४) [ला]
तकरार, कलियो [-अरपी = कलियो थवो,
तकरार करवी]
यकभंडण न० [स. चक्र+मडल] उपर यकर
यकर इवु ते, तेम इरती वरतुओनो, सभुड
(२) अति भटपठथी वधी गयेली अन्यवस्था
(३) भलक-भरकरी करवाने भणेकी टोणी
यकभो पुं० [फा.] लडुं ओनतुं कपडु; अनात
यकरयकर अ० [सं. चक्र उपरथी] इरतायकनी
भाइक गोण गोण

ચક્રરહી સ્ત્રીં [સ. ચક્ર ઉપરથી] કૂઠડી (૨)
 રેર, ચક્રી (૩) ચક્રર ફરતી ચક્રતી, ફરકડી
 (૪) એક ચક્રર ફેરે એવું રમકડું [-આવવી
 =ચક્રી આવવી. -ખાવી = કૂઠડીએ ફેરવું
 -ફેરવવી, -રમવી =ચક્રરહીના રમકડા વડે
 રમવું. -ખવડાવવી =ભુલાવવું, ભમાવવું
 -રમવી =એ નામની રમત રમવી -રમા-
 ડવી =ભુલાવવું, ભમાવવું] બહમરહી સ્ત્રીં
 કૂઠડી ફરવાની એક રમત -હું નં ચક્ર (૨)
 ફુંડાણુ; મીહું (૩) ચક્રી પાઘડી (તિરકારમા)
 [ચક્રરહા જેવો રૂપિયો =રોકડો કલહાર
 રૂપિયો ચક્રરહું કરહું =મોટા મીંદા જેવું
 કરવું, શૂન્ય પરિણામ લાવવું]

ચક્રરદા વિં [સ ચક્ર ઉપરથી] હૃષ્ટપુષ્ટ, ગોળ
 મટોળ (પુરવ માટે)

ચક્રરભમર અં [+ ધ્રમર] ફરતા ચક્રની જેમ
 ચક્રરમકર નં [સરંમ, ચક્ર + મકર = ફરેય ?]
 કાવતર, તરકંટ

ચક્રરવકર અં ચક્રી આવવાથી બેલાન
 [(આબો) ચક્રરવકર થવી =આખ આમ
 તેમ ફરવી ને વકાવી]

ચક્રરોવો પું [સ ચક્ર + વ્યૂહ ?] ફેરવો (૨)
 વેર, પરિઘ (૩) કોઠાયુદ્ધ, ચક્રંચૂહ [-ખાવો,
 ચક્રરોવામાં પડવું = ફેરમા જવું; લાબો
 રસ્તો પકડવો, વતું લાકારે ફરવું]

ચક્રરી વિં [સ ચક્ર] ગોળ આકારનું (જેમ
 કે ચક્રી પાઘડી = ગોળ દક્ષિણી પાઘડી) (૨)
 સ્ત્રીં ફેર, તમ્મર [-આવવી -ખાવી =
 ફેર આવવા, તમ્મર આવવી] (૩) નાતુ ચક્રર
 ચક્રડી -રું નં ભડો રોટલો, રોટલાનો
 ગોળ કકડો (તિરકારમા) (૨) [તરકારમા]
 ચક્રી પાંદડી

ચક્રહી સ્ત્રીં [‘ચક્ર’ રવં ઉપરથી અથવા સં.
 ચટકા, ચટિકા] ચક્રહાની માદા (૨) [લા]
 પાણીનો નળ ખોલવાની ચાવી (૩) પાણીનો
 નળ [-ખોલવી, -ફેરવવી = પાણી આવે
 માટે નળની ચાવી મરડવી ચક્રહી નાની ને
 ફેરકે મોટો = ગળ ઉપરાતની વાત-ડકાસ]
 બહટ પું ગરીબ પ્રાણણ

ચક્રહું નં ચક્રહીનું નં ૩૫ (૨) કોઈ નાતુ
 પખી (જેમ કે, ચક્રલા બહુ ખાઈ નય છે)
 [-ફેરકહું = (નકારના લાવ સાથે વપગય છે)
 કોઈ પણ પ્રાણીનો અવરજવર હોવો ચક્રહાં
 ચૂંથવાં = નજવા કામમા ખાલી માથુ મારવું
 -ચૂથાચૂથ કરવી] -લો પું નર ચક્રહું,
 એક પખી

ચક્રહું નં [કે ચક્રકાલ પરથી ?] મહોલ્લા
 આગળની છૂટી જગા (૨) ચાર રસ્તા મળતા
 હોય એવું નાકું -લેદાર પું ચક્રહાનો
 રખવાળ-પોલીસ -લો પું ચક્રહું કે ચક્રહા-
 મા બેસતુ બહાર [ચક્રહામાં જવું =
 વેશ્યાગમન કરવું] ચક્રહામાં બેસવું, ચક્રલે
 બેસવું, ચક્રલે દુકાન કાઢવી કે માંડવી =
 વેશ્યાવૃત્તિ કરવી ચક્રલે મૂકવું = ભહિર કરવું
 (૨) ચક્રલા વચ્ચે ઉતાર મૂકવો ચક્રલે વાત
 થવી = લોગમા નિદા થવી ચક્રલો ઠેકાણે
 ન હોવો = અક્ષલ ન હોવો]

ચક્રહું વિં [સ ચક્ર (ચક્રિત) ઉપરથી] લાગ
 નેતુ બેઠેલું, તત્પર (૨) અં કિં લાગ નેતા
 બેસવું (૩) તકાસવું

ચક્રવે અં [સ ચક્રવર્તી, પ્રા ચક્રવર્તી ઉપરથી]
 ચક્રવર્તી પાણે (‘એકચક્રવે’ શ પ્ર મા)

ચક્રવો પું [સ ચક્રવાક, પ્રા ચક્રવાગ(-ચ)]
 એક પખી, ચક્રવાક -વી સ્ત્રીં ચક્રવાની માદા

ચક્રવણ(-વિ)કળ વિં [સ ચક્ર (ચક્રિત) +
 વકળ (વ્યાકુળ)] (૨) અં આકુળવ્યાકુળ

ચક્રદલ પું [સરં મ ચક્રદલ] ફેલ્લો

ચક્રદું વિં [‘ચક્રવું’ ઉપરથી] કોઈનું ગાળવું
 ન નય એવું [સ ચો

ચક્રંદો પું ચગદીને રૂની ગાસડીએ બાધવાનો
 ચક્રા સ્ત્રીં [ભુઓ ચક્ર] સરકટ કે સાઠાની ચીપ
 ચક્રાચક્ર અં [સ ચક્ર = પરિવૃત્ત થવું] ભરપટ્ટે,
 પેટ ભરીને, ખૂબ [ચાહું

ચક્રાચું(-ચું) નં ચામડી પર પડેલું ચાકું કે
 ચક્રાર પું [સં] ‘ચ’ અક્ષર કે ઉચ્ચાર [-પણું
 ન ખોલવો = એક અક્ષર પણ ન ખોલવું]

ચક્રારી સ્ત્રીં [સરં મ] પીઠ પાછળ ભૂડું
 બોલવું તે

यक्षुराग पुं० [स] आभोनी लालाश (२)
 आभो वडे देभाडीतो राग-प्रेम
 यक्षुराग पुं० [स] आभनेो राग
 यभ न० [स चक्षु] यक्ष. आभ (५)
 यभाडुतुं स० किं 'आभतुं'तु प्रेरक
 यभारे पुं० दगलभाज, यालाक ? (यार साथे
 वपराय छे - 'यार-यभार')
 यगडोण न० लुओो यकडोण
 यगदतुं स० किं [स गद् (गदा) उपरथी ?]
 पग तणे क्यरतुं, नेरथी दामतु (२) 'येने
 ते त्या यगदवो छे ?'-येवी उद्दिभा 'वध
 करवो, यडववो' येवा लावमा वपगय छे
 यगदातुं अ० किं 'यगदतुं'तु कर्मणि इप
 यगदोणतु स० किं यगदतु, यगदोणतु
 यगभगतु अ० किं ['यगतु' उपरथी] यगतु;
 रंगमा आवतुं
 यभतुं अ० किं [स चक् उपरथी] आकाशमा
 -ठीये ठिडतु (२) आणसारामां समथ नवु
 (३) [ला] रगमा आवतु, पीलतु
 यभणतुं स० किं [यगदतुं + गणतु ?] धीमे
 धीमे आवतु, भभणावीने भावु
 यशु वि०[स. चतु ? स० म चग, चच, हिं
 चगड = यालाक] य यण, यालाक (२) सज्ञाथी
 -धशागमा समथ लय ओतु
 यशुं न० धसडाध आवीने करेयो कादव, काप
 य(०णु)यलुतुं अ० किं [रव०] यणतरा
 यनी, लाय यणवी (२) [स० स चणु]
 यलु यलु यधने यणतु (३) [ला] मनमा
 दुभी यतु - यणतुं
 य(०णु)यलुाट पु० ययलुतु ते, लाय
 य(०र)यरतुं अ० किं [रव०] यणतरा यवी,
 लाय यणवी
 य(०र)यराट पु० ययतु ते, यणतरा
 ययुडो(-डो)पुं०[स चिचा=आभलीउपरथी]
 चियुडो, क्युडो, आभलीतो हणियो
 यय्यार वि० ['यार' उपरथी] यार यार
 यट पु० [सं कट उपरथी ? स० म] श्राद्धमा
 देवने रथणे सुकती गाठ वाणेकी दालनी सणी
 (२) श्री० [लुओो यटक] काणथ, यानक

(३) छड, छठ (४) अ० [रव० ? स. चट्ट =
 पडतुं, दूतु परधी ?] अट, यपटीनी साये
 [-दधने, दधने = अट, तरत] (५) ('करतु,
 करी 'रतुं' साथे) (भावातु) भतम, पूर
 [सर० म, हिं, दे चट्ट = याटतु (२) लूभ ?]
 यटक पु० [स] यडो
 यटक वि० [स चट्ट परथी ?] (गतु यटक'
 येम प्रयोगमां आवे छे) भूभ रातु-आभो
 भाजे ओतु दीपतु [सर० म पिवळाचटक]
 (२) श्री०[दे चट्ट = लूभ, सर० म] लहेजत,
 र्वाद (३) [स चट्ट = लोडतु] यटो, ऽभ
 (४) [ला] यानक, लागणी ०यांदनी श्री०
 धशी स्ववपान श्री ०(-कं)तुं वि० लपकादर,
 यटकदार ०दार वि० र्वादिय, लहेजतदार
 (२) मोडक, चित्ताकर्थक (३) मनमा ऽभे तेतु
 (४) लागणी उरुंरे ओतु (लभाण, लापण)
 ०भटक वि० डाकडु, नभराभाज (२) श्री०
 वरणागियो-नभराभाज देभाव डे यालवानी
 रीत ०तुं स० किं यटो लन्वो (२)
 [ला] मनमा यटो लागवो (३) अ०किं
 (यादनीतु) दीपतु, पीलतु -डाटतुं स०किं
 यटो लन्वो -डावतुं स०किं ऽभ भारवो,
 करडतु (२) मनमा भू यतु [यटकापी नतुं =
 यट करी नवु, यधुं भाड नवु]-श्री श्री०
 तीन लागणी (२) यूरी, यपटी (३) मोहिनी
 (४) भूलतो लाल रग -श्रीदार वि० लुओो
 यटकदार १ थी ३ -डुं न० टीपु, छोटो -डे
 पु००श, ऽभ (२) [ला] मननी तीन लागणी
 (३) र्वाद, लहेजत, यसडा [-देवो,
 -सरवो, -भारवो = यटकावतु, ऽभतु
 -लागवो = ऽभतुं, ऽभ भेसवो (२) मनमां
 यटो-लागणी यवी (३) लहेजत लागवी,
 र्वाद आववो]
 यट(-टा, -टो)यट अ० [लुओो 'यट' अ०]
 अटअट, सपटासा
 यटणी श्री० [दे चट्ट = याटतु उपरथी] वाडीने
 यनावाती येक यटकदार वाती [-करवी, -करी
 नाभवी = वाडीने लूगरी नेतु यनावतु (२)
 भयतु, वापरी नाभतु दहा० 'सो इपियानी

यटणी करी ?-धर्षं जपुं, -नी पेटे ङिडी जपुं
= जेतनेतामा भवार्ध, भरयार्ध इ वपरार्ध
जपु. -भां काढी नाभपुं=लेषामा न
लेषु -भां जपुं=उपलक्ष भरयार्ध जपु (२)
लेषामा न लेषावु.] ०भाङि वि० यटणीपु
शोभिन

यटपट अ० [रव०; सर० म, हिं.] ताभडतोभ,
अटपट (२) वि० आपपु, डालपु

यट(-टा)पटी स्त्री० ['यटपट' उपरथी] अति
उत्सुकता; तालवेली (२) अकणामणु, सताप
यटपटित वि० ['यटापटा' उपरथी] यटापटावाणुं
यटपुं अ०किं [स चट्] द्वि पुर्योड लागवी.

[यटी जपुं=दुडयमा लोकावु, भरोभर लागवु]
यटाध स्त्री० [स कट, हिं] सादडी. ०नी स्त्री०
वडी (पुष्टिमागींथ)

यटाडे पु० [सं चट्, दे चट्ट=भूप] यटडे;
तीव्र लागणी (२) र्वाढ

यटायट अ० यटयट, अटअट
यटाडपुं सं०किं 'यटपु'तु प्रेरक
यटापटा पु०अ०व० ['पटा' उपरथी] रगभेरगी
आडाअवणा पटा

यटापटी स्त्री० लुओ यटपटी
यटां अ० लुओ यट्ट
यटियुं वि० ['यट' स्त्री० उपरथी] निदी, हडीपु.
-यणु वि० स्त्री० हडीली, निदी

यटीपुं वि० [लुओ यटियु] यटवाणु
यट्टुं वि० ['यटपु' उपरथी] भाधानु लालयु
(२) लायियु [तायडतोभ

यटोयट(-ट्ट) अ० ['यट' अ० उपरथी]
यट्ट अ० लुओ यट्ट -टां अ० लुओ यट्ट,
भतभ, ओडिया [नलदीथी

यड अ० ['यट' अ० उपरथी] जेतनेतामा,
यड(-डा, -ढ, -ढी) उतर(-री) स्त्री० [सर०
दे चडुत्तरिया] यडपु अने उतरपु ते

यडयड अ० [रव०, प्रा] (अणवानो रव)
०पुं अ०किं ततडपु (२) यडयड ओवा
अवान साथे अणवुं. -डाट पुं० ततडाट

यड(-ढ)पु (ड)न० ['यडपु' उपरथी] यडाववाणो
भाग; यडाव -ती स्त्री० उजति (२)

अढती; वृद्धि -ती पडती स्त्री० यडपु अने
पडपुं ते, अस्तोदय -तुं वि० वधतु, ङिये
जपु (२) यडियातु. [यडता दडाडा ढोवा=
सगर्ला अवस्था होवी यडता पगारे =पगार
यापु रहे ओवी रीते यडती कणा, यडती
कमान =आभादीनो वमत यडती पार्यरी
=वधारे ङिये होदो. यडती भांजणी =
नानाभाथी मोटा परिभाणुमा रकम डेरववी ते
(ग०) यडती श्रेढी =सरभा उतरनी
अथवा सरभा शुणोत्तरनी ववती सभ्या-
ओनो हिसाय गणवानी गीत (ग) यडती
हालत =आभाद स्थिति यडतुं ०यान्न =
यडवृद्धि यान्न यडतो दडाडो =वधतो
दिवस (२) उगतो सूदन (३) आभादीनो
वमत (४) [स्त्रीनी] सगर्ला स्थिति यडतो
पडोर =सूर्यनो ताप वधतो जतो होय
ओवो दिवसनो वमत यडतो पासो =
आभादी] -न न० यडपु ते, यडती

यडप, ०यडप अ० उतावणथी, त्वराथी ०पु
सं०किं लुओ अडपु

यडपाटपुं सं०किं लुओ यडपावपु अर्थ (२)
यडलड स्त्री० [रव०, सर० म चडफड, दे
चडपड] यडलडपु ते ०पु अ०किं गुरसे
थपु, भीजपु, लडी पडपु, ङियानीया थपु
-डाट पु० यडलड

यड(-६)पुं सं०किं, अ०किं [प्रा चड-ढ]
नीयेथी उपर जपु (उढा० पगयिया यडवा)
(२) वचपु, ङिये जपु (उढा० लाव, रेव;
सूर, अवान, पूर, सोले ध०) (३) सवा
थपु, भेसपु (उढा० घोडे यडपु) (४) यडा
कन्वी (उढा० गुजरात उपर यडी आव्यो)
(५) अडापु, रधापु (उढा० लात यडी
गयो छे) (६) गर्वथी कूलपु (७) गुरसे थपुं
(उढा० यडी यडीने ओले छे) (८) सड्यापु;
दूकं थपु (उढा० कपडु यडी गयु) (९) -ना
करता श्रेष्ठ डरुपु (१०) -नो नशो डे भूअ असर
डे पास लागवो (उढा० अदीणु, दाड, ध० तथा
थाक, कोध, घेन, गर्व, काट, रग ध० यडपु) (११)
[ला.] (सर० अर्थ ३) -नी लतमा डे नादमा

इसायुं (डिदां नादे, लते, यडसे, हडे यडयु) (१२)
 [डिडि वन्तुनी भाडी] वधवी, यूनने डे अदा
 करवानु अेकडू ययुं (डिदां काम, डिवराणी,
 डी व, थाड, पगाड, रत, डेवु, डेपडार डं यडवा)
 (१३) [सरं प्रा चड्डु = मडनं कडु, योणवु]
 लेप डे अर्यां थनी (डिदां हतुमानने तेल
 यडयु, पीडी यडवी) (१४) नैवेध डं तरीडे
 अयपावु (डिदां डेवने डूख, नाणियेर यडयु -
 यडावयु) (१५) -ना डपर डांकणु डे गलेक पेठे
 आववु (डिदां पूडू, गलेक, योण डं यडवा)
 [यड यूदा भाडं = रमेडं तैयां पणु न
 थडं होयु त्यारथी भावानी उतावण करवी
 यडी आवयुं = आडमणु करवु, हुमडो लडं
 थसी आववु, यडी नयुं = स डोयावु, डूडं
 थवु (२) (रडता) कण न वणता थ्यास डूधाडं
 नवो (३) गुरसे थडं नयु (४) [ला]
 शरीरे सुडायु (डिदां येना वगर शु यडी
 गयो हतो ?) यडी येसुं = सवां थवु (२)
 सन्नेरी करवी (३) मर्यादा मूची वर्तवु,
 आजा डेवधवी यडी वागयुं = अडेडी नडुं,
 मर्यादा न मानवी यडये घोडे आवयुं =
 अतिशय उतावण करता - अेकध्यासे आववु
 यडयुं भातुं = अविवेडी अने अमर्याद
 वर्तन.]

यडयो पुं माडीनी नानी लोडी
 यड(-२)स पुं [सरं हिं. चरस] अेक भाडक
 पदाथ (२) व्यसन, यडडे, लत (३) भमत
 [यडसे यड(-६)युं = भमते यडयुं] -सा-
 यड(-२)सी श्रीं हरीडाडं -सीडुं विं
 लतवणुं (२) भमती, हडीडु
 यडयुं नं [यडयुं 'डपथी] पाणु डी ये
 यडाववानु अेक यत्र
 - यडा(-६)डं (डा') श्रीं [यडयुं 'डपथी]
 लडकरी आडमणु, हुमडो -ड विं डूलाणु
 (२) अड गुरसे थडं लय अेयुं (३) नमीनने
 भाडक अेवु, गुणकारी (४) यडवा -सवारी
 कन्वा योणु -डितर(-री) श्रीं लुओ
 यडडितर -यड(-डी, -६, -डी) श्रीं हु सा-
 लुसी, सरसाडनी मर्यादा -यु नं यडाव,

यडाववाणो मार्ग. -न पुं डी याणु(२)यडता
 डी याणवाणी नगा (३) तेवो मार्ग (४) वडि:
 वचरो (५) यडाडं -नयुं सं डिं 'यडयुं'तु
 प्रेडक [यडावी भारयुं, मूडयुं = डेडेरी
 मूडयुं (२) लाड लडावी अडेकावी मूडयुं.
 यडावी नयुं [सरं प्रा चड्डु = भाड] =
 भाडं नयुं, आरोगी नयुं] -वो पुं लुओ
 यडाव (२) डेडेणु
 यडि(-डि)यातुं (डि') विं [यडयुं 'डपथी]
 वधारे सरस; यडतु -तापाणुं नं
 यडी विं तीम (वव)
 यडीयोड अं अेकडम, सपाटापध
 यडीभार पुं + [हिं. चिडिमर, चिडिया + मार]
 पारधी
 यडे(-रे)डाड अं [रवं] मोडे अवाने (डाडयु)
 यडी श्रीं [क्ता, सरं हिं, म] अर्युं पाडलुन,
 ल धियो
 यडडितर श्रीं लुओ यडडितर
 यडन नं लुओ यडन -युं लुओ यडयु
 यडाडं, -ड, -डितर(-री), -यड(-६, -डी),
 -यु, -नयुं, -वो लुओ 'यडाडं'भा
 यडियातुं, -तापाणु लुओ 'यडियातुं'भा
 यणु (ण,) श्रीं पभीअेने यणुवा भाडे
 नभातु अनाज (२) [लुओ वीणु] करयली-
 वाणी कपडानी सीवणु
 यणुक पुं [स] यणु
 यणुकवीलडी श्रीं (डा.) डेकरीअेनी अेक ममत
 यणुकभाथ पुं लुओ अिनीकपाला
 यणु(-णु)भार पुं लुओ यणुभाथ
 यणुयणु अं [रवं] 'यणुणु' थाय अेम.
 ०मोगरी श्रीं अेक डेडी रमत ०युं अं
 डिं लुओ यणुणु -णुड पुं यणुणु
 यणुतर नं [यणुणु 'पथी] यणुणुं ते, यणुणुतु
 काम (२) अेनी गीत
 यणुणुणु अं [यणुयणुणु 'यणुणु' पथी ?]
 धीमे अवाने (२) श्रीं (डा) धीमे अवाने
 यालती डेकयथा
 यणुणुं संडिं [म चि, प्रा चिण] (डि डं
 वडे) दीवाल, मजन वगेरे अनाववु (२) [सं

चण् [उपस्थी] वीष्मिने भाषुं (पक्षी भाटे)
 यष्टियारुं (यि) न० ने भाषामा टेकावाधी
 पारल्लु इरे छे ते [-असी ननुं=डागणी
 यसकी नवी (२) तुकसान थवु (डि०) येमा
 तारु शु यष्टियारु भसी गयु ? यष्टियारुं
 टेकाय्ते राभवां=लान न लूखु, सयम
 राभवो. यष्टियारुं नयाववां=आपो
 भारवी, कडाक्ष नाभव]

य(०२)यिथो पु० [सर० स. चलनी, दे
 चल्लणग] धाधरे।

यष्टिकपाला पु० लुओ यिनीकपाला

यष्टो पुं०[स.चणक,प्रा.चण(०अ)]येक कडाण
 [यष्टा करवा, करी नवा=वगर विचारे
 अर्थवु (२) वटावी भावु, छेदरी नवु (डि०)
 'मने वेयीने यष्टा करी गयो'] यष्टा यव-
 राववा=छेतरवु (२)स तापवु (३) नाथ नाथ
 पोकराववी (डि० 'दोदाना यष्टा यवराय्या').
 यष्टाना अड उपरथी कूटवुं=पोरी ड कास
 भारवी यष्टा भभरा झाकीने रडेवुं=
 लुयु सुक आधने जेम तेम दहाडा कटवा]
 -यष्टाभार पु० यष्टाना छोड उपरथी भणो
 क्षार -यष्टादाण स्त्री० यष्टानी दाण
 -यष्टापष्टी स्त्री० यष्टानो पोपटावाणो छोडवे
 (२) तेवा छोडनी अडी. -यष्टापपडी स्त्री०
 यष्टानी दाणमा यासाष्ठी मेणवी भनावेदी
 येक मीडाध. -यष्टी स्त्री० नानो यष्टो, यष्टानी
 येक लत -यष्टीभार न० यष्टा नेवुं नातुभार
 यष्टो(-नो)डी स्त्री० [दे. चिणोटी] येक वेदी
 (२)तेतु इण (३) वासना त्रील लागतु वजन,
 रती. ०भार वि० अहु योडुं [-नां यीरे=
 यणकता लाल रंगना वस्त्र]

यतरंग वि० लुओ यतुरंग (२) न० येक
 लतवुं वाजु (३) येक लतवुं गीत

यतराववुं स० डि० यणाववु (का)

यतन्नलति स्त्री०[सं]यार के यतुर्थाश मात्राना
 भडवाणा तालनी लति

यतुर वि० [सं] आलाक, होशियार -रा स्त्री०
 यतुरस्त्री ०पायुं न० -राध स्त्री० [-करवी,
 यलाववी, वापरवी=आलाकी के होशि

यारीथी वर्तन करवुं, युक्ति लडाववी]
 यतुरे वि० [सं] यार (समासमा पूवपड
 तरीके) -रस्त्र वि० [सं] योभूयिथु.
 -रस्त्रान्त्रि न० 'दूपेजोडि योम'. -रंग
 वि० [+अग] यार अगवाणु (२) पु०
 शेतारन -रगिष्ठी वि० स्त्री० हाथी, घोडे,
 रथ अने पायदण ये यार अगवाणी (सेना)
 -रंगी वि० यतुरग -रंत वि० [+अत]
 यार छेडावाणु -रानन पु० [+अानन]
 (स) यार मुभवाणा-अक्षा -राश्रम पुं०
 [+आश्रम] यार आश्रम (अह्वयर्थ, गृहरथ,
 वानप्रस्थ अने सन्यस्त) -रुंयुवि० यारगालुं.
 योगयुं -धर्त पु० अमुक सभ्याने तेनी
 ते न सभ्याये त्रण वार गुणता आवे ते
 गुणाकार(२४=१६)[ग]-धर्तसमीकरण
 न० 'आधकवे ड्रेटिक धंवेशन' (ग) -र्थ
 वि० [सं] योथु -र्थक वि० योथु (२) पु०
 योथियो ताव -र्थसमीकरण न० लुओ
 यतुर्धर्तसमीकरण (ग) -धर्तश्रम पु० योथो
 आश्रम-संन्यस्ताश्रम -र्थश पु० योथो
 लाग -र्थी स्त्री० योथ (२) योथी विलक्ति
 [व्या] -र्थिकर्म न० लक्ष पछी योथे हिवसे
 करवातो विधि -र्दश वि० योड -र्दशी
 स्त्री० योदश -र्दण वि० यार पापडीवाणुं.
 -र्दश अ० योतरद -र्दशा स्त्री० यारे
 दिशा -धर्त अ० [सं] यारे प्रकारे-रीते
 -लुंन वि० यार हाथवाणु (२) हाथ पाछण
 आवेला होय तेवु-तेवी रीते के पकडेवुं
 (३) यार भूण के आलुओवाणु (४) पु०
 यार आलुओवाणी आकृति (५) व्याणसु
 भाणस (६) [सं] विष्णु -भसि पु० अ०
 व० यानुभसि (देवपोदीथी देवडी येकदशी
 सुधीना) [-करवा, -रडेवुं =साधुसन्या-
 सीये योभासाना यार भास येक ठेकाए
 गणवा (२) योभासानु मत करवु] -भुंभ
 पु० (स) अक्षा -भूल(-ण) न० 'देश्य
 र्द' (ग) -भुंग पु० अ० व० यार युग (सत्य,
 त्रेता, क्षपर अने कलि) -वर्ग पु० अ० व०
 यार पुरुषार्थ (वम, अय, काम अने मोक्ष)

-પેસી જવી = ચોંક પેસી જવી] ંયાંદની
 સ્ત્રીં બનીઠનીને રહેતી ફરતી દુશ્વરિત સ્ત્રી
 ૦પથર, ૦પહાણુ પું, ૦ખાણુ નં
 લોહચુંબક (ર) ચક્રમક ંવા પુંં એક રોગ
 ંહુંં અં હિં [પ્રા. ચમક્ક (સ ચમત્ક?)]
 બુચ્ચોઝખૂકુ(ર)ચોંકુ(૩)વઠી જુ [અમકી
 ઊઠકું = લહકી ઊઠકુ, એકએક ખી જુ (ર)
 આશ્ચયચકિત યઈ જુ] ંવો પું ચમક-
 વાણુ લટકુ -કાટ પુંં ચમકારો, ઝખકારો
 (ર)વાઈનો આવેશ (૩)વઠી જુ તે -કાર-
 (-રો) પું [પ્રા ચમક્કાર, સં ચમત્કાર]
 ઝખકારો(ર) ચમક,ક પારી (૩) ચમચમ થતો
 અવાજ -કાવણું સં હિં 'અમકુતુ' પ્રેરક
 (ર) સપાટકુ, મારેલુ -કિત વિં ચમકેલુ,
 ચકિત(ર)ચાકતુ -કી સ્ત્રીં ચમચમે એવી-
 નેતરની સોડી

અમઙ્ગી સ્ત્રીં [ચ પક + કળી ઉપરથી]સ્ત્રીઓતુ
 કાટતુ એક ધરેલુ

અમચખઝ નં એક પક્ષી

અમચમ અં [રવં] ચમચમે એમ ંહુંં
 અં હિં 'અમચમ' એવો અવાજ થવો (ર)
 તીવ્ર બળનરા થવો. -માટ પું ચમચમલુ તે
 અમચી સ્ત્રીં [બુચ્ચો અમચો] નાનો અમચો
 (ર) [મ ચ્ચી] પાનસોપારી ઇં રાખવાની
 ખાસ ક્રેચળી

અમચો પું [તુર્કી ચુમ્વહ, સ, પ્રા ચમસ]
 રચોઈમા તથા ખાવાપીવાના કામમા આવતુ
 એક કડહી જેલુ સાવન

અમડપોસ પું [અમડ (અમ્મડ, આમડુ) + પા.
 ંેશીટ્ત] આમડાતુ ઠાકણુ, એઠો

અમડી સ્ત્રીં [હિં] આમડી [અમડી તૂટે પાણુ
 દમડી ન છૂટે = ંવ લય પણુ પૈસો ન છોડે
 (તેવા સ્વભાવના માણસ માટે)

અમત્કાર પું [સં] આશ્ચર્ય, આશ્ચર્યકારક
 બતાવ-દેખાવ (ર) કરામત, અલૌકિક ક્રિયા.
 [-દેખાડવો, બતાવવો = અલૌકિક કે
 અદ્ભુત કામ કરી દેખાડવુ (ર) પ્રલાવ કે
 ખબર પડે એમ હાથ કે પગ્યો બતાવવો] ંક,
 -રિક, -ગી વિં [સં] અમત્કારવાણુ

અમત્કૃતિ સ્ત્રીં [સં] બુચ્ચો અમત્કાર
 અમન પું, નં [પ્રા] ખાગ(ર)આનદ, મોજ-
 મલ. ંખંદી સ્ત્રીં ખાગખાની
 અમર પું ઘૈર્ય, હામ (ખંવંમા વપરાય છે.
 ઉદાં અમગ્મધીના અમર વછોડે તેલુ)
 અમર સ્ત્રીં [સ ચમર = અમરી] વાળ કે પીછા
 (ર) સ્ત્રીં, નં બુચ્ચો અમ્મર
 અમરકકા પુંંખંવં એ નામના ઘઈ
 અમરખું નં [સ ચર્મ, પ્રા ચમ્મ + રાખલુ
 પરથી સરં હિં ચમરણ] રે ટિયાની ત્રાક જેમા
 રખાય છે તે (આમડાનો કકડો) [અમરખા
 જેવું શરીર = સુકાયેલુ, ચડી ગયેલુ શરીર]
 અમરખ ધ પું [સ ચર્મ + ખધ] આમડાનો પટો
 -ધી વિં કેડે અમરખ ધવાણુ (ર) શૂરવીર અને
 વૈર્યવાન (૩) પુંં અમરખ ધી માણસ (૪) સત્તા-
 ધીશ, રાલ જેવો માણસ [-ના અમર વછોડે
 તેવું = ભારે હિંમતવાણુ]

અમરાળ વિં ['અમર'વાણુ] અમરખ ધી
 અમરી સ્ત્રીં [સં] રેસાવાળી ફૂલની માલર મળરી
 (ર) ફૂલની મંજરીના આકારની રેશમ કે
 ઊનની બનાવટ (૩) મચ્છર વગેરે ઉડાડવાની
 થોડાના વાળની બનાવેલી ચામર ંગાય સ્ત્રીં
 એક પ્રકારની પહાડી ગાય, જેના પૂછડાના
 વાળની ચામર બને છે [ચજ્જખત્ર
 અમસ પું [સં] સોમરસ પીવાનો પ્યાલો, એક
 અમાર વિં [સ ચર્મકાર; પ્રા ચમ્માર] આમ-
 ડિયાની જ્ઞાતિતુ (ર) પું તે જ્ઞાતિનો માણસ,
 આમડિયો. ંકામ નં અમારતુ કામ ંણુ
 સ્ત્રીં અમાર સ્ત્રી. ંદૂધી સ્ત્રીં એક વેલો
 (અમાં લોહો તેનો ઉપયોગ આમડાના વાળ
 ઉતારવામા કરે છે)

અમૂ સ્ત્રીં [સં] મેના ંપતિ પુંં મેનાપતિ
 અમેડ સ્ત્રીં એક છોડ - ચિમેડ ં-ડિયું નં
 અમેડ જેવી શીંગાવાળો એક છોડ
 અમેડી સ્ત્રીં [સ ચપક + વેલી? સરં હિં,
 મ.] એક ફૂલવેલ, ચપેલી, ભઈ (?)
 અમ્મડ વિં [સ ચર્મ ઉપરથી] આમડા જેલુ,
 ઝટ તૂટેફાટે નહિ એલુ (ર) [લા] કૃપણ,
 કનૂસ ંતોડ વિં કનૂસ

पगयपी ०२८ श्री० पगनी २८-धूण
 [-लेपी = लक्ष्मिपूर्वक वंदना करवी यरल-
 रपशं कगी, ते हाथ भाये लगाडवो] ०२९वा
 श्री० पगयपी (२) लक्ष्मिने ओक प्रकार
 ०२५शं पु० पगना रपशं. -छुाभृत न०
 [+अमृत] यग्लोदक (२) दूध, दही, घी
 मय अने पावणी वगेरेतु भिअण, केना वडे
 देवभूनिने स्नान कराव्यु होय ते -छुारवि द
 न० [+अरविद] यरलुडपी अरविद-उमण
 -छोदक न० [+ उदक] देव, गुरु वगेरेना
 यगल बोयेतु पावणी
 यरलुतु सं०डि० [लुओ यय्यरतु] डामतु
 (२) अ०डि० ढिलमा अगवु (३) दू अने
 टडकरो करवो (४) डीधमा हात कयडवा
 यरलुडकुल(५) पुं० ओक उद [धावरो
 यरलु न०, -खियो, -खो पु० [लुओ यखियो]
 यरपलु न० [सं. कृपण] कृपायता, कलूसार्ध
 ०वेड पु० अ० व० कनूसेना नेत्रु वर्नन
 -छु, यरपी वि० कलूस
 यरपी श्री० [फा] प्राणीओना भासनां
 रहेयो तेडी पद्यथ(२) [ला] मड, अक्षिमान
 [-उरवी -उरुवी = मडमा आवी अर्थ,
 याडवा करवा, निमज या नेर हाभवतुं
 -यरवी, -वधवी = मड-अभिमानमा छडी
 अर्तु] ०दार वि० यग्भीवाणु
 यरलक्ष न० [सं चरमक्ष] होम भाटे रायेतु
 अत्र वरुन्त्याओ ओरपीनने भवडावतु ते,
 लअने पीगे दिवसे इनाती ओक डिया
 यरम न० + [लुओ यम] यामडु
 यरम वि० [म] अतिम, छेवटतु ०पथी
 वि० अतिम भागे यालनार
 यरम न० [?] मुद्दार, भगदण
 यरर, ०२ अ० [रव०] (कपडु वगेरे डाटवाना
 अवाज भाटे)
 यरवादार पु० घोडानी याकगी करनारो, नवन
 यरवी श्री० [स चरु उपग्धी] नानो यर, देगडी
 यरतुं अ०डि० [स चर] य लतु कतु (२) [म
 चर, फा चरीवन] याम, हाणो वगेरे इनीने
 गोवी भावे (पशु पभीओ) (३) गणतु, पेडा

उनु [यरी भातुं = रभडी भातु, गमे ते
 गीने पेड लतु (२) लायकभवन लेवी]
 यरम -मायररी, -रीलु लुओ 'यड(-०)
 स'मा [(२) न० लनव, पशु
 यरंहु वि० [फा चरिदह] यनार -वास आनार
 यराध श्री० [यगवतु' उपग्धी] टोर वगेरे
 यरवानु महेननालु -उ वि० यरवा भाटे
 योग्य, यरा तरिडे वापवानु(२) न० यरो -डा
 श्री० टोरने यरवानी नभीन -लु न० यरो,
 गोयर(२) यगमल -मलु न०, -मएणी श्री०
 लुओ यगध
 यरायर वि० [स] यर अने अयर, येतन अने
 अड, य्राव अने न गम (२) न० य्रापी य्रि
 यराणु, -मलु, -मएणी लुओ 'यगध' मा
 यरावतुं सं०डि० 'यरतु' प्रेरक (२) [लाय]
 आपवी
 यराण वि० नेधओ ते उरता ठीयु -ठमेडु
 (नेम के, उगपूणी यराण छे) (२) रपशंनी
 लागएणी न याय ओतुं -लूडु (नेम के यगण
 यामडी)
 यरित न० [स] य्रायरलु, वर्तन(२) लवनयरित्र.
 -तार्थ वि० [+अर्थ] कृतकृत्य, कृतार्थ (२)
 सण (३) पु० निर्वाड (४) लावार्थ
 यरित्र न० [स] लुओ यरित (२) [ला] कपट,
 पापड, डावाडावा, उकार पु० लवनयरित्र
 लभनार उतीर्त(-त)न न० (लवन-)
 यरित्रतु गुणगान अनिडेपलु न० लवनतु
 वर्णन, लवनकथा
 यरी श्री० भेडउ भेडला टोरने ठीलु राभवानी
 लाकडानी घोडी (२) [स चर्वा] कगी, परेउ
 यरु पु० [स.] ओक पडोणा मोतु वासए,
 देग (२) होमने यर [-यडाववो = नमल
 आपवु (२) नमल आपवानी डरीडाजमा
 ठानरतु] ०कडलु न० लविभ्याल भातु ते
 यरलक्ष उडी श्री० नाने यर, देगडी ०डे
 पु० यडवो, माडीने लोयो
 यरेडाठ अ- [रव०] लुओ यडेडाठ
 यरेडो(-रे) पु० [रव०] यरडेडो, यामडे(०)
 यीरो

(अरोतरमा भेङ्गो पाकं चं भाषी लावचा
 पय्यं अे वापरे छे)
 यत्नाली श्रीं नानु यत्नाली (२) 'भाषं भाषं'
 चाणलीनी रमत -छु' न० पडधीवाणी
 नानी प्याली
 यत्नाभणी श्रीं ['यालवु' उपरधी] लभ्र थर्ध
 रधा भाद छेव्हे दिवसे कन्यापक्ष तरक्षी
 वरपक्षने सगपण प्रभाणे अपाती अक्षिस'
 यत्ना(-णा)यमान विं[सं] हावतु (२) इरु,
 अदलातु
 यत्नावतु स.डि० यलवु'नु प्रेरक [लावे
 यत्नातु अंकिं यालवानी क्रिया यवी, 'यालवु तु
 यत्नातर न० [स] 'वेरियेशन' (ग)
 यत्नित विं [सं] यगेतु, स्थानप्रथ(२)अरिथर
 (३) संगीतने अेक अल नर ०कु (-ङ्)डली
 (-णी) श्रीं यत्नित अह अतावनारी उडणी
 (न्ये)
 यत्नियु न० [नुयो अडु] यडु, अे नतनुं
 नानु पभी [यत्निया उरिअत्रां=पाकतु
 रभोपु इरु, यत्नाने पाड उप० न भेसवा
 देवा (२) रमत करवी, भेसी ग्हेवु यत्नियुं
 इरुडुं=डोड अे पंय अवरनव कन्वे (प्राय
 नजरना-निर न छेवु-अे ल'वमा)
 यत्नूडं न० [स चरु] कंयोतु, प्याली (२)
 भाषीनी लोरी, लोड
 यत्नेयो पु० कडो (सु) [(आजार्थरुप)
 यत्ने अं किं [हिं.] यत्ने, तैयार यत्ने
 यत्नेडो पु० भेभ, उपरलो।
 यत्नुक विं [सर० पाली चुल, दे. चुल=नातु,
 लधु] + डलक, माल वगरु, लुलक
 यत्नू न० [सर० दे चिल्ला, स चिल्ली]
 यत्नानी नतनु नानु पभी, यत्नू. -दलो।
 पु० यत्ने -दली श्रीं यत्नी
 यत्नू न० [सं. चुलुका] यत्नू, अजलि
 यव पु०, श्रीं [म] मोतीनु अेक तोल, टको
 (रती=१३३३ टका)(२)हेरा, राम,सकार (३)
 व्यावहत,गम (४)दंग, ठेकायुं (५)[सर० हिं.
 चाव] रवाड, लहेनत ०दारे विं [म]
 रवाडवाणु, लहेनतदारे

यवड पु० अेड नतने यवड वेला
 यवयव विं [सर० म, प्रा = अेक रव रव०?]
 परयूरु, कुटकण (२) श्रीं लुदे लुदे ठेकायेधी
 युरी कडेली-कुटकण भाषतो।
 यवड विं [नुयो चिन्वड] मुशेदीधी व्टे
 इटे क यवाय अेवु
 यवडा(-रा)यवु संकिं 'यावतु'नु प्रेड
 यवडु विं यवड (२) न० हणने आलीदारे
 दानो, अे लोथमा येसे छे
 यवलियु, यवडुं विं पापले वोणा वाणवाणु
 (उदो 'यवलियो भणद')
 यवली श्रीं [म] भेय्यानी
 यवलो(-णा) पु० नैन नतने रनेयलो(२)
 शेरकीमा यतो अेक रोग
 यवडु संकिं [प्रा चव = कडेवु (२) यवडु;
 ननमातर पाभु] कडेवु, वरुं वडु (५) (२)
 अं किं यवडु, पडतु (उदो देवलोकभाषी
 यवडु) (नैन)
 यववेरो पु० धर तथा नमीनतो वेरो
 य(०ण)वणतुं अं किं [नुयो यणवणतु]
 सणवणतु, यण व्यावनी [तनमनाट
 य(०ण)वणाट पु० ['यवणतु' परधी] यण (२)
 यवणो पु० लुयो यवलो
 यवाधं श्रीं मरुंगी, ठेकी
 यवायुं न० [स चर्वण] कायु काळ क शेडेनु
 भावानु (याली, यला, मभराशेव वगेरे)
 यवातु अंकिं 'यावतु'नु कर्मणि (२) [सर०
 शी चव्व = यवडु, दे चवेण = लोकापवाद.
 हिं चवाई, -व = अदनामी] [ला] वगोवातु;
 लोकाभा गवातु
 यवैया पु० अं व० याणा पाडवा ते
 यवो पु० पगने तणिये यवेलो देदलो
 यश्रम श्रीं [फा] आभ ०(-अम)पोरी
 श्रीं हीकु अदीकुं करतु ते, आभ आडा कान
 करवा ते -श्रीं विं श्रीं आभना आकारनी
 (कार) -श्रुं न० आभे अराभर देभाय ते
 भाडे पहेरवानी काय (प्राय अं व० मा).
 [यश्रमां व्याववां = थोडु देभातु, आभने
 अमानी नरर पडे अेम यवु (२) अविमान

चडकु. - छिनरी नवां = यश्मांती नरे न
 न्देवी - यदाववां, धासवां = यश्मां पदेन्वा
 - ठेकागे न ह्वां = भिजल ठेकागे न ह्वां
 - ईरी नवां = सुरसे वतु (२) भरी वरतु न
 देभाय ओतु यतु - येसवां, लाशु पडवां =
 लेवा भादे य्मपूङ्ग (लोडना नभरना)
 यश्मा भणवां. यश्मांती नंभर डाढवेा =
 व्याभने क्या यश्मा भेसगे ते तपासतु, क्या
 नभग्ने यश्मानो काय नईगे छे ते भोणी
 डाढतु यश्मे छुलछुल, यश्मे सुलाभ =
 व्याधणुं; ओतु लेतु। - यश्मेधय वि०
 व्याधणु यभ, साभ न देभतु (यश्मा वगर न न
 देभाय ओवी व्याभोवाणु)

यश्मेा(-समेा) पु० [फा] पाणानो जगे
 यपड पुं० [सं] मध; धर (२) ते पीवानुं प्यालुं
 यस न० [सं] चतु, प्रा. चस = भातु; लावतु]
 अति लाव - प्रेम, वसडे

यसक श्री० [‘यसकतु’ उपरधी, सर० हिं]
 (नस डे सावाना रनायुना ओकाओक) यसक-
 वाधी यतुं दृ.भ. (-व्यावपी, -भारपी)

यमकतुं अ० कि० [स०० भसकतु; रव०]
 पकडभाधी व्यथवा ओकाडा रथानभाधी भसतु
 छटकतुं (२) गाडा यतु, भगल ठेकागे न रडेतु

यसकतुं अ० कि० यसकतु, भरडातु, यसक व्यावपी
 यसकैा पुं० [‘यसकतु’ उपरधी] यसक, सगक
 (२) [लुओा यस, सर० हिं] तलय, लाव,
 यडस (३) लत, जो (४) नभगभाळ

[-आवपी, नांभवेा, भारवेा = लुओा यसक
 व्यावपी - करवेा = रवाड करवेा, शोभ करवेा
 -पडवेा = -नो शोभ ववेा, -नो रवाड भूभ
 गभीनवेा -लागवेा = नाड के लत पडी नवी]

यसयस अ० [सर० कसतु, रव०] यसै नडि
 तेम ०तुं अ० कि० तग होतु, नकंडातु
 (२) स० कि० यसयसावतुं, अराभर भेथीने
 पीतु -साट अ० यसी न लय तेम -तग
 (२) सपाटाभध (पीतु) (३) पु० तग होतु
 ने. -सावतुं स० कि० तग करतु (२)
 जपाटाभा ड अरोभर पीतुं

यसभ पु० [हिं] रेशभना दोशनी गूछणी

यमभपोशी श्री० लुओा यश्मेधयी
 यमभुं न० लुओा यश्मुं
 यमभो पु० लुओा यश्मे
 यसतुं अ० कि० [स०० यसकतुं] यणतु भमतुं
 (२) [स०० यमयसतु, हिं. नमना] द्भाडने
 भेरी नतु (पूणा, कडभ) (३) धपी नतु
 (४) तुकसानभा व्यापी पडतु

यसाचरेती श्री० यडसायडसी, ०, १, २
 यडहाडि(-णि)युं वि० ववाहीयु
 यतु वि० [म. चतु, म०० हिं, म चतु, प्रा
 चड] + यार ०टा, ०दिश अ० + यारे
 दिगाओ, धपी भावु

यलेणयेा पु० [फा चहव-चह] डील अने
 वनरपतिथी लपूड होल

यलेरो पु० [फा. चहरह] भेना घाट, शिडल.
 अरत (२) कपाण परनी ओक हनभत.
 [-उतराववेा, -कडाववेा, -कराववेा =
 कपाण परना वाणनी हलभत कराववी लेधी
 यहेरो शोभे - छिनरीवेा, छिनरी नवेा =
 भो लेवाड नतु - रीकुं पडी नतु - डाढवेा =
 यहेरो कडाववेा (२) तेवी हलभत करी
 यहेरो वाडीलो अनाववेा (२) व्याकृति पावपी-
 यीनन्वी -पडवेा, पडी नवेा = भो छिनरी
 नतु] -रादार वि० वाडीलु सुड

यण वि० [सं चक] अरियर ०वियण वि०
 लुओा यलविचल -गायण वि० [+अयण]
 यराचर, यण अयण

यण (ण) श्री० भूली अलवाण (२) [धा]
 अरपो यटपरी [-व्यावपी, -धपी = यट
 पडी धवी (२) भूली धवी - नटपी
 -लागपी = यटपरी दूर करवी, अरपो दूर
 करवेा -राभपी = अरपो सेववेा]

यणक श्री० यणकाट(२) यणकती डीडी ०यणक
 अ० यणके - तेन भारे तेम ०तुं अ० कि०
 [सर० हिं चल्कना] तेन भारे, अयकतु.
 -काट पु० यकयकट, प्रकाश [-भारवेा =
 भूभ यणकतु] -कारो पु० प्रकाशने यम-
 कारो. अणकारो -डी श्री० यणकाट (२)
 यणकाग भारती वरतुतु छाटणुं (दिहा०

કપડા ઉપર ચળકી છંટાવી છે -ક્રીબંધ
વિં ચળકીવાળું, ચળકતું (નવા સિક્કા માટે)
ચળચળાણું અંકિં [સં ચલ્ ઉપરથી] ચળકુ,
અસ્થિર થવું

ચળવણી સ્ત્રીં બુઓ ચાળવણી

ચળવળ સ્ત્રીં [સ ચલ્ + વલ્ (સ), સરં મ]
ચટપટી, અન્યથો, વલોપાત (૨) હિલચાલ,
પ્રવૃત્તિ, આદોલન ઠું અંકિં ૪રા હાલકુ,
સળવળવું (૨) કંઈક ડરવને ઊંચાનીચા
થવું (૩) મનમા ખૂચવું -ખાટ પું ચળ-
વળવું તે(૨)તલસાટ, વલવલાટ(૩)બળવાળ
-ખિચુ વિં ચળવળ ૪ગાડવાના સ્વભાવનું,
વમાલિયુ

ચળવું અંકિં [સ ચલ્] ડગલુ, ખસવું (૨)
[લા] પતિત થવું, સ્વવલુ

ચળાઈ સ્ત્રીં [‘ચાળવું’પરથી]ચળામણી -મણુ
નં ચળામણી (૨) ચાળતા નીકળેલું ભૂસુ -
કચગે -મણી સ્ત્રીં ચાળવાનું મહેનતાણું

ચળાયમાન વિં બુઓ ચલાયમાન
ચળાવવું સંકિં ‘ચાળવું’, ‘ચાળવું’નું પ્રેરક
ચળાણું અંકિં ‘ચાળવું’નું ક્રમણિ (૨)
‘ચાળવું’નું ભાવે

ચળાંક વિં [સરં કળાંક] વઠી -બહેટી ગયેલું
ચળિત વિં બુઓ ચલિત -
ચળિયાં નં અંવં [‘ચાળવું’ ઉપરથી] લાડુના
ચળામણના કંકડા (કા)

ચળિયાંપુતળિયાં નં અંવં [ચલિયુ + પૂતળું]
(ઘડિ, જવની) ઊખીઓ

ચળુ નં [મં ચુલુક, પ્રા ચુલુચ]હાથમા પાણી
લેવા હથેળીને પાત્રાકાર કરવામા આવે છે તે
(જમી ઊઠી હાથ મો ચોતી વખતે) [-કરવું
= જમીને હાથ મો ચોવા. -લેવું = ચળુ
કરવા ચળુ મા પાણી લેવું] ઠપાણી નં
ચળુ લેવાનું પાણી [(૪) પુઃકળ

ચંગ વિં [સં] સ્વરં (૨) મજેદાર (૩) તદુરત
ચંગ પું [ફા] મોથી પકડીને વગાડવાનું એક
વાણુ, મોરચગ (૨) વગાડવાની પિતળની
તકતી, તાળ (૩) પત ગતુ પૂછડું (૪) ગંભીરની
એક રમન (૫) નં ઘટ

ચંગી, ઠંભંગી વિં [ચગ + ભગ (ભાગ)]
ભાગભાગમા મરત રહેનાર, વ્યસની (૨)
કાછડી-ગૂં

ચંગુ વિં [બુઓ ચગ] નીરોગી, તદુરત
ચંગૂલ નં [સરં હિં ચંગુલ, ફા ચુગલ ?]
પક્ષીનો પત્તે

ચગોટી સ્ત્રીં [મરં મ ચિગટી] સૂતા મોઢે
માથે એઢેલું ધૂગડું [ટોપકી

ચગોટી સ્ત્રીં [૩ ચગરી = ઢૂલની નાની છાખડી]
ચંગ (-ચુ, ચુ) [સ] સ્ત્રીં ચાચ
ચચરી પું [સ] ભમરો (૨) એક છંદ (૩)
સ્ત્રીં ભમરી ઠક પું ભમરો

ચચલ (-ળ) વિં [સ] ડગમગતું (૨) અવીન
(૩) ક્ષણિક, કાની (૪) ચકોર, ચાલાક. ઠ (-ળ) તા
સ્ત્રીં -લા (-ળા) સ્ત્રીં ચચળ સ્ત્રી (૨)
લકમી (૩) વીળળી (૪) એક છંદ -લાયમાન
વિં ચચલ -ળાઈ સ્ત્રીં ચચળતા

ચંગવાળવું સંકિં [ચંગ (સ ચુચુ) ઉપરથી]
ચાચમા આવે તેટલું થોડું થોડું મોમા લઈને
મમળાવવું (ઉદાં મોમા યાઓને ગાને
ચચવાળ્યા કરે છે ?) (૨) [લા] ઝટ ખાં ન
આણવો (૩) પપાળ્યા કરવું, હાથ ફેરવવો

ચંગુ (-ચુ) સ્ત્રીં [સ] ચાચ ઠપાત, ઠપેશ
પું ચાચ ઘોળવી તે (૨) [લા.] પ્રવેશમાત્ર,
અહ્ય પરિચય ઠસૂચી નં એક પખી

ચંક વિં [સ] ગરમ (૨) ઢોધી (૩) લયકર.
ઠંડિરણુ પું (સ) સૂચે ઠનેત્રી સ્ત્રીં એક
લતની માખ ઠસરટ નં પ્રાચીન કાળનું
વરોળીના આકારનું એક રાક્ષસી પ્રાણી
-હા (-હિકા, -હી) સ્ત્રીં ઉચ્ચ સ્વભાવની સ્ત્રી
(૨) [સ] હુગાઈવી -હાંશુ પું [+ અણુ] સૂચે

ચંકાલ (-ળ) વિં [સ] નિર્દય, ઘાતકી (૨)
પાપી, નીચ (૩) પું એક લતનો અલ્પ (૪)
મારો, જલ્લાદ (૫) [લા] નીચ-ઘાતકી કમ
કરનાર પુરુષ -ળચક નં અનર્થની કે
અનિષ્ટની પરપરા -ચકક, ‘વીશિયમ મકલ’
-ળચોકડી સ્ત્રીં કાળા કામ કરનારાઓની
ટોળી -ળણુ (-ણી) સ્ત્રીં ચંકાળ સ્ત્રી (૨)
ચંકાળની સ્ત્રી -ળપણુ નં

चंद्रि,०का,-डी स्त्री० [सं] लुब्धो यडा
 चंडीपाठ पु०[सं.]इर्गादेवीनु स्तोत्र-सप्तशती.
 [-कराववो=(मानतानि अंगे) ते स्तोत्रने
 पाठ पुरोहित पासे कराववो]
 चंडूल पु० [सर० हिं चंडू, म चंडोल]
 अदीणु सरव (यक्षमभा पिवाय छे)
 चंडोक्ष(-ण) पुं० [सर० म चंडो(-दो)ल, हिं
 चंडूल] अक पक्षी (२) चंडोण
 चंत पु० [‘यतवतुं’ उपरथी] आशक (२)
 श्री० + लुब्धो चिता (३) न० + चित्त
 यतवतुंसंक्रिं[सं चित्त]चितवतुं,वियारवु(प)
 चंतनी स्त्री० [लुब्धो यत] भाशक, प्रिया
 चंता स्त्री० + लुब्धो यत, चिता
 चंद वि० [फा] डेटलुक, योडु, लू
 चंद पु० [स; प्रा] यद्र (२) याक्षा तरिके
 कपाले योडवानी शीडी
 चंदन न० [स] सुभडनु जाड - लाकडु (२)
 सुभडनो लेप (३) शीलु, तिलक [(‘योष्पु’)
 यदन जेवुं=अकडम योष्पु] गगिरि
 स्त्री० न्या सुभडना जाड थाय छे अवेा अक
 पर्वत, मलययायल. ०घो पु० [सर० हि.
 चदनगोह] लुब्धो ०घो ०यूडी स्त्री०
 [?] नकशीदार यूडी ०होर पु० [सर० हिं,
 स चद्रहार?] स्त्रीओनी डेटनु अक धरेलु
 चंदनी स्त्री० [दे चंदिण=चंद्रिका, सर० दे.
 चदणी=यद्रनी पत्नी] यादनी (२) [स.
 चद्र उपरथी] यदरेवो, छत (३) [‘चंदन’
 उपरथी] यदन लरवानी कटोरी (४) [‘चंद्र’
 उपरथी?] अक वनस्पति-पारभासी
 चंदरुं सं क्रिं पात कडावी लेवी(२)छेतरुं
 चंदरेवो पु० [स. चद्र परथी, सर० हिं चंदवा,
 प्रा चदाभव, चंदायय] छतरु गभेरंगी
 कपडु (२) छत; चंदनी [-आंधवो=भाडवो
 आंधवो (२) लहोर करु (३) कजेती उडा
 डनी (४) कीति गलववी.]
 चंदा स्त्री० [स चद्र; प्रा. चद्र] यंद्र (२)
 यदनी, यादरलु. ०वत वि० अे नामनी
 क्षत्रियोनी अेक पैटा नातनु (२) पुं० अे
 नातने भाणस (३) रत्नयो मोटो साभत

०वा वि० [+वत्त (स.)]. यद्रना जेवुं-
 नेटलु (२) जेनी उपर यद्रनी आकृति काडेदी
 के लरेली छाय तेवुं [काडवाण लागतु
 चंदावुं अ० क्रिं [‘याडु’ उपरथी] याडु पडुं,
 चंटी स्त्री० [सर० म] घोडाकेअणहन व्यपातो
 सुको दाणो (२)[ला.] (लस्करना वाहनने यदी
 र्पे) अडणी (३) लांयरशवत. [-चडनी=
 यदीने दाणो के लाय मणवी (२) भाई
 पीने घोडा जेवा यडु -आपनी=भावानी
 यदी भुंकी (२) अडणी आपनी]
 चंदरी स्त्री० (२) वि०[दे =अेक नगरी सर०
 हि, म] अे नामनु अेक लूतु गाम(०वालिय
 रत्नयभा) के त्यानु अनेलु के तेनेलगतु (जेम
 के, यदरी शेलु, पाधडी छं कापडकांम)
 चंदेल वि० (२) पु० [स चद्र, सर० हिं]
 क्षत्रियोनी अे नामनी पैटा नातनु
 चंदो पुं० [सं चद्र] यादो (२) धातुना पतरा
 उपर लजेलु अक्षिसनासु (३) यहेरो, सुभ-
 वटो (४) यद्रमावेा गोल आकार (टापीने
 यदो) (५) यालो (६) महोर, छप
 चंद्र पु० [स] यादो (२) उपग्रह (जेम के,
 शनिने अमुक यद्र छे) (३) छूदलु, टपकुं (४)
 यालो (५) अेकनी सजा ०क पु० यालो
 (२) मोरना पीछानी शीलडी (३) महोरछाप
 वाणो सिक्को, बिलो (४) यद्रना जेवा
 आकार ०कला(-णा) स्त्री० यद्रनी कणा,
 अिअने सोणमो लाग (२) अेक लतनी
 साडी (३) यद्रतु किरण (४) अयोडातु
 अेक धरेलु, याक ०कांत पु० अेक लतने
 मण्णि, जेना उपर यद्रना किरण पडता तेमाथी
 पाण्णी अे छे ०कांता स्त्री० सनी (२)
 यादनी (३) पु० अेक छद ०कीडा पु०
 अेक छद ०अहलु न० यद्रतु अहलु ०यूड
 (-डाभण्णि) पु० (स.) शिव ०ज्योति
 स्त्री० यादनी (२) अेक लतनु दाइभातु.
 ०हारा श्री० अ० व० [सं] सत्तावीस
 नक्षत्र (ते यद्रनी पत्नीओ मनाय छे).
 ०नाडी स्त्री० छडा ०प्रभा स्त्री० यादनी
 ०धिहु न० अयुनासिक अयाननी ( )

आवी निशानी ०भिंय पुं० य द्रनो गोषो
 ०मण्डि पु० लुओ य द्रकात. ०मंडल(-ण)
 न० य द्र अने तेनी आसपासनु इंडाणु
 ०मुषी वि०स्त्री० य द्रना जेवा मुभवाणी(२)
 श्री०य द्रना प्रकाशमा भीलता इलनी ऐक वेव
 ०मैलि पु० (स) मडादेव ०रे(-ले)भा
 श्री० य द्रनी कणा(२) ऐक वनस्पति (३)
 ऐक छ ० वरमं पु० ऐक छ ० व्वा
 पु० मोमवार ०शांला(-णा) श्री० अगाशी
 ०शेअर पु० (स) मडादेव ०हास पु०
 यकयकनी तलवार (२) [स] रावणनी
 तलवारनु नाम (३) ऐक पौराणिक राज
 यंद्रमा पु० [सं] य द्र, यादे
 य द्र(-द्रू)स पु० [सर० हि चद्रम, म चद्र
 (-द्र, -द्रो)स, अ सुद्रूम ?] ऐक लतने
 सुग धीवार गुदर, गध(भिर)जे
 य द्रायन पु० [स चद्र उपरथी] ऐक छं
 य द्रावणा पु० [स चद्र उपरथी] ऐक छ ० (२)
 ऐक लतनी काव्यरचना- [गीत
 य द्रावणी श्री० [सं चद्र उपरथी] ऐक लतनु
 य द्रिका श्री० [स] यादनी
 य द्री श्री० य द्र (५)
 य द्रूस न० लुओ य द्रस [-दवा
 यंद्रोदय पु० [स] य द्रनो उदय(२) ऐक औषधि
 य पक पु० [सं] य पो ०भादा(-णा) श्री०
 ऐक छ ० वारुं वि० लुओ य पावर्तु
 य पन वि० [सर० हि, म, स चप=जु]
 लागतु, नासी छूतु [-थरुं = नासी छूतु,
 यलती पकडवी.]
 य पन पु० [श्री०, न० [सर० हि, म चप्पल]
 उपर जोल वगरनु ऐक प्रकारनु पगरणु
 य पावतु स० डि० 'यापतु'नु प्रेक
 य पातुं अ० डि० 'यापतु'नु कर्मणि इप (२)
 गदडीमा पग पडवे
 य पी श्री० ['यापतु' उपरथी, दे चंपिअ=
 आडमण, दभावा] मसणतु-दभावावु ते
 य पू श्री०, न० [स] गल अने पल य नेवाणी
 माहित्यकृति [इलवेव
 य पो(-पे)डी श्री० [लुओ यमेडी] ऐक

य पो पु० [सं चपक, प्रा चपा] ऐक इलजड
 -पावर्तु वि० य पाना इलना रगनु
 य थु पु० [सर० हि, म चवू, का] मोटवा-
 धाटनु ऐक वासण (२) इले, मोटवे
 य थूडियो पु० डि या धाटने दोटे
 य थूडी श्री० नातो य थु
 य थेडी श्री० लुओ य पेडी
 या (या) पु०, श्री० [थीनी-चा, त्सा] ऐक छेड
 (२) तेना पानतु पीषु [-पीपी = (धडियाण)
 य ध रडेवुं उदधडियाण या पीये छे] ०भातुं
 न० यानी डुकान, 'होटेल्' ०दानी श्री०
 यानी डीटली ०पाणु न० अ० व० या डे या
 साथेना नास्तो [-करवां = या पीवी, या
 साथे नास्तो करवा (२) या पाणुनी भिन्नस
 करवी या पाणुभां = परथूरण अर्थ मा
 (या पाणु वगरेना)]
 या डेर, या ओषा न० [सर० म चाव(-हू)र]
 वावणी माटे अनाज ओरवानु ऐक ओलर
 या डेम पु० [तुकीं चावूण] लरकरमा डका,
 निगान वगरेनी टुकडीने जम दार [-नेवुं
 मेां = सुकायेतु ने डितरी गयेतु मेा]
 या ड वि० [तुकीं] त डररन, अरोअर तैयार(जेम
 डे तभियत ऐनी या ड छे) [-दरुं = ते
 करतु, यडवतु(जेम डे दीवे या ड करे)-थतु
 = इति डे तेणमा आवतु, लयत डे सावधान
 यतु] (२) [फा] शरैतु, थिरैतु (३) पु० [इं
 चोक्] ऐक लतनी वेणी पोथी भाडी, भडी
 या ड पु० [सं चक्र, प्रा चक्र] भैडु, यकर (२)
 कुलारनु यक, याकडो (३) यकनी गोण गति,
 यकर यकर करतु ते, धूमरी (४) अभाडाभा
 धलातु ऐक गणाकर भिस्ला जेवु धरेषु
 [-आपवे, देवेा = गोण गोण देरवतु,
 धुभावतु -यडवेा = यकर यकर गतिमा
 आवतु -देवेा, भावेा = गोण गोण इतु
 या डे यडुं = याक भावेा, गोण गोण इतु
 (२) कुलारना याकडा पर यडुं डे मुकातु (३)
 [ला] (वात) जगणनीशीये यडवी, भूअ यथा
 डे ये गोणोण लगवी, वगोवालु, इनेत यतु
 (४) मड डे भरतीमा आवी जतु, भाततु

(नेम डे, हसणानो ये अहु याडे यड्यो छे)
 यादयकथ न० [स] यकयकट, उ०००वसता
 याकट(-णु,-ण,-णणु) स्त्री[दे चक्कुलडा]
 ये मोहानो आधणो साप
 याकडो पु० [स चक्र] कुभारनो याक
 याकणु (णु) स्त्री० लुओ याकट
 याकभाक वि० [लुओ याक तुर्की, सर० म.
 चाकपाक] होशिया, यालाक, पहेंचेल
 याकर पु० [फा] दस, नोकर ०डी स्त्री०
 याकरनु काम करनार स्त्री -रियात वि०
 याकरी करनार (२) याकरियु (३) पु०
 नोकर, याकर -रियु वि०याकरी पेटे भजेलु
 -री स्त्री० याकरनु काम(२)सेवा, सारवार
 (३) याकरनु महेनताणु (४) नोकरी
 [-डिहावणी = याकरी करणी, मावत-
 साववार करवा -ये नणु = नोकरी करवा
 ननुं -ये रडेचुं = नोकर तरीके रडेचुं]
 याकलो पु० कायणी उपर पाडेली रेशम के
 सभनी लात
 याकण,०णु (णु) स्त्री० लुओ याकट
 याकणी स्त्री० नानी गागर
 याणो पु० [दे चक्कुल] आभणियो, याडणु
 (२) डोसनी मोठी गरगडी (३) गोज के
 योग्स नानी गादी (भास करीने आभडानी)
 याडी स्त्री० [स चक्र उपरथी] भीला रकूवगेरे
 साथे वपराती पेशवाणी के पेश विनानी यकती
 (२) गोज गाडकी (३) गोजवीने करेतो दगलो
 [-काढणी = रकू ध० नी यकती हडाणी लेवी
 ('वालवी थी डालट्ट) -यडावणी, येसाडणी
 =ते यकती तेनी न्याये अरोपर गोजवणी
 -मारणी = अेक पर अेक अरोपर गोजवीने
 दगलो -याडी करणी]
 याक(-क) पुं०, न० [लुओ याक] यरपु.
 [-यसपुं = याकुनी धार काढणी -डाढपुं,
 -टेआडपुं = मारवा माटे याकु काडी तैयार
 करेवु, तेम करीने डराववु.]
 याकं न० [स चक्र उपरथी] यकतु (२) गयियु
 (३) भन्नरतु वाहियु -गूण
 याक पु०, न० [फा] याक, यरपु

याक्षुप वि० [स.] यक्ष -आभ सभधी (२)
 आभधी यतु (३) प्रत्यक्ष
 याभडी स्त्री० पावडी
 याभलुं न० [‘याभड’ उपरथी] (मु) अयाणु
 याभतु सं० कि० [स चप्, प्रा चक्ख] ललधी
 ग्राह लेवो (२) [ला] नरा -थोडुक भातु
 याभणियो पु० [लुओ याकणो] आभणियो
 याभातुं न० लुओ 'या'मा
 याग पु० (का) लाड, प्यार
 यागडुं(-णुं) वि० [‘याग’ उपरथी] (का) पवित्र
 होवानो डोग करतु (२) भूर्भ छता यतु
 होवानो डोग करतु (३) प्यार के लाड याडतु
 यागायु शु वि० [‘याग’ परथी] भेवकू (का)
 यायर पु० [स चत्तर, प्रा चचर] मडपनी
 अहारनो लुओ योके (२) यार ननानु यकतु
 (३) दीपयदी ताल (४) स्त्री० यकलानी देवी
 यायरियां न० अ० व० [‘यायर’ परथी] यकला-
 नी देवीना गण
 यायरं न० [यायर उपरथी ?] (का) कपण
 याया [सानार्थ], यायो पु० लुओ कडि
 याट पु० [स] विश्वास उत्पन्न करावी योरी
 करनार (२) वि० [?] लोडु, शरमिड
 [-यडुं, -अनडुं साथे]
 याट (ट,) स्त्री० [‘याटवु’ परथी ?] इतराने
 भावानु नाभवानु काम (२) [दे चट्ट = लूप
 परथी ? के याटवु ?] भावानो असडो, लाससा
 याट स्त्री० [रव० ? स चट्ट परथी] लपडाके,
 तमाओ (२) महेछु, टोणो
 याटको पु० [लुओ याट] मनमा लागतो यटके
 (नवलराम)
 याटलु न० [‘याटवु परथी] याटवु ते(२) याटवानी
 औषधि -लुओ वि० याटवा -भावानी
 लोडुपतावाणु -लुओ न० लुओ याटलु (२)
 याटलु न० दर्पण -लो पु० रपियो (तिरकानमा)
 याटलुं सं० कि० [दे चट्ट] लल वती यडीने
 वरतुने रपशोवी, ते पर डेरवणी के ते वडे
 याभडुं, यूसवु के भावु [(२) हलेसु
 याटवो पु० [दे चट्ट(वज)] लाकडानो कडछो
 याटी स्त्री० [‘याट’ उपरथी] लपडाके

याट्टे वि० [म] प्रिय, भीट्टे (वचन) (२) स्त्री० प्रिय लागे तेवु वाक्य - वात - दूझित् ओ० [+स उक्ति] प्रिय लागे तेवु कथन -

याट्टे स्त्री० नानो याटवे (२) काठामा नग भेसाडवानु धर(३) कानतो मेल काठवानु ओल्लरे याट्टे वि० ['याट्टे' उपरथी] दोट्टेडालु, यथा वल्ल (२) ['याट्टे' उपरथी] याट्टियु (३) लाय्यियु (सरं० म चाट्टे)

याट्टे पु० ['याट्टे' उपरथी] याट्टे, याट्टे याट्टे न० यामट्टे, डान, यकाडु

याड स्त्री० [सरं० म चाड, दे चार=धन्धा] यीवट, यानक, काणळ (२) [का] रंधर्मा, यडस याडभु न० ['याडी' परथी ? स चारक ?] लसूस, भातमीदाट, याडीका(२) भवाण, पगी याडसरि स्त्री० (का) तंभू भाधवानी भूडी याडियु वि० [लुओ याडी] याडी भानार -यष्टु वि० स्त्री०. -यो पु० युकलकडी भाणस (२) पपी, वादग वगेरेने भिवराववा भाटे करेदो भाणस जेणे आकार (३) गाम - गेगीनो नहागे भाणस (४) निहापात्र भाणसतु पूतणुं (५) वि० पु०

याडी स्त्री० [सरं० म चहाड, चाडी, का चाडि, दे चाड=भायावी] ओट्टी वात भाळने कळी देवी ते [-डरेवी, भावी] (२) [लुओ याडु] जेमा गोगो मुजय छे ओ गोट्टेने भाग ओट्टे पु० [न. चारक ?]

(३) [वृट्टारा के अहारवट्टियानी टोणीमानो] गट्टनी येगी करतो भाणस ओट्टे वि० याडियु, याडी भावानी आहतवाणु ओट्टेगडी स्त्री० [सरं० म चहाडीचुगली, का -चाडि-चुकळि] याडी, युगली [-डरेवी, भावी]

याडीडु वि० [लुओ याड] (का) याड गभ-नार, भभट्टार (२) यडसीडु

याडु न० [दे चट्टु] गोट्टेनी याडी(२) भाडा-वाणु दीवो भूकवानु येकडु (३) भो, डायु (तुळकाडमा) (४) भाभलु

याणुक्य पुं० [स] (स) अर्थशास्त्रो प्रसिद्ध लेअक - डोट्टिय

याणुअक्ष वि० [म] यट्टे आलाक, पडोचेल

याणुरे पु०, [स] (स.) कसना दग्गाग्नेो भक्ष यातक पु०, न० [स] ओक पपी (तेने विणे अम कडेवाय छे के ते वग्सादना टिया ओ पीने रहे छे) [युकट्टे

यातरंम न० (सु) पंथायत लवाटी(२) लवाडोने यातरं सुं म० [स चत्-चातयति = लडकावी लगाडी भूकवु] युपथाप सरकावी लेवु (२) छुपावगववु (३) भसेडवु [(दे टियानी

यातरि स्त्री० [दे. चत् = गक, म चात्] गक यातुरे वि० [स] यतुरे -री स्त्री० [स] यतुराध

यातुर्भास पु० भ० व० लुओ यतुर्भास. [-डरेवा = ओक डेकाले योभासाना यारभास गेवु (सन्धासीओ) (२) योभासाभा ओक-टाणुतु प्रत करवु] -युं न० यतुर्भास, योभासु -रथ न० [स] दर येये महिने - कागक, दगण् अने अयाड भासनी राड आतमा - डरेवानो ओक यज

यातुर्थ न० [स] यातुरी, यतुगध यातुर्वर्ष्य न० [स] यावर्ष्य -प्राक्षण, क्षत्रिय, वैश्य, अने शूद्र (२) यारे वार्शना धर्म छे ते प्रभाखेनी समानव्यवस्था

यातुर्वेद वि० [स] यार वेदोके ज्ञानशाभाओ-वाणु, -ने लगतु -दी वि० यार वेद लल्लनार यात्र न० [स] यजने अशि प्रगटावता वपगनेो जेवना लाडकानो कडेडो

याथी स्त्री० भलभवाणी पडी

यादरे स्त्री० [फा] ओछाड (जेम के, ओठ वानी, पथारीनी, भडदाके कडनी) [-ओठवी = याद गरीर (भाये) ओछाडवी (२) देवाणु काडवु -ओठवी = यादथी काडवु (२) महतना गुर्थ्या पडी तेमना वाग्सेने गादीये थापवो (३) पायमाल करवु, देवाणु कडाववु] ० पाट पु० यादये कवा लायक कपडोने ताडे -रे न० यादर्थी मोट्टे अने गेडु पाथरथु छे ओछाड

यादानी (या) स्त्री० लुओ 'या'भा यानक स्त्री० [म चाणक्य, प्रा चाणक पग्थी ? म० म चुणूक, चाणूक] जणळ (२) येतवणु (३) लगुनि, यालाडी [-आपवी = येतववु

-आवची, लागची = येतनु, काणळ राभता
 थु -राभची = येतता रडेनु (२) काणळ
 राभची]
 यानकी स्त्री० ['याह' उपरधी ?] नानो रेटवो
 के लाभरी
 यानकु न० लुओ यानकी (२) नानु छोक
 यानस न० [ई चान्स] पतानी ऐक रभत
 [-तूठुं = ये रभतमा जेधुतु पानु नीकणी
 आवता हाव लागवो -तोडुं = तेवो
 हाव जेधवो]
 याप न० [स] धनुष्य (२) [ग] 'आक' ओइ
 ये सकल', वरुंल-अड
 याप(-पा)यीप स्त्री० [सर० म चापचोप,
 याप (म चपणे) = यापवु + यीपवु] टापटीप
 (२) यीकखड, दोडडहापण -पियुं वि०
 यापयीप करवावाणु
 यापट स्त्री० [स० म, स चपेट] लपडाक,
 तमाओ (२) य० ['यपट' उपरधी] पलाठी
 वाणीने (जेसवुं)
 यापटियु न० ['यपट' उपरधी] ऐक लतनु
 यपटु नंग (अडुवा पीणा रगनु)
 यापडो पु० [स० म चपडा, हि चापना,
 म चापणे = टापवु] स० नड राभे जेवो अच-
 पडो(२) ['यपट' उपरधी ?] कणकना जे लुआने
 जेगा करी ऐक अनवेवो लुओ(३) गीण नडि
 पण यपटा पता पर वीटिलो दोन(पतगने)
 यापणियु न० [लुओ यपणियु] गभपातर
 यापल न० [स] यापस्य
 यापलूसी स्त्री० [फा] पुशाभत (२) यीपी
 यीपीने जेालवु ते यथावलापणु [काम
 यापस्य न० [स] यपणता(२) साडस, अविचारी
 यापतुं न० यापु, हाथ के पगने आगणीओ-
 वागो लाग(२) काननी भूट(३) काननु ऐक धरेलुं
 यापायीप, -पियुं लुओ 'यापयीप' मा
 यापाणु (या) न० अ० व० लुओ 'या' मा
 यापीय वि० [स] धनुषाकार, गोणाकार. ओकाणु
 पु० 'रैकिकल जे-गल' (ग)
 यापु न० यपु, याकु
 यापुं न० पगनु यापवु [यापुं (य)]

याप(-यु)क पु० स्त्री० [लुओ यापुक] पातणी
 दोरीना इडडो
 यापभो पु० [फा. चावुक उपरधी] डारडो(२)
 [ला] असरकांक - माभिक वयन [यापभा
 मारवा = माभिक वेणु कडेवा]
 यापुक पु० [फा] यापक, डेरडो ० भाळ
 स्त्री० यापुकनी लडाई ० सवार पु० धाडो
 इणवनारो लुओ य. ला. य. पुं
 याम न० [स. चर्म, प्रा चम्म] यामडी, यामकु
 ० यिभडियु वि० जेनी यामडी यडी गज
 होय जेवु(२) सूक - भाभणी गयेलु(३) नूस
 (४) न० यामयीडियु ० यारी स्त्री० व्यभि-
 चार ० लू स्त्री० यामडी पर येतती लू
 ० रस पु० सलोगगुण
 यामभेडुं न० [याम + भेडुं (स तेड = टाल के
 यामडु) ?] महारीनी जेणी लडुगनी चेरी
 यामयारी, यामलू लुओ 'याम' मा
 यामडुं वि० ['यामडु' के 'यामड' उपरधी]
 भूयो जेनार, वावाभेरियु(२) दोडडालु (३)
 छडीलु (४) न० याडु, सोण, वाधारी जेनी
 यामड वि० ['यामडु' उपरधी, सर० म चामट]
 यामडा जेवु यीकलु
 यामडियणु स्त्री० यामडियनी स्त्री
 यामडियो पु० ['यामडु' परधी] यामडा
 उताववा - इणववानु काम ननारे के तेनी
 नातने, यामर
 यामडी स्त्री० [लुओ याम] त्वया (शरीर
 परनी). [-आवची = इअ आवची, वा उपर
 नवी यामडी आवची - उतरडी नाभची
 = सभत मार मारवो - काडवी = छालवु,
 छावा उभेडवा - यूथवी = वगेणु करु
 - नवी = रोगथी यामडी उतरती नवी (२)
 धलो श्रम के माउ पडवो, -तोडी नाभची =
 भूय मानव. -तुं नाखुं = कन्याविकयनु
 नाखु.] ० यार पु० काममा येतानी लत
 सलाव्या करे तेडु, काम न करवार
 यामडुं न० दोरनी उतारेडी भाळ (इणवेडी
 के न इणवेडी) (२) यामडी (तुं छकारमा).
 [यामडानां नाखुं यलाववां = नभर-

દરની કરવી અન્યાય કરવો, -ની છલ છે = છલમા હાહકું ન હોવાથી અતણ્ણતા ગમે નેમ હાડી-ખોલી ખેસે । ચામડા નાણું = વેચ્યાવૃત્તિથી કમાણી કરવી(૨)ઉપરી અમલદારને વ્યભિચાર માટે સ્ત્રીઓ પૂરી પડવારૂપી લાય ચામડાનું તાણું = છવના - નગતા માણસની રખવાળી (૨) ધનુ વરડુ માણમ (૨) હંમેશ ધરમા ગદી રખવાળી કરે) ચામડાં રંગવાં = સાખત માં માંગો ચામડું ખરાણ થયું = માં ખાવો - ચીરી નાખણું = ખૂમ માંગુ - ચૂ થણુ = ખાલી મહેનત કરવી (૨) વ્યભિચાર કરવો(૩) કનેતી કરવી - ચૂ થાણુ = રાખ ગળણુ (૨) વ્યર્થ મહેનતમા પડણુ (૩) [સ્ત્રીની] લાજ જવી (૪) અપકીર્તિ થવી - તોડી ટોડી નાખણુ, રંગી નાખણું = સાખત માં માંગો]

ચામર પું, નં [સં] ચમર, ચમરી(૨) એક છદ ચામરમ પું જુઓ 'ચામ'મા
 ચામાચીડિયુ નં [સં. ચમચટિકા? સં. ડિં ચનગ દડ, પ ચમચિચટી] વાગોળની જાતનુ એક નાનુ પ્રાણી
 ચામાચેણુ સ્ત્રીં [જુઓ ચેણ] છણુદં (૨) જુઓ ચામાચીડિયુ
 ચામીકર નં [સ] ચોનુ (૨) ધનુદો
 ચાચુ ઠા સ્ત્રીં [સ] ડુર્ગાનુ એક રૂઢ સ્વરૂપ ચાચોદિયુ વિં નખરાખોર(૨) અડપણુ ચાનુ (૩) નં નખર (૪) અડપણું
 ચાચોદી સ્ત્રીં નખરાખોરી (૨) ચાચો વલણવ ચાર પું [સ] લચૂસ (૨) ખેરિયો ઠક વિં ચલાવનાર (૨) પું ગોવાળ ઠચણુ પું નચૂસની આખે જોતો - ગલ
 ચાર (૨) સ્ત્રીં [પ્રા. ચારિ] લીણુ ઘાસ, ચારો ચાર વિં [સ ચત્તારિ, સં. ઠા ચહાર] '૪' (૨) થોડુઘણુ, કાઈક ગણનામા લેવા જેટલુ (જેમ કે તે ચાં પૈસા કમાયો છે, આટલાથી ચાં માણમમા આખર ગદી) (૩) થોડુ, અલ્પ (જેમ કે ચાં દિવસનુ ચાહણુ) [-આંખ = ચારે ખાણુ જોયા કરતી આંખ - દેખારેખા; સલાળ - આંખ કરવી = ગુરસે મલું,

-આંખો થવી = ક્રોધ થવો (૨) સામસામી આખો મળવી (૩) ઘેલછા થવી, -કાનની વાત = ખે જણે અંદરોઅમલ કરેલી વાત (છ કાને નજવી જોઈએ) -ખાણુ [સં જ્ઞાનિ = આકર] પ્રાણીઓના ચાર મોટા વિભાગ (અડન, ઉંભિજન, રવેદન, જરાપુજ) [જૈન] -ખૂટ = ચારે ખૂણા (૨) આખી પૃથ્વી -દહાડાનું = ક્ષણિક -દાણા = થોડુ અનાજ -દાણાય ન હોવા = થોડી પણ અક્ષલ ન હોવી -ધામ = હિંદુઓમા ચાં મુખ્ય તીર્થો - જગનાથપુરી, સેતુબ વ ગમેશ્વર, કાલકા, ખર્ગી -કેહાં -પદાર્થ = છવનના ચાર મુખ્ય પુરુષાર્થ - કર્મ, અર્થ, કામ મોક્ષ -પૈસા થવા = ઠીક ઠીક પૈસા થવા -ખોલ કહેવા = જગ ગિખામણુ કે ઠપકો આપવા -મુક્તિ = સાશોક્ય, સાયુજ્ય, સાદૈય, સામીપ્ય -દોડમા મણાણું = સર્વત્ર પ્રતિષ્ઠિત -આખર-દાર લેખાનુ -વણું = બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈન્ય, શૂદ્ર -વાત કહેવી = જુઓ ચાં ખોલ કહેવા -હાથ કરવા = કામ કરવામાં હદથી વધારે ઉતાવળ કરવી (ઉતાવળારે માટે ચાં હાથ કરે ?) ચારે ચોદે = પ્રસંગ આવ્યે (૨) જ્યારે ત્યારે ચારે હાથ = કૃપાદષ્ટિ ચારે હાથ હેઠા પડવા = કઈકે આધાર કે ઉપાય ન રહેવો]
 ચારકણું નં [ચાર + કણ] ભરડેલુ અનાજ (ઢોંપના ખાણ માટે)
 ચારખાની સ્ત્રીં [ફા. ચારચાનહ] એક જાતનુ ચોકડિયા ભાતનુ કપડું
 ચારખૂણિયુ વિં ચાર ખૂણાવાળુ
 ચારખૂટ વિં (૨) અં ચોખૂટ
 ચારચણુ વિં [સ] જુઓ 'ચાર[સ]'મા
 ચારજમો પું [ફા] ઘોડા પર નાખવાની કૂમનાવાળી ડળી
 ચારટ(-ઠ) સ્ત્રીં [હં ચેરિયટ?] ચાર પૈડાનો વ્ય, ખગી
 ચારણુ વિં ['ચારણુ' ઉપરથી] ચારનાર (૨) [ર્મ] ગળના ગુણકીર્તન અને વખાણ કરવાનો પાસો કરનારી એક જાતિનુ (૩) પું એ જાતિનો ગાણસ ઠકાવ્ય નં 'ખેલડ' -જુઈ

સ્ત્રીં ભાટાઈ, ખુશામદ -ણિયાણી સ્ત્રીં
ચારણ સ્ત્રી -ણી વિં [સ ચારણ ઉપરથી]
ચારણતુ, -ને લગતુ (૨) સ્ત્રીં ભાટચારણની
કવિતાની ભાષા (૩) ચારણિયાણી (૪)
[‘ચારતુ’ ઉપરથી] ઢોરની ચરામણી. -થું
નં ચારવાતુ સાધન

ચારપાઈ સ્ત્રીં [હિં] ખાટલો
ચારવાલી સ્ત્રીં ચાર વાલતા વજનતુ માપ
ચારતું સં કિં [ભુઓ ચરતુ] (ઢોર) ચરાવતુ
(૨) સોગટુ ચલાવતુ [‘૪૦૦’
ચારસે’(-સો) વિં [ચાર + સો (સ. જત)]
ચારિત્ર(-ચ) નં [સ] આચરણ (૨) શીલ,
સદાચાર, ંગકન નં ચારિત્ર ઘડલુ તે ંખળ
ચારિત્રતુ ખળ ંખીમાંસા સ્ત્રીં નીતિશાસ્ત્ર
‘એથિક્સ’ ંવત્સલ વિં સદાચાર વિષે અનુ-
રાગવાળુ ંશીલ વિં સદાચારી

ચારિયાળુ નં [ભુઓ ચારિયુ] ચારિયાળખીન;
ખીડ
ચારિયું વિં [‘ચાર’ ઉપરથી] જેમા માત્ર ચાર
થતી હોય તેવું (ખેતર) (૨) દૂક્ત ચાર ખાનારા
ઢોરતુ [ધી] (૩) નં ચાર વાઢી લાવનાર
માણસ (૪) ચાર ખાધવાનુ વસ્ત્ર

ચારી સ્ત્રીં [ભુઓ ચર] ચૂલ
ચારુ વિં [સ] સુદર, મનોહર. ંગાત્રી વિં
સ્ત્રીં સુદર અવથોવાળી. ંતર વિં વધારે
સુદર. ંતા સ્ત્રીં, ંત્ર નં ંવ્રતા વિં
સ્ત્રીં એક માસ ઉપવાસ કરનારી ં

ચારું નં ખોદીને પડતં રાખેલુ ખેતર (૨)
વારવાર ચાર ભોકાવાથી પડેલુ આટણ (૩)
[‘ચારતુ’ ઉપરથી] ખીલ ઢોર સાથે ભેગુ
ચરવા જતુ પ્રાણી

ચારે અં ચારેય, અધુ ંગમ, ંતરદ, ંપાસ,
ંખાભુ(-ભૂ) અં ચોતરદ, અધી કાર
ચારે વેળા સ્ત્રીં દિવસને ચોથો-છેલ્લો
પહોર, સમીસાળ

ચારો પું [‘ચરતુ’ ‘ચારતુ’ પરથી] પશુપખીનો
ખોરાક લક્ષ [-ચરવે]

ચારો પું [ફા] ધલાળ, ઉપાય (૨) [લા]
સત્તા ચલણ [-ચાલવે, હોવે]

ચારોળી સ્ત્રીં એક સૂકો મેવો. -ણુ નં
જેમાથી ચારોળી નીકળે છે તે ફળ (૨) ધૂળ
ચાર્વંગ વિં [સ.] સુદર અંગવેળુ -ગા.
-ગી વિં સ્ત્રીં

ચાર્વાકિ પું [સ] (સ) નારિતક મતનો પ્રવતંક
(૨) દુર્યોધનનો એક મિત્ર-એક રાક્ષસ
ચાર્વી સ્ત્રીં [સ] (સ) કુખેન્ની પત્ની

ચાલ પું [‘ચાલતુ’ પરથી] રિવાજ (૨) (લ.) સ્ત્રીં
ચાલવાની પદ્ધતિ, હીડછા (૩) ચાલવાની ગતિ
(૪) [રમતમા] ફૂટી વગેરે ચલાવવી તે કે તેનો
દાવ (૫) ચાલચલગત, વર્તણૂક (૬) ભુઓ
ચાલી [-ચલાવવે, -પાડવે, -ખાંધવે
=રિવાજ, શિરસ્તો શરૂ કરવે-ચાલુ કવે
-ચાલવી = ફૂટીનો દાવ ખેલવે, ફૂટી ચલાવવી
(૨) ચાલચલગત રાખવી (૩) હીડછા રાખવી
-ની ચાલે ચાલતું -ની ગતિ-હીડછા મુજબ
ચાલતુ (૨) ને અનુસરતુ] ંચલગત સ્ત્રીં,
ંચલણુ નં વર્તણૂક (૨) ચારિત્ર, શીલ
ંચલણિયું, ંચલાઉ વિં કામચલાઉ
ંચાલાડી સ્ત્રીં ંડપ (૨) હોશિયારી
ંખાણ સ્ત્રીં ફૂટી ધં ચલાવવાની રીત કે
હોશિયારી (૨) [લા] પ્રપચ, યુજિ, ચાલાકી

ચાલક વિં [સ] ચલાવનાર, પ્રવતંક, નિયતા
ચાલણુગાડી સ્ત્રીં [‘ચાલતુ’ + ‘ગાડી’] જોકરાને
ચાલતા શીખવવાની ગાડી

ચાલણુચૂલો પું [‘ચાલતુ’ + ‘ચૂલો’] ફરતો-
કામચલાઉ ચૂલો

ચાલતી સ્ત્રીં ચાલતા થતુ તે [-પકડવી =
ચાલવા માડવુ, પલાયન કરવુ] -તું વિં
ચાલુ, વર્તમાન (૨) ગતિમાન (૩) કામ દેતુ;
ઉપયોગી [ચાલતી ગાડીએ ખેસતું =
ચાલતામા લળી જતુ ચાલુ કે ચલાણવાળી-
મોટાની ખાંજુ પકડવી ચાલતી ખાંજુ ભેદને
વનજુ. (ઉપરાત ભુઓ ‘ચાલતુ’ મા)] -તા લગી,
સુધી અં ખનતા લગી, શક્ય હોય ત્યા સુધી
ચાલન નં [સ] ચલાવવાની ક્રિયા એક વસ્તુને
એક જગાએથી ખીજ જગાએ લઈ જવી-
મૂકવી તે (૨) હલાવતુ તે ંહાર વિં
ચલાવનાર (૨) ચાલનાર

यादनी अरिथ न० [सं चालनी + अरिथ]
नांकना भूषणा आवेसु याणणी नेवु हाड्ड,
'अयभोषं भोन'

यादपुं अ० कि० [सं चल्] हीड्ड (२) डोर्ध
यंत्र गतिवाणु के डियावान थवु (नेम डे,
कागभापु, सयो, अे निन, डेट यादे छे)
(३) निर्वाह थवो, नलवु (उहा० आभ
आपक्षु क्या सुधी यादरी ? ताग विना
भारे यादगे) (४) टंकु, पडोयवु (उहा०
आटला धडि धणा द्विवस यादरी) (५)
कधानो अभल थवो, सता ह्यपी (उहा०
अेतु ँर्ध यादतु नथी] (६) वर्तवु, अतु-
सगु (उहा० भारा कटा प्रभावे यादरी, तो
सुभी योगी.) (७) अस-पूरतु यवु (उहा० आभा
आटसु इध यादगे) (८) [ला] डोर्ध पक्ष प्रवृत्तितु
गतिमान यवु के होवु (उहा० अही अत्यारे
भसलत यादे छे) (९) अयहारमा-उपयोगमा
होवु (उहा० अही आ पुम्तक नथी यादतु,
अही आभाणी इपियो यादे छे) [यादतो
प्रवाह = इडि, प्रशावि यादता अणदने
आरे भोसपी = काम कृता भाणसने भोरी
सतामणी करवी यादतो रोगगर = कभाणी
करनो वयो, यादु धवो यादतां, ररते
यादतां = विना कारणे, अेम ने अेम (कर्णियो
वहोवो) यादतांनां वधाभाणां = पैसा-
दारना र्गत गावां, अिगता सूररने पुर्वे
यादतां यादतां = डोर्ध पीभारी विना-
शरीरनी डीक हावतमा (मरी नु) यादती
गाडीअे (-वहोवो) अेमपुं, अेसी नुपुं =
मोठाना के विरथीना पक्षमा पेसवु यादती
अेर = वहोतो अरी (२) यादु आवक यादती
अेरभां पग देवो = डोर्धनी यादु रेशभां
वित नाअवु यादतुं ँरपुं = शर कवु
(२) नमवातु शर कंरु यादतुं थपुं =
याव्या नुवु (२) यादु थवु यादतुं वलणु
करपुं = शक्ति प्रभावे कामनी व्यवस्था कृपी
यादतो कर्णियो वहोरवो, सूक्ष्मवो =
पारो कर्णियो भाये वहोरी लेवो.]

यादित वि० [स] स यादित, यलावायेसु

यादाः वि० [फा] अतु, होरियार (२) धूत
-डी अी० यादाकणु

यादी अी० [स० म चाल] पधडीपने आवेदी
अनेक ओरडीओवाणी धमारत (नेम के
सुअर्धमा) [(२) यादतु, नरी

यादु वि० ['यावतु' उपरथी] हावतु, वर्तमान
यावडी वि० [अुओ आवडो] यावडाओतु, -ने
लगतु (२) अी० यावडा वशनी नरपूताणु

(३) [यार + वाट, स० म] पोदीसयापु गेट
यावडु वि० [अुओ यावणु] वातोडु (२)
भोलवामा अर (३) [अुओ यावण] न०

अनार वावना-ओवानु साधन, याओर
यावडो पु० [स चांमुंड, प्रा चाड्ड परथी ?]
यावडा वशनी ररपूत [के नरुआ

यावणियां न० अ० व० ['यावतु' उपरथी] दाड
'यावणु न० कायु डार भावानु, यवाणु
यावरी पु० [स चावणो-चावरा परथी ?] मानु

(सु) [आभा
यावडु पुं० अ० व० [दे चाडल, चव्रल, हिं]
यावडां न० अ० व० ['यावणु' उपरथी ? के

स. चापल, प्रा चावल ?] नभग, हावलाव
(२) मधावडा

यावतु म० डि० [स चर्व, प्रा चाव] (अभने)
भावा माटे दात वती अयरु [यावीने
दूवो करवो = अयो रसकंस सूखी लेवो (२)

सारी पेडे लणु-समल लेवु, अत्यास कवो
(३) कटाणो अडे ओटली लापी यर्था करवी
यावी भावु, नाअपुं = करडी भावु (२)

वगोववु यावी यावीने यादतुं = यीपी
यीपीने यादतु]

यावण पु० [म] दडके, वावणियो
यावणु वि० [स० म चावळणे = यादतु,
अयडु, स चापल, प्रा चावल ?] दाडडापथ

करनार (२) यापडु, यिवावडु
यावी अी० [पो] कृथी (२) [ला] उपाय
[-आपथी = यत्र यादे ने माटे यावी डेरवपी

(उहा० वडियाणने) (२) उपाय-रुडरय अताववा
(३) यावी यडवपी (४) सूखी अणुवी
(यावी पेडे आभाणीने) - अिडवपी, अितरवी

=याची आभी होय ते नीकणी जवी
 -यडावची=उरुकरवु, यडाववु -छटकवी
 =अेकदम याची ठातरी जवी, तेथी याची तूटी
 जवी. -जडवी, मणची=रुहस्य डे उपाय
 जडवां-मणवा -जेसची=याची लागु थवी,
 याची (ताणा वगेरेमां) अदः येसीने कण
 डेरनी शके तेम होवु -थवु -भरडवी=युक्ति
 करवी -दगाडवी=याची जेसे छे क नडी
 ते जेवा तेने अदर (तागा वगेरेमां) नाभी
 -डेरनी जेवी (२) योग्य उपाय अजभावने
 -जेवी=यत्रने याची आभी शकय अेवु होवु]

याप(-म) पु० [स] अेक पक्षी
 यास पु० [डे चास] जेडवाथी पडतो लाजो
 आडे (२) स्त्री० [?] जेाट (३) जुओ
 यासणी [-आपची, डेची=जेाट आपची
 -भाची=जेाट भाची.] [घट

यासके। पु०(का०)भूम, राड(२) स्त्री० नुकसान,
 यासणी स्त्री०[फा. चारानी =शरभतके भावानी
 यीजने नभूने।] उकाणीने करारु भाडतु
 प्रवाडी (२) [?] कसोटी (३) नभूने (४)
 [यासतु' उपरथी] यासवानी डिया

यास(-ह)न विधेय वि०(२)अंनुओ याहन
 यासतुं अंकिं[डे चास=जेडेवी लूमिरेभा]
 यास पाडवा

यासध अं नुओ याहन
 यासिया वि०अं० [यास' उपरथी] पाणी
 / पाया वगड ठागोला (घड)

याह पु०, ०ना स्त्री०[याहवु' पर्थी]पसदगी,
 धरज(२) प्यार,हेत ०क वि०याहनार,ठेनाण
 ०तुं सं० डि० [प्रा चाह] धरजतुं (२) प्रेम
 करवो. -हेडु [कृत] -हेडु [लूनकाण]
 ०तुं [न० कृ०] [न०

याहन वि० (२) अं लहेर-ठेवाडु ०पाणुं
 याहे [सर० हि , याहवुं परथी] धरजा मुजभा,
 भरजभा आवे तेम ('याहे ते कर' धं
 प्रयोगभा)

याण स्त्री० ['याणवतु' उपरथी, सर० म.]
 अगरेभातो छाती नीचेतो घे=(२)याणवतु ते
 याणक न० (का) टोणु(अकरा-घेडा के ठांतु)

याणवु न० नुओ यणामण

याणणी स्त्री० [स चालनी; प्रा चालणी]
 याणवानु भारीक छिद्रेवाणु' साधन [-मां
 पाणी भरवुं=व्यर्थ प्रयत्न करवो] -लु।
 पु० मोटा छिद्रवाणी क मोठी याणणी

याणवणी स्त्री० याणवतु ते

याणवतुं सं०किं['याणवु'नु प्रेरक]अवारनवार
 उयलावतु-डेरभदल करवुं(२)स यारतु(छापरे)
 (३) अेक उपर भाजु डोढवातु आवे अेम
 गोडवतु क सीवतु(४)जुडी जुडी रीते उपयोग
 करवो (५) यारतु (आजभा), डूटी यलाववी
 याणतु सं० किं [स चालन] याणणी वडे
 येाणु करवु (२) [स चाल(=छापर)
 उपरथी ?] स यारतु (छापरे) (३) सार माडु
 वीणी अलग करवु जेम के याणी याणीने लेवु

याणा पु०अं०० मरुजरी भातर डोडतु अतु
 करण-नकल करवी ते (२) हावभाव, नअरा,
 अगयेष्टा(३) अडपला, तोडान [-करवा=
 भरज होवा छता आनाकानी करवी(२)नअरा
 करवा(३) अडपला करवा -पाडवा=झाडीनी
 नकल करवी -मांडवा=अडपला-तोडान
 करवा(२)लाडभा हा-ना करवी] ०जेाड वि०
 याणा पाडवानी आदतवाणु ०असका पु०
 अं००० नअरा, हावलाव (२) आनाकानी
 ०अंहेयां न०अं००० याणाअसका ०लाणुं
 वि० याणाजेर (?)

याणी स्त्री० अकरी -णु न० अकर (का)

याणीम वि०[स चत्वारिंशत्, प्रा चाली(०स)]
 '४०' [-मुं नाहवुं=स्त्रीअे प्रसवने ४० मे
 दिवसे नाडी-वोधं शुद्ध थवु] -सां न०
 अं००० याणीस वधे आवता अम्भा के तेवी
 आभनी निधति [-आववां=तेवा अरमानी
 जडर पडवी,आभतु तेज म ड थतु -ठातरवां
 =याणीसा डर थवा-तेनी जडर मटवी]

याणो पु० याणातु अे०००(२)वक्षण,निशानी,
 अेधाण (३) छापर याणनारो, स यारो
 यांघ (०) वि० शरमिडु (२) स्त्री० नातो आलेओ
 याँडि करवुं, करी जतुं =पयावी पाडवु,अयोग्य
 रीते लध लेवु -अर्थ जतुं

यांभड (०) वि० (का) गरीष, हीन -डाई, -डी
 श्री० गरीषी, निर्धनता (२) गरीषीना ढोग
 यांगणु (०) न० [आर + आंगणा उपरधी]
 आर आंगणानी अंलि [यांगणु पाणीये
 न पाय अंछुं = नराय लाव न पूछे-आगता-
 स्वागता न करे अंछुं (२) पूष कंठूस.]
 यांगी (०) वि० [हे चग] अे नामनी छी थी
 लतनु (घोडा माटे)
 यांगिरी (०) श्री० अेक छेड
 याय (०) श्री० [स चचु] पक्षीओनु अखियाणु
 मो(२)तेना आकारनी वस्तु उदा० पावडीनी
 याय [-छिधडी = यपयप भोलवा माडवु.
 -भू पवी, डूभवी, भूडवी = नलर पडोयवी,
 समल पडवी, करवा शक्तिमान थवु. -भोणवी
 = सहेल याभी लेवु. -भारीवी = सहेलसाज
 करडवु (उदा० उदरे कपडाने याय न्गारी छे)
 (२)यायाटवुं(३)भीलना काममां माथु भारवु
 (४) उपलक ज्ञान भेणववु -मां लेधुं =
 सभत पकडवु, शोडमा लेवु यांये अडवुं =
 गवावु, निहापात्र थवु]
 यांयड (०) पु० अेक नतु [-अेम योणी
 नाभडुं = निष्ठुरताथी पगेभर मसणी
 नाभडु -भारी भनम करवु] ०भारी श्री०
 अेक वनरूपति (तेनी उत्र वासथी याचड
 नासी लय छे) ०वत् अं० याचड पेठे
 यांयड्य न० [स] यचणता
 यांयडुं (०) न० [‘याय’ उपरधी] यायवाणु,
 अनाजमा पडतु अेक लवडु (२) वि० भडु
 भोल भोल करनार
 यांयवे (०) पु० [‘याय’ उपरधी] नमीन
 भोडवानु हथियार, तीकम
 यांयाटवुं अं० [‘याय’ परधी] याये भारवी
 यांयिथु (०) वि० [‘याय’ परधी] यायवाणु,
 यायना आकारतु
 यांयिथो (०) पु० [चाच = अंगपी मभुद्रने।
 अेक भेट, सग० म चांच, चाचा, के सं
 चचा = भराण माणस माटे गाण उपरधी ?]
 दरियाई लुटारो (२) [‘याय’ उपरधी] लापी
 यायनी पावडी पहरेनारो

यांटी (०) श्री० तपलानी दिनारनेो लाग
 यांटी (०) श्री० (का.)यूटी (२)भाडी भडाश
 यांटाड(-ण) वि०(२) पु०[स.] लुओे यडाण
 -णणु(-ण्ण) श्री० यडाणण
 यांटे (०) पु० [स चंद्र, प्रा चंद्र] यादो (२)
 यडक, बिल्लो ०भीन, ०रात श्री० सुड पीन
 यांटेनी (०) श्री० [लुओे यंटेनी] यडनेो
 प्रकाश (२) यडनेो [-भीलवी = यडनेो
 प्रकाश अराभर पडवो -नीकणवी = याटेनी
 थाय अेम यडनेो उदय थवो -यडकवी =
 याटेनीनी असर मन पर यवी] ०रात श्री०
 याटेनीवाणी -अनवाणी रात
 यांटेरभंडो (०) न० याटेरडु (३) लुओे
 यांटेरडुं(-छुं) (०) न० [म चद्र उपरधी] तारा-
 ओनेो जाओे प्रजारी (२) याटेनी (३) जीशा
 डालाभाथी पडतु अनवाणानु याडु -छुं
 वि० याटेरणावाणी (२) श्री० तारो (३) याटेरणु
 यांटेरु (०) वि० [‘याडु’ उपरधी] योणा
 याटावाणु (२) [ला] [स चद्र = राध थुं,
 मकलावु ?] निरकुश, भरतानी
 यांटेलावहेवार (०) पु० [याटलो + वहेवार]
 शुल प्रसगे नाणानी लेट व्यापना लेवानो
 वहेवार - म भ ध, याटलावहेवार
 यांटेलियो (०) पु० [‘याटो’ उपरधी] यादो (५)
 यांटेडी (०) श्री० [‘याटो’वाणी ?] (का)
 योडीनी अेक लत
 यांटेडो (०) पु० [‘याट’ उपरधी] याटलो.
 [यांटेले योंटेडुं = नसीभमा लभावु, पाववे
 पडतु (उपरत लुओे ‘याटो’मा)]
 यांटेडुं (०) वि० [लुओे याटेर (२)] अडपवा-
 भोर, अटकयाणु (२) न० अडपडतु अटकयाणु
 यांटायेलु (०) वि० [‘याडु’ उपरधी] डोडवाणु
 के गूमडाना याटावाणु
 यांटेथो (०) वि० पुं [‘याडु’ उपरधी] याभडी
 पर याड पडी लय अेवो (वानो रोग)
 यांटी (०) श्री० [‘याट’ उपरधी ? सग० म,
 हिं] अेक वातु, शुद्ध डपु (२) [‘याडु’
 परधी ?] अेक योपी डोग (३) न्याथी
 भाव भरी गड होय के छिपनी होय अेवु

याद्, धा० [(योष्पु) यांही जेवुं = तदन योष्पु, डाव वगरु, -करवी = समूणगो नाश करवो, भाणीने भाज करवु, -थवी = याहीनो रोग थवो (२) यादी पडवी, -पडवी = भास भसी - औपसी नवाधी याहुं थवु,]
 ०डाम न० याही उपरनी नकरी
 याहुं (०) न० ['याह' उपरधी ?] याही (३) लुओ (२) यादानो डाव, याहुं (३) [ला] लाउन, डाव (४) छिद्र; दोप [यांदा जेवां, भोणवां = छिद्र शोधवा, दोप भोणवा,]
 याहुडियां (०) न० ०००० [लुओ याहुडु] याहुवा
 यां हो (०) पु० [सं चन्द्र, प्रा चन्द्र] यड (२) तेना जेवो गोण आजार
 यांद्र वि० [सं.] यडतु, यडने लगतु ०मान न० यडनी गति परधी कडातु समयतु माप ०भास पु० याडमान प्रभाजे गशातो भास ०वर्ष न० याद्रमानधी गशातु वर्ष - टायणु न० यडनी कणानी वधवट प्रभाजे रोन भावानो झणियो ववागता घटाडना नवातु ऐक मत
 यांप (०) श्री० [लुओ यापवु] डोई पणु यत्र के युद्धिने याहु के अथ डग्वानी कण, पेय (२) नानो उवाणो (३) पैसातु पाकीट (सु) (४) [ला] दाप, धाक (प) सान येतवळी (६) काणळ [- उधाडवी = कण लेन्वी हीधी होय ते छुत्री करवी (जेथी दाकीण पुष्टु यड शडे) (२) [सु] पैसा भरयवा - करवी = दभाणु करवु (२) दाप जताववो - अडाववी = दापवा माटे कणनो घोडो ओ यो करवो (२) उक्केरणी कुंवी - देवी = याप पाडवी, अथ करवु (२) उक्केरवु - दापवी, - दभाववी = कण देरववी जेथी क्रिया याहु थाय यांपथी यालवुं = उतावणे यालवु - भरडवी = कण देरववी - भरडी नापवी = कण वाणी देवी - अगाडी नापवी - रापवी = दाप रापवो (२) काणळ रापवी - मां रापवुं, - मां लेवुं = अ कुशमा रापवु, रोहमा लेवु] णु (- षु) स्त्री० यापवुं - दापवु ते (२) उक्केरणी (३) अ कुश, दाप (४) कण, जेने दापवाधी गति अटके तेवी थोलाणु,

'श्रेक' णुयुं वि० लाय आपवानी टेव- वाणुं (२) न० आगुणाना योकातु उपडुं लाकडु. णुयुं न० साणमा ताउ ठींयानीया कुंवानी पावडी [येतवळी
 यांपती (०) श्री० [लुओ यापवु] ताकीडः
 यांपतु (०) वि० [लुओ यापवु] सभन, आकनं (२) जट असर करे तेत [यांपती उधराणी = उपगठापरी, उडकपणे कुगती उधराणी यापतो उलाज, उपाय = ताकीडनो - कडक उलाज के उपाय]
 यांपतु (०) वि० [लुओ यापवु] दोडाडु, थिआवतु. - दावेडा पु० ०० व० यापतु वतन, दोडोडापणु - दाश स्त्री०
 यांपवुं (०) सं० कि० [सं. चप] दभावतु (२) लगाडवु, दजाडवु (३) [ला] लाय आपवी (४) हासवु [यांपी धालवुं = अणतु शरीरे लगाडी हेवु, डाप दधि देवो (२) भूणमा धकेडी हेवु, दापी हेवु यांपी हेवुं = दजाडवा के भाणवा अणतु लगाडवु - नापवु यांपीने अ० वसाधने (२) नलदीधी (उदा० यापीने यालवु) (३) कडकाधी (उदा० यापीने भोलेवु) (४) दापी दापीने अकरातियापणे (उदा० यापीने भातु)]
 यांपायांपी (०) श्री० ['यापवु' उपरधी] वारवार दापवु ते
 यांपुं (०) न० [सर० म. चापे] कणसनी पेशी (२) [लुओ यापे] नाकनी नथमानो ऐक साग (३) भाथानु ऐक धरेणु (४) यपवु कुल (५) यपो
 यांपो (०) पुं० [सर० म. चापा] + लुओ यपो - पलियो पु० यपो (लासित्यवाचक)
 यांसां (०) न० ०० व० यादा
 यांस्लावडेवार पु० लुओ याद्लावडेवार
 यांस्लैयो पुं० ['याद्लो' उपरधी] याद्लो करी भानारे लिङ्गक ध्रासाणु (२) भीनाकारीना याद्ला भनावनार (३) वि० पु० याद्लो आपीने वडोरेलो (वर)
 यांदलो पु० [लुओ याद्लो] कपाणे कुगत (क कुतु) गोण टपकु (२) तेनी उपर योडवानी

८५३ (३) शुभ प्रसंगे अपाती नारांनी
 नेट (४) अरापर नही गणेतो (हाणतो) हाणो
 (हाण हाणमा वाटला रली गया छे) [-अभर
 रहे] = (स्त्रीनु) सौभाग्य अभड न्हो
 -करवे = वाग्वान करवु, सगार्थ करवी (२)
 नकासु आपी हेवु (३) लग्न नतोथ वगेरे
 शुभ प्रसंगे नेट अपवी (४) वड करवे,
 पुकसान करवु -चोटेवे, थवे = ओटला
 उपियातु नकासु अर्थ थवु (२) ओटला
 उपियातो वड यवे -चोटेवे = ओटला
 उपियातो वडनी सन करवी (२) ओटला
 उपियातो पुकसानमा उतावरु]

चिकटावुं सं किं 'चिकटावुं' प्रेः
 चिकन [फा चिकित] अरतकाम ओटो पुं
 अरत लग्नारे

चिकणार्थ स्त्रीं लुओ शिकार
 चिकार वि० (२) अं [सर म] नग आली
 न होय ओकु, अरपूर

चिकारुं नं ओक नगकी लानवर
 चिकारी नं [स चीत्कार, प्रा चिकारपरथी ?]
 ओक वाजि न (२) [म] सतागना सात
 तारमानो ठेव्यो - सातमो तार

चिकित्सक वि० [स] चिकित्सा कग्नार (२) पुं वैद्य,
 कुडीम - नीथ वि० चिकित्सा करवा योग्य
 चिकित्सा स्त्रीं [स] वैदकी उपचार (२) शुष्-
 होप पागभवानी शक्ति (३) टीका, होपदर्शन
 ओपार वि० टीकाओर, भाषणोद करनार.
 ०शास्त्र नं रोगना उपचारतु शास्त्र

चिक्रापा स्त्रीं [स] (कर्षण) करवानी धरुडा
 चिक्राटी स्त्रीं [म] काडानी पडड
 चिक्राडी स्त्रीं मेथी उकाणेलु पाणी (सोनी
 काममा वपराय छे)

चिकार वि० [म.] उदत, अटकपोलु
 चिकारु सं किं [लुओ चिकार] टोकवु,
 क्री क्रीने कहेवु

चिकोरी स्त्रीं [इ] लुहाणा साथे दणवामा
 आपवतु ओक ओडतु भूणियुं (डांतीने अहले
 पण यावे छे) [चिगळ] काठव
 चिअ (-अ) अ पुं [स चिकित, के चिकित्त,

चिकोरी स्त्रीं मोठेमाथे ओडीने सुव ते
 चिकरवटी स्त्रीं [सरंम चिकोरी] नमीनने
 साडको अने लाणो कडो -टो पुं नमीनने
 लाणो कडो

चिकरवटी स्त्रीं [रव, लुओ चिकराट] तीपी
 के ठडी वगु आता के पीता पडने गेरो (२)
 धासके, जण (३) प्रीतिने लुओ, -टो पुं
 धासके, जण (२) गूयवण

चिकरुडो [रव?] चिकारी (२) हीचके (३)
 थीचवे [(२) टणवगावतु

चिकरावतु सं किं [रव] थीस पडववी
 चिक्राडी स्त्रीं [रव] चिकियारी

चिकरावतु मं किं 'चिकरावतु' प्रेः [चिकियारी
 चिकियारी स्त्रीं [रव] (हु भके लथनी) थीम,
 चिकरुडो (-डो) पुं [स चिक्रा = आमकी पगवी,
 सरं म चिकोका] आमकीने दणियो

चिकोराटिं नं, चिकोरो पुं [रव ?] हेडियो
 चिकोरो पुं [सरं म चिकोरा] लुओ
 चिकूडा (२) [रव] गेरीतु डोलु

चिकनीस पुं [चि (हिं = चिकी) + नवीस
 (फा.)] लुओ चिकनीस

चिकनीस पुं [लुओ चिकनीस] मत्री,
 अवलनरकुन -स्त्री स्त्रीं चिकनीमतु काम
 (२) तेतु पड

चिह्नी स्त्रीं [सरं हिं, म, मं चिह् = नोकगे
 काम पर मोकलवे] थोडी मतलभने नानो
 कागण के कापडी (२) काणोतरी (३) लडामल
 पत्र [-उपाडवी = लुहा लुहा नाम न'अ
 लणेडी अनेक चिह्नीओमावी अ'अर ओक
 उपाडीने तेमा ने नाम न'अ नमीअ लगे
 आवे ते परवी कांथ नको कवतु होय
 ते कवु -नाअवी = चिह्नी उपाडवाने न्याये
 तिण्य करवे के ते माटे चिह्नीओ लपी लगी
 भूकवी -नो आकर = केवण चिह्नी लावनर
 लड नतार, तेथी विरोध कांथ नहि ते, कहे
 तेम रूपथाप कग्नार -काटी नवी = कन्या
 कुवारी मरी नवी, तेना लगतु अर्थ अरवु
 -लअवी = कामकाज अगे के काणोतरीने
 पत्र लभवे] न्यपाटी [लुओ अ'अ ?]

०पत्री स्त्री० कगणपत्र. ०टोरे। पु० भूत
 पिशाच्यु वणगण दूर करवा आधवाभां
 आवतो मतरेदो दोरे के चिह्नी. [-करावयो =
 वणगण दूर करवावा नतरमतर कराववा.]
 चि०कलुं वि० [भुओ चि०कलु] यीडिया रवलावतु
 चि०कलु अ०किं [सर० हि चिह्ना, म. चिह
 (-ट)णें] भीनवातुं, शुरसे थवु
 चिरियल वि० यीडियु
 चिरियारुं न० (य) भाटसीभाधी जमता
 पाणीने जीवना नीये मुकतु (माटीनु) वासल
 चिह्नी स्त्री० श्रीओने पहरेवानु अ०कलतनु वृकडु
 (२) षडेगमणीभाधी वरपक्षने भणो: भाग
 (३) [हिं, म चिह्नी] य०कली
 चि०कलुं वि० यीकटवाणु अने वास भारतु
 चि०कलु(-न)गी(-गारी) स्त्री० [सर० हिं.
 चिन्नी, -गारी, म चिणका=कोवाभि,
 ठिणगी =तल्ले] तल्ले -गारे। पुं० मेठी
 चि०कलुगारी [कर्मणि अने प्रेरक
 चि०कलुं, -वुं स०किं 'ची०कलु'नु अतुकमे
 चित न० [सं] जान, येतना (२) चित (३)
 येतन्य, जानरवउप अक्ष ०येर पु० चित
 -येर ०डुं न० चित (५)
 चिनचि०ये। पु० [प्रा चित्त, हिं चीतन] =
 चीनरु] धातु पर घाट चीतरनारो
 चितराभलु न० [चीतरु] उपरधी] चित्र(२)
 चीतरवानी क्रिया (३) भुओ चितराभली
 -ली स्त्री० चीतरवानु महेततापु
 चितरावतुं स०किं 'चीतरुनु प्रेक इप
 चितवावतुं स०किं 'चीतरु'नु प्रेक
 चिता स्त्री० [स] मड्ड भाणवा गोहवेदी
 लाकडानी चोधी, वेह [-अ०कची =चिनाना
 लाकडा गोहववा, चिनातैयार करवी] ०रे।हलु
 न० चिता पर अडु, -मा प्रवेश करवो ते
 चिताके पु० गणानु अ०क धरेलु (भेडावाणमा
 पहरेय छे)
 चितार पुं० [चित्र' उपरधी] चित्र (२) आभे
 हूण वर्णन. [-आपयो = आभेहूण वर्णन
 करु. -आपयो = अरोअर सभअनु, २५४
 देभातु]

चितारो। पुं० [स चित्रकार] चित्रकाम करनारो
 चितारुं अ०किं, -वुं स०किं 'चीतरु'नु
 कर्मणि अने प्रेरक [दायरो
 चिताण स्त्री० चिरेला लाकडानो कडो, चीतण,
 चितार पु० [सं] चीस, चीतार
 चित न० [स.] अत कण, मन (२) [ला]
 लक्ष, ध्यान (नेमके, येनु करामा चित नधी)
 [-चालुं, -चोटाडुं, -देवुं, -परोवतुं.
 -लगाडुं = अगण लक्ष आपु -चोरेडुं
 = मन हरण करु -डेकाळे राअपु = रव
 स्थाना लणवी राअवी (२) पूरेपूर लक्ष
 आपु -डेकाळे होडुं = मननी मन्थता
 होवी (२) लान होवु (३) ध्यान न्हेवु]
 ०क्षेप पु० चितनी अगव्यता -अपे
 ०क्षेप पु० चितनो ह्यल. ०गत वि०
 चितनु चितनी अट न्हेलु ०येर पु०
 चित चोरी नना - वरा करना ०क्षम
 पु० ०नाद (२) क्षम ०वृत्ति स्त्री० चितनी
 वृत्ति ०वेधक वि० चितने वीधी नाये तेवु
 ०शुद्धि स्त्री० चितनां मेतो-नामादि विकारो
 तथा वृत्तियोनी शुद्धि -अक्ष ०शास्त्र न०
 मानमशास्त्र; 'माधुनेलोथ' -ताकपके वि०
 चितने आकर्षे अेवु, मनोहः [वाध
 चितो पु० [सं चित्रक प्रा चित्त] अ०कलतनो
 चित्र न० [स] चीतरुते, छपी(२) ने अक्षमा
 ने प्रक्ष यथा होय तेन अक्षरोधी ने प्रक्षनु
 उत्तर भणे अे काव्यनी पूपी (डा शा)
 [-नाडुं, -चीतरुं, -दोरेडुं, -पाडुं =
 छपी चीतरवी -डोलुं करु, -अडुं
 करुं = आभेहूण-तादृशी वलन करु]
 ०क पु० चितारो (२) [ग] अज्ञात चिह्न,
 'अननोन साधन' ०कसा(-णा) स्त्री० चित्र
 दोग्वानी कणा ०कंठ न० कधून ०काम
 न० चित्रनु काम, चितारानो धयो ०कार
 पु० चित्र दोरनारो ०नाथ न० चित्रना
 आकारमा लपेदी कविता ०कट पु० (स)
 प्रयाग नलक आवेलो अ०क पर्वत ०शुभ
 पु० (स.) लवोना कर्मो नोधी राअनार
 यमराजानो सेवक ०चीवन ०भुओ चित्रकंठ

०ष्टु न० यीतरतु ते ०पट्ट पु०; न० नेना
 पर चित्र दायुं होय ते कपटु के पाठियु
 (२)पड्डो(३)सिनेमानी 'द्विम' ०पट्टा पु०
 ओक छंद ०द्वलक न० चित्र काठवानु पाठियु-
 लक ०भालु पु० सूर्य (२) आकडो (३)
 अत्रि (४) ओक वनस्पति, यीतरते ०भंलूपा
 श्री० चित्रोना सग्रहनी वही, 'आलभम'
 ०द्विपि(-पी) श्री० सांकेतिक चित्रोनी अनेकी
 लिपि ०द्वेषा श्री० तसवीर, छपी (२)
 विद्याना (३) [स] ओभानी सपी, ०वत्
 अ० चित्र नेवु, अग्रध ०वती श्री० गाधार-
 ग्रामनी ओक मूर्त्ता ०वाचन न० चित्रने
 समन्वु के समन्ववु ते ०विचित्र वि०
 ०गभेरगी (२) विचित्र, विलक्षण. ०विद्या
 श्री० चित्र दोग्वानी विद्या-कथा ०शैली श्री०
 चित्र नू करी दे-चित्रनी नेम काम करे
 ओवी लोभननी रौकी ०शाखा(-णा) श्री०
 चित्रो काठवानु अथवा काठता शीमवानु अथान
 चित्रा श्री० [म] चैतसु नक्षत्र (२) ओक छंद
 (३) लुओ चित्रवती
 चित्राकार वि० [न] चित्रवत्, अग्रध
 चित्रार्थित वि० [म] यीतरेलु, चित्रमा उतारेलु
 चित्रालय न० [स] चिदगणानु सग्रहस्थान
 चित्रांगदा श्री० [स] (म) अर्जुननी ओक
 पत्नी, अश्रुवाहननी माता
 चित्रिणी श्री० [स] यदुर, सुदु अने गुणवान
 श्री(पत्नीनी, चित्रिणी, हस्तिनी अने गणिनी
 ओ चार प्रदाग्मानी) [चित्रविचित्र
 चित्रित वि० [स] यीनरेलु (२) रंगभेरगी,
 चित्रो पु० लुओ यीनरो
 चि-पावन पु० [स.] दक्षिणी आक्षेपाने ओक लेह
 चित्रशक्ति श्री० [स] चैतन्य
 चित्रवत्प न० [म] पग्रह
 चित्रश्रियु वि० लुओ यीथरेहाल, यीथरियु
 चिदाकाश न० [म] शुद्ध अक्ष
 चिदात्मा पु० [म] चैतन्यस्वरूप परअक्ष
 चिदाभाम पु० [स] लव [पु० अक्ष
 चिद्धन वि० [स] जानथी लरेलु ज्ञानस्वरूप(२)
 चिद्रूप वि० [स] ज्ञानस्वरूप

चिद्विलास वि० [स] ज्ञानमा न विलास छे
 नेमो अत्रु (२) पु० पग्रहमा अमल (३)
 चित्रवत्प धंधरनी माया-लीला
 चिनगारी श्री० [हि] लुओ चिणगारी -रे
 पु० लुओ चिणगारे
 चिनगी श्री० [हि] लुओ चिनगारी
 चिनाई वि० यीनमा अनावेलु यीन देशतु (२)
 चिनाई माथीनु अनावेलु(३) तकलाही, आदर्पक
 पल टके नही तेवु (४) श्री० ओक लतनी
 देशमी साडी [-माडी श्री० ओक लतनी सडे
 माथी, नेना वासण वजेरे घाट अनावाय छे
 -मि (-मरी)ग श्री० शैली के मीहे पायेली
 मगःणी]
 चिनार पु० [फा] ओक लतनु जाड
 चिनाडुं अ० डि०, -वडुं स० डि० 'यीनवु'तु
 उर्मलि ने प्रेरक
 चिनिकपाला पु० ओक वनस्पतिना श्रीन औपवि
 चिनमय वि० [स] ज्ञानमय, अक्षमय(२)न० अक्ष
 चिनमान वि० [स.] लुओ चिनमय (२) न०
 शुद्ध ज्ञान [उर्मलि ने प्रेरक
 चिपाडुं अ० डि०, -वडुं स० डि० 'यीपवु'तु
 चिपामियुं वि० कलूस (२) वातने चोणीने
 यीकलु कवानी देववाणु, यीकलु ने हीवमनी
 चिपावलुं वि० लुओ अथावलु -दाश श्री०
 चिपावलापलु
 चिपुडु श्री० [स] उडपथी, दाही [चोभोगडु
 चिपोणलु स० डि० [सर० म चिक्कण] लुओ
 चिभराज न० ओक पक्षी [प्रेरक
 चिभणावडुं स० डि० 'चीभणावुं', 'चीभणवु'तु
 चिभाडुं अ० डि० सुभातु, अमुक वस्तु पोतानी
 पाये नहि होवाथी मनमा अणवु के शग्मावुं
 (२)ते मेणववानी धम्बळधी ताडीताडीने नेवु
 -वडुं स० डि० 'चिभावु'तु प्रेरक
 चिमे(-मे)ड श्री० ओक वनस्पति -औपवि
 चिमोडी(-डी) श्री० गणथी डोक, ओथी
 चिमोड श्री० लुओ चिमोड
 चिमोडियुं न० चिगोडो (सु)
 चिमोडी श्री० ओक लतना वेलाता बिया(२)
 लुओ चिमोडी (३) लुओ चिमोडियु

चिम्भड-वि० लुओ चम्भड
 चिद्र वि० [स] लाप्र (समय भाटे) (२) लापा
 वभतनु(उ)अ० लापा वभत सुधी ०कारिता
 स्त्री० चिरकारीपणुं ०कारी वि० दीर्घसूत्री,
 टाहुं, धीमु ०काल(-ण) पु० लाओ समय
 ०काधीन वि० लापा वभतनु-लूनु ०न्धाथी
 वि० दीर्घकाण सुधी टकी रहे येवु
 ०न्भरणीय वि० चिम्काण याद राभवा
 योग्य -२०लव(-वी) वि० लापा आवरदा
 वाणु (२) पु० पुत्र -२०लविनी वि० स्त्री०
 लापा आवरदावाणी (२) स्त्री० पुत्री -२०तन
 वि० चिरकावीन, लूनु, प्राचीन -२०थु वि०
 लापा आवरदावाणु, दीर्घायु
 चिरार्ध, -मष्ठी स्त्री०, -मथु न० [चिरवुं
 उपरथी] चिरवानु महेनताणु [न्येत
 चिराग पु० [फा] दीवो, अत्ती (२) शग, दीवानी
 चिराडो पु० लुओ चिरो
 चिराभणु न०, -ष्ठी स्त्री० लुओ चिगर्ध
 चिरावुं अ० डि०, -वुं स० डि० 'चिरवुं'तु
 इभंलि अने प्रेरक
 चिश्च पु०, स्त्री० [ई] तमाकुना पाननो ल वाणेलेो
 मोटा टोटो-येक प्रकारनी थिडी
 चिरेटी स्त्री० [स] येक पक्षवान
 चिरेडी पु० येक लतनो पोथो पथ्थर
 चिदभत न० [फा चिल्लकद] अभतर
 चिदगोल न० [फा] येक भेवो -इण
 चिदावुं अ० डि० [हिं चिल्लाना] वेदनाथी
 भूमे पाडवी [चिवट] लुओ यवड
 चिन्वड वि० [सर० चिम्भड-चम्भड, के म
 चिष्टां न० अ० व० [सर० छीलटा] नाणियेरना
 छेताराना रेसा [थर्ध गयेलु
 चिपडुं वि० [सर० छीलटु] सुकाधने यवड
 चिहु न० [स] निशानी (२) [ग] 'साधन'
 ०निरपेक्ष वि० 'अपेक्षोद्युट'(ग) -ह्वांतर
 न० चिहुनीनी देरकारी, 'चिन्-अपेक्ष साधन-स'
 (ग) -हित वि० चिहुनवाणुं
 चिगट वि० [लुओ चिगट] आपथीपियु,
 चीकणु, चिगट [(२) भीहु
 चिगु (-गूस) वि० अहु करकसरियु, कंनूस

चिंत(-ता) स्त्री० [लुओ चिता] द्विकर (२)
 विचार [विचारक; द्विलसक
 चितक वि० [स] चिंतन करनार (२) पु०
 चिंतन न० [स] विचार मनन ०शील वि०
 चितन करवाना स्वभाववाणु -नात्मक वि०
 विचार-मननथी लरेलु -नीय वि० चितन
 करवा नेवु
 चितवन न० [लुओ चितवणु] चितन
 चितवणुं स० डि० [स चित्, प्रा. चित्त]]
 मनन करवु, विचारवु
 चिंता स्त्री० [स] द्विकर (२) विचार ०शील
 वि० चिता करवाना स्वभाववाणु ०कुल(-ण)
 वि० चिताथी व्याकुण थयेलु -गल्लगयेलु-
 ०चूरुष्ठी वि० स्त्री० चिताने चूण करनारी
 ०तुर वि० [+आतुर] चिताथी व्याकुण.
 ०मष्ठी पु० चितवेले आपे तेवो मष्ठी-
 [-करवा = माथीना शिव अनावी तेमने नित्य-
 नियमथी आराधवा.]-नित वि० [स] विचारेलु-
 धारेलु -त्य वि० [स] चितनीय
 -ची [तुकी] 'वाणु' अे अर्थनेो नामने लागतो
 प्रत्यय छेदा० मसालथी, तोपथी
 चीक पुं०, स्त्री० [लुओ चीकणु, सर म]
 वनस्पतिना इण, काभणा वगेरेभाथी नीकणतु
 चीकणु पाष्ठी अथवा इंध
 चीकट वि० [लुओ चीकणु] चीकणु (२) तेल
 धंसादिना पासवाणु (३) न०, स्त्री० चीकाश
 (४) चीकाशवाणी वस्तु (धी तेल वगेरे) टे
 पदार्थभा होतु तेली तत्त्व 'इट' -टाडु
 अ० डि० चीकटवाणु थुं, तेल वगेरेथी अडवु
 (२) चीकटवाणी पदार्थ भावाभा आववाथी रोग
 के गुमडातु वीकरु (३) [सर० म. चिकटणे]
 चोटवु -हुं वि० चीकटवाणु
 चीट्टो पु० शाणुतु कपडु-मुगटो [सर० हिं, म-
 चिकटा] (२) पयास वार लायो कसपी तार
 (३) [स० म चिकटा] येक लतनु धास
 चीकणु स्त्री० [सर० म चिकण काकडी, 'चीकणु'
 परथी] येक लतनी काकडी
 चीकणुं वि० [स चिकण] चोरी रहे तेवुं (२)
 [धा] चिगूस, कंनूस (३) आपथीपियु,

शीरने ननु (३) [ला] वराक पायेथी भूम
 लाव लेवो [शीरी नांभुं = शडी - रहेथी
 नाभु (२) (आमडु शीरी नांभु) भूम
 मारु (३) भूम लाव लई पाडेवो]
 शीराभंध वि० [सर० म. चिरेवदी, चिरा =
 उमांगी पथरो] शीरे के पथथथी नडेलु
 शीरिथुं न० [नुओ शीर] शड, शीरी (२) (प्राथ
 डीनी) अथाखानो कडो -यां न० भ० व०
 डीनी शीरीनु अथाखु [-नाभवां = ने
 अथाखु तैथर करु - अनावनु]
 शीरी श्री० शीर, नानी पातणी शड - कडो
 शीरो पु० लाओ पातणो कडो (शीरीने पाडेवो)
 (२) शट, नड, शभ (३) [सर० म चिरा = कपेडो
 चर] ओवाणे, वाट
 शीरु श्री० [सर० म चिरा = ओकडम डूनी
 डूनी मेग] वनरपनिभाधी डूनी शीरुओ
 म, शीक (२) [म = ओक लाळ] ओक
 वनरपनि (३) [म चिरा, ड चिरा] ओक पपी,
 समडी. ०४४५ श्री० समडी पेडे अटअपनु ते
 शीरुशीरु न० ओक पक्षी
 शीरो (शी) पु० [डे चिल्लय] गाडावाट -
 शड (२) [ला] शिवा, इडि [शीरो शीरो
 आस्था करुं = यत्रवत इदिने आधीन गडी
 वरुं शीरो पडुं = रस्ते पडु, सराणे यडु,
 गे पडु शीरो शपवे = गाडावाट छोडीने
 हाडु (२) यालु शिवाथी लुहा पडु - पाडेवो
 = नवो शिरगो - पद्धति शर करवा]
 शीरु श्री० [सर० म चिरेवपणा] काण
 शीरु न० [स] वत्र, कपडु (२) शेटेनु कपडु, शथा
 (३) शिल्लुओनु अगवस - री पु० शौद्ध शिल्लु
 शीरु श्री० [डे चीहाडी, हिं चीह] तीणी
 भूम, शड [-भाडी ननुं, -भावी = वासी
 ननु, ओ लुडी नवी, डीरी तेम कवानी हि मत
 ननुथी - नाभवी, पाडवी = भूम पाडवी]
 ०८२ पु०, ०२१ पु० न०, -माथीस श्री०
 छिगछिग शीरो पाडवी ते
 शीरपटी श्री० शीरोनु शरु ओक वरेखु
 शीरु वि० शरुशरु, शीरु (२) कनुस
 शीरु श्री० वडानी लतनु ओक लवडु

शीरु श्री० [रव०]
 शीरोर न० ओक पक्षी
 शीरु न० [नुओ शीरु] शडी गयेलु कपडुं
 डेटुडो [शी थरं चीखुवां = तेम करु पडे
 ओवी गरीम शरा थरी] -रिथुं वि० शरुथा
 वरुथा वत्र पहेर्या होथ तेनु (२) [ला] माल
 वगरु (३) न० माल वगरु वरु डे लभाख
 [शीरुशिया भाभा = वगडामा शड शरु
 शपी न लथ ते माटे छिखुं करातु भूतनु
 प्रतीक] -री श्री० ननु शीरु, शीरुडी.
 -रेडुल वि० शरुथावतुथां वत्र पहेर्या
 होथ ओवु (२) [ला] छेक न गरीम
 शीरुडी श्री० [नुओ शीरु, सर० म
 चिरेवडी, का चिरी, हिं चिरी] लुगडानी
 लापी पडी -कुं न० साकडो पण लाओ
 लुगडानो कापवो -डो पु० मोडी शीरुडी
 शीरुडी श्री० लुओ शीरुडी
 शीरु सं० [स चिह्न, प्रा चिह्न] अगणी
 डीने देभाडु (२) करमावतु -लु न० शीरुनुं
 ते शीरुवतु [कर्मणि], -वतुं [प्रे० क]
 शीरुवतु सं० [नुओ शीरुवतु] आमणु,
 शीरुडी शीरु शीरुवतु सं० [नुओ शीरुवतु]
 सं० [नुओ शीरुवतु] ने प्रे० क
 शीरुवतु पु० ['शुक्लवतु' छिपुथी, सर० हि
 चुकोता] दे सडो [-आपवे, स लभावावे]
 शीरुवतु सं० [नुओ शीरुवतु] सं० [नुओ शीरुवतु]
 कर्मणि ने प्रे० क
 शीरु वि० [नु चुगल, का चुगल] शीरुवतु
 (२) श्री० पीठ पाछण शीरु निंदा ओपार
 वि० शीरु शीरु करुतार -डी श्री० शीरु
 -डीओर वि० शीरुवतु
 शीरु सं० [नुओ शीरुवतु] सं० [नुओ शीरुवतु]
 कर्मणि ने प्रे० क
 शीरुवतु सं० [नुओ शीरुवतु] सं० [नुओ शीरुवतु]
 शीरुवतु [स] पु०; न० शतनी डीटी
 शीरुवतु (-गा) पु० ओक छेक
 शीरु श्री० [हिं. चुडेल, सं चुडा = शिभा
 पन्दी ?] शकण [कर्मणि अने प्रे० क
 शीरु सं० [नुओ शीरुवतु] सं० [नुओ शीरुवतु]

यूनुं न० [ब्रुओ 'यूनु' (२)] कठोण लरडता पडेला जीणो भूझ

यूनुो पुं० [ब्रुओ 'यूनु' (२)] भकानादि यण-
वामा वपरातो पथ्यर भरड वगेरेनो भूझो

[भाट्टं यूनुो = यूनुा जेवु (अतिशय) भाट्ट

-योपडवो = घोणवुं(२) नड काढी नाभवी(३)

भुशामत करवी - छांटवो, - देवो, - लगारवो

= घोणवु - मारवो = घोणवु (२) यूनुातु

प्लागट्ट करवु] - नागट्टयी (-रुही) स्त्री०

यूनुाना डेलनी नभावट, यूनुातु मलभूत

यणतर के तेनी अनावेली अगारी - धाभु

यूप, ०की, ०याप, - यायूप अ०ब्रुओ 'यूप' मा

यूमरुं स०कि० [स चुव] अट्टयी करवी

यूमी स्त्री० अट्टयी [अेक सुग धीदार पदार्थ

यूयो पुं० [स श्रुत, प्रा चुअ = टपकुं उपन्धी?]

यूर पुं० ['यूरव' पथी] यूरो, भूझो ०णु न०

भूझो, युरो (२) औषधिने भूझो ०भु न०

[इ चूरिम] भोजननी अेक वानी - छुरो लाडु

०णुं स० कि० [स. चूर्ण, प्रा चूर] भूझो

करवो - री स्त्री० यूर, जीणो यूरो (जेवी के

सोपानी) - री पुं० भूझो

यूणुं वि० [स] यूरु थयेलु (२) न० यूणु [सार

यूणुं डा स्त्री० [स] कवितानो गधमा समलवेला

यूल (यूल) स्त्री० [स चुळि] रसोई भाटे भोडेला

भोटा यूलो तमणु [लेवातो कर

यूलावेरो (यू) पु० [यूलो + वेरो] यूला हीठ

यूलाश(-स)ग(-ध)डी (यू) स्त्री० [यूयो +

सधडी] यूलानी पणु गरन सारे अेवी शगडी

यूलिका स्त्री० [स] रंगभूमि उपर न लवाय

तेवा अनावतु नेपथ्यमा ठिलेला पात्रो क्षारा

सूयन करवु ते (नाटयशास्त्र)

यूलिनपैशार्थी स्त्री० [स] अइधानिरनान

नेपाण, आडिडक वगेरे प्रदेशोमा णोलती अेक

प्राचीन प्राकृत

यूलियुं न० शाक समारवानो नानो सूडो, युदेतर

यूलि (यू) स्त्री० [सि चुळि, - छी] नानो यूलो

के यूल - लो पु० राधवा वगेरे भाटे अणतणु

गोडववा कराती नगा के गोडवणु [यूला

अभोट करवां = यूलाने तथा राधणियाने

अभोट करवो (२) राधवा नभवामाथी परवा-

रवु, यूला उपर (यूले) यडी अेसतुं =

राधवाना काममा अशक्य उतावण करवी

कराववी यूलातुं क छ मों दुअे छे ? = रावता

शी वार ? हभणु आवानु थछ नरो यूलाभां

घालतुं = यूलमा नाभी आणी नाभवु (२)

काछने गधवा अेसाडवु यूलाभां न - पड,

- पेस = इवे तेम कर - देवतामा पड ! (कोयोइ-

गा०) यूलाभांथी नीकणतुं, परवारतुं =

गधवाना काममाथी नीपवु यूलाभां नाभ

= आणी भूक (२) दीसतु ग्हे अेम - वु

(कोयोइगार.) यूलाभां पेसतुं = राधवा पेसतु

यूलाभां भिलाडां आणोटवां = यूयो न

सणगावी शक्य तेवी गरीआछ-तगी होवी

यूलाभां टाटियो घालु ? = शेनाथी राधु ?

अणतणु तो छे नही ! यूला-भोंतुं = अण्य

भेतु, अणेला स्वभावतु यूलासगडी सण-

गवी = मनमा लागे यिता थनी यूले यरा-

वतुं, भूकतुं = राधवा यूला प० गोडवतुं

यूलो कडो होवो = रावतु न होवु (२)

गरीआछ होवी यूलो पाडी नाभवे =

पारके व्रेण नभवानु गभवु यूलो इूं उवे =

इंधने यूलानो अअि सने न करवो (२) नते

राधवु (पीडानो भाव अनावे छे) यूलो

भलडवो = काछ महेमान आवशे अेवी

अेधाणी थवी यूलो सणगाववो = यूलामा

अअि सणगाववो गधवावी तैयारी करवी]

यूवायं टन न० [म चुवा, हिं चौआ ('यूव'

उपरथी) + यदन] अेक नतनी सुपड

यूधुं अ० कि० [स च्युत, प्रा चुअ] टपकुं;

गणवु (छिद्रमाथी) [यूधू नतुं = अणडवु

(डि० तारु शु यूधू लय छे ?)]

यूवो पु० [हिं चूहा] यूयो, डि० (२) ['यूव'

उपरथी] पाणी यूअे अेवु छापगमानु नणु

(३) लाकडु के कायडी आणता नीकणतो गस

यूस स्त्री० ['यूसवु' उपरथी] यूयी भावु ते,

शोषणु, 'अेकरप्लोडेशन'

यूसणु न० ['यूसवु' उपरथी] यूस (२) वि०

यूसनारु ०पद्धति स्त्री० पारकु यूसी आवानी

पद्धति, 'अेकंशोऽशेन' - ष्टी स्त्री० धावण्णी
(२) यूसी भावु ते

यूसुं सं० किं [स चूप्] भो वडेरस भेचवो
(२) [ला] नि सरव करवु [यूसी भावुं =
यूसीने नि सरव करवु]

यू (०यू) [रव०] उँदरेनो अवाज यूँ के या न
करवुं = उँदरे सरभो न भोलवो, तदन यूप
रहेवु, नरा पण् आनाकानी न करवी

यूँ के स्त्री० [सं चुक्क] पेटनी आकडी (२)
नानी भीडी, रेभ [-आवणी = पेटमा यूसु
(२) माहुं लागवु, वाकु पडवु (३) गुप्त वावो
होवो - धालणी = भीडी नडणी (२) विधन
नाभवु (३) अे आकारुत वरेखु नटि पहेवु,
-नडणी, ठाकणी = भीडी भाग्वी - मटा-
डणी = पेटमा यतु ददं दूर करवु (२) आना-
कानीतु कारखु - वावो दूर करवा - भारणी =
भीडी नडणी (२) क्षस भारणी, विन नाभवु
(३) ह मेरा माटे भव करवु] - कावुं अंकिं
(पेटमा) यूँ के आवणी (२) [ला] मनमा
गुप वावो होवो - ना गभवु यूँ काववु
संकिं [प्रेरक]

यूँ भडु (-णु), यूँ अ(-य)णु वि० [सं० म
चोखणें = दूँदु, भारीकाधधी लेवु, हिं चुधा]
(नेनधी अन्तर्गत तथे तेवी) जीली आभो-
वाणु, मड दष्टि

यूँ यां नं [रव०] यूँ के या - नग पण् भोलवु ते,
साये नवाय आपवो ते (२) आनाकानी
[-करवुं] [डी टडीओ (२) रतनो

यूँ चियां नं अं० [लुओ यूसी] रतननी
यूँ थी स्त्री० [सं चुचि = रतन, सं चुचिक]
रतननी डी टडी (२) रतन

यूँ यु नं [रव०] उँदं उँदरुत यूँ यु (२) वि०
लुओ यूसु

यूँ ट स्त्री० [लुओ यूसी] अ नवाण, वलूर
० ष्टी स्त्री० यूँ टु ते, पसदगी (२) प्रतिनिधि
ने यूँ वो ते, 'धलेकशन' ० ष्टी स्त्री०
यूसी ० ष्टी पु० भोटी यूसी ० वुं सं० किं
[सं प्रा चुट्ट] तोडवु, दू पवु (२) पसद करवु
[यूसी काडवुं = वाणाभाथी वीणी काडवुं -

पसद करवु यूँ टी भावुं = अेकसामटा
धलाअे ठपके आपवो के टीका करवी यूँ टी
ना भावुं = तोडीने देधी देवु यूँ टी लेवु =
तोडी लेवु (२) पसद करी वीणी लेवु] - टावुं
सं० किं, - टावुं अं० किं 'यूसु' तु प्रेक ने
कर्मणि - टियाटवुं सं० किं अडु यूँ टीओ
अण्वी - टी स्त्री० [के चहुतिवा, स चुट्ट =
कापवु, यूँ ट पाडवु] यीमटी [-अण्वी, -टवी,
-भरणी, -लेवी]

यूँ थ स्त्री० ['यूँ थ' उपरथी] यूँ थरो - पीडा
० वुं सं० किं [सं० म चुवणें] आभ तेभ
अरतव्यरत करीने योणी नाभवु, देदु, कंभ के
व्यवस्था ० अगाडी नाभवो - थायूँ थ
स्त्री० इरी इरीने यूँ थु ते - थाणु नं यूँ थातु
ते, यूँ थरो - थारो पु० यूँ थाट गयेडी
वरु (२) शरीरमा यतु कणत (३) यूँ थायूँ थ (४)
हृदय यूँ थातु होय अेवी पीडा, गलराभण
- थावुं सं० किं 'यूँ थ' तु प्रेक - थावुं
अं० किं 'यूँ थ' तु कर्मणि इप (२) [शरीरमा
के मनमा] युथागे थवो - थो पु० शेणायेक्षो
शेणायेक्षो इथो

यूँ दडी स्त्री० [हिं चुनरी, चूँदरी] अेक नततु
लातीग रेशमी लूगडु - इयाणी वि०
स्त्री० यूँ दडीवाणी

यूँ धणु वि० [सरं हिं चुधा, चुँधलाना] लुओ
यूसु

यूँ धी स्त्री० अण्णोद, टीकाभोर दष्टि ० भोर
वि० नकामी अण्णोद करवाना स्वभावतु

यूँ पं वुं सं० किं [म चोपणें] (का) प्रवाही
पदार्थने नरा नरा लधने पीवो

यूँ वाण पु० (स) अमदावाद, पाटण् अने कडी
वरयेनो ४० गामेनो अमुक नथो - प्रदेश

यूँ वाणां, -णीस, -णुं लुओ 'यु वाणा' भा
यूँ वेतेर वि० [प्रा चउहत्तरि, चोवत्तरि, स
चतु सप्तति] यु भोते, '७४'

येक पु० [इ] अेक नततु योकडी लाततु कापड
(२) अेकमाथी नाण्ण उपाडवानी चिहो
[-दाडवो, -लभयो = अेकथी नाण्ण आपवा
-वटावयो = अेकना नाण्ण भेजववा]

छाण्णो हाथ डेरवी नगा तैयार क्ण्वी.
 योडा देवे।-वाणवे। = यमोट हर्ष योडा
 करवे (२) गोटाणो करवे, काम भगाह्वु]
 योडा(-के।) (यो) पु० [स चतुष्क] यारनी
 सज्ञावाणु गच्छानु पत्तु
 योद्धस, ०पणुं लुओ 'योद्धस'मा
 योभ वि० [सं. चोक्र, दे चोक्ख] योभ्यु (२)
 स्त्री० योभ्याध (३) [ला] निडाल णडि(-लि)
 यात वि० वटाण विनानु णडि(-लि)यावेडा
 पु० अ० व० वटाण अहु पाणता छोधंये अेम
 पनावतु ते णडि(-लि)युं वि० [सर० दे
 चोक्खलि] योभलियात (२) शुद्धि के नीतिने
 अति आग्रह राभनार णवटस्त्री० योभ्याध,
 पवित्रता(२) रपधता(३) [ला] निडाल, पुलासो
 योभ्युं (यो) न० [यो = यार + भ्यु ?] गामडानो
 सभुहाय (२) परगणु
 योभं ड (यो) वि० लुओ योभं डु (२) पु०
 योभ डी अाडुति (३) [यो = यार + भं ड] यारे
 भं ड (पृथ्वीना) -डुं वि० यारभूणियु (२)
 योरस (३) यार भं डवाणु
 योभा पु० अ० व० [दे चोक्ख ण्थी ?]
 (डागर लरडीने कडातु) अेक अनाज
 [-योारवा = राधवा माटे योभा आवाणुमा
 नाभवा -ओला रली नवा = लातमा अमुक
 हाणु काया ग्ही नवा -अडाववा = देव-
 भूर्तिनी योभा वडे पून क्ण्वी (२) पुशाभत
 क्ण्वी (३) योभा भूकवा, नोतर देवु
 -अवरवाववा = भंतरेला योभा अवरवी
 गुनेगा पकडवानो प्रयोग करवे -योडवा =
 कपाणु अक्षत कं कु योडवा (२) कल्याण धरुवुं
 -नाभवा, -वेरवा = स्त्री अे नातर क्ण्वु (२)
 जोणो लरवे, सीमत करवु -भूकवा =
 आभंत्रण आपवु -भूकवा नुं = नोतरं
 आपवा नु -वेगी धयण = मोटा लेशु
 नानु तारा योभा भाँ, -भाँ, -रंधु =
 तु भरे । (अेक गाण)] ण्पूर वि० अेक
 योभा नेटलु (भाप के वजनमा) (२) [ला]
 नगक णला र वि० अेक योभाना वजन
 नेटलु (२) [ला] नगक णवा वि० योभा

नेटलु (भापमा). -यो पु० योभानो हाणो
 योभानी (यो) स्त्री० [यो = यार + भानी] अेक
 लतनु लातीगर लुगु
 योभाभुं वि० [योभ्यु' ण्पन्थी] लुओ
 योभलियात; वटाण विनानु
 योभाणुं सं० किं [योभ्यु' ण्पन्थी] साध
 करवु (२) योभ्युं - पुट्टु - रपध क्ण्वु
 योभियात वि० योभलियात (?)
 योभुं वि०, -भाँ स्त्री०, ण्यट वि०, ण्कूल
 वि० लुओ 'योभ्यु'मा
 योभ्यु(-णियु) (यो) वि० [यो = यार +
 भूणो] यार भूणावाणु
 योभू ट (यो) वि० [सर० प्रा. चउकट्टु हिं.
 चौकूट्टु] यारे दिशानी भयादाभा आवातु -
 तमाम(२) अ० यारे भूणायोमा - यारे आलु
 योभ्युं वि० [दे चोक्ख] स्वच्छ (२) नेण
 वगरनु(३) सायु; प्रमाणिक (४) पुट्टु, रपध.
 [-करुं = साध करवु (२) रपध करवु (३) गोटाणो
 काडी नाभवे (४) भतम करवु -कहेणुं =
 भाकसाध कहेणु, भेवक कहेणु योभ्यो हाथ,
 योभ्यो भाणुस = प्रमाणिक - धालमेलन
 करे तेवे माणुस योभ्यो हिसाण =
 रपध के गोटाणो विनानो हिसाण. -भ्याँ
 स्त्री० स्वच्छता; शुद्धता (२) प्रामाणिकता,
 निभालसता ण्यट वि० भिलकुल योभ्यु
 ण्कूल वि० कुल नेवु - भूय योभ्यु
 योगठ (यो) स्त्री० [यो = यार + गठ (गाठ)]
 योरीनी आसपास पावेली होरीनी गाठ (२)
 यारे छेडे गहावु ते, लगननी गाठ
 योगडो (यो) पु० [स चतुर्, प्रा चउ ण्पन्थी]
 यारने आकडो, '४'
 योगणुं (यो) वि० [स चतुर्गुण] यार गणु
 योगभ(-रेडभ) (यो) अ० [यो = यार + गभ,
 क गण्डम (गिर्द फा)] यारे दिशाभा; योमेर.
 -भाँ अ० + योगम
 योगान (यो) न० [फा.] पुट्टी नगा, मेदान
 योयो पु० [तु चूरा? हिं. चोगा] अरुओ
 योधियां (यो) न० अ० व० [यो = यार + धडी]
 यार यार धडीने अतरे वगाडाता नगारं.

[-वागवां = [ला] -नी तैयारी थयी -तु
 पनवु नथक होवु]
 योधडियुं (यो) न० [यि = यार + धडी] यार
 धडी जेटेयो वभत (२) मुरत [-जेवुं = मुरत
 भोणवु - नझी करवु] [पटेव (२) नातनो पटेव
 योधडो (यो) पु० [सर० म चौवला] गामडानो
 योय न० [सं] वडक, छाल
 योय स्त्री० (का) तर्क, वडील, सुखिनी सूक्ष्मता
 -लणुं वि० योयवाणु
 योयवो (यो) पु० [यो = यार + नवा]
 नवाथी आवती यार तेननानी वरतुयो -
 लविग, धलायथी, नन यने लयक्षण (२) गरम
 मसायो, तेननो
 योय श्री० [हिं, सं. चुट्ट = तोडी पाडवु] आव्यात;
 प्रकाट, मुझी (२) दाव, लाग (३) अक लतनु लडु -
 माण, मूड (४) निशान (तीर, गोणीनु)
 [-आवपी = वागवु, धा थवो, मयडोडवु
 -मारपी = जडप मारपी (२) वा कन्वो (३)
 निशान मारवु (४) मूड वगोरे मारी छव लेवो
 -वागपी, -लागपी = धार्यो धा थवो, दाव
 दाववो (२) लुओ योय आवपी] ०६१२ वि०
 योयवाणुं, ताडेकु [मणविकार रडेवो]
 योय (योय), स्त्री० योयवु ते. [-रडेपी = भाणकने
 योयडुं, -डूक, -थु (यो) वि० [‘योयवु’ उपन्थी]
 योयी रडे - भसे नहि ओवु
 योयथुं (यो) वि० [‘योयवु’ उपन्थी] योये
 ओवु; यीकळुं (२) न० योयेकी वरतु
 योयकी स्त्री० [‘दे चोटी’ शिभा (२) नाणियेगना
 उपन्ना रेसा. [-ओपी धध लय ओवुं =
 अतिशय भाडुं के तीथु -पकडपी = भसे
 नही ओम कथलमा लेवु (२) कान पकडवो,
 कभूल -नववुं -मंतरपी = दाव पेयथी
 हराववु -धधपी = छेतरेवु -ह्याथमां
 आवपी = अरापर कथलमा आववुं] -दो
 पुं० वेणी अयोडो [-गू थवो, -वाणवो]
 योयडुं (यो) सं० डि० [‘दे चट्टुट्ट = योयेलु]
 यीकागने कीने वणगवु (२) [ला] आअडपूर्व
 वणगवु अडो नमानवो (३) अ० डि० जेसवु
 (तिरन्कारमा) ०

योयडुं सं० डि० ‘योयवु’नु प्रेरक इप
 योयी पुं० [‘योय’ उपन्थी] योय-निशान-
 ताकनार (२) स्त्री० [‘दे चोटी’] योयकी (३)
 मण्णे नीने दिवसे दिलायो देवानी अक विधि
 योयुं वि० [लुओ योयडु] योयी करवानी
 देववाणु (२) लुओ -दाध स्त्री०
 योय (यो) स्त्री० [लुओ योयो] वरतुओनो
 नथो (२) वि० [लुओ योयु] पडोणुं.
 [-वणवुं = पायभास थवु] -दाध स्त्री०, -दाणु
 न० पडोणोध
 योयडु (योय) न० [‘योयवु’ उपन्थी] (ज)
 योयवानु ते (याडवो, डीलडी ध०)
 योयवु सं० डि० [‘?’] पकवु; यडवु
 योयडुं (योय) सं० डि० [सर० ‘योयवु’]
 योयडवु (२) नडवु जेसाडवु (जेम डे पीली)
 (३) लगाववु, होकवु (जेम डे सोपी, वेक)
 (४) अरोपर लागे तेवो सयोय आकरो
 भोल कडेवो, जेम डे कडक वेणु, गाण
 योयवु (योय) सं० डि० ‘योयवु’नु प्रेरक इप
 योयडुं (यो) वि० [हिं चौडा] पडोणु (२) यार
 पडवणु, योयवु
 योयो (यो) पु० अक उपर अक वरतुओनो भरकलो
 योयतरु (यो) अ० [यो = यार + तरु]
 यारे, आणु
 योयतरो (यो) वि० [स चत्तर] मोटो योयतरो,
 यभूतरो (२) पोकीसयोपी, यवडी
 योयतार (यो) वि० [यो = यार + तार] यार
 तारवाणु -रो पुं० योयतारा वणुतनु कडु
 योयताल (ग) (यो) वि० [यो = यार + ताल] यार
 ताल-डोकवाणु (गायन) (२) पु० सगीतमा
 अक ताल -तुं (-णुं) वि० योयताल
 योयीस (यो) वि० [स चतुस्त्रिंशत्, प्रा
 चत्तीस] ‘उड’ -सा पु० अ० व० योयीस
 साथे १ थी १० मुनीनी सभ्याना गुणा-
 कारनो वडियो
 योय (योय), स्त्री० [स चतुर्थ, प्रा चत्तथ] पभ-
 वाडियानी योथी तिथि (२) वड योथे कग्वातु
 अक मत (३) लुओ योथाध (४) न० कडाना
 पभियारानो नानो लाग -थाध स्त्री० योथी

ચોરવું સંક્રિં [સ ચુર્] પાગાનુ છૂપી રીને લઈ ૧૩(૨)પૂરેપૂરું કામ ન દેવુ, કસર ગખવી (જેમ કે હાથ પગ કે મન યા કામ ચોરવું)

ચોરસ (ચો) પું [સ ચતુરસ, પ્રા ચરસ્સ] ચારે સરખી બાનુ તે સરખા ખાણાની ચતુષ્કોણ આકૃતિ (૨) વિં ૦ તેવા આકારવું, 'રકંબેર' (૩) -સાવવું સંક્રિં ચોસ કરવું -સી સ્રીં ચોગમ આકારની તખની (૨) સુતાનુ એઠ ઝોનર (૩) સ્રીઝોની કોટનુ ઘરેલુ - ચોષી (૪) ચોખ પું છજી. -ચું નં ચોખ ડો ઠકો -સો પું નહા કાપડનો ચોગમ કકડો (૨) વિગેપ પહોળી એક પિટોડી

ચોરાઉ વિં ['ચોર' ઉપરથી] ચોગચેલુ
ચોરાચોર(-રી) સ્રીં ['ચોરવું' ઉપરથી] ચોગ- ચોરા, વાગ વાગ ત્યા ત્યા ચોરવુ તે (૨) માણેમાણે અરમપરસ ચોરી થયા કચ્ચી તે

ચોરાણુ(-ણુ) (ચો) વિં [સ ચતુર્ + નવતિ, પ્રા ચઙગઙ] 'હા'

ચોરાસી(-સી) (ચો) વિં [મં ચતુઃ સીતિ, પ્રા ચઙગમ્] 'હા' (૨) સ્રીં બ્રાહ્મણોની ચોગશી -અધીનાનોનુ જમણુ [-કરવી, જમા- ટની = બ્રાહ્મણે ની અધી નાનોનુ જમણુ કરવું -નો કેરો = ૮૪ લાખ ચોનિમા જમવાની ઘટમણ (૨) જેનો છેડો ન આવે એકુ કામ -અ દરનો વાવટો = વેપાનુ બહુ મોટુ મથક. -અ દરનો વાવટો ઊંચો = દેશદેશાવર વેપા કરી બહુ વન મેળવવું]

ચોરિયુ વિં ['ચોર' ઉપરથી] કૂટનાર (વહાણોને) -ચો પું ચાચિયો

ચોરી સ્રીં ['ચોરવું' ઉપરથી] ચોરવુ અથવા ચોરાવુ તે (૨) ચોરનો વલો [-ઉપર શિરભેરી = ભુઓ ચોર કોટવાળને ૬ ડે -તું મો કાણુ = ચોરીના વનથી તવગર ન થાય, છેવટે ચોરીથી નુકસાન જ થાય -નો માલ = ચોગચેલો માલ] ંચપાટી સ્રીં ચોરવુ -છીનથી લેવુ તે (૨) કાઈ ભતની ચોરી અથવા ગુનો ંછૂપી સ્રીં ચોરી કે ગુમતા [જેમ કે ચોરીછૂપીથી]

ચોરી (ચો) સ્રીં [કે ચઢરી] માદર, વરકચા

પગણવા બેસે છે તે મડપ [ચોરીમાથી દાંત કકડાવવા, કચડવા = લગ્ન થતા વેત અણખનાવ થવો (૨) રાક્ષાતમા જ અવડો થવો ચોરીમાંથી રંદાપો = લગ્નમડપમા જ પતિ ગુજરી જવો (૨) વેપાર માલતા જ દેવાણુ નીકળવુ] ંદેરો પું બંબં ચોરીમા વરકચાને દેરવાતા દેરા

ચોરો (ચો) પું [કે ચઢચ] ગામમા સહુને બેસવાની જગા (૨) પોલીસથાણુ, 'ગેટ' (૩) મોરો ઝોટલો

ચોલ સ્રીં [સ] મઝઠ (૨) પું (સ) કોગે મડળ ડિનારાના એક પ્રદેશનુ પ્રાચીન નામ -લેયુ વિં ચોલ તરફ થવુ (નાગરવેલનુ પાન)

ચોલમોગરો પું એક વનરપતિ

ચોવટ (ચો) પું, નં [ચો = ચાર + વાટ] ચડલુ, બનર, ખુલ્લી જગા (૨) પથનો નિર્ણય - ચુકાદો (૩) અં ભુઓ ચોવટ. [-વળવું = બગડવુ, પાથમાલ થવુ] (૪) સ્રીં પચાત, (લાખી દોઢકાલી) ચોળાચોળ -ટિયણુ વિં સ્રીં દોઢકાલી -ટિયુ' વિં દોઢકાણુ (૨) નં પથનો ચુકાદો -ટિયો પું ચોરે બેસનારો, આગેવાન પુરુષ, પચ

ચોવટી સ્રીં બુઝની (કા ?)

ચોવટુ (ચો) વિં [ચો = ચાર + વડ?] ચાર પડવાણુ (૨) ચાર ગણુ

ચોવાટ(-ટે) (ચો) અં [ચો = ચાર + વાટ] ચોનરક, બધી બાબુએ

ચોવાડ (ચો) વિં [ચો = ચાર + વાડ] ચારે બાબુએ વાડવાણુ (૨) પું, નં તેવુ ખેતર (૩) પું [?] ચોરાશીતુ જમણુ

ચોવાડો (ચો) પું [ભુઓ ચોવાડ] ઢોર બકરા ચરતા હોય તે સ્થળ [મત(નૈન)

ચોવિહાર (ચો) સ્રીં ંચુર્ચિત પછી નહિ જમવાવુ ચોવીસ (ચો) વિં [સ ચતુર્વિંમતિ, પ્રા ચઙ્વીસ] '૨૪' [જપકામા]

ચોવું સં કિં ઘોચવુ, ખોસવુ (કાઠવમા કે ચોશિયુ (ચો) નં રાઈના ઢાણા જેટલુ વજન ચોપ પું [સ] શોપ; દાહ (૨) સોલો (વૈકંકા)

(૩) ચૂસવુ તે

योषण न०[म] योषण ते ०भं० पु० योषण
करनाश्च यत्र

योषणुं स० ङि० [सं. चूष्] यूसुं
योष्य वि०[म] यूसवा लायक(२)न० यूसीने
भावानु भाय [१४४]

योसठ (यो) वि० [सं चतु षष्ठि, प्रा. चउसष्टि]
योसर (यो) वि० [दे चउसर] लुओ योसेन
(२) स्त्री० यार शरीवाणो गणयवो (३) यार
सेणु लरत - गूथण (४) सेगटां वडे रभाती
येकं भाळ (५) यारनी लेड (अणदनी)

योसळु (यो) न० [‘योसर’ उपरधी ?] गश्चिथु
योसियुं (यो) न० सोण मणुनु वलन (का)
योसेरुं (यो) वि० [लुओ योसर] यारसेरवाणु
योहड (यो) स्त्री० [यि = यार + हड] यारे हड
योहाणु (यो) पु० [सर० हिं चौहाण, प्रा
चाहुआण] लुओ योहाण

योण वि० [लुओ योळ = मळ] (‘रोतु’ अने
‘लाव साथे ‘भूय’ अे अर्थमा) (२) स्त्री०
[‘योणकु’ उपरधी] योणवानी किया ०वयोण
स्त्री० मननी योणयोण

योण(-णाई,-णी) (योण,) स्त्री० [लुओ
योणा] योणानी सीग

योणतुं स०ङि० षसवु - मसणवु (२) [ला]
यूथवु, वारवार उधलाववु, भगाडवुं [योणाने
यीकथु करतुं = योणयोण करीने भगाडवु
- लभाववु] योण योणा स्त्री० योणयोण

योणा (यो) पु० ०भ० व० [दे. चवलय] अेक
कडेण ०घं, ०ङ्की, -णी स्त्री० योण

योणाई (यो) स्त्री० लुओ योण

योणयोण(-णी) स्त्री० [‘योणकु’ उपरधी]
वारवार योणकु - यूथवु ते

योणिया पु० ०भ० व० गणाना काकडा (२) अे
झलवाधी यतु हई

योणियुं (यो) न० [‘योळ’ = मळ उपरधी]
(का) काडियावाडी स्त्रीओमा वपरालु लाळ कपडुं

योणियु (यो) न० [योणा उपरधी ?] अेक
लननी काकरा

योणी स्त्री०[स. चोली] स्त्रीओने दूडी भायने
कभने [-पडेरवी = [ला] भायतु यतु]

०भं० पुं० योणीनु लूगडु. ०भात्रं पुं०
कायणियो पंध, वामभाग. ०भागी वि०(२)
पु० वामभागी

योणी (यो) स्त्री० लुओ योण सीग
योणीरोटलो पुं० [‘योणकु’ + रोटलो] [का.]

दूधमा योणोला रोटलो
योणो पुं०[‘योणकु’ उपरधी] प्रवाहीमा योणीने

के उकाणीने अनवेतु येथ (२) विचारोनी
षडलाग (३) [म चोल, हि चोला] अ ग
भानो कडो (४) (साधु कडीरो हीवो भूडतो
पडेरु छे येवो) अेक लतने मणो

योङ्क (यो०) स्त्री०[स चमत्क, प्रा चमक = यमककु,
सर० हिं. चौक] योङ्कु ते. [-भापी = योङ्कु,
यमडी लवु] ०पुं० अ०ङि० लडककु, यमककु

योचलां न० ०भ० व० [हि चोचला, चोचला
न चोचला] नभरा (२) हासी, मरकरी

योचलुं वि० [लुओ योचला] उछाछणु,
तोझनी (२) यूभणु

योडतुं (यो०) स०ङि० [लुओ योडतु] वणगडु
योटाडतुं (यो०) स०ङि० योटाडतु

योटियो (यो०) पु०, योटी स्त्री० [दे चहुतिया]
यूटी योटियाटतुं स०ङि० यूटियाटतु

योडु न० [सं चतुर्वर्त्मकन ?] अनर
योड(-ल), ०कर्म न० [स] लुओ यूडाकर्म

योड वि० [सं. चतुर्वर्त, प्रा चउद(०स)] ‘१४’
[-योडडीतुं रानथ = चिरकाल पडोये येतुं

विशाण रानथ - लुवन अेक थवां = गभ
थवो, प्रलय थवो] ०भुं वि० कभमा १३

पछी आवि अेषु (२) न० भाणसना मन्ने
शौदमे दिवसे करतो नभणवार ०भुं रत्न

(-तन) न० अमृत (२) [ला] मार, दड
०ल(-लु)वन, ०दोके पु० ०भ० व० भूलेक,

लुवलेक, स्वलेक, महलेक, लनलोक, तपोलेक
सत्यलेक वा ब्रह्मलेक, अतल, वितल, सतल.

रसातल, तलातल, महातल अने पातल
(२) समग्र ब्रह्मांड, व्याणु विश्व ०रत्न

न० ०भ० व० समुद्रमंथनमाथी नीकणेला शौद
रत्न (लक्ष्मी, कौस्तुभ, पारिलतक, सुरा,

धनवतरी, यद्रमा, कामुद्धा, अैरावत, रत्ना,

सानुभूषी घोडे, ऊँर, सारग वनुप, पायलन्य
श भ, ने अमृत) ष्विद्या स्त्री० प्राचीन
शैव विद्यायो - सार वेद, छ वेदांग, धर्म,
पुण्य, न्याय ने भीभासा. ०श(-भ) स्त्री०
पञ्चवाडियानी शैवभी त्रिधि
शैवशिथो पु० (य. १) विनसतोपी भाणस
शैव पु० [सं] शैव ०ता. -री स्त्री०, -यं
न० शैवी

शैव, ०कर्म न० [सं.] लुओ शैव
शैवशास्त्र पु० [लुओ शैवशास्त्र] ये नामनी
अनूपत शाभानो पुत्र्य
श्ववन पुं० [सं.] (स.) ऐक ऋषि (२)
पतन. प्रथता
श्वनकुं अ०डि० [सं. च्यु] पडकु, श्वति थवी
श्वत वि० [सं] पडेकु; अश्व थयेकु -ति स्त्री०
पतन (२) आमी (३) श्वलन, लूल

७

छ पुं० [सं] ताडुग्यानी धीने व्य ०न. ०कार
पु० [सं] छ अक्षर अथवा उच्चार ०कारांत
वि० छेडे छकारवाणुं.
छ अ० [सर० म] [अ०] छि', 'छ' अथवा
तिरस्कारवाचक उद्गार
छ वि० [सं पद्, प्रा. छ] 'द'. [-पांच करी
नकुं = नासी -छकी नकुं] ०आंगणियुं
वि० (हाथ के पजे) छ आगणीवाणु. ०ऐक
वि० आगरे छ ०काय स्त्री० [प्रा. छक्काय]
[सं.] छ लानना छव (पृथ्वीकाय, अपकाय,
तेजकाय, वायुकाय, वनस्पतिकाय अने
अमकाय). ०अणु(-णियु)वि०छअणुवाणु,
पदछाणु
छक अ० [सर० म छक; सं. चकित?] द्विभूद,
चकित [-करकुं, -थकुं] (२) पु० छक, तोर
छक न० [सं पद्क, प्रा छक] (आकभा) छनो
अमूक (ऐक छक छ, जे छक थार)
छकछकाट पु० [सर० 'अक्यकाट'] लभको, हाठ
(२) छक, तोर [सूधी नाणेलु
छकछूथुं वि० [सर० 'अक्यथुं'] ऐकछू करी
छकछोण अ० (२) स्त्री० लुओ छकछोण
छकडी स्त्री० [सं पद्, प्रा छक्क पथी] छ
कागणी योक्की -डु न०, -डो पुं०छनो अथो
छकडे पु० [सं गकट, सर० म छकडा] गाडु;
अशरी (२) लुओ 'छकडी'भा
छकभूक स्त्री० (का) लूलकाट

छककुं अ०डि० [सं. चक्, सर० हिं. छकता]
अछेकी नकु, वडी नकु
छकई स्त्री० [सं. पद्क, प्रा. छक उपथी] छ
उपवासनु ऐक नैन मत
छकाय स्त्री० लुओ 'छ'भा
छकार, -रान्त [सं] लुओ 'छ'भा
छकियुं न० [सं. पद्क, प्रा छक उपथी] छ
अणद नेडेकु गाडु
छकड स्त्री० [सर० म] तमाच, थपड(२) लूलथाप.
(३) पु० छकडियो. [-आपवी, अवरापवी
= नमाच भापवी (२) थाप अवरापवी, छेतनु
-आपी = थापोट भापी (२) दसाड, छेतनु
-देवी = लुओ छकड आपवी -भारपी,
लगावपी = लपड लगावपी (२) नुकसानभां
उतारनु (३) छेनरकुं, थाप आपवी (४) अर्धाभा
अडी नकु.] [छ आगणीवाणो भाणस
छकडियो पु० [सं पद्क, प्रा छक्क परथी]
छकल स्त्री० भोगता रमवानी ऐक रीत छ
छके पु० [सं. पद्क, प्रा. छक्क] छ अिद्धनवाणु
गछकुनु पनु (२) छ हाणवाणो पासो [छक
छूटी नवी = नाडिमेद थर्ष नकु, नरम पडी
नकु, छि मत डारी नकु, (पाय ज्ञाने द्विय ने मन
अे छ उपरथी) ०य ने पुं० सडानो जेल के
गछकानी ऐक रमत (२) लुगार (३) [ला]
हावपेथ, हगलथाण [छके प ने होठसो =
पारडे जैसे परमानद छके प ने रमवो =

जुगार-सङ्गे रमवो -२भी नवो=दावपेय
करी नवो, दगलभाछ करी नवी.]

छात्रपूजा, -खियुं वि० छ पूजा के आनुवाणु
(पट्टाणु)

छग पु० [सं] अकरो, छाग [द्वयुपयु
छगङग वि० ['ङगलु' उपरथी] सगङग, अरिथर,
छगडो पु० [स षट्, प्रा छ(ग)] छनो अ्याङडो
छगन पु० [सर० हि = प्यार नातु आणक]
(स.) अेक नाम (पुरषतु)

छगल पुं० [स] छग, अकरो (२) न० ब्रू वस्त्र
छगार स्त्री० टोय, मथाणु

छगोडु स्त्री० छगार, टोय (य)

छयोङ (यो) अ० छडेयोङ, पुस्ली रीते, लखेरमा

छयो२ पु० [सर० म छचोर = पदभेदवाणु,

डलकट, स छित्वर परथी ?] लखीतो योर

छछई स्त्री० वावेतर थाय तेवी दरियाकाठानी नभीन

छ(०णु) छणुं अ० किं [रव०] छणुणु

अवान करवो (२) गणुणुं (३) छिणुणु

(पाणु) (४) [ला] गुरसे थवु [गुरसे

छ(०णु) छणुणु पु० अणुणुणु (२) मिनल,

छछरु वि० [नुओ छीछरु] छिडु नडि तेवु

छछुं (-छुं) दर (-रुं) न० [सं छछुदर, दे

छछुदर] छदरना नेवुं अेक प्राणु (२) अेक

नततु ददभातु (३) वि० [ला] अडपलाभोर,

तोडानी [-छोडुं = गप मारवी, डिग डकवी

-नेवुं = अडपलाभोर -पकडुं, गणुं =

ना अथवय मुकाय के ना पूरुं कराय, तेवी

रिथतिमा आवुं (सापे छछुदर गणुं नेवी

रिथति)] -री स्त्री० छछुदरनी माड। [-नां

छये सरभां = काठमा करो डरक नडी]

छछेकाई स्त्री० सुधडता, योपभाई

छछोरुं वि० छेकरवाड आणक लुद्धिं, नाडान

-राई, -री स्त्री०

छछो पु० ['छ' उपरथी] छकार छ अक्षर

छलवटी स्त्री० ['छलु' उपरथी] छल उपरतु

नातु छपरुं, वाछ टियु

छलवडुं स० किं 'छलवुं' प्रेरक (२) छलु

काडी वरने शोलावतु (३) ['छल' १ उपरथी]

छपरु अनावतु, छल नभावतु

छलु न० [प्रा छज्जु = छलवु, शोलावु, के दे
छजिनवा = छछरी छाभडी उपरथी] अरुओ

छट अ० [रव०] धुत्कारसूयक उदरार, छीट

छट स्त्री० [सर० छीट = सूग, छटारो = दुर्ग ध,

छट (धुत्कार) उपरथी ?] (क) गध ०कारुं

स० किं छट कछेवु, धुत्कारवु

छटकपुं अ० किं [सर० हि. छटकना, प्रा छुट्ट,

स छुट्ट = छूटुं उपरथी ?] अेकदम छूटुं -

असवु (२) [ला] नासी नवु, सटकवु

छटकियुं न० ['छटकवु' = छाटवु उपरथी] दंडे

माटे राभवामा आवतो छीनो इमाल

छटकुं न० ['छटकवु' उपरथी] दावपेय, लण

[-भांडुं = लण गोडववी, इसाववा डवतारु

रवतु]

छटा स्त्री० [स] शोला, काति (२) रीत, भूभी (३)

नुओ अर्या ० दार वि० छटावाणु

छटाछट अ० [रव०]

छटारो पु० [नुओ 'छट' स्त्री०] दुर्ग व

छटांके न० [छ + टाके (स टंके)] नवटाके

छटेक वि० [सर० म, 'छटकवु' परथी ?] छकेक;

व डेल

छठ स्त्री० [नुओ छठी] पपवाडियानी छठी

तिथि (२) पु० [स षट्, प्रा छट्ट] अेकसाथे

छटके नभावातु मत(नैन) -डियातपु = छडु

मत करनारो (२) [ला] तेने अपातु नमण

(नैन) -डियाती स्त्री० छडु मत करनार स्त्री

(नैन) -डियुं न० ['छठी' उपरथी] छठीने

दिवसे आणकने ओहाडवामा आवतु लुगडु

-छी स्त्री० [स. षष्ठी, प्रा छ्ठी] आणकना

ननमपछीना छठो दिवस(२) ते दिवसे करवामा

आवती क्रिया [छ्ठीना लेभ = विधाताना

लेभ, लावि, निर्माण छठुं छिअडेवु =

ननमथी न उद्धत ने व डेलु छठुं धावणु

काडवु, काडी नाभुं = भूभ छिलडी थवी (२)

भरवतोड मार मारवो] -छुं वि० [स षट्,

प्रा. छट्ट] कभमा पाय पछीतु

छड पु० [हि] लापो अरु (२) लालानो दाडो

(३) वास (४) ['छडवु', 'छाडवु' उपरथी ?]

आडनी छल (५) [१] ताणु, अवाडतु नेर

(કા)(કે)(ડ), સ્ત્રીં ['છડવું' પરથી] 'છડવું તે
 છડકવું સંકિં [હિં છઢકના] છાટવું
 છડવું સંકિં [કે છઢિય = છડેલુ; ખાડેલુ]
 ખાડીને ઘોડા બુદ્ધા કરવા (૨) [લા] મારવું, ઠોકવું
 [છડી ના ખમ્બું = મારવું, ઠોકવું (૨) ખૂબ પૈસા
 (છેતરીને) લેવા છડયાતું છડામણુ =
 મહેનતનો ખદલો છડી લેવું = છેતરીને કે
 પુજાખરીથી કરાવી લેવું]
 છડા પુંખંવં (ક કુના) યાપા મારવા તે [છડા
 દેવા = ક કુના યાપા મારવા]
 છડા પુંખંવં [સગં પ્રા છઢા = પગ પરા,
 ન = અઝોડો, સાકળી] (સ્ત્રી કે બાળકનું)
 પગનું એક વરેણું
 છડાણુ નં ['છડવું' ઉપરથી] છડતા નીકળેલો
 ભૂંગો, ડુશાકી - મણુ નં છડવાનું મહેનતાણુ
 (૨) છડાણુ - મણુ સ્ત્રીં છડવાનું મહેનતાણુ
 છડિયાત વિં ભુઓ છડું
 છડિયુ નં ખેલગાડીમા જનાર, મુસાફર, ઉતાર
 છડી સ્ત્રીં [ભુઓ છડ, સરં મ, સ યદિ ?]
 આધી પાતળી મોટી (૨) રાજચિહ્ન તરીકે રાજ
 આગળ ગમાતો દડ [- પોકારની = નેકી
 પોકારની] (૩) ગુલછડીનું ફૂલ (૪) સળી
 ઉર ફૂલ બાવી કચેલો ગોથો, કલગી. ૦દાર,
 ૦ધર, ૦વાન વિં છડી ઝાલનાર (૨) પું
 નેકી પોકારનાર, ચોખદા [એકલી
 છડીઠાંટ વિં સ્ત્રીં [છડું = છાડેલું ?] છડેછડી,
 છડીલો પું [હિં. છઢીલા, સ જૈલ્ય પરથી]
 એક વનસ્પતિ
 છડીખવારી સ્ત્રીં [છડું + સવાગી] છડા - સાવ
 કે રસાલા વગર - એકલા જવુ તે
 છડું વિં [પ્રા છઢુડ = છોડવું, તજવું પરથી]
 એકલું, સાથ વિનાનું (૨) [લા] કુંવારું (૩)
 છોકરાછેયા વિનાનું ૦ડેછડું વિં સાવ છડું
 છડેચોક અં [છડું (-નતે) + ચોક = ભહે
 જગા] ખુદ્દી રીતે, ભહેરમા
 છડો પું 'છડા'નું એવં (ભુઓ છડા) (૨) મોતીનો
 કડો (૩) [પ્રા છઢુડ = છોડવું ?] છટકાવ
 છલુકછલુક અં [રવં]
 છલુકછોથું નં (કા) ઝલુકો

છલુકપાટું સ્ત્રીં, નં છલુકો અને પાટું (૨)
 [લા] છલુકો, તગોડ
 છલુકવું, છલુકારવું સંકિં [રવં ?] છલુકો
 કંવો, ગુરસામા ખોલવું, તગોડવું (૨)
 સૂપડા વડે ઝાટકવું
 છલુકારો પું ભુઓ ઝલુકાં (૨) છલુકો; તોર
 છલુકો પું [રવં] ગમ તેલમા પાણીને
 છાટો પડવાથી યતો અવાજ (૨) ગુરસાનો
 ખોલ, ગુરસો (૩) તુરજકાં, તગોડ (-કરવો)
 ૦છાકોટો પું છલુકો, ગુરસાનો ખોલ, તગોડ
 છલુછલુ અં [રવં] ૦ડું અંકિં ભુઓ
 'છલુલુ' - છાટ પું ભુઓ છલુલુ
 છલુલુલુ અં [રવં]
 છલુલુ સં કિં [કે જાળણ = આળવું કે ગાળવું
 તે] બાંકી કપડાથી આળવું કે ગાળવું (૨)
 [લા] બારીક તપાસ કરવી (૩) [પ્રા જળ,
 સ ક્ષણ] ખલુવું, નખથી વલૂવું (૪) [લા]
 દબાઈ ગયેલી વાતને ફરી ઉખેળવી - ડેલી
 છલુણી, છલુવટ સ્ત્રીં છલુવુ તે
 છલુ વણુ અં (કા) ઝજલિજ
 છત સ્ત્રીં [સ સ્ત] હોવાપણુ, હમ્ની (૨)
 પુકંગપણુ ભગ્ની (૩) [સ છત્ર પ્રા છત]
 એરડા કે મકાનના છાપરાનો અદગનો ભાગ -
 'સીલિંગ', અદગો, વિતાન (૪) વાથુ અગાથી
 [- જડની = છાપગની અદગની છત - 'સીલિંગ'
 (ગોમે એવી કારીગરીવાળી) કરવી] ૦રાયું
 વિં છત, ખુલ્લુ, આહન ૦વ ત(-વુ) વિં ૦વ-
 વાથું, પુકંગ (૨) પેસાદા ૦વાડ સ્ત્રીં ૦તહોવી
 તે, પુકંગપણુ - તાણુ વિં છતવાણુ
 છતારું વિં [છ + તાર] છ તારવાણુ (૨) નં
 છ તારવાણુ એક વાથ [છતા પથ
 છતાં અં [મ સત્ ઉપરથી] તોપણુ ૦ય અં
 છતું વિં [મ સત્ ઉપરથી] છવતુ, વિદ્યમાન
 (૨) ચતુ, સવણુ (૩) મીલુ પાસર (૪)
 દવાડું, ભહેર, [- રાખડું = વંશવેલો ચાકુ
 ગખડો (૨) બધું ઠીક નળવી ગખડું]
 છતું (-તા, -તુ) પાટ વિં ચતુ, ચતુપાટ
 છતે અં એક નકામે વપગતો 'શબ્દપ્રયોગ
 (જેમ કે, છતે તમે ક્યારે આવશે ?) (૨)

'छतु'नु 'सति सप्तमी' त्रयोगतु इप (नेम
 के छते हाथे लूखो छु.)

छत्तर न० लुओओ छत्र

छत्ता(=तु)पाट वि० लुओओ छतुपाट

छत्र न० [स] मोडी लारे छत्री (२) रान्चिह्न
 तगीके वपराती छत्री (३) [ला] रक्षण करनार,
 पावक. [-धरतुं=(रान्चिह्न तरिके) छत्रने
 माथा उपर राभतु-पीलये ओढाडतु]
 ०क वि० छत्रीना आकारतु (२) न० भिलाडीनी
 टोप, कागछत्तर ०छाया स्त्री० छत्रनी छाया
 (२) [ला] आश्रय ०धर, ०धारी पुं० भाथे
 छत्रवाणो, रान् ०पति पुं० रान् शहेनशाह
 ०पलंग पुं० छप्परपलंग ०प्रपध, ०पध
 पु० छत्रना आकारमा वंचाय ऐवी काव्य-
 रचना ०लंग पु० रान्थ भोवु ते (२)
 परतंत्रता (३) विधवापण्य -त्राकार वि०
 छत्रना आकारतु -त्री स्त्री० ताप तथा
 वरसादथी भयवा भाथे ओढवानु ऐक साधन
 (२)गाडी, पलग वगेरे पर होती छत- ढाकण्य
 [-धरपी=भाथे छत्री ओढाडवी]

छत्रीश(-स) वि० [सं षट्+त्रिंशत्, प्रा
 छत्तीस] उड' -शी(-सी) स्त्री० उड नो
 समूह -शे(-से)क वि० आशरे छत्रीस
 छत्र न०[स] ०गणकपट (२) भनावट, ढोग; भडानु
 छनछन अ०[रव०].-नित वि० छनछन करतु
 छनाछनी स्त्री० [रव०] उपराउपरी छन छन
 अवाज यथा करवा ते (२) [ला] पैसानी
 रेल छेल. [-थर्ध रहुवी साथे त्रयोगमा]

छत्र वि० [स] ढकथेदु

छन्तु(-न्तुं) वि० [सं षण्वति, प्रा छण्ण-
 (-न्त)उ] 'दड' [वि० पुं० व्यलिचारी
 छपयुं [छ+पग] छ पगवाणुं, छपाह -गो
 छपडी स्त्री० लुआध; ढगार्ध
 छपडुं वि० [छ+पड] छ पडवाणु
 छपतरं वि० ['पतर' उपरथी? सर० 'अपतर']
 छाछर (२) धसाधने पातणुं थर्धगथेदु (३)
 न० ऐवुं वासण्य के सिक्को

छप(-प)य पु० [स षट्पद] छप्यो

छप(-प)र न० [हिं, म.; दे. छिप्पर=धास

(छापरे ढाकवातु) उपरथी ?] छापर ०भाट
 स्त्री०, ०पलंग पुं०(मन्छरदानीनी)छत्रीवाणो।
 पलग ०पयुं वि० आलता नेतु नमीन पर
 आणु पगलु पडे ऐवुं (ते अलागीतु चिह्न
 भनाय छे). ०पध वि० [सर०हिं छपरवड]
 छापरावाणुं(२)पु०छापर आधनागे देछानारो
 छपयुं अ०किं [सर० हि छपना, म. छपणो]
 छुपावु, संतावु -वयुं संकिं (प्रेरक)
 छपाध(-भण्य, -भण्णी) स्त्री०['छापयु' उपरथी]
 छापवानु नहेनताणु (२) छाप, छापण्णी.
 -णु न० छापवानी क्रिया के रीत -णुकाम
 न० छापकाम

छपाह(-यु) वि० [छ+पाह प्रा छप्पय]
 छ पगवाणु [शिोपानियुं]
 छपानियुं न० [छ+पान] छ पानानु पत'कडु,
 छपावयुं संकिं 'छपयु', 'छापयुं'तु प्रेरक
 छपायुं अ० किं 'छापयु'तु कर्मणि (२)
 छपवानी क्रिया यवी, 'छपयु'तु लावे (३)
 [पत'गनु] ऐकडम नीथे पडवु

छप्पन वि० [सं षट्पचाशत्; प्रा छप्पण-
 (-न्त)] 'पड'(२)(पड देश, पड लावा ने पड
 स रकृत केश छे ऐ सभन परथी)वखु, अनेक,
 अहु, अधु [-उपर लूंगणो वागवी = भूय
 पैसो होवो(२)भिलकुल ध्यान न नवु, नथित-
 पणे शोरवु -देशतुं पाण्णी पीयुं=देश-
 देशातरमा मुसाडरी करवी, लतलतना अमुलव
 होवा -ना विताडवा = भूय पणवयुं, त्रास
 आपवे -नी छिनाणी काठवी = अधा छाना
 काम उवाडा पाडी इनेती करवी -नो देवाणवे
 = ढ मेशनो -नामीथो देवाणियो -मे पाने
 अ० छेक अलाण्णी अने ओताडी नगाअे
 -वपारी, -वेपारी = धणो व्यवसायी
 भाणस -वेपारी ने लारो इंची = उरु
 कर्ध नही ने दमाम धणो -शाह = लुओओ
 छप्पन वेपान] ०भोग पु० ढाटोरछने
 धराववानी छप्पन प्रकारनी रसोर्ध(२) [ला]
 दुनियाना अधा भोगविलास -नियो पु०वि०
 स. १९५३मा पडेवो मोठो काण(२)ते काणना
 वपानो भार्यो वटलाधने थथेवो थिरती.

(તુરછકારમા) [છરપનિયામાંથી આવેલું =
 અનિભૂખ્યુ; ક્રાંતિયુ]
 છરપય પું ભુઓ છરપો [છપર'મા
 છરપર, ઠખાટ, ઠપલંગ, ઠપગું, ઠખ ધ ભુઓ
 છરપો પું [પ્રા છપ્પય] છ પદનો એક છંદ
 છરપોસાત પું પાસામા છ ને તેની પો એમ
 સાન પડે ને
 છખ, ઠછખ, ઠક છખક અં [રવં] પાણીમા કાઈ
 અદ્વાવાનો અવાજ. ઠછખું અંકિં
 'છખછખ અવાજ થવો. ઠછખાવણું સંકિં
 'છખછખ' કરવુ (ર) તેમ કરતા કપડું ધોવુ
 ઠછખિયું નં 'છખછખ' કરે એવું એક
 ખખડાવવાતું વાઘ ઠછણુ વિં છછર, માન
 તળિયુ ઠકાય તેટલુ
 છખ(-ખો)તરું વિં છીછરું(ર)ગડ, ચૂથાયેલુ
 (૩)નં છપતરું, ઘસાયેલુ પતર(૪)ચૂથાયેલો
 કાગળનો કકડો, છખોતર
 છખદાર વિં ભુઓ છખીદાર
 છખરડો પું [સ. જવલ ઉપરથી ?] ગોટાળો,
 અવ્યવસ્થા, કામ કે કળને નામે મીડું
 [-વાળવો = ગોટાળો કરવો.]
 છખલીકાં નંખંવં [રવં] કાસા, છખછખિયા
 [-વગાડવાં = રૈમેટક ખાલી થઈ જવુ]
 છખું અંકિં [સ કુર્પ = અડકવુ] પહોચવુ,
 અડકવુ (ર) [ભુઓ છપવુ] છુપાવુ
 છખ(-ખી) સ્ત્રીં [ભુઓ છવિ] તસવીર
 [-ઉતારવી, -પાડવી, -લેવી] (ર) કાત,
 સૌદર્ય ઠદાર વિં ઘાટીલુ, સુંદર -ખીલુ
 વિં મોહક છખીવાળુ, ક્ષાળુ
 છખોતરું વિં (ર) નં ભુઓ છખતર
 છમ, ઠક છમક અં [રવં] ઠકલી સ્ત્રીં (કા)
 દહી વલોવવાની ગોળી ઠકલું નં અટકયાળુ,
 ચાદવુ (ર) નાનકડુ તોફાન ઠકલું અંકિં
 છમક છમક થવુ (જેમ કે, ધૂવરીનુ) (ર) ઠમકા
 કીને ચાલવુ ઠકાટ(-ર) પું છમકવુ તે
 ઠકારણું સંકિં છમ અવાજ કરવો(જેમ કે,
 ઊની વગુ પાણીમા ખોળીને) ઠકારો પું
 છમકારવાનો અવાજ ઠકાવણું સંકિં
 ધમકાવવુ (ર) 'છમકવુ'નું પ્રેરક. ઠછમ અં

[પ્રા. છમચ્છમ = છમછમ કરવુ, સરં હિં,
 મ] એવો અવાજ કરીને (ર) [લા] મદમા.
 ઠછમનું વિં છમછમાટ કરવુ ઠછમાટ પું
 'છમછમ' અવાજ (ર) [લા] તોર, મદ
 ઠછમિયાં નંખંવં કાસીભેડ(ર)ઝાઝરિયા
 છમછમી સ્ત્રીં ભુઓ સંવતસરી(ર)પભુસણનો
 છેલ્લો દિવસ
 છમના સ્ત્રીં એમ લતની માછલી
 છમાસિક વિં [સ ષ્ણમાસિક; પ્રા છમાસિવ]
 છ મહિને થતુ (ખાસ કરીને પરીક્ષા માટે)
 છમાસિયો પું ભુઓ છમાસી
 છમામી સ્ત્રીં [ભુઓ છમાસિક] મગલ પછી
 છ અમે કગતી કિયા [-વાળવી]
 છર પું ['મતસર' ઉપરથી ?] તોર, મદ (ર)
 મગ્તી, તાન (૩) [સ છુર] અસો (૪) સ્ત્રીં
 [સ. જર] બરની સોટી. [-ઉતારવો = મદ
 દૂર કરવો(ર) અમ્નાની ધાર કાઢવી -ઊડવો,
 ઊડવો = અમ્નાની ચેપ લાગવો -આવવો =
 મદ થવો. -કરવો, -કાઢવો = મદ કવો,
 અલેકવુ(ર)અત્યાનદમા આવી જવુ -ચડવો
 = મદ આવવો -ફેરવવો = અમ્નાથી ખોડી
 કાઢવુ (ર) નાગ કરવુ -ખેમવો = હલમત
 કરવા અમ્નાનો કાપ થવો]
 છરતું વિં ['છર' અવાજ કરતું]આડુ, ઠળતુ
 (ર) કંતરાતુ [યનો અવાજ -સરરર
 છરર ઠર અં [રવં]વગુ છરતી જતા કે પાતા
 છરવં(-વિં)ચું વિં [છર + વાક] છરવાળુ;
 મદમરન, અભિમાની
 છરાચુ(-ચેલુ) વિં [છર' ઉપરથી] માતેલુ,
 ગટેલુ -વણું સંકિં [પ્રેરક], -ણું અંકિં
 તોર કે મસ્તીમા આવવુ, કાટવુ
 છરી સ્ત્રીં [મ. હુરિકા, પ્રા હુરિલા, હુરી]
 પાળી, કાતુ [-ઊછળવી = છરીઓ વડે
 માંગમાની થવી -ચાલવી = છેદ મુકાવો,
 કપાઈ જવુ(ર) છમીથી કપાવાતુ કામ બરાબર
 થવુ -જેવી જાલ = ચાકરી -નિ-હું ખોલી;
 મામાની લ'ગણીઓની જરા પણ પરવા ન કરે
 તેવી તાળી વાણી -મૂકવી = કંતલ કરવી
 (ર) ખગમ કરવુ ખાયમાલ કરવુ]

छरेल वि० ['छर' उपरथी] छर-महवाणुं, छरायेलु
 छरौ पु० [सं छुर, प्रा छुर] मोठी छरी (२)
 सीधो नभैयो (३) अडूकना पारमा ओडे
 येना भीला ककरा ध० - रावींठी श्री०
 'ओल-भेरिंग', पैडुं अराअर इरवा भाटे वीटीमा
 छरा गोठनी ते धरी के लाट पर भेसाडाय
 छे ते योअना (नेम डे साधकधमा)

छदिं श्री० [सं] अधओका डे अकारीना रोग
 छल पु०, न० [सं] छण छेतपरिडी, कपट (२)
 जोटो वेश (३) अडानु. ०न न०, ०ना श्री०
 [सं] छणवु-छेनवु ते ०अल न० ['छल' नो
 द्विसाव ?] छणकपट, प्रपय

छलक श्री० ['छलकावु' उपरथी] छलक (२)
 पाणीनु भेडुं (३) अ० छलक वागती होय
 अम ०छोडियां अ० छलकातु होय अम
 -कावुं अ०किं [सर० हिं छलकना, अओ
 छलाछल] (हाववाथी) प्रवाही पदार्थतु छिछणी
 अडार पडुवु के छिछणतु (नेम डे वरसाधथी
 तणाव छवजाध गया) (२) [ला] अलि
 मानथी डुलावु

छलर श्री० श्री, डूर्वा [छणकपट, डुअ्याध
 छल(-ण) निछल(-ण) श्री० [अओ छल]
 छल ग श्री० [सर० हिं छलग] ठेकडे, इल ग,
 इडो [-भरवी, भारवी = इडुं]

छला वि० 'द' (साकेत)

छला(-ले) छल अ० [डे कुल्लुकुल = छल-
 जड, छिछणतु] छवकाय तेम-छेक मुधी (भरलु)

छलावुं अ०किं अओ छलकावु

छलि(-णि) त वि० [सं] छेतगायेलु (२) ['छणवु'
 अ० किं उपरथी] छगेलु यमडेलु

छली श्री० [डे छली = तया] यामडी नो अँक रोग

छलूडी श्री० [अओ छालु] वातु छालियु, वानी
 वाडकी

छलो(-डलो) पुं० [सर० हिं, म छला] अँक
 लतनी धूरीओनी वीठी (२) लअ वअते
 पछेरवानी वीठी (३) [?] पूलना सामाननी
 छअडी [-भरवेा = पूलपाना सामाननी
 छअडी लरी, देवीना मानमा लोअन
 आपवु ते]

छलोछल अ० अओ छलाछल
 छडला श्री० [अओ छलो] काननो वेडु वधारवा
 वलाती कडी (२) पुं० अ० व० अओ छडो
 छडलां न० अ० व० [अओ छलो] छडला - वीठीओ
 छडो पुं० अओ छडो (१, २ अर्थो अडुवा
 अ० व० तरीडे)

छडैयुं न० [डे छली उपरथी] साव वसाध
 गयेलु छलूडु (२) छल डे लाकडानी यडी

छवावुं (छ') अ०किं [डे छव्विअ = छवायेलु]

'छावु' तु कर्मणि - ड कावु, घेरावु (२) देलावु

छवि श्री० [सं] अओ छपी

छवींठियां न० अ० व० [छ + वोठी] श्रीओना पगनी

आगणीओ वलवानु अँक वरेखु - नेटवा

छंचीश(-स) वि० [सं षड् + विशति, प्रा.

छव्वीत्त] ' २३ '

छसे(-से) पुं० अ० व० [छ + से] ' ३०० '

छण पुं०, न० अओ छल [- करवुं, - रभतु]

०कपट न० प्रपय, दगोइडेओ नजरी वि०

कपटी, दुअ देनार ०ना श्री छलना छण

कवु ते. ०प्रपय पुं० दगोइडेओ, छणकपट

०भेद पुं० छणप्रपय ०विछण श्री० छणकपट,

डुअ्याध ०विद्या श्री० यतु रा०थी छेतरी अतु ते

छणको पुं० [अओ छलक] पाणीनी जण - छलक

छणवुं संकिं [सं छल्] छेतवुं, ठंगतु (२)

अ०किं [सं. उच्चल् = छिछणतु ?] पी०थी

यमकवु, डअतु

छणित वि० अओ छलित

छणो (छ) पुं० रगडो (दडी वगेरेनो)

छछलुं अ०किं अओ छलछलु

छछलाट पुं० अओ छलछलाट

छछेडुं सं किं [अओ छेडु] यीडवु,

सणी करवी [छटवु ते

छंटाव पुं० [प्रा छट् = छटवु, डे छंटा = छटो]

छटकोर पुं० [अओ छटकाव] छटकोरवु ते

०वुं संकिं छटकाव करवो, छटवु (२)

पाणी छारी ओलववु

छंटाव पुं० अओ छटकाव

छंटाववुं संकिं ' छटवु' तु प्रेरक

छंटावुं अ०किं ' छटवु' तु कर्मणि (२) छटा

छिन्ना, छायायी छिन्नञ्चु (३) गामयु यञ्चु
(गाय लेस छत्यादितु)

छंदावलि अंकिं 'छाड्यु'नु प्रेरं

छंदावलि अंकिं 'छाड्यु'नु कर्मणि (२) छाड्यु, तपास यवी, धन्साङ्क यवे

छट पुं [स] व्यक्षर के मात्राना मेण - नियमथी
अनेली कविता, वृत्त (२) लन, व्यसन [-लागवे, छंटे यड्युं = लन के लेह लागवी, व्यसन वगगञ्चु] (३) अमुक लतनी य्दीओ ० (-टो) अ.क वि० पद्यर्ये गो.वे.लु - अनवे.लु ० (-टो) ल ग पु० छंटे - वृत्तना ल ग ० वृत्त न० छट के वृत्त, कवितानु माप अथवा राज ० (-ट) शास्त्र न० वेदना छ अ ग मानु ये (२) पिगण. ०शास्त्री श्री० छंटाशास्त्र लखनर -टी, -टीडुं वि० मो.श. शे.पीन (२) अमुक लतवाणु. -टोवनी श्री० [स] मध्या श्रुतिना अेक अवान्तर लेट (स गीत) छंटे.अ.क, छंटे.लंग, छंटे.वती [स] लुओ 'छट'मा

छाः पुं [स] हिं, म. छाकण 'छकतु' परथी ? के स ज्ञाक्त ? नशो के (२) नोर, मिलन (३) श्री० [?] डर्ग व [-मारवी = वास नीकणनी, अदयो छटवी छाके यड्युं = छाकटु यञ्चु शरीरनु लान न रहेवु] ०२ वि० छाकटु ०टाई श्री०, ०टापलुं न० ०टुं वि० [लुओ छाक, म. छाकटा] दार पीने लान लूरेलु ०टे। पुं० दडडिये

छाकभोजण अं [छाग' उपरथी, छेणो उपर छेणो वागे अेम (२) श्री० पुं० कणता

छाड्यु अंकिं [लुओ छकतु] छलकाई - वृषाई नवुं (२) अडेडी - वडी नञ्चु

छाकटो। पुं [लुओ छाक] लारे छाकभयोई छशके - तिगश्च, छछियु

छाग पुं [स] छाग, अकरे-

छागण पुं [स छागल] अरौ (२) श्री० पाण्डु लन्वानी आभडानी अतक

छागणियुं वि० छिडि (२) न० (प्राय अ० व० मा)

छिडिपलु (३) पाण्डु लरवानी अतक, छागण

छागणियो पुं [हि छागल] द्वावणी धूग्री

छाछर श्री० ['छछर ' उपरथी ?] तासक (२) ['छर' रव० पन्थी ?] पाण्डुनी सपात्री पर छरर करतु लय येनी रीते, काई के कतु ते. [-मारवी] (३) वि० छाछर. -र (-र) वि० लुओ छीछरं

छाज न० [स छाड् उपरथी] छापगमा वास, पाटिया के वास वगेरेतु कंगतु आरुछादन के ते वरुओ (२) ['छलु' उपरथी] अलगई

छाजडी श्री० ['छलु' उपरथी] छल उपरनी नानी आगारी (२) नानुं छलु (३) अलगई

छाजडुं स०किं [स छाड् उपरथी] छाजथी द्वाःतुं छाडु (२) अवार रहेवु (३) [सरं हिं छाजना, प्रा छज्ज्] लायक होवु (४) सार देभातु शीलतुं (५) यथो वमत नलवु, टकतु (छिदां'सक दुथि रे, गतन यड्युं छाजनु नडि.)

छाजियु न० शोकना आवेशमा छाती इटवी ते [छाजियां लेवां = मन्त्र पाछण नाम लई छाती इटवी (२) [ला] श्रीओ विकारना छिद्गाग तगीः - मर भूया - येवा लावमा वापरे छे]

छाजुं न० ['छाज' उपरथी] छाज नापी कंगतु अे.डाणियु [लाणो पडे गो ककडो

छाट श्री० टाकानी अहरनी छत (२) पथरनेो छाड्यु न० [टे] गायले सने मज, गोअर

[-करतुं = (गायले से) पोदणो कन्वो -ट्टेपुं = अणोट करवो, लीपडु -छे।पुं = दम होवो, डि मत होवी -पू नपुं = छाण अेकहु कञ्चु -मां तरवार भारवी = दारदामम अहु पणु कञ्चु काई नडि, कायर पेठे वतवु] ० पू ले पु० क्यरोपू ले -षियु वि० छाण नेवु, पोयु, दम वगनु (२) छाण आरने रहेनार (३) न०

छाणमाटीनु अनवे.लु टोपलु -लु न० [टे छाणी] पाणवा भाटे छाणने यापीने सूवे.लु यकरुं

छाणुं स०किं [सरं हिं छानना, म छानणे, टे छाणण] आरीक रीते आणतु (२) छलुं

छात न० [स छत्र, हिं छाता] (५) छत्र, छत्री

छातरं श्री० मे टो इन्डे, काण (यो.पानी)

छातरं स०किं अे.अड, अडार कटतु

छाती श्री० [सर० म; हिं] शरीरनो चेटथी
 उपरनो पहोणो लाग (२) [ला] हैयु, हिल
 (३) हिंमत [-उपर येसकुं=सामे येसीने
 काम कदावतु, इअउ हाअर रही कामनी उतावण
 उ योउसाध करवची -उपर भूकुं=तदन
 नअक के सामे भूकुं (कटाणानो उद्गार)
 -उपर हाथ भूकुं=हि मत राभवी (२)
 हि मत आपवी (३) छातीमा रहेला धंशनी
 सामे (मायु कहेवु). -उलराची=शोक
 उ आन दथी हैयु लराधंभावतु -भूअ लागणी
 थवी -उंथी आवची=भूअ हरअ के आन द
 या गर्व थवा छातीये यांपकुं=वहालमा
 हैया सरसु दभावतु -ये उध लागयो,
 रहेयो=हिलमा दुःअ के वेरनी लागणी थवी
 -ये धरकुं=छातीसरसु लेवु -ये वणगाउकुं
 =छाती सरसु यापकुं(२)पासे ने पासे राभवु
 (३) धवरावकुं. -ये कलुं करकुं=धीरअ के
 हिंमत रहेवी. -कादीने यालकुं=हि मतमेर
 के दमामथी यालवु -कूटची=शोककोचना
 आवेगमा छाती उपर हाथना पन पछाडवा
 (२) पगतावो करवो -आदी करची=जुओ
 छाती हालवची -यलावची=हि मत दाभ
 ववी -यालची=हि मत रहेवी -टादी
 थची=संतोपनो आन द थवा -टादी होची
 =हिलमा कंध भणतरा के दुअ न होवा.
 -ठरची=सतोष अने आन द थवा -डाल-
 वची=हैथानी वरण काढवी, सुअदुअना
 उलरा काढवा -डोकची=हि मत आपवी
 (२) शाआशी आपवी -डोकनी कहेकुं=
 विधासने हि मतपूर्वक कहेवु -तोडची=
 सभत काम करवु -थाअडची=उत्साह,
 हि मत के शाआशी आपवी छातीकुं
 आधुं=साहसिक, हि मतवान -कुं कंडणु
 -कुं धाडुं=छातीवाणु, हि मतवान -ना
 था=भरमनो धा (२) स्वपराकम -पर
 पथ्यर भूकुं=शोकनो डूमेो दभाववो,
 हि मतपूर्वक सडन करवु -पर राभवुं=
 लाडथी उछेरकुं पासे न राभवु -पाडची
 =मतन उपर गुंमकुं थवु (२) डोडरा नंदा

नीकणवा (३) छातीमा कइ पाडी नवेो
 -पीगणची=लागणी थवी, दया आवची
 -डाट ररकुं=पुंअण ने मोडेथी ररकुं
 -डाटी नची=लारे द अथी काणलु वीवाध
 नवु -दूखची=आन द के गर्व थवा
 -अणची=हिल काजवु (दुअ के अदभाधथी)
 -येसी नची,-लागी नची=दुअ शोडथी
 हि मत हारी नवु -भराध आवची=
 लागणीना आवेशथी रडी नवावु -भेरे
 यालकुं=अकड-दमाममेर यालकुं -मां
 धालकुं=वहालमा छाती सरसु यापकुं
 -सरसुं राभवुं=लाडथी पोतानी पासे
 राभवु. -हाथ न रहेची=लागणीथी
 उररेरधं नवु (२) हि मत नती रहेची]
 ००हुं वि० अहादुर, प्राणवान अयकुं वि०
 हि मतवान ०पूर वि० छाती सुधी आवे
 अटकुं ०काट अ० छाती काटी नथ येन,
 भूअ लागणीथी ०भेरे अ० हि मतथी (२)
 [शियु चडता] छाती लराधंआवे-दम यडे तेम
 अम पु० [स] विद्यार्थी ०पति पु० गृहपति
 ०वृत्ति श्री० जुओ शिष्यवृत्ति. -त्रा श्री०
 विद्यार्थिनी -त्राअथ न० छात्रेने रहेवानु
 रथण, 'भोडि'ग, 'होरटेल' [वरतु
 छादन न०[स] ठांकवु के ओदवु ते डे ते ओदवानी
 छादित वि० [स] आआहित, ठंकायेकुं
 छातगपतियां न०अ०व० [छानु + गुंअ] (का)
 छाती वातो [गुंनेगो(२)अ०छाती नीते
 छाताछानी श्री० ['छानु' उपरथी] छाती वात,
 छातुं वि० [सं छत्र] गुंअ (२) भूअ. [-रहेकुं,
 -राभवुं साथे] ०अपकुं(-कुं) वि० धूप,केधं
 लणे नहि तेवु. गुंअ ०भातुं वि० छानुअपकुं
 (२) गुंअपकुं
 छाप श्री० ['छापकुं' उपरथी] अक वरतु पील
 पर दयावाथी तेनी आकृति पडे ते (२)
 आकृति पाडवानो सिक्का (३) पतग छपावी
 ने (४) [ला] मन उपर थयेली असर-
 अ पायेयो अलिप्राय (५) शोक, दाभ, प्रलाव
 (६) छापनानी सडां [-उडची=छापनामां
 अगअर आकृति पडवी -आची=पतग

छपावी - ओकदम नीये पडवी - पडवी =
 शेह असर पडवी - भेसाडवी = प्रभाव
 पाडवो (२) सारी नरसी शाभ भवावी
 -भारवी = सिद्धो-महोर दभाववा (२) हक-
 दावो होवो ("ओ यीन उपर तमारी छाप
 मानी ७ शुं ?") - वागवी = छापतो सिद्धो
 पडवो] ०भातुं न० छपाण यतु होय ने
 म्यण, मुद्रालय ०गर पु० छीपो
 ०न (-य)त्र पु० छापवानु यत्र

छापट स्त्री० पाणीनी छालक, छेण (२) [दे
 छम्पत्तिमा] थापट, लपडा

छापणी स्त्री० ['छापु' उपरथी] छापवानी रीत
 ३ तेनी सदाई, छाप

छापत स्त्री० [छाप उपरथी] शाभ, व्याभउ
 छापभूख स्त्री० [छाप + भूख] छापवामा
 थयेडी भूख

छापरे स्त्री० वाटवानो मोटो यपटो पथर

छापरे न० [लुओ छापग] भकान पर करेलेु हाकण
 (२) ठान (३) जूपु [छापरां ठेकरां = उद्धत
 वेडा करना (२) अतिशय आनंद देभाडवो
 - उडेलुं = छान भटलवा नणिया उतारवा
 - नडुं, ठाडुं = धर पर छापरे भनावतु (२)
 जूपु ठीलु करतु - वधुं = कपाण आगाण
 ३ माथे हनमत ववीनवी - सडुं = छापरातु
 छान कोडतु छापरे यडुं = मोधा यतु
 मगद्रीमा हुलातु छापरे यडावतुं = भूभ
 वभाण वडे हुलावी भूक्तु छापरे भेसतुं =
 लुओ छापरे यडुं] -रियुं वि० छापगतु,
 -ने लगतु -रियो पु० लावनग तडूनी
 वाणियानी ऐक जनतो भाणस. -री स्त्री०
 नानु छापरे (२) [ला] जूपडी

छापतुं सं० कि० [सर० हिं, न, जा. चस्पीटन्
 ३ स चप्, स्यात् उपरथी ?] भीमा वडे
 छाप - व्याकृति पाडवी

छापु न० ['छापु' उपरथी] वरं मानपत्र (२)
 भीयु (३) [?] आभाणेल

छापेल काटलु न० [छापेलु + काटलु] [ला]
 पडोयेल, भवा तरीके प कायेलो भाणस

छापे पु० ['छापु' उपरथी] आथितो हुभलो

(२) छाप वडे करेलेु थिह्न (३) लागो, वेरो
 (४) + भधा छाप, 'वि प्रेस' [-भारवो =
 ऐकाऐक हुभयो करवो -भारवो = वेरो
 भरवो छापानुं भूत = ('प्रिन्टर्स डेवेल')
 छपाणमा रहेती भूख, छापभूख]

छाप ०डी स्त्री०, -डुं न० [दे. छत्र (०ग)]
 छापडी, वासनी छछरी टोपडी [-डणपवी
 = भूऐलाना श्राद्धम इणकणादिनी छापडी
 भ्राह्मणेने आपवी -मोडलवी = भेट
 मोकलनी. -वाणवी = स्त्रीना मण्ण पडी
 तेना पियरियाये छेस्की छियाना कपडा वगेरे
 ऐक छापडीमा धाडीने आपवा.]

छायल (छा) न० [सु० दे. छाडल = सुंहर,
 प्रा. छाणण = वस्त्र] ऐक नतनो छापेलो सास्लो

छाया स्त्री० [स] पडछायो (२) [ला] आश्रय;
 ओथ (३) असर, छाप [-डरेवी = छायडो
 करवो (२) ओथ आपवी -नेतुं = सदा
 न्नेडायेतु (२) पडडना हाथमा कड न आवि
 तेतु, देभावमात्र -पडवी = ओणो पडवो (२)

शेह पडवी -भारवी = चित्रमा प्रनाश अने
 ओणानो उडाय आपवो. छायाभां रहेतुं =
 ओथ - आश्रयमा न्हेतु. -लेवी = छायडो
 होवो (२) अमुकने मणतु आवि ऐतु करतु -
 यतु] ०काव्य न० भीन काव्यनी छायावाणुं
 काव्य ०चित्र न० डेवण छाया - ऐणारुपे
 आद्वेभायेलु चित्र ०नट पु० ऐक राग
 ०नुवाड पु० भूणनी छाया उतागते अतुवाड,
 लावानुवाड ०पुरुष पु० तडकाभा अथवा
 यादरणाभा ठीला रडीने पोतानी छाया तरद
 वशीवारनेयो कथा पडी ऐकदम आकाशमा
 लेता छिये ने पुरुष आमृति देभाय छे ते
 ०यत्र न० छाया उपरथी वभत न्नाणवानु
 यत्र, 'सन-डायल' ०लग वि० गगने मनोहर
 भनाववामा भीन रागना स्वरनी छायावाणुं

छायो (छा) पु० [स छाया, प्रा छाया-
 (-दिया), फा सायल] आयो, पडछायो, ओणो

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छार (छा) पु०, स्त्री० [स आर, प्रा] छटनाडनो
 भूका (२) दूग (३) धूण (४) राणोटी (५) छार
 (६) पु० [प्रा] मन्सर, अभिमान

छारवुं (छा') संकिं ['छर' उपरथी] भाणीने
 भाभ क्वुं (२) छारुं दभाववु (३) माडी
 वाणवु, छारवु [छारी वाणवुं = छारवी
 वाणवु] (४) [नव०] छमकारवु
 छारो (-रोडिया) (छा') वि० [सं क्षार, प्रा छार
 उपरथी] (अ० व० इप) पित्तवाणा तीभा
 (ओडकार) [(तु० छका० भा)
 छारो (छा') न० अ० व० छारा लतिना माणस
 छारियु (छा) न० साकडा मोना वासण धसवा
 माटे वपरतो कूचडो
 छारी (छा') स्त्री० वस्तु पर आळणे आछो थ०
 [-वाणची] (२) छाग लतनी स्त्री
 छाङ्ग (छा') न० [लुओ ' छार' पु०, स्त्री०] छटो,
 मटोडी अने युनावणे लूडो
 छारो (छा') पु० अे नामनी अेक लिप्सी नेची
 लतने पुरुष [(ओडकार)
 छारैया (छा') वि० [' छारा' वि० उपरथी] छारा
 छारोडिया (छा') वि० अ० व० लुओ छारा - या
 न० अ० व० भरनारना तेम्माने दिवसे यकलामा
 पीणु ओटाडीने मुकता तण वडा
 छाल (ला.) स्त्री० [स छाल, दे. छलि, छली]
 त्वया (आडनी) [-पाडवी = उपर उपरथी
 मेरवु - छालवु (२) महेण भारवा]
 छाल पुं० लुओ ज्वाल (२) डेटो, पीजे
 [(-नो छाल) छालवे, -भूकवे = डेटो
 भूकवे, जतु करवु]
 छालक स्त्री० [स झाल् उपरथी] पाणीनी छोण.
 [-नागची, -मारची] ० आछ स्त्री० साभ-
 साभी पाणीनी छालको भारी गलरावचानी रमत
 छालकुं वि० [' छालक' उपरथी] छाछरुं गिनणु
 (२) [ला] आळकुं, पाळ, डलकुं (३) न० [?]
 गवेडा छपर नाभवानी अे पासियावाणी युद्धी
 गुण (४) य२ मणने सतोले [छालकाभां
 पाणी लरवुं = ओटो डोण करवे । छालका
 पाणीभां करवुं = पतराण करवी, छलकाध
 वु] -कापणुं न०
 छालां न० अ० व० [दे छली, स छाल] शेतरा,
 छोडा (२) यामडी परना लिगडा [-कूटवां =
 रेसावाणा छोडा कूटी रेसा छूटा पाडवा (२)

पाणी वलोववु, श्रेगट महेनत करवी - पडवां
 = शेरला छिडवा (नेम के छल पर छाला
 पडवा छे) - पीणुवां = श्रेगट काका भारवा]
 छालियु न० [सर० हिं छालिया] प्छोणा
 मोनी वाडकी, छालु
 छाडी स्त्री० नतु छालु; वाडकी (२) यूडी
 छालु न० वाडको (२) [' छाल' स्त्री० उपरथी]
 वडीसाधी छोट वाणवातु नाणियेरतु छोडु (३)
 ' छाला' तु अे० व०
 छावणु (छा') न० [म० प्रा. छावण, ' छावु'
 उपरथी] छावातु साधन, छाव
 छावणी स्त्री० [दे. छावणी, छावणिका] (लस्करी)
 पडाव के मथक [-नाभची = लस्करी मथक
 करवु (२) पडाव करवे - ओलची = (लस्ततु
 के लस्करी) मथक म्थापवु]
 छावर (छा) पुं० [लुओ छावुं] टाकणु (२)
 [ला] टाकपिडेटो ० छुं संकिं टाक-
 पिडेटो करवे
 छावुं (छा') संकिं [स छावय, प्रा छाव दे
 छविक = (अदित), स च्छाय् टावु (२)
 छाव वडे टाकवुं
 छाश (-स) (गा.) स्त्री० [दे छानी] दही मथी
 करतु प्रवाही - शि (-सि) युं वि० छाशवाणुं
 छाश नेषु (२) [ला] छलकी लततु (३) न०
 स० याथी दूव पीलता छूटु पडतु प्रवाही,
 ' सेपेट (?), [-पीवा टाणु = (का) सवाग्ने
 (नास्ताने) वमत - पीची = (का.) नास्तो
 करवे - भाकणा यतु = भाटुं थध जवु,
 अगडी जवु (२) [ला] मो पडी जवु - गिनरी
 जवुं. - भां पाणी छमेरवुं = अतुपुक्ति करवी;
 वात वनागने कछेवी - करवी = दही लागीने
 छास अनावरी] [छयाशी
 छाशी, -सी वि० [स पडनीति, छासीइ ' ८३'
 छासटियो पुं० (छासक दिवसमा तेथार थती)
 पाणी पाधने उगाडेकी लुवार
 छासक वि० [स पड्पटि, प्रा छसटि] ' ६३'
 छासी वि० लुओ छाशी
 छाणी स्त्री० [स छागी, प्रा छाकी] अजरी
 - गो पुं० [स छाग प्रा. छाल] अकरे

छांछ (छां०) स्त्री० लुओ। छाया
 छाकु (छ-कु) (०) वि० तडाकियु, गप्पी
 छांगण (०) पुं० छटना रस्सना गहो, छोटो
 छांछुं (०) वि० छिछल्लु, छिद्धत (२) न०
 छाछियु, छाछे। [छिपलजियु
 छांछणमांछण (०,०) वि० (२) अ० छिपर-छिपरतु,
 छांछणु (०) वि० [लुओ छिछल्लु] छोटकरवा
 (२) आछकल्लु [छल्लेकेकेतुरकियु
 छांछियु (०) न० [रव०] रोप के तिरस्कारयुक्त
 छांछुं (०) वि० गड, मेळु (२) वगर समते
 माथु मारे अेषुं (३) भूछ (४) न० मत्र लक्ष्मीने
 माण्डी कूक
 छांछ (०) स्त्री० [के छट्ट] थोडा जीला जीला
 छाटा, कूरर (२) [१] अडप, उतावण (३) [‘छाटवु’
 छिपरथी] गप्पु, अडाछ (४) छिपर छिपरथी कापना
 पडेलो ककडा [-नाभनी = पाणीना छाटा
 नाभी पवित्र करवुं -मारपी = गप हाकवी
 (२) डकास मारवी -लेवी = छाटा नभावी
 अर्शा होपथी मुक्त यवु -नां लब्धियां =
 मेथीनी लाछ साये केणाना लेगवाणा लब्धिया
 (मु)] ०ण्णी स्त्री० छाटवु ते, छाटवानी क्रिया
 ०ण्णुं न० (ककु - केमर वगैरेथी) छाटवु ते
 (२) [कपसमा, -पर] छाटानी भात
 छांछुं (०) स० कि० [‘छाट’ छिपरथी]
 विभेराकने पडे अेम नाभवु (२) [ला] गप -
 अडाछ हाकवी (३) लाय आपवी छिछां० नने
 छाटवो (४) [हि छाटना] छिपर छिपरथी कापवु
 छांटा (०) पु० अ० व० [लुओ छाटो] थोडो
 छाटा नवो वरसाद, छाटी [-थवा, पडवा]
 छाटियुं (०) न० [‘छाटो’ छिपरथी] मात्र छाटा
 नाभ्ये आले अेषु, दूरना सगाना भरल्लु सूतक
 (२) स्त्रीओनु छाटनु अेक धरेल्लु
 छांटी (०) स्त्री० [के छट्ट, -टा] नानो छाटो - टीपु
 (२) वरसादनी जीली कूरर [-थवी, पडवी]
 छाडु (०) वि० [‘छाटवु’ छिपरथी] गप्पी; छाडु
 छांटे। (०) पु० [के छट्ट] थुं, टीपु (२) [ला]
 डाय, कन्नक (३) अर्शा र्शरिं के भावापीवानो
 स अ० (४) थोडुके, अपटीके (केम के, अेनामा
 छांटे अकल नथी) [छांटा छिडवा = अर्शा-

होप लागे ते लतना पाणीना छाटा छिडवा (२)
 नहारी सोअतनी असर थवी -आपवो लेवो
 = अत्रपाणी आपवा लेवानो व्यवहार होवो
 -नाभयो = थोडु आपवु - पीरसवु (२) थोडुं
 धी - अत्र पवित्र करवा - पीरसवु (३) र्शरिं
 होपनु निवारण करवा, नाहवाने अटले (सोने
 अडकाडीने) थोडुं पाणी छाटवु - पीरसवो,
 भूकवो = अत्र पवित्र थाय ते माटे थोडु धी
 पीरसवु - अ० थ थवो, कूरवो = अत्र पाणी
 आपवा - लेवानो व्यवहार अ थवो, -कूरवो
 -लेवो = आपड - धी लेवु (२) -ना पाणीना
 छाटानो अर्शा होप न होवो (छिछां० आहल्लेना
 छाटो लेवामा वाहियाने कर्ष वावो छे?) रोटी-
 वहेवा होवो] - टाभार वि० छाटा नेटवु -
 थोडु. ०पाण्णी न० [ला] दड [-लेवां]
 छांछल्लु (०) न० छाडवु ते (२) छाडवु अत्र
 छांछवु (०) स० कि० [प्रा छट्ट, छड] तजवु (२)
 क्षरगती आपवी (३) लाणामा पडी रहेवा हेवु
 छांछी (०) वि० स्त्री० [‘छाडवु’ छिपरथी]
 धणीअे तरेली - क्षरगती आपेकी
 छांछस वि० [स] वेद लखेल्लु
 छांछुं (०) स० कि० [स छट्ट = छाडवु, लेपवु]
 छाटाथी थपवु - लडु लापवु (२) [लुओ
 छाडवु] (य) लाणामा छाडवु
 छांटे। (०) पु० छाण्णमाटीने लोडो, लडु लीपण्ण.
 [-हेवो, -मारवो = छाडवु, थपवु] (२)
 नभवानी वानीओना लेगो गूरा. [छांटे।
 धालवो = अथा प्रजारतु बोहन अडवाणीने
 गवानिक करवु अने पछी नने नमवु
 -भूकवो = छाडवु (लाणामा)]
 छांय, ०डी (०) स्त्री०, ०डे। -थो पु० लुओ छ था
 छि. अ० [स, रव०] चिञ्जो के तुंकार अतावतो
 छेद्वार
 छिछकल्लुं, छिछकल्लुं वि० [लुओ आछकल्लु
 तथा छिछर] आछकल्लु, छिछल्लु (२)
 छोटववा (३) मग्तीओ
 छिट, छिट अ० [रव०] लुओ छट
 छिटकारवुं स० कि० [लुओ छटोण्णु] आनीथी
 पाणी छाटवु

छिद्युं अ०कि०, -वुं स० कि० 'छीद्युं'तु
कर्मणि ने प्रेरक

छिद्युं स०कि० + लुओ छेदु

छिद्र न० [सं] कालुं, भाकु, नाकु (अ)ला]द्राप,
भाभी. [-काठवां, जेवां, शोधवां = द्राप
शोधवा] -द्रान्वेषणु न० [स.] पीलना द्राप
गोधवा ते. -द्रान्वेषी वि० [स.] पीलना द्राप
शोधनार -द्राणु वि० छिद्रवाणु -द्रित वि०
[स.] छिद्रवाणु, छिद्र पाडेसु

छिनवावुं स०कि० 'छिनवुं'तु प्रेरक

छिनावडा(-र)वुं स०कि० 'छिनाववु'तु प्रेरक
छिनावुं स०कि० लुओ छिनवु (२) 'छिनवु'तु
प्रेरक

छिनावुं अ०कि० 'छिनावु'तु कर्मणि

छिनावु अ०कि० 'छिनवु'तु कर्मणि

छिनावु वि० [सर० म, हिं छिनाल, दे छिण्णाल
= लर, छिण्णा = कुलटा, दे छिन्नाल = हलकी
लतनु परथी] छिनावु (२) (ण. ?) स्त्री० [दे
छिण्णाली] अलिगारिणी, कुलटा ० व्यसडा
पु० ०५० व० छिनावुना (जेवा) याणा, अप-
वक्षणु ० वाडे पुं० वेस्वावाडे, भाजर.
० तुं वि० अलिगारी -णी स्त्री०, -णुं न०
लरकर्म, अलिगार

छिन्न वि० [स] छेदु, लुङ पाडेसु ० लिन्न
वि० लागीतूरी गयेसु (२) अस्तअस्त ० म्रलु
पु० कपावाथी पडेसो लभम

छिपकणी स्त्री० [सर० हिं छिपकली (चिपकना
उपरथी ?)] अेक लतनो साप

छिपावुं स०कि०, छिपावुं अ०कि० 'छिपावु'तु
कर्मणि ने प्रेरक

छिपोली स्त्री० लुओ छीप

छियाडी स्त्री० [दे लेह = धूण, रग] पवनथी
ढीडीने पडेकी धूण -डो पु० पवनथी ढीडीने
पडेसो क्यरो

छिरकावुं स०कि० 'छिरकवु'तु प्रेरक

छिलवुं अ० कि०, -वुं स० कि० 'छिलवु'तु
कर्मणि ने प्रेरक

छिलेडुं न० [लुओ छिलेडु] छोडु, छोतर
छिलेर न० [दि.] तूरी गयेसु तणाव(२) भाभोअियुं

छिलेडो पु० [फा. चिल्लड] पीरतु स्मारक
छी स्त्री०, न० [लुओ छि, सर० हिं छिया =
भण] गदी वरतु (२) [भाणलापा] भण,
भणत्यागं [-ग धावी = भाणक जेवा अण-
सभलु यलु (२) मेसु टोभासु]

छी, ० छी अ० [रव०] लुओ छि (२) गदडीम्यक
उदशा० [(व० का०)

छीअे अ०कि० 'होवु'तु प्रथम पुरुष अ० व०
छीअी स्त्री० (य.) पीअडी (भाणलापा)

छीछरुं अ० कि० छीछरु यलु

छीछरुं वि० [सर० दे छिलोली = नानो लल-
प्रवाह, हिं छिलला-छिलोरा] थोडी छिडांवाणु
छीट अ० [रव०] छिट(२) स्त्री० सुग, अणगमे,
छीत [छीटु

छीटु न० [स छिद्र, प्रा छिडु ?] द्राप, अडातु,
छीद्युं स०कि० [लुओ छलुं] गाणवु(२) [स

छिद्र, छिद्र, प्रा छिण्ण ?] छीणी उपर धसवु,
छूटो पाडेसो (३) मोणवु, सभारवु (शाक)

छीणी स्त्री० ['छीद्यु' उपरथी] छीणवानु साधन
(२) लाकडा द्वाडवाभा वपराती दोढानी द्वावर
(३) गतु कापवानु दोढानु वीं वलु [-भूकवी
= कापी नाभवु(२) अरभाड करवु -मारवी =
कापी नाभवु (२) द्वास भावनी]

छीत स्त्री० [लुओ छीट] सुग (सु.)

छीतरी स्त्री० जे वर वरयेतु नवेणियु, छीडी
छीतवुं अ०कि० छीछरा पाण्णीमा वहाणतु लमीन
साथे चोटवु

छीदरी स्त्री० [स छिद्र उपरथी] छीपकी छीपकी-
वाणो अेक लतनो साड्यो (२) गण्णतु वेरावु -
दरेडो यवो ते [-करवी = दरेडो करवो, आम
तेम वेरावु नाभवुं]

छीदरुं वि० [सर० हिं छिद्रा] लुओ छीछरुं
छीनकी स्त्री० [सर० दे छिण्णा] छिनाव
छीनवुं स० कि० [सं छिद्र, हिं छीनना]
जूटवी लेवु (२) छेतरी लेवु

छीनवावु अ० कि० 'छीनवु'तु कर्मणि
छीनवुं स०कि० [सं छिद्र उपरथी] + कापवु, छेदुं
छीप स्त्री० [स शुक्ति, प्रा सिपि, हिं छीप]
अेक लतनी भाडकीतु डोटसु - धर, सीप

છીપણી સ્ત્રીં [છીપવું ઉપરથી] પાણી છીપવું - છાટવું તે - છું નં પાણી છીપવાનું લોઠી જેવું પાત્ર

છીપર સ્ત્રીં પથ્થરની છાટ, શિલા [છાટ-પથરો
છીપરું વિં ગદું, ગોલુ (૨) નં (કા) વોપીની
છીપવું અં કિં [પ્રા ધિપ્ = વૃક્ષ યવુ, સ
ત્વ્ ?] શમવુ, શાન યવુ (નગસવુ) (૨) [હિં
છિપના] સંતાવુ, લપાવુ (૩) સંકિં [સ ક્ષિપ્
મીપવુ; છાટવુ (૪) લાગવુ (વહાણને)

છીપો પું [દે છિપવું] કપડા છાપનારો, છાપગર
-પાનામું નં ગમે તેવો આવડત વિનાનો
હિસાબ

છીપું નં [દે છવ્વ] તપેલીનું ઢાંકણું, તાસક
છીરકવું સંકિં [હિ છિટકના] છાટવુ, છટકાવ-
થી નવગવવુ છીરકાવું અંકિં [કમ શિ]
છીસકું નં [દે છલી] છિલેટું, છોડું, છોતરું
છીલવું સં કિં [સરં હિં. છીલના] છોડા
કાઢવા, છોલવુ

છીં અં [રવં] છીકવાનો અવાજ

છીંક સ્ત્રીં [દે છિક્કા] છીકરીને ભેરથી ધાસ
બહાર દેકાવો તે [-આવવી = છીકવાનું યવુ
(૨) [લ] અપશુકન યવા, -ખાવી = છીકવુ
(૨) છીંકવાથી અપશુકન કરવા છીંકો આવે
તેણું = તદ્દન સ્વગ્ (સ્વસ્થતા બતાવવા)]
છીંક સ્ત્રીં મૂઠવા માટે ધૂટીને તૈયાર કરેલી
તમાટું ઠું અંકિં છીંક ખાવી [છીંકતાં
છીંકું, મડવું = સહેજ સાજા મા વાકું પડવું - માકું
લાગવુ છીંકતાં દ ઠું = નજવા કાણસ
દ ઠ કરી પાડવો, આપણુક - જુલમી અમલ
ચલાવવો]

છીંકારકું નં [છીંક ઉપરથી] કાચડા જેવું
એક ઝેરી પ્રાણી, જેની છીંકનો વાયુ ઝેરી
માનવામા આવે છે (૨) [છીંક અતનુ નાનું હરણ
છીંકારકું નં [છીંક પંચી ?] એક નાનું હરણ
(૨) વિં વારે વડીએ - ઘણી ઝીકા ખાનાર

છીંકારું નં છીંકવું - રી સ્ત્રીં છીંકારાની
માત્રા (૨) હરણની ચીસ

છીંટ સ્ત્રીં [સરં હિં. છીંટ, મ છીંટ, સં વિત્ર
પગથી ?] એક અતનુ ર ગિત, ભાગીગર કપડું

છીંટલો પું કાટાનો ભારો ઉપાડવાની બે
પાખિયાવાળી લાકડી, છેટલો

છીંડી સ્ત્રીં [દે. છેંડી] સાકડી ગલી-નવેળિયુ
(૨) [દે છિંડિયા, છીંડી] નાનું છીડું - ડું
નં [જુઓ છીંડી, સરં સ છિંટ, પ્રા. છિંટ]
વાડમા રાખેલુ બાકું - માર્ગ (૨) [લા. દોષ (૩)
બહાનુ. [-પાડવું = વાડમા બાકું કે માર્ગ
પાડવો (૨) દોષ કાઢવો (૩) છટકવાનો રસ્તો કાઢવો
છીંકિ ચઢવું = છીડામાથી આવવુ (૨)
છીડામાથી આવતા પકડાવુ (ઉદાં છીડે
ચઢ્યો તે ચોર)]

છુકું અં [રવં] એ જિનનો અવાજ ઠંડાડી
(બાળભાવામા) રેલગાડી (૨) તેની બાળ રમત
છુકકારવું સંકિં [રવં, સરં પ્રા છુકકાર,
હિ કુછકારના] કરવા કે પાછળ પડવા
ઉંચરવુ (હતરાને) [-છીપણું નં
છુકકલું વિં [જુઓ છિછવુ] આછકલુ, છીછરું
છુટકારો પું [છૂટવું ઉપરથી] મુક્તિ, છૂટકા, અત
છુટાવું અં કિં [છૂટવું ઉપરથી] છૂટવાની ક્રિયા
થવી, 'છૂટવું'નું ભાવે

છુટી સ્ત્રીં [છૂટવું ઉપરથી] છૂટી, રત (૨) નવર શ.
[-પડવી = રત મળવી]

છુટું વિં જુઓ છૂટ

છુપછુપામણુ સ્ત્રીં [છુપાવું ઉપરથી] સતાકુંકી
જેવી એક રમત [ચુસ ગખવુ

છુપાડ (-વ) વું મંકિં [છૂપવું ઉપરથી] સંતાડવુ,
છુપાવું અંકિં [જુઓ છૂપવુ] સતાવુ, છૂપવુ
છુમ, ઠજુમ અં [રવં] ઠકાર, ઠકો પું છુમ
એવો રવ (જેમ કે વવારનો)

છુરી (-રિકા) સ્ત્રીં [સં] છૂરી, છગી
છુવડાવવું, છુવાડવું સંકિં [છૂવું પ્રેક
છુવારી અજમોદ પું [સરં હિં હુવા (-હારી)
અજવાયન] એક વનસ્પતિ

છુવાવું અંકિં 'જુવું' સર્મણિ [(વંકાં)
છું અંકિં 'હોવું'નું પ્રથમ પુરુષ એકવચન
છૂ નં સરથી જુ-જતા ઠહેવુ તે [-સરી જલું,
થઈ જલું = તારી જુ, સગી જલુ] (૨)
અં (રવં) દૂનગને કાઈની પાછળ પડવા
ઉચ્છેવનો - છુકકારવાનો ઉદ્ગાર

छूछ स्त्री० अेक छोट

छूट(ट) स्त्री० [‘छूटवु’ परथी] मोकणाश (२) रत्न, परवानगी(३)छोडी हीघेही-जती करेही ग्कम (४) ठिडवा माटे पत गने दूथी, ठिडे अेम ठींथी डगी, छोटवी ते (५) छूटापण, स्वतंत्रता (६) तगी के सभताई, सहाय या मनाईनो अभाव (शंभ्रंसा आ लाव आवे छे) [-अपावची = पतंगनी छूट आपवी -आपवी = गल के स्वतंत्रता या मोकणाश आपवी (२) पतगनी छूट आपवी -करवी = अंधी के मना होय ते दूर करवी, गल आपवी -घची = रत्न मणवी(२)अधी के मना दूथवी (३) तंगी न रहेवी -मूकची=मोकणाश राअवी (२)नाणानी छूट आपवी -अमुक रंमजती करवी (३) लुओ छूट आपवी -सुकावची = पतगनी छूट आपवी -लेची = अधी के मनाने न गाडवु, मोकणाशथी वर्तवु (-नी साथे छूट लेची = नीजेडे वधारेपडवु के अघटित वर्तन करवुं) (२) पतगनी छूट लेची (‘छूट आपवी’थी ठिलहू. ठिडानार छूट ले.)]

छूटके वि० छूट छूट (२) अ० जथाअघ नहि तेम ०पारी स्त्री० नासी छूटवानी आरी-रतो ०पारी पु० छुटकारे, मुक्ति -के पु० छुटकारे, मुक्ति [-करवा = छोडी मूकवु, जवा हेवु(२)निकाल करवा. पार भाववे(३)गल वतीने आणकनो प्रसव कराववा -थवे = छूटवुं, मुक्त थवु (२) प्रसवपीडामाथी छूटवुं, आणक नमवु (३) निकाल थवा] ०छाट स्त्री० छूट, मोकणाश छूटवुं अ०किं [स छुट्ट, प्रा छुट्ट] अघनमाथी छुग थवु (२) (अेकअेक के लेरथी) अहार नीकणवु (जेम के, परसेवा, दुर्ग व, आण वा तोपअंठकेने लडाके ध०) (३) पसेथी जवु के नीकणवु (जेम के, यमडी वृटे, दमडी न छूटे) (४) [जवाने माटे] छूटके गल मणवी (जेम के, घारी, सला, निशाण, कंयेरी ध० छूटवु) (५) वछूटवु, ठिकलवु (जेम के गाड) (६) कोई लाव के लागणी अेकदम प्रगटवी (जेम के, गुग्गो, दया लाज, उमकमाडी छूटवी) (७) पीन किं जेडे सहायमा आवी, ते किया डगी नापी ने

तेमाथी छूटयो, अेवा लाव पतावे छे (जेम के, लपी छूटयो हुं तो कही छूटयो, तेने दवे ते हवे करे.) [छूटी पडवुं = जवाअदारीमाथी न.मुकर जवु -असी जवु छूटी जवुं = डेके अघनमाथी मुक्त थवु (२) अदालतमा निर्दोष हवु] छूटाछेडा पु० अ० व० दरगती, लग्नता अघनमाथी छुटकारे [-आपवा, करवा, लेवा] (२) आणकनो प्रसव [-थवा]

छूटी स्त्री० लुओ छुट्टी
छूट्टं वि० [प्रा छुट्ट लुओ छूटवु] अघनविनातु (२) [नीडगी के काम या कोई रोजाणमाथी] दरगे, नवन, अगतद थयेतु या करयेतु (३) अलग, लुहु, कोई साथे लेतु सहायेतु के गोडवयेतु या मुकयेतु नहि अेवु (४) ललर (५) मोकण, वचमा अत तरे होय तेवु (६) न० अचरण (नाणतु) (७) [ला] (थ) अचु [छूटी आले (आलवु) = निरकरापणे (वर्तवु) छूटं मारवुं = (कराथी) हाय वडे के डीने मात्र -मूकवुं = अघनमुक्त कवु(२)रअडवु मूकवु (‘मो छूट मूकवु’ = मोठेथी रडवु, ‘जथणी छूटी मूकवी’ = अूअ वापरवु, ठिडववु] छूटे छेडे, छूटे दुपटे = निर्लयपणे (२) छडु - अेडलु, सरसामानविना छूटे भोअे = भोने रोज्या विना -जेम जोलाय के अवाज कराय तेम छूटे। हाथ = ठिडानता अदवाणपण (२) वान वातमा मारवानी टेव] -टापणुं न० ०छवायुं वि० अलग अलग, वेरायेतु, आधु छूतअछूत स्त्री० [प्रा लुत्त(स लुत्त) = रपृष्ट दे लुत्ति = अशैच] अमुकने अडाय अमुकने न अडाय अेनी अरपृथ्यतानी मान्यता छूपवु अ०किं [स चुप = अूपकीथी सरकवु ? स गुप ?] सतावु, छुपावु
छूपाछूप अ० छूपी रीते
छूयुं वि० गुप्त, छावु [-राअवुं, -रहेवु]
छूम तर न० [छू(रव०) + मतर (स मत्र)] लहू, जतरम तरने प्रयोग [-करवुं करी हेवु = (हायआलाडी के लहूथी) वरतुने छू करी देवी - ठिडकी देवी -थई जवुं, थवुं = (ते रीते) वगु ठिडी जनी -अदय्य थवी]

धूरी(-रिडा) श्री० [सं] धूरी, धुरी
 धूतुं सं०किं [सर० हि हृना, प्रा. ह्रज(-व),
 स. ह्रप्] अडु, छेवुं
 धूँछां न०प०व० [लुओ धूँछु] इछा,वणता के
 भीने कण्ठे ग्दी गयेला तारना छेडा
 [-नीकणवां=छणं यच्च यथा नीकणवा]
 धूँ न० [स० इडु, अथवा सं तुच्छ, प्रा.
 ह्रच्छ?] डायु, मो (निररररमा)
 धूँडणी स्त्री० [धूँडु' परधी] शूँडु ते-धूँ न०
 [स क्षोदनक?] शरीर पर शूँडीने पाडेडु
 डपडु - ग्राहु के आहुते (-धूँडावडु)
 धूँडुं सं० किं [सं ह्रुद्, प्रा ह्रुड उपरधी]
 मोय डे तेव अण्णीवाजा हयियार वडे रोयडु
 (२) आरीक कयडु, धूँडा नेडु अनावडु
 धूँडावुं अ०किं, -वडु सं०किं 'धूँडु'तु
 अमुकमे कर्मणि ने प्रेरक
 धूँडो पु० [धूँडु' उपरधी] धूँडीशूँडीने अनावडो
 लेयो (२) धीलेकी डेगीतु अथाहु
 धूँश स्त्री० अेक वनरपति
 धे [स अस्ना इप उपरधी] 'छेडु'तु त्री० पु०,
 व० कानु इप
 छेड अ० [ऽ ह्रज(-ग)=अत, प्रात, पर्यत]
 तदन, साव (२) पु० (५) अंत, हड
 छेडणी श्री० [छेडु' परधी] छेडु ते (२) वण्डेडु
 छेडी नाभवानु ओलर. -धूँ न० छेडवानु
 साधन -धुं सं०किं [स० म ह्रकणे, म
 छिद्, प्रा ह्रज प०थी ?] छेडु, वण्डेडु न छे
 अेम नणाववाने उपर लीटो भेयवो(२) वण्डेडु
 काडी नाभवुं-भूसी नाभवुं
 छेडाछेड(-श्री) श्री० ल्याया छेडा-लीटा क०वा
 ने, बेराबेर
 छेडाछेड अ० [लुओ छेक] छेक, नदन
 छेडानुप्रास पु० [स] अनुप्रासना अेक प्रकार
 छेडापडुनुति स्त्री०[स] अपडुनुति अलका०ना
 अेक प्रकार (काशा)
 छेडो पुं० [छेडु' उपरधी, स० म. ह्रका] छेकवा
 माडे हारेखो लीटो [-भूडवो, -मारवो=
 छेकडु, वण्डेडु रड क०वु.]
 छेडातुं अ० किं लुओ छेडातु

छेडी श्री० नानी पोतडी
 छेडुं वि० [प्रा ह्रज=क्षेत्र उपरधी? सर० हि
 छेडा] वेगणु, डर (२) न० भे नगा वर्येनु
 अत०(३)अशक्यता (प्राय अ० व०मा डेडो
 पृथ्वीमा आना नेवी अन्थ नेवी, तेना ने
 छेडा न) [-पडु' =अतर वधु (२) मन
 तुल ववा -भागडु =अत० ओडु क०वु
 -अेमडु =अडकाव आववो]
 छेडे अ०इ. आधे [-अेसडु=(अ्रीअे)अलडडु]
 छेड श्री० [छेडु' उपरधी] वाध प० लेवानो
 गगनो आलाप, नेडकाम (२) [य] [छेडो'
 उपरधी] हणमा वर्ये होतो लाणो दाडो
 छेड,०ण्डी स्त्री० [छेडु' उपरधी] धीणवडु ते-
 प०वण्डी (२) धीण
 छेडती स्त्री० [छेडु' उपरधी] छिड, शेष (२)
 अडपडु, अटक्याणु [-शोधवी=छिड
 शोधवुं, प०ववानो लाग नेवो]
 छेडदो पु० छेडो (लालित्यवाचक)
 छेडुं सं०किं [हि ह्रजना, म ह्रडणं] अटक-
 याणु क०वु, धीणवडु (२) [सर० हि छिडना]
 टकारवुं, नरा हणवो रूपशं करवो (नेम के
 वीणाना तार छेडवा, वात छेडवी)
 छेडाछेड(-डी) स्त्री० वारवार छेडु ते,मतामणी
 छेडाछेडी श्री०[छेडो' उपरधी]वरना लमा सोये
 वडुनी धाटडीनी गाठ आधे छे ते
 छेडाभांधणु,-धूँ लुओ 'छेडो'मा
 छेडावुं अ०किं [लुओ 'छेडु] धीणवडु
 छेडो (छे) पु० [डे ह्रमो, डेस जेप] अतनो
 लाग अत (२)हड,सीमा (३)पालव(४) [ला]
 आशगे,महड (५)छेडो वाणवो-भरण पाछण
 छेडो वाणीने गेडु ते [छेडा गांठवा, भांधवा=
 वरवधूना वस्रोना छेडा अेकधील साथे भांधवा,
 परलडुं(२)स'अध भांधवो छेडा छेडीना अवा
 =डि'मत डारी नवी(२)स अ ध तोडी नाभवो
 छेडे गांठ वाणवी = [ला] याड गणवु,
 निश्चय करवो छेडे भांधवुं=शिआमणनी
 वात याड गणवी (२) स धरो क०वो, पोताना
 कणलमा लेवु (३) जोल पाडो भेयवी लेवो
 (४) न्यसन वणगडु छेडे भांधी नडुं= साथे

परलोकाभा लक्षं ननुं. छेडो आपयो = पूरं
 यवु -काढयो = लान् काढवी धूधट ताण्वो
 -छोडवो = निकाल करीने दूर भूकुडु
 -छोडवो = द्वागती आपवी -आडवो =
 शरण लेवु (२) साथे लेडवु -प वावुं (३)
 मुद्गमाल साथे पडडु(४)पाछण पडवु,आग्रह
 करी वणगवुं -ताण्वो = धूधट ताण्वो,
 लान् काढवी (२) स्त्रीनी छेडती करवी
 -याथरवो = कालावाला कन्वा, वितंति करवी
 -दाडवो -दाडी आपयो = छेडो छोडवो,
 तलाक आपवी -माथे नाथवो = लान्
 छोडवी, निकलन् यवु -भूकुवो = सह तर
 सभ व छोडी देवो (२) अत लाववो, छोडी देवु
 (३) मो हाडीने गेनारे यप यवु -लाववो =
 देवट आणवु -वाणवो = (मण्य भाए) मोढे
 माथे ओढीने लामे घाटे गडवु (२) अंत आण्वो
 -साधवो, -साहवो = आश्रय लेवो
 -शोधवो = आश्रय शोधवो] -डागांठण-
 (-णु) न० वरक-याना छेडा गाठवानु वस्त्र
 -डाछूटका पु० प० व० छूटाछेडा, तलाक
 [-करवा] -डाप धन, -डाभांणण(-णु)
 न० लुओ छोडागांठण
 छेतरचि डी, छेतरभाणु स्त्री० [‘छेतरवु’ परथी]
 छेतरभाणु, हागाध [हागवु, छणवु
 छेतरवुं संकिं [स छिन्वर = लुओओ उपरथी]
 छेतरभाणु न०, -णी स्त्री० छेतरवापणु
 -णुं वि० छेतरां ले अणु
 छेताणीस (७) वि० [स षट्त्वारिंशत्, प्रा
 छायालीज, सर० चउत्तालीस = ४४] ‘४६’,
 छेताणीस
 छेद पु० [स.] कापो, थीरो (२) छिद्र (३)
 [ग] छेदनारी-लागनारी संपथा (अपूर्णा-
 क्मा लीटी नीचे लभवाभा आवे छे ते)
 (४) नाश [-डडाडवो = (ग) अपूर्णा क्मा
 अंश छेदने सरभा गुणकथी लागी तेने
 सादु इप आपवु (२) दूडे करवु (३)
 कापीने वेगणु करवु -काढवो = लागीने
 ओछु करवु (२) नाश करवो -भूकुवो =
 कापीने दूर करवु, अत के उकेल लाववो]

०क वि० छेदनार-कापनार (२) [ग] लागनार
 (३) पु० लुओओ छेद ०गम पु० छेदशुद्धि:
 ‘कलीअरिग ओइ क्रैसन’ (ग) ०न न०
 छेदवु -कापवु ते ०नभिंदु न० तथा जे
 अथवा वधारे लीटीओ अेक पीछने कापनी -
 मणनी होय ते भिदु (ग) ०नलेदन न०
 पूरेपूरो नाश ०नरेभा, ०नलीटी स्त्री०
 वरुं लने छेदनारी लीटी, ‘सीउन्ट’. ०शुद्धि
 स्त्री०, ०दापगम पु० [+ अयगम] छेद
 उडाडी देवो ते, छेदगम (ग)
 छेदवुं संकिं [सं छिद्र] कापवु (२) छिद्र -
 काणु पाडवु (३) निकदन काढवु (४) [ग] छेद
 इपे यधने लागवु
 छेदशुद्धि, छेदापगम लुओओ ‘छेद’मा
 छेभा न० प० व० [सर० हि. छेव ?] छिद्र
 छेर (छे) स्त्री० [सर० हि छेहर = धा नभम]
 लुओओ छेरंटो; भेर
 छेरवुं (छे ?) अ०किं [रव० ? सर० म जेरणें,
 हिं छेरना] पातणु अथवु [छेरी नवुं.
 देवु, पडवु = डरी नवु, नाडि मत यधनवु]
 छेरंटो (छे ?) पु० छेनमण, पातणो जाडो (२)
 [लुओओ भेरंटो] वूण, क्यरो [पातणो जाडो
 छेरंटो (छे ?) पु०, -भाणु न०, स्त्री० छेवु ते,
 छेद (छे) पुं० [स छेक, छेमिल प्रा छडलः
 म छेला, हि. छैक] वरणागियो माणस-
 ०कडी स्त्री० पुरुषने काने पडेरवानु अेक
 धरेणु ०कांटो पुं० स्त्रीने काने पडेरवानु
 अेक धरेणुं ०छभाणुं वि० मोहक ने र्पाणु.
 ०छटाकिणुं वि० छेदण्टाडि ०ड-डो) पु०
 छेद ०डी(-णु) स्त्री० वरणागियणु स्त्री.
 ०भटाडि पु० वरणागियो-लहेरी नवान
 छेदछेदवुं वि० [‘छेदु’ने द्विलांवि] छेदामां
 छेदु सौथी छेदु, छेदवेदु
 छेदक, -डी, -डो, -णु लुओओ ‘छेद’मा
 छेदपडी वि० ‘१६’ (वेपारीओनो स डेत)
 छेदण्टाडि पु० लुओओ ‘छेद’मा
 छेदवलेलु, छेदवेदुं वि० लुओओ छेदछेदु
 छेदाध (छे) स्त्री० [लुओओ छेद] छेदी, छेदपणु -
 -णी पु० छेद, सहलाणी

छेदारवुं संकिं चोवुं, धूटुं
 छेकी (छे) श्रीं लुओ छेकाध
 छेलेो पुं [दे चेह] छेकरो, छेयो
 छेह्लु (छे) विं [दे छिल्ली(-हेली)] = शिभा
 के दे छेज + लु उपरथी ? छेवटु छेह्ला
 प्रलुाम = छेवटना रामगम छेह्ला प्रलुाम
 करवा = छेवटनी विहाय लेवी, सहा माटे छूटा
 पडु मरए पामवु छेह्ली धडी = मरएनी
 तैथारीना समय (२) आभरनो समय छेह्ली
 धडी नची = मरए तदन नचक होवु छेह्ली
 सनद = छेवटनो नचम, मनुष्यावतार छेह्ली
 सलाम = लुओ छेह्ला प्रलुाम. छेह्लु धर
 = रमशान (२) आलमा छेवटनु आनु (३)
 नातरिया नातमा इगिने नातरु न थाय ओटकी
 मोरी छे मरे करेलेो स सार. छेह्ले क्यारे
 पाएणी = धडपएना छेवटना हडाडा (२)
 छेवटनी हड छेह्ले पगथिये = छेक छेह्ली
 हडे छेह्ले पाटलेो जेसवु = लन के स्वभाव
 उपर नवु (२) अतिम हडे नवु छेह्ले
 रविचारे = कडी नही (वायनामा) छेह्ले
 मरवाणे = छेवटे छेह्लेो अक्षर = छेवटनी
 शिभामाए (२) रामनाम छेह्लेो परे। लो =
 मरएने काहे आवी पहोयेलेो माएस - थाम
 मूकयेा = मरएनी आभरी धडी आवपी]
 छेवट (छे) श्रीं, नं [दे छेज + टां सं जेप ?
 सगं म जेवट, प्रा छेप = पू छडी] अत,
 छेडो -ट(-टे) अं अते, छेडे
 छेवाडुं (छे) विं [लुओ छेवट] छेह्लु, छेडा उपरनु
 छेवावुं (छे) अंकिं [दे छेज, छेह परथी]
 छेह्लु - मोडा आववु - पडु (२) मोडा पडवाथी
 शग्मावुं, छेह्ला पडु
 छेह पुं [स छेप, प्रा छेह ?] हगो, विश्वासघात
 [-देवे।] (२) त्याग (३) [दे छेज] छेवट, अत
 छेह्ली (छे) श्रीं [सरं हिं छीटा = वासनी
 यीचोना गूयेला टोपलेो] छेण वीएवा करवानी
 रही व्रीक्री टोपकी (च) (२) [ला] तेवी
 गदी टोपी (तिरस्कारमा 'छेह्लु')
 छेह्लेो (छे) पुं लुओ छीह्लेो
 छेहाववुं (छे) संकिं छेहाय अम करु, छेह्लुं

छेहावु (छे) अंकिं [लुओ छेहावु] रिशाधने
 अणगा चालवु, छेहावु
 छेहाणीस (छे) विं [लुओ छेहाणीस] '४६'
 छेह्युं नं [सरं हिं छेया] छेकरं - यां छेकरं
 नं अं वं छेकरं छेया, आणके, संतान के परिवार.
 छेकरं = संतान आणक - येा पुं छेकरो
 छे (छे) श्रीं [स सुवा, प्रा छेहा] यूनानो
 हल [-करवी, -देवी = छेतु पड यडाववु
 -देरवची, -वाणची = वृणवाणी करी नाभरु,
 पाएणी देववु] अं ध विं छेवाणु
 छे [छे] अंकिं [स अस् ना इय परवी
 वास्तान्, सरं वं आछे] 'छेह्लु' तुषीने पुरुष
 अं वं, वनमानतु इय (२) अं अले
 छेह्लु श्रीं [दे छेह्लु] साहा उपरनी पातणी
 यीप, छाल (२) पतराणा क्चवानी सणी
 (३) लुओ छे
 छेकरमत विं [लुओ छेकर] आणक लेवी
 अल्प अद्रिनु के हडीलु (२) श्रीं आणक लेवी हड
 छेकरवाड विं [लुओ छेकर] थोडी अक्षलतु
 छेहाछणु, अविवेकी (२) श्रीं तेवु वतं न - ही
 श्रीं छेकरवाडपणु
 छेकरियुं विं छेकरवाड
 छेकरी श्रीं [दे छेक्करी] श्रीं नितनु छेकर
 (२) कन्या, हीकरी (३) (व्यंगमा) नामदं
 [-आवपी = कन्या जनमपी]
 छेकरु नं [लुओ छेकरी] संतान, आणक (२)
 नानो छेकरो के छेकरी. [-आववु = प्रभृति
 यनी, आणक जनमवु - यवुं = नएवातु यवु]
 छेकरो पुं [लुओ छेकर, छेकर] नरनतितु
 छेकर (२) नानो वयनो - १६ वर्ष सुधीना
 माएस (३) हीकरो [-आववेा = हीकरो
 जनमवेा]
 छेगड नं अेक पक्षी
 छेगलेो पुं [छेगुं उपरथी] लुगडानो ककडो,
 अगूछे
 छेगुं नं [स गुच्छक] कलगीनी नेम जोसेलेो
 छेगो के जूवतो देहा - शानियानो छेडो (२)
 पावडीमा जोसेलेो कूलनो तोरो [छेहाडे छेगे
 = लहेररीते, पुएल पुएला - मूकवु = देहानो

છેડો છોગાતરીકરાખવો] -ગાળ(-ણુ) વિં
 છોગા રાખનારું, છેલછપીલુ, ક્રૂક્ર
 છોછ સ્ત્રીં [સ શૌંચ, કેદે. છૂત્તિ?] ચોખખાઈ
 કે આચારની ચટ - તીવ્ર લાગણી; છોત
 [-ચરવી, -રાખવી = છોછ હોવી]
 છોછત સ્ત્રીં ભુઓ છોછ (ર) ખણખોદ
 છોછુ વિં [સ તુચ્છ, પ્રા કુચ્છ] ઊણવવાળુ,
 ઓછુ (ર) અસહાય, એકલુ
 છોટાધૂંધ નં એક પક્ષી
 છોટું વિં [દે છુટ્ટ, હિ. છોટા] નાતુ
 છોટું [છો] નં [દે છો(ંર)આ = છોટું + ઠું]
 છોટિયુ (ર) ભીડીતુ ક્ષેત્ર, રેસાહાર એવી લટ
 (૩) પેગડાનો ચામડાનો પટો
 છોડપું [સ છુદ્ર, પ્રા કુદુ, દે છોડય = છોટું?]
 રોપો, છોડવો
 છોડ (છો) નં [દે છવડી = ચામડી, સરં દે
 છવડ = કૃષી] સુકાઈને થયેલુ છોડુ (ર) સુકાઈ
 ગયેલો ગલં (૩) નાકમા ખાજતુ લીટ ઇંતુ
 સૂકું પડં (-ખાજવું, વળવું)
 છોડણહાર વિં (ર) પું [‘છોડવું’ ઉપરથી]
 છોડાવનાર - મુક્ત કરનાર
 છોડ(-હા)વણુ સંકિં [‘છોડવું’ ઉપરથી] -
 અધનમાથી છૂટું કરાવણુ
 છોડવળગ સ્ત્રીં છોડવું ને વળગવું તે
 છોડવું સંકિં [સ છોટ્ય પ્રા છોટ] છૂટે એમ
 કરવું (ભુઓ ‘છૂટવું’ના અર્થો) (ર) તજવું,
 ત્યાગ કરવો
 છોડવો પું છોડ, રોપો
 છોડિયું (છો) નં [ભુઓ છોડું] છાલ કે તેનો
 કકડો (ર) લાકડાનો પાતળો કકડો (ભૂકરી)
 [છોડિયા જેવું = છેક સૂકું - પાતળું છોડિયાં
 ઉતારવાં, કાઠવાં, કાઠી નાખવાં,
 પાડવાં = ઝાટકવું, ઠપકો આપવો, કકડક ટીકા
 કરવી (ર) મારવું]
 છોડી સ્ત્રીં [દે છોડિ = નાની] છોકરી
 છોડું (છો) નં [ભુઓ છોટું] ભુઓ છોડિયુ (ર)
 ભુઓ છોતરું [છોડાં ઉતારવાં, ઉખાડવાં,
 કાઠી નાખવાં, પાડવાં ભુઓ ‘છોડિયું’મા
 છોત સ્ત્રીં ભુઓ છોછ

છોતરું (છો) નં [દે છોઝ?] છોડું; ક્રોતર, પડ
 છોતે(-ત્તે)ર (છો) વિં [સ ષ્ઠસપત્તિ, પ્રા છહત્તર,
 છાહત્તર, છાવત્તર] ‘૭૬’, છોતેર
 છોતો (છો) પું [સરં છોટું નં] વાસણ ધોવાનો
 કૂચડો (ર) ભુઓ છોચો
 છો ને (છો) અં ભલે ને
 છોભાણું અંકિં [સ છુમ્, પ્રા કુમ્ પરથી]
 છોભુ - ખસિયાણું પડવું - ટ પું છોભાણુ તે
 છોભીણું, છોભુ વિં [ભુઓ છોભાણુ]
 ખસિયાણું, ઝખવાણુ, શરમિંદુ
 છોચણું નં [‘છો’ ઉપરથી] ચૂનાવાળી ઇટ
 [છોચણું કૂટવું = નકાસુ પિષ્ટપેષણ કર્યા કરવું
 છોચલો કૂવો = આડાઅવળા મળતર વિનાનું
 -માત્ર મભૂરી મળે તેવું કામ]
 છોચો પું [ભુઓ છોઈ] શેરડી વગેરેના સાઠા
 ઉપરથી ઉતારેલી છાલ
 છોર પું [સ છુર] ઇર, અસ્રો
 છોરવું સંકિં [પ્રા છુર્ = કાપવું ઉપરથી]
 છોરિયા વડે ખોદવું
 છોરિયું નં [ભુઓ છોરવું] લાખા હાથાને ફળવાળી
 કાઠાળી (વાવેતરમાથી ઘાસ કાઠવાની)
 છોરી સ્ત્રીં [ભુઓ છોરો] છોકરી, છોડી - રૂ (-રૂ)
 નં છોકરું - રો પું [દે. છોય(-હ)ર, હિં.
 છો(ંહ)રા] છોકરી
 છોલ [છો] પું, સ્ત્રીં [ભુઓ છાલ] વનરપતિ
 ઉપરની ત્વચા (સુ)
 છોલ પું, સ્ત્રીં [‘છોલવું’ ઉપરથી] (લાકડાના)
 છોલવાથી પડતા છોલા, (ફળ, શાક ઇંને)
 છોલતા પડે તે ંણી સ્ત્રીં છોલવાનું એભર
 (ર) છોલવાની રીત - આવડત
 છોલદારી સ્ત્રીં [સરં મ, હિ] નાનો ત ખૂ
 છોલણુ સંકિં [પ્રા છોલ્] ઉપર ઉપરથી
 ઉખેડવું (ર) [ફળની] છાલ કાઠવી (૩) [લાકડું]
 ઘડવું (૪) [વ્ય ગમા] અણઆવડતથી કે ખરાખ
 સાધનથી હનમત કરવી (૫) સખત ઠપકો
 આપવો, ઝાટકવું, છોડા ઉતારવા
 છોલાટણું સંકિં [‘છોલવું’ ઉપરથી] ખૂખ
 છોલ છોલ કરવું (ર) [લા] સખત ઠપકો આપવો
 છોલાણું (છો) નં [ભુઓ છો] છોખવ કામ

छोलावुं अंकिं 'छोलवु'नु कर्मणि
 छोलां (छो) न० अ० व० [लुओ 'छोडु' (छोडा)]
 छाला [प्रेरक, छो करावची
 छोवडा (-रा) वपु (छो) स०किं 'छोवु'नु
 छोलावुं (छो) अं किं 'छोवु'नु कर्मणि
 छोवु स०किं [लुओ छुवु] अडकवु, अडकीने
 अपवित्र कवु (२) अंकिं अडकवची
 अपवित्र थवु (३) (छो) स०किं 'छो' उपरथी
 (वर वगरेने) छो कंची [वियोग
 छोडु पु० [प्रा छोह = देकवु ते] लुओ छेड (२)

छोण (छोण,) श्री० ['छिछणवु' प०थी ?] त०ग,
 मोलु (२) छलकावु ते, छलक (३) [ला] पु०कण
 पलु [-मारची = मोलु छिछणवु, छलकावु.
 -वागची = छिछणवु, छलकावु (काई
 वस्तुनी) छोणो वागची = तेनी पु०कण छत
 छेपी, छलकाई ववु]
 छोणलु (छो) अंकिं [लुओ छोण] (आणडे)
 (वचारेना) धावणनी छिलकी करची
 छोतेर (०) वि० [लुओ 'छोतेर' '७६'
 छया (-शी) री वि० लुओ छाशी, '८६'

अ पु० [सं] तालुग्यानी नीने व्यजन (२)
 सम मने डेडे 'र-मेनु, उत्पन्न वयेनु' अवे
 अर्थ अतावतु पढ छेडो 'वशर' ०६२
 पु० १ अवे अक्षर डे उचार ०६२ रंत
 वि० छेडे अकारवाणु ०६२ पुं० अकार
 अ अं [सर० प्रा जिअ, चेअ, ज्जेव, अप
 जि, छेडो तालु जि = तेनो १, शौ जिअ, म
 च, सं एव] वाक्यना पढ पाछण आवना
 तेने अगे मडरव, अतन्यता, निश्चय,
 आनरी वगरे अतावे छे (अने तेनी आगणना
 ग०६२) छेड्यो अक्षर लारथी जोलाय ०)
 छेडो आवीग १, 'त्या १' (२) (काव्यमा)
 पाठपूर्ति माटे वपगय छे
 अर्थक वि० [अ] वृद्ध (२) अशक्त - श्री
 श्री० वडपण (२) अशक्ति
 अड (१) श्री० [हि जक, अक] छड, छड
 (२) रकज, पयात (नेम के, वेवु होय
 तो ले, नकाभी १० छोड) [-पडछवी, -लेवी
 = छड करची (छिलटु) -छोडवी = छड डे
 पयात मूची देवी]
 अड अं [हि] अकडवु ते, पकड, सक ले
 ०६२ अं अ० अ० अकडीने, अकडे नहि
 अ० अ० अ० अ० अकडीने (आधवु)
 अडवु स०किं [हि जकडना] जेयीने -
 अकडे नहि अ०, सभत आववु - पकडवु
 अकत श्री० [अ] नाकावेरो हाण (२) (धरलाभमा)
 हान, पेरत (आवकने ४० मो लाग धर्माहा

अरवानी आजा) [-नां अची = नाकावेरो
 हाणल कवे, अकत लेवात करवु - अरची
 = अकत आपची, अकची.] ०६२ पु०
 अकत लेनारो अमलवार, नाकाहार ०नाभुं
 न० हाण - अकत - महेसुखना ६०नी याही
 ०भाही श्री० अकत अरवाभाथी मुनि - ती
 वि० अकतवु, -ने लगतु (२) अकतने पात्र
 (३) पु० अकतहा
 अडियु वि० १६, छडीलु
 अडु (-शु) पु० [तिलु ७ उपरथी सर० म.
 अक] मोईडानी रमतने अक हाव
 अक्री वि० अक अरना, अडियु (२) न० [हि]
 अक पक्षी [यक्षणी
 अक पु० लुओ यक्ष ० (-क्षि) छी श्री० लुओ
 अ० (१) श्री० [स अक, प्रा अक, म अक =
 माछलु, डे प्रा अक = रडवु अे प०थी ?]
 ('अ० मारची' = पस्तावु, वाका रूढीने डेकावे
 आववु, अेवा अर्थमा श० प्र० भा)
 अ० अ० पु० [फा अक] धा - माधुं अं
 किं अ० अ० - धायल थवु - अ० वि० [फा]
 अ० अ० थयो होय अेवु, धायल
 अ० अ० स०किं [स अक] आर्ध अ०
 अ० अ० पु० [अ] अयो, समुह
 अ० अ० वि० [सर० अ०] सहलाईथी
 अ० अ० नहि अेवु - म० अ० (२) १६
 अ० न० [म अक, प्रा अक] अकत (२) श्री०
 [लुओ अ०] अ० (५) [-अकतु =

पूरेपूरु सङ्ग नीवडु (विद्यां 'आम थाय
 ओटले जगलत्या') ०कती(-ती)पुं० जगतने
 करनार - धंश्वर ०लहेर, ०प्रसिद्ध वि०
 जगमाथये लष्णीतु ०लवन पुं० जगतना
 लवनत्रय - परमेश्वर ०त्रय न० स्वर्ग, मृत्यु
 ने पाताण ये त्रये जग, जगत्रय ०पति
 पुं० जगतने पति - धंश्वर ०धनीश्री(-सी)
 श्री० लोकवायका. ०मोहन वि० (रं) पुं०
 जगतने मोह पमाडनार (प्रलु) ०मोहना
 वि० सी० (र) श्री० जगमोहन (दुर्गा)
 ०राय पुं० जगतने राल - प्रलु
 जगत न० [स] सृष्टि, विश्व(र) दुनिया, पृथ्वी
 (३) [ला.] लोडो, लोकमत (जेम डे, जगत
 त्रिथायु नथी) [-लतलु = लुओ जगलतलु
 जगतने वा वाये = जगतना सुभदु भने
 अतुलव थवे (र) जगतना प्रपथने येप
 लागवे] - २यक्षु पुं० [स] जगतनी
 आभय सूर्य - २छाक्षी पुं० [स] सूर्य
 (२) परमात्मा ०(-र) जननी श्री०
 जग-या-दुर्गा ०(-र) जेता पुं० जगत
 लनार, आलमगीर ०लम पुं० जगतने
 नियममा राभनार-धंश्वर ०पाष्णी न०
 गान्तेपाष्णी, रर्गपाष्णी. ०(-त)प्रसिद्ध वि०
 लुओ जगलहेर ०लवाडो पुं० लहेरमा
 कुनेती डे यदनामी थवी ते -ती श्री०
 [स] लुओ जगत (२) ऐक छद -तीसुर
 पुं० लहेव, ब्राह्मण - तत्रय न० त्रये जगत
 - स्वर्ग, मृत्यु अने पाताण - तपति पुं०
 जगतने स्वामी - परमेश्वर - त्रसिद्ध पुं०
 जगलहेर - द'भा(-भिका) श्री० [+ वंवा]
 जगतनी माता-दुर्गा, -दात्मा पुं० जगतने
 आत्मा - परमेश्वर - दाधार पुं० जगतने
 आधार - परमेश्वर - दासास पुं० जगतने
 आसास मात्र (सायु नहि) - हीश(-श्वर)
 पुं० जगतने धष्णी-परमेश्वर - दुद्धार पुं०
 जगतने उद्धार - दुद्धारके वि० जगदुद्धार
 करनार, तारणहार - देकवीर पुं० [+ एकवीर]
 जगतमा ऐक अनेड वीर - द्युशु पुं०
 आभा जगतने गुरु (२) शाकर मतना मुप्य

आचार्यनी उपाधि(३) [स] महादेव - दरे
 पुं० [+ धर] जगतने धाणु कनाग - परमेश्वर.
 - द्रातु श्री० [+ धातु] जेमाथी जगत उत्पन्न
 थयु छे ये धातु, भूणतव - द्वात्री श्री०
 जगतनी धात्री - जगद या - द'दनीय, - द'द
 वि० आभा जगतने वदन करवा योग्य - प्राय
 पुं० [+ नाय] जगतने नाय - परमेश्वर (२)
 वि० लुओने ऐक अवतार (३) जगन्नाथपुरीमा
 आवेदी ये नामनी मूर्त (४) [स] ऐक
 स रकृतकवि [- (०ल)ने। प्रसाद = जगन्नाथ-
 लना मदिग्मा अपातो प्रसाद (२) वर्णा-
 श्रमने भेद भूमीने भाई शकाय तेवी प्रसादी
 - (०ल)ने। रथ = जगन्नाथलना ज गी रथनी
 पेडे आनुआनुना सैनी परवा कर्या विना
 आगण वधतु - गयडतु काम डे तत्र]
 - त्रियंता पुं० जगतने नियता - परमेश्वर.
 - त्रिवास पुं० जगतमा व्यापी रहेनार डे
 जगतने निवास - आधारस्थण - द'दर.
 - त्रिंघ वि० अथा वडे निहातु डे निहावा
 योग्य - नमान्य वि० [+ मान्य] सौअे मान्य
 कवा योग्य डे मान्य करेले - न्निमत्र पुं०
 आभा जगतने मित्र, विश्वमधु
 जगलु पुं० [स] 'ज' सज्ञाथी ओणभाने जे
 ललु वरये ऐक गुरु अेवा त्रण अक्षरने गणु
 (छ दशाक्ष)
 जगती, जगदाधार धं लुओ 'जगत'मा
 जगत्र(-त्र)थ लुओ 'जग', 'जगत'मा
 जगद'भा(-भिका) लुओ 'जगत'मा
 जगदात्मा, -धार, -सास लुओ 'जगत'मा
 जगदीश(-श्वर) लुओ 'जगत'मा
 जगद्धर, जगद्धातु, -त्री लुओ 'जगत'मा
 जगधी श्री० [स जग, -विष उपथी](तिरस्कार-
 वाचक)ओकरी - दु न० छोकर - धो पुं०
 छोकरे
 जगन पुं० लुओ यज्ञ (२) [ला] अति
 मुष्टेव डे मोटु काम ०लडाके पुं० अति
 मुष्टेव काम
 जगन्नाथ पुं० [स] लुओ 'जगत'मा
 जगन्नाथपुरी श्री० [स] ऐक प्रख्यात तीर्थ-

अथ -रिचु' वि० अरु सनातनी नदि
 ऐतु भौद्ध असम्बन्धुं
 जगन्नाथ-रायण पुं० [वा] (जगन्नाथ-नेत्रु)
 सहनशील होलु माणस [कापड
 जगन्नाथी स्त्री० ऐकं लततु जीलु सुतराडि
 जगन्निथ ता, जगन्निवास, जगन्निथ, जग-
 न्मान्य, जगन्निभत्र [स] लुओ, 'जगत'मा
 जगन्प्रीशी(-सी) लुओ 'जगमा'
 जगणी न० [स०० डे जंगा] धास उगाडवा
 राभेडी नमीन, पीड
 जगरे न० ऐकं पक्षी (२) [स] अफ्तः
 जगा(-ग्या) स्त्री० [फा जायनाह] स्थण,ठेकाळु
 (२)भाडी जगा (३)नोकरि (४) साधु भावानो
 मठ [-अपची = भेसवानु न्यान आपवु(२)
 नोकरि आपची -करची = पीनने माटे
 अवकाश उन्वे (२) नोकरि उला करची
 -पूरची = भाडी पडेडी जगाये डोर्धने राभी
 वेवु -लेची = नोकरिमा लेडावु (२) नमीन
 भरीद्वी(३)-नु म्यान सबाणवु]ंधारी वि०
 जगा-भडवाणु [वु'नु प्रेरक ने भावे
 जगाड(-व)कुं संक्रिं, जगाकुं अंक्रिं 'जग-
 जशु पु० लुओ जड
 जगो स्त्री० लुओ जगा जग अ० ठेरठेर,
 अधी जगाओ, सर्वत्र [(२) लध (१)
 जधन स्त्री०, न० [स] शरीरने थापानो बाग
 जधन्य वि० [स] हलड, कनिष्ट(२) अतिम,
 उंलु (३) पु० शुड
 जधात स्त्री०, -तिथां न०अ०व० [सं वान
 उपरची ?]माणडेतथा कु वागना श्राद्धनी तिथि,
 भाडरवा वड नेरग -तिथु' वि०(२)न० पाण
 पणमा अथवा कुंवार मरी गयेलु माणस
 ज(०९)७ पु० [७] न्यायाधीश
 जजमान पु० लुओ यजमान वृत्ति स्त्री०,
 -निथु वि०, -नियो पु० लुओ 'यजमान मां
 -नी स्त्री० जजमानवृत्ति
 जजियावेरे, जजियो पु० [ज जिज्जइ =
 हेडियो, हिं, म जजिया] भुसलभानी सन्यमा
 मोरी उमना (हेडियावाणा) परधर्माओ
 पासेधी लेवातो भायावेरे

जड,०ल वि०[स जड=परधी ?]हडीलु, अनाडी
 जडा स्त्री० [स.] भावाओ भाये गणे छे ते
 के त्रेवु केशतु छुड (२) अव्यवस्थित लांया
 वाण (३) वडपीपरना लाया लडकता भूणिया,
 वडवाड्यो (४) वेदमत्र लालवानो-पाड
 करवानो चाम्मानो ऐकं प्रकार (५६, डम,
 ७४) अने धन) [-छोडची = आयेडी नटाना
 वाण छूटा करवा -पछोडची = गुप्ते थडुं,
 उंक्रिंमड्यं जवु (भावानु, के भावानी पेडे) (२)
 तप वगेरेने लगना मतेनी त्याग कन्वे
 -आधची = (वड वगेरेना इधधी) नटा
 आभणीने वाणनी गाड भारची (२) प्रतिज्ञा
 लेवी -राभची, -वधारची = वाण नटा पेडे
 ववाग्वा] ०लू पु० [न जडा + स जुडकों]
 नटानो लारे उधर, उधारी वि० माथे नटा
 होय ऐवु (२) पुं० लेगी; तपस्वी (३) [स]
 गिव (४) वडतु जाड उपाडी पु० पड, डम
 अने नटा ऐटले सुधीनी वेदमत्रेना पाड
 कन्वानी रीतो नल्लान उभासी स्त्री० [स]
 ऐकं वनस्पति-अपवि ०णु वि० नटावाणुं
 नटाथु पु० [स] (स) गमाथलमा आवतो
 ऐकं गुधराज
 नटाणुं वि० लुओ 'नटा'मा
 नटि(-टी) स्त्री० [स] नटा (२) समूह (३)
 नटाभासी -टित वि० [स.] पाडी -अद
 अदर गूचवाड्येले -टिथु न० वाणनी
 छूरी डे गूचवायेडी लट -टिल वि० [स.]
 नटावाणु (२) गूचवायेलु अटपटु (३) पु०
 तपची (४) ब्रह्मचारी -टिलता स्त्री०
 अटपटापणु
 नडर न० [स] पेट, होनरी ०रम पु० नडरमा
 जमना पावक रस, 'गेस्टिड नथुम' -राशि
 पु० [+अशि] भापेलु पयावनागे नडरने
 अशि - नडरनी गडि
 नड वि० [स] उव विनातु (२) [वा] लागडी.
 अदि के मूनि विनातु ०ता स्त्री०, ०लव,
 ०पाळु न० ०लवाडर्षलु न० शुक्लवाडर्षलु.
 ०टेड पु० रथुग शगे ०लुदि वि० मंड
 अदिपु. ०लरत वि० अलसभलु, मूण (२)

પુ. (સ.) એ નામનો એક યોગી ૦૨૫ વિ. ૦૪ જેવું, મૂખ, ઠોઠ ંવાદ પુ. ૦૪ ગતવું મૂળ ૦૪ પદાર્થ છે, ચેતન નહિ, એવો વાદ, 'મદિરિયેલિઝમ' ંવાદી વિ. ૦૪ વાદવું, ને લગતુ (૨) ૦૪વાદમા માનનાર (૩) પુ. એવો પુરુષ

૦૪ સ્ત્રી. ૦ [સરં હિ, મ, સ જયા, પ્રા જહ ઉપરથી] જુઓ ૦૪મૂળ (૨) ખીલી; મેખ (૩) સ્ત્રીઓના નાકનું એક ઘરેણું [-ઉખેડવી, -કાઠવી = નિકદન કંવું, મૂળમાથી કાઠી નાખવું -યાલવી = ઊડે સુધી મૂળિયુ રોપાવું-ચોટવું -ઘાલવી એસવું = સ્થિર થવું, ચોટવું -નાખવી = ૦૪ ઘાલવી -પકડવી = મુખ્ય મુદ્દો પકડી પાડવો -પહેરવી = (નાકમા) ૦૪ (ઘરેણું) ખોસવી -ખાઝવી = ખરાબર મૂળિયુ લાગવું, સ્થિર થવું] ૦મૂળ, -ગિયુ નં મુખ્ય મૂળિયુ

૦૪ જ પુ. [કં જજ] ન્યાયાધીશ, ૦૪ ૦૪તર વિ. ૦ [૦૪વું ઉપરથી] ૦૪વકામનું, ને લગતુ (૨) નં ૦૪વું તે, ૦૪વાની રીત, ૦૪વકામ (૩) મળતર, પ્રાપ્તિ

૦૪તું વિ. ૦ [૦૪વું ઉપરથી] ખરાબર ૦૪ી શકાય એવું, ખ વખેસતુ [મૂળાડિયુ ૦૪થું નં [૦૪ વરથી] અનેક મૂળવાળુ મોટું ૦૪થુ નં દાતવાળો મોનો નીચેનો લાગ (૨) તે લાગતુ હાડકું, 'જો ખોન' [-તોડી નાખવું = મો ઉપર માર મારવો -ફાટવું = મો પહોળુ થવું (૨) ખોલાવું -ખેસાડવું = ખનાવટી દાતવું ચોકું ખેસાડવું -ભાગી નાખવું = મોમા મારવું -વધવું = હદ ઉપરાંત ખેલવું, વગર વિચાર્યે ખેલવું] -ખા(-ખા)

તોડ વિ. ૦ ઉચ્ચાર કરતા મુસ્કેલી પડે તેવું (૨) ૦૪થુ તોડી નાખે એવું, સચોટ -ખા(-ખા) ફાડ વિ. ૦ જુઓ ૦૪ખાતોડ (૧) ૦૪ખેસ(-સુ)લાક(-ખ) અં [૦૪ + ખે = નહી + સુલાખ (સુરાલ ફા = કાણુ)]

સન૦૪, મક્કમ ૦૪વું સં કિં [પ્રા જહિમ (સ જહિત) = ૦૪ાયેલું. સરં હિં જહના, મ જહને] સન૦૪ ખેસાડવું -જેડવું (જેમ કે, ખીલો,

નરમાદા ઇં ૦૪વા, ખેસણીમા નગ ગોહવવું) (૨) અંકિં [સરં હિં જહના] હાથ લાગવું, મળી ૦૪વું (૩) ખોવાયેલું ફરી મળવું ૦૪સુ વિ. ૦ [સ જહ] શરીરે મોટું પણ અક્કલમા એણુ -સાઈ સ્ત્રીં ૦૪સાપણુ

૦૪કાઈ સ્ત્રીં [૦૪વું ઉપરથી] ૦૪વાની-ખેસાડવાની રીત (૨) ૦૪વાતુ મહેનતાણુ -ઉ(-વ) વિ. ૦ ૦૪ડેલું -ખેસાડેલું, ૦૪તર -મણુ(-ણી) નં જુઓ ૦૪કાઈ -વ વિ. ૦ ૦૪કાઉ ૦૪વિ(૨) પુ. ૦, નં જેમા હીનમાણેક વગેરે ૦૪યા હોય તેવો દગીને

૦૪વિ(૨) વિ. ૦ [વુઓ ૦૪વું] ૦૪ડેલું, ખેસ. ડેલું ૦૪વિમા પુ. ૦, સ્ત્રીં [સ] ૦૪વતા ૦૪વિ. ૦ નં [૦૪ ઉપરથી] મુખ્ય મૂળિયુ ૦૪ ૦૪વિયો પુ. ૦ [૦૪વું ઉપરથી] હીનમાણેક વગેરે ૦૪વાતુ કામ કરનાર, ૦૪ચીગર (૨) [કા] અડવો

૦૪ી સ્ત્રીં [૦૪ ઉપરથી] ઔપચિના ગુણવાળું મૂળિયુ ૦જુદી સ્ત્રીં ૦જુદઈ ગુણવાળી ૦૪ી [-સુ ઘાડવી = ૦જુદઈ અસર તળે આણવું, ભોળાવવું, ભમાવવું]

૦૪ીભૂત વિ. ૦ [સ] ૦૪, ૦૪૩૫ અનેલું ૦જુ પુ. ૦, નં [પ્રા, મ જન] પુરુષ વ્યક્તિ, આદમી ૦જુતર [૦જુવું ઉપરથી] ૦જુવું તે પ્રસવ (૨) ખાળક (૩) ઔલાદ [મા, જનેતા

૦જુતી સ્ત્રીં [૦જુવું ઉપરથી] ૦જન આપનારી ૦જુ(-ણા)વવું સંકિં 'જાણવું' તુ પ્રેરક (૨) ખતાવવું, દેખાડવું (૩) [૦જુવું ઉપરથી] ૦જવાના કામમા મદદ કરવી, પ્રસવ કરાવવો ૦જુવું સંકિં [સ જન્, પ્રા જળ] (ખરચાને) ૦જન આપવો

૦જુસ સ્ત્રીં [મ જિન્સ] વરુ, ચીન (૨) માલ, સોદો (૩) સિલક (૪) વરેણુ (૫) અરીણ (૬) નવની સજા (સ કેતની ભાવામા) ૦ભાવ સ્ત્રીં, નં દરદગીનો, કીમતી સરસામાન -સાઉ વિ. ૦ ૦જુસ ઉપર આપવા લેવાનું અથવા આપેલું લીવેલું -સી. સ્ત્રીં રોકડ નાણુ ૦જુવવું સંકિં જુઓ ૦જુવવું

जलशुभं अ० डि० 'जलशुभं', 'जलशुभं' कर्मणि
(२) देभात् (३) षट्कार पठतु

जलशुभं श्री० [जुशो जल, प्रा] श्री-व्यङ्गि
-शुभं न० मनुष्य-व्यङ्गि

जल अ० [स वत्] 'जल लभवानु क' अम
पत्रतो मन्त्र लभता शब्दान्तमा लभाय ७
जलन न०, -ना श्री० [स वत्, -त्तन]
सलाण सायनशुभं

जलरदु न०, -डो पु० [जुशो जलरदु]
मानाङ्गना नार जे यवतु अेक साधन (२)

[ला] सङ्गो, युगल [जलरदामा धालुं
=सावतु सङ्गमा लेतु जलरदामा
धादीने जे यत्तुं, ताषुत्तुं =जलरदामा वडे
नार जे यवा (२) सङ्गमा लङ् काम
कगवतु जलरदामाथी नीकणतु =महान
सङ्गामाथी छूटा थकु, युगवमाथी छूटु]

जनि पु० [स वत्] जनि (२) नै न सात्, गोरछ
जतीमती श्री० [सर० म, स युनिमति ?]
द्वेकनी जुही के सामग्री - सडियगी जे जवाथ-
दारी ते (कायदामा)

जलु श्री० [स] लाभ. ०मणि पु० लाण ०रम
पु० जुशो अणतो ०वर्णु वि० लाभना
०गनु; लाल

जलतत्र अ० + [स यत्रतत्र] त्या त्या
जलु न० श्री० [स] गणानी हासडी काहलो
जलरप(-न)थर वि० त्या त्या, क्यानु =ना हाँय
अेवु आम तेम भरती गथेनु, अत्यन्तिन

जथा अ० [स यथा] जेवी गीते
जथारथ वि० +, जथार्थ वि० [स यथार्थ] ये. ज्य
जथो (-थ्यो) पु० [सर० हिं, न जवा, स वृथ ?]
लूथ समूह, समुदाय -था (-थ्यो) षथ
अ० छूक नहि पण अेकसामटु

जद(-ध)पि अ० [स यद्यपि] नोडे
जदा अ० [स यदा] जे वधते ०तदा अ०
त्यारे त्यारे, कोर्ष पण सभये

जहु पु० [स वहु] (स) थड ०नाथ, ०पति,
०राय, ०वीर पु० (स) यादवोना स्वामी -
कृष्ण ०वश पु० यादववश ०च शी वि०
थडवशतु

जलानडा अ० [स. यदातदा] आम तेम, जमे
तेम, जेकाम, ठेकाणा वगर

जन पु० [स] माणस (अेव०मा सामान्य शीने
समासमा, उदा० प्रजजन, स्वजन, प्रियजन)
(२) जनता, लोडिनो समुदाय (जेम डे, जनने
दाड्यु नहि, सालणीअे जनतु, क्रीअे मनतु)

(३) सात लोक मनाथ छे तेमानो पमो, जनलोड.
०कथा श्री० लोडिमा यालती आवेकी डे
यालती वान व्यर्था श्री० लोडिमा यालती
वर्था -वात ०पद पु०, न० देश ०पदधर्म

पु० देशाचार, देशनी इडि ०प्रिय वि० लो-
प्रिय ०प्रवाह पु० लोडिनो प्रवाह -रोणु
(२) [ला] लोकाचार, इडि ०शुद्धि श्री०
सामान्य माणसनी शुद्धि ०लाषा श्री०

लोकाभाषा (नवलराम) ०म रल (-ण) पु०
जनसमुदाय ०लोड पु० जैनलिक स्वपना
प्रमाणेना सात लोकमानो पायमो लोक
(जुशो लोक) ०वाह पु० अडवा(२) लोडिमा

अपधीर्ति ०वार्ता श्री० लोडवार्ता, लोडकथा
०वित्थार पु० लोडिनो - आम विचार
०विशेषभाव पु० माणसमा कोर्ष सगु
नथी अेवो भाव, ०विचनीचभाव ०श्रुति श्री०

अडवा ०समान पु० जनता, जनसमूह
०समुदाय, ०मभूत पु० लोडिनो समूह
०सामान्यभाव पु० अवा मनुष्यो सरभा
छे अेवो भाव, 'धन्नेविलिरी अेर्ष मेन'

०शुभवाद पु० जनताना - अने तेडका
भोटा भागना लोडतु सुभ सावतु, अे सामानिक
डिदेशाणो वाह, 'युटिलिटिगिनिकम'

०शुभवादी वि० (२) पु० जनसुभवादमा
माननार ०रवभाव पु० माणसनी के
जनतानो स्वभाव ०हित न० लोडितु हित.
०हितकारी वि० जनहित करनार ०हित-

वाद पु० जुशो जनसुभवाद ०हितवादी
वि० (२) पु० जनहितवादमा माननार -नेधरे
पु० [+ ईश्वर] सान -नोपयोगी वि०
[- उपयोगी] लोकापयोगी

जनस वि० [स] इत्यत्र करनार, पेदा करनार
(प्राय ममाने अते) (२) पु० भाव (३)

જમજમા સ્ત્રીં [અ જમજનો દિલ્લાવ, સરં મ]
 વ્વરોને જલદી જલદી ઉચ્ચારતા ઊપજતો
 અલકાર (સગીત)
 જમજોહર નં [હિ જમજોહરા] એક પદ્મી
 જમજુ નં [જમજુ પરથી] જમજુ તે, મોજન
 (ર) નાતવરો વ્વાર પું, સ્ત્રીં નાતવરો
 (ર) એનો દિવસ
 જમજુ વિં [સરં સ વામી, પ્રા જમી, દે
 જેમણય] પૂર્વાભિમુખ થતા દક્ષિણ તરફતુ
 [-અંગ જમજો હાથ = મુખ્ય મદદગાર
 માણ્ય જમજો હાથ ઝાલવો પડડવો =
 મદદ કરવી] [પાપ
 જમદશિ પું [સ] (સં) એક ઋષિ-પરશુરામના
 જમના સ્ત્રીં [સ યમુના] (સ) ગગાને
 મગનારી એક નદી, કાલિદી -નોત્રી સ્ત્રીં
 જમના નદીતુ મૂળ
 જમરૂપ નં [સરં હિ, મ જમરૂડ] જમરૂપ
 ઠડી, -ખી સ્ત્રીં જમરૂપનુ ઠાડ [(ર) અંસાથે
 જમજુ વિં [સ યમલ = લેડુ] + ના સાથવાળું
 જમલો પું + જુઓ જુમલો
 જમજું સંકિં [સ જમ] વિભાજન કરવું, ખાવું (ર)
 [લા] લાલવું, ખાટવું (વ્યગમા) (ઉદાં શુ
 જમવા ત્યા ગયા'તા) [જમીને જખ
 મારવી = ખાઈને મુરઠેલીમા ઊતરવું (ર)
 જમ્યા પછી એકવાડ કાઠવાનુ થવું]
 જમશેદી નવરોજ પું [ફા] એક પારસી
 તહેવાર (૨૨મી માચે)
 જમા વિં [અ] એકહુ થયેલું, એકહુ (ર) જમા
 ખાણુનુ, (૩) સ્ત્રીં આવક, ઊપજ, વસલ (૪)
 સગ્વાળો જુમલો [-આપવું = જમા ખાણુ
 લખવું, (ર) લેણુ પાણુ આપવું -કરવું =
 જમા પાસે નોવવું -થવું = એકહુ થવું (ર)
 જમા પામે નોવાવું -માંડવું = જમા ખાણુ
 લખવું (ર) વ્યાજે રકમો રવીકારવી -લેણુ =
 જમા ખાણુ લેવું (ર) વસૂલ કરવું] ઊધાર નં
 જમા અને ઉચાર-આવક-લવકનો હિસાબ
 [-કરવું = જમા અને ઉધાર ખાણુએ રકમો
 નાખવી, હવાલો નાખવો] ઊખર્ચ (-રચ)
 પું નં ઊપજ અને ખર્ચ [-નાખવું,

પાડવું = આવી -ગઈ -રકમોની વ્યવસ્થા કરી
 નાખવી (ર) આવકલવકતુ તારણ કાઢવું]
 ઠત સ્ત્રીં (એક નાતના કે પથના લોકોનો)
 સમુદાય, સમૂહ (ર) બાવાઓનો સમૂહ ઠતી
 વિં જમાતનુ -ને લગતુ ઠદાર પું સિપાઈ
 યોની નાની ઠકડીનો ઉપરી (ર) [લા] ઉપરી-
 વણુ કે પ્રભાવદાખવે એણુ માણસ (કટાક્ષમા)
 ઠદારી સ્ત્રીં જમાદારનુ કામ -૫૬ ઠનોંધ
 સ્ત્રીં ખરીદનો માલ નોધવાનો ચોપડો ઠપાસુ
 નં ઠખાણુ (-જૂ) સ્ત્રીં ચોપડામા (ડાણુ)
 પાસુ, ત્યા જમા રકમ લખાય છે ઠખ દી
 (-ધી) સ્ત્રીં જમીન માપી ભત વગેરે તપસી
 કરીને તેણુ સરકાર-ભગત આકારવું તે, 'લેન્ડ
 ઠેવ-યુ -સેટલમેન્ટ' ઠવરૂલ સ્ત્રીં, નં
 મહેસૂલની ઊપજ ઠવહી સ્ત્રીં જમાનોવ
 જમાઈ પું [સ જમાનુ, પ્રા જમાઈ (-ઠ), હિં.
 જમાઈ] દીકરીનો વર
 જમાડવું સં કિં 'જમજુ'નુ પ્રેરક રૂપ
 જમાત [અ જમાજત], -તી જમાદાર, -રી
 [ફા] જુઓ 'જમા'મા
 જમાદિલ અવલ પું [અ જમાદિલ અવલ]
 અરખી - મુસલમાની પાચમો મહિનો
 જમાદિલ આખર પું [અ જમાદિલ આખિરહ]
 અરખી - મુસલમાની છઠો મહિનો
 જમાન પું [અ જામિન] જમીન ઠખત નં
 જમીનખત
 જમાની સ્ત્રીં [જમાન ઉપરથી] જમીનગીરી
 જમાનો પું [ફા] યુગ, લાખો સમય (ર) દેશ-
 કાળની, આચારવિચારાદિની અમુક સ્થિતિ કે
 તેનો સમય -નાજુનું વિં જમાનાઓથી
 ચાલતુ આવેલુ; પ્રાચીન -નાજું ખાધેલ વિં
 પહોચેલ, અનુલવી, પાકું
 જમાનોંધ, જમાપાસુ, જમાખાણુ, જમા-
 ખ દી (-ધી) જુઓ 'જમા'મા
 જમાલ પું [અ] મોઢ્ય
 જમાલગોટો પું [હિ] જુઓ નેપાળો
 જમાવ પું [જુઓ જમા, 'જમજુ' પરથી]
 ભરાવો, લીક ઠત સ્ત્રીં જમાવવું તે (ર)
 પધખેસતી મેળવણી -મિશ્રણ

न० पैसा, धरेणा वगेरे श्रीमणी वस्तुयो(२)
 कसपी लरतकाम ०लोभम न० पैसा वगेरे
 लोभमणी वस्तुयो. ०टो० पु० [फा] कसप
 लरनारो. ०टो० श्री० कसप लरवातु काम
 - विधा, कसपी लरतकाम
 नरभ न० [प्रा जरग; सर० हिं. चरख, स.
 ०जरद, प्रा. तरच्छ] उरभ, ऐक नगदी
 प्राणी, धारभोदियो; तरस
 नरयो वि० पु० [सं. जरत्क, प्रा. जरग](का)
 वरडो, ङचरो [धसाध गयेलु
 नरनरियुं वि० [सं. जर्जर] ल्णं थध गयेलु;
 नरनरियान, नरलोभम न० लुयो 'नर'मा
 नर६ वि० [स] वृद्ध, धरडुं(२)कहाण ०ता श्री०
 नरथु वि० [स] धरडुं(२)न० नरला. -लु
 श्री० वृद्धावस्था [धमसस्थापक
 नरथु पु० [अवेरता] (सं.) पारसीओना
 नरयोस्ती वि० नरथुद्रुत, -ने लगतु (२)
 नरथुद्रुतुं अनुयायी (३) पु० पारसी
 नर६ वि० [फा. जर्द] पीछुं, आणुपीछु
 नरदाहु(-णु) न० [फा. जर्द परधी] ऐक सके
 मेवो, आळ
 नरनी श्री० [फा] पीणो पदार्थ
 नरटो पु० [फा] तमाकुनो लूटो
 नरथ पु० [अ. जर्द] रास, ङहेरात, धाक
 नरनर वि० [फा. जरा उपरथी] नरा, सहे
 (२) अ० नरातरा, सहेरास
 नरवाणियुं वि० [सर० 'लणावाणा, -णियुं]
 पाणुं (२) ल्णं (कपडुं)
 नरतुं अ०किं [सं. जू. प्रा. जर] ल्णं थदुं;
 धसाध नडुं (२) पथडुं, ङनम थतु (३)
 पाणुं के थडुं थतु
 नरा श्री० [स] वृद्धावस्था(२)सापनी कायणी
 नरा वि० (२) अ० [अ] लगार, थोडु ०ऐक,
 ०क वि० (२) अ० थोडुं, लगार. ०तरा
 अ० थोडुं - नडि नेतु [नरा नराभां,
 नरातराभां अ० सहेरा सहेरमा, भास
 कारण विना(२) जठ, नरा वपतमा
 नरायत वि० [लुयो निरायत] वरसाहना
 पाणीथी थतु (मेती के पाक माटे) (तेनाथी
 ठिवडुं आगायत - क्वाना पाणीथी थतु)

नराथु न० [स.] गर्लने वीटणायेलु पातणुं
 पड, ओर. ०न वि० नराथुमाथी नरभतु
 (धडाभाथी नडि) [ससरो
 नरासंध पुं० [सं.] मगधदेशने राण; कसने
 नरित वि० [सं] ल्णं, अणो गयेलुं
 नरियान वि० [फा. जर्न] नरीतु, असपी
 (२) न० सोनाडपानां धरेणा
 नरी श्री० [फा. जर] कसप, कसपी भाल(२)
 वि० कसप साथे वलेलु, कसपी. ०काम
 न० कसपी लरतकाम. ०पट्टो पुं० कसपी
 वावटो(२)पेशवाधमा लम्करी सरदारने कमरे
 आधवानो कसपी पट्टो
 नरी वि०(२)अ० [लुयो नरा] थोडु, लगार.
 ०क वि०(२)अ० सहेरा थोडुं
 नरीपुराथुं वि० [सं. जरिनु + पुराण] लूतुं;
 क्षीती गयेलु, धणु लूतु
 नरीक्षी श्री० [फा. जरीव = नमीन भापवानी
 साकण] नमीनभापणीतु काम(२) पु० ऐ
 काम करनारो, मोलणीहार(३)वि० [अ. जरीफ]
 विनेरी, मडकर (४) थुद्विवान समनहार.
 ०परटो पुं० म. पाणीतु पत्रक
 नरीमरी श्री० [सर० म; प्रा. जर = ताव
 + मरक = मरडी] लारे वेपी रोग, डोगणियु;
 (भास करीने) कुलेरा. (आ रोगनी देवी
 होवानु मनाथ छे)
 नरभो पुं० लुयो जभो
 नर२ श्री० [अ] लुयो नरत (२) अ०
 अवस्थ, नको, अलभत. [-ठीली थवी,
 लगणी, पडवी = नर लागणी, नरीअनतुं]
 ०त, -रियान श्री० अगत्य, आवश्यकता,
 गरण, ङात -री वि० नरतु, अगत्यतु
 नरेनर अ० [सर० अ. जरा, केरनेन परधी]
 नरो पाण छोडथा वग, थडुं न, रनेन
 नर(२) -रित) वि० [स] ल्णं थध गयेलुं
 नमीन वि० [इं] नमीनी नामना देशतु (२)
 पुं० ते देशने वतनी (३) श्री० त्यानी भाषा
 नमीनसिद्वर न० [इं] ऐक मिश्र धानु
 नल(-ण) न० [स] पाणी ०कअल न०
 कमण ०गरियो पुं० म. हिरमा ङोकरणी

પૂજા માટે પાણી લાવી આપનારો ઠકિયા
 સ્ત્રીં જુઓ ઉદકક્રિયા ંચર વિં પાણીમા
 ચાલનાર (ર) નં પાણીનુ પ્રાણી. ંચ વિં
 [સ] પાણીમા ઉત્પન્ન થતુ (ર) નં ક્રમણ
 (૩) શખ ં(-ળ)જલ(-ળ)ખંખાકાર અં
 જુઓ જલમય ં(-ળ)જ તુ પું, નં
 પાણીનુ જ તુ (ર) માછલું ંળ સ્ત્રીં [સં.]
 (સ) લક્ષ્મી. ંતત નં [સ] ક્રમણ, જલજ
 ં(-ળ)તર ગ પું પાણીનુ મોલુ (ર) નં
 (ચલાણમા પાણી. ભરીને ચોતતુ) એક
 વાઘ ંતાડન નં [સં.] [લા] પાણીને
 મારવા પેઠે ક્ષેગટ ક્ષક, અકળ પ્રચન્ન.
 ં(-ળ)તુલા સ્ત્રીં જળની મહદથી વજન
 કરવાનુ ત્રાજુ; 'હાઇડ્રોટેટિક બેલ-સ'
 ંદ પું [સ] વાઘ, મેઘ. ંદાગમ પું
 [જલદ + આગમ] વર્ષકાળ, ચોમાસું. ં(-ળ)-
 દાહુ પું શખને આજવાને બદલે પાણીમાં
 વહેતુ મૂકતુ તે ં(-ળ)દીક્ષા સ્ત્રીં જળથી
 અપાતી શ્રિગતી ધર્મની દીક્ષા; 'બેપિઝમ'
 ં(-ળ)દેવતા પું બં વં, સ્ત્રીં જળની
 દેવી; પાણીની પરી ં(-ળ)ધર પું [સં]
 મેઘ, વાઘ (ર) સમુદ્ર. ં(ંનિ)ધિ પું [ન]
 સમુદ્ર ં(-ળ)નીસિ(ંકા) સ્ત્રીં સેવાળ
 ં(-ળ)પતિ પું [સ] સમુદ્ર (ર) વરણ
 ં(-ળ)પાન નં પાણી પીલુ તે ં(-ળ)-
 પ્રપાત પું પાણીનો વોવ ં(-ળ)પ્રલય પું
 ભારે વરસાદ કે પૂરથી નાશ થવો તે ં(-ળ)
 પ્રવાસ પું જળ ઉપર - વહાણમા કરેલી
 સુસાધરી ં(-ળ)મય વિં અથે પાણી પાણી
 થઈ ગયુ હોય એવુ ં(-ળ)માર્ગ પું જળ
 ઉપર - વહાણમા બેસીને જવાનો રત્નો (ર)
 નહે, વહેવો ં(-ળ)ય ત્ર નં જળના ભેદથી
 ચાલતુ ચંત્ર(ર) કુવારો(૩)રેટ ં(-ળ)યાત્રા
 સ્ત્રીં જળપ્રવાસ (ર) એક તહેવાર ન્યારે
 ઠકારથને જલવિહાર કરાવવામા આવે છે
 ં(-ળ)યાન નં [સ] જળપં જવાનુ વાહન,
 વહાણ, મછવો ં(-ળ)યુદ્ધ નં પાણી ઉપર
 - વહાણમા ગહીને કરેલુ યુદ્ધ ં(-ળ)સમાધિ
 સ્ત્રીં પાણીમા કરેલો પ્રાણત્યાગ (જેમ કે

સન્યાસી માટે) (-લેવી). ંચિતશાસ્ત્ર
 નં 'હાઇડ્રોટેટિકમ'. -સં(-ળ)દ(-ધ)ર નં
 [સં જલોદર] એક ઉદરરોગ. -લાગાર નં
 [સં.] પાણીનો દોહ, ઠાકી -લા(-ળ)રાય
 નં [સં] ફૂલો, તળાવ વગેરે પાણીનુ ચળ.
 -લાંજલિ સ્ત્રીં [સં] પાણીની અજલિ(ર)
 પિત્તોનુ તપાણ કરવા અપાતી જલાંજલિ.
 -લો(-ળો)દર નં [મં] જુઓ જલંદર
 જલદ વિં [ફા. જલ્લ] ઉદ્ર; આકર, તેજ
 જલની સ્ત્રીં [વા] ઉતાવળ, ત્વરા (ર) અં
 ઉતાવળથી, ઝટ, સત્વર
 જલસો પું [જ] આનંદ યા ઉત્સવનો
 મેળાવડો (ર) સંગીતનો મેળાવડો
 જલા(-ળા)ખુ પું [સં.] એક જળચર પ્રાણી
 જલાલ વિં [જ] અગંગા, ઉત્તરવળ. -લી
 સ્ત્રીં અગંગા, ભપકો; ઠાંઠાં, પ્રવાય
 જલેખ સ્ત્રીં [જ. જલવા ?] ઠાંઠાં, લાલકો
 જલેખી સ્ત્રીં [સરં હિં, મ. જિલ્લી (હિં
 જલવા = આયો, ખીર)] એક મીઠાઈ
 જલ્પ પું [ન] કથન, કહેલુ તે (ર) બકવાદ,
 લવારો(૩) [ન્યા] તત્ત્વનિર્ણયની ઇચ્છાથી નહિ
 પણ પરપક્ષખડન અથે સ્વપક્ષન્યાપનની
 ઇચ્છાએ કરેલો વાદ ંક વિં [સં] બકવાદ -
 લવારો કરનાર. ંતુ અં હં [સં. જલ્]]
 બબડવુ - લવારો કરવો
 જલ્લાદ પું [જ.] ગરદન મારનાર, નિરરુદ્ધ
 કરનાર (ર) કસાઈ -તી સ્ત્રીં જલ્લાનુ
 કામ, જલ્લાદપલુ
 જવ પું [સ વવ, પ્રા] એં ધ ન્ય (ર) જવ
 નેટલી લખાઈ અથવા વજનનુ માપ [-તલ
 મૂકવા = શ્રાદ્ધ મગવતુ -તલ લાવવા =
 મગલના ચોકાની નૈયામી કરવી] ંખાર પું
 [+ સં. ક્ષાર] જવનો ખાગ-ક્ષાર
 જવ પું [સં.] વેગ, ત્વરા, ઝપટ (ર) સંગીતમાં
 એક અલકાર
 જવ અં [સગં [હિં જન] (પ) ન્યારે
 જવઈ સ્ત્રીં એં નતનો (ખરનો) દોહ
 (જવઈના બરની કલમ ધાય છે)
 જવખાર પું જુઓ 'જવ'માં

जवन पुं० लुओ यवन(२)भाटकी -नी स्त्री०
 जवनी(-निका) स्त्री० [सं] पड्डो, यक
 जवरम्बर स्त्री० [जवु+म्बरं उपरधी]
 वारंवार जवुं व्यावतुं ते, अवरजवर
 जवलो पु० ['जव' उपरधी] जवना व्याकारने
 सोनानो मण्डो (?) [कवचित्; लाग्ये
 जवड्डुं वि० कोष्टे ज, विरलु -दले अ०
 जवड्डुं अ० किं [स जव-जा?] (इण भाटे)
 जेसतु, इण थवु; उरपत्र थवु जेम डे, इल जेसे
 पधी सोंग जेते (२) (इण के कशाभा)एव पडवा
 जवशीर पुं० [सर० हिं जवाशीर, फा.
 जावशीर] ऐक वनरपति (गंधबिरोडा जेवी)
 जवान वि० (२) पुं० [फा] लुओ लुवान.
 ०पड्डो पु० मजभूत भाधानो जवान -नी
 स्त्री० लुवानी [-आपवी, दूटवी=लुवानीनी
 शत्र्यात थवी-तेनां चिहून देभावां.]
 जवाप पु० [ज] उत्तर [-आपवो=उत्तर
 आपवो (२) उपयोगी थर्ध पड्डुं (३)
 जवापदार थवुं (४) साभुं जेखुं (५) कडी
 आपवुं, साक्षी पूरवी -आपवा जवुं=
 धश्चने पोताना सुकृत-कुकृतनेो हिसाभ
 आपवा जवु-मरी जवु -देवो=लुओ
 जवाप आपवो -देवो=पुलासो पूछवे
 -मेणवेवो, तपास करवी (२) सक्षी कडे
 ते लपी लेवु] ०दारी वि० [फा] जवापदारी
 वाणु ०दारी स्त्री० जवाप देवानु जेभम
 अथवा इरज, लुभेदारी-जेभमदारी -पी
 वि० [फा] जेने जवाप भागेलो होय
 जेवु (२) जेना जवापतु अर्थ लगेवु होय
 जेवु (जेम डे, पोन्टकाई, तार) -पी इंडी
 स्त्री० स्वीकारायाने जवाप मज्या पधी ज
 जेनां ताया लरवाना होय जेवी हुडी
 जवारखु न० [जवारु परधी] मेणवखु -डुं
 स०किं ['जववु'तु प्रेरक?] व्याभरडुं
 जवारा पु० ०००० [दे जवरय; जववारय]
 जव वगेरेना नाना -तान उगिला अंकुरे
 [-वापवा=देवीना पूजन-अनुष्ठाननी जव
 वावी स्थापना करवी]
 जवावुं अ०किं जवानी क्रिया थवी, 'जवुं'तु लावे

जवासो पु० [स यवास, प्रा. जवास] ऐक
 वनरपति
 जवाहिर न० [ज.] हीराभाजेक वगेरे अवेगत
 ०भातुं न० रत्नो वगेरे-अवेराते जेभां
 रभातु होय ते जगा
 जवाणी स्त्री० ['जव' उपरधी] अगूडा उपरनी
 जवना व्याकारनी ऐक देभा (२) जवना
 जेवा सोलाना दारानी भाणा
 जवांमर्द पु० [फा] जहादर, वीर -ई
 स्त्री० जवामर्दपणु, नीरता -
 जवुं अ०किं [स वा, प्रा. जा] (तेना डपो-
 लठिं, लथ, ल, लअ्ये, जवुं, गयु, गधं,
 जधरी धं थाथ छे] गति करवी, भसवुं
 (२) पसेधी भसवु, जेखुं थवुं (३) घटवु;
 तुकसान थवु, नाश पामवु(४)वीतवु, पसार
 थवुं (५) अन्य किं साथे व्यावता ते क्रिया
 अरोपर या योक्तस थवानो के यालु रहेवानो
 लाव पतावे उडां नारी जवु, भाई जवुं.
 करता जवुं वगेरे [जधं थवुं=अएधयुं
 जेथितु जवु-पहोयवु जधं भणवुं=पडडी
 पाडवु(२)-ना पक्षमा सामेल थर्ध जवु उडां
 पोताना पिताना शत्रुने जधं मज्यो. जवुं
 व्यावतुं थवुं=आववा जवानो वहेवार थवे;
 परिचित थवु. जवुं करवुं=भूडी देवुं: माद
 करवु (२) छोडी भूकवु जवुं रहेवुं=पसेधी
 य ज्या जवु, जेवावुं (२) नारी जवु (३)
 परपुरथ साथे स्त्रीतुं नारी जवु (४) साधु-
 वेराणी थर्ध जवु जवा जेसवुं=जवानी
 तैयारीमा होवु(२)मरवानी तैयारी होवी]
 जश(-म) पुं० [स यश, प्रा जस्त] शक्ति.
 [-उपर जूतियां=कदरने अदले तिरकर.
 -गाना=सारं जेखवु, शुण गावा जशना
 थवा=इनेड मणवी, उडा वागवे; सार
 कडेववु -मणवेा=वभाणु थवा कदर
 थवी] ०नाभी वि० शक्तिभंत ०वंत वि०
 जशवणु, यशवंत
 जशन न० [फा जस्त] उत्सवनेो के अगतनेो
 हिवस (पारसी)
 जशनाभी, जशवंत लुओ 'जश'भां

जशो(-सो)दा स्त्री (सं) यशोदा-श्रीकृष्णनांभा
जस पुं० लुओ जश
जसत न० [स, प्रा जसद्] ऐक धातु
जसता पुं० म० व० ३धा
जसुं वि० [स. याज्ज, प्रा जहस, हिं. जस;
जैसा] जेजु, मणतु आवतु (प)
जहुती वि० स्त्री० [स] तजती (लक्षणा).
-रत्रार्था वि० स्त्री० (का. शा) जेमा शज्जना
वाय्यार्थना त्याग यतो ह्येय तेवी (लक्षणा)(२)
स्त्री० तेवी लक्षणा. -दजहुदलक्षणा स्त्री०
जेमा वाय्यार्थना इत्येके अशे त्याग नेम
इत्येके अशे तेतु ग्रहण यतु ह्येय तेवी
लक्षणा (का. शा)
जहुमम न० [अ] नरक, दोनम
जहुदलक्षणा स्त्री० [स] लुओ जहुदरवार्या
जहुन न० [अ] मोद वहाण. -छ पु०
जहुन यलावनारो (२) वि० जहुन, -ने लगतु
जहुन स्त्री० [फा] जहा, दुनिया, आलम
जहुनम न० [लुओ जहुनम] नरक [-भां
जहु = दीसत ग्हेतु, भरतु, गमे नेम (भराथ)
यतु (शाप इ धुत्तार अताववा वपराय छे)]
जहुद वि० [म, सर० अ. जहल, जाहिल =
नादान] उदाम, आकणु (गिनदु 'भवाल')
जहुं स्त्री० [फा] दुनिया, जहुन गरीर पु०
दुनियानो छतनारो (२) [स] ऐक भोगल
आहशाह गरीरी वि० जहुगीरु, -ने
लगतु (२) [ला] आपमुद, जेहुमीशर्यु (३)
स्त्री० जेहुमी, आपमुदी (४) अमीरी वहीदा
वि० [फा] दुनियाना अमुलववाणु -यालाक
अपना (०ह) वि० (२) पुं० [फा] जगतु
अक्षर करनार (आहशाह) जेसा वि०
[फा] दुनियाने आणनार
जहुं अ० [सं यत्र, प्रा जह(-हि, -हि), सर०
हिं जहाँ] न्या, जे ठेकाणे
जहु स्त्री० + लुओ जेहु
जहुन न० [अ जिहज] कन्यादान कन्वु ते
जहुमत स्त्री० [अ जहमत] महेनत, श्रम
जहुतु पु० [स] (स) ऐक प्राचीन राज.
०कन्या, ०ल, ०सुता स्त्री० (सं.) गगा नदी

जण न० [सं. जल] पाणी. [-ज'पुं = नीरव
शाति देखावी -पोतियां करवां = वातियु
भाथे आधी नाहवु -भूडुं = प्रतिज्ञा करवी
-भरुं = पाणी वहेतुं (२) आपम आसु
लाववा -रेलुं = पाणी करी वणवा -लेतुं
= जण भूडु -शभुं = रेलना पाणी
ओसरि जवा.] अगियो पुं० ऐक वनरपति.
०आमणुं न० ऐक लततु र्ण ०कमण
न० लुओ जलकमल. ०झीडो पु० पाणीना
झीडो ०डुंडी स्त्री० ऐक जणयर पक्षी ०डुंडुं
न० यद्रती आनुआलु आछा पाणीन्या
वाढणाने क्षीवे देआतु डुंडु ०झीडा, ०केडि
स्त्री० पाणीमा जेखतु ते. ०वोडो पु० ऐक
प्राणी, 'दियेपिरेमस' व्यञ्जी स्त्री० पाणीना
नेरथी आलती यकी ०यर वि० (२) न० लुओ
जलयर. ०जणुं वि० आसुथी लराथेतु
(लोयन). ०जतु पु०, न० ०ज(-य)न,
०लत, ०ल(या)ना लुओ 'जल'मा
०ल'सुवे पु० नदीना डिनारा प० धती ऐक
वनरपति ०जीदाणा (-ष्ण) वि० स्त्री० (लोदरवा
सुद अगियात्र) ०तरण पु० ऐक छद.
०तरंग पु० (२) न०, ०तुला, ०दाह, ०हीक्षा
लुओ 'जल'मा ०दूधी स्त्री० ऐक वनरपति.
०देवता लुओ जलदेवता ०धमणु स्त्री०
जणना जणथी आलती वमण ०धर, ०नीदि-
(०का) लुओ 'जल'मा ०नेवरी स्त्री० ऐक
वनरपति ०पति, ०पान, ०पान लुओ
'जल'मा. ०पालो पु० पाणीमा डिगतो पालो
०प्रात पु०, ०प्रलय पु०, ०प्रवास पु०
लुओ 'जल'मा ० (०जण) अ आकार,
०य जेण वि० (२) अ० जलजलय आकार,
जलमय ०पिदाडी स्त्री० ऐक जणयर प्राणी.
०मय लुओ जलमय ०साणुस न० जेतु
नीयतु अतु अंग माछडी जेजु होय छे तेतुं
पाताणना पाणीमा रहेतु मनातु वे तियु माणस.
०मार्ग, ०यत्र, ०यात्रा, ०यान, ०युद्ध लुओ
'जल'मा ०वास पु० पाणीमा डूधी भरतु ते.
०शाथी वि० [स] पाणीमा रायन कनार -
डूधी जनार ०समाध (-धि) लुओ जल-

સમાધિ. ંસંપ્રદાયક પું જળદીક્ષા
 આપનાર, 'એપિસ્ટ'. ંસ્થિતિશાસ્ત્રે જુઓ
 જલસ્થિતિશાસ્ત્ર [(૨) ખાતરા થવી
 જળજળણું અંકિં ['જળણું ઉપરથી] ખળણું
 જળજળણું વિં જુઓ 'જળ'માં
 જળણુ નં ['જળણું ઉપરથી] ખળણુ, લાકડા
 જળવાણું અ કિં, -નણું સંકિં 'જળણણું'નું
 અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક [સળણુ
 જળણું અં કિં [સ જ્વલ્, પ્રા. જલ] ખળણુ,
 જળસ નં [દે. જલ્સમ?] ઝાઝા વાટે પડતો
 પર જેવો ચીકણો પદાર્થ [-પડણું=જળસ
 નીકળવાનો રોગ થવો]
 જળસોઈ ળાં [સ જલશયન? જલ + પ્રા. સો
 =સુત્ર ?] (ખાળવા કે દાટવાને ખડલે)
 જળમા સુવાડણુ -કુખાડણુ તે (સન્યાસીને)
 (-કરાવવી.)
 જળદ(-ધ)ર જુઓ જલદર [(લાકડુ)
 જળાઉ વિં ['જળણું ઉપરથી]ખાળવાના કામનું
 જળાખુ પું જુઓ જલાખુ
 જળખાર નં [સ જલાગાર]પાણીનોહોળ,ટાકી
 જળાતિસાર પું [સ જલ + અતિસાર]
 વારવાર પેશાખ કરવો પડે તેવો એક રોગ
 જળાધારી સ્ત્રીં [સ જલાધાર ઉપરથી] જેમા
 શિવલિગ ખેસાડવામા આવે છે તે ક્યારા
 જેવો ઘાટ (૨) શિવલિગ ઉપર ટગાલુ નીચે
 કાણાવાણું જળપાત્ર
 જળાપો પું ['જળણું પરથી] ખળાપો, કઠાપો
 જળાભાસ પુંં [સ જલ + આમાસ] મુગજળ
 જળાશય નં જુઓ જલાશય
 જળો સ્ત્રીં [સ. જલૌકા, પ્રા જલ્(-લો)યા.]
 પાણીમા નહેતો એક જીવડો(ખરાખ લોહી ચૂસી
 લેવા તેને ચામડી ઉપર વળગાડવામા આવે છે)
 [જળોની પેઠે વળગણું = આગ્રહપૂર્વક
 ચોટવુ -મૂકવી = જળો વળગાડી નહાર લોહી
 ચુસાવી લેવરાવવુ] [નાખણું તે
 જળોજથા સ્ત્રીં સ સારની જ જળ(૨)વિખેરી
 જળોદર નં જુઓ જલદર
 જળોચુ નં ગૂમડું મટી ગયા પછી રહેલુ ચાકું
 (૨) મેડો જડતી વખતે ખીઠો ઉપર પાટિયા

જડે છે ત્યારે તેની તડ પૂરવા નીચે મુકાતી
 પાતળી ચીપટ
 જઈ પું પૈસો, દોલિયુ [જળુ; ગીચ ઝાડી
 જંખજળ સીં ['જાખરા + જળુ'] ગ્રોશિ-
 જંગ પું [ફા] મોટી લડાઈ, યુદ્ધ (૨) [લા.]
 ઝવડો, કકાસ [-મચવે=ખૂખ લડાઈનમવી]
 ંખહાદુર વિં એક ઇલકાખ
 જંગલિથો પું સરકારી તિલ્લેરીના નાણા એક
 ગામથી ખીજે ગામ લઈ જતી વખતે રક્ષક
 તરીકે જતો લશ્કરી સિપાઈ
 જગમ વિં [સ] એક ઠેકાણેથી ખીજે ઠેકાણે
 ખસી શકે એવું (સ્થાવરથી ઊલટું) (૨) પું
 એક પ્રકારનો શિવલિ ગપૂજક ભેગી
 જંગમો પું લાઠીની એક કસગ
 જંગલ નં [સ, ફા] વન [-જણું = ઝાડે
 કરવા -હાજરે જવું -થણું = માણસની વસ્તી
 વિનાતુ થયું -વેરાન થયું -વસાવણું, -સેવણું
 = વનવાસ કરવો(૨)વાનપ્રસ્થ થયું] -લિયત
 સ્ત્રીં જગલીપણું -લી વિં જ ગલણું, રાની(૨)
 ખેડ્યા વિના ઊગેલુ (૩) [લા] સુધારો, સરકાર
 કે વિવેક વિનાતુ [-રોઝ જેણું = સાવ જ ગલી]
 -લીજટ વિં [સરં મ જંગલાજટ] સાવ
 જ ગલી, અણધડ, રોચુ
 જગલો પું એક રાગ
 જંગાલ પુંં [ફા જગાર, સરં હિ, મ]
 તાખાનો કાટ -લી વિં જ ગાલણુ, -ને લગણુ
 જંગી વિં [ફા] જંગ -લડાઈને લગણુ (૨)
 [લા] મોડું, જખર, (૩) સ્ત્રીં કિલ્લાની
 ભીતમાતુ ત્રાસુ બાકુ (૪) પુંં લડવૈયો
 જંગોટો પું ખાખી ખાવાઓની ગોફણ જેવી
 લગોટી (?) [જંગોટો
 જંગોટો પું જુઓ જિંગોટો -ડી સ્ત્રીં નાનો
 જઘ(-ઘા) [સ] સીં જઘ, સાધળ
 જઘડિયાં નં ખં વં ચોઘડિયાવાળા, ઢોલ-
 ડૂમકા વગાડનાર
 જઘા સ્ત્રીં [સ.] જઘ, જઘ ંસારણુ સ્ત્રીં
 જઘનો એક રોગ ંસ્થિ નં [+ અસ્થિ]
 જઘણુ હાડકું
 જન્નર(-લ) સ્ત્રીં [સરં મ જજ્યાઠ, હિં

जंजाल] ऐक लतनी नानी तोप, ७'भूरो
 ७'लण स्त्री० [सर० हिं. जंजाल (७न के
 ७ग + लण ?)] उपाध; अटपट [-भां पडुं
 = (लभ, कुटुंभ के धधा धंती) पंथात
 वडोरनी-इसाकुं, ७'लणी यवु -गी वि०
 ७'लणवाणु [-यधुं = परेशु, स सारी यवु
 (२) भूय कामधंवाभा रोकवु]

७'अर स्त्री० [फा] साकण (२) भेडी (३)
 धडियाणनी कमान (४) अजर [-टोहणी =
 पोतानी सग्याधि माणित करवा लाल
 तपवेली सांगण उपर हाथ डेरववो, दिव्येनो
 अे प्रयोग करवो] ०नो गोणो पु० [सर०
 हिं जजीरी गोला] साकणधी लोडेला तोपना
 गोणा (ते सादा गोणाधी लयंकर गणाय
 छे) -रे न० साकणना वेकुं धरेणु

७'अरो पु० [अ जजीरह] पाणीभा आवेला
 डिलो (२) टापु, भेट (३) [लुओ '७'लर']
 ७'भूरो, ऐक लतनी पैडावाणी नानी तोप
 (४) [?] हनुमाननी साधनानो मत्र, ७'तर
 (५) [फा जजीर = साकण (ना आकारतु)]
 कसपी डिनार

७'त पु० लुओ ७'त
 ७'तर पु०, न० [स यत्र, प्रा. जत] तानिक
 आकृति (२) तेवी आकृति के अक्षरवाणो
 जाण के पतर, तावीर (३) लहु
 ७'तरकुं न० [स यत्र, प्रा. जंत, सर० िं
 जंतरी (यंत्र, प्रा. जंत = ७'कडु) परधी]
 लुओ ७'तरकुं

७'तरभंतर पु०, न० ७'तर अने मत्र
 ७'तरकुं स०किं ७'तर करकु, (तावीरने)
 लहुध असर आपवी

७'तु पु०, न० [स] नालु लवकु. ०झ, ०नाशक
 वि० ७'तुओनो नाश करे अेकुं ०विधा स्त्री०,
 ०शास्त्र न० 'भेक्रीरियोला']

७'त्र [स. यंत्र] न० लुओ छायायंत्र (२) ऐक
 लतनु तदुवाध (३) पुं०; न० लुओ ७'तर.
 ७'त्रमध्याह्न = भरो अपोर (छायायत्र
 प्रमाणे पूरेपूरे)

७'त्री पुं० [७'त्र' उपरधी] ७'त्र वगाडनार(२)

लहुगर, भेलाडी (३) स्त्री० [सर० म] सूधि,
 अनुकमणिको, साकणियु(४) ७'तरवानु तावीर
 (५) तैयार गणतरीनो कोठा, कोष्टक
 ७'टो पु० इकड पुरुष (लवैयाओनो ऐक
 वेप) (अे नामना ऐक छेल राल उपरधी
 लुओ जडाजीलाण)

७'प (७') पु० [प्रा झपू = टाडु उपरधी ?
 सर० हिं झपना, झपना, म झपणे] शाते,
 निगंत (-अणयो). ०हुं अ० किं निगत
 वाणवी, शात पडुं (२) ७'रा डीधतु —
 आभ भगनी (७'पी ७'हुं) (३) तोडान,
 धमाचकडी, धंसाधी रोकवु, ते अ व करी शात
 यवु -पाहुं अ०किं ७'पवानी डिया यवी

७'पीर न० [स] ऐक वनरपति, ऐक लतनी
 लिभोड [जोणी

७'पील स्त्री० [फा] अलूगीना पाडानी गूयेली
 ७'पु(-भू) न० [स] लथु

७'पु(-भू)क पु०, न० [स] शियाण
 ७'पु(-भू)अ ड, ७'पु(-भू)कीप पु० [स]

(स) (पौराणिक भूगोण प्रमाणे) मेरु
 पवतनी आलुआलु आवेला सात अंडमनो

ऐक(२)[भौद्धोनी मान्यता प्रमाणे] लारतवर्ष
 ७'पूर न० [स० म जवोरा, हि जवूर(-रा)

(अ जवूर = लभरो उपरधी ?) पीला भेयी
 डाडवानु ओलर — ऐक लतनी पडक

७'पूरियो पु० [७'भूरो' उपरधी] नानो छोकरो
 ७'पूरै पु० [फा] ऐक नानी तोप (२) [अ.

जवूर = अमर ? सर० हिं झमूरा] आउगरनो
 महदनीश छोकरो

७'ये ७'ये अ० '७'य अये । ७'य अये ।'
 अेवो पोकार [-करकुं = भे७'वाजहार नायकुं

के अर्थ करकु (२) [ला] अय्यवरियत रीते
 गमे तेम वर्तकु ७'धी काड ललीवार न आवे

लआव स्त्री० ७'तु ने आवतु ते, आवल
 लधि वि०स्त्री० [७'लतु' = ७'नभु, 'लतु' भू०

कुं उपरधी] ७'ली, ७'लेली (२) स्त्री० पुत्री
 (३) [स जाति, प्रा जाड] ऐक डूलनी वेस

(मालती ?) के तेतु डूल [अ० व०
 लओ (७'लव' लोडणी नहि) '७'तु' आनार्थ

ଲକ୍ଷ ପୁଂ (କା) ଅପନୋ ଧକ୍ଷୋ (୨) ସମାରୋ (୩)
 ସଂଗତୁ ଦଧାଣ୍ (୪) ସ୍ୟବହାରନୋ ଯୋଗୋ (୫)
 ଅର୍ଥନୋ ଭାର
 ଲକ୍ଷଣଶିଳ୍ପୀ, -କ୍ଷୁଂ ବିଂ [ଲକ୍ଷଣାସୁ + ସଂକ୍ଷଣାସୁ
 ଉପରଥୀ ୧] ନୟନା ଆଧାତୁ. ବାର ବାର ମାତ୍ର
 ପଢ଼ା କରତୁ
 ଲକ୍ଷଣ(-ରୈ) ପୁଂ [‘ଲ’ + କାର] ‘ଲକ୍ଷଣୋ’ ଯେବା
 ଉତ୍ତମ, ଅସଂକଳ୍ପ [ସଂକଳ୍ପ, ସାମକୋଟ
 ଲକ୍ଷଣ ନଂ [ହି. କୋଟ] ଯେକ୍ ପ୍ରକାରତୁ ପଢ଼ିବାକୁ
 ଲକ୍ଷ ପୁଂ [ସଂ ଯାଗ, ପ୍ରା] ଯଜ୍ଞ (୨) ଶ୍ରେଣୀ [୧]
 ରକାହେ (୪) ବାରୀ (୩) [ଲକ୍ଷଣୋ ‘୪’ ବାରୀ (୪)
 [‘ଲକ୍ଷଣ’ ପରଥୀ] ଲକ୍ଷଣୁ ତେ, ଲକ୍ଷଣାତି [ଲକ୍ଷଣ
 ସାଧନା = ୪ ବାରୀ ସାଧନା କେ ମାତା ସାଧନା,
 ରକାହେତୁ ସାଧନା ଦିବସତୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରନ୍ତୁ]
 ଲକ୍ଷଣୁ ବିଂ ଶିଖତୁ ନହି ତେବୁ, ଲକ୍ଷଣ(୨) ସାଧନା.
 -ତୀ ଲକ୍ଷଣ ବିଂ ଶ୍ରେଣୀ ଲକ୍ଷଣାତି - ଶକ୍ତି
 ଲକ୍ଷଣ ହୋୟ - ତରନ ପାରଣୁ ଅତୀତୀ ହୋୟ ତେବୀ
 (ଦେବୀ) [-ଭୂତରକ୍ଷୁଂ = ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଅଗାଧତୁ
 ଲକ୍ଷଣୋ. ଦକ୍ଷାଦି = ଆଧିକାରୀ ସମ୍ପତ (୨)
 ଅରାଧ୍ୟ - ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଦକ୍ଷାଦି] ଲକ୍ଷଣ ବିଂ ତରତ
 ପାରଣୁ ଗତାସି - ଶିକ୍ଷା କରେ ତେବୁ (ଦେବ, ଦେବୀ)
 ଲକ୍ଷଣରୁ ନଂ [ସଂ] ଲକ୍ଷଣୁ ତେ, ଲକ୍ଷଣ(୨) ଲକ୍ଷଣାତି
 [-କରକ୍ଷୁଂ = ଲକ୍ଷଣୁ, ଶିକ୍ଷା ସତ କେ ଲକ୍ଷଣ ନିମିତ୍ତେ
 ଲକ୍ଷଣରେ କରାଯାଏ.] - ଲକ୍ଷଣୋ ପୁଂ ଲକ୍ଷଣରୁ କରନାରୋ
 ଲକ୍ଷଣାତି ବିଂ [ସଂ] ଲକ୍ଷଣୁ, ଲକ୍ଷଣ
 ଲକ୍ଷଣାତି ପୁଂ [ସଂ ଜାଗରଣ] ଲକ୍ଷଣୋ ଲକ୍ଷଣାତି
 (୨) ଲକ୍ଷଣାତି ସାଧି - ଲକ୍ଷଣୁ ସଂଗାଧନାର
 ଲକ୍ଷଣ ବିଂ [ସଂ] ଲକ୍ଷଣୁ (୨) ସାଧନା
 ଲକ୍ଷଣାତି ଶ୍ରେଣୀ [ସଂ] ଲକ୍ଷଣୁ ତେ (୨) ସାଧନା
 ଲକ୍ଷଣୁ ଅଂକ୍ଷିଂ [ସଂ. ଜାଗ, ପ୍ରା ଜଗ] ଶିଖଣାଧି
 ଶିଖଣୁ, ଲକ୍ଷଣ ଧରୁ (୨) ପ୍ରମାଣମାନ ନ ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଲକ୍ଷଣ
 ରକ୍ଷଣ (୩) ଲକ୍ଷଣା ହୋୟ (୪) କ୍ଷଣି ଶିଖଣୁ, ତାଣୁ
 ଧରୁ (ଲକ୍ଷଣ କେ, ସାତ ପାଖି ଲକ୍ଷଣ କେ) (୫)
 ଅଜ୍ଞାନାଧିକାରୀ ନିକଳ୍ପ, ଜ୍ଞାନ ପାଠକ୍ଷୁ [ଲକ୍ଷଣ
 ଲକ୍ଷଣୁ = ଯୋଗ୍ୟତା ଶିଖଣାଧି ଲକ୍ଷଣୁ; ଲକ୍ଷଣ
 ଧରୁ ଲକ୍ଷଣୁ] - ଲକ୍ଷଣୁ ସଂ କ୍ଷିଂ + ଲକ୍ଷଣାସୁ
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ବିଂ ଯୋଗ୍ୟତା ଲକ୍ଷଣୁ ଅଧିକାରୀ ଶିଖଣୁ
 ଲକ୍ଷଣ ଶ୍ରେଣୀ [ସଂ] ସଂକଳ୍ପ ତରକ୍ଷଣୀ ଅଧିକାରୀ
 ତରକ୍ଷଣୀ ଲକ୍ଷଣୀ ଲକ୍ଷଣ କେ ଗାମ ୦୬୧୨ ବିଂ

ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ (୨) ପୁଂ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ୦୬୧୨ ଶ୍ରେଣୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ. -ରୀ ବିଂ
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣୁ (୨) ଶ୍ରେଣୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣ ବିଂ [ସଂ. ଜାଗରଣ ପରଥୀ ଅଧିକାରୀ ସଂକଳ୍ପ
 ମ] ଲକ୍ଷଣୁ, ଲକ୍ଷଣ, ଲକ୍ଷଣ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ, -ତି
 ଶ୍ରେଣୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ; ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ (୨) [କା]
 ଅଧିକାରୀ, ଯେତନ
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ପୁଂ [‘ଲକ୍ଷଣ’ ଉପରଥୀ] ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 (୨) ଲକ୍ଷଣ, ସାଧନା, ଅଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣ ବିଂ [ସଂ] ଲକ୍ଷଣୁ (୨) ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ, ସାଧନା.
 -ଦକ୍ଷଣା ଶ୍ରେଣୀ [+ ଅବସ୍ଥା] ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଅଧିକାରୀ (୨) ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣ ପୁଂ [ସଂ. ସାଧନା], ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ, -ନା
 ଶ୍ରେଣୀ, -କ୍ଷୁଂ ସଂକ୍ଷିଂ [ସଂ ସାଧନା] ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ସାଧନା, ସାଧନା, ସାଧନା, ସାଧନା
 ଲକ୍ଷଣ ବିଂ [‘ଲକ୍ଷଣ’ ଉପରଥୀ] କ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 କ୍ଷଣାଧିକାରୀ କରନାର (୨) ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ.
 -ସାଧନା
 ପୁଂ ଅଂ ସଂ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ, ଦକ୍ଷଣ
 ଲକ୍ଷଣ ବିଂ [ସଂ ଜାଗ, ପ୍ରା. ଜଗ = କ୍ଷଣାଧିକାରୀ, ଶ୍ରେଣୀ]
 ଅଧିକାରୀ, ଉତ୍ତମ
 ଲକ୍ଷଣ ଶ୍ରେଣୀ [କ୍ଷଣାଧିକାରୀ, ହିଂ ଜାଗ, ମ ଜାଗ,
 ଜାଗ]] ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ, ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ବିଂ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ (୨) ତରତ
 ପାରଣୁ ଦକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣ (୩) କରନା ଲକ୍ଷଣୁ,
 ଅଧିକାରୀ, ତେଣୁ
 ଲକ୍ଷଣ ବିଂ [ସଂ ଜଗ, ପ୍ରା ଜଗ] ତରତ ନାରୀ
 ପାଠକ୍ଷଣୁ, ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ, ପାଠକ୍ଷଣୁ (୨) ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ,
 ପାଠକ୍ଷଣୁ
 ଲକ୍ଷଣ ପୁଂ, ନଂ [ସଂ ଜାଗ, ପ୍ରା ଜଗ] ସଂକଳ୍ପ, ସାଧନା
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ବିଂ + [ସଂ ଜାଗ, ପ୍ରା ଜଗ] ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ବିଂ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ [ସଂ] ଅଧିକାରୀ, ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ବିଂ [ସଂ] ଅଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ,
 ଦକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଲକ୍ଷଣ ବିଂ [ସଂ ଜଗ, ସଂକଳ୍ପ ହିଂ, ମ] ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ
 ଅଧିକାରୀ ଲକ୍ଷଣ (୨) ପୁଂ ତେ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ (୩)
 ଶ୍ରେଣୀ ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ ସାଧନା
 ଲକ୍ଷଣ ଶ୍ରେଣୀ, ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ, -କ୍ଷଣାଧିକାରୀ ଶ୍ରେଣୀ
 [ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ] ଲକ୍ଷଣାଧିକାରୀ. -କ୍ଷଣାଧିକାରୀ ବିଂ ଲକ୍ଷଣ

(૧૨) કટાક્ષમા) વધરું વિં વડ, નડી કે મેલાય યુદ્ધિવાળુ

નડું વિં [મ જઢ, પ્રા જહુ, ધરંમ જાહ(-ઢા)]
 બદાર (૨) ચરખીથી લરેલું (૩) વાહુ (૪)
 તીણુ નહિ એવું (૫) ખોખર; ભારે (૬)
 [લા] મદ યુદ્ધિવાળુ (૭) અશિષ્ટ, ગામડિયું
 (૮) ઓછી ઝીણવટવાળું (જેમ કે, એવુ કામ
 વગ નડું હોય ખર.) [-ખદડ= ઠારીને
 વણેલું, નડું (નડા સૂતરવુ). -ધખખડ=
 નડું ને મજખૂત -પાતળું =નડું કે પાતળુ
 ગમે તેવું, જેવુ હોય તેવુ કે તેટલુ -ખખખડ
 વિં નડું, ઘટ (દૂધ માટે)] ઓ(-ભ)મ
 વિં ખૂબ નડું. ઠરે(-રૌ)ડ વિં રગડા
 જેવું નડું-ઘટ

નડેને પું ૦ રજપૂતોની એક નતનો માણસ
 નડય નં [સ] જડતા (યુદ્ધિની)
 નણુ વિં ['નણુ' ઉપરથી, સ જાનત્, પ્રા]
 નણનાર(૨)ઓળખાણવાળુ, પરિચિત ઠપણુ
 (-ણુ) નં માહિતગારપણુ (૨) આવડ, જાન
 નણુ (ણુ) સીં [નણુ પરથી] નણુ તે,
 જાન, માહિતી(૨)ઓળખાણ ઠકાર વિં (૨)
 પું નણનાર ૦(-ન)પિછાણુ(-ન) સીં
 ઓળખાણપિદાન [નણનાર

નણુણુ(-ન)હાર(-ર) વિં ['નણુ' ઉપરથી]
 નણુતલ વિં ['નણુ' ઉપરથી] નણુકા
 નણુભેદુ વિં [સ જાન, પ્રા. જાણ + ભેદુ ?]
 વાતનો ભેદ નણનાર, અદરની વાત નણુત
 નણુતું સંકિં [સ. જ્ઞા, પ્રા જાણ] (કશા વિથે)
 ખખર, માહિતી, સમજ, જાન, આવડ કે
 પરિચય વગેરે હોવુ કે પામવુ (૨) [સગં હિં
 જાનના] માનડુ, કલ્પવું (જેમ કે, હું નણુ
 કે તે કગરી) [નણુ ભેદ(૦ને), નણુ
 ખૂણ(૦ને) = નણુતા છતા, ધરાદાયી]

નણુતું વિં [સં. જ્ઞાત, પ્રા. જાણ] ઓળખીતુ
 (૨) અનુભવી (૩) પ્રસિદ્ધ

નણુ, નણુ કે અં [સરં અપ જણિ(-ણુ),
 મ જણુ=સ કવ] 'એવુ જ હોય ને' એવી
 ઉત્પ્રેક્ષા ખતાવતો શબ્દ (૨) [સ જાને, પ્રા
 જાણ] 'માનો કે' એવો ભાવ ખતાવતો શબ્દ

નણુ(-ણુ)અનણુ(-ણુ) અં નણુતા કે
 અનણુતા; વગર ધરાદે

નત વિં [સ] જનમેલુ, ઉત્પન્ન થયેલુ ઠક
 નં નતકર્મ (૨)જનમાક્ષર, જનમકુંડળી (૩)
 યુદ્ધ ભગવાનના પૂર્વજનની કથા, નતકકથા
 ઠકર્મ નં(જનમવેળા કરાવે)સોળ સરકાર-
 માનો એક ઠમૃત વિં મરેલુ અવતરેલુ
 નત (ત.) સીં [સ જાતિ] નતિ, વર્ગ (૨)
 ખાનદાન કુલ (ઉદા તુ તારી નત ઉપર
 ગયો) (૩) નાત, જાતિ (૪) પડ, દેહ [સરં
 અ જાતિ] (૫) [લા] મૂળ સ્વભાવ (૬)
 [સમાસના પૂર્વપદ તરીકે] 'નતનુ-પોતાનુ',
 'આપ' એ અર્થમા [-ઉપર જડું =નતિ-
 સ્વભાવ કે મૂળસ્વભાવ દાખવેલો (૨) મિત્તજ
 કરવો -ચોરવી =કામ કરવામા પૂરી શક્તિ
 ન વાપરવી (૨)ન્યાત છુપાવવી -જણાવી =
 મૂળ નતિ કે કુલના સ્વભાવનુ લક્ષણ પ્રગટ થવુ,
 પરખાવુ, પોત પ્રકાશવુ -નતનું =વિવિધ,
 અનેક નતનુ, ચિત્તવિચિત્ત -તોડની =
 તનતોડ મહેનત કરવી -તું અડધું =તકલાદી
 શરીરનુ, નખળાખાધાતુ -ઓળખી=ભ્રષ્ટાચાર
 કરવો(૨)વટલાવુ -માં લેવાતું =ખાનદાનીની
 દષ્ટિએ પ્રતિષ્ઠાને હાનિ ન પહોચે માટે
 વુકસાન વેઠવુ નતે ને છવે =એક પોતે જ,
 એકલુ, એ ભાવ દર્શાવે જેમ કે, નતે ને
 છવે જે કહો તે એ છે] ઠમનુભવ
 પું પોતાનો જ અનુભવ. ઠકમાઈ સીં પોતે
 નતે કરેલી કમાણી ઠજમાત સીં આખી
 નાતની જમાન-સમૂહ ઠતું વિં નતે,
 નતિથી. (ઉદાં નતનો કોણ છે એ ?)
 ઠયુદ્ધિ સીં પોતાની યુદ્ધિ (પારકાની
 શિખવણી વિનાની) ઠભાઈ પું નતિભાઈ
 ઠમહેનત સીં નતે રેલી મહેનત, સ્વાશ્રય
 (૨) શગરશ્રમ. ઠમુચરકો પું પોતે જ
 પોતાના નમિન થવુ તે ઠરખુ વિં નત
 સાચવનાર, સ્વાથી. ઠલાખાણુ નં પોતે
 લખેલુ લખાણુ ઠવંત, ઠવાન વિં ઊચા
 ખાનદાન કે ઓલાદતુ ઠસ્વભાવ પું નતિ-
 સ્વભાવ, કુળનો-આપદાદાનો સ્વભાવ

जतर स्त्री० [स यात्रा] वाधरी धत्यादि पाडा,
 अकरानो कर वध करी देवीनो उत्सव करे छे
 ते (र) [क] लत्रा, लत्रा पुं०
 जतकर पुं० + जतकर, अजजगाट
 जतवेद(-दा) पुं० [स] अत्रि
 जति स्त्री० [स] कुण, वर्ष के नात तथा योनिना
 भेदस्यक वर्ग० समुदाय उदा० 'मनुष्यजति,'
 'आर्यजति,' 'क्षत्रियजति'(२)[व्या] द्वि गभेद-
 स्यक वर्ग(३)[न्या] अमुक वर्गनी लुदी लुदी
 व्यङ्गिआमा रहेलो समानधर्म(४)भाभाभेजना
 अधारणवागो अेक छदविलाग ०द्वेष पुं०
 जति जति वच्येनो द्वेष ०धर्म पुं० दरेक
 जतिनी विशिष्ट इरजे(२)अेक आभी जतिनी
 विशिष्ट स्वभाव ०लाघ पुं० अेक न जति के
 जतिनी होई लार्थ ०भेद पुं० जति जति
 वच्येनो तक्षवत. ०अष्ट वि० जतिमाथी अष्ट
 धयेलु, न्यात अहार ०अंश पुं० जतिअष्ट थवुं
 ते ०भीभांसा स्त्री० जतियोना शुण्धर्म
 अर्थातु शास्त्र, 'अथोदोष्ठ' ०लक्षण न०
 जतिनु लक्षण-विशिष्टता. ०चह्वेदार पुं०
 जति जति वच्येनो भाधापीधानो व्यवहार.
 ०वाच्य वि० जति अतावनार (व्या) ०वाह
 पुं० जति व्यङ्गिणी क्षिण रही रके छे तेवो वाह,
 'रिथेक्षिअम' (न्या) ०विशिष्ट वि० अमुक
 व्यङ्गिनी अेध करववा साथे न ते व्यङ्गिमां
 रहेकी जतिनी पण् अेध करवे तेवो (शण्ठ)
 [न्या] ०विशिष्टत्व न० जतिलक्षण,
 'कानोदेशन' [न्या] ०विशेष पुं० (५ वि)
 अमुक भास जतिभेद, 'रपीशीअ' ०वेर न०
 कुहरती वेर. ०अ्यवहार पुं० लुओ जति
 वहेवार. ०शण्ठ पुं० जतिवाच्यक शण्ठ,
 सामान्य नाम ०अर वि० [स] जतिरभरण-
 वाणुं ०अरेषु न० पूर्व नमनु अरण
 ०अवभाव पुं० जति के केभनो विशिष्ट
 स्वभाव (२) पौतानो स्वभाव
 नतीय वि० [स.] जतिनु, -ने लगतु(२)स्त्रीपुरुष
 संअधने लगतु, 'सेकरथुअव' [रवजतीय
 नतीकुं] वि० [लति] उपरथी] पौतानी जतिनुं,
 जतुधान पुं० [सं.] राक्षस

जतुप वि० [स] वाअनुं अनावेकुं के ते वडे रसेकुं
 जते (ते), अ० [लत' उपरथी] पोते, पडे (२)
 जतिथी, जति अमावे (उदा० ते जते डाण छे?)
 जत्य वि० [स] भूलकाण्य, 'राष्ट अे-गल' (ग)
 (२) लुओ जत्य ०अक्षेप पुं० 'अेथेगिनल
 अेनेक्षन' (ग). ०अतिष्ठापक पुं०
 'रेकटे ग्युलर डा-अोर्डिनेट्स' (ग). ०अतु
 ष्टोणु पुं० लंअचोरस 'रेकटे-गल
 जत्यध वि० [स] नमथी अाधणु
 जत्यभिमान न० [स] पौतानी जतिनु अलिभान
 जत्रा स्त्री० [सं यात्रा] तीर्थीनी मुसाइगीअे
 अत्रु ते (२) देव के महापुरुषने निमित्त थते।
 मोटो समारंल के भेगो (३) अरण्यपोषणो
 मार्ग ०णु पुं० (२) वि० जत्रा करवा ननार
 जत्य(-थूक) अ० [सर० स जाधू] अमेश रहे-
 च्यात्या करे अेम
 जदरे न० [दे जहर] अेक जतनु घौणु रेशमी
 कपडु [-नुं कपडुं = कन्याने परणवतं
 पहरेवाथ छे ते - जदर]
 जदरियुं न० लुवार के अर्जना पौकनो लाडु
 जदव पुं० लुओ यादव ०राय पुं० (स)
 श्रीकृष्ण. -वाअथणी स्त्री० जदगेनी अदर
 अदर थयेली लडाई (२) [ला] अेक वगनां
 भाणसेनी माहोमाहेनी लडाई -वी स्त्री०
 यादवी, जदवारथणी (२) (स) दुर्गा
 जदी स्त्री० [फा] दीकरी (जेम के, शाहजदी)
 जदु, -दू [फा] पुं०; न० अत्रतत्र के हाथ-
 चालाकीनु काम ०(-दू) वि० जदुथी थयेलु,
 अमत्कारी, विलक्षण ०(-दू)कपट न० जदु
 अने कपट ०(-दू)अोर(-दू) वि० पुं०
 जदुलाणनार, जदुगर ०(-दू)ग(-गी)२ पुं०
 जदुनु काम करनार. ०(-दू)ग(-गी)री स्त्री०
 जदुनी विद्या (२) जदुनु काम ०(-दू)गारुं
 वि० जदुअं असर करे अेकु, मायावी, मोहक.
 ०(-दू)दोणुं न० अ० व० जदु-अंतर न तर-
 ना नाना नाना प्रयोगो ०(-दू)अंतर पुं०
 जदुनो अंतर
 जदो वि० [अ जियादह] न्याहा, वधारे
 जदो पुं० [फा] दीकरी (जेम के, शाहजदो)

બન સ્ત્રીં [દે જન્ના, જાણણ] લગ્નમા વર સાથે
બનારાઓનો સમૂહ [-લેડવી -મેળવવી,
-સૂંઠાડવી = બનને તૈયાર કરી લઈ જવાની
ધામધૂમ કરવી બનમાં જડું, બને જડું
= વર પરણાવવા જડું બને આવડું =
બનેયા થઈને આવવું (૨) [લા] આગતા-
સ્વાગતાની અપેક્ષા મનમા રાખવી (બનેયા
પેઠે)]

બન નં [ફા ક્વિયાન? સગ્ગ મ] તુકસાન,
હાનિ (-કરડું, -ઘડું) (૨) પું [ફા] જીવ,
પ્રાણ. (૩) [લા] પ્રાણપ્રિય માણસ (૪) દમ;
શક્તિ [-આપવો = જીવ આપવો, -ને ખાતર
પોતાનો જીવ જતો કરવો બનથી બેબન
કરડું = મારી નાખડું, બચ કર તુકસાન કરવું
-પર આવડું = જીવ પર જોખમ આવવું (૨)
મરણિયા થવું -પર કરડું = જીવના જોખમે
કરવું -લેવો = મારી નાખડું] ઝગરું વિં
તુકસાન કરનાર (૨) બન દીવે યા તુકસાન
ખમ્મે મગે એવું બનિસાર વિં [ફા] પ્રાણને
લોગે ચેવા કે બંદિન કરે એવું વંદિશાની
સ્ત્રીં [ફા] પ્રાણાર્પણ ઓભાલ પું જીવ અને
માલમના ઓવર નં [ફા] જનવર, પશુ (૨)
[લા] વાઘવરુ જેવું હિંસ પશુ [રામ

બનકી સ્ત્રીં [સ] (સ) સીતા બનાથ પું (સ)
બનપદ વિં [સ] ગાગડાતુ, -ને લગતુ (૨)
પું ગામડિયો (પૌરથી ઊલટો) (૩) દેશ
બનપિછાણુ (-ન) સ્ત્રીં બુઓ બાણપિછાણ
બનદિશાની સ્ત્રીં [ફા.] બુઓ 'બન' [ફા] મા
બનરડા સ્ત્રીં [બન' ઉપરથી] બનમાની સ્ત્રી
બનવર નં [ફા] બુઓ 'બન' [ફા] મા
બનાં સ્ત્રીં [ફા] માશુ, પ્રિયા
બની વિં [ફા] બન સમુ પ્રિય (૨) જીવલોણ
બની પું [સ યાજિકો] યજ્ઞ કરાવનાર, પુરોહિત
(૨) એક બ્રાહ્મણ અટક

બનીવાસો પું [બન + વાસો, સરં મ જાન
(-નિ)વસા, હિં જનવાસ] બનનો ઉતારો.
[-કાણો થવો = મળતિયાઓમા કાઠકૂટ પહોની,
ઘરની એખ બહાર આવવી]

બતુ સ્ત્રીં [સ] ધૂણ

બનેવારી પું બુઓ બન્યુઆરી
બનેયો પું [બન' ઉપરથી] બનમાં જતા પુરુષ
બનોતર [સરં દે જન્ના] સ્ત્રીં બન (લગ્નની)
બન્યુઆરી પું [ક] ખિસ્તી પહેલો મહિનો
બનવરિય નં [મ] બતુતુ હાકકુ, હાકણી,
'ની-કેપ' [કન્નારો બપિયો
બપ પું [સ] જપ ઠક [સ], -પી પું બપ
બપનો પું [અ જાન્નદ] પાકો બદોખરત,
બપો, કાખૂ; તકદારી [-મૂકવો = ચોક્કી
પહેગ જેવો બદોખરત કરવો કે ગોઠવવો.
-રાખવો = કાખૂમા રાખવું, બદોખરત કરી
સલાખવું બપતામાં રાખવું = અકુશ કે
કાખૂમા રાખવું, સાચવવું]

બપાની વિં [ક Japan મૂળ 'નિપ્પોન
= સૂર્યોદય' ઉપરથી] બપાન દેશતુ કે તેને
લગતુ (૨) [લા] તકલાદી (૩) સ્ત્રીં
બપાનની લાખા (૪) પું બપાનનો વતની
બપી પું બુઓ 'બપ' મા
બપો પું બુઓ બપનો [ઉત્તરથી
બકત સ્ત્રીં [બુઓ નિયાકત] મિજાબાની,
બકરમાની વિં ['લકગન' ઉપરથી, સગ્ગ મ
જાફરમાના (-ની)] દેસરના રગતુ
બકરાન નં [અ] દેસર
બકરાખાદી વિં બકગખાલ શહેરતુ કે તેને
લગતુ (લે સ, ધી ધં મટે મુખ્યત્વે વપરાય છે)
બકરાં (-રિયાં) નં બંબંબંબં ['લકગન' (કસગન
તાતણા) ઉપરથી] લાખા કેશ (ખાસ કરીને
અચ્ચવરિયત) (૨) બાખગ -કેં, -રિયું,
-રિયાણું] વિં બકગગણ

બકાટ નં બેકરકારી
બખજ અં [ફા.] ઠેઠેકણે જહીં તહી (૨)
અતિશય, વધારેપડતુ
બખર વિં (કા) મરવા પડેલુ, વહ
બખાલિ પું [સ] (સ) એક ખલિ
બમ પું, નં [ફા.] ખ્યાલો
બમ પું [ફા જામહૂ પરથી ?] બમસાહેબ-
બમનગરના ઠગ્યારનો ઇલકાખ(૨) [સ. વામ]
એક પહેાર (૩) [?] બમકળ
બમગરી સ્ત્રીં [સરં હિં. જામગી (-ગીરી), મ-

जामणी, फा जामणी परधी ?] अ दूक डे तोपना
डाइने सणगाववा भाडेनी कडकी-पक्षीतो
[-यांपवी, -भूकवी, -सणगाववी = तोप
अ दूकने पक्षीतो सणगाववा (२) (ला)
उरुंरणी करवी, -सणगाववुं]

जमभण न० ['जमभु' उपरधी] जमभुं - अ धावु ते
(२) व्यधकरण, मेणवण [परशुराम
जमभणव्य पु० [सं] (भं.) जमभणिना पुत्र-
जमभानी स्त्री० [फा. जामहू + दानी(फा)]
येक मततु लागीर सुतराई कपडुं (२)
यामडानी येदी

जमभार पु० [फा जामहू + दार(फा)] जमभार-
पानानो उपरी. ० भातुं न० नवाडिउ, दागीना,
रोकड वगेरे धीमती वस्तुओ राजवानी नगा
जम(नमि)नी स्त्री० [सं. यामिनी, प्रा जामिणी]
रात [जमभणतु आड (२) तेनी वाडी
जमभण न० येक कण-जमभण. -णी स्त्री०
जमभुं अ०डि० [ज जमअ प०धी] येकडुं थवुं,
छूटा छूटा तत्वेतु येकत्र थवुं (जेम डे टोणु
जमभु, क्यगे, मेल नभ्ये) (२) धन थवु, उरुं,
आजुं, अ धावु (जेम डे दूध, अग्ने जमवो)
(३) स्थिर डे दूध थव (जेम डे पीडो जमवो)
(४) अरोपर यालवु, पूरु रंगमा आववु,
पुरणहार थवु, मयवु (जेम डे भैत्री, व धो,
युद्ध जमवा) [जमभु नुवी = डेरवी, अवडो
थध नवो, लडी पडवु]

जमाता(-त, -न) पु० [स] नभाध
जमिनी स्त्री० [सं यामिनी] जमनी, रानि
जमि(-मी)न पुं० [अ] भीलनी जेभमदारी
पोता पर लध ते विधे कभूलात आपनारे।
[-आपवा = पायधरी आपनी -थवुं =
भीलनी जेभमदारी पोता पर लेवानी कभूलात
आपनी -पर छूटवुं = जमीन आपनीने
(अटकायतमाथी) छूटवु -भागवा, -लेवा =
पायधरी लेवी - भागवी.] ० भात न० जमीन
तरीकेने लेपी करार. ० गीरी, -नी स्त्री०
जमीन थवु ते, भातरी आपवी ते
जमे पु० [फा] मोटा घेरवाणो धणो न नीये
येवो येक मतने अ गरये।

जयके। पु० [अ जाइकह] स्वाड; लहेवत
जयदाड स्त्री० [फा] मालमिलकत, लगीर
जयनरीन पुं० [फा] लडेदार, गादीये भेसनार
जयपत्री स्त्री० [सर० हिं, म., स जातिपत्री]
जयक्षण उपरतु सुगंधीदार छोडुं, लवनी
जयक्षण न० [स जातिकल] येक क्षण-तेलने।
जया स्त्री० [स] स्त्री, पत्नी ० पति(-ती) न०
अ०व० पतिपत्नी, इंपती

जयुं वि० ['जयु' = न०भुं उपरधी, स जात,
प्रा. जाय] न०भेसु (स्त्री० लध) -यो पुं०
पुत्र (२) वि०पु० नखेयो, न०भेसो
जर (२) स्त्री० [डे जुआरी, जोवागि] येक
अना०, लुवार ० भा०री स्त्री० [ला] लरण-
पेयण [-थध न०भुं = सोधु सरतु थध न०भुं,
मडरव धरी न०भुं]

जर पु० [स] परस्त्री साथे प्रीति करेनार, यर
०डर्भ० न० व्यलियार ०डर्भा वि० व्यलियारी.
०न वि० व्यलियारधी न०भेसु ० प्रीत स्त्री०
नर साथेनी प्रीति

जरणु(-णु) न० [स] माणस रोगी थध जय
तेवा मत्र-अयोग (२) वशीकरण
जरत स्त्री० [लुओ लियारत] सुसलमानोभा
मरणने नीजे दिवसे- करवाभां आपनी
उठमणानी क्रिया

जरुं सं०डि० [स जू-जारव परधी] छर्ण करुं
जरिणी स्त्री० [स] व्यलियारिणी
जरी(-रु) अ० [अ] यालु
जरी स्त्री० [स जार उपरधी] लुओ न०कभे.
० निजरी स्त्री० पकडाय नहि अथवा शक
न पडे येवो व्यलिया०

जरु अ० [अ जारी] लरी, यालु
जरुं न० [स जार उपरधी] लुओ न०कभे
जल(-ण) स्त्री० [सं] माछला, पपी वगेरे
पकडवा भाडेनी लणी (२) धणो वस्तुओ
गूचवाधने थयेसु लधुं (३) [सर० हिं, अ
जवल] इडो, इरेथ [लणभां इसाडुं = छेत-
सडुं, कपटमा सपडुं -गोडवपी, -नांपवी,
-पाथरवी, -इलावपी, -विछावपी =
पशुपपी पकडवाने लण तैयार करवी (२)

कामववा भाटे पे तरो ग्यवो, क्षसयो गोष्ठवो]
 लक्षणादर्भं न० [मं] ऐकं चामडीना रोग
 लक्षम वि० लुओ लक्षिम ०नेर वि० लुलम
 करवामां पूर. -मी श्री० कुना, लक्षमपु
 लक्षिम वि० [ज.] लुलमी, निरंग ०पायु न०
 लक्षी वि० [दि.; लुओ 'लक्ष' (३)] कपरी,
 अनावरी, लुहुं
 लक्ष श्री० [सं. गपय, प्रा. जाव, लुओ लक्ष,
 सर० म जावा] लक्षानी क्रिया ०ग्याप श्री०
 [+ ग्यापु] लक्ष्याप
 लक्षक वि० [लुओ लक्ष] अहार लक्ष के मोकलातु
 (२) श्री० अहार*मोकलेतु ते (३) अरय,
 उावेदी म्कम(४)पुं० [सं चान्क] (वाभिये)
 लाल रंग ०ग्यारनीरी गी० [सर० म]
 लक्षक पत्रोनी मोधो.गी [नरनी पथ त
 लक्षक अ० [सं वावज्जीव प्रा -वजीव]
 लक्षकषाव० अ० लेतु तेतु, अक्षु, नकलादी
 लक्षत अ० [सं वावज्] ल्या सुधी ०व्य द-
 दिवाक्षरौ ग० प्र० लुओ यावव्यददिवकडे
 लक्षगी श्री० [सं ज्वर पवी र] योना अने
 लक्षतु (माहातु पथ्य) ऐकं दलदु भासुं
 (वेदा तावमा लक्षामए के छे)
 लक्षक(-पु) वि० [सं कृ] लक्ष, यमां गयेतु
 (२) दक्षलक्षुर (३) नाकुड
 लक्षकी श्री० [लुओ आवकी] अक्षनीना
 पाक्षानी साक्षी [पक्ष, क्षानी
 लक्षपुं वि० लुओ लक्ष(२)न० गपतु पानलु
 लक्ष श्री(-नरी) श्री० [सर० हिं जावित्री, म
 जावत्री] लुओ लक्षपत्री
 लक्ष न० (स) डिंही महासागरनेो ऐकं अेट
 लक्षुं अ०डि० [सं वा, प्रा जा] लक्ष (क्ष.)
 लक्षुं अ० डि० [म. जन्, प्रा जा] लक्षुं
 (२) अ०डि० लक्ष देवो, लक्षु
 लक्षेदान वि० [प्रा. जाविदान] लक्षेशतु, काथमी
 (२) अ० लक्षेग (३) श्री० परलेक -नी
 श्री० काथमीपलु, नित्यता
 लक्षक वि० पुंक्षण, लक्षेते ते कता वधु
 लक्ष(-ह)क्रियां न०अ०व० पुंक्षणता [-डी०धां
 = भूय भय भाष्ठी यव.]

लक्ष वि० (क्ष) भास्त्र; दुर्भण, तक्षलादी
 लक्षवेष्ठी श्री० [सं जपासुमनन्, प्रा जासुमण]
 लुओ लक्षु
 लक्ष(-ह)विष्ठी श्री० लक्षानु कारण दर्शावनी
 विष्ठी [-धांधवी = लक्षानी विष्ठी छानीमानी
 कथाय लगाववी, भूषवी]
 लक्षु, लक्षद(-ही) श्री० [लुओ लक्षवेष्,
 सर० म जासुद(-डी)] ऐकं इलजड
 लक्षुम पु० [ज] गतुनी छपी गीते पानमी
 लक्षु लावनार (२) कासद -रु श्री० छपी
 पानमी लाववानु काय
 लक्षो(-ह) पु० अ गत वेर वाणवा लोका पर
 कगती लक्षरदरती (२) तेने भाटे अपाती छपी
 धमष्टी (-करवे।)
 लक्ष वि० [म.] लक्षेते तेना कता वध.दे.
 -रु श्री० वि० लुओ लक्ष (२) श्री० लुलम,
 लक्षरदरती [- शुलक्षरी = अणाकार -
 अस्याचार करवे] [लक्षुदीतु इल
 लक्षद न० [लुओ लक्षवेष्, सर० म]
 लक्षक्रियां न०अ०व० लुओ लक्षक्रिया, पुंक्षणता
 लक्षरे अ० + ल्यारे (प.)
 लक्षविष्ठी श्री० लुओ लक्षविष्ठी
 लक्षि(-ह)द वि० (२) पु० [जं] लक्ष, तपणी
 लक्षि वि० लुओ लक्ष
 लक्षेद लुओ लक्षिद
 लक्षेर वि० [ज जाहिर] शुभ नक्षि ऐकं,
 लोकेने लक्षितु(२)सर्व लक्षि [-भां आवहुं
 = प्रसिद्ध के लक्षितु यव (२) लुलु पडहुं,
 अहार पडु] ०अक्षर श्री० सौ काईनी लक्ष
 माहेनी अक्षर (२) तेने भाटे लक्षाय छपाय
 वगेतेने लेवानु सपान [-ग्यापवी, -लेवी,
 -रुक्षी, -मोडलवी (छापामा).] ०दारी
 श्री० लक्षेरमा देपाडो करवे ते, हाक, फल.
 ०नासुं न० लक्षेर अक्षर, दहेवे [-कादहुं
 = ते अहार पाडु, लक्षेर करु] ०अभा
 श्री० लक्षेर लगाये अने सौने भाटे यनी
 सभा ०सेवा श्री० लोडसेवा
 लक्षेरात् श्री० [ज जाहिरात्] लक्षेर करवानी
 क्रिया, प्रसिद्धि (२) लक्षेरअक्षर (३) अ०

छडेओक, बाहुन. ०६२ पुं० प्रसिद्धि करवानु
 काम करनार, 'पणिलसिटी ओडिसर'
 लहेल वि० [लुओ नहाल] उत्र, आकणु,
 अट तपी नय ओं
 लहो पु० लुओ लमे [वैलव
 लहो नहाली सी० [फा.] इनहो, आभासी,
 लहवी सी० [सं] (स) गगा नदी
 लण सी० लुओ लल (२) लभरडो देवनागी
 देरी ०पिड सी० लणाआभरा ध०
 लणक पु० ['लणवतु' उपरधी] + लणवनारो
 लणवणु सी० [दे. जालवणी] लणवणु ते,
 मलण, सायवली [सायवतुं
 लणवतुं म०कि० [लुओ लणवली] संभाणतुं
 लणवाणियुं न० वणुं न जीवु कपडु (२) लणियुं
 लणावाणा वि० अग देभाय ओवा आछा
 वणवणु (२) नरी गयेसु
 लणियुं न० [सं जाल] ओक वनरूपि - औपधि
 (२) मकनमा अणवाणा माटे भूडेसुं आकु (३)
 लणीदार धुमाडियु [ओक लणीदार धरेसु
 लणियो पु० [लुओ लणियु] डोटमा पहेरवानु
 लणी सी० [सं. जाल] वयमा काणा रहे ओवी
 गूथली के तेवी अनावटनी वरतु (२) तेवी
 गूथलीवाणा वाणाधी के सणियाधी लगेसु
 आरीआरणातु कभाड के लीनतु लणियु (३)
 लभरडानी लण [-पादवी, -लरवी
 (लगा - गूथवामा), -भूकवी (लीतमा)]
 ०६२ वि० लणीवाणु
 लणुं न० [सं जाल] ओकपीन साये गूथवाध
 के गूथाधने अनेसुं केकडुं, धुगु (लेम के छोड
 वेला ध०तुं) (२) करोणियातुं आवु [-आउतुं
 (धरमा, करोणियातुं)] (३) आभनी छारी.
 [-वणुं (आभमा)] (४) लण. क्षसत्रो (लेम
 के, कपटतु लणु). -णांअंभरां न०अ०व०
 लणा अने आभरा
 लंगड (०) वि० [म, सर० हिं जाकड] लेवा
 देभाडवा, भूथ आथा के सोडा कर्या सिवाय,
 लीधेसु (२) अ० [२व०?] भूथ घेरा अवाणधी
 लंगर (०) सी० [म वृ उपरधी ?] शियाणतु
 ओलवु ते, लाणी

लंगलो पु० [म२० म जागला, सं जाल परधी ?]
 गोरो; टोपीवाणो (कंधिं दुग्धकाग्मा) (२)
 लगली [मोटु देल (२) अयवे
 लंगी सी० [लंग, 'लगी' उपरधी, सर० हिं]
 लध (०) सी० [मं अवा, सर० हिं.] नाथग,
 लधा [-उधाडी करवी = हाथे करीने पोतानी
 ओथ उधाडी करवी] -धियो पु० लध
 कंथ ओवडो तंगियो -चडु
 लंहर, ०णु (०) सी० लुओ ननडी
 लंथु (०) न० [सं. जतु] लंथुतुं इण ०रियुं
 वि० लथुना रंगतुं ०हुं वि० लथुना
 रगतु (२) न० लंथु ०डो पु० लथुतुं आड
 ०वाडियुं न०, ०वाडी सी० लंथुडानी वाडी
 लंथु(-गु)क पु०, न० [सं. जतु (-वू)क] गियाण
 (२) पु० ओक लतनी लूतयोगितु मासम
 लथुडी सी० वाकडानी धावणो (सु)
 लंथुवती सी० [सं. जांववती] (स) श्रीकृष्णनी
 ओक राणी [मिनाने ओक वानर
 लथुवान पु० [सं. जाववान्] (म) रामनी
 लंथुक पुं० (२) न० लुओ लथुक
 लंथूनद न० [सं] सेतुं
 निकर सी० [लुओ लक] आग्रह, हड, नमत
 (२) [अ विक्र] कथन, चातथीत
 निगर न० [फा.] हिल, हैयु. (२) [ला] हिलोनन
 हेस्त. [-होसुं = हि मत हवी]
 निगीषा सी० [सं] अतवानी धरणा. -पु वि०
 [सं] निगीषावाणु
 निहविषा सी० [सं] अवनानी धरणा
 निशासा सी० [सं] लणवानी धरणा, ज्ञान-
 प्राप्तिनी धरणा -सु वि० [सं] निशासावाणुं
 नित वि० [सं जित] अतवार (समासने
 अते) उदा० 'धरनित'
 नित वि० [सं] नितायेलु -तात्मा वि० लतने
 -पोतानी वासनओने अती होय ओतुं.
 -तेन्द्रिय वि० धरियोने अती होय ओतु
 निताड (-व)तुं स० कि०, नितानुं अ० कि०
 'अतवुतुं कभंलि ने प्रेरक
 निद सी० [अ] अड, डड. [-पडरवी = हड
 करवी (ओलहुं -छोडवी)] -दी वि० लकी

विन न० [इं] क्पास लोढवानुं कइरभानुं
 विन वि०[स] (गगद्वेयादि उपर) १४ मेणवताइं
 (२) पु० शुद्ध(३) नैन तीर्थकं(४) विधु. ०१११
 पु० नैन ० धर्म पु० नैन धर्म. ०५६ न०
 विन नगिहेतु पद. ० संहिर न० नैन मदि.
 -नेश्वर, -नेन्द्र पुं० नैन तीर्थकर, विन
 (२) शुद्ध लगवान

विनत न०, ०१११११११११ वि० लुओ 'नवन'मा
 ११११११११ वि० (२) पु० [इं] ओ नामनी ओक
 रभडाई लतनुं माणस

विभाण(-णुं) वि० [छव उपरधी] आहुयोयु,
 अस्सुय (२) लुं डु (शण्ड-वेणु)

विभ अ० + नेभ (पा०)

विभआहुं न० [इं. जिमखाना, सर० फा.
 जमखाना=मोरी शेतल] (मेदानी) रमत
 गभननी मउणीने जेववानी नगा

विधाकत स्त्री० [ज] लक्ष्, मिज्यानी

विधारत स्त्री० [ज] लुंओ जरत

विधावर पुं० वररात

विधावहुं स० डि० 'छरवहु'नु प्रेक

विशा= न० [इं, ज जराण्ड] आक्रिकानुं ओक
 नगदी पशु

विशायत वि० [ज] लुओ नरायत

विर्गा पु०[फा] (सरहड प्रातनी कामे'मा)पय,
 पविष, ससेवन

विषकड पुं० [ज. जिलकजंढह; स० म
 जिलकाद] मुसलमानी १६मे महिने

विषहृण पु० [ज. जिलहृज्जह, स० म
 जिलहृज] मुसलमानी १२मे महिने

विशायत वि० [लुओ नद्वे] विक्षानु, -मा
 होय ओकुं [०२सायण]

विदेरीन न० [इं] ओक प्राणिव शीकणो पदार्थ

विदद स्त्री० [ज] पुस्तकतुं यामहातुं पूडुं(२)
 पुस्तकने लुहा पावेयो विभाग

विद्वेो पुं० [ज. जिलज] विभाण(२)कलेठरनी
 डकुमत नीये मुकतो देशने लाण

विवाध स्त्री० [छव उपरधी] लवननिर्वाह पेठे
 पाधी आपेदी रकम के नमीन-गणस. ०६१२
 वि० विवाध धरावताइ

विवाडणुहार वि० विवाडनार [(२) पोपकुं
 विवाडुं स० डि० लवनतु डरकु, भरतु अयावकुं

विवारी स्त्री० [सर० विवाणी] तयलुं

विवारो पु० [छव उपरधी] नन्मारो

विवाहुं अ० डि० 'लववु'नु लावे

विवाणवि० ['छव' उपरधी] लववाणुं, सजेतन
 (२) धनवाणुं (३) दम-नेलवाणुं

विवाणी स्त्री० [सर०हिं. जवारी, म जिन्हाळी]
 तयलाना यामडा छपनुं काणुं वरुंल (२)
 तयाना आरा पर तारने लगाडाना देण(तिने
 लधने सर अरोअर मजे ने लखे छे)

विषयु पु०[म] (स) छंड (२) विष्णु (३)
 वि० इतेहमद, विरथी

विस्तम न० [ज. जित्त] शरी०

विस्तन, ०१११११ पुं० [इं] (सं.) छिष्टु अिस्त

विहाद स्त्री० [ज] लुओ जेहाद

विहान स्त्री० + नहान

विहोया पुं० [इं] छिन्नु यहुदी नाम

विहृवा स्त्री० [स] ल० अ० पुं०, न० [+ ल०]
 ललनु डेवु व्हेप पुं० लमनी-वायानी
 लूल ० मूल(-ग) न० ललनु मूण ० मूलीय
 वि० ललता मूणमाथी योलातु व्हेोदय न०
 ललनी यपणता-वोडुपता ०णी स्त्री० वास-
 नणीना आदिमा आवेलु स०नु नियमन
 करनर वायानु शर, 'व्हेोदिस'

विगा न० [सं जिगद, म जिगा, हिं ब्रीगा]
 कायानी पेठे कक्ष डायलावाणु ओक प्राणी

विगोडो पु० हुनग, गाय, निस धयादि
 पयुओना कान वगरे अगो प० आओतो लव;
 नगोडो -डी स्त्री० नानो विगोडो -डुं न०
 विगोडो (२) [ला] नातु छेकर

विंनर पुं० [इं] आहुना रसवाणुं ओक पीणुं

विंदगानी स्त्री० [फा] नन्मारो, विहणी

विंदगी स्त्री० [फा] लवन (२) व्यापुष्य.

[-मांथी नीकणी नहुं = अरायअरत थर्ध
 थरु] ० लर अ० आपी विंदगी सुधी

विंदान न० [फा] अदीभातु [अलवोळ]

ल पु० (य) नर्थ, पैयो (नेम के जेछ,
 ल अ० काव्यमा पाठपूर्ति माटे वपराय छे

૭ સ્ત્રીં [પ્રા જીવા, સ જ્યા ?] માતા, બા
 ૭ અં [સં 'જીવ', પ્રા. જીવ=ધણુ જીવો, -
 અથવા સ. જવિન્-પ્રા જઈ ઉપરથી ? સરં
 હિં, મ] 'આ રહ્યો', 'વારુ' વગેરે અર્થ
 બતાવનાર માનવાચક ઉદ્દગાર (પ્રશાર્થક કે
 'હા'નો નિશ્ચયાર્થક, જેમ કે, '૭ ?' = શું ?, '૭'
 = હા, હીક) (૨) નામને જોડતો માનવાચક
 શબ્દ ઉદાં 'પિતાળ'. ઠકાર પું '૭' બોલવું
 તે ઠસાહેબ અં એક માનવાચક ઉદ્દગાર, ૭
 ૭૭ સ્ત્રીં [ભુઓ ૭] બા (૨) મોટી મા, ઠાદી
 ઠબહેન, ઠબા સ્ત્રીં મોટી નણક. ઠમા સ્ત્રીં
 ઘરડી મા, ઠાદી -જે પું ઠાદો(૨) [સરં રિં
 જીજા] (સુ) બનેવી
 ૭૭૭ સ્ત્રીં, નં [સરં ઢે જીળ=અગ]કેરીમા
 ગોઠલી પરનુ રવાટીવાળુ સખત પડ [-બાઝણું
 =કેરીના મરવાતુ જણવુ પડ કકણ થવુ]
 ૭૮ સ્ત્રીં ['જતવુ' ઉપરથી] ક્તેહ, વિનય (૨)
 પું સગીનનો એક અલકા [રમત
 જતલખોટો પું [જતવુ + લખોટો ?] એક બાલ
 જતણું સં કિં [સ જિ સ્ત્રં પ્રા જિત્ત=
 જિતાયેલુ] ક્તેહ મેળવવી [તિમાતુ બીજ
 જતેલું નં [ભુઓ ધીતેલુ] એક ક્ષણ અને
 જક સ્ત્રીં ભુઓ જિદ્
 જન પું [જ જિત્ત] એક જતવુ ભૂત (૨) નં
 [ફા. જીન, પ્રા જીળ] ઘોડાતુ પલાણ ઠગર
 પું જન બનાવનાર ઠપોશ નં જન ઉપર
 નાખવાતુ કપડું
 જન નં [સરં મ] એક જતવુ જડુ મિલવુ કપડું
 જનો પું [ફા] ઠાઠરખારી, અલગ કાઠેલી સીડી
 જલ સ્ત્રીં [સ જિહ્વા, પ્રા જિન્મ] બોલવાની
 કર્મેન્દ્રિય (૨) વાચા, વાણી (૩) રવાદની ધરિય
 (જેમ કે, જલ ઠકાણે રાખો) (૪) જોડા પહેરવા
 માટે એકી આગળ વપરાતી પટીનુ સાધન(પ)
 ઠાક, અણિયુ [-અટકવી = બોલતા તોતડાવુ
 -આડી વાળવી = વાકું બોલવું (૨) બોલતા
 અટકવું -આવવી = બોલના આવડવું, જલ
 છૂવી (૨) જલ ઉપર ગરમી કૂટી નીકળવી
 -છીપરવી = છૂટથી બોલાવું, બોલવાની હિંમત
 ચાલવી -છીવારવી = કુરખાન થવુ -કરવી

= બહુ બોલવુ, સામુ બોલવું -કઠાવવી =
 બહુ હેરાન કરવુ (૨) અચેબો ઉપલવવો.
 -કરડીને મરણું, મરીજણું=(પ્રાય:
 શરમના માર્યા) આપઘાત કરવો. -કસોજી
 કરવી = ગ ઠા-અપરાજી બોલવા. -કાઠવી =
 ચાળા પાડવા (૨) અચેબો પામવુ -કાપવાના
 સમાચાર = ઘણા માઠા સમાચાર -કાપવી =
 જલે કાપ પડવો (૨) બોલતુ બ ધ થવુ (૩)
 બોલતુ બ ધ કરવું -ઘસાઈ જવી = કહી
 કહીને થાકી જવુ. -ચલાવવી = બહુ બોલવુ,
 ક્ષવે તેમ બોલવું -ચોટવી = બોલતા તોતડાવુ
 -છૂટવી = બોલતા ક્ષવુ કે આવડવુ -છૂટી
 હોવી = ગમે તેમ -બહુ બોલવુ -જલાઈ
 જવી = બોલી ન શકાવુ -જાલવી = બોલતુ
 રોકવુ કે રોકાવુ -જૂંકી કરવી = ગમ ખાઈ
 જવી, ન બોલવુ -જૂંકી થઈ જવી = (મરતા
 પહેલા) વાચા જતી રહેવી, ન બોલાવુ -દોહવી
 = ગમે તેમ અ કુશવગર બોલવુ -ન હોવી =
 મૂંચુ હોવુ, બોલી ન શકાવુ (૨) બોલતા ન
 આવડવુ -ના કકડા કરવા = રપષ ઉચ્ચા-
 રણનો પ્રયત્ન કરવો -ના કકડે કકડા થઈ
 જવા = કહી -કહી, સમજવીને થાકવું -ની
 છૂટ = વાચાળતા -તું કરવું = આકર
 બોલનાર -તું જૂહું = જૂહું બોલનારે -તું
 સાચુ = સાચું બોલનાર -ને ઢેરવે = મેઢે;
 પાઠે, યાદ -નો કૂચો કરવો, વળવો =
 કહી કહીને થાકી જવુ -બ ધ કરવી =
 બોલતુ બ ધ કરવું -થવુ, નિરતર થવું -કરવું.
 -મોંમાં ઘાલવી, વાળવી = બોલતા અટકવું
 -સાંખી હોવી = બોલકણુ હોવુ (૨) નકામુ
 કડવુ બોલવું -વધવી = બહુ ને નિરર્થક, કે
 સમભળ્યા વિના બોલબોલ કરવુ -વળવી =
 શુદ્ધ ઉચ્ચાર થવા -વાઠયા જેવી હોવી =
 ગમે તેવુ જૂહું બોલનાર હોવું -વાળવી =
 શુદ્ધ ઉચ્ચારનો મહાવરો પાડવો -હલાવવી =
 બોલવુ (૨) લલામણ કરવી (૩) માત્ર મોઝે હુકમ
 કર્યા કરવા -હોવી = બોલતા આવડવુ જલે
 કાંટા ઊગે, પડે = (આમ ખરાબ બોલનારને
 શાપ - ગાળ દેવાય છે) જલે કાંટા પડવા =

ତରସ୍ୟା ଅଲ ଲୁପୀ ପକୀ ଲକ୍ଷି ଇଲେ କାମ
 ହେ = ଲୁଆ ଇଲେ କାଠା ଉଗେ ଇଲେ ଯଦର୍ପୁ =
 ଗୋଡ଼େ ଯଦୀ ଲୁ, କଠକ୍ଷ କେ ଗଠ ଥକୁ (୨) ଗବାଳୁ,
 ପଗୋବାଳୁ ଇଲେ ଘୋଆ ବାଳବା = ଅପ୍ର କେ
 ଗଲଣି ନ ଘୋଣି ଗକାଠୁ, ଲବାମ ଆପତା ଗଢ଼ା
 ତଢ଼ା କରବା. ଇଲେ ଗରନ୍ଦବତୀ ଘୋପୀ = ଘାରେ
 ସିଦ୍ଧାନ ଘୋପୁ] ଠକୀ ଶ୍ରୀଠ ଇଲ (ତୁଝକାର),
 [-କରପୀ = ଘାଡୁ ଘୋଲ ଘୋଲ କରୁ କାକସ
 କରୋ] ଠକୀ ଶ୍ରୀଠ (କାମଣ ଲାଲିନଭାବ)
 ଅଲ -ଲାନେକୀ (-ରୀ, -ଣୀ) ଶ୍ରୀଠ ଘୋଲା-
 ଘୋଣି, ତକରା -ଲିଆ ରମ ପୁଠ ଘୋଲାଘୋଣି
 କରବାଣୀ ଘୋଗ -ଘଣି ଶ୍ରୀଠ ଅଲନା ଆକାରନୋ
 ବଢ଼ାଶନୋ ଆଗାଣନୋ ଲାଗ (୨) ଦେଶୀ ବଢ଼ାଲୋ
 ମାନା ଗାଲ୍‌ମାନୋ ବସଲୋ ଶଠ (୩) ଉଲ
 ଉତାରବାଣୀ ଶ୍ୟିପ କେ ପକୀ, ଉଲିୟୁ
 ଅମୀ ଶ୍ରୀଠ (କା) ଘାଧରାନେ ଘଃଲେ କାଣି ଶ୍ରୀଘୋ
 କରଥାଈ ୨ଗର୍ତ୍ତ ଚେ କପଡୁଂ ପଢ଼େରେ ଛେ ତେ
 ଅମୂତ ପୁଠ ନଠ [ମ.] ମେନ, ବାଦଣ. ଠବାହୁନ ପୁଠ
 (ସ) ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର
 ଅରେଷୁ ବିଠ ଲୁଆ ଇଲେ ଶୁଦ୍ର ଶୁଦ୍ର
 ଅରେଷୁ ସଠକିଠ [ମା. ଜୀରବ, ସଠ ଜୁ ପ୍ରା ଜୀରବୁ
 ପ୍ରେରକ] ପୟବବୁ, ଉଲମ କରୁ(୨) ସାମବୁ, ବେଷୁ
 ଅରେଷାଠୁ ଅଠକିଠ 'ଅରେଷୁ' ଗୁ କର୍ମାଣ
 ଅରୁଂ ନଠ [ସ. ଜୀର(-ରୁ)କ. ପ୍ରା ଜୀରୟ, ଫା
 ଜୀରହ] ଘେକ ମସାଲୋ. -ରାକେରୀ ଶ୍ରୀଠ ଅରା
 ସାଧେ ଆଧେଣି କେରୀ -ରାସାଣ ଶ୍ରୀଠ ଘେକ
 ଲତନୀ ଡାଗର -ରିଆ କେରୀ ଶ୍ରୀଠ ଅରା ଲେପୀ
 ବାସବାଣୀ କେରୀ
 ଅର୍ପୁ ବିଠ [ସ] ଘେକ ଲୁଡୁ, ଘସାଠ କେ ଘବାଠ
 ଗଧେଲୁ ଠଲବର ପୁଠ ଘାଲୁମ ନ ପଡ଼େ ଘେବୋ
 ସାରୀରମା ରଢ଼େତା ଗୀଘୋ ଧୀମୋ ତାବ -ଘୁଠିଘାରେ
 ପୁଠ [+ ଉଦ୍ଧାର] ଅର୍ପୁ ଘଧେଲାନେ ସମସାବବୁ ତେ
 -ଘୁଠିଘାରେଷୁ ସଠକିଠ ଅର୍ପୁଠିଘାରେ କରବୋ
 ଅଲକ୍ଷଣେ ଅଠ [ଅ + ଅ ଲକ୍ଷଣେକ = ଘାଲବର ଧୁ
 ଉପରେଶୀ ?] ଅତୀଶୟ ତାଘେତାରି ସୁଧ୍ୟବନୋ
 ଉଦ୍ଧାଗା [-କରଷୁ = ଅ, ଅ କଢ଼ିନେ ପଡ଼ନୋ ଘୋଲ
 ଉପାଣି ଘେବୋ, ପୁଶାମତ କରପୀ.]
 ଅଲ ପୁଠ [ସ] ସାରୀରତୁ ଘେତନବତ୍ବ ଗାଠୁ (୨)
 ଗାଠୁ(୩)ମନ, ଘିଲ(୪) [ଲା] ପୁଠ, ଘାଲତ(୫)

ଘମ, ସାର(୬)କାଣଅ, ଲକ୍ଷ. ଉଠାଠ 'ଧଧାମା ଉବ
 ଗାଘବୋ', 'ଘବ ରାଘୀନେ କାମ କରୁ' [-ଅକାରେ।
 କରବୋ = ମରବା ସୁଧୀନୀ ତତ୍ପରତା ଘାଘବପୀ
 -ଅରଘୋ କରବୋ = ଅଧମୂର୍ତ୍ତି -କାଧର କରୁ(୨)
 ପୋତାନୀ ଧମୀ ଶକ୍ତି ଅରସ୍ୟା -ଅରଘୋ ଥର୍ପ
 ଗବୋ = ଗାଲର କେ ଘାବର ଥର୍ପ ଗବୁ (୨)
 ପ୍ରିୟଜନ ଘାରେ ପୁଶା ପୁଶା ଥର୍ପ, କୁରଘାନ ବବା
 ତତ୍ପର ଥର୍ପ -ଅରଘୋ ଥର୍ପୋ (ଲବ କେ ଘାକଥୀ)
 ଅଧମୂର୍ତ୍ତା ଗେବୁ ଥର୍ପ ଗବୁ -ଅଧଧର ଥର୍ପୋ =
 ଘିନାଥୀ ସିଢ଼ବ୍ବଣ ଥର୍ପ, ମନ ନ ଘାଗବୁ -ଅଧଧର
 କରବୋ = ଘ୍ୟାନ ନ ଘୋଟବୁ (୨) ଉବନେ ନିରାତ ନ
 ଘୋପୀ -ଅଧଧର ରଢ଼େପୋ = ନିରାନ ନ ଘୋପୀ,
 ଉଘାଟ ଘୋପୋ -ଅଧଧର ଲଟକୀ ରଢ଼େପୋ = ଅଧାତୁର
 କେ ଅଧଧୀରା ଥର୍ପ. -ଅଧଧି ଅଧଧି ଥର୍ପ ଗବୋ =
 ପୁଶା ପୁଶା ଥର୍ପ ଗବୁ, ପ୍ରିୟଜନ ଘାରେ ଗଧେ ତେଡ଼ୋ
 ଘୋଗ ଆପବା ତତ୍ପର ଥର୍ପ -ଆପବୋ = ଆପ-
 ଘାନ କରବୋ (୨) କୁରଘାନ ଥର୍ପ -ଆପବୋ =
 ସଘେତନ ଥର୍ପ (୨) ଶାତି ଥର୍ପୀ -ଆପବୋ ନେ
 ଗବୋ = ମରଣକାଣୀ କ ପାଗୀଘୋ ଆପପୀ.
 -ଉପର ଆପୀ ଗବୁଠୁ = ମରଘିଆ ଥର୍ପ -ଉପର
 ଆପୀ ପଡ଼ୁଠୁ = ଘନ ଘୋଘମମା ଗୁକାବା -ଠିକୀ
 ଗବୋ = ଘାସକୋ ପଡ଼ବୋ(୨)ମରୀ ଗବୁ. -ଠିଘୋ
 ଥର୍ପୋ = ଉଘାଟ ଥର୍ପୋ(୨)ଘିଲ ନ ଘାଗବୁ -ଠିଘୋ
 ରଢ଼େପୋ = ଉଘାଟ -ଅଶାତି ଘେବା (୨) ଘିଲ ନ
 ଘାଗବୁ -ଘେକ ଘୋପୋ = ମେଣ -ଘିଘୋଲନୀ
 ଘୋପୀ -କର୍ପ ପାଠିଘାଘେ ଗଧୋ ଘେ, କଧେ କୋଠେ
 ଗଧୋ ଘେ ? = ଘିତ କଧା ଘାମେ ଘେ ? ଘିତଲ ଠେକାଘେ
 ଘେ କେ ନଢ଼ି ? -କପାଠ ଗବୋ = ଘୁଠ୍ୟ ଘିଘାଠ
 ଗବୁ (ଘ ଘ - ଗୋକଥୀ) -କଠୁ କରତୋ ନଥୀ =
 ଘିଲ ମାନତୁ ନଥୀ -କାଠପୋ = ଆପବାତ କରବୋ
 (୨)ତନନୋଠ ଘଠେନତ କରପୀ(୩)ଅତ୍ୟତ ପଞ୍ଚବଧୁ
 କର୍ପୀ. -ଘାଟୋ ଥର୍ପୋ = ମନ ଠିକୀ ଗବୁ, ମନ
 ଘାଗଧୀ ଗବୁଠୁ -ଘାପୋ = ପଲବବୁ, କଟାଘୋ
 ଆପବୋ -ଘାଠାପୋ = ମୁଘାଡୁ (୨) ଘାତୀମା
 ଘୁଆରୋ ଥର୍ପୋ -ଘାଲପୋ = ଘକ୍ଷ ଘେବୁ -ଘାଠିମା
 ଆପୀ ରଢ଼େପୋ = ଗାଠୁ ନୀକଣବାଣୀ ତୈୟାରି
 ଘୋପୀ(୨)ଘାବର ଘନୀ ଗବୁ -ଘେରାପୋ = ଉବ
 ଗଣପୋ, ଘନେଠ ଥର୍ପୋ -ଅଗଠୋ ଘେ ଘଡ଼ପୋ =
 ଅରବଗ୍ଧ ଥର୍ପ, ମୁଘାବଣ୍ଣମା ପକୀ ଗବୁଠୁ

-यसाववो=डिंमत करवी -यासवो= डिंमत यासवी (२)डिदार थई शकडुं -जतो रडेवो, -जवो, -नीकणी जवो=भरी जडुं (२)भूषण पणवणी के वेदना थवी -जेवो=मन जेवु -जावयो न रडेवो=मन काभूमा न रडेवु, ललयाई-जेयाई जडुं -छोडवो= डेडो मूडवो, न पणवु -टशुभशु थवो= भरवानी तैयारी होवी (२)अत्यंत आतुरता के आडडीधी भावरु थवु.-टंगाई रडेवो= आतुर के भावरा होवु -रडेवु -टाडो पडवो =ड्रेग शभवो, शाति थवी -टूंडो करवो, थवो=करकसरिया-कलूस थवु. -डडो- णवो=डिलरी थाय जेभ थडुं, भूषण जेवेनी लागवी. -डरवो, डरीडाम जेसवो=शाति थवी -डेकावे न रडेवो=मन अश्वरथ थवु, डियाट थवो -डेकावे राभवो=मनने कभजे राभवु(२)चित्तने स्थिर राभवु -ताणवे टंगावो=लखे हभणा एव जशे जेवी स्थितिमा होवुं(२)कारे डियाट थवो -तोडवो= मतने धरती नाभवी. -थर पडवो=शाति थवी -थवो=मन थडुं(२)सारी पूंछ थवी -थी जडुं=भरण पामवु -थी भारडुं= पूरेपूरु भारी नाभडुं -थोडो थोडो थवो= नभणार्थ आववी (२) कालावाला करवी (३) नाडिमेरु थवु, डिंमत डारी जवी. -दाजवो= मन भणडुं, चि ता थवी, लागणी थवी -टोडीजे टंगावो, वींटावो=जुओ एव ताणवे टंगावो. -धरवो=साहगीमाधी साल थवु (२)धीरज राभवी. -धरीने=एव के लक्ष राभीने. -ना सभ='हु मरु' जेवा अथना सोगन -नाभीने=एव लगाडीने -नाभी देवो=करभान थडुं. -नीचे जेसवो= टाढक वणवी, शाति थवी -डुं तरन्डुं='हु भ देनार', पणव्या करवु. -ने जनाभ नीकणी जवी=मडा मुग्गेडी पडवी. -ने टाढक थवी, वणवी =मनने शाति थवी -पडीके भंधावो=एव नीकणी जवा जेवु थडुं, कारे ड्रेग थवो, कारे चि ता के डियाट थवा -पर आवडुं=भरजिया थवु (२) आपवात करवा

तत्पर थवु. -भगाडवो=मन मेलु करडुं, दानत भगाडवी. -भणवो=संताप थवो. -भडके भणवो=अतिशय संताप थवो -भराई रडेवो=वासना रडी जवी. -भणवो=मन जेक थवां -भानवो=मन कभूल थवु -भां एव आववो=चि ता दूर थवी, शाति थवी -भोटो करवो के राभवो= डदार थडुं -राभवो=लक्ष देवु; ध्यान आपडुं -दईने नाभडुं=एव भयाववा धली ज उतावणे होडवु -लागाडवो=ध्यान आपडुं. -दणूक दणूक थवो=भीक के डरधी भावरु भनवु -लागवो=प्रीति भंधावी -लेवो= कटाणो आपवो (२) भारी नाभडुं -वहाडो करवो=भरणा लयधी पाछा पडवुं -डेडो जेभवो=निरात थवी एवे धरडुं, एवे भांधडुं=प्राणप्रिय कवु एवे लागडुं= प्राणप्रिय थवु] ०डिकाणो पुं० भणवो, डडेश. ०जंत(-तु) पु०; न० एवहु ०जन वि० अत्यंत वडाडु ०डुं न० कडमा नानु जंतु ०डो पुं० एव, आत्मा(२)डीडो ०तोड वि० अतिशय महेनत करवे जेवु (काम) ०दया स्त्री० जवो-प्राणीओ पर दया ०दशा स्त्री० एवनी अज्ञान दशा ०दर वि० योग्य (२) ०मडा(उ) मणभूत ०देह पुं० स्थूण शरीर ०धारी वि० एववाणु(२) पु० प्राणी. ०भल (-ण) न० एववानी शक्ति, प्राण ०रभुं वि० एवने सायवनारु ०लग वि० प्राणप्रिय ०लेणु वि० मृत्यु निपलवे जेवु ०लोड पुं० मृत्युलोड, ०विधा स्त्री०, ०शास्त्र न० एवोना लौकिक एवनतु शास्त्र, 'आयोदोळ' ०शेष वि० मात्र एव पाडी रथो होय जेवु(२)पु० भूतकणना प्राणी के वनस्पतिना पृथ्वीना पडमाधी मणी आवतो अवरुष, 'इंसिल'. ०सटोसट अ० एवने जेभमे ०हत्या स्त्री० प्राणीनी हत्या -वाछु पु०, न० [+ वणु] अणु जेवडो एव, सूक्ष्म जटु -वात्मा पुं० एव, एवदशावाणो आत्मा -वारोपणुन० एवतु आरोपणु, सलवारोपणु -वांतक पुं० [+ अतक] पारधी(२) भारो, भूनी

ଅପରା, ୦୭ ପୁଂ [ସଂ. ଜୀବନ, ପ୍ରା ଜୀବଣ]
 ଅପନନା ସ୍ବାମୀ; ପତି

ଅପତ ନଂ [ସଂ ଜୀବତ୍ ପରଥୀ ? କେ ଜୀବିତ୍ ?]
 ଅପିତ, ଅପତର. ଠକିଆ, ଠକ୍ଷରୀ ଶ୍ରେଣୀ ପୋତାନା
 ମରଣ୍ ପାଠ୍ୟ କରବାନୀ କ୍ରିଆ(ବରୋ ବଗେରେ) ଅପତା
 ନ କରବୀ ତେ ଠଲଗତ ଅଂ ଉଧାତୀ ସୁଧୀ
 ଠଠାନ ନଂ ଆକ୍ରମା ସପକାଧେଲାନେ କେ ପୋତାନା
 ସକେ ଜର୍ମା ପଡ଼େଲାନେ ନ ମାରେବା - ପ୍ରାଣ୍ତୁ ଘାନ -
 ରକ୍ଷାଣ୍ କରୁଁ ତେ, ଅପିତଘାନ

ଅପତର ନଂ ନ-ମାରୋ, ନି ଘଣୀ
 ଅପତୁଁ ବିଂ [ଅପପୁ'ତୁ ପଂକୃଂ] ଅପବାପୁ, ଅପନ-
 ଶକ୍ତିବାପୁ, ସଂପ ('ମରେତୁ'ଥୀ ଉଲଟୁ')(ଜେମ କେ,
 ଅପତୋ ମାଣ୍ଟସ, ନଅ, ଅପତୀ ପୁ ଉଡ଼ି ଥଂ)
 [ଅପତୀ ଡାକଣ୍ଟ=ସାକ୍ଷାତ ଡାକଣ୍ଟ ଜେବୀ ଅରାମ
 ଶ୍ରେଣୀ ଅପତୀ ମାଅ ଗଣ୍ଟୀ=(ଘରାମଧୋରୀନୁ
 କେ ଅନୁତନୁ ଘାଣ୍ଟୁ) ପାଣ୍ଟୁ' ଘୋକୀ କାଠପୁଁ, ନ
 ଅପବାପୁ. ଅପତୁଁ ପାଣ୍ଟୁ କାଠପୁଁ=ପାତାଣ୍ଟୁ ଦେଖିନେ
 ପାଣ୍ଟୁ କାଠପୁ. ଅପତୁଁ ମାରେତୁଁ=ଘାଳ କରବା,
 ଶ୍ରେଣୀ ଅପତୋ କୋପତୋ, ଘାଣ୍ଟୋ=ସଂଗତୋ
 ଅ ଗାରୋ. ଅପତୁଁ ଠଲଗତୁଁ=ଅପତୁ ନେ ପୁର
 ମାପଦ, ଅପତ ନେ ପ୍ରାଣ୍ଟୁବାନ

ଅପନ ନଂ [ସଂ] ଅପପୁ ତେ(୨) ଆଧ୍ୟାପ, ନି ଘଣୀ
 (୩) ଅପନଶକ୍ତି, ପ୍ରାଣ୍ଟ. ଠକ୍ଷା ଶ୍ରେଣୀ ନି ଘଣୀନୁ
 ପ୍ରତୀତ ଠକ୍ଷାପୁ ଠଲଗତୁ ଅପନସଂଗ୍ରାମ
 ଠକ୍ଷା(-ଗା) ଶ୍ରେଣୀ ଅପନ ଅପବାନୀ କଣା
 ଠକାର୍ଥ ନଂ ନି ଘଣୀନୁ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଠଗାଣୋ
 ପୁଂ ଅପନ ଗାଣ୍ଟବାନୁ - ଗୁନରବାନୁ ସାଧନ
 ଠକ୍ଷିତ(-ମ) ନଂ ନି ଘଣୀନୁ ପ୍ରତୀତ ଠଘି
 ଶ୍ରେଣୀ ଅପନ ବିଧେନୀ ଘଠି - ଘଠିକାଣ୍ଟ ୦ ଘୋରୀ
 ଶ୍ରେଣୀ ଅପନଞ୍ଚି ଘୋରୀ, ଆଧ୍ୟାପ୍ୟ (୨) [ଘା]
 ଅପନନୋ ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର ଠନିର୍ବାହକ ବିଂ
 ଅପନନୋ ନିର୍ବାହ କରନାଞ୍ଚ ଠପକ୍ଷୋ ପୁଂ
 ଆଧା ଅପନମା ଥତୋ ପକ୍ଷୋ, 'ଘୋ-ବର୍ଜନ'
 ଠଧୁଘି ଶ୍ରେଣୀ [ସରଂ ଘି. ଜୀବନବୃଦ୍ଧି] ସଂପନ
 କରୀ କେ ଘେବୀ ଧୁଘି, ସଂପନୀ ଠମ ମ ପୁଂ
 ଅପନନୋ ମୁଖ୍ୟ ଘ୍ୟାନମ ମ ଠଧୁଣୀ ଶ୍ରେଣୀ [ସରଂ
 ଘି ଜୀବନମୂର] ଅପନନୁ ମୁଖ, ଅପନାଧାର
 ଠରସାଧନ ନଂ ପ୍ରାଣ୍ଟୁନା ଶରୀରନୀ ଘାତୁଘୋତୁ
 ରସାଧନଶାସ୍ତ୍ର, 'ଆଧୋକ୍ଷିକ' ଠଶକ୍ତି ଶ୍ରେଣୀ

ଅପନନୀ ମୁଖ ଶକ୍ତି, 'ଘାଧଞ୍-ଘେନର୍ଥ'
 ଠଶାସ୍ତ୍ର ପୁଂ ସମଗ୍ର ଅପନନେ ବିସାରତୁ ଶାସ୍ତ୍ର
 (୨) ଅପସାସ୍ତ୍ର, 'ଆଧୋକ୍ଷ' ଠସାଧୀ ଶ୍ରେଣୀ
 ସଂପଦମଂ ଆରିଘ୍ଣୀ, ପତ୍ନୀ ଠଧୁ ଘାମ ପୁଂ
 ଅପତା ରଘେବା ମାଡ଼େ ପ୍ରାଣ୍ଟୁଘୋନେ କରବୋ ପଡ଼ତୋ
 ସଂଗ୍ରାମ, 'ରଘେଗ ଘୋର' ଘେକ୍ଷିକ୍ଷରଠ-ସ'.
 ଠସାକ୍ଷିକ୍ଷ ନଂ ନି ଘଣୀନୀ ସଞ୍ଜ୍ଞାତା ଠସିକ୍ଷାତ
 ପୁଂ ଅପନନୋ ଆସ ସିକ୍ଷାତ; ଅପନମ ମ
 ଠଧୁନ ନଂ ଠଧୁଘୋ ଅପନଘୋରୀ (୨) ଅପନମ ମ.
 ଠଧୁଧୁତି ନଂ ରମରଣ୍ଟୁପେ ଘାପାଧେଘି ଆତମକ୍ଷା,
 'ରେମିନିସ-ନିକ୍ଷ' - ନୋପାଧ ପୁଂ [+ଉପାଧ]
 ଗୁନରାନୁ ସାଧନ

ଅପନଧୁକ୍ତ ବିଂ [ସ] ଘଡ଼େ ଘେଲେ ମାଧ୍ୟାନା ଅ ଘନୋ
 ମାଧୀ ଧୁକ୍ତ -କ୍ଷି ଶ୍ରେଣୀ ଅପନଧୁକ୍ତ ଘଶା
 ଅପନ ବିଂ [ଅପ' ଉପରଥୀ] (ଘା) ଘାଘାକ,
 ଘପଣ, ଘପରାକ
 ଅପୁଘୋ ବିଂ, ଅପବିଧା ଶ୍ରେଣୀ ଠଧୁଘୋ 'ଅପ'ମା
 ଅପପୁଁ ଅଂ କିଂ [ସ ଜୀବ] ଅପନକ୍ଷିଆଘୋ
 କରବାନୀ ଶକ୍ତି ଘୋବୀ, ପ୍ରାଣ୍ଟୁ ଘରବା, ଘାସ
 ଘାଘବୋ (୨) ଅପତୁ ଘୋବୁ କେ ରଘେବୁ, ଘଧାତ ଘୋବୁ
 କେ ରଘେବୁ (ଜେମ କେ, ଘଠ ତେ ଘେ ଘେ) (୩) ଅପନ
 ଗୁନରବୁ (ଜେମ କେ, ଗୁଘାମୀମା ଅପବା କରତା
 ତୋ ମରବୁ ସାଞ୍ଚ) [ଅପ'ମା
 ଅପଶାସ୍ତ୍ର ନଂ, ଅପଘତ୍ୟା ଶ୍ରେଣୀ [ସ] ଠଧୁଘୋ
 ଅପତ ବିଂ [ସ] ଅପତୁ, ପ୍ରାଣ୍ଟୁବାନ
 ଅପା ଶ୍ରେଣୀ [ସ] ପନୁଧ୍ୟନୀ ଘୋରୀ (୨) [ଗ]
 'ଘୋର୍ ଘୋର୍ ଘେନ ଆର୍କ' [ଆଧାର
 ଅପାଅପ ପୁଂ [ଅପ+ଅପ] ଅପନୋ ଅପ, ଅପନନୋ
 ଅପାଅପୁ ପୁଂ, ନଂ [ସ] 'ଅପ'ମା ଠଧୁଘୋ
 ଅପାତ ଶ୍ରେଣୀ [ଅପ' ଉପରଥୀ] ଅପଘା କେ ଘିଘାନୋ
 ସମୁଘ (ଜେମ କେ, ଅନାଞ୍ଚ କେ ଘାମା ପଡ଼ତୋ)
 [-ପଘବୀ = ସଘବୁ, ସଘୋ ପେସବୋ] ଠଧାତୁଁ ନଂ
 ପାଞ୍ଚରାପୋଣମା ଅପନାଞ୍ଚ ବଗେରେମା ପଡ଼େଲା ଅପଘାନା
 ରକ୍ଷାଣ୍ ମାଡ଼େ ଶାପେଘୁ ଥାନ [ଘନେଘୁ, ମୁଘଗତ
 ଅପାତୁଘୁତ ବିଂ [ସ] ଅପାତୁ-ଅପିତତତ୍ପଦ
 ଅପାତମା ପୁଂ [ସ] ଠଧୁଘୋ 'ଅପ'ମା
 ଅପାଘୋରୀ ଶ୍ରେଣୀ [ଅପ+ଘୋରୀ] ଠଧୁଘୋ ଅପନଘୋରୀ
 ଅପାଘୋପାପୁ ନଂ, ଅର୍ପାତକ ପୁଂ [ସ]
 'ଅପ'ମା ଠଧୁଘୋ

અવિકા સ્ત્રી [સ] આઅવિકા, ગુજરાતનું સાધન
અવિકા વિં [સ] અવતુ (૨) નં અવતર,
નિંદગી. ઠકાણ(-ળ) પું બિ દગીનો સમ્ય,
આયુષ્ય ઠદાન નં જુઓ અવતદાન -તેશ
પું [+ઈંગ] અવતનો રવામી

અવિકા વિં [સ] અવવા યોગ્ય (૨) અવી
રદે એવુ(૩)નં આવરદા(૪)અવવાનુ પ્રયોગન
અવી વિં [સ] (સમાસને અતે) અવનાર;
નલનારું ઉદાઁ 'શ્રમઅવી'

અવી સ્ત્રી [સ, પ્રા જીવા = દેવી (વનુષ્યની)?]
મુજ વગેરેથી ખાટલો ભરતા વચમા જે જે
સેરો વારાફરતી ખુદાડે છે અને તારે છે તે
અહરું નં [દે જિહ્વા = ગોળો; કંકુક પરથી ?]
છાડનો દોહલાવાળો ખીજકાવ(૨)[લા] જોડકુ.
[અહરે અવેહુ] = જોડકામા જન્મેલ
અહવાતું છોકરું = જોડકા યાળકોમાનુ એક]
અધરું નં અંબંવં જુઓ ઔધરા -રિયુ' વિં
અધરાવાળુ

અઆ(-વા) નં [સ હૂત, પ્રા જૂઝ(-વ), સરં
હિં, મ] જુવ, જુગૂં ઠખાતું નં જુગાર
ખાતુ ઠખારે પું જુગારી

અઆ(-વા)નું નં સ યુક્ત કુટુંબમાથી છૂટા
પડી નવો માડેલો ગૃહસ સાર, જુજવારો,
જુગલખાર [ઝાર

અઆ(-વા)ળ પું [સરં હિ. જ્વાર] ભરતી,
જુઓ સઠકિં 'જેવું'નું આજ્ઞાર્થ ખીજે પુરુષ,
અંબંવં [અનુકૂળ

અક્ત(-ગત) વિં [સ યુક્ત] જોડેહુ(૨)યોગ્ય,
અક્તિ(-ગત, -ગતિ) સ્ત્રી [સ યુક્તિ] ઉપાય,
કરામત તદખીર (૨) રીત, પ્રકાર

અગ પું [સ યુગ] જમાનો (૨)નં [સ યુગમ]
જોડ, જુગલ ઠ(-ગો) જુગ અંદરેક યુગમા
ઠખેર, ઠખળ નં યુગતુ - સમયનુ યળ
જુગરિયું વિં [જુગૂં ઉપરથી] જુગૂં રમનારું
(૨) નં જુગૂં

અગરિયો પું [જુગૂં ઉપરથી] જુગારી
જુગત વિં, -ત(-તી) સ્ત્રી જુઓ જુક્ત, જુક્તિ
જુગતું વિં [સ. યુક્ત] અંધખેસત, યોગ્ય.

-તાઈ સ્ત્રી જુગતું હોય તે

જુગદાધાર પું (પ) જુઓ જગદાધાર
જુગમ નં [સ. યુગમ] યુગલ, જોડ
જુગલ નં [સ યુગલ] જોડું ઠજીરોર પું
(સ) કૂળ ઠજોડી સ્ત્રી યુગલ, જોડી ઠખારું
નં (કા) જુઓ જુવાર

જુગાર પું [જુઓ જુગારી, સરં મ] જુગૂં;
ધૂત (-ખેલવો, -રખવો) ઠખાતું નં
જુગાર રમવાનુ રથળ - ધર -રિયો પું
જુગારી -રી વિં [સ હૂતકારિન, પ્રા
જૂઆરિ] જુગાર રમવાની લતવાળુ (૨) પું
જુગાર રમનારો

જુગુ'સા સ્ત્રી [સ] નિદા (૨)ચીતરી, સખત
અણગમો -પિન્નત વિં [સ] નિદિત (૨)
ચીતરી અડે તેહુ

જુગ્મ નં જુઓ જુગમ [જુઆર
જુજવારો પું [જુજવું પરથી ?] (કા) જુઓ
જુહું વિં જુઓ જુહું ૧ થી ૩
જુત વિં [સ યુત] જોડાયેહુ હોય તેહુ (૨) નં
અળદની જોડ [કમ્ભિ ને પ્રેરક

જુતાતું અં કિં, -વહું સં કિં 'જુનાડું
જુદાઈ(-ગીરી) સ્ત્રી [ફા] જુદાપણુ
જુહું વિં [ફા જુદા] હૂટ, અલગ, વેગળુ (૨)
અનોખુ, અસાધારણ [-કરવું = હૂટ પાડવુ
(૨) તોડી નાખવુ (૩) સહિયારા કે ભેગામાથી
આગલુ કરવુ -ગણું = નોપુ પહું, વ્હી જવુ
(૨) અલગ વસવાટ કરવો (૩) અળગુ થવુ,
આગલુ કરવુ -પહું = અળગું થવું (૨) વ્હી
જવુ (૩) ભિન્ન મત ધરાવવો (૪) આગલુ કરવું
-પાહું = અલગ પાડવુ, છૂટું કરવુ -રહું
= સ્વત્ર વસવાટ કરવો (૨) ન લળવુ -રાખું
= ન ભેળવવુ]

જુદં નં [સ હુદ] લકાઈ. ઠપતિ પું સેનાપતિ
જુધરાણુ નં [જુદું ઉપરથી] લકાલકીનુ
જુમરાણુ

જુનવટ સ્ત્રી [જુનું ઉપરથી] જુનાપણુ,
જુનવાણીપણુ
જુનવાણી વિં [જુનું ઉપરથી] જુનુ (૨) જુના
વિચારનું, 'એથિસિસ'

જુનાડ વિં જુનવાણી (ચ)

शुभान स्त्री० शुभो नभान -नी स्त्री० भोक्षीने
 नखविही हकीकत, साक्षी [(-आपवी,
 -देवी.)-पदवी = साक्षीमा हकीकत तरीके
 रन् थवु.] शुभां स्त्री० शुभो नभा
 शुभलो पु० [अ] ऐकंर आकडो, सरवालो
 शुभा पु० [अ जुमखह] शुक्रवार ० मसी-
 (-रिग)६ स्त्री० (शुक्रवारनी नभा न पदवानी)
 मोरी मसी६

शुभेरात स्त्री० [शुभा + गत] शुक्रवार
 शुभो पुं० [अ जिम्मह] नेभमदारी,
 नवापदारी -भेदेहा(-वा) २ वि० [फा]
 नेभमदार, नवापदारी -भेदेहानी स्त्री०
 [फा] नेभमदारी, नवापदारी

शुरेत, शुरियत स्त्री० [अ जुरूअत] छाती,
 हित, धैर्य

शुलङ्कं न० [शुभो शुलङ्क] वाणी लट -गूछुं
 शुलभ पु० [अ. जुल्म] नभदरनी, भणतकार
 (२) अत्याचार, अन्याय (३) केशवातमा
 अतिशयता करनी के भय करी नाभवु
 ऐवो लाव पतावे छे. ०गार वि० शुलभी.
 -भाट पु० शुलभ -भी वि० [फा] शुलभ
 करनार, शुलभगार (२) नेमा शुलभ होय
 तेवु, शुलभभरेलु

शुलाई पु० [इं] श्रिस्ती सनने सातमो महिने
 शुलाभ पु० [अ जुल्लाव] जाडा थाय ऐवु
 ओसड, रेय (२) र्त, जाडो. [-आपवे =
 जाडानु ओसड आपवु (२) [ला] सभत
 धमकाववु अरोपर गलराववु. -थई नवे =
 गलराई नवु. -लागवे = रेयनी असर थवी,
 इरत थवा लागवे -देवे = जाडानु ओसड लेवु]

शुलङ्कं न० [फा] शुभो शुलङ्क
 शुलभ पु० [अ] शुभो शुलभ
 शुलङ्कं न० + [शुभो शुलङ्क] नूगद
 शुलती स्त्री० शुभो युवती
 शुवा, ०भांशुं, ०भेरे शुभो 'शुभा'मा
 शुवान वि० (२) पु० शुभो नवान, युवान.
 ०नेध वि० लरशुवान (२) मभूत, कदावर
 -निधा वाशुं न० शुवान स्त्रीपुरुषोतु दोणु
 (२) [ला] तोडानी के अनि साडसवाणुं दोणु.

-निधु वि० शुवान -निधो पु० शुवान
 -नी शुभो युवानी [अभान, नर
 शुवार स्त्री० [दे. जुवारि, जोवारि] ऐक
 शुवारं न०, शुवारो पुं० (का) शुभो शुवारं
 शुवाण पु० [शुभो शुवाण] भग्ती, आ
 शुभं न० [शुभो शुवा] नूगद, शुगार
 शुभेनु(-नू) स्त्री० [फा. जुस्तोजू अथवा
 जुस्तजू] शोधभेण, थारीक तपास
 शुभेसो पु० [शुभो लेश] शिखरे, लेश (२)
 लागणीने शुभेसो (३) नेभ, भण -रमाहार
 वि० शुभसावाणु

शुहार पु० [दे जोहार] नमरकार 'सलाम'
 ऐ लाव पतावतो शब्द ०पटोणा न० भ०
 व० ऐसता वषने दिवमे आशीर्वाद देवा
 शुहा करवा ने ०छुं स०डि० [दे जोहार
 डि०] शुहा करवा [यावाडी, यदुराई]
 शुगार्थ स्त्री० [शुभो शुगु] मभूती (२)
 शुगित पु० [स] उभय स्त्री साथे नीच पुरयना
 अविवाग्नी नभेती पुरय [यालाक, यदुर
 शुगुं वि० नभर मभूत (२) [स० म]
 नू स्त्री० [स. वूका, प्रा जूवा] माथामा के थामडी
 पर पडतु ऐक नवु. [-नूछुं = योथयु त्याथी
 शिभडे नही तेवु -पदवी = (माथामा वगेरे)
 नूभो थवी] [शुल्लेव

नूई स्त्री० [स वूयिका, प्रा जूहिया, जू] ऐक
 नूगद न० शुभो धूत, शुगार
 नू वि० [सर० फा जुच = टुडडो, म] नडु
 थोडु, नरा ०नन वि० वलु थोडु, नरातग
 नूछुं वि० [अप जुमजुम] लुड नोपु
 नूट पु० [स] (वाणने) जूडो, समूड (२) डंनो
 ऐक प्रकार (व्यायाम)

नूडी स्त्री० [सर० म, सं जूट, प्रा जूड] जूडी
 -डो पु० सावण्णी (२) जूडो
 नूड न० [दे. जुड] नूडाणु ०णु न० [स जुड,
 प्रा जुड = मेवित, सर० हिं जूठन] अलडाडः
 ऐडु, छडामण (२) पु० [शुभो नूड] गडे
 विदूयक (भवार्थमा) ०णुवेरा पु० भ० व०
 नूडाणुना नेवु वन कंनु ते -डाणु +, -डाणु
 न० नूडी वाव

બૂહાબોલું' વિં બૂહું બોલવાની ટેવવાળું
 બૂહું' વિં [બુઓ બૂહું] અસત્ય, બૂહું (૨)
 કૃત્રિમ, ખનાવટી (૩) રહી ગયેલું - જહ (અંગ)
 (૪) [સં. જુદ, પ્રા જુદ] અછહું, એહું
 [-પહું = અસત્ય ઠરવું (૨) (અંગ) રહી
 જવું] [ખળદ વગેરે]

બૂતણું સં કિં [પ્રા જુત્ત] બેહણું (ગાહું),
 બૂતી સ્ત્રીં [સ યુક્ત, પ્રા. જુત્ત પરથી?]
 બૂતિયુ, ખાસહું -તિયું, -તું નં [સરં
 મ જુતા, હિ જૂતા] બૂત, પગરખું, ખાસહું
 [બૂતા ખરાખર = તુરુષ, તિરસ્કારને પાત્ર
 બૂતિયાં પહવાં = માર પહવો (૨) અપમાન
 કે તિરસ્કાર થવો, કાઠી મુકવું બૂતું ખાહું,
 પહણું = ખાસહાનો માર પહવો (૨) અપ-
 માનિત થવું -મારણું = ખાસહું મારણું
 (૨) કાઠી મૂકવું, ધુત્કારી કાઢવું. બૂને માર્યું
 જણું = ગયાની પરવા ન કરવી ('હલે ગયું'
 'મૂકે ગયું તો' - એવો ભાવ ખતાવે છે)]
 બૂતીબોર વિં હ મેશા ખાસહા - ઠપકા ખાત

બૂથ નં [સ યૂથ] ટોણું, સમહ
 બૂન પું [હં] ધિરતી સનનો ફહો મહિનો
 બૂનાગઢી વિં બૂનાગઢ શહેરનું, -ને લગત
 બૂનું વિં [સ જીળ, જૂળ, પ્રા જુળ] પુરાણું
 પ્રાચીન, અગાઉનું (૨) બૂનું રિત, અણું (૩)
 ઘણો વખત થયેલું (જેમ કે બૂનો ગોળ,
 બૂનો મિત્ર), ઘણો વખત વાપરેલું (જેમ કે,
 બૂતુ વાસણ ઇં) (૪) [સરં ટે જુળ =
 દક્ષ, નિપુણ] રીહું; નામીયું, અનુલવી
 (જેમ કે, બૂનો ચોર, બેગી, પાપી ઇં)
 [બૂનો બેગી = (કાઈ ક્ષેત્રમાં) બૂનેથી કસાઈને
 તૈયાર થયેલ વ્યક્તિ (તેને માટે આ પ્રયોગ
 કરાય છે) બખબ વિં છેક બૂતુ, ખખળી
 ચયેલું બપાહું, બપુરાણું વિં ઘણું બૂતુ બપૂતું
 વિં ગમે તેવું બૂતુ, ફાટયું વૂટયું, અણું
 બૂનેથી અં ઘણા બૂના વખતથી, બહું
 પહેલેથી [મઠઠ કરનારું પથ

બૂરી સ્ત્રીં [હં] કે સરો આપવામા ન્યાયાધીશને
 બૂયો પું [સં યૂક] ઠોરના શરીર પર ચોટતું
 એક અવકું

બૂફણું અંકિં [સરંમ. જ્યોપણે; સં જૂમ] (સુ.)
 બેહા બેહા ઝોકા ખાવા [બૂફણું પ્રેરક]
 બૂહણું અં કિં ['જૂસર' ઉપરથી] બૂસરી
 વડે બેહણું [બૂહણું પ્રેરક]
 બૂહકાસ્ટ્ર નં [સ] શરુને ઊંધમા નાખી ટે
 તેવું અસ

બે (બે) સં (૨) વિં [સ. વદ્, પ્રા. જ પરથી?]
 કે અવં જેહ = બેવું પરથી?] ('તે' સાથે
 સંબંધમા વપરાય છે) (તેના રૂપો - બેણે,
 બેને, બેતુ ઇં નો 'બે' ('બે') પેઠે ઉચ્ચારાય છે)
 બે બે સં દરેક, હરકાઈ બે બે તે સં
 ગમે તે કોઈ

બે અં + [પ્રા જે (પાદપૂર્તિ) માટેવું અં)
 પરથી?] કે (વાક્યના બે વિભાગને બેહણું
 અપેક્ષાપૂરક અં) (ઉદાં તેવું કારણ એ
 છે બે (કે) .)

બે ('બે') પું, સ્ત્રીં [સં જય] નં તેહં ઠકરી
 પું એક ઇં ઠગો પાલ (બ) પું બં વં
 'બયગોપાળ' (નમસ્કાર કરવાનો એક વૈષ્ણવ
 ઉદ્દગાર) બે પું બય બય, વદન (૨) અં
 વદનસૂચક ઉગાર બેકાર પું, સ્ત્રીં બુઓ
 બયબયકાર બેવં તી પું સ્ત્રીં એક રાગિણી
 બેઓ (બે) સં ['બે'તુ અં વં] [નિના રૂપો-
 બેમનું, -નાથી ઇં નો 'બે' ખહોળો 'બે'
 (હસ્તુતિ સાથે) બોલાય છે]

બેટણું (બે) વિં [સ યાવત્ પ્રા જત્તિય, જેત્તિઅ
 જેત્તિલ, હિં જિત્તના] ('તેટણું'ના સંબંધમા
 વપરાય કદ, સખ્યા, વજન ઇંનું માપ કે
 મર્યાદા સૂચવે છે) -લે અં ('તેટલે' સાથે
 સંબંધમા) બેટલે અતરે, હદ કે મર્યાદા ઇં
 મા (૨) બે વખતે, બ્યારે (૫)

બેઠ પું [સ લ્યેષ, પ્રા જેટ્ટ] વરનો મોટો ભાઈ
 (૨) વિક્રમ સવતનો આઠમો મહિનો (૩)
 વિં બુઓ બ્યેષ - ઠાણી સ્ત્રીં [પ્રા. જિદ્દાળી]
 બેઠની વહુ - ઠી વિં બેઠ મહિનાનું, -ને
 લગત (૨) સ્ત્રીં બેઠ મહિનાની પૂનમ. - ઠી પુત્ર
 પું પહેલા બોળાનો અથવા વડો પુત્ર
 જેઠીમધ નં [સ યષ્ટિ (પ્રા જટ્ટિ) મધું] એક
 વનસ્પતિ; ઐષધિ [-નેા શીરો = બેઠી-

मधमाधी अनावाती-तेना सत्तवनी ऐक
औपधि.]

नेहीमल(-ह्रि) पुं० [स. ज्येष्ठमल्ल] वडो मल्ल
(२) मोह आलाएनी ऐक लतनो आहसी

नेहो पुं० गृही काठया पछीनो कसु आनो रंग
(२) लुओ नेहीपुत्र [अपाठ नमएण

नेहोणुं न० लअ पछी कन्याने त्या वरपक्षने
नेहल सी० (क) सद्धियर

नेणुा सी० (क.) धीरन
नेणी (ने) स० ने'नु सी० ('तेणी' स अ धमा)

(नना पधमा, के छल मुप्यत्वे पारमीओमा)
(२) वि० सी० ने ंगम अ० ने तरक

नेणु (ने) स० 'ने'नु तृतीयानु इप
नेतथी (ने) सी० [हि जैतथी(स. जयतिथी)]

दीपकनी ऐक गणणी
नेता पुं० [स] छत भेणवनाग, विनेता

नेतून (ने) न० [अ] ऐक नेली पी, 'ओलिव'
ने ते स० (२) वि० गमे ते इध (२) झलतु;

सामान्य (७६०० आ काध ने ते माणसधी
न थने)

नेदर न० वेदु
नेथ पु०, सी० [फा] भीसु (२) [फा जेव]

शोला, सुंदरता. [-आपथो(-ची)=गोलाववु.]
नेथ पु०, सी० लुलम (?)

नेम (ने) अ० [अप० जिध(-म), जेम, स
यथा, सर० हिं जिमि] ने रीते नेम के

अ० दाभला तरीके ०तेम अ० गमे तेम,
हुरकाध रीते, मुस्कलीथी

नेमहुं (ने) स० अ० व० नेओानु (-ने,
-नाथी, -नासां ध० इप पण 'नेओ'नाचे)

(२) वि० ने प्रमालेहुं, ने रीततु, नेवु (३)
[लुओ नेम] ने णालु के तरकतु

नेर अ० [फा.] वश, ताणे, पराछत [-करहुं,
थहुं] ०कडी सी० घोडाना चोडकानी काटा-

काटावाणी कडी. ०हरत वि० [फा] आधीन,
कभजेर, नअणु. ०भंइ(-ध) पु० [फा]

लगामने तग साथे नेडनारी यामडानी के
लडी अनानती पडी(२)यामडानोकारडो, साठको

नेरथी सी० (सु.) सवारनो कुभणो ताप

नेरखुं (ने ?) न० ['नेरो' उपरथी ?] धास
साथे मसणीने अनवेलु छाखु (अ इप नेयखु)

नेरो पुं० [सर० 'गेरो'] गरेंदो भूडे, लूडे(२)
त आडुनो भूडे, नरडो (३) ['घेरो' परथी ?]

धयूमलो, टोणे वणहुं ते (४) [?] आग, लाय
नेल मी० [ई.] केडधानु (२) नेलनी सल, के.

[-तोडपी=अ धनो तोडी नेलमाधी छटकी
नवु. -कूटपी=नेलनी दीवाल कूटपी (नारी

छूटा माडे). ०ल (-या)ना सी० नेलमा
नवु ते ०(०नि)वास पुं० नेलमा नवु ते.

०र पु० [ई] नेलनो व्यवरथापक -ली वि०
नेलनु, -ने लगतु (२) पु० केडी

नेवहुं वि० [अप० जेवड] ('तेवहु' साथे
स अ धमा) अमुकं कं के मापतु

नेवर न० [फा] अलकार, दागीना
नेवरी मी० [हिं (सं ज्या, जीवा)] टागी टाडी

नेवाणी न० ग्योडानु ऐहुं पाणी
नेवारो पु० [नय+वारो] नयनो वारे-वभत

नेहुं (ने) वि० [अप० जिवें, जेवें परथी ?]
(तेहु' साथे स अ धमा वपगय) अमुकं लत

रीतके गुण-लक्षणुतु [नेवा आ० व्या तेवा
अथा=(नगय देरदार पाम्या विना, वध्याषट्या

विना). नेवेा आ० येा, तेवा तूटी पडथा=
(आ० येा के तरत न तूटी पडथा)] ०तेहुं वि०

साधाणु (२) गमे तेवु -वे अ० ने वभते,
न्यारे

नेष्टिका सी० [स] लाकडी, सोडी
नेहु स० [सर० अप जिह, जेह] (५) ने

नेहाड सी० [अ जिहाव] धर्म भातर करेहुं
युद्ध, 'कुसेड'

नेहु सी० [दे सेह] धूण, र०
नेण न० [स ज्वल ? स० नेरो=आग] तिन;

प्रभाव, दैवत [नेण गयुं=अधु अगडधु]
ने सली (ने०) सी० [सर० धांसलु] नानो

ने सलो (२) जेतीनु याम पाडवानु ओलर.
-लो पु० पैदा वगरनु अणद पडोडवानु वाडन

नेन वि० [स] (स) निने (तीर्थ करे) प्रवर्तावेहु
(२) नेन धर्मने लगतु (३) पु० निननो

उपासक, श्रावक

જૈનેતર વિં [સ] જૈન સિવાયતુ ણીલું
જૈસિનિ પું [સં] (સ.) પૂર્વભીમાસાન્શર્શનના
પ્રવર્તક ઋષિ

લે અં [સ યદિ, પ્રા જઙ, સરં હિં જો]
(સ શય કેશરત ખતાવે છે 'તો' સાથે વપરાય છે)

લેઈએ 'લેઈવુ' નું વંકાંતુ રૂપ ('લેઈએ છે'
= જરૂર છે એ અર્થમાં વપરાય છે. બાકી
અપૂર્ણ કિં છે) (૨) ખપ કે જરૂર યા ધર્યા
હોય તેમ — એવો ભાવ ખતાવે છે [જેમ કે,
—એમ = ખપ કે જરૂર મુજબ — ત્યારે =
ખપ પડે તે વખતે — તેટલું] = માગો તેટલું,
જરૂર હોય તેટલું — ત્યાં = ગમે ત્યા, જ્યાં કહો
ત્યા — જ્યાં જરૂર હોય ત્યા] (૩) ['લેવુ' નું
પહેલો પુરુષ અંવંતુ વંકાંતુ રૂપ]

લેઈતું વિં [લેઈવુ' નું વંકાંતુ] લેઈએ તેટલું,
જરૂરી ંકરતું ંકારવતું વિં જરૂરી, ખપતું

લેઈવું અં કિં [સ યોજ્ય, પ્રા જોઝ પરથી?]
ખપ જરૂર કે ધર્યા હોવી (૨) સામાન્ય કૃદ ત
નેડે વપરાતા 'તે ક્રિયા કરવાની જરૂર કે કરજ
હોવી' એમ અર્થ સાથ છે ઉદાં તમારે જવું
લેઈએ [આ કિં અપૂર્ણ છે લેઈએ,
લેઈતું, લેઈશે એ ત્રણ રૂપે જ સામાન્યપણે
લેવા મળે છે સુગ્ત યાજ્ઞુ 'લેઈવાનું' રૂપ પણ
વપરાય છે જેમ કે, કાલે મારે આ ચોપડી
લેઈવાની છે = લેઈશે.]

લેઈએ 'લેઈવુ' નું લવિચ્ય કાળતુ રૂપ
લેક(-ખ) સ્ત્રીં [સ જલૌકમ્, પ્રા જલુગા,
હિં જોક, જોક] જળો (૨) [જ] ઢોરનો
વાડો, જોક (૩) (ઢોરનું) ભૂધ

લેકેર પુંં [કં] ગજ્ઞનામા આવતુ એક પતુ
નેકે અં [ને+કે] અગરને (વિરોધી શરત કે
વિધાન ખતાવે છે) 'છતા' અથવા 'પણ'
સાથે સઅધમા વપરાય છે (જેમ કે, નેડેતમે
કહો છો તે ખરું હશે, પરંતુ મને નથી
લાગતું) (૨) 'ખલ્લે' થી ઊલટો ભાવ ખતાવવા
(ખે વાક્યો વચ્ચે) વપરાય છે (જેમ કે, તેણે
આપવા કહ્યું, નેડે એનું મન નથી)

લેખ પુંં [સં જોષ] સુખ, આનંદ (૨) સ્ત્રીં
ભુઓ લેક (૩) નં [લેખવું, ઉપરથી]

લેખવાનું કાટલું (૪) લેખવાની રીત, તેલ
(૫) તાજવું

લેખમ નં [સં ક્રિ, મ જોલ(-લિ) મ]
લવિચ્યમા થવાના નુકસાનની ધાર્તી (૨)
નુકસાન, વેકા (૩) જેમા નુકસાનની વાસ્તી
હોય એ, સાહસ (૪) ભુમ્મો, જવાબદારી.
[-ખેડવું = સાહસ કરવું, લેખમવાળા કામમાં
પડવું — ઉઠાવવું, માથે લેવું, વહોરવું =
લેખમવાળું કામ હાથ ધરવું, જવાબદારી
માથે લેવી — માં ઊતરવું = નુકસાનમાં
ઊતરવું, નુકસાનની ધાર્તીવાળા કામમાં પડવું
— માં નાખવું, મૂકવું = ખોટ — હાનિના
ભયમાં મૂકવું — વેકવું = લેખમ સાથે લેવું
(૨) નુકસાન વેકવું] ંકારક, ંકારી
વિં લેખમવાળું, લેખમ પહોચાડે એવું.
ંકાર વિં ભુઓ જવાબદાર ંકારી સ્ત્રીં
ભુઓ જવાબદારી

લેખમાપ નં લેખવું અને માપવું તે (૨)
લેખવાનું કાટલું અને ભરવાનું માપ

લેખમાવું અં કિં [ભુઓ લેખમ] લેખમમાં
આવવું, લેખમ કે નુકસાન થવું

લેખવું સં કિં [હિ જોલના, સં જુષ-જોષતિ
ઉપન્થી ?] તેળવું, વજન કરવું (૨) [લા]
મનમા તેળીને વિચારી લેવું (જેમ કે, તે રાખે
લેખીને વાપરે છે)

લેખસે (લે?) અં [હિ (જ. જૌક = ખુશી +
હિં સે)] અલખત, અવચ, ઘણી ખુશીથી

લેખામણ નં, —ણી સ્ત્રીં લેખવાનું મહેનત છું
લેખિયો પુંં લેખનાગે, તેલાટ

લેખો પુંં ભુઓ લેખિયો (૨) [ભુઓ લેખ]
સુખ, મન (૩) ['લેખમ' પરથી] (કા)
લેખમ

લેગ(-ચુ) વિં [સ વોગ્ય, પ્રા જોગ્ગ] નેચુ;
લાયક, છાજતું (નામ કે ક્રિયા સાથે નામયોગી
અં પેઠે વપરાય છે જેમ કે, લખવા લેગ,
(આખત), ખાવા લેગ (ફળ), તમારા લેગ
(કામ) (૨) માટેવું, —ના તરફવું (જેમ કે,
શાહ લેગ, નામ લેગ (હૂડી) (૩) અં પ્રતિ,
તરફ (જેમ કે, . . . ના તરફ લેગ જ તો પેઠે)

लोग पु० लुओ यो(२)नेगनाई(३) (वशात्मा ताणाना) कभवार तार तगे उपर करी सधनी योक्की लेवी आदीनी योवना. [-आववे। -भेभवे। = सनेग आववे, लाग भणवे। -भावे। = योग धवे, मेलाप धवे -पाववे। = वशात्मा ताणाना ताग्मा नेग आवे ओम करुं, नेग साधवे। -भणवे। आववे। = अनावने भेण धवे(२)अहो भणता आववा -वेवे। = स सारत्याग करी योगसाधना करवी -वडेवा = नैन साधुने भवित्रता अपर्पती ओक क्रिया करवी -साववे। = तक्रो लाभ वेवे (२) योगनी साधना करवी] ०टी स्त्री० साधुडी, आवी (तु२ श्कारमा) ०टे। पु० नेगी, आवी (तु२ श्कारमा) ०णु स्त्री० लुओ योगिनी (२) भावानी स्त्री, साधुडी ०णु स्त्री० ईश्वरशक्तिना कल्पेला ६४ स्त्री-रूपोभातु करेक ०टेव पु० मोटे। नेगी-सन्ध्यामी ०निद्रा स्त्री० योगयुक्त निद्रा-अवी ०वनी ने स्वर्धी सभावनी स्थिति (२) युगने अते विष्णुनी निद्रा (३) अहानी निद्रा (ने वभते प्रलय थाय छे) ०पति पु० (स) योगीश्वर-गिव ०माया स्त्री० सृष्टिने उत्पन्न करतारी ईश्वरनी मोटी शक्ति; जगतना कारखर धरवी माया (२) दुर्गा ०वटे। पु० नेगीपणुं, सन्ध्यास

नेगवतुं स० कि० [स० हिं जोगवता, स योन्व, प्रो जोअ] नेग भवराववे भेण कगववे, गोडवतुं (२) विवेकधी नेगवतुं, भाखु, सायवीने काममा वेतुं

नेगवाई स्त्री० गोडवणु, अहोभरत

नेमंदर पु० [स. योगी + इन्द्र] योगी-०

नेगालु न० घोडा अणद वगेरने भावातु अनान

नेगाननेग अ० [स योग + अनुयोग] नेग आवी भणवाधी, अनवाकण होवाधी, सनेग-वशात्

नेगियो पु० ओक लतने। ग(२) लुओ 'नेगी' मा

नेगी पु० लुओ योगी (२) जैवधधी भाणी भावे (३) ओक राग (४) जे नामनी लत, सवणियो -गियो पु० योगी ०आशावरी

पु०, स्त्री० ओक गगिणी

नेशुं वि० लुओ नेगं वि०

नेगेश पु० [स योगेश] (स) महदेव

नेजन पु०, न० [स योजन] यार गाठु अतर [लुवान-पडेवतरी लेस

नेटकी स्त्री०, -हुं न० [दे जोट्टी] जोट्टी, नेटकां(-वां) न० अ० व० [सर० म जोडवें, 'नेटो' परधी] पगनी आगणीओ उपर पडेवतना स्त्रीओना धरेण

नेटिंग पु० [स] शिवतु ओक नाम (२) आकगमा आकरी तपस्या करतार तपस्वी

नेटुं न० लुओ नेटु

नेटो पु० [म गोटक, हि जोटा] जे सगनी वस्तुनी नेड उडो 'वोनीनेटो' (२) ओक वस्तुने यवी रीने भणनी आवती भीछ वस्तु

नेड स्त्री० [अप जोड = नेडी, युग्म, नेटो, सर० हिं, म] जे सरभी वस्तुओनी नेडी (२) डरीक्षधे सरभामणीमा पराअ० ०तरने तेवी भीछ वस्तु (३) तभूरना यार तारमाना पयला जे ता० (४) सगति, सोमत, नेडाणु ०कणु न० गमे तेम नेडी काडेडु गीत के कविता (२) नेडी काडेडी वात ०काम न० नेडवातु काम के रीत ०कुं न० ओकपीजनी साथे वणगेवी वस्तुओ (२) नेडे अवनरेला जे अणक (अ० व० मा)

नेडणी स्त्री० ['नेडु' उपरधी] लुओ नेडकाम (२) शण्ड लभवा अक्षरौने नेडवानी रीत, 'रथेलिग' ०केश पु० नेडणीनी शुक्ति अर्थ रथेलो के शुद्ध नेडणीवाणो शण्डकेश

नेडला वि० आर (वेपारीओना स डेत)

नेडुं स० कि० [म जुडु = पावडु, प्रा जोड (स योज्य) = स युक्त करु] लुडी वस्तुओना स अ व करवे-साधवी, लुजुं-रतु, नणगाडवु(२) धूरा ल गो के धट्टाने भेगा करी ओक आणी रचना करी (नेम के, वच्य के कविता नेडवी, साडल के य व नेडवु) (३) (वाडत के काममा) लगाडवु, नेतवु (नेम के, गाडीओ अणद घोडो नेडवे, लणे के वाणुं जे अणद नेडवे) (४) वाडतने के ओतने अणद घोडो नेतीने

તૈયાર કરવું (નેમ કે, ધાચી ધાણી નેડશે, હળ નેડોઁએટલેજઈએ ગાડા નેડીનેસૌનીકળ્યા)
 (૫) ખોટ કે તુકસાન ચાવે ત્યારે ભરી ચાપવું, ખૂટતુ પૂર કરી ચાપવું, ભરવાઈ કરવી (નેમ કે, મારે એમા ધરના સો નેડવા પડ્યા.)
 (૬) એક સાથે ખીનને તેના ચ્વતુસધાનમા લગાડવું, સાથે સાધવું (નેમ કે, ગાડીને એ'જિન કે હયા નેડવા, પુસ્તકને ચ તે સૂચિ નેડવી, 'ક' ને 'ખ' નેડવાથી ક્ષ થાય; ઇં) (૭) રચવું, ઘડવું (નેમ કે, પ્રીત નેડવી, વાત નેડવી) (૮) સાથે કરવું; એકકું કરવું (નેમ કે, 'તેણે ખૂબ પૈસો નેડ્યો છે, ' 'પુણ્ય નેડવું') (૯) એક સાથે ખીનને ભેગું કરવું (નેમ કે, હાથ નેડવા).
 [નેડી કાઢવું = કલ્પનાથી રચીને તૈયાર કરવું, ખનાવટી કે ખોટું ઊભું કરવું]
 નેડવું નં [ભુઓ નેડ, સરં હિ જોઢવાં, મ જોઢવે] નેડુ. નેડકું
 નેડાક્ષર પું [નેડવું + ચ્વક્ષર] ખે વ્યાથવા વધારે ચ્વક્ષરો નેડવાથી ખનેસો એક સયુત્ત ચ્વક્ષર નેડાનેડ ચં [નેડે નેડે] પાસેપાસે, ચ્વડોચ્વડ નેડાણું નં ['નેડવું' પરથી] સાવો, સધાન (૨) એકકું કરવું, ભેગું કરી દેવું (૩) એકઠા થવું, નેડાવું તે (ઉદાં ખે રાજ્યોતુ નેડાણ) -મણુ નં, -મણી સ્ત્રીં નેડવાતુ મહેનતાણુ -વાડો પું નેડકંણુ કરવું તે
 નેડિયું વિં ['નેડ' ઉપરથી] સાથે રહેનાર (૨) ખેની નેડમાતુ એક (૩) નેડાક્ષરતુ (છાપવાતુ ખીણુ) -ચ્વણુ વિં સ્ત્રીં નેડે રહેનારી, સાથી -ચો પું સાથી
 નેડી સ્ત્રીં [ભુઓ નેડ] ખે સરખી વરતુઓની નેડ (૨) નાના છોકરાતુ -નાતુ પગરખુ ઠંદાર પું સાથી (૨) પ્રરાખરિયો -હું ખે નં વરતુઓની નેડી (૨) વરવહુની નેડ (૩) ખાસકું -ડે ચં સાથે, નેડમા (૨) પાસે, નજક -ડો પું પગરખુ (૨) ભુઓ નેડો (૨) [નેડા ખાવા = ખાસકાને માર ખાવો (૨) ઠપકો ખાવો (૩) તુકસાન કે ખોટ વેઠવા. -ઘસવા = ક્ષેઈને ત્યા વાર વાર ધક્કા ખાવા -ચડાવવા = નેડા પહેરવા -પડવા = નેડાને માર પડવો (૨)

ઠપકો મળવો -પહેરવા = પગમાં નેડા ચડાવવા -કાટવા [લા] નેડા ઘસાઈને કાઢે એટલા અધા ફેરા થવા -મારવા = ખાસકાને માર મારવો (૨) સખત ઠપકો ચાપવો]
 નેડયાખોલ પું [નેડવું + ખોલ] + નેડકણાં નેડણું નં [નેડવું ઉપરથી] નેડવું તે (૨) તેમસો, ફળેતો [શિખા
 નેત સ્ત્રીં [સં જ્યોતિ] તેજ, પ્રકાશ (૨) ડીવાની નેતનેતાં, -તામાં ચં ક્ષણમા, પલક વારમા નેતર, -રં નં [સ ચોક્ત્ર, પ્રા જોત્ત (વ્ય)] ધૂસરીની સાથે બળદને નેડવાનો પટો. [-ઘાલવું = બળદને ધૂંસરે નેડવો (૨) નવા-સવા કામમા પહેલવહેલુ નાખવું (૩) પીડા વળગાડવી. -વળગાડવું = નેતરું ઘાલવું; ખૈરી પરણાવવી, સ સારની ધૂસરીમા નેડવું નેતરે નેડાવું = કટાળા ભરેલા કામમાં ગૂથાવું (૨) સંસારની ધૂસરીમા નેડાવું]
 નેતર-ઢાળો પું નેતર છોડી બળદને આરામ આપવો તે [સાથે નેડવું
 નેતરવું સં કિં નેતર વડે પશુને ધૂંસરી નેતિક પું [સ જ્યોતિપિક] + નેધી
 નેતી પું મઠદનીશ પુરોહિત (પારસી) નેદો, -ધ પું [ભુઓ ચોદો] લડવૈયો. -ધારમલ (-લ) પું [ચોદૂ + મલ] બખરો ચને શૂરવીર મઠ
 નેખન નં [સ ચૌવન, પ્રા. જોવ્વળ] ભુવાની. ંવ તું વિં નેખનવાણુ ંદેશ વિં યુવાન -નિયુ નં નેખન (૧)
 નેખર પું [ઈં] મળૂરો લાવી આપી તેમના કામ પર દેખરેખ રાખનાર મિલને એક નોકર નેખા (=ભા)વું ચંકિં [ભુઓ નેખો] નેખો ચાવવો, મરણઘાટીમા સપડાવું
 નેખો (-ભો) (ને') પું જવ ઊંડો ઊતરી જવો -ખેલાન યઈ જવું તે, તમર [-આવવો = તમર ચાવવી, ખેલાન યઈ જવું]
 નેમ નં [સરં મ, હિં, જ. જ્વમ] ભુસો, બળ, શક્તિ ઠંદાર, -મી વિં નેમવાણુ નેર નં [ફા] બળ, શક્તિ, કૌવત (૨) શ્રમ, મહેનત (ઉદાં એટલું કરત તો શુ નેર પડત ?) (૩)

વશ, કાબૂ, ચલણ (ઉદા. મારુ એના ઉપર કાંઈ
લેગ છે કે માને ?) (૪) ચડતી, તેજ, ભેમ, વેગ
(ઉદા. ભાઈનું કામ કાઈ ભેરમા દેખાય છે ।
તાવતું ભેર ઇં) (૫) ઠાપ, ભાર, વળન (ઉદા. આ
ખળદ નાનો હોવાથી તેને વધારે ભેગ ચાલે
છે) [-કરવું = બળ વાવરવું, મહેનત કરવી (૨)
આગ્રહ કરવો; દબાણ કરવું - કાઠવું = શક્તિ
ખચવી (૨) પૂરો કાબૂ કે અધિકાર ચા વેગ
વાપરવો (ઉદા. ક્યાય નથી ચાલતું ત્યારે ઘરમા
ભેગ કાઠે છે). -ચરવું = ચરખી ચડવી, ભેગથી

માનવુ -ચાલવું = બળ કે શક્તિની અસર
થવી, ભેર કાવવુ -પકડવું = ભેરવગ -
બળવાન થવુ, વધારે મજબૂત થવુ -મારવું =
ખૂબ બળ કે શક્તિ વાપરી કાઈ કરવુ (૨) અપાઠો
કે વેગ કરવો -ચર, -માં ચાવવું = બખર
ઘસુ, વધવુ, ભેર પકડવું] ૦૬૨ વિ. ૦ કસગતી,
કસાયેલુ (૨) ભેર કરવું પડે - ભેરની કસોટી
થાય એવુ ૦૪ખરાઈ, ૦૪ખરી સ્ત્રી [ફા]
બખરવતી, ભુલમ ૦ભુલમ પુ. ૦ખળાત્કાર,
ભુલમ ૦તલખી સ્ત્રી [ફા] ખડણી ૦દાર
વિ. ૦ભેરવણુ, ૦ભેર અ. ૦ભેગવી, ૦ખન વિ.
ભેરવાણુ -રાણુ વિ. ૦ભેરવાન -રાવર
વિ. [ફા] ભેરવાણુ; બળવાન. -રાવરી સ્ત્રી
[ફા.] બખરવતી, બળાત્કાર -રાણ (-ણુ)
વિ. ૦ભેરવાણુ -રાણાયણું નં

ભેરી વિ. ૦ [ભેર' ઉપરથી] ભેને ખીનવું ભેર -
મદદ હોય એવુ (શેતર જમા) (૨) સ્ત્રી
ગેતરજની ગમતનો એક પ્રકાર

ભેરુ સ્ત્રી [રિ.] ધૈરી; વહુ
ભેરો, ભેરો પું. [ભેર' ઉપરથી] ઠાપ, દબાણ,
સખતી [ભેરું] પ્રેગક ને કર્મણિ

ભેવડા (-રા) વહું સંકિં, ભેવાવું અં કિં
ભેવું સંકિં [પ્રા જો, જોજ, જોવ] દેખવું,
આખ વડે ભણવું (૨) [લા] તપસવુ, વિચારવુ,
ધ્યાન આપવુ (૩) વાચવુ, અભ્યાસ કરવો
(ભેમ કે પ્રક્ર ભેવા, કામના કાગળો ભેવા ઇં)
(૪) અખનરે કરવો પ્રયોગ કરવો (ભેમ કે, ભેવું
હોય તો આવી ભ.) એ અર્થમા ખીન ક્રિયા-
પદો સાથે સહાયકારક તરીકે વપરય છે.

ભેમ કે કહી ભેવું, બોલાવી ભેવુ, કરી ભેવુ.
[ભેઈ ભેઈને = ખૂબ તપાસીને (૨) લાખો
વિચાર કરીને ભેઈને ચાલવું, ઠગણું
ભરવું = વિચારીને કાઈ કરવુ ભેઈ લેવું =
વિચારી લેવુ (૨) મારવાની ધમકી આપવી;
ખખર લેવી ભેવા ભેવું = ભેવા લાયક, સુ દર
(૨) કળેત થવા ભેવુ, મારામારી થઈ જેસે એવું,
ખરાખ (આ અર્થમા 'ભેવા ભેવુ' પણ
વપરય છે)]

ભેશ (-પ) પુ. [સ જ્યોતિષ, પ્રા જોડમ]
જ્યોતિષવું જ્ઞાન, પ્રહ, પ્રહકણ વગેરે ભેવુ તે.
[-ભેવા = પ્રહ વગેરેના રચાન તપાસી કળ -
ભવિષ્ય કહેવું]

ભેશ (-સ) પુ. ૦, નં [ફા] ઉછાળો ઊભરો (૨)
ભુમ્મે (૩) વેગ, ભેર ૦દાર વિ. ૦ ભેશવાણુ;
ભેશીલુ

ભેશન નં [ફા જોજન, 'ભેશતાન'] ચોપડીઓ
વગેરે રાખવાની વિધાઈની કાથળી - ખકીટ
(૨) હાયે પહેવાવું એક ઘરેલુ

ભેશી (-ધી) પુ. ૦ [ભુચો ભેશ] ભેવ ભેનારો
ભેશી (-સી) કું વિ. ૦ ['ભેશ' (ફા) ઉપરથી]
ભેશવાણુ, ભેસદાર

ભેપ પુ. ૦ ભુચો ભેશ -ધી પુ. ૦ ભુચો ભેશી
ભેસતા (-દા) ન નં [જ જુજ્જાન] ભુચો ભેશન
ભેસરો પુ. ૦ + ભુમ્મે

ભેહાકી સ્ત્રી [જ જહ્હાક - એક ભુલમી
પાદશાહ ઉપરથી] ભેહુકમી

ભેહુકમ પુ. ૦ ભુલમ, કોગ (૨) અં હુકમ પ્રમાણે.
-મી સ્ત્રી ૦ ભેહુકમ, આપણુદી (૨) વિ.
ભેહુકમવાણુ

ભેળ સ્ત્રી [સ યુગલ, પ્રા જુગલ, જુવલ] સાથે
અવતરેલા બાળકનું ભેહુ - ભેહુક - બિચું
વિ. ૦ સાથે અવતરેલુ હોય એવુ (પ્રાય
૫૦ વંમા)

ભેસો (૦) પુ. ૦ [ભુચો ઝાસો] ઠપકા
ભેહર નં [જ, સં. ૦ મ. જોહાર] સામુદાયિક
આત્મહત્યા, જમો

ભેહર નં [જ] જવાહર, ઝવેરાત
ઝ (ઝ) પુ. ૦ [સ] જુમના ભેહાણુ (૨) વિ.
ભાણનાર' (સમાસને છેડે) ઉદા. ૦ 'સર્વજ'

ज्ञप्ति स्त्री० [स] लक्षणं ते (२) बुद्धि
 ज्ञान वि० [स] लक्षणं ००५ वि० [स]
 लक्षणं योग्य -ता पु० [स] लक्षणं
 ज्ञाति स्त्री० [स] -न्यात, नात ०५ छु पुं०
 नातभाई ०भासिक न० ज्ञातिविषयक हे
 ज्ञातिवृत्त भासिकपत्र
 ज्ञान न० [स] लक्षणं ते, लक्ष, (२) अथ, २
 भासिनी (३) लान; प्रतीति (४) समल हे
 समलवा नेथी वस्तु ('अथो ज्ञान भने गभतु
 नथी ') (५) प्रहाज्ञान [-आपुं=समन्तव,
 लान वस्तु -पापुं=ज्ञान वस्तु, अथ २५वी
 (२) प्रहाज्ञान वस्तु] ०ईर पु० छवान्मा-
 परभास्मा सपधीता तत्वज्ञानने लयतो
 (वेदने) विभाग. ०ईश(-प) पु० अधी
 लतना ज्ञानना—भासिनीना सप्रदक्ष भोटो
 प्रथ, 'अे-साधकतोपीहिया'. ०अण पुं०
 नूजो—दोगी पडित अनी अेडेयो ते ०अक्षु
 वि० ज्ञानरूपी आभवाणु (२) न० ज्ञानरूपी
 अक्षु — अ्यांअ (अर्भयक्षुधी छिलट्ट) ०तं तु
 पु० ज्ञानेद्रियेने मगल साथे सावने तद्र,
 'नव' ०तं तु००यश्च स्त्री० ज्ञानतंतुओनी
 रचना, काम वगेरेतु तत्र, 'नर्वस निस्टम'
 ०दग्ध वि० अस्वापरवा ज्ञानने कारणे विपरीत
 अनेलु ०हीप(०क) पुं० ज्ञानरूपी हीवा ०धन
 वि० ज्ञानरूपी धनवाणु (२) न० ज्ञानरूपी
 धन ०परंपरा स्त्री० अेउ उपरधी थीलु,
 थीन उपरधी थीलु, अे रीने भणती ज्ञाननी
 हार ०पंअमी, ०पांअम स्त्री० कारतकं सु०
 पायम ०प्रक्रिया स्त्री० ज्ञान नीपणवानी
 प्रक्रिया, 'अेपिस्तेमोदोळ' ०लंकार पु०
 पुनकालय ०अथ वि० ज्ञानथी लरेलु ०भार्ग
 पु० ज्ञान द्वारा भोक्ष भेजववानो रस्ते. ०यज्ञ
 पु० ज्ञाननी प्राप्ति हे दानरूपी यज्ञ ०योग
 पु० श्रवण, मनने निदिध्यासनना सावनवाणो
 अेक योग ०रेलु स्त्री० लुओ ज्ञानततु
 ०वदली स्त्री० अेक वेळो (२) लाग ०ज्ञान
 वि० ज्ञानवाणु ०चासु पु० मगलने अेक
 रोग (तेथी भासु भोटो मेटो—ज्ञाननी वातो
 लव्या करे छे) ०विज्ञान न० सामान्य अने

विशेष अक्षु ज्ञान (२) अक्षुज्ञान ०वैराग्य
 पु० ज्ञान वडे उत्पन्न थयेळो वैराग्य - नी वि०
 ज नवाणु. -नीश्चर पुं० [ज्ञानी+ईश्वर]
 अेधना अेध ज्ञानी -नेन्द्रिय स्त्री० [ज्ञान+
 इन्द्रिय] (लुओ धद्रिय) ज्ञान अक्षु करनारी
 धद्रिय -नोदय पुं० [ज्ञान+उदय] ज्ञानने
 उदय, ज्ञान प्रगटतु ते -नोपासना स्त्री०
 [ज्ञान+उपासना] ज्ञाननी उपासना
 जापक वि० [स] लक्षावनार (२) पु० गुरु,
 शिक्षक (३) न० (व्या) अपनान्तु समर्थक.
 -न न० लक्षावतु ते (२) लहारात. ददेरे
 जापिन वि० [स] लक्षाविलु
 जेथ वि० [स] लक्षाव योग्य ०ता स्त्री०
 लयलुं अ० (५) लुओ लही, ल्या
 ल्या अ० [स] धनुष्यनी पल्ल -दोगी (२)
 माधन' (ग) ०अेष्टि(-लु) स्त्री० 'साधन
 सीरीअ' (ग)
 ल्यादा(-दे) वि० [अ] वधारे
 ल्यारे (ल्या) अ० ने वधते -रथी अ०
 ने समथथी -रतुं वि० अे समथतु. -र लगी
 अ० ने समथ लगी, ल्या लगी ० ल्यारे
 अ० कोळने कोळ वधते (२) गमे ते वधते
 ल्यां (') अ० [लुओ लही] ने लगाअे ल्यां
 अ० लहीनही दरेक लगाअे (२) सुरेकीथी
 (३) कोळ पण गीने
 ल्युभिदी स्त्री० [ड] महेत्सव (अयुक्त वर्ष
 वीत्याने) (२) [ला] पगीक्ष मा नापास दध
 तेना ते वग भा रेलुते ते (-करवी, थची)
 ल्येष्ठ वि० [स] भोट. सौधी भोट, वडु (२)
 पुं० लेह साम -धा वि० स्त्री० ल्येष्ठ (२)
 स्त्री० अहारसु नक्षत्र
 ल्योति पु०, स्त्री० [स] लुओ लेत (२) अर्थ,
 यद्र, तारा वगेरे व्याकाशना तेजस्वी पदार्थ.
 ०धर पुं० ल्योति धारण करनार, प्रकारा
 देलावनार (भास करीने ज्ञानने). ०अर्थ वि०
 तेजस्वी ०अर् इल (-धा) न० तारा नक्षत्रो
 वगेरेने समूह ०र्दिग न० धार भुण्य
 शिवसि गोमातु दरेक ०र्दिग पुं० ल्योतिर्दिघा
 लक्षणारे ०र्दिघा स्त्री० ल्योति शास्त्र
 ०क्षिक न० प्रहमक्षण, शाशिक ०ष न०

लुओ न्योति शस्त्र(२)वेदना अगोभातु अेक
 ०५०७७ पु० न्योतिष लक्षणारे,नेक्षी ०पी
 पु०न्योतिष लक्षणारे ०५६।अ पु०[स.]अेक
 यज ०भनी वि० स्त्री० तारा अने नक्षत्रेना
 प्रकाशवाणी (राज) ०भमान वि० प्रकाशमान,
 कातिमान -तिपु न पु० नक्षत्रसमूह
 -तिःशास्त्र न० ग्रहोनी मनुष्यनी न्यति
 उपर धती शुभाशुल असर लक्ष्वातु शास्त्र
 (२) भगोणशास्त्र
 न्योत्सना(नतिरनडा) स्त्री० [म] आदनी,
 आदग्यु
 नरर पु०[स] ताव ०म वि० न्वगविनागक

-रंक्ष पु०[+ संकुश] तावनी अेक द्वातु
 नाम -रंश पु० [+ अश] थोडोवणो-
 संकुशसाव ताव
 न्वद्वन न० [सं] अणतु ने (२) पु० अग्रि
 न्वद्व त वि०[स]अणतु(२)प्रकाशमान,अणदणतु
 (३) [ला] उवदु, रपध
 न्वसित वि०[सं] सणगेलु (२) प्रकाशित
 न्वाला(-जा) स्त्री० [स] अश्रिनी राभा
 ०याडी वि० सणगी छेठे नेषु ०सुभ न०
 न्वालापुभी पर्वततु मे ०सुभी वि०(२)
 पु० नेता सुभमाथी न्वाला नीकणे छे अेवे
 -अणतो (पहाड)

अ

अ पु० [सं] ताक्षस्थानी योयो व्यजन ०नर
 पु० अ अक्षर के उच्चार ०कारांत वि० लेने
 छेडे अकार होय अेषु ०अंजु न० +, ०अंजो
 पुं० अकार
 अंजोला(-ण)पुं० सं०कि० [दे इल्लोञ्जह्लिअ
 = परिपूर्णा, भरपूर, सरं हिं. झञ्ज नना]
 रेलछेल करवी
 अंजोला वि० [लुओ अंजोला] मशयून (२)
 स्त्री० रेलछेल (आनदनी) ०पुं० सं० कि०
 लुओ अंजोलापुं० -
 अंजु अंजु अंजु अंजु [स्व०] मृगने अेवो अवाव
 अंजु अंजु अंजु (का) अंजु, लणी पःव
 अंजोर स्त्री० [हिं] पवनमा अंजुरु ने (२)
 अंजोण (आनदनी) (३) न० गाडु, भटारो
 (४) गावली (तारातु अंमपु)
 अंजोण स्त्री० अंजोर, करकराट(२)पवनतु वातु ते
 अंजी स्त्री० अेक नततु पक्षी
 अण स्त्री० [सर० म जक] लुओ नाम,
 [-भारवी, भारीने रडेछुं,] (२) न० [सं
 जव] माधु
 अणअ(-भ)अ अं० [प्रा जगजग, हिं जगमग
 (स्व०)] भूष तेन भारतु होय तेम ०पुं
 अं० कि० [सर० म जगजगायते] अणअग
 थुं -गाट पुं० अणअग थतो प्रकाश
 -गिथुं न० अेक नततु कसपी कापड

अगर वि० [सं ज=विनध, विनारित उप०धी ?]
 उत्तर, निर्जन
 अगरेषु न० [लुओ 'अगर' अथवा 'अवडु']
 अवरो, पथान, टरो
 अगधुं अं०कि० [सं जगजगायते, प्रा जगजग]
 अगमग थवु
 अगार(-रो) पु० अणअगाट [अगारे वरुं=
 अणअगवु 'अनवाणा अगारे नथ छे']
 अघरपुं० अं०कि० [दे ज(-अ)गड] लडु, टरो
 क्वा, सामे षोलापोली क्वा
 अघलाअघडी स्त्री० भूष अघडो
 अघडो पुं० [दे जगड] लडाध, टरो -डाभोर
 वि० टटाभोर, अवडवाना स्वभावतु
 अघर वि० [सर० 'अगर'] न्व्य० (२) न०
 अंजडुं न० [लुओ अणअण] सध्याने प्रकाश
 अ(०णु) अणुाट पुं० [लुओ अणअणुाट] मोटो
 अणकारो (२)अमअमाट, अणतरा(३)यमअमाट
 अ(०णु)अणुी स्त्री० [लुओ अणअणुी] आली
 (२)कोव के रीसनी लागणुी, अज [-अडवी]
 अंजुअंजु अं० कि० [दे अणणग=प्रा लण, के
 अणज्ज=अंजु पन्धी ?] उपर लयी पडु,
 अहार के उप०धी अंजु (२) [ला] टमटमी
 न्हेडु, नेर कर्था करु [अंजु-अंजुमापडुं]
 अट अं० [सं जटिति अर० हिं, म] तपव,
 ताअडतोअ ०पट, -टोअट अं० अट अट

अममम यवुं. रलकुं (२) जीषुं जीषु अणवु.
 ययवुं -माइ पुं अमममवु ते
 अमर पुं लुओ अमोर, लैकर
 अमर(-इ)अ नं ['नमइअ' उपरधी] जीवा
 नमइअ जेवा व्याकारतुं शोला भाटे टगाने।
 भिलोरी कायना लोलडावणो कायनी हाडीओने।
 हीवा; अंभर [अंभ ने अहार अरवु
 अमहुं अंकिं [रव०?] प्रवाहीतु नग नरा
 अमममम स्त्री० [सर० म जमाइमी=अधडो]
 हाथना यागा सहित भोलाभोली(२)अणअपी,
 अधडो [अमोर करनार
 अमोर पुं लुओ नमोर -रिथो पुं
 अरअ नं लुओ नगम
 अर० अं [रव०] अणु दुःखता यतो अयान
 (२) स्त्री० अरडाना ककडा ०की स्त्री० (का)
 धमकी ०के पुं लुओ अडेका ०हुं स०किं
 [रव०]अरअ अवा अयान साथे डाडवु (कपडु)
 -हुं नं आभर, काटावाणुं डाणु [-आडी
 के पकडी राअहुं =नखनी आभतने। भोटो
 आग्रह राअवे। (सु.)]
 अरए(-अं) नं['अरवु'उपरधी सर० स झर]
 नमीन के पहाडमांथी अरतो पाणीने। वहेणे।
 -ए। स्त्री० नावु अरए [योगणी नहुं
 अरयहुं अं किं धीमे धीमे अरवु, अमवु (२)
 अरमर नं [लुओ अरवु] स्त्रीनी कोटनुं अेक
 सोनानु धरेणु (२) स्त्रीओना पगनु अेक
 धरेणु (३) अेक मतनु जीषु अणु (४)
 स्त्री० वरसादनी इरइर (५) अं जीषे जीषे
 छटे (वरसवु) ०अरमर अं अरमर ०हुं
 अं किं अरमर अरमर पडवु -रिथुं नं
 लुओ अरम १, ३, ४
 अरहुं अंकिं [सं झर, प्रा झर, के स झ?]
 (प्रवाहीतु) धीमे धीमे अहार नीकणु,
 अरवुं
 अरअ नं अेक वनरपति
 अरमाटहुं स०किं(सु) अरेरहुं, सभत ठपकारवु
 अडा(-रे)ए। स्त्री० लुओ अअणी, आली
 अरामणु नं ['अणु' उपरधी] अरवु ते (२)
 अरवानु महेनताणुं (३) अरेयो भाग (४)

['अणु' उपरधी] अरेलु प्रवाही -ए। स्त्री०
 अममण २ लुओ
 अरी स्त्री० [स] धणु नावु अरण (२) रेयो
 अइओ पुं [सर० हि झरोला, म झर(-रो)-
 का(-त्ता)] आरी अहार काहेलु अमम
 आधकाम, छणुं; नइओ।
 अरेर नं अेक वनरपति [(२) तावडी
 अरेणी स्त्री० [लुओ अरेणी] कुनरी, कपारी
 अरे(-णे)णो पुं [सर० आण] यामडी
 अणवाथी ठडेयो दोखो [-ठकवे। = अणवाथी
 दोखो थवा] [अेक छवडो
 अरे पुं [स झर] लुओ अरण (२) [१]
 अरर(-री) स्त्री० [स] अेक वाध
 अर विं [फा] पीणु, नरद (२) रीकु -रि
 स्त्री० लुओ नरदी
 अल पुं; नं [स झला] अेक ठिस्ता छवडो
 अल(-ण)० स्त्री० [स झला, सर० म, हि, दे,
 झुलुह = अेगितो प्रकाश] ओप, यणकाट.
 ०दर विं यणकतु ०हुं अं किं तेन
 मारहुं, यणकतु (२) [ला] पोत प्रकाशवु
 अलकाहुं अं किं अलकतुं. तेन मारहुं (२)
 छलकतु [अणकतु अणहणुं
 अलअलहुं अंकिं[प्रा झलझल (स जावज्वल)]
 अलहुं अं किं [सर०अलअलहुं] अलकतु, शोलावु
 अलहुं अंकिं 'अलवु'तु कर्मणि (२) अकक
 थरं नहुं हलनयलन- अ ध थडु, गडी नहु
 (नेम डे, वाथी अग अलाय थं)
 अलुं विं तैयार, तत्पर (सेवा करवाभा) [अलां
 ने अलां रडेणु = (सेवाभा) तत्पर रडेणु]
 अदे स्त्री० [अ जिलह? स झला?] अलक
 ०दर विं अलकवाणु, तेन मारतु ०सदे
 स्त्री० तेनस्वता, शोला
 अलो पुं (का) विट अणु, मुस्टेडी
 अलक नं [सं] कासीलेड
 अलरी स्त्री०[सं]अंअ,मंअरा [हाअवु,अणहुं
 अललहुं अं किं [स ज्वल, सर० अण]
 अलहुं नं (का) जीषुं टपकु
 अलहुं अं किं [सर० अमवु] (का) टपकु
 अवेर नं [अ जोहर] नवाडि (२) [ला]

पाणी, दम ० भानुं न० लुओ नवाहिरभानु
 -रत न० [अ जौहारत] ढीग, भाजेक,
 मोती (२) नडाव हागीना (३) [ला.] यण;
 सत्त, दम -री पु० अवेराततो वेपारी
 अष न० [सं] अम भाजु
 अलीन वि० [अ] आलाक, समनु
 अणक स्त्री० [लुओ अलक] यणकाट. [-भारपी
 = अणकवु.] ०हुँ अ० किं लुओ अलकवु -काट
 पु० अणकवु ते -कारो पु० तेनो अणकारो
 -डी स्त्री० अणक, लभक (२) काँ पण असर
 सहेनसान नखावी ते उठा० तावनी अणकी,
 'टाढनी अणकी'. -डे पु० ओप, यणकाट
 अणअण अ० [लुओ अलअलवु] तेनथी अणकतु
 होय तेम ०हुँ अ० किं अणअण थवु (२)
 [ला] आण नाभवु. -णाट पु० अगअगाट
 (२) अ० अणअण थर् रहे तेम -णियुं न०
 आभमा अमतु पाणी-आसु (२) अणअण.
 [अणअणियां आववां (-आपी नवां) =
 आभमा आसु आपी नवा, लाववश थर्
 रोवा नेहुं थर् नवु -हुं न० सरन ठिया
 पहेलानु अने आथम्या पछीतु जाणु अन्वाणु
 अणम (-ह)ण अ० लुओ अणअण (२) वि०
 यणकतु, प्रकाशमान ०हुँ अ० किं भूष
 तेन भारवु-प्रकाशवु -णाट पु० अणअणाट
 अणण, ०ण अ० तेनथी अणकतु होय तेम
 अणांअ (-म)णां (०) अ० अणअणाट [-थर्
 रहैहुं = तेनतेनो अथा० थर् रहैवो]
 (२) न० थ० व० तेन तेनो अथा०
 अणेणो पु० लुओ अरेवो
 अंकार पु०, अकृति स्त्री० [स] (२व०) अणकार
 अंभना स्त्री० [लुओ अभवु] आतुरतापूर्वक
 रदन, वारंवार स्मरण (२) थि ता, धभारी
 अंभवाणुं वि० ['आणु' उपरथी] भोहुं;
 भशियाणु [-पडुं = भशियाणु थर् नवु.]
 अ भवाणुं अ० किं [लुओ जाणु] जाणु
 पडु (२) भोहु पडु
 अंभुं स० किं [प्रा अख] अंभना करवी
 अंभा स्त्री० (५) अंभना
 अंभाणुं अ० किं अ भवाणु (२) तेनथी अन्तर्

नवु (३) 'अभवु', 'अभवु' कुं कर्मणि
 अंअट स्त्री० [हि, सर० प्रा अडा = अवडो
 (२) व्यअता] अथडो, पयात, नकाभी पीडा
 अंअ स्त्री० [स] पवननोके पवन साये पडता
 वसादनो सुसवाट ०निड [+ अजिल],
 ०वात पु० वरसाड ने वटोणियाणु तोडान
 अंअटो पु० अेक वनरपति, अथेडो (२)
 ['अअडु' उपरथी] ठपडा - धमडी
 अंअडुं स० किं [सर० हि अजोडना, सं.
 अंअ उपरथी ?] भूष हलावणुं के अडुं (अडने)
 (२) तरडोडी नाभवु, भूष धमकावु
 अंअ पु० [फा जिंढ ?] अेक भूत, अण(२) वि०
 [?] अलभरत, मातेलु (३) लुअयु; भरसरणाणुं
 अंअलूलाणु स्त्री०; न० लवाधमा (न धानो)
 अेक वेश
 अंअधारी वि० ['अडो' उपरथी] हाथमा
 अडावाणुं (२) [ला] अडो - अणेश उडावनार
 अंअडुं वि० ['अंअ' उपरथी ? सर० दे. अिरिड
 = लूनो पुराणो डूवो] भूष ठिडुं, पहैणु
 अने णिहामणु (डूवा माटे)
 अ डी स्त्री० [लुओ अडो] नानो अडो
 अंअ पु० [सर० हि, म. अडा, स धजदढ,
 प्रा अजदढ परथी ?] अडो, धन(२) [ला]
 अणेश(३) पड के तेनी आगेवानी के दोरवणी.
 [-उडाववो, डरेकाववो = नी अणेश उपाडनी
 (२) -नो विनयवावटो डरेकाववो - उडाववो =
 नी अणेश उपाडनी - रोपवो = अणेशतु
 मडाणु करवु (२) सत्ता के आदर्शना प्रतीकरे
 धन डरेकाववो - लेवो = आगेवान थवु]
 अंअ स्त्री० [फा; स० स अंअ] धरानीओनी
 प्राथीन लापा (नेमा पारसी धर्म अथना लाथ
 लभाया छे). ०अव (-वे) स्ता स्त्री० [+ फा.
 उस्ता] पारसीओनो मुप्य धर्म अथ
 अंअलावणुं अ० किं [सं अणु] थाहोम कनीने
 इही पडु - साहस करवु
 अंअ स्त्री० [सं] इडो ०ताल पु० अपताव
 (सगीत) ०पात पु० आणितु इही पडुं
 ते (२) [ला] आधणियु
 अ पान स्त्री० (?) [हि, सर० प्रा अणण = अणण]

पाणीनी धार वडे घेवु के शेकुं (२) धीमे धीमे सिचन करवुं (३) [लुओ आरण्] आरण् वडे धातुना वासण्ने साधवु; आणवु (४) ['आडवु' परधी ? सर० हि. जारना] नकामा ङाणा कापी नाभवा, छाटवु

आरी स्त्री० ['अरवु' उपरधी, सर० हि., म] नाणयावाणी टोयली (२) पोशाभाधी तणेळी वतुओ काढवानुं तवेथा नेवु काशावाणु ओलर आरुं न० मोट्टुं डाळुं (२) धाडुं, टोळुं आरौ पु० [लुओ आरी] मोठी आरी (लुओ आरी २) (२) (भागमा के नमीन पर) पाणी छाटवानु नाणयावाणु वासण (३) [सर० म., स्व० ?] त भूगना तार नीचे घोडी उपरभूकवामा व्यावतो दोरो, निवाणी (४) त भूशानो पित्तणो तार, भरन - स्वरनो तार

आरौणो पु० ओ नामनी ब्राह्मण, वाणियानी लतनो आडमी

आल स्त्री० कानतुं ओक घरेणु
आलक स्त्री० [सर० छालक] छोण
आल(-ण)णु न० [लुओ आण, आरवु] आरण्, रेणु (२) तेनाधी करेणु धातुतुं साधण (३) ['आलवु' उपरधी] मोल, पाटडी

आलरे पु० ओक कडोण-वाल (२) स्त्री० [सं. झहरी, सर० हि., म. बालर] जुल, डार (३) भोगरीधी वगाडवानी धडियाण(४) [?] भाछला वगेरे नणयरोनो द्वास लेवानो व्यवव

आलरी स्त्री० [सं झहरी] वगाडवानी नानी आलर आलतुं म० [सं. धृ-धार्य परधी ?] डायमा लेवु, पडवु, अडवु(२) के करवु, पकडी राभवु, पवनमा लेवु(३) नडवत् रही लय तेम करवु (नेम के वाये कालथी केड आली छे) [आली राभवुं = व्याग्रहपूर्वक वणगी रहेवु, न मानवु के नवु करवु आली पडवुं = व्याग्रहधी वणगवु (काँ वाने) वणगी पडवु.]

आलां न० [सं. महेष्ठा, टोणा] [-आलावां = महेष्ठा वेठवां]

आला, -लो पु० [सर० हिं] ओ नामनी लतनो रभूत. -ली स्त्री० आलानी स्त्री
आवली(-णी) स्त्री० [सर० लवली, म

झावळी] नाणियेरी अने जलूरीनी सूधी डाभणी (२) पाडानी गूथेळी सादडी, टडी आवसोई स्त्री० [अ वा हुसेन] 'था हुसेन' ओवा मोहरममा हुसेनना भूयुना शेकमा करवामा व्यावतो पोकार (२) [ला] तेवी गते अनूनमा इहलं अने भूयो पाडवी ते; छोडा, तोडान, दगो [-छोडवी = मागमारी थवी; दगल मयवी - करवी = दंडाणा के विचार वगर गमे तेम वतवु - दूटवी = 'था हुसेन' ओवा पोकारो साथे मोहरममा दूटवु (२) मोटेथी रडारेण करता इहवु]

आवणी स्त्री० लुओ आवली
आवां न० अ० व० रूपता भाणसुना तरडिया; वलाभा [-नाभनां = वलाभा मारवा, व्याधारे के आशारा माटे व्यामतेम भाळी मधवु.]

आवुं न० अथकु (मोडासा तरड)
आडी वि० [प्रा झाइ, (सं ध्यायिन्; लुओ अध)] शुभेच्छक (२) छेताण

आण स्त्री० [सं ज्वाला] नवाला; तेनी व्यास्य (२) [ला.] कोधनो आवेश [-छोडवी, लागवी = सभत भणतरा थवी(२) (ला) भूय गुप्तो यडी व्यावतो, रीस यडवी, ओकडम उश्कराई नवु

आणणु न० लुओ आलाण
आणवुं संकिं [लुओ आरवुं] रेणु वडे साधवु

आंघ (०) स्त्री० [सर० हिं] आभी
आंके(-भ)कुं (०) न० ['आणु' उपरधी] आपो द्विस (वरसाड के धुम्भसथी)

आंभ, ०प (०) स्त्री० ['आणु' उपरधी] आभा-पणु (२) [ला.] पट्टे, लाछन [-आववी (आंभे) = भरापर न सूअवु, आपु सूअवु -भारवी = आपुं थवु (२) आंभ व्याववी. -वणवी = आभे ओणु देभावुं आंभप लागवी = पट्टे लागवो] ०पुं संकिं [सर० हिं जांकना, सं. चसू ?] आभी करवी (२) छानुमानु सताधने नेवुं(३) अ० किं ['आणु' उपरधी] आपा पडवु. -भाश स्त्री० आपापणु -भी स्त्री० ['आभवुं' (सं किं) उपरधी, हिं. झांकी] आपो प्याल के दर्शन(२) छानुमानु नेवु ते (३) लावपूर्वक दर्शन [-करवी =

दर्शन करवा -थवी = आभो ज्याल के दर्शन थवु] -थुं वि० [सर० म. झांकि] अरुपथ, आधु (२) आछा प्रकाशवाणु, निस्तेन (-थवुं, पडवु)

आंभरुं (०) न० [दे झखर] कटावाणुं डाभणुं [आंभरुं अंठिवां = आभरा भडकवा. आंभरुं वणगवुं = लइरु लागवु, लप वणगवी.]

आंअ (०) श्री० [स झङ्गर, प्रा झङ्गर] छपलीका, कासीनेड (२) [प्रा. झङ्गा] गुस्सेा, गीस [-थडवी = गुस्से थवु, गीस थडवी]

आंअर (०) न० [लुओ आअ] श्रीओतु पगवु अके धरेणु, नूपुर (२) [ला] भेडी, न्छर -रियाण(-थुं) वि० आअरवाणु. -रियां न० भ० व० लुओ आअर -री श्री० आणकनु आअर (२) धूरी भाधेडी लाकडी (ने भभडावाय छे) (३) नातु अरथु

आंअवां (०) न० भ० व० [स, प्रा झङ्गा] भृगलण (२) तेथी के आसुथी आभने पडनी आभप -वातुं नण, -वातुं नीर न० भृगलण [नथ तेवु -थीडियु

आंअी (०) वि० [‘आअ’ उपरथी] अठ थिडाई

आंअु (०) न० [दे झटी, सर० हि., म झाट] गुध लागतो वाण (२) [ला] नकामी तुच्छ वस्तु (आभ्य)

आंअ (०) [प्रा झप = टाकवु] श्री० आभ. [-पडवी, वणवी = लुओ ‘आभ’मा] (२) नानी छापडी, आभ

आंअडी (०) श्री० [‘आपो’ = लागोण (त्या रहे तेवी ?)] लगियण (२) लूत थयेली लगडी, अके भलिन लूत [-भूकवी, मेलवी = आपडी (लूत) वडे भारण प्रयोग करवा, भारवा तेनी मेली विधानो प्रयोग करवा] -डो श्री० लगी (२) लूत थयेलो लगी

आंअली श्री० [लुओ आपो] नानो आपो (प्राय वाड के भेतरेनो)

आंअपी श्री० [प्रा. झप = टाकवु] आप, वास के भभूरीनी पातरनी गूथेडो दाभडो के दाभडी

आंअो (०) पु० [प्रा झप = टाकवुं] (शेरी, वाडा

वगेरेनो) दरवाने (२) गामनी लागोण [अंभे नोतरां = न्हरेर - सार्वनिक आभ नण -अूडयो = पोतानी अेकनी अेक वात लआन्वा करवी]

आंअक पु० कपाण, मो अने गणानी नयो भे थाय अने दूले अेवी रीते गानार

आंअं (०) श्री० [सर० आअं] प्रतिधि न, पडछायो (२) अडक, तेन

आंअो (०) पु० [सर० हिं झासा] लुओ लसेा, लहो (२) छंड, नागु (३) महेणु -साचि हूा श्री० लुओ लसाचि हूी

आंअे (०) अ० [अ झाअ] नकामु - भराथ थाय तेभ [-अवुं = नकामु नवु]

अिकावु अ० कि०, -ववुं स० कि० ‘जीकवुं’तु कर्मणि ने प्रेरक

अिकाणो, -णवो पु० छट -रोडानो लूके, जी के

अिपावुं अ० कि०, -ववुं स० कि० ‘जीकवुं’तु कर्मणि ने प्रेरक

अिमेल श्री० लुओ धिमेल

अियाणु, अिया(-रा)थणुं न० [स दुहिता (प्रा वीआ) + (आ)नयन ?] पडेडी सुवावड पडी दीकरीने आणक साये वणाववी ते के ते वेणानु आणु के करानी रीत (-करवु)

अिलाणियुं वि० (२) न० जीलनार (?)

अिलावुं अ० कि०, -ववुं स० कि० ‘जीकवुं’तु कर्मणि ने प्रेरक

अिल्ल(-हडी) श्री० [सं] तभर

अि दालिडी श्री० [फा] हृद्य लवतु लगत - उत्साहित होवु ते

जीक श्री० [सर० म] कसपी तावु लगत ०यणक श्री० लवामा वपगता सेनाइपाना तार, दीपडी वजेरे ०टीकडी, ०टीडी श्री० लरवामा वपराती सेनाइपानी गेण दीपडी

जीक श्री० जीक, जीकवु ते - पछाड [-आपी = पछाड भावी -जीलवी = टक ० जीलवी -पडवी = जीकवुं -मारवी = जीकवु, जीकीने वोटु (कपडुं)] ०णु न० पवणु, माधाजीक ०णु न० जीकवु - पछाडवु ते (२) तारेतार मेणवी साधवु ते, वणु ते ०णुं अ० कि०

દશા. ૦પાઠશાહી સ્ત્રીં [સરં મ] અધા-
 વૃધીની રાજદગા
 ઝોહ નં ભુઓ 'ઝોટ'મા
 ઝોહ (ઝો) નં [દે જોહ=ભૂતુ ઝાડ. ભૂત ત્યા
 રહેતુ મનાય તે પઠથી ?] ઝૂડ, વળગણ ૦ઝપટ
 સ્ત્રીં ભૂતપિશાચાદિની અડકટ, વળગાડ
 ઝોખા(-લા)હું, ઝોખા(-ભો) પું ભુઓ
 નેખાવ, નેખો
 ઝોચણો પું (ચ) ભુઓ ઝોલણો
 ઝોલ સ્ત્રીં ['ઝૂલકું' ઉપરથી] ઠીલાશને લીધે
 તારતુ વચ્ચેથી ઝૂલી જતુ તે
 ઝોલ(કળ)ણી સ્ત્રીં[ભુઓ ઝોળી] ખાનાવાળી
 કાચળી, ખડિયો -ણો પું મોટી ઝોલણી
 ઝોલકું અં કિં [ભુઓ ઝૂલવુ] ડોલકુ (ર)
 ઝોકા ખાવા
 ઝોહુ [ઝો] નં હુડ, ટોણુ
 ઝોહુ નં ['ઝોલવુ' ઉપરથી] ઝોકુ, ડોહુ. -લો
 પું ઝૂલો, હિ ડોળો (ર) હેલો, હીંચકાનો
 એકઝોક(૩) ઝોલ [ઝોલા ખાવા = હી ચતુ
 (ર) અનિશ્ચિત સ્થિતિમા આમથી તેમ ડગલુ
 -આયડવુ] [સુ.] ઝોક, વળગણ
 ઝોળ (ઝો)સ્ત્રીં[સુ જ્વાલા]ઝાળ,ભવાલા(ર)નં
 ઝોળણી સ્ત્રીં, -ણો પું ભુઓ 'ઝોલણી'મા
 ઝોળકું સંકિં[ભુઓ ઝોલવુ]ઝુલાવવુ,હાચોળવુ
 (ર) આમતેમ હલાવી રગડી નાખવુ -રોળકું

ઝોખાચો પું ['ઝોલવુ' ઉપરથી]ખાડાખેયાવાળો
 જમીનનો ભાગ(ર)દોળાવ(૩) ઝૂલેલો -નીચો
 નમેલો લાગ
 ઝોખાશેક પું [ઝોખા+શેક] ઐપધિથી ભરેલી
 કાચળી વડે કરેલો શેક
 ઝોળી સ્ત્રીં [દે જોલિયા]કપડાના ચાર છેડા
 પકડીને ઝૂલતુ પાત્રાકાર કરાય છે તે ઉદાં
 'શાકની,સાત્રુની ઝોળી'(ર)ઝૂલતી ઝલાતી ચેલી
 (૩) યાળકની ખોઈ [-રેરવવી = ભિક્ષા
 માગવી,દાન માગવુ -માંથી ઝડપાણું =છેક
 યાળપણમાંથી સગાઈચવી -લેવી =ભિખારી
 થતુ -ભરવી =માગનારને આપીને તેની
 ઝોળી ભરવી, મળણી પૂરી કરવી] ૦પોળી
 સ્ત્રીં યાળવને નામકરણવિધિ કરતા પારણામા
 ઘાલી હાંચોળવાની ક્રિયા -ળો પું ઝોલો,
 નમી પડવુ તે(ર)મોટી ઝોળી [પટકવુ
 ઝોકકું (૦) સં કિં [હિં જોકના] ઝોકકુ,
 ઝોકો (૦) પું ભુઓ ઝોકો
 ઝોટ (૦) સ્ત્રીં ઝૂટ, ઝડપ ઠહું સંકિં ઝૂટકુ,
 ખૂચવી લેવુ
 ઝોંસકું (૦) સં કિં [દિ જોસ =નાખવુ,
 રેકકુ]ગસથી -અલાવથી આપવુ -નાખવુ
 ટે મૂકવુ -પટકવુ (ર) ઠાસીને ખાવુ -ગળચવુ
 ઝોંસો પું [ભુઓ ઝોસકું, સરં નેસો]
 હડસેલો, ધક્કો

ઝ

ઝ ('ચ' (૦) પેઠે ઓલાય છે)પું[સં] ચવગનો
 અનુનાસિક એથી ગરૂ થતો એકે શબ્દ નથી
 ચચ્ચલ, જ્જ્જળ જેવા શબ્દોમા સ સ્કૃત ઢળે

ઝ પું [સ] મૂં સ્થાની પહેલો વ્યજન ઠકાર
 પું ટ અક્ષર કે ઉચ્ચાર, ઠકારાંત વિં છેડે
 ઠકારવાણુ ઠકો પું ભુઓ ઠકાર
 ઠઈ પહકું અં કિં ભરછક ભરાર્થ જતુ (ખસ,
 કોલ્લા ધં થી)
 ઠક અં [રવં, સરં હિં. મ] ઠકાવાથી
 થતો અવાજ, યા ખટ ઠઈને થતો અવાજ

લખવામા આવી રાકે પણ ગુજરાતીમા એમ
 કાઈ ભાગ્યે લખે છે, અનુસ્વાજ જ મોટે ભાગે
 લખાય છે

ટ

(જેમ કે, ઘડિયાળનો, કેમેરાની કળનો) (ર)
 [લા] 'ટ્ટેવો બન્યો।' એવો ભાવ બતાવતો
 ઉદ્દગાં (કેટો પાડવા જેવુ મો યાય તે પરથી)
 [-પહકું, પકી જવું =ખનવું]
 ટકટક અં [રવં, ભુઓ ટક] સતત ટક ટક
 અવાજ યાય તેમ (જેમ કે ઘડિયાળનો) (ર)
 ટગર ટગર (જેવુ) (૩) સ્ત્રીં ભુઓ ટકટકારો

टकटकाट(-रौ) पुं० टकटक अवाज(र)क टाणो
आवे तेवो नकामो लवारे

टकटकिथु वि० टकटक कथा करतु

टकठुं स० डि० [स तक्, सर० हिं टिकता, म
टिकणें, टक्णें] लाथा वभत सुधी आलवु-
नलवु (र) अेक रथणे लाथो वभत थालवुं

टकाडि वि० टके-रहे तेवु; मन्भूत. -व, -यो
पुं० टकाडिपणुं, मन्भूताई, टकठुं ते

टकार, -रांत [स] लुओ 'ट'मा

टकावारी स्त्री० टका प्रमाणे गणतरी, 'पग्सेन्टेन्';
साये कटला तेतुं प्रमाण. [-काठपी = टका
गळी काठवा]

टको पु० [स. विक] तण पैसा (र) [सं टकी]
इपियो, नाणुं(उ)सें कडाना प्रमाणमा गणतरी,
'पग्सेन्टेन्' (४) [म टक्कल (टक टकोरो वागे
अेवु ते परधी १)] टको; साव थोडु -केशरहित
माथु [टका उधराववा = लीभी भावुं
टका करवा = रोकडे वेयी सिक्कानाणुं वेगु
करवु टका अडवा = व्याज वधवु टका
अडाववा = वधारी वधारीने कहेवु(र)असल
किमत उपर हलाकी वगेरे उमेरी लाव
वधारवो टकानी पीनरी = माल विनातु
माणस. टकाठुं तणु शेर = तदन सरतु
टकाठुं भाणुस = हिसायमा न लेवा नेवु-
तुअ भाणस टको कराववो = माथु साव
थोडु कराववु]

टकोर स्त्री० [सर० हिं, म, स टकार परधी ?
के हे. टक्कर परधी गुटकोरवुं - टोकवु ते, धीमेथी
गोदाववुं ते (र) सहजे धशागे के सूचना (उ)
व्यंग के भरोडमा कहेवु ते, मीठी टीका, वकीलित
टकोरभावुं न० [सर० हिं टकोर = नगारा पर
डाडियो भारवो ते के तेना अवाज. लुओ
टकोर] बोधडिया के ते वगाडनारने षेसवानी
जगा. [-षेसाडु = बोधडिया वगाडनारा
शेकवा, बोधडिया वगाडववा.]

टकोरठुं स० डि० [लुओ टकोरो] टकोरो भारवो
(र) [लुओ टकोर] टोकवु, गोदाटवु, टकोर करवी
टकोरो पु० [दे. टक्कर, रव०] रणके अेम
वागतो ठोक (र) ठोकनो रणके. [-भारवो =

रणके तेवो ठोक भारवो -भारी लेवो =
तपास माटे ठोक भारी आतरी करी लेवी.
-भारे अेठुं = आटे तेवु, अडियातु.] -री
स्त्री० नानो टकोरो (र) नानी धडियाण
(भोगरी वडे वगाडवानी)

टकोर स्त्री० [दे] ठोकर, प्रहार(र)अथडाभणु,
सामनो [-भापी = अथडावु -अरपी = माथुं
हुपी तम्भर आववी -जीखपी = हुमला सामे
टकी रहेवु -भारपी = अडियातु होवुं
-लागपी = ठोकर वागपी, -लेथी = पाछा न
पडवु; सामनो करवो.]

टको पु० लुओ टको (४)

टग टग अ० लुओ टगर टगर

टगमग वि० लुओ उगुमग, टगुमगु (र) अ०
टगर टगर

टगरट(-म)गर अ० [स टगर उपरधी] अेकी-
नजे, मीट माडीने

टगडी स्त्री० (का) पातणी ठीयी हाणी

टगुमगु वि० लुओ उगुमगु, डोलतु (र) अ०
टगुमगु होय अेम

टय वि० ठीयी लततु(र) पु० [ई] सोनाना
कसने आक (उ) अ० [रव०; स० म]
टयाकानो अवाज (४) जरी चारमा, जंटे
(-लधने, दधने)

टयकडी स्त्री० [ग्व०] यपटी

टयकाठुं स० डि० [लुओ टयको] टयके टयके
कापवु, टयकावु

टयकार पु० + [रव०] हाडेडुनो उयकारो

टयकारी स्त्री० [रव०] टयडी, यपटी

टयकावठुं स० डि० ['टयको' उपरधी] टयको
मागीने कापवु

टयकिथु न० तम्भन्धी रही जवु ते

टयकुं न० [लुओ टोयकुं] टेगु (र) [लुओ
टाणु टयकुं] नानो प्रसग

टयको पु० [दे टक्क, रव०] जंटे, धा (र)
तेना अवाज (-भारवो, वागवो, लागवो)

टय टय अ० [रव०] टयकानो रव

टयर् वि० [लुओ टयर्] अति धरडुं - थुडुं
(तुअकाग्मा)

कुंलारुनु टपलु (३) [ला] भड्डुं, आक्षेप
(-आवे, पडवे, भारवे)

टपलुं संकिं [हि टपना] इदी नवु(२) [ला]
वधु - यडियातु थु

टपस टपस अं [रव०] लुओ टपूस टपूस
प(-पू)सियां न० अ० व० [टप (रव०)]
झट्यातूट्या - धसाई गयेला भासडा

टपाटप अं [लुओ टप] अटपट (२) स्त्री०,
-पी स्त्री० भोलाभोली लडालडी [-ॐपर
आपी नपुं = भोलाभोली के भारभारी करवा
सुधी नवु]

टपा(-पे)रपुं संकिं ['टप' (रव०)] भारवु,
डोकवुं (२) [ला] वार वार कडेवु. टोर कन्पी

टपाल स्त्री० ['टपो' ॐपरथी, सर० म टपा
(-प्पा)ळ]डाक, पोस्ट [-आवपी = कागणपत्र
वहेयावा - डाढपी = रवाना करवाना पत्रो
ध० (पेरीमाथी) लई नवु - नीकणपी =
पत्रो ध० नवुं - रवाना थु - नांभपी = पत्रो
ध० (टपालपेरीमा) नाभवु, तेने स्थाने
पड्याडवु] ०अंकिं स्त्री० डाकघर, पोस्ट-
ओफिस. ०अर्थ न० टपालन अर्थ. ०वाणो
पु० टपाल वहेयनारो - ली पु० टपालवाणो

टपूस टपूस अं [रव०] धीरे धीरे, धसडालु
धसडालु [-करपुं = धीरे धीरे के धसडाला
धसडाला काई करवु (लेम के, किंकेटमा रभनारो
अडु रन न करे ने रम्या करे ते)]

टपूसियां न० अ० व० लुओ टपसिया (२)
दक्षिणी घाटनी सपाठ (३) अनान जाटकता
सूफडाने भरतो डोक [धसडालु नवु

टपूसियु वि० टपूस टपूसकतु (२) धीरे धीरे
टपेरपुं सं किं लुओ टपारवु

टपोटप अं [लुओ टप] अक, पछी अक
(२) नलदीथी, तरत न

टपवाणो पु० टपो देरवनारो - डाकनारो

टपो पु० [हि, म, का टप्पा] अमुक लभाईने
आतरो (२) मुसाईरी, मल्ल, विसामो (३)
घोडा के अणवु वाहन (४) [सर० टापथी,
टप] गपुं (ॐना टोणटपो) [-भारवे =
गप अकपी] (५) [हि, म टप्पा] सगीतने

अक प्रकार (भील भे ते कुपड ने प्याल)
टप न० [ई] धलु पडोणुं लाकडानुं अथवा
पतरानु अक वासण

टपकलु न० + टपक (२) वि० लुओ टपकलु

टपकियु न० लुओ टपकियु

टपन न० अक वनरपतिन्य पदार्थ, गटापरया

टपाटोय अं ठेठ टोय सुधी, छलकाई लय अम

टपारो पुं० [सर० हिं टवर(पलप) = कुटुअ]

वरअर्थ (२) धरगथु सरसामान (३) अयो,
धनुमलो

टपुकडियुं न० धीमा कालवेलो नलेपी के लाडुने

लुओ [साव नानु

टपुकडु वि० [स वटुक + डुं व्यत्यय थरने]

टपुकलु न० टाढोडु

टपूडी स्त्री० [लुओ टपूकडु] नानी लोडी, असली

टपो पु० [सं टिप्पणी, प्रा टिप्पणय ॐपरथी]

पानाना हासियामा लपेली डीका - अर्थ (नैन)

टमकवुं अंकिं [सर० अमकवुं, दमकवुं, धमकवुं]

(का) धीमे प्रकाश आपणे (२) दूरधी जीवो

प्रकाश देवावे [प्रकाश

टमकुं न० (का) टमकवु ते, दूरधी देवाते जीवो

टमटम स्त्री०, न० [हिं] (उत्तर छिदनी) अक

प्रकारनी घोडागाडी [आतुर थई नवु

टमटमपुं अंकिं [रव०] पडु पडु थई रहवु (२)

टमटमाट पु० टमटमवु ते, उतावण

टमलर न० [ई टल्लर] अक लतनु (विलायती

घाटनु) प्याला नेवु वासण

टमेकु न०, -टो पु० [इ] अक शाकडण

टर(-ण)कपुं अंकिं (२) वि०, -वावेडा पु०

अ० व० लुओ 'टणकवु'मा [प्रेरक

टरकावुं संकिं लुओ टरकावु (२) 'टरकवु'वु

टरपरपुं अंकिं [सर० हिं तरपर] वरतनी

लालथी दान भारता डोला रहेवु, आवापाछा

थया करवु

टरपरियुं न० [लुओ टरपरवु] तरडियु

(अडुधा अ० व० मा) [अनतु तेल

टपोन्टाईन न० [इ.] अमुक जोडोना गुहरमाथी

८६६ पुं० [रव०, सर० हिं. टल्ला] धको,
आघात(२) देरो, आटो; धको(३) माथानो टका

[टहला भवराववा = देश भवराववा टहले
यहावपुं = वार वार धका भाया करवा पडे
अम कामने लटकतु के धकेल्ये राभवु, रभडावपु
टहलो भारवेा = धको भारवेा, आधात करवेा

(२) टहले यडावपु]

टवर्ग पुं [स] ट, ठ, ड, ढ, ण अ पाय व्यन्तो
ट(०ण)वणपुं अंकिं [हे टल्ल] वलभा -
तरङ्गिया भारवा (२) आतुरताथी अंभवु -
अंभवु (३) पीडवु

टश(-स) स्त्री० मीट, अनिसेव ननर (७६०
अधीटशे, टशे ने टशे)

टश(-स)र स्त्री० [प्रा टसर = अके प्रकारतु
सूतरे] तसर, आभमा देभाती मीणी लाल
रग (२) टरियो

टशियो पुं [नुओ टश] उअरडामा के श्रीरा-
माथी लोही अमी आववु ते, तेनी रेभा

टस स्त्री० नुओ टश. ०८स अं टगर टगर,
टसे ने टसे

टसटस अं [रव०, मर० हिं. टम] डादु डादु
यधं लय तेम ०उं अंकिं तसतसवु डादुं

डादु यधं रहेवु -साट पुं टसटसवु ते
टसर स्त्री० नुओ टशर(२) [सर० हिं, म, ई,

स तसर] अके लतनु रेशम के तेतु कपडु, तसर
टम ल श्री[स त्रि-संध्या] सध्याकाण, समीसा

टहकारे पुं [सर० हिं. टहक, रव०] इ भने
लावे थते उद्गार

टह टह अं [नुओ टश] अधीननरे. मीट
माडीने, टशे ने टशे

टहुके पुं [हे. टया] डायल के मोरने
ओलावनो अवाण (२) डोधने ओलाववा

दीघेयो लाणो साह, टोका (३) यालती वातमा
हानियो पूरवेा ते, हु कारे [-करवेा = डायल

के मोरे ओलवु (२) ओलाववा माटे उद्गार
करवेा, ओलाववु, साह पाडवेा -पूरवेा = हानियो

लाणवेा, हु कारे देवेा] -इपुं अंकिं (मोर
के डायले) ओलवु. -कारे पुं (डायल के

मोरने) टहुके

टहेल स्त्री० [नुओ टहेलवु] मागवा नता
लक्य रेल सलणावे छे ते उक्ति - कहेण

(२) [ला.] अकेतु अके वार वार कहेवु के ध्या
पु नाभवु ते [-नाभपी = अकेनी अके वा

वार वार कहेता कहेता इर्या करवुं] ०८कारे
०८थेो पुं टापु (२) देभरेभ. ०७८(-६

पुं टहेल नाभनारे लिखुं क आहाण ०
अं किं [हिं. टहलना, न ट(-दे)हलणे

आटा भारवा, आम तेम करवु (२) गामर
टहेल नाभपी -लियो वि० पुं (२) पु

टहेल नाभनारे

टण वि० [टणवु] उपथी] टणनार, नारावत
टणकवु अं किं [सर० (हाडेवु) 'सणकवु'

लववावु (२) वि० लालयु -वावेडा पुं अं
व० लालयुवेडा [पुं टणवणवु ते

टणवणवुं अंकिं नुओ टवणवुं टणवणार
टणवुं अं किं [मर० हिं टलना के टलिङ

=टणे] डूर थवु, भसवु, उकवु (२) आधा
नवु, मगु (तुचकारमा नेम के, टणने

अहीथी) (३) मटवु, सानु थवु (नेम के, अंतु
इ अ टणु)

टणियेल वि० [नुओ टणवुं] यसकेल, यकन
टंके पुं [स] अप भारेयो सिक्की, टोका (२)

पैसालार, टाक (३) स्त्री० नकी वेणा -वभत
(नेम के भावानो डे होहवानो). ०शाण स्त्री०

[+शाला] यलणी सिक्का पाडवानु कारभापु.
०शाणी पुं ट कशाणने उपरी, ट कशाणवाणे।

ट कणुभार पुं [स टकणक्षार] अके लतने क्षार
टं कशाण, -णी नुओ 'ट क'मा

टं कामणु न०, -णी स्त्री० [टकवु] उपरथी]
टाकवानु भहेनताणु

टंकार [स], ०व पुं धनुष्यनी पणुणने अवाण
टंकारी वि० [स] टंकार करे अणु

टंकारे पुं [टकवु] उपरथी, सर० म टकारी]
टाकनार (नेम के धंतीने) [न प्रेरक

टंकावुं अंकिं, -वपुं संकिं 'टाकवुं कर्मणि
टंकिं स्त्री० [सर० हिं टकी, म टकी(०का)]

श्रीरागनी अके रागणी
टंका पुं [सं टक] यलणी सिक्को, नाणु (२)

[सर० व. टाका] इपियो
टंकित वि० [सं] टाकवु

टंके(-के)टंके अ० [लुओ टंके] वरेके टंके(२)
अराअर नियत समये, योग्य वपते न (३)
टाय सुधी, छलाछल

-टंग स्त्री० [स. टगा] टागो, पग
टंगडी स्त्री० [लुओ टंग] टागो, तगडी (२)
टागाथी भारेली ठाकर के आधी (कुस्तीभा)
[-ठांथी करवी, के राअवी = हायाँ छता
न हायाँना दमाम राअवो.]

टंगाड(-व)तुं स० कि० [लुओ टागडु] लटकावडु
टंगाडु अ० कि० [टंगडु] तु कर्मणि टिगावडु;
लटकावडु [के, टय माल ये आय]

टंग वि० [सर० हिं = तैयार] टय, उत्तम (जेम
टंगो पु० [सर० हिं टया] कलियो, तकरार
-टाभोर वि० टंगो करवानी आहतवाणु
०दिसाद पु० [+अ. फसाद] टंगो-तकरा
टंगेल पुं० [सर० हिं. टड(-डै)ल] वहाणुनो
मुप्य भलासी-सुकानी (२) [ला] ठी ये
भाणस के काँध वधारे ठीयु लागे ते (जेम
के ठींथी टंगेल स्त्री, पुरशी ध०)

टंगपुं अ० कि०, -वतुं स० कि० 'टापुं'तु
कर्मणि ने प्रेरक

टाघप पुं० [इ] (छापनातु) प्थियु. ०राघटरे
न० [इ] छाप जेवा व्यक्षरोभा लभवानु यत्र
-टाघट्टेघड पु० [इ] अेक लतनो (आतरडाने
कारणेतो) मुदतियो ताव [शाणानु ध०]

टाघभटेअल न० [इ] समयपत्रक (रेलगाडीतु,
टाघ स्त्री० [इ] लुओ नेकटाघ (-आँधवी)
टाठ टाठ अ० [रव०] (२) न० लवारो, अकवाद

(२) इतरानु निरर्थक लस लस करवु ते
टाठिन-होड पु० [इ] गामनेो सार्वजनिक
होड -सला ध० भाटेनु मडान

टाकर स्त्री० [दे टक्कर] डलके आधात-टकेरी
(२) वि० [सर० दे टेक्कर = प्रेक्ष, म. टक्कल]
(ज.) साइ उल्लड, वेरान ०डी स्त्री० टाकर
(२) कंठ्य-रणधी नमीन [परयूरण्य

टायकडुयड वि० [टयके] उपरथी] छुटुंछवायु,
टायकाडुयडी स्त्री० [टयके] उपरथी] मतग
न तरना टयन कग्वा ते [नारानी मडणी
टायकाडेणु स्त्री० [टायके + टोणी] तडाकाभार-

टायके पुं० [रव०] टयके, साधानो कडके(२)
घोडियो लटकावातु अमपु-रमकडुं(३) जोह
लागवु-रीस यडवी ते. [टायके केडवा =
साधाना कडाका केडवा (२) निदा करवी
टायके यडवे = रीस यडवी, जोह लागवु]

टाट न० [सर० हि, म ताट, अगाणी पाट =
शाण] शाणनी दोरीओना वण्णटनु लडु कपडुं

टाट पुं० [सर० म ताट; कानडी तटे] मोठी
तासकना घाटनी छछरी थाणी (२) अ० साव,
तदन उडान 'लूभोटाट', 'नागु टाट' (३) वि०
[इं. टाडट?] सल्लड, कडक, सडस (४) भरत,
यक्यूर ०पडी (-डी) स्त्री० टाट (कपडु)

टाटलु न० [लुओ टाट] वासण, धाम [-करतुं
= अेडा वासण भाजवा]

टाटतुं न० [सर० टटु] टटवु, डलकी लततु घोडु

टाटियु न० [टाट] उपरथी] टाटनो कडको (कपडुं)

टाटियां न० अ० व० [लुओ टाटुं] गाडाना पानरा
(२) कामडांन आरण

टाडुं न० [लुओ टडी] कामडानी थियोनी
गूथेडी साहडी, लीत के ओपो (२) टाटतु
अनविदुं अूपडु (३) लुओ टाटवु(४) [टाट =
अडीण ध० ना नशाभा यक्यूर उपरथी] रनपूत
के गाराशियो (तुअकारमा) उडान "लाटा. टाटा,
ने आभण, वहे अण थोडी ने वडवा धण".

टाढ स्त्री० [लुओ टाडु] ङडी [-यडवी = ङडी
लागवी, टाढे प्रूनुं(२) तावनी कलकलु आववी
(३) [ला] (अमुक काम करवानु आवि तयारे)
अणगभो थवो -पडवी = ङडी पडवी -केरा

भाडे छे = ङडीतु क्यु आलतु नथी -लागवी,
-वावी = ङडी लागवी, टाढथी प्रूनुं] ०के स्त्री०
ङडक (२) [ला] निरात [-वणवी, -यवी =
अणतराशमवी, शातिथवी] ०कियुं न० ङडक
भाटे वपरातु लीतु कपडु के पीणु (२) पाणु
ङडु थाय तेवु वासण ०तडके = सुअडु अ,
तडके छायडो -ढिये (०ताव) पु० टाढ

वाधने आवतो ताव -ढी स्त्री० मडवानी
राभ, वानी [-वाणवी = चितानी राभने
पाणु छडी, वाणी करीने पाणुमा धडगववी]
टाढाश स्त्री० [लुओ टाडु] टाढापणुं

टाढी शिथण, टाढी शीणी स्त्री० श्रावण सु०
 के वट सातभने द्विचस, शीतणासातम
 टाहुं वि० [प्रा. ऋह (स्त०५)] = कुडित, ७५-
 स५ उपरथी] शीतण, ठंडु (२) वासी (३)
 [ला] धीमु, म६ (जेम के काममा) (४) अट
 उरकेराय नहिं जेवु, शाण स्वभावनु [टाढा
 पहोरेकुं वि० नवराशना वभतनु, गप जेवु
 (-नी स्त्री० गप) टाढा(-हे) पाणीये
 भस जपी = वगर महेनते पीडा टणवी
 टाढा सम = अहारथी उत्र न लागता पए
 असरे उत्र लागे तेवा सम (देवभूति आगण
 ना कुल लडने के भूतिने पगे हाथ अडकाडीने
 लीवेला सम) टाढांठिना न०५०५०
 = धरवटना भानपान (२) [ला] स सारना
 सुभइ भ टाढां गाणवां, ढाणवां = लुओ
 टाढो ढाणवा (२) आणस करवी टाढां
 पाटियां करवां = भाई पीने निरात करवी
 टाढी रसोई = [ला] आपदादाथी अतरी
 आवेली मिलकत टाहुं करकुं = ठंडु पांडवु
 (२) शात करवु -गार, घोर = वए ७
 ठंडु -ठम करकुं = पयावी पाडी ठेकाणे करवु
 -टप = तदन शात के ठंडु -थकुं = ठंडु थवु
 (२) शात थवु -नाभकुं = सुलतवी राभवु,
 विलथ करवो -पडकुं = शात थवु -पडी
 जकुं = तेअ ओसरी जवी(२)शरीरनी गरभी
 ओकदम घडी जवी (भरवानी घडीनी जेम)
 -पाडकुं = शात पांडवु, शीभाववु(२) (आगने)
 लुआववु -पथरा जेकुं = घए ४ डा स्वभावनु
 -पाडी पलाणकुं = शात कगी, समलववु
 -पाणी रेडकुं = आशा के उरसाह ठंडा पडी
 लय जेम करवु, ना पांडवी -पेट = निगत,
 निश्चितता -जोण = घए ४ ठंडु -लोडी =
 निश्चितता, शांति टाढो भार = अहारथी
 असर देभाय नडी पए अ हरथी साले जेवे।
 मूठ करथर भार टाढो डाम = महेए टाढो
 ढाणवा = आगम - विसामो लेवे] -हु
 पथरो वि० काममा अत्यंत ढील करनार
 -हुं शीणु वि० टाहुं अने वासी -हुं हिम
 वि० हिम जेवु टाहुं, धणुं ठंडु

टाढो पु० [टाहुं उपरथी] टाढो डाम, अंहरथी
 भाणी भूके जेकुं भमवचन
 टाढोडियुं न० ['टाहुं' उपरथी] लुओ टाढकियु
 (२) लुओ टाढोहुं
 टाढोहुं न० ['टाहुं' उपरथी] आहु वरसादने
 लीने हवामा थयेदी शरही
 टाढोडो पुं० लुओ टाढो. [टाढोडा देवा =
 महेएा भारवा]
 टाणुं न० [सर० म टाणें, सर० टाकणुं (ठक)]
 सारोनरयो प्रसग - अचसर(२)स धि, लाग
 [-आवकुं = अचसर आववा -भरिपु =
 मगण प्रसग अचववे] ०टअकुं न० [सं
 ट उपरथी ? सर० टयूकुं] वारतहेचारने।
 प्रसग - अचसर
 टापडीप स्त्री० [सर० म] व्यवस्था, सुवडता(२)
 भरामत (३) उपरने। ललडे - शाणगार, आप
 थोप -पियुं वि० टापडीप - शाणगार कर्था
 जवानी देववाणु
 टापडी स्त्री० [रव०, सर० म. टापरी] टपडी
 टापरी(-रनी) स्त्री० ['टप' (रव०)] आलनी
 वातमा पुरतो हाणियो (-पूरवी)
 टापी स्त्री० [रव०] टपडी (२) छे जेसाडवा
 डीपवानु ओअर
 टापु पु० [सग० हिं, म टापू] जेट, डीप
 टापुवे, टापे पु० ['टप' (रव०)] रेटले
 [टापुवे टापवे = रेटले घडवे टाप
 टापवा = रेटला घडवा]
 टापडे पु० ['टप' उपरथी] अहु वाचाण आणस
 टापेटो पु० ['टप' रव०] हयेणी पर हयेणी
 अजाणी कडेले अवाळ, ताओटे [टाओटा
 इटवा, पाडवा = पहोणे पने ताणीओ
 पाडवी (हीरडाओ करे छे तेम) (२) [ला]
 नामद - काथर जनवु]
 टाभाटेला पु०५०५० [लुओ टेओ] यागड-
 धीगड (२) जभमना टाका -नी स्त्री०
 शलाटेला करवा ते
 टायडी स्त्री० [लुओ टारडी] नानी घोडी -हुं
 न० नानु घोहुं -डो पु० नानो घोडो
 टायर न० [डं] साधक, मोटर वगे वहानने

होती रथरनी वाट
 टायलुं (टा') न० [सर० डाधलु] वगर नरुनी
 होढडापणनी अथवा आपवडाधनी वात
 क वचन (-उरुं)
 टारडी स्त्री० [ढे टार=टुक, हलकी लततु घोडु]
 (डा) नानी-माल वगरनी घोडी
 टाल स्त्री० वाण जता रथा होय अवे माथानो
 लाग, ताल [-पडपी=माथाना वाण जता
 रडी, माथु साध टालकी जेवु थुं]
 टालकी स्त्री० लुओ तालकी, ताणवु, -कु न०
 लुओ तालकु [लुओ टाणवु
 टालवु स० कि० [सर० हि टालना] + (प)
 टाली स्त्री० [सर० हिं, म] अर्धा रुपियो
 (विपारीओना स केत) (२) [लुओ तालु]
 अहरवाभा साधेला लुहा लुहा रगना कडडा
 (३) [टाल' क टाणवु'] दालडा वगेरेनी नड
 पाजवाथी भेडवाभां न आवतो भेतरेनो लाग
 टालुं न० लुओ टाल
 टावर न० [इं] ठीया भिनारा जेवु (अडुधा
 वडियाणवाणु) अेक पाधकाम
 टाण स्त्री० [टाणवु' उपरथी] निवारण करवुं
 -टाणवु ते ०क वि० टाणनार ०णु,
 ०णुटोणणु न० (व्याभण, अटकामण जेवो)
 टाणी भूडेलो नकामो लाग
 टाणवुं स० कि० [लुओ टणवु] इर करवुं;
 निवारवु (२) सारु काडी लध भराम छोडु
 टाणी अ० [टाणवु' उपरथी] विना, सिवाय
 टाणो पुं० [टाणवु' उपरथी] वायदा कर्या करवा
 ते (२) लुहाध-अ तर गणवु केराभुं ते (३)
 लेह, भेल, अमका (४) [स ताल] सनेग,
 ताकडो, ताणो [टाणा देवा=वायदे यडाववु
 टाणो भणवो=नेग आवरो, ताकडो भेसवो
 (२) डिसाण भरो होवो]
 टांक (०) पु० [स टंक] गेरनो उरमो लाग (२)
 मोती तोणवानु अेक वजन-तोड (३) [टांकु'
 -टाकी (नोधी) राभवु उपरथी] लभत, लभाण
 (४) स्त्री० [टांकु'- (धडवु) उपरथी] धडेली
 कलमनी अण्णी (५) अण्णियु, 'निभ' (६)
 [स टंक उपरथी] टक, वेणा

टांकट (-२) (०) वि० [स. टाकर] लुअ्यु, लक शु,
 रडीआल
 टांकणी (०) स्त्री० [टांकु' उपरथी] काण
 धर्यादिमा भोसवानी माथादार जीण्णी सणी (२)
 सुतारनु अेक ओल (३) [लुओ टांकणी] वार-
 वार टांकुं ते [-भोसपी.भारपी=टांकणी
 भोसिने (काणने पील काण साथे) लेडुं]
 टांकलुं (०) न० [स टंक उपरथी] टांकवानु ओल (२)
 नेग, प्रस ग (३) इडो अयसर, टाणु
 टांकली (०) स्त्री० [लुओ टाकी] नानु टाकु (२)
 [टांकु' उपरथी] भोसवानी टांकणी (३)
 [लुओ 'टांक' अर्थ १] पणी
 टांकुं (०) स० कि० [स टंक] अणुं, जेतनु
 (२) टाका भरवा, साववु (३) साथे लेडवु (४)
 उतारो करवो, अवतरण आपवुं
 टांकापारी (०) स्त्री० [लुओ टाकु] कडेडी
 दशाभाधी छटकवानी-नीकणी नवानी पारी
 टांकी (०) स्त्री० [लुओ टाकु] [ढे टंक=भेटेलु
 नलार, स० हि, म] पाणी भरवानो छोअ ध
 डेलोअडनो जेडो (२) नानु टांकु (पाणीनु) (३)
 [स टंक=थीरो, डाट] याहीनो रोग (४)
 [टांकु' उपरथी] टांकवानी-जेतरवानी
 क्रिया (५) [ला] क्षयहो-असर (दवानी).
 [-लागपी (दवानी)=अस० यपी]
 टांकुं (०) न० [लुओ टाकी] वरसादनु पाणी
 भरी भूकवाने नमीननी अहर अनवेलो
 छोअ व डेडो (२) [नभवा भाटे] पाणीधी ठारेलु
 धी (३) [लुओ ताकु] मोटो गोअलो
 टांके (०) पु० [सर० हि, म टाका, लुओ
 टांकु] अण्णियो सीवण [-देवो, भरवो,
 भारवो=सीवु]
 टांग (०) स्त्री० [लुओ टाणो] पग [-भारपी=
 कुस्तीमा टांग लेरपीने पाडी नाभवानो-टगडी
 दाव अलभाववो] ओतोड स्त्री० जेहकनी
 कसगतनो अेक प्रकार
 टांगणु (०) न० [सर० हिं. टागन] टकुं, नानु घोडुं
 (२) धणु हीगणु माणस
 टांगवुं (०) स० कि० [स टंक, हि. टागना;
 म टाणो] लटकाववु, टगाडवु

टांगो (०) पु० [सं. टंगा] टाग, टाटियो (२) [सर० हिं, म टागा] घोडागाडी; ट्पागाडी. [टांगा तोडवा = नकाभी रभडपट्टी - ष्णने बालनानी पीडा - उडावपी टांगो करवो = गाडी लारे करवी.] -गाटोणी स्त्री० [टागो + तोणवु] टाटियो अने उध ज़ादी लभडतु उपाडतुं ते. -गातोड स्त्री० [टांगो + तोडवु] रभडपट्टी

टांय (०) स्त्री० [स टंक्, स० म] नपती (२) [लुओटायवु] कलमनी अणोने त्रासो काप(उ) टयंडा (४) घट, षोएट [-आवपी, -सावपी, -पेसाडवी = नपती कनारे आववतु के तेने आणवो - उडी नवी = नपती दूर थवी, नपतीमाथी मुक़ाथलुं. -पडवी = घट पडवी] ० लु न० [सर० म] टूकी नाध ० लु स्त्री० [सर० म] टायण (२) टाकली. ० म स्त्री० घट, ओछप ० लु सं० किं [सर० टाकड, म टाचणें = टाकवु (२) टाय पडवी] टाका भारवा (२) षोसवु, घोयवु (३) कलमनी अणो कापवी (४) करकसर करवी, अर्थ कमी कन्वु -यु वि० उलुं, ओलुं, भूटतु (२) न० उलुप, घट. [-पडतुं = ओलु पडवु]

टांटिया (०) पु० पग (तुगुछकारमा) [टांटिया आववा = बालता आवडवु (२) लत उपर उला रहेवानी के धीलनेो सामनेो करवानी शक्ति आववी टांटिया कलु करेता नथी = थ्राकथी पग बालता नथी टांटिया कापवा = भूण कापवा, आधार उडावी हेवो टांटिया गणे आववा = अति मुक्केली पडवी टांटिया जेरमां होवा = उमंग ने उत्साह होवो टांटिया तूटवा, डाटवा = पगमां कणत थवु टांटियातोड = भूण बालवु पडवु (२) ड्रेगट धकडेग टांटिया तोडवा = ड्रेगट ड्रेग भावा टांटिया नरम थध नवा = थाडी नवु (२) निरसाह थवु (३) पैसा ओवा, तुकसानो आववी टांटियानां तोरेणु करवां = अतिशय रभडपट्टी करवी टांटियातुं आणुं = काभ्यार. टांटियातुं लागेलुं = अति श्रम न कनी शके तेकुं टांटिया पहोणा थध नवा =

अति अर्थ के कामना लारधी लागी पडतुं. टांटिया लागवा = पगे नयणाध आववी (२) हि मत डारी नवी (३) (सामानो) भूणमा था करवो टांटिया भणवा = हिसाणना पासो सरभा थवा टांटियामां गज धाड्या होवा, गजवेद धाडी होवी = गमे तेडलु बालवा छता थके नडीं ओवु होवुं टांटिया भेणववा = हिसाणना पे पासो सरभा कवा टांटिया रडी नवा = पगे वा आवी पग अकडाध नवा (२) भूण बालवाथी पग अकडाध नवा टांटिया रगवा = टांटियामां भार भारवो (२) भूण भार भारवो टांटिया सामाना गणामां नांभवा, जेरववा = सामाने लिडामणमा - मुक्केलीमा भूकवेो. टांटियो काडवो = अवरनवर अध करवो - टकवो = (अक नय्याओ) स्थिर थवु - वाणवो = थाक भवो, विसामो लेवो, न पवु]

टांड (०) स्त्री० [सर० हिं.] टाडु; धाडु
टांडर (०) स्त्री० तकरा, कलियो (२) धुलरी, कप [-आवपी = धुलरी थडवी]

टांडी (०) स्त्री० (क.) (दीवासणी
टांडुं (०) न० [सर० हि टाडा] पोड, वणलर (२) टोणु, धाडु (३) [स तुड सर० टोडो] टोय, शिभर

टांडेर्मांडे (०) अ० लगोलग, छेडे (?)
टांडो (०) पु० देवता, अणि (क) (२) [लुओ हांडो] षणड (३) (सु) लुओ टाडु १, २
टांप (०) स्त्री०, न० [सर० म, दे टिप्पी] वाक्यमा आववतु विगभयिडुं (२) पूर्य विराम;
टांपणु (०) स्त्री० टापी रहेवु ते - उं सं० किं [सर० हिं. टापना, स तप् उपरथी ?] ताकी - तलपी रहेवु [घाट विनातु थध गयेलु
टांपाटरडुं (०) वि० [टापुं + टेडुं] राड, वणीने टांपुं न० [सर० टपो, हिं. टापा] भणवा नवु ते (२) डेरै, आटो ० टैयुं न० डेरै - आटो भावातु काम

टांभरवायुं वि० (का) सहेन जीनाशवाणु टिकटिकी न० अक पकी [कर्मणि ने प्रेरक टिकावुं अ० किं, -वुं सं० किं 'टीकडुं'तु

टिका(-दा)यत वि० [लुओ टिको, सर० म.
टिकार्त] पाटवी, वडु (२) पुं० पाटवी कुवर
टिकिट स्त्री० [इं] प्रवेशवा, जवा तथा मोकलवा-
करवाना परवानानो कागण के पूढानो कडडो.
(-कडावपी, करावपी, कडपी, लेपी).
[-पडपी, भेसपी = टिकिट भरीडवानी नर
होपी. -भारपी = टिकिट योडाडवी -लागपी
= टिकिट पडवी (२) लोटरीमा टिकिट भिपडवी,
धनाम भणवुं (३) [ला] नसीण जेगे लाल
थई जवो, टिकी लागपी]०भारतर पु० टिकिट
आपनार कामदार. ०कलेकर पुं० टिकिट
बेनार के तपासनार कामदार
टिकड पु० [लुओ टिको, सर० हि] तिडड,
जडो रोटलो [-डोकवा = रोटला धडवा (२)
रोटला नमीनवा. -बडाववा = रोटला भावा]
टिकी स्त्री० [सर० टिको, म टिकी] सङ्गता
(२) लागवग, सिद्धारस (३) दीपडी - दीलडी
[-लागपी = सङ्ग थवु.]
टिके पु० [दे टिक] चाल्लो, मोडु दीलु (२)
[ला] डाम, डिगो. [-करवे = डाम देवो (२)
डिगो अताववो, ना कहेवा अगूढानी अक
सूयक सुद्रा करवी, ना पाडवी]
टियकारी स्त्री० [रव०, सर० ड्यकारी] मशकरी,
मलक, तोडान -रै पु० [‘दीयवु’ उपरथी]
दीयवानो अवाज (२) [लुओ टियकारी]
भरती; तोडान
टियावपुं संकिं ‘दीयवु’नु प्रेरक
टियावुं अंकिं अङ्गणवु, कुटावु(२)नकामा देरा
भावा (३) ‘दीयवु’नु कर्मणि [टिटोडी
टिटि(-टि)ल पु० [सं] टिटोडो -भी स्त्री०
टिटियावु न०, -रै पुं० [सर० दे टिटियाव,
हिं टिटिहा+रोर, रव०] ककलाण, कडणाट, ककस
टिटोडी स्त्री० [स टिटिमी, सर० म टिटवरी]
अक पक्षी -डो पुं० टिटोडीनो नर
टिटोडी स्त्री० सूका वुवेरना दाणानु भूष पाणो-
वाणुं करारु शाक (सु)
टिटिल पु०, -भी स्त्री० [स.] लुओ ‘टिटिल’मा
टिटुटिष्ठी स्त्री० [रव०] अक पक्षीनो धीमे
अवाज

टिन न० [इं] अक धातु -कलाई (२) टिनना
पतरानु वासणु ०पाट [इं पोट] न० डण्डु
(२)[ला.]तेना जेवु दुग्ध माणस [-आपडुं
= रल -रभसत आपपी] ०पाटियुं वि०
टिनपाट जेवु, दुग्ध, पामर. नकासु
टिपणियो पु० [‘टीणु’ उपरथी] ग्रीपणु जेई
लविथ लाभी आनारो
टिपाई स्त्री० लुओ त्रिपाई
टियावुं अं किं, -पडुं सं किं ‘दीपवु’नु
कर्मणि ने प्रेरक
टिपणु न०, -णी (-नी) स्त्री० [स] समन्तूती
भाटे लजेडी नानी टीका (२) टायण, टूक नोव
टिपणी (-नी) स्त्री० [सर० स तिप्, म टिपणें
= ग्रीपे ग्रीपे पडवु] पाणीनी ताणु पडवी ते (२)
[‘दीपवु’ उपरथी] सारी पेई दीपवु -दीपी
भेसाडवु ते (३) [स] लुओ टिपणु
टिपे पु० [‘दीपवु’ उपरथी, सर० म टिपणें]
लजेपी के लमरडा वडे रमतमा पीणु लजेपी
के लमराने मारवो ते (२) टपलो (३) महेणु
(-भारवे)
टिडिनयोकस स्त्री० [इं] भावानु लाववा लई
जवामा इवे तेवुं अक पात्र [टिकायत
टिलायत वि० (२) पु० [‘दीलु’ उपरथी] लुओ
टिलोर न० अक पक्षी
टिणक पुं० [म] (स) लोकमान्य तिलक
टिणणवुं अंकिं लुओ टिगावु
टिगाटोणी स्त्री० लुओ टागाटोणी
टिगाड(-व)वुं संकिं ‘टिगावु’नु प्रेरक
टिगावुं अंकिं [लुओ टगावु] टगावु, लटकावु
टिण पु० [टिणो के स डिव = धडुं परथी ?]
अनुस्वार(२) टपका जेवु -पूर्ण विरामनु चिह्न
टिणरु न०, -रवे पु० [दे टिवर(०अ)]
अक आड -रवुं न० तेनु इण
टिणो पु० [लुओ टिणो] टेकरो
टीकडी स्त्री० [सर० टीकी] नानी अपी चकती
टीकडुं संकिं [स टीकु] ताडी ताडीने जेवु
(२) टीका करवी
टीका स्त्री० [स] समन्तूती आपवा करेणु विवरण
(२) गुणहोवनी समाधोयना (३) निदा, वगोवणी

०कारे पु० टीका करनार, विवेचक ०जोरे
 वि० टीका-निहा करवानी आदतवाणु
 टीकी स्त्री० [दे टिक] सोनेरी के इपेरी टपकी
 (२) ग्रीको यास्यो, टीलडी (३) नर [करवी
 = ग्रीको यास्यो करवो - याडवी = टीलडी
 याटाडवी - मारवी = आभमीयामणी करवी]
 टीको पु० लुओ टिओ (-करवो)
 टीभण न० [सर० म टिकल, टिंगल] आनद
 भातर करेकी मरुकी - मरुक - तोदान
 टीभणी वि० टीभण करे ओवु, मरुकर
 टीयकुं वि० [सर० म टिकका, सं तुच्छक?]
 टीगणु (२) न० [लुओ टोयकुं] नाकनु टेरेवु
 टीयकु संकिं [टय(२५०), म टिचणो] ठांकु,
 टीपकु, धूदु
 टीचो पुं० [‘टीयकु’ उपरथी] गोओ
 टीटं वि० [सर० टाटु, टटु] - निदी
 टीप स्त्री० [सं टिपण] याटी, नोध(२) उवराणीनो
 कागण, लभणी (३) [‘टीपकु’ परथी] डेदनी सन
 (४) पाणीनी तंगी, टिपणी (५) [१] धणो न
 डीचो सू (गावामा) (६) [‘टीपकु’ उपरथी]
 थापडी, टीपणी [-करवी = याटी करवी
 (२) लभणी करवी - हेवी = सावाओमा यूतो
 पूगी (लीत वगेरे) मरुभूत कउवु - हेरेववी =
 धणो उवराववो, लभणी करवी - लरवी =
 लुओ टीप डेवी (२) धणो कउवो - मारवी =
 टीप डेवी (२) डेदनी सन इरभावनी-]
 टीपकी स्त्री० [दे टिपी] सोनेरी के इपेरी टपकी
 टीपणी स्त्री० लुओ टिपणी
 टीपणुं न० [म टिपणी] पयाग [-उकेलकुं =
 गवणु नरी थापतो काटी अडो वधावो
 -नेकुं = टीपण वडे मुहूर्त वगेरे नकी
 करवा - पाणीमां जोगणुं = टीपणु लूकु
 पडवाथी तेने नकासु गाणी रेकी हेवु (लूका
 नेरीने महेलु देवामा) - वांयकुं = लाणुं
 पीणु करवु] [मापियु
 टीपरी स्त्री० [सर० म टिपरी] अर्धा शेरु
 टीपकुं संकिं [सं टिपुं = डेकुं ? सर० हिं.
 टीपना, म. टिपणो] कडण वरुथी थापडी
 मारवी - ठांकु (नेम के नमीन यूतो ध०) (२)

धडीने आकाग अनाववो (नेम के लोडु टीपकु,
 डाडु कुंलार टीपे) (३) मारवु, ठांकु (नेम के,
 अथाओ मणीने चोरने टीपे) (४) टीप करवी,
 टाकी - नोधी राभकुं (नेथी लुलाध न लथ)
 (५) सन ठांकवी, टीप मारवी (नेम के, अने ५०
 वर्ष नी सन टीपी) (६) [ला] अकेतु अके ठांये
 राभकु, अके पर न लेर हेवु (नेम के, तु तार
 न टीपे राणे तो नहि डवे) [टपकुं
 टीपुं न० [लुओ टपकुं, सर० म टिपका] प्रवाहीतु
 टीप न० अके नाततु लरत
 टीपकुं न० [सर० टीम; टीमकुं] (३) थालकी ने
 पाटडा वरये मुकतो वाटवाणो लाकडानो ककडो
 टीम न० गवियु, टीमकुं (२) स्त्री० [इं] जेलाडी-
 ओनी (नेम के किडेदनी) टुकी
 टीमकुं न० [सर० प्रा तीमण] नास्तो (२) लाथु
 (३) लमने आगडे दिवने सगास अधीने
 अयातु नभाण
 टीमरे स्त्री० [सर० म टिंवर] टिओ, टेकरो
 टीमरु न० (य) लुओ टिअर [-नी थीडी =
 टीमरना पाननी वाणेकी थीडी]
 टीमकुं न० गवियु (२) (पापड टीपवा मारवु)
 लाकडानु डीमयु - टीम
 टीलडी स्त्री० [लुओ टीलु] कपाणे चोडवानी
 टीपकी (२) नानो यास्यो (३) मोरना पीछानी
 आभ - य डक
 टीलकुं वि० [‘टीलु’ उपरथी] टीलावणु (२) न०
 थ्राहाण (तिररकारमा) - यो पु० टीलियो (२)
 टीलावाणो (नेम के टीलवो इनेरो) (३) टीला
 टपका करनारो (मुच्छकारमा नेम के थ्रावा)
 टीलियो पु० टीलु करनारो, टीलावणो ० लगत
 = (नर्यां टीला कगीने) लजितो आडपर रनार
 टीली स्त्री० [लुओ टीलु] टीलडी - कुं न०
 [स. तिलकम] तिलक [-याटी नकुं = सामानुं
 आध नकु, लते मण्णीयुस रहेवु ने सामानुं
 टीलु पाण याटी नवा नेटलु पाणपणुं दाभववु
 -ताणुं = लाथु तिलक करवु (अडारथी
 धार्मिकतातो देभाव कउवो, अने व्यायरणुं तेथी
 उलकुं राभकु, अे प्रकारतो मुच्छकार अताववा)]
 -लो पु० उलुं टीलु

टीशी (-सी), टीसही स्त्री० [सर० हिं
दूसी = कणी] अं कुर, कृ पण(२) अण्णोहार कणी
(दूलनी) (३) [१] टोय, शिभर (४) [सर० म.
रेस] शेभी, पतगळ

टीशी(-सी)प्यार वि० शेभीप्यार

टीसा न० ऐक पक्षी

टीसी, ०प्यार लुओ टीशी, ०प्यार

टीसो पु० गेडीहानी ऐक रमत(सभेडा तरक)

टीहो पु० [रव०] लुओ डिगो ('खेनो ल',
'डेवो भ-यो') ऐ लावनो उद्गार)

टींगणावुं अ०किं [लुओ टिगावु] लटकुवु

टींगाटोणी स्त्री० टिगाटोणी, टागाटोणी

टींगाड(-व)वुं स० किं लुओ टिंगाडवु

टींगावुं अ०किं लुओ टिगावु

टीटी अ० [रव०]

टीडोरुं न० ऐक शाक-कण ['टिभर' भा
टीभरुं न०, -रवो पु०, -रवुं न० लुओ
टीयो पु० [सर० हिं टिवरी, टीवा(-ला), म.
टिव्वा] टिओ, टेकरे

टुक पुं० [सं स्तोत्र? सर० हिं, म टुक, का.
टुक = साराशे] टुकडो (५)

टुकडाभाउ, टुकडाप्यार वि० [टुकडो + भावुं,
प्यार] टुकडा भागीने लवनारुं; लिभारी

टुकडी स्त्री० [लुओ टुक] टोणी

टुकडो पुं० [लुओ टुक सर० हिं टुकडा, का
तुकाडि, म. तु(-डु)कडा] नानो लाग, कडो
(२) [ला] भावानो कडो [टुकडा उधराववा
= लीप भागवी टुकडो नाभवा, केंडेवो =
दयदानमा ने तुगकारथी आपवु]

टुकडा स्त्री०, पु० [हिं तुकळ] मोटो पतग
टुकडी स्त्री० लुओ अंपरी (२) [लुओ तुको]
+ नानो तुको भूहुं तीर

टुकडो पु० [सर० टयुकुं के टियकुं] रस
ओपले नेवी टुकी वात के वाक्य (२) [सर०
हिं टुटका, टोटका] म तर-तरने लागु नावु
वाक्य के प्रयोग (३) अण्णोसारे, संकेत [-करवो
= म तर-तरने प्रयोग करवो]

टुमडुभी स्त्री० [रव०] नावु नगारुं के थाणी
(ढढेरो पीटवाने)

टुवावुं अ० किं [लुओ टूवो] (रेशमी के गरम
कपडने टूवे भावाथी) काणा पडवा

टुवावु पु० [इं टोवेल] अगुछो

टुहुं अ० [रव०] डायलना टुकुनी नेम ०के
(-कार) पु० लुओ टुकुको, टुकुकार

टुंकार, -रो (०) पु० लुओ तुकार ०वुं स०किं
हुंकारो करवो

टुंयो पुं० [दे हुवय] टोयो, महेयुं
टुक स्त्री० टोय; शिभर (२) [लुओ टुक]
कवितानी अमुक कडीओनो समूह, तुक

टुंलुं वि० [दे. टुट = टुकु, स० प्रा टुट =
पुटु] टुकुं, डायनी पोटवाणुं

टुंथप्रश न० [इं] हात घसवानी पीछी नेवी भनावट
टुंमणु न० ['कामण नो द्विर्भाव ' कामण्टुमणु]

ध तरम तरने टुकुको (२) ओछपतु वाकु पडवुं -
रीस अडवी ते (३) [लुओ टू पण] कणक
गडववातु धी के तेल

टुंलुं वि० (२) हीलु, पोयु

टुंवो पु० ['टोवु' उपरथी] भाडो, गाणे (२) जीहुं
दर, नारु (३) टपकु, भिडु (४) पाण्णी टोवु ते
(तमाकु वगेरेने) (५) नेना वडे टूवा मुकाय ते,
पेल (६) चूटलो (७) महेयु (८) ऐक लततु लवहुं
(९) ऐक पथी [टूवा देवा = चूटला अणवा
(२) महेया मारवा. टूवा भूकेवा = ट्रीपा
पाडवा (२) टूध धी धत्यादिना पेल भूकेवा
टूवो पडवो = भाडो पडवो; नारु पडवु]

टू अ० [रव०, सर हिं] वाछूने अवाळ
टू के स्त्री० ['टोकणी' - टोकवानी असर] रवमाननी

टेक - लागणी (२) [लुओ टुक] कवितानी टुक
(३) वि० लुओ टुकुं [० ल 'डोणियुं] वि०
टुक - अण्णल डोणवाणु - डाक्षरी (० लिपि)
स्त्री० टूकामा - उतावणे लपवानी लिपि,
"शोटहे-क". - डाणु न० टुकुं के टूकावु
ते - डावणुं स० किं टुकुं करवु - कुं वि०
लाणु के विस्तृत नहिं अणु [-करवुं = थोडामा
पताववु - पडवुं = पूरा भापतु नहोवुं, भूटवु,
नावु पडवु] - कुं टय वि० भूण टुकुं
टूके (-डा) मां अ० थोडामा; साराशे
टूंकडुं वि० टुकुं; नावुं

दू.काक्षरी, दू.काणु, दू.कावचुं, दू.कुं, दू.कुं टय
 लुओ 'दू.क'भा

दू.दभूट वि० [लुओ दू.टलु] लागेलुवटेलु
 दू.टलु(-णु) वि० [दे ट्ट] लुओ दू.टलु
 दू.टियुं न० [सर० स ट्टुक=नातु; दे ट्ट
 =दू.ठो] केकडु वणीने ससु ते(-वाणुं)
 (२) अेक प्रकारनो ताव, 'ध-दू.लुओ-अ'
 [-वणीने, वाणीने=हायपग स कायीने
 -केकडु वणी के वाणीने(ससु)]

दू.दं(-डं) वि० [दे ट्टं] दू.टलु, दू.डं (२)
 [स ट्टुक] डुध, डंठोर, नीच

दू.डी स्त्री० दू.वानी अहरनी दू.डी, कठवो
 दू.डं वि० लुओ दू.डं [(२) डुध; नीच
 दू.डो पु० [लुओ दू.डं] दू.टा हायवाणो पुरुष
 दू.प, -पेदू.प वि० साधासाथी रडी गयेलु,
 अकडाध गयेलु (-रडी नचुं)

दू.पाणु न० ['दू.पवुं' उपरथी] भूणभाथी
 यूटी नाभतु ते(२) नी दणु (३) भूण गूढवु-
 भसणतु ते(४) दू.पवानु धी के तेल, दू.भाणु
 दू.पाणुं न० ['दू.पवुं' उपरथी] दू.पवु ते (२)
 दू.पवानु ओलर

दू.पवुं स० कि० [सर० यूटतु, स. तुप्=धल
 करवी] भूणभाथी भेयी नाभतु, भूटवु, तोडी
 नाभतु(२) इने कालासाथी यूटी छुट्ट करवु (३)
 (महेलाथी) पीपी नाभतु, शरभिडं करवुं
 (४) भसणीने गढवु, कणसवु [दू.पी भावुं,
 दू.पी नाभतुं=महेला-टोलाथी यूटी भावु]

दू.पामाणु न० दू.पवु ते के तेतु महेनताणु
 दू.पाववु स० कि० 'दू.पवुं' प्रेरक. दू.पावुं अ०
 कि० तेतु कर्मणि (२) गणे लीसातु

दू.पियो पु० ['दू.पो' उपरथी] गणामा पहे-
 रवानु अेक धरेणु (२) ['दू.पवुं' उपरथी]
 वाण दू.पवानु ओलर

दू.पो पु० ['दू.पवुं' उपरथी] गणु दभाववु ते,
 क्षसो (२) हैडियो [-आयो=लते क्षसो
 भावो. -हेयो=गणु दभाववु]

दू.ओ पु० [लुओ दू.ओ] महेलुं, टोले
 टेक पु०, स्त्री० [लुओ टेकवु, सर० हि, म.]
 मणु, निश्चय (२) शाभ, आभर (३) टेका

(४) कवितातु भुवपद. [-छोडपी(-वो)=
 निश्चय भूडी देवो -नपी(-वो)=शाभ नपी.
 -रहेपी (-वो)=सकल्प नणवावो (२)
 आभर रहेपी -राभपी(-वो)=निश्चयने
 वणगी रहेवु, पण पाणवु (२) सामानी साभ
 के ओल राभवो] [आधा०

टेकणु न० ['टेकवु'. सर० हि टेकन, म] टेका,
 टेकरी स्त्री० [दे टेकर] छीची नगा (२) डुगरी,
 नानो पर्वत -रो पु० मोडी टेकरी
 टेक(-डा)वचुं स० कि० ['टेका' उपरथी] टेका-
 आधार आपवो

टेकतुं अ० कि० [सर० हि टेकना, म टेकणे, स
 टीकु?] टेका-आधार लेवो

टेकावचुं स० कि० लुओ टेकवु

टेका स्त्री० ['टेका' उपरथी] नानो टेका(२) लुओ
 टीकी [-लाभपी=सारी असर थवी (२)
 सङ्ग थवु] [०पणुं, ०लापणुं न०

टेकी, ०लुं वि० ['टेक' उपरथी] टेक-वटवाणु.

टेको पु० [सर० म टेका, हिं टेकुजा] आधार,
 आश्रय(२)आधारनी वगु, याललो (३)ठगवु
 समर्थन के अतुमोहन [-आपवो = आधार
 आपवो, मदद करवी (२) अतुमोहन आपवु
 (ठरावने) -करवो = उपडाववु(२)मदद करवी
 -हेयो = मदद करवी(२)अडि गवु, -नो आधार
 लेवो -अणवो = आधार भणवो -राभयो
 = आधार राभवो, टेकवाने माटे काधके भूकडु]

टेय स्त्री० [रव०] कयकय, तकरा(२)अह ता, गव
 टेटी स्त्री० अेक दण-सकरेटी(२)नानो टेटो-दटाकडो
 टेडुं न० अरतु भूण (२) पगनी धूरी अने डी अण
 वरयेनो भासल अवथव

टेटो पु० वडतु दण (२) दाइआनानो इटाकडो
 टेठवा पु० अ० व० ठोडा, धूधरी, कठोणतु आइणु
 टेडुं वि० [सर० हि टेटा] वणेलु, वाडु, आडु
 (२) [ला] मिजण, आडु -टाध स्त्री०
 टेडापणु (२) [ला] आडाध, गर्व

टेनिस न० [डं] अेक अ ग्रेण रमत

टेन्क न०, स्त्री० [डं] पोलाही अमतवाणु, युद्धतु
 अेक नवीन वाहन रणगाडी

टेमल न० [इं] मेन (२) केठो, केपक ०कलोथ

न० [इं] टेल्ल पर पाथरवानो इमाल के कपडुं
टेलो पुं० टाको, साधो (-टैवे, मारवे)

टैम्परेचर न०, स्त्री० [इं] (ताप के हवानी)
गरभीतु माप [(२) ललाभाणु करवी

टैरवकुं सं० कि० [लुओ टैरवकुं] भेसतु करवुं
टैरकुं न० [सर० हिं टैरवा] पातणो छेडो, अण्णी
(२) सं० कि० [?] छरावतु

टैरो पुं० पडको, अ तरपट (२) पथर जेवी कठण
थी (३) वडनो टेटो [द्वारानी अेक लत

टैलर (टै'ल) न० [इ Tailor परथी] मतंगना
टेलिग्राफ पुं० [इं] वीजणीथी तार मारइत

सदेशो मोकलवो ते -म पुं० तार [-करवे,
भूकवे, मोकलवे=तारथी सदेशो मोकलवे.]

टेलिफोन पुं० [इं] वीजणी द्वारा दूर वात करवानु
यत्र के ते द्वारा कराती वात [-आपवे=

ते यत्रथी वात करनार के वात आपवी -करवे।
=टेलिफोनथी वात करवी -पर जोलावकुं=

टेलिफोनथी वात करवा ओलवकुं]
टैव स्त्री० [सर० हिं, म] लत; ओ [-काढवी =

टैव दूर करवी, छोडवी -छूटवी=आहत न
रहेवी -पडवी=आहत पडवी, महावरो थध

जवे] ०डा(-२।) वकुं सं० कि० ['टैवाकुं'
प्रेरक] टैव पडाववी

टैवरावकुं सं० कि० लुओ 'टैव'मा [अटकण
टैवण्णी स्त्री० ['टैव' उपरथी] (का) अतुमान;

टैवकुं सं० कि० जेया कन्वु (२) धारकुं, अटकण
करवी (३) ['टैव' उपरथी] सहवास कराववो।

परिचयमां लावतु [परिचयित थतु
टैवाकुं अ० कि० ['टैव' उपरथी] टैव पडवी,

टैवाणुं सं० कि० अेकदम पी जवुं [टैवाणी
जवुं=उतारी जवु, पी जवु]

टैस (टै) पुं० [इं. टेस्ट?] म्नाह, लिन्नत(उहा०
दाइनो टैस) [-पडवे=रवाह आपवे, लिन्नत

आपवी] ०दा२ वि० रवाहवाणु के लिन्नतदार
टैस्ती (टै) स्त्री० दीशी, शेभी (-मारवी)

टैसुं वि० [सर० टसटस] पाडीने इहुं इहुं
थध गयेलु

टै (२०) अ० [रव०] थाडीने दोधपोथ
टैकावकुं (टै०) सं० कि० आशा आपी आपीने

आतुर -अधीर करवुं, चिचवावकुं (य)
टैंगरो (टै०) पुं० [सर० टैटे] नासणथी कटाणुं

करेलुमोहु (२) पतराण [-उतारी जवे =
गेभी चाली जवी, नामोशी लागवी.

-अडापवे =मो कटाणु करवुं]
टै'हुं (टै०) वि० [सर० दे टैटा = लुगारनो अड्डे]

टै-के थध गयेलु (२) अशीणथी ओहाल -यकयूर
(३) न० अशीणियो, दरिद्री (४) रनपूत

(तिरङ्कारमा) (५) [स ट्टुक] अेक औषधि
टै'टे' (टै०) अ० [रव०] (२) स्त्री० पतगण (३)

अण्णगमानो अण्डाट
टैड स्त्री० [सर० टैडापणु, ठरड] (य) मिलन,

शेभी, टैडापणु. ०पैड स्त्री० लुओ टडपड
टैडको पुं० [लुओ टैड] (य) टण्डो, रीस (२)

छण्डो [-अडवे = रीस यडवी, छण्डाकुं]
टैक, ०ण्णी स्त्री०, ०णुं न० ['टैक' उपरथी]

वारवार कहेवु -ठपडो आपवे ते (२) नजर
लागवी -टोकावु ते

टैकदार न० अेक पक्षी
टैकण्णी स्त्री०, -णुं न० लुओ 'टैक'मा

टैकरी स्त्री० [सर० दे टकर] धटडी (२) धटडीनुं
दोलक -रै पुं० मोटी टैकरी, धट

टैककुं सं० कि० [सर० हिं टोकना; टाकवु]
वारवार कहेवु -पूणुवु -ठपडो देवा (२) नजर

लागे अेम कहेवु
टैकणो पुं० मोटी लू, टोलो [सिनेमाध

टैकी स्त्री० [इं] सिनेमानु ओलतु चित्रपट के
टैय स्त्री० छेक उपरनो लाग, शिपर (२) [लुओ

टैयवु] लोक (३) महेणु, दूओ
टैयकी स्त्री० ['टैय' उपरथी] नानु टैयकु

टैयकु, -हुं ['टैय' परथी] न० टैयनो नानो
पातणो के गण लाग

टैयकुं सं० कि० [लुओ टैयवु सर० म टो-
(टो)चणें] लोकवु (२) [ला] वारवार कथा

कवु, ठपडो आपवे [[ला] महेणुं दूओ
टैयो पुं० ['टैयवु' उपरथी] गोहा, तेनो धा (२)

टैटी स्त्री० [सर० हिं टौटी] कड पण वस्तु
उपर जेसाडवानो जोगी जेवा घाट (२)

कानतु अेक धरेणुं

टोटो पुं० मोठी टोटी (२) गणानो ह्येडियो (३)

[हि टोटो] ऐक दाड्यातुं, मोटो टोटो (४)

बिवायती मोठी भाडीनो टोटो [-आलवो,

पडडवो, पीसवो = ह्येडियो ह्याववो

-छोडवो, झेडवो = टोटो-कडाकडो झेडवो]

टोडर पुं० [दे. तोडर] डभरो, डभरानी मन्गी

(२) कलगी

टोडलो पुं० लुओ टोड्लो

टोडागरास पुं० गरास घेरे सरकां तरकथी

बिचक मणती वार्षिक रकम

टोडी स्त्री० [सर० हिं; म. तोडी. स त्रोटक,

प्रा तोडव परधी ?] नोडी, ऐक रागिणी (२)

टोडा लतना रनपूतनी स्त्री

टोडो पुं० [सर० हिं, म तोडा] तोडो, पजे

पहेरवानु ऐक धरेलु (२) अडूक सणगाववानी

लडी लाणी लभगरी (३) ऐक हल्ल रूषिया

के नेनी धरेकी केथणी (४) टोडागनस (५)

टोड्लो (६) भिनारो (७) मोभजे, लागोण (८)

सतार ध० वाद्योमा अलंकार तरीके वगाडतो

व्यंगसभूड

टोडु (-लुं) न०, टोडु पुं० [फा. तानह] मडेलु

भर्मवचननो ठाक (२) [सर० हिं, म टोणा]

नडुटोडुं [टोडु. भारवो, टोडुं भारवां

= मडेलुं भारवां. टोडु. ह्येडु करवा =

मत्ततं तर करवा]

टोप पुं० [दे टोपिळा; टोप्पर] बोदांनी लकरी

टोपी (२) वरसाह वजने ओढवानी पनातनी

टोपी (३) मोठी छत्री (४) राधवानु मोडु तपेलु

(५) बिवाडीनो टोप

टोपसुं (-सु) न० [लुओ टोप] साहेपनी

टोपी (२) ते पहेरनारो (निरकांगमा)

टोपरुं न० लुओ टोपरु. -रापाक पुं० लुओ

टोपगापक

टोपली स्त्री० [सर० हिं. टोप (-क) री, म टोपली]

वास के घास ध०नी, पात्र लेवी पनावट -लो

पुं० मोठी टोपली

टोपसुं न० लुओ टोपसु

टोपी स्त्री० [दे टोपिळा] भाथानो ऐक पहेरवेश.

(-पहेरवी, भूकवी, भेडवी, धाखवी,

काठवी साथे) [-आववी, भेसवी = साथे

मापसर अथ भेसवी.] वानो पुं० थुरोपियन,

गोरो (२) वेरागी

टोपुं न० आभनी लभर (२) टोपी (तुम्हकारमां)

टोपो पुं० मोठी टोपी, टोप

टोयली स्त्री० [सर० म डोयली] लोटी; कसली

-सुं न० पडेलो मोतु धीतेल लरवानुं वासए

टोयुं न० दाणानु मापियु [पपी उडाडनारो

टोयो पुं० [टोडु उषथी] भूमो पाडी भेतंगमाधी

टोयुं स्त्री० [डं] साथे गभी इराय जेवी

वीरणीनी ऐक प्रकारनी भत्ती के दीवो

टोयीं टो स्त्री० [ड] वडाए प० डेवानु ऐक

हरियाडी अस्त्र जे तेने अड्ये डूटे छे

टोड पुं० [ड] न०, दाए, वेरो (२) जे लेवानुं

अथ, नाड

टोड पुं० (क) धरेलु [टोणी

टोडकुं न० (सु) लाकडानो दाडया विनानो ककडो,

टोडकुं [टो] न० जोडु माथु, टालकु

टोडुं न०, -लो पुं० (टो) जोडु माथु.

[-करावसुं (-रो) = माथु जोडु कगवसुं.]

टोडो पुं० टोडो, मोठी लू

टोड्लो पुं० भागसाभना उपला लाकडा व्यागण

गहेतो छेडो (२) [लुओ टड्लो सर० म टोला,

डि० टोलणें] टड्लो, वाथडा (३) उडाडकुं - उछाणकुं

ते (४) मोडने दंडानो डूटेको भारी उडाडवी ते

के तेथी थतो अवाज [टोडले यडावसुं = टड्ले

यडावसुं, वाथडे यडावसु, दीवमा नापकुं. टोडले

भूकसुं = उचि भूकसुं, विसारी लकुं टोड्लो

डेवो = जोडु कडीने उडावसु, टोड्ये यडावसु

-भारवो = लुओ टोड्लो डेवो (२) दडानो

कडेको भारवो (मोडने)] -डकी स्त्री० डिडेभा

जोडने टोड्लो भारवो लेथी जे के वसु न

मणी लथ, 'भाडिन्डरी'

टोडरटोय पुं० [स] ऐक प्रख्यात रशियन

साहित्यकार ज्यने विचारक

टोवासुं अ० डि० [टोवु उषथी] वगोवसुं,

निदासु (२) 'टोवु' कुं कर्मणि

टोसुं स० डि० [दे टड्या (व०)] भूम पाडी

पडी उडाडवा (भेतन सायववा) (२) [१] टोपे

टोपे पाएली पाडकु

टोस्ट पुं० [ई.] पाठनी कतणी करी तेने सेधीने तैयार करतो कडो

टोण (टो) पु०, स्त्री०, न० हसवुं आवे आवी क्रिया अथवा भोल, मश्करीठ्ठो. ०टपो पु० मश्करीठ्ठानी वात ०टोअण न० टोण अने दीअण ०प्याळ स्त्री० ठ्ठामश्करी

टोणक, -क्रिये पु० अे नामनी आहाणनी अेक लतनेो भाणस

टोणकी स्त्री० ['टोणु' उपरथी] टोणी टोणदीअण, टोणप्याळ लुओ 'टोण'भा टोणववुं स० कि० ['टोणु' उपरथी] टोणे करवु टोणवावुं अ०कि टोणे वणवु, अेकडुं थवु टोणियो (टो) पु० ['टोण' उपरथी] मश्करो, विवृषक [लुओ टोलकु (सु)

टोणी स्त्री० [लुओ टोणु] मडणी (२) [१] (थ)

टोणी [टो] वि० ['टोण' उपरथी] मश्कर

टोणुं न० [दे टोल] समुदाय, समूह [टोणे वणवुं = अेकठा थवु, टोणु थवुं] -णाधर्मी पु० पोताना न टोणा -वगं माटे लागणु केते पूरती धर्मलावना. -णाधर्मी वि० टोणाधर्माणु -णाशाही स्त्री० टोणानी शु दशाही

टोणो पु० ['टोणु' उपरथी] टोणु

टोय (टो०) स्त्री० [लुओ टोयवुं] टोयवाथी पडेलेो आडो (२) कायर; कास (३) मडेषु, टोयु (४)

ठपडे, गोठ ०णुं न० टायवातु ओलर, टाकषु. ०णुं स०कि० [लुओ टायवु, सरं हिं टोचना पणु] लुओ टोयवु

टोकार (०व) पु० लुओ टडुकार

टोके पु० लुओ टडुके

टयूण स्त्री० [ई] टायर नीचे रहतेी, हवा लरवानी रथरनी गोण नणी नेवी अनावट (साधकल, मोटर ध० नी) (२) गोण नणी नेवी कायनी शीशी टस्ट न० [ई] न्यास, सुपरत (२) सायवणु अने

व्यवस्था माटे सुपरत करेला पारका माल-मिलकत [-करवुं = टूरी नीमी तेमने कायटसर सुपरत करवुं.] -ट्टी पुं० नेने टूस्ट सोपवामा आव्यु होय ते, वाकी [पेटी

डंके स्त्री० [ई] (मुसादरीमा याले आवी) पतरानी टाम (०गाडी) स्त्री० [ई] (घोडाथी के घणुे लागे यानिक अणथी यालतु) अेक वाहन

ट्रेक्टर न० [ई] नमीन जेडवा माटेतु यत्र ट्रेडमार्क पु, स्त्री० [ड] ने नियत छाप के निशानी साथे वेपारी पोताना माल अलरमां मूके छे -यालु करे छे ते मारुडे

ट्रेन स्त्री० [ई] रेलगाडी

ट्रेनिंग ट्रेलेन स्त्री० [ई] शिक्षणनी ताक्षीम आपी शिक्षडे तैयार करनारी ट्रेलेन; अध्यापन म हिर

ठ

ठ पु० [स] भूर्धरथानी धीने व्यनन ०कार पु० ठ अक्षर के अेना उर्यार ०कारांत वि० छेडे ठकारवाणुं ठ्ठो पुं० ठकार

ठकठक अ० [रव०] ठाकावानो रव

ठकराई स्त्री० [स ठक्कर उपरथी] ठाकरपणु (२) शेठार्थ, मोठार्थ -छां न०अ० व० ठाकरनी स्त्री (मानार्थ) -छो पु० ठाकार -छी स्त्री० ठाकरनी स्त्री -त स्त्री० लुओ ठकरार्थ (२) ठाकरनी हडूमतनी लगीर -गरास -ती वि० ठकरातने लगतु -णुं न० ठाकरतु गामके नातु राण्य -णां न० अ० व० लुओ ठकराणु

ठकार, -रान्त [स.] लुओ 'ठ'भा

ठकर पु० लाटिया के दोहाणामा अेक अटक

ठक्कर पु० [स.] ठाकार

ठग वि० [सं स्वग, प्रा ठग, दे ठगिय = ठगायेलुं] ठगार (२) अे नामनी लुटारानी अेक लततु (३) पु० अेक लतनेो भाणस (४) ठगार. ०णुं वि० ठगार; लुअ्यु ०पाटणु न० [ठग + पत्तन (स)] ठगोतु गाम [-छुं रहेंपारनी = ते गामतु - लुअ्युं, धुतारुं.] ०प्याळ स्त्री० ठगार्थ, प्रपय ०विद्या स्त्री० ठगवानी विद्या -डणा (२) ठगप्याळ ०णुं स०कि० लोणवीने छेतरकु, धूतवु ०वेडा पु० अ० व० ठग नेवु वर्तन; ठगार्थ ०वेड पुं० लुओ वेड -गार्थ स्त्री० ठगवानी क्रिया, ठगप्याळ, प्रपय -गार्थ वि० ठगे अेवु -गी स्त्री० ठगार्थ, ठगविद्या

ઠંગઠંગાવણું સંકિં [રવં, સરં] ઠકઠકાના,
મ ઠકઠકળે ગોઠવાઈને વધુ માય તે માટે
પાત્રને ઠં ઠંરુ

ઠચરી સ્રીં [કે હહ્હર = વૃદ્ધ પરથી ?] ઠચરી;
ઠોસી -રો પું ઠોસો -રૂ વિં અતિ વૃદ્ધ,
ખખળી ગયેલું (મણે તિરકારમા વપગય છે)
ઠચર વિં [ભુઓ ઠચરી] ઠચર, ખહુ ધરડું
ઠચૂક, ઠંચૂકે અં [રવં] (ખચકાતી મંદ ગતિ
સૂચવે છે)

ઠં સ્રીં [કે યદ્, સરં હિં ઠદ્, -ટ્ટી ભીડ;
ગિરદી, જમાવ [-ભમખી, ખાઝખી,
ભરાખી, મળખી = ભીડ થવી]

ઠંકારણું સંકિં [રવં] ઠંકો દેવો, ધધડાવણુ,
ઠંકારણુ [અવાજ થવો

ઠં(ઠણુ) ઠણુણું અં કિં [રવં] ઠણણ એવો
ઠંમ(-વે) ઠં સ્રીં [ઠં(ઠાઠ)નો દ્વિભાવ, ઠં(ઠાઠ)
+ વેઠણું] ચાકરી, ખરદારા, મહેમાનગીરી, ઠાઠો
ઠંરણું અંકિં [ભુઓ ઠાઠ, સરં હિં ઠટના]
ઠાઠવાણુ -દેખાવણુ બનણુ (ર) [ભુઓ થયરણુ,
હિં ઠિઠરના] (ઠાઠે) થયરણુ, ધૂણુ

ઠંખણું અંકિં [રવં ? સરં 'ઠાઠા'] ન બદ્ધતા
અદ્ધળાયા કરણુ [દાણા માટે] (ર) [રવં, સરં
ઠાઠા, હિં ઠિટ(-ઠ)રી = હાડપિજર] ખખળી જણુ
ઠંકારણું સંકિં [સરં હિં ઠટના = અડી જણુ
ઠટના = ઠાકણુ] અડાડી - ઘુસાડી દેણુ

ઠંકારણું સં કિં ['ઠાઠ' ઉપરથી] ઠાઠ કરવો,
ખૂખ શણગારણુ ઠંકારો પું ઠાઠમાઠ
ઠંકોરી(-ળી) સ્રીં [સ ટટ્ટરી, હિ ઠઠોલી]
ઠંકોળી; મજક, મજકરી

ઠંકો પું ભુઓ 'ઠ'મા (ર) [ભુઓ ઠંકોળી, સરં
મ ઠટ્ટા, યદ્દા] મજકરી, ઠેકડી -ઠાખોર વિં
ઠંકામજકરી કરવાની આહતવાણું -ઠાચિત્ર નં
નર્મચિત્ર, 'ઠેરિકેચર' -ઠાખાણુ, -ઠામજકરી
સ્રીં ઠાળીખળ

ઠંચુ વિં [સ સ્યા] (કા) નિરચક રહી ગયેલું
ઠંચુક સ્રીં [રવં] એવો અવાજ -રણુકો (ર)
પગતા નેટવા ઠંચુકે એવી ચાલ ઠંચું અંકિં
ઠંચુક અવાજ થવો, રણુકણુ (ર) રણુકે એમ
ચાલણું(ક) રહી ઠંચીને રોણુ -કારણું અંકિં

ઠંચુક અવાજ કરવો (ર) ઠંચુકે એમ ચાલણુ
-કારો પું ઠંચુક અવાજ -કો પું ઠંચુકારો
(ર) ઠંકો (ક) ઠાઠની ધુલરી, કંપ

ઠંચુકણુ અં [રવં] (ખાદી વાસણના લેવો
અવાજ) ઠંચાક પું માર ઠંચાળ [સરં મ],
ઠંચાળાળ [સરં હિં ઠનઠનગોપાળ] પું
કંઈ પણ સાધન કે ભુદ્ધિ વગરનો આદમી ઠંચું
અંકિં ભુઓ ઠંચુક -ણુક, ઠંચુકારો
[સરં મ] પું ઠંચુકણુ એવો અવાજ

ઠંપ અં [રવં] ઠંક(-કા)ણું અંકિં ઠંપ
એવો અવાજ થવો(ર) પછડાણુ, ઠાકાણુ ઠંકાર
પું ઠંપકવાનો અવાજ ઠંકારણુ સંકિં ઠંપકે
એમ કરણુ, પછાડણુ (ર) ઠંપકો દેવો (ક) મારણુ
ઠંપકો પું [સરં હિં ઠપકા = વક્રો ઠેસ મ

ઠપકા = કલક] ઠાપ બદલ ધમકાવણુ -વઠણુ તે
કે તેના વેણુ(ર) [ભુઓ ઠંપ] ઉધરસણુ ખાખા,
ઉધરસ(ઉધરસનો ઠંપકો પણ કહેવાય છે) (ક)
ઠાપ, વાક, કલક (જેમ કે, ઠંપકો નહિ આવાવા
હઉ ભેલે કરી ઠંપકો ઠેસ ન આવે) (ક) [રવં,
ભુઓ ઠંપકણુ] ઠંપ, ઠંપ એવો ઠાકરનો અવાજ
[ઠંપકામાં આવાણું = ઠંપકો મળે તેવી સ્થિતિમા
-અપરાવમા -આવાણું -આપવો, દેવો =
ઠાપ બદલ વઠણુ -આવો, મળવો, સાંભળવો
= ઠંપકાપાત્ર થણુ, ઠંપકામા આવાણુ]

ઠંપ અં [રવં] ઠંપ એવો અવાજ, ઠંપ ઠંક(-કા)-
ણું અંકિં ભુઓ ઠંપકણુ ઠંકાર પું ભુઓ
ઠંપકા ઠંકારણું સંકિં [સરં મ ઠપકારણું]
ભુઓ ઠંપકારણુ ઠંકો પું ઠંકારવાનો ઠંકોકરનો
ઠંપ એવો અવાજ, ઠંપકો ઠંપાવણુ સંકિં
ભુઓ ઠંગઠંગાવણુ ઠંપાણું અંકિં કુટાણુ,
અદ્ધળાણુ, ઠિયાણુ

ઠંપણું અં કિં [રવં, સરં પ્રા ઠવ (સં
સ્થાપય)] ઠાકણુ, ઠંપકણુ

ઠમ અં [રવં] (ચાલ - ગતિને અંગે વપરાય છે)
ઠમક સ્રીં [રવં] ચાલવાની છટા (ર) ઠમકની
ચાલ ઠંમક અં (રવં) (ર) [લા] વરણુગી-
મા ઠંદીવી સ્રીં ઠમકતી ચાલની સુદર સ્રી
ઠંચુ અં કિં ઠમક ઠમક એવો અવાજ થવો
-કળવો (ર) તેવો અવાજ યાય તેવી ચાલે

ढंढीणी स्त्रीं [लुओ ढंढी] मलक, ढसलुणी
ढंढ(-डी) स्त्रीं [स० प्रा. ठढढ = ढढसढ(स
स्तव); म थढ, हिं ठढ(-ढ)] ढढ (२)
शीतणता (३) शढी

ढंढक स्त्रीं [लुओ ढंढ] शीतणता (२) [ल।]
शाति [-वणनी = ढंढुं के शात थवु.] -कियुं
वि० ढंढक करे ओवु (२) न० ढंढक करे ओवुं
ढीनु ढुगडुं के थीलुं

ढंढाढ स्त्रीं [लुओ ढंढ] शीतणता ढंढापलु
(२) [सर० हिं. ठढाई] ढंढकनु थीलु (३) [ल।]
धीभाश, सुस्ती

ढंढाश स्त्रीं लुओ ढंढाढ १, ३
ढंढिल न० [स स्थढिल, प्रा. ठढिल्ल] ढवन
करवानी नानी ओढली, वेढि (२) शौथ ढवानी
ढगा [ढेन] [-ढुं = ञडे ढुवा ढुं]

ढंढी स्त्रीं लुओ ढंढ
ढंढुं वि० [लुओ ढंढ] ढढु, शीतण (२) वारी
(०ओढ)(३)धीमु, मढ, सुगढ(ढेम के, ढवलव,
थलर धं)(४)शात, ञढ केवे न ढगय ओवु
(ढेम के भाणस)(५) गति, ढिया वेग धंढा
सामान्य करता ओढु, ढीढु, नढ (ढेम के ढंढुं
ढोढी) (६) निरातवाणु (ढेम के ढंढुं पेढ)
[ढंढी मश्करी = ढवकुं ओ राणी कुंढी
मश्करी, ढेढी मश्करी. ढंढुं पढुं = शीतण
थवु (२) ढकणढ शभवो, [मलढ - तोङन -
तकराण शात थवा - थालु ढेढुं = शात
पाढवु(२) नाढिमेढ कवु, ढिसाढ ढोढवी नाढवे
ढंढे पेढे = निगते, ढने कढं ढागणी के
स केथ अणुढव्या वगर.] ङगार वि० ढूढ ढंढुं
ढंसाडुं अ० ढि०, -वडुं स० ढि० 'ढासवुं'नु
कर्मणि ने ढ्रेक [ढंढेकालु

ढ। पु० [स स्था ढपरथी प्रा ढाय] स्थिणता(२)
ढाकढीक अ० लुओ ढीकढाक

ढाकर पु० [स ठक्कुर] लुओ ढाकार(२) ओक
अक(अ ढाणोमो) ढडी स्त्रीं ढाकरढानी स्त्री
ढडे। पु० नानो ढाकार (२) [ढरा मानार्थ]
ढाराणो, ढाकार -रं न० अ० व० र० ढूत,
गराशिया, ढील वगेरे ढेढे (२) ढकराण
-रिथो पु० ढाकार(२) वरणागियो (३) ओक

लननो वीढी -री स्त्रीं ढाकारनी स्त्री ढकगणी
ढाकरनी स्त्रीं (५) ढकरात (ढिढा 'ढन ढेथन
ने ढाकगी')

ढाकार पु० [स. ठक्कुर] गाम के गगसने ढाङ्गी,
नानो राल(२) ढाकार(३) ओक अक(ढेम के,
अलढनियमा) (४) ढाकडो, ढाराणो (मान-
वाथक). ढणुं ढेवनी - विणुनी मूति

ढाढली स्त्रीं ढढडेढी ढेढने नीथे पडे ते
पढेढा ढढो मारवे ते (-मारवी, -वाणनी)
ढागाढैया पु० अ० व० [मर० ढागु = ढगाढ]
काम करवानो ढेढाव करीने वथत गाणवो ते
(-करवा)

ढागुं न० लुओ ढागु
ढागो पु० ढूपी रीते ओकढा थवा करेढी सतलस
(२) ढगाढ(३) लुओ ढगढी(४) ढाढियो [ढागा
रमवा = ढाढियागस रमवो - मारवा = लुओ
ढगढी मारवी]

ढाढ, ढमाढ पु० [ढे वडुं = ढढ] ढपढे,
शोभा (-रथयो, करयो)

ढाढडी स्त्रीं [सर० हिं. ढाढ, ढंढुं ढपरथी]
शथने ढढं ढवानी वासनी ओक ढनावढ

ढाढमाढ पु० लुओ ढढ

ढाढियुं वि० [ढंढुं ढपरथी] ढढा ढेवु - ढणुं
थढ गयेढु, ढाढणी गयेढु(२) न० तेवु वढन
[-ओढी ढवु, -ढागी ढवु = ढगुमगु
वालतु ढातु ढध पडु, ढेने ढाढारे काम
नरुथे ढवु ढेथ ते पडी ढागवु (२) कढशाभा
आवी ढवु]

ढाढी, ढढु वि० [ढढ' ढपरथी] ढढवाणु
ढपकढार (२) [ल।] ढढाणो ढेढाव कनार,
ढालिक

ढाढुं न० [स० हिं ढढी, ढढरी = ढाढकडु
माणु ढाढ = ढेढु] ढाढपिढर (२) ढाढी
अने थपाना ढाढक(अ० व० मा) (३) ढेढु,
ढेढ पल ढणुं थढ गयेढी वगु(४) ढागीवुढी
ढाल(५) [ढी वरसाढनी सथत ढडी, ढीकण(६)
ढे वगु ढडेढी ढाढरीना ढेढा ढाढ।
[ढाढं ढेढवां, ढेढी ढवां = पढती ढगा
आववी (२) नाढिमेढ थवु ढाढं ढागवां,

રંગવાં, વેરી નાખવાં=હાકકા લાગી
નય તેવો પુષ્કળ માર મારવો.]

કાઠો સ્ત્રીં ઊઠવેક; ઠંઠમઠં, સેવાચાકરી

કાણુ નં[સં સ્થાન, પ્રા. ઠાળ(-મ)]સ્થાન, જગા,
ઠામ(ર) [સરં મ] તખેલો (૩)[લા ?]વોડીની
ઋતુ-દશા (જેમ કે, -દેલુ =ઘોડીને ઘોડો
ખતાવવો ઘોડી કાણુ આવવી =ઘોડી ઋતુમા
આવવી) (૪) સ્ત્રીં [સરં પ્રા ઠાળ=ગુણ,
ધર્મ, મ =કાઠું, ખાધો, હિં ઠામ=ખાધો (૨)
શરીરના હાલવાચાલવાની ઢખ] પ્રકૃતિ, રીત
દમ, શરીરનો હાલલાવ(ઉતાવળ હોય પણ તુ
તો તારી કાણુમા ને કાણુમા)

કાણુચો પું તખેલો સાદ કરનારો, રાવતૂ(૨)
ઊંચી ભતનો ઘોડો (૩) ભર (માણસ)

કાણુ વિં જાણીતુ; માલૂમ હોય એલુ

કામ પું, નં[સ સ્થાન, પ્રા ધામ, અપ ઠામ(-ચ)]
(રહેવાનું) સ્થાન, ઠેકાણુ (૨) નં વ્યાસન,
ખેસવાની જગા(૩) [સરં મ ઠાય] વાસણ.
[કામઠાંકરં ઉપાડવાં=ઉચાળા ભરવા,
ધરવખરી ઉપાડીને લઈ જવી. કામઠેકાણુ
વિનાતું=ધરખાર વિનાનું, રખડતુ (૨) પાયા
વિનાનું (૩) અવ્યવસ્થિત, ગોટાળા ભરેલું.
કામ ખેસવું =ખોવાયેલું જડવું (૨) રડાયેલી
સ્ત્રીએ નાતરે જવું (૩) હારી યાકીને ખેસવું (૪)
થાણે પહલુ -શોધવું =નાતરે ખેસવાનું સ્થાન
શોધવું] ઠાણું નં વાસણ ઠપલટો, ઠપલટો
પું સ્થાનદેર, હવાદેર, રહેવાસવાની જગાનો
દેગ્ધર ઠપાટલો પું કામ, પાટલા મૂકવા
વગેરે ભોજનની તૈયારી (૨) કામપલટો (?)
[કામપાટલા કરવા=ભોજનની તૈયારી કરવી]

કામ(-મુ)કું અં [સરં મ ઠામ]સાવ, તદ્દન
કામણું નં કામ, વાસણ [જગાએ, ઠેર ઠેર
કામે(-મે)કામ અં ['કામ' ઉપરથી] દરેક
કાચું વિં [સરં મ ઠામ] ઠેલ કાવકું, કાણુ
કાર પું સુતા (માનાર્થક)

કાર પું, નં[સ] એસ, ઝાકળ(૨) ઠાલી હવા,
હીકળ(-પડવો)(૩) [કરવું ઉપરથી ?]કામ,
ઠેકાણુ [પ] (૪) અં [સરં મ] ઠેર-મરે
એમ, ખરોખર ઉઠાં 'કાર માણુ-કરવું'

કારક વિં ['કારવું ઉપરથી] કારે-શાતિ પમાડે
એલુ (૨) સ્ત્રીં (કા) સતોષ, નિરાત, ઠાકક
-કો પું સતોષ, શાતિ [-કારવો=સતોષ
આપવો]

કારકું સં કિં ઠેર એમ કરવું [કર ઠેર
કારેકાર અં ['કાર'=કામ-ઠેકાણુ ઉપરથી]
કાલવકું સં કિં ['કાલુ' ઉપરથી] ખાલી કંવુ
કાલિયું નં ['કાલુ' ઉપરથી] કપાસ કાઠી
લીધેલુ કાલુ

કાલું વિં [દે. ઠહ] ખાલી, નહિ ભરેલુ (૨)
નકામુ, ધધા વિનાનું (૩) નહિ વાસેલુ, યુલુ
(૪) અં નાહક, દ્રોગટ [-હોવું=(ભેસ કે
પાડીનું) સગલું નહોવું] ઠંઠમ, ઠમાલુ વિં
તદ્દન કાલુ-ખાલી

કાવકું વિં [સરંમ ઠાકક(-કા), પ્રા ઠાવય,
(સ સ્વાપક) ઠ] ગભીર, કાણુ, વિવેકી -કાઈ
સ્ત્રીં, -કાપણું નં [વાસણ, યાળી
કાંગરુ (-કુ) (૦) નં['કાચુ' ઉપરથી] લાણાનું
કાચું (૦) નં [સરં ઠગલુ] કાચુ, છળકપટ
(૨) [સરં કામ, મ ઠાય=ભોજનપાવ]
ભુઓ કાગર

કાંકું (૦) નં ખીટી, ખૂટો
કાંસ (૦સ,) સ્ત્રીં ['કાસવું ઉપરથી] વણાટની
ઘટ્ટા (૨) [સરં ઠરસો] ખાલી દમ, શેખી,
અકાઈ(૩)લૂખી ઉધરસ, કાસો [-મારવી =
શેખી કરવી] ઠું સંકિં [સરં મ હિ.
ઠાંસના] કાસવું. કાખીદાખીને ભરવું(૨)કાખી-
દાખીને ખાલુખીલુ (૩) મનમા ઉતારવું, કાસવલુ
(૪) અં કિં ઉવરસ ખાલી -રડી સ્ત્રીં
ખાસી -સો પું લૂખી ઉવરસ (૨) ગોદા.
મુકો, કાસો [-ખાવો=ઉધરસ આવવી (૨)
હૂસો -મુકો મળવો -મારવો, લગાવવો=
મુકો-ગોદા મારવો] [ન પ્રેરક

કિંલવું અં કિં, -વકું સં કિં'હીજવું' લાવે
કિંકિ(-રિ)યારી સ્ત્રીં [રવં] મરકરી; મલક
કિંકોળી સ્ત્રીં[ભુઓ દેવેરી] મલક, ઠ કોળી
કિંસિયારી સ્ત્રીં ભુઓ કિંસિયારી
કિંચુલ, -રડી વિં (૨) વિં [સરં મ ઠિંગુ,
ઠેંગુ(-નોજી)] વામન, કીગણુ (માણસ)

६६ वि० [सर० हिं, म] सारु; योग्य, लेश्ये
 तेवु, अरोपर (२) अहु सारु के नहार नहि
 ओवु (मात्रामा) साधारण (३) अ० 'सारु,
 वारु, लेश्ये, ओवो अर्थ अतावतो उद्गार
 [-करुं=लेश्ये तेवु-धरुतु करु (२)
 मराडु, सुधाउतु, इरुतु करु. सभाउतुं (नेम
 के, धडियाण, वर, कपडु, तबियत ध० भा ने
 नहार के अनिष्ट होय ते दूर करु) -युं=
 ६६ करु(लुओ ६६ करु) -पडुं=पस
 पडुं,गमडु,अनुकण आवुं-लागुं=सारु
 -योग्य छे अम लणु' (२) सारु देणु;
 शोलु (नेम के आ टोपी तमने ६६ नथी
 लागती.) ६६ छे='सारु, लेश्ये' अथवा
 'लेश्ये लेश्ये, अथ लेश्ये नापीग' ओवा
 लावतो उद्गार]

६६६६ अ० ['६६'नो द्विर्वाच, स० म टिक-
 टाक, टाकटिक] अरोपर, व्यवस्थित गोहवेलु
 होय अम (-करु)

६६६६ वि०(२)अ०[६६+अ६६ ? के '६६'नो
 द्विर्वाच] नेतुं तेवु, क,अथलाडि,माड नवेओतु

६६६६नाथ पु० गोसाधनी ओक लत

६६६६ श्री० नातु ६६६

६६६६ न० [द टिकरिमा] मातीना वासएनो
 बागेलो कंडो (२) [ला] मातीनु वासए
 [६६६६मां धूण पडवी=आधु पीधुं धूरी
 पडुं-व्यर्थ नु(२)वालतु शुनरान अटकी
 पडुं ६६६६मां धूण नाअची=आधु पीधु
 अराण करु (२) वालतु शुनरान अटकावुं.
 ६६६६६६=नोकरी छोडी देवी डेर डेर
 ६६६६६६=नोकरी भणवा छता नियर
 न थरु ६६६६६६=लीअ भागवी]

६६६६ अ०[लुओ थीनडुं] हरी नुं

६६६६ वि० ['६६' उपरधी] लांगुतुतु, छरुं
 (२) न० तेवु ध

६६६६ अ० [व०] (मेरेधी हसवानो अवाण)

६६६६ न० [व०, सर० ६६] लागीवरी-छरुं
 अने अवावर थील, डोहं

६६६६ श्री० लागेल' हाखानो तणियानो भाग,
 मोहं ६६६

६६६ न० मातीनु हाम -अहु(-हु) न० ६६६
 (निरुकाया)

६६६६ पुं० [मं. अष्टील] हणियो

६६६६ न० [लुओ हिसियागी] लुओ ६६६६
 (२) ६६६६-रे। पुं० मडुकी, ओषा

६६६६ न० लुओ ६६६६ -री स्त्री० नातुं ६६६६

६६६६ वि० [हिं टिंगना, म. हिं(-हे)गणा]

प्रमाणनां ओषी ६६६६-गड, हिंउळ

६६६६६६ अ०[स० ६६६६, हिंउळ] अ०

६६६६६६-हरी नु (२) हरीने वासलु

आपी नु (३) [ला] गहाड नु-वगना

अटकी नुं ६६६६६६ अ०[व०] (प्रेक)

६६६६६६६ श्री० [व०] ६६६६६६, अटका करी

मडुकी करुनी ते

६६६६६६ अ०[व०] '६६६६६६'तु प्रेरक

६६६६६६ पुं० लुओ ६६६६

६६६६६६ अ० [व०] [दे वुन=६६] गटवी

अकडाड नु-धूणु; ६६६६६६

६६६६६६ पुं० [व०] ओकडम मोटवी मंड पडु

ते [-भूकवी=६६६ अ० न० ओकडम

नेधी पोड भूणी नु]

६६६६६६ न० [स० मं स्थाणु प्रा ठाणु, दे वुन]

६६६६६६, लाकरानी लारे गाह

६६६६६६ श्री० [सर० हिं] (पनगने भनो)

धीमे आथेडा (-मारवी)

६६६६६६ पुं० [सर० हिं] नेधी मानेली ६६६६६६

६६६६६६ श्री० [सर० हिं, म ठुमरी] अक तरेतनी

गायनपद्धति [लरुतु लरुतु

६६६६६६ पुं० पंथगनो मरु(२) [सर० म वृंरा]

६६६६६६ (-अ) श्री० [व०] अ, अटकागो (-काटवी;

-नीडणवी) (२) वि० नकातु नअणु नि म० व

६६६६६६ (-धी) श्री० [व०, म० हिं. ठुमरी]

वाणुतुनो अवाण [कडासतु वेणु (-भूकडुं)

६६६६६६ न० [व०] ६६६६६६ भूणीने वेणु ने (२)

६६६६६६ न०, -ठुमी श्री० (अधीना आवा (५२)

कडुडोर आवतुं

६६६६६६ अ०[व०] हानीने आणु (२) म० करु.
 ६६६६६६ अ०[व०] (प्रेक) ६६६६६६
 अ०[व०] (कर्मणि)

हूंगापाणी न०५०५० हूगाण. [-करवां, लेवां
= हूगाण करवु]

हूंगार, हूंगो पु० हूगाण [स०कि०(भ्रेरक)
हूंडवापु अ०कि० लुओ हूंडवपु हूंडवापवुं
हूंडुं वि० [दे. ठुठ; सर० हिं. हूँठा] आगणां
विनाता के थोडाधणा कपाई गयेला हाथवाणुं
(२)न० डाणा वगरतु आडतुं थडियुं के येवुं नायुं
आड(३)पीडी पिवाईरहा पछी रहेयो लाग(४)
[ला] भूणतु अपग उपातर [हूंडाभां डेलवुं
= न लेभववु, न गाणकारवुं.]

हूंडी स्त्री० [सर० हिं. ठुड्डी, ठोडी] उडपची
हूँभरे पु० लुओ हूँभरे।

हूँभसुं वि० प्रभाणभा ल पाई करता लडाईभा
वपु येवु [(--भारपी)]

हूँश(-स) स्त्री०[लुओ डास] ज्योटा गव डास
हूँसो(-सलो) पु० [रव०, सर० म. कुसा,
ठो(-ठो)सा] डोसो, गोहा सुको

ठेक स्त्री० [लुओ ठेका] ताल (२)[लुओ ठेकवु]
हूँडो, छल ग, थेक [भरकरं

ठेक, ०डी स्त्री०भरुकी.०डियुं वि० ठेकडी करनार;
ठेकठेकाणु अ० ['ठेकाणु' उपरथी] ठेकाणु
ठेकाणु, ल्यां त्या

ठेकडो पु० ['ठेकवु' उपरथी]हूँडो,छलंग येकडो
ठेकवुं स०कि० [लुओ थेकवुं] ठेकडो भारी

हूँडी नव (२)ठेकवु(३)[वख]पीभाथी छापवु
ठेकाणुं न० [हिं. ठिकाना, म ठिकान(--णा)]

गहेवानी नगा, मुकाम (२) स्थान; स्थण (३)
(जागणतु) सरनासु (जेम के जागण पर ठेकाणुं

करवातु - लभवातु भाडी छे)(४) कामधानी
नगा (जेम के, ठेकाणु करवुं, ठेकाणु पाडवुं

लुओ; सारे ठेकाणु गोठवाई गये।(५)[ला]
अमुक नकी दशा के स्थिति, स्थिरता, निश्चय

(जेम के, ये माणसतु कथु ठेकाणुं नहि;रसोईतु
ठेकाणु नथी) (६) ढप, व्यवस्था, ढ गंधडो.

[-करवुं = वगे पाडवुं, अरोपर गोठवुं (२)
कामधानी नगा शोधवी (३) सरनासु लभवुं

(४) तुकसान करवु के भागवु; अेम करी घाट
घडवो (५) कन्याने ठीक वेर - सारी नगाये

पण्णावची - पडवु = अरोपर गोठवाड; थाणे

पडवु(२)ठरवुं, नकी के निश्चित थवुं ठेकाणु
आणुपुं = लुओ ठेकाणु लाववुं ठेकाणु

आववुं = पाशरुं थवुं, सीधा थवु (२) स्थाने
आववुं, अरोपर थवु ठेकाणु करवुं = नियत

स्थणे भूकवु (२) संताडवुं (३) भारी नाभवुं.
ठेकाणु थवुं = निश्चित नगाये नवु ठेकाणु

पडवुं = नोकरीध वे वणगवु (२) मुकामे
पडोयवु (३)नियत स्थणे मुकवुं (जेथी हाय न

लागे के ज्योवाय नही) ठेकाणु पाडवुं = नोकरी
व वे वणगाडवु (२)संताडी देवुं, गोठवी देवु (३)

भारी नाभवु ठेकाणु रहेवुं = विवेकमर्यादाभा
रहेवुं. मिलनभा रहेवु ठेकाणु राभवुं =

नियत स्थणे राभवुं, गुम थवा न देवुं (२)
मर्यादाभा राभवु ठेकाणु लाववु = पागर

करवु, समजवोने रस्ता पर लाववुं, सुधारवु]
ठेकाणु अ० अहमे; नगाये

ठेका पु० नरवा के उ इ उपर जेरथी देवातो ताल
(२) धंलरो - केदार पु० धंलरदार

ठेक अ० [सर० हिं.] चेडा लगी [-पडोयवु
= गुजरी नवु (२) नवाने निश्चित स्थाने

पडोयवु. -पडोयवाडवुं = लई नवानी
छेल्डी छे लई नवु.] ०तुं वि० छेवट सुधीतु

(२) पूरु पडोयेल, सेड, धूर्त
ठेकु पु० वाटपाडु, योदना भणतियो

ठेपवु स०कि० [सर० म ठेपणें (स स्यापय्)]
अडाडवुं (सु.). ठेपाठेप अ० अडोअड

ठेणुं न० [सर० म ठेप] पगनी ०स, ठाकर
[ठेणे अडाववुं = लुओ ठेसे अडाववु]

ठेर (ठे) अ०[सर० ठरवु; हिं ठैरना, म ठेरणे]
अरी नगाये; असल ठेकाणु(२)हा [-करवुं,

भारवुं = लनथी भारवु] ०ठेर अ० स्थणे
• स्थणे, नया त्या

ठेरवुं स०कि० ['ठरवु' उपरथी] नकी कगवु,
ठराववु (२) स्थिर करवु, हाडी नय नहि अेम

करवुं (३) अटकाववु, रोकवुं
ठेरवुं (०) अ० कि०[सर० ठरवु]अनवु, थवुं (२)

रहेवुं, योववु [लडाई ठेरवी = लडाई शर थवी
- लभवी ठेरी नवुं = (स्त्री० इपभा) लडाई

ठेरी (जेमके, ते जे वरये अरी ठेरी गध)]

ठेराणुं (ठे) न० [‘ठरु’ उपरधी] ठेकाणु, मुकाम
 ठेराव पु० ठराव (मु., पा०सी)
 ठेराणुं (ठे) अ० कि० [‘ठरु’ उपरधी] गिधर
 यत्र (लभनामां हाथनु) (२) नकी यत्र
 ठेलाणुगाडी स्त्री० [ठेलाणु+गाडी] ठेलांने
 यलाववानी गाडी, ठेला (२) यालणुगाडी (३)
 भाभागाडी
 ठेला(०च)णुं सं० कि० [स०० हिं ठेलना] हडसेलत्रु,
 धकेलत्रु (२) आगण धकेलत्रु - करत्रु (नेम डे
 डेस डे मुहत ठेलावी)
 ठेलांठेला(-दा), ठेलांठेला स्त्री० [‘ठेला’ उपरधी]
 उपराउपरी - साभासामी ठेलावु ते
 ठेला पु० [लुओ ठेलावु] हडसेला (२) ठेलांने
 लध नवानी गाडी
 ठेला(-म) स्त्री० [स०० हिं ठेस, म ठेस, कि०
 अमुकमे ठेमना, ठेसणें] ठेकर (२) हलधी लात
 (३) नानु अटकणु - ठेलाणी (४) नानी दायर
 [-भावी = ठेकर लागवी (२) लात भावी (३)
 हपडा भवे - भा०वी = ठेकर - लात भा०वी
 (२) तु०कडाणुं - वागवी = ठेलावु. ठेकर
 लागवी ठेसे यडावणुं = लाते यडावणु (२) गमे
 तेम नाभणु - गढेणु (३) टडे यडावणु -
 विलभमा नाभणु.] -नी (-सी) स्त्री० दायर
 (२) ठेलाणी - अणुयुं न० अटकणु, ठेस
 -सणुं सं० कि० ठेकर भा०वी (२) न०
 पगनी ठेकर - लात [-भाणुं, -भरणुं = देरो
 भावो, काम करणु]
 ठे (ठे०) अ० स्त० ध, छक (२) धराध गयु होय
 ओम (३) दोधपोथ, थाकी गयु होय ओम,
 डे (-यधणुं) [न्याना त्या
 ठे० छेठे (ठे०) अ० ठेरा ठेरा, मूण ठेकाणु,
 ठेक पुं०, स्त्री० [‘ठेकणु’ उपरधी] प्रहार, गड्डो
 (२) हपडा (३) टेलो [-देवा, पाडवा,
 भा०वा = हपडा भा०वा, महेण भा०वा]
 ठेकडाक स्त्री० [‘ठेकणु’ उपरधी] आम तेम
 ठेकणु ते
 ठेकर स्त्री० [सर० ठे टकर, म, हिं ठेकर]
 ठेस, यालवामा पगणु वरतु साथे टियावु ते
 (२) [ला] लूल (३) जोट [-भावी = ठेकरावु,

अथडाध पडणुं (२) लूल करवी (३) मुकसानमा
 भावणु - भा०वी = लात भा०वी (२) अमवणुणुं
 (३) वयमा दायर भा०वी - मुकडी नाभवी
 - भा०वीने = अडयणु छता (२) योडी महेनते,
 पणु अथक - लागवी, - वागवी = धक
 वागवे, अथडावु (२) मुकसान पहायवु
 ठेकरे यडणुं = वरवे भावणु, अडणुवु (२)
 दीलमा पडणुं] - राणुं अ० कि० ठेकर भावी
 ठेकणुं सं० कि० [र००? सर० प्रा टुक = छेडणु,
 हिं ठेकना, म ठेकणें] अेक वणु प० पीछ
 वस्तु नेरवी टीयवी - अडणुवी (नेम डे,
 पीलो, पारणु, ध०) (२) सा० भा०वा; पीटणु,
 लगवणु (३) गप भा०वी (नेम डे, आ तो
 तेले ठेकी न लागे छे) (४) भूण भावु (५)
 भगणु, सथोट, ने धकेली देता होअणु अेम
 डाध करवानो लाव भा०वा वपराय छे नेम
 डे, ता० ठेकवे, अर० डे हावे ठेकवे (६)
 तणु ठेकवे = तणु भा०वा डे रोपवे
 [ठेकी धालणुं = ठेकीने धालणु - अ हर दाभल
 करणु (२) देमा नाभणु - पूरी देवु ठेकी
 अेसाडणुं = युधि डे भणुवी गोडवी देवु,
 परेअर डे अ वसेसु कणु (२) जोडुं भाये
 ओडाडणु ठेकी पाडणुं = परेअर पूरु करणु
 (नेम डे, कलाकमा अे काम ठेकी पाडो) (२)
 मारी नाभणु, अतम करणु ठेकी भा०वाणुं =
 गमे तेम करीने धकेली देवु - करी पाडणु
 ठेकवे राणुं = गमे तेम करीने धकेला
 करणु - यलावणु, हाकवे राणु (२) गणा
 हाक्या करवा]
 ठेकठेडा स्त्री० [‘ठेकणु’ उपरधी] वारवा - उपरा-
 उपरी ठेकणु ते (२) तेनी गरणु
 ठेकाट पु० [‘ठेकणु’ उपरधी] ठेका, ठेकणु ते डे
 तेना अवाणु ०णु सं० कि० भूण ठेकणु, ठेकरणु
 ठेकाठेक स्त्री० लुओ ठेकठेक
 ठेकरणुं सं० कि० [‘ठेकणु’ उपरधी] ठेकीने
 अेसाडणु, ठेकणु [तेना अवाणु
 ठेका पु० [‘ठेकणु’ उपरधी] ठेक, इडे (२)
 ठेक वि० [सर० हिं ठेक] ओधी अकल-
 सभलवाणु, नडणु. ०डाध स्त्री० (का.)

ढोडपणुं. ०कुं वि० (का) ढोड [नुवेरना]
 ढोड पु० अ० व० आदेला आभा दण्डा (धई)
 ढोडियुं (ढो) वि० [दे ठुंरु परथी?] नुओ ढोडियु
 (२) न० कुस्लानु इडशियु [रदी वरु
 ढोडुं (ढो) न० [नुओ ढोडियु] अणुं, कभताकात
 ढोडु स्त्री० प्राधो, नुकसान
 ढोडरु (-लुं) वि० धाट विनातु, कडरुं (२) न०
 धातु अथवा भादीनु वासणु [भूर्भ, ढोड
 ढोडारी वि० [सर० म ठोव, ठोवा, ठोव्या]
 ढोडो पु० आधो, सपाठी पर नीकण्डो गोड
 नेवो डोयो [ढोया नेलुं = भोत नेवु, डडया-
 यास्या विनानु नड नेवु, वरुये रिथर ठोडेलु.]
 ढोडर (ढो) पुं० [हिं] अेक भिडध (२) न०
 [हिं ठौर] डभ, ठेकाणु (३) अ० + ठेर, डर
 ०णुवा पु० अ० व० [+ हि खोवा = भावो] *
 भालभदीड
 ढोडरभूडी स्त्री० नाना छोकरीनी अेक रभत
 ढोडरुं स०डि० ढेगभूडीनी रभतभा भूडी उपर
 भूडी भांडवी [ढोडरी लेलुं भू यवी लेवु (२)
 अती लेवु]

ढोडलुं स०डि० यूडी-तोडी भावुं
 ढोडलि(-णि)युं (ढो) वि० [सर० म. ठोल्या
 (-ळ्या)] नुओ ढोडियु
 ढोडुं स०डि० रोकुं -वाडुं अ० डि०,
 -नडावडुं स० डि० 'ढोडुं'नु कभणुि ने प्रेरक
 ढोडियुं (ढो) वि० भूर्भ; ढोड (२) ड गंधडा वगरनु,
 अठोणकडला नेवुं (३) न० स्त्रीओना डाननु
 अेक धरेणु -डोणियु
 ढोडियो पु० (ढो) ['ठोण' परथी ?] डडु करनारे
 भाणस (२) ['ढोणियु' उपरथी] ढोड - ढोडियो
 भाणस [ढोडियाभाळ = डडुभाळ
 ढोडियावाळुं = ढोडियाओनी मडणी]
 ढोडर (ढो) स्त्री० (य.) धरिशनने पवन
 ढोडरुं (ढो) अ०डि० डसवु, भासवु (२)
 स०डि० डसवु, गडडीने डरवु
 ढोडो, (ढो) पु० [सर० म. ठो(-ठो)सा] नुओ
 डोसो [-आधो = गडडो भावो (२) नुकसान
 भमवु -मारवो, डगाववो = गडडो मारवो]
 -साडोकर स्त्री० ढोसो अने ढोकर -साभाळ
 स्त्री० सामसामे ढोसा मारवा ते

३

ड पुं० [सं] भूर्धरथानी नीजे व्यंजन ०डर
 पुं० डडो, ड अक्षर डे अेने उअर (२) [२व०,
 सर० हि, म] ओडकार (-आववा) ०डरान्त
 वि० छेडे डकारवाणु ०डो पुं० ड अक्षर
 डकडक अ० [२व०]
 डकाडी स्त्री० [हि डकैती, सर० ई. डकॉइटी]
 डका मारवो ते, लूटकाटे, डकाडी
 डकारी स्त्री० [२व०] ओडकार (२) [सं डकारी
 उपरथी] वीणानो अवाण. [-आववी,
 ठोपडवी, थवी = ओडकार आववा -
 ठोपडवा]
 डकाण पुं० + नुओ डकाण
 डको पु० [इं डक, सर० 'धको' पणु वडणुने
 भाल यडाववा उतारवा आवेडो धाट, डुरने (२)
 दरिया डे नडीना पाणुि सामे रक्षणु माटे आवेडो
 अ ध - डकावाणो पु० डकानो भालिक
 डअ न० [उय परथी डं डक; सर० हि, म. डक]

अेक मतनु लडु कपडु (तेने डोट अनवे छे)
 डअल स्त्री० नुओ डअल -डियुं वि० नुओ
 डअलियु
 डअणियुं न० ['डणो' उपरथी] शाक नाणीने
 डरेडी दण डे कडी [डरेडी दण
 डणु न० ['डणो' उपरथी] शाक वगेरे नाणी
 डणो पु० [२व०?] नुओ डणु (२) [ला] गोटाणो,
 णीयडो (३) वावो, अडो [-धाडवो = वाधो
 -अडो नाणवो, डणो डरेवो -पडवो = अडो
 पडवो, वाधो पडवो, डणो थवो] -आडअ
 स्त्री० डअल, डणो
 डणोणुं स० डि० [२व०?] डडोणी नाणवु
 डग स्त्री० [नुओ डगवु] डगवु ते, अरिथरता
 डग, ०६ न० [सर० हि, म डग] पगलु (२)
 तेतु अतर [-डेलुं, डरुं = पगलु डरवु -
 डपाडवु (२) पगरणु डरवु -भांडलुं = डग
 डरवु (२) डगलुं डरता शीणवु.]

६ग६ग वि०[सर० हि डगडगाना, म डगडगो] लुओ ६गमग, ६ग६गु ०सुं अ०कि० आम नेम डोलवु - ६ालवु (२) [ला] निधयभाथी द्युप्यु थवु - ६ालवु - गो। पुं० मननो ६गमगाट (२) ६ग६गो, गडा, सशय (३) अविश्वाम, वहेम

६गमग वि०, ०सुं अ०कि० [दे. डगमग] लुओ ६ग६ग, ०सु. - गाट पु० ६ग६गलु ते ६गर श्री० [सर० हि] वर, राल(२) वर, यीयो ६गरी श्री० लुओ डोकरी, डोशी - रुं न० [सर० दे टिघर, म डगर, धरुं; डोसधुं - रे। पु० डोकरो, डोयो

६गदी (ग?) श्री०[तु डगल, सर० हि डगला, म डगला, लो] नालु ६गलु - लुं न० पहेव्वावु कपडुं - लडु अदन के अंगरथु - लो। पु० मोटो अंगरयो के डेट, ओवरकोट

६गदी श्री०[लुओ ६ग] न०] नालु ६गलु-पगलु. - लुं न० लुओ ६ग पगयु (-देधुं भरलुं, भांलुं) [-ओणअरुं = पगलु पारअवु (२) वलण के वृत्ति लणवा] [६गमगलु

६गलुं अ०कि० [सर० हि , म] लुओ ६ग६गलुं, ६गश (ग.) श्री० (य) [सर० दे डगल = धटि पयरनो टुकडो] मोटो पय्यर

६गणधुं स० कि० [६गणु' ६परथी] लुओ अगणधु (२) धियलु; ने ते भाया कडुं ६गणाटधुं अ०कि० [६गणु ६परथी] ६गणे ने ६गणे भावु, अयकटधु

६गणी श्री० नालु ६गणु (२) ६गणी, सभशक्ति. [-अमची, असी नची = गाडु' थवु, लान नतु गेडु - अरनी, लभावनी = ६गणी वडे कणु पूरु]

६गणु' न० [दे डगल = कणनो कडो] लडो, मोटो कडो अथवा क्षिधुं

६गुअथु वि०(२) अ०[लुओ ६गमग] अय्यर ६धाधुं अ० कि० गभराटथी म्पथ यध नडुं (२) [६ग' ६परथी] ६ग पडवो (६ना० ६धायेकी डी)

६धो पुं०[सर० म डगगा, सं डका, प्रा डक्का] गायु नग्यानी नेडभांनु नालु

ने-३४ ६

६य पुं० [डि] वलडो, होलडो वतनी(२) श्री० नेनी भाया (३) वि० ते देशने अंगेनु

६य अ० [व०] (२) ६यको भारतता कपाधने लुडु पडवानो अवाण (६ना० ६य धधने लुडु पडवु) (३) न० लुअ थडकावीने कगतो नकार-सूयक अवाण (४) अणद वगेरे लुकितां कगनो अवाण ०कारेणु' स०कि० ६य ओवो अवाण कगने प्रेणुं - ६ाकडु ०कारी श्री०, ०कारो। पु० ६य ओवो अवाण (६ाकवानो के नकारनो) कगने ६तेणुं, ६डेणुने [-करनी, -वे।]

६यक अ० [व०] -कियु, -कु न० पाणीभां गूगणाता कडता के सुडकेलीथी गणता गणानी आगीभाथी यतो '६यक' ओवो अवाण. [-आधुं = पाणीभा गूगणाता ६यक अवाण कगनो धास देवो, ६ुणका भावा]

६यकुं न० [लुओ ६यकियु (२) [लुओ ६य] (६य धधने कपाधने पडेलु) श्री०, कडो (डुगणीनो)

६यको पुं० [लुओ ६यकु = यीर] ओगल्या वगनो के अक्षया वगरनो गागडो, लो हो (२) डुगणीनो ककरो के टुकडो

६यरे। पु० [सर० ६यो] गणा के छातीमा डधामण [-आअयो, लरोयो = गणा के छातीमा कर्ध लगवाथी डधामण थवी]

६यो पु० [लुओ ६यो] ६यो, ६यो

६जन वि० [डि] आर (२) न० आगनो मभुड (नेम के दीवासणीनु) ०अध वि० ६जनेथी गणतरी थाय ओवी सप्यावाणु

६ट (६) लु वि० [सर० ६ाटलु] ६टायेलु; नमीननी अहरतु (२) न० फलण, भाणडवो. ०डवो, ०थाण पु० भाणडवो ०लन ३ पु० ६टणडवा पर कडेलु न०

६ट तर न० [६ाटलु ६पथी] डुनिया ६टाध लय ओवो धंधरी डोप, महाविनाश

६टलु वि० (२) न० लुओ ६टलु

६टो पु० [लुओ ६टो] ६टा तगीके वापडेवो ६यो (२) आणु ६धाडु गे मटे साभ साथे लगाएतो भिनगरवायो ६ाडडनो टुकडो - अटकण (३) मोटेसोरी आणमंदिना ओके

સાહિત્યમનિ હાટા જેવો દરેક નળાકાર (૪)
 કેલેન્ડરની તારીખોની યાવેલી થોડકી - 'પલોક'
 ૩૬૨ વિં [સરં હિં. લઢ્ઢાર] લાગણી વગરનુ,
 છુટું [- અશક્ત થવુ
 ૩૬૩વુ' અં કિં [સરં મ. લંલ્લળે] દોદણ
 ૩૬૩ વિં મૂખ

૩૬૫કે સ્ત્રીં [રવં] (કા.) સિંહની ગર્ભના. ઠુ
 અં કિં (કા) (સિંહ) ગર્ભના કરવી

૩૬૫' નં [સરં '૩૬૫' અથવા '૩૬૬' રવં]
 નકુ ૩૬૫ (૨) તોફાની ગાયબે સના ગળામા
 નખાતુ લાકડુ, ડેરો

૩૫(-ખ)કા પુંં યં વં [ભુઓ ૩૫કો]
 દોહવાના અતમા કઠાતી સેરો (૨) ચણાના
 લોટનુ એક-રસાદાં શાક

૩૫(-ખ)કાણુ, -મણુ(-ણુ) નં [૩૫કો'
 ઉપરથી] દખડાવવું તે -વણું સંકિં [સરં
 મ દવજાવિળે] દખડાવવું, ધમકાવવુ

૩૫(-ખ)કી સ્ત્રીં [રવં] ડૂખકી [-ખાપી,
 મારવી = ડૂખકી મારવી (૨) એ-દમ નજર
 બહાર ચાલ્યા જવુ] -કુ નં ડૂખકુ, ડૂખકી
 (૨) ટપક

૩૫(-ખ)કો પુંં [રવં] પ્રવાહીનો મોટો છટો
 (૨) ધાણુ, ડાંચો(૩) [લા] વહેમ, શકા(૪) ધણ;
 ત્રાસકો (૫) એકલા લોટનુ જ કરેલુ લગ્નિયુ
 [-પડવો = ડાંચો પડવો (૨) મોટું ટપકુ પડવુ
 (૩) વહેમ પડવો (૪) ડાળ પડવી]

૩૫૨ વિં [ભુઓ ૩૫૨] ખેવડું, દોપટ (૨)
 સતાડેલુ ઠું સંકિં ૩૫૨વુ, સતાડવું (૨)
 હુરચાઇથી હાથ કરી લેવુ, દખાવી ખેસવુ.
 [૩૫૨ી દેણું = સતાડી દેણું]

૩૫૨ો પું [સરં રપેટો (ફા રફતન) હિ ૩૫૨]
 ખૂખ નેરમા દોડવુ તે [પડવાળો ગ્રથળો

૩૫૨ો પું [દુ+પટ] ખાડ વગેરે ભરવાનો ખે
 ૩૬ સ્ત્રીં, નં [ફા. લ્લ] એ-વાઘ(૨) અં [રવં]
 ઝટ (ઉદાં ૩૬ દર્ધને, ૩૬ લધને)

૩૬૬ાવણું અંકિં [સરં મ. લ્લવાળે] હકારવુ
 [હિડીવાળાઓની ખોલીમા] (૨) દખડાવવુ.
 ધમકાવવું -

૩૬૬ું નં નાતુ ૩૬ (૨) ૩૬૬ું

૩૬૬ું નં [લે. લ્લ] નાનો, નડો ૩૬૬ો-
 ઘેલો -ણાટવું સંકિં ખૂખ ૩૬૬ાવણુ.
 -ણાવણું સંકિં ૩૬૬ા વડે મારવું

૩૬૬ાવણું સંકિં [૩૬ રવં? સરં ૩૬૬ાવણુ]
 હચમચાવી દેવુ (૨) હેરાન કરવું
 ૩૬૬ંસ (સા.) સ્ત્રીં ખોટી બહાર, ૩૬૬ંસ
 (-મારવી, હાંકવી)

૩૬૬ાળ વિં [સરં હિં ૩૫૨સલ] જડવુ;
 ખેવડું [(એક ગાળ)

૩૬૬ાળ શ ખ પુંં [સરં હિં ૩૫૨સલ] મૂખ
 ૩૬૬ંલ વિં વાથી ડૂલી ગયેલુ

૩૬ અં [રવં] ડૂખવાનો અખાલ(૨) ટપ, ઝટ
 ઠડખ અં [રવં] (૨) ઝટ ઝટ, એક પછી એક
 (નેમ કે આસુ પડવા, કાળિયા મોમા મૂકવડ;
 અપચપ લેવુ ધં)

૩૬૬ચૂરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
 ૩૬૬કોચાં નં અં વં [રવં] પાણીમા ડૂખકા

(૨) [માટલીમા] પીધેલા વાસણની યોળાઓળ
 ૩૬૬વું અંકિં [રવં સરં હિં ૩૬૬કના]
 ડૂખના ખાલ

૩૬૬કા પુંં યં વં ભુઓ ૩૫કા [ણુ'મા
 ૩૬૬કાણુ, -મણુ(-ણુ), -વણું ભુઓ '૩૫કા-
 ૩૬૬કી, -કું ભુઓ '૩૫કી'મા -કો ભુઓ ૩૫કો
 ઠડાળ સ્ત્રીં, ઠડાળો પું (કા) ડૂખકી
 માગ્વાની રમત

૩૬૬ગર પું [ફા લ્લગર. હિ લ્લગર, લ્લ =
 કુપા ખનાવવાનુ ચામડું (ભુઓ ૩૬૬ડુ)]
 નગામ પગ ચામડા મટનારો (૨) [સરં હિં ૩૬૬ગર]
 છત્રી ધયાદિ પર રગરોગાન કરનારો

૩૬૬લખ અં ભુઓ '૩૬૬'મા. -ખાટ પુંં પેટ
 ચલવું તે (૨) [કા] ગોઈ ખોલવુ હોય તેમા વગર
 ખોલ ખોલ કરવુ તે (૩) વગર કામે વવારાપડવુ
 ખોલવુ તે (૪) મર્યાદા છોડીને સામુ ખોલવુ તે.
 -ખો પું ૩૬૬ખાટ; પેટ ચલવું તે

૩૬૬કી (-રી) સ્ત્રીં [સરં મ લ્લલ્લી] નાનું ૩૬૬ું
 ૩૬૬ડુ (-ર) નં [ફા લ્લલ્લ, સરં હિં લ્લ, મ
 લ્લલ્લ] ચામડાનુ કુલુ (ધી-તેલ ભરવાનુ).
 -ડો પું મોટું ૩૬૬ડુ

૩૬૬રી સ્ત્રીં ભુઓ ૩૬૬કી

उभरुं वि०[सर० म डवरा, हि डप्पू-डूलेकु]
 द्विष्टु, उडेगयेकु (२)मड, नड, सुरत (३) न०
 लुओो उभरुं
 उभरे। पु० [लुओो उभे।] ताभापित्तणने उभे।
 उभरुंरे।टी स्त्री०[‘उभल’ (इ.)+रे।टी (हिं)]
 ऐक प्रकारनी हडा नेवी डूलेती रे।टी, पाठि
 उभरुं न० [लुओो उभरुं] यामडातु कुडु(२)
 वगर पक्वेकु डाडु, लोडु (३)[‘उभे।’ परथी]
 पतगनु लोडु, टिनपाट
 उभाउभ अ० [रव०] उभउभ (आसु पाडवा)
 (२) स्त्री० लुओो उभउभाउ २ अने उ
 उभा(—उभा) स्त्री० [लुओो उभे।] टाभडी
 उभा२ पुं० [अ डवीर, सर० म] मछेते,
 डिसाथ लभनारे।
 उभुं न० [सर० हि डवू] कडडी, डूओे
 उभुकु अ० [रव०] डूभवाते अवाण [-डईने,
 लईने=अेवा अवाणनी साये,तरत].०उं अ०
 किं डूभुकु मारुं -डिउं न० डूभतानु डूभुकु
 [-भाउ=डूभु, डूभवामा उभ० नीये थवु]
 उभुओे पु० लुओो डूओे
 उभुसुं न०, -ओे। पु०[सर० म डवुसा, हि,
 फा डवूसा] वडाणने पाछगने लाग
 उभे।(—उभे।) पु०[फा डव्वह, सर० हि, म.
 डव्वा, म डवा, का डव्वी] वातुनु ऐक पात्र,
 टाभडो (२) रेलगाडीने उभे। (३)घडियाणने
 उभे। (४) ऐक नननु डानस (५) हराया
 डेर पूरवानो वाडो (६) टीने उभे।(७) पाधडी
 (तुरछकारमा) (८) [‘उभ’ रव० उभरुंथी ?]
 काणियो, गड्डी. [-भारवे। = ऐडडभ भूकुडो
 भरवे। (२) नासी नवु]
 उभे।उभ अ० [रव०] लुओो उभउभ
 उभे।वउं स० किं [‘उभ’ रव०, .हि. डव्वेना]
 डुभाववु, अभडेणवु
 उभे।णउं स०किं [‘उभ’ रव०] लुओो उभे।ववु
 (२) अमन्निर डवु [पु० लुओो उभे।
 उभणी स्त्री० [लुओो उभे।] उभे।, टाभडी.—उभे।
 उभाथलुं न० [सर० प्रा डमण, उभउ] डाम
 डेवानु ओलर-साधन,(२) [?] लयनु डेकाए
 उभक अ० [रव०] उभरने नव ०उं अ० किं

[सर० सं डम्] (उभरनु) वागवु
 उभडे। पु० [रव०] उडे। (२) [लुओो उभु]
 (सु) डूओे -कारे। पुं० उडाने अवाण
 उभभण न०[रव०]तारतान,धमाल (सवारीनी)
 उभडभ स्त्री०[रव०]डंकाने अवाण(२)[सर० म]
 गरभड, तोडान (३)[सर० म. डम] उडका नेवु
 ऐक लङ्करी वाध -भाक पु०उभडभने अवाण
 उभडे।ण वि० [लुओो डामाडोण] अन्थि० (२)
 अमपूण, अमधूर
 उभरुणी स्त्री०, -एउ न०[सर० म डमणी =कडडा
 वेवाने वेडे, सर० उडए, उभु] नानी लाडडी
 (२) शेरडीने कडडो (३) उभखियु. -खियुं
 न० [सर० म डमणी] मे अणनेनी नानी गाडी
 उभर(—री) स्त्री० (का) लुओो उभर
 उभरउं अ०किं [स. डवर?] वनअतितु डालवु
 -नवा पान अवावा
 उभराए न० (का.) लुओो उभर
 उभरी स्त्री० लुओो उभर
 उभरु न० [सं] ऐक वाध, डकडु
 उभरे। पु० [सर० सं. डमनक, प्रा डमणक
 (-न, -य), हिं डौना, म डवणा] ऐक
 सुग वीडग वनरपति [वि० डमाडवाणु
 उभाउ पु०[अ. डिमाग] रेक, लपडे, डड डे।रे
 उथाण न० ऐक पडी
 उभरे पु०[स डर,प्रा डर] लय,भीक [-राअवे।=
 भीड,डरड -सागवे। = लयनी असर थवी]
 उभरु, उकु, उभी, उभे।क [सर० हि, (पोकना
 =डरड)] वि० भीकण. उभ(—पा)उ [सर०
 हिं डरपना, डरपाना], उं अ० किं [प्रा
 डर डि०] भीडु -राभणी स्त्री० धमडी, मीक,
 सतामछी -राभणु वि० डर लागे ऐवु,
 लयान (२) न० उभरणी -रावउं स०किं
 ‘डरड’तु डेरक (२) टाटी-वमडी डेभाडवी क
 आपनी -ने वि० डरी क छणी गयेकु(२)डरकए
 उडी(-णी) स्त्री० [सर० हिं. डरी =गेनउ, ल,
 म डव्वी] डेडाने पीड पर अननी नीये
 नाभवानी डिननी गोडडी
 उडवे। पु०लुओो डव्वे
 उवउ न० ऐक पडी

उपरो पुं० [रव०] (सु) घोघाट, लवारो
 उस पुं० [प्रा डस(सं दंश)] ६श, वेरनी लागणी
 उसक उसक अं०[रव०] उसका भातु होय ऐम
 (२) रही रहीने
 उसककुं न० उसकु (लालित्यवाचक)
 उसककुं न० जेडी; छेड (२) जेडी जेकुं-लारे
 लडुं हाथपगनु धरेलु. -लो पुं० लारे-
 वननहार जेडी [भावा
 उसककुं अं०किं [रव०, हिं. डहकाना] इसका
 उमकुं न० लुज्यो इसकु (-भापुं)
 उसउसकुं अं० किं'उसकु' उपरधी'इसकाथी
 ३धाकुं (२) मनमा अकणार्थ रहेतु
 उसपुं स० किं [प्रा. डस, स दश] करडुव, दश
 देवो -ए न० उसपु ते [छलकाथं जवु (?)
 उहे'ककुं अं० किं [हिं. डहकाना](का.)ओलरावु;
 उहापणु (इ)न० ['उाणु' उपरधी] उहापणु;
 शाणुपणु. [-करकुं, उहोणु] = वयमा वगर
 समन्वे पोतानी वात के उहापणु उमेरवा]
 उहाणु(-हाणु) वि० होठडाणु. उहा२ वि०
 उहापणुवाणु
 उहोणु (उहो) स०किं [स डवल्? स२० म
 डहुळण-डवळणें] (प्रवाहीने) उहावकुं,धुभरडु
 (२)[आभ लाल थाय त्या सुधी] योणवी(उ)
 [ला] भूअ कामोभा पडवु, अनेमा मधु
 मानु (काथके निहात्मक अर्थमा)
 उहोणु (उहो) वि०[स२० म डहुळा] उहोणायेलु
 -यो पुं० उहोणायेलु प्रवाही (२) अरीणुनो
 रस -याणु अं०किं 'उहोणु तु कर्मणि(२)
 आभ लाल थरी(जेम के योणावाथी)(उ)[ला]
 हाडी न०ने अवरिथत धवु, गूअवाधंजवु,
 वधारेपडती योणायोण थवी [नीकणे ऐम
 उणक उणक अं०[रव०]शेरा इपे अक पछी अक
 उणककुं अं०किं'उणक' उणक' पाणी छूतु-
 (मोपा) - अे परधी?] लवयावु, द'ठ सणकवी
 उणपु' अं०किं [स२० उणपु]सडी जवु,भोभा
 थर्ध नवा (२) लाससामा हीन थर्ध नुं (उ)
 लागी पडवु-दगलो थर्ध नवु, ठणी पडवु
 उणी स्त्री० लुज्यो उडी
 उणुं न० [दे डल, हि, म डला]उगणी, शेडुं

डं'ककुं अं० किं (का) प्राण नवामा विल अ
 थवा(२)छेवला थास लेवा(उ)[दे डक=उभ]
 [नेडानु] उभपु
 उडापदलवी स्त्री० [डुडो+पदलव]उडे वगाडी
 छुंम आपवानी लम्करी साष्टितिक लापा
 उंकी स्त्री० [इं डोन्की पप, स२० म. डंकीण]
 पाणी जेथवानो ५५-संयो
 उडे पु० [स२० हि, म डका, स डका, प्रा.
 डक] नगान, दोल(२)घोडानी पीठ उपर जे
 थालु लटकवेला दोल(उ)[का] टडेरो(४)[ला]
 इतेहने अवाज इतेह [उ डा पडवा = टडेरा
 थवा. -करवे = नयनयकार करवे, नामना
 मेणववी (२) लोडामा लहेर करवु -थवे
 = उडे वागवो -देवे = नगर वगाडुं (२)
 विनयसवारीजे यडवु (उ) उसाहमेर डेध
 कार्य करवा ओपडुं -भारवे = टडेरो वगाडवो.
 -वागवे = विनयट कर थवा (२) नामना
 नीकणवी(उ) लोडामा लहेर थुं. -वगाडवे
 = लुज्यो उडे करवे]
 उभ पु० [दे डं(सं दंश)] यटके, दश (२)
 धाननो दालो सडवाथी पडतु छिद्र(उ)आकडे,
 जेरी डाटो-आणी (४) [ला] धीनो, वेर.
 [-रहेवे = उभ के वेरनी असर रहेवी
 -राभवे = धीनो - वेर राभकुं -लागवे =
 दालामा छिद्र पडवा (२) मनमा यटके लागवो.
 रीस यडवी] उं कुं स०किं उसवु, दश देवे;
 आकडे सारवे, करडुव (२) जेडो घसाधं पगने
 धल थवी (उ) [ला] मनमा अटकुं -भापुं
 अं० किं 'उभपु'नु कर्मणि (२) धानना
 दालाने उभ लागवो -भीडु वि० उंभवाणुं
 उगेणु न० हाडवो -अक वानी (सु)
 उगोरिणु वि० [उगोरो पन्वी] उगोरथी काम
 ले जेणु, भारभारी करे जेणुं
 उंगोरुं न०, -रो पु० [दे डगा] राग जेवी
 लडी दूकी लाकडी, घेडो
 उंदाटकुं, उंदाभाळ लुज्यो 'उंदा मा
 उंदाशाणु'न० मोरना पीछाने अनवेले सावरणे
 उंडी(-डू)के पु०[लुज्यो उडे] नानो उडे हंडुके
 उडे पु० [स डड, प्रा. डं] लडी, दूकी लाकडी;

હગોરો -હાટણું સંકિં હડે હડે મારવું
 -હાખાણ સ્ત્રીં હહાથી મારામારી
 હંદો પું + [દે હંડવ] રતો, મહોહ્યો, શેરી
 હંદાણુ +, -દા, -સ સ્ત્રીં જુઓ હકાસ
 હકાસિયું વિં હકાસ હાંકતુ, ખેડશીખોર
 હખક નં(?) [સરંપ્રા હવં, સ દમ] +દંલ, ઢોગ
 હંખર પું [સ] આડંખર, ખાહ બલકો
 હંખેકસ પુંખંવં [કં] હાંખની કસગતુ એક
 સાવન [-કરવા=એસથી કસગ કરવી]
 હંભારણુ નં [પ્રા હમણ] હભાયણું, હભવાનુ
 સાવન(ર)[લ] મર્માવાગે એકુ કટાક્ષવચન
 હંભાયણું સંકિં, હભાયું અંકિં હાલતુ'તું
 પ્રેરક ને કમણિ [ગોટાનો સમૂહ
 હંમર પું[સં હવર] (કા) હવામા ઊડતી ધૂળના
 હાધનેમો પું [રં] વીજળી ઉત્પન્ન કરવાનું
 એક પ્રકારનુ યત્ર [-મૂકયો=તે યત્ર ગોહવતું]
 હાધેરકર પું, -રી સ્ત્રીં [રં] જુઓ હિરેકર, -રી
 હાઈ સ્ત્રીં સુલેહ, સવિ (?)
 હાક સ્ત્રીં [હિ] ટપાલ (ર) મુસાકરો, ટપાલ
 વગેરે લઈ જવા માટેની ટપાઓની ગોઠવણ
 (૩) હાકગાડી (૪) નં [સરં મ.] જુઓ
 હાકણુ. ંગાડી સ્ત્રીં ટપાલ લઈને જનાગી
 ગાડી, 'મેલ' ંધરે નંટપાલઓદ્વિસ ંચોકી
 સ્ત્રીં હાકની સલામતી માટે રાખેલી ચોકી
 ંમંગલો પું (સરકારી) મુસાકગી ખગલો
 હાકહમાક પું [જુઓ હમાક] હાકમાક, બલકો
 હાકહમાળ પું ઘરનો ભૂનો પરચરણ સામાન
 હાકણુ (ણ) સ્ત્રીં [મ ઢાકિની] એક ભતની
 ભૂતડી (ર) મેકી ગિદા ભણનારી સ્ત્રી (૩)
 જેની નજર લાગે એવી સ્ત્રી (૪) ગાનરનુ
 કીટુ અને અંદરનો કહણ રેસો. ંકૂં હાણું,
 ંકૂં હું નંઉતાનની આસપાસ કરેલુ પાણીનુ
 કું હાણુ ંકોઠો પું છોકરીઓ ધૂળની પાળ
 વડે સાન કાઠા પાકી જે રમત મે છે તેમાનો
 દરેક ંઠો. -ણી સ્ત્રીં હાકણુ, પિશાચણી.
 -ણું વિં હાકણુ જેકુ, ખાઈ ભય એકુ -ણી
 પું એક ભતનુ ભૂત (પુરુષ)
 હાકખંમલો પું જુઓ 'હાક'મા
 હાક(-ખ)લી સ્ત્રીં નાનુ હાખણુ (ર) સાપનુ

ખોલતુ(૩) જડણુ [-પહોળી થઈ જવી =
 મરી જતુ. -વગાડવી = સાથે મો વડે અમુક
 ભનનો ચાલુ અવાજ કરવો.] -ણું નં [પ્રા હક્ક]
 એક ભતનુ વાઘ, હુગહુગિયુ [-ખેમાહણું =
 ભૂનો ધુણાવવો (ર) નવરાત્રી વખતે માતાના
 સ્થાન આગળ હાખણું વગાડવતું] -લિચો પું
 હાખણુ વગાડનારો -ભૂવાનો સાથી
 હાકાટી સ્ત્રીં [હિ હકોટી] હાકો, ધાક
 હાકિની સ્ત્રીં [સ] હાકણી [માણસ
 હાકિયુ વિં જુઓ હાકણું -ચો પું ખાકિચરો
 હાકુ પું [હિ] લૂટારો, ધાકપાહુ
 હાકુ વિં અપમાનિત, ખટ્ટો લાગેલુ [-પરણુ =
 ભોહુ પકનુ અપમાનિત થતુ]
 હાકો પું [જુઓ, હાક] લૂટારો, ધાકપાહુ (ર)
 [હિ ઢાકા] ધાક ['હાકકી'મા
 હાખડી સ્ત્રીં, -લિચો પું, -ણું નં જુઓ
 હાગણું અંકિં નોવકુ, ટપકાવી ં લખી
 લેતુ (કોટ મા વપરાય છે)
 હાગળી સ્ત્રીં [જુઓ હગણુ] વીંગડી, ંગળી
 (ર) માથુ, મગજ (૩) [લા] સમજરાકિ.
 [-દેખી, મારવી=થીગડી મારવી -ખસવી,
 ચસકવી, છટકવી=મગજ ખસી જતુ
 -ગાડા થતુ. -કોટાણુ હોવી=ભાન હોકુ]
 હાગળો પું વિદ્યવક, રંગલો (ર) [જુઓ હાગળી]
 દાટો, હૂચો [ખાની
 હાગોર સ્ત્રીં [સરં મ ઢાગોર] ગવાની એક
 હાથ પું [પા ઢાગ] (ગંદા દેખાય એવો) હપકો
 (ર) [લા] કલક, ખટ્ટો(૩) + [સ ઢાગ પન્થી ?]
 કીનો, ખાં [-પહવો=હાથો-હપકો પડનો
 તેથી ગકુ થતુ. -રાખવો=કીનો ગખવો,
 -સાગવો=ખટ્ટો લાગવો] -ધાહૂધી સ્ત્રીં
 હાવા હાવા, હાવા પડીને થતી અચ્ચતા
 -ધી, -ધિયું વિં ખારીલુ, વેગ ગયે એવું
 (ર) કાકી ખાય તેકુ, વિકરાળ -ધિયો પું
 હાધિયો કૂતરો. -ધુ પું [જુઓ હાધ] નડહાને
 ખાળવા લઈ જનારો. ખાધિયો (પ્રાય ખં વં
 મા જયાવાચક અથ માં વપરાય છે) હાધુમાં
 જણું = રમશાનયાત્રામાં જણુ] -ધેલ વિં.
 [જુઓ હાધ] હાવાવાણુ (ર) [હા પન્થી ?]

भारीलु (३) भणेलुं; द्वायेलु. -घो पु० ङध
 (२) लुओ ङधियो -घो। घुओ पु० रडयोभडयो
 ओकाद ङधो (ओकादपलु अताववा)
 ङधुं न० [सर० 'आडुं' (दे. 'चट्ट') तेना उपरधी ?]
 नडधु (२) मो (निररकारमा) -याङ्कट स्त्री०
 नकासु भोल भोल करवुं ते -लवारो -याङ्कटियुं
 वि० ङयाङ्कट करे ओवु -याभण न० भोलवानु
 लेर -याभणियुं वि० ङयाभणवाणु;
 ङयाङ्कट करतो याङ्क नहि तेवुं
 ङट पु० [लुओ ङट] लारे नाश, पुवारी
 [रभेधु] ङट = लारे (भेधु), धधु (भेधु).
 -वणचो = लारे पुवारी थवी]
 ङटलुं न० ['ङटवु' उपरधी] भा० साभनी उपरतु
 दामणियु, 'विन्देव' (२) ङटो
 ङटवुं स० किं लुओ ङटवु (२) सताडवु (३)
 [सर० हिं ङाटना] धमकावु
 ङटी स्त्री० [सर० म ङाटी = ङीड, ङाटा = धमकी]
 ङटी, ङीड, गिन्दी (२) [लुओ ङटवुं] धमकी.
 [-आपवी, देवी = धमकी आपवी.]
 ङटो पुं० [सर० म. ङाटा, हि. ङाट] ङाटो, साङ्कडा
 मोना पुत्र (अरलु, शीशी जेवो) नु मो अ'ध
 करवानु साधन, भूय [ङाटा करवा = उपवासने
 आगले दिवसे ङासीने भावु ङाटो देवो,
 भारवो = ङाटा वडे अ'ध कवु]
 ङडडलुं अ० किं ['ङाड' उपरधी ?] आलल करवी
 ङडडियु न०, ङडु स्त्री० [लुओ ङडडलु]
 आलल, विनति
 ङडधुं स० किं [प्रा डडह (स. दग्ध) परधी ?
 सर० हि. ङाढना = भाणवु] (का) कटाक्ष करवो
 ङङ्क स्त्री०, -रियुं न०, ङङ्काण (ण.) [लुओ
 ङङ्क] नकासु आभ तेम लेवु - आलां भाग्वा
 ते. [ङङ्क रे। - ङङ्काणो भारवी, ङङ्करियां
 भारवां = आभ तेम लेवु - आला भारवा]
 ङङ्काडोण स्त्री० कशामा वरये पडी ङङ्कापण
 ङङ्काणवुं ते (-करवी)
 ङङ्कुं न० [मो ङङ्कवाना 'ङङ्क' रव० परधी ?]
 करडवा पहोणुं करेलु मो. [-भारवुं = भाथुं
 भारवुं (२) पचकुं लरवु.]
 ङङ्काडि(-णि)युं न० ['ङङ्कु' उपरधी] ङङ्करियु

ङङ्काण (ण.) स्त्री० लुओ 'ङङ्क' मा
 ङङ्काण पुं० [रव०] दामवाथी थतो अवाण(२)
 ['दामवु' उपरधी] दामपीने मापीधी लीपवा जेवी
 सपाटी करवी ते [स्त्री० लुओ दामपी
 ङङ्काडो (-ले।) पुं० लुओ दामडो - डी (-दी)
 ङङ्काणियु (-रि)युं न० [लुओ दामवु] दामवाना
 काममा लेचतु वजन; दामवानु यत्र (२) भार-
 साभना योङ्का उपरतु दयाण राभनार वजन
 (३) [ङङ्काडो, ङङ्का उपरधी ?] ओक पहोणा
 मोतु वासण
 ङङ्कादियाण (-णुं) वि० ['दामवु' उपरधी]
 जेमा दयाण माटे 'दिभंग' - कमान होय ओवुं
 ङङ्काणी लुओ 'ङङ्काडो' मा - ले। पु० लुओ
 दामडो (२) घोडाना पगने नाण
 ङङ्काणभणु (-णुं) अ० [ङङ्कुं + नभणु]
 ङङ्काणी अने नभणु अने आलुओ (२) वाराङ्करती
 अने आलुओ (३) दामानु नभणु ने नभणुं
 ङङ्कु थाय तेम (४) [ला] पक्षपातधी. [ङङ्का-
 नभणु करवु = पक्षपात करवो (२) आप
 ओड कान करवा.]
 ङङ्कायेण वि० लुओ ङङ्काडियु
 ङङ्कुं वि० [दे डडव, डडव = ङङ्का ङङ्क]
 नभणुनुं वि० (२) [ला] अणभामणुं;
 अणणुं [ङङ्का पगने अ गारो = नलर
 ङनारवा दीरने मा कपाणे ङङ्का पगनी धूणधी
 जे निशानी करे छे ते ङङ्का आंअ डङ्कवी
 = पुरुषने माटे अशुल अने स्त्रीने माटे शुल
 सूचवतु निमित्त थवु ङङ्कुं करवुं = ङङ्का
 आलुओ नाभवु (२) लुडी नवु (३) अणभाम-
 नणु करवु - भूडवु, मेडवु = लुडी नवु,
 न नडवु (२) अणभामणु करवु ङङ्के
 ङङ्के भूडी देवुं = ओवु मुकाडं नवुं के जेधी
 अट नडे नही]
 ङङ्करी, ङङ्का (-लो) रियुं, ङङ्काडी वि० [लुओ
 ङङ्कु] ङङ्के ङङ्के काम करवानी आदतवाणुं
 ङङ्का, ङङ्का पु० [सिं डड, प्रा डड] ओक मततु
 धास - डडं ० सुणियुं न० ओक मततु धास
 ङङ्को पु० [सर० म डड, डडमा] ओक मततु
 शाक - लाण

डाभोडियुं वि० लुओ डाभोडियुं
 डाम (डा') पुं० [सर० प्रा. डमण=डामवानु
 ओलर, सर० हि दाग, म. डाग] गरम गरम
 वरतु यामडी उपर थापी देवी ते; यपडे (२)
 [ला.] डध, डल ड, लाछन(३)क र्थ नडि; टीके
 (नेम डे, ले डाम!) [-यांपवे, देवे =
 डामडु, यपडे] येसाडवे (२) कर्ष ना य्पापडुं;
 टीके अताववे (डिड० जेने शु डाम डे?)]
 डामडी वि० [सर० डमाम डे डल] + य्पाडंभरी,
 डली, अहारनी टापटीपवाणु
 डामथिये पु० ['मायी' उपरथी ? सर० हिं.
 डामचा= जेतरेनां भाये] गोलडा वगेरे मूकवानी
 वेडी (२) डस, भण्डर
 डामणु न० [लुओ डामण] घेडागघेडा नासी
 न लथ ते माटे नेमना पगने वरडवतु डेरडुं
 (२) रे टियाना पैडाना पाभिया याधवानी डेरी
 (३) [फा डामन] अंगरभाना डेडानु ओठण
 (४) ['डायु' उपरथी ?] [वडाण लमणी तरड
 वाणवा] सुकान डायी तन्ड डेवतु ते
 डामर पु० [सर० हि. म.] डोलदार, डोलसाभाथी
 मणते) अेक काणे पडाय
 डामरे पु० अ० व० (२) डेसने याडणे जे
 जे लाडडाने य्पाधारे जेसाडाय जे ते लाडडा
 डामरे न० [डि डिमरज] रेलवेमा य्पावेले
 माल वभतसर न लेवा लवाथी भरवी पडती
 डडनी डडम [-यडडुं = माल वभतसर न
 लेवाथी डड भरवानो थवे - भरपुं = ते डड
 य्पुडवे]]
 डामडुं (डा') स० डि० [लुओ डाम] डाम
 देवे (२) महेषु मारडुं (३) [लुओ डामण]
 डामणु पावतु
 डामाडोण वि० [सर० हिं डौवाडोल (डोलना)
 म डामाडुल (-ऊ)] अरिथर डोलतु, डगमणु
 डामीन (-म) वि० [ई डेमेड्ड ?] शुनेगार
 तरीडे प कायेतु, अडभार
 डामुं न० [डाम' उपरथी] डाम्यानु डे डाम्या
 जेवु सिहन (२) काणे डध
 डामेल (डा') वि० [डाम' उपरथी] डामेलु
 डायरी स्त्री० [ई] रेलनीशी, ते नोधवानी योपडी

डायरे पुं० [अ. दावरह] नात, नमणु (र० पूतोभा)
 (२) धरडा अने अतुलवी लेडिने समुदाय -
 नवणु, डायरे (३) [डा] अंगत माणसेतुं
 म डण, काडी - गरसियातु म डण
 डायल पुं० [डं] धडियाणने अंकवाणे गोज
 भाग, जेना पर काटा डरे छे
 डार न० (डा) लूडनां अर्यातु टोणु (२) पुं०
 ['डर' उपरथी] धमडी ०पुं स० डि०
 ['डर' उपरथी] डरावतु, धमडी देवी (२) मना
 डरवी, अटकावतु - रे पुं० धमडी, डपडे
 (-देवे). - रे डडारे पु० (डा.) सामाने धाक
 रडे जेवी येथ
 डडी स्त्री० [स डडक, प्रा., दे. डड] टोपडी (२)
 नेटना डूलडणादिनी टोपडी - लुं न० डेरने
 भाणने भरले टोपडे (२) वास डे वासने
 छेजे डडिये
 डडी वि० स्त्री० [अ दाही] 'डडु' तु स्त्री०
 ०ने घेडो पु० अेक आलरमन
 डडडुं वि० ['डडु' उपरथी] डेडडडु, य्पापडु
 डडु वि० [अ दाही] डडडडुवाणु, समणु.
 ०डम, ०डमरुं वि० [डडु+डमरु (डामर-
 डमोडर - अेक धतिडामप्रसिड डडो गुलराती
 रानपुरप)] अहारथी डडु अने डवकु डेभातु
 (२) तदन डडु, शाणु
 डण स्त्री०, न० [दे डाल] डणुं. ०भी स्त्री०,
 ०णु न०, -णी स्त्री० [दे. डाली] नानी डण.
 -णु न० मुप्य थडने डारो, शाभा. [डणे
 वणगणु = य्पाअथ मणवे (२) धधे वणगणुं
 डणपांभांअं लुडं डरेवां = सावासध
 लुड पाडी नाभवा, कुटुअस धीने वेरविजेर
 डरी नाभवा, पाथमाल डरेतु (-नु) डणुं -
 पांभडुं न लणुणुं = थी अजात होडुं]
 डंज (-भ) (०) पु० [सर० डस] डीडी, मोडी
 माभ (२) [सर० हि डौक, म डका] न गनी
 नाये तेना प्रकाश ववे ते माटे मुकती
 यक्यकित पतरी (३) [सर० म डका] धानुना
 सावा पूरवाभा वपरते पडाय
 डंभरुं (०) वि० [सु] डिंभतभा, मणियुं
 डंभणी (०) स्त्री०, -णुं न० [सर०म डालक]

डाणमाथी कूटेदी नानी डाणी, डाणधी
 डांग (०) स्त्री० [दे डगा] लाणी मज्जुत
 लाकडी -गाटपु स० कि० डागे डागे मारपु
 डांग न० [सर०म डग, हि डांग, दे डुं(-डो)गर]
 आडीवाणो दुंगरी प्रदेश(जेम के डांगतु नंगल)
 डांग(-गे)रे स्त्री० [स. कडगर = पराण?] ऐक
 धान्य, जेमाथी योभा नीकणे छे
 डांहु (०) न० (का) कडणु डाणणी
 डांड, ०थु (०) वि० [स. डंड, प्रा डड] छडु,
 पैरीछोकन विनातु (२) डडाथी काम दोनार,
 लाठ (३) नाथु, लभाड, लुप्यु. ०गाई, ०गी,
 -डाई स्त्री० डाडपणु, नागाई, लाडाई
 डांडकी (०) स्त्री० [लुओ डाडी] जीणो डाणी
 (२) पाननी डाणणी (३) नानो हाथो -दो
 पु०मोटी डांडकी (२) धरेणानो आकडो (जेम
 के वाणीनो)
 डाडियारास (०) पु० डाडियाथी रमचानो रास
 डांडियु (०) वि० [डाड' उपरथी]डाडाई करनार,
 डाड (२) न० [दे डड, -डो = सीवेलु एणु या
 लोडियु वस्त्र] लूगडानो नरेलो-दरेलो लाग
 वरयेथी काढी नाथी जे छेडा साधी पहरेवा
 लायक करेलु कपडु
 डांडियो (०) पुं० [लुओ डाड] डाड व्यादभी
 (२) [लुओ डाडी]दाडी पीठनार, रोन इरनार
 (३) नानो पातणो दडो
 डांडी (०) स्त्री० [स. दण्ड, प्रा डंड उपरथी,
 सर० हि] डांडी, नानी लाकडी, हाथो के दडो
 (२)जेने जे छेडे तालवाना पक्षा अघाय छे ते
 लाकडी(३)डाडियाथी वगाडवानु ऐक वाघ(४)
 वहाएने निशानी अताववा सारु जेथी टेकरी
 उपर रोपी रापेलु लाकडु (५) टीवाडांडी (६),
 [दे डडय = रस्तो उपरथी?] सीधी किनारी -
 लीटी(नाकनी) -डो पु० दूको दडो(२) हाथो
 (३) इणुगो, गरले
 डांडे पडपु [डाडो (दे. डडय = रस्तो) = रस्तो
 पडपेवो, आलता थु] [लरवु ते
 डांके (०) स्त्री०, डांके न० (का) मोहु फगलु
 डांभपु (०) स० कि० [लुओ डाभपु] दडाडपु
 डांभो (०) पुं० [लुओ डाभो] ऐक लतनी

वनस्पति -लाथ [अ-डुर (२) हाथो
 डांदलो पुं० [डाडो' उपरथी] डाडलो, वनस्पतिनो
 डांस (०) स्त्री० [प्रा डस(स दंश) = हातथी
 कापडु, करडु] (का) मादा माणसने जेगड
 थीन भावनी रचि थनी ते
 डांस (०) पु० [सं दंश, प्रा डस, स० हि, म.]
 ऐक लतनो म०र -सिथ्य सा(-नां)अ
 स्त्री० डांस जेथी करडती माभ
 डांसु वि० [स दंश, प्रा डस = करडतुं(गणे
 योडपु)]अपारपकन रवाडवाणु (राथएने माटे)
 डिक्टेसन न० [इं] श्रुनलेभन
 डिथी स्त्री० [इं] अश (जेम के तापना, भूणाना)
 (२) पदवी, उपरवि (३) अ्रेसमा टाछप स०रड
 गेडववा नभाती पतरी
 डिपोजिट न० [इं] जे-क के कडई पासे भूकेदी
 अनामत (२) आना तरीके अपाती रकम
 डिपोटी पु० [इं डप्युटी सर० म डिपोटी]
 शाणाओ तपासनार सरकारी निरीक्षक(२)वि०
 मदननीश (जेम के डिपोटी रेशन-भारतर)
 डिद्रापु स०कि०, डिद्रापु स० कि० 'डीकडु'
 अेरक ने कर्मणि
 डिमाके वि० [लुओ डाडाके] + दंली, डाडधी
 डिरेक्टर पुं० [इं] (विपारी कपनीनो)सयालक,
 वडुवटदार(२) (डणवणु भातनो) सयालक
 डिरेक्टरी 'स्त्री०[इं] व्यक्तिओ, विपा० ध० अजो
 नामठाम वगेरे माहिती आपती योपडी
 डिल न० [सर० हि डोल के फा दिल]शरीर(२)
 [फा दिल] + दिल, मन. [-उतररी अडुं =
 शरीर सुकडु, लडपणु ओणु थु -अरारुं =
 ताव आववो, तावनी शड्यात थनी. -अारे
 थु = लुओ डिल अरारु(२) शरीर वजनदार
 थु -लेवडुं = शरीर सुकडु -लेडुं. डिले
 अरारुं = शरीरे पुष्ट थु]
 डिदि०० न० [इं] कपनीना रोरे दीड भणतो
 नडनो लाग के तेनी रकम या टका
 डिस्मिस कि०वि०[इं] अरतरक, रक, काढी नापेलु
 के भूडेलु (-अरडुं; -थु)
 डिस्ट्रिक्ट पु० [इं] जिल्लो (२) सरकारी
 अमलदारे तपास माटे पोताना विलागगां

इन्नुते(-मां गपुं, नीकणपुं). ०वेरुं श्री०
 [ई.] निव्वलानी मेरी अदावन वया अपीव
 थं निव्वलाना एस वावे छे. ०गग पुं [ई]
 ते अदावनो मुप्य न्यायावीश. ०मेरिस्ट्रेट
 पुं [ई.] निव्वलानो मेरिस्ट्रेट, क्लेकट ०वेरुं कल
 ओई नं [ई.] निव्वलाना रता, दवाभाना,
 वगेरेनो वहीवट इस्तु प्रलकीय मएण ०वेरुं स
 ओई नं [ई.] निव्वलाना शिक्षा (आथमिक) तु
 काम करु प्रलकीय मएण

दिसैय्यर पुं [ई.] (प्रिती सननो पारमो महिनो
 रि ग श्री०, नं [सरं हिं वींग] ओरी - अनावटी
 वात, गप [-मारपी = गप मारपी] ०मारु
 विं डिग मारुतार, गभीदास

डिगरी श्री० [म] भूणानी शि ग, मेगरे
 रि'गलु' नं ['डिग' - ल (रव०) जपी नभाय
 तेवा लागो टायनो लाग - कडो, नवो दूधसथी
 अकुं (२) येरियानो कडो (३) [वा] मावु
 (४) [सु] सणी के डाभणी केवा ल कडोनो कडो
 (मेम के, हीनासणीनु डिगलु) [-डिडाडी
 मूकडुं = जठाने कापीने वेगणु करु]

१६ गण नं [लुओ डिग] रूडी तडाके (२) [सरं
 हिं टिंग] पिगजना ठेकावा विनानु वाथुं
 वेककल

डि गो पुं अ गूडी अनावी ना कहेवु ते टीका
 [-अतावचो = ना कहेवु, याट पारुव
 (वे, डिगो - अम वपराय छे)]

डि डिम पुं, नं [सं] अक लततु नातु नगार
 डिंअ नं [सं] नातु छोकुरु, थाणक (२) अम्यु
 -डी नी० प्रत्यय (पुं डो, नं डुं) नामने लागना
 (१) लधुना के लालित्य या प्रेम अतावे छे -
 भाणीडो, वडावुदा, रसिडा (२) वृथता अतावे
 छे - लुडारडो, उमोडो, छनमडी

डीयकु नं [लुओ डीयको] डीट (२) टोयकु,
 टेरु (३) नानो डीयको - के पुं [लुओ रथको]
 डिपसी आवेवो गाक केवा लाग, गाडियो
 डीया श्री० ['डीयकु' उपगयी] नातु डीट (२) नातु
 टोयकुं (३) डीटी

डीयुं नं लुओ डीयकु
 डीयो पुं [सरं न टीचा] अक लततु पक्षी

डीट, ०डी, -टी श्री० [लुओ डीट] रनतु
 टोयकु, डीटडी - टियुं नं नातु डीट (२)
 डीटियु, रीगलु - डुं नं वेनाधी इण शाभाने
 वणगी रहे छे ते ल'ग, डीट

डीकडुं स=किं ['डीकु' उपगयी] डीदानी मारुं
 (२) मडा मुस्सेलीमा पूरु करु

डीकुं नं [सरं रडु] नानी नडी लाडकी
 उडणी (२) [सु] लाडलानु डीमयुं, टोयकु -
 डीयुं नं [सरं ल डिव = गेगो प्रा डिव =
 वित्र] गाक, डेके; डीमलु

डीयो पुं [लुओ डीयु] डूमे (२) मेरो लपोरो
 डीमयु नं लाडलानु डूयकुं डीमयु
 डीरियो पुं (य) अे नामतु अेक जल

डीयी, -युं लुओ डीयी - यु [डियकु, डीटी
 डीट, ०डी, -टी श्री० [लुओ डीट] डीट, रनतु
 डीट, -डु नं [लुओ डीट] (इणतु) डीट.

[-कडडुं = भूग क'रुव - ग'रु = ल'रुभूगधी
 नाश यवो] ०डुं नं डीट, अत्र ल ग, टोयकु
 ०रुडी श्री० नातु डीट (२) डीटडी ०डुं
 स=किं डीटाभाधी नारु (२) [नने लागी
 रहेली] राभणी पाभडी तोडी नाभवी - टियुं
 नं लुओ डीटियु

डीडवाणु नं गेरवडी मठ, अव्यवरया, अरिरे
 [-याडडुं, यडावपु = अरेरवाडडु, यडावपु]
 डीरुपु नं [सरं छ डडु] भावाणुं इण, टोयकु
 डुडावपुं स=किं, डुडावपु अं किं 'ए-वंतु
 प्रेरक ने लावे [अेक पशु - भूड

डुकर नं [सरं सं डूकर, म लुम (-कको)]
 डुमडुग अं [रव०] राभलानो अवाग - गियुं ;
 नं रडडु - श्री श्री० नातु रडडु

डुगगी श्री० [मं हिं] (०००) डुगडुगी
 डुचापु अंकिं, -वपु स=किं 'डुचु कुंमं रि
 ने प्रेरक [अएणी प-

डुअडुणा अं [डुअपु उपरधी] डुअ डुं डुअवापी
 डुअडुणी श्री० अेक पक्षी

डुपार (-२) पु स=किं 'डुअपुं डेः
 डुपारुय विं ['डुअपुं ' उपगयी] डुअ 'प्रा प'र
 रहेतु (२) श्री० वाः वरु डुअ ने अड
 आवपु ने

दुष्प्रामाण्यं वि० दुष्पी नवाय अयं
 दुष्प्रामाण्यं स० कि०, दुष्प्रामाण्यं अ० कि० 'दुष्प्रामाण्यं'
 प्रेरकं नै लोके
 दुष्प्रामाण्यं पु० [प्रा दु (स द्वि) + मापा ?] वहाणो
 दलाल - मारुतियो (२) अ० पारसी अ० ट
 दुष्प्रामाण्यं न० अ० पक्षी
 दुष्प्रामाण्यं न० लोके वनो लोके वानु यं न
 दुष्प्रामाण्यं पु० [स. द्रोणकाक] कागडा लोके
 अ० पंथी
 दुष्प्रामाण्यं अ० [रव०] [दोलकं नो अवाण]
 दुष्प्रामाण्यं न० [इं डमासक ?] अ० लततु कापड
 दुष्प्रामाण्यं स० कि० दुष्प्रामाण्यं अ० कि० 'दुष्प्रामाण्यं'
 प्रेरकं नै लोके
 दुष्प्रामाण्यं, -रे। पु० [दे डुगर, सर० (दे) म. डोगर,
 हि डुगर] नानो पव त (२) मोटो टग [दुष्प्रामाण्यं
 टाटो पाडवो, नवटाववो, मानवो = दुष्प्रामाण्यं
 उपरनी वनरपति आणी भूकवी, हव लगाडवो
 (लोडोनी अ० आधा).] व० वि० पडाडी,
 दुष्प्रामाण्यं (२) पु० दुष्प्रामाण्यं ररतो - राण
 वि० जेमां ठेकठेकाणे दुष्प्रामाण्यं होय अ० -री
 वि० दुष्प्रामाण्यं यत - नीपणतु (२) दुष्प्रामाण्यं
 लगतु (३) स्त्री० नानो दुष्प्रामाण्यं, टेकरी
 दुष्प्रामाण्यं स्त्री० अ० शाक - क०, दुष्प्रामाण्यं
 दुष्प्रामाण्यं (वे।) पु० दुष्प्रामाण्यं, योर, दूगो (२) [दुष्प्रामाण्यं
 दुष्प्रामाण्यं] माप्रीना लुको
 दुष्प्रामाण्यं पु० [दुष्प्रामाण्यं दुष्प्रामाण्यं] दुष्प्रामाण्यं न० - लूड
 -री स्त्री० तेनी माहा
 दुष्प्रामाण्यं अ० कि० याकतुं (२) लोके न०, प० पडवु
 (३) अवाकं भूटी नवी (४) हारवु (५)
 [सर० हिं डूकना] लुकावामा पडवु
 दुष्प्रामाण्यं पु० [दे. डुवो, हिं. डूगा] दूका हाडानी
 अ० मोप्री कडडी - दूवणक वगेरे पीरसवाना
 कायमा वपराती (२) [ला] उपसेखो हाडक
 वाणो कडण लाग
 दुष्प्रामाण्यं स० कि० [दुष्प्रामाण्यं दुष्प्रामाण्यं] लोड अडकाडी
 पीवु (२) मोटे टाणियो भावु; हासीने भावुं
 (३) दुष्प्रामाण्यं - हाटो टवो
 दुष्प्रामाण्यं पु० [दे डुजय = वरुनो टुकडो] नकामा
 कागण के कापडनो पिंडो (२) अ० नो हाटो (३)

मोटो टाणियो (४) [ला.] अ० स० नकारी भाण्य,
 रातो (५) योणार्थ करीने गमे तेम मोटो यध
 गयेलु वस. [दुष्प्रामाण्यं काठवा, काटी ना अवा =
 धाणी महेनत करावी थकवी देवु, हूश काठवी.
 दुष्प्रामाण्यं लोकी नवा = कडडे कडडा यध नाश
 पामवु, लागीने लूडे यध न० दुष्प्रामाण्यं मारवो.
 = दुष्प्रामाण्यं काणु के मो प० थ करवु.]
 दुष्प्रामाण्यं न० अ० व० [दुष्प्रामाण्यं उपरथी] लुकीया.
 -री स्त्री०, -डुं न० पाणुमां पेंसतुं - दुष्प्रामाण्यं
 ते. [दुष्प्रामाण्यं भावी, मारवी = पाणुनी
 अ० हर पेंसतुं (२) न० युकवी सटकी न०
 दुष्प्रामाण्यं मारी न० = अयोप यध न०, सटकी
 न० (दुष्प्रामाण्यं भावुं, -मारवुं, -मारी न०)
 दुष्प्रामाण्यं मारी अवावुं = नरा वारमा न०
 पाठा अवावु]
 दुष्प्रामाण्यं अ० कि० [भूडवु] (प्रा लुडु) नो व्यत्यय
 पाणुनी अ० हर न० (२) दुष्प्रामाण्यं मरण पामवु (३)
 क्षितिजमा दुष्प्रामाण्यं अ० पामवु (जेम के सूर्य यद्र
 ध०) (४) [ला] देवाणु काठवु (५) लीन यध न०
 दुष्प्रामाण्यं वि० (२) स्त्री० लुडो दुष्प्रामाण्यं
 दुष्प्रामाण्यं पु० [रव०] नानु दोल. नगार
 दुष्प्रामाण्यं स्त्री० [फा. दुमचेह] साण अ० पीरी न लय
 अ० माटे घोडानी पू छडीमा लरावाती होरी (२)
 घोडानो थापो
 दुष्प्रामाण्यं न० [अ दुवल] अ० लततु गूमड
 दुष्प्रामाण्यं वि० मीडु, कपटी
 दुष्प्रामाण्यं पु० [दुष्प्रामाण्यं दूमो] लागाणुनी अवावुशथी
 छातीमा लरातो डयूरो (-लरावो)
 दुष्प्रामाण्यं न० पगाण, डागरतु धास
 दुष्प्रामाण्यं स्त्री० अ० लततु पक्षी
 दुष्प्रामाण्यं वि० [स दुल्, प्रा डुल्] दुष्प्रामाण्यं (२) न० अ०
 कानतु धरेलु (३) अ० धास [-करवुं =
 अवावारी नाअवु, जोवा तैयार रहेवु. -थवुं =
 जोवु, शरतमा हारवाथी सामाने कपले
 न० (२) शैगट न० उहा० आणु डल यध]
 दुष्प्रामाण्यं अ० कि० [दुष्प्रामाण्यं दुष्प्रामाण्यं] दुष्प्रामाण्यं, गरक थवु (२)
 अवावु थवु, देवु काठवु (३) काथ विसातमा न होवु
 दुष्प्रामाण्यं पु० [सर० 'डोवु'] रगडो (२) नीचे ठरेवो
 कयरो (३) लुडो दुष्प्रामाण्यं

डूश स्त्री० [लुओ डूश] अडडवा; डूश (-डाडवी, डाडी नीअवी, नीडणवी, नीडणी नवी)

डूसकुं न० [रव०, लुओ डूसकुं] रडता रडी रडीने लेन्धी येयातो श्वास

डूअ स्त्री० [सर० म डेंख, डूख] डूअ आगण डूतो लाग

डूअरेवडुं स० डि० वडु, धमडावडु

डूगणाडुं अ० डि० (डोड, वेला डे डणतुं) वधता अरडु, डूगणु

डूगणी स्त्री० लुओ डुगणी

डूगो(-घो) पु० लुओ डुगो

डूटी स्त्री० [स लुगिड] डूटी, नालि [-डुं डूसडुं = अतरनो लव व्यस्त करु, डारय -नो डमणके = हृद्यनो डमणके.] -टाणुं वि० डूटावाणुं -टो पु० मोडी डूटी(२) डूटा नेवा डपरी आवेयो लाग

डूडी स्त्री० [स० व डुडुअ, डुडुकका, स डुडम, डुडु] लहेगत क्वा वगाडवानी नानी नगारी डे वाणी [-पिटाववी, -पीटवी = लहेर करु, प्रसिद्ध करु] [डनमत वधवी]

डूडुं न० कणनो डोडो - कणसलु [डूरां वधवी = डूडो पु० [म] नभूनो, करमो(२) लुओ डूटो(३) मोडु डूडु [सणगती सणी

डून्नागणुं न० [लुओ डलायणु] डीपाडियु, डेक न० [ड.] वहाणुतु वृतक

डूथुडेशन न० [इं] डरी वात वेने माटे योग्य अविनारी आगण न्नु क्वा माटे मोकलवामा आवतु प्रतिनिधि-मडण [युड-डोपो]

डूपो स्त्री० [इ] लं'डार, डोडार, वभार (नेम डे, डेरडोडुं अ० डि० [लुओ डेकर] पेट डीपसडुं (२) डेकर चडवी (३) डीडुं पडी नडु

डेकरं न० [सर० म डेंसरा, डेवरा (सं डिव = डड)] मोडु डीपमेडु पेट [पीडनो लाग

डेथुं न० [स डिव डणधी] डमन्धी नीयेनो

डेमी वि० [इं] (छापवानी) कागणतु अेक नड

डेरे पु० [लुओ डेरे] वडोणानी गोणीना काडा, परतु लाडडु, नेमा गडी रवाडि डरे छे डेरडुं अ० डि० (आपेलु) डीधथी घेरडु

डेरे पु० [हिं डेरा] तंभू (२) [ला.] पडाव. [-डरेपो = मुकाम डरेवा, पडाव नापनो]

डेरेतंभू पु० अ० व० डेरे डे तथु या नापेलो पडाव. [-डीडवा = मुकाम डणडेवा; पडावनी नगा आली थवी]

डेरे (डे) पु० नोडानी डेरने गणे थधातुं लाडडु - डडु

डेरी स्त्री० [इं] डूयालय

डेडी (डे) स्त्री० [लुओ डेडु] अडडी, पडाणी (२) पोडीसयोडी

डेडु (डे) न० [म डेहली डपरथी? सर० हिं. डेहरी, -ल] मोटा पडोणा आरणावाणु मकान (२) मकाननो अडडो नेवा मोटो डरवाले (३) [अ.] रापना दाडानी लापी वणी. -डो पु० डेडु १, २ लुओ [विरामविडुत

डेश स्त्री०, न० [इं] (—) आलु अेक (अ ग्रेण)

डेडुकाणी पु० [अ दिहकान] गामडियो, गडो डे डडुं (डे०) न० [स डुडुम? स० हिं डेडहा] पाणुनो नानो साप (२) अ० डि० [रव०] लुओ डे'डु'मा

डे'डु (डे०) न० [रव०] डेडकनो अवाळ - डडुं अ० डि० डे'डु करु

डेथुं न० लुओ डिगो

-डो प्रत्यय पु० अकने लागता ते अकनो आकडो डे सजा थतावे छे नेम डे, अेकडो, नवडो थ० [डाडानु अेक वासण

डोडि स्त्री० [सर० हिं, लुओ डोयो] लाभा

डोक स्त्री० [लुओ डोकु] गणु; डोट, गरहन.

[-डीची डरेवी = कामता दणाणुमाथी डे मुडेल परिस्थितिमाथी थडार नीडणतु (२) माथुं डीयु = रडु, सामा थडु. -लागी नवी, -मरेडोडि नवी = मरण नळक आववडु]

डोडरे न० [म डोक?] अेक लततु पडी

डोडरं वि० (तु'छकारमा) धरडु. -री स्त्री०

[डे डोकवरी, सर० हिं] डोरी -रे। पु० डोरो

डोड(-भ)डी स्त्री० [स० डोडुं डे डोडि]

(धी -तेल काडवानी) पणी

डोडडुं अ० डि० [डोडुं डपरथी] डोडु काडीने नेवडु, डोडियु करु

ટોકાળારી સ્ત્રીં [ટોકુ + ળારી] મોટા દરવાજામા
 -રાખેલી નાની ળારી [ખહાર કાઢીને જોવું
 ટોકા(૦૧)કું અં કિં [‘ટોકુ’ ઉપરથી] ટોકું
 ટોકિયુ નં [ટોકુ ઉપરથી] ટોકું ખહાર કાઢીને
 કે લખાવીને જોવું તે [-કરકું = જોવું, નજર
 નાખવી (૨) [પ્રાચ. ૫૦ ૧૦ માં] ડૂપી રીતે-
 છાનુમાનુ જોઈ લેવું (જેમ કે, પગીલામા આમ
 તેમ ટોકિયા ન કરવા) (૩) જરા આટો મારતા
 જવું — મળતા જવું (જેમ કે, આખાજી આવો
 તો અમારે ત્યા ટોકિયુ કરતા જલે)]

ટોકી સ્ત્રીં [સરં મ ઢોકોં] ટોક [—ધુણાવવી =
 ના કહેવું —ભાગી જવી, —મરદાઈ જવી =
 જુઓ ટોક ભાગી જવી ધં] —કું નં માયું
 (૨) ટોકિયુ [—આપકું = પ્રાણ આપવા —ઊંચું
 કરવું = જુઓ ટોક ઊંચી કરવી —કાઢવું =
 આચિતા આવીને હાજર થવું —કાપવું = ગળુ
 કાપવું (૨) વિશ્વાસવાત કરવો —ખોવું =
 જવ ખોવો —ઘાલવું = વચ્ચે માયું મારવું;
 હખત કરવી —ધરવું = વચ્ચે અડચણ નાખવી
 (૨) પ્રાણ આપવા તૈયારી ખતાવવી —ધુણાવવું
 = ના કહેવું —મૂકવું = જવ જવાની દરકાર ન
 રાખવી —પડવું = નાના છોકરાને થતો એક
 રોગ થવો]

ટોકો પું કડખનો સાઠો
 ટોકટર પું [ઈં] દાક્ટર, વિદ્યાયતી પદ્ધતિથી
 વેદુ કરનાર (૨) વિદ્યાની —પડિતાઈની પઠવી
 (કૂંકમા ડોં લખાય છે) —રી વિં દાક્ટરને
 લગલુ કુ તેની વિદ્યા સઅંધી (૨) સ્ત્રીં દાક્ટરની
 વિદ્યા કુ તેનો ધંધો

ટોખલ સ્ત્રીં નાના ખાળકાનુ ટોણુ, ભૂજરવાડ
 ટોખલી સ્ત્રીં જુઓ ટોકલી, પળી
 ટોધલી સ્ત્રીં નાનું ડોધલુ, ડોચકી —કું નં
 પહેળા મોનો ઊમા ઘાટનો ઘડો, ડોચકુ (૨)
 વિં ડોધું [ટોધલાં ઊડી જવાં = સાવહારકુ
 —નાસીપાસ થઈ જવું]

ટોધું વિં સાખડખોયું, ખેવડ, ડોધલુ
 ટોચકું નં [‘ટોકુ’ ઉપરથી, સરંમ ઢોચકી, —કોં]
 માયુ (૨) ટોચકુ; ટોચ
 ટોઝ પું [ઈં] એક વેળા લેવાની દવાની માત્ર

કુ તેટલી દવા [—લેવો = તેટલી દવા ખાવી કુ
 પીવી] [પેટ, હોજર (તિરકારમા)
 ટોઝું નં ડોઝરું (૨) જુઓ જાલ —ઝરું નં
 ટોટી સ્ત્રીં [સરં મ લુટી, ઈં હલોટા] એક
 ભતતુ ભડુ કાપડ

ટોટો પું કુટો; દહાને ગેડીનો માર
 ટોડ પું મરડાટ, રીસ(૨) મોટી મોટી ધરણ, કાડ
 ટોડકું નં એક ભતતુ શાકફળ [ટોડકાં છોલવાં
 = કામચલો ન હોવો (૨) નકામો વખત
 ખગાહવો]

ટોડલો પું ટોડો (લાલિત્યવાચક)
 ટોડવું નં [જુઓ ટોડો] ફળ અથવા કણસલા
 વાળો ગોટો, ટોડો (૨) જડવુ, કંલુ (૩) એક
 ભતતુ ટોડકા જેવુ ફળ —વો પું ફળ, ફૂલ
 કે કણસલાવાળો વગર ખીલિયો ગોટો —ટોડો
 ટોડળવું નં [‘ટોડો’ ઉપરથી] કુંતી ગયેલુ
 આખનુ પોપયુ

ટોડાણુ, ટોડાણુ જુઓ ‘ટોડો’મા
 ટોડી સ્ત્રીં [સરંમ હિં] એક વનરપતિ —વેડો
 —હુ નં ડોડીનુ ફળ

ટોડો પું [જુઓ ટોડો] ફળફૂલના ગર્જવાળો
 નવો કૂટતો ગોટો (૨) ઠાણા ભરેલુ મકાઈનુ
 હુંડું —હાકું અંકિં ટોડો આવવો, કણસલુ
 નીકળવું —હાણુ વિં ટોડાવાણુ

ટોટી સ્ત્રીં [જુઓ ટોટી, હિં જ્ઞોટી] પહેગ-
 વાળાને ખેસવા કાટેલી પડાળી —હેલી

ટોખરુ નં [સરંમ ‘ટોખરુ’] ભાગેલુ —કૂરેલુ
 મટીનુ વાસણ (૨) રાનીપરજનુ એક વાધ

ટોયુ વિં કઈ ન સમને ચેલુ, સાવ ખોચડ (૨)
 નં [સરંમ ઢોવડ, —ર] ભેસ [ટોખાં
 ચારવાં = અપ્રાણ રહેલુ ટોખાં મૂંઠવાં =
 ડોડકા છોલવા, નકામો વખત ખગાહવો.] —ખો
 પું મૂખ, મુદ્ધલુદ્ધિ માણસ

ટોચલુ નં [‘ટોચો’ ઉપરથી] ડોરણુ; ખોઈ
 ખાવવાનુ ઘોડિયાનુ આહુ લાકડું

ટોચો પું [દે ઢોખ] નાળિયેરને ડોતરીને કરેલુ
 વાસણ (૨) નાળિયેરનુ ખોખું, જેમા હુકાનો મેર
 ઘલાય છે (૩) ડોઈ (૪) [સરંમ ટોચો] મોટો
 ખીલો, ગરને

डारणुं न० षोडश्यां (२) लुओ डोयणु
 डोल स्त्री० [सं. दुल् उपरथी ? सर० हिं, म]
 आलही, पाणुं तु अक वासाणु(२)पुं० वहाणुनो
 क्वाथल [काय डो
 डोलकाय (-यि, -यी) डो पु० राता गणानो
 डोलकाही स्त्री० वहाणुनो क्वाथल, डोल(२) ते
 परना निशाननी काही
 डोलची स्त्री० [डोल + फा ची (नेह्)] नानी
 डोल (२) यामडानी डोल (३) पु० डोल चडे
 वहाणुमाथी पाणुं डियेचनार
 डोलचु न० [लुओ डोलची] डोल(२) यामडानी
 डोल [अरिपर
 डोलणु (-लुयु) वि० [डोलचु' उपरथी] डोलतु,
 डोलन न० ['डोलचु' उपरथी, सर० म टोलन]
 डोलवानी क्रिया (२) ताल अने भवन घंथी
 डोलावे अवे शण्डाल कां, 'शोधय' ०श्रौटी
 स्त्री० डोलन नेनी मुभ्य वस्तु छे अेवी श्रौटी
 डोलां डोला पुं० अ० व० ['डोलचु' उपरथी] आभ
 तेम डोलचु - जूलचु ते [याहीना सिको
 डोलर पु० [डं] अमेरिगानो सोनानो तथा
 डोलर (-रिथो) पु० ओड डूलकाड, अटभोगरो
 डोलचुं अ० कि० [प्रा डोल(सं दौल्यु)] जूलचु,
 आभ तेम डालचु (२) डगचु यणचु डगभंगचु
 डालुं न० [डोलचु' उपरथी] जोकु (२) गोथु,
 धकड [डालु आलुं = डोलचु, डालचु, डगचु (२)
 लोचुं जोकु आभलुं डोलां आभचुं = जोकु
 आभा, लोध आभे अेम थचु, लोधयी डे नकु]
 डोला पुं० ['डोलचु' उपरथी] त अत, ताचियो
 (२) [दे डोल] भ्याना, पालपी
 डोचुं (डो) सं० कि० डलावी लेणवी हेडु, शीणु
 डोचुं अ० कि० 'डोचु' तु कर्मणि [छव
 डोचुवो = यूथाचु, लिलरी थवानी ह्यय अेवी
 छातीमा गलराभाणु थवी.] डोचुडाचु (भेरक)
 डोशी (-री) स्त्री० धरडी स्त्री [डोशी (०भा)-
 ना रे' टिथो = धीरथी - धीमी रवालथी पणु
 रिथर आलतु काम]
 डोसलां न० अ० व० परसीओमा भरी गयेला
 माटे दरवर्षे करता क्रिया. [डोसलां षेसवां =
 पडी लागु, नरम थडी नु (२) हेवाणुं नीकणु.]

डोसी स्त्री० डोशी. -सुं न० धरकुं - नमाडु
 भाणुस - सुं डगकं न० [डोसु + डगर (दे
 डिथर धरकुं) धरकुं - वृद्ध भाणुस. -सो पु०
 धरडो भाणुस
 डोह पु० [सं द्रह ? सर० म] लडा पाणुनीने
 आडो, धरो
 डोण पु० [सर० म] कडोण लरडता आभो
 रही गयेला दाणो (२) [दे डोल] महुडातु
 पी [डोण काठवा = आभा दाणु लुहा
 काठवा (२) थकवी नाअचु, हड काही नाअची.]
 डोण, ०वा पु० अ० व० [लुओ डोण] धाणुं मां
 कूथ्या वगर रही गयेला दाणु
 डोण [डो] पु०, न० [सर० म, हिं डोल] आकार,
 धाट (२) अकारने देभाव, डोग ०वा लु वि०
 डोणी, दली ०ड (-द) माक पु० ललका;
 हाड ०दार वि० धात्रीलु, देभावकु
 डोणवाणुणी स्त्री० (लरड्या पछी डोण लुहा
 जाडवानी) दाणु याणवानी याणुणी
 डोणवचुं [डो] सं० कि० [लुओ डोण] आकार
 करवो, धाट दाववो
 डोणवा पु० अ० व० लुओ 'डोण' मा
 डोणचुं न० नातु लाकु - अणतणु
 डोणियुं न० ['डोण उपरथी] महुडाता डोणतु
 तेल [नभूनी, मुसदो
 डोणियुं [डो] न० ['डोण' उपरथी] इपरेभा;
 डोणियो वि० पु० लाया शीगडावाणो (अणद)
 डोणियो पुं० ['डोण' उपरथी] डोणी ली चकनार,
 लोथ
 डोणी [डो] वि० ['डोण' उपरथी] डोणवालु, दली
 डोणी स्त्री० [दे डोला] जूलती डोणी, मायी
 (नेवी डे मादाने लडं नवानी - 'दे' यर) (२)
 माही अअर, मोकाणु. [-आवची = माडा
 सभयार आववा. डोणीओ वणवी = लारे
 तुकसान थचु [(अदुवा) (३) लुओ महुडाती
 डोण
 डोणो पु० [दे. डोल = आभ सर० म डोला]
 आभने कय - गणो (२) आभ (३) [ला]
 नअर, धान (४) भोरना पीछानो आडो
 [डोणा लोधवा = च नकु, लागवी, अकल

आववी. - ॐचि चडी नवा = तोर के गर्व
 आववो (२) आश्चर्य पाववु. - काढवा =
 धमकाववु; गुरसो अताववो - ॐचि आववा =
 राह लेवराववी - ॐआडवा = डोणा कढवा
 - ॐडवा = ताडीने लेवु (२) धमकाववु - ॐडवा =
 आधुयु थवु, न डेभवु - ॐडवा = लेवु, धारी
 धारीने लेवु डाणो ॐपवो = झववु (२)
 ललचावु - ॐसडवो = ललचावु - ॐपवो =
 मन मानवु - ॐटकी नवो = आभ दारी नवी,
 भरलु सभीप आववु (२) आश्चर्य चकित थवु
 (३) धर्षा यवी. - ॐरेवो = चक्र आववा
 (२) काकट के घेलु थवु - ॐरी नवो = भरलु
 सभीप होवु (२) गुरसो थवु (३) धर्षा आववी
 - ॐरेवो = गुरसो करवो - ॐपवो = संसाण
 राभववी, तडेहारी राभववी]

डाणो (डो'?) पुं [स दोहद, प्रा. डोहल, सरं

म. डोहळा, हिं डोला] गर्भवतीना डोहद
 (२) पहेलु आलु
 डोच्युं संकिं (का.) पे यवु, पे चीने अटकाववु,
 (२) डोचु [आळ - रमत
 डूडू श्रीं [ड] डूकाधी रमाती ऐक अथेळ
 डूडू, ॐडूडू अं [रव०] डेडकानो अपवा
 डूडूवर पुं [ड] (रेलवे धर्जन के मोटर) डूडूकनार
 डूडू पुं [ड] प्रवाहीवु ऐक अथेळ माप
 (जेम के, हवाभा याले छे लगभग ऐकाड
 आनीलार नेटलु) [कवायतनो शिक्षक
 डूडू श्रीं [ड.] कवायत. ॐमास्तर पुं
 डूडू पुं [ड] पोशाक, पहरेवेश
 डूडू ग न० [ड] धा, डूडू धं घोर्ध मलमरी
 धं करवा ते (-करडुं, -करावडुं)
 डूडू ग न० [ड] चित्रकाम, रेखाथी आकृति
 यीनरवीते ॐमास्तर पुं चित्रकामनो शिक्षक

६

ढ पुं [स] भूधस्थानी चोयो व्यजन (२) [सरं
 म] साव अज्ञान - डोह माणस ॐडारे पुं
 ढ अक्षर के अनेो उच्यार ॐडारेत विं [स]
 छेडे ढकांवाळुं ॐडू पुं ढकर (२) डोह माणस
 ढकेल श्रीं [सरं हिं ढकेलना, म ढकलणे =
 धकेलवु] कुन्तीमा ऐक दाव
 ढग पुं [सरं म ढग, ढीग] ढगलो, गज
 [-मारवो = ढगलो करवो] (२) श्रीं (का)
 आलु, आणामा आवेला माणसो ॐ (ॐला)-
 आळ श्रीं पत्तानी ऐक आळ
 ढगरु न०, -रेा पुं [लुओ धगडो] डूडो
 ढगरो पुं [लुओ धगडु] ललका पगारनो
 सिपाई (२) लुओ 'ढगरु'मा
 ढगलो पुं ['ढग' उपरधी] पुं षडकलो
 [-धर्ध नवुं = साव दीलु के अशक्त धर्ध नवु,
 नासीपास थवु - वणी नवो = ऐकसामडं
 लेयु धर्ध नवु (२) ढगलो धर्ध नवु] - दाभ'ध
 विं (२) अं धलु, पुं कण - दी श्रीं नानो
 ढगलो - दोढगला पुं अं वं ढगला ने
 ढगला, अति - पूभ होवु ते
 ढगो पुं अणदियो (२) ढ - भूभ - भेवडूडू आडमी

ढयक ढयक अं [रव०, सरं दे ढगढगा]
 जेम के पाणु पीवानो अपवा
 ढयरो पुं [लुओ ढय्यर सरं टयरो, हिं.
 ढचर] डोकरो -री श्रीं डोकरो
 ढयुपयु विं [रव०? सरं म ढग(-गा)
 ढग(-गा)] अनिश्चित, डगुमगु
 ढयूके ॐडयूके अं [रव०]
 ढय्यर विं [सरं हिं ढचर, लुओ टयर; दे.
 ढडुडर = वृद्ध] अहु धरडु, पोभा जेनु - एणं
 ढड अं [रव०] धड - आघातनो अपवा (ढड
 धर्धने चोडी दीधी)
 ढडके पुं [रव०] डैडके
 ढ (ॐलु) ढलुपुं, ढ (ॐलु) ढलुवपुं, ढ (ॐलु)-
 ढलुपु लुओ 'ढलुवपु'मा
 ढडुमडु विं [सरं मटेडु] चारे आनुथी चोढेडु
 ओवु (का) उलां ओदीने ढडुमडु धर्धने अंका.
 ढडो पुं लुओ 'ढ'मा (२) [सरं हिं ढडु,
 ढडुढा ढ ढडुढ = नड, स्तभध; म. ढडुढा =
 मोटेपतग] पतग वरवेनी उला लडी अक्षक
 सणी के चीपट (पीळ ते कमान)
 ढलुके (-का) पुं अं किं [रव०, अथडावा के

अक्षणावानो अक्षान्] वगर कामे रभक्षु, रभक्षुं
 दण्डुके पुं० [सर० दण्डुं] (सु) ॐधनु ॐकुं
 दण्डुदण्डु अ० [रव०, सर० म.] ०कुं अ०किं
 [सर० प्रा ढणिय, स ध्वनित; म. दणदणणो]
 दणदण अम वागुं(२)नेशथी भधु अकसाथि
 हाती ॐकुं, धणधणु. -धुाट पु० दणदण
 अक्षान्. -धुावकुं स० किं (प्रेरक)

दध श्री० + [सर० म] दध
 दध अ० [रव०] [पडवानो अक्षान्]
 दध श्री० [सर० म, हिं.]रीत, पद्धति ०धध
 श्री० रीतभात,पद्धति,छटा. ०दर वि० दध-
 वाणु (२) छटादर

दध अ० [रव०] पडवानो अक्षान् [दध दधने
 पडवुं](२)शून्य,धध ०दधकुं अ०किं अने
 अक्षान् करवो (छटा० तरवाभा) ०दणियां
 न०ध०व० दध दध करवु ते, ०कुं अ० किं
 दध दध अने अक्षान् करवो (२) दधकु, धूदी
 नकुं (३) धधी नकुं, मरी नकु

दधु(-धूदी) श्री० [लुओो दधुओो] दोगदी
 दधु(-धु)पुं०[सर० म. दवु(-वु), का दवु,
 ते दवु] दधुओ, भेवडियो पैसो(२)लुओो दधो
 दधुनवकुं स० किं दधुदधुनु प्रेरक

दधुटा(-२)वकुं स० किं, दधुटा(-२)कुं
 अ०किं 'दधुदधु'नु प्रेरक ने कर्मलि
 दधुवो पुं० [सर० हिं दधुआ] भेवडियो पैसो
 (२) [सर० न दधुओ] लुओो दधो

दधुदधु अ० किं [रव०] दोलनु वागुं (२)
 पाणीभा दधुका भावा
 दधुद(-२)कुं स० किं ['दध' करवु] अरापर
 ओहाडीने सुवाडवु(२)थाधडवु (वहावभा)(३)
 वीधवु, मारवु

दधुदी श्री० [लुओो 'दधु' श्री०] दोगदी
 दधुदकुं स०किं लुओो दधुदकु
 दधुदो पु० [सर० म दधुका] दोगदो (२) दोग-
 दोट आदमी

दधो(-धुओ) पुं० ['दध' = शून्य उपरथी ? म.
 दधुओ, हिं दधु] भेवदधु आदमी(२)भायलो
 -नामद आदमी
 दध अ० [रव०] (२) न० (भाणलाभाभा) दोल

दधक, ०दधक अ० [रव०] दोलनो अक्षान्. ०कुं
 अ० किं दध दध धधु -कारो, -को पुं०
 दोलनो अक्षान्

दधदध अ० [रव०] दोलनो अक्षान्
 दधदोल वि० दोल नेवु कुंकेलु, भूध नकुं देभातु
 दधक अ० (२) पु० [रव०] दोलनो अक्षान्
 दरदको पुं० [रव०] दरदवानो अक्षान्(२)लुओो
 दैडो [भूकुवो

दरदकुं स०किं [रव०] दसडवु; धसडवु(२)दैडो
 दरदो पु० ['दसडवु' उपरथी] दसरदो, वेठ,
 अरसिक वैतर [वपरथ छे दीलु दस
 दस वि० [प्रा दस = दसी पडवु] 'दीलु' नेडे
 दस(०२)डकुं स०किं [लुओो दरदवु] नमीन
 साये भे यवु, धसडवु (२) [ला] वेठ ॐतारवी
 (३)गमे तेम लधी काडकुं (४) दैध काम गमे
 तेम भेथी नाभवु

दस(०२)दो पुं० ['दसडवु' परथी]-दसडावाथी
 थयेलो धसरदो (२) लुओो दरदो

दसकुं(-धु) वि० [लुओो दस, सर० म
 दसकु] आणसु, सुगत(२)काया काननु -भोणु'
 दसकुं, दसणवु अ०किं [प्रा दस, सर० हिं
 दहता, म दमळणो] दगदो थधने (नेम डे
 मकान, लीत, नेधड ध०) पडी नकु

दसु' न० दद, जीणी देती [दसकु
 दसो२ वि० नदोर दागणीदीन(२)अदी, आणसु;
 दणदकुं अ०किं [लुओो दणवु] दणवु, नमलु
 नहेवु (२) नमलु रहेवाथी सु दर देभातु
 दणकुं अ०किं [दे हळ] आहु' यकुं, अक आलु
 नमवु(२) प्रवादी पदार्थनु यहार नीकणी नकु
 (३)भीभाभां रेडध ते धाटना यवु (४) [ला]
 अमुक वलणु तरक वणवु [दणी पडकुं =
 जेहोश थध डे भरलु पामी गधडी पडवु (२)
 अ० निश्चयभाथी धीण आलु नमी नकु]

दणावकुं स०किं 'दणवु' अने 'हाणवु'नु प्रेरक
 दणाकुं अ०किं 'हाणवु'नु नर्मलिने 'दणवु'नु लावे
 दणियां न० ध० व० साडाभायना आक
 दणियु न० [सर० हिं देला] देकुं (२) रेड
 दण्या अ० ['दणवु' उपरथी] ('भूया' -नी नेम
 मा छेकरने कहे छे)

ढंकावुं अ० कि० [लुओो ढांकवु] 'ढांकवुं'तु
 कर्मणि [ढंकायेदो। हीरे। =प्रसिद्धिमां न
 आवेदो। दैवतवाणो भाणस ढंकायेदी पीठ=
 दाम्पदीपड नली रङ्गेदी कीर्ति] -वुं
 संकि० 'ढांकवुं'तु प्रेरक

ढंग पु० [सर० हिं, म] वर्तन, रीतलात (२)
 येनयाणो, ढाणो (३) रीत, दम्, प्रकर [ढगे,
 ढगमां रङ्गेवुं = विवेक भयादाभा — घटनी
 गनलानधी वर्तवु, सरो ढंग राभवो। ढंगमां
 आववुं = कायके डीक डे योग्य गालाय अेनी
 दगाभा आववु] ढाण पु० ढगवडो, ढकाणुं
 (२) पाठ, व्याकार ढधडो पु० ढकाणु विधास
 पडे अेवुं वर्तन

ढंढ वि० [सर० डे ढड = ढली] (पोलु) नेडे
 वपगय छे — पेलु ढढ साव पेलु

ढंढा(-ढे)र वि० [ढमढोल'नी नेम पोलापश'नो
 रव०] गनवर, मोदु

ढंढेरे। पुं० [सर० म ढाढोरा, हिं ढँढोरा] नढेर-
 नामु (२) सरकारी नढेरनामु [-पीठवे। =
 नढेर करवुं, नढेरन'मु 'ढार पाडवु]

ढंढाणवुं संकि० [प्रा ढढोल्ल = धूमवुं ढुवु]
 (नगाडवा भाडे) भूम हलाववु

ढाकढाण पु० [सर० ढाणो] ढाण, घाट

ढाकणो पु० [लुओो ढाणो] रीतभात, ढग
 (२) ढडापण, समन'नरी (३) विवेक, नम्रता,
 लाज (४) ढग, ललीवार

ढाकौढुं (-ढुं)ओ, ढाकौढुंओ पुं० [ढांकवुं
 परथी] ववेलु भावतु डे धरमा उघाडुं होय
 ते तपाय्मी करीने ढांकवुं - अघ करवुं ते

ढाकलुं न० लडकुं (रानी-रर लोडोतु)

ढाढी पुं० [हिं] अेक लतनो मागण (२)
 [दे. ढढढ = मेरी] शरहाई वगाडनारी

ढाढ सी० [सं] प्रढार - अटके. जीलवानु यामडातु
 अेक साधन (२) [ला.] रक्षक वस्तु ढगर पुं०
 ढाव अनावनार ढगरवाड सी०, ढगरवाडो
 पु० ढालगर लोडोना मढोदलो

ढाण पुं० [ढाणवुं] उपरथी, सर० दे ढाल = ढाणवु]
 ढाणव, उतार (२) गीत दम् ढाणो, ढंग (३)
 गावानी दम् (४) स अंघ, धरोओ (५) जेतनार

पाकनो अढाज [-उतारवे। = घाट उतारवे।
 (२) अरापर ढणतु राभवुं (३) ढणतो रस्तो
 पर करववो (४) सरभुं करवु - उतरवे। =
 नेग आवनो (२) ढाणव उपरथी नीये उतारवु,
 ढाणव पार करवो - परवे। = अेक तरङ्
 ढणतु रङ्गेवु ढाणमां गावुं = राग प्रभाणे -
 ढंगमा गावु. ढाणो पाडवुं = रागे पाडवु
 अवरिधत याले तेम करवु.]

ढाणकी सी० [ढाणवु परथी] धातुने गाणीने
 पाडेकी लगडी - डो पुं० मोडी ढाणकी (२) ढग,
 वतलुं (३) कामकाजनी सकार्थ - आवड,
 लकीवार (४) समणण [-आववे। = ललीवार
 आववो] - लुी सी० कापणी (२) धातु ढाणवानी
 डिया डे रीत (३) भीथा ढाणवानी आवडत

ढाणदार वि० ढाण - ढाणववाणु

ढाणवु सं० कि० [ड. ढाल = नीये नांगवु (२)
 सभर डे ना ढाणवो. सर० हिं ढालना, म
 'ढालणे] नीये नाभवु, नभाववु (नेम डे आभ)
 (२) पाथरवुं (नेम डे आटलो) (३) दीयां डेपे
 पाडवुं, गेरववुं (नेम डे आसु) (४) पाकनी
 कापणी करवी (५) पाकने अढाज काडेवो
 (६) गाणीने ढाणकी पाडवी, भीथामा रेडवुं
 (७) न० टाणी वगेरेना अेरा साडला उपर ने
 धूमडु आवे छे ते

ढाणियु वि० ढाणवार (२) न० ढाणकी (३)
 ढाणवाणु जेतरे डे नमीन (४) अेक न ढाण -
 आलुवाणु छापरे (५) ढाणवार मेन. - ये।
 पु० कापणी करनारी भाणस (२) जेतरेमा
 पाणी लई नवानो आवेवो ढाणदार मार्ग (३)
 ढाणेलो पासलो — घाट

ढाणो पु० आराम विधाति (२) ढग, रीतलात
 (३) पद्धति दम् [-करवो = मुसाङ्गीमा याक
 भावा मुकाम करवो (२) अयारे नमीने आराम
 करवो (उत्तर गुनरात).]

ढांकलु (०) न० [लुओो ढांकवु] ढांकलु (२)
 सरक्षण (३) ढांकवु ते - लियुं वि० ढाके
 अेलु (२) न० लुओो ढांकलुं - लुी सी० नातुं
 ढांकलुं (भास करीने ढाटलीवु) (२) धूठण
 उपरतु ढाडकुं [ढांकलुमां पाणी घाकी

भूडी भरवुं = लाजना मार्या मो न अताववुं.]
 -खुं न० वरनुने ढांकवा तेने जेसता करेले
 कर्ष पण् धाट (२) ढांकनारुं कर्ष पण्
 ढांकणुयो (०) पुं० जेना पूछडाना गुञ्जानी
 अदर वेणा वाण ह्येय जेवे अणद
 ढांकपछेडे, ढांकपिछेडे (०) पुं० (ढांकवुं+
 पछेडे, पिछेडे) ढेप छुपाववानी युक्ति-
 अढानुं (२) टपलाआजनी छेकरानी अेक रमत
 [-करवेा = छुपाववुं; छुपाववा माटे अढानुं
 आगण करवुं]
 ढांकवुं (०) स० किं [दे ढक्क] कशा वडे
 वरनुने आवरवी - तेनी छपर गेठववुं, भूकवुं
 के पाथरवु (२) संताडवु, शुभ राभखुं. [ढांकवुं
 छेवाडां जेवां = सारानरसां कार्यनी अण-
 जेता करवी.]
 ढांकेलदूंकेल (०) वि० [ढांकवुं छपरथी] ढांकेलु-
 ढभूरेखु, शुभ राभेखु [ढांकडुंभो
 ढांकडुं(-दूं)भो, ढांकडुंभो पुं० लुओ
 ढांकथुं वि० [ढांकवुंनु भू० कृ०] ढांकेल, शुभ
 (२) न० घेर भडोआडेखु पिरसाण. ०धीकथुं वि०
 अतरनी शुभ चिंताथी अणी रडेखु - डभी
 ढांगकं (०) न० मोठी लडी ककडी, आरिखु
 ढांकुं (०) न० मरी गयेखुं ढेर
 ढांढो (०) पु० [सर० म धाढा] मोढो अणद
 ढिगार पु० [सर० म] ढग; ढगडे
 ढियाववुं स०किं, ढियावुं अ०किं 'ढीयवुंनुं
 अेरक ने कर्मणि [कर्मणि ने अेरक
 ढिभावुं अ०किं, -ववुं स०किं 'ढीयवुंनुं
 ढिभडियो पु० लुओ ढीमडे [ढीगडी'मां
 ढीगडी स्त्री०, -खुं न०, -ढो पु० लुओ
 ढीक स्त्री०, ०खुं वि० लुओ 'ढीक'मा
 ढीकडी स्त्री० पथरा मारवानुं छोटडा जेवु अेक
 मारीन यत्र [-कापाडु
 ढीके पु०, -कापाडु स्त्री०, न० लुओ ढीके,
 ढीय वि० अणभूत, दढ
 ढीयवुं स० किं लुओ ढीयवुं
 ढीय पु० मोढो पथरो (२) अ० [रव०] धीय ०वुं
 स०किं धीयवुं, मार मारवे
 ढीम स्त्री०; न० सोनानी लगी

ढीमथुं (-थुं) न० [सर० हिं. ढीम] ढीमथुं
 (२) मोठीनी लडी कोडी (३) [ला] गडुं छेकरुं
 (४) माथुं
 ढीमडुं (-खुं) न० [सर० म. ढिमा] लुओ ढीमलुं
 ढीमडे पुं० अेक वनरपति
 ढीमखुं न० गाठ. जेवे कडणु सोले (२) जेना
 छप भूडीने छूँदाय तेवा लाडडानो ककडो, ढीमलु
 ढीमर पुं० [स. धीवर, सर० म ढि(-ढी)वर]
 माणी (२) आरवे
 ढीमथुं न० लुओ ढीमथुं
 ढीसुं न० ढीमखुं, गूमडुं
 ढील स्त्री० [दे. ढिळ, सर० हिं, म] नार, विलंअ
 (२) तंगथी छेलदु - शिथिल होवाणखुं (३)
 [ला] भूँकरकारी. [-पडणी = ढीलु थवुं, तंग
 मदी जवुं - भूँकणी = ढीलु करवुं, तंग न
 राभवु (२) पतंगानी दोरी ते अमे तेथी वधारे
 छेडवी ढीलमां पडवुं = विलअ थवे (२)
 अेकरकारीमा जवुं] ०गं डुं वि० पीडणु, आयलु
 ढीलुं वि० [लुओ ढील] जेयमा शिथिल, तंग
 न होय अेवुं (२) कडणु नडि अेखु, पोथुं (३)
 [ला] छिमत विनानु (४) कभलेर (५) सुस्त, धीरुं,
 भद [ढीली छानीलुं = कभलेर, पीडणु
 ढीली ढाणलुं आनारुं = कभलेर, पोथुं
 ढीली दोरी भूँकणी = रडेमनजर राभवी,
 छूछार आपवी ढीलु पडवुं = ढीलु थवुं.
 ढीलुं भूँकडुं = नमल भूँकडुं; राडत आपवी;
 छूछार आपवी] ०ढस वि० साव ढीलु
 ढीक स्त्री० [रव०] धीयडे, धरपो (-मारवी)
 ढांकणु स्त्री० [सर० हिं. ढेकली, ढेकी] पैवा
 आडवानी मोठी आडणु
 ढीकणुं वि० [सर० हिं फलाना ढिमका]
 डलाखुं, अमसुकं ('डलाखुं' साथे अे वपराय छे,
 अेकलु नडि)
 ढीकवेा पु० [दे ढेका] नदी के तणावना सुडा
 तणियामा पाणु माटे जोडेले जाडे
 ढीकडी स्त्री० नानो ढीकवेा
 ढीके पु० [रव०] ढीके, भुकी; गडो, ठोरो.
 -कापाडु न० अ० व० [ढीके+पाडु] धीयक
 अने लातोधी करेदी मारामारी, भरवी

ढींभढींगी स्त्रीं [रव०] ऐक लततु वाध-नगरं
 ढींभढी स्त्रीं नारीरुपनी पूतणी (२) [ला.]
 ढींभढी येडे ष्रनेकी ढनेकी नाना आधानी स्त्री,
 नानी शरुगार सनेकी स्त्री -लुं न० पूतलुं-
 रभकडुं. -ढे। पु० नररुपनी पूतणी
 ढींभ स्त्रीं [लुओ ढींभ] पीवानु अकरातिथापलुं
 ढींभलु पुं० धूटलु, पगने ढाङ्गणीवाणे साधे
 -लाग [-भंढवा = (आणडे)यालताशीभनु
 -लागवा संकिं = धूटलु ङपरभारभारीने
 पागलु करु (२) अंकिं छिभत ढारी नवी
 (३) ङवतने आधर नवे, पायभाल यधु-
 ढींभलु यडुं = ढींभलुथी नभने पगेलागलुं]
 ० पूर वि० ढींभलु सुधी आवे अेटलुं -लुं
 वि० ढींभलु नेटलु ङीं (२) नेडु पूछडुं
 ढींभलु अडतु ढोय अेडु (३) न० ढींभलु
 नीचे भूकवालुं टेकलु (४). ढींभलु, धूटलुयु
 ढींभलु संकिं [रव० ? सर० हिं. ढोकना]
 ढधथी वधारे पीतुं (२) पीतु (तिररकरभा).
 (३) [ला.] ढाड पीवे. ढींभलु (भेरक)
 ढींभलुं (कर्मलि)
 ढींभं न० अ० व० [सर० हिं ढौंचा, प्रा
 अडढ = अर्थ + चर = चार] साड चारने
 आक, ढूंचा [भेरक ने लावे
 ढुकावलुं सं किं, ढुकालुं अं किं ' ढूकडुं'
 ढूकडुं वि० [लुओ ढूकडुं] नलक
 ढूकडुं सं किं [लुओ ढूकडुं] नलक नलु
 ढूवे। पुं० रलुभा रेती ङीडीने यते ढगढे (२) ङडी
 ढूस वि० [रव०] नकासु, रदी (२) स्त्रीं [लुओ
 ढूस] ढभ
 ढूंकडूँ अं [लुओ ढूंकडूँ] पासे, अलु पासे
 ढूंकडूँ वि० [लुओ ढूंकडूँ] ढूंकडूँ, नलक, इर
 नल्लि अेडु
 ढूंकडूँ अं किं [सं ढौक, प्रा. ढुक्क] ढूंकडूँ,
 नलक नलु. ढूंकडूँ (भेरक) ढूंकडूँ (लावे)
 ढूंकडूँ वि० लुओ ढूंकडूँ; ढूंकडूँ
 ढूंगलुं न० [सर० धूयु] रोपानी आसपास
 कराती वाड, वाडोडिधुं
 ढूंगलुं संकिं [सर० ढूंगलु] आलुं. ढूंगलुं
 (भेरक). ढूंगलुं (कर्मलि)

ढूंयुं न० (रभतभा) अे पक्षभाने अेक (२)
 वास डे चारने लारे (सु)
 ढूंयं न० अ० व० लुओ ढींभ
 ढूंठलु स्त्रीं अेक रभत, भोडियो पाडो
 ढूंठलुं संकिं [सं ढुंठन; हिं ढूंठना, दे. ढुंठलु]
 शोधु, भोणलुं. ढूंठलुं (भेरक). ढूंठलुं
 (कर्मलि)
 ढूंठ(-लुं)सुं न० कलसलामाधी आनरीना ढालु
 काढी ढींभ पछी रडेउ श्रेतर, ढूंठुं
 ढूंठियो पु० ['ढूंठलु' ङपरथी] नेन धर्मने
 अेक स प्रढाय (२) अे स प्रढायने आढभी
 ढूंढी स्त्रीं अेक रभत; ध धींभलुडो
 ढूंढुं (-लुं, सुं, -सुं) न० लुओ ढूंढुं
 ढूंसो पु० धडेने लडो मोडो लामभे (२)
 धूसो, लडो कामणे
 ढेक वि० ढेक, ङेडु (रभतभा वपरथ अे)
 ढेकभगढे। पु० [स ढेक + भगढे] अेक पक्षी
 ढेकढी स्त्रीं नाने ढेक-गाठ (२) नानी टेकरी
 ढेकढे (-वे।) पुं० मोडी ढेकढी, ढेक, अूध
 ढेकवे पुं० ढेकढे (२) [स. ढेक ङपरथी, हिं.
 ढेकली] इवामाधी पाली अे यवानु अेक यत्र
 ढेकाढणिया, ढेकाढैया पुं० अ० व० [ढेका +
 ढणिया (ढणु ङपरथी)] ङंयनीनी
 - असभान नभीन, भाडटेकर
 ढेकूट स्त्रीं माथाकूट, कडाकूट
 ढेकूडी स्त्रीं लुओ ढींभ
 ढेके पुं० ङपसेढे लाग, टेकरे (२) [श. प्र. भा]
 शरीर पर ढेका येडे ढेभातो ढाडकावणो लाग
 (नेभ डे केक, पीठ). [-नभवे = ढाडका
 वणवा, नीयुं नभी काम करु]
 ढेभढे, ढेभणो पु० [सर० हिं ढेला] धटेने
 कडो. रोडु. [ढेभलानी येडे अथडलुं =
 अर्थ विना अढी तढी रभडुं -ढियालु]
 ढेभणो स्त्रीं नाने ढेभणो (२) धटेने लूका
 ढेड(-ढ) पु० [सर० हिं. ढेडु] अे नामनी अेक
 अंत्यन लतने आढभी. ०रुं नराती स्त्रीं
 अंशे ल भिआलुवाणी गुनराती ०लु स्त्रीं
 ढेडनी डे ढेड लतनी स्त्री ०ङ्गेते स्त्रीं,
 ०ङ्गेते। पुं० लहेर इनेती; भराभमा भराभ

इनेती ंवाडो पुं ढेड ढोडोनेो लतो (२)
 [ला.] गडी-अरवच नगा; गडकी. -डा-
 (-ढा)डि विं ढेडु, -ने लगतु (२) ढेडु
 वळेलु. -डि(-ढि)युं विं ढेडाडि. -डि(-ढि)यो
 पुं ढेड. -डी, -ढ(-य)डी स्त्रीं ढेडण -डुं
 विं ढेडाडि (२) नं ओठवाड लूडी भावार्
 डलकी वणुं टोणु. -डो पुं ढेड(डुचकारमा)
 ढेपडी स्त्रीं [लुओ ढेपु] नानु-यपडुं ढेडु;
 येपडी -लुं नं रोडु, ढेपु (२) ओसलु, ढगडुं
 ढेपु(-डुं) नं [सरं म ढेप, हिं. हेंव] लुओ
 ढेपलुं [-काडी नाभलुं=मार मारी डलकु
 करु ढेपां लांगीने धूण करवी=नकाभा
 टाटिया तोडवा, नकाभी महेनत करवी.]
 ढेभरुं नं [ढेपु' पथी ? सरं म ढेव(-म)रें]
 ओक भावानी वानी. [ढेभरुं पांधीने=साथे
 लाथु लधने(२)[ला] भरोभर निरात करीने.
 ढेभरुं भ'धाववां=रवाना करुं (२)
 रुभसत आपवी -भांधवां=लु (२)
 रुभसत भणवी] -रियुं विं ढेभरा पांधीने
 नीकणेलु (सध माटे)
 ढेभो पुं सोल्ले, गडभ, ढेका (२) ढेसलो
 ढेभलो पुं ओक वनरपति=ओपवि
 ढेर पुं [हिं.] ढगडो -री स्त्रीं ढगडी
 ढेड, ंडी स्त्रीं [प्रा. ढेणियालिया] भोरनी माडा
 ढेसकुं नं ओक धरेलुं(२) लडोरोडलो (३) पोडलो
 ढेसरो(-लो, -यो) पुं पोडलो. [-भूडवेा=
 पोडलो भूडवा पेठे अघवु]
 ढेड (ढें) विं ढेड (२) तडन डलकी डोटितु
 ढेगु (ढें) विं आणसु, ओडी [मादा
 ढेचलो (ढें) पुं ओक पपी -डी स्त्रीं तेनी
 ढेचवेा (ढें) पुं ओक पपी
 ढेड नं [रवं] वाळूटनेो अवाज. ंकुं नं,
 ंडो पुं ढेड अवाज साथेनी वाळट.
 [-भूडवेा=ढेड अवाजथी वाळूट करवी.]
 ढेडुं नं मोडुं ढेडु
 ढेयो पुं ढगडो, टेकरो
 ढेडणियुं विं वयनाथी लडुं (वेललु) (२)
 नं पगभा गोडला यडे ओवु ढडं
 ढेडणी स्त्रीं भावानी ओक वानी

ढेडणुं नं [सरं म. ढोकाळा] भावानी ओक
 भनावट-वानी
 ढेचकी स्त्रीं नानु ढेचकु
 ढेचकुं नं झाडडा भोभो माडीभो धडो (२)
 [ला] ढेचकु; माथु. [-ढिडलुं, ढिडी लुं=
 माथु डपाडं लु (२) साव डारलु] (३) विं
 [ला.] ढेचका पेठे अस्थिर भेसळीपु डे तेवा
 मनतुं, ढोणलुं
 ढोटो(-ढो) पुं वाळो लरवानी झाडकी
 ढोर नं [सरं हिं, म] पक्ष, गाय, भे सवगेरे
 ओपयुं प्राणी. [-भेपुं=लड; भूरभ -चारी
 भावां=लुद्धि वापरवी न पडे तेपुं काम कर्या
 करु] ंढांक, ंढाक(-भ)र नं भंवं
 ढोर वगेरेभो सभूड ंभार पुं ढोरने पडे
 ओवेा सभत मार. ंशाड विं ढोरना नेवु
 ढोरो पुं [सरं घोरो] ढिपसेली नभीन, टेकरो
 ढोल पुं, नं [सं.] ओक वाध, नगार [-डूटलुं=
 भरु पोटुं सभन्या विना डालियो लखेवो
 -भोल्या करु. (-लुं) ढोल डूटया करुलुं=
 -ना वभाणु कर्या करवा-लाटाड कर्या करवी,
 -पीटलुं, -वगाडलुं=लडेर करुं.] ंक
 नं, ंकी स्त्रीं नानु ढोल, पभाज. (-नी) ढोलकी
 डूटवी; भलववी = -नी लाटाड-प्रशांसा
 कर्या करवी (२) -तो पक्ष ताड्या करवेा; -नी
 भुशाभत कर्या करवी] ंकुं नं ढोल. ंवभाडु
 विं ढोलकी वगाडनार, भील व्यागण डोडना
 शुणगान कर्या करनार
 ढोल पुं + ढोलियो
 ढोलकी(-लु, -ली) स्त्रीं [सरं हिं. ढोलनी]
 नानो भाटलो, पलंगडी
 ढोललु पुं पडेरवानु लूगडुं (२) स्त्रीं ढोलकी
 ढोलियो पुं भाटलो, पलग
 ढोडी पुं [सं ढोल] ढोल वगाडनारो [(-ने घेर)
 ढोडी भेसवा, भेसाडवा = भगणप्रसग
 डोवो]
 ढोलो पुं [ढ. ढोल्ल; सरं हिं. ढोला] वर,
 धळी (२) [ढोल=नगारं डपरवी] लडो,
 ओडी, भूर्भ भाणुस
 ढोण पुं ओप, धातुने रसवी ते

ढोणनलंभ स्त्री० ढोणवु नलभवुं ते
 ढोणङ्कोड स्त्री० ढोणवु ङ्कोडु ते
 ढोणवुं स० ङि० [दे. ढल = ढणवुं] रेडवुं (२)
 गभडलवुं (३) [सर०दे. ढल = नलभर ढोणवुं]
 पणो नलभवो (४) न० ढेसलणी वगरनु
 वलसलण (५) [लल.] भने ढलनु ढणी पडे तेवो
 मलणस. [(-ने मलथे) ढोणवुं, ढोणी पलडवुं =
 (-ने मलथे) नवलथडलरी नलभवी] -नी स्त्री०
 नलनु ढोणवुं (वलसलण) [ढलण
 ढोणलणु न०, -न, ढोणो पुं० [लुओ ढणवुं]
 ढोम (ढो) पुं० [सर० म., हिं.] ढोडो ढेभलव;
 ढल. [-करवो, नललववो, मलडवो =
 ढोडो ढेभलव करवो..] ंधतूरे। पुं० [सर०

हिं. ढोगधतूर, म ढोंगधतूरा, स धूर्त?] ढोडो
 ढल ने छेतरपिंडी, ङगलध. ंङ्, -गललुं-गल
 वि० ढोगथी लरेडु, ढली
 ढोंन्य वि० लुण्, भभणी गयेडु
 ढोंन्यङ् (ढो०) वि० गोलल ढेडु, ढेरवलड (२) न०
 गोलु; ढोरनु भलण
 ढोंङ्कोडो (ढो०) पुं० पथर ङेडनारे, सलल
 ढोंङो (ढो०) पुं० [म धोडो] पथर, पडलणो
 (२) [लल.] भूर्भ-नडरो नलडमी
 ढोंलुं न० लुओ डोयलु
 ढोओ (-वो) पुं० [सर० म ढवो, स धव = पति]
 ढैरीने कणने नरलभी शङ्गे ओवो पुरुष, लडवो,
 नलभड नलडमी -नल (-वो) पलुं न०

लु

लु [सं] ढ वर्गनो-भूर्धरथलनी ननुनलसिङ्
 (नल नलक्षरथी शङ् थतो शण्ड ललपलमल नथी).
 ंकलर पुं० लु नलक्षर ङे उरथलर. ंकलरलंत
 वि० छेडे लुकरवलणुं
 -लु (-लु) न० भनलवतो कृतप्रथय [लुओ नलण]

(नल प्रथय नते न सलवलथनल स्वरवलणल
 धलनुने ललगे छे.) उडल० भललु, भीलुं, लोणुडलणु;
 लोणु, मोलु ध०
 -लुङ् कृतप्रथय स्त्री० भनलवे छे उडल० वतललुङ्,
 नलमलुङ्

त

त पुं० [सं.] ढं तरथलनी पडेलो न्यनन ंकलर
 पुं० त नलक्षर ङे उरथलर ंकलरलंत वि०
 छेडे तकरवलणुं. ंतो पुं० तकर
 तङ् स्त्री० [सर० दे. थक = नलवसर] ननुकृण
 वभत - प्रसंभ, ललग
 तङ (-ग) तङ (-ग) ननु [सर० नङ्कङ्, म.]
 तङ्कते ननु ंडुं ननु ङि० [सर० म तङ्क-
 तङ्कणो] नङ्कङ्कङ्; तेन मलरडुं
 तङ (-भ) ती स्त्री० [लुओ तभती] कलथ ङे
 धलतुनी नलर भूणवलणी नङ्कती (२) ननु ढरेणुं
 [-भूङ्गी = ढलतलनु नलम कलथम रडे ते मलडे
 तेनल नलमवलणी नङ्कती लींतमल नलणुवी लेवी]
 -तो पुं० मोडी तङ्कती (२) नरीसो (३) (न)
 मडेडुं नलव ङे ङेडो
 तङ्कीर न० [न.] नसीभ, ङलरभत
 तङ्कणुडर न० [न.] लु पङ्, गव, तङ्कणरी
 तङ्कनरलथल न० न० व० [लुओ तङ्कनरलथल]

ननु लतनल भलथल-ओलध
 तङ्कलर स्त्री० [न.] ननुडो, ङलन्यो; त (२) वलधो;
 भलथो [-उडलनवी = वलधो उडलनवो. -उडल
 थवी, -पडवी = तङ्कलर थवी -सलंभणवी
 = तङ्कलरनलं करणो सललणी लेवल (ङे सडो ङे
 ढलड नलपतल पडेलो)] -रलुं वि० तङ्कलर
 करवलनी डेववलणु (२) तङ्कलरवलणु -तङ्कलर
 करवी पडे तेवु -री वि० लुओ तङ्कलरलुं
 (२) तङ्कलरने लगतु, तङ्कलरनो वलधय भनेडु
 तङ्कलल (-ले) ही वि० [न तङ्कलीडी = नङ्कली;
 भनलवडी] म० भूत ननुने ढकलड नलड तेडुं, नलनुङ्
 तङ्कली स्त्री० [सं तङ्कु, प्रल तङ्कु, सर० हिं]
 नीने गोलण नङ्कतीमल ढलल सणलथलनी ढडीवलणुं
 कलतवलनु ननु नुओलर. [-कलंतवी = तङ्कली वडे
 कलतवु] -लो पुं० मोडी तङ्कली
 तङ्कलीङ् स्त्री० [न.] तरडी, ननु; कण [-नलपवी
 = तङ्कलीङ् वेडवी पडे ननु करडुं, तरडीनु कलम

कडेवुं -डिडावपी, लेपी=डिड कडने
'माटे कड वेठवु. -५८पी=कड वेठवानुं थडुं
-भां ५८पुं=कडमा इसावुं -लोडवपी,
वेठपी=इअसडन कडुं]

तकलेदी वि० लुओ तकलादी [लागीदार
तकरीभ स्त्री० [अ] वडुयणी ंदा२ वि०
तकरीर स्त्री० [अ] लूळ; कसूर ंदा२ वि०
तकरीरवाणुं [आंपती डिवाणी

तकले(-दो) पुं० [अ. तकाजह] तगादो,
तकार, -रांत [स] लुओ 'त'मां
तकाव पुं० ताकवानुं लक्ष्य, ताक, नेम
तकावपुं स० डि० [लुओ ताकवु] लुओ

तकासडुं (२) [निशान] 'ताकवु'नु प्रेरक
तका(-गा)पी स्त्री० [अ.] सरकार तरन्धी
पेडुतने धीरवामां आवता नाण

तकासडु स० डि० [लुओ तकावु] लालयधी
ताकीने लेवु (२) धरळुं
तडियो पु० [फा.] पाठण अडेलवानु मोट्ट
ओशीकुं (२) ओटडी पर करानु तेवा धाटनु

यणतर (३) इकीरने रडेवानु स्थान
तके(-के)तक अ० ['तक' डिपरधी] संधि डिपर
न, परापर वभते

तकेदारी स्त्री० आप, लपती, डेभरेभ
तकेतक अ० तकेतक, परेभर ताकडे
तकेभरी स्त्री० [लुओ तकभुर] अडकार,
अलिमान [पुं० लुओ तकते

तकती(-पी) स्त्री० लुओ तकती -ओ(-भते)
तक स्त्री०, न० [सं.] ताक, अश ंभमेड पुं०
पेशाभने अक रोग

तकक पु० [सं.] (नाटकने) सूत्रधार(२) सुदार
(३) (स) नागडोकेने अक आगेवान, सर्पसत्र
वभते आस्तीके लेने भयाव्यो हतो (४)
द्वेवानो शिल्पशास्त्री

तकषु न० [स] अराहीकाम-इडमानी अक कजा
तकशिला स्त्री० [स.] (स) पंलभनुं अक
प्राचीन नगर (प्रसिद्ध औद्ध विधापीठनी लगा)
तभत न० [लुओ तभत] सिंहासन; राजगाही
तभती स्त्री० लुओ तकती. -तो पुं० लुओ
तभने (२) मंच; रगभूमि, 'खेडेशभ'

तभतलुस न० [अ.] डिपनाम (लेभ के, लोभके
धारण करे छे ते, 'कलापी' 'द्विरेड' ध०)
तभ न० [फा] लुओ तभत. ंनरीन वि०
तभत डिपर पेडेलु

तभी स्त्री०, -भते पु० [फा.] लुओ 'तकती'मां
-भतेताडिस न० (स) शाडनडानु मयूगसन.
-भतेश पुं० [तल्ल + सं ईडा] राल

तगड स्त्री० [फा तगडव] डोडधाम (२) रगडपीठी,
अथडामण
तग(-गे)डडुं स० डि० [लुओ तगड, स००
म. तगडणें] भूय डोडववु(२) यकवुं -रभडववु

तगडिडुं वि० [स व्रीक, प्रा तिग डिपरधी] त्रण
सेरीना भरतवाणुं
तगडुं वि० [सर० हिं. तगडा, म दगडा (कानडी
'दक्कड' = मजभूत)] भूय लडु, हडपुड

तगडे पुं० [सं. त्रि, प्रा ति डिपरधी] उ-त्रणनी
सडा [मानावाणो गण
तगणु पु० [सं.] पे गुरु पडी अक लडु
तगणुं वि० [स त्रि + गुण] त्रण गण

तगतग अ० लुओ तकतक. ंडुं अ० डि०
लुओ तकतकडु
तगर स्त्री०, न० [स] अक वनरपति (सुगध
माटे तथा औषधिमा भप आवे छे).

०ग डोडा पु० ७० व० [यकयकडुं
तगडुं अ० डि० [लुओ तगतग] तगतगडुं;
तकडो पु० [लुओ तकले] आपती डिवाणी

तगारु न० [फा तगार] छाभडा धाटनुं लोडानुं
अक पात्र, तगाडर (२) [ला] पेड (तिरकारमा.
डिडो तगारु भरवु -वधु)

तगापी स्त्री० लुओ तकापी
तगेडुं स० डि० लुओ तगडुं तगेडो पुं०
लुओ तगड [(अडनी छल अे छे)

तण स्त्री०, न० [प्रा. तजा, सं ल्वच्] अक तेलने
तणगरे पुं० [अ. तजकिरह] नपास (२) डिसाभनी
तपास [-लेवे = डिसाभनी तपास क०नी.]
तणवीण स्त्री० [अ.] तपास, शोध (२) युक्ति,
कराभव (३) डोदारा; प्रथल (४) ओकरी,
संलाण (५) व्यवस्था, पदोपस्त, नेगवाडी.
[-राभपी = तपास राभपी, संलाण राभपी.]

-भां रडेधुं = लोकावाधं करवाना प्रयत्नमा रडेधुं
(२) डोशिश करवी] ० दार पुं० तलवील-तपास
राभनार-अमलदर. ० दारी स्त्री० तलवील-
दरतु काम-पद -लियुं वि० तलवील
करनां, सवं प्रकाशनी तलवीलनी शक्तिवाणुं
तलवुं सं० किं [स त्यज्] छोडवुं; त्यजुं
तलगरमी स्त्री० [प्रा तजा(स त्वच्) + गरमी]
आमडीना ऐक रोग

तलजन्य वि० [स] तेमाथी छिपन्न थयेदुं
तलज्ञ वि० [सं] (अभुक्त विषयने) लण्कार,
विधान, तद्धि

तट पुं० [सं.] डिनारो; कंडो ० रथ वि० निष्पक्ष
(२) पक्षपात रहित; निरपेक्ष. ० रथेश्वरवाडी
पुं० धंश्वर तटस्थ छे ऐवा वादमा माननार
तटिनी स्त्री० [स.] नडी

तड अ० रव०, लुओ तडतड] तरडावानो अवाज.
[-दधने = तड अवाजनी साथे, अट.]
तड स्त्री० [रव०? स२० म. तडा] तरड; द्रष्ट,
थीरो [-पडवी = तरडावुं; द्रष्टवुं.]

तड न० [सं तट, प्रा तड, स२० म, हि] पक्ष;
लागतो (२) रणमा अविनी जाडपाणीवाणी
नगा [-पडवुं = लागला पडवा (प्राय
अ० व० भां -पडवां जोलाय छे, अ० व०
(य) 'तडा)] ० न्नेड स्त्री० लुओ तेना कभमा

तडक स्त्री० [लुओ ततडवु, स२० हि] (पाडिला
अ गभां) ततडाट; सण्डो, जाटडो(२) द्रष्ट, तड
तडकवुं अ० किं [स२० हि तडकना, म
तडकणें] तड-द्रष्ट पडवी (२) डरवुं, गलरावु
तडकावुं सं० किं 'तडकवु'नुं प्रेरक (२) (तारने)
गरम करी जे नीने सीधुं करवु ['तडको' परथी ?]
तडकुं न० (सु) तडको

तडको पुं० [स२० हि तडका] ताप, सूयने
गरम प्रकाश [-आवो = तडकामा जेसी तेनी
गरमी लेवी -थवो = अपोरथवी, ताप पडवी.
(-आववो, -पडवो, -जवो)] ० छांथडो,
० छांथो, ० शीणो पुं० तडको अने छांथडो(२)
छोकरानी ऐक रमत (३) [ला] सुभदु अ
-झीछांथडी स्त्री० लुओ तडकोछांथडो १, ३
तडवेस वि० गाडुं

तडनेड स्त्री० [तड + नेडवुं, स२० म.] तडो
वश्ये समाधान-सलाहस प

तडतड अ० [रव०, स२० प्रा. तडतडा] द्रष्टवानो
अवाज (२) अट अट [-जोखवुं = सावुं
जोखवुं, अट सामो जवाप आवो (२)
अट अट जोखवुं.] ० लुं अ० किं तडतड अवाज
थवो (२) द्रष्ट द्रष्टं थवुं, तसतसवुं(३) [ला]
गुरसाधी जोखवुं -दाट पुं० तडतडवानो
अवाज (२) अ० अपाटापध. -डियुं वि०
तडतड अवाज करे ऐवु (२) न० अणता तड-
तड अवाज करे ऐवु लाकडु -डियो पुं०
देवतानी चिनगारी (२) ऐक द्रष्टमानु(३) ऐक
अवडुं (४) तडतड थधने पडती द्रष्ट

तड ने द्(-अ) ६ श० प्र० [तड(तडाक दधने) + द्
(द्रष्टी लय नेम), लड लडाक दधने - लडाडा
थाय तेम अथवा तडनेो द्रिर्लाव] लुओ तडदं.
[-करवुं = तड ने द् कडी देवु, साद कडी देवु;
तेम करी वातनो अट द् सडो लाववो]

तडपडाट पु० लुओ तडपड(२) चालाडी, यपणता

तडपडुं अ० किं लुओ तलपडुं

तडद(-अ) ६ अ० [लुओ तड ने द्] लागवुं
ज, अट (२) मोढामोढ, मुल्लेमुल्लु

तड(-२) द् वुं अ० किं [दि. तडफड] तडदिया
मारवा (२) डाडु (३) [ला] व्यर्थ प्रयत्न
करवो - द्रंका मारवा

तड(-२) द् डाट पुं० तडदवु ते

तड(-२) द् दियां न० अ० व० द् अमा हाथपगना
पछाडा (२) वलभा, द्रडा (-मारवां)

तडदवु अ० किं तडदवु

तड(-२) भूय न० [फा. तरकुज] ऐक दण.
[-जेवुं = पडोणु - लडु - अ यणाधं वगरवु
(२) जड, भूरप] -थी स्त्री० तडभूयनो वेलो

तडलड अ० लुओ तडदं

तडवी पु० ['तड' उपरथी] तड-पक्षनो आगेवान
तडवुं अ० किं [स तड?] मारवा द् अषडवा
भाटे सामे धसवु

तड ग न० तरवारनुं अ्यान(२) अ० लुओ तडि ग
तड(-दि) गधूम अ० [रव०] डोलकनो अवाज
तडं तडा स्त्री० ['तडवुं' उपरथी] तडातडी, जोला-
जोली (२) मारामारी

तडाके अ० [२५०, २२० अ. तराक, हिं. तडाक]
 वृटवानो अवा० (२) अेकदम, तरत ०
 (-दर्थने) ०धींकेष्ठी श्री० केनाथी उपरा-
 उपरी छींके आवे तेवी सूधवानी लूधी]
 ०(०ने)भडाके अ० [२२० हिं. तडाकपडाक]
 लुओ तडके

तडाके पुं० [२५०, २२० हिं, म तडाका] लूधी
 वात-गप (२) अेकअेक धसरो के वृद्धि या
 लाल [तडाका भारवा = गंधा भारवा, दिगो
 हाकेपी तडाके परवो = अेकअेक सारो
 लाल थवो] -काभोर, -किथु, -धी वि० तडाका
 भारनाक -तेवी देववाणु. -धीदाम पुं०
 तडाधी -गंधी भाश्स

तडाग न० [सं] तणाव
 तडाजीके श्री० [तडकुं + जीकुं] तडापीट, भारपीट
 तडा(-डो)तड अ० [२५०] अटअट, उपराउपरी
 तडानक(-डी) श्री० [लुओ तडतडा] भोलाभोली;
 भाराभारी (२) यडायडी; अर्धा (३) उतावण,
 धमाचकडी

तडातम अ० [तड(तसतसीने वृटवानो रव +
 तम (तुअडानी नेम)? के अ. तलगतुल = मोट्टुं
 मोलुं उपरथी ?] इलीने दूहं दूहं थाय -
 तसतसे अेम

तडापीट श्री० [तडकुं + पीटकुं] भूअ भारपीट
 तडामार अ० [तडकुं + भारकुं] धमघोकाग,
 अघाटाध -२(-री) श्री० उतावण; त्वरा
 तडित श्री० [सं] वी०णी

तडिथुं वि० [स नट प्रा. तड] तट प२ आवेलु
 तडिग अ० [२५०] (-दर्थने) ०धूम अ० [२५०]
 लुओ तडगधूम [लडो - हृष्टपुष्ट

तडिगो वि० पुं० [तड (तमतसतु) + अंग]
 तडी श्री० [स तड् उपरथी, २२० हिं. तडी = घोल]
 अडी, दरोडो(२) भारनी अडी [-देवी = उपरा-
 उपरी साभत भागु के लाडु - परवी =
 भार के गणो या ढपकानी अडी वरसवी.]

तडुकावकुं संकिं, तडुकाकुं अ०किं 'तडकुं'तु
 प्रेक ने लावे [कर्मणि ने प्रेरक
 तडुसावु' अ०किं, -वकुं संकिं 'तडुसकुं'तु
 तडुकेकुं अ०किं [२५० २२० हिं. तडकना, दे.

शुद्धिकिय = गुरसावाणो यहेरो थवो ते] धटो
 डाठवो, गरवु

तडुके पुं० तडुकवानो अवा०
 तडुशा तडुश अ० [२५, २२० टपूस टपूस]
 धीमे धीमे; रही रहीने

तडुसकुं संकिं [स तड्] भारकुं(२) भूअ भाकुं
 तडेडाट पुं० (२) अ० लुओ तडतडाट
 तडेभंकेडे अ० [तड(भे थायेला - तसतरता)
 + भडाडा (साधा)] अेकपगे; आतुरताथी

तडोतड अ० लुओ तडातड
 तडोवड(-डी) श्री० [स तुल्यवत् उपरथी] +
 सरभापणु, सभातता

तण्डुअ(-छ) श्री० [स तन्, प्रा तण तण्डुं
 उपरथी] अणतरा साये साण्डकानी वेदना (२)
 भे स अणदनी अेक भोड - ल गडापणु - अि-

(-छि)यो पुं० तण्डुने क्षीमे ल गडो अणद
 तण्डु(-२) अकुं न० [स तृणक, प्रा तण उपरथी]
 तरणु, धासनी सणी. [तण्डुअदाने तोले =
 तण्डुअला नेवु तुअ] -क्षी श्री० नावु
 तण्डुअकुं, सणी

तण्डुभी श्री० नानो तण्डुभो
 तण्डुभो पुं० देवतानी चिनगारी के अगारो
 [तण्डुभा ठोडवा = लागतामाथी तण्डुभा
 नीकणवा (२) योडीवणी अस्र के तुकसानी
 पहोअवी तण्डुभा नाअवा = (शगरे)
 अस्रके आववी (२) अणतग ववी (३) रीसमां
 - छण्डा करीने भोलवु]

तण्डुछ (छ) श्री० अेक लततु लाकुं [स तनिश ?]
 (२) अेक लतने ठोडणु साप(३) लुओ तण्डुअ.
 -छाकुं अ०किं अयथव तण्डुवो(२) ल गडावु
 (३) साण्डा नाअवा. -छिथुं वि० तण्डुअ -
 साण्डा नाअवु. -छियो पुं० लुओ तण्डुअियो

तण्डुपु अ०किं [स. तन्, प्रा तण] 'ताण्डु'तु
 कर्मणि; भे वावु (२) गल उपरातना कामना
 भोल तणे के अर्थमा आववु. [तण्डुअिणकुं
 = भे थाई लकुं (२) तवाअिणवु (३) अय ना
 भाडामा अितगी परवु. तण्डुअिण भरवु =
 गल उपरात अर्थ करवु, वाडे यडी तुकसानना
 भाडामा अितरवु]

तण्णवे। पु० [स तन् उपरथी; स० म तणाव,
-वा, हिं. तनाव = दोरी. अ. तनाव = रस्सी]
रथनी सागी नीचेना दार

तण्णी स्त्री० [लुओ तण्णवे] कुडाणाभा इरे ते
भाटे षणकनी नाथे षावेकी राश-दोरी

तण्णुं न०, -ण्णी स्त्री०, -ण्णे। पु० [दे. तणय] छडी
विलकितना प्रत्यय (५.)

तत् स. [स.] ते -तकाळ, -तक्षण, -तणेष
[तत्+णेष(प्रा खेव, स क्षेप)केसं तत्क्षणमेव?]
अ० ते न वषते 'तरत न (५)

ततडडुं अ० किं [रव०] लुओ तडडडुं
ततडडु पु० ततडडु ते ततडडडुं स०किं
(प्रेरक) (२) [ला] धमकावडु

ततडडुं वि० ['ततडडु' उपरथी] षणता तड-
तडिया छडे ओवु (लाकडु, कोलसो ध०)

ततडडुये पु० ['ततडडु' उपरथी] तण्णो,
तडडडुये।

ततयेधं अ० [रव०, सर० हि. तततायेधं]
लवाधना ताननो ओल; तातायेधं

ततपीर स्त्री० [सर० हि, म]+लुओ तडपीर
ततवाध न० [स.] लुओ तडवाध

ततः अ० [स.] पछी, तो पछी. ठंकाड पु०
वरतुके धरनातु, तत कि -पछी शु, ओम पूछी,
आगणतु आगण परिशाम के निष्पत्ति
शोधवी ते

ततूडी स्त्री० [रव०] नातु ततूडुं (-डूंकपी) -डुं
न० अ०क लततुं रणशिथु [-डूंकडुं = लहेर
करतुं (२) देवाणुं काडतुं]

ततकाळ(-ण) अ० [सं] ते न वषते, तरत न
ततकाळीन वि० [सं.] ते सभयतु

ततक्षण अ० [सं] ते न क्षण, ताषडतोष, ततक्षण
तरव न० [स.] कोधं वरतुतु भूण अंसल के

वास्तविक उप(२)सार, रहस्य(३)पयभूतमानुं
दरेक(४)सांभयता २प तत्वोमानुं दरेक-पय-
महाभूत, पंथ विषयो, दस धंद्वियो, मन, बुद्धि,
अहंकार, प्रकृति अने पुरुष ०आहिष्णी वि०
स्त्री०, ०आही वि० तरव अहण करनार.
०चि तन न० तरव विषे विचार करवो ते
०ज्ञ वि० तवने लाणनार (२) पु० द्विलसूत्र

०ज्ञान न० तरव सयधी ज्ञान, द्विलसूत्री
०ज्ञानी वि० (२) पु० तरवज्ञ ०तः अ०

तरवनी दष्टिओ, भरी रीते. ०दर्शन न० तरव-
ज्ञान, द्विलसूत्री ०दर्शी वि० (२) पु० तरव

लेनार पुरुष ०दष्टि स्त्री० तरव तरद वणेदी
तरवआही दष्टि ०निष्पत्ति पु० तरवने निर्णय;

द्विलसूत्री. ०निष्ठ वि० तरवमा निष्ठा-आस्था-
वाणु ०निष्ठा स्त्री० तरव परनी आस्था.

०न्यास पु० विष्णुपूजनी अ०क विधि.
०भीभांसा स्त्री० 'भेदाद्विक्रिस'. ०वेत्ता

पु० तरवज्ञानी, द्विलसूत्र ०शास्त्री पु०
द्विलसूत्र -त्वार्थ पु० भूण सत्य, पर तरव

तरवसस्ति श०प्र० [स.] 'ते(भूण तरव-अहं)
तु न छे' ओवु यल्लुवेदु अ०क महावाक्य

तरवद न० [स] ते -अहंतुं पद; परमपद; भोक्ष
तरवदार्थ पु० [स] अहं, परमात्मा

तरवर वि० [स] परापर परेवायेतु, अ०कध्यान
(२) तैयार, सळ (भाणस) ०ता स्त्री०.

तरवरथणु वि० [सं] तरवर
तरवरुप पु० [स] परमात्मा (२) [न्या]

समासना चार भुष्य प्रकारमानो अ०क, जेभा
पूर्वपद उत्तरपद साथे विलकितना सयंधथी

जेडाय छे
तत्र अ० [सं.] त्या. ०त्य वि० त्यातु-त्यां

नमेतुं के त्यातु वासी. ०दथ वि० त्या रहंतु
के आवेलु, त्यातु -त्रापि अ० त्यां पण

तरसम वि० [स] भूण प्रमाणेतु -परापर(२)
भूणलापामाअने प्राकृतमासरणेओवे(शपुठ)

तथा अ० [स] अने (२)ते प्रमाणे, तेम ०गत
वि० परमपद पहोचेलु (२)पु० (स.) अुद्ध(३)

ज्ञानी. ०पि अ० [सं] तोपण ०लूत वि०
ते प्रमाणे अनेतु. ०दतु श०प्र० [सं अस्तु]

'तेम थाओ', 'अेतुं हो' -थ्य वि० (२) न०
सत्य, सायु

तथा स्त्री० [सं] तथा उपरथी ? सर० दे. तत्ति =
थिंता, विचार(२) कार्य, प्रयोजन ध०, म. तथा

= शंका स्पृहा, तमा (२) विस्तार, लणाण
[-करपी = स्पृहा करवी, पगवा राभवी (२)
विस्तार-धीणण करतु]

तथारुत्, तथ्य लुओ 'तथा' [स] मा
 तथ्यांश पुं० [सं] तथ्य — सत्यना व्यंश,
 भङ्गवना लाग के साराश
 तदनंतरं व्यं० [सं] त्यार पछी, ते पछी
 तदनुत्तरं वि० [सं.] तेना जेवु, तेना इपु
 तदनुसारं व्यं० [सं.] ते प्रमाणे
 तदपि व्यं० [सं.] तोपण
 तदपीरं स्त्री० [ज] युक्ति
 तदर्थे व्यं० [सं] तेने माटे, तेने जातर
 तदंतर्गत वि० [सं.] तेमा आवेलु — समायेलु
 तदा व्यं० [सं] त्यारे, [(२) तन्मय, लीन
 तदाकारं वि० [सं.] तेना ज व्याकारतु, तद्द्वय
 तदाकाण व्यं० + ते वपते
 तदुपरंत, तदुपरि [सं.] व्यं० ते उपरत,
 विशेष, वणी ['भेनोटोनी'
 तदेवता स्त्री० [सं] जे जे होया करवुं ते;
 तदैक्य न० [सं] तादात्म्य, ऐकता
 तद्गत वि० [सं] तेने लगतु; तेमा समातु (२)
 तेमा चित्तवाणु; तत्पर
 तद्गुण वि० [सं] ते के तेना गुणवाणु (२)
 पुं० तेना गुण (३) ऐक अर्थालकार, जेमा
 वस्तु पोताना गुणधर्म पासोनी भील उत्तम
 वस्तुना गुणधर्म लेती वर्णवाय छे (का शा)
 तदन व्यं० [सर० म तदंत] मिलकुल, छेक, (२) नर्यु
 तद्विद पुं० [सं.] (व्या) भूण नाम, सर्वनाम,
 विशेषण के अव्ययने लागीने नवे शण्ड
 अनावता प्रत्यय (२) वि० ते प्रत्ययो लागीने
 अनेलु. — तांत वि० छेडे तद्वितवाणु
 तद्भव वि० [सं] तेमाथी थत — जन्मतु (२) भूण
 लाषामाथी प्राकृतमा आवेलो अपभ्रष्ट (शण्ड)
 तद्भिन्न वि० [सं] तेनाथी लिन
 तद्रूप वि० [सं] तेना जेवुं, तदाकारं ओता स्त्री०
 तद्रूप व्यं० [सं.] तेनी जेम
 तद्विद वि० (२) पुं० [सं] लुओ तन्ज
 तन पुं० [सं. तनय] पुत्र, हीकरे (२) न० [फा,
 स. तनु, सर० हि, म] शरीर, देह [-थी,
 -तोडीने, -दधने = भूष भडेनत लधने,
 अश हिलथी.] नमनधन न० अ० व० सर्वस्व;
 अधी शक्ति, साधन वगैरे

तनक वि० [हि. तनिक; फा तनुक; स. तनु]
 थोडु (२) नातु, नालुक
 तनभ स्त्री० लुओ तणभ
 तनभावपुं० स० कि० पञ्चवतु, हेरान करवु (२)
 — नी उपर गुंसे थवु
 तनभो पुं० [फा. तनबाह] पगार
 तनत्राणु न० [तन + त्राण(सं)] अप्तर
 तनअदन वि० [तन (फा.) + अदन (फा.)]
 अवलन, अति प्रिय (२) विश्वासु; वक्रदार
 तनमन व्यं० [तन + मन] भूष आतुरताथी—
 अधीराधधी — नाट पुं० आवेश, लुइसे,
 अधीराध
 तनअनियुं० न० ऐक लतलु डूल (२) जानतु ऐक
 धरेणु
 तनय पुं० [सं.] पुत्र — या स्त्री० पुत्री
 तनहा वि० [लुओ तन्हा] ऐकलु (२) व्यं० इक
 तनियो पुं० [तन - तनु उपरथी के तन् (सं)
 उपरथी] वाघो, अगरणु, अललु
 तनी पुं० [लुओ तणवो] डोरै, तार (२) लङ्गमत्र,
 धं-तरमतर [नातु (४) सुहर
 तनु वि० [सं] कृश, पातणुं (२) थोडु (३)
 तनु(-नू) स्त्री०, न० [सं] शरीर ० व्यं० पुं०
 पुत्र. ० ल स्त्री० पुत्री. ० रुहु पुं० वाण, रोम
 तनोडा पुं० स्त्रीने कुने पहेरवानु ऐक धरेणु
 तन्मय वि० [सं] ऐकात्र, लीन ओता स्त्री०
 तन्मात्र वि० [सं] मात्र जे ज, शुद्ध (२) व्यं०
 तलमात्र, सहेजसाज (३) न० पच महाभूतोतु
 शुद्ध — सूक्ष्म इप
 तन्मात्रा स्त्री० लुओ तन्मात्र
 तन्वगी, तन्वी स्त्री० [सं] नालुक सुकुमार स्त्री
 तन्हा वि० [फा] लुओ तनहा
 तप न० [सं] छद्रियमन, तपस्या (२) [ला]
 लाषो वपत राह जेवी के पेडा रहेवुं पडे ते,
 तपवुं पडे ते (३) स्त्री० तपत ० गच्छ पुं०
 लैन साधुओना ऐक वर्ग ० त स्त्री० गरमी;
 सहेजसाज ताव ० न न० तपतु ते (२) ताप,
 गरमी (३) पुं० सूर्य (४) ऐक नरक. ० नच्छद
 न० सूर्य गुपी डूलजड. ० (-पो) लोड पुं०
 आन योक्तानो छो — तपस्वीओना लोक.

०श्चर्या स्त्री० [स] तप करुं ते; तपस्या.
 ०स्त्री(-स्त्री) वि०(२)पुं० [सं] तप करनार
 तप(-या)वचं सं किं 'तपचुं'तुं प्रेरक
 तपचुं अ० किं [सं. तप्] अर्तुं-गरम यचुं(२)
 तप करु (३) [ला.] लापो वभत राड जेता
 ठिला रडेडु; भोटी यचुं (४) गुरसे यचुं
 तपभीर स्त्री० [म. तपकीर, -ल, तपखील, सं.
 क्षारपत्रा] छीकल्लि (२) कंदना-शि गोडानो
 लोड. -रियुं, -री वि०तपभीरना रंगनु
 तपश्चर्या. तपस्त्री लुओ 'तप'भा
 तप(-इ)स्त्रील स्त्री० [लुओ 'तक्षसील'] विगत,
 लुढी लुढी डकीकतना डेड ०वार अ०
 विगतवार
 तपस्या स्त्री० [सं.] तप, तपश्चर्या
 तपस्वी वि० (२) पुं० [सं] लुओ 'तप'भा
 -स्विता स्त्री० -स्विनी वि० स्त्री० (२)
 स्त्री० 'तपस्वी'नु स्त्रीलि ग
 तपाड(-व)चं संकिं 'तपचुं'तुं प्रेरक
 तपास, ०ष्ठी स्त्री० [अ. तफहहुस, म] तपासचं
 ते [-भणवी लाण भणवी, पत्तो भावे।]
 ०नीग(-स) वि० तपासनार
 तपासरावचं सं किं तपासावचं
 तपासचं सं किं गोधचुं भोणु (२) शोडस्त्री
 करवी; ठिडा ठिनरीने जेचुं (३) स लाणचुं;
 तलवील राभवी
 तपास-सभिति स्त्री० तपास करनार सभिति
 तपित- वि० [स] लुओ तप
 तपियुं वि० [तप' उपरथी] तप करनार, तपस्वी .
 तपी पु० [तप' उपरथी] तपस्वी
 तपेडी स्त्री० [स तप् परथी? सर० हिं
 पत्तीली, सं पातिली = माटीनु वासाण, म
 पत्तेली] पडेणा भोनु अेक वासाण -छुं न०
 भोटी तपेडी
 तपेशरी वि० (२) पु० [तप + श'र, अथवा
 [तपस्वी ?] लुओ तपस्वी
 तपो- [सं] (समासमा पूव पडे घोष्य'नतपूवे]
 ०धन वि० तप अे न जेनु धन छे अेचुं (२)
 ब्राह्मणेनी अे नामेनी नतनु (३) पुं० तपस्वी
 (४) तपोवन ज्ञातिने ब्राह्मण. ०भक्ष(-ण)

न०तपनु षण, तपनो प्रभाव ०लूमि(-मी)
 स्त्री० तपथी भवित्र धयेली लूमि, तपोवन.
 ०लोड पुं० लुओ 'तप'भा तपलोड. ०वन
 न० तपस्वीनु निवासस्थान ०पु. वि०
 तपने कारणे श्रेष्ठ
 तपे वि० [स.] तपेचुं डे तपावेचुं. ०मुद्रा स्त्री०
 विष्णुनां आयुधोनी छापो तपावीने हीधेलाडभ
 त(०२)इडचुं अ० किं लुओ तडइडचुं
 तइड'थी, -आलु स्त्री० [लुओ तइड'के] पारकाना
 माल डे कृतिनी उवापन; योरी
 त(०२)इडाट पुं० लुओ तडइडाट
 तइडावचुं सं किं तइड'थी करवी, योरी लुं
 तइड'के अ० [अ. तफकह] योराध, वेराध डे
 उवापत थयु होय अेम
 तइस्त्रील [अ], ०वार लुओ 'तपस्त्रील'भा
 तइरीके वि० [अ] वधाराचुं, डालतु
 तइवत पुं० [अ] इरक, ओछावतापणुं [-इरवे।
 = लुहाध गणवी, लेह राभवे। -पडवे। = इरक
 - अमसमानता होवी]
 तइे पुं० [अ ताडकह] नथे, विलाग
 तपक स्त्री० [अ] रकापी, ताभक, छीयु (२) भाण,
 मल्लो ०थे पु० नाना थाण, थाणी ०डी
 स्त्री० नाना तपक-रकापी ०डुं न० अेक नतनुं
 छीयर वासाण [प्रकाश आववे।
 तपकचुं अ० किं (का) गाढ अधकारमा आछे।
 तपक्रे पुं० [अ तवकह] मल्लो, भाण (२) त्रिभति;
 इशा (३) पाथरी, वोरण (४) विलाग, अड
 तपकड, ०तेध अ० [रव०] विडानी डोडने।
 अवाल] -डी स्त्री० घोडानी डोडने। पगव
 (२) डोड [-भूकवी = डोट भूकवी -वागवी =
 घोडाना डायलानो अवाल थवे।] -डे पुं०
 जपाटे, सपाटे वेग
 तपडावचुं सं किं [रव०] डोडावचुं (२) अड-
 अडावचुं (३) इभडावचुं, धमडावचुं
 तपडूक वि० [तुभयुं' उपरथी ?] मोट, कभअकल
 (२) मूड; अवाक (३) डूलेला शरीरनुं, रथलकाय
 (४) तदन नवरचुं. उवा० नायु. तपडूक
 तपहील वि० [अ] अडलायेचुं, इरेडु
 तपस्यी पु० [का.] तपला-नरधा वगाडनार

तपदी स्त्री० [अ. तवल; म.] वाधना तुंधडा
 उपरने सपाट लाकडांनो लाग
 तपदीध स्त्री० [अ.] शुद्धि, धर्मांत
 तपलुं न० [अ. तवलह] ऐक वाध, नरधुं
 तपश्च पुं० [अ. तवर्क] दरगाह, धर्मकथा
 वगेरेमा वहेयातो प्रसाद
 तपाहुरं न० (य) तगारा नेवुं ऐक पात्र
 तपियत स्त्री० [अ.] मननी स्थिति-कमिल
 (२) शरीरनी हावत (तंदुरती के भादगी
 थायतनी) [-लागनी = मन येतवुं.] -ती
 वि० तरंगी, ठेकाणा वगरनुं, धूनी
 तपीथ पु० [अ.] वैध, हकीम. -पी वि०
 तपीअने लगतु (२) स्त्री० वैद
 तपेदो पु० [अ. तवीलह] घोडो. अणद घ० के
 गाडी राभवानुं उदुं के मकान
 तपो पु० [बुओ तवो] (२) यलमने तवो
 तपपल न० [अ तवल] तालकु, माथु. [-करावतुं
 = माथे टका करावो]
 तप न० [सं] अंधारं (२) तमोगुण (३) प्रत्यथ
 वि०ने लागता 'सैमा श्रेष्ठ' ऐम अर्थ अतावे.
 उहा० गुरुतम
 तप स० तमे (५)
 तपक पु० [सं.] इमना रोगने ऐक प्रकार ०श्वास
 पु० अहु उतावणो अने गुरवातो श्वसो अथवास
 तप (-मे) णु स्त्री० [दे. तमण] बोथ जोहीने
 करेला अथो
 तपथुं वि० [बुओ तगळुं] त्रण गळुं, तमथुं
 तपतमथुं अ० कि० [रव०] (तमगने अवाळ)
 तपतमुं वि० [सर० हिं. तमतमाना] अहु तीथुं.
 -माट वि० तपतमु (२) पुं० तीभाश
 तप (-मो) ने (म', मो') स० 'तमे (-मो)' तु
 भीळ के येथी वि० तु इप
 तपन्ना स्त्री० [अ] धर्या, आतुरता
 तपनर (-रिथु) न० ऐक लतनु थाणवानु लाकडुं
 तपरी स्त्री० [सं. तिमिर] बुओ तमभ
 तपरुं न० [सं. तिमिर = अंधारं परथी ?
 के तैव्र ?] राते तीणा अवाळथी जालतु
 ऐक अणुं
 तपस न० [सं] अंधारं (२) अज्ञान (३) तमोगुण

तमंयो पु० [तुकी] पिरतोल
 तमा स्त्री० [अ.] परवा, इरकार (२) कमीना, ज्योष्ट
 तमाकु स्त्री० [पोट्टे] तवुको] तंधाकु
 तमायो पुं० [फा] थपड, लपडाक. [-आवो
 = वेल वागवी - ज्येथी काठवो, येाठवो,
 येाडी देवो, भारवो = लपडाक लगावी
 देवी. -पठवो, वागवो = तमायानो मार
 पठवो (२) अकड भावी - मारी भों के गाळ
 रातो के लाल राभवो = न काव्या छतां
 श्वानो के सुभी होवानो ढोग के देभाडो कंवे]
 तमाभ वि० (२) अ० [अ] अथु; संपूर्ण
 तमाभी स्त्री० [फा ? सर० हिं, म.] तमाभ-
 पूर्ण पणु रेशम ने कसपनी साडी
 तमारि पुं० [सं.] (स) अर्थ ० तनथा स्त्री०
 (सं) यमुना नदी
 तमारुं (मा') स० [अप० तुम्हार, प्रा तुम्हकर]
 'तमे' तु छडी विलज्जि तु इप (पीन) इपो-
 तमार, तमाराथी घ०)
 तमाल पु० [सं] ऐक जाड ० पत्र न० तमाल-
 वृक्षतु पांढरु ० पत्री स्त्री० तमालपत्र
 तमारो (-मो) पुं० [फा. तमाशा] धणा लोके
 लेवा मणे येवो जेल के रमत (२) [ला] इनेती.
 नेम के, तमारो करवो, लेवो. -श (-स) गीर,
 -श (-स) पीन पु० तमारो लेनार, त्रेक्षक
 (२) तमारो करनार -श (-स) गीरी, -श-
 (-स) पीनी स्त्री० तमारोगीनु काम
 तमिअ न० [सं] अंधकार
 तमे (-मो) (मे', मो') [प्रा. तुम्ह] पीने पुरव
 स०, 'तुं' तु अ० व०
 तमेणु स्त्री० बुओ तमण
 तमोगुण पु० [सं] प्रकृतिने ऐक गुण (२) कोध;
 व्याकणो म्वाव - छी वि० तमोगुणवाणुं
 तमभर स्त्री० [म तिमिर] आभे आवता यकर
 -अधाग [-आवपी, भावी, यठवी]
 तर वि० [फा] अकसथी लरेलु, ताणु (२)
 धरायेलु, वृक्ष (३) पैसादार (४) मन्त, अकथूर
 तर स्त्री० [दे.] हर्दोदध पगनी मलाधनी पोपडी
 (२) [बुओ तदु] नानी भाडी
 तर स्त्री० [सं] पहोणी होडी, तरापी

-तर प्रत्यय, किं ने लागता न० अनावे छे उदा०
धडतर, लण्तर (२) [सं, फा] वि० ने लागता
'तेथी अविक्त-विशेष' अर्थ सूचये उदा०
अविक्तत, अदतर

तरक,०डे। पुं०, [फा. तुर्क, दे तुर्क] मुसलमान
(निर्ऋकारमा) ०डी स्त्री०

तरकथो पु० [सर० त्रयको] टपकुं (२) कुवारो
तरकट न० [सर० म.] प्रपच, कावतरुं. [-रयकुं
= तरकट करु] ०भोर वि० तरकट करवानी
आदतवाणु -टी (-टियु) वि० [सर० म]
तरकट करे ओषु प्रपथी

तरकडियो पुं० [फा तुर्क परथी ?] ओलकेव
ओलनारो, लाड, विदूषक

तरकडी, तरकडो लुओ 'तरक'मा

तरकडुं अ०किं [स. तर्क] तर् करवो, अटकण
करवी [तीरनो लायो

तरकस न० [सर० हिं., म; फा. त(-ती)रकरा]

तरकारी स्त्री० [हिं., म; सर० फा तर] शाक-
लाछ, लाछपाखो (२) भावा योग्य भास

तरशीष स्त्री० [अ] युक्ति

तरकोशी न० त्रण थाललानुं वहाण

तरभड स्त्री० भावजत, स लार्ण (२) लालगड;
पयात

तरभडी स्त्री० लुओ तण्भडी -कुं न० तण्भडु

तरभाट पुं० [सर० फा तर्स] डर, लीति, त्रास
(-अयवो, अयववो) [भूलावाणुं

तरभूखियुं वि० [तर (सं त्रि) + भूखो] त्रण
तरगाणी स्त्री० तरगाणानी स्त्री

तरगाणो पु० गावा नायवानो धधो करनार
अक न्यातनो भास

तरधट पु० ठीमरो, तणवट

तरधाथो पु० पडोणा मोनो नभरो देग (२)
मोटुं पडोणु डोल (३) [ला] मोट्री ओडोण

आकारनी वरतु [अडकार

तरध स्त्री० [फा तर्स=कोध परथी ?] मड,

तरधट अ० छेक, साव, तदन

तरछोड पु०, स्त्री० लेरथी चीजवाथी-तरछोडवाथी
थती असर (२) तिरकार; छितार ०ठुं
ख० किं लेरथी आथको मारवो (२) तिरकार-

पूर्वक काडी भूकुं (३) वृश्चकारु, धिकारुं
-डे। पुं० तरछोड

तरन पुं० त्रास; लय (२) लेर, आवेश (३)
स्त्री० [लुओ तर्] गावानी ठण

तरनत वि० हलडी लततु (२) स्त्री० हलडी लत
तरलुभो पुं० [अ.] लापातर -भियुं वि०

लापानी छटा के लाव विनातु, मात्र शाब्दिक
समानतावाणु (लापातर)

तरड स्त्री० [रव०] तड, झट, यीरो ० (-डा) कुं
अ०किं तरड पडवी, डाटवुं (२) वाकुं-त्रासु

थकुं (३) वंकाईने विरुद्ध बालवु [तरडाईने
पोलकुं = गुरसे थईने पोलवु] -डाट पुं०

तरडवु -डाटवु ते (२) अस्मान, भरडाट
-डिया गुवार पु० अ० व० अडाठि गुवार

तरडुं वि० तरडयेकुं

तरणु न० [स] तरवानी क्रिया (२) तरवानुं
साधन, छोडी ० तारणु वि० (२) पु०

तारणतरण, उद्वारनार
तरणु न० + [लुओ वण] तरणु

तरखि पु० [सं] सरन ० तनया स्त्री० (स.)
यमुना नदी [छोडी

तरखि (-ष्ठी) स्त्री० [स] तरवानुं साधन, त्रियो;
तरणु न० [लुओ वण] तरणु [तरणुने

तोले = वृश्च, कशी विसातमा नहो अम.
तरणुने ओरु करवो = रनतु गन करवु

तरणुं सू थवां = नखी सूथासूथ के मडेनत
करवी] [विपथ

तरणुपाय पु० [स] तरी नवानो-अयवानो
तरत अ० [स त्वरित, प्रा तुरंत] अकडम, जट.

०थुद्धि वि० हान्जन्वाणी थुद्धिवाणुं (२)
स्त्री० शीघ्र काम दे अवी -समयसूचक थुद्धि

तरतपास स्त्री० [तर (द्विर्भाव) + तपास]
भारीक तपास-शोध

तरतम वि० [सं, प्रा] ओषु वतु

तरतव न० [तरव परथी ?] सार, मुख्य अर्थ
तरती स्त्री० अक वनरपति, २०२१ २०२२-२३

तरतीष स्त्री० [अ] आचार, रीतलात वगेरेतु
शिक्षण (२) व्यवस्था, गोडवण (३) संलाण,
भावजत

तरधारुं वि० [तर (त्रि) + धार] त्रण धारवाणु
 (२) त्रण सरभा लागमा भनेहुं
 तरपंथुं वि० [तर (त्रि) + पाथ] त्रण पाभिया
 - पाभडीओवाणुं
 तरपं(-पिं)डी स्त्री० [सं. त्रि + पिंड के लुप्ति
 + पिंड] भरनारनी वरसीने दिवसे कराती
 श्राद्धदिया
 तरपधुं वि० दूधणुं, पातणु
 तरपिंडी स्त्री० लुओ तरपंडी
 तरपे(-से)ट स्त्री० लुओ तरनेट
 तरद स्त्री० [ज] पालु, पक्ष (२) तदुवाधना
 मुख्य तारनी नीये, ग्लकवा भाटे रभाता
 तारने समूह के प्रत्येक तार (३) अ० पालु,
 लण्णी. ०६।२ वि० तरदेशे करतु, पक्षवाणु
 ०६।२ स्त्री० पक्षपात, उपराणु. -डी वि०
 (समाप्तमा) तरधुं वि० अंकतररी
 तरदंडुं, तरदंडाट, तरदंडियुं लुओ 'तदंडु'मा
 तरदणु स्त्री० [सं त्रि + ऋणा] दाण वाववातु
 अंक ओनर, त्रण दाताना नाना वावणियो
 तरदाण स्त्री० [तर (त्रि) + दाण] त्रण नणवाणी
 पिछोडी
 तरद्रीट स्त्री० जीक
 तरद्रेणु (द्रे) स्त्री० [अ. तरफनुं अ० व० तरफन]
 आणु; पक्ष (२) तरद्वारी
 तरद्रेडुं सं० [रव०] छण्डा-छडोटा नरवा
 तरद्रेडो पुं० [रव०] छण्डो, छडोटे; धुतकार
 [तरद्रेडा करवा]
 तरदण्डुं अ० [रव०] अदण्डु (२) लडु,
 तरलडु [तरणोण
 तरणतर [फा] भूण तर, प्रवाहीथी क्षरेहु,
 तरणियत स्त्री० [ज] ताहीम, डणवण्णी
 तरण्य न०, -थी स्त्री० लुओ 'तदण्य'मा
 तरणोण वि० [तर (फा) + णोण (णोणडु)]
 तदन पलणी गयेहु
 तरलड स्त्री० [रव०] ओलाओली, तकरार ०धुं
 अ० किं आवेशपूर्वक ओलडुं, कजियो करवा
 तरभाणुं न० [सं ताम्रभाड] धम विधिमा
 वपराती ताभानी तासिक -ण्णी स्त्री० नातु
 तरलाणुं

तरसेट(-टो) पुं० [लुओ त्रिसेटो] त्रण गामना
 सीमाडा के रस्ता लेगा थता होय जेवी नगा
 तरभरिथुं न० लुओ तनभनिथुं
 तरभरी स्त्री० अंक नततु धरेणुं
 तरल वि० [सं.] यपल, अस्थिर (२) पुं० डारतु
 वरयेतु रतन ०ता स्त्री०, ०त्प न० ०नयन
 पुं० अंक छट -दित वि० तरल थयेहु, अस्थिर
 तरवर अ० [सं त्वर्, के तृ उपरथी?] त्वराथी
 तणे उपर -सणवण थतु होय अम ०धुं
 अ० किं उपर तणे थतु, सणवणडुं (२)
 त्वराथी अधीरा थुं -२।२ पुं० धमपछाड;
 अधीराध, ययणता. -रिथुं वि० ययण,
 ययण, अधीरं
 तरव क न० [तर (त्रि) + वक (वाकु)] वकता
 तरवाडी पुं० [लुओ त्रवाडी] त्रिवाडी, अंक अटक
 तरवाडो पुं० [सं. तल (ताड) + वाडो (वाडुं)]
 भलूरा छेदनारो, ताडी काठनारो (सु. ?)
 तरवायो पुं० [तर (त्रि) + वाड (स)] त्रण
 पायानी घोडी, भायी
 तर(-ल)वार स्त्री० [सं तरवारि, फा तलवार]
 समशेर, अडग [-अदावपी = तरवार वडे
 कापाकापी करवी. -आलपी, पडवपी =
 हाथमां तलवार लध सामे थतु -भांधपी =
 डेडे तलवार लटकावपी, लडवैया थतु (२) युद्धमां
 ओतनुं तलवारनी धार उपर रडेहुं,
 आलडुं = लवसटोसर-पूरी नोअभहारीथी,
 सावधानीथी वर्तु] -री (-रियो) वि०
 पुं० सहेज सहेजमा तरवार जेजे जेवो
 (२) तरवार वापरी लणनारो; योद्धो
 तरवारडी स्त्री० [दे तरवट? हिं तरवर, म
 तरवड?] अंक वनरपति
 तरवाडुं अ० किं कायो गर्ल पडवो (ढार भाटे)
 तरधुं सं० किं [सं तृ, प्रा] ओणगडु, पा० करहुं
 (२) अ० किं डूथा विना पाण्णीमा उपर
 रहेहु जे असडु (३) [सा] अयडुं [तरी
 ओतरधुं, तरी नधुं, तरी पार ओतरधुं =
 सामे पार नडु (२) मुञ्जेली वडावी नवी
 (३) जि दगीनी नवाणहारी के अंधनमांधी
 मुअ धडु]

तरश(-स) स्त्री० [सि तर्ष, तृषा] पाष्णी पीवानी
धम्भा, ध्यास(र)[ला]तीनधम्भा, -रथुं(-रथुं)
वि० तरसवाणु, ध्यासु

तरस स्त्री० लुओ तरश (र)न० [सं. तरक्ष, प्रा.
तरच्छ, म] अेक न गली लनवर — अरभ
(३)पु० [सर० तरछ] कोध

तरसतिथुं न० अघरणिघात स्त्रीओ पहेरवातु
माथानु अेक धरेणु

तरस(-सा)पुं अ०किं ['तरस' परधी, सर०
हिं तरसना] तलसवु, आदुर रहेवु

तरसाड स्त्री० [सि. तल(ताड)+साड (प्रा साड
= वस, अथवा साडण = छेहन)] ताडनां पाडडां;
लवली [तलसाववु

तरसावपुं सं०किं ['तरसवु' उपरधी] अुराववु;

तरसापुं अ०किं लुओ तरसवुं

तरसाणुं न० तणियु, छेडो (र) अं'दान

तरसाणो पुं० तरसाणु, अं'दान, तणियातो
शुमार-अत

तरसांछ स्त्री० [सि. विसंध्या?] (सु) सांन

तररथुं वि० लुओ तररथु

तरग पु० [सं] पाष्णीनी लहेर, मोलुं (र)

कल्पना, लुओ ०वती वि० स्त्री० तरग-

मोलांवाणी -गिणु स्त्री० नदी. -गित वि०

लहेरो भातु, डालतु -गी वि० मनना तरग

प्रमाणे वर्तनाशं (र) तरगो - कल्पनाओ

क्यां करनाशं

तरंतरा अ० [फा तर उपरधी] तरअतर, भूष

तर (र) स्त्री० ['तररु' उपरधी] भूष तररुं ते

तराई स्त्री० [हिं] पडाडती तणेटीने प्रदेश

तराड पुं० लाग, लेग. [-आवे, लभवे,
आजवे = लेग जेसवे, लाग शववे.]

तराड (ड) स्त्री० [रव०] शट, शीरो

तराणु, तरानो पु० [फा] अेक तरेडतु गायन

तराप स्त्री० [सर० हिं.] छल ग (र) अेकडम

मारेडी अूट. (-मारवी)

तरापो पुं० [सर० स तप्र, प्रा. तप्प = नदीमा

दुरधी वली आवतो काष्ठसभूड, हिं तरापा,
म. तराफा] वास के लाकडाने अेकपीलनी साथे
आधीने धनावेडो पाष्णीमा तरे तेवे पाट जेवे

धाट; तपो. [-लागवे, वेरावे = कुटुंभ -
मंडण वीभरार्थं लुं (र) स सार लागी पडवे,
भूष्य भाणस लतु रहेवुं]

तराभाणुं वि० ['तररु' उपरधी] तरिने लतु पडे
अेटलु (र) तरी शकाय तेडलु

तरि(-री) स्त्री० [सं.] होडी

तरियुं वि० [सि त्रि उपरधी] तण लततु (र)

त्रोलु. -या(-यां?) तोरणु न० (अ०व०?)

तण लतना (आसोपालव, आथाना पान,
नाणियेर) तोरणु, नेमा साथे कसपना तररु

(कपडातु) तोरणु पणु अधिक शीलमा माटे

होय छे

तरियो पु० [लुओ तरियुं] अेकतरियो ताव

(र) [सि तूर्य] योथियो ताव (३) ग लुडानु तणुनी

सजातु पतु; तीरी (४) ['तररु, तरी आववु'

उपरधी] योभामा रहेडो डगरने डणो

तरिं ग न० (का.) घोडातु उथु - पलाणुनी पाछण

लुडो रहेतो पीठने लाग

तरी स्त्री० [दे. तरिया, लुओ तर] भलाई (र)

डाप (३) उपर तरती केई पोपडी - थर (४) वि०

[सं. त्रि उपरधी] तणु गणु (आकमा) (५) स्त्री०

[सं.] होडी, तरि (६) [फा.] लणभार्ग

तरीके अ० [लुओ तरीके] -नी माइक, प्रमाणे

चेठे, इपे

तरीके पु० [अ.] ररतो; भाग (र) रीत

तरीभतराक स्त्री० [अ. तुम्तुराक] धामधूम

तरीर अ० अतुकमे

तरी(-रे)लुं न० वधारानु धूसर (जे लेड

अणड साथे लेडाती वपते न'भातु (र) [ला.]

धरस सारने जेले [तरेलां ताणुवां =

स सारनु धूसरं वेडु.]

तरु न० [सं.] जाड ०वर न० मोटु जाड

तरुणु वि० [सं.] लुवान (र) पु० लुवान पुरुष.

-णुाई, -णुावस्था स्त्री० लुवानी. -णुी

वि० स्त्री० युवानीमा आवेडी (र) स्त्री०
युवान स्त्री, यौवना

तरेशट (रे) पु० [सर० हिं तरेरना, अ. तरारि
वाडो तरडाई लय अेवी भूम (र) कोडने
आवेश

तरेरी (रे) श्री० [लुओ तरेराट] शुस्माना
 आवेशनी भ्रुजरी [-भापी = शुस्साथी भ्रूज
 ठिठुं] -रं वि० तरेरीधी लरेलुं, कापायमान
 तरेलुं न० लुओ तरीलु
 तरेह श्री० [ज तरह] रीत; प्रकार (२) लात,
 लत ०६। (-वा)रे वि० लात लाततु; विविध
 (२) विचित्र
 तरे। पुं० (का) भाग, मोडणार
 तरे।६त(-६) श्री० [ज तरदुदु] कण; डिंकमत
 (जेम डे जेती सुवारवानी. महेसूल भातामा
 जेम वपराय छे)
 तरे।पषु न० सुतारतुं जेक ओलर
 तरे।पो। पु० (सु.) नाणियेर
 तरे।वड वि० सरभेसरपु; सभोवड (२) श्री०
 भुलासो, समजूती, त्रेवड
 तरे।वुं अ० किं तरवावुं
 तर्कं पुं० [स.] अग्रमान, कल्पना (२) विचार-
 प्रक्रिया(३) सलवित भुलासो, 'हाथपोयेसीस'
 (४) तर्कशास्त्र, न्यायशास्त्र [-ठिठवे = विचार
 आववे; तुको ठिठवे; -चलाववे = कल्पना
 करवी, सुद्धिनेो उपयोग करवे] ०टो।प पु०
 विचारदोष, विचारप्रक्रियानो दोष ०आभाष्य
 न० तर्कमा - विचारप्रक्रियामा प्रमाणसुद्धि
 ०आभाष्यवाड पुं० 'शैललिअम.'
 ०आभाष्यवादी वि० (२) पु० 'शैलविरु'
 ०पान वि० तर्कभां कुराण ०वाड पुं०
 तर्कने आवारे रथापेयो वाड. ०वितर्कं पुं०
 ठिहापोह (२) गमे तेम विचार दोडाव्या करवा
 ते ०शास्त्रि श्री०तर्कं करवानी शक्ति ०शास्त्र
 न० न्यायशास्त्र, 'लौजिक' ०शास्त्रि पुं०
 तर्कशास्त्रनेो विद्वान ०शुद्ध वि० तर्कदोष
 विनातु ०सरणि(-ष्ठी) श्री०तर्कनी परपरा
 ०सिद्ध वि० तर्कधी सुरवार थयेलुं -किंत
 वि० तर्कं करेलु -श्रीं वि० तर्कं करनार
 तर्कं श्री० [ज] तर्क, गावानी टष
 तर्कं न०, -ना श्री० [सं] ठपका, धमकी (२)
 तरछोड; तिरकार
 तर्कंनी श्री० [सं] अगूहा पासेनी आगणी
 तर्कं सुं स० किं [सं. तर्कं] ठपका आपवे,

धमकावतु (२) तरछोडुं, कुतकारुं
 तर्कंषु न० [सं.] वृत्ति (२) लुओ ललानवि.
 -शुथ वि० वृत्त करी शकथ डे करवा थोय्य
 तर्कं सुं स० किं [स वृष्] वृत्त करु, सतोपु
 तर्कं त वि० [सं] वृत्त थयेलुं
 तल पु० [स. तिल] जेक तेदी भी डे तेनो छोड-
 तिल (२) जेने भणतो यामकी उपरनेो डघो
 तल(-ण) न० [सं] तणियुं (२) नीयेनो प्रदेश,
 तणेरी (३) सपाथी छिडो 'भूतव'
 तलक अ० [हिं] सुधी लगी
 तलकंछायडो पु० तलकंछायडो, जेक रमत
 तलप वि० [फा तलख] तीन, तीथुं, तेन(२)
 श्री० [लुओ तलसवु] अंभना, धतेनरी
 (३) व्याकुणता (४) तरश. ०वलप अ०
 [स विल्ल उपरथी] पाणुी न भणवाधी
 अरवरथ ०वुं अ० किं [लुओ तलसवुं]
 अंभतु -भां न० ०व० ०अंभना, प्राप्ति भाटेनी
 व्याकुणता. [-भारवां = अंभतु; अरुव]
 तलप श्री० [सर० तराप] कूडको; छल ग (२)
 [लुओ तलप] (प्राय न्यसननी श्रीननी)
 उत्कट धरछा, तालवेदी [-आपपी =
 तलपथपी -यूकपी = धारेदी छल ग लरवामा
 निष्ण थवुं (२) तलपनी वेणा वरी नवी
 -भारपी = छल ग भारपी (२) तलपने दापी
 देवी] ०वुं अ० किं जेकडम तलप -कूडको
 भारवो ०(-इ) सुं अ० किं [सर० हिं. तलफना,
 म. तलपण] आतुरताधी रमतमवुं, तलसवुं
 तलपापड वि० [तणे उपर?] तलपवुं + पडवुं ?]
 आतुर; अधीश
 तलपूर वि० तल जेटलु (२) सहेल पषु
 तलकं सुं अ० किं लुओ 'तलप'मा
 तलप श्री० [ज] उत्कट धरछा, तलप
 तलपापण पुं० जेक वनरपति [तलपूर
 तलभार, तलमान वि० तल जेटलु, सहेल,
 तलभीन पुं० [ज] शिथ्य
 तलपट पुं० तलनी पनावेदी जेक मीहाड (२)
 उंभरे; तणवट
 तलपष्ठी श्री० जेक वनरपति
 तलपार श्री० लुओ तणवार
 तलसरं न० तल प जेरी लीधा पडीनेो तलनेो

छोड (रं) [प्रा. तिलसगलिया] न्मा तल थाय छे ते शीग

तलसपलस अ० लुओ तलभवलभ
तलसहुं अ०किं [स वृ]अति आतुर होवुं;
आतुरताथी तरइंडु [तरइंडाट
तलसाट पुं० [लुओ तलसवु] आतुरता,
तलसारो पुं० [‘तलसवु’ उपरथी] तलसाट;
तरइंडाट

तलसांडणी स्त्री० [प्रा तिलसकुलिया (सं.
तिलसकुलिका)] तलनी अनवेली ऐक वानी
तलरुपर्श पुं० [स] तणियानो रुपर्श (र)
सपाटीनो रुपर्श -शिंता स्त्री० -शीं वि०
तलरुपर्श करतु (र) मौलिक, वस्तुना तणिया
सुधी छोडे न्ध विचारतु

तला(-ल्ला)क स्त्री० [अ] छूटाछेडा, झरगती.
(आय मुसलमान लम अ जो) [-आपनी=
लमअधमांथी छूट्टे करवुं; छूटाछेडा करवा
-भणनी=छूटाछेडाना भोग अनवुं -भेण-
वनी, -लेनी=छूटाछेडा साधवा, लम-
अधनमाथी छूट्टे थवु]

तलाटी पुं० [सर० दे. तलार=कूटवाल, अथवा
दे. तल=गामडानो मुणियो म. तलाठी,
तलाटी(-ठी)] महेसल वसल करनार सरकारी
महेतो. -हुं न० तलाटीनु कामकाज के पद

तलातल न० [स] सात पाताणमानु ऐक
तलाअत स्त्री० [अ तलावत] अराणरी, रुपर्धा
तलालीन वि०[सं.]तणिये न्ध जेठेलु(र)तल्लीन
तला(-णा)व न० [प्रा. तलाव, तलाय, तलाग
(सं. तलाग), सर० फा. तालाव]ऐक जणाशय;
नातु सरोवर [तणाव (-वे) न्हुं=आडे
इरवा-शैव्य न्हु] ङी स्त्री०, ङुं न०
नातु तणाव

तलाश स्त्री० [फा] शोध; तपास. [-राअनी,
लेनी=संलाण राअनी; ध्यान राअहुं]
तली स्त्री० जीण्य तल (र) शेरडीनो ऐक रोग
(३) अरोणनी गाठ [इसणी छेडो
तलो पुं० [अ तला (सोतु) उपरथी] पांघडीनो
तल्प न० [सं] शय्या, पथारी
तल्लाक स्त्री० लुओ तलाक

तल्लीन वि०[सं.]गरक; लीन, ऐककार.०ता स्त्री०
तव स० (प) तारु [सं] (र) अ० [हिं.
तव] (प) त्यारे

तवणीर न० ऐक वनरुपति
तवन न० लुओ रतपन (नैन)
तवर न० ऐक वनरुपति
तवरहुं अ०किं लुओ तरवरहुं
तवंगर वि०[फा तुवांगर] पैसादार, तालेवत
तवाघ स्त्री० [‘तवावुं’ उपरथी, अथवा फा
तवाही? सर० म. तवई, तवाई] कभअपती;
आइत; धाड (र) ताडीक; धमडी
तवाजे पुं० [अ. तवाजह] पेशाशाकरी
तवारं अ० + ते वारे -वपते
तवारीअ स्त्री० [अ] धतिहास ङनवीस पुं०
धतिहास लभनारो

तवाहुं अ०किं [स तप्, प्रा. तव] ‘तावुं’नु
कर्मणि. [तवाघ न्हुं=ताप के चि ताथी
शोपाघ न्हुं-शरीरे ओगणी न्हु]

तवेथो पुं०[स तप्, प्रा तव परथी]रसोअभा उपर
तणे करवानु के छियलाववानु ऐक साधन, तवेथो
तवे पुं० [प्रा तवय]शेटला शेकवानु ऐक पात्र,
भोटी लोदी (र) खलममा भूकवानी गोण
अपटी ठीकरी [तवाजेहुं=बिलकुल साइ,
ओअण्य अट (र) भाडी के साइ थयेलु,
पायमाल] -नी स्त्री०नानो तवे, लोदी

तशरीइ स्त्री० [अ] मोटाघ; मडिमा, श्रेष्ठता
(भोटा भाणसने, ‘पधारो’ ऐम कहेवामां
वपराय छे-तशरीइ लावो)

तस स्त्री० न देभाय ऐवी पारीक झट
तसके पुं० तसके, तुसकडर (र) ठोक ङपडे.
[-तोडवे=ढपके आपवे] [टसटसहुं
तसतसहुं अ०किं [रव०] लयडावु; तणहुं;
तसतसाट पुं० [‘तसतसवु’ उपरथी]टसटसाट
तसणी(-नी) स्त्री० [अ.] (अपवानी) भाणा,
अेरओ

तसभो पुं० [फा] आमडानो परो, तग
तसर स्त्री० [सं व्रसर, प्रा वसर सर० हिं, म.
वसर] रंगनी तीली रेभा (र) न० टसर; ऐक
नतनु कपडु

तसलभात वि० [अ. तस्लीमात] वयगाणानु;
 उपलक्षियु (नेम के, तसलभात-उपलक्ष भातु)
 (२) ताणानु (३) स्त्री० कणले, लोणवटो
 तसलदी स्त्री० [अ] आश्वासन; लवोसो, विश्वास
 तसपी स्त्री० लुञ्चो तसपी
 तसपीर स्त्री० [अ] छपी, चित्र
 तसियो पुं० [तस' उपरथी] तरक, दाट(२)दीटी,
 आडो(३) [आभमा] राती रेभा, तसर, टशियो
 तसु पुं०, स्त्री० [सर० हिं, म तम्, अ. तसव्वह]
 धिय नेट्ठुं भाप [तसु बोअिय न सूअपी =
 कथुं न सूअपु, भूआर्ध लु.]
 तसुं वि० [अप० तहस, सं ताहस] (प.) तेवु
 तसोतस अ० [तसतसवु' उपरथी] तसतसे
 अेम, तग
 तसकरं पुं० [सं] योर ०हुं स० किं योरवु -री
 स्त्री० योरतु काम, योरी
 तसत, ०रं, -स्तालं न० [फा. तगत, ०री; सर०
 म. तस्त] भणभूत नीलवानु वासाण(२) डोगणा
 वगेरेतु पाणु नीलवानु वासाण
 तसदी स्त्री० [अ. तस्दीअ] श्रम, भडेनत,
 तक्षीक्ष [-लेपी, आपपी]
 तह पुं०, स्त्री०, न० [फा] सुवेड, सधि.
 तहकीण वि० [अ. तहकीण] योअस; नकी
 तहकु(-क)ण वि० [अ. तवक्कुण = डील, सर०
 म त(०ह)कूव] मोइक्ष; मुलतपी (-करुं,
 रडेकुं, राअपुं). -पी स्त्री० तहकूण राअपुं
 ते; मोइक्षी
 तहनासुं न० [फा.] सुवेडने डालकरार-लेप
 तहसील स्त्री०, न० [अ] नमीनमहेसूल (२)
 तालुडो ०दार पुं० तालुकानु महेसूल वसूल
 करनार अमलदार, महालकारी ०दारी स्त्री०
 तहसीलदारतु काम के पद ०नासुं न०
 नभाप धीने योपडो
 तहं अ० [सर० हिं.] (प) लुञ्चो तही
 तहं अ० [प्रा तहि, तहिं.] लं, त्यहा
 तहनात (तह) स्त्री० [अ. तवय्युनात, सर० म.
 तेनात, हिं तडनात] सेवायाकरी करवा भाटेनी
 डानरी (२) सेवायाकरी, तापेदारी
 तहवार(तह)पुं० [सर० हिं तेहवार, त्योहार, सं

तियि, प्रा तिहि+वार] टाल्ल, भुशादीने द्विवस
 तहोमत न० (तहो) [अ. तुहमत] आरोप;
 आण [-आवपुं = आरोप थवे -भूअपुं =
 आरोपपुं; आणप करवो.] ०दार वि० आरोपी.
 ०नासुं न० आरोप भूअया पापततु लभाण
 तण न० लुञ्चो तल (२) भूण (३) पायो (४)
 नमरथान ०धट पुं० छिमरो, डंअर ० नमीन
 स्त्री० तणियानी नमीन ०धर वि० देवादार
 (२) [ला] इयायेकु -ओशियाणु (३) पुं०
 वसवायो (४) साथी, जेइत. ०पद न० गाम-
 तणनी नमीन(२) अमसल -भूण नगा(३) सपाट
 नमीन (४) नेतु पूर महेसूल लेवातु होय
 अेपी -आलसानमीन ०पदुं वि० स्थानिक,
 भूण वतनतु (२) गामही, देखी ०वट स्त्री०
 पगना तणियानु तणवापुं ते (२) तणियु (३)
 नमीननी सपाटी, तणावट(४) छिमरातु धडेकु
 लाकडु (५) [सर० म. तुळ्वट = पाटडो] छापराणा
 मोलने टेकववा सामसामी ली तो पर गोठवीने
 रभातु आडु लाकडु
 तणवापुं अ० किं [तणपुं (तणियु) परथी ?
 स० हिं. तरवाना] वधारेपडता धसागथी
 के तापथी पगना तणियानु आणु थवु
 तणपुं स० किं [प्रा तल] कडडवेला धीतेलभा
 पकवतु (२) न० [सं. तलं, म तळ्वा] तणियु
 तणाधि स्त्री० [दे. तल, तल = गोइडुं; पिछातु]
 भूअ इ लरेले गाल्लु (२) पुं० [प्रा. तल =
 ताडतु आड] ताडतु (नर) आड
 तणातण न० लुञ्चो तल्लतल
 तणाताडणा पुं० अ० व० [तणा (तणपुं) + ताडणा
 (स ताडल)] शेकेला योभा - मभरा (२)
 अ० छूटेथूडुं; लगारे वणगाणु न रहे अेम
 तणाव न०, ०डी स्त्री०, ०हुं न० लुञ्चो 'तलाव' मा
 तणावट स्त्री० डोंग, युअि (२) [तण', तणवट']
 नमीन के तेनी सपाटीने प्रकर
 तणावियो पुं० अेक लतने कोणी
 तणायो पुं० [लुञ्चो 'तणवट' अर्थ ४-प]
 गाडानी पींलणी तणेनी आडी
 तणांसपुं (०) स० किं [स तलस्वरी परथी ?]
 धीमे धीमे थापडुं, अपी करवी

तणियुं न० [स. तल] छेक नीयेनो लाग; तण
(२) पगनु तणियु (३) तडभूय. [-आवधुं =
साव भूडी पडवुं. -टाहुं करवुं = लुओ
तणियार टाहुं करवुं. -हेभाहुं = भूडी पडवुं,
पारोनुं पूरु थवा आववुं -न हेभाहुं = पार
न पाभी शकावु -आडहुं = साइ करी नाभकु,
आक्षीभम करवुं (२) भूय धमकावुं.]
-याछंटे, -याज्जाटक अ० तणियुं पुहुं
यधं लय तेम, पुहुंयेपुहुं, पूरेपूरु पुवार.
-यारुं न० तणियु [-टाहुं करवुं = पोतानी
स्थिति स्थिर-निश्चित करी लेवी.]

तणी स्त्री० [लुओ तणियुं] लेडाभा पगनु
तणियाने अडीने रहैती यामडानी पडी,
सभतणी. [-पडवी = पुहुंये पगे यालवाधी
पगना तणियानी यामडी कडण के न दजे
येवी यधं लवी] [आवधुं]

तणुं न० लुओ तणियु [-आवधुं = तणियु
तणे अ० [स. तल] नीये, तणिये ० उपर अ०
लियुनीयुं, तणे के उपर(२) [ला] तलपापड;
अधीरुं [आलुना नीयाणनो अदेश

तणेडी स्त्री० [दे. तलहट्टिया] पर्वतनी आलु-
तणुंता०युं वि० तणेले अने तावेले(२) [ला.]
अलडाय नहि अेवुं-शुद्ध

तंथं अ० [सं. ततः, प्रा तप, सं नदा, प्रा. तह]
(३) लुओ तैये, तो पछी; स्यारे

तंग वि० [फा] लिडातु, यपरसीने आवी रहैवु
(२) ताहेलुं, कसेलुं (३) छूट वगरनुं (नाणा
के वेपारनी आवतमा) (४) कायर, कंठागेले
(५) पुं० घोडानुं उन भसी न लय ते भाटे
चेटने करीने भाधेलेो पडे

तंगडी स्त्री० [लुओ टंगडी] टाटियो (२) [फा
तंग, के तुंगह परथी ?] टूडी चोरणी-लेये

तंगल न०, स्त्री०छोकशने काने पडेरवानुं कडण
तंगाश स्त्री० [फा. तंग उपरथी] तगी; अछत

तंगियो पुं० [लुओ तंगडी] नानी सूथणी
तंगी स्त्री० [फा.] ताण, न्यूस्ता, अछत

तंजीभ स्त्री० [अ.] अेकसूर करवुं ते, सगठन
तंडुल पुं० [सं] तडुल; बोभा

तंत पु० [सं तंति के तंतु] तार, तांतलो (२)

कोई घटना के वातनी परंपरा — तेनो लाणे
तांतलो (३) यर्था, वादविवाद, पंथात (४)
छाल, डेडा (५) भमत, निद, छंड. [-ताणुवे,
भांधवे = वाद के यर्थाभा अिणुं; तंत करवे.
-पडवे = कोई वात के घटनातुं भूण रहस्य
समलकुं, लक्षमा लेकु (२) छंड लेवी, छंड
पडवी -भूडेवे = छंड छोडवी; छाल छोडवे,
कोई वातनी पंथात के यर्था छोडवी -लेवे
= यर्था यलाववी]

तंतनी स्त्री० [रव०] लुओ तुनतनी
तंतरवुं स० कि० [स तंत्र उपरथी] छेतवुं;
धूती लेवुं, लोणवुं

तंतु पुं० [स.] तार, तांतलो, रेसो के पातणी
नस [-अमे लभाडवा = अनतु यधु करवु
(कोई काम साधवा भाटे).] ० कीट पुं० रेशभनो
कीडो ० यक न० तंतुतु लणुं. ० भागं पुं०
तंतु लेवेो आरीक भागं. ० वाध न० तंतुथी
वागतु वात्रि

तंते(-ते)तंत अ० [लुओ तत, सर० स.
तंत, तंतोतंत] अेक डेडे भीलुं अेम, लगातार
(२) अरोअर, पूरेपूर

तंत्र न० [सं.] हिंहुओना अेक अकारना शास्रो
(तेमा-भत्रो, प्रयोगे अने क्रियाओे उपर वधु
लार भूडेले छे) (२) व्यवस्था; प्रथ (३) तेनी
योलनापूर्वक गोठवण, व्यायोलन (४) [न्या.]
सिद्धत अनिष्ट वि० तंत्र - व्यवस्थाने वडादार.
अनिष्टा स्त्री० तंत्र - व्यवस्था अत्ये वडादारी
-त्री पु० तंत्र यलावनार, अधिपति (२)
छापानो सपाडक (३) स्त्री० तनुवाधनो तार
(४) धनुष्यनी डोरी, पणछ (५) अेक तनुवाध

तंदुरदत वि० [फा तंदुरस्त] नीरोगी, स्वस्थ
-दती स्त्री० आरोग्य

तंदुल पु० [लुओ तडुल] बोभा, ताडुल
तंदोडो पु० स्त्रीना कानतु अेक धरेणुं

तंद्रा स्त्री० [सं.] आणस; सुस्ती, घेन(निद्राना).
० लु(-णु) वि० तद्रावाणुं
तंदूर पुं० [स. तनूर] यूदो
तंथाकु, -३ स्त्री० [लुओ तमाकु] अेक वनरपति,
केना पांडसां अेक व्यसननी यीन छे

तंथु(-थू) पु० [सर० हि, म.] डारडा अने थालवाने टेके ताळेलु छनीघाटनु धूगडातु धर
 [-छांडवे० = तंथु छोडी नंआवे०. -छोआ, अडो करवे० = तंथु आधवे०. -छोडवे० = आवेलो तंथु जडी नाअवे०, तंथु छोडी लेवे० -डोकवे०, ताणुवे०, भारवे० = (थालला ठोडी डारडां ताणु) तंथु रथवे० - आधवे० छे अडो करवे०.]

तंथूरे पु० [अ तंवरू] ऐक तनुवाध. [तंथूरे नेवुं = रथूण ने ओडेण] -रापेटी स्त्री० सरपेटी -री स्त्री० नानो तथूरे

तंथोण पु० [फा तवूल, सं. ताम्बूल] नागर-वेलतु पान (२) तेनी थोडी -थोडु (३) घाडो लाल रंग(४) गणानो ऐक रोग [-छांडवे०, -नाअवे० = लस्र वअते वरकन्याऐ ऐकभील पर पाननी पियकारी भारवी -वहे० थवे० = लस्र जनेध वगेरे प्रसगे स्त्रीऐने भारेक पतासा वगेरे आपवा] ०णु स्त्री० तंथोणीनी स्त्री -जियुं वि० तथोण छे तथोणीने लगतु -जिये क्षय पु० ऐक लतने क्षयरोग -जिये साप पु० नागरवेलना पानभा थतो ऐक थोडो -णी पुं० पानसोपारी वेचनारो (२) ते धवे० करनारी न्यातने माणस

-तः [सं.] नामने लागता 'भाथी' 'नी दछिऐ' ऐवाअथंनु अण्णनावे. छिंछो भूलत, तवत

-ता [सं] लाववाचक नाम(स्त्री०)पनावतो प्रत्यथ ता पु० [फा.] ऐक कगण, ताव (२) [सं. ताप, प्रा ताज] गरभी

ता 'तारीअ'तु टूक ३५
 ताछ पु० मुखलमाननी ऐक नात, पीलरो, वणकर (२) स्त्री० ऐक वज्र [मिलजनु ताडि वि० [प्रा ताज परथी ?] गरम -आडणा ताडिस पु० [अ तावूस] मोर (२) न० ऐक छेडे मोरने आकार होय ऐवु वाध. ०थान वि० ताडिस वगाडी लणनार -सी वि० मोरना रंगतु (२) ताडिसथान

ताक स्त्री० [सं तक्क, प्रा तक्क, सर० म] छारा ताक स्त्री० [लुओ नाकडु] नेम, थोट(२) पु० लाग, ताकडो ०डो पु० ताक, लाग(२) [लुओ

नागडो] तागडो, दोरो. ०णियुं वि० ताकडुं. ०हुं स०किं [सं तक्क, प्रा. तक्क अथवा सं तक्] ऐधीनजरे जेया करु (२) निशान आधवु (३) धम्भवु [ताकथु तीर लागवु = धार्थु थवुं.] [अे० थोअर

ताकडुं न० ['नाक' उपरथी] सोनीनु नाक जेवु ताक(-का)त स्त्री० [अ] शक्ति; सामर्थ्य, मगदूर ताकीड स्त्री० [अ] उतावण (२) आझा, इरमान, तरत करवानी जश्रियात(३) येतवणु, धमकी. [-करपी = उतावण करपी -आपपी = येतवणु आपपी] ०चिडी स्त्री०, ०पत्र पु०; न० उपरी अमलकारता हुकमनो ताकीडनो कवण [सर० म.]

ताकुं न० [अ ताक] गोअलो, हाटियु ताकेडु वि० ['ताकवु' उपरथी] ताकेडु निशान पाडनार, ताकणियु

ताके पु० [अ] द्वादधा विनातु लाथुं ऐकसरथु धूगडु, थान (२) [लुओ ताकुं] गोअलो ताकेडी वि० लुओ ताकेडु

ताग पु० [सं. स्वाघ, दे. थग, सर० म तागा, ताज = छोडी यलाववानो वास जे द्वारा छोडाण पण मपाय छे] छेडे अत, निवेडो (२) [सं. त्याग उपरथी ? सर० हिं ताग(-गा)] परणुने विहाय थता वर तरथी हागोणे कन्यापक्षना लाटप्राप्त्येने अपाती दक्षिण छे हागो [-आणुवे०, -लाववे० = पार लाववे०, परवारवु. -काठवे०, -लेवे० = छिंछो आपपी (२) अंठान काठवे०.]

तागदधिसा पु० अ० व० [रव०] मोलभल; येनपाल (-करवा)

तागडो पु० [लुओ नागडो] तातलो (२) ['ताकवु' उपरथी] ताकडो, लाग

तागडुं अ० किं [लुओ ताग] ताग काठवे०; माप काठवु(२) परवारवु, ताग आणुवे०, धूडा थवुं (३) स० किं [लुओ त्यागवु] छोडी देकुं ताजिये पु० [लुओ तागडो] रेशमने ताणनार -सुधारनार कारीगर

ताछ स्त्री० [सं तक्क] पथर टाकता पडतो कयरो -छोल (२) (हागीनाने) छोलता पडती करये

तण्णवे पुं [स तन् उपरथी; स० म तणाव,
 -वा, हि. तनाव = दोरी. अ. तनाव = रस्सी]
 रथनी सागी नीचेनो दार
 तण्णी स्त्री० [बुओ तण्णवे] कुडाणाभा इरे ते
 भाटे षण्णनी नाथे आवेदी राश-दोरी
 तण्णुं न०, -ण्णी स्त्री०, -ण्णो पुं० [दे. तणय] छडी
 विलक्षितनो प्रत्यय (५)
 तत् स. [स.] ते - तकाळ, -तक्षण, -तण्वे
 [तत्+ण्वे(प्रा खेव, स क्षेप)के सं तत्क्षणमेव]
 अ० ते न वभते तरेत न (५)
 ततडवुं अ० किं [रव०] बुओ तडतडुं
 ततडाट पु० ततडवु ते ततडाववुं संकिं
 (प्रेरक) (२) [ला] धमकाववु
 ततडियुं वि० [‘ततडवु’ उपरथी] अणता तड-
 तडिया छडे अेवु (लाकडु, डालसो ध०)
 ततडियो पु० [‘ततडवु’ उपरथी] तण्णो,
 तडतडियो
 ततथेधं अ० [रव०, सर० हि. ततताथेई]
 लवाधना ताननो भोल; ताताथेधं
 ततपीर स्त्री० [सर० हि, म]+बुओ ततपीर
 ततवाध न० [स.] बुओ ततवाध
 ततः अ० [स.] पछी, तो पछी. उकिं वाड पु०
 वस्तुके धरनानु, तत कि - पछी शु, अेम पूछी,
 आगणनु आगण परिणाम के निभत्ति
 शोधवी ते
 ततूडी स्त्री० [रव०] नानु ततूडुं (-डूंकपी) -डुं
 न० अेक लतनुं रणसि शु [-डूंकपुं = लहेर
 करवुं (२) देवाणुं काठवुं]
 ततकाळ(-ण) अ० [सं] ते न वभते, तरेत न
 ततकाळीन वि० [सं.] ते समयनु
 ततक्षण अ० [सं] ते न क्षणे, ताण्डतोण, ततक्षण
 तत्त्व न० [स.] कोर्ध वरतनु भूण अ्सल के
 वास्तविक उप(२)सार, रक्षस्य(३)प यभूतभातुं
 दरेक(४)सांभ्यना रप तत्वोभातु दरेक - प य-
 मडाभूत, पंथ विषयो, दस धंदियो, मन, बुद्धि,
 अहंकार, प्रकृति अने पुरुष ० आहिष्णी वि०
 स्त्री०, ० आही वि० तत्त्व ग्रहण करनार.
 ० अि तन न० तत्त्व विषे विचार करवो ते
 ० अि वि० तत्त्वने लण्णनार (२) पु० द्विलसूत्र

० ज्ञान न० तत्त्व सभधी ज्ञान, द्विलसूत्री
 ० ज्ञानी वि० (२) पुं० तत्त्वज्ञ ० तः अ०
 तत्त्वनी दृष्टिअे, भरी रीते. ० दर्शिन न० तत्त्व-
 ज्ञान, द्विलसूत्री ० दर्शी वि० (२) पुं० तत्त्व
 जेनार पुरुष ० दृष्टि स्त्री० तत्त्व तत्त्व वणेदी
 तत्त्वआही दृष्टि ० निष्कृत्य पुं० तत्त्वने निर्णय;
 द्विलसूत्री. ० निष्ठ वि० तत्त्वमा निष्ठा - आस्था-
 वाणु ० निष्ठा स्त्री० तत्त्व परनी आस्था.
 ० न्यास पु० विष्णुपूजनी अेक विधि,
 ० भीभांसा स्त्री० ‘भैरविक्रिस’ ० वेत्ता
 पुं० तत्त्वज्ञानी, द्विलसूत्र ० शास्त्री पुं०
 द्विलसूत्र - त्वार्थ पुं० भूण सत्य, पर तत्त्व
 तत्त्वसिद्धि श० प्र० [स.] ‘ते(भूण तत्त्व - अहं)
 तु न छे’ अेवु यल्लुवेदु अेक मडावाक्य
 तत्त्वद न० [स] ते - अहंनुं पद; परमपद; मोक्ष
 तत्त्वदार्थ पुं० [स] अहं, परमात्मा
 तत्त्वद वि० [स] परापर परेवायेले, अेकध्यान
 (२) तैयार, स० (भाणस) ० ता स्त्री०.
 तत्त्वदार्थणु वि० [सं] तत्त्व
 तत्त्वपुरुष पुं० [स] परमात्मा (२) [न्या]
 समासना चार मुध्य प्रकारमानो अेक, जेमा
 पूर्वपद उत्तरपद साथे विलक्षितना सभंधी
 जेडाय छे
 तत्र अ० [सं.] त्या. ० त्य वि० त्यानु - त्यां
 न-मेतुं के त्यानु वारी. ० द्य वि० त्या रहेतु
 के आवेले, त्यानु - त्रापि अ० त्यां पण
 तत्त्वम वि० [स] भूण प्रमाणु - परापर(२)
 भूणलाषामाअने प्राकृतमासरणे अेवो(श०)
 तथा अ० [स] अने (२) ते प्रमाणे, तेम ० गत
 वि० परमपदे पहोयेले (२) पु० (स.) बुद्ध(३)
 ज्ञानी. ० पि अ० [सं] तोपण ० लूत वि०
 ते प्रमाणे अनेले. ० दतु श० प्र० [सं अस्तु]
 ‘तेम थाओ’, ‘अेवुं हो’ - द्य वि० (२) न०
 सत्य, सायु
 तथा स्त्री० [सं] तथा उपरथी ? सर० दे. तत्ति =
 थिं ता, विचार(२) कार्य, प्रयोजन ध०, म. तथा
 = शंका] स्पृहा, तमा (२) विस्तार, लयाण
 [-करवी = स्पृहा करवी, पवा राभवी (२)
 विस्तार - यौलण करवु]

तथारतु, तथ्य लुओ 'तथा' [स] मा
तथ्यांशं पुं० [सं] तथ्य — सत्येना व्यंश,
महत्त्वना लाग के सारार

तदनंतरं व्यं० [सं] त्यार पछी, ते पछी
तदनुप वि० [सं.] तेना जेवु, तेना इपु
तदनुसार व्यं० [सं.] ते प्रमाणे

तदपि व्यं० [सं.] तोपण
तदपीर स्त्री० [सं] युक्ति
तदर्थे व्यं० [सं] तेने माटे, तेने भातर

तदंतर्गत वि० [सं.] तेमा आवेलु - सभायेलु
तदा व्यं० [सं] यारे . [(२) तन्मय, हीन
तदाकार वि० [सं.] तेना न आकारत, तद्दृश्य

तदाकाण व्यं० + ते वपते
तदुपरंत, तदुपरि [सं.] व्यं० ते उपरात,
विशेष, वणी

तदेवता स्त्री० [सं] जे न होया करवुं ते;
तद्वैक्य न० [सं] तादात्म्य, ज्येकता
तद्गत वि० [सं] तेने लगतु; तेमा सभातु (२)

तेमा चित्तवाणु; तत्पर
तद्गुण वि० [सं] ते क तेना गुणवाणुं (२)
पुं० तेना गुण (३) ज्येक अर्थालकार, जेमा

वस्तु चोताना गुणधर्म पासिनी पीछ उत्तम
वस्तुना गुणधर्म देखी वर्णवाय छे (का शा)
तदन व्यं० [सर०म तदंत] मिलकुल, छेक, (२) नर्थु

तद्विद पुं० [सं.] (व्या) भूण नाम, सर्वनाम,
विशेषण के अव्ययने लागीने नवे शण
अनावतो प्रत्यय (२) वि० ते प्रत्ययो लागीने

अनेलु. - तांत वि० छेडे तद्विदवाणु
तद्विषय वि० [सं] तेमाथी यतु - नमरु (२) भूण
लाषामाथी प्राकृतमा आवेलो अपभ्रष्ट (शण)

तद्विभ्र वि० [सं] तेनाथी लिन
तद्रूप वि० [सं] तेना जेवुं, तदाकार ओता स्त्री०
तद्रूप व्यं० [सं.] तेनी जेम

तद्विद वि० (२) पुं० [सं] लुओ तज
तन पुं० [सं. तनय] पुत्र, हीकरे (२) न० [फा,
स. तनु, सर० हि, म] शरीर, देह [-थी,
-तोडीने, -दधने = भूण महेनत लधने,

अरा हिलथी.] नमनधन न० अ० व० सर्वस्व;
अधी शक्ति, साधन वगेरे

तनक वि० [हि. तन्निक; फा तनुक; स. तनु]
थोडु (२) नातु, नातुक
तनभ स्त्री० लुओ तणभ

तनभावपुं स० कि० पनवपु, हेरान करु (२)
-नी उपर गुंसे थव
तनभो पुं० [फा. तनखाह] पगार

तनत्राणु न० [तन + त्राण(सं)] अप्तर
तनपदन वि० [तन (फा.) + पदन (फा.)]
छवलन, अति प्रिय (२) विश्वासु; वडाहार

तनमन व्यं० [तन + मन] भूण आतुरताथी-
अधीराधथी -नाट पुं० आवेश, लुस्सो,
अधीराध

तनमनियुं न० ज्येक लततु डूल (२) अनतु ज्येक
धरेलु
तनय पुं० [सं.] पुत्र -या स्त्री० पुत्री

तनहा वि० [लुओ तन्हा] ज्येकलु (२) व्यं० इक
तनियो पुं० [तन -तनु उपरथी के तन् (सं)
उपरथी] वाघो, अ गरभु, अललु

तनी पुं० [लुओ तणावि] दारे, तार (२) लडमन,
धंतरमतर [नातु (४) सु दर
तनु वि० [सं] कृश, पातलुं (२) थोडु (३)

तनु(-नू) स्त्री०, न० [सं] शरीर ० न पुं०
पुत्र. ० न स्त्री० पुत्री. ० नहु पुं० वाण, रोम
तनेरो पुं० स्त्रीने काने पहेरवातु ज्येक धरेलु

तन्मय वि० [सं] ज्येकअ, हीन ओता स्त्री०
तन्मात्र वि० [सं] मात्र जे न, शुद्ध (२) व्यं०
तलमात्र, सहजसाज (३) न० पच महाभूतोतु

शुद्ध - सूक्ष्म इप
तन्मात्रा स्त्री० लुओ तन्मात्र
तन्वंगी, तन्वी स्त्री० [सं] नातुक सुकुमार स्त्री

तन्हा वि० [फा] लुओ तनहा
तप न० [सं] धद्वियदमन, तपस्या (२) [ला]
लापो वपत राह जेवी के जेहा रहेवुं पडे ते,

तपवुं पडे ते (३) स्त्री० तपत ० गच्छ पुं०
नैन साधुओना ज्येक वर्ग ० त स्त्री० गरमी;
सहेजसाज ताव ० न न० तपतु ते (२) ताप,
गरमी (३) पुं० सूर्य (४) ज्येक नरक. ० न चह

न० सूर्य भुषी डूलजाड. ० (-पौ) लोड पुं०
सात लोकमानो छडो - तपस्वीओना लोड.

०श्चर्या स्त्री० [स] तप करतुं ते; तपस्या.
 ०स्त्री(-रवी) वि०(२)पुं० [सं] तप करनार
 तप(-या)वचुं सं० किं 'तपवुं'तुं प्रेरक
 तपवुं अ० किं [सं. तप्] अतुं-गरभ यवुं(२)
 तप करवु (३) [ला.] लाभो वपत राह जेता
 ठिला रहेवु; भोयी यवुं (४) गुरसे यवुं
 तपभीर स्त्री० [म. तपकीर, -ल, तपलील, सं.
 क्षारपत्रा] श्रीकण्ठी (२) कंदना-शि गोडाना
 दोट. -रियुं, -री वि०तपभीरना रंगतु
 तपश्चर्या. तपस्त्री लुओ 'तप'मा
 तप(-इ)स्त्रील स्त्री० [लुओ 'तइसील'] विगत,
 लुही लुही छडीकतना दैड ०वार अ०
 विगतवार
 तपस्या स्त्री० [सं.] तप, तपश्चर्या
 तपस्वी वि० (२) पुं० [सं] लुओ 'तप'मा
 -द्विपता स्त्री० -द्विपनी वि० स्त्री० (२)
 स्त्री० 'तपस्वी'नु स्त्रीलिग
 तपाड(-व)तुं सं०किं 'तपवुं'तुं प्रेरक
 तपास, ०ष्ठी स्त्री० [अ. तफहहुस्त, म] तपासवुं
 ने [-मणवी लाण मणवी, पत्तो भावे.]
 ०नीग(-स) वि० तपासनार
 तपासरावचुं सं० किं तपासावचुं
 तपासवुं सं० किं गोधवुं जेणवु (२) शिकस्त्री
 करवी; ठाडा ठानरीने जेवुं (३) सलाणवुं;
 तलवील राभवी
 तपास-समिति स्त्री० तपास करनार समिति
 तपित- वि० [स] लुओ तप
 तपियुं वि० [तप' उपरथी] तप करनार, तपस्वी
 तपी पु० ['तप' उपरथी] तपस्वी
 तपेही स्त्री० [स तप् परथी? सर० हिं
 पतीली, सं पातिली = माहीतु वासण, म
 पतेली] पडेणा भोतु अेक वासण -तुं न०
 भोयी तपेही
 तपेशरी वि० (२) पु० [तप + श्वर, अथवा
 [तपस्वी?] लुओ तपस्वी
 तपो- [सं] (समासमा पूव पडे घोषव्यं लनपूवे)
 ०धन वि० तप अे ल जेतु धन छे अेवुं (२)
 ब्राह्मणेनी अे नामेनी लततु (३) पुं० तपस्वी
 (४) तपोवन ज्ञातिने ब्राह्मण. ०भक्ष(-ण)

न० तपतु भण, तपने प्रभाव ०भूमि(-भी)
 स्त्री० तपथी पवित्र थयेही लूमि, तपोवन.
 ०लोड पुं० लुओ 'तप'मा तपलोड. ०धन
 न० तपस्वीतु निवासस्थान ०वृद्ध वि०
 तपने कारखे श्रेष्ठ
 तप वि० [स.] तपेवुं के तपविवुं. ०मुद्रा स्त्री०
 विष्णुनां व्याधुधोनी छापे तपावीने हीवेलाडाम
 त(०२)इइतुं अ० किं लुओ तइइतुं
 तइइतुं, -भा लु स्त्री० [लुओ तइइतुं] पारकाना-
 माल के कृतिनी उवापन; योरी
 त(०२)इइतुं पुं० लुओ तइइतुं
 तइइतुं सं० किं तइइतुं करवी, योरी लुं
 तइइतुं अ० [अ. तफकह] योगधं, वेराधं के
 उवापत थयु होय अेम
 तइस्त्रील [अ], ०वार लुओ 'तपस्त्रील'मां
 तइरीक वि० [अ] वधारतुं, शालतु
 तइवत पुं० [अ] इरक, ओछावत्तापणुं [-इरवे
 = लुदाधं गणवी, लेड राभवो -पडेवे = इरक
 -असमानता होवी]
 तइ पुं० [अ ताडफह] लथे, विलाग
 तपक स्त्री० [अ] रकापी, तासक, छीधु (२) माण,
 मल्लो ०थे पु० नानो थाण, थाणी ०डी
 स्त्री० नानी तपक - रकापी ०डुं न० अेक लततुं
 छीधु वासण [प्रकाश व्याववे
 तपकतुं अ० किं (का) गाढ अ धकारमा अाओ
 तपके पुं० [अ तवकह] मल्लो, माण (२) गियति;
 इशा (३) पायरी, वेरण (४) विलाग, भड
 तपडक, ०तोड अ० [रव०] शिडानी दोडने
 अवाळ -डी स्त्री० घोडानी दोडने पगव
 (२) दोड [-अकवी = दोट भूकवी -वागवी =
 दोडाना डाललानो अवाळ थवे] -डे पुं०
 जपाटो, सपाटो वेग
 तपडावचुं सं० किं [रव०] दोडावचु (२) भड-
 भडावचु (३) इणडावचु, धमडावचुं
 तपडूके वि० [तुणुं] उपरथी शिड, कभअकल
 (२) भूड; अवाक (३) डूलेला शरीरतुं, स्थूलकाय
 (४) तदन नवरतुं. ठेवा० नाथु. तपडूक
 तपहील वि० [अ] भडलायेतु, इरेतु
 तपस्यरी पुं० [फा.] तपसां-नरधा वगाडानर

तपदी स्त्री० [अ. तवल; म.] वाधना तुंभडा
 उपरनो सपाट लाकडानो लाग
 तपदीध स्त्री० [अ.] शुद्धि, धर्मांत
 तपलुं न० [अ. तवलह] ऐक वाध, नरधुं
 तपश्क पुं० [अ. तवर्क] दरगाह, धर्मकथा
 वगेरेमा वहे यातो प्रसाह
 तपाहुरं न० (य) तगारा नेवुं ऐक पात्र
 तपियत स्त्री० [अ.] मननी विथति—मिलन
 (२) शरीरनी हावत (तंदुरस्ती के माहगी
 थायतनी) [-लागनी = मन चोटुं.] -ती
 वि० तरंगी, ठेकाणा वगरनुं, धूनी
 नपीथ पु० [अ.] वैध, हकीम. -पी वि०
 तपीअने लगतु (२) स्त्री० वैदु
 तपेलो पु० [अ. तवीलह] घोडो. अणह ध० के
 गाडी राभवानुं उडुं के मकान
 तप्यो पु० [लुओ तवो] (य) यलमनो तवो
 तप्यल न० [अ तवल] तालक, माथु. [-करावडुं
 = माथे टका करावो]
 तम न० [सं] अंधारं (२) तमोगुण (३) प्रत्यथ
 वि०ने लागता 'सौमा श्रेष्ठ' ऐम अर्थ थतावे.
 उदा० गुरुतम
 तम सं० तमे (प)
 तमक पु० [सं.] दमना रोगनो ऐक प्रकार ०श्वास
 पु० अण्डु उतावणो अने गुरवातो श्वसो अण्डुवास
 तम(-मे)णु स्त्री० [दे. तमण] बोथ जोहीने
 करेला थलो
 तमणुं वि० [लुओ तगणुं] तणु गणुं, तमणुं
 तमतमणुं अ० कि० [रव०] (तमगनो अवाण)
 तमतमुं वि० [सर० हिं. तमतमाना] अण्डु तीथुं.
 -माट वि० तमतयु (२) पुं० तीभाश
 तम(-मो)ने (म', मो') सं० 'तमे(-मो)'तु
 थील के थोथी वि० तु इप
 तमन्ना स्त्री० [अ] धर्या, व्यातुरता
 तमर(-रियु) न० ऐक लततु थाणवानु लाकडुं
 तमरी स्त्री० [सं. तिमिर] लुओ तमर
 तमरं न० [सं तिमिर = अंधारं पथी ?
 के तैवश ?] राते तीणा अवाणथी जोलतु
 ऐक अण्डुं
 तमस न० [सं] अंधारं (२) अज्ञान (३) तमोगुण

तमंचो पु० [तुकी] पिरतोल
 तमा स्त्री० [अ.] परवा, दरकार (२) कमीना, फोट
 तमाकु स्त्री० [पोट्टे तवुको] तंभाकु
 तमाचो पुं० [फा] थपड, लपडाक. [-आवो
 = बोल वागवी -जेथी काठवो, चोडवो,
 चोडी देवो, मारवो = लपडाक लगावी
 देवी. -पडवो, वागवो = तमाचानो मार
 पडवो (२) अकड भावी -मारी भों के माह
 रातो के लाल राभवो = न कव्या छतां
 श्यानो के सुभी होवानो ढोग के देभाडो कडे]
 तमाम वि० (२) अ० [अ] अण्डु; संपूर्ण
 तमामी स्त्री० [फा ? सर० हिं, म.] तमाम-
 पूर्ण पणु रेशम ने कसणनी साडी
 तमारि पुं० [सं.] (स) अर्थ ० तनथा स्त्री०
 (सं) यमुना नदी
 तमारुं (मा') सं० [अप० तुम्हार, प्रा तुम्हकर]
 'तमे'तु छडी विलखित तु इप (पीन) इपो-
 तमार, तमाराथी ध०)
 तमाल पु० [सं] ऐक जाड ० पत्र न० तमाल-
 वृक्षतु पांढडु ० पत्री स्त्री० तमालपत्र
 तमारो(-मो) पुं० [फा. तमाशा] धणा लोके
 लेवा मणे येवो जेल के रमत(२) [वा] इनेती.
 जेम के, तमासो करवो, लेवो. -श(-स)गीर,
 -श(-स)पीन पु० तमारो लेनार, त्रेक्षक
 (२) तमासो करनार -श(-स)गीरी, -श-
 (-स)पीनी स्त्री० तमाशगीनु काम
 तमिन्न न० [सं] अंधकार
 तमे(-मो) (मे', मो') [प्रा. तुम्ह] पीने पुरख
 सं०, 'तुं'तु अ० व०
 तमेणु स्त्री० लुओ तमणु
 तमोगुण पु० [सं] प्रकृतिने ऐक गुण (२) कोध;
 व्याकणो म्बलाव -लुी वि० तमोगुणवाणुं
 तमभर स्त्री० [म तिमिर] व्याभे आवना यकर
 -अंधाग [-आवणी, आवी, यडवी]
 तर वि० [फा] अकसथी लरेडु, ताणु (२)
 धरायेलुं, दृप्त (३) पैसादार (४) मन्त, अकथूर
 तर स्त्री० [दे.] हर्दोद्वध पगनी मलाठनी पोपडी
 (२) [लुओ तरडु] नानी भाडी
 तर स्त्री० [सं] पडोणी होडी, तरापि

-तर प्रत्यय. किं ने लागता न० पनावे छे उदा०
 धडतर, लण्तर (२) [सं, फा] वि० ने लागता
 'तेथी अविक्त-विशेष' अर्थ सचवे उदा०
 अविक्ततर, अदतर
 तरक,०डे। पुं०, [फा. तुर्क, दे तुर्क] मुसलमान
 (निस्कारमा) ०डी स्त्री०
 तरक्यो पु० [सर० त्रयंके] टपकुं (२) कुवारो
 तरकट न० [सर० म.] प्रपच, कावतरुं. [-रयकुं
 = तरकट करवु] ०भोर वि० तरकट करवानी
 आवतवाणु -डी (-टियु) वि० [सर० म]
 तरकट करे अेवु प्रपथी
 तरकडियो पुं० [फा तुर्क परथी ?] अेलकेल
 भोलनारो, लाड, विदूषक
 तरकडी, तरकडो लुओ 'तरक'भा
 तरकडुं अ०किं [स. तर्क] तर् करवो, अटकण
 करवी [तीरनेो लाथे
 तरकस न० [सर० हिं., म; फा. त(-ती)रकरा]
 तरकारी स्त्री० [हिं., म; सर० फा तर] शाक-
 लाळ, लाळपालो (२) भावा योग्य भास
 तरशीथ स्त्री० [ज] युक्ति
 तरकोशी न० त्रण थालेलांनु वडाण
 तरभड स्त्री० भावजत, स लार्ण (२) लालगड;
 पयात
 तरभली स्त्री० लुओ तण्भली -लुं न० तण्भलु
 तरभाट पुं० [सर० फा तर्स] डर, लीति, त्रास
 (-भयवो, भयाववो) [भूलावाणुं
 तरभूखियुं वि० [तर (सं त्रि) + भूखे] त्रण
 तरगाणी स्त्री० तरगाणीनी स्त्री
 तरगाणो पु० गावा नायवानो धधो करनार
 अेक न्यातनो भाणुस
 तरघट पु० लीभरो, तणवट
 तरघाथो पु० पडोणा मोनो लभरो डेग (२)
 मोटुं पडोणु डोल (३) [ला] मोट्री अेडोण
 आकारनी वरवु [अड कर
 तरछ स्त्री० [फा तर्स=कोथ परथी ?] भड,
 तरछट अ० छेक, साव, तदन
 तरछोड पु०, स्त्री० लेरथी वीजवाथी-तरछोडवाथी
 यती असर (२) तिरकार; छितार ०डुं
 स० किं लेरथी आथेओ मारवो (२) तिरकार-

पूर्वक काडी भुकुं (३) तुच्छकारु, धिकारुं
 -डे। पुं० तरछोड
 तरण पुं० त्रास; लय (२) लेर, आवेश (३)
 स्त्री० [लुओ तर्] गावानी ढण
 तरलत वि० हलडी लततु (२) स्त्री० हलडी लत
 तरलुभो पुं० [ज.] लापातर -भियुं (व०
 लापानी छटा के लाव विनातु, मात्र शाण्डिक
 समानतावाणु (लापातर)
 तरड स्त्री० [रव०] तड, झट, थीरो ०(-डा)पुं
 अ०किं तरड पडवी, डाटवुं (२) वाकुं-त्रासु
 थकुं (३) वंकाडने विरुद्ध चालवु [तरडाडने
 भोललुं = गुरसे थडने भोलवु] -डाट पुं०
 तरडावु-डाटवु ते (२) अलिमान, भरडाट
 -डिया गुवार पु० अ० व० अडाडि गुवार
 तरडुं वि० तरडयेडुं
 तरणु न० [स] तरवानी क्रिया (२) तरवानुं
 साधन, होडी ०तारणु वि० (२) पु०
 तारणतरण, उद्वारनार
 तरणु न० + [लुओ वणु] तरणु
 तरणु पु० [सं] यूरण ०तनया स्त्री० (स.)
 यमुना नदी [होडी
 तरणु(-णु) स्त्री० [स] तरवानुं साधन, त्रियो;
 तरणु न० [लुओ वणु] तरभलु [तरणुने
 तोले = तुच्छ, कशी विसातमा नहो अेम.
 तरणुनेो अेरु करवो = रणतु गज करवु
 तरणुं यू थवां = नलवी यूथायूथ के भडेनत
 करवी] [डिपाय
 तरणुपाय पु० [स] तरी नवानो-अथवानो
 तरत अ० [स त्वरित, प्रा तुरंत] अेकडम, अट.
 ०थुद्धि वि० डान्जलवाणी थुद्धिवाणुं (२)
 स्त्री० शीघ्र काम दे अेवी -समयसूचक थुद्धि
 तरतपास स्त्री० [तर (द्विर्भाव) + तपास]
 भारीक तपास-शोध
 तरतम वि० [सं, प्रा] ओणु वजु
 तरतव न० [तत्र परथी ?] सार, मुप्य अर्थ
 तरती स्त्री० अेक वनस्पति, रण्ड अण्डरथी
 तरतीथ स्त्री० [ज] आचार, रीतलात वगेरेतु
 शिक्षण (२) व्यवस्था, गोडवणु (३) संलाणो,
 भावजत

तरधारि वि० [तर (त्रि) + धार] त्रण धारवाणु
 (२) त्रण सरभा भागमा धनेहुं
 तरप'त्रु' वि० [तर (त्रि) + पाप्] त्रण पापिया
 -पापडीओवाणु
 तरप'(-यि)डी स्त्री० [सं. त्रि + पिंड के वृत्ति
 + पिंड] भरनारनी वरसीने दिवसे कराती
 श्राद्धक्रिया
 तरप'लुं वि० दूणलुं, पातलु
 तरपिं'डी स्त्री० लुओ तरपं'डी
 तरपे'(-जे)ट स्त्री० लुओ तरमेट
 तरके स्त्री० [अ] णालु, पक्ष (२) तदुवाधना
 मुप्य तारनी नीये, ग्लकवा मारे रभाता
 तारना समूह के प्रत्येक तार (३) अ० णालु,
 लणी. ०टार वि० तरक्षेण करत, पक्षवाणु
 ०टारी स्त्री० पक्षपात, उपराणु. -री वि०
 (समासमा) तरहुं उना० ऐकतररी
 तरकेहुं, तरकेडाट, तरकेडियुं लुओ 'तकेडु'मा
 तरकेणु स्त्री० [सं त्रि + फणा] दाणा वाववातु
 ऐक ओनर, त्रण दातानो नानो वावणियो
 तरकाण स्त्री० [तर (त्रि) + काण] त्रण जणवाणी
 पिछोडी
 तरकीट स्त्री० जीक
 तरकेणु (के) स्त्री० [अ. तरफनु अ० व० तरफन]
 णालु; पक्ष (२) तरकेवारी
 तरकेडहुं स० कि० [रव०] छणका-छणोटा उरवा
 तरकेडो पुं० [रव०] छणके, छणोटा; धुतकार
 [तरकेडा करवा]
 तरणहुं अ० कि० [रव०] णअणलु (२) लडु,
 तरलडु [तरओण
 तरणतर [फा] भूष तर, प्रवाहीथी अरेलु,
 तरणियत स्त्री० [अ] तालीम, डणवणी
 तरणूय न०, -यी स्त्री० लुओ 'तडणूय'मा
 तरणोण वि० [तर (फा) + ओण (ओणलु)]
 तदन पलणी गयेलु
 तरलड स्त्री० [रव०] ओलाणोलाडी, तकरार ०हुं
 , अ० कि० आवेशपूर्वक ओलहुं, कलियो करवा
 तरलाणु' न० [स ताम्रसाठ] धम विधिमा
 वपराती ताम्बानी तासक -एरी स्त्री० नातु
 तरलाणु'

तरमेट(-टो) पुं० [लुओ त्रिमेटो] त्रण गामना
 सीमाडा के रस्ता भेगा थता होय ऐवी नगा
 तरभरियुं न० लुओ तनमनियुं
 तरभरी स्त्री० ऐक नततु धरेणुं
 तरल वि० [स.] यपल, अरियर (२) पुं० डारतु
 वरयेतु रत ०ता स्त्री०, ०लव न० ०नयन
 पु० ऐक छे -दित वि० तरल थयेलु, अरियर
 तरवर अ० [सं त्वर्, के तृ उपरथी ?] त्वरथी
 तणे उपर -सणवण थतु होय ऐभ ०हुं
 अ० कि० उपर तणे थतु, सणवणहुं (२)
 त्वरथी अधीरा थहुं -राट पुं० धमपछाड;
 अधीराध, ययणता. -रियुं वि० ययण,
 ययण, अधीर'
 तरव के न० [तर (त्रि) + वक (वाकु)] वकता
 तरवाडी पुं० [लुओ त्रवाडी] त्रिवेदी, ऐक अटक
 तरवाडो पुं० [स. तल (ताड) + वाडो (वाडहुं)]
 अलूरा छेदनारो, ताडी काठनारो (सु. ?)
 तरवायो पुं० [तर (त्रि) + पाड (स)] त्रण
 पायानी घोडी, भायी
 तर(-ल)वार स्त्री० [सं तरवारि, फा तलवार]
 समशेर, अलग [-यदावपी = तरवार वडे
 कापाकापी करपी. -जालपी, पकडपी =
 हाथमां तलवार लध सामे थतु -भांधपी =
 डेडे तलवार लठकावपी, लडवैया थतु (२) युद्धमां
 ठितरहुं तलवारनी धार उपर रडेहुं,
 यालहुं = छवसटोसट-पूरी नेअभहारीथी,
 सावधानीथी वर्तु] -री (-रियो) वि०
 पुं० सहेज सहेजमा तरवार जेये ऐवो
 (२) तरवार वापरी लणनारो; योद्धो
 तरवारडी स्त्री० [दे तरवड ? हिं तरवर, म
 तरवड ?] ऐक वनरपति
 तरवाहुं अ० कि० काथो गर्ल पडवो (दोर मारे)
 तरहुं स० कि० [सं तृ, प्रा] ओणगवु, पा० करहुं
 (२) अ० कि० डूथा विना पाणीमा उपर
 रडेहुं के असतु (३) [ला] अथहुं [तरी
 ठितरहुं, तरी नहुं, तरी पार ठितरहुं =
 सामे पार नहुं (२) मुष्टेडी वडापी नवी
 (३) जिठणीनी नवाणहारी के अंधनमांधी
 मुअ थतु]

तरश(-स) स्त्री० [स तर्ष, तुषा] पाष्णी पीवानी धम्भा, प्यास(२)[वा] तीमधम्भा, -श्रुं(-श्रुं) वि० तरसवाणु, प्यासु
 तरस स्त्री० लुब्धो तरश (२)न० [सं. तरस, प्रा. तरच्छ, म] अेक न गदी लनवर - अरभ (३)पु० [सर० तरश] कोष
 तरसतिथुं न० अघरक्षियात स्त्रीये पहरेवानु माथातु अेक धरेषु
 तरस(-सा)पुं अ०किं ['तरस' परधी, सर० हिं तरसना] तलसवु, आट्टर रहेवु
 तरसाड स्त्री० [स. तल(ताड)+साड(प्रा साड = पस; अथवा साडण = छेन)] ताडनां पाडडां; लवदी [तलसाववु
 तरसाववुं स०किं ['तरसवु' उपरधी] अुराववु;
 तरसापुं अ०किं लुब्धो तरसपुं
 तरसाणुं न० तणियु, छेडो (२) अं'दाल
 तरसाणो पुं० तरसाणु, अं'दाल, तणियानो' शुमार-अत
 तरसांशु स्त्री० [स. त्रिसंध्या?] (सु) साल तरशुं वि० लुब्धो तरशु
 तरग पु० [सं] पाष्णीनी लहेर, मोलुं (२) कल्पना, अुडो ंवती वि० स्त्री० तरग-मोलांवाणी -गिष्णी स्त्री० नदी. -गित वि० लहेरो भातु, डालतु -गी वि० मनना तरग प्रमाणे वर्तनाशं (२) तरगो - कल्पनायेो कर्षा करनाशं
 तरतरा अ० [फा तर उपरधी] तरभतर, भूष तर (२)स्त्री० ['तरवु' उपरधी] भूष तरवुं ते तराई स्त्री० [हिं] पडाडनी तणेडीना प्रदेश तराड पुं० लाग, लेग. [-आवेो, लभवेो, आअवेो=लेग येसेवेो, लाग शवेो.]
 तराड (ड) स्त्री० [रव०] शूट, शीरे तराणु, तरानो पु०[फा] अेक तरेडतु गायन तराप स्त्री० [सर० हिं] छलग (२) अेकहस भारेडी अूट. (-भारपी)
 तरापो पुं० [सर० स तप्र, प्रा. तप्प=नदीमा दूरधी वडी आवतो काश्रभूड, हिं तरापा, म. तराफा] वास के लाकडाने अेकथीलनी साथे आधीने मनविडो पाष्णीमा तरे तेवेो पाट नेवेो

धाट; तपो. [-आगवेो, वेरावेो = कुटुंभ - मंडण वीभराई अंरुं (२) स सार लागी पडवेो, मुप्य भाणस अतु रहेवुं]
 तरामलुं वि० ['तरवु' उपरधी] तरिने अतु पडे अेटलु (२) तरी शकाय तेडलु
 तरि(-री) स्त्री० [स.] छोडी तरियुं वि० [स त्रि उपरधी] तण लततु (२) नीलु. -या(-यां?) तोरषु न० (ध०व०?) तण लतना (आसोपालव, आयाना पान, नाणियेर) तोरषु, नेमा साथे कसपना तारवु (कपडानु) तोरषु पणु अथिक शोला माटे होय छे
 तरियो पु० [लुब्धो तरियुं] अेकतरियो ताव (२)[स तूर्य] शोधियो ताव(३)ग अशुनु तणुनी स ज्ञानु पतु; तीरी(४) ['तरवु, तरी आववु' उपरधी] शोभाभा रहेडो डगरनेो दाणो
 तरिं ग न०(का.) घोडानु उषु - पलाणुनी पाछण अुडवेो रहेतो पीठेनो लाग
 तरी स्त्री० [दे. तरिया, लुब्धो तर] मलाई (२) काप(३)उपर तरती काई पोपडी - यर(४) वि० [सं. त्रि उपरधी] तण गलुं (आडमा)(५) स्त्री० [सं.] छोडी, तरि (६) [फा.] लणभार्ग
 तरीके अ० [लुब्धो तरीके] -नी माइक, प्रमाणे, चेठे, इपे
 तरीके पु० [अ.] रस्ते; भाग (२) रीत तरीभतराडे स्त्री० [अ. तुमुराक] धामधूम तरीर अ० अतुडुमे
 तरी(-रे)लुं न० वधारातु धूसर (थे लेड भणह साथे लेडाती वभते न'भातु (२)[वा.] धरस सारनेो भोले [तरैदां ताणुवां = स सारतु धूसरं वेडवु.]
 तरु न० [सं.] जाड ंवर न० मोटु जाड तरुषु वि०[सं.] लुब्धत (२) पु० लुब्धत पुनव. -लुाई, -लुावय्या स्त्री० लुब्धानी. -थी वि० स्त्री० युवानांमा आवेडी (२) स्त्री० युवान स्त्री, योवना
 तरैराट (रे) पु० [सर० हिं तररना, अ. तरारि] वाडो तरडाई लथ अेवी भूम (२) कोधने आवेश

तरेरी (रे) श्रीं [लुओ तरेराट] शुस्माना
 आवेशनी ध्रुमरी [-भापी=शुस्साथी ध्रु
 ठिहं] -रं विं तरेरीथी लरेहुं, कपायमान
 तरेहुं नं लुओ तरीलु
 तरेह श्रीं [ज तरह] रीत; प्रकार (र) लात,
 लत ०६। (-वा)रे विं लात लाततु; विवि
 (र) विचित्र

तरो पुं (का) भाग, मोकणश
 तरोऽत(-ह) श्रीं [ज तरदूद] कणा; हिकमत
 (नेम डे भेती सुवारवानी, महेसूल भाताभा
 अम वपराय छे)

तरोपणु नं सुतारतुं अक ओलर
 तरोपो पुं (सु.) नाणियेर
 तरोपठ विं सरभेसरपु; समोवठ (र) श्रीं
 भुलासो, समलूती, नेवठ

तरोहुं अं किं तरवाहुं
 तर्क पुं [स.] अनुमान, कल्पना (र) विचार-
 प्रक्रिया(उ) सलवित भुलासो, 'हाथपोयेसीस'
 (४)तर्कशास्त्र, न्यायशास्त्र [-ठिठवे=विचार
 व्यापवो; तुको ठिठवे; -यक्षावपे=कल्पना
 करवी, शुद्धिनेो उपयोग करवा] ०टोप पुं
 विचारदोष, विचारप्रक्रियानो दोष ०आभापुय
 नं तर्कभा - विचारप्रक्रियाभा प्रमाणशुद्धि

०आभापुयवाह पुं 'रेशनलिअम.'
 ०आभापुयवाही विं (र) पुं 'रेशनलिस्ट'
 ०पान विं तर्कभा कृशण ०वाह पुं
 तर्कने आभारे रथापेदो वाह. '०वितर्क' पुं
 ठिहापोह (र) गमे तेम विचार दोडाव्या करवा

ते ०शास्त्रि श्रीं तर्क करवानी शक्ति ०शास्त्र
 नं न्यायशास्त्र, 'लौजिक' ०शास्त्री पुं
 तर्कशास्त्रनेो विद्वान ०शुद्ध विं तर्कदोष
 विनानु ०अरुषि(-षु) श्रीं तर्कनेो परपरा
 ०सिद्ध विं तर्कथी शुस्वार थयेहुं -किंत
 विं तर्क करेहु -श्रीं विं तर्क करनार

तर्क श्रीं [ज] तंन, गावानी ठण
 तर्कन नं, -ना श्रीं [स] ठण्डा, धमडी (र)
 तरडोड; तिररकार

तर्कनी श्रीं [स] अगूहा पासेनी आगणी
 तर्कहुं सं किं [सं. तर्क] ठण्डा व्यापवो,

धमकावतु (र) तरडोडहुं, सुतकारहुं
 तर्कणु नं [सं.] वृषि (र) लुओ नरलानवि.
 -श्रीय विं वृष करी शकथ डे करवा योग्य
 तर्कहुं सं किं [स तृप्] वृष करतु, सतोपतु
 तर्कित विं [सं] वृष थयेहुं

तल पुं [सं. तिल] अक तेली भा डे तेना डोड-
 तिल (र) अने मणतो आमडी उपरनेो हाधो
 तल(-ण) नं [सं] तणियुं (र) नीयेनेो भदेश,
 तणेरी (उ) सपाठी छिहो 'भूतक'

तलक अं [हिं] सुधी लगी
 तलकडंथडो पुं तडोडंथडो, अक रमत
 तलभ विं [फा तलव] तीन, तीभुं, तेन(र)
 श्रीं [लुओ तलसतु] अंभना, धतेनरी
 (उ) व्याकुणता (४) तरश. ०वलभ अं
 [स विल्ल उपरथी] पाएी न मणवाधी
 अरवरथ ०हुं अं किं [लुओ तलसतु]
 अंभतु -भां नं ०भं ०अंभना, प्राप्ति भाटेनी
 व्याकुणता. [-भारवां=अंभतु; अंभतु]

तलप श्रीं [सरं तराप] कूटो; छलग (र)
 [लुओ तलभ] (प्राय व्यसननी रीननी)
 उरकंठ धरुछा, तालावेडी [-आवपी=
 तलभथपी -यूडपी=धारेली छलग लरवामा
 निष्ण थतुं (र) तलभनी वेणा वरी नवी
 -भारवां=छलंग भारवां(र) तलभने हापी
 ठेवी] ०हुं अं किं अकडम तलप -कूटो
 भारवां ०(-डे)हुं अं किं [सरं हिं. तलफना,
 म. तलपणे] आतुरताथी टमटमहुं, तलसतुं

तलभापठ विं ['तणे उपर' तलपतुं + पठु]
 आतुर; अधीर

तलपूर विं तल नेटहु (र) सहेल पण
 तलकहुं अं किं लुओ 'तलप'मा
 तलभ श्रीं [ज] उरकंठ धरुछा, तलप
 तलभापण पुं अक वनरपति [तलपूर
 तलभार, तलभान विं तल नेटहु, सहेल,
 * तलभान पुं [ज] शिप्य

तलपट पुं तलनी पनावेली अक मीहाड (र)
 उंभरे; तणवट

तलपणु श्रीं अक वनरपति
 तलपार श्रीं लुओ तंवार
 तलभरं नं तल भ भेरी लीधा पछीनेो तलनेो

(० ० ० ० ०)

छेड (रं) [प्रा. तिलसगलिया] न्मा तल थाय
छे ते शीग

तलसपदस अ० लुओ तलभवलभ

तलसकुं अ०किं [स वृष्]अति आतुर छेकुं;
आतुरताथी तरङ्कु [तरङ्कुट

तलसाट पुं० [लुओ तलसवु] आतुरता,
तलसारो पुं० ['तलसवु' उपरथी] तलसाट;
तरङ्कुट

तलसांकणी स्त्री० [प्रा तिलसक्कुलिया (सं.
तिलशक्कुलिका)] तलनी पनावेकी अक वानी
तलरुपर्श पुं० [स] तणियातो रुपर्श (र)
सपाटीनो रुपर्श -शिंता स्त्री० -शीं वि०
तलरुपर्श करवु (र) भौलिक, वस्तुना तणिया
सुधी छेडे न्धं विचारतु

तला(-ल्ला)क स्त्री० [अ] छूटाछेडा, झरगती.
(आय भुसलमान लम अ गे) [-आपनी =
लमभधमांथी छूट्ट करकुं; छूटाछेडा करवा
-भणनी = छूटाछेडाना भोग अनकुं -भेण-
वनी, -लेनी = छूटाछेडा साधवा, लम-
भधनमाथी छूट्ट थवु]

तलाटी पुं० [सर० दे. तलार = केटवाल, अथवा
दे. तल = गामडानो भुणिये म. तलाठी,
तलाटी (-ठी)] महेसूल वसूल करनार सरकारी
महेतो. -ङ् न० तलाटीतु कामकाज के पद

तलातल न० [स] सात पाताणभावु अक
तलाभत स्त्री० [अ तलावत] भराभरी, रुपर्ध
तलादीन वि०[सं.]तणिये न्धं भेठेलु(र)तल्लीन
तला(-णा)व न० [प्रा. तलाव, तलाय, तलाग
(सं. तलाग), सर० फा. तालाव]अक नणाशय;
नातु सरावर [तणाव (-वे) नकुं = आडे
इरवा-शैथ नकु] ठडी स्त्री०, ठडुं न०
नातु तणाव

तलाश स्त्री० [फा] शोध; तपास. [-राभनी,
लेनी = संलाण राभनी; ध्यान राभकुं]

तली स्त्री० जीवा तल (र) शेरडीनो अक रोग
(उ) भरोणनी गाठ [कसणी छेडे

तलो पु० [अ तला (सोतु) उपरथी] पाधडीनो
तल्प न० [सं] शय्या, पथारी

तल्लाक स्त्री० लुओ तलाक

तल्लीन वि०[सं.]गरक; लीन, अककार.०ता स्त्री०
तव स० (प) ताश [सं] (र) अ० [हिं.

तव] (प) त्तारे

तवभीर न० अक वनरुपति
तवन न० लुओ रतवन (नैन)

तवर न० अक वनरुपति

तवरकुं अ०किं लुओ तवरकुं

तवंगर वि०[फा तुवांगर] पैसादार, तालेवत
तवाध स्त्री० ['तवावु' उपरथी, अथवा फा

तवाही? सर० म. तवई, तवाई] कमभपती;
आइत; धाड (र) ताडीक; धमडी

तवाजे पुं० [अ. तवाजह] परोणायाकरी

तवारं अ० + ते वारे -वधते

तवारीभ स्त्री० [अ] धतिहास अनवीस पुं०
धतिहास लभनारे

तवाकुं अ०किं [स तप्, प्रा. तव] 'तावकु'तु
कर्मणि. [तवाध नकुं = ताप के चि ताथी

शोपाध नकुं - शरीरे ओगणी नकु]
तवेथो पुं० [स तप्, प्रा. तव परथी] रसोर्धमा उपर

तणे करवानु के उथलाववानु अक साधन, तवेथो

तवे पु० [प्रा तवय] शेटला शेकवानु अक पान,
मोटी लोदी (र) खलभमा भूकुवानी गोण

थपटी ठीकरी [तवा नेकुं = मिलकुल साइ,
ओपु चट (र) भाडी के साइ थयेकु,

पाथमाल] -नी स्त्री० नानो तवे, लोदी
तशरीइ स्त्री० [अ] मोटाध; मडिमा, श्रेष्ठता

(मोटा माणसने, 'पथारो' अम कहेवामां
वपराय छे - तशरीइ लावो)

तस स्त्री० न देभाय अेवी पारीक इट

तसको पु० तसको, तुसकार (र) ठोक ठपडे.

[-तोडवे = ठपडे आपवे] [टसटसकुं

तसतसकुं अ०किं [रव०] लयडावु; ताणवु;
तसतसाट पुं० ['तसतसवु' उपरथी] टसटसाट

तसणी(-नी) स्त्री० [अ.] (नपवानी) भाणा,
भेरयो

तसभो पु० [फा] आमडानो पटो, तग

तसर स्त्री० [सं वसर, प्रा वसर सर० हिं, म.
तसर] रंगनी तीणी रेभा (र) न० टसर; अक

नतनु कपडु

तसलभात वि० [अ. तस्लीमात] वयगाणानु;
 उपलक्ष्यु (नेम के, तसलभात-उपलक्ष भातु)
 (२) ताणानु (३) स्त्री० कणले, लोणवटो
 तसल्लही स्त्री० [अ] व्याथासन; लरोसो, विथास
 तसपी स्त्री० लुओ तसपी
 तसपीर स्त्री० [अ] छपी, चित्र
 तमियो पुं० [तस' उपरथी] तरड, दाट(२)दीटी,
 आडो(३) [आभमा] राती रेभा, तसर, रशियो
 तसु पुं०, स्त्री० [सर० हिं, म तम्, अ. तसव्वह]
 ध्ये नेटुं भाप [तसु भोयं न सूअपी =
 कथुं न सूअवु, भूआर्धं नवु.]
 तसुं वि० [अप० तहस, सं ताहस] (प.) तेवु
 तसोतस अ० [तसतसवु' उपरथी] तसतसे
 ओम, तग
 तसकरं पुं० [सं] योर ०हुं सं० किं योरवु -री
 स्त्री० योरतु काम, योरी
 तसत, ०रं, -स्तोहं न० [फा. तगत, ०री; सर०
 म. तस्त] मणभूत श्रीलवानु वासण(२)डागणा
 वगेरेतु पाणु जीलवानु वासण
 तसदी स्त्री० [अ. तस्दीअ] श्रम, महेतत,
 तक्षीक्ष [-लेपी, आपपी]
 तह पुं०, स्त्री०, न० [फा] सुलेह, सधि.
 तहकीष वि० [अ. तहकीक] योअस; नकी
 तहकु(-क)ष वि० [अ. तवक्कुफ = दील, सर०
 म त(०ह)कूव] मोइक्ष; सुलतपी (-करुं,
 रहेकुं, राअकुं). -पी स्त्री० तहकूष राअकुं
 ते; मोइक्षी
 तहनासुं न० [फा.] सुलेहने डालकरार-लेष
 तहसील स्त्री०, न० [अ] नमीनमहेसुल (२)
 तालुडो ०दार पुं० तालुकानु महेसुल वसुल
 करनार अमलहार, महालकारी ०दारी स्त्री०
 तहसीलदारतु काम के पद ०नासुं न०
 नभाप धीने योपडो
 तहं अ० [सर० हिं.] (प) लुओ तही
 तर्ही अ० [प्रा तहि, तहिं.] त्यां, त्यहा
 तहनात (तहो) स्त्री० [अ. तवय्युनात, सर० म.
 तैनात, हिं तहनात] सेवायाकरी करवा भाटेनी
 डानरी (२) सेवायाकरी, तापेदारी
 तहवार(तहो)पुं० [सर० हिं तेहवार, त्योहार, सं

तियि, प्रा तिहि+वार] टालु, भुशादीने द्विवस
 तहोमत् न० (तहो) [अ. तुहमत] आरोप;
 आण [-आवकुं = आरोप धवा -भूकुं =
 आरोपकुं; आणैप करवा.] ०दार वि० आरोपी.
 ०नासुं न० आरोप भूक्या भापतनु लभाण
 तण न० लुओ तल (२) भूण (३) पायो (४)
 नभरथान ०धट पुं० छिमरो, डंभर ०नमीन
 स्त्री० तणियानी नमीन ०धर वि० देवादार
 (२) [ला] इषायेलु -ओशियाणु (३) पुं०
 वसवायो (४) साथी, जेइत. ०पद न० गाम-
 तणनी नमीन(२)असल-भूणगा(३)सपाट
 नमीन (४) नेतु पूर महेसुल लेवातु होय
 ओपी -आलसा नमीन ०पहुं वि० स्थानिक,
 भूण वतनतु (२) गामही, देशी ०वट स्त्री०
 पगना तणियानु तणवाकुं ते (२) तणियु (३)
 नमीननी सपाटी, तणावट(४)छिमरानु धडेकु
 लाकु(५) [सर० म. तुळ्वट = पाटडो] छापराणा
 मोलने टैकववा सामसामी क्षी तो पर गोठवीने
 रभातु ग्राकु लाकु
 तणवाकुं अ० किं [तणकुं (तणियु) परथी ?
 सं० हिं. तरवाना] वधारेपडता धसागधी
 के तापथी पगना तणियानु ग्राणु थवु
 तणकुं सं० किं [प्रा तल] कडकविला धीतेलभा
 पकवतु (२) न० [सं. तलं, म तळ्वा] तणियु
 तणाधि स्त्री० [दे. तल, तळ = गोइकुं; पिछातु]
 भूष इ लरेले गालु (२) पुं० [प्रा. तल =
 ताडतु आड] ताडतु (नर) आड
 तणातण न० लुओ तसातल
 तणातांण पुं० अ० व० [तणा (तणकुं) + ताण
 (स ताडल)] शेकेला योभा-भमरा (२)
 अ० छूरेछूहुं; लगारे वणगणु न रहे अेम
 तणाव न०, ०डी स्त्री०, ०हुं न० लुओ 'तलाव'मा
 तणावट स्त्री० डोंग, युक्ति (२) [तण', तणवट]
 नमीन के तेनी सपाटीने प्रकर
 तणावियो पुं० अेक लतने कोणी
 तणावो पुं० [लुओ 'तणवट' अर्थ ४-५]
 गाडानी पींलणी तणेनी आडी
 तणांसुं(०) सं० किं [स तल्लसरी परथी ?]
 धीमे धीमे यापकुं, यपी करवी

तणियुं न० [स. तल] छेक नीयेनो लाग; तण
(२) पगनु तणियु (३) तडभूय. [-आववुं =
साव भूटी पडवुं. -टाहुं करवुं = लुओ
तणियारु टाहु करवुं. -हेभावुं = भूटी पडवुं,
पासेनुं पूरु थवा आववुं -न हेभावुं = पार
न पाभी शकावु -आडवुं = साइ करी नाभउ,
भाडीभम करवुं (२) भूय धमकावुं.]
-याछंटे, -याजाटक अ० तणियुं भुइलुं
यधं लय तेम, भुइयेभुइलु, पूरेपूरु पुवार.
-यारुं न० तणियु [-टाहुं करवुं = पोतानी
स्थिति स्थिर-निश्चित करी लेवी.]

तणी स्त्री० [लुओ तणियु] जेडाभा पगना
तणियाने अडीने रहेती यामडानी पटी,
सभतणी. [-पडवी = भुइये पगे यालवाधी
पगना तणियानी यामडी कडण के न दजि
येवी यधं लवी] [आववु]]

तणुं न० लुओ तणियु [-आववुं = तणियु
तणे अ० [स. तल] नीये, तणिये ० उपर अ०
जियुनीयुं, तणे के उपर(२) [ला] तलपापड;
अधीरुं [आलुनो नीयाएनो प्रदेश
तणेटी स्त्री० [दे. तलहट्टिया] पर्वतनी आलु-
तणुंता०युं वि० तणेसु अने तावेसु(२) [ला.]
अलडाय नहि अेवुं-शुद्ध

तंघं अ० [सं. ततः, प्रा तए, सं नदा, प्रा. तइ]
(का) लुओ तैये, तो पछी; त्यारे
तंग वि० [फा] लिडातु, यपसीने आवी रहेतु
(२) ताखेसुं, कसेसुं (३) छूट वगरनुं (नाए
के वेपारनी आभतमा) (४) कायर, कंठाणेसु
(५) पुं० बोडानुं छन भसी न लय ते भाटे
चेटने कसीने भाषेवो पडे

तंगडी स्त्री० [लुओ टंगडी] टाटियो (२) [फा
तंग, के तुंगह परथी ?] टू छी चोरछी -ले बो
तंगल न०, स्त्री० छेकराने काने पहरेरवातुं कुडण
तंगाश स्त्री० [फा. तंग उपरथी] तगी; अछत
तंगियो पुं० [लुओ तंगडी] नानी सूथणी
तंगी स्त्री० [फा.] ताण, न्यूस्ता, अछत
तंजीभ स्त्री० [अ.] अेकसूरु करवुं ते, सगहन
तंडुल पुं० [सं] तडल; योभा
तंत पुं० [सं तंतिके तंतु] तार, तांतलो (२)

काई घटना के वातनी परंपरा — तेनो लागो
तातलो (३) अर्था, वाइविवाह, पंच्यात् (४)
छाल, डेडो (५) भमत, लिद, छंड. [-ताणुवो,
भांधवो = वाह के अर्थाभा अिदुं; तंत करवो.
-पकडवो = काई वात के घटनानुं भूण रहस्य
समलवुं, लक्षमा लेवु (२) छंड लेवी, छंड
पकडवी -भूडवो = छंड छोडवी; छाल छोडवो,
काई वातनी पंच्यात् के अर्था छोडवी -लेवो
= अर्था यलाववी]

तंतनी स्त्री० [२व०] लुओ तुनतुनी
तंतरेवुं स० कि० [स तंत्र उपरथी] छेतरेवुं;
धूती लेवुं, लोणववुं
तंतु पुं० [स.] तार, तातलो, रेसो के पातणी
नस [-काभे लभाडवी = अनतु अधु करवु
(काई काम साधवा भाटे).] ० कीट पुं० रेशभनो
कीडो ० यक न० ततुतु लणुं. ० भाभं पुं०
ततु नेवो आरीक भाग. ० वाघ न० तंतुथी
वागतु वास्त्र

तंते(-तो) तंत अ० [लुओ तत, सर० म.
तंत, तंतोतंत] अेक केडे थिलुं अेम, लगातार
(२) अरोअर, पूरेपूरु

तंत्र न० [सं.] हिंङुओना अेक अकरना शास्त्रो
(तेमा-भत्रो, प्रयोगो अने क्रियाओो उपर वधु
लार भुंकेले छे) (२) व्यवस्था; प्रथ ध (३) तेनी
योअनापूर्वक गोठवण, आयोअन (४) [न्या.]
सिद्धत अनिध वि० तत्र - व्यवस्थाने वडाहार.
अनिधा स्त्री० तंत्र - व्यवस्था प्रत्ये वडाहारी
-त्री पुं० तत्र यलावतार, अधिपति (२)
छापानो सपाठक (३) स्त्री० ततुवाधनो तार
(४) धनुष्यनी डोरी, पणछ (५) अेक ततुवाध
तंदुरदत वि० [फा तंदुरस्त] निरोगी, स्वस्थ
-रती स्त्री० आरोग्य

तंदुल पुं० [लुओ तडुल] योभा, ताडुल
तंदोडो पुं० स्त्रीना काननु अेक धरेछुं
तंदा स्त्री० [सं.] आणस; सुस्ती, घेन (निशाना).
० लु(-णु) वि० तद्रावाणुं
तंदूर पुं० [अ. तनूर] थूला
तंथाकु, -३ स्त्री० [लुओ तमाकु] अेक वनस्पति,
वेना पांडां अेक व्यसननी यीन छे

तांशु(-भू) पु० [सर० हि, म.] दोरडा अने थालवाने टेके तांशुलु छत्रीघाटनु धर लूगडनु धर
 [-छाडवेा = तथु छोडी न'भावेा. -छोडो, अडो करवेा = तथु पाधवेा. -छोडवेा = पावेला तथु नढी नाभवेा, तांशु छोडवी देवेा
 -छोडवेा, तांशुवेा, भारवेा = (थालला छोडी दोरडां तांशु) तथु रखवेा - पाधवेा के अडो करवेा.]

तांशुरे पु० [स्र तंवर] ऐक तनुवाध. [तांशुरे नेकुं = रथुण ने ओडोण] -रापेटी स्त्री० सरपेटी -री स्त्री० नाने. तथुरे

तांभोण पु० [फा तवूल, सं. ताम्बूल] नागर-वेलनु पान (२) तेनी पीडी -पीडु (३) घाडो लाल रग(४) गणाने ऐक रोग [-छांटवेा, -नाभवेा = लम वभते वरक-याये ऐकपील पर पाननी पियकारी भारवी -वहे'यवेा = लम जनेाध वगेरे प्रसगे स्त्रीयाने भारेक पतासा वगेरे व्यापवा] ०णु स्त्री० तांभोणीनी श्री -णियु' वि० तांभोण के तभोणीने लगनु -णिये क्षय पु० ऐक लतने क्षयरोग -णिये साप पु० नागरवेलना पानभा यतो ऐक छोडो -णी पु० पानसोपारी वेचनारे (२) ते धवेा करनारी न्यातने भाणस

-ता: [स.] नामने लागता 'भाधी' 'नी दक्षिणे' येवा अथंनु अ०यनावे. छिं० भूलत, तरवत

-ता [सं] लाववायक नाम(स्त्री०)यनावतो प्रत्यय ता पु० [फा.] ऐक कागण, ताव (२) [स. ताप, प्रा ताज] गरभी

-ता 'तारीभं'नु दूकुं ३५
 ताछ पु० मुसलमाननी ऐक नात, पीलरे, वणकर (२) स्त्री० ऐक वञ्ज [मिललनु ताछ वि० [प्रा ताज परथी ?] गरभ -आडणा ताछिस पु० [स्र तावूस] मोर (२) न० ऐक छेडे मोरने आकार होय येवु वाध. ०भान वि० ताछिस वगाडी लणनार -री वि० मोरना रगनु (२) ताछिसभान

ताक स्त्री० [स्र तक्र, प्रा तक्क, सर० म] छाश ताक स्त्री० [लुओ ताकडु] नेम, चोट(२) पु० लाग, ताकडो ०डो पु० ताक, लाग(२) [लुओ

नागडो] तागडो, दोरे. ०णियु' वि० ताकडुं. ०कुं स०किं [स्र तर्क, प्रा. तक्क अथवा सं तक्क] ऐकीनकरे जेया करवु (२) निशान पाधवु (३) छञ्चवु [ताकडु तीर लागवु = धायु' यवु.] [अे-ओलर

ताकडुं न० ['नाक' उपरथी] सोनीनु नाक नेवु ताक(-डा)त स्त्री० [स्र] शक्ति; सामर्थ्य, मगदूर ताकीद स्त्री० [स्र] उतावण (२) व्याज्ञा, इरमान, तरत करवानी नररिथात(३) येतवणु, धमकी. [-करवी = उतावण करवी -आपवी = येतवणु आपवी] ०यिह्री स्त्री०, ०पत्र पु०; न० उपरी अमलहारता लुकभने ताकीदने काण [सर० म.]

ताकुं न० [स्र ताक] गोभलो, छोटियु ताकेडु वि० ['ताकडु' उपरथी] ताकेडु निशान पाडनार, ताकणियु

ताके पु० [स्र] शक्या विनानु लायु' ऐकसरयु लूगडु, थान (२) [लुओ ताक] गोभलो ताकेडी वि० लुओ ताकेडु

ताग पु० [सं. स्वाव, दे. थाव, सर० म तागा, ताज = छोडी यलाववानो वास ने द्वारा छोडाण थण भपाय छे] छेडो अत, निवेडो (२) [सं. त्याग उपरथी ? सर० हिं ताग(-गा)] परणुने विहाय यता वर तरइथी लागोणे कन्यापक्षना लाटछाहाखोने अपाती दक्षिणा के लागो [-व्याखुवेा, -लाववेा = पार लाववेा, परवारवु. -काडवेा, -देवेा = छिं डध मापवी (२) अ'दान काडवेा.]

तागडधिन्ना पु० थ० व० [रव०] मोलभल; येनयाळ (-करवा)

तागडो पु० [लुओ नागडो] तातलो (२) ['ताकडु' उपरथी] ताकडो, लाग

तागडुं अ० किं [लुओ ताग] ताग काडवेा; माप काडवु(२) परवारवु, ताग व्याखुवेा, छूटा यवु (३) स० किं [लुओ त्यागवु] छोडी देकुं तागिये पु० [लुओ तागडो] रेशमने ताणनार -सुधारनार कारीगर

ताछ स्त्री० [सं तक्ष] पथर टाकता पडतो कयरो -छोल (२) (वागीनाने) छोलता पडती करये

(३) ओप, यक्यकट. [-भारयो = ओप
द्वे, यणशी आण्णी.] ०(-स)पुं सं
किं टाकण्णी छोलवुं, छोलीने यक्यकट
करवु (२) ताछियु करवु — अपवु (सु.)

ताछुं न० लुओ तासुं
ताछियुं न० [लुओ ताछ] कलम जेवो त्रासो
कपितो साडानो टुकडो (सु)

तान पु० लुओ त्याग (प.)

तान पु० [फा.] मुगट, रान्मुगट(२)गळकडु
तेवा चिड्णवाणुं पानु. ०भासुं न० सडास
०पोशी स्त्री० तान पडेरवानी-गाहीये
आववानी-किया. ०महाल पु० (स)
आआनी सुप्रसिद्ध धमारत

तानगी स्त्री० [फा.] तालपछुं (२) तेछ,स्कृति
(३) तडुररती

तानण्णी स्त्री० [लुओ ताण] बोडी
तानण्णी पुं० [फा. ताजिवानह] साठका, आछुक
तानभ स्त्री० लुओ तालभ (२) [सु.]रुचिनी
आभतमा वधारेपडतु जीणापछु के आणापछु.

-मी वि० भान-मोटाछ आपेकी होय तेवु
तानकुं न० लुओ तानकुं (२) संकिं + (प.)
लुओ त्यनकुं

ताल(-जे)कलम स्त्री० [फा.] (दूंकमा लभाय
छे ता. क) मुप्य लभाण्ण पूरु यथा पछी
तेनी नीचे डिमेरेकुं लभाण्ण

तालतवाना वि० [फा.] तालुं अने शक्तिमान
तानिये पु० [ज.] ताभूत. [तानिया डाठवा =
ताभूत साये तेनुं सनधस डाठवु(-नीकणवा).
-दूभवा, डंडा यवा = ताभूतने पाण्णीमा
डुमाडवानो - डडा करवानो समारल पूरो
यवा (२) [ला] हताश के निरुसाड यव.
-गूल यवा = हताश यव, पाछा पडवु]

तानिरे पु० [ज] वेपारी
ताछ वि० [फा.] अरपी - उतम प्रकारने (बोडो)
ताछम स्त्री० [ज] विवेक, अदभ. भान आपवानी
रीत [-लेपी = सधामी लरवी, भान आपवुं.]
तालुथ वि० [ज] आश्चर्ययक्ति, दग -पी
स्त्री० आश्चर्य

तालुं वि० [फा. ताजह] नडुं, तरततुं (२) थाक

वितरी लधने स्कृतिमा आवेलु (३) पैसाथी
लरेलु, तर उतम वि० अकडम तालुं
तालुडी स्त्री० लुओ तालुडी
तानेकलम स्त्री० लुओ तालकलम,
तानेतरे वि० [फा. ताजह + ज. तर] तानेतालु,
तरततुं ०भां अ० हमणा न, थोडा वभत पर
तानेस न० प्रायश्चित -
ताट वि० [ई टाट] तग, सकस; अकड
(२) पुं० [लुओ टाट] छाछरी मोडी थाणी
(३) न० शालुतु कपडु, गूणपाट
ताटदथ्य न० तटस्थपछु
ताडी स्त्री० [दे तडी] कामडानो पडडे; टडी
ताडुं न० [दे. तडी] वास-धासनी नानी
अथाड ३ पडडे
ताड पु० [सं. ताल, -डि, -डी, प्रा. ताड, -डी,]
अक लतनु आड (२) [लुओ ताडो] ततडाट.
[ताड जेकुं, -मो मीने भाग = अलु छियुं,
टडेल] ०गोण पु० ताड अन्नूराणा ताल रस
-नीरानो अनावातो गोण ०गोणो पु०
ताडतु इण ०छुं, ०पत्र न० ताडतु पाडडु.
०पत्री स्त्री० ताडना पानतु छान (२) [सर०
ई टारपोलिन, म] वरसाहमा रक्षण करे अेवी
शाल्नी अेक मोह -डियुं न० ताडना पानने
कडो(२)रेंटियातुं पाणियु -डियो पु० ताडतु
आड -डी स्त्री० ताड - अन्नूरा वगेरेने केरी रस
ताडककुं अ०किं तडूकुं (?)
ताडका स्त्री० [सं.] (सं.) अेक राक्षसी -
रावणनी अहेन
ताडगोण, ताडगोणो लुओ 'ताड'मा
ताडछुं (ताड + फा. चेह परथी) लुओ 'ताड'मा
ताडन न० [स] ताडवु ते; भार -नीय वि०
भारने योअ्य
ताडयत्र, -त्री स्त्री० लुओ 'ताड'मा
ताडकुं संकिं [स. ताड] भारवु(२) लुओ त्राडवु
ताडियुं, -यो, ताडी लुओ 'ताड'मा
ताडुकावुं सं किं, ताडुकाकुं अ० किं
'ताडूकुं'तु प्रेरक ने कर्मणि
ताडूकुं अ०किं तडूकुं, त्राडवु
ताडूके पु० तडूके, त्राड

ताडो पुं० [‘ततड्डु’ उपरथी, अथवा स ताड
 उपरथी] सोलने लीवे आभडी ताणार्थ थती
 पीडा, तनडाट (२) नूनो जवडो (३) आग्रह, डठ
 ताणु (ए.) स्त्री० [ताणुं परथी] शरीरनी
 -रगोनी जे थ (२) तंगी, अछत (३) आग्रह,
 जे थ [-आवणी = वाई आवणी (२) रगो
 जे आवी. -पडणी = टाय पडणी, अछत पडणी.]
 ताणु न० भाणीना वडेलुनु - ताणी नवानु जेर
 ताणुं स० कि० [स तन्, प्रा तण]
 जे थतु (२) वसड्डु (३) लाणु थाय तेम
 जे थतुं के कौडि क्रिया यक्षावणी (जेम के,
 रागडो, लडेडो थ०) (४) पक्ष करवे. उद्दा०
 ‘कौडनु ताणुं’. [ताणी कौडेणुं = दुभेण
 ताणी नाभुं = अवगाणु (२) भूआ पछी
 योग्य सन्मान न करवु, मात्र मड्डु भाणी
 नाभुनु (श्राद्ध, वरो वगैरे न करवा) ताणीने
 = लाभा अचान करीने, मोटेथी, जेरथी (२)
 आग्रहपूर्वक ताणीने लांणु करवुं = लांणी
 ल थावीने भगाडुं ताणी लावुं = आग्रह
 पूर्वक लई आववु, पकडी लावु (२) वगर डडे
 उपाडी लावु (३) भणनभरीथी जे थी लावु]
 ताणु ताणु (-णु), ताणुताणु (ए.) स्त्री०
 जे आजे थ, आम ने तेम के उपराठापरी
 ताणु के ताणु ते
 ताणुथी पुं० धातुना तार ताणुनारे (२) थापरा
 डडेग थ्यादिने ताणी जालवा मुकतो सजियो
 (रथापत्यमा), ‘थेकेट’
 ताणीतू (-तो) री (०ने, -री, -रीने) अ०
 भूथ जे थीने, भादीभयडीने, भुसीभतथी
 ताणी स्त्री० जुओ ताणो (२) वणवा भाटे तैथार
 करेखो ताणो (पवायत साध साथेना)
 ताणु (-णु) वि० [जुओ ताणु] ‘दउ’
 ताणो पु० [जुओ ताणु] वणवा भाटे ताणुका
 लाभा - लिला तार (आडा तार ते वाणो).
 ०वाणो पु० ताणो अने वाणो
 तात पु० [स.] पिना, भाप (२) [भास करीने
 हाथ नीचेना भाणुओ, शिष्यो के भाणुओ भाटे]
 वहालनु अके स जेधन
 ताता पु० [रव०] रेटेखो (भाणुओनी लाभाभा)
 ताताथेई अ० [सर० हिं] [०व०] (२) स्त्री०,

ताताथेया अ० (२) पुं० अ० व० [स० म
 तातकय्या] नाथवाना तानना अके भोल,
 ततथेई (३) ताना भाणुके लीणुं थता शीभवतां
 वपरातो शण्ड [के तेना वतनी
 तातार पु० [फा] मध्य अशियाना अके देश
 तातुं वि० [स तत, प्रा. तत्] भूथ गरम -
 तपेणु (२) आकणा स्वभावतु, गरम मिलनतु
 (३) तरतनु, ताणु (४) तेनरवी [ताते धाअे
 अ० अके तडकि, अकेडम.]
 तातु भातुं वि० [तातु + भातु] लडेणु - पुष्ट
 तातुकावि (-णि) क वि० [स.] ते काण - सम्य
 स भधी के ते पूरतु (२) तरतनुं
 तात्त्रिके वि० [सं] तरवने लगतु (२) यथार्थ
 तात्पर्य न० [स.] लावार्थ, मतलब, सार (२)
 छेद, वाणु
 तातपूरतुं वि० [म. तात्पुरता] ते वभत
 पूरतु, तेडला के ते काम पूरतु
 ताथेई अ० जुओ ताताथेई
 ताद थ्य न० [स.] तेने भाटे होवापणुं अतावतो
 थोथी विलकित्तो अर्थ [व्या.] (२) हेतु, धारणा
 तादात्म्य न० [सं] समानता, अकेता [स्त्री०
 तादश वि० [सं] तेना जेवुं न, आणेडुथ ० ता
 तान स्त्री०, न० [सं] गायनमा लेवाता पलटा,
 आलाप (२) धून, वेड, लगनी (३) भरती,
 तोशन [-अडणी (-डुं) = धून लागवी (२)
 भरतीअे यडु - भारवी = गायनमा
 आलाप-पलटा लेवा - लागवी = धून लागवी
 -लेवी = जुओ तान भारवी. तानभां
 आवडुं = तान यडवी (२) भरतीमा आवडुं]
 ०पूरो पु० [सर० हिं] गायनमा तान पूरतु
 वाच, त धूरो [तराणु
 तानारीरी स्त्री० [हिं] गायननी अके तरेड;
 तानाभाळ स्त्री० [फा] ताना भारवा ते
 तानो पु० [अ] टोणो, मडेणु. (-भारवी)
 (२) कौध
 ताप पु० [स] तडको (२) गरमी, आथ (३)
 [सर० म] नवर, ताव (४) इयाण, कडकाई
 (५) करप, धाक (६) इ भ, स ताप [-काठवे,
 -नीकणवे = (वरसाट वाहणां रहा आड)

सूर्यनो ताप नीकणवो के पडवा लागवो; सूर्ये
 उवाड काडवो. -आचो = ताप वेठवो; तापभा
 नपत्रु -थचो = सूरज तपवो, अपोरनो वभत
 थवो -पठवो = तपवुं; गरमी थवी -माथे
 लेवो = अपोरनो ताप वेठवो तापे नांअपुं,
 मूकपुं = सूकपवु] ०८ वि० तेल, गरम
 मिलननो (घोडो). ०(-पो)दिथुं न० लुओ
 तापोडियु

तापणी स्त्री०, -छुं न० [लुओ तापवुं]तापवा
 माटे दूस वगेरेना लगाडेलो अझि
 तापत्रय पुं० [स] आधि, व्याधि अने उपाधि
 अथवा व्याध्यात्मिक, व्याधिलैतिक, अने
 आधिदैविक ऐ तण लतना दू थ -संताप
 तापडुं न० [सर० हिं टापर] गणतु लडुं कपडुं
 तापवुं अ० डि० [म त्प] अझिथी टाढ
 उडाववी (२) स०कि० (तप साथे) तप करवुं
 तापस वि० [सं] तप करनार (२) पु० तपस्वी
 तापसी स्त्री० [सं] तपस्वी स्त्री
 तापी स्त्री० [सं] (सं) गुलरातनी प्रख्यात
 नदी [-दूवो करवो = दुपाने आपघात करवो]
 तापोटो पुं० [‘ताप’ परधी] सभत ताप, कठारो
 (२) तापने लीधे थतो शैल्यो -दिथुं न०
 तापोटो (२) लुओ तापडियु [टाकेटो (?)
 ताकेतो पु० [फा] ऐक लतनु रेशमी कापड,
 तापडतोथ अ० [सर० हिं. तावडतोड, म.]
 तरेत न; नरा पण विलथ वगर
 तापूत पु०, न० [अ.] मडदा-पेरी, ननाले,
 भास करीने धरवाभी शहीद हुसेननी याद-
 गीरीमा महोदरमना द्विपसोमा कपर जेवा
 धाट काढे छे ते, तानियो (२) [ला] आधु
 के शूद्रभूड जेवुं थयेलु माणस (तापूत जेवु =
 आधु) [-काठपुं = लुओ तानिया काढवा.
 -दूटपुं = तापूतनी योतरद करता ‘थाहुसेन’
 करता दूटवुं -दुभाडपुं, ठं.डुं करपुं =
 तापूतने सरथसमा देववी छेवटे पाण्णीमा
 पधराचवुं -नीकणपुं = तानियातु सरथस
 नीकणवु]
 तापे अ० [अ] ताभाभा, हुकम तणे. ०६१२
 वि० हुकमभा रहेनार आजाकित (२)

पराधीन. ०६१२ स्त्री० तापिदारपणुं.
 [-उडावपी = ताभाभां रहेवुं, पराधीन थलुं]
 तापो पु० [लुओ तापे] कपले, उवाडो
 तापोटो पु० लुओ टापोटो
 तामजन पुं० [हिं] ऐक लतनी पाखभी के
 पुरशीघाटनी डोणी
 तामडी स्त्री० [सं. तात्र परधी] लुओ तापडी.
 -डो पु० लुओ तापडो
 तामरस पुं० [सं] ऐक छ द
 तामस वि० [सं] तमोअणने लगतु(२)अंधारः
 तमसतु अनेलु(३)पु० गरम मिलन, गुरसो.
 -सिक वि० कोधी, तामसी. -सी वि० कोधी
 (२) स्त्री० दुर्गानु ऐक नाम -सी विद्या
 स्त्री० छीधमा नाभवानी विद्या
 तामिअ न० [सं] धार अ धारवाणु ऐक नरक
 तामिल स्त्री० [सर० प्रा. दमिल (सं. द्रविड)]
 तामिलनाड प्रातनी, ऐक द्राविड लाषा ०नाड-
 (-डु)पुं [नाड = देश] (सं) मद्रास आस-
 पासनो तामिल लाषालापी प्रदेश [पलु
 तामील स्त्री० [अ] हुकमनो अमल, आजाकित
 ताम्र न० [सं] ताथु ०कार, ०कूट पु० ताया
 उपर काम करनारेके सारो ०पट(-त्र) पु०,
 न० तायातु पतरुं (२)तेना पर लपेडो लेभ
 ०लरम स्त्री० तायातनी लग्न-ऐक औपवि
 ०वर्ण, ०वर्णु वि० तायातार गतु-लाख्योण
 ताथके पु० [अ] टोणी, सभूह. मंडण (२)
 गावा थलववानु काम करनार रामलणी अने
 तेना साथीओनो सभूह -दोवेडा पु० ०व०
 लुओ जोक डा(२)उडाउपणुं, वही गयेला जेवुं
 • वर्तन -दोवाणो पुं० हिंदुरतान अने
 अर्धवानिगताननी वरयेना लगामा रहेता
 ताथकनो आदमी
 ताथलु सं० तार (५)
 तार पु० (घानो) ता, ऐक कागण
 तार पुं० [फा] तट्ट, दोरो, रैसो(२) [सं] धानुने
 भेचीने अनविदो तार (३) तार भारदतनो
 स देशो(४) [ला.] केदनी पुभारी(५) ऐकलगन,
 तस्तीनता. [-करवो = तार भारदत स देशो
 भोडवो. -काठवो = रैसो काढवो(२) कातीने

इमाथी सूतरनेो तातलोो भेचवेो. -छोडवेो,
 ठोडवेो = अेकडम तार भूकवेो -तूटवेो =
 संप के तल्लीनता वृषी (२) तारना डेरडा के
 स देशामा बगाण् पडवुं -मणवेो = तार द्वारा
 स देशो मणवेो (२) मण भावेो, स प रहेवेो.
 -भूडवेो, -मोडलवेो = तार द्वारा स देशो
 मोडलवेो -संधिवेो = स प धमा पडेलेु बगाण्
 इर करवुं (२) वृहेलो तांतलोो साधवेो. तारभां
 ने तारभां रहेवुं = धूनभां ने धूनमा रहेवुं]
 ००मोडिस स्त्री० तारथी सदेशो लेवा मोडलवानु
 कार्यालय ०कस पु० [+ फा. कश] नातुना ता०
 भेचनारो (२) सोनायाहीना कसभ करनारो
 ०कसभ पु० सोनायाहीना तार तथा कसभ
 ०कसभवाणो पु० तारकसभनो धधो करनार
 ०धीट पु० अेक लतनो वाणा जेवो धीडो
 ०धर न० तारमोडिस ०दान न० तंतुवाधनेो
 भूरीये वरिहेलो तार काणामा धधने जे पत्री
 उपरथी पसार थाय छे ते पत्री. ०भारतर
 पु० तारना साथा पर सदेशा लेवामोडलवानु
 काम करनार अधिकारी. ०वाणो पु० तारनेो
 सदेशो पडोयाडनारो भेषियो के पटावाणो
 तार वि० [स] उत्तम (२) तीलो के उंचो (स्वर)
 (३) पु० डिनारो, सामो कडो (४) अ त, छेडो,
 मुडिन (५) तरी शकय तेची स्थिति (पाण्णीनी).
 ०तम वि० [स] वधुमा वधु तार (स्वर). ०तर
 वि० [स] तार स्वरथी चडु
 तारके वि० [स] तारनार, उदार करनार (२) पु०
 तारो (३) (स) अेक राक्षस ०तोडी स्त्री० अेक
 राग ०भरतय पु०, स्त्री०, न० अेक लतनी
 भाषली -डा स्त्री० तारो. -कित वि० [स]
 तारयोथी बरेलेु -अयेवुं
 तारक पु० + तार्थ; गरुड
 तारणु न० [स.] पार उतारवुं ते, उदार (२) तारवी
 कडेलेु ते, सार, तात्पर्य (३) करण करवामा भूकवी
 पडनी मालनी के रोकडनी अनामत (४) वस्तु
 तारवी कडथा पछी रहेवुं प्रवाही [-आपडुं
 = भातरी आपवी (२) टूक सार आपवेो
 -काडवुं = टायण तैयार करवुं (२) सारहोडन
 करवुं तारणुभां कडो आपडुं = लमीनगीरी

अदल आपडुं.] (५) वि०. ०तरणु, ०हार
 वि० (२) पुं० उदारक
 तारतम वि० [स] लुओ 'तार' वि०मां
 तारतय न० [स.] बावाय, साराश (२) योछा-
 वतापणु; डेर (३) गुण, प्रमाण वगेरेनेो
 परपर मेल
 तारतर वि० [स] लुओ 'तार' वि०मा
 तारलो, -दियो पु० (५) तारो (वाचित्यवायक)
 तारवडुं स० कि० ['तरवु' उपरथी] दबाध
 गयेली वस्तुने उथी आणवी (२) उपर
 उपरथी लधलेवुं (३) धूट्ट करी पाण्णी सोसर
 कडो लेवुं - जोणी कडवु (४) लमाउधारनेो
 आडो भातावार नकी करवेो (५) नशेतोडो
 कडवेो. -एी स्त्री० (दिसाभ) तारवेो ते
 तारवुं स० कि० ['तरवु' उपरथी] तरे अेम
 करवु; उदारवु; उगारवु, इथतु अयावुं
 तारा स्त्री० [स.] आकाशमा जपूकतो गणो, तारो
 अथवा अड (२) [स] वाकीनी स्त्री ०कृति
 वि० [+ जाकृति] तारानी आकृतिवाणु ०टपडी
 स्त्री० वाहला तरीके के बरतमां वपराती धातुनी
 चकचकित धीपडी ०पति, ०पीड पुं० अद्र
 ०भति स्त्री० (स) अेक सती, रान उरिश्चरनी
 पत्नी. ०भ'डल (-ण) न० यथा ताराओनो
 समूक (२) अेक लतनुं दारभातुं ०भैत्रक,
 ०भैत्री, ०लग्न न० स्त्री० आभेआंभ मणवी
 ते, नेत्रपल्लवी (२) तेनाधी ययेली प्रीति.
 ०रनान न० मणरके तारा अरस्थ न थाय
 ते पहेलां करातु आकाश नीचे रान
 ताराण वि० [फा.] जेदानमेदान, लमीनहारत, कना
 तारो ०टपडी, ०पति, ०पीड, ०भति,
 ०भ'डल (-ण), ०भैत्रक, ०भैत्री, ०लग्न,
 ०रनान लुओ 'तारा'मा
 तारिका स्त्री० [स] तारो
 तारीभ स्त्री० [ज.] अेक आपो द्विस (धरवी
 के मुसलमानी भडिनामा) [-नाभवी = (करा
 भाटे) तारीभ नकी करवी -पडवी = (मुक-
 इमानी) मुहत पडवी] -पियुं न० तारीभनो
 सिक्को (२) तारीभ लण्वा करेदी योना,
 'केले-डर'

तारीज स्त्री० [ज] नभाडिधारतुं तारण [-डाठवी
= तारीज तैयार करवी]

तारीक स्त्री० [ज.] वभाण; प्रशसा

तारीमारी (ता' मा') स्त्री० [तार + मार],

अधम प्रकारनी गाणागाणी; मम्मोच्यो.

तारुणी स्त्री० [सं] तरुणी; जुवान स्त्री

तारुण्य न० [सं] तरुणावस्था, जुवानी

तारुं (ता') स० [सर० तमार, तमे-तुम्ह,

अप० तुम्हार, प्रा. तुम्हकेर] (भीले पुरुष

अ० व०, छद्म विलासिन)

तारो पुं० [जुओ तारा] आकाशमा जभुकतो

गोणो (२) आपनी धीधी (३) ['तरुं'

उपरधी] होशियार तरनारो [-अरुत थवे =

पडती दशा आववी (२) मोटा माणसनु

अवसान थवु. -अरवे = तारो डोडोडो वार

जभुकतो नीचे पडतो हेभाय छे तेम थवुं]

तारोतार अ० तातलोतातला छूटाथाय तेम (२)

[ला] तदन छिन्नखिन

तार्किं वि० [सं.] तर्कने लगतु(२) पु० तर्कशास्त्री

तार्क्यं पु० [सं] (स) गरुड

तार्तीथीक वि० [सं] वृत्तीयने लगतु; नीजु

ताल पुं० [सं] गायनना ठाकतुं भाप (२) मल;

रंग, रस (३) दोग, योग्य समय (४) ताड(५)

[सर० म] कस्तीनेड (६) युक्ति, भेस, प्रपच

[-आपवे = संगीतमा योग्य भापे ठाक

आपवे -आपवे = मजा पडवी (२) लाग

आपवे -करवे = तमारो करवे (२) गरुमतनी

थोवना करवी -हेवे = ताल आपवे -जेवे =

तमारो जेवे -पडवे = मजा पडवी.

-पेसवे = लाग झवे, भेण आपवे

-मयापवे = ताल करवे. -भेणपवे =

संगीतमा तालने लाग नथवा हेवे] ० घटना

स्त्री० तालनीघटना ० प्रदान न० ताल आपवे

ते ० अ०, ० अ० वि० (२) अ० पद्धतिसर

(२) संगीतमा ताल प्रभाणे ० भेण पुं०

तालनु मणुं ते ० वादन न० वाद्य पर ताल

वगाडवे ते. ० स० पुं० युक्तिप्रयुक्ति

ताल स्त्री० [सर० म टाल] माथानी टाल.

[-पडवी = माथाना उपला लागना वाणभरी

नधेभादी नगा थवी (२) भूय दु अ सकट

वेक्या होवा] ० स्त्री० ताणुं; तालकुं (२)

छाकरानी अ० नतनी टोपी. ० कुं न० माथाना

वचवो अने सौथी उपरने लाग; टालकु

तालभेल स्त्री० [ताल + भेण, सर० म. ताळमेळ,

हिं] टापटीप; अ० छी तरेडथी करेली गोडवण

(२) उपर उपरने लपटो - संध - द्विधुं

वि० तालभेलवाणु

ताडव्य वि० [सं.] जुओ तालुस्थानी

तालावेदी स्त्री० [दि. तलोविल्लि, स० हिं

तल(-ला)वेली] आतुरता, यटपटी, धालावेदी

[-थपी, -लागपी]

तादिय वि० [ज] ध० छनारो, ध० छा राभनार

तादीम स्त्री० [ज] डणवणी; शिक्षण (२)

अ गकसरततु शिक्षण(३) शिस्त [-आपपी,

-देवी, -मणपी, -पामडुं] ० भातुं न०

तादीम आपवानु स्थान ० अ० वि० तादीमथी

व्यवस्थित थयेलु ० अ० दता स्त्री० ० भाज

वि० कसरत लणनारो, कसरती (२) धूर्त,

भेलाडी ० भाळ स्त्री० डगभाळ, धूर्तता

तादीशा(-स)पत्र न० [सं] अ० वनस्पति

ताडु स्त्री. न० [सं.] ताणुं ० पाके पुं० ताणवानो

डोडो लाग पाकवे ते ० झूल(-ण) न०

ताणवाना भूणने लाग. ० स्थान न० ताणवानो

प्रदेश ० स्थानी वि० तालुस्थानमाथी

उच्यारतु, तालव्य

ताडुक पुं० [अ नजलुक] सध, लागतु-

वणभतु (२) भालभिलकत, गरस (३) तालुडो.

० दार पुं० नाना गरसनो वणी(२) तालुडनो

-गामने वहीवट करनार सरकारी अभलदार

० दारी वि० तालुकदारने लगतु (२) स्त्री०

तालुकदारनु काम के पद -डो पुं० निधानो

नानो लाग, परगणु [अ० कसपी कंडो

ताडु न० [अ. तला = से।] कपडामा मुकते

ताले न० [अ. तालिअ] नसीप; प्रारण्य ० वर,

० व त, ० वान वि० नसीपदार, लाग्यशाणी

(२) पैसादार, तवंगर [कागण

ताव पुं० [जुओ ता] (आभा धामाथी) अ०

ताव पुं० [सं ताप, प्रा.] नवर; शरीरनी गरमी

वधवानो ऐक रोग [-आवचो = तावधी शरीर
 तपुं - उतरवे = तावनी गरमी ओळी
 धवी, ताव जवो - यडवो = तावधी शरीरनी
 गरमी वधवी - यवे = ताव भटवो, ताव
 उतरवे (मूळ पर) ताव देवो = [सरं हिं
 ताव = अलिमान, म ताव देणें] रेंद्र के गर्व भा
 मूळ पर हाथ देरवो]
 तावडी स्त्रीं [नीवडुं - उपरधी] येळी, कडाई ताणी
 - डो पुं० भूष मोठी येळी, कडाय
 तावणु (-णी) स्त्रीं . [तावडु] ताववानी -
 कडावीने शुद्ध करवानी किया (२) [ला]
 कसोटी ~~येळी~~ [ताव + तरियो] रिग
 तावतरियो पुं० [ताव + तरियो] ताव वगेरे
 तावदान न० [फा. तावदान] पारीने काय (२)
 [ताव + दान] कागणो गजवानी आतावाणी
 पेरी (३) पुस्सीवाटनी पालणी
 तावरभुं वि० [ताव + रभु = राभनार ?]
 ताभसी, व्याकणा स्वभावतु
 तावरसुं न० नवी जेडयेडी नमीनतु प्रथम
 वर्ष (२) वि० प्रथम जेडुतु (जेतर)
 तावडुं वि० ताववाणु (माणस)
 तावडी स्त्रीं योडो वीमो ताव, वीकडी
 तावडुं स० किं [सं ताव, प्रा ताव] शुद्ध
 करवा माटे भूष तपावतु (२) ओगाणतु (३)
 [ला] कसडुं [शुद्ध (२) कलवार. (नाणु)]
 तावित वि० [सं. तावित, प्रा ताविय] तावडु,
 तावी स्त्रीं [लुओ तावी, प्रा ताविया] नानो
 तवो, बोदी [माहणियु
 तावीन न० [ज] मतर तरने दोरो अथवा
 तावेथो पुं० लुओ तवेथो
 तास स्त्रीं [ज] तासक, ताट (२) पुं० (वडियाण)
 कालर (३) कलाक (सरं म.) (४) लुओ
 तासने (५) ओप, ओपवाणे कसभ (६)
 स्वाद, मज, रंग (७) [सं तक्ष] ताळ (८)
 स० (५) तेतु [सरं हिं ताळ]
 तासक स्त्रीं [फा] धातुना पतरानी छाछरी
 थाणी. ०डी, -डी स्त्रीं नानी तासक, तभकडी
 तासतो पुं० [लुओ 'तास' = कसभ] ऐक मततु
 रेशमी कापड

तासतो पीजन न० छोकरानी ऐक रमन
 तासडुं स० किं लुओ ताळुं
 तासरी स्त्रीं [ज] लक्षण, गुण, छाप, अस
 (२) इप, धाट - रौ पुं० ताळ; धाट, मज
 तासुणी स्त्रीं [ज तवस्सुव] धर्मा-धता
 तासुं न० [ज तास] ऐक मततु नगाळ
 ताण पुं०, स्त्रीं [लुओ ताळ] जाळ, मछरा
 ताणडुं न० [स. ताळ] मोनी यजोवने उपवे
 तु मट जेवो भाग (२) माथातु ताळकु
 ताणाडुं स्त्रीं ताणु अने कृथी (२)
 छोकरानी ऐक रमत. [-करवी, ताणाडुं स्त्रीं
 मूडुं, राभडुं = भराभर भ ध करुं, पाका
 कथनमा राभतु]
 ताणाजोलाभणी स्त्रीं [ताणु + जोलवु] करजे
 इयिया आपवा पेरीतु ताणु जोलवने नामे
 वेवातो शगडी लागो
 ताणियुं वि० [ताणी 'उपरधी] ताणी पाडी वेगणु
 रडे ऐतु (सगुं, मित्र के साथी माटे)
 ताणी स्त्रीं [स ताळ] जे हाथ अक्षणी करतो
 अवाज या संगीतने अघतो ताल [-आपवी
 = संभति के हय दर्शाववा सामानी हुयेडीमा
 पोतानी हुयेडी ठाकवी (२) डाल आपवो (३)
 संगीतने ताल आपवो. -जीलवी = संगीत-
 मा ताल जणववा ताणीने अवाज आपवो
 -यडवी = ताणीने अवाज थवो (अलिन हन
 के हर्ष दर्शाववा) (२) इलेती थवी -लागवी =
 ऐकतान थतु, ताल भणवो -लेवी = सामानी
 भडकरी करवी (सोपतीना हाथ वडे पोताना
 हाथमा ताणी वगडावीने)]
 ताणुं न० [स ताळक] मारण, पेरी वगेरे भ ध
 करवा माटे वपराती कणवाणी ऐक अनावट
 [-डोडुं, देडुं, मारडुं, लगवडुं, वासडुं,
 सायवडुं = ताणा वडे भ ध करतु -देवाडुं =
 ताणु भरवु, भ ध थतु (२) नसतान नतु
 (३) अघवशा थवी ('नसीभमा')]
 ताणोभ ह(-ध) पुं० [ताणो + भ व, सरं म]
 आना पाडी करेडी हिसाभनी नलूआत
 ताणो पुं० [म ताळा (सं. ताळ)] मणतु-भ ध-
 जेसतु होवापणु (२) हिसाभ भरो छे के

ओटा तेनी तपास [-भणवो, भेसवो =
हिसाभ भरो जणवो]

ताणोटा पुं० अ० व० [‘ताणी’ उपरथी] वाडवाडनी
ताणोओ (२) ताणोटा [-पाडवा]

तांडव, ० नृत्य न० [स] शिवतुं नृत्य

तांत (०) स्त्री० [स तत्तु, सर० हिं.] थीकशा
पदार्थनो तद्रु; थीकणो तार (२) आतरडानी
अनावेकी दोरी (३) ऐकं लतनो जडाव हागीनो
[-जेतुं = भूष थीकणु, तणता वाथुं याथ
पणु वृदे नही तेतुं. -तूटणी = आशानो के
संपनो तद्रु वृदेव]

तांतणो (०) पुं० [ब्रुओ तद्रु] तार, दोरो [तांतणो
अव टागवो = भरणनी छेव्की धडीओ ह्योतुं
(२) अणु उओ रडेवो, धणुं ज आतुर रडेवुं]

तांतरडी (०) स्त्री० [ब्रुओ तात] दोरडी जेवु -
सुकलकडी अने जेडोण शरीर

तांतरतुं (०) स० कि० [ब्रुओ ततरतुं] वश

करवु(२) [‘तं’ उपरथी] तद्रु वडे लणु करवु

तांतो (०) पु० [स तंतु, हिं. ताता] तातणो,

ता० (२) पक्ति, डार (३) जेसेरी वण्की

हागने उलेणो तेमा श्रीअ सेर मेणवणी ते

तांत्रिक वि० [स.] तत्रशास्त्रने लगतु (२) पु०

मंत्रतंत्रादि लाणुनारो(३) तत्रशास्त्रने माननारो

तांदणले (०) पुं० [प्रा. तंदलेज्जय, सर० म

तादुलजा] ऐकं लतनी वनरपति - बाळ

तांदणा (०) पु० अ० व० [ब्रुओ तादुल] काग,

आवटो, डाहरा वगैरेभाथी छडीने कडेवा हाणु

(२) भरडेला भरी

तांदणियो (०) पुं० ब्रुओ तादणले [तादणा

तांदुल पु० अ० व० [स तदुल] तंदुल; योआ (२)

तांभड न० [‘ताथु’ उपरथी] तरसाणु

तांभड(-डु) (०) वि० [‘ताथु’ उपरथी, सर०

म तावडा] ताथाना रगतु, सडेज रातु

तांभडी (०) स्त्री० [‘ताथु’ उपरथी] नानो ताभडो,

ताभडी, वटलोड -डो पु० ताभडो; पाणु

बरवानुं मेडु वासाणु

तांथुं (०) न० [सं तात्र, प्रा. तं] आण राता

रंगनी ऐकं धातु. [-आतुं = तांथानी लरम

भावी, ते भाधने शक्ति मेणवेकी होवी]

-आडुंडी स्त्री० नाडवानु पाणु लेवा वपसतुं

ताथानीतणु पडोणा मेतुं ऐकं वासाणु

-आनाथुं न० ताथानो सिको -आ-

भडोर स्त्री० ताथानी सील. -आराथ स्त्री०

रेणवा माटे तांथानी रजनी मेणवणी.

-आसाण स्त्री० डागरनी ऐकं लत. -णियो

पुं० ताथानो लोटो, वाडका के सिको

तांभूळ न० [सं.] नागरवेळतु पान(२) पानपीडु

-की स्त्री० नागरवेळ [लततु ज़ीणुं] रेशम

तांभणियुं (०) न० [अ. तास उपरथी ?] ऐकं

तांभणी (०) स्त्री० [फा. तस्त ? सर० हिं

तसला, म. तरसाळें, तसराळें] नातु तासणुं.

-णुं, तांभियुं न०, तांभियो (०) पुं०

कासानो पडोणो मोटो वाडका

तांहां (०) अ० + (५.) त्या

तिडडम न० [म तिकडे परथी] (नेलमा) योरी;

नियम ध० भाथी छटकवानी युक्ति के वाळाडी

तिडड पु० [ब्रुओ टिकड] लडो रोडलो

तिड्डे पु० गळडानो तरियो - तेनु तणुतु पानु

तिड्ड वि० [स] तीथुं (२) कडवुं (३) न० भरी

तिभारो पुं० [तीथु उपरथी ?] तणुओ

तिभंशु पु० [सं] (स) सूर्य

तिभेरर पुं० [इं. देव्जारर के ‘तिभेरी’ उपरथी]

डावाध्यक्ष, भलनथी

तिभेरी स्त्री० [इ देव्जारी: सर० म] नाथी,

डीभती मालभता ध० राभवानी लोभडनी

मलभूत पेडी. ०डारकुन पु० सगडरी

तिभेरीनो कारकुन - [छिफरवाद, नादान

तिताली(-दियु) वि० [त्रि + ताल] उठाणु,

तितिक्षा स्त्री० [स] सुभडु भ आदि दडोतु

धीरजथी सहन, सहनशीलता -क्षु वि०

तितिक्षावाणु

तितिर न० [सं] तेतर पडी

तिथि स्त्री० [स.] हिड्ड महिनानो दिवस, मिति

(२) सवत्सरीनो दिवस [-साथवणी =

(श्राद्धदिनी) उलवणीने दिवसे योग्य उल-

वणी करवी] ०क्षय पु० तिथिनो क्षय -

गणतरीमा न आवडु ते (जे सूर्योदयमा तणु

तिथियो आवे त्यारे जे तिथि सूर्यना उदय-

काण्मांन आवे तेनो क्षय गणाय छे.) ०पच
न० नेमां तिथिओनी विगत लपेक्षी होय
ओवेः कागण डे चोपडी, पयाग ०पवर् न०
कडि भास तिथि डे पर्वना द्विस ०वृद्धि
स्त्री० तिथिनो वधारो (ने तिथिमा ये सूर्योदय
आवे ते तिथि ये वार गणाय छे)

तिष्णती वि० [हि] तिष्णत-टिपेट हेमनु
तिपेट पुं० (सं.) टिपेट, डिमालयनी उत्तरने
अक देश

तिभंगण, तिभिंगल(-ण)[स] पुं०भगरमच
तिभिर वि० [स] अ धार (र) न० अ वकार
तिरकस(-सिधु) वि० [सर० हिं, म, स.
तिर्यक्, प्रा. तिरिक्ख?] त्रासु, तीरधु (र)
न० लीतमा आडी-वाडी धंटा भूमीने
पनावेतु नानु लणियु

तिरककरणीय वि० [स] तिरककारने पात्र
तिरककरिणी स्त्री० [स] पडोड; यक, कनात
तिरककार पु० [स] तुच्छकार, अनादर, धिक्का.
०पुवर्क अ० तिरककारथी ०पायक वि०
तिरककार दर्शावनारु. ०हुं स० किं तिरककार
करवे [अनादर

तिरकिंथा स्त्री० [स] तिरककारतु ते, तिरककार,
तिरककृत वि० [सं] तरछोडी काढेसु
तिरोधान पु० [सं] अदृश्य यत्र ते(र) आर-गहन
तिरोधान पु० [स] अदृश्यता [ढ कायेतुं
तिरोद्धूत, तिरोद्धित वि० [स] अदृश्य (र)
तिर्यक वि० (र) अ० [स] वाकं, त्रासु. -ओनि
स्त्री० [+ओनि] पशु, पक्षी वगैरे छवे -ओभा
स्त्री० [+रेखा] आडी धीपी, 'दू-सवसं ल'(ग)
तिर्यक(-अ) न० [स] मनुष्यथी हलकी नतनां
प्राणी

तिल पुं० [स] लुओ तल ०पवर् न० 'टर्पे'न्टाधिन',
अक तल. ०पूर, ०प्राय, ०मात्र वि० लुओ
तलपूर, तलमान

तिलक न० [स] धीलु ०प'यांग न० तिलक
महाराजे शर करेसु पयाग. ०कामोड पु०
अक राग -का स्त्री० अक छड -वृत्त -कालक
पु० शरीर पर यतो तल. -कियु' न० तिलक
-धील करवानु पीथु

तिलवाडो पुं० [सर० म तिलवाडा] अक तल
(सगीत) [अचथानी वात

तिलरमात पुं० [ज. तिलिस्मात] अमत्कार,
तिलंग पु० अक राग

तिलाट वि० [स तिलकपरथी, सर० तिलकायत]
गादीतु वारस

तिलावो पुं० [रव० ? सर० हिं तिल्लाना, म
तिल्लाना] नेमा त, ल, न, म, द, र ओवा
कामण अने रणको करता अक्षर डे कामण
स्वरो वारे वारे आव्या करे तेतु गायन

तिलांजलि स्त्री० [स] लुओ तिलोडक(र) अमसद
तिलोत्तमा स्त्री० [स] (स) अक अरसरा
तिलोडक न० [स.] भूओलाने अर्पता तल
अने पाणी [पु० कलियुग

तिथ्य न० [सं.] आडमु-पु०य नक्षत्र ०युग
तिसमारथां वि० [सर० म तिसमारखां,
तीसमारका. तीस (त्रीस) + मारु + था]

गरम मिलनतु (र) अडाधेभार (उ) पु०
मोटां पराकमोनी अडाशो मारनार आदभी
तिस्नलति स्त्री० [स] त्रु के वृतीयांश मानाना
अडवाणा तालनी नति

तिहारी स्त्री० अक नततु पक्षी
तिहुं अ० (प) लुओ त्या, त्यहा [शाक
तिहुडो पु० (सु) आभा यणानु पाणीवाणु
तीकम पुं० नमीन भोडवानु अक ओलर (र)
(स.) लुओ त्रिकम

तीक्षु वि० [स] आगिक धारवाणु (र) आकर,
तीथुं (लाषण) (उ) अकार, यपण, कुशाअ
लुद्धितु ०ता स्त्री०

तीथुं वि० [प्रा. त्रिक्ख (स तीक्ष्ण)] धमधमाट;
अल अचरे ओतुं (र) पाणीवाणु, तेन, नलड
(उ) ड्रिअ, गरम मिलनतु (उ) न० अरुं लोडु;
पोलाड [-आग = आग नेतु - भूष तीथु
(र) भूष ड्रिअ. -भरियुं, भरी = भरीना
नेतु तीथु - गरम मिलनतु] -अट वि०
तीभा रवाडतु (र) न० तीभाश आवे
ओवे भशाडो -आट पुं० तीयो रवाड (र)
[ला] रवलावनी ड्रिअता -आरा स्त्री०
तीभापणु -अं न० अ० व० अरया (र)

भरी -भी स्त्री० (का) घोडीनी ऐक लत
 ०तम(०तमुं) वि० भूष तीर्थु [-लु
 तीर स्त्री०, -लु वि० [प्रा तीर] लुओ नीर.
 तीर न० [सर० म.] भेश, कालण
 तीर न० [दे तिहु] ऐक लतने पाभाणे. लव
 [-परवां = तीरु टोणु यडी आवतुं, ऐक-
 अपाटे लक्ष्मी थवा.]

तीर्थु वि० [सं तीक्षण, प्रा. तिण्ह] जीष्णी
 धारवाणु (२) जीष्णी आणीवाणुं (३) सूक्ष्म
 पणु तीम (सुर) [(तडका माटे)

तीत वि० [स तिक्त, प्रा तिक्त] व्याकरु; सभत
 तीतर पु० [सर० हि] लुओ तित्तिर, तेतर
 तीती स्त्री० [रव०] यकडी, पंभी (भाणभाषामा)
 ०घोडे पु० ऐक लततुं पाभाणु लवडुं.
 [तीतीघोडा नेतुं = भाडी धाधण करुनार
 (२) अस्थिर मनतु, यंथण]

तीनपांथ स्त्री० [सर० हि] टडपड, शेभी, भिनल
 तीर न० [सं] काठो, किनारो (२) [सं, फा] आण
 (३) [फा] पारसी बोथो मडिनो (४) [ला]
 (छापरातो) ठिसे टेके ०कश पु० आणने
 लाथि. ०भर [फा] आणु पनावनारो

तीरछुं वि० [स तिरश्चीन, प्रा. तिरिच्छ] वाडुं,
 आडु; कतरातु

तीरथ न०, ०वासी वि० लुओ तीर्थ, ०वासी
 तीरवा व्य० [तीर + वा] आण लथ ऐटले
 अंतरे (२) आणु नेटलु लांथुं के ठीथुं. -वे
 पु० तीर लथ शके तेटलु अतर

तीर दान वि० [फा] तीर मारवाभा कुशण,
 निशानपान. -लु स्त्री० तीरंदाजपणु

तीर पान वि० [तीर + फा वाज] तीर मारवाभा
 कुशण -लु स्त्री० तीर भाग्वानी विधा (२)
 अपराधीने थोडो जमीनभा दारीने तीरथी
 मारवानी ऐक डूर शिदा [पतु]

तीरी स्त्री० [स त्रि परथी] नखनी स ज्ञानुं गंछुं
 तीर्थ न० [स] घाट, पार उतरवानो भाग (२)
 केथं पवित्र के लत्रांनी जगा. [-करतुं = लत्रां
 जतुं तीर्थे मू'हातुं = न्या घटित होथ त्या
 ते कार्य करतुं (२) भीने नही पणु अमुक ठेकाणे
 परवशाता के लावारीथी करतुं पडतुं.] ०भाभी

वि० तीर्थयात्री. ०यात्रा स्त्री० तीर्थीनी यात्रा
 ०राज पु० (स) तीर्थीमा श्रेष्ठ -प्रयाग.
 ०(०रु) ३५ वि० (२) पु० पूज्य; पवित्र
 (वडीलेने माटे पत्रमा वपरातो मानसूयक
 शण्ड). ०वासी वि० तीर्थस्थानमां रहेनार.
 ०सेवी वि० तीर्थीनी यात्रा करुनार ०स्थान
 न० तीर्थ करवा नेवी -पवित्र जगा, यात्रानु
 धाम -र्थं कर पुं० [स.] नैनधर्मने प्रवर्तक
 (ते रड छे) -र्थीन न० [+ सं अत्त] तीर्थ-
 यात्रा -र्थिक पुं० [सं] तीर्थयात्री (२).
 स प्रदायने प्रवर्तक, तीर्थ कर -र्थिक न०
 [+ सं उदक] तीर्थस्थानतु -पवित्र नदी के
 धामतुं जण

तीम वि० [सं] तीक्ष्ण (२) व्याकरुं, सभत.
 ०ता स्त्री० -मा स्त्री० हीसा श्रुतिने ऐक
 अवातर लेक (संगीत)

तीस वि० [स त्रिंशत्, प्रा. तीस] नोस, उ०.
 -सा पु० ५०५० ३० x ५थी १०० नो घडियो
 तु व्य० [सं] कितु, परतु [(३) वंश, कुण
 तुक(-अ)म न० [फा तुकम] भीर (२) वीर्थ
 तुकभरियां न० ५० व० [तुपम (फा.) + रैहीत्
 (ल)] तकमग्या; ऐक औपवि

तुक्कल स्त्री० [सर० म, हि] तुक्कल, मोठी
 पतग (२) पुं० पतग यकाचीने पळी ने
 कागगतु क्षानस यडावे छे ते (अमहावाद)
 तुक्को पुं० [सर० हिं, म तुक्का, फा तुका] नानी
 वात, तुक्को (२) मनने तरंग (३) भूडुं
 तीर, माथे धगोरु धाखेलु तीर [-डोडो =
 मनमा ओचि तेर डोडो प्याल आववो.
 -डे डोडो, लगववो = डोडो वात के प्याल या
 युक्ति वहेती भूकपी, 'वाग्युं तो तीर नहि तो
 तुक्को' -ऐ लावधी डोडो वात के काम करु]

तुभम न० लुओ तुकम
 तुच्छ वि० [सं] तुच्छकारने पात्र (२) नळतुं,
 माल वगरतु (३) अति अल्प ०कारे,
 ०कारो पुं० [+ सं कार] अनादर; तिरस्कार.
 ०कारतुं स० डि० [तुच्छकार उपरथी] तुच्छकार
 करवो [(५) तने
 तुज सं [सर० म] (५) तार ०ने सं

तुला(-ना)धं स्त्री० वृण्वु ते के तेनु महेनताणु
 तुला(-ना)वधुं स० कि०, तुला(-ना)धुं
 अ०कि० 'वृण(-न)वु'नु प्रेरक ने कर्मणि
 वृण्वि(-नि)याट(-र) पु० लुओ वृनियाट
 वृत्तं न० [लुओ वृत्] अनावटी वात, तरकट
 तुनतुनी स्त्री० अ० पक्षी (२) [र०] अ० वाध
 तुनाधं स्त्री० लुओ तुलाधं
 तुनारो पु० ['वृत्तु' वृपरधी] वृण्वानु काम
 करनारो, वृनियाट [वृण्वानु मा
 तुनोवधुं स० कि०, तुनाधुं अ० कि० लुओ
 वृनियाट (-र) पु० ['वृत्तु' वृपरधी] तुनारो
 (२) परचूरण वेपार करनारो आहमी (३)
 [ला] वृण्व माणस
 तुना स्त्री० [इं 'वृत्ती'] अ० लतनी माछली
 तुनंग स्त्री० [फा] अ० वृक
 तुनैल (डे) स्त्री० [ज] वृसीलो, आशरो
 तुमाभी वि० मिल० (२) स्त्री० तुमाभीपणु.
 ०पाणुं न० [सुरवाण
 तुमान स्त्री० [फा तुवान] आशरो, मोटी दीली
 तुमार पु० [ज तूमार] जे पक्ष वचनेना लाओ
 पत्रव्यवहार [-याखयो, यलावयो = कगाने
 अगे पत्रव्यवहार लभावो के ल आख्या करवो
 तुमारे अ० वृक = पत्रव्यवहारना कागणिया यथा
 कंवा, परवृ निर्याय न आववो]-री वि०
 तुमारने लगत
 तुमुल वि० [स] घोघाट अने धमायकडीवाणुं
 (२) दारण (यु०) (३) न० घोघाट, धाधल
 तुरेक पु० [फा तुर्क, सर० प्रा तुक्क] अे नामनी
 लतने माणस, तुर्कस्तानतो रडेवासी
 तुर(-र)ग पु० [स] घोडो
 तुर(-र)त अ० [लुओ तुरेत] तरत
 तुरतोतुरत अ० तरतोतरत, तरत न
 तुरथत स्त्री० [ज.] घोदं, कथर
 तुरंग [पो.] ०भाधुं न० केडभानु; जेल (२)
 लुओ 'तुरंग' पु० मा
 तुरंग पु० [स] घोडो(२) [ला.] विचाग. ०भाधुं
 न० घोडानो तण्णो ०भ पु० घोडो
 तुरंत अ० [प्रा तुर (स त्वर्) वृ व० कृ०] तरत
 तुराधं स्त्री० [स तूर्ध] कृषीने वगाडवानु अ०

वाध; शरणाधं (२) [लुओ वृरी] साणवीनु
 अ० अ०
 तुरानी वि० [फा] तुरान देशतु के तेने लगत
 तुरि(-री) स्त्री० [सं.] वृरी, साणवीने काहलो
 के इथडो (२) पु० [सर० हिं. तुरा, -री,
 स तुरग, प्रा. तुरय?] घोडो
 तुरीय वि० [स] बोधु' (२) न० बोधो लाग
 (३) लुओ तुर्थावस्था ०पद न० तुर्थावस्थानु
 पद. -यातीत वि० बोधी अवस्थाने पसार
 करी गथेलु (२) पु० अ० -यावस्था स्त्री०
 लुओ तुर्थावस्था
 तुर्क पु० [फा] लुओ तुर्क ०स्तान पु०, न०
 तुर्क लोडानो देश -की वि० तुर्कतु, -ने लगत
 (२) न० तुर्कस्तान (३) स्त्री० तुर्की लापा
 -की ब्याल [सर० म] घोडानो अ० ब्याल
 तुर्थ वि० [स] लुओ तुरीय -या, -यावस्था
 स्त्री० [+ अवस्था] बोधी अवस्था (लजत, स्वप्न,
 सुषुप्ति अने तुर्था) जेमा समरत वेदज्ञानने
 नाश. यधं आत्मा अ० अनी लय छे
 (वेदात)
 तुलना स्त्री० [सं] सरभाभणु. ०त्मक वि०
 [+ आत्मक] 'कम्पेरेटिव'. ०वाचक वि० तुलना
 अतावनारं. -धुं स० कि० + तोलवु
 तुल(-ण)सी स्त्री० [स] अ० वनरपति (२)
 तुशी ०क्यारो पु० तुलसीना क्यारो ०पत्र
 न० तुलसीतु पाँडुं (२) सभाभा जे पक्षना
 मत सरभा यता मडागाठ ठीकी थाय, त्यारे
 प्रभुअ जे मत आपी राके छे ते मत;
 'कारिठ गवाट'. ०पाटियां न० अ० व० लुओ
 तुशीपाटिया. ०विनाडु पु० तुलसीने वि०
 साथे पण्णवानी किया (कारतक सु० ११)
 तुला स्त्री० [सं.] बालवु; काटो (२) सातमी
 राशि (३) [ला] तुलना, समानता (४) लुओ
 तुलादान [-करावणी = तुलादान माटे पोटानी
 लारेलार काडकीमती यीन जेभाववी] ०दान
 न० पोटानी लारेलार वरतुतु दान ०सं पात
 पु० मूर्थने तुला राशिमां आववानो काण
 (त्यारे दिवसरत सरभा थाय छे) -दित
 वि० तोणायेलु, अरोअरीतु

तुल्य वि० [स] सरथु. ०लति वि० मणती-
 सरथी लतिनु [छाडवे
 तुव(-वे)र स्त्री० [स] ऐक कडाण (२) ऐना
 तुशी स्त्री० [स० म तुशी] स्त्रीओतु ऐक
 धरेलु? ०(-स्त्री)पाटियां न०अ०व० तुलसी-
 पाटिया, स्त्रीओनी डाटतु ऐक धरेलु
 तुष पु०, न० [स] डागर योभा उपरतुं शैतरं
 तुषमान वि० तुषमान
 तुषार न० [स.] डिम; अरइ (२) ओस, अकण.
 ०काड(-ण) पुं० शियाणो. ०गिरि, ०पर्वत
 पुं० (सं) डिमालय
 तुषित न० [सं] (सं) ऐक स्वगं
 तुष वि० [स.] सतुष; प्रसन्न थयेलु. -ष्टि
 स्त्री० सतोष; वृत्ति, प्रसन्नता. -ष्टिदायक,
 -ष्टिप्रद वि० तुष्टि आपनारं
 तुष्यमान वि० [सं.] तुषमान, संतुष, प्रसन्न थयेलुं
 तुहिन वि० [स] शीतण (२) न० डिम, अरइ
 (३) अकण. -नायल(-ण) पुं० [+अचल]
 (सं.) डिमालय [लुओ 'तुलसी'भा
 तुणसी, ०क्यारो, ०पत्र, ०पाटियां, ०विवाह
 तुं स० [स. त्वम्] (भीजे पुरुष ऐ० व०)
 ०कार(-रो) पुं० तु कडीने षोलावतु ते,
 हुकारो ०कारतुं स०किं तुकारो करवो,
 तुअकारु ०तां न०अ०व० [सर० दे. तुर्मतुम]
 तु तु-तुकारो करवो ते
 तुंग वि० [स] ऊयु (२) पु० पर्वत (३)
 टाय, शिपर. ०सद्रा स्त्री० (सं) ऐक नदी.
 -गा पु० ऐक छद. -गोत्तुंग वि० [+उत्तुंग]
 उत्तरोत्तर ऊयुं
 तुथं वि० [फा तुग] लडु, लराडि, स्थूल (२)
 न०अवका उपरनो हणनो लडोलाग(३)डूलेलुं
 पेट (४)[ला.]रीसथी यडेलु मो. [-०ितरतुं=
 दीस दूर थवी; मो परथी तेनो लाव हडेवो.
 -यडतुं=रीसथी मो यडतुं-मो पर रीसने
 लाव आववो. -अरतुं=अरोअर आडुं.]
 तुडं-डुं, -द, -दुं वि० [फा तुद] यडाडि,
 तुभाथी, उद्धत. ०(-द)भिल्लण पु० यडाडि-
 गरम भिल्ल ०(-द)भिल्लण वि० तुड
 भिल्लवाणुं -डा(-दा)धं स्त्री० उद्धताधं,

तुभाथी. -डा(-दा)धंओर वि० तुडाधनी
 आहतवाणु [०-डी पुं० गणपति
 तुंड न० [स] सुभ; मो (२) वाय (३) सूठ.
 तुंतां न०अ०व० लुओ 'तु'भा [लुओ तुंड
 तुंड न० [सं] इठ, डूलेलु पेट (२) वि० [फा.]
 तुंड [फा.], ०भिल्लण, ०भिल्लण, -दाधं,
 -दाधंओर, -दुं लुओ 'तुड' वि० मां
 तुंथ [स], ०डुं न० तुषडीतु इण (२) तेतु
 अनावेलु पाण्णी लरवातुं पात्र (३) [ला]
 मायु (तिरकारमा). [तुंथडां यदाववां,
 लडाववां=सायानुडा करी, अे पक्षोने
 लडावी मारवा]०डी वि० तुषडा नेतुं गणु
 कुवावी गानार. ०डी स्त्री० ऐक वेडो (२)
 नातु तुषडु. [-अलवी=डिडुक थवु. -मां
 कांकरा=न समलय तेवी लापा (२)अर्थडीन
 अषडाट -रडी नवी=अपूष योमने लीधे
 डोक रडी नवी.] ०र ऐक लततु ततुवाध
 तुंथ(-थु)र पुं० [स] (स) ऐ नामनो
 ऐक गधर्व
 तुंथि(-थी) स्त्री० [सं.] तुषडीनो वेडो (२)
 वाधतु तुषडु ०पात्र न० तुषडातु अनावेलुं
 पाण्णी लरवातु पात्र ०कल(-ण) न० तुषडु.
 -थुं न० (तंभूरातु) तुषडु (५.)
 तुंथुन पु० [स] (स) लुओ तुषर
 तुथं स्त्री० [सर० हिं, म तुथं] तोधं, शीत (२)
 [?] ऐक लततु पथी [कडी
 तुक स्त्री० [सर० हि तुक, म. का] डूक, कवितानी
 तूट स्त्री० [वटतु परथी] तूटी नतुं ते, लंगाण
 (२) आण्णनाव, निरोध (३) जोट, तंगी.
 [-पडवी] ०क वि० धूड पडी गयेलु (२)
 अंडित, अपूर्ण (३) अ० धूक, कडो कडो.
 ०कड स्त्री० कडकूट, आण्णनाव (२) कड.
 ०भूट वि० लाय्युतूथुं
 तूटतुं अ०किं [सं] वृद्, प्रा. तूट्ट] लुंडा थवा,
 लागतुं (२) [ला] लागला पडवा, लग थवो
 (जेम के मैत्री, सगाधं ध०) (३) देवाणुं काठव
 (४) लंगाण पडव, नासलाग थवी [-नी उपर
 तूटी पडतुं=(कोधं काममा) लेरथी अने
 निश्चयथी वणगवु -अडवु]

तूटीयार वि० निर्घण, अशक्त (२) पुं०
 [वृथु + यार] पास्तानी रमतमा ऐकं धाव
 (३) [वृथु + यर्या] आलभनाव
 वृथुं कूट्युं वि० [वृथु + कूट्युं] वृथुं कूट्युं,
 भाग्यवृथु; रेंछपेंछ [थकुं, नूठुं
 वृथुं अ० क्ति० [स. तुष्ट, प्रा तुष्ट] प्रसन्न
 वृथु न० [सं.] तीर राभवानुं भोष्पु, लाथो
 वृथु(-न)कुं स० क्ति० [प्रा. तुण्णण = वृथुं
 -रुं करुं ते] कपडाभां ल्यांथी दारा घसाधं
 तशाधं गया होय त्या दारा लरी देवा (२)
 [सर० स तुन्न] इने पौंभी रेसा ताव्णी पूष्णी
 अनाववा भाटे हाथथी पौंनकुं
 वृथुथो पुं० [‘वृथुं’ उपरधी] वृथुवानु काम
 करनारे, वृथुथार
 वृथुरी पुं० [सं.] वृथु; लाथो
 वृत्त न० अनावधी वात, लूडासु; गप (२) तरकटे,
 प्रपय, लण (३) येष्टा, नभरा. [-यसावपुं =
 अनावधी वात के तरकटे ठोसुं करी देसाववु]
 वृत्तके स्त्री, न० वहाणना उपला लागमा करेकी
 सपाठी -अगासी [आहमी
 वृत्तियो पुं० [‘वृत्’ उपरधी] कावतराणोर, तरकटी
 वृत्ती स्त्री० [फा] पोपट के तेनी भाहा (२) मेना
 (३) लुओ तवडी
 वृत्त अ० [रव०] कृतारने भोलाववा भाटे वपगने
 उद्गार (२) न० कृतार (आणलावाभा)
 वृत्तेवृत्त न० वृत् पर वृत्तनी परपरा(२)साव वृत्
 वृत्तकुं स० क्ति० लुओ वृथुं
 वृत्ती स्त्री० ऐकं पथी
 वृत्त न० [स., दे. तुप्प, म.] धी [लुओ
 वृत्तकी स्त्री०, -हुं न० ‘वृत्त’भा ‘वृत्तकी, -हुं’
 वृत्त न०, स्त्री० [सं. तूळ] सीभगे, आकडो,
 डोडी ध०ना डूंडानो आरीक इ नेवो पदार्थ(२)
 [सं.] स्त्री० शरणाधं, वृत्तधं (३) न० [सर०
 दे. तुळ] ऐकं वाध (कृष्णा डोकनुं)
 वृत्त पुं० अ० व० [स. तुर्ह] तोरा, छेगा (२)
 [स तुवर] वृत्तना हाश
 वृत्त पुं०, -श स्त्री० वृत्तपथुं
 वृत्तवाणो पुं० वृत्त गानारे, तोरावाणो
 वृत्तकुं न० [सर० हिं. तुर्ह] ऐकं शाक-इण

वृत्ती स्त्री० [सं तूर्य, प्रा. तुरिच, तूर] ऐकं
 वाध; वृत्तधं (२) [लुओ वृत्ती, सर० म. तूर]
 साणवीनो काह्यो दे क्यडो (३) ये छेडे आष्णी-
 वाणो भीलो (४) पुं० [लुओ वृत्ती] धेडो
 वृत्त वि० [सं. तुवर] आणणाना नेवा र्वाहव
 वृत्त पुं० लुओ तोरो (२) [सर० म. तुरा]
 ऐकं लततु शुंगारी गायन
 वृत्त न० [सं.] ऐकं लततु वाध
 वृत्त न० [सं.] करसणु; मोल (२) इ
 वृत्त(-णु) वि० नि० कपटी, भोणु
 वृत्त स्त्री० [स त्वरी; प्रा तूररी] लुओ वृत्त
 वृत्तकी स्त्री० लुओ वृत्तकी -हुं न० वृत्तकुं
 वृत्त न० [सं.] तरसु, धास; अड ० वृत्त अ०
 तरसा नेवु, डलकु, लेभा वगरुं ० साधरी
 पुं० धासनी अनावधी पथारी
 वृत्तीय वि० [सं.] नीलुं ० म० लुओ धं वृत्तीयम.
 -या वि० स्त्री० नील (२) स्त्री० नील (३)
 नील विलक्षि (व्या.), -या-तत्पुरुष पुं०
 वृत्तियाना सथ धवाणो तत्पुरुष सभास (व्या.)
 -यांश पुं० [+ कश] नीले अश -लाग
 वृत्त वि० [सं.] धरायेकु, स वृत्त. -मि स्त्री० [सं]
 धरायापथुं, सतोष -मि हाथक वि० वृत्ति
 आपनार
 वृत्त स्त्री० [सं.] तरस, धास (२) [हा] तीन धरुछा-
 आकासा. ० वृत्त, ० वृत्त (-त्त) वि० [+ सातुर,
 + वार्त] तरसथी पीडाकुं; तरस्युं. ० वृत्त (-णु),
 -धित [सं] वि० तरस्युं
 वृत्त स्त्री० [सं.] वृत्त, तरस (२) धरुछा;
 कामना ० वृत्त पुं० वृत्ताना क्षय. ० वृत्त (-णु)
 वि० वृत्तवाणुं [वि० अ
 ते स० [सं. तद] (नीले पुरुष अ० व०) (२)
 तेअ, ० वृत्त स्त्री० तलवीन; भोज (२) अंत (३)
 नेवड, करकसर (४) लुओ तेअकुं
 तेअकुं (-णु) न० [सं विक उपरधी] वृत्तनी
 टोणी-सभूक (२) नलु नलु वरुथे करायकुं
 कन्यासुं साहुं
 तेग(-गा) स्त्री० [फा] नानी तलवार, कटा
 तेगार पुं० धन; वित्त [अण्ण, र्दूतिं वाणु
 तेज वि० [फा.] तीक्ष्ण (२) उग्र, आकर, तीक्ष्ण (३)

तेज न० [स. तेज, तेजस्] प्रकाश (२) प्रलाप;
पराक्रम (३) पयमहाभूतोमानुं व्यञ्जितत्त्व
[-प६धुं=प्रकाश भारवा (२) शोभा दधावुं
-भारधुं=प्रकाशवुं (२) इत्याष पडवा]
०६२ पुं० तेजस्वी

तेजस्य स्त्री० [लुओ ताजस्य] यपण घोडी
तेजभण न० अेक छेड
तेजस्त्व न० [सं] तेज्जो गुण
तेजस्विता स्त्री० [सं.] तेजस्वीपणु
तेजस्विनी वि० स्त्री० [स] तेजस्वी (२) स्त्री०
तेजस्वी स्त्री (३) आदनी रात
तेजस्वी वि० [स] प्रकाशवाणुं (२) प्रलाव-
शाणी; पराक्रमी

तेजःपुंज पुं० [स] प्रकाशनेो समूह-दगलो
तेज्जो पुं० [फा.] तज, लविंग ध० गरम मसालो
तेज्ज पु० [फा] अेसिड -पी वि० तेज्जने
लगतु के तेना जेवी असरवाणु

तेज्ज (-णु) वि० [तेज्ज' उपरथी] तेज्जवाणु
तेज्जित वि० [स.] तेज्जुक्त (२) उत्तेजित
तेज्जिष्ठ वि० [स] तेजस्वी

तेज्ज स्त्री० [फा] तेजस्विता, यणकाट (२)
लाव-किंमतमा वधारो (३) होंश; उत्साह;
स्कृति (४) यडती, आभादी (५) पुं० [लुओ
ताज] घोडो; तेज स्वलावनेो घोडो (६) वि०
तेज्ज ०भं दी स्त्री० लावनी यडतीतर ०धुं
वि० तेज, तेज्जवाणु

तेज्जे- [स तेजस्] (समासना पूर्वपदे, घोष-
व्यननादि शण्ड पहेलानुं अंग) ०लंग पु०
तेज्ज-मानप्रतिष्ठानो लंग ०मथ वि०
तेजस्वी, तेज्जथी लरेलु. ०भं डल (-ण) न०
तेज्जुं कुं डणुं. ०भूर्ति (-त्ति) वि० तेज्जनी
भूर्ति जेवु (२) पुं० सूर्य. ०राशि पुं० तेज्जनेो
राशि, तेज्ज पु. ० ०२५ न० प्रक्ष. ०५५
पुं० तेज्जलंग

तेज्जुं वि० कड, संप्या, अंतर, जगा, समय
वगेरेमा अमुक जेज्जु-अमुक अराअर -ले
अ० तेज्जामा, ते वअते, जगाअे, अंतर ध०
(२) तेज्जथी -लाभां अ० तेज्जला वअ्तमां;
दरभियान

तेड (तेड,) स्त्री० [स तड, प्रा. तड? सर० म.]
तड; काडो (२) आणु; तरङ्ग (३) [य] लाणा के
थाणीनी आणु ल्यां शाक यटणु ध० मुकाथ
छे ते के [ला] ते वरतु

तेडधुं स० किं [दे तेड] नोतरधुं (२) [?]
[याणकने] ठींयकधुं-डेडे जेसाडवु [तेडवा
जधुं, तेडी लावधुं = लेवा - जेलाववा जधुं,
लध अावधु (जेम डे. वडुने) तेडी जधुं =
साथे लध जधु] [करनार

तेडागर वि० [तेडुं+गर] तेडी लावनार, तेडां
तेडातेड स्त्री० [तेडवु' परथी] उपराउपरी - भूय
वार तेडवु ते [जेलावधु

तेडावधुं स० किं 'तेडवु'नु प्रेरक (२) नोतरडु;
तेडुं न० [तेडवु' परथी] नोतरडु; लेवा-जेलाववा
आवधु ते [-आवधुं = नोतरडु आवधु, लध
जवा आवधु -करधुं = नोतरडुं; साथे आववा
कडेडुं के तेम कडेवा भाण्य मोकलवु.]
०हुंकारुं न० होकारिने जेलावधु ते

तेष्ठी (ते) स० [ते' उपरथी] (नीजे पुरुष'
अ० व०नु स्त्री० इ. अडुधा पारसीओमा
वपराथ छे). ०गभ, ०मेरे अ० ते तरङ्ग, ते
आणु ०वार अ० ते वअते

तेष्ठी (ते) स० (ते'नी नीळ विलक्षितु अ० व०)
तेतर, ०डो पु० [सं तित्ति (-त्ति) र, प्रा. तेत्तिर]
वीतर; अेक लततु पक्षी

तेताली (-णी) स (ते) वि० लुओ तेताणीस
तेत्रीस वि० [प्रा तेती (-त्ती) स, सं. त्रयखिणत्]
'३३'. -ओ. वि० पु० तेनीसनी आदनेो (हुकाण)
तेथी, ०करीने अ० [ते'नी वृतीया विलक्षि]
भाडे; ते कारजे, तेडला सार

तेनाधुं अ० किं पाकधु, तैयार थुं
तेधुं (ते) स० (ते'नु छडी विलक्षितु अ० व०)
तेपन (ते) वि० [प्रा तिपन्न, तेवन्न (सं त्रिपंचा-
शत्)] '५३'; त्रेपन

तेम (ते) अ० [अप तिम] ते रीते - प्रभाजे
तेमजे (ते) स० (ते'नु नीळ विलक्षितु अ० व०)
तेमधुं (ते) स० (ते'नु छडी विलक्षितु अ० व०)
तेरे वि० [स त्रयोदश, प्रा तेर (०स)] '१३'.
०तांसणी स्त्री० जेने पररपर लाणावहेवार

नथी येवी जुदी जुदी ज्ञातिना लोक। ०भुं
वि० कभभा पार पधीनु (२) न० भाणसना
भ्रत्युना तेरमे दिवस के ते दिवसे करातो वरो
०श(-स)(,)सा०पभवाडियानी तेरभी तिधि
तेरीभ स्त्री० [अ. तारीख ?] व्याज गणवानो
दिवस (२) व्याजमो दर [-चढपी = व्याज
मध्ये नवु -हेपी = व्याज आपधुं -लेपी =
व्याज लेधुं]

तेरीभ स्त्री० [सर० म.] लुओ तारीज
तेरीमेरी स्त्री० [हिं.; सर० अप तेर + मेर]
गाणागाणी, तारीभारी [(सं. १६१३ ?)
तेरे। पुं० [तेर' उपरधी] तेरनी सालना इकाण
तेस न० [स तैल, प्रा] तल वगेरेभाथी कडातो
थीकछो प्रवाही पदार्थ(२)तेसमा काढेधुं सरव
(३)[ला.]अडहाणे, दम. [-डोळधुं = धसाराना
लागमा तेल पूरधुं -काढधुं = हूश काढवी;
दम काढवा (२) सरव काढधुं -लेधुं, तेलनी
धार लेपी = पूरी बोकासाध करवी -धासधुं
= भरनार पधीनो शोक विधिसर छोडवो
(स्त्रीओअे) -नीकणधुं = हूश नीकणवी.
तेसपणी करवी = जेम तेम करीने गुजरान
अधावधुं -पूरेधुं = तेलभुकुनु-आणवुकेलरधुं.
-रेडाधुं = झण पडवी (२) अडेभाधुं यवी.
तेसमां भाभ थूडपी = शरमाधुं -सडेभाधुं
नधुं.]०ण् स्त्री० तेदीनी स्त्री; धायण् ०दाण्।
पुं०अ००व०तेली भिया -हाणुं वि० तेलवाणु,
तेसथी थोकण् अनेलु

तेस(-धु)थु स्त्री० तेलगणना लोकानी लाधा
तेसंगण् पुं० [प्रा तेलग (स. तैलंग)](सं)
ओरिसाथी इक्षिणना समुद्रकिनारा परना
प्रदेशतु प्राचीन नाम, आध्र देश
तेसां न० अ० ० व० [तेल' उपरधी] नवरातरना
दिवसमा तेसनी करी पाणी करवानु त्रण्
उपवासतु मत

तेदियुं वि० [तेल' उपरधी] तेलवाणु, तेलथी
थोकण् -या अक्की स्त्री० तेल काढवानी
अक्की-भिल. -या भाषा न० अेक नतनु
पंथी. -ये। राब पुं० तेलथी नाडनार -
तेसथी तरणेण वरओ पडेरनार अने तेसमा

लेधुं गुजरेली वात कडेनारो-तात्रिक
तेली वि० [तेल' उपरधी]तेलवाणु; तेलियुं(२)
पुं० धाथी (३) अेक अटक

तेलुथु स्त्री० लुओ तेलथु [भूमथु
तेलुं न० लुओ तेषां (२) [त्रण् परधी] त्रणुं
तेवडुं वि० [अप तेवड, सर० म तेवडा, -डा]
तेना जेवडुं. -तेवडुं वि० तेवडु तेवडुं,
सरणेसरथु

तेवरै पुं० [हिं. तेवरा] सगीतना अेक ताल
ते वार(-रे) अ० ते सभये-प्रसगे; त्यारे
तेपीस वि० [प्रा. तेवीस (स त्रयोविंशति)]
२३, त्रेवीस. -सा पुं०अ००व० त्रेवीसा
तेधुं (') वि० [सं तद्रू + वत्, सर० प्रा.
तेवें(०इ); अप तेह, म. तेवि (-वी)]अभुंकने
भणतु; अभुंक जेधुं. -वाभां अ० ते वभते
-वे अ० ते सभये; त्यारे (५.)

तेसठ (ते) वि० [प्रा. तेसट्टि (स. त्रिषष्टि)]
'६३'; त्रेसठ

तेह स० [सर० अप० = तेधुं] (५) ते
तें (ते') स० ('तु'तु ग्रीण विलजि, अे० व०)
तेंगण पुं०, न० अेक धरेणुं
तेताली(-णी)स (ते०) वि० [प्रा तेमालीस
(सं त्रिचत्वारिंशत्)] '४३'

तेसठ (ते०) वि० लुओ तेसठ [(३) तेनरवी
तेजस वि० [सं] तेज सं'अ धी(२)तेजनु अनेलु
तेयार वि० [अ] रभू करवा के उपयोगमा लेवा
योग्य, परिपूर्णताये पहोचेलु, तरत डानर
कराय के काम हे येवी स्थितिवाणु (२)
सलज, तत्पर -री स्त्री० तत्परता, सलज होधुं
ते. [(भास) तेयारीभां दधुं नवे। = उताच
अानी गाडीमा लगेज करवा.]

तैस न० [सं] तेल. -हालयंग पुं० [+ अम्यग]
शरीरे तेल जेणुते -दी वि० तेलवाणु (२)
थीकट्ट (३) पुं० तेली, धाथी

तैस ग(०ण्) पुं० [सं] तेल गणु, प्राचीन तैस गदेश
तैसंगी वि० तैस ग देशने लगतु
तैये अ० (का) तड, त्यारे, तो पछी

तो अ० [स. तदा, प्रा. तो, सर० म तौं,
हिं] ('जे' साथे के अेकलु, शरती वाक्यमां

वपराय छे) उदा० ले आवरी, तो न्धश्चि.(२)
 [सं तु] 'तोपण'ना अर्थमा उदा० हुं तो
 न्धश्चि. (तु नही आवे तोपण). (३) [सर०
 प्रा. त्तमो, तो] 'तो पञ्ज' ना अर्थमा. उदा०
 तो न। (४) 'प्रीत्यु' कर्ध नही, तो आट्ठुं
 तो' अे अर्थमा' उदा० आओ तो भरा, पसे
 तो आव (प)लार भूकवा भाटे. उदा० 'तु गथो तो
 नही न।' 'आ तो भरो.' [तो तो = तो (विशेष
 आग्रह सूचवे छे). तो पछी अन्तो तो; त्यारे.]
 तोर्ध स्त्री० [सर० हिं. म.] वृध; कसपनी किनारी
 तोके (तो० ?) स्त्री० [अ. तौक] गणामा नाभवानी
 वनदार भेडी (२) कोश; हणपूष्पी
 तोकडुं सं० किं० [हि.] वीयकडुं (२) लोभुं
 तोकल पुं० [अ. तवक्कुल] धंधर परनी आस्था
 तोक्षर स्त्री० [अ.] आभर; धनगत
 तोपम न०; स्त्री० + लुओ तुपम
 तोभार पुं० [दे. तुक्वार, तोक्वार] घोडो
 तोछुं वि० [सं. तुच्छ] व्यसथ, उद्धत (२)
 टूकं; ओछु. -डाई स्त्री० तोछापछुं
 तोछ (तो?) स्त्री० [अ. तौची] विधोडी, सांध
 (२) सार, सरव
 तोटक पुं० [सं. त्रोटक, प्रा. तोटक] अेक छं
 तोटाकुं अ० किं० [तोटे] उपरथी] भूरी पडुं,
 तोटे पहवे
 तोटो पुं० ['ट्टुं' उपरथी (सं. त्रुट्)] ओट,
 तुकसान (२) [लुओ टोटे] हरडियो
 तोड पुं० [तोडुं' उपरथी] निकाल, इड्यो,
 ईसलो. [-आणुषो, -उरवो, -काठवो,
 -पाडवो, -भूडवो, -दाववो.] (२) [सर०
 म.] सोगठामा सामानी सोगरी पड्ढेडी भारवामा
 आवे छे ते, के ने पछी चोतानी सोगरी धरमा
 लध न्ध शक्य [-पडवो = अे रीते सोगरी
 मराय ओवे दाव पडवो.] (३) स्त्री० [सं. तोद,
 प्रा.] पगना मासल लागमा थती पीडा
 ०लेड स्त्री० तडलेड, समाधान. ०ईड स्त्री०
 तोडुं शैडुं ते
 तोडुलार वि० तोडनाकं
 तोडुं सं० किं० [स, प्रा. नोड] लोडयेकु के
 वणगेकु या लागेकु होय तेने जेर वापरीने

छुट्टं करवु नेम के आडनी डाण; कुरी आणेथी
 तोडवी (२) यूट्टुं; यूटीने अलग लेवुं;
 उतारवुं. नेम के डूख, शाकं छं (३) लागवुं;
 शैडुं. नेम के काय, लभलो, हाथ छं (४)
 अलग जे लाग करवा; टुकेडो करी नाभवो.
 नेम के वाण, तार, दोरो (५) [ला] लंग
 करवो; लंगाण पाडवुं. नेम के, वचन, मैत्री
 छं. [तोडी नाभुं = लांगी नाभुं (सअंध
 के कर्ध रयातु के रयाथुं होय ते) (२) नासी-
 पास-वेरएछेरए करी देवु तोडी पाडुं =
 तोडी नाभुं; पाडी नाभुं]
 तोडी स्त्री० [सर० म.] अेक रागिणी - टोडी
 (२) नाना तोडो - पगलु साकणुं (छाकरीवु)
 तोडेभं कोडे अ० अेकपणे
 तोडो पुं० [सर० हिं, म. तोडा, दे. तोडर]
 टोडो, पगलु साकणुं (२) हलर इपियानी थेली
 (३) [लुओ तोडवु] पूष्पीओ कंततां पड्यो
 शैहा (४) कायु तोडेकु इण (कुरी, कोडुं वगेरे)
 (५) [लुओ टोडो] टोड्यो (६) भिनारो;
 शिभर; अंगरे (७) वावनी उपरनी हीवाल (८)
 अएतरमा हीवालनी लडाधीनी डिशाभा मुकाती
 छट (हीवालनी लवाधीनी डिशाभा मुकातीने
 'पडी' कहे छे) (९) [लुओ टोडो] पट्टकनी
 लभगरी [जोवता एल योएवी
 तोतडा (-णा)कुं अ० किं० [तोतडुं' उपरथी]
 तोतडुं वि० [सर० हिं. तोतला, म. तोतरा (-आ),
 रव० ?] जोवता तोतडातु - हापछुं न०
 तोतरंगी स्त्री० [सर० हिं.] अेक लततुं पक्षी
 तोतलुं (-णु) वि० लुओ तोतडुं (२) अडधा
 अने कला जोल जोलतु
 तोतणुं अ० किं० लुओ तोतडातु
 तोतणुं वि० लुओ तोतडुं; तोतडुं
 तोताचरमी स्त्री० [फा] पोपटनी अ्याभनी नेम
 कुरी जेसवु ते, अडधा न्ध नु - सअंध तोडी
 नाभवो ते [तिसतान
 तोतिंग वि० (का) अहु मोटा कडु; मोटुं
 तोतेर (तो') वि० [प्रा. तेव (-हु)तरि] '७३';
 तोतेर
 तोतो पुं० [फा.] पोपट

तोहरी स्त्री० [फ्रा ; सर० हिं] दीवाल पर ठीगलुं
 अंक नतनु डूल

तोप स्त्री० [तुर्की] दाइगोला द्वे कवातु साधन(२)
 [ला.] मोठी गप. [-यखावची = तोप काममां
 खेची, तोप श्रेडची, तोपभारो करवो (२) गप
 श्रेलावची -छोडची = तोप श्रेडची (२) गप
 लगावची (३) [ला.] वाछूटकरची -श्रेडची =
 तोप सणगावची, तोपनो गोणो भारवो(२) [ला.]
 लारे कंधं पराक्रम करवुं -भरची = तोपभा
 दाइगोला भारी ते श्रेडवा तैयार करची
 -भारची, -लगावची = तोप श्रेडची, गोणो
 भारवो(२) गप ठोकची] ० भाकुं न० तोप तथा
 अनेो सरलम राभवानी नगा (२) तोप अने
 अनेो सरलम. ० गोणो पुं० तोपनो गोणो
 (२) [ला.] मोठी गप [-छोडवो = तोप श्रेडची,
 तोपनो गोणो भारवो (२) गप ठोकची.] ० र्थी
 पुं० तोप श्रेडनारो माणस, गोल दार (२) [ला.]
 गप्पी माणस. ० भारो पुं० तोपना गोणानो
 भारो यखावो - गोणो पर गोणो छोडवा ते.
 [-यखाववो = तोपना गोणो भूष छोडवा]

तोपणु (तो) अ० छता, तेम छता; तथापि
 तोदा वि० [अ तुहफह्] सर्वोत्तम, सरस, कीमती
 तोदान न० [अ. तूफान] भरती, धाधल (२) लडाध,
 भाराभारी -नी वि० तोदान करनारु
 तोदारी वि० ['तदारीक' परथी ?] जेणसेणियु,
 परचूरण, कुटकण

तोभरो पुं० [फ्रा] घोडाने चढी भवडाववानी
 यामडानी कथणी (२) [ला.] रीसथी यडेकु मो
 [-ठीतरवो = मो परथी रीस डूर थवी.
 -यडवो = रीसथी मो यडवुं. -यखाववो =
 घोडाने मोचे तोभरो पाधवो (२) रीसथी
 मो यडाववु]

तोभा अ० (२) स्त्री० [अ.] 'हवे हड थध' अवेो
 अर्थं भतावतो त्रास के कंठाणानो उडुगार.
 [-पोडारची = त्रासी नडुं, कंठाणवु
 -पोडारवची = त्रासी नय अेम करवुं]
 ० भत न० भणजेरीथी लभावेकु भत
 तोभर न० [सं.] लावा जेवुं अेक आयुध (२)
 अेक छंटे

तोथ न० [सं.] पक्षी, नण. ० न न० पोयणु;
 कभण. ०६ (-धर) पुं०; न० वाडण ० (०नि) धि
 पुं० समुद्र तरेय - तरेय]

तोर (तो) पुं० [अ. तौर ? के तुर्की तोरह =
 लुलमी हुकम उपरथी ?] मिलन, अहकार
 (२) स्त्री० [दे. तरिया] तर, मलाध

तोरे (तो) पुं० साणनो रोखर; ते गोण लाकुं
 जेनी पर कपडुं वलाय तेम वींठाय छे

तोरेणु न० [सं.] मुप्य दरवाजे; कमानवाणो
 दरवाजे (२) शोला माटे भंथातो कागण, पान
 वगेरेनो डार [तोरेणु आववुं, तोरेणु
 यडवुं = वरनु परणवा योरीनी नलक आवी
 पडोयवुं (२) [ला.] कंधं काम तेनी छेखी
 कोठीअे आवी पडोयवु] ० घोडो पुं० वरनो
 घोडो तोरेणु आवे त्यारे भारोटेने अपातो
 अेक लागो

तोरेत न० [लुओ तोरात] यडुडीओतु धर्म-
 पुस्तक, पाठयलनो 'लुओ करार'

तोरावाणो पुं० [लुओ तोरो] लावणी गानारो,
 वरावाणो (२) माथे तोरावाणो माणस

तोरी (तो) वि० तोरावाणुं; मिलल (२) स्त्री०
 तोर; मिलन (३) रीस, जाळ

तोरी स्त्री० कसारीना जेवु अेक लवकु (२)
 पुं० लुओ तुरी, घोडो

तोरो वि० तारं (५)

तोरो पुं० [अ तुरह] छोगुं, पालव, शिरपेय (२)
 . पाधडीनो कसणु (३) डूलनो गोडो - कलगी (४)
 [लुओ तूरो] लावणीनो अेक वेड

तोरो (तो) पुं० लुओ तोर, मिलन, इमाम
 तोरोभगवो पुं० अेक पक्षी

तोड पुं०, न० [सं] वजन (२) वजन करवानु काटकुं
 (३) [ला.] डिंभत, कडर (जेम के तोड करवो,
 थवो) (४) लारणेन, वकर, प्रतिष्ठा. ० दार
 वि० वजनदार, लारे

तोडकुं (तो) न० [लुओ तोडु (-लकुं)] माथु
 तोडाडी स्त्री० [लुओ तोडु] राधवानु माठीनुं
 वासणु (२) रमशानमां लडं नवानी देवतानी
 हाखी. -कुं न० नातु माठीनु वासणु, हाखी
 (२) लिक्षापान

तोखन न०, -ना स्त्री० [सं.] + तोण्डुं ते (२)
 दुखना, सरभामणी [तोण्डुं
 तोख(-ण)डुं सं०किं [सं तुल्, प्रा. तोल] लुओ
 तोखा(-णा)टुं पुं० [‘तोण्डुं’ परथी] तोणनारो,
 तोणवातु काम करनारो [(२) घीतुं पाट्टुं
 तोखुं न० [दे. तोल(सं. तुल्)] दश शेर वजन
 तोखुं, -खकुं (तो) न० [सं. तालुकं] माथुं
 तोखे अ० [‘तोख’ उपरथी] सरभामणीमां;
 दुखनामां, परोपर
 तोखो पुं० [सं. तोल] इपियाखार
 तोशाभाखुं न० [फां. तोशह + खानह] ल डार,
 सामान भुक्वानी अथ्या
 तोष पु० [सं.] स तोष. ०डुं सं०किं स तोषडुं
 तोशतान न० [फा. तोशह + दान परथी] सर०
 म. तोसदान, तोस्तान] कौष पणु भोटी -
 तोतिग यीज के घटना
 तोसदान न० [फा. तोशदान] हाङ्गोणो राभवानी
 सिपाईनी अखेथी (२) इक्षतर; नेस्तान
 तोण्डुं सं०किं [लुओ तोखडुं] नेअडुं, वजन
 करडुं (२) छिपाडुं; वीयडुं (३) दुखना - विचार -
 किंमत करथी [इरथी तोण्डुं = ओखीने
 इरी नडु; इरथी वाण्डुं]
 तोणा पुं० लुओ दुख
 तोणाट पु० लुओ तोलाट -भणु न०,
 -भणी स्त्री० तोणवा -नेअवातु भडेनताणुं
 तोतेर वि० [लुओ तोनेर] ‘७३’
 तोरत न० [हिबू तौरत] लुओ तोरत
 तोखीड स्त्री० [अ] (धृश्चरतुं) अकपणु
 त्यक्त वि० [स.] तलयेलु -कता वि० स्त्री०
 तलयेली (२) स्त्री० पतिअये तनेली स्त्री
 त्यजडुं सं०किं [सं त्यज्] तजडुं, छोडडुं,
 त्याग करवे।
 त्यम अ० (५) लुओ तेम; ते प्रभाखे
 त्यहं अ० (५) लुओ त्या
 त्याभ पुं० [सं.] तलवानी कियार (२) स न्यास (३)
 दान (४) लमादि प्रस गे अवातो अरोटनो लागो,
 ताग. ० प्रधान वि० त्याग नेमा प्रधान छे तेडुं
 ० भूर्ति स्त्री० त्यागनी भूर्ति इप भाखुस (२)
 [ला] डिंड विधवा. ०डुं सं०किं लुओ

त्यजडु, ० रीख वि० दानशील. -गी वि०
 त्याग करनार (२) पु० सं न्यासी (३) दान
 त्यान्य वि० [स] तलवा योअय के तल शकय तेडुं
 त्यार केडे, त्यार पछी अ० ते वअत पछी
 त्यारथी अ० ते वअतथी
 त्यारे अ० [लुओ ते वारे] ते वअते (२) ते
 स्थितिमा तो पछी [‘८३’
 त्याशी (-सी) वि० [प्रा. तेयासीइ (स अयशीति)]
 त्यां (’) अ० ते ठेकाखे (२) ते सनेगोमा.
 ० कखे (-खिये) अ० त्या (६ शुनरात) त्यां
 तो अ० अटलामा तो, अटलुं थयुं तेटलाम
 तो त्यां सुधी, दगी अ० ते रथान,
 सभय के सनेग सुधी
 त्रगणुं वि० त्रण गणुं
 त्रयके पुं० [सर० तरक्यो, त्रसके (फा.
 तर्क = छोडडुं + चेह ?) (का) प्रवाहीने
 डध पडे तेवा नेरथी छोडेयो छोटो
 त्रट (-ठ) पुं० + तट
 त्रण वि० [सं. त्रीणि] ‘३’. [-थायाडुं = ठेकाखे
 विनातु, गाडुं. -टकाडुं, अटलुं = दुअय;
 देभा विनातु] ० पगी स्त्री० अे नखे पोतानो
 अेकेक पग साथे आधी टोडवानी रमत. -खेक
 वि० आशारे त्रण
 त्रपत्रयतुं वि० [स्व०] तरणेण; टपकतु; त्रसत्रसतु
 त्रपा स्त्री० [सं.] लतल, शरम
 त्रभअट, त्रभअीक अ० युक्कण, घोषमार
 (वरसडुं) (२) स्त्री० अडी
 त्रभणुं वि० त्रण, त्रण
 त्रय वि० [सं] त्रण (२) न० त्रणनो समूह.
 -यानन पुं० [+ आनन] (स.) त्रण भुअ
 वाणा - दत्तत्रय -थी स्त्री० [सं] त्रणतु लूथ
 (२) अक, साम अने यणुर् अे त्रण वेदने।
 समूह. -थोदश वि० [सं.] ‘५३’ -थोदशा
 (-शी) स्त्री० तेरश
 त्रवडुं न० [सं. त्रि + वत्सव्] लुओ त्रिसेटो
 त्रवाडी पुं० [त्रि + वेड उपरथी] त्रिवेदी,
 अेक अटक [प्राणुओनो समूह
 त्रस वि० [सं] नंगम, अल (२) न० वन (३) त्रस
 त्रसके पुं० छोटो, डथके (२) इट, यीरो (३)
 निसासो (४) निरात, नप

त्रसत्रसपुं अ० कि० (का) अरुं, नीतरु, वरसुं
 त्रसरेष्णु न० [सं] अष्णु, प्रकाशमां उडतु
 देभातु रञ्कण
 त्रसिं० पुं० (का) सिं०
 त्रस्त वि० [सं.] डरेलुं; लडकेलुं (२) भीकण
 त्रंभक पु० [स.] लुओ त्रंभक
 त्रंभाणुं वि० [‘तात्र’ उपरथी] तांभातु (२)
 [‘त्रंभक’ उपरथी] त्रंभकतु (३) न० महदेवे
 ननकने आपेलु अने रामे आगेलुं धनुष्य (४)
 अक लततु वाध [ति सोथो
 त्राक स्त्री० [सं. तर्कु] नेना पर सूतर कंताय छे
 त्राग, उंडो पुं० [‘त्राक’ उपरथी?] तागडो, तातलो
 त्रागड वि० (२) पुं० सोनीनी अक लत
 त्रागडुं न० [‘त्राक’ उपरथी] तगेदी वरतु
 चेष्णीभाथी काठवानु अक ओलर, सोथो
 त्राभडो पु० तातलो, ततु (२) ननोर्ध (३) वण
 देवानी इरकडी [ताग] ताग लेवे
 त्रागडुं स० कि० (का) त्राथुं करुं (२) [लुओ
 त्राथुं न० [‘त्याग’ उपरथी ?] भीलने ठकाणे
 लाववा पोताना उपर करेदी नपरदरती (२)
 हठ, लठ -गाणुं वि० त्राथुं करना
 त्रागो पुं० लुओ त्रागडो
 त्राणुं न० [फा. तराङ्ग] लुओ त्राणुं [-ठीयु
 यडुं = वधुं; अठती यवी -नीयुं नमडुं
 = लाल धवो, आभादीना द्विसो आववा
 -लारे धुं = अलिमान आववुं त्राणुं
 दूपाववां = छूटणा छूटाववा]
 त्राणुं न० नेजवानुं जे पल्लावाणु साधन;
 त्राणुं (२) शरीर उपर छूटावेतु छूटणु. -डी
 स्त्री० नानां त्राणुं
 त्राटक पुं० [सं] ताथीने अक न रथाने लेध
 चित्त अकात्र करवानी योगनी अक डिया
 त्राटक पुं० अ० कि० [‘त्राटक’ के ‘त्राड’ उपरथी]
 (का) अल्धार्यो धसारे करवो, छपिो भास्वो
 त्राडी स्त्री०, -डुं न० [लुओ तडी] तडुं;
 कामडाने पडडो, टडी
 त्राड (त्रा’) स्त्री० [सर० म त्राहणें] मोडी
 भूम, गजना (-नाथवी, पाडवी). ०न
 न० त्राडुं ते

त्राडुं (त्रा’) अ० कि० गर्ना करवी
 त्राडो पुं० लुओ ताडो
 त्राणु न० [सं] रक्षण, अथाव (२) शरण
 त्राणु(-णु) वि० [प्रा. तेणवड (स त्रिणवति)]
 ताणु -‘हउ’
 त्राता पुं० [स] रक्षण करना, अथावना
 त्रापड स्त्री० (का) अकरातिपापणुं
 त्राथो पु० लुओ त्राथो
 त्राथभाणु(-न) न० [सं] अक वनस्पति-वेड
 त्रास पुं० [स] लुलम(२) पणवणी; कटाणो(३)
 कभकभाडी (४) धाक, भीक [-आपवो,
 उपलववो, करवो, देवो = लुलम करवो,
 सतापड, हेरान करवुं, पणवुं. -पामडुं =
 हेरान थुं, त्रासुं -वर्तवो = लुलम थवो]
 उदायक, उदाथी वि० त्रास आपनारं.
 उवाड पुं० त्रास देलाय अम करवथी धवाय
 छे अवेो राञ्कीय मत, ‘देरिअम’. उवाडी
 पुं० ते मतमा माननार उं अ० कि० त्रास
 पामडु, कटाणु (२) भीडु
 त्रासुं वि० [लुओ त्रासु] तिरकस, वाडु
 त्राहि अ० (२) स्त्री० [सं] ‘रक्षण करो-
 अथावो’ अवेो उद्गार [०त्राहि = अथावो।
 अथावो। त्राथ त्राह, अवेो उद्गार] ०त्राम्
 श० प्र० ‘भारं रक्षाणुं करो’ अवेो उद्गार
 त्राहित वि० [सर० म तिराहीत, तिहारित]
 अलणु (२) तटस्थ (३) पुं० त्राहित आठमी
 त्राह्य अ० (२) स्त्री० लुओ त्राहि [०त्राह्य =
 त्राहि त्राहि -पोडारवी = त्रासी लुं.
 -पोडारववी = लारे त्रास वर्ताववो]
 त्रांभट वि० [स त्रात्र उपरथी] ताभातु (२) न०
 तांभातु पात्र, त्रास
 त्रांथुं न० [स त्रात्र] लुओ ताथु
 त्रांस पुं० त्रासापणु, वाक (२) क्षस, क्षसो (३)
 वजन, काटलु (४) ताभानी रकभी, तासक
 [-देवो = क्षसो देवो (२) छेड देवो] -त्रियो
 पुं० लुओ त्रास (२) लुओ तासियो -सुं
 वि० [स त्रात्र ?] वाडु, कतरातु
 त्रि वि० [स] त्राणु उके न० त्राणुो समुदाय.
 उकडु न० सूठ मरी अने पीपरतुं त्राणुं.

०कम पुं० (स) लुओ त्रिविक्रम
 त्रिकाल(-ण) पु० [सं.] लूत, लविष्य अने
 वर्तमान अे त्रले काण(र)सवार, अपोर अने
 सान् अे त्रले समय.०ज्ञ(-ज्ञानी) वि० लूत,
 लविष्य अने वर्तमान त्रले काणतु ज्ञान
 धरावना० ०दशी वि० त्रण काण लेध शकनारुं;
 त्रिकाणज्ञानी -क्षायाध(-धित) वि० [+
 अवाध(-धित)] त्रले कालथी व्ययाध अेडुं,
 कलातीत
 त्रिकांड वि० [सं.] त्रण कांड-विलागवाणुं
 त्रिकूट वि० [सं.] त्रण शिभरवाणुं -टाअण
 पुं० (स) लंकाभा आवेला अेक पर्वत
 त्रिकोण पु० [सं.] त्रण भूषावाणी आकृति(२)
 वि० त्रण भूषावाणुं ०भिति स्त्री० त्रिकोणतुं
 गलित; 'ट्रिगोनोमेट्री' (ग) -लुाकार वि०
 [+ आकार] त्रिकोण -लुाकृति वि०
 [+ आकृति] त्रिकोणना आकारतु (२) स्त्री०
 त्रिकोण आकृति
 त्रिभूषियुं वि० त्रण भूषावाणु, त्रिकोणाकार
 त्रिगण पुं० [सं.] ससारी लवनना त्रण
 पुरुषार्थ. धर्म, अर्थ अने काम, त्रिवर्ग
 त्रिगत पुं० [सं.] (स) पंलपना अेक प्रदेशतु
 प्राचीन नाम
 त्रिगुण वि० [सं.] त्रण गणु, त्रैवडु(२) पुं० अ०
 व० सारव, रज अने तम अे त्रण गुणो -लुा
 स्त्री० माया (वेदात्मो). -लुारभड, -लुी वि०
 त्रिगुणतु अनेलुं
 त्रिघातपटी स्त्री० [सं.] त्रण घात सुधीना पडवाणी
 रकम, 'क्यूबिक अेकरप्रेशन' (ग)
 त्रिजगत न०, त्रिजगती स्त्री० [सं.] त्रले
 दुनिया (स्वर्ग, मृत्यु ने पाताण)
 त्रिजटा स्त्री० [सं.] (स) अगोडवनमा सीतानी
 चोडी करनारी राक्षसी
 त्रिज्या स्त्री० [सं.] वर्तुलता मध्यवि दृशी परिधना
 काध वि द सुधीनी सुरेभा डे तेतु अतर,
 'रेडियस' (ग). ०डोणु पु० मध्यवि द व्यागण
 त्रिन्यानेवडायापथी यतो भूणो; 'रेडियन' (ग.)
 त्रितीप पुं० अ० व० [सं.] लुओ तापत्रय
 त्रिताल पुं० [सं.] सगीतना अेक ताल

त्रिदश पुं० [सं.] देव
 त्रिदंड पुं०, न० [सं.] वाण्ड, मनोदंड अने
 कायादंड अे त्रण संधम धारण कर्तानी
 निशानीरप सन्यासीना दंड. -डी पुं० त्रिदंड
 धारण कंगार, संन्यासी
 त्रिदोष पु० [सं.] वात, पित्त अने कड अे त्रण
 दोषना प्रडोपथी यतो रोग, सनेपात ०अ
 वि० त्रिदोषमाथी थथेलुं [-शिव
 त्रिदश पुं० [सं.] (स.) त्रिनेत्र, त्रण आंभवाणा
 त्रिधा अ० [सं.] त्रण प्रकारे, त्रेवा
 त्रिनयन, त्रिनेत्र पु० [सं.] (स.) महादेव
 त्रियक्षी न० [त्रि+पक्ष] त्रण पभवाडिया आह
 भरनार पाछण करवातु श्राद्ध
 त्रिपथ पुं० अ० व० [सं.] स्वर्ग, मृत्यु अने
 पाताल (२) न० त्रण रस्ता नथां भगे अे
 स्थण ०गा स्त्री० [सं.] (स) गगा
 त्रिपटा स्त्री० [सं.] अेड छड
 त्रिपटी स्त्री० [सं.] त्रण पाथानी घोडी, त्रिपाध
 (२) अेक छड (३) हाथीनु पलाण आधनातुं
 द्दण्डु (४) वि० त्रण पग डे पडवाणु
 त्रिपरिभाणु न० [सं.] लआध, पडोणाध अने
 जीआध डे लडाध अे त्रण भाप जे इनेक
 पदार्थने होय ते; 'थ्री डायमेन्शन' (ग)
 त्रिपाध स्त्री० [त्रि+पाद] त्रिपटी, त्रण पाथानी
 घोडी; टिपाध
 त्रिपाडी पुं० [सं.] वेडना पाड करवानी सडिता,
 पड अने कम अे त्रले रीतो लणनारो ब्राहाण
 (२) अेक अडक
 त्रिपाद वि० [सं.] त्रण पगवाणु
 त्रिपिठक पु० [सं.] सुत, विनय अने अलिधम्म
 अे त्रण प्रकारना भौद्ध ग्रथोना समूह
 त्रिपुट वि० [सं.] त्रण पुटवाणुं. -टी स्त्री०
 त्रणना समूह, त्रिक
 त्रिपुर न० [सं.] मये राक्षसो भाटे आकारा,
 अतरिक्ष अने पृथ्वी डपर आवेला सोना,
 याही अने लोणडना त्रण शहेर (२) पुं०
 (सं.) शिव मारेलो अेक राक्षस -रारि पुं०
 [+ स. करि] (सं.) शिव
 त्रिपुंड, -डू(०क) न० [सं.] त्रण लीटीतु तिलक

त्रिदशा(-णी) स्त्री० [स.] छुरडां, पहेडां ने
 आभणानुं त्रुण्-त्रेक औपधि
 त्रिदणुं वि० त्रण् इणा-पानावाणु
 त्रिभंग(-गी) वि० [स.] त्रण् ठेकाण् वणेकु
 (२) पुं० त्रेक छं
 त्रिभागुं सं० त्रण् सरभा लाग करवा
 त्रिभाजक वि० त्रिभागनाक(२) 'द्राधसेकटर'(ग)
 त्रिभुज पुं०, न० [स.] त्रिभाण्
 त्रिभुवन न० [स.] स्वर्ग, मृत्यु ने पाताण
 ओ त्रणे भुवन-त्रेक ंपति पुं०(सं) शिव
 (२) धद्र
 त्रिभेटो पुं० न्यां त्रण् रस्ता भणे ते नगा, त्रिपथ
 त्रिभोम स्त्री० [त्रि + भूमि] त्रिभुवन, स्वर्ग,
 मृत्यु अने पाताण
 त्रिभोयुं न० [त्रि + भूमि-भोय] + त्रीन्ने भाण
 त्रिभूर्ति(-सि) स्त्री० [स.] ब्रह्मा, विष्णु अने
 महेशतु त्रिक
 त्रिया स्त्री० [स. स्त्री, सर० हिं.] स्त्री ंरा न्य
 न० स्त्रीओतु राज (लुओ काभइ) (२) स्त्रीतु
 यलण् डोखुं ते
 त्रियामा स्त्री० [सं] रानी
 त्रिरंगी वि० त्रण् रगतु (२) पुं० सत्रेक, लीलो
 अने कसरी ओ त्रण् रगवाणो राधूध्वन
 त्रिराशि स्त्री० [स.] आपेकी त्रण् सप्या के
 राशि या पढ उपरथी चोथी सप्या के पढ
 काठवानी रीत (ग) [-भांठवी = हाभला
 के हिसाअने त्रण् पढोमा जोठवी त्रिराशीनी रीते
 गण्वा, त्रिराशीनी रीते गण्तर करवी.]
 त्रिलिंगी वि० [सं त्रिलिंग] (व्या.) त्रण् लिगवाणु
 (विशेषण) [पुं० धद्र (२) शिव
 त्रिलोक पुं०, -त्री स्त्री० [स.] त्रिभुवन. ०नाथ
 त्रिलोचन पुं० [स.] (स) शिव
 त्रिवट पुं० [सं] त्रिताल
 त्रिवर्ग पुं० [सं] त्रण्णो सभूक धर्म, अर्थ
 अने काम (२) क्षय, स्थिति अने वृद्धि (३)
 संगीतमा ओक अलकार
 त्रिवर्णुं पुं० [सं] संगीतमा ओक अलकार
 -र्णुं वि० त्रण् रगतु, त्रिरंगी
 त्रिवलि(-त्री) स्त्री० [स.] पेट उपर पडती

त्रण् वलि-वाटा के करवली
 त्रिविक्रम पुं० [सं.] (स.) विष्णु
 त्रिविध वि० [सं] त्रण् प्रकारतु
 त्रिवेणु(-णी) स्त्री० [स.] गगा, यमुना अने
 सरस्वती (२) तेभने न्या संगम थाय छे ते
 धाम-प्रयाग (३) छटा, पिंगला अने सुपुत्रा
 ओ त्रण् नाडीओनो सभुहाय (४) श्री गगनी
 ओक रागणी. ०संगम पुं० लुओ त्रिवेणी
 १ अने २ [अडक, तरवाडी
 त्रिवेदी पुं० [स.] त्रण् वेक लण्णारो (२) ओक
 त्रिशंकु पुं० [सं.] (स.) अयोध्यानो राज,
 हरिश्चंद्रनो भाप [त्रिशंकुनी स्थिति, दशा
 = अथवथ-अंतरियाण लटकी रहेकुं ते, नही
 अहीतु, नही त्यातु ओवी स्थिति]
 त्रिशिप न० [स.] त्रिशूल (२) (त्रण् टोचवाणो)
 ताल; भुगट, कलगी (३) केणी अने भला
 वरओनो हाथनो ओक रनाथु, 'द्राधसेप'
 त्रिशिर न० [सं] लुओ त्रिशिप १, २ -२। पुं०
 (स) रामे भारेलो ओक राक्षस
 त्रिशूल(-ण) न० [सं] त्रण् अलीओ-इणा-
 वाणुं ओक हथियार. ०पाणु(-णि) पुं०
 (स.) हाथमा त्रिशूलवाणा-शिव
 त्रिशुभ पुं० [सं] ओक छं
 त्रिसंध्या स्त्री० [त्रि + संज्या] सवार, अपार अने
 सान् ओ त्रणे सभयनो संधिकाण के ते वेणा
 करतो संध्याविधि
 त्रिमेथिया (से०) पुं० [त्रि + सेथी] ओक धरेणु
 -हामणी [त्रि त्रण् धाम
 त्रिस्थली(-णी) स्त्री० [सं] काशी, प्रयाग, गया
 त्रिस्वर वि० [सं.] त्रण् स्वरवाणुं
 त्रीन स्त्री० [सं. तृतीय] तीन, पभवाडियानी
 त्रीण तिथि [पछीतुं
 त्रीलुं वि० [सं तृतीय] तीलु, कभीमा पील
 त्रीक स्त्री० पीक, कुभ
 त्रीश(-स) वि० लुओ तीस -शा(-सा)
 पुं० ०००० ३० × १ थी १०० नो घडियो
 त्रुट स्त्री० त्रुटी ०कुं अ०किं [सं त्रुट] त्रुट
 -टि(-टी) स्त्री० [सं.] त्रिण्ण, आभी, हाथ -टो
 पुं० तोटो, जोट

यक(-का)वत् सं किं 'याकवु' प्रेरक
 यकत्वं अंकिं [दे थक्क, हिं. थक्का]+याकत्वं
 यकार, -रान्त [सं] लुओ 'य'भा
 यकावत् अं किं लुओ यकवत्
 यकित वि[स. स्थगित, प्रा वगिय, सरंहिं, म]
 यकित; हिम्भू (२) [सरं प्रा वक्क] स्थिर
 ययेत्तु (?)

यकी अं [लुओ यक] (५) लुओ थी
 यकुं अं [स. स्थित, प्रा. वक्क परथी ? सरं
 लूनो अेक प्रत्यय थक्क] -ने लीथे, -नी वती
 यठ नं [दे. शुद्ध] जाडनो भूण लडो लाग,
 जेभाथी आगण ढाणापाभडा कूटे छे(२)[ला]
 वशरक्षत्वं यठ (३) [सरत के गीतभा] मंडाल
 (४) उत्पत्तिस्थान, प्रारंभस्थान [-थी पांभडा
 सुधी = आदिथी अंत सुधी यठ भांथ्रुं =
 शरमात करवी, मंडाल करुं]

यठ अं [रव] ठाकवानो, पडवानो के अथडावानो
 रव [-दधीने = यठ अवावनी साथे]
 यठक स्त्रीं [रव, सरं म] पीक, धुनरी (२)
 जोलतां लल चोटवी ते ०(-का)त्वं अंकिं
 जोलता लल चोटवी के प्रूलवी, यठका साथे
 उन्वारण यत्तु (२) यठकत्वं; लयथी क पत्तु (३)
 लोचणत्वं, धयकत्वं. -कार पुं यठकत्तु ते
 -कार(-रौ) पुं यठ अवे अवाव (२)
 यठका. -का पुं यठकारो (२) जोलवामां
 अक्षर पर पठत जेर [(२) प्रूलत्वं

यठयठत्वं अंकिं [रव] यठयठ अवाव यवे
 यठयठत्तु पुं [रव] यठयठवानी क्रिया
 यठमां अं नलक [उपर यठ अवावथी
 यठायठ अं [रव] अथडावानो अवाव, यठ
 यडियुं नं [यठ' उपरथी] यठ के यडनो भूण
 आगणतो लाग (२) वशरक्षत्तु (पेटा) यठ
 यडी स्त्रीं [दे थड = लूथ, सभू, सरं म]
 थपी, गल

यडुं नं लुओ यडियु
 यडोयठ अं अडोअड(२)[रव] लुओ यडायठ
 यथडावत्वं संकिं [रव] धमकावत्वं, धधडावत्वं
 यथरडो पुं [लुओ यथेडु] लडो लेप-थर,
 यथैडो

य(०२)थरत्वं अंकिं [दे थरथर] क पत्तु, प्रूलत्वं
 (२) [ला.] पीडुं, त्रासत्वं य(०२)थरत्तु पुं
 यथरत्तु ते

य(०२)थरावत्वं संकिं 'य(०२)थरत्तु' प्रेरक
 यथेठत्वं संकिं [थर' उपरथी] लडो थर थाय
 ओम लपोत्तु. यथेठत्वं अंकिं (कम लि)
 यथे(-थै)डो पुं लुओ यथरडो
 यथैथो पुं [रव] नाथनारो
 यथ्यो पुं यकार

थनक, ०थनक अं [रव] नाथवानो अवाव
 थनगन, ०थनगन अं [रव] नाथवानो अवाव,
 [-करी रडेत्वं = आन दमा इडुं (२) कष्टुं
 करवानी के लोपडवानी अधीराध' हाभववी]
 ०त्वं अंकिं थनगन नाथत्वं के अलत्वं -नाट
 पुं थनगन अलत्तु ते (२) लुडसो; तान,
 थनथनाट

थनथन अं [रव] नाथवानो अवाव [-करी
 रडेत्वं = आन दमा इडुं.] ०त्वं अंकिं थनथन
 नाथत्वं -नाट पुठ लुडसो, तान, थनगनाट
 थपडाक, थपाट स्त्रीं [रव] लपडाक, तमाथो
 थपेदी स्त्रीं [थापत्तु' उपरथी, प्रा. थप्पिअ =
 स्थापित] थापीने करेदी लडी पूरी -दो पुं
 थापीने अनावेलो रेटेलो

थपोडुं (-दियुं, -लुं) नं, -दी स्त्रीं [लुओ
 थपेदी] हाथथी थापीने करेदी थील -घाट
 थप्पड स्त्रीं [रव, अथवा प्रा वप्पण (स
 स्थापत) = चोडी धालत्तु, लगावत्तु] तमाथो,
 थपडाक. [-भापी = तमाथ, भावी (२) मार
 पडवो (३) तुकसान थत्तु, छेतरोत्तु (४) पाठ
 शीभवो, अणुलवे सान ठेकाथे अवावची.
 -चोडी देवी, मारवी, लगावची]

थप्पी स्त्रीं [प्रा वप्प (स स्थाप्) उपरथी] अेक
 उपर अेक गोठवीने करेलो ग. [-मारवी,
 लगावची = थप्पी करवी] ०वोडी स्त्रीं
 अेक रभन

थप्पो पुं [सरंहिं ठप्पा] लप्पो, (साडी कथल
 पर लगावतो) कसणवणो वण्णट (-भूकवे)
 थपठाक अं [रव] ठाडवानो अवाव
 थणथण्वं अं किं [रव] थण थण थत्तुं

थमणी स्त्री० [सर० प्रा. थवणिया] थापण, भूडी
 थयुं थ० किं 'थयुं'तुं लू० का०नु न० (थर्ध
 स्त्री०, थयो पुं०) (२) थ० अस, पूरतु
 थर पुं० [सं. स्तर] पड, वणुं (२) ऐकसरथु
 भाजेलु के थोपडेलु ते, थोपडो [सर. दे थर =
 दहीनी तर] (३) [सर० दे. थड] थडती
 णितरती थूडीओना नथो. [-डितरवेा = थण-
 तरनी ऐक डार तोडी पाडवी (२) पड काडवुं
 (३) थडणितर गाणानी थडीओ पनाववी.
 -थडाववेा = णि थणमा थणतरनी ऐक डार
 वधारवी (२) छो करवी (३) थडणितर थूडीओ
 पडेरववी -देवेा = थर भारवेा. -पडेरवेा =
 थडणितर थूडीओ पडेरवी (२) स्त्रीनी जेम
 वर्तवुं -भारवेा, हीवालवगेरे णपरछो करवी]
 -देवेा = थणतरमां थर थडाववेा. (२) थर
 भारवेा] [कंपारी, धुलरी
 थरक स्त्री० [सर० थरथरवुं, थडक] पीक, धाक (२)
 थरकवुं थ० किं थडकवु; लयथी कंपवुं
 थरकांकणु न० थ० व० [थर + कांकण] लग्न
 वपते कन्या पडेरुं छे ते थूडीओ - थर
 थरथर थ० [दि. थरथर, थरथर, थरहर] धूने
 -कपे, जेम ठुं, -राट-राववुं लुओ
 'थरथर'मा -राट्टी, -री स्त्री० थरथराट, कप
 थरथरी स्त्री० कभूतरनी ऐक लत (२) लुओ
 'थरथर'मां [धरावुं
 थरपवुं थ० किं [सं. तर्ध] (का.) वृषि पाभवुं;
 थरपानेतर न० थर थने पानेतर
 थरभो पु० ऐकलतनु कपडु; इपोटे।
 थरभोमितर न० [ई] गरमीमापकयंथ [-भूकवुं
 = ताव जेवा ते यत्र भो के भगलमा भूकवुं,
 तेनाथी ताव भापवेा]
 थरभोस न० [ई] पोतानी थररनी वरतुनी
 गरभीठडी सायवी राणे जेवी ऐक काथनी
 शीथी जेवी पनावट
 थरवुं स० किं ['थर' णपरधी] थरथडाववेा (२)
 भाणमां थनान न भगडे जे माटे नीये
 थने थोभेर लुवारपानरीना पूणा लरी लेवा
 (३) [नडना] छेडाने टीपीने नीकणी न लय
 जेवा करवेा

थरी स्त्री० काथी डोडीना पडनी नीयेनी साम
 सामी पालुजे छेय छे ते णडेा कपिा
 थरेरवुं (रे') थ० किं [दे. थरहर] थरथरवुं;
 नासवुं. थरेरी (रे') स्त्री० थरथराट, नास
 थरावुं थ० किं 'थयुं'तु लावे इप
 थयुं थ० किं [सं. स्था, प्रा. था?] पनवुं;
 अरितत्वमा आववु, कांथ पनवु - रथावुं के
 तेनी तैयारी थालवी (कांथ पदार्थ, प्रसग के
 लाव माटे वपराय छे ढा० रसोर्धथर्ध, भणवेा,
 डोध, मोड थवेा) (२) नीपजवुं, पेदा थयुं (जेम
 के, कहे कथुं नहि थाय, जाडे इण थाय, णिधरस
 थवी ध०) (३) (अभुके सभय, अंतरे, वन, ध०
 परिभाण) अरितत्वमा आववु, मापमा होवुं;
 गुजरवुं (सभय); (वजनमा) णितरवु, ध०
 (जेम के कलाक थयो; वपत थाय छे. ऐक
 गाठि थाय. शाक भण थयु) (४) लागवु, अतीति
 पडवी (जेम के, भने जेम थाय छे के नर्ध
 आवुं.) (५) अनुलवमा आववुं, लागु पडवुं
 (जेम के, भने इ० भ थाय छे; जेने रोग थयो
 ध०) (६) वर्तमान कृ०नी सहायथी, ते डिया
 करवा भाडवी जेवेा अर्थ पतावे छे (जेम के
 भातो था, लाणती था). [थर्ध थूकवुं, रडेवुं
 (लुओ 'थर्ध'मा). थर्ध नुं = पूर थयु (२)
 सहेने - आपोआपके थलणता पनवुं (लूख
 थर्ध गर्थ. कहुं जेथेले थर्ध गयु ?) (३) थर्धने
 गुजरवुं - वीती नु (अकपर ऐक रान थर्ध
 गयो). थतुं नथी = पनतु नथी, पनी के थर्ध
 शकतु नथी (२) (स्त्रीतु) अटकावमा होवुं]
 [थात, 'थाय,' 'था' तेना केटलांक थो छे]
 थण न० [प्रा थल] लुओ थण ० थर वि० (२)
 न० लुओ स्थणथर ० थट न० नभीनमार्ग
 थणवुं थ० किं नभीनतण पर रेती करी वणवी
 थणी स्त्री० सोनी - कंसारतु ऐक ज्योत्तर (२)
 [प्रा थली] लुओ स्थणी
 थंल पुं० [प्रा.] रतल; थालेा ० न० थलवु
 ते. ठुं थ० किं [सं. स्तम्, प्रा थंम] थोखवुं
 (२) विसामो भावेा
 थाक पुं० [लुओ थाकवुं] श्रम; थाकवु ते.
 [-डितरवेा = आराम लेवेा. -णितरवेा =

आराम थवे, ताल धवुं -आवे = आराम
 लेवे -असेवे = अमनी असर थवी] ओले
 पु० आराम; विसामे [-आवे, -लेवे =
 विसामे लेवे] ०उं अ० किं [दे धक्क]
 काम कथाने लाघे शिथिल थवुं (२) [ला.]
 कटाणवुं हारवुं [थाकयाना गाठ = थकेलाने
 अतिशय लाणा - वसमा लागता गाठ.]
 -कथुं पाकथुं वि० धवु थाकी गयेलुं
 थाग पुं० [दे. थवुं] + लुओ थाह, ताग
 [-लागवे = अहाय था पतो मणवे]
 थागठधी (-धी) गठ न० लुओ धीगडथागड
 थाट पु० [दे. थट्ट = संभूट ?] रागने उत्पन्न
 क्वाना शक्तिवाणो स्वरसमुदाय (संगीत)
 थाणु (-णे) दार पुं० [थाणु + दार (फा)]
 थाणाने अमलदार (२) शेणदार -री स्त्री०
 थाणुदारतु काम - होदो
 थाणुं न० [सं स्थान, प्रा. थाण] पडाव के-
 (२) [दे. थाणव = थोकी थाणु] पोकीसथोकी,
 देवकी (३) [प्रा. थाणव (स्थानक) = थारो]
 आभणु (वाववा माटे). -णेदार पु० थाणुदार
 थाथडकुं सं० किं लुओ थाथेडकुं
 थाथडे पुं० थथेडे
 थाथाथाणकी स्त्री० [था, था (रव०) + थाणडकुं]
 थणकी - पथाणीने शात नभवु ते (२) [ला]
 आणपणण, पत्राभली
 थान न० [सर० न] तडो (२) [प्रा. थण, स
 स्तन] स्तन (३) [स स्थान, प्रा थाण] रथान (४)
 [थाणु] उपरधी] ताकु. ०क न० स्थान, रडेडाण
 थानेले पुं० [थान, स्तन] (का) स्तन, धाई
 थाप स्त्री० [रव०] थापट (२) लूलथाप, धाप,
 छेतरपिडी (३) [स स्थाप, प्रा थण] थिप, ग्यथड
 (४) नस्थानो वयथो काणो लाग के नेना पर
 वगाडतो ठोडो (५) + ठराव. [-आची =
 लोणवावुं, लूलमा पडकुं, छेतरावु -ट्टेची,
 -भारची = थापट भारची (२) छेतरकुं (३)
 तथला उपर ठोडो भारवे (४) थेप देवी.
 -भारी नकुं = छेतरि नकुं]
 थापट स्त्री० [रव०] हाथना पंलने प्रहार
 ०थापट अ० लुओ थाणडथाणड

थापडी स्त्री० [थापुं पंधी] शीपवा माटेतु
 कडियातु अक ओलर (२) थपेली (३) थापट
 थापडो पु० [थापुं] उपरधी] होडीमा माल के
 लनवर अडाववातु पाटियु (२) होडी (३) अक
 लडी पूरी (४) (थारने) दाडो (५) लडो थेप
 थापणु स्त्री० [स. स्थापन, प्रा. थणण, थाणण]
 भूडी, पूंल (२) धीपण (३) न्यास. [-ओणवची
 = कोई अे भूकेली थापण भाई नवी, -भूकेवी
 = न्यास तरीके सेपुं -राभची = पीलना
 न्यास सायववा लेवा, ते रीते कोई वस्तु राभची
 -सायवची] ०हुदर -वि० स्थापनार
 थापन न० [लुओ थापणु] थापन, रथापुं ते
 थापना स्त्री० लुओ स्थापना
 थापुं सं० किं [सं. स्थाप, प्रा थण] रथापु (२)
 थेप -रथ्यड करवे (३) पहाणा हाथे हापी हापीने
 थपटो आकार धडेवा (४) [रव०] + थापडकुं
 थापाडुं न० (य.) (मोडी भेडके ने पहाणा भोतु)
 रगरेलनुं भोटुं डुं (२) [ला] तेना नेवे
 भेडाकुं के आणसु भाणसं
 थापी स्त्री० लुओ थापडी [नकुं] कपडुं
 थापेडुं न० [थापो] उपरधी] कभरे वीटवातु
 थापो पु० [थापु उपरधी] पूठेना लाग, दगरे
 (२) मोलावियु (३) ककुवाणा पलनी छाप
 थाणडथाणड अ० धीरे धीरे थाणडीने, थापट थापट
 थाणडकुं ग० किं [रव०] धीमे हाथे ठोडकुं;
 पंथाणवु -हणवे हणवे थापु
 थाणकी स्त्री० थाणडवानी कियार] लुओ थापडी
 थाल पु० (का.) रकम व्याने लेता आडभां
 मुकाती मालमिलकत
 थावर वि० [प्रा] लुओ रथावर
 थाड पु० [दे थग, सर० हिं] होडके कोई
 परिमाणनी हड, तणियु, छेडो [-रडेवे =
 हड के भाणभा रडेकुं के होवुं]
 थाण पु०, स्त्री० [स स्थाल, प्रा. थाल] मोडी
 थाणी (२) हाडारथना नैवेदने थाण - प्रसाद (३)
 अे धरावती वभततु स्तोत्रगान. [-करवे,
 -धरवे = हाडारथने प्रसाद धरवे -मानवे
 = अमुक काम सिद्ध थाय तो नैवेदने थाण
 धरवानी वाधा राभची]

थूवर पु; स्त्री० [लुओ थुवेर] अेक काटाणी वनरपति, थुवेर

थूण वि० लुओ थूल

थूँक न० [प्रा. थुक, स. थूकृत] थू करी मोभाथी देकाती लाण(र)मोभा जरती लाण [-आवडुं = मोभा लाण जरवी -डिडारडुं = आली अकवाड - लवारो करवो] ०दानी स्त्री० थूक वगोरे झीलवातुं पात्र ०डुं स०किं [स थूक, प्रा. थुक] थूक अडार देकडुं [थूँकेलुं गणडुं, -आडुं = जोलेलु वयन न पाणवु]

थेध, ०थेध अ०[रव०, सर० म थैथै (०या), हिं] नायनाम्बवान(र)भाणकने ठिलुं करता जोलातो उगार, ०कार पुं० थैकार, नायना ताननो ध्वनि थेक(-ग) स्त्री० [दे थेग ?] गेक छोडना भूणभाथी भणतो लुवार जेवो भावानो पदार्थ (र) इडको थेकडो पु० इडको, ठेकडो

थेकडुं अ०किं थेक - छलंग मारवी(र)स०किं ठेकडुं, -ने इडी पार करवुं (३) भाभाथी ठेकडुं थेगी स्त्री० लुओ थेक

थेप स्त्री० [थापडुं उपरथी] लडु लीपण, लडो लेप ०डो पु० लडो थेप(र) ठिभडेला लेपतु चोडु, चोपडो (३) लाडमाटीतु क लारतु इडुं. ०ण्णी स्त्री० थेपवानी क्रिया के रीत ०दी स्त्री० लोडाने थेपीने भनावेकी थपोली ०डुं न० थेपीने भनावेकी थीन, थपोडुं (र) अेक वानी. ०डुं स०किं लडु लीपडु, थेप करवो (र) लोडाने धीमे द्यावी द्यावीने घाट करवो

थेपाडुं न० [सर० म ठेपाऊ, -वू = पीताभर] धोतिथुं (सारी नततुं) [थपोली

थेभडी स्त्री० छाछरी वाडडी(र) [थेपडुं उपरथी] थेभो पु० थोलियो (र) [स स्तम्, प्रा थंम उपरथी] थाललो, डेडो

थेर पु० [प्रा] लुओ स्थविर, वृद्ध (भौद्ध)

थेरी स्त्री० [प्रा.] स्थविर, लिधुण्णी (भौद्ध)

थेरुं अ० लण्णी, तरडे (र) पासे

थेदी स्त्री० [दे वल्लिया, सर० म थैली] कायणी

थेडुं न० [सर० दे. वड = ठोणु] ठोणु, जेडुं

थेडो पु० [लुओ थेदी] मोडी थेदी, कायणो

थैकार पुं० [सं] थेधकार

थोके पु०, स्त्री० [दि. धवक] लथो, गूडो, भरकडो. ०डी स्त्री० नानो भरकडो ०डो पु० मोडो भरकडो ०भध वि० लथाभध, पुष्कण -डेथोके(-डे) अ० थोकेभध, लथाभध

थोडुं वि० [स. स्तोत्र, प्रा थोक(-क्क, -ग)] अल्प(धणु)थी ठिलडुं [थोडा दडाडाने, थोडी धडीने परेथो = भरएने काठे पडोथेलु] -दाथोडुं वि० थोडु जोलनार. ०ड वि० नराक, थोडु ०धणुं वि० थोडुंके, आणुं वतु -डे थोडे अ० धीमे धीमे. -डेकं वि० (प.) थोडुं

थोथ स्त्री० [सं तुस्तं ? सर० हिं थोथ = जोडुं होवुं ते] पोथ, कण वगरनी डगर

थोथडी स्त्री० अगाराभा शेडेकी नानी भाडी

थोथर स्त्री० [स स्तर ? सर० म थोत(-थ)ली] मो परनो सोले अने दिकारा

थोथवावुं अ०किं [रव०] तोतडवुं [थिथु

थोथारिथुं न० [थोथुं उपरथी] नकासु पुरतक;

थोथुं न० [लुओ थोथ; हिं. थोथा] पोला सणेडो कए (र) शेटेसुं वरेडुं के लभाणनी दष्टिअे नकासु पुरतक (३) थूडु तीर

थोथो पुं० (सु) पाडडा वगरतु डेणतु थड

थोथ पुं० [सं स्तोम, प्रा. थोम] अटकवापणु; अत ०णु स्त्री०, न० टेकणु, अठिगणु ०डुं अ० किं काड क्रिया करता अटकडुं; विरामडुं (र) राड जेतो ठिभा रडेडुं, जोडी थवुं (३) विराम पाभवुं, थोथ व्याववे।

थोभा(-भिया) पुं० अ० व० [म. थोव; (स. स्तोम)] भूभना नने छेडा -आगण गालना भाग उप० वधारेला वाणना शुभ्छा(र) स्त्रीओना कल्लाना टेकणु

थोर (थो) पु० [दे थोहर] अेक काटाणी वनरपति, थूवर -रिथो पुं० थोरतु अेक थूडुं डिगलुं -डुंको [थोरिया रोपवा = कनिया वृ अणुभनावना थीन रोपवा, अथडानुं कारणु ठिणुं करवुं] -री स्त्री० अेक नतनो थोर; शूडो(र)ते थोरना थूडुं के ते ठिगेकी नगा

थोरो पु० [सर० स स्थविर, म. थोर ?] डग, रीत

थोथ (थो) पु० [सर० दे थोल = वरुने अेक

थाणी स्त्री० [स स्थाली, प्रा. थाली] ऐक वासणु
(२) आभोक्षेननी थाणी [-थेवडुं] कथाण =
मोडुं कथाण (२) सद्भाव्य, नसीभवान होवा-
पथुं. -ठोकेपी, -पीठपी = थाणी वगाडीने
लहेर करवुं (२) लहेर करवुं. -इरेवपी =
थाणी पीठपी (२) थाणी लधने उवराववुं.
-भूकपी = लाणु भूकवुं, पीरसवु (२) आभो-
क्षेन पर वगाडवा थाणी गोडवपी.] ०वाणुं
न० 'आभोक्षेन'

थाणुं न० [सं. स्थाल, प्रा. थाल परथी] धटीतु
थोडकुं (२) इवाना में उपर थळीने जनावेदी
पानाकार जगा (३) भूणता गांडानाणे
थडियाना लाग

थाणे पडवुं = व्यवरिषत पाया उपर आववुं,
भरोभर गोडवाधने थालतु यतु, रागे केठेकाले
पडवुं] [सर० दे. थाला = धारा]

थाणे पु० [सं. स्थाल] मोटी थाणी; भूमयो
थांथुं (०) वि० मं०, सुस्त (२) मेडु, गंड
थांढलो (०) पु० ['झडलो' उपरथी] झड (२)
[सं. स्तन, प्रा. यण उपरथी] ठोरतु थावसु
थांढलो (०) पु० [सं. स्तन] लाकडाना ठोमे
टोके, स्तल. -झी स्त्री० नाना थांढलो

थांभो (०) पु० लुओ स्तल (२) वरकन्याने
रानान करावता थारे थालु थार हडोथरां
उतारे छे ते [थेरक ने लावे

थिलवडुं स० कि०, धिलवडुं अ० कि० 'थीनवुं'तु
थिगडियुं वि० [थीगडु परथी] थीगडवाणुं;
थीगडियु

थियेठर न० [इं.] नाटकशाणा, रगभूमि
थियोओशी स्त्री० [इं] धंथर सधधी ऐक
ज्ञानदधि-तरवविचार -इरेठ पु० [इं]
तेमा माननार व्यक्ति

थिरथिरा स्त्री० [सर० हिं] ऐक पक्षी
थी [लुओ थक; अप ह्यन्तउ परथी ?] श्रीछ
अने पाथमी विलंकिनो प्रत्यय

थीगडथागड न० लुओ थीगडथागड
थीगडी स्त्री० [दे. थिगल] लुओ थीगडी -डुं
न० थीगडु [थापडी इरत करवुं ते
थीगडु न० [दे. थिगल अथवास स्थग] गार

थीगडुं अ० कि० [प्रा. थिज्ज थेज्ज, (स स्थैर्ये)
परथी, सर० म थिज्जणे] डरी नडुं; लमडुं
थीतुं वि० [सं. स्वान, प्रा. थीण, थीण = कडण,
लमेडु] थीनेडु; धक

थीर वि० [प्रा. थिर] स्थिर ०ता स्त्री० स्थिरता.
०थावर वि० [थीर + थावर; सर० म.] स्थिर
अने रथावर; व्ययण अने अमर

थीरथूमडुं न० [लुओ थूमडुं] कणसलानो जथो
थीवर वि० लुओ रथविर, वृद्ध (जैन)

थीगडुं न० [दे. थिगल] झडेदी जगा पर
भूकेलो थोले कडो [-देवुं, भारवुं = थी'गडुं
लगावडुं, सीवडुं] -डथागड न० ठाभडेला
के झडेलानी इरतती (२) [ला] नेवा तेवा-
कामयलाठि उपाय. -डाभाके वि० थीगडं
भारी थलावी लेनार. -डियुं वि० लुओ
थिगडियु -डी स्त्री० नातु थीगडु

थुत्कार पु० [सं] थू अवाज (२) [ला] झिटकार
थुवेर पु०, स्त्री०, -रियो पु० [दे. थोहर]
थोरियो, थुवर

थू, ०थू अ० [प्रा, सर० दे. गिहुंझिअ = थूक,
-रव०] थूकवानो अवाज. [-करवुं = थूकड;
तिरकर दर्शावो]

थूध स्त्री० [थू उपरथी] रमतमा, थू करीने,
तेमाथी विराम अतावतो उद्गार, तेवा
विराम [-करवी, -होपी]

थूथो पुं० [सं. तुस्तं] कूथो (२) रंधु
थूमडुं न० [सं. स्तव = कणसल, प्रा. थव] लुओ
थीरथूमडु [रथूण, लडुं, मोडुं

थूल (-ण) वि० [सं. स्थूल, प्रा. थुल्ल, थूल]
थूल न० [सं. तूल] आनरी वगेरेना कणसला
उपर थती नाना डूनी रवादी

थूलियुं न०, -थो पु० [लुओ थूल न०]
थाणकनी लल पर थती ऐक रोग
थूनी स्त्री० [प्रा थुल्ली, लुओ थूल वि०] धडि
वगेरेना लरडेला कडो के तेनी चानी

थूलुं न० [लुओ थूल] लोडने थाणवाथी नीकणेडो
छाला वगेरेना भूडे [-काठवुं = दाणामाथी
छाला वगेरेना भूडे लुडो काडवो (२) भूम थकवी
नाभडुं (३) भार भारी हलक करी नाभडुं.]

धुवर पुं; स्त्रीं [लुओ धुवेर] अक कटाणी
वनरपति, धुवेर

धुण वि० लुओ धूल

धूक न० [प्रा. युक्क, स. यूक्कत] धू करी भोभाथी
क्रेकती लाण(र)भोभा अरती लाण [-आवडुं
=भोभा लाण अरती -डिडासुं=भाडी
अकवाड-लवारो करवा] ०दानी स्त्रीं धूक
वगरे कीलवानुं पात्र ०डुं स०किं [सं यूक्क,
प्रा. युक्क] धूक अडार क्रेकुं [धूक्रेकुं गणकुं,
-याडुं=ओलेलु वचन न पाणवु]

धेध, ०धेध अ०[रव०, सर० म. धैयै (०या), हिं]
नाचनोअवान(र)आणकनेओलुं करताओलातो
डुं गार. ०डार पुं० यैकार, नाचना ताननो ध्वनि
थेक(-गो) स्त्रीं[दे वेग?]अक छोडनाभूणभाथी
भणतो लुवार जेवो भावानो पदार्थ (र) कूडो
थेकडो पु० कूडो, ठेकडो

थेकडुं अ०किं थेक-छलंगभारवी(र)स०किं
ठेकु, -ने कूडी पार करवु (उ) थीआथी ठेकु
थेगी स्त्रीं लुओ थेक

थेप स्त्रीं [‘थापवु’ उपरथी] लडु लीपण, लडो
लेप ०डो पुं० लडो थेप(र) ओभडेला लेपुं
पोडुं, पोपडो (उ) लाडमाठीनु क लारनु कूडुं.
०धु स्त्रीं थेपवानी क्रिया के रीत ०ली स्त्रीं
लोहाने थेपीने अनवेली थपोली ०लु न०
थेपीने अनवेली थील, थपोलुं (र) अक वानी.
०डुं स०किं लडु लीपुं, थेप करवा (र)
लोहाने धीमे डवापी डवापीने घाट करवा

थेपाडुं न० [सर० म ठेपाक, -वू=पीताअर]
घोतिथुं (सारी नततुं) [थपोली
थेपडी स्त्रीं छाछरी वाडडी(र)[‘थेपवु’ उपरथी]
थेयो पु० शालियो (र) [स स्तंम्, प्रा थंम
उपरथी] थाललो, डेडो

थेर पु० [प्रा.] लुओ स्थविर, वृद्ध (भौद्ध)
थेरी स्त्रीं [प्रा.] स्थविरा, लिखुणी (भौद्ध)
थेरुं अ० लणी, तरक (र) पासे
थेदी स्त्रीं [दे थलिया; सर० म यैली] कथणी
थेडुं न० [सर० दे. यड=ठोणु] ठोणु, जोडु
थेडो पुं० [लुओ थेदी] मोठी थेदी, कथणो
थेडार पुं० [सं.] थेडार

थेडक पु०, स्त्रीं [दि. थवक] लथो, जूडो, भरकलो,
०डी स्त्रीं नानो भरकलो ०डो पु० मोटो
भरकलो. ०धध वि० लथाधध, पु०कण
-डेथेडक(-डे) अ० थेकअध, लथाधध

थेडुं वि० [स. स्तोम, प्रा थोक(-क, -ग)]
अल्प(‘धलु’थी ओलडु) [थेडा दडुडानो,
थेडी धडीनो परेओला=भरणने कठे
पहोयेलु] -डाओलुं वि० थोडु ओलनार.
०क वि० लराक, थोडु ०धलुं वि० थोडुंके,
ओलुं वतु -डेथेडे अ० धीमे धीमे. -डेकं
वि० (प.) थोडु

थेथ स्त्रीं [सं. तुस्तं? सर० हिं थोथ=ओथुं
छोवु ते] थोथ, कण वगरनी डगर

थेथडी स्त्रीं अंगाराभा शेकेली नानी आडी
थेथर स्त्रीं [स स्तर? सर० म थौत(-थ)ली]
भो परनो सोने अने डिंकार

थेथवाडुं अ०किं [रव०] तोतडावु [थिथु
थेथारिथुं न० [‘थिथु’ उपरथी] नकसु पुस्तक;
थेथुं न० [लुओ थोथ, हि. थोथा] पोडो
सणेडो कण (र) इटेलुवूडेकुं के लथाणनी
दडिअे नकसु पुस्तक (उ) थूडु तीर

थेथो पुं० (सु) पाडडा वगरनु केणुत थड

थेथो पुं० [सं स्तोम, प्रा. थोम] अटकवापणुं
अ त ०णु स्त्रीं; न० डेकणु, अडिंगणु ०डुं
अ० किं कोडि क्रिया करता अटकुं, विरामकु
(र) राड लोता ओला रहेकुं, जोडी थव (उ)
विराम पामवु, शाल अभावो

थेथो(-लिया) पु० अ० व० [म. थोव, (सं.
स्तोम)] भूछना अने छोडा-आगण गालना
बाग उपर वधारोला वाणना गुंठो(र) स्त्रीओना
कल्लाना डेकणु

थेथर (थो) पुं० [दे थोहर] अक कटाणी
वनरपति, धुवर-रिथो पु० थेरनु अक धूडुं
डिगलुं-डुडो [थेरिया रेपवा=कलिया
के आणअनवना थील रोपवा, अडडानु कारणु
ओलु करकु] -री स्त्रीं अक नतनो थेर;
इडडो(र)ते थेरना मूड के ते ओगेदी जगा
थेरै पु० [सर० स स्थविर, म. थोर?] डग, रीत
थेथ (थो) पु० [सर० दे थोल=वसुनो अक

पावपुं न० स०किं + [स. प्राप्; प्रा. पाव]
 मेणवत्तु [(२) वरसाह
 पावस न० [सं. प्रावृप्; प्रा. पावस] योभासु
 पावपुं न० [लुओ पणी] नानी पणी
 पानिच्य न० [स] पवित्रता [मेणवत्तु, पावत्तु
 पापुं स०किं [सं. पा] पित्रसावत्तु (२) [हि.]
 पावे स्त्री०, ०थो पु० हीजडो, नपुसक
 पावे पुं० [दि पावय] ऐक नतनी वासणी
 (२) आगणोटत्तु लुगणु वागे छे ते-
 तेनी सिसेठी [०दी स्त्री० नानी पाश
 पाश पु० [द. पास, सर० म पास] पाशियु
 पाश पु० [स] क्षसो: गाणो (२) पशुपक्षी-
 ओने क्षाववानुं शिकारीतु सावन (३) [स]
 वरलुत्तु व्याथुध (४) [ला] क्षाववानी युक्ति
 पाशव(-वी) वि० [स] पशुत्तु; पशुना जेवु
 पाश(-स)म पु० [लुओ पास ग] नाजवानो
 धडो काडवा ऐक तरङ्ग रभातु वजन
 पाशा पु० [तुर्की] हाडेम (२) दुर्कस्ताननो
 ७ या इजलनो अमलवार
 पाशियुं न० [दि. पास] पाश, करमडी के
 रांपडीमा मुकातु धारवाणु लोभडत्तु क्षण
 (२) रापडी
 पाशुपत पु० [सं.] ऐक प्राचीन शैव सप्रदाय
 (२) तेनो अनुयायी (३) न० शकरना
 तेजनु द्विय अस्त्र
 पाशेर पुं० [पा+शेर] शेरनो योथो लाग
 -री स्त्री० पाशेरत्तु मापियु के वजन -रो
 पुं० पाशेर वजनतुं काटलु [पाशेराभां
 पडेकी पूणी = तदन शब्दात्]
 पाश्चात्य वि० [सं] पश्चिमत्तु, पश्चिममा
 आवेलु [वनरपति
 पाषाणु पुं० [सं.] पथर ०भेद पुं० ऐक
 पास पुं० [सं स्पर्श, प्रा. फास, पासिय = स्पृष्ट]
 स्पर्शथी पट के रग जेसवो ते (२) [ला]
 सोअतनी असर (३) स्त्री० [सं पार्श्व,
 प्रा पास] आलु, पासुं (४) अ० (५) पासे
 [-जेसवो, लाभयो = स्पर्शथी रग लागवो
 (२) सोअतनी असर थवी]
 पास वि० [इ.] पसार, इतेहमः; सङ्ग (२)

मंलूर, पसंठ (३) पुं० रल के मलूरीनी
 विही [-काडवो = पास लपी आपवो
 -पडपुं = गमत्तु, पसंठ आपवत्तु] ०पोट
 पु० देशानर जवा माटेनो परवानो ०थुक
 स्त्री० जेक साथेनी लेवडदेवडनी नोथनी
 आनेदारने भजनी योपडी
 पास(-ह)टपुं स०किं [स प्र+आ+शङ्] [स
 पडाडपु [पाडडी नाभत्तु = पडाडी नाभत्तु.]
 पासदो पुं० [स. पाश, प्रा पास] पाश, लण
 (२) [लुओ पासो] पासाना आजारनो धत्तु
 वगेरेनो ल'अथोरस कडो (३) सोनीतुं
 ऐक योत्तर
 पासवान पु० [फा पासवान] हलूरियो, नोकर
 पासपुं स०किं [स. स्पर्श, प्रा फास, लुओ
 पास] रग जेसाडवा सारु प्रथम अशर
 वगेरेनो पास देवो
 पासंग पु० [फा] लुओ पाश ग
 'पासाभेद पु० [पासो + भेद] लुगार
 पासाताखियो पु० [पासो + ताखु] सोना-
 उषाना पासवाने जेथी जेथी तार अनवानरो
 पासाभ'डी स्त्री० [पासु + भडी] जे आलु
 कसो आधवानी ऐक नतनी भडी
 पासाशुण न० [पासु + शूण] पडभाभा कूटतु
 शूण (२) [ला] हभेरीनी नळकनी उषाधि
 के नडनर
 पासियुं न० लुओ पाशियु
 पासुं न० [स. पार्श्व, प्रा. पास] पडपु, आलु
 (२) पक्ष [पासाभां धासपुं = जेणवत्तुं
 (२) हूक आपवी, आशरो आपवो पासुं
 देपुं = पडभातो लार भूकवो (२) साथ के
 भदव आपवी -देरेवपुं, अदलपुं = पडपु
 अदलपुं (२) पक्ष अदलवो (३) देरवी
 तोणवुं. -भरदपुं = पडपु अदलपु (२)
 वल्ल देरेवत्तु -वाणीने सूपुं = निराते
 सत्तु -सेवपु = ताभेदारी उडावनी; सेवा
 उडावनी]
 पासे अ० [स पार्श्व] नळक (२) पडभे,
 आलुभां (३) ताभाभा, उषाभां (४)
 सामे, आगण

पांभुं [सं पाशक; प्रा पान्ग] चोपट
 भवामा वपराता अंक पडेला लंभोरस
 कडामानो अंक (२) धातुनो तेवो पासवो
 (३) [स. पार्श्व] सूपडामा सोवानी रीत;
 पुत्रो पाडटो (४) [लुओ पाडो]
 धने (दोरे) आंभणमा आववा हेवु ते
 पासो आवणा पडवा = तसीभ प्रतिदूण
 वु; निवृणता भणवी - ढाणवा = लुगारनी
 मतमां पासो नाभवा, शङ्ख्यात करवी.
 नाभवा, हे कवा = पासो ढाणवा (२)
 व-तसीभ-तरडीभ अ-भावी जेवां.
 पोआरपडवा = धारेलु सिद्ध यवु, सङ्ग
 वुं - सवणा पडवा = तसीभ अनुदूण
 वु, सङ्ग यवु पासो रभुपुं = लुगुडुं
 मवुं पासो अडवे = अडती कणा यवी;
 पाव्योदय यवो. - लुओवे = कपटयुक्त शुभ
 रणा सभवी - नाभवे = लुओ पासो
 भवा. - भूकवे = लुओ पाडो - पाव्यो
 कवे. - सभवे = लुओ पासो जणवे]
 टवुं संकिं लुओ पासटवु
 टो पुं [लुओ पाडटवु] सूपडामा सोवानी
 अटकवानी अंक रीत. [-करवे]
 लु विं (पाकनी ऋतु वीत्या) पळी,
 पडेथी यतु (पाक भाटे)
 वे अं [स पार्श्व] आलुओ, अंकतरदे (य)
 क, ० पाहि शं प्रं [स] 'रदालु करे'
 वेवो उद्गार
 पुं [लुओ पाडटो] आडकवु ते. [-करवे]
 पुं (य) लुओ पारसो. [-भूकवे]
 (ण,) श्रीं [सं पालि] नणाव क अरे-
 रनेा कितारो (२) प्रवाहीने वही जतु
 मटकाववा करेली आड [-तोडवी = मर्यादा-
 लंग करवे (० पहेला) पाण आंभवी
 = अगाडवी उपाय करवे. - आधवी =
 मर्यादा आधवी (२) उपाय विचारवे]
 नं [?] गायोना टोणामा लणीने आवतु
 पाडपाडुओतु टोणुं [पारखुं
 लु नं [सं. पालन उपरथी] पावळुं,
 वुं सं किं [सं. पालन] रक्षण करवु

(२) लरखुपोपाखु करवु (३) पोखुं अने कणवुं
 (४) लभ न कवे, - नी प्रमाळे वर्तवु, मानवु
 (वयन, व्याज्ञा, ऋत, रत्न अलोले)
 पाणियुं नं ['पाण' उपरथी] पाण आधी
 अंक वोरिया वडे पवाता क्यारानो समुदाय
 पाणियो पुं [स पालि = प्रशसा (२) विद्वत्
 रमांक तरीके ठोले करेवो पथरो, भाषी
 (२) ['पाण' उपरथी] वोरियो
 पाणी श्रीं [सं. पालिका] छरी (२) [स पाली
 = पञ्जि] वारो (३) पाडी (४) लुओ पाण
 (श्रीं)
 पाणुं विं (२) नं [स पाद उपरथी] पजे
 आलनाकं. - जो पुं पगपाणो मुसाकर
 (२) पेडण, मुलडी क लशकरी सिपाड (३)
 पांठि (०) पुं, नं [पो], ० रौडी श्रीं
 डवल रौडी
 पांकड (-डुं) (०) विं [स. पक्क परथी] गालणु
 यवानी उंमर छता न ययु होय ओवु (ठार)
 पांकडुं (०) संकिं [सरं म पाग = उल्लट
 धरछा] धरछवु, धारवु (२) [सरं म पागणे]
 धरवु, पंकडवु
 पांभ (०) श्रीं [स गज] पक्षीनो उडवानो
 अवयव (२) लशकरनी भे आणुमानी अंक
 (३) छापगनो भे तरडेनो अहार पडतो लाग
 (४) [ला] आश्रय, पडणु [पांभमां धालवुं
 = आशरो आपवो, धूंक आपवी पांभमां
 लरावुं = सोडमा लरावुं, आशरो लेवो.
 पांभमां लेवुं = पाभमा धालवु. पांभो
 आववी = उडता शीभवु (२) पुण्ट उंमरतु
 यवुं, पोतातु संलाणी राकाय अटली शक्ति
 आववी (३) ठोडी जतु, नारी जतु, अदश्य यवु.
 पांभो कापी नाभवी = असहाय भनावी
 हेवु पांभो इडडाववी = उडवानो प्रथल
 करवे (२) छूवना दक्ष मागवां. पांभो
 विस्तारवी = डेलावु, पडोणा यवु (२) व रावेलो
 वधवे]
 पांभडी (०) श्रीं [दि. पण्डेडी, सरं हिं. पावडी,
 म: पाकजी, पाकजी; का. पकजी] कणी पिलता
 छ्या पडता अवयवोमानो दरेक

पाववुं न० स०कि० + [सं. प्राप्; प्रा. पाव] मेणववुं [(२) वरसाह
 पावस न० [सं प्रावृष्; प्रा. पावस] योमासु
 पाववुं न० [लुओ पणी] नानी पणी
 पाविन्ध न०[स] पवित्रता [मेणववुं, पाववु
 पावुं स०कि० [स. पा] पिवलववु (२) [हिं.]
 पावे स्त्री०, ०थो पुं० ढीजडो, नयुंसक
 पावो पुं० [दिं पावव] ऐक लतनी वासणी
 (२) आगयोडतु लुगणु वागे छे ते-
 तेनी सिसेठी [०ढी स्त्री० नानी पाश
 पाश पु० [दि. गस, सर० म. पास] पाशियुं
 पाश पु० [स] क्षमो गाणो (२) पशुपक्षी-
 ऐने इसाववापु शिकारीपु साधन (३) [स]
 वरुणुपु व्यायुध (४) [ला.] इसाववानी युक्ति
 पाशव(-वी) वि० [स] पशुपु; पशुना जेवुं
 पाश(-स)ग पु० [लुओ पासंग] नाजवानो
 धडो काडवा ऐक तरङ्ग रभातु वज्ज
 पाशा पु० [तुर्नी] डडिम (२) तुर्कस्ताननो
 ०'या दरलनो व्यमलदार
 पाशियु न० [दि. पास] पाश, करमडी के
 रापडीमा मुकावुं धारवाणु लोभडतु इण
 (२) रांपडी
 पाशुपत पु० [सं.] ऐक प्राचीन शैव सप्रदाय
 (२) तेनो अतुथाथी (३) न० शकरना
 तेजनुं दिव्य अस्त्र
 पाशेर पुं० [पा+शेर] शेरनो येथो लाग
 -री स्त्री० पाशेरवुं मापियु के वज्ज. -री
 पुं० पाशेर वज्जनु काडतु [पाशेराभां
 पडेडी पूछी = तदन शर्यात]
 पाश्चात्य वि० [स] पश्चिमवुं, पश्चिममा
 आवेदु [वनस्पति
 पापाणु पु० [सं.] पथर ०वेड पु० ऐक
 पास पुं० [सं स्पर्श, प्रा फास, पासिय = स्पृष्ट]
 स्पर्शथी पट के रग जेसवो ते (२) [ला]
 सोअतनी असर (३) स्त्री० [सं पार्श्व;
 प्रा. पास] आलु; पासुं (४) अ० (५) पासे
 [-जेसवेा, लागवेा = स्पर्शथी रग लागवेा
 (२) सोअतनी असर यवी]
 पास वि० [हिं.] पसार, इतेडमड; सङ्ग (२)

मंलूर, पसंद (३) पुं० रल के मंलूरीनी
 बिडी. [-काडवेा = पास लणी आपवेा
 -पडतु = गमड. पसद आववुं] ०पेाट
 पु० देशानरे जवा माटेनो परवानो. ०थुक
 स्त्री० ऐक साथेनी लेवडवेडनी नोवनी
 जानेमरने भगती योपडी
 पास(-ह)टतुं स०कि० [स प्र+आ+शद]
 पछाडतु [पाहडी नाभवुं = पछाडी नाभड.]
 पासलौ पुं० [स. पास, प्रा पास] पाश, लण
 (२) [लुओ पासे] पासाना आकारनो ध.तु
 वगेरेनो ल'अयोरस कडो (३) सोनीतु
 ऐक ओल
 पासवान पु० [फा. पासवान] ह'लूरियो, नोकर
 पासवुं स०कि० [स. स्पर्श, प्रा फास, लुओ
 पास] रंग जेसाडवा साक प्रथम अटश
 वगेरेनो पास देवो
 पासंग पु० [फा] लुओ पाशग
 'पासाजेल पुं० [पासे + जेल] लुगार
 पासाताखियो पुं० [पासे + ताखुं] सोना-
 इपाना पासवाने जेथी जेथी तार अनवतनो
 पासाअंठी स्त्री० [पासु + अडी] जे आलु
 कसेा आंधवानी ऐक लतनी अडी
 पासाशुण न० [पासु + शूण] पडभासा इटतु
 शूण (२) [ला] ह'मेशानी नलकनी उपाधि
 के नडनर
 पासियुं न० लुओ पाशियु
 पासुं न० [स पार्श्व, प्रा पास] पडथु. आलु
 (२) पक्ष [पासाभां घालतु = ज्योणववुं
 (२) छूक आपवी, आशरो आपवेा पासुं
 देतु = पडजानो लार भूकेवो (२) साथ के
 भदव आपवी - डेरवतु, अडलतु = पडथु
 अडलवुं (२) पक्ष अडलवेा (३) डेरवी
 तोणड - भरडतु = पडथु अडलतु (२)
 वलख डेरवतु - वाणनि मूवुं = निरंति
 सडं. - सेवतु = ताजेठारी उठाववी; सेवा
 उठाववी]
 पासे अ० [स पार्श्व] नलक (२) पडजे,
 आलुमां (३) तायाभां, क'अलमा (४)
 सामे, आगण

पासो पुं० [सं पाशक, प्रा पाशग] श्लेष
 रमवामा वपरता अंके षडेला लंघ्येवरस
 कंकाभानो अंके (२) धानुनो तेवो पासवो
 (३) [स. पाश्व] सूपडाभा सोवानी रीत,
 लुओ पाहटो (४) [लुओ पाहो]
 इधने (दोरे) आचणमा आववा हेतुं ते
 [पासा अचणा पडवा = नसीय प्रतिष्ण
 यत्र, निष्णता भणवी - टाणवा = लुगारनी
 रमनमा पासो नाभवा, शउआत उन्वी.
 -नाभवा, हे'कवा = पासो टाणवा (२)
 टाव-नसीय-तरडीय अचणवी जेवां
 -पोआइपडवा = धारेलु सिद्ध यत्र सक्ष
 यत्र -सवणा पडवा = नसीय अनुष्ण
 यत्र, सक्ष यत्र. पासो रमवुं = लुगट्ट
 रमवु पासो अडवे = यडवी कणा यवी;
 लाग्योदय यवो -लाणुवो = उपर्युक्त गुप्त
 धारणा समनवी -नाभवे = लुओ पासो
 नाभवा. -भूकवे = लुओ पाहो -पासो
 भूकवे. -सभनवे = लुओ पासो नाभवे]
 पाहटुं स० किं० लुओ पासटु
 पाहटो पु० [लुओ पाहटु] सूपडाभा सोवानी
 -अटकवानी अंके रीत [-करवे।]
 पाहणु वि० (पाकनी मनु वीत्या) पडी,
 मोडवी यतु (पाट माटे)
 पाहवे अ० [स पाश्व] आलुओ, अंकेतरद (य)
 पाहि,० पाहि श० प्र० [स] 'रक्षणु डरे'
 ओवो उद्वार
 पाहो पु० [लुओ पाहटो] आडकव ते [-करवे।]
 पाहो पु० (य) लुओ पासो. [-भूकवे।]
 पाण (ण.) श्री० [स पालि] तणाव के सुरे-
 वरमे दिनारो (२) प्रवाहीने वही नतु
 अचकववा करेदी आड [-तोडवी = मर्यादा-
 नो लंग करेवो (.. पहेला) पाण पांधवी
 = अगाडवी उपाय करेवो -पांधवी =
 मर्यादा पांधवी (२) उपाय विद्यावे।]
 पाण न० [?] गायोना टोणामा लणीने आवतु
 वाडपाहुओनुं टोणुं [पाखुं
 पाणलुं न० [सं. पालन उपरथी] पाखुं,
 पाणुं स० किं० [स पाल्य] रक्षय करु

(२) लरणुपोपखुं करु(३)पोपखुं अने केणवडुं
 (४) लंभ न कवे, -नी प्रमाणे वर्तवु; मानवु
 (वचन, व्याज्ञा, मत, मल अल्लोले)
 पाणियुं न० ['पाण' उपरथी] पाण आधी
 अंके वोरिया वडे पवाता क्यारानो समुदाय
 पाणियो पुं० [स पालि = प्रश सा (२) (चिह्न)
 म्मांक तरिके ओमो करेवो पथरो; आधी
 (२) ['पाण' उपरथी] वोरियो
 पाणी श्री० [स पालिका] छरी (२) [स पाली
 = पक्ति] वारो (३) पाडी (४) लुओ पाण
 (श्री०)
 पाणुं वि० (२) न० [स पाट उपरथी] पगे
 आलनाह. -यो पुं० पणपाणो मुसाकर
 (२) पेटण, मुलडी के लक्षरी सिपाई (३) पू
 पांठि (०) पुं०, न० [पो], ०रेडी श्री०
 उपल रोडी
 पांकेड(-डुं) (०) वि० [सं. पक्क परथी?] गालु
 यवानी उंभर छता न यथु होय ओवु (डो०)
 पांकेडुं (०) स० किं० [सर० म पाण = उक्त
 धरुं] धरुं; धारु (२) [सर० म पाणो]
 धरुं, पडु
 पांभ (०) श्री० [स पक्ष] पक्षीनो ओडवानो
 अचयव (२) लरकरनी जे आलुमानो अंके
 (३) छापगनो जे तरदेनो अहार पडतो लाग
 (४) [ला] आश्रय, पडु. [पांभमां द्वाखुं
 = आशरो आपवो, दूंक आपवी पांभमां
 भरावुं = सोडमा भरावु, आशरो लेवो.
 पांभमां लेखुं = पाभमा धालवु पांभो
 आववी = ओडता शीभवु (२) पुपत उमनु
 यडुं, पोतानु संभाणी शक्य अटली शक्ति
 आववी(३) छीडी नवु, तारी नवु, अक्षय यडुं.
 पांभो कापी नाभवी = असहाय अनावी
 हेवु पांभो इरेडाववी = ओडवानो प्रयत्न
 करेवो (२) छूटवाना कडा मानवा. पांभो
 विस्तारवी = इलावु, पडोणा यत्र (२) व शनेलो
 वधेवो]
 पांभडी (०) श्री० [टि. पळुडी, सर० हिं. पळडी,
 म पाकळी, पाकळी; का पकळी] कणी पलीलतां
 छूटा पडता अचयवोभानो इरेके

पांभुं (०) न० [लुओ पांभडी] डाणनी
 आलुओथी इटनी नानी डाणी (२) [ला.]
 कुट्टनी शाभा (३) ['पांभ' उपरथी] पाभ
 नेवा अवयव (माछडां वगेरेने) लुओ *Achm*
 पांभाणी (०) स्त्री० ['पाभ' उपरथी] (क)
 घोडीनी ओक नत
 पांभाणुं (०) वि० ['पांभ' उपरथी] पाभवाणुं
 (२) हातावाणु (३) डाणीवाणुं
 पांभियुं (०) न० ['पाभ' उपरथी] पक्ष, तड
 (२) डाणी, शाभा (३) देशी ताणानो के कलानो
 ओक आलुओने नानो छुटो पडतो भाग (४)
 कातरनु पानु
 पांभुं (०) वि० छुट्ट; आभुं (२) न० [पाभ
 उपरथी] यरपुनु पानु -आपभुं न०
 पांगत(-थ) (०) स्त्री० [सर० हिं. पाँयता, -त्ती;
 पग - पाग उपरथी ?] स्त्री० पयारी के भाटलानो
 पग तरङ्गने भाग
 पांगरेकु (०) न० [स. प्रावरण, प्रा. पंगुरण,
 सर० म पावस्तण] पोतडी, पयियु (२) योणी
 (३) ओढवानु वस्त्र; पछेडी
 पांगरुं (०) अ० कि० [स प्र + अंकुर के प्रा.
 पंगुर = हाडी देवु पञ्ची ?] अ कुर कूटवा
 पांगरुं (०) न०, पांगरे पुं० [स प्रग्रह,
 प्रा. पंगह, सर० म पांगड, पाग] पारणने
 के ओधयाने अध्वर जीवी राभना होरी (२)
 नानवानी सेर (३) गोक्षुनी ये आलुनी होरी
 (४) सुकान तरङ्गने वहाणने छेडो
 पांगणुं (०) वि० [सं. पणु. सर० म. पागळा]
 पगे अपंग (२) [ला] अशक्त, निर्भण (३)
 आधार - टेका विनातु
 पांशुं (०) वि० [सं पंगु, सर० म. पागुळ]
 पागणुं (२) न० होर
 पांगोहुं (०) न० [सर० हिं पँखुडा, स. पक्ष
 परथी ?] अलाथी काणी सुधीने हाथने भाग
 (२) हालवायालवाना अवयवोना साधा - भूण
 [पांगोडां यालवां = काम करी शकतु
 पांगोडां भागवां = हालवायालवानी शक्ति
 तृथी के तोडवी (२) हालय - यलाय नही तेवो
 मार पडवो के मारवो]

पांय (०) वि० [सं पचन्] 'प' [-भाणुसभां =
 लोकभा; लहेरमा के सलामा. -लोकभां
 = भधे; सौ सारा माणसोभा. -वरसतुं =
 लुवान, व्याशाक्षुं उदा० हलु पाय वरसने
 भेडो छु -शेरनी = अहु भूडी (गाण),
 पांचि आंगणी ये = भधी रीते, पूरी भक्तिथी
 (देव पूरवा)] उडो पुं० पायने आकरो -
 प ० पटो पु० पटाकार मशर. ० लौतिक
 वि० [स] पाय महाभूत संभ धी, -तुं भनेलु.
 ० म स्त्री० पभवाडियानी पायभी तिथि ० मुं
 वि० कभमा योथा पछीनु
 पांयज्ज्य पु० [सं.] (स) कृष्णे श भ
 पांयपटो, पांयलौतिक [स], पांयम लुओ
 'पाय'भा
 पांयमलुतुं (०) स० कि० भणामा तैयार थयेला
 दाणने वधारे सङ्क करवा छिपलु
 पांयमुं वि० लुओ 'पाय'भां
 पांयशेरी (०) स्त्री०, -रे पुं० पाय शे-तुं
 काटलु [-कूटपी = नकमी भाथाकेड कन्वी,
 -भाधिपी = गणे नेतरं वणगाडवु न लर्गमा
 पडवु] [राननी पुना - द्रै. पटी
 पांयाली (-णी) स्त्री० [स] (स) पयाल देशना
 पांया (०) पु० अ० व० ['पाय' उपरथी] पायने
 गडियो. -गिया पुं० अ० व० रासने पाय
 पाय ठेकावाणो प्रकार -सुं वि० पाय गलुं
 उदा० ओक पायुं पाय
 पांयो वाणियो (०) पु० वाणियानी ओक लन
 पांजलु, -णु (०) स्त्री० [सर० म पाजणी,
 स. पायय, प्रा फज्ज उपरथी] नियत सभये
 नेतु सेवन कर्या विना न याले तेवी देव, भधाणु
 (२) सुतरने पावानी कण्ठ के ते पावानी क्रिया
 पांजर (०) न० [स. प्र + अजिर] पाजर
 पांजरु (०) न० [स पंजर; सर० म पाजरा,
 हिं पांजर] पशुपक्षीने पूरी राभवा अनवेलु
 सणियातु वर (२) तेवो कोष पाणु घाट (३) पांजरी
 (४) अहालतमा न्यागधीश सांभे नवाय
 आपवा छिशा रहेवानी पांजरा नेवी नगा
 [पांजराणे पोपट = परधीन भाणुस, नेम
 ओलावे तेम ओले ओवो ताभेदार पांजराभां

७. पुं० रडेपुं० = गुनेगा० हे साक्षी तरीडे
 डार्टनी तपासमां छिता रडेपुं० पांजराभां
 योलावपुं० = डार्टमा कायडेसर तपास भाटे
 योलावपुं० - रापोण स्त्री० [स० म.
 पाजर (रा) पोळ] अगजडे वरदाटोरने राभवातुं
 धर्मात्ता रथान ० रं० न० ० ० ० ० लुओ काधा-
 पाजरा - रियुं वि० पाजरीवाणुं (२) न०
 पाजरा, अंटीभानु (५) - री स्त्री० [स० म.]
 कंगडी गूधीने करेडी गाडानी वाड

पांछ (०) स्त्री० पंजराणी, रेव
 पांछरुं (०) [लुओ पाकुं] घोणु डिकुं
 पांछय पुं० [मं.] (२) पाकुंनो हीडेगे
 पांरित्य न० [मं.] पडिताई [पिता
 पांरु वि० [स] डीकुं (२) पुं० (अ.) पाडेविने
 पांरुं वि० [मं.] डीकुं; घोणु. ० ता स्त्री०
 पात (० त,) स्त्री० [मं. पंक्ति, प्रा पंक्ति स०
 न. पाति] डं; पगत

पांती (०) स्त्री० [सं पंक्ति] पक्ष; आनु (२)
 रीत; मार्ग (३) लाग, किरसो (४) पंभिमाख्ता
 विभाग पाडीने डिस्मात्र गाख्तानी गस्तिनी
 अेक गीत (५) लुओ पाथी, गेथी

पांतीश(-स) (०) वि० [म पंचविंशत्, प्रा
 पणतीन] 'उप'

पांथ पुं० [मं] मुसादर ० क वि० भरनाग्ने
 अपातो (डाग्ने पि ६)

पांथी (०) स्त्री० [टि. पंति = इगरयना] सेथी
 [-पाठवी = वाणमा सेथी पाठवी. -पूरवी =
 अंथाभां सिंदू वगेरे लखुं]

पांठी (०) स्त्री० [म पर्ण] लुओ पानडी - डं
 न० पणुं. [-दरपुं = लाग्य अःलापु, लाग्योडय
 थो पाडे पाणी पापुं = धपु डुअ
 अापु, रिअवपु]

पांपणु (०) स्त्री० [म० म. पापण(स ऋमन्?)]
 योवथानी डिनारी उपरना वाण - खियुं न०
 (का) आमु (२) धडिना जेतरना जे शेडा,
 ज्या वडि सहेज आडा छिगे डे

पांपणुं(-णु) वि० [लुओरुपोपणु] निर्धण,
 योपुं (२) आयकु, काय, -णां न० ० ० ० ०
 दुर्धण प्रयत्न

पांश(-स)रुं (०) वि० [स शरु = तीर पन्थी?]
 सीधु; डाळु, पाधरुं. [-करपुं = मारीने-ठोडीने
 सीधु करपु - छितरेपुं = अमुकण अनपु
 -पठपुं = अमुकण थपु] ० होर वि० [पागरं
 + होर] सीधुं होर, आडाध वगरु

पांशु(-सु) स्त्री० [स] धूण. ० ल वि० धूण-
 वणु (२) अष्ट; दुराव्यारी [‘दुप’

पांसठ (०) वि० [स पचपष्टि, प्रा पणष्टि, पणसष्टि]

पांसरुं, ० होर लुओ 'पाशरुं' मा

पांसणी (०) स्त्री० [प्रा पासल (स पार्थ) हिं.
 पासुरी] छानीना माणाना न ने पानुना हाडका-
 मानु हरेक [-असवी, -असकवी = वेला
 थपु, डागणी असकवी. -ठेकाणे न छोपी =
 अगडेला छोपु.] -णुं न० लुओ पासणी.
 [पासणां जोअरं करवां, लागवा =
 सभत मां मारवा.]

पांसु, ० ल [मं] लुओ 'पाशु' मा
 पिड पुं० [सं] डोडिल, डायवतो न०
 पिड स्त्री० (२ व० ?) [स० [हिं पीक] थूक,
 पीक (२) पानपु थूक डे तेनी पियकारी.
 ० डानी स्त्री० थूकानी

पिटेडिअ न० [ड] पडेर, योडी
 पिआडे पुं० [‘पीअपु’ उपरथी] (सु) वगो-
 वणी, लोकमा वात थपी ते [प्रेरक
 पिआपुं, -वपुं 'पीअपु'तु अमुकमे कर्मणि ने
 पिगणावपुं संडिं 'पीअपु'तु प्रेरक
 पियकारी स्त्री० [पिय (२ व०) + कारी] पाणीनी
 सेड (२) सेड छोडवातुं भूगणी नेकुं अेक
 साधन [-आपवी = गुडावाडे पाणी यडावपु;
 'अेनिमा' आयवे -छोडवी, -मारवी =
 पियकारीथी छोटपु. -लेवी = 'अेनिमा' लेवा.]

पियंड न० [स] पेट

पियोडी स्त्री० [ना पेचायेनाफ] आयोड

पियथ न० [स] पीधु

पिछवाड स्त्री० [स० हिं] अेक लतपु कपडुं

पिछाणु(-न) स्त्री० [स प्रत्यभिज्ञान, हिं.
 पहिचान] माळिनी (२) ओणभाण ० पुं
 मंडिं ओणअपु

पिछोडी स्त्री० [हिं पिछोरी] लुओ पछेडी.

[-ओढवी=देवाणुं कडवु. -ओढाडवी=
 लुओ 'अंधारपछेडी ओढाडवी'. पिछेडीमां
 पथरो लछिने कूटवुं = मुझे भूमी गने
 तेम ओलवु] -डो पुं० लुओ पछेडो

पिछेगियुं न० तीम हंशवाणु अेक ठोडतु
 अँणुं नदु [कर्मणि ने प्रेरक

पिटारुं अ०कि०, -वुं स०कि० 'पीटवुं'तुं
 पितडोडी श्री० अेक पक्षी

पितपापडो पुं० [सं पीत (पीणुं)+ पापडी]
 आभरानी शिंंग; पलासापापडो

पितर पुं० [लुओ पितु] मृत पूर्वज
 पितराधं पुं० लुओ पित्राधं

पितराणु श्री० लुओ पित्राणु
 पितवाडो पु० [पीत + वाडो] कूवानां पाणुथी

न्या इर वर्षे शियाणु-डनाणु वावेतर धतु
 होय तेवु भेतर

पित(-त्त)गियुं न० [पित्तण' डिपरथी]
 पित्तणतु नातु वासाणु; छालियु

पिता पु० [सं.] गीप ०छ, ०श्री पु० (मानार्थी)
 ०महु पु० दाहा (२) अहा. ०मही श्री०

दाही -तु पुं० (प.) पिता; व्याप
 पित पु० [सं] व्याप (२) पुं० ०००० पूर्वज;

भरी गयेला व्यापदाहयो. ०रुणु न०
 पित्तयो प्रत्येतु देवुं (लुओ अणुनय) ०घात

पु० पितानो वध. ०घातक, ०घाती वि०
 पित्घात करनार. ०तर्पाणु न० पित्त्योतु

तर्पाणु करवा व्यापेडी नलाणलि. पित्तयज्ञ
 (२) तर्पनी अने अ गूहा वरयेना मध्यलाग

०देव पु० पितरो (२) वि० पिताने देव
 तर्पके पूजनार ०पक्ष पुं० श्राद्धपक्ष

(लाहरवातु कृष्णपक्ष) (२) व्याप तरङ्गनां
 सगासअधी. ०अक्षि श्री० पिता प्रत्येने

अक्षिणव ०लूमि श्री० वतन, स्वदेश
 (सरआवे भातुभूमि) ०यज्ञ पु० पित्तर्पाणु

(२) गय महायज्ञोमानो अेक ०लोड पुं०
 भरणु पामेला पित्त्यो रडे छे अे स्थान

०व्य वि० पिता सअधी (२) पु० पित्राधं
 (३) कडो ०दर्या श्री० लुओ पित्तवध
 पित्त न० [सं] कलेनमा पैदा थनो रस, ले

व्यातरडामा छितरी भोरारुने पचावे छे (२)
 वेडक प्रमाणे शरीरनी नण धातुओमानो

अेक (कड, पित्त अने वायु). [-छितरवुं=
 लुओ पित्त भेसवु -रडवुं=पित्त वधी

गथानी (माथामा) असर थवी -आथे
 रडवुं =माथामा पित्त वधवानी असर थवी

(२) शुरसे थवुं, बिडावु. -भेसवुं = पित्तनी
 असर भटी नवी (२) डेध शीत थवो.]

०नवर पुं० पित्तप्रडोपथी थनो नवर.
 ०पापडो पु० पित्तपापडो (२) पित्तनवरने

भटाडनार अेक लततु धास ०प्रकृति वि०
 शरीरमा पित्तना प्राधान्यवाणु (२) श्री० पित्ततु

प्राधान्य (३) [ला] आकयो-गरम निलज.
 -ताशय न० [अशाशय] शरीरने पित्तने

अवयव -तो पुं० [स पित्त] पित्त (२)
 [ला] डेधनी तीम लागणु. [-छिछणवे,

असवे, दाधमांथी नवे-शुरसे थधं नवु]
 पित्तण न० [सं, प्रा पित्तल] ताथा अने

असतनी मिश्र धातु
 पित्तण नवभावनुं वि० [पित्त' परधी श] यीडियु;

सहेनमा तपी नय अेवुं (२) ओखुं पाव
 पित्तगियुं न० छालियु, पित्तगियु

पित्राधं पुं० [सं पित्तव्य] काकाना छेकरा;
 सानमी पैडी सुधीमा अेक व्यापना वशन

(२) वि० पिता सअधी -णु वि० श्री०
 पित्राधने त्या नमेडी -णु(-णु) श्री०

पित्राधनी वहु
 पित्रो पु० भरणु पामेला पूर्वज, पितर

पिधान न० [सं.] अथ करवु ते (२) दाधी देवुं
 ते. ०युति श्री०, (पृथ्वी सिवायना) थडोतुं

परपर टकावु ते
 पिन श्री० [इं] टाकणी (२) सोओ वेणी डे

साव्हे स डेलवामा वापरे छे ते अनावट
 पिनाक न० [सं] (स.) शिवतु धतुप ०पाणु

(-णु), -अी पुं० (स) शिव [मीडी
 पिपरभीट श्री० [इं पीपरमिन्ट] लुओ आठी-

पिपासा श्री० [सं] तरस -सु वि० तरस्यु
 पिपीलिका श्री० [सं] कीडी ०भाग पुं०
 धीमे धीमे पणु अतथी अथूक काम करवानी

रीन. ०वृत्ति स्त्री० संश्ल क्तवानुं पक्ष
पिपूडी स्त्री०[रव०] कृष्ठीने वगाडवानी भूगणी,
पीपी [-वगाडवी=पीपी कृष्ठीने वगाडवी
(२) ऐकनी ऐक वात कथा करवी - गाया
करवी (३) पुशाभत दाभल सूर पुगववो,
ह उ दा ३एवी]

पिपपक्ष पु० [सं] पीपयो [(वतमान क०)
पिपंनुं वि० [सं, ण्विन्त उपरधी] + पीतु
पिभणाष्ट पु० [पिभणवु' उपरधी] सुवास
पिभणावकुं म०कि० 'पीभणवु'तु प्रेरक इय
पिय(-ये)र (पि') न० [सं पिन्नु, प्रा पिङ्कर]
स्त्रीना भाषापतु धर

पियरपनाती (पि') वि०स्त्री० पियरना लाई-

व्याडुनाणी -रियुं न० पियरनु सयुं

पियण स्त्री० [सं, पीन, प्रा, वीजल उपरधी]
पीयण, कभणमा कनेली ककुनी अर्था

पियाल न० [फा] कात्रे, दुगणी

पियाणु न० लुओ प्रयाण

पियातो पु० [इं] ऐक विदेशी वा(न)त्र

पियातं वि० [पि'पु' उपरधी] + पा०कु (२)
[अप विमार(स प्रियतर)] पाके [प.]

पियावो पु० [पियाडवु' उपरधी] पाएी पायातु
अर्थ, गामभाउरु वि न पोरन मर(०)पायान
हने इ

पियु पुं० [अप पिअड(सं प्रीणयित्त)] पति

पियेर, -रियु (पि') न० लुओ 'पियर'भा

पिरसलु न० [सं परिवेषण, प्रा परिवेसण]
पीरसवु ते (२) पीरमेकु बाए (३) नात

वगने अगे वे० बाए पीरसकुं ते. [-भोड-
लकु = ते अगे वे० बाए' दाडकु] -एरी स्त्री०
पीरसकुने. -लुं न० पीरसवानु पान के वील

पिरसावकु सं०कि० 'पीरसकु'तु प्रेरक

पिराई स्त्री० लुओ चेगई

पिरामिड पु० [इं] प्राचीन भिसरी रालना
मृतदेह उपर अ धावेदी मोरी श कु व्याकारनी
समाधि - कभर (२) श कु व्याकार

पिरि स्त्री० [सं पर्वन्, सर० म पेर] + पेर,
प्रकार (२) लुओ पेरि

पिरोल, -उ(-लु) लुओ 'पीरोल'भा

पिलाई स्त्री० [पिलवु' उपरधी] पिलवु ते (२)

तेतु महेनताए -मणु न०, -मणु स्त्री०
पीलवानु महेनताए

पिलावकुं सं०कि०, पिलाकुं अ०कि० 'पीलवु'तु
प्रेरक ने कर्मणि [नो पीलो

पिलोडियु न० [पिलो' उपरधी] लुवाअालरी-

पिलु' न० [पिलु' उपरधी] नोदीने करेवो
हो-गोडो [प्रेरक ने कर्मणि

पिलवकुं सं०कि०, पिवाकुं अ०कि० 'पीवु'तु

पिशंग वि०[सं] यक्षमी रगतु

पिशाय पु०; न० [सं] अयगतियो एव, प्रेत
(२) भूतप्रेत जेवी ऐक हीन योनि ०णुी,
-थी स्त्री० पिशाय स्त्री

पिशित न० [सं] मार [०ता स्त्री०

पिशुन वि० [सं.] कठोर (२) नीय (३) व्याडियु.

पिध वि०[सं.] इरेलु, पीसेलु (२) पु० लुडे,
लोट ०पथु पु०; न० पथुने महेले लोटनी

कएकना पिडुतु अण्डिदान ०पेधणु न०
पुनरुडिन, ऐकतु ऐक इरी इरी कहेकु ते

पिसर पु० [फा] छेकरे, हीकरे

पिसावकुं सं०कि०, पिसाकुं अ०कि० 'पीसकु'-
तु प्रेरक ने कर्मणि [पणयालीस] 'इप'

पिसाणीस वि० [सं पचचत्वारिंशत्, प्रा.

पिसतुं न० [फा] परतु, ऐक मेवे

पिसतोड स्त्री० [पो] नानी अ'डक तम ये

पिहित वि० [सं] अ'ध करेकु (२) दाडेकु;
डुपावेकुं

पिहिरए न० [लुओ पहिगवकु] + पे'शाक

पिहूडो पु० [दि पिहुल] पीहवे

पिहरे न० + पियेर [प्रेरक ने कर्मणि

पिणावकुं सं०कि०, पिणाकुं अ०कि० 'पीणवु'तु
पिगल(-ण) वि० [सं] लालाश पडता पीणा
रगतु (२) न० छटशास (३) [ला] अत्यंत

विरतार [-करकुं = लायु लायु' टायकु करकुं;
अतिशयोक्तिधी वधारकु -लयाए करकु]

०कार पु० पिंगल अनावनार -ला(-णा)

स्त्री० छठयोगमा मानेदी त्रण प्रधान नाडीओ-

मानी ऐक (छडा, पिंगणा, अने सुधुम्शा)

(२) वि० स्त्री० लालाश पडता पीणा रगनी.

-णाक्षी वि० स्त्री० छेवे पिंगण आभवणी

-णा जेशी(-पी) पुं० मात्र सार सार उळे
येवा जेशी. -णुं वि० लुग्यो पिंगल
पिंभाणी ली० [स. पिंग (केसर, कंडू)] कंकावरी
(२) कुपेलनी वाडकी

पिंजर न० [स] पजर, पाजर

पिंड पु० [सं] गोणो (२) पितृयो निमित्ते
लोह क वातनो वाणोसो गोणो (३) शरीर
[-आपयो = पिंड मूत्रो. -पडयो = शुजरी
जु. -भाभयो = मण्ण भाद्र पोतानी संतति
द्वारा श्राद्धादि क्रियामा पिंड अपयो -मूत्रयो
= मण्ण पाभेडा पाछण पिंड वगेरे वडे
श्राद्ध करवु. -बहेरयो = श्राद्धक्रियामा पिंडना
ये लाग करवा. -वाणेषा = श्राद्धमा स्पर्षण
करवा लातना गोणा यनाववा. -रथापयो =
श्राद्ध क्रियामा पिंडनु स्थापन करवु] ०ढान न०
श्राद्धमा पिंड स्पर्षण करवा ते. ०पोयुं
वि० स्वार्थी. ०धुं न० लुग्यो पिंडु. ०लो
पु० पिंडो [पिंडर (तुण्डकारमा)]

पिंढार(-रो) पुं० [सं] लारवाड -रियो पु०
पिंडी ली० [स पिण्डिका; प्रा पिंडिया] पगना
नगानी पाछणनो मासने दोसो (२) शिवलिंग

पिंडुं न० [सं पिंड उपरथी] पिंदु -डो
पु० वाटेसो क वाणोसो गोणो -गोटा (कणक,
माटी, होरा धोने) [-करयो, -वाणयो]

पिंढाणयुं, पिंढारी वि० (२) न० [प्रा. पिंडवर्
(स पिंडगृह)] पीढेरी, माटीनी लींतोतु (धर)

पी अ० [रव०] तिरस्कारार्थं उद्गार हुरियो (२)
पिपूडीनो रव [-करवी, -जोडाववी
= हुरियो करवा]

-पीठ वि० [पीठु उपरथी] (रुमासने अंते)
पीनार

पीक न० [म] पाक, मोल (२) ली० लुग्यो पिक
(३) तेनी पियकारी

पीणयुं सं० [स. प्रेक्ष, प्रा पिक्व (प्रेक्षा
करवी)] (सु.) वगोवणी करवी, निडुं

पीगणयुं व्य० [सर० म पवळणे (स.
प्रगहन)] ओगणकुं, प्रवाही थु (२) [ला]
(दयाथी) दीकुं - नरम थु

पीछ न० [स पिच्छ] पीछु. -छी ली० [स.

पिच्छिका, प्रा. पिच्छी] वाण, पीछा के तेवी
पीछ वस्तुनी हायावाणी यनावर (भाभो
उराडवानी, यीतरवानी, धरेणो घोवानी वगेरे).
-छी ली० लुग्यो पीछी लुग्यो
-छुं न० पीछ (२) तेनी कलम. [पीछाकुं
पारेवु करवु] = रजतु गज करवु पीछानो
हागडो = रजतु गज.]

पीछेहळ ली० [हिं] पाछा हळकुं के पडकुं ते, हार
पीछो न० [सर० हिं; प्रा. पिच्छ = पूछु] हेडो,
पूठ. [-पडयो, -लेयो = पाछण पडवु, हेडो
लेवो (२) भाणोड कर्या करवी (३) सतावकुं]
पीठ ली० [पीठवु उपरथी] मार [-पडवी =
मार पडवो (२) परताण पडवी]

पीठयुं सं० [प्रा पिठ] भूष मारकुं (२)
भूयेलानी पाछण कूटवु (३) ठोडकुं, वगाडवु
(दाडी) -ली ली० पीठवु ते, मार (२) कूटकुं
ते पीठयुं वि० मूड (लीओमा गाण तरिके)

पीठ न० [सं] (देव, आचार्यादिनु) स्थानक (२)
ली० यलर (३) यलरलाव [-उधडवी =
यलरलाव म डवो -टकी रळेवी = यलरलाव
टकी रळेवो]

पीठ ली० [सं. वृष्ट, प्रा पिठ्ठ] वासो [-आववी
= वासो छोळाडने पाडवो. -उघाडी पडवी
= पीठयण न रळेवु. -उपडवी = पीठ
आववी -चोरवी = पाछु पडकुं; पीठुं
-डोडवी, थाणडवी = प्रोत्साहन आपवु,
मडड करवी -टांडवी = उघाडु न पडवा देवु;
मडड करवी -हेभाडवी = पाछु पडवु,
हार भाळ नासवु -हेवी = मडड करवी
-धरवी = मडड करवी (२) मार भावा
भाटे पीठ रळु करवी. -पर हाथ
क्रेरववो = आथासन आपवु (२) उत्साह
आपवो. -पाछण मूकयुं = राणी मूक,
उपयोगमा न लेवु (२) सताडवु, ओणभकुं
-पाडवी = सवारीमा पणोवु -पूरवी =
पाछण रळी मडड करवी -क्रेरववी = तल
देवु; तरछोडवु -अताववी = लुग्यो पीठ
हेभाडवी -लागवी (कामनी) = अथर काम
करवा माडीने तेतु अथरापयुं तोडी नापवु.

-ਕੋਢੀ = ਪੂਠ ਪਕੜਵੀ, ਪਾਭਘ ਪੜਵੁੰ (੨)
 ਆਭਠਠੀ ਮਾਗਵੁੰ (੩) ਫੁ ਘ ਠੇਵੁੰ (ਰੋਗੇ,
 ਘੋਲਐ). ਪੀੜਵੁੰ ਠੇਰ = ਪੀੜਘੋਲ ਪੀਠੇ
 ਕਾਭਘੁੰ ਠੇਰੋਵੁੰ = ਘੜਾਫੁਰ ਠੇਰੋਵੁੰ ਪੀਠੇ
 ਚੇਟ ਚੋਟੋਵੁੰ = ਘੁਐ ਮਰੋਰੁ(੨) ਸੁਕਲਕੜੀ ਯਠ
 ਠੇਵੁੰ] ਠਘਘ ਨ੦ ਪਾਭਘ ਰੁਠੀਨੇ ਠੇਰ ਠੇਵੁੰ
 ਘਘ [-ਠੇਰੋਵੁੰ = ਪਾਭਘਧੀ ਘੀਲ ਠੇਰੋਵੁੰ ਘਘ
 ਮਠਠਮਾ ਠੇਰੋਵੁੰ.] ਠਮਠਠ(-੨੬) ਪੁ੦ + ਨਾਯਕਨੇ
 ਮਠਠ ਕਰਨਾਰ [ਵਾਨੀ
 ਪੀੜਕੁੰ ਨ੦ [ਮ, ਸੰ ਪਿਠ] ਘਘਾਨਾ ਠੇਰੋਵੁੰ ਐਕ
 ਪੀੜਿਕਾ ਠੀ੦[ਸ] ਘਾਠਕ(੨)ਮੂਰਿ ਠੇ ਠਾਲਠਾਨੀ
 ਐਠਕ-ਆਧਾਰ (੩) ਵੰਸ਼ਾਵਲਿ (੪) ਠੁਮਿਕਾ(੫)
 ਠਕਰਘ, ਘੜ
 ਪੀੜੀ ਠੀ੦ [ਸੰ ਪਿਠ, ਘਾ. ਪਿਠ] ਠਘਮਠਠਠੇ ਵਰ
 ਕ-ਘਾਨੇ ਸਰੀਰੇ ਠੇਘਠਵਾਨੀ ਪੀਠੇ ਸੁਗਠੀ
 ਪਕਠਠ. [-ਠੜਵੀ, -ਠੇਘਠਵੀ]
 ਪੀੜੁੰ ਨ੦ [ਸ ਪੀਠ] ਠਠਰ ਠੇ ਠੁਕਾਨ (ਘਾਸ
 ਕਰੀਨੇ ਠਾਕਠਾਨੁ ਠਨੇ ਠਾੜੀਠੀਨੁ) (੨) [ਸ
 ਪਿਠ, ਘਾ. ਪਿਠ] ਠਠਠਠੀ ਵਾਠੇਠੀ ਠਾਘਨੁ ਠੀਠ
 (੩) ਠਠਠ, ਘਘਾ ਠੇ ਠੇਘਠਾਨਾ ਠੇਰੋਵੁੰ ਠੀਠ
 (੪) ਪੀੜੁੰ
 ਪੀੜ ਠੀ੦ [ਸੰ ਪੀਠਾ] ਪੀੜਾ; ਫੁ ਘ (੨) ਠੂਕ,
 ਠਾਕੜੀ (੩) ਵੇਘ, ਠਸਵਵੇਠਨਾ (੪) ਠਾਠੇ
 ਮੁਕਵਾਨਾ ਠਗਨੀ ਠੁਗਠੀ
 ਪੀੜਕ ਵਿ੦[ਸ.] ਪੀੜਾ ਕਰਨਾਰ [ਠਾਘਠੁ ਠੇ
 ਪੀੜਨ ਨ੦ [ਸੰ] ਪੀੜਾ (੨) ਪੀੜਵੁੰ-ਪਕੜੁ ਠੇ
 ਪੀੜਵੁੰ ਸ੦ਠਿ੦[ਸੰ ਪੀਠ] ਫੁ ਘ ਠੇਵੁੰ (੨) ਪਕੜੁ,
 ਠਾਲਵੁੰ (੩) ਠਾਪਵੁੰ, ਠਾਘਵੁੰ
 ਪੀੜਾ ਠੀ੦ [ਸੰ.] ਫੁ ਘ (੨) ਨੜਠਰ. ਠਕਾਰਕ,
 ਠਕਾਰੀ ਵਿ੦ ਪੀੜਾ ਕਰਨਾਰ. ਠਠਰਠੀ ਵਿ੦
 ਠੀ੦ ਪੀੜਾ ਠਰਨਾਰੀ ਠਸ਼ਾਮਕ ਵਿ੦ ਪੀੜਾ
 ਸ਼ਾਠ ਕਰਨਾਰ. -ਠਿਠ ਵਿ੦ ਪੀੜਾ ਪਾਮੇਠੁ
 ਪੀੜਾਠੁ ਠਠਠਿ੦ 'ਪੀੜੁ'ਨੁ ਕੰਮਠਿ
 ਪੀਠਿਠ ਵਿ੦ [ਸ] ਠੁਠਐ 'ਪੀੜਾ'ਠਾ
 ਪੀਠ ਵਿ੦ ['ਪੀਠ' ਠੀ੦ਠਪਰਠੀ] ਮੋਠੀ ਠਮਰਨੁ,
 ਠਰੇਠ (੨) ਠੀ੦ [ਵੇ. ਠੀਠੀ, ਸ. ਪੀਠਿਕਾ, ਘਾ.
 ਪੀਠਿਠ] ਠੇਨਾ ਠਪਰ ਮੋਠਾਨਾ ਪਾਠਿਠਾ ਠੜਵਾਮਾਂ
 ਠਵਾਠੇ ਠੇ ਨੇ ਠਾਠੁ ਠਾਕੁੰ - ਵਠੀ. -ਠਿਠੁ' ਨ੦
 ਪੀਠ (੨) ਠਾਠੇਨਾ ਠਾਠ (੩) ਠਠਵਾਠੁ; ਠੇਠੁ

ਪੀਠੁੰ ਨ੦ ['ਪੀਠੁੰ' ਠਪਰਠੀ] ਪੀਵਾਨੀ ਵਰਨੁ, ਠੇਠ
 ਪੀਠ ਨ੦[ਸੰ ਪੀਠ] ਪਾਠੀ ਪਾਠਿਠ ਠਠੇਰੋਵੋ ਮੋਠ
 (੨) ਵਿ੦[ਸੰ] ਪੀਠੁ
 ਪੀਠਠਠ ਨ੦ ਠੁਠਐ ਪਿਠਠ
 ਪੀਠਾਂਠਰ ਨ੦ [ਸੰ.] ਪੀਠੁੰ ਠੇ ਠੇਠ ਪਠੁ ਰੇਸਮੀ
 ਠਘੋਠਿਠੁ (੨) ਵਿ੦ ਪੀਠਾ ਵਠੁਵਾਠੁ -ਰੀ
 ਠੀ੦ ਨਾਨੁ ਪੀਠਾਠਰ
 ਪੀਠੁੰ ਨ੦ ਠਘੋਠੀ ਨਾਠਨਾਰਨੇ ਠੀਠਾ ਰਠੇਵਾਨੁ
 ਠੁੰਠਾਠੁੰ (੨) ਠੇਠ, ਕਾਠਠੀ -ਠੋ। ਪੁੰ ਠੇਠੀ;
 ਪਾਠਠੋ ਠਕਠੋ, ਕਾਠਠੀ
 ਪੀਠ ਨ੦, ਪੀਠਾ ਠੀ੦ ਐਕ ਪਕੀ
 ਪੀਠੁੰ ਸ੦ਠਿ੦ 'ਪੀਠੁ'ਨੁ ਠੂਠਕਾਘਨੁ ਠਪ. -ਠੇਠ
 (-ਠੁ) ਠੇਨੁ ਠੁੰ ਠੁੰ (੨) ਵਿ੦ ਠਾੜੀਨਾ
 ਨਸ਼ਾਵਾਠੁ, ਠਾਕੁੰ
 ਪੀਠ ਵਿ੦ [ਸ.] ਠਕੁ, ਪੁਠ, ਮਾਠੁ
 ਪੀਠਸ ਨ੦ [ਸ] ਸਠਠ ਸਠੇਠਮ
 ਪੀਠ ਨ੦ [ਵਿ] ਗੁਮਠਾਨੁ ਠਰ [ਵਾਸਠੁ
 ਪੀਠ ਨ੦ [ਠੋ ਪੀਠਾ] ਠਾਠਠਾਨੁ ਠੇ ਠਾਠੁਨੁ ਨਠਾਕਾਰ
 ਪੀਠਰ ਠੀ੦ [ਸ ਪਿਠਲੀ] ਐਕ ਵਸ਼ਾਠਾਨੀ
 ਠੀਠ - ਵਨਰਪਿਠੀਨੀ ਠੀਠ. -ਰੀ(-ਠੀ)ਮੂਠ
 ਨ੦ ਪੀਠਰਨਾ ਠੇਠਨਾ ਮੂਠ, ਗਠੋਠੋ
 ਪੀਠਰ(-ਠ) ਠੀ੦ [ਠੁਠਐ ਪੀਠਠ] ਪੀਠਠਾਨੀ
 ਠਾਠਨੁ ਐਕ ਠਾਠ
 ਪੀਠਠ(-ਠੀ) ਪੁੰ [ਸ. ਪਿਠਲ] ਐਕ ਠਾਠ,
 ਠਠਠਠ [ਪੀਠਠੇ ਠੀਵੋ ਕਰੋਵੋ = ਠਵੇ ਠਠੇਰ
 ਕਰੀ ਠੇਵੁ ਪੀਠਠੇ ਪਰਠੁਪਠੁੰ = ਠਮਰਠਾਨਾ
 ਠਾਠ ਸਾਠੇ ਕ-ਠਾਨਾ ਠਮ ਕਰੀ, ਕੁਵਾਗ-ਮਠੇਠੁੰ
 ਠਾਘਠੁ ਪੀਠਠੋ ਠੀਠਵੋ = ਨਸੰਠਾਨ ਠਠੁ.
 ਪੀਠਠੋ ਠਾਠਵੋ = ਠਠਾ ਠਾਠਠੇਠੁ ਐਕਠ
 ਠਠੁ (੨) ਠਰੋਠੋ ਪਠੇਵੋ]
 ਪੀਠਠੀ ਠੀ੦ ਨਾਨੋ ਪੀਠਠੋ
 ਪੀਠਠੀਮੂਠ ਨ੦ ਠੁਠਐ ਪੀਠਰੀਮੂਠ
 ਪੀਠਠੋ ਪੁੰ ਠੁਠਐ ਪੀਠਠ [ਠੁਮ
 ਪੀਠਿਠੋ ਪੁੰ [੨ਵ੦] ਠੁਮ; ਠੀਠ(੨) ਠੰਗੀਨੀ
 ਪੀਠੀ ਠਠ (੨ਵ੦)(੨) ਠੀ੦ ਠੁਠੀਨੇ ਵਗਾਠਵਾਨੀ
 ਠੁਗਠੀ; (ਗਾਠਰ ਠੇ ਪਾਠਠਾਨੀ) ਪਿਠੁਠੀ (੩)
 'ਪੀ' ਠੋਲਾਠ ਠੇ, ਠਠੇਠੀ (੪) (ਠਾਠਠਾਠਾ)
 ਪਿਠਰਮੀਠ ਠੇਠੀ ਗਾਠੀ [ਸੁਗਠ ਠੇਲਾਠੀ
 ਪੀਮਠ ਠੀ੦ [ਸੰ. ਪਿਠਲ] ਸੁਗਠ. ਠੁੰ ਠਠਠਿ੦

पीयण स्त्रीं लुओ पियण

पीयूष न० [स] अमृत

पीयो पु० [स पीत, प्रा पीव = पीणा रगतुं परथी?] आभने भूखे भाजते थीकखो पदार्थ

पीर पु० [फा] मुसलमानोमा पवित्र गणतो पुरथ [-आववा = शरीरमा पीरने प्रवेश थवे (नेथी अमग्न्य वातो लएणी शक्य छे)]
 ०मटो पु० पीरने छेकरो ०मटो पुं० धरडो माणस -राध स्त्रीं पीरपणुं.

-रानपीर पुं० पीरने पीर, सोटो पीर

पीरभुं सं० किं [स परिविष्] जभवा माटे

लाणामा भूकुं पीरसाकुं अं० किं कर्मणि

पीरोज पु० [फा.] अेक रत्न -छ(-लु)

वि० पीरोजना रगतु, आसभानी

पीलकुं सं० किं [सं पिड्य, प्रा. पील] इषाध

-क्यगधि नियोवाय अेम करकुं (२) [ला]

हु अ देवुं; कनठु (३) लोठेवु (कपास) (४)

अं० किं [‘पीलो’ उपरथी] (सु) पीला

नीकणवा, पागरवुं

पीलवेा पुं० [लुओ पीलु] अेक जाड

पीलु पु० [सं] अेक जाड, पीलुडी (२) अेक

राग (३) पीलुडुं ०डी स्त्रीं पीलु जाड ०डुं

न० तेतु इण

पीलुं न० [दि पीलुज = अर्युं] भरधीनु अर्युं

पीलो पुं० [लुओ पीलु] थड के भूणभांथी

इठेवो इणगे

पीकुं सं० किं [स पा, प्रा पिव] प्रवाही पेटमा

देवुं (२) प्रवाहीने पोतामा शभाववु के शोषवुं

(३) [धूत्रपान] करवुं [पी जकुं = न गाठवुं

(२) सडन करी जकुं.]

पीशवी स्त्रीं [म.] थेली

पीशवी स्त्रीं मुसलमान स्त्रीतो सुरवाण, पेशवाज

पीमण्णी स्त्रीं [‘पीसवुं’ उपरथी] बथी (२)

थीपवानो वारो - हाव

पीमकुं सं० किं [सं. पिष्; प्रा विस] इणकुं

(२) लसोठवुं; धूठवुं (३) थीपकुं (गछइने)

पीस(-ह)वेा पुं० सिसेठी [-वांगवेा,

-वभाइवेा; -ताणुवेा = मोठेथी रडवुं]

पीहुर न० + [प्रा. पिजहर] पियर -रियुं न०

+ पियरियु

पीहुडो पु० [दि पिहुल] लुओ पीसवो, पिहुडो

पीण स्त्रीं लुओ पियण

पीणुं वि० [स पीतक; प्रा. पीजल] इणवरना

रगतु, पीत -णक स्त्रीं पीणार; शीकश.

-णयकुं वि० आणु पीणु -णकुं सं० किं

क कुथी रगतु (२) पीणुं करवु. -णाश स्त्रीं

पीणापणु -णियुं न० लभप्रसंगे कन्याने

पहुरवानु इणवरथी रगिणु पीणुं वत्र (२)

पीणी - काठके काथी छट. ०दर्यक वि० +

धमकदार पीणु ०पथ वि० साव पीणु -रीकुं.

०रर्यक, रहेयक वि० भूण पीणुं

पीअकुं सं० किं विभेरी नाअकुं (२) यूथी नाअकुं.

[पींभी आकुं = महेणटोण्णीथी कायर करी

देवुं (२) तोडी - यूथीने आधे जवु पींभी

नाअकुं = हाडी-थीरी दूपीने छूठेछूठुं करी देवुं

(२) महेणटोण्णीथी कायर करी देवुं.] -एणी

स्त्रीं, -एणु न० पीअवु ते, यूथलु

पींआकुं अं० किं, -वकुं सं० किं ‘पीअवुं

कर्मणि ने प्रेरक

पींगणुं वि० [स पिंगल] पीणयकु; मानर

पींछ न० [लुओ पींछ] पीछु. -छाणुं वि०

पींछावाणु -छी स्त्रीं लुओ पींछी.

-छीठिंजण्णी स्त्रीं पींछीथी कगती ठिजण्णी

(लुओ ठिजण्णी १) -छु न० लुओ

‘पींछ’मा

पींजणु स्त्रीं [स पिज] पींजवानु साधन (२)

न० पींजवु ते (३) [ला.] (वातने) नकांयुं

यूथवु - लभावकुं ते (४) पगतुं अेक धरेणुं.

-एणी स्त्रीं पींजणु (२) पींजवु ते (३)

पेडा परतु दाकणु (रथना पेडा पर होय छेते)

पींजकं न० लुओ पियर, पांजकं -रागाडी

स्त्रीं पींजरावाणी गाडी

पींजकुं सं० किं [सं पिंज] इना रेसा छूटा

पाडवा (२) [ला] पींजणु करवुं -लभाववु

पींजमणु न०, -एणी स्त्रीं पींजवानी मलरी

पींजरो पु० पींजवानु काम करनारो -रेणु

स्त्रीं पींजरानी वहु(२) पींजवानु काम करती

स्त्री -री स्त्रीं पींजरणु (२) अेकमततु पक्षी

पीलवुं अ०किं, -ववुं स०किं 'पीलवुं तु
 कर्मणि ने प्रेरक [आहीर; लरवाड
 पीडार(-रे) पु० [स पिडार; दे. पेंडार]
 पीडाणो पु० लुओ पिडो . [नतने माएस
 पीडारे पु० [म पेंडार] लूयारुनी अेक प्रसिद्ध
 पीडेरी वि० [लुओ पिडोरी] मारीनी लीतावाणुं
 पुकारे पु० [मा पुकार] पोकार, भूम उवुं स०
 किं पोकारवु(र)पोकारिने कहेवु लहेर करवु
 पुभत वि० [फा] पाकु पाकट(र) ठरेल ०पयुं
 न० -भताई श्री०

पुगाडवुं म०किं 'पुगवुं तु प्रेरक, पछोवाडवु
 पुगावुं अ०किं 'पुगवुं तु लावे
 पुथकारी श्री० [व०] णाणकने शात करवा
 ओड वरयेथी करेलेो भुदु अवाव

पुवच न० [स] पूछडी
 पुछडिधुं वि० [पूछडी] उपरधी] पूछडीवाणु
 -थो तारेो पुं० धूमडेदु

पुछावुं अ०किं, -ववुं स०किं 'पूछवुं तु
 कर्मणि ने प्रेरक

पुट पु० [स] पडिया(र)पडिया लेवे डोड पाण
 घाट (उ) आरघादन, दाकण (ह) कुलडी के
 शिकारामा वातु के औपध भूडी उपर दाकण के
 भीलु शिकारं भूडी कपडछाण करी करेलेो घाट,
 संपुट(प)नेने लहीमा भूडी औपधने आपेकी
 अंय (इ) पट, पास [-आपयो, -देवो =
 पास आपयो] ०पाड पु० पुटमा भूडी
 लहीमा औपवि-धातु पडववी ते

पुठेवाण वि० ['पूठ' उपरधी] पाछडी वयमा
 लनमेतु; पूठेवाण. [पुठेवाणतुं छोकरं =
 पाछडी वयमा थयेतु णाणक.]

पुठे अ० [स] (प) आगण, मोअरे
 पुषुव्यवहु वि० [पोला श्रौड उपरधी ?] डरी-
 डेवनीने ओलेतु, असाय, वाकु, पोषुव्यवहुं
 पुषुय वि० [स] पवित्र (र) पुषुय प्राप्त थाय
 अेवु(उ)धर्म्य (ह) न० सत्कर्म (प)तेतु इण
 [-परवारवुं = पुषुय भूडी लवु, भगडवा काण
 आववेो] ०कर्म न० सत्कर्म. ०काल(-ण)
 पु० पवित्र समय ०तिथि श्री० (महा
 पुरयना) मरएनी तिथि के तेनी उलववुणी

०दशी वि० पुषुय विवे लेनी दष्टि छे अेवुं.
 ०दान न० धर्मदान. ०प्रकोप पु० (पाप
 के अ-थाय सामे) धर्मकुट्टिने लीवे लपकेलेो
 कोव. ०वरेो पु० पुषुयदानतु अन्व ०वान
 वि० पुषुयदान करनार, धर्मिष्ट ०शाडी(-णी)
 वि० पुषुयवान (र) पूर्व ल-मना सुकृतवाणु .
 ०रलोड वि० इडी कीर्तिवाणुं (र) नेतु नाम
 देवावी पुषुय थाय तेवु (उ) पु० तेवा आएस.
 -पुयात्ता वि० (र) पु० पवित्र मनतु(माएस).
 -पुयाद न० [+अहन्] 'दिवस मागलिक
 हो,' अेवुं आरीवचन -पुयादवाचन
 न० पुषुयकार्यने आरले छ हाणोने मुये त्रण
 वार 'पुषुयाड' ओम कहेवराववु ते
 पुतणियुं न० ['पूतणी' उपरधी] पूतणीनी
 छापवाणी सोनामडार

पुत्र पु० [स] हीडेगे ०क पु० पुत्र (वहालमा).
 ०वती वि० श्री० पुत्रवाणी ०वधु श्री०
 पुत्रनी वहु ०वासना श्री० लुओ पुत्रैणण
 -प्राथित वि० [स] पुत्र नेणववानी वासना-
 वाणु -त्रिका, -त्री श्री० हीडरी -त्रिष्णु
 वि० श्री० पुत्रवती. -त्रीय पु० पुत्रोने पुत्र;
 दौहित -त्रेष्टि श्री० [स] पुत्रनी कामनाथी
 करेलेो यज्ञ -त्रैषाणु श्री० पुत्रप्राप्तिनी तीव
 कामना-वासना [(उ) आत्मा

पुहुगल न० [स] परमाणु (र) शरीर (अै'ह)
 पुनभिधु वि० ['पूनम' उपरधी] पूनमने लणुतु
 (र) पूनमथी शर थतु (उ) र पूनमे
 लत्राये जनार

पुनरे अ० [स] इरीथी (र) समासमा पूर्वपठ
 तरडे 'इरीतु', इरी थतु अेवा अर्थमा -रपि
 अ० [+अत्रि] इरीने, वणी -रवलेडन
 न० इरी नेड लवु ते -रावर्तन न० पाछ
 के इरी आववु ते (र) इरी वाची -लेड लवु
 ने (उ) अेकनी अेक वान इरी करवी ते
 -रावर्ती वि० पाछु इरनार; इरी इरी
 आवनार -रावृत्त वि० इरीतु पाछु आवेलेु
 (र) गोपेलेु, वार वार थाड करेलेु. -रावृत्ति
 श्री० पुनववर्तन (र) भीछ वारनी आवृत्ति
 (पुवतकनी) -रुक्ति श्री० अेकनी अेक वात

पुंकेसर न० [सं] झूलनी अंहरनो नरणी-
वाणो रेसो

पुं० पुं० [सं] ढगढो [(सं) विष्णु

पुं० हरीक न० [सं] धोखुं कमण -काक्ष पुं०

पुं० पुं०, न० [सं] यदन वगेरेनु तिलक

पुं० किं(-द्विज)ग न० [सं] नरलति (व्या)

पुं० श्वकी स्त्री० [सं] वठेल स्त्री

पुं० सवन न० [सं] पुत्रप्रल उत्पल करवा माटे
गर्लावानथी योथे भडिने करवानो संस्कार

पुं० स्तव न० [सं] पुरधातन, भरदाई

पू न०[रव०] पेशाथ (थाणबाषामा) (२) अ०
हुरियो[-करवुं] ०कार पुं० तिरस्कारनो ध्वनि

पूग पुं० [सं] समूह, ढगढो (२) म०ण (३)
सोपारी के तेनु जाड

पूगवुं अ०किं० पढोयवु

पूगीद्वल(-ण) न० [सं] सोपारी, पूग

पूछ, ०हुं न० [सं: प्रा पुच्छ] पुच्छ, पूं०हुं

पूछडी स्त्री० लुओ पूछडी

पूछहुं न० लुओ पूछ. [पूछडाभां पेसवुं

= सुशामत करी वणगता ननु ताणेदारी

डकावनी पूछडां आभणवां=अणठ के ढोर

डांकां(२) अणव्यावडतनु काम करवु पूछडां

वधवां=[कटाक्षमा] नामने छेडे धलकाणो के

डपाधियोनु लयाण यवुं पूछहुं अेकवुं

आंशी छे=छेक लनव० जेवो मूरण छे पूछहुं

छुटी ननु =जाडा यथं नवा (२) डरी ननु

-पंकेडवु =केडे पडवुं (२) हड पकडवी.

-पछाडवु=गुरसाता अभाणा करवा -डाडवुं

=धास्ती, लागवी -अणवुं =रीस यडवी,

माहुं लागवु -मणवुं = (कटाक्षमा)

धलकाथ मणवो. पूछडे तण्णावुं=डोईनी

पाछण पाछण अेथावुं]

पूछमा(-पा)छ, पूछपरछ स्त्री०, पूछपुछारखु

न० [पूछवुं डपरथी] (माडिती आतर)

पूछवु करवु ते

पूछवुं सं०किं०[सं पुच्छ, प्रा पुच्छ]सवाल करवो,

नवाथ मणवो (२) तपास करवी (३) सलाह

देवी (४) देआभां. देवुं ०माछवुं सं०किं०

पूछा स्त्री० [सं. प्रच्छा, प्रा पुच्छा] तपास.

पूछापूछ(-छी) स्त्री० [पूछवुं परथी] वारवार

के अनेक जणने पूछवु ते

पूछेवाण वि० लुओ पूठेवाण

पूजक पु०(२)वि० [सं] पूज करनार -न न०

पूज (२) स मान, संस्कार -निक वि० पूजने

पात्र -नी वि०+पूजनीय -नीय वि० पूज्य

पूजवुं सं०किं० [सं पूज] पूज करवी (२)

सेववुं; लजवु

पूज स्त्री०[सं] पूजने, आगवना; डपासना(२)

पूजनेनी साधनसामथी (३) [ला] भार

[-करवी = डपासना के आराधना करवी (२)

सन्मान करवु(३)वमडाणी डाडवु. भार भारवो.

-देवी = देवपूजनु मत स्वीकारवुं (२) पूज -

संस्कार स्वीकारवा, -वाणवी = पूज करवाना

मतनी पूजाहुति करवी] ०पारी स्त्री० पूज

(२) पूजयो (३) [ला] भार ०यो पुं० [सं

पूजोपस्कार] पूजने सामान ०रेखु, ०रिष्णी

स्त्री० पूज करनार स्त्री ०री पु० पूज करनार

पुरुष ०हुं वि०[+अर्ह]पूज्य ०ववुं सं०किं०

'पूजवुं' प्रेरक ०वुं अ० किं० 'पूजवुं'

कमलि (२) संस्कार पाभवो -नित वि०

[सं] पूजयेवुं -नय वि० पूजवा योव्य (२)

वडील (३) [ला] नमाई के अनेवी

पूजयाराथे(-थ) वि० [सं पूज्य+आराधय]

पूज्य अने आगथ (पत्रनी लाषामा वडीलने

डदेशी वपराय छे)

पूठ स्त्री०[सं पुठ, प्रा पुठ]पूठ, शरीरनो पाछवो

लाग(२)यापो (३)[ला] डेडो, पीडो [-करवी

=नेनार तरङ्क पूठ डेरववी (२) अयज्ञा करवी,

न स्वीकारवु (३)पीड अताववी, हारीने नासी

नवुं -नेवी =छपी रीते तपास राभवी(२)

पाछण निडा क०वी -देआडवी =हारी नासी

ननु -पूरवी =पाछण मडमा रहेवु (२)

डतेजन आपवु -डेरववी =लुओ पूड करवी

-अताववी =लुओ पूठ डेण. डवी -वाणवी

= पाछण नवुं (२) आराम देवो -त्राणीने न

नेवुं =पूरो विथास राभवो(२)थाक आवा

थाक्या विना काममा मय्या रहेवुं. पूठ.

ठेकाणुं = अथवा ठेकाणुं; क्षत्रपक्ष. पूठ
 पाछण = गया पछी, गेरडाजरीमा पूठनो
 धा करवो, पूठ पाछण धा करवो =
 विश्वासघात करवो (२) आधि तो पाछणथी
 हुमले करवो.] ०२. पूं न० णुओ पूंयिथु ०ण
 अ० पाछण - हिथुं न० पैडानो धे० ने
 कडकाओनो अने छे नेमानो दरेक (२) पाछोटियु
 (३) थापो. [पूठियां डाटवां, वधूटी जवां,
 वेरावां = थोड लागवी. गभरावु पूठियां
 लगावां, रंगावा = सभन मात्र पडवे] - हुं
 न० कठोण छिपवु ठोहुं (२) योपडीतु ढाकणु
 (३) थापो (४) मणतु अंवाणु केनेनी मन्भूनी
 (गरीगु) [पूडां वीणुवां = छोडा डाढी
 नाभवा, जाडकी काढवा पूहु अंवाणुं,
 भाजतुं = शरीरनी मन्भूनी यवी] - ठे
 अ० पाछण [-पडणु, दागणुं = कडो लेवो
 (२) थीउवतुं, पन्वतु (३) भोदणो कर्था करवी.]
 पूडलो, पूडो पु० [प्रा पूजल (स पूव)] लोट
 के दाणना भीरानी तगेडी योणी (२) मंधपूडो
 पूणुतुं अ० किं [सं. पू, प्रा पुण = साइ
 करवु; दैतरा उराडी काढवा, नारा करवो] दणतु
 (माडी रीते), नडतुं, पुचार कन्वुं
 पूलिथुं न० [अओ पूणुतुं] (य) धास के
 आर आधवातु क्षगुडु, आणियु
 पूणु श्री० [के] कातवा माटे पीनेला इनो
 वणुने अनवेलेो लाओ गण आकार.
 [-वाणवी = पूणु करवी.]
 पून पु० [स. पुत्र, प्रा. पुत्त] पुत्र (२) वि०
 [सं] पवित्र
 पूतना श्री० [सं] (सं) कसे पाणक कुणने
 मारवा योक्लेडी राक्षसी, अकामुरनी अहेन
 पूतनीकरणु न० [सं] टाढी नडुं - गवां
 ठिडु त
 पूतणविधान न० [पूतणु + विधान] शत्रु
 मणु न होय अथवा अथ यथु होय सारे
 मरनागनी सङ्गति माटे अडहन लोटतु पूतणुं
 करी विधिपूर्वक अजिस रकार करवो ते
 पूतणी श्री० [सं., प्रा. पुत्तली] माथी, धाट
 वगेरेनो अनवेलेो श्रीनो वाट (२) आपनी

डीडी (३) [ला] अथमूरत श्री
 पूतणुं न० [सं. पुत्तलका] धाट, पथर, माठी,
 लाकडु वगेरेनी अनवेडी आकृति - मूर्ति.
 [पूतणा नेतुं = नड नेतुं, पोत.]
 पूतीकरणु न० [सं] लुओ पूतनीकरणु
 पून न० [सर० पूंज] मीडु (२) अतुस्वार (?)
 पूनभ श्री० [सं पूर्णिमा] पणुं यद्र ठीगवानी
 तिथि, पूणुमा
 पूप न० [सं पूय, प्रा पूज] भीप, पर
 पूम श्री० [का पुम्नह] र भीनता ठिडनी
 जीली रन-रंवाडी (२) कापड छिपरनी रुवाडी
 ०डी श्री० छेडने वणगी रडेणु र (२) नतु
 पूमडु ०हुं न० इनो अहु नानो थिंड (२)
 चरथेथी योडो ठीओ लाग वणुने अनवेडी
 पूमडानी वाट (३) डूल [पूमडा नेवडुं = नातु
 ने सुकामल पूमडे पाणु पाणुं = अहु छेरान
 कन्वु - चास आपवो]
 पूर वि० [स पूर] पूरेपूर; स पूणु (२) न०
 नवा पाणुतु ननीनाणामा लेसअव आनतु
 ते (३) पूरणुपोणी छंतु पूरणु (४) अ०
 नामने अंते 'नेटु-ना आपे', 'सुधी, पर्य त'
 ओवा अर्थमा ठिडान योभापूर, वासपूर
 पूरक वि० [सं] (पूटतु) पूर क-नार (२) पु०
 प्राणायाममा चास अहर जेयवानी क्रिया
 (३) पूरक आकडो के रकम (ग) ०ता श्री०
 पूटतु पूर करवु ते ०केणु पु० सधिलमेंटरी
 अंगल (ग.) [पूरु-लारतु ते
 पूरणु वि० [सं] पूरनार, पूरुं करनार (२) न०
 पूरणु वि० [सं पूर्ण] (प) पूरु (२) सर्व-
 व्यापी (३) न० पूरवानी के पूरेडी वस्तु
 (ठिडानुपोणीतु पूरणु, जमीनतुं पूरणु) ०पोणी
 श्री० पूरणु लरीने अनवेडी रोटकी, वेडमी
 -णु श्री० पूरु ते (२) पूरवानी वस्तु (उट-
 रोडा वगेरे) (३) वधागतु कथन; पूति (४)
 छंकरणी. -त श्री० पछेराभणुनो अधूरो
 अवेन पूरो करनारी रकम
 पूरतुं वि० [पूरु पन्थी] नेकं अे तेडुं
 पूरपाट अ० पूरा - अत्यन्त वेगथी
 पूरवछायो पुं० [पूर्व + छ.या] पडेवानी

[+आलाप] उपोद्घात, प्रस्तावना.
 -र्वावस्था स्त्री० [+अवस्था] पदपण्य पहेलातु
 लवन. -र्वाश्रम पु० [+आश्रम] सन्यास
 पहेलातु लवन. -र्वापादा स्त्री० वीरसु नक्षत्र.
 -र्वांग न० [+अंग] प्रथम अंग - भाग.
 -र्वे अ० पहेलां. -र्वेक्षित वि० [+उक्त]
 पहेला कहेवायेलु. -र्वेत्तर वि० [+उत्तर]
 पूर्व अने उत्तर दिशा वर्येत्तु (धरानभूलात्तु).
 -र्वेर्वापान न० [+उपार्जन] पूर्वनी करेदी
 कमाणी (२) पूर्व-मना सरकार वगेरे
 -र्वेर्वापानित वि० [+उपार्जित] पूर्वे के
 पूर्व-ममा कमायेलु

पूर्वा स्त्री० [सं] ऐक रागिणी
 पूपा पुं० [सं] सूर्य
 पूणाछूट वि० अमुक इपिया षटल अमुक
 मुक्त माटे नमीन पाछी आपवी अयेत्तुं(गीरे)
 पूणिष्ठं न० [‘पूणो’ उपरथी] नानो पूणो
 पूणी स्त्री० [लुओ पूणो] मासनी अडी
 पूणो पु० [सं पूळ] धास के कडअतु मोट्ट
 पूणियु. [-छिठवे = सणगी नकुं, नाश पामकुं.
 -भूकवे = सणगावी भूककुं, नाश करवे]
 पूष स्त्री० [‘पाष’ उपरथी] छापरानो जे
 आलु अहार पडता लाग - पाष. ०हुं न०
 पाषकुं; नानी डाणी. ०हुं न० [सं. पुंल]
 तीरेनो पीछवाणो छेडे
 पूषकुं स० किं० [दि. पुखणग] पोषणां वडे
 वरकन्याने वधाववा. (२) वाववा माटे वेरकुं
 पूषावकुं स० किं० (प्रेरक) पूषाकुं
 अ० किं० (कर्मणि)
 पूष, ०हुं न० पूषकु. ०दियुं वि० पूषडीवाणु.
 ०डी स्त्री० [सं पुच्छ] लुओ पूषडी
 [-पटपटाववी = पूषडी हलाववी (२)
 [ला.] नमी पडकुं, वश यकुं] ०लेल वि०
 गणियो, थाकीने जेसी पडेलो (वणक)
 पूष स्त्री०, न० [सर० म. पूज्य] मीडु, अतुरवार
 [-वणकुं = मीडु वणकुं, नाश पामकुं, रड यकुं.]
 पूषी स्त्री० [सर० प्रा पुंल के पुज, लुओ
 पूषकुं] लीडी के सूतरनी सावरणी (२)
 सावरणी

पूषकुं स० किं० [प्रा पुंज (स पुंजयुं)] ऐकहुं
 करकुं. उदा० छाण पूषकुं.
 पूष स्त्री० [सं पुंजि] डालत
 पूषुं न० [‘पूले’ उपरथी के ‘पुंन’ उपरथी ?]
 (सु.) आगरतुं पराण
 पूषे पुं० [दि. पुजय] कयरे, वासीड
 पूष, ०रपुं, ०ण, -ठियुं, -हुं, -ठे लुओ ‘पूष’मां
 पूषेवाण वि० लुओ पुठेवाण
 पूषियुं न० [प्रा वुष (स वुष्ण)] केश हाकनारे
 पूषना भाग उपर पाधवानो यामडानो कडडे,
 पूषरथु (२) धोतियानी वचमा मारेलु वाथुं
 मोट्ट थीगकुं (३) डाडियु धोतियु
 पूषरे पु० दीकरे [पूमकुं
 पूषडी स्त्री० लुओ पूषडी -हुं न० लुओ
 पूषक वि० (२) पु० [सं] पूषनार भाणस.
 ०लुद्धि स्त्री० प्रश्न करीने लाणवानी धरुछा;
 जिज्ञासा
 पूषा स्त्री० [सं] प्रश्न, तपास
 पूतना स्त्री० [सं] शैल
 पूथक् अ० [सं] अलग, छूट. -करणु न० धटक
 तत्वे लुवा पाठवा ते -कारक वि० छूट
 पाठनार. -कडुति स्त्री० पृथकरणु ०डिया
 स्त्री० पृथकरणु (२) पृथक् करवानी रीत -कता
 स्त्री०, -कव न० लिखता ०शिक्षणु न०
 ऐकेक विधाथीने छूटा छूटा भाणाववा ते
 (सभूडशिक्षणुथी लिलहुं). -अन पुं० धतर
 सामान्य भाणस (२) नीय के भूष भाणस.
 -वेणी पुं० संगीतमा ऐक अलंकार
 पूथ स्त्री० [सं.] (स.) कुंती
 पूथिपी स्त्री० [सं.] पृथ्वी ग्रह (२) पंचमहा-
 भूतोमानुं ऐक (३) नमीन
 पूथु, ०ल वि० [सं] पडोणु; विस्तीर्ण
 पूथवी पु० ऐक छे
 पूथवी स्त्री० [सं.] लुओ पूथिपी [-नो छेडे
 आववे = लड यवी, अणय धवी. -रसातल
 नवी = भारे अपकम संलवकुं] ०नाथ,
 ०पति, ०पाल, ०श [‘ईश’] पुं० राम
 पूथोहरादिसमास पु० [सं] नियमविरुद्ध
 समासने ऐक वर्ग. उदा० ‘अथैलाया’

પૃષ્ઠ નં[સં.] પીઠ; વાસો (૨) [અથવું] પાન (૩) સપાટી. ૦ફળ નં આકૃતિની સપાટીનું ક્ષેત્રફળ. ૦ભાગ પું ૦ આકૃતિની સપાટીનો ભાગ (૨) પાછલો ભાગ. ૦વંશ પું ૦ કરોડરજ્જુ. ૦વંશી વિ ૦ પૃષ્ઠવશવાણું (૨) નં તેવું પ્રાણી; 'વર્ટેષ્ટે'

પે (પે) અ ૦ ભુઓ પે
 પેક (પે) વિ ૦ [દે પક્ક] પકક; હોશિયાર
 પેકાન (પે) નં [ફા. પેકાન] ખાણવું ફળ
 પેખણુ નં [પ્રા પેક્વન (સં પ્રેક્ષણ)] પેખવું
 તે -ણું નં તમાશો -વું સં કિં ભેવું
 પેખંખર પું ૦ ભુઓ પયગંખર
 પેગામ પું ૦ ભુઓ પયગામ, સદેશ. ૦ચી પું ૦ સદેશવાહક, દૂત -મી પું ૦ દૂત
 પેચ પું ૦ [ફા.] આટો; વળ(૨)વળવાળી ખીલી, રફું (૩) [લા] યુક્તિ, તળખીર, પ્રપ ચ(૪)ફદિ; જળ, મુસ્કેલી(૫)પતંગની ઢોરીઓનો કટાવ [-કરવા = પતંગની ઢોરીઓનો કટાવ કરવો -ખેલવો = ભુઓ પેચ રખવો. -છૂટવા = પતંગોની ઢોરીઓમા પહેલી આટી નીકળી જવી. -ઢીલો થવો = ઢાકણ કે રફુંનો આટો સક્કસ ન રહેવો (૨) ઢાગળી ખસી જવી -દેવો = આટો દેવો -નાખવો = ભુઓ પેચ કરવા. -ફેરવવા = આટો ઢીલો કે સખત કરવો -રચવો = છટકું આડવું, ઢાવપેચ કરવો. -રખવો = ઢાવપેચ કરવો, યુક્તિ લડાવવી -લડાવવા = પતંગના પેચ કરવા(૨)ઢાવપેચ કરવા -લેવા = પેચ કરવા.] ૦દાર વિ ૦ યુક્તિખાજ -ચિયુ વિ ૦ પેચ ખેલવા તથા ખેસાડવાનું સાધન -ચી(૦હું) વિ ૦ યુક્તિખાજ
 પેજ સ્ત્રી ૦ [પ્રા. પેજ્જા (સ પેયા)] ચોખાની કાજ (૨) પવાત ૦ખાતું નં કપડાને જ્યાં પવાત કરવામાં આવે છે તે ખાતુ
 પેજ નં [દે] પાતુ ૦મૂક નં પેજ પાડીને -પાનાં ગોઠવોને કાઢેલું મૂક [મોજકી, પગરખુ
 પેજર (પે) સ્ત્રી, -ફે નં [ફા પેજાર] પેજર,
 પેજરી (પે) સ્ત્રી ૦ [દે. પેજ્જાલ = વિશાળ] (સુ.) ઘરમા ભોયતળિયે પાછળ આવેલો છાપરાવાળો ચોક

પેટ નં [દે] જઠર (૨) જઠર વગેરે ભાગોની શરીરની આખી ખખેલ (૩) [લા.] આજીવિકા (૪) ગર્ભાશય (૫) પોતાનું સંતાન; પોતાનો આખો વેશો -વશ (૬) અતર, મન (૭) કાઈ વસ્તુનો અંદરનો ભાગ; પેટું [-આપવું = રહમ્ય જણાવી દેવું. -આવવું = ઝાડો થવે (૨) (-ને પેટે આવવું) જન્મવું -ઉઘાડીને ભેણું = પારકાના પેટની વાત જાણવી -ઉપર = ભુઓ પેટ પર અથવા પેટે (-વાળા પ્રયોગો). -ભીંચું આવવું = પેટ લરવું, વૃક્ષ થવું (૨) ન્યાલ થવું (૩) ગર્ભ રહેવો -ખોલણું = દિલની વાત કહેવી -ગળે ગાડવું = ખાધેલું ગળે આવે ત્યાં સુધી ખાવું -ઘરાણે મૂકવું = ભૂખમરો વેઠવો. -ચડવું = પેટમા વાયુનો ભરાવો થવો(૨)છૂપી વાત જરવી ન શકાવાથી, કહી નાખવા અકળામણ થવી -ચાલણું = વાર વાર ભુલામ થવા -ચોટી જણું = અતિશય ભૂખ લાગવી -ચોળીને શૂખ ઉપખવણું = હાથે કરીને હુંખ ઊભું કરવું -છૂટી જણું = ઝાડા થઈ જવા (૨) ગલરાઈ જવું -ભુદાં થવાં = અણખનાવ થવો -ટાહું કરણું = જમવું. ભૂખ શાત કરવી (૨) પારકી મિલકત હુંજમ કરી જવી(૩)નિરાત થવી -ટાહું થણું, ઠંહું થણું, ઠરણું = નિરાત થવી -તણાણું = હરથી વવારે ખવાણું -તાણીને મરણું = ભૂખમરાથી મરણું -થણું = ભુઓ પેટ નીકળવું -દાખીને રહેણું = ખમી રહેવું. -ની આગ = અતરની ચિતા (૨) ભૂખ, ક્ષુધાક્રિ -નીકળણું = પેટવધીને બહાર દેખાવું (૨) ઢહાડા રહ્યા છે એવું દેખાવું (૩) પેટું નીકળણું -ની પતરાળી થવી = ભૂખથી પેટ ખેસી જવું. -ની પીડા = ભૂખનું હુંખ (૨) જરણપોષણનું હુંખ કે કડાકૂટ -ની પૂલ = પેટ લરવું -ક્ષુધા શાત કરવી તે -ની વાત = ખાનગી વાત (૨) મનનો કોડ -ની સગાઈ = પેટ લરવા પૂરતી સગાઈ(૨) માખાપ અતે બાળક વચ્ચેની સગાઈ -હું છોકરું = પોતાનું છોકરું. -હું પાણી ન હાલણું = કંથી અસર ન થવી. -હું બળ્યું = ભૂખ્યું (૨) દૂલાયું

હોય એવું -ને ભાડું આપવું = જીવન
 ઠકાવી રાખવા પૂરતુ ખાતુ (૨) ખાતું -ને
 પડવો, -નેા મેલ = મનની વાત; ગુપ્ત વિચાર.
 -પડવું = પેટે જન્મવું - અવતરવું - પથરો
 પડવો = જુઓ પેટ પહાણ પડવો. -પર છરી
 મૂકવી, પગ મૂકવો, પાકુ મારવું =
 આજીવિકાને ગુકસાન પહોંચાડવું. -પર
 પોટલું બાંધવું = હલ કરતા વધારે ખાવું-
 માગવું -પહાણ પડવો = સત્તાન ખરાબ
 કે પરાક્રમહીન પાકવું (૨) છોડી જન્મવી
 -પાકવું = પેટ દુઃખવા આવવું (હસવાથી)
 (૨) અંતરવું માણસ દૂરવું -પાણી ન
 પડવા દેવું = ન પવા ન દેવું -પેટલાદ
 (કે ખાટણ) જવું = ખૂબ ભૂખ લાગવી.
 -પોપવું = પોતાની એકલાની ભૂખ લાગવી.
 -પોચણી વળી જવું = પેટ ચોટી જવું
 -કાટવું = પેટ તણાવું (૨) ઘરવું કે અંતરવું
 માણસ કૂટી જવું -ફૂલવું = વાયુથી પેટ
 ફૂલવું (૨) જલોદર થવો (૩) ગર્ભ રહેવો.
 -ફોડવું = છૂપી વાત કહી દેવી, રહસ્ય
 ખતાવી દેવું -ખળવું = અદેખાઈ થવી
 (૨) ચિંતા થવી -ખાળવું = ભૂખે મરવું
 -ભરવું = ખાવું, આજીવિકા ચલાવવી
 -ભરાવું = તૃપ્ત થવી, ધરાવું -માં આગ
 ઊડવી = અતિશય ભૂખ લાગવી (૨)
 અદેખાઈથી ખળવું -માં આગ ઊડી =
 ખળ્યો અવતારા -માં આમળો = કીનો,
 દિલની આટી (૨) ટેક -માં ઉતા-
 રવું = ગળી જવું; ખાઈ જવું (૨) ધ્યાનમા
 લેવું (૩) સહન કરવું (૪) પારકું હજમ કરવું
 (૫) મનમા ઠસાવવું -માં કરેમ ઘોડવા,
 ફૂકલાં ઘોડવાં, ફૂવા પડવા = ખૂબ ભૂખ
 લાગવી -માં કરમિયા આરડવા = ખૂબ
 ભૂખ લાગવી (૨) પેટમા કરમિયા ઘોલે ને
 લેખામા ન લેવાય તેવું. -માં કાતી = જુઓ
 પેટમા પાળી -માં ફૂવો = અતિશય ભૂખ.
 -મા ખાટા પડવા = ભૂખ લાગવી -માં
 ખૂંચવું = લાચની ધરગ હોવી (૨) મનમા
 કંઈકે ગૂચ હોવી. -માં છરી = જુઓ

પેટમા પાળી. -માં ટાંટિયા = જુઓ પેટમાં
 પગ -માં તેલ રેડાવું = ચિંતા -ખળતરા
 થવી -માંથી ચોક્કી કાઢવું = મનમા હોય
 તે વિચાર વિના કહી દેવું -માં દાંત
 હોવા = અંતરમા વેર હોવું -માં દુઃખવું =
 કંથી વાતની વિમાસણ -આટી હોવી (૨) હવે
 પાસે જ છે -એ અર્થનો ઉદ્ગાર ઉઠાવું હવે
 અમદાવાદને શુ પેટમા દુ ખે છે -અર્થાત હવે
 પાસે જ છે -માં ઘાડ પડવી = ખૂબ ભૂખ
 લાગવી -મા ધ્રાસકો પડવો = ધાસ્તીથી
 ચોક્કી ઊઠવું -માં પગ = બહાર ન જણાય
 પણ અંદરથી પહોંચેલું હોવું -માં પાળી =
 અ તરમા વેર: છૂપુ તરકટ -માં પેસવું =
 વિશ્વાસ ઉપલવવો (૨) મનની વાત ભણી લેવી.
 -માં પેસી અંતરસ ખાવું = વિશ્વાસ
 મેળવીને દગો કરવો -માં પેસી નીકળવું =
 મનની અંદરની છૂપી વાત ભણી લેવી -માં
 ઢાળ પડવી = પેટમા ધ્રાસકો પડવો -માં
 ખળવું = અંદરખાને દુભાવું (૨) લાગણી હોવી.
 -માં ખળ્યાની સગાઈ = અ તરની સગાઈ.
 -માં ખાર વાગવા, ખિલાઈ આળોટવાં
 કે ઘોલવાં = કકડીને ભૂખ લાગવી.
 -માં ભરાઈને ખેસવું = શરણ લેવું (૨)
 ખાનગી વાતચીતથી વાકેફ હોવું. -માં રાખવું
 = ગુપ્ત રાખવું (૨) ખમી લેવું. -માં રોગ હોવો
 = દિલમા ખાગ કે ખૂરી લાગણી હોવી -માં
 શેરડો પડવો = પેટમા ધ્રાસકો પડવો -માં
 સમાવવું = જુઓ પેટમા રાખવું -મોડું
 રાખવું = દિલ ઉદાર રાખવું -રહેવું, વધવું
 = ગર્ભ રહેવો. -વાંસા સાથે ચોટવું = ખૂબ
 ભૂખ્યા થવું પેટે અવતાર લઈએ એવું =
 પવિત્ર, ભલુ. પેટે આવવું = જન્મવું. પેટે
 ચલાવવું = સાપની જેમ પેટે ચાલવાની ફરજ
 પાડવી (એક જીલમ). પેટે પડવું = જન્મવું.
 પેટે પાન છૂટવાં = ખાળકને જોઈને (માને)
 અતિશય વહાલ આવવું. પેટે ખાટા બાંધવા
 = ભૂખમરો વેઠવો.] ૦ ખાઈ ૩ ૦ ખાખરથી;
 ખોરાકી. ૦ ખૂલ સ્ત્રી ૦ લોજન ૦ પૂર વિ ૦ પેટ
 ભરાય એટલું ૦ ખળ્યું વિ ૦ અંદરથી

अकणायेलुं - हाजेतु. ०भलये। वि० पु०
 मानी छेकराने गाण (पेटमा न क्म न मरी
 गयो, अथवा पेट आणनारो केवो क नीपल्ये?)
 (२)नेतुं अतर हाज्यु छे दुलायुं छे अवे। (३)
 अदये। ०भेसायुं न० वारवार लुलाप
 यवे। ते, जाडो. ०भरुं वि० पेट लन्वानी
 न कणलवाणु (२) अकलपेटु (३) पेटियु.
 ०वरै। पुं० भेराधीभयं

पेट(-टा)वसुं स० किं [सर० म पेटो]
 सणगावसुं पेट(-टा)सुं अ०किं सणगसुं
 पेटारो पुं० [दि. पेटाल] पटारो .
 पेटावसुं, पेटासुं लुओ 'पेटवसुं'मा
 पेटाण न० ['पेट' उपरथी] पेट, अदरने लाग
 पेटिसुं वि० ['पेट' उपरथी] पेटपूर अल वदल
 नोकरा करनार (२) न० पेटसुं भयं; रौलसुं
 भावानुं (३) पगार पेटे अपेलेसुं पेटपूर अल
 (४) पगार रौल. [-आभसुं = भावा पूरत
 भयं क रौल आपवे। -काडसुं, इटी काडसुं
 = गुलरान जेशुं कभासुं]

पेट्री स्त्री० [सं] काई भूकवा माटे कराती अक
 अनावट (२) छातीने पेट्रीना नेव रक्षण
 आपे अवे। अक लतने कभले [-नेसुं =
 चारे वाजुथी अ'ध - सुरक्षित.] ०भरुं न०
 पेट्री नेवी, लरुं माटेनी सवकनी अनावट;
 'डेभोड'

पेटुं न० ['पेट' उपरथी] काई पणु यीलने।
 वरचेथी पोले। क दुदनी पेटे छापसेले। लाग
 (२)मोटी यीलनी अदर सभाते। लाग-अश
 (३)सभासना पूर'पद तरीके, 'गौण', 'अदर
 सभातु' अवे। अर्थ'मा(४)(तिरउकारमा) पेट्री
 [पेटाभा'लभसुं = पेटाविलाग के पेटाभान.मा
 लभसुं पेटुं नीकणसुं = पेट क तेना अवे।
 वरचेथी छापसेला अवे। लाग नीकणवे। -पूरसुं
 = हिसापभां करेले। पेटाविलाग रकभथी अ'ध
 करे। -याडसुं = हिसापभा पेटाविलाग
 करे।] -टाभातुं न० पेटाभा आवेलु -गौण
 भातु -टाभासुं न० मुप्य भानाना पेटाभा
 आवेलु ते. -टाभति स्त्री० मोटी लतिने।
 अक इटो -टाभति स्त्री० मुप्य ज्ञातिने।

अक लाग. -टानियभ पुं० मुप्यना लाग
 तरीके आपने।-गौण नियभ, 'आध'-लो'
 -टाप'ध पुं० संप्रदायने। इटो. -टाभाभत
 स्त्री० पेटाभा नशावेधी भाभत (२) गौण
 भाभत. -टा(०चि)लाग पु० लागने। लाग
 -टाभागिथे। पुं० मोटा लागीदारेने।
 हिरसेदार. -टारकभ स्त्री० मुप्यना पेटाभा
 आवेली रकभ -टासभिति स्त्री० मोटी
 सभितिअे नीमेधी नानी सभिति -टाईड
 वि० लुओ कापनु; कापी (व्याल)

पेटुं वि० ['पेट' उपरथी]रवाधी [भदलाभा
 पेटे अ० ['पेटुं' उपरथी] भाभतमा (२) साटे;
 पेटन पुं० [इं] भुरण्णी, आश्रयदाता (२) मडण
 क सस्थाभां अमुक सारी भदल आपनार
 सलासद; अक मानवाचक होसे। [तेल
 पेटोले न० [इं] (मोटरमा वपरातु)अक अनिल
 पेट, -ठे (पे) अ० [स पीठिकाया] शीते, भाइक
 पेटुं (पे) वि० [स प्रविष्ट, प्रा. पडटु] पेटेलु
 ('पेसव'त लू क) [पेटने लाग

पेटु(-ड) न० [सर० हिं पेटु] इटीनी नीयेने।
 पेटुं न० [प्रा. पेडय (स पेटक)] टोणु (२)
 लवैयातु टोणु (३)न० (का)इव के इही लरवानुं
 भाटीनुं वासण (४) अक लतनु धास
 पेटे। पुं० [सं पिठर, प्रा पिठर] राधवानु भाटीनुं
 मोटुं वासण

पेटदी स्त्री० छालदी; 'शेल्क'
 पेटसुं स०किं इणसुं (२)न० [लुओ पेटु] अवाणुं
 पेटी स्त्री० [सं पीठ, प्रा पीठ] शराइनी इकांन
 (२)वेपारीनी कोठी (३) वशपर परातु पगथियुं.
 [-पूटवी = पेटीअेदेवाणु काडसुं. -पर नलुं
 = इतक लेवातुं] ०आगत वि० पेटेडितार
 आवेलुं ०डितार वि० पेटे। इर पेटे। आलतु
 आवेलु (२) अ० पेटे। इर पेटे। ०नासुं न०
 वंशवृक्ष. ०प'चक न० वशने। नारा करनार
 पेटु न० लुओ पेटु [टाकतो लाग, अवाणुं
 पेटुं न० [स पीठक, प्रा पीठय] दातना भूण
 पेलु (पे) स्त्री० पथ्यरपेन
 पेटु (पे) स्त्री० तावडी -छो। पुं० मोटी पेटु
 पेट स्त्री० [स. पई] वासवार; पाड (?)

पेढण (पे) न० लुओ पायदल (२) अ० पगे
 आलीने (३) वि० पगे आलनाः; पत्रपाणुं
 पेढा (पे) वि० [फा] उत्पल (२) कभायेलु, मेणवेतुं
 [-करतुं = उत्पल करतुं (२) कम त्तुं; स पाडतुं.]
 ०श्री श्री० [फा. पैदादश] उत्पल, छिपल
 पेधतुं (पे) अ० किं० [लुओ पेधतु] देवातुं;
 आहत पडवी (२) लाग भणवाथी क्षवतुं
 पेधुं (पे) वि० [लुओ पेधु] पेवेतु (२) न०
 पेधतु ते, देव [-पडतुं = देव पडवी (२)
 वारवार लाभ लेवा आवता यतुं]
 पेन श्री० [इं] पश्यपेन (२) अ० दर शाही
 लरी रभाय अेवी अेक नतनी कलम,
 'क्षडिन्टन पेन'
 पेनसिद्ध श्री० [इं] सीसपेन, पेनिसल
 [-छोदणी, -थडनी, -तुं अलिखुं काडतुं =
 पेनसिलने लाकडाने लाग ढाण पडने छोदी,
 लपवानु अलिखु अहार काडतु]
 पेनी श्री० [इं] ताआने अ ग्रेण यललु-सिक्के
 पे-शन न० [इ.] नोकरी अदल, तेभाथी निवृत्त
 थये भणतो अेडा पगार [-पर छितरतुं के
 नतुं, -लेतुं.] ०२ पु० पे-शन मेणवनार
 पेन्स पु० [इ] पेनी
 पेन्सिद्ध श्री० [इ] सीसपेन
 पेपडी श्री० [सर० 'पेपो'] पीपरतुं इण
 पेपडुं वि० लुओ पेपु
 पेपर न० [इं] वर्तमानपत्र, छापु (२) पु०,
 न० परीक्षाने प्रश्नपत्र [काडतुं = प्रश्नपत्र
 तैयार करतु. -कूटवो = प्रश्नपत्र अगाडथी
 लशाई अवे.]
 पेपडी श्री० डेकडु वणेदी योआनी पापडी
 पेपुं वि० [स० 'पेपु'] रकूति वगरतुं,
 ढीतु, पोपु
 पेपो पुं पीपणतुं इण
 पेमलु (पे) वि० लुओ पोमलु
 पेमाअेश (पे) श्री० [फा पैमाडश] अमीन-भापणी
 पेय वि० [सं] पीवा योग्य, पीवानु (२) न०
 पी शक्य अेवु आव(३) पीखुं (आ, कोडीवगेरे)
 पेरे (पे) श्री० [दि. पकर = भाग; ररेनो] प्रकार,
 शीन(२) अअर(३) तडपीर (४) [हिं] पु० पग

पेर श्री० [स. पूर्वन्] पेरार्थ (२) न० [सर०
 'पेर'] लमक्षण
 पेरवी (पे) श्री० [फा पेरवी] तलवील, गोठवः
 युजि (२) प्रयतन (३) दरन्ते [-करवी =
 तलवील - गोठवः क०वी पेरवीमां रडेतु
 = तलवील - गोठवः थाय अेम करता रडेतु]
 पेरतुं स० किं० वावतु
 पेरार्थ, पेररी श्री० 'पेरिखुं', पेरु न०
 [सं पूर्वन्] साकानी अे गाठ वः अेने लाग
 पेरु न० लमक्षण, पेर (२) [इ.] (स.) दक्षिण
 अमेरिकाने अेक देश
 पेरे (पे) अ० [दि पकर] प्रकारे (२) छे
 पेरार्थ [इ], -रेड पु० इरेड, कडिक
 पेरेडिन न० [इं] अेक नतना पश्यर, लाकडुं
 वगेरेभाथी गाणी काठवाभा आवने मीलु लेवे
 पदार्थ (मीलुअतीमा तेम न लुलाअ तरीके
 वपराय छे)
 पेद, ०तुं (पे) न० [दि पिउली, प्रा पेहु]
 पीनेवा इनी थेपडी, पोखतु
 पेहुं वि० (२) स० सामे आगणीथी अतावेतु,
 ओल्युं (३) आवता परम दिवस पडीना के
 गयानी पूर्वने (दिवस) [पेढा न० नमां,
 पेले न० नम = आवने अवनतार(२) कडी नडी]
 पेदडो (पे) पु० ओदडो (कडी प्रात)
 पेश(-रो) पु० [प्रा. पेगो] थवे
 पेश अ० [फा] आगण, छिपरी अधिकारी
 तरड (२) आगण, डेक [-करतु = रलू करतु.
 -अतुं, पहेअतुं = सडण थतु (धवाभा)
 -पहेअतुं = ध'धाभां इतेड मेणववी (२)
 डेक पहेअतुं, शिकरत आपवी, डेकाये
 लावतुं.] ०कडमी श्री० सामे लेवा अतुं ते(२)
 आगेक्य (३) यडार्थ ०करी पु०, ०करी श्री०
 अडेली. ०कार पुं अरलारी, शिरनेदार
 (२) अवास, हलूरियो. ०गा श्री० आगणुं
 (२) आगण के तप्त छिपर पाथरेलु पाथरलु.
 ०गी श्री० काम पेडे आगणथी अपिलु
 लवानम, अतुं ०दरती श्री० आगण
 यडने करेलु अगुचित काम - लअरदरती
 पेशना पु० [फा.] पेथा, आगेवान(२) सताराना

भराहा रालओनुं वंशपर परागत प्रधानवट्ट
धरावतार ध्राहाण (३) मुप्य प्रधान ०ध
वि० पेशवाने लगत (२) स्त्री० पेशवाओनुं
प्रधानवट्ट-अमल (३) पेशवाओने रान्यकाण
केतेमनु साम्राज्य. [-करवी = दार यलाववा]
पेशवाण पु० [फा.] षीशीओने अक घेरदार
लमे।

पेशानी स्त्री० [फा.] नरीम
पेशाण पु० [फा.] भूतर [-करवा = भूतरवुं.
-थधं नवे = डरी नवुं -थवे = भूतर
आववुं, भूतरवु] ०भातुं न मुनरडी
पेशी स्त्री० [सं] भासने लोयो, 'दिरयु' (२)
[इल्लस, अलूर जेवा] इणना गरने पिठ
पेशी स्त्री० [फा.] केसनी सुनावण्णी, आगण
कस याववा ते

पेशीनगोर्ध स्त्री० [फा.] लविष्यवाणी
पेशी पु० [फा.] पेश; धयो, कसण
पेशतर वि० [फा] पेशतर, आगामी
पेश्या, ०ध [फा] लुओ 'पेशवा'मा
पेसनीकण (पे) स्त्री० [पेसवुं + नीकणवु] पेसवु
अने नीकणवु ते (२) [ला] कारवार
पेसवुं (पे) अ०किं [सं प्रविश; प्रा पइस]
दाभल यवु, प्रवेश करवा पेसाठवुं स०
किं (प्रेरकं), पेसावुं (कर्मणि)

पेसादर (-रे) (पे) पु० [प्रा. पइसर (स प्रविश)]
दाभल यवु ते, प्रवेश (२) परिचय; गाड सणध
पेसेनर (पे) स्त्री० [इ] उताओ लावती लध
जती रेलगाडी (ये सामान्य रीते दरेक
स्टेशनने ठीली रह्हे छे.) (२) वाहनने मुसादर
पेशतर वि० [लुओ पेशतर] आगामी

पेण पु० [सं. मेल] वृषण
पे (पे) अ०(प) [सं प्रति, प्रा पइ] सरभा-
मण्णीमा, मुकाणवे (२) उपर
पेगडुं (पे०) न० घोटिसवार जेमा पग राणे छे ते-
कडु; रकाय [पेगडाभां पग धाखवा = ने
पगले याववु (२) नी सरपु उतरवु.]
पेनर (पे०) स्त्री०, न० [लुओ पेनर] पगरपुं
पेठ (पे०) स्त्री० लुडी गेरवडले पड्याथी
शील वार लपी आपवामा आवे छे ते

पे'डा (पे०) पु० [सं पिंड, प्रा. पेंड] पिंड, (माडीने)
लोहा (२) इधना भावानी अनावेली अक
भीकाध [-आपवे = भारवु (२) भरतरक करवुं.]
पे'तरे (पे०) पु० [सर० हिं. पैतरा] कुरती
वगेरेनी शरमातमा आगला पगने नरा
वाणीने अने पाछला पगने टंटा रानी ठीला
रहेवु ते, पवित्रा (२) युक्ति, प्रपय [-करवा,
रयवे = युक्ति - प्रपय गोलववा]

पेतान न० डेण
पेधवुं (पे०) अ०किं लुओ पेधवुं
पे'धुं (पे०) (वि० (२) न० लुओ पेधु
पे न० [दे पइज] + पैडु [-भाधी
पैशी अ० [म. पैजी (का. पैक = समु. अय)] -भानु;
पैठ स्त्री० (य) योणाओण; प'यात, परड -डोतरुं
वि० वतने डोडो न भूडे तेवु
पैडुं न० [लुओ पै] यक, याक [-करवुं =
काम यावु यवु के सिद्ध यवु.]

पैतामहक [सं] वि० पितामहने लगत
पैतुं न० पीत, पातणी ककडो, कातणी
पैतक वि० [सं] पापीक, वारसामा मणेलु
पैशाय वि० [सं] राक्षसी (२) पु० लगनना
आड प्रकारेमाने अक (जेमा सूतेली, मध-
पानथी लिहवव अनेली के उ-भत्त कन्या
साथे सभोग करी लग करवामा आवे छे)

पैशाचिक वि० [सं] पैशाची
पैशाची वि० राक्षसी (२) स्त्री० [सं] प्राकृत
लाषाने अक प्रकार

पैशुन (-न्य) न० [सं] पिशुनता
पैसादार वि० [पैसा] उपरधी धनवान
पैसा पु० [सर० हिं पैसा] अक तामाने सिद्धो,
आमाने योथो भाग (२) [ला] टालत, धन.
पैसा उडाववा = उडाउपले पैसा अर्थवा.
-उडापी नवा = पैसा पाधंनवा, योणववा.
-उपनवा = कि मत जेटला के तेथी वधु
नाणा मगवा -इडवा = भूष -ववारेपडता
पैसा होवा -अर्थवा = कि मत तरीके नाणा
आपवा के तेमनु रोकाण करवु -आवा =
लाय लेवी (२) विद्यासधात करी पारकाना पैसा
ओणववा -पैसा करवा = देवु के लेखुं न

यूकववुं. -भोटा थवा = धीरेलुं नाथु न
 भणवु - डूल थवुं -भोवा = वेपारधंधामां
 भोट आवणी(२)पैसा उडाववा. -धलावा =
 धीनलो वडे पैसा भवाध जवा, धीरेला पैसा
 पाछा न भणवा -थांपवा = लाय आपवी.
 -लोडवा = सामानी यीजने नुकसान यता
 तेनी कि भन के नुकसानी तरीके नाथु आपवा
 -तोडी पाडवा = सहेलाधथी पैसा कमावा.
 -नाभवा = लविभ्यमा लालनी व्याशाये
 धंधा - विधोगमा नाथुनु रोकालु करवुं.
 -पाडवा = पैसाना सिका भनाववा.
 -पाण्णिमां नवा = व्यर्थ भयर्थ थवा.
 -भगाडवा = पैसातुं नकासुं भयर्थ करवुं.
 -भयथा = भयर्थ जता पैसा सिलक रहेवा.
 -भरवा = कर के क्षणानी रकम यूकववी (२)
 क्षणानी यादीमा पोता तरकी रकम लभाववी
 (३)पैसा जोडवा -भारवा = पैसा भाई जवा,
 ओणववा -भूडवा = व्याजे के थापणु तरीके
 पैसा आपवा -वरसवा = अतिशय कमाणु
 के लाल थवा -वापरवा = भयर्थ करवुं
 -वेडवा = नकासुं भयर्थ करवुं, पैसा उडाववा
 -वेरवा = थारे तरके अनेक जणने लाय
 आपवी पैसाना कांकरा करवा = पैसा
 उडावी देवा; पैसाना गेरुपयोग करवा पैसाना
 जेल, थाणा = पैसाने जेरे करी गकाय तेवा
 मोलशाभ के भयर्थ पैसाना छूट = वापर
 माटे घाला पैसा होवा पैसातुं = पैसाना
 कि मततु, तुच्छ. पैसातुं पाण्णि करवुं =
 पैसा नकामा उडावी देवा] ०८६ पुं० धन; पू०
 यो (पो) स्त्री०, न० [सर० म. पव] भासावा
 दावमा अकेना दाव (२) डोडीअेना दावमा
 १०, २५ अने ३० लेवा दाणा के ते पडे
 थारे लेवाने अके ०५ दाणे (३) योपटमां
 पहेलु भातुं [-यडवी = वधु दाणे लेवाय
 तेवा दाणा पडवा. -येभवी = पो पडवाधी
 नवु सोगट्ट अंधर लेवावु]
 यो (पो) पुं०, स्त्री० [लुओ पोड] परोदियुं
 [-दाडुं = परोदियुं यध.]
 योधि स्त्री० [स पोतकी, हिं पोई] अके वेव

योधिअ अ० [फा पोन्न] 'वाटमांथी भरी
 लओ' अकुं जणावनारे उडुगार (२) (सु.)
 मात, सीधु हा० करेसु [-थर्ध जवुं = रवाना
 थर्ध जवुं; नासी जवु (२) सीधुहार थर्धजवु.]
 योड स्त्री० [प्रा पोक्क] भूम पाडीने रडवुं ते.
 [-याडवी = भग्नारतुं नाम प्थेदी मोटेथी
 रडवुं -भूडवी = मोटेथी नाम हर्धने रडवु
 (२)कशुं वणवानु नथी, अेम मानी डोडी देवु]
 ०२।थु न० योडपोडने अवाज. ०२।वडुं
 स०किं योडारे अेम करवुं ०३।अ न० डोधि
 भरी गयुं होय अेम योड भूडीने रडवु ते
 योडण वि० [डे. पोक्क] पाडु(२)पोटुं ०२।स्त्री०
 योडणी स्त्री० [योडण' उपरथी] भादी जगा
 योड'डी न० अके पक्षी
 योडार पु० [प्रा पुक्कर, पोक्कर] भूम (२)
 करियाड. [-उडाववेा = भूम - करियाड
 उडाववी -करवेा = योडारवु (२) करियाड
 उडाववी.] ०णु न० योडारवु ते ०णुं स०किं
 मोटे बाटे -भूम पाडीने ओलवुं के डोधिने
 ओलाववुं [योडि पाडीने
 योडेपोड अ० [योड' उपरथी] योडे पोडे, भूम
 योभरान पु० पीणा रंगतु अके रत्न
 योभरो पुं० [सर० म पोखर = पाडु] (डा.)
 लजरे के सुतरडीनी ओके
 योभरुं स०किं + लुओ पोपवु (५)
 योभण न० [सर० योडण] जोपाणु [-नीकणुं]
 योभणी स्त्री० गासडी
 योच स्त्री० [दे पोच्चड] दाणा वगरतुं योथुं
 (डागरतुं). ०कणु वि० [पोयु' उपरथी]
 योथुं, भीकणु, पयकणु ०कुं न० छाएने लोडो.
 [योथुकां नाभवां = छाएना पोडणा नाभवा
 (२) भी जवुं, गलरार्ध जवु] ०८(-६) वि०
 योथुं ०२६ न० [दे. पोच्चड] भी न थयुं
 होय अथवा अहर भरी गयु होय अेवी सींग
 योथुं वि० [दे. पोच्च] नरभ, दयायु दयाय अेवुं
 (२) नमणु, डीसु, कडववी विधु (३) [ला]
 भीकणु, योथकणु [पोथा क्षणलतुं, पोथी
 छातीतुं = डरी लय अेवुं योथुं पडवुं =
 नरभ यधु (२) रथी न शकवुं, गलरारु.]

पोटकी(-ली) स्त्री० [ब्रुओ पोटकी] नानी
 गासडी. -कु(-लु) न० गासडी
 पोटर पुं० [इं. पोटर] रेलवे स्टेशनना पर्यूरख
 कामकाज करनारे नोकर -भनूर; इडी
 'पोटलियु' वि० [पोटली' उपरथी] पोटलीना
 घाटतुं(२)पोटलाभा वीटेलु -ये। पुं० ब्रोडाना
 सामान साथे रही शके तेवी चपटा घाटनी
 यामडानी मसक(२)सोना के इपानो ल अगोण
 मण्डो. [पोटलिये नुतुं=आडे इरवा नुतुं.]
 पोटली,-लुं [दे पोट्टल, पोट्टलिया] ब्रुओ
 'पोटली'मां [पोटली पडडपी=वैधनो धवो
 करवो -पोटलेपोटलां=भूत, पुं०कण] -दो।
 पुं० मोट्टं पोटलु [-क्षर
 पोटाश(-स) पुं० [इ] ऐक रासायनिक द्रव्य
 पोटीस स्त्री० [इ पोटीस] गडगूमड पकववा
 भाटे बडना दोठ वगेरेनी गरम लुगडी
 [-भांधवी, भारवी, लगाववी]
 पोटी। पुं० [दे.पोट्ट=पेट (नेतुं उपसेलु इसेलु)]
 धानसने गोणो (२) [स पोत] यकलीतु अम्यु
 (३) [सर० म. पोटा] ऐक लतना बडिनो दाखो
 पोटी स्त्री० पोरटी, छोकरी
 पोटी पुं० [ब्रुओ पोरटी] छोकरो (सु.)
 पोठ स्त्री० [स पृष्ठ, प्रा. पुट्ट उपरथी] प्राणीनी
 पीठ पर नभाय तेवी जेवडी गूख (२) वखलर
 (३) पोठिंगो -ठिये। पुं० पोठ उपाडनार
 अणह (२) मडाडेवने नंदी -डी पुं० पोठने
 अणह (२) वखलरै
 पोडुं न० [प्रा. पुडग (स. पुट)] लीपणना लडा
 यरने ककडो (२) अथपूडो
 पोडलु (पो) न० [दे पवड्ड=पे.डड] शयन
 -लुं अ० किं सडु
 पोडलुतुं (पो) स०किं 'पोडलु'तुं प्रेरक
 पोलु (पो) न० + [ब्रुओ पलु] प्रतिज्ञा
 पोलुअवडुं (पो) वि० [ब्रुओ पुणुअवडुं]
 वाकु; अस्त्य
 पोला (पो) पुं० अ० व० [स पादोन] पोलाणा
 आक -खियुं वि० पोला लागडु -खिये।
 वि० पुं० [वा] आयलो, रांडवो -खिये। वि०
 सोमां पा ओछो, 'हला।'-लुं वि० आभाभा

पा ओछुं; '०।।।' [पोलाआठ वि० पुं०
 पोखिये; नपुंसक.] -खिये। वि० पयेतेर
 पोत न० इस जेखवी ते (२) [स. आत्मत्व,
 प्रा. अण्यत्त] पोतातु अर स्वरप. [-प्रकारातुं
 =अंतरने स्वभाव भुल्यो करवो पोताना
 गुणकर्म उपर नुतु]]
 पोत न० [सं] पाणक, अम्यु (२) कपडु (३)
 पु० मछवो (४) [ला] वखनो वखल (५)
 भरनारना नउकना सगानो शोक मुकाववा
 थीलं सगा वख के तेनी किंमत व्यापे छे ने.
 ०२ वि० पोत -अम्याइपे अवतनुतु (अडल
 नही) ०डी स्त्री० पोती -तारे। पुं० लीतु
 पोतु (२) पोतु इरेवव ते. पोतियादास पुं०
 [ब्रुओ पोतियु] पोतियु पहरेनारे -दीखो
 माखस. -तियुं न० [स पौतिक प्रा पोत्तिम]
 नातु पोतियु [पोतियां देवां, लई देवां
 = दुकसान करतुं (२) लूतु (३) गबरवडु
 पोतियां देवां नवां=हि मत नती रहेवी,
 छका छूरी नवा. पोतियुं काडी नाअतुं,
 छूरी नलुं, काडी नलुं = गबरवडु नुतु;
 हि मत नती रहेवी. -काडीने छेला रडेलुं
 = नागाई करवी] -ती स्त्री० [स, प्रा] पोती
 पोतदार पुं० [फा पोतह + दार] अलनयी
 पोतनीस पुं० [फा पोतह + नवीस] अलनानो
 हिसापनीस
 पोतपोतामां अ० [पोते परथी] माहोमाहे
 पोतपोते स० [पोते परथी] पोते पोते, इरेके
 पोतरे। पुं० [सं पौत्र, प्रा पोत्त] पौत्र
 पोतापलु न० [पोते+पलु] आत्मीयभाव (२)
 व्यक्तिव (३) अस्मिता, अहंभाव
 -पोतारे।, पोतियादास, पोतियुं, पोती
 ब्रुओ 'पोत'मा
 पोतीकुं वि० [ब्रुओ 'पोत' न० (२)] पोतातु,
 स्वधीय.
 पोतुं न० [स पुस्त, प्रा पुत्थ, पोत्थ] पाणीमा
 लीं नवेले लुगडानो ककडो (२) थूनामा के
 रगमा लीं नवेले इथडो (३) [फा पोतह]
 सरकारी अलनामां अहेसुलतुं अरखुं (४)
 [ब्रुओ पोतु] पोतुं. [-करतुं=रगवा के

घोणवा पोतु डेरवडुं. -डेरवडुं = पोतु भारडुं
 (२) लूसी नाभडु. -भरडुं = भरडुं भोडकडुं.
 -भारडुं = रंगवा डे घोणवा पोतु डेरवडुं
 -भोडकडुं = भरडुं भोडकडुं -वाडुडुं =
 धूणमा भेणवडुं, करेला पर पाण्णी डेरवडुं]
 पोते सं [लुओ पोत न० (२)] लते; पडे.
 [पोताने वूअडे तरडुं = व्यापयणथी अतडु
 पोताना पग पर कुडाडी भारवी =
 पोतानु व भरवय थाय तेम करुं]
 पोथडी श्री० [स] अेक नेत्ररोग, नेमा पोपथाना
 अंकरना लागमा डेवडीओ नीकणी आवे छे
 पोथाणडु अंकिं (का.) पलायन करुं
 पोथी श्री० [स पोतकी] पोथनी वेव (२)
 पोथना रगमा डे अयणतामां जेण्णी राभेडु इतु
 पोव [-भूडवी = दातरगवा तेना उपर रगतु
 पोव भूडव] (३) [स पुस्तिका, प्रा पोथियावा]
 लावा फूटा पानानु पुस्तक, डे अेनी पोथडी.
 [पोथीभांनां री गण्णां = भीलने उपदेशवानु,
 पण लते तेम करवानु नही ते] -युं न०
 मोडी पोथी-पुस्तक (तुच्छकारमा)
 पोदणा पु० [दे. पोह] छाण्णेना खोदो (अेक
 वारने-अेक साथे करेदो) [पोदणा नेडुं =
 ढगलानी पेठे पडी न्हेंतेडुं, रथूव-वड, ढावे
 यावे नही तेव. -करवेा, भूडवेा.]
 पोप न० [लुओ पोपडी] इण्णो (२) पड, थर
 पोप पु० [इ] रोममा न्हेंतेना रोमन डेथलिक
 स प्रहायने वडो धर्माबिकारी
 पोपयुं न० [लुओ पोप] आभनु पापण्णवाणुं
 ढाकण (२) भसभसने वाण्ण भाज्या वगरने
 ढोडो (३) वाण्ण भाज्या वगरनी सिंग (४) पोपडी
 पोपट पु० [स पुट्ट+पुट्ट = ओव ओव करव
 उपरथी ?] लीला नेवा रगतु अेक पक्षी,
 शुड [-करी नाभडु = वाण्णवीने होशियार
 करी डेव (२) पोतानु ओवायुं ओवे तेव
 अधीन करी डेव -करी राभडुं = पोतानु
 ओवायु ओवे तेव अनवी राभडु. -ओववेा =
 याडी नडु; अवास यथ नडु -पाणवेा =
 पोपटने पाणवेा (२) पपाण्णेने भाववतथी
 राभडु (३) आगणीअे वागवा-पाकवाथी ढायना

पडोथाने ठीयो ने ठीयो राभवेा.] -टियुं वि०
 पोपटना नेवा रगतु (२) पोपटना नाकना
 आकारतुं (३) पोपटनी पेठे समन्या विना
 गोभी मारेडु (४) डेवण मोढातु, ओववा पूरतु
 व -टी वि० पोपटियु (२) श्री० पोपटनी माढा
 पोपटी श्री० अेक छोड-वेडो (२) [य] द्विवेवाभा
 पडने अेक रोग -कुं न० पोपटीतु इण-ढाण्णे
 पोपटो पु० [दे. पोह = पेठ (परथी ?)] यण्णी
 सिंग [पोपटा पाडवा = यण्णेना ओणो
 करेवो]
 पोपडी श्री० [प्रा पडण्ड = ठीया थड, इडुं
 (सं. प्र + उन् + पत्)] नानो पोपडो -पड -डुं
 न० नानो पोपडो (२) मात्र धास ठीगे तेवी
 नमीन. -डो पुं० ठीपसेडु, ठीपडेडु डे
 लागेडु पड (२) मात्र धास ठीगे तेवी नमीन
 पोपडां न० अ० व० [लुओ पोपडु] अशक्रिना
 दाश
 पोपलिन (पो) न० [डं.] अेक लतनुं डापड
 पोपडुं वि० [दे पोण्णय = ढाय डेरन्या करेवो,
 पपलावडुं] पोयु, काई सहन करी शके नहि
 तेडुं (२) लडावेडु, लाडक करी नाभेडु (३)
 नकमा दाश भारडु
 पोपागाणुं वि० लुओ पोपडु
 पोपांभाडुं रानय न० जेरव्यवरथा अने
 अनावडतने कारणे यावतु अवेर
 पोयुं वि० [लुओ पोपडु] कायु, पोयु (२) न०
 कागापयु, पोथापयु
 पोपैयुं न० (जा) लुओ पपैयु -यो पु०
 तेवु अड, पपैथो
 पोपो पु० काण्णतु टपकु, नरदियु (२) [स०
 दे. फोफा = डराववने अवाण] अलवथो
 योर (भाणकने कडेनामा)
 पोथार (पो) पुं० अ० व० [पो + थार] नण्ण पासानी
 रमतमा छ, छ अने अेक, अेम कुल तेर -
 वाण्णेना ढव (२) इतेड [-करवा, गखुवा =
 लुओ पोथारा गण्णवा. -पडवा = पासा मवणा
 पडवा, धारेडी युक्तिमा दावडु; इतेड यवी.]
 पोथारा गण्णवा (पो) [स० म. पो (पव) वारा]
 श० प्र० [लुओ पोथार] नासी नडुं

पोटकी(-की) स्त्री० [ब्रुओ पोटकी] नानी
गासडी. -कुं(-कु) न० गासडी
पोटर पुं० [इं. पोटर] रेलवे स्टेशननो पर्यूरण
कामकाज करनारो नोकर -भन्नु; इकी
'पोटलियु' वि० [पोटकी' उपरथी] पोटकीना
वाटनु(२)पोटलाभा वीटेलु. -यो पुं० ब्रोडाना
सामान साथे रही शके तेवी बपटा बाटनी
ब्यामडानी मसक(२)सोना के इपानो लभगोण
मण्डो [पोटलिये नुं=आडे इरवा नुं.]
पोटकी,-कुं [दे पोट्टल, पोट्टलिया] ब्रुओ
'पोटकी'भा [पोटकी पकडवी=वैधनो धवो
करवो -पोटलेपोटलां=भूम, पुं०कण] -लो
पु० मोट्ट' पोटलु [-क्षर
पोटाश(-स) पु० [इ] ऐक रासायनिक द्रव्य
पोटीस स्त्री० [इं पोट्टीस] गडगूमड पकववा
माटे बडना दोठ वगैरेनी गरम लुगदी
[-भांधवी, भारवी, लगाववी]
पोटो पुं० [दि.पोट्ट=पोट (नेवुं ७।पसेलु कूसेलु)]
ज्ञानसने गोणो (२) [सं पोट] चकधीनु अम्यु
(३) [सर० म. पोटा] ऐक लनना बडनो दाणे
पोटी स्त्री० पोरटी; छोकरि.
पोटो पु० [ब्रुओ पोरटो] छोकरो (सु)
पोठ स्त्री० [स पृष्ठ, प्रा पुष्ट उपरथी] प्राण्णीनी
पीठ पर नभाय तेवी जेवडी गूळ (२) वण्णर
(३) पोठियो. -ठियो पुं० पोठ उपाडनार
भण्ड (२) मडाडेवने नंदी -डी पु० पोठनो
भण्ड (२) वण्णर
पोडुं न० [प्रा. पुडग (स. पुट)] लीपणना लडा
धरनो ककडो (२) भधपूडो
पोडलु (पो) न० [दे पवडड=पोडडु] शयन
-डुं अ० किं स्रु
पोडाडुं (पो) स०किं 'पोडडु'नु प्रेरक
पोलु (पो) न० + [ब्रुओ पलु] प्रतिज्ञा
पोलुअवडुं (पो) वि० [ब्रुओ पुलुअवडुं]
वाकु, असत्य
पोलु (पो) पु० अ० व० [स पादोन] पोणाना
आक -लियुं वि० पोणो लागनु -लिये
वि० पुं० [ला] भायलो, राडवो. -णोसो वि०
सोमां पा ओणो, 'दसा.'-णुं वि० आभाभा

पा ओणुं; '०गा' [पोणुआठ वि० पुं०
पोलियो; नपुंसक] -लोसो वि० पयोतेर
पोत न० इस भोलवी ते (२) [स आत्मत्व,
प्रा. अण्णत्त] पोतानु भर स्वइप [-प्रकारालुं
=अंतरनो स्वभाव भुल्लो करवो पोताना
गुणकर्म उपर नु]]
पोत न० [सं] पाणक, अम्युं (२) कपडु (३)
पु० मछवो (४) [ला] वरुनो वण्णट (५)
भरनारना नळकना सगानो शोक मुकाववा
भीलं सभा वअ के तेनी किंमत आपे छे ते
०१ वि० पोत -अम्याइपे अयतनु (अडल
नही) ०डी स्त्री० पोती. -तारो पुं० लीनु
पोतु (२) पोतु इरववु ते पोतियादास पुं०
[ब्रुओ पोतियु] पोतियु पडेरनारो -दीलो
माणस. -तियुं न० [स पौतिक प्रा पोत्तियु]
नातु पोतियुं [पोतियां देवां, लई देवां
=वृकसान करवुं (२) लूटु (३) गभरावड
पोतियां देवाध नवां=डि मत नती रहेवी,
छका छूरी नवा. पोतियुं कादी नाअपुं,
छूरी नुं, कादी नुं =गभराध नुं,
डिंमत नती रहेवी -कादीने छिमा रडेपुं
=नागाध करवी] -ती स्त्री० [स, प्रा] पोती
पोतदार पुं० [फा पोतह + दार] भलनथी
पोतनीस पु० [फा पोतह + नवीस] भलनानो
डिसापनीस
पोतपोतामां अ० [पोते परथी] माहोमाहे
पोतपोते स० [पोते परथी] पोते पोते, इरेके
पोतरो पु० [स पौत्र, प्रा पोत्त] पौत्र
पोतापणुं न० [पोते + पणु] आत्मीयभाव (२)
अकित्तव (३) अकिमता, अड लाव
पोतारो, पोतियादास, पोतियुं, पोती
ब्रुओ 'पोत'भा
पोतीकुं वि० [ब्रुओ 'पोत' न० (२)] पोतानुं,
स्वधीय.
पोतुं न० [स पुस्त, प्रा पुत्थ, पोत्थ] पाण्णीभा
लींनवेलो लुगडानो ककडो (२) न्यूनाभा के
रगभा लींनवेलो कूयडो (३) [फा. पोतह]
भरकादी भलनाभा भडेसूकनु भरणुं (४)
[ब्रुओ पोतु] पोथुं. [-करनुं=रगवा के

घोणवा पोतु डेरववुं. -डेरववुं = पोतु मारवुं
 (२) लूसी नाभवुं. -भरवुं = भरवुं मोकलवुं.
 -भारवुं = रंगवा डे घोणवा पोतु डेरववुं.
 -मोकलवुं = भरवुं मोकलवुं -नाडवुं =
 धूणमा मेणववुं. करेला पर पाणी डेरववुं]
 पोते स० [लुओ पोत न० (२)] लते; पडे.
 [पोताने वळडे तरवुं = आपणवणी छतवुं
 पोताना पण पर कुलाडी मारवी =
 पोतानु न् अराण थाय तेम करवुं]
 पोथडी श्री० [स] ऐक नेत्ररोग, जेभा पोपथाना
 अंदरना लागमा शेवलीओ नीकणी आवे छे
 पोथाणवुं अ० कि० (का.) पलायन करवुं
 पोथी श्री० [स पोतकी] पोथनी वेल (२)
 पोथनी रगमा डे अणतामां जेणी राभेसु इतु
 पोल [-भूकवी = दातरगवा तेना छपर रगनु
 पोल भूकवुं] (३) [स. पुस्तिका, प्रा पोत्थिया]
 लाभा एरा पानानु पुस्तक, डे जेनी पोथडी.
 [पोथीभांनां रींगणुं = भीलने छपदेशवानु,
 पण लते तेम करवानु नही ते.] -थुं न०
 मोथी पोथी-पुस्तक (तुअकारमा)
 पोदणी पु० [डे फोड] छान्ने छोदो (ऐक
 वारने-ऐक साथे करेदो.) [पोदणी जेपुं =
 दगलानी पेटे पडी न्हे तेवुं, रथूल-जड, डाले
 खावे नही तेवुं. -करवे, मूकवे.]
 पोप न० [लुओ पोपडी] इण्णो (२) पड, धर
 पोप पु० [इ] गेममा न्हेना रोमन डेथलिक
 स प्रदायनी वडो धर्माबिकारी
 पोपयुं न० [लुओ पोप] आपनु पापणवाणुं
 दाकणु (२) असभसने दाशा भाज्या वगरने.
 दाडो (३) दाशा भाज्या वगरनी शिंग (४) पोपडी
 पोपट पुं० [स पुट्ट-पुट्ट = जोल जोल करवुं
 छपरथी ?] लीला जेवा रगनु ऐक पडी;
 शुंक [-करी नाभवुं = लणवीने होशियार
 करी देव (२) पोतानु जोलायुं जोले तेवुं
 अधीन करी देव -करी राभवुं = पोतानु
 जोलायुं जोले तेवुं जनावी राभवुं -जोलावे =
 याडी न्नु, जलास थर्ध न्नु -पाणवे =
 पोपटने पाणवे (२) पंपाणीने भाववतथी
 - राभवु (३) आगणीजे वागवा-पाकवाथी हाथना

पहोथाने छोचो ने छोचो राभवे.] -टियुं वि०
 पोपटना जेवा रगनु (२) पोपटना नाकना
 आकारनु (३) पोपटनी पेटे सभन्या विना
 गोभी मारेलु (४) कवण मोदालु, जोलवा पुरतु
 न् -टी वि० पोपटियुं (२) श्री० पोपटनी मादा
 पोपटी श्री० ऐक छोड-वेळो (२) [य] दिवेलाभा
 पडने ऐक रोग -कुं न० पोपटीनु इण्ण-दाखो
 पोपटो पुं० [दि. फोट्ट = येट (परथी ?)] यण्णनी
 शिंग [पोपटा पाडवा = यण्णने जेणो
 करवे]
 पोपडी श्री० [प्रा. पउण्ड = छिया थतु, इडवु
 (सं. प्र + उत + पत्)] नानो पोपडो -पड -कुं
 न० नानो पोपडो (२) मात्र वास छगे तेवी
 नमीन -डो पु० छिपसेलु, छिपडेलु डे
 लागेलु पड (२) मात्र वास छगे तेवी नमीन
 पोपडां न० अ० व० [लुओ पोपडु] अराजिना
 दाक्ष
 पोपलिन (पो) न० [इं] जे० लतनु कापड
 पोपडुं वि० [दि पोण्व = छाय डेरव्या करवे,
 पपलाववुं] पोपुं, कांई सहन करी शके नहि
 तेवुं (२) लडावेलु, लडक करी नाभेसु (३)
 नकांमा दांक्षां मारतु
 पोपागाणुं वि० लुओ पोपडु
 पोपांभाणुं दांक्ष न० गेरव्यवरथा अने
 अनावडतने करणे यालतु अवेर
 पोपुं वि० [लुओ पोपडु] कायु, पोपु (२) न०
 कागापणु, पोपपणु
 पोपैथुं न० (का.) लुओ पपैथु -येा पु०
 तेतु जाड, पपैथो
 पोपो पु० काणणुं टपक, नन्नियु (२) [स०
 दे. फोफा = डराववानो अवाज] अलण्यो
 यार (आणकने कहेवामा)
 पोपार (पो) पुं० अ० व० [पो + आर] नण पासानी
 रमतमा छ, छ अने ऐक, जेम कुल तेर -
 दाखानो दाव (२) द्तेड [-करवा, गळुवा =
 लुओ पोपारा गळुवा -पडवा = पासा सवणा
 पडवा, धारेली युक्तिमा दावड; द्तेड थवी.]
 पोपारा गळुवा (पो) [स० न. पो (-पव) वारा]
 श० प्र० [लुओ पोपार] नासी न्नुं

पोटकी(-की) स्त्री० [ब्रुओ पोटकी] नानी
 गासडी -कुं(-लुं) न० गासडी
 पोटर पुं० [इं. पोटर] रेलवे स्टेशनना पर्यूरथ
 कामकाज करनारो नोकर -मजूर; इंधी
 'पोटलियु' वि० [पोटकी' उपरथी] पोटकीना
 धाटनु(२)पोटकाया वीटेलु -यो। पुं० घोडाना
 सामान साथे रही शक्ति तेवी यपटा वाटनी
 व्यामडानी मसक(२)सोना के र्पापाने ल भगोण
 मण्डके [पोटलिये नुं=जाडे इरवा नुं.]
 पोटाकी,-लुं [दे पोटल, पोटलिया] ब्रुओ
 'पोटकी'मा [पोटकी पकडणी=वैद्यना धयो
 करवो पोटादेपोटकां=भूअ, पुं०कण] -दो।
 पुं० मोट्ट पोटलु [-क्षा०
 पोटाश(-स) पुं० [इं] ऐक रासायनिक द्रव्य
 पोटीस स्त्री० [इं. पोटीस] गडगूमड पकववा
 भाटे धडिना लोट वगोरेनी गरम लूगडी
 [-आंधवी, मारवी, लगाववी]
 पोटी। पुं० [दे.पोट्ट=पेट (नेवु छिपसेलु दूसेलु)]
 डानसने गोणो (२) [स पोत] यकधीनु अन्व्यु
 (३) [सर० म पोटा] ऐक लतना धडिना दाखो
 पोटी स्त्री० पोरटी, छोकरी
 पोटी पुं० [ब्रुओ पोरटी] छोकरो (सु.)
 पोठ स्त्री० [स पृष्ठ, प्रा पुट्ट उपरथी] प्राणीनी
 पीठ पर नभाय तेवी जेवडी गूख (२) वखलर
 (३) पोठियो -ठियो पुं० पोठ उपाडनार
 अण्ड (२) मडादेवने नदी -डी पुं० पोठने
 अण्ड (२) वखलरो
 पोडुं न० [प्रा पुडग (स. पुट)] लीपणना लडा
 धरने ककडो (२) मधपूडो
 पोडणु (पो) न० [दे पवड्ड=पे.डडु] शयन
 -लुं अ० किं सूड
 पोडाडुं (पो) सं०किं 'पोडवु'नु प्रेरक
 पोणु (पो) न० + [ब्रुओ पणु] प्रतिज्ञा
 पोणुयवडुं (पो) वि० [ब्रुओ पुणुयवडुं]
 वाकु, अस्त्य
 पोणु (पो) पुं० अ०व० [स पादोन] पोणाना
 आंक -लियुं वि० पोणु लागनु -लिये
 वि० पुं० [दा] आयलो, राडवे.-छीसो। वि०
 सोमा पा ओछो, 'दहा।'-लु वि० व्याभाभा

पा ओछुं; '०।।।' [पोणुआड वि० पुं०
 पोणिये; नपुंसक.] -छोसो। वि० पयोतेर
 पोत न० इस जेखवी ते (२) [स आत्मत्व,
 प्रा. अप्पत्त] पोतानु अरु स्वइप [-प्रकाराणुं
 =अंतरने स्वभाव खुल्लो करवो पोताना
 शुक्कर्म उपर नुवु]
 पोत न० [सं] आणक, अन्व्यु (२) कपडु (३)
 पुं० मधवे (४) [दा] वखने वण्ट (५)
 भरनारना नउकना सगानो शोक मुकववा
 भीलं सगा वअ के तेनी किंमत आपि छे ते.
 ००० वि० पोत -अन्व्युइपे अयतनु (अ०अ
 नदी) ०डी स्त्री० पोती. -तारो पुं० लीतु
 पोतु (२) पोतु इरववु ते पोतियादास पुं०
 [ब्रुओ पोतियु] पोतियु पहेरनारो -दीदो
 माणस -तियुं न० [स पौत्तिक प्रा. पोत्तिक]
 नातु पोतियु [पोतियां देवां, लई देवां
 =नुकसान करवुं (२) लूटवु (३) गंभराववु
 पोतियां देवाध नवां=हिमत नती रहेवी;
 छका छूरी नवा. पोतियुं कादी नाअलुं,
 छूरी ननुं, कादी ननुं =गलराध ननुं,
 हिंमत नती रहेवी. -कादीने जीभा रडेणुं
 =नागाध करवी] -ती स्त्री० [स, प्रा] पोती
 पोतदार पुं० [फा पोतह+दार] अलनथी
 पोतनीस पुं० [फा पोतह + नवीस] अलनानो
 हिसाअनीस
 पोतपोतामं अ० [पोते परथी] माहोमाहे
 पोतपोते स० [पोते परथी] पोते पोते, इरेडे
 पोतरै पुं० [स पौत्र, प्रा पोत्त] पौत्र
 पोतापणुं न० [पोते+पणु] आत्मीयवाव (२)
 व्यक्तित्व (३) अकिमता, अह लाव
 पोतारो, पोतियादास, पोतियुं, पोती
 ब्रुओ 'पोत'मा
 पोतीकुं वि० [ब्रुओ 'पोत' न० (२)] पोतातुं,
 स्वधीय
 पोतुं न० [स पुस्त, प्रा पुत्थ, पोत्थ] पाणुमा
 लीं नवेदो लूगडानो ककडो (२) यूनामा के
 रगमा लीं नवेदो दूयडो (३) [फा. पोतह]
 सरकारी अलनामा महेसुलनु अरणु (४)
 [ब्रुओ पोतु] पोतुं. [-करवुं=रगवा के

क्स्वानुं अेक वत, पौषध, ०शाणा स्त्री०
 पौषध क्स्वानुं अलगत रथान
 पोशाक पु० [फा] पहरेवेश, लेवास (२)
 पहरेवाना वस [-आपवे, पहरेववे =
 शरमेवाना अललाभापोशाक आपीने अलुमान
 क्वु] -धी स्त्री० लुगललता के तेनुं अरथ
 पोशागीर पु० [फा. पोश (अभतग) + गीर
 (फा.)] पहरेवान (२) [पोशाक + गीर?]]
 क्कडो यध क्स्वानरे (३) क्क
 पोशाकय न०, पोशाण स्त्री० लुओपोशधशाणा
 पोशिंङ्गं वि० [फा. पोशीङ्ग] आशारे -
 अनेजन आपनार, सुरण्णी (२) गुप्त
 पोष(-अ) पु० [सं] विक्रम सवतने' त्रीने
 महिनो, पौष
 पोषक वि० [सं.] पोषण क्स्वानर ०ता स्त्री०
 ०वासु पु० प्राणवायु; 'ओक्सिनन'
 पोषणु न० [सं.] पोषणुं ते(र)अुअरान, नलाव
 -खियुं न० पोषक वरु
 पोष(-स)कुं स०किं [सं] पोषणुं, प्रा पोन्]
 अवरानी पिवरावी अतन क्स्वानर (२) [ला]
 अनेजन-मदद आपनी
 पोषा(-सा)कुं अ०किं 'पोषणुं' कुर्मण्णि(२)
 पालवकुं; परवडु (३) मागणी यधी, अपकु
 पोषित वि० [सं] पोषियेकुं, पोषातु
 पोष्य वि० [सं] पोषवा पोष्य
 पोषी(-सी) वि० पोष मासतु
 पोस पु० [फा पोश]नेकअ्याक्रेने होणी -
 दिवाणीनी के आन अप्रस गनी अुराअभती(२)
 [सं. पोष, प्रा. पोस] पोष महिनो
 पोस, ०टोडो पु० [फा. पोस्त + टोडो]अस
 असतु आली अुंडु
 पोसकुं स०किं लुओ पोषकुं
 पोसाकु न० पोषाकुं ते (२) मागणी; अपत
 -तुं वि० पुष्ट, मोहं
 पोसाकुं अ०किं लुओ पोषाकुं
 पोसी वि० लुओ पोषी
 पोसी पुं० पोशध. श्रावकुं अेक वत
 पोस्ट स्त्री० [ई] डाक, टपाल [-क्रेकुं,
 पोस्टमां नाअकुं = टपालमा रवाना क्स्वानुं]

ओओक्सि स्त्री० टपालओक्सि, डाकघर,
 ०मास्ट(-स्ट)रे पु० टपालओक्सिनो वडो
 अमलदार. ओन पुं० टपाली
 पोस्ती वि० [फा.] नशो आणवा पोसनो
 डाका अिकाणीने पीनार (२) आणसु, अेदी (३)
 पोसुं, नरम
 पोह [पो] पु० [दि पडव = द्विस] मोहं
 परोदियु, पो [-दाटवे = परोद यकु]
 पोह अ० (२५०)ठारने पाणी पीवाने अेअ्यारानो
 अुङ्गार
 पोहाल (ल.) स्त्री० [स प्र + हल्य] नधी
 अेअयेदी अमीन
 पोण स्त्री० [सं. प्रतोली, प्रा पमोली, पोली]
 अरवाने (२) अरवानवाणो महोदो (३) शेरि
 पोणकुं अ०किं (अरायाना अेनधी ठारतु) स्थिर
 यध अकु
 पोणियो पु० [पोण' अयरधी] अरवान
 पोणी स्त्री० [सं] पोलिका, पोली, स० म.]
 पातणी अने पोयी रोहली (२) पूरणपोणी
 पोङ(-अ) (०) पु० [स पृथुक, प्रा पृहुक] इह
 अगयेला कणसलाने अुअने कडोला कण
 [-पाडवे = कणसलाने तापणी ५० सेडी
 दाणा अुटा पाडवा]
 पोङ(-अ)अुं (०)न० [दि. पुखणाग] पोअवाभा
 वपरता-अुंसण, अुसण, अैयो अने त्रक-अे
 अरमानु अरेक (२) पोअवानी अिया -कुं
 स०किं पोअण वडे वरुअ्याने वधाववां
 (२) पाणी मी अीने वधावकु (३) + पाणी
 अुधी प्रतिज्ञा अरवी - स०कल्प क्स्वाने (४)
 [ला.] मारतु
 पोङ्कियु (०) न० [लुओ पोङ] अीलु कणसतु
 (नेने पोङ पडाय अे)
 पोङ्क वि० [सं] आणवयतु के आणक अेवु(२)
 न० आल्यावस्था. ०पअुं न०, ०वय स्त्री०,
 न० -हावन्धा स्त्री० [+अक्स्वा]आल्यावस्था
 पोत्र पु० [सं] अीकननो-अीकरो -री स्त्री०
 अीकननी अीकरी
 पोतःअुन्य न० [सं] अुन अुन' यकु ने
 पौर पु० [सं.] शहरी

पोमयो पुं० स्त्रीभ्यां अकं लततु लृगडु
 पोमलुं वि० [लुभ्यो पोमलुं] हउभवेत् (२)
 पोपलुं [हउभाषं लुं]
 पोमातुं अ०कि०[सं प्रमोद, प्रा. पमोमउपरधी]
 पोयलु(-ष्ठी) स्त्री० [स. पन्निनी, प्रा पउमिणी,
 पोमिणी] अकं लतना कभणनी वेळ -लुं
 न०अकं लतनु नातु कभण, रात्रे भीलतु कभण
 पोयुं न० [लुभ्यो पोयु] गेडीदडानी रमतमां
 न्या इदो पडोव्याडवाधी छत गणाय ते भुकरर
 करेदी हड, 'गोल' [वसाहत
 पोर (पो)न०[दि पोरय]परु, गाम पासेनी नानी
 पोर [पो'] अ० [स परु] गये वधे० क
 व्याप्तते वधे०
 पोरेटी स्त्री० छोकरी. पोरेटो पुं० [लुभ्यो
 पोरेयो] छोकरो (सु)
 पोरेवुं स०कि० लुभ्यो परोववु (दारावु)
 पोरेभ (पो) पुं० [सं प्रहर्ष, प्रा पहरिस; के स
 पौर्य, प्रा पोरिस] पुशादीना छकराटो (२)
 शूरातन, पाष्ठी [-यवो] -सावुं स०कि०
 पोरसावुं नुं प्रेरक. -सावुं अ०कि० व्यानइथी
 छकरावुं (२) लुभ्यो यवो -सीलुं वि०
 पोरसवाणु शूर, पाष्ठीदार
 पोरियुं न०[स पोतके पुत्र उपरधी]छाकर -यो
 पुं० छोकरो पोरी स्त्री० छोकरी
 पोइकुं (पो) वि० पोरतु, गड साखतुं
 पोरौ (पो) पुं० [प्रा. पोर] पाष्ठीमा यतोअकं
 आरीक छव (२) [सं प्रहर, प्रा पहर]
 अयसउ, समो (३) [सं पारी उपरधी ?]
 हूवामाधी पाष्ठी कठवातु लाभा घातुतु पडोणा
 मोनुं वासणु (४) लुभ्यो पोरस
 पोर्टुंगीअ स्त्री० [इं] पोर्टुंगल देशनी लाषा
 (२) पुं० ते देशने वतनी (३) वि० ते देश के
 वतनीने लगतुं
 पोस [पो] पुं० [दि पिउली] पीलेत्तु इ (२)
 न० पोस्यु गोडुं (३) पोसुं
 पोस स्त्री०, न० [दि पोळ] पोसाणु (२)[ला]
 मिथ्या देभाव, लूडाणु (३)अ धाधूधी, गोठाणो
 [-यखावुं, हडिंकुं=अव्ययवस्था ने अ वेर
 यखावुं(२) लूडाणुं यखावुं] उकार(-के)

न० आकुं. उकारुं स०कि० डारी कडुं;
 आकुं पाडुं. उकारियुं न० आकु
 पोसकुं न० [पोसु' उपरधी ?] स्त्रीभ्यो क
 आणेतुं अकं लततुं अहन
 पोसरुं न० [स. पल्लवक ?] शेरडीनी व्याभ (२)
 [पोसुं उपरधी] पगनी पोली कडली
 पोस पोस न० [लुभ्यो पोस] साव पोस होडुं ते
 पोसुं (पो)न० [लुभ्यो पोसु] इनी नानी शेपली
 पोसाणु न० [पोस' उपरधी] पोस पणुं
 (२) पोसो लाग (जेम डे जाडुं)
 पोसाह न० [फा पौसाह] अरुं -तीणुं लोडुं,
 गळवेल -ही दि० पोसाहनुं (२) [ला]
 मळपूत [-योडकुं = कडी वूटे नडी येडु
 योडकुं के अ धारणु (२) अ्रिडिश सनदी
 नोकरोनी जमात]
 पोसारे न० [पोसु' उपरधी] पोस, काणु. उं
 स०कि० डेरडु, काणु पाडु. -रियु न०
 पोली आष्ठीवाणुं सोनीतु अकं ओमर -के,
 -ण वि० पोसु
 पोसिश न०, स्त्री०[इं.] पालीस, यणकाट, योप.
 [-उरेणुं = धस्तीने के वारनीसथी यणकाठ
 व्यापवो]
 पोसिसी स्त्री० [इं.] वीमाभत (२) कूट नीति;
 युक्ति [-उरेवी, रमवी = कवादावाकरवा;
 युक्ति लडाववी -कडाववी = वीमो उतराववो]
 पोलीस पुं० [इं] (सिपाई(२) स्त्री० पोलीसनी
 इज उंकेट स्त्री० नाना नाना गुनानी
 इजदारी अहालत. उंयोडी स्त्री० पोलीसनी
 योडी उंभेटे ल पुं० गामनी पोलीसव्यवस्थाने
 सत्ताधीश, भुपी
 पोसुं वि० [दि. पोळ] वर्ये पोसाणुवाणुं -
 आली (२) [ला] मिथ्या देभावतु [-ढंढ,
 लम = साव पोसु]
 पो(०व)पुं स० कि० [सं. प्र+वे, प्रा पोव]
 परोववु (२) गभीमा नाभवु
 पोश (पो) पुं०, स्त्री० [सं प्रसृति] पोशो (२)
 वि० (अकं क अने हायनी) पोश नेटलु
 छडो पोश योभा ने भूडी हाण
 पोशध पुं० [स. उपवसध, प्रा पोसह] श्रावके

करवानु अेक मत, पौषध. ०शाणा स्त्री०
 पौषध करवानु अलग रथान
 पौशाक पु० [फा.] पहरेवेश; लेवास (२)
 पहरेवाना वस्त्र. [-आपवे, पहरेववे =
 रात्रसेवाना पहलाभापौशाकआपीने अहुमान
 करवु] -श्री स्त्री० लूगडालता के तेतु भरथ
 पौशागीर पु० [फा पौश (अभतर) + गीर
 (फा)] पहरेवान (२) [पौशाक + गीर ?]
 झकडो यर्ध इरनारी (३) कग
 पौशालय न०, पौशाण स्त्री० लुओ पौशधशाणा
 पौशि'डु' वि० [फा. पौशीडह] आशारे-
 उत्तेजन आपनार; मुदभी (२) शुभ
 पौष(-स) पु० [सं] विक्रम सवतनेो त्रीने
 भडिनेो, पौष
 पौषक वि० [सं.] पौषणु करनार. ०ता स्त्री०
 ०वायु पुं० प्राणवायु; 'ओडिसजन'
 पौषणु न० [सं.] पौषवु ते(२)गुजरान, नलाव
 -खिचुं न० पौषक वरवु
 पौष(-स)कुं स०किं [सं पौषय, प्रा. पौस]
 भवरावी पिवरावी नतन करवु (२) [ला.]
 उत्तेजन-महस आपवी
 पौषा(-सा)कुं अ०किं 'पौषवु' कुं कर्भ(२)
 पालववु; परवडवु (३) भागणी यवी, अपवु
 पौषित वि० [सं.] पौषयेलु, पौषतु
 पौष्य वि० [सं] पौषवा योग्य
 पौषा(-सी) वि० पौष भासतु
 पौस पु० [फा पोस्त] नोकर्याकरेने होणी-
 दिवाणीनी के आन हप्रसंगनी शुशभप्ती(२)
 [सं. पौष, प्रा पोस] पौष भडिनेो
 पौस, ०टोडो पु० [फा पोस्त + टोडो] अस
 असतु आली थडु
 पौसकुं स०किं लुओ पौषकुं
 पौसायु न० पौषाकुं ते (२) भागणी; अपत
 -तुं वि० पुष्ट; मोडु
 पौसाकुं अ०किं लुओ पौषाकुं
 पौसी वि० लुओ पौषी
 पौसी पु० पौशध: श्रावकु अेक मत
 पौसट स्त्री० [डं] डक, टपाल [-करकुं,
 पौसटभां नाअकुं = टपालभा रवाना करवु]

०ओडिस स्त्री० टपालओडिस, डकध.
 ०मान्ट(-र) पुं० टपालओडिसनेो वडो
 अभलहार. ०मेन पुं० टपाली
 पौसनी वि० [फा] नशी आणवा पौसना
 होडा डिकाणीने पीनार (२) आणसु, अेदी (३)
 पौसु, नरम
 पौह [पौ] पु० [दि. पडल = द्विपस] मोडुं
 परोदियु, पौ [-दाटवे = परोद यवु]
 पौह अ० (२व०) डारने पाणी पीवने उआगनेो
 डुगार
 पौहाल (ल) स्त्री० [स प्र + हल्य] नवी
 ओसायेली नमीन
 पौण स्त्री० [सं. प्रतोली, प्रा पळोली, पोली]
 इरवाने (२) इरवानवाणेो महोदये (३) शेरी
 पौणकुं अ०किं (धरायाना घेनथी डोरतु) स्थिर
 यर्ध नवु
 पौणिये पुं० [पौण' डपरथी] इरवान
 पौणी स्त्री० [सं पौलिका, पोली, सर० म.]
 पातणी अने पौनी रोठली (२) पूरणपौणी
 पौक(-भ) (०) पु० [सं पृथुक, प्रा पृक] डुड
 नगयेला कणसलाने नूथने कडेला कण
 [-पाटवे = कणसलाने तापणी पर सेधी
 हाशा छूटा पाडवा]
 पौक(-भ)युं (०) न० [दि. पुखणाग] पौभवाभा
 वपराता-धूसण, मुसण, रवेयो अने नाक-ओ
 यारमातु इरेक (२) पौभवानी डिया -कुं
 स०किं पौभला वडे वरुनयाने वधाववा
 (२) पाणी सीथीने वधाववु (३) + पाणी
 मूडी प्रतिज्ञा करवी - स'कल्प करवे (४)
 [ला] मारवु
 पौकिथुं (०) न० [लुओ पौक] डीलु कणसलु
 (नेनेो पौक पडाय छे)
 पौग'ड वि० [सं] आणवयतु के आणक नेवु(२)
 न० आल्यावरथा, ०पथुं न०, ०वय स्त्री०,
 न० -हावरथा स्त्री० [+अवस्था] आल्यावरथा
 पौम पुं० [सं] डीकनेो डीकरे -त्री स्त्री०
 डीकरानी डीकनी
 पौन:पुन्य न० [सं] पुन पुन. यवुं ते
 पौर पु० [सं] शहरी

पुं० राज् ० पादन न० प्रलनु पादन ०भाव
 पु० राष्ट्रीयता, ०वती स्त्री० सतानवाणी स्त्री
 ०शाही स्त्री० लोकशासन, 'डेमोक्रेसी'.
 (२) वि० लोकशाही संधी ०सत्ताके वि०
 प्रलनी सता के यलएवाणु, प्रलना वहीवट-
 वाणु. ०न्दिभता स्त्री० [+ वस्मिता] प्रल
 तरीकुं अबिमान-गौरव ०न्दिभतावाह
 पु० राष्ट्रवाद, 'नेशनलिज्म'
 प्रलणकुं सं०किं [लुओ प्रलणकु] सणगावकु,
 प्रलवाणकुं
 प्रदेश पु० [सं] (स) प्रलपति, प्रहा
 प्रनेत्पत्ति स्त्री० [सं.] सताननी उत्पत्ति
 प्रनेत्पादके वि० [सं] सतान उपलवे अकु
 प्रनेत्पादन न० [सं] प्रल उत्पन्न करनी ते
 प्रज्ञ वि० (२) पुं० [सं] जेकुं ज्ञान धरावनार,
 ज्ञानी ०ता स्त्री०
 प्रजा स्त्री० [सं.] युद्धि ०यक्षु वि० अ व (२)
 न० ज्ञानरूप नेत्र
 प्रलवदमान वि० [सं] प्रलणतु, प्रकाशमान
 प्रलवदित वि० [सं] प्रलणतु; प्रदीप्त
 प्रलवणकुं अ० किं लुओ प्रलणकु
 प्रलवाणकु सं०किं लुओ प्रलवाणकु, प्रलणकु
 प्रलु न० + [लुओ पणु] होड
 प्रलुत वि०[सं] प्रलाम करतु, लक्र (२) नम्र;
 विनयी ०पाण वि०(२) पु० प्रलत जन-
 लक्षजनने पाणना-रक्षनार (प्रलु)
 प्रलुमन न० [सं.] प्रलुमव ते, नमन [करवा
 प्रलुमकुं सं०किं [सं] प्रणम्] नमकु, नमस्कार
 प्रलुय पु० [सं] प्रेम (सुप्ररुपनो). -यिनी
 स्त्री० प्रेम करनारी के प्रेमनुं पात्र थयेली स्त्री
 (२) पनी -यी वि० प्रेम करनार के प्रेमनु
 पात्र थयेलो पुरुष(२)पु० पति(३)प्रलुथी पुरुष
 प्रलुव पुं० [सं] ऊंकार
 प्रलाम पु० [सं.] नमस्कार [-करवा] ०कुं
 सं०किं प्रलाम करवा, नमकुं
 प्रलाल पुं०; -लिका, -ली स्त्री०[सं] इडि, पद्धति
 प्रलालश पु० [सं] सवनाश, पूरी लुवारी
 प्रलुधान न० [सं] समाधि, ध्यान (२) लक्ति,
 उपासना (३) कर्म इलत्याग

प्रलुधि पुं० [सं] छुपो नसस
 प्रलुपत स्त्री० [सं] कालावाला, आलु
 प्रलुपात पु० [सं] पगे पडकुं ते.
 प्रलुत वि० [सं.] रयेलु
 प्रलुता पु० [सं] रयनार
 प्रत स्त्री० [सर० म प्रत, हिं प्रति (स.
 प्रतीक?)] अथनी नकल (२) भूण लपाणु
 प्रतपकुं अ०किं [सं] प्रतप] भूण तपकुं
 प्रताप पु० [सं] सामर्थ्य; प्रलाव (२) तेज,
 काति (३) रमाथ. ०वान, ०शाणी, -पी
 वि० प्रतापवाणुं
 प्रतारलु स्त्री० [सं] छेपरपिडी
 प्रति स्त्री० लुओप्रत (२) प्रकार, वर्ग, लत
 प्रति अ० [सं] तरङ्क (२) नीयेना अर्थमा
 वपरातो अेक उपसर्ग विरुद्ध, विपरीत
 (उदा० प्रतिकार). सामे (उदा० प्रत्यक्ष), अड-
 लामा (प्रत्युपकार), हरेके, हरेके (उदा० प्रत्येक;
 प्रतिकारण), समान: सदश (उदा० प्रतिकृति)
 प्रतिउत्तर पु० प्रत्युत्तर
 प्रतिकरलु न० [सं] प्रतिकार
 प्रति(-ती)कार पु० [सं] विरोध; सामनो
 (२) अडलो (३) उपाय, धलाल ०के वि०
 प्रतिकार करनारं
 प्रतिकान्य न० [सं] उपहास करवा कराती
 भूण कायनी प्रतिकृति, 'पेरडी'
 प्रतिकूल(-ण) वि० [सं.] अतुकूल नहि तेड,
 विरुद्ध, उलटुं. ०ता स्त्री०
 प्रतिकृति स्त्री० [सं] छपी (२) नकल
 प्रतिकोणु पु० [सं] 'अपोजिट अे-गल'(ग.)
 प्रतिकमलु न० [सं.] लुओ पडकमलुं
 प्रतिक्रिया स्त्री० [सं] उपाय (२) विरोधी
 क्रिया-गति, 'रीअेकशन'
 प्रतिक्षणु अ० [सं] पगे पगे
 प्रतिगाभी वि० [सं] सामी के पाछी गति
 करनारं, प्रगतिथी सामु
 प्रतिग्रह पु० [सं] दान लेवु ते (२) स्वीकार.
 -डी वि० दान लेनार
 प्रतिघात पु० [सं] (भार्या) सामु भारवु ते (२)
 लुओ प्रत्याघात (३) रकावट

प्रतिघोर पु० पडवो, प्रतिघोष
 प्रतिघोष पु० [सं.] पडवो. -पित वि० प्रति-
 घोषवाणु
 प्रतिचित्र न० [सं] 'श्रेयोआक्ष'
 प्रतिच्छेद पुं० [सं.] पडछायारूप आकृति
 प्रतिच्छाया स्त्री० [सं] पडछायो, प्रतिभिष-
 प्रतिज्ञा स्त्री० [सं] पणु नियम (२) शपथ (३)
 पथावयव वाक्यभारु पड्डेनु, जेभा-साध्यनो
 पक्ष उपर निर्देश करवामा आवे छे (न्या)
 [-करवी, लेवी = नियम, शपथ, के निश्चय
 करवो.] ०पत्र पु०; न० प्रतिज्ञानो लेष ०भक्ष
 वि० प्रतिज्ञाथी अधायेलु. ०भंगी वि०
 प्रतिज्ञानो भंग करनार -झांतर न० ओक
 निग्रहस्थान, वाडीये करेला हृषणनो उद्धार
 करवा पोतानी प्रतिज्ञा भदलवी ते (न्या)
 प्रतिताल पुं०[सं.] ओक प्रकारनो ताल(सगीत)
 प्रतिदिन, प्रतिदिवस अर्ध [सं] दररोज
 प्रतिध्वनि पु० [सं] पडवो
 प्रतिनभस्कार पुं० [सं] नभस्कार सामेथी
 जीलवो ते [सामावाणियो
 प्रतिनायक पु० [सं.] नाटक के वार्ताभा नायकनो
 प्रतिनिधि पु० [सं] -नो भदले, -ना तरक्षी
 काम करवा नियुक्त करेलेो मणुस ०त्व न०
 प्रतिनिधिपद (२) प्रतिनिधि रूठवानो अविचार
 प्रतिपक्ष पु० [सं] सामेनो पक्ष (२) शत्रु,
 सामावाणियो (३) प्रतिवादी -द्वी पु०
 प्रतिपक्षनो माणुस; सामावाणियो
 प्रतिपत्ति स्त्री०[सं.] आप्त (२) प्रतीति, ज्ञान
 (३)संमति, स्वीकार (४) निश्चय, ખાનરી
 (५) प्रतिपादन, निष्पणु
 प्रतिपद(-दा) स्त्री० [सं] पडवो, ओकम
 प्रतिपत्र वि०[सं] मणुलु (२) स्वीकारेलु (३)
 मणुलु (४) शरणागत (५) साभित करेलु (६)
 समान-प्रतिष्ठा पामेनु
 प्रतिपादक वि०[सं] प्रतिपादन करनार -न
 न० प्रमाणे आपी पुरवार करनु ते.
 प्रतिपादित वि०[सं] प्रतिपादन करेनु -नी
 वि०स्त्री० प्रतिपादन करनारी [होय ते
 प्रतिपाद्य वि० [सं.] जेनु प्रतिपादन करवानुं

प्रतिपालक पु० [सं.] लरणपोषण करनार,
 रक्षण करनार
 प्रतिपादन न०, -ना स्त्री० [सं.] लरणपोषण;
 रक्षण
 प्रतिपाण पु० प्रतिपालक (२) स्त्री० सभाण;
 रक्षण ०क पु० लुओ प्रतिपालक ०हुं
 स०किं लुओ पाणनु [करेलेो प्रश
 प्रतिप्रश्न पुं० [सं.] सामे प्रश्न, प्रश्न सामे
 प्रतिप्रसव पु० [सं] अपवादनो अपवाद
 प्रतिप्रिय न० [सं.] रडो भदलो, प्रत्युपकार
 प्रतिद्वल(-ण) पु० [सं.] प्रतिद्वलन(२)सामे
 भदलो -लक पु० प्रतिभिष द्वे के तेनुं इलक;
 'रिद्वलेकटर'-दन न० प्रतिभिष (२) प्रति-
 क्रिया, सामेथी भदलो -दित वि० प्रतिभिषित
 प्रतिभक्ष वि०[सं] अधायेलु (२) प्रतिभष-
 रकावटवाणु (३) 'डा-ल्युगेट' (ग)
 प्रतिभंध पुं० [सं.] विघ्न, बाधो, मनाई,
 रकावट ०क वि० रोकनार
 प्रतिभिषय न०[सं] पडछायो, यणकती सपाटीमा
 पडती प्रतिच्छाया. ०हुं स० किं -नु प्रति-
 भिषय जीलवु -ग्रहण करनु -पित वि०
 जेनु प्रतिभिषय पडधुं होय ओवु
 प्रतिषोष पु० [सं] लगति (२) ज्ञान, समलणु
 (३)षोष, उपदेश(४)रमरण, याद आपुं ते.
 ०वु स०किं उपदेश आपवो, समलववु
 प्रतिभा स्त्री०[सं] काति, तेज (२) मानसिक
 शक्तिनी जणक-छटा (३) इवपना, सनन
 अने मोधभोजना ह्येवमा ननु ननु तेज
 अतावनारी असाधारण धर्म्मरकत लुद्धिशक्ति.
 ०न न० लान, सज(२)तरतलुद्धि (३)प्रतिभा
 (४) स्पष्ट थनु ते ०वान, ०शाणी वि०
 प्रतिभावाणु [विपवनेो]
 प्रतिभाग पु० [सं.] लाग, अश (आवक के
 प्रतिभास पु० [सं] आभास
 प्रतिमध्यम पु०[सं] तीमतर म स्वर(सगीत)
 प्रतिमदक्ष पु० [सं] प्रतिपक्षी मल्ल
 प्रतिभा स्त्री० [सं] मूर्ति ०न न० प्रतिभा
 (२)प्रतिभिष (३)दृष्टात(४) 'अन्टिलोगेदिधम'
 (ग) ०विधान न० प्रतिभा अनावची ते.

०लेभन न० प्रतिभा लोभने करेहुं आलोभन;
 'भेडेल डोधि' [अेक संधि
 प्रतिभुभ न० [सं] नाटकना वस्तुनो पायमानो
 प्रतिरोध पुं० [सं.] अटकाव, रोकाल् ०क, -धी
 वि० रोकनारं
 प्रतिक्रिपि स्त्री०, प्रतिखेभ पुं० [सं.] नकेल
 प्रतिबोभ वि० [सं] छिद्यता कभनुं (२) छपला
 वर्णनी स्त्री साधेनुं (लभ)
 प्रतिवभन न० [सं.] परावर्तन
 प्रतिवर्ध् अ० [सं] दर वरसे
 प्रतिवाह पु० [सं] विरोध; भंडन (२) उतर;
 नवाभ ०खु, -दिनी स्त्री० प्रतिवाही स्त्री
 -ही पुं० हावाभा अयावपक्षनो भाखस
 प्रनिवाय पुं० लुओ प्रत्यवाय
 प्रतिवारण्य न० [सं.] निवारण्य
 प्रतिविधान न० [सं] विषय, धला
 प्रतिशब्द पुं० [सं.] पड्यो [वाणुं ते
 प्रतिशोध पु०, ०न न० [सं] अड्यो खेवो-वेर
 प्रतिषेध पुं० [सं] निषेध, मना
 प्रतिष्ठा स्त्री० [सं.] आभर (२) [भूर्तिनी] विवि
 पूर्वक व्यापना (३) स्थिरता; मन्भूती.
 ०न न० स्थान, स्थण. ०पके पु० प्रतिष्ठा
 करनार. -ष्ठित वि० प्रतिष्ठावाणु, आभरदार
 (२) स्थिर, लभेहुं [नें (व्या)
 प्रतिभ्रं प्रसारण्य न० [सं.] स प्रसारण्यी छिद्य
 प्रतिभ्रं धी वि० [सं] विरुद्ध
 प्रतिसिद्धात पुं० [सं.] सिद्धातधी छिद्यो
 सिद्धांत, 'डोन्वस' विषरभ' (ग.)
 प्रतिस्पर्धा स्त्री० [सं.] डरीक्षर्ध-धीं पुं० डरीक्ष
 प्रतिहत वि० [सं] प्रतिधात-प्रतिध् धामेहु
 प्रति(-ती)हार पुं० [सं] धारपाण. -री स्त्री०
 स्त्री-हरवान -रं न० प्रतिहारनु काम
 प्रतिहिंसा स्त्री० [सं] हिंसा सामे हिंसा
 प्रतीक न० [सं] प्रतिभा, भूर्ति (२) चिह्न, निशान
 प्रतीकार, ०क वि० [सं] लुओ 'प्रतिकार'मा
 प्रतीक्षा स्त्री० [सं] वट लेवी ते
 प्रतीची स्त्री० [सं] पश्चिम दिशा
 प्रतीत वि० [सं] स्पष्ट नखायेहु [यधुं = स्पष्ट
 थड; समलवुं (२) देभाहुं, भ्रम थयो]

-त(-नि) स्त्री० लरोसो; विश्वास; पतीन-
 (२) भातरी (३) समन; ज्ञान. [-पठपी =
 विश्वास-भातरी थवां-हावां.]
 प्रतीप वि० [सं.] विरुद्ध. छिद्य (२) पुं० अेक
 अर्थालंकार नेमा छपमानने छपमेय समान
 नखावी तेनो तिरस्कार करवाभां आवे छे
 (का शा) ०भाभी वि० छिद्युं ननार
 प्रतीहार, -री, -रं लुओ 'प्रतिहार'भां
 प्रत्यङ् (-गु) वि० [सं.] पाहुं करेहु, विभुभ
 थयेहुं (२) अंतर्भुभ, अहर वणेहु (३)
 अंतर्वर्ती; आंतर(४) पश्चिम -इयेतन-पु०
 छावात्मा (२) परमात्मा
 प्रत्यक्ष वि० [सं.] नजर सामेनु (२) स्पष्ट; पुहुं
 (३) धद्वियशाद्य (४) अक्षुर्वाद्य (५) न० धद्वियो
 क्षारा थतु ज्ञान (६) नेनु साधन-प्रमाण [-थधुं
 = पुहुं थडुं; आभे देभाहुं (२) स्पष्ट प्रतीति
 थवी] ०योग्यता स्त्री० प्रत्यक्ष थवानी
 योग्यता. ०वाह पु० प्रत्यक्ष प्रमाणने न
 सत्य माननारो वाह; 'पोजिटिविज्म' ०वाही
 वि० (२) पु० 'पोजिटिविस्ट' -क्षी करेहु न०
 प्रत्यक्ष करवुं के करववुं ते
 प्रत्यग् वि० [सं] लुओ प्रत्यङ्
 प्रत्यग्दर्शी वि० [सं] अंतर्भुभ अक्षुवाणु
 प्रत्यग्र वि० [सं] ताणु, नूतन, युवान (२) युद्ध
 प्रत्यपकार पुं० [सं] अपकार सामे करातो
 अपकार
 प्रत्यभिज्ञा स्त्री० [सं] ओणभ (२) सदश
 वस्तु देधीने पडेला देमेधी वस्तुतु समरण्य
 थर्ध आवतु ते. ०न न० लुओ प्रत्यभिज्ञा
 (२) ओणभाणनी निशानी, अभिज्ञान
 प्रत्यखिनं हन न० [सं] अखिनहननी वस्तु के
 वातथी सामेथी शण थवुं ते के ते अताववा
 काध् आपवुं ते
 प्रत्यय पु० [सं] विश्वास, लरोसो (२) भातरी;
 निश्चय (३) कारण्य, छेटु (४) अणुलवअन्य
 ज्ञान (५) रूपो के साधित शण्यो अनाववा
 शण्यने अते लगाडवाभा आवे छे ते (०या.)
 ०रहितता वि० स्त्री० नेमा प्रत्यय के पूर्वंग
 नथी अेवी (लावा). ०साधित वि० प्रत्ययोधी

सधातो (शष्ठे). ०लुप्ता वि० स्त्री० लेमां
प्रत्यये लोप पाभ्या छे येवी (लाभा).
-यात्मिका वि० स्त्री० लेमा प्रत्यय छे
येवी (लाभा)

प्रत्ययाय पुं० [सं.] विद्मः नक्षतर (२) पाप, द्वेष
प्रत्यंग पुं० [सं.] शरीरनुं गौण व्यंग-कषाण,
कान लेडुं (२) भाषी (संगीत)

प्रत्यया स्त्री० [सं.] पण्ड
प्रत्याख्यान न० [सं.] परित्याग, व्यस्वीकार,
निराकरण (२) उपेक्षा (३) हपके

प्रत्याभ्रमन न० [सं.] पाछा आवलुं ते
प्रत्याघात पुं० [सं.] सामो व्याघात के धको,
'री-अक्षर' (२) पदयो [व्यक्ति

प्रत्यात्मा पुं० [प्रति + आत्मा] दरेक आत्मा-
प्रत्यारोप पुं० [सं.] सायुं व्याण ०णु न०
सामेनामा आरोग्यं ते(२)प्रत्यारोप करवो ते

प्रत्यासन्न वि० [सं.] पसेनु; नछकुनु
प्रत्याहार पुं० [सं.] व्यष्टागयोगनुं अेक व्यंग-
विषयमानभाषी ध्रियोनि पाछी हठापी अेक
जगाये स्थिर करवी ते

प्रत्युत व्य० [सं.] डिवा; पीछ रीते(२)नीकर,
नहि तो (३) छिद्यरी रीते [जवाय

प्रत्युत्तर पुं० [सं.] सामो जवाय, जवायनो
प्रत्युत्पन्न वि० [सं.] योग्य समये तरत ज
उत्पन्न थयेलु [सामो उपकार

प्रत्युपकार पुं० [सं.] उपकारना पहलामा
प्रत्ये व्य० प्रति, तरत
प्रत्येक वि० [सं.] दरेक

प्रथम वि० [सं.] पहिले (२) व्य० शब्दातमा
(३) पहिलेथी, अगाडिथी ०तः व्य० भूषामा,
शब्दातमा -मा वि० स्त्री० पहिलेथी (विभक्ति).

-माश्रम पुं० [+ आश्रम] अश्रमार्थश्रम
प्रथा स्त्री० [सं.] धारो, वलीवट(२)रीत. [-पडवी
= धारो के रीत चालु थवी.]

प्रथित वि० [सं.] प्रथान
प्रथीनाथ पुं० [लुयो पृथ्वीनाथ] रान्त
प्रद वि० [सं.] 'आपनार' अे अर्थमा समासमा
नामने छेडे. उदा० 'क्षणप्रद'

प्रदक्षिणा स्त्री० [सं.] कोर्ष पणु वस्तु के व्यक्तने

जमली आलु राभीने तेनी व्यासपास इरुं
ते [-करवी, -करवी]

प्रदरे पुं०; न० [सं.] स्त्रीयोनि अेक रोग
प्रदर्शक वि० [सं.] अतावनार -न न० निरूपण
(२) हुजर, विद्या, कषा वगेरेना दर्शोनि
लहेरमा लेवा भूकवानी प्रासंगिक योचना

प्रदर्शित वि० [सं.] अतावेलुं
प्रदाता पुं० [सं.] आपनार, दाता. -न न०
आपवु ते -यक वि० (समासने छेडे) आपनार.
उदा० भुद्धिप्रदायक

प्रदिव्य वि० [सं.] अरडाथेलु
प्रदीप पुं० [सं.] दीपो ०क वि० उत्तेजित
करनार (२) सणगावनार ०न न० सणगडुं

ते -भ वि० सणगेलुं (२) उत्तेजित
प्रदुष्ट न० [सं.] धलुं दुष्ट [दशना अेक लाग
प्रदेश पुं० [सं.] देश, भुलक, क्षुभि (२) मोटा

प्रदेशिनी स्त्री० [सं.] अ गूडानी लेडेनी व्यांजणी
प्रदोष पुं० [सं.] सध्याकषाण (२) तेररी करवानुं
शिवनु मत. [-करवो = प्रदोषनु मत करवुं,
तेररी अेक वाग साणे ज जमवु.]

प्रद्युम्न पुं० [सं.] (स.) कृष्णनो पुत्र;
कामदेवना अवतार

प्रधान वि० [सं.] मुख्य (२) पु० वलर, कारवारी
०पद (-हुं), ०पदुं न० प्रधाननो होदो,
वलरार्थ [प्रध्वस करनार

प्रध्वंस न० [सं.] नाश; उरछेड ०क वि०
अनादिका, अनाली स्त्री० [सं.] अणालिका
अपत्ति स्त्री० [सं.] शरणु लेडुं ते, अण्णधान.

०योत्र पुं० धर्मप्रणधान द्वारा सधातो
योग. -न वि० शरणागत, अपत्तिवाणु
-ननात्मा वि० (२) अपन्न व्यात्मावाणुं;
लक्ष; पुडापरस्त

प्रपंच पुं० [सं.] विस्तार (२) भायानो विस्तार,
स सार (३) सासारिक भाया (४) छणकपट.
[-रथवो = तरथीभ करवी, छाकडे गोठवुं
-रभवो = हगो करवो; छणकपट करवुं.] ०वाह

पुं० 'भट्टिविज्जिभ' -यी वि० प्रपंचथी
लरेलु, कपथी

प्रपा स्त्री० [सं.] परभ

प्रपात पुं० [सं.] धोष(२) भ्रूसो [लाग
 प्रपाठक पुं० [सं.] (वेदवृ) प्रकरण, अध्याय; अथनो
 प्रपिता पुं० [सं.] दादो, वडवो
 प्रपितामह पुं० [सं.] आपनो दादो, परदादो
 -ही स्त्री० आपनी दादी
 प्रपुत्र पुं० [सं.] हीकरानो हीकरो, यौत्र
 प्रपौत्र पुं० [सं.] पात्रनो पुत्र. -त्री स्त्री०
 पात्रनी पुत्री
 प्रकुल्ल, -द्विलत वि० [सं.] भीलेलुं(२) व्यानंद
 धामेलुं ० वुं अ० किं० प्रकुल्ल यत्तुं
 प्रमल(-ण) वि० [सं.] अणवान (२) अत्यंत
 (३) न० लारे मल
 प्रमंथ पुं० [सं.] धतिहास अने इंतकयाथी
 मिश्रित लेप (उदा० लोणप्रमंथ) (२) चित्र-
 काव्य (उदा० छत्रप्रमंथ, समुद्रप्रमंथ) (३)
 गोठवण, अदोअरत ० न० रचना; गोठवण.
 ० समिति स्त्री० व्यवस्था करनारी समिति
 प्रशुद्ध वि० [सं.] लगेलु (२) ज्ञानी; समलु
 प्रमोक्ष पुं० [सं.] लगृति (२) ज्ञान (३) उपदेश.
 ० क वि० प्रमोक्ष करनार. ० काल(-ण) पुं०
 सवार, लगवानो समय ० न० उपदेश,
 प्रवचन. ० (-धि) नी स्त्री० देवलीही अकादशी
 ० वुं सं० किं० मोलाववु; डांक मारवी (२)
 मोक्ष आपवो [उत्पल यत्तुं
 प्रभव पुं० [सं.] उत्पत्ति, ल-म ० वुं अ० किं०
 प्रभा स्त्री० [सं.] तेज, कालि (२) इभाम. ० कर
 पुं० सूर्य. ० मंडल(-ण) न० तेजवुं कूडावुं
 प्रभात न० [सं.] सवार (२) पुं० अक राग.
 ० करी स्त्री० प्रभातवुं नगरधीर्त न डे ते करनारी
 मंडणी. -तिसुं न० सवारमा गावानु पड
 प्रभाव पुं० [सं.] शक्ति (२) प्रताप, तेज (३)
 इभाम; रम्याभ(४) अस्तर, गुण. [-पडवो =
 तेजनी अस्तर सामा उपर यनी; रम्याभ
 पडवो.] ० क, ० शाणी वि० प्रभाववाणुं.
 -वित वि० प्रभावनी अस्तरमा आवेलु (२)
 प्रभाववाणुं
 प्रलु पुं० [सं.] परमेधर (२) मालिक; स्वामी
 [प्रलुवुं माणुस = निष्पाप, निष्कालस,
 बोधु माणुस.] ० ता स्त्री० मालिकी (२)

गौरव (३) परमेधरपथु; देवत
 मालिकी (२) काणू ० मथ वि-
 परिपूर्ण, अतप्रोत; तेनी लक्ष्मी
 प्रभृति अ० [सं.] वगरे; धत्या.
 प्रवेद पुं० [सं.] बिलता, तक्षवत
 प्रकर (३) बिल करवुं - लुई ५
 प्रमत्त वि० [सं.] प्रमाही, गार्धव.
 प्रमथ पुं० [सं.] शिवनो अक गाणु.
 वलोववुं(२) पीडवु(३) मारी ॥ ॥ ॥
 ० न० न० वलोववुं ते (२) पीडवुं ते (५)
 प्रमद पुं० [सं.] हर्ष; व्यानद
 रणवासनो भाग - हा स्त्री० लुवा
 प्रमा स्त्री० [सं.] यथार्थ ज्ञान (५)
 प्रमाणु न० [सं.] यथार्थ ज्ञानवुं
 पुरावो; साभिती (३) भाप, धोरणुं
 (ग) (प) अ० (प) नकी (६) वि०
 सत्य, मान्य करवा योग्य [-आ
 क पुरावो आपवो - करी आ
 करी आपवु. - लोवुं = आधार तरीडे
 ० ता स्त्री० ० अथ पुं० प्रम
 अथ ० पथ न० पदनी, ये
 भातरीपत्रक, 'सटि' डिक्ट' ० अथ
 मेण डे धोरणु प्रमाणुवु. ० लूत वि
 पात्र; मान्य राभवुं पडे अेवुं
 प्रमाणवाणुं. ० वुं सं० किं० लणुवुं
 लूत मानवु; कभूल राभवुं (३) पु.
 ० शास्त्र न० यथार्थ ज्ञानना
 न्यायशास्त्र. ० अर वि० (२) अ०
 -खिक वि० प्रमाखिक, सायुं,
 -खिकता स्त्री०, -खिकपाणुं न०.
 स्त्री० अक ७६ -खे अ० येडे,
 प्रमाता स्त्री० [सं.] मानी मा (२) पुं०
 क्षारा ज्ञान प्राप्त करनार (३) ज्ञान
 व्यात्ता, ज्ञाननो द्रष्टा - साक्षी. ०
 मानो दादो ० मही स्त्री० मानी
 प्रमाद पुं० [सं.] गद्वलत (२) व्याणस
 = व्याणस करवुं] - ही वि० प्रम
 प्रमान न० [सं.] वाणवुं अडवुं डे
 करवुं ते

अमित वि०[सं] साहित, सिद्ध (२) परिमित;
 व्यस्य(३)प्रमाणो द्वारा नेतु ज्ञान यथुं होय ते
 (४) [समासने व्यते] -ना मापतु -नेटलुं
 प्रमुभ पु० [सं] सलापति, व्यध्यक्ष (२) वि०
 मुप्य, आगेवान. [-अनकुं=व्यध्यक्ष यत्तु]
 ०स्थान, ०पद न० प्रमुभानी जगा
 प्रमुहित वि० [सं.] भूष राछ थयेलु -मुहित
 प्रमेय वि०[सं.] प्रमाणो विषय यक्ष शके तेवु,
 लक्ष्मी शकाय तेवु (२) मापी शकाय तेवुं (३)
 सिद्ध करी शकाय तेवुं (४) न० प्रमाण द्वारा
 नेतु ज्ञान करवानु होय ते (५) सिद्ध करवानी
 वस्तु, सिद्धान, 'धियरभ' (ग.)
 प्रमेहु पु० [सं.] अेक रोग -परभियो
 प्रमेह पुं०[सं.] आनद. ०कुं स०किं आनदं
 व्यापवो. -ही वि० आनदही, हर्षयुक्त (२)
 श्री० (कुं) अपोरना नास्तानी अेक वानी
 मोशन न० [ईं] शाणामा उपला वर्गमा
 यडावतु ते (प्राय नापास यनारने) (२) पगा-
 रमा भदती के वनारो. [-आपकुं, भणकुं]
 त वि०[सं] सयभी (२) शुद्ध, पवित्र (३)
 प्रयत्नवान, उत्साही

पुं० [सं] प्रयास; कोशिश (२) [व्या]
 ना अन्वयारणतो प्रयत्न [-करवो] ०मध
 शण्डोना अन्वयारण परथी कराती पध-
 ०वान वि० प्रयत्न करनारं. ०शील
 -नमा मय्यु न्हेना
 [सं.] नकुं ते; प्रयत्न
 स] अभ, महेनत
 १ योन्थेकुं, करथेकुं, प्रयोजित
 विशिष्ट युक्ति
 इस लाभ
 । प्रयोग करनार
 उपयोग, वापर (२) नरथ,
 उपयार (३) साधना,
 १)[व्या] क्रियानाथना
 उहा० कर्मणि-
 क] लक्षवकुं ते.
 ०मध पु०
 पु० नाटय-

प्रयोग लक्षणार. ०शाला(-णा) श्री०
 वैज्ञानिक प्रयोगो करवानी जगा; 'लेपोरेटरी'.
 ०सिद्ध वि० प्रयोगथी सिद्ध करेकुं
 प्रयोगक पु०[सं] प्रेरक(२) वेपक -न न०
 सपय; हेतु (२) उपयोग, नर -ना श्री०
 जीणवटथी योन्ना करवी ते -कुं स०किं
 प्रयोजित करकुं
 प्रयोजित वि०[सं] योनेकुं, गोहवेकुं(२) काममा
 लीवेकु, प्रयोगमा आणेलुं
 प्रयोज्य वि०[सं] काममा लेवा योग्य, आयरवा
 योग्य(२) काममा नियुक्त-प्रेरित करवा योग्य
 प्रद वि० [सं] उत्पन्न थयेलु (२) वधी गयेलु
 प्रदोयना श्री०[सं] रथि करववी ते, उत्तेजना
 (२) आगण आवनार वस्तुतु रथि उत्पन्न
 थाय तेवी शीते वर्णन (नाटकमां)
 प्रदोहु पु०[सं] अ कुर, इष्टगो
 प्रदपकुं अ० किं प्रलाप करवो
 प्रदय पु० [सं] विनाश (२) कल्पने व्यते
 जगतनो लय
 प्रदंभ वि० [सं] नीये लण्डतु (२) लायु.
 -पाकुं अ० किं भूष लंका
 प्रदाप पु० [सं] आदेशमा मोठेथी अस भद
 भोलवु ते (२) विलाप [लारे लालय
 प्रदोभक वि० [सं.] लारे दोभावनार. -न न०
 प्रदो(-दो) पु० + प्रलय ०कार पु० लयंकर
 विनाश [व्याप्यान
 प्रवक्ता पुं० [सं] प्रवचन करनार. -चन न०
 प्रवणु वि० [सं.] दणतु, नमेकु (२) नत्र (३)
 अन्निसुभ, उन्मुभ (४) आसक्त; रत
 प्रवदकुं स०किं [सं] प्रवदू] वदकुं, भोलवु
 प्रवर वि०[सं] श्रेष्ठ, मुप्य (२) न० गोत्र (३)
 गोत्रमा थयेल श्रेष्ठ पुरुष (४) अगत्र
 प्रवर्त(-र्त)क वि० [सं] प्रेरक, प्रवृत्त करनार
 (२) पुं० प्रवर्तवनार (३) सन्स्थापक -न
 न० अयार, प्रसार -ना श्री० प्रवर्तकुं ते
 (२) प्रवृत्त थकुं ते -मान वि० प्रवर्ततु देवातु
 प्रवर्तकुं अ० किं [सं. प्रवृत्] देवातु (२)
 आलवु, प्रखलित होवु
 प्रवर्तक, -न, -ना, -मान लुओ 'प्रवर्तक'मां

प्रपात पुं० [सं.] धाध(२) भूसडे [लाग
 प्रपाठक पुं० [सं.] (वेदु) प्रकरण, अध्याय, अथने
 प्रपिता पुं० [सं.] दाहा, वडवे
 प्रपितामह पुं० [सं.] आपना दाहा; परदाहा
 -ही श्री० आपनी दाही
 प्रपुत्र पुं० [सं.] हीकराने हीकरे, पौत्र
 प्रपौत्र पुं० [सं.] पात्रने पुत्र. -श्री श्री०
 पात्रनी पुत्री
 प्रक्रुद्ध, -द्विगत वि० [सं.] भीलेलु(२) आनंद
 धामेलु. ० पुं० अ० किं० प्रक्रुद्ध थवं
 प्रणल(-ण) वि० [सं.] णणवान (२) अत्यंत
 (३) न० क्षारे णल
 प्रणध पुं० [सं.] धतिहास अथने इंतकथाथी
 मिश्रित लेख (विदा० लोखप्रणध) (२) चित्र-
 काव्य (विदा० छत्रप्रणध, समुद्रप्रणध) (३)
 गोठवण, वहाणरत. ० न० रयना, गोठवण
 ० समिति श्री० व्यवस्था करनारी समिति
 प्रथुद्ध वि० [सं.] लगेलुं (२) ज्ञानी; समलु
 प्रयोध पुं० [सं.] लगृति (२) ज्ञान (३) उपदेश.
 ० किं० प्रयोध करनार ० काळ(-ण) पुं०
 सवार; लगवानो समय ० न० उपदेश,
 प्रवयन. ० (-धि)नी श्री० देवठीठी अकादथी
 ० पुं० सं० किं० जोलावडुं; हांकि मारपी (२)
 योध आपवे [उत्पल थवु
 प्रभव पुं० [सं.] उत्पत्ति, जन्म ० पुं० अ० किं०
 प्रभा श्री० [सं.] तेज, कति (२) दभाम ० करे
 पुं० सूर्य. ० मंडल(-ण) न० तेजनुं इंडाणुं
 प्रभात न० [सं.] सवार (२) पुं० अ० राग
 ० ईश्री श्री० प्रभातनु नगरकीर्तन के ते करनारी
 मडणी. -तिथुं न० सवारमा गावानु पड
 प्रभाव पुं० [सं.] शक्ति (२) प्रताप; तेज (३)
 दभाम; रभाण(४) अस्तर, गुण. [-पडवे =
 तेजनी अस्तर सामा उपर थपी, रभाण
 पडवे.] ० किं०, ० शाणी वि० प्रभाववाणुं.
 -वित वि० प्रभावनी अस्तरमा आवेलु (२)
 प्रभाववाणु
 प्रलु पुं० [सं.] परमेस्वर (२) मालिक; स्वामी.
 [प्रलुडं भाणुस = निष्पाप, निष्कलस,
 लोणु भाणुस.] ० ता श्री० मालिकी (२)

गौरव (३) परमेस्वरपणुं; देवत्व. ० त्व न०
 मालिकी (२) काणु. ० मय वि० प्रलुथी
 परिपूर्ण, अतप्रोत; तेनी लक्ष्मी तरणोण
 प्रलुति अ० [सं.] वगरे, धत्यादि
 प्रमेद पुं० [सं.] लिजता, तक्षानत (२) मेद;
 प्रकार (३) लिज करवुं -णुड पाडवुं ते
 प्रमत्त वि० [सं.] प्रमादी; गादिल. ० ता श्री०
 प्रमथ पुं० [सं.] शिपने अ० क गण ० पुं० सं० किं०
 वलोववु(२) पीडवुं(३) मारी नाभुं, नाश करवे.
 ० न० वलोववु ते (२) पीडवु ते (३) वध, नाश
 प्रमद पुं० [सं.] हर्ष; आनद ० णन न०
 रणवासने णाग -दा श्री० लुवान, सुदर श्री
 प्रमा श्री० [सं.] यथार्थ ज्ञान (२) भाप
 प्रमाणु न० [सं.] यथार्थ ज्ञाननुं साधन (२)
 पुरावे, साभिती(३) भाप, धोरण(४) गुणोत्तर
 (ग) (प) अ० (प) नकी (६) वि० प्रमाणभूत,
 सत्य, मान्य करवा योग्य [-आपुडुं = आधार
 के पुरावे आपवे -करी आपुडुं = साभित
 करी आपवु. -लेखुं = आधार तरीके रचीकारवु]
 ० ता श्री० अर्थ पुं० प्रमाणइप मनाती
 थय ० यत्र न० पदवी, योन्यता वगरेतु
 भातरीपत्रक, 'सर्ति' किंकेट' ० णद्ध वि० भाप,
 मेण के धोरण प्रमाणेतु ० लूत वि० विद्यास-
 धान; मान्य राणुं पडे अेलु ० णान वि०
 प्रमाणवाणुं ० पुं० सं० किं० लणुवुं(२) प्रमाण-
 लूत मानवुं; कणुल राणु (३) पुरवार करवुं.
 ० शास्त्र न० यथार्थ ज्ञानता साधननु शास्त्र,
 न्यायशास्त्र ० अर वि० (२) अ० मापसर.
 -णिके वि० प्रामाणिक, सायुं, धिमानदार.
 -णिकता श्री०, -णिकपणुं न० -णिके
 श्री० अ० छंङ -खे अ० पेठे, अनुसार
 प्रभाता श्री० [सं.] मानी भा (२) पुं० प्रमाणे
 द्वारा ज्ञान प्राप्त करनार (३) ज्ञानने कर्ता -
 आत्मा, ज्ञानने द्रष्टा -साक्षी ० महु पुं०
 माने दाहा ० मही श्री० मानी दाही
 प्रमाद पुं० [सं.] गदलत (२) आणस [-करवे
 = आणस करवुं] -ही वि० प्रमादवाणु
 प्रमाणार्थ न० [सं.] वाणुं जुडवु के भाणने साक्ष
 करवु ते

प्रमित वि०[सं] सामित; सिद्ध (२) परिमित;
 अल्प(३)प्रमाणे द्वारा जेतुं ज्ञान यथुं होय ते
 (४) [समाप्तने अते] -ना मापतु-नेटुं
 प्रमुष्प पु० [स] सलापति, अर्धयक्ष (२)वि०
 मुष्प, आगेवान. [-अनष्टुं=अर्धयक्ष यत्तु.]
 ०स्थान, ०पद न० प्रमुष्पनी जगा
 प्रमुहित वि० [स.] भूष गद्य थयेतु-मुहित
 प्रमेय वि०[स] प्रमाणेना विषय थर्ष शके तेवु,
 लक्ष्मी शकाय तेवु (२) माथी शकाय तेवु (३)
 सिद्ध करी शकाय तेवु (४) न० प्रमाणे द्वारा
 जेतुं ज्ञान करवानु होय ते (५) सिद्ध करवानी
 वस्तु, सिद्धान, 'धियरम' (ग.)
 प्रमेह पु० [सं.] ऐक रोग-परिभिये
 प्रमेह पुं०[सं] आनद. ०ष्टुं सं०किं आनंद
 व्यापवे. -ही वि० आनंदी, हर्षयुक्त (२)
 श्री० (झ) अपौरना नास्तानी ऐक वानी
 प्रमेहान न० [ई] शाणामा उपला वर्गमा
 यडावतुं ते (प्राय नापास थनारने) (२) पगा-
 रमां भदती के वनारो. [-आपुं, मणुं]
 प्रयत वि०[स] सयमी (२) शुद्ध, पवित्र (३)
 प्रयत्नवान, उत्साही
 प्रयत्न पुं०[स] प्रयास; कोशिश (२) [व्या.]
 वरुना उच्यारणुतो प्रयत्न [-करवे] ०भंघ
 पु० शण्डेना उच्यारण परथी कराती पच-
 र्यना ०वान वि० प्रयत्न करनार ०रील
 वि० प्रयत्नमा मयुं न्हेनार
 प्रयाणु न० [सं] जतुं ते, प्रस्थान
 प्रयास पु० [सं] श्रम, महेनत
 प्रयुक्त वि०[सं.] योत्तयेतु, करायेतु, प्रयोजित.
 -[क्र] श्री० विशिष्ट युक्ति
 प्रयुत वि० [सं] इस लाप
 प्रयोक्ता पु० [सं.] प्रयोग करनार
 प्रयोग पु० [सं] उपयोग; वापर (२) लरण,
 भारण वगेरे तात्रिक उपचार (३) साधना,
 ० अनुष्ठान(४)अभतरा (५)[व्या.] क्रियानाथना
 अन्वये क्रियापदनी योजना उदा० कर्मणि-
 प्रयोग(६)धारो, कानून(७)[नाटक] लक्षवतुं ते.
 [-करवे] =अभतरा करवे] ०भंघ पु०
 नाटकना रूपमा लयाणु ०विह पु० नाटय-

प्रयोग लक्षणार. ०शाखा(-णा) श्री०
 वैज्ञानिक प्रयोगो करवानी जगा, 'लेभोरेटरी'.
 ०सिद्ध वि० प्रयोगथी सिद्ध करेतु
 प्रयोगक पुं०[सं] प्रेरक(२) लेभक -न न०
 सभय; हेतु (२) उपयोग, लर -ना श्री०
 जीणवतथी योजना करवी ते. -तुं सं०किं
 प्रयोजित करतु
 प्रयोजित वि०[सं] योत्तयेतु, गोहवेतु(२)काममा
 लीषेतुं, प्रयोगमा आणेतु
 प्रयोज्य वि०[स] काममा लेवा योत्तय, आचरवा
 योत्तय(२) काममा नियुक्त-प्रेरित करवा योत्तय
 प्रउठ वि० [स] उत्पन्न थयेतु (२) वधी गयेतुं
 प्ररैच्यना श्री०[सं] रचि करववी ते, उत्तेजना
 (२) आगण आवनार वस्तुतु रचि उत्पन्न
 थाय तेवी रीते वरुन (नाटकमा)
 प्ररौह पुं०[सं.] अक्षर, इण्डो
 प्रलपतुं अ० किं प्रलाप करवे
 प्रलय पु० [सं] विनाश (२) कल्पने अते
 जगतनेो लय
 प्रलय वि० [सं.] नीचे लपडतु (२) लापु.
 -णातुं अ० किं भूष लंणातुं
 प्रलाप पुं० [सं] आवेशमा भेटेथी अस जद्ध
 ओलतु ते (२) विलाप [दारो लालय
 प्रलोभक वि० [सं.] दारो दोष. वनार. -न न०
 प्रले(-दले) पुं० + प्रलय ०कार पु० लय कर
 विनाश [व्याख्यात
 प्रवक्ता पुं० [सं] प्रवचन करनार. -चन न०
 प्रवणु वि० [सं.] दणतु, नमेतु (२) नभ्र (३)
 अभिभूष, उन्मुष्प (४) आसक्त, रत
 प्रवदतुं सं०किं [सं प्रवद्] वदतु, ओलतुं
 प्रवर वि०[सं.] श्रेष्ठ, मुष्प (२) न० गोत्र (३)
 गोत्रमा थयेल श्रेष्ठ पुरुष (४) अगत्र
 प्रवर्त(-त्त)क वि० [सं] प्रेरक, प्रवृत्त करनार
 (२) पुं० प्रवर्तवनार (३) सस्थापक -न
 न० प्रचार, प्रसार -ना श्री० प्रवर्ततु ते
 (२) प्रवृत्त यत्तु ते -मान वि० प्रवर्ततु देलातु
 प्रवर्ततुं अ० किं [सं प्रवृत्त] देलातु (२)
 आलतु, प्रयलित होतु
 प्रवर्तक, -न, -ना, -मान जुओ 'प्रवर्तक'मा

प्रवर्षाणु न० [स] प्रवर्षाणुं ते. -वुं अ० किं
नेरथी वरसवु

प्रवात पुं० [सं.] पवननो ऋपाठो

प्रवाह पुं० [सं.] परस्पर वातयुत (२) लोकोभा
यालेली वात(३)अठनामी (४) वाच वमाडतुं ते

प्रवाल(-ण) न० [स] समुद्रमा अेकं नतनां
अवसाये अनाविलु वर; परवाणुं. -ली(-णी)

वि० प्रवालतुं के तेना जेवु (२) गुलाफी रंगतुं

प्रवास पुं० [स] मुसाक्षरी -सी पुं०
मुसाक्षर

प्रवाह पु०[सं.] वहेणु ०पतित वि० प्रवाहमा
पडेलु. -हित वि० वहेता प्रवाहइप. -ही

वि० रेवो याद्वे अेवुं (२) न० तेवी वस्तु

-होत्थ वि० [+उत्थ] प्रवाहमाथी प्रगटत,
प्रवाहने लगत

प्रवाण न० प्रवाल -णी वि० लुओ प्रवाली
(२) स्त्री० परवाणानी लाणणी

प्रविष्ट वि०-[स] पेहेलुं

प्रवीणु वि०[सं] कृशण ०ता स्त्री०, ०पथुं न०
प्रवृत्त वि०[सं] याडु, वर्तमान (२) प्रवृत्तिमा

मयेलुं के लागेलु या रेकयेलु

प्रवृत्ति स्त्री०[सं] उद्योग, व्यवसाय(२) हिलयाल
(३) सांसारिक विषयोमा मथ्या रहेवु ते

०धर्म, ०मार्ग पुं० सांसारिक प्रवृत्तिनो

मार्ग (२) धृश्वरप्रीत्यर्थे प्रवृत्ति करीने मोक्ष

पामवानो मार्ग

प्रवृद्ध वि० [स] वधेलु. -द्धि स्त्री० वधारो
प्रवेश पुं० [सं] पेसवु के दाभल यवु ते

(२) नाटकमा अकनो पेटाविलाग ०के

वि०. प्रवेश करानवार के करनार (२) पुं०

नाटकमा ते रथण, ल्या वमये अनी गयेली

यणु रगलूमि उपर न आलेली वात काध

यात्र वातलाप द्वारा लणापी के छे ०रुार न०

दाभल धवानो दरवाले के पारणुं ०वुं अ०

किं [सं] प्रविशुं प्रवेश करवो, दाभल यवुं.

०न न० प्रवेश करवो ते -शिका स्त्री० काध

पणु विषयमां प्रवेश करानवारी योपडी

प्रमजित वि० [स] प्रमज्या लीधी होय तेवुं
प्रमज्या स्त्री० [सं] सन्यास [-लेवी]

प्रशम पुं०[सं.] उपशम, शांति(२) निवृत्ति नारा
०न न० शांत करवु -शमाववुं ते -मित वि०

शांत करेलुं के ययेलु; शमेलु

प्रशन्त वि०[सं] वभाणयेलुं; उत्तम(२) (वहित.
-दित स्त्री० प्रशांसा, वाहवाह(२) प्रशांसानी

कविता के लेख -दय वि० वभाणुवा लायक-

प्रशांसक वि०[सं.] वभाणुनार -नीय वि० लुओ
प्रशस्थ -वुं सं० किं [सं] प्रशम् वभाणुवु

प्रशांसा स्त्री० [सं.] वभाणु [प्रशाभाओवाणु,
अशाभा स्त्री०[सं] नानी शाभा. -णी वि०

प्रशांत वि०[सं] भूम शांत -ति स्त्री० भूम शांति
प्रश पु०, न०[सं.] सवाल (२) भाषत, लाणवा

वियारवानी के यर्थवानी वस्तु. 'प्रोप्येभ'

[-छिठये=सवाल यवो, शका नगवी

-मुकवे=कयडो रलू करवो(२) नेरथी व्यागण

पोताना लावी विषे पूछवुं.] ०कार पु० प्रश

पूछनार ०पत्र पुं०; न० सवालपत्रक

०परंपरा स्त्री० उपराउपरी प्रशो पूछवा ते.

०माला(-णा) स्त्री० प्रश्रावलि ०विराम

न० लभाणुमा (?) आवु प्रशस्यक विराम-

बिहुत -शार्थ वि०[+अर्थ] (व्या) प्रश्रवाचक

(२) पुं० वाक्यनी प्रशस्यक -प्रश्रनो अर्थ

नीकणे अेवी रथना (३) समरया पूछवानी ने

तेनो उत्तर आपवानी अेक रमत -शार्थक

वि० प्रश्रार्थ. -श्रावलि(-ली, -णि, -णी)

स्त्री० [मवावलि] प्रश्रमाणा, प्रश्रोनी हा०

-श्रोतरी स्त्री० न-मलअने अभावे प्रश्रना

मुहुत परथी गणतरी करी करेली न-मोतरी

-श्रोतर वि० सवालववाअना इपमा लभा-

येलुं (२) पुं० अ० व० सवालो ने नवाओ

-श्रोतरी स्त्री० सवालनवाअइपे थतु विवेचन

प्रश्रास पु० [सं] हाइ

प्रसक्त वि० [सं.] वणगेलुं (२) आसक्त (३)

प्रस्तुत; मुहने लगत

प्रसन्न वि०[सं] पुरा, आनंदी (२) सतुष्ट(३)

सरण, अर्थ तरत समलय तेवु (४) निर्माण,

पारदर्शक ०ता स्त्री०

प्रसर पुं०[सं] प्रसार, देलावो. ०णु न० प्रसरवुं

-देलावुं ते. ०वुं अ० किं [सं] प्रसुं देलावुं

अस्य पु० [सं.] नम आपवो के थवो ते
(२) नम, उत्पत्ति ०वुं सं०किं [सं प्रच] .
नल्लुं (२) अ०किं नमवु

असंभ्यां श्रीं [सं.] छिल्ली प्रदक्षिणा (?)
असंभ्यां न० [सं.] (योगमा) सारु ज्ञान-
विवेक, विवेकभ्याति

असंभ पु० [सं.] लुओ अवसर (२) सहवास,
सग (३) प्रकरण; विषय (४) अनाव, धटना
[-आववो = अवसर आपवो -पवो =
परिचय थवो, अणवानुं थवुं. -पावो = परि-
चय करवो.] ०वुत वि० असगने लगतु,
अनुत ०वोपी वि० लाग साधी वे नेवु.
०वथात् अ० असगने लीवे, असगोपात्.
-नावधान न० [+वववान] सभयस्यकता
-गांतरता श्रीं विपथातर थवुते -गोचित
वि० [+उचित] असगने योग्य. -गोपात्
अ० असगे, असंग आयेथी

असाद पुं० [सं.] असजता (२) महोरथानी (३)
निर्माणा (४) परसाद (५) सालणवानी साये
न लाव रकुरे अने हृदयमा छितरी लय तेवी
कव्येना अके गुण (६) सगीतमा अके
अलंकार. [-आपवो = देव, गुरुने अपांण
करेला नैवेद्यमाधी वळेंवुवु (२) मार मारवो
-आरेगवो = नमवुं. -करवो = देवने धरवा
नैवेद्य तैयार करवु अथवा धरवु. -आपवो
= मार मारवो. -धरावो = नैवेद्य अपवुं.
-देवो = नमवु.] ०क वि० असज करनारं (२)
असाद करनार. -दात्मक वि० निर्मण (२)
असादगुणवाणु -ही श्रीं देवने धरावेदी
सामथी (२) देव, गुरुने असज यधं आपेदी
श्रीं (३) [ला.] मार

असाधन न० [सं.] शणुगार के ते सलवानी
नवनसामथी; 'दोषदोष' (२) साधवु के छीक
करवु ते

अमार पुं० [सं.] देलावो ०क वि० देलावनार.
०णु न० लुओ असरण ०वुं सं०किं असरे
अस ररवुं -रित वि० देलावेतु. -री पुं०
देव वनार (२) शरीरने देलावी गानार
असिद्ध वि० [सं.] विभ्यात्, लहेर (२) प्रकाशिन;

अहार पडेवु (पुनतके). ०कर्ता (-र्ता) पुं०
असिद्ध करनार. -द्धि श्रींभ्याति (२) छपावी
असिद्ध करवुं ते, प्रकाशन (३) लहेगत
-द्धिपत्र न० लहेरअम

असुप्त वि० [सं.] सुप्त, सुतेवुं (२) वसवसाठ छिधुं
असूत वि० [सं.] नल्लुं, नमवु (२)
न० सतान, प्रल. -ता श्रीं नेने
तरतमा अस्य थयो होय अेवी श्री

असूति श्रीं [सं.] असव (२) सुवावड (३) यंतति.
[-आवपी = सुवावड आवपी, -थपी = असव
थवो.] ०काध (-ण) पुं० सुवावडनो समय.
०गृह न० सुवावड माटेनु स्थान - इवाभानु,
०न्यर पुं० सुवावडीनो ताव ०शास्त्र
न० सुवावडतु शास्त्र

असून न० [सं.] कण्ठी (२) कूल (३) कण
अस्तर पु० [सं.] तश्, पश् वगेरेनी पयारी
(२) पयारी (३) पथर (४) इर्नो कट्टो (५)
सपाथी, सुपाट तण

अस्तार पुं० [सं.] अमुक माना अथवा वरुं ना
छटना राक्य इपोनो केडी (२) अस्तर (३)
इलाव, विस्तार

अस्ताव पुं० [सं.] आरंभ (२) असंग, आभत
(३) इरभास्त, ठराव. [-आपवो = इरभास्त
रनुं थवी, -छीडी नवो = ठराव नापास थवो
-भूकवो, रनुं करवो = इरभास्त आणवी-
हाभल करवी] ०क वि० (२) पु० इरभास्त
भूकनार. ०ना सो० छियोइवात, आमुभ (२)
नाटकना वास्तविक आरंभनी पूर्वे ते विवे
माहिती आपनारो सुत्रवाग वगेरेने प्रवेश
-विक वि० लुओ प्राग्ताविक

अस्तुत वि० [सं.] कहेवामा आवेवु, अर्थातुं
(२) न० नेने विवे कहेवतु के कहेवतु हेय
ते (३) थापुं [-होपुं = नेनी अर्था अलनी
होय तेने लगतु होपु]

अस्थान न० [सं.] प्रवासे नवा छिपवु ने;
प्रयाण (२) लुओ पन्नातु (३) मार्ग [-करवुं
= प्रयाण करवु] ०नय न०, ०न्यरी अं०
वेदधर्माना पायाइप उपनिषद, अथसूत्र अने
अगवद्गीता अे यत् ०भिर्दु न० छिपवतुं

-राश्यात् करवानु स्थण प्रस्थापित वि०
 [सं] स्थापित करैः; सिद्ध करैः
 प्रस्तनव पु० [सं] धारा; प्रवाह (नेमके दूधने)
 प्रस्तुतिरित वि० [सं.] प्रगट् अर्थात् आवतु (२)
 प्रस्तुत; कपतु
 प्रस्तव पुं०, ०णु न०, प्रस्ताव पुं० [सं.]
 स्तवुं ते (२) धारा; वहेत् (३) स्तन के
 आश्रयमाशी सवतु दूध [तिवु अस्त
 प्रस्थापन वि० [सं] निद्रा आश्रयार्थं (२) न०
 प्रस्तेद पुं० [सं] परस्तेव
 प्रहरे पु० [सं] त्रण कलाक, पहोर -री पु०
 पहुरेगीर
 प्रहरेषु न० [सं.] प्रहार करेवो ते (२) रात्र
 प्रहरेषुं स० किं [सं. प्र. त. ह.] धा करेवो, आगुं
 प्रहर्ष पुं० [सं] अति आनंद ०(-र्षि)णी
 श्री० ऐक छंद
 प्रहसन न० [सं] इशुंणीनी क्तेती करनारं
 ऐक के ये अंकुं हारयसप्रधात् नाटक
 प्रहस्य पु० [सं] (स) रावणने ऐक सेनापति
 (२) आगणीयो देवावेला हापने पले
 प्रहाणु न० [सं] नाथ, हानि
 प्रहार पुं० [सं] धा [प्रसिद्ध विष्णुलक्ष
 प्रह्लाद पुं० [सं] (स.) द्विरव्यकशिपुनो युव-
 प्राङ्(-गू) अ० [सं] पहला; अगाठि
 प्राकटय न० [सं] प्रगटुं ते, अवतार (२)
 प्रसिद्धि (पुरतकनी)
 प्राकार पुं० [सं] ङाट, किलो ०ण ध पुं० ऐक छंद
 प्राकृत वि० [सं.] लुओ प्राकृतिक (२) सामान्य
 वर्गुं; मामूली (३) सामान्य जनसमुदायने
 लगतु (४) अशिष्ट, संस्कृत विनातु (५) श्री०
 न० (संस्कृत उपरथी विपलेली) ऐक प्राचीन
 लोकलाया (६) संस्कृत परथी अपक्ष श यर्धने
 आवेदी झर्ध (प्राचीन अर्वाचीन) राया -तिक
 वि० कुदरतने लगतु, लौकिक (२) र्वाभाविक
 (३) लौकिक [लाग्य, हैव
 प्राकृतन वि० [सं] पूर्व-अ-मत्त (२) न० [मं]
 प्राकभ न० (५) पराकभ -मी वि० (५)
 पराकमी
 प्राग् अ० [सं.] लुओ प्राके

प्राभ० श्री० भणसक, परौदियु. [-वासवी =
 सवार यवी.] ०वासो अ० (का.) सवारे
 प्रागल्भ्य न० [सं] प्रगल्भता
 प्राभटय न० लुओ प्राकटय
 प्रागति० वि० [सं.] प्रगति करनार, प्रगतिशील
 प्राधुषु पु० [सं.] परौलो, भहुमान
 प्राथी श्री० [सं] पूर्व दिशा
 प्राथीन वि० [सं.] लुनु ०ता श्री०. ०पथी
 वि० (२) पु० लुनातु आग्रही, ओर्थोडोक्स
 प्राच्य वि० [सं] पूर्वतु
 प्राणपत्य वि० [सं.] प्रलपति स अंधी (२)
 पु० विवाहना आह प्रकरोमानो ऐक, नेमा
 कन्याने पिता वर पासेथी कर्ध पणु लीधा
 विना, अंने धर्म पूर्वक अचरणु करी कुभी
 थाय ओ धरछाथी व, कन्या आपे छे
 प्राणुं वि० [सं] प्राज्य + मोद (२) लियुं
 प्राणे पु० + पराज्य [पिछाणनार
 प्राज्ञ वि० [सं] बुद्धिशाणी, चतुर (२) ज्ञाता.
 प्राणु पु० [सं.] वास, वासने वायु (२) एव (३)
 एवनशक्ति; अण [-छिडी नवा, नीकणी
 नवा = मृत्यु यदु. -काही नापवे = वल्लु
 द्विगीर यव (२) प्राणु पाथरवा (३) सतावडे.
 -अरयवा = पोतानी निहगीने लोग
 आपवे -पडीके अ धावा = 'हवे शु यरो'
 ऐवी छंतेलरी के अमू अणुथी एव नीकणी
 लय तेम यदुं -पाथरवा = पोतानी
 निहगीने करमान करवी प्राणुथी ननु =
 एवथी ननु; नरी ननु.] ०धात पु० वध.
 ०धातके वि० एवलेण ०धाप पु० नाद जन
 इवता न लयातो दारीरमा प्राणुचलनने ओष
 ०एवन वि० प्राणने एवनइप (२) पुं० प्रीतम;
 पनि ०धारेणु न० एव टकावी राअने ते
 ०धारी वि० प्राणु धारणु करनारं (२) पु०,
 न० माणस (३) प्राणी ०नाथ पु० प्राणने
 नाथ पति ०पणु न० प्राणु लोडमा भूकवा ते
 ०पणु अ० लनने लेअमे. ०पथारी श्री०
 प्राणु पाथरवा ते, प्राणापणु ०पणु वि०
 प्राणुथी भरैः; चैतन्यवाणु. ०प्याने वि०
 प्राणुसमान प्रिय ०प्रतिष्ठा श्री० प्राणु कूकवे

ते(र)मूर्तिनी रथापना करता पहलेवा भत्रो द्वारा
 तेमां प्राणने आरोप करवे ते. ०प्रद वि०
 प्राण आपनार ०प्रिय वि० प्राणधार.
 ०प्रिया स्त्री० प्राण समान प्रिय स्त्री.
 ०भय केश (-य) छवना पाय कपोमानो
 पीने (लुओ आन ०भयकेश). ०याना स्त्री०
 छवन ०वह्नि छ पुं० प्राण समान वहालो
 पुरुष ०वह्निमा स्त्री० प्राण समान वहादी
 स्त्री ०वान वि० प्राणवाणु. ०वायु पुं०
 'ओडिन्नान'. ०विधान न० सखवन करुं
 ते ०विनिभय पुं० 'मेस्मेरिजम'. ०सभा
 पुं० प्राणप्रिय भिन्न. ०हारीक, ०हारी वि०
 छव लेनार -छायाभ पुं० [+स्वामि]योगना
 आह अंगमानु ओक -छार्थिणु न० [+अर्पण]
 छव आपने ते -छार्त पुं० [+अंत] मृत्यु
 -छार्तक वि० मृत्यु छपनवनार -छिन्न वि०
 'ओर्गेनिक' (५ वि.) -छित वि० प्राणयुक्त
 -छिथी पुं० प्राणी, छव (५) -छी न०
 छव -छीविद्या स्त्री० 'ओछ'. -छेश पुं०
 [+ईश] प्राणनाथ. -छेश्वरी स्त्री० [+ईश्वरी]
 प्राणनी मासिक, प्राणप्रिया
 प्रात पुं०, न० [स प्रातस्] परेदिथु; सवार
 -तःकर्म न० [स] स्नान, सध्यावगेरे सवारे
 करवातु कर्म -तःकाण पुं० सवार.
 -तःसध्या स्त्री० [स] सवारनी सध्या.
 -तःसामथ्री स्त्री० [स] प्रात कर्म परवा-
 ग्वानी सामथ्री. -तःस्नान न० [स]
 सवारतु स्नान [नामतु मूण स्वइप (व्या)]
 प्रातिपदिक न० [स] विक्रि लाग्या पहलेवातु
 प्रातिशाब्ध न० [स] वेदनी लुदी लुदी
 शाभाओने उव्याग्ल वगेरेना नियमोने
 लगतो व्याकणुअर्थ
 प्राथमिक वि० [स.] आरलतु(र)आरल दशातु
 प्रादि वि० [स] (व्या) आदिमां 'प्र' वगेरे
 छपसर्गवाणु. ०अलुनीहि पुं० अलुनीहि
 समासने ओक प्रकार छिां 'विधवा'.
 ०समास पुं० तत्पुरुष समासने ओक प्रकार
 छिां अतीन्द्रिय
 प्राडुर्भाव पुं० [स.] छत्पत्ति, प्रगट यवुं ते

प्राडुर्भाव वि० [स] प्राडुर्भाव पामेलु, प्रगटेहुं
 प्रादेशिक वि० [स] प्रदेशतु, प्रदेश संभंधी
 प्राधान्य न० [स] प्रधानपद्यु; मुख्यत्व
 प्राध्यापक पुं० [स; सरं म] अध्यापक;
 प्रेक्षेसर [वह्वारने लगतुं
 प्राप्यिक वि० [स] अप्रत्य संभंधी, ससार-
 प्राप्त वि० [स] मेणवायेकु छे मजेकु (२)
 छपस्थित; रत्न ०काम वि० नेनी कामना
 पूर्ण यछे ओहुं. ०काल(-ण) वि० नेना
 योग्य समय प्राप्त थयो छे तेवुं ०अर्थ वि०
 (२)न० प्राप्त करवा योग्य -सि स्त्री० लाल
 (२) शक्ति
 प्राप्य वि० [स] लक्ष्य, मजे ओहुं
 प्राप्यन्य न० [म] प्रमणपद्यु; न्नेर
 प्राभाषिक वि० [स] प्रभाषो द्वारा साहित
 थयेकु(२) प्रभाषलूतः विश्वासपात्र (३)सायु;
 धर्मानदार प्रभाषिक ०ता स्त्री०, ०पद्यु न०
 प्राभाष्य न० [स] प्रभाषलूत -मान्य होवा-
 पद्यु(२) प्रभाष; पुरावे. ०लुद्धि स्त्री० (अमुक
 अर्थ के वचन) प्राभाषिक छे ओवी लुद्धि
 प्राय वि० [स] लगलग सरपु (समासने व्यते)
 छिां मृदप्राय (२) अ० लुओ प्राय
 प्रायश अ० [स] मोटे लागे; बलुंअर
 प्रायश्चित्त न० [स.] पापना निवारण माटेहुं
 तप. [-करहुं] = पापनिवारण माटे तप के विधि
 करवां -लागहुं = प्रायश्चित्त करवु पडेतेवु यवु]
 प्रायः अ० [स] अलुधा, मोटे लागे(२)मधी गते
 प्रायोगिक वि० [स] प्रयोगने लगतु, ते सभंधी
 (२) प्रयोग गी शक्य ओहु
 प्रायोपवेशन न० [स.] अन्नजणने त्याग करी
 भरवा माटे तैयार यछे असेवु ते
 प्रारब्ध वि० [स] शरु करेकु (२) न० नसीम
 ०वाह पुं० दैववाह ०वाही वि० (२) पुं०
 दैववाही
 प्रारंभ पुं० [स] शरुमात ०क वि० प्रारंभ
 करनार (२) पुं० नवो प्रांल करनार, 'प्रायो-
 नियर' ०शरु(-रु) वि० शरुमातमाज
 भूम छत्साह अतावनार. -लिङ वि० प्रार लतु;
 प्राथमिक

प्रार्थन न० [सं.] प्रार्थना करवी ते
 प्रार्थना स्त्री० [सं.] अरज (२) धर्मरसवृत्ति.
 ०सभाज पुं०; स्त्री० ऐक अर्वाचीन धर्म-
 सभाज ०सभाज वि० (२) पुं० प्रार्थना-
 सभाजनु के तेना अनुयायी
 प्रार्थयिता पुं० [सं.] प्रार्थना - भागणी कर-
 नार, प्रार्थनार
 प्रार्थयुं सं० [सं. प्रार्थ] प्रार्थना करवी,
 चीनवदुं; भागवुं
 प्रार्थित वि० [सं.] अरज करीने भागेदु
 प्रावरणु न० [सं.] ढाकण
 प्रावीण्य न० [सं.] कुशणता [वर्षाकृत
 प्रावृष पुं० [सं.] योमासु; अषाड - श्रावणनी
 प्रावेशिक वि० [सं.] प्रवेश करवामा साधनरूप
 प्राश पुं०; ०न न० [सं.] अशन, पावुं ते. ०वुं
 सं० [सं. प्राश] पावु
 प्राशंसिक वि० [सं.] प्रशंसाने लगतु
 प्रास पुं० [सं. अनुप्रास] कवितानी वृकने अते
 अक्षर भणता व्याववा ते [-असवे,
 -भणवे = अक्षरोतो प्रास अरोपर थवा]
 प्रास पुं० [सं.] भावे
 प्रासत्रिक वि० [सं.] प्रस्तुत, प्रसग्ने अनुकूल
 (२) वारवार नहि पण केकिक वपतनुं
 प्रासाद पुं० [सं.] महेल
 प्रासादिक वि० [सं.] प्रसादगुणवाणुं (२)
 अनुग्रहरूप, कल्याणकारी (३) धर्मरनी कृपायी
 भणेदुं [वि० प्रासानुप्रासवाणु
 प्रासानुप्रास पुं० प्रास अने अनुप्रास - स्त्री
 प्रास्ताविक वि० [सं.] प्रस्तावनाने लगतु,
 प्रस्तावनारूप, प्रावेशिक (२) प्रस्तुत [महेमान
 प्राहुषो पुं० [सं. प्राहुणक, प्रा पाहुणग] +
 प्रांगणु न० [सं.] आगणुं [होय अवेदुं
 प्रांगलि वि० [सं.] अजलि - हाय लेडया
 प्रांत पुं० [सं.] छेडो (२) देशाने विभाग, निष्ठाओ
 मणी अनतो विभाग ०क पुं० ऐक नवे
 शोधायेला अड; 'अष्टी' - तिक, - तीय वि०
 प्रातने लगतु - तीयता स्त्री०, - तीयत्व
 न० पोताना प्रातने ज विचार करवानी
 संकुचितता. - त्य वि० प्रातनु; प्रातिक

प्रिय वि० [सं.] वहाडुं; गमतु (२) पुं० पियु;
 कांत (३) न० हित; कल्याण (४) मिष्ट वचन-
 ०कर वि० हितकर. ०जन पुं० प्रेमपान
 भाणस. ०तम वि० सौधी वधारे वहाडुं (२)
 पुं० कान्त, प्रीतम (३) पति. ०तमा स्त्री०
 काता, प्रिया (२) पत्नी. ०दर्शन वि० लेता
 प्रिय लागे अवेदुं (२) न० प्रियजननु दर्शन.
 ०दर्शी वि० सर्व प्रत्ये प्रेमधी लेनार (२)
 पुं० (स) अशोक रान - य'वदा स्त्री० प्रिय
 भोवनारी (२) पु०; स्त्री० ऐक छद. - या
 स्त्री० वहाडी स्त्री
 प्रियंशु स्त्री० [सं.] ऐक वेल
 प्रियंवदा, प्रिया लुओ "प्रियंमा
 प्रीछ स्त्री० [सं] प्रेक्ष, प्रा पिच्छ] ओणभ
 [-पठवी]. ०वदुं सं० किं समलवदुं. ०वुं
 सं० किं ओणभदुं (२) समजदुं, लणवु
 प्रीत स्त्री० प्रीति; प्रेम [-करवी. - लेडवी,
 - पांधवी = प्रेमसपांध करवे. - चारवी =
 प्रेममा द्रोह करवे - दगाडवी = प्रेम
 उपलववे] ०म पुं० [लुओ प्रियतम] पति
 (२) प्रलु. - ताण वि० प्रेमाण
 प्रीति स्त्री० [सं.] प्रेम (२) मृदु श्रुतिनो ऐक
 प्रकार ०दान न० प्रेमनु दान के प्रीतिथी भेट
 के काछिक आपवु ते. ०भोजन न० (वर्ण के
 नातनी सूग विनानुं) सामुदायिक लोभन
 प्रीभियम न० [इं] वीमानो हसो (२) शेरनी
 भूण आडेवी डिमतमा थतो वधारे
 प्रूङ्क न० [इं] गोडवायेला भीमानी शुद्धि तपासवा
 लेवाती अजभायशनी छाप के तेना कागण.
 [-लेवुं, - वांयवुं = गोडवेला भीमानी शुद्धि
 माटे तेमनी छापवाणो कागण वायी लेवे]
 प्रेकिटस स्त्री० [इं] वकीलात के काकरीनु कामकाज
 प्रेक्षक पुं० [सं.] लेनारो (२) परिच, सभा
 वगरेमा मात्र लेवा साखणवा आपनार
 प्रेक्षणीय वि० [सं.] लेवा लेवु ०क न० लेवा
 लेवुं दम्य, तमारो।
 प्रेक्षु सं० [सं] प्रेक्षुं लेवु ['गियेटर'
 प्रेक्षागार, प्रेक्षागृह न० [सं.] नाटकशाला;
 प्रेत न० [सं.] शय (२) सपिडीकरण पर्यंत

भरनारने भगतु ऐकं कल्पित शरीर (३) व्यवगतियो एव (४) पिशाच जेवी ऐकं योनि, ०कर्म, ०कार्यं न० भरेलाना इह नदी भाडीने सपिंडीकरण सुधी करवामां आवतु कर्म. ०दहन न० शयने जाणतुं ते. ०भूमि(-भी) श्री० रमशान. ०लोचन न० प्रेतने धरावातु मोहन (२) आग्नुं, भरण पाछण कराती नात ०होके पुं० प्रेतोने रहेवामो लोक.-तावाहन न० [+आवाहन] प्रेतने जेलावतु ते प्रेम पुं० [सं.] हेत; प्रीति (२) याह; रवि ०दा श्री० लुगो प्रमदा. ०धर्म पुं० प्रेमनो धर्म; अहिंसाधर्म. ०पत्र न०, ०पत्रिका श्री० प्रेम दर्शावतो हे प्रेमिनी पत्र. ०पाश पुं० प्रेमरूपी धवन. ०पण न० प्रेमनुं पण, अहि सपण ०भक्ति श्री० प्रेमलक्षणा भक्ति. ०रस पुं० प्रेमरूपी रस ०ल(-ण) वि० प्रेमनाणु, प्रेमाण ०लक्षणाभक्ति श्री० नवना भक्तिनो ऐकं प्रकार, श्रेष्ठ लक्षित शैश्यां न० प्रेम अने शैश्यां, 'शिवली.' ०णता श्री०. -मानं पुं० प्रेम अने आनंद (२) प्रेमनो आनंद (३) श्रद्धाणंद (४) (स) लण्णितो गुणराती कवि. -मानं ही वि० प्रेमनंद भाखनार. -मार्द वि० [+वार्द] प्रेमथी लीलयेतुं -मार्दपद न० [+आस्वद] प्रेमतु रथान, प्रेमपात्र -भाण वि० हेनाण, वहालसोपु. -भांशी वि० [+अशी] प्रेमना अशावाणुं, प्रेमी -मी वि० प्रेमवाणु; प्रेम करनारं

प्रेय न० [सं] अद्विक-पार्थिव सुभ
प्रेयस्त्री श्री० [सं.] प्रिय श्री (२) वि० श्री० वनारे प्रिय, अति प्रिय
प्रेरक वि० [सं] प्रेरणा, गति हे उत्तेजन आपनारं (२) व्यां प्रीनना तरुनी प्रेरणा भतावनारं (३) प्रेरणुं ते (२) प्रोत्साहन (३) आदेश, आज्ञा (४) आनगी सलाह
प्रेरतुं स०किं [सं] प्रेर मोकलत (२) गति, प्रोत्साहन, आज्ञा हे आनगी सलाह आपवी प्रेरित वि० [सं] प्रेरयेतुं
प्रेयसा श्री० [सं] मोकलतुं ते
प्रेयित वि० [सं] मोकयेतु

प्रेष्ठ वि० [सं.] वहालामा वहालुं [हास
प्रेष्ठ वि० [सं.] मोकलवा लायक (२) पुं० नेकर;
प्रेस न० [इं] हाणवानुं यत्र (२) ३ वगेरेने हाणी गासडीओ आषवानो सत्रो (३) हापवानुं यत्र (४) हापआतु (५) [हा.] हापां प्रेष्ठ पुं० [सं.] जूओ; आदोलन (२) संगीतनो ऐकं व्यलकार ०णु न० जूओ; आदोलन -अत वि० डोलतु, आदोलनयुक्त (२) न० संगीतनो ऐकं व्यलकार
प्रेक्षा वि०, -कता वि० श्री० [सं] विद्वत्, ओलयेतु
प्रेक्षण न० [सं] पवित्र करवा मत्रपूर्वक पाणी छोटु ते
प्रेथाम न०, पुं० [इं.] कार्यकम
प्रेथित वि० [सं] छिद्यु [प्रकाश मारतु
प्रेथनल वि० [सं] पूणं छिन्नल, भरोभर
प्रेथीन न० [इं] जाघतु भासपोपक ऐकं व्यग
प्रेडं वि० + प्रैड
प्रेत्साहक वि० [सं.] प्रोत्साहन आपतु -न न० पूण छिन्हाह -छिन्न आपतुं ते
प्रेत्साहित वि० [सं] प्रोत्साहन पामेतु
प्रेतुं स०किं [सं] प्रोत्साहन परेवेतु] परेवतुं (५)
प्रेयित वि० [सं] विदेश गयेतुं. ०पतिक, ०भर्तृका श्री० जेनो पति विदेश गयो होय तेवी (नायिका) ०पत्नीक वि० जेनी पत्नी विदेश गध होय जेवो (पुरुष)
प्रेड वि० [सं] पुपुत, आवेक (२) ग लीर (३) विशाण; लय (४) प्रैटिवाणु. ०ता श्री०, ०पणुं न० -टा श्री० त्रिसवी पखावन वरसनी नायिका, प्रगल्हा -दि श्री० प्रैडपणु (२) विचार अने लापानी प्रैडता (३) यमत्कारिक, सक्षेप हे विन्तारवाणुं अने सालि- प्राय लभाण -हुं वि० प्रैड (२) अत्यंत
प्रेवण पुं० [सं.] वाहरो ०म पुं० वाहरो (२) ऐकं छे
प्रेवित वि० [सं] जुभाडेण, तरणेण
प्रेवट (-वट) न० [इं.] यणतर छपर लग्न- ववानी अना वगेरेनो लेप (२) औषधनो लेप (३) नेवा लेपवाणी पथी [अनापथी पदार्थ
प्रेवटिक न० [इं] कयकडा जेवो ऐकं नवो

२धीहा स्त्री० [सं.] अरोण
 २धुत वि०[सं.] हीर्घं रवरथी दाढा लाषा उच्यारतुं
 (२) इषुषु; तरभोण. -ति स्त्री० इडको (२)
 पूर (३) बोडानी अक याल (४) रवर नल
 मात्रा सुधी लभाववा ते
 २धेभ पु० [इं] अक येपी रोग; भरधी;

भडाभारी. [-यालवा, -इटी नीकणवा =
 ये रोग यारे आलु राइ थवा]
 २धेटकोभं न० [इं] इलाट; रडेशन परना लाषो
 आटलो, नेना पर २हीने रेलगाडीमां बडडीतर
 थाय छे (२) व्यासपीठ; सलानो मय

इं

इ पुं० [स] औषध व्यंजन. ०कार पुं० इ
 अक्षर के तेना उच्यार. ०कारांत वि० छेडे
 इकारवाणुं [०लु स्त्री० इरालु
 इध, ०या स्त्री० लुयो इध, आपनी पहन.
 इडडी स्त्री० लुयो इड, इडडी
 इडत अ० [अ] इडत, मान; डेवण
 इड(-ग)इंठ वि० [इंग, 'इगु' उपरथी]
 उडड (२) लुयुं (३) ओडिकरं
 इडरे। पुं० [अ. फिक्रह] ईंडिका, पेरो
 इडाड(-व)पुं० संकिं, इडापुं० अंकिं 'इकडु'तु
 ग्रेक ने कर्मलि
 इधीर पु० [अ.] त्यागी, वैरागी (मुसलमान)
 ०लु, -राष्ठी स्त्री० इधीरनी के इधीर स्त्री.
 ०इडरं न० मागणु; आवा लेवुं मागणु -री
 स्त्री० इधीरपडु
 इडोडो पुं० लुयो इडो, डोणियो
 इडड [स फक्कू अथवा 'इगु' उपरथी] लोक-
 लाजनी परवा विनातु; रवरछटी (२) परणा-
 गियुं, छेल (३) सुंहर (४) उडडि, ओडिकर
 (५) रगवो (लवाधमा) -डाध स्त्री०
 इडइडका पु० अ० व० [इकडु] उपरथी] आध
 यी उडडवी डेवु ते (२) आलीपलु
 इडत अ० लुयो इडत, मात्र, डेवण
 इगडलु वि० लुयो इगडड
 इग(-ल)इग(-लु) अ० [रव०] छूटथी, पुठण
 इगइगपुं० अ० [इं] [रव०] इरइरु, 'लवामा
 उडड (२) रभडुं, रअणुं (३) इडइड
 इगइंठ वि० लुयो इडइंठ
 इभर स्त्री० [इगु' उपरथी?] पराग(२) [लुयो
 पगर] इल, डग
 इग(-गा)वपुं० संकिं [लुयो इगुं] छेतरतुं

(२) ओडु समलवव (३) 'इगु'तु ग्रेक (४)
 इंकेवुं, उरोटवु
 इगपुं अंकिं [दे, फगु = इगने उरसव] वाकुं
 ओलवु, ओलीने इरी लवु (२) निय नलमा न
 रडेवु, छकवु
 इगवो पु० [लुयो इग] लुयो वेडेयो
 इगावपुं संकिं लुयो इगवव [इनेती
 इगेरो। पु० [इग' पन्धी] पलवणी (२) उडडडी
 इगोड(-ग)पुं० संकिं लुयो इगवव, इडी डेवुं
 इगोडुं वि० [इगु' उपरथी] डोगी
 इगोणियुं वि० [इगणवु' उपरथी] धारणा
 विना डेकेडुं [इसडी इटी लवानो रव
 इय, ०इय अ० [रव०] बोकाथानो के अकडम
 इजर स्त्री० [अ फज] मणसकुं
 इजल वि० सुधी; अमान'डी(२) स्त्री० [अ] इप,
 मडेरमानी (३) आवाही
 इनेटपुं० संकिं [इगोडु' पन्धी] (य) इंकेवु
 इनेत वि० [अ फजीहत्त] इनेतीवाणुं, अदनाम
 [-डरपुं, -थडुं] ०यो२ वि० नडोर, नडेट,
 इनेगीतु ओडिकर(२) भीननी इनेती करवानी
 इनेववाणु. -ती स्त्री० लवाडो (२) अदनामी,
 अणुडीति. [इनेतीने। इणडो = इनेती;
 लवाडो] -तो। पु० इनेती (२) डेरीना
 गोडवा, छेतग वगेरे धोर्ष कुगती इडी
 इट अ० [रव०] तिररकारने इडमार (२) कथु
 इटवानी के इडवानी अवाल (३) [स स्फुट
 प्रा. फुट] इटेलु - लुलु अे अर्थमा
 (उडडडु इट) [-डेडुं = तिररकार करवा;
 'धिकार छे' अेम डडेवु]
 इटके अ० [रव०] [इडवानी रव] (२) स्त्री०
 पीक; अमक (३) अनाज उपणवानी याडर;

इडकियु. ०इटक अम [रव०]
 इटक श्री० [लुओ र्दटिक] बिलोर
 इटकडी श्री० [सं. स्फटिका] अक लतनो आर
 इटक देवाणियो पुं० [इटक ('इटकियु' के 'इट' -
 पुल्लु उपरधी) + देवाणियो] पाडा देवाणियो
 इटकवुं अ०किं ['इटीकुं' (प्रा. फिट्ट, स अंरु)
 उपरधी] असकुं, असकवुं (डागणी, अुद्धितु)
 (२) वही लवु (३) डीडी लवु (रंगतु) (४)
 भील वान पर डितरी पडवु
 इटकार(-न)वुं स० किं ['इटके' उपरधी]
 भारवु, आयुक्त-सोप्रीधी भारवु
 इटकारुं वि० ['इटकवु' उपरधी] वेलु, डीवानु,
 जेकाम (२) सोकेलु (३) पुल्लु
 इटकारो पु० ['इटके' उपरधी] इटके के तेनो
 अवाण (२) ['इटकवु' उपरधी] अितअम(३)
 ['इटक' उपरधी] प्रासके
 इटकाववुं स०किं लुओ इटकारवु
 इटकासाण श्री० [इटके + साण] इटके भारी
 वाणानो काडलो के काय अेवी योएनानाणी साण
 इटकियुं वि० ['इटकवु' उपरधी] अट इट्टी लय
 तेवु (२) भाये जेअम न गणे तेवुं, इरी लय
 तेवु (नलाव) (३) [रव०] अच.ल करतु(४)न०
 आयु अेक अारणु इडकियु
 इटकी श्री० ['इटक' उपरधी] इटाकडी (२) अेक
 पक्षी (३) पारवीनी लग (४) (सु) इटकडी
 इटके पु० [रव०] आयुक्त के सोप्रीनी प्रहार
 (२) [बा] भोट डानि, शिखः बागे अेवो घोडे
 [-पडवो, -नागवो = प्रहार थवो (२)
 तुकसानमा डितरवु, पाळा पडवु]
 इटके पुं० [लुओ पटके] टुवाल, अ गूओ
 इटके अ० [रव०] इट कडने भूये अेम
 इटाकडी श्री० [रव०] पाण्णी लागवाधी 'इट'
 अवाण करतु अेक छोडनु डीडवु (२) अ इकडी
 (३) ट्याकडी
 इटाकडो पुं० [रव०] डेटो; अेक लतनुं हाईआनु

इटाडियो पु० [रव०] इटाकडो (२) अेक छोड
 इटाके पु० इटाडियो, इटाकडो
 इटाटोप पु० [सं] डी श्री करेली डेण [सापनी]
 (२) इकाडे; आडअर, हामम
 इटाडवुं स०किं ['इटावु' उपरधी] वधारेपडती
 छू; आपीने अेकेकाववु, इटाववुं
 इटावुं न० ['इट' उपरधी] लूडु - पीलतस
 गीत के जोल [उपराउपरी
 इटा(-टो)इट अ० [रव०] इटके; अपाटाअध,
 इटाआर वि० [इटा (इटेलु) + आर (हार)]
 तदन पुल्लु - उधाडु; इटार
 इटयो पु० [स स्फट्ट, प्रा फट्ट] वारसानो
 भाग लध लोधथी लुडे पडेलो डार
 इटार वि० ['इटावु' उपरधी] तदन पुल्लु,
 इटाआर (२) इटेलु; नइके ०वुं स० किं
 (डाणा के आअ) इडवी -री श्री० अडाध
 -के वि० इटार
 इटाववुं स० किं ['इटावु' परधी] इटाडवु (२)
 इटावुं, समलवी पेताना पक्षमा लेवु
 इटैयो पु० लुओ इटयो
 इटो वि० पु० ['इटावु' उपरधी] वीधयेला
 कानवाणो (आवानो स प्रअथ)
 इटोइट अ० [रव०] लुओ इटाइट
 इटोर वि० ['इटावु' उपरधी] (सु) इटेलु, इटकेल
 इटोर(-ण) वि० ['इटावु' उपरधी] पोथु न
 भीडुं (सोषारी) (२) न० पचनधी वूरी पडेली डेरी
 इड न० दार गाणवातु स्थान - लकी (२) [म]
 अलर (३) याणु (४) गाना - नायनाणु टोणुं
 (५) अेक पक्षनु टोणु (लावणी गावामा) (६)
 अ० [रव०] (७) डितावणधी
 इडक श्री० [रव०] कटक, पीक (२) पहेरेला
 कपडानो अूथतो छेडो ०वुं स० किं इडकथी
 जाटकवु -कार(-न)वुं स०किं इटकारवु (२)
 सगडका भारीने आतु -कियु न० छूगे छेडो,
 इडक (२) दाशा डीपणवा अद० पकडीने करेलो
 पणे, इटक -के पु० कपडानी इडकने
 अवाण (२) डीडवा माडता थतो पाअनो अवाण
 (लेम के यकधीनी) (३) जेतरेमा अवाण
 ओरवानुं ओलर (४) सअडेको (५) इडक (६)

हवा भावा टह्लेखुं(उ)गति करवी(४)पदलावुं.
 [-हुरेखुं=मनगमाडा माटे आभ तेम थालवु,
 अहार इरवा नीकणवु. इरवा नखुं=थालवानी
 कसरत करवा के अहार टह्लेखवा अथवा हवा
 भावा नीकणवु इरी नखुं=उपर थई नखु;
 इरी वणवुं (२)इरी जेसवु (३) पदलाई नखु.
 इरी जेसवुं=वचनलंग करवा,आहु जेसवुं
 (२) पक्षइरे करवा (३) इशा पदलीने जेसवुं.
 इरी वणवुं=आसपास-जोगरहम नई
 आववु के पडोयी नखुं (२) यारे आलुना अथा
 कामकाजने पडोयी वणवुं (३) आसपास-
 उपर अथे थई नखु.]

इरशी(-सी) स्त्री० [स. परसु, प्रा फरसु]
 सुतारनु अेक ओलर(२) कुडाडीना धाटनु अेक
 हथियार

इरस स्त्री० [फा फर्श] छट, तभती. ०अंधी
 स्त्री० पथर जेसाडेली नमीन

इरसाठ पुं० [इरसु] उपरथी] इरसा रवांइ
 -खु न० कडि पण इरसी वानी

इरसी स्त्री० जुओ इरशी

इरसी पूरी स्त्री० [इरसु+पूरी] अेक नतनी
 पूरी

इरसीअ स्त्री० आझा, कानून; धारो

इरसु वि० [सं परव, प्रा फरसु] थण, वटाण
 वगेरे कडोण भाता लागता रवानु

इरसुत्र पुं० [फा.] शब्दार्थकोश

इरगटी स्त्री० [इरवुं] उपरथी] (का) इरे,
 अकरी (२) पाणीनु वमण, धूमरी (३) गोथुं

इरहु वि० [इरवुं] उपरथी] पडोयेखु, कजेव
 (२) हरथु, लठकेल [अेक वस्त्र

इरक न० [इं. फ्रॉक] छोकरीजेने पडेरवानु

इरभत स्त्री० [अ] नवराश; इरसइ (२) वि०
 नवरु; इरग, छुई

इरभोरशी(-सी) स्त्री० [फा] लुलकणापखुं
 इरावी न० [स. फेरव, फेर उपरथी] शिथण
 जेवुं अेक प्राणी

इरशी स्त्री० छीथी नतनु लोअड, इराशी
 इरस पुं० [अ फर्श] दीवाभती तथा साइ-
 सइनु काम करनार याकर के पटावाणो.०अडनुं

न० पाथरणा, हीवा वगेरे सामानने ओरडो
 इराण न० [सं. फलाहार] उपवासने भास
 ओराक, इल हार -णी वि० इराण तरीके
 अवाय तेवुं

इराशी स्त्री० (अ) जुओ इराशी

इरियाइ स्त्री० [फा फर्वा] अण(२)लुलम
 के अन्याय सामेने पोकार (३) इवे
 [-भांडवी=इवे करवा] ०खु स्त्री० इरियाइ
 करनार स्त्री -ही पुं० इरियाइ करनार, वाही
 (२) स्त्री० इरियाइ

इरी, ०थी(-ने) अ० [इरवुं] उपरथी] पुन,
 पाछु, वणी भीण वार ०इरीने अ० वार वार
 ०पाछुं अ० वणी, भीण वार [अववाज

इरे अ० [रव०] इरर. अवेा छीडी नवाने
 इरेइश अ० [रव०] अवेा अववाज साथे (अेक-
 अेक के सहैलाईथी तूरी पडवुं के गणडी नखु)

इरेडी स्त्री० [इरवुं] उपरथी] उवाडवास थई शके
 अेनी थोपोवाणी भारी (२) लरकरनी कवायत
 पछी करवाना आवता अ इकना वार [इरेडी
 भारी आवनी=नलही नई आववु]

इरेअ पुं०, स्त्री० [फा] इगो, धोणे, डगभाळ.
 -णी वि० इगलआळ [पायभल

इरे सुकाम अ० [इरवुं + सुकाम] अलास,
 इरेल(-डुं) वि० [इरवुं] उपरथी] पदलायेखु
 (२) अणुलवी (३) मिनळ, अविचारी

इरे पुं० [सर० म. फरा] सोण पाळीनु भाप
 इरेइरत पुं० [सर० म, हिं; (फा ?)]
 सगीतने अेक ताळ [रायरीखु

इरियर न० [इं] पुरथी टेपल वगेरे जेवुं
 इरि स्त्री० [फा.] जुओ इरस

इल(-ण) न० [सं] वनरपतिनु इण(२)परिशाम
 (३)इयडो(४)पानु (हथियार के ओलरनु)(५)
 [ग] 'इक्षन'. [-आववुं, जेसवुं=

वनरपतिने इण थवुं -मणवुं=परिशाम
 लोगववानु थवु] ०अथोतिष न० अविष्य
 जेवानु अथोतिषनुं अंग ०त्याग पुं०(कर्मना)
 इणने त्याग. ०इ, ०दायक, ०दाता वि०
 इणहाथी ०दायित्व न० [स.] इणहाथीपखु.
 ०दायी वि० इणहेनार(२) इयडोकरक. -क्षन

न० इणुं ते(२)पाक(३)परिणाम. ०अह वि०
 इणदायी. ०वत् वि० इणवाणुं, सइण ०श्रुति
 श्री० कर्मनु इण लक्षणानां कथन. ०सिद्धि
 श्री० परिणाम; इणनी प्राप्ति
 इलक न० [अ] आसमान (२) स्वर्ग
 इलक न० [सं] सपाठ पाठियु (२) पानुं (३) थर;
 पड, सपाठी (४) श्रुतुं इणु. ०हंती न० ऐक
 लनव० ०यं न० लारकरायार्थे योलेखु
 भजोणशास्त्रं ऐक यंत्र
 इलकूडी वि० लोणु, वभाशुथी कुलाई लय तेवुं
 (२) श्री० होलत (गुप्त भाषामा)
 इलन न० [सं] लुओ 'इल'मा
 इलगं श्री० [सर० हिं फलाग, प्रा फाला; स
 प्रलंब] इण, इहो [-लरणी, भारणी]
 इलागम पुं० [स.] इलनो आगम, इण व्यावृत्ते
 इलाट न० लुओ प्लेटेडार्थं
 इलायुं वि० [अ. फुल] अमुक ०दीकळुं
 वि० आ ने ते; अमकडु ने तमकडुं
 इलादेश पुं० [सं.] इण कहेवु ते (ल्यो)
 इलाभिसंधि श्री० [स.] (कर्मना) इणनो
 इरेरा डे डेट [हितनु कापड
 इलादीन श्री०, न० [इ. फल्लनल] ऐक लततु
 इलासक्ति श्री० [सं.] (कर्मना) इणमा आसक्ति
 इला(-णा)हार पुं० [सं] इणनो जोराक (२)
 इराण -री वि० इणहार करनार
 इलित वि० [सं] इणेलु, नीपणेलु (२) न० (ग.)
 इण, 'रिजिट' -तार्थं पुं० परिणाम (२)
 उत्पन्न यतो -नीपण व्यावर्तो अर्थ
 इली(-णी)भूत वि० [सं.] सार्थक(२) इणवाणु
 इलेरछा श्री० [सं] (कर्मनी) इणनी धरछा
 इलो-मुभ वि० [सं] इण देवाने उ-मुभ -
 तैयार (कर्म)
 इदुशु वि० [सं] तुच्छ(२) सुंहर(३) पुं० वसंत
 (४) गुलाल (५) श्री० (सं.) गयाक्षेत्र पारोनी
 नदी [ऐक नक्षत्र
 इदुशुन पुं० [सं.] लुओ इदुशुन -नी श्री०
 इदुशुं वि० [सं. फुल] पडोशुं, वदुं (२) निभा-
 लस [-थर्थे नुं = भूत आन हमां आपवु.
 -थर्थेने इरुं = वरणागिया थर्थेने यालवुं]

इश(-स) (स.) श्री० [फा. फश (वश) डेरव०?]
 परान्य, हार [-थर्थे नवी, जोलवी]
 इस श्री० [अ. फस्] नस, नाडी [-भोलापी =
 अमुक नसमा काप भूमी उपचार अर्थे थोडुं
 थोडी काडी नामवु] (२) ['स'मा यश्रुति]
 लुओ इश(३) अ० (२व०) इसकवानो अवाज
 इसकडुं अ० किं [इस (२व०) + क(सं), स०
 अ फस्व = विचार छोडी देवा डे अदलवे।
 छटकडु, नाडि मन यडु (२) दूरी पडुं (३)
 इस लर्थेने इटवुं
 इसकी श्री० लुओ इस, हार
 इसडावुं अ० किं [दे. फेल्लुस, हिं. फिसलना]
 (२) दूरी -भरी पडु, इसार्थे नवु
 इसल श्री० [अ. फस्व] मोसम (२) पाक.
 [-आवपी, नवी. -लरणी = आणु वरस
 याले तेठलो पाक मोसममां सधरी लेवा]
 -दी वि० [फा.] मोसमनु
 इस(-सा)वुं अ० किं [प्रा फंस (सं) विसवदुं]
 सपडावु, लरावु(२) ठगावु [इसार्थे पडुं =
 ठगार्थेने लरावु पडु] इसामलु(-षी) श्री०
 इसावु ते. इसावुं स० किं 'इसवु' प्रेरक
 इहइह अ० [२व०] हसवानो रव, इगइग
 इण न० लुओ इल [-आववुं = इण जेसवुं
 (२) परिणाम मणवु -हितरुं = जाड उपर
 तैयार इण मणवु -काठवुं = इयदो मेणववे।
 -जेसवुं = जाड उपरथी इण यव -मणवुं
 = परिणाम मणवुं, अदलो मणवे। ०जाड
 न० आर्थे राकाय जेवा इण आपनार जाड.
 ०हायक, ०हायी वि० लुओ इलहायक.
 ०दु(-दू)प वि० रसाण, सारो पाक -
 इण आपे जेवुं. ०दु(-दू)पता श्री०.
 ०वंत, ०वान वि० इणवाणु ०डुं अ० किं
 [स फल] इण व्याववा (२) सिद्ध यव.
 ०सिद्धि, -णाहार, -णाहारी लुओ
 'इल'मां -णाडि वि० इण आपवु
 इणियुं न० [प्रा फलिह (स परिघ = आगणो)]
 महोदयो (२) [सं फल] पानु, इण
 इणियेल वि० [इणवुं उपरथी] + इण उ(२) इणुं
 इणी श्री० [लुओ इणियु] नारु इणियु (२)

झवे। पुं० लुओ झव, झवट
 झशी(-सी)वाड पुं० [इ फेरिझम] अक
 राक्षारी राष्ट्रीय वाड -ही वि० (२) पुं०
 ते वाडने लगतु के तेभा माननार
 झसकूस श्री० [२२०, २२० म. फूसफास]
 नकामो रई माल [-नी तापष्णी = अथर
 माणसोनी उपद्रवकारक टोणी (पहेलां गमे
 तेठलु जेर अतावी नथणी पडी लय छे)]
 -सिखुं वि० नकामुं, नथणुं -
 झसकौ पुं० [अ फासिलह] समय, अतर,
 के विस्तारनो इरक. [-पडवे।]
 झसिरट वि० (२) पुं० [इ.] लुओ झशीवाही,
 झशीवाड, -ही लुओ, 'झशीवाड'मां
 झरट पुं० [इ.] उतारुओनी अथी रेखवे गाडी
 झण श्री० [प्रा. फाला] इलग(२)झसके (३)
 [सं. फाल, प्रा. फल सुतराड कपडु] कपडानो
 लाणो टुकडो, रीरो. [-पडवी = धासके पडवे.
 -अरवी = इलग मारवी (२) साडस करवु]
 झणकी श्री० [स स्फार, प्रा. फार (इलावेडु)
 उपरथी?] नानो झणके (२) [ला.] होरानी
 आडी -कुं न० होरो उतारवानो झणके -
 परवीटो -के। पुं० झणकु (२) अगडोण
 झणको पुं० [लुओ झणकी, अथवा फलक
 (सं.) परथी?] रदीमरमा नील वर्गना उतारु-
 ओने भेसवानी अक नगा. (ओनां पाठियां
 उपाडी लेवाथी रदीमरना छेक नीयेना लाग
 सुधीनी नगा पुडवी थाय छे)
 झणवडुं स० किं [सं. फाल (भाथाना वाणने
 पाती पाडी वहेयी नाभवा ते), अथवा
 प्रा. फाल (सं स्फाट्यू) = चीरवु, लागला
 पाडवा] वहेयवुं -ष्णी श्री० वहेयंष्णी
 झणवुं न० [सं. फाल] (थ.) वावळियाना हातानी
 आष्णीये लगाडेडु लोडुं
 झणसी, झणसुं लुओ झलसी
 झणियुं न० ['झण' उपरथी] झेटो (२) पचियु
 [-भांथुं = भाये झेटो भांथवो. -भूडुं =
 भाये ते पहेरवु] [लूगडाना झण
 झणी श्री० ['झण' उपरथी] साडी (२) लाणो
 झणुं न० लुओ झणकु

झणो। पुं० ['झणवडुं' उपरथी] डिस्सो (२)
 वहेयंष्णी (३) उधराखु, दीप [-नांभवे।
 = उधराववा माटे सैनो डिस्सो नकडी करवो
 -पाडवे। = झणवडुं. -अरवे। = योताने
 डिस्से आवतुं अरखु अरवु झणो पडुं =
 लागे आवतु, लागे पडुं]
 झंक (०) श्री० [हिं] चीर, झट [-अरवी,
 मारवी = कपडाने होरो अरवे, साधुं]
 झंकडुं (०) वि० ['झंकड' उपरथी] रसिक (२)
 उकड. -डाई श्री० वरखणी, छेवअटाउपखु
 झंकडुं (०) स० किं ['झंक' परथी] ओटवु, झंकअरवी
 झंकुं (०) न० लड (२) लीटो (३) छिद्र
 झंको (०) पु० ['आकु' उपरथी] तोर, अलि
 मान [-राभवे। = तोर के अलिमान होवु]
 झंग (०) श्री० अक छोड
 झंगडुं (-णु) (०) न० प्रपय. लण. [झंग-
 डामां नाभवुं = इसाववु]
 झंगु (०) वि० आणे नासुं लेनार, आडु
 झंगेठियुं (०) न० लूगडाना छेडानी करी लेवानी
 कामयलाडि जेणी जेवुं ते (थ) [पिय
 झंट (०) पुं० [सं.] कचाने पलाणी राभी अनावेलु
 झंट (०) श्री० ['झंटो' (छेडो) परथी] लूगडाना
 छेडो के तेनी कामयलाडि करी लेवाती जेणी
 जेवुं ते (२) झंक के ते अरी लेवी ते - झंटिये
 (३) पांथ, परिभा (४) अक लाळ (५)
 झंटो; झीना. [-अरवी = होरो देवा; झंक
 मारवी झंटमां इरवुं = झीना राभवे।] ० वडुं
 स० किं होरववु, काया होरो अरी लेवा
 (अभिया देवा के ओटवा)
 झंटिये (०) पु० [लुओ झंट] (का) आओ
 होरो अरवे। ते, टाके (२) झंटो (३) तड, पक्ष
 झंटुं (०) न० [प्रा फट्ट (सं स्फट्ट)] झंटो,
 शाभा (२) वि० झंटेलु
 झंटो (०) पु० [लुओ झंट] शाभा, लाग
 (२) झीना (३) तरग [-अरवे। = तरग
 अरवे. -राभवे। = झीना होवे।]
 झंई (०) श्री० [सं फाड] पेटनो अलता लाग (२)
 अक वेडो. [-वधारी लणुं = मात्र भावानु
 लान होडु, पीछ कशी इकर न राभवी]

इंदो (०) पुं० [लुओ इइ] प्रपंच; लण
 इंदरइउं (०) स०किं [सर० म फांपर] करडी
 भावु; पींभी नाभवुं (महुधा 'भावुं' साथे)
 इंदण (०) न० (झ.) पुस्की जगा. झसलो
 इंदं (०) न० म०व० [रव०] डइरिया (२)
 वलाभा, भिया प्रयत्न
 इंस (०) स्त्री० [सर०हिं] लाकडानी जीण्णी करय,
 शय्यर (२) [ला.] आडपीली (३) [लुओ शसो]
 गाणो [-काढवी = अगमा पेट्ठी जीण्णी
 करय के शय्यर जेयी काढवी (२) अडयण्ण डूर
 करवी (३) नडतरइप ह्येय नेने मारी
 नाभवुं -नाभववी, भारवी = अडयण्ण
 ठाणी करवी]
 इंसलो (०) पुं० [लुओ शस] डणपु (२) शिकर
 पडडवा गोठवाती अेक युक्तिपूर्ण रचना, इंदो
 इंसवुं (०) स०किं [लुओ शसो] गाणो घालवो
 (२) शसो नाभवो (३) तोडवु; उतरडी नाभवुं
 (४) ओडवुं, ओडवु
 इंसियुं (०) वि० [शसो] उपरथी] कपटी, इसावे
 अेवुं (२) शसो इधं मारे अेवुं -थो पुं०
 शसो इधं मारनार; जल्लाड
 इंसी (०) स्त्री० [शसो परथी] शसो इधं मारी
 नाभवानी शिक्षा क युक्ति [-देवी, इंसीअे
 यडाववुं (लटकाववुं)] ज्जो(-ग)रे। पु०
 शसियो. ज्जोली स्त्री० शसिना केडी माटेनी
 जेलनी आस ओरडी
 इंसु (०) अ० अमरतु, श्रेगट
 इंसुं (०) वि० [शसो परथी] शसियु; कपटी
 इंसो (०) पु० [स पाशक] शसि (२) डारडानो
 गाणो [-भावे। = गणाने गाणामां बेरवी
 आपघात करवो -देवे। = गणाभा गाणो
 बेरवी मोत निपलववु]
 इंसोडियुं न० [शसो] उपरथी] शट, जेणी
 (२) कंधामा आवे अेटलो जथो
 इंकर स्त्री० [अ. फिक] विंता; काण्ण [-करवी,
 -थवी, -रेडेवी, -राभववी, -होवी]. ०मंइ
 वि० इंकरवाणुं. ०मंइ स्त्री० काण्ण
 इंकुं वि० [द्वि. फिका (सं पीतक ?)] निस्ते
 (२) नीरस, मोणुं [-पडवुं = शीकुं थधं

जवु (२) स्वाढमां शीकुं लागवुं] -झाश
 स्त्री० इंकापण्ण [-भारवी = शीकुं पडेवुं
 देभावु] ०इय(-झ) वि० साव इंकुं
 इंकार पुं० [प्रा. फिट्ट (स. अष्ट) नथ, ध्वस्त
 + कार (स कृ)] धिंकार; अनाडर. [-वर-
 साववे।. ०हुं स०किं इंकार करवो
 इंटइट अ० [लुओ इंटकार] इंटइट, धिं
 धिं (२) स्त्री० धिंकार
 इंटाड(-व)वुं स०किं [प्रा फिट्ट (स. अष्ट) नथ
 -ध्वस्त] 'शीटवुं'नु प्रेरक
 इंठल स्त्री० [इं.] अेक विदेशी तपुवाघ
 इंण्णववुं स०किं, इंण्णवुं अ०किं 'शीण्णवुं'
 प्रेरक ने कर्मणि
 इंतनो पुं० [अ] लुओ इंत
 इंतूर न० [अ फुतूर] डेल, डोग (२) जणवो;
 ढगो (३) तोडान [-जगवुं = ढगो थवो] -री
 वि० इंतूरवाणुं; ते करनार
 इंढवी पु० [अ.] थकर, दास
 इंढा वि० [अ] भूय पुश (२) अति आसक्त
 इंढाडल न० [इं] भाण ध० माटे ज तुनाशक
 अेक ढवा
 इंभाड स्त्री० [अ फीलवदीह] नकाभी वातो,
 अडयण्ण -दी वि० वातोडियु; अडयण्ण
 इंधो पुं० [सं प्लीहा] अरेण
 इंरके पुं० [अ] डोम (२) टोणी, वग (३) अेक
 राधनी प्रल [अेक इंरसी कवि
 इंरडोस स्त्री० [अ.] स्वर्ग. -सी पुं० (स)
 इंरन्तो पुं० [फा फिरितह] इवदूत (२) पेगंभ०
 इंरंगी पु० [फा, सं फिरिंगिन्] पोर्टुगल
 देशनो वतनी (२) गोरो [भाथानु इरेलु
 इंरावन वि० [अ फिरजवन] भिलथ, डडीलु,
 इंसूक पु० [अ. फैलसफ] तरवज्ञानी -इं
 वि० इंसूसी संभधी -डी स्त्री० तरव-
 ज्ञान [-डहोणवी, डइंवी = तत्त्वज्ञाननी
 निरर्थक लापीयोडी वातो कडेवी]
 इंसिडंग स्त्री० [इ] इंकेटमां भेट रमना० पक्ष
 सामेना पक्षतु काम
 इंसि(-सि)थारी स्त्री० [रव०, सर०म फुशमी]
 अडाध, पतराण. [-भारवी = अडाध हाकवी]

-કું અંકિં 'કૂલવું'નું ભાવે
 કૂલેકું નં [કૂલ' ઉપરથી ?] વરગોડો
 કૂલેલ નં [કૂલ + તેલ ?] સુગંધીદાર તેલ
 કૂલેવર વિં [કું ફલાવર] કૂલની ભાતવાણું(૨)
 નં તેલું કપકુ (૩) ભુએ કૂલ્લી, કિલેવર(૪)
 [ઈ. કૌલી ફલાવર] એક શાક
 કૂલિ વિં [સં.] કૂલેલુ (૨) ખીલેલુ (૩) ઊઘડેલું
 કૂલિમ પું [જ ફુલ્લી] નાણું
 કૂલ્લી સ્ત્રીં [કૂલ' ઉપરથી] ભુએ કિલેવર
 કૂવારો પું [પા. પ્લાવર] પાણી ઊડતુ વડે
 એવી ગચના (૨) ઝરો [-ઊડવેા.]
 કુંભરાવણું સંકિં [કૂંકાર' ઉપરથી] ગમે તેમ
 ભરવીને ઉશ્કેરવું; બહોંકવણું
 કું અં [૨વં] કૂંકાડાને એવો અવાજ [-કરવું
 = કૂંક મારવી (૨) કૂંકાડો મારવો (૩) દિહાવી
 દેવ; અથોપ કરવું (૪) ખરચી નાખવું -થઈ
 જવું = હવામાં ઊડી જવું (૨) ખરચાઈ જવું,
 ખલાસ થઈ જવું (૩) અદશ્ય-લુપ્ત થઈ જવું]
 કુંગ સ્ત્રીં [કૂંગવું' ઉપરથી] ઊખ. [-વળવી =
 ઊખ ચડવી] ૦વણું સં કિં કુગાવણું. ૦ણું
 અંકિં [સં ફક્કું, અથવા લે. ફુગાફુગા
 (વીખરાયેલા કૂલેલા વાળવાણું)] ઊખ વળવી
 (૨) કૂલવું (૩) બહોંકવું
 કૂટ પું [ઈ] બાર ઈંચતુ માપ કે તેવડી પટ્ટી
 કૂટ સ્ત્રીં [સરંમ] કૂટવું તે(૨) કાટ(૩) લગાણ;
 કુંસંપ (૪) નં સકરદેટ્ટી જેવું કું; ચીલકું
 કૂટકું વિં [સં. સ્ફુટ, પ્રા. ફુટ] સુંદર, રૂપાણું
 કૂટપાથ પું [ઈ] પગે જનારા માટે શહેરી
 રસ્તાની બાજુ પર હોતી પગથી
 કૂટબોલ પું [ઈ] હવા ભરેલો મોટો ઢોલ કે
 એથી રમવાની અથેલ રમત
 કૂટલું અંકિં [પ્રા ફુટ] ખીલવું, વિકસવું, ઊગવું;
 પહલિત થવું (૨) વટકું, બાગી જવું (૩) ભેરથી
 કાટવું (૪) ખુલ્લું થવું, ઉઘાડું પડી જવું (૫) ફરી
 જવું; ઠગો દેવો [કૂટ્ટી બદામ ન હોવાની = કથું
 પણ ન હોવું. કૂટ્ટી બદામનું = તદ્દન માલ
 વિનાનું, કિ મત વિનાનું કૂટેલા કપાળનું =
 કમનસીબ; ફુલાંગી કૂટેલા કાળાનું =
 ઢેચાસનું; ખચરદારી વિનાનું]

કૂટકૂટ સ્ત્રીં [કૂટવું' ઉપરથી] ઉપરાઉપરી કૂટવું
 તે (૨) કુંસંપ (૩) લગાણ
 કૂલુગી સ્ત્રીં [ભુએ કૂલુગી] ઝીણી કોલ્લી
 (૨) નાનો પરપોટો
 કૂદડી સ્ત્રીં [અપ ફુલ્લિ (સં. સ્ફુરિઅ)] ગોળ
 ગોળ ફરવું તે(૨) તારાના કે કૂલના (૨) જેવું ચિહ્ન
 કૂદડો પું ભુએ કૂદડો
 કૂકું નં [ભુએ કૂદડો] પાખોવાણું નાનું
 જવડું (૨) પતંગિયુ
 કૂમકું (-વું) નં [પ્રા. કુમ (સં અમ)] ઢોગ;
 કલગી -તી સ્ત્રીં એક ઘરેણું (૨) નાનું કૂમતું
 કૂતિ સ્ત્રીં [સ સ્ફુતિ] ભગતિ (૨) ઉત્સાહ
 ંણું વિં કૂતિવાણું
 કૂલ નં [અપ. ફુલ; પ્રા ફુલ (સં. ફુલ)] પુખ,
 તેના આકારની વસ્તુ (૨) આખનો રોગ (૩)
 કાતરેલી સોપારી (૪) એક ઘરેણું (૫) કૂલકોખી
 (૬) [ભુએ કૂલારો] સ્ત્રીં પતરાણ, ગર્વ.
 [-આવણું = કૂલ બેસવું (૨) સ્ત્રીને અડકાવ
 આપવો (૩) આશા બંધાવી, -ગૂંથવાં =
 નવરા બેસી રહેવું, -ચડાવવાં = દેવ વગેરેને
 પુખ અર્પણ કરવા -ચલું = કૂલ બેસવું.
 -ખડવું = આખની કીકીમા યોગો ડાઘ પડવો
 -એ ભતનો રોગ થવો -ખેસવું = પુખ થવું
 -મારવી = બહાઈ હાકવી કૂલની પાંખડી
 = નળવી ભેટ કૂલને ઘોડે ચડવું = ખોટો
 ભપકો મારવો કૂલે વધાવણું = દેવની ચેઠે
 માન - ભાવપૂર્વક આપકાર આપવો.] ૦ક-
 (૦૨) ણી સ્ત્રીં એક ભતનું ઘરખાનું ૦કો પું
 નાની કુલાવેલી રોટલી (૨) કાઈ પણ વસ્તુનું
 કૂલવું તે (૩) કુલાવીને રમવાની રમગી ટોટ્ટી,
 કુકો ૦કોખી (૦જ) સ્ત્રીં એક શાક, કૂલ
 ૦ખર, ૦ગર નં, ૦ખરણી સ્ત્રીં કૂલકણી.
 ૦ખડી સ્ત્રીં એક ભતનું ઘરખાનું ૦ગજરો
 પું કૂલની કલગી ૦ગૂંથણિયું વિં એક
 મેકમા સંકળાયેલું ૦ગૂંથણી સ્ત્રીં કૂલ
 ગૂંથવા તે (૨) [લા] વસ્તુની બધબેસતી
 સંકલના ૦ચુંગી સ્ત્રીં એક પક્ષી ૦છોડ
 પું કૂલ માટે ઉછેરાતો છોડ ૦ઝાડ નં
 કૂલને જ માટે ઊગાડાતું ઝાડ કે છોડ ૦ડું નં

कूल (२) धाणुनो दाणो ०णुणु(-शी) वि०
 (२) पुं० वभाणु कर्थाथी कुलाई नय तेवु
 ०डोड पुं० ऐक उ.सव. ०तोडो पु० स्त्रीनु
 ऐक धरेणु ०दान न० कूल भूकेवानु पात्र
 ०दाइ पु० सभत दाइ(२)दाइनो अर्क, भघार्क
 ०धार वि० प्रभाणिक(२)शाभवाणु ०इटाक
 (-कियु) वि० वरणागियु(२)नाणुक, तंकादी.
 -कूल वि० कूलनी ऐम पीलेलु, कामण
 ०भारडो पुं० ऐक नतनी सोपानी ०भाग
 पु० कूलनो भाग ०माड स्त्री० कूलनी भागा
 (२) घोडीनी ऐक नत ०लता स्त्री० कूल माटे
 उछेराती लता ०वाडी स्त्री० ऐक नतनी वडी
 ०वहुं स०किं० कुलाववु. ०वाडी स्त्री० कूल-
 जाडनी वाडी ०वेल स्त्री० कूललता
 कूलवुं अ० किं० [प्रा. फुल्ल] ०पसवु (२)
 पक्षवित यवु, भीलवु (३) [ला] ०रभावुं (४)
 भडाई भारवी (५) भडैकवु [कूलिने टेटो
 यवुं = टेटा जेवु कूलवुं; भूण कूलवु कूलिने
 टेडके। यवुं = भदाध यवु, अलिमानमा छडी
 जवु कूलिने झाणडे। यवुं = कूलणु यवु,
 मोठी भडाशो भारवी] ०दाडवुं अ० किं०
 भरोपर भीलवु ने वधवु
 कूलसांकणुं न० कूलनी लातवाणु साकणु
 कूलसू धणु न० [कूल + सू धवु परथी] नाक
 कूलियु वि० [कूल' ०परथी] भीलेलु (२) न०
 ऐक वनरपति (३) नातु प्यालु (४) मथाणु
 कूलि स्त्री० ['कूल' ०परथी] से थानु ऐक धरेणु
 कूलुं न० ['कूल' ०परथी] आभनो ऐक रोग
 [-पडवुं = ऐ रोग थवो.]
 कूलसकेप पु० ई] अमुक विशिष्ट कंनो कागण
 कूलवड वि० आणसु (२) गंडं ०ता, -डाई
 ०वेडा स्त्री० कूलवडवुं
 कूल स्त्री० कस (२) वि० रई (३) अ० [रव०]
 याक के परानयनो कुंकार (४) न० धास
 (सूक), भड ०दास, ०दासियुं, -सियु
 वि० डलक, निर्मात्य, दासकूसियु
 कूल अ० [रव०] ऐवो अवाज, कूल
 कूल स्त्री० [दि. फुक्ता] मोथी पवन के कवो ते (२)
 प्राण. [-नीकणी जपी = प्राण नीकणी जवा.

-भारपी = कूलुं (२) भानगी येतवणी
 व्यापवी (३) उरुकेरवु (४) लूरडी नाभवी,
 लरभाववु (५) कूलथी होलववु (६) कूलथी
 ठडक वणे ऐम करवु कूल के डाटवुं = शण
 मात्रथी पी जवु] ०णु स्त्री० कूलकानी रीत
 के भूगणी
 कूलुं स० किं० [प्रा फुक्क (स फुक् + कु)]
 कूल भारवी (२) कूलिने वगाडवु (३)
 [ला] देवाणु काडवु (४) पपाणवु. [कूलि
 भावुं = उडावी देवु, वापरी नाभवु. कूलि
 देवुं, सूकवुं = आणी भूकवु (२) गमे ते
 हलडा लावे वेथी नाभवु कूलि कूलिने = अहु
 रावयेतीथी कूलि कूलिने करडवुं = करडे छे
 ऐवु न जणाय ते रीते करडवु कूलि कूलिने
 भावु = सामो न लखे ते रीते तेनु उडावी
 जवु, तेनु जोतरि भावु कूलि जेअवुं = लुओ
 कूलि भावु कूलि राअवुं = पपाणवु, लाड
 लडाववा]
 कूलार, -रे। पु० [प्रा फुकार (स फुकार)] कूल
 (२) कूलवाटो ०वुं स० किं० मोमा पाणु लरी
 कूलथी छांटवु (२) कूल के कूलडो मन्वे।
 कूल स्त्री० [कूल' (रव०) + कु] नसकार
 कूलोडो पु० [प्रा फुट (स स्पन्ड)] डिसेटो
 कूलवुं अ० किं० कूलडो मन्वे।
 कूलवाटो (-डो), कूलवाटो (-डो) पु० कूलवाटो.
 [-भारपी = कूल ऐम अवाज करवो.]
 कूल (रे) अ० श्रास नीकणी गयो होय तेम
 (०रथी के थाकथी) (२) स्त्री० (का) डाक,
 ०र [-दाटपी = डाक वागवी]
 कूलन स्त्री० मगाणनी लोडीनी ऐक कसरत
 कूलो (-रयो) पुं० लुओ हीय [कूलो रडी
 जवा = थाकथी ल'वो लराई जवी - दु भवा
 लागवी कूलो नीकणी जवा = (रनाथु
 वगेरेना) लोयेलोया नीकणी पडवा के उडी
 जवा, छिल लिल यई जवु]
 कूल पु० [ज] भरापी, दुडशा (२) शिक्षा
 (३) स्त्री० [सर० ई, दुडी परथी] ऐक
 नतनी मुसलमानी टोपी [-करवो, -थवो।
 कूल (ई) अ० [रव०] ऐवा अवाज साथे [कूल

इष्टने = इष्ट, अथवा अथवा साथे (भावतुं)]
 इष्टन स्त्री० [इं.] अग्नी
 इष्टलु वि० [इष्टतुं परधी] इष्टनाक -तुं
 सं० कि० [प्रा. फेड (सं स्फोटय्)] इर
 क्तु, टाणु, मठाडतुं (२) अडा करु, वाणतुं
 इष्टु (इं) स्त्री० लुओ इला(२) नाभाना इडिया
 उपगनी छल [-भांडपी = इला तीथी करवी;
 हुमलानी तैयारी करवी]
 इष्टु (इं) न० [स फेन] शील
 इष्टुनी (इं) स्त्री० [दे फिणिया] सुतरइष्टुनी
 (पुष्टिभागीय)
 इष्टो पु० ['इष्टतुं' उपरधी?] लोयो.
 [इष्टा तीडी नवा = लोया नीडणी नवा,
 छलभिनन यध नवुं]
 इष्टे न० [स] शील -निल वि० शीलवाणु
 इष्टेर स्त्री० [प्रा. फुर(स स्फुर्) उपरधी] थोथर
 [-आवपी] -रडुं अ० कि० इष्टेर आवपी
 इष्टेरी स्त्री०, -रुं न० [प्रा. फुर(सं स्फुर्)
 उपरधी] वाध [डाडवानु अ ग
 इष्टसुं न० [स फुफुम] शरीरुं हवा लेवा
 इष्टुआरी पुं० [इं.] धरवी सननो पीले भास
 इष्ट (इं) पुं० [इ. फावर, हिं फौर] गोणीवार
 इष्ट पु० [इ. फरण] इरक, तडावत (२) तम्भ (३)
 पेथ (४) वेगवो (५) लूगडानी इडड(ड)यकर,
 वधारेपडतु इरवातु यतुं ने (७) इरववानी भीडी
 उडा० लवि गियातो इर (८) अ० इरीथी
 [-आवपा = यकर आवपा -आवो = लाये
 रने -यकर भाध ने -आवतुं -यडवा =
 इर आवपा -पडवो = इरक पडवो (२)
 सुधारे यवो -पाडवा = पेथ पाडवा. इरभां
 आवतुं = लाये रने आवतुं] ०इं' लाणु'
 न० यकर (२) गूंयवाडो ०छुपी स्त्री० इर
 (२) रभडपडी ०तभास स्त्री० इरीथी तपास.
 ०पाथडी स्त्री० इरी नवु ते [-भांधपी =
 ओलीने इरी नवु (२) सामा पक्षमा नवुं (३)
 पोथी टेवमा पडवु.] ०पाणी स्त्री० इर
 (२) वाराइरती लुटो पाक उगाडवो ते ०इरक
 अ० आडुं आवणु लमतु होथ येम ०इरक
 वि० छिडु; छिडु (२) अ० गमे तेम ०इर

पुं० इरक; तडावत (२) सुधारे (३) अडकी.
 ०अडल वि० इरअडलीवाणु. '०अडली स्त्री०,
 ०अडलो पु० अरसपरस इरइर; अडला-
 अडली ०अछुपी स्त्री० इरवतुं ते. ०अतुं सं० कि०
 'इरतुं' पुं० प्रेरक ०वादी वि० इरववाता विथागुं
 (२) पुं० तेवो आडमी. ०वराइरव स्त्री०
 उपराउपरी इरवतुं ते ०वाणु' वि० येवहार
 (२) यकर भातुं पडे तेतुं लाणु' (३) इरकवाणु'
 इरवो पुं० ['इर' परधी] (४.) हाथे पडे-
 रवानो वेड
 इरावो पु० ['इर' परधी] इर; घेरावो (२) यकर
 इरियो पु० ['इर' उपरधी] इरी कनार
 इरिनत स्त्री० [अ फिडिस्त, सर०म] यादी, शीप
 इरी स्त्री० ['इर' उपरधी] यकर; आठो (२)
 वभत; वार (३) काई पणु वगुं वेचवा भाटे
 इरुं ते. [-करवी, इरवी = घेर डे लते लते
 इरीने वेचवु] -रो पु० आठो (२) वारो (३)
 यकर ['इर' इरवा = आठो भाववा (२)
 अग्निनी प्रदक्षिणा करवी (लभविधिमा) (३)
 लभविधि पूरो इरवो इरा इरवी देवा =
 अठपठ परलावी देवु इरे नवुं = ललन नवुं.
 इरो आवो = आठो भावो, नर्थ आववु (२)
 व्यर्थ आठो भावो -थवो = नकामो इरो
 पडवो (२) इरत यध नवा -पडवो = नवानो
 अर्थ न सरवो -इणवो = नवानो अर्थ
 सरवो. -इटो करवो, आवो = अडो
 तडो कामसर नवु -आवतु -लागवो = इरत
 यध नवा]
 इर (इं) पुं० [अ फजल] डोग ०पोर वि०
 डोगी ०लभि(-गी)न पुं० सानी आल-
 यलगतनो लभीन
 इर (इं) स्त्री० [लुओ इक्षु] लट; सेर.
 [-गूंथनी = छुपी सेरे गूंथवु]
 इलाव(-वो) (इं) पु० [प्रा पयल (सं प्रसु)
 इलाव; पसरतु] विन्तार, प्रसार (२) वृद्धि;
 प्रगति -तुं अ० कि० प्रसरतु (२) वधुं
 इली (इं) वि० इर-डोग करनार
 इक्षु' (इं) न० [प्रा पयल (स प्रचल) लटकतु, इरकतु]
 (दोरु लोगतता मुकती) तारनी लट (२) दास

(३) मुर्किली; यूय [-भूकंठुं=दास नाभवी.]
 इलो पुं० [इं] डोलेरमा येन्युय्येठ थया आठ
 व्यागण व्यन्यास भाटे व्यपातु अक पठ
 इशन स्त्री० [इं] व्याचारविचारमा व्यमुक भास
 वलण - जोक के विशेषता. [-यालपी, नीक-
 णपी, पठपी] -नेभल वि० इशनवाणु
 इमल वि० [अ] छेवटतु(२) निकाल थयेलु, ईंसल
 इमलो (इं) पुं० [अ] निकाल, ईंसलो; अंत.
 [-आणुवे=पतवु, पूरु करुं -आपवे
 =सुकाहा आपवे -भूकवे=अतं आणुवे
 -दाववे=अतं लाववे.]
 इमकुं म० [सर० म फेसणें] तोडुं (२)
 उतारी पाडुं; नीचे आणुं
 इरतो पु० [पो फेस्ता, म फेस्त परथी?](सु.)
 इर, इनेतो
 इण अ० (का) यारे आलुथी पुल्लु(२) रक्षण
 वगरतु, नखलियातु [स्त्री० हाडाकार
 इं अ० (इं०)[रव०]थाकनी हाकने व्यवाज(२)
 इंकुं (इं०) स० [सर० हि, म] नाभवं
 (२) [ला.] गप भारपी
 इंकंइंका, इंकंइंक(-डी) (इं०) स्त्री०
 साभासामी देंकु त
 इंकारुं (इं०) स० [इं०] इदी के वीपीने लाणु
 नाभवं उहा० वाण इंकारिने भेडी छे,
 इंट (इं०) स्त्री० [हिं] कभरनी आलुआलुने
 लुगडानो अंभ (२) [रव०] थपाड, धणो
 [-पकठपी=कभरअ ध आलीने पकडी राभवं
 -भारपी=थपाड-धणो लगावी हेवो]
 इंटो (इं०) पु० [लुओ इंट] भाथे आभवानुं
 लुगडुं, इणियुं(२) ताड अने तरसाडनां पाडडानी
 वयली नस (३) उगाथ
 इंठुं (इं०) स० [इं०] इंठुं; यूयवु (२) विभेरी
 नाभवं इंठंइंठा, इंठाइंठ(-डी) स्त्री०
 यूययूय, वारवार इंठु त
 इंठाकुं (इं०) अ० [इं०] 'इंठु' कुं कर्मणि
 इंठाट (०) अ० [(रव०) इं + ठाट] पूरपाठ
 (२) भेकट (३) यारेगम
 इंके (इं०) अ० लुओ इं
 इंसल, -लो (इं०) लुओ 'इंसल' भा

इंसकुं (इं०) स० [इं०] लुओ इंसकु
 इंडको पुं० [रव०; लुओ इंडको] इंटको, लुगडानी
 अपर(२) उतावणे लुं आववु ते, धूमाधूम(३)
 भेइततु अक ओत्तर. [-भारवे=धूमकु,
 अपाठण ध व्यडी तडी लथ आववु]
 इंडाइंड स्त्री० [रव०] आभ ने तेभ लुं, इंडाइंड
 इण्णी स्त्री० इरठुं राभवं ते
 इंधयात वि० [इंध उपरथी] इंधु, -ने
 लगतु -रं वि० इंधं तरकुं (२) न० इंधं अ
 आपेडी अक्षिस
 इंधं, ०या स्त्री० [लुओ कुं] आपनी अहेन.
 ०लु स्त्री० [मानार्थ] इंधं (२) इंधंसासु.
 ०सासु स्त्री० पति के पत्नीनी इंधं
 इंक वि० [दे. फुक्का (मिथ्या)] इंगट; रठ
 ०(-ग)ट वि० (२) अ० नकासु; व्यर्थ
 [-रुं] ०(-ग)टियुं वि० अक्षियु (२)
 नकासु
 इंकस न० [इं] इरपीन केमेरा धंनुं व्यमुक
 भास इंके के भि-इ ल्या प्रतिभंभ थरो-
 थर साइ होथ छे [-भणुं=तेकु भि इ
 गोडवावु -भेणवुं, =तेकु भि इ गोडवु]
 इंकियत स्त्री० [अ.] गर्व, अडकार
 इंको पुं० लरवाद
 इंगट, -टियुं लुओ 'इंक' भा
 इंग (इं०) स्त्री० [फा.] सेना. ०भातुं न० लरकरी
 भातु ०टार पुं० अक पोलीस अमलदार.
 ०टारी वि० कायदाधी शिक्षापात्र गुना सभ वी
 'किमिनल' (२) स्त्री० इंगटारतु काम के पठ
 (३) इंगटारी अहालत. [-करपी, भांडवी =
 इंगटारी गुमानी इरियाड करपी]
 इंट पु० [स स्फुट] + इंट, लेरथी इंटुं ते
 इंटो, ०याइ पु० [इं] छपी [-पाडवे,
 -लेवे] ०याइर पु० छपी पाडनारके तेना
 धधादारी ०याइ स्त्री० छपी पाडवानी कण
 इंड पुं०, स्त्री० [प्रा. फोड (स स्फोट्युं)] इंडु
 ते (२) विगत (३) निकाल (४) वहे यण्णी.
 [-पाडवे=छूछू करीने अताववु, विगते
 समलवुं] ०ण्णी स्त्री० इंडवानी क्रिया (२)
 [सर० म] वधार

अभाजियुं वि० [‘अभाजो’ उपरधी] अभाजा
 पाइया करु — तेवी देववाणुं
 अजिये पु० [फा. वल्यह] आशी छेने लरेले
 होराने टाके [-देवा, भारवे।]
 अशील वि० [अ.] कलूस (२) ङ्गाळ ० पाणुं
 न०, ०ता, -साईं स्त्री० कलूसार्थ (२)
 ङ्गाळियत
 अशुं न० [लुओ अभा३] अडार, अशु (य)
 अशेडे पु० [सर० हिं. वळडा (स. व्यादोप, प्रा.
 वळलेव?)] माराभारी, टटो
 अभोस स्त्री० [‘अशु’ उपरधी] आउ -पोसाण
 (आड, पहाड, जमीन वगैरेमा)
 अजअड वि० [लुओ अजअड] लडु, धड
 अज न० [फा.] नसीअ
 अजततीतर न० अेक पक्षी
 अजतर, -रिये। लुओ ‘अजतर’मा
 अजावर वि० [फा] लुओ अजतावर
 अग पुं० [स वक, प्रा] अगले
 अगडुं अ० छि० [सर० हिं विगडना, म.
 विगडणे, लुओ अगाड] कथणु; नएसु, अराअ
 यडु (२) अष्ट यडु (३) अएअनाव होवे कथे
 अगडिथुं वि० [‘अगडे’ उपरधी] लेडीवाणु,
 लेडीतु (२) अने आलु ढणी पडे तेतु (३) न०
 अेक नतनी रापडी
 अगडिये पुं० [लुओ अगडियु] अे सेरो
 लुडाडीने अने अे तागने लरेले जाटले
 अगडे पु० [स द्विक] अेने आकडे [अगडे
 अे = छेयाछेकरा विनाना, वर ने वडु (२)
 माल विनातु; नपुंसक (३) अे वेगा याय अेटले
 काम अगडे - अे अथनी उडिअ अगडे अे
 यडु = निर्वंश जडु (२) धयाय नम]
 अगडे पुं० [सर० हिं. वगडना, लुओ अगडु]
 क्यरो. पूले
 अगडेई स्त्री० + लुओ अडगोड
 अगध्यान, -नी वि० लुओ ‘अकध्यान’मा
 अगअशुं न० [सर० म वणणे = लेतु अथवा
 म वणे = अहावरापणु] अणभाअणु, मणसकु
 अगअशत पु० अगला वेवा ढली लगन
 अगरी स्त्री०, -रे न० [प्रा वग (सं वल्य)

= उपर डूढी - तरी आवतु ? सर० हिं. वगरना
 डेलावुं, वीअणु] धी तावनाथी उपर तरी
 आवतो क्यरो (२) धीतेलने रगडे
 अगल स्त्री० [फा] अला नणेने हायना भूण
 आगणने पाडे. [-लेची = अगलना वाअ
 भूडवा - वधवी = अगलना वाअ वधवा.
 अगलमां घालतुं = लुओ अगलमा लेतु
 अगलमां घाडी ठीकी जतुं = छेतरीने सट्टी
 जतु, धूनी जतु अगलमांथी वात करची =
 गप भारवी अगलमां भारतुं = अगलमा
 ढवावाय तेम पकडतु (२) कअने करतुं
 अगलमां राअतुं = कअलमा राअतु (२)
 आशाराभा राअतु अगलमां लेतुं = अगलमा
 ढवावाय तेम पकडतु (२) आशारे आपवे.
 अगलमां होतुं = कअलमा होतु (२) सलाण
 नीचे होतु अगले उघाडी यवी = आलु
 आलुनी आथ आली जवी (२) पायेतु अथुं
 जतु रडेवुं, मालमता ठीकी जवी (३) कामभाथी
 छूरी थतु, निरात यवी अगले उघाडी भूडवी
 = शरम नेवे भूडवी, नकट यतु अगले ठीची
 डरची = देवाणु काडतु अगले डूटवी = अेक
 हायने सामी अगलमा घाडी अवाअ करवे,
 काअलीओ डूटवी (२) राळ राळ यई जतुं
 अगले देआडवी = देवाणु काडतु अगले
 वगाडवी = लुओ अगले डूटवी.] ०गीरे
 वि० आलिगन आपनाळ ०गीरी स्त्री०
 आलिगन. ०थेडी स्त्री० अला पर भेरवता
 अगल नीचे लंटेकनी गहे तेवी थेली ०अअुं
 वि० अगलमा समाईं रडे तेतु. जगधु, गई.
 ०भो पु० लाडीनी अेक कसरत - लिथे।
 पु० गमे त्यारे गमे तेतु काम दे अेवे माएस
 अगलदाणु पु० अ०व० [‘अकल’ उपरधी]
 छूरी कडीओनां साकणा
 अगलअअुं, अगलओ लुओ ‘अगल’मा
 अगलिये पु० लुओ ‘अगल’मा
 अगली स्त्री० [‘अगल’ उपरधी] अगलनेडीनी
 डे मलअलनी अेक कसरत
 अगली स्त्री० [सं वक, प्रा वग उपरधी] अगलानी
 माहा. - लु न० अेक पंणी - दोरे पुं० नर-

अ

अ पुं० [स.] नीले औषध व्यजन ठकार पुं०
अ अक्षर के उच्चार ठकारांत वि० छेडे
अकारवाणु

अक पुं०[स] अग, अगलो (र) [स] कृष्णे
भारेलो अक राक्षस ०(-ग)ध्यान न०
अगला लेवु हली ध्यान-ध्याननी ठोग,
धूर्तता ०(-ग)ध्यानी वि० धूर्त

अकडियुं न० [अ + कडु] अक वासाण

अकअक स्त्री०, -काट(-टो, -रै) पुं० [प्रा.
वृक्क, हि. वकना = लूकडु के गल्लु] नकामो
लवारो-डायाकूके, अकवाट [करनरु

अकअकियुं वि० ['अकअक' उपरथी] अकअक
अकरकूदी स्त्री० [अकरो + कूदु? सरं म]
तोक्षन, भरती, मकरकूदी

अकरी स्त्री० [स वकीर] अकरानी मादा [-गे
यर्ध अकुं = साव नरम यर्ध नवु] -रुं न०
अक योपयुं. -रै पुं० अकरानो नर (र)
रेलवेना वेगनेने धकेलवा भाटे पैडा नीचे रेल
पर भूकीने वापरवावु अक लाणु कोश लेवु साधन
अकरी छेड स्त्री०[अ वकरुं + ईद] मुसलमानोने
अक कुरआनीने तहेवार

अकल न० [ई] कभरपटो तग करवा-भोसवा
वपराती अणुहार अणोवाणी कडी

अकवा, ०ट(-द) पुं० [लुओ अकवु, हिं, म]
अकअकट, लवारो [-करवे]

अकवु सं० किं० [प्रा. वृक्क ? सरं हिं वकना,
म वकणें] नकामो लवारो करवो (र) ओलवुं
(तिरकारमा) (उ) होड -शरत लगावची

अकवृत्ति स्त्री० [स.] अगला लेवी वृत्ति, अक
ध्यानीनी हली स्वार्थ साधु वृत्ति

अकाध स्त्री० लुओ अगासु [-आपी]

अकात वि० [अ. बाकियात] वापरता वधेलु,
आकी अखेलु, अखत (र) आकी, आद
[-राअकुं = आकी राअकुं, आद करवुं]

अकान न० [हिं वकायन, म. वकाण] अक
वनरपति [(-आपची)]

अकारी स्त्री० अिलीने अिलडे-अकराठो

अका(-आ)रै पुं० [दे वृक्कार] अम, अरुके
(र) अकवाद. [-याडवे = अम पाडवी.]

अकाल पुं० [अ. वकाल] अछियो (र) वाणियो
(तुच्छकारमा) अवेडा पुं० अ० व० हलका
प्रकारना वाणियवेडा -लापीठ स्त्री० शक
अनर -अी पुं० अकाल, अछियो -लुं न०
लीदोतरि; शाक (र) अकालने धवे, (३) नरी

अकी स्त्री० [स] अगली (र) (स) पूतना (उ)

['अयी' उपरथी] ओकी, सुंअन (आणलापा)
अकुल न०, -अी स्त्री० [स] ओरसलीतु अड
(र) तेतु कुल [ओकरो (लाडमा)

अकूडी स्त्री० [लुओ अयु] ओकरी -डो पुं०
अकार पुं० [दे. वृक्कार] धाधाट, डालाडल अकुं
संकिं० अम पाडी ओलाववु

अककुं संकिं० [फा वरुजीदन] केट तरीके
अपवु (र) अपवु

अक्षिर(-स) स्त्री० [फा] केट अपत्र न०
अक्षिस आप्या आअततु लआण -दरतावेज

अक्षी पुं० [फा.] लङ्करने पगार आपानार
अमलदार (र) नागरोमा अक अटक

अअडियुं न० (य) लुओ अकडियुं

अअतर न० [फा. वक्तर] लोडानो पोशाक, कवय;
अअतर. -रियो पुं० अअतरवाणो योओ

अअतावर वि० [फा] अअतावर, लाग्यशाणी;
सुभी. अकदम वि० शुल पगलानु

अअर स्त्री०; न० [लुओ अअर, सरं म.]
वृतात (र) धतिडस, तवाचीअ

अअरकुं अ०किं० [लुओ अअर] सालकुं, लागवुं
(र) [फा वक्तर, हिं वक्तरा = डिरसो] पयवु;
सोगवी शकवु

अआअपी स्त्री० [लुओ अअेडो] लडालडी, टटो
(र) अअेडो, डिसाद [गाअकुं

अआरुं न० ['लग' उपरथी] आओर, काणु,
अआरै(-गो) पुं० [लुओ अकारे] मोटो
घांटे, लुमाटो, होडा [अआणा काडवा =
दिलनी दाड ओलीने अहार पाडवी अआणा
पाडवा = घाटा -अराडा पाडवा]

अभाजियु वि० [‘अभाजो’ उपरधी] अभाजा
 पाड्या करतु — तेवी देववाणुं
 अजिये पु० [फा. वल्यह] आडी धर्ने लरेले
 देराने टांडा [-हेवे, मारवे।]
 अजील वि० [अ.] कलूस (२) कंगाल ० पाणुं
 न०, ०ता, -दाध स्त्री० कलूसार्ध (२)
 कंगालियत
 अजु न० [जुओ अभाऱ] भाडोर, अजु (२)
 अजेडे पु० [सर० हिं. वलेडा (स व्यादोप, प्रा.
 वरुलेव ?)] माराभारी, टटो
 अजेदस्त्री स्त्री० [‘अजु’ उपरधी] भाडु -पोलाण
 (जाड, पडाड, नमीन वगेरेमा)
 अजअड वि० [जुओ अजअड] लडु, धड
 अज न० [फा.] नसीअ
 अजततीतर न० अेक पक्षी
 अजतर, -रिये जुओ ‘अजतर’मा
 अजावर वि० [फा.] जुओ अजतावर
 अग पु० [स वक, प्रा] अगले
 अगडतु अ० कि० [सर० हिं विगडना, म.
 विगडणे, जुओ अगाड] कथण्ड, नएसत, भराण
 यतु (२) अष्ट यतु (३) अएणनाव होवे कथवे
 अगडियु वि० [‘अगडो’ उपरधी] लेडीवाणु,
 लेडीत (२) अने आणु ढणी पडे तेतु (३) न०
 अेक लतनी रापडी
 अगडिये पु० [जुओ अगडियु] अे सेरे
 जुडाडीने अने अे तारीने लरेले भाटले
 अगडे पु० [स द्विक्र] अेने आकडे [अगडे
 अे = छेयाछेकरां विनाना, वर ने वहु (२)
 माल विनारुं, नपुसक (३) अे लेगा थाय अेटडे
 काम अगडे - अे अथनी उक्ति. अगडे अे
 यतु = निर्वा श लतु (२) धयाय नम]
 अगडे पु० [सर० हिं. वगदत्ता, जुओ अगडतु]
 कथरो. पूले
 अगडेध स्त्री० + जुओ अगडेध
 अगध्यान, -नी वि० जुओ ‘अकध्यान’मा
 अगअणुं न० [सर० म. वणणे = लेतु अथवा
 म वणे = अहावरापणु] अणभाअणु, मणसक
 अगअणुत पु० अगला लेवे ढली लगत
 अगरी स्त्री०, -रं न० [प्रा वग (स वल्य)]

= उपर कूटी - तरी आवतु ? सर० हिं. वगरना
 देलाकुं, वीअणु] धी ताववाथी उपर तरी
 आवतो कथरो (२) धीतेलने रगडे
 अगल स्त्री० [फा] अला तणेने हावना मूण
 आगणने भाडे [-लेवी = अगलना वाण
 मूडवा -वधत्री = अगलना वाण वधवा
 अगलमां धालतुं = जुओ अगलमा लेतु
 अगलमां धाली लीडी लतुं = छेतरीने सटकी
 लतु, धूती लतु अगलमांथी वात करेवी =
 गप मारवी अगलमां मारतुं = अगलमां
 इपावाय तेम पकडतु (२) कअने करतुं
 अगलमां राअणुं = कअलमा राअणु (२)
 आशरामा राअणु अगलमां लेतुं = अगलमा
 इपावाय तेम पकडतु (२) आशरो आपवे.
 अगलमां होतुं = कअलमा होतु (२) सलाण
 नीये होतु अगले उघाडी यपी = आलु
 आलुनी अेथ आली लवी (२) पासेनु अणुं
 लतु रडेकुं, मालमता लीडी ७वी (३) काममाथी
 छूया यतु, निरात यवी. अगले उघाडी मूकवी
 = शरम नेवे मूकवी, नकट यतु अगले उांयी
 करेवी = देवाणु काडतु अमले। कूटवी = अेक
 हाथने सामी अगलमा धाली अवाज कन्वे,
 कामलीओ कूटवी (२) राण राण यध लतु
 अगले देआडवी = देवाणु काडतु अगले।
 वगाडवी = जुओ अगले कूटवी] ०गीर
 वि० आलिगन आपतार ०गीरी स्त्री०
 आलिगन. ०थेडी स्त्री० अला पर सेरवतां
 अगल नीये लंटेकती रहे तेवी येवी ०अरतुं
 वि० अगलमा समाध रहे तेतु. अगधुं, गई.
 ०मो पु० लाडीनी अेक कसरत -लिये
 पु० गमे तारे गमे तेतु काम दे अेवे भाएस
 अगलहाणु पु० अ० व० [‘अकल’ उपरधी ?]
 छूरी कडीओनां साकणा
 अगलअरतुं, अगलमे जुओ ‘अगल’मा
 अगलिये पु० जुओ ‘अगल’मा
 अगली स्त्री० [‘अगल’ उपरधी] अगलनेडीनी
 हे मलअलनी अेक कसरत
 अगली स्त्री० [सं वक, प्रा वग उपरधी] अगलानी
 माहा. -लुं न० अेक पथी -ले। पु० नर-

अगले, अक. [अगल-आचार्थी = अगलानी
 नेम व्यापमतलपी - धूर्त अगले पावश
 (प्रावश) येसवे = अगलानी नेम ढोग करवे
 (२) हेवाणुं काढवुं] [वपराय छे)
 अगवा पुं० काननो मेल (अ० व० इपमा
 अगवापुं० अ० कि० [सर० म वगे = आवरापणुं]
 आवरायवुं, आधा जेवुं थनु (०) वमाथी ठीकता)
 अगा, ०६ स्त्री० [दे. विगाइजा; विगाइ] ढेर
 के इतरां उपर येसती ऐक नतनी भाष
 (२) काननो ऐक रोग
 अगाड, -डो पुं० [हिं; विगाड, म. विगड,
 विघड (स विघटन)] गुकसान, भरापी (२)
 विकार, सडो (३) अणुअनाव (४) अष्टता
 [-करवे, -थवे], ० पुं० स० कि० अगाड करवे
 अगावत स्त्री० [सर० म. वघणे = नेत्रु] यीवट;
 निधा (२) [अ.] अड
 अगायुं न० [सं. विकस, प्रा. विगस] अघ
 लराता के कटाणाने वभते हीर्थास लेता
 मो काडवुं ते. [-आवणुं, भावुं]
 अगी स्त्री० [इं. वगी] ऐक नतनी घोडागाडी
 (२) [सर० म वघणे] नजर (३) [?] उर्यारवुं
 स्थान; मो. ० भावुं न० घोडा के गाडीयो
 राभवानो तभेले
 अगीयो पुं० [फा. वानचह] अग [आकुं
 अगुं न० अणुअयुं; आकु (२) हीवालमा पडेले
 अगो पुं० [अग' उपरथी ?] शोकने प्रसगे
 पहेरवानो वर्ये तथा किनारीमा घोणी घोणी
 बातवाणो गणीना रगनो साढेले
 अगो पुं० [सं. वक] (५) अगले
 अ(०६) घडाडी स्त्री० [रव०] (६) वमजट
 (२) डेकारो (३) बमाल (४) मारामार
 अघार वि० [आधु' उपरथी] हेयासतु, अभाकणु
 अयक अयक अ० [रव०] धाववानो अवाल
 अयकवा पुं० [अयक' उपरथी] नेने तेने
 अयका लरे येवे ऐक वायुरोग
 अयक'अयका, अयकाअयकी स्त्री० [अयक'
 उपरथी] सामसामे अयका लरवा ते
 अयकाटवुं स० कि० [अयक' उपरथी] अयके
 अयके भावुं के करडवुं

अयकारवुं स० कि० [रव०] वहालनो 'अयच'
 अवाल करवे; तेम करी लाड लडावुं
 अयकारो पुं० [रव०] अयअय अवाल (नेम
 के, अयकु लोक भाता करे छे) [पोटकी
 अयकी स्त्री० [तूकी बुकचह, हिं बुकचा] नानी
 अयकुं न० [अणुअो 'अयकारो' तथा 'अयकी']
 करडवुं ते, डाकु (२) अयकाभा भाय अेटले
 हुकडो (३) पोटक [-अरवुं = करडवुं, डाकु
 लखु] [पोटकु
 अयको पुं० [अणुअो अयकी] मोठी अयकी;
 अयकोरवुं स० कि० [रव०, सर० म' बुककळणे]
 ओणवु (२) [अयकारो' उपरथी] ढेरने
 अयकारा वडे शात करवुं के हाकवुं
 अयकोरुं न० [अणुअो अयकोरवुं] दुअकी
 अयगी स्त्री० [फा. वचह उपरथी] आणपण
 अयत वि० [अयवु' उपरथी, सर० हिं]
 अयेदु; वधेदु (२) स्त्री० अयेदु - वधेदु ते (३)
 अयावेदी रकम ० भावुं न० अयत पेसातु भावु
 अयपणु न० [अयवु' उपरथी सर० हिं वचपन]
 आणपण
 अयअय अ० [रव०] धाववानो अवाल - यट
 पुं० अयअय अवाल [वरतारी
 अयरवाण वि० [अयवु + वाणु] छोकराछेयावाणु,
 ० अयवुं अ० कि० [सं वरवु; सर० हिं वचनां]
 अगवु (२) वधुं, सिलक रछेवु
 अयाध' स्त्री० [अयवु' उपरथी] अयत, अगारो
 -उ वि० अयत करनार
 अयारवुं स० कि० [रव०] अयकोरवु (हाकता)
 अयारुं वि० अणुअो अयार
 अयाव पुं० [अणुअो अयवु, हिं, म] सरक्षण
 (२) अगारो, अयत [-करवे = द्रोषित नथी अेम
 साभित करवुं] ० पक्ष पुं० अयाव करनारो
 पक्ष, प्रतिवादीनो पक्ष ० पुं० स० कि० 'अयवुं'
 प्रेरक -वे पुं० + अयाव
 अयी स्त्री० [अयवु' उपरथी] छोकरी, हीकरी
 अयी (-रयी) स्त्री० [अय' रव०] अणुअन
 अयु पुं०, (२) स्त्री० [अणुअो अयवुं] छोकरा के
 छोकरिने माटे लाडवायक शण्ड
 अयेरी स्त्री० [म] (सु.) इयली, निहां

अथोणियुं न० [‘अथ्यु’ उपरथी] नानु आणः
अथ्यांकर्यां न० अ० व० [‘अथ्यु’नो द्विर्वाच]

नाना छोकरो; छैयांछोकरो

अथ्यी स्त्री० लुओ अथी

अथ्युं न० [फा. वच्चाह. हिं., म. वच्चा (सं
वल्स ?)] आणक (प्राय पशुनु). -रथ्यो पुं०
छोकरो(र)[का]भाणस -‘अथनी भानो छीकरो,
अथो लाव अतावे छे उहो अथ्यो छेय ते
हवे आवे -रथ्यभछ, -रथ्यछ पु० [स०
म] [अथ्यो २ अर्थभा. प्राय सभोधनभा
वपराय छे]

अथ्यछ वि० अथ्यछ, अथ्यथ्यु ० पाथ्युं न०
अथर पुं०, स्त्री० तमाक, छोकणी [-देवी
(हाते) = हाते छोकणी वसनी.]

अथरभु(रु-रु) न० [सर० हिं वजरवृद्ध, सि हल
मचर वृद्ध] पोयणीनुं थण (र) रीछना
मोमा धाकीने काडी छीधेलो कणो भण्डो
(नजर न लागे माटे आणकनेकाटे आधनाते)
अथरग(-गी) पु० [स वज्राग, हिं] (स.)
हनुमान ० हं पुं० अथरप्रानरीनी हनी कसरत
अथरियुं न० [‘अथर’ उपरथी] अथर -
छोकणीनी हापली

अथ(-ण)वणी स्त्री० [‘अथवणु’ उपरथी]
अथवणमा भूकं - मुकं ते

अथुं अ० कि० [प्रा वज्ज (स वद्), सर०
हिं. वज्जा] अथवणमा अथवुं - मुकं (२)
वागुं (वाधनु; कलाकनु). -वैथो पु० [सर०
हिं.; म वज्जव्या] कुशण वाध वगाडनारो

अथक(-अ) वि० [म] अथक

अथक पु० [अ वज्जा] कपडियो (२) अथक
भारवाडी अथक - छ स्त्री० वेयवानी यतराथ
(२) वेयतार अने अरीठनार वथेनी रकजक
अथखियो पु० [‘अथवणु’ उपरथी ?] नट,
दोरडा उपर नायनार

अथर पुं०; स्त्री०; न० [फा वाजार] थैठु, हल
(२) अथरी (३) लाव, हर (४) अथत, अरीठ
[-रुं = अथरभां अरीठी करवा लुं
-अथरी लुं = लाव अथरी लाव - अथो धर
लाव. -भांठुं = वरुओ लथ वेयवा

अथर. -वथी लुं = लाव वथी लाव,
-वहोरुं, होरुं = अथरभाथी लुं
अरीठ करवी.] ० गप स्त्री० अथरभा थालती -
अथर उडती वात ० लुं स्त्री० हुकानदार वेथ्या
० पूतणी स्त्री० अनीठनीने धर्य करनारी स्त्री.
० लाव पु० अथरभा थालतो लाव - नी
वि० अथरनुं - ने लगतु - ने वि० अथरनुं;
साधारण, हलक (२) अथरभा थालतु, उडतु,
सत्तावार नहि अथु (३) स्त्री० हुकानदार
वेथ्या; अथर [‘अथरुं’तु प्रेरक

अथरणी स्त्री० लुओ अथरणी - लु संकि०
अथर वि० [फा वज्जि] आथली, हरीलु
अथरुं पुं० दोरो

अथरुं पुं० [हिं. विजायठ ?] हायतु अथरुं धरेलु
अथ न० अथ, पथी

अथरुं सं कि० [‘अथरुं’तु प्रेरक (२) [का]
माथे नाअथुं, गणे वणगाडु

अथरुं (-ओ) लुं सं कि० [अ (स वि) + अथुं]
उपराउपरी सारी पेटे अथरुं - मारु

अथ वि० [स वद्, क वृत्त (प्रा वद्), सर० म.]
लरावदार (२) नकर, धर(३) पु०, न० हांगलु,
मनअन रुं (४) [?] न० हांगामा हाथी
नतनु लोडु (५) अ० साव, तदन

अथक वि० [रथ०] अथर (२) [‘अथक’ उपरथी
अथवा ‘अथक’ उपरथी] अथरालु, तीथु,
कडक ० लुं (-थुं) वि० अथर; अथकी लथ अथुं
(२) करकथुं ० अथरुं वि० टीअण करनार,
विनाडी (२) रोकडुं परभाथी देनार - कही देनार

अथकथुं अ० कि० [‘अथक’ रथ परथी] हागी
लुं (२) अथरी लुं अथकथुं अ० कि०
हासाथ लुं (२) हल हल हाथी लुं (कपडा माटे)
अथकी स्त्री० [लुओ अथ] हांगली, लरावदार
स्त्री (२) [म] याकरडी, लुडी (३) रभात, वेथ्या
अथकं न० [स वटक = अथ, हुकडो] अथक;
रुं (२) कडका (३) वि० [‘अथक’ उपरथी]
हांगलु [-अथरुं = (रुं) मोमा आवे
तेम] अथक अथरुं

अथरुं पुं० अथ, पथी

अथर न० [इं] अथरियु, अथर (२) वी ० अ

ચલાવવા દાખવાની યોરિયા જેવી કળ
 [-ઘાલણુ, બીડણુ] = યોરિયું ગાળમાં ઘાલી
 પહેરવું. -ચોડણુ, લગાવણુ = કપડા પર
 તેની જગાએ અટન ઠાકવું -દબાવણુ =
 વીળળીની કળ ચાલુ કરવી કે બંધ કરવી]
 અટમોગરો પું [અટ + મોગરો, સરં ન]
 ઘણી પાખંડીઓવાળો મોગરો
 અટવો પું [સરં હિં વટ્ટવા (સ. વૃત્ત; પ્રા વટ્ટ)]
 વાટવો (૨) ખેડા ઘાટનો દોટો
 અટહજરી સ્ત્રીં [અટ + હજરી] એક કૂલઝાડ
 અટા નં એક પક્ષી
 અટાઉ વિં [સં વંટ = વહેંચી નાખવું] ઉડાઉ
 (૨) [મ] છેલ, રંડીખાજ
 અટાકિયું નં [‘અટાકા’ ઉપરથી?] એક ભતવું
 ખોટું મોતી (૨) કેરીનું એક અથાણું
 અટાકીદાસ પું [‘અટાકા’ ઉપરથી] નાનો
 ગાઠિયા જેવો માણસ
 અટાકો(-ટો) પું [પો. વટ્ટા] એક કંઠ
 અટાણું અંકિં [દિ વટ્ટ = હાનિ, ખટ્ટો] (અનાજ
 કે ખાવાનું) ઘણો વખત પડી રહેવાથી વાસ
 મારવી - ખાણુ વળવું
 અટાશિયાં નં અંબંવં દાણાના યોખા [-છીડવાં
 = ધનધાન્ય બધું વપરાઈ જવું. તદન
 ખાલીખમ થવું]
 અટ્ટ પું [સં] નાનો છોકરો ઠક પું બનેઈ
 દીધા વગરનો છોકરો (૨) ઠોગણો માણસ
 અટ્ટેર નં [પ્રા વટ્ટ્ય (સ વર્તક), સરં હિં,
 મ.] એક પક્ષી
 અટ્ટેરું નં [દિ વટ્ટ કે વટ્ટુ = પાવવિશેષ; સરં
 હિં વટેરા] મોટું ઠાડિયું, રામપાતર -રો
 પું માટીનો વાડકો
 અટ્ટો પું [દિ વટ્ટ = હાનિ] આળ, તહોમત (૨)
 ઠાધ, લાછન. [-દાગવો = આખરને હાનિ
 પહોચવી] (૩) [હિં. વોટલ] થીરો (દાઢનો)
 અડ વિં [દિ] મોટું (૨) જુઓ ખરડ
 અડધહાટી સ્ત્રીં (કા) જુઓ ખઘહાટી
 અડધા પું અંબંવં [સરં મ વટ્ટગા = સોટા] મેલ
 કાપી લીવા બાદ રહેલા ઠૂંઠા (કપાસ, ટુવેર
 ધંનાં)

અડધો પું [સરં અડધા કે દે. વટ્ટુ = મોટું]
 જડો લઠ્ઠ માણસ
 અડજંગી વિં [અડ + જંગ] અહાહર
 અડદ નં (કા) સારો લાલ
 અડકું નં [અખડકું + ક્કડકું ?] છણકો,
 તરઝોડી નાખવું તે [અડકું નાખવાં = છણકા
 કરવા અડકું હાંકવાં = ગપ મારવી]
 અડકો પું (સુ) જડી બુદ્ધિનો, અડખંગ માણસ
 અડખડ સ્ત્રીં (૨) અં [પ્રા. વટ્ટવટ્ટ] ખડખડ,
 લવલવ ંણું અંકિં અડખડવું, અડખડ
 કરવું (૨) અણગમાને કારણે મનમા ગણ-
 ગણવું (૩) [સુ] વટવ. -હાટ પું અડખડવું
 તે, અડખડાટ -હાટિયું, -હિયું વિં
 અખડાટિયું, અડખડાટ કરનાર
 અડખડો પું [જુઓ ‘અદખો’-કે ‘અડ’] (અ)
 ક્કકકતો ગઠવાડો
 અડખણું સંકિં [સરં મ વટ્ટવળે] મારવું,
 ઝાપટવું (૨) ઢખાવવું; ગડખવું (૩) કણસલા
 ઉપર ખૂધા મારી દાણા છૂટા પાડવા
 અડભાગી વિં [હિં., (અડ + ભાગ્ય)] મહા
 ભાગ્યશાળી, ભારે નસીબદાર
 અડખૂણો, -છયો વિં પું ખૂણ વગરનો
 અડણું સંકિં [સં વટ્ટ, હિં. વટ્ટના] સૂતર ઠરડવું
 અ(૦૨)હણુ નં મિલગર [રવં ?]
 અડવો વિં પું [પ્રા વટ્ટુજ (સ વટ્ટુકો)] માથું
 મૂડાવેલો, કદરૂપો (૨) પું જેને જનોઈ દેવામા
 આવવું હોય તે છોકરો (૩) છોલેલી શેરડી કે
 સાઠાનો કકડો [-ઉડાડવો, દોડાવવો,
 રૂઠવો, મનાવવો = જનોઈ પહેરાવ્યા
 પછી ગુરૂવેર અલ્યાસ માટે જવાનો દેખાવ
 કંવાની વિધિમા કરાતી હિયાઓ -કરવો =
 છોલેલી શેરડીનો નાનો કકડો કરવો]
 અડહું સ સ્ત્રીં મેઘરાગની એક ગણણી
 અડાઈ સ્ત્રીં [‘અડુ’ ઉપરથી] મોટાઈ (૨)
 મગજરી (૩) કૂલ. [-મારવી, હાંકવી =
 શેખી કંચી, આપવખાણ કરવા] ખેર વિં
 અડાઈ હાંકનાર
 અડાકુંગ સ્ત્રીં એક પક્ષી
 અડાબૂટ અં ભડાબૂટ, વેરણછેરણ, અન્યવસ્થિત

अडाश स्त्रीं [‘अडू’ उपरधी] अडाश, इल
अडिडे। पुं० [स०० न. वही = लाकडी; मोडी] .

(का) एडूके; दाडियो।

अडी इजर स्त्रीं [दिं] मणसक

अडुं वि० [दिं वडु] मोटू नादे

अडूडे पुं० [वि०] इडए वरु भागता डे
आचना यने अवाज [-ओलावे = इडए
वरु भागतां ओवे अवाज यवे अडूका
ओलाववा = अडूमा ओलावी - ओलावीने
- आराभरी भावुं.]

अडेअव वि० [न, दिं. वंठे जावो] महान,
श्रीमंत (२) अ० धा० छेवो, यडनी कणा
धाओ. ओवे उट्टा-

अडेरी स्त्रीं लुओ अडाश

अटनी स्त्रीं [दिं.; म; लुओ अटव] आभाडी,
शुद्धि (२) पगाग्मा यधारे।

अटवुं अ०किं [प्रा वडू (सं वृत्), हिं
वडूतो] अटवी यवी

अलुगुं न० [सं. वण] रागुगिगु (२) लुल्लड
(३) [ला] वभाए, गपगोओ [अपगां
इंकेवां = वभाए करवा अरुगुं इंकेवुं =
डेरे डेरलदेरे करवु (२) गु न गाया करवा (३)
अणवे अगाग्वा]

अलुअलु अ० [स००] (२) न० अलुअलुए
वुं अ०किं अलुअलुए करवा - लुए
पुं० अलुअलु अवाज (आओ प्र०ने)

अलुवु अ०किं लुओ अनवुं ००एवु लुओ
अनवुंहनवु

अतक न०, स्त्रीं [अ] अके पदी (२) अतकना
आकागु पाएरी गानवातु पाव -डी स्त्रीं
नानी ओहा धाटनी कुली

अतार(-व)वुं स०किं [स००हिं वताना, प्रा
वत्त (सं. व्यक्त) = अलुवु उपरधी] डेआडवु

अतावुं वि० [अ + ताव] ओधारं

अतेडे। पुं० [पो वातेलो] अके नतनुं वडाए

अती स्त्रीं [प्रा. वत्ति (सं वत्ति)] दिवेट (२)
दीवो(३)[ला] उरकरणी, उतेरन [-आपवी
= उरकरवु -करवी = दीवो प्रगटाववे
-डाटवी = अम अपडवी -अताववी =

प्रकाश ईंकेवो, अजवाणुं नाभवु. -अकेवी =
अभममा दिवेट नाभववी(२)पदीतो आपवे।
-दाओ = अणो। टो। दीसतु रहे।]

अतो पुं० [स०० हिं. वटा, म वत्ता, -त्या]
इरतो (अल वगेरेने)

अत्रीश(-स) वि० [स दार्दिशत्, प्रा वत्तिम]
‘उर’ [-डेडे = अधी आलुधी; अंतरद
अत्रीसे डेडे दीवा यवा = अतरमा
अंतरदधी निरात वणवी - वृत्ति यवी]

०लक्ष(-अ)एवुं वि० स पूरुं माएसना
अत्रीस लक्षएवाणु (२) [ला] लुअ्यु. पेक.

-री(-री) स्त्रीं अत्रीस दात (२) अत्रीस
वरुओने सभूड (३) अवादिष्ट मोहन.
[अत्रीशीअे अडवुं = लोअयर्थां विषय
अनवु, वगोवावु, गवावुं अत्रीशी अताववी
= एन कडवा, डमवु (२) डरी कडवु (३)
धमधी आपवी (४) अमर्धादि अनवु] -अुं
न० अत्रीस वसाएवुं अूरुं (सुवावडीवु)

अथ स्त्रीं (का) लुओ आथ

अथवे पुं० [स वस्तुल प्रा वतुल, हिं वयुवा,
म वयवा] शीलनी लाल

अथामणी स्त्रीं [‘अथाववु’ उपरधी] पयावी
पडवु ते -लियुं वि० अथामणुने लगत,
-ना गुएवाणुं

अथाववु स०किं [लुओ आथ] यकवी नाभवुं
(२) पयावी पडवु [अथावी पाडवुं =
पयावी पाडवु; अथोअथ रीते लक्ष लेवु]

अथ्व’अथ्व स्त्रीं [‘आथ’ उपरधी] आथमा
पकडी पकडीने लडवु ते, आथआथा

अट स्त्रीं [स०० हिं, म (सं. वध्वे), लुओ
‘अटअटवु’ न धना भूएमा यतु गरमीनु अके
इरद (२) [१] पायने स डेत (विधारीओने)

अट वि० [फा.] अराअ, लीन (समासमा
पूर्वपद तरीके प्राय वपनय छे). ०काअ न०
अराअ काग(२) अलिअर ०कार वि० अराअ;
इष्ट ०असलत स्त्रीं अराअ चालयलगत (२)
वि० अटअसलनवाणु. ०गोअ स्त्रीं [फा]
निहा, इथली ०यलन न० अराअ याल-
यलगत, इगअरए ०याल स्त्रीं इराअरए

(੨) ਵਿੰ ਦੁਰਾਚਰਣੀ ਠਗਿਆਨ, ਠਗਿਆਂ ਵਿੰ
ਗਯੋ: ਯੋਗਨਾਰੰ (੨) ਠਗੋ ਗਾਘ ਠਠਾਨਤ ਠਗੀ
ਠਰਾਮ ਠਾਨਤ, ਠੇਠਮਾਨੀ ਠਠੁਆ (-ਵਾ) ਠਗੀ
ਠਾਪ ਠਨਠੀ ਠਗੀ ਠਠਨਾਮੀ ਠਨਠਰ ਠਗੀ
ਠੁਠਠਿ ਠਨਠੀਘ ਵਿੰ ਠਾਗਘਠੀਨ; ਠਠਾਗਿਘ
(੨) ਨੰ ਠੁਠਾਗਿਘ ਠਨਠੀਘੀ ਠਗੀ ਠੁਠਾਗਿਘ
ਠਨਾਮ ਵਿੰ ਠਠਨਾਮੀ ਪਾਠੇਠੁ (੨) ਨ੦,
ਠਨਾਮੀ ਠਗੀ ਠਠੋ, ਠਾਠਨ; ਨਾਠੋਠੀ
ਠਠਨ ਨੰ [ਫਾ.] ਠਰੀਰ (੨) ਠੁਠੁਠੁ; ਪਠੇਰਾਠ
ਠਠੁਠੁ ਨ੦, -ਨੋ ਪੁੰ [ਠਰੰ ਠਿੰ. ਵਠਨਾ]
ਪਾਠੀਠੁ ਠੁਠੁ ਠੇ ਠੁਠੁਠੁ (ਠਠਿਆਠਾਮਠੁ) (੨)
ਠਨਠਰਮਾ ਠਠਿ ਠਵਾਠੁ ਠਠੁਠੁ
ਠਠਠੇਠ ਵਿੰ [ਫਾ.] ਠੁਰਾਠਾਰੀ, ਠਨੀਠਿਠਾਨ -ਠੀ
ਠਗੀ ਠਨੀਠਿ, ਠੁਰਾਠਰਾਠ
ਠਠਠਠਠ ਵਿੰ [ਫਾ.] ਠਮਨਠੀਘ, ਠਠਾਗਿਘ.
-ਠਠੀ ਠਗੀ ਠੁਠਾਗਿਘ (੨) ਠੁਰਾਮਠੋਰੀ
ਠਠਠਠਠੁਠੁ ਠਠਠਿੰ [ਠਵੰ ?] ਠੁਠੁਠੋਠੀ ਠਠਠਠ
ਠਠੁ, ਠਠਵਾਠੁ [ਠਠਠਠੀ ਠਠੁ]
ਠਠਠੋ, ਠਠ ਠਗੀ [ਫਾ.] ਠੁਗੰਠ (੨) ਠਠਨਾਮੀ
ਠਠਠਾਠ (-ਠ) ਵਿੰ [ਫਾ.] ਠਾਠਾ ਠਮੰ ਠੁਰਨਾਰ,
ਠੁਠੁਠੁ, ਠੁਰਾਠਾਰੀ -ਠੀ (-ਠੀ) ਠਗੀ ਨੀਠਠਾ,
ਠੁਠੁਠਾਠ (੨) ਠੁਰਾਠਾਰ; ਠੁਠਿਠਾਠ
ਠਠਰ ਨੰ [ਠ.] ਠੋਰ -ਠਿ, -ਠਿਠਾ ਠਗੀ
ਠੋਰਠੀ -ਠਿਠਾਠਮ ਪੁੰ (ਠ.) ਠਿਠਾਲਠਮਾ
ਠਠਠਠਠਠਨੇ ਠੀਰੇ ਠਠਵਿਠੁ ਠੇਠ ਠੀਠ; ਠਾ
ਠਠਵਿਠੋ ਨਰਨਾਰਾਠਠਨੋ ਠਠਾਠਮ -ਠੀ ਠਗੀ
ਠੋਰਠੀ (੨) ਠਪਾਠਨੋ ਠੋਠ; ਵੇਠ -ਠੀਨਾਠ,
-ਠੀਨਾਰਾਠਠ ਪੁੰ (ਠ) ਠਠਠਿਠਾਠਮਨਾ
ਠੇਵ ਠੇ ਠੇਮਠੁ ਠਾਮ [ਠੁਠਮਾਗੰ
ਠਠਰਠਨੋ ਪੁੰ [ਠਠ + ਠਠੋ] ਠਰਾਠ ਰਠਠੋ,
ਠਠਰੰਠ ਨੰ ਠੇਠ ਠਠਠੁ ਵਿਠੁ
ਠਠਰਿ, -ਠਿਠਾ, -ਠਿਠਾਠਮ, -ਠੀ, -ਠੀਨਾਠ,
-ਠੀਨਾਰਾਠਠ ਠੁਠੋ 'ਠਠਰੰਮਾ
ਠਠਠ ਠਠ [ਠ] ਠਾਠੇ, ਠਠੇਠਮਾ ਠਠੁੰ ਠਠ
ਠਿੰ ਠੁਰਠਾਰ ਠੁਰੋ (੨) -ਨੇ ਠਠੇ ਠੀਠੁ ਠਠਾਪਠੁ
-ਠੇਠੁ -ਠਾਠੁ ਠਠਠਿੰ 'ਠਠਠਠੁ' ਠੁ ਠੁਠਿ
(੨) ਪਠਠੋ ਠਠੋ, ਠੁਠੁ; -ਠੀ ਠਗੀ ਠਠਵਾਠੁ
ਠੇ ਠਠਠਠੁ ਠੇ, ਠੁਰਠਾਰ. (੨) ਨੋਠਰੀਠੁ ਠੇ ਠਾਮਠੁ
ਠਠਾਨ ਠੇ ਠੁਠਾਰ ਠੁਰਵਾ ਠੇ. ਠਠਠੀਠਾਂ ਠੋਠੁ =

ਠਠੇਠਮਾਂ ਠੋਠੁ] -ਠੇ ਠਠ ਠਠਠ -ਠੋ ਪੁੰ
ਠਾਠੁ; ਠਠੇਠ (੨) ਠੁਰਠਾਰ (੩) [ਠਿੰ.]
ਵੇਰ; ਠੁਠਿਠਾਰ [-ਠਾਪਠੋ = ਠੁਠੁਠਾਨੀ ਠਰੀ
ਠਠਾਪਠੀ (੨) ਠਾਠੋ ਠੁਪਠਾਰ ਠੁਰੋ -ਠੁਰੋ
= ਠਠਠਠਠਠਠ ਠੁਰਠੁ, ਠੁਠੁਠੇ ਠਾਠੇ ਠੀਠੁ ਠਠਾਪੁ
-ਠੇਠੁ -ਠਠਾਠੋ = ਠੁਠੁਠਾਨੀਨਾ ਠਾਠਾਮਾਂ
ਠਠਠੁ (੨) ਠਠਠਾਮਾ ਠਾਠੁ ਠੁਠ ਠਠਠੁ -ਠੇਠੋ
= ਵੇਰ ਠੇਠੁ, ਪੋਠਾਨੇ ਠਠੇਠ ਠੁਠੁਠਾਨੋ ਠੁਠੁ
ਠਾਠੋ -ਵਾਠਠੋ = ਠੁਠੋ ਠਠਠੋ ਠਠਾਪਠੋ]
ਠਠਠੁ ਠਠਠਿੰ [ਠਠਠ ਠਿੰ. ਵਠਨਾ, ਮ. ਵਠਠੋ]
ਗਾਠੁ, ਠੁਠਮ ਠਾਨਠੋ, ਮਠਠ ਠੇਠੀ
ਠਠਠਿ (-ਠਿ) ਠਠ ਵਿੰ [ਠਠਠਠਿਠਠ] ਵਰਠੁ, ਠੋਠੋਠ
ਠਠਠਠਾਠੁ ਠੀਠ [ਫਾ.] ਠਰਾਠ ਠੇ ਠੋਠੀ ਠਠਾਠ.
ਠਠਠੁਰਠ ਵਿੰ [ਫਾ.] ਵਰਠੁ, ਠਠਰਠੁ
ਠਠਠੁਠਮੀ ਠਗੀ [ਫਾ] ਠਠਾਠੋ
ਠਠਠੁਵਾ ਠਗੀ [ਫਾ.] ਠਰਾਠ -ਠਗਠੇਠੀ ਠਵਾ
ਠਠਾਮ ਠਗੀ [ਫਾ ਵਾਠਾਮ] ਠੇਠ ਸੁਠੇ ਠੇਠੋ
(੨) ਠਿਠਾਠਮਾ ਠੇਠ ਠਠਠੁ ਠਠਠੁ [ਠੁਠੀ
ਠਠਾਮ = (ਠਿਠਠਠਮ) ਠੁਠੁ ਠਠੀ] ਠੀ ਠਗੀ
ਠਠਾਮਠੁ ਠਾਠ ਠਨੀ ਪੂਰੀ ਠਗੀ, ਠਠਾਠ ਪੁੰ
ਠਠਾਮਨੀ ਮੀਠਾਠ, ਵਠਾਠੁ -ਠਿਠੁ ਵਿੰ ਠਠਾਮੀ
ਠੁਠੁ -ਠੀ ਵਿੰ ਠੁਠਠ ਠਾਠ (੨) ਠਠਾਮਠੁ;
ਠਠਾਮ ਠਠਠੀ (੩) ਠਗੀ ਠਠਾਮਠੀ
ਠਠਿਠਾਠ ਨੰ [ਫਾ ਵਠਨ ਠੁਪਠਰਠੀ] ਠਠਨ; ਠੁਠੁਠੁ
ਠਠੀ ਠਗੀ [ਠਰੰ ਮ ਵਠੁ] ਗਠੀ (੨) [ਫਾ] ਠੁਰਾ-
ਠਰਾਠ, ਠਨੀਠਿ (੩) ਠੁਠੇਵ (੪) ਨਿਠਾ
ਠਠੁ ਵਿੰ [ਠਠਠ ਮ ਵਠੁ, ਠਿੰ ਵਠੁ = ਠਠਰਠਰਠਾ-
ਨੀ ਠੇਠ ਠਠਠਠਠ ਠਠਿ] ਮਾਲ ਵਗਰਠੁ, ਗੰਠੁ
ਠਠੁਠੁ ਨੰ (ਠ) ਗਾਠੁ ਨਾਠੁ ਠਠੁਠੁ [ਪਠੇਠੁ
ਠਠੁ ਵਿੰ [ਠ] ਠਠਠੁ (੨) ਠਠਠਠੁ; ਠਠਨਮਾ
ਠਠਿਠੁ ਵਿੰ [ਠ] ਠਠੇਰ. ਠਠਾ ਠਗੀ.
ਠਠੁ ਵਿੰ ਠਠਠੁ, ਠਠੁ -ਠੇ ਠਠ ਠਠਠੋ
ਠੇਠਾਠੁ, ਠਠਠੁ
ਠਨਠੀ ਠਗੀ [ਠੁਠੋ ਠਨੋ] ਨਠੀ ਵਠੁ -ਠੋ ਪੁੰ
ਨਠਾਠਾਠ; ਵਰਠਾਠ (੨) ਵਿਠਾਠਮਾ ਗਾਵਾਠੁ ਗੀਠ
ਠਨਠ ਠਗੀ [ਠਠਨੁ] ਠੁਪਠਰਠੀ] ਠੇਠ, ਠਨੇਠ,
ਠਨਠੁ ਠਠਾਠੁ ਠੇ
ਠਨਠੀਠਾ ਨੰ [ਫਾ] ਠਵਾ ਮਾਠੇ ਵਠਰਾਠੁ ਠੇਠ ਠਾਠ
ਠਨਠਾ ਨੰ [ਠਰੰ ਠਿੰ] ਠੇਠ ਪਠੀ

अनघुं अ०कि० [स सपन्न (?), हिं. वनना, म. वनर्णे] धनुं; रखावुं, सधावुं (२) अनाव-मेण होवे (३) इप लेवुं; वेश धाराणुं करवे (४) [ला.] इन्वेती अवी; याट पडवुं (५) हाठ करवे (६) रंगमा आवावुं (नशाता) [अनता लगी डे सुधी = शि० उशे त्या सुधी (२) बल्लुं अरुं अनती राश = अनाव मेण; भणती पांती अनवा काण = लावी अनवा जोग = सल-वित अने नेलुं = शक्य, यध शके तेवुं] ०६नघुं अ०कि० शालुगार सल हाठ करवे।

अनसराह न० अ०के पक्षी
अनात श्री० [सर० हिं.] अ०के लततु अिनतुं कपडुं
अनारस न० अ०के पक्षी (२) [सं वाराणसी; इं.] (सं) काशी; वाराणसी - श्री वि० अनारसतुं डे तेने लगतुं
अनाप पुं० [अनघुं] उपरधी] अनाप; अस ग; धटना (२) लुओ अनाप
अनावट श्री० [अनावपु] उपरधी] अनाववानी रीत; थडतर, रचना (२) तरकट (३) इन्वेती, भरकरी - श्री वि० कृनिम; ओडुं; नकली
अनावपुं स०कि० [अनघुं] तुं प्रेरक] रयडुं; करवुं (२) भरकरी करवी; याट पाडवुं
अनां श्री० लाज (२) धलगत [धापणे] अन्- (नू) स न० [अ. वृत्तुस] अिनने लडो अनेटी श्री० [सर० हिं. वनेठी] अने छेडे मोटा लपोटावाणा माथानी लाकडी डे तेनी कसरत अनेपी (ने) पुं० [सं. भगिनीपति, प्रा. वहिणी वड] अहेननेा वर
अनेा पुं० [हिं वना ('वनता' उपरधी)] अनडो
अनूस न० लुओ अनूस
अने- (नो) वि० [प्रा विन्नि (प्रा. वि; स द्वि) + यत्र (स एत्र) अथवा विन्नि + यावि (च + ङपि)] अेडि नल्ल
अपडुं वि० [अे + पड] अे पडवाणुं (२) न० लाकडातुं गोण रमकडुं
अपा- (रपा) अ० श्री० [अप + आध ?] (सु) अपानी भा, दादी. - वेा पुं० अपाने अप, दादी
अपैयेा पुं० [दि वपीह] यातक
अपौर पुं० [प्रा वि (सं द्वि) + प्रा पहर (स.

प्रहर)] मध्याह्न. - रेा पुं० अ० व० (डा) अपोःनुं मोलन - रिथुं वि० अपोरतु (२) न० अपोरे भीलतु अ०के डूल (३) अपोरे करेनातु काम (४) अपोर सुधी काम करेनातं माणस (५) आतशायाळनी अ०के अनावट. - रिथेा पुं० अपोरिया डूलने छोड (२) अ०के लततु दाइपानु. - गी वि० अपोरतु (२) श्री० अपोरनेा समथ [- करेवी = अपोरना समथे आराम करवे - भाणवी = अपोःनेा समथ पसार करवे]

अपाध, - वेा लुओ 'अपाध' भा
अडालु न० [आडुं] परधी] काध पण आडेकी वरतु (२) आडेकी डरीतु अथाळु - रेा पुं० धाम, आड - वलुं स०कि० 'आडुं' तुं प्रेरक - लुं अ०कि० 'आडुं' तुं कर्मणि (२) धामधी अकणातु [अडार्ध वलुं = कंधने साडे कंध कडेवाध नवाधी धाट अगडी जेवा.]
अपड श्री० [रव०] अपडतु ते; अडपडट ०पुं, - हाट, - हाटियुं लुओ 'अडपडतु' भा
अपरयी पुं० [फा वावर्ची] रसोधयेा (मुसलमान डे गोराने) ०पातुं न० अपरयीतुं रसोडु (२) [ला.] गंधकी
अपीला न० अ०के पक्षी
अपूयक वि० [सर० अपूयक] भूधं
अपये वि० [लुओ अे] अे अे
अपयो पुं० अ अथर, अकार
अम अ० [प्रा वन्ह, वस (स. ब्रह्मन्)] [रव०] इरोठस अरायेतु होवाने अवाज ('सलड' नी पडी वपराय छे सलड अम कधुं छे) (२) महडिवने सभोधन इये कंतो अवाज ०अम अ० (शिवदर्शन करता ओलाख छे) ०कोणा, ०सहादेव पुं० शिवलुतु सभोवन
अमडम वि० [अम + डामतु] हासी हासीने नरेतु (२) ओअरु [करवुं - थवुं ते अमलु अयेा पुं० [अमलु] उपरधी] अमलुं
अमलुतुं अ०कि० [रव० लुओ अम] पापोनेा गलुगलुट करवे (२) तेवी रीते आलुआलु उडथा करवुं - लमवु (प्राय माप जेवां पाआणा लवडाये)

પરાત સ્ત્રીં [દ્વિં (સં. વર + વાત્રા)] વરની ભન
 (૨) વરવોડો. -તી પુંં ભનૈયો
 ખરા(-રો)ખર વિં (૨) અં [ફા વરાવર]
 સમાન, સગ્યું (૩) ખરું, વાળખી (૪)
 ભેઈએ તેવુ, ભૂલચૂક વિનાવુ -રિયું
 વિં સમોવહિયું- સરખેસરખું -રિયો પુંં
 સમોવહિયો. -રી સ્ત્રીં સમાનતા [-કરવી
 =અર્ધા કરવી, હરીકાઈમા ઊતરકું.]
 ખરાસ નં [દ્વિં] કપૂરમા મસાલો નાખી
 બનાવેલો એક સુગંધીકાર પદાર્થ (૨) [પો,
 મગં મ.]સો ધનકુંટ [લેવી સળગતી વસ્તુ
 બદિયાન સ્ત્રીં, નં [ફા. વિચાન ?] ભમગરી
 ખરી સ્ત્રીં [ફા. વર=છાતી પરથી] અંગરખાનો
 એક ભાગ (૨) [?] ખરેટું
 ખરુ પુંં, નં [દ્વિં. વહજ] નેતરની ભનવુ ઘાસ
 ખરો પુંં [સ. જ્વર ?] તોર, મગરૂરી (૨)
 ચામેલી, પતરાળ (૩) ઘણા તાવને હીવે
 ઓઠના ખૂણા આગળ થતી ઝીણી શેલ્દીઓ.
 [-ઊઠવો, ઊઠવો; મૂતરવો=હોઠના ખૂણા
 ઉપર ઝીણી શેલ્દીઓ થઈ આવવી (માઠગીના
 અંત ભાગમા) -ઉતારવો=મગરૂરી ઉતાર
 વી ખરા ભાગવા =મઠ ઉતારવો.]
 ખરોહું નં જુઓ ખર (૨) જુવારખાલરીતું
 સરોહું [ખરાખર'મા
 ખરોખર [ફા.] -રિયું, -રિયો, -રી જુઓ
 ખરોળ સ્ત્રીં પેટને ડાખે પડખે આવેલો એક
 અવયવ; પ્હીહા [વ-એનો ગાળો
 ખર્ક, -ખ [જ] નં મરણ અને કયામત
 ખર્ખ નં એ નામવુ એક ઘાસ
 ખર્ખત નં [ફા] એક તંતુવાદ્ય
 ખર્ખર નં [સં.] ખૂર્ખ; અસરકારી (૨) પુંં
 અનાર્યોની એક ભતનો માણસ
 ખર્ખી વિં [સ વ્રહ્મા, કૃં-વર્મા] બ્રહ્મદેશવુ (૨)
 સ્ત્રીં ત્યાની બ્રાખા (૩) પુંં ખર્ખનો વતની
 ખર્હી પુંં [સં] મોર
 ખલ(-ળ) નં [સં] ભેર, શક્તિ (૨) લમ્કર
 ઠંદારી, ઠપ્રદ વિં બળ આપનાર. ઠવતી
 વિં સ્ત્રીં બળવાળી ઠવંત, ઠવાન વિં
 બળવાળું ઠહીન વિં બળ વગરવુ

ખલકે અં [ફા.] બલકે; એટલુ જ નહિ પણ
 ખલગમ પુંં; નં [જ.] મળદે; કંક
 ખલગરી સ્ત્રીં સ્ત્રીઓવુ મળાવુ ઘરેણુ
 ખલ ભલું અં કિં [દ્વિં.] વારી જવુ
 ખલદાણા પુંં એક વનસ્પતિ અને તેના ખીજ
 ખલમ સ્ત્રીં ખાદેલી ડાગર
 ખલવણુ નં જુઓ બિહલવણ
 ખલવણું સંકિં [‘ખલ’ ઉપરથી] બળવાળુ
 કરવુ, પોવવુ; વનારકું [બોલકું
 ખલવુ સંકિં [જુઓ ખરલવુ] (ઉંઘમા)ખબલકું;
 ખલા સ્ત્રીં [જ.] પીહા કરતુ વળગણુ -ભૂત (૨)
 [લા] તેવુ માણસ (૩) કંખ, મુસીખત.
 [-જવી, ટળવી =આદત કે પીહા દૂર થવી
 (૨) આદત કે પીહાકરુ માણસ દૂર થવું.
 -લેવી =કંખ દૂર કરવું; કંખડા લેવાં.
 -વહોરવી =આદત કે સંકટરુપ કામ કે
 માણસ સ્વીકારવુ -નોતરવું -ભણે!, -રાત
 ભણે! =કાણ ભણે; હું ભણ્યો નથી !]
 ખલાઈ સ્ત્રીં [‘ખલા’ ઉપરથી] ગાઠનો એક રોગ
 (૨) [જુઓ બરી] એક વાની
 ખલાકે પુંં [સં.] બગલો. -કા સ્ત્રીં બગલી
 ખલા(-ળા)કાર પુંં [સ] બળભેરી, ભેરજુલમ
 (૨) સ્ત્રી પર અત્યાચાર
 ખલા(-ળા)ખલ(-ળ) નં [સં] શક્તિ અને
 અશક્તિ કે તેતું માપ કે પ્રમાણ
 ખલારાત સ્ત્રીં [વળ (વ.) + કરાતિ (સ)]
 દર્કરાત (શં પ્રં માં વપરાય છે. ઉઠાં મારે
 દર્કરાત -બલાગત ત્યા ભય છે)
 ખલાલ વિં [જ] હલકું; નીચ
 ખલાસ સ્ત્રીં [સ] એક રોગ, જેમા ગળામાં
 તથા ફેફસામા સોજા આવી પીહા થાય છે
 ખલાહકે પુંં [સં.] મેઘ, વાદળ
 ખલિ(-ળિ) પુંં [સં] ભોગ, દેવને માટે કાઢેલો
 ભાગ (૨) [સં] પ્રહલાદનો પૌત્ર -દાનવોનો
 રાજ. [ખલિરાભનો ગોર =કાણો માણસ
 (શુકાચાર્ય)] ઠંદાન નં બલિ -ભોગ આપવો
 તે, ત્યાગ; કુરખાની
 બલિયો પુંં [કે. વલય] (સુ.) બળદ
 બલિ(-લી)વદ્ પુંં [સં.] બળદ

अलिष्ठ वि० [सं.] सौथी अणवान
 अलिहारी स्त्री० [हिं] भूथी (२) वाहवाह
 अलीयसी वि० स्त्री० [सं] वधारे अणवान
 अलीवर्द पु० [सं] अलिवर्द; अणठ
 अल्लय(-थी) वि० [तू वल्लय] अल्लयिस्ताननु
 (२) पुं० त्यानी ग्हेवामी
 अल्लयिस्तान न० [फा.] (स.) सिध् अने
 अक्षवानिस्तान पासेना ऐक सुलक
 अल्लन न० [इं] वायुथी आकाशमा ठिडती
 ऐक अनावट (२) विमान [निरावर
 अल्लेकुं वि० [‘अल’ उपरथी] (५) अणवाणुं,
 अल्लेस(-सा)न न० [ज. वल्लतान] ऐक नतने
 छोड के तेनु इण
 अल्लै(-ल्लो, -ल्लै)युं न० [स. वल्लयकं] यूसी.
 [अल्लैयां अेयवां=अरगती आपवी (२)
 हिसाअ भांडी वाणवो. अल्लैयां-पुहेरवां=
 स्त्रीये परखुं के नातरं करुं(२) आयलु अनव]
 अल्लेय अ० [फा.] लुओ अल्ले
 अल्लय वि० [सं.] अणवान; वीर्यवान(२) अणप्रठ
 अल्लैयां न० अ० व० अलाओ. [-ल्लैयां=
 इ अडां लैयां]
 अल्लैयां न० लुओ अल्लैयां, यूसी
 अवाडु न० [‘अे’ उपरथी] नवी अेडायेली
 लमीननुं अीलुं वरस
 अवाकं वि० [‘अे’ उपरथी] (३) अेवडुं
 अवासीर न० [ज] असाने अगतो रोग, अरस
 अवेा पुं० (य.) आवो, लाडवो (आणलावा)
 अशरा न० ऐक पक्षी
 अशीन न० ऐक पक्षी
 अशेर वि० [अे + शेर] अे शेर नेटवा मापनुं -
 -रिथो पु०, -री स्त्री० अशेर वजननुं कांठलु
 अस अ० [फा.] थयु; पूरतु (२) लार-निश्चय
 अशावतो शण्ड [-अेरतुं=अथ करुं-थतुं
 =पूरतु थतु.]
 अस स्त्री० [इं] ऐक वाहन-मोटरनेा अटारो
 असणां न० अ० व० [सं] वत्सके वत्सल उपरथी ?
 नानां छोकरां
 असी स्त्री० [पो., सर० म.] अकापी
 असुरं वि० लुओ अेसर (अोटा शण्डप्रयोग)

असें(-सेा) (से०) पुं० [अे + सेा] ‘२००’
 अरित स्त्री० [सं] नाभिनी नायेनेा लाग, पेडु
 (२) भूनाशय (३) शुदा वाटे पाएणी यडाववानी
 क्रिया के तेनी पियकारी. [-अरवी=ने क्रिया
 करवी.] अरदेश पुं० अरितवाणेा शरीरनेा लाग
 अरतो पु० [फा] गांसडी [अेवडुं
 अरुतं वि० [अे + सण अथवा अे + सर] (य.)
 अरुलावतुं स० कि० [सर० हिं. वहरा(-ला) ना]
 मज्जुत करुत; अीलवतु(२) अेलावतु (३) [ला.]
 आनदित करुत [वहेवडावतुं
 अरुवतुं स० कि० [लुओ वडवतु] अहावतुं,
 अरुडि पु० [प्रा विह (स. मी) उपरथी के रव०]
 (सु) आठि, हाठि
 अरुडुर वि० [फा] शूरवीर, हिंमतवान -री
 स्त्री० पराकम. [-अेआडवी, अतावपी=
 अरुडुरीतु काम करी अतावतु (२) आली
 अरुडुरीनेा देभाव करुवो. -आरवी = भारे
 अरुडुरी कर्यानी अेडशी हाडवी]
 अरुतुं न० [फा. वहनह] भिष; अेडुं कारण
 [-आपुं = अरुतु काडी शक्य अेवुं कारण
 आपुं -काडुं = भिष-अेडुं कारण
 अतावतुं. -अेणतुं, -शोधतुं, -अेरतुं]
 अरुतु पु०; स्त्री० [फा] लखंडो; रग; शोला
 (२) आनठ, मल (३) वसंतकतु, तेनी
 रंगलयेां अे-माडक समय (४) पुं० ऐक
 रोग [-आवपी = मल आवनी आनठ
 अणुलवो]
 अरुतु अ० [सं. वहिर, सर० हिं वाहर, म वाहेर]
 अरुतुहि [-आवतुं = अणुत थतुं-अेडतुं
 अरुतु = अडु पडोयेलु अरुतुथी मोणुं
 देभाव परतु अरुतुथी पाकुं. -काडुं =
 अरुतुथी अरुतु हाडी काडुं -अरुतु = अरुतु
 अरुतु (२) अडापेशाअनी हाजते अतुं
 -नीकणतुं = अणुत थतु -अरुतुं = लहेर थतुं
 (२) अरुतु थतुं (युक्तज)] अंकाट पु० काट
 अरुतुनेा भाग अयली स्त्री० [+ आलतुं]
 अलिआरिणी अणुतुथो पुं० [+ प्रा वट्ट
 (स. वृत्) = वरुतुं, आअरुण करुतुं] रालथी
 नारुण थतुं तेने सताववा कायडा तोडनारो के

प्रभने रंलडवा नीकणेशो माणस (२) अक्षर
 रही लूटकाट करनारो, लूटारो ०३६ न०,
 ०३६ पुं० अक्षरवृत्त्यातु काम ०३३
 पुं० गाम के धर विनानुं रहैकाण के जगा
 ०३३३३ पुं० गाम अक्षर रहेनारो-अंगी
 अक्षरवृत्त न० [‘अक्षरवृ’ उपरथी] सोनीनी
 दुकाननो कथरो -खिये पुं० धूणधोयो
 अक्षर(-हो)रवृत्त सं० किं० [दि वडहारी, बहुवारी
 =सावरणी; सरं० हिं. बहारना] अक्षर काठव
 अक्षर वि०[फा.] मन्त्र, कायम (२) प्रसन्न,
 स्वस्थ [-राअवृत्तं =मन्त्र राअवृत्तं] -ही
 श्री० मन्त्र, कायम राअवृत्त ते [-आपवी,
 -मणवी, -होपी] (२) वि० कायमी
 अक्षरवृत्त सं० किं० [प्रा वहाव (स. वाहव)]
 श्रेवावव, पसारव
 अक्षरि अ० [सं.] अक्षर [प्राय सभासमा]
 -रंग वि० अक्षरवृत्त, अतरंग नहि नेवृत्त (२)
 न० कर्षण विधिना प्रारंभनो लाग (३)
 अक्षरनो अययव, अक्षरवृत्त स्वयं -रिन्द्रिय
 श्री० अक्षरनी (पाथ) छद्विय -गोण वि०
 अक्षर पडती गोण सपाटीवाणुं; ‘कोनेकस’
 -द्वि श्री० आद्यद्वि (अंतरद्विथी लिलट्ट).
 -भूत वि० अक्षर धयेतु; अक्षरवृत्त -भूत
 वि० विभुज, पराधुभ (२) आद्य विषयोभा
 आसन्न -द्विपिडा श्री० अक्षे नतनो
 उभाणो, जेना जवाभनो शण्ड तेनी पोतानी
 अक्षर सभायेदो न होय (अतर्षापिकाथी
 लिलट्ट) -भूत न० अक्षरवृत्त सं० ल’ (ग)
 -भूत पुं० अक्षरकार, त्याग (२) नात के
 महाजन के कर्षणनी अक्षर भूत ते (३)
 आदि०कर -भूत वि० अक्षरकार पाभेत्त
 -भूत न० ‘अक्षरवृत्त’ (ग) -भूत
 पुं० ‘अक्षरवृत्त’ अंगल’ (ग)
 अक्षरवृत्त (-रं) न० [फा] जगत स्वयं
 अक्षरवृत्त, अक्षरवृत्त, अक्षरवृत्त, अक्षरवृत्त
 लुओ ‘अक्षरि आ
 अक्षरि स्थित वि० [सं] अक्षर लिलेत्त
 अक्षरवृत्त न० [सं.] आद्य स्वयं
 अक्षर वि० (२) अ० [सं] भूत (सभ्या के

भापभा). [-करी! = कभाल करी। -थरुं!
 = हवे अस (२) हड यथ. -सां = हीक;
 भले] ०३६ (-भू)णु वि० (ग) अनेक
 अक्षरवाणुं (२) पुं० तेवी आकृति, ‘पोविगोन’
 ०३६ पुं० वि० अक्षरवाणु. ०३६
 श्री० पीणी लूथ (२) यपानी कणी
 (३) नाडलर ०३६ न० ०३६ अ० अनेक
 रीते (२) धणुं करीने ०३६ वि० अनेक
 नामोवाणुं (२) पुं० (सं) धंश ०३६
 श्री० अक्षर ०३६ न० अनेक पत्नीओ
 होवी ते ०३६ वि० (२) न० धणुं पानवाणुं.
 ०३६ वि० धणुं पगवाणु ०३६ वि०
 अक्षर वार कणनार (२) श्री० अक्षे क होड ०३६
 वि० वायाण (२) होडहाणु ०३६ पुं०; न०
 मोटा लागनो मत ०३६ श्री० [अक्षरमत
 + धं] अक्षरमत (२) अक्षे पक्ष करता पीलना
 मतनी सभ्यानी विशेषन ०३६ न० अक्षर;
 सभान ०३६ वि० वणुं लोकाये कभूल
 करेत्त. ०३६, ०३६ वि० लारे किंमततुं
 ०३६ वि० श्री० धणुं नतोवाणी ०३६
 वि० धणुं रंगवणु. ०३६ वि० धणुं इपवाणुं
 (२) पुं० अनेक वेश धाणुं करनारो ०३६ वि०
 नथु, अवि० ०३६ श्री० ०३६ न०
 अक्षेथी वकारेने साटे वपरतु वयन (व्या)
 ०३६ वि० अनेक प्रकारतु ०३६ पुं०
 जेमा पूर्वपद विशेषण होय अने उतरपद
 विशेषण होय तेम न आणु सभ्यत पद पाछु
 अन्य पदतु विशेषण होय तेनो सभास (व्या).
 ०३६ न० धणुं लणुनी सत्ताथी याधतुं
 राजतत्र ०३६ वि० विद्वान ०३६ वि०
 सुतर नहि अक्षु, गूयवायेत्त, ‘जोअक्षेकस’
 अक्षर (-रा, -राण, -री) [श्री० सं वर्तिन्
 (पींछावो - इ-ओ ?) + चर इकडाना
 वाडनथी कृतारी ?] (स) अक्षे ट्वा
 अक्षे श्री० [सं वृत्त उपरथी ?] सुगध ०३६
 अ० किं० सभ्यत, भक्षेत्त (२) [हिं वृत्तना
 (सं वृत्त), सरं ‘वृत्त’] शठत्त, अक्षे नव;
 वही अक्षे -काट पुं० अक्षेत्त ते -काट
 सं० किं० ‘अक्षेत्त’ प्रेरक

अहेङुं न० [सं विभीतक, प्रा. वहेडय, सर० हिं. वहेडा, म. वेह(-हे)डा] ऐक इण -डा पुं० अहेङानु आड

अहेङो पुं० लुओ 'अहेङु'मा (२) [दे. वहल अथवा दे महेङु = काहव] (य) काहवकीयड अहेतर वि० [फा. विहतर] ठीक, सारं; वधारे सारं

अहेन स्त्री० [स. भगिनी, प्रा. वहिणिजा, सर० हि वह(-हि)त्त] ऐक माता पितानी के काक, भाभा, मासी वगैरेनी दीकरी (२) काई पण् स्त्री (३) स्त्रीता नाम अतेना आहरवायक अमुग ०८ स्त्री० [भानार्थे] अहेन ०पणुं न० अ० व० (स्त्रीओनी) भिनाथारी ०पण्णी स्त्री० साहेडी; स्त्रीभिन्न. -नां(-नी) स्त्री० अहेन (ध्यारदर्शक)

अहेर स्त्री० अहेराट (२) येतन न होवु ते [-भारपी = अहेरं के लड यव]

अहेराट पुं०, -रा स्त्री० 'अहेरं' परधी] अहेरापण् [-दा अववे, भारवे = अहेरा-पण्णी असर होवी के लागवी]

अहेरं वि० [स वधिर, प्रा. वहिर] न सालणी शके तेवु; ओङुं सालणतारं (२) अण्डवामां कसरवाणुं (जेम के इपियो) (३) वेडना न थाय तेवु उडान थाभडी अहेरी यई लवी (४) [सु.] धमभमाटनी कसरवाणी (वानी)

अहेत, -ताण वि० [सं. प्रभूत, प्रा. बहुत्त सर० हिं, म. बहुत्त] पु० कण, वधारे

अहेतरुं स० किं लुओ अहारवु, अङुं काहवु अहेणुं वि० [स बहुल] मोडु; विस्तावणु.

[अहेणो हाथे = छूटे हाथे; उडारताथी]

अण न० [लुओ अण] जेर (२) लरकर [-आवडुं, पकडुं = अण भणडुं, अणवाणु यव -पूरडुं = अण उभेरडु, मड आपवी -आत्रडुं = जेर आस्थु लुवु] ०कट वि० अणवान ०अअराई, ०अअरी, ०जेरी स्त्री० अअरइती. ०तुला स्त्री० अणनी सभतोड गोडवण्णी ०दायी वि० अलदायी ०लंग पुं० अणनो लंग (२) वि० अणतु लांगलु ०वती वि० स्त्री० अणवाणी ०वंत,

०वान वि० अणवाणुं, सअण ०डीणु(-न) वि० अण वजरनुं; निर्भण

अणकणुं वि० [अणवु परधी] अणवाना-अणी उडवाना गुणवाणुं (२) (लागण्णी के हाजधी) मनमा अणया करता नवसावनुं अणओ पुं० [लुओ अलगम; सर० म वडका] गणके. [-पडवे = गणके नीकणवे.]

अणअअरी, -राई, अणजेरी लुओ 'अण'मा अणणु न० [लुओ अणडु] अणडु ते -तणु न० अणवाना लाकडा -तर स्त्री० + अणतरा. -तरा स्त्री० हाजवाथी थती पीडा (२) मनमा थती तेवी लागण्णी [-करपी = थिता करपी (२) अडेभाई करपी] -तुं वि० सणगतु (२) न० सणगती वरतु (३) अणतरा (४) तापण्णी के तापणुं

अणतुला लुओ 'अण'मा अणह, -दियो पुं० [दे. वलह, सर० म. वल्ल, -त्त, हिं वल्ल] ऐक योपणुं (२) [ला] भूर्भ; गमार ०गाडी स्त्री० जेलमाडी

अणदायी लुओ 'अण'मा अणदियो पुं० लुओ अणह

अणपारी वि० [अण + अथार] धणु मअभूत अणअण स्त्री० [अणवु उपरधी] थिता (२) हाज (३) धर्पा ०तुं वि० अणो - डाडे ऐडुं (२) पीडतु

अणपिंअ न० ऐक लततु इण

अणपीअ न० ऐक औपधि

अणल ग पुं० लुओ 'अण'मा अणवती, अणवंत, अणवान लुओ 'अण'मा अणडुं अ० किं [प्रा वल (स. ज्वल)] सणगतु (२) अणतरा थवी (३) [ला.] धर्पा करवी. [अणी अे वात = अे वात पडती भूडा अणुं = भूडे; उपेक्षा कडे, अे अर्थनो उडुगार]

अणवे पुं० [अ वल्वा] अड [- उडवे, अणवे = अडयवु] -वाओर वि० अणओर

अणडीणु(-न) लुओ 'अण'मा अणारकार लुओ अलाकार

अणअण लुओ अलाअल अणायो पुं० [अणवु उपरधी] कदापो. संताप.

[—ਕਾਠਵੋ = ਪੋਤਾਨਾ ਫਿਲਨੀ ਅਯਤਰਾ ਘੀਲ
ਆਗਯ ਕਠੇਵੀ ਤੇ ਤੇਨੀ ਉਪਰ ਕਾਠਵੀ — ਤੇਨੇ ਤੇਨੇ
ਕੋਯ ਅਨਾਵੇ।]

ਅਭਿ ਪੁੰ ਯੁਐ ਅਭਿ

ਅਭਿਯਾ, ਠਕਾਠਾ ਠਘਾਪਠ ਪੁੰ ਅੰ ਵੰ
[ਅਭਿਯੁੰ + ਠਕਾਠਾ] ਸ਼ੈਯਠ (੨) ਐਨਾ ਟੇਵ (੩)
[ਠਾ] ਠਰਾ ਠਰਾਮਾਂ ਵਾਕੁ ਪਾਠੇ ਤੇ ਗੁਰਸੋ ਕਰੇ
ਐਕੁੰ ਆਯੁਸ [—ਆਵਯਾ, ਨੀਕਯਯਾ,
ਪਥਾਰਵਾ = ਸ਼ੈਯਠ ਨੀਕਯਯਾ. —ਕਾਠਵਾ,
ਠਾਂਕਯਾ = ਸ਼ੀਤਯਾਨੀ ਰਸੀ ਮੁਕਵੀ]

ਅਭਿਯੁੰ ਵਿੰ [‘ਅਯ’ ਉਪਰਥੀ, ਟੇ ਵਲਿਯ] ਠੇਰਾਵਰ
ਅਭਿਯੇਲ ਵਿੰ [‘ਅਯਯੁ’ ਉਪਰਥੀ] ਅਠੇਯੁ
ਅਯੀ ਅੰ ਠਰਾਂਠਾਨੀ ਠਰਾਂਠੀ ਐਕ ਵਾਨੀ

ਅਯੂਕੁੰ ਵਿੰ [‘ਅਯ’ ਉਪਰਥੀ] ਅਯਵਾਯੁ
ਅਯੋਵ ਅੰ [‘ਅਯਿ’ ਉਪਰਥੀ] ਠਾਵਯੀ ਪ੍ਰਯਿੰਮਾ
ਅਯੋਨਿਯੁੰ ਨੰ ਯੁਐ ਆਯੋਨਿਯੁੰ

ਅਯਯੁੰ ਅਯਯੁੰ ਵਿੰ [ਅਯਯੁ + ਅਯਯੁੰ] ਗੁਰਸੇ
ਠਯੇਲੁ (੨) ਸੰਤਾਪ ਠਾਯੇਲੁ (੩) ਅਠੇਯੁੰ
ਅੰਕੁੰ ਵਿੰ [ਜ ਵੰਕ ਉਪਰਥੀ; ਸੜੰ ਹਿੰ ਵੰਕਾ]
ਵਾਕੁ, ਅਠਪਟੁ

ਅੰਕੇਰਾਵ ਪੁੰ [ਅੰਕੁੰ + ਰਾਵ], ਅੰਕੇ ਵਿੰ ਪੁੰ
[‘ਅਕੁ’ ਉਪਰਥੀ] ਠੇਲਯਠਾਠਿ

ਅੰਘਾਰੇਲੁੰ ਸੜੰਕਿੰ [ਯੁਐ ਯ ਘਾਰੇ] ਯੁਮ ਘਾਠਵੀ
ਅੰਘਾਰੇ ਪੁੰ [ਯੁਐ ਅਘਾਰੇ] ਘਾਠੇ; ਯੁਠਾਠੇ
(੨) [ਅਯ + ਘਾਰੇ] ਐਕ ਨਤਨੋ ਘਾਰ

ਅੰਘ ਅੰ [ਜ. ਵਠ] ਕਲਾਠੀ (੨) ਅਯਕਰਮ (੩)
ਪੁੰ ਸੀਸਾਨੋ ਐਕ ਘਾਰ ਠਘਾਰਮ ਅੰ
ਠਲਾਠੀ ਠਾਰਮ

ਅੰਘ ਪੁੰ [ਜਿੰ ਵਠ, ਪ੍ਰਾ. ਵਠ] (ਸ) ਅਯਾਯ
ਪ੍ਰਾਤ. ਠਠਘ ਪੁੰ ਠੰ. ਸ ੧੮੦੫ ਘਾਠ ਸਰਕਾਰੇ
ਅਯਾਯਾਨਾ ਠਾਯਠਾ ਕਰੇਲਾ ਤੇ. —ਗੀਯ ਵਿੰ
ਅਯਾਯੁੰ

ਅੰਘ ਪੁੰ ਰੀਤ; ਠਰੇਲ (੨) ਠਰਕੁੰ; ਯੁਠੇ(੩) ਅਠਮੇ;
ਜਾਤ (੪) ਵਿੰ ਨਾਯੁ, ਨਿਠਠਠ

ਅੰਘੀ ਅੰ [ਸੜੰ ਹਿੰ. ਵੰਗਲੀ; ਮ. ਵਾਗਲੀ]
ਅੰਘੇਲੁ ਠਾਠੇ ਪਠੇਰਵਾਨੁ ਠਾਯਯੁ ਤੇ ਠਾਯੁੰ ਠਰੇਲੁ.
[—ਪਠੇਰਵੀ = ਨਾਮਠ ਅਨਠੁ] ਠਘਾਰ ਪੁੰ
ਐਕ ਨਤਨੋ ਘਾਰ

ਅੰਘਈ ਅੰ [ਸੜੰ ਹਿੰ, ਜ. ਵੰਗਲਾ, ‘ਵਗਾਲ’

ਪਰਥੀ] ਨਾਨੋ ਯ ਗਲੋ. —ਠੋ ਪੁੰ ਐਕ ਵਿਠਿਠ
ਨਤਨੁੰ ਮਕਾਨ

ਅੰਘਾਯ, —ਘਾ ਪੁੰ [ਪ੍ਰਾ ਵਗਾਲ] (ਸ.) ਐ ਨਾਮਨੋ
ਪੁੰ ਠਿਠਨੋ ਪ੍ਰਾਤ. —ਘੀ ਵਿੰ ਅੰਘਾਯੁ (੨)
ਅੰਘਾਯਾਯੀ ਠਾਧਾ(੩) ਪੁੰ ਅੰਘਾਯਾਯੀ ਵਤਨੀ.
[ਆਘੀ ਅੰਘਾਯੀ = ਠੇਕ ਆਠੀਯਮ, ਠਠਠ
ਗਰੀਯ. ਅੰਘਾਯੀ ਠਗ = ਪਾਠੇ ਠਗ. —ਠੋਲ =
੮੦ ਰੁਪਿਯਾਲਾਰਨਾ ਰੋਰ ਪ੍ਰਠਾਠੇਤੁ ਠੋਲ.]

ਅੰਘਾਯੁੰ ਨੰ [‘ਅੰਘੀ’ ਉਪਰਥੀ] ਐਕ ਨਤਨੋ
ਠ ਠਾਯਯਾਠ

ਅੰਘੀ ਅੰ ਨਾਨੀ ਠੀਲਈ; ਠਪਠੀ
ਅੰਘੀਠੋ ਪੁੰ [‘ਅੰਘੀ’ ਪਰਥੀ] ਐਕ ਨਤਨੋ
ਸਾਠੇਠ [ਠਲਕੁੰ ਅਨਾਠ

ਅੰਠ (-ਠਿਠੋ) ਪੁੰ ਠਾਯਯ ਸਾਯੇ ਠੀਠਨੁੰ ਐਕ
ਅੰਠੀ ਅੰ [ਸੜੰ ਮ] ਐਕ ਨਤਨੁ ਅਨਾਠ
ਅੰਠ ਵਿੰ [ਸੜੰ ਮ ਵਠ ਪ੍ਰਾ. ਵਠਰ] ਘੁੰ (੨)
ਅਠਠ ਵਗਰੁ [ਅਠੇਲੁ (੨) ਠਕੁੰ

ਅੰਠਠ ਵਿੰ [ਯੁਐ ਅਠਠਠ] ਠਾਧੀ ਠਾਧੀਨੇ
ਅੰਠ ਨੰ [ਸੜੰ ਮ.] ਠੁਠਠ, ਅਠਠੋ [—ਠੀਠਨੁੰ,
ਠਾਠਠੁ] ਠਘੇਰੇ ਵਿੰ ਅਠ ਕਰਨਾਰ

ਅੰਠਿਯੁੰ ਨੰ [‘ਅਠੀ’ ਉਪਰਥੀ] ਅਠਨ, ਪਠੇਠਠ
ਅੰਠੀ ਅੰ [ਸੜੰ ਹਿੰ, ਮ.; ਯੁਐ ਠਾਠੁੰ]
ਐਕ ਨਤਨੁ ਅਠਨ [ਅੰਠ ਕਰਨਾਰ

ਅੰਠਿਠੋ ਪੁੰ [‘ਅਠ’ ਉਪਰਥੀ, ਸੜੰ ਮ ਵਠਠਾ]
ਅੰਠਗੀ ਅੰ [ਪ੍ਰਾ.] ਪ੍ਰਾਠਠਾ, ਠਠਾਠਠ [—ਠਠਾਠਠੀ
= ਠੁਕਮਤੁ ਪਾਲਨ ਕਰੁਤੁ —ਕਰਵੀ = ਪ੍ਰਾਠਠਾ
ਕੜਵੀ (੨) ਸਲਾਮ ਅਠਵੀ —ਠੁਠਠਵੀ =
ਵਿਨ ਨਿ ਕਰਵੀ, ਅਠਠ ਕੜਵੀ.]

ਅੰਠਰੇ ਨੰ [ਠਾ, ਟੇ ਵਠਿਰ] ਠਰਿਠਾ ਠੇ ਨਠੀਨੇ
ਠਿਨਾਰੇ ਠਾਠੇਲੁ ਵਠਾਠੇਨੀ ਠਾਠਠ ਠਠ ਠਠੇ
ਠੇਲੁ ਸਠਾਨ(੨) ਨੇਵਾ ਠਠਾਨਠਾਠ ਗਾਮ. [—ਕਰਵੁੰ
ਅਠਰੇ ਠਾਠਾਠ (ਵਠਾਠੇ) ਠੋਠਾ ਵਠਠ ਠਾਠੇ
ਠਾਠਾਰੁ ਠ ਠਾਠਵੁੰ] —ਰੀ ਵਿੰ ਅੰਠਰੇਨੇ ਠਾਠਠ
(੨) ਨੰ ਐਕ ਨਤਨੁੰ ਠੀਠੁੰ ਠਾਠਠ

ਅੰਠਲੋ ਪੁੰ ਯੁਐ ਅਨਠੀ
ਅੰਠਵੋ ਪੁੰ [ਠਾ ਵਠ ਉਪਰਥੀ] ਠਈ
ਅੰਠਿ(-ਠੀ) ਪੁੰ [ਜਿੰ] ਠਈ(੨) ਯੁਐ ਅੰਠੀ, ਅਨਾਠ
ਅੰਠੀ, ਠਠਠ ਪੁੰ [ਜਿੰ] ਵਠਾਠ ਕਰਨਾਰ; ਨਾਠਠ
ਅੰਠੀ ਅੰ [ਜਿੰ] ਠਾਠੀ, ਠੁਠਾਠਠੀ, ਅਠਠਠਠੀ

पकडी आलेखी श्री(२)श्री० लुओ अंभी;मना
 अंटी पुं० [सं., फा] क्ठी. ०आतुं न०
 केडआतु; दुर्ग ०वान पुं० क्ठी
 अंद्(-धू)क श्री०[ख] दार्थी गोणी भारवानुं
 अक शभ [-छोडवी, झोडवी = अंद्कनो
 पार करवा. -ताकवी = अंद्क वडे निशान
 कन्तुं -दूटवी = अंद्क छोडवानो लडाडि थवा
 -अताववी = अंद्कथी मारी नाभवानी
 धमधी आपवी. -भारवी = अंद्कनो गोणी-
 पार करवा. -भरवी = अंद्कमां दार, गोणी
 केकारवस वगेरे लरी झोडवा माटे तैयार करवी.]
 ०थी पुं० अंद्कवाणो -डियुं वि० अंद्कना
 नेवुं -डिये पु० अंद्कवाणो, सिपाध
 अंटेगार पुं० [फा. वद्व + गार] सेवक; आक, २
 गुलाम [अक संपोषन]
 अंटेनवाज वि० [फा.] सेवक उपर कृपा करनार
 अंटे पुं० [फा.] सेवक; दास (२) पोते (अडाध
 अताववा वपराय छे) [लपते]
 अंटेअरत पुं० [फा.] व्यवस्था; तन्वी (२)
 अंध वि० [सरहं. वंद] वासेलु; छिवाडुं नडि तेवुं
 (२) अरकेतुं आलु नडि तेवुं (३) नामने अंते
 सभासभा 'साथे', 'सहित', 'वाणु',
 '-प्रभाणे, कभधी' अवा अर्थमा छे।
 थोडअंध, अपाठअंध, हथियारअंध. [-यडुं
 = अंध यवुं, अरकेतुं]
 अंध पुं० [सं] आधुवं ते के तेतु साधन (२)
 तेनी गांठ-पकड (३) अंधन; केड (४) रथना;
 गृथणु(प) पाण(क)मुद्रा (योग) (७) प्रतिअंध;
 अरकव. [-नाअवो, अंधवो, भारवो =
 आवाण वडे अकडु -आंधवो = (नदी धं०मा
 पाणीना शेक माटे) पाण आधवी]
 अंधक वि० [सं] अंधनकारक
 अंधकी श्री० [सं] वेस्था [कअन्रियात
 अंधकोश(-ध) पु० [अंध + कोश (काष्ठ)]
 अंधणी श्री० [सं. वंथ उपरधी] करार(२) पाटो
 अंधन न० [सं] अरकव; प्रतिअंध (२) केड
 (३) आधनागी वरत, तेनी पकड-गाड
 ०कारक, ०कारी वि० अंधनकारक ०सुअ
 वि० अंधनमांधी धूरेतुं

अंधपेशाअ पुं० पेशाअ अंध थई अवानो रोज
 अंधयेसतुं वि० [अंध + येसतुं] येसत,
 गोठतु (२) माकक; अतुडण -तुं अंकि०
 अंधयेसतु यवु(२) काममा आवतुं; ठेकाळे पडुं
 अंधव, -वे। पु० [सं वंथव] लार्थ
 अंधाणु न० [आंधुं परधी] अंधारणु (पेटे
 आधवानु) (२) आधवानी वरतु; तेनी गांठ-
 पकड (३) प्रतिअंध, अरकव (४) व्यसन.
 -णु वि० व्यसनी
 अंधामणु न०, -णु श्री० [आंधुं परधी]
 आधवानी मलूरी(२) आधवानी रीत(३) करार
 अंधारणु न० [आंधु परधी] आंधणी: रथना
 (२) व्यसन, आदत (३) पेटे आधवानी
 औषधनी थप(४) धारावारणु, 'डोन्ट्रीटयुशानु'.
 ०भला श्री० देशनु अंधाणु घडवा माटेनी
 आस प्रमकीय सभा; 'डोन्ट्रीटयुअन्ट
 येसेअधी'. -णुथ वि० अंधारणु के तेने
 लगतु के तेनी रीत प्रभाणुतु
 अंधारो पु० [आंधु परधी] रगवानो लाम
 लुओ आंधी लुहा लुहा रग करनार, आधणुगर
 (२) रेशमी कपडा घोड कुंटी करी आपनार (३)
 नमाकुना पडा आवनार (४) [सु] पाणुनी आध
 अंधावतुं संकि० 'आधवु'तु प्रेरक (२) साथे लार्थ
 अवा कांठक आपवु छे। ० रस्ता मटे नारतो
 अंधाण्ये छे (३) [ला] कडर करी अक्षिस
 आपवी छे। तेमणे तने शु अंधाण्युं ?
 अंधाणुं अंकि० [लुओ आधु] 'आधु'तुं
 कर्मणि
 अंधियार वि० [आधु परधी] हवा अजवाणा
 वगरनुं (स्थान) (२) वडेतु नडि तेवुं (पाणु)
 [-यई अणुं = हाथपग अंधाई गया होय तेवुं
 यवु, हरतुडतु अंध यवु (२) अन्नावर के
 अयगित थई अणु -पडुं, रडेणुं = अन्नावर के
 अणुवडेतु रडेणुं] ०आतुं न० अहीआतु;
 केड नेवी नगा
 अंधियो पुं० [आधु परधी] आधवानु टोणुं
 अंधी श्री० [सं वंथ] मना (२) परेण (३) पाडी
 (४) करार (५) [य] दामणी
 अंधु पु० [सं.] लार्थ (२) सगो. ०कृत्य न०

बाधयारानुं काम, मित्रकार्यं, ०ञ्जन पुं०सगो;
कृष्टपी ०त्ता स्त्री०, ०त्व न० अधुपलुं (२)
बाधयारो, मित्रता ०भाप पुं०लाधना जेहली
प्रीति. ०वर्गं पुं० सर्गासंभंधी. ०ह्रीन वि०
सगास यधी विनातु

अधुंर वि० [सं.] रभ्य, मनोहर
अधुं स्त्री०, ०यी पु०, -किधुं वि०, -किये।
पुं० लुओ 'अहृक'भा

अधे वि० + लुओ यने, अेह
अने वि० लुओ यने; अेह

अंअ वि० [सर० म] मोट्ट; कदावर (२) पुं०
[सर० हिं; रव०] आयुं, मृदंगनोने लाग (३)
३हा (४) [?] आवण [-अलववो = मार
मारवो -भाजरी आपची = मार मारवो
-वाभवो = भासीभम यधं नुं, धनदोखत
न ग्हेवां]

अंअंअ वि० [अअ' उपरथी] लूँलूँ;
अवेर [-अलावतु, डोकलुं = डिग मार्या
करवी; गप गलवपी.]

अंओ पुं० [सर० हिं ववा; म वंन; स. संवा;
पो पौपा] पाणी कढवातु यंत्र (२) आग
ओलववा भाटे पाणी केंकवानु यत्र (३) पाणी
गगम करवानु अेक प्रकारतु वासण (४) पाणीनो
मोटो नण -आआलुं न० आगनो अंओ
रापवानु स्थण. -आवाणो पु० अओ लधं
आग ओलवनार भाखस

अंसरी स्त्री० [अंसी उपरथी] वासणी, वेणु
अंसी स्त्री० [सं वजी, प्रा वसी] अंसरी
वासणी. ०धर पुं० (स.) श्रीकृष्ण ०अ(-३)ट
पुं० (स) गोडुणनो अेक प्रख्यात वड

आ स्त्री० [सर० म, दे वाइया] मा (२) वडील
स्त्रीना नाम पाछण लगडातो शण्ड; नेम डे
करूरभा (३) अ० [सर० दे. वाख] वडावनो
अेक उद्गार ग्हेलुं वि० भाधेलु

आधंअ न० [इं] अिस्ती खोडिनो धर्मअथ
आधंस पु० [अ] काण; आयस (२) [सु]
मोट्ट अडातु [पायगाडी

आधिसकल स्त्री० [इं] अे पैडानो साधकल,
आधं स्त्री० [दे. वाइया] कौर्ण पण स्त्री, आधडी

(२) स्त्रीनां नाम पाछण लगडातो मानस्यक
शण्ड (३) सासु (४) नोकरडी. [आधं आधं
आभले धाणी = भाभ भागवी अेक
मतनी रमत] ०कट्याणी वि० आयलु;
नभासु (२) स्त्री० भाभ (३) आणण, कालावाला.
[-करवी = भाभ भागवी] ०अ स्त्री० सासु.
०(-अ)डी स्त्री० कौर्ण पण स्त्री (२) पत्नी.
[-करवी. = परणुं -राभवी = रभात
राभवी आयडीओ अेसवी = मोडाण मंडापी;
कृशा यवी.] ०भाधं बाल(-ण)णी स्त्री०
अेक रमत, यलकयलाणुं. ०भाणुं न० अेक

आडि, ०वेा पुं० [रव०] लाडवो (आणलापा)
आडि (आ') पु० [सर० म] (सु) अडुडि; उडि
आडि(-३)लुं न० पशुनो आचणवणो अचयव
आकरवडी स्त्री० [सर० म] अेक पकवान
आकरी स्त्री० उडधी सामे अधउते; ममतअयुं
वेर. [-आधवी = ममत पर वडी सासुं यडुं,
वेर करवु] [(दीवासणी डे साणुनी)

आकस न० [इं वॉक्स, सर० हिं, म] पेशी
आकणा पुं० अ० व० [अ वाकला] आधुं
आडेलु कडोण [-आपचा, नाअपा =
आकणानो अलि आपवो (२) लाय आपवी]

'आकात वि० लुओ अकात

आडी वि० [अ] अटुत(२) वडेलु (३) अणतरीमां
देवाम ग्हेलु (नेमके सरवाणा ध० गास्ता),
शेष (४) ओं सिलक, गास्ता छेवटे र्हेतु
नमा ते (५) पत्या वगर र्हेली डे यूकते
करवामां यडेली रकम (६) अ० नहि तो.

[-कादवी = छेवटे ग्हेली सिलक गाली कादवी
-ने नकडी कुची (२) यडेली आडी गोधी
काडीने क्हेवी डे मागची -अेयची, ताणुची
= हिसाभे नीकणती आडी डे सिलक रकम
आगण आतामा लधं नवी] ०ताडी वि०
आडी ग्हेलु (२) स्त्री० भागलु, लडेणु

आडुं (-अुं, -डोर) न० [लुओ अयु] काणु.
[-पाडुं = काणुं करवु]

आअडुं अ०किं [लुओ अजेडो] आअडुं;
वडडु; कजियो करवो

आअडुं वि० [स वजयिनि, सर० म. वाकल,

हिं वाकरी] विद्यायाने जेने धर्यो वधत यधं
गयो होय तेवु (दोर)

आभाषोऽं वि० आभाषोऽं; तड ने इड कळी
देनार, निभासस [लुओ आकुं

आभुं वि० [लुओ आकुं] रगीलुं (२) न०
आग पु० [फा.] अगीयो ०वान पुं० [+
फा. वान] भाणी. -भायत स्त्री० [फा. वागात]

अगीयाभां यती जेती, शाकलाळ (२) वि०
इवाना पाळीथी यती (जेती) -गायती वि०

इण्डलना अड छेरेवा लायक (जमीन)

आभडोरे स्त्री० [हिं; वाग=लआम + दोर]
लगाम [वागेश्री राग के तेतुं गीत

आगेसरी पुं० [लुओ वागेश्री, सर० हिं, म.]
आघड(-डुं) वि० लुओ आधुं(२) अिडामधु

-डो पुं० तेवा माणस

आधुं वि० [स व्यग्र, प्रा. वगणं सर० म.
वाग्या] भूड, गतागम विनातु -धाई स्त्री०

आधापधुं. -धां न० अ० व० [सर० म. ववणे
=लेवु] आधा; क्षा [आरवां]

आयडे पुं० [अयडे परधी? सर० म वाचकें]
भूडी के कल्लो या तेभा आवे नेटलुं ते (२)

पांथे आगणा वडे लरेलो यीभटो-वधरो.
[आयका भरवा=भूडे ने भूडे वेडु(२) पंलना

यीभटा-वधूग लरवा]

आज पु० [फा] जेक शिकारी पक्षी, शकरो
(२) [ला.] थोडो(३) वि० [फा. वाज (वाल्नन)]

नामने हागता 'वाणु', 'अतुरक्ष' वगेरे अर्थे
अनावतो प्रत्यय. उडान डगलआज, रडीआज

आज पुं० [स वाज, सर० म] सतागनो
पळेदो तार, जेना पर आगणीओ राधी

वजाडवाभां आवे छे

आज स्त्री०; न०, ०डुं, ०धुं न० [स व्यजन,
प्रा वीजण=पणे] पतराणुं [-भांडची =

भीरसवा पतराणुं भूडुं]

आजपेडावाण पु० [स वाज+पेडावाण]
पेडावाण आणानो जेक जेड

आज ० पुं० [स पादपुष्ट, प्रा पायपीड; सर०
म वाजट] यार-भायावाणुं जेक लततुं आसन

आजरी स्त्री० [सर० हिं वाजरा] जेक अनाज;
-रिधुं न० आजरीतुं डूडुं (२) जेक घरेषु.

[वधुं=हलमत वधवी] -रियो पु०
आजरीना खोटनो कसार(२) आजरीने शासमा

राधी अनावेली जेक वानी -रे। पुं० मोटा
हाणानी आजरी

आज ० पुं० (स) अलप लुआरानो जेक आन
(तेतु वडासु छोट मरी जता ते इधीर यधं गयेलो)

आज ० पुं० [फा वाजंदह] धूर्त, दोधुं;
पळेवेले. -दाई स्त्री० आज हापलु. -दावेडा

पुं० अ० व० धूर्तता; दोगाई

आजियाडार पु० लवाडो, इजेतो [-गवावा
=लवाडा रवा (स्त्रीओभा)]

आळ स्त्री० [फा] जे पाटिया के कपडा छपर
रमत मंडाय ते (२) सोगटां के गंळक्षानी रमत

(३) हाय (गंळक्षमा) (४) युक्ति, प्रपंच.
[-जेडची = लुओ आळ रमवी -गोडवची

= लुओ आळ रचवी -जची = लुओ आळ
अगडची -छतची = शवडु, यशस्वी शीते

काम पार पाडतु -अगडची = योजना निभूण
जची -भांडची = सोगटाआळ हाणची -

जेडची (२) कार्यसाधक योजना योजची.
-रचची = आळनो सरंजम गोडववो (२)

युक्ति करची -रमची = आळनी रमत रमची
(२) हावपेथ रमवा. -हायथी जची =

योजना धूण मणवी, योजनानो दोर हायभाथी
गाल्यो जवो -हारची = आळमां हार आवी

(२) युक्ति के हावपेथ निभूण जची] ०भरे
पु० मडारी, लडभर [आळगरतुं रमकडुं =

स्वतंत्र व्यक्तित्व विनातु -भीलतु नयव्यु
नाचे तेतुं माणस] ०गरी आळगरपधुं

(२) जेव, तभासो (३) युक्तिप्रयुक्ति, प्रपंच
आळु, -लू [फा] स्त्री० छेडो; अत (२) दिसा,

पासु, पडधुं (३) पक्ष; तरक्षेणु [आळुजे
जेभडुं = स्त्रीने अडकाव आववा (२) कामभाथी

असी जवु, तटस्थ रहेडुं आळु लेवी = पक्ष
लेवो.] ०(-लू) अंध पुं० हायतु जेक घरेषु

आने वि० [ज वजज, सर० म] जेकाई; गमे
ते कड जेक

आज्ञेठ पुं० [स० म. वाजोद] लुओ आज्ठ.
 -ही श्री० नानो आज्ठ
 आज्ठेडिमुं न० अेक वनरपात; गगेरी
 आज्ठुं स०किं [स. वद्ध, प्रा. वद्ध उपरथी]
 वणगवुं (२) अ०किं लडुं; टटो करवो
 आज्ठंआजा(-जी), आज्ठआज्ठ(-जी) श्री०
 [लुओ आज्ठ] लडाध; टटो
 आट पु० [सं. पिष्ट?] आट्टेडो लोट क सार (२)
 न० [द्वि वॉट, म वाट] कटलानी सट, आट
 आटकेडुं अ०किं [‘अटकु’ उपरथी] वणगवु
 (२) अषडवु
 आटकी श्री० [इ वॉटल, सर० हिं., म] शीशी
 [-पीथी = दड पीवो. -अगत = दडने
 व्यसनी] -लो पुं० शीशो. [आटका लरवा
 = शोशामां लरवु (२) रोज दवा लाववी
 -तेवी लरर पडवी, हमेराना दहीं होवु]
 आटायूर अ० भूय
 आटी श्री० [सर० हिं., म] छाशानी अचथी
 शेकेडो कलकनो गोलो क लडी भाभरी
 आटुं न० [लुओ आटुं; सर० म. वाटुक]
 नीधत्या विनानो लरआलरीनो साठो
 आटुं वि० [सं. वंठ] (सु) आठ, हीगणुं, वामन
 आटुं वि० नासा डोणावाणु के नरववाणु
 [आटी अंभि (नअरे) लेडुं = पोते जेता
 नथी अेवो रेभाव रहे तेम आभ त्रिशी करीने
 छानुमातुं लेवु (२) उपेक्षानी नर राभवी
 आटुं लेडुं = आटी आभ होवी, पाडु होवु]
 आटु(-हु)वुं वि० [स वडुक, प्रा वडुज] +
 आपडु, गड, ह्यामथु
 आडम् अ०[सं.] लडे; हीक(२) + अथ -म
 न० [ला] भीडुं, शून्यता (व्य गमा)
 आडुवुं वि० लुओ आडुवु
 आणु न० [सं] तीर(२) अेक आतरायाण (३)
 ल अगोण पथर (शिवलि ग)(४)न्या लरतीनु
 पाणु आवतुं होथ ते आडीनी लमीन (५)
 जेतरनी हड अताववा दट्टेडो पथर के भीण
 वगु(६)पगलु (७)[सं] आणुसुर [-आडुं
 = पगलु भोणी कडवु -अडावडुं, ताणुवुं =
 पणु उपर आणु गौहवी होडवानी तैयारी

करवी -छोडुं, मारुं, मूकडुं = धनुषथी
 आणुने नवा देवु] -आडार वि० आणुना
 इणना आडारुं -आसुर पुं० (सं.) अेक
 राक्षस; ओआनो पिता. -आवणी पु० आणु
 मारवामा होरियार योडो
 आणुवुं अ०किं [‘आणु’ उपरथी] साडुं के
 कयाडो करवो [‘आणु’मां
 आणुकार, आणुसुर, आणुवणी लुओ
 आणु श्री० [स वाणी] डरवेडी मुडत (२)
 शरत; कपूलात (३) [लुओ भोणु] शुक्रनमा
 अपाती लेट(४)[स० हिं. वाना = कापड; सं.
 वयन ?] अेक लततु कापड [-करवी = शरत -
 कपूलात करवी -कराववी = माल भरीदी
 शुक्रन कराववा -आपवी = शुक्रनती लेट
 आपवी] [‘कर’
 आणु(-णु) वि० [सं दानवति, प्रा वाणउड]
 आतमी श्री० [अ वात्तिनी, सर० म] समाथार
 (२) भाण ठडार वि०(३) पु० अथर लावनार
 ०आतुं न० आतमी मेणवनार भातु
 आतल वि० [अ वात्तिल] ०६, नकासु (२) कादी
 मूकेलु
 आती श्री० [हिं] अती
 आतेन वि० [फा वात्तिन] शुभ, छानु
 आथ श्री० [अे + हाथ ?] अे हाथ पडोणा
 करी दीवेडी पकड (२) टकर. [-अरवी,
 लीडवी, लेवी = आथमा लेडु, लेटवु (२)
 मोटु काम हि मतनेर उपाडुं (३) टकर
 जीलवी. आथमां धाडुं, लेडुं = अे हाथ
 पडोणा करी, वयमां लीडवु -पकडुं (२)
 आश्रयमा लेडुं] [शुसलभातुं
 आथअम श्री० [ई] नाडवानी ओरडी,
 आथंआथा(-थी) श्री० [‘आथ’ उपरथी]
 सामासामी आज्ठु ते
 आथोडिसुं न० [‘आथ’ उपरथी] वलभां (२)
 प्रयतन [आथोडियां अरवां, मारवां]
 आड वि० [अ] आतल; कभ [-करवुं] (२)
 अ० पडी ०आडी श्री० आड करवानी रीद
 (ग) (२) आड उरता रहेडी रकभ
 आहारायण्यु पुं० [सं.] (स) वेडव्यास

हि वाकरी] विथायने लेने धलो वभत यधं
 गयो होय तेवु (दोर)
 आभाषोलुं वि० आभाषोलुं; तड ने इठ कही
 देनाइं; निभाषस [लुओ आकुं
 आथुं वि० [लुओ आकु] रगीलु (२) न०
 आग पु० [फा] अगीओ ०वान पुं० [+
 फा वान] भाणी. -शायत स्त्री० [फा. वागात]
 अगीआमां यती भेती, शाकलाथ (२) वि०
 इवाना पाष्ठीधी यती (भेती) -गायती वि०
 इणइलना आड छेरवा लायक (नमीन)
 आगडोर स्त्री० [हि., वाग=लगाभ + डोर]
 लगाभ [वागेथ्री राग के तेनुं गीत
 आगेसरि पु० [लुओ वागेथ्री, सर० हि., म]
 आधस(-डुं) वि० लुओ आधुं(२) अिडामथुं
 -डो पु० तेवे भाणस
 आधुं वि० [स. व्यग्र, प्रा. वग? सर० म.
 वाग्या] भूठ, गतागम विनानु -धाई स्त्री०
 आधापथुं. -धां न० अ० व० [सर० म ववणें
 =लेवु] आधा; इक्ष [-भारवां]
 आथके पुं० [अथके परथी? सर० म. वाचकें]
 भूठी के कल्लो या तेमां आवे तेठलु ते (२)
 गथे आगणा वडे लरेलो थीभटा-वल्लो
 [आथके लरवा = भूठे ने भूठे लेवु(२) पंलना
 थीभटा-वल्लु लरवा]
 आन पुं० [फा] ऐक शिकारी पक्षी, शररो
 (२) [ला.] घोटो(३) वि० [फा. वाज (वाल्नन)]
 नामने सागता 'वाणु', 'अनुरक्त' वगेरे अर्थो
 अनावतो प्रत्यथ. छिा० इगलआन, रडीआन
 आन पु० [सं. वाज, सर० म] सतारने
 पहिलो तार, लेना पर आगणीओ राभी
 वमाडवामा आवे छे
 आन स्त्री०; न०, ०डुं, ०धुं न० [स व्यजन,
 प्रा वीजण = प भो] पतराणुं [-भांडवी =
 धीरसवा पतराणुं भूकडुं]
 आन-भेडावाण पु० [सं वाज + भेडावाण]
 भेडावाण आणलने ऐक लेड
 आनठ पुं० [स. पाटपुठ, प्रा पायपीठ; सर०
 म वाजट] चार-पायावाणु ऐक लततुं आसन
 आनडुं, -धुं न० लुओ 'आन'मां

आनरी स्त्री० [सर० हिं. वाजरा] ऐक अना
 -रियुं न० आनरीतुं डूडुं (२) ऐक भरेषुं.
 [-वधुं = हलमत वधवी.] -रियो पु०
 आनरीना होटने क सार(२) आनरीने छासमां
 राधी अनविही ऐक वानी -रे। पु० मोटा
 दालानी आनरी
 आनं पुं० (स) अलप अुपारोने ऐक आन
 (तेनु इडालुं छोट भरी नता ते इधीर यधं गथेलो)
 आन हुं वि० [फा वाजदह] धूर्त, दोशुं,
 पडोवेलु -दाई स्त्री० आन हापथुं. -दावेडा
 पु० अ० व० धूर्तता, दोगाथ
 आनियाकार पु० लवाडो, इनेतो [-गवावा
 = भवाडा यवा (स्त्रीओभा)]
 आण स्त्री० [फा] ले पाटिया के कपडा छपर
 रमत भ डाय ते (२) सोगटा के गलइनी रमत
 (३) डाय (गंलइमा) (४) युक्ति, प्रपथ
 [-भेलवी = लुओ आण रमवी -गोठववी
 = लुओ आण न्यवी -नवी = लुओ आण
 अगडवी. -छतवी = इववु, यसारवी रीते
 काम पार पाडव -अगडवी = योन्नाना निभूण
 नवी -भांडवी = सोगटाआण हाणवी -
 भेलवी (२) कार्यसाधक योन्नाना योन्नवी.
 -रथवी = आणने सरलम गोठववा (२)
 युक्ति करवी -रभवी = आणनी रमत रभवी
 (२) हावपेथ रभवा -हाथथी नवी =
 योन्नाना धूण भणवी, योन्नानो दोर हाथभाथी
 याल्यो नवे -हारवी = आणमा हार भावी
 (२) युक्ति के हावपेथ निभूण नवा] ०भरे
 पु० भदारी, लइग [आणगरतुं रभकडुं =
 स्वतत्र व्यक्तित्व विनानु -पीलनु नयव्यु
 नावे तेवु भाणस] ०भरी आणगरपथुं
 (२) भेड, तगासो (३) युक्तिप्रयुक्ति, प्रपथ
 आणु, -लू [फा] स्त्री० छेडो; अत (२) दिसा;
 पासु; पडथु (३) पक्ष; तरेकेणु [आणुओ
 ऐसुतुं = अने अडकाव आववो (२) कामभाथी
 भरी नवु, तटस्थ रहइव. आणु लेवी = पक्ष
 लेवो.] ०(-लू) अ ध पुं० हाथतु ऐक भरेषुं
 आणे वि० [अ वजज, सर० म] ऐकाडुं; गमे
 ते काई ऐक

आजोह पु० [सर० म. वाजोह] आजो आजो.
 -ही श्री० नानो आजोह
 आजोहिषुं न० ओक वनरपात; गंगेरी
 आजुसुं सं० [स वद, प्रा. वद्व उपरथी]
 वणगुं (२) अ० [स वदुं; टटो करवो
 आजुआजा(-जी), आजुआजा(-जी) श्री०
 [लुओ आजु] लडाध; टटो
 आट पु० [स पिष्ट?] आरेलो लोट-क सार (२)
 न० [हि. वाट, म. वाट] कटलानो सट; आट
 आटकुं अ० [पटकुं उपरथी] वणगु
 (२) अ०
 आटली श्री० [इ वोटल; सर० हिं, म.] श्रीश्री
 [-पीपी = दार पीपी -अगत = दाने
 व्यसनी] -लो पु० श्रीशो [आटला भरवा
 = शोशामा भरव (२) रोज दवा लाववी
 -तेवी नरर पडवी; हमेराना वहीं होवुं]
 आटारूर अ० अ०
 आटी श्री० [स० हिं, म] छाशानी आंचथी
 रोकेलो कडकनो गोणो क लडी आभरी
 आडु न० [लुओ आडु; सर० म. वाडुक]
 नीधव्या वितानो नरआनरीनो साठो
 आडुं वि० [स वठ] (सु.) आठ, हीगणुं, वामन
 आडुं वि० नासा डोणावाणु के नरवाणुं
 [आडी आंजे (नगरे) लोवुं = पोते लोता
 नथी ओवो देभाव रहे तेम आभ नारी करीने
 छानुमानु लोवु (२) उपेक्षानी नर राभवी.
 आडुं लोवुं = आडी आभ होवी; आडुं होवुं]
 आडु(-डु) वि० [स वडुक, प्रा. वडुव] +
 आपडु; स०, द्यामथु
 आडम अ० [स.] लडे; हीक(२) + अ० -म
 न० [ला] भीडुं, शून्यता (व्य गमा)
 आडुं वि० लुओ आडु
 आणु न० [स.] तीर(२) अ० आतगआण (३)
 ल अगोण पथर (शिवलिग) (४) न्या भरतीनु
 पाणु आवतु होय ते आडीनी नमीन (५)
 जेतनी हड अताववा हाटेलो पथर के भीण
 वनु(६) पगडु (७) [स.] आणुसुर [-कडकुं
 = पगडु जोणी कडवु -अडावकुं, ताणुं =
 पणु उपर आणु जोडी होडवानी तैथारी

करवी -छोडकुं, भारकुं, मूकुं = धनुषधी
 आणुने नवा देवु] -आडार वि० आणुना
 इणना आकागुं. -आसुर पुं० (स.) अ०
 सडस; ओआनो पिता. -आवणी पु० आणु
 आरवामा होशिमर योहो
 आणुं अ० [आणु उपरथी] साडुं के
 कआलो करवो [आणुमा
 आणुआर, आणुसुर, आणुवणी लुओ
 आणु श्री० [स वाणी] करवेली सुत (२)
 शरत, कभूलात (३) [लुओ जोणु] शुक्रनमा
 अपाती लेट(४) [स० हिं. वाना = कपड; स.
 वयन?] अ० लततु कपड [-करवी = शरत-
 कभूलात करवी. -कराववी = माल भरीही
 शुक्रन कराववा -आपवी = शुक्रननी लेट
 आपवी] [हर'
 आणु(-णु) वि० [स दानवति, प्रा वाणउड]
 आतमी आ० [अ वातिनी, सर० म] सभाव्यार
 (२) आण ठडार वि० (३) पु० अणर लावनार.
 आणुं न० आतमी मेणवनार आणु
 आतल वि० [अ वातिल] र०, नकसु (२) कडी
 मूकुं
 आती श्री० [हिं] अती
 आतेन वि० [फा वातिन] शुभ, छतु
 आथ श्री० [अे + हाथ?] अे हाथ पहोणा
 करी दीवेली पकड (२) टकर [-अरवी,
 बीडवी, लेवी = आथमा लेवु, लेटवु (२)
 मोटु काम डिमतनेर उपाडुं (३) टकर
 जीलवी, आथमां घालवु, लेवुं = अे हाथ
 पहोणा करी, वयमा बीडवु -पकडवु (२)
 आथयमा लेवुं] [गुसलपानुं
 आथयम श्री० [ई.] नाडवानी ओरडी;
 आथ'आथा(-थी) श्री० [आथ' उपरथी]
 सामासामी आजुवु ते
 आथोडिसुं न० [आथ' उपरथी] वलभा (२)
 प्रयतन [आथोडियां भरवां, भारवां]
 आह वि० [अ] आतल, कम [-करकुं] (२)
 अ० पछी आणु श्री० आह करवानी रीद
 (ग) (२) आह करता रहेली रकम
 आहारायण पुं० [सं] (स) वेदव्यास

(मानवायक) (२) [कुंलनी मारी पूतना परथी ?] डकल्य. [-वणगणी = डकल्य वणगणी.]

आभ्यु पु० [इं.] वास; आंयु

आयस वि० [सं वाह्य] लुओ अहिंकृत

आयडी स्त्री० [डे वाह्या] आर्डी; स्त्री(२)पत्नी

आयलुं वि० [आर्ध + लु] नामर्द, भीकल्य (२)

पैरीने वरा. -लाई स्त्री० -लावेडा पु०

अ० व० आयला जेवु वर्तन

आयस पु० [लुओ आर्धस] सभय

आखुं न० [सर० हिं. वाया, म. वाया] नरघांनी

नेडभातु नातु [वगेरेने आवान

आर पुं० [सर० म. वार = अम] अडूक

आर न० [सं द्वार, वार, प्रा.] आरखुं (२)

आगखुं (३) डेकी [-डिवाडवां = आरणा

जोखवा -देवुं = आरखुं अथ करु -लिडा-

ववां = आरणां वासी देवा]

आर वि० [सं. द्वादश, प्रा. वार] '१२'.

[-डोणां ने तेर लागा = मालनी किंमत

करता लागा - अकतवेरा पधारे होवा ते, आरखुं

चोथ करवुं = अखवडपणाथी काम ठीवुं

मारवुं. -तुं चोथ (करतां) आवडवुं = काई

पण आवडवुं. -पादशाही = आरआदशाही

-अंटरनां पाणी पीधां होवां = धळी

मुसादरी करीने न्युर तथा पावरधा थया होवुं.

-आदशाही = सपुणं सुभयेन -आपनी

चेल = अेक अेकथी लुहा मतना - पररपर

मेण न आय येवा माणसेना सभूड; जेमां

अथा डक करनारा होय पण काम करनार कोई

न होय -लैया ने तेर चोडा = वणुंभेड

-आलडछेटी अतिशयता -मखुनी

आजरी = पूरतुं होवुं ते, सुभयेन;

निश्चितपणुं. -मखुनी स लणावणी =

मोरी अराय गाण लाडवी. -वरसतुं =

लुवान ने नेमलयुं (डिहां आर वरसनेा

जेडा छे). -वरसे = धणे लाणे वअते -

गाणे. -वागवा = आवी अनवुं, आदत

आवी पडवी. आरे दरवाल खुडवा =

वरमां गमे त्या अर्ध शकवुं, गमे त्यां जवानी

छूट होवी आरे दहाडा ने अमीसे धडी

= दरद मेश आरे ने चारे = सदाकाण, आरे

भागोणो। मोकणी = पूरी छूट, पूरी

स्वतंत्रता आरे महिना ने तेरे काण =

डंमेशा, आभ्यु वर्ष आरे मेहुं लिलटवा

= आरे वरसाद थवा आरे मेहुं वरसवा =

आरे वरसाद थवा (२) सर्व प्रकारे सिद्धिसिद्धि

प्राप्त थवी. आरे वाट खुडवी = लुओ आरे

दरवाल खुडवा] ०पेळ वि० [आग + पेळ

(इं)] आर पृष्ठवाणुं ० मारी वि० आर

मासतु(२) स्त्री० आरे मास डूळ व्यापतो अेक

छोड. ० मुं वि० क्तमा अगियार पछीतु (२)

न० भरनारनेा आरमो दिवस के ते दिवसे करानी

डिया - वरो [-करवुं = काई नहिं डिहां अे थु

आपतु आरमुं क्त्वानो छे ?] -मो चंद्रमा

पु० [ला] अणुअनाव, विरोध [-होणेा],

०श(-स) स्त्री० [सं. द्वादश, प्रा वारस =

१२मु] आरमी तिथि, द्वादशी [-नाअपी =

सर्ववणीने दहाडे स अंधीओ तरकथी रकम

आपवी - अेसवी = इहंशा थवी, -अहेयवी

= सगास अंधीने सर्ववणीने दहाडे नाथ

वहेयवां -होवी = काम करवानो कंटाणो

होवो] [वहाण

आरकस न० [फा वारकरा] माल लई अनार

आरअली(-णी) वि० ज्योषी आंकळीतु-

मडेसखतु (२) स्त्री० मारी जमीन [डलूर

आरआल स्त्री० [फा.] दरआर, मोटा माणसनी

आरगीर पुं० [फा.] घोडेसवार जैनिक (शिबे-

दरथी लिलटो - जेना घोडो, सामान वगेरे

मालिक पूरा पाडे छे)

आरे० पुं०, -डी स्त्री० [सर० म.] नेतर

आरखुं न० [सं वार; प्रा. वार] द्वार, दरवाजे

[आरखुं डिवाडां ने आणे इथा = जोरी

कसर करवी, पैसातुं तुकसान वेडवुं, अने

पाईने अयाववी आरखुं डिवाडां रडेवां

= धर आल रडेवु, वशवेला आलतो रडेवो

आरखुं(-खुं) ठोक्तता आवडु = धर

पूछीने आवडुं, वगर नोतर्ये आवयेजे

आवडुं आरखुं ठोक्तवां, आरखुं तोडी

पाठवां = तक्रो करवा; आपती-वारवार
 विधवाणी करवी (अनु) आरथुं कथुं
 करवुं = (अना) धरमा जवुं (गुरुसामा ने
 नकर अताववा). आरथे जवुं = धर अहार
 जवु (२) टकी पेसापनी हावते जवुं
 आरथे ताणां देवावां = नसंतान जवु,
 सत्यानारा जवु आरथे हीवे रडेवे
 = वंश रडेवे (२) धरनी कीर्ति वगेरे रडेवी
 आरथे पहोर दहाडो अडवा, आरथे
 अपोर अडवा = अहार दिवस क्यारना शर
 धर जवे ने धरमा हनु सूरु गडेवु आरथे
 येससुं = आपीने विधवाणी करवी, तक्रो करवे।
 आरथे हाथी मूलवा = वाणा श्रीम त होवु]
 आरदान न० [फा] जेमां माल लये होय ते
 भाडी आधलु के पात्र, अथवा तेनु तोल.
 [-आरे थवुं = मिलज वधवा]
 आरनीश (-स) पुं [सर० न] आरनीशीनुं काम
 करनारे कारकुन -री (-सी) [सर० म.]
 स्त्री० कागणेनी आवकलवक नोधवानी योपडी
 (२) ते नोधवानु काम
 आरपेल, आरमासी, आरसुं, आरश
 (-स) लुओ आर वि० मा
 आरशी (-सी) थुं न० [आर + शृंग, सर० हिं.
 बारहसिंगा] ऐक लतनुं डरथ
 आरमाथ स्त्री० [आर (आरथु) + साभ]
 आरथानु योक्तुं
 आरसी थुं न० लुओ आरशी थु
 आरक्षरी, आरामडी स्त्री० [आर + अक्षर,
 सर० हिं. बारहखडी] डरेक व्यजनमां आर
 स्वर उमेरी अनविलां पड
 आरिथो पुं० ऐक लतनो लील
 आरिस्टर पुं० [इं. वैरिस्टर] विलायतनी
 पहवीवाणे वडील -री स्त्री० आरिस्टरने
 धवा के कामकाज
 आरी स्त्री० [दार, आर] नातु आरथुं (२)
 [ला.] छटकवानु आर, अहातुं
 आरीक वि० [फा] जीथु; सक्षम (२) पातथुं
 (जेम के सूतर, कपडुं) (३) कडमा नातुं (जेम
 के सोपारी, हाणो ध०) (४) [ला.] कटोकरीतु,

अगत्यतु. [-काम = जीथुं कारीगरीतु काम.
 -नजर = ठीडी ने आरे तरङ्ग करती दष्टि.
 -वपत, सभय = कटोकरीने सभय; अलीने
 प्रसंग] -काई, -की स्त्री० आरीकपथु
 आरीगर वि० लुथुं; अटपडी, हावागीर
 आरुं न० [दार, आर] अंकरमा पेसवानो भाग
 (२) आरथु, रगतो (३) छटकवानी आरी;
 अहातु [दाइ राभवानुं शि गडुं
 आउत पु० [फा] देसवानो हाड. वदान न०
 आरे वक्षत पु० [आर + अ. वफात] महमद
 पेगंअरनी पुण्यतिथि — ऐक तहेवार
 आरेवाट अ० [आर + वाट] अस्तव्यस्त,
 ठेकाणा के ड गधडा वगर (२) आरे रस्ते, अधी रीते
 आरैथो पुं० [आर वि० परथी] आर हाथनो
 साकटे
 आरैथो (रै) पु० [अहार + रडेवु ?] अहार रभ-
 उतो रही योरी के लूट करनार (२) हाकरहानी
 ऐक लत (३) [लुओ अहारवु] जाडु देना
 तथा सहास वाणनार - बगी
 आरेट (रै) पुं० ऐ नामनी ऐक लत के
 तेमनी अटक (२) पु० लाटयारथु मटे
 वपरानो ऐक मानवाचक शब्द
 आरेत (-ते) रसे। वि० [प्रा. वारसुत्तरतय (स.
 द्वादशोत्तरगत)] ११२
 आरेत्रा न० [आर + उत्तर (सं)] आर टको
 करता वधारे व्याज, धथु लारे व्याज
 आरेआर अ० [आर = आरथुं परथी ?]
 परलारुं, लागतु ज, वगर पूछये के कहे कर्ये.
 -रिथुं वि० आरेआर - पूछथा विनातु
 आल पु० [सं] वाण. ओताड (-डो) पुं० वाण
 वृत्वाथी थयेतो शैलेो
 आल (-ण) वि० [सं.] उभरमा नातु (२) नादान,
 छोकरवाड (३) पुं० छोकरो (४) न० आणक.
 ठके न० नातु छोकर (२) पुं० छोकरो, ठकथुद्धि
 वि० आणकथुद्धि. ओगोपाल पुं० गोवाणनो
 छोकरो (२) [सं] श्रीकृष्ण ठकथुद्धि वि० (२)
 स्त्री० लुओ छोकरमत (३) आणकनी माथी
 थुद्धि ठकाव पुं० आलपथु ठमंदिरे लुओ
 आणम दिरे. ठमानस न० आणकतु मानस-

मनोव्यापार वगेरे, 'याधृक्-साधुकोलोथ.'
 ०भासिक न० आलोपयोगी भासिक. ०वार्ता
 स्त्री० आणके भाटेनी वार्ता. ००याकरेणु न०
 आलोपयोगी व्याकरेण. ०शाखा (-णी) स्त्री०
 आणके भाटेनी - प्राथमिक शाखा, आणम द्वि
 ०शिक्षण न० आणकेनु - आणसुद्धिने
 अनुसंध शिक्षण ०सभा पु० आलरनेही
 (२) आणकेना भिन्न ०साहित्य न० आणकेने
 येव्य - आलोपयोगी साहित्य

आलगीर पुं० [लुओ आरगीर] (घोडेस्वार
 सैनिक सेवे) उत्साही अहादुर आणक (प्रशंसा
 भाटे वपरायके उदा० 'अरो आलगीर छे' ध०)
 आलछड न० [हिं] लुओ नटाभासी
 आलदी (-दी) स्त्री० [पो. Baide, हिं, म] डेल
 आलम पुं० [हिं] वहावम, आशक(र) पति
 ०पेय पु० शकडा हेभावा पाथडी उपर राखेले
 वाडे पेय - आठे [अंहरनी स्त्री
 आला (-णा) स्त्री० [सं.] छोकरी (२) १६ वर्षनी
 आलागोत्रु वि० [आल परथी?] राक, दयाभणु (मो.)
 आलाथ पुं० [सं. बाल] कृष्णना अणस्वपनी
 - आणगोपाणनी भूति

आलातप पुं० [सं] सवारने ताप [पठे
 आलातग पुं० [फ्रा] छनने येथी आधवाने
 आलापर न० [फ्रा.] अेक नततु अगरथु
 आलाक पुं० [स] आलसूर्य, छोगते सूर्य
 आलाश (-शी) स्त्री० [फ्रा बालाडश = वधु;
 मोटा यहु ते] सलाण, अरहास्त [-करवी,
 राअवी, लेवी] [भाटेने आश्रम
 आला (-णा) अम पुं०; न० [स] आणके
 आलास स्त्री० [इं वॅलास्ट. सर० हिं.
 वालिसट्रेन] देवनी सडक समारवा सामान
 लथ नती पास गाडी - लारआनु
 आलां न० अ० व० डडगिया, शंश (२) आला-
 आला, अहाना [-काढवां, अताववां
 = अहाना अनाववा - काढवां [-मारवां
 = आम तेम नजसु जेडं, शंश मारवा.]
 आलिका स्त्री० [स] आणा, छोकरी
 आलिश वि० [स] आणकेना जेवु, छोकव ड,
 नादान; अेसमल. ०ता स्त्री०

आलेशरी स्त्री० लुओ ओरसल्ली
 आलेहु पुं० [सं.] आण-अंर, पीनने यद्रमा
 आलोधान पुं० [स., सर० म.] आणकेने
 जेवधानु उद्यान-अगीथि ('डि-डरभार्दन' १)
 आल्य न०, -हयावन्धा स्त्री० [सं] आणपल'
 आल्लु न० [लुओ आल्लु] मोटा कसअनु गूमणु
 आवयणु स्त्री० लुओ 'आवयो' भा
 आवथी स्त्री० [स वाकुची, सर० म.] अेक वनरपति
 आवथो पुं० अे नामनी नतने पुरुष - अथु
 स्त्री० तेनी स्त्री
 आवठे पुं० अेक अनान
 आवडु न० [सं. वाहु, सर० म वावटा] अला'
 अने कोष्णी वर्येने लाग
 आवणु स्त्री० पावी ('आवो' तु स्त्री०)
 आवन वि० [प्रा. वावन्न (सं द्रापड्राशत्रु)] 'पर'.
 ०पीर वि० अहादुर, अणवान -नी स्त्री०
 आवनने समुदाय (२) गुजरती भूणाक्षरो
 (३) शत्रुभातमा कमसर गुजरती भूणाक्षरो-
 वाणा आवन र्लोकने समूड
 आवनाय दन [पावन (स) + चंदन (स)] न०
 अेक नतनी सुअड
 आवनी स्त्री० लुओ 'आवन' भा
 आवर (भा) वि० [प्रा वाउल (सं व्याकुल),
 सर० हिं, म वावरा] अेआकणु
 आवलु (भा) न० [दि वाउल्लिआ] पूतणु (२)
 [?] आडिलु, अडणु [-अेआलुं = पूतणाने
 उद्यावानी डिया करवी. - अूकतुं = रमारक
 तरीके पूतणु स्थापड]
 आवण, -गिथो पुं० [स ववुल, ववुर] अेक
 काटावाणु वृक्ष [-अेआवे. वाववे = कनियानां
 पी वाववा] ०कांट स्त्री० आवणी -णी स्त्री०
 अनेक आवणोवाणी नगा हे आवणनु नंगल
 आवणी वि० (का) काणा अने घोणा अथवा
 लाल अने घोणा रगने घोडा
 आवी स्त्री० [लुओ आवो] साधुडी, आवनी स्त्री
 आवीश (-स) वि० [प्रा वावीस, स द्राविगति] '२२'
 आहुं न० क्रेणियानु लणु. [-आडु = आव
 आणु होयते साइ करतुं - आणुं = अकानभा
 आहु यहु.]

आवे पु० [लुओ आवे] साधु (२) वाप
 [आवा आदम = धनो वृद्ध पुत्र्य (२) मूण
 पुत्र्य (प्रियती मान्यता प्रभाजे). आवा
 आदमने वपत = धनो लूने लमाने
 आवा-टोपी = आवाओ पहेरे छे तेवी काम
 ने कपणदंकाय तेवी टोपी आवा छे आवे
 धनु = दन्तासी धनुं (२) लंलण छोडी
 निवित रत्न. आवे छीठयो जगलमां हाथ
 = आवाने शिता शी ? -नारथो अेटले
 जोदली नाथी = ओके क्युं अेटले भीलये
 क्यु; गोदये क्युं अेटले नानाये क्युं;
 देभदेपी करुं ने.]

आवे अकरो पु० सुकान देववानो छोडो, वीखो
 आणकल(-ण) वि० [म] इरंडं, वडेल (२)
 आडियन

आप्य न० [सं] आइ, वगण (२) धुम्भस (३)
 आसु

आभीअवन न० [सं] वगण धवी ने
 आभ श्री० [सिं.] वास, गंध (२) दुर्गंध.

[-आवपी, आरपी = ओदु, गपाहुं.]

आभडी, ओल श्री० [इं] देस्टियन ?] ओसवानी
 हापी पाटपी

आसक वि० [प्रा. वानट्टि (सं द्वापट्टि)] इर
 आसमती पु० अ० व० व० बोभा छे डगरनी ओके
 सारी गथानी नत

आसा पुं० सार, तरव

आसु(-सू)दी श्री० [सर० म हिं वसोधी]
 छिकाणीने कराती इधनी ओके वानी

आरतो पु० [इं वटिस्ट] ओके लततु सुतराडि
 कापड [आरता ओकुं = अथ घोणु -रवभ३]

आहि(-ही, -हो)र अ० + [प्रा. वाहिर (सं
 वहिइ), सर० म, हिं.] अहार

आहु पु० [सं] आवडु (२) हाथ (३) [ग.]
 आभृतिनी आनु ओल(-ण) न० हाथनु नेरे

आहुके पु० [सं] वाहरो (२) गटियो -वगे -
 पिहामजे भासस (३) (स.) केरटेके करडया

पछी नणे धाणु करेलु नाम (४) (ला)
 आहुके नेडु - आहु भासस

आहुदथ न० [सं] अडुपणुं, अडुलन

आहेरे अ० + [लुओ आहिर] अहार
 आहोश वि० [फा.] सासाक, होशियार -शी
 श्री० सासाकी; होशियारी

आण वि० [सं.] अहारनुं ओगाण वि० लुओ
 अहिर्गोण ०२१ न० -हाचार पु०
 [-आचार] अहारने आचार -हांतर
 अ० [+अतर] अहार अने अंहर. -हांत-
 हापिका श्री० [+अंतर्लपिका] अहिर्गोण
 अने अतर्गोण अने होय तेवी उभाओ
 (गुओ अहिर्गोण) -होपचार पुं०
 [+उपचार] अहारने उपचार

आण वि० (२) पु०, न० लुओ आल(-ण).
 ओछेरे पु० आणकने उठेरवा ते ओक पु०,
 न० आलक ओकशुद्धि श्री० अपपिपकव
 शुद्धि, अलसमलुपणु. ओकी श्री० नानी
 छोडकी ओकु वारुं वि० नानपणुथी कुंवारुं.
 ओकेणवणु श्री० आणकनी देणवणु ओकीडा
 श्री०, ओकेल पु० आणकनी अत ओगाण
 न० अ० व० ओकेगठैया अनिशाण श्री०
 आणअहिर ०५ श्री० आणक पर अमीदधि.
 [-लेपी = (का) ७ ओके भास सुधी आणके
 ह्यपुथ छोडनुं] ०५णु(-णु) न० अथपण,
 नानपणु ओपियां न० अ० व० (का) आणकने
 कलाडि के ओवी धातुना हाये पहरेवाता कडा.
 ओपेथी श्री० आणकने वायंताशी अथवा माटेनु
 प्रथम पुरतक (२) [ला] ओके पणु विषयतु
 प्राथमिक ज्ञान आपना पुरतक, ०५०० न०
 अ० व० ओकेगठैया ओशुद्धि वि० (२) श्री० लुओ
 आलशुद्धि ओमेध वि० आणकने ओध आपवा
 नेडु (२) अत समलय तेडु (३) श्री० देवनागरी
 विपि, ओमेधी वि० अत समलय तेडुं, सहेकुं
 (२) देवनागरीमा लयेकु ओअरवारो पुं०
 आणपणुथी अहायर्य पाणनारो ओमाव पु०
 आणपणु ओमाव श्री० आणकनी हाया
 ओमाव पुं० सवारनी पूल पछी ओकेअने
 धनावाती प्रसादी ओमरेणु न० आणक-
 अथवथाभा मरण ओमहिर न० आणकने
 ताक्षीम आपवानी शाणा ओमासिक न०
 आलमासिक ओमिअ पु० आणकनी मिअ

(૨)બાળપણથી થયેલો કે બાળપણમાનો મિત્ર.
 ૦૨'૬(-૬) વિંડ્રીં (૨) સ્ત્રીં બાલવિધવા
 ૦૨'૬ાપો પુંં નાનપણમા પ્રાપ્ત થયેલું
 વિધવાપણ ૦૨ાન પુંં રાનપદને પામેલો
 બાળક. ૦૬અ નં બાળપણમા થતુ લમ
 ૦લીલા સ્ત્રીં નાનપણની રમતગમત ૦વધુ
 સ્ત્રીંબાળક ઉમરની વહુ. ૦વર્ગ પુંંબાળકોને
 શીખવવાનો વર્ગ. ૦વાર્તા સ્ત્રીં બાલવાર્તા
 ૦વિધવા સ્ત્રીં બાળપણમાં થયેલી વિધવા
 ૦વિવાહ પુંં બાળલમ. ૦વૈદ(-ઇ) પુંં
 નાના છોકરાનો વૈદ. ૦શાળા સ્ત્રીં બાલમંદિર.
 ૦શિક્ષક પુંં બાળકનો શિક્ષક. ૦સખા પુંં
 બુઓ બાલસખા. ૦સહિયર સ્ત્રીંબાળપણની
 અથવા બાળપણથી થયેલી સહિયર.
 ૦સંગાથી, ૦સંઘાતી વિં (૨) પુંં બાળ-
 પણથી સાથે હોય એવું; બાળસખા ૦ન્નેહ
 પુંં નાનપણમા બધાયેલો પરસ્પર રનેહ.
 ૦ન્નેહી પુંં બાળપણનો રનેહી ૦હઠ સ્ત્રીં
 બાળકની કે બાળકના જેવી હઠ
 બાળવું સંકિં [બુઓ બળવું; તેનું પ્રેરક] બળે
 એમ કરવું, લગાડવું
 બાળા સ્ત્રીં બુઓ બાલા
 બાળાપણુ નં [બાળ + પણુ] બાળકપણુ;
 અજ્ઞાનતા (૨) બાળા-કુમારી હોવાપણુ
 બાળાબંધ પુંં [બાળ + બંધ] બાળકનો કેટો
 બાળારાન પુંં [બાળ + રાન] બાળક માટે
 વપરાય છે [વર
 બાળાવર પુંં [બાળ + વર] બાળક ઉમરનો
 બાળી સ્ત્રીં બાળા (પ્રેમવાચક)
 બાળુ'બોળુ' વિં [બાળ+બોળુ; મ. વાલ્કેમોલે]
 બાળક જેવું અણસમબુ ને બોળુ. [બાળાં-
 બોળાં જમાડવાં=નાના બાળકના આદ
 દિવસે બાળકોને જમાડવાં (લાદરવા વઠ ૧૩)]
 બાળેકું વિં ['બાળ' ઉપરથી] બુવાન; નાની
 ઉમરનું
 બાળોતિયું નં [બાળ + ઉત્તરીયું] બળોતિયુ,
 બાળક નીચે રખાતુ કપડું (ઝાડો પેશાબ કરે
 તે માટે) (૨) [લા.] સાવ ગંદું કપડું
 બાંક, ઠોડા (૦) પુંં [સરં મ, પો. Baneo

પરથી] બેસવાની પાટલી
 બાંકવું (૦) સંકિં + બુઓ બંકવું
 બાંકુ (૦) વિં [હિં] છેલ, કાંકડું (૨) [પ્રા
 વંક (સં. વક્ત્ર)] ટેડુ, વિચિત્ર મિલનનું (૩)
 સાહસિક (૪) નાબુક (કામ) -કાઈ સ્ત્રીં
 બાકાપણુ -કેરાવ, -કેલાલ પુંં છેલબટાઉ
 બાંગ સ્ત્રીં [ફા.] નમાનનો સમય સૂચવવા
 મુલ્લાંએ કરેલો પોકાર [-પોકારવી]
 બાંગડ (૦) વિં [બુઓ બાકું] લુચ્યુ, ખંધું (૨)
 સાહસિક [બાળવાનું તલસરં
 બાંગરું (૦) નં (ચ) તલના છોડનું સૂકું રાડું;
 બાંગી પુંં [ફા] બાગ પોકારનાર મુલ્લા
 બાંશું (૦) વિં [સં વ્યંગક?] (સુ) ભૂંકા
 પડી ગયેલા હાથવાળુ, ટૂટલું
 બાંગો (૦) પુંં પાણી વહેવાની કાવડ (૨)
 મોઈદે ડાને છકો ઢાવ [આરડું
 બાંધ(-ઘે)ડવું, બાંધાટવું (૦) અંકિં [રવં]
 બાંટ (૦) નં સ્ત્રીઓને પહેરવાનું એક જાતનું
 રેશમી વસ્ત્ર (૨) [હિં] બાટ, કાટલાનો સટ
 (૩) [પ્રા. વટ (સં વૃન્ત)] કાઠા, ખૂપરા (૪)
 પુંં [બુઓ બાટ] એક મીઠી વાની, બાટ
 બાંટવું (૦) નં ['બાટું' ઉપરથી] એક ઝાડવું
 (૨) સંકિં [સં વંટ, સરં હિં. વાંટના]
 વહેંચવું
 બાંડું (૦) વિં [બુઓ બાં, સરં મ. વાંઢ]
 બરાબર ન વધેલું, કણસલા બધાયેલ નહિ તેવું
 (૨) નં થોડા વરસાદને લીધે તેવો રહેલો
 બુવારબાળરીનો છોડ
 બાંઠ (૦) વિં [સં., પ્રા. વંઠ] ઠંગણુ; ગડું; બાડું
 બાંડિયું (૦) વિં બુઓ બાડું (૨) નં ટૂંકી
 બાયનું પહેરણ -યો પુંં બુઓ બાડો
 બાંડું (૦) વિં [સરં હિં. વાંઢા] પૂછડી
 વગરનું (૨) વરવું (કાઠક અપૂર્ણતાને લીધે)
 (૩) ખુલ્લું; ઉઘાડું (તરવાર) -ડો પુંં [સરં
 મ. વાઢા] મુસલમાન (તુરકકારવાચક)
 બાંદડી, બાંદી (૦) સ્ત્રીં [સરં હિં., મ (સં.,
 પ્રા. વંદી, ફા. વંદહ)] ગુલામડી
 બાંધ (૦) પુંં [બુઓ બાધવું] પુસ્તો, પાળ
 (૨) બંધ ઠકામ નં બાધવા-ચણવાનું કામ.

पिडावतुं स०कि०, पिडातुं अ०कि० 'पीडतुं'तु
प्रेरक ने कर्मणि

पिन पु० [फा] हीकरे (कोना हीकरे ओ कहेवा
भाडे प्राय आ वपराय छे नेम के, हरिलास
छगनलाल पिन कृष्णदास, महमद पिन कासिम)

पिन अ० [सर० हिं, म; स.विना, प्रा. विणा]
विण, विना (२) समासमा पूर्वपद तरीके

निषेध के अलाव सूचवे छे ०अटकाव वि०
प्रतिषेध के रोकाले विनातु ०अनुभवपी वि०
अनुभवरहित. ०आवडत को० आवडतने

अलाव, अनावडत ०उपलब्ध वि० उपलब्ध
नहि अतुं ०कायदेसर वि० (२) अ०
कायदेसर नहि अतु. ०अभरदारी स्त्री०

असावधता ०अक अ० अयक. ०जकाती
वि० जकात विनातु ०जइरियात स्त्री०
जइरियातने अलाव ०जइरी वि० जइर

वगरतु, नकासु. ०तकरार वि० (२) अ०
तकरार वगर ०तैयारी स्त्री०तैयारीने अलाव.
०पाय(-ये)दार वि० अयधर, पाया विनातु

०लक्षकरी वि० लक्षरी नहि अतु. ०वाकेद
वि० अणुवाकेद ०शरती वि० शरत विनातुं
०सलामत वि० सलामती वगरतुं ०हुथि-

यारी वि० अरास, हुथियार वगरतु
पिना स्त्री० [अ] पीना, हुकीकत (२) अनाव
पिण्णोड पु० [सं] अक कामयेष्टा-गमता

छता अगमो के अनादर या छण्डो अताववे ते
पिशास पु० [सर० म] अक राग
पिणीषिका स्त्री० [सं.] धमकी

पिभोई स्त्री० [अ + भो परथी?] आधणी आकण
पियापान न० [फा] पियापा, पाणी वगरने
प्रदेश, जंगल

पियापान न० [प्रा. वा (सं. द्रा, द्वि) + प्रा.
वार (सं द्वादशन्)] अयोतिषमा साथी भीत
हाअवते अे अने आरने जेग(२)सामी भीत,
अणुअनाव. [पियापारानी भीत = अणु-

अनाव, सामी भीत]
पियापान न० अणुओ पियापान
पियापान (-तुं) न० [प्रा. वीज; स वीज] अनेक
पीनो समूह, वाववा साटेना पी

पियु' न० [प्रा. वीज, स वीज] पी, पीन;
-यो पु० अणियो (२) अक आड

पिरद न० [अणुओ पिरद] प्रतिज्ञा, टेक (२) यश;
अ्याति (३) गद्यपद्यमय रा०तुति. ०दार
वि० पिरद राअनार-पाणनार -दाई स्त्री०

टेकीलापणु' (?) (२) पु० पिरद गानरो,
आरोट -दास (-ण) वि० पौतानो टेक
साचवे तेवु -दावलि (-ही,-णि,-णी)

स्त्री० यक्षनी कथा, प्रशसाना गीत
पिरभंडी स्त्री० उटकंटानु भूण
पिरभोला स्त्री० [सर० म विरंभोळा] अक

जगदी वनरपति
पिरयानी' स्त्री० [फा.] अक मुसलमानी वानी
पिरंज पु० [फा. ? स० हिं.] इसरि लात(२)

[व्यगमा] पीयदी
पिराजतुं अ०कि० [स विराज; सर० हिं.
विराजना] अेसवु (मानवायक) (२) शोखवु

पिराजमान वि० [सं. विराजमान] पिराजतु;
पिराजेलु
पिरादर पु० [फा] लाई(२) साथी, लाईअध.

-री स्त्री० लाईयारो (२) न्यात (३) लाई
आरावागो समाज
पिरातुं वि० [सर० हिं, म. विराना] पारकुं

पिरद न० [सं विरुद, प्रा] पिरद, टेक
पिल न० [सं.] अणु, डोतर (२) इ०
पिल न० [इं] अरतियु. आपेला आलनी के

जरेली सेवानी किमतने आंकडो (२) नवा
कायदानो अरडो. [-आवतुं = अरीहीने के
अर्थने आंकडो नकी थवे (२) पिलना नाणु

अरवानी भागणी आवणी (३) नवा कायदानो
अरडो धारासभायां हाअल थवे. -दाइतुं =
पिलने आंकडो कागण पर भूकीने ते पिल

अुकमाथी दाई आपवे। -अनावतुं = पिल
अणुपु. ०अुक सी० [इ] पिलने कागण करी
आपवानी तेनी आवेली थोकी के थोपडी

पिलकुल अ० [अ.] अरा पणु (नकारात्मक
वाक्यमा) (२) स पूर्णत; साव
पिलंही पु० [स० म; फा बुलंदी परथी ?]
दीपचही ताव

बिख'णी स्त्री० [सर० म] ऐक इण
 बिखाडी स्त्री० [प्रा. विलाड (सं. विडाल)]
 बिखाडानी भाडा के डेड बिखाडु (२) इवामा
 पडेलु वासए कडवानु आंकडावाणु ऐक साधन
 (३) वहाएलु लंगर. [-भाडी उतरवी =
 अपशुडन थवा. -नेवी आंभ = मानरी
 आभ -ना पेडमां भीर न टकनी = भानगी
 वान मनमा राभवानी स्वाभाविक अशक्ति
 होवी -तुं अचोणियुं = साये ने साये राणी,
 सायववी पडती वरत. -ने दूध भाणावतुं =
 हाये श्रीने ओडु; ओरने घेर गाडा छोडवा
 -भूकनी = इवामा ते नामनु साधन भूकी
 रोधतुं (२) ते प्रभाए लारे न्होमतथी केई
 भाखसन शोखु काणी बिखाडी = इध
 अपशुकनियाण स्त्री पीकणु बिखाडी = छेक
 न पीकणु] ० नो टोप पु० वरसादमा
 उगती घोणागपडती छरी नेवी वरत
 [बिखाडीना टोपनी नेभ (उगी नीकणु)
 = मोरी प्रभ्यामा पण क्षण्यवी होय ओ
 रीने (इधभ=तु)] -हु न० ऐक बापथु.
 विडाल. [बिखाडं आववां = आपे मेराना
 लपरड थवा बिखाडं अंयवां, रीतरवां,
 ताणुवां = गमे तेम लपरड के लीटा ताणुवा
 बिखाडं थवां = लुओ बिखाडा आववा.
 बिखाडं ओलवां (पेटमा) = ककडीने भूप
 बागवी (हाथणाभाथी) बिखाडुं डाडतुं
 = कडके गणधारी वात कडवी के नेथी
 गमा लग नेवु थाय] -डो पु० नरभूतिडु
 बिखाडु

बिखावड पु० [म] ऐक गग
 बिखियड न० [डं] ऐक विलायती रमत
 रभियान न० पास पाडेयो लीने
 बिखोर पु० [अ विल्लर; सर० हिं विलो
 (-ल्लो) र, म] ऐक लतनो पासान लडो
 जय. -री वि० बिखोःनु अनेलु. -गी काय
 पु० बिखोर
 बिखस न० [सर० हिं. विलस्त (फा. वालिगत),
 म विह (-ल्लो)स] वेत
 बिखी स्त्री० [हिं] बिखाडी

बिखुं वि० [लुओ बिखी] खाका; लुखुं
 (२) न० [सं विल् = लुडं पाडडु] ऐक धीना
 ओसारनी लीत [-भरी लेखुं = वयमां
 पातणी हीवाल यली लेवी]
 बिखो पु० [सर० हिं, म विल्ला] खाद(२)
 [ला] उपाधि; पदवी [पान
 बिख न० [सं.] पीकीनु जाड. ० पत्र न० तेतुं
 बिखडा(-२)वतुं (बि') संकि० 'पीडु'नु प्रेरक
 बिशप पु० [इं] ऐक अिस्ती धर्माविकाग
 बिख न० [सं.] कभणो रेसो के रेसावाणो हाडो
 बिखमार वि० [सर० हिं विसमार विसमरना;
 (सं विस्त्र)] विरमृत. विसारी भूकेडु
 बिखात सां [अ.] विसात, पूंथ
 बिखिक(-रु)ट स्त्री० [डं] ऐक नारतानी वानी
 बिखतरा, बिखो पु० [फा विस्तर] बिखतु;
 पथारी. [-भांधयो = नवा- उपडवा तेथार थवु]
 बिखिमल वि० [अ.] वायल, तण्डडु
 बिखिमल्ला ग० प्र० [अ] अल्लाना नामथी.
 [-करुं = बिखिमल्लानो मत्र ओली अये
 करु (२) आरोगवु]
 बिखग पु० [सर० हिं, न] ऐक राग ० डो
 पु० [सर० हिं विहागडा, म विहागरा] ऐक
 राग [लयकर
 बिखामखुं वि० [प्रा. वीह (सं भी) उपरथी]
 बिखारी वि० लुओ बिखारी (२) बिखार प्राप्तुं
 (३) स्त्री० बिखारनी ओली
 बिखावतुं संकि० [प्रा वीह (सं भी) उपरथी]
 + बिवशववु
 बि'ही स्त्री० [सं. विहु उपरथी] पीतकी, खांई
 (२) अयुस्वागुं टपकुं, बि इ
 बि'डु न० [सं.] शीपु टपकुं (२) भीडु (३) नाटकमां
 अवातर कथानु पीन(४) पु० सुगीतनो ऐक
 अलका [-नो सिंधु = रणगु गज.] ० पथ
 पु० 'दोक्स' (ग.)
 बि'भ न० [सं] नेतु प्रतिबिभ पडथुं हेय ते
 (२) सूर्यचंद्रु मंडल(३) बिडोडु (४) भाय,
 प्रतिभा -भा पु० ऐक छंठ -भाकार
 वि० [+ बाकार] गोण (२) पु० गोण आकार
 -याकृति स्त्री० [+ याकृति] बिआकार.

-भित वि० नेतुं बिभ्य पड्युं होय तेव.
 -भो(-भौ)ष्टा(-ष्टी) वि० औं भिभ-
 भिष्टोडा नेवा होठवाणी
 भी न० [प्रा. वीज (सं वीज)] भियु, भीज
 (२) [ला] भूण, भूणकारण (३) अ० [सर०
 हिं भी] पण; वणी [-छीगी नीकणुं =
 इणुं; इयडाकारक नीवडुं. -नाअणुं = लुओ
 भी रोपडु -भोडणुं = पायो छेडी नाभवो
 (२) नाश करवो, अत आणवो -रोपणुं,
 वावणुं = भूण धालवुं, पायो नाभवो]
 भीक (भी) औं [‘भीडुं’ उपरधी, सर० म.
 विहीक]अय; इडेरत [-अतावची, राअची]
 ०णु (-णु) वि० भी लय तेव; इरपोक.
 [भीकणु भिडाडी = साव भीकण]
 भीय अ० [दे. विच्च, सर० हिं, म] वरये
 भीयवो पुं० [सर० हिं. विळुआ, म विचवा
 (सं वृश्चिक)] अेक लततु अजर
 भीयारुं वि० [फा.] लुओ भियारु
 भीछ(-छु)वा पुं० अ० व० [लुओ वीछुवा;
 सर० हिं. विळुआ(-वा)] स्त्रीओतु पगना
 अगुगतु धरेणु
 भीज न०[स.] लुओ भी(२) मनुष्यदेडुं भीज
 -वीयंतुं भिंङु(३) [ला] ओलाड (४) वणुं,
 अक्षर(५) भीजम न(६) समीकरणतु भीज-
 ‘इ’ [ग](७)नाटकना के कथाना वरतुतु भूण.
 ०के न० भिल, लरनियु (२) (स) कपीरनो
 अेक लजनसंग्रह ०कोश(-प) पुं० भीजनो
 अणु (२) भीजनी डोथणी. ०गखित न०
 अक्षरगखित, ‘अेणुअा’ ०डुं न० नानि
 येडी(२)तेना आडारनो प्राणी के वनरूपतिना
 मजरनो कोश ०पत्र न० भीज उपरतु पाडु.
 ०भूमिति स्त्री० ‘अेनेखिटिकल लुओमेटी’
 (ग) ०भ न पु० गूढ मत्र, नेमा डोथदेवने
 प्रसन्न करवाना शक्ति मानेली होय छे. ०भार्ग
 पु० वामभार्गो अेक लेह. ०भार्गी वि०
 भीजभार्गुं अतुयायी ०इप वि० भीज नेवु
 ०ल वि० भीवाणु(२)स्त्री० [सर०हिं] तक्षवार
 (हाकरडओमा विशेषनाममा अवे छे)
 भीज स्त्री०[प्रा. विडवा, विडवा (सं. द्वितीया)]

पडवा पछीनी - भीछ तियि (२) [ला] सुड
 भीजनो अंङ. [-लेवी = सुड भीजनो अंङ
 लेवो (२) मंगण शुक्तन यवा -नो अंङ =
 मगण शुक्तन, अडतीतु प्रथम पड] ०वर
 पु० [सर० म. विजवर] भीछ वार परणनार
 वर [ति (ग)
 भीजनयन न० [सं] समीकरणतुं भीज ओणतु
 भीजंङर पुं० [स.] भीमाथी डूटेडो इणो
 भीलुं वि० [प्रा. विडज (सं द्वितीय)] द्वितीय
 (२) लुडी लततु (३) अ० वणी, वधाराभा.
 [भीने येसाडणुं = नातरे डेव (भैराने).]
 -लुडुं वि० लेड्यु
 भीट न० [सर० हिं. (सं विष्ठा, प्रा. विट्टा)]
 छाण (२) पक्षीनी अधार (३) [इ] अेक कड
 भीड न० [सर० म] भासनी जमीन; अरो(२)
 कायु लरततु लोडुं
 भीडणु सं०किं [सर० भीडी, हिं. भीडना ?]अध
 करवु (२) परपीडियामा भूडी ते अ व करवु
 भीडी औं [प्रा. वीडी (सं वीटी)] पानभीडी
 (२) तमाकुनी भीडी [-आपची = रल
 आपची -आची = पानभीडी आची -पीची
 = तमाकुनी भीडी डू कची -वाणची = पान
 भीडी अनावची(२)तमाकुनी भीडी अनावची]
 -डुं न० मोडी पानभीडी [-डपाडणुं, अडपणुं
 = लारे काम करवानु माथे लेवु. -डेरवणुं
 = अमुक काम करवानु आडवान करवा अधानी
 सामे भीडु धरवु, ने ते काम करवानु माथे
 ले ते अे भीडु डपाडे] -डो पुं० [‘भीडु’
 उपरधी] कागणो धालेणु मोडुं परपीडियु
 भीधु [सं भीत, प्रा वीडिअ] ‘भीडु’तुं लूतकाण,
 भीन्यु(२)वि० भीवेडु [डरेलु. भीनेल
 भीधेल(-डुं) (भी) वि० [‘भीधु’ उपरधी]
 भीन न०, स्त्री० [स वीणा सर० हिं, म]अेक
 वाध; वीण. ०कार पु० भीन वगाडतार डरताड
 भीनडी स्त्री० [‘भि डु’ उपरधी] गिही, टपडी, अर्थ
 भीनगो पु० [सर० म विनगा] वातुतु नातु आणु
 भीनडुं (भी) अ० किं [लुओ भीडु, सर०
 डे वृणण = भीनेडु] भीडु
 भीना स्त्री० लुओ भिना

भीनी स्त्री० [फा.] लश्करना भोभराना लाग.

०पायो पु० भीनीना छिपरी अमलदार

भीनेल(-लु) (भी) वि० डरेलु, भीषिल

भीन्यु 'भीनयु' भू० का०

भीमडीस्त्री० ऐक इलवेल(२)भीभी(तु२छकारमा)

भीभी स्त्री० [फा.] मुसलमाननी स्त्री (२)

भानदान मुसलमान स्त्री.० लयु वि० भीभीना

पेटनु, भानदान धरनु

भीषुं न० [सं विव] कौष्ठ आकृति ढाणवानुं

शोकुं (२) कौष्ठ आकृति छापवानुं कौतरैलु

साधन (३) छापवानो सीसानो अक्षर, 'टाधप'

(४) [ला] नभूतो; प्रतिकृति [भीभां

गोडववां = छापवा भारेना सीसाना अक्षर

(टाधप) गोडववा; 'क'पेज करुं'. -छोडववां

= गोडवेला भीभाने तेमना भानामा पाछा

भूरी देवा भीषुं पडवुं = भीमा प्रमाळे

आकृति छपावी के छोडवी] -भाछाप स्त्री०

भीभा ढाणवाते -भापाड पु० भीभा पाडनार

-भांशायी स्त्री० छापभानाना भीभा

ढाणवानुं कारभानु

भीभत्स वि० [सं] यीतरी यडे तेषु (२)

मिडामल्लु; धोर(३) भूडुं; शरमलरैलु. ०ता

स्त्री०, ०पयुं न०

भीभार वि० [फा] भाडु [-पडवुं = भाडु यवु]

०भानुं न० धरिपताव -री स्त्री० भाडगी

[-आवपी = भाडुं यवुं -वणगपी = रोग

वणगवो (२) भला-भीडा वणगपी]

भीर स्त्री० [इं] ऐक विलायती (पीवानो) दार

भील न० लुओ 'मिल' [इं.]

भीली स्त्री० [प्रा विल्ल (स. विल्ल)] ऐक जाड

के ओना पाडडा. ०पत्र न० भीलीतुं पान

-लुं न० भीलीतुं इण

भीतुं (भी) अ० कि० [प्रा वीह (स. भी)] डरुं,

भीनयु (२) शोकवु, गलरावु

भुः स्त्री० [इं] पुस्तक, योपडी ०भाध-०२२

पु० योपडीओ आधवानुं काम करनारो

०भाधन्दिंग न० योपडीओ आधवानुं काम

०सेलर पुं० योपडीओ वेचनार

भुकाटुं स० कि० [भूकां छिपरी] भूके भूके

भातुं के शकवुं

भुकाणी स्त्री० ढाडी अने गाल छिपर आपी रहे

तेम माथि कपडु आधवुं ते [-भाधवी]

भुकाटुं अ० कि०, -वतुं स० कि० 'भूकवुं

कर्मणि ने प्रेरक [धमाल

भुकावेक न० [सर० प्रा. वुक्क = गळ'वुं] तैथारीनी

भुकिंग न० [इं.] रेलवेमा टिकिट आपवी के

रवाना करवानो भाल लेवो ते

भुको पु० [दे. वुक्का, सर० हिं., म वुक्का] शिको,

कोणियो [-भरवो, भारवो = शिको भारवो.]

भुभार पु० [अ] ताव, लवर

भुभदिल वि० [फा] भीकल

भुभरग वि० [लुओ भुभुर्ग] धरडुं, वयोवृद्ध

(२) अतुभवो -गी स्त्री० भुभुर्ग होवु ते

भुभारु न० [दे. वुक्कण = ढांकण] पाणीना

भारला छिपर ढाकवानुं पान

भुभारवुं स० कि० [सर० दे वुक्कण = ढाडवुं ते;

हिं वुक्काना, म. वुक्कविणो] भूभवु, भोभवु

भुभारुं अ० कि० [लुओ भुभारवु] भोभारुं

भुभुर्ग वि०, -गी स्त्री० [फा] लुओ 'भुभरग'मा

भुभलेल पुं० [इ वटलर?] भटलर, गोरानो

रंधवारो (२) ['भूट' छिपरी] भूट वगैरे यडावी

नगला नेवो धरने इरतो भाणस

भुभार वि० भुभार; नकथी -लातवाणुं

भुभरी स्त्री० [लुओ भूट] (काननी) भूट (२)

[हिं वूटी, म वूटी] नानो भुभरी -लात (३)

[सर० हिं वूटी, म. वूटी, -वूटी] विचित्र -

यभत्कारिक गुणवाणी वनरपति (४) [ला]

अकसीर उपाय (५) महायतुर अने पडोवेल

भाणस - [-रू धाडपी = सभलवी देवुं;

युजिधी पोताना मतनुं करी लेवु (२) पडीतो

यापवो; छिपरी.] ०भार वि० भुभू-भरतवाणुं

भुभो पु० [सर० हिं. वूटा, म वूट, -रा] भरत

के वणारमा इलना नेवो आकार (२) [ला]

भननो तरग [-छोडवो, सूडवो = भनमा

तरग थवो. कल्पना नगवी]

भुभुं वि० [सर० म वुठा (सं. वठ = गडुं

छिपरी ?] धा० वगणु (२) [ला.] लडी भुभुं

(३) लागणी वगणुं

युद्धो पुं० [सर० हिं., म. मुह्य] युद्धो, मकांठेडो
 (२) [युद्धु' उपरधी] युद्धो भाणस
 युद्धयल वि० [सर० म वथ्यड] जेवकुं भूर्ण
 युद्धां व्यंकिं, -६(-च)सु स०किं 'युद्धु'तु
 लावे ने प्रेरक
 युद्धियाण वि० [दे. वुद्धिर=पाडो परधी?] युद्धयल
 युद्धु वि० [स वृद्ध, प्रा वुद्ध] युद्धु; वरु.
 -दापो पु० धरुपण
 युत न० [फा] भूर्ति, प्रतिभा ०कु न० काणी
 ने लकुं स्त्री, ह्यसण ०पातुं न० म हिर,
 देवालय. ०परन्त वि० भूर्ति पूरुं. ०परन्ती
 स्त्री० भूर्ति पूरुं ०शकनी स्त्री० [फा गिकनी]
 भूर्ति अं डन [[अटन परधी ?] ओरियु
 युतान न० [अ वुहानान] योतान, व्याण (२)
 युतातुं न० [अं. वतानह] युतानो (२) [ला]
 मेधी शटेही पाधडी(३) [अ वुहानान] युतान,
 व्याण. [पाधडीनो दुकडो, योतातु
 युतानो पु० [अ वतानह] जीष्ठी शटेही
 युतारो पु० [सर० म] सावरणे।
 युद्धयुद्ध पुं० [सं वुद्धु] परपोटो
 युद्ध वि० [सं] ज्ञाता, समग्र (२) लगेतु (३)
 ज्ञान यामेलु(४)पुं०(सं) गौतमयुद्ध, युद्धावतार
 (५) स्त्री० (५) युद्धि. ०त्त न०. ०शासन
 न० युद्धने। उपदेश-शिक्षण; युद्धभं.
 -दावतार पुं० [+ अवतार] विष्णुने नवमे
 अवतार [-धरवे] = रूप रडेवु; ओल्या
 चाल्या विना लोया करवुं]
 युद्धि स्त्री० [सं] वरुने लणवानी चितनी
 आकलन-के समल-शक्ति, अक्षय, चितनी
 अेक विभूति(२)समल, ज्ञान; विवेक, उहापण
 (३) विचार [-भीलपी = युद्धिनेो विकास
 थवे. -यलावपी = समलवा प्रयत्न करवे,
 अटकण-अनुमान के तर्कशक्तिनेो उपयोग
 करवे -यालपी = समल पडवी; पडोय लवी
 -होडावपी = लुयो युद्धि सलावपी -नी
 भाई, -नेो आगणी = जेवकुं -नेो
 लंडार, सागर = धलो युद्धिशाणी भाणस
 (२) भूर्ण शिरोमणि (कटाक्षमा) -इरपी,
 इरी लवी = अवणी युद्धि थवी -अतावपी

=सलाह आपनी (२) चालाकी देभाडवी.]
 ०डिलमर वि० युद्धिशाणी, कुशात्र युद्धि.
 ०गम्य, ०आह्य वि० युद्धिथी समल शक्य
 तेवु ०लुपी वि० युद्धि उपर गुलरो करनार
 (अमलवीथी ठिलट्ट) ०त्तव न० प्रकृतिवु
 प्रथम परिणाम(साध्य) ०पुरःसर, ०पूर्वक
 व्यं युद्धिथी; लण्णिलेईने ०प्रयोग पु०
 युद्धिनेो उपयोग. ०आभाष्य न० युद्धिने ल
 प्रमाण मानवी ते; युद्धिआह्य तेतु ल सस
 अेम मानवु ते ०आभाष्यवाद पु० युद्धि
 आभाष्यनेो वाह, 'रेशनलिजम' ०आभाष्य-
 वादी वि० (२) पु० युद्धिआभाष्यवादमा
 माननार ०यल(-ण) न० समलशक्ति (२)
 शेत लनी रमत ०वेड पु० युद्धितु डामा-
 डोणपणु. ०अम पु० युद्धि अमित-
 विपरीत थई लवी ते ०अ श पुं० युद्धिनेो
 नाश ०मत्ता स्त्री०, ०मत्तव न० युद्धिमान
 होवापणुं ०मान वि० युद्धिशाणी, अक्षयभं
 ०लक्षणु न० युद्धिनी निशनी ०वाद पु०
 'रेशनलिजम' ०व्यापार पु० युद्धिनेो
 उपयोग ०शाणी वि० युद्धिवाणुं ०स प०न
 वि० युद्धिवाणुं. ०डीन वि० युद्धि वगरवुं
 युद्धयुद्ध पु० [सं] युद्धयुद्ध, परपोटो
 युध वि० [सं.] डालु, विद्वान (२) पु० अे नामनेो
 अड (३) युधवार (४) विद्वान; डालो भाणस.
 ०वार पुं० अठवाडियानेो योथो द्विस
 [आपनेो युधवार = कशु नहि, कंई ल
 नहि.] ०वारियुं वि० युधवारुं: युधवारवुं
 (२) न० युधवारे नीकणतु छापु. ०वारु वि०
 युधवारे आवतु के शई थतु
 युन्याह वि० [फा] कुडीन, आनदान. (२) स्त्री०
 पायो, भूण -ही स्त्री० कुडीनता: आनदानी
 (२) वि० पायानु, भूणतु
 युधस न० [अ वुनुस] लुयो लनुस
 युलुक्षा स्त्री० [सं.] भूण (२) लोणवानी धरुण
 -क्षित वि० लूप्यु -लु वि० [सं] लूप्युं
 (२) लोणनी धरुणवाणु [घाट, पोकार
 युभराणु न० [भूम' उपरधी] भूमाभूम. घाटा-
 युमाट स्त्री०; न० [भूम' उपरधी] वायक,

अधवा (२) पोकार, भूम. -टो पुं० शुभाट
शुभपेपोश वि० [शुभपो + फा पोश] शुभपो
पहरेनार

शुभपो पु० [अ. वृकळ] यहरेरो हांकवातु लणी-
वाणुं कपडुं (२) आणुं शरीर टंकाय तेहुं
पड्डो करवातु सीवेलु वस्त्र. [-नाणपो,
पहरेवे = शुभपो ओढवे.]

शुभल पु० [अ. वृकळ] किल्लाना मथाणा पर
तोप गोडववा काढेली अगाशी लेवी रावठी
(२) पुस्तो; हाथणी

शुभल स्त्री० ['शुभल' उपरथी] शेतर्लनी
रमतमा ऐक भकारनी शत

शुभाक स्त्री० शुभो अराक (२) [अ] ताभूतना
निवमोमा कदाती परी [शुलाभ

शुभाभ स्त्री० शुभो शुभाक [अ.] (२) शुभो
शुभानकेट पु० [इं ब्राउनकोट] ऐक लतना
मोटो हाडो -ओवरकेट

शुभाबधु सं० किं०, शुभाहुं अ० किं० 'भूरवुं
प्रेर० ने कर्मणि

शुभाभ न० [इं ब्रहा, सर० हिं वृकळ] अश
शुभिशुभरी स्त्री० ऐक पक्षी

शुभलोग पुं० [इं] ऐक लतना मोटो लभरो
गणाना कुरो [शुलशुलना लेवोदव

शुलशुल न० [फा.] ऐक पक्षी. -लाट पु०
शुलद वि० [फा.] लभ (२) लीथी योग्यता-
वाणुं (३) मोटो, लीथी (अपान)

शुलाभ स्त्री० [तु बुलाक] ये नसकारा वन्चेनो
पड्डो (२) तेना वेह (३) तेमा धावेली वाणी

शुसटियो पु० ['भूपट' उपरथी] भूसट
भानार, डिचेर

शुहारुं सं० किं० ['शुहारी' उपरथी] अहोरवु
शुहारी स्त्री० [दि. वउहारी, बोहारी] सावण्णी

शुं पु० [सं. विंदु] ऐक पी, लेनी कौशी अने
छे (२) न० पीपु. ०हाणु पु० अ० व० शुभो
शुं पुं० [शु देलभंडनी जोली

शुं देली स्त्री० पश्चिम हिंदनी ऐक जोली;
शुं स्त्री० [दि. वृवा] + भूम -आणु न०,
-आपान, -आरव पुं० घोघाट, शीरअकार

-भियो पु० मोटा अपवाणवाणु ढोल

भू स्त्री० [फा.] जो, ग ध (२) भुसलमान स्त्रीना
नाम पाछण लगडाथ छे. उडा० मळियभू

भूक पुं० [दि. वृका] कोणियो, भूकडो
भूक(-ग)डी स्त्री० [सर० म वृगडी उपरथी]

स्त्रीओना कानतु ऐक उल्लत धरेणुं
भूकडो पु० ['भूक' उपरथी] कोणियो

भूकणी स्त्री० [सर० हिं. वृकणी, म वृकणी,
वोकणी] भूकी

भूकहुं सं० किं० [सर० म वृकणें, हिं. वृकणें
= भूक करवो] ककव (२) जट जट भावु

भूकडो पु० [दि. वृका = भूकी ? के भूकडो परथी ?]
भूक, मोटो कोणियो, कडो

भूकडी स्त्री० शुभो भूकडी
भूकणु न० [शुभो भूकणु] अनालना गाडामा

पाथरवानी मोड
भूधली स्त्री० [शुभो भोधरलु] अरणी

भूथ पु० [सर० म; हिं] हाटो (२) [सर० म वृक]
पानानी ऐक रमत. [-भारवे = हाटो धावे,

भूथ वडे भव करवु -उधाडवे, काठवे,
जोडवे = भूथ दूर करी मो उवाडव]

भूथग न० ऐक पक्षी
भूथट वि० भूथ (२) छोकरवाड

भूथियुं वि० शुभो भूथुं (२) कान वगरनुं
भूथी स्त्री० ['भूथु' उपरथी ?] छोकरी -वे

पु० छोकरो (हाडग)
भूथुं वि० [शुभो थुथु (सं चिपिट); सर०

हिं वृका, म वृका] जेठेला के टेरवा विनाला
नाकतु (२) कान वगरनु (३) [हा] धरेणा

वगरनु (कान के नाक) [भूथो कारलार = सत्ता
के एअड आ वगरनो कारलार (२) कर्माजिजी

न थाय तेवा जेठो रोजगार]
भूथ स्त्री० [प्रा. वृज्ज (सं वृध)] सभल के

कर. ०हुं सं० किं० सभलवु; कदर करवी
भूथवुं सं० किं० [शुभो शुआवतु] ओलवतु

भूट पु० [इं] विदायती जेडो
भूट स्त्री० शुभो, काननी नीचेनी चामडी, लाणी.

[-पकडवी = कभूल नरव, गुनो के भूल
स्वीकारवा] -ठियुं न० लाकडातु लोणियु (भूटो
वेह पड्डोणो करवातु) (२) भूटो पहरेवातु धरे

५०६ वि० लुओ लुहुं

५०६ श्री० [५०६] उपरधी] ५०६ [-भावी
= ५०६ मारवी; पाणीमा पेसी नव.
-भारवी = पाणीमा पेसी नव (२) नारी
नव, छटकी नव, देभान देवी.] -हुं अ० कि०
[प्रा. वुहु (सं वुहु, वुहु), सर० हिं वुहना,
म वुहुण] ५०६ (२) पुवार थुं; देवाणु
काडेवु, चुकसानमा छितरुं [गिणलाग
५०६ श्री० [सर० म] (का) लालाना छेडाने
५०६ (-दिथे) पु० [प्रा वुहुह, वुहुह (सं. वुहु)
= मोहु उपरधी] मोठो वाडरो।

५०६ (-दिथुं) वि० [लुओ लुहुं] धरुं
५०६ श्री० [सं बुद्धि] लुद्धि, सभन (५)
५०६ न० [५०६] उपरधी ?] लडो उगारो
(२) [सं वुहन, प्रा वुंथ] तणियु (वासणने
आयथी पडे छे ते के तेनी ओठक) (३) (५)
महुडानो मोर

५०६ वि० [सर० म. वंवू] लुद्धि विनानुं; न०
५०६ श्री० [दे. वुंवा, सर० म. वोंव, वोम] वाडो;
भराडो, पोकार (२) अक्षवा [-छिडवी = लुमाटो
थवा, पोकार थवा (२) अक्षवा डेखावी -५०६
= पोकार थवा (२) वा नाभतो अवाज थवा.
-पाडवी, भारवी = धाटो पाडवो; ओलाववु
(२) इगियाह करवी] -भाभूम श्री० धाटावाट,
लुभराण -भाशीर पु० लुभराण

५०६ न० सुकवेडी माछडी
५०६ सं० कि० [स मृ उपरधी] पूरु
५०६ श्री० (५) आवटाने छडवाथी नीकणतो
छेडाने लुम

५०६ वि० [सर० हिं, म वुरा] भराण. -२१४
(-२१) श्री० इष्टता (२) आणभनाव
५०६ न० [सर० हिं. वुरा] धायेडी जील्लि भाड
५०६ (५) न० [सर० हिं. वुरा, स. उल्ल]
गुहा (२) इलो; धगडो (अशिष्ट प्रयोग).
[-छटकी नहुं, वछूटी नहुं = जाडा थर्धनवा
(२) भारे पडी नव, धारती लागी नवी
-तेरडी, वछोडी नाअहुं = सभत मार मारवो]

५०६ न० [स. मृश] परसाहनु अपहुं
५०६ श्री० धेणने गाळे दियर तमाओ भारे ते,

सीमंतने अगिनो ओक विधि
५०६ न० [लुओ लुहुं] (५) धोकलु (२)
[प्रा. पोस, फोस = गुहा] लुओ लुहुं
५०६ वि० [प्रा. वूह (सं. वूह) = लहुं कंगु,
वधारवु उपरधी] न०, लहुं; अरसिक
५०६ पुं० [लुओ लुहुं] आडो नडेडो लाकडानो
ककडो (२) भूभे [मोह, लुगल
५०६ न० [लुओ लुगल] गाडामां पाथरवानी
५०६ सं० कि० [दे वुज्जण = टाकलुं] आवरलु
करवु (२) वधारपडलु ओललुं
५०६ पुं० [रव० ?] शूरतन यदाववा
वगाडवामा आवतो डोल
५०६ वि० [लुओ लुहुं] भूभे; न०
५०६ न० (भाणमा) इडी पाकवानुं छेडु धर.
-दियाण वि० जेसे त्याथी ठिठ नहि अहुं,
५०६ पाडेल सोगडी नेवु
५०६ वि० [स. वुहन = तणियु उपरधी ? सर०
म वुधेला, हिं वुधु] भूभे, कभ अकललुं
५०६ वि० [सं] मोहुं; विशाण -६ शु(-गु)
नरात पु०, श्री०, न० गुनरात तेम न
पडार न्या गुनरातीओ नहेता होय जेवा
वसाडती प्रदेशीनो ओक सभुह
५०६ वि० पु० [सं] (स) देवाना गुरु (२)
ओक ग्रह -त(-ति)वार पु० गुरुवार
जे (जे) वि० [प्रा. वि(सं द्वि)] '२'. [-आंभनी
शरभ = इधर हाजरीनी असर -आंभणी
अडे तेहुं = अडियातु, सवायु -आंभणी नवर्ग
भाडी रडेहुं = गर्व ने भगवरीनो पार न होवो.
-कान वरये भाथुं करुं = (नाता आणकने
अपाती) भाडी धमडी -गोणीनो अडवो
= अडकडडकिये; जे आलु डोलकी अलवतार
-घोडे अडलुं = ओकसाथे न थर्ध शके जेवा
जे काम साथे उपाडवा -छांटा नाभी लेवा
= अट अट नाडी लेवु (२) अट अट स ध्यापूल के
श्राद्धकिया करी लेवा -छीपनुं मोती = मोहु,
गोण अने नभनेहार मोती (२) आवरश -
नि० ल० क भाणस -धडीनो परोणो =
भरवानी जे धडीनी न वार होय जेवु भाणस
-तरडेनी (आलुनी) डोलकी वनाडवी =

हृषभा ने हहीभा पग राभवा, अने पाणुतु
 गावु -दाण्वा = नरा पणु (अकल न होवी)
 -धारनी (भेधारी) तलवारें रभुं = भे
 पाणु ढोलकी वगाडवी, अने पक्ष तरङ्ग ठणु
 (अकतुं) भे न थुं = पोतानी वातने आग्रहथी
 वणगी रहेंवुं. -पेट करवां = हट उपरांत
 नभु. -पैसा छंटावा = लाय आपनी
 -भापतुं = छिनाणता पेटतु (सतान) -भोल
 = थोडाक वयन; थोडीक प्रस्तावना के थोडुके
 व्याख्यान -भाग = वधारेपडता -अभवा
 नेटवो लाग (भेम के, अणियाता भे लाग)
 -भावां होवां = भगवतु द्वाटेणुं होवु, गविंष्ट
 ने वृत्तापी होवु -भोढानी आकणणु =
 आधणी आकणणु (२) अपी भोल्या, अपी
 द्वाके करनार भाणस -भोढां होवां = भे-
 वयनी होवु -ह्वाथ नेठवा = वीनवतुं
 -ह्वाथ वरथे पेट = समदष्टि ने निष्पक्ष
 -ह्वाथे नभुं = सारी पेटे भावु (२) सारी पेटे
 कभावु. -ह्वाथे पावडी जाडीने ह्वांठुं =
 विचारी विचारी -सावध रहो वतं वु -ह्वाथे
 पेट अतावतुं = भूष लागी छे -अेवी सज्ञा
 करवी] भ्यानी स्त्रीं भे न्यानाने सिको
 ०डि (भे) वि० अने ०डिथा अ० + भेडि साथे
 भे (भे) अ० [फा] (निषेध के अलाव अर्थने
 उपसर्ग ०अकल वि० अकल वगरतु ०अभ-
 त्यारे वि० सत्ताहीन ०अभत्यारी स्त्रीं
 अभत्यारीने अलाव. ०अदभ वि० अविचेक, असह्यता
 ०आभर, ०धनगत वि० आभर वगरतु
 (२) स्त्रीं अपकीर्ति ०आराभ वि० भाडु;
 नाहरत ०धनगती स्त्रीं भेआभर
 ०ध-सादे वि० अन्यायी, गेरकायदेसर
 ०ध-साद्दी स्त्रीं ०धहाण वि० उपाय
 वगरतु, लायार ०धमान वि० विश्वासघाती,
 अभ्रमाणिक (२) कृतघ्न, निमकहराम (३)
 आरथा वगरतु ०धनानी स्त्रीं भेधमान-
 पणु. ०डिभेद वि० नाडिभेद, निरक्ष
 ०डिभेदी स्त्रीं निराशा. ०कहर वि० कहर
 विनातु ०करार वि० भेय्येन ०करारी स्त्रीं

असुभ, भेय्येनी ०कसूर वि० वाक विनातु.
 ०कायदे अ० गेरकायदे. ०कार वि० नवक
 (२) नकासु. ०कारी स्त्रीं कामधधानो अलाव.
 ०काणणु स्त्रीं भेहरकारी ०केद वि० अधन-
 रहित; स्वतंत्र; निरंकुश; अमर्याद. ०केही
 स्त्रीं भेकेहपणु. ०केल(-ही) वि० केल न
 पाणनारं. ०अपर वि० अलएयु. ०अुहा
 वि० धंधरविभुष
 भेक (भे) वि० [भे + अेक ?] थोडुंके; केटुके (अ)
 भेकी स्त्रीं [भे' उपरथी] भेनी नेडी (२) भेधी
 लागी राकाय अेवी संध्या (३) आगण्णीनी
 सज्ञाथी (अतावाती) टहीनी हानत [-करवा
 नतुं, -नतुं = जाडे करवा -दिशाये नतु.
 -थतुं, लाअवी = टहीनी हानत थनी]
 भेग स्त्रीं [इ.] थेडी (२) दूंकघाटनी पेट्री (प्रायः
 यामडानी) [पतरं
 भेगड न० [म., (का वेगडे)] कलाधनुं रगेतु.
 भेगण्णियुं न० अेक लततु सुतराडि लूगडु
 भेगभ स्त्रीं [तुकी] मोटा इरनननी भुसलमान
 स्त्री [विनातु -अ स्त्रीं
 भेगरन (-लडि, -लु) (भे) वि० [फा] गरन
 भेगाना वि० [फा] त्राहित [(२) भनूर
 भेगार पु०; स्त्रीं [हि] वेठ -री पुं० वेडियो
 भेगुना (०ड) (भे) वि० [फा] निर्देय
 भेघाघडु वि० [भेशु + स घट ?] भिश्र, लेणसेण,
 न समलय तेषु
 भेयार, -रेक (भे) वि० [भे + यार] आशारे
 भेथी यार (२) (स प्याभा) थोडुके
 भेय्येन (भेथे) वि० [फा वे + येन] अस्वस्थ,
 अल पावाणु -नी स्त्रीं भेय्येनपणु
 भेय्येन (भे) वि० [फा.] लुलमी नडि अेषु,
 रहेंभवाणुं
 भेय्य (भे) वि० [फा] अस्थाने अेषुं, अघटित,
 अयोग्य [के टाणेलु
 भेय्यन (-२) (भे) वि० [फा वेजार] अकणायेलु,
 भेय्यन (भे) वि० [फा] अल विनातु, भूर्धित
 भेय्यर (भे) वि० [फा] लुयो भेय्यन -री स्त्रीं
 भेय्यववाणी, भेय्यसोती (भे) (से) वि०
 स्त्रीं [भे + अल + सोती (सहित)] गर्भवती

ॐ पुं० [सर० हिं वेठ; का. व्यट्ट, सिं. वेट्ट (सं. वेष्टित, प्रा. वेष्टिज?)] चारं आलुओ पाणीथी वी टणायेथी नमीन, द्वीप

ॐ री श्रीं [ईं] लुओ टोर्थ (२) वीनणी राभवतुं ओक साधन (जेम के मोटरनी, रेडियोनी)

ॐ डी श्रीं [दि विट्टी] दीकरी ० लु श्रीं (सं) जोसाधणनी पुत्रा ० वहेवार पुं० कन्या व्यापवा लेवानो सधध -टो पुं० [दि विट्ट] रीकरो -द्वमल पुं० (व्यगमा) ॐटो

ॐ कं (ॐ) श्रीं [ॐसवु उपरधी, जप बड्ड, दे विट्ट (ॐकेलु)] (स उपविष्ट; प्रा उवड्ड) ॐसवुं ते (२) ॐसवानी जगा; आसन (३) ॐसवा ठाठवानो ओरडो (४) धणा नणुतु ओकडा धध ॐसवु ते (५) ॐसलु (६) ओक कसगत (७) व्यपरिथन सवा के मंडणतु अधिवेशन भरालु ते, 'सेशन' [-करवी = ठाठ धध ॐसवानी कसगत करवी (शिक्षा तरीके पण) (२) ॐसी पडु (३) रोज ॐसवा नवुं. -थवी = सेगा मणी ॐसवु उडां पडेला ते अरानी त्यां चान कलाकनी ॐकं थती -अरवी = अधिवेशन -सला लंवी -अरवी = सला मडणी नमवी. -होवी = ने त्या रोज ॐसवा नवुं होवुं उडां तेनी त्या गेजनी ॐकं छे]

ॐ मलियुं (ॐ) विं [ॐठ (ॐसवु) + मलियुं (मल्ल?)] (का) ॐठाडु रली नालुक थध गयेलु

ॐ ठाभाउ (ॐ) विं [ॐठु + भावुं परधी] श्रम कर्था विना भावाग. निरधमी, व्याणसु

ॐ ठागरं, ॐ ठाडु (ॐ) विं [ॐठु' उपरधी] धणुं ॐमी रहेतार, ॐठाओठ थध गयेलु

ॐ ठाओठ (ॐ) श्रीं [ॐठु' उपरधी] रोजगार विना ॐसी रहेतु ते (२) नक्षाओठ वगरतुं होवु ते (३) अं ॐठेडु ने ॐठेडु होय तेम.

-डी श्रीं लुओ ॐठेओठ

ॐ डी (ॐ) श्रीं [ॐठु' उपरधी] ॐडी मन्कगी के मलक [-यलाववी, हुंकेवी = ठडे पेटे अथवा सामाने अणन पडे तेवी मलक उडाववी (२) ठडा पहोरनी गप-डिग मारवी] -रमत श्रीं ॐठा ॐठा नमवानी रमत -हुं

'ॐसवुं' वुं भूतकाण (२) विं ॐठेडु (३) नीयु (धाटमा) (४) [ला] धाधलिया टोभाव विना शातिथी -गिर गतिथी के ठडे पेटे थतु उडां ॐठुं काम, ॐठा अणवेा [ॐठा थतु = आडा पड्या होधये तेमाथी टटार थतुं ॐसवु (२) भाडगीमांथी धूरी नवु, साल थतु (३) डरी सतेन थतुं. ॐठान्नी डाण कापवी = पोतानुं न व्याधारस्थान तोडवा मथवु, पोतानो न पग कापवो ॐडी दडीतुं = ठीयुं -दमामदार नडि, पण मलभूत धाडीलु, शात. ॐठुं करवुं = (पथारीवरी होय त्याथी) सालु करवु; मडठ आपी ॐसाडवुं ॐठुं यडुं = पाणीनी काठवाड कर्था विना तेम न हुलाव्या वगर धाडु (पोराकतु) ॐठुं पाणी यलावतुं = पाया -व्याधार विनाली उडस मारवी ॐठुं पाणी पडु = धीमे धीमे पण सतत पाणी पड्या करवु ॐठे आभये होउ = कडमा ॐकेलु -गडुं होवुं ॐठेठो पोपडो उभाडेवी = शात थयेथी अथडे के वात डरी उपाडवा ॐठा अणवेा = शात, अहिंसक अणवेा. ॐठा लात = पहेलेथी न नेधतुं पाणी मूडी, ओसाव्या विना रावेथी लात ॐठा लाव = चधध न थय तेवो लाव, टडी रहेथी लाव (२) घेर ॐठा मणतो -आवतो भाव ॐठा हुाथी = नवी कमाणी विना धग्मा होय ने न पूरं करनार आसस -ठेक (-लुं) विं ॐठागर (२) ॐठुं; नीयुं (३) ध्यायेलु (४) पडी न्वाथी अगडेलुं. -ठो गगार पुं० काम कर्था वगर मणतो पगार (-आवेा) ॐठ श्रीं [सर० हिं वेठन (स वेठन)] लुओ ॐण, यूलानो उपरने धूरी भाग ॐठुं नं [सग्ं म वेडकी; सर० अरडु, नव? के 'वेठो' उपरधी?] व्यागणीनो साधो (२) आपलीनो ध्युकावणो भाग (३) (ॐ?) [लुओ अहेडो] वरसाधथी थयेथी धीयड ॐठडी श्रीं [रे. वेड वेडा] होडी, नानो ॐठो ॐठरी (-सी), ॐठसाध श्रीं [लुओ अडाडा] हु पन, गवं (-मारवी, हुंकेवी) ॐठाथर (-ड), ॐठाडेड विं [ॐठु' उपरधी]

उपर नापुं अने नीचे मोडु अकु, अडाना धाटुं; शकु नेकु (२) कपाणमा अवी अे लमरीअेवाणुं (घोडु)

अडियात पु० [‘अडो’ उपरथी] अडारसी अडियुं न० [‘वेडु’ उपरथी] आअेवी करीअे अअधर वेडवानी लणीदार अेणी (२) [अे(स. दि.)+स अनडवाह ?] अे अणदनु गाडु (३) (अे अणद अे वी शके -अेडियामा माय अेडलु) अनीस भाणु माप (४) [‘अे’ उपरथी] शेरडीना अीनेअे आअेवाणो कडो [अेडिये दुईकुंडुं = अडव्या सिवाय अने अणदने योत-योतानी आलुअे आअे वअत हावना]

अेडी स्त्री०[सर०हिं. (हिं वेडना = वीटणाउ, वेरु; स. वेडन)] अणर; रेडीने आधन नी साकण (२) [ला] अधन, अलण, प्रतिअध (३) पगनु र्णपु धरेणुं (४) अे आगणीअे पडेर-वानी लेडेकी वीथी (-नाअनी, धालनी, पडेरवावनी)

अेडुं (अे) न० वडो ने देगडो, डितरु अेडो पु० [हिं वेड, वेडा] वहाणु (२) [सर० हिं, स वेडा] टोणी; डुडकी (३) [सर० हिं. वेडा = आडुं, डेडुं] डेडो अेसवे ते [-पार करवे, थवे = विअय भजवे, सिद्धि यवी -वाणवे = डेडो अेसवे] [वाणुं(वहाणुं)]

अेडोकी (अे) वि० [अे + डोल] अे डोल - डूना अेडोण (अे) वि० [अे (का) + डोण] कडपु अेडअ (अे) वि० [अे (का) + डअ] अेडोण(२) अेअडअ (३) धोरण - पद्धति विनापु (४) कयवा वगरनु

अेडंग(-अु) (अे) वि० [अे (का) + डंग] डंग वगरनु, कडंअुं [छापकं]

अेडाणअुं (अे) न० [अे + ढण] अे ढणवाणु अेडुं (अे) न० [सं वहन ?] नदीने पट

अेत (अे) पु० [अुअे वेत] मनअुअे(२) वेत, अुअे, तलवील(३) [स वेतस, प्रा वेत्त] नेतर. [-डितारवे = तलवील करवी(२) योअना पार पाडवी -करवे, थवे, रयवे, लगाडवे = अुअे-योअना के तलवील करवा]

अेत स्त्री० [अ] अे डूकनी डारसी कविता

अेतकसीर (अे) वि० [का] निर्देप अेतआलु स्त्री० [का] अेत - कविताअे कवी अने गावी ते

अेतमा (अे) वि० [का] अेदरकार

अेतभीअ (अे) वि० [का] अविवेधी; असलय

अेतरी (अे) वि० [अे + तर] अे आलुतु

अेतलण (अे) वि० [जा] भागी शके नहि अेडुं

अेताल(-लु) (अे) वि० [अे (का) + ताल] ताल वगरनु(२) [ला] अेग के गोडवण वगरनु (३) वही गयेलु, हाथवी गयेलु

अेताणीं (अे) न० अ० व० [‘अेताणीस उपरथी’] अेताणीस वर्षनी अमरे आअे अोवती आअ के तारे पडेगता अरमा [-आववां = ते उअरनी आअ के अरमा आववा] -णीस वि० [सं द्विचत्वारिंशत्, प्रा वायालीस] ‘४२’ -अुं वि० अेताणीस शेरना भाणु(ताल)

अेद स्त्री० लुअे अेन (अ.)

अेदरकार (अे) वि० [का] ङणल वगरनु -नी स्त्री० अेदरकारपणु [-दो स्त्री०]

अेददं (अे) वि० [का] वागणु विनापु, निडुर.

अेदरतूर (अे) वि० [का] अिरतथा डीलक

अेदाणु (अे) पु० अ० व० [हिं.] अेक अौपदि

अेदाड (अे) वि० [का.] गेरवालपी (२) दाड-इयाड न सलणाती होय तेतु -नी स्त्री० अन्थाय

अेदिल (अे) वि० [का] मन डीडी अयुं होय तेतु; नापुश. -डी स्त्री० नापुशी (२) अणअनाव

अेडुं (अे) न० [अ वैजह] डुडुं

अेडक (अे) अ० [अे (का.) + डक] डर वगर डि मतअेर

अेडारुं (अे) वि० [अे + धार] अे धारवाणु (२) गौण गौण, द्विअर्थी. [अेडारी तरवार = सामाने तेम अ वापरनारने -अनेने तुकसान करनारी वरतु]

अेनअून (अे) वि० [का] अनेड सर्वातम

अेध्यान (अे) वि० ध्यान वगरनु, अथ

अेनवा (अे) वि० [का] निर्धन, गरीअ (२) पुं डुडीरने अेक वर्ग [स्त्री० इलाय्य

अेनरीअ (अे) वि० [का.] अलागियु -अी

ਐਂੜ ਸ਼ੀ० [ਫ਼.] ਲੁਐ ਐਂੜ
 ਐਂੜ ਵਿ० [ਫ਼.] ਸਮੁੱਢਮਾ ਅਨੇੜ ਵਡੇ ਵਗਾਡਾਨੁ.
 ਉਛਾ੦ ਐਂੜ ਵਾਲੰ ਮ ਗਾਠਾ ਛੇ (੨) ਨ੦ ਵਾਲੰ-
 ਵਾਯਾਨੋ ਸਮੁੱਢ. ੦ ਵਾਲੰ ਨ੦ ਘ੦ ਵ੦
 ਐਪਗੁੰ, -ਗਾਠੁੰ (ਐ) ਵਿ० [ਐ + ਪਗ] ਐ ਪਗਵਾਠੁੰ
 ਐਪਡਿਠੁੰ (ਐ) ਵਿ० [ਐ + ਪਡ] ਐ ਪਡਵਾਠੁੰ
 ਐਪਰਵਾ (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ] ਡਾਠੀਨੀ ਪਰਵਾ ਨ
 ਰਾਐ ਤੇਵੁ; ਸਵਤੰ. ੦ ਠੰ ਸ਼ੀ० ਪਰਵਾ ਨ ਰਾਪਵੀ
 ਤੇ (-ੜਵੀ, ਰਾਪਵੀ)
 ਐੜਾੜ (-ਅ, -ੲ) (ਐ) ਵਿ० [‘ੜਾੜੁੰ’ ਉਪਰਥੀ]
 ਖੁੜੁ; ਅਮਰਯਾੜ (੨) ਅ੦ ਉਛਾੜੋਛੋਗੇ (੩)
 ‘ਪੁਰਪਾਟ ਉਛਾ੦ ‘ਬੋਡੋ ਐੜਾੜ ਮਾਰੀ ਮੁੱਠਯੋ’
 ਐੜਾੜ (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ. ਵੇਫਹਮ] ਧਿਆਨ-ਲੜ
 ਵਿਨਾਨੁ(੨) ਗਾੜੇਲ (-ਥਠੰ ਞੜੁੰ, ਘਨੀ ਞੜੁੰ)
 ਐੜਿੜੜ (-ੜ) (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ.] ਡਿੜੜ ਵਗਰਨੁ
 -੨ੲਠੰ ਸ਼ੀ० ਐੜਿੜੜਾਪਠੁੰ
 ਐਘੰਘ (ਐ) ਵਿ० [ਐ (ਫਾ) + ਘੰਘ] ਘੰਘ ਵਿਨਾਨੁ,
 ਐੜਾੜ; ਨਿਰੰਕੁਸ਼. ੦ ਸ਼ਾਠੀ ਸ਼ੀ० ਨਿਰੰਕੁਸ਼
 ਰਾਜਥਵਠੀਵਟ [ਤੇਵੁ (੨) ਨੀੜ
 ਐਘਾੜ (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ.] ਛਾਠੰਘਾੜੀ ਨ ਰਠੁੰ ਛੋਥ
 ਐਘਾੜਠੁੰ (ਐ) ਵਿ० [ਐ (ਸੰ. ਮਯ) + ਘਾੜਠੁੰ]
 (ਸ ਨ੍ਯਾਕੁਲ) ਘਾਵਰ, ਗਾਠਰੰ
 ਐਘੀ ਸ਼ੀ० [ਫ਼.] ਨਾਨੀ ਘਾਠੜੀ (੨) ਨਾਨੀ ਘਾਠੜੀ
 ਮਾਠੇ ਲਾਡੁੰ ਨਾਮ
 ਐਘੁਨਿਯਾੜ (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ.] ਕਮਲਤ; ਨੀਯ
 (੨) ਪਾਯਾ-ਆਧਾਰ ਵਿਨਾਨੁ
 ਐਘੋਲ (ਐ) ਪੁੰ० ਘ੦ ਵ੦ [ਐ + ਘੋਲ] ਥੋਡੁਕ
 ਘੋਲਵੁ ਕੇ ਕਠੇਵੁ - ਨਿਵੇਦਨ ਕਰਵੁ ਤੇ [-ਕਠੇਵਾ =
 ਥੋਡੁਕ ਕਠੇਵੁ (੨) ਸ਼ਿਖਾਮਘੁੜੇ ਕੰਠੇਕ ਕਠੇਵੁ]
 ਐਘੋਲੁੰ (ਐ) ਵਿ० [ਐ + ਘੋਲਵਾਠੁੰ] ਘੁੱਡੁ;
 ਘੋਲੀਨੇ ਡੁਰੀ ਲਥ ਐਘੁ, ਐਘਥਨੀ
 ਐਘੁੜੁੰ (-ਠੁੰ) (ਐ) ਵਿ० [ਐ + ਲਾਤ] ਐ
 ਨਾਤਵੁ (੨) ਸੋਘਠੇਘਵਾਠੁੰ
 ਐਘੜੁੰ (ਐ) ਵਿ० [ਐ + ਘੜਵਾਠੁੰ] ਐੜਾੜ
 ਐਘਾਨ (ਐ) ਵਿ० [ਐ (ਫਾ) + ਘਾਨ] ਐਸ਼ੁਠੁੰ.
 -ਨੀ ਸ਼ੀ० ਐਸ਼ੁਠੁੰ
 ਐਘਨਾ (ਐ) ਸ਼ੀ० [ਐ + ਮਨ] ਐ ਘਾਠੁਨੀ
 ਮਨੋਦਸ਼ਾ: ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪ(੨) ਨਾਰਾਠੁ, ਵਿਲਗੀਰੀ
 ਐਘੜਾੜ (ਐ) ਵਿ० [ਐ (ਫਾ.) + ਮੜਾੜਾ

(ਮਰਯਾੜਾ)] ਅਮਰਯਾੜ; ਲਾਜ ਵਿਨਾਨੁ
 ਐਮਿਸਲ (ਐ) ਵਿ० [ਐ (ਫਾ.) + ਅ ਮਿਲ] ਅਲੁਸਰਠੁੰ; ਨਿਰਾਠੁੰ; ਲਿਨ
 ਐਮਾਠੁੰ (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ] ਯੁਮ, ਅਸ਼ਾਤ (੨)
 ਅ੦ ਯੁਮਪਠੇ
 ਐਮੁਨਾਸਠ, ਐਮੁਨਾਸਿਠ [ਫ਼ਾ] (ਐ) ਵਿ०
 ਲੁਐ ਨਾਮੁਨਾਸਿਠ
 ਐਮੁਰਵਤ (ਐ) ਵਿ० [ਐ (ਫਾ.) + ਅ ਮੁਰਵਤ]
 ਨਿਮਕਠਰਾਮ; ਨਿਗੁੰਠਿਯੁ
 ਐਰਠ [‘ਐ’ ਮਾ ਠੁਠੁਠਿ] ਸ਼ੀ० [ਫ਼ਾ. ਵੈਰਜ]
 ਨਗਾਰ, ਵਾਠੋ ਘਨੇ ਡੰਡਾਵਾਠੀ ਠੁੱਡੀ
 ਐਰਠ (ਐ) ਅ੦ [ਹਿੰ ਵੈਰੋਕ?] ਵਾਰੰ ਵਾਰ, ਠਮੇਸ਼
 ਐਰਠੀ (ਐ) ਸ਼ੀ० [ਸੰ ਵਾਹੁ + ਰਕਸ਼ਾ? ਹਿੰ
 ਵੈਰਾਕੀ] ਸ਼ੀਐਨੁ ਡੋਠੀਨੁ ਐਕ ਧਰੇਠੁੰ
 ਐਰਠੋ (ਐ) ਪੁੰ० [ਲੁਐ ਐਰਠੀ] ਰੁੜਾਠਨਾ
 ਮੋਠਾ ਮਠਕਾਨੀ ਮਾਠਾ
 ਐਰਠੋ ਪੁੰ० [ਸ੨੦ ਹਿੰ. ਵਿਰੋਜਾ; ਮ. ਵੈਰੋਜਾ]
 ਪਰੰਤਮਾ ਥਾ ਐਕ ਛਾਡਨਾ ਯੁੜ
 ਐਰਡੁੰ ਵਿ० [ਸ੨੦ ਮ. ਵੈਰਡ, ਕਾ. ਵਡੁਰ] ਠੁੱਡੀ
 (੨) ਅੰਠੁੰ. -ੲਠੰ ਸ਼ੀ०
 ਐਰਤ ਵਿ० [ਸ੨੦ ਮ ਵੈਰਕਾ (ਕਾ.) = ਠੁੜੁ;]
 ਘਾਠਾਕ, ਤਥਾ ਮ ਵੈਰਸਾ = ਠਾਂਡ, ਅਵਿਥਾਰੀ]
 ਠੁੜੁ (੨) ਘਡਾਠ, ਉਠਤ (੩) [ਐ (ਫਾ) +
 ਰਤ (ਠੁੜੁ)] ਕਵਘਤਨੁੰ (੪) ਸ਼ੀ० ਕਵਘਤ
 ਐਰਠਮ (ਐ) ਵਿ० [ਐ (ਫਾ) + ਅ ਰਠ] ਰਠੇਮ
 ਵਗਰਨੁੰ; ਨਿਠੰਥ,
 ਐਰੰਗ (-ਗੀ) (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ] ਠੀੜੀ ਕ ਘਗੀ
 ਅਥੇਲਾ ਰੰਗਵਾਠੁੰ (੨) [ਲਾ.] ਅਨਿਸ਼੍ਚਿਤ ਮਨੁੰ
 ਐਰੰਗੀ (ਐ) ਵਿ० [ਐ + ਰੰਗ] ਐਰੰਗੀ, ਐ
 ਰੰਗਵਾਠੁੰ; ਅਨਿਸ਼੍ਚਿਤ ਮਨੁੰ (੨) ਪੁੰ० [ਹਿੰ]
 ਵੇਰੰਗੀ; ਘਾਵੇ [ਆਰਿਸਟਰੀ
 ਐਰਿਸਟਰ ਪੁੰ० [ਫ਼.] ਆਰਿਸਟਰ. -ੲੀ, ਸ਼ੀ०
 ਐਰਿਠੁੰ ਨ੦ ਐਕ ਪੜੀ
 ਐਰੀ ਸ਼ੀ० (ਕਾ) ਘੋਡੀਨੀ ਐਕ ਨਾਤ
 ਐਰੀੜ ਸ਼ੀ० [ਸ੨੦ ਮ, ਹਿੰ ਵੈਰਿਜ] ਸਰਵਾਠੋ,
 ਸਰਵਾਠਾਨੀ ਠਕਮ
 ਐਰੋੜਗਾਰ (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ] ਰੋੜਗਾਰ ਵਗਰਨੁੰ.
 -ੲੀ ਸ਼ੀ० ਰੋੜਗਾਰਨੋ ਅਲਾਵ, ਐਕਾਰੀ
 ਐਰੋਨੜ (ਐ) ਵਿ० [ਫ਼ਾ.] ਨਿਰੋੜ

अरेनेट पु० [ई] 'सर'ना वशपरपरागत
 धलकाय धरवनार [अणगाडी
 अेल (अे) पु० [दे वड्ड] अणह. ०गाडी स्त्री०
 अेल, ०डी स्त्री० [अे' उपरथी ?] अे लणनी
 लेडी के तेमाने अेक-लेडीनर; साधी
 अेलगाभ (ने) वि० [फा.] निरंकुश
 अेलडी भी० [अुओ अेल] लेडी
 अेलडुं वि० [लडुं' उपरथी ?] लडुवाडियु
 अेलतेल न० [अेल (ई वॉजल्ड) + तेल] लडुडा
 उपर लगाववानुं अेक नेल
 अेलदर पु० [फा.] कडियाने मडड उरनार
 मनुंर (र) यायवाधी लगीन ओदनारे
 अेलप स्त्री० [अुओ अेली] अेलीपणुं, सहाय
 अेसाथुं न० [सर० म वेला] अे पाभियावाणु
 लाडुं (मोअ के अेकुं वीयुं करवा-टेकववातु)
 अेदाराक (अे) अ० [अ विलाशक] सकेय
 राध्या विना [सिपाध'
 अेलिड पु० [ई] अडलतना लुकम अलवनार
 अेलियुं न० [अेकुं'-अेवडु थय ?] आगणानुं
 अकडाध' लुं ते (र) [म वेलिया हिं वेला
 (सं. मल्लिका ?)] अेक डल अने तेतु अतर
 अेधी पु० [दे. वेलि=रत'ल के 'वाली' परथी ?]
 धणी, सुरण्णी, सहायता करनार (र) स्त्री०
 [?] सोनीतु अेक ओलर
 अेलुं [अे' उपरथी ?] न० पूणुतुं लेडकु (र)
 लेडकु (उ) धेजो रैताण पय्यर
 अेवक(-क)र (अे) वि० [अे (फा) + अ. वक्र]
 लार-अेअ विनातुं
 अेवडुं वि० [फा] भूण'. -नी स्त्री० भूण'ध'
 अेवअत (अे) अ० [अे (फा.) + वअत] अयोअ
 वअते, उवअते [ननार ०यलुं न०
 अेवअनी (अ) वि० [अे + वअत] ओलीने डरी
 अेवड वि० [अे + पड] अेवडेलु होय तेव (र)
 स्त्री० अेवडुं पड [-वणी लुं, -वणुं
 =अेवडुं थध' लय तेभ वणी लुं] ०डुं
 स०डि० अेवडुं करव. -डाडुं अ० डि०
 अेवडु के अमलुं थय. -डिथुं वि० अे पडवाणुं
 (र) अेवडा पाधातु -डुं वि० अे पडवाणु
 (र) अमलुं [अेवडिया डोडाडुं, अेवडा

डोडाडुं, अेवडी पडसणीलुं = म० अुत
 पाधातुं] [अडार कडेडु
 अेवतन (अे) वि० [फा.] वतन वगरतुं (र) वतन
 अेवडा (अे) वि० [फा.] निमकडराम, अेधमान
 ०ध स्त्री० अेवडापणुं
 अेवारस (अे) वि० [अे (फा.) + वारिस (अ.)]
 नवारसु, वारस वगरतु
 अेश (अे) वि० [फा] सार, भासुं; मनेतुं
 अेशक (अे) अ० [फा] शक वगर
 अेशरम(-भुं) (अे) वि० [फा. वेधर्म] निर्वा० ल.
 -भी स्त्री० निर्वा० लता
 अेशुड (अे) वि० [अे (फा) + शुड] अेभान.
 -दि स्त्री० भूध' [वगरतु, अेडड
 अेशु(-सु)मार (अे) वि० [फा.] सुमार
 अेसडीक (अे) स्त्री० [अेसतुं + डीक] अेसतु-
 डीक ते (र) [ला] मैत्री, संपथ
 अेसडा(-र)भय (अे) न०, -णी स्त्री० [अेसतु'
 उपरथी] अेसाडवानी - लडाववानी डिअत
 अेसणी (अे) स्त्री० [अेसतु' उपरथी] लेना
 उपर वरतु यपड अेसीने रियर रहे छे ते लाग
 (र) अेडक, आसन
 अेसथुं (अे) न० [अेसतुं' उपरथी] अेसणी;
 अेडक (र) अेसवानी रीत (उ) डडभय
 अेसतम (अे) वि० [फा वेशतम] पुण्डण
 अेसती (अे) स्त्री० [अेसतुं' उपरथी] गाड मैत्री.
 -तुं वि० 'अेसतुं' व. कृ (र) गोडतु आवतुं
 (उ) नडुं शर थत (४) अरोअर होय अेकुं;
 माडकसरतुं [-आवतुं = (पडेरवाभा) अरोअर
 आवतु (र) काममा-वपरशमा आवी लवु;
 नकायु न रहेकुं. -डीकतुं = डणतु मणतु, मीतिने
 डीधे आवतु लतु -थतुं = अेपयोगमा आवी
 लवु (र) नराय वधतु के धटतुं नडा, लेधअे
 तेडलु थध' रहेड. -पडतुं = (पडेरवाभा)
 सुसातु - डीडातु रहेकुं. -वप' = नडुं वप'.
 अेसतो पाथो = मेण, अनीत रास. अेसत'
 रीअतुं = लपसी पडतु (मलकमा.)]
 अेसथूर (अे) वि० [फा वेसत्र] अधीर -री
 स्त्री० अधीराध' [वगरतु
 अेसभज (अे) वि० [अे (फा) + सभज] सभज

भेसर (भे) वि० [भे + सर] अरुधी काणी अने अरुधी रैताण (नमीन)

भेसरणु (भे) न० [‘भेसवुं’ उपरथी] कडिया सुतारोने भेगा यवातु ठेक’णुं (२) अर्थ, किमत भेसवी ते

भेसरभणु, -णुी लुओो ‘भेसडाभणु’भां

भेसवुं (भे) अ०किं०[अप. वइस, वईस, प्रा वेस] आसन भाडवुं (डोला होय के सुता होय तेभाथी)(२)नीये आववुं, छितवुं(भाव, करारी) (३) अथभेसवुं आववु (डगलो) (४) शर यवु (अट्ट, वप) (५) [इण्डवुं] आववुं (६) किंमत लागवी; मूल पडवुं(७) लागवुं, चोटवुं; (पास, डाघ, रग, वास) (८) घेसी नवु; वागवु; लागवुं उढां हाथमाचपु भेठो (९) रथापिन यवुं; नरी यवु उढां नपती भेडी; कोटे भेडी, इशा भेडी (१०) अर्थ समलवो, रीत प्रभाणु गोडवावु (हिसाण, केयडो, वाक्य) (११) वणवु, स्थिर यवुं उढां रीतनवामा तेने हाथ भेठो छे (१२) कामकाज विना पडी रहवुं उढां भाथ शुं करे छे? - भेडा छे (१३) लडु - भोभरुं यवु उढां गणुं भेसी गयु (१४) राहु न्नेवी, भोठी यवुं उढां भेसीने उ तुा याक्यो (१५) कस के तीक्ष्णता इर यवा (कपडु; धार)(१६) आधार विनावुं - तेज विनावुं यथ नवु; लागी पडवु उढां धर भेठुं=पति, पत्नी, के छोकरी विनावु, टेका के माल विनावु यथुं.(१७) व्यापवु; नमवु उढां कप भेसवो (१८) भील क्रियापद साये आवतांते क्रिया शर करवी, वणगवु - म डवु अवे अर्थ अतावे छे उढां रडवा - भावा - गावा - लागवा भेठो अथवा अचानक के भूलधी ते कगी नाभवुं अवे अर्थ अतावे छे. उढां लणी भेठो, भोली भेठो [भेस भेस! = रहवा हे! ल्ये तुा उढापण! भेसवा उढणानी नगा = दीवानभावु (२) वातचीत करवातु पात्र, भेगापी माणस भेसवु नवुं=नात नमती होय त्तारे पाटे भेसवा नवुं(२)भरभरो करवा नवु, उढमणे नवुं (३) मणवा नवु भेसवानी डाण = आधारस्थान. भेसी नवुं=पडती इशा

आववी (२) चपट यथ नवु (नेम के लूपधी घेट के गाल भेसी लय) (३) पडी लागवुं(नेम के धर, संधा) (४) (डुकानमा) कभाणु न यवी (५) देवाणुं काडवुं (६) नभोड नवुं (७) कस छितरी नवो (नेम के सुतर, कपडु) (८) थाडी के हारी नवुं (नेमके छाती) भेसी पडवुं = यालवाभाथी अेकडम थाडीने भेसी नवु (२) धवाभाथी के भाथे लीधेल कामभाथी (थाडीने) अथवय भरसी नवुं. भूणु भेसवुं = (भ्रीअे पतिना मृत्युने कारवो) शोक पाणवो भाटीअे भेसवुं = गन्याभिषेक यवो. घेर भेसवुं = नोकरीभाथी काडी मुकावुं. भेसी रहवुं = काथ उधम-अवृत्ति न करवा इर, वेग-णुं भेसवुं = (भ्रीअे) रनवला यवु निशाणे भेसवुं = लखवा निशाणे नवु भारखे भेसवुं = उधराणुी वगेरेने तगाढो करवो. रोने भेसवुं = रोनी मलरीधी कामे लागवुं भेसाड(-२)वुं(भे) स०किं० (‘भेसवुं तु प्रेरक) भेसे तेम करवु (लुओो भेसवु) (२) भेसवु आवि तेम करवु, नडवु. उढां नग वीटीम भेसाडवुं (३) पूरी देवु उढां नेलमा भेसाडी दीधो (४) नाभवुं, इराववु. उढां लागो भेसाडी दीधो (५) व्यापी-नमी लय तेम करवु. उढां करप भेसाडवो, रोड भेसाडवो [घेर भेसाडवुं = नोकरीभाथी काडी मूकड डाम भेसाडवुं (भेरीने) = नातरं करववुं]

भेसाभणु (भे) न० [‘भेसवुं’ उपरथी] भेसवातु लाडु (२) रोगने लीधे ठेरथी छीलुं न यवावु, भेडक भेसवु ते [-यडवुं = लुओो भेडक पडवु] - णुी स्त्री० मूल भेसवु ते - णुं न० उढमणुं (२) मूल्य

भेसारवुं स०किं० लुओो भेसाडवुं

भेसारु (भे) पुं० [‘भेसवुं’ परथी] उतार (वाहननो). ‘पेसे-नर’

भेसावुं (भे) अ०किं० भेसवानी क्रिया यवी (‘भेसवुं तु लावे), भेसी शकवु

भेसरुं (भे) वि०[भे (लुहा लुहा) + सर अथवा भे (का) + सर] भोटा के भराण सरवु, असरुं

भेस्ताद (भे) वि० [भे (फा) + स्ताद; अथवा
भे (भूण करता लुहा) + स्ताद] स्ताद वगरतु
के अगण या अगडेला स्तादतु

भेहक, -क (भे) वि० [फा] हक वगरतु (२)
अ० हक वगर, अकारण

भेहक (भे) अ० [‘भेसत्रं’ उपरधी] धरी न उठाय
‘तेम (भेसत्र, दोरतु) (-पडतुं, भेसतुं)

भेहलूर (भे) अ० [भे + हलूर (हालर)] अने
(पक्ष)नी हालरीमा (२) [भे (फा) + हलूर]
गेरहालीमा

भेहद (भे) वि० [फा] हद वगरतु

भेहया (भे) वि० [फा.] भेरादम ० धि स्त्री०
भेहयापथु

भेह्याल (भे) वि० [फा] भूडी हालतमा आवी
पडेतुं (२) पु० अ० व० इर्शा - ली स्त्री०
भराभ स्थिति; इर्शा

भेहुरभत (भे) वि० [फा] भेआभत्र. -ती
स्त्री० आभत्र लवी ते

भेहुरगी [फा.], भेहुरी (भे) स्त्री० भेहुरापथुं
भेहुरं (भे) वि० [फा.] भेवइरीलरेतु, नकाशु;
अधरित

भेहुरत (भे) न० [फा विहित] रवर्ग ० नरीन,
-रती वि० रवर्ग वासी [स्त्री०

भेहुराश (भे) वि० [फा] भेलान, भेशुद्ध -री

भेग (भे) स्त्री० भेड, खुलानो उपरतो छूटीलाग
भेगे भेगे (भेगे,) अ० [स. वलात्?] गढा
भुरेकीअये; पराये

भे, ०भे (भे०) अ० [रव०] (भकराघटानो)
भेके स्त्री० [इं] भेके, शरारी काम करती चेदी

के मंडण ०२ पु० भेकेतु कामकाज करतारो के
सलाणनारो भाणस, शरार्द (२) अेक अठक.
-डिग न० [इं] भेकेतु कामकाज; शरारी

भेगी (भे?) स्त्री० [सं. व्यंग्य = दाकवा लायक
परधी?] सीवेली नानी पोटली (टपालमा
भेकलवानी)

भेजिक वि० [सं] भोज संभधी(२) भूणलून
(३) ‘अदिलप्रेकल’ (ग) (४) न० भूण, कारण

भेकभोलुं वि० लुओ पठकभोलु

भेक्री स्त्री० अेक वेलो (तेतु इथ दोरने

अवरावाय छे)

भैयर स्त्री० लुओ भैरी :

भैरक वि० [‘भैर’ उपरधी] भैरा नेवुं ० लुद्धि
स्त्री० भैराना नेवी लुद्धि (२) भैरीनी सलाह.
०शास्त्र न० भैरामां आलता के तेओ समने

के रस ले ओवा रीतरिवाज ने धानाघारण
भैरी स्त्री० [टि. वाइया (सं. मार्या?)] स्त्री (२)

पत्नी, वहु [-करवी = परणवु के नातर;
लाववु.] ० वभे वि० पुं० वहुनो पक्ष लेनार;
वहुघेयो. -इं न० भैरी (-करतुं)

भेा स्त्री० [फा] भू, गंध, वास (२) [ला.]
अभिमान. [-आचनी = इर्ग व आवची
-राभची = धमंड राभवु]

भेा [इ], ०दोरी स्त्री० धीडो ध० आधवानां
वपराती अेक लतनी दोरी, ‘ट्वाधन’

भेाध स्त्री० अेक माळली

भेाधदार न० [इं] नेमा पाण्णीनी वराण धाय
छे ते (अे जिनने) लग

भेाधडी स्त्री० [दि] अेकी -इं न० अकरं.
-डो पु० अकरो [भेाकडाने भेाते भरतुं =

हलकी गीते तरत मार्या लवु भेाकडो
भनावघो = (पधेराच - मार वेकवा) आगण
करवो (२) मरुकीनो भोग भनावघो.]

भेाकाशुं न०, -सो पु० [प्रा. वोक्कार, दे.
वुक्कार] (क) भूम, थीस, राड

भेाकी स्त्री० [फा. वोसी? के स०० भूकडो]
अर्थी [-लरवी = भेाकी करवी.] ० लुं न०

[प्रा. वुक्क = लसवु] भेाधीलु

भेाभ स्त्री० [‘भभु’, ‘अभोल’ उपरधी] पाण्णी
काढवानी आभडानी डोल (२) लगहाणुं, भेाडो

भेाडो छेा० छेाडो कूबाने क्षाटी भेाभ (अभेा).
० लुं वि० हात पडी गथा होय तेतुं (२) न०

[ला.] याट पडी लवु - अनवु ते [-पडतुं =
याट पडवु - अनवु] -भुं वि० भेाभलु

भेागडुं न० [म वोगदा; पोतुं आगोगदा]
लगहाणु (२) भेायर, ‘टनल’ (रेलवेतु)

भेाधरलुं न० [सर० म वोगणी] पडेाणा भेानी
वटलेध

भेाधरो पुं० [दि. वोहारी] भेाडो सावरणे

भोवधुं, भोवधुं वि० [‘भोवधु’ उपरधी ? के प्रा
वुगह(स.व्युद्धमह) = अंतचित्तना उपरधी ?]
ओलियु, भूर्भ

भोव्य वि० [सर० म बोचा] साइ (२) भूर्भ
(३) पु० [फा चोव ?] लुव.रने२सहार साडो
भोवलो पु० [‘भोव्यो’ उपरधी] वाणनी
किनारीवाणी जणकोनी टोपी (२) पीठ सुधी
पहेचि तेरी छोकरीयोनी टोपी(३)अ भोडो
भोवियुं न० [सर० भोवलो] वासनी हलकी
टोपधी (२) [ला] दीलो मालुन

भोव्यी स्त्री० गरदन [-पर कांकरै मूक्ये =
कडक नियमन गभउ, सतत अकेवारे परिअम
कराववो. -पर यडी भेसुधुं = उपर हावर
रहीने सापीने काम लेवु.] -युं न० भोव्यी
(तुच्छकारमा)

भोव (भो) स्त्री० देव, आनन (य) (-पुठवी)

भोव पुं० [दे. वोज्झ (स. वह), हिं. वोज्झ, म
वोज्जा] वार (२) [भोव = वार परधी के भूव =
करे उपरधी ? सर० म वोज्जा] भोभो (३) पोत,
कुमारा. [-पुठवे = वार - तकलीक पडवा (२)
वकर पडवे] ठार वि० भोववाणुं. ठुं
अ०कि० पालनवु. परवरु -ले पुं० वार
(२) नवाअहारी, जेअम

भोव स्त्री० [इ] होडी, मछवे (२) रटीमर (३)
न० लुओ अओव

भोवणु न० [‘भोवकु’ उपरधी] भाणकने पहेव
वहेलु अन्न भवरावडु ने

भोवणी स्त्री० [के वोटण] स्तननी डी टडी (२)
डां टडीना आकागनी नूसणी

भोवधुं सं०कि० [दे. वोट्ट] भाईने के पीने के
स्पर्श वगेरेथी अहुं करवुं, हीन करवुं, अलल-
वधुं (२) रोडवुं, पहेलेथी कभले करवो.
[भोटी राभधुं, लेवुं (नगा) = पहेलेथी
रोधी लेवुं, कभले करी राभवे]

भोवियुं न० लुओ अओवियुः मुगटे

भोटी स्त्री० (का.) ससनो वानो हुकडो (२) इव (१)

भोडुं न० भोटियुं (?)

भोड (भो.) स्त्री० [प्रा. वुड (सं पुट) =
आरछादन, दाकण] अओव, शुका (पशु रहेवा

करे छे ते) (-करपी)
भोडकु वि० लुओ भोडुं. -की स्त्री० भोडी;
विधवा (तुच्छकारमा के गाण तरीके)

भोडर न० अके पधी

भोडुं सं०कि० [दे. वोट्टिय = भोडेलु] भूधु
भोडियुं वि० लुओ भोडु [भोडिया अक्षर
= जानोमात्रा वगर के मथाणु आध्या वगर
लभाता अक्षर.] ठट्टोडिखुं वि० साव भोडुं

भोडियो कडारे पुं० अके वनरपति, कडार

भोडी स्त्री० लुओ भोडकी

भोडी अन्नभो पुं० अके वनरपति

भोडी आभणी स्त्री० लुओ आभणी

भोडुं वि० [दे. वोट्ट] माथे वण विनातुं (२)
[ला] उधाडुं; अहुं; साइ (भायु, भेतरे,
मथाणा वगरने अक्षर, लूटी लीधेले मालस
वगेरे). [भोड अक्षर = लुओ भोडिया
अक्षर भोडुं करवुं = (वाण, पान वगेरे
विनातुं) अहुं - साइ करवुं (२) लूटीने साइ
करवुं भोडो भात = धी वगरने लुओ
लात] ठट्टोडुं (लुओ टडो), ठरुकुं =
छेज भोडुं. ठरुडुं वि० तदन भोडुं

भोवणुं (भो) सं०कि० [लुओ भोवणी] भोवणी
कराववी कमाणी कराववी (२) गाण देवी

भोवणुट (-व) पुं० (भो) सं०कि० [भोवणु परधी]
गाणो लाडवी

भोवणी (भो) स्त्री० [प्रा. वोट्टण (स वोटत)
उपरधी: सर० हिं. वोट्टणी, म] पहेले वकरे
(२) भेसता वर्षनी [अक्षि (३) [ला.] ठपके,
गाण [-कराववी = पहेले सोडा करीने
शुकन कराववा]

भोव (भो) पुं० [फा. वुत = नठ भूर्ति]
आधो; भूर्भ. [-नेधुं = नठ; रतपध]

भोवडो पुं० [हिं. बोता (स. पोत)] नानु छिट

भोव.न (-नुं) न० [लुओ लुतातु] पापडीनी

अहरने गावो (२) कलक, आण (-भूडुं)

भोवते (-ते) (भो) वि० [अप. वाहत्तर, प्रा.
वावत्तरि, वाहत्तरि (स द्वाप्तति)] ‘उर’

भोवड वि० [सर० म वोट्ट] नठ, डोड (२) सुस्त

भोवधुं न० [लुओ भोवतातुं] पाधु (तिरकारमा)

भोवली स्त्री० (का.) बोडीनी अके लत

(२) भावतः पुट्टेने न इत्तरेण

भोदलुं वि० लुओ भोदुं, (२) ४१०
 भोदलो पु० लभोटानी रमतनी समाप्ति
 भोदारकांकरे। पु०, भोदारशिं(शीं,-भिं,
 -सीं)ग स्त्री० ऐक इवा

भोदावु अ० कि० [लुओ भोदु] पाष्ठी पीने
 तर महुं (२) पाष्ठीथी डेवाधं भगडी नहुं
 भोदु वि० [स. वोदक, सर० हिं. वोदा] भोदाधं
 गयेनु (२) भोभरं (३) दीलु, कायु (४) न०
 तडवाणुं के भनभर नहि पकेवेलु भाटीनु वासणु
 भोध पुं० [सं] उपदेश (२) ज्ञान (३) [ला.]
 गाले. [-थवे = ज्ञान यव, समलव -लेवे
 = धोडा लेवे, शीभडु] ०के वि० भोध आप-
 नारं, ०कता स्त्री० ०दायक, ०दायी वि०
 भोध आपनार, नेमाथी भोध भणे अहुं. ०न
 न० भोध थवे के आपवे ते (२) नखाववु
 ते ० पत्र न० साहिती आपनारी सेपडी
 (विद्यापीठ के तेवी संस्थाओनी). ०परायणु
 वि० भोधथी अरेलु. ०पाठ पुं० पढाथं पाठ (२)
 नभूना तरीकेना पठ (३) शिषामणु, धडो.
 ०नयन न० शिषामणुनु वयन ०हुं सं०कि०
 उपदेश आपवे; समलवडु

भोधलुं वि० [लुओ भोदलु] भोधलुं, बोणु,
 अणुसमलु [‘डिडेडिडक’

भोधात्मक वि० [सं] भोधना लक्षणवाणु,
 भोधि स्त्री० [सं] स पूर्ण ज्ञान (भोद). ०वृक्ष
 न०(स)गयाभा आवेलुं पीपणानु जाड, नेनी
 नगाओ पूर्वे थुद्धेवने ज्ञान यथु हुतु ०सरव
 पु० ने पूर्ण ज्ञान मेणववाना मार्ग उपर
 छे अने थोडा नममा ओ स्थाने पडोयनार
 छे ओवे (भोद) साधक

भोधित वि० [सं] भोध धामेडु
 भोभागाणुं वि० पोपलु. -णी पु० भ० व०
 नले अहु डु भ पडी नहु होय ओवे ठोग
 भोभडी स्त्री० [‘भोभडु’ परथी] भोलती; लल
 [-व वची = अहु भोलवु; अमर्याद भोलवु].
 भोभडुं वि० [भ-भ-भ रव०] तोतडु
 भोभाट पु० [सर० म. वोभाट-टा (सं हे)]
 विरोधने पोकार [तारनी भूगणी
 भोभिन न० [इं] साणमां वपराती वाणाना

भोभुं वि० [लुओ भोभडु] भोभडु (२) न०
 भोभु; डेडु

भोभो पुं० [सर० हिं. वोवा] नतन
 भोभभ(०गोणो), ०२ [इं] लुओ ‘भोभ’भा
 भोयकेट पु० [इं] अहि०कार

भोभुं (भो’) न० [सर० म. वोरु=अर (प्रा.
 वरुज)] नेमाथी लोडी थाय छे ते छोडने
 (लोडी उतारी धीधेओ) साठे

भोभुं न० [इं ‘वोई’] पाष्ठीमाना भराभानी
 सेतनखणी आपवा माटे हरियाभा तरते रायेलो
 होदानो गोणो

भोभर न० [प्रा., (स वदर)] भोभरतु इण (२)
 स्त्रीओ तु ऐक धरेलुं. [-नुं डीट (न लखणु)
 = कक्ष नही -ने वडां (आसु) = मोटा मोटा.]

०कूटे। पु० [+ इटवु] कन्धरवाणु, पायभाली.
 [-करथे, वाणवे = सारी सारीने भोभरं
 करी नाभवुं (२) पायभाल करवुं] ०डी स्त्री०
 [प्रा वोरी, वदरी] भोभरतु जाड [-अं भेरपी,
 अं अेडपी, अूडपी = सारी पेठे भार भारवे
 (२) सारीने पराणे अथु पडावी लेवुं.] ०भाणा
 स्त्री० भोभरनेवा मणुकानी भाणा -ऐक धरेलुं

भोभरडु स्त्री० [म वोरद (इं वोई)] आलु, डार
 भोभरसही(-णी) स्त्री० [प्रा वजलसिरी (स-
 वकुलत्री)] ऐक डूलजाड

भोभरिथुं न० [‘भोभर’ उपरथी] अटन (२) ऐक
 छोड; तेतु डूल (३) ऐक धरेलु

भोभरी स्त्री० लुवार, भानरी ध०ना कणसलानी
 रन (२) [‘भोभरी’ उपरथी] गासडी, गूल

भोभरं न० [सर० म वोरा] नेमा अकेका कण
 रहे छे ते कणसलानुं भोभु

भोभरी पुं० [सर० म, हिं वोरा (फा बुर्वह
 वूरिया)] धाणयो, अ-नुस

भोभरं न० [इं.] पाटियुं (२) मडण उडा०
 रडुल भोभरं, सोकल भोभरं

भोभरिं ग स्त्री० [इं] अनालय
 भोभर पुं० [इं] हडो ०भेड न० किडेनी रमत.

-लिं ग स्त्री० किडेनी रमतभा भोभर नाभवा ते
 भोभर पुं० [‘भोभर’ उपरथी] शण्ड, वयन (२)
 कडी, वड (३) [ला.] महेलुं. [-आपवे =

कोल आपवो, पवन आपवु (२) मोढे करवा
 माटे (पीलने) यरए के पढ कही अंभ गववुं.
 -काढवो = हन्क काढवो, जग पए भोलवुं.
 -हे ओवुं = जग्ने प्रसंगे कामगो आवे तेवुं
 -हेवो = जवाज हेवो; होकारो पूरवो (२)
 काममा आववु -भोलवा = शण्डा कहेवा
 (२) शुरसाना वेणु कहेवा. -भारवो = दाणो
 भारवो -भां भोल न होवो = भोलवाभा
 ढंगधडो न होवो (२) भोलवाभा सम्बन्ध न
 होवी. -लेवा = मोढे करवा अमुक पढे यणए
 पीन पासोथी सामणी लाववु भोलो अंध
 न होवा = अंडवयनी न होवुं, वारे धडीये
 भोलोसु हेरवी नाभवु. भोलो भोलो भोती
 अरवा = भोलवाभा अइसुत भाधुथं अने
 छिन्कारिता होवा] ०कधुं, ०कुं वि० वायाण;
 वातोअियुं (२) लडकधुं. न्याय स्त्री० भोलवु
 आववुं ते, वातथीतने वडेवार, भेजाप (२)
 तकरा(३)साहु; करार ०छा स्त्री० भोलवानी
 ढम. ०ती स्त्री० छत्र. [-अंध करारची =
 यूप करी हेवुं.] ०पट न० भोलवु चित्रपट -
 सिनेमा ०अंध पु० करार. ०भाला स्त्री०
 यलए के यडती कणा होवी ते; इतेड.

भोलवुं सं०कि०[प्रा. बुल्ल, वोल्ल] वाया कडवी,
 आयरवुं (२) कहेवु; वात कन्वी (३) [ला]
 वडवु; शुरसो के आरुगमे अताववा कहेवु (४)
 कलियो करवो, वडवाड करता भोलवुं. [भोलवुं
 आलवुं = छवत, सालुं सयुं. भोलवुं
 आलवुं = वातथीत करवी; संअंध होवो.
 -धवुं = भोलाभोली - तकरार यवी साभुं
 भोलवुं = विन्द्ध भोलवुं (२) सामा यवु, उदनाथ
 करवी (-ने भारी वती) भोलावणे ! = -नी
 भारी वती अत्रर पूछने, भारुं रनेडरभरए
 कहेने. भोलावणुं भोला हे ओवुं = जवाज
 आपे ओवुं, अण्णीने वभते काम हे ओवु
 भोली गुठवुं = वयमा के उतावणे भोलवा
 माडवु. भोली जडुं = मोढे करेवु सलजावी
 जडुं (२) उतावणमा के वगर विचार्ये भोली
 नाभवुं के भोलाधं जडुं. भोली नाभवुं =
 अकौय राभ्या विना के धुपाय्या विना कही

हेवुं (२) कभूल करी हेवु; जण्णी हेवु भोली
 अजाडवुं = न भोलवतु भोलीने के भोलवा-
 माने काम के सअध जगाडवो भोली
 अताववुं = कही अताववुं. भोली जेअवुं =
 उतावणमा के वगर विचार्ये भोली नाभवु.
 भोली रेहेवुं = भोलवानु पूर करवु भोदया
 साभुं न जेवुं = अमुगवु भोलायु होयतेने
 मनमा न लाववुं, तेवुं दुअ न लगाडवु]
 भोल भोला, भोलाभोल स्त्री० सामसामे
 भोलवु ने, तकरार.

भोलाभोली स्त्री० तकरार (२) भोलवा यलवानो
 सअध - हेरती [-यची = तकरार यवी
 -होवी = भोलवा यलवानो सअध होवो.]
 भोली स्त्री० लया के गोल लया के भोलवाना
 न यालनी होय (२) अहेयुं (३) कभूलत
 [-करवी = रागत करवी, करार करवो.]
 न्यायी स्त्री० भोलवा यलवानी गीतभात
 भोलभेट, भोलिंभ जुआ 'भोल'भा
 भोलेट पुं० [इं.] अक पाजु याधी यहाववानो
 भाषाहार भीलो (-भारवो, लभाववो)
 भोलेशेविक वि० [इं.] रशियाना जे नामना
 अक साम्यवादी भडणतु -अभ न० ते
 भंडणी किलसरी [(२) शुभाववु
 भोवु सं० कि० [हिं वोनो (सं वप्)] वावड
 भोस (भो) स्त्री० [अ वहुस] यर्या; वाहविवाड
 (२) छठ (३) अजातकार (४) पतराळ
 भोसडुं वि० गंधातु; वास भारतु
 भोसवुं सं०कि० [फा. दासीदन] अर्यी करवी
 भोसो पु० [फा] अर्यी
 भोज पु० [सं वोल] अक लतने शुर (२)
 [सर० म] हाण्णी कथरो (३) [?] स्त्री० अक
 छोड (नेना अवरला थाय छे). [-धालवो
 = भोली भोलीने चेटमां हु.आडवुं - हेरववो
 = जगाडी भूकवुं, नकामु करी भूकवु.]
 भोजकेरी पु० [भोज[भोजवुं?] + केरी] भीडामा
 आगेली आपी करी - अक अथाधुं
 भोजवुं सं०कि० [सं बुल्ल, प्रा वोल] प्रवाहीमा
 दुभाववु (२) [ला] डूल करवु; शुभाववु,
 वणुसाडवु [भोणी काडवुं = अटपट गभेतेम

ધોડું, બોળીને જ કાઢવું, બરોબર ન ધોવું]
 બોળબોળ અં ['બોળવું' ઉપરથી] છલોછલ
 બોળાનાડો પું જાણતા, વટાણ; અડાઅડ
 બોળિયા વિં ['બોળવું' ઉપરથી] મીઠાના
 પાણીમા રાખી મૂકેલ (કરી લી'ણ ધં)
 બોળુ વિં ['બોળવું' ઉપરથી] બોળનાર
 (સમાસને અંતે). ઉદાં ઘરબોળુ
 બોળો પું ['બોળવું' ઉપરથી] પલાળી રાખેલો
 લોટ (૨) મીઠામાં આથેલા કીલા રૂળ (૩)
 [કા] ભરકકા જેવી એક સાદી વાની
 બોંબ(બંગોળો) પું [હં] હારગોળાનુ એક
 હિંસક અસ્ત્ર બંધારો પું બોમથી મારો
 ચલાવતો તે, બોમ મારવા ને ૦૨ નં બોમ
 નાખવા વપરાતુ લડાયક વિમાન
 બોંબક પું [કિ લુંવા + પોકાર, ચીસ] વાયુદાઇથી
 હાપજતો ભડો કઠોર સ્વર (સંગીત)
 બોંબગોળો, બોંબમારો, બોંબર જુઓ
 'બોમ' મા
 બોંશ (બોં) સ્ત્રીં જુઓ બોસ (-ચલાવવી,
 બાંધવી)
 બોદ્ધ વિં [સં] બુદ્ધને લગતુ (૨) બુદ્ધવું
 અનુયાયી, બધર્મ, બમાર્ગ પું બુદ્ધ
 ચલાવેલો ધર્મ-માર્ગ. બધર્મ, બમાર્ગ
 વિં (૨) પું બોદ્ધમાર્ગવું કે તેનુ અનુયાયી
 બ્યાન નં [જુઓ બ્યાન] વર્ણન
 બ્યૂતલ નં [હં] એક વિલાયતી રણવાહ
 [-કું, મારકું, વગાડકું]
 બ્યાશી(-સી) વિં [પ્રા વાસી (સં. દ્વયસીતિ)]
 '૮૨'
 બ્રશ નં [હં] વાળ, તટુ કે વાળાની, કરાને
 ઘસીને સાફ કરવા માટેની એક બનાવટ
 બ્રહ્મ નં [સં] સપ્તિજ્ઞાનંદરવરૂષ જગતનુ
 મૂળતત્વ (૨) વેદ (૩) પરમાત્મા (૪) પું
 બ્રહ્મા (૫) બ્રાહ્મણ. બકુમાર પું (સં)
 નારદ બ્રહ્મિય પું (સં) એ નામની નાતને
 માણસ બર્માઈ સ્ત્રીં જનોઈમા વળાતી ગાઠ
 બમિરો સ્ત્રીં આકાશવાણી. બચર્થ નં
 બ્રહ્મના સાક્ષાત્કારની સાવના (૨) હંદ્રિયને
 નિગ્રહ. બચર્થાશ્રમ પું ચારમાનો પ્રથમ

આશ્રમ - જેમા બ્રહ્મચર્ય સેવીને માણસ
 નિવાર્યાસ કરે છે. બચારિણી સ્ત્રીં બ્રહ્મચર્ય
 પાળનાર સ્ત્રી. બચારી પું બ્રહ્મચર્ય પાળનાર
 માણસ (૨) નિવાર્યાં બચારિણી સ્ત્રીં
 બ્રહ્મજ્ઞાનની ધરુણ - ઉલ્કા (૨) બ્રહ્મવિષયક
 વિચારણા, ને કરતુ સાસ્ત્ર બંધ વિં બ્રહ્મને
 ભણનાર. બજ્ઞાન નં બ્રહ્મનુ જ્ઞાન બજ્ઞાની
 વિં બ્રહ્મજ્ઞ. બઠમ પું મોટો ઠગ બુચ
 વિં બ્રહ્મ સર્વથી (૨) બ્રાહ્મણો પર આરથા
 રાખનાર બતાલ પું એક ભતનેા તાલ
 (સંગીત). બતેજ નં બ્રહ્મચર્યનુ કે બ્રહ્મ-
 જ્ઞાનનું તેજ. બત્વ નં બ્રહ્મપણું, બ્રહ્મ સાથે
 અભેદ (૨) બ્રાહ્મણપણું. બદંડી સ્ત્રીં એક
 વનસ્પતિ. બઠીલા સ્ત્રીં બ્રહ્મને પામવા માટે
 લેનાતી દીક્ષા બદેવ પું બ્રહ્મા (૨) પૂજ્ય
 બ્રાહ્મણ. બનિર્વાણુ નં મોક્ષપદ બનિષ્ઠ
 વિં બ્રહ્મના ધ્યાનમા લીન, બ્રહ્મજ બખંડુ પું
 નામનેા જ બ્રાહ્મણ બભદ્ર વિં (૨) પું એ
 નામની ભતિતુ બભાધી વિં બ્રહ્મની વાતો
 જ કરનાર. બભોજન નં બ્રાહ્મણને જમાડવા
 તે. બચ્છ પું બગચ મહાયજ્ઞોમાનો એક - વેઠનું
 અધ્યયન અને અધ્યાપન ૦૨ ધ્ર નં મનુષ્યના
 મસ્તકમાં માનેલુ એક હિંદ્ર, ભ્યાથી બ્રહ્મ-
 લોકમા જનારના પ્રાણ નીકળે છે એમ કહેવાય
 છે ૦રાક્ષસ પું ભૂત યથેલો બ્રાહ્મણ બધિં
 પું બ્રાહ્મણ અધિ બલેક પું બ્રહ્મનો -
 જીંચામા જીઓ લોક બચર્ચસ નં બ્રહ્મચર્યથી
 કે બ્રહ્મના જ્ઞાનથી પ્રગટતી તેજસ્વિતા (૨)
 બ્રહ્મનેજ. બવાદ પું વેદાતવાદ; અદ્વૈતવાદ
 (૨) વેદનું પઠનપાઠન બવાદિની સ્ત્રીં ગાયત્રી
 (૨) અવિવાહિત રહી વેદાભ્યાસ કરનારી સ્ત્રી.
 બવાડી વિં બ્રહ્મવાદનુ અનુયાયી (૨) વેદનું
 પઠનપાઠન કરનાર બવિધા સ્ત્રીં બ્રહ્મ
 સંબધી વિદ્યા. બવેદી સ્ત્રીં બ્રહ્મચર્યની વેદી
 બવેત્તા પું બ્રહ્મને ભણનાર. બસમર્પણુ નં
 એક વસ્તુવ વિધિ, બ્રહ્મસંબધે ૦મંબંધ પું
 બ્રહ્મની સાથે સબ(૨) પુષ્ટિમાર્ગીઓનો એક
 વિધિ ૦સૂત્ર નં જનોઈ (૨) (સ) વાદનાયણે
 રચેલા વેદાતના સૂત્ર. [-ની ગાઠ = હમને કે

नसीये पावेक्षी मन्भून गाठ] ०स्व न०
 आक्षणी भावमिलकत - धन ०हृत्वा श्री०
 आक्षणी हृत्वा. ०हृदय न०(सं) ऐक तागे.
 अक्षि पु० [सं ब्रह्मन्] सृष्टिनी उत्पत्ति करनार
 वेदवर्भनी निभूनी भांना ऐक देव. [-ना लेभ
 = टाव्या न टणे तेवा लेभ. -ने। दहुराडो
 = धक्षो लाभो ने कंटाणाकरेक्षो द्विस]
 -क्षीक्षर पुं० [+ वक्षर] ऐतकार, प्रणव.
 [-पायु न आवडये = क्यु न आवडवुं]
 -क्षीक्षी श्री० अक्षाना पत्नी (२) इर्गा.
 -क्षानंद पुं० [क्षि + आनंद] अक्ष साथे
 अभेदना आनंद -क्षार्पणु न० [क्षि +
 अर्पण] अक्षने -क्षधरने अर्पण -क्षीक्ष
 न० [+ वक्ष] अक्षानु अभ्र (२) आक्षणी
 शाप -क्षीक्षन० [क्षि + क्षंड] विथ. [-नी
 आशा = मोटी र्भने वही पार न पडी शकेतेवी
 आशा -भां यदी नकुं = पाणी वगेरेतुं
 पीता अतन्दिता यदी लवु] -क्षिष्ट वि०
 स पूर्य वेद लाक्षनार (२) अक्षमा तदन क्षीन
 -क्षीक्षिथुं वि० [+ वक्ष] आक्षिथ्या
 पाण्णीथी व वयेक्षु; न अपलडायेक्षु
 आक्षि वि० [सं] अक्षानु, -ने लगतुं ०सुहृत्
 न०, ०वेणा श्री० सूर्योदय पहिलानी जे
 घडीने समय ०(-क्षी)समान पुं०; श्री०
 (सं.) अगाजने ऐक अर्वाचीन धर्मसमान.
 ०(-क्षी)समाक्ष वि० ऐ समानतु -ने
 लगतु (२) पु० ऐने सलय ०(-क्षी)धर्म
 पु० ०(-क्षी)भन पु०. न० आक्षसमाक्ष
 धर्म के पथ ०निवाडु पु० विवाहना आठ
 प्रक्षेभानो ऐक, नेमा कन्याने शाखारी
 वरने कथु लीधा विना आपवामा व्वादे छे
 आक्षि पुं० [सं.] हिंदूओनी यारवर्षाभांती
 पहिली वल्नेना भाणस (२) (सं.) मंत्रोना
 लुवा लुवा कर्मोमा विनियोग नखावतारे
 वेदने भाग ०ता श्री०, ०व न० आक्षपयु,
 आक्षणा सङ्गुल. ०धर्म पुं० हिंदू वेदवर्भ.
 ०शाही श्री० आक्षणोनी सता के नेमा ते
 हाथ नेतु समानत्र -क्षिथुं वि० आक्षि

संभधी (२) आक्षणा हाथनु के तेने अपे
 तेतुं. -षी श्री० आक्षि श्री (२) वि०
 आक्षि, -ने लगतुं
 आक्षि सुहृत्, ०(-क्षी)समान, ०(-क्षी)-
 समाक्ष, ०(-क्षी)धर्म, ०विवाह लुओ
 'आक्ष'मां
 आक्षि श्री० [सं] ऐक वनरपति (२)
 सखती(३) वाणी (४) वि० अक्षने लगतु
 अिदन पु०; न० [इं] अक्ष देश
 अिदिश वि०[इं] अिदन देशतु के तेने लगतु
 अिज श्री० [इं] पानानी ऐक रमत (२) पुं० पुव
 अिज +, ०भापा, ०वारी (५) [सर० हि]
 . लुओ 'अक्ष'मां ०वर पु० (सं) कृष्ण
 अिइ श्री० [इं] असीदनी वडीवात कन्याने
 अगेतुं सक्षिष टायाळ के तेना कागण
 [-लेवी = ने वडीव यतुं (२) अिदुं
 टायाळ करत]
 अेधलप हति श्री० आधणा माटे अेधल नामना
 भाणसे शोयेक्षी लभवा वायवानी पद्धति.
 अेधलपाटी श्री० ने पद्धति प्रभाळे लभवा
 भाटनी ऐक आम पाटी
 अेक श्री० [इं] गतिमान गहन घेभाववानी
 गाप (२) रेखवेमा गाडने उणे, के नेभां
 लगेल सामान भरवामां आवे छे [-भारवी,
 लखाववी = गतिमान यकने रेकवानी याप
 लायु कन्वी; याळु हाय ते गेकतु -वागवी =
 अेक लागवी]
 अेक श्री० [इं] उणलरोटी, पाठ
 अेकडकट वि० [इं] वायवसेस ध्वनिवर्धक
 यंत्र द्वारा प्रसारित क्हेलु, रेडियो पत्र क्हेलुं.
 [-करतुं = रेडियो नरेशनेथी जोखु-
 प्रसारित करतु]
 अेकडकट न० [इं] विवायती इशानेना कभयो
 अेकडकट पु० [इं] चित्र के छपी छापवतु तैयार
 करेक्षु पीछु(२)याळ नेवा ऐक मोटा भकानभा,
 ऐक कुट्टु अ रवतंत्र रही शके ऐवी अलग
 अधी सवडवाणे तेना भाग, मोटा भकानने
 रवतंत्र धर थाय ऐवे नाने भाग

ल

ल पु० [सं.] ओष्ठ्य शोथो व्यंजन(२) नक्षत्र
 (३) तेल. ०कार पुं० ल अक्षर ३ तेना
 उच्चार ०कारांत वि० छेडे लकाव्याणु
 लकलक व्य० [नव०; सर० हिं. मका] लगलग
 (२) ललकतु होय जेम
 लकापोलुं वि० [‘लाभ’ (लघने जेलनार)
 व्ययवा सर० म. भक्कम (ल मुहकम) =
 ६० + जोलवु] व्याभापोलु
 लकत वि० [सं] लुडं पडेसु ३ पाडेसु (२)
 लागेसुं (३) -ना पर व्याशक. -नी त्रिजिवाणुं
 (४) लक्षित करनार, ललनारं (५) पुं० नेवा
 व्यादमी, लगत ०वत्सल वि० लकत परप्रेम
 राभनार ०वत्सलता श्री० -क्री(-गता)-
 णी स्त्री० लकत स्त्री (२) लकतनी स्त्री
 -क्रीधीन वि० [+ अर्धीन] लकतने वरा (प्रलु)
 लक्षित स्त्री० [सं.] ललवुं ते, ललन (२) प्रेम;
 व्यादर (३) नवनी सज्ञा (लक्षिताना नव प्रकार
 परथी भवल्, कीर्तन, रमरश्च पाहसेवन,
 व्ययन, वंदन, दारय, सप्य, व्यात्मनिवेदन).
 ०डा०य न० लक्षितसंतुं काव्य, ललन, ‘साम’.
 ०पूर्वक व्य० लक्षितथी ०लाव पु० लक्षितो
 लाव, व्यादर, प्रेम ०धीनुं वि० अण्य लक्षित-
 वाणुं ०मान वि० लक्षिवाणु ०मार्ग पुं०
 लक्षि द्वाग साधनानो मार्ग ०मार्ग वि०
 लक्षिमार्गने लगतु ३ ते अतुसरनारं.
 ०येग पु० लक्षि नेमा प्रधान छे जेवा योग
 लक्ष पुं० [सं] लभ; जोराक (२) शिकार ०क
 वि० लक्ष करनार, जानार ०णु न० भावुं
 ते. ०णुय वि० भावाने योय्य
 लक्ष(-भ)सुं स० किं [स मक्ष] भावुं
 लक्षित वि० [सं] भाषेसु
 लक्षी वि० [सं] लक्षनारं (रासासने व्यते.
 ६१० मारुलक्षी) [भावावु
 लक्ष्य वि० [सं] भावा योग्य (२) न० लक्ष,
 लभ पु० लक्ष (२) व्य० [नव०, स० हिं मका]
 जेना अवाजथी (३) तरत [-६६] ने
 लभसुं स० किं [सं] मक्ष, प्रा. भक्ख, हिं.

मखना] लक्षुं, भावुं (२) [लुओ लभसुं]
 कडेकुं (३) लक्षुं
 लभण, -जेल वि० लुओ लभजेल
 लभणसुं व्य० किं [सं] वि + स्खल्, प्रा खल्
 उपरथी?] व्याचारभ्रष्ट यवु (२) [सं मक्ष]
 भाडि भाडिं करुं, ललडकु
 लभणेश वि० [लुओ लभणसुं] व्याचार-
 विचारभा अडधुं पडधुं भ्रष्ट
 लभणस वि० [सर० म भक्कम (ल. मुहकम) =
 ६६, मण्युत] लडु (२) नीडर (३) गामडियुं
 (४) [लुओ लभण] लभजेल
 लग न० [सं.] नसीण, सदभाय्य (२) ज्यैश्वर्य,
 वीर्य, यश, श्री, ज्ञान जने वैराग्य जे छने
 समुड (३) छिद्र. काणुं (४) स्त्रीनी शुद्धे प्रिय
 (५) क्षत मणु (६) पुं० सूर्यना भाव रुपोभातुं
 ज्यैक, सूर्य ०लणु वि० [+ ललवुं] विपथी,
 कामी [जे हूरव मानावाणो गणु
 लगणु पु० [सं] पडुकी हीडं जने पछीनी
 लगत वि० (२) पु० [‘लक्ष’ परथी] ललन
 करनार. ०साखुस पु० स्त्रीवो सादे व्यने
 छंश्वरथी इने व्यालनारो भाणुस [(रपियो)
 लगत होवे] = इपियो जोहंदा - जोटा होवे]
 ०हुं वि० (२) न० लगन (तिरनकारमा).
 -ताई श्री० लक्षि (२) लगत होवापणु.
 -ताणु स्त्री० लुओ लक्षणी -तुं न०
 पुनपड वगेरे व्याचारनी व्यति काणु
 लगण न० [सर० म लुओ लग] (का.). लग-
 दाणुं न० [सर० म मगदाड] मोडुं भासिकं
 लगदंडी पु० [सर० लागेसुं] डकाणा विनानो -
 जीपडेल गाणुस (सु)
 लभलभ व्य० [न०] जेवा व्यवाळ साथे (२)
 लेरथी -भावसुं स० किं लगलग थाय
 जेम - मोदी वारे ३ लेरथी रेडु
 लगललु वि० लुओ ‘लग’मा
 लभरुं वि० [प्रा भग्ग, मुग्ग (सं मक्ष, मुस),
 सर० हिं मगरना = सड; म. मवता, मुगा]
 लभरु (२) धुडं; श्रीकारा - वाक वगरु

(३) अरुड(४) छिडी गयेका रंगु. -रे। पुं०
छूटा भूँडा, घसियो
भगल(-ण) न० [सर० हिं] डोग; ठगाछि.
०भावाथी=कपटी, भगलगत
भगवती वि० [सं भगवत् उपरथी] भगवान्तुं,
लज्ज; ओलियुं(२) स्त्री० [सं] देवी -रपरायलु
वि० धंशरलक्षिता परोवायेलु. -हंगीला
स्त्री० (सं.) छिड्योत्तु ऐकमुप्यधर्मपुरतक
-गीता -हंभक्ति स्त्री० भगवाननी भक्ति
भम(-भा)वत्तु सं० किं लुओ लगवत्तुं
भगवत्त वि० [सं. भगवत्] श्रीमत, भगवाणु
(२) पुं० तेवो साणस (३) धंशर
भगवान वि० (२) पुं० [सं] लुओ लगवत्त
[-करे ने... थाय = लगवाननी भरलथी -
ओवो लगे भेसे ने थाय -लुओ! पूछे! =नेवा
कर्म तेवी लगवान शिक्षा करे! -ना धरतुं, -तुं
भाणुम = ललु ओलियुं भाणस -भण्या!
=नेधतु भधुं-पूरो आशरो भण्यां.]
भगवुं वि० [‘लगवान’ उपरथी ? के सं० हिं.,
म. भगवा (स मृगु)] गेइवा रंगु. [भगवां
करवां, पहेरेवां, लेवां = साधु यत्तुं;
भगवा वस पहेरी सं-गरी यत्तु]
भगण न० [लुओ लगल] लोपाणुं ०भावाथी
वि० भगलगत
भगंहर न० [सं] गुहानी पसे छिद्रं-मण
धवानो ऐक रोग (२) आकुं
भगाडलुं सं० किं नसाडलु (२) छेतरी लोणवीने
लधं लुके के भूण रथण तलववु
भगावत्तुं सं० किं, भगावुं व्यं० किं ‘लगावु’तुं
प्रेरक ने कर्मणि
भगिनी स्त्री० [सं] अहेव. ०ससाज पुं०,
स्त्री० स्त्रीओतु म डण
भगीरथ पुं० [सं] (स.) व्याकराभाथी गंगाने
पृथ्वी पर लावनार राज (२) वि० [वा]
महामुक्केल [-अथत्न = (आकाशभाथी गंगा
उतारवा नेवो) लारे मोटो उद्यम.]
भगुवे। वि० पुं० [लुओ लगवुं; सर० हिं.,
म. भगवा] (प) स-न्यासी
भगोडुं न० रेशमनो डेशीयो. [भगोटां पाडवां

=वाणवा भाटे रेशमना तार तैयार करवा]
भग वि० [सं] भागेलु; नाश पामेले (२)
छारेले; छताश. -आश वि० [+वाशा]
निशा, छताश -ने। साह वि० [+वत्साह]
नेवो छिसाह छिडी गये। छाय तेवु
भय, ०भय व्यं० [रव०] भोकावा-भोकावानो
के व्यथडावानो रव [-दधने]
भयकवुं व्यं० किं [रव०] पछडाव
भयकावुं सं० किं [भय रव०] भय धधने
भोसी देवुं (२) व्यथडावुं. [भयकावी
देवुं = भोसी देवु]
भयकावुं व्यं० किं ‘भयकवु’तु लावे (२)
लठकवुं, रभडवुं, व्यथडावु, टह्ला भावा
भयड, ०भयड व्यं० [रव०] याववाना के
क्यडावाना व्यवाब्धी [भयड भयड यावी
लवुं = येवो व्यवाब् करता करता यावी लवुं.]
०(-२६)वुं सं० किं [रव०] हापवु, क्यडवु
(२) लडवु -६भयड, -टाभयडी स्त्री०
भूय भयडावु ते, सभत लीड
भयां व्यं० [प्रा. मुज्ज (सं भूयस) = भूय;
पूरतु] भस, पूरतु [उपराउपरी
भयोभय(-रय) व्यं० [रव०] भय भय (२)
भय्य व्यं० [रव०] लुओ भय [-दधने]
भजन न० [सं.] नामरभरण; भक्ति (२) लज्जतु
गीत. [-करवुं = धंशरभरण के रतवन करवुं
(२) कामकाजभाथी निवृत्त यत्तु (३) ऐक ने
ऐक वाततु रटल कर्था करवुं] ०भं डणी स्त्री०
भजन गानाराओनी मंडणी -निक वि० लजन
करनार के गानार. -नियां न० भ० व०
लज्जे। (२) करताल (३) [वा.] गाणो.
[-स लणाववां = गाणो देवी.] -नियो
पुं० लजनिक; लजन करनारो आणस
लज्जवुं सं० किं [सं मज्ज] नाटक करवु; तेनो
जेल करी देभाडवो; वेश काढी यताववो
लज्जुं सं० किं [सं मज्ज] लजन करवु (२)
नपड (३) सेववु (४) लाय व्यापवी, उहा०
तेने कंधक लज्जु के शुं ? (५) पहेरेवु, धारण
करवुं (वत्साभूषण), उहा० ‘भणि मुकुट लजे
लगवान’ (६) व्यं० किं [प्रा साज (सं साज) =

यमकतुं शोभयु. उदा० वर्ण धी यंपक ललयुं
 ललयुं न० [प्रा मज्जिज (सं मज्जित)] तणीने
 करेदी ऐक वानी [छेडे के पधमा)
 लयु वि० [सं. मज् उपरधी] लजनार (समासमां
 लट पुं० [सं] योद्धो
 लट पु० [लुओ लट] पंडित (२) लिखुके
 प्राहाण (३) रसोद्यो (४) प्राहाणनी ऐक व्यटक.
 ०७ पु० (मानयो के व्यंगमा) लट ० मेवाटो
 पु० ऐ नामनी लततो प्राहाण
 लट व्य० [रव०] तरत ल (२) व्यथडाय तेम (३)
 [सर० लठ, इठ] धिक्कार छे ! उदा० लट पडो
 तारा छवतगमा । [लटकनार, रभडेव
 लटकलु (-लु) वि० [‘लटकवुं’ उपरधी]
 लटकभोडुं वि० लुओ लटकभोलु
 लटकभवानी स्त्री० [लटकवु + लवानी] वगर-
 कामे रभडनारी स्त्री [माणस
 लटकभालो पु० [लुओ लटकभोलो] वायाण
 लटकवुं व्य० किं [सं लट उपरधी ? के अष्ट
 (प्रा. मट्ट) = रभडवु, लुलु पडेवु उपरधी ?
 सर० हिं. मटकता, म मटकणें] रभडवु (२)
 [लुओ लटका] कर्ष ताकपा करवुं
 लटकटवुं सं० किं [लुओ लटका, लटकुं]
 भारवु; लुडुं (२) [सु] कलसलामाधी दाया
 कटवा लुडुं
 लटकटो पु० [‘लटकवुं’ उपरधी] लटकवुं -
 रभडवु ते [-करवे, -थवे।]
 लटकावुं व्य० किं [लट (रव०)] व्यथडवुं (२)
 व्याडे व्याववु (३) लटकवु, रभडवु (४) [ला.]
 अणधायुं भणवु (५) लडाध के कलियो थवे।
 लटकं (-कियां) न० व्य० व० [लटकवु उपरधी]
 वलपा (२) देराव्याठा. [-मारवां = ललुताधी
 कंदा भा०वा (२) रभडवुं.]
 लटक वि० [‘लटकवुं’ उपरधी] (सु) लटकेल
 लटके पुं० लुओ लटकरो (२) [लुओ लटकुं]
 लाकडीने प्रहार. [लटक लोगवा = लाकडी
 बागे के अरडो बागे तेरडो भार पडवे-मारवे।]
 लटाई स्त्री० लुओ लटाई
 लटाणी स्त्री० लुओ लट्टिनी
 लटियो पुं० [‘लट’ उपरधी] गोसाईछना

मंदिगमां रहेतो, तेमनी नाननो आश्रित
 लट्टिरियुं न० इअशा डेरनुं ऐक भाण
 लट्टिरियुं, लटोणियुं न० [सं वट्ट ?] इतरानुं
 अरव्यु [प्राहाणनी ऐक व्यटक
 लट पुं० [सं] विद्वान प्राहाण, लट (२)
 लटार (०क) वि० [सं] माननीय; नामवर
 लटिनी स्त्री० [सं] राणी (२) रोडाणी (३)
 लट्टिनी स्त्री
 लटो पु० [हिं मटा (दे मंड)] गोण हडा लेवी
 लतवु वेगण (२) पु० [सं मट्टक] प्राहाण
 (निररकारमा)
 लठ(-ह) व्य० [प्रा मट्ट (सं अष्ट)] धिक् (२)
 [लुओ लट (रव०)] जट
 लठवुं सं० किं [प्रा मट्ट = लट्टी उपर शेकवानुं
 पात्र (तेनी पेटे तपवुं)] धमकावुं; कपका
 व्यापवो (२) व्य० किं चिडावुं, मनमां ने
 मनमां धभवु
 लठियारभातुं न० [‘लट्टी’ उपरधी] रसोडुं
 (२) [ला] रसोडानु कामकाण.
 लठियारी (-रलु) [लुओ लठियारो; हिं.
 मठियारी, मठियारिन] लठियाक करनार
 स्त्री (२) लठियारानी स्त्री -रु न० लठि-
 यारानुं - राधवानु काम (२) [ला.] रसोडुं.
 -रो पुं० [लट्टी परधी, सर० हिं मठियारो]
 लट्टी पर शेकनारो (२) राधनारो
 लठेरं न० [सर० लाडु; चांडुं. स० म.
 महोळ] लमीनमा परती इट - थारो।
 लट्टी स्त्री० [प्रा मट्ट (सं अरुज्), सर० हिं.
 मट्टी; म. मट्टी] नीथेथी व्यांथ के पवन धर्ष
 शकथ अवेवा थापी करी करेदो यूरो (लेम के
 लाडलु लनी, हलवाधनी, लुहारनी, घोषीनी)
 (२) यूरो, धंटे लेवुं पकववानी ग्यना (३)
 इर गाणवानु इड (४) [ला.] लट्टी प० राभेडुं
 वासण ने तेमानी वरवु (लेम के वैदनी,
 धातु वगेरे मारवा मारो) [-करवी, अडावनी,
 -उतारवी, -मां नाभवुं.] [०गाणवी =
 इर गाणवो] -हो पु० मोटी लट्टी
 लठ वि० [प्रा मट्ट, सं मट] अणवान (२)
 समृद्धिमान (३) पु० योद्धो (४) श्रीमत (५)

स्त्री० ['लीडवु' परधी ?] लैड (६) काशनी
 वरननी भीली (७) न० कूवाभाथी पाणी
 ये यवानी सवडतुं अथतर के वाडडुं (८)
 [ला] लोपाणुं (९) [स० म. भडवळ] सुकाई
 गयेदी जमीननी डाड; लडोर (१०) अ०
 (२०) [-काडी नाभनी = लोपाणुं अहार
 याडी देव -नीकणी जनी, वेराई जनी
 = लोपाणुं अहार पडी जवुं. -भांधडुं = मथाणुं
 -मोडुं आधवु (कवावु, वाततु वगरे)]

लडक स्त्री० [लडकतु उपरधी] यमक, पीक;
 डर [-काडनी = डर डू करवा -पेसनी = डरवा
 लागवु, पीवु -लागनी = डर नो के काडवो.]
 णु (-डुं) वि० भीकण, यमकनार
 लडकतुं अ० कि० [सर० म. भडकणें, हिं.
 भडकना, लड रव० उपरधी] यमकतुं,
 ओयितु डरतुं

लडकियुं वि० [लरडे' उपरधी] लडके अणे
 तेवु (२) ['लडक' परधी] लडके अतुं लडकणु
 (३) न० [लडके उपरधी; सर० म. भडकी]
 गधक ने धीना यवो (४) [लुओ लणकियुं]
 दर्शनियुं

लरडी स्त्री० [लुओ लरडी] रायडी के कांठ
 लेवी अक वानी -कुं न० धर राभ लेवी
 अक वानी, लरडकु

लडकुं न०, -के पुं० [लड (२०) उपरधी]
 अशिनो ललुंग (२) आण लय [लडके अणतुं
 = अथ लेरधी - लड लड अणतुं लडडे
 लडवो = लारे कु अ थवु, दिसमा णणी लडतुं
 (२) अर्थ जवु -थवो = अशिनो ललुंग
 थवो. मोरी अणे अणवु (२) कलियो थवो.]

लरत न० [लडथावु उपरधी] लडथावीने तैयार
 करेलु शाक (री गण)

लडथातुं अ० कि० [लुओ लडथु] लडसाणमा
 यडतुं - अडतुं - सीअतुं

लडथियुं, लडथुं न० [प्रा भडित्त = शूण उपर
 सेकेलु भास] लडथायेतो पदार्थ [डेरी
 लडडुं न० [सर० लडथु] लणी पडी गयेदी कायी
 लडलड अ० [रव०] अवा अवाजथी (२)
 लेरधी, अट ०तुं अ० कि० वगर विचार्युं

पोलतुं (२) लडलड सणगवु; ओयितु
 सणगवुं (३) ललडवु; आवातु मन थुं
 [लडलडी लडतुं = धूधवाधने अकडम सणजी
 लडतुं (२) मनमा लरायेतो गुस्सो अकडम
 काडवो] -हाई पुं० लडलडवु ते (२) लडलड
 अवा अवाज (३) अ० अवा अवाजथी,
 -डियुं वि० मनमा जे होय ते कडी देनार,
 गुप्त न राभी शके अतुं

लडलाअणुं वि० [लड (दे वडु) + लाणु
 सं भागिनु] अडलागी, लारे लाण्यशाणी
 लडलाडर वि० [लड (दे. वडु) + लाडर (सं.
 भडकी)] मोड; लयुं लाडयुं (२) आणवगर
 लडली- (णी) स्त्री० (सं.) अट, परसाड वगरे
 लापनारी अक व्यक्ति. ० वाक्य न० लडधीतुं
 लाणेतुं वाक्य - अवी लोकेडि

लडवाई लुओ 'लडवो' मां [अहाडर, जपर
 लडवाडि वि० [लुओ लडतुं] + लड. लडाथक;
 लडवीर पुं० [(दे वडु ? के सं मट) + वीर]
 अहाडर योडो [अणवु; लडतुं
 लडतुं अ० कि० [लुओ लीडवु (लडवु)]
 लडवो पुं० [सर० हिं.; म. भडवा (सं. भड, डे भड
 = लडे आपवु परधी के 'लड' नवा (निहात्मक)]
 पोतानी स्त्रीना अलियार उपर अवनार (२)
 वेस्थानो साथी (३) स्त्रीवश पति - वाई स्त्री०
 लडवावु काम के कभाई (२) आयलापणु.
 [-कूटनी = वेस्थानो मेणवी आपवानो ध धो
 करवो]

लडसाण स्त्री० [लड (दे भाड = लडी) + साण
 (जाल के छार डी); सर० म भडस = लड
 भाटेतु कुटकण अणतणु] यला के सगडीने
 डीनी राभवाणो लाग

लडणी लुओ लडली
 लडंअ अ० [रव०] (काई पडवानो अवाज)
 लडाक अ० [रव०] लडाका साथे (२) तरत
 लडाके पुं० [लुओ लडाक] धडाडे (२)
 अडूक कूटवानो अवाज (३) गपगोणो
 [-करवो, थवो = अडूक कूटवानो अवाज
 करवो - थवो, आर करवो - थवो (२) योडी
 डहाय तेवु कई काम के तकरार करवा -

थवा -भारवे=भुरसाथी काम करी नाभव
 (२) नि स काथ भोलकुं (३) गपगोयो छोडवो]
 लडाभूट अ० [२व०] ओवा अनाल साथे (२)
 अकडम -ड(-डी) स्त्री० लडाकाड अवाक
 (२) काथल, धमपडाडा
 लडाभूट स्त्री०; न० [२व०] काथल(२) वेरएछेरल
 लकुं न० [प्रा भित्तग (सं भित्तक)] धरनी
 आभली हीनाल(२) पडदा तरीके कराती पातणी
 हीनाल [भडे भेअकुं = पडी लागव, वलसव
 (२) देवाणु कडवु (३) नसंतान ववु (४)
 कभाही न यालपी]
 लडाकाड अ० [२व०] लुओ लडाकाड
 लकुंकार(-री), लकुंके पु० [सं मण
 उपरथी? (२व०)] कराना अवाकनी आगाही
 के गुलरव [(-ग) लकुंकारा यवा, वाभवा=
 आवानी के अनवानी आगाही यवी]
 लकुंनरे न० [लकुं उपरथी] लकुंसे तु ते शिक्षण
 लकुंलकुं अ० किं [२व०] लकुंलकुं ओवो
 अवाक यवो
 लकुंनु संकिं [सं मण] शीअकुं(२) भोलकुं,
 कडेवु डि० लकुं नकुंसे (३) वाथकुं
 [लकुंनु गलकुं = अवाक करवो तेम वतेनो
 निपयोग-अमल करीलकुं लकुंगणुने=
 अवाक करीने तेम व पावगधा-होशियार
 यधने (अगियारा) लकुं नवा = पोआरा
 गली नवा, (लधने) नासी ववु]
 लकुंअकुं न०, -णी स्त्री० [लकुं उपरथी]
 लकुंवानी डी के तेनु अरथ
 लकुंलकुं संकिं (लकुंनुं प्रेरक) शीअववु(२)
 पाड कराववो, उरवाववु [लकुंवी अकुं
 = शीअनी-समलवी राववु]
 लकुं अ० [प्रा. पेहण (सं प्रेक्षण) उपरथी ?
 अ० म पाहणें] तरद पाहणुओ
 लकुं न०, लकुंके पुं० [अ० म.; (२व०)]
 (कुं) लाकडीनो सपाठो-प्रहार (२) [का]
 शस, आडभीडी [लकुं अकुं, भेअकुं,
 लकुंके आरेवे = वणुओ भारवे, प्रहार करवो
 (२) [का] शस भारवी, आडभीडी रवी]
 लकुं(-थु) न० [सर० हिं, म. भक्ता (सं भक्त,

प्रा. भक्ता)] लकुं के ते भदल अपाता पैसा
 (२) भास काम माटे पगार उपरात अपात
 भहेत लकुं के अरथी
 लकुंके पुं० [प्रा. भक्तिज (सं भ्रातृव्य); हिं
 भक्तीजा] लकुंके के पतिपत्नीना लकुंके
 हीकरे -लकुं स्त्री० लकीननी वहु
 -लकुंअकुं पुं० लकीनना वर. -लकुं स्त्री०
 लकुंके के पतिपत्नीना लकुंके हीकरे
 लकुं स्त्री० [सर० भठोर] (का) लकीननी,
 पाणी लकीके पाणी लकुंके यथेडी कट
 लकुंके वि० [लकुं उपरथी] (पेतन्मा)
 लकुं लकुं नना (माकुं) -री स्त्री०
 लकुं अ० किं मोषिदाडियाभांभीलनी आगण
 ववु [नवातु वासणु के कपकुं
 लकुंअकुं न० [लकुं उपरथी] लकुं लकुं
 लकुं न० [लुओ लकुं] सुकन, लकुं
 लकुं न० नानो गाडीनो यडो, डोकुं
 लकुं पुं० [सं] मानवायक सभोधन (वैद)
 (२) वैद साधु
 लकुं, लकुं न० [सं भद्र] मोटा टाठनी
 अकुं नानो नानो डोट (२) [सर० लडाकरण]
 लकुं. [लकुं करानकुं = टोडु करानकुं]
 लकुं वि० [सं] लकुंकारी (२) अगविक (३)
 लकुंशाणी (४) न० कल्याण (५) सोतु (६)
 सगीनमा अक अलका (७) लुओ लकुं
 ०८ वि० शुल (२) पुं० अक छड (३) न०
 कल्याण ०८८ पुं० मोटा गोअर. ०८९
 (-णी) स्त्री० (सं) अक टवी
 लकुं स्त्री० [सं] गाय (२) (स) दुर्गा (३)
 लकुंके अक पठराणी (४) पीर, सानम के
 आररा (५) गणी (६) गोकर्णी
 लकुंकरणु न० [सं] डलमत, सुकन
 लकुं पुं० [सं] अक आड नेनां पीना मणाना
 मकुंके अने छे
 लकुं(-लकुं)कार, लकुं(-लकुं)कार अकुं
 'लकुं(-लकुं)का' भा
 लकुं(-लकुं)कार पुं० संकिं लकुंके के अणु देडकुं
 उडो दुधमां पाणी लकुंके डेड
 लकुं(-लकुं)की स्त्री० [लकुं २व०] (पतगना

पेयभा) ऐकदम तेरनी छूट भूकवी [-ट्टेवी,
-भूकवी] (२) [लुओ लपको] रोड; दम,
धमकी (सु)
लप(-ल)को, -काहार, -काथं ध लुओ
ललको, -काहार, -काथ व [-भारयो = अणकं
(२) रोड भारवो, शेपी करवी]
लपूको पुं० लुओ लपको
लपथ अ० [रव०] ओवा अवाअथी (२)
अपाठाय ध (३) छिपु धालीने
लपपल वि० [रव०] रथूल, लडुं
ललक स्त्री० [लुओ ललकं] यणकट, अणक.
[-भारवी = यणकट भारवो, अणकं (२)
ललकं, शीलवु.]
ललकं अ० कि० [‘लप’ (रव०) अणगव,
सर० हि. भमकना, म. भवकणं (सं.
वह्?) ललूका भारवा (२) शीलवु (३)
[ला.] गुरसे यवु [ललकी छिठं = शोपी
छिठु (२) गुरसे यधं वुं]
ललकाहार. ललकाथं ध लुओ ‘ललका’भा
ललकी स्त्री० लुओ लपकी
ललको पुं० [लुओ ललकं] लपको; रोड; आड-
पर (२) धमकी [-करवो = हाड-आडपर,
शीला करवा -भारवो, लगाववो = ललको
करवो (२) रोड भारवो, शेपी करवी] -काहार
वि० ललकावाणु. -काथ ध वि० ललकावाणुं
(२) अ० ललकाथी
ललकं अ० कि० [लुओ ललकं] भाई
अ उ यवु (२) मोटो साड कटवो
ललकाट पुं० ललकं तु
ललको पुं० लुओ ललकाट (२) छिकाणो (भरी,
हाग, स यण वगेरेने।)
ललरावपु स० कि० [‘ललर परथी] लूको छूटो
छूटो नापवो
ललरी हाण स्त्री० [लुओ ललर] ललरी
व्हे तेवी रीते रावेवी हाण
ललरं वि० [लुओ लगरं; म भरसीरत]
वेराधं लय अेवु, लूगरं
ललकावपुं स० कि० ‘ललकं’तु प्रेरक
ललकं अ० कि० [लुओ ललकं] ललूको

धवो. [ललूकी छिठं = सणगी छिठं (२)
यणकट भारवो; प्रकाशी छिठु]
ललूको पुं० [लुओ ललकं] ललको (२) प्रकाश
(३) [ला] भारे तीभाट
ललूत(-ती) स्त्री० [सं. विभूति; हि. भमूत]
लरम. [-योणवी, लगाववी = (राभ
योपकी) भावा यवुं. स न्यास वेवो.]
ललू अ० [रव०] लप
ललूओ पुं० ल अक्षर, लकार
लम (रव०) लडापणानुं के पोलापणानुं वधारापणुं
अतावना शण्दनी आगण के पाछण वपरातो
शण्द छिठं ‘लडुं लम’; ‘लमपोल’.
लमगरो पुं० [प्रा. भम्म (स भ्रम्) + गरो (सं.
कृ) ?] सराणियो; अराठी
लमताराभ पुं० [लमडं + राभ] लमतो
इरनार - अण्डेल भाणस
लमर स्त्री० [प्रा. ममया (सं. मू), म. मंवर्य]
लूकटि, लवुं (२) [सं. अमि, प्रा. भमि] वमण
(३) अ० गौण गौण - यक्षर इरे तेम (४)
पुं० [सं. भ्रमर] लमरो ० की स्त्री० [सं
भ्रमर उपरथी] नानो लमरडो (२) यकरडी. ० डो
पुं० ऐक रमकडुं - गरियो (२) ऐक इण
(३) [ला] काई नहीं। छिठं लमरडो आवडे
छे। [लमरडा नेडुं = भूर्ण (२) अस्थिर.
-इरववो = गमे तेम सही करवी] -राणी
स्त्री० ऐक मापी. -राणुं वि० सुं डर
लमरवाणुं (२) दुर्भागी, अमगण (३)
[लुओ लमर अ०] लमर लमर इरवां
यडेवाणुं - लीषण - रियुं वि० गौण गौण
करतु (२) लमरीतु, -ने लगतु (३) न० लमरी
लाततु आओतु ऐक वस्र (४) यकरीनो रोग
लमरी स्त्री० [सं. भ्रमरी] लमरानी माडा,
करडे वेवी ऐक मापी (२) [लुओ
‘लमर’ (२)] धूमरी, यकरी (३) माथानु
ऐक धरेणुं [-भापी = यकरी भापी
-रो. पुं० भ्रमर (२) वमण (३) वाणुं
इडाणुं [-लूं साई नवो = नसीध इडी
नवु (धणु अरं स्त्रीतु राडु). पूं छडे लमरो
होवो = ऐक ठकावो भेठा वना इयां करतु]

ભમરછાલ સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ
ભમ(-મ્)રભોણું વિં [ભમર(ચિત્તભ્રમ ?
કે સ ઝનર?) + ભોણું] નિખાલસ (૨)
પ્રેમાળ; રનેહાળ

ભમરું અઠકિં [પ્રા મમ (સં. ઝમ્)] ચક્રાકારે
કરવું(૨)રખડવું (૩) તમ્મર વ્યાવવા. [ભમરું
ભૂત = અખો વખત રખડયા કરતુ માણસ]

ભમાહ(-વ)ણું સઠકિં [પ્રા. મમાહ (સં. ઝમય્)]
'ભમરું'નુ પ્રેરક(૨) ભુલાવામાનાખડ; છેનરવું
ભમમ અઠ [રવઠ] એવા અવાજથી. [-પાંચ
રોરી કરવી = ગુપ્ત માર મારવો.]

ભમમરે સ્ત્રીં [ભુઓભમર] લટુ [-ચડાવવી
= ગુસ્સો કરવો ગુસ્સાથી ભેટું]

ભય પુઠ, નઠ [સ.] ખીક. [-દેખાડવો = ખીક
દેખાડવી, ડરાવવું - પામરું, લાગવો = ડરવું.
-પેસવો = ડર લાગવો. -પેસી જવો =
(અચુક બાબતનો ડર) મનમા રિયઠ થવો.
-રાખવો = મનમાં ડર સેવવો] ઠકારી
વિં ભય કર. ૦૬૨૧૧ વિં ભયરયાન ભેનાર
-સમજનાર. ૦૭૧૧૧ વિં [સં] ખીધેલુ
-ચંકર વિં [સં] ભય ઉપભવે એવુ
-યાનક વિં [સં] ભય કર (૨) પું
કાવના આઠ રસમના એક - યાવહુ વિં
[સં] ભયંકર

ભયા પું [પ્રા માહલ (સં. ઝાતુ), સરઠ મ.,
હિં. મચ્યા] ભાઈ, ભિયા (પુરુષ માટે સંબોધન)
(૨) કંઠલીક નાતોમા જમાઈ માટે સંબોધન

ભયું [હિં; સં મૂત, પ્રા. મૂલ] (૫) થયુ, બન્યુ
[ભૂં કાઠુ ૩૫]

ભયો પુઠ [ભુઓ ભયુ] માનતા પૂંરી કર્યા
પછી પૂલરીની આશિષ મેળવવી તે (૨) અઠ
કૃતાર્થતાનો સતોષ થયો હોય એમ, સદુષ્ટ.
-કરવો = ભયો કરાવવા જેવુ મોઢું બહાદુરીનુ
કામ કરવું - કરાવવો = માનતા પૂરી કર્યા
પછી પૂલરીની આશિષ મેળવવા પોતા પર
કહુના યાના મરાવના (૨) બહાદુરી મારવી.]
૦૭૨૧૧ અઠ સારી પેઠે ભયો. [-ચણું =
પૂરતુ ધરું; સદુષ્ટ થવાય તેટલું બધું ધરું]

ભર [સં મુ; પ્રા મર ઉપરથી] નામને અતે

લાગતા 'તેના બેટલુ, તે બધું - આણું'
એવો અર્થ થાય છે ઉદાઠ ક્ષાયલર, દિવસલર
(૨) વિં બરોબર નમેલુ, ભરપૂર; પરિપૂર્ણ.
ઉદાઠ ભર ભુવાની, ભર ઊધ [-દોરીએ
કપાણું, જણું = કનકવાતુ ચણી દોરી સાથે
કપાણુ - જણુ - દોરીએ જણુ = ગર્ભાવરયાના
છેડ્યા દિવસોમા સ્વખાતર કરુ કુ અહાર જણુ
(૨) આખરે ભર મરી જણું]

ભરકૂચ(-શી, -સી) સ્ત્રીં [ભર + સં કૂચ તથા
કુચ] પરચૂરણ નકામી વરતુઓ કે છોકરા ને
માણસોનો સમૂહ

ભરખ પુઠ [સ. મશ, પ્રા. મક્લ] ભક્ષ ઠણું
સઠકિં ખાણું (૨) કરવુ

ભરગરથી સ્ત્રીં [સગઠ મ. મરગરથી (સં.
મુગુકચ્છ ઉપરથી ?)] સ્ત્રીઓને પહેરવાતુ
એક ભતતુ કપડું [(૨) ભાર, વજન
ભરગત નઠ [મ] ભરી કાઠેલી સ્થિતિ, પૂર્ણતા
ભરચક(-ટ) વિં [ભર + ચક (સં સ્વચ્; કે
ચક્ર ?); સરઠ મ મરચક્કા] પુષ્કળ (૨)
ખીચોખીચ [પાણીની પુઠકળતા

ભરચંદી સ્ત્રીં [ભર + ચંદી] ચંદી - માસ-
ભરકડી સાં, -કું નઠ ['ભરકડવું' ઉપરથી,
સરઠ મ. મરકડી] ભુઓ 'ભરકડી'મા
ભરક ભરક અઠ [રવઠ] એ અવાજથી (૨) સતત
ભરકડવું સઠ કિં [રવઠ; સરઠ મ મરકડવું
(સં અમિત્રદ ?)] અનાજને ભડુ ભડુ દળવુ,
ખે ફાડ પડે એમ દળવુ (૨) [લા] ગમે તેમ
ખકડું [અનાજની એક વાની

ભરકિયું નઠ ['ભરકડવું' ઉપરથી] ભરકેલા
ભરકે: પુઠ ['ભરકડવું' ઉપરથી] ભરકેલું તે (૨)
ભરકાઈ ભય એમ આભુખાભુ ભેરથી વી ટવુ
- વી ટાવુ તે (અજગરનુ) (૩) છાપરાની
વળીઓ કબજામા લેવાનો બધ (૪) શેરકીમા
થતો એક રોગ [-દેવો = (અજગરે)
પોતાના શિકાની આસપાસ ભેરથી વી ટાવુ]

ભરકે: પું [સં મરટ] તપોધન (દુરજકારમા)
ભરકેળ નઠ [ભરવ + ઠેળવું] નકોતોટો (૨)
આવકભવક

ભરણુ નઠ [સં] ગુજરાન (૨) આખમાં

भापरियु भरुं ते (३) ऋद्धगरनो दुयके
 [-भरुं (आभमा)] ऋषोषणु न० गुञ्जान
 भरणी श्री० [सं.] ऋषोषु नक्षत्र गाल्दी
 भरणी श्री० [‘भरु’ उपरथी] भरुं ते (२)
 उभेरे (३) [शाक] राववातु वसणु -भुं
 न०भरणी उभेरे, भरुं ते (२) भरुं नाणु
 (३) सग्रह (४) [स० म. भरण] थालवा
 अने लाल वरुणु वाकडुं [-करुं, भरुं
 = तिजेरीमा नाणु भरवा-आपवां. पेठ
 मोडली आपवु]

भरत न० [‘भरु’ उपरथी] भाप; प्रभाणु (२)
 लुगडा उपा वेव, लुडी वजेरे भरवी ते (३)
 भीआभार रस रेडी घाट भनाववा ते (४)
 [स० म भरती; हिं. भरता] मसाक्षो लरी
 करुणु शाक [-भरुं] ङकाभ न० भरत
 भरु ते ङगु थणु न० भरतकाम अने
 गुथणुकाम ०२(-स) वि० ढाणेणुं, भरतनुं
 (२) न० भरत (३) भाप

भरत पुं० [सं.] (सं) रामनो लार्ड (२)
 दुयतनो पुत्र-जेना परथी लारतदेश कडेवाय
 छे (३) नडलगत (४) अकं मुनि; लारतीय
 नाटयशास्त्रना कर्ता. ङभंड, ङभूमि पुं०
 (स) हिं द्रस्तान. ङवाक्य न० संस्कृत
 नाटकमा अते मुकतो आशीर्वादनो श्लोक

भरता(-था)र पुं० [प्रा. भत्तार (स. भर्त),
 स० हिं. भरतार] पति, लार्ड

भरतिभुं न० [‘भरु’ उपरथी, स० म भरतपत्र]
 मालनी कि भतनी विगतवार यादी; भिल (२)
 कोर्भमा भाय तेठु भाप (३) अकं वासणु

भरतियो पुं० [‘भरु’ उपरथी] भरतरतु काम
 करनारो (२) नाणु लरे तयारे कन्या भणे
 अेवा कुणनो भाणुस

भरती श्री० [‘भरु’ उपरथी; स० हिं, म]
 भरुं के भरुं ते, उभेरणु (२) लुवाण (३)
 [ला.] पुष्कणता, आपवो, [-आपवी = लुवाण
 यडवा. -करुणी = लरी हेरुं (२) [लकरमा]
 सामेल करु, लोडु -थपी = पुष्कण आपवो
 थवा -थपुं = (लकरमा) लोडु]

भरथ पुं० [सं] देव (२) राम

भरथरी [सं. भर्तृहरि] अकंतारो वगाडी भागनार
 जेगीनी अकं लत (२) (स) लार्डहरि राम
 भरथार पुं० [लुयो भरतार] पति

भरनीगण न० [भरावु + नोगणु (स नि +
 गळ)] भरावु ने डलवावुं ते (२) यडतीपडती
 (३) गुभडनो अकं रोग [भूभ

भरपट्टे अ० [स० म भरपेट] लोडुं अे तेठु;
 भरपाई श्री० [स० हिं, म (हिं भरपाना;
 म भरून पावळो)] स पूरुं पतावट (लेणुं,
 भातु लुडी वजेरेनी)

भरपूर वि० [भर + पूरेणु; स० हिं, म.]
 पुष्कण (२) पूरेपूर भरुणु (३) अ०
 पूरेपूरी रीते

भरभरं वि० [लुयो लगरु; स० हिं.
 मुरमुरा; म भरमरीत] डोर, थीकट वगरुं
 (२) करकर कण्ठार

भर(-ण)भांभणुं न० [लाणुं + आणु ? के
 प्रा. भक्खर (स भास्कर = सूर्य) उपरथी ?
 स० म. भर्त्या = प्रलात] भोसुअणु;
 परोठियु, मणसकु [-थपुं.]

भरभ पुं० [सं भ्रम] भ्रम, भ्राति; वहेम (२)
 लेड; रहस्य (३) काईक रहस्य होवानो प्याड
 के मान्यता. उडांभरभ लारी, भिरसा भाडी
 [-भोडवे = लेड प्रगट करवो -भगडवे =
 रवाड भगडवो, भल याडी नवी. -भागवे =
 रहस्य पुडुं थपुं के करवु.] -भापुं अ० किं०
 छेतरावुं (२) वहेभापुं, भ्रातिमा पडु

भरभार श्री० [हिं; स० म. भडमार (लड +
 मार)] भूथ होवु ते, अतिशय

भरभापुं अ० किं० लुयो ‘भरभ’भां
 भरभी श्री० [लुयो भ्राती] अकं वनरपति
 भरुणु श्री० [‘भरु’ (पेट) उपरथी ?] (का)
 लूभ (२) लूभनो आलास-जोरी लूभ
 भरवुं स० किं० [स० म भरवु] टगाडु;
 लडकावु (२) लोडु, साथे करु (३) [ला.]
 ललेणु करुणी

भरवाड पुं० [स० म. भरा (-वा) ड (स.
 भरटक)] डोर रांपी गुञ्जान यडावनारी
 अकं लतनो भाणुस. ङणु(-णु) श्री०

ભરવાડ ભતની કેભરવાડની સ્ત્રી. -ડી સ્ત્રીં
[લા.] ઘસઘસાટ ઊંઘ [-તાંજીવી=નિરાતે,
ઘસઘસાટ ઊંઘવુ] -હું' નં ભરવાડનો
ધધો(ર)કાને ઘાલવાતુ મોતીનું એક ઘરેણું.
-હો પું ભરવાડ (ર) ભરવાડવાડો (૩) [?]
એક ઝાડ

ભરવું સંક્રિં [પ્રા. સર (સ. મૃ)] ખાલી હોય તેમા
મૂકવુ, રેડવુ, લખવુ વગેરે (જેમ કે વાસણમા
પાણી, પાનામા લખાણ, બંદૂકમા દારૂ ઇ)
(ર) સંઘરવુ (અનાલ) (૩) ભરપાઈ કરવું
ઉઠાં નુકસાની ભરવી (૪) ફળકપે મળવું,
લાલવુ. ઉઠાં કરશો તેવુ ભરશો. (૫) જમે
કરાવવુ કે માગતા પેટે આપવુ (જેમ કે,
ટોલ, વેરો, ભાડુ, કર, નાણા, વીમો ઇં)(૬)
ટીપ કે ફાળામા આપવુ-લખાવવુ. ઉઠાં
પાંચ રૂપિયા ભર્યા (૭) મેળવવુ-એકઠું
કરવુ-ભેગુ કરવુ (સલા, મિજલસ, પ્રદર્શન,
બલન પરિષદ, ઠઠ ઇં) (૮) ગૂંથવુ ઉઠાં
માયા ઉપર વાડી ભરવી ખાટલાની પાટી ભરવી
(૯) ભરતકામ કરવું (૧૦) માપવું (માપિયા
કે પટ્ટી વગેરેથી) (૧૧) પૂરવુ; ચોપડવુ
ઉઠાં ચિત્રમા રંગ ભર્યા (૧૨) પૂર્ણ-
સમૂહ-હતવાણુ કરવુ ઉઠાં આપવુ ઘર
ભરે છે. (૧૩) લાલવુ; ગોઠવવુ. ઉઠાં ભાર
ભરવો, સામાન ભરવો (૧૪) ખાલી પદ કે
નોકરી ઉપર રથાપવુ; નીમવું ઉઠાં જગાએ
ભરવી(૧૫) જુદા જુદા શબ્દો માથે વપરાઈને
જુદા જુદા અર્થ યાય છે, તે તે શબ્દોમા
જુઓ. જેમ કે, આંખ ભરવી=આસુ
આણવાં, ડગલું ભરવુ = પગલું માંડવું, આગળ
ચાલવુ. ઢોરો ભરવો=સાવવુ, સીવવુ પાણી
ભરવુ=ઘરમાં વાપરવાનુ પાણી લાવવુ પેટ
ભરવુ=આજીવિકા કરવી અચકુ ભરવુ=
કરડવુ, દાંત ખેસાડવા. મો ભરવુ=લાચ
આપવી. દિવસ ભરવા=રોજીએ કામ કરવુ
[ભરતામાં ભરણું=ન્યા પુસ્કળ હોય ત્યા
વધારો કરવો. ભરી આપવુ=નુકસાની કે
કિ મત ભરપાઈ કરવા(ર)ટીપમાં લખી આપવુ
(૩)માપી આપવું ભરી કાઢવું=ભરેલુ કરી

દેવું(ર) રથાપી દેવું; નીમી દેવુ ભરી પીણું=
ન ગણવુ; ન ગાલવુ ભરી મૂકવું=સઘરી
રાખવુ. ભરી લેવું=નુકસાનીને પૂરો બદલો
લેવો (ર) માપી લેવું]

ભરસાડ સ્ત્રીં [સરં હિં મરસાઈ=ભાડ]
જુઓ લડસાળ

ભરાર્ધ સ્ત્રીં ['ભરવ' ઉપરથી] ભરામણ (ર)
ભરવાની રીત -ઉ વિં ભરેલુ. પુષ્ટ

ભરાડી વિં ['ભરાવવુ' ઉપરથી] ઊંચાચના
વરનારું, ખેપાની (ર) ચોન, ઉઠાઉગીર

ભરામણ નં, -ચી સ્ત્રીં ['ભરવ' ઉપરથી]
ભરવાનું મહેનતાણું

ભરાવ, -વો પું ['ભરાવુ ઉપરથી] ભગવું
-જમા જવુ તે, જથો, જમાવ (ર)

પૂર્ણતા, ભરપૂતા [ભરાવો થવો=(પેટમા
કચરાની) જમાવટ થવી (ર)(થાક, તાવ વગેરે

ભરાવાથી શરીરની અકડાટભરી તગ રિયતિ
થવી.] ઠદાર વિં ભરાવવાણુ

ભરાવવું સં ક્રિં 'ભરવુ' 'ભરવવુ'નુ પ્રેરક.
[ભરાવી મારવું = ભભેવુ]

ભરાવું અં ક્રિં 'ભરવુ'નુ કર્મણિ (ર) સતાવુ
(૩)તાવ દાખલ થવો,તપવુ ઉઠાં આંબે શરીર

ભરાયુ છે (૪) થાકથી અકડાવુ ઉઠાં ચાલી
ચાલીને પગ ભનાઈ ગયા (૫) પકડાવુ, ઝલાવુ.

ઉઠાં છેડો કયા ભરાયો છે ? (૬) સપડાવુ;
ફસાવ(૭)આપવુ ઉઠાં મો ફોલ્લાથી ભરાઈ

ગયુ(૮)પુરાવુ, ફજ આવવી ઉઠાં ઘા ભરાતો
નય છે(૯)પુષ્ટ થવુ ઉઠાં ગાલ ભરાતા નય

છે (૧૦) પૂરું થવુ, અત આવવો ઉઠાં તેવા
દિવસ ભરાઈ ચૂક્યા.(૧૧) જામવુ, એકઠુ થવું.

ઉઠાં મેજો ભરયો, બલાર ભરાયુ. [ભરાર્ધ
આવવું=(શરીર) તાવે ભરાવુ (ર) (દિલ)

ગળગણુ થવુ(૩)(આખ) આસુથી ઇલકાવુ.
ભરાર્ધ જર્ણું=સપડાવુ(ર)સતાવુ(૩)(અંગ)

થાકથી અકડાઈ જવુ(૪)પુગઈ જવુ, ખાકી કે
ખાલી ન રહેવુ (જેમ કે, નોકરી, ફાળો, ટીપ,

લેન ઇં). ભરાર્ધ પડવું=ફસાવુ, સપડાવુ.
ભરાર્ધ એસવું=સતાવુ, હુપાવુ]
ભરિત વિં [સં] -થી ભરેલુ(સમાસમાં)

भरियुं न० [‘भरयु’ के ‘भरवयु’ उपरधी ?]
 कडानुं झीडियातु (भाणकतु) धरैलु

भरीपूरी अ० [भरयु + पूरुं; सर० हिं., म.
 भरापूरा] पूरेपूरी रीते

भरय्य न० [सं ऋगुक्च्छ] (सं) नर्मदा नदीना
 मुष्य आगण आवेलु शहेर. -या पुं० अेक
 अटक -यी वि० भरययतु के तेने लगतु (२)
 लरय्य तरइतु (नेम के ३)

भर० (-रै, -रै।)सोः पुं० [सर०, हिं. भरोसा, म
 भरंवसा, भरोसा (सं. विग्रम ?] विश्वास;
 भातरी [-आपवे = सध्यारौ के आधासन
 आपवु (२) विश्वास आपवो. - करवे =
 विश्वास भूवे. -थवे, पठवे = विश्वास के
 आशा अधावी -भूकेवे = काईने आधार
 के भातरी राभवी.] -सादा, -सापान
 वि० लरौसावाणुं, विश्वासपान

भरैडी स्त्री० [‘भरयु’ ‘भरायु’ उपरधी] वान;
 काति. [-वणवी = वान वणवा]

भरैठ पुं० [‘भरायु’ उपरधी] सतोष
 भरैण स्त्री० (का.) सोष्टी के पीनधी पडतो सोण
 भंगं न० [स] तेज

भरतं (-तं) पुं० [स] स्वामी (२) पोषण करनार
 भर्या स्त्री० [स] मा (२) पोषण करनारी (३)
 राष्ठी (४) शैक्षण

भर्युं पूर्युं वि० [भरयु + पूरु] लरेलु, पूरेपूरुं;
 पुं० कण. [भर्यापूर्या पहेंयवा = भागतु
 पूरेपूरुं भणवुं.] [सभूद्ध, आणाद

भर्युं लादर्युं वि० [लनुं + लद्र] भूय लरेलु;
 ललकारे। पुं० [लले + कर] (का) लले लले
 -वाह वाह -गाथाश कहेवुं ते

लक्ष्मी स्त्री० [सं मल्ल, मल्ली] तीर (२) नाने
 लालो (का) -कुं न० लणकुं; लालातु पानुं -
 क्ण -के। पुं० लालो [लक्ष्मी नेपुं =
 मोटुं (२) लाला नेपुं मोटुं अने तीक्ष्ण]

ललतुं वि० [स० म, ‘लणतु उपरधी ? के ललु
 उपरधी ?] गमे तेवु, ठामठेकाणा वगरतुं (२)
 झलतु, अयोक्तस; अग्रतुत

ललपणु न० [‘लक्षु’ उपरधी] ललाध

लल (-लु) ललु वि० [लुओ ललु] कंधं कंधं

ललाधं के मोटाधवाणु -के मडतवतु, भारे
 पन्नवकरवाणु. उद० लललला कुंवार
 ने जेतने जे पायडी

ललभनसाधं स्त्री० [ललुं + भाणसाध, हिं.
 मलमनसाहत; म मलमाणसारै] ललाधं
 [-दा भवपी, भतावपी]

लला अ० [लुओ ललु] ‘लला लाधं’ के
 ‘लाधला’ जेवो स जेधनने उद्गार.

ललाधं, -श [लुओ ललु] स्त्री० सारापणुं,
 सुजवता (२) नेकी; सावसाधं. (३) लला
 तरीकेनी प्रशसा [ललाश लेवी = लला
 तरीकेने जश देवो लाधंललाशे, लली
 ललाशे = लाधं कहीने अने ललाशआपीने;
 सारासारी रापीने]

ललालली स्त्री० सारासारी -लुं वि० लुओ
 ललललुं [ललालली पृथ्वी छे = लहुरला
 वसुधरा; आवडी मोठी पृथ्वीमा सारां
 भाणसोय धला होय (२) आवडी मोठी पृथ्वी
 छे (गमे त्या ज्जश।).]

ललाभणु, -णु स्त्री० [सर० म; लुओ
 लणाभणु] सिद्धारस (२) सोपणु; लणावणु.
 ० पत्र पुं०; न० ललाभणुने कगण

ललीलूडी ओ० [ललु + लूडु] सारी अथवा
 भराय वात; धीका [-उकेलवी = सारी या
 नरसी भायतनी यर्या करवी, धीका करवी.
 -कहेवी = सारी-नरसी वातो सलणाववी
 (२) गाण लांडवी]

ललीवार पुं०, स्त्री० [सर० म मलीवरी]
 सरव, सार, भरकत (२) आवडत, होशियारी.
 [-आपवे = (कामकाजमा) सार के सारापणु
 आववु, सङ्गता थवी]

ललु वि० [प्रा. मल्ल (सं मद्र)] सार (२) भायाणु
 (३) सत्य (४) प्रामाणिक [लला ललुनी
 प्रीत = लु सारो तु सारो, जेम उपरछकी
 साराश लली पृथ्वी = लुओ ललालली
 पृथ्वी ललुं लुशे तो = सलवत, धणुं अरं.
 ललो आ०थी = धीके आ०थो, आवरो
 जेम नहोतु मान्यु ललो धनेतर,
 लूप = गमे तेवो मोटो पैसादार के सताधीश

માણસ; મોટો માધાતા. ભલાની દુનિયા
 નથી = દુનિયા એવી છે કે ભલાને દુઃખ
 પડે] ભલું વિં ભુઓ ભલભલું
 ભલે અં [ભલું ઉપરથી; સરં હિં.] ઠીક,
 સારું; અનુ [ભલે પદાર્થ! = ઠીક થયું, જે
 વ્યાખ્યા (સ્વાગત કરતા વપરાય છે).] ભલે
 અં ઠીક ઠીક; ખલુ સાર. ઠં વિં ભલુ (પ.)
 ભલું પું, નં [સ] ભાડો (૨) રીષ
 ભલું (-લૂ)ક પું; નં [સં] રીષ
 ભલ પું [સ] સાર(૨) જન(૩) જન-મારો(૪)
 [સં] મહાદેવ [-ખગડવો, ખળવો = સ સાર
 ખગડવો, જીવન ધૂળ મળવું, જન-મ એવો જવો
 ભવની ભાવટ ભાગવી = જિંદગીભરની
 જ જળ દૂં ચવી, એક ભવમાં જે ભવ
 કરવા = પતિ પ્રત્યે એવકાઈ કરવી (૨)
 ધર્માતરથી કે અનીતિથી કુલાચાર તોડવો
 (૩) ખીલું લગ્ન કરવું (સ્ત્રીએ). -સુધારવો
 = જિંદગી સુધરવી; જીવનમાં ક ઈકે ઉપયોગી
 કે મહારવનો અર્થ સરવો -હારી છૂટું
 = જિંદગીભરની પીડા વેઠવી] વ્યક નં
 સંસારરૂપી ચક્ર. ઠાણુ સ્ત્રીં પુનજન-મ
 મારેની તૈયારી(૨)ઐહિક વસ્તુઓની વાહના
 ઠારણુ વિંસ સારમાથી તારનાર ઠવણુ
 સ્ત્રીં સારા ભવની — સારા લોકમાં જન-મવાની
 વૃથા (૨) સ સારની વાસના
 ભવતી સ્ત્રીં [સગં સં., મ. મવતિ-ન-મવતિ]
 વાહવિવાહ; તકરાર(૨)[સં.] ઝેર ઠીધેલુ બાણ
 ભવતી સ્ત્રીં [સ] આપ, તમે
 ભવદીય વિં [સ] આપવું
 ભવન નં [સં] રહેઠાણુ, મગન(૨) અસ્તિત્વ.
 [-કેકાણુ હોણું = મન બે યાદદાસ્ત દુસ્ત
 હોવા]
 ભવભૂતિ પું [સં] (સ) એક સંસ્કૃત કવિ
 ભવસાગર, ભવચિંધુ પું [સં] સંસારરૂપી
 સમુદ્ર; સાગર જેવો આ સંસાર
 ભવાઈ સ્ત્રીં [સ. મવ = શ કર, મવા = પાર્વતી
 -ઉપરથી કે માવ = નટ ઉપરથી; સગં સ]
 હલકા પ્રકારનું એક ભતવું નાટક (૨) [લા]
 ફળેતી. [ભૂ ગળ વિનાની ભવાઈ = ખાલી

ભવાડો, ફળેતી.]
 ભવાઈવિ(-વી) સ્ત્રીં [સં.] સંસારરૂપી વન
 ભવાડો પું[ભુઓ ભવાઈ, સં મવવાટ ?ફળેતો.
 [નાગો ભવાડો = નકામી ફળેતી.]
 ભવાની સ્ત્રીં [સં] (સ) પાર્વતી
 ભવાખિષ્ટ (-ણુવ) પું[સં.] સ સારરૂપી સમુદ્ર
 ભવા(-વૈ)યો પું[ભુઓ ભવાઈ] ભવાઈવો નટ
 (૨)[લા] નિર્ભજ કે ફળેતી કરે એવો માણસ
 ભવિઙ વિં [સં] લાભદાયી; ઉપયોગી (૨)
 સુખી, આખાઠ (૩) નં વ્યાખાટી; કલ્યાણ
 ભવિતવ્ય વિં [સં] ભવિચ્ચમા થનારું (૨)
 નં ભવિચ્ચ. ઠા સ્ત્રીં નસીખ
 ભવિચ્ચ વિં [સ] આવતા કાળનું (૨) નં
 નસીખ (૩) ઠોલત; વારસો (૪) ભવિચ્ચકાળ.
 [-આપી દેણું = ભારે મોટી રકમ કે કીમતી
 વસ્તુ આપી દેવી (પ્રશાર્યમા નિષેધ ખતાવે
 છે) -કહેણું, વર્તણું = નસીખની વાત કહી
 ખતાવવી. -ખાણું = વારસો ભોગવવો. -થણું
 = (કા) મરી જવું -ખંધાણું = ભવિચ્ચ
 આપી દેણું] ઠકાલ(-ળ) પું આવનાર
 સમય (૨)[વ્યા.] કિં નો એક કાળ ઠકુદંત
 નં [વ્યા.] ભવિચ્ચકાળસૂચક કૃદંત ઠવ
 વિં ખનનાર, ભવિચ્ચનું ઠવાણી સ્ત્રીં
 ભવિચ્ચ ભાખતી વાણી ઠવાટી પું ભવિચ્ચ
 કહેનાર ઠવેતા પું ભવિચ્ચ ભણનાર
 ભવી સ્ત્રીં + ભવિચ્ચ (૨) ભવાઈ
 ભવું નં [અપ. મઝહા (સં ઝૂ)] ભમ્મર.
 [ભવાં ચઠાવવાં = ગુસ્સો થવું]
 ભવૈયો પું ભુઓ ભવાયો [જન-મમાં
 ભવોભવ અં [ભુઓ ભવ] ભવે ભવે, દરેક
 ભવ્ય વિં [સં] પ્રૌઠ, ગૌરવશાળી, પ્રલાવશાળી
 (૨) મોક્ષનું અધિકારી (જૈન) (૩) ભવિચ્ચ.
 ઠા સ્ત્રીં
 ભશ(-સ)કો પું [માગવી મુઝકા, ઠે. મુક્લા
 (સ દુમુક્ષા), સરં મ. મસ = જમણ, હિં મપ
 = ભોજન] ઘરજા, ભારે આતુરતા
 ભસ સ્ત્રીં [સં મૂચિષ્ટ ?] લીલાલહેર (૨) નં
 + [પ્રા. મસ્સ (સ મલમ્ન)] રાખ ભરમ
 ભસકું નં [ભુઓ ભસ] વરસાદનું નાનું આપકું

ભસવું અંકિં [પ્રા. મસ (સ મણ)] કૂતરાવું
 ખોલવું (૨) [લા.] નકામો ખકવાટ કરવો
 ભસવું નં., -સેતો પું. [સ. મલ્લા = ધમણ, સરં
 ભસ્તી] પેટ (૨) ચામડાની થેલી (૩) [ફા.
 વહિશ્ત; સરં હિં. મિશ્ત] ઢખમું
 ભસ્મ સ્ત્રીં [સં] રાખોડી (૨) યજ્ઞની કે
 મંત્રેલી રાખ (૩) ધાતુની વૈદ્યકીય રાખ;
 માત્રા. [-કરી દેહું, કરી નાખવું] ઠક વિં
 બાળીને ભસ્મ કરી દે એવું (૨) યુંં ખાય
 તેટલું બળી નય - ગુણ ન દે એવો પેટનો એક
 રોગ. ઠંગાં સ્ત્રીં એક વનસ્પતિ (૨) એક
 ભતવું અત્તર ઠમ્માત્ અં રાખોડીરૂપ
 -સમાવશેષ વિં [+ અવશેષ] રાખોડીના
 રૂપમા બાકી રહેલું; નાશ પામેલું -સમાસુર,
 -સમાંમદ પું (સં.) [+ અસુર, અંગદ] એક
 રાક્ષસ -સમીભૂત વિં [સં] ભસ્મ બનેલું
 ભળ સ્ત્રીં ['ભળવું' ઉપરથી] ભળી જવું તે
 (૨) પ્રથમ ભળતા થતો સ કાચ [-ભાગવી =
 શરમ વટવી]
 ભળકડું નં [સરં મ. મલ્યા = પ્રભાત] (કા.)
 ભુઓ ભરભાખળું. -કિયો પું (સં) સવારે
 દેખાતો તેજસ્વી ગ્રહ; શુક્ર
 ભળકિયું નં [સં. મદ્ર; પ્રા. મહ્ય ? કે 'ભાળવું'
 ઉપરથી ?] બાળકના કાંડાનું ઘર્શનિયું, લડકિયું
 ભળકુ(-કુ)કું વિં ['ભળવું' ઉપરથી; સરં
 મ મદ્ર] ભાળું; નિખાલસ
 ભળકું વિં ['ભળવું' ઉપરથી] મળતાવડું (૨)
 નં [સં. મહક; પ્રા. મહ્ય] ભાલો, લલક
 ભળકૂકું વિં ભુઓ ભળકુકું
 ભળવું વિં ['ભળવું' ઉપરથી] ભળી નય -
 મળતુ આવે એવું (૨) ભુઓ લલતુ
 ભળભાળિયું વિં ભુઓ લલલડિયું
 ભળભાંખળું નં ભુઓ ભરભાખળું
 ભળવું અંકિં [ભુઓ ભેળવવું (પ્રા મેલ, સ
 મેલ્ય)] ભેશુ મળી જવું (૨) અમુકના જેવા
 હોવું, મળતુ આવવું (૩) [?] છોળવું, ધાવણ
 ચોકવું (ખાળકે)
 ભળામણુ(-બ્ધ) સ્ત્રીં ભુઓ લલામણ (૨)
 ['ભળાવવું' ઉપરથી] ભળાવવું તે, ચોપણુ

ભળાવવું સં કિં [પ્રા. મલાવિજ (સ. મલ)]
 લલામણ કરવી (૨) ચોપણુ (૩) ઠોરને
 ગોવારામા હળતુ કરવું
 ભંખ પું [સં.] વટવું કે ભાગી પહવું તે (૨)
 તેહવું તે (૩) નાશ (૪) વિદ્ય (૫) વાક, વળાક.
 [-પહવો = વિદ્ય થવું, વટવું, ખગડવું.
 -પાહવો = વિદ્ય કરવું; અટકાવવું.]
 ભંગ સ્ત્રીં [સ] ભાંગ. ઠક વિં ભાંગને અસની
 ઠકખાવું નં ભાંગવું પીકું -ગી વિં ભમક
 ભંગડો પું ભુઓ ભંગિયો (તુચ્છકારમા)
 -કી સ્ત્રીં ભંગિયા કે ભંગિયાની સ્ત્રી
 ભંગાણુ નં [ભાંગવું, ભંગાવું ઉપરથી] ભંગ
 (૨) વટ [-પહવું]
 ભંગાર પું ['ભંગ' પું ઉપરથી] ભાગેલા
 વાસણ કે બીજા સરસામાન. -રો પું ભંગાર
 ખરીદી લેનાર [કર્મણિ અને પ્રેરક
 ભંગાવું અંકિં, -વવું સંકિં 'ભાંગવું'
 ભંગિ(-ગી) સ્ત્રીં [સં] વ્યંગ, વાચાની ચાલુરી
 (૨) રીત, ઢમ (૩) અંગોનો મરોડ (૪)
 પગથિયું
 ભંગિયો પું [ભંગી પરથી] બહોરવાતુ કામ
 કરનાર ભતનો માણસ [ભંગિયાને ભા
 = હલકામાં હલકા ઠકાણે નાતરું કર' (૨)
 ઠીસતી રહે] -ચણુ સ્ત્રીં ભંગડી
 ભંગી વિં [સં] ભંગક (૨) પું [સરં હિં.]
 ભંગિયો (૩) સ્ત્રીં ભુઓ ભંગિ. ઠંગી વિં
 ભમક (૨) ઠંગધકા વગરતુ [અન્યાથી
 ભંગુર વિં [સં.] ભાગી નય એવું (૨) નાશવત;
 ભંગોરું નં [સરં હિં મંગુરા] એક ભતતુ ધાસ
 ભંગક વિં [સં.] ભાંગનાર, ઠાળનાર -ન ન
 ભાંગવું તે (૨) નાશ (૩) વિં ભંગક જેમ
 કે, પરકુ ખલંગન -વું સં કિં [સ. મલ]
 ભાંગુ (૫)
 ભંગલ પું [સ મલ પરથી] ભાંગકોડ; વિનાશ
 ભંટ(-ઠ) નં ધાસ પર થતુ એક કાટાણું
 બીજ (એ લૂગડે ચોટી નય છે)
 ભંકિયો પું ભુઓ ભટ
 ભંકક [પ્રા. મંહગ] ભોંયરું (૨) સ્ત્રીમરમા
 કાળકાની કરતે આવેલી ત્રીજ વર્ગની

મુસાફરોની જગા. -કિયું નં નાનું ભોયરું
 ભંડાર પું [પ્રા. (સં નાળાગાર); સરં હિં.;
 મ.] ધનધાન્ય વગેરે ભરી ગણવાની જગા (૨)
 ખલનો, સંઝહ (૩) વહાણના વૂતકની
 નીચેનો ભાગ (૪) દુકાન જેમ કે, ખાદી-
 ભંડાર, સ્વદેશી ભંડાર. ૦લુ સંકિં ભંડારમા
 મૂકવું (૨) છુપાવવું -રિયું નં ભીંતમા
 પ્રારણવાળો ગોખલો (૨) ગાઠા નીચેની પેટી
 જેવી ગોઠવણ (૩) ઘરમા આરંધાની પાછળનો
 નાનો ખડ -રી પું ખલનચી (૨) કોઠારી
 (૩) એક સ્પટક (૪) [સરં મ] તાડી અને ઠાર
 ગાળવાનો ધધો કરનારી એક જતનો માણસ
 -રો પું [સરં હિં., મ મહારા] ગામ કે
 નાતના તમામ માણસોને અપાતુ જમણ (૨)
 સાધુઓનું જમણ

ભંડોળા નં [પ્રા. મહ (સં માળ્ડયુ) = એકડું
 કરવું, સરં મ માલવલ] ભેગી કરેલી કોઈ પણ
 મૂડી -ગિયું વિં ખલનાને કે ભંડોળને
 લગતુ (૨) સૌના વાપરતુ; મિશ્ર -ગિયો
 પું ભંડોળવાળો માણસ

ભંપાડું વિં [ભમ (ભડું) + પાડું ? સરં મ-
 મંવાલ] પાડા જેવું ભડું

ભંપોલ(-ળ) વિં [ભમ + પોલુ, સરં પોલુ-
 ભમ] અંદરથી પોલુ, ખોડું

ભંભલી સીં [દિ. મમા = ભેરી (તેના જેવો ઘાટ)]
 (કા.) સાકા મોની બહામતા ઘાટની બતક

ભંભારવ પું [સં.] ગાય, બળદનો અવાજ
 (૨) મોટો પોલો લાગતો અવાજ

ભંભેરવું સંકિં [ભેરવવું ઉપરથી; સરં હિં.
 મમરતા (હિં. મમેરિ = ડર)] ભંભેરણી કરવી,
 -ણી સીં સાચાભૂઠા, ખોટી ઉચ્ચેરણી

ભંભો પું [ભુઓ ભંભલી] પાણી રાખવાનું
 માટીનું વાસણ [કાકા મારવા

ભંભોળવું અંકિં [સરં કુંજોળવું] શોધવું,
 ભા સીં [સં] કાનિ; તેજ

ભા પું [ભાઈ ઉપરથી] વડીલ માટે સબોધન
 (૨) દાઢા, બાપ કે મોટાભાઈ [-પાસે જઈું =
 મરી જઈું]

ભાઈ પું [પ્રા. માફ (સં. આતું)] માલયો;

સહોદર (૨) કાકા, મામા, ખાસી વગેરેનો
 દીકરો (૩) કોઈ પણ માણસ માટે વિવેક-
 યુક્ત સબોધન ૦ખાપા પું ૦ખંવં 'ભાઈ,
 બાપા' એવી નમ્ર વિનવણી ને આજીજી-
 સૂચક શબ્દો [-કરવા = કાલાવાલા કરવા
 (૨) નરમાશયી - સમજાવેને કામ લેવું]
 ૦ચારો પું ભાઈ જેવું વર્તન, દોસ્તી ૦જી પું
 ૦જે ૦દાવો પું ભાઈ તરીકેનો હકકે સખધ
 ૦ખીજ સીં કારતક સુદ ખીજ ૦ભાંડુ
 નંખંવં એક સાખાપના છોકરા ૦ખંધ
 પું મિત્ર ૦ખ ધી સીં મિત્રાચારી ૦લો પું
 ભાઈ (લાડમા) (૨) નાનો છોકરો ૦શ્રી
 પું ૦ખંવં (લખાણમા) વિવેકનુ સબોધન
 ૦સલામ સીં ભાઈ, સલામ એમ કહીને નમ્ર
 વિનવણી અને આજીજી [-કરવી] ૦સંગ
 પું ૦ખંવં [+ સિહ ?] ખરચાણ, ખેટમણ
 (તુરંકારમા). ૦સાહેબ પું ૦ખંવં મોટા
 ભાઈ સાહેબજી [-કહેવા, કહેવડાવવા
 = તોખા પોકારવી, પોકારાવવી, હાર્યા કહેવું
 કે કહેવરાવવું.]

ભાઉ પું [પ્રા., મ (સં. આતું)] ભાઈ ૦સાહેબ
 પું [મ] પેશાઈ નો એક ઇલકાખ

ભાએ (-ચ, -ચે) ગ નં + ભુઓ લાગ્ય (પ)
 ભાકડ વિં [સરં મ, ભુઓ બાખડું]

વાજિયું (૨) દૂધ દેતુ બધ યયેલુ, ઊચી
 ગયેલુ. ૦કથા સીં અશકથ વાત

ભાખર (-રો) પું [સરંમ માકર, (સં ખરજૂ =
 શેકવું ઉપરથી) મોટો ભડો રોટલો -રી સીં
 ભડી કંઠણ રોટલી [કહેવું

ભાખણું સંકિં [સ માણ] બોલવું (૨) લવિય
 ભાખા સીં + ભાપા

ભાગ પું [સ] અશ, હિરસો (૨) પુતકનો
 હિરસો ઉઠાં ભાગ પહેલો (૩) ભાગાકાર
 (ગ) [-કાઠી નાખવો = ભાગિયા મટવું
 -ચાલવો = (ગ.) ભાગી શકવું ઉઠાં ૨૦ની
 સંખ્યાનો પાચ વડે ભાગ ચાલશે -પકવો =
 વહેંચાવું, કસાંનો હિરસો યવો -રખવો =
 કોઈ કામધધામાં ભાગિયા તરીકે ભેડાવું,
 ભાગિયા બનવું] ૦ચિહ્ન નં ભાગાકારનું

(-) थिडून (ग.) ०ष्यटाळी स्त्री० [हिं. वादना (स. वट्ट)] महेसूल तरीके जेतीनी ठापल्लेना भाग आपवे ते ०ष्टुं वि० भागेतुं; वृष्टु (२) जोभरं, शटवाणुं (माठीनु वासण) [भागदा पग = नाडिमेदी; निराशा. भागदां हाडकां = हाराम हाडका; व्याणसुपणुं. हाथपमनुं भागलु = व्याणसु, दीलु. भागवे पगे = उरता उरता (२) निराश यधने.] ०लो पुं० भाग, टकडो [भागदा पाठना = भाग करवा] (२) भाताना नैवेधने थाण

भागवत वि० [सं.] लगवानने लगतु (२) न० (सं) व्यदार पुराणोभातु अक (१) १० १५. १५
भागवतुं अ०किं [लुओ लोणवु] वृष्टुं, ककडा यवा, नाश भावतुं (२) दूर यव (जेम के मो लागवे) (३) देवाणुं काटवु (जेम के पेदी लागी) (४) [सर० हिं. भागता] नासवुं. (५) स० किं ककडा करवा, तोडवु (६) लूटीने पायमाळ करवुं (जेम के गाम) (७) व्यदा न करवुं; पाणुं न वाणवु (जेम के ऋण, व्याज) (८) भाग करवा, भागाकार करवा (ग) (९) [सं मज्ज] वणवु (दोडुं) [लागी जवुं = नासी जवु (२) वृष्टु जवु. भागी रात = पाळदी रात: मध्यरात्रि पळीने सभय.]

भागण स्त्री० लुओ भागोण - जिथे पुं० दुकानदार (२) भागोणो - शहेरना दरवाळने कारकुन [रकम (ग)]
भागकार पु० [सं] लागवु ते के तेथी आवती भाभाड पु० दोरने हाडकांवाणे भाग(पूठने?) भागानुध न० [सं.] पूर्णांक सहित अपूर्णांक व्यांकडो (ग.) [नासानास
भागभाग(-गी) स्त्री० ['लागवुं' उपरधी]
भागियुं वि० ['भाग' उपरधी] लागीदार - यखु स्त्री० लागीदार स्त्री. - ये पुं० लागीदार
लागीदार पु० [भाग + का. दार] लागवाणे; हिरसेदार (२) गोडियो; साथी - स्त्री स्त्री० लागीदारपणुं; पंतियाणु
लागीरधी स्त्री० [सं] (स) गगा नदी
भाशु वि० ['लागवुं' उपरधी] महेनतधी

कंटाणनारं, व्याणसु (२) मुसकेल; महेनतनुं भाशुं वि० ['भाग' उपरधी] - ने कारजे, क्षी, विदा० दु भ लागो उरो नहि
भागोडु पु० [लागवु उपरधी] नासी बनार भागोचट वि० ['भाग' उपरधी] वयला वांधातुं भागोण स्त्री० [सर० सं आ-मोग, म माणणी = वाच्या विना गणेतो भाग] शहेरना केटने दगवान्ते (२) गामतु पावर (३) पनर, मकल [लागोण जेपु = पडोणुं, वकासेलुं (मो). भागोणे जवुं = अडे करवा जवुं. भागोणे हीवा करवा = अजे लहेर करवु.]
भाग्य न० [सं] नगीप [-ठी घडुं, इणतुं = भाग्यवान - सुधी यवुं - इरलुं = दुर्लभ्यनी दशा षट्काधीने सारी दशा शर यवी, सुभ-भाप्ति यवा लागवी - इरी वणवु, - इरुपु = अपवदशा यवी] ०वशात् अ० नसीपनेगे ०वंत, ०वान, ०शाणी वि० नसीपदार. ०हीन वि० कमनसीप
भाग्युं वृष्टुं वि० [भागवुं + वृष्टु] लागेलु वृष्टु (२) सणग के अटक्या वगर नहि येवु; वृटक
भाग्ये अ० [सं] कदाय, क्वचित्
भाग्येो पु० [सर० म भाचर = लक्ष्मी] अक माठीनु वासण [भाग्येो जेपु = मोद, पडोणु ने भेडोण]
भागक पुं० [सं] लागनार स पया (ग.)
भागन न० [सं] वारण; पात्र (२) (सभासने अते) आधारस्थान, अधिकारी, जेवो अर्थ पतावे छे. विदा० ह्यालाजन
भागवुं अ०किं (२) स० किं लुओ भागवु भाळ स्त्री० [प्रा भञ्जिवा, सर० हिं, म] शाक लायक कुमणा छोड के तेनु शाक. ०भाड वि० भाळ आनार (२) [ला] ताकात वगरनु ०यालो पु० भाळ पालो वगेरे ०भूणा पुं० ०व० भूणे अने तेवी भाळ (२) [ला.] वृष्टु - दोषामा न लेवा जेवी वग्तु [लागवानी रकम
भाग्य वि० [सं] लागी शकय तेवुं (२) न० भाट पु० [सं, प्रा मट्ट; सर० हिं, म] रान-ओना शुणगान गानार अक ज्ञातिने भाणस

(२) [ला] भुशामतियो. ०डी स्त्री० लाटण
(तिरस्कारमा). ०षु स्त्री० लाट के लाटनी स्त्री.
०वेडा पुं० ५० व० लाटनी पेटे व्यति-
शयोक्तिधी वभाष् करना ते -टाई स्त्री०
लाटनु काम-पठ (२) लाटवेडा
भाटि येा पु० [सं. मट्ट परधी; हिं भाटिया, म.
भाटया] अे नामनी अेक ज्ञातिना भाण्ड
(२) [सं. भाट = लाडु; व्यथवा लाडु' उपरधी ?]
दूध वेथनाग, धांवी (३) काछियो (गामडामा).
-धष् स्त्री० भाटियानी के लाटिया ज्ञातिनी स्त्री
साठ मी०, -हुं न० [प्रा. मट्ट (सं. मट्ट)] गामडी
छेलाहं पडेसु थाडुं
भाडुं न० [मन्० हिं. भाट, हिं, म भाट, स२०
दे. मट्टी = धूण विनानी मपाट नमीन] नडी-
काठानी रेतान नमीन (२) छीछरा पाछीवाणी
नगा (३) शेरडीने भूणवागो कडो (४) लुओ
'लाठ'मा (५) डपडा पर पडेले थीकटे के
सहेलाधधी न घोवाय तेवा डध
भाडेलेा पुं० अनाविल ध्राहाणनेा अेक पेटा लाग
भाडु मी० [दि.] अनाज शेकवानी लाडी (२)
लाडलू लपु केलेडुं (३) मोटेा डूवे (४) [स भाटि]
वेश्याओनी डलावी के लडवाधनी कमाधं
०लू' लष् स्त्री० [+ लू' लपु परधी] लाड-
लू' लनी स्त्री ० लू' जे पुं० लडीथी धाण्णी-
यणा ध० शेकवानी धंधे डरनार
भाडवात पु० ['लाडु' उपरधी] लुओ लाडत
भाटापत न०; भाटाचिडी स्त्री० [लाडुं +
अत, चिडी] लाडा स अ धी हस्तावेन
भाडियो पुं० ['लाड' उपरधी] अनाज शेकवतु
काणावाणु डाडु
भाडुं न० [स भाटक, प्रा भाडय, हि माडा,
म भाडे] काधं पष् वरु वपय्या अडल
आपवतु नाणु [भाडानी वडेल = [ला]
गमे त्यारे डलाणी मेलाय — तणु देवाय तेवी
वरु लाडानुं धरे = [ला] पोतानी न होवाथी
गमे त्यारे पाछी सोपवी पडे तेवी वरु भाडुं
अरडु = लाडा तरीक आपुं भाडे आपुं
= लाडानी गम लधं वापरवा आपु भाडे
राअडुं, लेडुं = लाडु आपी वापरवा आपु]

-डुत पुं० लाडे रडेनार -डूती वि० लाडे
राभेडुं (२) पैसा भातर काम करतु, 'मस्ति' नरी'
लाष् पु० [प्रा (सं. मानु)] अय (२) [स]
नाटकनो अेक प्रकार, जेमा अेक पात्र न
रगलूमि पर आवे छे
भाण्णावडेवार पु० [भाण्णु + वडेवार] साथे
जेसी नभवानो सं'अध, शैलीवडेवार
भाण्णावेड पु०, भाण्णांतर न० लाणुं
पीरसवामा डरक - पक्षपात. [भाण्णावेड
करवेा, राअवेा. भाण्णांतर करवुं.]
लाखियो पु० लुओ लाखेन (२) [ला]
वी'दाणवी पडे अेली वरु - सोगात
लाण्णी स्त्री० लुओ लाखेण
लाण्णुं न० [प्रा भाण, मायण (स माजन);
म भाणें] पीरसेली थाणी [भाण्णा उपरधी
डडाडुं = नमता नमता डडाडु (२)
गुनरानना साधन जडी लेवा. भाण्णाभां
धूण नाअवी = भाण्णु' अराय करवु, यालता
गुनरानने नुकसान करवु भाण्णां अडअड
= नमनी वपते कंकास (२) डला लाण्ण
अधडवा - गरीआधने लीवे लू'अमरो लाण्णुं
भां'डुं = आवातु पीरसवु (२) आवा जेसवु]
लाखेण पु० [प्रा. भाण्णेज (सं भागिनेय),
हिं मानजा, म. भाचा] लाखे, अण्डेननो
दीकरो ०वलु स्त्री० लाखेननी वडु - लं
न० ५० व० अडेनना छोकरा - लु स्त्री०
अडेननी छोकरा, लाण्णी (२) डेरेण
लाण्णा पु० [लुओ लाखेण] लाखियो
भात पु० [प्रा भक्त (स भक्त), हिं, म] रावेला
ओभा (२) लातु (कामगीरीनी नगा उपर
लधं नवातु) (३) पु०. न० डगर ०भाडे
दि० वधारे अमाणमा भात आनारं (२) [ला]
दीतु, पोत्यु. ०लुं न० (का) गरम शेटेा,
दूध, धी वगेरेतु सवारनु लोअन - तिथुं न०
भात काठवनीा तावेथे के अगे (२) भात
ओसाववानी काणावाणो टोपलेा (३) अेक पक्षी
-तुं (-थुं) न० सुसादरीमा साथे लीधेलु
आवातु (२) लथु [आंधुं, अंधावडुं]
भात (त.) स्त्री० [प्रा. मक्ति (सं. मक्ति) हिं. मांति]

वेल शुद्धीवाणी छाप(प) रीत, प्रकार [-डिडवी,
 पडवी = छाप डिडवी, आकृति छपावी
 -पाडवी = आकृति पाडवी (२) नोपुं तरी
 आववु (३) ठेक डई - निहा करी हलकुं
 पाडकुं] ०भातकुं, -तीगर(-ण), -तीलु
 वि० रंगभेरंगी; तरेडवार
 भाथी, -थियो पु० ['लाथो' परधी] अहाडूर
 लडवेयो. -थिया दादा पु० अ० व०,
 ०अतरी पु० (सं.) साप, वींछी वगेरेनु जेर
 छितारवा जेनी आल् देवाय छे ते देवपुरुष
 भाथुं न० लुओ लोत (२) [लुओ लोथो]
 भाल् राभवानी देथणी
 भाथो पु० [दे भय, भत्या (सं भला), हिं.
 भाया, म भाता] भाल् राभवानी देथणी(२)
 धमल् (३) राधवानो सामान राभवानी येकी
 भादरेवो पुं० [स भाद्रपद, प्रा. भाद्रवम;
 हिं भादो, म भादवा, भाद्रवज] पु० विक्रम
 अंततनो अगियारमे भास [भादरेवानी
 मे'स = सारी पेठे भाई पी भरत थयेकी
 व्यक्ति. भादरेवानो ली'डे = थोडा वअतनी
 मोटाईथी छपी गयेकी व्यक्ति]
 भाद्रपद पु० [सं.] लादरेवो - दा स्त्री० पथीसभु
 अने छन्नीसभु नक्षत्र (पूर्वा अने उत्तरा)
 भाान न० [सं.] शुद्धि; होरा (२) रभरण (३)
 समल; अछल (४) कल्पना; लास (५)
 सावयेती; काणल. [-आवकुं, थकुं = शुद्धिमा
 आववु (२) याद आववुं (३) समल पडवी
 -करावकुं = लान थाय अेम करकुं.] ०लूकुं
 वि० लान भूलेलु
 भाभापापछुं न० [ला (लाई) + भापा + पछुं]
 (का.) लाईभापा करवा ते [अिके नाम
 भातु पुं० [सं] सूर्य. ०मती स्त्री० (सं.)
 भाभी स्त्री० [प्रा. भाज्जाइया (स भ्रातृ + जाया),
 सर० हिं., म भावी] लाईनी स्त्री ० लु स्त्री०
 लाईलनी पत्नी, जेहाली (२) लाभी (मानार्थे)
 लालु स्त्री० [सर० लाली] भापनी भा (२)
 लाली (३) मोटा काकानी वडु
 भाभो पु० ['ला' उपरधी, सर० म. भावडा,
 भाव्या] कल्पनी (२) ७डसो [लाला पाडणी

[सर० म.] = अशत्रु ने आयलो पुरुष.
 लाभा लूत = लडमुं; भूषं]
 भाभ पु० आमडा उपरनी वेरो (२) [लुओ
 भम; सर० म. भाव] + भ्रम [प] (३) स्त्री०
 , लुओ लाभा
 भाभडे पु० ['लभकुं' उपरधी, सं० म. मामटा,
 हिं. मामतीय] रभडेव, उहावगीर; लभतोओर
 भाभलुं न० अ० व० [प्रा भांमण (सं ज्रमण) =
 (हाथ) देरववा ते परधी] ओवारला [-देवां]
 भाभा स्त्री० [सं] लाभिनी
 भाभां न० अ० व० ['लभकुं' उपरधी] भाभा (२)
 [प्रा. भाभ, भमाड (सं ज्रमच)] पापंड (३)
 भ्रमला, वडेभ
 भाभिनी स्त्री० [सं] स्त्री (२) इपाणी लुवान
 स्त्री (३) कामादुर के कोषे लरायेकी स्त्री
 भाभुं न० ['भ्रम' उपरधी, सर० म. भाव]
 भोटो वडेभ, गांडपल. -भो पुं० भ्रमला, भेड
 भाय(-ये)ग न० [प्रा. भाव (सं. भाग)] +
 लायेग, लाय (प)
 भायडे पुं० ['लाई' परधी; सर० हिं. साव]
 पुरुष (२) पति [छिमे, छते लायडे = लायडे
 छवतो होवा छतां (स्त्री अे नातरे लवु)]
 भायात पु० ['लाई' उपरधी] पित्राई (२)
 रालनो पित्राई. -ती वि० लायातने लकुं
 भायो पु० ['लाई' उपरधी] लाई (लाडमा)
 भार पु० [सं] वजन (२) योवीस भएकुं
 वजन (३) २०२१७४०००नी स'प्या (४)
 वीस तोलानुके अेक तोलानुं वजन (पा) अ्यपथे;
 अछल (६) [ला] जवापदारी (७) विरतार
 (८) वजन; वकर, वट (९) आहार, याड
 (१०) अमुक तोल जेटलु ते डहा० पैसां लार
 रतिलार (११) (धलुं) भर पु० अ० व० गलुं,
 शुलश डहा० तारा ते जोलवाना शा लार ?
 (१२) अड, इशा के अंतर ल तरनी असर
 (१३) जयो, समूड [-आववेो = जोले
 लागवे (२) तकलीड पडवी -उपाडवेो =
 जोले के लवापदारी उहाववा -करवेो =
 वजन - जोल नापवा -ओवेो, शुभाववेो
 = वट, वकर जोवां; हलका पडी लवु -यडवेो

= अक्षर पडवी (२) पाड यडवे; अक्षरान यडवु. -छाँडवे। = मान छितरी न्वुं -नवे। = लार भोवे; छवका पडवु. -ताणुवे। = भोले हे न्वाणदारी छिपाडवा. -पडवे। = लुओ लार व्याववे। -भारवे। = लुओ लार लाडवे। -भागवे। = नि स डाय भोलाय येवे। स'अ ध यवे (२) प्रतिष्ठा ओली यवी, मान गुभावुं -भां र्हैवुं = पोतानु मान -वट सायवीने वत'वु, तेने आय न आवे तेनी येरवीमा र्हैवु -भूकेवे। = वजन के भोळ भूकवा (२) न्वाण दारी नाभवी -सोपवी (३) छिपकार यडाववे (४) महत्त्व व्यापुं (५) व्याग्रह करवे। -रहेवे। = यादी के अपयाधी पेट लारे यवु (२) मान - वकर सयवावा -राभवे। = मान सायववुं लारे भारवुं = मोटा लार वहेवराववे (२) नाहक लार वडो-राववे, छेरान करवुं] ०भभुं वि० लार भभी शके तेवुं, ०भाभुं न० लार भरवावुं वाहन (२) मालगाडी, ०गोणी स्त्री० भाण्डाने पेटमा र्हैता लार भाटे अेक औपधि ०वाहक, ०वाही वि० लार वहन करनार' (२) न्वाणदारी छिपावनार'

भारेल श्री० लुओ लार्थि [पीड लारअलुं वि० [लार + जीहवुं] लारेभम, पुप्त; लार(-रे।)टियुं न०, -ये। पु० लुओ लार-वटिये, मोल; पाटडे।

भारवु न० [‘लारवु’ छिपरथी] इयाणु, वजन (२) लारवुं-राभमा दायवुं ते (३) वशीकरण; नड

भारत पुं० न० [सं.] छि इस्तान (२) न० (३) वि० लुओ महाभारत [-यलाववुं = लयाणु करवु (२) लायुं लायुं टायलुं करवु.] ०भजिया पुं० ०भ० ०भू न्नेरथी नीडनेला अजिया ०वर्ष पुं०; न० छि'ड, लारत देश

भारती श्री० [सं.] वाणी, सरवती (२) स-यासीओनाइस वर्गेमाने अेक (३) (सं.) लारत माता

भारतीय वि० [सं.] लारतवर्षवुं के तेने दायवु लारथी वि० [‘लारत’ छिपरथी, स०० हिं सारथी

= योद्धे] भडडर (२) [‘लारती’ परथी, लुओ लारती (२)] गोसाधनी अेक अटक

भारहोरी सा० [लार (म भारणे = भंतरवु) + होरी, सर० म] गर्ल'साव न थाय ते भाटे गर्लि'णीनी केडे पधाती भतर'सी नाडाछडी

भारद्वान पु० [सं.] (सं.) अगस्त्य ऋषि (२) द्रोणाचार्य (३) सप्तर्षिमाना अेक (४) लरदा'नना वंशमा छिप'न थयेछे। (५) अेक पक्षी

भारभरदारी वि० [फा. वारवरदारी, म] लार वहेनार (२) श्री० लार वहेवे। ते

भारभोज पुं० [लार + भोले] लार, वजन (२) [ला] न्वाणदारी (३) वकर

भारवकर पु० [लार + वकर] लारभोज; वजन; वकर, मोला

भारवट (-टिये।) पु० [सं सारवट के भारवट, सर० म. भारवट, भारोट] लुओ लारटिये

भारवुं सं० छि० [‘लार’ परथी, सर० हिं. सारत्ता] राभमा दायी राभवु (देवता) (२) वशीकरण करवु, मोहित करवु

भार'ड न० [सं] अेक पक्षी लारी वि० [सं.] लारे (२) श्री० [लुओ लारो, म.] मोठी नुडी के नाने लारो

भारे वि० [प्रा. सारिख (सं सारिक)] वजनदार (२) मुस्कल (३) धीमती (४) पयवाभा मुस्कल अेवुं (भोरक पाणी ध०) (५) अम० अति; भूय [-करी ! = कभाल करी। -करवुं = केध

वातने अतिशयोक्तिथी मोठी-मोधी करवी. -छेडे = गर्ला'वरयाना अ तिम दिवसो चालता होय अेधी स्थितिअे -थध ! = कभाल थध ! -थवुं = मान भागवु, मोटाध धारणु करवी (२) वजनभा वधवु (३) मुस्कल थवु.

-दिदे = अभि हृदये -यगे छे। वुं = सगर्ला' होवु -पडवुं = भोले न्नेवुं लागवु; न सहेवावु (२) मोधुं पडवुं. -भिलन = छि भिलन. -दागवुं = (शरीर) सुस्त न्वाणवु, भीमारीनी जेथेनी लागवी] ०भभ वि० [सं सारक्षम; के लार + भं (स्त ल)] व्याण्डार, मोलावाणुं

(२) भंवीर (३) मोटाध'ना डोणवाणु ०वा'ध' श्री० [सं. भारवाहिका] सगर्ला

ભારો પું [સં મારક, હિં, મ મારા] ધાસ
લાકડા વગેરેને એકત્રિત બાધતા થતો બોજ,
જૂડો; મોઢું વજન (૨) [?] ખુલ્લા સઢનો
છેડો ઠટિયું નં, ઠટિયો પું ભુઓ
ભારટિયો. ઠટી સ્ત્રીં લાકડાની ભારી ઠભાર
અં [‘ભાર’ ઉપરથી] સરખે વજને (૨) પૂરે-
પૂરું; ભરપૂર

ભાગવ પું[સ] (સ.) પરશુરામ(૨)શુક્રાચાર્ય
(૩) વિં પું ભૃગુના વશમા ઉત્પન્ન થયેલો
ભાર્યા સ્ત્રીં [સં] પત્ની

ભાજ નં [પ્રા. મહ્, મહ્ય (સ. મદ્ર) ? કે સ.
માલ = લલાટ(એવુ સપાટ) ?] ભાજાની જમીન
(૨) [સં] કંપાળ (૩) પું [સરં મ.] પાટડો
(૪) સંગીતમાં એક અલંકાર (૫) પું; નં
(સ.) ધોળકાની આજુબાજુનો પ્રદેશ. -ભિયા
પું બંવં (લાલના) ઘઉંની એક ભત

ભાલદાર પું [સરં મ, ભાલો + દાર (ફા)]
મોટા માણસની આગળ ચાલનારો ચોપદાર
ભાલિયા પું બંવં ભુઓ ‘ભાલ’મા

ભાલિ(-ળિ)યો પું ગાગ

ભાલુ નં [સં.] ત્રી છ (૨) શલુ

ભાલું, -લો પું [સં., પ્રા. મહ્, હિ, મ
માલા] એક હથિયાં -લોઢું નં [સરં ઢે.
મહોઢ] તીર કે તેતુ પાતુ

ભાવ પું [સં.] અસ્તિત્વ, હોવાપણુ (૨) પ્રકૃતિ;
સ્વભાવ (૩) ધગદો; મતલબ(૪)વૃત્તિ; લાગણી
(૫) તાત્પર્ય; અભિપ્રાય (૬) એષ્ટા, અભિનય
(૭) હેત, પ્રીતિ, ગમો(૮) આરથા (૯) કિંમત;
દર(૧૦)આર્ય ! પૂન્ય ! (નાટકમા સંબોધન)
(૧૧) સ્થિતિ; સ્વરૂપ ઉદાં શિષ્યભાવ, પુરુષ-
ભાવ) [-આવવો, ઊપજવો = સારી કિંમત
મળવી (૨) હેત આવવુ -ઊછળવા = ભાવ
વધી-ચડી જવા -કરવો = દર કરાવવો, કિંમત
નક્કી કરવી (૨) વેપ લજવવો (૩) હેત ખતાવવુ
-કરવું -ખાવો = માન માગવુ (૨) નક્કો
ખાઈને વેચવું -ચડવો = ભાવમા - કિંમતમા
વધારો થવો. -છોડવો = મરણ પામવુ -થવો.
= ધરૂછા થવી (૨) લાગણી થવી; હેત આવવુ
-વું ભૂખ્યું = પ્રીતિ - હેત માટે આતુર.

-પડવો = ભાવ - કિંમત નક્કી થવી; ભાવ
આકારવો (૨) ભાવ નીચે જવો. -પહાવવો
= ભાવ - કિંમત નક્કી કરાવવી (૨) બરોબર
કિંમત લેવી, ભાવ ખાવો -પૂછવો =
લેખવવુ, પત કરવી (૨) દર વિષે પૂછપરછ
કરવી. -ભજવવો = પોત પ્રકાશવુ; સ્વભાવ
પ્રમાણે વર્તવું -સાં ચીરી નાખવું = ખૂખ
કિંમત લેવી. - રાખવો = ચાહવું; હેત-
પ્રીતિ રાખવા -લેવો = કિંમત લેવી (૨)
કિંમત પૂછવી (૩) મન પરખવુ. ભાવે
કભાવે = મનથી કે ના મનથી] ઠમ ભીર વિં
ગભીર ભાવોવાળું ઠચાહી વિં તાત્પર્યને
પ્રહણ કરનાર. ઠગીત નં ભાવ વ્યક્ત કરવુ
- ભાવપ્રધાન ગીત ઠજ સ્ત્રીં ભાવ. હેત.
ઠપ્રધાન વિં ભાવ જેમા પ્રધાન છે એવું.
ઠભક્તિ સ્ત્રીં ભક્તિભાવ; પ્રેમઅક્ષા. ઠભીતું
વિં ભાવથી ગળગણુ, ભાવમય ઠરૂપ વિં
અસ્તિત્વાચક, ‘પોઝિટિવ’. ઠવાચક (વ્યા)
ભાવ ખતાવનાર (નામ). ઠશૂન્ય વિં
ભાવ વગરનુ, શુન્ય

ભાવટ(-ઠ) સ્ત્રીં [સં. મવાટવી] ઉપાધિ, જ નળ
(૨) [‘ભાવ’ પન્થી] વિચાર [-જવી, ટળવી,
ભાંગવી = જ નળમાથી છૂટવુ]

ભાવત(-ત) ખીજ સ્ત્રીં + ભુઓ ભાઈખીજ

ભાવન નં ભાવના, ધ્યાન [સં.] (૨) મહોષ્ટુ (૩)
વિં [સરં હિં; ‘ભાવવું’ પરથી] ભાવતુ, ગમતુ.
[-પાડવું = મહોણા મારવા; ઉતારી પાડવુ.]

ભાવના સ્ત્રીં [સં.] કલ્પના; ધારણા(૨) આસ્થા
(૩) અભિલાષા, કામના, લાગણી(૪) પટ, પુટ
(૫) અનુશીલન; ધ્યાન. ચિ તન [-આપવી,
દેવી = પુટ આપવો, પાસ આપવો] ઠપ્રધાન
વિં સ્વભાવે વિશેષ લાગણીવાળુ કે લાગણી
ભરેલુ. ઠવાદી પું ભાવનાનું જીવનદષ્ટિમા
મહત્ત્વ માનનાર. ‘આધડિયલિસ્ટ’

ભાવર પું [સરં હિં સૌંવર - વિવાહ અગ્નિની
આસપાસ ફેરા] ગૃહસ્થાશ્રમ [(૨) પસ દ પડવુ
ભાવવું અંકિં [સં. સાવ પરથી] ગમવુ (જીભને)
ભાવસાર પું [‘ભાવના’ = ‘પાસ’ ઉપરથી ?]
(લૂગડા છાપવાનો ધંધો કરનાર) એક જ્ઞાતિનો

भाष्य ० लुश्री० लावसारनी के ते जातिनी श्री
 भावात्मक वि०[सं.] सत्य (२) अद्वितवायक
 भावातुवाह पुं० [सं.] शण्डश नहि परद
 तात्पर्यसूयक अनुवाद
 भाषाभास पु० [सं.] लागणी, वृत्तिनो व्याल स
 - अस्थाने लाव आरोपवो ते [लास
 भाषारोपणु न० [सं.] लावनु आरोपणु, लावा-
 भाषावेश पुं० [सं.] लावनो आवेश-उभयके
 भाषार्थ पुं० [सं.] मतलप, तात्पर्य
 भावि(-वी) वि० [सं.] लविष्यनु के लविष्यमा
 यनार (२) न० लविष्य, नसीप
 भाविक वि० [सं.] आरथावाणु (२) भर्भङ्ग, लावुक
 भावित वि० [सं.] यितवेलु (२) पास हीधेकु (३)
 भाविक; लावनावाणु (४) शुद्ध निर्हाय - तात्मा
 पु० [+ आत्मा] स्थिर प्रज्ञावलो, स्थितप्रज्ञ
 भाषी [सं.] लुओ भाषि
 भाषुक वि० [सं.] धवानी तैयादीमा होय तेव
 (२) विचारशील (३) रसज्ञ, सहृदय (४) पु०
 भनेवी (नाटकमा)
 भाषेप्रयोग पु० [सं.] नेमा क्रियापदने लाव
 ये न कर्ता होय तेवो प्रयोग (व्या)
 भाषक पु० [सं.] भोलनार, वक्रा - लु न०
 भोलकुं ते (२) व्याप्यान. - लुयुं वि० (लापण-
 ना गुनाधी) सत्याग्रहमा पकडयेलु (नेलशण्ड)
 भाषा श्री० [सं.] भोली; वाणी, न्यान (२)
 नललाषा ० कवि पु० नललाषानो कवि ० होप
 पु० लाषाना प्रयोगमा के तेनी अर्थवाहितामा
 होय ० प्रयोग पुं० लाषानो प्रयोग - उपयोग.
 ० क्केर पुं० लाषानो केरकार (२) वि० लाषाना
 क्कवाणु ० इदि श्री० लाषामा इठ थयेलो
 शण्डप्रयोग ० लक्ष्मी वि० अर्थना नहि पण
 लाषाना लक्षवाणु. ० शास्त्र न० लाषानु
 शास्त्र, 'शार्धलोलो' ० शास्त्री पुं० लाषाशास्त्र
 लणनार ० शास्त्रीय वि० लाषाशास्त्र सभ सी.
 - पांतर न० [+ कंतर] अनुवाद, तरलुयो
 - पांतरकार पु० अनुवादक. - पित वि०
 भोलेलु - पी वि० भोलनार (समासमा
 उत्तरपद तरीके). उदा० 'परलाषा-लाषी'
 भाष्य न० [सं.] विरदत विवरण. ० कार पुं०

लाभ्य करनार - रयनार
 भास पुं० [सं.] प्याल, छाप (२) व्यालास,
 प्राति (३) सरभायणु, -ना नेवु देभाकु ते
 (४) भाषो प्रकाश (५) [सं.] एक संस्कृत
 नाटककार. ० भास वि० भासतु
 भासकुं अ० [सं.] देभाकु (२)
 समलप, लागतु (३) प्रकाशतु
 भासुर वि० [सं.] देहीभ्यमान (२) लय कर
 भासुरी श्री० एक मतनी साथ (नेना ड धधी
 घोडा कृतना भरी लय छे)
 भासकर पु० [सं.] सूय - रायार्थ पुं० (स.)
 प्रसिद्ध गहिती अने भगोणशास्त्री
 भासवर वि० [सं.] जणकतु, तेनवी (२) पु०
 सूय (३) द्विपस
 भाण श्री० [लुओ भाणतु] पत्तो; भयर (२)
 स भाण. [-आपवी, देवी = पत्तो यताववो.
 - कौढवी = शोध करवी, भोणतु (२) स भाण
 लेवी - देवी = भाण आपवी - पढवी, भणवी
 = भयर के पत्तो भणवो. - राणवी, लेवी =
 स भाण लेवी] ० वणु (-णु) श्री० सुपरत.
 ० वणु सं० [लाण' परधी] भाण राणवा
 सोपतु (२) सिद्धरस करवी ० वणु सं०
 [सं मल] नेवु; अपलोडकुं
 भाणिये पु० लुओ लाणिये; गागर
 भाणु' अ० लवे, कीक, वार
 भां अ० [रव०] गाथनेके सोठरना नेवो अवाण
 भांभकुं (०) सं० [सं] + लुओ लाणतु
 भांगी (०) श्री०, - रियुं न० धूरुलियु, हीयल
 भांग (० ग.) श्री० [सं. मद्दा] गालनी कणी तथा
 पाडा (२) तेतु अनावेलु पीलु. [-यडवी
 = लागना केरती असर व्यापवी (२) मड,
 अह कार थवो - पीवी = लागतु पीलु पीतु
 (२) वगर विचार - लले के केरमा - योडकु
 - वाटवी = लागने लसोटी तेतु पीलु अनावकुं]
 भांगलु (-रु) (०) वि० [लागतु' उपरधी]
 भाडता लुके यध लय तेतु (योभा)
 भांगतोड, भांगदेड श्री० (०) [लागतु + तोडकु,
 देडकु] लागतु अने तोडकु देडकु ते
 भांभरु (०) वि० लुओ लागतु

भांगरे (०) पुं० [सं भृङ्गरज, प्रा. भंगरय, हिं. भगरा] ओक वनरूपति (२) [लागरुं के लाग उपरथी] गालना पाकट पान, कणीओ अने गिथानो लुके [-वाटवेर = छपी वात खुस्की करी देवी, वातशीतमा भाङ्गुं (लांगरे नेम वटाय तेम गध भारे छे ते उपरथी)]

भांगपुं (०) अ०किं [सं. भङ्ग परथी] ककडा यवा (२) स०किं ककडा करवा; तोडडुं(३)[गामने] लूथी-भाणी पायमाल करवुं (३) [भांगपुं तोल = ओखु वजन भांग्याने। लीरु = अण्णिने वभते मड्ड करनार भांग्युं भांग्युं तोये लरय = पडती अवरथाभा पण् घेतानी भूण शान कष्ट के कायम होवी के राभवी भांगी पडडुं = वृथी लु.] भांग्युं-तूथुं वि० लुओ भांग्युतूथुं

भांगम(-ध)ड(०)त्री० [भांगपु+धडुं] तकरार (२) पयात [-करवी, -थवी, -यालवी] -दियुं वि० गूअवणलरेलुं; गोटाणालरेलु (२) लांगड करनार

भांगणी(०)त्री० [‘लाणु’ उपरथी] वहे यएणी (२) भाग; डिस्सो (३) मोटाभाधी नाना अने नानाभाधी मोटा परिभाणमां रकमने देरववानी रीत (ग) (४) हेरडुं लागवानी क्रिया भांगडुं(०) [सं मङ्] लुओ लागपुं १, ४, ५ भांड [सं.] पु० मरुकरे (२) पीलत्स जेल, याणा वगेरथी डसावी जेल करनारी लतने भाणस (३) न० वासाण (४) (०) वि० [सं मण्ड] असस्य; निल लज. [-जोडपुं = गाणो काठवी अपशण जेलवा]

भांडणु(०) न० [‘लांडवु’ उपरथी] गाणागाण, लांडवु ते (२) वि० लांडणवाणुं, लांडवु -णुं न० लांडण

भांडरी(०) न० अ० व० [लुओ लाडु] लांडुओ भांडरुं (०) स०किं [सं. मण्ड] गाण देवी (२) अडगोर्ध करवी (३) कपडे आपवे

भांडलांडा, लांडाभांड (-डी) (०) त्री० [‘लांडवु’ उपरथी] सामासामी लांडवु ते लांडु न० [दि. भाइड (सं आतुभाण्ड), सर० म. मावड, -हें] लार्ध अहेन वगेरे रवलन

भांडुं न० [सं. माण्ड, सर० म. मांडी] वासल, -डा पुं० जोधरखुं; पडोणा मोढानी तांभडी लांल(-ले)र (०) त्री० कपाणा उपला अने भूणाना जीण वाण. [-कटापची = ते वाण भूथी कटाववा.]

भांभरलोणुं वि० [दि. भमल = पागल; जेवडुं; म. मावडा = सरण, सीधु] + भोणुं] साव भोणुं लांभरुं (०) अ० कि गायतुं अरांडुं लांभरुं (-णुं) (०) वि० [दि. भंमल = अग्रिय; अनिष्ट ?] भरसरु, भारुं (२) स्वाड वगरतुं (३) [रव०] लारे-जोभरा साडवाणुं

भांभेर (०) त्री० लुओ लालर लिखा त्री० [स] लीभ (२) लिखामा भलोषी वरत [-आपवी, भणवी, भागवी, लेवी] ०टन न० [+ अटन] लिखाने भाटे डरतु ते ०न न० [+अन्त] लीभी आलेलु अल ०पात्र न० लीभ भागवातु वासाण ०थी वि० [+अर्थी] लिखा भागनार ०वृत्ति त्री० लिखाथी अलावेलु शुभरान, लिखानो धंधा

बिडु, ०क पुं० [सं] भागण (२) लिखा उपर नलनार (३) जौद्ध साधु ०डी, ०णु त्री० त्री बिडु ०त्प न०

बिभाड(-व)डुं स०किं ‘लीभवुं’तुं प्रेरक बिभारयोड वि० [लुओ बिभारी] बिभारी नेतुं (२) लुभडु

बिभारणु त्री० [लुओ बिभारी] भागण त्री. -तुं वि० (२) न० बिभारी (तुअकारमा). बिभार(-री)वेडा पुं० अ० व० बिभारीन नेतु वतंन

बिभारी वि० (२) पुं० [अप०, (सं) मिक्षा-कारिन्], हिं] लीभ भागनार. -रुं वि० (२) न० बिभारी (तुअकारमा)

बिभापवुं अ० किं लुओ बिभाडवु बिभापु अ०किं ‘लीभवुं’तुं कर्भणि बिभ-णु पु० [पाडी] जौद्ध साधु-लिखुं लिखवुं स०किं, लिखतुं अ०किं ‘लीभवुं’तुं अतुकुं प्रेरक ते कर्भणि बिडावडुं स०किं ‘लीडुं’तुं प्रेरक (२) कसडुं,

धावुं, उडां अटन लिडाव्या नथी(३)दधावुं,
 केटवुं (४) गूयवाडाभा नाभवुं, मलराववुं
 (५) अंठस पडाववो (६) धमकाववुं

लिडावुं अ०किं 'लीडवुं' दु कभं लि(२)लीडभा
 व्याववु (३) स कडावु, दधावु

लितरियो पुं० ['लीतर' उपरथी, हिं भीतरिया]
 म दिरभा छेक भूतिं पासे रहेनारे सेवक
 लित्ति स्त्री० [सं.] लीत. अचित्र न० लीत
 परतु चित्र, 'रेरेडा'

लिनावुं अ० किं ['लीनु' परथी सर० म
 मिनणें] (सु) पलणवु, लीनवु. -वुं
 स०किं (प्रेरक) लीनववुं.

लिन्न वि० [सं.] लुङ्; 'रेरवाणुं' (२) लालिलु
 ०ला स्त्री० लुटापथुं ०लाव पुं० लुटाधि.
 ०रुचि वि० लुटी रुचिवाणुं -नांग न०
 [+ अग] 'मेन्टिया' (ग)

लिया पु० लुओ लया
 लिलावुं न०, -मे पुं० [सं] महातक; सर० हिं.
 मिलावां, म. मिलावा] अेक पी [लिलाभो
 उराडवो = इभनावट वहेनवी, डेर डेर
 कन्नियाना भूण रोपवा. -भाडवो = लिलाभानु
 तेल काठवु (२) लिलाभानु तेल योपडवु]

लिडवु पु० [लुओ लीरु पुं०] रमतनो साथी
 लिपक(-ग, -र) पुं० [सं] वैध

लिस्ती पु० [सर० हिं मिस्ती, म. मित्त,
 फा वहिस्त = विश्वास उपरथी ?] पभावी

लिंगडुं न० [प्रा. मिंग = अणेदो लाग] अल
 क यामडीतु कण्ण छोडु; लीगडुं

लिंगारे। पु० [स मृङ्ग, प्रा मिंग] लभरो.
 -री स्त्री० लभरी

लिंड(-डि)भाण स्त्री० [सं] मिडियाल, प्रा
 मिडिमाल, मिडिवाल; सर० हिं. मिडियाल,
 म. मिडी, मिडीपा (-मा) ल], लिंदि पाळ
 पु० [सं.] गेडण

लीअ स्त्री० [प्रा मिक्ल(स. मैक्ष); सर० हिं, म
 भीक] लीअवु ते (२) लीभीने मेणवेवी
 वरु. [-भाअवी] वुं छोकरुं = लीभीने
 मेणवेवी कपडा वगेरे पहेरावीने न छेरेवानी
 मानतावाणु - न अचतातु अचतु छोकरु.

लीअवुं स० किं [स मिक्ल, प्रा मिक्ल]
 मेरात भागवी (२) अ० किं लिआरी यवुं
 लीछरुं वि० [लुओ लीछा] लूंडना नेव
 अरड अने ठीला (वाण) (२) न० लुओ लीछां
 लीअवुं स०किं [लुओ लीअवु] लीअवुं;
 लीनु करवुं; पलाणवु

लीअवुं अ०किं [हिं मिजाना (म अम्यज्)
 स०० डे. मिजा = अक्यंग, मालिश] लीअवुं;
 लीनु यवु; पलणवु

लीड स्त्री० [दे. मिड = लीडवु, सर० हिं.: म.
 मिड] गिरदी (२) तंगी (३) पु० लीडो.
 [-टाणवी, लांगवी = मुस्केलीभा मठ
 करवी. -पडवी = नर पडवी, तगी नरावी
 (२) मुस्केलीभा व्याववु] वुं स० किं [दे.
 मिड] वासवु, अ ध करवु (२) कसवु, धावुं
 (३) दधावुं, केटवु (४) अ०किं + अडवुं;
 अडवु -डं लीडा, -डा लीड स्त्री० कचडा-
 कचडी, भूय गिरदी (२) लडाड -डो पु०
 लाकडु लीडवा भाटेनु सुधारतु अेक योतर.
 [-वाडवो = शस मागवी, वरये अडवाणु
 नाअवी]

लीत वि० [सं] लय पायेतु
 लीतर न० [दे. मित्तर; सर० म. मितर, हिं]
 अंरने भाग (२) डिल, ह्येयु (३) अ० अंर.
 [-दाअवुं = मनभाडु अ यवु काणलुं अणवु]

लीतर। वि० येडावाण ध्राहाणने अेक नेद
 लीति स्त्री० [सं.] पीक

लीतो पु० ['लीत' उपरथी] लीतगा क तेने
 अडीने गोडवेदो थालेदो

लीनवुं स०किं ['लीनु' उपरथी] लीअवुं(सु)
 लीनारा स्त्री० ['लीनु' उपरथी] लीनापणुं.
 ०लूमि स्त्री० लीनारावाणी लूमि; 'भारा'
 लीनुं वि० [सं. मिन्न = लीनुं ययेतु, अरडायेतु];
 सर० म मिनणें, मिदणें] पलणेलु (२)
 [सर० डे. मिंग = काणु] अ्याअ उडां लीनेवान.

[लीना घडं दणवा = अदलाना प्रमाळभा
 सभत वैतरं करवु लीनुं अंकेलवुं = डेअ पए
 काम क तपासने आगण वरता अटकाववा
 अंधवयधी अटकावी देवा-छुपाववा] ०अद-

ଠକ ବିଂ ସାବ ଶୀର୍ତ୍ତୁ [ଐର୍ଦ୍ଧ, ଥ୍ୟାମ
 ଶିନିବାନ ବିଂ [ଶୀର୍ତ୍ତୁ + ବାନ] ପାଠେ ୨ଗେ ହୋଏ
 ଶୀମ ବିଂ [ସ.] ଶ୍ୟକ୍ତ, ବିକରାଣ (୨) ପୁଂ
 (ସ.) ପାଏ ପାଠବୋମାନୋ ଧୀଜ୍ଞେ. ଂଭଗିୟାର୍ଶ
 (-କ୍ଷ) ଶ୍ଵିଂ ଶ୍ଵେଠ ଶୁଠ ଭଗିୟାର୍ଶ, ନିର୍ଲଂକା
 ଐକାଶ୍ଵି [ଶ୍ଵେଠାସୀ ଥୁକଂ ଉରାଠେ ଛେ ତେ
 ଶୀୟଠାଂ ନଂ ଧଂ ବଂ ଧାଞକ ମୋ ଧୀଠି ଛୋଠ
 ଶୀମପଞ୍ଚାସ(-ଶ୍ଵି) ପୁଂ [ହିଂ; ମ] ଐକ ରାଗ
 ଶୀମା ଶ୍ଵିଂ [ସ.] (ସ) ଡୁର୍ଗା
 ଶୀରଥା ଶ୍ଵିଂ [ସଂ ଶୀରଥା] ଧୀକ, ଶ୍ୟ
 ଶୀରିଶି ଶ୍ଵିଂ ଐକ ପଞ୍ଚି
 ଶୀରୁ ବିଂ [ସ.] ଧୀକ୍ଷ୍ଣ ଠତା ଶ୍ଵିଂ
 ଶୀରୁ ପୁଂ [ସରଂ ମ ମିଢୁ; ପ୍ରା ମିଢିଞ
 = ଆଧାଧାସୀ ପାଠେଠା ଢକଠା] ଶିଢୁ ଶେରୁ
 ଶୀଢ ପୁଂ [ସ ମିଢି] ଐକ ରାନୀ ପ୍ରଲନୋ ଭାଞ୍ଚସ.
 ଠଶି ଶ୍ଵିଂ ଶୀଢ ଲତିନି କେ ଶୀଢନୀ ଶ୍ଵିଂ -ଢି
 ବିଂ ଶୀଢନୁ କେ ଶୀଢ ସ ଧ ଧୀ [+ ଧୂଳଧାଞ୍ଵୀ
 ଶୀଢୁଂ ନଂ [ପ୍ରା ମିଢିଞ = ଶାଗେଢୁ, ତୋଢେଢୁ] [ଶା]
 ଶୀପଞ୍ଚୁ ବିଂ [ସ] ଶ୍ୟକ୍ତ
 ଶୀମ୍ଭ ବିଂ [ସ] ଶ୍ୟକ୍ତ (୨) ପୁଂ (ସ.)
 ଶାତନୁ ଅନେ ଗଗାନା ପୁତ୍ର
 ଶୀମ୍ଭୁଂ ନଂ ଶିଂଗଢୁଂ; ଛୋଢୁ
 ଶୀଠାଂ ନଂ ଧଂ ବଂ [ସରଂ ମ ଶୀତ, ଶୀତ (ସ.)
 ଶିଞ୍ଚ କେ ଶ୍ଵି, ପ୍ରା ମିସିଞ୍ଚା?] (କା)
 [କପାବବାନା ଥୟେଶା] ଶୋଠା ବାଞ
 ଶୀଞ(-ଞ)ଶୁଂ ଅଂ କିଂ [ଶ୍ଵୟୋ ଶୀଞଶୁଂ]
 ପଞ୍ଚଣସୁ -ସୁଂ ସଂକିଂ (ପ୍ରେକ)
 ଶୀଞି ଶ୍ଵିଂ [ସରଂ ହିଂ ମିଠି] ଐକ ଛୋଠ (୨)
 ଐନୀ ଛାଞନା କଠାତା ରେଶା
 ଶୀଞିଠା ପୁଂ [ସଂ. ମିଞ୍ଚ, ମେଞ୍ଚା] ଐକ ଶାକ କେ ତେନା
 ଛୋଠ (୨) [ଶୀଞିଠା କେ ଶୀଞିଠା ପରଥୀ] କ୍ଷେପୁ, ଛରକତ
 (୨) [ଶୀଞିଠା କେ ଶିଂଭାଞ୍ଚ ପରଥୀ ?] ଗପ, ତୋପ
 (ଶା) [-ଧାଞ୍ଚସୋ, ଭାଞ୍ଚସୋ, ଶେଞ୍ଚସୋ = ମଞ୍ଚସୋ
 ଧୁକ୍ଷୋ, ଗପ ଭାଞ୍ଚସୀ (୨) ଛରକତ ଉଶୀ କଂସୀ]
 ଶିଂତ ଶ୍ଵିଂ [ସ ମିତି. ହି ଶୀତ, ମ ମିତ, ମିତ]
 ଶିବାଳ. [ଶିଂତନେ କାନ ଛୋପା = ଶୀଂତ ପାଞ୍ଚ
 ଛୁପାଞ୍ଚନେ ସାଞ୍ଚନାରନୋ ସ ଲବ ଛୋପା -ଞ୍ଚସୀ
 = ଛେକ ଲ ଭାଗଂ ଧୁକ୍ଷୋ, ତଢନ ଅପଞ୍ଚେ ରସ୍ତେ ଧୁଶି
 ଶୁଂ ଶୀଂତେ ଧୁକ୍ଷୁଂ = ନାମ - କାମ ଶୀଂତ ଉପର

ଶାଧାଞ୍ଚ ଲଞ୍ଚେର ଧସୁ, ଧାରେ ଧାଲୁ କ୍ଷେତ ଧସୁ.]
 ଂପତ୍ର ନଂ ସମାଧ୍ୟାୟ ପଗେରେନୀ ଲଞ୍ଚେରାତ ଧାଞ୍ଚେ
 ଶୀଂତ ପର କରାତୁ ଶାଧାଞ୍ଚ ଠରେଶି ଶ୍ଵିଂ
 ଶୀଂତ (ପ ମା ଶାଞ୍ଚିତ୍ୟବାସକ) -ତିସୁ ନଂ
 ନାନୀ ପାତଣୀ ଶୀଂତ
 ଶୀଂତରାଞ୍ଚିସୋ ପୁଂ ଐକ ବନଂପତି
 ଶୀଂଭର ଶ୍ଵିଂ [ସରଂ ଶାଞ୍ଚର] (କା) ଶେଠଶାନୀ
 ଆଲୁଧାଞ୍ଚୁନା ଜିଞ୍ଚା କାମଞ ବାଞ
 ଶୀଂସ ଶ୍ଵିଂ [ସ. ପିଢ୍ଵ ଉପରଥୀ] ଶୀଂସାସୁ ତେ;
 ଶାଧାଞ୍ଚ, ଧକ୍ଷୋ [ଶୀଂସଭାଂ ଆସୁଂ = ଶୀଂସାସୁ.
 ଶୀଂସଭାଂ ଶେଠୁଂ = ଶୀଂସାସୁ] ଠଶୁଂ ସଂକିଂ
 ଶାଧସୁ, ଧୀଞସୁ (୨) ଶେଠସୁ, ଧାପସୁ. -ଶାସୁଂ
 ସଂକିଂ (ପ୍ରେକ). -ଶାସୁଂ ଅଂକିଂ (କର୍ମାଞ୍ଚି)
 ଶୁକ୍ଷ ବିଂ [ସଂ] ଧାସୁଂ; ଶୋଗସୁଂ ଠଶୁଂ ସଂକିଂ
 ଧାସୁ; ଜମସୁ, ଶୋଗସୁ (୫.) -କ୍ରାସୁଂ
 ସଂକିଂ ତେନୁ ପ୍ରେକ
 ଶୁକ୍ଷିତ ଶ୍ଵିଂ [ସ] ଶୋଗ, ସଂସାରସୁଧ (୨) ଶୋଜନ
 ଶୁଧାଞ୍ଚୁ ବିଂ [‘ଶୁଧ’ ଉପରଥୀ] ଧାଞ୍ଚକ
 ଶୁଧ ପୁଂ [ସଂ] ଧାଧାସୀ କାଞ୍ଚି ଶୁଧିନୋ ଶାଗ
 (୨) ଶାଧ (୩) ଧାଲୁ (୩) (୪) ‘ଐଞ୍ଚିନେଟ’
 (୩) (୫) କାଠଧୁଞ୍ଚ ନିକାଞ୍ଚନୀ କର୍ଣ୍ଣ ଶିବାଧନୀ
 ଐକ ଧାଲୁ (୩) (୬) ଧେନୀ ସଂଜ୍ଞା ଠଠଂ
 ପୁଂ ଠଠଂ ଶେଠେ ଶାଧ ଠଧକ୍ଷ(-ଧ) ନଂ ଧାଧୁଧଞ
 ଶୁଧଂ, ଠଧ ପୁଂ [ସଂ] ସାପ (୨) ଶ୍ଵିନୋ ଧାଞ.
 -ଗୀ(ଠଧଧାତ) ପୁଂ ଐକ ଛଂଠ
 ଶୁଧ ଶ୍ଵିଂ [ସ] ଶୁଧ, ଶାଧ ଠକ୍ଷ ପୁଂ ଧାଧେଧନୋ
 ଐକ ଅକ୍ଷ, ‘ଐଞ୍ଚିସସ ଐଞ୍ଚିସ ସାଧ’-(୩)
 ଶୁଧୋ(-ଶ୍ଵୋ) ପୁଂ [ସଂ. ଶୁଧ ଉପରଥୀ, ସରଂ ହିଂ,
 ମ ଶୁଧା] ଧକାଞ୍ଚିଶୋ (୨) ଶୋଧ ପତାକ
 -ଶା(-ଶ୍ଵା) ଶୋଧ ପୁଂ ଶଲକ୍ଷି ଶୋଧିଶୋ କରନାର
 ଶୁଧ(-ର)କ୍ଷ ଶ୍ଵିଂ [ସରଂ ବି. ମୁରକ୍ଷ = ଧୁରୋ,
 ମ ମୁରକ୍ଷ = ଲକ୍ଷି ସଞ୍ଚେ ତେବା ଜାଧନ-ଶାକ୍ଷା
 ପଗେରେ] ଶୁଧୋ ଶରକ୍ଷ
 ଶୁଧକାଞ୍ଚୁ ସଂକିଂ ‘ଶୁଧକ୍ଷୁ’ନୁ ପ୍ରେକ
 ଶୁଧାଞ୍ଚି ପୁଂ [ସରଂ ହିଂ ଧୁଧାଞ୍ଚି, ମ ଶୁ(-ଧୁ)-
 ପାଞ୍ଚି] ଐକ ରାଗ ଶୁଧାଞ୍ଚି
 ଶୁଧ ଗ ପୁଂ + ଶୁଧୋ ଶୁଧ ଗ
 ଶୁଧକ୍ଷ ଶ୍ଵିଂ ଶୁଧୋ ଶୁଧକ୍ଷ
 ଶୁଧକାଞ୍ଚୁ ସଂ କିଂ ‘ଶୁଧକ୍ଷୁ’ନୁ ପ୍ରେକ

पृथ्वी परंतु प्राणी [संपानी ओं नत
भूयंपो पुं० [सर० म भुङ्-चाना, हिं. भुङ्चंपा]
भूयियुं वि० अ०

भू०(-२)कडुं अ०किं अुओ. लडकडु(२)स०किं
[‘भूरुडी’ उपरथी] छेतरवु(उ०मत्रमुग्न कडु
भू०(-२)कडुं अ०किं (कर्मणि)

भूत दि० [स] यध गयेलुं, धीनेलुं (२) ‘यथेसु;
अनेसु’ ओ अर्थमा सभासने अते (किंन०
अ गलूत; प्राणलूत) (३) न० पंचमहा-
लूनामानु ओक (४) प्राणी (५) प्रेत, पिशाच
(६) भूतनी नेम पाछण कन्नार भाणस
(आतमीतार ध०) (७) वहेम; धून.

[—आवडुं=भून वणगवु (२) भून वणग्यु
होय तंवी धून के नकवाणुं यवु -कडुं=
भूनना वणगाड दूर करवा (२) वणगेला नक,
धून के वहेम दूर करवा. —अयुं ने पक्षित
लग्युं=ओलाभाधी यूलाभां पडवा वेवु ययु,
(उपाय करवा जता) तेवी न के तेथी पणअगण
स्थिति यवी. भूतनुं ठेकाणुं (आमली),

भूतना वास (पीपणो)=क मेशनुं रडेहाण,
नया वारवार जतो के न्हेतो होवाथी भाणस
रथाथी वणु अरु मणी आविते -पर चिह्नी=
लुहो वायदा. —अभवां=आतमीतारोनु पाछण
पाछण लभ्या कडु (२) धरुभा राभता वणु
डिमेवारी पाछण पाछण करता होवा (३)

इःभ आवी पडवानो लय होवा. —अराडुं=
धुधवाट, धून, के वहेम वणगवा. भूत(-ता)
लाई लणु=काल लणु? —भूसका भारे
(ओडु धर)=रून्य-भाडी के सरसामान
विनानु (गरीम धर) -वणअडुं=भूननी
अपट लागनी, भून शरीरमा हापल यवु (२)

धून अरावी. -वणगाडडुं-लप के धून
वणगाडवी] ०काल(-ण) पु० गयेलो वपत.
(२) [व्या.] किं नो भूनकाण ०कालीन वि०
भूनकाणनुं, -ने लागुं. ०कडुं न० [व्या.]
भूनकाणना अर्थनुं कडुं न० अणुं न० पिशाचोनु
स्थान. ०अरुत वि० नेते भूत वणग्युं होय
तेडुं ०दया स्त्री० सर्व एवा प्रत्येनी दया,
अवस्था. ०पति पुं० (सं) शिव, महादेव.

०पदीत न० प्रेत (२) ओडोण भाणस. ०पूर्व
वि० पडेला थयेसु (२) भाण. ०प्रेत न० भून;
पिशाच ०लावन वि० प्राणीओने सभनर,
पाणनार ०अलि(-ण) पु० प्राणीओने नित्य
आपवानो अलि. ०लाई पु० अलारात उदा०
लूतलाई लणुं अयडु पु० पाय यज्ञोभानो ओक,
लूतअलि ओयोनि स्त्री० लूतप्रेतनी नति(२)
लतमाननु उत्पत्तिस्थान. ०विद्या स्त्री० प्रेत
विधेनी विद्या

भूतक्ष(-ण) न० [सं] पृथ्वीनी सपात्री ०विद्या
स्त्री० लूतणनी लौकिक स्थिति संयधी विद्या.
०वेत्ता पु० ते विद्या लणनार

भूतार्थ पुं० [सं.] सत्य; सायी भीना
भूतावण(-णी) स्त्री० [सं] भूतावलि] भूतोनु टोणुं
भूताणुं वि० [‘भून’ उपरथी] भूतवाणु
भूति स्त्री० [सं] अस्तित्व (२) उत्पत्ति (३)
आभाडी, समृद्धि (४) लडुं; कल्याण (५)
ओअर्थ (६) अरुम [-नाअवी = वशीकरण
करुं, अरुभावी नाअडुं]

भूटव पुं० [सं.] ब्राह्मण, लूसुर
भूधर पु० [सं] पर्वत (२) रान (३) नाग (४)
(सं) कृष्ण (५) [सं] शिव [कण
भूनुं न० [प्रा. मुण्ण, (सं. भूण) गर्ल ?] पीपणनुं
भूय पु० [सं] रान (२) ओक राग ०कल्याण
पु० कल्याण रागनो ओक प्रकार ०ति, -पाळ
(-ण) पु० रान

भूपाटी पुं० [लुओ भूपाटी] ओक राग
भूपृष्ठ न० [सं] लुओ भूतल ०विद्या स्त्री०
लूतलवधा
भूमध्यरेभा(-पा) स्त्री० [सं] निधुववत
भूमध्यसमुद्र पुं० [सं] (सं.) युरोप आफ्रिका
वञ्चिनो समुद्र

भूमंडल(-ण) न० [सं] आधी पृथ्वी
भूमः पुं० [सं] अर्नतता, विशाणता
भूमि(-मी) स्त्री० [सं] पृथ्वी (२) जमीन (३)
देश; प्रदेश (४) + भाण. मेडा. —भिक
स्त्री० जमीन (२) स्थण (३) पायरी (४)
भूण, अिगम (५) नाटकनु पात्र के तेना भाग
के शाणगार (६) अरुनावन. ०अत वि० भूमिअ

भूस्तरविधा स्त्री०. भूस्तरशास्त्रे न०पृथ्वीना
पठ सपथी विधा. भूस्तरवेत्ता, भूस्तर-
शास्त्री पुं० ते ज्ञानवान्

भू आं न० अ० व० [सर० भू] पाणी

भूँडे स्त्री० भूँडुते

भूँडुं अ०किं [प्रा. जुक्क(सं. वृक्क), सर०
हिं. भूंकना, न जुंकगे] गवेऽतु भौं लो डरुं.

भूँडुं अ०किं, भूँडुवर्तुं सं०किं 'भूँडुं' वृ
अनुक्रमे कर्मणि अने प्रेरक

भूँगरा पुं० अ०व० ['भूँगु' उपरधी] शेंडला
वडं यण् वगरे

भूँगरैः स्त्री० ['भूँगुं' परधी, सर० म. जुगा,
-गी = राण्] गरम राभ

भूँगण स्त्री०, न० [भूँगणी परधी र] गण, आरण्यं
पथ राभवने लामि आडो वडो (२)

[दि जुगळ, सर० हिं. सुंगाल, न भोंगळ] अेक
वाग्निं [-सिहादी = निगं राथडुं - वरनी

सवाद्यं = भाषी इत्येतो] ०कटियुं न०
[भूँगणुं + लथ] शीपथु (२) हाथुं लभाण.

[-भणुं = रल भगनी, धेर जेसवुं] ०कटिये
पु० [भूँगणुं (शीपथुं) + लथ] हाथ जेतार

प्राहाण - गिये पु० भूँगण वगाहनार (२)
अेक औपवि - णी स्त्री० [सर० म. भोंगळी

(सं नृका)] पोधी नणी (२) डूँडुणी (३)
णेणी (४) डानमा वादी तपासवानी हातरनी

नणी. [-भूँडुनी = ने नणी लगावनी] -णुं
न० नगाडार डोर्ष पल वाठ (२) नगाडार

धुमाशियुं [-डूँडुं = पणगां डूँडुवां, वभाण
करण (२) देवाणुं काड

भूँजर स्त्री० भूँडुं ने तेना अम्यां (२) नानां
डोकरातुं वाडुं. ०वाड स्त्री०, ०वाडो पुं०

जुयो भूँजर (२) [वा] गंढवास
भूँजुं सं० किं [सर० वं जुन्निच = भूँजेडु

धान, हिं. भूँकना, न जुंजीवर्गे (सं व्रज्ज)]
शेडुं. [भूँजये पापड पथु न सागये =

अहेतु काम पण न धडुं, अणि नाडुक डे
डराम हाडकातुं हेतुं.] भूँजवर्तुं सं० किं

(प्रेरक) भूँजवर्तुं अ० किं (कर्मणि)
भूँर, ०डूँ न० [दि. सुंडा] डुकर, सुवर ०णु (-णी)

स्त्री० भूँडनी माहा. [-नी भूँजर = अेक
स्त्रीनां वला (नाता नाना) डोकरां]

भूँडभशेणियुं वि० ['भूँडु' उपरधी गुंजरीतुं
(२) कपरी, लुय्युं

भूँडुं वि० [सर० न. हिं. सुंडा] भराण (२) देवे (३)
पीलरस [-ताडुं = लूडु थाथ अेम डरुणु

-भोसडुं = निहा करवी (२) गाण भोसवी.]
-दाद्य (-रा) स्त्री० लूँडपणुं (२) अणअनव.

-दापो पु० लूँडपणुं (२) लूँडपणुं डवड.
-दापोडुं वि० भूँडुं भोवनार - दाणुं न०

गाण (२) गंटी येष्टा के अलियार [-डरुं
गंटी येष्टा के अलियार करवां]

भूँडवर्तुं सं० किं ['भूँडु' उपरधी] भूँडुं
अवान करेवा

भूँडुं अ० [रव०] अेवो अवान
भूँथ स्त्री० [सं भूनि, जन० सुंहाडि, न. मुईडूँ,

हिं सुई, सुई] नभीन; भूमि (आभ्य)
भूँसडुं सं० किं [जुयो भूसडुं] लूसडुं;

कटी नाभडु. [भूँडी वाणुं = रड करुं,
माडी वाणु (२) धरयुजर करुं; नणे थथ

न होय अेम मानडुं] भूँसाडुं सं० किं
लूसडुं लूसवर्तुं सं० किं, भूँसाडुं

अ० किं 'लूसडुं' प्रेरक ने कर्मणि
भूँडुटि (-टी) स्त्री० [सं] लभम०

भूँडु पु० [सं] अेक भावि (२) शुक्र (३)
नभडुमि ०पात पुं० लियेथी- पडु भूँडी

आपधान करेवा ०सांछन पुं० (स.) डूँडु.
०वार पु० शुक्रवार

भूँडु पुं० [सं] नेडर [भूँगार
भूँड पुं० [सं] लमरो (२) अेक पक्षी (३)

भूँगार पुं०; न० [सं] सेनातु जारी के वोट
नेडु वासण

भूँगी स्त्री० [सं] लमरी (२) भूँग पक्षीनी
माहा (३) अेक जेगी वनरपति; अतिविधा

(४) पु० (सं.) शिवनी अेक गण
भे (५) पुं० [सं म्य, सर० म. मं] जुयो लय (२)

लेभम. [-सागवे = अथ डर क्त्वा डे रवे]
०डीघटा वि० लियकने, लयधी लियडेवु-

व्यग्र. ०डार वि० लयक, नेकार (५)

भेष पुं०; स्त्री० [सर० हिं.] लुओ वेष (२) संन्यासिनो वेष, संन्यासिनी वीक्षा (३) लुओ भेषः; कंराड. [-उतारवे। = लोगीवेश काठी नाभवे। -इरी संसारी यत्तुं. -धरवे। = सर्वस्व छोडी संन्यासी यत्तुं. सन्यासिनो वेष धारण करवे। -लेवे। = लुओ भेष धरवे (२) हाथ ध्येयनी भाछण सर्वस्व छोडीने पडवुं.] ०धारी वि० भेष धारण करनार. ०वटे। पुं० भेष; संन्यास

भेषट स्त्री० [सर० न मेकड] देकुं (२) अमूमतो टेकरानो अल्ले, कंराड (३) [ला.] नाखानो ढगलो. [-पडवी = (भेषड पडवाधी नीचेतुं इटायेलु गुप्त धन मणे तेम) अथानक नाखानो ढगलो मणवे.] -टावतुं स०किं 'भेषडाडु'तु प्रेरक. -हातुं अ०किं भेषडतुं ढसडाडुं पडवुं (२) लटकाडुं, अयडाडुं

भेषधारी, भेषवटे। लुओ 'भेष'भा भेष पुं० [प्रा भेष (स. मेव) बिल = भिश्रित ?] भिश्रण ०वडुं वि० भेषुं. -भासेशुं अ० साथे साथे -शुं वि० अेकडुं: साथे (२) भिश्र भेषक वि० [सं. भयचकित] + गालरुं; आशुं भेषो पुं० लुओ भेषो

भेष पुं० ['लीजुं' उपधी] लीनाश. [-आपवे, लागवे = लमीन के हवानी अंदरनी लीनाश पसरनी - लागवी]

भेषतुं स०किं [हिं मेजना] मोडवडुं भेलगेथ (गे) वि० [भेषुं + गेथ] लुओ 'भेषु'भा

भेषुं न० [हिं. मेजा] भगल [भेलतुं इडुं यत्तुं = सभत अमधी भगल थांथी जवुं भेलने। लूनेलो = काणछ वगरनो वेहरकार. भेलभां छितरडुं = सभलवुं भेलभां पडेरुं भरवे। = भगदर - पतरालवाणा यत्तुं. -असडुं = गाडपल आवडु (२) विचारदांति जती रहवी. -अवाधं जतुं = भगल काम करतु पध यत्तु -आधं जतुं = कंटाणो आपवे; कायर करवुं. -ठेकाणु न होखुं = असेल यत्तु, विवेकसर्थाइतुं लान न होखुं (२) भिलल ठेकाणु न होवा. -दाटी जतुं = घेलु यत्तु;

अविवेकी यत्तुं.] -लगेथ वि० गेथ धयेला भेलवाणुं; यसडेकुं

भेष स्त्री० [दि मिड, मिड; सर० हिं., म.] भेषाप; मुलाकात (२) अक्षिस (३) [का.] कभरे ताणी आपेलुं कपडुं. [-आपवी = अक्षिस आपवी. -धवी = भेटो यवे; मणवुं. -आपवी = कभर आपवी. -लेवी = अक्षिस लेवी (२) मुलाकात लेवी. भेटे जतुं = मणवा जतु (२) अक्षिस तरीके मोडलावुं.] ०तुं स०किं [निट परथी] आलिगन आपवुं (२) मुलाकात यवी (३) लडवा माटे भेगा यत्तु -ट'लेटा, -टाभेटी स्त्री० उपराछापरी के साभसाभा भेटवुं ते -टाड(-व)तुं स०किं 'भेटवुं'तु प्रेरक. -टाभक्षु न०, -टाभष्णी स्त्री० भेटो, भेषाप (२) ते प्रसगे आपेकी भेट. -टाडु अ०किं 'भेटवुं'तु कर्मणि. -टियो पु० भेट करावनागे (२) भंदिरेनो लटियो. -टो पुं० भेषाप (२) आलिगन

भेष न० [सं] घेदुं

भेष (ले) अ० [रव०] भारवानो अवाज. [-इधने = भेष अवाज थाय तेम (भारवुं)] भेषवतुं स०किं [दि मिड, सर० हिं मिडाना] (का) शरतभा उतारवुं [व०, भेषनो काण लोटियो पुं० ['भेष' परथी, सर० हिं. भेषिया] भेटो पुं० (का) भेषड

भेषुं (ले) न० [प्रा. भायण (सं भाजन)] धी ताववातुं माथीतु वासण

भेष पुं० [सं] तक्षवत, लुहापणुं (२) वर्ग; विलाग; प्रकार (३) छानी वात (४) छणभेड (५) कट पाडवी ते (६) यीरे; पारुं. [-आपवे। = रहस्य लखावतुं. -उवाडो पाडवे, भोलवे। = रहस्य प्रगट करवुं. -लणवे, पाभवे। = छुपी वात लणु लेवी. -होडवे। = छुपी वात छिपाडी पाडवी. -लेवे। = छुपी वात लणु लेवी. -राभवे। = वहेरुं आतरौ करवे (२) छानी वात के रहस्य साधवतुं] ०क वि० भेषनारुं (२) रेशक. ०दष्टि स्त्री० भेषलाव; लुहापणु. ०न न० भेषुं ते. ०लुकि स्त्री० लुओ भेषदष्टि.

०भाप पुं० लुडापलुं, अतर (२) कपट.
 ०डुं स०किं छेड पाडवो, तोडवुं. -दियो
 पु० लेड-रडस्य लालुनार भाणुस. -दी वि०
 रडस्यमय; इट. -दु पुं० लेड-रडस्य लालुनार
 (२) लसूस (३) इट पडावनार. -घ वि०
 लेदी शकाय तेवुं (२) लेईया योय्य
 लेखट स्त्री०[प्रा. भट्ट, 'लक्ष्मी' उपरधी] छिनी
 राभ; लडसाण
 लेर स्त्री०[लुओ लेर]मडड; वडार(२)[सं.]लेरी
 लेर (ले)[प्रा. भरिज (स. भृत्, भरित्त)] शण्डने
 लागता '-ते साथे, सहित' अे अर्थनु अ०
 अनवि. उडा० छोसनेर. केटलीक जगोअे
 'मात्र ते साथे' जेवो अर्थ पलु थाय छे.
 उडा० योतियानेर
 लेरव (ले) वि० [प्रा. मेरव (स. मेरव)] लेरव
 स अधी (२) लयंकर (३) पु० शिवतुं अेक
 स्वयं (४) यीपडी (५) अेक राग. ०अ०य पुं०
 [सं] झंपा=दूडको] मोक्ष माटे अ०प करतां
 करता पर्वत उपरधी पडतु भूकवुं ते (२) [ला.]
 जेपमना के विकट काममा आधणिया करी
 पडवुं ते. [-आवो]. -वी स्त्री० अेक रागिणी
 लेरवतुं स० किं [सर० हिं. मिडाना]लरवतु;
 वणगाडवुं (२) लंलेरतु; लमावतुं
 लेरवातुं अ०किं 'लेरवतुं'तुं कर्मणि (२)
 गूचवाधं अ०वुं, सडोवातुं
 लेरि(-री) स्त्री० [सं] नेपत; नगारुं; लेर
 लेर पु० [लुओ लीर, सर० म. मिडू] साथी,
 लिखु
 लेला(-ला)ड पुं० [स मेलयू, प्रा मेल उपरधी,
 सर० म. मेलण] अगाड; तुकसान ०डुं
 स०किं अगाडवुं; वलसाडवुं
 लेव पुं० + [लुओ लेड] मभं
 लेपन न० [सं.] योसड
 लेण पुं० [सं मेलयू, प्रा. मेल; म.] लेग;
 मिश्रण (२) लेलाड; अगाड (३) ल गाण; वट
 (४) स्त्री० अेक यवाणु (मुअर्थ). ०वणु न०,
 ०वणु स्त्री० मेणवणी; मिश्रण ०वणुं
 स०किं मेणवणुं, मिश्र करवुं (२) सामेख करवुं
 ०डुं स०किं सामेख राभतु (२) मेणवणुं;

मिश्रित करवुं (३) लेणवणुं. ०सेण वि० अेकडुं;
 मिश्रित (२) स्त्री० मिश्रण. ०सेणियुं वि०
 लेणसेणवाणुं. -गाड, -गाडवुं लुओ
 'लेलाड'मा. -गामणु न०, -गामणी स्त्री०
 लेणववानी वस्तु (२) लेणवणुं ते (३)
 लेणववतुं महेनताणु. -णी स्त्री० भीयडी
 (पुष्टिमागीय). -णीसाडो पुं० (का.) लेवो
 वसवाट (२) सभागभ, परस्पर सारो स अध.
 -णुं वि० (२) अ० लेणु; साथे
 ले (ले०) न० (२) अ० [रव०] रडवता
 अवाअ ०कडो, ०कार पुं० लागे साडे रडवुं
 ते के तेनो साड. [लेंकडो भूकवो, मेखवो,
 ताणुवो = लेंकडुं.] ०कडुं अ०किं [रव०;
 सर० म. भेकणे] लेंकडो भूकवो; ले लें करव.
 ०लें अ० ले [(२) लुओ 'ले'मा
 लेंकार (ले०) वि० + [लुओ लेकार] लयंकर
 लेंचो (ले०) पु० [लस्य' रव० उपरधी?]
 छूहायेवो लेचि; मासनेो लेचो(२) छूहायेवी
 वस्तु (३) [ला.] कस, दम. [-काडवो = लुओ
 लेचो उडाडवो (२) दम काडवो. -उडाडवो
 = छूहा करी नाभवो; क्यरी-पीडी नाभवुं.
 -उडाडवो, छिडी जवो, नीकणी जवो =
 क्यराधं-पिवाधं जवुं; क्यराधंने लोडो यधं
 जवु (२) दम नीकणी जवो.]
 लेंश(-स) (ले०) स्त्री० [सं महिषी, प्रा.
 महिषी; हिं मैस] इध देनारं अेक डार; डोखुं.
 [-आभण भागवत = नकामी शिभाभण;
 भूरभने शिभाभण: -पडेलां जूटा,
 -भागोणे ने घेर जैडका, -भागोणे ने
 छाश छागोणे = रोभसल्लीविडा जेवी जेोरी
 धमाव.] ०भूडुं वि० [+भूडु] डोवामूड;
 मंइखुं -सर पुं० पाडो -सलुं वि० (का.)
 नमालु पाडा जेवुं ठंडुं -सलो पुं० जे यीलानी
 वयमानो छियो लाग. -सासणु पुं०
 [+असुर?] मोठो पाडो. -सासुर पुं०
 लयंकर भाणुस (२) (सं.) पाडाना आकारनेो
 अेक राक्षस; महिषासुर. -सासुर पुं० लेस
 जेवो लडो सर. -सुं न० [सर० हिं मैसोरी]
 लेसतु आणु यामडुं

बे'सो (ले०) पुं० [लुओ भीस] इभाए; पदभाषी लेर देकुं ते [लतनो गूणण
 बे'सो गूणण (ले०) पुं० [स महिषाक्षगुगुलु] अिक
 लैट स्त्री० ['लीखुं' उपरधी] (य) क्सासनी वरत
 अने अंसरना देरडाने सावचानी साकडानी
 मेअ. [-काटी नाअपी, नीकणी नपी,
 वेराई नपी = लुओ लक स्त्री०. -घाडपी
 आइत वणगाडपी; तेवी रियतिमा भूषी देवु.]
 बे'थो पु० [प्रा भाइज (सं) आहु], हिं भैवा,
 म. भैव्या] आर्ध (२) उत्तर हिं'दने वतनी
 -याशाई वि० लैयानी हयपु
 बे'रव वि० (२) पुं० [सं] लुओ बे'रव
 ०धाटी स्त्री० लीया शिभरनी लय'कर
 क्साडुं स्थान. ०जप पु० लुओ बे'रवजप.
 -पी स्त्री० बे'रवी रागिणी (२) (सं.)
 इर्गातुं अेक स्वइप
 बे' (लो) पु० ['लख' उपरधी] लय
 बे' अ० [सं.] बे'। बे' (सभोवनने उद्गार)
 बे'अ' पु० [दि. मोड = मुभी, नायक; सर० हिं.,
 म.] पालपी उपाडवानो ध'वे करनार
 बे'क पुं० ['लोडकु' उपरधी] लुओ बे'क
 बे'कडुं सं० [सं. भूक (म. भोक) = छिद्र,
 काणुं; म भोकणे हिं. मोकना] वे'यडुं; बे'कडुं
 बे'कडुं न० [सं. भूक, म. भोक = पोल, छिद्र]
 बे'पाणुं; पोगण [ले'कतापलु
 बे'कता पुं० [सं] बे'गवतार. -अ'रुव न०
 बे'ग पुं० [सं.] बे'गवतुं ते (२) बे'गवचानी
 सामग्री (३) देवने धरावचानो प्रसाह (४) [ला.]
 माडी दशा (५) अलिदान. [-आपवे] = अलि-
 दान आपवुं, त्याग करवुं. -आववुं = उपलो-
 गमा आववु (२) अयतुं अयतुं आववुं
 -अ'राववे, अ'राववे = नैवेध अर्पण करवु;
 अलिदान आपवु. -अ'रुं, अ'रुं प'डुं =
 होमाअ'रुं, अलि अ'रुं (२) नो शिकार अयतु;
 सोसवु प'डव । हाडतमा आववु -ना लोग
 = माडी दशानो योग -प'डुं = नी मालकी -
 बे'गवटा होडण अ'रुं -अ'री वणवा, भणवा,
 सागवा = आधी अयतुं; कभनसीप होवुं (२)
 आइत आववी -ले'वे = अलि ले'वे (२)

लन ले'वे] ०लेगे अ० हैवयोगे; सलेग-
 वशात; क्साय. ०पुा स्त्री० + लोग करनारी
 के लेनारी स्त्री. ०लूमि स्त्री० (कर्म) लूमिधी
 लिली) ल्यां नवेो पुरुषार्थ नधी ध'रुं शकते,
 पलु लूना पुरुषार्थना इण न लोगवचानां
 होय छे, तेवी स्वर्गा वगेरे लगा. ०व'टो पुं०
 उपयोग, मालिडी. ०व'रुं सं० [सं] उपयोग
 करवे (२) सहन करवुं. ०विलास पु०
 अमनयसन
 बे'गण स्त्री० लुओ लू'गण (१) [बे'गवतार
 बे'गिधो पुं० ['लोगी' उपरधी] लोगी पुरुष;
 बे'गी वि० [सं] बे'गवतार (२) पु० बे'गिये
 (३) आशक, प्रीतम (४) लभरो (५) साप.
 -अ'रुं पुं० [+ इंद्र] (सं) शेषनाग
 बे'गय वि० [सं] बे'गववा लायक (२) न०
 धनः पूछ
 बे'ज पु० [सं.] याडवानी अेक लतनो मालुस
 (२) (सं.) अेक दानवीर प्राथीन राल ०धति
 पु० (सं.) कस [गवैये
 बे'जक पुं० [सं] बे'गवतार (२) नैन म'दिरनो
 बे'जनन० [सं] लभाए. [-आपवुं, कराववुं =
 लभाडुं -करवुं, ले'रुं = लभुं] ०य'रुं,
 -नालय न०, ०शादा (-जा) स्त्री० लभवावु
 स्थान (२) वीथी. ०दक्षिण्यु स्त्री० लभाडया
 पडी आपवामा आपवी इक्षिण्यु
 बे'जनीय वि० [सं] भावा के बे'गववा ये'य
 बे'जपत्र [सर० हिं; म.] लुओ लू'पत्र
 बे'जप'रुं न० (डा.) अखल बे'जप'रा गाभनी
 अनावटनो दे'रो [जे'डी
 बे'जपुरी स्त्री० [हिं] जिडारना अेक बे'गनी
 बे'जलुं न० [फा वू'रुं न'ह] माकडुं
 बे'जल'रुं स्त्री० [दे. भाउज्जा] लापी
 -बे'ज वि० [सं] जानार (समासमा छेडे).
 उडा० 'भासलो'ल'. -नय वि० बे'जनीय
 (२) न० भावा के बे'गवचानी वरतु
 बे'ज वि० (२) पुं० [सर० म] मूँ, जेवइइ
 बे'जवेो पु० माटीनो अ'यु
 बे'जगडी स्त्री० [सं. भण्डाकी] अेक वनस्पति
 बे'डी स्त्री० इतरी (डा)

लोटीलुं न० [सं. भूत=अभ्युं?] कुरकुरियुं
लोहं (लो) वि० लुओ लोहं. -४५ स्त्री०,
-४१मणु न० लुओ लोहं

लोह वि० [प्रा. पोह (सं. प्रौह)] (य.) पाकवा
पर आवेदी-साभ लेवी (आमली)

लोहं न० [दे. वोह = भूँडेलु माथुं (सं. मुंड)]
माथुं → [शेरडी वगेरेना]

लोथुं न० [सं. वृद्धित?] भूणियांनो भूँडो (हाले,
लोहो पु० [सर० झूह, रव०?] पेट (तिरकारमा)

लोभाणुं न० [सर० म. भोपळा = तुपडुं]
पोल; पोडण (२) टोग. [-काहणुं = अेवुं करवुं
लेथी पोल के टोग पकडाई लय. -नीकणुं =
पोल प्रगठ थडुं.]

लोपी पुं० [सर० का. वोप्पी, म. भोपी-प्या]
लरडो; शिवनो प्लारी

लोप्यो वि० पुं० [सर० हिं. भोपा = झूकीने
वगाडाती तुग्धं (२) भूभां] जेवडुं; भूभां

लोम पुं० [प्रा. (सं. भौम)] लुओ लोम उ, ४.
०वा (०स)२ पुं० भंगणवार

लोम, ०का स्त्री० ['भूमि' उपरथी] भूमि

लोमिडुं वि० ['भूमि' उपरथी] म. भोवाळ
अथवा सर० म. भोवणें (सं. भ्रमण)]
लाणकार. -थणु स्त्री० लाणकार स्त्री. -थो पुं०
लाणकार भाणुस (२) वाट अतावनार

लोर पुं०; स्त्री० [प्रा परोह (सं प्ररोह)? हिं]
परोडियुं (२) पुं० लुओ लोण (३) अ०
लोरलोर -२ लोर अ० समाप्त; भवास.
[-करडुं, करी भूकडुं = पैसा उडावी देवा;
वापथी देवुं]

लोर [लो] पुं० [सं वृ उपरथी?] घासना
पूजाथी लरेलु गाडुं (२) गाडुं लराय तेरडो
लेथो उडो लोर वाकडां

लोरा न० [हिं.] अेक पक्षी

लोरांग पुं० [सर० लोगीन्द्र] मोटो नाग

लोरांगडी स्त्री० [लुओ लोरांगडी] अेक वनरपति

लोरो (लो?) पुं० [प्रा. भवर, हिं. भौरा, म. भोरा
(सं. भ्रमर)] + लभरो [लोह
लोह वि० [दे. पोहा] पोडु; झूडेडुं उडो लहुं
लोह पुं० वाडरो

लोह न० धं टोष्णी (वेधानी)

लोण (लो?) पुं० [सर० म. भोवळ (सं भ्रमण)]
तम्भर (२) तम्भरथी आवती उलडी

लोणुं, -णियुं वि० [दे. मोल; हिं. मोला]
कपटमा न समजे तेवुं; सावस ०भड,
०भटाक, ०भाळुं वि० साव लोणु -णप

स्त्री०, -णपथु न०, -णाधं स्त्री० लोणापडुं,
-णपथी स्त्री० लोणवडु ते. -णपडुं स० किं०

लरभावडुं. -णानाथ पुं० (स.) महदेव,
-णा राब, शंकर पुं० अ० व०, -णुं

प्रह्ला, लाहं वि० [+ लहुं?] लोणु अने
लहु, निभासने ने लुव्हा द्विवनो माणुम (२)

छेताराई लय अेवुं भूरभ भाणुस. -णियो पुं०
अेक लतनो लिपारी

लोां (लो०) स्त्री० [सं भूमि] लोय. ०पाथरी
[लोय + पथरावुं] गणष्टली

लोां (लो०) न० (२) अ० [रव०] भूगण के
गायना पराडवानो अवाज

लोांक (लो०) न० [लुओ लोांक] छिद्र; काणु (२)
लोकावानी असर. ०णु अ० किं० लोांकुं

लोांकेणुं (लो०) न० लुओ लोयकाणुं

लोांडुं (लो०) वि० [प्रा भडु (सं. अष्ट)] लोहप
वाणु. [-पडुं = शरभावा लेडु थडुं; अंथुं
पडुं] -४५ स्त्री०, -४१मणु न० शरभ;
शरभिदापणु, नीव्यालेथुं

लोाणु (लो०) न० [लो उपरथी?] (का) १२

लोांणियुं (लो०) न० [रव०] पाथु

लोांय (लो०) स्त्री० [सं भूमि] लमीन [-आवपी
= नवी आभडी आवपी, ३३ आवपी. -करपी
= माटीथी सपाटी करपी -हं टोष्णी लपपी
= भरलरथाननुं निभाणु करडुं -पणुपी,
पोतरणी = शरभनी अेवी अेष्टा करपी;
शरभावुं; नीयुं नेवुं (२) आणसुपयानी
अेवी अेष्टा करपी -घाल्या! = लोय नाथ्या!
'भूया' अे अर्थनी छेकराने वडील स्त्रीनी आण.
-नं थाणुं = भरवा पडुं (२) लहु लुप
लागपी. -नाणुं = भरनारने अेष्टे हतारने.
-नाथ्या! = लुओ लोय घाल्या! -पर थगे
न भूकवा = गर्व के मिलनो पार न होवे १.

-अरपी=शेगठ श्रेते भावे -अराअर करहुं, भेरुं करहुं=भारी भारीने सुवादी देव (२) नमीनदेस्त करहुं -लारे पठवी (नासता)=नासी पण न लधि शकाय येवी रीते वेराईलहुं -आमपी=आमडी शेवावाथी सडी लपी -मां भिमहुं, ह्योपुं=भोगती उभर होवी (नानी उभर छता युक्रिआन के तरकी ह्येय तेने माटे जोलाय छे) -मांथी भलुके। नीकणवे।=अण्वारी नगोयेथीं हुमडी थवा (२) ऐकऐक लडाई लगची (३) ऐकऐक सणगी भिठपु; ऐकडम कोधावेश प्रगतवे -मां पग होवा = लुयो सोयभा भिगपु. (२) अण नपटी ने रहस्यवाणा होवुं -मां पेसहुं नहुं=हीगणुं रहैवुं; उभर वधवा छता विरुं न वधहुं -मां पेसहुं = अण शरमावुं; लावुं -मां भूणियां होवां = अडार न देआय पर अहरआनेथी भूण पाकुं होवुं -भू धपी = भरवानी व्यष्णी पर आववुं कोथि उतारहुं, नाभहुं, लेहुं = वेष्टि उतारहुं; भरवानी तैयारी होथी. कोथि पठहुं = भरवानी तैयारी पर होवुं, याकने लीधे नमीन उपर लावा थई सुई रहैवुं.]
 ०आमली, ०आंमली स्त्री० ऐक वनस्पति. ०आवण पुं०; स्त्री० ऐक वनस्पति. ०ईकेड स्त्री० ऐक वनस्पति ०कंठ पुं० ऐक वनस्पति अने जेना कंठ ०कांसडी स्त्री० ऐक वनस्पति. ०काणुं न० लोकाणुं; ऐक लतनु हाणुं. ०य पे। पुं० ऐक लतने य पे। ०तरवड स्त्री० सोनाभुपी. ०तणियुं न० धरने छेक नीथेने लाग ०भाहुं न० लोय के लाहुं, नमीन ०भाहुं न० नमीनहुं लाहुं के महेसुख (२) नमशानमा आणवानी नगानुं लाहुं. ०रसो। पुं० लीपणुं पोपडाने रस ०रीगणु स्त्री० ऐक वनस्पति. ०रुं न० नमीननी अहर करेलेु भर (२) लोयनी अहर करेसो रस्ते। [कोयराभां राभहुं = अत्यन्त शुभ राभवु -संताडी राभवु] ०शि (-शि, -सि, -सी) म स्त्री० भगइणी
 लौगोलिक वि० [सं] लूगोल संधी

लौहुं न० [सर० हिं. मोंही] व्याधुने लीधे लौतिक वि० [सं] पंचमहाभूत संधी-तेमनु अनेलु, स्थूल, लड (२) सूतयोनि संधी. ०विद्या स्त्री० सूतप्रेत संधी विद्या (२) लौतिकशास्त्र ०शास्त्र न० लौतिक पदार्थने लगतु शास्त्र, 'श्रीजिक्स' ०शास्त्री पुं० लौतिकशास्त्र लणुनार
 लौम वि० [सं] पृथ्वी संधी (२) सगणहुं (३) पुं० भंगणग्रह (४) भगणवार (५) सादेडीने छेड. ०वा (०रु) पुं० भंगणवार
 लौभितिक वि० [सं] लूभितिवु, लूभितिने अणेतु
 अम पुं० [सं] सदेह (२) आन्त (३) गोण इरुं ते. [-लागवे।=सदेह के अम इरुं करेवे के थगे.] ०णु न० इरुं-रअहुं ते. (२) लुयो अम (३) ०णु स्त्री० अम, आति अमर पुं० [सं.] लमरे।
 अमित वि० [सं.] अम पामेलु, अमभां परेहुं अष्ट वि० [सं] विविधी परेहुं (२) पापी, इरायारी (३) अपवित्र थयेहुं. ०ता स्त्री० -ष्टायार पुं० [-जाचार] इरायार; पाप अंश(-स) पुं० [सं] नीचे पडहुं ते, अथपात आत, -ता [सं.] पुं० लार्थ. -तुलया स्त्री० लाणी -तुता स्त्री०, -तुत्र न०, -तुलाप पुं० लार्थयारे।
 आभक वि० [सं] अमभा नाथे ऐहुं
 आभरी स्त्री० [सं] (स.) पार्वती
 आत वि० [सं] अमित; आतिवाणु. -त (-ति) स्त्री० अम; मोड, जोशो प्याख, जोहुं ज्ञान (२) शक; अ हेरी. -तिकर, -तिकरक वि० आति उपलवनार. -तिमत पुं० ऐक अलंकार, जेभा जे वरतु वरयेना साम्यने लीधे ऐकभीलभां आति याय छे
 भू स्त्री०; न०, ०कुटि(-टी) स्त्री० [सं.] लहुं; लम्बर
 भूणु पुं० [सं] कथि गर्ल. ०हुत्या स्त्री० गर्लनी हत्या, गर्लपात के गर्लनाश करेवे ते (ऐक महापाप)
 भ्रूभंग, भ्रूविकार पुं० [सं] लवा चडाववा ते

भ

भ पुं० [सं.] प वर्गानो व्यनुनासिक. ०कार पुं०
भ व्यक्षर के उच्चार. ०कारांत वि० छेडे
भकारवाणु

भ पुं० संगीतना मध्यम स्वरनो संकत (२)
अ० [प्रा. (स. मा)] भा; नडि

भडि वि० [दि. मउळ] धणा द्विवस्तुं भूप्युं,
भूपथी टणवणतु (२) [प्रा (सं. मृदु); म]
पोरुं (३) कंनूस (४) पुं० भूपया अने
इगमी दोकांनुं टोणुं [-यत्तुं = इपात्तुं; नभत्तुं
(२) कंगाण थवु (३) कनूस थवुं (४)
देरावुं; आगाण ववुं.] ०डावेडा पु० ०००००
शिभादीवेडा ०डुं वि० भडि; भूप्यु,

भकतण स्त्री० [अ.] निशाण

भकतो पुं० [अ.] गजवनी छेव्ही दूंक

भक(-ग)दूर स्त्री० [अ.] लुओ भगदूर

भकत्तुं वि० [सर० हिं. मकुना; सं मनाका =
हाथण्णी] भरत; भरतपी [भकने हाथी = भर-
भरत हाथी (२) कलामान रहेतेवा छडी गयेतो
आहमी (३) डी गणो ने लरावहार आहमी]

भकभरे। पुं० [अ.] कभरस्तान (२) रोलो

भकर पु० [अ. मक्र] भकर; छणकपट; डेल.
०जना स्त्री० [फा. ज्ञानान] स्त्री० स्त्रीयनिन;
स्त्रीओमो प्रपथ ०भाज वि० कावतराणोर,
इभाण, कपरी

भकर पु० [सं.] भगरभच्छ (२) लुओ भगर
(३) दशमी राशि. ०क स्त्री० ऐक लतनी
'भाछी. ०केतन, ०केतु, ०ध्वज, पुं० (सं.)
काभकेव. ०राशि स्त्री० भकर; दशमी राशि.
०संकभणु न०, ०संकांति स्त्री० सूर्यतुं
भकर राशिभा वहुं ते; उत्तरायण

भकरद्वी स्त्री० [भकर (सं. मर्क = वाह) + दूहुं ?
के अ. मक्र उपरथी ?] चरपी, तोडान

भकरजना, भकरथाण लुओ 'भकर'भा

भकरयो पुं० लुओ भकरो

भकरवा पु० शेरडीना टुकडो, षडवा (प्रायः
०००००मां वपराय छे)

भकर-संकभणु, भकरसंकाति लुओ 'भकर'भा

भकर ६ पु० [सं] दूलतुं भध (२) दूलनी न
(३) लभरो (४) डोडिल

भकराकर पु० [सं] यमुद्र

भकराकृत वि० [सं.] भाछलीना आकारुं

भकराणी पु० सिंधनी वायव्ये आवेला भकराणु
देशनो रडेवासी

भकराकं पु० [सं] भकर राशिनो सूर्य

भकरी स्त्री० [सं.] भगरनी भाडा; भगरी

भकदात्तुं अ० कि० [सं] मुकुलय परथी ?]

भलकात्तुं, निभत करवु (२) भूप हरभात्तुं

भकवाणो पुं० ऐ लत के अरकनो भाणस

भकसद स्त्री० [अ] भुराद, धारणा

भकसुद अ० [अ] लणु लोधने; छेदपुरसर

भकाई स्त्री०, पु० [सर० हिं. मका; म मका,

मकाई] ऐक अनाज. ०डोडो, ०टोडो पुं०

भकाईनो डोडो

भकात स्त्री० [अ मुकातिअ] दाण, अकात (२)

धलरो. -ती पुं० दाणी (२) धलरदार

भकान न० [अ.; सर० म मकाण, हिं] धर;

धभारत [(२) लुओ ['भ'भा]

भकार पु० [सं] भवनी संज्ञा (वपारीओभा)

भकायत्तुं वि० भलकात

भकोडी, -डो पुं० [दि. मकोड; हिं. मकोडा, म-

माकोडा] लुओ 'भ'काडी'भा [०पणुं न०

भकभ वि० [अ मुह्वम] दद ०ता स्त्री०,

भकर पुं० [लुओ भकर; सर० हिं.] छण

भकल न० [सं.] प्रसूतानो ऐक रोग

भका न० [अ] (स) ऐक नगर - महभ

पेगंथरतुं नभरथान (अभरथरतानभा)

भकतो पुं० [अ. मत्तक] धलरो; ठेका

भक्षि(-क्षी)का स्त्री० [सं] भाष

भभ पु० [सं.] यज्ञ

भभभल न०; स्त्री० [अ.] ऐक लततुं देशमी

कापड. -ली वि० भभभलतु(२)भभभल नेहुं

भभभूर पुं० [अ.] दाइ पी गाडो अनेला

भभांतर न० [सं] मिषांतर] निमित्त, अडतुं

भभियरदुं, भभियां न० [प्रा मक्खिअ

(सं. मक्षिका)] घेडानी व्यांय पर माञ्जीओ
 जेसती अटकाववानी लटकती टारीओवाणी पटी
 मञ्जीयूस वि० [हिं.] कन्स
 भग पुं० [प्रा. सुग (सं. सुद्ग)] अेक कडोण
 [भग कंसार णाक्षुं = लुओ भगणाक्षुं
 (२). भगतुं नाम मरी (न देवु, पाडुं) =
 पोखुं नही (युक्ति भातर के कथं रहस्यथी).
 -ने अहड वेगा लरडवा = भीयडो करेवे;
 नेम आव्युं तेम अरुओडु - सेणलेण पोखु.
 (अभुक् पाणीओ) भग अडवा = काम पार
 पडुं (मोगा)भग ओरवा, लरवा = (पोखुं
 धटे छता) न पोखुं, नौन धारण करुं. (-ना)
 भग वेराई नवा = मोतिया मरी नवा (२)
 भिल भिल हरी पडुं.]०णाक्षुं न०अ०व०
 मनमा ने मनमा भूजवु के अणवु ते (२)
 रिसावु के आवभना रहेवु ते (३) लाकडा
 छाखा कराही जगेरे अणवतए
 भग पुं० [प्रा मग (सं. मार्ग)] मार्ग [प.]
 (२) श्री० [दि मगा, मग] णालु; तरक (३)
 अ० लष्ठी; तरक
 मञ्ज पुं० [सर० हिं. मगद (सं. सुद्ग = भग)]
 राखाना लोटनी अेक भीहाथ
 मञ्ज न० [फा. मज, सर० म; हिं] ओपरीनी
 अंहरने नरम लाग, लेखु (२) पुं० इणनी
 भीन. [-उधर छारी वणनी = मञ्ज अहेर
 मरी नवुं - ठांथुं अतुं थधं नवुं = लुद्धि
 ठेकाखे न रहेवी - कलुं करतुं नथी = लुद्धि
 खालती नथी (२) मञ्ज लसे छे (३) मिलन
 लय छे - अरसी नवुं = गाडा थधं नवुं
 -आडुं, आधं नवुं = माथाक्षेड कराववी,
 कंटाणो आपवे - अस्सडी नवुं = गाडा
 थवु - ठेकाखे न होखुं = व्यग्र के गुरसे होखुं
 (२) गाडपणु होवु; लान अरसी नवुं मञ्जनां
 पारखुं ठाधरवां = अकल आववी, गम
 पडवी मञ्जतुं असेखुं, अस्सकेखुं = गाडुं
 मञ्जतुं करेखुं, कटेखुं = उअणअल; लारे
 मिलन मञ्जनेो भीये करेवे = मञ्जने
 पूणत्रास आपवे - थाडी नवुं = माथाक्षेडथी
 कंटाणुं; माथाभा दुःभावा यवा आववे.

-करुं, करी नवुं = कोध, ताप के गुरसाथी
 माथु लमी नवु - क्काडुं = मगने कंटाणो-
 अम आपवा. -अहेर मारी नवुं = मगल
 शून्यवत - नड थधं नवुं, विचारशक्ति हणार्थ
 नवी - लमी नवुं = व्यग्रथित थधं नवुं, लुद्धि
 ठेकाखे न रहेवी - भां अावुं, ठातरखुं =
 ध्यानमा आववुं, समतवुं. -भां ठसखुं,
 जेअवुं = अराअर ध्यानमा आववुं-वरी नवुं.
 -भांथी अस्सडुं = लखुं के लुलावुं -भां
 पवन लरावे = मिलन वधी नवे. -भां
 राई होपी = मिलन के अणिमान होवां.]
 ०तरी श्री० [फा मज + तरी (तर करनार)]
 वसाखामा नंभाता अभुक् मींनवाणां पीन.
 ०मारी श्री० माथाक्षेड. -अियुं न०मगने
 पुष्टि आपना अेक वसाखुं
 मञ्ज श्री० [सर० हिं, म.] लुओ भुगल.
 ०दारे वि० मञ्जवाणु
 अडो पुं० [‘भग’ उपरथी ?] गुलआसवुं भी
 मञ्ज पुं० [सं] अणु गुर अक्षरनेो गण
 मगतनं न० [प्रा. मसग (सं. मक्षक) ?] मअर;
 हांस [मगतरे जेखुं = तुअ]
 मञ्ज वि० [सं सुक्त के प्रा मग (सं मार्ग) ?]
 मोकखुं; पडोखुं; थूटाशवाखुं
 मञ्ज पुं० [भग + ण, हिं. मगदल] मञ्जना
 लोटनेो लाडु (२) न० [सं. सुद्गार] मगदणियो.
 ०खुं स०किं कचडी नाअवु -अियुं वि०
 मगणवाणु (२) मगण लावतेो होय तेखुं
 (३) न० मगदणियो. -अियो पुं० कसरत
 माटे हाथथी केरववानी लाकडानी पनावट
 मगदूर श्री० [लुओ मकदूर, सर० हिं; म]
 ताकात (२) हि अत
 मञ्ज वि० [लुओ मञ्ज] राण (२) (अ) [प्रा.
 मग (सं मार्ग)] माग; मगा
 मञ्जश्री श्री० [सर० हिं. मूगफनी, म मुंगफल्ली]
 तेडी पीनी अेक शीग, लोयशी ग
 मञ्जभाणा श्री० [भग + भाणा] भग जेवडा
 सोनाना मणकानी भाणा
 भजर अ० [फा.] परंत
 अजर पुं० [प्रा. (सं. मकर)] अेक नलअर

प्राणी. ०भ्रम पुं० एक लतना मोटा भ्रम
 - भाछु. ०भ्रम वि० [+ भ्रम्य के भ्रम ?]
 छुपुष्ट, लेरावर
 भ्रमरिष्य स्त्री० [व.] संध्याकाण (२) साजनीनभाज
 (३) पश्चिम दशा [लवानुं पाहुं
 भ्रमरिष्युं न० ['भ्रम' उपरधी] छापरा उपर
 भ्रमरी स्त्री० भ्रमरनी माहा
 भ्रमरी स्त्री० [सर० म.] हुं गरी. - रे। पु०
 हुं गरी [स्त्री० अलिमान
 भ्रमर्य. -२ [व.] वि० अलिमाना - थी, -री
 भ्रमा स्त्री० [प्रा मग (सं. मार्ग)] जगा
 भ्रमावतुं सं० कि०, 'भागवतुं' दु प्रेरक (२) भ्रमावतु
 भ्रमातुं अ० कि० 'भागवतुं' नुं कर्मलि
 भ्रमिष्युं वि० ['भ्रग' उपरधी] भ्रग जेवतुं (२)
 न० स्त्रीओतुं एक लतनु सुतराछि लूगडु
 भ्रमिष्यो पुं० ['भ्रग' उपरधी ?] एक लतना
 पधर; अनियो [स्त्रीला दाशाना भ्रग
 भ्रगी स्त्री० ['भ्रग' उपरधी] एक वनरपति (२)
 भ्रगोडुं न० ['भ्रग' उपरधी] भ्रगनुं गीतर
 भ्रम वि० [सं] तल्लीन; गरक थयेतुं (२) भ्रमन; राछ
 भ्रमभ्रमतुं अ० कि० [प्रा. मघमघ] भ्रमभो
 ईलावपी, भ्रमेकतुं
 भ्रमभ्रमाट पुं० भ्रमभ्रमतुं ते
 भ्रमवा पुं० [सं.] धंर
 भ्रमा स्त्री० [सं] दससु नक्षत्र [-नी ओरद्वी
 = भ्रमा नक्षत्रमा करेली ओरद्वी]
 भ्रम्यक स्त्री० [प्रा मज्ज (सं. मज्ज) ? सर०
 हि] पाहुं छंड - डगत्रु ते [-आपपी =
 नमत्रु व्यापतुं, पाहु छंडतुं]
 भ्रम्यकखियुं न० [लुओ भ्रम्यक] डोकरतुं (२)
 वि० ते नामनी वाखियानी नातनु
 भ्रम्यकारतुं सं० कि० लुओ भ्रम्यकारतुं
 भ्रम्यकारो पुं० ['भ्रम्यकारतुं' उपरधी] आभ
 भ्रम्यवी (विधावपी) ते [-भारवे।]
 भ्रम्यको पुं० [प्रा. मज्ज (सं. मज्ज) = गर्व करवे।
 के लुओ 'भ्रम्यक'] लटको, लहेको. - डाणुं
 वि० लटकाणुं
 भ्रम्यकोड पुं० [लुओ भ्रम्यको] डेलो, लडसेलो
 (२) तिररकर (३) स्त्री० भ्रम्यको. अमणतुं

के ठितरी लुं ते. [-आपी = भ्रम्यकोडतुं]
 ०हुं सं० कि० भ्रमडतुं, व्याणतुं. - हाहुं
 अ० कि० (कर्मलि)
 भ्रम्यडतुं सं० कि० [प्रा. चहु (सं. मृद्) मसणतुं
 के दे. चमड (थीणोणतुं)] भ्रमडतु. व्यामणतु
 (२) मसणतुं. भ्रम्यडतुं अ० कि० (कर्मलि)
 भ्रम्यभ्रम्यवतुं सं० कि० [लुओ भ्रम्यभ्रम्य]
 भ्रम्यभ्रम्यवतुं (२) [रव०] छमछम्यवतु
 भ्रम्यतुं अ० कि० [सं. मज्ज, प्रा. मज्ज = डूणतुं,
 लीनयतु हिं मचना. म मचणें] सभाधं लुं
 (२) तल्लीन थधं लुं, भ्रमडतुं (३) लमत्रु,
 लेरुमा व्यावतु (नेम के तोहन)
 भ्रम्याणु पुं० एक रोग
 भ्रम्यियेर स्त्री० इन्ध्याकिनारे ठिगना एक छेड
 भ्रम्ये(-यै) लुं सं० कि० (य), भ्रम्येडतुं सं० कि०
 (सु.) [लुओ भ्रम्यडतुं] भ्रम्येडतुं, भ्रमडतु
 भ्रम्य पुं०; न० [सं] भाछतुं (२) भ्रमधनुष.
 [-ताणुवे। = भ्रमधनुषरयातुं, देभातुं] (३)
 लुओ भ्रम्यवतार
 भ्रम्यर पुं० [सं. मत्सर] डस (२) भ्रम्यर,
 गुमान [-धरवे।, राणवे। = गुमान डोव]
 ०हाणी स्त्री० भ्रम्यरने अटकाववा करती
 लणीहार कपडानी पतावट. [-आंधपी,
 लगावपी = पयारी पर भ्रम्यरहानी गीठवपी]
 भ्रम्यरिथो पुं० एक पक्षी [मि इडकडम
 भ्रम्य मि डोकेडो श० प्र० [नैन] लुओ भ्रम्य
 भ्रम्य स्त्री० [लुओ भ्रम्य] भाछली. ०भातुं
 न० भ्रम्यभ्रमर (२) भ्रम्यभ्रमरतुं रडेहाल.
 ०भ्रमर न० भाछलीओतुं भ्रमर (२) [ला]
 भ्रम्य डोलाडलतुं रथान. ०भ्रमर पुं० भापी.
 ०वाध पुं० एक पक्षी
 भ्रम्यु(-न) न० [सं मृश, के मृज] लभ्या पक्षी
 मो साइ करतु ते - व्यायसन करतु ते. [-देतुं =
 लभ्या पक्षी मो साइ करतु - व्यायसन करतुं ते.]
 भ्रम्यराण वि० ['भ्रम्यर' उपरधी] भ्रम्यरवाणुं;
 गुमाना (२) भ्रम्यरथी लरपूर
 भ्रम्यं न० [लुओ भ्रम्यर] भ्रम्यर; डंस
 भ्रम्ये। पुं० [सं. मत्स्यवाह, सर० म मचना,
 हिं मछवा] डोडी

मन् स० [लुओ मन्] मन्
 मन्करे वि० [ज] सहर, आगण लणवेत्तुं (२)
 पु० हेवाह; पीना; छडीकत
 मन्कर पु० [फा.] लुओ मन्कर
 मन्कर वि० [ज. मज्जन] प्रेमवेत्तुं (२) पु०
 (सं) क्षरसी साहित्यमां आवतो ऐक
 प्रप्यात प्रेमवेत्तो माणस
 मन्पूत वि० [ज.] दः; हावे नहीं तेत्तुं (२)
 सपणुं, शक्तिवाणु (३) सल्लह; सत्स(४)
 नकर, सहेने दरे नहीं तेत्तुं -ती स्त्री०
 मन्पूतपणुं [-आपणी = मन्पूत करतु]
 मन्पूर वि० [ज.] निरुपाय, लायार
 मन्भले अ० [ज. मिञ्जुम्लह] ऐकंकरे
 मन्भु(-भू) वि० [ज. मज्जुज] मन्धियार.
 ०६१२ पुं० [सर० म मज्जु = लमीन छपर
 कर वसूल करवानो अधिकार] परगणनी
 हिसाय राधनारो व्यमलहार; हिसाय
 तपासनार (२) बागीहार (३) ऐक व्यटक.
 ०६१३ स्त्री० मन्मुदानु काम अने होहो
 मन्भून पु० [ज] विषय, पीना
 मन्दे अ० [ज. मुज्जा] घेरे, सादे [-आपणुं
 = हिसायमा युकते गाणी आपणु. -देत्तुं =
 हिसायमां युकते वाणी लेत्तुं]
 मन्दे पुं० [ज. मुज्जा] मुन्दे, सलाम
 [-करवो = सलाम करवी] (२) पदलो
 [-आपणे = पदलो आपणे.]
 मन्द स्त्री० [ज. मंजिल, सर० हिं, म] ऐक
 द्विपसनी मुसादरी नेटलु अंतर (२) मन्द
 पूरी याय ते ठेकाणु; मुकाभ (३) मुसादरी,
 टपो [-करणी, कापणी, ओदणी, ओंयणी,
 मारणी = मुसादरी करवी]
 मन्दिस स्त्री० [ज, सर० म मज्जुस] मन्दिस
 (२) सला, मंडणी [लोग अनेद
 मन्दिस पु० [ज.] लुवमथी पीडित-तेतु
 मन्दो पुं० [ज मंजिल; म मज्जु] माण, मेडो
 मन्दु पु० [ज.] धर्म, पथ. -पी वि०
 मन्दुपुतु के तेने वगतु
 मन्(-ओ) स्त्री० [फा. मजा, सर० म. मजा]
 आनद; लहेर. [-डिहापणी, करणी,

माणुणी, मारणी = आनद करवो - लोग-
 ववो. -पदणी = आनद थवो. -मां रडेत्तुं
 मरत - आनदमां होत्तुं -मां होत्तुं = पधी
 वाते कुशण होत्तुं; आनदमा होत्तुं] ०६१४
 वि० मन्देदारी. ०६१५ वि० आनद पडे अेत्तुं;
 मन्देदर, भासुं
 मन्द स्त्री० [ज] मरकरी - श्री वि० मरकरीपोर
 मन्दरुं न० [लुओ मन्तगर] धरत्तुं
 मन्त अ० (सु.) सुधा, पणु
 मन्तवाडो पु० [ज. मजार + वाडो] कुपरस्तान
 मन्त स्त्री० [ज.] मगदूर
 मन्धियारं वि० [दि. मज्जुवार (स मध्य) =
 वय, मध्य] सधियारं, पतिथाणु (२) न०
 लागियालाग, लागीदारी - री पु० संयुक्त
 पहीवट
 मन्धो पु० [लुओ मगियो] ऐक लतनो पथर
 मन्ठ स्त्री० [स. मंजिष्ठा, प्रा. मज्जिष्ठा] ऐक
 वनरपतिव भूणियु. -ठियुं वि० मन्ठना
 रगतु, पाका लाल रंगतु
 मन्दूर पु० [फा मज्जूर, सर० म, हिं] रोजि दा
 दाम लो मन्ठनत करनार, श्रमलणी.
 ०६१६ न०, ०६१७ पु० मन्दुरीतुं
 मण, 'दंड युनियन' ०णु स्त्री० मन्दुरी करनार
 स्त्री - री स्त्री० वैतरं, मन्ठनत(२) तेना पदलामां
 मणत नाणु [पेथी, पदारी
 मन्दुर स्त्री० [स मज्जुषा, प्रा मज्जुसा] येथी
 मन्दे, -जे स्त्री० लुओ मजा. ०६१८ वि०
 मन्देतु. ०६१९ स्त्री० मन् ०६२० वि० मन्तु
 -ओ(-ओ) स्त्री० मन्
 मन्जन न० [सं.] लुपथी (२) रतान
 मन्ज स्त्री० [सं] हाडकामानो भवो
 मन्जधर स्त्री० [हिं, (सं. मध्य, प्रा मज्जु)
 + धारा (सं.)] प्रवाहनी मध्य धारा - लरधारा
 मन्जुं वि० [प्रा. मज्जिष्ठ (स माध्यिक)]
 वरुत्तु; मध्यतुं
 मजा स्त्री०, ०६२१, ०६२२ लुओ 'मल'मां
 मजे, ०६२३, ०६२४, ०६२५, -ओ लुओ
 'मले'मा
 मट स्त्री० [लुओ मटुं] न प; निरात(२) [सर०

હિ. મટક (સં. મટ)] મટકો, ચાળો (૩) [હિં]
 મટકું; માટલું ઠંક સ્ત્રીં-મટકો; ચાળો. ઠંકાવણું
 સં કિં આંખ મટકાવી વાત કરવી
 મટકું નં [સરં હિં મટકા] આંખનો પલકારો
 (૨) જુઓ 'મટકી'મા -કો પું ચાળો; હાવ-
 ભાવ; ચેષ્ટા
 મટકી સ્ત્રીં, -કું નં [હિં (માટી ઉપરથી),
 સરં દે મઢક, મ મઢકોં] માટલી; હાલ્લી
 મટન નં [રં.] માસ (ધેઠાખકરાવું)
 મટમટાવણું સંકિં [સરં હિં. મટકાના]
 આંખના પલકારા મારવા
 મટર નં [હિં; સરંમ મટાર] એક કઠોળ - વઠાણા
 મટણું આં કિં [સરં દે. મિટ = મિટાવણું]
 દૂર થવું, ટળવું (૨) રોગમુક્ત થવું, સાજું થવું
 મટકી સ્ત્રીં જુઓ મટકી (લાલિત્યવાચક)
 મટોડી સ્ત્રીં [પ્રા મટ્ટી (સં મૃત્તિકા)] માટી.
 -કું નં માટી, કચરો વગેરે રફી-કચરું
 [-કરી વળણું = ઉપાઈ જવું; નિરર્થક જવું]
 મઠ પું [સરં મ.; હિં. મોઠ] એક કઠોળ.
 [-નો છાંચડો = નહિ જેવો આધારકે આશરો.]
 -ઠિથું નં તેના લોટની વાની. -ઠિથો પું
 કપાસની એક ભત
 મઠ પું [સં] સાકુનો આશ્રમ (૨) વિધાવું
 મથક. -ઠાધિકારી, -ઠાધિપતિ, -ઠાધ્યક્ષ
 પું મઠનો વઠો
 મઠતાલ પું [સરં મ. મઠ] એક તાલ (સગીત)
 મઠા(-ઠે)રણું સંકિં [પ્રા. મટ્ટ, (સં મૃષ્ટ),
 સરં હિં. મઠોરના, મ. મઠારણે] ચૂંકણું
 (૨) ટીપીને કે રટો ફેરવીને ઘાટદાર બનાવવું
 (૩) ટાપટીપ કરવી (૪) મારવું; ટીપવું
 (૫) વસિથી સ્વાહપૂર્વક ખાવું
 મઠાણો પું ['મઠારણું' ઉપરથી] મઠારવાવું
 મોનીનું ઓભર (સુ)
 મઠિથું નં, -થો પું જુઓ 'મઠ'મા
 મઠેરણું સંકિં જુઓ મઠારવું. -ણી સ્ત્રીં
 મઠેરણું તે (૨) રટો (૩) સોનીનું એક ઓભર.
 -ણું નં કંસારાનું એક ઓભર (વાસણના
 ગોળા ઉપાડવા વગેરે માટે)
 મઠો પું [પ્રા. મટ્ટ (સં. મૃષ્ટ); સરં હિં.,
 મઠા, -ઠ્ઠા] હઠીં લાગીને બનાવેલી ભડી ઊંચ

(૨) તેની એક વાની
 મઠદાલ વિં [મઠડું પરથી] જુઓ મુઠદાલ
 મઠડું નં [દે મઢ, પ્રા. મઢવ (સં. મૃતક);
 ફા મુર્દહ] મુઠડું; શબ [મઠદાના તાળવા-
 માંથી લોહી ખાનારો = મણો કંનુસ ને
 લોહી મઠદાની પેટે વળગણું = મજબૂતીથી
 -મહાગાઠની રીતે વળગી રહેવું. મઠદાને
 મીઠળ ખાંધવાં = વૃદ્ધ સાથે કન્યાનું લગ્ન
 કરવું. મઠડું ચીરણું = મઠડું ચીરીને મરણના
 કારણની શોધ કરવી, 'પોરટ-મોર્ટમ'.]
 મઠધો પું [પ્રા. મીરદેહ] કાસને ઉપરી (૨)
 મોટો મધ્ધ ભડો હુષ્ટપુષ્ટ માણસ
 મઠપ પું એક લાલ
 મઠમ સ્ત્રીં [રં મેઢમ] યુરોપિયન - ગોરી સ્ત્રી
 મઠાગાંઠ સ્ત્રીં [મઠું + ગાંઠ] છોડી છૂટે નહીં
 તેવી ગાંઠ [-પહવા]
 મઠિયાં નંબં વંબં ['મરડું' ઉપરથી] મરડીને
 ઘાલવાના પોલા કક્ષા (૨) ધૂટણું (સુ) [-માગી
 જવાં = (માર કે આઘાતથી) ઠાટિયા ટીલા
 થઈ જવા, ઘાલવાને અશક્ત થઈ જવું]
 મઠું નં [દે મઢ, પ્રા. મઢવ (સં મૃતક)] મઠડું.
 [મઠાની પેટે = સત્ત્વર રીતે (વળગણું)]
 મઠ પું [પ્રા. મઢ (સં મઠ)] ઠરખારગઠનો
 આગલો ઊંચો મેઠાદાર ભાગ (૨) ડેલુ (૩)
 પોળ (૪) માતાવું સ્થાન
 મઠણું સં કિં [દે. મઠિવ = મઠેલું; સરં હિં.
 મઠના, મ મઠને] લપેટી કે આપરીને બંધી
 દેલુ (૨) [લા] છેતરવું, બનાવવું
 મઠી, -ઠૂડી(-લી) સ્ત્રીં [પ્રા. મઠી (સં.
 મઠિકા), સરં મ, હિં.] કુટિર, ઊપરી
 મણું પું [મ. મજ. હિં. મ.] આળીસ સેરતું તોલ.
 [મણું પાંચશેર કરણું = ખૂબ મારવું]
 મણુંકો પું [સ મણિ, સરંમ મળકા] વેલવાળા
 ગોળ ઠાણા (૨) આંકોડો. [મણુંકા મૂકવા
 = માળાના ઠાણા ફેરવવા.]
 મણુંમણિયું વિં ['મણ' ઉપરથી] એક એક
 મણના વળનવાળું
 મણી સ્ત્રીં [પ્રા. મળા (સં મનાર્) = થોડું]
 ઊંચ, ખામી; ખોટ [-રહેવા, -રાખવા]

भण्डारण पु० (भा.) लुग्यो भण्डारण
 भण्डि पुं० [सं.] भूभती पथरो; रत्न ० कङ्कित्ति,
 ० कङ्कित्ति स्त्री० (सं.) कशीनो अेक गंगाघाट.
 ० कंर पु० अवेरी. ० धर पुं० नाग ० धं ध
 पुं० कंडु (र) अेक छं ० भलेत्सव पुं०
 ६० वर्षे ० लवातो-हीरक महोत्सव. ० भंडप
 पुं० शेषनागने रहेवानु स्थान (र) भण्डि लडेयो
 मंडप; अति सुशोभित स्थान
 भण्डियार पु० [प्रा मणियार (सं मणिकार)
 सरंम मण्यार] भनियार, अंगडीनो भनावनार
 अेक लनो भण्डस. -रं नं भण्डियारनो धंधी
 भण्डियुं वि० ['भण्ड' उपरधी] भण्ड वजनतुं
 -थी पुं० भण्ड वजनतुं कटकुं [-दी लो
 करवे = सभत गहिनत करवी, नसे
 दीक्षी करी नाभवी]
 भण्डिकु न० ['भण्ड' उपरधी] नानो भण्डिके
 -के पुं० भण्डुं कटकुं के भाप
 -भत् वि० [सं] नामने लगता 'वाणु' अेवा
 अर्थभा. उदा० 'नीतिभत्' (स्त्री० भती)
 भत् स्त्री० + [लुग्यो भति] लुद्धि(र) अ्य० [हिं]
 भा, नहि
 भत् पु०, न० [सं.] अलिप्राय, (र) र प्रहाय
 (३) हठ, भभत् (४) पुं० यूटणी अ्यगे
 यताववामा आपतो अलिप्राय, 'वाट'.
 [-आपवो = अलिप्राय आपवो (र) 'वाट'
 आपवो -उट्यारवे = अलिप्राय कहेवो.
 -पूर आपवुं, -भांधवो = अलिप्राय नकी
 कवे. -भां भार्या लुं = भभत्मा भोतुं
 -लेवो = अलिप्राय पूछवो. -लेवा = 'वाट'नी
 गश्तरीथी अलिप्राय लखवो.] ० हार पुं०
 भत् आपवाना अधिकारवाणो ० हारभ उण
 न० भत्कारेनुं मंडण, यूटणी माटे भत्कारेनो
 नकी करतो तके - सभूह ० पत्र पु०; न०
 भत् लभवानो कागण ० पेटी स्त्री० यूटणीमा
 भत्पत्र नाभवानी पेटी ० हार, ० सेह पु०
 भत् लिज होवा ने ० भत्तार पुं०; न०
 भनोनी खिनता; भत्सेह ० भत्तारक्षमा
 स्त्री० लुग्यो भत्तारक्षमा. ० वाट पुं० पोताना
 ल भत् विधेनो आग्रह. ० वाही वि० पोताना

भत्तु आग्रही
 भत्तलप स्त्री० [अ.] हेतु, आराय (र) लाव;
 तात्पर्य. -भियुं, -भी नवार्थी, पोतानी
 भत्तलप आधनारं
 भत्तवाळुं वि० [दि मत्तवाल, सरं हिं, म.
 मत्तवाला (स मत्त उपरधी)] भातेलु; भत्भरत
 (र) नशाभा अक्यूर, अकहं
 भत्भरवळु स्त्री० [भत् (भत्त) + प्रावणी(स)]
 अवाड वड अगियारशथी श्रावण सुह नील
 सुधीतुं छोकरीअेतुं अेक भत्, भत्भरणी
 भत्गं, ० ल पु० [सं.] भातग, हाथी
 भता स्त्री० [अ., सरं हिं, म मत्ता] भाल-
 निलकत, देलत. ० हार पुं० [फा.] गाभमाथी
 सरकारने लरळुं लराय तेनी सदीसाध
 करनरो ० हारी स्त्री० भताहारपणुं
 भताग्रह पु० [सं.] भत्नी ल-आग्रह, -ही
 वि० पोताना भत्नो आग्रह राभनार
 भताधिकार पुं० [सं] यूटणीमा भत् आपवानो
 अधिकार -री वि० भताधिकारवाळु
 भत्तलिमान न० [सं] पोताना भत् भाटेनुं
 अलिमान -नी वि० भत्तलिमानवाळुं
 भत्तारो (भ?) पुं० [सं. महत्तर; सरं म.
 म्हातारा] डोसो के भाधेलपीधेल डोसो
 भत्तारो पु० ['भत्' उपरधी] आणसना कसमोडा
 भत्तार न०, पु० [सं] अन्ध भत्-पथ.
 ० ह्यमा स्त्री० अन्ध भत्तो भटे सहलुता,
 'दोलवेशन' ० सहलुतु वि० भत्तार सहल
 करनार ० सहलुतुता स्त्री० भत्तारक्षमा
 भत्तधि वि० [सं] पोताना भत् पाछण अ्यध
 भनेलु ० ता स्त्री०
 भत्ति स्त्री० [सं] लुद्धि [-करवी = लुद्धि करवी;
 विचार करवो -अगडवी = लुद्धि अष्ट धवी
 -सूअवी = विचार सूअवो.] ० अ्रभ पु०
 लुग्यो लुद्धिअ्रभ ० भट्ट वि० भट्ट भत्तिनुं.
 ० भान वि० लुद्धिमान
 भत्तियुं वि० ['भत्' उपरधी] पोताना भत्ने
 छोडे नहि तेकुं, हडीलु ['भत्')
 -भती वि० स्त्री० [सं] 'भत्'तुं स्त्री० रप (लुग्यो
 भती स्त्री० [म] वण्टमा कपडानो पनो सरभे

तण्णाने रवेवा माटे आरवाणी लाकडीनी
रभाती योजना

मतीरुं न० [स० हिं. मतीरा] वीरुं
मतीरुं वि० [‘मत’ उपरधी] मतिरु; छडीरुं
मरुं न० [‘मत’ उपरधी] शाप के कण्ठातनी
सडी. [-करुं, मारुं=सडी करवी
‘अत्र मरुं तत्र साध’=दस्तावेजमां दस्ता
वेज करनारे ने साक्षी रवेनागे सडीओ कण्यानु
स्थान लणायतो अयोग.]

मरुं पुं० [सं] भाकण
मरुं वि० [सं] मरुं यद्यो होय नेरुं; उन्मत्त,
गार्डुं; मरुं गगधं पु० अक छं० मयूर
पुं० अक छं०

मरुं वि० [सं] (न्या) ‘मत-वाणु’ना अर्थनुं
मरुं पु० [सं] धर्मा; अर्थार्थ (२) मरुं, २,
गुमान. -री वि० मरुंवाणुं -रीकृता श्री०
परुंआमनी अक मरुंना (स गीत)

मरुं न० [सं] मरुं गगध श्री० (स.)
सत्यावती, गांतुनी पानी मरुं श्री० अक
पक्षी -रुंवाणुं पु० वि० मरुंने पक्षी
अवतार [मुप्य स्थान

मरुं न० [प्रा मत्तग (सं मत्तक); २२० म.]
मरुं न० [सं] वयोवतुं ते (२) भाषाकट;
गठमयल; मरुंनत. -नायल(-ण) पुं०
[+सं अचल] (सं.) मरुं पर्वत (समुद्र-
मंथनो रवेयो) -नी श्री० वलोणानी गोणी.

-रुं सं० [सं] मरुं; स० म मरुं, हिं.
मरुं] वयोवतु (२) अक मरुंने करवी
मथामरुं श्री० [‘मरुं’ परधी] मरुं, मरुं ते
(२) मरुंनत. -थ श्री० वारवार के अनेके
मथामरुं करवी ते [पाघडी

मथामरुं न० [‘मरुं’ उपरधी] शिवेधन,
मथामरुं पु० [‘मथामरुं’ उपरधी] तोल्यो
तोडाय नहीं तेवो सधं (—७६६६.)

मथानी श्री० [‘मरुं’ उपरधी] पाघडी. -णुं
न० [स० म मरुं] होय (२) लणायतु
मरुं— शीर्षक(३)पाघडी(४)अमल, आरारो.
[-आपुं, करुं=लणायतु मथामरुं पाघुं.
-घालु, परुं=पाघडी मथे मरुंवी.

-पाघुं=माथा हीठ लेखले करवतुं (२)
लणायतुं शीर्षक लणुं के करवतुं (३)
अंल करवो (४) मरुंनतो लण लणी
नाप्यो.]

मरुं वि० [सं] वयोवतुं. -तार्थ पुं० नवनीन;
नियोक; सार [अक तीर्थ
मरुं(-थू)रा श्री०; न० [सं.] (स.) वि० मरुं
मरुं न० [‘मरुं’ उपरधी] (य) [मरुं
सधवानी] अक नतनी साडी

मरुं श्री० [‘मरुं’ उपरधी] होरना शिंअमो
मरुंनो लण (२) साखाना माथा व्यागना
लण उपर थीकटो के वपयानो लण
पडे तो, भाषावरी (-पलवी) -रुं न०
मरुंनो वि० मरुं (हीडाल) (२) तेरुं
मरुं. -मरुं न० माथा सुधी पूरुं लरेरुं

मरुं पुं० [सं] के; केनी मरुं (२) मरुं;
तोर (३) हाथीना गठमयलमाथी अरुं मरुं
[-ओतरवे = के के मरुं दूर यवा -मरुं
= मरुं करवो -मरुंवाणुं = मरुं मरुं (२)
तोरुं मरुं (३) (हाथी) मरुं अवरुं
मरुं के न्यारे तेना गठमयलमाथी मरुं
न मरुं मरुं लरे] मरुं वि० मरुं उन्मत्त
मरुं. मरुं पुं० हाथी. मरुं वि० पुं०
गठमयलमाथी मरुं अतो होय तेवो (हाथी).
मरुं (मं०) पुं० मरुं मरुं अरुं वि०
मरुं मरुं, मरुं वि० मरुं मरुं
मरुं मरुं वि० मरुं मरुं, मरुं मरुं.
मरुं पुं० अक छं०. मरुं वि० मरुं मरुं.
मरुं पुं० केनी मरुं; उन्मत्तता (२)
मरुं अरुं ते

मरुं पुं० [अ मरुं] मरुं; मरुं
मरुं श्री० [ज.; स० हिं.; म. मरुं] सहाय-
ता. मरुं, मरुं, -मरुं वि० मरुं
करनार

मरुं पुं० [सं] काम; कामरुं. मरुं पुं० अक
छं०. मरुं पुं० अक पक्षी. मरुं न० मरुं
मरुं न० कामरुं मरुं (२) अक सुगधी-
मरुं मरुं न०, मरुं (-री) श्री०
अक लणुं रणुं

मरुं पुं० [सं] काम; कामरुं. मरुं पुं० अक
छं०. मरुं पुं० अक पक्षी. मरुं न० मरुं
मरुं न० कामरुं मरुं (२) अक सुगधी-
मरुं मरुं न०, मरुं (-री) श्री०
अक लणुं रणुं

मरुं पुं० [सं] काम; कामरुं. मरुं पुं० अक
छं०. मरुं पुं० अक पक्षी. मरुं न० मरुं
मरुं न० कामरुं मरुं (२) अक सुगधी-
मरुं मरुं न०, मरुं (-री) श्री०
अक लणुं रणुं

मरुं पुं० [सं] काम; कामरुं. मरुं पुं० अक
छं०. मरुं पुं० अक पक्षी. मरुं न० मरुं
मरुं न० कामरुं मरुं (२) अक सुगधी-
मरुं मरुं न०, मरुं (-री) श्री०
अक लणुं रणुं

मरुं पुं० [सं] काम; कामरुं. मरुं पुं० अक
छं०. मरुं पुं० अक पक्षी. मरुं न० मरुं
मरुं न० कामरुं मरुं (२) अक सुगधी-
मरुं मरुं न०, मरुं (-री) श्री०
अक लणुं रणुं

मध्निधुं न० (का.) हाधीनुं अर्युं
 मध्मत्त, मध्मन्त, मध्मभर्तुं लुओ 'मध'भा
 मध्मेसा स्त्री० [ज. मद्रसा; हिं. मद्रसा]
 निशाण (मुसलमानी)
 मध्मेसा, मध्मेसा, मध्मेकार लुओ 'मध'भां
 मध्मे अ०किं [सं. मद्र] मध्मे-अहंकार करवे
 मध्मेती स्त्री० [सं.] करुणा श्रुतिने ऐक अवातरमेक
 मध्मेर पुं०; स्त्री० [ज] आभा, अरोसा
 (-पांधवी राभणी)
 मध्मेरमुअ पुं० [सं.] (स.) हुकरमुआ-नारद
 मध्मेरत स्त्री० [ज मुदारात] परोष्यायकरी
 मध्मेरी पुं० [स२० हि, म (स मंत्रकार? के
 ज मुदारी=ढोगी)] रीछ, माकल के साप
 देणनी भेल करी अतावनार
 मध्मे वि० [सं] मध्मे अंध अनेलुं
 मध्मेयो पुं० ['मध' के 'मध' उपरधी] (अ.)
 आभा के कपासन मध्मे लेवे पदार्थ लागवाने
 रोग [आभवाणी
 मध्मेर स्त्री० [सं] दाइ ०क्षी वि० स्त्री०मोहक
 मध्मे वि० ['मध' उपरधी] मध्मेवाणुं; मत्त
 मध्मेना न० [ज] (सं.) अग्गरताननुं ऐक
 शहरे, ल्यां मध्मेमद पेग अरनी कयर छे
 मध्मेन्मत्त वि० [सं.] मध्मे अन्मत्त अनेलु
 मध्मेथु न० [सं] ऐक द्रवियार्थ पक्षी
 मध्मेनगर स्त्री० [ज.] नगरमा उे ध्यानया लेवा
 लेवुं ते (२) लहुरभपर
 मध्मे न० [सं] मध्मेरा, दाइ अनिषेध पुं०
 दाइनिषेध अनिषेधक वि० मध्मेनिषेध करनारुं
 ०म् (-पी) पुं० [सं.] दाइडियो. ०पा वि० स्त्री०
 [सं.] दाइ पीनारी ०पान न० दाइ पीवेा ते.
 ०पानी वि० मध्मेपान करनार -दाइ पुं०
 [+जर्क] मध्मेना अर्क, 'आह्मेहोले'
 मध्मेरी वि० मध्मेसनु (२) पुं० मध्मेस तरकना
 प्रदेशने रह्मेवासी(३)न० ऐक लतनु लाल कापड
 मध्मे अ० ['मध्मे' परधी. स०म, हिं] मध्मेमां;
 वर्ये (५) ०रात स्त्री० अरधी रात
 मध्मे न० [सं] मध्मे, स० म.] मध्मेभाभीओओ
 ऐकठो करेके इवनो रस (२) मध्मे लेवी
 मीठासा. उवा० मध्मेवाणी लल. [-उपर भाभ

=स्वार्थ'मा के लालयमा कोरनी प.छण लभ्या
 करुं ते. -मां हाथ सुकाववे = लालयमां
 ललयथ तेम करुं -भूझने आरुपुं =
 निरर्थक सधरु-राभी मूकुं] ०पूडा पुं०
 मध्मेभाभीओनुं ध० ०भाभ(-पी) स्त्री०
 मध्मे अतावनारी भाभी ०लाण स्त्री० लालय
 मध्मे वि० पुं० ['मध' उपरधी] लहपुष्ट, लडो
 (२) पुं० ऐक पक्षी
 मध्मेयो पुं० (सु.) लुओ मध्मेयो
 मध्मे वि० [सं.] मीहुं, गल्यु (२) न० मध्मे (३)
 पुं० दाइ (४) वसत(५)अशोक वृक्ष (६) ऐक
 छं. (७) चैनभास. ०कर पुं० लभने (२)
 मध्मेभाभ. ०करशास्त्री पुं० मध्मेभाभ
 शास्त्र लक्षणार 'अपियरिभ', ०करवृत्ति स्त्री०
 मध्मेकरना लेवी सात्र सात्र वीली संग्रह कर
 वानी वृत्ति ०करे स्त्री० लभरी, मध्मेभाभ (२)
 लुओ आधुकरी ०गधि (-धी) वि० मध्मेनी
 गधनाणुं, सुगधीदार. ०प पुं० लभरी (२)
 मध्मेभाभ (३) दाइडियो. ०पर्क पुं० दहो, धी,
 पाणी, मध्मे अने जाड ओ पांयनुं मिश्रण
 (सत्कार, पूजनमा वपरातु) ०पान न०
 मध्मेपान ०पुर न० (स.) मध्मेरा नगरी.
 ०प्रभेह पुं० पेशाभमा साकर लवाने रोग.
 ०लार पुं० ऐक छं. ०अक्षिका स्त्री०
 मध्मेभाभी ०भाध स्त्री० मेधरागनी ऐक रागणी
 ०भासती स्त्री० [सं., स० हिं, म.] ऐक
 इलवेल ०भास पुं० चैन मध्मेना ०भेह पुं०
 लुओ मध्मेभेह ०रेहुं वि० मध्मेर स्ववाणुं.
 ०लिह पुं० [सं] मध्मेभाभ. ०वन न०
 (सं.) वृहलन. ०सूदन पुं० [सं.] (स.) मध्मे
 हेत्यने मारनार - कृष्ण
 मध्मेया न० ऐक पक्षी
 मध्मेर वि० वि० [सं] मध्मेर, गल्यु (२) मीहुं;
 ग्रिय (३) सुहर, मनोर लक (४) शात, सौम्य.
 ०मधी वि० मध्मेर गधनाणु ०ता स्त्री०. -रे
 स्त्री० साकर (२) लेडीमध (३) मीठी काकडी
 (४) सुवा. -रुं वि० लुओ मध्मेर
 मध्मेलिह, मध्मेवन, मध्मेसूदन लुओ 'मध्मे'मा
 मध्मे अ० + मध्मे. -धोमध स० वर्येवावय, वर्ये

मध्य वि० [सं.] वच्येत् (२) न० वच्यो लाग
 (३) पुं० मध्यमसर अत्राज के रवर (सगीत
 लुगो मं०). ०काक्ष(न) पु० मध्ययुग.
 ०काक्षीन वि० मध्ययुगनु. ०मा स्त्री०
 'मीडियन' (ग.) ०गुणुक पु० धानक,
 'मोड्युलस' (ग). ०धन न० व्यमेदीना
 पदेना अने छेल्सा पदनी सरैराश (ग).
 ०भि०दु न० के०. ०म वि० वयत्तुं (२)
 मध्यमसरतुं (३) पुं० सगीतना रारसभक-
 मानो योयो रुर-म (४) न० 'मीन' (ग).
 ०मपद न० वयत्तुं पद ०मपदलोपी पुं०
 नेतु मध्यम पद लोपाय छे अे सभार, ०हा०
 पर्ल(निर्मित)शावा. ०मभार्ग पु० लुके
 जतावेवो सापनामो मध्यम मार्ग (२) हाई
 आशुना अतिपण वगरेतो-वयलो, सेतेरी
 मार्ग. ०मभार्ग वि० मध्यममार्गनुं के ते
 पसद करनार (२) भवावपक्षनुं; 'विभ-
 रोडरेट' ०मसर अ० मध्यम रीते; मर्यादित
 प्रमाणां ०मा स्त्री० वयली आगणी (२)
 मध्यमिका (३) वाणीनी नीछ रियति (शुभो
 परा) (४) नायिकानो अेक प्रकार. ०मान न०
 सरासरी; सरैराश-सभमिति; 'अेवरेन'(ग).
 ०मिका वि० स्त्री० रजस्वला यवा लागेकी
 कन्या. ०रात्र(-त्रि, -त्री) स्त्री० मधनात.
 ०रेभा(-या) स्त्री० विधुवधत्त. ०लय, स्त्री०
 सगीतनो अेक लय. ०पती वि० मध्यरथ.
 ०रथ वि० वयमा आवेत्तु (२) तटरथ (३) अे
 पक्षनुं समाधान करनाउ के न्याय नोजनार.
 ०रथता, ०रथी आ० मध्यरथ छोट ते.
 -ध्या वि० स्त्री० (२) स्त्री० श्रुतिना पांथ
 प्रकारमानो अेक(हीमा, आयाता, भूद, कण्ठा,
 मध्या) (३) वयली आगणी (४) लुगो
 मध्यमिका (५) शुद्धा अने प्रौढानी वच्येनी
 स्त्री के नायिका -ध्यान(-हु) [सं] पु०
 अपार. -ध्ये अ० वच्ये, मध्यमा(२)मा, अ० हर
 -अध्यायार्थ पुं० [सं.] (सं.) वेदातसूनना अेक
 भाष्यकार - अेक व्यायार्थ
 ०न न० [सं.] सकेपविकेप वगेरै करनारी
 छदिय(२)दिल(३) धर्या. [-आपुं = मनने

केव जतावेवो (२) अ० व्यापवो. -आधिपुं
 थपुं = कथुं न सूजुं. -०परथी कादी
 नापुं = मनमाथी दूर करुं -०पर लेकुं
 = ध्यानमा लेकुं -अेठपुं, छितरपुं, ओसरपुं
 = (नी ०पर)अभीति यवी, अथि न रहेनी.
 -करपुं = धर्या करवी. -कलुं करतुं नथी=
 मन मानतु नथी-संतुथ यतु नथी (२)
 आध्याय'मुअ थपु. कायुं, दयुपयु मन=
 निअय विनातु मन. अरा मनथी = सावा
 दिलथी; अंत:करलपूंक. -आहुं करपुं
 = दिल नागन करपुं. अुदलुं मन = निआवस
 -कशा कपठ के पूव अद विनातुं मन. -अेठपुं
 = मनमा ले होय ते अुदलुं करपुं -कदी रेव.
 -अणपुं = मन पीगणक. -धाक्षपुं = ध्यान
 व्यापक; काणलपूंक संलाणजुं. -अेठोणी
 थदपुं = मन अरिधर थपुं; हाई निअय न
 थाय तेवी स्थितिमा मन अुकापुं. -अेठपुं
 रापुं = मनमा कपठ के पाप न पेसवा देवुं.
 -अेरपुं = मननी वात न कहेवी (२) ध्यान
 न आपुं (३) आमानुं मन मुअ कपुं
 -अेणपुं = आनाडानी करवी. -अेठपुं =
 ध्यान लागवुं(२) अमव -अेठे वात करवी=
 दिलमा विचारवु; अेकला विचार करवो -अेपुं
 = मरथ लखवी(२)मनमां शुं छे ते तपासवुं.
 -हाहुं करपुं = मनने वृषकरवुं. -थपुं = धर्या
 यवी -थी छितरी नपुं = प्रेम अेछो थवो
 के न रहेवो -थी मूअपुं = मनमा मूअक.
 -हेपुं = ध्यान व्यापक; काणल गपवी.
 -होदपुं = तीव्र धर्या यवी(२)मन कल्पनाये
 थदपुं. -नीयुं थपुं = नीय वृत्ति यवी. -हुं
 पोयुं = अ.वात न सही शक तेवा नरम
 हिलवापुं(२)गीकल -हुं मनमां रही नपुं
 = अंतरेर्या पूर्ण न यवी (२) मननी वात
 अहार न कादी शकावी -हुं मेपुं = पोताना
 मननी भरी वात न लखवा दे अेवुं (२)
 कपथी -हुं मूअपुं = मनमा व्यापुं ते -नो
 आणयो, राध = अंतस, उ अ. -नो पार
 पाभवे = मननी अ हरनी शुभ वात लखवी.
 -नो अरम = वडेम; शका -नो भेक

= अंतरनी गुप्त वात (२) कपट. -नो मोल
 =स्वेच्छायायी. -पर क्षेत्रुं= लुप्तो मन धालव.
 -परदेवपुं= ऐकध्यान यत्न. -पीमणपुं=दिल-
 मां हया व्यावपी -मणपुं= सताप यवो, एव
 मणवो. -मैसपुं= गमपु, प्रीति यपी -ममपुं
 =मन स्थिर धव. -मरपुं= सतापपुं,
 वस करुं मनोमन साक्षी = ऐकपीलता
 मनमा सस्था विचार व्याववा ते -मानपुं
 = दिलने गमपुं, पसद पदपुं -मान्पुं=
 पुण्डव, मन धराय तेरुपुं -मारपुं= मनमा
 आवेगने के वृत्तिने रोडवा-दवाववा. -मां
 आणुपुं= वेणामा वेड, दरकार करपी (२)
 लागणी यवा देवी -मां आवपुं= धरुछा
 यवी -मां छिअपुं= आपोआप रकुण्णा यवी,
 मनने सुअव -मां छितरपुं= समलव -मां
 आंठ वाणवी = याद राअपुं (२) निश्चय
 करवो -मां छोणपुं= मनमां आव्या करुं
 -गूयवाया करुं. -मांथी काढी नाअपुं
 = मनमाथी दूर करुं; भूली जवुं. -मां वारपुं
 = अंतरमा विचारवु -निश्चय करवो. -मां
 येसी नीकणपुं= सामाना मननी तमाम
 वात लण्णी लेवी (-कां येसी नीकणाय छे)
 ऐम निषेधार्थक उत्तरनी अपेक्षाये पूछवामा
 वपराय छे.) -मां कूळपुं, कूलापुं= हरभाउ;
 जोटाहरण व्याववा, मनमाने मनमा हरभाउ.
 -मां मणपुं= दिलमा मणतना यवी, अहेभाई
 यवी -मां मूआपुं= दिलमा गूयवाया करुं,
 निश्चय न यवो -मां लावपुं= लागणी यवा
 देवी, दरकार हरवी -मूडीने, मेडीने=
 पूरा मनधी, मनमा क छे कपट के लेद राअया
 विना मेला मनपुं= अभमालिक-कपटी
 मनवाणुं -मोडपुं राअपुं, मोडुं राअपुं
 = छिदर यवु मोटा मनपुं= छिदर. -मगाठपुं
 = ध्यान व्यापुं. -वर्तपुं= मनमां शु छे ते
 लण्णवु -वारपुं -वणपुं= सताप यवो, शाति
 यवी -वाणपुं= सताप मानवो; शात यवु
 -सांकुं करुं= क लूसपल्लु -संक्रुतिपल्लु
 दाअवपुं. -सांथे वात करवी = विचारी जेवु
 अतरमा पूछवु] उडिकाणो पुं उद्वेग एव-

डिकाणो. उडामना श्रीमननी धरुं. उजमपुं
 वि० मनने गमपु. उगमाडो पुं मनोरजन;
 मनरमाडो उगमो पुं मननी रुचि उदुररत
 वि० आरोज्यपूण मनवाणुं; स्वस्थचित,
 उन न० चितन (२) तकेवितके. उन्दीक्ष
 वि० चितन करवाना स्वभाववाणुं. उनीय वि०
 मनन करवा जेवु उषलीज वि० सतापकउक.
 उषसं वि० मनने गमपु उदुर वि० उरक
 देववाणु (२) पुं व्यकणयेवु, याहेवु मन
 पीजे देववपु ते उदर वि० साया मनपु.
 उदंग वि० निराश (२) पुं निराशा
 उदावपुं, उदावित वि० मनपसद उमानपुं,
 उमान्पुं वि० मन माने तेवु केतेरुपुं, यथेच्छ.
 उमुअ वि० मनस्वी, गुणुअपी उलद.
 उमेणापी वि० मणतावपु. उमोथ वि०
 मनस्वी, तरंगी. उमोद पुं आनंद उमोहन
 वि० मोड पमाडे तेवु. उरमाडो पुं मनमा
 आनंद. उरजन वि० मनने आनंद आपनार
 (२) न० मनोरजन. उवांछित वि० लुप्तो
 मनोवाहित. उवेगी वि० मनना जेठलावेगवाणुं;
 पूथ त्वरित

मनप्यो पुं [मनुष्य + आथपुं?] मनुष्य
 तराकेनी जिहगी. [-मगाठयो = एवतर
 जेणे गुमावव. -लेवो = एव लेवो, तस
 आपवो (२) प्रतिष्ठा भूण मेणववी] -मादेह
 पुं; स्त्री [मनुष्य + देह] मनुष्यवु शरीर, ^{पेदनी}
 मन-ममपुं, मन-ममाडो, मन-ममो, मन-
 दुररत लुप्तो 'मन'मा
 मनन, उदीक्ष, -नीय लुप्तो 'मन'मां
 मन, -पतीज, -पसं, -दुर, -उर, -उंग,
 -लावपुं, -लावित, -मानपुं, -मान्पुं,
 -मुअ, -मेणापी, -मोथ, -मोड,
 -मोहन, -रमाडो, -रजन लुप्तो
 'मन'मा
 मनवलिपुं वि० ['मनावपुं' उपरधी] मनने
 मनाववा जेवुं [साकरी
 मनदर स्त्री [सरुं हिं मनुहार = सकार] परोणा-
 मन-(ना)वपु सं किं [स. मन्] माने तेम
 करु

मनवार स्त्री० [शं. 'मैन् वॉफ् वॉर', सं० म.
 मनावर] लक्ष्मी पहाण
 मन वांछित, मन-वेगी लुब्धो 'मन'भा
 मनवो पुं० [प्रा. मणुज (स मनुज)] (प.)
 मनुष्य (२) ['मन' उपरधी] मन
 मनस्य पुं० [अ. मन्स्त्वि] पक्षी; इरनजे.
 ०६१२ पुं० लक्ष्मिनी दुकडीने अभलहार.
 ०६१३, -थी स्त्री० मनस्यहारु काम के होवो
 मनसा स्त्री० [लुब्धो मनीषा] + धरुषा
 मनसा व्य० [सं.] मनधी. [-वाया कर्म] लु
 =मन, वयन ने कर्मधी]
 मनसिज पुं० [सं.] कामदेव
 मनसूयो पु० [अ.] विशां, धानशा; धरुषो
 मनसूर पुं० [अ.] (स.) 'अनवलक' जेसवा
 भाटे देहातहंठ पामनार भुसलमान संत
 मनस्वी वि०, -द्विपती वि० स्त्री० [सं.] स्वच्छदी;
 तर्गी (२) उदार-श्रेष्ठ चित्तवाणुं (३) धीर-
 स्थिर चित्तवाणुं (४) गानी, -द्विपती स्त्री०
 मनस्वीपक्षुं [पुं० ओक छंद
 १२ मनहर वि० [मन + हर (हरवुं)] मनोहर (२)
 मनःपूत वि० [सं.] मन वडे विश्वारी जेयेहुं;
 अतःकरणे कथल शण्डेहुं
 मनःशिता पुं० [सं.] ओक अनिल पदार्थ
 मनःस्पन्दस्थ न० [सं.] मननी स्वस्थता
 मना [अ.], ०६१ स्त्री० अंधी. निषेध(-करनी)
 ०६१६ कुम्भ पुं० मनाई करतो के जणावनारो
 कुम्भ (-काढयो, -नीकणयो)
 मनातीत वि० [मन + अतीत] मनधी पर
 ओवु (२) न० मनधी पर रहेहुं तत्त्व
 मनाम(-व) लुंन० [मनावडुं उपरधी] मनावडुं ते
 मनावडुं सं० किं [सं० म. मनाविणें; हिं.
 मनाता], मनावुं व्य० किं मानवुं मुं प्रेरक
 व्यने कर्मणि
 मनियार, -रे लुब्धो 'मणियार'भा
 मनी स्त्री० [स्व०] मीनी; बिलाडी
 मनीओर्दर पुं० [इं] टपालव्याहिस मारइते
 मोकलातां नाणांनी हुंठी (-करयो)
 मनीषा स्त्री० [सं.] धरुषा(२) बुद्धि, ज्ञान. -धी
 वि० बुद्धिमान (२) पुं० डाँडो पुरुष; विद्वान

मनु पुं० [सं.] (स.) विवस्वतना पुत्र आदि-
 मानव; मानवकुणना उत्पादक (२) प्रधाना
 १४ पुनमाना इरेक, जेमनाधी मनवतर
 गणाय छे. ०६१७ न० मानवकुण्डल, मनुष्य-
 लति ०६१ पुं० मनुष्य, ०६१८ हिता, ०६१९ मृति
 स्त्री० मनुष्ये रथेकी स्मृति
 मनुष्य पुं०, न० [सं.] भास्. ०६१९ स्त्री०
 भास्सलत ०६१ स्त्री०, ०६२ न० भास्साडी,
 ०६२३ पुं० अतिथि सत्कार, नृयज्ञ ०६२४
 पुं० मृत्युशोक; पृथ्वी, वेदविज्ञान न० मनुष्य
 विषेत्तु विज्ञान; 'अप्रोपोलेल'. -ध्याहारी
 वि० [+ आहारी] मनुष्येना आधार करनार.
 -धेतरे वि० [नडतर] मनुष्यधी लुं
 मनु-संहिता, मनु-स्मृति लुब्धो 'मनु'भा
 मनुहार पुं० [हिं.] मतामण्डि; विनंती. -री
 मनामण्डि करनार [ओक वयन
 मने [मं] सं० 'कु'त पीठ के मोधी विभक्ति,
 मनो-सं] समासमांघोष व्यंजन पूर्वतुं अस्मृत
 ३५. ०६२५ वि० मनभा रहेलु (२) न० विचार;
 अक्षिप्राय ०६२६ स्त्री० मननी धरुषा (२)
 गति-वेग, ०६२७ वि० मनपसंद ०६२८ मता
 स्त्री०. ०६२९ पुं० मनतु अंधाई गयेलु वल्ल.
 ०६३० वि० मनने गमे तेहुं (२) बुद्धिमाही.
 ०६३१ वि० मनमा उत्पन्न थयेहुं (२) पुं० कामदेव
 ०६३२ वि० मनपसंद, सुंदर. ०६३३ न० मनतु
 पारलुः सुप्त चित्तमांधी संस्कारेने लभत
 थवानो थवानो इरवाले, 'मोनिटर'. ०६३४ पुं०
 मननो धर्म ०६३५ विद्या श्री० मानसशास्त्र
 ०६३६ पुं० मननो -तर्कवितर्कदिना नाश;
 चित्तवृत्तिनिरोध. ०६३७ पुं० मननो संयम.
 ०६३८ न० मानसिक अण; मनतुं अण ०६३९
 पुं० मनोअ कामदेव ०६४० पुं० निराशा.
 ०६४१ पुं० मननी वृत्ति ०६४२ पुं० मनोअन,
 कामदेव ०६४३ वि० मानसिक, मन संंधी.
 ०६४४ केश(-प) पुं० पाय केश पैथी नीले
 (लुब्धो व्यानदमयकेश). ०६४५ वि०
 स्त्री० 'मनोअय'नु स्त्रीविंग ०६४६ न०
 मनमा ब्यालतु मथन. ०६४७ [सं.] स्त्री०
 ध्यानभूर्ति. ०६४८ पुं०; न० मननी महेतत

(२) व्यख्यासपाठ (भास करीने गलितभा)
 ०थोभ पुं० [सं.] मननी ऐक्यता, लक्ष
 ०रयना स्त्री० मानसिक व्यंभारण. ०रथ पु०
 मननी धारण; मुराद. ०रभ वि० मनोदंनक.
 ०रभा स्त्री० सुन्दर स्त्री (२) पीणी लूध (३)
 गोरौयन. ०र जक वि० मनने व्यानद व्यापनार
 ०रंजन न० मन, व्यानद ०राग पुं० मनने
 व्यानद ०रान्य न० कल्पनाविहार, शेष-
 यक्षीना तरंग. ०वांछा स्त्री० मननी धृच्छा
 ०वांछित वि० मनथी धृच्छेत्. ०विकार पु०
 भाव, सागणी. ०विज्ञान पु० मननी क्रिया-
 प्रक्रिया निरूपतुं शास्त्र; 'साधुदोषो'. ०वृत्ति
 स्त्री० मननी वृत्ति ०वेग पु० मनने आवेश
 ०वेधक वि० मनने वीधनार, मन पर लारे
 व्यसर करनार. ०व्यथा स्त्री० मानसिक वेदना
 ०व्यापार पुं० मननी क्रिया; संकल्पविकल्प
 ०दुर(-रुं)वि० मोहक, सुन्दर (२) न० [सर०
 'मयासरु'] माधानो पहेरदेश, शाणुगारप
 शिरोवेधन. ०डा० भाया करता भनोहर मोट.
 ०दारी वि० मनोहर (२) स्त्री० मनुहार
भनोदर पुं० [हिं. मनोरा (सं मनोहर)] द्विवाणी
 पाठ दीवाल उपर छाण्णी करातु चित्र, जेने
 स्त्रीओ अपने कन्याओ रंगभेरेगी इक्षुपानथी
 शाणुगारी देल साणे दीवा सणगाथी पूजे
 छे अपने गीत गाय छे [-पूरवा = द गधडा
 विनातु लीठ करे तेतु देलावतु - न्यीतरतुं.]
भन्यथ पुं० [सं.] कामदेव
भन्य वि० [सं.] सभासने व्यंते, 'व्यालासवाणु'
 'भानतु' जेवा व्यर्थभा. ०त० 'पंडितभन्य'
भन्यु पुं० [सं.] शुरसेा
भन्यंतर पुं० [सं.] ऐक, मनुनी कारकिहीनी
 सभय, ३०६, ७२०, ००० वर्ष (जुओ मनु)
भपादेरे पुं० [भापतु' उपरथी] जेओ (२)
 इडयो (३) ऐ नामनी नातने ब्राह्मण
भपावतुं सं०किं, भपातुं अ०किं 'भापतु'नु
 प्रेरक ने कर्मणि
भक्षत व्य० [व्य मुफ्त] वगारपैसे, काष् भयं के
 भगततर विना, प्रोगट. ०तुं, -तियुं वि०
 प्रोगटियुं (२) भक्षत लेनार - वापरनार

भक्षर न० [इं] गलपडा जेवुं विलायती दणतु वस्त्र
 भक्षर श्री० [अ. मुफरिह] मनने पुश करनार दवा
 भयलक (-भ) वि० [अ.; सर० म सुवलका]
 व्यतिशय, पुष्कण [ऐक रोग
 भयारणी स्त्री० नाना छेकरा तथा ढेगेने धतो
 भयभ वि० [अ मुह्म] मोधम, व्यरपष्ट
 भय पुं० ०य० ०व० व्यावणुं (याणलायामा)
 ०भय पु० [सर० म. मर्म] भावानु, भोराक
 ०डा० भयभमनी पडी छे, टपटपनी नही
 भय सं० [सं.] मारं. ०त पु०, न० [प्रा ममत्त
 (सं ममत्त्व)] छठ, इरायह (२) यडस.
 [-पर आवतुं, वरतुं, यडतुं, -भाडवे।
 = भयत करवी. -भूकवे। = छठ छेडवी.
 भयते यडतुं = छठ करवी.] ०ता स्त्री०
 जुओ भयत्व (-शयनी). ०ताभयती
 स्त्री० यडसायडसी (सु) ०ताणु वि० हेताण;
 मयाणु. ०ती (०छुं) वि० छडीतु; व्याग्रही.
 ०व न० मारापणु; छु पड (२) छेत; रनेह
 (३) जुओ भयत [भानी भा (सु)
 भयर्थ स्त्री० [प्रा मायामही (सं मातामही)]
 भयरी स्त्री० [जुओ भयरो] भयरो जेवा नाना
 कण. [-भूकपी = जुओ भयरो भूकवे]
 भयरो पु० [प्रा मम्मर (सं मर्मर), सर०
 म. मुरमुरा] जेभानी धालीना छेओ (२)
 तेना जेवा व्याकारनी धडाण (जेम के व्यामली
 वगेरेभा) (३) [सं मुसुर = लरभमिश्रित
 व्यभिकण] ०रकरणी, इडड. [-भूकवे। =
 ०रकरतुं, ललेरतुं.] [व्याम तेम शेरवतुं
 भयणावतुं सं० किं जोगाणवा भादे मोभा
 भभावे पु० [सं. मातामह] (सु) भानी भाप
 भभी स्त्री०, न० [इं.] संधरी राणेलु भडड (भिसर)
 भभूला न० ऐक पक्षी
 भभूला पु० भ व्यक्षर ०व्यच्छो पुं० भ अपने
 यथी राइ यती (भा अडेन सभाणी) गाण
 भय पुं० [सं] (स) जानवेना शिल्पी (२)
 नामने सागता '-नी लरपूर', '-तुं जनेतु',
 'ते-त्रु' जेवा व्यर्थतुं वि० अनावे ०डा०
 सुभमय [इकान
 भय पुं० [फा.] शराण. ०भातुं न० शरायनी

मयगल पुं० [प्रा. (सं. मद्कल)] लुओ मेमल
 मयलु पुं० + [लुओ मदन] कामदेव
 मयलु न० + [लुओ मरलु] मृत्यु
 मयक पुं० [प्रा. (सं. मृगाङ्क)] मृम; यंद्र
 मया स्त्री० ['माया' उपरथी के प्रा. ममया (सं.
 ममता) उपरथी ?] इय; कृपा(२) माया; स्नेह
 मयाण पुं० [सर० दे. मयाली = निद्राकरी
 लता] ऐक वेला
 मयूष न० [सं.] किरण
 मयूर पुं० [सं.] मीर. ०६६ पुं० इंडनी
 कसरतने ऐक प्रकार ०६५५ पुं० (सं.)
 ऐक पौराणिक राल -रासन न० योगतु ऐक
 आसन -री स्त्री० देल
 मर(०ने) अ० ['मरकु' उपरथी]इरो,छोने,लले
 मरकट वि०['मरकु' उपरथी] सुकलकडी; दुभण
 मरकडो पु० [लुओ मरकडु] मरकुं ते, रिमत
 मरकत न० [सं.] लीलम
 मरक मरक अ० [लुओ मरकडु] मर मर
 हसतु होय ऐम. [-थकुं(मो), -हसकुं =
 मर मर हसकुं] [मर हारय
 मरकलकुं, मरकलुं न० ['मरकु' उपरथी]
 मरककुं अ०कि० (का.) लुओ मलकुं
 मरडी स्त्री०['मरकु' उपरथी,सर० म]महाभारी,
 वला लोक मरे तेवा रोग, इभणियु, धेभ
 वगरे (-आलपी, इटी नीकणपी.) (२)
 [?] ऐक भीडाध
 मरभ स्त्री० परभाण जेयवानी नानी हारी
 मरग पुं० [सं. मृग] + मृग -मानेष्ठा वि०
 + मृगनयनी [-वो पुं० इकडो
 मरधी स्त्री० [फा मुरा] इकडी. -धुं न० इकडुं
 मरथी स्त्री० [सं. मरौच] मरथाना छेड (२)
 कानतुं ऐक धरेष्णु(३) ऐक इद्रभानुं. -थुं
 न० मरथीनी तीपी शिंग (२) [ला.] मरथा
 नेकुं नानुं पण तीष्णुं माणस. [मरथुं'भीहुं'
 लभरवकुं = वधारीने अतिशयोक्ति करपी.
 मरथां छिठवां, लाभवां = जोहुं' लागकुं;
 रीस यइवी.]
 मरन पुं० [ज.] रोग, वावड
 मरलद स्त्री० [लुओ मर्यादा] व्यहय;सह्यता

(२) लुओ मरलदी. ०वेद स्त्री० इरियाकिनारे
 यती ऐक वेद. -इ स्त्री० मर्यादा; सह्यता
 (-लणवपी, रभपी, सायवपी.)-डी वि०
 पुष्टिमार्गना भास आचार प्रभाणे आलनार'
 (२) स्त्री० पुष्टिमार्गनी आचार-प्रणाली
 मरन्यात वि० ['मरल' उपरथी] मरल
 पर आधार राभतु, मरल होय तो करवाकुं;
 'इरन्यात'थी छिदट्ट
 मरल स्त्री० [ज] धरुआ, पुथी [-राभपी,
 सायवपी = धरुआने अतुकणरहीने वर्तवुं.]
 मरलवेा पुं० [दे मरजीवव, सर० हिं.]
 इरियाभाथी मोती काढनार (२)[ला.] मरलियो
 मरद पुं०; स्त्री० लुओ मरडाट ०हुं स०कि०
 [सर० हिं. मरोडना, म. मुरडणे(का० मुरि=
 वाणकुं)] वाकुं वाणकुं, आभणकुं -डाट पुं०
 ['मरडाकु' उपरथी] मरडाकु ते (२) वकता, रीस
 (३) गर्व (४) लटको, यणो. -डाकुं अ०कि०
 'मरकु'नुं कर्मणि (२) वं'काकुं, गिसाहुं (३)
 लटका करवा -डाशि(-शीं, -शिं, -सीं)ग
 स्त्री० [सर० म. मुरडणे, हिं मरोडफली]
 आभणावाणी ऐक शिंग
 मरड पुं०; स्त्री० [सर० म (का० मलर)]
 मरडियो (२) मरडिया (पदार्थवाचक नाम).
 -डियो पु० ऐक लतनेा काकरो, जेने
 पकव्याथी यूनो पने छे
 मरडो पु० ['मरडाकु' उपरथी; सर० म मुरडा,
 हिं. मरोडा] ऐक रोग जेमां जाडा वाटे आभ
 तथा लोही पडे छे
 मरणु न०[सं] मोत, मृत्यु (२) नाश; पुवारी;
 अंत. [-आवकुं, थकुं, नीपणकुं = मोत
 आवकुं. -भभकुं = मरती वेणा सुभ न
 पडकुं; इभी थरने मरकुं (२) उत्तरकिया
 पराभर न यवी -सायवकुं = मरतानी सार-
 वार के उत्तरकिया पराभर करवा -सुधरकुं =
 मरती वेणा सुभ के पुण्य थवा (२) उत्तरकिया
 पराभर थवी] ०काळ(-ण) पु० मरवानो
 समय ०धात स्त्री० मरण थाय जेवो प्रसग.
 ०तोड वि० मरी नय तेकुं-तेटकुं ०धर्मी
 वि० मर्यादा, नाशवत ०पथारी स्त्री० मरलनी

दृष्टेशतवाणो मंडवाड के तेनी दशा.०पोक स्त्री०
भरलु यतां सजो तरत भूडे छे ते पोक.
०लाकटां न०प०व० शपने पाणवानां लाकडां.
०शील वि० भरलु पामे तेकुं, मर्य -लुामत
स्त्री० [+ वागत] भरलुकाण (२) अ० छवने
लेभमे -लुामिमुअ, -लुामिमुअ वि०
[+ वमिमुख, उन्मुख] देह छेडवानी
तैयारीभा होय तेवु -लुामि वि० (२) अ०
[+ वंत] भरलु सुधीनु -लुामि वि० छव
पर आच्युं होय जेवु, मोतनी परवा विनानुं
-लुामि वि० मर्य -लुामि न० भरलु

भरत न० + लुओ मर्य. ०के न० + [लुओ
भूतक] मडकुं

भरतपो. पु०[ज.] दरलने; मोमो [-र.अवो,
सायववो = सामाना दरलने आय न
आवे ते राने वर्तवुं]

भरद पु० [लुओ मड] पुअ (२) वीर पुअ
(३) वि० अहादुर वीर -दाई, -दानगी
स्त्री० पुअगतन (२) वीरता -दाना, -दानी
वि० भरदने लगतु; भरद माटेनुं, भरदने छाने
जेवुं -दा(-द)मी, -नी स्त्री० भरदाई
(-दाअवपी, -पतावपी.)

भरदकुं सं०किं लुओ मडकुं [लाएनार

भरभ पु० लुओ भर्म (प) -मी वि० भर्म
भरभत स्त्री० [ज] भराभत, लुओद्वार,
सभारकाभ [नततु वाळुं

भरडेा पु० [ज] मुरफह, स० म] जेक
भरकुं अ०किं [प्रा मर, स नृ] भरलु पामकुं,
नाग पामकुं (२) पुवार थकुं. हानि लोगववी
(३) धानुनी लरभ थवी (४) प्रवाली के इणतु
इध) अ० दर छितरी के शोपाई के सभाई जवुं
(५) टणकुं, इर भसवु के जवुं (तुअकारमा)
(६) डेकाओथी छिडी जवुं छिडो सोगरी भरी
गई (७) अ०न्य क्रियापद साथे 'थाथी जवु'
जेवा अर्थमा वपराय छे छिडो आणे
दहाडो नाहक आली अर्था अथवा गुरसामा
'कृनी छूतुं' जेवा अर्थमा वपराय छे. छिडो
जेकी भर। लरी भर। [भरताने भर
कहेकुं = तिरकार करवा क कडवु वेणु कहेकुं

(सामान्य रीते नकारमा वपराय छे. छिडो
भरताने भर कहेतेवो नथी) भरतां छपतां =
(अविध्यमा) कौछि दहाडो पणु भरतां भरतां
छिडकुं = गणीर भादगीभाथी सालु थवु
भरवा? = नाहक शा माटे? छिडो त्या
भरवा गयो छतो? भरी जवुं = शात पडवु;
अथ पडवुं (लुओ, लुअ)(२) करमावुं, रसकस
जतो रहेवो छिडो अर्थाथी छाय भरी गई छे
(३) स्थानेथी छिडी जवुं (रमतमा छिडो तेनी
सोगरी भरी गई (४) भरवा जेवुं इ अ के
स्थिति थयेकी पतावता उद्गार तरीके वपराय
छे छिडो भरी गयो पापला (४) थीछ क्रिया
साथे 'थाथी, कटाल्यो' जेवा अर्थमा
वपराय छे छिडो ना कही कहीने भरी गयो.
भरी पडवुं = पोतातु सधणु लेर वापरवु (२)
वारी जवुं भरी परवारवुं = (पथाय) भरीने
अलास थवु भरी श्रीटवुं = लुओ भरी पडवुं
भरी भरीने = जेभ तेभ करीने, महाभुरेकीजे
भरवो पु० [सर० म मुरवा = इभणा लाछ-
पाखानो ससुधाय] नानी काथी डेगी (२) [लुओ
भरवो] जेक छेड; डभरो (का)
भरदियो पु० [ज.] रालियो
भरदडा पुं० [प्रा. मरहकु (सं महाराष्ट्र) =
जेक छेड] जेक छेड.
भरदथा अ० [ज] लले पथार्था
भरदभ पु० [ज] भलभ, लेप
भरदभ वि० [ज] भरलु पामेकु, स्वर्गस्थ
भरा(-रे)ठलु स्त्री० [लुओ मगरी] भराहा स्त्री
भरा(-रे)की वि० [प्रा मरहकु (सं महाराष्ट्री)]
महाराष्ट्रतु (२) स्त्री० महाराष्ट्रनी लापा.
-हा पु० महाराष्ट्रनी रहेवास्ती
भराभत स्त्री० लुओ भरभत -ती वि० भराभत
कगवपी पडे तेवु (२) पु० भराभत करना०
माएस [स्त्री० छंसी
भराल(-ण) पुं० [सं] छे स -दा, -की(-णी)
भरिथुं न० [भरी' उपरधी] गरी (२) [ला]
भरी जेवुं तीपु -कोपी माएस
भरी न० [सं मरिच, मरीच] जेक नेलने
[कडकां = अडथु अडथु जेकुं; मगरीभा

भक्ष्या करकुं] भक्षसादो पुं०गरभ भक्षसादो
 (२) [ला.] व्यतिशयोक्ति (-भक्षरावचो)
 भरीव्यङ्ग्योल न० अेक छोड
 भरीयि पुं० [सं.] (सं.) दश प्रलपतिमाना
 अेक (२) स्त्री० किरण
 भरीयिका स्त्री० [सं.] भृगुलण
 भरीयी पु० [सं.] अर्थ
 भरीनो पु० [स्पे० मैरिनो] अेक लतना छिनतुं
 कापड (२) अे छिन पेदा करनार घेठानी लत
 भरु, ०देषा पुं०, ०भूमि(-भी), ०रुधडी
 स्त्री० [सं.] रत्न (२) भारवाड
 भरुडी स्त्री० [सर० मडुडी] आडनी भभोलभा
 भनविदो गोभलो (२) नानी भूपडी
 भरुत पुं० [सं.] पवन [गनियार
 भरुडिथो पुं० [‘भरोडडु’ छपथी ?] लुओ
 भरुड न० अेक छोड
 भरुड स्त्री० दरियाभा पाष्णीनी छिंदाथी तथा
 तणियानी लमीन पारभवातु सीसानुं दोरी
 आवेकुं साधन
 भरुवो पु० [स मरुवक, प्रा मरुअ, हिं मरुआ,
 मरुवा, म. मरवा] अेक छोड, भरुवो
 भरु व्य० [‘भरुवु’ छपरथी] (५) भर, लले, छोने
 भरुठण् स्त्री० लुओ भरुठण् (दा ललेतेरे
 भरुडी स्त्री० अेक वनरपति ^{भरुडु पा}
 भरुडी, -ठण्, -ठो लुओ ‘भरुडी’भा ^{भरुडी भा}
 भरु पु० [‘भरुवु’ छपरथी] मोत (२) मोतना
 लेवु दुःभा; हेरानगति
 भरुड पुं० [‘भरुडवु’ छपरथी] वांकि; पलण्;
 (व्यक्षरने) व्याकार (२) लुओ भरुडो. ०दारे
 वि० भरुडवाणो (व्यक्षर). ०पुं सं छि०
 लुओ भरुडुं -डी स्त्री० भूय विषाडवानो रू
 भरुड पुं० [सं.] वाहरो
 भरु वि० [सं.] नाशवत, भरुवाना नरीभवाणुं
 (२) पुं० भाषुस. ०त्प न०. ०दोड पुं० मृत्युलोकि
 भरु पुं० [फा] लुओ भरु
 भरुन न० [सं.] योणवुं ते (२) दभन; नारा
 भरुडुं स० छि० [सं] मृदू - मर्दवुं भरुन करुं
 भरुडि, -नगी, -ना, -नी, -भी, भरुडि,
 भरुडिभी [फा.] लुओ ‘भरुड’भा

भरु पु० [सं] धूपी वानः लेद (२) रुदस्थ;
 तात्पर्य (३) भरुग्यान ०भार पुं० अेक
 क्षा० (?) ०आडी वि० रुदस्थनु अडण्
 करनारुं ०पु वि० भरु लक्षणर, यतुर,
 ०लेद पु०, ०लेदन न० भीलनी धूपी वातो
 भ्रुडार पाडवी ते ०लेदी वि० भरुग्यानने
 लेदनार ०वयन न० भ्रुडण्. ०विद पुं०
 भरुड. ०वेधक, ०वेधी वि० भरुलेदी.
 ०वेधकता, ०वेधिता स्त्री०. ०रुधल(-ण),
 ०रुधान न० ल्यां छल यवाथी मृत्यु थाय
 तेवो शरीरने कामण लाग
 भरुड वि० [रव०] भरुड व्यवाण करु (२)
 पुं० [सं] व्यवाण (पाडडा वगेरेने). -रुंत
 वि० भरुड करु -रुड पु० भरुड व्यवाण
 भरुण(-णुं) वि० [‘भरु’ छपरथी] भरुवाणु
 भरुडि, -दा [सं] स्त्री० छड (२) व्यदण्;
 विवेक. [भरुडि आंकिपी, टोरपी = छड
 डरावपी. -छडलंधपी, छोडपी, भूकपी
 = व्यदण् छ सत्यता तनवी. -रुणपी,
 सायवपी = व्यदण् लणवपी] ०वेध स्त्री०
 भरुनदवेध. ०(-दा)रील वि० विनथी;
 व्यदण्वाणुं. -रुडि वि० [सं.] भरुडिवाणु
 भल(-दल) पुं० [सं] मल्लु कुरतीभान्, पडेलवान.
 ०कुदती स्त्री० मल्लयुद्ध
 भल(-ण) पु० [सं] मेल (२) विधा
 भलकट पुं० [भल, मेल + कट] कायणीने
 छाती छपरने भाग
 भलक भलक व्य० [सं. मुकुल परधी ?] भरुड म
 छसतु होय अेम छि० भो भलक भलक थाय छे
 भलक(-का)पुं व्य० छि० [लुओ भलक भलक]
 भलक भलक थुं, भलकडुं, मड मड छसवु
 भलकड पु० [‘भलकवु’ छपरथी] भरुड ग्मित (२)
 छप, व्यानद -पुं व्य० छि० भलकडुं
 भलकडुं वि० [‘भलकवु’ छपरथी] सहेनभां
 भलकडुं लय तेवु(२) [सर० मोणु] मणगुणुं
 (३) न० [सर० मडकुं; सर० दे. मल्लि =
 कुंड] द्वाष्णी
 भलकड पु० [व] देवलोक
 भलभभ, भलभंभ पुं० [मल्ल + रतरल, सर०

हिं, म. मल्लाव] कसन्त भाटेनो वाकडानो
 लागे ओक भास थालेसो [यक
 मलयक न० [सं] मल - पापत्रप शरीरतु कल्पित
 मलत्याग पु० [सं.] आडे इरुं ते
 मलयतु वि० [दे मलपित्र = गर्भा आवेत्तु,
 सर० म मलपर्णे] उभंगमा हाडधी धीमे धीमे
 थालतु
 मलयपारी वि० [द्राविडी मल्ल = पर्वत + पार
 (म वार = पठ, स वार = प्रदेश) = दुगशाण
 प्रदेश] मलयपार प्रातनु
 मलय पुं० [अ. महंम, सर० म.] गडगूमड
 ठिपर थोपडवानुं औषध ०पटी(-ही) स्त्री०,
 ०पटो(-हो) पु० मलयमवाणी लूगडानी पटी
 हे पटो [(-करवी(-वे), भारवी(-वे),
 लगावची(-वे।)]
 मलयमल न० स्त्री० [हिं. (सं मलमलक = लंगोटीतु
 पातणु वस्त्र)] ऐक लतनुं पारीक कापड - व्ही
 वि० मलयमलना पोततु. वणुं पारीक
 मल(-ण)भास पु० [सं] अविक्त भास
 मलय, गंगिरि, ०पर्वत पु० [सं] (स)
 इक्षिण्मा आवेसो अदनना नंगलवाणो पर्वत.
 -यागरु न० [+ अगल] मारामा सारी सुभड
 -याचल(-ण), -याद्रि पुं० [+ अचल,
 अद्रि] (सं) मलयगिरि -यानिल पु०
 [+ अनिल] मलय पर्वतमाथी आवतो पवन
 मलडुं सं० किं [सं मिल] मणव (२) [प्रा मल
 (स मृद्), सं० हिं. मलना] मलयतुं, इषावतु
 मल(-ण)शुद्धि स्त्री० [सं] आडे इरवा अडुं
 हे आडो साइ आववो ते
 मलयालम स्त्री० इरण प्रातनी लाषा
 मलयंग वि० [हिं] भरत (इंधीर)
 मलार्थ स्त्री० [फा बालाइ, सर० हिं, म.] इंधनी
 तर (२) वकारे धी - तरववाणो, इंधनो लुडो
 करानो वाग, 'डीम' [-नो उतारो = मलार्थतुं
 उत्पन्न - इंधमाथी ठानरतो ज्यो.]
 मलापुं वि० [सं मल (?) + अक्षि] पाडुं
 मलाणे पु० [लुओ युलाने] भयार्हा, अडण
 (२) अे आतर पणाती लाज काठवानी हे पडो
 राखवानी क्रिया (-पाणवो, राखवो।)

मलाभष्ठी (ला') स्त्री० मलावतुं ते (१)
 मलार (ला') पुं० [सर० हिं, म मलहार] ऐक
 राग -री स्त्री० मेघरागनी ऐक रागणी
 मलावडा (ला') न० अ० व० [लुओ मलावतुं]
 भीडु भीडुं जोडी सारु लगाडु ते -डो
 पु० मलावो
 मला(-ण)वरोध पु० [सं] अथकाप
 मलावतुं (ला') सं० किं [लुओ मलावतुं
 तेतु प्रेरक] अडलावतुं, ठीपावतु (२)
 ल'आवतु, अतिशयोक्ति करवी.
 मलावो (ला') पु० मलावतु ते
 मला(-ण)शय न० [सं] रागीरमा मणने
 रडेवानु रथान [राजकत्री
 मलिक पु० [अ] राल -का स्त्री० राणी,
 मलिन वि० [सं] मेडु वता स्त्री०
 मदीदो पु० [फा मालीदह; सर० म मलिन,
 हिं मलीदा] यूरुं (२) सरववाणो जोराक
 (३) [ला.] मार
 मदीरे न० (का) जीण्ण पोततु अने काणा
 रंगतु काठियाणीतु ऐक लतनुं ओढणु
 मलूक वि० [अ] उत्तम
 मलेक पु० [अ. मलिक] मुसलमानानी ऐक
 लतनी माणूस [राटियो ताव
 मलेरिया पुं० [इं] मच्छर करडी आवतो -
 मलोपुं न० [माल + रपु] रें (टथानी भाण न
 भरती लय माटे जे दीगलीनी वर्ये धलाती
 सणीओमांनी हरेक [मलोभां भीडां करवां
 = मलोभामाथी रवाड शोधवा जेवो मिथ्या
 प्रयत्न करवो]
 मलो(-णो)रुमग पुं० [सं] मणत्याग
 मल्ल वि० [सं] मलयुत अने कसरती (२) पु०
 पडेलवान (३) जौडकाडीन ऐक प्रल ० सुद्ध
 न० कुरती ० रंग पुं० अभाडो विधा
 स्त्री० कुरतीनी कणा अने शाख
 मल्लिका स्त्री० [सं.] ऐक वेळ अने तेतु डूल (२)
 ऐक छड ० ढा पु० हसनी ऐक लत
 मवडावतुं, मवाडतुं सं० किं ['मावु' ठिपरथी]
 माय तेम करवु; सभावतुं
 मवाळ(-ण) वि० [सं मवाळ (सं. मृदुल)]

(बहालधी छिद्युं) मोणुं, नरम, 'मोडरेट'.
 ०पक्ष पुं० नरम 'मोडरेट' लोकनो पक्ष
 मवाली पुं० [फा.] कंगण; लिपारी (२)
 [सर० म] गुडो
 मश(-स) न० [लुओ भिष] गहातु
 मशक स्त्री० [स., फा. सर० म मसक] पाणु
 लरवानी बामडानी डायणी (२) मचर
 मश(-स)कडो पुं० लुओ मसकडो
 मशगुल वि० [ज.] निमश; धीन
 मशर(-रि)क स्त्री० [ज.] पूर्व दिशा
 मशर पुं० [ज. मश्रू; सर० हिं. मशरू; म.
 मश्रू] रेशम तथा सूतगु वण रंगना
 पटावाणुं कपडुं
 मशरुं वि० [ज] प्रभ्यात. लणुणु
 मशागत स्त्री० [ज मशक्कत; सर० म.]
 महेनत (२) रोज, मजुरी
 मशाह स्त्री० [ज] बाकडी उपर चीधरा वोटो
 सणगाववानो काकडो ०थी, -ली पुं०
 मशाल धरनारो
 मशि(-सि)याध वि० ['माशी' उपरथी]
 मासीनु के मासी तरक्षु
 मशी पुं० [सं मशी के मशक उपरथी; सर०
 म] (च) गवारभा पडतो रोग
 मशी(-रनी) स्त्री० [स] काण, मेश (२) हात
 धसवानो के काणा करवानो झूहा (३) [सं.
 मशक, मश] मचर जेवुं करडतु नातु नंतु
 मशीन-जन स्त्री० [ई] यंत्रधी अपाटोनेर
 गोणीओ वरसावती ओक भास धंरुक
 मशकरी स्त्री० [फा. मस्करगी; सर० म. मस्कारी,
 हिं. मसखरी] मलक, डडो; टोण. ०पेरे
 वि० मशकरीभा रायनार -रौ पुं० मशकरी
 करनारो (२) विदूषक; रगडो
 मस वि० [सर० म. (फा मस्त)] पुं० (२)
 न० [लुओ मश] भिष (३) पुं० लुओ मसो
 मसकडो पुं० [ज. मिस्कलह; सर० हिं.]
 (सु.) ओपवानुं दोडानुं ओलर
 मसकडो पुं० [फा.] माणण (२) शिभंड माटे
 छीनुं पाणु जडी नाभी तैयार करेवो दोडा
 (३) [ला.] भुशामत [-मारवे, लमारवे =

भुशामत करवी] [गाडीये जेहेलुं
 मसनद स्त्री० [ज.] गाडी, तपत. ०नरीन वि०
 मसनवी स्त्री० [ज.] काथनो ओक प्रकार
 मसमसपुं अंकिं [प्रा. मघमघ] मधमधुं
 मसरको पुं० [दे. मसरक = सभेटु, स कोचतु ?
 के अ. मसरत = आनंठ] करडाडीनो जेण;
 मर्मवयन
 मसकत स्त्री० [अ मस्कहत] साथे मथीने
 यती विचारणा, संतलस; संलाह ०सभिति
 विषय निवारणु सभिति -तिये पुं०
 संलाह आपन
 मसवणी स्त्री० [लुओ मतसरवणी] गैरीपूनन
 मसवाडी स्त्री० [ज. मवाश = डोर उपरथी]
 लरवाद पसेथी डोर यराववा फडल देवातो कर
 मसवाडुं न० [ज मवाश = डोर + वाडो] धरनी
 पाछणनो वाडोनो लाग
 मसवाडो पुं० [लुओ मसवाडु] गामतु पछवाडु;
 लागण (२) ['मास' उपरथी] मडिनो -६६
 पुं० ०००००० गलिवरथाना मडिनो
 मसणपुं संकिं [दे. मसार = सुं वाणुं करवानो
 पथर; के प्रा मसिणव (स ब्रसणित) = सुं वाणुं
 करेणु; सर० हिं. मसलना, म. मसंडण] वसीने
 जेणवु, गडडु, मडेन करतु
 मसाणु न० [प्रा. (सं इमशान)] रमशान.
 [-जभाणुं = अय जो पभाडे तेवु काळ करवा
 पिशाच वगेरेने जोलाववा -भां जपुं = मरी
 जपु (डिहां मसाणुभां जां = मरी जां -
 गुस्तानो डडुगार) (२) मरी गयेडाने पाणवा
 के हाटवा रमशानया जपुं -भांथी जे'थी
 काहेलुं = तदन अशक्र ने निर्वाय] -णियुं
 वि० मसाणुं (२) रमशानमा जपुं आवेलुं (३)
 [ला.] कंगण, अपशुकनियुं [मसाणिया
 लाडु = थोडा धीना लाडु (२) दिसगीरीनु
 मिथान; प्रेताज] -णिये पुं० मडडा साथे
 रमशानया गयेवो भास (२) मसाणुनो ल गी.
 -णी वि० मसाणियु; कंगण (२) पुं० पाणती
 के हाटती वभते धार्मिक क्रिया करानार (३)
 मरणक्रिया माटेनो सामान वेचनार (४)

अेक पारसी अडक (५) [स. महासाधनिक]
 मोटो साधक
 भसात स्त्री० [अ मिसाहत, सर० म. मसाद]
 भेडवानी नमीननी भापणी (२) महेसूख
 भसादो पु० [अ. मसालह] रसोर्धमधमाठ-
 वाणी हे स्वादिष्ट करवा नाभवानो तेलनो (२)
 डोर्ध थीज भनाववा जेर्धती सामशी (३)
 यण्वा माटे रती थूनो वजेरेनो काखवेवो भाव.
 [-काडवेो = अडवाणो काडवो, भूष भारवुं,
 इठवुं, के थकववु -अडवेो, थवेो = भसालानी
 असर थवी -पूरवेो = उशेकरवु (२)
 अतशयोजित करवी, रसिक करवु -अभर-
 ववेो = ववावु, पहलाववु, रसिक करवुं.]
 -दा (-दे)दार वि० भसालावाणु
 भन्नि(-सी) स्त्री० [सं] लुओ भशी
 भन्निथार्ध, भन्निथेणु वि० लुओ भशियार्ध
 भन्नी स्त्री० [सं.] लुओ भशी (२) शेरडीनो
 अेक रोग (३) पुं० लुओ भसीड
 भन्नी(-न्नि)ए स्त्री० [अ. मस्जिद; सर० म.
 मशीद] भुसलभानोतु अडगी करवानु लहेर
 भकान, निभाज पढवातु न्यान. [(निभाज
 पढता) भन्नीए डोटे वणभवी = लखुं करवा
 लता पचातभा इसावातु थवु - अला वणगवी.]
 भन्नीह(-हा) पु० [अ] धसा भन्नीह
 भन्नु(-न्नु)र स्त्री० [सं.] अेक लतनी ङण
 भन्नुहो पुं० [सर० म मसुदा; लुओ भुसदी]
 भरडो; 'डूडू' (-धडवेो)
 भन्नुर स्त्री० लुओ भन्नुर
 भन्नुरियुं न० [प्रा मसरय (सं. मसरक)] गेण
 ओशिकं. उदा० गावभन्नुरियु
 भन्सो पुं० [हिं मसा, प्रा मस(स मश)]
 चाभडी उपर भाजेवी गेण जाठ (२) अर्श;
 हरस [भहिना (अ. ग्राम्य)
 भन्सोडा पु० अ० व० [लुओ भसवाडा] गर्लना
 भन्सोडुं न० [हिं. मसुडा] हाततु पेडवुं; अवाणुं
 भन्सोतुं न० [सं. मशी + पोतु] खूला उपरना
 गरम वासणु पकडवा वपरातु वीथर
 भन्कती वि० [फा] मन्कत अंइरतु
 भन्निह स्त्री० [अ.] लुओ भन्नीह

भन्त, -न्तान वि० [फा.] भन्मातु, उन्मत्त;
 अकथूर -न्तार्ध स्त्री० भन्तपणुं, भन्ती
 भन्तक न० [सं.] माथुं. [भन्तकपूज करवी =
 कभणपूज करवी (२) भाथाडो करवी]
 भन्तार्ध, -न(-नुं) [फा.] लुओ 'भन्त'भां
 भन्तिक(-णक) न० [सं.] माथु (२) भगज.
 वविधा स्त्री० भाथाना घाट परथी भातसिक
 शक्तिओ पारभवानी विधा, 'रेनोवेलु'
 भन्ती स्त्री० [फा] तोडान (२) भन्त डालत.
 ०भोर वि० तोडानी
 भन्तूल स्त्री०; न० साणभा वपराती देशभनी
 डोडकी (२) पु० [पो.] वहाणुनो कृवास्तल
 भन्तनड स्त्री० [अ; सर० म, हिं. मसलद]
 भन्तनड, पाट, गाडी: सिंहासन
 भन्तलहत स्त्री० [अ] भसलत; सलाह व्यापवी
 लेवी ते [-भी स्त्री० मडकूथपणु
 मडकूथ वि० [म, लुओ मोडू] सुलतवी
 मडत वि० [सं] मोटु. -ती वि० स्त्री० मोटी
 (२) स्त्री० मडता (३) अेक लतनी वीणा.
 -ता स्त्री०, -रव न० मोटापणु; भडिभा
 (२) अगत्य, प्रतिष्ठा. -रवाकंक्षा स्त्री०
 [+ आकाक्षा] महाकाक्षा, मोटाई मेणववानी
 धरुळा -रवाकंक्षी वि० मडतवाकाक्षावाणु
 -रवैपणु स्त्री० [+ क्षेत्रणा] मडरवाकाक्षा
 मड(-डे)ताथ पु० [फा] अंद्र (२) स्त्री०
 वाडनी (३) अेक दारभातु
 मड(-डे)भूथ वि० [अ] अथ
 मड(-ह)भड पु० [लुओ मडभड] (सं.)
 धरलाभना पेगणर -ही वि० मड'भडुं;
 तेमनु अणुथाथी
 मडभट्टियान वि० [लुओ मडभडी] भुसलभान
 मडदोकि पु० [सं] [पौराणिक लुगोणना]
 उपरना सात दोकभानो येथो दोक
 मड(र्ष) पु० [सं.] मोटो ऋषि
 मडंत पुं० [सं] महत् परथी, सर० हिं, म] मोटो
 साधु, महाधिकारी -तार्ध स्त्री० मडंतपणुं
 मडंभड, मड भडी पुं० [अ.] लुओ 'मडभड'भा
 मडा पु० [प्रा माह (स. माव)] भाव-भाह
 भडिनो

महा वि० [सं.] (समासमा) मोडुं (कभ धारय
 अने षडुनीडि समास तथा हेटशाक अनिय-
 मित शब्दाना व्यादिमा व्यावतु 'महदु' (३५)
 ०कवि पुं० मोटो कवि ०काथ वि० मोटा
 शरीरवाणुं. ०काल(-ण) पुं०(सं.)महादेव.
 ०कादी(-णी) स्त्री०(सं.)लयंकरदवउपवाणी
 दुर्गा. ०काले(-णे)श्वर पुं० (सं) धार
 ल्योतिविंगमानुं ऐक ०कांथ न० मोटु
 हे महान कांथ. ०कांक्षी वि० महत्त्वा-
 कांक्षी ०जन न० मोटो प्रतिष्ठित भण्ड
 हे गाभना तेवागोतुं मडण (२) सन्धा
 धंधादारीगोतुं मडण हे सय ०जनिपुं
 वि० महाजनने लगतुं (२) धणी वगरतु;
 रामहाडि ०जनी स्त्री० नागरी लिपिने ०ज-
 पूतानामां वपगने ऐक प्रकार. ०तल(-ण)
 न० सातमानुं पांचयु पाताण. ०तमता स्त्री०
 महात्मापण्ड. ०तमा वि०महान आत्मवाणुं
 (२) पुं० तेवा पुरुष; संत ०दशा स्त्री०.
 भुप्य ब्रह्मी स्वसर. ०देव पु०(सं) शिव.
 ०द्वार न० भुप्य द्वेवान्ते. ०न वि० मोटुं,
 महत. ०नुष्ठाव वि० मोटा मनतुं; उदार; महा-
 शय (२) पु० तेवा पुरुष (३) (सं) ते नाभने
 ऐक धर्म-संप्रदाय. ०नुष्ठाविता स्त्री०.
 ०पद्म न० मो व्यजल(२)पौतुं कभण वपातक
 न० मोटु पाप (ब्रह्महत्या, सुरापान, चोरी,
 शुभपत्नी साथे व्यलियार, अने अे चार साथे
 सग, अे पांच) ०पातकी वि० महापातक
 करनार ०पुरुष पुं०सलजन,सत्पुरुष. ०पूल
 स्त्री० भास प्रसंगे, कराती मोट्री पूल. ०प्राज्ञ
 वि० महादुष्ठाव; महापुरुष. ०प्रभु(०छ)
 पु०(सं.)वल्लवाचार्य. ०प्रलय पुं० चारसो
 भत्रीस करंड वयोने अते धतो मनातो सृष्टिने
 सभूणगे नारा. ०प्रसाद पु० देवतुं नैवेद्य
 (२)जगनाथछने अदेसो लात ०प्रस्थान न०
 भृत्य. ०प्राज्ञ वि० महान प्रज्ञावाणु; 'मारट-
 भाध-ड.' ०प्राणु वि० (व्या) नेने उच्चार
 करता वधारै प्राणु वपराय छे ते -कवर्ग वगेरे
 द्वरेक वर्गने धीले अने शोथो व्यजन, तथा
 श, ष, स अने छ ०प्राणुत्व न०. ०जला

स्त्री० ऐक वनरपति. ०प्राणु वि० मोट्री
 लुनवाणुं (२) शूरवीर, भणवान. ०प्राधि
 पु० [सं] भगवान शुद्ध (२) श्रेष्ठ ज्ञान.
 ०भाग वि० वाच्यशाणी (२) सदाचारी.
 ०भारत वि० षडु मोटुं अने मुग्धेव (२)
 न०(सं.) ने नामतुं प्रसिद्ध महाकाव्य.
 ०भाष वि० मोटा भाष हे भाषनावाणु
 ०भिनिकभणु न० [+वमिनिक्कमण]
 महान त्याग हे सन्धास (शुद्धने) ०भूत
 न० भूगणत्व; पंचमहाभूतमातुं द्वरेक. ०भति
 वि० शुद्धिशाणी (२) उदार विनवाणुं.
 ०भन वि० मोटा-उदार मनवाणुं. ०भट्टो-
 पाध्याय पुं० षडु मोटा विधाध्याय (२)
 अश्रेष्ठ सत्य तरक्षी अंरकृतता पंडिनने
 मगतो ऐक छत्रकाय. ०भंत्री पु० प्रधान मंत्री.
 ०भान पु० वडो अर्थात् (२) विद्यापीठ-
 ने मत्री. 'रत्निकद्वार' (३) महावत. ०भाया
 स्त्री० (सं) जगतनी कारकवून अविधानी
 अविधानी, दुर्गा (२) शुद्ध भगवाननी म तातु
 नाम (३) लक्ष्मी (४) केनादी दैतिक
 जगत सत्य ज्ञाथ छे ते भाया. ०भारी
 स्त्री० भरथी; क्रोदेश व्यज्ञ पु० नित्य करवाना
 पाय यज्ञ (ब्रह्म-देव पित भूत वृ०)मानो द्वरेक.
 ०यान पु०(सं.)ऐक ज्योद्ध संप्रदाय. ०रजत
 न० सेतुं ०रथी पुं० ऐकसो दश हलर
 योद्धाओ भागे लडी शके तेवा पशकमी
 लक्ष्यो. ०रज पुं० मोटो सान; सत्राट (२)
 वैष्णवोना आचार्य (३) ब्राह्मण, सत. सल
 वगेरेना संप्रोधन नरीकवपराय छे(४)ब्राह्मण
 रमोद्यो. ०राल(-या) पुं०सत्राट. ०राल-
 धिराज पुं०सर्वोपरी सत्राट. ०राष्ठी स्त्री०
 वडी राष्ठी ०रान्ति(-त्री) स्त्री० शिवरात्री;
 महा वड १४नी रात्री (२) महाप्रलयनी रात्री,
 काणरात्री (३) भधरात पछी ये मुहूर्तने
 समय. ०राष्ट्र पुं०; न० (सं.) शुभरातनी
 दक्षिण अने कर्णाटकनी उत्तरे आवेयो अरथी
 समुद्रना किनारा परने प्रदेश. ०राष्ट्री वि०
 महाराष्ट्र, -ने लगतु (२) पु० महाराष्ट्रने
 रहेवासी (३) स्त्री० महाराष्ट्रनी प्राकृत

लाया ०रेखा स्त्री० (—) व्याप्तुं विरामयिष्यन्
(व्या.) ०इषकं न० 'अेलेगरी'. ०द्वैरेष न०
अेकं नरकुं नाम, द्वैरेवधीय लयं कर नरक
०लक्ष्मी स्त्री० नारायणुनी शक्ति (२) व्यपार
स पति (३) अेक छंद. ०लथ न० महैल (२)
पवित्र धाम, महिर (३) लाहरवा वडमां
करवानु मोट्टु श्राद्ध (४) मोटो विनाश ०वञ्च
पुं० संगीतमा अेक अलंकार. ०वाक्य न०
'तरवमसि' वगेरे जेवु अ्रहप्रतिपादक
उपनिषदनु वाक्य. ०विद्यालय न० ०। ये।
अव्यास कन्वानी वडी शाणा, डोलेज.
०विराम न० ( ) व्याप्तु महाविरामनु विह्यन्
(व्या.), 'कोलन'. ०वीर पुं० मोटो पराकंभी
पुरुष (२) [सं.] ज्योवीसमा जैन तीर्थं कर
(३) छत्रमान (४) गरक. ०व्यथा स्त्री० लारे
वेदना. ०व्रत न० मोट्टु-भूष ०वृत्त व्रत (२)
पाथ मोटा व्रत (अहि सा, सत्य, अस्त्येय,
अ्रह्यथर्थ, अपद्रियह) तेमानु वरेक (३)
अवननी अनिवार्यं इरु. ०शय वि०
[+ आशय] ०अय आशयवाणु; सन्जन
(२) पुं० तेवे भाणस (३) अ जेवु अेक
मानवाचक. ०डा० भारतर महाशय. ०शयी
वि० महाशय ०शं कु न० इत्य महापत्र
(स प्या) ०शाणा स्त्री० 'डोलेज' ०सभा
स्त्री० मोट्री विशाण सला (२) (सं.) 'डेथेस'
०समिति स्त्री० मोट्री समिति (२) (सं.) 'ज्योव
थडिया डेथेस कमिटी' ०अंस्कृत न०
वेदनु संस्कृत ०सागर पुं० मोटो समुद्र
०स्थविर पुं० २० वर्षं लूनो ज्योद्ध लिधु
महाजरीन वि० पुं० [फा मुहाजरीन] ०हिन
करनारे, ०हिनरती [महात्वाणु]
महान वि० लुज्यो 'महा'मा मोट्टु, लान्य,
महाणो पुं० [फा. महावा] लार; वकर
महार पुं० [म] अेक अंत्यल लतने
भाणस-लगी [यावडत
महारत पुं० [ज] महारपथ; उस्ताही,
महाल पुं० [ज] तालुका, परगणानो अेक भाग.
०क(-का)री पुं० महालनो वहीनटडा
महालपुं अंकिं [दे. मल्ल] हाडमाठधी ने

आनंदाभा अर्धा तर्धा इरु (२) मोल कन्वी,
लहर करवी
महागत पुं० [स. महामात्र सगं म महात,
माहूत. हिं] हाथीनो हाडनार
महावने पुं० [ज] अव्यास; देव (२)
शिररती, आधु वहीनट. [-करवे, -पाठवे =
अव्यास - देव पाठवा]
महासभो पुं० [अ मुहास्वह] हिसाण
महाभरती स्त्री० [सं महा + स. सरट = गरीणी]
पृथ्वी परथी नाभुड यथेकुं अेक मोट्टु प्राह्मी
महांत वि० [स. महत्] + मोट्टु, महान
महि(-ही) स्त्री० [सं] पृथ्वी. ०तल(-ण)
न० पृथ्वीनी सपाठी ०धर पुं० पर्वत
०नाथ, ०पति, ०पाल(-ण) पुं० गल
महिना, ०हार लुज्यो 'महिना मा
महिना पुं० [सर० हिं महीना, फा माह; सं
मास] भास, वरसना पार लागमानो अेक के
तेटवो समय (२) [ला] मासिक पगार.
[-आववे, थवे = (अने) अलडावुं, अनु
आववानी मुदत पूरी थवी (२) मासिक पगार
आववे -करवे, डराववे, पांथवे =
मासिक पगार डगववे -अरवे = महिना
नेटली मुदत वीनी लवी (२) अटकावने
वधत थं जवे; गर्लं रडेवे] -ना पुं०
०००० [ला] गर्लं रडेवे ते (-रडेवे,
-होवा) (२) काव्यनो अेक प्रकार, जेमां
पारे महिनाने अणुलक्षनो विषय होथ छे.
-नाहार पुं० मासिक पगारे नोकरी करनार
०भास पुं० लगलग अेक भास नेटवो समय
महिमा पुं० [सं] प्रताप, यश (-कडेवे,
-आवे, -जोलावे) (२) स्त्री० मोट्टु गवअ
लेवानी योगनी अेक सिद्धि ०वान वि०
महिमावणु
महियर न० [सं मातृ + गृह, प्रा माड + कर;
सर० म माहेर] पियर
महियारी स्त्री० ['मही' उपस्थी] लरवाणु,
गोपी (२) गोवळनी पूल करनार स्त्री
महिला स्त्री० [सं.] स्त्री (२) राह्मी. ०अम पुं०;
न० [+ आश्रम] स्त्रीओ भाटेनी आश्रम नु ग्या.

महा वि० [सं.] (समासमा) मोडुं (कर्मधारय
 अने षडुत्रीछि समास तथा इट्टाक अनिय-
 मित शब्दाना व्यादिमा व्यावतु 'महात्तुं ३प)
 ०कवि पु० मोठा कवि. ०काय वि० मोठा
 शरीरवाणुं. ०काल(-ण) पुं०(सं.)महादेव.
 ०काटी(-णी) स्त्री०(सं.)लोकंकर स्वयंप्रवाणी
 दुर्गा ०काळे(-णे)श्वर पु० (सं.) पार
 न्योतिर्लिं गमातुं ऐक. ०काव्य न० मोडु
 के महान काव्य ०कांक्षी वि० महत्त्वा-
 कांक्षी ०जन न० मोठा प्रतिष्ठित भाणुस
 के गाभना तेवाओतु मडण (२) सरभा
 धंधादारीओतु मडण के सध ०जनियुं
 वि० महाजनने लगतु (२) धण्णी वगरतु,
 रभडाडि. ०जनी स्त्री० नागरी लिपिना ०ज-
 पूतानामा वपगती ऐक प्रकार. ०तल(-ण)
 न० सातमांतुं पायसु पाताण. ०लता स्त्री०
 महात्मापणुं. ०लमा वि०महान् आत्मावाणु
 (२) पु० तेवा पुरुष, सत ०हरा स्त्री०.
 मुप्य ग्रहनी असर ०द्वेव पुं०(सं.) शिव
 ०द्वार न० मुप्य द्वेवान्ने. ०न वि० मोडु,
 महत् ०नुभाप वि० मोठा मननु; उदार, महा-
 शय (२) पु० तेवा पुरुष (३) (सं.) ते नामने
 ऐक धर्म-संप्रदाय ०नुभापिता स्त्री०.
 ०पद्म न० सो अमज (२) धोळुं कभण ०पातक
 न० मोडु पाप (अक्षय्या, सुरापान, योरी,
 गुरुपत्नी साथे व्यलियार, अने अे यार साथे
 संग, अे पाय) ०पातकी वि० महापातक
 करना ०पुरुष पुं०सलजन, सत, पुरुष ०पूल
 स्त्री० आस प्रसंगे कराती मोठी पूल. ०प्रज्ञ
 वि० महाबुलाव; महापुरुष. ०प्रभु(०ण)
 पुं०(सं.) वस्त्रलाचार्य. ०प्रद्वय पुं० चारसो
 पत्रीस करेड वर्षेनि अ ते यतो मनातो सृष्टिने
 समूणगो नारा. ०प्रसाद पु० देवतुं नैवेद्य
 (२) नगलायणने अढेले लात ०प्रस्थान न०
 मृत्यु ०प्राज्ञ वि० महान प्रज्ञावाणु, 'मारर-
 माध-ड.' ०प्राणु वि० (व्या) जेना उच्यार
 करता वधारे प्राणु वपराय छे ते - कवर्ग वगेरे
 दरेक वर्गना थिल्ले अने योथो व्यजन, तथा
 श, ष, स अने ह. ०प्राणुत्व न०. ०पला

स्त्री० ऐक वनरूपि ०प्याणु वि० मोठी
 लुलवाणु (२) शूरनीर, जणवान ०प्राधि
 पुं० [सं.] लगवान युद्ध (२) श्रेष्ठ ज्ञान
 ०भाग वि० लाग्यशाणु (२) सदाचारी.
 ०भारत वि० षडु मोडुं अने मुकेश (२)
 न० (स) ने नामतुं प्रसिद्ध महाकाव्य.
 ०भाप वि० मोठा लाव के लावनावाणु.
 ०भिनिष्ठमणु न० [+ अभिनिष्क्रमण]
 महान त्याग के सन्यास (युद्धने) ०भूत
 न० भूगतत्त्व; पंचमहाभूतमांतुं दरेक. ०भति
 वि० युद्धिशाणु (२) उदार चित्तवाणुं
 ०भन वि० मोठा-उदार मनवाणुं. ०भद्रे-
 पाध्याय पु० षडु मोठा उपाध्याय (२)
 अश्रेष्ठ रात्र्य तरुथी संस्कृतना पडितने
 मगती ऐक धर्मकाय. ०भंत्री पु० प्रधान मत्री
 ०भान पु० वडो अर्भाय (२) विद्यापीठ-
 ना मत्री, 'रत्नितूर' (३) महावत. ०भाया
 स्त्री० (सं.) जगतनी कारुण्यवृत्त अविधानी
 अविधानी, दुर्गा (२) युद्ध लगवाननी मातातुं
 नाम (३) लक्ष्मी (४) जेनाथी लौकिक
 जगत सत्य ज्ञाय छे ते भाया ०भारी
 स्त्री० भरडी; कोलेरा ०यज्ञ पु० नित्य करवाना
 पाय यज्ञ (अह्न-द्वेव-पित भूत वृ०) भागो दरेक.
 ०यान पु०(सं.) ऐक षोडश संप्रदाय ०रेजत
 न० सोतुं ०रथी पु० ऐकडो दश हलर
 योद्धाओ सामे लडी शके तेवा पराकमी
 लक्ष्येथो. ०राज पु० मोठो राज, सत्राट (२)
 वैष्णवोना आचार्य (३) आहाणु, संत, राज
 वगेरेना संधोधन तरीके वपराय छे (४) आहाणु
 रसोध्यो. ०राल(-या) पुं० सत्राट. ०राल-
 धिराज पु० सर्वोपरी सत्राट ०राष्ठी स्त्री०
 वडी राष्ठी. ०रात्रि(-त्री) स्त्री० शिवरात्री;
 महा वड १४नी रात्री (२) महाप्रलयनी रात्री,
 काणरात्री (३) मधरात पथी जे मुहूर्तना
 समय. ०राष्ट्र पु०, न० (सं.) शुभरातनी
 दक्षिण अने उत्तरिंकनी उत्तरे आवेलेो अरथी
 समुद्रना किनारा परतो प्रदेश ०राष्ट्री वि०
 महाराष्ट्र, -ने लगतु (२) पु० महाराष्ट्रने
 रडेवारी (३) स्त्री० महाराष्ट्रनी अकृत

लाषा ०रेखा स्त्री० (—) व्याजं विरामचिह्नं
(व्या.). ०रूपकं न० 'अलेगरी'. ०रौरव न०
अेकं नरकं नाम, शैरवधीय लयं करं नरकं
०लक्ष्मी स्त्री० नारायणी शक्ति (२) अपार
संपत्ति (३) अेकं छंद. ०लय न० महल (२)
पवित्र धाम, मंदिर (३) लाहवा वडमा
करवानु मोट्टुं श्राद्ध (४) मोटो विनाश ०वज्र
पुं० सगीतमा अेकं अलंकार. ०वाक्य न०
'तरवमसि' वगेरे नेवु अलप्रतिपादकं
उपनिषदनु वाक्य. ०विद्यालय न० ०ी ये
अल्यास करवानी वडी शाणा, डेलेन
०विराम न० (.) व्याज महाविरामनु चिह्न
(व्या.); 'मालन'. ०वीर पुं० मोटो पराक्रमी
पुरुष (२) [सं] शैवीसमा नैन तीर्थ कर
(३) हनुमान (४) गरुड. ०व्यथा स्त्री० लारे
वेदना ०प्रत न० मोट्टुं-अूय कंठु नत (२)
पाय मोटा नत (अडि सा, सत्य, अरतेय,
अलथर्य, अपरिअल) तेभांतु हरैकं (३)
अवननी अनिवायर् इरन. ०शय वि०
[+ आशय] उर्य आशयवाणुं; सतन
(२) पुं० तेवो भाणुस (३) अ नेवु अेक
भानवाअकं ०हा० भारतर महाशय. ०शयी
वि० महाशय. ०शकु न० इस महापक्ष
(स प्या) ०शाणा स्त्री० 'डेलेन' ०सला
स्त्री० मोट्टी विराण सला (२) (स.) 'डेग्रेस.
०सभिति स्त्री० मोट्टी सभिति (२) (स.) 'अोल
धडिया डेग्रेस कभिट्टी' ०संस्कृत न०
वेदनु संस्कृत. ०सागर पुं० मोट्टो; समुद्र
०अध्विर पुं० २० वर्ष लूनी भौद्ध लिङु
महाजनीन वि० पुं० [फा मुहाजरीन] हिररत
करवारो, हिररती [महतावाणुं]
महान वि० लुयो 'महा'मा मोट्टु, लय्य;
महायो पुं० [फा महावा] लार; वकर
महार पुं० [म.] अेकं अत्यन लतनो
भाणुस-लग्गी [आवडत
महारत पुं० [अ] महिरपणु; उरताही,
महाल पुं० [अ] तालुके, परगणानो अेकं भाग
०क(-का)री पुं० महालनो वहीवटहार
महालवुं अ०किं [दे. मल्ल] हाहाठथी ने

आनंदमा अर्ही तर्हो करवुं (२) मोल करवी;
लहेर करवी
महागत पुं० [स महामात्र, स० म महान,
माहूत; हिं] हाथीनो हाकनार
महावरो पुं० [अ] अल्यास; देव (२)
शिररतो, व्याज वहीवट. [-करवो, -पारवो=
अभ्यास-देव पाडवा]
महासयो पुं० [अ मुहास्वह] हिसाअ
महासररी स्त्री० [स महा+म. सररट=गणैणी]
पृथ्वी परथी नाभुड ययेयु अेकं मोट्टु प्राणु
महांत वि० [सं. महत्] + मोट्टुं, महान
महि(-ही) स्त्री० [सं] पृथ्वी ०तल(-ण)
न० पृथ्वीनी सपरी ०धर पुं० परंन
०नाय, ०पति, ०पाल(-ण) पुं० नल
महिना, ०दार लुयो 'महिना मा
महिना पुं० [सर० हिं महीना, फा माह, सं
मास] मास, वरसना आर भागमानो अेकं के
तेटवो समय (२) [सा] मासिक पगार.
[-आववो, ययो=अेने] अलडल, ननु
आववानी मुडत पूरी यनी (२) मासिक पगार
आववो -करवो, ०राववो, ०ाधवो=
मासिक पगार ०नाववो -अरवो=महिना
नेटकी मुडत वीनी लवी (२) अटकावने
वअत यध लवो, गर्लो रडेवो]-ना पुं०
०००० [ला] गर्लो रडेवो ते (-रडेवा,
-डेवा) (२) अयने अेकं प्रकार, नेभां
आरे महिनाने अनुलक्षतो विषय होय छे.
-नादार पुं०-मासिक पगारे नोकरा करनार
०मास पुं० लगलग अेकं मास नेटवो समय
महिमा पुं० [सं] प्रताप, यश (-करवो,
-आवो, -आलावो) (२) स्त्री० मोट्टु रवरप
लेवानी योगनी अेकं सिद्धि ०वान वि०
महिमावाणु
महियर न० [सं मातृ+गृह, प्रा माइ-हर;
सर० म माहेर] पियर
महियारी स्त्री० ['मही' उपरधी] अरवाडय;
गोपी (२) गोत्रनी पूल करनार स्त्री
महिक्षा स्त्री० [सं] स्त्री (२) राणु. ०अभ पुं०;
न० [आश्रम] स्त्रीयो माटेनी आश्रम संस्था.

मड्डेसूख (डो) स्त्री० [अ. महच्चल] जमीन उपरने
कर (२) नकात; दाय (३) रान्धयनी कुल
आवक -ली वि० मड्डेसूखने लगत

मड्डेद्र पु० [स.] (स) धद्र

मड्डेका न० [सर० हिं महोक, महोखा (स.
मधूक)] अेक पक्षी

मड्डेरछय, मड्डेत्सव [स.] पुं० मोटेा कित्तव

मड्डेदधि पु० [सं.] मडासाग

मड्डेदय वि०(२) पु० [सं.] मडातुलाव, मडाशय

मड्डेभत (डो) स्त्री० [अ. महच्चत्त] पिछान, डोरती
(२) प्रेम, प्यार. -ती वि० मड्डेभतवाणुं

मड्डेर (डो) स्त्री० [फा. मुह] गीती (२) छाप,
सिक्को (३) खलखी सिक्को (डिवा० इपाभोर).

[--भारपी, लभापपी = छाप भारपी (२)
भास कर करपी के विशिष्टता आपपी.]

०दार स्त्री० जेगम; श्री

मड्डेरखुं (डो) स०डि० (अजामा विपणता
दाया नेडे दूखा पडे तेने) वाणिते दूर करुं

मड्डेरुं (डो) न० [फा. मुहह, सर० न मोहरा]
शेतार नु सोगट्टं. -रेा पु० सापना ताणवामा

थनेा जेण यपडेा पदार्थ (२) धरीने खणकाट
आपवेा ने (३) नेथी खणकाट अपाय ते (४)

अस्ताधनी कडी (५) नगरां वगाडवानी अेक
रीन (६) [सर० हिं मुहरा (प्रा. मुह, स मुख

उपरथी)] कुस्तीनी शइआतया आम तेम
दरु ते (७) दरवारनेा धा

मड्डेख, -खात (डो) लुओ 'मड्डेख'मा

मड्डेखली, -ददाहार (डो) लुओ 'मड्डेखली'मा

भण पुं० [सं मल] मेल, कथरेा, विष्टा [-करवेा
=मड्डेत्सर्ग करवेा.]

भणकुं वि० ['भोणु' उपरथी] नरा भोणुं

भणगणुं वि० [लुओ भणकुं] नरा भोणु
(२) [सं मल उपरथी] गंड; मेहुं

भणणु न० ['भणकु' उपरथी] अणु ते, मेणाय,
दनेड -तर न० नशेा: कमाणी. -ताणुं

वि० निलनसाग. -ताणरीके पुं० अड भणता
आववा ते; मेण (पतिपत्नी माटे) -तिखुं

वि० साथे भणी काम करनार; साथी (२)
अभुक पक्षमां भणी गयेहुं; पक्षकार

-तिथणु, -ती स्त्री० भणतिथी स्त्री

भणभास पु० लुओ भलभास

भणबिकार पुं० अंधेाशथी थयेटेा रेग

भणकुं अ०डि० [सं मिल] नेडख, जेणुं थहुं;
लणव (२) अेकइय अनव, स प नरेा (३)

मुलाकात थवी; अेकका खु (४) समान होड
(५) मेण होवेा (६) प्राप्त थव (७) नडव,

हाय लागवुं [भणताणरीके = लुओ भणती
पाती भणती पाती = अनती नारा, मेण

भणतुं आणुं = सरणुं होड (२) अ व
जेसतु आववु भणतुं डणुं = समाधान

करवु (२) अ धमेसाडव. भणी नकुं = अेक
थई नकु लणी नकुं. भण्या लाधनी प्रीत

= नामनी प्रीन; मात्र जेना थवाय तारे
भतावाती प्रीत.]

भणशुद्धि स्त्री० लुओ भलशुद्धि

भणसकुं न० परेादियु

भणावडेा पु० मलाववु ते मथावडेा

भणावरेाध पु० लुओ भणावरेाध

भणाशय न० लुओ भलाशय

भणियागर (-र) पुं० लुओ भलयागर

भणोत्सर्ग पुं० लुओ भडोत्सर्ग

भणी स्त्री० [प्रा. मल्लिज (सं नृदित = पिनायेडु)]
पैडामा विनेला दिवेन तथा थीथरानेा थतेा

मेल (२) हनुमाननी भूनिं उपरनेा तेल अने
सिं दूरनेा मेल

भंडेाडा पु० अ०व० [स मणि, मणिक] डेठना
अ डेठ - भणुका [नानेा भंडेाडेा

भंडेाडेा पु० [टे मकोड] अेक नुं - डी स्त्री०
भंग (०रेा) पुं० [सर० सं. मङ्ग = वडालनेा

इवारतल; लुओ भगरी] डुगरेा, टेकरेा
भंगलु (-न) पुं० [प्रा मगण (सं मार्गण); सर०

हिं मगन] लुओ मागण
भगरेा पुं० [लुओ भग] डुगरेा, टेकरेा

भंगल (-ण) वि० [सं.] शुल; कयाएकागक
(२) पुं० अे नामनेा अड (३) भगणवार (४)

न० कल्याण; सुभ (५) पुशाखीनेा अयसर
(६) आशीर्वाद के लुशाखीनु गीत (७) अंधने

आरके करती स्तुति. [-आणं = बोणभंग

महेशूख (हो) स्त्री० [अ. महेशूल] जमीन छपरने
 कर (२) नकात; दाय (३) रोजवनी कुल
 आवक. -ली वि० महेशूखने लगत

महेशूख पु० [म.] (सं) धद्र

महोका न० [सर० हिं महोक, महोका (स.
 मधूक)] ऐक पक्षी

महोच्छय, महोत्सव [सं] पु० मोटो उत्सव

महोदधि पुं० [सं] महासागर

महोदय वि०(२) पु० [सं.] महाप्रभाव; महाशय

महोपत (हो) स्त्री० [अ. महवत], पिछान, दोरती
 (२) प्रेम, प्यार. -ती वि० महोपतवाणु

महोर (हो) स्त्री० [फा. मुह] गीनी (२) छाप,
 सिक्को (३) यलण्यु सिक्को (छां० रुपामहोर).

[-भारवी, लभाववी = छाप भारवी (२)
 भास कर करनी के निशियता आपवी]

महोर स्त्री० जेगम, श्री

महोरपुं (हो) स०डि० (अजामा छिपणता
 दायजेडे दूखसा पडे तेने) चाणीने इर करवु

महोरुं (हो) न० [फा. मुहद, सर० न मोहरा]
 शेतारजु मोगट्टं - रें पु० सापना ताणवाया

यतो जाण यपटो पदार्थ (२) धरतीने यणकाट
 आपवो ते (३) जेथी यणकाट आपाय ते (४)

अरताछनी कडी (५) नगरुं वगाडवानी ऐक
 गीत (६) [सर० हिं मुहरा (प्रा. मुह, स मुख

छपरथी)] कुरतीनी शत्रुआतमा आम तेम
 इरवु ते (७) तरवारनेो धा

महोख, -लात (हो) लुओ 'महेल'मा

महोखो, -खोखार (हो) लुओ 'महेखो'मा
 भण पु० [सं. मल] मेल, कथरो, विधा. [-करयो

=मलोत्सर्ग करवो.]

भणकुं वि० ['भोणु' छपरथी] जरा भोणु

भणगूणुं वि० [लुओ भणकुं] जरा भोणु
 (२) [सं. मल छपरथी] गंडं; मेलु

भणणु न० ['भणु' छपरथी] भणु ते, भेजाप;
 रनेह -तरे न० नक्षे कमाणी. -तावडुं

वि० निखनसाग. -तावशेक पुं० ग्रह भणता
 आववा ते, मेण (पतिपत्नी माठे) -तिथुं
 वि० साथे भणी काम करनार; साथी (२)
 अमुक पक्षमां भणी गयेलु; पक्षकार.

-तियणु, -ती स्त्री० भणतिया स्त्री
 भणभास पु० लुओ भलभास
 भणविकार पु० अंधोशायी थयेदो रोग
 भणवुं अ०डि० [सं. मिल] जेडाव, जेथुं थवुं;
 लणवु (२) ऐकरप बनवु; स प करवो (३)
 मुलाकात थवी; ऐकदा थवु (४) समान होइं
 (५) मेण होवो (६) प्राप्त थवुं (७) नडवु;
 छ.य लागवु [भणतावशेक=लुओ भणती
 पाती भणती पांती=वनती राश, मेण
 भणतुं आणवुं=सरथुं होवुं (२) व व
 जेसतु आववु. भणतुं करवुं=समावान
 करवु (२) अंधोसाडवु भणी नडुं=ऐक
 थडं नडु लणी नडु. मथ्या काछनी प्रीत
 =नामनी प्रीत; मात्र जे-ना थवाय थारे
 अतावाती प्रीत.]

भणशुद्धि स्त्री० लुओ भलशुद्धि
 भणसकुं न० परोटियु
 भणावडो पु० भलावडु ते मद्यावडो
 भणावरोध पु० लुओ भणावरोध
 भणाशय न० लुओ यक्षाशय
 भणियागर(-रु) पु० लुओ भलयागर
 भणोत्सर्ग पुं० लुओ भणोत्सर्ग
 भणी स्त्री० [प्रा. मल्लिज(सं. नृदित्त=पिडायेडु)]
 पैडामा छिनेसा दिवेल तथा थोपरनेो यतो
 मेल (२) हनुमाननी भूतं छपरनेो देल अने
 सिंदूरनेो मेल

भंकाडा पु० अ०व० [सं मणि, मणिक] डेढना
 अ काडा-मणुका [नानो भंकाडो]
 भंकाडो पु० [दे मकोड] ऐक नडुं-डी स्त्री०
 भंग(०रै) पुं० [सर० सं. मङ्ग =महापुनेो
 इवारतंल, लुओ अगरी] डुंगरै; टेकरै
 भंगणु(-न) पुं० [प्रा मगण (सं.मार्गण); सर०
 हिं. मंगल] लुओ माणणु
 भंगरै पुं० [लुओ मग] डुंगरै, टेकरै
 भंगल(-ण) वि० [सं] शूल; कल्याणकारक
 (२) पु० ऐ नामनेो ग्रह (३) मगणवार (४)
 न० कल्याण; सुभ (५) भुशाक्षीनेो अयसर
 (६) आशीर्वाद के पुशाक्षीनु गीत (७) अथने
 आरवे कराती स्तुति. [-आथां=वोणअंभण

महिसूक्ष्म (हो) स्त्री० [अ. महसूक्ष्म] जमीन उपरने
 कर (२) लकात; दाय (३) नान्यनी कुल
 व्यावक. -दी वि० महिसूक्ष्मने लगतु

महोद्वं पु० [सं.] (स) धट

महोद्वं न० [सर० हिं महोद्वं, महोद्वं (स.
 मयूक)] अक्ष पक्षी

महोद्वं, महोद्वं [सं.] पुं० मोटो विसव

महोद्वं पुं० [सं.] महासागर

महोद्वं वि० (२) पुं० [सं.] महाजलवाय, महासाय

महोद्वं (हो) स्त्री० [अ. महोद्वं, पिछान, दोस्ती
 (२) प्रेम, प्यार. -ती वि० महोद्वंतवाणु

महोद्वं (हो) स्त्री० [फ्रा. मुह] गीनी (२) छाप,
 सिक्की (३) चलयु सिक्की (छा० इयाभोद्वं).

[-भारवी, लभाषवी = छाप भारवी (२)
 भास कर करवी के निशिष्टता व्यापवी]

महोद्वं स्त्री० जेजम, श्री

महोद्वं (हो) सं० (प्रजाभा विपणुता
 दाय्या लोटे दूयसा पडे तेने) वाणीने दूर करुं

महोद्वं (हो) न० [फ्रा. मुहद्वं, सर० म मोहरा]
 शेत० अनु मोगद्वं. -द्वं पुं० सापना ताणवाया

थना गोज व्यपटो पदार्थ (२) धस्तीने यणकाट
 व्यापने ते (३) नेथी यणकाट व्यापय ते (४)

अस्ताईनी कडी (५) नगरं वगाडवानी अक्ष
 गीन (६) [सर० हिं. मुहरा (फ्रा. मुह, स मुख
 उप० वी)] कुस्तीनी शत्रुव्यातमां व्याम तेम

द्वं ते (७) तरवारने वा

महोद्वं, -वात (हो) लुओ 'महोद्वं' भा

महोद्वं, -द्वं (हो) लुओ 'महोद्वं' भा

महोद्वं पुं० [सं. मल] मेल, कथरं, विधा. [-करवी
 = महोद्वं करवी.]

महोद्वं वि० [मोह] उपरथी] लरा मोह

महोद्वं वि० [लुओ महोद्वं] लरा मोह
 (२) [सं. मल उपरथी] गंड; मेल

महोद्वं न० [महोद्वं उपरथी] महोद्वं ते, मेजाप,
 रनेह -तर न० नक्षे: कभाणी. -तापद्वं

वि० मिलनसाग. -तापद्वं पुं० अक्ष महोद्वं
 व्याववा ते, मेण (पतिपत्नी माटे) -तिथुं

वि० साथे मणी काम करनार; साथी (२)
 अयुक्त पक्षमा मणी गयेतु; पक्षकार.

-तियणु, -ती स्त्री० मणतिया स्त्री
 मणभास पुं० लुओ मलभास
 मणविचार पुं० अर्थदाराथी ययेतो रोग
 मणकुं अ० [सं. मिल] जोडाव, मेणुं यदुं;
 लणव (२) अक्षरप अणवुं, सप करवी (३)
 मुलाकात यवी; अक्षरं यव (४) सभात होड
 (५) मेण होवो (६) प्राप्त यव (७) लक्ष्म;
 लय लागवु [मणतापशेक = लुओ मणती
 पाती मणती पांती = अणती राश, मेण
 मणतु आणवुं = सरथुं होवु (२) अण
 अक्षरु व्यावव. मणतुं करुं = समाधान
 करवु (२) अक्षरु मणती मणती अक्षरुं = अक्ष
 यदुं लणु लणु. मणता लाईनी प्रीत
 = नामनी प्रीत; मात्र वेजा यवय त्याडे
 पतावाती प्रीत.]

मणशुद्धि स्त्री० लुओ मलशुद्धि

मणसकुं न० परोद्विषु

मणावडो पुं० मलावडु ते मणावडो

मणावडो पुं० लुओ मणावडो

मणाशय न० लुओ मलाशय

मणियागर (-के) पुं० लुओ मलयागर

मणोत्सर्ग पुं० लुओ महोत्सर्ग

मणी स्त्री० [प्रा. मलिक (सं. नृदित = पिदायेतु)]

पैदाभा ठीनेला दिवेल तथा श्रीपरनेा यतो

मेल (२) हनुमाननी भूत उपरनेा तेल अने

सिंदूरनेा मेल

मंडोडा पुं० अ० [सं. मणि, मणिक] डोडा

अंडोडा - मणिक [नानेा मंडोडा]

मंडोडा पुं० [दे मणिक] अक्ष ल० -डी स्त्री०

मंग (०रे) पुं० [सर० सं. मङ्ग = वहाएनेा

हवारतल; लुओ मंगरी] दुंगरे, टेकरे

मंगल (-न) पुं० [प्रा. मंगण (सं. मार्गण); सर०

हिं. मंगल] लुओ मंगल

मंगरे पुं० [लुओ मंग] दुंगरे; टेकरे

मंगल (-ण) वि० [सं.] शुभ; कल्याणकारक

(२) पुं० अे नामनेा अक्ष (३) मंगलवार (४)

न० कल्याण; सुभ (५) पुशादीनेा व्यवसर
 (६) आशीर्वाद के पुशादीनेा गीत (७) अथने
 आरंभे कराती स्तुति. [-आवां = धाणमंभ

गावा.] ०कारक, ०कारी वि० मंगल करना०;
 शुभ. -ला(-णा)यरुणु न० ग्रंथ कृ कर्ष
 कामने आरसे कराती धर्मवस्तुनि (२) [ला]
 शरुभात.-ला(-णा)ष्टक न० लस पगेरे प्रसंगे
 अते ओलाता आशीर्वादाना आठ श्लोक
 -णरेरा पुं० अ० व० परुणी छिरी वरवहु
 येःनीनी आसपास आ० वार करे छे ते
 [-करवा=परुणु.] -णभय वि० मंगलकारी,
 ज्याणकारी, -णभृति (-ति) स्त्री० जेतु
 करानरभरुणादि मंगलकारी छे ते (२) [स.]
 गणपति -णवार पु० अठवाडियाने त्रीने
 वार -णवार वि० मंगलवारे आवतु कृ
 शरु यतु. -णसूत्र न० लस वभते वर तरुधी
 ज्याना गणामा दोरे पहरेवाय छे ते, जेने
 कया धरुणीनी हयाती सुधी पहरेगे राभे छे
 (२) स्त्रीना गगानुं ओक धरेधुं -णा स्त्री०
 वैश्व म छिरमा हाकारचना प्रमानना पहरेवां
 दशन (२) [स.] दुर्गा (३) हणहर (४) दुर्वा
 मंगावपुं स० कि० [भाजुं] उपरधी, सर०
 हि. मगवाना] लाववने कहेतुं, लणतं ध०
 मंभाणे। पुं० [लुओ म ग] पथर गोठवने
 करेओ कामयलाडि गूओ
 मंय, ०क पु० [स] पक ग (२) मायडो, व्यासपीठ,
 'हायस' (३) जेनरमा आवेओ माणे।
 मंछा स्त्री० [स. मनीषा; व. मगा, मनशा]
 धरुण उमेध; विचार [-भूत ने शंका हाडणु
 = भूत अने हाडणु ओ आपणुणी न मनीषाओ
 अने शक्यो छे.]
 मंजन न० [स] मजुं ते (२) हात धसवानी
 भुषी (३) हाते पीठ-रगनी लुगही मुकवी ते
 मंजुरि (-री) स्त्री० [स] मोर, कुलनी कणीओतुं
 अमपुं-डाणभी (२) कुंपण -रित, -रियाणुं
 वि० मंजरीवाणु
 मंजर पुं० [म (स. मार्जार)] मंजर विवाडो.
 -री स्त्री० विवाडी. मानरी
 मंजिल स्त्री० [ज] मजान. ०भाह स्त्री०
 उतारो; धर्मशाणा
 मंजिष्ठ स्त्री० [स.] मजु
 मंजर न० [स] आर, नूपुग. -२। पु० अ० व०

[सर० म मजिरी] कांसीमेडा; करताव
 मंजु वि० [स] कामण, मधुर. ०केश (-शी)
 वि० सुंदर वाणवाणुं ०भाषिष्ठी वि० स्त्री०
 मधुर ओलनारी (२) स्त्री० ये० छं०. ०भाषी,
 ०वादी वि० मधुर ओलनार. ०ल वि० मजु
 मंजूर वि० [ज] कणुत; मान्य; सभत,
 अहाल. [-२। अणुं = मान्य करु] -री स्त्री०
 अहाली, हा पाडवी ते, सभति
 मंजूषा स्त्री० [न] घेरी, मजुस
 मजे पुं० [सर० म मंज्या] = मवानो लपोटो.
 [मंजे रमणुं, मंल गीरवा = लपोटानी
 रमत रमवी.]
 मंटेडुं न० मटेडुं (सु)
 मठताल पु० [लुओ मठताल] ओक ताल (सगीत)
 मठ पुं०, न० [स] लाततुं लडु ओसामस
 मंरन न० [स] शाणुगार (२) [मनतुं] यथापन
 मंरुष पु० [स] भाडवे।
 मंडल (-ण) न० [स] गेण घेराव, हूणुं
 (२) टोणुं; सध (३) प्रदेग, प्रात (४) पार
 रानुयोने समूह (५) कयेंदना दश अठमानो
 करेक. -ला (-णा) करे वि० चक्राकार, गेण
 -दि (-दी, -णि. -णी) क पुं० सामत;
 अडियो राल -दी (-णी) स्त्री० टोणी,
 मडण. -ले (-णे) श (-धर) पुं० ओक मडण
 -१२ रानुयोने अधिपति
 मंडुं अ० कि० [दे मंहु] अतधी वणगडु,
 वागडु, मयतुं [मंडया रहेतुं = मय्या रहेतुं;
 वणग्या रहेतु म हाई युं कतुं = नाहार यतुं
 (२) निर्वंश यतुं]
 मंडण, -णाकार, -णि (-णी) क, -णी, -णेश
 (-धर) लुओ 'मंडल' मा
 मंडाई, -मणु स्त्री०, -मणु न० ['माडतुं'
 उपरधी] नाणुं धीरनार व्याज उपरात
 ओपडामा भातुं पाडवा अल अक्षिस ले छे
 ने -णु न० आ० ल, पायो (२) हवा परना
 जे लाकडा साथे आकडेय छे ते [-करुं,
 मांडुं = आरंभ करवो]
 मंडावपुं, स० कि०, मंडावुं अ० कि० 'माडतुं'
 तुं प्रेरक ने कर्मणि [धर मंडावुं = परणुने

गृहसंसार शरं यवे। (तेथी लिलडुं - धर लंगडुं)]

भंडित वि० [स] शल्लुगारेसु

भंडील न० लुओ भंडील

भंडूक पुं० [स.] हूडो ०२धुतिओ ०२डकाने

हूडो (२) व्यकणमा डेटलाक सूत्र वरये

भूडी हर्ष त्याग पडीता सूत्रमाथी पद लेवुं ते

भंडूर न० [स] लोढाने डाल (२) तेनु रसायण

भंडतर पुं० लुओ मत्र [-भारवा = मतरव-

लडु करवु -भूडयो, भेलयो = छपी सलाह

आपवी] ०धु संडि० मंत्रधी काभूमा लेवु

डे व्यसर करवी (२) लरभावत, शीभवी

गभवु [भतरी गडुं = लभवावीने लडु लवु.

डिहो भारा उयिया भतरी गयो]

भंतोय वि० [स] मनन करवा ये ग्य (२) न०

भन; भान्यता

भंत्र पुं० [स] देव केडोर्ष शक्ति साध्य करवाने

गृह शण्डे केशण्डो (२) मत्रणा, [-आपवे =

दीक्षा आपवी (२) समलवी देव -भुधुपलडी

करवी = भूय डपडो आपवे, तथा डोकडु (२)

गाणो देवी (३) शाप आपवे -भूडुंवे (कानभ)

= समलववु, येतववु (२) मंत्रप्रयोग करी

शक्ति पूरवी -भूडुंवे, भेलयो = छपी

सलाह आपवी. -भारवे = मतरवु] ०धु

स्त्री० भानगी भसलत ०मुग्ध वि० मत्रधी

भोडु पाभेसु के पील कशाथी तेना नेवी व्यसर

पाभेसु ०शास्त्र न० मत्रो तथा तेभना

विधितु शास्त्र ०शाणा स्त्री० मंत्रणा करवाने

भड. ०साधन न० मत्र साधवे ते. ०सिद्धि

स्त्री० मत्र सिद्ध यवे -मंत्रनी कार्यसाधक

शक्ति प्राप्त करवी ते -त्रिव न० मत्रीपथु.

-त्री पुं० सवाडकर, प्रधान (२) प्रधान

कार्यकर्ता, सख्यातु तत्र सलाजानार, 'सिद्धेदरी'.

-त्रीपद न० मत्रीना डोडो. -त्रीवट स्त्री०

[+ प्रा वट्ट (स. वृत्त)] मत्रीनुं काम -त्रीश

(-थर) पुं० [+ ईज(-थर)] प्रधान मत्री

मथन न० [स] वलोववुं वत्रोवावु ते (२)

[ला.] शिखपाथल, गडभथल ०डाल (-ण) पुं०

मथनने अभय. ०शाणा (-ण) स्त्री० वलोवुं

करवानी लगा. -नी स्त्री० मथनी, जोण

भंधर वि० [स] भंड, सुस्त; लड

भंधायल (-ण) पुं० [स.] (स.) भंडरायण

-भंड [स] प्रत्यय नामने लाजता 'वाणु' जेवा

अर्थ यतावे डिहो व्यकलमड इतेहमड

भंड वि० [स] धीसु, धीर, थोडुं. [-परलुं =

धीरं थड, वेग ओछो यवे] ०गति वि०

धीमी गतिवाणुं (२) स्त्री० धीमी गति ०गाभी

वि० भंडगतिधी लनारं. ०ता स्त्री० ०धुद्धि

वि० कमअकल, भूर्भ (२) स्त्री० लडता,

भूर्भता ०सागी वि० कमनसीय. ०साय्य

वि० भंडसागी (२) न० दुर्लभ्य ०भति वि०

(२) स्त्री० लुओ भंडधुद्धि ०दुअय न०

दिभत; लराक मलकाईने डसवु ते

भंडरायल (-ण) पुं० [स] जेक पौराणिक

पर्वत (समुद्रमथनने देवेयो)

भंडवाड पुं० [माडुं] उपरधी] पीभारी; रोग

-रिधुं वि० रोगी, माडुं ने माडुं रहेतु -रे

पुं० भंडवाडियो वार-शनवार

भडा वि० स्त्री० [स] मृदु श्रुतिने जेक प्रका

भडाकिनी स्त्री० [स.] (स.) गंगा (२)

आकारागगा

भंडाकांता पुं० [स] जेक छंद [शरभ, ला

भंडाक्ष वि० [स.] नमणी आपोवाणु (२) न०

भंडाजि पुं० [स] पायनशक्तिनी मडता के

तेवा रोग [(२) तेनुं दूध

भंडार न० [स] स्वर्गनां पाय वृक्षोभानुं जेक

भंडिर न० [स] देवालय (२) वर (३) विद्यातु धाम.

०भवेश पुं० भंडिरमा प्रवेशवानी छूट -रिधुं

न० मडिर (प.) (२) वि० भंडिरनुं (डिहो

भंडिधु जेतत = भंडिरनी मालकीनु जेतत.)

भंडी स्त्री० [भंड' उपरधी] मडता, कभीपथु

(२) लावनी पडती [के डेटो

भंडील न० [स] कसपी पारीक वलाडनी पायडी

भंडुं वि० लुओ मड

भंड्र वि० [स] धीमे, गलीर (सर) (२) सगीतना

नण प्रकारना स्वगेमाने जेक ०ता स्त्री०.

०भुधु पुं० रवरोनी व्यमुक लतनी गूयड्री

-जेक वलाल कार (सगीत). -डादि पुं०

[+ आदि] ऐक वल्लि कार (संगीत)
 भंभाया स्त्री० [सं. महामाया] माता; देवी
 भा अ० [सं.] ना. नहि
 भा स्त्री० [न] माता या [-तुं अणु] =
 सहाकर; ऐक मानु संतान] ०छ स्त्री० भा,
 ०छि कंगलु वि० भावडियुं(२) भायलु, नभणुं.
 ०वेळुं वि० भा पाण्ण वेळु वेळुं थाय जेवुं
 ०छ स्त्री० दादी (२) अंभा माता के कोछ देवी
 (३) वृद्ध स्त्रीतुं मानवायक संशोधन
 भाभाजभा वि० [अ. मुअज्जन] मोट्ट, महान
 भाडिक, -कोङ्कान न०, पु० [ड] ध्वनिवधेक
 यंत्र [अंतर
 भाडिल पु० [ड] भावनसे ऐधी कूट नेटलुं
 भाकर(-लु) पु० [प्रा. मंकण (सं. मत्कुण)] ऐक
 अणु; भाकड. -दि(-खि)युं वि० भाकड-
 वाणु (२) न० भाकड लशाई रहे तेतुं काळवाणुं
 पाठियुं (३) भाकड जेवी गंधवाणुं ऐक अणु
 भाकड वि० [अ] योय्य
 भाके। पुं० [सं. मार्कन, सर० म. माका] लांगरे
 भादि(-क्षी)क न० [सं.] मध (२) ऐक उपधातु
 -अपविभा वपराय छे
 भाभ (भा) स्त्री० [प्रा. मक्खिअ (सं. मक्षिका)]
 ऐक छिडनु अणु. [-छीकपी = अणुशुद्ध
 यवा -दूषी नपी (तेलभा) = दीसु यध
 यणु छिडुं रहेतु, वीसु पडी नदं -भारीने
 निचोवपी = लारे कंनूसार्थ हाभवपी
 भाभो भाएपी = आणसभः वभत वित्त-
 वचो, भेकार होवु] ०भेसलुं न० कगालि-
 यत (२) लाणन
 भाभणु न० [प्रा. नक्खण (सं. नक्खण) सर० हिं;
 नाखन, म.] दहो वलोववाधी तीकणतु अणु
 नवनीत (२) [दा. पुशाभत [-चोपडतुं.
 लगावतुं = पुशाभत कंवी] ०चोए पुं०
 (स) श्रीकण. -खिणुं वि० भाभणु मेण-
 वेळुं (यूनो) (२) भाभणु जेवु न० (३)
 [दा.] पुशाभतियुं. [भाभणुयो अगत =
 पुशाभतियो]
 भाभाण पुं० [सं. मा (भापड. नकी करवुं) +
 अणुं ?] अणुभा आलोला पाकने सरकारी

लाग भाटे काढनामा आवतो अंदा
 भाभी स्त्री० लुयो भाभ. ०वोयुं न०
 लभरडानी ऐक रमत. ०वाध पु० भाभी
 पकडनारो छवडे. -चो पुं० मोठी दीदी भाभ
 भाग पु० [सं. मार्ग, प्रा. मग], ररेतो (२) अगा;
 आसन (३) अंतर मोडणाश [-आपवो,
 देवो = अगा करी आपवी (२) सत्कारवुं.
 -करवो = ररेतो करवो (२) अपवकार करवो.
 -भूकवो (-नी आगण) = धी छिनतु होवु.
 -भूकवो (-नी पासे) = अडियातापणुं
 कणुल करवतुं; प्रतिशतु पड प्राप्त कंतुं]
 भाग (ग) स्त्री० ['भागव' उपधी] भाग;
 भागणी, भयत (२) छिडगणी ०लु पुं०
 भागनार; लिपारी (२) न० भागवुं ते. ०लियुत
 वि० [पा. मगण (सं. मार्गण)] लिपारी
 ०णी स्त्री० भागवुं ते (२) भाग; भयत.
 [-आवपी = -नी भाग यवी, भागवुं. -करवी
 = भागवुं. -भा यडतुं = वधारे कि भते भागणी
 करवी] ०लुं न० भागणी, भागवुं ते (२)
 वेळु (३) पर हदभांधी आरोपी के गुनेगारने
 केट्टे भा लानर करवानी आगणी. 'अकेरदे-
 दिशन' [-करवुं = भागवुं] ०तुं वि० भागणी
 करतु (२) न० वेळुं
 भाभध पुं० [सं.] वसनी धीति गानार, वहीव चो
 भाभधी वि० [सं.] अगध देरातु (२) स्त्री० जेनी
 लाषा (चारभानी ऐक प्राकृत)
 भाभरलुं न० वरने पीडी चोणवी ते
 भाभतुं स० किं [सं. मार्गय, प्रा. मग, सर०
 म मार्गणे हि, मार्गना] आपवा भाटे कहेवु
 (२) पाळुं आपवा कहेवुं. [भागी आहुं =
 भीभ वडे अणु. भागी वेळुं = भागीने वेळु.
 भाग्या मेळु = भाग के अर प्रभाळे मेळ
 (वरसवा)] [धीने रहिने
 भागशर पुं० [सं. मार्गशिर] विक्रम संवतने
 भागी तागी (०ने) अ० [भागवुं + तागवुं]
 आभधी तेमधी - अमे तेम करीने मेणवीने
 भागुं न० [भागवुं उपधी] भागणी (अणुधा
 लभविषयक). [-आवतुं = सगार्थ भाटे
 भागणी के कहेलु आववु. -करवुं, मोडलुं

=सगाई भाटे कहेए मोडलवुं. -जीखलु
=सगाईनुं कहेए स्वीकारवुं.]

भाध पु० [सं] भाड; विक्रम संवतनेा बोधो
भक्षिनेा. ०भेणेा पु० प्रयागभा भाधभा
लगतो ऐक भोटो भेणेा ०वटो पु० [+प्रा.वट्ट
(सं वृत्त)], ०रनान न० पोप सुह पूनभधी
भडा सुफ पूनभ सुधी सूर्योदय पहेळा रनान
करवानुं ऐक मत

भाछलु स्त्री० ['भाछी' उपरधी] भाछीनी स्त्री
भाछली स्त्री०, -डुं न० [सं. मत्स्य, प्रा.
मच्छ, मागधी-मञ्चली] ऐक लणयर प्राणी
भाछलो पु० लुओ भासलेा

भाछी पु० [प्रा मच्छिज (स मात्स्यिक)]
भाछीमार (२) भलासी. ०भार पु० [प्रा
मच्छ (सं. मत्स्य) + भार (भाजु)] भाछवा
पकडवानो धधो करना [भालथु

भाजथु वि०[भा + जथु] ऐक मतु, सडोहर;
भाजन न०['भाजा'(प्रा. मञ्ज = मध्य) उपरधी ?
अथवा फा मिजान? सर० म माज, दे मञ्जा
=मर्यादा] डः अंकश. [भाजने रेडेलुं
=मर्यादाभा गडेकु]

भाजभ स्त्री०[दा. ममजून, सर० हि. माजून,
म. माजुम] लागना सखमां थील वसाए
नापी अनावेलेा डेदी पगर्ध

भाजरवेल स्त्री० ऐक लतनी डगर

भाजरेा पु० [अ.माजरा] छडीकत; वरुं न
भाजल न० ऐक पपी [भाजवुं

भाजवुं म० छि० [प्रा. मञ्ज(मृज)] लुओ
भाजवुं वि० [भा + जथु] भाजथु -छि० स्त्री०
अहेत -वेा पु० लाई

भाजिद्रेट पु० लुओ भेलिद्रेट

भाछ वि० [अ] पूर्वतु, अगाठ थर्ध गयेकु
(२) भरहुम (३) स्त्री० लुओ 'भा'भां

भाजुक्षण न० [सं मायाफल, सर० हि. म.]
भायु -णी स्त्री० भाजुक्षणो छोड

भाजुमी वि० [लुओ भाजभ; सर० म]
भाजभनुं अंघाणी

भाजूर वि० [अ] आधणुं (२) उन्मत गर्विष्ठ

भाजभ वि०[प्रा मञ्जिम(सं मध्यम)]मध्यम

भाजर स्त्री०[प्रा मंजीर=नूपुर(अवाज करेते)

उपरधी ? के प्रा मञ्ज = वरुंनुं उपरधी ?
(सु) सभतणी; भाजर

भाजा स्त्री०[दे. मञ्जा, प्रा मञ्जाया (सं.मर्यादा)]
मर्यादा. [-छोडवी, -भूडवी =मर्यादा
तलवी; डः ओणंगवी -रिअवी =अर्यादा
साथववी]

भाट अ० [सं मात्रा के निमित्ते उपरधी ?]
(५) भाटे -टे, -टे करी(०ने) अ० वास्ते;
सार (२) तेधी, ते करछे

भाट न० [प्रा. मट्टिवा (स. मृत्तिका) उपरधी]
भाटलु (२) [लुओ भाटी (भास)] जोराकभां
वपगयेकु भास. ०रिथेा वि० पु० ['भाटी'
उपरधी ?] धाणु आध्या दिनानेा (डूवेा)

भाटली स्त्री० [लुओ भाट (भाटलुं), सर०
म माथुली] नातुं भाटलु. [-आववी =आव
लरेली भाटली वर के कन्या पक्ष तडुथी
आववी] -लुं न० भाटीनु ऐक वासए
[-पूरलुं = पापड वगेथी लरीने लम-प्रसजे
भाटलुं आपडुं.]

भाटी वि० [सं. माठित = अष्टरियो परधी ?]
लेनवर (२) पु० भाटी, धणी (३) गरड (४)
स्त्री० [प्रा. मट्टिवा (स. मृत्तिका)] भटोडी
(५) भास [-जोडवी = लमीन जोडी
भाटी डडवी -डांकवी = छुपावडुं; टोपनी
अर्या न थाय नेम करवुं. -थलु = अगडी
०डु, धूणधाणी थवुं -भां भणी लडुं =
धूणभेणुं थवु, इना थवुं, मटी लडुं] ०डो
पु० पुरथ (२) धणी

भाटे, ०करी(०ने) अ० लुओ 'भाट'अ० भा
भाड स्त्री० [सर० म (सं मारिजा)] ऐक लाछ
भाडी स्त्री० [सर० म] हाथतु ऐक धरेलु

भाडुं वि० [सं मृष्ट ?] अगभ, भूडुं; अशुल
(२)[ला] कडके ओलुं [-करलुं = भूडुं करु
-तोणलुं = कडके ओलु तोणलु -थलुं =
भूडुं अशुल थवुं -लाभलुं = जोडुं लाणडुं;
लाणणी हूआवी] -ठेरुं वि० थोडुं; लगार

भाड न० [सर० म] नाणियेरी

भाड (भा') न० [लुओ भाड] आनठ उपरु डेण
आधी अनावेलेा रनरिदवुं दधान, रेगेतोना मंडप

(२) पुं० लुओ भाढ

भाडणु न० [सं मण्ड=शण्णारवुं, सर० हि. माडना] ताराटपधीनी पिथण (२) [?] गामने पादरे पाण्णु लारायेलेो भाडो (नेभा सेसो पडी रहे छे)

भाडा पु० [लुओ भाडे] लुवार अने वडिनी मिथित, हाथे घटेकी रोठकी

भाडी स्त्री० [प्रा माह (सं. मात्); सर० म.] भा (२) भाता; देवी (लक्ष्मिभा). ०लयेो पु० मानो भेटो; अन्धो; अहाडर भाणस

भाडुं पु० [लुओ भाडु] (क) भाणस

भाडो पु० [हिं माँडा (सं. मड)] रोठलानो पोपडो, रोठकीनु पड (२) पूडो (३) धण्णु मोठी अने पातणी रोठकी (४) डूकडो

भाढ पु० [सं. माडि, दे माडिअ, सर० हिं माढा, माढी, म. माडा] महेल; मेडीवाणु सु डर मकान (२) वास; महेलयेो (३) भाड; अक राग ०मेडी स्त्री० डरवान पर व्याधेकी मेडी भाडुआं(-डां) न० ०० व० [सं माधव्य (मधु उपरथी)?] लाडकां पाणक

भाडुं न० [सर० भाडुआं] (क.) भाडुं; भाणस भाणु स्त्री० [सं मणि=पाण्णु लरव तुं वासणु; सर० म.] (ण.) भागर (२) [लुओ भाडण्णु] उतरड (३) [सं. मड] भभीर, भटाश (४) न० [‘भोवु’ उपरथी] भोवण (५) [प्रा. (सं मान)] डड, सीमा (६) [‘भीलो’ उपरथी] डड (७) [‘भाणुवु’ उपरथी] भाणुवु ते, भोव (८) अ० लुओ भाण भाण

भाणुकभाडे वि० [भाण + कभाडे] कर्ध कभाडु न होय तेवुं (२) आणसु, सुस्त

भाणुकी स्त्री० [‘भाणुक’ उपरथी] अक लतनी घोडी भाणुलट (-ट) पु० [भाण+लट] भाणु भभडवी कथा कहेवार व्यास

भाणु भाणु(-णे) अ० [प्रा मणा मणा (सं. मनाक मनाक)] + भाड भाड; नेम तेम कशीने, पराणे (२) भंड भंड, धीरे धीरे [छड भाणुवक पु० [स] अकरो; विदूषक (२) अक भाणुधुं स० कि० [प्रा. माण (स मानय्)= अतुलवडु] अतुलवडु, भोगवडु (२) अ० कि०

राण थवु, मल करवी

भाणुस पु०; न० [प्रा माणुस (सं मानुष)] मनुष्य [-नी ओणभां होवुं=भाणुसाध धराववी. -नी वणुंभांथी छिडी जणुं; नीकणी जणुं, भाणुसभांथी नीकणी जणुं =भाणुसाध गुभाववी (२) भरहाध गुभाववी.] -साध स्त्री० भाणुसने योग्य गुण क वर्तन भाणुाराज पुं० भोट्ट भाणुस, वडलु भाणुस- (लोकागीतभा)

भाणुक्य न० [स] भाणुक भाणुयेो पु० [‘भाणु’ उपरथी] गाडवो, घडो (२) [‘भाणु’ उपरथी] अक भाणु प्रवाही भाथ अक पात्र (३) भाणुनु कटलु, मण्णुके भाण्णी स्त्री० [सर० सं माणिका] पार मणुनु तोल भाण्णीगर पुं० [‘भाणुवु’ उपरथी] रसिक, भोगी भाण्णीतल न० [‘भाणुवु’ उपरथी] विश्रातिस्थान भाणुं न० [दे. माण] अनाजनी नव शेरना मापनी पाकी (२) वि० तेडला मापनुं (अनाज) भाणुक न० [सं. माणिक्य] रोतो भाणु ०वोड- पु० [म. माणीकचौक (सं माणिक्य उपरथी)] डरभारी लोडाना मकानो वन्धेनु मेडान (२) (सं) अमहावाडभांभाणुकनाथानास्थानकपासेनु अलरनु स्थान ०जभानी स्त्री० धण्णु व्यापे तो व्यापु अवी शरते करेकी जभानी. ०ठारी स्त्री० शरडपूनम ०थंल पु० विन्यरतंल (२) लत्र वपते भंडप भाटे रोपातो थल ०नेातरं न० मानने भातर व्यापेदुं नामतु नेातरं

भाणुो पुं० [‘भाणुवु’ उपरथी] अमानं, भोग (२) [सं मान, सर० भाणु] अक भाप भात स्त्री० [सं मात्] (५) भाता ०की जथ. सातानी जथ, अत्रो पोकार उडान अणे भातकी जथ ०पिता न० ०० व० मायाप भात (भां) वि० [अ; सर० म, हि] हारी गथेलु, लेर विनातुं थथेलु भातथर वि० [अ मुजतवर] सभुद्ध. तादेवान; श्रीमत -री स्त्री० धनाढयता भातभ न० [फा.] शोक; रडाकूट भातरिश्वा पुं० [सं] पवन

भातरं न० [स जमत्र, मात्र (पात्र) = पेशाणतुं वासण; दे मत्तग = पेशाण] पेशाण (नैन)
 भातवि पुं० [स] (सं.) धरुने सारवि
 भाततुं अ०ङ्किं [सं मत्त परधी, सरं हिं
 मातना, म. मातणें] शकडुं, हुष्टपुष्ट थुं (२)
 भरतीभा आवडुं; यरभी वधवी
 भातहत वि० [अ] ताभेदार
 भातंग पु० [सं] हाथी - गी श्री० हाथली
 (२) हाथीना वाहनवाणी देवी
 भाता श्री० [सं] जननी (२) देवी (३) शीतजा-
 भाता. [-आवर्वा = शरीरमा देवीने प्रवेश -
 आवेश थवा. -आय, शोधे = भर, मुओ ओ
 लावने उद्गार. -ने। कूकडे = अलु भोलकलो
 भाणस. -ने। भगत = हीजडे। पधारवां
 = ओरी नीकगवा - वणावर्वा = आळठ उपर
 वखथी देरा लेवा व्याकार करी, तेमां लवारा
 लध तेने वाजते गाजते भाताने देरे लध लवुं.
 -वावर्वा = लवारा वाची भातानु रथापन
 करुं.] ०णश्री० भाता (मानवायक) ०पिता
 न०अ०व० भातपिता. ०भदु पुं० [सं.] भाती
 आप ०भडी श्री० भाती मा
 भातु श्री० [सं मातृ] मा ०द पु० [सं]
 भाओ. ०दी वि० भातानुं (२) श्री० भाभी.
 ०श्री श्री० मा (मानस्यक)
 भातुं, ०तातुं वि० [भाततुं] उपरधी] भातेलुं
 भातु श्री० [सं] भाता ०क वि० भा संभ धी ०का
 श्री० मा (२) हाथ (३) वर्ण भाणा; आराभडी
 (४) भागणिक कृत्यो वभते ध्राही, माहेथरी,
 वैष्णवी, वगेरे (सात के व्याह) देवीओतुं
 पूजन थाय छे तेभाती करेक. ०धात पुं०
 भातो वध ०धाती वि० भातो वध करनारं.
 ०त्व न० भाता तरीकेनो धर्म; भातापष्टुं.
 ०देव वि० भाताने देव तरीके पूजनार ०देश
 पु० न०मभूमि ०द्रोही वि० भाताने द्रोह
 करनार. ०पक्ष पु० भा तरुनेना सर्गावडावा
 ०पद न० भाता थवु ते (२) भाता तरीकेतु
 स्थान - गौरव (३) भाता तरीकेनो धर्म, भाता-
 पष्टु. ०लाघा श्री० स्वभाषा. ०भूमि (-भी)
 श्री० न०मभूमि ०वध पुं०, ०हुत्या श्री०
 भाती वध, भाती हुत्या

भात्र [सं.] नामने लागतां 'ते धधुं; सधु' '
 ओत्रो समग्रता वायक व्यर्थ बनवे छे. उदा०
 भाणसभात्र (२) अ० कृत, देवण (३) वि०
 [स] अहुव्रीहि सभासभा उत्तरपठ तरीके
 'भाप के प्रभाणु' अे अर्थभा उदा०
 अशुकीभात्र; रलभात्र
 भात्रा श्री० [सं.] आराभडीगां उपर मुकतु
 ( ) आडुं (विहून (२) काय के सगीतभा
 समयनी गणनाने अेकम (३) धातुनी लभ;
 रसायण (४) भाप, प्रभाण ०कविता श्री०
 भात्रामेणवाणी कविता. ०छंद, ०ध पुं०
 भात्रामेण छंद. ०मेण वि० लेमा ओधी
 वधारे भात्रा उपर पदधने व्याधां होय
 तेवुं ०वृत्त न० भात्राछं ०सभक पुं०
 सरभी भात्राना छंदेनो वर्ग. -त्रिक वि०
 [सं] भात्राने लगतु (२) भात्रामेणवाणु
 भात्रस्य न० [सं] पीलतु सुभ देपी अणतुं
 ते, धधुं [आय अे न्याय
 भात्रस्यन्याय पुं० [सं] मोहूं माछुं नानाने
 भाथातोड वि० [माथु + तोडुं] माथुं पृी
 लय के तोडी नाथे ओवुं - भूभ, सभत
 (भहेनत भलूरी धं)
 माथुं न० शरीरने जोपरीवाणो भाग(२)धदनी
 उपरने लाग; डोकुं (३) कोर्ध पण वस्तुना
 मयाणानो लाग; टोव (४) [ला] भगल, युद्धि.
 [भाथा उपर (होडुं) = सुरभी होवुं (२)
 अेकदम नळक - लगलग भाथा उपर होवुं (३)
 स भाथ - व्यावकारवा योग्य होवुं उदा.
 'आव्या तो भाथा उपर' भाथा छितरेतुं
 काम = भाथाछितार करेले काम. भेकाणछधी
 करेले काम. भाथाथी लतुं = काम बदार
 लतु (२) वंठी लतुं. भाथाना ककटा थवा =
 सभत माथु दुःभुं. भाथाना कपानिया
 कोडी नाभवा = जोपरी तोडी नाभवी;
 भाथानां काछलां लुदां करवा (२) भूभ भात्रु -
 धमकावतुं भाथाना वाण भरते तेतुं = धधुं
 ल लुं, अस्तथ भाथाना वाण धसाध
 लवा = धधुं दुःभ सदन करुं पडुं (२)
 अहु काम करुं पडुं भाथानी तुणडी

रही नवी = मनमां बहु चिंता रहेवी (२)
 बहु लार वहेवा. माथानी पावडी =
 अत्रेसर, आगेवान पुत्रप. माथालुं = पहेंय्यी
 वणे तेवुं; सवायुं. माथालुं छत्र = आश्रय
 आपनार वडील, गुरुजन. माथालुं इरेल,
 इरेल = काष्ठनुं कळुं न माने तेवुं; मिलल
 ने छठीलु. माथानो धा = वससु ने असध
 (कट्ट वयन, इट्टो ध०) माथानो भलि,
 सुभट = शोभा आपनार वडील (२) पति.
 माथा पर = लुग्यो माथा उपर. माथा पर
 कलेडुं ठीथुं पाठयुं होवुं = हलमत बहु
 वधी होवी. माथा पर यन यन नाचलुं;
 माथा पर नाचलुं = पहेंकी न्ठं इःभ
 हेवुं; न गाठवुं; शिरलेरी करवी माथा उपर
 लमपुं, लटकपुं = निरंतर धाक के लय
 रहेवा. माथाभां गज धाट्या होवा =
 माथामार होवुं माथाभां टपला वागवा
 = ठाकरां भावी; इःभ मुक्केलीना अगुलव
 यवा. माथाभां तेल धाललुं = माथामा तेल
 माधीस करवुं (२) [त्रीज्या] शोक भुक्वा.
 माथाभां धुमाडो भरवा = अलसमज के
 गेरसमज होवा. माथाभां धुमाडो राभवा
 = मिलन के शुभान राभवा माथाभां धुण
 धालवी = आपर उपर पाणी इरेवुं
 माथाभां पवन भरवा = गर्व के मिलनधी
 इट्या इट्या इरेवुं (२) माथुं लमी नवु; इरे
 आववा. माथाभां लूसुं भरवा = गेर-
 समज के हठ व्यापवी. माथाभां मारलुं =
 क्रोध, गर्व के दुःखकारथी आपवु के परत करवु.
 माथाभां वहेर भरवा = मगइरी आववी,
 पतराजपोर यवुं माथा वगरलुं = नीडर,
 लवनी इरकार विनातुं माथा हरा (सरता,
 सरता) नट्या होवा = पावुं पडयुं होवुं;
 सरता लगीना स धं धं धयो होवा. माथा
 साटे माथुं = पूरेपूरो पहलो माथुं
 आपलुं = लव नतां लगी (ते माटे) गूजुं.
 -ठिहाडुं राभलुं = माथे साठ्यो न राभवा;
 धाज-मर्यादा न लणववा -ठिहाडुं = लुग्यो
 माथुं ठीयकडुं. -ठितरलुं = माथुं इःभ

यदी नवुं - ठीयकडुं = सामे यवुं. -ठीयुं
 करलुं = सामे यवुं (२) काममांथी इरमत
 यवुं. -ठीयुं राभलुं = स्वालिमान,
 वडाधं के मगइरी राभवा. -ज्याणलुं =
 लुग्यो माथुं होणवुं -कापलुं = मधु न
 तुकसान पहेंय्याडुं (२) इगो करवा. -इटलुं
 = नकामी मगजभारी करवी (२) शोक के
 गुरसाभा माथु अक्षणवुं के तेना पर आधात
 करवा. -इराथे भूकडुं = लवनी परवा न
 करवी, लनतु लोभम जेडवा तैयार यवु.
 -अनवाणलुं, अलुलुं = विचारमा पडी
 नवु (२) शरमथी के काधं कारण न होवाने
 धीधे आणसनी निशानी तरीके जेभ करवुं.
 -आधं नवुं, आलुं = लडणडाट के
 गडणडथी हेरान करवुं. -गूथलुं = माथाना
 वाण गूथवा. -धराथे भूकडुं = मोतनी लय
 न राभवा, बारे साहस करवुं -धाललुं =
 लुग्यो माथु मारलु -धूम यलुं, -चलुं
 = माथुं इःभवु. -चालवुं = नकामी माथा-
 शोड करी हेरान करवु. -याके चलुं = माथुं
 लमवुं; यकर आववा. -ज्याणलुं = माथाना
 वाण धोवा. -जेवुं = माथामा लू वगेरेनी
 तपास करवी -जीकडुं = माथाजीक करवी.
 -धुणवुलुं = माथुं हलावी हा के ना -नी
 निशानी करवी -ठांकेलुं = स्त्रीजे अडणथी
 साडीना छेडो माथे ज्योडवा. -नमपुं = व्याडर
 के लक्षित यवा; प्रखाम करवा. -नभावलुं =
 ताजे यवु -नीकणी चलुं = सभत माथुं
 इःभवुं -नीयुं करलुं = माथु नभाववुं;
 शरथे नवुं -पकावलुं = माथाजीक करीने
 हेरान करवुं. -पटकडुं = माथाजीक करवी.
 -पाकडुं, पाकी नवुं = माथाशोडथी अकणार्ध
 नवुं (२) मगज थाकी नवु, माथु इःभवा
 आववु. -इरेलुं = यकर आववा (२) मिलन
 नवो, गुरसा यडवा -इटी नवुं = ताप, इरे
 के लडणथी माथु इःभ आववु (२) गुरसा
 यडवा. -इरेवुलुं = गुरसाभा के लेशमा
 आववुं. -इरेलुं = माथाशोड करवी -जेडलुं
 = धं धा विनाना होवु के रहेवु (२) काधं न

व्यावडु - भोडावडुं = माथाना वाण अमराधी
 मूडावी नाभवा (२) अलल रहेई, काई पथ
 न व्यावडु - भाभडुं = नाह-गर्व उतारवे
 (२) दुकसान करवुं - भांगे ओथुं = पडोथी
 वणे ओथुं, माथानु - भादे धडुं = गर्व के
 भिलन वधी जवे (२) भाथु दुःखवा व्यावडुं
 (३) मार भागवे। - भोथभा धालडुं = गुनाभा
 व्याववाधी शरभाणु - धलवाधने नीयु जेवु.
 - भाडुं = केषिभापतमा मन धालडु, महेनत
 आडवी (२) वयभा पडु, वयभा डडुपथ
 करवु - २ गडुं = माथामा मारी लोही काडु
 - वेगणुं मूकडु = मरवाथी डर्या विना
 अ पलावडुं. - शालुं छे ? = माथानीक जरेता
 न यके ओथुं भाथुं छे (ओम सूयवे छे).
 - सोंपडुं = शरले जवुं (२) एव व्यापवे।
 - होणडुं = कासकी वडे केशने व्यवस्थित करवा
 ताई भाथुं ? = काई न नही (जे कान वरये)
 भाथुं करडुं = भाणकने अपाती (पोली)
 धमकी. जे भाथां होवां = गाठे नही तेव
 होवुं. जे भाथाने। अर्थ = जे भाणसतु
 अर्थ (२) दावामा जेठि पक्षकारोने। अर्थ]
 - थाडितार वि० इरकार के लक्ष विनाडु
 (२) अ० जेइरकादीधी. - थाओण श्री०
 [भाथुं + ओणडु के गेठडु] सयुक्त कुट्टमभा
 जेठ द्विये वगेरे पासेथी जोराकी पोराकी
 भागवानो विधवानो छक. - थाकूट श्री० बाल-
 गड, पंचात (२) नकामी महेनत, पीडा.
 - थाकूटियुं वि० माथाकूट करावे ओथु.
 - थाजीक श्री० माथाकूट - थाजीकियुं
 वि० माथाकूटियुं - थाकूट वि० भाथु
 वडे ओथेला सभत (प्रयत्न) - थातोड श्री०
 माथाकूट - थातोडियुं वि० माथाकूटियु.
 - था हीठ अ० रूप हीठ, इरेक भाएसे
 - थाइरेल(-डुं) वि० भिलल, कोधी,
 माथानु इरेलु - थाकूड श्री० माथाकूट
 - थाकूडियुं वि० माथाकूटियु - थाण धडुं,
 - थाणधडुं(-थुं) न० भाथे भाधवानुं कण्डुं
 - थाणुड वि० माथा सुधी भूडी जणय ओथेडु
 हीडुं. - थाओण अ० भाथु अने शरीर

पलाणीने. - थाभादे वि० मोथी नामना के
 होदावाणुं; प्रतिष्ठित (२) भिलल, तुभापीवाळु.
 - थाभादे वि० माथामां मारे ओथु; गाल्यु
 न लय ओथुं, वसयुं - थाभेडी वि० श्री०
 अलडयेकी; अटकाववाणी - थावटी श्री०
 [भाथुं + वृत्ति(सं) गीण भाग] साल्लो न जगडे
 भादे तेना भाथा उपरना लाग नीचे सविदे।
 अस्तरेना कंडो (२) भाथाना कपडा पर पडेला
 तेलना डाधा (३) मथानो लाग (४) व्याभक.
 [- पडवी = साहलाना भाथा उपर रहेता लागने
 तेलना डाधा पडवा - लुळकी पडवी = व्याभक
 लुळकी पडवी] - था वडो। थुं वि० दंगवडा-
 वगरनु - थावाड वि० [भाथुं + वाडवु] भाथु
 वडे ओथु, कारमु - थावेरो। पु० माथा हीठ
 लेवातो कर
 भाथे अ० (का) उपर. उदा० धा भाथे पाटो
 भाथो (२) 'भाथु' तु सभेमीतुं इप [भाथे
 अ कुश होवे। = उपरने दाण के रो
 होवां - भावडुं = अडकाव व्यापवे (२)
 जवाणदारी तणे व्यावडु (३) भाथा उपर
 ठांथे व्यावडु (कनकवाडु, सूर्यतु घ०)
 - ओडडुं = साल्लो परापर भाथे राभवे।
 (लाज-व्याभ-या साडु) (२) जेअम लेवु (३)
 देवाणु काडवु. - ओराडडु = अन्थायपूर्वक
 फील उपर जवाणदारी - जेअम नाभवा (२)
 जोणवीने माल ओटाडवे। - वेथी देवा - जेथी
 लेडुं = (पोता उपर) जवाणदारी वडोरी लेवी.
 - गाण यडवी = व्याण यडवु - गाण मूकवी
 = व्याण मूकडु, कलक यडावडु - धंटीलुं
 पड हो। उ = लारेने मुसिल जवाणदारीतु काम
 सोपावु - धालडु = भाथे नाभडु - धूधरी
 मूकी धूमडुं = मोटाला यई धालमेल जरेवी
 - थडावडुं = मान्य करवुं, रवीकारवु (व्याज्ञा
 के सलाहने) (२) हक उपरात अडेकावडुं
 (ला० लडावीने), भडे नही ओथुं करवु. - थडी
 ओसडुं, थडी वागडु = लुकम न मानवे।
 अत लाडथी नकट यई जड (२) केशनी
 सता भूयवी लेवी (३) यडियातु थव - थपटी
 बलरारववी = भमत के भड करवाभाकेशनाथी

वधी नहुं - अरुभर होणावां = राजवंशी
 वैलव होवो. - चोटापुं = माथे पडवुं - छाणुं
 थापवां = न पडवुं - छापरुं वधुं = माथे
 उलमत वधी नवी - छाणु मूकपी = पगडी
 नाअवु (२) गेरहायदे करवो - छेडे नाणवे
 = माथु दाकवु (२) निलं नलवेडा करवा. - छागां
 मूके अेवुं = ममत के सरसाधना वधी लय
 अेवु (२) सुहर - आड ठिगवां, आड ठिगवां
 भाडी छेवां = धणा न दुःख पडवां - टाल
 पडवी = लोअम - लाउ ठीयडी ठीयडीने के
 अमुलवना भूष टपळा भाई भाईने माथाना
 वाण धसाई नवा - होणवुं = माथे पाडवु
 - ताणु लेवुं = पोता पर नवाणदारी - लार
 लई लेवा - तेल धालवु = जुओ माथामा
 तेल धालवुं - धवुं = अडकाव आपवो (२)
 सौनी आगण नवु. - थी उतारी नाअवुं
 = नवाणदारी कादी नाअवी. - थी टपले
 उतारवो = महेवुं - कहेती इर करवा.
 - थी टोपले उतारवो = नवाणदारी कादी
 नाअवी - दुश्मन गाजवा = दुश्मननो अय
 अमुमवो - धूण धालवी = कलिये ठीमे
 करवो (२) पोताने माथे ठपडे लेवो (३) पोताने
 लतने कल कित करवी; इनेत यवु. - नाअवुं
 = नवाणदारी ओराठवी (२) नवाणदारी पर
 छेडवुं - पडवुं = नवाणदारी आवी पडवी (२)
 - ने कारणे नुकसान वेडुं पडे अेवी डालतमा
 आववुं (जेम के अमुक माल माथे पडवे)
 - पाडवुं = नवाणदारी ओराठवी - पाणु
 धालवुं = माहगीमा नाहा धोया विना भाधु
 होय ते माटे साल यथा पछी प्रायश्चित करी
 आहाण नमाडवा (२) माहगी पछी धले
 दहाडे नाडवुं; मडवाडमाथी ठिडवु - पाणु
 इरी वणवुं = डुपी नहुं (२) अेणे नवु (३)
 कंगाल स्थितिमा आवी पडवुं. - पाणु
 इरवुं = निभण करवुं, धूणमा मेणवुं (२)
 पाधु पाडवु; यडी नहुं; टपी नवु - लागवुं
 नुकसानी के ओडभापणवाणु के प्रतिभूण
 अेवुं काई पाणु काई भाणुसने वणगाडवु,
 सोगवुं पडे अेवुं करवु - मारवुं = माथे

लागवुं (२) अधूरो न रहेवा देतां माल सुधी
 (जरी) यणु लेवो - मोड छेवां = आगेवानी
 - नवाणदारी होवा. - मोत लमवुं = मरण-
 काण आवी पहायवो, आवी अनवुं - राअवुं
 नवाणदारी लेवी; लुभमे राअवो. - लेवुं =
 नवाणदारी लेवी (२) पोता पर न्होरी लेवुं
 (लडाई, नुकसानी वगेरे). - दोही अडवुं =
 माथामा दोही लरावुं (२) त्रिदोष थो (३)
 अेलान थवुं - वडेरवुं = लुओ माथे लेवु.
 - शीअं = देपीतु निशान - हाथ = आश्रय,
 कृपा - हाथ इरववो. मूकवे = पोताने गुण-
 रवभाव भीलने आपवो (२) आशीर्वाद
 आपवो - हाथ देवो = निराशा के अेदने
 अलिनय (२) आश्रासन आपवुं - छेडवुं =
 अडकावमा होवु (२) नवाणदारी होवी (३)
 माथ पर होय अेम आवकारपान थवु; लहे
 पधारो अेम होवुं] [ठिडण
 माथोडुं नं [माथुं + ठिडुं ?] माथु डूवे तेडवु
 माह पुं [सं.] इड (२) मड, अडकार वं
 विं डेरी [मातलाया
 माहरे श्रीं [फा.] मा न्णान न्णानं श्रीं
 माहरेपाट पुं [सरं म, (मद्रीपोलम् स्थाने
 तैयार यतु)] अेक लतवुं सुतराठि कापड
 माहरी विं [फा] मातु, -ने लगवुं
 माहरे वतन नं [फा.] मातुअुमि
 माहल(-ण) नं [सं मर्दल ?] + अेक वाध
 माहणियुं नं [सरं म. मादळ = मूडं अ डपरथी
 (तेवा धाटवु)] दोरो, थिडी के तापीनवाणो
 धाटुनो नणी लेवो के, यपडे धाट
 माहणुं नं अेंतवुं पाणुना भाडामा पडी
 आणोठवु ते
 माहा श्रीं [फा, म मादी] पथु के पथीमां
 श्रीलत (२) अरडवानी लेडमा भाडावाणुं
 अरडवु
 माधव पुं [सं] (सं) विणु, श्रीकृणु (२)
 वैशाख मास - विका श्रीं माधवी वेव.
 - वी श्रीं अेक डूलवेव (२) पृथ्वीभता (३)
 विं वैशाख मासतु; वसंतअुतु [दि
 माधुकर्री श्रीं [सं] घेर घेर इरी लिखा मागवी

माधुरी स्त्री० महेसूल लगई न शकतु होवाथी
 वमीन सरकारने पाछी सोपवी ते
 माधुरी स्त्री०[स.] माधुर्य; मीठारा (२) लवाड
 माधुर्य न० [स.] मधुरता
 आध्यम वि० [स.] वयलु (२) न० स्याग के
 विनिमय वगैरे माटे वर्ये वापरवानु साधन
 के वाहन, 'मीडियम'. -भिक वि० वयलु;
 मध्यमा आवेलुं (२) प्राथमिकधी व्यागणतु,
 'सेकडरी'. -भिक शाणा स्त्री० प्राथमिक
 पञ्जीनी शाणा, विनयम'दिर, 'हाथरिडूव'
 आध्यस्थ वि० [स.] तटस्थ; पक्षपात विनातु
 (२) न० माध्यस्थ. -इथी स्त्री०, -स्थ
 न० माध्यस्थपद्यु
 आध्य पु० [स.] मन्नाआर्वाते अनुयायी
 आन न० [स.] व्यापक, प्रतिष्ठा (२) सडूलाव,
 आदर (३) अलिमान (४) तोल, भाप (५)
 'लोगेगिधम'(ग). [-आपडुं, हेडुं = सत्कारव
 -डितरडुं (अडुधा प० व० मा) = मानप्रतिष्ठा
 ओछा यवा. -मणडुं = सत्कार यवो(२) विहाय
 वामते समारंलथी सत्कार करवो. -मागडुं =
 विशेष = लज्जनी अपेक्षा राखवी, अंरथी
 गमतु होवा छता, पडारथी ना ना करीने
 कालावाला करववा -मां रडुं = अलिमानमा
 रडेवुं, मोटाडीमां रडेवुं -भूडडुं = अलिमान
 छेडुं, नमतु वडु -मोडडुं = अलिमान
 छितारवु -राणडुं = प्रतिष्ठा लणववी (२)
 सामानुं मान रडे ते भातर ते कडे ते करवु]
 ० अकराम न० पिताम वगैरेथी गौरव आपवु
 ते ० क-(क)री पु० मानने लायक पुरुष
 ० चित्र न० प्रदेशना भापसर उपसावने करेवो
 नकशो, 'रिक्की-मैप'. ०६ वि० मानप्रद,
 मान आपवु (२) वेतन लींघा वगर काम
 करनारं, 'ओनररी' ०नी स्त्री० + लुओ
 मानिनी ०नीय वि० मानने योग्य, मान्य
 ०पत्र न० वभाण के धन्यवादनो लडे रीते
 अपर्ण यतो लेभ ०पान न० मान; आदर
 (२) व्यापक, प्रतिष्ठा ० लुद्धि स्त्री० मान-
 व्यापकनी लागणी-लावना, ०कंग पु०
 अपमान (२) वि० अपमानित. ०वोम पु०

शीरो (पुष्टिभागीय) ०भरतयो पुं० मोसो;
 प्रतिष्ठा. ०भर्यादा स्त्री० व्यदय विवेक.
 ०वती वि० स्त्री० मानवाणी (२) स्त्री० प्रिय
 उपर रिसायेली प्रिया ०वतुं वि० मानयुक्त,
 मानलथुं. ०हानि स्त्री० व्यपमान
 मानलुडारे वि० माननार (५)
 मानत(-ता) स्त्री० ['मानत' परथी, सर० हिं,
 म] भाधा, व्यापकी [-करवी = भाधा व्यापकी
 राख्या होय ते पूरा कवा -मानवी,
 राणवी = भाधा राणवी -भूकवी = प्रतिज्ञाथी
 मुक्त यव, मानता पूरी कवी]
 मानलाव पु० [म] महेसाराथी ०क स प्रदाय;
 महानुलाव -वी वि० मानलावतु, -ने
 अनुसरतु के लगतु
 मानव वि० [सं] मनु सं'धी (२) पुं० माणस
 ०लति स्त्री० मनुष्यलति ०ता स्त्री० मनुष्य
 उपर प्रेम, छितलुद्धि (२) माणसाड ०तावाड
 पुं० मानवकल्याण ऐ श्रेष्ठ कर्तव्य छे तेवो
 वाड, 'डुयूनेनलम' ०टोपदर्शी वि० मानवी
 होव -अपूर्णा ० लेवानी देववाणु के तेतु
 दीकशील, 'सिनकल' ०धर्मशास्त्र न० (स)
 मनुस्मृति ०पति पु० राल ०ण'धु पुं०
 मानव मधधधी लार्ड, मनुष्य. ०ण धुत्व
 न० सौ माणस लार्ड छीये ऐवी भावना
 ०शास्त्र पुं० 'मेन्नीपोलोळ'. ०छितवाड
 पु० 'लुनेनलम'. -वी वि० मनुष्य सं'धी
 (२) पु० माणस -वे'द्र पु० [+इद्र]
 मानवपति, राल
 मानडुं स०कि० [सं मन्; सर० म मानणें,
 हिं मानना] कभूल करवु; स्वीकारवुं (२)
 [सं. मानव] मान आपवु; गणवु, लेभडुं (३)
 मानता राणधी
 मानव्य न० [सं.] मानवलति (२) मानवता
 मानशुक्ल पुं० ०प० ०व० [शुक्ल उपरथी] शुलाशुल
 सिद्ध; लक्षण
 मानस वि० [सं.] मन सं'धी (२) न० मन
 (३) [सं.] लुओ मानससर. ०पुत्र पुं० (सं.)
 ब्रह्माये मनथी उत्पन्न करेवो पुत्र नेम के,
 नारड. ०पूल स्त्री० पाहा पूलपा वजर मननी

भाभ न० भभ; भावातु. [-ना वधि = अत्यंत गरीबाई.]

भाभण्णुं डो पुं० ऐक घोणो छत्रो [छोड
भाभक्षण न० भाभक्षणीतुं क्षण. -णी स्त्री० ऐक
भाभलत स्त्री० [अ. सुखामलात; म.] भाभलता;
पूछ, विसात (२) भाभलतदारतुं काम. ०ढार
पुं० तालुकानी वसूलात स अंधी काम करनार
अभलदार; वलीपटदार ०ढारी स्त्री० भाभलत-
दारतुं काम के होवे

भाभलो पुं० [अ. सुखामलह] परिस्थिति(२)
कटकटीने समय. [-काभूमि. व्यापवे =
परिस्थिति पर व्य कुश व्याववे -अभलवे,
वीक्षरेवे = परिस्थिति अगडवी - हाथवी
जवी - छूँटावे = लारे वृक्तान यर्तु.]

भाभा पुं० अ० व० [दे माम] भाभो (भाभार्थे)
(२) [ला.] शत्रु, चोर. [-अभना = दोढाछु.
-भणवा = चोर भणवा. -भासीतुं करतुं =
तगासागवानो पक्ष करवे. -लगनिया =
ढारो करनार पु० व०] ०७ पुं० भाभा (२)
भाभो (मानवायक)

भाभी स्त्री० [दे] भाभानी वहु. ०छ भाभी
(भाभार्थे)(२) भाभीसासु. ०सासु स्त्री० पति
के पत्नीनी भाभी [साधारण

भाभूळ न० [अ] रिवाज - ली वि० सामान्य,
भाभेजवे पुं० [सं मामेजका] ऐक छोड
भाभेक (भा ?) न० [भाभा + कर ?] भासाणुं
भाभो पुं० [दे माम, मामग] भाभो भाई
(२) [ला.] शत्रु, चोर. ०छ (-अभरे) पुं०
पति के पत्नीनी भाभो

भाभकंडक(-भ)ळु वि० [भाया(मातृ के माया)
+ कणुळ] दभासुं; भायसुं

भाभनेा पुं० [अ. मवनी] अर्थ हेतु, धरदो
भाभक्षण न० लुण्णो भाभुक्षण. -णी स्त्री०
भाभुक्षणी

भाभलुं वि० + भाक [लागतुं पाणी
भाया स्त्री० [सर० म.] भांग. ०पाणी न०
भाया स्त्री० [सं.] नेवाथी अडाड रयायु छे के
लासमान थाय छे ते आदिशक्ति - अविद्या
(२) अण; प्रपय; धद्रलण (३) [ला] भभता,

स्नेह (४) भभतानो इाई पळ विषय (५) धन;
शेवत (६) [स.] लक्ष्मी (७) लुद्धनी भाता.
[कायी भाया = छेतराय तेकुं भाभुस.
पहुंवेछी भाया = होशियार - इाईथी न
छेतराय तेकुं भाभुस. -करवी = स्नेह करवे;
प्रीत करवी. -थवी = स्नेह थवे. -भां रेहेकुं
= संसार सुअधमा पूथी रहेकुं. -भां लपटाकुं
= संसार वहेनारभा भूठ यई अकुं (२) प्रपयभां
इसाकुं - भूकवी = स्नेह - भभता छोडवां.
-रा अवी = भभता - प्रीत राअवां.] ० भभता
स्त्री० इया; भाया, स्नेह; प्रीति. ०भय वि०
भायाथी लरेले. ०भृग पुं०, न० अनावधी भृग.
०भोसो पुं० [स. मृगा] (नैन) कपटथी लहुं
आलकुं ते ०वकुं वि० (का.) भायाणु. ०वाह
पुं० अक्षथी लिख अगतनो अयुलव भाया -
अभ छे अवेवा वाह (वेदान) ०विनी वि० स्त्री०
भायावाणी; अगताची. ०वी वि० लुण्णो भायिक.
०णु वि० स्नेहण; हेताण

भायिक वि० [म.] भायाथी अिपनेकुं, मिथ्या
(२) भायावी, प्रपयथी लरेले [भाभुक्षण
भायुं न० [सर० म मायफल, हिं मायाफल]
भायो पुं० [फा.] पूछ, धननो अभाव

भार पुं० [सं] भारतु ते, ताडन (२) भरतु;
भृत्य (३) [ला.] भारो, विपुलना(४) कामभेव
(५) [मोड] व्यासुरी संपत्तिअोनी अय्यक्ष
कळेथी शक्ति, सेतान. [-भावे = भार सहन
करवे (२) वृक्तान वेडकुं. -पडवे = भार
आवातु यकुं (२) इटका लागवे, वृक्तान यर्तु.
-भार करकुं = वार वार भारतु (२) ताडीह
करवी; उतावण करवी -भारवे = भारतु;
प्रहार करवे (२) वृक्तान पहुयाडकुं कामनेा
भार व्यालवे = काम पर काम आवतु; अहु
काम होवुं भूड भार, भूंगो भार = अहार
देषाय नही पळ अंहरथी अहु इःणे अवेा
भार. लभतेा भार = लसवामा भारकुं ते.]
०क वि० भारदार, नाश करदार ०कयुं, ०कुं
+ वि० भारवानी देववाणुं. [भारकणी अ(अ
= लुडयनेक नअर (२) लय प्रेरती नअर.]
०कट स्त्री० भारपीठ. ०डेा पुं० भारो;

विपुलता ०भाति वि० मार भाया करे
तेवुं. ०अपाठ, ०जूड स्त्री० मारवु अने
जूडवु ते ०णु न० मारवानो तानिक प्रयोग
(२) मारवुं ते ०दडी स्त्री० इदीथी रभवानी
अेक रमत. ०पछाड, ०पीट स्त्री० मारवुं
अने पछाडवुं के पीटवु ते

भारके पुं० [इं. मार्को] निशान (२)नेयाति भाव
परहोती छाप(३)लुओ 'भार'भां.[भारकाने।
भादा=लुओ ने अेकधारे प्रभाषित भाव.
भारके करवे। = निशान करवुं. -अेठवे। =
छाप येठवे]

भारग पु०लुओ भागं. -गी वि०लुओ भागीं
भारइत अ० [अ. मजरिफत] द्वारा; वयमा
राभीने(२)स्त्री०आडतिया के हवालनी भारइत
काम करवानी रीत (३) हवाली, हकसाध
[-आपवी, लेवी = हवाली-हकसाध आपवी
-लेवी -करवी = वयमा रहेवु (२) हवालीने।
ध धे करवे।] -तियणु स्त्री० भारइत करनार
स्त्री (२) भारइतियानी वहु -तियुं वि०
भारइतथी ययेवुं - करवानु. -तिये। पुं०
वयमा रहीने सोदा गोडवी आपनारे; हवाल

भारइाड स्त्री० [भारवुं + इाडवु] भारपीट

भारइे पुं०अेक सुतारी ओलर-बाडडानी कानस
भारभार न० ['भारवु' उपरथी] वारे वारे
भारवुं ते(२)अ० पुं०अणुनेरथी(३)सुरडेलीथी.
[-करवुं = उपराडिपरी मार भारवे। (२) धणु
न ताडीड करवी. -ने। तडाके। = लारे तडाके;
गलरावी नाणे - न पहोथी शकाय अेवे। तडाके।]

भारवणु न० ['भारवु' उपरथी] धातु वगेरे
भारवी ते

भारवा पुं० [हिं.] अेक राग; भावव
भारवाड पुं० [सं. मरु, सर० हिं, म] (सं.)
रजपूतानामा आवेले। अेक प्रदेश [-नी
भठ = कगाण ने हीन भाणुस] ०णु स्त्री०
भारवाडी स्त्री -डी वि० भारवाडवु (२)
[ला.] कलूस (३) पुं० भारवाडने रहेवासी
(४) स्त्री० भार- वाडनी लापा

भारवुं स०डि० [सं. मारयु; सर० हिं. मारना;
म. मारणे] प्रहार करवे; ठाकवुं (२) ठार करवुं

(३) पाधुं हठाववुं; नेर करवुं (धाड)(४) गुण-
धर्भने नारा करवे। (चामडी, सादी)(५)धुंठवुं;
हुमडो करीने लध लेवुं (गाम, नक्षी, भलने।)
(६) वीअवुं; अझणवुं; नाभवुं, लरवुं (हाथ,
क्षिको, आथोडिया) (७) असर थाय तेम प्रयोग
करवे। (लोष, टोखो, आंभ, भूठ, गंधुं,
तडाके) (८) [प्रहार करवा भाटे] छेडवुं;
वापरवुं, यलाववुं (तीर, तरवार, बाखी) (९)
अडप ने नेरथी काध क्रिया करवी (क्षिको,
वलभां, अपाठो, हाथ) (१०) गेकवु; दभाववु;
रे।धव (भूभ, भन) (११) [वा.]धातुनी लरभ
करवी (१२) तडकाववुं, योरवुं (१३) लगाडवुं;
योडवुं, पोसवु (इयो, भीलो, थंगडु, भूय,
ताणुं, लयके) (१४) नेरथी नाभवुं, डेकवुं,
आपवुं, उदा० माथामा भारवुं (१५) -नी
असर-लास-वेदना देभावा (नेमके, डीकाश,
यणकाट, जाभ, आइ भारवा) (१६) पराखे
के ठगीने वणगाडवुं उदा० माथे भारवुं (१७)
अन्य क्रियापठ साथे आपवता उतावण के अेदर-
कारीने लाव अतावे उदा० लभीभारवुं [भारी
भारुं = ओणववुं; तडकावी अवु भारी
नाभवुं = लनथी भावु (२) लाय दुशवतथी
पोतावु करवु. भाथभां भारीने = पराखे;
अणात्कारे. उदा० माथामा भारीने लधरा.
भारीने हाथ न पोवा = अत्यंत कूर अने
निर्हय होवुं. भारी पाडवुं = भारी नाभवुं
(२) अेडीसपाटे मेणववुं के तडकाववु भारी
भूकवुं = पूरपाठ दोडावी भूकवुं. भाथुं अवुं
= युद्धमा हणवु (२) युक्तानी के हानिभां
आवी पडवु भाथुं भाथुं इरवुं = गालर के
कायथ धर्भने अही तही रभडवुं. भाथुं इरवुं
= -नी पोठ होवी; न भणवुं (२) -नी पोठ न
होवी; पुं०अणु भणवु; न्या त्या सारुं भणवुं.
भारेखुं धी = रसोर्ध अडता नाभेखु धी.
भारेखुं भाणुस = वरा - कणने करेखुं
भाणुस.] [भारवु ते, लडाधं
भारंभारा स्त्री० ['भारवु' उपरथी] सामासारी
भारा पुं० अ० व० ['भारवुं' उपरथी] निशान
भारवा किल्लानी डीवालमारभाता आकां, गोभा

भारामार(-री) स्त्री० [‘भारतु’ उपरथी] लडाई,
 धिगासु (२) तगी, तालु
 भारिदंत स्त्री० [ज.] परमेश्वरने ज्ञानभवो ते
 भारीय पु० [सं.] ओक राक्षस (येले सीता-
 हरणमा भदक करवा कनकभृगतु इप धीधु हतु)
 भारीतारी (भा' ता') स्त्री० [भारं + तारं]
 गाणागाणी (२) निंदा
 भारे वि० [‘भारतु’ उपरथी, हिं. मारु]
 [समासभा व्यंते] सारी नाणे - वीं वी नाणे
 तेवु उहा० वाचभार (२) पु० (सं.) भर,
 भारवाड (३) ओक राग
 भारु, ०७ पुं० [सर० हिं.] प्रीतम; पति
 भारेत पु०[सं.] पवन - ति पुं० [सं.] हनुमान
 भारं (भा') स० [अप० महारिय, (स मदीय)]
 ‘हु’नी छही वि०तुं ओ० व०. [-तारु करतुं =
 लेहलाव राभवे - भारुं करतुं = मिथ्या
 अहलुद्धि तथा ममत्व लुद्धि राभवी भारे
 लथे मेधलुलाई, अलारात = हुं शुं
 करवा लक्षु ? काण लथे। भारे ०६७।
 [स्त्रीओमा] भूयो। (ते मरे ने हुं तेने रडुं।)
 भारे पुं० [भारतु] भारी नाभनारो, ललाह (२)
 [सर० म मारा] उपराउपरी प्रहार (३) [ला]
 रमळ, विपुलता. [-यलाववे = उपराउपरी
 प्रहार करवो (२) [ला.] सारी पेठ हाय यलाववे
 (नेम के, नमण उपर) (३) मोटा प्रमाणमा
 रमळ यलाववी (उहा० व्याग उपर पाणीनी.)
 भार्क पुं० [ई] चिह्न, (ट्रेडमार्क) भारका (२)
 गुण, परीक्षाभा परिणामने व्यपातो गुणक
 भार्क (-डेय) पु० [सं] (स) ओक ऋषि
 -डेयपुराणु न० ओक पुराण
 भार्ग पुं० [सं] रस्तो (२) वेदि (३) मत; स प्रदाय
 (४) संगीतना ओक प्रकार, लूतुं ने शिष्ट संगीत.
 [-करवे = नगा करवी (२) उपाय करवे,
 व्यतराय दूर करवो (३) रस्तो अनाववे - काढवे
 = तोड काढवे, गूयवणीभाथी रस्तो - उपाय
 काढवे. - हेभाढवे, अताववे = रस्तो -
 उपाय - उकेल अताववे (२) अरो रस्तो अता-
 ववे. - पाढवे = नवे रस्तो काढवे - अनाववे
 - वेवे = रस्तो पकडवे (२) रीत अडणु करवी

(३) उपाय वेवो] ०६ शक वि० रस्तो अतावनार.
 ०६ शक न० भार्ग अताववे ते ०६ शक
 स्त्री० भार्ग दर्शवनार - प्रवेश कुगवनार
 पुरतक. ०६४ पु० भार्ग जेयो होय तेवो
 गाणुस. ०६४, ०६५ पु० भागसुर.
 ०६४ पु० भार्गदर्शक रत ल के चिह्न
 के वस्तु, ‘भाईल स्टोन’ ०६४ वि० भार्ग मां
 ठिभेल (२) पुं० वटेभार्गु - गीं वि० भार्गु
 - पथनु अनुयायी (समासभा व्यंते) उहा०
 ‘शिवभागी’ (२) ये नामना काहियावाडना ओक
 पथनु (३) भार्ग नामना संगीत प्रकारने लगतु
 (४) पु० मुसाकर (५) भार्गी पथने अनुयायी
 (६) स्त्री० मध्यम ग्रामनी ओक भूच्छना.
 - गोपदेशक पु० [उपदेशक] भार्ग अता-
 वनार - गोपदेशिका स्त्री० लुओ भार्गदर्शिका
 भार्य पु० [ई.] धिस्ती स वतने त्रीले भडिने
 भार्जन न० [सं] साई करतुं ते (२) शुद्ध करवा
 मत्र लण्णी पाणी छाटवु ते - नी स्त्री० सावण्णी
 (२) ओक श्रुति
 भार्जर पु० [सं] पिळाडो. - री स्त्री० पिळाडी
 भार्जित वि० [सं] भार्जन करेहु
 भार्ज पु० [सं] स्य
 भार्ज न० [सं] मृदता [स्त्री०, ० पाथुं न०
 भार्जिक वि० [सं] मर्मज्ञ (२) मर्मवेदी ०ता
 भार्यु वि० [लुओ ‘भार्युं’ कृ०] धवायेहु;
 त्रासेलु उहा० वधानो भार्यो, हुं-अतु भार्युं
 भाळ पुं० [ज] सामान (२) विसात, पूछ (३)
 [ला] सत्त्व, दम (४) गाले [-भारवे =
 (पोठी रीते) लारे लाल करी, विसात बेगी
 करवी] भाळाभाळ वि० [ज] लर्यु पुर्यु;
 न्याल [-थर्धं नुवुं = न्याल थर्धं नुवु (२)
 [ला] पायभाळ - आभावीपी थर्धं नुवु]
 भाळ पु० [सं] ठिवाणने प्रेश
 भाळकी स्त्री० [ज. मलिकह, सर० म, हिं.
 मलिका] राणी
 भाळकवेदे पुं० ओक राग
 भाळकांड (-अ) स्त्री० [सर० सं कुन्ननी, हिं.
 मालकगुनी, म. मालकगुणी] ओक पी
 भाळ (-दि) स्त्री० [लुओ भाळिणी] मालिक-

पक्षु; सत्ता. ०हङ्क(-ङ्क) पुं० मालकीनो हङ्क
मालकु वि० पाहुं, नासुं, मालुं (-जेवुं, भाणवुं)
मालकेश पुं० [सं. मालकौश; सर० हिं., म
 मालकंस] ऐक राग
माल(-ण)पु न० [सं मालकं (हारडो), सर०
 हिं. मालका] सणिया हे दोगमां परोवी राषेले
 कागणो तथा विधीओनो समूह(२) हारडो(३)
 [‘भाजो’, हे ‘भाणपु’ उपरधी] (ला.) भाडी
 भाजो के पावरा जेवु जोपु (जेम हे, शरीर
 हाडकानुं भाणपु यनी गयुं) (४)[?] पावटावु
 धास [भाणभाभां, भाणजे नाभवुं =
 कागण भाणभाभा परोवी - लरवी देवो (२)
 कागणनी हङ्कीकत उपर ध्यान न व्यापवुं(ते माटे
 तेने सामेथी इर करी, भाणभाभा लरवी देवो).]
मालभाडी स्त्री० [माल + गाडी; सर० हिं.]
 लारभातुं, माल लावती लधं नती व्यागगाडी
मालशुभरी स्त्री० [फा, सर० हिं] नमीन-
 भडेसूल (२) नमीनदारे धिधरावी व्यापेकी
 भडेसूल
मालमली स्त्री० [फा, सर० म.] इलालणुं, रेखा
मालमभि(-मी)न पुं० [ज.] साराभोटा माल
 माटेनो नमीन
मालडो पुं० [‘माल’ उपरधी] (का) गोहडा
 लरी राभवानो मोटे कथणो
माल(-ण)पु स्त्री० [‘माली’ परधी, सं मालिनी;
 सर० हिं. मालन] भाणीनी स्त्री. भाणीनो धंघो
 करनार स्त्री (२) [?] नाकमायती शैली
मालति(-ती) स्त्री० [सं.] ऐक वेल(२) ऐक छं
मालदार [फा] धनवान; तव गर
मालधष्ठी, मालधारी पुं० [माल+धष्ठी, धारडु;
 सर० म. मालधनी] मालिक
मालधाष्ठी न० अ० व० [माल + धाष्ठी] मिष्टान;
 लारे नभाणु [-करवां = मिष्टान नभवुं (२)
 पारकी मिलकत ओणवी न्याल थधं नवुं.
 - उडाववां = मिष्टान नभवुं; मोल उडाववी.]
मालपूओ(-डो) पुं० [माल (दे. मलय = पूडो)
 + पूओ (सं वणूप), सर० हिं. नालपूमा. म.
 मालपुवा] मल्यो पूडो; ऐक मिष्टान
मालभ(-मी) पुं० [ज. नुमालिम, सर० म.]

मालीम] वहाणुं भांनो मालनो द्विसाण राभनार
 (२) वहाणुनो दोरनार; ‘पाहित’
मालमता स्त्री० [माल + मता; सर० म मालमता]
 स्थावर अने नगम मिलकत
मालमलीटो पुं० [माल + मलीटो] लारे
 मिष्टान [साधनसामग्री]
मालममालो पुं० मिष्टान (२) उपयोगनी
मालमस्त वि० [माल + मस्त; सर० म.] धन-
 दोलतता भदभा छडी गयेवु के तेमां न सुभ
 माननार [मालमता
मालमिलकत स्त्री० [माल + मिलकत] लुओ
मालमी पुं० लुओ मालम. ०होको पुं० [सर०
 म. मालमी = होकायंन] होकायंन
मालव पुं० [सं.] ऐक राग (२) भाणवा देश.
 ०श्री, -ची स्त्री० श्रीरागनी ऐक रागणी
मालवणु स्त्री० भावानी लुवारनी ऐक नत
मालवुं न० [दे. मलय उपरधी ?] धारा लरवनी
 होणी
मालश्री पुं० [सं.] ऐक राग
माला स्त्री० [सं.] भाणा, मळका वगरे परोवी
 करेलेो हार(२) नपभाणा (३) कोथ पक्ष वस्तुनी
 अने भणती ऐकजित संकलना उडां अथ-
 माला ०कार पुं० भाणी. ०नुमान न० ऐक
 अनुमानतु साध्य ते पील अनुमानतु साधन-
 यनी ऐक न पक्ष विषेनी अनुमानपरंपरा
 (-था) [शिपी
मालादूल स्त्री० [माला + दूल] (का) व्यापवडाधं
मालाणु वि० [‘माल’ उपरधी] माल-सरववाणुं
 मालदार
मालिक पुं० [ज; सं. मलिक = रान (स. मलि
 = लोगवटो, कथजे), सर० हिं.] मालिक
 स्वामी, रोठ (२) परमेधर. - श्री स्त्री० मालकी
मालिका स्त्री० [स] भाणा
मालिनी स्त्री० [सं] ऐक छं
मालिन्य न० [स] मलिनता
मालिध(-या)त न० [ज] लीची नतनो
 आगायत वल [यापवुं ते
मालिम(-स) स्त्री० [फा.] ओणवुं, रगवुं,
माली पुं० [सं.] लुओ भाणी

मालुकार पुं० वल्कल; डेढ [अेक वेल
मालुवा स्त्री० [प्रा. मालुवा; (सं मालुका)]
मालुं वि० मालुक, मालुं

मालुम वि० [ज. मजल्लम सर० हिं, न]
अपर पडेलु; लखेलुं [-करलुं = लखलुं
-पुं, पडलुं = लखलुं]

मालेक पु० लुओ मालिक
मालेलुल(-लल)रे न० [ज मल्लि-तुज्जार]
वेपारीओनो वडो, मोठो वेपारी (२) वि० भूष
पैसादार [अेक ओलर

मालो पुं० प्वास्तर लीमुं करवावुं कडियावुं
मालोपमा स्त्री० [सं] उपमानो अेक प्रकार,
जेभा अेक उपमेयने अनेक उपमानो साथे
सरभावाय छे (का. शा)

माल्यभारा, -रिष्ठी स्त्री० [सं] अेक वृत्त
भाव (भा) पु० [सं. माघव, प्रा. माहव] पति,
वहालम. ०छ, -वेा पुं० (स) माघव, श्रीकृष्ण

भावन्त (भा) स्त्री० [ज मुहाफिजत सर० म.
माफ(-व)जत] परदास्त, सलाण, साग्वार
भावहुं न० [सं. माघ + वृष्टि] कम्तुनो वरसाठ

भावडी स्त्री० [सं मातृ, प्रा माई, सर० म. मावली]
मा, -डियुं वि० लुओ भावडीभ्रुपु. -डिये।
पु० माना ल क्वाभां रडेनार छोकमे ० सुभुं
वि० भानी सोडभा के माना क्वाभा ल ग्हेनार
(२) पीकण, आयलुं [भाभाप

भाव(-वी)तर न० अ० व० [सं मातृ + पितृ]
भावाहार वि० [भावा' उपरधी] भावावाणुं
भावाल वि० [भा' परधी] (का.) लुओ भावडियु
भावीतर न० अ० व० लुओ भावतर; भाभाप
(२) [का] पियर ?

भावुं. अ० डि० [न मा, प्रा माज, सर० म.
नावणें; हिं. माना] सभावुं, अरापर आवा
ग्हेपु - गेठन. छं लुपु

भावेा पु० [सर० हिं, न. नाजा] दूध डजण
करानो धई पदार्थ (२) गर (जेम के इणनो), के
तेना जेवुं कंध'पण(उ) सत्प (४) [सं. माघव,
प्रा. माहव] लुओ 'भाव'भा

भाशी(-स्त्री) स्त्री० [प्रा. मास्ती, मान्लिवा
(सं. मातृ + स्वस्); सर० हिं. मासी, मौसी, न.

मावशी] भानी जहेन. ०छ स्त्री० भासी
(भानार्थक) (२) भाधीसासु ०सासु स्त्री०
पति के पत्नीनी भासी

भाशुक स्त्री० प्रिया
भाष पुं० [सं.] अ० ड. -पाअ न० अ० डतु भोजन
भास पुं० [सं.] महिना [नभूना (२) वाट
भासलो पुं० [सर० म मासला (ज. मसल)]
भासाळ पुं० [भासी' उपरधी] भासा के भासा-
ससरौ (भानार्थक)

भासिक वि० [सं.] भासने लगत (२) न० भासिक
पत्र. (३) अ० डर भासे छेां भासिः शुं भये
छे? ० भाइगी स्त्री० रजेइश'ननो सभय;
अ० डकाव आववा ते. ० पत्र न० डर महिने
प्रगट यतु पत्र - सामयिक

भासियेा पुं० [भास' उपरधी] मरलु पामेलाहुं
अेक वरस सुधी डर भासे ० रवाभा आवतुं
आइ (२) अेक त्रेतभोजन

भासी, ०छ, ०सासु स्त्री० लुओ 'भाशी भां
भासीसो पु० लुओ भासियेा
भासो पुं० [भासी' उपरधी] भासीनो पति
(२) [सर० हिं. मासा] तोलानो आरभो लाग.

० अ० डरेा, ०छ पु० व० के वहुनो भासो
भास्तर पुं० [इं. मास्तर; सर० म] भडेताळ,
गिदक (२) अमलदार (पोरत, रेखवे, मिल
ध० मा)

भाइ पु० [प्रा (सं माघ), सर० हिं] माघ भास
(२) [फा; सर० हिं, म.] भास. ० वारी
वि० [सर० हिं; म] महिनाहुं, महिनावार
भाइरतिभक वि० [सं.] भडात्मानुं, भडात्मा
स अ धी, - जेपु

भाइरत्ये न० [सं] महिमा; महत्प
भाहित वि० [ज. माहिव्यत] वाडे ० गार
वि० वाडेगार, लण्टीतु, पणिययवाणु. ० गारी
स्त्री० वाडेगारी -ती स्त्री० वाडेगारी;
लण (२) अ० डर; इभीकत

भाही स्त्री० [फा] गण्डी ० गरीर पु० भाही
० भरातण वि० वाडशाही वपतभा अभीरोनी
अेक पदवी

भाहे अ० [भाइ [फा] उपरधी; सर० न]

अमुक 'मद्धिनो' अये व्यर्थ भा. डिवांभाडे क्षागल्य
 भाडेर वि० [अ. नाडेर] भाडितगार
 भाडेश्वर वि०[सं.] भाडेश्वरतुं, -ने लगतु (२)
 भटेश्वरतुं पूरक. -री श्री० (गं.) भावती
 भाटाकं न० [सं. मानुगुठ, प्रा. भाडेर; सर०
 म. भाडेर] अत्रविधि करवानो भटप
 आद्याभाटकुं न० [आद्यरुं + भाटकुं ?] कन्याने
 वणावतां रीत प्रभाजे व्यपातुं भाव तु भाटयुं
 [-पूरयुं]

भाण पु० [दि. माल; सर० म] भेटो, मभलो (२)
 [सं. माल] निरन वेशन थीःनो प्रदेश(३)(सं.)
 उत्तर शुभरातनो अेक प्रदेश(४) श्री० [सं. माल]
 भाणा(५) दे'टियाना अकर अने राक छपर करती
 गरी [-आमचो = वेशन थीः लेवा प्रदेशने
 भेडी, भेतीना छपयोगभां लावो]

भाणयुं न० लुओ म. लयुं
 भाणयु श्री० लुओ भावण (२) ['भाणयुं'
 छपरथी] छान्न शैक्षण

भाणवा पु० [सं. मालव] (सं.) मध्य द्वि द्व.
 रतानभा आवेलेो अेक प्रदेश -पी वि०
 भाणवातुं (२) श्री० भाणवानी प्रातिक थोली
 भाणयुं सं०कि० [लुओ भाण] छान्न, शैक्षण
 (७)पर)

-भाणा श्री० लुओ भासा. [-अपपी = छनिअन
 करतुं(२)[-ना नामनी] वाठ लेवी, वां वार याठ
 करतुं, रयल करतुं; (३) भापी भावा यतुं, कामध भा
 के पैसाठका वगना यतु. -आसपी = विरक्त
 यतुं; साधु यतुं(२) देवाणु काठतुं -ना भूणभा
 लवा = अेक लेवा लता होय तेय शुभावतुं
 -नो मलुओ = प्रिय पुत्र. -नो भेर = टोणी
 के अंउणीनो आगेवान. -देरवपी = लुओ
 भाणा अपपी -लेपी = लुओ भाणा आसपी.]

-भाणियुं न० ['भाण' छपरथी] भेटो (२) सर.
 सागान नभवा छापग लळक करेलेो नानो भाण
 भाणियुं न० ['भाण' छपरथी] वाडो के लीता
 विनातुं छापक

-भाणी पुं० [सं. मालिन्; प्रा. मालि; सर० हिं.
 माली, म.] ईलजाड छेरेनार (२) ईल वेयनार
 -भाणुं वि० ['भाक' वहालुं ?] (का) वहालभां
 के निरर्थक, नाम साये वपराय छे

भाणो पु० [लुओ भाण, सर० म. माला]
 पंणीतु धर (२) धला कुटुओ रही शठे अेवुं
 धला भाणवाणुं मकान (३) जेतनेना भांयडो
 भां (०) [सं. सिमन्, प्रा. मिन; सर० हिं. मों]
 सातमी विलगिनो प्रत्यय

भांकड(-लु) (०) पु० [सं. मन्कुण, प्रा मंकुण]
 भाकल्य, भाकड. ०भारी श्री० अेक. वनरपति
 भांकडमुणुं (०) वि० [भांकडुं + मुणुं] भांकडाना
 लेवा लाल भोतु [भूछेवाणुं

भांकडभूळुं (०) वि० [भांकडुं + भूळुं] भूरी
 भांकडि(-लु)युं (०) न० लुओ भांकडियु

भांकडी (०) श्री० [प्रा मंक्की (सं. मक्की)]
 भांकडानी भादा (२) धंटीना छपला पःभां
 जेसाउठेो धाकडानो ककडो (३) वेयानो ते
 लाग, ते वडे गोणी छपर ते यपरतीने वंधाय
 छे (४) दोर आधवाना दोरडाना गाणाभानी
 भोड' (५) लण छपर जेउलेणु भोडना आकान्तु
 लांकडुं, लेना पर जेअु जेकनी वभते लार
 भूडे छे (६) भूरी भेस (७) भांकडीककडी
 (८) यामडीनो अेक रोग (९) बोडीनी अेक
 लन. ०कडकी श्री० अेक लवडुं, लेतुं भूतर
 अउयेधी ईस्लायाय छे. -डुं न० [प्रा. मकड
 (सं मक्की)] लाल भोतुं वाडरं. -डो पुं०
 लाल भोना वांकरे

भांकलु, ०भारी लुओ 'भाकड'भां -लुियुं न०
 लुओ भाकडियु

भांज (०भ.) श्री० लुओ भापी

भांज (०) वि० आठ (वेपारी स'केत) [सर० म.
 माजी] (२) (ग.) श्री० [हिं.; लुओ भागडुं]
 भाग, भागणी (३) [प्रा. मग (सं मार्गी)?]
 सेयो (४) जेठवानी लमहा तरकनी लठो;
 लमण आगण पाडेला पठिया [-लभाववा =
 (वहनगरा नाभरोभा उडे व्यवसरे कांसानी
 थाणीभा) डेड तथा तेना जे छोकरातुं
 चित्र भाडवुं.]

भांग पु० [सर० म.; प्रा मावण (सं. मानंग)
 आडाण, डोभ] मध्य प्रातनी अेक छनि
 लन लतनो भाणस.

भांजपीडी (०) वि० '१८' (वेपारी सकेत)

भांगलि(-णि)क वि० [सं.] शुभ. भांगस्थ न०
[सं.] शुभ, कल्याण

भांगडुं (०) सं०किं लुओ भांगडुं

भांगडो (०) पुं०[सं म०च, सर०हिं, म. माच]
भांगो; ङीथी ङेकः तपत, पाट (२) गाडानी
धरी उपरने पाटलो (३) सोकटानी पाछभातु
कव. -डी स्त्री० नानो भांगडो

भांगी (०) स्त्री०[सं मञ्च, सर० म, हिं मार्जी]
भाटकी (२) नानो भांगो, व्यासन ङेवी ङेक
-ओ पुं० लुओ भांगडो (२) भाटलो (वाण
कैकधीने)। [-भूकवे = खात्रु -त इररत यव.]

भांगरे (०) स्त्री० [लुओ म०बी] तुलसी, इमरा
ध०नी भियावाणी डाभणी (२) नेडानी
सभतणी (३) यंपखनी सीवणीमा पग तणे
न्हेंतु पतणु पड (४) मरधाना माथा उपरनी
कलगी [भूरी धीधीवाणुं

भांगरुं (०) वि० [प्रा. मंजर (सं मार्जार) परथी]

भांगरुं (०) सं०किं [सं मृज, मञ्ज, सर० म
मांजण, हिं मांजना] धरनीने साइ करवु (वाखण)

भांगरे पु० [सं. मार्जार, सर० म माजर]
भिलाडो. -री स्त्री० भिलाडी -रीने टोप
पु० भिलाडीने टोप ऐक वनरपति

भांग (०) पुं० [सर० हिं मांजी (स मध्य, प्रा.
मञ्ज,)] काश्मीरने छोडीवाणे

भांगे (०) पुं० [लुओ भांगवुं, सर० हिं. मांजा,
म. मांजा] काय पायेलो द्वार (पत गने)

भांगल (० ?) न० ऐक धास

भांगी (०) पु० [लुओ भांगी] धणी (२) मरद

भांग (०) अ० [प्रा मणयं (सं. मनाङ्क), सर०
भाणभाण] भाड भांग (२) पु० [?] ऐक राग
(३) ['भांगडुं' उपरथी, सर० म; हिं.] शोला
भाटे गोडवेकी उतरडो

भांगण (०) न० लुओ भांगण

भांगणी (०) स्त्री० ['भांगडुं' उपरथी] भांगनी

भांगणी (२) म० डाण करवु ते, गोडवणी

भांगणी (०, ०) स्त्री० [भांगडुं + भांगडुं] (का) धरना
रायन्वीवानी शोले तेवी गोडवणी (२) [सर०
म माडपूस] नाभुडासु नकी करी लणी लेवु ते

भांग भांग (०) अ० [लुओ भांग] भाण भाण;

नेम तेम करीने, मडा मुक्केलीओ

भांगलि(-णि)क वि०[सं] मडणतु (२) मडण-

भातुं, भ रियु (३) पुं० भ रियो रान, सभत

भांगलियुं न० गुन्सावाणी नवर

भांगव (०) पु० [प्रा मडव (स मडव), सर० हिं, म]
वरपक्षने पहगेमणी व्यापवानो छेल्लो
विधि (२) स्त्री० नवरानीनी भांगवी

भांगवाण (०) स्त्री० [भांगडुं + वाणडुं] भाडी
वाणतु ते, तोड, सभाधान [भाणस

भांगवियो (०) पुं० ['भांगडो' पन्थी] कन्यापक्षने

भांगुणी स्त्री० [प्रा मडव (सं मंडव), सर० म]

व० व्यागणी ङीथी ङेक (२) रवेथी (३)

नवगनीमा हीवा भूकवा भाटे पनावेकी मंडप

नेवी रथना (४) जकात लेवानी नव्या (५)

यकलु पन० (६) [?] भोयगिग

भांगडु (०) सं०किं राइ करवुं (२) लणवुं;

नेधवु (३) [सं मडु, सर० हिं मांडना,

म माडणें] गोडवुं - भूकड (४) योङवुं;

स्थापु (५) भीछ क्रियानी सहायधी ते

क्रिया करवातु राइ करवुं, तेमा लागट, वणगडुं

ऐवो लाव पतवे छे उडा० लणवा भाडो.

[भांगी वाणडुं = पतावट करवी (२) भाताभां

यालतु लेषु लणी वाणतु - पतवी देव, नट

कडुं (३) अंध राणवुं, मोङ्क राणवुं.]

भांगवे (०) पुं० [सं मडव, सर० हिं. मांडव,

म माडव] मडप, यरवे आधी पनावेकी

गेक के स्थान (२) [ला] छोडी; कन्या.

[-आववे = छोडी नमवी - छिओ धवे =

= छोडी परणाववा नेग यवी - भूकववे =

वरपक्ष विहाय यता पहला कन्यापक्षना

भांगवे आवे त्तारे रीतना नाणांनी लेख - देर

भूकववी. - भांगवे = मडप न्यवे (२) [ला]

इनेत करवुं भांगवे ऐसवुं = वरपक्षतु भांगवे

भूकववा कन्यापक्षने भांगवे आववुं] - वा-

अर्थ (-रथ) पुं० लणनी ऐक पापत, कन्या-

पक्षतु भांगवे आववाने अगेतु अर्थ.

- वाभलुरत, - वासुरत न० कन्याने त्यां
लक्षमडप पाधना शडभा कराने विधि के तेनुं
मुद्धत

(२) स्त्री० प्रस्तावनाइये जे जेव -ताहार
 पुं० [+आहार] प्रभाइसर-येवण भाटे
 जेधजे तेठलो जेराक. -ताहारी वि०
 भिताहार करनाकं
 भित्ति श्री०[सं.] तिथि, तारीख (२) भाप
 अभन पुं० [सं] पु० लाधध (२) सूय.
 ०कार्य, ०कृत्य न० भित्र तरीके करेखु काम.
 ०जन न० भित्र. ०ज, ०तनया स्त्री० (स.)
 यमुना नदी. ०ता स्त्री० होरती, लाधधधी.
 ०द्रोह पुं० भित्रनो द्रोह. ०द्रोही वि०
 भित्रद्रोह करनाक ०साप पुं० भित्रायारी.
 ०भंडण न० भित्रोनु भंडण. ०दोन्ध न०
 भित्रनु के भित्रायारी राभनार सन्ध ०विहा
 स्त्री० (सं.) कृष्णी आठ पटराणीओमानी
 ऐक. -त्राई स्त्री० भित्रता -त्रायार पु०
 भित्रायारी-त्रायारी स्त्री० लाधधधी,होरती
 भिथ-शिथ्या स्त्री० [सं.] शुभ शिथ्या-पत्नी
 भिथुन न० [सं] जेडुं, जेड (२) मैथुन (३)
 स्त्री० त्रीश राशि -नी वि० लुओ मैथुनी
 भिथ्या वि०(२)अ०[सं] असत्य, अवास्तविक
 (३) द्रोघट.[-डुडुड(-डु)] = डुडुड भिथ्या
 थाओ, ऐम डुडुडुनी भादी-पथात्ताप
 सूयवतु वाड्य (जैन).] ०त्व न० भिथ्यापधुं.
 ०यार पु० [+आचार] भिथ्या आचार(२)
 ०ल ०यारी वि० भिथ्या आचरणवाणुं(२)
 ०ली. ०दष्टि स्त्री० जोटी समज ०पवाड
 पुं० [+अपवाद] जोटु तहोमत. ०पवादी
 वि०जोटु तहोमत भुंनार. ०धुद्धि स्त्री०अति.
 ०साधी वि० लूडु जेालनाकं. ०लिमान न०
 [+अभिमान] जोटु अलिमान. ०लिमानी
 वि० भिथ्यालिमान करनाक. ०रैप पु०
 [+आरोप] जोटा आरोप ०वाड पु०
 लूडाणु. ०वादी वि० लूडुं जेालनाक
 भिनडून वि० [अ. मिहू; सर० म मिनहु] व्याधु
 ('भहे भिनडून' जेठले व्याधु भास, ऐम
 अतमां वपराय छे)
 भिनाकसे। पु०[अ. मुनाकशह] भार, द्वेष, धीमे
 भिनार(-रै।) पु०[अ मनार; सर० म मनोरा,
 हिं. मिनारा, मीनार] थालवाना आकारतु

ऐक मतनु पाधकाम
 भिनिट स्त्री० [इं] कसाकनो साठमे लाग
 भिनिस्टर पुं० [इं.] वजर, प्रभान
 भिनोई वि० [लुओ भिनोई]परलोक सयधी
 भिन्नतलारी स्त्री० [फा. भिन्नतोचारी; सर०
 म मिनतवारी, हिं. भिन्नत] आच्छ, कालावाला
 भियाई न०[२व०] बिलाडीनो अवाज, म्याडि.
 [तने पखु भियाई = जेजे प्रपंच शीअन्यो
 छेय तेनी उपर ज तेनो प्रयोग करतो
 पताववाना अर्थमा वपराय छे]
 भियाखो पु०[फा. मियानह, सर०म मियाना]
 जे नामनी ऐक मतनो भाइस
 भियान न० [फा नियाम, सर० हिं; म 'न]
 तलवार वगेरेतु धर
 भियां पु० [हिं] भुसलमान गृहस्थ (२) तेनुं
 सभोधन [-नी भिनडी = पीकखु भाइस
 -महादेवनो जेज = जे विरोधी व्यपतोना
 सयव (कही न धटे, जे अर्थमा)]
 भिरजन न० [अ. मर्जान, सर० हिं. मिरजान
 = प्रवास] साणानो ऐक प्राग
 भिरात स्त्री० [लुओ अभीरात, अ मिरास
 = वारसो] पूछ, होखत
 भिल स्त्री० [इं.] यत्रथी चालतु कारभानुं (बहुधा
 मोटुं ने वखनु) ०जेअंटे पुं० भिलना
 शेरहोडररो (बागीदारो) तरकथी भिलनो समअ
 वहीवट संलाणवा निभातो वडो लागीदार
 ०काभदार, ०भलूर पु० भिलमा काम कर्तो
 भलूर. ०भालि(-ले)क पु० भिलनो वही-
 वटदार जेअंटे (जेने सामान्य रीते मालिक
 कहेवामा आवि छे) ०भालि(-ले)क भंडण
 न० भिलजेअंटेनुं महाजन-भंडण
 भिलकत स्त्री० [अ] धनभाव वगेरे, पू०
 भिलन न० [सं.] मुलाकात; भिलाप, भणकुं ते
 ०सारे वि० भणतावडुं ०सारी स्त्री०
 भणतावडापधु
 भिलमालि(-ले)क पु०; ०भंडण न० लुओ
 'भिल'मा [भिल
 भिलाप पु०[सर० हिं, म (सं. मिल)]भिलाप;
 भिलापट स्त्री० [हिं (सं मिल)] भेजवणुी;

मिश्रण. -कुं संक्रिं मेणवपुं, वेयुं -मिश्र करवुं
 मिलित वि० [सं.] भजेहुं, अकेहुं यथेहुं
 मिदिं द पुं [सं.] लभरे. -दायमान वि० [सं.]
 आसन्न, लीन, भञ्ज [भानी प्रत्येक
 मिदुं न० [लुञ्जो मीदुं] अे पासिया वेदु-
 मिदु वि० [सं.] मेणसेणवाणु, मिमित, अकेहुं
 (२) पुंमान आपवा योग्य पुरधना नामने
 अते लागे छे. उहा० मंडनमिश्र. ०लति
 स्त्री० सात के सप्तभांशे भावना अडवाणा
 ताक्षनी लति. ०धु न० मेणवणी. धमेणे (२)
 मेणवणीथी यथेकी वस्तु (३) 'अेदिगेशन'
 (३) ०धातु स्त्री० मिदुलवाणी धातु (२)
 अे धातुअेना मिदुलधी अनेकी धातु ०पदी
 पु० 'डेम्पाडिड अेकरेशन' (३) ०राशि
 पु० 'डेम्पाडिड क्वेन्टिटी' (३). ०वाक्य
 न० (व्या.) अेक मुपय ने धील अेक के
 अनेक गौण वाक्योवाणुं मोहुं वाक्य -अित
 वि० मिश्र [अडातुं कादीने.]
 मिष न० [सं.] अडातुं, भरा. [(-ने) मिषे = -तुं
 मिष्ट वि० [सं.] भीहुं; मधुर. ०ता स्त्री०, ०पधुं
 न०. -धात्र न० [मज्ज] गणी ने दौष्टिक वानी
 मिशन न० [ई.] प्रयान्तुं, लवधयेय नेवी
 महत्तावाणुं लक्ष्य (२) अिरती धर्मप्रयान्तु
 तेतुं काम के तेनु धाम. ०री वि० मिशनने लगतुं
 (२) पुं० मिशनने के मिशनवाणे भावस
 मिसर न० [अ. मित्त, सर० हिं, म] (सं)
 आफ्रिकाने अेक प्रसिद्ध देश, धन्निसे -री
 वि० मिसरतु
 मिसरी स्त्री० [सर० हिं, म (अ मित्त उपरथी)]
 साकर (२) वि० लुञ्जो 'मिसर'मा
 मिसरेा पुं० [अ.] कवितानी द्क
 मिसल स्त्री० [अ. मसल, सर० म.] रीत; तरेड
 ०सर अ० रीतसर
 मिसाल स्त्री० [अ] उहाडरण; दध्यांत
 (-आपनी) (२) अ० येडे, -नी नेम
 मिसी (-रुसी) स्त्री० [सं. मसि (-सी), सर०
 म. हिं.] वात काणा रंगवानी लूथी [-लगाडपी
 = उभर लायक छोडरीने पहुँकी वारभी वेरथाना
 ध धामा वाणवी.]

मिस्काल पुं० [अ] हुीरामेतीने अेक तोल-वजन
 मिस्कीन वि० [अ.; सर० हिं., म निसकीन]
 सुदलिस; गरीष
 मिस्टर पुं० [ई.] पुरधना नाम आगण
 अथेथे लापामा वपरतो 'श्री' अेवा सन्मान
 सूचक शण (२) 'बाध' अर्थतुं संपादन
 मिस्तर न० छेनी सपाठी सरणी करवानुं
 आकर (२) पुं० लुञ्जो मिस्टर
 मिस्त्री पुं० [सर० म., हिं मिस्त्री (ई मास्टर;
 पो. मेस्टर)] होशिपार कारीगर (आस करीने
 सुनार, कथियो) (२) अेक अटक
 मिदुमेण स्त्री० [अ. महमेज] घेडेसवारना
 भूनी अेकीअे लगाडतु घेडाने गोडाववानुं
 अेक साधन; 'रपर'
 मिहिर पुं० [सं.] सूर्य
 मिहिरामलु पुं० [लुञ्जो महेशमलु] + सभुद्र
 मिहीलुं न० + लुञ्जो महेशुं
 भीयपुं संक्रिं [लुञ्जो गीथतुं] भीडतुं, अथ करतुं
 भीय स्त्री० [प्रा मिज (सं मज्जा)] भीय;
 विथाने गर
 भीजन न० [अ.; सर० म. मिजान, हिं] अ० डाल;
 आप ०सर अ० आपसर, भीजनभां
 भीट स्त्री० [सर० हिं. मीटना, म. मीट] नजर,
 अनिमेध दष्टि. [-भारपी = आंभ अथ
 करपी. -भारीने सूड अणुं = शांतिथी सूड
 अणुं. -भांडपी = अनिमेध दष्टिथी लेतुं (२)
 [वा] (-नी पसे) तीव्रपणे धमधुं; आशा
 राधवी -मेणापे = आणे आभ भणवी,
 दष्टिभिलन.] -टाभीट स्त्री० सामसभी
 मंहायेकी नजर
 भीटर न० [ई] (वीणणी, गरभी, पाणुने
 वापर वजेरे) आपवा माटेतुं यत्र (२) पुं०
 लधाडतु अेक आप (नेन्य)
 भीटतुं अ०क्रिं [दे. मित, सर० हिं. मितना;
 म. मितणे] लूसाध अणुं, नाभूद यतुं (२) मटतुं,
 भीहुं वि० [प्रा. मिट्ट (सं. मिष्ट), सर० हिं मीठा,
 म मिठा] मधुर (२) गणुं (३) न० [सर० म.
 मीठ] लवण; निमक [भीडा आडनां भूण
 डापवां = लसाध अतान्या करतार - छित

करनारने न वुक्खान थय तेतथो भवे तेतो
 लाल खेवो भीडा विनाहुं=दम विनाहुं,
 पीकल. भीडी नभीन=छिभर नडी अेवी
 भेतीने लायक नभीन भीडी शुभ=पुशा
 भतिया-सारं लगाडे तेवी वाण्ण (२) तेहुं
 भाण्णस. भीहुं भरयुं लभरवावहुं=वधारीने
 वातं कहेवी. भीहुं लागयुं=ययरव. रीस
 यरवी. (आभभा) भीहुं पडहुं=अहेभाध
 आववी] -डडां न० भ० व० वहावना आवलि-
 मन(२)इभणा, आवारणा [-करवां=भीडडा
 लेवा -हाणवां=अडाथी हेत अतावहुं पल्ल
 अंहरथी धर्यां करवी -लेवां=आवारणा
 लेवा] -डहुं वि० (५) भीहुं(२) भीहुं भीहुं
 अेलनार(३)न० लुओ भीडडा -हाधं श्री०
 सुअडियाने त्यां वेयाती के अेवी केधं पल्ल
 अणी वानी (२) भीडाश. मधुरता -हाधंवाणो
 पुं० भीडाधं वेयनार, सुअडियो -हायरुं
 वि० गणी वस्तुओ भानार -हाणु न० लुओ
 गणपण -हाणोअुं वि० भीहुं अेलनार.
 -हाश श्री० भीडापल्ल. -ही श्री० अर्यी
 (२) रनेहालिगन [-भारवी=हैया सररु
 वापहुं(२) होठे सुंअन लेहुं (अ म्य) -लेवी
 =अर्यी कवी] ०हराअ वि० द्राक्ष लेहुं
 भीहुं ०कृतु न० डडकायेलु नही तेवु सारु
 हुं ०लींअु न० मोसपी नेवु अेक इण
 -ठा भात पुं० अेक लतने अिरन-ठा
 लीभडेा, -डा लींअुडेा पुं० अेक वनरपति,
 नेना थान कडीभा नाणे छे
 भीडथो पुं० [लुओ अडवो, सर० म मिरवा]
 हृष्टपुष्टभाण्ण(२) क स्र, अेपियो(३) मुभी
 अथेसर [गूथेसी वर(-लेवी)
 भीडसी श्री० [लुओ भीडली] श्रीना डेशनी
 भीडियो वि० पुं० [भीहुं' उपरथी?] वणेवा
 सि अडांवाणो (अण, अकरो)
 भीहुं न० [स. विहुं उपरथी!] शू-य, अि डः
 टपकु [-करवहुं, अूकहुं, वाणहुं=रह कवु
 छोडी देवु -वणहुं=रह थहुं(२)अलास थवु(३)
 निर्वंश लवु अेकडा वगरनां भीडां=
 (सुप्यने अलावे) कशी किअत वगरनी के

ताकात वगरनी वस्तुओ के भाण्णो. भीडे
 अूकहुं=कडी नाअहुं, रह करवु(भाण्णसमाथी)]
 भीडण न० [सं. नदनकल, हिं मैनफल, मैडल]
 भीडण, अेक इण (लअ नेवी अिय.ओ वअते
 काडेआवे छे) [-अंअवां, छोडवां. (हथे)
 भीडण आंध्यां होवां=काम न करी शकहुं
 (हपकामो)] [सोनामुभी
 भीडी, ०आवण श्री० [सर० म मेधीअवळी]
 भीणु न० [प्रा. मयण(स मदन), हिं मैन, म
 मेण(फा मोम?)] मधपूडेा नेने अनेडो होय
 छे ते अीकओ पडार्थ (२) अ० [?] लुओ
 भीना (-कलेवी, -कलेवरववी) [-काडहुं
 =भारी भारीने नरम करी नाअवु (२) महेनत
 इगवी अडडणो काडवो -हुं करी नाअलुं=
 नरमअेश अथवा गरीअ स्वलावतु अन वी देवु
 (भाण्णसने) -भीणु थर्ध लवु =भीणु नेहुं
 नरम थर्ध लवु] ०क२पड, ०कापड न० पाण्ण
 न रोथे ते सार भीणु के अेवा पडार्थ अडावने
 अनावेलु अेक लततु कापड; भीणियु ०अरती
 श्री० नेमा वाठ धलेली होय अेवी भीणु
 नेवा पडार्थनी अनावठ
 भीणुअरती वि० (२) श्री० + लुओ भीनाकारी
 भीणियुं वि० [भीणु' उपरथी] भीणवाणु (२)
 लुओ 'भीणु'मा (३) न० भीणुकरपड
 भीणु, -णुहुं वि० [भीणु' उपरथी] नशाअं
 पडेलु -ओ पुं० [प्रा मयण(स मदन)=
 मडक] कक, नशी (२) कक अडे तेवा जेरी
 पडार्थ (-अडवो)
 भीन श्री० [सं] आरभी राशि(२) न० भाणु
 ०केतन पुं० (स) अकरेकेव, काभेव
 ०भेअ(-प) श्री० वावे, डरकत, श का करवा-
 पल्ल (२) वधारोअडाओ कवापल्लुं (३) अ०
 आणु वतु होय तेम (-न होवां, न करवा)
 भीनडी श्री० [लुओ भीणी] भीडी, अिलाडी.
 -हु न० अिलाहुं
 भीनाकारी वि० [फा, सर० हिं, म मिनाकारी]
 लातवाणु (२) श्री० सोनायाडी पर रंगीन
 काम -कारीगरी
 भीनां अ० [सर० भीणु(२)] डार्थानी कणुलातने

स केतशब्द [-कङ्खेत्तुं = हार कभूल करणी.]
 भीनी स्त्री० [रव०] भीनडी; भिलाडी
 भीना पु० [फा. मीना] सोनायाडी परतु र गित
 चित्रकात्र, भीनाकारी
 भीनाई वि० [फा] स्वर्गाय
 भीमांसा स्त्री० [स.] विचारणा; तपास;
 समाशोचना (२) नैमिनिप्रक्षीत पूर्वभीमासा-
 दर्शन (-करणी). -सक पु० भीमासा कर-
 नार (२) भीमासादर्शन लक्षणार के माननार
 भीर पुं० [फा] व्यभीर (२) ये नामनी ऐक
 लतिने भाणस. ००००० पु० न्यायाधीश
 ०००० (-अ)० वि० [+ जाद (फा)] = ०००००
 भीरना कुणतुं
 भीरल पु० [फा] मुसलमानोना ऐक गिताण,
 व्यभीर, उभराव (२) मुसलमानोनी ऐक
 लतने भाणस
 भीरास स्त्री० [ज.; सर० हिं; म मिरास]
 वारसो. -स्त्री स्त्री० वारसाया भोजी होवत
 (२) ऐक मुसलमानो भागण लतने भाणस
 भील स्त्री० [सं मिल् उपस्थी? सर० म मीळ]
 प्रतिपक्ष; विरोधी जमावट (तकरार के टाभा)
 [-भांधवी = विरोधी टाणी जमाववी]
 भीलन न० [सं] अं व करतुं - भीलु ते
 भीलित वि० [स] अंध करतुं - भीडेतुं
 भी सं० [सर० म.] में (उत्तर शुबरात)
 भीथतुं सं० किं० दि मिचण; सर० हिं. मीचन, म
 मिचकणें] लुओ भीथतु भीथावतुं सं० किं०
 (प्रेरक) भीथातुं अ० किं० (कर्मणि)
 भीथाभणुं न० ०००० लुओ भियाभण
 भीज स्त्री० लुओ भीज
 भीड स्त्री० [सं. मीडन = धीमे अवाणे, सर०
 हिं; म मेंड] (सगीत) ऐक श्रुति या स्वर
 उपरथी थील श्रुति या स्वर जवानो ऐक
 सधुर प्रकार, धरीट
 भीडली (-णी) स्त्री० [सर० म मेंडणें = ये
 सेरने ऐकठो वण व्यापी लेगी करणी; हिं
 मीडना = हाथ वडे मसणतुं, अथवा मेढी = नख
 सरमा गूथेडी वेणु.] कपाण उपर जोडवेडी
 चोठलानी वट. [-वेवी, भीडवे वेवी

(का.) = कपाण उपर चोठलानी वट गूथवी.]
 भीडु न० लुओ भीडुं
 भीडण न० लुओ भीडण
 भीडुं वि० [सर० म. मेंडा = वाकु] मनभा
 समने पण अहारदेभावा न दे तेवु (२) अंधु;
 धूत. -ढाई स्त्री०. -ढापणुं न० भीडुं
 होवुं ते
 भीडी, ००००० स्त्री० लुओ भीडी
 भीडडी स्त्री० [लुओ भीनी] भीनडी, भिलाडी.
 -डुं न० भीनडुं; भिलाडु. -डो पु० भिलाडो
 सुक(-ग)टो पु० लुओ सुगटो [सुकाडमी
 सुकदम पु० [ज.] लुओ सुकाडम -भी स्त्री०
 सुकदमो पु० [ज; सर० हिं, म. मुकदमा] धावे
 सुकदर न० [ज.] नरीय
 सुकनो पु० [ज निक्कनअह] धुरयो
 सुकभल वि० [ज] पूरेपूर, संपूण. ०००००
 स्त्री० पूणुं स्वात ००
 सुकरदम पुं० लुओ सुकाडम
 सुकरदमो पु० लुओ सुकदमो
 सुकरर वि० [ज मुकरर] नियत, नकी करतु
 सुकररुं, सुकरी लुं अ० किं० [सर० हिं.
 मुकरना, म मुकरणें, अ मुक्तिर उपरथी ?]
 नामुकर लवु, कहीने करी लवुं
 सुकरी स्त्री० [हिं] प्रायः यार यरखनी कवितानो
 ऐक प्रकार, जेमा नख यरखनो अर्थ छेडा
 यरखथी सुकरी लय छे
 सुकाणु न० [‘भूकड’ उपरथी] भूकडुं ते
 सुकाडम पुं० [ज. मुकदम, सर० म मुकदम]
 नायक; जमाहार -भी स्त्री० सुकाडमपु नाम
 सुकाणल, सुकाणिल [ज] वि० सुकाणलाया
 आवतु -डो पुं० [ज] सरभाभणु (२)
 सामसामी लेट
 सुकाभ पुं० [ज] न्हेकाण (२) पडाव; उतारो.
 [-डोपवे = भील जगाये जवा मुकामनी
 जगा होय ते जाली करवी. -डोपवे
 = सुकाय ऐक जगायेथी थीने लई जवे.
 -करवे, नाभवे = पडाव नाभवे; उतारो
 करवे.] [कर्मणि ने प्रेरक
 सुकापुं अ० किं०, -वपुं सं० किं० ‘भूकडुं’

सुदुट पु० [स.] लुओ भुगुट

सुदुर पु० [सं] आथने

सुदुल न० [स] भीलती कणी -सित वि०
[सं] कणीओवाणु (२) अडधुं उवडेडु,
अडधुं वध

सुदुद पु० [स.] (स) विष्णु

सुदुर वि० [लुओ सुदुर] इरावेधुं (२) अ०
अ३र, अथीत

सुकी श्री० [दि वुका=मुष्टि, सर० प्रा मुष्टि (स.
मुष्टि), सर० हि, म] होसो (-ठाकपी,
-मारपी, -लग्गावपी). -झाडुं सं० कि०

सुके सुके मारुं. -के पु० होसो; गडो

सुका वि० [सं] अथनरहित; छुं (२) मुक्ति
पामेलु. ०क न० अ० अ३र (२) पूर्य
अथवाणो र० तत्र श्लोक ०कं वि०
नेरथी के अथडक जोलनार के गानारं.
००यापार पुं० अभावित व्यापार, 'श्री ट्रेड'.
०उनेत वि० छरे हाथे नन करनार

सुकाद न० [लुओ सुभताद] वारिक आद
सुका, ०इल(-ण) न० [स] मीती ०वलि(-ली,
-णि, -णी) श्री०, ०हारे पु० मोतीने हार

सुक्ति श्री० [सं] मीक्ष(२) छुटकारो (-आपवी,
भणवी). ०पद न० सुभावरथा, मोक्ष ०पुरी
श्री० न्या अवाधी मुक्ति भणे तेवी नगरी
(क्षरक, अयोध्या, अथुरा वगैरे) ०इल श्री०
लस्करी दणे संगठित करवामा आवेलु अ०
अिरती मिरान. ०मार्ग पु० मुक्तिने मार्ग

सुभ न० [स.] भो (२) अहरो (३) आगले
के उपरने लाग (४) नदी न्या दरिथाने
भणे ते स्थान (५) नाटकं भूण कारण के
पीअ, अ० संधि (का रा). [-नां भद्रोभां
करवां = उपर उपरथी मीहुं मीहुं ओली
पुरा करवु] ०कभल(-ण) न० सुभइपी०
कभण ०कणा श्री० मोती शिक्कल, शोला,
छटा ध०. ०अद्र पु० सुभइपी अद्र ०चित्र
न० अथ सामयिक वगैरेतु प्रारलमा सुकातु
थित्र. ०अ(-लु)भानी श्री० मोठानी साक्षी
०पट न०, पु० धूमटो. ०पत्र न० अमुक
अडणतु छापु ०परीक्षा श्री० लेखित नदि

पण भौतिक परीक्षा. ०पाक पु० मोनो अ०क
रोग ०पाक पुं० गोअधु -याद करुं ते, मोठे
जोखवानु ते ०पृष्ठ न० अथ के सामयिकना
पूठानु पाहुं ०अध पु० प्रस्तावना. ०अंग
वि० पडी गयेला - नूर वगरना, हताश मोवाणुं.
०सुद्रा श्री० अहरो, मोनो देभाव. ०र(-रित)
वि० अ० अडु; अवाअ करवु (२) वायाण
०रता श्री ०वाअन न० उअर करीने
वायवु ते, ०वाध न० कूकीने वगाडवानु वध
०वास पु० नम्या पथी मो सुवासित करवा
भावानी वरतु ०अधि पु० नेमा पीअनु
इवित थवा तरक वला नय वाय छे(नाटकने)
अ० संधि) ०सासुद्रिक पु० अहरो परथी
आरिअ नेवानी विद्या, 'द्विबियोगनेमी'

सुभताद न० वारिक आद (पारसीओमा)

सुभतेसर वि० [अ. सुखसर] दूक, सक्षिप्त

सुभत्यार वि० [अ सुखार] पीतानी भरअभा
आवे तेम करवाने सत्ता अपाथेडु (२) पु०
अ० अथी, वडील, प्रतिनिधि ०नासुं न० चेता
तरक्षी काम करवानी सत्ता आपनार लभाए
(-आपहुं, करी आपहुं, लभी आपहुं).
०वारस पु० सुभत्यारीथी नीमेठो वारस
-री श्री० सहर परवानगी, कुल सत्ता
(-आपवी, लभी आपवी)

सुभारविंद न० [स] सुभकभण, कभण नेहुं
सुहर मो

सुभिसुं न० ['सुभ' उपरथी] छालकाना मो
सीववानी सूतणी (२) वि० सुभ्य -चो पुं०
['सुभ्य' उपरथी] सुभ्य भाणस(२) ०गैरलनी
सेवापूल करनारओनो सुभी

सुभी पु० ['सुभ' उपरथी, सर० हिं मुखिया]
अथेसर, नाथ (२) गामने वडो (अ० सर-
कारी अधिकारी) -पहुं न० सुभीतु पद-काम

सुभोसुभ अ० ['सुभ' उपरथी] मोठामोठ
सुभ्य वि० [सं] प्रवान, पहेलु ०त' अ० भास
करीने ०वे, ०वे करीने अ० विशेषे करीने,
वधुं करीने -अर्थ पु० प्रजन अर्थ
सुभल श्री० [लुओ भगल] (कार्थ वरुने
लगाडती पीअ रगनी श्रीणी पातणी किनार

मुग्ध पुं० [सं. मुकुटः सर० म. मुगुट] पावडी
 पर सलवानो ऐक शशंगार (२) रल्लनो ताळ
 मुग्धी स्त्री० [लुओ मुगटो] नानो मुगटो
 -टो पुं० [सं. मुक्कक (धीडो नीकणी गया
 ण्छीना रेशमभाथी वल्लेडु), सर० म मुकटा,
 मुगटा] अओटिथुं-ऐक रेशमी वस्त्र मुकटो
 मुगल वि० (२) पु० [तुर्की] लुओ मोगल
 -लाधी वि० मुगल संभ धी(२)स्त्री० मुगलने
 अमल-राल्य (३) [ला] हाठमाड; लपडे
 (४)स्वेच्छाव्यारी राल्य अंधाधूंधी डे लुलभ.
 [-स्वलावची=आपपुड अमल यलाववो
 (२)अधे ने अथवरसा यलाववा] -लाष्ट्रि
 स्त्री० मुगल स्त्री, मोगलाष्ट्रि
 मुगासाडी स्त्री० [मुगटो पन्थी १ सर० म मुगा
 = लुगडानो ऐक प्रकार] स्त्रीओनुं अओटभा
 पहरेवानु ऐक रेशमी वस्त्र
 मुग्ध वि०[सं] मोह पाभेडु (२) अणसमलु,
 अज्ञ (३) सालस, निष्ठाप(४) सुदर, मोहक.
 ण्ता स्त्री०, ण्त्व न० -ग्धा स्त्री० नेने
 लुवानी तरतनी इंद्री होय तेवी स्त्री(२)काव्यमा
 त्रण प्रकारनी नायिकामानी ऐक (मुग्धा मध्या
 अने प्रौडा) -ग्धापलुं न०
 मुच्य (मु)कुंड पुं० [सं] ऐक डूलआड (२)
 [सं.] ऐक प्राचीन राल
 मुच्यरेडो पु० [तुर्की मुचल्कह; सर० हिं, म.
 मुचलका] लमीनभत (अनेगारनुं)[-आपवे।]
 मुच्यकुंड पु० [सं] लुओ मुच्यकुंड
 मुछाणो वि०पु० [‘मूछ’ उपरथी] मूछवाणो भरड
 मुज सं० [सर० हिं मुज] (५) मार (२)
 ‘हु’ना अर्थमा विलक्षितना प्रत्यय साथे पण्
 वपराय छे. उदा० मुजने, मुजथी, मुजभां
 मुजअ अ० [अ. मूजिब] प्रगाछे. पेठ
 मुजरे अ० [अ मुज्रा] मजरे वणतरभां
 मुजरे। पु० [सर० हिं, म (अ मुज्रा?)]
 सलाम; मजरो.
 मुजहामत स्त्री० [अ मुजाहमत] अटकाव;
 प्रतिबंध (२) यर्था, विवेचन (३) ओतरण
 मुजओ पु० [अ मुजायकह, सर० म मुजाखा
 हिजाय: गल्लना; महारव

मुजदत वि० [अ मुजाअफत; सर० म] अमथुं
 मुजवर पुं० [अ मुजाविर. सर० म, हिं]
 पूलरी नेवो कभरनो रभेवाण
 मुजवण्ण स्त्री० [‘मुजावुं’ उपरथी] मूजवण्णी;
 अकणामण्ण; भेयेनी
 मुजार अ० + लुओ मोजार
 मुजारी स्त्री०, -रे। पु० [‘मुजावुं’ उपरथी]
 निहाप(२) गल्लरामण्ण; अकणामण्ण(३) इरिया
 नेवो ऐक धाट
 मुजावुं अ०किं [प्रा मुज्व (सं. मुह्र)]
 गुगणावु, गुय्यावु (२) गल्लरावुं; अकणवुं
 मुह्री स्त्री० [प्रा. मुट्टि (सं. मुट्टि), सर० हिं मुट्टी,
 म मूठ-मुठी] अगणा हुयेणी साथे वाणवाथी
 थनो घाट (२) धर्माहा लेणे अपाते। मूठीअर
 -लोट डे अनाळ [-आपवी=पुण्यथे
 मूठी लरीने लोट डे अनाळ आपवा
 -आपवी, हापवी=हाथ हापवो, सडेत
 करवो (२) हांय आपवी -इंटे ऐलुं=मोह
 अने नकर, एणहार. -अंध धर्ष जपी=
 आपवानु अध करवु (२) धर्माहानी मूठी
 अपाती डे मणती अ व थनी -अराय अेटलुं
 =पुण्डण, पूण -मां राअरुं=हाथमा-
 कथलसां राअरुं -मां माय अेटलुं=
 योडु, लूण -वाणवी=आमणीओ हुयेणी
 साथे भीडवी (२) आपवानी ना पाडवी
 -वाणीने अेरी अलुं=हाथ मारीने अणमा
 थडुं] अर वि० मुह्रीमां माय तेठलुं (२)
 थोडुं. -डो पुं० मोठी मुह्री-पाराडे।
 मुडदरेशिं (-शीं, -त्रिं, -सीं) ग स्त्री० [सर०
 म; हिं मुरदासिंवी] लुओ भरदाशीं ग
 मुडदाल वि० [फा मुदरार; सर० हिं मुरदार,
 म मुददार] मुडदालेडु (२) निर्भण, निर्भक्ष्य
 (३) मडदाल (मास)
 मुडडुं न० [फा. मुदह, सर० हिं मुरदा, म
 मुददा] मडडु, शय
 सुतरडी स्त्री० [‘भूतवु’ उपरथी, सर० म
 सुतरी, सुतारी] भूतरवानी लुओ; रेशमभाणु
 -लुं न० भूत्रेन्द्रिय सुतराडुं वि० [सर०
 म सुतरा] भूतरवानी हालतवाणुं. सुतराडुं

संकिं 'भूतरवुं' प्रेरकश्च सुतराणुं वि०
 भूतरवाणु. सुतरिचुं न० भूतरवानु वासञ्च
 १२ (२) अणद्वेनो भूतगवावाणो भाग
 सुनलक्ष(-ग) अ० [अ] भिलक्ष्ण, न्तदन
 सुतवद्वी पु० [अ, स२० म सुतवली, हिं]
 नियाभक, व्यवस्थापक [प्रम खे
 सुताभिक वि०[अ] अमुक्षुण(२)अ० अमुस्यार.
 सुतारे। पु० + ङगी।
 सुतालिक पुं० [अ. सुतञ्जलिक, स२० म
 सुतालीक] नायक दीवान
 सुतद्वी पु० [अ, स२० म, हिं. सुतद्वी]
 द्विसाध राभनार, सुनीम(२) राक्षारी पुरय;
 रान्नीतिभां प्रवीण (३) [का] अटपटिये,
 दावपेय लणुनार. ०पलु न०
 सुह(-दा) स्त्री० [सं] आनद
 सुहत स्त्री० [अ] सुहो मुहत् समय (२) मुकर
 करेहो समय [-थपी = समय थवे (२) मुहत
 पाकवी -भांधपी = मुहत ठरावपी -पाकपी
 =ठरापेहो समय थवे. -पठपी = (अठालतभा)
 इगियाठनी सुनावणी भाटे पीने द्विस
 ठरावणे. -भा१पी = मुहत ठरावपी] -तिथु,
 -ती वि० मुहत ठरावी होय तेथु -तिये।
 ताव पु० अमुक मुहते ठितरने। अवे। अक
 ताव, 'टाधेकेड' [अ नदित
 सुहभातुं [स सुह + भातु], सुहित [सं] वि०
 सुदिता स्त्री० [सं.] सुडा, आनद (२) अक
 प्रकारनी नायिका [इधियार
 सुह१र पु० [सं] मगदण (२) अक प्राचीन
 सुहत स्त्री० [अ, स२० हिं, म] अयो सुहत
 सुदल न० [स२० सं मूलद, कानही नैदु,
 तेलुगु मोंदुह, के अ सुदलु ठप१री ? स२०
 म] भूण भापण भूडी (२) अ० गिलकुल,
 तदन [-प१र आवपु = पोत प्रकाशउ, लति-
 स्वभाव ठप१ आवपु]
 सुदाथ वि० [अ सुदाम; स२० हिं, म. सुदाम]
 धावा वपतपु; बाहु (२) अ० [स२० म (अ.
 लम्दन)] विशेषे ंरीने, भास (३) नि:संकेह,
 नक्षी (४) साध; अष्टु
 सुदाभाध पु० [अ] सुदा + भाध] सुदानो भास

महत्त्वने। भास, (२) शुनानी साधिती इय
 -पुरावा तरीकेनो भास; भूण भास
 सुदो पु० [अ. महदा, स२० म सुदा, हिं सुदा]
 पुरावा, प्रभासु(२) महत्त्वनी आभन(३)भूण,
 पाये, तात्पर्य
 सुदक पु० [स] भापनार -खु न० भापु ले
 -खुय न० भापवानु यन -खुल्य न०
 [+ आलय] भापभातु
 सुदा स्त्री०[सं] भाप, महोर(२) वीडी (३) सिको
 (नाथु) (४) गोसाध अनी काननी कडी (५)
 भातीअे के हाथे भारेहो डाम के भाप (६)
 सुभापुति, अहेरनेनो देभाव(७)अमुक प्रकारनो
 अगवि-वास(हठयोग) (८)सध्या वपतेहाय
 के आभणानो जनावतो आकार ०क्षर पु०
 [+ अक्षर] अक्षरनु पीथु. ०यं न० लुयो
 सुदणयन ०दाक्षस पु० (स) [सुदा नडे
 हाथे आवेहो गदस-अे वस्तुवाणु] अे
 संस्कृत नाटक(२)भापमूल; 'अिन्तसं डेविल'.
 ०दोअ पु० अत्रलेअ (२) आक्षरसूच
 वाक्य, 'मोटो'. ०दोअन न० टाक्षपराक्षरथी
 ल'पदु ते -द्रांकिंत वि०[+ अकित] भापेथु.
 -द्रांकिन न० [+ अकित] सुद्राजित थु ते,
 भापकाम. -द्रिका स्त्री० सुद्रा, वीडी (२)
 सिको -द्रित वि० भापेथु
 सुधा अ० [स] व्यर्थ, दैगत
 सुनका स्त्री० [अ सुनकिह, स२० हिं] अक
 प्रकारनी मोडी सूडी दास
 सुनदी पु० [अ.] ले'पक, अ थकार(२)लडियो,
 लभवानु काम करार (३) क्षरुती, अरपी
 के ठीने। शिक्षक (४) अक अटक
 सुनसद पु० [अ सुन्सिफ] दीवानी कलिय.
 सालणी न्याय आपनार -दी स्त्री०
 सुनसदु काम (२) अधिका१, सत्ता
 सुनासध, सुनासिअ [अ] वि० [स२० हिं, म
 सुनासव] येअ, वानपी
 सुनि पु० [सं] अवि, तप१वी (२) सुनिप्रत
 धारण करना सुधु (३) सातनी संज्ञा ०पर
 पुं० मोटो सुनि. ०प्रत न० सौन प्रत.
 [-धारणु करेणुं, लेणुं = थुपरहेणुं, नोणुणु]

०शेपर पु० अेक छः
सुनीम पुं० [ज. सुनीव; सर० हिं, म] पेदीने
 मुप्य गुभास्ते. ०गीरी, -भी स्त्री०
 सुनीमनुं काम के होवो
सुनीधर, सुनींद्र पुं० [सं] श्रेष्ठ सुनि
सुने सं० (प.) मने
सुदती पुं० [ज.; सर० म, हिं मुफ्ती] सुसलमान
 पथातियो [गरीपी
सुदक्षिण वि० [ज.] गरीम; पेहाल. -स्त्री स्त्री०
सुदक्षिण न० [ज. मुफत्सल, सर० म. मुफ्तील]
 पाटनगर सिवायने प्रदेश; मोक्षल
सुदक्षिण पुं० [ज. मुफासलह, सर० म.
 - मुफासल] अतर, छेद, दक्षिण
सुदूत वि० [फा.] भद्र
सुधारेक वि० [ज.] आभा, लाग्यशाणी; शुभ;
 धन्य [(-ने) सुधारेक हो, रहो = नी पासे
 लके रहो, अमारे अेन लेधये] ०भाही
 स्त्री० अलिनहन, धन्यवाद
सुभकिन वि० [ज.] शक्य; संलवित
सुभने पु० [लुओ मोभने] सुसलमान यथेदी
 अेक भूण डिङ् लतने भाष्य
सुमानियत स्त्री० [ज. मुमानवत] मना; प्रतिअध
सुमुझा स्त्री० [सं] मोक्षनी धम्मा. -कु वि०
 मोक्षनी धम्मावाणु
सुभूर्षा स्त्री० [सं] भरवानी धम्मा. -धुं वि०
 भरवानी तैयारीमा होय अेदुं
सुरधापी स्त्री० [फा. सुरचावी] नणकूकी
सुरधी स्त्री० [फा. सुरी उपरधी; सर० म. सुरगी;
 हिं सुरगी] भरधी -घो पुं० भरधी
सुरज पुं० [सं] अेक लतनु ढोल
सुरत न० [लुओ सुदूत] शुल समथ
सुरतियो पुं० [‘सुरत’ उपरधी] वरराल, कन्या
 माटे शोधाते के शोवेतो वर (२) हणना
 तुगामां केशने सल्लस राधनारी मेध
सुरभपी वि० (२) पुं० [ज.] वडील (२)
 कबरदान; आश्रय आपनार, ‘पेटून’
सुरभयो पुं० [ज.] यासल्लीमा रापेलेो केरी
 वगेरे कणतो पाक [(सं.) श्रीकृष्ण
सुरदी स्त्री० [सं] वासणी; मोरली. ०धर पुं०

सुरदी स्त्री० [म. मुरळी (सं. मैराल = देव;
 धंधर तेभने परणवेदी ते मराली)] देवदारी
सुरवत, **सुरवत** [ज.] स्त्री० स केाय, लाज;
 अदम, (२) ललमनसाध
सुरशिंह पुं० [ज.] शूर; धर्मोपदेशक
सुरशतप स्त्री० [ज. मरातव] आभङ्ग, प्रतिष्ठा, मान
सुराद स्त्री० [ज.] धम्मा, उमेठ
सुरारि पुं० [सं.] (सं) सुर राक्षसना शत्रु-विष्णु
सुरीद पु० [ज.] शिष्य -दी स्त्री० (शिष्यपथु.
 -दे शयतान पु० [फा.] सेतानने शिष्य,
 पदमाश
सुलक पुं० [ज. मुल्क] देश, प्रदेश ०गीर
 पुं० देशने जतनार; (२) देशने वडो.
 ०गीरी स्त्री० [सर० हिं. मुल्कगीरी, म.
 मुल्कगीरी] देश जतवो ते (२) देशना
 वडाये वसूलात तेम न प होपरत माटे
 सुलकमा इरवुं ते (३) देशाटन, मुसाद्री -डी
 वि० [फा.] सुलकने वगतु; दीवानी; वसूलाती
सुलतनी वि० [ज. मुल्तनी] मोक्ष [-रहेकुं,
 -रापडुं]
सुलतानी वि० [सर० हिं. म.] सुलत नट (२)
 स्त्री० अेक रागिणी (३) अेक षोदी ०माटी
 स्त्री० अेक लतनी माटी (स्त्रीयोमा माथु घोवा
 धंमा वपराय छे)
सुलवणी स्त्री० [‘भूलवणु’ उपरधी] भूलवणु ते
 सुलवावणुं संकिं भूलवणुं तु प्रेरक
सुलाकात स्त्री० [ज.] भेणप [-आपची,
 गोठवची, थोवची, लेची]. -ती वि०
 सुलाकातने अगेतु (२) पुं० सुलाकात लेनार
सुलाभुं वि० [लुओ मलोभु] भाङ्ग
सुलामे (ला) पु० [ज. मुलाहजह, सर० म.
 मुलाजा, हिं मुलाहजा] लुओ मलामे
सुलाम वि० [लुओ सुलामे, सर० म. मुलामी;
 हिं. मुलम्मा] सरस, सुहर
सुलाम (-मो) पु० [ज. मुलम्मज; सर० हिं.
 मुलम्मा. म. मुलामा] ढोण
सुलायम वि० [ज. मुलाइम] नरम, सुवाणु
सुदकभशहूर वि० [ज. मुल्क + मशहूर]
 नगविष्यात, आभा देशमां मशहूर

मुझा(-झां) पुं० [ज.] मुसलमानानो व्याचार्थ
 ३ पुरोहित

मुझो पुं० [स. मूल उपरधी, प्रा मूलिय (सं
 मौलिक) = मूण धन, पूछ, लुओ मुझ] पूछ
 मुवाणेण पुं० [ज मवाजिव] मझो, महेनताणु
 मुवाङ् न० [डे मउव (सर० म. मोव) = हीन,
 मूङ् + वाडो] नातुं गाभुः परं

मुवाणो पुं० [सर० म मोवळा] वाण, मेवाणो
 मुझ(-स)ण न० [स मुसल] साणेलुं ० धार
 वि० तडी धारमा जेरथी पडनो (वरसाह)

मुझायरो पुं० [ज मुझाहरह] इविओनी
 परिपड, न्या हरेक इवि पोतपोतानी इविताओ
 जोडी अतावे छे

मुझे श्री० [सर० हिं मुझ = अजो अने
 डोलीनी वयलो भाग (फा. मुझत)] मुझी
 [-आंधुं = मुझेटाट करवु.] (र) [फा] करवुरी

मुझिके वि० [ज] लुओ मुझे
 मुझेटाट वि० [लुओ मुझ + टाट (हं टाईट)]
 वासा पाछण हाथ आवेशा छेयु अेवु [-इरवु,
 पांधुं]

मुझेक वि० [लुओ मुझिके] अघर, इरवु;
 इरवु [-पडुं] -ली श्री० मुझीगत

[-आवणी, प०णी]
 मुझिके वि० [ज.] दोरत, भिन
 मुझक पुं० [स] उइर

मुझी श्री० [मं] मूडी ०क पुं० (स) क सनो
 अेक मल्ल. ०पात पुं० मूडीनी मासामारी,
 ०मुझ न० मूडीथी लडवु ते

मुझदी वि० (र) पुं० लुओ मुझदी ०पणु न०
 मुझदो पुं० [ज मुसल्वसदह, सर० हिं.
 मसविदा. मसौवा; म मसुदा, मसोदा] भरडो,
 कायु लभाण (र) लीडा अर्थवाणी शैलीनु
 लभाण [-धरयो, तैयार करयो]

मुझरीथी श्री०; न० अेक पंथी
 मुझल(-ण) न० [सं] मुशण, साणेलुं ० नान
 न० लुओ मुझलरतान

मुझलमान पुं० [फा] धरलामनो अतुयाथी
 -नी वि० तेनु के तेने लगत (र) श्री०
 मुझलमान श्री

मुझो पुं० [ज मुसल] नमा ० पडवानो
 यटाई (र) [पुञ्छकारमा; सर० म. मुसल्या,
 हिं] मुझलमान

मुझण न० [स मुसल] मुशण, साणेलुं ० अ डी
 पुं० योआ (र) भाडवु ते ० धार वि०
 लुओ मुशणधा ० नान न० नेतुं तेवु नाही
 देवु रे. -णु न० मुझण

मुझादेर पुं० [ज मुसाफिर] वटेभायुं ० भातुं
 न० प्रवासीओने पडाव नाभवानु रधान;
 धर्मशाणा -री श्री० प्रवास, पर्यटन -री
 णं गलो पुं० सवारीमा इरता अमलदारे
 माटे नभतो सरकारी ण गलो, डाकणगलो

मुझार(-रे) पुं० [ज मुझाहिरह, सर० म.
 मुझारा] पगार -रियु वि० पगारदार, लाडूती
 मुझाहि(-डे) अ पुं० [ज.] साथे रहनार, साथी
 मुझीगत श्री० [ज] अडयण, तकडीक (र)

विपत्ति, संकट [-आवणी, पडणी]
 मुझकडु अ० क० [स स्मि उपरधी, हिं
 मुसकाना, मुसकराना] मझकडु, मझहारथ-
 रिमत करवुं (र) रायवु, राळ यरुं

मुझतडीन वि० [ज मुस्तकीम] मझम,
 म० भूत, मुस्ताक

मुझतनड वि० [ज] आधरभूत, मानवा लायक
 मुस्ताक वि० [ज मुस्ताक] आधर (र) दड,
 मझम [-रहेतुं = मझम रहेवु] एरारं

मुझिदम वि० [ज] धरलामनु के तेनु अतुयाथी
 (र) पुं० मुझलमान [व्यवस्थापक
 मुहंतमिम पुं० [ज] अ दोअरत करनार;
 मुझागिर पुं० [ज] डिअरत करनार, पीले
 देश णं रहेनार

मुहूर्त न० [सं] अे धडी नेटोला समय; इट
 भिनित (र) झेई काम शर करवानो शुभ समय;
 अरत. [-जेतुं = कार्यसमार ल माटेनो भगण
 समय पंथाग वजरेथी नकी करवो -णुं,
 वीतडुं, -लणवडुं, सायवडुं.]

मुंज न० [स] डाल जेवु अेक घास (र) [सं]
 अेक प्रसिद्ध प्राचीन राल ० णं ध पुं०
 मुंजो इ दोरो (अनोई देती वभते पहेरवि
 छे) ० णं ध न० अनोई देवाने विधि -अथे

પુંઠરતમા જનોઈ ઠીથેલો પ્રહારી. [-કરવો = જનોઈ દેવી. -દોહાવવો, મનાવવો = જનોઈ દેવી વખતે બહુકને અમુક અતર સુધી ઠોડવાઈ, તેને નાનનેગાજતે ઘેર લાવવો; સમાવર્તન વિધિ કરવો -રાખવો = જનોઈ ને સમાવર્તન વચ્ચે બહુકને જે વિધિએ રાખવામા આવે છે તે કરવો]

મુંઠ નં [સં.] માથુ (૨) પુંઠ સાધુ. ઠક પુઠ મુંઠેલા માથાવાળો સાધુ (૨) સ્ત્રી, નં (સ.) એ નામનુ ઉપનિવડ ઠન નં માથુ મૂઠાવવુ તે. ઠમાળા સ્ત્રીઠમાયાની કે ખોપરીઓની માળા -ડી વિઠ ખોહવેલા માથાવાળુ (૨) પુંઠ હલમ (૩) સન્યસી -ડો પુંઠ મઠારી જેવો લિખારી

મુંખઈ સ્ત્રી, નં (સં) એ નામની નગરી. ઠગરું વિઠ મુખઈનું (૨) કલહાં (રૂપિયો) મુંખ(-મા)ઈ સ્ત્રી [અ. સૂમિયાઈ? સરં મ. સુવર્ણ (શક્તિ-મમી ઉપરથી?)] કચ્ચર વાગેલા માટેની એક ઔષધિ

મૂઉં વિઠ [પ્રા. મુજ, મૂજ (સ. વૃત)] મૂએહું, મરેહુ (૨) કોથ કે વહાલમા અપાતુ વિશેષણ -ઉદ્ગાર -ઈ વિઠસ્ત્રી. -એહું વિઠ મરેહુ -ઓ વિઠપુઠ [મૂઆ નહીં ને પાછા થયા, મૂઆ નહીં ને માંદા પડયા = કાઈ ખાસ કરક ન પડવો, ઠેરના ઠેર રહા. એકનુ એક જ. મૂઆ પડયા છો = માર્યા જશો (૨) [પ્રશ્નાર્થ] શક્તિ મારી ગઈ છે? મરી ગયા છો? મૂઆ પહેલાં ઘોર, મૂઆ પહેલાં મોઠાણુ = શકઆતનું ઠેકાણુ નહિ ને અતની તૈયારી કરવી. મૂઈ માને ધાવવું = નિષ્કળ પ્રયત્ન કરવો, અશક્ય આશા રાખવો. મૂએલા માણસ પર એસીને ખાય તેવું = ઘણું કૂર ને લાગણી વિનાનું. મૂએ વર ને બળી બલ = બળી એ વાત મારે શી ખીડા?]

મૂક વિઠ [સં.] મૂચ. ઠતા સ્ત્રી, ઠવ નં. ઠલાવ પુંઠ મૂગાપણુ. ઠવાચન નં મનમા વાચવું તે (૨) ચિઠી કે પાટિયા પરની આજ્ઞા વાચી બાળકે તે પ્રમાણે કરવું તે મૂકવવું સંક્રિં [‘મૂકવું’ ઉપરથી] મૂકે એમ

કરવું; મેલાવવું; છોડાવવું
મૂકવું સંક્રિં [અપં મુક્ક (સ. મુચ્)]
છોડવું તજવું; મુખ કરવું (૨) [અમુક સ્થાને] નીમણુ, સ્યાપવું કે ગોઠવવું; મેલવું (૩) પહેરવું; ચાલવું (ટોપી, પાવડી) (૪) રધાવા -ચડવા માટે ચૂલા ઉપર મેલવું (ખીચડી, શાક, ભાત) (૫) [વ્યાજે કે ગીરો] રાખવા અથવા સાચવવા સોપવું ઉઠાં તેને ત્યાં મો રૂપિયા મૂકયા છે (૬) શીખવા મોઠલવા માડવુ ઉઠાં શનકર્તી દુકાને-નિશાળે-મૂંચો (૭) બાકી રાખવું, છોડવુ ઉઠાં ચાં લીટી મૂકી ઠીધી (૮) -ને જુએ નાખવું -રખવું (૯) જોરથી-મોઠે સઠે કાઢવું (પોક, રાક ઇં) અન્ય ક્રિયા સાથે અવતા તે ક્રિયાની પૂર્ણતા સૂચવે છે. ઉઠાં જગાડી મૂકવું [ઉંચું મૂકવું = પૂરું કરવું (૨) રહેવા દેવુ ખાણી મૂકવું = નીમ લેવો, સકલ્પ કરવો (કરવાનો અથવા ન કરવાનો) (૨) ગરમ થવા પાણી ચૂલે મૂકવુ. વાત મૂકવી = ચર્ચા કે ઉદ્દેષ્ય છોડવા (૨) વાત રહુ કરવી મૂકી દેવું = છોડી દેવું; જવા દેવુ (૨) મૂકવાની ક્રિયા પૂરી કરવી. મૂકી છાંડવું, રાખવું = રાખી મૂકવું]

મૂગડી સ્ત્રી [સરં મ જુગડી (સં. મુકુટ)] સ્ત્રીઓનુ જાનનુ એક મરેણુ

મૂગડું વિઠ મૂચ (કાઈકે તુજકારમા) મૂમણી સ્ત્રી ઠાતની બનાવેલી પૂરી જેવી વાની મૂચું વિઠ [મ મૂક] ખોલી ન શકે તેવુ, અવાચક (૨) શાત [મૂગો મારે = ચુમ માર; કચ્ચર માર]

મૂછ સ્ત્રી [પ્રા. મંસુ (સ સ્મશ્ન), સરં મ મુચ્છી, હિં. મૂછ] ઉપલા હોઠ ઉપર ઊગતા વાજ. [-આવવી, ઊમવી = છોકરાના ઉપલા હોઠ ઉપર મૂછના વાળ ઊમવા (૨) છોકરાએ જુવાનીમાં આવવું. -ઉંચી રહેવી = ટેક આખરૂ સચવાવાં -ઉંચી રાખવી = ટેક આખરૂ સાચવવા, નીચાલેણું ન થાય તેવુ વર્તન રાખવું -ના આંકડા વાળવા = ફાંકડાપણું કે મદાઈ બતાવવા મૂછના ખે છેડા ઊલા રહે તેમ આમળવા -નીચી થઈ જવી = નીચા-લેણુ થવું; ટેક આખરૂ જવા -ના આંકડો

नभवान देवो = गर्व राभवो, भूछ छीयी
 ने छीयी राभवी -नो होरो हेभावेो =
 छुयो भूछ भावनी -नो वाण=मग्ने
 भूछना वाण नेवुं प्रिय होय ते. -पर ता
 (०५, ०६) देवो =मगद्रीमा भूछना वाण
 छीय्य मक्षवना. -पर लीथु ठरावना,
 नभावनना, राभवना=भूछना आकडो
 नभवा न देवो. -पर हाथ देवो =भूछे हाथ
 देवो -पहलेला भाँटवो =पुनपुन नानी
 छंभमा कन्याता भाप यवुं -दूँटवी =भूछना
 वाण गिगना. -भरवपी =भूछना आकडा
 वाणना. -भाँ दसपु =भो मसकावपु; रिमत
 कर्तुं. भूछे हाथ देवो, देरववो =क्षकडध
 के भाँटव हेभाएवा भूछना वाण पर
 भागणीयो देरवपी] [वगरवु नड
 भूछ वि० [अ.] कलुस (२) अक्षल के होस
 भूछ सेन [सं मुष्टि, प्रा मुष्टि, सरं हि, म] भूडी
 (२) न्यायी तरवार वगर पकडाय छे ते हायो
 (३) पीडा करवाने के नारी नाणवानो अंतानिक
 प्रयोग (४) सरं म मुह =वए (नेलुगु मुह)
 गिरीदंठनी रमनमा अेक हाव [-उतारपी
 =भारु म मनु निवारु करवु -उपर हाथ
 भूकवो =तरवार जेयवानी तैयारी करवी.
 -भारपी =भारु म वनो प्रयोग करवो, म व-
 प्रयोग अजभाववो -भोत्ररो लधने
 भंठपु =डेउ पडवुं, अतथी पीडा पडवो
 -वारपी =भूछ उतारपी]-ठियुं न० कक्षने
 भूडी वडे वाणी बनवेली अेक वानी
 भूडी सो० लुयो भुडी (-उधाएपी, भोदापी,
 अथ करपी, वाणपी). [-भरपी =
 भूडीमा भाय नेटु लेवु (पाष्टीमा) भूडीयो
 भरवपी =निक्षुण प्रयत्न के भायाकूट
 करववा, जेभाथी कडध ननीपजे येवी मछेनत
 के काममा लेवुं -वाणपी =कंलुसाध
 करवी (२) छानो सग्रह करवो (३) छात्र राभवु
 -वाणीने (नासकु, होडवुं) =वनता जवा
 जेशधी, उतावणे, पाछुं जेया विना होडवुं.
 भाँधी भूडी =जेनो जेठ जहार न पडी
 गयो होय अेवुं ने ते, मोमम राभेहुं (२)

नणवाधं रहतेो वकर-प्रतिष्ठा.] -डो पु०
 गोडी भूडी [-भरवो =भूडामा भाय नेटु
 लेवुं]
 भूडकुं न० [स. मुड] भाधुं -कावेरो पु०
 भाया हीठ तेवानो वेरो
 भूडी सी० [प्रा. मूलिय (सं मौलिक)] पूछ,
 पन (२) वेपान इधोगमा रोकानी धापए-
 द्य. [-भंतरपी =छेतरीने कडी लेवुं
 -हाथमां होपी =हाव के कणलमा होवु]
 ०६२ वि० (२) पु० भूडीवाणो, पैसाहा
 ०५६ पु०, ०शाही सी० भूडीहारोनी सता,
 'डेण्टेलिजम' ०वाही वि० (२) पु० भूडी-
 वाहने लगतु के तेमा मानतु
 भूडी सी० [प्रा मुह (स मुह) + डी, केस मुह
 =भाधु] भो अयवा भायानो लाग [-नीयी
 करपी =टेक आणरु जता क्वा. -नीयी
 धपी =टेक आणरु जवा. नीयी भूडीअे =
 मान-शरम गणी जधने भूडीभोअन
 करवुं =नीयु जेवरावपु, मानलग करवु]
 भूडेा पु० [दि मूड] सो मखतु वजन (२)
 [म मुह, म मुवा] धाएणीनु लाण्वाणु गोण
 भातु (३) [स० हिं मोढा, मोढा] सरकट
 के नेतरनी अेक लतनी गोण छुटसी के भायी
 नेवुं आसन
 भूड वि० [सं] भूध ठाठ (२) स्तण्य, निश्चष्ट
 (३) मोहवशा, विवेकरहित, मोहमा पडेवु
 ०गर्भ पु० अगडेयो गल, जेथी गर्भरुव
 गय के प्रत्यमा विज्ञ भावे ०आह पु०
 भूहतामा पडवी गणेसी मान्यता. ०दा सी०.
 ०भति वि० जेवकूद, भूध -डाअह पु०
 [+ आग्रह] भूहताजेर न्भातो आग्रह;
 भूहआह, 'डेण्टेलिजम' -ढारा पु० भूड पुवप
 भतर न० [लुयो भूत्र] पेगाण [-करवुं =
 (होरो) पेशाण करवो] ०गहो पु० भूतरना
 जेजनी मटकी ०हुं अ०किं पेशाण करवो
 [भूतरनी पडवुं =पी नड-गक्षरध जड]
 -राहुं अ०किं 'भूतरवुं' भावे
 भूत्र न० [सं] भूतर, पेशाण ०कृअरु न० पीडा
 साथे पेशाण यवानो रोग. ०भरीक्षा सी०

मूत्रनी परीक्षा. ०पिंड पुं० शुद्ध लोही तथा
मूत्रने शुद्ध पाडना० व्यवयव; 'सिंहनी' ०रौम
पुं० पेशाभनेा रोग. ०क्ष, ०वर्धक वि०
वध रे मूत्र कर.वे तेवु -नाशय पुं०; न०
[+ आशय] मूत्रने ओकडू थवा भाटेनुं व्यवयव;
कुंकी; '०वोडर'. -त्रोत्सर्भ' पुं० [+ उत्सर्ग]
पेशाभ करवो ते

मूदध न० [लुओ मर्ध] शत्रु प्रतिपक्षी
मूनिशुं न० लुओ मोनिशु
मूभती स्त्री० [प्रा. मुहपती (सं. मुत्तपती)] लेन
यतियो मों उपर भाधे मे ते सुगदानो कडो
मूरधी स्त्री० [सर० म नुस्की] रवरोने लक्ष्मी
लक्ष्मी गाना डीपनो ओक व्यवकार (संगीत)
मूरभ वि० (२) पुं० भूर्भ. [-भाधे शींगडां
=भूर्भतानी भाध निशानी (न होय ओवा
अधेभा)] -भाध (-भी) स्त्री० भूर्भाध.
-भुं वि० भूरभ [जग, 'कोलेग'
मूरधी स्त्री० [लुओ भूर्भा] ऐहाथी (२) ओक
मूरडापुं अ०कि० [हिं. मुरझाना (सं मूर्च्छन)]
करमातुं; श्रीमणावु

मूरत स्त्री० [सं मूर्ति. सर० हिं.] मूर्ति (५)
मूरभ पुं०[सर० म. मूरुम] रडयडभा वपगता
रोडा के पधरना टुकडा

मूर्भ वि० (२) पुं० [मं] अ०ल; भेवकड;
अक्षलक्षीत ०ता, -भाधि स्त्री०, ०द्व न०
मूरठ (-ठ)क वि० [मं.] मूर्था पमाहनार
मूरछ (-छ)ना स्त्री० [सं] मूर्था (२) सात
रवरोने कभसर आशेडअवरौह -थाट (३)
रागप्रतिपादक -वादी रवरने तेनी ओडेना रवर
सुधी लधे जे, तेने के पाववेा ने (संगीत)
मूरछा (-छा) स्त्री० [सं] ऐशुद्धि (-आवपी,
वणपी). ०ध स्त्री० षडाध, भूर्भाभा आवी
छाटवुं ते ०लुं अ०कि० मूरछाभा पडवुं.
-रछां (-छां)गत, -रिछां (-रिछां)त वि०
मूरछा भाभेवुं

मूर्त् वि०[सं.] मूर्त्मान, साकार. ०द्व न०
मूर्त्ति (-त्ति) स्त्री० [सं.] प्रतिभा, आकृति (देव-
देवीनी) (२) साधु (व्यक्ति). ०कार पुं० धडनार;
शिखी. ०पूजक वि० मूर्त्तिने पूजनार ०पूज

स्त्री० मूर्त्तिनी पूज. ०क्षंजक वि० मूर्त्तिने
भागनार. ०भती वि० स्त्री०, ०भंत, ०भान
वि० शरीरवाणु; आक्षात् मूर्त्. ०शास्त्र न०
मूर्त्तियो थनाववानुं शास्त्र; शिख

मूर्धन्य वि०[सं.] मूर्धस्थानधी इव्यागत (२)
भाथाने लगत (३) [ला] सुप्य (४) पुं०
मूर्धस्थानी वरु. ०तर वि० वधारे मूर्धन्य
मूर्धस्थान न० [सं.] ताणवानी वरुनेना भाग.
-नी वि० मूर्धस्थानतुं

मूर्धा पुं० [सं] भातुं (२) दानता मूण अने
ताणवानी वरुनेना भाग (व्या.)

मूल (-इय) न०[सं. मूल्य, सर० म, हिं. नोल]
किंमत [-येसधुं = किंमत पडवी, लाव-
नाम आपवानुं होवु.]

मूल (-ग) न० [सं] वनरपनिनी लड(२)पायो,
मडाए (३) नदीतुं उपसिस्थान (४) [ला.]
मूण कारु (५) १६मु नक्षत्र (६) इत
(मूत्रविधिभा) [ग] -लक वि०[सं] (बहुनीहि
समासने अथ ते) मूणवाणु. उडा०हंतकथा:मूलक.
-लकारणु न० सुप्य कारण. -लकेन्ड न०
'देरकल सेन्टर'(ग) -लकेणु पुं० कारुण्यो
(ग.) ०मत वि० मूणमां रडेकुं ०थुं वि०
(२) अ० लुओ मूणगु. ०अथ पुं०
असल अथ (नेनां जापातर, दीका वगेरे थयां
होय) ०अथलून न० (√) आणु संप्रथातुं
मूण सचवतु सिद्ध. 'देरकल साधन' (ग)
-लज वि० मूण नक्षत्रभा लन्नेलु ०तरव
न० पाय महाबुनोमानुं ओक (२) डाध थीलतुं
मूण -प्राथमिक घटक तरव (३) न० व० अ०
शाभ्र के कणान प्राथमिक सिद्धता ०ताल
पुं० त्रिताल -लह वि० लेतु मूण अगभर
नीकणे जेवी (उकभ), 'देशनल' (ग) ०सुरुष
पुं० वंशनेा आदिपुरुष (२) कडूअनेा सुप्य
माखस ०प्रकृति स्त्री० प्रकृति, अगततु आदि
कारण (साप्य) ०प्रत स्त्री० छापवानु मूण
लपाए; 'प्रेसडोपी' ०लूत वि० मूणरुप;
मूणत. -लविधि पुं० 'धवोदधुशन' [ग.].
(२) मूण नक्षत्रभा लन्नेला आणक तथा तेना
भाथाय उपर करवाभा आवतो विधि

मूलदार वि० [मूल्य + दार] मूल्यवान कीमती
मूलपडी वि० पं० (विपारी सकेत)

मूलवधुं सं० कि० [‘मूल्य’ उपरधी] मूल्य नकी
करवुं (२) भरीवुं (३) व्याकवुं कहर करवी.

मूलवाधुं अ० कि० (कर्मणि)

मूलाक्ष पु० [सं] ‘देविकल ऐडिसस’ (ग)

मूला(-णा)क्षर पुं० [सं] लुओ मूलाक्षर

मूलाज्ञान न० [सं] अण-देहना काण्डप अज्ञान

मूला(-णा)धार पु० [सं] मूलव्याधार (२) न०
गुहाने उपरथनी वयमा व्यावृत्तु यक

मूल्ध न० [सं] मूल, कि० मत. ० वान वि० कीमती

मूपक, मूपिक पु० [सं] ईद० मूपिका स्त्री०
उदरडी

मूस स्त्री० [सं] मुषा, मुषी, प्रा मूसा; स० म.

हिं मूर्षी] धातु गाणवानी कुलडी (२) पीछु

मूसणी स्त्री० [सं] मुसल?, स० म मुसळी;

हिं मूसली] औपधि-वसाणाना कामनुं

ऐक मूग (२) पराधि

मूसा पु० [ज] (सं) यडूदी धर्मने प्रवर्तक

[मूसाभाषने वा पाष्णि = पौताने भाग

कधु भरथ नही के कथी मिलकत नही]

मूण वि० [लुओ मूल] असल पहेलातुं;

मूणभूत (२) न० लुओ मूल [सं]

[-ठीअडी लवां = (वृक्ष) निर्भूण यव (२)

असर के अवशेष न रहे तेम अतम यवुं

-ठींटां होवां = मूण मणभूत होवा (२) मूण

कारण लापी मुहताना के कणी न शकाय तेना

गहन होवा (३) पारपी न शकाय तेवु युक्ति

आज के गूठ होवुं -डापवुं = ७६ काडवी;

समूणे नारा करवो. -घालवुं, नाभवुं =

मूण कूटा अने नमीतमा चोटावा (२) कायम

यवुं अमण यवुं मूणमां, मूणे = पहेलु,

असल (२) महाणमा, शरमातमा -रीाधवुं

= उत्पत्तिस्थान के आदिकारण शोधवुं]

०कारण, ०गत लुओ ‘मूल’मा ०शुं वि०

(२) अ० मूण, असल (३) तमाभ, अधु

०गेथुं अ० मूणधी ०अथ, ०तरव, ०ताल,

०पुरप, ०प्रकृति, ०प्रत, ०लूत लुओ ‘मूल’

मा. -णाक्षर पुं० [+अक्षर] वर्णभाणाना

मूण अक्षरो. -णारिखुं, -णाडुं न० मूण.

-णाधार लुओ मूलाधार. -णियुं न० मूण,

७६ -णी स्त्री० मूणना जीला जीला इलागा

(२) [प] मूण [-मूंघाडपी = ७डीछुडी

अधाडपी, लडु कवुं (२) वश करवु लभानीने

पोता नदी कवुं] -णी दटा पुं० ०प० व०

गिल्लीडानी रमत -णेा पुं० शाडमां

वपगतु ओ = मूण [मूणाना चोदने

सुशकाने मार = सुनाना प्रमणमा वचारे-

पडनी सल मूणाना पतीका जेवा = नगड;

कखर (इणिया) मूणानां पाष्णि होवुं =

दम-शैथ के लुआ विनातुं होवुं मूणामां

भीडु ने डेणामां भाड = हरेक वगु पौत-

पौताने अयने शोसे घोयेला मूणा जेवुं =

डारकट -जेवु डतु नेवु (भाडी के गिदि विनातु)

(२) शरमधी शीकुं पडी गयेलु]

मूभासाडी स्त्री० लुओ मुभासाडी

मूंशुं वि० लुओ मूशुं

मूंशु वि० लुओ मूशु

मूंअडे पुं० [स० म मुजी] मोडे काणा अने

शरीरे घेणा वाणवाणे वाछेडे

मूंअवणु(-ष्णि) स्त्री० [लुओ मुअवु]

अकणामण, गळगमण व्यथता, उचाट -हुं

सं० कि० मूअवणु करवी, मूअववु

मूंअरी, -रेा लुओ ‘मुअरी मा [(प्रेरक)

मूअडुं अ० कि० लुओ मुअडु -चहुं सं० कि०

मूंअडा(-धी) स्त्री० [‘मूअडु’ उपरधी] षोडी स्त्री

मूंअडी स्त्री० [सं मुडका] (का) घोडा के ठीटना

पलाणना काकाना आगला लागतु माथु (२)

लुओ मूअडा

मूअडु न० लुओ मुंडन

मूअडुं सं० कि० [सं मुड] मुंडन करवु, ओडुं

(२) [ला] छेतरेवु, धूतडुं (३) येले वनाववो.

मूंअमणु न० मूअवाडु महेतताणुं मूंअवणुं

सं० कि० (प्रेरक). मूंअडुं अ० कि० (कर्मणि)

मूडियो पुं० मुडी; संन्यासी

मूंडी स्त्री० [‘मूअडु’ उपरधी] मूअडी, षोडी

स्त्री (२) [सं मुंड उपरधी] माथु; नल

[-हलावपी = न कहेतु नीची मूंडीओ

मेनो (मे) पुं० लुओ म्यानो
 मेन्डेट पुं० [इ] ढङ्कमत अलाववाना के अभुक्त
 कार्य करवाना अतिकारनी सोपल
 मेमण्ड (मे) पुं० [अ. नोमिन?] ओक मुसल-
 मान नतनो भाएस
 मेमनो पुं० नाडतु ओक धरेधुं
 मेमोरियल न० [इ] यादगीरी भाटेनु ते भाटे
 ठोपु करेधुं भावधुं वगेरे, रमारक (३)
 सङ्गाने कारणो वगेरे साथे करेदी अरु
 मेम्पर पुं० [इ] सवासक, मन्थ
 मेयर पुं० [इ] मोटा नगरनी भास अलग काय-
 नाधी रवाती (इपेरिशान) सुवराडनो प्रमुअ
 मेर पुं० [स मेर, सरं हि, म. मेर] भाणानो
 गरवातनो मोटो मण्डो (२) शिरोमण्डि, मुगट
 (३) केना उपर अलम रहे छे ते लुकाणे डोयो
 (४) [सं.] (५) मेर पर्वत (५) ताभानुं
 ओक मोट्ट वासल (६) [?] ओक लवडुं (७)
 सोरठमां वसती ओक लति
 मेर श्री० आलु; दिशा (२) (मे) [भरु उपरथी]
 (य.) भ'
 मेरमेरा (-रै) पुं० न० [भेरु उपरथी] दिवाणीमां
 छोरा ठोपालिया लेवो, हायमां जालवाना
 डोयावणो दीवो कडे छे ते
 मेराध पुं० इन्ध
 मेरा (-रि, -रै) पुं० न० लुओ मेरमेराय
 मेरी श्री० [हिं. मेहरी; अरं डे. मेहरी = गानारी
 श्री] नारी, श्री
 मेर पुं० [सं.] (सं.) ओक पर्वत (सोनानो), केने
 आवारे पृथ्वी रहे छे तथा अरु वगेरे केनी
 आसपास करे छे ओम मनाथ छे (२) भिन्न,
 सोवती (३) ताभानुं ओक मोट्ट वासल (४)
 लुकाणे मेर (५) भाणानो मेर ०६० पु० करेड
 मेरैधुं न० लुओ मेराय
 मेस (-ण) पुं० [सं.] मिलन, मेजाप (२) [सरं म]
 लुओ घाट (स गीत)
 मेस पुं०; श्री० [इं.] ०गाडी श्री० डाकगाडी,
 टपाल लघने लती अडपी ट्रेन
 मेस (मे) पुं० [भेरु उपरथी] क्यरो, गंङ्गी,
 मेधुं ते. [-डाठवो = शुद्ध करवुं -डापवो

= मेस दूर करवो - ठोपेडी नापवो. - भूकवो
 (अंतरनो, मननो) कपट न राभडुं (कपट
 राभ्या विना पुल्लुं कछेवुं)] ० भाठ वि० मेस
 हाडी राठे येवी लततुं. ० डी श्री० गडाण
 भूतडी (२) ओक देवी. [-भूकपी = भारवा के
 हेरान करवा मंत्रधी मेसडी देवता राडुने
 वणगाठवी] ० पणु न० मेलापणुं
 मेसन न० [सं.] मिलन, ओकत्र धनुं ते
 मेसकुं (मे) स० किं [प्रा मिह (स मुचु)]
 भूकडु - ए न० मेसकु ते
 मेलाणु (मे) न० [भेरु उपरथी] मुकाम, पडाव
 (२) छुटकाणे, मुनि (३) उगलु, कडम [-धनुं
 = (अदल्लाभाधी) छुटकारो यवो, छूनु]
 मेलाणुं (मे) अ० किं, - वधुं स० किं 'मेसकुं'
 कर्मणि ने प्रेक
 मेसी (मे) श्री० [भेरु उपरथी] ओर, अग्य,
 ० विधा श्री० भारलानरु के भूतपदीत वश
 करवाना विधा
 मेधुं (मे) वि० [प्रा. म्बल (सं मलित)] गड
 (२) कपी (३) न० भणभूतादि (४) भूतप्रेत
 वगेरे. [-ठोपाठकुं, वाणकुं = भणभूतादि
 ठोपाडी लधुं बनुं - तापी व्यावकुं - वणभकुं
 = भूतप्रेतादि वणभकुं.]
 मेडो (-णो) पुं० [सं. मेल] मेलाप
 मेवो, -लियो पुं० [लुओ मेडो] वरसाड
 (२) मेवस्तुतिनुं गीत
 मेवाडी श्री० [प्रा मेवाड, म्बवाडय (स मेव-
 पाटक) = मेवाड देस उपरथी] राजस्थाननी
 ओक प्रातिक जोली (२) वि० मेवाडनु, -ते
 सं'धी. -डे पुं० मेवाडधी आवागेने वसेडो
 (आहाल, वाणियो के सुतार) (२) ओक गज
 मेवात (-स) पुं० [सं महीवास] गिरनुं टाराना
 वसवाटवाणे अ गधी प्रदेश (२) महीकाठाने
 प्रदेश. -ती (-सी) वि० मेवासनु
 मेवाणो पुं० [भेरु उपरथी] साथे भणकुं
 के मेणवु, ओकडु यव - कनु ते
 मेवो पुं० [फा.] लीला के सुक कण
 मेश (-स) (मे) श्री० [सं. मशी (-सि)] काण.
 [-आंणी, धालणी, योपठणी, सारणी

= (व्यांभया) कान्ठयोपसु-अरुं-धसवी
 (भोटो) = व्यपञ्च लेवो, भूङ् कर्तुं -नो
 'आंढलो = व्यपधीर्ति'] [नततु
 भेशरी वि० [हिं. माहेश्वरी] वाहियानी अेक
 भेशी वि० [स० म मेर्गी = व्याणसु] कन्स
 भेष पु० [स] घेटो (२) पडेकी राशि. ०पाख
 (-ण) पु० लरवाड [पलकारो
 भेषान्भेष पुं० [सं] व्याभ पटपटावपी ते,
 भेस (भे) स्त्री० लुओ भेश
 भेसूर (भे) पु० [प्रा मिस्ताकूर?] अेक भीडाध
 भेदभेरिज्जम न० [इ] पोताना स कल्पयणधी
 सामानाभा छिपी कराती नद्रा लेवी स्थिति
 (२) अे स्थिति छिपी कन्वानी शक्ति (३) अे
 स्थिति, तेना कायदा वगेरेंतु निज्ञान
 भेड पु० [प्रा. (सं. मेघ), स२० हिं] वरसाड
 [भाग्या भेड वरसवा = अेध अे ते प्रभाछे
 वरसाड पडवो; गभराण्य प्रवतवु.]
 भेड(-हु)दो पु० [लुओ भेड] वरसाड, भेवदो
 भेण पु० [सं. मेल, स२० म.] दोनो आवक
 भरयने हिसाण (२) हिसाण, लेषु. छिदां
 अत्यारे त्या नवानो शो भेण छे? (३) भणता-
 पसु, अंघषेसतु होवु ते (४) अनाव, स प (५)
 अेकठा यवु ते (६) मेल, याट (७) सगवड, सल्लेग
 छिदां हमाणा भने त्या आववतानो भेण नधी.
 [-आवघो = अेकभन यवु स प थवो (२)
 अंघषेसतु आववुं (३) ल्लेग भणवो -करवो =
 संप करवो, मभाधान करवुं. -काडवो,
 भेणववो, गेसाडवो = हिसाणना टाटिया
 भेणवव, जमे छिदार सरपु करवु (२) सिलक
 काटवी (३) अंघषेसतु कन्वु -आवो, गेसवो
 = अेकरस यवुं, भणते भणतु आववु, लणी जवुं
 (२) ल्लेग आवो, भणवु (३) अंघषेसतु आववु
 -थवो = स प थवो; अनाव थवो, अतली राश
 आववी -अेसवो, भणवो = हिसाण भणवो,
 सिलक भणवी (२) अतली राश आववी.
 -राभवो = अनाव -स प -सदूलाव राभवो
 -रहेवो = अनाव रहेवो, अतली राश रहेवी
 -लाववो = ल्लेग अवराववो, अंघषेसतु करवु
 (२) सभाधान करावुं]

भेणववु न० [भेणववु' परथी] भिक्षण
 (२) व्यभरामण [-करवुं = भिक्षण कन्वु
 -नाभवुं = व्यभरामण छिमेरुं] -छी स्त्री०
 भेणववु -छिमेरु ते (२) भेणववानी थील;
 छिमेरण (३) द्रवना, मुकाणधो -छुं न०
 भेणववणी भाटे नाभवानी थील (लेम छे,
 दाणभा व्यमुज शाक). -छु संकिं [भेण'
 परथी] अेकहुं करवु, भिक्ष कन्वु (२) प्राप्त करवु
 (३) सरभापी ल्लेड (४) व्याभरवु (५) वाचने
 सूरमा व्याणवु -तेना ता० वगेरे अराअर
 गोडववा
 भेणा स्त्री० [लुओ महिला] स्त्री
 भेणाप पु० [प्रा. मेलव (सं मेल), स२० म]
 भणवु -अेकठा यवु ते, सभागभ (२) [वा.]
 सदूलाव, अनाव (-थवो) -पी पु० अेकज
 छिडकवाणो भाणस भिन्न -वडो पु० अभाव;
 टाणु (२) सला, भिलसस; परिचद (-करवो,
 अरवो) -वो पु० [स० म] भेणावडो (२)
 भेणाप, मुवाकत [राजभुशीधी
 भेणे (भे) अं [स० मेने] भने, पोने (२) पोतानी
 भेणो पु० [सं मेलक, प्रा मेलव, दे मेली,
 हिं. मेलो, म मेल] भेणाप; भेटो (२) वण
 भाणसतु अेकठा यवु ते (छिसव, याना वगेरे
 निमित्तो) [-अरवो = (वा.) वण भाणस
 अेकठा करवा -अरवो = वण भाणसो छिसव
 -याना निमित्तो अेकठा थवा -भाणवो =
 वधुं घटवु आवानुं छिधराववु (गामडाभां
 अगीओ भेणो भागे छे)]
 भे' (भे') सं [सं मया; प्रा सि, मे (अ० व०
 जन्हे)] 'लु' लु नीळ विलजिदुं अेजववन (२)
 [स स्मिन्, प्रा सि, मिम, स० हिं. में] भां
 भे' डक (भे०) पु० [लुओ भेडक] देडो -डी
 स्त्री० देडकी
 भे ही (भे०) स्त्री० [प्रा (स मँड = घेटो), स२०
 म] घेरी. -हुं न० घेटुं -हो पु० घेटो
 भे' दालकडी (भे०) स्त्री० [स० हिं, म.
 मैदालकडी] अेक औपधि
 भे' ही (भे०) स्त्री० [लुओ भेही] अेक वनस्पति
 भे' टो (भे०) पुं० लुओ भेटो

मैत्री स्त्री० [सं.] लाघवधी. [-लभणी=सारी
पेट डारती यथी]

मैथड न० छिंटवु टोणुं

मैथित्री स्त्री०[सं.] (स.) सीता (२) पिडागना
(ररगंगा पारोना) अक लागनी जोडी

मैथुन न०[सं.] नरमादानो संलोग. -नी वि०
मैथुनधी उत्पन्न थयेतुं (२) मैथुन संधी

मैनाड पुं०[सं.] (स) अक पौराणिक पर्वत

मैयत स्त्री० [ज] भरल (२) मोकाड (३) वि०
भरल प.मैतुं. ०भयर्था(-रव्य) पुं०: न०
भरनर पाछण करतु भव

मैया स्त्री० [हिं] माता [व्याघ्रद्वार

मैयानिभ पुं० [ज. मुञ्जल्लम] प्रतिष्ठित;

मैथि स्त्री० मोधदिडानी रमत मा नानो लाडडानो
कडो. ०हंटा पुं०=प०=व० मैथि अने डडा
पडे रभवानी रमत ०डुं न० अे आकारनो
डोड पण कडो.

मैथि वि०स्त्री० लुयो भूध (२) अडे दिकर नडी
अेवा अर्थमा स्त्रीविगी शण्डे साथे. छि०
मैध, पडी अड तो।

मैकभ (मै) वि० [ज. मुहकम, सर० म
मोहकम, हिं मुहकम] + मोडकभ; सभत
मैकडवुं सं०डि० [दि. मोकल] रवाना करुं.
-जवा'कडेवु (२) पडोवाडवु

मैकलाभणी स्त्री० ['मैकलाववु' उपरधी]
मैकलवानी क्रिया के गहनताए

मैकलाववुं सं०डि० 'मैकलवु'तुं प्रे०क

मैकणुं (मै)वि०[द. मुक्कल(प्रा. मुक्क, सं. मुक्ता);
सर० हिं मोकला; म. मोकला]मैकणाशराणु

(२) पुडुं (३) [ला.] निभावस (४) छि०र.
[-महालडुं=छूथी छरुं इरुं (२) सभा-
स अंधीथी छूरा पडी अवनड डे इरुं -भूडुं
=मैथिरी रडुं] -जाए(-श) स्त्री०

जगानी पूट. पुडुं डेवु ते

मैकाए (मैए.) स्त्री० [द सुह + विक्रिणो = मै
भरडड ते, अथवा भूठ + काए]
भरणना सभाचार (२) भरनर पाछण शोक
करवा जेथुं यवु ते (३) [ला.] पीडा, आडत
[-ना सभाचार = भाडा सभाचार -भांडवी

= भरल पाछण शोक करवा जैराअे जेगा थुं
(२) लारे वुकसान थुं के यवु होय अेवी ड'लत
करवी (३) अेक डोषाडुगार]

मैकासदार पुं० [फा. मुकास्दार, सर० म.]
रने जगार पारोथी लेवाने कर वसूल करनार

मैकूड वि० [ज] अक पाडेवु: रहेवा हीवेवु;
मुवतवी (-रडेडुं, राणुडुं). -नी स्त्री०
मैकूड राणुडुं ते

मैकडे पुं० [ज.] प्रसंग; लाग (-आववे,
लेवे, भणवे, साधवे)

मैकूड पुं० [सं] मुक्ति, छुटकारे [-आपवे
= मुक्ति आपवी (२) निर्गणी जयाववी (३)

भारी नाणु -थवे, -भणवे = मुक्ति
भणवी (२) मरी जवु; रवधाम पडोयडु -डेवे
= लुयो मैकूड आपवे -पामडुं = मुक्ति
भणवी (२) मरी जवु मैकूडे जवुं = मरी-
जवु] ०काल(-ण) पुं० (अडल) छूटवानो

सभय ०हा अेकाडरी श्री० सागसग सुड
११ ०डार न० मैकूडुं द्वार ०५६ न० मुक्ति,
मैकूड ०पुरी स्त्री० मैकूड आपनारी नगरी.

-क्षार्थी पुं० (२) वि० [+अर्थी] मुमुक्षु

मैअ पुं०[लुयो मैको]प्रसंग, लाग (२) सारे
मैअण; (शिष्ट स्थान छि० धरना पैसा
नथी, मैअना पैसा छे. धर सारा मैअमा

आवेवुं छे (३) वेत; अतुडूणता, गोटवणु छि०
हमण मैअ नथी, मैअ आवरी त्यारे पैसा
आपीश [-आववे = अतुडूणता भणवी;
लाग होवे; प्रसंग मैअरे. -धरवे =

कमे वणगडुं; डेकणे पाडवु (२) सगवड
करवी. -भां इरुं = लागमा के वेतम' इरुं
-साधवे = तडने वाल छि०वेवे (२) लाग
जोधवे.]

मैअ पुं० [सग० म. मोखा] त'भूने वाड

मैअरे (मै) पुं०[सं मुख उपरधी] आगणने
लाग, अडार पडने लाग [मैअरे इरुं =
आगण कडुं -धरुं (२) आगेवान इरुं
मैअरे धरुं = आगण करुं मैअरे जवुं =
आगण जवुं -वालवु (२) आगेवानी लेवी.
मैअरे जेअडुं = आगणनी जगाअे जेअडुं

(२) मानयोग्य गण्यं. भोष्परे। तोडवो,
भाभवे[=सङ्गतापूर्वकं पहेल करवी;
अहाद्वरीपूर्वकं सामने करवो. -साभवेवो
अहाद्वरीपूर्वकं भोष्परे लडवानु काम संलाणवु]
भोष्पा पुं० अ० व० [सं. सुख, सर० हिं. मोखा
= भाङ्; लणी] लुओ मान
भोष्प पुं०, स्त्री० [सर० म. नोग=इण्गो,
अ कुं] अन्ने लभणा उपरनी लडो (२) पु०
[सं. सुद्वग] भग
भोष्पर वि० [‘भोष्परी’ (भाडवानी) उपरधी ?]
छाडं काडी नापेखी (हाण)
भोष्परी स्त्री० [सर० म. नोग=इण्गो] अक
लतनु शाकं (२) [सं सुद्वगर, प्रा. मोगगर]
हथोडी लेवुं लाडवानु भाडवानु के घट
वगाडवानु ओल्लर [भोगारानु तेल
भोगरेल न० [भोगरो + तेल परधी, सर० म]
भोगरो पुं० [प्रा. मोगगर (सं सुद्वगर) सर०
हिं, म. नोगरा] अक इलजाड(२) भोष्प्री भोगरी
- हथोडी (३) नाना धूमट के शिपर लेवो
आकार; कागरो (४) अक धरेखुं (५)
हीवानी वाटने उपरने अणी गयेले छेडो (६)
[लुओ भोगरी] अक शाक
भोग(-ध)ल वि० (२) पु० [लुओ भुगल, डे.
नुगल] भोगोलियाना मुसलमाननी अक लत;
भुगल -लाध, -बाप्री लुओ भुगलाध, -खी
भोध वि० [सं] नकाय, व्यर्थ; निष्ण
भोधम (भो) वि० (२) अ० [अ मुहम? सर०
हिं मुघम, म] सामान्य, अरपथ, अनिश्चित
भोधत, -लाध, -लाखी लुओ ‘भोगद’मा
भोधुं (भो) नि० [सं महाव, प्रा महव, स० हिं
महगा] भोधु, धीमती: वधारे डि मत पडे तेल
(२) [ला] अनिग्रिय (३) इल (४) आडर-
मानने पात्र (५) भास मान के वाड या प्रेम
बाहुत, मनाववु पडे ओवु [-भोधुं
करवुं=मान आपव, मनाववु -भोधुं थडुं
=मान भागवु.] -धनारी स्त्री० लुओ भोधाध
(२) भोधवारीने कागले पगार के शैलमा
मणवु विशेष लथु. -धाध, -धारत स्त्री०
भोधुं होवु डे मणवु ते. [भोधाध करवी

= लुओ भोधुं भोधुं करवुं भोधाधमां रडेवुं
=मान भागवु.] ०६१ (-६१) ६ वि० अतिशय
भोधुं -धेकं वि० (लाहित्यवाचक) भोधु
भोयक वि० [सं.] मुक्त करवार -न न० मुक्त
करवुं ते (२) पनराख, भाधी लपडो, ढल (३)
वि० भोचक (प्रायः समासमा अत आवती)
भोयखु स्त्री० [लुओ भोयी] भोयीनी स्त्री
भोयभ पुं० [सं सुच् उपरधी] पेतरमा पेड्या
नगर भाडी रहेली लुओ
भोयभस पुं० [सं] अक जाडने शुहर
भोयखुं स० डि० [प्रा. मोच(स मोचय)
= छोडाववु] करभोडाव के अ लणार्ध लय
तेम करवुं [(२) टाणवु, डूर करवुं
भोयखुं स० डि० [सं सुच्] छोडवुं, मुक्त करवुं
भोयी पु० [सं] नोच=अक प्रकारनु पगरथु,
सर० स मोचन=माभङ् उतारवु] पगरभा
सीववानो धधो करवार
भोष्प (भो) स्त्री० [अ.] आन (२) भरल.
[-भाष्पणी, भारवी=लहेर करवी -पडवी
=मल पडवी (२) भरल थवी -मां आवे
तेम=भरल पडे तेम]
भोष्पडी स्त्री० [सं] नोच=अक प्रकारनु पगरथु]
नालुक के कसणी पगरथु. -डुं न० पगरथुं
भोष्पणी स्त्री० [सं] भापणी (लमीननी). ०६१२
पु० ते करवार [सुअयेन
भोष्पल (भो) स्त्री० [भोष्प + मल] आन (२);
भोष्पुं स० डि० [म. मौजणे] भापवु (२) लखु;
समजड [विलास
भोष्पशीथ (भो) पुं० [भोष्प + शोथ] लोग-
भोष्पध पुं० [भोष्प + धधु] भोष्पने
धाधवानु साधन
भोष्प (भो) [फा], ०६१ वि० आन ही, लहेरी
(२) विलासी (३) मनवी
भोष्पु न० [अ. मौज] पाष्पिना तरग(२) [फा]
हायनगनु गूथेलु डाण्य
भोष्पु वि० [अ] हायत, हावर, तैवार
भोष्पे (भो) अ० [अ मौज] (असुक) सुकामे,
स्थाने, गामे. छेडो भोष्पे कडेड [अनाप
भोष्पे पु० [अ सुजजिह] अमकार, अल्लुत

मोले पुं० [फा.] लुओ मोलुं
 मोले पुं० [‘मोलु’ उपरधी ?] रेलमां तक्षाध
 आवेदी काप (२) [लुओ मोले] वाटो;
 नमीननो दुकडो
 मोजार व्यं [दि. मज्झार] (५) मां, मध्ये
 मोजिन (मो) पुं० [अ. मुव्हिज्ज] मसीहमां
 पांभ पोकारनार
 मोट स्त्री० [सर० हिं., म] पोहकुं; गासडी
 मोटप, -म स्त्री० [दि. मुट्टिम, सर० हिं
 मोटापा] मोटापथुं, प्रतिष्ठा, व्यापड -पथुं
 न० मोटाध (२) मोठी उभर -मोडुं वि०
 मोडुं मोटु
 मोटर स्त्री० [इ] वीजणी वगेरेना जणथी नते
 इरनार यत्र, ले पळी पळी स याकाभने यखावे
 छे (२) मोटरगाडी. ०जाडी स्त्री० पेट्रोल
 वगेरेथी खावती गाडी -येक यात्रिक वाहन
 ०भस स्त्री० [इं] लुओ भस ०साधकल
 स्त्री० [इं] पेट्रोलथी खावती साधकल, इट्टी
 मोटलियो पुं० [‘मोटली’ उपरधी सर० म
 मोटगार; हिं. मोटिया] वैतरे; मोटियो
 मोटली स्त्री०, -लुं न० [‘मोट’ उपरधी] +
 अनान लरवानो काथणो (२) पोहकुं
 मोटवडाध (मो) स्त्री० [मोडुं + वडाध] +
 मोटाओ प्रत्येनुं मान
 मोटवडुं (मो) सं० [‘मोडु’ परधी] मोडुं
 करवुं. -वणी स्त्री० मोडुं करवुं ते
 मोटाध, -इ (मो) स्त्री० [‘मोडु’ परधी; सर०
 हिं., म मोटाई] लुओ मोटप. ०पार वि०
 मोटाध मेणववा के द्वाभववानी आहतवाणु
 मोटासा (मो) पुं० अ० व० [‘मोडु’ + लाध]]
 व्यागणपडती मानपात्र व्यक्ति [-करवुं =
 पयातियानुं के व्यागणपडतो लाग लनववानुं
 मान के स्थान आपडुं -थलुं = पयातिया
 थुं (२) शाभाथी मेणववा व्यागण पडीने
 काम करवुं] [मोहकुं
 मोटियुं न० [‘मोट’ उपरधी] अनाननो थेवो,
 मोटियार (मो) पुं० [‘मोडु’ पन्धी] मोटो
 के लुवान छोकरो [वैतरे; मोटलियो
 मोटियो पुं० [‘मोट’ परधी] लार लिथकनारो;

मोडुं (मो) वि० [सं. महत्, सर० हिं., म. मोटा]
 नानाथी छलडुं (२) [ला] छदार, सणी (३)
 प्रतिष्ठित, व्यापडार (४) भुपय; व्यगत्युं.
 छोमोटी मोठी व्यापत [मोटा लोड =
 धनवान - व्यापडार भास्य. मोटां लोटां
 = छंभर लायक; वये पडोविल मोठी
 आटनो मांडड = मोटाने आशरे रहनारो
 -ते कारणे भगरी द्वाभवतो भास्य.
 मोडुं कपाण = लाग्यशाणीतु कपाण.
 -करवुं = छेरेवुं (२) महत्ता आपवी, मान
 आपवु -पेट = क्षमाशील के सहनशील
 स्वभाव (२) शुभ वात सायवी लणे तेवो
 स्वभाव (३) लालयु स्वभाव -भन = छदारता;
 इरगुजर करे येवु के परापकरी मन. -माथुं
 = करतुंकारवतु के वडील भास्य -मों = लालयु
 के भाडवरो स्वभाव (२) रिसाधने यडेकु मो.
 मोटे पाटले येसाडकुं = वधारेमान आपवुं;
 वभाणु करवा, कुलाववु. मोटे पाटले येसकुं
 = मान मागवु, काळावाला करववा. -टेथी
 व्यं मोटे अपवाने. -टेरुं वि० मोटु, वडील.
 -टो पैसो पुं० टाड पैसो
 मोडी (मो) स्त्री० मोहन (२) [ला] निर्वाह
 (सु) [-भारवी = भाव, नभुं] ० पाणी =
 पाणीपीणी ० द्वास्त पुं० भावापीवानो शोपी
 मोड (मो) पुं० [प्रा. मड (सं मुकुट)] लभ
 वगेरे शुल प्रसंगे स्त्रीने माथे मुकतो सुयाडि-
 यानी सणीओ वगेरेना येक बाट (२) [ला.]
 लेभमदारी, लार (३) [‘मोडु’ उपरधी] विल व्य.
 [-भूकवे = नवापदारीनो लार छडाववो.]
 मोड पुं० [लुओ मोडवुं] वणांके (नस्ता धंनो)
 (२) भरडाट, गर्व (३) छव, टेक (४) छापलाव;
 नभरा (५) टप, भरोड, धंभारत (६) भेतरेमां
 लागी पडेला कणसला
 मोडडी स्त्री० [लुओ भूरु] डोळेर
 मोडधंधो (मो) वि० [मोड + पावडु] मोड
 पावनार, पडाडर (२) पुं० वरराल
 मोडवुं सं० [प्रा मोड (सं मोटवुं), सर०
 हिं. मोडना, म मोडणे] भरडवु; भरडी -तोडी
 नाभवु

मोडाभोड अ० [ब्रुओ मोड] वरणागीमा-
मरहाड होय अेम

मोडी आ० ['मोडवु' उपरधी] मराठी लावानी
हाथे लभवामा वपराती लिपि

मोडुं (मो) वि० ['मोडवुं' परधी ? सर० म
मोडा] मुकरर वपत पछीतुं; असूर (२) न०
वेणा वरी नवी ते (३) दीव, काणसेप

मोड पु० [प्रा] (मोडेरानो रहीरा) आहाण्य,
वाणिया, सुतार तथा वायीमां अे नामनी चेदा
न्यातनो माणस

मोडवु न० छाया के बासना ढगले

मोडाभोड (मो) अ० ['मोडु' उपरधी] इअर,
समक्ष (२) अेक मोटेथी पीले मोटे अेम

मोडियुं (मो) न० ['मोडु' उपरधी] मोदानो-
सैधी उपरनो लाग (२) क्षानसमा जत्ती नेमा
रहे छे ते लाग (३) रे टियामा त्राक तथा
अमरभा नेमा रहे छे ते योडुं (४) पशुना मो
उपर वाधवामा आवती नणी

मोडुं (मो) न० [स मुख, प्रा. मुह] मो: मुअ
[मोड: उपर (पर) भूतरवुं = व्यपमान
करवुं, न गाडवुं मोडा उपर (पर) भूतरे
अेवुं = -ना करता वधारे पराण, सवायुं
पराण. मोडा नेवुं = भगण, ठीक नहि अेवुं
मोडानी भीडाश = अ तरनी नही, पए उपर
उपरधी = साक के भीडुं जोलवा नेटली भीडाश
मोडानी वात = दोषित नही, पए मात्र
मोडे मोटे करेवी वात. मोडानी वातो =
मात्र कहेवातुं, करवातुं नहि, भाडी उडास
मोडातुं लूठुं = नेना जोलवा उपर विश्वास
न रभाय अेवुं - लूठुं जोलनाक. मोडातुं धूडुं
= वागण, अहुजोले (२) निभालसपले मो
उपर न रपथ वात संलणावी हे तेवुं
मोडातुं सायुं = अेकवयनी, प्रभाणिक
मोडा पर आवकुं = याह आववु (२) जोले
जोले ववु मोडा पर कहेवुं = शरम राभ्या
विना मो सामे न कहेवुं मोडा पर थूंकुं =
तुग गणवु; धिक्करवुं मोडा पर थूंकुं =
नहि = सामे पण न जेठे, केवण अवगणना
कर मोडा परधी भाअ यणु न उठवी =

नेनाधी कंधं पणु अने नही अेवुं होवुं, निभंण
हम विनातु होवुं. मोडा पर मारवुं = साक्ष
साक्ष सायु संलणाववु, रेकडु परभाववु
मोडा पर शाही ठाणाची - रेडाची =
मोडा पडी नवुं (२) आणने कलक लागवुं.
मोडा लवणी हाथ करवा = भाडुं; नमवु
मोडाभां आवे तेम = वगर विचार्ये; नेम
जोलाय तेम. मोडाभां आंभणी धालची
= आश्रय भूडुं ववुं (२) जोलवानी इरेज पाडवी
मोडाभां भीलो ठाकयो होवो = न जोलवुं,
यूप नहेवुं मोडाभां जल धालची = जोल
जोल करता अंध यवु; शात यवु. मोडाभां
जल न होची = भूयु जेसी रहेवु. मोडाभां
होयो हेवो के करवे = जोलतु अटकाववु
(२) अहु मोडो अूडो नरवो मोडाभां थू के
अेवुं = परवा न करे अेवु (२) टपी नय अेवुं,
सवायु. मोडाभां दांत नथी ? = शैथं - हम
- ब्रुसो नथी ? मोडाभां धूण नाअवी =
हरावी के मोडुं पाडीने जोलतु अंध करी देवु.
मोडाभां पाणु आववु, छूटवु = स्वाद
करवानी तीम धरुआ यवी. मोडाभां मम
अेरवा = नवाअ आभ्या विना यूप रहेवु
(कटाक्षमा प्रश्न तरीके). मोडाभां माअणुय
न आगणवुं = हम वगणु के निरुपि होवुं
मोडाभां भाय अेवुं = विवेक मर्यादा नलाय
अेवुं, शोले अेवुं मोडाभां मारवुं = ब्रुओ
मोडा पर मारवुं मोडाभां लीळुं तरणुं
धालवुं = वायारी, हीनता के अशक्ति अताववी
मोडाभां लीळुं तरणुं देवराववुं = ज
जण्णे कहेवराववु, हारेला के शणु आवेला
कहेवराववु मोडाभां साकर ! = तमाक
कहेवुं इणो, तमारी अमारा प्रत्येती शुभेखा
इणो, नेधी तमने साकर भावानी धाय - अेवा
अर्थनो इडुगा० मोडाभांथी दात पाडी
नाअवा = हराववुं, जोलतु अंध धाय तेम
करवुं मोडां लाल थवा = नश भणवो;
सरणतानो आन ह यवो मोडु अवणुं करी
नाअवुं = धलो सपत मार मारवो (धमकी
अताववा लविष्यकाणमा वपराय छे) - आपडु

= સામો જવાબ આપવો; વાતચીતમાં ઊતરવું.
 -આવડું થઈ જવું = મો ઊતરી જવું,
 ખસિયાણું પડી જવું. -આવડું = મોં સૂજવું
 ને તેમાંથી લાળ પડવી; મોમાં ચાટી પડવી
 -ઉઘાડવું = મો પહોળું કે ખુલ્લું કરવું (૨)
 ઓલવું (૩) ઓલે એમ કરવું. -ઉઘાડવું =
 હૃદ્ય છોડીને ઓલવું; ગાળ દેવી -ઉઘડવું
 = ઓલવાની શક્તિ કે હિંમત આપવી (૨) સામે
 ઓલવું (૩) ખાવાની રુચિ થવી -ઊતરી
 જવું = ખસિયાણું પડી જવું; દિલગીર થવું.
 -ઊપડવું = ખડખડ કર્યાં કરવું (૨) ઓલવાની
 શક્તિ કે હિંમત આપવી. -કરવું = છિદ્ર
 પાડવું, ખહારની કળવાનો માર્ગ કરવો. -કાઠવું
 = નહરમાં આખરેને ફરી શકવું -કાળું
 કરવું = દીસતું રહેવું (તુચ્છકારમાં - સામાને
 આજ્ઞાર્થમાં) (૨) કીર્તિને લાજન લગાડવું.
 -કાળું મેશ(કાળું) ધબ કે કાળું શાહી
 જેવું) થઈ જવું = અપજશ કે અપદૃત્યથી
 કાળું પડી જવું -ખાય ને આંખ લાજે
 = વિવેકથી કામ કરવું. -મંઘાવું = ખરાબ
 દેખાવું; નિંદાવું -ચટાડવું = અતિશય લાડ
 લદાવવા -ચડવું = રિસાવું -ચલાવવું =
 સામું ઓલવું (૨) ગાળો દેવી (૩) ખાવું
 -ચાલવું = વારે વારે ખા ખા કરવું (૨)
 ઓલ ઓલ કરવું, ઓલવામાં હૃદ્ય ન સાચ-
 વવી -ચળવળવું = ખાવાની ઇચ્છા થવી.
 -ચુકાવવું = નજર ટાળવી, મળવાનું
 ટાળવું. -છુપાવવું = શરમાવવું (૨) ન
 મળવું -છાંડવું = મોટાનું વેણું ન રાખવું
 - કહું ન માનવું (૨) જુઓ મોહું ચુકાવવું
 -જોઈને લપટાકે મારવી = ઘટે એવો
 વ્યવહાર રાખવો. -જોષા = અંતિમ મુલાકાત
 લેવા. -ઠેકાણે રાખવું = અંદરનો લાવ
 પરખાઈ ન જાય તેમ ગંભીર ચહેરો રાખવો
 -ઠાંકવું = શરમાવું, લાજ કાઢવી (૨) રોડ
 (મરણ પાછળ, ખેરાવું, રિવાજ મુજબ.)
 -તપાસીને ઓલ' = સર્ચાઈ સલાખીને
 ઓલ' -તોડી લેવું = વઢી કે ધમકાવી ચૂપ
 કરી દેવું (૨) ઓલવા ન દેવું -ઘોઈને

આવ ! = લાયક થઈને આવ' -ઘોઈ
 જવું = હઠી જવું; ફરી જવું (૨) રહી
 ઊઠવું; અવસર આવ્યે ખચ ન કરવો.
 -નીચું ઘાલવું = શરમથી નીચું જોવું,
 મો સંતાડવું. -પડવું, પડી જવું = મો
 રીકું પડી જવું, ઝખવાણું થવું -પહોળું
 કરવું = આશ્ચર્યચકિત થવું (૨) આતુર-
 તાથી રાહ જોવી -પહોળું થઈ જવું =
 આશ્ચર્યચકિત થઈ જવું (૨) મરી જવું.
 -પૂરવું, ભરવું = કાઈ આપીને સમતલવડું;
 લાય આપવી. -ફૂંડાવવું = ગુસ્સામાં ઓલવું
 -બખડવું. -ફિજું પડી જવું = ચહેરાનો રંગ
 ઊડી જવો(રોગ, શરમ કે ખેદથી) -ફેરવવું
 = રીસકે કે ટાળો બતાવવા -ફેરવી નાખીશ
 = સખત તમાચો કે માર મારીશ (ધમકીમાં)
 -ફેરવીને = ગુસ્સે થઈ જઈને, સામોની
 પરવા કર્યાં વિના. -ખમાડવું = મો ઉપર
 અભગમો લાવવો (૨) મોહું ખેરવાડ કરવું.
 -ખતાવવું = રૂબરૂ થવું; મળવું. -ખતાવાય
 એવું = મોહું ખહાર કઢાય એવું -ખહાર
 કાઢવું = નહરમાં આવવું -દેખા દેવી. -ખંધ
 કરવું = ઓલવા ન દેવું(૨) લાય આપી પોતાના
 પક્ષમાં લેવું -ખાળવું = તિરસ્કારમાં આવવું;
 ઝેસવું (૨) દીસતા રહેવું; મોહું કાળું કરવું
 (ખલુદા આજ્ઞાર્થમાં). -ભડભડવું, ભભડવું
 = ખાવાની તીવ્ર ઇચ્છા થવી -ભરવું =
 કાળિયા જેટલું લેવું(ખાવું) (૨) લાય આપવી.
 -ભરાઈ જવું = ધરાડ, સંતુષ્ટ થવું -ભાગવું
 કાઈ આપીને સમતલવડું, દાખવું. -ભાગી
 જવું = (વધારેપડતા મળપણથી) ગળપણની
 રુચિ મરી જવી -ભોંયમાં ઘાલવું = શરમથી
 નીચું જોવું -મલકાવવું = હસવું, રિમત
 કરવું. -રહી જવું = મોહું યાકી જવું.
 -રાખવું = માન રાખવું. -લઈને આવવું
 = લાયકાત લઈને -તેને આધારે આવવું
 (પ્રશ્નાર્થમાં : શું મોહું લઈને આવ્યો છે ?).
 -લેવડાવવું = હવા આપી મો ગળવું
 રખાવવું -લેવાઈ જવું = મોહું ઊતરી જવું,
 ખસિયાણું પડી જવું -વકાસીને રહેવું

=આશ્ચર્ય કે નિરાધારીમા મો પહોંણુ કરીને
 ખેસવું -વડાળવું=કંઈક ખાવું -વશ
 રાખવું=સ્વાહ કે ખોલવા ઉપર અંકુશ
 રાખવો. -વાઘવું હોવું=દેખાવે બહાદુર
 હોવું. -વાળવું=મો ઢાંકવું, કાણમા ખેરાએ
 ખેસીને રહવું -સંતાડવું=શરમાવું (૨) ન
 મળવું; સંતાવું ફરવું. -સિવાઈ જવું=ન
 ખોલવું -સીવી લેવું=મો બધ કરવું,
 ખોલવા નહિ દેવું (૨) છિદ્ર-કાણું પૂરી લેવું.
 -હલાવવું=ખાવું(૨) ભાવવું(૩) ખોલવું(૪)
 ડોકું કુણાવી હા કે ના કહેવી. મોઢે કરવું
 =ગોખવું; પાઠે કરવું. મોઢે કહેવું=
 રૂબરૂમા ને ખુલ્લી રીતે કહેવું (૨) લેખિત
 આધારે નહીં-એમ સ્મરણમાથી કહેવું
 મોઢે ચહવું=યાદ થઈ જવું, પાઠે થઈ જવું
 મોઢે ચડાવવું=અતિશય હાડથી બહેકાવવું
 કે સાસુ ખોલવું કરવું. મોઢે ચડીને=રૂબરૂ,
 સામે આવીને-ભતે જ મોઢે તાણું દેવું
 =ખેલવાનો પ્રતિબધ કરવો. મોઢે થવું,
 થઈ જવું=યાદ થઈ જવું મોઢે થવું,
 થઈ આવવું=(કા) મળવું, મળી આવવું
 મોઢે દૂધ મંઘાવું, દૂધ સુકાવું ન હોવું
 =છેક બાળક કે નાદાન હોવું મોઢે બયોર
 રમવા=મોઢા પર મોહક ચકચકાટ હોવો
 મોઢે ખોલવું=માન કહેવું, કાઈ કરવું નહીં
 (૨)(બીક વિના) રૂબરૂમાં કહેવું મોઢે ખોલી
 જવું=ગેખેલું કહી જવું મોઢે માગવું=
 રૂબરૂમાં ભતે માગવું મોઢે માથે ઝોઢવું=
 દેવાળું કાઢવું(૨)માથું ઢાંકી શોક કરવો (૩)
 નિરાશ થવું, હારવું મોઢે માથે હાથ દઈને
 =ચુમાઈને, નાછૂટકે. મોઢે લાગવું=સ્વાહ
 પડવો, લાવવું મોઢે સાકર પીરસવી=
 મીઠી વાણીથી પિગળાવી દેવું-પુશ કરી
 નાખવું અવળું મોહું કરીને ખેસવું =
 પીઠ ફેરવવી, ધ્યાન ન રેવું ચું મોહું લઈને
 ઘોલે? કય મોઢે ઘોલે? =શું ખોલી શકે?
 ખોલતા લજવાય કાણું મોહું=કલક,
 શરમ જરા જેટલું મોહું થઈ જવું=
 લાજને ધૂળ થઈ જવું (૨) મોહું સાવ સુકાઈ

જવું ખાળ તારું મોહું! =જવું રહે, હીસવું
 રહે લોહિયાળું કે લોહીખરું મોહું
 હોવું =વડાલા સગવડ મૃત્યુ થયું હોવું]
 મોઢો (મો) પું ['મોહું' ઉપરથી] મોઢિયું
 મો(૦વ)ણ નં [જુઓ મોવણ] મોવ તે કે તે
 માટે વપરાતું ચીકટ
 મોણવેલ મીં એક ઘરેણું
 મોત (મો) નં [જ] મૃત્યુ [-આવવું =મરણ
 પામવું -ને ખારણે હોવું =મરણપયારીએ
 હોવું, મરવાની તૈયારીમા હોવું. -ફરી વળવું
 =અકસ્માત આવી બનવું, મરણ થવું -માથે
 આવવું =ઘણું યાદી જઈ મરવા જેવું થવું.
 -માથે લમવું = માથે મોત ઝગૂમી રહેવું]
 મોતાળો પું એ નામની ભતનો બ્રાહ્મણ (સુ)
 મોતિયું (મો) નં છાપરાના નેવ તરફ સાકટાના
 છેડાઓમા ઘાલેલું પાટિયું
 મોતિયો પું ['મોતી' ઉપરથી] એક ભતનો
 મોગરો (૨) આખની કીકી ઉપર થવું પડ (૩)
 હોસ, હિંમત [-આવવો =કીકી પર છારી
 આવવી, પડળ આવવા. -કાઠવો =પડળ ઉતાર
 વા, કીકી ઉપરનું છારીનું પડદૂર કરવું મોતિયા
 છૂટવા =અતિ શ્રમ કે લયથી પરસેવો
 છૂટવો (૨) અ તકાળે ખૂબ પરસેવો વળી શીત
 આપવી મોતિયા મરી જવા, લેવાવા=
 ઠાટિયા લાગી જવા, નાહિ મત થઈ જવું]
 મોતી નં [સં મૌક્તિક, પ્રા મુક્તિજ] છીપમંથી
 નીકળતી એક કનિયાઈ પેદાશ [-એ ચોક
 પૂરવા =ચોકમા મોતી વડે શણગાર કરવા,
 સ્વાગત માટે ચોક અંને આગણું શણગારવાં
 (૨) હવાઈ કિલ્લા બાધવા, સફળતાની ભારે
 આશાઓ બાધવી -એ વધાવવું=ઉમળકાથી
 આવકાર આપવો, પ્રિયજનના આગમનથી
 અત્યાનંદ થવો -ના ચોક પૂરવા =મોઢા
 મોઢા મનોરથ ઘડવા, હવામા કિલ્લા બાધવ
 -ના દાણા જેવા =ગોળ મરોડકાર ને
 દેખાવડા અક્ષર -ના મેહુ વરસવા =આનંદ
 વૃદ્ધિ થવી, આનંદ આનંદ થઈ રહેવો. -ના
 પાણી ઉતારવાં =માન ઉતારવું, ભાર લાગી
 નાખવો -પરોવાવાં =મોતી પરોવવા જેવું

जीष्टुं - पारीक काम करवुं] ०यूर पुं० कपीना
 लाडु. ०यूरमुं न० भोतीयूर यनाववातुं
 यूरमुं. ०ज(-ज)रो पुं० [+ जरो (सं. ज्वर ?
 के 'जनेजो' = शोक्षी) सर० हिं. भोतीझिरा]
 पणिया जेवा अक रोग, जेभां शरीरे भोती
 जेवा शोखला यध आवे छे

भोतीहाभ पुं० [स. मौक्तिकदामन्] अक छंइ
 भोथ (य.) स्त्री० [प्रा सुत्य (सं. मुस्त) सर० हिं.
 मोथा; म] थीड नामना धासने कंइ
 [-भारपी = भारे पराक्रम करवुं]

भोए पुं० [सं.] आनंद ०क पुं० लाडु (२)
 अक छंइ [-भ.भवा = लाल भाटवे (ला).]
 ०न न० आनंद ०सुं अ०किं पुं० यदुं,
 रायवुं; आनंदवुं

भोए (६.) स्त्री०, -दिसुं न० लडी भोडी याइर
 भोनी पुं० [सर० हिं, म ; (ज सुवही ?)] अनाल
 धी, भसाखो वगेरेना वेपारी, नेरती (२) डाडारी,
 लंडारी (३) अक अटक. ०भातुं न०
 भोहीनी दुकान (२) दालाने डाडार (३)
 लक्षरने भोराडी योशापी पूरी पाडनार भातुं

भोनल न० [सर० हिं. मोनाल] अक पक्षी
 भोनिटर पुं० [इ] वडो विद्यार्थी

भोनिथुं न० मोहातुं - उपर्योठियु आभंअण
 भोन्टेसोरी स्त्री० (सं.) आण्डणवल्पीनी अक
 पद्धतिना योअक छटाखियन आधि. ०पद्धति
 स्त्री० तेमले योजेधी आण्डणवल्पीनी पद्धति.
 ०शाणा स्त्री० ते पद्धति प्रमाणे यथावाती
 शाणा. ०शिक्षक पुं० ते पद्धतिना शिक्षक

भोपलो पुं० [महापिलाइ (पिलाइ = पहाडुर
 तेलुयु ?)] भलभारभा वसती भुसलभानोनी
 अक लतने आइभी

भोइसल न० लुओ भुइसीध

भोअदलो (भो) पुं० [अ. मुवादला, सर० म.
 नोव(-त्रा)दला] लुओ भोअदलो

भोअद पुं० [अ. मुअदद] पारसीओना धर्म-
 क्रिया करानार जोर (२) लफ्रि करनार (३)

स्त्री० [अ. मुअदद] अफ्रि करवानुं रथान

भोअ पुं० [इ. मुअम, मोअम] छापनाना टेकाइप
 मुप्य आडुं लाडुं

भोअलु स्त्री० ['भोल' उपरथी] कुटुनी
 मुप्य स्त्री

भोअअ न० [भोल + अअ] भोलनो छेडो.
 ०खुद्धि वि० तेना जेवी - भूडी खुद्धिवाणुं (२)

स्त्री० तेवी लडी खुद्धि [प्रतिष्ठित

भोआदर वि० [भोलो + दार] वलनदार;

भोआरियुं न० ['भोल' उपरथी] भोल उपर
 दांक्वानुं भोटु नणियु [भोलवाणो लाग

भोआरो पुं० ['भोल' उपरथी] छापनानो

भोअियुं न० भोल

भोअी पुं० ['भोल' उपरथी] धरने वडो भाणस

भोअो पुं० [अ. मुहावा] दरलले; आअर,
 प्रतिष्ठा, धललत

भोअ न० [फा] भीण ०अत्ती स्त्री० भीणपत्ती

भोअनो (भो) पुं० [लुओ भुअनो] भुसलभानोनी
 अक लतने भाणस

भोअरुं (भो) न० लुओ भाअरुं

भोअकुं (भे) वि० [स सुव उपरथी] (का.)
 आणला लागनुं

-भोअुं (भो) वि० [स सुव उपरथी] नामने
 अते ' -नी तरइ भोवाणुं ' ' -नी आहनावाणुं '

अअ अर्थ अतावतो अतुग. उडां धरभोयु

भोर पुं० [प्रा (स मवूर), सर० हिं, म] अक
 पक्षी, अयूर (२) [?] अरडाना जे लागभानो

डाइ अक (३) [(डिगण)] सैन्यनी आगधी

डरोण [-भारवे = पराक्रम करवु, यशस्वी
 काम करवुं. भोर भोरखुं कडेकुं के सं'अणा-

वकुं = काणलु कापी नाणे तेवा वेणु कडेवा]

भोर [भो] पुं० [प्रा मडर (सं मुकर)], सर०
 न मोह(-होर) आभा, आणधी वगेरेना

इल-मजरी. [-आववे = इल-मजरी यवी.]
 (२) घोडाना भायानो अक शण्णार

भोर (भो'र) अ० [सर० म. नोहर (सं. मुख,
 प्रा मुह)] आणण; पूर्व; भोअरे

भोर, ०छा (भो' ?) स्त्री० [लुओ भोर अ०]
 भुअभुअ, अहेरानो देभाव

भोरआधं (भो') स्त्री० [भोर + आध] योरेलो
 भाव (दोर वगेरे) पाछो अपाववा पहेलां
 अवाती दवाधी. -थो पुं० ते आनार भाणस

भोरव्यंभ पुं० [सर० हिं., म.] अेक वान्
 भोरव्या स्त्री० [बुओ भूरधी] भोडधी
 भोरव्या पुं० [फा.] लरकरनी भोभरानी न्युह-
 रयना (२) थुरन् छपर न्या तोप गोठववाभा
 आवे छे ने लाग [-तोडवेा = बुओ
 भोरव्या लागवा. -पडवेा, भांडवेा = भोरव्या
 पर कायम रहेवुं, भंत व्यने व्यडगताथी छोथ
 काम पाछण लागु रहेवुं. -भांधवेा = बुद्धनी
 तैयारी करवी -भाभवेा, भाडवेा = विन्थी
 थवुं, पहेली हरोणभा भंगाण पाडवु]
 -व्याभ ध वि० भोरव्या आवेवुं (२) भोरव्या साथे
 भोरड न० इधी वगरेनुं लन्थियु
 भोरडी स्त्री० [बुओ भोर] डेल
 भोरडी स्त्री० -डो (भो') [भो परथी, सर० म.
 मोहरकी, मोहळा] पद्यने भोडे पाधवारुं
 डेरडानुं गाणियु
 भोरथुथु न० [सं मयूरतुथ, सर० म मोरचूत,
 हिं. मोरथुयिया] अेक जेरी औपध
 भोरध्वज पुं० (सं.) बुओ मयूरध्वज
 भोरध भी पुं० अेक शोलातो छोड
 भोरधुडी स्त्री० [भोर+धुडी] भोरना थुडावाणी
 देशभी साडी
 भोरध्या पुं० [सर० म. मोर(-रा)वा] बुओ
 भुरध्या
 भोरभोर (भो) व्यं० [दि मुरिख = वडेवुं, लागेवुं]
 (भाध) भोभा धालता छुटेछुटे थध लय अेम
 भोरली स्त्री० [बुओ भुरली] वांसणी
 भोरलो पुं० भोर (लाखिलवायक)
 भोरवणु न० [प्रा मूर, दे मुरिख] छाणानो गोर
 (२) [बुओ भोरवणुं] व्यभरामण
 भोरवणुं स०किं [स मोरण = भाडी छाश;
 स० म. मुरवणें] व्यभरवु (२) [बुओ भोरवुं]
 टाय परथी छोडी नाभवुं
 भोरवाथो पुं० [सर० म मोहर (सं मुख, प्रा.
 मुह)] टायनो लाग
 भोरवावुं व्यं०किं [प्रा मुर, दे मुरिख] छपर
 छपरथी वृथी नवुं, कपावु
 भोरवी स्त्री० अेक लतवुं कापड
 भोरवुं (भो) व्यं०किं [भोर' छपरथी] (आडने)

भोर आवेवो (२) स०किं [प्रा. मूर] कापड;
 सभारवुं (शाक धने)
 भोरवेल स्त्री० [सर० म.] अेक वनरपति
 भोरशिभा स्त्री० [प्रा. मोरसिहा (+ सं शिखा);
 सर० म, हिं] अेक वनरपति
 भोरस स्त्री० [इं नोरिशियस टापुना नाम
 छपरथी] दाशादार भाड (२) [सर० म.] अेक
 लतनी लाग
 भोरसो पुं० भेडाण्मा दाणपडती टेकरी
 भोरधी स्त्री० अेक पक्षी
 भोरभा वि० [भो + राभुं ?] शरभ राभीने
 छहेली वात (२) पुं० बुओ भोरभी
 भोरभा वि० [बुओ भोर व्यं०] भुप्य, भोनुं
 भोरभा पुं० [सर० भोरभाध] पातमीदार
 (२) गुनेगारने शोधी काठनार
 भोरार पुं० [बुओ भुरारि] श्रीकृष्ण [पावडी
 भोरिथुं न० [सर० भोणियु] अेक प्रकारनी
 भोरियो पुं० [सर० म मोरवा] बडो (२) [?]
 सामानेवु अेक व्यण्णवेवुं धान्य
 भोरी स्त्री० [फा मूरी] भाण, गडा पाण्णीनी
 नीक, गट
 भोरी (भो') स्त्री० बुओ भोरडी - भोरडो
 भोरु (भो') वि० [बुओ भोर व्यं०, सर० म.
 मोहरा] व्याण पडवु, भोर - भोभरेवु (२)
 न० (३५ गुण वगरेमा) भोर भाण्स (३)
 भोरुं (शेतरेवु)
 भोरुं स० [सर० हिं. मोर] भात्रं (५)
 भोरु (भो') व्यं० [बुओ भोर व्यं०] व्याण
 भोरु पुं० [भो' छपरथी ?] + द वसण वडे
 हुमलो (२) [दि. मुरवि] आलरण विशेष (३)
 स भुभ थवुं ते (-भांडवेा). वंढार व्यं०
 भोथी छेडा सुधी [पक
 भोख (भो) पुं० [सं मुकुल, प्रा मउल = कण्ण]
 भोखडी स्त्री० अेक भास
 भोखडुं (भो) न० [प्रा मउलि (स. मौलि) =
 अेक प्रकारनी पावडी] भाधानो अेक पोसाक
 भोखद (भो) वि० [स] थिल देरानुं पण व्यरभ-
 रतानमा छिछरेवु (२) व्यारथ पापथी छिंदनी
 स्त्रीने थयेली (प्रल)

कीर्ण - पारीक काम करवुं] ०यूर पुं० कणीना
 लाडु. ०यूरमुं न० भोतीयूर पनाववावुं
 यूरमुं. ०ज(-ज)रे। पुं० [+ जरे। (सं. ज्वर ?
 इ 'अजेणो' = शोको) सर० हिं. मौतीझिरा]
 पणिया जेवा अक रोग, जेभा शरीरे भोती
 जेवा शोक्का यध आवे छे
 भोतीदाभ पुं० [सं. मौक्तिकदामन्] अक छंइ
 भोथ (य.) स्त्री० [प्रा सुत्थ (सं. मुस्त) सर० हिं.
 मोथा; म.] थीड' नामना वासने कंइ.
 [-भारपी = लारे पराङ्कम करवुं]
 भोए पु० [सं.] आनए ०क पुं० लाडु (२)
 अक छंइ. [-गभवा = लाल भाटवे (ला).]
 ०न न० आनंइ ०कुं अ०किं पुश्री यवुं;
 रायवुं; आनंइवुं
 भोए (६.) स्त्री०, -दियुं न० लडी भोडी याइर
 भोही पुं० [सर० हिं, म (अ सुवही ?)] अनाज
 धी, मसखो वगेरेना वेपारी, नेरती (२) डाडारी;
 लं डारी (३) अक अटक ०भातुं न०
 भोहीनी दुकान (२) दालानो डाडार (३)
 लक्करने भोरधी पोशाभी पूरी पाडवार भातुं
 भोनल न० [सर० हिं. मोनाल] अक पक्षी
 भोनिटर पुं० [इ] वडो विद्यार्थी
 भोनिखुं न० मोहातुं - उपरचोठियु आभंअण
 भोन्टेसोरी स्त्री० (सं.) आणकेणवण्णीनी अक
 पद्धतिना योजक छटाखियन पाछी. ०पद्धति
 स्त्री० तेमजे योजेकी आणकेणवण्णीनी पद्धति.
 ०शाणा स्त्री० ते पद्धति प्रभाजे यथावाती
 शाणा. ०शिक्षक पुं० ते पद्धतिना शिक्षक
 भोपलो पुं० [महापिलाइ (पिलाइ = पहाइर
 नेलुग ?)] मलभारभा वसती भुसलभानोनी
 अक लतनो आइभी
 भोइसल न० लुओ भुइसीध
 भोपदलो (भो) पु० [अ. मुवादला, सर० म.
 नोव(-त्रा)दला] लुओ भोपदलो
 भोपेइ पुं० [अ. मुजविवद] पारसीओनो धर्म-
 क्रिया करानार गोर (२) लज्जि करनार (३)
 स्त्री० [अ मुजववद] लज्जि करवानुं रथान
 भोभ पुं० [इ. मुब्म, मोब्म] छापराणा टेकाइप
 सुप्य आडुं लाकडुं

भोभलु स्त्री० ['भोल' उपरथी] इट्टपनी
 सुप्य स्त्री
 भोभाअ न० [भोभ + अअ] भोलनो छेडो.
 ०लुद्धि वि० तेना जेवी - भूडी लुद्धिवाणुं (२)
 स्त्री० तेवी लडी लुद्धि [प्रतिष्ठित
 भोभादार वि० [भोलो + दार] वजनदार;
 भोभारिखुं न० ['भोल' उपरथी] भोल उपर
 दाकवानुं मोट्ट नणियु [भोलवाणो लाग
 भोभारे। पुं० ['भोल' उपरथी] छापराणो
 भोभियुं न० भोल
 भोभी पुं० ['भोल' उपरथी] धरनो वडो भाणस
 भोभो पुं० [अ. मुहावा] इरलले; आभर,
 प्रतिष्ठा, धनगत
 भोभ न० [फा.] मील ०पत्ती स्त्री० मीलपत्ती
 भोभनो (भो) पुं० [लुओ भुभनो] भुसलभानोनी
 अक लतनो भाणस
 भोयठं (भो) न० लुओ भायठं
 भोयठुं (भो) वि० [स मुव उपरथी] (का.)
 आगला लागनुं
 -भोखुं (भो) वि० [सं मुख उपरथी] नामने
 अते 'नी तरइ भोवाणुं' 'नी आहनावाणुं'
 अत्र अर्थ पतावतो अणुग. उहा० धरभेयुं
 भोर पुं० [प्रा (सं मयूर), सर० हिं, म] अक
 पक्षी, भयूर (२) [?] अरडाना जे लागमानो
 डाइ अक (३) [(डिगण)] सैन्यनी आगदी
 हरोण [-भारवे। = पराङ्कम करवुं, यशस्वी
 काम करवुं. भोर भोरवुं कहेलुं के सं' लणा-
 वलुं = काणलुं कापी नाणे तेवा वेणुं कहेवा.]
 भोर [भो] पु० [प्रा मउर (सं. मुकुर)], सर०
 न मोह(-होर) आभा, आभली वगेरेनां
 डूल-मंजरी [-आववे। = डूल-मंजरी यवी.]
 (२) घोडाना माथानो अक शण्गार
 भोर (भो'र) अ० [सर० म. मोहर (सं. मुख,
 प्रा. मुह)] आगण; पूर्व, भोपरे
 भोर, ०छा (भो' ?) स्त्री० [लुओ भोर अ०]
 भुभमुद्रा, यहेरानो देभाव
 भोरभाई (भो') स्त्री० [भोर + भाव] यारेखो
 भाव (दोर वगेरे) पाछो अथाववा पहेलां
 पवाती हवाकी. -ये। पु० ते आनार भाणस

भारयंभ पुं० [सर० हिं., म.] अेक वानुं
 भारयी स्त्री० [लुओ भूरणी] भोडडी
 भारयो पुं० [फा.] लरकरनी भोभरानी व्यहू-
 रयना (२) धुरन छपर न्या तोप गोठववामां
 आवे छे ने लाग [-तोडवेा = लुओ
 भारयो लागवेा -पडडवेा, भांडवेा = भारया
 पर कायभ रहेतुं, भंत व्यने व्यडगताधी कोध
 काम पाछण लागु रहेतुं. -भांधवेा = युद्धनी
 तैयारी करवी -लाभवेा, भारवेा = विनथी
 थवु, पडहेडी हुरोणभा लंगाण पाडवु]
 -याभ ध वि० भारया आवेतुं (२) भारया साथि
 भारड न० इधी वगरेतुं लन्यु
 भारडी स्त्री० [लुओ भार] डेल
 भारडी स्त्री० -डो (भो') [भो परथी, सर० म.
 मोहरकी, मोहळा] पधने भोडे भांधवतुं
 डारडानुं गाणियु
 भारधूथु न० [सं मयूरतुथ, सर० म मोरचूत,
 हिं. मोरधुधिया] अेक जेरी औपध
 भारध्वज पुं० (स.) लुओ भयूरध्वज
 भारधंभी पुं० अेक शोलानो छोड
 भारधुडी स्त्री० [भोभर+धुडी] भोभरना धुडावाणी
 रेशभी साडी
 भारध्या पुं० [सर० म. मोरं(-रां)वा] लुओ
 भुरध्या
 भारभोभर (भो) व्य० [दि मुरिख = वटैतुं, लागेतुं]
 (भाध) भोभा धालता छूटैछूटै थध न्य अेम
 भारडी स्त्री० [लुओ भुरणी] वासणी
 भारलेा पुं० भोभर (धालित्यवायक)
 भारवणु न० [प्रा मूर, दे. मुरिख] छाणानो गोर
 (२) [लुओ भारवतुं] व्यभरामण
 भारवतुं स० [सं मोरण = भाडी छारा;
 सर० म. मुरवणें] व्यभरतुं (२) [लुओ भारतुं]
 टाय परथी छेडी नाभव
 भारवाधो पुं० [सर० म मोहर (सं मुख, प्रा.
 नुह)] टायनो लाग
 भारवाधुं व्य० [प्रा मूर, दे. मुरिख] छपर
 छपरथी वरी नडुं, कपाडु
 भारवी स्त्री० अेक लततुं कापड
 भारवुं (भो) व्य० [सं 'भोभर' छपरथी] (जाडने)

भोभर आवेा (२) स० [प्रा. मूर] कापड;
 सभारतुं (शाक ध०ने)
 भोभरवेल स्त्री० [सर० म.] अेक वनरपति
 भोभरशिभा स्त्री० [प्रा मोरसिहा (-सं शिखा);
 सर० म; हिं] अेक वनरपति
 भोभरस स्त्री० [इं. नोरिशियम टापुना नाम
 छपरथी] छाणानर भाड (२) [सर० म.] अेक
 लतनी लाछ
 भोभरसेा पुं० भेडाणमां दाणपडती टेकरी
 भोभरंधी स्त्री० अेक पक्षी
 भोभरभी वि० [भो + राभडुं ?] शरभ राभीने
 कडेडी वात (२) पुं० लुओ भोभरभी
 भोभरणी वि० [लुओ भोभर व्य०] भुप्य, भोभरतुं
 भोभरपी पुं० [सर० भोभरभाध] पातमीदार
 (२) गुनेगारने शोधी काठनार
 भोभरर पुं० [लुओ भुरारि] श्रीकृष्ण [पाधडी
 भोरियु न० [सर० भो (जियु) अेक प्रकारनी
 भोरियो पुं० [सर० म मोरवा] भडो (२) [?]
 साभानेवुं अेक व्यणभेठयुं धान्य
 भोरी स्त्री० [फा मूरी] भाण, गड पाण्णीनी
 नीक, गटर
 भोरी (भो') स्त्री० लुओ भोभरडी - भोभरडो
 भोर (भो') वि० [लुओ भोभर व्य०, सर० म.
 मोहरा] व्यागण पडतु, भोभर - भोभरतेतु (२)
 न० (३५ गुण वगरेभा) भोर भाणस (३)
 भोरार (शेतदंजतु)
 भोरारं स० [सर० हिं. मोर] भाकं (५)
 भोरै (भो') व्य० [लुओ भोभर व्य०] व्यागण
 भोरैा पुं० [भो' छपरथी ?] + द वसण वडे
 दुभलेा (२) [दि. मुरवि] व्यालरण विशेष (३)
 स भुप थवुं ते (-भांडवेा) वव'डार व्य०
 भोथी छेडा सुधी [पक
 भोल (भो) पुं० [सं मुकुल, प्रा. मडल = कणी]
 भोलडी स्त्री० अेक भास
 भोलडुं (भो) न० [प्रा मडलि (सं. मौलि) =
 अेक प्रकारनी पाधडी] भायानो अेक पोशाक
 भोलद (भो) वि० [ल] धील देशतुं यण व्यरव-
 रतानभा छिछरेतु (२) व्यारय पापथी हिं'डनी
 स्त्रीने थयेडी (अल)

भीष्टुं - पारीक काम करवुं] ०यूर पुं० कणीना
 लाडु. ०यूरमुं न० भोतीयूर पनाववातुं
 यूरमुं. ०यूर(-ञ)रे। पुं० [+ जरे। (सं. ज्वर ?
 क 'अजेणो' = शोको) सर० हिं. मोतीझिरा]
 पणिया जेवा अक रोग, जेभा शरीरे भोती
 जेवा शोला यध आवे छे
 भोतीदाभ पुं० [सं. मौक्तिकदामन्] अक छे
 भोथ (य.) स्त्री० [प्रा. सुत्थ (सं. मुस्त) सर० हिं.
 मोथा; म] स्त्री० नामना धासने कः
 [-भारणी = लारे पराकम करवुं]
 भोद पुं० [सं.] आनद ०क पुं० लाडु (२)
 अक छेद [-भ. भवा = लाल भाटवो (ला)]
 ०न न० आनद ०वुं अ०किं पुं० शी यदुं;
 रायवुं; आनदवुं
 भोद (६.) स्त्री०, -दियुं न० लडी भोदी यादर
 भोदी पुं० [सर० हिं, म ; (व सुवदी ?)] अनाज
 धी, अखाखो वगेरेना वेपारी, नेस्ती (२) कोठारी;
 लंडारी (३) अक अटक ०भातुं न०
 भोदीनी दुकान (२) छाणानो कोठार (३)
 लक्ष्करने ज्योराधी पोशाभी पूरी पाडनार भातुं
 भोनल न० [सर० हिं. मोनाल] अक पक्षी
 भोनिटर पुं० [इं] वडो विद्यार्थी
 भोनिथुं न० मोहातुं - उपरयोठियुं आभंत्रण
 भोन्टेसोरी स्त्री० (स) आणकेणवण्णीनी अक
 पद्धतिना योजक घटालियन भाध. ०पद्धति
 स्त्री० तेमजे योजेदी आणकेणवण्णीनी पद्धति.
 ०शाणा स्त्री० ते पद्धति प्रभाजे यथावाती
 शाणा. ०शिक्षक पुं० ते पद्धतिना शिक्षक
 भोपलो पुं० [महापिलाइ (पिलाइ = पहाडुर
 तेलुगु ?)] मलपारभां वसती भुसलमानोनी
 अक लतनो आदमी
 भोइसल न० लुओ भुइस्तील
 भोपदलो (भो) पुं० [व. मुवादला, सर० म.
 नोत्र(-वा)दला] लुओ भोपदलो
 भोपेद पुं० [व. मुवविवद] पारसीओनो धर्म-
 क्रिया करानार गोर (२) लफ्रि करनार (३)
 स्त्री० [व. मुवववद] लफ्रि करवानुं रथान
 भोभ पुं० [डं. मुवम, मोवम] छापराणा टेडइप
 मुप्य आडुं लाडुं

भोभलु स्त्री० ['भोल' उपरथी] कुट्टपनी
 मुप्य स्त्री
 भोभाअ न० [भोल + अअ] भोलनो छेडो.
 ०लुदि वि० तेना जेवी - भूडी लुदिवालुं (२)
 स्त्री० तेवी लडी लुदि [प्रतिष्ठित
 भोभादर वि० [भोलो + दार] वजनदार;
 भोभारिथुं न० ['भोल' उपरथी] भोल उपर
 दांकवानु भोदु नणियु [भोलवाणो लाग
 भोभारे। पुं० ['भोल' उपरथी] छापराणा
 भोभियुं न० भोल
 भोभी पुं० ['भोल' उपरथी] धरनो वडो भाणस
 भोभो पुं० [अ. मुहावा] दरलणे, आभर,
 प्रतिष्ठा, धलजत
 भोभ न० [फा] मील. ०भत्ती स्त्री० भीणपत्ती
 भोभनो (भो) पुं० [लुओ भुभनो] भुसलमानोनी
 अक लतनो भाणस
 भोभरुं (भो) न० लुओ भाभरुं
 भोभरुं (भो) वि० [स. मुव उपरथी] (का.)
 आगला लागतुं
 -भोभुं (भो) वि० [सं. मुख उपरथी] नामने
 अते '-नी तरइ भोवाणुं' '-नी आडनावाणुं'
 अम अर्थ अतावतो अणुग उडां धरभोयुं
 भोर पुं० [प्रा (सं. मयूर), सर० हिं, म] अक
 पक्षी; भयूर (२) [?] परदाना जे लागमानो
 कोड अक (३) [(डिंगण)] सैन्यनी आगदी
 हरेण [-भारवे। = पराकम करवुं, यशस्वी
 काम करव. भोर भोरलुं कडेपुं के सं' लणा-
 वलुं = काणलुं कापी नाणे तेवा वेणुं कहेवा.]
 भोर [भो] पुं० [प्रा मजर (सं. मुकर)], सर०
 न मोह(-होर) आभा, आभली वगेरेनां
 इल-मंजरी [-आववे। = इल-मंजरी यवी]
 (२) घोडाना भाथानो अक शैणगार
 भोर (भो'र) अ० [सर० म मोहर (सं. मुख,
 प्रा. मुह)] आगण; पूर्व, भोपरे
 भोर, ०छा (भो' ?) स्त्री० [लुओ भोर अ०]
 भुभभुद्र, यहेरानो देभाव
 भोरभाध (भो') स्त्री० [भोर + भाधुं] यारेलो
 भाध (दोर वगेरे) पाछो अभाववा पहेलां
 अवाती हलाकी. -थो पुं० ने आनार भाणस

भोरव्यंज पुं० [सर० हिं., म] ऐक वाञ्छुं
 भोरव्या स्त्री० [लुओ भूरु] भोडछी
 भोरव्यो पुं० [फा.] लरकरनी भोभरानी व्यूह-
 रचना (२) भुरन् उपर न्या तोप गोठववाभा
 आवे छे ने लाग [-तोडवे। = लुओ
 भोरव्यो लागवो. -पडडवे।, भांडवे। = भोरव्या
 पर कायम रहेकुं; अंत व्यने व्यडगताधी कोछ
 काम पाछण लागु रहेवुं. -भांधवे। = भुद्धनी
 तैयारी करवी. -भाअवे।, भाअवे। = विनयी
 यवु; पहेली हुरोणभा लंगाण पाडवु]
 -व्याअ ध वि० भोरव्या आवेकुं (२) भोरव्या साथे
 भोरड न० दूधी वगेरेनुं लजियु
 भोरडी स्त्री० [लुओ भोर] डेल
 भोरडी स्त्री० -डो (भो?) [भो परधी, सर० म.
 मोहरकी, मोहळा] पद्यने मोढे आधवानुं
 शेरडानुं गाणियु
 भोरधूथु न० [सं मयूरतुल्य, सर० म मोरचूत;
 हिं. मोरशुथिया] ऐक जेरी औषध
 भोरध्वज पुं० (स.) लुओ भयूरध्वज
 भोरध भी पुं० ऐक शोलातो छोड
 भोरधुटी स्त्री० [भोर+धुटी] भोरना धुडवाणी
 रेशमी साडी
 भोरध्या पुं० [सर० म. मोरं(-रा)वा] लुओ
 मुरध्या
 भोरभोर (भो) व्यं० [दि मुरिज = वटेकुं, लागेकुं]
 (आध) भोभा धाखता छुटेछुटे यध नय ऐम
 भोरधी स्त्री० [लुओ भुरधी] वासणी
 भोरलो पुं० भोर (लाखिलवाचक)
 भोरवणु न० [प्रा मूर, दे मुरिज] छाशातो गोर
 (२) [लुओ भोरवणु] व्यभरामण
 भोरवणु सं० [सं. मोरण = भाटी छाश;
 सर० म. मुरवणें] व्याभरवुं (२) [लुओ भोरवुं]
 शोच परधी छोडी नाभवुं
 भोरवाधो पुं० [सर० म मोहर (सं मुख, प्रा.
 मुह)] शोचने लाग
 भोरवावु व्यं० [प्रा मूर, दे. मुरिज] उपर
 उपरधी वरी अवुं, कपावु
 भोरवी स्त्री० ऐक लतरुं कापड
 भोरवुं (भो) व्यं० [भोर' उपरधी] (आडने)

भोर आववो (२) सं० [प्रा. मूर] कापडुं;
 सभारवुं (शाक धने)
 भोरवेल स्त्री० [सर० म] ऐक वनरपति
 भोरशिखा स्त्री० [प्रा. मोरसिहा (+ सं गिखा),
 सर० म, हिं] ऐक वनरपति
 भोरस स्त्री० [इं नोरिशियस टापुना नाम
 उपरधी] दाशादार भाड (२) [सर० म.] ऐक
 लतनी लाछ
 भोरसो पुं० भेडाणभा ढाणपडती टेकरी
 भोरंधी स्त्री० ऐक पक्षी
 भोरभा वि० [भो + राभवुं ?] शरम राभीने
 छहेकी वात (२) पुं० लुओ भोरभा
 भोरभा वि० [लुओ भोर व्यं०] भुप्य, भोरनुं
 भोरभा पुं० [सर० भोरभाध] पातमीदार
 (२) शुनेगारने शोधी काढनार
 भोरभर पुं० [लुओ भुरादि] श्रीकृष्ण [पावडी
 भोरिथुं न० [सर० भोमिथु] ऐक प्रकारनी
 भोरिथो पुं० [सर० म मोरवा] बडो (२) [ई
 सामानेकुं ऐक व्यणुभेठ्युं धान्य
 भोरी स्त्री० [फा मूरी] भाण, गड पाण्णीनी
 नीक, गटर
 भोरी (भो') स्त्री० लुओ भोरडी - भोगडो
 भोर (भो') वि० [लुओ भोर व्यं०, सर० म.
 मोहरा] व्याण पडवु, भोर - भोभरेनु (२)
 न० (३५ गुण वगेरेभा) भोर भाणस (३)
 भोर (शेतंजनु)
 भोर सं० [सर० हिं. मोर] भाकूं (५)
 भोरे (भो') व्यं० [लुओ भोर व्यं०] व्याण
 भोरो पुं० [भो' उपरधी ?] + वसण वडे
 हुमलो (२) [दि मुरवि] आलरण विशेष (३)
 स भुभ यवुं ते (-भांडवे।). वंढार व्यं०
 भोथो छेडा सुधी [पक
 भोल (भो) पुं० [सं. मुकुल, प्रा. मडल = कणी]
 भोलडी स्त्री० ऐक बास
 भोलडुं (भो) न० [प्रा मडलि (सं मौलि) =
 ऐक प्रकारनी पावडी] भायानो ऐक पोसाक
 भोलह (भो) वि० [ख] भीलदेशनु पण व्यरव-
 रतानभा छिछरेकुं (२) व्यारव्य आपधी छिछनी
 स्तीने यवेडी (प्रल)

भोलवी (भो) पुं० [अ.] सुसलमान विद्वान् (२)
 सुसलमानी कामदा प्रभाणे न्याय व्यापनार
 भोलिख (भो) स्त्री० [ईं मोर्लिङ्ग उपरथी] साभ
 धत्यादिनी धार पर ठीणी ये धीप्रीयेनी
 कदाती लात
 भोलैरी स्त्री० ऐक धास
 भोलैसलाम (भो) पुं० [अ. मवला-इ-इस्लाम]
 ऐक लतनेा सुसलमान
 भोलो (भो) पुं० [‘भोल’ उपरथी ?] वनस्पति
 पर पडतो ऐक लव, ऐक रोग
 भोदकुं न० भूतने भोलावती वधते वगाडतु
 नगारं [इटाकडो]
 भोदलो पुं० [लुओ भोड] श कुना व्याकारनेा
 भोवड पुं० [‘भो’ उपरथी] मोभरो, व्यग्र लाग
 (२) [का.] घोडाने मोढा उपर पडेरवावतु
 धरेणुं (३) अ० (का) व्यागण
 भोवडी वि० [लुओ भोवड] व्यागणतु, मोभरतुं
 (२) पुं० अग्नेसर; व्यागेवान
 भोवणु (भो) न० [‘भोव’ उपरथी, हिं. सोयन.
 म मोवाण, मोंवण] लुओ भोण
 भोवासो (भो) पुं० [‘भो’ उपरथी] डारना
 मोभा थतो ऐक रोग [द्वारती
 भोवाण पुं० [भो + वणडुं ?] धरवठ, धरोणे,
 भोवाणे पुं० [लुओ भुवाणे] वाण
 भोवुं सं० कि० [सर० हिं. मोना, म मोव =
 भूद - ते उपरथी मोवान = भूदता लावनारो
 पदार्थ] करभोवडुं; थोकरवाणुं करवु
 भोवभ (भो) स्त्री० [अ मौसिम] ऋतु - भी
 वि० भोसभतु [ईटती भूष
 भोसर स्त्री० [दि. मासुरी (स ऋमथ्रु)] (का)
 भोसरिभुं न० [लुओ भोभर] (का.) धुकांनी
 भोसल पुं० [अ मुहसिल, सर० म मोहसली]
 सरकारना हुकमथी तेडवा आवेवो ने ताडीद
 करनार भेलिङ् (१)
 भोसथी स्त्री० [पो मोझाविक माथी प्रथम
 आवेवुं भाटे] ऐक इण
 भोसाण (भो) न० [सं. मातृगाला] मातृ पियेर
 ंसासरनी स्त्री०, ंसासरं न० पति के
 पत्नीनुं भोसाण - लुभुं न० भोसाणपक्षुं

भाणु. - शुं न० भापाप तरुधी छोकरीने
 सीमंत वधते अने तेना छोकरीने लनेाड के
 लत्र वधते जे रीत व्यापनाभां आवे छे ते
 (२) भोसाणाभागावातु गीत. (३) भोसाणानी
 रीत करवा लतु सरवस (४) [ला] नानी
 भोप्री वस्तुओना अरतअरत सभड. डडा०
 हुवे व्या लधुं भोसाणुं लधुं ल. [-करवुं,
 भरवुं] = सीमंत वधते छीकरीने रीत व्यापनी,
 तेना विधि करवा. - नीकणलुं = भोसाणानुं
 सरवस नीकणलुं]
 भोसियाण (भो) वि० [प्रा माउसी (मातृवृत्ता)
 उपरथी] (सु) लुओ भसियाड
 भोड पुं० [सं.] अज्ञान, अम (२) भूषा; जेहेथी
 (३) व्यासक्ति, धार [-छीपणवेा, थवेा,
 पाभडुं, भोडुमां पडलुं = व्यासक्त यवुं]
 उक वि० भोड पमाडनारं उकता स्त्री० भोडक-
 पणुं उकप पुं० भोडइपी रूप. ० लण स्त्री०
 भोडनी लण ० न वि० भोडक (२) न० भोडडुं
 ते (३) वशीकरण, कामण; ऐक अलिचार (४)
 [स] कृश. ० नभाणा स्त्री० अमुक कडना
 सोनाना भणुकानी गजे पडेरवानी भाणा
 ० नात्र न० [मोहन + अल] जेहोड करी
 नाणे अत्रु अत्र. ० निद्रा स्त्री० भोडइपी
 निद्रा. ० निथुं न० ऐक प्रकारनी साडी.
 ० नी स्त्री० भोड; लूकडी (२) [स.] भोडिनी,
 ऐक अत्रुसरा. ० नीथ न० कभे (नैन). ० दं इ
 पुं० भोडइपी इद ० प्याणु न० भोडतुं
 प्याणु ० म न पुं० भोड पमाडे अवेा भ न
 भोडकभ (भो) वि० [अ. मुडकम, सर० म]
 भोडभ; टड, सभत (२) धणुं; पुं० कण
 भोडताण (भो) वि० [अ मुहताण] गरीण, भोडतु
 भोडनडार, भोडनथाण पुं० ऐक प्रकारनु भिष्टाण
 भोडरभ (भो) पुं० [अ मुहर्म] छिन्नी सननेा
 पडवो भडिनेा (नेमा तान्त्रिया नीकणे छे)
 भोडवुं अ० कि० [स मुह उपरथी; सर० हिं.
 मोहना, म मोहणे] भोड पाभडु (२) सं० कि०
 भोड पमाडड. भोडाणु अ० कि० भोड पाभडुं
 भोडांध वि० [सं.] भोडथी अंध अनेडुं
 भोहित वि० [सं.] भोड पाभेडुं

मोहिनी स्त्री० [सं] लुओ मोहनी (२) मोह
पमाडे तेवी स्त्री (३) वैशाख सुद्ध अगिथारस
मोण (मोण) स्त्री० [‘मोणु’ उपरधी] शरीरमा
वायुतुं लेर यवाधी मोढामा लाण छूटे ते
(२) मदी. [-आवपी, छूटपी, वछूटपी =
मोढामा लाण छूटपी.]

मोण स्त्री० [सर० मोड] छिदण (२) [१]
धीडियारं (३) यणतरतुं छिटपथयतुं पड
मोणप (मो) स्त्री० [‘मोणु’ उपरधी] मोणापथुं
मोणतुं संकिं [लुओ मोरतुं] समारतु (शा०)
मोणाध(-त) (मो) वि० [‘मोसाण’ उप-
रधी] मोसाणतु, मामानु [मोणापथु]

मोणाश (मो) स्त्री० [‘मोणु’ परधी] मोणप,
मोणियुं (मो) न० [सर० महोग, महारे]।
कापडानी णायें चोडातो (कसपी) पडे (२)
कसपीं देडें (३) (मो) [‘मोणु’ परधी] मीडा
वगरनो रोडो (४) शोडमा पहरेवानो सादेरो

मोणी (मो) स्त्री० [‘मोणु’ उपरधी] सणी
लेवी मीडा विनानी लापी सेव

मोणुं (मो) वि० [सं मृदु के स म्लान?]।
द्विष्ट, स्वाड वगरतुं (२) [ला] डीतु, पोथु
०भस्य वि० साव मोणु

मो (मो) न० [प्रा मुह (सं. मुख)] मुष, मोडुं
(२) [ला.] आणर, लाणगरस (प्रयोगो मोडु
शण्ड लेवा न लगलग छे) [-उपर देवता
मूकनार = मग्नारनो नळकनो सुधधी
-दांडुं = जोखतु षध थवु(२)रडुव, छानु छानुं
रडु (३) मणु पाणण स्त्रीयै लौकिक करु
-तुं पान = धणु न थार (२) लेना वडे
गोळा रहे तेव. -ने चोडकु नथी = मो
उपर अकुश नथी; गमे तेम जोडे छे
-नो टाणो करेवो = सासु न जोवु, उडान्या
करु -पडी नुणुं = शरमिडुं थध नुं
(२) द्विगौर थध नुव (-नु) मों पाणतुं =
-ने संतोषीने दीसतु करुं. -मां आंगणां
धासवां = दंग थध नुव. -मां डूयो देवा,
भारवो = जोखतु अटकावतु (२) गूगणावतु.
-मां थूकतुं = दामाध वगरेमा यडी नुं
-मां थूके अणुं = टपी नय तेव.

-मुडावतुं = रडु अटकावतु; शोड कंगाने
आधासन व्यापतुं. -मूडीने = मान, आणर
के शरम छोडीने (२) छूटे मोजे; मुष कडे
-वाणतुं = मणु पडी छेडो वाणतो.
-संताडतुं = शरमातुं, संटाय कंगे
०१णुं मों = मानपूर्वक छुटकारो ०१णुं
मों करतुं, राणतुं = आणर वट लणववा.
गणुं मों करतुं, करवतुं = शुभ समारग-
नी ववाध षडल गणु गणुं पातु-अवगवतु.
रोज छोडीने मों लेवातुं = रोज काम पड-
वातु, रोजतो सधं व होवो थुं मों लधने
आवे। = अतिशय शरमातुं पडे तेव यवाधी
केवी दाते आवे? ०कणा स्त्री० सहगेनो षट
०ले(०य)णुं स्त्री० पहेंडी वारव के कंगाने
मोलेधने मेट व्यापवीने ०लेणुं वि० अेकतुं
अेक, वाडकुं. ०लेरी स्त्री० जोलासादी,
तकरार ०पाड पु० मोदेधी जोलीने गोणतु
ते ०पाडियुं वि० मोपाड कंगार.
०देड स्त्री० जे होडने लावे थीरा लेवा
देणतो मोनो षाड लाग ०णणुं वि०
अणुया मोनु, मूठ ०भाणुं वि० भागे
अेटतु, अणु ०भाणु न० [ला] मो के
माथु, कंगाना दग के इपग विधे नध
सावारणु लणु के पनो ०भार वि०
जोखे नीडर अने प्रवावशापी ०रणुं वि०
विनथी, शन्माण (२) पक्षपाती; अेकतरी
मोणुं, -धवारी, -वाध, -धारत लुओ मोणुं मां
मोणुदलो (मो०) पु० [लुओ मोणुदलो]
कंधं कर्था के आधाना अवेनमा भजे ने;
वणतर (२) नमीन भरीडनारने वेयदारें
सरकाग्या तेनी नाध कंगवी व्यापवी ते
मोवासे पु० लुओ मोवासे (-आवपी)
मोसूजणुं न० [मो + सूजतु] परोदियु
मोणिक वि० [सं] मुषतु, मुषने लगड
मोणिक न० [सं] मोती
मोणुध न० [सं] मुषतु
मोन न० [सं] न जोखतु ते (२) वि० मू. मूष
०धारी वि० मोन धारणु करनार ०मत न०
मोन रहेवातुं मत. -नी वि० मोनरारी

भौष्यं न० [सं.] भूर्भिता
 भौष्यं पुं० [सं.] ऐक प्राचीन हि-इ. राजवंश
 भौषी स्त्री० [सं.] पशु
 भौषी पुं० ऋग्यो भौषी
 भौला पुं० [ज.] धर्षी, भालिक
 भौलाना पुं० [फा.] भौला भौषी
 भौलि न० [सं.] भायुं(२)शैव्य(३)शैव्युं; कलगी
 भौलिक वि० [सं.] भूण; सुभ्य, 'ओदिन्नित्त'।
 ०ता स्त्री०
 भौली वि० [सं.] भौलि - भुगटवाणुं
 भौल्य न० [सं.] भूय
 भौल्य स्त्री० [सं.] सुजनो कठोरो
 भ्याँ न० [रव०] भियाँडि, भिलाडीनो अवाञ्ज

भ्यान न० [ब्रुग्यो] भियान; सर० हिं, मं.]
 धारवाणा हथियारतुं धर. [-करतुं = म्यानमां
 भालतुं (२) [दा.] कण्ठमा राभव -भौ
 राभवतुं = अंकुशमा राभवतुं.]
 भ्यानो पु० [फा] मियानह; सर० हिं म्याना]
 ऐक लतनी पावणी, मेने।
 भ्युनिसिपल वि० [इं] भ्युनिसिपालिटीतुं के
 तेने लगतु
 भ्युनिसियालिटी स्त्री० [इं] शहेर के कसपातुं
 सुधराईभातु [निरतेजता; ग्लानि
 ग्लान स्त्री० [सं] करमायेतु; भिज -नि स्त्री०
 ग्लेग पुं० [सं.] आर्योनी संस्कृतिथी भिज
 संस्कृतिना भाणस. -ग्लेग स्त्री०

य

य पुं० [सं.] यार अर्धस्वरोमां पहिलो (२)
 (व्या) वि० परथी लाववाचक (न०) नाम
 भनावतो प्रत्यय. नेम के दैन्य ०कारे
 पु० य अक्षरके तेना उच्यार ०कारभ्रुति,
 ०भ्रुति स्त्री० उच्यारणमा यकार संलपावो
 ते नेम के, 'आभ' ना 'भ' मा. ०कारांत
 वि० छेडे यवाणु
 य पहने अते लागता 'पण, अपि, वणी'ना
 अर्थ भतावे. छिदां तमेय; मकमेय (२)
 प्रशार्थके स०ने लगता अनिश्चिनार्थके धणा-
 पणानो लाव भतावे. छिदां डेवुय, डेटलुय.
 ये 'य' नेम न अर्थ सूचवे, काँके
 विशेष मात्राधी
 यकीन न० [ज] विद्यास
 यकृत न० [सं] काणलुं; 'दीवर'
 यक्ष पुं० [सं.] ऐक देवयोनि, कुपेरनो अनुसर.
 ०कईभ पु० केसर, सुभड, कस्तूरी अने
 ०पूर भेजवीने भनावेलो सुगंधीदार अजलेप
 ०(-क्षि)ष्ठी स्त्री० यक्ष स्त्री; यक्षनी स्त्री
 ०राज पु० (सं.) कुपेर ०रात्रि(-त्री)
 स्त्री० द्विवाणी [क्षयवाणुं]
 यक्ष(-क्षमा) पुं० [सं] क्षयरोग -क्षमा वि०
 यभ पुं० [फा] अरक्ष

यभण पुं० [सं] पहिलो लघु अने पीले तथा
 नीले शुरु अक्षर होय अवेो गण (पिगण)
 यजदां पुं० [फा] परमेस्वर (पारसी)
 यजन न० [सं] यज्ञ करवा ते (२) पूजन.
 ०याजन न० जते यज्ञ करवा तथा पील
 पासो कराववा इपी (प्राहाणतुं) कर्म
 यजमान पुं० [सं.] यज्ञ करनार (२) गेर के
 प्राहाणने दक्षिणा आपी धार्मिक क्रिया
 करावनार(३) आश्रय आपनार; हाता ०वृत्ति
 स्त्री० यजमानना दानदक्षिणा वडे आणविका
 करवी ते. -नियुं वि० यजमानवृत्तिवाणुं.
 -नियो पु० नेने पेदी इर पेदीथी यजमानवृत्ति
 आलती आपी होय तेवो प्राहाण [करवेो
 यजतुं सं०किं [सं यज्ञ] पूज करवी (२) यज्ञ
 यलुर, -वेँड पुं० [सं.] (सं.) यार वेदमानो
 ऐक. -वेँडी वि० यलुवेँडतु (२) पुं०
 यलुवेँड लखेलो के यलुवेँड प्रमाणे क्रियाओ
 करनारो प्राहाण
 यज्ञ पुं० [सं] ऐक वेदाकृत कर्म; याग (२)
 लोकस ग्रहके सेवा अर्थे करेलु कर्म ०कुंड पु०
 यज्ञनी वेदी. ०क्रिया स्त्री० यज्ञनो विधि.
 ०द्रव्य न० यज्ञमा वपरातो पदार्थ. ०पशु
 पुं०:न० यज्ञमा होमवातुं पशु. ०पुरुष पु०

(स.) विष्णु ऽकाम पुं० यज्ञना अणिदाननो
 भाग. ०भूमि(-भी) स्त्री० यज्ञ करवानुं
 न्याय. ०याम पुं० होमहवन. ०वाट पुं०;
 स्त्री० यज्ञ भाटे तैयार करेदी के आतरेदी
 नमीन. ०वृक्ष न० जेनु लाकडु यज्ञमा वपराय
 छे ते आड. ०वेदि(-दी) स्त्री० यज्ञनी वेदी.
 ०शाशा(-णा) स्त्री० यज्ञ करवानो आरडो.
 ०शिष्टाशी वि० यज्ञ करता शेष रहेलुं
 आनार. -ज्ञोपवीत न० उपवीत, जनेधि
 यज्ञत वि० [सं.] क्रियानी आवृत्ति के तीव्रता
 अनापनाई (उप) [व्या] उदा० लाताउव
 यतमान वि०[सं.] यत्न करतु, मयतु, प्रयत्नशील
 यति पुं० [सं.] जितेन्द्रिय पुरुष, स-न्यासी (२)
 जैन साधु (३) स्त्री० छहमा आवृत्ती विराम
 (४)वाक्यमा अ वती टाप ०क्षत्र पु० योग्य
 स्थाने यति न होवी ते. ०क्षत्र पु० सगीतमा
 अके ताल
 यती पुं० [सं.] यति;सयमी [अनाथाश्रम
 यतीम न० [अ] अनाथ आण ०आहुं न०
 यतिकंथित अ०[सं.] जरा पक्ष
 यत्न पुं० [सं.] प्रयत्न, महेनत, उद्योग
 ०पूर्वक अ० महेनत लक्षणे ०शील वि०
 यत्न करतु रहेनाई [ठकठकाणे
 यत्र अ० [सं.] जया वतत्र अ० जया त्या;
 यथा अ० [सं.] जेवी रीते; जे प्रभाणे (२)
 अभ्यथीलाव समासमा '-नी प्रभाणे',
 'अनुसार' अेवा अर्थमा ०भ्रतु अ० अद्
 प्रभाणे ०काम अ० धरणा प्रभाणे ०कम
 अ० कम प्रभाणे ०काल(-ण) अ० समय
 अनुसार, योग्य अथते ०ज्ञान अ० जुओ
 यथावति अथ अ० जेम होय तेम,
 साधिसाधुं. ०दर्शन न० 'पर्येकिठव'
 (चित्रकणा) ०नुदप अ० योग्य रीते ०न्याय
 अ० न्याय प्रभाणे; यथायोग्य ०पूर्व अ०
 पहिलानी पेडे ०पूर्ववादी वि० पहिला जेम
 हुत अेम होवु जेधेअे अेवा मततु ०प्रसंग
 अ० प्रसंग प्रभाणे. ०शुद्धि, ०भक्ति अ०
 शुद्धि अनुसार. ०युक्त, ०योग्य अ० योग्य
 होय तेम ०रीति अ० रीत प्रभाणे इदि

प्रभाणे ०इच्छि अ० इच्छि प्रभाणे.
 ०र्थ वि० [+ अर्थ] साधुं, भक्तं;
 पारनविक (२) अ० वागतविक रीते. ०र्था
 स्त्री० सायापक्षुं, भरापक्षु. ०र्थदर्शन न०
 प्रत्यक्ष-द्वितीयोधी टोपाय ते, 'स्थितिलभ'.
 ०र्थदर्शी वि० यथार्थ दर्शनवाणु;
 'न्यासिस्टिक' ०र्थशुद्धि स्त्री० रामद्वय
 विना, वस्तुने तरवत: समथ शडे लेवी शुद्धि
 ०र्धवादी वि० (२) पुं० भक्तं ओलनार,
 सत्यवादी ०वकाश अ० [+ अवनकाश]
 कुरंसद होय ते प्रभाणे. ०वत् अ०
 जेम होय तेम ०वसर अ० प्रसंगानुसार.
 ०विधि अ० विधि प्रभाणे ०शक्य अ०
 शक्यता प्रभाणे, अनता सुधी ०शक्ति
 अ० शक्ति प्रभाणे ०शास्त्र अ० गात्र
 प्रभाणे ०श्रुत अ० सामान्या प्रभाणे.
 ०समय अ० योग्य समये, समय मुल०.
 ०संभव अ० शक्यता मुल०. ०सामर्थ्य
 अ० शक्ति मुल० ०सांग अ० यथार्थ रीते.
 ०स्थान अ० योग्य स्थाने, स्थान प्रभाणे.
 ०न्धित वि० (२) अ० तादृश, होय अेव,
 भरापर, योग्य -येवछ(-थ) वि० [सं]
 भरल मुल०अनु (२) अ० धरणा प्रभाणे.
 -धोक्त वि० [+ उक्त (सं)] कथा प्रभाणेनुं
 -धोचित वि० [+ उचित (सं)] योग्य
 यदपि अ० [सं] जेके, यदपि
 यदा अ० [सं] जयारे
 यद्वि अ० [सं.] जे
 यद् पु० [सं.] (सं.) यथाति अने दृवयानीने
 पुत्र अने यादवेतो पूर्वज. ०नंदन, ०परे
 पु० (सं) कृष्ण
 यद्वच्छा स्त्री० [सं] स्वेच्छा (२) अकस्मात
 यदपि अ० [सं] जेके; यदपि
 यदातदा अ० [सं] जमे तेम, अेदरेद
 यम पु० [सं.] निग्रह, सयम (२) अदि सा,
 सत्य, प्रलयार्थ, अपरिग्रह अने अनेय
 अे पाय (३) [सं] मृत्युनेो देव. [-नेो
 दूत=जमना इत जेवा निर्दय के कठोर
 भाणस] ०के पु० सिद्ध अर्थना समान

राज्यानी पुनरावृत्ति-अेक शण्डालंका (का.शा)
 (२) प्रास; 'राधिम'. ०कित वि० यमकवाणु.
 ०किंकर पुं० यमनो दूत. ०इंड पुं० यमे
 करेखी शिक्षा. ०दूत पु० 'यमनो नोकर.
 ०द्वितीया स्त्री० साध्यां ०न पुं०
 कल्याण रागनो अेक वेद (२) न० संयम,
 निग्रह ०नकट्याणु पुं० कल्याण रागनो
 अेक प्रकार. ०नियम पुं० ०भव ० व्यष्टाग
 योगना पलेला ये अंग (पाय महाव्रतइपी
 यम; तथा शौच, सतीष, तप, स्वाध्याय,
 धर्मरप्रखिधान अे पाय नियम) ०पाश
 पुं० यमनो क्षसो. ०पुरी स्त्री० यमराजनी
 नगरी (२) नरक. ०युरुष पु० यमनो
 भाणुस - दूत ०रात्रि(-त्री) स्त्री० मृत्युइपी
 रत्री ०क्ष न० जेडकु. ०सदन न० यम
 लोक; यमनुं रथान. [-पहुंयाडहुं = डार
 भरवु.] [(स.) यमुना नदी
 यमी वि० (२) पुं० [स] सयमी (३) स्त्री०
 ययाति पुं० [सं] (स) अेक चद्रवशी राज
 यव पुं० [सं] नव ०क्षार, ०न पुं० नवभार
 यवन पुं० [सं] (प्राचीन) युवान देशनो रडेवारी
 (२) अपार्थसंस्कृति अकारनो भाणुस, अेख.
 -निका स्त्री० नवनिका, पडेहा (२) यवनी.
 -नी स्त्री० यवननी के यवन स्त्री
 यवागू स्त्री० [सं.] ओसामण (२) नय, डंथ
 यश पुं० [सं] कीर्ति (२) [का] इतेह, सिद्धि
 ०द्विपनी वि० स्त्री०, ०रुपी वि० नामाकित
 (२) इतेहमद. -श.शरीर न० यशइपी
 शरीर -शाणु' वि० यशवाणु' -शोभान
 न० यशतु गान; यश गावो ते -शोहा
 स्त्री० (स) श्रीकृष्णने छेरेनार नदनी
 पत्नी -शोभन न० यशइपी धन; कीर्तिइपी
 सपत्ति (२) वि० यशस्वी -शोदाभ पु०
 यशनो लाल
 यशद न० [सं.] अेक अनिल धातु
 यशुति स्त्री० [सं] लुओ 'य'मा
 यष्टि, ०का, -ष्टी स्त्री० [स] बांडी
 यद्धी वि० (२) पुं० [फा] पेरेस्टाधननो भूण
 वतनी; भूसा पेअरनो अमनुयाथी

यंत्र न० [सं.] संचो (२) लुओ अंतर ०क
 न० धावगेरे पर अधातो पाटो (२) संचाडो
 (३) पुं० लुओ यंत्रज्ञ. ०ज्ञ पुं० यंत्रविद्या
 लखनार, 'मिकेनिक'. ०मति स्त्री० यंत्रनी
 गति (२) यंत्रवत् सतत गति ०ष्ठा स्त्री०
 क्लेश; वेदना (२) नियत्रण. ०णण न० यात्रिक
 अण. ०रथना स्त्री० यंत्रनी रथना; यत्रनी
 गोठवल्ली. ०वत् अ० यंत्रनी पेडे, अेकधाक
 ०विद्या स्त्री० यंत्रोनी विद्या ०शास्त्र न०
 यंत्रोतु शास्त्र; 'मिकेनिकस' ०शास्त्री पु०
 यंत्रज्ञ -त्रित वि० [नयंत्रित -त्रोद्योग
 पुं० [+ उद्योग] यत्रो द्वारा यतो कारभानानो
 धधोरोनगार. -त्रोद्योगवाह पुं० यंत्रोद्योगो
 वधवाथी देशनी व्याभाटी छे अेवो वाह,
 'ध-डिरुयलिजम' [=हे प्रभु!]
 या अ० [फा.] डे। (२) अयवा, याने [-अवला
 याकृत न० [अ] भाणुक, अेकरत्न. -ती स्त्री०
 लागना धीमा मसाला लेणवी अनावेला
 अेक माहक पाक
 यात्र पुं० [सं] यज्ञ
 यात्रक पुं० [सं] भाणु -ना स्त्री० विनति,
 प्रार्थना (२) भागलुपी क्षीम
 यात्रुं सं० [सं] यात्रु' यायना करवी. लयतु
 याचित वि० [सं] भागलु [आतिअ
 यात्रक पुं० [सं] यज्ञ करनार, यज्ञकर्मी यज्ञवतार
 यात्रन न० [सं.] यज्ञ कंगवो ते, पुरोहितपलु
 यात्रवत्कथ पुं० [सं] (स) अेक प्राचीन
 ऋषि - रमृतिकार
 यात्रसेनी स्त्री० [सं] (स') द्रौपदी
 यात्रिक वि० [सं] यज्ञ संधी (२) पुं० यज्ञ
 करनार के करवतार (३) अेक अटक
 यात्र्य वि० [सं] यज्ञमा होभवानु; यज्ञ संधी
 यातना स्त्री० [सं.] दुःख; कष्ट; पीडा
 यातायात स्त्री० [सं] अत्र ने आवतु ते; छेरे-
 इरे (२) नमभरणनुं दुःख
 यात्रुधान पुं० [सं] राक्षस
 यात्रा स्त्री० [सं] लुओ लत्रा ०णु पु० यात्रा
 करनारो. -त्रिक, -त्री वि० यात्रा करनार (२)
 पुं० यात्राणु

यातृ स्त्री० [सं] डेगळी
याथातथ्य न० [सं.] सत्य
याथात्म्य न० [सं.] तत्त्व. स्वप्न
याथार्थ्य न० [सं] यथार्थपक्षुं
याह स्त्री० [फा] स्मरण (२) याही, टायल
[-आपक्षुं, करक्षुं, करापक्षुं, रक्षुं, रापक्षुं,
लापक्षुं.] ०गार वि० याह करवि नेवु (स्म. २८)
(२) याह रही लय तेवुं ०गीरी स्त्री० याहवत,
स्मरण (२) संलाग्यु; स्मरण ०हास्व
(-स्ती) स्त्री० [फा दास्तन] स्मरणशक्ति
याहव पुं० [सं] यहुना वंशज (२) [सं]
कृष्ण. -वास्वणी, -वी स्त्री० याहवानी अहर
अहरनी लडाईं अने कतल (२) [ला] अहर
अहरनी लडाईं
याही स्त्री० [फा] दीप. विगतवार टायल (२) ने
नेाधवानी योपडी (३) याह, स्मरण
याहविच्छक वि० [सं] भरजियान, अविच्छक (२)
आण्वित्यु, आकस्मिक
याहश वि० [सं] नेवु, नेना नेवु
याहोगळु पुं० [सं.] दरियाईं के लणकर
प्राण्योनो समुदाय
यान न० [सं] वाहन (२) शत्रु सामे आक्रमण
याने अ० [सं. यानी] व्यथवा, या
याणू पुं० [तुर्की] ओक लतने घोडो
याम पुं० [सं] तण कलाक, पहार
यामभक्त्य न० [सं] दक्षिणे ओक तारासमुह
यामिनी स्त्री० [सं.] रात्री
याम्य वि० [सं] यम संय वी (२) दक्षिण दिशातुं
-र्योत्तर वि० दक्षिणभांथी उत्तरनां अत्रु
यार पुं० [फा.] दास्त (२) आशकः लर ०भाज
वि० कासुक, विषयी ०भाज स्त्री० त्रिज्यारी,
दास्ती (२) लकर्म -नी स्त्री० दास्ती, धार
(२) स्त्रीपुरुषने अनुचित प्रेम के संध
(३) सड छटो मून्वतो डो (४) मड.
[-आपनी, हेवी (नमीजे) = नसीप पाव
वितरुं, प्रयत्न संध यवो.] -रं न०
यारकम (?)
याई पुं० [ई] वार, तण कुटुंब गाप (२) पाडो;
वाडा नेवी जगा. उदा० रेवोने याई.

याल(-ण) स्त्री० [तुर्की] सिहनी गरदन परना
वाण
यापक पुं०, न० [सं] अणतो
यापव्यंद्रदिवाडरो अ० [सं] सूर्य अने
चंद्र होय त्या सुधी, हमेराने माडे
यापल्लवन अ० [सं] व्यापी बिहगी सुधी
यापल अ० [सं] त्या सुधी
यापनी वि० स्त्री० [सं] यवननी
याहोम अ० [अवस्ता : ओहाम] कुर्यानीना
पेकार [-करुं, -करीने लुकापुं =
मगशिया धर्मने पडु]
याण स्त्री० लुओ याह
यांत्रिक वि० [सं] यंत्रु, यत्र संधी, यत्र
नेवुं (२) पुं० यत्रशास्त्री
युक्त वि० [सं] जोडयेसु (२) योग्य, घटु (३)
[समासने अंते] 'वाणु' अर्थमा. उदा०
अपमानयुक्त -आक्षर पुं० [+ अक्षर]
जोडाक्षर -क्रात्मा पुं० [+ आत्मा] युक्त
आत्मावाणो - योगी -क्रायुक्त वि०
[+ कयुक्त] साधनरसु, योग्यायोग्य
युक्ति स्त्री० [सं] तहपीर, करामत (२) न्याय,
तर्क (३) हेतुवुं युक्तिपूर्वक साकेतिके गळित
सूचन (का. शा) अयुक्ति स्त्री० साधनरसा
उपाय करवा ते, विविध युक्तिओ अलभाववी
ते अत्राभाप्यवाहपुं० तर्कधी ने सूजे ते अ
अत्र मानवानो वाह; युद्धिवाह, 'रेशनलिजम'.
अत्राभाप्यवाही पुं० युक्तित्राभाप्यवाहमा
माननार ०भाज, ०मान वि० यत्र,
होशियार (२) शोधक; करामती
युग पुं० [सं.] पौराणिक रीते पाडेला काजना
वांभा गार विभागोमानो फरेके (सत्य, त्रेता,
दापर अने कलि) (२) [ला.] जमानो (३)
युगल; युगम. ०धर्म पुं० युगने प्रधानधर्म.
०पहू अ० ओकीसाये. अत्रवर्तक वि० युग
अवर्तवनार, युग अहसनार (२) पुं० नेना
महान पुरुषार्थधी जगतमा युगातर थाय ते
(पुरुष), ०ल न० जेडु. -अंधर पुं० अ
अवर्तक, -आचार पुं० [+ आचार] ०
भास आचार; युगधर्म. -गांत पुं०

युगानो छेडो (२) प्रलयकाण. -गांतर न०
 [+ वतर] भीले युग; भीले नमानो
 युग्म न० [सं] लेडुं. ०क न० युग्म; लेडुं.
 ०कोण्ड पुं० 'ओल्डनेट अंग्ल' (ग)
 युटोपिया पुं० [इं] व्यादर्शो समानव्यवस्था
 अने सुभ स पत्तिवाणो कल्पनिक जेट के
 तेवो प्रदेश या स्थिति
 युत वि० [सं] युक्त; सहित -ति श्री०
 योग, मिलन, मेलाप [शैथी भेटो
 युधिष्ठिर पुं० [सं.] (स) पांच पाडवोभा
 युद्ध न० [सं] लडाई; संग्राम अनिषेध पुं०
 युद्धनो सव या निषेध ०वाड पुं० युद्ध सारी
 के आवस्थक वस्तु छे अने मान्य छे जेवो
 वाड. 'मिलिटोरिअम' ०वांछु वि० युद्धनी
 धम्भा राभनार ०विद्या श्री० लडवानी कणा
 अने शास्त्र ०विश्रांति श्री० योडा सभय
 भाटे युद्धनी मोडूरी. ०शास्त्र न० युद्धतुं
 शास्त्र. -द्वेत्तर वि० [+ उत्तर] युद्ध पछीनु,
 युद्ध पत्या पछीना शातिना काणभा करवानु-
 लाय धरवानुं, जेम के युद्धेत्तर योन्नायो
 युनान पुं० [फ्रा.] (स.) ओस. -नी वि०
 युनानतुं के तेने लगतु [नतनो नथो
 युनिट पुं० [इं] अेकतम; मूण घटक (२) अेक
 युनिवर्सिटी श्री० [इं] विद्यापीठ, विश्वविद्यालय
 युरोप [इं] (स) पृथ्वीना पाय भडमानो
 अेक -यियन वि० युरोपीय (२) पुं०
 युरोपनो रहेवासी. -पीय वि० युरोपतुं
 युवक पुं० [सं.] युवान ०भंडण न०, ०संध
 पुं० युवकेनो संगठित समूह के सस्था
 युवती श्री० [सं.] लुवान श्री
 युवराज पुं० [सं] पाठवी कुवर -इती श्री०
 पाठवी कुवनी श्री
 युवा पुं० [सं.] युवान. ०न वि० युवावस्थामा
 आवेलु लुवान (२) पुं० तेवो पुरुष. ०वस्था
 श्री० [+ अवस्था] लुवानी
 यूडा श्री० [सं.] नू
 यूथ न० [सं] टोणु
 यूथ पुं० [सं] यज्ञना पशुने भाषवानो पांडलो.
 ये लुयो 'य'मां

येन केन प्रकारेण शंभ्रं [सं] जमे ते प्रकारे;
 जमे तेम करीने
 येज पुं० [सं.] मेलाप, संगम (२) उपाय;
 धवाज (३) परमात्मा साथे संध करवानो
 उपाय (४) चित्तवृत्तिनो निरोध (५) योज-
 दर्शन (६) व्यवसर; प्रसंग; लाग (७) सूय
 के मद्रना अमुक स्थानमा आववाथी यता
 २७ विशिष्ट व्यवसरमानो दरेक (नथो) (८)
 व्युत्पत्ति (व्या) (९) मन, वाणी अने
 कायानी प्रवृत्ति (नैन). [-आववा, आवो,
 अनवो, अेसवो = जेग आवो, तांडो
 भणवो -साधवो = तकेनो उपयोग करवो
 (२) योगविद्या प्रमाणे चित्तवृत्तिनो निरोध
 करवानो अन्वयास करवो (-ने) योगे, (-ना)
 योजथी = नेलीवे (२) नी साथेना संधथी]
 ०क्षेम पुं०; न० जे वस्तु न होय ते
 मेणवथी अने होय तेतुं रक्षाण करवु ते (२)
 कुशणता; व्याधादी ०अिह न० पत्तानी
 (+) आवी निशानी (ग.) ०दर्शन न०
 पतंजलिप्रणीत योगशास्त्र. ०दशा श्री०
 ध्यानावस्था. ०निद्रा श्री० अधी निद्रा अने
 अधी समाविनी स्थिति (२) जे युगना
 अंतमा विणुनी निद्रा (३) हिमोटिअम
 वगेरेना प्रयोगथी आखेली निद्रा जेवी
 स्थिति (४) [सं] दुर्गा ०निष्ठा श्री० योग-
 परायणता ०प्रमाणु न० 'ट्रेम्पेनेन्डो' (ग)
 ०फल (ग) न० योगथी प्राप्त यती शक्ति.
 ०भूड वि० योगमा भूडेलु -भन ०सूत्रिका
 श्री० योगनी विशिष्ट अवस्था -स्थिति ०अष्ट
 वि० योगमाथी यणेलु ०भाया श्री० योगनी
 लडुई शक्ति (२) सृष्टिनी उत्पत्ति करनारी
 धंशरनी शक्ति (३) [सं.] दुर्गा ०मुद्रा श्री०
 जेयरी वगेरे पाय मुद्राओमानो दरेक, योगनी
 विशिष्ट क्रिया ०राज गूगण पुं० विविध
 औषधियोना योगथी तैयार करेले गूगण;
 अेक औषध ०दठ वि० [व्या] योग वृद्धि
 प्राप्त यथेला अर्थवाणो शण्ड (डिहा० पं०क).
 ०इति श्री०गण्डनी त्रण प्रकांती अर्थजोषक
 वृत्ति -शक्तिमानी अेक, (योग, वृद्धि अने

योगइति, जेभा योग-व्युत्पत्ति-तेम नइदि
 पनेथी शण्डेनो अर्थ नकी थाय छे (व्या)
 ०विद्योभसिद्ध न० वत्ताओभातुं (±) व्याव
 सिद्ध (ग). ०विद्योभप्रभासु न० 'डोभ्यो-
 नेन्डो' अने 'डिदिडेन्डो' (ग). ०शास्त्र
 न० योगतु निरूपण करनार शस्त्र ०समाधि
 श्री० पूर्ण ध्यानमा छवतु लीन यर्ष नव ते.
 ०साधना श्री० योगनी साधना ०सिद्ध पु०
 योगनी सिद्धि प्राप्त करनारो, योगी ०सूत्र
 न० (स.) पतञ्जल्ये रवेदो योगशास्त्रेनो
 प्रसिद्ध अथ ०स्य वि० योगमा स्थिर
 थयेदुं. ०हठ श्री० योगीनी हठ -गानंद पु०
 [+ आनन्द] योगाख्यासथी मणतो परम
 आनन्द -गानुयोगे अ० [+अनुयोग] लुभो
 ज्ञेगानज्ञेग. -गाख्यास पु० [+अभ्यास]
 योगनो अख्यास -गायोग पु० [+अयोग]
 अनुकूल अने प्रतिकूल संज्ञेग -गाइद वि०
 [+आरूढ] योगमा स्थिर थयेदु. -गार्थ पु०
 [+अर्थ] (व्या.) शण्डेनो योगअथवा व्युत्पत्ति
 परथी थतो अर्थ. -गासन न० [+आसन]
 योगाख्यासने अनुकूल आसन -शरीरनी
 जेहक (२) तेवा योगना ८४ आसनोभातुं
 हरेक -गिनी श्री० योगाख्यास करनारी श्री,
 तापस्वी (२) दुर्गा अने शिवनी तलेनातमा
 रहैती आठ उपदेवीओभानी हरेक -गी पु०
 योगसाधनः करनार, तपस्वी -गीराज,
 -गीश्वर, -गींद्र, -गेश्वर, -गेन्द्र पु०
 [योगी + ईश्वर, इन्द्र, योग + ईश्वर, इन्द्र]
 योगीओभा श्रेष्ठ (२) [सं] महिदेव
 योग्य वि० [सं] भावतु, धटतु, लायक, ०ता

श्री० योग्य होवुं ते (२) धारेदो अर्थ
 कहेवानुं सामर्थ्य (न्याय). -ग्यायोग्य वि०
 [+अयोग्य] योग्य अने अयोग्य
 योग्य वि० (२) पु० [सं] योगना करनार
 ०ता श्री० योगवानी शक्ति
 योग्य पु०[सं] यार गाठ ०भंघा श्री० कस्तूरी
 (२) (सं) भस्त्रगंवा
 योगना श्री०[सं] गोठवण, न्यवरथा(२) कार्य
 परत्वे रीत, वस्तु, डिशे वगेरेनो पहेवेथी
 करेदो विचार संकलना वगेरे ते [-करवी,
 रयवी] -नीय वि० योगवा योग्य छे योछ
 शक्य ओव
 योग्युं संकिं [सं गुज] जेडे साधुं, जेडुं
 (२) योगना करवी, रयुं, गोठवडु (३) नीमडु;
 भूकडु; -मा प्रवृत्त करडु; लगाडु
 योदो, योध पु० [सं] लडवेयो
 योनि(-नी) श्री० [सं] श्रीनी जनने द्विय (२)
 उत्पत्तिस्थान, आदि कारण (३) देव, मनुष्य,
 पशु वगेरे जेवी छवनी नत
 योषित, -ता श्री० [सं] लुवान श्री
 यौगिक वि० [सं] योग सधधी, (२) [व्या.]
 व्युत्पत्तिसिद्ध, योगार्थवाणुं
 यौन वि० [सं] योनि सधधी, योनिभाथी
 न-मेदु (२) दोहीना सधधवाणु, लज्ज-
 सधधभाथी थत
 यौवन न० [सं] लुवानी ०वेश(-य) वि०
 लुवान -ना श्री०युवती(अशुद्ध शण्डरयना)
 यौवराज्य न० [सं] युवराजनी पदवी के स्थान.
 -न्याभिषेक पु० [+अभिषेक] युवराजने
 पदे विधिसर स्थापतु ते

२

२ पु० [सं] यार अथ रवशोभानो पीजे ०कार
 पु० २ अक्षर के इत्यार ०कारांत वि० छेडे
 रकारवाणु
 रकञ्जक श्री० [नक]नो द्विर्भाव जे याजेथी,
 तकर
 रकणो पु० [ज] जेतरनी आसपासनी जेडथा
 विनानी नभा (२) स्रक्षण (३) गाम, जेतर,

परगणु वगेरेनी हठ अथवा प्रदेश
 रकभ श्री०[अ.] यील(२) हागीना, धरेणु (३)
 भोत्री संध्यामा नाणु (४) संध्या (ग.) (५)
 गलितनो हिसाभ मडावे छे ते लण्ण
 [-छपाडवी = नाणु छीना देवा (२) डेध
 यीर के हागीना चोरवा -भांडवी, लभवी
 =गलितना हाभलानु लण्ण लभतु] ०भंघ

वि० अथाध (२) अ० अ० अ० अ० अ०; सामद
 (३) रकभवार, अ० अ० अ० अ०
 रकान पुं० [अ. रक्त्वा] धारो; धानून
 रकाभ पुं० [अ रिकाव] येगदुं. ०६१२ पुं०
 भिन्नमतगार
 रका(-के)भी स्त्री० [फा.] नातुं, छीछरु अ०
 वासए
 रकीभ वि० [अ] योतानी अ माशुकने याहनार
 भीले (आशक)
 रकेभी स्त्री० अ० अ० रकाभी
 रक्त वि० [सं.] रातु; लाव (२) रागवाणुं (३) न०
 लोही. ०कथ्यु पुं० लोहीमा होतो (गतो ने
 योगो) सूक्ष्म अणु; 'कोशस'ल'. ०कैठ पुं०
 लोहीवाणी रसी अर्था करे तेवा अ० अ०
 ०क्षय पुं० लोही सुकतु मय अ० अ० रोग.
 ०अंन न० राता रंजनी सुभड ०पात
 पुं० लोहीतु पडवुं-वडेवुं ते. ०पाती वि०
 रक्तपातवाणु. ०यिच न० [सर० म रक्त-
 पीत्ति] अ० अ० रक्तकैठ (२) [सं] जेमा नाक-मे
 धत्यादिमाथी लोही पडे छे अथवा लोही-
 मिश्रित काई पडे छे अ० अ० अ० रोग ०अमेहु
 पुं० येशाभमा लोही आवे अ० अ० अ० गेग
 ०भीअ पुं० (सं.) [पोतावु] लोही ल्या पडे
 त्याधी इरी इरीने उत्पन्न थाय अ० अ० अ०
 राक्षस(२)पुं० माकण ०मेहु पुं० रक्तप्रमेह.
 ०वाहिनी स्त्री० रक्त वहेनारी नस. ०विडार
 पुं० लोहीनो जगाड ०अवाव पुं० लोहीतुं
 वहेवुं ने(२)जाडा वाटे लोहीतु अ० अ० ते-अ०
 रोग. -अ० स्त्री० मध्या श्रुतिनो अ० अ० अ० अ०
 अ० (स गीत)
 रक्तातिस्मार पुं० [रक्त(स) + अतिसार (सं)]
 लोहीना जाडा थाय अ० अ० अ० रोग
 रक्षाशय न० [रक्त(स) + आशय(सं)] श्रेयसा,
 हृदय, काणवुं वगेरे लोहीनां आशयोभातु इरेक
 रक्ति स्त्री० [स] राग, आसक्ति. ०मा पुं०;
 स्त्री० लालाश ०मान वि० सालगनार भुश
 थाय तेवा (क६)
 रक्षक वि० (२) पुं० [स.] रक्षण करनार -अ०
 न० रभवाणी, अथाव, पालन -अ० अ० अ० वि०

रक्षण पर ध्यानवाणुं; 'दिशेन्सिच; प्रोटैकिटव'
 रक्षुं सं० किं [सं. रक्ष] रक्षण करवुं
 रक्षा स्त्री० [सं] रक्षण(२) राभडी (३) राभोडी.
 ०अधन न० राभडी आधवानी किया
 (आवणी पूर्णिमाने दिवसे)
 रक्षित वि० [सं.] रक्षयेतु. -णी स्त्री० रक्षक स्त्री
 रभ वि० अ० (वेपारी अ डेट (२) पुं० [प्रा. रक्त्व
 (सं. रक्ष)] नैन यति
 रभड, ०पट्टी, ०पाट स्त्री०, ०पाटो पुं० [अ० अ०
 रभडवु] रभडवु ते, ईश, ध. अ.
 रभडवुं अ० किं [सं. रक्त्वा अ० अ० म.
 रक्त्वणो] अ० अ० न० अ० अ० अ० (२) [ला.]
 डेकाणे न पडवु (३) अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 रभडा वि० [रभडवुं परधी] लटकवु, रभडवुं
 (२) डरभ्यु. -ट पुं० रभडपट्टी
 रभडामणु न०, -णी स्त्री० अ० अ० अ० अ० अ०
 रभडपट्टी
 रभडु, -डेव वि० अ० अ० रभडा वि०
 रभती स्त्री० [रभवुं उपरधी] आन; शरभ
 रभ(-भा)पत स्त्री० [रभवुं + पत] पत -
 आभर सायवणी ते
 रभरभ न० [न०, अ० म.] तलपवु -तलसवुं
 ते (२) [भांडगीधी] येन न पडवु ते (-करवुं)
 रभरभडी स्त्री० [रक्षा + राभ ?] अशुभ टाणवा
 भातर आणकना कपाणमां जेपडवा गाभनी
 सीमा उपरधी लीधेडी राभ के धूण
 रभरभवुं अ० किं [अ० अ० रभरभ] रभरभ
 करवु (२) अ० किं (३) धीकवु
 रभ(-भे)वाण पुं० [वे. रक्त्ववाल(स रक्ष,
 प्रा रक्त्व उपरधी), अ० अ० हिं रक्त्वाला]
 रक्षक; योधीनार ०णु स्त्री० अ० अ० अ० अ०
 क अ० अ० अ० अ० -णी स्त्री०, -णु न०
 रक्षण, योधी (२) ते अ० अ० अ० अ० अ० अ०
 रभात स्त्री० [रभवुं उपरधी, अ० अ० दे.
 रक्त्वणिया = रभात; हिं रखनी, म. रखेली]
 वगर परधुये राभेडी स्त्री
 रभापत स्त्री० अ० अ० रभपत
 रभायतुं वि० [स रक्ष उपरधी] वाड वावेतर
 लेणाया न होय अ० अ० (अ० अ०)

रभाषट स्त्री० [‘राभयुं’ + षट्] रभषट, डोषट्टि
 मान सायववु ते (२) तरङ्गदारी
 रभायुं अ०कि०, -वयुं स०कि० ‘राभयुं’ तु
 कर्मणि ने प्रेरक
 रभी,०(-भे)सर पु०[सं. ऋषि?] लंगी (का)
 -रभुं वि०[सं रक्ष, प्रा. रक्खुँ उपरधी]राभनार
 ऋक्षना०, सायवना०,संलाणनार’येवा अर्थभा
 नामने अते उहा० धररभु; देडरभुं
 रभे,०ने अ०[सं रक्षे (रक्षु तु कर्मणि व्याज्ञार्थ?)]
 कदाय, कदापि
 रभेवाण, -णी, -णुं न० लुओ ‘रभवाण’भा
 रभेसर पु० लुओ रभीसर, लगी
 रभेणयुं स०कि० [‘रभ्या’ परधी] राभवाणु
 करवु, राभ लेणवपी
 रभे,०पिये। पुं० [सं. रक्षुँ उपरधी] गाम के
 भेतदनी योकी करनार ०युं, ०युं न० लुओ
 रभवाणुं .
 रभेयडुं स० कि० [‘राभ’ उपरधी] रभेणयुं
 (२) व्याडा - निशान डेरुं
 रभेपिये, रभेयुं(-लुं) लुओ ‘रभे’भा
 रभ्या स्त्री०[प्रा रक्खा (सं रक्षा),सर०म. रखा]
 राभ, लरभ. [-याडपी = लरभ कगी राभ
 अनावपी. -वणपी = अणता डोलसा उपर
 राभतु पड आञ्चु]
 रभ स्त्री०[फ्रा.] नस (२) [ला] मनोवृत्ति, वलण
 (३)डड(४)पु०,न०[कं]मैनुस [-ओणअपी,
 लणुपी, तयासपी, पारअपी = मनोवृत्ति
 पारअपी -आलपी, पडडपी = मनोवृत्ति
 स्रमण लष ते दारा काम देवुं रगे आचयुं
 = आवेशभा आववु (कोधना) रगेरभने।
 मोभिये = पूरे लणकार. रगे रगे राई
 योपडपी = नभशिष दुःख याय -भाडुं
 लागेतेम करवु रगे रगे = व्याभा शरीरमा]
 रगड पु० [लुओ रगडुं, रगडो] अटाकाना
 कडडा, यण्णा, दाण वगेरेनी अेक वानी (२)
 स्त्री० [सर० हिं] माधिस, रगडुं ते (३)
 सभत महेनत. ०डगड अ० नेम तेम करीने,
 नेम तेम ०पट्टी स्त्री० [सर० म] पूष
 रगडुं ते. ०युञ्जारे न० लडी लुडिनुं के

लडीवार विनानुं माणस के वस्तु.०भल(-ल)
 पुं० [सर० म] कसरती लुवान
 रभडुं स०कि० [सर० हिं. रगडना, म राडणे
 (सं. वृष्)] धूटुं (२) योणयुं (३) [ला] पूष
 महेनत करावपी; हेरान करुं
 रभडाट पुं० [‘रगडुं’ परधी] वैतर, सभत
 मन्तरी
 रगडो पुं० [‘रगडुं’ परधी] लडो प्रवाडी पदार्थ
 (२)प्रवाडी नीचे ठरतो कयरो, काप (३) [हिं.]
 अटपट, अणडो, पयात. -डाअघटा पुं०
 अ०व० [सर० म.] अघटाटंटा
 रगणु पुं० [सं] वयलो लधु अने पडेयो
 नीजे गुरु येवा त्रण अक्षरनेा अण (पिगण)
 रमत न० [सर० हिं ; म., लुओ रक्त] लोडी.
 ०पीतिधुं वि० पतनु रोगी ०रोटी स्त्री०
 लङ्करी नोकरी ०रोयडो पुं० [सं रक्त-
 रोहितक] अेक वनरपति
 रगटोणयुं स०कि०[‘रगडो’ के ‘गरडा’ (=धूण)
 उपरधी ? के रर + रोणयुं ?] धूणभा रगडु,
 अरडाय अेम करवु
 रभरभ स्त्री० [सर० रभरभ] कालावाला. ०युं
 अ०कि० करगरुं, कालावाला करवा -गावयुं
 स०कि० ‘रगरगडु’तु प्रेरक(२) व्याशा व्यापी
 डुपी करवु (३) डेकवयुं, वलपा भराववा
 रगडुं अ०कि० लुओ रगरगडु
 रगशियुं वि० [सं. वृष् (वसडाडुं) उपरधी ?]
 धीरं, धीसु, सुस्त ०माडु न० [ला] अत्यंत
 धीमे ने मुक्किलीथी बालत काम
 रभियुं, रगीलुं वि० [‘रग’ उपरधी; सर० म.
 रगेल, हिं रगी, रगीला] डडीलु (२) अमुक
 रग - मनना वलणवाणु
 रधलां न० अ० व० लग्नने आभले दिवसे
 अपतु नमण (सु.) (-नभाडवां)
 रधवाट पुं० [सं गृहीत + वट?] उतावणनेा
 गलराट, आवरापणुं. -टियणु वि० स्त्री०
 रधवाट करनारी -टियापणुं, -यापणुं
 न०. -टियावेडा, -यावेडा पुं० अ० व०
 रधवाट करवा ते. -टियुं, -युं वि० रधवाट
 करनार [-इतरुं, डोर = रधवाया इतरा

के ढोर जेवुं भाणस -लूत = अस्वस्थ -
 गलरायेलु भाणस]
 रधु पुं [सं] (स) अेक सूर्यवशी राल -
 रामना प्रथितामह. ०नं दन, ०नाथ, ०पति,
 ०पीर पुं (सं) रामयद्र
 रयन न०, -ना स्त्री [सं.] रयवुं - जनाववुं ते
 (२) गोहवण, व्यवस्था. -नाकार्यं न०
 रयनात्मकं काम. -नात्मकं वि० [+ जगत्कम]
 जेमां काधिकं नवुं रयवातुं होय तेवुं. [-कार्यकंभ
 पु० रयनात्मकं कामोनी योचना, जेभ के
 गाधीज्ये अतावेदी] -यिता पुं० रयनार
 रयवुं स०किं [सं रच्] रयना करवी; जनाववुं
 (२) अ०किं [दे. रच्] (प्रवाहीतु) जमीनमां
 ळितरवुं - पयवुं (३) रायवुं. आसक्त यवुं
 रयामण्डी स्त्री ['रयवुं' परथी] रयवातु
 महेनतालु
 रयपय अ० [रयवुं + पयवु] तरणोण
 रयित वि० [सं.] रयेतुं
 रयेतुंपयेतुं, रयुंपययुं वि० [रयवुं + पयउ]
 रत; तक्षीन; मशगूल
 रज वि० [रज = धूणनो कण, तेना जेटेतुं ? के
 'जर' नो व्यत्यय ?] थोडुं; जरक (२)
 स्त्री [सं] अणु; धूणनो कण (३) धूण;
 करतर (४) न० स्त्रीना मासिक अटकाव
 [-नाजवी, ललराववी = लणेलु सूक्ववा
 लणेलवा पर धूण के रेती ललराववी. -तुं
 गज करतुं = नणवी आअतने मोटुं स्वइप
 आपवुं. माथे रज ललरावे तेतुं =
 लुअ्याधमां यडियातु] ०कणु स्त्री०; पु०
 धूणनो कण. ०मात्र वि० रज जेटेलु, जरक ज
 रजक न० [ज रिज्क, सर० हि. रिजक] दालो-
 पाणी: अलजण [-जिठतुं = दालोपाणी
 वणसी जवा. -लज्युं होतुं = दालोपाणी
 नसीजमां इशांयु होवुं.]
 रजक पुं [सं.] घोषी
 रजको पुं० मेथीनी लततु घास
 रजत वि० [सं] इपातुं (२) वेणाशपडतु (३) न०
 इपुं. ०महोत्सव पुं० पयीस वर्ष पूरां यता
 ळिजवातो इत्सव; 'सिस्वर ज्युधिदी'

रजनि(-नी) स्त्री [सं] रात्री. ०कर पुं० यद्र.
 ०यर पुं० निशाचर. ०नाथ, ०पति पुं० यद्र
 रजनी स्त्री० भूअर्चनातो अेक प्रकार (२)
 ज्यो रजनि
 रजपूत वि० (२) पुं० [स राजपुत्र] रजपूतानाना
 क्षत्रिय राजव शनो आहमी के तेने लगतु
 ०वट स्त्री० रजपूतनो धर्म - टेक. -ताध
 स्त्री० रजपूतपणुं [-रंटापी = रजपूताध
 न रहेवी - निस्तेज यध जवी] -ताण्डी
 स्त्री० रजपूत स्त्री. -ताना पुं० (स.)
 डिंदनो अे नामनो प्रदेश; राजस्थान -ती
 स्त्री० रजपूतपणु
 रजपु पुं० [ज] डिजवी सननो सातमेो महिनो
 रजवाडी वि० [ज्यो रजवाडु] रजवाडतु
 रजवाडुं न० [राज + वाडो, सर० हि. रजवाडा]
 देशी राज्य -डो पु० देशी राज्य (२)
 रजपूतो रहेता होय ते प्रात -संस्थान (३)
 [सर० म राजवाडा] रालनो महेव
 रजस पुं० [सं.] ज्यो अनेगुण (२) ज्यो रज.
 -रजदा (-णा) स्त्री [सं] अटकाववाणी स्त्री
 रज स्त्री० [ज. रिजा] परवानगी, स मति (२)
 छूरी (३) रुभसड. [-डपर ळितरतुं, जतुं =
 (कामकाज के नोकरीमाधी) छूरी लधने जतुं
 -पडवी = छूरीनो समय मणनो, छूरी यवी.
 (-मणवी, भागवी, आपवी, लेवी).
 ०अरल स्त्री० रेलनी अरल. ०चिह्नी स्त्री०
 रज आपती के भागती चिह्नी ०भंटी स्त्री०
 [फा. रिजामदी] रज; अतुज्ञा; अविरोध
 रजधं स्त्री [सर० हिं, म] थोडा रनी ओडवानी
 अमुक प्रकारनी गोहडी
 रजकण स्त्री० [ज. रिजाकजा] माहगी (२)
 अणधारी आइत (३) मृत्यु
 रजण स्त्री० [स राज उपरथी] (सु) प्रजाश;
 अजवाणु. -णिथुं न० ळापरामाथी रजण
 आवे ते माडे मुकातु आस नणियु के आडु
 रजणु वि० [ज. रिजाल; रजील] नीम, डलकंट;
 अेशरम (२) डलकी लततु, जट कजणार्थ लय
 तेतु (काकडुं के कायलो)
 रजिथुं न० ['रज' उपरथी] रेतदानी

रजिस्टर न० [ई] पत्रक, नोधापत्रक (२) [ई
रजिस्टर्ड डिपरथी] पोस्ट ऑफिसमा नोधावी
भावनी लक्ष्मी विशेष सुरक्षितपत्रे भेकलाते
कागणपत्र (३) सरकारीमा नोधावु नोधावत्र ते
(-करतुं -करावतुं)

२८० श्री० ['र' डिपरथी, सर० म] रेली
२८१ वि० [अ रुजू] नगर सामे राभेकुं,
हाबर करेकुं ०व्यात श्री० नल् करुवु के थुं ते
२८२ गुण पु० [स] प्रकृतिना त्रण गुणोमानो
पीले (प्रवृत्तियो हेटुभूत गुण) (२) [सा]
कोध, तामस -एरी वि० २८३ गुणवाकु के
तेने लगतु (२) तामसी

२८४ श्री० ['र' डिपरथी] जीर्णी धूण.
-टाकुं अ०कि० (कपडु) रोजावु ने धूण भावी
२८५ किं न० माणियु; कातरियु
२८६ (०य) ए० पु० [स रजस + हरण] जैन
साधुनी पूजणी -ओधो

२८७ दर्शन न० [स] पडेली वार रजवला थवु ते
२८८ यो ए० पु० लुओ २८९ ओ
२९० श्री० [स.] डारी, डारकुं
२९१ पदी, २९२ पाट श्री० २९३ करतुं ते
(२) २९४ वानी धमाल के भडेनत

२९५ अ०कि० [सर० म रंजळणे] नकाभु
के कामधधा वगर रजकुं -भाटकुं [(काम)
२९६ नकुं = जेवले के जोरले पडी नकुं]
२९७ २९८ पु० २९९ ते
२९९, -न [स] न०, -ए, -ना [स] श्री०
३०० ते -कुं अ०कि० [स रट] वारे वारे
याह करतु -भोलवु

३०१ (-ल) वि० ['र' डिपरथी ? के ई रॉटन
डिपरथी ? सर० म्. रडला, रटेल] तदन नकाभुं
३०२ वि० [रड + रूस ?] रडी, साव हलडी लततु
३०३ (-लु), ३०४ (का) वि० ['३०५'
डिपरथी] नराकमा के वार वार रड्या करतु, रेतल

३०६ वि० पु० ३०७ [थता लाडु
३०८ लाडु पु० अ० व० धणा घीना लयपय
३०९ राधा श्री० लुओ '३१०' भा
३११ सूरत वि० [३१२ + सूरत] रंता - उदासी
यहेरातु

३१३ पु० लुओ रथ्यड
३१४ (-व) कुं अ०कि० [३१५ (दे. रडु = असी
पडेकुं) + गभकुं] रभकुं, रजणवु, रचकुं
३१६ श्री० ३१७ वु ते ०कुं अ०कि० [लुओ०
३१८ कुं] रभकुं, कुटावु [३१९ वडी भरकुं =
रभडी रभडीने अकुं थर् ७वु]

३२० अ०कि० [प्रा रड (स रट)] रड करतु
[३२१ उकुं = उधभाधी अथीने रेतु (२)
पोटाभा भावी नकुं (३) डारी - याडी नकुं
३२२ नकुं, ३२३ देकुं, ३२४ पकुं = अकायेक
३२५ ३२६ भरकुं = ३२७ रडीने भरवा जेवा थवु;
भूभ ३२८] (२) [दे रडु = गभडेकुं] (का)
गभडी नकुं (३) अ०कि० -ने उदधीने कु पी थवु
-तु दुःभ रोया करतु (पैसाने) (४) रया आवे
ते रीते वर्णवु - कडी अतावु [३२९ लाडु
= धणा घीवाणा - लयपयता लाडु (तेथी उलटा
ते थोडा घीवाणा - हाथ लागता वीभरार्थ मथ
तेवा 'हसता' लाडु) ३३० राधा = राधा
जेवी रडती श्रीने माटे मळकमा कडेवाथ छे.
३३१ गोत्र होकुं = शोकादर यहेरातु - ह मेरा
निसासा नाभतु होकुं]

३३२ श्री०, -टो पु० [३३३ + कुकुं] रकुं
कुकुं - शोक करवा ते (२) एणापो, कंकास (३)
[सा] निष्कण भडेनत

३३४ पीट श्री० [३३५ + पीटकुं] रडाकुट, रोककण
३३६ श्री० ['३३७' डिपरथी] डिपरडिपरी वा
अनेक लळ अेकीसाथे रडे ते
३३८ री ए० [३३९ + रोण (दे रोल = डोला-
हल)] पोडियोक भूडीने रडु ते

३४० वि० ['३४१' डिपरथी] रडल, अणगमे
अतावता (कनीक लाडमा) श्रीओ वापर छे
३४२ अकुं वि० [३४३ (दे रडु) + अकुं]
विभूट - लु कुं पडेकुं (२) लाव्ये हाईक (३)
वेरायेलु, वीभरायेलु

३४४ श्री० [प्रा. रड (स रट), सर० हिं रडता,
म रड] लगनी (२) हड, आअड [-लागपी =
लगनी लागपी - लेपी = हड करवी]
रिडियार वि० [लुओ रिडियाण के रडु = असी
पडेकुं] नधणियातु; रभडाडि (दोर)
६

रदियाणुं वि० [सं. राह्य उपरधी]सुंदर;मोहक
 रक्षु न० [प्रा. रण्य (स अरण्य)] रैतीनु मेदान
 ६ प्रदेश (२) रान, वगडो (३) [सा] सभत
 ताप ०वभत, ०वेणा = सभततापनी वेणा;
 उनाणाना अपोरनी वेणा. ०वगडो पुं० वेरान
 निर्जन जेवा प्रदेश.[रक्षु वगडे भूकणुं = रण-
 वगडामा-निराधार स्थितिमांतल देव.]०वासो
 पुं० रणवगडामां रडेठाणु; वनवास

रक्षु न० [सं क्रण] देव
 रक्षु न० [सं] युद्ध (२) लडाईतुं मेदान [रक्षे
 राभडुं = लडाईमा रक्षण करव, संकटवेणा
 अखीने वधने रक्षण करवुं के अयावी लेवुं]
 ०क्षेत्र न० रणभूमि ०भाडी स्त्री० लोढाना
 अप्तर वगेरेधी सुसन्न, तथा भाडापैया
 वटावी शके तेवा पैडानी रन्यावाणी तोप
 वगेरेवाणी यात्रिक गाडी, 'टे-क' गीत न०
 लडाईतु गीत ०गोटीलो, ०गोणीटो (का)
 पु० मुस्केटाट पाधी शत्रुने दडा पेठे गणडाववे
 के भाववो ते. ०छेराड पुं० [सं रण + हिं.
 छोडना; सर० हिं.] (सं) श्रीकृष्णतुं अेक
 नाम (नरासंध साधेना युद्धमांथी रणभूमि
 छोडीने शरका नासी गया होवाथी) ०छेराडाय
 पुं० ०० व० (सं.) डाडेरना प्रसिद्ध म द्विरमां
 रथापित (लगवत-) स्ववपतु नाम. ०जंभ
 पु० मोट्टुं युद्ध; सभत जपाकपी, ०जित
 वि० युद्धमा लतनार ०जीक स्त्री० युद्धने
 जपाटो के शस्त्रास्त्रनी जडी ;०पूर न० लडाईतु
 वालु; त्रराध. ०यं (-इत) ०यं पुं० युद्धमा
 मेणवेथी लतनो रमरक्षुतल ०धीर (-इं)
 पु० युद्धमा धीर - अडग ०ध्वज पु० युद्धने
 वापटो. ०भंडो पु० रणशूरो. ०भूमि (-मी)
 स्त्री० लडाईतुं मेदान. ०वेरी स्त्री० रणराभा
 नेतुं रणवाध. ०रंभ पुं० लडाईतुं गस-उत्साह
 (२) युद्ध के तेतुं मेदान. ०लक्ष्मी स्त्री०
 (सं.) युद्धनी देवी, जे विजय अभावे छे.
 विजयलक्ष्मी. ०वट स्त्री० रणक्षेत्रमां योद्धानो
 धर्म - टेक. ०वाट स्त्री० रणक्षेत्रने रततो (२)
 अकारवट्टुं. ०वाध न० लडाईतुं वालु.
 ०शिंभडुं, ०शिंभुं न० युद्धमा वभाडवानुं

तवडुं, ०शर (-इं) वि० युद्धमां अडाइर.
 ०संभ्राम पुं० मोट्टुं युद्ध (२) रणभूमि.
 ०इतंभ पु० रणतल ०इतल न० लडाईतुं
 मेदान, रणभूमि ०हुडक स्त्री० लडाईनी
 किडियारी - हाकल के गर्भना (-थपी, वागपी)
 रक्षुकुं अं० [रव०; प्रा रणकार (सं.
 रणत्कार)] रणकारो थवो - करवो (२) [ग]
 पाडानुं ओलव
 रणुकार (-इं), रणुको पु० [लुओ रणकुं]
 धातुनी वरतु अभाडवानो अवाज (२) ते
 अवाज थई गया भाद नीकठ्या करतो क पतो -
 धूरतो सर
 रणुकुं वि० [रणुको] उपरधी? के 'रण' उपरधी?
 धूप वगरतु; योअपी कण सपाटीवाणुं
 रणुअणु अं० [रव० प्रा. रणज्ञण (सं. रणज्ञणाय्)]
 (२) स्त्री० गणज्ञण; अणुभाणुट (-करवुं,
 -थवुं). ०हुं अं० किं (नपुर वगेरेतुं)
 अणुअणु - अणुअणु - अणुट पुं० रण-
 अणुवानो अवाज
 रणुकार पुं० [सं] रणुको
 रणुरणुं अं० किं [रव०; प्रा. रणरण (सं.
 रणणाय्)] हवा वीधी नेरथी थती गतिने
 अवाज. रणुरणुट पुं० रणुरणुं ते
 रणुवास पुं० [राणी + वास, सर० हिं रनवास]
 राणीओने रडेवानु रथान; अंत:पुर.
 रणुवासो पु० लुओ 'रण' (रैतीनु मेदान)मा
 रणुअणु न० [सं] रणभूमि
 रणित वि० [सं.] रणकार करवुं
 रणु, -रिणुं वि० [रण (सं. क्रण) परधी] देवानार;
 रणवाणुं (२) [सं. रण परधी] रणशूर
 रणु स्त्री० सोनाने ककडो (धरेणु करवा अपिलो)
 [-पाठवी = सोनु इपु गाणी तेनाकण पाठवा.]
 रणु पुं० जे नामनी अेक लतने भाणुस (२)
 [रणुो? के 'रण' = युद्ध परधी?] अेक अडक
 रत (त.) स्त्री० [अतुं] उपरधी] (५) कतु
 रत वि० [सं] धीन (२) आसज
 रतन न० लुओ रत (२) आभनी धीकी.
 [-पाकणुं = रत नीपणुं (२) रतन नेवुं
 गुणवतं नीवडव (भाणुस भाटे); अेवा

शुश्रुवतानो नम यवो (३) [कटाक्षमा]
 अहमास पाङ्क्तु] ०ज्जेत स्त्री० [स ज्योति,
 सर० म, हिं] ऐक वनस्पति -नागरे पु०
 लुओ रत्नाकर, -नाणुं वि० तेजस्वी, रत्नाणु
 रेतनकाष्ठ न० ऐक छोड
 रेतभापणियो पु० [रत (स. रक्त) + भावण]
 भावणनी ऐक जत
 रेतल पु० [अ रत्ल] लमलग साडी आडनीस
 इपियालार नेटलु ऐक अश्रेष्ठ वजन -क्षी
 वि० रतलपु, (स प्यावायक जेडे)अमुक रतलपु
 रेतपा पुं० [सं रक्तवात] आमडीना ऐक रोग
 रेतारा स्त्री० [रातु' उपरथी] लालाश
 रेतानु न० [सं. रक्ताल] ऐक कड
 रेतान(-ए)वी (-णी) स्त्री० [सं रक्तचंदन,
 सर० म] राती सुभड
 रेतानिधुं वि० [रात + आधु; प्रा. रत्तिव (सं
 राष्ट्र्यन्व), सर० हिं रतीथी] राते न देणे तेवु
 रति स्त्री० [स] आसक्ति, अनुराग (२) प्रीति,
 आनड (३) कामक्रीडा, संभोग (४) (स)
 कामदेवनी स्त्री ०नाथ, ०पति पुं० (सं)
 कामदेव
 रतिके स्त्री० [स] मूढ श्रुतिना ऐक प्रकार
 रती स्त्री० [स गत्तिका] अनोठी नेटलु कड के
 वजन (२) वाल, तोलाथी नानु ऐक वजन
 ०पूर, ०भार वि० रती नेटलु (२) नराक
 रतु अड्ड, रतुमड्ड वि० [रातु' उपरथी]
 लालाशपङ्क्तु
 रतोव(-वा)धम्म० [रातु' उपरथी] राते ने राते
 रतन न० [मं] प्रीमती पथर (मणि वगेरे) (२)
 इरेक लनिमा डिल्लुध वस्तु (३) समुद्र वक्षोवता
 नीकणेथी १४ वस्तुओमानी इरेक (क्षमी,
 डौरतुल, पारिमतक, सुरा, धनवतरी, अद्रमा,
 कामडुधा, औरावत, रला वगेरे देवागनाओ,
 उच्चै.श्रवा, अमृत, सात गधनुष, पाचजन्य
 शम्भ अने हलाहल). ०करा पु० ऐक
 छड ०अर्भा स्त्री० पृथ्वी ०थितामणि
 पु० थितामणि. ०जडित वि० रतेथी नडेडुं
 ०माहा स्त्री० [सं] मणिओनी मागा के
 डार -त्नाकर पु० [नज्ञाकर] रतेनी भाण,

समुद्र -त्नावली स्त्री० [+ आवली] रतन-
 माहा. -त्नाणुं वि० रतनवाणु
 रथ पु० [सं] उपर धुम्भट लेवा छत्रवाणु
 ऐक पाहन (२) लडार्थी गाडी [-जेडवे =
 अजड के घोडा जेडीने रथने सवारी माटे
 तैयार करेवा] ०कार, ०धडेा पु० रथ
 अनापनार, सुतार ०ल(-या)ना स्त्री०
 अथाड सुड पीजनी तडेवार, न्यारे देवने
 रथमा भेसाडी इरेवे छे -थांग न० [सं] रथनुं
 पैडु-यक -थांगपाणि पु० [सं] (स)
 हाथमा यक धारण करनार -विष्णु -थी
 पुं० रथमा भेसी लडनार योद्धो (२) ऐक
 लनार योद्धो साथे ऐकथो लडनार योद्धो
 रथोद्धता स्त्री० [सं.] ऐक छड
 रथथड पुं० [सं स्तर उपरथी] मीथ्री अने
 छाणुत लडु ली पण (२) रथण
 रथ्या स्त्री० [स] धोगी रस्तो, राजभाग
 रड(०न) पु० [सं] दात
 रड वि० [अ रड] नकासु, आतल करेडु [-करेडुं,
 नडु, थडुं]. ०जडल(-क्षी) स्त्री० ऐक
 रड करी पीथुं पसड करडु के अडलवु ते.
 ०आतल वि० नकासु
 रडियो पु० [रड' उपरथी] कडेली वातने रड
 करे तेवा सामो नवाण (-आपवो)
 रडीइ स्त्री० [अ] गजलमा इरेक भेतनी पाछण
 वारवार आवतो शण्ड
 रडी वि० [लुओ रड, सर० हिं, म] नकासु
 रनवन वि० [रन ('रान', 'वेरान') + वन]
 अरतव्यरत, छुट्ट छवाणु [-थडुं = अरतव्यरत
 थडु, भेदानभेदान यत्र (२) डि मत छूरी नवी]
 रनोडी वि० [रान' उपरथी] रानी, नगली
 रनाडे स्त्री० [सं रन्डला] (स) सूर्यनी पत्नी
 (२) टोपलीमा नवारा वापीने देवी भेसाडे
 छे ते (नरोध के लभ वभते)
 रपा(-पे)टी स्त्री०, -टो पु० [लुओ रपेटु,
 सर० म. रपाटा, हि रपट्टा] आटो, देरे (२)
 लापी होड, गणन्डी (३) रपेटु - यडवडुं
 ते [-भारपी, देवी, लगावपी = होडी.
 नडु (२) आटो भावा, देरे गारवो. -मां
 देडुं = अराअर काममा लेवु -रमडुं]

रपेटवुं स०कि० [प्रा. रप्प (सं जाक्रम्), सर० हि. रपटना, म. रपटणे] भूय ज्ञेसथी डेडाववुं
 (२) भूय महेनत करावी थकववुं
 रपेट्टी स्त्री०, -ट्टे। पुं० लुओ रपाटी (रपेट्टे। भारवे।, हेवे।, लगाववे।)
 रपेट्ट स्त्री० [अ रक्तः स० म रफ्त] प्रीति; म्नेह (२) महावरे
 रपेट्टे रपेट्टे अ० [फा] धीरे धीरे; थोडे थोडे रपेट्टे स्त्री० [अ रफज] छिन्नति; उत्कर्ष (२) [ज्ञानो-भुय थवा] व्यात्मथल्लिदान (३) मुसलमान कभीर यरपु, सोयो वगेरे शरीरमा भोके छे ते
 रपेट्टे पुं० [अ.] लार्थथध
 रपेट्टे वि० [अ. रफज] नाडेले, पलायन करी गयेलुं [-थर्ष जणुं]. ०चक्र वि० [सर० म, हि. रफूचकर] पलायन करी गयेलु (२) न० शत्रुये करेले पुस्तान (३) प्रपंच; कावतकं [-करी जणुं, थर्ष जणुं = नासी जणुं]
 रपेट्टे पुं० [अ.] तूणवातु काम वगरे पुं० तूणवार, तूणियो वगरी स्त्री० तूणवानो ध धे।
 रपेट्टे अ० [अ. रफजठफज, सर० हि. रफादफा म.] भरावभरत इनाक्षतिया, अस्तव्यस्त
 रपेट्टे पुं० [अ रक्व] परमेश्वर, परवरद्विगार
 रपेट्टे स्त्री० [हि] वासुदी
 रपेट्टे न० [इ] ऐक जाडवा रस्तेना वनतो पदार्थ
 रपेट्टे न० [अ] ऐक तद्रुवाध; रवाय
 रपेट्टे पुं० [सर० दे. रव्वारी = इत; सदेश-वाडक, सर० फा राहवर] लरवाड जेवी ऐक नातनी भाणुस -रेणु स्त्री० रपेट्टे नातनी स्त्री रपेट्टे (-वी) पुं० [अ] वस्तुतत्त्व के त्थारने रपेट्टे पाक. ०पाक पुं० शियाणु पाक ०डिल-अचल पुं० [+उल्लव्वल (अ.)] द्विजरी सनने नीले महिने ०डिलआभर पुं० [+ उल्लव्वल (अ)] द्विजरी सनने योथो महिने
 रपेट्टे (-२) न० लुओ ग्यर
 रपेट्टे पुं० [स.] उतावण, वेग
 रपेट्टे स्त्री० [रमक (हि रमकना = जूलत

जूलतु यालवुं) + जमक] जाजर रमजूम ठमके तेम लटकथी यालवुं ते
 रमककुं न० [‘रमवु’ उपरथी, (सं. रमक)] नाना छेकराने रमवानी वस्तु [-थर्ष रडेणुं, वनी जणुं = रमकडा जेवुं परवश - नयावे तेम नायतार थवुं] [लगाववुं
 रमकावणुं स०कि० [रव०] जेरथी भारवु - रमभाणु न० भारकाड; तोक्षन, विंगालुं. [-मयावणुं, भांडणुं, वाणणुं = मोटू तोक्षन - कोणाहण के कर करवा] -खिणु वि० रमभाणु मयावे तेवु
 रमचि(-नि)युं न० [‘रमची’ उपरथी] रमची पधाणवातु लाकडानु भागणु (सुतारनु)
 रमची(-ल) स्त्री० [सं रंज = लाल रंग थवा उपरथी ?] सोनागेर, ऐक लतनी लाक भाटी
 रमलन पुं० [अ] द्विजरी सनने नवमे भास. -नियुं वि० रमलन भासमा उपवास करनार रमनियुं, रमलु लुओ रमचियु, रमची
 रमलोड स्त्री० [सर० हि. रमजोला = जाजर] स्त्रीना पगनु ऐक धरेणुं
 रमजट स्त्री० [‘रम’ रव० उपरथी ?] तडाभार जडी
 रमजम स्त्री० [रव०] नू पुरने आवण (२) अ० इमजूम. ०पु अ०कि० रमजम आवण थवा. -भाट पुं० (उतावणी यालथो थतो) जाजरने रमजम आवण
 रमणु पुं० [स.] कात, पति (२) न० रमवु ते; विलास, डीडा. [रमणु अडणुं = रमतमां वेणुं थवुं (२) (धेलछा जेवु लागे त्या सुधी) ज्ञेशम आवणुं, छेडेल के वायेल तभियतनु थवुं]
 रमणुणुजानुं न० [सर० म. रगडमल्ल = लडुं - मोटू, दगवडा विनानुं पाव] भाटीनु लडुं ढाँकेणु (२) [ला] तेना जेवु भेडोण, दगवडा विनानु काठ पण [वेरणुभेरणु
 रमणुभमणु अ० [रमवु + लमवु] अस्तव्यस्त; रमणु, -णी स्त्री० [सं] स्त्री (२) सुदर स्त्री
 रमणुके, -थ [स] वि० मनोहर -थता स्त्री०
 रमणुं न० [सं. रम् उपरथी, सर० म. रमणा] थुल्ली जगा, योगान (२) दादर ये कडके छेथ त्यारे वरये मुकातु पडोणु पगयियु (३)

आरसाभनो ऐक लाग (४) क्रीडा
 रमत् स्त्री० [‘रमवु’ उपरधी] जेस; क्रीडा:
 गम्भन (२) रमवानी रीत (गिहीदडो, रीतरन
 वगरे) [-रमवा ज्योलावहुं = (नभाभने)
 परएया पछी पछेती वार नमवा ज्योलावहुं
 (ऐक रीत) -करवी = कामनी गते काम न
 करता तेनी साये भाखी जेसहुं -वभत
 अगाडवे -रमवी = रमवु, जेसहुं (२)
 जेस जेसवे, दाव नाभवा (३) युक्ति करीने
 छेतरवु] उगमत स्त्री० लुदी लुदी लतनी
 रमते, जेस, क्रीडा. ०रौणिखुं, ०रौणुं
 न० नकासी उभडपडी उवात स्त्री० साव
 सहैवी, रमत जेवी वरतु के काम, रमता
 उमता सहाय जेवु ते. -ताराभ पु० [सर०
 न] ऐक ठकाणे टकीने न रहेतार, अवेरभडया
 करतार -तियाण, -तीखुं वि० रमतभा न
 चितवाणु -तुं वि० ‘रमवु’नु व०कृ० (२)
 छूट, अघनरहित (३) मोकणु, खुल्लु (४) दीलु,
 तग नहि जेवुं [-करहुं = तग नही जेवुं
 अनावहुं (२) काणु मोट्टु अनावहुं (३) भारवु
 -रुहुं = जेठजे तेथी ववु मोट्टुं यहुं.
 -भूकहुं, मेसहुं = छूट भूकहुं (२) अवाभा
 वध करवाने अहले प्राण्णिने देवीना स्थानके छूट
 भूकहुं -रहेहुं = तग नही जेवुं रहेवुं
 -राभहुं = तग नही जेवुं राभवुं] [लीन
 रमसाणु वि० [सं] रमी रहेवुं; आन० मानवु,
 रमरम पु० [रव०] जेवे अवाव (२) लस
 उप० यना रवरवाट (३) अ० जेवे अवाव
 धाय तेम (४) लम उपर रववे तेम. ०हुं
 अ०कि० रमरम अवाव करवे (२) लम उपर
 रवरवाट करवे -भाट पुं० रमरम
 ते -भावहुं स०कि० ‘रमरमवुनु प्रेरक
 (२) जेरधी भारवु
 रमस(-ण) पु० [अ रमल, स रमल] पासा
 द्रैडी लविण्य जेवानी विद्या (२) तेना पाय
 वातुना पासा -डी(-णी) पु० रमण द्रैडी
 लविण्य कहेतार
 रमहुं अ०कि० [स रम्] जेसहुं (२) आन०
 मानवा (३) मनमा के यादहास्त पर सतत

होवुं -साधी न भसवुं के लुसावुं जेभ दे,
 वात रम्या करवी, रमी रहेवी (४) नामकीडा
 करवी (५) तमाशा -जेस करवे (लवेया)
 (६) दाव जेसवे (पासा, पता) (७) वाड करवुं
 (८) नकासु शभडवु, रसणवुं [रंजे रमहुं =
 क्रीडा करवी (२) कामकीडा करवी दाव रमवे
 = युक्ति करवी, पेतरो रयवे राम रमी
 नवा = मराण सुधीतु सकट आववु, आवी
 अनवु रमी रहेवुं, रम्या करवु = (मनमा -
 दिवमा) क मेश व्यापी रहेवु, न लुसावु.]
 रमरतण, रमरतान न० रमभाणु; तोझन
 (-करी भूकहुं, मयावहुं)
 रमा स्त्री० [सं] सुहर स्त्री (२) [सं] लक्ष्मी.
 उकांत, उनाथ, उपति पु० (स) विण्य प्रलु
 रमाडहुं स०कि० ‘रमवु’नु प्रेरक (२) [वा]
 पटाववु, दोसलाववु, छेतरहुं [रमाडी नहुं
 = छेती नहु. रमाडी देहुं = मारी नाभवु]
 रमाडो पु० [‘रमाडवु’ उपरधी] गम्भत;
 विनोद, आन०
 रमूज स्त्री० [अ. रमूज] मन एश याय तेवी
 गम्भत (२) मरकरी विनोद [-आववी,
 पडवी] नदारे वि० रमूजाणु -छ वि०
 गमवी, विनोदी
 रमेश पु० [सं] लुआ रमापति
 रम्य वि० [सं] रमणीय -रम्या स्त्री० रावि
 (२) मध्याश्रुतिने ऐक अवात० जेद
 रयणु(-णी-नी) स्त्री० [प्रा रयणी(सं रजनी)]
 + रात्री [गरभीनी असर
 रव पु० [का] तान, उमग(२) स्त्री० (का) गरभी,
 रव पुं० [सं] अवाव [रवेये]
 रवधि स्त्री० [दि रवय, सर० म रवी] नाने
 रवहुं अ०कि० [लुआ उवडवु] आथडहुं;
 रभडहुं [रवडी नहुं, रवडी पडहुं =
 रभडता रडी नहु, निष्णता मणवी, ठेकाणुं
 न पडवु (नोकरी ध०) रवडी भरहुं =
 (निरर्थक) रभडी रभडीने थाकी नहु]
 रव(-व)ए स्त्री०, न० [सर० हिं रवकता =
 ललहीवी आगण नीकणवु] (का) होड, शरत
 रवरव अ० [सर० म] रवरवे तेम. ०हुं अ०कि०

ચચરવું (૨) અવાજ સાથે (જવાણાની જેમ) ગતિમાન દેખાવું. -વાટ પુ. રવરવવું તે રવલીઅંચક વિ. [રવલી (રેવતી નક્ષત્ર) + પંચક (તે નક્ષત્રમા જન્મેલું)] દાધારંચું; ઘેલું (૨) ઉષ્માતિયુ, વતીપાતિયુ

રવવું અંકિં [સં. રવ ઉપરથી] અવાજ કરવો
 રવંડા પું. ૫૦ વ૦ [ફા. રવંદહ] ('પકડવું' જેડે શં પ્રંમા) ચાલ્યુ જવું, અગિયારા ગણવા તે [ચાલુ; પ્રચલિત

રવા વિ. [ફા.] યોગ્ય, ઘટિત (૨) [ફા. રવાં] રવાજ પું. [જુઓ રવાખ] રવાખ, એક તત્તુવાઘ રવાડો પુ. [ફા. રવાં ઉપરથી] ખોટી આહત; ૭૬ (૨) એક ૭૬ (?)

રવાદાર વિ. [રવો + દાર] દાણાદાર

રવાદાર વિ. [ફા.] યોગ્ય તરીકે રવીકારનાર - કબૂલ રાખનાર (૨) સંબધી, હિતૈષી. ંગી, -રી સ્ત્રી. તરકદારી (૨) સોપેલી સીજમાથી થોડું કાઠી લેવું તે, છૂપી ઠલાલી રવાનગી સ્ત્રી. [ફા.] જવું-રવાના થવું તે, વિદાયગીરી (૨) તે વખતે આપેલી ભેટ (૩) પરગામ રવાના કરવું - મોકલવું તે

રવાના(-ને) અં. [વ.] મોકલેલું, વિદાય કરેલું [-કરવું = મોકલવું (૨) વિદાય કરવું. -થવું = મોકલવાવું (૨) જવું] -નાચિટ્ટી સ્ત્રી. માલ બહાર લઈ જવાની પાવતી [યતો (શૃંગ)]

રવાતુકારી વિ. [સં.] અવાજના અનુકરણથી

રવાને અં. જુઓ રવાના

રવાખ પુ. [સરં. ફા. રવાં = ચાલુ, પ્રચલિત] શિરસ્તો; ધારો (૨) જુઓ રવાખ
 રવાલ સ્ત્રી. [ફા. રહવાર, સરં. હિં રહવાલ] ઘોડા તથા બળઠની (અમુક એકધારા વેગવાળી) એક પ્રકારની ચાલ (૨) [જુઓ રવો] ઠાળખી પાડયા પછી રેજમા રહેલો ભૂકો. ૦દાર વિ. રવાલમા ચાલનાર

રવાશ સ્ત્રી. [રવ' ઉપરથી ?] (કા.) કારમી સીસ રવિ પું. [સ] સૂર્ય (૨) રવિવાર. ૦કાંત પું. સૂર્યકાંત મણિ (તેના ઉપર સૂર્યના કિરણ પડતાં કે દ્રિત થઈ નીચેની વસ્તુમા આગ લાગે છે). ૦વાર પું. (સં.) અઠવાડિયાનો એક

દિવસ ૦વારે વિ. રવિવારે આપતુ કે શરૂ થવું રવી વિ. જુઓ રખી

રવેશ પું. [ફા. રવિજ્ઞ] માળનો બહાર પડનો ભાગ; ઝરખો (૨) રિવાજ; ધારો -શી સ્ત્રી. મકાનનો રવેશ નીચેનો પરસાળ પહેલોનો અક્ષાળી જેવો ભાગ (સ.)

રવેળા વિ. સ્ત્રી. [રવડવું' ઉપરથી ?] નવરી અને ઘેર ઘેર લટકતી (સ્ત્રી)

રવેચું નં. ઘણુ નાતું વેગણુ (૨) ઉપરથી થોડું સીરી, મસાલો ભરી કરાતુ - ભરતનું શાક

રવેચો પુ. [જુઓ રવઈ] ઠાઠી વલોવવાનો વાસ (૨) [ફા. રવિચ્ચહ] શિરસ્તો

રવો પું. [સરં. હિં, મ રવા (સં. લવ ?)] દાણાદાર લોટ (૨) ધાતુનો રસ જમી જઈ બનેલો દાણો (૩) ગોળની ચાકી

૨૦૫૬ સ્ત્રી. નં. (કા) જુઓ રવઠ

૨૨૨(-૨)ના સ્ત્રી. [સં] જીલ (૨) ઠોરડુ (૩) લગામ, રાશ (૪) મેખળા, ક દોરો

૨૨૨૨૨ પું. (સ) યુરોપની પૂર્વે અને એશિયાની ઉત્તરે સ્થળે પથરાયેલો દેશ - યન વિ. [હં] ૨૨૨૨૨નું કે તેને લગતુ (૨) પુ. તેનો વતની (૩) સ્ત્રી. તેની બાપા

૨૨૨૨૨ પું. નં. [સ] કિરણ (૨) લગામ, ગરુ

૨૨૨૨૨ પુ. [સં] જીલથી માલુમ પડતો રવાઠ (ખાટો, ખારો, ગળ્યો તીખો, કડવો, ટૂરો. એ ૭) (૨) શરીરની સાત ધાતુઓમાની પ્રથમ અખતુ પ્રથમ રૂપાતર (જેમાથી પછી માંસ, મેદ, વીર્ય વગેરે સાત બને છે) (૩) કાવ્ય જેવા સાલળવાથી રચાયેલા ઉદ્દેક યતાં યતો અલૌકિક આનંદ (શુગાર, હાસ્ય, કન્યા, વીર, રૌદ્ર, લયનક, અદ્ભુત, ખીલત્સ, અને શાત એ નવ પ્રકારનો) (૪) પ્રીતિ, આનંદ (૫) મમત, સરસાર્થ (૬) ડવ, પ્રવાહી (૭) વનસ્પતિ કે ફળતુ પ્રવાહી (૮) સાર, સત્વ (૯) લાભ, નફો (૧૦) સોતુ રૂપું વગેરે ધાતુને ઓગાળીને કરેલુ પ્રવાહી (૧૧) પારો (૧૨) પારા, ધાતુઓ વગેરેની લક્ષમ [-આવરો = જુઓ રસ પડવો - ઉતારવો = (હાથનો) માર મારી ઠંડા પડવું, મારની ચળ લાગવી (૨)

[पगने] शैगट धको भाई पाछु व्यावर्तुं (३) धण वपत सुधी ठिछु रडेवु (४) [अलने] छदथी ल्यादि भोखड, नेम तेम अकथा करुं (५) अददुवा देवी. -उतरवे। = अनिशयोक्ति करवी (२) सोने यडवे। [पगे] (३) वृषण्मा पाणी लराकुं के तेने सोले व्याववे। (४) अदु व्याववाथी के ठिला रडेवाथी थाकी लवु(५) रस उतरवे। तुं कर्मणि -काठवे। = वनरपति के इणतुं प्रवाही नियोषी लेवु(२) तत्प लणी सेवु -यडवे। = ममने यडवु, लके यडवु -लभवे। = काय्तरसनी लभापठ थवी(२) मल पडवी(३) रस डरी लवे। -पडवे। = स्वाद लागवे। (२) मल पडवी (३) प्रवाहीतु पडवु -भूकवे। = रसिक अनावकुं रसे यडवुं, रसे लरावु = ममने यडवुं, कसे लरावु] कपूर न० सदेइ रगनी ऐक उषधातु (वैडक) (२) पारो भारीने करेवु ऐक रसायन. कस पु० सार, सत्न, कस. कडेलि स्त्री० विहार, क्रीडा ० क्षति स्त्री० रसनी क्षति-लंग ० गुदलुं न०, ० गुददो। पुं० ऐक अंगाणी मीकाध(२) [ला] नेना लवे. गौण भूटोण भाणस ० धेखुं वि० लाव के अ्यानदथी के ते माटे धेखु अनेखुं. ०० न० व्याथी, हठी ध०मा लभने। लवने प्रकार ०क्ष वि० ०स ओणभनार -समलनार (२) पु० तेवे भाणस (३) रसायनी वैद्य ० क्षता स्त्री० ० क्षत्न न०, ० क्षान न० रसतुं जान-समल ० खिथे। पु० ढोण यडावनार; रसनार ० हार वि० रसवाणु ० हृष्टि स्त्री० रसनी-काव्यान हनी हृष्टि ० धर पु० मेघ ० ना स्त्री० लुओ रसाना. ० निष्पत्ति स्त्री० रसनी उत्पत्ति ० ने द्विय स्त्री० [रसना + इद्विय] छल ० पोथणी स्त्री० णाणकेने थतु ऐक लतना जाडातु हं ० भस वि० रसथी परिपूर्णा ० भसतुं अ० कि० रसभस थतु ० पील न० रसनिष्पत्तितु पील ० शुद्धि स्त्री० रस समलवानी शक्ति -लावना, रसज्ञता, 'अश्वेष्टिक सेन्स'. ० म्हाण वि० रसभस ० भयुं वि० रसथी लरेवु ० लंग पु० रसमा लंग पडवे ते, रसक्षति ० मेर अ०

रसपूर्वक, होशनेर. ० भय वि० रसइप; रसथी परिपूर्णा. ० मीमांसा स्त्री० रसना अ गे। ललाण्डिनु निइणल ० रान पुं० शृगार रस (२) पारो (२) (स.) कामदेव ० वती वि० स्त्री० रसपूर्णा, रसभगी (२) स्त्री० छल ० वंती स्त्री० ऐक व्यैषधि ० वाह पुं० धर्षा, सरसाई ० वाहिनी स्त्री० अलना रसने लष लनगी नाडी ० वाहिनी वि० स्त्री०, ० वाही वि० रसतु वलन करेवु, रसिक ० विकार पु० ऐक रोग ० लुत्ति स्त्री० लुओ रसशुद्धि ० शास्त्र न० रसायन-शास्त्र (२) काव्यादि कलाना रसतु शास्त्र; रसमीमासा ० शास्त्रा (१) स्त्री० रसायनी प्रयोगशाणा, 'कृमिकल लेपोरेटरी' ० सिद्धर न० पारतु ऐक रसायन रसह स्त्री० [फा] पाकनो हिरसो (२) लस्करनी पोरकी के तेनी सामग्री रसना, -ने द्विय लुओ 'रस'मा रसभ स्त्री० [अ रस्म] रीत, रिवां रसवट स्त्री० [रस (= भमत) + वट] वेर, अहावत रसतुं स० कि० [सं रस्] ढोण - ओप यडाववे (२) सुशोहित करवु रससिद्धर न० लुओ 'रस'मा रसणलु अ० कि० [लुओ रजणलु] ढील करवा नकाभा आम तेम धर्षा करवु रसणागी (-छ) स्त्री०, -ट पुं० रसणलु ते, नकापो वपत काठवे ते रसा स्त्री० [स] पृथ्वी रसाकशी (-सी) स्त्री० [रसो (रारडु) + कसडु (पे यतु)] अडसपूर्वक पे व्याये थी; गलआह लेषी रपधा रसातल (-ण) न० [स] पाचतुं पाताण [-वालातु] = अराणभरत करवु, पूरी पाय भाडी करवी. -लु, वणी लु = विनाश थवे (२) निवंश लवे। पृथ्वी रसातण लणी = गलप थवे, दुनिया ठीधीयती थवी] रसात्मक वि० [स] रसवाणु (२) प्रवाही रसात्मा पु० [सं] रसवइप धर्षर रसादार वि० [रसो + दार] रसावाणु

रसाभोज स्त्री० पृथ्वी लुणे - रसातल नय तेभ
 [-धातुं = अशभभस्त करुं]
 रसाभास पुं० [सं] काव्यमा अतुयित विषय
 के रथानने लक्ष्मीने उपलवेदो रस (नेम के,
 गुरुपत्नी साधिना व्यलियारने)
 रसायण, -न न० [सं.] धातु, पारा वगरेनी
 लरभनाणी औषधि (२) नरा अने व्याधि
 दूर करवार औषध (३) रसायनविधा ०(-न)
 विधा स्त्री० धातु, पारे, वगरे भारवानी के
 ताथु वगरे हलकी धातुअनु सेऽनु भनाववानी
 विधा (२) रसायणशास्त्र, ०(-न)शास्त्र न०
 लौकिक पदार्थाना तत्त्वे तथा तेभना परि-
 वर्तनना परिष्कारिणी अर्थां करतु शास्त्र,
 'कमिस्ट्री' (२) रसायनविधा -ष्त्री(-नी)
 वि० रसायण स भधी (२) पुं० रसायनशास्त्री
 रसाक्ष पुं० [सं] आभो (२) रसाक्षवर्धक स्त्री
 के मसालो (३) वि० लुओ रसाक्ष
 रसालहार पुं० [लुओ रिसालहार] धोडेसवार
 टुकडीने नायक
 रसालो पुं० [अ रिसालह] धोडेसवार पलटन
 (२) अमलहार के श्रीमतना परिजन, परिवार
 वगरे (३) निग्रध, पुस्तक
 रसावह वि० [सं] रस उत्पन्न करे अेकुं
 रसानचाह पुं० [सं] रस आभवे ते
 रसाण स्त्री० ['रस' उपरथी ?] क्वाना पाणीना
 भापने आक (२) पुं० लुओ रसाक्ष
 रसाण(-णु) वि० ['रस' उपरथी] रसवाणु
 (२) कणकूप
 रसिक वि० [सं] रसवाणु ; रसपूर्ण (२) रसियुं,
 लाडक, रसज्ञ (३) पुं० तेगे भाणस ०ता स्त्री०.
 -का स्त्री० रसज्ञ स्त्री (२) रसीली स्त्री (३) लल
 रसित वि० [सं.] आण्येक्षुं (२) रसयुक्त (३)
 अवाज करतु, गाजतु (४) रसेक्षु, ढोणवाणु
 रसियुं वि० [प्रा रसिक (स रसिक)] रसे
 लिलरातु, रस भाणवाने उत्सुक (२) रस अतु
 भवनारु (३) रसे अडनारं, अरसीलु -यणु
 वि० स्त्री०. -योण पुं० (स) कृणु
 रसी स्त्री० [दि. रसिजा] पर, तेना अेकुं पाणी
 (२) रोगना नतुअेनी भनावेदी हवा (नेने

सोयवाणी चिकारी वडे शरीरमां हाफल करे
 छे) [-भूकनी]. (३) [प्रा. रस्ति] डारडी
 रसीह स्त्री० [फा.] पछोय, पावती [-आपनी,
 दाहनी = पछोय लपी आपनी -णनावनी
 = रसीह लपीने तैयार करनी -लभनी =
 पछोयानी लेपित अथर आपनी]
 रसीक्षुं वि० ['रस' उपरथी, सर० हिं रसीला]
 रस भोगववा उत्सुक, रसियु (२) कृणीक्षु;
 सुहर (३) रसथी लरेक्षु, रवादिष्ट
 रसूल पुं० [अ] पेरंअर -लेषुदा पुं०
 लुदानो पेरअर
 रसेन्द्रिय स्त्री० [सं] लभ
 रसेश(-श्चर) पुं० [सं] (स) श्रीकृणु
 रसे। पुं० ['रस' उपरथी, सर० हिं रसा]
 अथाणुं, शाक, मुरण्णा वगरेने मसालावाणे
 लडो रस (२) [प्रा. रस्ति] लडुं डारडु
 रसेधये। पुं० ['रसेध' उपरथी, सर० हिं.
 रसोड्या] रसेधने धधे करनारे पुरष.
 -यणु स्त्री० श्री रसेधये।
 रसेध श्री० [अप० रसोड; प्रा रसवई (सं-
 रसवती)] राधणु (२) रावेक्षु अत्र भोजन.
 ०पाणु न० भोजन के तेने लगतु काम.
 -डुं न० रसेध करवानी नगा
 रसेणी स्त्री० ['रस' उपरथी, सर० हिं रसौली]
 शरीरनी सपात्री उपर उपसी आवेदी गाक
 (-थनी, -नीकणनी)
 रसेतो पुं० [फा रास्तह, सर० हिं, म रस्ता]
 मार्गः राड (२) [ला] उपाय, धलाज.
 [रसेतामांनी धूण = काध नडी, काक्ष.
 रसेतामां पडकुं = अट मणी नय तेवी
 दशाभा के नकायु या अरक्षित छोवु रसेते
 अडकुं = मार्ग पर आववु, मार्गे अडकुं
 (२) रागे पडकुं. अराअर आलु थकु रसेते
 पडकुं = आलवा भाडवु, नता रडेकुं (२)
 रीतमा आववु, नोकरिध धे लागी नकुं (३)
 सराडे अडवु, रागे पडवु रसेते पाडकुं,
 लगाडकुं = दिशा भतावनी (२) उधमे वणगाडवु.
 रसेतो काडवे। = उपाय करवो, मार्गे काडवो.
 -कापवे। = अंतर वटाववु, मजल करवी.

-श्रुत्वाः होषो = याक्षी ज्वानी सरणता
 होषी; ज्वामा अतराय न होषो - श्रीरवेः
 = २२तो ज्योषंगवो, २२तानी आरपा२ ज्व
 -श्रुत्वाः = आडे २२ते यदी ज्व - ५३६वो
 = याक्षी ज्व (२) भार्ग रवीः २२वो - ५३६वो
 = भार्ग अनायवो (२) रिवाज पाडवो - ६६वो
 = ज्व, -ने भार्गो ज्वुं]

२२सी श्रीं [प्रा. रस्ति (सं. रस्ति), ५२० हिं, म]
 २२सी, दोरडी - २२सी पु० २२सी, लडुं दोरडु
 २२स न० [सं] अकात, निज नस्थान - २२य
 न० छूयो भेद (२) भर्म, तत्त्व
 २२षु (ए) श्रीं [स रस्ति परधी ?] (य)
 सवाग्ने हजवे ताप [भाडीने २२वु ते
 २२वट श्रीं [‘२२वु’ परधी] पतिपत्नीये वर
 २२वित वि० [म] वगरतु
 २२म वि० [ज] कृपाणु (२) पु० परमेश्वर
 २२श वि० [२२वु’ उपरधी] २२वासी
 २२षु (२२) न० [२२वु + स्थान] २२वातु
 स्थान, वास, मुकाम
 २२षु (२२) पु०; श्रीं, न० [‘२२वु’
 उपरधी] लुओ २२षु (२) वि० २२वामा
 वपरातु - मुप्य धर उदा० २२षु धर
 २२षु (२२) श्रीं [‘२२वु’ उपरधी, ५२० हिं
 रङ्गी] २२वानी रीत ०३२षु श्रीं [२२षु
 + करणी] वर्तन, रीतलान
 २२म (२२) [ज रहम], ०३ श्रीं [ज रहमत]
 द्या, कृपा, महोरथानी. ०३ वि० कृपाणु
 ०३ श्रीं कृपाणुता ०३ २२, -भियत
 श्रीं कृपाणु - भान पु० परम कृपाणु
 परमेश्वर [राहभर
 २२व (२२) ३० [फा रहवर] भोभियो,
 २२वाशी (-सी) (२२) वि० [२२वु + वसवु,
 ५२० म रहिवासी] ग्दीश, २२वा २२ - ५ पु०
 [५२० म रहिवासी] २२षु (२) २२वु - वसवु ने
 २२वु (२२) अ० [दे रह, ५२० हिं. रहना,
 म राहणे] वसवु (२) टकवु, ३२वु (३) भावुं,
 सभावु (४) अ० टकवु, यालवु (५) भाडी होवु (६)
 ज्ववु, ज्वता २२वु (७) गात पडवु, २२व यवु
 (८) नेकरीये लागवु (९) गर्ल २२वो (१०)

होवु (भील शब्दो साथे. उदा० दीक्षा २२वु)
 (११) भील क्रियापदना भू० कृत साथे ‘ते
 क्रिया पूरी करवी’ ये अर्थ भां उदा० ते योक्षी
 रक्षो (१२) [हिं] भूत कृत साथे ‘ते क्रिया
 बालु होवी’ ये अर्थ भां उदा० लु विचारी
 रक्षो लु के हवे भारे शु करवु (१३) वर्तमान
 कृत साथे ‘ते क्रिया बालती रहे छे’ ये
 अर्थ भां उदा० ते वेर कांगण लभतो रहे छे
 [२२ी ज्वुं = (अ गतु) लूडु पडी ज्वु वाना
 रोगथी अलाध ज्वु (२) भरी ज्वु (३) यूपी
 ज्वु; अथी ज्वु (४) अ० पडवु (५) मुकाम
 करी पाडवो (६) भाडी रडी ज्वु (७)
 [आभ्य] गर्लाधान यधं ज्वु २२ी २२ीने
 = अ० कता - अ० कता, सतत बालु नही
 अथे उथां २२े ? = क्या लय ? री रीते
 अथे ? (उदा० गाण भाडीने क्या .हे ?)
 २२ेवा टेडुं = अ० टकवु, अ० पाडवु (२)
 तजवु, उदा० (३) २२ेवानी परवानगी आपवी.]
 - वावुं अ० क्तिं रडी शकावु (२) येन पडवु
 उदा० इः अथे २२ेवातु नथी
 २२े (२२) पु० [सं अरवट्ट, प्रा अरवट्ट, रवट्ट]
 लुओ रेट [नाभवु, कतल २२वुं
 २२े (२२) सं० क्तिं [लुओ रेटवु] श्रीरी
 २२ुं वि० (२) अ० [‘२२ेवु’ भू० कृ०] नकार-
 वाचक वाक्य पछी, ‘तो लले अ० लले यालतु’,
 ‘लले अ० लले वात अ० टके’, ‘लले अ० न करे’
 अथेवा लवानो उदा० उदा० ना आनो तो
 २२ु न आवि तो रक्षो, - ली ० २२ुं वि०
 भाडी अथे लु
 २२तर न० [गणवु परधी] कमाणी
 २२वुं सं० क्तिं कमाणु [२णी अथीने उत२२ुं
 = भेजवीने जोवु (२) नक्षत्रकसानमा शक्ति
 अरथाथी ज्वी, संसारवहेवारमा धेवाथी ज्वु
 (३) निवृत्तिना वभत आवेवा]
 २णा वि० [‘गणवु’ उपरधी] २णत, कमाणु
 (२) नक्षे थाय तेवु
 २णियात वि० [लुओ २णी] शुगी, असल
 २णियाभाणु वि० [‘२णी’ उपरधी] सुदर
 २णी आ० [५२० हिं. रली (म ललित), प्रा-

कलिय] पुशी, हरभ (२) डोस; डेड ०२।शे
 व्यं वगर तकरारे; सीधी रीते, पुशीथी
 रणो पुं ['रणव' वपरथी] क्माष्टी
 रंके वि० [सं.] मरीभ
 रंभ पुं० [सं. फा] लाव, पीणो वगेरे वरुं के
 तेनी भूषी के प्रवाही (२) [ला] पट, व्यसर
 (३) व्यान ह, भरती, तान (४) केंक; नशो (५)
 भीति, रनेह (६) व्याभर, वट (७) रगभूमि
 (८) रणागण [-व्याववे=ताव, व्यानह के
 मल लभवी, लभवुं - वीधहवे=भरोपर र ग
 लागेयो देभावे। - वीडी जवे= रग जते
 रहेवे, जाणु पडी जवु - वीतरवे=रंग
 वेवाधे जवे; रग जाणो पडी जवे (२)
 घोता रंग नीकणवाथी तेना वपशंथी प्पील
 उपदाने रंग चोदवे। - करवे=रंग लगववे,
 रगवु (२) विलथी यवु (३) जश के प्याति
 भेणववा - व्यडाववे=रगवु; रोगान करवे।
 - जभावे=रंग लभे जेभ करवुं (२)
 सङ्ग करवु - लभवे=मल व्याववी, मल
 व्यावे जेवी क्क्षाये पछोयवु (२) रगनु जेके
 जथामा चोरी जवु - देवे=रग व्यडाववे
 (२) शाभाशी व्यापवी, - नभावे= डोह
 वपर (जेभ के होण्णिभा) रग के केवे (२)
 डोह पदार्थने रगवा भाटे तेने पट देवे,
 तेने रगवे - नी रोग=व्यति व्यानह.
 - पूरवे=व्यनमा रंग करवे (२) व्यति-
 शयोक्ति करवी (३) व्यानह के रसने
 वभेरो करवे - करवे, अहलावे=भूण रग
 न रहेवे (२) (लय के संकडामएने लंघने)
 अहुराने रग वीके पडी जवे - जेसवे=
 रंग लागवे - जभावे=व्यानह जभावे
 - करवे। - भावे लागड(-व)वे=रगवु.
 - भां व्याववुं=उत्कट व्यानहनी स्थितिभां
 व्याववु; तानभां व्याववु. - राभवे=व्याभर
 राभवी, वट सायववे - लागवे=रग व्यडी
 जवे, रंगनेो डाल पडवे के पास जेसवे (२)
 - नी व्यसर थवी (३) - नी लत लागवी
 रंगे रभवुं=व्यानहमा रभवुं, व्यानहकीडा
 करवी] वकाभ न० रगवानुं काम. ०६ वि०

विषयी, कामःसक्त (२) व्यसनी (३) पुं० +
 तरण, भाडा व्यने साहसिक रनपूत
 ०६भातुं न० व्यसनी लोकोने जेकडा थवानी
 जग्या. ०६भ पुं० (प्राय ७०००) भा
 देभाव, रीतलात; याणा ०६भ न० रगवानु
 काम (२) रगवानी पौषी ०६ वि० रगेतु
 (२) सुशोभित (३) श्री० रगनी छटा. वडां
 व्या कपडानी रंगत सारी नथी (४) मल, व्यानह.
 ०६भा श्री० हरभना वीजराणी ताणी
 (-देवी, -लेवी). ०६ श्री० इटकी ०६।२
 वि० [फा] रगवानु, रगित ०६प पुं०
 लुवा रगना लोके प्रयेनेो द्वेप ०६धी वि०
 रंगद्वेषवानु. ०नाशक वि० रग दूर कराने.
 ०५ व्यमी श्री० वसंतप व्यमी ०पाष्टी न०
 इरी पीछुं [- वीडाववां=कसु पो पीवे (२)
 नशाभाळ करवी-(३) मल करवी] ०६भा
 श्री० व्यानहनी रेवारेव ०भाळ श्री० [फा]
 मोलमज (२) मलक्षानी जेके रमत ०भेर गी
 वि० विविध रंगतु. ०६भ पुं० व्यानहमा
 लग पडवे। ०भूमि (-मी) श्री० नेना वपर
 नाटक थाय छे ते वीथी रगा (२) नाटकशाणा
 ०भेह पुं० लुवा वण ना लोके प्रत्ये लेहलाव
 ०भेर व्यं हरभने, उल्लासथी ०भेभ
 पुं० विषयभोग. ०महेल पुं० भोगविलास
 भाटे भाधेवु सुहर मकान (२) महेलनेो मुप्य
 - जेठकेना भड; हीवानभानु ०भंठप पुं०
 उत्सव निमित्ते शाण्णावेलेो भंठप (२) गभूमि
 (३) देवभंदिरनेो पुढेो जेके, यावर ०रस
 पुं० भोगविलास, प्रभरस (२) ककुनेो रग
 ०रसियुं वि० भोगविलास कराने, विलासी
 ०राग पुं० गानतान, मोलमज ०रातुं वि०
 रगीतु ०रप न० घाट, देभाव, सु-हरता.
 ०रेज पुं० [फा.] कपडा रगनार ०रेगान
 न० (प्रायः ७०००) रंग व्यने रोगान (वगेरेनी
 सुशोभितता) ०रेण पुं० व्यति व्यानह (२)
 वि० रंगथी तरभोग - रोगायेतु. ०लेो पुं०
 भरकरे, विद्वेषक, हसावनारे (लवाधे के
 नाटकभा) ०शाळा (-णा) श्री० नाटकशाणा
 (२) रंगवानुं करभातु

२०३८ पुं० [ईं रिक्कूट] लरकरमा नवा लरती यनार
 २०३९, २०४० लुओ '२०'भा
 २०४१ सं० २० ग यडाववो (६पर योपडीने क
 तेमा षोणीने) [२ गी नाभुं = २० ग २० करी
 देवु (२) मार मारी लोही नीगणतु करी देवु]
 २०४२ श्री० ['२०' ६परथी] रगाभली (२)
 रगवानी सक्षर कथा
 २०४३ पु० ['२०' ६परथी] रगवानु काम अने
 कथा ०३३ न० रगवानु काम - टिछु वि०
 रगाट सधधी - टी श्री० रगाट (२) २०३९
 (३) रगवानु कारवानु. - ३० न० रग योगाण-
 वानु ६३ - मणु न०, - मणु श्री० रगवानी
 मन्त्री - रे। पु० [स० म रंगारी] रगरे
 २०४४ वि० ['२०' ६परथी] रगेलु, रगत
 २०४५ वि० [सं रगिन्] रगनु शोपीन (२)
 [समासमा छेडे] रगवाणु ६३० 'अहु२०गी'
 (३) श्री० ऐक लतनी लाल माटी
 २०४६ तिथुं न० सुधारतु रंगीनु योरस भातु
 २०४७ वि० [फा.] रगेलु; रंगित
 २०४८ श्री० [२० + लाज, स२० म रंगीद्वी,
 चंगीमंगी] व्यमनी (२) रंगरसिथु, विलासी
 २०४९ वि० [प्रा रगिल, स२० हिं, म. रंगीला]
 आन'दी, मोल, रसिथुं (२) सुद्ध, भूयस्यत
 २०५० अ० [२० + यग] विना तकरारे,
 हसने मने, पुथीथी
 २०५१ न० लुओ रगाडु
 २०५२ श्री० [२० + योण] नमीन पर रग
 पूरी पाडेली लात के ते पाडवानु ऐक योत्तर
 - यिथुं न० रगोणी पूरवानु साधन (२)
 रमथी पलाणवानु भाभणु (३) ककावटी
 २०५३ वि० [स२० हिं रंच, रचका] रज, जरा,
 योडु (२) तुय, हलक ०क वि० योडु; लजार
 २०५४ श्री० [फा.] ६: भा, भेद, दिलगीरी [- अ० यथी
 = महेनत करवी. - यथी = दिलगीरी यथी]
 २०५५ वि० [स२० रय] रयक, रज (२) श्री०
 [स२० हिं, म] अडूक केशवा माटे तेना
 कान पर भूडो जरा नेटयो दाइ (३) [ला.]
 पदीतो, उश्केरणी. [- ०६० = वडाध यथी.
 - भाध जथी = न उश्केराड, कुस यध

०७. - भूकपी = पदीतो भूकवो (२)
 उश्केरणी करवी]
 २०५६ वि० [सं] पुश करे तेवुं [समासने छेडे]
 ६३० मनोरजक (२) पु० रगनार, रगरे
 (३) न० ६गणो. ०६५ न० - न० पुश
 करु ते (२) रगवु ते (३) वि० मनोरजक
 - नी श्री० मध्याश्रुतिनो ऐक अवातर भेद
 २०५७ अ० ६३० [लुओ २०] रज यथी, ६: भा
 पाभणु (२) सं० ६३० पीडवु, कनडवु (३) [सं.
 रंज] पुश करु (४) रगवु
 २०५८ पु०, श्री० [२० फा. ६परथी] अगाड;
 तुकसान (२) तोक्षन; मस्ती (३) कनडगत,
 सताप, क्लेश. ०६० सं० ६३० रलड करवी;
 रजवु
 २०५९ वि० [सं] रगित (२) प्रसज, आन'दित
 (३) आसक्त, अतुरक्त (४) पु० सगीतमा
 ऐक अल कार
 २०६० वि० [फा] रज पायेलु, ६: अमित, अिल
 २०६१ वि० [सं] वाजियु, विक्षण ०६० पु०
 राडेयो; विधुर (२) पाययो, नामरद; राडेयो
 २०६२ श्री० [सं] राड, रंडी (ऐक गाण). ०६०
 पु० विधवापय ०६० सं० ६३०, ०६० अ०
 ६३० 'राडवु' प्रेरक ने कर्मणि
 २०६३ श्री० [सं रंदा, स२० हिं, म.] नायवा
 गावानो धवो करती श्री (२) वेस्या (३)
 गलकानु राणीतु पनु. ०६० वि० वेस्याना
 छंदा पडेवु; यथियारी ०६० श्री०
 रडीभाजपयु [राल
 २०६४ वि० [सं] (स) प्रसिद्ध दानी यद्रवशी
 २०६५ सं० ६३० ['२०' ६परथी] रंदा मारी
 साक्ष करवु. २०६६ मणु न०, - श्री श्री० रंदा
 केशवानी मन्त्री (२) रंदा केशवानी रीत-सक्षर
 रंदा (-धे।) पु० [फा.], स२० प्रा रम्ह = छेडवुं,
 पातणु करवु; सं रद = कापड, म रंदा, हिं.
 रंदा] लाकडुं छेडी लीसु करवानु ऐक सुतारी
 योत्तर [- देवो, केशवो, भा२वो, लभा-
 ववो = २०६० रीसुं ने लीसु करवु]
 २०६७ श्री० ['२०' ६परथी] रसाधयणु
 - रे। पु० योधयो

रंधामणु न०, -एषी श्री० [‘गधधुं’ उपरधी]
 राधवानी मल्लूरी (२) राधवानी रीत
 रंधावधुं स०किं ‘राधधुं’ प्रेरक रंधाधुं
 अ०किं ‘राधधुं’ कर्मणि (२) [ला.] काम
 सिद्ध यत्र; राधधुं, लाधधुं
 रंधो पु० लुओ रंधो
 रंध न० [सं.] छिद्र, काष्ठ (२) [ला.] दोष
 रंधाणु(-न) न०[सं. रम्]युंभन(२)आलिंगन
 रंधा श्री०[सं.] अेक अ०सरा (२) सुंर श्री
 (३)केण. ०६ण न० केणुं. -मो० वि०श्री०
 [न०] केण जेवा सायणवाणी सुंर (श्री)
 रंधो पुं० हाथावाणुं जेवावतुं (केश जेवु)
 जेवा (य)
 रा पु० [सं राजन्] राल (२) रंध (३) श्री०
 [सं रै] धन; लक्ष्मी(४) [लुओ राव] इरिया
 रा छुडी विलज्जितो (भारवाडी) प्रत्यय. उदा०
 ‘नडियाइरा’, ‘साठोइरा’
 राधइल श्री० [इ] अेक लतनी अंइक
 राध श्री०[प्रा. राजा (सं राजिका), स०हिं,
 म] अेक लतना मसावानां पी (२) [स०
 म. राई (सं. रक्त=ताणुं उपरधी)] लुओ
 रावती (३) [प्रा. राइ (सं राजि)
 (समासमा) जेणी. पञ्जि. उदा० वनराध
 [-अ०पी, -लागपी=राधनी वरावर अ०सर
 धवी (२) गुरसे यत्र; उ०रसु -होपी
 (भग० के माथामा)=गुमान होइं, इडा होवे।
 -भ०रयां प०रवां(आभमा)=इपी न राकां,
 अ०रयां धवी, धीं आवपी -भ०रयां
 लागवां=माहुं लागइं; गुरसे आववे।]
 ०(-य)ती केरी श्री० राध अ०वेली केरी
 ०(-य)तुं न० राध अ०वेला इलीमा इणनी
 वारीक कुंअर नापी अनवेली वानी.
 [-अ०रुं=[ला] धूती नाभधुं (२) पीतानी
 पासे निरयंक सायवी गणधु (वधा० कन्ने।
 -अे अर्थमा वपनाय छे.)] ०भीहुं न०
 न० उतापवा राधभीहुं उतारी अ०भिमा
 नाभवा ते [-उतारुं=न०र उतारवी
 -अ०रुं=(आभमा) धीं प्रावपी]
 राधरोग पु०००० लुओ रोगराध

राहित पुं० [प्रा. राजत्त (सं. राजपुत्र); स०
 म, हिं.] वीर पुरय; अ०इर
 राहित वि० वा०पी: योअ (२) [सु] गात;
 कथागर [पूर्णिमाने अ०इ
 राका श्री० [सं] पूनमनी रात. ०पति पु०
 राकिभ पुं० [अ.] लभनावे।
 राक्षस पुं० [सं.] दानव, दैत्य, असुर (२)
 [ला] राक्षस जेवा लक्षव. जो भाएस ०गण
 पुं० राक्षसना स्वभाववाणा-कृत्तिका, अ०रयेया,
 मधा, चित्रा, विद्याभो, त्रयेया, भूग, धनिष्ठा
 अने राततारा-नक्षत्रोतो समूह ०एषी श्री०
 राक्षसी. -सी वि० राक्षसतुं (२) राक्षसना
 जेवुं, गंलवर: विकराण; कूर (३) श्री० राक्षस
 श्री; राक्षसनी श्री (४) इतरियो हात
 राभ श्री० [प्रा. रक्खा(सं रक्षा), स० हिं,
 म] राभेडी(२) [‘राभधुं’ परधी, स० म] रभात
 (३) राभधु ते [-आपी=नत्र यतुं; तायेइर
 यतुं. -आणपी=लेगी यधं जेवुं(२) देवाजिया
 यतुं (३) जीभ भागवी (४) पायभाल यत्र.
 -आणावपी=पैसाठका धूती जेवा; निर्धन
 करुं(२) देवाणुं कदायतुं. -धूण=नकायुं अेव
 जे कांठ ते. -धूण यधं जेवुं=नकायुं यधं
 जेवु -माथे धालपी=माथामां राभ लरवी
 (२) इध के निघ काममा आगेवानी क०वी.]
 राभडी श्री० [सं रक्षा, स० हिं, म. राखी]
 अनिष्टधी अ०यवा काडे आधवामां आवतो
 दोशे (अणेवने दिवसे) (२) गर्भिणीने पायये
 के सातमे महिने नएइ जावे छे ते दोशे
 राभलुहार(-रुं) वि० [‘राभधुं’ उपरधी]
 राभनाके, नक्षल करनाके
 राभपत श्री० [राभधु + पत] हाईनी जपी
 आवध सायवनी ते, रभपत
 राभरभावट श्री० [राभधु + रभावट] पक्षपात;
 रभावट (२) अ०न्यो-न्य भइ करवानो अ०यहार
 राभधुं स०किं [प्रा रक्खा(सं रक्ष), स० म
 रावणे, हिं. रागना] रक्षु, पाणुं, अ०यवतुं;
 संभाणव (जेव वयन मो. मान) (२)
 सधरु(३)सेवतुं. पे. वतुं(उमेद, चित्रा, आशा)
 (४) धारतुं कन्नुं, अतावतु (इया, भइअानी

लाव, नेर) (५) अगअर रहे तेम करवु, तेवी
 शीवट पतावणी (अं'कुश, काभू, दाभ, ध्यान,
 दोकसाई, पग, कभले, हक) (६) होवा देव,
 रहेवा देव (डिहा० कायम राभवु, अहाल राभवु
 छू राभवी, दीक्षु राभवु) (७) स्वीकारवु, लेवु
 (डिहा० गीरो राभवु, नमे राभवु) (८) स धरकुं
 (९) भरीहकुं, कभले लेवु (१०) उपयोग भाटे
 पसे रहे अेम करवु (११) आडा स अं'ध
 भाटे पोतानु करवु (पर स्त्री के पर पुरुषने)
 (१२) अन्य क्रियापदना (भूतकाणना) इप
 साथे सातत्यने अं'धे पतावे (डिहा० जादी
 राभवु; लप्ये राभवु) (१३) [सं राख् =
 अटकाववु ?] पडवुं भूकुं, छोडवुं (१४)
 छिलु राभवुं, अटकाववु (१५) नवा न
 देव, नेमनुं तेम रहे अेम करवु. [राभ
 राभ = हवे रहेवा दे (लेयु तार काम
 शक्ति, उहापण धं अे अर्थमा) राभी
 लेकुं = अमतारा भातर राभवुं राभी भूकुं
 = सधरी भूकुं (२) आडी राभवु. राभी रहेकुं
 = कभले राभी भूकुं (२) लणवी रहेकुं,
 याहु राभ्या करवुं राभी लेकुं = भरीही लेवु
 (२) रोडी वेवु]

राजेली वि० स्त्री० (२) स्त्री० ['राभवु' उपरधी
 सर० दे रक्खणिजा] रभात, आडा वहेवार
 भाटे राजेली स्त्री. - लो। वि० पु० (२) पु०
 आडा वहेवार भाटे राजेली पुरुष

राजेली स्त्री०, - डो। पुं० [सरठे म राखडी,
 राखुडी, राखौडी, लुओ राभ] लरभ - डिथुं
 वि० राजेलीना रंगनुं

राज पु० [सं.] मोड, भमता, आसक्ति (२) गमे,
 मेण; भनती (३) कोध, गुस्से (४) लाल गग
 (५) मनोरजन थांय तेवी गावानी रीत
 सगीनमा सुप्य छ गणाय छे (लुओ अटराग)
 (६) अवाज, सू. [- आववे = भनवु; मेण
 भणवे - डाढवे = गावु, मोटेथी गावु. (२)
 मोटेथी के लाषा वपत सुधी रडवु [कटाक्षमा]
 ० आवे = ठीक जोडवाड, मेण यवे - गावे।
 = सगीतना राग सुनय गगावु (२) - ना
 कहा मुजय आलवु, - नी वात प्रभाएवी

- धू'टवे = राग अेसाडवा अवाजने ल पाववे
 (२) अेकनो अेक राग सुरनी लुही लुही
 नभावटथी गावे (३) अेक राग वारंवार गावे
 (पाटे कग्वा भाटे) - थवे = मेण यवे,
 स प यवे - तुं धर = रागना सुग - लाववे
 = मेण करवे के करववे (२) जेग भवराववे।
 रागे पडवुं = अराअर आलु धवु, सराडे
 यडवु (२) ठेकावे पडवु; कामधं घे लागु यधं
 नकुं] ० कविता श्री० लुओ गीतकविता
 ० डो। पुं० लाभो साड (गावानी के रडवानी)
 [- अे'यवे, ताखुवे = मोटेथी गावु (२)
 भे'कडो ताखुवे] ० (- गि) ष्ठी स्त्री० रागनी
 स्त्री (दरेक रागनी छ मनाय छे). ० डारी
 स्त्री० रागयुक्त होवुं ते, गेयता ० भय,
 - भात्मक वि० [+ आत्मको] रागवाणु.
 - त्रिष्ठी स्त्री० लुओ रागणी - गी वि०
 रगेलु (२) लाल (३) ससारसुभमा आसक्ति-
 वाणुं (४) प्रेमी, अनुरक्त (५) कोधी. - गो'टवुं
 अं'डि० रागडो ताष्या करवे (२) इरी इरी
 गाया करवु - गो'टो। पु० गगडो

राधव पु० [सं] न्धुनो वराज (२) (सं) राम
 राधु पुं० [म रावू-वो] पोपट (काठवे कुथो
 होय तेवो)

राधो वि० पु० दावारगो

राच न० ['रयवु' उपरधी ? सर० हिं राछ]
 ओलर (२) राचरथीलु (३) वासण (४) पु०
 साणमा नेना वती ताछो छि. योनीयो याय
 छेते, डारीथी गूथेथी भनावट ० रथीलु
 न० ['रयवु' उपरधी] धरने सरसामान
 राचवुं अं० डि० [दि रच्च, सं रच्च, सर० हिं.
 राचता] गछ यवु (२) शो'लवु

राज अं० [लुओ राखु, राखो] ओलवाध
 लय तेम [- करवे (हीवे) = ओलवी
 नाभवे - थवे (हीवे) ओलवाध नवे]

राज पुं० [फा] नेड, न्हय

राज पु० राज (२) न० नान्य (३) [सं]
 सभासमा पूर्वपवुं सकृत इप. [- आ'वकुं
 = गलनी पेठे ओठा ओठा आवावुं मणवु;
 कामकाजभाधी इरगत भणवी (२) कुल सत्ता

मणवी. -उरखुं=राम तरीके सत्ता यथावची
 (२) रामना जेवा अमल यथावचो, नियमन
 करतु, शासन करतु -याखणुं=अमल यथावचो,
 सत्ता यथावची -अखणुं=रामय शरि धरुं;
 अमल शरि धरुं] उकहेवके न० रामयने
 तथा ईश्वरी केप, आसमानि सुघातानी.
 उकन्या श्री० रामकुवरी. उकर्ता पु० रामय
 करनार, राम. उकवि पु० रामनो मानीतो
 अने आश्रित कवि. उकाश पु० रामयने
 लगतु कामकाज (२) रामनीति उकारणु न०
 रामवहीवट; 'पोलिटिक्स' उकारणु वि०
 रामकारणने लगतु (२) पुं० रामकारणमा लाग
 लेनार ग्राहस उकारणार पु० रामकाज.
 उकारणारी पुं० प्रधान, पणर (२) सुत्सही.
 उकीय वि० राम के रामय संभंधी उकीय
 केही पु० रामद्रोहने कारणु केवमा पूरवामा
 आवेलो रामकारणु पुत्रुष उकुमार पु०
 रामनो दीकरो. उकुमारी श्री० रामनी दीकरी.
 उकुल(-ण) न० रामनु कुटुम उकुंवर पु०
 रामकुमार. उकुंवरी श्री० रामकुमारी उकेही
 पु० लुओ रामकीय केही (२) राम के रामना
 जेवा विधिधी पूरवामा आवेलो केही. -कान्ति
 श्री० रामसत्तानी उधलपाधल-इरमइली
 उमठ पु० रामना महेलनी आसपासना
 किल्लो उमरे पुं० अक लतना ग्राहण
 उगाही श्री० रामनु सिहासन. उयुके पु०
 रामनो गोर उयुह न० श्रेष्ठमा श्रेष्ठ गुह
 (२) रामयनी गुप्त पात. उगार पुं० लुओ
 रामगुर (२) रामगर उचिहून न० मुभट,
 छत्र, आभर, इउ वगेरे रामनां चिहून (२)
 लविष्यमां राम धरो अेषु सूयवता कटलाक
 सामुद्रिक चिहून (३) रामना सिक्कानी छाप
 उतिलक न० रामयालिषेक वभते रामने
 करवामा आवतु छीतु. उतेज न० रामनु तेज
 -प्रलाव-अर्थ. उरय न० रामपणुं.
 उहरणार पु० रामने रहेवानु अने हरणार
 लरवानु मोहुं मकान उहरणारी वि० राम
 के रामय संभंधी. उहंड पुं० रामनो इड;
 अक रामचिहून (२) रामये करेही शिक्षा(३)

रामनी सत्ता. उदूत पुं० रामनो अेलयी.
 उद्रोह पुं० राम के रामयने द्रोह. उद्रोही
 वि० (२) पु० रामद्रोह करनार उद्वार न०
 रामना महेलनी हरवाले (२) रामहरणार.
 उद्वारी वि० राम के रामय संभंधी; रामकीय.
 उधर्म पुं० रामनो धर्म उधानी श्री०
 राम रहेतो होय ते मुष्य शहेर; पाटनगर.
 उन पुं० राम (संभोधन) (२) [प] राम.
 उनगर न० रामवानी, मुष्य शहेर अनिष्ठा
 श्री० राम के रामय प्रत्ये निष्ठा अनिति
 श्री० रामशासननी नीति के विद्या. अनैतिक
 वि० रामनीतिने लगतु अन्य पु० क्षत्रिय;
 रामकुटु वनो माणस अन्या श्री० क्षत्रियाणु;
 रामकुटु अनी श्री. उपयुं न० रामनु रक्षण.
 उपद न० रामनी पदवी. उ(-न्य)प्रकरणु
 न० रामकारणु उ(-न्य)प्रकरणु वि०
 रामप्रकरणने लगतु, रामकारणु. उपाट न०
 रामगाही उयुत्र पुं० रामकुमार उयुत्री
 श्री० रामकुमारी उयुत्रुष पुं० रामनो नाकर
 के अमलहार उ(-न्य)अधारणु न० रामयनु
 आधारणु उधीज वि० रामना वशामनमेहुं
 (२) न० तेवु माणस उभक्त वि० (२) पुं०
 रामनो लक्त. उभक्ति श्री० राम प्रत्येनी
 लक्ति उभवन न० रामनो महेल उभंडार
 पु० राम के रामयने अलनो-लंडार. उभाज
 पु० राम के तालुकदार अेदत पासेधी लेवानो
 अेतीनी उीपणनो साम. उभोग पु० वैष्णव
 मंदिरमा अेपारनो अेक भोग तथा दर्शन.
 उभडेल, पु० रामनो महेल उभंडण न०
 रामअोनो समुदाय (२) रामना अेभीर
 उभरवो-कारणारीओ वगेरेनो समुदाय
 (३) काथ रामयनी आसपास आवेला रामय.
 उभंत्री पु० रामनो मत्री उभंदिर न०
 राममहेल उभाज पुं० धारी ररतो (२)
 सार्वजनिक ररतो. उभाता श्री० रामनी
 मा. उभान्य वि० रामये मानेहु, प्रतिष्ठित
 (२) रामयअधारणुधी मान्य; 'कान्ति-
 टयुशनल' उभाज पुं० धारी ररतो.
 उमुद्रा श्री० रामनी महेर. उमेध पु०

राजना वध. ०यक्षमा पुं० राजरोग, क्षय.
 ०यैत्र पु० पतञ्जलिये वर्षवेद्यो अष्टागयोग
 (२) राज याध तेवो श्रद्धेनो योग (०य-
 कृष्णमा). ०रक्षक पुं० राजनी सगीर
 अवरथाभा तेना तरुधी राज यथावनार
 अघिकारी; 'रीजन्ट'. ०रद स्त्री० राजनी रद.
 ०रत्न पुं० राज्याना रत्न जेगो पुरुष-अेक
 कलकाय ०रभत स्त्री० राजकारणी दाव-
 पेय, युक्तिप्रयुक्ति ०राजेश्वर पु० (स)
 राज्येनो राज; महाराजधिराज. ०राष्ट्री
 स्त्री० राजनी स्त्री, पदराष्ट्री. ०रीत(-ति)
 स्त्री० राजना इरथारनी रीतलात ०रेभ
 स्त्री० राजना हायपगो उपरनी रेभा;
 गजचिह्न. ०रोग पु० क्षय. ०रि पुं०
 क्षत्रिय वर्गनो ऋषि (२) ऋषिना जेवा
 आथारवागो राज ०रक्षधु न० राजचिह्न.
 ०रक्ष्मी स्त्री० राजनी समृद्धि ०रेभ
 पुं० राजनो लेभ-ह देरो-आज्ञापत्र. ०रट
 स्त्री० राजपथानी वट-टेक (२) राजइरथारी
 रीतलात. ०रट्टं न० ०रुओ राजवट (२)
 राजतुं कामकाज-राजपथ. ०रथु स्त्री०
 राष्ट्री (२) राष्ट्री जेवी लायशाणी स्त्री. ०रथुं
 न० राज भासेना इरथारी हलूरिया वगेरे,
 गजनी कचेरी ०रथु पुं० राजतुं कुण ०वरी
 वि० गजव शतुं, आनदान ०विधा स्त्री०
 राजनीति (२) सर्व विद्याओमा उत्तम विद्या.
 ०वी पुं० [सं. राजत्व परधी ?] राज (२)
 राज जेवा लायशाणी भाणस (३) वि०
 राजने फाजे तेवुं, राजसी ०वैद(-ध) पुं०
 राजनो वैध. ०वैभव पुं० राजनो वैभव.
 ०शासन न० राजनी आज्ञा(२)राज्य यथावतुं
 ते (३) राज मारहुते यालतो राजवहीवट;
 'मोनडी'. ०शाही स्त्री० राजनी मरुथ प्रभाजे
 यालतु राज्य ०सत्ता स्त्री० राजनी सत्ता
 (२) राज्य यथावनार सत्ता. ०सत्ताके वि०
 जेमा राजनी सत्ता यालती होय ते ०सभा
 स्त्री० राजनी सभा (२) राज्येनो इरथार
 (३) भास वर्गना लोकाना प्रतिनिधियोनी
 धागसभा; 'काउन्सिल ओके रेट'. ०सी

वि० [सर० हिं.] राजने योग्य उदा० राजसी
 ठाठ (२) लुओ राजस. ०सूय पुं० सर्वोपरि
 राज वडे पोताना राज्यालिषेक वभते करतो
 अेक यज्ञ. ०स्थान न० देशीराज्य (२) [स]
 ०रपूताना ०स्थानी वि० राजस्थानतु (२)
 स्त्री० राजस्थाननी भाषा ०हृत्था स्त्री० राजनो
 वध के तेधी लागतु पाप. ०हृत्त पुं० ब्राह्म
 याय अने पगवागो अेक मतनो हृत्त
 राजभरी स्त्री० [स राजगिरी ?] कुंणी
 राजभरी पु० [म राजगीरा (सं राजगिरी ?)]
 अेक मततुं इराणतु अनाज
 राजत न० [स] इपु
 राजन न० [सर० इ रेझीन] अेक जाडवाधी
 नीकणतो रस, जेरले (२) [सं.] राज
 राजमान, ०राजेशरी वि० [राजमान्य,
 राजश्री ? के राजमान (विराजमान), राजश्री ?
 सर० म. राजमान्य, राजश्री] (संक्षेपमा
 रा रा) जे पुरुषने कागण लभातो होय तेने
 उदेशीने वपरातु विशेष
 राजतुं अ०किं [सं. राज] प्रकाशतु; शीलतुं
 राजस(-सी) वि० [सं.] रनेयुष्वाणुं के तेने
 लगतु (२) लुओ राजमा
 राज अ० [लुओ 'राज' अ०] ओलवाध लय
 तेम. [-करवे (दीवा)=ओलवी नाभवे.]
 राज पुं० [सं.] राज्य करनार आइमी (२)
 राजनी सजातु पतु (गद्यभाषा) (३) भोगो ने
 उदार स्वभावनो भाणस [-करणेनो वभत=
 पुं० परादियु -करवे=राजना पद उपर
 तथापतु -भोज=भोज नामनो राज(२)[ला]
 उदार ने दानेशरी भाणस. -भाणस=राजना
 जेवा वैभव अने आथारवागो भाणस (२)
 भोगो-दोला दिलनो भाणस (३) जेने विद्यास
 न रभाय तेवा निरुधमी वा काम न करे जेवा
 भाणस -दोला (पुं० ०५०००) यधी सत्ता
 पोताने हाथ धरावनार भाणस (२) उदार अने
 दोला दिलनो भाणस (३) जेने काम करवानी
 नरु नधी अने जे अमे तेम भय करी शके
 छे, तेवा भाणस] ०शा स्त्री० [+ आज्ञा]
 राजनो हुकम ०धिराज पुं० [अधिराज]

रालयोनि रात्रः महाशाल
 रात्रि(-ल) स्त्री० [स] क्षारः श्याणः पङ्क्ति
 रात्रित वि० [सं.] यकञ्कतुं, शालतु
 रात्रियो पुं० रात्र (प.) (२) भरखाने' छिद्रेयी
 कृती वभते गावानु गीतः भरसियो
 राश स्त्री० [सं.] लुओ रात्रि
 राश वि० [अ] पुरा (२) सभत. [-करुं= (नेट
 के धनाम या धन्वित आपीने) पुरा करुं.]
 ०पुशी स्त्री० कुराणता; सद्धिसलाभती (२)
 रवेरुषा, होंस ०नाभुं न० नोकरीभाथी
 छूटा यवानी अथवा दावा वगेरेमा होई पण
 आभतभाथी छठी नवानी राशपुशी इशावतुं
 लभाण (-भापयुं). ०पे पुं० राशपयुं;
 पुशी. ०रलभं (-व) ही स्त्री० पूरेपूरी
 राशपुशी (हरतावेनभा) ०रभ वि० भूय राश
 राशव न० [सं.] कभण ०लोयन वि० कभण
 लेवी आभोवाणुं
 राशेश्वर, राशे'द्र पुं० [सं.] रात्रधिराल
 रात्रय न० [सं.] रात्रनी छडूमतने अदेश (२)
 सत्ता; यलण ०कती (-ती) पुं० रात्रय
 करनार; रात्र. ०कर्त्री वि० स्त्री० रात्रय
 करनारी; राशुी. ०कौशला (-लय) न०
 रात्रय यलाववानी कुराणता ०कंति स्त्री०
 रात्रय के रात्रसत्तानी छियलपायल. ०तंत्र
 न० रात्रयतु तंत्र. ०तंत्री पुं० रात्रयतंत्र
 यलावनार. ०धुरा स्त्री० रात्रयनी नवाभ-
 हारी ०नीति स्त्री० रात्रय यलाववानी
 विधा; इडनीति. ०प्रकरण न० रात्रकारण.
 ०प्रकरणी वि० रात्रयप्रकरण संभधी.
 ०पंधारण न० रात्रतंत्रतु पंधारण - ते
 यलाववानां धाराधारण के तेने कायहो. ०अष्ट
 वि० रात्रगाठी छपरधी छहाडी भूकेतु. ०लक्ष्मी
 स्त्री० रात्रनी शोला-वैभव-अर्थ (२)
 विनयनी धीर्ति-गौरव ०यवस्था स्त्री०
 लुओ रात्रयधारण (२) रात्रहारहार
 ०यवहार पुं० रात्रयतु कामकार. ०शास्त्र
 न० रात्रय संभधी शास्त्र, 'पेसिटिकस'. ०सभा
 स्त्री० लुओ रात्रसला. ०श्री वि० रात्रलक्ष्मी-
 वाणुं; रात्रनालेवा वैभववाणु. -न्याधिकार

पुं० [+ अधिकार] रात्रय परने अधिकार.
 -न्याधिकार पुं० [+ अधिकार] रात्रभाठी
 छपर येसाडुं ते के तेने विधि -न्यादे' छुषु
 न० [+ आरोहण] रात्रय छपर येसुं ते.
 -न्यासन न० [+ आसन] रात्रगाठी
 राश्री स्त्री० [सं.] राश्री
 राठोड पुं० [प्रा. रठुड (स. राष्ट्रकूट); सर०
 हिं. राठौर] रजपूतानी अेक लतने आइभी
 राड (६) स्त्री० [प्रा. राडि (सं राटि); हिं राठ,
 म] यीस, भूम (२) कत्रियो (३) इरियाड (४)
 [प्रा रड (सं रट्)] आसक्ति, रठ. [-छिडवी =
 भूम के इरियाड थवी -करवी = इरियाड
 करवी (२) कत्रियो करवी (३) छठ करवी.
 -नाभवी, पाडवी = यीस पाडवी (२)
 इरियाड करवी -लागवी = लगनी लागवी]
 राडाडडी स्त्री० अेक वनस्पति
 राडु' न० [सर० हिं. राठी] लुवार, आनरी के
 सरकटेने साठो (२) तीर (३) पक (४)
 कडियातु अेक अोलर
 राडो पु० [लुओ आडु] लुवारआनरीने साठो
 राड स्त्री० शेरकीनां सूका पान (सु)
 राशु (ए.) स्त्री० (य) रायणतु आड ०भाणा
 स्त्री० रायण भाणा
 राश्री स्त्री० [प्रा (सं. राश्री)] रात्रनी स्त्री
 (२) राश्रीनी संज्ञानुं गलक्षनुं पानुं.
 [राश्रीने साणो = अघेर करलारमा लुडो
 सत्तासं'ध अतावी इमात्र करनार भाणस.]
 ०लघु स्त्री० ['लघु'] -नभडुं छपरशी
 राश्रीनी छिकरी ०लघु' न० राश्रीनु छेकके.
 ०लघो पुं० राश्रीने छिकरे ०वास पुं०
 लुओ राणवास [सलाड; स य
 राश्रीय स्त्री० [लुओ राश्री] राशपुशी (२)
 राशु' वि० [सं निर्वाण] लुअयेलु (दीवा भा.टे).
 [(दीवा) राशु' करवे = दीवा अोलववे]
 ०धय वि० साव राशु' तदन अंधार
 राशु पुं० [प्रा राण, राणय (सं राजन्, राजक)]
 रजपूत रात्र (२) [ला] गोला (३) अेक अटक
 रात पुं० [दि. रत्तीळ] इलस; वाण (२) वाण इतु
 मानवायक संभोधन)

રાત(ત,)ત્રીંજીઓ રાત્રિ [-આપણા બાપની
 છે = રાતનો વખત આપણા હાથમાં છે.
 (તે વખતે કામ પૂરું કરીશું) -કાઠવી =
 રાતનો સમય પસાર કરવો. -થવી = જીઓ
 રાત પડવી. -હહાહાની ખબર ન હોવી =
 સ સારવહેવારની સમજ ન હોવી-ભાન ન
 હોવું -નો રાબા=ચોર (૨) ધુવડ(૩) દિવસે
 સર્ધ રાતે કામ જગતાર માણસ. -નો પહોર
 = રાત્રિનો સમય, -માથે લેવી = રાતના
 ભગીને કામ કરવું, ઉભાગરો કરવો -પડવી =
 રાતનો સમય શરૂ થવો] ઠહહાહો, ઠદિવસ
 અં રાત્રે ને દિવસે, હ મેશા ંપાળી ત્રીં
 રાતની પાળી;રાતે પણ કામ ચાહકું તે ંરાબ
 પું ધુવડ ંરેઠા અં [રાત + રેઠું] રાતે
 વહેલામોઠા ંલડી ત્રીં રાત(લાલિયવાચક).
 ંવરત અં [+ 'વગતવુ'-હોવુ] રાતે ગમે તે
 વખતે. ંવાસો પું રાતે કયાક સુકામ કરવો
 કે ખેતરમા ચોષી મટે રહેવું તે

રાતઠ ત્રીં ['રાતુ' ઉપરથી] લાલાશ(ર)[સરં
 મ. રાતઠી] રાતડિયો (૩) ગાજર (૪) નં
 સુવાળી, ખડખડિયા. -હિયું નં ગાજર
 (૨) એક જાતનો તાવ, 'સ્કારલેટ ડીવર' (૩)
 અનાજના છોડનો એક રોગ, 'રકિટગ.'
 -હિયો પું રાતી સુવાર, રાતઠ

રાતઠું નં એક ઘાસ
 રાતખ ત્રીં [અ., સરંમ રતવા, હિં. રાતિવ]
 રોજ નિયમિત પૂર પાડવાતું કે લેવાતુ સીધું
 (૨) જીઓ રાતમ

રાતમ ત્રીં [જીઓ રાતખ] (સુ) વિદ્યાર્થીને
 ઘર માટે અપાતુ લેસન

રાતપું સં કિં ['રાત' પરથી? અથવા સરં
 હિં રાતના, મ રાતળે(સં રત, રત્તઉપરથી)]
 સાથે રાતવાસો રહેવું (ત્રી પુસ્થ)

રાતું વિં [પ્રા. રત્ત(સં. રક્ત), હિં. રાતા, મ
 રાત-ત્તા] લાલ રંગતુ (૨) આસક્ત, રત
 (સમાસને છેડે. ઉઠાં રગરાતુ). [રાતી
 રાયણ જેવું = મળખૂતને તંદુસ્ત] ંચટક,
 ંચોળ [સ ચોલ] વિં ખૂબ રાત ંપીણું
 વિં (લા) ઉશ્કેરાયેલું, આકણું; ંછેડાયેલું.

ંમાતું વિં [સં મત્ત] હૃષ્ટપુષ્ટ ને આનંદતુ
 રાતોહિયું નં જીઓ રાતહિયુ (૨), (૩)
 રાતોરાત અં ['ગત' ઉપરથી, સરં મ] રાત્રે
 ને રાત્રે, રતોવર્ધ

રાત્રિ(-ત્રી) ત્રીં [સં] સૂર્ય આયમે ને ઊગે
 તેની વચ્ચેનો સમય, રાત ંચર્યા ત્રીં ગ્ને
 ફરકુ તે (૨) રાતે કરવાની ક્રિયા. ંશાલા
 (-ળા) ત્રીં રાતે કામ કરની નિશાળ
 (ધંધાદારી મોટા માટે)

રાત્રે અં રાતે, ગત્રિએ
 રાધા(-ધિકા) ત્રીં [સ] (સ) એક ગોપકન્યા
 (શ્રીકૃષ્ણની પરમ અનુરાગિણી). ંકાંત,
 ંવલલભ પું (સ) શ્રીકૃષ્ણ. ંમાઠું વિં
 રાવા જેવું ગાઠું; પ્રેમવિહ્વળ, વેવલુ; પ્રેમાળ
 રાધેય પું [સં] (સ) કર્ણ (ધૃતરાષ્ટ્રના સારથિ
 અધિરથની પત્ની ગંધા દ્વારા પાલિત)

રાન ત્રીં [ફા] જખ
 રાન નં [પ્રા. રળ્ણ (સં વરળ્ણ)] જગલ (૨)
 ઉભલ ં પ્રેશ [-રાન ને પાન પાન
 થઈ જવું = પાયમાલ ને હેરાન થઈ જવું;
 ખરાબખરત થઈ જવું] ંડી(-વી,-વું) વિં
 જંમલી (૨) અસલ્ય (૩) ગમાર (૪) વનેર.
 -ની વિં [સરં મ. રાન્યા] જંમલી -ની
 પરજ ત્રીં [+ સ પ્રજા] રાન પ્રેશમા
 વસતી આહિવાસી જત

રાપતો પું + [જીઓ રાખેતો] રિવાજ
 રાફ, ંઠો પું [વિ. રળ્ફ] સાપ કે ઈંદરતું દર (૨)
 ક્રીકી, ઊધઈ વગેરેતુ ઉપર પોથી માટીના
 ઠગલાવાણું દર. [રાફેઠો ફાટવો = ઘણી
 મોટી સખ્યામા ખહાર આવવું.]

રાખ ત્રીં [વિ રવા, સરં હિં] ભરકક, કાજ,
 ઘેસ (૨) ઉકાળીને જડો રાખ જેવો કરતો
 શેરડીનો રસ ંહ ત્રીં રાખ જેવો કાદવ (૨)
 વિં [સરં રાખો] જડી ખુદ્ધિત, ગમાર.
 ંહિયુ વિં રાખ જેવું, ઠીલુ ંડી ત્રીં રાખ.
 ંડું નં રાખ (૨) વિં ગખડિયું

રાખેતો પું [અ. રાવિતહ] ધારો, રિવાજ
 રાણું વિં [સં. રાસમ પરથી, સરં મ રાવલ,
 રામલ] ગામહિયુ; અણવડ

राम पुं० [सं.] (सं.) इशरथ रामना पुत्र,
 विष्णुने अेक अवतार (२) परशुराम (३)
 अणराम (४) परमेश्वरनु अेक नाम (५)
 [सर० म. राम=तस्थ; अण] अण; इम;
 होरा (६) व० कृ० ने अते लागता 'ते क्रिया
 करवानी ठेववाणु - भरत माणस' अेवो
 अर्थ सूचवे छे उदा० लभताराम (७)
 [सर० म. राम=इपियो; सीता=अधेदी]
 आनो (व्याज) (८) 'ते वर्गमां मोट्ट' अे
 अर्थ अताववा नामनी पहेंवां मुकाय छे
 उदा० रामकुंडाणुं धं [-डीकीनवा=इरथ
 तरव, सारणु के हि मत जाता रहेवा
 -कृष्णना वारातुं=धणुं प्रथीन
 -लणुं=लगवान लणु (कई अणर नथी
 अेवा लावमा). -नाम नथो=जानामाना
 अेसी रहे, अेठा अेठा यूपयाप लेया करे.
 -नामनी आपनी=भरतोल मार भारवे.
 -तुं नाम टो=लगवानतु लजन करे; कई
 सारं काम करे (२) अुअो राम राम करे
 -तुं आणु=अुअो रामआणु -तुं रानु=
 अुअो रामरानु. -तुं रामायणु=नहीं
 सरथी वाततुं मोट्ट धीनणु; वाततुं वतेसर.
 -आणुवा=भरी अणु. -आणु धतुं=भरी
 अणु (२) पडी लागतु -आणु आणु राम!
 =मडदने रभराने लई अती वधते आणुतो
 आणु (२) [आ] यई रणु। सत्यानाशनी पाटी।
 -रानी अणु=भरी अणु (२) लागीने युरेयुरा
 यई अणु (३) पायमाल यणु (४) टाटुं पडी अणु;
 सरवडीन यई अणु (५) [पालनपुर-धर तरक]
 हीधी अणु -राम! =अे अे, नभरकारने
 अेक आणु (मेणप के विहाय वधतने
 पुरुषोमा) (-करवा) (२) [आ] छेला
 प्रणाम -राम करे=अे वात अणु दे;
 हवे कई वणवानुं नथी -रेटोला धवे।
 =आणी अणु, युरा यई अणु (२) [कनकवाने]
 पेय धवे। -लक्ष्मणुनी जेठ=रामलक्ष्मणुना
 अेवी सरअेसरअानी के अरसपरस हंत-
 प्रीतिवाणानी जेडी -शरणु धतुं=भरी
 अणु. -शरणु पहेंआणुं=भारी नाअणुं.

अरे राम!, हे राम! =अररे; हे लगवान।]
 ०कडी(-णी) अी० अेक रागणु। ०कहाणु
 अी० वीतककथा; इ-अनी कहाणु। [-थपी
 =आइत आवनी; वीततुं.] ०अी अी० [हिं]
 आथी; साधुनी आथडी. ०कुंडाणुं न०
 मोट्टुं कुंडाणु. ०गलोले। पुं० हृष्टपुष्ट
 चिंता वगरने माणस ०गांडियुं वि० दंगधडा
 विनातु, गांडियुं. ०गोटीले। पु० मोटो हडे।
 [-करवे=गोण हडाने आकारे आधतुं.]
 ०गोवाणुथो पुं० नागो नागो इरते नाने
 छोकरे ०अकर, ०अक न० मोट्टुं कुंडाणुं
 (२) मोटो रेटोले. ०अद्र पु० (सं)
 इशरथना पुत्र राम ०ठांडियुं न० आणी
 वृथी लूनी वस्तु ०डोणी अी० ठांडी.
 ०ठाल पु० मोट्टुं नगर ०तुलसी
 अी० (कृष्ण=कणीथी अुडी अेवी) अेक
 तुलसी. ०हवारो पुं० [सं. द्वार] रामतुं
 महर (२) धर्मशाणा ०हास पुं० (सं)
 भडाराअुना सुप्रसिद्ध सत. ०हासी वि०
 रामहासना संप्रहायतुं. ०हासियुं वि० गरीअ;
 कगाल, डीन; इ:अी. ०हुवाध अी० रामनी
 आणु ०हुत पुं० वानर (२) [सं] हतुमान.
 ०धून अी० रामनामनी धून-अेरथी अणु के
 लडे ०नवरी अी० अेत्र सुहनोम, रामअंद्रणुने
 अ-मदिवस ०नाम न० रामतु-प्रअुतु नाम.
 ०नामियुं न० रामनामवाणु गणानु अेक
 धरेणुं ०नामी जेना अिपर रामनाम
 आणु होय तेवी पिछोडी ०नोम (नो)
 अी० [न सं नवमी] अुअो रामनवमी.
 ०पगलुं न० रामनां पगलावाणु मीनाकारी
 धरेणुं. ०पात्र(-तर) न० अणु, शिकर.
 ०णु न० अेक अणु ०आणु न० कडी
 निअणु न अणु तेतुं रामतु आणु (२) वि०
 निअणु न नीवडे तेवु, अमोष. ०अरेअे।
 पु० रामने अरेअे, धंशरधार ०रस
 पु० भीटुं (२) रामनी लछिनो रस ०राअ-
 (-अणु) न० रामअंद्रणुतु सणु (२) तेना अेकुं
 अ्यायथी यलावातु सुअी रानु. ०राभियुं
 वि० (का.) 'राम राम' नभरकार ०रेटी

શ્રીં રાધેલાં અખની લિક્ષા (૨) માલપૂઓ.
 ૦લીલા શ્રીં રામની કથાનું લવાઈ જેવું નાટક
 રામમંજા શ્રીં એક પક્ષી
 રામજળી(-ની) શ્રીં [હિં, સં રામા +
 જની] નાયનારી, અલિક્ષા
 રામમી પુંં એક રાગ
 રામજી શ્રીં [‘રામાચલ’ ઉપરથી] પીડા, આપણ.
 [-થવી = પીડા થવી; આપણ આપવી -વેરી
 નાખવી = તુકસાન કરવું, અતિશય દુઃખ
 પમાડવું.]
 રામજીવીયા(-વડો) પુંં [જીઓ લામજીવીયા]
 વરઘોડામાં વરની મા મંગળનો દીવાલે છે તે
 રામજીજીઝારું નં જીઓ રમજીજીઝાર
 રામા શ્રીં [સં.] શ્રી (૨) સુહર શ્રી
 રામાનંદ પુંં [સં.] (સં.) રામાવત સ પ્રદાયના
 સ્થાપક, પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય (વિ સં.
 ૧૩૫૬-૧૪૬૭).-દી વિં રામાનંદનું અનુયાયી
 રામાનુજ, -ભચાર્ય પુંં [સં.] (સં.) વિશિષ્ટ-
 કૈના પ્રવર્તક પ્રસિદ્ધ વૈષ્ણવ આચાર્ય
 (વિ. સ. ૧૦૭૩-૧૧૬૪).-છ વિં એમના
 સંપ્રદાયનું, -ને લગતુ
 રામાચલુ નં [સં.] રામની જીવનકથા (૨) [લા]
 વીતકકથા (૩) લાખી વાત; ટાચલુ (૪) શ્રીં
 મુસ્કેલ કામ; રામજ [-ઉકેલવું = વાત
 વધારીને કહેવી -થવી = રામજ થવી]
 રામાટામાં નં ૦૦૦ વામાટામાં [-કરવાં
 = નિરર્થક કાળક્ષેપ કરવો.]
 રામિશગર પુંં [ફા.] ગાનાર, વગાડનાર -રી
 શ્રીં તેને વધો
 રામી પુંં [સં. આરામ = ખગીચો પરથી] માળી
 (૨) [સં. રામ ઉપરથી] વિધવાઓને પહેરવાનું
 એક વસ્ત્ર (૩) શ્રીં શ્રીઓનું એક નામ
 રામૈયું નં [સં રામ ઉપરથી] રામપાત્ર; શિકોં
 રામૈયો વિં પુંં (૨) પુંં [સરં રામૈયું] સૂટ
 વિનાનો કોસ [નાકર, ‘ધાત્રી’ (સુખર્ધ)
 રામો પુંં [સં રામ ઉપરથી] ધરકામ કરનાર
 રામોશી(-રી) પુંં [મ.] પહેરેગીર, ચોકિયાત
 (૨) સિપાઈ, પટાવાળો (૩) એક જંગલી
 જાતનો માણસ (પશ્ચિમ સહ્યાદ્રિમા)

રાય શ્રીં [ફા.] ધારણ, અભિપ્રાય, મત
 રાય પુંં [પ્રા (સં રાજન્)] રાજ (૨) ધનવાન
 માણસ (૩) કેટલાક વિશેષનામોના અતમાં
 આવે છે. ઉદાં કલ્યાણરાય. ૦આમણુ,
 ૦આંખણું નં [સરં મ. રાયવાવળા] મોટું
 આમણું. ૦કો પુંં રખારી ૦ચ પો પુંં
 એક જાતનો ચપો અને એનું કૂલ ૦જમ
 પુંં રાજસૂચ યજ્ઞ (૨) [લા] મોટો કૃષ્ણ
 સમારલ. ૦લદી શ્રીં રાજકુવરી ૦લદું
 વિં રાયલદા જેવું (૨) ઉત્તમ પ્રકારનું ૦લદો
 પુંં રાજકુવર ૦ખલાદુર, ૦સાહેબ પુંં
 અંગ્રેજ રાજ્યમા તાલુકદારો, સરદારો, શ્રીમતો
 અને અમલદાર વગેરેને અપાતો ઇલાકાજ
 રાયકવાળ પુંં પ્રાલોભી એક જાતનો આદમી
 રાયકો પુંં જીઓ ‘રાય’મા
 રાયચપો, રાયજમ, રાયલદી, -દું -દો,
 જીઓ ‘રાય’મા
 રાયજી શ્રીં [પ્રા. રાયણી (સં. રાજાવની), સરં
 મ. રાયણી] એક જાહ અને તેનું ઇળ. ૦કોકડી
 શ્રીં સૂકવેલું રાયજી. ૦માળા શ્રીં રાયજ
 જેવા સોનાના મણકાની માળા -જીં નં
 રાયજીનું ઇળ
 રાયત શ્રીં [જ. રિજાયત, સરં મ રાયત]
 રાહત, આસાએશ (૨) પક્ષપાત, વગ
 રાયત નં [જ.] લરંરનો વાવડો
 રાયતું, -તીકેરી જીઓ ‘રાઈતું’મા
 રાયવર પુંં [રાય + વર] વરરાલ(લમગીતમાં)
 રાય(-વ)જીં વિં [‘રાય’ ઉપરથી, સરં હિં.
 રાવર] આપ નામદારનું (૨) નં ગોહડું
 રાયું રું વિં સારી હાલતમાં હોય એવું
 (દરતાવેજમા) ઉદાં રાયું રું ઘણાડે આપ્યું છે
 રાય(-ળ) શ્રીં [સં] જીઓ રાળ
 રાય પુંં [પ્રા રાય = રજન કરવું] જીઓ ગગ
 (૨) [સરં રાય] મહારાષ્ટ્રમાં નામને લખાડાતો
 સન્માનસૂચક શાળ કે પંચી (૩) જીઓ રાયજ,
 બારોટ (૪) શ્રીં [સં. રાય] દરિયાઈ (૫)
 સહાયતા માટેની આજી (૬) ચાકી [-કરવી,
 ખાવી = દરિયાઈ કરવી] ૦ખલાદુર,
 ૦સાહેબ = અંગ્રેજ રાજ્યનો એક ઇલાકાજ.

राम पुं० [सं.] (सं.) इशरथ रामना पुत्र; विष्णुने एक अवतार (२) परशुराम (३) अणराम (४) परमेश्वरतुं एक नाम (५) [सर० म. राम=तथ्य; अण] अण; इम; होश (६) व० कृ० ने अते लागतां 'ते क्रिया करवानी ठेवणानु' - भरत माणस' अवे अर्थ सूचवे छे. उदा० लभताराम (७) [सर० म. राम=इषियो; लीता=अधेदी] आनो (व्याज) (८) 'ते वर्गांभां मोट्टुं' अ अर्थ अताववा नामनी पळेणां मुकय छे. उदा० रामकुंडाणुं ध०. [-अदीनवा=अरय तरव, सारपणु के हिंमत जातां रहेवां. -कृष्णना वारातुं=धणुं प्रस्थीन. -लणु!=लगवान लणु (कंठ अथर नथी अवा लावमां), -नाम नपो=छानामाना अेरी रहे; अेठा अेठा यूपयाप जेया करे. -नामनी आपवी=भरततोळ भार भारवे. -तुं नाम टो=लगवानतुं लजन करे; कंठ सारं काम करे (२) अणो राम नाम करे. -तुं आणु=अणो रामआणु. -तुं राज=अणो रामराज्य. -तुं रामायणु=नडीं सरथी वाततुं मोट्टुं धीजणु; वाततुं वतेसर. -जोखवा=भरी जवुं. -जोखो अणुं=भरी जवुं (२) पडी लागवुं. -जोखो जोख राम! =मडाने रभराने लधंजती वभते जोखतो जोख (२) [जा.] यधं रहं! सत्यानाशनी पाटी! -रथी नवा=भरी जवुं (२) लागीने युरेयुरा यधंजवुं (३) पायभाल यवुं (४) टाट्टुं पडी जवुं; सरवडीन यधंजवुं (५) [पालनपुर-धर तरक्ष] लीधी जवुं. -राम!=जे जे; नभरकरने अेक जोख (मेणप के विहाय वभतने पुरुषोभां) (-करवा) (२) [जा.] छेवला प्रणाम. -राम करे=अे वात जवा टो; हवे कंठ वणवानुं नथी. -रेट्टो यवे =लांगी जवुं; युरा यधंजवा (२) [कनकवाने] पेय यवे. -लक्ष्मणुनी जेठ=रामलक्ष्मणना जेवी सरअेसरभानी के अरसपरस हेंत-प्रीतिवाजानी जेडी. -शरथु यवुं=भरी जवुं. -शरथु पळेयाठवुं=भारी नाजवुं.

अरे राम!, हे राम! =अररे; हे लगवान! उं कडी (-णी) अी० अेक रागणु. उं कडाणु. अी० वीतककथा; इ:अनी कडाणु. [-थवी =आइत आवणी; वीतवुं.] उं अी० [हिं.] भावी; साधुनी भायडी. उं कडाणुं न० मोट्टुं कडाणुं. उं कडाणुं पुं० हृष्टपुष्ट यिंता वगरने माणस. उं गंडियुं वि० कंठकडा विनातुं; गंडियुं. उं गंडीलो पुं० मोटो हडो. [-करवे=गोण हडाने आकारे पांधवुं.] उं गोवाणियो पुं० नागो नागो इरतो नानो छोकरे. उं अकर, उं अक न० मोट्टुं कडाणुं (२) मोटो रेटो. उं अद्र पुं० (सं.) इशरथना पुत्र राम. उं अडियुं न० लागी वृथी लूनी वस्तु. उं अणी अी० अडी. उं अल पुं० मोट्टुं नगारं. उं अलसी अी० (कृष्ण=कणीथी अुनी अेवी) अेक तुलसी. उं अवारो पुं० [सं. द्वार] रामतुं मंदिर (२) धर्मशाणा. उं अर पुं० (सं.) महाराष्ट्रना सुप्रसिद्ध संत. उं असी वि० रामदासना संप्रहायतुं. उं अरियुं वि० गरीभ; कंगाल; हीन; इ:अनी. उं अवाध अी० रामनी आणु. उं अत पुं० वानर (२) [सं.] हनुमान. उं अत अी० रामनामनी धून-जेरथी जप के लहे. उं अत अी० जैत्रसुदनोम; रामअंद्रणो लभदिवस. उं अत न० रामतुं-प्रभुतुं नाम. उं अरियुं न० रामनामवाणुं गणानुं अेक धरेणुं. उं अरि जेना अेपर रामनाम छायां होय तेवी पिछोडी. उं अरि (नो) अी० [न सं. नवमी] अणो रामनवमी. उं अरि न० रामनां पगलांवाणुं मीनाकारी धरेणुं. उं अरि (-तर) न० अट्टेक; शिकारं. उं अरि 'न० अेक इण. उं अरि न० कडी निभणु न लय तेतुं रामतुं आणु (२) वि० निभणु न नीवडे तेतुं; अमेाध. उं अरिसे। पुं० रामने अरिसे; धंधराधार. उं अर पुं० मीट्टुं (२) रामनी अरिने रस. उं अर (-न्य) न० रामअंद्रणुं रान्य (२) तेना जेतुं न्यायधी यलावातुं सुधी रान्य. उं अरियुं वि० (का.) 'राम राम' नभरकार. उं अरि

श्री० राधेला अजनी लिखा (२) मालपूयो,
 ०दीक्षा श्री० रामनी कथानु लवार्थ लेवुं नाटक
 रामभ्रमा श्री० ऐक पक्षी
 रामभण्डी(-नी) श्री० [हिं; सं. रामा +
 जनी] नायनारी, गणिका
 रामभ्री पुं० ऐक राग
 रामभु श्री० [‘रामायण’ उपरथी] पीडा, व्यापना.
 [-थवी = पीडा थवी; व्यापना व्यापनी. -वेरी
 नाथवी = तुकसान करवुं; अतिशय दुःख
 पमाडवुं]
 रामभुडीवे(-वडे) पुं० [बुयो लामभुडीवी]
 वरघोडाभां वनी भा भंगणनी हीवा वे छे ते
 रामभुशुञ्जारुं न० बुयो रमभुशुञ्कार
 रामा श्री० [सं] श्री (२) सुहर श्री
 रामानंद पुं० [सं] (सं.) रामावत स प्रदायना
 रथापक, प्रसिद्ध वैष्णव आचार्य (वि. सं.
 १३५६-१४६७).-ही वि० रामानंदनु अतुयाथी
 रामानुज, -लथार्थ पुं० [सं.] (सं.) विनाष्ट-
 द्वैतता प्रवर्तक प्रसिद्ध वैष्णव आचार्य
 (वि. सं. १०७३-११६४).-छ वि० ऐमना
 संप्रदायतुं, -ने लगतु
 रामायण न० [सं.] रामनी जवनकथा (२) [ला]
 वीतककथा (३) लाणी वात; टायलुं (४) श्री०
 मुस्केल काम; गमण. [-डिकेलेवुं = वात
 वधारीने कहेवी -थवी = रामण थनी]
 रामादाभां न० ७००० वामादासा. [-करवां
 = निरर्थक काणक्षेप करवा.]
 रामिशगर पुं० [फा.] गानार, वगाडनार -री
 श्री० तेना वधा
 रामी पुं० [सं. वाराम = अगीथो परधी] भाणी
 (२) [सं. राम उपरथी] विधवाओने पहेरवानुं
 ऐक वस्त्र (३) श्री० श्रीओतु ऐक नाम
 रामैथुं न० [सं राम उपरथी] रामपात्र; शिकोभं
 रामैथो वि० पुं० (२) पुं० [सर० रामैथुं] सुंद
 विनानो केश [नाकर, ‘वाथी’ (सुंअर्थ)
 रामो पुं० [सं राम उपरथी] धकाभ करनार
 रामोशी(-सी) पुं० [म.] पहेरेगीर, योडियात
 (२) सिपाई, पडावाजो (३) ऐक नंगली
 नतने माणस (पश्चिम सहाद्रिभा)

राय श्री० [फा.] बाण्डा; अलिप्राय; मत
 राय पुं० [प्रा (सं राजन्)] राम (२) धनवान
 माणस (३) केटलाक विशेषनामोना अतमां
 आवे छे. उडां कल्यादराय. ०आमणुं,
 ०आमणुं न० [सर० म. रायजावळा] मोट्ट
 आमणुं. ०को पुं० रावरी. ०य यो पुं०
 ऐक मतनो यपो अने ओतु ईस ०अय
 पुं० रामसूय यज्ञ (२) [ला.] मोट्टो केष पक्ष
 समारल. ०लही श्री० रामकुवरी. ०लहुं
 वि० रायलहा जेवु (२) उत्तम प्रकारनुं ०लटो
 पुं० रामकुवर. ०णहुादुर, ०साहेब पुं०
 अत्रेथ राज्यभा तालुकदारो, सरदरो, श्रीमती
 अने अमलदार वगैरेने अभातो धलकाय
 रायकवाण पुं० ब्राह्मणेनी ऐक मतनो आदमी
 रायको पुं० बुयो ‘राय’भां
 रायव यो, रायनंभ, रायलही, -हुं -टो,
 बुयो ‘राय’भा
 रायणु श्री० [प्रा. रायणी (सं राजावनी), सर०
 म. रायणी] ऐक आड अने तेतु इण. ०टोडडी
 श्री० सूकवेतुं रायणुं. ०भाणा श्री० रायण
 जेवा सोनाना मणकानी माणा -हुं न०
 रायणुं इण
 रायत श्री० [ज. दिवायत, सर० म रायत]
 राहत; आसाओश (२) पक्षपात; वग
 रायत न० [ज.] लरकरेनी वावरो
 रायतुं, -तीकेरी बुयो ‘राधु’भा
 रायवर पुं० [राय + वर] वरराम (समगीतभा)
 राय(-व)हुं वि० [‘राय’ उपरथी, सर० हिं
 रावर्] व्याप नामदारतु (२) न० गोडहुं
 रायुं इतुं वि० सारी हालतभां होय ओतु
 (हरतावेजभा) उडां रायुतु वरलाडे आणु छे
 राख(-ण) श्री० [सं] बुयो राण
 राव पुं० [प्रा राव = रंजन करवुं] बुयो गज
 (२) [सर० गय] महाराष्ट्रभां नामने लखाडोतो
 स-मानसूयक शण्डे क पदवी (३) बुयो रावळ,
 आरोट (४) श्री० [सं राव] इरियाड (५)
 सहायता माटेनी आलल (६) याडी [-करवी,
 आवी = इरियाड करवी] ०णहुादुर,
 ०साहेब = अत्रेथ गत्यनी ऐक धलकाय

राम पुं० [सं.] (सं.) इशरथ रामना पुत्र,
 विष्णुने एक अवतार (२) परशुराम (३)
 अणाराम (४) परमेश्वरनु एक नाम (५)
 [सर० म. राम=तस्थ, श्व] श्व, इभ,
 होरा (६) व० कृ० ने अते लागता 'ते क्रिया
 करवानी ठेववाणु - भरत माणस' अवेा
 अर्थ सूचवे छे उदा० लभताराम (७)
 [सर० म. राम=इपियो; नीता=अधेडी]
 आनी (व्याज) (८) 'ते वर्गांभां मोट्ट' अ
 अर्थ अताववा नामनी पहेंवा मुकाय छे
 उदा० रामकुंडाणुं ध० [-लीकीजवा=इअ
 तत्व, सारणु के हि मत जाता रहेवा.
 -कृष्णना वारांतुं=बणुं प्र.यून.
 -बल्लु=लगवान लल्लु (कई अपर नथी
 अवा लावमा). -नाम जयो=जानामाना
 असी रहे, ओठा ओठा रूपयाप जेया करे.
 -नामनी आपवी=भरतोल भार भारवे.
 -तुं नाम टो=लगवाननु लजन करे; कंई
 सारुं काम करे (२) जुअो राम राम करे.
 -तुं आणु=जुअो रामआणु. -तुं राज्=
 जुअो रामराज्य -तुं रामायणु=नडीं
 दरभी वातनुं मोट्ट धीजणु; वातनुं वतेसर.
 -जोखवा=भरी जवुं. -जोखो थवुं=भरी
 जवुं (२) पडी लागव -जोखो जोखराम!
 =भडाने रभराने लईजती वधते जोखतो
 जोख (२) [जा] यई रहु। सत्यानाशनी पाटी।
 -रही जवा=भरी जवु (२) जागीने यूरेयूरा
 यई जवुं (३) पायमाल यवुं (४) टाट्ट पडी जवु,
 सरवहीन यई जवुं(५)[पालनपुर-धर तरइ]
 लीधी जवुं -राम!=जे जे, नमरकारने
 एक जोख (मेषाप के विहाय वधतने
 पुरुषोभा) (-करवा) (२) [जा] छेला
 प्रणाम -राम करे=अे वात जवा दे;
 हवे कंई वणवतुं नथी. -रेटलो थवे।
 =जागी जवुं, यूरा यई जवा (२) [कनकवाने]
 पेय थवे. -लक्ष्मणनी जोठ=रामलक्ष्मणना
 जेवी सरभेसरभानी के अरसपरस हेंत-
 प्रीतिजाननी जेडी. -शरणु थवुं=भरी
 जवुं. -शरणु पहेंआठवुं=भारी नाभुं.

अरे राम!, हे राम!=अरेरे; हे लगवान।]
 ०कडी(-णी) स्त्री० एक रागणी. ०कहाणु
 स्त्री० वीतकथा; इ:अनी कहाणु. [-थवी
 =आइत आवनी; वीतवु] ०की स्त्री० [हिं.]
 भावी; साधुनी भायडी. ०कुंडाणुं न०
 मोट्टुं कुंडाणु. ०गहोखो पु० हृष्टपुष्ट
 चिंता वगरने माणस ०गांडियुं वि० दंगधडा
 विनानु; गाडियु. ०गोटीलो पु० मोट्टो हंडो.
 [-करवा=गोण हडाने आकारे भाधवुं.]
 ०गावाणियो पु० नागो नागो इरतो नाने
 छोकरे ०यकर, ०यक न० मोट्टुं कुंडाणुं
 (२) मोट्टो देटखो. ०यद्र पु० (सं.)
 इशरथना पुत्र राम ०हाडियुं न० जागि
 त्री नूनी वस्तु ०डोणी स्त्री० ठाडी.
 ०ढाल पु० मोट्टुं नगर. ०तुलसी
 स्त्री० (कृष्ण=काणीधी जुनी अेवी) एक
 तुलसी. ०दवारो पु० [सं द्वारा] रामतुं
 महिर (२) धर्मशाणा ०दास पुं० (सं)
 महाराष्ट्रना सुप्रसिद्ध सत. ०दासी वि०
 रामदासना संप्रदायनुं. ०दासियुं वि० गरीम;
 कगाल, हीन, इ:अपी. ०दुवाध स्त्री० गमनी
 आणु ०दूत पुं० वानर (२) [स.] हनुमान.
 ०धून स्त्री० रामनामनी धून-जेरथी रूप के
 लडे ०नवमी स्त्री० जैत्रसुदनेम, रामचंद्रजने
 जन्मदिवस ०नाम न० रामनु -प्रभुनु नाम.
 ०नामियुं न० रामनामवाणु गणानु अेक
 धरेणुं. ०नामी जेना छपर रामनाम
 छाया होय तेवी पिछोडी ०नाम (नो)
 स्त्री० [न सं. नवमी] जुअो रामनवमी.
 ०पगलुं न० रामनां पगलवाणु मीनाकारी
 धरेणुं. ०षाम्(-तर) न० अट्टेर, शिकेर.
 ०शुण न० अेक इण ०षाणु न० कडी
 निष्ण न लय तेतुं रामतुं आणु (२) वि०
 निष्ण न नीवडे तेवु, अमोष, ०भरैसो
 पुं० रामने भरैसो, धर्मशाधार ०रस
 पुं० मीट्टु (२) रामनी लक्ष्मिने रस ०राज-
 (-न्य) न० रामचंद्रजनु रान्य (२) तेना जेवुं
 न्यायधी अलावातु सुधी रान्य. ०राभियुं
 वि० (का.) 'राम राम' नचरकार ०रैटी

स्त्री० राधेला व्यजनी लिखा (२) मालपूज्यो.
 ०लीला स्त्री० रामनी कथानु लवाध लेवुं नाटक
 रामभंजा स्त्री० ऐक पक्षी
 रामभण्डी(-नी) स्त्री० [हिं; सं रामा +
 जनी] नायनारी, गणिका
 रामभ्री पुं० ऐक राग
 रामभृ स्त्री० [‘रामायण’ उपरथी] पीडा, व्यापदा.
 [-थपी = पीडा थपी, व्यापदा व्यापवी. -वेरी
 नाथपी = तुकसान करवुं, अतिशय दुःख
 पमाडवु]
 रामभृदीवी(-वडो) पु० [ब्रुओ लामभृदीवी]
 वरघोडाभा वग्नी भा भंगणतो दीवो ले छे ते
 रामभृशुआरुं न० ब्रुओ रमभृशुआर
 रामा स्त्री० [सं] स्त्री (२) सुहर स्त्री
 रामानंद पु० [सं] (सं) रामावत स प्रदायना
 स्थापक, प्रसिद्ध वैष्णव आचार्य (वि सं
 १३५६-१४६७).-ही वि० रामानंदतु अतुयाथी
 रामानुज, -लआर्थ पु० [सं.] (सं) विशिष्टा-
 द्वैतना प्रवर्तक प्रसिद्ध वैष्णव आचार्य
 (वि. स. १०७३-११६४).-छ वि० ऐभना
 संप्रदायतुं, -ने लगतु
 रामायण्यु न० [सं.] रामनी श्रवणकथा (२) [ला]
 पीतककथा (३) लांणी वात, टायतुं (४) स्त्री०
 मुस्कल काम; रामण. [-उकेलपुं = वात
 वधारीने कहेवी -थपी = रामण थनी]
 रामांटाभां न० ७००० वामाटाभा [-करवां
 = निरर्थक काणक्षेप करवा.]
 रामिशगर पु० [फा] गानार, वगाडनार -री
 स्त्री० तेने वधो
 रामी पु० [सं वाराम = गगीथो परथी] माणी
 (२) [सं. राम उपरथी] विधवाओने पहेरवातुं
 ऐक वस्त्र (३) स्त्री० स्त्रीओतु ऐक नाम
 रामैथुं न० [सं राम उपरथी] रामपात्र; शिकोर्
 रामैथो वि० पु० (२) पुं० [सर० रामैथु] सुठ
 विनानो कोस [नाकर, ‘वाथी’ (सुपध)]
 रामो पु० [सं राम उपरथी] धरकाम करनार
 रामोशी(-सी) पु० [म.] पहेरेगीर, योडियात
 (२) सिपाध, पटावाणो (३) ऐक नंगली
 नतनो माणस (पश्चिम सहाद्रिभा)

राय स्त्री० [फा] धारण; अलिप्राय, मत
 राय पुं० [प्रा (सं. राजन्)] राम (२) धनवान
 माणस (३) केटलाक विशेषनामोना व्यतभां
 आवे छे. उदा० कल्याणराय. ०आमणुं,
 ०आंणुं न० [सर० म. रायवावळा] मोट्ट
 आमणुं. ०को पुं० रवारी. ०य पो पुं०
 ऐक नतनो यपो अने अनेतु कुल ०गज
 पुं० रानस्य यज्ञ (२) [ला.] मोटो कृष्णपक्ष
 सभारल. ०लही स्त्री० रानकुवरी ०लहुं
 वि० रायलडा नेवु (२) उत्तम प्रकारतुं ०लहो
 पुं० रानकुवर. ०णहुाहु, ०साहेण पुं०
 अत्रेण रान्यभा तालुकदारो, सरदारो, श्रीमतो
 अने अमलदार वगैरेने अभातो धलकाण
 रायकवाण पुं० ब्राह्मणोनी ऐक नतनो आदमी
 रायको पुं० ब्रुओ ‘राय’भा
 रायवपो, रायनंभ, रायलही, -हुं -हो,
 ब्रुओ ‘राय’भा
 रायण्यु स्त्री० [प्रा रायणी (सं. राजावनी), सर०
 म रावणी] ऐक आठ अने तेतुं इण ०कोडो
 स्त्री० सुकवेतुं रायण्युं. ०भाणा स्त्री० रायण्यु
 नेवा सोनाना मणकानी माणा -ण्युं न०
 रायण्युं इण
 रायत स्त्री० [म. रियायत, सर० म रायत]
 राहत, आसाअेश (२) पक्षपात, वग
 रायत न० [म.] लरकरनो वावटो
 रायतुं, -तीकेरी ब्रुओ ‘राधतु’भा
 रायवर पुं० [राय + वर] वररान (लभगीतभा)
 राय(-व)ण्युं वि० [‘राय’ उपरथी, सर० हिं.
 रावर] आप नामदारतु (२) न० गोडकुं
 राधुं इतुं वि० सारी हालतभा होय ओतुं
 (इतरवेणभा) उदा० राधुं वरलाडे आपु छे
 राल(-ण) स्त्री० [सं.] ब्रुओ राण
 राव पुं० [प्रा. राव = रान करवुं] ब्रुओ राग
 (२) [सर० राय] महाराष्ट्रभां नामने लगाडतो
 स-मानस्यक राण के पदवी (३) ब्रुओ रावण;
 पारोट (४) स्त्री० [सं राव] इरियाड (५)
 सहायता माटेनी आणल (६) याडी [-करपी,
 आपी = इरियाड करपी.] ०णहुाहु, ०साहेण
 = अत्रेण रान्यने ऐक धलकाण.

रावण पुं० [ब्रुओ राय, राल, स० प्रा राव = रंजन करवुं] आरौट (मानाय संशोधन)
 रावण पुं० [अ. राफिङ्गी] मुसलमानी धर्मनो
 अेक क्षत्रो; तेनो अयुथायी
 रावणी(-डी) स्त्री० गौण छल्लु, अगाधी (२)
 [हिं] नानो तंभू [-छिणी करवी, नाभवी
 = नानो तंभू ताख्वा]
 रावण्य पुं० [सं] (स.) दश माथावाणो लंकानो
 राल (२) वि० यीसो पाडत. [-जेवुं मोदुं =
 यडेलुं - रिसायेलु मो (२) सुल्लने मोदु थयेलु
 मो - जेवुं इ प थयुं = तोभरो यडाववा, मो
 'अडाववुं.] ंचिता स्त्री० सतत अणती चिता.
 ०राण(-ण्य) न० रावण्युं राल्य (२) [ला]
 अंधर्म अने अन्थायपूर्ण - राक्षसी राल्य
 (रामराल्यथी छिल्लुं)
 रावण्युद्धथ्यो पुं० [रावण्य (प्रा. राव = रौडुं;
 क्कणुं, अनाल करवो) + दथ्यो (हाथ)]
 लरधरीतुं तंतुवाध
 रावण्यु पुं० [सं] (स.) 'धद्रलित
 रावण्युथो पु० ['रावण्यु' उपरथी] गामनो
 योडीहार; गामना चोरानो हुवालाहार
 रावण्युं न० [प्रा. राजल (सं. राजकुल) = राजगृह,
 दरवार] रणपूत हाडोनी मिजलस (२)
 गामनी नात के पय जेथु थुं ते (३)
 सिपाईअेने रडेचानुं डेकाणुं. [-करवुं =
 कसू आपाख्वा निमित्ते मिजलस लरवी (२)
 पंच भोलावकुं - लरवुं = हाडार - दरवारने
 त्या मिजलस लेगी थवी (२) तेवु अटपटी के
 तडाडिया टोणु जेथु थु]
 रावत वि० [प्रा. राजत (सं. राजपुत्र) = रणपूत;
 क्षत्रिय] आहोरा खाळाक (२) शरवीर (३)
 पु० बोडावाणो (४) घोटिसवार योडी
 रावता स्त्री० ['राव' उपरथी] रालनी रीत;
 राव - रालपथु
 रावती स्त्री० [ब्रुओ राध] बरेखाभां वपरतु
 रेण. [-काडवी = बरेखा अनावता धातुकणो
 चोरवा (२) चोरीछुपीथी काध अेणवी लेवुं.]
 रावण्य पुं० [ब्रुओ राव] रणपूतानाना केटलाक
 रालअेने माटे वपरतो मानसूयक शण

(२) नानो रणपूत लगीरहार (३) अडरीनारा-
 यखनो पूजरी (४) अेक भागणनी लतने
 भाखस [रालदरवार, रणवाडो
 रावण्युं वि० (२) न० ब्रुओ रायलु (३) रावणु ;
 रावण पुं० [प्रा राजल = रणधीय, राल
 सअंधी] (का.) कुणनी वशावणीना योपडा
 लपी राभवानो धधो करनार (२) आल्लेओमा
 अेक अटक [०छनां पन्तानां = डेकाणा के
 सान विनातु भाखस]
 रावणकाडी न० अेक पक्षी
 रावणियो पु० [प्रा राजल (सं. राजकुल उपरथी)]
 अे नामनी लतनो आडमी
 रावण्युं न० [ब्रुओ रावण्युं] रावण्यु (२) राल-
 दरवार रणवाडो (३) [सर० हिं. रावरा]
 जनानआतु (४) वि० रायलुं, रावलु
 राश (श.) स्त्री० [प्रा. रस्ति (सं रश्मि)]
 डारडुं (१६ हाथतु) (२) लगाम, अछोडो
 (३) [म राशि] लागीदारी (४) [सर०
 म रास] व्याजमुद्व (५) सरासरी (६)
 [सं. राशि] राशिथी भणती लति, गुण,
 रवलाव वगेरे (७) पुं० दगलो. [-पडकुं
 = (काभ) रागे पडकुं - व्यवरिधत थु
 - लामपी = वण आपीने डारडुं वः रावकुं
 अतती राशे आववी = मेण थाय अेव
 रु जेजे' होवा, मेण आवे] ०वा वि० राश
 जेटलु (सोण हाथ)
 राशि पुं० [सं] दगलो (२) गणितने; आडो
 (३) स्त्री० नक्षत्रना आर अूमआमातु अत्येक
 (मेव, वषअ, मिथुन, कर्क, सिं ह, कन्या, तुला,
 वृश्चिक, धन, मकर, कुंल अने मीन) ०यक
 न० राशिमडण ०नाम न० राशि प्रभाणे
 पडेकुं नाम
 राशी वि० [अ., सर० हिं., न] अराण
 राश्ट्र न० [सं] देश, राल्य ंगीत न० राश्ट्रकुं
 गीन. ०धर्म पुं० प्रलनो गष्ट अत्येनो धर्म
 ०धवण पुं० राश्ट्रनो वावटो. ०पति पुं०
 सभअ गष्टनी महासभानो प्रमुअ ंपिता
 पुं० राश्ट्रनी आजाही ने छजनिने पिता -
 धवैयो (२) (स.) महात्मा गांधीने लगाडवाभा

आवेद्यो सन्मानसूयक शष्. ० पूज श्रीं
 राष्ट्रवाद; राष्ट्रनी ऐकतिक पूज ० भाषा श्रीं
 आभा राष्ट्रमा यक्षे ओषी लाषा. ० मान्य वि०
 गण्टे मान्य करेसु ० वाह पुं० राष्ट्र अक
 स्वतत्र घटक छे भाटे तेनु हित साधवुं ओषे
 वाह; राष्ट्रपूज, 'नेशनलिज्म'. ० संघ पु०
 राष्ट्रनी संघ, 'क्षीत्र ओषे नेशनस्' - षिट्ट
 (-०३) य वि० राष्ट्र, -ने लगतु - षिट्ट
 (-०३) य करेसु न० राष्ट्रनी मालकीनु
 करवुं ते, 'नेशनलाइजेशन'. [-शाणा
 श्रीं परदेशी सरकारधी स्वतत्र रीते अने
 राष्ट्रीयतानी दृष्टिओ यलावाती शाणा - शिक्षण
 न० राष्ट्रनी दृष्टिओ अघातु के परदेशी सरकारधी
 स्वतंत्रपण्ये योजेसु शिक्षण] -० ट्रोपयोगी
 वि० राष्ट्रने उपयोगी, राष्ट्रनु हितकर
 रास पु० (२) श्रीं लुओ रास (३) श्रीं [ज]
 भूक्षिर (४) पुं० [सं] गाता गाता गोगाकारे
 इरतां करतो नाथ के तेमा जवाय ओषुं गीत.
 (-२भवा) ० डीडा श्रीं लुओ रासदीला
 ० डी श्रीं देरी (२) गणे पहरेवानी इपानी
 साकणी के दोरे ० डी पु० अक नतने गरणे
 (अनेके अनाव वष्वते) ० पूषुं भा श्रीं
 (स) भागशर महिनानी पूनभ (न्यारे
 श्रीकृष्णे रासकांडा आरंभी हती) ० भंडल-
 (-ण) न०, ० भंडली (-णी) श्रीं रास
 रभनाराओनु भंडण ० डीडा श्रीं श्रीकृष्णे
 गोपीओ साथे करेदी रासनी कंड'
 रासभ पु० [सं] गधेडा. -षी श्रीं गधेडी
 रासायणिक, रासायनिक [सं] वि० रसा-
 याशनं लगतु; रासायणी
 रासु हुं वि० सध्याकाले नहि पण रासिना
 पाकला भागमा देषी शके ओषु (२) आधुं
 रासेकर पुं० [सं] (स) श्रीकृष्ण -री श्रीं
 (सं.) राधा
 रासो पु० [हिं] अक प्रकानु वीररसपुं काव्य
 रासत वि० [फा.] दानपी, योष्य, सायु (२)
 सरयु; सपाट. -रती वि० रासत (२) श्रीं
 रासपण्यु; धमानदारी
 रासना श्रीं [सं] अक वनरपति - औषधि

राह पुं० [फा.] रस्ते (२) श्रीं रीत; तरेह;
 याल (३) वाट, प्रतीक्षा [-ओषी = वाट लेषी
 -भारवे = वणसाडवु] ० दार वि० रस्ते
 यालतु (२) पुं० देरनार, राहपर ० दारी पुं०
 वटेभागुं (२) श्रीं रस्ता उपरधी लघु लवाता
 माह उपर लेवातो कर, तेनी रलचिह्नी (३)
 राहपर ० पर पुं० मोभियो ० परी श्रीं
 मोभिया थवु - होषु ते ० रसभ श्रीं दिवाज;
 इरर [इ-भमा हिलसोथ - मह
 राहव श्रीं [ज] सुभ, आराभ, विसामे,
 राहु पु० [सं] (स) पुराणानुसार नव ग्रहमाने
 अक, सूर्यचंद्रने ग्रहण वभते असनार
 पीडाकारी ग्रह ० डुं वि० मेला रगतु (काथ)
 राहुडो पु० अक धाम
 राण पु० [स्पे० रियल] अक सिक्को, 'डोकर'
 (२) श्रीं [सं. राल] गट सगणी ठडे तेदा
 अक वृक्षमाथी भगतो पहाथ'
 राणुं सं० किं [राण] (सं राल) उपरधी]
 क्षीसुं करवु (२) अ इर अं इर पनावुं (३)
 राणवाणुं करवु, राण लरषी [राणी
 भू सी वाणुं = रेणी भावु; भागणी राहे
 पतापी देवुं.]
 राणुं सं० किं [सर० हिं रार (प्रा. राडि) =
 टटो, अवडो] (का) अकवाह करेवा
 रांड (-डुं) (०) वि० [सं रंक, दे. रोकण, सर०
 हिं, म. राका] गरीष, सालस ० दारो पुं०
 नंक भाणसनी भागणी
 रांभ श्रीं (०) [सर० म राग = पछित, ओष, (सं.
 राजि)] डोटनी दीवाखनी आणु (२) सवारी
 रांगडुं (-णु), रांशुं (०) वि० [सं रिंग; सर०
 न रागणं] धीरे यालतु; नषणुं
 रांजणु (-णु) (०ण), श्रीं [दे रंजण, म.
 राजण, राजण = कुल उपरधी] पगती अक रोम
 रांठ श्रीं (०) [सर० म. राठ] वाक; वषणु (२)
 आणुअनाव, विदेश -हुं वि० राटवाणुं
 रांड (०) श्रीं [सं रडा] राडेदी, विनव. (२)
 वेश्य' ० भाज वि० रंडीभाज ० वुं अं किं
 विधुर के विनवा वुं [रांडीने अक वुं =
 रांडीनी चेटे हताश के लायार यधने अक वुं.]

(२) वि० आथलु. ०षो पुं० आथवो, नामर्द.
 -डीकंडी स्त्री० राडीरांड. -डीछांडी स्त्री०
 राडेडी अथवा पतिअये तजेडी स्त्री -डीरांड
 स्त्री० विधवा (२) निराश्रित विधवा. -डेडी
 वि० स्त्री० विधवा २० ३० = २५५२
 रांडधुं (०) न० [दि रंडुअ] डेरडुं
 रांटेर(-ध) (०) स्त्री० [सं रंदला] (सं.) रनादि
 रांधणु (०) न० [‘राधवुं’ परधी; सर० म.] राध
 वंनुं काम. ०छठ स्त्री० श्रावणु सुढ के वड छठ.
 -छिधुं न० रसोडु -छिथो पुं० रसोधयो
 -छी स्त्री० रसोडु (२) राधवानी रीत. -धुं
 न० राधवानी क्रिया (२) राधेडी रसोड (३)
 राधवानी रीत
 रांधलुं (०) स० किं [स. रन्ध; सर० हिं.
 राधना, म. रांधणो] जोराक पकाववो (२) [ला.]
 साधवुं; इण भेणवुं. [-स्त्रीधलुं = रांधलुं]
 रांध (०) पुं० [जुओ रांधी] मोथी रांधी ०डी
 स्त्री० करसलमा छिगेलुं नकासु बास कादी
 नांभवानुं भेतीनुं ओलर
 रांध(०क)पुं (०) [प्रा रंध] स०किं रांधी
 डेरवनी [भोथीनुं अक ओलर
 रांधी स्त्री० [प्रा रंध परधी, सर० हिं., म रांधा]
 रांधो (०) पुं० [प्रा. रंध; सर० म रांधा]
 जोडवानुं अक ओलर (२) रांधो
 रिकाण [अ.], ०दार पुं० जुओ रकाण. रकाणार
 रिकाणी स्त्री० [जुओ रकाणी, सर० हिं., म.]
 छीभा नेवुं अक पात्र
 रिक्ता वि० [सं] भाडी, शून्य. -क्ता(०तिथि)
 स्त्री० चोथ, नाम ने चोडशमांनी डरेक तिथि
 रिक्थ न० [सं] वारसे।
 रिक्ता (०गाडी) स्त्री० [इं.] भाणसथी भेन्वाती
 नानी, भे पेडानी गाडी
 रिषण पुं० [हिं.(सं. ऋषम)] ऋषलरवर
 रिषवडेव पुं० [सं. ऋषदेव] (सं.) ऋषलडेव
 -आदि नैन तीर्थ कर
 रिजवट(-धु) स्त्री० [‘रीजवु’ उपरधी] रीजवुं
 ते; रीजववानी कणा [राभेधुं
 रिजवुं वि० [इं.] भास अलायड राभेधुं, जोथी
 रिजामधुं न० [‘रीजवु’ उपरधी] रीजवुं
 ते के ते भाटे अपाती वरु

रिजावधुं स० किं जुओ रीजवुं
 रिजावुं अ०किं जुओ रीजवुं
 रिथायड वि० [इं.] निवृत्त थयेलु (नोकरी परधी)
 रिष्ठावट, -२ पुं० [सं. जर्णव उपरधी ?] +इरियो
 रिद्धि स्त्री० [जुओ ऋद्धि] सभृद्धि, ०सिद्धि
 स्त्री० रिद्धि अने सिद्धि
 रिधु पुं० [सं.] शत्रु
 रिथोड पुं० [इं.] सविरतर हेवाल [(—नी सामे)
 रिथोड करवो = सविरतर लेभित इरियाड
 करवी] [रिषावानी थीडा
 रिषामणु(-धु) स्त्री० [‘रिषावु’ उपरधी]
 रिषावुं अ०किं, -वधुं स०किं ‘रीषवुं’नु
 कर्भण ने प्रेरक
 रिषासत स्त्री० [अ] रालय, डडुमत (२) लगीर
 (३) देशी रालय -ती वि०
 रिषाण पुं० [अ रवाज] यास, धारो, [अपडवो =
 याल डे धारो थवो] [पुनरावतन
 रिषिजन न० [इं.] इरी जोड -तपासी नुं ले;
 रिषेट पुं० [इं.] अक भाणु भायावाणो अने
 भीज भाणु जोडवानी वरनुमा परोल्या पछी
 ग्रीपीने जोडी देवाय तेवा भीलो. [-करडुं =
 विवेथी जोडुं.]
 रिषोडवर स्त्री० [इं.] अक वपत लये अनेक
 पार करी शकय जेवी कणवाणी पिरतोख
 रिशतेदार वि० [फा.] सगुं; संधी -री
 स्त्री० सगणण [वि० लावियुं
 रिश्त स्त्री० [अ.] लाय; आवत ०भोर, -ती
 रिष्ट वि० [सं] नष्ट; अरणाड (२) पापजनक
 (३) अमभण करनाक, (४) न० अशुभ;
 अमभण (५) नाश (६) पाप
 रिषामणु स्त्री० [‘रिषावु’ उपरधी] अक
 लतनो छोड (२) रिषावुं ने -धुं वि० नराकमां
 रिषाड लय जेवुं (२) न० रीस [रिषामधुं
 मनामधुं करवां = सडेजभा रिषावुं ने
 सडेजभा मनावुं]
 रिषावुं अ०किं [प्रा. रूत (सं. र्व] कोधधी
 नराण यव, कोधे लराव -वधुं स०किं
 [प्रेरक]. -ण(०धुं) वि० रिषामधुं
 रिशीवर पुं० [इं.] सगीरनी के कन्यानी

भिलकतनी व्यवस्था माटे निमातो सरकारी
अमलदार (२) संदेशो जीलवानुं यात्रिक साधन
(देविशेन, वायवलेस ध०नु)

रिहसर्ल स्त्री० [इं] नाट्य-संवाह वजरेअगाठिथी
अव्यास माटे लजववा ते; पूर्वावर्तन

रिंअ स्त्री० [इं] वीथी (२) रमतगमत के अभा-
डानी या शेरअलरनी अडरनीअभा

री पु० अफल रवरनी संज्ञा [ति (आणकनुं)]

रीअष्टुं न० [रीअष्टु परथी] धूटखिये आलवुं

रीअष्टुं अ०किं [स रिख्, प्रा रिक्ख]रअष्टुं,
लटकवु (२) धूटखिये आलवु (आणकनुं)

रीअ स्त्री० [रीअष्टुं उपरथी] अुथी; आन०

रीअवु अ०किं [प्रा. रिज्ज (स क्व) = अुथी
यवुं, सर० हिं रीज्जना] अुश यवु, सवुष्ट यवु,
-ववुं स०किं गजे अेम करवुं

री० स्त्री० [प्रा. राहि] गड, भूम, पोकार.

-दियारअष्टु स्त्री० (का.) भूमाभूम, होकारा

रीहुं वि० [दि. रिद्ध = पात्र] वपराधने अ-भूत
थयेलु (२) इअ वेठी कडलु थयेलु (३) नधरोण,
सुधरे नडि अेवुं (अुनेगार)

रीत (त.) स्त्री० अुथो रीति (२) करकरियावर

[-करवी = विधि के रिवाज प्रमाळे करवुं (२)
मात्र विधि दाअल करवुं (३) करियावर करवो.

-पठवी = रिवाज अनवो. -भां आअवुं =
डरेल के हावकुं यवु. -भां रडेवुं = इदि
प्रमाळे वर्तवुं; व्यवहार साअवो. -र०अवी

= रिवाज प्रमाळे वर्तवु (२) व्यवहार साअवो,
लेवडरेवडभा साअुं रडेवु] ०भात स्त्री०

आलखलण; वर्तणुक (२) करकरियावर.
०रिवाज पुं० अ० व० रीत अने रिवाज.

०सर अ० रीत प्रमाळे -ते अ० प्रमाळे,
पेडे (२) तृतीये (३) रिवाज -पद्धति प्रमाळे

रीति स्त्री० [सं] अकार, तरेह (२) पद्धति, इदि, धारो
(३) शैली (का शा) -त्या अ० [सं] रीतवी

रीध स्त्री० + रिद्धि. ०स्तीध स्त्री० रिद्धिसिद्धि
रीअष्टुं स०किं [स रिप्] कनडवु; भूण इअ

आअवु

रीअ न० [इं] वीस भा (कागण)

रीर स्त्री० [सं. री उपरथी] + राड; भूम

रील स्त्री०; न० [इं] दोरो वीठेकी गरअरी के

भूंगणी (२) सिनेमाना द्योनी लापी पडी

रीस स्त्री० [प्रा. रसा; अुथो रिसावु] रिस वुं ते;

रोप, अुरसे [-करवी = अुरसे करवो (२) भाहुं

लागवु -अठवी, रीसे अरारुं = जोट्टे लाअवु;

अुरसे यवुं -तुं अणुं = कन्या क कासथी

अेधने काम सअवा दे नडो अेवु, वातवातभा

रिसाध अणु.] [रिसावु

रीसवुं अ०किं [सर० हिं रीसना] अुथो

रींगणु, -अुं न० रींगणुतु इण-अेक शाक

रींगणु स्त्री० [दि रिगणी] रींगणुना छेड

रींगवु अ०किं [स. रिंग; प्रा रिग, सर०

हिं. रिगना, म. रिगणे] (सु) पसार यवु,

नीकणवु. रीआडवुं अ०किं (प्रेरक)

रीछि न० [अण० रिछ, प्रा. रिच्छ (स कक्ष)]

अेक रानी हिंस आणी ०अुता स्त्री०

(सं) लअुवती (कुणुनी अेक राष्ठी) ०डी

स्त्री० रीछनी भाडा. ०हुं न० रीछनुं अअु

अेआअ पु० [अ. र्खव] अुथो रोड [-करवी

= रोड करवो -पठवी = रोड पठवो, सामा उपर

शेड के रोडनी असर थवी -र०अवी = रोडथी

रडेवु के वर्तवु] ०हार वि० अेआअवाणु

अेकार पु० [म (फा र + सं कार)] ड, रवीकार

अेकापट स्त्री० [हिं, सर० म] रोकाणु

अेके पु० [अ र्खवह], रूथी अिडी [-करवी, करी

आअवी = अेध कामसर अिडी लापी आअवी]

अेकमांगड पु० [सं] (स) अेक विणुलअ

अेकिअणी स्त्री० [सं] (स) श्रीकृणुना पटगणु

अेकमी [सं], अेकमैये! पु० (स.) अेकिअणीना भाध

अेक्ष वि० [सं] अेक्ष, लणु, शुअ (२) कडोर.

०ता स्त्री० [पक्षपात, वलणु

अेअ पु० [फा] गाल (२) अडेरो, शिअल (३)

अेअसत (-ड) स्त्री० [अ] अरतअरी, गल

[-आअवी = नोकरी के काम उपरथी कडी

अेअवु -लेवी = रल लेवी, छूटा यवु]

अेअेल न० अेक पंथी

अेअणु वि० [सं.] भाड. -अेअलअ न०

[+ आलय] अेआअवु

अेअवुं अ०किं [सं. र्खु] गअवुं

अेअि स्त्री० [सं] अेअ, लव (२) अेअ. ०कर

वि० रुचि उत्पन्न करे तेहुं (२) गमे ओष्ठु;
 सुहर ०करता स्त्री० ०क्षंभ पुं० रसयुद्धिने
 न गमपु ते ०२ वि० तेल्स्वी; सुहर; भना-
 हर (२) रुचि थाय ओष्ठुं. ०रि स्त्री० ओष्ठु छड
 रुच (-ल) स्त्री० [स] पीडा; रोग
 रुचापुं सं०किं 'रुचुं'नु प्रेरक
 रुचाहुं अ०किं 'रुचुं'नु लावे; वा पुरार्थ उपर
 नचा थाभडी - रुच थावपी
 रुदन न० [स] रडुं ते; रोहणुं
 रुदित न० [सं] रुदन (२) वि० रडेपु
 रुद्र वि० [स] रोकायेपु; रुधयेपु
 रुद्र वि०[सं] लय कर, लयानक (२) पु०(सं.)
 मडाहेव (३) ओ नामना अगियार ठेवोमानो
 इरेक ०ताळ पुं० संगीतनो ओष्ठ ताळ.
 -द्राक्ष पु०; स्त्री० ओष्ठ वृक्ष अने तेनु पी.
 -द्राष्ट्री स्त्री०(स.)पार्वती -द्रावतार पुं०
 (+ववतार) रुद्रनो अणवतार, रुद्र जेपु क्रोधी
 रुप [-धरवो, धारणु करवो = गुनसे यहुं.]
 -द्री स्त्री० शिवनी स्तुतिनु ओष्ठ वैदिक सूक्त
 केतेनो अगियार वार पाठ. [-करावपी =
 (मानना तरीके) रुद्रीनो पाठ करवा ब्राह्मणने
 ओष्ठाडेवो]
 रुधिर न० [सं] दोही. ०वाहिनी स्त्री०
 दोहीनी नय -रुधिरसरणु न० [+अभि-
 सरण] शरीरमा रुधिरनु इरपु ते
 रुभाप न० [लुओ रभाप] ओष्ठ लतनी सारंगी
 रुभायत स्त्री० [अ. रुवाइ, सर० म रुवाड्यात]
 योपार्थ (अरपी, शरसी के उद्गं)
 रुभ्रावपुं (रु) सं०किं 'रुभ्रावुं'नु प्रेरक
 रुभाडो (रु) पुं० ['रुभ्रुं' परथी] भूमाभूम;
 शोरभडार [रुभ्रुं'नु प्रेरक ने कर्म]शु
 रुभावपुं (रु) सं०किं, रुभाहुं अ०किं
 रुभान न० [फा. रवान] शप
 रुवांठी स्त्री० ['रुवुं' उपरथी] कुमणा अने
 जीणु वाण. -डुं न० इंनु [-इरकडुं =
 नरा पणु असर यनी (अहुंवा नकार साये).
 -अहलाहुं =रवलाव के विचारमां इरकर भवो.]
 रुधेक्ष (-लु) वि० ['रु' उपरथी] इथी लरेपु
 रुद्विषा स्त्री०[सं] रुद्वानी धरुण;रोतलपणुं

रुशनाथ स्त्री० [लुओ रुशनाथ] शाही
 रुशवत, ०पोर लुओ रिवत, ०पोर
 रुष्ट वि० [सं.] गुनसे थयेपु
 रुसवा वि० [फा.: सर० हिं.] इजेत, अडनाम.
 ०ष्ट स्त्री० इजेती, अडनामी
 रुंड न० [सं] माथु, डोकुं (२) वि० ओडुं;
 अपग. ०मुंड वि० गोणमटोण ०भाण
 स्त्री० माणसना भायानी पोपरीओनो डार
 रुधन न० [सं.] रोडुं, रोडुं के गुणजापु ते
 रु न० [दि. रुव, सर० म, हिं. रुई] पी कादी
 लीधेयो कपास. ०धयो पु० [सर० हिं. रुईया
 =रुनो वेपारी] पीलरो
 रुओ अ० [फा. रु. रूप स्त्री० =कारण] प्रमाणे;
 -ने आधारे के कमे या कारणे
 रुकुं सं०किं + लुओ रोडुं
 रुक्ष वि० [सं] लुओ रुक्ष ०ता स्त्री०
 रुभ स्त्री० लुओ रुभ (२) अटकण (३) विचार;
 अलिप्राय (४) अलरुं वलाणु; लावताळ (५)
 योग्य प्रसंग, मोभ. [-लेपी =मोभ के
 तके के केम ते तपासपुं -आधिपी =वल्लु
 तपासपी (२) अटकण करपी]
 रुभ, ०डुं न० [सं वृक्ष, प्रा रुवख; सर० हिं.
 रुवख] ओष्ठ नातु ओड -छोड
 रुभडे पु० [लुओ रुभडुं] ओष्ठ छोड
 रुभडुं न० लुओ रुभडुं
 रुञ स्त्री० [लुओ रुञुं] रुञाहुं ते [-आवपी =
 रुञापु] ०हुं अ०किं [प्रा. रुञ्ज (स रुह);
 सर० हिं रुञना; म रुञगे] रुञपु
 रुडुं अ०किं [प्रा रुडुं (सं रुध) परथी] केरुडुं
 रुडप स्त्री० ['रुडुं' परथी] रुपाणापणुं; सुहरता
 (२) सारापणुं (३) ललापणुं
 रुडुं वि० [सर० हिं रुरा (प्रा. रुव सं. रूप
 उपरथी)] सार; उत्तम, सुहर. [रुडां वानां
 थवां =सार-शुल यहुं.] -डेरुं वि० रुडुं
 (लालित्यवायक) रुडप = रुडप, रुडप, रुडप, रुडप
 रुठ वि० [सं] बला काण्ठी अथार के वपराशमा
 होवाथी रुठ थयेपुं -ठाया ०पुं [+ काचर]
 रुठ अनी गयेयो आथार -ठाथं पुं० [+ अर्थ]
 शण्डनो रुठ अर्थ (यो:गार्थी ठीलटो)

इति स्त्री० [सं] इड यथेती रीति के रिवाज (२) ने कारण्थी शब्दने अमुक अर्थप्रोधि करानवानी शक्ति (बुझो योगइति) ०प्रथोअ पु० लापामा इड-इतिथी जेना विशेष अर्थ थनो होय ओरो शब्दप्रयोग. ०इध वि० इड (२) भूष इपमा व्यासतो आवतो -साधिन नहि ओवो (शष्क)

इत न० [सं ?] (का) इड ^{नो. ०. ०. ०. ०.} [अडपवु इतहुं अ० (६० [सं२० म हनणें] (का) भडहुं, इध न० [सं] आकार, देखाव, स्वइप (२) सौदर्थ (३) वेश (४) इपक, नाटक (५) वाक्यमा वापरवा प्रत्यय वगेरे लगडीने तैयार करैखो शब्द-पद (व्या) (६) वि० (समासने अते) सरभु, सभान (डिहा० इःअइप) [-वररती लहुं = अतिशय इपाण्टी होवु (अहुधा प्रशार्थ साथे नकार अताववा) -इपनो अतवार, अंभार=भूष सुंदर होवुं ते -इपनी भलि = अति सुंदर स्त्री] ०क न० ऐक प्रकंरनु नाटक (२) ऐक अर्थसंकार, जेमा उपरोयने उपमान साथे तद्रूप के अलिज अतावी वार्णन करैहुं होय छे (का शा.) (३) संगीतने ऐक ताल (४) गायन (सगीत) (२) पुं० इप-नाटक करनार, नट ०केअंजणी स्त्री० इपकना अवयवनेने झुटो पानोनारे अलाप. ०योअी स्त्री० इवण उपर नाना धूमटथी करतो जोरस ०छुषा, ०छुविनी स्त्री० वेस्था. ०छु न० इप लजववु ते; अलिनय. ०भ ध पु० लघुगुणना आधारे जे छड रसाय ते. ०भाणी पु० ऐक छड. ०रेआ स्त्री० मात्र इप अतावनारी देभा (२) आछो प्याल, दूक प्यान. ०वती वि० स्त्री० इपाणी ०वान वि० इपवाणु, सुंदर -पाअथान न० (व्या) धातुना इपो अनाववा ते -पाभहोर स्त्री० इपियो -पाणुं वि० सुंदर -पांथुरी स्त्री० (०) (गायना) पगनी इपानी जाअरी -पांतर न० इपमा देरकार, अन्य इप. -पांहे (०) स्त्री० इपाणा देहवाणी स्त्री

इपियो पुं० [इपुं उपरथी, सं रूप्यक, सर० हिं., म रूपया] से ज आनानी किंमतने

इपानो सिक्को [-रौडो = लगलग इपियो. इपिया भावा = इपियानो अर्भ थवो डडा. आ भकाने अहु इपिया भाधा (२) लायकवत देखी, नाणा ओणनवा] -याआर वि० (२) पु० ऐक इपियाना वजन जेटहु, तोला जेटहुं -इपी वि० इपतु; इपवाणुं (समासने अते) इपुं न० [सं रूप्यक, सर० म. रूप्य, हिं. रूप्या] ऐक धातु -पेरी वि० इपातु, इपा लेवु [-अंध छूटवा = भरएनी तैयागी उपर आववु.] -पैडी स्त्री० इपियो (तिरकरमा) इभइ अ० [फा] समक्ष [-धुं = समक्ष नते छाजर यतु] ०भां अ० समक्ष, मोढामोढ इभल पु० [इ] रशियानो इपिया जेवो सिक्को इभ न० [ज.] (स) युरोपी तुकस्तान, आथीन रोमने अदेश (२) स्त्री० [इ] जोरडी इभजूम अ० [रव०] जाअरके वरसादने अवाज इभडी स्त्री० [रोमं उपरथी ?] शरीरमाथी होली ओथी कडवानी नणी. [-इभची = इःअ देवु] इभहातुं (३) अ० [इ] [इभतुं परथी] इभव पर यडवु, गाडपएथी इभव (होरतु) इभतुं (इं) अ० [इ] [प्रा रुह, सं म्लापव] = मलिन करक, सर० हिं. रूप्यता] जेथी धूमवु (युद्धमा) (२) लटकवु, इरतु (३) स० [सं] लुं = रिवाववु] छेरान करवु [तुकस्तान इभशाम न० [फा. रूप + फा ज्ञाम] (स.) इभाल पु० [फा] (हायभो लूखवानो) लूगड ने-ककडो. -डी स्त्री० नानो इभाल के लूगडने ककडो (२) सुसलमान स्त्रीओनुं घरमा साथे ओहवातु नातुं ओहलुं (३) ऐक प्रकंरने लगेट इभाली स्त्री० [हिं (फा रू उपरथी)] मगदण-जेडीनी ऐक कसरत (२) बुझो 'इभाल मां इभी वि० इभ, रोमनुं -ने लगतु इभेभरतडी स्त्री० [अ रूप्यसुनकी, सर० हिं. रूप्यसुनकी] ऐक ओपधि ऐक -नतने शुं इहुं न० [सं रोमक, सर० हिं रूप्या] इडक शरीर उपरने नानो वाण, रोम, रवाट. [इवां छिभां धवां = रोमाय थवो (लयथी, आश्रयथी, आनइथी) इहुं न इरकहुं = नरद

पक्ष्मस्य न थवी. इवे इवे छव राभवे।
 = अत्यंत काणछ राभवी.]
 इवे। पु० अणियारानी अण्णि नेमां इरती रडे
 छे ते भाडावाणो लोढानो इडो (२) धयीनु
 छिपलु पड नेनी पर इरे छे ते थिये।
 इम पु०; न० [फा.] (सं) युरोपयेशियामां
 सजम इेलायेथो अेक देश, 'रशिया'
 इसखुं न० ['इसकुं' परथी] रिसावु ते
 इसखुं अ०कि० [सं. रू; प्रा. रूस; सर० म
 रसणें; हिं. रूसना] + रिसावुं
 इसी वि० [फा.] रशियावु - ने लगवु
 इह पु०; न० [अ.] आत्मा, छवात्मा. -हुानी
 वि० [फा.] छवात्मा के आत्मा संथधी
 इथुं न० [रव०] इहन
 इ'छुं, इ'छुं न० [अण्णो इ'वुं, सर० हिं. रोंगडा]
 इ'डो वाण के तातलो। इ'ठो नोडासुं इ'या
 इ'डो पु० अण्णो रोडो, रोडो इ. रडा - अण्णो - इ. रडा
 इ'ध अी०, ०ण्णु(-न) न० [इधकुं परथी] इ'धावुं
 ते; रोकाण्णु, प्रतिषध (२) आशी, अकणामण्णु
 इ'धकुं स०कि० [प्रा संव(स रू;)] रोडकुं (२)
 गूगणावुं
 इ'धामण्णु अी० इ'धावुं ते; गूगणामण्णु
 इ'धावुं अ०कि०, -ववुं स०कि० 'इधवुं'तु
 कुर्मण्णि ने प्रेरक [आतुरताथी डाडवु ते
 इ'थ अी०, इ'थाडो पु० (डा) डाधनी पाछण
 इ'वाडुं, इ'वुं न० [अण्णो इवु] इ'वाडुं
 इ'हडुं न० [अण्णो इसखु] + रीस
 इे अ० [स] अे। अे। [स जोधननेो इडुगार]
 (२) कवितामां पाडपूतिं माटे निरथ क मुकाय छे
 इेकडं न० [इं] नोष (२) इडतर, कथिल (३) अी०
 आमेडिन वालनी थाणी - थूडी (४) पु०; न०
 पगकाश; आक; छेल्दी इह. [-उत्तरवी,
 लेवी = आयन वगेरेना अवावने रेकडं छिपर
 यत्र वडे उत्तरवेो (नेधी तेने वमारता इरी
 संलगाय). -उरवेो = शक्तिना कथि प्रयोगमां
 टोयनी इडे पहोयवुं - तोहवेो = ने छेवठनी
 इह अ काथि होय तेथी आगण वधवु. -मुडवी
 = आमेडिन पर रेकडं गोहवणी, तेम करीने ते
 वगाडवी - वाभवी = आमेडिन वाणुं वागवुं.

इकेट न० [इं] टेनिसकुं अेठ
 रेभ अी० [सं. रेखा; सर० हिं.; म.,] रेभा
 (२) दाते लडावेकी सोनानी टपकी (३) नानी
 पीकी (४) अ० (प.) अराये. ०खुं अ०कि०
 रेभा डारवी [अेक टाण
 रेभतेो पु० [फा] इरसी अने उडुं कवितानेो
 रेभभाड पु० धातु वगेरेनेो कडण्णु भूडो
 (पोलिश करवा माटे), 'अेमरी' [-नेो कुगण
 = अे भूडो योटाडोयो कागण]
 रेभपुं अ०कि० अण्णो 'रेभ'मा
 रेभा अी० [सं] लीथी; आडा. [-अेवी =
 लागयेभा - नसीष ल्नेवुं - वायवु - पडवी
 = आक - लीथी डोरावा - अ कावा] ०क'अ
 पु० छिपर रेभा डोरी करतो कस (ग).
 ०गणित न० भूमिति ०अित्र न० रेभाओथी
 डोरेलु अित्र (२) डोडना छवनकुं डुं कुं निइपलु;
 'गेय'. ०अित्रणु न० रेभाथी ल अित्रडोरवु ते
 रेभांश पु० [सं.] उत्तर अने इडिण्णु ध्रुवमाथी
 पसार थती पृथ्वीना गोणा छिपरनी लीथी;
 'दोन्निटथुड'. ०पृत्त न० रेभाशरु वरुण
 रेभिक वि० [सं.] रेभागणित संथधी; 'अयोमे-
 ट्रिकल' (ग.) ०उपपत्ति अी० रेभागणितनी
 रीते साभितती. 'अयोमेट्रिकल प्रूड' (ग)
 रेभीलुं वि० [रेभ' छिपरथी] सुरेभ; रपथ
 रेगिनतान पु०; न० [फा.] रैताण प्रदेश;
 रण्णु; मरभूमि
 रेगी अी० अेक पंथी
 रेय पु० [सं] अण्णाम [-आयवेो = अण्णामनी
 इवा आपवी (२) धमकी आपवी. -थवेो =
 अण्णामनी इवानी असर थवी. -लागवेो =
 रेय थवेो (२) धमकीनी असर थवी -लेवेो
 = अण्णामनुं अैयव लेवु] ०क वि० अण्णाम
 करे अेवुं [नीलनी उडुंरेण्णु
 रेयकुं न० ['रेयकुं छिपरथी ?] जेनी लडावडमां
 रेज अ० [अण्णो जेरे] ताणे
 रेजगी अी० [सर० म (फा ?)] छुडुं - परथूरण्णु;
 मोटा नाण्णु नानुं नाधुं
 रेळ वि० ['रेळु' छिपरथी] रेल'वाणुं (पासानी
 रमतमां) (२) अी० [अण्णो रेने] नानो रेने

रेणुं न० [फा. रजह] पासानी रमतमा ऐक ऐक
घाणुतु लेडकु (२) डैटातुं छाणुं (३) लाला
उपरनो वावडे। [रेणुं उडाववा = मोल
उडाववा; गम्मत करनी.]

रेणो पु० [फा. सर० हिं, म रेजा] कायणीमा
वपरातो सुतराडि डै रेशमी कापडने कडडो (२)
[सर० हिं, म रेजा] धातु गाणवानी कुलडी

रेटो पु० [लुओ रेटो] नानी पाधडी
रेड (रे) वि० [लुओ रेड] लडु रगडा नेतुं (२)
श्री० [सर० रड] पूठ, डेडो

रेडमेठ अ० [रेड' उपरथी] (डा) रगडानी नेम
रेडवतुं स०कि० [दि. रडु = गभउडेलु] रेडवतु,
निलापी वेतु (२) गभडावतु

रेडतुं स०कि० [सर० रेडव (स प्रेग), म रेडणें]
प्रवाहीनी धार करवी (२) धाग यलापीने
लरतुं, अंहर नाभवु

रेडवेा पु० [दि. रडु?, सर० हिं. रडु रडु]
ऐक लततुं गाडु [धातु

रेडियम न० [इं] विद्युतशक्तिवाणी ऐक विरल
रेडियो पु० [इं] तार वगर, अवाव डूर
सलाणववातुं के सालाणववातु यंत्र के ने डिया.

[-भां आवतुं = रेडियो उपरथी कहेवाव
-भां, पर योलावतुं = यत्र द्वारा यत्रेतरकृत्य
ते रीते तेना भुज्य भयके यंत्रमा भोलव.
-भूकवेा = रेडियो उपरथी कार्यकम संलाणय
ते रीते तेने शङ करवेा. -वेावेा = रेडियो
भूमी तेना कार्यकम सालाणवेा]

रेडी श्री० (डा) ऐक लतनी घोडी
रेडो पु० [सर० म. रेडा] वाछडो; रेडलो

रेडियाण (रे) वि० [दि. रीड = अमवगणना,
अनाहर?] रेडियार, रवडतु, धाणु विनातुं
(२) नकायु, नभाडु. [-गाडुं = लेधती अडपे
न थतु काम]

रेडियुं (रे) वि० [रेड' उपरथी] लडुं, धड
रेडुं (रे) वि० [लुओ रेडियाण] रभडतु, संलाण
विनातु (२) [लुओ रेड] गाडु, रेडियु. [-भडडुं
= वीलु - रभडतु छेवु के थवु]

रेणु (रे) श्री० [प्रा. रयणी (सं रजनी), सर०
हिं रेण] + रात्रि (२) [लुओ रेणु] रभ

रेणु (रे') न० [सर० हिं. रेना, म रेवण, रेवणें]
धातुनी साध करवातु आरणु [-करडुं, डेडुं].
०तुं स० कि० रेणु डेव

रेणुी (रे) श्री० [लुओ रेणु] + रात्रि
रेणु पु०, श्री० [स] धूण, रभ
रेणुकु श्री० [सं रेणुका, सर० हिं] ऐक वनरपति

-औषधि ०भी ० न० ऐक औषधि
रेणुका श्री० [सं] (स) परशुरामनी माता
रेत न० [सं.] वीथ

रेत श्री० [स रेतजा? लुओ रेतडी, सर०
हिं, म] जीणु रीती. ०दानी श्री० लभाणुनी
शाही सूकववा लभराववानी रेत राभवातु पात्र

रेतडी श्री० [हिं. रीती (स. री)] नानी कानस
-डो पु० मोथी कानस
रेतल पु० [सर० हिं.] ऐक पक्षी

रेतनी वि० [रेत' उपरथी] रैताण
रेतवेा पु० [रेती' उपरथी] (डा) जीणु रीती
नेवी धूण (२) पोडता लडु रीती नीकणे अवेा डूवेा

रैताण वि० [रेत' उपरथी, सर० म रैताड]
रेतीवाणु [रेतीतु
रैतियुं न० [रेत' उपरथी] रैतडानी (२) वि०

रेती श्री० [लुओ रेत] पथरनो जीणु भूडे,
वाडुका. [-भां नाव यलावतुं = पोव पोव
यलावतु (२) मिथ्या प्रयत्न करवेा (३) अशकथ

काम सिद्ध करवु, मडापरकम करवु] ०कायण
पुं रीती के कायनी भूमी योटाडेला कागण
रैथण पुं० [लुओ रथ्यड] काकरैतेनो रथ्यड

रेन (रे) श्री० [लुओ रेणु = रजनी] रात (२)
[इं. रेहन ?] लगाम

रेप श्री० आरोडनी भीड (सगीत) [खिडन
रेड पु० [सं] अक्षर उपर करातु डूतु (°) आडुं
रेडु पु० आतमीहार, लसूस

रेडुं श्री० (डा) रेतवानो डगलेा
रेडिजेटर पुं० [इं] नेनी अहर भूकेडी
वरतुओ ठडी धड साची रडे अथवा ठरी

लय तेषु ऐक यत्र - साधन
रेणुयो (रे') पु० [लुओ यहेणुयो, सर० म.
रेव, रेवड] पाणुनी अत्यत दोषादोष, तेषी
थयेला धीयड

रोग पुं० [सं] अत्राड; विकार, तंदुरतीमा
 अत्राडो, व्याधि [-ॐ पडवे = रोग यवे रोग-
 आणो यवे -ॐ डवे = रोगनो येष लागवे;
 रोग लागवे -कडवे = व्याधि दुर करवे
 -काढी नाभवे = रीस के धूधवाट काढी
 नाभवे (२) ठकाळे व्याख्यु; पाशरुं करवुं.
 -खडवे = रोगनो येष लागवे. -यालवे =
 रोगयाणो यवे. -थवे = व्याधि लागु
 पडवे (२) अगडवुं -थवे, अरारवे =
 माहु लागवु -नो याणो = रोगयाणो,
 रोग काढी नीकणवे ते रोगमां योखवुं =
 रीसमा योखवु.] ०याणो पुं० रोगनो
 क्खवे। ०टोण पुं०, ०रारि स्त्री० न०
 रोग, वणगाड वगरेनी पीडा. ०शरथा स्त्री०
 रोगीनी पथारी (२) [ला.] मडवाड, भाटलो
 रोगान पु०, न० [फा. रौचान] तेल, मीण, क्षाभ
 वगरेनुं अेक लततु मिश्राण (काकडां, लूगडा
 वगरे उपर यडावे छे). [-करवे, यडाववे
 = रोगाननो वेष करवे (२) टाप्रीप करवी (३)
 ॐरवुं -करवे = अगडवुं, वृकसान यवु]
 -नी वि० रोगान यडावेकु (२) पु० रोगान
 यडावनार

रोगिधुं, रोगिध, रोगी [सं], रोगीधुं वि०
 भाडं, रोगवाणु [मान; नर्युं
 रोगुं वि० [सर० रोकडुं] (का) नकर; डवण;
 रोगो पुं० यूनो
 रोग्यक वि० [सं] रुचि करावे तेवु; गमत
 रोग्य(-त)डी स्त्री० [बुयो रौतड] व्याख्यी;
 अयंअध
 रोग्यन न० [सं] रुच्युं ते (२) लपड; मनोहर
 देभाव(३)रोग्यना. -ना स्त्री० धालसा, धम्भा
 (२) सुहर स्त्री (३) गोरोग्यन
 रोग्यि न०; स्त्री० [सं] प्रला, तेल
 रोग्युं वि० [प्रा रौच, रौच = पीसवु परथी ?]
 करयलीओ पडी गधुं होय अेवु (२) (रो)
 [सर० म. रौचणें = बोडवुं] रोग्यु
 रोग्य पुं० [फा.] द्विस (२) अेक द्विसनी
 मन्तूरी (३) अ० इमेश [-ॐडीने अ०
 इररोज -पडवे = रोज न अरवे, अेक

द्विसनुं महेनताणुं अ० -अरवे = रोजिंअ
 महेनताणुं काम करवुं; इडाडिया तरीके कामे
 अ०. रोजे अ० = बुयो रोज अरवे.
 रोजे राभुं = इडाडिया तरीके राभुं]
 ०भार पुं० अुजरान भाटे करवानो धधो,
 नोकरी के उधम. [-यालवे = धधा के
 उधममां कायडो रहवे, अुजरान पूरतो उधम-
 धवे यालवे -मणवे] ०गारी स्त्री०
 रोजगर; कामधधो ०हार पुं० इडाडियो.
 ०नामुं न० बुयो रोजमेण. ०नीरी स्त्री०
 इररोजना कामनी नोधिपोथी; डायरी. ०भरोज
 अ० [फा.] रोज रोज, इररोज. ०मेण पुं०
 इररोजनो हिसाय (२) रोजनो हिसाय (३)
 रोजनो हिसाय लपवानो योपडो ०रोज,
 -अ हा अ० इमेश. -निंहार वि० (२)
 पुं० रोजथी काम करनार -निंहारी स्त्री०
 रोजगर (२) रोजनी मन्तूरी (३) कभाळी.
 -निंहुं वि० रोजतु. -थ स्त्री० रोजगर
 (२) अुजरान (३) रोजनी आवक, पेडार
 रोजडी स्त्री० इजेती (सु) (-थपी, कुटापी)
 रोजे पुं० [ज] मोटा अने धार्मिक सुसल-
 माननी कपर (२) सुसलमाननो द्विसनेो
 लपवास (-करवे, राभवे)
 रोज न० [दे. रोज्ज] घोडाने मणतु अेक ल गडी
 पशु ०डी स्त्री० रोजनी माडा ०डुं न०
 रोज. -जी स्त्री० (का) अेक लतनी घोडी
 रोजी, -जियो वि० [इ रोजी लपरथी ?] अेक
 लतनो (कपास)
 रौटली स्त्री० [सं रोट, दे. रुट्टिया, रोट्टा] बर्तना
 खोटी पातणी गौण वानी. -लो पु० डधे
 थापीने अनावेकी लडी लाभरी (२) [ला.]
 व्यालविका [रौटला यवा = (ये कनकवा)
 पयमां अेकहा यध लवा रौटलातुं
 लूणुं = व्यालविका विनानुं, कगाण
 रौटला अेशुं यधुं = बोलन मणतुं (२)
 व्यालविका मणवी रौटला-वेणा = रौटला
 भावानो -बोलननो समय (२) अपेरना
 बोलननो समय. रौटला-नान करवुं =
 लाण पर अेसवाना समये ल नाडवु रौटले

रैरुं = रैरला विना टणवणु; कंगण
 रैरैलो करवे = रैरलो अनावरो (२) भारी
 भारीने भेवड वाणी देवुं (३) क्यडी नाभवुं
 -जोवरववे, टाणेवे, पडाववे =
 व्याखिका जोवरववी; आलु गुलगन अ व
 कंगववुं -धरवे = लुओ रैरलो करवे (२)
 डारवुं नाम इधने रडवु; छेडो वाणवे -जवे,
 पदवे = व्याखिका नवो; रैल अ ध यवी
 -थरुं नखुं = यगदाधने यपथ थरुं नवु
 -अगाडवे = रैल के गुलगनने भयेल
 पड्याडवु -वाणवे = (काम) अगाडी
 नाभवु, यूथी नाभवुं अरधो, आछो
 पातयो, लडो के सूडे रैरलो = डवकुं
 पातणुं आवावुं, गुलरा जोग अज रणीने
 रैरलो आवो = मडेनत करीने प्रमाखिक
 रैल मेणवीने आवु (२) पैसादार नडो छता
 देवादार न डोवुं]

रैटी स्त्री [सरं हिं] लुओ रैरली (२) पाडरैटी
 ० वडेवार पुं साथे नमवा नभाडवानो संभंध
 रैडुं (रै) न० [म] अराभर पाकता पडेला
 सुकाधने थीमणार्थ गयेलु भेरवाड सोपारी
 (२) [ला.] [सरं म रोखा] रालु नड माखुस
 रैडो पुं [स रूड ?] इ
 रैड वि० (रै) रैड, गाड (लडु साथे वपरय छे)
 रैड पुं [ड] ररतो, भार्ग (२) [?] (सु) अडाव,
 ठायाखवाणो ररतो [(का) गभडाववु
 रैडववुं अंकिं [प्रा रू (सं. लुट्टे लुल)]
 रैडा (-दा) पुं [लुओ रैला] अेक छे
 रैडा पुं अ० व० [लुओ रैडववु] रैट, गयरडी
 -डी स्त्री० रैट; रैडा (-काडवी) [कडो
 रैडुं न० [सं. लोछ, सरं हिं., म रोडा] धटने
 रैडवाण वि० आहाखुनी अेक लतवुं
 रैडुं न० [लुओ रैडुं] मोट्ट भाखु (२) रैडुं
 रैडो पुं [लुओ रैडुं] मोट्ट छाखुं (२)
 [लुओ रैडो] [का] नील पडेरवु लोअन
 रैखु न० [सरं इसखु इ 'रैवु' उपरथी ?]
 अमेडो, दिसाड, तोडान [-भारुडुं, लेखुं =
 डडपूर्वक रडवु, रडीने कलियो करवे]
 रैखु स्त्री० [लुओ रैन] रातनी योडी [-इरवी.

भारवी = राते योडी भाटे इरवुं]
 रैखु (रै') स्त्री० [सं रोहिणी] रैखिल्ली नक्षत्र.
 [-दाअवी = रैखिल्ली नक्षत्र वरसाड वगरवुं
 नखुं -रैखवी = रैखिल्ली नक्षत्रमा भूअ
 वरसाड थवे]
 रैखुं न० [प्रा. रोवण (सं रोदन)] नहन
 रैरत, -डुं, -ल वि० ['रैवु' उपरथी] अट
 रैध पडे अेवुं
 रैरतडी स्त्री० लुओ, रैरथडी
 रैरुं वि० ['रैवु' व० वृ०] रडवु, गडया करवुं.
 [रैरती भूरत [सरं म रैती सुरत],
 शिकल = रैरतल, उदासी के शोकार्त यडेरो]
 रैरडु (-खुं) न० [लुओ रैरडु] वीतकनी
 कथनी (२) नहन [रैरडुं रडवां = इताश
 यथ इ. अनी वात कथा करवी]
 रैरदन न० [स] नहन [पडेयो]
 रैरडो पुं [स रोध उपरथी] भाडो (नीलामां
 रैध पुं [सं] अटकाव. ०क वि० रैध करनाक.
 ०न न० रैधवुते ०खुं स० कि० रैरडु, अटकाववुं
 रैन स्त्री० [इं गउड्ड] रातनी योडी भाट इरवु
 ते [-इरवी, भारवी] [रैनखाणुं
 रैनक स्त्री० [ख] तेज, लपडो ०दार वि०
 रैय पुं [रैयवु परथी] रैयो, छोड ०खु न०
 [सं] रैयवु ते ०खुदर वि० रैयनार ०खु
 स्त्री० रैयण; वावणी
 रैयवुं स० किं [स. रोण] वाववुं (२) जोडवुं
 रैयाणु न० [रैयवु परथी] लुओ रैयण
 रैयित वि० [सं] रैयवु
 रैयीट स्त्री० [रैवु + पीटवुं] रैरुट; रैवु ने
 छाती पीटवी ते
 रैयो पुं लुओ रैय
 रैरक (-अ) (रै) पुं [लुओ अमाअ; सरं हिं., म.
 रोव] अफो, डभडयो (२) प्रताप, तेज, दाअ.
 [-इरवे, भारवे = डेणअमथी रडेवुं.
 (२) उपरीपखु फाअववुं; दाअ पाडवा नेवुं
 वर्तन करवुं -अलाववे, पाडवे, राअवे
 दाअ पाडवा, रैरमां नभवुं. -जेआडवे =
 धाक जेआडवी, रैर पाडवी.] ०दार वि०
 रैरखाणु. -दी (-भी) वि० रैरखाणु

शैथ्य वि० [लुओ शैथ्य; डोथ्य] ऋ; भूर्ध;
 अरसिक [धरेथ्यं
 शैथ्यी स्त्री० [सर० म. डोवर] शैथ्योतु अक
 शैथ्य, ०हार, -थी लुओ 'शैथ्य'मा
 शैथ्य पुं०, न० [सं.] शैथ्य; इत्, शरीर उपरना
 वाण. ०कृष, ०गर्त' पुं० शैथ्यवाणुं यामडीतुं
 छिद्र. ०शैथ्य पुं० हलम. ०हर्ष' पुं० शैथ्य
 (२) वि० शैथ्य करे अयुं
 शैथ्य न० [इं] (सं.) धराडीतुं लण्णुं शहेर.
 ०न वि० शैथ्युके तेने लगतुं के तनुं रहवारी
 शैथ्य पुं० [सं] वागोणुं ते
 शैथ्यवलि (-थी, -ण, -णी) स्त्री० [सं.]
 शैथ्यनी हार
 शैथ्य पुं० [सं.] (लागणीथी) शरीर उपरनां
 इवां शैथ्य यवा ते. ०क शैथ्य करे अयुं,
 शैथ्य -थित वि० शैथ्य यथो ह्यथ तनुं
 शैथ्य (शै) स्त्री० (सं) शैथ्य
 शैथ्य न० [सं] रुदन, प्रा रोमण] + २६न
 शैथ्य वि० [इं] अक भास कडेना (छापवानो
 कागण) (२) शैथ्य; इरथ्यारी
 शैथ्य स्त्री० [म] नातु लगर (भछवानु)
 शैथ्य स्त्री० [इं.] शैथ्य वगेरेने तेमनी कृतिना
 वेयाथु उपर ले भूनेताथु ठारी व्यापवामां
 आवे ते [रथ्योनी गाण]
 शैथ्य वि० [शैथ्य' उपरथी] पीथ्युं; रथ्युं
 शैथ्य पुं० [इं. रोल] (वहाणुमा भेसता व्यावता)
 यकर, तभर (२) अक लततु रेराभी कापड
 शैथ्य पुं० [इं.] व्याकण्णु, ०२ पुं० गभडेतेवा गोण
 धाट (लेमके, छापवानानो; लभीन हाणवानो)
 शैथ्य (-णी) पुं० [सं] अक छड
 शैथ्य (शै?) वि० आथु, भूर्ध, भूड
 शैथ्य अ० किं [प्रा. रोव (सं. रुद्)] रडुं (२)
 स० किं -ने रडुं; -तु इत्थ करुं, गावुं (३) न०
 रडुं ते, शैथ्य -वडावुं स० किं [भेरक].
 -वावुं अ० किं [भावे]
 शैथ्य वि० [फा] यणकतु (२) लहेर [-थ्युं =
 लण्णु यवी. -वाणुं = तुकसान करुं,
 धूणधाणु करवी.] -नाथ, -नी स्त्री० (वल्पा
 दीवाओनो) सामटो प्रकाश (२) शैथ्य

शैथ्य पुं० [सं.] शुरसो. [-करवा, शैथ्य,
 शैथ्य वराथुं = शुरसे थवुं.] ०थ्युं स० किं
 शैथ्य वडाववा; शुरसे करुं -वावुं अ० किं
 शैथ्य वडाववा; शुरसे थवु. -थित वि० शैथ्यवाणुं
 शैथ्य पुं० [सं.] कणी (२) अकुर
 शैथ्य न० [सं रोहिष] अक वास ०डा पुं०
 अक वास (२) [सं. रोहितक?] अक आड.
 ०थ्यी स्त्री० अक वनरपति
 शैथ्य स्त्री० [सं.] शैथ्य नक्षत्र (२)
 वीण्णु (३) [सं.] अणरामनी माता (४)
 [सं.] यदनी पठराण्णु (५) व्यायता मुदिना
 अक प्रकार
 शैथ्य वि० [सं.] रातुं (२) पुं० (सं.) हन्थिद्र
 रान्तो पुन. -ताथ्य पुं० अथि
 शैथ्य पुं० [सर० हि लहेला; म] पडाण्णुनी
 अक लति. -लाथ्य पुं० (सं.) यु प्रान्तो
 अक प्रदेश नया शैथ्यानी वरती छे
 शैथ्य पुं० [शैथ्य' परथी? प्रा. हल (सं. लुद्)
 व्याणोठु] अथ्योअक; भंरडी (२) गण्णु;
 धाट; पायमाडी (३) [सर० म. रोल] शैथ्य
 नयो (४) [दि. रोल] गलराट; शैथ्यकार (५)
 अथो, डलड. [-वाववा = भंरडी शैथ्यी :
 -वाववा = धाणु नीकणी नयो, भूण तुकसान
 थवु, भूण वपराथ' नवु -वाववा = लथ
 शैथ्यववा (२) अतिशय तुकसान करुं (३)
 धाणु काडी नाथवा (४) भूण परथी नाथवु]
 शैथ्य स० किं [शैथ्य' उपरथी] शैथ्य
 अक करुं
 शैथ्य स० किं विडावुं. अण्णु
 शैथ्य स० किं [प्रा. रुद् (सं. लुद्) उपरथी]
 शैथ्य; भसणवु (२) रगडाणवु; मेलु करुं
 (३) [ला.] कथरी मारी नाथवुं
 शैथ्य पुं० [लुओ शैथ्य] अक छड
 शैथ्य (शै?) वि० स्त्री० साननी (वेणा)
 शैथ्य (शै?) वि० [लुओ शैथ्य] अथानवाणु
 (२) मेलु; शैथ्येत्तु (३) लुओ शैथ्य (४)
 न० लुओ शैथ्य; कथियो. तोडान; विगाणु
 शैथ्य (शै?) पुं० [दि रोल] लानगड (२) धावाड;
 भूम (३) [शैथ्य' उपरथी] कमाथ

रैंड(-भ)णी(रैंड) श्री० [म.] रैंडडी; र.वो.
 -रुं संक्रिं र.धो डेरववो, साद कर्तुं
 रैंडभण् (रैंड) न० [स०म रैंडणे] पथर लाकडा
 वगेरे प० आका पाडवानु ओलर, टाकण्
 रैंडभु (रैंड) संक्रिं लुओ 'रैंडणी'भां, रैंडुं
 रैंडु (रैंड) वि० [लुओ रैंडु] गामडियुं,
 ल.गली, अमसक्य -यो पुं० र.भो, ल.डसो
 रैंडुं (रैंड) न० [लुओ रैंडो] नीने पडोर, स.भी-

साजनोवभत -डो पुं० [सं. रोमंथ डपरथी ?]
 नील पडोरतुं न.भाण् (र) वाणु (उ) रैंडुं
 रैंड वि० [सं] र.द्र स.भ.धी (र) ल.भ.कर: उ.भ
 (उ)पु० रैंडपण्, र.द्रता (र) डान्यना न.व
 र.स.भानो अ.क -ई श्री० हीसा श्रुतिनो
 अ.क अ.वातर लेड
 रैंडि वि० [सं] इ.पा.व (र) इ.पा.नेवु
 रैंडि न० [सं] अ.क न.र.क

ल

ल पु० [सं] यार अ.ध.स्व.रो.भानो नीने, ०.डार
 पुं० ल अ.ध.र डे तेना ड.व.यार. ०.डार.त
 वि० छेडे ल.कार.व.णु
 लघ 'लेडु'तु डू० इ.प. ने.भ.डे लघि अ.व.व.ड;
 लघि न.व. ध० [लघिने'
 लघिने अ० [लेडु'तु अ० डू०] उ.ड.० 'अ.ने
 ल.ओ.ओ. पुं० [प्रा. ल.व.सं ल.पू] ड.परथी] र.ल.नी
 प.सो र.हेतो अ.भ.ड.रो, डै.वि०
 ल.क.ड.ध.क.ड अ० [ल.क.ड.ध.क.ड डे रो.डो? डे
 र.ग.ड.व.ध.क.ड.ल.डुं ?] ल.क.ड.ध.क.ड, ध.भ.यो.ड.र;
 ड.पा.ठा.प.ध
 ल.क(-क)डियुं वि० [लुओ ल.क.ड] ल.क.ड.तु
 (र) क.ड.ण् (उ) आ.ड.ने पाण् आ.णी डे अ.डु
 (डि.भ) (ड) न० लुओ क.डो.डुं (प) ग.ड.डु
 अ.ना.व.वानु ल.क.ड.तुं आ.भ.ण.वा.णु ग.वि.यु.
 -यो ड.भ.न पुं० अ.क र.भ.त
 ल.क.वो पुं० [अ ल.क.व.ह] श.री.गु. अ.क.ड. अ.भ.
 ग.डी न.व.भ.नो र.ोग, प.क्ष.वा.त
 ल.क.ग श्री० [हिं. म] ल.डी.री, र.े.भा
 ल.क(-क)णो [अ ल.क.म.ह] ड.ण.ि.यो. ल.ड.वो,
 ड.प.ड. (क.टा.क्ष.मा) (-ले.वे.ि)
 ल.क.टी श्री० [सं ल.कु.ट, स० र.हिं.] ल.क.डी
 ल.क.ड.रुं वि० [स० म ल.क.ड=डि.वा.डुं, नाथुं
 अ.भ.व.वा ल.त.कु.ड-ल.त.क.डो.ड.गा = नि.ल.न.व.]
 र.डी.भा.ल, व.डे.व
 ल.क.ड न० [स ल.कु.ट, प्रा ल.कु.ड, स० र.हिं., म.]
 ल.क.डु (अ.डु.धा स.भा.स.भा.व.प.रा.य छे) ०.ड.भ
 न० ल.क.ड.तुं क.भ, सु.न.ारी.क.भ, ०.ड.भ
 पु० ल.क.ड.नो ड.भ डे अ.वा.त.रो (र) व.ड.व.ण-

भाथी न.या ल.क.ड.ं डितरे छे ते ड.को ०.भे.ड
 पु० अ.क प.क्षी ०.ध.क.ड अ० लुओ ल.क.ड-
 व.क.ड ०.ध.क.डे अ० स.भ.त रीते, ले.र.थी.
 [-ले.डुं=स.भ.त ठ.प.डो अ.प.वो] ०.पी.ड
 श्री० ल.डी, ल.क.ड.तु पी.डु. ०.डै.डो पु०
 ल.क.ड. ड.ड.न.रो ०.री.(-री) वि० ल.क.ड.ड
 ने.वु क.ड.ण् (र) पु० अ.०.व.० लुओ ल.क.ड.थी
 ल.डु ०.री ल.डु पु० अ.क मी.ड.ध -डि.युं
 वि० (र) न० लुओ ल.क.डि.यु
 ल.क.डी क.भू.तर न० [अ ल.का, स० र.हिं. ल.का,
 ०.क.व.तर] अ.क न.त.तु क.भू.तर
 ल.क.पु पु० [सं] ल.भ.नी स.प.या (र) ध.य.न
 (उ) डि.श (ड) [ता.क.वा.डु] नि.श.न [-अ.प.वु,
 डे.डुं=ध.य.न अ.प.वु -अ.व.व.डुं, डोर.डुं=
 ध.य.न पर अ.व.व.डु -प.र, -भ.ां अ.व.व.डुं,
 -भ.ां डित.र.डुं=ल.क. न.व.डुं -प.र, -भ.ां
 डे.डुं=ध.य.न अ.प.वु -भ.ां र.भ.डुं=ध.य.न भ.ां
 र.भ.डु -र.भ.डु =स.र.त र.भ.व.ी -स.भ.डु =
 डे.श सि.ड कर.वो (र) नि.श.न अ.रा.भ.र
 तो.ड.वु] ०.० वि० सू.य.क; ल.क. अ.वे अ.व.डुं.
 ०.यो.र.शी श्री० लुओ ल.भ.यो.रा.थी
 ल.क.णु न० [सं] वि.ड.न, नि.श.नी (र) अ.व.णु;
 पी.ण व.र.तु.थी लुओ पा.ड.न.र आ.स ध.भ
 (उ) ते.वा ध.भ.न.तु क.थ.न, अ.प.या [-न.या.] (ड)
 ड.ग; अ.य.ग.ण. ०.व.तुं वि० सु.व.ड.णुं (र)
 [क.टा.क्ष.मा] न.ड.ग ल.क.ण.वा.णुं
 ल.क.ण.वा श्री० [सं.] ल.क.ण.वा.नो अ.भ.क क.व.न.र
 श.भ.नी श.क्ति (व्या)
 ल.क.णीय वि० [सं] ल.क.मा डे.वा न.भ

लक्षधा अ० [स] लाभ रीते
 लक्ष वस्त्रा अ० अवरश्य; ७२२
 लक्षतु सं० किं० [सं लक्ष] ताकतुं (२) ताकीने
 जेसवुं (३) अटकण करवी (४) रोधी
 कडतु, जेधं ७२
 लक्ष(-क्ष)वेधी वि० धारेकुं निशान पाठनार
 लक्षाधिपति पु० [सं.] लाभ इपियानी
 पूजवाणे, लभपति
 लक्षाक्ष न० + लक्ष्य
 लक्षावधि अ० [सं] लाभे लेभां होय तेम
 लक्षित वि० [स] देभाडेकु (२) देभेकुं (३)
 लक्षणाथी ललेकुं (व्या).
 लक्ष्मी वि० [सं] लक्षवाणुं; लक्षतु (सामान्य
 रीते रुमासने अ०ते. छिदो 'ऐकलक्ष्मी')
 लक्ष्मण पु० [सं] (स.) रामनो नातो लाध;
 सुमित्रानो पुत्र [पटराणीओभानी ऐक
 लक्ष्मणु स्त्री० [सं] (स) कृष्णी आठ
 लक्ष्मी स्त्री० [सं] (स) विष्णुनी पत्नी,
 धननी अघिष्ठानी देवी चौह रत्नभातु
 ऐक (२) धन, दोलन. ०कं०त, ०नाथ,
 ०पति, ०वर पु० (सं.) विष्णु. ०ताह
 पु० ऐक लतनो ताल (संगीत) ०धर
 पु० ऐक छं० ०पूजन न०; ०पूज स्त्री०
 आसो वड तेरसने द्विसे कराती लक्ष्मीनी
 पूज. ०वंत(-तुं), ०वान वि० पैसादार
 लक्ष्य वि० [सं.] लक्ष आपवा जेवुं (२)
 ताकवानुं; ताकी शकाय तेवुं (३) जेधं शकाय-
 लणु शकाय तेवुं, दस्य (४) न० ०ध्येय
 (५) लक्ष, डेवु (६) निशान (ताकवानु) (७)
 लक्ष्यार्थ (८) जेवु लक्षण आधवानु होय ते
 (-या). ०भिंदु न० लक्ष्य, ध्येय ०वेध
 पु० धारेला निशानने तोडी पाठतु ते
 ०वेधित्व न० लक्षवेधीपणु. ०वेधी वि०
 लुओ लक्षवेधी -क्ष्यार्थ पु० [+अर्थ]
 मुप्यार्थनो आध थये तेनो सधधी ओवे
 ले भिजे अर्थ लेत्रो पडे छे ते (व्या)
 लभ वि० [लुओ लक्ष] लाभ (५)(२) [लुओ
 लक्ष्य] दस्य (लगत साडे) (३) स्त्री
 [लुओ लभलभतुं अर्थ प] लत, छड (४)

लुओ लक्ष्मी, ०चौराशी स्त्री० चौराशी
 लाभ ७-भतु यक. ०पति पु० लक्षाधिपति
 लभ(-भ)णु न० [स लक्षण] + लक्षण, चिह्न
 लभणु न० [लभतु परधी] धीप, गडी (दान के
 छिद्यगणानी). [-करवी = छिद्यगणुं करवु.]
 -छुं न० लभवानु वतरणु; लेभणु (२)
 लभणु. -त न० करार: सही साथेनु
 लभाणु (२) नसीभना लेभ. -त पत्तर
 न० काजणिया छिपरनु लभाणु (२) जमे
 तेहुं (कायु के अयोऊस) लभाणु
 लभपति लुओ 'लभ'मा
 लभलभ वि० [सं. लक्ष छिपरधी, अथवा अ०]
 यणकतु; स्वच्छ (२) अ० [रव०] लभलभे
 अ०म. [-अछुं = लभलभतुं.] ०वुं अ० कि०
 कातु; पीडा थवी (२) अ० अ०कतु; जणकतुं
 (३) लभलभ ओवे अवाव थवे (पाणु
 छिद्यणवाधी, इतर पाणु पीओ त्यारे) (४)
 लवलवतु (५) [स. लप्; सर०म लवलवणुं]
 तीम भूण लागवी, तीम अलिवावा थवी
 -भाट पु० जगजगट (२) लवारे (३) साणुको;
 पीडा (४) धारती, डर (५) घोघाट, धमाल
 (६) लभणु; भूभ. -भाटे पु० लभलभाट,
 जगजगट
 लभलूट वि० [लभ (लक्ष) + लू (लूँटु, के
 लोटतु), सर० म.] पु० कण, जेशुमार
 लभतुं सं० किं० [स लिख; सर० हिं. लिखना,
 म लिखणें] लभाणु करवु (२) आलेभतुं (३)
 [स. लक्ष, प्रा लकख] अ० वलोकतु, जेवु
 [लभी आभतुं = लभत करी आपतु, लेभित
 कभूलात आपवी लभी काठतुं = लवडी
 लभी नाभतु. (नाम) लभी अतुं = गुने
 कर्था अदल नाम नोधी जवु (२) आवीने
 लभी लेवु लभी देवुं = लभी आपतुं (२)
 लभी काठतु. लभी नाभतुं = लवडी लभी
 काठतुं. लभी पाठतुं = लवडी लभी नाभतु
 लभी भाडतुं = होय तेनाधी लुइ (उतावणभां
 के लूवधी) लभी नाभतुं लभी सूकतुं,
 राभतुं = लभाणु करी राभतुं लभी लेवुं =
 (याह रडे ते भाटे) उतावी लेवु-लभतु.

सप्तमः वाणवुं = द्विसप्तमा भाडी वाणवुं।
 सप्तमः स्रीं [‘सप्त’ उपरथी] उपर-
 उपरी के सागसामी सप्तमं ते
 सप्तमः स्रीं [‘सप्त’ उपरथी] सप्तमवु
 महेनताए। -ए न० सप्तम ते (२) सप्तमे तु ते
 -ए पदाए न० [सप्त + पद] लेभित
 पुगवे -पदी(-डी) स्रीं [सर० म लखापदी,
 सप्तमं + पद] हिं. लिखापदी, सप्तम + पदी
 (स पत् = वार वार पद - वणवुं) सप्त सप्त
 करु - वा वार सप्तम ते. -मए न०, -मए
 स्रीं सप्तमवु महेनताए; सप्तमः
 सप्तमः पुं [सप्तसप्त, रव०] सप्तमः,
 नकामी टकटक (२) [‘सप्त’ उपरथी, सर०
 हिं., म लखेरा] सप्तमनी यडी वगेरे यताव-
 नारी (२) सप्त सप्तववु काम करनारे।
 सप्तसप्त स्रीं [‘सप्त’ उपरथी] सप्त सप्त
 सप्तमः स्रीं [‘सप्त’ उपरथी] सप्तं हिं,
 न लिखापदी] सप्त (२) सप्तवानी दध
 (३) [सप्तसप्त, रव०] धागती (४) सप्तमः
 सप्तमंग वि० [स लिखितम् (नील विलिखिता
 कर्ता साथे)] (पत्र) सप्तमः, (लिखित ग
 सप्तमः पुं [सप्त परथी, सर० हिं. लखेरा]
 सप्तम काम करनार अक मतने साए (२)
 अक अक
 सप्तमः स्रीं [सं लक्ष्मी?] (का) बोडीनी अक
 मत [पुं सप्तपति
 सप्तमरी वि० [स लखेर] तावेवंत (२)
 सप्तमं संकिं [सप्त परथी, सप्त म
 लखेर] सप्त सप्तमरी (भाडीना वासएने)
 सप्तमः स्रीं [स. लक्षा + वृत्तक] कथ के
 परथरी (रमवानी) नानी गोथी
 सप्तमः पुं [सं लक्षा उपरथी, सर० हिं.
 लखेरा, म लखोटा, लखोटा] सप्तमना के
 सरकारी जगणेना सप्तम पडी (२)
 [सप्त सप्तमः] सप्त सप्तमः
 सप्तमः न० सप्त सप्त, सप्त
 सप्त लेभ पुं म० व० [सप्त + लेभ]
 विधि सप्तम लेभ, नसीम, विवि
 सप्तम, [‘सप्त’ उपरथी] सप्तमं [सं पत्र]

न० म० व० सप्तम, इतवे [- करवां, करी
 सापवां]
 सप्त स्रीं [स. लख, सर० सप्त, सप्त म]
 टेकए, टेके (मोलने) (२) सप्तमनी सप्त
 (३) म० + सप्त [साथे] ६
 सप्तमः स्रीं [सप्त + म] सप्तमनी,
 सप्त वि० (२) म० [सर० सप्त, म] सप्त म,
 अकथार
 सप्त स्रीं [म] अक पक्षी [के सप्तनी पाठ
 सप्त स्रीं [सर० म. लख, म लख?] सेना
 सप्तमं न० [सर० म लख स लख उपरथी]
 गवेडानु छलक के अक (२) ओने [-सप्तमं
 = सप्त, ओने के सप्तमरी सप्तम।]
 सप्तम पुं [सं लख उपरथी] ओने (२) म०
 सप्त, सुधी
 सप्त वि० [सं लख, सर० म] सप्त; न०
 (२) स्रीं [सप्त म लख] सप्त, वरेणे
 (३) म० पासे, लेडे, सप्तमनी -नी स्रीं
 [सर० म] वग, सरम -तुं वि० सप्तमि;
 सप्त पद, न०
 सप्त स्रीं [स लख उपरथी, सर० म लख]
 सप्त सप्तमरी -ए। पुं सप्त, दोहा
 सप्तम न० [स लख] सप्त सप्त (२) स्रीं
 [हिं] सप्तमनी. [-सप्तमं = सप्तमनी सप्तमरी
 के सप्तमारी परवारुं. -सप्तमं =
 सप्तमिति नकरी कथानी लेभित सप्त
 सप्तमरी -सप्तमरी = सप्तमरी सप्तमरी]
 सप्तमः पुं सप्तमनी सप्तम ० सप्तमः स्रीं
 सप्तमनी सुप्य ज्या करवानी सप्त-सुरत ते
 सप्तमः पुं वरना तरथी कथाने त्या सप्तमो
 शुभ द्विस सप्तम, सप्तमः के पुं पडी.
 सप्तमः स्रीं सप्तमः -निये पुं वरने
 तेडवा सप्तमः कथाने तरथी सप्तमः [सप्तमो
 सप्तमः = सप्तमरी करनार साए] -नी स्रीं
 ०६, सप्त, सप्त (-सप्तमरी)
 सप्तमः म० [स. लख (दिलिप), हिं., म] पासे;
 सप्तमः (२) सप्तमरी
 सप्तमः वि० (२) म० [सप्तमः सप्तमः] + सप्तमः
 सप्तमः न० [सर० हिं, स लख] अक सप्तमः

लगवाड स्त्रीं [स. ल्ग् उपरधी] संध, मीति
लगवुं न० [सं ल्ग्] नकडी करेखा भावे दररोज
अभुक्त वस्तु लेवी ते (२) स०कि० (५)
लागवु; वणगवु (३) पडोववुं

लगवाडकुं स० कि० [‘लागवुं’तु प्रेरक] अडकाडवुं
(२) योपडवु (३) वणगाडवुं, वाशु करवुं (४)
सणगाववुं [लागवागट

लगवातार अ० [हिं; सर० म. लगेतार] सतत,
लगवाभ स्त्रीं [फा.] घोडाना मोनुं घोडानु योडकुं
(२) तेने पावेडी हाकनारना हाथमां रडेती
दोरी (३) [ला.] अकुश. [-आपवी = लगवाभ
दीडी भूकवी (२) छूट आपवी, हाण, अ कुश
डे अंधन विनानुं राभावुं. -जेअवी, जाडवी,
पडडवी = जतु अटकावतु; काभूमा लेवुं.
-छूटी भूकवी = स्वतंत्रता आपवी (२)
अडेकी नवा डेवुं -तंअ करवी = अकुश
भूकवे; जेवी पडडवु.]

लगवार, -रेक वि० [ब्रुओ लगीर] योडु (२)
अ० योडा वमत माटे

लगवाप पुं० [सं ल्ग् उपरधी] मीण
लगवापवुं स० कि० [‘लागवुं’तु प्रेरक, सर०
हिं लगावना, म लगावणे] ब्रुओ लगवाडवु
१, २, ३ (२) मारवुं, डोडवुं [लगवाण, सुधी
लगी अ० [ब्रुओ लग. सर० हिं लगी, म ल्गू]
लगीर, -रेक वि० [हिं. लकीर = पातणी दीटी
उपरधी?] ब्रुओ लगीर

लगवे अ० [स ल्ग, सर० म. हिं] लाग्या।
झाव्या। ड। (येक उत्तेजनने उद्गार) (२)
+ लगी. ०लगवे अ० लगे १ ब्रुओ

लगवेज न० [इं] (रेखे) उताकने सामान.
[-करवुं स०कि० उताकने सामान लगेजना
भास उभाभा मोडकवे (२) सरसामान
लेजावी रसीड कटाववी] ०ओडिस स्त्रीं
न्या उताकने सामान लगेज करवाभा आवे
ते ओडिस. ०पार्सल न० लगेजना भास
ब्रुवा उभाभा मोडकालु पार्सल

लगवेजग अ० [दि. लग = नणक; सर० म.]
डेक पासे, अडीने (२) लगलग, पासे
लगवु अ० ब्रुओ लगेजग (२) वि० [सं ल्ग्

उपरधी] जिनाणतु, परली पाळण कर्था ०रनार
लगवि० [सं] लागेडु, वणगेडु (२) दीन,
आसक्र (३) न० नेटवो समय पृथ्वी येक
राशिमां गडे तेटवो वमत (४) हाड शुल कथं
करवानु मुहूर्त (५) परणवानु मुहूर्त (६) लगन,
परणकुं ते, विवाड [-करवुं = परणकुं -नेडुं
= लगनुं मुहूर्त नेडुं. -मांडवुं = लगनी तयारी
करवी. -लेडुं (-वां) = लगनुं मुहूर्त ०रावडु
(२) लगनी तयारी करवी लगने लगने
कुं पार। = हमेशा अतुंत हर वमत तयाने।
०कार्य न० लगनुं कामकाज ०काल (-ण)
पुं० लग के पील शुभ कार्यतु मुहूर्त ०कुं
(-कुं) णी स्त्रीं [सर० हिं, म. लगकुंडली]
न०मे समये क्यो ब्रुड कथं राकिमा हतो
ते अतावनार कुण्णी, न०भकुं णी. ०तिथि
स्त्रीं लगनेो दिवस. ०नक्षत्र न० लग माटे
शुभ नक्षत्र. ०भंडप पुं० लग माटे तयार
करेवो मंडप ०मुहूर्त न० लग काण.
०वेणा स्त्रीं लगकाण. -ओत्सव पुं०

[+ उत्सव] लगनेो उत्सव - ०नवणी
लघरवधर वि० [ब्रुओ लघरा] (का) बीथरेहाड.
लघरा पुं० ०००० [‘लधीर उपरधी ?] लुगडाना
डुआ; बीथरा. लघरियुं वि० लघरववर
लघिमा स्त्रीं [सं] लघुपणु (२) आड सिद्धिओ-
भानी येक - अति लघु यथं जतु ते
लघु वि० [स.] नानुं (२) डलकुं (३) सहेलु (४)
हरव, येक मात्रानु (५) पुं० हरत, पुण्य अने
आधनी नक्षत्रानु नाम ०कथा स्त्रीं नानी
वार्ता, साहित्यकृतिनेो येक प्रकार ०कंअ पुं०
(१) आवो कौस ०केणु पुं० ०००० थी ननेो
डोण, ‘येकयूट येणल (ग) ०णन पुं० (शुभ-
ननेो विपर्याय) नानेो डेहलडो भाणस ०तअ
वि० सौथी नानुं (२) पुं० अभुक्त रकमोभानी
दरेकथी लेने शेष विना लागी शकाय येवी
नानाभा नानी रकम (ग). ०तअ सअरडेह
पुं० अभुक्त अणुणुं रकमोना इनेकना
छेडथी परापर लागी शकाय येवी नानाभा
नानी सण्या (ग) ०तअ साधारणु
अवयवी, ०तअ साधारणु लालथ पुं०

[सर० म] लुओ लघुताम. ०ता स्त्री०. ०तावाचक वि० लघुता अतावनार ०ताई स्त्री० + लघुता ०त् १०. ०प्रयत्न वि० योडा प्रयत्नधी उच्यारय तेवा (वर्ण) (२) आणसु. ०पती स्त्री० योडा मत धरावती पक्ष के अेवा दोहा (२) योडा मत होवा के धराववा ते ०रेभा स्त्री० (—) आवुं अेक विनमविहृत ०छाधवता, ०छाधवी स्त्री० आलाडी; पेय; युक्ति ०लिपि स्त्री० ओलेहुं बलही लपी शकाय नेवी दू का स केतोवाणी लिपि 'शोर्टहेन्ड'. ०लेअन न० लघुलिपिमा लभतु ते. ०वयी वि० नानी—ओझी उम्भरतु ०वार्ता स्त्री० लघुक्था. ०शंका स्त्री० पेशाअनी छावत. ०शेअर पु० सगीतनो अेक ताव

लघूकरणु न० [सं.] लघु—ओछु के दू क करवु ते (२) ललकु पाडवु के तिरन्कर करवे ते लयक स्त्री० [लुओ लयकतु, सर० हिं; म] मयकोड (२) लयकती आव. [-आवपी, -आपी = मयकोडावु]

लयक लयक अ० [लयको' उपरधी] लयके ने लयके, मोटे मोटे कोणिये, उतावणधी (-आडुं) लयकतुं अ०किं [रव० स लज्जु उपरधी ? सर० हिं. लचकता, म लचकणें] लयी नवु (२) करमोडावुं, सावामाधी ०तर नी नवु (३) नदधी भावना कम्भरेधी नरा मरडावु

लयको पुं० [लयकतुं' उपरधी, सर० हिं., म] लोयो (२) लयको हाण ०टाण स्त्री० लीकी हाण (प्रवाली अने लसरी वरयेनी)

लयकतुं स०किं ['लोयो', 'लयको' उपरधी] योपःतु, लपेडुं

लयपय अ० [रव०] प्रवालीधी तरओण अने दोहा नेतु होय तेम ०पुं अ०किं लयपय धतु

लयलयतुं अ०किं लुओ लयकतुं लयतुं अ०किं [सं लज्जु हि लचना, म. लचणें] लारधी नमी नवुं [लयी नवुं, पडवुं = नमी नवु (२) कलावाला करवा] लय (-यां) वि० [सर० म. लचाड] माथाकोडिधुं

(२) न० [म] पीडा; लप, अला लरथ पुं० लरथो १ लुओ (२) स्त्री० [सर० हिं] + लथ, लक्ष्मी

लरथन न० [सर० हिं] + लक्षण

लरथो पुं० [सर० हि. लच्छा] भाजे, पायेछा देरनी आटी (२) पमनां आगणानु अेक धरेछु लथ स्त्री० [लुओ लरथ] + लक्ष्मी (२) न० [सर० हिं. लच्छ (सं लक्ष्य)] लक्ष, ध्यान लनवपुं स०किं [सं लज्जु; स० हिं लजाना] लाणे तेम करवु. लनवपु

लनर(-व)पुं स०किं 'लानवपुं'नु प्रेक

लनरवणी स्त्री० ['लान' उपरधी, सर० दे. लज्जालुइणी, सर० म. लाजावु, म लजावती, हिं लजारु(-लु)] अेक छोड (अडवाधी तेना पान सकोयाई नय छे) -लुं वि० लान पमाडे तेकुं; लान आवे तेकुं, शरमनवक

लनवपुं स०किं लुओ लनरवु [पडवी]

लनरव स्त्री० [ज] मल, लिनरव (-आवपी, लनरव स्त्री० [सं] लान, शरम (२) अपधीति.

[-आवपी, पामपुं = शरमावु] ०न्वित वि० [+ अन्वित] शरमिदु व्यमान वि०

लानरु, शरमावु ०लु(-णु) वि० लनरवील; शरमाण ०वती वि० स्त्री० शरमवाणी ०वान, ०रील वि० शरमवाणु ०शून्य, ०डीन वि० शरम विनारु; अेशरम -लिनरव वि० लनर पायेलु; शरमायेलु

लट स्त्री० [स लटवा, सर० हिं, म] योडा वाणनी सेर (२) वडनी भूणी (३) अमुक (सतरना) तार के देरानी आटी (४) मोतीनी सेर [-गूथयी, पांधवी, अमारवी = वाणनी छूरी सेग्ने गूथी—पाधीने ठीक करवी. -पाडवी = आटीना अमुक तारनी लट अलग पाधवी]

लटक स्त्री० ['लटकतु' उपरधी, सर० म, हिं] लयकतु ते, मयकोड (२) लटको (३) छटा, पूथी, शैली ०छटके स्त्री० छटा, भूथी ०णु (-लियु) वि० ['लटकतु' उपरधी] लटकतु, अलतु (२) न० कानतु अेक लटकतु रहेतु धरेछु (३) [ला.] (वगर ओलाव्ये साथे आवेलु) ठोक्ने. ०लिसाणु वि० लयकतु; लयकवाणु

लटकवुं अ०किं [सर० हिं. लटकता, म.
लटकणें (स. लट्, लह्)] अ०लुं; लभडवुं, टंगावुं
(२) [ला]आधाग्रहितयवुं, वरचे रभडी लवुं
लटक-सलाम स्त्री० [लटकवुं + सलाम] भरा
दिलथी न करेदी, भाडी सलाम
लटकाववुं स०किं 'लटकवुं' नुं प्रेरक
लटकाणुं वि० [सर० हिं लटकीला] लटकावाणु
(२) लटका करनारं
लटकित वि० [लटका परधी] लटकाणु; लटकावाणुं
लटकुं न० लटके; नभर
लटके पु० ['लटकवुं' उपरधी, सर० हे लडह =
सु०र हावलाव] शरीरने मोडक हावलाव-
याणो; नभर ०जटके पु० सहैलसाळ
नवराशने समय (२) अ० हैवेयेगे,
आध्यायुं ०भटके पु० आभ अने
शरीरने याणो, नभर
लटपट वि० [रव०, स० हिं लटपटा, म
लटपट्या] संयण; यपण (२) [स. लिप्त ?]
प्रेमासक्त; अ०कपीलने वणगेळुं - येटिळुं (३)
स्त्री० [सर० म] संयणता, यपणता (४)
मेण; सभध (५) प्रेमासक्ति (६) धाधमेव,
भटपट (७) अ० जटपटे; ललडी [-करवी =
सामाने भोगववा आलाडी, भटपट, बभाल
करवी. -अनवुं = प्रेमासक्त यवुं ०वुं
अ०किं भनेहमा अडोअड यवुं, अ०कपीलने
वणगडुं - येटवुं - टियुं वि० यपण, संयण
(२) न० हलभनी अस्तो धसवानी यामडानी
परी [लटपटियां लेवां = हलभने धवेकरवे
(२) कामधंदा विना रभडवुं के पडया रहेवुं.]
लटर स्त्री० [लुओ लट] (दूलमानी) रेभा (२)
[लुओ लटार] आटो [-भारवी]
लटवुं अ०किं [सर० हिं. लटता] नमी पडवुं.
[लडी पडवुं = नमी पडवुं (२) कावावा कराव]
लटाक स्त्री० लटक (?)
लटाके पुं० (का) पयात
लटार स्त्री० [सं. लट् उपरधी ? के 'लटकवुं'
उपरधी ?] आटो, देरो, यऊर [-भारवी]
लटियर वि० ['लट' के 'लटके' उपरधी] (का.)
शोपीन, लभकाहार

लटियुं न० [लुओ लट] वाण (भरा तुच्छकर-
दशीकं). [लटियां लडवां, इभइगवां =
अव्यवस्थितपणे वाण लडवाधी कट गाटेभावु.
-गुंथावां = (ला) निकट सभधमा व्याववुं.
-पींभवां = मारी नाभवुं (२) इनेती करवी.
-इसाववां = मारी नाभवुं]
लडी स्त्री० [सर० हिं. (स लट = डेप; लटक = डट,
भडमास] वेग्या; रंडी (२) गप, लडी वात
लदरी स्त्री० ['लट' उपरधी] वाणतु अ०क वरेळुं
(२) केशनी लट
लटोजेटो अ० ['जट' दिवावि] उतावणे (२)
['लट' उपरधी] सहैलसाळ
लटोरो पु० [लुओ लट] लटर, लट (२) डणोतुं
जुंड (३) [सर० हिं. लटोरा] अ०क पभी
लडु वि० [सर० हिं (सं लट् उपरधी ?)] नरभधेश
(२) परवश (३) रतभध (४) पुं० लमडो
[-यध लवुं = भूभ आसक्त यध लवुं (२)
परवश - नरभधेश यध लवुं]
लड(-डु) वि० [प्र. लट्टि(स वट्टि) = लाडी; स०
हिं, म] लडु ने मळभूत (२) पुं० डगोरो.
[-निरंलन. भारती = मळभूत धीवानो
ने रभडेल माणस] -किथुं वि० लडु (२) न०
गाडानो नीचलो भाग नेमा लडुो रहे छे.
-किं(-डी)थुं वि० [सर० म लट्टिगा] लडु;
मळभूत (२) लुट्युं. -डी स्त्री० नानो लडुो.
-डुं वि० [सर० हिं लट्टा] लडु. -डुो पुं०
गाडी हे गाडाना पैडानी दोडानी धरी - लडु
हाडो होय छे ते (२) लडो माहरपाट (३) लडु
माणस (४) (सु) डगोरो
लडकथुं(-थुं) (ल') वि० ['लडवुं' उपरधी]
टटाभोर; लडवाना रवलावतु
लडत (ल') स्त्री० ['लडवुं' उपरधी] लडध
लडथरवुं अ०किं [प्रा लहस(स लस) =
लपती पडवुं + आथडवुं, अथडवुं ?] लडडवुं
लडथडियुं न० [लडथडवुं परधी] लडडियुं;
अडभडियुं [-आववुं, भावुं]
लडधुं वि० [सर० हिं लडैत, न लडैवुं] लडु;
अडभरत (२) न० [सर० हिं लडैता, 'लड'
उपरधी] लाडकु ते - छोक

सुधादिभ्यं न० [सुधाया लपसवुं] गोष्ठु; अडपडियु
[-भाडुं]

सुधाभय अ० [स सुध् + भाय] अडपीलने
लेन्थी वणग्या होय तेम

सुधरेपथरे अ० [सुधो लपसपथड] दीलुं
लपसतु होय अ०; अरतन्धरत

सुधपड अ० [रव० डे स लस् उपरथी; सर०
हिं. लदलद] प्रनाडीथी लरपूर लयका नेडुं
होय तेम (२) दीला पदाथंभा पडी अरडायेलुं
होय अ० (३) लीन, यक्यूर

सुधाडुं अ० कि०, -पडुं स० कि० 'लाडु'तुं
कर्मणि ने प्रेरक

सुध स्त्री० [स लिप् उपरथी] भीडा; उपाधि,
लररं(२) अ० [रव०] ललडी; यट [-डड'ने]

सुधक सुधक अ० [रव०] लपलप, लपके लपके
(२) लपकारा भारतु होय अ०; लपकलपक, रली
रलीने वेकना थाय अ० (अ० के, गूमडाया)

सुधकडुं अ० कि० [रव०, स० हिं. लपकना; म
लपकणो] लपकारा यवा-मारवा

सुध(-भ)कारो पुं० ['लपकडुं' उपरथी] ललने
लपूक लपूक लपडार काठवी ते (२) वेकनाथी
के लयथी काठ पड अ० वयवतु लपूक लपूक
यव ते (३) [स. लप्] तोळडाडथी वधारेपडतु
भोलडुं ते, लपडे

सुध(-भ)कावडुं स० कि० [सं. लप् के रव०]
गिपरावतुं (२) लपक लपक भावु यट करी लडुं

सुध(-भ)डो पुं० [सं लिप्; सर० म लपका]
गडा पदाथंभा लयडो (२) डाम (३) लपकारो
२, ३ सुधो. [-करवा = तोळडाडथी वधारे-
पडतु भोलडुं. सुधका करवा = महेष्ण मारवा.
सुधका भावा = महेष्ण दूणा सहेवा सुधका
योडाडवा, देवा = डाम देवा सुधका तोडवा
= भोलयालमा ने कामकाजभा होष काठया
करवा (२) टोणा मारवां सुधका लेवा = दूण
पडनी (२) यहु कणतर यवु]

सुधकोडपडे पु० [लपडुं + अयूकडुं? सर०
हिं लपडप = यपड] अडोअट; सहेजसाजभां
पनडुं ते

सुधप स्त्री० [लपडुं + छुपाडुं] धालमेल, कावतके

सुध स्त्री० [रव०, स० हिं (सं. लिप्)] अडप;
अपट (२) ['लपटाडुं' उपरथी] अडकट (३)

['लपटावडुं' उपरथी] पेय, इडो(४) [स लिप्]
अध; महेक (५) वि० तलथीन; मशगुल;
लपटायेलुं [-मारवी = जूटवी लेवुं.] अडपट
स्त्री० अयिंती जूट मारवी ते

सुधडुं अ० कि० [सुधो लपसडुं] सरकडुं (का.)
लपटावडुं स० कि० 'लपडुं', 'लपटावडुं' प्रेरक
लपटाडुं अ० कि० [सर० हिं. लपटाना, लिपटाना;
स लिप्] यीकटमा अरडाडुं (२) ललयाडुं;
इसाडुं

सुधडुं वि० [सुधो लपडुं] सल्लड नडि तेडुं;
दीलु (२) लालयु [-पडुं = दीलुं होडु के यवुं.]

सुधडाक स्त्री० [रव०, सुधो लपड, सर० म.]
लपड; तमायो (२) [ला] इपडो के अता
भावी ते. [-भावी = तमायो भावी (२)
ठगाड, छतरावुं (३) ठाकर भावी, वृकसानभां
भावावुं. -योडवी, ठोडवी, देवी = तमायो
मारवा. -पडवी, भणवी = लपडाक वागवी
(२) ठपडो भणवा, प. छु पडवातु अडु.
-मारवी = तमायो मारवा (२) धुतव,
वृकसानभा उतारवुं (३) महेषुं मारवुं.]

सुधड'(-डि)म वि० भूय डियुं

सुधडावडुं स० कि० लपडके लपडके मारवुं

सुधरडुं स० कि० [सं लिप्] लपेडुं, लपरडो
करवा सुधरडो पु० लडो लेप; लपेडो

सुधलप स्त्री० [रव०, स. लप्] लपक, लवारे
(२) अ० [रव०] यपयप; अडपथी (३)
लपूक लपूक. -पाट पु०, स्त्री० लवारे,
लकवाट (२) उतावण, धाधल. -धियुं वि०
लपलपाट करनाक

सुध(-पा)डुं अ० कि० [सं लिप, लप्, सर०
म लपणो] सताडु

सुधसणु स्त्री० [लपसवु परथी] उपर यडी
नीये लपसवानी अेक भाणरमत के तेतुं साधन
सुधसणु वि० [लपसवु परथी] लपसी पडाय
अेडुं (२) न० लपसी पडाय अेथी अग्या.

सुधसवुं अ० कि० [प्रा. लहस (सं. सवु)
परथी?] अरसी पडडुं; सरी अडुं (२) पतन यडुं

लपसिंह न० [‘लपसवु’ उपरधी] नकामी
लपि वात

लपट स्त्री [रव०; सर० स चपेट] यपाठ, लप
उक्त -टिथो पु० लपडाक मान्दार -लुसटिथो

लपटुं अ०किं [लुओ लपड] सताव (२)
सोडभा लराव; अडोअड इपीने गोठवाव

लपियुं वि०[सि. लप्] वानोडियु(२)भाथानीडियुं
लपु लपु, लपूक लपूक अ० लुओ लपलप

लपूको पुं०, लपूडियुं न० लुओ लपूडियु
लपूडुं वि० [सि लप्] लपलपियु, वानोडियुं

(२) पेटभां वात न रहै तेव
लपेट स्त्री० [लुओ लपेटवु] मगएण लेडीनी

अंक कसन
लपेटहुं स०किं [सि लिप्, हिं लपेटना, म
लपेटणं क लफ=वीठाणेलु ?] वीठवु (२)

[ल.] सडोवड
लपेटो पु० [लपेटवु परधी, सर० हिं, म
लपेटा] डाकए, आवरण (२) [लुओ लपेो]

पुअ कसअवाणुं नेशमी वयाटनुं कपडु
लपेटुं स०किं लुओ लपटवुं

लपेटो पु० [सि लिप्] लपरडो; लडो लेप
लपेटशंभ वि० पु० [सर० म लपो(-वो)ड-

गज] जेठा वयन आपनार जेठी उंकास
भारना, लभाडी

लपट वि०[सि लिप्] परोअर सतजड चोटेहु
लपट स्त्री० [रव०, सर० हिं, म] लपडाक

लपनछपन स्त्री० न० [सर० म लपंछपं,
लपनछप (लपवु + छपवु)] पयात छुपी धाल-

मेल (२) सोडसहापए तीनपाय [(--नी साथे)
लपनछपन राअपी =--नी साथे आनगी

के धालमेलनो सअध गअवो] -नियुं वि०
लपनछपन करनार

लपपटार वि० [लपेो + टा] लपान्ती डेरवाणु
(२) पअ लशीवाणु

लपपी वि० [सि लप्] लुओ लपियु
लपेो पु० [अ. लफ=वीठाणेलुं, गडी करेलु,

सर० हिं. लप्पा, म लफजा] लरयक
कसअवाणो लपेटो (२) [ला] मेठुं उंकाडा

कगनुं थंगडुं [-भारवो, लभाडवो]

लपेो(-इंके) पुं० [लुओ लप, लड] मेठो
इको के कोणियो [ललडीथी.]

लड अ० [सर० लप, लप] [-लडने=
लडलप लुं] वि० [लडक (रव०)+ पडु]

लेधु -दाधारयु पए रवलावे धूत
लडक(-२)इडक(-२) अ० [रव०] लपडहुं,

आम नेम उडया करतु तथा पगे अटवातु
होय नेम, अय्यवरियत

लडक(-२)डु अ० किं [रव०] लडकडक यड
लडक न० [रव०, सर० म लफडा] लींठनो लपडे

(२) [ला] (वगु के जम के भासस वणगव.थी
यतु) नडतर, पीठा उपाधि. [-लेहुं=नाडनी

लीट साड करनी. -वणमहुं=पीड ल गु यनी]
लड'शुं वि० [तुकी लप(-फं)ग, सर० हिं, म.

लफजा] कपडी, मलभाण (२) लपट, अलि-
यारी (३) नडट, निर्वाण -आड स्त्री०,

-गावेरा पु० प०व० लडगापए
लडके पु० [अ लिफाफा] प०जिडीयु, कव

लड(-व्)ण पु० [फा] शण्ड [कोणियो
लडरा पु० [लुओ लपेो] मेठो कडको के

लप पु० [फा] होठ (२) स्त्री० लण
लप अ० [रव०] जेवा अवाण साथे (मे'म

भूकडु)(२) लप, ललडी उंक लपक अ० [सर०
म. लवकणें] लुओ लपक लपक उंकारो पु०

लुओ लपको उंकारहुं स०किं लुओ ल-
वड उंको पु० [सर० म लवका] लुओ लपडे

लपलधके अ० [सर० लकडवडे, लपडक +
धको, हिं लवडवोवो] इमथी, धमडाडिने;

णणाटकारे. [-लेहुं=लपडको अने धका
भारता लड लव (२) इमडाडीथी टाज डेड,

इमथी काममा जपगे करववो]
लपलहुं अ० किं [सि ल्व्] लुओ लटकुं.

[लपलहुं भूकडुं=लटकुं भूकडु (२) ध्यान
न आपडुं लपडी लहुं=भाडा-नभणा यक

लव देवाड लव (२) रही लव, पारु न यहुं]
लपलण स्त्री० [रव०] लीक के भूजवथी लप

लप यहुं ते [-थपी=गलराव, गूयवाव]
लप(-भो)नरुं वि० [‘लपडवु’ उपरधी.] नगणुं
क्षीए (२) नरम, पोयुं

अपहर्षं अ० किं [लुग्यो लक्ष्मि; सर० म लक्ष्मि] प्रवाहीथी तरण्येण यत्तुं के परदातुं (२)

[सा.] स०वापुं; इसावु

अपरडे पु० [स लप्] तोछडाथी वधारेपठतु ओलतुं ते, लपकारे (अपरका करवा)

अमलम अ० [रव०, सर० म.] अवेो अवाय याय तेम (जेम के, इतराना याटवाने) (२) उतावणे (३) लपुलपु, -आट पु० लमलप अवाय [थीयवियु

लवाचियु वि० [‘लवाचो’ उपरथी]थी यरेहाल, लवाचो पु० [लवाढ (फा) + चो (चिह फा.); सर० हि लवावा] मेला इठेला लुगडाने लथे (२) लाग्यातृथा सरसाभानने लथे (३) (अहु डीमती नहि अवेो) धरवाअरे (तिरकारमाने अहुवा अ०व०मा) [लवाचो उहाववा = मुकाम उहाववे, पीने ठेकाणे जतु]

अपाड(-डी) वि० [स लप्, सर० हि, म] अहुं ओलवानी टेववाणुं -डाई, -डी स्त्री० लुहाणु लपुडणु, लपुडणु, लपुडलपुड अ० [रव०] पीकथी लप लप याय तेम [-थडुं]

अपूकितु न०, लपूके पु० [रव०] पीकथी लपुलपु यतु ते. [लपूकियां देवां, लपूका देवा = गलराडु]

अप्यारुं न० [लप (लोड) + आयुं के ओयु] मे, आयुं (तुळकारदर्शक) [-तोडी नाअहुं, लागी नाअहुं (धमडी अतावती) = मे पर सपत मारतु] -यो पु० तमायो [-ठाकवे, -मारवे, -लमाववे]

अप्योतरं वि० लुग्यो लपतरं

अप्य वि० [स] मनेलु ०प्रतिष्ठ [स.; सर० हि, म.] नेनी प्रतिष्ठा लमेली छे तेवु; प्रतिष्ठित. -अप्य स्त्री० लुग्यो विप्रलप्या (२) दुग्ग, पीडा; वैशेओकान्ती ल लण -अप्य स्त्री० प्राप्ति, सिद्धि (२) ‘अप्रष्ट’ (ग)

अप्येक अ० [अ. लक्ष्मि] ‘सेवामा हजर हु’. ‘अ साहेज’ अवा अर्थने उद्गार

अप्य वि० [स] मणी शडे अतु

अप्युं न०, -अ्ये पु० [सर० म. लवणा, -णे, हि. नौना] गालनी उपरने कान आगणने

मापाने लाज. [लमणुा जीकवा, देवा = लमणुाजीक करवी लमणुा शेकाई जवा = अहु तापथी मायु -लमणुा तपी जवा. लमणुं इंद्री जणुं = लमणुाने लाग तपी जवा (२) तेवी वेदना यची. लमणुे हाथ देवा, लमणुे हाथ दहनं जेअणुं = हताश यथं जतु] -अ्या(-अ्या)जीक स्त्री० लुग्यो मायाजीक -अ्या(-अ्या)तोड वि० (२) स्त्री० मायाशेड

लय पुं० [स.] नादा प्रलय(२)लीनता, अेकतार यथं जतु ते (३) विगम, विश्राम (स गीतमा) (४) नृत्य, गीत अने वाधनी समता (स गीतमा) (५) हाई स्वर काढवाभा लागता समय (दुं, मध्य अने विलंबित) (६) गावाने दम, स्वर काढवाने दग. [-यामणुं = लीन यथं जतु (२) लणी जतु (३) नाश पामतुं] ०वाच न० लय प्रकट करतु वाच. जेमके तअतु लयला स्त्री० [अ.] (सं) इरसी साहित्यनी अेक प्रसिद्ध भाशुक. ०मजून न०अ०व० लयला अने नेना आशक मजून: इरसी साहित्यमा आशकभाशुकनी अेक प्रसिद्ध जेडी लयाकत स्त्री० [अ लियाकत] लायडी, योग्यता लयानत स्त्री० [लुग्यो लानत] लयानत, शरम; नायेशी (२) विकार, इटकार, कडुवा ललक स्त्री० [स लल्, सर० हि] लालक (२) लाड, लालन ०हुं स०किं लालसा करवी (२) लूलतु, लटकतु (३) + लुग्यो लणकतु -कायमान वि० ललकतु

ललकार पु० [रव०, सं लल् + क्त] ललकारतु ते (२) ललकारेणु गान ०हुं स०किं लाये स्वरै गाव (२) भूम पाडवी (३) हाडवा -लखती यलाववा उरडेणु -उत्तेनित करतुं (४) [दि ललक, स० हि ललकारना] लडाणु आलवान करतु, पडावतुं

ललयातुं अ०किं [लुग्यो लालय सर० हि ललाना] लालयमा इसातुं (२) मोहित यतुं (३) लालसा करवी -वतुं स०किं (प्रेक)

ललना स्त्री० [स.] सुंहर स्त्री ललतिडा स्त्री० [सं] नालि सुधी पडोये

अेवी लापी भाणा-हार
 लकाट नव[सं] कपाण. ०रेभा श्रीं विधाताये
 ललाटे लमेला नसीयना लेष -टिका स्त्रीं
 कपाणतुं अेक धरेषु
 लसाम वि० [नं] सुहर, रमणिय (२) न०
 कपाणतुं अेक धरेषु
 लक्षित वि० [नं] भनोहर, सुहर (२) प्रिय
 गमे अेषु (३) नाञ्जक, कोमण (४) पु० अेक
 छ६ (५) अेक राग ०कला(-गा) स्त्रीं
 'दार्शन आर्ट', मन अने उल्लापाना अम पर
 मुप्य आधा० राभनार कला-चित्रकणा,
 सगीत अेवी. ०तिलका पु० अेक छ६
 ०नवर पु० अेक अलंकार (सगीत) -ता,
 -तांगी स्त्रीं सुवान सुहर श्री
 लघुता स्त्रीं [स लळ] लुओ टोलुपता
 ललेडुं न० [रव०] अेक पपी
 ललोपतां न०२००० [स लळ, सर० दे ल्हि
 = सुशामत, म ललोपता] सवासला,
 सुशामत [-करवीं]
 लदो पु० लका ०परये स्त्रीं दि ल्हि,
 सं लळ: सर० म लल्लुपत्तु, हि लहेचपपो,
 ललोपत्तो] सुशामत, सवासला (-करवीं)
 लन वि०[सं] थोडु (२) पु० अश (३) निमेयनो
 छडो लाग (४) याट तथा यापनी वरयेनो
 नमलानो लाग (५) [स] रामनो पुत्र
 लव स्त्रीं [सं लण, प्रा लव] लवारो [न०म
 लवन्नीक वि० [म.] लागे नहि पण वणे अेषु
 लवणु न० [स] भीडु. ०असुद्र पुं० (स) भाग
 पाण्णो- पुराणेक सात समुद्रयानो अेक
 लवथव स्त्रीं [सं. लण+स स्तव, प्रा लव
 + थव] सर० म लवथवणे = भूडु - नरम
 यवु] (का) भीडारा के विवेकभरी वाण्ण
 लवरी श्रीं [लुओ लववु] लवारो [-ओ
 यडुं=गमे तेम वग विचार्यो] पोल्या
 करवु, अकडु; लवारो कर्था करवो]
 लवलव स्त्रीं [लुओ लववु] लवारो, अकअकाट
 (२) अ० लवलव करे नेम ०डुं अ०कि०
 लवलव करवु -वाट(-रे) पुं० लवणे
 लवली स्त्रीं [सं.] अेक वेडी

लवलेश वि० [सं] थोडु (२) अ० अश पण्डु
 तलमण (३) पु० अडु अ थोडो अश
 लवडुं अ०कि० [प्रा लव (स. लण)] लवारो
 कन्वो. [लवी अणु=अेरकागीमा रडुअ
 कडी देवु (२) गमे तेम ओडी नाभणु]
 लवग न० [सं.] लविग. अेक तेमनो. -अियु'
 वि० लवग जेवु के जेवडुं (२) न० कानडु
 अे-धरेषु [-अरयुं, -थो देटे] = (लवग
 जेवु नाव, पण्ण तीथु -नेरदार]
 लव(-वि) श्रीं स्त्रीं [लुओ लववु] लवगी
 लवगणु स्त्रीं [सर० म लवणे = नभणु] विवेक
 अने भीडारा (वाण्णमा)
 लवगम न० [अ. ल्वाजिम, स० हि, म
 ल्वाजमा] अमुक मुडते आपवानी अम (लेअ
 के, पगाग्नी, वतमानपत्रनी) [-अरडु =
 छाया आसिक धनुं लवा-म आपण, तेवा
 धरा० यडु] [लुहाणे
 लवाणे (ग) पु० [सर० म लव्हाणा] लुओ
 लवाद पुं० [अ ल्वाज, स० म] पथ (२)
 पयातियो वनाभुं न० लुओ पयातनासु
 -नी वि० लवाद सधधी (२) स्त्रीं लवादनु काम
 लवार (५) पु० [लुओ लुहार, सर० म.
 लवहार] (आम्य) लुहार -रिथं न० ००००
 लुहारनु काम करती लिप्सी केवी अेक लत
 लवारो न० [सं लव के 'लववु' परथी] स० हि
 ल्वाग] अकरीतुं अरयु (२) धावणु आणके
 लवारो पु० [लुओ लववु] लवरी, अकवाट
 लविग न० लुओ लवग (२) अे आकारनो
 (अ डुक, रटव यजेने) नानो लाग ०लता
 पु० अेक छ६ -अियु' वि० (२) न० लुओ
 लवगियु -गी श्रीं लविगनो छेड
 लविर्त्री श्रीं [लुओ लवनी] लवगी
 लवरी (वू) पु०, -रियु न० [स० प्रा लर =
 कावुं दे नो ग के छोडी (हि लहु) के म लवडा
 = तरवा० के डाल जेवु वण्ण उपथी ?] नभ के
 नान्थी लवेले अजरो [-भारवे, अरवे.]
 लव(-ज) पुं० [लुओ लवण] शण्ड
 लवो पु० [लववु परथी ?] अलनो टोणो.
 [-वणवे = २५४ अरयण यवु]

लरकर न० [फा.] येन्य (२) [सा.] शेषुं;
 धारिषु. छिद्रं व्याप्तुं लरकर लधने ना जता
 [नर्नां वानं=दगधडा के लकीगर विनातुं
 के धध ते.] -री वि० लरकरतु, -ने लगतु
 लसणु न० [स लजुन; सर० हिं लसुन, म
 लसण] अक क० -लियुं वि० लसणवाणुं
 (२) लसणु लेवुं (अम के भूणो) (३) [सा]
 भास विनातु -लिये पुं० लसणुनी नानी
 कणी केटो तपधिरिया रगने अक मलि
 लसत वि० [स] लसतु होय अमुं
 लसणस अ०[रव०](रसभा)तरभोणहोय तेम
 लसरक लसरक अ० [रव०] जपाटाध, ध,
 लसरकभेर [-याटवुं=ललना लसणु करीने
 चटवु. -यालवुं=लांभे पगले ने जेडाना
 लसरका करता उतावणे चालवुं]
 लसरके पुं० [रव०] जपाटाधी भे यवुं के
 चकडवुं ते; धसरके, उजरडो [-भारवे।]
 लसलस अ० [सं लस] लसलसतु होय अम.
 ०हुं अ०किं यणकवु; तेव सारवु (२) धी
 टेकधी तरभोण होवुं(३) आनइमा भेसवु के
 नाचवु. -साट अ० धसधसाट
 लसवुं अ०किं [स लम] यणकवु, शोभवुं
 (२) रभवुं, नायवु (३) लपसवु
 लसती वि० श्री० [स] शोभती, यणकती
 लसेरि० स०किं लसरके धुंठुं -वाटवुं
 लरसी श्री० [सं लसु उपरथी, सर० हिं, म]
 इध अने पाणुनु शरभत
 लसुं अ०किं लुयो लहेकवु (५)
 लहरा(-रा)हुं अ० किं ['लहरि' उपरथी]
 लहरिओ ठडवी
 लहरि(-री) श्री० [स] तग, मोलुं
 लहायु (६) न० [प्रा. लह (सं लम्); सर० हिं.
 लहनी] लाल, नशे। [-काटवुं, नीकणवुं=
 लल-नशे करवा; शयशे मणवे।] -लु
 श्री० [लुयो लहवुं; सर० दे. लाहण=
 भास वरतुनी भेट] पुशादीने प्रसगे भेटनी
 वहे यल्लि -लुं न० शुभाशुल प्रसगे
 नानीवा वगेरेभा करती वहे यल्लि
 लहाव(-वे।) (६) पुं० [प्रा लह(सं लम्)]

लुयो लहावे।
 लहावुं स०किं [सर० प्रा लहाविस(स लम्भित)]
 लहायु करवी(२) अ०किं [लुयो लाय] लजवुं
 लहावे। (६) पुं० [लुयो लहाव] आनइने
 उपभोग (२) आरतो, आरियो।
 लहियो पुं० [प्रा लिह(सं लिख)] लभवतुं
 काम करनारो भासस
 लहे (लहे) श्री० ['लहेवुं' के 'लहेकवु'] लगनी;
 ताव (२) लहेजत, आनं
 लहेकवुं (६) अ०किं [स लम्, सर० हिं
 लहकना] लेकवुं अलवुं (२) लहेकाधी चालवुं,
 जोलवुं वगेरे लेवी किया कवी (३) इरइरवुं
 लहेके। (लहे) पुं० [लुयो लहेकवुं] शरीरने
 मोहक यणो के भरोड (२) [अ. लहू=हू=
 जोलवानो लहेके] वलू लआवीने के रागडो
 ताणुने जोलवुं ते (-करवे, काठवे।)
 लहेजत (लहे) श्री० [लुयो लहेजत] मल(२)
 अ, रवा ०६१२ वि० लहेजतवाणु
 लहेजे (लहे) पुं० [व] यण. क्षण
 लहेरे (लहे) श्री० [स लहरि उपरथी] तग,
 मोलु (पाणु, पवन के विचारतु) (२) लीध के
 इरनी असर(३) लीलावाहेर(४) मल अमन
 [-आवपी = मल पडपी (२) मोलनी माइके
 आववुं (३) ताण के वध आवपी (४) के के
 विधनी असरथी धेन आववुं. -उडावपी,
 करपी, भारपी = मल करवी -पडपी =
 मल लागपी -भां होवुं = पुश होवुं लहेरे
 अडवुं = तरगमा लिवुं (२) गभतमा
 उत्साहथी लोभवुं (३) रवरउडे भे लवुं,
 चालवु के विहरवुं रतनाकर साभरनी
 लहेरे छे = लधी शुल संपन छे.] ०हुं
 अ०किं तरग लीवे, मोलनी लहरि
 चालपी -रियुं न० मोलनी आतने आल्लो
 (२) श्रीआनुं काटवुं अक धनेणुं (३) जेकुं.
 -री वि० आनडी (२) तरंगी (३) धरडी
 (४) उडाड (५) श्री० लहेरे, मोलु
 लहेवुं (लहे) स०किं [प्रा लह(सं लम्)] आन-
 पूवक सालणवुं (२) गणवुं; मानवु, सभवुं;
 पिछानवु (३) लाणवुं (४) प्रा कवु; भेणवुं

लणकपुं अ० किं [सं लृ] यमकारा भारवा.
 लणकपुं (२) उम गथी डोलता डोलना आवव
 (३) लालसा करवी
 लणपुं अ० किं [सं लृ; लृ; सर० म लृणें]
 नमधु (२) [सं लृ] प्रेमथी उमणकामा
 आवव (३) लुओ लणकपुं [लणी प६पुं =
 नमी लवुं. लणी लणीने = नीया नमी नमीने]
 लंक वि० [सं. लृ = मेणवपुं, सर० हिं लंका]
 पैसाधार (२) पुं० हगतो (३) [सर० हिं
 लंक = कभर, कटि] पातणी कभग्नेो लंक;
 भरोड [-लागवेा = श्रीमंत यवु (२) सङ्ग
 यवु, पार पडी लवु] [लका नगरी
 लंक, ०पुरी श्री० [लुओ लंका, सर० हिं] (सं.)
 लंका श्री० [स] (सं.) रावणनी नगरी (२)
 सिधोन [-करवी = सणगावी भूकु, मोथी
 आग लगाडनी (२) देठाना सडसूडिया लागीने
 गोणाकारे गोठवी सणगाववा -लतवी =
 मोटो वि०य मेणववेा -नी लडी = धले
 डरनी कन्या -आणवी = गुप्त वात अहा
 फडी देवी -लूटवी = धरो मोटो अलनो
 हाथ करवेा.]०लीला श्री० (लकानी पेठे) आणी
 भूकुं ते. -केरा पु० [+ ईश] (सं) रावण
 लंगड, -कुं वि० [सं लृ; फा लृ] लूकुं,
 ओकुं; पाणु ०भा पु० लगडो माणस
 (नराक मलकमा) -हाकुं अ० किं लगडुं
 यालङ्ग -डी (०घोडी) श्री० ऐक गमत
 लंगडे पु० [सर० हिं लंगडा] ऐ नामनी लतनी
 डरीके आणे -हा डेरी श्री० ऐ लतनी डेरी
 लंगरे न० [फा, दे णंगर] वहाण थोलावी राभव
 नमीनमां लराय तेम नाभवानुं वाडा अडाडा
 वाणु ऐक साधन (२) सदावत, लंगरभानुं
 (३) श्रीओनुं पगनु ऐक धरेणु (४) ऐक छेडे
 वजन आवेडी डोरी, लंगीस (५) [ला] लापी
 हा लंगार [-डिपाडकुं, डीचकुं = वहाणनु
 लंगरे नमीनमाथी ऐथी लेवु ऐथी वहाण
 मुसाङ्गरी करी शडे -नाअकुं, दंरकुं = नागरकुं.
 -हालावनां = लगीस लडावकुं (२) माहोमाहे
 कनियो करववेा.]०भानुं न० लंगर (२) लुओ
 ०वा न० ऐक छेडे वजन आवेडी डोरी (२)

अ० लंगर लय तेडकु ०वा रे वि० लंगरेकुं.
 [-करकुं = हारभ ध गोठवपुं] ०पुं स० किं
 लगावकु; लंगर नापी वहाण थोलावपुं (२)
 ऐकते पीलु वणगाडी साकण के हार नरवी
 (३) [ला.] इहामा नाअकुं -रिसुं न० आजर.
 -री श्री० नावु आजर
 लंगार श्री० [लुओ लंगर] लांथी हार, पंछि
 (२) साकण ०पुं स० किं लुओ लंगरकु
 लंगारुं अ० किं [स लंगु] लंगडकुं
 लंगीस न० पतगना दिवमेभां रमावु लंगर
 (-लडावपुं)
 लंगूर न० [लुओ लंगूल] पूछुं, -र (-रियो)
 पुं० वाडरो ०वा पु० डेडो; पीछो
 लंगूल न० [स] लागूल पूछडी
 लंगोट पु० [सं लिंग + पट्ट; प्रा लिंगवट्टो ?
 सर० कानडी लगुटी, हिं, म.] लंगोटी
 नेवी लपी पथीवाणु तथा लंगोटीनी पेठे
 पडेरतु गडआनमा निमणु कडकावाणु ऐक
 वस्त्र. [-पडेरवेा = कच्छ बीडवेा -भारवेा
 = लंगोट पडेरवेा (२) साधु के लंगी यवु
 (३) पारो होय ते लडावी धं कंगाल यवुं]
 ०भा ध वि० लंगोट पडेरकु (२) अलखारी.
 [-रहेकुं = अलखर्य पाणवु] -टिखुं वि०
 लंगोटी पडेरतु, नानी उमरतु -टियो पु०
 आणपणनेा भिन (२) आवो -टी श्री०
 मात्र धरी दकाय तेम कभरे आवेडी पथी
 के डोरी साथे ऐथीने आवेवानी लंगडानी
 पथी [-भारवी, वाणवी = लंगोटीथी अम
 हाकुं (२) पासेनी मालमता लडावी धं
 लिपारी यवु (३) वेरागी यवु] -टो पु०
 मोटो लंगोट (२) लुओ लंगोटियो [-भारवेा
 = कच्छ बीडवेा]
 लंगधन न० [म] लुओ उल्लधन (२) लावण
 -नीय वि० ओणंगी के उधापी शकाय ऐवुं.
 -कुं स० किं लुओ उल्लधवु (२) लाववुं
 लंगधुं अ० किं लुओ लंगधु, लेधवु (२)
 ओसवाधं नवु उगां शाक लवाधं गयु
 लंघी श्री० रात्रिया गार्ध कुटावतारी श्री (२)
 लुओ वडारण

लंघो पुं० शरणाधि वजाडवानो धवो करनार
लंघोके स्त्री० [स२० रंजोरे] + सुहर लघवाणी
-इवाणी स्त्री

लंघ्य वि० [सं.] लुओ लघनीय
लंघ्यात्तुं अ०ङि० [स. लुंच्] ओसवात्तुं
ल०(-ड) वि० [प्रा. लङ्घि (स यष्टि)]=डाग.

लाडी उपरधी; स्वर० म. लड] + लांड, षट्माश
ल०प न० लुओ लापडु

लंघट वि० [सं] लघटाई लुं षनी गयेत्तुं (२)
व्यलियायी, विषयी ०ता, -टाई स्त्री०

लंघ वि० (२) पुं० [सं] 'पर्येन्डिक्युलर' [ग]
(३) वि० लाधुं (४) पु० ओणभो (५) इश्यात्तुं

पाण्णी भापवानी होरी ०ङ् पुं० लंघ (ग.)
(२) परिरच्छेह, अथ्यार, ०ङ्कुं वि० लाभा

कानवाणु (२) पु० गघेडो ०गोण वि०(२)
पु० अं०डाकार, 'धलि'सो'धड' (ग), ०चोरस्

वि० (२) पुं० 'रेकटेन्गल' (ग) ०न् न०
लटकुं ते (२) आलंभन; आश्रय. ०रेभा

स्त्री० लघ लीडी (ग) (२) ओणयानी
लीडी. ०चलुं'ल(-ण) न० लुओ लघवृत्त.

०हुं स०ङि० लटकुं; षण्णु. ०वृत्त न०
'धलि'स' (ग). ०सं'गम पुं० 'ओथि'सेन्टर'

(ग) ०रननी वि० स्त्री० लाभा स्तनवाणी.
-भाई स्त्री० लाभापणुं के तेतुं भाप -भाणु

न० लांभापणु, दूरता (२) लभापवुं ते.
-भापवु स०ङि० 'लभा'तु प्रेरक. -भाहुं

अ०ङि० लाधुं गधु (२) घणो वाभत यालदं
लंभूश(-भ) वि० [लंभ, लाणु उपरधी]

साधान्णथी वधारे लाधुं के लियु (२) पुं०
तेषु आलस

लंघोआई स्त्री० [लघ + ली'याई] स्त्रीधी -
लंघ प्रभाणे ली'याई [गणपति

लंघोहर वि० [सं] इंडाणुं (२) पुं० (स.)
ला (') ०ी० + [लुओ लाय] न्वाणा

ला [अ.] नकारहर्गक पूर्वग. उदा० लाघलाज
लाघलाज वि० [अ.] निरुपाय; लायार. -लु

स्त्री० निरुपायपणुं, लायारी
लाघलाह धलदलाह सुहं'अदर'भू'लुदलाह
श०प्र० [अ.] 'अदला सिवाय के' अदला

नथी ने महं'मह येना रसल छे' अे इलमो-
धरलामनो मुप्य सिद्धात

लाघसन्'स न०[इ] परवानो [-आपहुं, लेहुं]
लाओलाह (ओ) वि० [अ.] वाजियु

लाकेह न० [स२० म.] लुओ लकह ०काम
न० लकहकाम ०कुकुह न० लाकलाना लुकडा

वगेरे परयुण्ण सामान. ०री(-स्त्री) वि०
लुओ लकहरी ०री लाङ्कु पु० अेक भीहधि.

-डिहुं वि० लाकडालु, -ना'नेहुं (२) डडालाव,
लाकडीथी काम हेतु (३) न० लुओ लकडियु

-डी स्त्री० सोडी; लाडी [-उभाभपी =
मानवा माटे लाकडी ली'ची करवी -अे

पाण्णी सौ'यहुं = पौताने करवानुं कामभीलने
सोपवु (नेथी ते अरायन् थाय नही) लाकडीओ

ली'ची = लाकडीओ; वडे मारा-
मारी यवी -करपी = आगणी अवी, उरेंकरु

(२) लाकडी वडे मारड, दुःभ देवु -आलपी
= मारवा माटे हाथमा लाकडी लेवी (२) प्रहार

करेते पहुँहा लाकडी पकडी लेवी (३) दारुड (४)
वृद्धावस्था आषवी. लाकडीथी पूल करपी =

लाकडी लरने मारड; दुःभ देवु -अंतावपी
= लाकडी मारवानी पीक अतावपी. -मारपी

लाकडी वडे प्रहार करेवो. -राभपी = लाकडी
पसे राभपी (२) मार मारवानी तैयारी

राभपी -लेपी = माग्वा माटे हाथमा लाकडी
लेवी (२) गुरसे यहुं (३) घडपणु के अर'जिने

कारणे लाकडीनो टेका राभवे अेक लाकडीओ
हुंकेहुं = अवा पर अेकसरओ होर राभवे]

लाङ्कुं न० [स लक्कुड, प्रा लक्कुड, स० म.
लक्कुड, हिं. लकडी] जाडना सूका थड डाण

वगेरे (२) [ला] आडभीली; नडतर, गौह (३)
अणतण, [लाकेडानी तलवारि लडहुं = पूरता

साधन विना लडु(२) अेपी रीते ओढो आडअर
करी व्यवहार यलाये राभवे लाडहानी

तरवारि भहिने आवे = ओढो आडअर
करी यलाये गपहुं. लाकेडां कापवां =

लक्षमां न लेवा नेवु काम करुं. लाकेडां लेवां
= धर के कुण नेवु. लाकेडां पहुँ'यवां =
शिता माटे लाकेडा स्मशानमा अवा (अेटला

दृष्टं दे भरवानी तैयारीमा होउ (२) 'भरी ल'
 (ओम हडेवाने वदले तारा लाकडा पडोये ओम
 कडेवाय छे) लाकडांभाय पैसा मणवाना
 नथी = भररी तोय मणवाना नथी लाकडां
 लडावपां = सायानूडा करी टटो कराववा.
 लाकडां मंडोरवां = जेरी उरकरणी करवी,
 शात पडेली लडाईने पाछी जगाववी. लाकडुं
 धालहुं, धाडी देहुं, धुसाडहुं, धुसाडी
 देहुं = लागो, क० क० ह० भेसा नडे येवो रिवाज
 धुसाडी देवो (२) स्वार्थनी वात वयमा
 ररावी देवी (३) आडपीली छिरी करवी
 (४) (-कडगा) कड अकड यड नवी -पेअहुं,
 पेरी नहुं = लुओ लाकडुं कालधुं १, ३
 लाकडे माकडुं वजगडहुं = योव्यता जेया
 विना सभय जेडी देवो (२) जे नए वरये
 तःराय याय अेउ करु]

लाक्ष्यिक वि० [सं] वक्ष्ण संभधी, वक्ष्णधी
 सूचिन थतु(२) वक्ष्ण संभवी (३) भास वक्ष्ण
 सूचवनार, व्याणा वर्गनु सूचक ंता स्त्री०
 लाक्षा स्त्री० [सं] लाभ ० (-भा) गुरु न०
 लाभतुं अनावेहुं धर ० रस पु० लाभने रस,
 अणतो

लाभ पु० [सं लज्] सो हलर (२) स्त्री०
 [स लाक्षा] भाभरो पीपजो जोडी वगेरे
 पन यता श्रीओये अनावेहो अेक पदार्थ.
 [-टकाहुं = भादे श्रीमती के अगत्यतु
 -ने। पालनहार = मोटो आभीर के
 आग्रयताता -उपियाहुं = लाभ टकातु (२)
 वक्ष्ण प्रभाषिक अने लहु (माएअ)
 -वाननी अेक वात = दूंकमा, सारादा डे
 -ये वानां करवां = जहु अहु शीते डोक देवा,
 शरभिहु करी यली शीते समलवहु लाभे
 लेभा लेवावां = लाभोनी देवडेवड करवी (२)
 मोट्री मोट्री वात यवी (रदाक्षमा) ० लाभेयु
 वि० भूय ल भेयु ० पञ्चाय पुं० (२) स्त्री०
 [प्रा (सं. प्रसाद)] अेक गाम, अेक हाथी ने
 लाभ उपिया के मीळ कोड लाभ वरुओने
 शलये आपेहो सरपाव (२) [ला] मोटाया
 मोटो सरपाव ० पंचोतरी वि० [पंचोतेर

अथय पय + उत्तर] वधारीने वात कडेनार,
 लभाडी (२) स्त्री० डिंग (३) जोटो डोज
 लाभतुं संकिं ['लाभ' उपरथी] लाभवाणुं
 करुं, लाभ यडाववी

लाभागुरु न० लुओ लाक्षागुरु
 लाभियुं वि० ['लाभ' उपरथी] लाभतु अनावेहु
 डे लाभेयु (२) न० लाभतु क कण
 लाभी वि० ['लाभ' उपरथी] लाभ जेवारगवाणुं
 (२) लाभतु अनावेहु (३) धनवान, उदार (४)
 अस्मय

लाभुं न० [स लक्ष्मन्, सर० म लाखा] गरीर
 उपरतु न-मथी पडेहुं याहुं

लाभेयु वि० [प्रा लक्ष्णिय (स लाक्ष्ण्य)
 वक्ष्णवतु] प्रतिष्ठित, आयरदार, सुलक्ष्ण
 (२) ['लाभ' उपरथी] लाभ उपियातु, श्रीमती
 लाभो पु० [लुओ लाभेयु] (प.) सुलक्ष्णव तो
 लाभेयो मालस [-कुलाणी = पौतानी शक्ति
 विधे मोट्री डंडास भांगनारो मालस.
 -वधुनारो = लाभ पोठ राभनारो. -मोटी
 वलनरनो धणी.]

लाभोदहुं संकिं लुओ लाभतु लाभोदुं
 वि० लाभेयु

लाग पु० [स लज्, सर० हिं, म] ताकडो;
 दाव, प्रसग (२) आगर, टेकण (३) मुक्ति (४)
 वयाण [-आवयो, भायो, शुभावयो,
 नयो] [-भावो = तड मणवी (२) अरायर
 कथलमा आववु -ताकयो = दाव साधवो.
 (अभुक) लागुं होउं = अभुकने योग्य
 होउ, अभुक दावतु होउ.]

लागट अ० [स लज्] सतत, माहु, लगातार
 लागडुं न० [स लज्] गाढो संभ ध (२) परायां
 स्त्रीपुअथनो संभध

लागणी स्त्री० ['लागडु' उपरथी] मननी वृत्ति
 के लाव (२) देया, समलाव ० प्रधान वि०
 विचार के तर्क नहि यल लागणी जेमा मुप्य
 होय तेवु, लावप्रधान

लागत स्त्री० ['लागडु' परथी; सर० हिं, म.]
 थयेहु अर्थ, भूण कि मत (२) दाण, नकात
 लाभतुं वजगुं वि० [लागडु + वजगुं] कडु पी

लंघो पुं० शरणाधि वशाडवानो धवो करनार
लंघोने स्त्री० [स० रंजोके] + सु० इर लघवाणी
-इपाणी स्त्री

लंघ्य वि० [सं.] लुग्यो लघनीय
लंघ्यासुं अ०ङि० [सं. लुच्] ओसपावुं
लंघ(-ड) वि० [प्रा. लङ्घि (सं यष्टि)]=लंग.
लाडी उपरधी; स्वर० म. लड] + लाङ, षडभाश

लघ न० लुग्यो लांघु
लपथ वि० [सं.] लपथाथ लहुं षनी गयेलुं (२)
व्यलिचारी, विषयी. ०ता, -टाई स्त्री०

लभ वि० (२) पुं० [सं.] 'पर्येन्डिक्युलर' [ग]
(३) वि० लाभुं (४) पुं० ओणयो (५) इग्यातु
याण्णी भाषवानी शैरी ०ङ पुं० लंभ (ग)
(२) परिच्छेद, अन्धाय. ०ङलुं वि० लाभा
कानयाण (२) पुं० गधेडो. ०गोण वि०(२)

पुं० अंसाकार, 'धलि'ओधड' (ग), ०योरेस
वि० (२) पुं० 'रेक्रेन्गल' (ग) ०. न०
लटकुतु ते (२) व्यालंभन; व्याश्रय. ०रेभा
स्त्री० लभ लीटी (ग) (२) ओणयानी
लीटी. ०वृत्तुल(-ण) न० लुग्यो लभवृत्त.

०हुं स०ङि० लटकुतु; वणगवु. ०वृत्त न०
'धलि'स' (ग) ०संगभ पुं० 'योथेसिन्टर'
(ग.) ०रेतनी वि० स्त्री० लांभा रतनवाणी
-भाई स्त्री० लाभापलु के नेतुं माप -भाणु
न० लाभापलु, इरता (२) लभापलु ते
-भापलु स०ङि० 'लभापु'तु प्रेरक. -भाहुं
अ०ङि० लाभुं थवु (२) धणो वभत यालवु
लंभूश(-स) वि० [लभ, लाभु उपरधी]
साधारण्यी वधारे लाभुं के ठिस्तु (२) पुं०
तेवु साखस

लंभोव्याध स्त्री० [लभ + ठि'व्याध] सीधी -
लभ प्रभाणे ठि'व्याध [गणपति

लंभोदर वि० [सं] इंठाणु' (२) पुं० (सं.)
ला (') स्त्री० + [लुग्यो लाय] नवाणा
ला [अ.] नकारदर्मके पुर्वग उदा० लाधलाज
लाधलाज वि० [अ.] निरुपाय; लायार. -ल
स्त्री० निरुपायपलुं, लायारी
लाधलाह धलदलाह सुहं सहरं सुलुदलाह
श०ग० [अ] 'अदला सिवाय केधं अदला

नधी ने महं मह येना रसूल छे' ये कलमो-
धरलाभनो मुष्य सिद्धत

लाघसन्स न० [इ.] परवानो [-व्यापलुं, लेवुं]
लायोलाह (यो) वि० [अ.] वाञ्छियु
लाङ्क न० [स० म] लुग्यो लङ्क ०काभ

न० लङ्कडकाभ. ०हुकड न० लाङकाना हुकडा
वगेरे परर्याण सामान. ०शी(-स्त्री) वि०
लुग्यो लङ्कशी. ०शी लाङ्क पुं० येक भिक्षाध.
-रिचुं वि० लाङकडतु, -न नेहुं (२) डंटापाल;

लाङ्कीथी काम लेतु (३) न० लुग्यो लङ्कडिधुं
-डी स्त्री० सोटी, लाडी [-डिभासपी =
मानवा भाटे लाङ्की ठि'वी करवी -ये
पाण्णी सौ'अधुं =पोदाने करवातु काम थीलने
सोपवु (नेथी ते भरभर थाय नही)
लाङ्कीयो ठि'वी =लाङ्कीयो वडे मारा-

भारी धवी -करवी =व्यागणी करवी, ठि'केरुं
(२) लाङ्की वडे मारुड, इ:भ देहुं -आलपी
= मारवा भाटे हाथमा लाङ्की लेवी (२) प्रहार
करे ते पहेला लाङ्की पकडी लेवी (३) दोरुं (४)
वृद्धावस्था व्याववी लाङ्कीथी पूला करवी =
लाङ्की लडने मारुं; इ:भ देहुं. -अंतावपी

= लाङ्की मारवानी थीक अतावपी. -मारपी
लाङ्की वडे प्रहार करवी. -राभपी = लाङ्की
परसे राभपी (२) मार मारवानी तैयारी
राभपी -लेवी = भाग्वा भाटे हाथमा लाङ्की
लेवी (२) युरसे थवु (३) धडपण के अश्रुजिने
कारणे लाङ्कीना टेका राभवो येक लाङ्कीने
हुंङहुं = अवा पर येकसरयो दोर राभवो

लाङ्कु न० [स लक्कुट, प्रा लक्कुड, स
लाकूड, इि लकडी] आडना सूकां थ
वगेरे (२) [ला.] व्याडणीली; नडतर
अणतल [लाङ्कानी तलवारें ल'
साधन विना लङ्कुं (२) येवी रीते
करी व्यवहा० अलाये राभ'
तलवारें सहिनो भावे। =
करी अलाये राभकुं. १
लक्षमा न लेवा नेहुं काम
= धर के कुण लेवु. '
शिता भाटे लाङ्कडा रर.

વૃદ્ધ ઠે મરવાની તૈયારીમા હોવું(૨) 'મરી ભ' (એમ કહેવાને બદલે તારા લાકડા પહોચે એમ કહેવાય છે.) લાકડાંમાંય પૈસા મળવાના નથી = મરશે તેાય મળવાના નથી. લાકડાં લાકાવર્ણ = સામાન્ય કરી ટટો કરાવે લાકડાં સંકેરવાં = ખોટી ઉચ્ચેરણી કરવી, શાત પડેલી લાકાઈને પાછી જગાવવી લાકડું ઘાલવું, ઘાલી દેવું, ઘુસાડવું, ઘુસાડી દેવું = લાગો, કા ક હ મેશા નડે એવો રિવાજ ઘુસાડી દેવો (૨) રવાઈની વાત વચ્ચમા અલાવી દેવી (૩) આડખીલી ઊભી કરવી (૪) (-કેલમા) કેક અક્ક યઈ જવી - પેચનું, પેરની જવું = ભુઓ લાકડુ ઘાલવુ ૧, ૩. લાકડે માંકડું વળખાડવું = યોગ્યતા ભેયા વિના સખ ળેડી દેવો (૨) બે જથ વચ્ચે તકરાર ટ્રાય એવુ કરવુ]

લાક્ષણિક વિં [સ] લક્ષણા સંબધી, લક્ષણથી સ્થિત યતુ(૨) લક્ષણ સંબધી(૩) ખાસ લક્ષણ સ્થવનાર, આખા વર્ગનુ સૂચક ંતા સ્ત્રીં લાક્ષા સ્ત્રીં [સ] લાખ ં(-ખા)૫૬ નં લાખનું બનાવેલુ ધર. ૦૨૨૨ પુંલાખનો રસ, અખતો

લાખ પું [સ લક્ષ] સો હનર (૨) સ્ત્રીં [સ લક્ષા] ખાખરો પીપળો ખોટી વગેરે પર ચતા ક્રીડાઓએ બનાવેલો એક પદાર્થ. [-કાકાં = ભારે ક્રીમતી કે અમત્યવુ -નેા પાલનહાર = મોટો અખીર કે આશ્રયદાતા -રૂપિયાનું = લાખ ટકાવુ (૨) ઘણુ જ પ્રમાણિક અને લલુ (માર્મ) -વાનની એક વાત = ટૂંકમા, સારાક ડે -એ વાનાં કરવાં = બહુ બહુ રીતે ઠોક દેવા, શરચિદુ કરી ઘણી રીતે સમતવવુ લાખે લેખાં લેવાવાં = લાખોની લેવડદેવડ કરવી(૨) મોટી મોટી વાત થવી (કંટાક્ષમા)] ૦લાખેણુ વિં ખૂબ લાખેણુ ૦પસાય પું(૨)સ્ત્રીં [પ્રા. (સં પ્રસાદ)] એક ગામ, એક ટાથી ને લાખ રૂપિયા કે ખીજી કોઈ લાખ વસ્તુઓનો રાતએ આપેલો સરપાવ (૨) [લા] મોટામા મોટો સરપાવ. ૦પંચોતરી વિં [પચોતેર

અથવ' પચ + ઉત્તર] વધારીને વાત કહેનાર, લખાડી (૨) સ્ત્રીં ડિંગ (૩) ખોટો ડોળ લાખવું સંકિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખવાણું કરવુ, લાખ ચડાવવી

લાખાગૃહ નં ભુઓ લાક્ષાગૃહ લાખિયું વિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખતુ બનાવેલું કે લાખેલુ (૨) નં લાખતુ કકણ લાખી વિં ['લાખ' ઉપરથી] લાખ નેવા રગવાણુ (૨) લાખનું બનાવેલુ (૩) ધનવાન, ઉદાર (૪) અસંખ્ય

લાખું નં [સ લક્ષમન્; સરં મ. લાલા] શગર ઉપરતુ જનમથી પડેલું ચાડું

લાખેણું વિં [પ્રા લક્ષણિય (સ લક્ષણ્ય) લક્ષણવતુ] પ્રતિષ્ઠિત, આખરદાર, સુલક્ષણુ (૨) ['લાખ' ઉપરથી] લાખ રૂપિયાનું, ક્રીમતી લાખો પું [ભુઓ લાખેણુ] (૫.) સુલક્ષણવતો લાખેલો માણસ [-કુલાચ્છી = પોતાની શક્તિ વિષે મોટી ડકાસ મારનારો માણસ. -વણુભરો = લાખ પોઠ રાખનારો - મોટી વણભરનો ધણી]

લાખોટું સંકિં ભુઓ લાખવું લાખોટું વિં લાખેલુ

લાગ પું [સ લગ, સરં હિં, મ] તાકડો; ઠાવ, પ્રસંગ (૨) આધાર, ટેકણ (૩) યુક્તિ (૪) વચાળ [-આવવો, ખોવો, ગુમાવવો, જવો] [-ખાવો = તક મળવી (૨) પરાખર અંતમા આવવુ -તાકવો = ઠાવ સાધવો. (અચુક) લાગતું હોવું = અચુકને યોગ્ય હોવુ, અચુક ઠાવતું હોવુ.]

લાખટ અં [સ લગ્] સતત, ચાલુ, લગાતાર લાગડું નં [સ લગ્] ગાઠો સંબ ધ (૨) પરાયાં સ્ત્રીપુસ્વનો સંબ ધ

લાખણી સ્ત્રીં ['લાગવું' ઉપરથી] મનની વૃત્તિ કે લાવ (૨) દંયા, સમલાવ. ૦પ્રધાન વિં વિચાર કે તર્ક નહિ પણ લાગણી નેમા મુખ્ય હુાય તેવું; લાવપ્રધાન

લાગત સ્ત્રીં ['લાગવું' પરથી, સરં હિં, મ.] થયેલુ ખર્ચ, મૂળ કિંમત (૨) ઠાણુ, જકાત લાખતું વળગતું વિં [લાગવું + વળગવું] કટુંખી

के काई पीछ रीते सभ धी
 लागलाग पुं० [लागवुं + लाग] स'भ धी तरीकेनो
 हिरसो [लागट
 लागलागट अ० [लुओ लागट] सतत; याडु,
 लागलुं अ० [सं ल्ग] तरत न
 लागवम स्त्री० लाग अने वग, वगवसीवे।
 लागलुं स०किं० [सं ल्ग; सर० हिं. लगना,
 म. लागणे] स'भ ध के रपरा' धवो (२) स'भ ध
 के सगाई होवी (३) लागली के असर यवी
 (४) नहावु, समलत्रं अनुभव धवो (५)
 देभावुं, लासवु (६) धरुआ-हाजत यवी
 (बूम-तरस) (७) मंडवुं; वणगवुं; भाजवुं,
 मर्या रहेवुं (८) लागु यवुं; शर करी देवु
 उहा० नोकरेये-धधे-कामे लाग्यो छे
 (९) लागु पडवुं, जेसतु आववु; अनुकूल
 नीवडवु (कुंयी, कयदाना कलम, हवा)
 (१०) लागु पडीने नडवु उहा० उलगेरौ
 लागवो; पाली लागवु (११) अथडावुं,
 अपटावुं; वागवुं (१२) भीयावुं उहा० हमला
 न आभ लागी छे (१३) किंमत पडवी; अर्थ
 यवु (१४) शर करीने नरी रहेवुं. उहा० रडवा
 लाग्युं (१५) स्त्री के पुरखनो भराभ स'भ ध
 भाधवो (१६) पील क्रियापद साथे आवता ते
 क्रिया करवामा हाथ के मढ देवां अथवा
 तेमां मंडवुं जेवो अर्थ भतावे. उहा०
 करवा लाग, नाभवो लाग (१७) अ०किं०
 सणभवुं. [काने लागलुं=कानमा गुसपुस
 करवु. कामे लागलुं=नोकरेधधे यडी नवुं
 (२) उपयोगमां आववुं. पूठे लागलुं=-नी
 पाछण पडवुं (हिरान करवा) (२) ने वणगवुं.
 हाथ लागलुं = नडवु. लाग्युं देडी वेवुं,
 नोभवुं=माथे पडेवुं नोभवुं. लाग्यो-
 भाग्यो दिवाणी=नशे थाओ के नुकसान,
 काम तो करवुं न.]

लागु वि० [लुओ लागवु] स'भ ध होय तेवुं,
 वणगेवु, लागेवु (२) अ धजेसतु, अनुकूल
 आवतु (३) अ० याडु, नरी. [-करवुं=
 अ धजेसतु करवुं (२) नोडवु. -यवुं. पडवुं
 =पाछण पाछण नवु (२) अ धजेसतु आववु

(३) आडो स'भ ध भाधवो (स्त्री-पुरुष) (४)
 [रोम] वणगवो, योठवो (५) [हवानी] असर
 यवी -रहेवुं=वणग्या रहेवुं (२) पाछण
 पाछण नवुं -राभवुं=पाछण पाछण
 नवु-वणगेवुं राभवु. -होवुं=वणगेवुं
 होवु; पाछण पाछण नवुं होवु (२) आडो
 स'भ ध धराववो (स्त्री-पुरुषे)]

लागो पुं० [दि. लाग, सर० हिं. लगान] हापुं;
 हकसाई (२) कर; वेरो (३) [लागवुं] उपरधी
 स० म. लगा, लगान] स'भ ध; सगपण (४)
 पीछो, केडो. [-धादावो, नाभवो = वेरो हाभल
 करवो, हकसाई वेवोना रिवाज हाभल करवो]
 भाधव न० [सं.] लघुता (२) यपणता, कुणता
 (३) नानम (४) सुदलकपणु (५) तकेनो अके
 गुण-योडाधी धरानो पुलासो यवो ते (तेथी
 उलटो गौरवेष छे) [-या]

लायार वि० [फा] निरुपाय, विवश (२)
 गरीभ, दीन -री स्त्री० लायारपणुं, विवशता
 लाछ स्त्री० + [लुओ लक्ष्मी] लरु. ०बर पुं०
 पैसादार पति (२) [सं.] श्रीकृष्ण -छाकुं वर
 पुं० धनवानो पुत्र (२) लाछवर

लाछा न० [लुओ लाछन] पगेने तणिये
 तेम न हथेणीमा लीमडानां पानयी छश
 छाडी, ताविथाथी उडपथी वारंवार डामवुं ते
 [-लेवडाचवां=डाम वडे चिकित्सा कराववी
 (२) [ला.] त्रास आपवो (३) गरम रेती उपर
 यलाववु. -लेववां=यालता पग शेकाई
 नवा. -लेवां=डाम वडे चिकित्सा करवी के
 कराववी (२) त्रास आपवो.]

लाछो पुं० [लुओ लरुओ] लीरनी मोटी आदी
 लाज स्त्री० [लुओ लरुल] शरम (२) मर्यादा;
 मलाने (३) व्यापार; पत. [-आववी=
 शरमावुं -काठवी=धूधठो ताणवो; स्त्रीओ
 अठम हाभल मों टाकवु -भूकेवी=लाजने
 रिवाज तजवो (२) नडकेट यवु. -राभवी=
 व्यापार लणववी (मढ करीने).] ०ललमछी
 स्त्री० शरम, संकोय (२) ललमछी. ०वुं
 अ०किं० शरमावुं

लाजम वि० लुओ लाजिम

લાજવું અઠ્ઠિંસિ લજ્જ, પ્રા. લજ્જા] શરમાવુ
લાજ્જ ઓં [સં.] હાગરની વાણી ઠહોમ પુઠ
લજ્જા વિધિ દરમ્યાન વરકન્યા વેદીમા હાગર
હોમે છે તે

લાજ્જળી સ્ત્રીં [સં લજ્જાલુ] જુઓ લાજમરુપી
-જુ' વિઠ શરમાળ

લાજ્જિમ વિઠ [જ] લાજમ; ઘટિન; છાને એવુ
લાજુ લાડી વિઠ [પ્રા લજ્જુ + લાડી] શરમાળ
(૨) સ્ત્રીં શરમાળ છોકરી

લાટ પુંઠ [સ] (સ) લડવ્ય અમપાસના
પ્રદેશનુ પ્રાચીન નામ

લાટ પુઠ [સરઠન.] લાટો, મોલ્ને, તરગ (૨) (૨),
સ્ત્રીં [પ્રા લટ્ટિ (સં યટિ), સરઠ હિં, મ.]
ખાણીદુ ઊભુ લાકડુ (૩) ધરી (જેમ કે,
ગાડાની, કે ટિયા કે ચરખાની)

લાટ પુઠ [સરઠ હિં, મ, ઠ લોટ] જથો (૨) [ફં
લોટ] મોટો સાહેબ - સત્તાધીશ. ઠખંધ અઠ
જયાધ ઠસાહેબ પુઠ મોટો સાહેબ, 'લોટ
લાટાનુપ્રાસ પુઠ [સ.] શિલ અવયવાળા
સમાન અર્થના સમાન શબ્દોની વ્યાવૃત્તિ,
એ = શબ્દાલંકાર (કા સા)

લાટી સ્ત્રીં [પ્રા. લટ્ટિ (સં યટિ) ઉપરથી કે
લાટ = જથો પરથી ? સરઠ મ] લાકડાનુ પીકું
લાટો પુઠ [જુઓ લાટ = મોલ્ને] મોલ્ને, તરંગ (૨)
[પ્રા લટ્ટિ (સં યટિ)] સાથુ કે કોઈ ધાતુનો લાખો
દુકડો [લાટા કાઠવા = કાયદો મેળવવો].

લાડી સ્ત્રીં [પ્રા. લટ્ટિ (સં યટિ)] નડી લાકડી;
હાગ [-અલાવવી = લાડી વાંચી મારવા
મારવ.] ઠખાજ વિઠ લાડી ચલાવવામા
કુશળ. ઠખાજ સ્ત્રીં ઠરોળવ્ય નઠ લાડીના
જોગ્યો રાજ્ય ઠરવું તે

લાડ નઠ [કે લટ્ટિય, સરઠ હિં, મ] હસાવી
ખેલાવી રાજ ગખવુ તે (૨) તેણુ વર્તન કે
ચેષ્ટા (-કરવાં, લાડાવવાં) [-પહોંચવાં =
લાડ બહુ યથા - હવે બસ કરો (એ અર્થમા)
-પહોંચાડવાં, જુલાવી દેવાં = ખબર લઈ
નાખવી, ખૂબ ધમકાવવુ કે મારવુ.] ઠકણું
વિઠ લાડકું ઠડવાયુ' વિઠ જુઓ લાડવાયુ
ઠકાલાડુ પુંઠખઠવઠ જનોઈ કે લજ્જ વખતે

સગા તરકથી જે મીઠાઈ કે નાણુ ભેટ
આપનામા આવે છે તે ઠકું વિઠ [સરઠ
મ. લાડકા] જુઓ લાડવાયુ ઠવેણું વિઠ
ઘણુ લાડથી વહી ગયેવુ ઠણું(-ણું) વિઠ
જુઓ લાડવાયુ, ઠલાડુ પુંઠખઠવઠ જુઓ
લાડકાલાડુ ઠણું વિઠ [સરઠ હિં, મ લાડલા]
લાડણુ; લાડકવાયુ ઠવાણુ સ્ત્રીં માનીતી સ્ત્રી
ઠવાયુ વિઠ લાડમા ઊછરેણુ, વડાણુ ઠણું
અઠ્ઠિં લાડ કવ્વા (૨) લાડમાં ઠિસહુ
લાડવો પુઠ જુઓ લાડુ. [-ખાવાણું કામ નથી
= સહેણુ ને સુતર કામ નથી -ખાવો,
જમવો = કાયદો કાઢવો - મેળવવો - દાટયો
હોવો = કાયદો મળે તેમ હોણુ]

લાડસઘેણું વિઠ જુઓ લાડવેણુ
લાડાલાડ સ્ત્રીં [લાડ' ઉપરથી?] લાડમા રિસાવુ તે
લાડિયું વિઠ [લાડ' ઉપરથી] લાડવાયુ (૨) નઠ
લાડવાયુ છોકરું

લાડી સ્ત્રીં [લાડ' કે તે લઢહ = રમ્ય ઉપરથી]
કામળ કન્યા (૨) નવી પરચેલી વહુ

લાડીણુ વિઠ (૨) જુઓ લાડિયુ
લાડુ પુઠ [સ લહુ, સરઠ હિં, મ લહુ] મોહક;
એક મીડીવાની (૨) પિ ડો, ગોગો. [-ખાવાણું
કામ = સહેણુ સટ કામ - ભટ = લાડુપ્રિય
કે આહારપ્રિય નાલાયક કે નડો બ્રાહ્મણ
-રજ માગે છે = લાડુ પીરસવાવુ હવે બધ
યાય છે.] [છોકરો

લાડો પુઠ [જુઓ લાડી] વઠ (૨) લાડવાયો
લાણી સ્ત્રીં [જુઓ લણણી, સરઠ મ] કાપણી
(લણણી) અથમા આ જોડણી નહિ

લાટ સ્ત્રીં [કે. લજ્જા] પગથી મારવુ તે -કરેણો
આલાત, માટું [-ખાવી, વાગવી =
લાટનો પ્રહાર સહન કરવો (૨) ઠુકસાન થવુ.
-મારવી, લખાવવી = લાટ વડે પ્રહાર
કરવો (૨) ઠુકસાન કરવુ] -તલાતા સ્ત્રીં
સામસામી લાટ માગવી તે -તાટણુ સઠ્ઠિં
લાટે લાટે મારવુ [તરક]

લાટરણુ અઠ્ઠિં નિચોવાણુ (ઈંદર, પાલનપુર
લાતી સ્ત્રીં [સરઠ લાટી] બહર ઉપરની વખાર;
કોઠી

લાદ (ક.) સ્ત્રીં [દિ. લદી, સરં હિં., મ લીદ] ઘેડા ગધેડાનુ છાણ

લાદણું સંકિં [દિ. લદ્ધ સરંહિં. લાદના] (ઊંટ, ગધેડા વગેરેની પીઠ પર) સામાન ભરવે, ખડકડું [શું લાદણું પલાણુડું છે ? = શી વાર છે ?]

લાઠી સ્ત્રીં [સરં મ] પથરની પાતળી ચ્ખને નાની તખતી (ર) ફરસખંધી [-જડાવવી, -નાખવી, -ખેસાડવી]

લાદે(-દો)ડો પું [‘લાદડું’ ઉપરથી] ઘેખીના પોરિયા પર લાદેલો ગાસડો (ર) મોટો લાર લાદણું સંકિં [પ્રા લદ્ધ (સં લવ્વ), સરં મ. લાઘણે, હિં લાઘના] પ્રાપ્ત થવું, મળવું(ર)

અંકિં જમીન સાથે વહાણનુ ચોટી જવું લાનત સ્ત્રીં [જ] લયાનત લ્યાનત, શરમ લાપ(-પો)ટ સ્ત્રીં [રવં] તમાચો [-ખાવી, ચોડવી, મારવી, લગાવવી]. ઝાપ(-પો)ટ સ્ત્રીં જુઓ ઘેલધાપટ [-કરવી] -ટિયું નં

લાપોટિયું, ગાલ સૂણ આવી થતુ ગૂમડું -ટિયો પું લાપોટિયો; યુસટિયો

લાપન નં [સં.] અનવય પાડી અર્થ કહેવો ને લાપરવા વિં [ફા] ઝેપરવા ંઈ સ્ત્રીં ઝેપરવાઈ [મીઠી વાની

લાપરી(-રી) સ્ત્રીં [દિ લપ્પસિયા] ઘઉંની એક લાપી(-પી) સ્ત્રીં [સરં મ. લાવી] સફેદો ચ્ખને ઝેલતેલની બનાવેલી લૂગદી; લાંપી

લાપોટ, ંજાપોટ, -ટિયું, -ટિયો જુઓ ‘લાપટ’માં

લાફો પું [ફા. લાફ] તમાચો(ર) [સ લંફ = ફૂંકો ઉપરથી ?] ઉડાઉ માણસ (૩) [સરં લપ્પો] બારીબારણાં બધ કરવાને લાકડાને આડો કકડો; ભૂગળ (૪) નોંધ ૪ જુઓ.

-દાલાફ(-ફી) સ્ત્રીં, -દાલેડા પું અં વં ઉડાઉપણુ

લાખડી સ્ત્રીં [જુઓ લાવરી] એક પંખી લાખરું વિં [સરં લખતર] સુકોમળ, નાજુક લાખી સ્ત્રીં જુઓ લાખી, લાખી

લાણું નં [સરં લાખર] કુવારનું પાન લાલ પું [સં] કાયદો [-ખાટવો = લાલ

કરવો; કાયદો લેવો. લાભ તે સવાયાં = ‘સવાયો નકો થને’ એવા લાવની વેપારીઓની શુભેચ્છાદર્શક ઉજિ.] ંકર(-તી), ંકારક, ંકારી વિં લાભ કરે તેવું ંદાથી, ંપ્રદ વિં લાલ આપનાર ંપાંચમ સ્ત્રીં કાર્તક સુક પ ંજુ સંકિં મળવું; પ્રાપ્ત થવું, ખાટવું.

-ભાલાભ પું [મજલામ] નકો ચ્ખને તુકસાન -જોણ પું તોલતા તોલાટ ‘એક’ને બઠલે ઝોલે છે -જોણલાભ પું તોલતાં પ્રથમ ધારણ વખતે ઝોલાતો શબ્દ (ર) ઉડાઉપણું.

[ન કરવા = પહેલી ધારણની જેમ બધી વાગણો મોટે મને ભરી ઉડાવ ન દેવું]

લામણદીવો પું [લામણ (સં ઝવલંબમાન) + દીવો:સરંમ લામણદિવા] જુઓ રામણદીવો લામા પું [ઈં, ટિવેટી વ્લામ] [તિખેટનો વડો ઝોલ્લ આચાર્ય

લાય(-હ) (લા’હ,) સ્ત્રીં [પ્રા. અલાય (સં અલાત) કે સ ઢાહ? સરં હિં લાય, મ લાહી, લાહ્ય] આગ (ર) બળતરા (૩) [?] એક નતરું રેશમી કપડું [-થવી, લાખવી = આગ સળગવી પેટમાં લાય લાગવી = સખત ભૂખ લાગવી (ર) બળતરા થવી.]

લાયક વિં [અ. લાયક] યોગ્ય; ઉચિત (ર) લાયકાતવાણું, પાત્ર (૩) ં. ધખેસતુ, છાલતુ; અતુફળ. -કાત, -કી સ્ત્રીં યોગ્યતા; પાત્રતા

લાયરી (લા’) સ્ત્રીં [સં લપ્] બહુ ઝોલવું તે (ર) પતરાણ, શેખી, ડક્કસ. ંખાર વિં લાયરી કરનાર [ત્રાસ [-થવી]

લાયલેપા(લા’) સ્ત્રીં [લાય + વલેપાત?] સુકેલી, લાર (લા’) સ્ત્રીં [સરં હિં. (સં લહરી ?)] લાખી હાર. [-લાખવી = લાખી હાંગ થવી.]

-રોલાર અં હારખધ

લારણી સ્ત્રીં [‘લાર’ ઉપરથી ?] (સુ) રોજ લેવાના દૂધની બાધણી - ડનાવ

લારી(લા’) સ્ત્રીં [ઈં લોરી] રેલના પાટા પરઠેલીને ચલાવવાની ગાડી (ર) ચાલ વહી જવાની ગાડી (હાથની કે મોટર)

લારું (લા’) નં [જુઓ લાર] જાખર, લકરું (ર) ધાડું; ટોણુ (૩) [લા] આડો સખંધ

લાલ વિં [ફા. લાલ ઉપરથી, સરં હિં, મ.]
 રાતા રંગનું (૨) પું [સ લલ્ ઉપરથી, સરં
 હિં, મ] છેલ, રગીલા ખાકો (૩) છોકરો, પુત્ર
 (૪) + લાલસા (૫) સ્ત્રીં [ફા] માણેક (૬)
 નં [હિં] એક પક્ષી [-ઘોડીએ ચહલું =
 ઘર કે અરીસાના ટેકમા હોવું -ચર્ધજલું
 = કોધથી તપી નવું -ઘોડાં કરવાં = પાન
 ખાવું (૨) યશ મળવો. -સાહેબ = ઈશ્વરી
 માણસ, છેલ] ઠકરૂરી સ્ત્રીં એક પક્ષી
 ઠૂમ્મ [સં વૃર્ણ], ઠચટક, ઠચખક, ઠચોળ
 [સં ચોલ] વિં ખૂબ લાલ ઠચ પું (૪)
 ઠચના આળસવરૂપની મૂર્તિ (૨), ગોસાઈજનો
 પુત્ર ઠયાળી સ્ત્રીં [લા] ઠચ, ઠચમ વિં
 લાલચોળ ઠયાઈ સ્ત્રીં અ.ગ. લાય [-ની
 ચોષી ફરવી = ચોમેર લાય લાગવી
 -મેલવી, લગાડની = આગ સળગાવવી]
 ઠમતિયા નં એક રખી ઠમલાલ વિં
 ખૂબ લાલ (૨) [લા] ઠાકડું, મનોરંજક.
 ઠશર નં એક પખી

લાલચ સ્ત્રીં [સ લ્, લાલમા, સરં હિં, મ]
 લલચાડુ તે, લાલસા, લોભ (૨) લલચાવે તે,
 લલચમા નાખે તેવી વસ્તુ, લાય. -સુ વિં
 [સરં હિં, મ લાલચી] લાલચવાળુ, લોભી
 લાલન નં [સ.] લાલ લાલવા તે. ઠપાલન નં,
 -પાલ સ્ત્રીં લાલમા ઊછરવુ તે

લાલપાણી, લાલખાઈ, લાલમતિયા, લાલ-
 મલાલ, લાલશિર જુઓ 'લાલ'મા
 લાલસા સ્ત્રીં [સં] ઉત્કટ ઇન્દ્રિય, તૃણા
 -સ્ત્રી વિં લાલચુ

લાલા નં [ફા લાલહ] એક ફૂલ, ગુલાલા
 લાલા પું [સ લલ્, સરં હિં] લહેરી, છેલ,
 ક્રકડ (૨) ઉત્તરમા અમુક ભતિના લોકના નામ
 પૂર્વે આદનો શબ્દ. લેમક, લાલાલંપતગય
 (૩) ખાખે માટે સ યોધન શબ્દ (કોઈ ઠેકણે)
 ઠઈ સ્ત્રીં છેલાઈ; રગીલાપણુ ઠચ પું
 છેલ, ક્રકડ [-કરણું = માર મારવો
 (૨) રડાવવું] ઠલાચુ સ્ત્રીં (હિ લાલા)
 તુ તાણીને ઉપર લે તે બચાય! એવા
 વાર્તા પ્રસંગ ઉપરથી) નાલેશીલરી મુઠેલ

સ્થિતિ. [-થવી = એવી સ્થિતિમા મુકાવુ]
 લાલા સ્ત્રીં [સં] લાળ ઠમેહ પું એક
 પ્રકારનો પ્રમેહ. ઠચિત વિં સ્વાદથી મોમાં
 પાણીવાળુ (૨) આટર, ઉત્કટ

લાલાશ સ્ત્રીં [લાલ = ગતુ ઉપરથી] લાલી, રતારા
 લાલિત્ય નં [સ.] લલિતપણુ

લાલિમા સ્ત્રીં [લાલ = રાતુ ઉપરથી] લાકારા
 લાલિયો પું [જુઓ લાલો] બખરથી -ટક
 [સુ] (૨) લાલ કૃતરો છે બળદ -યા ઇન્દ્રિય
 (સુ) નં બખરથીનુ ભાગ્યુતટયુ અચેલ.

-યા પરાપક સ્ત્રીં (સુ.) ફકડક યોલકુ તે
 લાલી સ્ત્રીં [લાલ = રાતુ ઉપરથી] રતારા (૨)
 [સં લોલા = જલ] ઘટની જલ-લોલક
 લાલો પું [લાલ = છેલ ઉપરથી] લાલ, ફકડો
 (૨) પકાણ

લાવણી સ્ત્રીં [સ લાવન ઉપરથી, સં મ,
 હિં લાવની] એક રાગ કે ઢાળ, લલનરાય
 એવી કવિતા (૨) સગીતનો એક તાલ
 લાવણીપત્રક નં [મ] સરકારી લેણુ
 આસામીવાર પત્રક

લાવણ્ય નં [સ] સાંચ્ય ઠચ્ય વિં,
 ઠચી વિં સ્ત્રીં સુદર
 લાવરી સ્ત્રીં [પ્રા, સ] એક પંખી

લાવરુ (લા') નં [પ્રા. લાવિર (સ લવિનુ) કાપનાર
 ઉપરથી, સરં મ લાવા = માલનો ફકડો]
 ફલગુ કરવુ તે (૨) કૃતરાતુ લસણુ તે.
 [-નાખણું, ભરણુ = ડાકુ મારકુ, કૃતગચ્છ
 કરવુ (૨) ગુસ્સામા યોલવું -તડવું]

લાવલદ વિં [અ.] નિર્વંશ
 લાવલરકર નં [સરં મ] સરભમ સાચેતુ મોઢું
 લરકર [-લઈને, સાથે = (લા) બધા
 પગિવાર તથા સ્ત્રનમ સાથે]

લાવણું સંક્રં [સ લા, અપં લાવિય =
 લાવેતુ; સં હિ લાવના, લાના] લઈ
 આવડુ, આણવુ. [લાવી નાખણું = (સામટું)
 આણી દેવુ લાવી મૂકણું, રાખણું = પહેલેથી
 લાવી રાખણું] [ગરમ ગ્ચ
 લાવા પું [ઈ.] નવાળામુખીમાથી નીકળેલો
 લાણું (લા') નં [સ લા] કૃતરાતુ ડાકું; લવ જે

लाश(-स) वि० [तुर्की] अरथाह; पायमाल (२)
 ली० [फा.] मड्ड. [-लुं = पायमाल धनुं.]
 लासर ली० [सं. लासक] दील; रसणाथ.
 -रिभुं वि० रसणाथवाणुं; कहे पण करे
 नहो अवेव. -रियापयुं न०, -रियावेहा
 पुं० अ० व० रसणाथ

लासानी वि० [अ.] अलेड; अद्वितीय
 लासु वि० [प्रा. लह (सं. लह)] लूधु; धी के
 चीकट विनातुं (२) न० कठेण सिवायतुं
 अनाज

लास्य न० [सं.] सगीत सायेतुं नृत्य
 लाह (ह.) ली० लुओ लाय [द्वितीय] जेण
 लाही ली० [सं. लिह् उपरथीं लेह] मडिना
 लाण ली० [सं. लाला; सर० म; हि. लार]
 मोटाने चीकले प्रवाही [-पडपी]. -णिसुं
 वि० धली लाण पडती होय तेवु (छाकर) (२)
 लाणथी अदन पडणे नहि ते भाटे पाणकने
 भणे अंवातु कपडुं (३) कए लरातु
 कएसतु (४) राधेला वासी अन्नभा
 यता लाण नेवा अद्र. -णियो पुं०
 कपासनी अेक लत -णी ली० रजसाव
 (पशुने) [-करपी = पशुतु अद्रभां आवतुं.]
 लाणी ली० [सं. लोला] काननी नीचे लपडती
 आभडी (२) लावी. घंठनी छल (३) भूम
 (पशुपणी-भास करीने शियाणनी). [-करपी
 = (शियाणे) लूके लूके अेवी भूम भाडपी.]
 लाणा (ला') पुं० [सं. अलात] अंगारे [लाणा
 अकवा (अंतःमा) = अतिशय अणतरा -
 चिता यची तने शुं आपे? लाणा? =
 तने कशुय न अपाथ]

लांक (०) पुं० [सर० हि. लंक, लौक = कभर, कटि]
 लक; कभरने वाक - भरोड
 लांग पुं० [सं. लंका] वटाण नेतुं अेक कठेण
 लांगर (०) न० लुओ लांगर. ०पुं सं० कि० लुओ
 लंगारतुं; लभर नांभी थालतुं
 लांशु(-गू) ल न० [सं.] पूडु
 लांघ, ०णु (०) न०, ली० [प्रा. लंघण (सं. लंघन)]
 लाघे; उपवास. ०णुं न० हेव साधवा
 लाघण लघ अेसतु ते (कैधनी साये) ०णुं

अ० कि० [सं. लंघ] लाघे कवे - घे पु०
 लाघण उपवास (२) लांघणुं (३) लापी मोठी
 शण; मोटुं उगले [भूचवानी घोडी
 लांघणी ली० [सं. लंघ] गाडीना धूसरा नीचे
 लांघ (०) ली० [सं. लघा] अमलदर के सता-
 धारीने छपी रीते अपाती के लेवाती
 अघटित रकभ (-आपची, भावी,
 लेवी). ०भाडे, ०भोर वि० लांघियु
 लांघयुं अ० कि० [लुओ लयडुं] लयी,
 नमी अड (२) सं० कि० [‘लाय’ उपरधी]
 लाय आपची [लायभाडे
 लांघियुं वि० [‘लाय’ उपरधी] लाय देनाक;
 लांघुं (०) वि० [‘लयडुं’ उपरधी] कभी, ओधु
 लांघन न० [सं.] डध, कलक (२) लिहून.
 -ना ली० लाघन लागतु के लगाडुं ते
 लांघित वि० [सं.] लांघनवाणु
 लांघुं (०) न० लुओ लाघन
 लांओ (०) पुं० [सर० म] वांघे, हरकत
 लांड, -डियुं (०) वि० [‘लडुं’ उपरधी; सर० म]
 दोड; अडु; शड (२) गाडे नहि तेडुं,
 तोडनी -डार्थ ली० लुआध; शरता.
 ०डी ली० [सं. लाठनी] डुलटा ली
 लांफ, ०डुं (०) न० [सर० म लांपट] सूडु के
 यिमणायेलु नातु धास [लापी
 लांपी(-भा) (०) ली० [सर० म. लावी] लुओ
 लांभ(-भा) (०) ली० [लांशुं परधी] याददरत
 (२) रभृति; शम
 लांभट(-टां) गिछुं (०) वि० [लांशु + टागे, सर०
 म लकटागदा] शरीरना प्रभाष्यभा वनारे लाया
 रागावाणुं
 लांभडी (०) ली० अेक वनरपति
 लांभलात (०) पु० [म लावा] (सु.) आगला
 पर्पनी डंगरना कए पडवाथी आपेआप
 गिगला छेड [लापी
 लांपी (०) ली० लुओ लाभ (२) [सर० म.] लापी;
 लांपीदूंडी (०) ली० [लाशु + दूंडुं] अेलकेल
 (२) तकसार, पंथात
 लांशुं (०) वि० [सं. लंघ] लघाध, सभय वगेरेमा
 धलुं. [लांभी अंध, निद्रा = भृत्य. लांभी

ખેંચવી = સોઠ તાણીને સૂઈ જવું, ઘસઘસાટ
 લીધણ (૨) મરી જવું. લાંબી કાળ ભરવી =
 ભારે હામ બીડવી, સાહસ કરવું (૨) ગભ
 ઉપરાતવું કામ કરવું લાંબી લેખણે લખવું
 = મોટો વેપાર ચેડવો (૨) પરોણો લઈ અળદ
 હાકવો લાંબી સોડે સૂવું = મરી જવું. લાંબું
 કરવું = લંબાવવું, પીંજણ કરવું -કાઠવું =
 ઘણું જીવવું -ખેંચવું = ઘણું જીવવું (૨)
 વખત વિતાવવો, ટીલ કરવી -ચાલવું =
 લંબાવું, લાંબો વખત ચાલુ રહેવું (૨) ઘણા
 દિવસ નક્કું -ચણું, થઈ જવું = લખાવું
 (૨) અગો લખાવીને ચૂલુ, આરામ કરવા
 સૂવું (૩) ઘણી ખોટ આવવી (૪) મરી જવું
 -ચિંગણ કરવું = વધારી વધારીને કહેવું.
 લાંબે પાટે સૂવું = દેવાણું કાઢવું, ઘણા
 વુકસાનમા આવવી પડવું (૨) મરણતોલ પવું
 (૩) નિરાને ચૂકું, બેઠરકારીથી પડ્યા રહેવું
 લાંબે સાથરે સૂવું = દીર્ઘદિશ રાખીને કામ
 કરવું (૨) નિરાત ધરવી (૩) મરણ પામવું.
 લાંબો હાથ કરવો = મદદ કરવી કે માખવી
 (૨) લીખ માગવી (૩) લાય લેવી (૪)
 અડચણ નાખવી] ૦છટ વિં ૦ છતુપાટ.
 ૦લચ(૦ક), ૦લસરક વિં ૦ [સરં મ.
 લાંબલચક] ૬ણું લાણુ

લાંબ (૦) વિં ૦ [બુઓ લાખભાત] અહાહિ
 લાંબવું(૦), લાંબું નં [સં લમ્] વિલાગ, હિન્સો
 (૨) બ્રાગિયાઓના ભાગ વહેચવા નાખવામા
 આવતી ચિઠ્ઠી [-નાખવું]
 લિખિત વિં ૦ [સં.] લખેલું (૨) નં લખ્યા
 લેખ -તંજ વિં ૦ 'લખના' એ અર્થમા
 કાગળ લખવામા વાપરે છે; લખિતમ
 (સંક્ષેપ-વિં ૦)
 લિચવી પું ૦ (સ.) એક બૌદ્ધકાલીન લોક પ્રભ
 લિલજત, ૦દાર જુઓ 'લહેજત' મા [રીત
 લિપિ(-પી) સ્ત્રી ૦ [સં.] ભાષાના વર્ણો લખવાની
 લિપ્ત વિં ૦ [મં] લી પાયેલું, ખરહાયેલું (૨)
 આસપ, ફસેલું [કામના
 લિપ્ત સ્ત્રી ૦ [સં] મેળવવાની ઈચ્છા(૨) લાલસા;
 લિપ્ત સ્ત્રી ૦ પું ૦ [જ] પરખીડિયું

લિફ્ટ નં ૦ [ઈ.] ઉપર ચઢવા માટેનું એક યાંત્રિક
 સાધન
 લિખરલ વિં ૦ (૨) પું ૦ [કં] ઉદારમતવાદી
 લિખાસ પું ૦ [જ.] લેખાસ; પેશાક
 લિખિટેલ વિં ૦ [ઈ.] કાયદાથી સહિયાર (જેમ
 કે, કંપની)
 લિલવટ નં ૦ [સ લલાટવટ] નિલવટ; કપાળ
 લિલાઈ, -મ નં ૦ [વો. લેહલોવ, નિલામુ; સરં
 મ લિલામ, લિલાવ] હરાથ
 લિસોટી સ્ત્રી ૦ [સ રેપા] નાની લીટી કે ઉચરડો.
 -ટો પું ૦ મોટી લિસોટી [-પહવો]
 લિસ્ટ નં ૦ [ઈ.] યાદી
 લિહાજ પું ૦ [જ] વિવેક, અદભ
 લિંગ નં ૦ [સં] ચિહ્ન (૨) ભતિ [ન્યા] (૩)
 સાધન, હેટ્ટુ (ન્યા) (૪) મહાદેવની મૂર્તિ (૫)
 પુસ્તકની ઈટી (૬) લિગટેલ ૦દેહ પું ૦,
 ૦શરીર નં ૦ જવાતમાનુ સૂક્ષ્મ શરીર -માનુ-
 શાસ્ત્ર નં ૦ [+ મનુશાસ્ત્ર] વ્યાકરણમાં
 ભતિના નિયમો -આચત પું ૦ એ નાચના શૈવ
 સ પ્રદાયનો આદમી -મી વિં ૦ લિંગવાણું
 લિંબણુ સ્ત્રી ૦ [બુઓ લિંબુ] લિંબુનું ઝાડ; લિબોઈ
 લિંબુ નં ૦ [સ નિંબુ, સરં મ લિંબુ] લીંબુ;
 એક ખાદ્ય ફળ. ૦ડી, -બોઈ સ્ત્રી ૦ લીબોઈ
 લિંબોળી સ્ત્રી ૦ [ઈ] લીબોળી, પહોળા મોડું
 એક મોટું વાસણ (૨) [પ્રા ણિમ્બોલિયા;
 દે લિંબોહલી] લીબડાનુ ફળ
 લીક સ્ત્રી ૦ [ઈ] લીટી (૨) હક
 લીખ સ્ત્રી ૦ [પ્રા લિક્ષા(સં લિક્ષા)] ભૂ નામના
 જંતુના ઈડા [-પહવી માયામાં લીખ થવી]
 -ખિયું નં ૦ લીખ કાઢવાની ઝીણા કાતાની
 કાસકી
 લીચી સ્ત્રી ૦ [ચીની લિચૂ, સરં હિં] પૂવં
 હિંદમા થતુ એ નામનું એક ફળ. ઝાડ કે તેવું ફળ
 લીજે, -જએ (પ.) 'લેકું'નું વિધ્યથ' રૂપ
 લીટી સ્ત્રી ૦ [પ્રા. લિહા (સ લેહા)] પહોળાઈ
 વગરની રેખા (૨) હાં, ઝોળ(૩) પહ, કડી (૪)
 લીક; હક. [-કરવી = પંક્તિઓ રચવી (૨)
 પંક્તિઓ મોઢે કરવી -ખે ચવી, દોરવી,
 ચાહવી = રેખા કરવી. -દોરતાંય ન

आवर्द्धं = तदन अलक्ष्ये डोवु. -भारणी =
दीदीहारी छेडी कटवु] -डो पुं० लडी दीदी
(२) छेडी. [दीदी ताखुवा = गमे तेम दीदीओ
जेचवी - होरवी, दीदी करवा (२) गमे तेम
चीनरवु - लभवुं. (दीदी करवा, जेचवा,
होरवा.) -भारवा = छेडी नांभवुं.]

दीदी स्त्री० [दि. लही] लाह
दीदी वि० लआचियु; चीथरियु
दीदी सं० किं० 'दीदी'तु लू०ओ (२) दीदी.
-दीदी(-दी) लू० डू० [कारणे
दीदी अं० [लुओ दीदी] लडने, तेथी; तेदला माटे,
दीदी वि० [सं] लय पामेकुं (२) गरक, तस्लीन
दीदी न० [दीदी परथी, सर० म लिपण]
दीदी; लमीन उपर करेदी छाण-मादीनी
लेप [-करकुं]

दीदी सं० किं० [सं. लिप; सर० हिं लीपना]
दीदी, छाणमादीनी गारनी लेप करेदी
दीदी स्त्री० [जप० लिंवड, प्रा. लिंव (सं
निम्ब)] नानो दीदीडो (२) दीदीडानी लतनु
काथ पण नातु अड (जेम ते मीडी दीदी)
-डो पुं० तेक अड [दीदीडे लटकुं =
अचगतिथु थवु]

दीदी पुं० (अ) लूगडानो लाजे कडो, चीदी
दीदी स्त्री० [लुओ दीदी] अघियार पाणीमा
क तेदी लगामा थती दीदी चीकणी वनरथति
(२) लिव (३) [स नील] आभवे (प्रयोजमा
दीदी परणावपी कडेवाय छे.) [-डोदीदी
= लिव डोदीदी. -परणावी = पत्नी शुनरी
गये वरस हहाडो न थयो होय त्यार पहेला
पीछ पत्नी करवी -परणावी = वरस
पूळ यता पहेला भरनारतु छेदु मासिक
श्राद्ध करवु (२) अगियारमाने दिवसे वाछरडो
ने वाछरडी परणाववां -पणवी = शेवाण
थवे (२) अगडी लवु -पणवी = पथमाल
करवुं.] ओछायुं वि० दीदी (२) दीदी छालवुं.
ओछायुं न० [दि. क्षाम (दग्ध)] वागवाथी
थयेकुं दीदी याडु
दीदी न० [लुओ नीलम] दीदी रंगतु अके
रतन ओछायुं वि० अकेरम दीदी; दीदीमना

नेकुं दीदी [दीदी शाक. दीदीतरी
दीदीवणु न०, -णी स्त्री० [दीदी' उपरथी]
दीदीवय न०; ओ० [दीदी + वय] आणपण,
काथी डंभर [२] दीदीपु
दीदीवणु सं० किं० [दीदी' उपरथी] दीदी करवुं
दीदीपु पुं० [दीदी + वाव?] कडाणनो दीदी
दलो (जेम के पापडी तुवेरने)
दीदी स्त्री० [सं] डोडा; जेव (२) अडलुत जेव
(३) अवतारे करेलां काम (४) तेनु नाटक.
[-विंतादीदी = परडोड लवु, मरी लवुं
(संमानसुचक).] ओपुणेताम पुं० [सं]
(सं) श्रीकण्ठ (तेथी लिवकुं - मर्यादापुरोधताम
= श्रीराम). ओवतार पुं० [+ अवतार] दीदी
आतर वि० लुओ दीदीवेओ अवतार ओचिअड
पुं० दीदीथी लकतोनी घन्छा पूरी कवा धरेवेओ
हेड (जेम के श्रीकण्ठनो)

दीदीमर स्त्री० लाग [प्रदेश
दीदीपणु न० [दीदी' उपरथी] दीदीतरीवाणे
दीदीपुणेताम लुओ 'दीदी'मा
दीदीपुं न० लुओ दीदीअमु
दीदीलहेर स्त्री० [दीदी के दीदी + लहेर]
आनंद; सुप (२) आणादी
दीदीवतार पुं० लुओ 'दीदी'मा
दीदीवती स्त्री० [सं] अके छंद (२) अके
रागिणी (३) [सं] प्रसिद्ध गणितो लारकर-
आर्थनी पुत्री के तेदु गणित
दीदीविअड पुं० लुओ 'दीदी'मा
दीदीपणु स्त्री० [दीदी' उपरथी] दीदीपणु.
[-भारणी = दीदीपणु देभावी]
दीदीपणु न० अ० व० [दीदी + पाणी]
धूटेदी लागतु पेय
दीदी घोडी, स्त्री० [दीदी + घोडी] लांग (२)
लागनो डेक. [-अये अर्द्ध = लांगण रेदी
असर तणे आवड, लाग पीवी.]
दीदी या स्त्री० [दीदी + या] अके धास के तेने
उकणाने या चेठ चिवातु पेय
दीदीपीड स्त्री० [दीदी + पीड] शाकअमर
दीदीपोषो पुं० पीलनी नासीपासीथी लुओ
यथ अंगुठो छेचो करी तेने चीडवतु ते

दीदीसूची स्त्री० [दीडु + सूड] सुभ अने
 इभ, यडतीपडती
 दीडुं वि० [दि. लिहिर] कायी करीना रगनुं
 (२) दीडु (३) रसवाणु; ताणु (४) भूष
 पैसाधार. [दीदा आठ तणे भूषे भरतुं =
 अतिशय शन्भाण होणु (२) इराम दाडकातुं,
 अति व्याणसु. दीदा आठा = दीदा रंभने
 इरत वार वार थवे ते (वाणकेने ओक रोग).
 दीदासूकने विचार = योग्यायोग्यने
 विचार दीदी दोभाणु = ताणु लभाणु (२)
 तान्ने कारभार (३) धमधेकार यालने वेपा
 धधे. दीदी वाडी = भीलती तरणु अवरया
 (२) छेपात्रेकने वरताणु दीडु करतुं =
 क्षयते करवे, स पत्ति मेणवची - वडपणु
 वेगवतुं = धडपणु छता लुवान लेवे अानं
 करवे - हेगि. -वाणु = दीडु म्बु. दीदे
 तोरणे = कथुय मेणव्या वगर (परणवा
 व्याव्या होय पण परणुया वगर पाछा लय
 तेम) दीदे। दुकाण = अतिवृष्टिने दीदे
 पडेवे। दुकाण (२) कयी वान्ती भेट न होवा
 णना धटतु अर्थ न करतु] ०कय, ०कस वि०
 ओकडम दीडु ने रसधी लरेतु ०छम वि०
 [+ ग्याम] भूष दीडु ०छरक वि० ओकडम
 दीदा गगनुं ०पीणुं वि० भूष
 जोधायमान (-थर्ध न्नु) -लेकं वि०
 दीडु (वाहित्यवायक) -दोतरि स्त्री० ताण
 नीदी वनरपति (२) लाछपादे, ताणु शाक
 दीवर न० [इ] कडेणु, काणळुं
 दीशरा न० ओक पक्षी
 दीसुं वि० [दि लिंसय = पतणु] -नातुं करतु,
 सर० म लिना, लिनाळुं भरभयतु नडि तेतु,
 सुवाणुं (२) सरकणु (३) वासरियु [दीरी
 पाटदीतुं धरक = ठोठ विद्यार्थी] ०लस
 वि० साव दीसु [(२) इ
 दीडु (-डी) स्त्री० [प्रा लीहा (सं लेला)] दीरी
 दीट न०, स्त्री० [सं श्रिट ? सर० हिं नेटा]
 नाकने याकडोमण [-आवची = नाकमाधी
 दीट धडार आवची, नीकणची] -टिथुं वि०
 वारे वारे नेने दीट व्याव्या करतुं होय तेतुं

दीदी स्त्री० [सं लेंड, दे. लिंड, -डिया] गोणीना
 व्याकरनी अंधार (डिडर - अकरी वगेरेनी)
 [-करवी = दीदी नेतु अंधवुं.] ०पीपर स्त्री०
 लापी पीपर. -डुं न० गंगोला नेवे कडणु
 मण (डिड, गधेडा वगेरेनी) [-सूकडुं = दीडा
 नेतुं अंधवुं]
 दीपणु, ०गू पणु न० लुओ दीपणु. -डुं
 (०गू पणुं) स०किं लुओ दीपतु
 दीणडी, -डो लुओ 'दीमडी' भा
 दीणणु स्त्री० लुओ विणणु
 दीणु, ०डी, -योर्ध लुओ 'विंथु मा
 दीणोणी स्त्री० लुओ विणोणा
 लुकमान पु० [अ.] (स.) इरानमा वणुं वेवे।
 ओक विद्वान रातो पुत्रय (३५५)
 लुग(-गा)त न० [अ] राण्डोश
 लुमाध स्त्री० [हिं] स्त्री पैरी
 लुगात स्त्री० [अ.] लुओ लुगत
 लुय्युं वि० [सर० म, हिं लुच्चा (सं. लुंचक
 डे फा लुचा ?)] कपटी, टागु (२) अडु,
 पडु, पडोवेतु (३) व्यव्यानी -व्यार्ध
 स्त्री० लुय्यापणु
 लुछणियुं न० [लुओ लूछतु] लूछवातु कपडुं
 छत्यादि ने होय ते (२) अगुछे।
 लुछावतुं स०किं, लुछातुं अ०किं 'लूछतुं'
 प्रेरक ने कर्मणि [लूटी लय तेतुं
 लुछणियुं वि० [लुओ लूछतु] लू० पाडनार.
 लुछा वि० [लूछु उपरधी] लूटतु (२)
 नधलियातु. -रे(-रै) पु० लूटनार,
 धाडपाडु [ने प्रेरक
 लुछातु अ०किं, -वडुं स०किं 'लूछतुं' कर्मणि
 लुछतुं अ०किं [सं लुछु] लुओ 'लूछतुं' लुछावतुं
 स०किं 'लूछतुं', 'लूछतुं' प्रेरक
 लुछारी स्त्री० [लूळ उपरधी] नने माये लूळ
 उतारनाही -तेनी अडेन
 लुस वि० [सं.] दोपायेतु; नाश पायेतु. -सोपमा
 स्त्री० [+ उपमा] (डिपमान, डिपमेय, सामान्य
 धर्म अने वायक राण्ड ये यार अ ममाथी)
 भूटता अ गवाणी डिपमा
 लुधं वि० [सं] दोलियु, दावयु (२)

लोलायेलु, मोहित ०क पुं० शिकारी -७धा
 स्त्री० लोल, आतुरता -७धा स्त्री०
 लुपधता. -७धा लुं अ० किं लोलावुं; ललयावुं
 लुलवुं अ० किं [सं. लुम] + लोलावुं, लुंधावुं
 लुश(-स) लुश(-स) अ० [र. स२० म.]
 वगर याव्ये; जट जट (भावुं ते)

लुहायो पु० ते नामनी ज्ञातिनो भाएस; लवायो
 लुहार पुं० [प्रा लोहार (सं. लोहकार)]
 लोडुं घडवानो धधो करनार ज्ञातिनो
 आडमी -रियां न० अ० व० लुथो लवारियां
 लुंगी स्त्री० [हिं.] डलमत कनवती वपते
 भोणामां पाथवानो कठडो (२) काछडी
 पाठया वगर डेडे वीटवानु वस्र

लुंयन न० [सं.] वाण दूंधी नापवा ते
 लुंयित वि० [सं.] लुयन करेनु
 लुंथी स्त्री० [सं. लुंच् उपरथी ?] डोडता डोडता
 अेकडम पाथुं इरवुं ते

लू स्त्री० [सं प्लुष् के उल्का? स२० हिं., म]
 डनाणाना गरम पवननो कपाटो (२) तेनाथी
 थनो रोग. [-क्षामपी = गरम पवनथी थती
 पीभारी थवी -वापी = गरम पवन वावो.]

लूध स्त्री० सेवाप
 लूथो पुं० [सं. लत्र उपरथी] वणवा मटे
 लीवेथो कएकनो नानो गोलो [-करवेा,
 वाणवेा]

लूक(-भ) स्त्री० [स२० हिं लूक; म.] लुथो लू
 लूभरी स्त्री० [लुथो लूभस] भूली
 लूभस स्त्री० [लूभ' उपरथी] यामडीनो अेक
 गेग, भूली [-थपी]

लूभियुं न० [लूभु' उपरथी ?] मीनी सुंगी
 लूभुं वि० [प्रा. लुक्ख (सं. रुड)] यीकट
 विनावुं (२) रस विनावुं (३) निर्धन; भूली
 [-भडवुं = लूभुं होडुं के लागड. -हसडुं =
 कृत्रिम रीते हसडुं] ० पा(-प) भुं वि० लूभु

लूगडुं न० [प्रा. दुगूल, दुगुल (सं. दुकूल), स२०
 हिं लूगड; म लूगडो] कपडुं, वस्र (२) साड्यो.
 [लूगडामां पांथरीरी धालीने भारडुं =
 सभत पणुं गुंत भार भारवो. लूगडां
 उतारवां = डाधुं मृत्यु थतां तेना सभधी

होवाने लीधे रनान करवा कपडा काडीने दूर
 भूकवा (२) सभध छोडी देवो (३) लूटावुं.
 लूगडां उतारीने वांथणे = अशुल-भरणना
 सभायारनु सूवन (पत्रनी शर्यातमा.)
 लूगडां उतारी लेवां = लूगडा सुंधां लूथी
 लेवा लूगडां करवां = भलेनडीकरीने कपडां
 लधं व्यापवा लूगडां भंभेरवां = पोतावी
 पासे काधं नथी डेपोताने काधं लेवादेवा नथी
 अेम दर्शाववा लूगडां भंभेरवां. लूगडां

तपासवां = जडती लेवी. लूगडां लेवावां
 = लूटावुं. लूगडां लेवां = लूटवुं (२) लुथो
 लूगडा करवां लूगडां स्रतां करवां = लूटावुं
 (२) आगरीनी नारित करवी. लूगडुं पहेरडुं.]
 -डांभोण अ० [लूगडां + भोणवुं] पहेरेवा
 लूगडा साथे - ते पणु पलाणीने (२) न० तेवुं
 रनान. -डांलतां न० अ० व० [+ फा लूतह]
 लूगडां ने तेवी भील वस्तुथो

लूगडी स्त्री० [रगडवु' परथी? स२० म., हिं.
 लुगदी] प्रवाडी साथे धूथीने बनवेवो लोरो
 (२) डोर पावानो लोरो

लूछलुं न० [लूछलु' उपरथी] लुछलियुं
 लूछलुं अ० किं [प्रा लुच्छ, लुछ (स प्र + उच्छ)]
 लूगडाथी घसी साधं कन्डु, लोहडुं (२) काधने
 वसडुं, लगडडुं के थोडाडुं

लूट स्त्री० [लूटवु परथी] लूटवुं ते (२) लूटवो
 माल ० डाट खो० लूटवु ते
 लूटवुं अ० किं [सं. लूट, प्रा लूट, लूट] यणाटकारे
 डगी लेवुं, मूटवी लेवुं

लूटालूट स्त्री० [लूटवुं परथी] उपरुपिपरी के
 अनेक रथणे लूटडाट भथी रहेवी ते
 लूडवुं अ० किं [लुथो लुडवुं] गणडवु; आणोडवुं

लूथ न० [प्रा.; सं. लवण; स२० हिं. लोन, म.
 लोण] भीडुं; निभक. [-उतारवुं = भला दूर
 करवा पात्रमां भीडुं धाली भाथा उपर डेरववुं,
 (२) काकडीने डीटा आगणथी नरा कापी, तेमा
 भीडुं लरी, कापेथो लाग वासी दधं, तेनी
 कडवाश काठवी -भावुं = -नो रेटवो भावो
 (२) -नो रेटवो भाधो होवथी तेना
 आशि गण के वशदार रहेवुं. -हराम करवुं

=नेनो रोठलो भाषो होय तेने भेवक्ष
नीवडुं -हलास करुं=वक्षार रडेवु]
व्यां न० ष० व० [सर० म. लोणचें] भीडू
यडावेला थीरिथा ०पाणी न० मीडानण
पाणी (रोठला घडवानु) ०हुराम वि०
निमकहुराम. ०हुरामी स्त्री० निमकहुरामी.
०हलास वि० निमकहलास ०हलादी
स्त्री० निमकहलादी

दूषी स्त्री०[प्रा. लूण(सं. ल्वण)परथी; सर० हिं.
लोनी, म. लोण] अेक लाण (२) आटापाटानी
रमतमा छतना चिड्नुरुपे पाटभहार आवता
लवाती धूणनी यप्री (३) आटापाटामानी
आडी करानी पाटडी [-लावणी] ०पाट पु०
[सर० म. लोणपाट] लुओ आटापाटा
दूषो पु० ['दूष' परथी, सर० हिं लोना]
अनीराथी धटे, छो वगेरे भवाधने छपर
वणती छारी [-लाभवे।]

दूम स्त्री० [लुओ 'दूम'] इणतु अूमभुं
०भु न०, ०भा पुं० अूमभु; मोठी दूम
[-लेवे = मोठी क्षयदो भेणववे।-दूटावे।,
दूटाई अवे = लाभ अतो रहेवे।, तुकसान
यडु.] ०अूम स्त्री० दूमभु (२) अ०भपकाभ
०अूमभुं अ० कि० दूमभावेर लटकुं ०डु
अ० कि० लटकुं (२) नमी अड (३) भूष
प्रयत्न करवे।

दूदरी स्त्री० + दासी
दूदरुं स० कि० (३) दूवे अेम कंनु
दूदरुं अ० कि० [सर० दू] (३) गरमी
लागणी, सुकड
दूदी, ०भाध स्त्री० [स. लळ उपरथी] लल,
लोला [-हलावणी, हला०या करुणी = मान
मोठेथी कडेवु-भोलवु (कथु करुड पड्या दिना)
(२) हा-हा कथा करुड]

दूड वि० [सं लू, लल, सर० हिं लळा, म
लुला] लंगुं, मोडुं (२) अयग, अशकन,
निर्माण (३) पाया के आधार वगरुं
दूट स्त्री० [सं लुट] लुओ दूट. -पाठणी =
दूटुं ०लुथु वि० लुओ लुटलुथु ०दाट
स्त्री० लुओ लुटुट. ०डुं स० कि० लुओ

दूडुं -टाड वि० लुओ लुटाडि -टाड-
(-रे।) पु० लुओ लुटार -टाडु स्त्री०
लुओ लुटादुट -टाडुं, -टाडुं लुओ
लुटाडुं, -वड

दूंड वि० [प्रा लुंडा (सं लुंडक)] अयक लाड
(२) पुं० लोडो [स० कि० (प्रेरक)]
दूंडुं अ० कि० लुओ दूडुं दूंडाडुं
दूंडाई स्त्री० [लुओ दूडी] दूडापणु
दूडी स्त्री० [सर० हिं लोडी] दान्नी; शुलामडी
-डो पुं० दास, शुलाम
दूष स्त्री० [द. लुंवी, सर० न लुंवी, लोवी]
लुओ दूम ०डुं अ० कि० लुओ दूमवु
द्वे (द्वे), 'द्वेवु'तु आक्षर्य धीने पुरम अेक
वयन (२) [प्रा लड] अ० वाह, ठीक अे
अर्थने इद्गार

द्वेडवे पु० अेक नतने पाटीदार
द्वेकिन अ० [फा लैकिन] पण, परत, तथापि
द्वेष पु० [स] लजेलु ते, लभाण (नेमके
शिलावेभ, विधिना वेभ) (२) भत, करारु
लभाण (३) दूका निषध [-करवे = लभत
कंनु -कैतराववे, लभावे = शिला,
पतर धं छपर लभत करारुं -लभवे =
लभाण करुड, नित्र ध लभवे (२) भनने मुसदो
लभवे] ०क पु० लद्वियो (२) अथ के
द्वेष लभनार ०णु (-ध्या, -नी) स्त्री० [स.
लेखनी] कलम. [-द्वेलावणी = लभाप्री
करुणी (२) वीतावणे लभतु] ०णुवठ वि०
कलमना आप नेम वाढतो (धा) ०न न० [सं]
लभतु ते ०नकला (-णा) स्त्री० लभवानी
कणा. ०नपद्धति स्त्री० लभवानी गीत;
धभागत. ०नपीठ स्त्री० लभवानु टेभल
०नसामथी स्त्री० लभवानो सामान ०न्दि
स्त्री० लुओ वेभाण ०पत्र पु०, न० [सं.]
कग, इस्तावेन. ०वडुं, ०डुं स० कि० [लुओ
वेभु] द्विसायभा वेड, गणकारुड -भा स्त्री०
[सं.] वीटी, रेभा -भावरियो पु० ['वेभु']
उपरथी लेथी, गणक (२) ['वेभ' उपरथी]
वोपडा लभनारो. -जिडा स्त्री० [सं] स्त्री वेभक.
-जित वि० लजेलुं, वेभी. -जिनी स्त्री०

[सं.] लेखण - पितवार, -भी वि० लेपित;
 लखाणना इपमा होय अेवुं (२) अ० लपीने.
 -अुं न० [प्रा लेख्त्वा (सं. लेख्य) = हिसाण,
 सर० हिं, म लेखा] मोये गणाय अेवो टू का
 सहोदो हिसाण (२) गणतरी, हिसाण (३)
 [ला] गणुं. -अे अ० [‘लेखु’ उपरथी]
 हिसाणे. प्रभाणे (२) प्रीत्यर्थे, वारते, भाते
 [-लाभउ = उपयोगमा आववुं, मन्ने
 आववुं] -अथ वि० [सं.] लेखवा योग्य के
 लपी शक्य अेवुं

लेखम स्त्री० [फा. लेखम, सर० म] उसरततु
 अेक सावन के तेनी कछन्त

लेट वि० [रं.] मोडुं

लेटवुं अ०कि० [सर० हिं. लेटना, म लेटणे (स.

लुट)] लेटवुं, आणोठवुं (२) आडा पडवु, सूवुं

लेटिन स्त्री० [इं] प्राचीन रोमनी लाभा

लेडी स्त्री० [इ.] आतु, मानवत स्त्री (२)

‘सरनी पत्नीना तेवा धलमाथ

लेखु (ले) वि० [वि० परथी, सर० हिं लेन]

‘लेनार’ अे अथमा शण्डने छेडे (डि०

अथलेण (२) (ले) न० [सर० अप० लेह =

लाभउ] लेखुं, लेवानु ते (३) स्त्री० अुओ

लेड ०डार पु० लेणवाणो. ०हेणु स्त्री०

[सर० म. हिं लनेन] लेवडेवडेना मंअथ

(२) लेणडेणु -अुडेणु स्त्री० पूनंअमउ

आगतु आपवानु के लेवानु होय तेवा संअथ,

अणानुअथ (२) लेवडेवडेना संअथ. -खियाट

पुं० लेणहार, लेणवाणो -अुं (ले) न०

आपेखु पाखु लेवानु ते (२) अणानुअथ अेवो

सारे संअथ [गवराअण

लेताणु स्त्री० [लेखु + ताणु] लेमेल हायवाय,

लेथ स्त्री० [इं.] सधाडो (लेढानो धाट उतागवानो)

लेथ पुं० [सं] दीला पदार्थना पातणो थर;

अरड (२) अरड करवानो दीलो पदार्थ (३)

लेपावु ते, आसडि [लाभाड (-२) वे].

०ड पु० लेप करनारे. ०डी स्त्री० दरड उपर

लगाडवानी के भूकवानी लूगडी

लेपडु वि० [लेखु + पडवु] लई पडे अेवुं, गणेपडु

लेपडुं न० [‘लेप’ परथी ?] मोडि न उडवथी

तेने मोय सरसो उडो मानवो ते. आपड

लेपडो पुं० [‘लेप’ उपरथी] पोपडो, थ

लेपन न० [सं] लेप करवो ते (२) अुओ लेप उ

लेपवुं सं०कि० [अुओ लेप] पोपडु, थथेडुं

(२) वणगवुं; चोटड (३) टाकवु

लेपावुं अ०कि० ‘लेपवुं’ तु कर्मणि (२) आसडि

थवुं, रागमा पडवु

लेइंटनन्ट पु० [ई] मददनीश कर्मचारी.

(डि० ले० गवरंर, कर्नल, जनरल ध०)

लेइा पु० [‘लेप’ उपरथी, सर० म लेफडा]

वणगेवो कादवमो दोदो (पग जेडा वगेरेने)

लेअड न० [ई] नामडामचाणुं पतुं

लेअाअ पु० [अुओ लिआस] पोशाक, पहरेवेश

लेअारेटरी स्त्री० [इ.] प्रयोगशाणा

लेआशु (ले) वि० [लेखु + लागड, सर० म.

लेमागू] लईने नारी जनार (२) अहीतहीथी

पारके लईने पोतातु अतावनाक

लेअन, -नेड पुं०; स्त्री०, न० [ई] लीअुना

शरअत अेवुं अेक विलायती पीणु

लेअूके (ले) स्त्री० [लेखु + अूके] लेवुं ने अूके -

छोडवुं ते, आधछोड (२) लेमेल, अूअणु

लेमेअ (ले) स्त्री० [लेखु + मेलअु] वारंवार लेख

अने अूकेवुं ते (उतावणना गअराटमा) (२)

अरवानी तैथारी, मोये लेवानो वअत (३)

तेवा गअराट के अूअणु

लेअथ पु०, न० [इ] दीवो

लेअडुं (ले) वि० [‘लेखरी’ उपरथी] आनडी

(२) न० लेअथुं (लावित्त्वाराक)

लेअथुं (ले) न० [‘लेखरु’ परथी] अुओ लूमणुं

लेअतुअकादर स्त्री० [अ लैलतुलकूद] अेके

अवित्तर रानि, अ्यारे लअि कन्वामां अवे

ते तेतु पुण्य १००० महिनानी अअि

नेटवुं गणाय छे

लेआर वि० [सर० लार] वणु, अतिशय, लेखर

लेखी (ले) स्त्री० [प्रा लावण (सं. लावक)] लेखु

नामके पपीनी माहा (२) [ला.] अडु ओल

ओल करनारी छोडी के स्त्री

लेखीन (ले) वि० + अुओ लवकीन

लेखीमजनुं (ले) वि० [अ. लयला मजनुं]

जेहाल, दुग्ध (२) लुओ लयलामनून
 लेखुं (ले) न० काल पाथरवानुं कडियानु ओलर
 (२) [लुओ लेखी] ओक पथी
 लेखुं(-लुं)ट (ले) वि० [लेखु + लुट्टु] लेवा
 लुट्टवानी छुट्ट होय ओवु नधलियातु (२)
 लभलुट्ट; अतिशय [लुओ लेखार
 लेखुर (ले) वि० [सर० वेवुर] ओवे घेरायेतु (२)
 लेखुरा (ले) श्री० [सर० लुगलुश] उतावण
 लेखुं (ले) वि० लुओ लेखु
 लेखी (ले) पु० लेखु (२) [लुओ लेखी] लेखीना नर
 लेखी(-दी) स्त्री० ओक नतनी नानी म.छडी
 -टां न००००० नाना माछला
 लेखुं ओ० [लेखु + वट (स वृत्ति)] उवार लेवाने
 व्यग्रहार ००००० ००००० उओनु लेवाआपवाने
 मभव ००००० वि० लेवडाववानी - लेडाववानी
 टेववाणु (आगक) - डावडुं संकि० 'लेखु'नु
 प्रेर० (२) धमडाववु. ठपडाववु
 लेखल न० [इं] सपाटी; सभतलता (२)
 (सपाटीनी ०००००) आ००० ००००० स्त्री०
 लेखल नेवानी पडी
 लेखाणु न० [लेखुं उपन्धी] लेखु ते, लेखु
 लेखाडेवा पु०, स्त्री० [लेखु + टेवु] आपवलेवाने
 ००००० ओथ पल नतने न पथ
 लेखाल न० [स०० हिं] भरीननार (शेर
 भलरमा वपराय छे). -दी स्त्री० भगदी
 लेखाणुं अ०कि० 'लेखु'नु कर्मणि (२) [शरीरनु]
 सुकाडु, किडुं पडुं (३) भसियाणु पडुं,
 शरमावु [लेखाणुं] छुं = भसियाणु पडी
 नवु (२) सुकाणुं नवुं.]
 लेखी स्त्री० [इ] इरलियात उवारणु, लागो (२)
 राल के गवर्नरेतो लोडने भणवाने इरपार
 लेखुं संकि० [प्रा ले (सं ला)] रवीकारुं (२)
 पडुं, अ लवु (३) लेखववु, हाभल करुं उहा०
 ओ काममा ओने न लेखो (४) भाडुं अथवा
 पीवु. उहा० अर्यारे दूध लेखो इ या ?
 (५) मान्य राभवु, टेके आपवे (पक्ष,
 उपराणु) (६) भरीड करुं उहा० वेडो
 इयारे लीवो? (७) डि मड लेवी. उहा०
 आ शालनुं शुं लीधुं? (८) धारणुं करुं

उहा० वेश लेवो (९) हाभववु. - उहा०
 शक लेवो (१०) टारवु, तेडी नवु, लध
 नवु. उहा० छोकने साथे लीवो (११)
 जूटववु, पडावडुं, विनानु कडु (आभर,
 वभन, छव, लाय) (१२) धमडाववु, ठपडा
 आपवे उहा० ते आ०यो इ तेने लीवो
 (१३) उपाडु रथणातर कडु उहा०
 टेभल पासो लो (१४) ओलवु, उ००००
 उहा० तेनु नाम न लेखो (१५) वहावरु.
 उहा० निसासा लेवा, हाथ लेवी (१६)
 नोधवु, उतारी लेखु तेभनु डेकाणु लध लो
 (१७) कापडु, उताणु (नभ, वाण) (१८)
 आपे डे करे तेम कडु उहा० काम लेखु
 (१९) तपास करी सभनडु (साप, ताग,
 शुध; भभर) (२०) भागवु, पूछवु (आजा,
 परवानगी) (२१), उपाडु, लुं कडु
 उहा० वावो लेवो, तका लेवी (२२) पूर्व
 शण्ठी सूचित यती डिया भतावे उहा०
 ओथ लेवी, श्वास लेवो (२३) भील कि०नी
 साथे आपतातेडिया पूरी करवी अथवा चहेडी
 पतावपी ओने अथ भतवे. उहा० भाथ लेखु
 [लध आपणु = लाववु लध नवु = होवु
 (२) लीयकी नवु, तेडी नवु (३) वेगरी
 नवुं लध नभणु = धमडाववी डावडु (२)
 ठपडा आपवे (३) अणुगमा डे नभणुनीथी
 ग्रहण करुं. लध पडुं = मानी लेखु,
 वहावी लेखु (२) गणे पडुं, सडोववु
 लध जेसडुं = आगल कडु, माडवु (२)
 वहावी लेखु, मानी लेखु (३) पथावी पडुं
 लध जूडुं = आगणथी लध गभवु लध
 राभणु = आगणथी लावी भूडु लध लेखुं
 = पडुडी लेखु (२) जूटवी लेखु (३) पथावी
 पडुं (४) पोतानी पासो गणी लेखु सग्रह
 करे (५) पाछु लेखु (६) लीयकी लेखु
 अं०००, भां लेखु = हाभल करुं भभर
 लेवी = सलाण राभथी (२) वेर लेखु
 आणे लेखुं = इतक लेखु. छव लेवो =
 पनवीने काय करुं (२) मारी नाभडुं
 नाम लेखुं = थीठवु, सतावडुं अनभां

लेवुं = भोट्टुं लगाडवुं, असर यवा हेवी
 (२) लक्ष्मा लेवु माथे लेवुं = लोभम के
 जवायदारी स्वीकारवी. हाथमां लेवुं =
 पकडवु, मारवु (२) वशमां - ताणामा लेवु
 (३) काभू - नियत्रणमां लेवुं लेता पडकुं
 = लुओ लघपडवु लेतो न! = भातो न!]
 ०टेकुं न० लुओ लेणहेण

लेस वि० [सं] जराक (२) पु० अणु पडु
 थोडो लाग (३) अके अर्थालार, नेमां
 गुणने दोपदप अने दोपने गुणदप वर्णोये
 होय छे (का शा.) ०मान वि० पडु न
 गेडुं (२) अ० जराक पड

लेस स्त्री० [इ.] जरीनी दिनार
 लेस न० [इं] विद्यार्थीअे घेरथी तैयार करी
 लावमानुं काम छे लणतर

लेहु न० अके पभी [न० याएण
 लेह वि० [मं] याएवा थोण्य, यथाय अेवु (२)
 लेकवु (ले०) स०किं [लुओ लडेकवु] अलवु
 लेषावु (ले०) स०किं [लुओ लगावुं] जराक
 भोडाकुं

लेधी (ले०) स्त्री० [लुओ लेधो] पाणकनी सू पण्णी
 लेधुं (ले०) वि० जराक गाडा नेकुं, हाथार गु
 लेधो (ले०) पुं० [हिं लंगा, लहंगा] मोट्टु अथलुं,
 योरणे। [रुचि?] पातणी मोठी रोएली
 लेयी (ले०) स्त्री० [सर० हिं लुची, लुचुरी (स.
 ले०) स्त्री० [म. (तेलुगु रौडू = भे)] लेण;
 गिल्लीहंशानी रमतमा वडट पछीने हाव, रे ट
 लोए स्त्री० + [सर० हिं, लुओ लूओ] लूओ,
 पिड (?) (२) [सं] लोम उपरथां; सर० हिं,
 मं] कामण, छिननुं कापड

लोके पुं० [सं] जनता, जनसमूह (२) वर्म,
 लति (३) कर्मकेण भोगववाना मानेला लुहा
 लुहा स्थान के जगत (उहा० स्वर्गलोक,
 अहलोक). ०कथा स्त्री० लोकाभा प्रचलित
 वात (२) दंतकथा. ०केट्याणु न० लोकांतुं
 लडु. ०कविता स्त्री० लोकाभा प्रचलित
 कविता ०यर्था स्त्री० लोकाभा चालती
 वात. ०लवन न० लोकनुं - समाननुं
 लवन ०ण वि० लोकने लणनाके; लोक-

मान्य, प्रलकीय (प्रधान - वडोहग सल्यमा).
 ०डियां न०य०व० लोहा (५) ०त्रय न०
 त्रिलुवन (स्वर्ग, मृत्यु अने पाताण).
 ०धर्म पु० लोकिमा प्रचलित धार्मिक मान्यता
 अने आचार ०नाथक पु० लोकिनी नाथक;
 आगेवान ०निशुद्ध वि० लोकाअे नीमेडु
 ०पाल(-ण) पु० लुओ दिक्पाल ०प्रसिद्ध
 वि० जगमशङ्कर ०प्रिय वि० लोहाने प्रिय.
 ०प्रियता स्त्री०. ०पाल वि० असाधारण,
 अमरकारिक (२) लोकमान्य नही अेडुं. ०लापा
 स्त्री० सामान्य जनताणी थोली ०लोण्य वि०
 आम लोकिने रस पडे अेडुं ०भत पुं०
 लोकिने भत ०भर्यादा स्त्री० लोकिमा
 प्रचलित इदि (२) लोकलल ०भाता स्त्री०
 समग्र जनसमुदायने पोषनारी लक्ष्मी (२)
 नही ०मानस न० लोकनुं समूहभत मानस,
 'मासमाधन्ड'. ०मान्य वि० लोकिमां मान
 पामेडु, लोकाअे स्वीकारेडु (२) पु० (स.)
 तिलक महाशय. ०लल स्त्री० लोकलल.
 ०लागणी स्त्री० लोकिनी लागणी. ०लाज
 स्त्री० लोकिमा नडाक कडेवावानो इर ०द्व
 वि० लोकिने वदनीय. ०पायका स्त्री० लोकिमा
 चालती वात, अइवा. ०वार्ता स्त्री० लुओ
 लोककथा ०वृत्त न० लोकलवन, समग्र
 समाललवन ०शासन न०, ०शाही स्त्री०
 लोका द्वारा चालवु सल्य. 'उमोडसी'.
 ०शाणा स्त्री० सामान्य जनता माटेनु
 शिक्षण आपती अमुक जतनी अेक शाणा.
 ०शिष्टकु न० जनसमूहनी कणवणी. ०सत्ता
 स्त्री० लोकिनी सत्ता. ०सत्ताके वि० लोक-
 सत्तावाणु; प्रलसत्ताके ०सत्तावाड पु०
 लोकशासनमे वाड, 'उमोडसी'. ०सत्तावादी
 वि० (२) पु० लोकसत्तावाडमा माननार
 ०संगीत न० (शास्त्री अथनिय त्रित अेवु)
 आम प्रलनु सगीत. ०सअड पु० लोकहित,
 लोककल्याण. ०साक्षर पु० सामान्य जन-
 समूहने माटे लणनारो साक्षर. ०साहित्य
 न० लोकाभा प्रचलित कथावार्ता के कविताइपी
 साहित्य. ०सुख वि० लोकिने सुखल.

०सेव = पुं० प्रतसेवक, लोडसेवा करना
०सेवा स्त्री० वेडिनी, लड्डे नतानी सेवा
(२) आभवर्गना लोडिनी सेवा, ०दित न०
लोडिनु दित

लोडक न० [ड] धीमी गतिसे होडती ने
व्या रथानाये छिनी न्हती ट्रेन (२) मोडा
शहरता भागे ने पराना होडती ट्रेन (३)
वि० स्थानिक, नणनु ०पोड न० लिडला
डे तालुकामा लया सुवराध नथी होनी त्यानी
स्थानिक स्वगल्थना सरथ

लोडाई स्त्री० [लोड' उपरधी] परायापणु,
पारज भाणस जेयो व्यवहारा

लोडाचारे पु० [म] लोडभा यावतो व्यवहार
डे इदि [ते-वगोणु

लोडापवाद पु० [स] लोडभा नकार न्हेंवाड
लोडायत वि० (२) पु० [स] नास्तिक (३) न०

लोडालोड वि० [लोड' उपरधी] सामान्य लोड
जेडु, भास संलध वगरनु (२) पु० (सं.)

जेड पुगणप्रसिद्ध पर्वत [लगत
लोडांतर न० [स] पडलोड -रित वि० लोडातरने

लोडि (अ-डी) पु०, न० [लुओ लोडिक] अउभरे
लोडि न० लुओ लोडेट [लोडनु

लोडियु* वि० [लोड पंथी] प्राकृत, सामान्य
लोडेट न० [ड] स्त्रीओनु गणानु जेक वरेणु

लोडैपणु स्त्री० [स] लोडिभा प्रतिष्ठा डे यशानी
जामना (२) स्वर्ग वगेरे लोडिना सुभनी कामना

लोडोडि स्त्री० [स] उडेंवत
लोडोतर वि० [स] अलौकिक, असामान्य

लोडोपकार पुं० [स] लोडोनु लडुं, सार्वजनिक
कल्याण

लोडड न० [लोड + अड; सर० म] लोडु, -डी
वि० लोडडनु जनावेलु (२) वधु मन्भूत

(३) इडिधयी, अलुनम
लोड पु० [स. लुच्] मायाना वाण पोताने

लोडि डू पी काडवा ते (नैन). ०न न० लुंयन,
डू पी नाणवु ते (२) छीनवी लेवु ते

लोडय न० [स] आसु
लोडक न० [स] लोडो, गोणो, पिड (२) सुतारनु

जेक ओलर (३) डानण (४) सापनी कायणी
लोडन न० [न.] आभ (२) लुओ 'लोड मां
-निधु' न० (५) लोडन

लोडना स्त्री० [लुओ लोडणु] लोडनु ने; अंभन,
तलसाड -हुं अ० किं [सं लोच् (स्च्)]
तलसडुं (२) लोडड, भेजेनीधी आभतेम
आणोडु - लोडु मणुडुं लोडु न०
लोडवाडुं अ० किं [लोडो' उपरधी] लोड्यामा
पडवु, गूयवाडु, सडोवाडु [लोड्यावार्ध
जडुं, पडडुं = गूयवार्ध पडवु (२) लोड्यामा -
नुकसानमा इसाध लुडु]

लोड्याडुं अ० किं [लोडो' उपरधी] जेकसरणु
नही रहेता जेक आणु तरडुं जेकडुं थर्ध लुडुं
(२) लोड्यावार्ध, गूयवार्ध (३) गलराडु (४)
[आभणु] लारे यडु

लोडो पु० [स लोचक] लोडो, लयडो (२) डूयो,
डुणुओ (३) [वा] गरणड, गोटाणो (४) वावेड;
तडगर [लोड्या पडती वात = चोअवट
वगरनी वात. लोड्या वाणवा = वराभर न
भोजवु, भोजता गूयवाडु डे अयकाडु (२)
अरु कारण न जतावता भील ओडा वग्वा
लोडो करवा = गोण पिडो डे डूयो करवा (२)
जगाडुं - डाडवे = गरणड गोटाणो डू
करवा (२) डेडु पनावी डेडु - पडवे = तकरार
डे वाधो आवणे - पाडवे = तकरार डे वाधो
नाभवा, - चोडो = लोडो, लयडो (२) डूयो,
डुणुओ - डेवे, भारडो = लोड्याधी पूणु-
सीडु - कापशी = गरणडगोटा (२) चोडु-
वधु - वाणयो = लुओ लोडो करणे]

लोड पु० [दि रोडु] आनीक लुडो, आडो
[-डिडो = सडी लुडु, पवार्ध लुडु (२)
लिभारी थर्ध लुडु - आडुं करडुं = कंगोण
डे पायमाल करडु - डाडवे - जाडानी नेम
जकडु (२) विकणता डे कायरेता जताववी (३)
साधन रहित स्थिति जताववी, - डाडे छे =
जभ मारे छे (२) पासे भावानु नथी.
- भाजवे = लीज भाजवी]

लोडडुं न० [लुओ लोडु] अडो
लोडणु वि० [लोडडु पंथी] लोडली - प्रवाट

धाती (पतग) -लु(-न) न० दोहकुं-
आणोहकुं ते (२) ऐक नतनुं कभूतर.
-लुथुं वि० दोहया करे तेहु

दोहपोह वि० [लुओ दोहकु, सर० म] दोहपोथ
(२) गोहपोह, लोहपोह, लोहपोह, लोहपोह
दोहरी स्त्री० [इं.] टिकटो दैयी भरीनाराओ-
माथी जेने नसीणे आवे तेने धनामो
आपवानी शरते कराती ऐक प्रकारनी वून
ववरथा (२) [ला] नसीभनो जेह

दोहकुं अ० किं [प्रा. लोट्ट(स लुह्)] दोहकुं,
आणोहकु (२) स्रु (३) गभ्रकुं, गुहाट भाषी
दोहावकुं स० किं दोहकुतु प्रेरक(२) + वसोटावकु
दोहियुं वि० [लुओ दोह] दोहाना तणिया जेवु,
ओहु रोहु(२) न० [दोह] उपरथी] धरीमाथी
दोह वाणवतु लुगु. [-करवकुं = भायाना
वाण कदावी नभावी नाथु दोहाजेवुं करवकुं]
-थो पुं० लुओ वडुरो १

दोही स्त्री० [दोहकु] उपरथी, सर० हिं, म]
नानो दोहो -हुं न० नानो भाडीनो वडो, भाडीतु
दोहा जेवु वासण (२) [ला.] माथु -थो पु०
धातुं ऐक पात्र-कणशियो (२) (ला) इस्त.
[दोहा करवा = (अभवानी तैयारीमा, दोहा
पाणुथी करवा (२) वारवार जोडो थवो
दोहा लघं दोवा = अटवी लेवु (२) छेतरी
लेवुं दोहो जथुं, दोहो लघं न जथुं =
टही जथुं, जोडे इरवा जथुं दोहो उतरवे =
जोडो थवो, इगत छतरवे. -थवे = अडा थवा.]

दोहावकुं स० किं [स. लुह्] धुभावकु, डोहावकुं
दोह पु० [सर० म. लोहा, हिं लोहा, वे. लोह =
वाटवानी पथर (स. लोह)] पाणुतु लाट जेवुं
मेळुं; पूरनो वडो (२) [सं लुह्] हि डोणे
(३) [स. लीह] तापथी ओणणीने भाजेले भाडीने
गहो; दोहानो लहो (४) [ला.] वागे तडरार
[-नाभवे, पडवे = वाधो के तडरार छिपी
करवी के थवी]

दोहकुं स० किं [दि. लोह] यरभाथी पीवकुं
(कपास).

दोहां न० व० व० [दोह] उपरथी] दोहाना
आतरो. -दी स्त्री० दोहानी तवी (२) वि०

दोहानुं, -ना जेवु (छिटां दोही पनाती)
दोहियो पु० [दोह] परथी] (य.) करवडीना
दादा जेमा धाले छे ते लाकडुं. दोही लुओ
'दोहा'मा

दोहं न० [सं लोह उपरथी] ऐक धातु, दोभ'ड
दोथ (थ.) स्त्री० [सं लुह, लोह के लोठ] सर०
हिं., लोथ, -थि; म] वारा, मडुं (२)
[ला] उपाधि; पीडा (३) वि० तदन थाडी
गथेलु (४) [सं. लोह = गाकपण करुं] भूभं,
डोड (५) नरसु, नकासु [-थुं (थाडीने) =
अतिशय थाडी जकुं -पडवी = लाक्ष पडवी.
-वहोइरवी = पीडा नोतरवी -वणवी =
पायमाल थुं -वाणवी = पायमाल करुं
(२) पंचात-मला इर करवी (३) वारा
पडवी. ०थोथ वि० [सर० हिं] थाडी गथेलु.
दोथकुं अ० किं [दोथ परथी] जेवेनीमा
'आम तेम आणोहकु; दोथकुं

दोथरी स्त्री० लूगरेटमा गेकेली लापरी
दोथारकु स० किं [सं लुथू = भागु] (डा.)
मारकु, धोकावकुं

दोथियुं वि० [लुओ दोथ] माल वगरतुं; नकासुं
(२) (लो) न० [स. लुथू] इतरावुं यथकुं (-लेकुं)
दोथो पु० (जा) लुवारतु कणसकु
दोहरियु भरथुं न० ऐक नतनुं भरथु
दोहकुं स० किं [दोहा] उपरथी] गूढीने
दोहा जेवुं पनावकुं

दोही स्त्री० [सर० म] लुओ दोही
दोध (०२) पु०, न० [सं.] ऐक नतनुं जोड
दोधरे पु० [लुओ दोहकुं] भाट; पुं० कण तेस
नापीने भाडेलो दोह (२) पुं०, न० [स लोत्र]
लुओ दोध [जेवेनी ववी

दोधकुं स० किं [सर० म लोघणे] दोधकु;
दोधी स्त्री० [सर० हिं.] पहाणेनी ऐक नति
दोधो पु० [सर० म लोधा] वाणे; अने
मनभूत भाधने भाणस (२) धास वेयती
जे नाभनी ऐक नतनो भाणस

दोध पु०; न० [स] दोध जोड
दोहन स्त्री० [इं] अमुक शरते वेवाती छिती
के व्यालुधी रकम. [-काढवी = दोहन वेवानुं

કામ ઉપાડવું - લેવા = લેન તરીકે નાણાં લેવાં.]
 લોપ પું [સં.] હુમ યવુ તે; નાશ પામવું તે.
 દેખાતુ બધ યવું તે [-યવું = અદશ્ય
 -અલોપ યવું.] ઠક વિં લોપ કરનાર
 લોપડચોપડ વિં [લોપવ + ચોપડવું] ખૂબ
 ધી કે તેલવાણું (૨) [લા.] અતિશયોક્તિવાણું
 (૩) નં ચીકટ; ધી, તેલ વગેરે (૪) [લા.]
 અતિશયોક્તિ (૫) ખુશામત
 લોપવું સંક્રિં [સં. હુપ] ઉલ્લેખવું, ન માનવું
 લોપરી સ્ત્રીં [બુઓ લેપરી] થપોલી
 લોપા, ઠમુદા સ્ત્રીં [સં.] (સ.) અગરત્ય
 ઋષિની પત્ની
 લોફર વિં પું [ઈં] બટકેલ; બદમાશ
 લોખ સ્ત્રીં [બુઓ લાખ; સરં મ. લોવ = પ્રેમ;
 આકર્ષણ] યાદદારતી (૨) આદત
 લોખડી(-રી) સ્ત્રીં [સરં અપં લોખડી, સં
 લોમપટ્ટી] ધારીક ઊનની કામળી કે ઓઢણી
 લોખાન પું [ફા લ્લાન, સરં હિં, મ.]
 એક વૃક્ષનો ગુદર (ધૂપ કે ઓપધિ)
 લોખ પું [સં.] લાલચ, વૃણા. ઠક વિં
 લોલાવનારં. ઠન વિં બુઓ લોલામણુ (૨)
 નં પ્રલોભન. -ભામણું વિં લલચાવે તેવું.
 -ભાવનહાર(-રી) વિં લોલાવનાર.
 -ભાવણું સંક્રિં 'લોલાવણું' પ્રેરક. -ભાણુ
 અંક્રિં લોલમા પડવુ, લલચાવું. -ભિત વિં
 લોલચેલુ -ભિયું, -ભી વિં લોલવાણું
 લોમ પું, નં [સં] વાળ, ફવું; રોમ. ઠકી
 સ્ત્રીં બુઓ લોખડી ઠવિલોમ વિં [સં]
 ઊલટ્ટુ સૂકટ્ટ (૨) અનિશ્ચિત ઠશ વિં [સં]
 ખૂબ તેમ જ મોટા લોમવાણુ (૨) [સં] એક
 ઋષિ [ધાયલ કરકુ
 લોરવું સંક્રિં ['લવર' ઉપરથી] નખ મારીને
 લોલ વિં [સં] ચચળ (૨) સુદર (૩) આતુર
 (૪) નં અરખાની લીટીને છેડે આવતો શબ્દ.
 [તબિચત લોલ મારી જવી = તબિચત
 કથળવી] ઠક નં લટકતી અને ઝૂલતી
 વસ્તુ (જેમ કે ઘટ કે ઘડિયાળમા) (૨)
 કાનવુ એક ધરેણુ. ઠણી સ્ત્રીં લટકાળી
 ચાલવાળી સ્ત્રી [-લૂંટાવી = ફરેતી થવી]

ઠવું અંક્રિં [સં. હુલ] લોલ યવું, હાલવું
 (૨) શોલવું
 લોલા સ્ત્રીં [સં] જીલ (૨) વીજળી ઠફી
 વિં સ્ત્રીં અચળ આખવાળી (સ્ત્રી)
 લોલિત વિં [સં] હાલવુ, ઝૂલવુ
 લોલીન વિં [બુઓ લવલીન] + તલ્લીન
 લોલુપ વિં [સં] લલુતાવાળું, વૃણાતુર. ઠતા સ્ત્રીં
 લોલો અં [સં હુલ] હાલરડાનો એક અવાજ
 (૨) પું (જીલનો) લોલતો રનાયુ; લોલો
 લોલણ(-રા)વણું (લો') સંક્રિં 'લોહણું' પ્રેરક
 લોલણિયું (લો') નં ['લોહણું' ઉપરથી] લોહવાનું
 સાધન
 લોલા નં [સરં હિં] એક પખી
 લોલાણું (લો') અંક્રિં 'લોહણું' કમંભિ
 લોષ્ટ નં [સં] માટીનું ઠેકુ
 લોહ નં [સં] લોહું. ઠકાટ પું લોહાનો
 કાટ ઠચુંબક નં લોહાને આકર્ષવાના
 ગુણવાણુ એક દ્રવ્ય. ઠચુંબકત્વ નં
 લોહાને આકર્ષવાનો ગુણ, 'મેનેટિઝમ'
 લોહર પું જહસો, મૂર્ખ (૨) [સરં લોફર]
 રખડેલ યા તોફાની બુવાનડો. -રિષુ વિં
 લોહર જેવું
 લોહણું સંક્રિં [પ્રા. હુહ (સં મૃજ)] લૂખું
 લોહણુઓ પું બુઓ લવાણો
 લોહિત વિં [સં] લાલ; રાતું
 લોહિયાળ(-ણ) વિં ['લોહી' ઉપરથી]
 લોહીવાણુ [તાવડી, કદાઈ
 લોહિયું નં [લોહ પરથી, પ્રા લોહી] (સુ)
 લોહી નં [પ્રા લોહિય (સં લોહિત)] રધિર;
 ખૂન (૨) [લા] કુળ [-આપણું = બીભતું
 લોહી માહાના શરીરમા નાખવુ (૨) તે માટે
 પોતાનું લોહી કોઈએ કાઢી આપવું.
 -આવણુ = શરીરમા લોહીનો ભરાવો થવો
 (૨) લોહી નીકળવુ -ઉકાળો = બળાપો;
 કોર, કંકાસ -ઊકળણું = ગુરસો આવવો
 (૨) બળાપો થવો -ઊડી જણું = લોહી
 ન રહેવાથી ફિક્કું પડવું (૨) મરમિ કું થઈ
 જવુ (૩) બીકથી -ખેદથી મોનો રંગ ફિક્કો
 પડી જવો. -ઊતરણુ = શરીર સુકાવું -નિર્બળ

भाती (पतम). -लु(-न) न० लोटुं-
आणोटुं ते (२) ऐकं नततुं कभूतर.
-लुथुं वि० लोटथा करे तेषुं

लोटपोट वि० [लुओ लोटवु, सर० म] लोथपोथ
(२) गोटपोट, लोथपोथ, लोथपोथ
लोटरि स्त्री० [ह्रि.] टिकिटो देयी भरीदनास्त्रो-
भायी जेने नसीये आवि तेने धनामे
आणवानी शरते कराती ऐकं प्रकासनी घूत-
व्यवस्था (२) [ला.] नसीभने जेव

लोटरुं अ० किं [प्रा. लोट्ट(सं. लुट्)] लोट्ट,
आणोटवु (२) स्रव(३)गफ्रुं, गुलाट भायी
लोटावतुं स० किं [लोटरुतु प्रेर० (२) + लसोटावतुं
लोटरिथुं वि० [लुओ लोट्ट] लोटाता तणिया जेव,
लोडुं शिडुं (२) न० [लोट' उपरथी] धत्रीभाधी
लोटा वाणवावु लूगुं. [-करवतुं = माथाना
वाण कडावी नभावी माथु लोटा जेवुं करावतुं]
-थो पु० लुओ वडोरो १

लोटी स्त्री० [लोटरु' उपरथी; सर० हिं, म]
नानो लोटी -डुं न० नानो माथीने धडो, माथीतु
लोटा जेवुं वासणु (२) [ला.] माथु -टो पु०
धादुतु ऐकं धान-कणशियो (२) (ला.) इस्त.
[लोटा लरवा = (नभवानी तैथारीमा) लोटा
गळोथी लरवा (२) वारवार आडो थवे.
लोटा लघं लेवा = वृथवी लेवुं (२) छेतरी
लेवुं लोटे जलुं, लोटे लघंने जलुं =
रुथी जलुं, आडे इरवा जलुं लोटे लितरवे =
आडो थवे, इत लितरवे -थवे = आडा थवा.]

लोटावतुं स० किं [सं. लुट्] धुमानवु; उलावतु
लोटा पुं० [सर० म. लोटा. हिं लोटा, वे. लोट =
वाटवानो पथ्यर (सं. लोट)] पाणुतु लोट जेवुं
मेणु, पूरने धोडो (२) [सं लुट्ट] हि डोणो
(३) [सं. लीष्ट] तापथी आणणीने आजेले; माथीने
गडो; लोटातो लडो (४) [ला.] वावो तकरार
[-नाभवे, पडवे = वावो हे तकरार लीवी
करवी हे थवी]

लोटरुं स० किं [टि. लोट] यरभाथी पीलवुं
(कपास).

लोटां न० व० अ० [लोडु' उपरथी] लोटाता
आलरो. -दी स्त्री० लोटाती तवी (२) वि०

लोटातुं, -ना जेवुं (डिडान लोटी पनाती)
लोडिथो पुं० [लोडु' परथी] (य.) करभडीना
डाडा जेमा धाले छे ते लाकडुं. लोटी लुओ
'लोटां'मा

लोडुं न० [सं लोह उपरथी] ऐकं भावु; लोप'ड
लोथ (थ.) स्त्री० [स लुट्ट, लोष्ट हे लोटा' सर०
हिं. लोथ, -थि, म] लारा, मडड' (२)
[ला] उपाधि, पीडा (३) वि० तदन थाडी
गयेलु (४) [सं लोडु = गाडपणु करवुं] भूष',
डाड (५) नरसु. नकाभुं [-थलु' (थाडाने) =
व्यतिशय थाडी जलुं -थडवी = वास पडवी,
-वडो रवी = पीडा नोतरवी -वणवी =
पाथमाल थवुं -वाणवी = पाथमाल करवु
(२) पयात-मला इर करवी (३) लारा
पडवी ०थेथ वि० [सर० हिं] थाडी गयेलु.
लोथवुं अ० किं [लोथ परथी ?] येथेनामां
आम तेम आणोटवु; लोचवुं

लोथडी स्त्री० लूंगरेटमा शोडवी लाणरी
लोथारवुं स० किं [स लुंथू = मारवु] (३)
मारवु; धोकाववु

लोथिथुं वि० [लुओ लोथ] माल वगरवुं नकाभु
(२) (लो) न० [सं लुंथू] इतरावुं थयडुं (-लेडुं)
लोथो पुं० (३) लुवारवुं कळसलु
लोटरिथुं भरथुं न० ऐकं नततुं भरथु
लोडडुं स० किं [लोटा' उपरथी] गूडीने
लोटा जेवुं पनावतुं

लोटी स्त्री० [सर० म] लुओ लोथी
लोडुं (०२) पु०, न० [सं] ऐकं नततुं आड
लोडर पु० [लुओ लोडवु] पाट पुं० कण तेल
नापीने पाडेले लोट (२) पुं०; न० [सं लोड]
लुओ लोथ [मेथिनी थवी

लोडवुं स० किं [सर० म लोथणे] लोथवुं;
लोथी स्त्री० [सर० हिं.] पडाणोनी जोड नति
लोथो पुं० [सर० म. लोड] वाणो आमने
भजभूत पाथानो भाणस (२) धास वेथती
जे नाभनी ऐकं नततनी भाणस

लोड पु०; न० [सं] लोथ आड
लोत स्त्री० [ह्रि.] अमुक शरने लेवाती छीती
हे व्यालुथी रकम. [-डाडवी = लोत लेवातुं

काम विपाठ्युं - लोषी = लोचन तरीके नाणां लोषा.]
 लोप पु० [सं.] द्रुम यत्ते; नाश पामयुं ते.
 देभात्तु षधं यत्ते. [-यत्तुं = अदर्थ
 -अलोप यत्तुं.] ०क वि० लोप करनारं
 लोपदशोपद वि० [लेपवु + योपदयुं] भूष
 धी क्ते लववाणु (२) [ला.] अतिशये. छिनवाणु
 (३) न० श्रीकट, धी, तेल वगेरे (४) [ला.]
 अतिशयोक्ति (५) पुराभत
 लोपयुं सं० [सं. लुप्] विल्लययुं, न मानयुं
 लोपरी श्री० [लुओ लोपरी] यपोढी
 लोपा, ०मुद्रा श्री० [स] (स) अगतरथ
 अपिनी पत्नी
 लोकर वि० पु० [इं] अटकेल; पदभाश
 लोप श्री० [लुओ लाप; सर० म. लोव = प्रेम,
 आकर्षण] याद्वारती (२) आहत
 लोपडी (-री) श्री० [सर० अप० लोमही, सं
 लोमपरी] आरीक डिननी कामणी के ओढल्लु
 लोपान पु० [फा लवान, सर० हिं., म.]
 ऐक वृक्षने शुंर (धूप के औषधि)
 लोष पु० [सं.] लालय, वृष्णा. ०क वि०
 लोषावनार. ०न वि० लुओ लोषाभयुं (२)
 न० प्रलोषन. -भाभयुं वि० ललयावे तेव.
 -भावनहार (-री) वि० लोषावनार
 -भावयुं सं० [सं.] 'लोषावयुं' प्रेरक. -भायु
 अ० [सं.] लोलभा पयुं, ललयावु. -मित वि०
 लोलयेलु -मियुं, -षी वि० लोलवाणुं
 लोम पु०, न० [सं] वाण, इव, रोम. ०डी
 श्री० लुओ लोपडी ०चिदोम वि० [सं]
 लिल्लसूक्ष्म (२) अनिश्चित ०श वि० [सं]
 भूष तेम न मोटा लोमवाणु (२) [सं] ऐक
 ऋषि [धायल करवु
 लोरेवुं सं० [सं.] 'लवव' उपरधी] नभ भारीने
 लोल वि० [सं] ययण (२) सुकर (३) आदर
 (४) न० अरवानी लीप्रीने छेडे आवतो राण.
 [तभियत लोल भारी नवी = तभियत
 कथणी] ०क न० लटकती अने जूलती
 वरवु (लेम के धट के धडियाणमा) (२)
 कानवु ऐक धरेल्लु. ०ष्पी श्री० लटकणी
 आलवाणी श्री [-लूटापी = इनेती यवी]

०वुं अ० [सं. लुक्] लोष यत्तुं, ढालवुं
 (२) शीलवु
 लोषा श्री० [सं] छल (२) वीजणी. ०ष्पी
 वि० श्री० ययण आभवाणी (श्री)
 लोषित वि० [सं] ढालवु, जूलवु
 लोषीन वि० [लुओ लवलीन] + तल्लीन
 लोषप वि० [सं] ललुतावाणुं, वृष्णादर. ०ता श्री०
 लोषो अ० [सं लुक्] ढालरडानो ऐक अवाण
 (२) पु० (छलने) लोषतो रनायु, लोणो
 लोषडा (-रा) वयुं (लो') सं० [सं.] 'लोषवु' तुं प्रेरक
 लोषणियुं (लो') न० ['लोषवु' उपरधी] लोषवयुं
 साधन
 लोषान० [सर० हिं.] ऐक पपी
 लोषावुं (लो') अ० [सं.] 'लोषवु' तुं कर्मणि
 लोष न० [सं] भारीवु देकु
 लोष न० [सं] लोषुं. ०कट पुं लोषानो
 कट ०यु षक न० लोषाने आकर्षवाना
 गुणवाणु ऐक द्रव्य. ०यु षकत्त न०
 लोषाने आकर्षवानो गुण; 'भेगेदिक्रम'
 लोषर पु० न० सो, भूष (२) [सर० लोषर]
 रभडेला या तोषानी लुवानडे -रिषु वि०
 लोषर नेवुं
 लोषवुं सं० [सं.] प्रा लुह (सं वृज्) लूषवुं
 लोषावो पु० लुओ लवाणो
 लोहित वि० [सं] लाल; रावुं
 लोहित्याण (-णु) वि० ['लोषी' उपरधी]
 लोषीवाणु [तावडी, कटाष
 लोषियुं न० [लोष परधी, प्रा लोषी] (सु)
 लोषी न० [प्रा. लोषिय (सं लोहित)] अधिर;
 भूष (२) [ला.] कुण. [-आपयुं = थीलनुं
 लोषी भावाना शरीरमा नापवु (२) ते भाटे
 पोतायुं लोषी डोषये काडी आपयुं.
 -आपयुं = शरीरमा लोषीना लरावो धवो
 (२) लोषी नीकणवुं -डिकणो = अणयो;
 कोष, कंकस -डिकणलु = शुरसो आववो
 (२) अणयो धवो -डिकी नुं = लोषी
 न रडेवाधी डिकु पडवुं (२) शरभिकुं धर्ष
 नुं (३) पीकधी - जेथी भेति रंग डिको
 पडी लवो. -डितरुं = शरीर सुकायुं - निर्वण

आवे तेम दूर धकेली काठवुं (का.)] -रियो,
 -री पुं० वभारवाणो (२) वभारनो नोकर
 वभुं न० [प्रा. वक्ख (सं. पक्ष)] पक्ष (२) ओथ
 (३) वग (४) वि० नामने लागता - 'नावल्ल,
 लगनी हे पक्षवुं.' उदा० आपवपु
 वभुंभर अ० (का.) अहु लोरधी (वाहुं-इंकावुं)
 वभुं वुं वि० ['भूटो' (भूटथी छूट थयेलु) हे
 वि + छूटं ?] लुओ वभुं, विभुं
 वभो पु० [अ. वाकिअह] भूभभरानुं संकट (२)
 संकट [वभारुं भायुं = भूभभरो के स कटथी
 हल्लयेसु - धकेलायेसु; दुपी थयेसु. वभो
 पठवो = भावानुं भूटवुं. भावाना वभा
 पठवा, होवा = भावानुं न होवुं]
 वभोडल्लुं न० [वभोडल्ल परधी] भोड; होव
 (२) वभोडल्लुं ते, निहा
 वभोडल्लुं संकडिं [दि विकखोड, सर० हिं.
 वलीरना] वगोववुं; भोड काठवी निहा करवी
 वभोरो पुं० [सर० वभार] टेवल के कपाठवुं
 भावुं (२) पानपेदी
 वभ पुं०, श्री० [प्रा. वग (सं. वर्ग); सर० म
 (अ. वक्ख ?)] लुओ वगवसीयो (२) पक्ष;
 तरदेश (३) अगा, सवड (४) तड; अयसर
 [-करवो (-वी) = तरदेश करवी, पक्ष करवो
 (२) सगवड-गोडवल्ल करवी. -आलपी,
 पहोअपी, लाभपी = वभनी असर थवी.
 वगे करवुं, पाडल्लुं = ठेकाळे पाडल्ल, योअ
 ठेकाळे गोडववुं. वगे वडल्लुं = अयसुइणता
 प्रभाळे (२) युक्तिसर गोडवेले. वगे लभा-
 डल्लुं = काठपल्ल काभमा लेव, काभमां लगाडल्लुं]
 वगडल्लुं अ०कडिं [लुओ वागवुं] अवाअ
 करवो
 वगडा वि० ['वगडो' उपरधी] अ गडी
 वभडो पुं० [प्रा विगड (सं विकट), सर० म
 वगळ] अ गल; वेरान के उललड प्रदेश रान
 वभडापायुं न० वगडां वीण्वा ते
 वगडां न० अ० व० दक्ष. [-करवां, वीण्वां =
 दक्ष भरवा, नकायु भयवुं.]
 वभर अ० [अ. विगैर, सर० म; हिं वगैर]
 विना, [-आडानी कोटडी = केडभावुं, लेखनी

कोटडी.] अमदतल्लुं, ०ईसु अ० दसु; नकायु;
 मदतल्लु
 वगवसीयो पु० [वग + वसीयो] वग ने वसीयो
 मोटानी साथेनो संभ, तेनी ओथ ने कुमक
 वभल्लुं अ०कडिं [प्रा. वग (सं. वल्लु)] गति करवी
 (२) इवड (३) अहु भोलवुं; अकवुं
 वभसभ श्री० [वग द्विर्वाव ?] वगवसीयो (२)
 सभवेश थाय तेथी अगा; सगवड
 वभण पु०, न० [प्रा. विगळ (सं. विकळ), सर०
 म वगळ] नेग (२) अष्टता, वल्लसंकरता
 (३) कपट. ०वशी वि० वल्लसंकर
 वभडावुं अ०कडिं 'वगाडवुं' कुमल्लि. -वपुं
 संकडिं 'वगाडवुं' 'वगडवुं' प्रेरक
 वभाडल्लुं संकडिं [लुओ वागवुं] वगडे अेअ
 करवुं, अलववु (२) वागे - लागे अेअ करवु
 वभियुं, वगल्लुं वि० ['वग' उपरधी] ओणपीतु;
 वगवाणुं (२) पक्षपात करनाके (३) न०
 तरदहारी; पक्षपात
 वगु अ० [लुओ वग] अये; पाणु
 वगुतल्लुं अ०कडिं [स वि + प्रा. गुत्य (स-
 ग्रथित), सर० म विगुतणें] अरावुं; गूआव.
 वगुतावपुं संकडिं (प्रेरक)
 वगुतुं वि० [वि + प्रा. गुत (सं गोत्र)] रभडेळ
 वगेरे अ० [अ वगैरह; सर० म वगैर-रा;
 हिं. वगैरह] अने भील; धत्यादि
 वगो पुं० [लुओ वभ] लतो; लाग
 वगोणुं, -वणुं न०, -वणु श्री० ['वगोववु'
 उपरधी] निहा; इजेती
 वगोवपुं संकडिं [प्रा विगोव (सं विगोपयुं)
 = इजेत करवु; के सं. वि + गा, सर० हिं
 विगोना] निहा करवी, इजेती करवी
 वधरडुं न० [सर० म. वगड, -र] राती साडी
 लेवी डभर (२) [सर० म वगळ (सं विगळ)
 के वधळ] अणामल्ल, अगडा
 वधरल्लुं न० [लुओ वधरे] हरकत, विभ
 वधरे पु० [सं. विग्रह] टंटे; अणअनाव (२)
 विभ (३) अगडल्लुं के सणवा माडल्लुं ते.
 [-आलवो = कलियो करावो. -नाअवो =
 विभ करवुं.]

वधणवुं अ०किं [सं. विगन्, स२० म वधळणें]
अ२वुं

वधारे पुं० [स२० प्रा. वधारिज=वधारेतुं,
स२० हिं. वधारना; म. वधारणी] धी के तेलभा
भरया, राध, डिंग वगेरे कडडावी द्वाण कदी
वगेरेभा उभकारुं ते (२) [ला.] भभरे,
दुमके; उरिरेरणी [-करवे = वधारेतुं
-भूकरवे = उरिरेरणी करवी वधारी भावु
= नकासु रापी भूकरुं] ०व्धि श्री० डिभ
०पुं स०किं० वधारे करवे -रियुं वि०
वध र हीवेतुं (२) न० अेक अथाणु

वय न० [सं] वयन; जेलवुं ते
वय श्री० [दे विच=मध्य; स२० हिं. विच]
व२ये होवु ते, मध्यरथना (२) अ० + व२ये
वयकतुं न० [लुओ वयकवु] वाधो, वाकुं
वयक(-का)वुं अ०किं [स२० हिं. विचकाना;
म वचकणें, विचकणें (सं व्यत्यय, प्रा वच्चय
अथवा सं वि + चक्) भाडुं लागवु, रिसावुं;
छेडावु (२) व२येथी छटकी जवु

वयकणवुं अ०किं० [लुओ वयकवु] नरम के
ओखुं थवुं (२) भसी के सगी जवु

वयकवुं अ०किं० लुओ वयकवु

वयकुं न० [लुओ वयकवु, स२० म. वचका,
विचका] विध, वयकतुं [वयकां पडवां=
वाका पडवा, वाधा पडवा] -के। पुं० भाडुं
लागवु ते (२) वाधो (३) वहेम

वयभाणो पु० [वय + गाणो] व२येना लाग
वयवुं स०किं [स२० प्रा. विचच्चिया,
सं विचर्चिका] वधरवु

वयन न० [सं] वेण, कथन, वाक्य (२) प्रतिज्ञा,
डाल (३) स प्या (न्या). [-आपवुं=
कपूलात आपवी, विसीस आपवे -काडवुं
= जेलवु (२) प्रतिज्ञा करवी. -तोडवुं=
जेलीने इरी जवु; वयनना जग करवे
-भाणवुं = जोल्या प्रभाणें वर्तवु, प्रतिज्ञा
पाणवी -भारवुं = भहेणुं भारवुं, कडवे
जेल कडेवे -देवुं = कपूलात देवी, प्रतिज्ञा
कराववी.] -निका श्री० अपवतरण; प्रभाणु
के सूक्ति तरीके टांकेतुं ते. -नी वि० वयन

पाणाना; सत्यवादी -नीय वि० कडेवा के
जेलवा जेवु (२) नि ध (३) न० जोकापवाड;
लाउन ०अ२ वि० वयन न पाणवु

वयभां अ० [‘वय’ परथी] व२ये
वय२भावुं अ०किं [स२० श्रीमणावु, करभावु]
करभावु; श्रीमणावु [वयभातुं, मध्येतुं

वयतुं वि० [लुओ वयभा, स२० म वचवच]
वयवय श्री०, -याट पु० [सं. वच्] वयभा
दुदताधेथी जडजडवु ते. -रियुं वि० [स२०
म. वचवच्या] वयवयाट करनरि [जवु

वयणकवुं अ०किं० वयणवुं, पकडभाथी सरकी
वयणवुं अ०किं० [सं विचल, स२० म
विचळणें, हिं विचलना] डरकत नडवी, जगाणु
पडवुं, कथणवु (२) यसकी जवु, जडवु (३)
व्यभियारी थवुं (४) जगडी जवुं (इध ध०वु)
वयाण श्री०, -पुं न० [लुओ वय] व२येनी
भाडी जगा (२) भाडु

वयाणवुं स०किं [लुओ वयडवु] भंजवाणवुं
वयाणो पु० [‘वय’ उपरथी] लुओ वयावो
वयेट वि० [लुओ वय] वयतु
व२ये अ० [लुओ वय] वयभा -२येवय
अ० भराभर व२ये

व२छ(-छ) पुं०, न० [प्रा. वच्छ (सं वत्स),
स२० म वछ, -च्छ] वाज२डु

व२छ(-छ)नाम पु० [सं. वत्सनाम, स२० म.
वचनाग, हिं वछनाग] अेक जेरी कंठ

वछ श्री० [‘व२ट’ उपरथी, स२० हिं, म वस्त]
व२ट, थीज, जलस (य) (२) लुओ व२छ
वछनाग पु० लुओ व२छनाग

वछियात पु० [वछ के वय परथी ? स२० म
वच्छात. विछायत (व विसात ?)] मोटा वेपारी
तरइथी परदेश भाल जरीदनार के वेयनार
आडतियो. -ती वि० वछियातने जगवु

वछूटवुं अ०किं० [लुओ छूटवु] छूटवु (२)
छूरीने जडवु (३) [सु] जलवु, छूटा थवे
वछूटावुं अ०किं० (भावे)

वछूटुं वि० [लुओ छूटुं] विभूटुं, लुड पडेतुं
वछेरी श्री० [लुओ व२छ; स२० हिं. वछेडा]
नानी जोडी. -कं न० जोडीतुं ज२यु. -२े।

पुं० नानो घोडो (२) वाछडो (तरतमां भसी करेवो) [श्रुतकृत]
 पछो पुं० [दि. विच्छोह] वियोग (२) बेह;
 पछोडकुं सं०किं [लुओ छोडकुं] वणगेकुं छूटं करकुं, वछूटे ओम करकुं
 पछोयुं वि० [दि. विच्छोइय] विभूटं पडेकुं
 पज ओं; न० [सं. वचा; सर० म. वज, हिं. वच] ऐक पनरपति
 पजह पुं० [अ. वजह] आनंदनी भरती
 पजन न० [अ. वजन; सर० हिं., म.] लार (२) तोस (३) [ला] हभाए; वग (४) मोभो; मान (५) विधेय वि० (सु.) ओछुं; शोडुं. [-करकुं=लेभकुं -पडकुं=शेह पडवी. -भरकुं=वजन हाडकुं (२) वजन सभावकुं.]
 ०हार वि० वजनवाणु
 पजरकहा वि० नरा घोवा-ओवी मतना (धर्) [सं. वजरकट्ट, म वजरवट्ट (सिंहल-मचरवट्ट)] सिधोन, मलभार तरक्ष यतुं ऐक जाड अने तेनु भी (नजर न लाजे ते माटे तेनां भीनी भाणा छोकरोने छेते पाघे छे)
 पल ओं [प्रा विज्ञा (सं. विद्या)? के अ. वजम; सर० म वज=काणश; व्यवस्था (सं. वाज=वण के जोजस] समल, लुकि (२) वृत्ति; वलश (३) [लुओ वेळ] शक्षं
 पलडकुं सं०किं [प्रा. वज्जाव (सं. वादय); सर० हिं वजाना; म वजावणे] वगाडकुं.
 पलपखुहार पुं० + पलपनार
 पलकहार वि० (२) पुं० [वलक्षे + हार] वलक्ष-वाणो, लगीरहार
 पलक्षी पुं० [अ.] धनाभमा भणेली लभीन
 पलर पुं० [अ.] प्रधान (२) शेतर्भकुं ऐक भडोर. -राध (-त), -री ओं, -रं न० वलरने ओधो, कारकिर्दी के अमल
 पलरी ओं [हिं. वजरी] डारनेो कागरो
 पलू न० [अ] (निभाल पडता पडेलो) हाय, पग, मो वगेरे घोवा ते (-करकुं)
 पलूह न० [अ.] भरापछुं; वास्तविकता
 पले ओं [अ. वजम] पाडेला अनालमां

हिरसो पाडीने लेवाती भहेसुख; गल्लोत. ०वणतिथुं न० लाडुं लमे थाय अने व्याल भाते मंहाय तेवी शरतवाणुं भातु. ०वेरा पुं० ०००० भहेसुख, गल्लोत ने भील वेरा
 पनेहार ओं [फा. वजहदार] भगदण लेडीनी ऐक कसरत [भूष कशण, अमेध]
 पनगर न० + धरतुं आयुध-वज. [-नेपुं=वजू न० [स.] इधियि ऋषिनां हाडकातु अनेकु धरतुं आयुध (२) वीलणी (३) कुलनी हाडी. [-पूटी पडकुं, पडकुं=भोटेा इटके लागवे; लयंकर आधात यवो. -नी छाती, -कुं काणलुं=भीकनी के ट्यानी कशी लागणी न होय ओवी छाती. -कुं भायुं=कठण; असर न थाय ओकुं.] ०काय वि० वज लेवी कशण कायावाणुं. ०हंती ओं ऐक पनरपति ०पात पुं० वीलणीतुं पडकु. ०भाडु वि० वज लेवा पाडुवाणु. ०भय वि० कशण; कडोर; कुर्षेध. ०लेप पुं० कही छिपडे नहिं तेवो लेप, भसाला लेणवेवो तेवो थूने क तेनो लेप (२) वि० तेना लेकुं सल्लड.
 -भूधात पु० [+ आधात] वज के वीलणीने आधात (२) तेना लेवी आशुधारी आइत. -भूसन न० [+ आसन] ऐक योगासन. -भूभ पुं० [+ अंग] (स) हनुमान. -बूका ओं बीसा सुतिनेो ऐक अवातर बेह. -बूी पु० (स.) धर
 पट पु० [स] वड
 पट वि० [दि वहु, अथवा सर० म. वट-ट्ट (कानडी-ओट्ट)] भुप्य, अधा भाटेकुं (२) ओं [सं वृत्ति, प्रावट्ट] टेक, पणु (३) आभर (४) भीरधार करवी ते (५) भीरधार थती होय ते अलर. छिा० नाणवट (६) होवापछुं ओवेो लाव अतावतो प्रत्यय छिा० वरवट (७) पुं० रोक्ष [-पडवेा=रोक्ष पडवो. -भां रडेकुं, -राभवेा=रोक्ष सभवेा]
 पटक ओं, पुं० [दि. वट्ट, ०य=नुकसान] उपरा-मणी, पधारानी रकभ (२) नुकसानी, वणतर (३) पडलो, वेर. [-वाणवी=वेर वाणकुं]
 पटककुं अंकिं [सर० प्रा. वट्टिअ (स वरित्त),

अथवा सर० म विटणें, विटकळणें(सं. विट)]
 रीसभा भरी जवुं, हरी जवुं, वंकावुं
 वट-पूर्वाभा श्री० [सं.] नेहीपूनम
 वटल(-ला)जुं अंकिं [जुओ वटाणवु] हलकी
 भनाती लति के धर्मभा जवु
 वटकुं वि० [जुओ वटकुं अथवा सर० म.
 वटली (वट्टा उपरधी)] नरसु; पाळ
 वटदो(ध)श्री० [सर० हिं. वटलोई(प्रा वट्टुल, सं.
 वर्तुल = परधी ?) के वर्त + लोह + इका के
 सर० म वटलोई] तथडी
 वटवटकुं अं किं [सर० म. वटवटणें = टकटके
 करपी] (का) भाई भाई करवुं
 वटकुं सं किं [प्रा. वट्ट (सं. वृत्त के वर्त्मन्),
 सर० म वटवणें] ओणगवुं; पसार करवुं
 (२) अंकिं (वेणानु) पसार यध जवुं (३)
 (पाणुनं) पाणु हलकुं, ओसरवुं (४) नासी जवु
 वटसावित्री श्री० [सं.] नेह पूर्वाभाये वडनी
 नीये नेनी पूल कराय छे ते देवता; तेतु पर्व
 वटहुकम पु० [वट (दे. वट्ट) + हुकम, सर० म.
 वटहुकम] भुप्य के सर्वने लायु पडतो हुकम
 (२) भास सताधी काढेले तात्कालिक हुकम,
 'अंकिं न-स' [न० वटाव
 वटंतर वि० [स० वटाववुं] धरेखियात (२)
 वटा(-ट)जुं न० [जुओ वटरजुं] धुणिया
 पाथी उपर लभवानी साकडानी कसम
 वटाजुओ पु० [प्रा. वट्ट (सं. वृत्त) + ङाण? सर०
 म वाटाणा] ये नामने कडाणने ङाणो.
 [वटाजुओ भापवा, वापवा = नासी जवु]
 वटाव पु० [वटाववु परधी, सर० म.] छूट; अंकिं-
 माधी काथ कारण्यी ने ओजुं लेवाय अथवा
 कापी अपाय ने(२) मोटा सिक्कानु परयूरणु सेतां
 ने ओजुं आवे ते (३) वेयाणु उपरवुं वणतर
 वटावजुं संकिं [सं वट, सर० म वटावणें] मोटा
 सिक्कानु परयूरणु नाणुं लेवुं (२) हुंकी, मोट
 वगेरेना नाणु करवा (३) [जुओ वटकुं] पसार
 करवुं, ओणगवु (४) 'वटकुं' तथा 'वाटकुं'तुं
 प्रेरक [(-) वटावे जेवुं = -थी थडियात
 वटापी भाणुं = छेतरी जवु]
 वटावुं अंकिं 'वटकुं' तथा 'वाटकुं'तुं कर्मलि

वटाण, - जो। पुं० [दे. विट्टाल, सर० म. विटाल]
 वटलावापणुं, अथवा -
 वटाणजुं संकिं [दे विट्टाल, सर० म विटारणें,
 विटालणें, हिं विटारना] वटलाववुं [वटाणे
 जेवुं = योभा थुं के जेवुं, सरसाधभा जडेतेवुं.]
 वटांतर अं० वटंतर; गीरो (लाल)
 वटिका 'श्री० [सं.] गोणी, वडी
 वटियुं, वडी वि० [जुओ वट] वट - टेकवाणुं
 वडीक अं० [सर० प्रा वडिअ (सं पतित =
 समाविष्ट)] पल, सुध्वा
 वटके पु० [सं] वटके, छेकरो
 वडं न० [प्रा वट्ट (सं. वृत्त)] 'तेतो धरो के
 कामकाज' ये अर्थमा नामने अते लागे छे.
 उराल प्रधानवट्ट
 वट्टकार, वट्टके पुं० [वट्ट (वृत्ति) परधी ?]
 वंग, आवड, अकल (२) वगे पाडवुं ते
 वट्टेजुं न० जुओ वटाणु
 वट्टेभार्थ पुं० [सं वाट + मार्ग, सर० म.
 वाटमार्गी] भुसाकर
 वट्टेशरी श्री० ['वाट' परधी, सर० म. वाटसारु
 = भुसाकर] वाटभर्तुं (२) लाथुं
 वड पुं० [प्रा. (सं. वट), सर० म, हिं] अंके
 जाड (२) वि० [दे वट्ट] वडुं (समासमां
 वपराव ३प)
 वडुं टो पुं० अंके जाड.
 वडुं कुं न० [सर० अयकुं, डयकुं] (का.) अयकुं
 वडयितराध श्री० [वड + यीतरवुं ?] शेषी
 वडनगर पुं० अं० वं० ['वडनगर' ये ग्रामना
 नाम उपरधी] नागरानी ये नामनी लतिना
 वडपणु(-णुं) न० ['वडुं' उपरधी; अप.
 वडुणण] मेठापणुं [आगेवान
 वडमेर पुं० [वडो + मेर] रमनारानी शेणने
 वडवा श्री० [सं] बोडी [इथीने लवडत भूण
 वडवाध श्री० ['वड' उपरधी] वडनी ङणभाधी
 वडवाग(-गो)ण श्री०, वडवागणुं न० [सर०
 वागोण, सर० म वडवाणुं] राने उडवुं
 अंके पडी [रडेले अंकिं
 वडवाडि, वडवानल(-ण) पुं० [सं] सभुद्रभा
 वडवीर पुं० [वडो + वीर] वडो-मोटा लाध

वल्गो पुं० [दि. वद्धु उपरधी] पूर्वञ् (२)
 आप् अथवा भानो आप् [आप
 वल्गससरो। पुं० [वहु+ससरो] सासु के ससरानो।
 वल्गसासु स्त्री० [वहु+सासु] सासु के
 ससरानी भा
 वल्गुथ वि० [वहु + हाथ] अणवान्; मन्भूत
 (२) भोटा हाथवाजो, आत्मनयाहु
 वल्गस्त्री० [‘वहु’ परधी, सर० हिं, म. वडाई]
 भोटाई, धीर्ति (२) अलिमान्; पतराञ्
 वल्गमं वि० [प्रा. वड (सं पट) + अणर; सर०
 म. वडागरमीठ] इरियाकिनारे भाडाओमा
 पाण्णु सुकपीने अनवेवु गागडादार (भीहुं)
 वल्गरेणु स्त्री० [सर० प्रा. वडर; म. वडार, -री]
 गोली, भवासणु; राण्णीनी दासी (२) वि०
 [बुओ विदारवुं] वि० + विदारनार; भारनार
 वल्गरे। पु० अ० ए० ए० ए० ए० ए० ए० ए० ए० ए०
 आदण्णी लतिना
 वल्गरे। पुं० [बुओ वहुं] वडाई-वडपण्णी वात;
 शोपी [वल्गरे। करवा = वडाईनी वातो
 करवी, शोपी भारवी]
 वल्गियाई स्त्री० [सर० वल्गो, वडी + आई]
 आप् अथवा भानी भा [प्रतिपक्षी
 वल्गुं वि० [‘वडाई’ उपरधी] प्रतिपक्षी;
 वडी स्त्री० [दे; सर० हिं. वडी] योगानी
 हाणनी ऐक अनावट. [-पापड वडी नवां
 = काम अगडी नहुं (हाथे) वडीओ
 भूडी छे? = हाथ के म हावातो नथी ?]
 वडीस वि० [दि. वड्डिल, वड, सर० म. (सं. वड्ड)]
 (कुंठमा) पूण्य; भोहुं; मुरण्णी (२) पुं०
 तेवा भाणुस (३) पूर्वञ्. -लोपाजित
 वि० [+ उपार्जित] आपादाओ रणेणु
 वहुं वि० [दि. वहु, अथवा प्रा वड्ड (सं वड्ड);
 सर० म वडा, हिं. वडा] भोहुं (समासमां
 ‘वड’ इप, नेम के वडसासु) (२) न०
 [प्रा. वडग (सं. वटक)] अडडनी हाणनी
 ऐक वानी (३) [प्रा. वड, पड (सं. पट)]
 पडना अर्थमा स० अथावायक शण्डने लागे
 छे. उदा० ऐकवहुं, ऐवहुं, तेवहुं ध० (४)
 कड (पड) अताववानी अर्थमां आ, ने, के,

ते वगेरे सर्वनामोने लागे छे. उदा० आवहुं,
 ऐवहुं, नेवहुं, केवहुं ध०
 वडे अ० [बुओ वते] वती; थी
 वडेनं वि० [दि. वहु] वडीस, भोहुं
 वडकणु(-णुं), वडकानं वि० [‘वहुं’ उपरधी]
 कणियाओर
 वडवाड स्त्री० [‘वहुं’ उपरधी] कणियो; तकरार;
 लडाई. -रिखुं वि० वडकणु
 वहुं अ० किं० [प्रा. विहड (सं. विघट्यु)
 परधी ?] तकरार करवी (२) मारामारी करवी
 (३) सं० किं० ठपडे आपवो. [वडी पडवुं =
 तकरार के टंटे धर्ष नवो; लडवुं.]
 वडवेड स्त्री० बुओ वडवाड [वहुं ते
 वडावड(-दी) स्त्री० [‘वहुं’ उपरधी] सामसाहुं
 वडावुं अ० किं०, -वहुं सं० किं० ‘वहुं’ ‘वाहुं’
 कर्माणि ने प्रेरक [ऐक लतनी (वे’स)
 वडियारी वि० स्त्री० वडियार तरङ्गी-सरस
 वणु (णुं) न० [दि. वण्णी; सर० प्रा. वणी,
 हिं. वन = कपासने छोड] कपास, कपासने
 छोड के कपासनु अंतर (२) अ० [सं. विना]
 (५) विना
 वणुकर पुं० [‘वहुं’ उपरधी] वणवानो धधो
 करनार. -री स्त्री० वणवानी मल्लूरी
 वणुछो पुं० [सं. पर्णछाया; सर० पडछे]
 आडनी छाया (नीयेना रोप परनी)
 वणुञ् पुं० [प्रा. वणिज (सं. वाणिज्य)] वेपार;
 धधो (२) स्त्री० वेपारनी वस्तु; ‘डोभोडिरी’
 वणुनार स्त्री० [‘वणु’ + डार के कार, सर०
 हिं. वनजारा; म. वणजारा] वणुनारनी
 पोठ के काड्डी -री स्त्री० वणुनारनी स्त्री.
 -रं न० वणुनारनो धधो. -रो पुं०
 अण्डेनी पीठ उपर भास लरी देरापरदेश
 लई ननार वेपारी
 वणुतर न० [‘वणु’ उपरधी] वणु ते (२)
 वणुट, पोत; डुभाश
 वणुपरो पुं० (का) वापर, उपयोग
 वणुलोपरी वि० [वणु(विना) + लोप] लोपनहित
 वणुपुं सं० किं० [दि. वणण, हिं. वणना; म.
 विणणें (सं. वे)] आमणुं; लागुं (डारहुं)

(२) साण वडे कपडु अनाववुं (३) वेक्षण
 वडे शेटकी वगेरे करवु (४) पाठिया छपर खोट
 मसण्णने (सेवा) पाठवी (५) [ला.] कामभां
 ङणवुं, पयोठवुं (६) [सु.] वीणवुं. [वण्णी
 नाभ्रवुं = नाश करवु; पायमाक्ष करवुं
 वण्णीने कडेवुं, मूकवुं = अतिशयोक्ति करवी
 (२) अटउणे कडेवु]
 वल्शुसवुं अण्डिं [सं विनश; सरं हिं.
 विनशना] अगडवुं, अराअ यवुं (२) नाश पाभ्रवुं
 वल्शुसाठ पुं ['वल्शुसवुं' छपरथी] अगाड;
 नाश ंडु सण्डिं 'वल्शुसवुं'नु प्रेरक
 वल्शुसियुं नं वरअडानुं तेव
 वल्शुसिं श्रीं ['वल्शु' छपरथी] वल्शुवानुं
 महेनताणुं (२) वल्शुवानी रीत
 वल्शुस पुं ['वल्शु' छपरथी] वल्शुतर, कुमाश;
 पोत. ंकाभ नं वल्शुवानुं काम
 वल्शुसरी विं [प्रा वाणारसी (अप वणरसि),
 सं वाराणसी] अनारसी (साडी) [सु]
 वल्शुस पुं [सं.] वल्शुयो (२) वेपारी ंधुत्र
 पुं वल्शुयानो हीकरे, वल्शुयो ंधुत्ति
 श्रीं लुओ वल्शुयाविद्या (२) वेपार वडे
 आणविका यलावणी ते [चिपयु प्राण्णी
 वल्शुय(-ये)र (व') नं [प्रा. वणयर?] अेक नावुं
 वत(०२)रडुं सण्डिं [वि + तोडवुं (सं. वि +
 तुडुं)] नभथी अणवु के झाडी नाभ्रवुं
 -वत् [सं] नामने लागता '-नी घेठे, -नी नेभ'
 अर्थ अतावे छे उडां आत्मवत् (२)
 ['वान'नु भूण सं. इप. श्रीं वती] नामने
 लागता 'वाणु' अर्थ अतावे छे उडां क्षवत्
 वतन नं [अ] भूण गाम के देश (२) धनाम
 दाभल सरकार तरक्षी भोखी लगीर (३)
 लमीनलगीरनी छिपण उडांर विं (२) पुं
 लगीरदा. उडांरी श्रीं लगीरदारी ंपर-
 नेती श्रीं [फा.] स्वदेशालिमान, स्वदेश-
 पूल. ंवाडी श्रीं रथावर मिलकत (सु.)
 -नी विं (२) पुं भूण रहीश
 वतररडु सण्डिं लुओ वतडवु
 वतरणुं नं [सं. वेत्र = अरु - नेतर छपरथी ?
 के वतडवुं छपरथी ?] कलम; वटाणुं

वतरैक अण + [सं. व्यतिरेक] वतरैग लुओ
 (२) पुं व्यतिरेक, नेड; अलाव
 वतरैग(-गे) अण [लुओ वतरैक] विना, वगर
 वताभरेा पुं [लुओ वतक] वतरै, अण
 वताडवुं सण्डिं लुओ वताडवुं
 वताववुं सण्डिं [लुओ वताडवुं] पणववुं
 (२) छेडवुं (३) [छि यु] अताववुं
 वती अण [लुओ वते] वडे (२) [सरं म.
 वती, वतीने] माटे, अडे (३) विं श्रीं [सं]
 (लुओ 'वत'मा) उडां 'लावणवती'
 वतीमणु नं लुओ वनेसर [-तियुं
 वतीपात पुं, -तियुं विं लुओ व्यतीपात,
 वतुं नं [सं. वण छपरथी] डलमत
 वते अण [सं वृत्ते] वडे; थी
 वतेसर विं ['विस्तार' परथी, सरं हिं. वतंगड]
 विस्तारवाणुं (२) नं नकायु व'वाणु, टायलु
 वतुं विं [वणु] वधारे [विना, वतरैक
 वत्रेक विं [सं व्यतिरेक] + श्रेष्ठ (२) अण
 वत्स पुं, नं [सं.] वाणक (२) नं वाणरकु
 वत्सर पुं [सं.] वर्ष [नाल, छिद्यन
 वत्सरण पुं [सं] (स) अल्ल'नथी पथीसभो
 वत्सद विं [सं] भायाणु, रनेहाण ंता
 श्रीं वात्सल्य
 वत्सा श्रीं [सं] पुनी
 वद(-द्य) (६) अण [लुओ वदि, सरं म वद्य]
 कृण्णपक्षमा (२) श्रीं कृण्णपक्ष
 वदतोऽन्याघात पुं [सं] पोते भोखेकी वातथी
 विरुद्ध भोखु ते, अेक तर्क'देय
 वदन नं [सं] भुभ [मणूर यवुं
 वदुं सण्डिं [सं वद्] भोखुं (२) अण्डिं
 वदा श्रीं लुओ विदाय (सु.)
 वदाड(-र) पुं लुओ वाथडे
 वदाय विं (२) श्रीं [अ वदाम] लुओ
 विदाय ंगीरी श्रीं लुओ विदायगीरी
 वदि अण [सं] कृण्णपक्षमा, वद
 वदिता श्रीं [सं वद्] + सर, अवाण
 वदी(-द्या) श्रीं [सं. वृद्धि] वध, सरवाणा के
 गुणाकारमा, अेकम दशक वं ठाड' अेक
 रथानता सरवाणा के गुणाकारनी आवेकी

रकभमाथी ऐकभनो आंकडो राणी भाडीना
स्थानना अंक आगणना स्थाननी रकभमा
उत्तरेत्तर उमेरेवामां आवे छे ते (ग.)

वध अ० (२) स्त्री० [सं] लुओो वध
वधा स्त्री० लुओो वधी [पांभ'ड; कपट
वधान न० [सं वदान्य=वाङ्मूट परधी?]
वध पु० [सं] कापीने मारी नाभवं ते (२)
'भट्टिपक्ष' (ग.) [वतुओोखुं यवुं ते
वध (ध.) स्त्री० [सं वृद्धि] वधारे ०धट स्त्री०
वधरावण स्त्री० [सं. वप्रि क वप्र उपरथी]
वृषणनो ऐक रोग
वधवुं अ० कि० [सं. वृष् (प्रा. वृद्ध), हिं.
वदना; म. वधणो] स'प्या, कड, भाप,
गुण, कशाभा पण वधारे यवे, मोटा यवुं
(२) अयवुं; भाडी रहेवुं (३) आगण अवुं;
टपवुं; प्रगति करवी. [(वात वधी अवी,
पडवी =कलियो के म'राभारी उपर आववुं.)
वधाई (-मण्णी) स्त्री० [प्रा. वद्धावण (सं.
वर्षापन), सर० हिं. वधारै; म. वरधावा]
पुथीना सभायार (२) पुशाभयर लावनारने
अपाती भेट
वधाभण्णुं न० [लुओो वधाई] म'गणकार्य
निमित्ते भातारुं पूजन (२) वधाभण्णी
वधारणु वि० [वधारवुं उपरथी] वधारनार (५.)
वधारवुं स०कि० [प्रा. वद्धार(सं वर्षय्), सर०
म. वधारणो] वधारे करवे, उमेरेवुं (२)
विरतारवुं (३) अयत करवी; भाडी राभवुं
वधारे वि० [लुओो वधारवुं] अधिक; विशेष.
०पडवुं वि० लोछे के धटे तेथी वधारे
(आत्रा, कड, अर्थ्याहा वगेरेथी)
वधारे पुं० [लुओो वधारवुं, वधवुं, सर० म.
वधारा] उमेरे; वृद्धि (२) नक्षी (३) भाडी;
सिलक (४) साधण, पुरवण्णी (५) वर्तमान-
पत्रनो वधारा तरिके काढेसो अक [वधारारुं =
विशेष-वधु अवेवुं (२) नकायुं क्षणल]
वधाववुं स०कि० [लुओो 'वधाई] लक्ष्मिथी
अथवा आशीर्वदि देवां दूख योभा नाभवा
(२) हर्षनेर आवकार आपवे
वधावे पु० [वधाववुं उपरथी] वधाववानी

सामग्री (२) ऐकी (दाणा जेतो) (३) वर के
क-याने भोक्लवानी भेट
वधु वि० [सं. वृद्ध परथी] वधारे. ०पडवुं वि०
वधारेपडवु. -धू कुं वि० वधारेपडवुं; वधारावुं
वधु स्त्री० [सं.] वहु, लुवान पत्नी (२) छोकरीनी वहु
वधेरवुं स०कि० [सं. वर्ध्] अलिदान आपवुं
(२) देडवुं (३) कापवु [माणस
वधैयो पुं० [वधाववुं उपरथी] वधाभण्णी भानारो
वध्य वि० [सं] वध करवा योग्य
वन न० [सं.] अगल [-करवुं =रभडवु -धरभार
विनारुं कवुं. -थवुं =रभडवुं -धरभार
'विनाना यवुं] ०कविता स्त्री० वन्य अने
आम्य शवन विषेनी कविता, गोपकाल्य,
'पेरटोरल'. ०कृष्ण न० वलकल, ०क्रेकिल पुं०
ऐक प'भी. ०चर वि० वनमा रहेनारं;
अ'गली (२) पु० तेवुं माणस के प्राण्णी (३)
वाहरो. ०अथेत्तनी, ०अथेत्तनी स्त्री० लूध
नेवी ऐक वृक्ष. ०देवता पुं० अ०व०, स्त्री०;
०देवी स्त्री० वननी अधिष्ठाता देव के देवी.
०पक वि० वनमा पाहेवुं. ०पुष्प न० वनमा
यत -रानी पुष्प, ०प्रिया स्त्री० कथल.
०भोजन न० गाभ अहार रथ अगोअे
करेवी उमण्णी ०भाढा (-णी) स्त्री० वनना
दूलनी भाणा (२) धूटण लगी पहोअे तेवे
दूलनो हार (श्रीकृष्णनो). ०भाढी (-णी)
पुं० (सं.) श्रीकृष्ण ०राई स्त्री० लुओो
वनराण ०राअ पुं० सिं. ०राजि (-ण)
स्त्री० जाडोनी लापी हार (२) लापो अ'गलनो
प्रदेश (३) अगलमानो पगररतो, ०लता स्त्री०
ऐक अगली वेल ०वास पुं० वनमा वसवुं
ते (-करवे). ०वासी वि० वनमा वसनां.
०वेडी स्त्री० अगली वेल (२) अपथागधनी
ऐक नवी रथना ०श्री स्त्री० अगलनी
शोभा. ०न्धली (-णी) स्त्री० अरएथनो प्रदेश
वनरडो पुं० [लुओो वनारवुं] (का) इ; अ;
विटअण (२) अगाडो (३) अडो; वाड;
वायो (४) इनेतो [वडवागणुं
वनवागणुं न०, वनवागोण स्त्री० लुओो
वनसराह न० ऐक प'भी

वनस्पति स्त्री० [सं] जाड, छोड वगेरे. ०धी
 न० वनस्पति (तेलीभिया)ना तेखने
 रासायणिक प्रक्रियाधी बोध-हारीने पनावाते।
 धी नेवे पदार्थ. ०नाथ पु० यंत्र. ०विधा
 स्त्री०, ०शास्त्र न० 'ज्योती'
 वनणा स्त्री० [सं. व्यंजला के वृहन्नला] भायडा
 के हीनडा नेवी आ (छ. यु)
 वना स्त्री० लुओ वनिता (२) अ० [लुओ
 विना] सिवाय [सभारवु
 वनारवु सं० [सं. वन् = कापवुं] (डा) कापवुं;
 वनिका स्त्री० [सं] उपवन, नानकडुं वन
 वनिता स्त्री० [सं] स्त्री ०विश्राभ पु० स्त्रीओने
 शिक्षण आपवानी सर्यानु अेक नाम
 वतुं वि० [विना + नु] 'विदानु' अेवा अर्थमां
 नामने लागे छे (छा० खानवतुं)
 वनेभा पुं० अ० व० [सं. वन् उपरधी] पीडा;
 भुंकेही; वभा
 वनेचर वि० (२) पुं० [सं] वनचर; अंगली
 वनेरु वि० [सर० म वानर्या (म वान्येरु =
 वाःर)] रभउंल, अगदी
 वनेरुं सं० [सर० वनारवु] अगाडी नाअवुं
 वनेरु पु० कार्य अगडे अेवी भुंकेही, वनरुडे।
 वने पु० [सं वित्तय] + विवेक (२) [लुओ
 अने] + वर के अखवर
 वनम वि० [सं] अगलतुं
 वनस भोर पु० [इ] 'अेक वार इरीथी'
 अेवा अथना नाटकी रूपेद्गार
 वपन स्त्री० लुओ विपत्ति [कराववी ते
 वपन न० [सं.] वाण कपाववा के डलमत
 वपगट पु० ['वपरावुं' उपरधी] वपराश
 वपरावुं अ० [सं. व्याप] - वपुं सं० [सं. व्याप]
 'वापरावुं' कर्मणि ने प्रेक
 वपराश स्त्री० [वपरावुं परधी] वापर, उपयोअ
 वपली पु० [सर० वेपक्षी] डोटक
 वपा स्त्री० [सं] चरपी, मेड
 वपु न० [सं] शरीर
 वपु स्त्री० [अ.] वचनने वणगी रहेवु ते,
 प्रमाणिकपणु (२) लक्षि, अद्धा, विश्वास
 ०ध स्त्री० वपुहारी. ०हारे वि० वचनने

वणगी रहेनाच (२) विश्वासु (३) रवामीलक्ष
 ०हारी स्त्री० वचनने वणगी रहेवु ते (२)
 रवामीलक्षि (३) निष्ठा (४) रणलक्षि
 वपुत स्त्री० [अ.] मृत्यु (लुओ आरे वपुत)
 वपाक्ष स्त्री० [अ.] मुसीपत, आक्षत
 वपुट(-ड)णु न० [प्रा. वूड(स वूड) = वडन
 , करेणु उपरधी? के सं. वि + वुष् = वेठवु -
 अतुअववु उपरधी?] पीडा, आपडा
 वपु पु० [लुओ वैभव] साहेपी (२) भर्थाडा,
 अडण (३) प्रतिष्ठा; वन
 वमन न० [सं] छिद्य [ओधी काडुं
 वमपुं सं० [सं. वम्; सर० म. वमणें]
 वमण न० [सं. विन्नम? सर० हिं मँवर]
 वहेता पाणुमा यतु इडाणु - लभरे
 वभासणु लुओ विभासणु. - वुं लुओ विभासवुं
 वभि(-भी) स्त्री० [सं] वभन, छिद्य
 वभेड(-लु) वि० ['वभवुं' उपरधी] ओधी
 काडुं (२) सभार्गधी अष्ट यथेणुं
 वय न०, स्त्री० [सं] उभर [-यपी = उभर
 यपी, वृद्धावरय. आवपी - भां आवणुं =
 उभर लायक यवु, लुवानीमा आववु]
 वयणु न० [प्रा, लुओ वचन] + जेख
 वयरु वि० [सर० म] वयमा आवेलु
 वयरु पु० [सं] मित्र - रया स्त्री० सपी
 वयातीत वि० [वय + अतीत] धरु, वृद्ध
 वयवृद्ध वि० [सं] धरु, वडील
 वर वि० [सं] उत्तम (२) पु० वरराज (३)
 पति (४) वन्दान (५) नामने लागता 'अिष्ट,
 उत्तम' अेवा अर्थ थाय छे। ० पडितवर.
 [-तेरेणु आववे] = वरचोरी आगणआपी
 पहोअवे (२) [सा.] अडु उतावण होवी]
 ०केन्या न० अ० व० परणार पुरुष ने स्त्री
 वरक(-अ) पु० [अ, सर० म वरख, हिं.]
 सोनाचाडीतु छेक पातणु पतर
 वरअ पु० लुओ वरक (२) [सं वर्ष] वर्ष
 (३) स्त्री० [सं वृषम] वृषल राशि
 वरअडी स्त्री०, -डे पु० अेक जाड
 वरअवुं अ० [सं] + लुओ वरसवु
 वरभासन न० + लुओ वर्षासन

वरभी हरताण श्रीं [वरभी (प्रा. वरक्ख, वरक्खा, हिं. वरकी)+ हरताण] पीणी हरताण
वरवेडि(-रि)यो पुं० [लुओ वरवेर] वरने
वेरवा जती टोणीमानि भाणस

वरवेर श्रीं [वर + वेरवुं] कन्यापक्ष तरक्षी
वरने सामे तेडवा जता थोडा छोक (ने हापुं
पडाववा लनने रोक्षी राणे छे)

वरवेडी वि० श्रीं [वर + वेडुं] पतिभ्रमभा
वेडी थनेडी

वरवेडो पुं० [वर + वेडो, सर० म] परणवा
जता वरनी सवारी (२) [सा.] इजेती. [वर-
वेडो] वाडी = क्षणिक, ज्योटा इमाभवाणुं.
वरवेडो करवे = इजेती करवी. -डावे =
वरयडावे करवे (२) इजेती करवी -यडवे =
वरने लक्ष जतु साज नीकणवुं -नीकणवे
= वरवेडो यडवे (२) इजेती यवी. वरवेडे
यडवुं = इजेत यवुं] -रियां न० अ० व०
नवडंपती [य] (२) लभना वरवेडोमा जता
आणको (३) नास्तो करवा वर जेडे जतां
लननां छोकरा [नीकणवुं

वरयडावे पुं० [वर + यडवुं] वरतुं परणवा
वरयवुं अ० किं [सं वि + रुच्] कटाणवुं
वरयस पुं० [सं वर्चस्] ठपको आपनारने
आशियाणुं करवा रीसभा थने लुरसामा
कंधं करवु ते

वरजवुं स० किं [लुओ वरजवुं] तजवुं
वरजंग पुं० [दि वडु छे स. वर + जग] +
मोरी लडाई-जग

वरजेम वि० श्रीं [वर + येज्य] परणवा लायक
वरजेस श्रीं लुओ वरवेर (सु)

वरजेयो पुं० [सर० हिं वरजोरन (वर +
जोरना जेडवु) = वरकन्याना पालव आववा;
विवाह] उयाट; इकर (२) इजेती

वरट पुं० [स] हंस ०पति पुं० हसोनो
नायक. -टा श्रीं हंसण्ण. -टापति पुं०
हंसण्णोनो स्वानी

वरठ (व') पुं० वैठ, थिरो (सु)
वरठवुं स० किं [सर० वतठवुं] उजरठवुं (२)
[लुओ वराठ] वर्ग पाडवा

वरडु (व') न० [प्रा वरहाड (सं. निम्ह) इक्ष्मो
नीकणवे] व्यंजन साथे जेडातु छे - छिडारतु
(७, २) आतु सिद्ध

वरडुं (व') न० [लुओ वरडुं] वैडुं; इडेयो -
छिगेयो कठोणने हाणो

वरणु पुं० [लुओ वरण] अक्षर (२) रग
(३) श्रीं लति; नात (४) [सा.] गण्णी,
वेधुं (५) न० [सं] वरवु ते (६) [सं. वारण]
पाण्णी [यूनानी दीवाल

वरणुाई, वरण्णी श्रीं पाठण आवेडी छे-
वरणुागत, वरण्णी श्रीं लुओ वरणुागी
वरणुागी श्रीं [लुओ वरणु] टापटीप, छेवाई;
लपको. -मिथुं वि० वरणुागी करनाक
वरणुाणुं वि० मोहित, छेवाणुं
वरणुावरण्णी श्रीं [वरणुं उपरथी] न्यात-
लतना जेठ, पार वरननी वरणुा - नानो
पेटानतो होवी ते

वरणुावुं अ० किं [वरणुं = रंग] पीणुं थवुं;
पाकवा उपर आववुं छिडां डेरिओ वरणुाई छे
वरण्णी श्रीं लुओ वरणुाई; वरणुागत

वर(-रु)ण्णी श्रीं [सं वरण = वरवु ते उपरथी]
क्रियाकर्म करवावा आसणने पसड करी तेतुं
पूजन करवु ते (२) पसडगी (३) [सा.]
गण्णी, वेधु (४) न० [सं. वारण] पाण्णी

वरणो पुं० [सं वरण] अक वनरपति;
वायवरणो (२) न० [सं वरण = वरवु ते -
उपरथी ?] + प्रत; आधा, नियम

वरत पुं०, श्रीं [प्रा वरत्ता (सं वरत्रा), सर०
हिं वरत्त] डोस भेथवानो डार (२) श्रीं
[सं वृत्ति?] डोरनी यराई

वरतलुियो पुं० [प्रा वत्तण (सं वत्त) = वेतन;
आलविका] रावलियो; गाभने २भवाण (२)
बोरी शोधी आपनार, पगी (३) मोभियो;
पणावा [अणोतिथुं

वरतलो पुं० [सं. वर्तित = अद्वैत] डापयो;
वरतवुं अ० किं [लुओ वरतवुं] यालवुं (२)
अनवुं; थवुं (३) स० किं पारअवुं; आणअवुं
(४) प्रास मवुं (५) [सर० हिं. वरतना] रीत
आपवी. छिडां अहेतने कंधं वरत्या नही

વરતારો પું [‘વરતવું’ ઉપરથી] ભવિષ્યકથન (૨)
 ભેષી [-કાઠવેા, ભેવેા = ભવિષ્ય ભાષણ;
 ભેશ ભેવા] [નો જતિ
 વરતિક(-ચેા) પું [વરત = વત પગથી] શ્રાવકો-
 વરતું વિં [જુઓ વર] + શ્રેષ્ઠ
 વરદ વિં, -દા વિં સ્ત્રીં [સં] વગ્દાન
 દેનાર, કૃપાળુ
 વરદાન નં [સં.] દેવદેવી કે સતે પ્રસન્ન
 થઈ આશા પૂરી પાડવા આપેલું વચન
 વરદાથી -યક, વિં [સં] જુઓ વરદ
 વરદી સ્ત્રીં [જ વરદી ઉપરથી, સરં મ] ખબર,
 કહેણ (૨) હુકમ [-આપવી = સૂચના કે
 હુકમ આપવેા (૨) હુકમ પાળ્યાની ભણ
 કરવી -કરવી, પહેાંચાઈવી = ભણ કરવી
 -માત્રવી = રભ માગવી, હુકમ માગવેા]
 વરધ સ્ત્રીં [સ. વૃદ્ધિ] (પ્રાયઃ લગ્નના) મુકૂર્નની
 આડે રહેલા દિવસોમાનો દરેક (૨) લક્ષ્મીપૂર્વની
 એક મ ગણ વિધિ. [-ભરવી = લગ્નને દિવસે
 ગોત્રજ પૂલ માટે ખેડામા પાણી લાવવુ]
 વરધસાંકળી સ્ત્રીં [વૃદ્ધિ + સાંકળી] જેના
 છેકરા જીવતા ન હોય તે સ્ત્રી પોતાના નવા
 અવતરેલા બાળકના ગળામા, જેતુ એક પણ
 બાળક ન મરી ગયું હોય તેવી સ્ત્રી પાસેથી
 લઈને ધાલે છે તે સાંકળી
 વરધસુંજાળું નં જુઓ વૃદ્ધિસૂતક
 વરપક્ષ પું [વર + પક્ષ] વરના સત્રાવહાલા
 વરમ પું [જ] સોભે
 વરમાળ(-ળા) સ્ત્રીં [વર + માળા] સ્વયંવરમા
 કન્યા પસંદ કરેલા વરને પહેરાવે છે તે માળા
 (૨) પરણતી વખતે વરકન્યાના કંઠમા નંખાતી
 સૂતરની માળા
 વરરાબ પું [વર + રાબ] પરણવા જતો વર
 વરવધૂ(-હુ) નં બંબં [સં.] વર અને વહુ,
 પતિપત્ની
 વરહું સંકિં [પ્રા વર (સં વૃ)] વરણી કરવી
 [જુઓ વરણી ૧] (૨) વર તરીકે પસંદ કરવુ,
 પરણવું (૩) પસંદ કરવુ (૪) અંકિં [સં
 વ્યાપ્ત] ખપવુ, વપરાવુ, ખર્ચાવું
 વરહું વિં [પ્રા. વિરુવ (સં વિરુપ)] ખેડોળ (૨)

નરસુ, નહાર. ૦વરાક, ૦વચાક (ચ)
 વિં ખૂબ વરવુ
 વરવેશ વિં [સં] ક્રીમતી પોશાકવાળું, બનાદય
 વરશી(-સી) સ્ત્રીં [સં વર્ષ; સરં હિં વરસી]
 મરનારની પહેલી વાર્ષિક તિથિએ કરવામા
 આવતી ક્રિયા. [-જાળવી = વરસી કરવી.
 (વિવાહની) વરશી થવી = શુભને ખલે
 અશુભ થવું]
 વરપાશન નં [સરં મ. વર્ષાશન] જુઓ વર્ષાસન
 વરસ નં [સરં દે વિરસ, પ્રા. વરિસ] જુઓ
 વર્ષ. [-કૂતરોને નઃખવાં = વરસો-આયુષ
 વેડકવું, મૂખ રહેવું, જીવન એળે જવુ. -થવાં
 = ઘડપણ આવવુ] ગાંઠ સ્ત્રીં [સરં મ,
 હિં વરસગાઠ] જન્મદિવસ ૦દહાડો પું
 વરસ જેટલો સમય. [વરસ દહાડાનો
 દહાડો = વરસમા એક વાર આવતો દુર્લભ
 દિવસ] ૦બળોટ (કા), ૦વટોળ (ચ)
 નં આશરે એક વર્ષ જેટલી મુલત
 વરસવું અંકિં [પ્રા વરિસ (સ. વૃષ્), સરં
 મ વરસવે, હિં. વરસના] વરસાદ પડવેા (૨)
 વગસાદ જેમ પડવુ કે રેઠાવુ (૩) સંકિં
 વરસાદની જેમ છૂટથી આપવુ કે વેરવું
 વરસાણુ નં જુઓ વર્ષાશન
 વરસાડોડી સ્ત્રીં [વર્ષા+ડોડી] એક ભતની
 ડોડી (તેના કૂલવુ શાકે યાય છે)
 વરસાદ પું [‘વરસવું’ ઉપરથી, સરં મ વરસાત]
 વાહળમાથી પાણીનુ પડવુ તે(૨) ઉપરથી મોટા
 જયામા પડવુ તે [-ચઠવેા = વાહળ ઘેરાવા,
 વરસાદ પડેતેવુ થવુ -ની પેઠે વાટ ભેવી =
 ખૂબ આતુરતાથી રાહ ભેવી -થવેા, પઠવેા,
 વરસવેા = વરસવું વરસી જવું = આપી
 દેવું; ખુશી થઈને ધણું આપવું] -ઠી વિં
 [સરં મ] વરસાદમા ઉપયોગી (કાટ,
 કગલો) ‘રેઘનકાટ’
 વરસી સ્ત્રીં જુઓ વરશી
 વરસું(-સું) ડી સ્ત્રીં [રસોળી કે સૂણવુ ઉપરથી]
 બાળકની ગરદનને એક રોગ (૨) કંઠમાળ
 વરસૂંદ સ્ત્રીં [વરસ + દસૂંદ ? સરં હિં.
 વરસોંડી, -ઠી, વરસોદિયા] વધે વર્ષે મળતી

आधी रकम; वर्षान्न (श्री २१)
 वरसोवरस अ० [‘वर्ष’ उपरथी] हर वर्षे
 वरसोणी स्त्री० लुओ रसोणी
 वरहूथ न० पेटतु अ० इहं (गोणी)
 वरंगो पुं० ढोरने यतो अ० रोग
 वरंड(-डो) पुं० [स; सर० दे. वरंडिया, इं.
 वरडा; हिं. वरामदा, पो वरंदा] ओम्हरि, पडाणी
 वरडक वि० [सं] क गाल; भिआरं (२) व्यधम
 (३) पु० (सं.) शिव
 वरगडुं वि० लुओ वडागरं
 वराडी स्त्री० [सं वराटिका] डडी
 वराड पु०; स्त्री० [लुओ वराडु (हारडाधी
 मपातु माप)] लाग, डिस्सो. [वराडे पडतुं =
 लागे पडतु; लागे व्यावतु]
 वराड पु०; न० [प्रा वराड, वराडग (-य); (स.
 विदर्भ)] (स.) मध्य प्रात ळेडेना अ० प्रात
 वरा(-रे)डुं (व) न० [सर० सै. वराट = ढारडुं]
 अ० ढारडुं
 वराष्ठिये अ० वडे, धी
 वरात स्त्री० [सर० हि. वरात (सं. वर + यात्रा
 अथवा ज्ञात)] लमनी लन (२) [फा वरात]
 इपिया व्यापवा भलनयिने लभेखो रकडो
 वराध (ध) स्त्री० नाना छेकराने यतो अ०
 रोग (२) अ० वदरपति [यना रोग]
 वराधवावणी स्त्री० वराध अने नावणी (भाणडाने
 वराधे अ० अहाने; भिधे
 वराध स्त्री० [सर० म. वरपड, वरिपडा = व्यातुर
 -लुपध यधु. सर० वरधु, अथवा स० म.
 वळण = वगसाड पडी जमीनतुं सुकाधु, म
 वाळणे (सं. ज्वल्) सुकाधु] तलप, व्यातुरता
 (२) वरसात व्यापी अथाः आड थोडा द्विचस
 उगाड नीकणता पाष्ठी युसाध लय छे तेवी
 जमीननी स्थिति (३) डुरसड, नवरासा.
 [-आवनी = जमीननी वरापनी स्थिति थवी]
 -पियुं न० डोरी डोगेर वापीने करेडु धर
 वराभ न० [सं मर्म, सर० म. वर्म]
 (का) मर्मस्थान
 वराचोहा स्त्री० [सं] लुओ नितंभवती
 वरावाजन न० अ० व० [वरो+वाजन] वरो अने

वाजि त्रोनी धामधूम (२) मोडुं जमण (सु)
 वरासन न० [सं] उत्तम आसन - भेठक
 वराह पुं० [सं] डुकर; सवर (२) वि० लुओ नीने
 अचतार. ०कडप पुं० नेमा वराह अचतार
 थयो हुतो ते कडप [ने भजोणशास्त्री
 वराहभिहिर पुं० [सं.] (सं.) प्राचीन गहिती
 वराण स्त्री० पाष्ठी गरम थता तेतु वायुइपे यतु
 इपातर (२) [ला] अणतरा; डाऊ; लुओसो.
 [छिनी वराणे न काढवी = जराय सासु न
 जोलधुं (२) मननी अणतरा के वात जराय
 अडार न काढवी] ०यंत्र न० वराणथी आलतो
 सयो. - [जियुं वि० वराणवाणुं (२) नेमाधी
 वराण नीकणती होय तेतु (३) वराणथी करेडु
 (४) न० वराण छटकवानु आरं
 वरां अ० [लुओ वार, सर० म वरि = पर्यंत
 (कानडी वरम)] + वेणा, वभत. उडांलाभवरां
 वरंग वि० [सं] सुंहर अवथवेवाणुं (२) न०
 माथु. ०ना, -गी स्त्री० सुंहर अंगवाणी स्त्री
 वरांसधुं (०) अ० डि० [लुओ वरासो] लरोसे
 लुलधु (२) परताधु, अक्षसोस करवे
 वरसो (०) पु० [सर० हिं. भरोसा (स मड +
 आशा) लरोसो (२) परतावे, अक्षसोस
 वरियाणी (व) स्त्री० [स. वृहयाली, सर०
 म वराळी, वरिवाळी] सुभवस तरीके
 वपरातु अ० धी
 वरिध वि० [सं] सर्वोत्तम [नेतु अ० धान्य
 वरी स्त्री० [दे वरडज, सर० म, हिं. वरी] काग
 वरीडो पु० [दे विवर] लुओ वीरडो
 वरु पु०, न० [सं वृक] अ० योपथुं [दे स प्राष्ठी
 वरुषु पु० [सं] पाष्ठीनेः व्यधिषाता देव, पश्चिम
 दिशाने द्विदूपाल (२) सूर्य भाणाने अ० अड;
 ‘नेअथून’ - लुओ न० अ० अ० अ० अ०
 वरुड न० [सं वि + रुड] पलाणीने इणगावेडी
 डभर. - [डियुं वि० तेतुं अनावेडु
 वरुष्ठी स्त्री० लुओ वरुष्ठी. [-भां आवडुं =
 पूजनकर्म भा सामेल करावुं (आवाणतु) (२)
 इसावुं; रोकड, सपडावु]
 वरे अ० [लुओ वरे] साधे
 वरै(-रै,-रै)डी (०) स्त्री० [स. वर + इष्टि के वर

+ गोष्ठी]वर वरक्षी व्यपातु लक्ष्मी पुशादीनु
 नभश्च (२) ननोर्ध्नी दीधा आह व्यपातु नभश्च
 वरेडुं (रे) न० [लुओ वराडुं] राढेडुं; डोरडुं
 वरेडुय वि० [सं] पसंङ करवा योग्य (२)
 प्रधान, श्रेष्ठ
 वरेरे। पु० (का) तीक्ष्ण हयियारनो छिडो धा
 वरे। पु० [लुओ वरवु = वपरावुं, स२० म वरा =
 सीधु, वरो = पु०कण] नात नभाडवी ते (२)
 वपराश, अरथ
 वरे।टो। पु० [सं वर + वृत्त, स२० म वरोटा]रस्ता
 भनाववामा वपरातो मोटो गोज पथ्यर; रेखर
 वरे।(-रे।)ही स्त्री० लुओ वरेही
 वरे।ल पु० [सं] लभरो -ला स्त्री० लभरी
 वरे।ल(-ण) न० वाजियापधु
 वरे।णवुं स०कि० [सं विलोडुं] + वलोववु (२)
 [प्रा वि + हल] ट्रेणवु, पाडी देव
 वरे।ही (रो०) स्त्री० लुओ वरेही
 वर्भ पु० [सं] मोटा समुदायनो ऐक लाभ
 (२) न० प्रभाणे पाडेला नथामानो इरेक (३)
 श्रेणी, कोटि, कक्षा (४) शाणामा श्रेणीवार
 विद्यार्थीओने लाख्वा भेसवानो ओरडे
 (५) 'रकवेर' (ग)। [-करवे। = ये समान
 स प्यानो शुणाकार करवे। (२) वग पाडवो.
 -पाडवो = वर्ग प्रभाणे लुड पाडवुं.]
 ०पनी पु० 'करोडेटिक धक्वेशन' (ग)
 ०पद्धति स्त्री० कक्षावार विद्यार्थीओना वर्ग
 पाडी लाणवैवानी पद्धति ०केर पु० वर्ग
 भडलवो ते ०मूल(-ण) न० 'रकवेर इट'
 (ग.) ०वारी स्त्री० वर्गवार गोडवण्णु;
 वगी करण ०विग्रह पु० समानना वर्गो
 वर्गो वरये हितविरोधने कारणे विग्रह;
 'कलास-वेर' ०विग्रहवाह पु० वर्ग-
 विग्रहमा मान्यतानो वाह ०व्यवस्था स्त्री०
 शोणाना वर्गनी व्यवस्था ०शिक्षक पु०
 निशाणन वर्गनो शिक्षक. ०शिक्षणु न०
 वर्गमा (शाणामा) नणतु के व्यपातु
 शिक्षण. ०सत्ताके वि० अभ्युक्त वर्ग के
 समूहनी न सत्तावाणु 'ओलिगार्किंक'
 -र्भात्मके वि० [+ आत्मक] 'करोडेटिक'

(अ) -र्भाभिमान न० [+ अभिमान]
 योताना वर्गनुं अभिमान -तेनां हितहित
 विधेनी अभिभता -र्भाभिमानो वि०
 वर्गलिमानवाणुं, 'कलास-केनिशयस'.
 -र्भावर्भा स्त्री० उपधा वर्गनो अभिकारी
 रन उपर नता नीयेना वर्गभाथी काम्यलाठि
 निमणुक् करवी ते -र्भा(०य) वि० वर्गनुं;
 वर्ग स अ धी (२) ऐक न वर्गनुं -र्भिकरेणु
 न०[सं.]वर्ग पाडवाते -र्गेहय पुं० [+ उदय]
 ऐक अभ्युक्त वर्ग -आणो समान नहि -
 तेनो भास उदय ('सर्वोदय'थी छिडो)
 वर्धस न० [सं] हीशि, तेन (२) अण,
 पगकम (३) वीर्य -रथ न० [स२० म.]
 वर्धस. -रिवनी वि० स्त्री०, -रची वि०
 तेनस्वी, वीर्यवान
 वर्ण पु०, ०न न० [सं] वर्णवु ते ०नीय
 वि०[सं]तत्रवा योग्य ०वुं स०कि०[स वृज]
 तनवु, छोडी देव -र्गत वि० [सं] तनेलु,
 छोडी हीधेनु -नर्थ वि० [सं.] वर्णनीय
 वर्ण पु० [सं.] रग (२) अक्षर (३) ३प
 (४) प्रका (५) पु०, स्त्री० हिड समानना
 यार विलागमानो इरेक (आहणु, क्षत्रिय,
 वैश्य अने शूद्र) (६) ज्ञाति छिडान अदार
 वर्ण [-भाथी ननुं रेहेडुं, नीकणी ननुं =
 ज्ञातिभ्रत यवु (२) माणसाभभाथी ननुं
 -विनानुं = ठेकाणा वगरनुं, कडणु, अराण
 ०धर्म पु० इरेक वर्णनो धर्म
 वर्णन न० [सं] वर्णववु के वर्णवेलु ते, प्यान
 (२) प्रशसा ०कविता स्त्री० वर्णनप्रधान
 कविता -नात्मके वि० वर्णनरप
 वर्णनीय वि० [सं] वर्णववा योग्य
 वर्णभेद पु० [सं] वर्णो वरयेना लेह
 वर्णभ ०ण न० सूयनी आसपासतु लाव
 रगत आण्णीय डूडाणु, 'कोमोस्कियर'
 वर्णभाला(-ण) स्त्री० [सं] लापाना भूणाक्षरो
 वर्णयति पुं० [सं] योताल
 वर्णवडुं स०कि०[सं वर्ण] वर्णन कन्वु, विगत
 कडेडुं (२) वभाणवु
 वर्णवाधेश्वरी पुं० ऐक छे

वर्णविवार पुं० [सं.] ऋग्यो शण्डविवार
 वर्णविवार्यथ पुं० [सं.] शण्डोमा वर्णो ऊलट्-
 स्रलट् यर्ध नवा ते (निरुक्त)
 वर्णवृत्तं स०कि० ऋग्यो वर्णवृत्तं
 वर्णवृत्त न० [सं.] (मानावृत्तयो ऊलट्) वर्णोनी
 सभ्या उपरथी नियत यथेक्षो छंद
 वर्णव्यत्यास पुं० [सं.] अक्षरप्रदलाभलवा-
 ऊलट्स्रलट् यर्ध नवा ते
 वर्णव्यवस्था स्त्री० [म.] वर्णोनी व्यवस्था,
 यार वर्णो द्वारा यती समानव्यवस्था
 वर्णश्रुति स्त्री० [सं.] वर्णो, 'सिद्धेभल'
 वर्णसमाधि स्त्री० समतीय वर्णोनुं व्यावर्तन,
 वर्णोनुप्राप्त (२) प्राप्त भेदो क भेदादो ते
 वर्णसंकर वि० [सं.] लिख वर्णना स्त्रीपुत्रवथी
 उत्पन्न यथेक्षु (२) व्यलिखास्थी उत्पन्न यथेक्षु
 (३) पुं० तेवो भाष्य. [ते(मे)नुं] स्थान
 वर्णस्थान न० [सं.] वर्णो ल्याधी भोलाय छे
 वर्णविवार पुं० [सं.] लिख लिख वर्णना
 व्यावार छे धर्म [(२) वर्णोनुकभलिङ्का
 वर्णोनुकभ पुं० [सं.] भूणाक्षर प्रभाषोने कभ
 वर्णोनुकभष्ठी, -लिङ्का स्त्री० कक्षावार के
 भूणाक्षर प्रभाषे गोष्ठेक्षु साकणियुं
 वर्णोनुप्राप्त पुं० [सं.] समतीय वर्णोनुं
 व्यावर्तन; ऐक शण्डालंकार (का. शा.)
 वर्णोनुंकार पुं० [सं.] ऋग्यो शण्डालंकार
 वर्णोनुं पुं०, -र्णो स्त्री० अनेक वर्णना
 दोक्षोने शंभुमेगे।
 वर्णोनुभ्रम पुं० [सं.] (समान तथा व्यङ्गिना)
 वर्णवार अने व्याश्रमवार (विलाग अने तेभनां
 कर्तव्योनी व्यवस्था [लिख वर्णो
 वर्णोनुतरे वि० [सं.] लिख वर्णोनुं (२) न०
 वर्णोनुत वि० [सं.] वर्णोवेक्षु
 वर्णो पुं० द्विव्यारक्रियानुं ऐकभ; 'सिद्धेभल' (२)
 वि० वर्णो क वर्णोने लगण
 -वर्णो वि० [सं.] वर्ण परथी] (समासने अते
 लागना) '-ना वर्णो-रंगवर्णो' उदा० धडि वर्णो
 वर्णोनुविवार पुं० [सं.] वर्णोनुं द्विव्यारक्ष
 वर्णोनु वि० [सं.] वर्णोनीय (२) नेनुं वर्णो न
 करवानु छे तेनु

वर्णोनुक स्त्री० [स२० म.; वर्तवुं परथी] वर्तवानी
 रीत; यालयलगत; रीतलात
 वर्तन न० [सं.] व्याव्यरक्ष; रीतलात. 'हंभाभी
 स्त्री० सारी यालयलगत भाटे लमीन
 वर्तमान वि० [सं.] यालु (२) आधुनिक (३)
 पुं० य० व० समाचार; अथर (४) पुं०
 वर्तमानकाण. उकाण पुं० यालु समय (२)
 [व्या.] किंनो ऐक काण. उकृदं त न० (व्या.)
 किंनु ऐक कृदत. उपत्र न० छापुं
 वर्तवुं अ० किं [सं वृत्त] व्याव्यरक्ष करवुं,
 यालवुं (२) यक्ष, होवुं (३) शुभरान यलावुं
 (४) स०कि० पारभवुं; नेवुं (५) [स२० हिं.
 वरतना] रीत प्रभाषे आधुं
 वर्तव पुं० [वर्तवुं उपरथी] वर्तवुं; रीतलात
 -वर्ती वि० [सं.] (समासने अते) होतु उदा०
 मध्यवर्ती
 वर्तुल(-ण) न० [सं.] गोणाकार, 'कृंकाणु' (२)
 'सर्कल' (ग.). उपाह पुं० 'कवोडू-ट' (म)
 -ला(-णी)कार वि० [न जाकार] गोण व्याका-
 रवुं; 'सरक्युवर' (ग) (२) पुं० गोण व्याकृति
 वर्धक वि० [सं.] धारनाक (प्रायः समासने
 अते). -न न० वर्धवुं ते (२) व्याप्राही (३)
 कायवु ते. -मान वि० वर्धतु नतु, व्याप्राह
 यतु (२) पुं० (स.) वि०षु (३) (स.) २४भा
 तीर्थंकर-महावीर [समृद्ध यतुं
 वर्धित वि० [सं.] वर्धेक्षुं. -षु वि० वर्धतु;
 वर्ध न० [सं.] कवय
 वर्ध वि० [सं.] प्रधान; श्रेष्ठ (समासने अते)
 वर्ध न० [सं.] धार भासने समय (२) (प्राथीन
 लुगोण मुनय) पृथ्वीना अमुक भ उ नेभ के
 लारतवर्ष [-येसवुं = ननुं वर्ष शर यव.
 -वर्णवुं = दुकाण पञ्जीना वयं भा सार पाकवुं] .
 उदूण न० वर्ष इरभ्यान अनतार अनवोने
 'वरतारो [-काठवुं = (नेशीये) ऐवो 'वरतारो
 तैयार करवो]
 वर्षोषु न० [सं.] वरसवुं ते
 वर्षोषु अ०कि० (२) स०कि० [सं. वर्ष] ऋग्यो।
 वरसवु [लादरेवो
 वर्षा स्त्री० [सं.] वरसावनी अतु -शावण अने

वर्षावर्षु स०किं 'वर्ष'नु प्रेरक
 वर्षासन न० [सं वर्ष+अशन, स२० म, हिं.
 वर्षासन] (शान्थ तरुक्षी) शुक्रान भाटे
 भगनी वार्षिक रकम
 वर्षावर्ष अ० [स२० म] दर वर्षे, प्रतिवर्ष
 वल पु० [स२० म, हिं, सं. ओल] आकण
 वलकृष्ट वि० [स२० हिं वलकना=उभंगभा
 व्यावृ] अहु न लालसु
 वलभद्र अ०किं [स वि+लक्ष] वलभा
 भारवा वलभां न०अ०व० द्वाक्ष (-भारवां,
 वीष्णुवां)
 वल(-ण)थु न० [स. वल, स२० म वळण]
 वृत्ति; मननु वणु ते (२) [नरता के नदीना]
 वाक (३) कविताभा व्यापतो विथलो (४)
 लुवारना गीय व्यासभाथी विषेडी लीधेला
 छोड (५) नक्षोतायाना विपरामणी (६) भरोड.
 [-अभत्यार करेणुं, पकटुं, लेवु =
 अन्वित्राय के वृत्ति धारण करवा -सूकवर्षुं,
 पतवडु, वहे वृषुं =नक्षुक्तसाननी रकम
 सूक्ते करवी-व्यापवी लेवी.] ०हार वि०
 [स२० म वळणदार] भरोडहार
 वलदहाणियां न०अ०व० लुओ वणतहाणिया
 वलदहे अ० [फा, अ वल्द =पुत्र] 'नो दीकरो'
 'अन' अे अर्थ अतावे छे (म्राय अत
 इरतावेनभां)
 वलन न० [सं.] वणुं ते, वलण
 वलभी, ०पुर् न० [सं] (स) सोर०द्रुं अेक
 प्राथीन गाम (व्यालनु वणा)
 वलथ न० [सं] ककण, कंडु
 वलवल स्त्री० [लुओ वलवलर्षु, स२० अ वल-
 वल] वधारेपडती ययणता (ओलवा, ओसवा,
 ओलवासा); धडी सभणु न रहेवु ते (२)
 वग० पूछये जे लओल करवु ते थिभावलावेडा
 वलवलर्षु अ०किं [सं वि+लप् प्रा वडवड]
 ओलओल करवु (२) रोता रोता ओलवु,
 विलाप करवा (३) वलभा भारवां
 वलवलाट पु० [वलवलवु परथी] वलोपात,
 हायवोय (२) सणवणाट
 वलवलथु वि० [वलवल परथी] वलोपात करुं

(२) वलवल कर्था करवु अहुओलु
 वलंदो पु० [इं° होलंड विपरथी, स२० म
 वलनेज] होलडनो रहेवासी, डय
 वल आउ अ०किं [स वलवलम्ब, वलव] रोडार्षु,
 यूथावु [(सु) लुओ पारववु
 वलारुं अ०किं [स२० प्रा. लूरह = कापवु]
 वलारो पु० [वलवलवु विपरथी] अेकनी अेक
 वातनी यूथावुथ (सु)
 वलित वि० [सं] वगेलु, वाकुं (२) क०यली
 पडेणुं (शरीर) ०पडित वि० धरकुं,
 वणियापणियावाणुं
 वली पु० [ज] भीर, ओलियो
 वलुरार्षु अ०किं, -वर्षुं (व') अ०किं वलूरवुं
 कर्मणि ने प्रेरक
 वलूर (व') स्त्री० [वलूरवु परथी] यण, अण
 [-व्यावपी = वलूरु पडे अेवु थवु]
 वलूरो पु० -रियुं न० (व') [वलूरवु परथी]
 नहोर के नभनो विअरडो, लवुरो
 वलूरुं (व') अ०किं [प्रा लूर (स छिद्र)]
 अणवु; वितरडवु
 वलूर(-णू)द(-ध)कुं अ०किं [स वि+प्रा
 रुव(मं रुक्)] मडव (२) पेधवु पणकवु (३)
 अ०किं वणगर्षु वलूर(-णू)द(कुं) वि०
 पेवेलु
 वले (ले) स्त्री० [ज वलह] हाल इडा (२)
 लूँड हाल (३) विपाय [-करवी, थपी]
 वलो पु० [लुओ वलवलवु] अभना
 वलोणुं (व') न० [लुओ वलोववु] वलोववु ते
 (२) वलोववानी गोणी (३) रवेयो [-करुं =
 धाश क०नी, वलोणुभां भूतरुं = सारा
 डभमा अडव्यण नाभवी] -खुवार पु०
 वलोववानो विवस -खुवारो अ० [ला]
 आओधडीये; वारे वारे -एषी स्त्री० रनाधि,
 नार्षु वलोणुं
 वलोपात पु० [लुओ वलो] अधीराधनु
 आकणापणुं (२) आकंड, कलपात [-करवी]
 -तियु वि० वलोपात करनाठ, तेवा रवलावु
 वलोववु (व') अ०किं [सं वि+लुङ, के प्रा.
 विरोल(सं. मन्थ); स२० हिं. विलोना] भापण

कादवा हर्षानि वास वडे धूमसुव (२) [ला.]
 यथुं, यूथुं. -णुं न० वदोववानुं साधन.
 -डा(-रा)वसु [प्रेरक] वदोवाणुं [कर्मणि]
 वल्क न० [सं] जाडनी छाल
 वल्कल न० [सं.] वल्क के तेतुं वस्त्र
 वल्किम(-दमी)क पुं०, न० [सं.] राइडो
 वल्कल वि० [सं.] वडाडु (२) पु० प्रिय; पति
 (३) [स.] वल्ललायार्थ - प्रसिद्ध वैष्णव
 आचार्य ०पंथ, ०मत, ०स प्रदाय पुं०
 पुष्टिमागं -ला स्त्री० प्रिया; पत्नी. -णी
 वि० वल्लल संप्रदायतुं
 वल्लरि(-री) स्त्री० [सं] वेल
 वल्लव पु० [सं] गोवाणियो (२) रसोद्ययो
 (३) [स.] युभवसुतुं भीभतुं नाम
 वल्ल अ०-भा (-दला) अ० [सर० वल्लावतुं]
 कोर्धतु मागत लहेछु रछु नहि अेम, यूकते
 वल्ला(करसु)थसु [अ वल्लाह=अस्त्वाना सम,
 अरेअर परथी ?]=यूकते करसु के थतुं
 वल्लावतुं सं०किं [सं वल्ल, प्रा. वल्ल, लुओ
 वल्ला] पतावतु, वाणी हेतु, वल्ल अल्ला करतुं
 वल्ल(-दही) स्त्री० [सं] वेल
 वल्लुं वि० [प्रा वल्ल उपरथी] राइड, इंटात (२)
 पहाणु, योडु (३) [का] इतवाणु, मभतावाणुं;
 वयु (डिहा० मावतुं, धरवतु) ^{वयु वयु वयु}
 ववठा(-डा)तुं अ०किं [‘वा’ (वायु) उपरथी]
 पवनभा जूलीने सुकातुं
 ववठा(-रा)वसु सं०किं ‘वावतुं’ प्रेरक
 ववरणुं सं०किं [सं विवर्ज] तवतुं, छोडतुं
 (२) काम लागतु. अप आवतुं (३) इतिथी के
 परंपरथी नकी थतुं [कर्मणि ने प्रेरक
 ववरणुं अ०किं -वतुं सं०किं ‘वावरतुं’
 ववातुं अ०किं ‘वावतुं’ कर्मणि
 ववणुं अ० किं [सं वि + वल्ल] अर
 आवणी ववणाट पुं० यण, भाणु (२)
 सणवणाट
 व०वे। पु० [सं. व] वकार (२) विवेक
 वश वि० [सं] ताणे, शरणे (२) मुग्ध (३) पुं०
 काणु, नियमन. ०करणु वि० वश करनारं.
 ०वर्तिनी वि० स्त्री०, ०वर्ती वि० ताणे रहेनारं

वशा स्त्री० [सं.] वाजणी स्त्री (२) हाथणी (३)
 स्त्री० पत्नी (४) नण्ड
 वशात् अ० [सं] (समासमा, नामने अते)
 ‘ने लीधे’ अेवा अथमा डिहा० हेववशात्
 वशित्व न० [सं.] ताणेदारी (२) योगनी आह
 सिद्धिओमानी अेक-सर्वने वश करवानी शक्ति
 वशियर पुं० [सं. विषयर, प्रा विसहर] नाम
 वशि(-सि)ध पुं० [सं] अेक प्रसिद्ध वैदिक
 ऋषि, रघुवशना कुलधुर
 वशीकरणु न० [सं] वश करतुं ते (२) वस्त्र
 करवानी मत्र, लङ्; अेक अलित्यार [सयम
 वशीकार वि० [सं] वश करनार (२) पुं० काणु;
 वशीक वि० + लुओ विशेष (२) पुं० सारे मेण
 वश्य वि० [सं] वश कराय तेतुं (२) ताणे, अधीन
 वषट्कार पु० [सं.] हेवने आहुति आपती
 वषते ‘वषट्’ अेम जेवतु ते [पुरुष
 वषा(-सटा)णियो पुं० विधितुं काम करनार
 वष्टि स्त्री० लुओ (विष्टि, ०दर वि० विष्टि करनार
 वसटाणी स्त्री० लुओ वसटाणुं. -णियो पुं०
 लुओ वषाणियो. -णुं न० [‘विष्टि उपरथी]
 विधितुं काम, विसायेवाने मनाववानुं काम (२)
 इटणीपणुं (३) मायुं (क-यातु). -णो पुं०
 वसटाणु करनारो (२) लडवे।
 वसति(-ती) स्त्री० [सं.] वसतु ते, वरती
 (२) वास, रहेण (३) लोकसंख्या (४)
 आणवस्याने बरावे (५) वसेली जगा.
 ०गणुतरी स्त्री० वसतिनी गणुतरी. ०गुह
 न० शाणार्भा लणुता (वद्यार्थी)ओने रहेवानुं
 स्थान, छात्रालय ०पत्रक न० माणुसेनी
 संध्यानी गणुतरीनी नाथ. ०वाडी स्त्री०
 आणवस्या, कुट्टुअकथीते। [(सु) अमि
 वसतेव पुं० [सर० म विस्त्व (सं. विवस्वत्)]
 वसत न० [सं.] वस्त्र [साहुं
 वसतुं वि० [सं विषम] सुरकेल (२) कपरं (३)
 वसतो पुं० [अ] लाग, जमीनने डुकडो
 वसदलो पुं० [सं वस=आधु, पहरेव, अथवा
 सर० म वसला (अ वसाली) = सार वस्त्रने
 डुकडो] आरदान (२) लुओ वषट्ती
 वसवसे। पुं० [अ.] अदेशो; वडेम

वसवाट पुं० वसवु ते. -सुं न०, -थी पुं०
 ['वसावकुं' उपरधी] गाम तरइधी पसायतां
 आपी वसावेला हलम, धोपी, वगेरे डारीगर
 वसवास स्त्री० [अ. वस्वास] यडसायडरी
 वसकुं अ०किं [सं. वस] रहेवुं मुकाम करवो
 (२) मनमा ठसवु, हिलगा ठितरवुं [डुकान
 वसती करवी = डुकाने धराक आवे तेम
 करवु (२) [व्यंग] डुकान अथ करवी.]
 वसणकुं न० [सर० वसवास] वाधो
 वसंत पु०, स्त्री० [सं] क्षणश्चैत्र मासनी
 ऋतु ऋतुराज (२) ऐक राग. ०क पुं०
 विदूषक ०तिलक पुं०, न० ऐक डूल (२)
 वसंतनिलका ०निलका स्त्री० ऐक छं. ०
 ०प यमी स्त्री० माध सुदि पंयमी. ०पूल
 स्त्री० वसतऋतु भेसता यतु पूजनके उत्सव.
 ०सभा पु० कामेव -तिथुं न० वसत-
 ऋतुमा स्त्रीओ पहरे छे ते कसु पानी छोटवाणु
 धोणुं वस. [-वणअकुं = मोहनी लागवी]
 -ती वि० वसंत सभंधी (२) पीणुं.
 -तोत्सव पुं० [+उत्सव] वसतऋतुनो उत्सव
 वसंत स्त्री०; न० [सं. वसन] वर तरइधी
 कन्याने अपानी (वस्त्रादिनी) सेट
 वसा स्त्री० [सं] मेह (२) यरपी
 वसाध स्त्री० भेतनी मीठी जमीन
 वसाड(-व)कुं स०किं 'वसवुं तु प्रेरक
 वसाणुं न० [स वसा + वन्न] औपधिओ
 नापी भनावेलो पाक (२) गाधियाटानी यीज
 वसात स्त्री० [लुओ विसात] माल, पूंछ (२)
 हिंसाभ, गणतरी
 वसामेह पु० [सं] ऐक प्रजारनो भूत्ररोग
 वसावतु स०किं 'वसड' तथा 'वासवुं तु प्रेरक
 वसाडु अ०किं [सं वस] 'वसवुं तु लावे
 (२) 'वासवुं तु कर्मणि (३) न० रभेवाणुं
 के नेतु अहेनताणुं. -वेा पुं० रभो, रभेवाण
 वसाहत स्त्री० [म (स वस.)] भूणस्थानेधी
 पीने करातो वास के तेतु स्थान (२) सस्थान,
 'कुठोनी'. -ती वि० वसाहतने लगतु (२)
 वसाहत करी रहेनार
 वसियत स्त्री० [अ. वसियत] वारसो (२)

वसियतनासुं ०नासुं न० वील, वारसा
 विधेनुं लभाणु [वसवानु रथान
 वसियाणु न० ['वसवुं' उपरधी] वसवाट;
 वसिष्ठ पुं० [सं] (स) लुओ वसिष्ठ
 वस्ती पु० [अ] वहीवट करनार; गामनो
 अ दोषरत करनार
 वस्तीलो पु०[अ] मोटा साथे सअध; तेमनी
 लागवग के महे. -साहार वि० लागवग के
 सअधवाणुं
 वस्तु न० [स] सोनुं (२) पुं०, स्त्री० धन, डालत
 (३) पु० सूर्य (४) आठ देवानो ऐक मंठण-
 मानो दरेक (५) वि० आठ (संकेत) ०देव
 पुं० (सं) श्रीकृष्णना पिता ०धा स्त्री०
 पृथ्वी ०धाधिपति, ०धेश पु० राज.
 ०भती, -सुं धरा स्त्री० पृथ्वी
 वस्तुनुं अ०किं [सं विशुष्का] (गायसेंस)
 दूध देती अथ यवी
 वस्तूल न०[अ] मागता पेठे युकते थयेली रकम
 (२) आभदानी (३) महेसूल (४) अ० युकते
 थाय के थयेतु होय तेम [-आपुं = मजरे
 आपवु, अगाठि आप्यु होय ते कूलमा कापी
 आपवु.-करवु, थडु, लेतु = मागतु युकते लेवु,
 थडु.] ०हार वि० (२) पु० आवक अथवा
 महेसूल उधरावनार. ०धाडी स्त्री० वस्तूल
 करवानी पाडी रहेली महेसूल (२) मजुर
 करेला अर्थमाधी अर्थयिही, अर्थवानी अने
 पाडी रहेली रकमनी निगत -लात स्त्री०
 वस्तूल करवानी साथ, महेसूल (२) वस्तूल
 करवु के लेवु ते -लाती वि० वस्तूलात सअधी
 वसो पु० ['वीस' उपरधी] वीधानो वीसमे
 लाग (२) सवापाय हाथ (३) सो के वीसने
 अगुकं मे सोमे के वीसमे अश (४) आअर
 वस्त(-रता) स्त्री० + वस्तु
 वस्तार पुं० लुओ विस्तार(२)अहोणुं कूटंअ
 ०णु वि०स्त्री०, -री वि०अहोणा कूटंअवाणुं
 वन्तित पु०[सं] पेकु, भूनाशय वन्तित ०अदेश
 पु० शरीरनो वन्तितवाणो लाग
 वस्ती स्त्री० लुओ वसती ०अणुतरी, ०थड,
 ०पत्रक लुओ 'वसति(-ती)'मा

काहवा दहनि वास वडे धूमसुव (२) [ला.]
 यथंयु, यथयुं. -णुं न० वदोवाणुं साधन.
 -हा(-२१)वडु [प्रेरक] वदोवाणुं [कर्मणि]
 वडक न० [सं] जाडनी छाल
 वडकल न० [सं] वडक के तेरुं वड
 वडिम(-हमी)क पुं०. न० [सं.] राडुओ
 वडलस वि० [सं.] वडाकुं (२) पु० प्रिय; पति
 (३) [स.] वडलसायार्थ - प्रसिद्ध वैष्णव
 आचार्य ०पंथ, ०मत, ०स प्रदाय पुं०
 पुष्टिमागं -हा स्त्री० प्रिय; पत्नी. -की
 वि० वडलस प्रदायतुं
 वडलरि(-री) स्त्री० [सं] वेल
 वडलव पु० [सं] गोवाणियो (२) रसोद्ययो
 (३) [स] शुभवासुनुं भीमनु नाम
 वडलं अ०आ (-दला) अ० [सर० वडलं वडुं]
 कोधनु मागनु लहेणु रथुं नहि अ०म, युकते
 वडला(करकुं)थकुं [अ वल्लाह=अवलाता सम;
 अरेअर परथी ?]=युकते करकुं के थकुं
 वडलावकुं सं०किं [सं. वल; प्रा. वल लुओ
 वडला] पतावडु, वाणी डेडु, वडल अडला करकुं
 वडिल(-हकी) स्त्री० [सं] वेल
 वडुं वि० [प्रा वल्ल उपरथी]राडुं; इंटातु (२)
 पडोणु, योडु(३)[का]डेतवाणु; ममतावाणुं;
 वयुं (डिहा० सावडु, धरवडु) ^{वसवसे}
 ववटा(-हा)कुं अ०किं [‘वा’ (वायु) उपरथी]
 पवनमां जूलीने सुकाकुं
 ववहा(-२१)वडु सं०किं ‘वावकुं’नु प्रेरक
 ववरणकुं सं०किं [सं विवर्ज] तजकुं; छोडकु
 (२) काम लागवु. अप आवडु (३) इडिथी के
 परपरथी नकी थकुं [कर्मणि ने प्रेरक
 ववराकुं अ०किं -वकुं सं०किं ‘वावरकुं’नुं
 ववाकुं अ०किं ‘वावकुं’नु कर्मणि
 ववणकुं अ० किं [सं वि + वल] अरज
 आवषी ववणाड पुं० यण, अणव (२)
 सणवणाट
 ववो पु० [सं. व] वडार (२) विवेक
 वश वि० [सं] ताणे, शरणे (२) मुथ (३) पुं०
 काणु, नियमन. ०करेणु वि० वश करनारं.
 ०वर्तिनी वि०स्त्री०, ०वर्ती वि० ताणे रहेनार

वशा स्त्री० [सं.] वांजणी स्त्री (२) हाथणी (३)
 स्त्री० पत्नी (४) नण्ड
 वशात् अ० [स] (समासमा, नामने अति)
 ‘ने क्षीघे’ अेवा अथमा डिहा० हैववशात्
 वशित्व न० [सं.] ताणेदारी (२) योगनी आड
 सिद्धिओमागी अेक-सर्वने वश करवानी शक्ति
 वशियर पुं० [सं. विषवर, प्रा विसहर] नाम
 वशि(-सि)ध पुं० [स] अेक प्रसिद्ध वैदिक
 ऋषि, रघुवशना कुलगुरु
 वशीकरणु न० [सं.] वश करकुं ते (२) वश
 करवानी मत्र, लडु; अेक अलिचार [संयम
 वशीकार वि० [सं] वश करनार (२) पुं० काणु;
 वशेक वि० + लुओ विशेष (२) पुं० सारे मेण
 वश्य वि० [स] वश करायतेकुं (२) ताणे, अधीन
 वषट्कार पुं० [सं.] देवने आहुति आपती
 वपते ‘वपद्’ अेम णोलवु ते [युक्थ
 वषा(-सटा)णियो पुं० विहितुं काम करनार
 वष्टि स्त्री० लुओ विष्टि. ०हार वि०विष्टि करनार
 वसटाणी स्त्री० लुओ वसटाणु. -णिथो पुं०
 लुओ वषाणियो. -णुं न० [‘विष्टि उपरथी]
 विहितुं काम, रिसायेखाने मनाववानुं काम (२)
 इडणीपणु (३) माणुं (उ-यातु). -णो पुं०
 वसटाणु करनारो (२) लडवे
 वसति(-ती) स्त्री० [स] वसकुं ते, वरती
 (२) वास, रहेहाणु (३) लोकसंभ्या (४)
 आणवअ्यानि बरावा (५) वसेली नगा.
 वसुतरी स्त्री० वसतिनी गणतरी ०गुह
 न० शाणार्मी बाणता (वधार्थी)अेने रहेवानुं
 स्थान, छात्रालय ०पत्रक न० माणसेनी
 संप्यानी गणतरीनी नोव. ०वाडी स्त्री०
 आणवअ्या. इडुअकथीरो [(सु) अग्नि
 वसतेव पुं० [सर० म विल्व (स. विवस्वत्)]
 वसन न० [सं] वसः [माहुं
 वससुं वि० [सं विषम] भुरहेल (२) कपके (३)
 वसलो पुं० [अ] लाग, नभीनतो टुकडो
 वसलेलो पुं० [सं वस=आधु, पडेरकुं, अथवा
 सर० म वसला(अ वसाली)=सारा वसनेनी
 टुकडो] आरदान (२) लुओ वषलेली
 वसवसे। पुं० [अ.] अदेशो, वडेम

वसवाट पुं० वसवु ते. -सुं न०, -थी पुं०
 ['वसावतुं' उपरधी] गाम तरङ्गधी पसायतां
 व्यापी वसावेला हलम, धोपी, वगेरे कारीगर
 वसवास स्त्री० [ज. वस्वास] यडसायडरी
 वसवुं अ०किं [सं. वस] रडेवुं मुकाम करवे
 (२) मनमा ठसवु, डिलमा ठितरवुं [डुकान
 वसती करवी = डुकाने धराक आवे तेम
 करवु (२) [व्यंग] डुकान धध करवी.]
 वसवाकुं न० [सर० वसवास] वाधो
 वसंत पु०; स्त्री० [सं] द्वाण्ण्येव मासनी
 ऋतु ऋतुराज (२) ऐक राग. ०के पु०
 विदूषक ०तिलक पुं०; न० ऐक डूल (२)
 वसततिलका ०तिलका स्त्री० ऐक छं. ०
 ०५ यमी स्त्री० माध सुदि पंथमी. ०पूल
 स्त्री० वसतऋतु भेसता यतु पूजन के उत्सव.
 ०सभा पुं० कामडेव -तिसुं न० वसंत-
 ऋतुमा स्त्रीयो पहरे छे ते कसु थानी छटवाणु
 धोणुं वस. [-वणभडुं = मोहनी लागवी]
 -ती वि० वसंत सधंधी (२) पीणुं.
 -तोत्सव पुं० [उत्सव] वसतऋतुने उत्सव
 वसंत स्त्री०; न० [सं. वसत] वर तरङ्गधी
 कन्याने व्यपाती (वस्रादिनी) सेट
 वसा स्त्री० [सं] मेद (२) यरपी
 वसाध स्त्री० जेतनी मीठी जमीन
 वसाड(-व)कुं स०किं 'वसवुं'तुं प्रेरक
 वसाणुं न० [सं. वसा + अन्त] औपधिओ
 नापी धनावेलो पाक (२) गाबियाठानी स्त्री
 वसात स्त्री० [जुओ विसात] साल, पूंछ (२)
 हिंसाध, गणतरी
 वसामेड पु० [सं] ऐक प्रकारने भूत्ररोग
 वसावतु स०किं 'वसव' तथा 'वासव'तुं प्रेरक
 वसातु अ०किं [सं वस] 'वसव'तुं लावे
 (२) 'वासव'तुं कर्मणि (३) न० रभेवाणुं
 के तेनु अहेनताणुं. -वेा पुं० रभो, रभेवाण
 वसाहत स्त्री० [म. (सं वस.)] भूणस्थानेधी
 धीने करातो वास के तेनु स्थान (२) सस्थान,
 'कुओानी'. -ती वि० वसाहतने लगतु (२)
 वसाहत करी रहेनार
 वसियत स्त्री० [ज वसियत] वारसो (२)

वसियतनासुं ०नासुं न० वील; वारसा
 विधेनुं लभाणु [वसवानु स्थान
 वसियाणु न० ['वसवुं' उपरधी] वसवाट;
 वसिष्ठ पु० [सं] (स) जुओ वशिष्ठ
 वसी पुं० [ज] वलीवट करनार; गामने
 ध दोधरत करनार
 वसीलो पुं०[ज.] मोटा साथे सधध; तेमनी
 लागवग के मडद. -सादर वि० लाभवग के
 सधधवाणुं
 वसु न० [सं] सोरुं (२) पुं०; स्त्री० धन, डोलत
 (३) पु० सूर्य (४) आठ देवानाऐक मठण-
 मानो इरेक (५) वि० आठ (संकेत) ०टेव
 पुं० (सं) श्रीकृष्णा पिता ०धा स्त्री०
 पृथ्वी ०धाधिपति, ०धेश पुं० राल.
 ०भती, -सुं धरा स्त्री० पृथ्वी
 वसूंकुं अ०किं [सं विशुष्क] (गायने'स)
 दूध देती धध यवी
 वसूल न०[ज] भागता पेठे यूकते धयेधी रकभ
 (२) आभदानी (३) महेसूल (४) अ० यूकते
 थाय के धयेलु होय तेम. [-आपपुं = मन्रे
 आपवतु, अगाठि आपु होय ते कुलमा कापी
 आपवतुं -करवु, थडुं, लेलु = भागतु यूकते लेव,
 यवु.] ०दर वि० (२) पु० आपवक अथवा
 महेसूल उधरावनार. ०धाडी स्त्री० वसूल
 करवानी धाडी रहेली महेसूल (२) मन्रे
 करेला अर्थमाधी अर्थयेधी, अर्थवानी अने
 धाडी रहेली रकमनी विगत -लात स्त्री०
 वसूल करवानी साथ, महेसूल (२) वसूल
 करवुं के लेवु ते. -लाती वि० वसूलत सधंधी
 वसो पु० ['वीस' उपरधी] वीधानो वीसमे
 लाभ (२) सवापाय हाथ (३) सो के वीसने
 अणुकमे सोमो के वीसमे अश (४) व्याणर
 वस्त(-रता) स्त्री० + वस्तु
 वस्तार पु० जुओ विस्तार(२)अहोणुं कट्टे
 ०णु वि०स्त्री०, -री वि०अहोणा कट्टेअवाणु
 वस्तित पुं०[सं] पेडु, भूराशय धरित ०भदेश
 पुं० शरीरने वस्तितवाणो लाग
 वस्ती स्त्री० जुओ वसती ०गणतरी, ०ण्ड,
 ०पत्रक जुओ 'वसति(-ती)'मां

वरतु श्री० [सं] पदार्थ, यी० (२) सत्य, सार
 (३) न० नाटक के कथानो विषय, 'प्लेट.'
 [-गू०धपुं=नाटक के कथानो विषयनी रचना
 करवी-गू०यष्ठी करवी] ०चित्रलिपि श्री०
 कहेवानी वरतुतु आणु चित्र होराने लभवानी
 आर्यानि पद्धति. ०ता श्री० भरापष्टुं, साय.
 ०त. अ० भरी रीते, सायुं जेता ०निर्देश
 पु० ग्रंथना विषयतु के वार्तातु सूचन (२)
 लक्षणा आयावी जता धर्मो उपरात जेमां
 वरतु विषे नवा धमनु कथन होय तेवा निर्देश
 के कथन (न्या). ०पष्टुं न० वरतुता, सत्यता.
 ०पाठ पु० पदार्थपाठ. ०सं०कलना श्री०
 कथा के नाटकना वरतुनी यौजना-गू०यष्ठी
 वरतु न० [स.] कप्रष्टुं. [पाये वरतु=वोतियु,
 अंगरभो, भेस, पाधडी, ने पत्रभा] ०भाण
 वि० लुओ कपडशाण (वेदकमा) ०परिधान
 न० कपडा पहरेवा ते ०लोचन न० लुगडा
 पगेरे सर्व शोराध के लुटाध जवु ते ०रवाप-
 ढ अण न० वरतुनी आणतमा रवापल अण
 -लते कानी पीछ पोतानी कपडानी नर
 पूगी करी लेवी ते -रुआड कारे पु०अ०व०
 [मलंकार] वरतु अने आभूषणो
 वरतु पु० [अ] भेजाप, सभागम (२) सं०ध
 वरतुतु श्री० [अ] अकथ, परमेधनु अकपष्टुं
 वरतुदेव पु० [म विस्वव (सं विवस्वत), के
 विश्वेदेव?] अमि [-भू०वेा=देवता भू०वेा]
 वरतु न० [म.] वाहन (२) विपाडुं-विचक्रुं
 ते; जीयकीने लर्थ जवु ते(३)वहेवु ते(पाणीतुं)
 वरतुं सं०किं [सं वह] वरतु करतु, वहेवुं
 (२) अ०किं प्रवाहरेपे वहेवुं (३) न०. [वही
 न०= वंडी जवु]
 वरतुवापुं अ०किं [स०० प्रा वेहव (स वञ्च)
 =हगु] छेतरावुं, 'वाहवु'तु कर्मणि
 वरतुणु न० [प्रा. वाहण] नाव; भेजे भछवे
 [-कभापुं=पु०अण कभापु सारी कभाणी
 करवी वरतुणु अ०वुं=वरतुणी सकर
 करवी, परदेशमा वेपार करवा जवु] ०वगी
 पुं० आरवेा; नाविक (२) हरियाध वेपारी (३)
 वरतुणो माविक, उपरी ०वडुं न० हरियाभा

वरतुणु दे०ववा ते(२)वरतुणो वडे वेपार करवेा
 ते(३)हरियानी मुसादरी ०वध्या श्री० नाव
 अलाववानी कथा. -खिपुं न० वरतुणुने
 तणिये आजती छीप
 वरतुणु श्री० [प्रा. वाहण (सं. उपावह);
 स०० म. वहाण=अ पल] + पावडी
 वरतुणुं न० [दे विहाण] प्रलात [-वापुं=
 सवार यवी. वरतुणुं वही न०वां=वणा
 द्विस यध जवा] -खेपुं न० (५) वरतुणुं
 वरतुणी पुं० [अ. वहावी; स०० हिं] शेष
 अण्डल वरतुणुने अनुयायी (मुसलमानी
 धर्मना अेक श्थानो)
 वरतुरे (५) श्री० [प्रा. वाहर (सं. व्याह) =मर
 माटे भोलावपु] सहायता, मर. [वरतुरे
 अ०वुं, धावुं =मरुटे ठेडर]
 वरतुरे (५ न० [लुओ ०ही =वेण] (सु) हडे;
 र० (२) भननु वणु, वेण [-आवपुं=वणुं
 आवपु र० पकडवी वरतुरे अ०वुं =हठे
 अ०वु; र० करवी] -रंभेरे वि० वारे वारे
 वरतु आवे अेडु
 वरतुडे (५) न० [स०० वाहलार (स वात्पत्य
 कार) =रुएडी, वहादेशरी, के स. वल्लम-
 प्रा वरतु उपरथी ?] श्रीति. [-आ०वुं=
 प्रेम ठोतरवेा. -करवुं=प्रेम करवेा] ०प
 श्री०, ०पष्टुा-एडु] न० प्रेम ०भ पु०
 प्रियतम, पात ०सेाणुं वि० वहालभा ठोछरेलु,
 वाडकवायु -लु वि० प्रिय -देशरी वि०
 हितेअु -ही श्री० प्रिया -लो पु०
 प्रियतम. -लोवहाडी न०अ०व० आशक
 ने भाशक
 वरतुडु (५) अ०किं [लुओ वरतुवापु] + छेतरावु
 (२) भे वावु
 वरतु श्री० [दे वहिया स००म, हिं वही] न०भानो
 योपडी (२) वशावणीनी योपडी (३) योडी
 (कारा के लजेडी). [-वायवी = वशावणीनी
 योपडी वायवी (२) लूना भनवेा वणुं ववा
 (३) निर्दा करवी, लूना होप काडी काडीने हडेवा]
 ०पूजन न०, ०पूजा श्री० दिवाणीने दिवसे
 करावु योपडायोतु पूजन

वडी श्री०[अ वहा] पुढानो स देशो (२) [ला] वेण, धून [-आवची = मूर्छा के ताण आवची (२) [ला.] धून चडवी, वेण आवची]
वडीवट पु० [सर० म वडिवट, स. वडू + वृत् प्रा. वहवट्ट?] जरदार, भ डोभरत (२) पदति; शिग्दतो (३) लेवडेवड; प्रसग, सअध. [-अलाववे = कारभार करवे. -ल आववे = वेपार रोजगार भीलववे] ०६१२ पुं० कारभारी (२) मामलतहार (गायकवाडीमा). ०६१२ श्री० वडीवटवारु काम के ओध्या. -डी [सर० म.] वडीवटने लभतु
वडीवंचो पु० [वडी + वाचवु] चेडीनासु राअनार लाट
वडु श्री० [प्रा वडू (सं वडू), सर० म, हि. वडू] पत्नी (२) छोकरीनी श्री. [-करवी = भैरी करवी, परणव -तेवपी = छोकरीनी श्रीने सासरे लाववी - जोलाववी] ०६१३ वि० वडु पाछण गाडुं; वडुवपु ०६१२ श्री० नवोदा श्री (२) न० लभने वरघोडो (३) न० ०५००० धली-धलियाएली; नडुं परलेलु लेडु ०५१३ श्री० जुवान मानीती वडु
वडुर श्री० जुओ वडुर, जुवान वडु
वडेणु (-न) (व्) न० [प्रा वहण (सं वहन)] प्रवाह
वडेभ (व्) पु० [अ. वहम. सर० हि वहम, म. वहिमा, वहमा] शक, स'डेह (२) भम, भोरी भा-न्यता. (-आववे, आवे, इराअवे, रडेवे, लाववे) [वडेभमा पठवुं = वडेभानुं वडेभनुं लणुं, जोड = वडुं न वडेभी भाणस] -भापुं अ०किं वडेभ लाववे; वडेभमा पठवु -भी०(लु) वि० वडेभवाणुं; वडेभथी लरेलुं
वडेरे (व्) पु० [जुओ वडेरेवु] वडेरेता पडेलो भूमा (२) शेट, यीरो ०खु न० करवत (२) वडे-रवानु ते (३) वडेरेवानी मलूरी ०खुयुं वि० थायभा इधने जोलवानी टेववाणुं (२) न० करवत ०खुये। पु० वडेरेनारे
वडेरेखुं (व्) स०किं [सर० प्रा विधुर (सं. विधुर) = विधुअ - छुडु पाडेलु अथवा सर० म. वेरणे = यीरवु] करवत वडे कापव

वडेरेाई (-मणी) श्री०, -रामणु न० (व्) वडेरेवानी मलूरी
वडेरेा,० आंतरे, ०वंचो (व्) पुं० [जुओ वडेरेवु] सेड; अंतरे; तक्षवत
वडेरी (-रई) (व्) श्री०(सं) अ०क माता-देवी
वडेस (व्) श्री० [द व्हण = छिप-थी द कायेडी गाडी] रथ, वाहन [-काडपी = इतराने सा० अ०क गामथी पीने गाम लाडवा, रेटला वगेरे भोडलवां.]
वडेस (व्) श्री० [इ] अ०क मोडु नणयर प्राणी
वडेसु (व्) वि० [द. वहिल] उतावणु, लखडी. [वडेसा थडुं = उतावण करवी] ०६१३ वि० पभतसर नडि तेवु, वडेसुं के मोडु (२) अ० वडेसु के मोडु अ०म (२) गमे त्यारे, सगवडे
वडेवडा (-रई) मणु (व) न०, -णी श्री० [‘वडेवुं’ स०किं परथी] छिंयथी नवानी मलूरी
वडेवडा (-रई वडुं) (व्) स०किं [‘वडेवुं’ स०किं छिपरथी] ‘वडेवुं’नु प्रेरक
वडेवार (व्) पुं० [प्रा ववहार (सं व्यवहार)] सअध, धरवट (२) धीरवार के लेवडेवडनुं काम (३) वर्तणुक, वर्तन (४) आचार; आचरण (५) इ (नयादारीता संअध के कामकाज (६) इडि; वडीवट. [-लणववे, राअवे = सअध - व्यवहार आलु रडे अ०म करवुं] -रियुं वि० वडेवारने लगवु (२) वडेवारीक. -रियो पु० लेवडेवडमा जोअवटवाणो (२) वडेवारे आलनारे (३) शाडुकार -रीकुं वि० मध्यम; काम सरे तेवु. -के वि० मध्यम; साधारण (२) वडेवारमा आली शडे तेवुं; आचारमा उतापी शकथ तेवु, व्यवहार
वडेवु (व्) स०किं [म वडू] छिअकव (२) भमवु, वेडव (३) अ०किं प्रवाहरे सरेव (४) बसठावु (५) लवु रडेवु वर्तण (६) वडी नडुं ('नडुं' किं साधि) [वडेती नीके पत्र देवो = आलता काममा इतर करवी. वडेती सेर. गमा = आलती आ मनी, वडेतुं मूडवुं = इर असेडी देव (२) थान पर न लेवु; रअडान्या कन्व (३) रअडतुं मूडवुं, वडी नवा देवुं वडो ल! =

(क) आद्यो न ! नतो रहे !]
 वह्नेयुं (व्हं) न० नानो वह्नेयो
 वह्नेयो (व्हं) पु० [दि. वह्नेयु, वह्नेयु] नानो
 प्रवाह (२) वह्नेयुनो भाडो
 वह्नेयुष् (व्हं) स्त्री० [‘वह्नेयुं’ उपरधी;
 सर० म. वह्नेयुगी] वह्नेयुं क भाग करवा
 ते (२) छिस्सो (३) नानो छिस्सो, ‘डिदिड’
 वह्नेयुं (व्हं) सं० [स. विमंज, प्रा.
 विहंज] छिस्सा पाडवा (२) इरेकने भाग
 प्रभाणे आपवु
 वह्नेयुं (२) वि० [सं विहीन] वतु; विहोष्
 वह्नेयुं (व्हं) स्त्री० [‘वह्नेयुं’ उपरधी]
 वह्नेयुं ते, भरीह (२) ज्ञेयम (३) लिप्ता;
 लिप्ताभा भणेत्तु ते. -तियो पु० भरीहनार
 (२) यति; श्रमष्
 वह्नेयुं (व्हं) सं० [प्रा. विहार
 (सं. विहारयुं)] भरीह करवुं (२) सभरवुं
 (३) भागी लावुं (४) भाये लेवु (ज्ञेयम)
 वह्नेयुं (व्हं) पुं० [‘वह्नेयुं’ परधी; सर० हिं.
 बोहरा = शुभरातमाथी आवेते मुसलमान
 शाहुकार (सं व्यवहारक)] दोटियो, शिया
 -मुसलमाननी अेक नतनो आहमी (२)
 मुसलमानोनी अेक नमात (३) अेक
 अटक -रवाह स्त्री० वह्नेयुंनो लतो.
 -राशाह वि० वह्नेयुं; वह्नेयुं पद्धतवुं
 वह्नेयुं (-युं) पुं० [दि. वह्नेयुं]
 वह्नेयुं
 वह्नेयुं पुं० [सं.] अग्नि
 वह्नेयुं वि० [‘वह्नेयुं’ उपरधी] अह्नीतह्नी
 .निष्कण प्रयत्न करेत्तु (२) भावकं, गालकं
 वण पु० [प्रा. वल (सं. वल)] आभणो;
 आटो (२) सभध, वम (३) युक्ति;
 करामत (४) हाव, लाग (५) अटस कीनी
 (६) मभता; आग्रह (७) [का] छाणना
 थर उपर थर गोठवी भडकेली लाप्पी हार
 (८) [जुयो वेण] गाठ [-आपवे] =
 जुयो वण देवो. -आपवे, भेसवे = लाग
 आपवे (२) वण यवे के धागाभा ननपर
 कायम थवे. -उतावे = उभेयु (२)

अवेण वणवे (३) धाट उतावे -अहाववे
 आभणो देवो (२) उरुत्तु -नेवे = लाग
 नेवे. -देवे = आभणो आपवे, आभणुं.
 -तुं भाणुं = लागवण छेणतु भाणुं;
 समान अलिभायतुं भाणुं. -आभवे =
 उरुत्तुं -भां आपवुं = हावमा के लागमा
 आपवुं. -भां लावतु = हावमा के लागभां
 लावतु. -राभवे = अटस राभवे (२)
 पूर्वग्रहोने वणगी रहेवुं -शीभवे =
 वणगी रहेवुं (घोरणने), नमतु न आपवुं
 (२) अटस राभवे वणे कवणे -लागेलागे.
 वणे वण उतावे, भेसावे = भध-
 भेसती गोठवल् करवी] कवण पु०; स्त्री०;
 न० अनुकृता अने प्रतिकृता (२) धाट
 अने हावपेय
 वणके पुं० [‘वणुं’ उपरधी] अहावा पर
 आपवु ते (२) शात पडतु ते [-वणवे
 = सीजवा आपवु]
 वणमष् न० [‘वणुं’ परधी] निसभत; संभध
 (२) [भूतप्रेतवुं] वणगु ते (३) भूतप्रेत (४)
 वणगेत्तु काम के भाणुं (५) आडो सभध.
 -एही स्त्री० कपडा नाभवानो आडो वास.
 -एहं वि० वणगे तेवु (२) न० वणगष्
 वणमष् अं० [प्रा वलगा, विलगा, सं.
 वि + ल्, सर० म वलगा] आह्वु. लपेटवुं
 (२) आग्रहथी मंडवु (३) टटो करवे
 वणभाजुम (-भी) स्त्री० [वणगु + अजुमवुं]
 भेयाभेयी
 वणभाट (-ह) पुं० [‘वणुं’ उपरधी] भूत के
 काह वणगु ते (२) भूतप्रेत -हं सं०
 ‘वणगुं’ प्रेरक (२) भाये नाभवु
 वणष्, ०६२ वि० जुयो ‘वला’मा
 वणष् न० [सं. वल] नभतु भूण
 वणतटाणियां न० अ० व० [वणत (वाणी लेवु)
 + हाण के हाण परधी] लेणा पेटे. हाणा के
 गणेतमाथी वाणी लेवानी शरते, कभने
 राभेथी नमीन के तेतुं लभत
 वणतभाव पुं० [‘वणुं’ उपरधी] तभियत
 सुधारा पर आपवा लागवी ते

वणतरे न० [वणतु उपरधी सर० म] वरसा
 तरीके ने कर्ष मन्दे आपवानु होय ते
 वणता(-ता) अर (प), वणती अ० [‘वणतु’
 उपरधी] पणी (२) वधाराभा; वणी
 वणतुं वि० [‘वणतु’ उपरधी] साभु (२) पाछुं
 इरतु विस० वणने जनाभ; वणती टपाल
 वणहार वि० [वण + हार] वणवाणुं
 वणवण स्त्री० [सर० सणवणतुं] भल्ल, यण,
 सणवणट ० पु अ० कि० भएअ आववी,
 सणवणतुं
 वणतु अ० कि० [सं वल्, सर० प्रा वल्] वांङुं
 वुं, मरुवुं (२) पाछा इरु (३) मनतुं वल्ल
 वतु (४) मसातु (५) सुधरु (६) अंभातुं
 (अणोडो, तातु) (७) भांलागुं, वणतुं विस०
 वाने व० या (८) [सर० प्रा वल् = वेदा वतुं]
 वतु मनतुं विस० रोवाण वणवी, टोणे वणतुं
 (९) [सर० प्रा. वल् = अणु] पलटातुं अं
 विस० वणने वडाटो, वणती वेणा (१०) [सर०
 प्रा वल् = आणु] क्षायरोधवे, सरतुं [वणतां
 पाण्णी वणं = वेपेट शङ्गवी (२) जेअ ओणुं
 वतुं (जुवानीतुं, रोगतुं घ०) वणतो इरुडो =
 = सारी विप्रतना वडाटो, जगोअय पाछुं
 वणतुं = पाछा इरु (२) विसधी मवी (३) वितरी
 अतु, रसाह अगडवे टगले। वणी अतुं =
 इगला नेवा धर्म (याकधी, निरशाधी) वेरी
 पडत (२) भूत प्रभ लमा वेणु वतु-आवतुं.]
 वणोडे। पु० [‘वणतुं उपरधी] वल्ल
 वणाभणु न० [‘वणतु’ उपरधी] वाणवानी
 मल्लूरी (२) वाणतां नीकणेयो कयरो. - वणी
 स्त्री० वाणवानी मल्लूरी
 वणाभणु न० [‘वणावतु’ उपरधी] वणावतुं ते,
 विहाय (२) वि० वणतु, ओसरतु, पाछु इरतु.
 विस० पाण्णी वणाभणु कर्ष गयां
 वणावतुं स० कि० [‘वणतु’, ‘वणतु’नुं त्रेरक (२)
 विहाय इरतु. मागे पाडी आवव
 वणाविधे। पु० [‘वणावतु’ उपरधी] जोभियो
 (२) वाटमा सलाण राभनार
 वणातुं न० [जुओ वणाविधे।] जोभियातुं काम
 (२) तेनुं महेवताणु (३) अ० कि० वाणतुंनुं

कर्मणि. - वे। पु० जुओ वणाविधे
 वणांक (०) पु० [‘वणतु’ उपरधी] (ररतातुं)
 वणतु ते, मरुडाट (२) वणोक, मरोड
 वणियाय पु वि० (२) पु० कपाण उपर शिगडाना
 भूणनी रीधी वीथीमा लभरो होय तेवा (अणु)
 वणियां पणियां न० अ० व० [वणियुं + पणिया]
 वणोला अ० ग ने पणिया, धडपण
 वणियुं न० [सर० म वळी (सं प्रा. वळि, - ली
 आंशु, याहु, आका (२) परसेवाने डाध,
 वणु (३) [सर० म. वळी ‘वणतु’ उपरधी]
 घोडा वगेरेनी पीठ उपर मुकती गाडी (४)
 यर; पोपडो [वणियां पडवां = (कपडाने)
 परसेवाना डाध पडवा (२) करयली-वणपडवा]
 वणी स्त्री० [प्रा वल्लि (सं. वल्लि)] पातलो
 लांणे मोठो जेवा दे धर पाधवाभा वपराय छे
 (२) [सं वल्ल्यां लाकडीने छेडे लहाती ज्योणी
 (३) अ० [‘वणतु’ उपरधी] वधाराभा, उपरात
 वणुं न० [‘वणतु’ उपरधी] मडण, सभुहाय पक्ष
 (२) ज्योणी (३) लभीनतुं पड (४) परसेवाने
 डाध, वणियुं (५) वल्ल (६) शरीःने भायो
 (७) अरतर (८) पाण्णीना लभीनभा वहेता
 वहेणु (९) मनने तरंग, वेण. [-आवतुं =
 मनभा तरंग आववे।] [तालीम
 वणुं के। पु० [‘वणतु’ उपरधी] शिक्ख, केणवण्णी,
 वणु ह - ध) स० कि० जुओ वल्लुइतुं
 वणु हुं (-धुं) वि० जुओ वल्लुइ
 वणुं अतुं अ० कि० [जुओ वल्लुइतुं] वींटातु
 वणो। पु० [जुओ वणी] लडी मोठी वणी
 वणोक पु० [‘वणतु’ उपरधी] धाट, मरोड (२)
 रीतभात, विरेक [मरोड
 वणोड पु० जुओ वणु को (२) [जुओ वणोक]
 वणोडतुं स० कि० [प्रा वल् (सं. आनोपव) उपर
 यडतु] वल्लुइतुं ज्योणगड (२) यडियातु यव
 वंके वि० [सं] वाकु (२) पु० आडु वल्लु.
 वणाभाणुं वि० वांकुयुक - काई स्त्री०
 वांकाई (२) आडाई - काडुं अ० कि० रिसातुं,
 आडा यतुं (२) वाकुं यतु; वणाक के वाक
 वंअ स्त्री० [सं] कलाई (२) (सं) अग-अं गाणदेश
 वंचक वि० (२) पुं० [सं] धूर्त, ठग

वंयन न० [स] ङगु ते (२) ङगालु ते. -ना
 स्त्री० ङगार्ध (२) भ्रम
 वंयवु अ०किं [स वंच्] अयवुं
 वंयाडवु स०किं [लुओ वंयवु] + वंयावुं
 वंयार न० कभर [वपरतो भूयो
 वंयालो(-णो) पुं० [लुओ वंयाणो] न
 वंयाववु स०किं 'वंयवु' 'वंयवु'तु प्रेरक
 वंयावु अ०किं 'वंयवु'तु कर्मणि (२)
 [स वच् उपरथी?] निंहा थवी
 वंयाणो पु० लुओ वंयलो
 वंयित वि० [स] डेतारयेलु (२) विमुभा. लीन
 वंछेरवु स०किं [स विच्छर्] (य.) वी भवु,
 छिधु छुट्टे के आधु पाछु के आधु अयवु करवुं
 वंछ स्त्री० [सर० म वंजीभारा (सं. वजुल=
 नेतर] भपाटयानी लारी
 वंञा स्त्री० [प्रा (सं वञ्ज्या)] वध्या, वांञल्ली
 स्त्री ०थो पुं० वाञियापणुं
 वञी स्त्री० [लुओ वञ्] वासनी भपाट
 वंटोण(-णिथो) पु० [प्रा. वट्टुल (सं वर्तुल)=
 गोणकार उपरथी; सर० म. वा-वट्ठ]
 इडाणा करतो जेरभा वानो पवन [वंटोणो
 अडवु = वंटोणियाभा सपडावु (२) लहेरमां
 आववु, वायल यवु (३) [कनकवानुं] छिचे ने
 छिचे छिथा करवु] [आववा ते
 वंठ पु० [वंठु'परथी] शरीरभा वायुना गोणा
 वंठवु अ०किं [स वंठ; सर० दे वंठ हाथथी
 अवु हड अहार अवु (२) शट्ट, वही अवु.
 [वंडी अवु=हाथथी अवुं, अगडवु (२)
 वीती अवुं छिछां शी वेणा वंडी गर्ध छे.]
 वंडी स्त्री० [दे वंठ, सर० म] भुल्ली भमीननी
 आसपासनी नानी छी त. [-छापी = नानुं
 छुल्लक काम करवुं. -परवुं अखलुं = दुअ
 वरवुं.] -डो पु० मोडी वडी (२) तेना वडे
 आतरैलु मोट्टु स्थान (३) पोण
 वंठी स्त्री०, -हो पु० (य.) [सर० दे. वंठ = अथ]
 लुओ वडी, -डो
 -वंत(-तु) वि० [स वत्] 'वाणु' अर्थभा
 नामने छेडे छिछां मानवंत
 वंतर न० [प्रा. (सं ज्यन्तर)] भूत -री

स्त्री० भूतडी [री गल्ली
 वंताक न० [स वृत्ताक] रीगधुं. ०डी स्त्री०
 -वंतुं वि० लुओ वत
 वंताश वि० [स वंत + सं. आशा] आशाओनुं
 जेछे वमन कथुं छे जेवो, आशा रहित
 वंदन न०, -ना स्त्री० [सं] नभस्कार, प्रणाम.
 -नीय वि० वदन करवा योग्य
 वंढवुं स०किं [स वंद्] प्रणाम करवो
 वदित वि०, -ता वि० स्त्री० [सं.] पूज्य;
 आदरणीय
 वंटे भातरम श०प्र० [सं.] लारत माताने
 वट्टु छुं (अेक जयघोषण) (२) नभस्कार =
 कहेवानो डे पत्रभा अंत ले भवानो अेक प्रयोग
 वंटो पुं० अेक लवट्टुं
 वंघ वि० [सं.] लुओ वंघनीय
 वंघ्य वि० [सं.] वाञियु; निःशुण. ०२१ न०
 वांञियापणुं -ध्या स्त्री० वाञल्ली
 वंश पुं० [सं] पुत्रपौत्रादिकनो कभ. कुण
 (२) ओलाड (३) वास (४) वासणी;
 पावो [-काडवो = कुणनो छिछेड करवो.
 -नो वेलो, -वेलो = कुणपरंपरा; कुणवेल.
 -गवो = नि सतान थवु, कुणनो छिछेड
 थवो. -रहेवो = कुणपरंपरा थालु रहेवी
 (२) पुत्रप्राप्ति थवी.] ०कर, ०कारी वि०
 वंश राभनार, वशपरंपरा आगण थला-
 वनार (पुत्र). ०अरिभ न० वशावणी;
 पेदीनासु ०अछेड पु० कुणनो नारा, प्रलक्षथ.
 ०अ वि० वशमा छिपल थयेलु (२) पु०
 सतान, वारसदार. ०धर वि० पु० वश
 थालु राभनार पुत्र ०पत पुं० वशनो
 अेकनो अेक भाणक (२) स्त्री० + वशनी
 प्रतिष्ठा. ०परंपरा स्त्री० पेदीनो कभ (२)
 अ० पेदीना कभथी ०लोअन न० लुओ
 वांसकपूर. ०वस्तार पु० वश वधारेवो के
 आगण थलाववो ते ०वृक्ष न० वश-
 विस्तारतु जाड. पेदीनासु ०अथ पु० अेक
 छं. -शावणि(-णी) स्त्री० पेदीनासुं;
 वंशवृक्ष -री वि० वशतु (२) स्त्री०
 अस्ती. -श्य वि० वंशतु, वशी

वा अ० [सं] अथवा; के. या
 वा पुं० [सं वात, वायु] पवन; वायु(र)तरंग,
 झंझ (३) शरीर पर गडगूमड गीकणवानो,
 मथामा के कानमां असका नाभवानो, के सांधा
 रही नवानो रोग (४) लव, प्राण (५) [वा]
 रोग के विचारतुं मोलु (६) अ० [सर० प्रा
 वाय (स व्याप)] 'जेठवे अंतरे के जेठवु'
 अे अथमा नामने लागे छे (६६०० भेतरवा,
 राशवा). [-आववे = पवन करवे (२)
 साधा नही नवा, शरीरमा वानु ६६ यवु (३)
 विमारोने लेश आववे -आवे अेभ करवुं
 = मनमां आवे तेम करवु, तरंगवरा वर्तवु.
 -उपर नवु = भगव यसकवु, घेलाछा लागवी
 -अे ठोडवुं = पवननी उडपे लहेर यवु-रेलावुं.
 -अे यडवु = लहेर यवु (२) तरंगवरा यवुं
 (३) आन दे धूमवु. -अे नवुं = अंधूरे नवुं,
 कुसुवावड यवी (२) रन यडी नवु (३) असक्य
 लेकिनी नभावट यवी. -अे रही नवुं =
 वाधी साधा अकडास नवा. -अे वात नवी
 = लहेर यध नवु, कशु छानु न रहेवु -काठवे,
 काटी नाभवो = साव यकवी नाभवु (२) रोक
 काटी नाभवो, ठीलुडस करी देवु (३) धमकावुं
 (४) मारवु -आवे = कामधंधा विनानु रहेवु
 (२) कामनो पार न आवता वार लागवी -
 अथदाया करवु (३) निरयंक पडी रहेवु. -आतुं
 करवुं = अवगणवु, रभडावु (२) नहि क्षववा
 देवु (३) पवन लागे अेवु करवु. -आतुं रहेवुं
 = रभडी पडवुं, रभडतु रहेवु (२) निष्कण
 नवुं. -छूटवे, सरवे = पाडवु (२) [वा]
 गलरावु -ना छोडा जेवु = तरगी, घडी-
 घडीमा विचार हेरवतु -ना केडा जेवु =
 तदन सुकलघडी ने निर्णण -नी साथे वढे
 अेवुं = सहेन सहेनमा लउ अेवु, कबिथाभोर.
 -नी कणी नवे = याडी नवुं (२) मरी नवु.
 -तुं केकु = देभावमां लहुं पण ताकात
 वगरतु माणस -मां आववुं = तरगे यडवुं.
 -आववे = वाना केवला मडाडवा मत्र
 लाभाववे -वावे = अस- यवी, विचार के
 लावनाओनो जेरथी देवावे: यवे]

वाधिस [इं] 'उप', 'नी नीयेना हरगतनु' अे
 अथनो उपसर्ग (जेभडे, ०व्यासेवर,
 ०प्रेसीडेन्ट). ०देश पु० [इं] राननो प्रति-
 निधि - देशनो छडेम
 वाध स्त्री० [वा उपरथी, सर० म.] भुगी,
 केके; 'हिररीरिया' (-आववी)
 वाधसर पुं० [इं वॉशर] जे लाग धट्ठे नडेवा
 वअे मुकती यकती [-नाभवो, भूकवे।]
 वाड स्त्री० ['वा' उपरथी] पगमा पडती झंझ,
 वेड (२) वि० [प्रा वाडल (सं वातूल)] वायल.
 ०वुं वि० + वायल; गाडु [वाक्य
 वाअे(-थे)क न० [लुअे वाक्य] (५) + वायक,
 वाअे(-य,-थे)न पु० [अ वजज] उपदेशक
 (२) स्त्री० [अ वाडज] उपदेश
 वाक पु० [दे वकस के वक] कस, सरव (२)
 लोट अथाय जेवी तेनी थीकाश
 वाक(-अ) स्त्री० [सं] वाया, वाणी
 वाकडवुं वि० [वा (सं अव ?) + कडवु] सहेन
 कडवुं (२) [सर० म वाकड (वांकु)] डडीलु
 वाकणी पु० मली अने हाटर नही वअेनो प्रदेश
 वाकुंयो पु० छोडने दूतो नकामो क्षणो
 वाकेइ, ०भार वि० [अ वाकिफ] लणतु माहित-
 गार (२) प्रवीण ०भारी स्त्री० लण, माहिती
 वाक्यातुरी स्त्री०, वाक्यातुर्य न० [सं]
 जेलावानी यतुरता - छेशियारी के यालाडी
 वाकूछला(-ण) न० [सं.] पीलनी वातने शण्डनो
 अमिप्रेतथी लुदे अर्थ करी उडावी देवी ते
 वाकूपडु वि० [सं.] जेलावामा यतुर ०ता स्त्री०
 वाकूभयार पु० [सं] लापामां इड अनेलो शण-
 प्रयोग, 'धडियम'
 वाकथ न० [सं] पूर्ण अर्थ अतावतो शण्डसभू
 (२) वयन, कथन, ०पूर्ति स्त्री० अंधूक वाकथ
 पूरुं करवु ते के तेम करना शण्डो. ०रयना
 स्त्री० वाकथनी रयना, 'सिन्टेकस' ०विचार,
 ०विन्यास पु० वाकथनी रयनानु विवेचन
 (व्या) [अेमा वाकथपृथकरण ने पदविन्यास
 अने आवे छे.] -कथार्थ पु० वाकथनो अर्थ
 वाकूसंथम पुं० [सं] वाणीनो संथम
 वाच पु० [सर० म.] ताडछाना डोर जेवा

रेसा (२) [सु] शींगनी आलुनी नसे।
 वा०प० न०, व्या०प०ने ऐक रोग
 वा०प०रे। पु० [प्रा. उवक्खर (सं उपस्कर)]
 धरगत सरसामान(प्राय० 'धर' साथे आवे छे)
 वा०प० पु० [अ. वाक्किअह, सर० म. वाखा]
 लुओ वपे। (२) भरडी
 वा०प० स्त्री० [सं.] वाक, वाष्पि
 वा०प० स्त्री० [प्रा वगु (सं वल्गु) = सु०] लूगडां
 धरेल्लथी सल्लयेली सीम तिनी (नागरेमां)
 (२) [सं वल्गा प्रा. वग्गा] + लभाभ
 वा०ग० पु० [प्रा ; सं वागड] गुजरातने ऐक
 प्रदेश (२) कपासनी ऐक नत
 वा०मडिथुं वि० [वागड' उपरथी] वागड देशतुं
 (२) न० स्त्रीओतुं ऐक वस्त्र
 वा०ग०लां न०प०व० [सं. वल्गान] वागला, वलभां
 वा०ग०तु (-णुं) न० लुओ वागोण
 वा०ग०तु अ०किं [लुओ वा०ग०तु] अवा० नीक-
 णवे। (वाधने) (२) धल यवी, नभमातुं (३)
 (अभुक्त कलाकने) समय धवे। [वा०प०ते ब'ट
 = वातोडियो के पतराणभोर भाखस वा०प०ते
 होले नपुं = लहेर रीते नपुं (२) वरवीडे
 यडवु; इनेती यवी पभलां वा०ग०वां = नलक
 आवता छेहुं शण्टे वा०ग०वा = (सामाना)
 कडोर - कर्कश शण्टेनी असर यवी]
 वा०अणुं न० [सं, प्रा. वल्गुलि, म वाग(-गू)ळ]
 वा०ग०तुं; वागोण [नकामे प्रलाप
 वा०माड'अर पुं० [सं] शण्टेने आड'अर (२)
 वा०गि द्विय स्त्री० [सं] ओलवानी धद्रिय, लभ
 वा०गिशा पु० [सं.] (सं) वृद्धरपति
 वा०गिश्चरी स्त्री० [सं.] (स) सरस्वती
 वा०गेश्री पु० [सं] व्याघ्रेश्वरी के वागीश्वरी परथी ?
 सर० हिं, म वागेशरी] ऐक राग - भाव-
 झाशनी रागणी।
 वा०गोले(-ण) स्त्री०; न० [लुओ वा०ग०] वडवागोण
 (२) [वा०ग०. लडु परथी] ओगोण
 वा०गोले(-ण) पुं० स०किं [प्रा वगोल (सं.
 रोमन्थय); सर० म वागळ, वाघुळ] भाधेहुं
 मेमां लावी इरी आवड (दोरे) (२) [ला.]
 धीमे धीमे थावी भाता वार लगाडवा

वा०ग्येयकार पुं० [सं] गवैथे। [आड अर
 वा०ग्लक्ष(-ण) स्त्री० [सं] भाडी शण्टेने।
 वा०ग'द पुं० [सं.] मोठेथी धमकावडु ते; ऐ
 इपी इंड (२) वा०गानी प्रवृत्तिथी यतु कर्म-
 लधन (नैन) [ते; सगाध (२) वयत
 वा०गटान न० [सं] 'कन्या आपीश' ऐम कहेहुं
 वा०गटेवता, वा०गटेवी स्त्री० [स] सरस्वती
 वा०गटोष पुं० [सं.] वाष्पिने होष (२) निंदा, गाण
 वा०गभाषु न० [सं] भडेषुं
 वा०ग्यतु पुं० [सं] वाष्पिथी चलावेले यज्ञ-
 वाष्पिने सेवार्थे उपयोग
 वा०ग्युद्ध न० [सं.] मात्र शाण्डिक युद्ध (२)
 भरभागरम अर्थ
 वा०ग्विदग्ध वि० [सं] ओलवामा अतुर, वा०प०
 वा०ग्विलास पुं० [सं.] आनदपूर्वक परस्पर
 संलाषण (२) कर्ध तथ्य केतरवप्राप्ति विनाने।
 वा०ग्यापार - भाडी डायंडूट
 वा०ग्यापार पुं० [सं] ओलवानी ठम(२) वाष्पि
 विस्तारवी ते
 वा०ग्ये अ० [वा०ग'तु कृ०] वागतां; वागे तारे
 वाध पुं० [प्रा वगध (सं व्याघ्र)] ऐक हिंस्र
 प्राणी, शेर. [-करवे = शरीरे रंगता पटा
 करी वाधने वेश करेवा. -करवे। (वहुने)
 [प्रा. वगु (सं वल्गु)] = सु० उपरथी ? =
 अधरल्लि प्रभते वहुने शाण्गारवी -नेटकी
 आणस = धल्लि न आणस -नेहुं = समर्थ;
 लवतु लमतु छिदां मारा लार्ध वाध नेवा
 ओंछे. -नी ओडमां हाथ धालवे। =
 नेभमलथुं साहस करवु -नी भारी =
 जिलाडी -हुं माधुं लावडु = मोट्टु पराक्रम
 करवुं (निषेध जताववा अहुधा प्रशार्थभा के
 व्यंगमा) -ने इले मध = दुर्लल के मुसुल
 वरतु. -अभत = डगलगत -भारवे। = मोट्टुं
 पराक्रम करवु (भेतर) -भांडुं = [दे वगवाळ
 = मड; सहाय ?] धरेले भूकुं] णु स्त्री०
 वाधनी भाडा (२) [सर० म. ई वंगन] लार-
 भानाने डयो] णुहाव पुं०. णुहोरी
 स्त्री० वाधभकरी, ऐक आण. णभ पुं०
 वाधना नभतु आणकतुं धरेणु (२) ऐक पोलाडी

इधियार (३) ऐक गंधद्रव्य ०पटोणी,
 ०पकरी [सर० म] स्त्री० ऐक आल. ०पारश
 (-स) स्त्री० आसो वदि आरश, ०भारु
 वि० [सर० म. वाघमार्या] वाघनो भारनार,
 पहाडर (२) भोटी पहाश हाकनार
 वाधरी पुं० [प्रा. वागुरिय (सं वागुरिक), सर०
 म.] अे नामनी लतनो आइभी (२) [बा.] भेडो,
 गढो के असस्य नीय भाणस. -रेणु स्त्री०
 वाधरीनी के वाधरी स्त्री (२) [बा.] अंठी दूमड
 स्त्री. -रं न०प. व० वाधरीओ (तुच्छकारमा)
 वाधलो पु० लुओ वाध
 वाधांअर न० [सं. व्य घ्राप्तर] वरु के आसन
 भाटे तैयार करेहुं वाधनुं आभडुं
 वाधिघो पु० [लुओ 'वाभ' = लगाम] घोडानी
 लगामना भे छेडामानो इरेके
 वाघेडुं न० सुतार भे लाकडा उपर भूडीने लाकडुं
 घडे छे ते लाकडुं [आइभी
 वाघेर पुं० [सर० म] काडी दोकनी ऐक लतनो
 वाघेलो पुं० [दि वाघेल, सर० म वाघेल]
 र०पुतोनी ऐक लतनो आइभी
 वाघेश्वरी स्त्री० [सं व्याघ्रेश्वरी, सर० म] (सं.)
 वाघ उपर सवारी करनार देवी; कालिका
 वाघो पुं० [सर० हिं. वागा (सं. वास-युग्मं)]
 इगरो पोवाक (२) गासडी. [वाघा करवा
 (हाकारण) = हाकारण भाटे पोशाक तैयार
 करावो के भेट धरवो. (इनुमानने) वाघो
 अहाववो = (इनुमानने) तेल सि दूर लगाडुं]
 वाङ्मय न० [सं] साहित्य
 वायु (-या) स्त्री० [सं] वाण्णी; लापा; ओली
 (२) ओलवानी शक्ति. [-द्रुपी = ओलवानी
 शक्ति के हि मत आववा]
 वायक वि० [सं] ओलतु (२) [समासने छेडे]
 इरॉक, ओधक (३) पुं० वाचनार (४) (अर्थ
 इशांवनार) शब्द ओता स्त्री० अर्थवाहित;
 शब्दनी वायक शक्ति ०वर्ग पुं० वाचनार-
 ओतो वर्ग, वायक लतता
 वाचन न० [सं] वाचतु ते (२) वाचवानी इप
 (३) धारासभाभा अर्था भाटे बिल आवतुं ते;
 'शीडिअ' ०भाणा स्त्री० वर्गोभा अलाववा तैयार

'करेकी चोपडीओनी श्रेणी -ना स्त्री० पुस्तकनुं
 भूण लभाण, पाठ; 'टेकरट' (२) तेनु पठन करवुं
 के करावतु ते -नाक्षय [+वालय] न० छापां
 वगैरे वाचवा भाटे रभाता होय ते स्थान
 वाचसिक वि० [सं] लुओ वाचिक
 वाचरूपति पु० [सं.] वृद्धरूपति; देवोना गुरु
 वाया स्त्री० [सं.] वाण्णी, ओली ०प धन न०
 [सं] प्रतिज्ञापद थवु ते ०छ(-ण) वि०
 अलुओलु -चिक वि० वायास पभी, वाचनुं
 वाचो पु० भे होठधी थयेवो भूणो
 वाच्य वि० [सं] ओलवा नेवुं (२) कहेवा
 धारेलु -अर्थ पु० [+अर्थ] शब्दनी
 अलिधाशक्तिथी नीकणनो भूण अर्थ
 वाछ(-छ)ट स्त्री० [वायु+छाट] पवनथी छिडेला
 वरसाहना छटा -टिथुं न० वाछट
 अटकाववा थारी-आरणा पर करेहु छल्लुं
 वाछ(०र)डी स्त्री० [प्रा वच्छदरी (सं वत्सतरी);
 सर० हि वाछडा] गायनु भाडा अर्यु -हुं
 न० वाछर. -डो पु० गायनु नर अर्यु
 वाछरं न० [लुओ वाछडी] गायनु अर्युं
 वाछल वि० [प्रा वच्छल (सं वत्सल)] वत्सल,
 वहालु, लाडकुं (२) न० वहाल; वात्सल्य
 वाछट स्त्री०, -टिथुं न० लुओ 'वाछट'मा
 वाछूट स्त्री० [वा+छूट] गुहा वाटे पवन
 नीकणवो-पाहुं ते
 वाङ् वि० [प्रा वज्ज (सं वज्ज) त्रासवुं परथी सर०
 म (अ वज्ज=काण)] कटाणेहुं (२) इारेहुं
 (३) स्त्री० तोपा, पीडा, कंटाणो (४) [लुओ
 वाओळ] उपदेश [-आवतुं = कायर थवुं;
 थाकवु (२) इ०अभा-पीडामा आववु.]
 वाङ् पु० [सं] यज्ञ (२) अग्राम (३) आणुं
 पीछु (४) वेग, तान (५) न० अण (६)
 धी (७) अन्न [घोडी
 वाङ्ण स्त्री० ['वाण' उपरथी] उभहा लतनी
 वाङ्गन न० ['वाङ्गु' उपरथी] वाङ्गो अने
 ओनी धामधूम उहा० विवाहवाङ्गन
 वाङ्गपी वि० [अ वाङ्गि, सर० म, हिं.]
 धटित, योअ. ०पणु न०
 वाङ्गुं अ०कि० [प्रा. वज्ज = वाघतु वागुं

(सं वद्), सर०म वाजणें हिं. वाजना] (प.)
 वाजवु (वाघवु). [वाजतुं गाजतुं, वाजते-
 गाजते=धामधूमथी (२) लहेर शीते]
 वाल्मीकी स्त्री० [वाजुं+पेरी] हार्मोनियम, पेरी
 वाल्मि(-लं)त्र न० [स वादित्त्र, सर० म.
 वाजंतरं] वाजु, वाघ. ०शाया स्त्री० वाजुं
 वगाटना शीभवनारी शाणा
 वाजिषुलवभूद वि०[म.] स्वयभू; पोतानी
 मेणे हयातीमा अविद्युं (२) पु० पुढा
 वाजिया वि० (२) पु००००० [वाज=वेभ;
 अ०प परधी?] पाण्णी पाठने पकवेला (घट्ट)
 वाजिंत्र, ०शाया लुओ 'वाजिंत्र'भा
 वाज पु० [सं.] घोटो (२) आण् (३)
 अरडूसानुं अड. ०करणु न० वीथवर्धक
 औषधप्रयोग विधा स्त्री० लडू, कामण्
 वालुं न० [लुओ वाघ; सर० हिं., म. वाजा]
 वा, घा ने घसरके क्रे अे त्रण पैडी
 डोडथी ध्वनि नीकणे तेवुं साधन (२) (अेक-
 सरभा लक्षणवाणा लोकपु) मडण
 वाजेवाज् अ०[सं वाज=वेग](का.)अपाटाबंध
 वा(०वा)जेडुं न० [वा+जेडुं (सर० प्रा.
 झोडण)] पवनरुं तोक्षन
 वाट (ट.) स्त्री [सं, प्रा वट्ट (सं. वर्त्मन्)] ररते
 (२) प्रतीक्षा; राड (३) [प्रा. वट्टि (सं वरिं)]
 द्विवेट (४) [प्रा वट्ट (सं. वृत्त)] पैसा छिपर
 यडाववाभा आवतो लोढानो पाठो [-छिडवी
 =वक्षसुं व्यर्थ नहुं (२) कटाणीने पडतुं
 भुंहुं. -ओसरवी=वाट भूवी, ररते
 ओछो थवो -यडवी=द्विवेट अेनी मेणे
 लोथी आववी -यडाववी=(पैसाने)
 लोढानो पाठो जेसाडेवो (२) द्विवेट मोठी
 करवी -जेवी=राड जेवी -नो वाटसरु
 =मात्र ररते ननार; ठवण अलणुपु -
 सअंध विनारुं माणस -पडवी=ररते
 थड नवो, छिद्र पडवु (२) (हीव) हीवावपत
 थवी; साल पडवी -पडवी=लूटुं (२)
 ररते पाडवो; छीडुं पाडवु -मारवी=
 पोताने ररते नहु, पोतानी मुसाक्षीअे
 आल्या करवु -भां वहेतुं=अरपाड नहुं

(२) लागी नहुं -मुकावची = हराववु के
 पाणुं हठाडवुं (२) अमुक ररते अ००अवर
 अंध करवो वाटे नहुं=ररते नहु वाटे ने
 धाटे =अथा त्या. अरवंधणे वाटेथी
 वडवाड लेवी=ररते आलता वगर करले
 लडवाड वहेरवी.] ०कृटियो पु० (का)
 मुसाक्षीने लूटनार. ०अर्थी(-रथ) पु०.न०,
 ०अर्थी(-रथी) स्त्री० मुसाक्षीने अर्थ
 (२) मुसाक्षी इरभियान अरथवानी रकम.
 ०पाडु पु० [+पाडवु, सर० म वाटपाडु]
 वाटकृटियो (२) नवो ररतो काठनार, पहेल
 करनार. ०भार(-र) वि०(२) पु० वटकृटियो
 वाट(-ड)की स्त्री० [दि वट्ट, सर० म वाट,
 वाटी हिं वाटी] छाली -कुं न० नारुं
 छालुं -के पुं मोडुं छालु
 वाटालुयो पुं ['वाटवु छिपरथी] वाटवाने गोण
 पथरो [वाटना] वहेथळी
 वाटणी स्त्री० [सं वद्, सर० म वाटणा, हिं.
 वाटणो पु० लुओ वाटणियो
 वाटपाडु, वाटभार(-र) लुओ 'वाट'भा
 वाटला पु००००० ['वाटवु'परथी] लागेल आभा
 वाटतुं स०किं [दि वट्ट; सर० म वाटणें,
 हिं. वाटना] लुओ करवो, कथरुं, लसोडतुं
 (२) वहेथुं
 वाटवो पुं [सर० हिं. वट्टवा (प्रा. वट्ट सं.
 वृत्त=गोणाकार); म. वाटवा] पानसोपारी
 के पैसा वगेरे राभवानी धला पडवणी
 अेक प्रकारनी काथणी
 वाटसरु वि० (२) पुं [वाट + सरु, सर०
 म वाटसरु] वटेभागु, मुसाक्षर
 वाटाघाट स्त्री० [सं वट्ट (वोडवु) + सं. घट्ट
 (लेडवु), सर० म] लागणड; पव्यात
 वाटिका स्त्री० [सं] अगीओ, वाडी
 वाडी स्त्री० [दि. वट्ट; सर० म; हिं वाटी]
 काथली (२) वाडकी (३) वि० स्त्री० ['वाटवु'
 छिपरथी] वाटेली, वाटीने तैयार करेली उदा०
 'वाटी हाणना वडां'
 वाडुं न० [दि वट्ट] जोधरणा घाटतुं वासण्
 वाटेरु पुं [लुओ वाटसरु] मुसाक्षर

वाटो पु० [प्रा वट्ट (सं वृत्त)] गेण लाणो वटो (२)
 (पेट पर वणती मोठी) करयली (३) यूनानी गेण
 डिनार [वाटा पडवा - पेट पर मोठी करयली
 यवी. - भूकवा = छिडा छिपले भन्नी नाभवु.]
 वाट (६), श्री० [दे. वाढी] जमीननी आलुआलु
 डाटा वगेरेथी करेथी आड (२) [प्रा. वाड (सं.
 वाट)] मडोलेथो, लतो [-करवी, -भाधवी
 = आसपास रक्षणी जमावट के योजना
 करवी (२) सारानरसा काम भाटे साथ जमा-
 ववो. -भा धावी = घेराई लवुं (२) आसपास
 जभाव थवो -सांभणे वाडने। कांटे।
 सांभणे = आलुधायें काने वात लय अने
 लहेर थई लय. वाडे थीभटां गणवां =
 रक्षकेन लक्षक भनवु वाडे नईने आंभरुं
 लई आनवु = वधारे लेवा जता सभूणथुं
 भोवु] ०कारेणुं न० ऐक वनस्पति, ०वण-
 गणी श्री० [दे. वल्लगगणी = वाड] वाड
 वाडणी, -कुं, -डे। पु० लुओ 'वाटकी मां.
 [-करवी = प्रसंगे रावेणु भिष्ट न वाडकी लरी
 सुगानहाला के कुट्टंभमा वहेयवु वाडणीने।
 वहेवार = रावेणु भावा देवानो वहेवार]
 वाडव्यकली श्री० ऐक पथी
 वाडव पु० [स.] ब्राह्मण
 वाढाभधी श्री० [वाडो + भाधवु] अलग
 अलग वाडाभा भ धवु ते - लुदाई, पक्षापक्षी
 (२) वि० वाडाभा भ धायेणु ऐवु
 वाडि (-ढिथुं (वा') न० [स० म वाडें वाडें]
 भल्लर लरवानो के ते भरेथो साडडीने येथो
 वाणियो पु० [लुओ वाढो, स० म वाढी]
 वडाण वगेरेन सुतारी काम करनार परसी
 मल्लर. -या पु० ऐक अटक (पारसीमा)
 वाडी श्री० [प्रा (स वाटी), स० म] भाग,
 अगाथो (२) कुल गूथीने करेथो शण्णार
 (३) नातवरा घ० माटे भाधेथी वर्ये थोकवाणी
 जगा (४) नानो वाडो के मडेले। योण
 नेवी जगा [-ओ कूअवी, कूअवी = सारी
 आवक थवी -ना वर घोडा = तकलादी पणु
 मोहक थीले -भरवी = कुलने शण्णार
 करवो -लू टाई नवी - धूणमा भणी नवु -

वल्सवुं.] ०पडु न० सूवानी आलुआलुनी
 जमीन ०वणुके। पु० लगीर, भेतर वगेरे
 (२) [ला]सभूक ०वन्तार पु० कुट्टंभकपीथो
 वाडो पु० [प्रा वाड (स वाट), स० म वाडा] धर
 पडवाडे आतरली पुलेथी जगा (२) अकदाथेटा
 पूरवानी जगा (३) मडोलेथो (४) स डस (५)
 [ला] तड, पक्ष. [वाडाभां नवु, वाडे नवुं
 = आडे करवा नवु. वाडो भांधवे, वाणवे। =
 वाडो करवो (२) लूय, पक्ष, तडके संप्रदाय
 रथवो] ०लियुं न० आडनी आसपास करेथी
 नानी वाड
 वाड पु० ['वाडवु' परथी; स० हिं वाड, म.
 वाड = छरी वगेरेनी धार] काप नभम (२)
 धार (३) यूक (४) कापणी (५) शेन्डीनु भेतर
 के वावेतर (६) शेन्डी पीलवानो सथो ०काप
 श्री० थीन्नु के कापवु ते (हाकरे शरीरने).
 ०कूटिथो पु० वाडकाप करनारो (हाकरे)
 (२) लाजगाडयो ०णु श्री० कापणी (सु)
 वाडवु स०किं [प्रा वडव (सं वर्धुं)। ०पवु
 वाडाणो पु० ['वाड' परथी, स० हिं वाढीवान]
 (का) सराणियो
 वाडियुं न० लुओ वाणियो
 वाडिया पु० [प्रा वडव (स वृथ) उपरथी]
 उत्कट धंछा, गणमा (२) वटस
 वाढी श्री० [स० म वाडणें = पीरसवु] धी
 पीरसवानु प्राय नाणयावाणु माथीनु वासणु
 वाडो पु० [प्रा वडव (स वर्धकि), स० म.
 वाढी, हिं वडई] सुतार
 वाणु श्री० [लुआ वाणु] भोली (५) (२) [स०
 म (सं ऊन)] तगी कसर (३) (वा') न० [प्रा
 वाहण (स वाहन) उपरथी ? के हे वुणण (सं
 वे) वल्लु उपरथी ?] काथी, लीडी, भल्लरीना
 पाडा घ० नां (भाटले लरवाभा प्राय: वप-
 राती) डारी. [-भरवु = भाटले, वाणुथी भरवु.]
 वाणुन्य न० [स] वेपार
 वाणियो पु० [प्रा वाणिज (स वाणिज),
 स० हिं वनिया, म वाणिया। ऐ नामनी
 नातने आडमी (२) [प्रा वाणिज (प्राणम-
 पानीय) पाणु साथे सभ धनवनार ? के

प्रा वाण (सं दिनम्) नीचे व्यावृत्तं (वरसाह व्यावहारीकं) निशानी इषे ?] ऐक्यं लघुं.
 [वाङ्मयं यद्यत् नृपुं = वपत वरती दीक्षा पदी नृपु - गरीम यद्यत् नृपुं वाङ्मयानां काणल जेवे (अग्नि) = धर्मधर्मतो (अग्नि).]
 -याणु स्त्री० वाङ्मया काभनी के वाङ्मयानी स्त्री -याद्यं स्त्री० वाङ्मयापणुं (२) [ला] शूरगतनने अभाव, वाङ्मयाविधा (३) वि० वाङ्मयाशार्धं -याभत स्त्री० वाङ्मयावेडा.
 [-करणी = लुओ वाङ्मयाविधा करणी.]
 -याविधा स्त्री० वाङ्मयानी रीत के वर्तन (हृत्स्वार्ध, करकसर, वपत वरतीने काम लेवुं, लाहलानि प्रथम विचारवा वगैरे) [-करणी = व्याहु व्यावृत्त समलपी काम साधी लेवुं (२) समयसूचकता वापरणी; समय प्रमाणे वर्तवुं.]
 -यावेडा पु० अ० व० वाङ्मयानी रीत (लुओ वाङ्मयाविधा). -याशार्धं वि० [सर० म. वाणीशार्धं] वाङ्मयानु -ने लगत, वाङ्मया जेवुं वाङ्मयी स्त्री० [स] सरस्वती (२) वचन, ओली (३) वाया (४) वागिन्द्रिय, लल (५) स्वर; सर. विवेक पु० वाङ्मयाना विवेक, विचारपूर्वक जेवुं ते. ०श्लुं वि० जेवुं शूर
 वाङ्मये पुं० [‘वणुं’ उपरथी सर० हिं. वाना; म. वाणा (सं वान, वे)] वलतां नभाता व्याडा होरा [-ताणुवे = वणुनाने भाटे तारगेहववा] ०ताणुवे पु० वाङ्मये अने ताणुवे वाङ्मयातर पुं० [प्रा. वाणिज (सं वाणिज्) के प्रा वणिज (सं. वाणिज्य) + उत्तर ?] गुभास्ते वात पु० [सं] पवन (२) शरीरनी त्रलु मानुओमानी ऐक्यं (लुओ पित्त) ०गुल्म न० गड - पाठाने रोग. ०नवर पु० वात-प्रकापधी थयेले नवर. ०प्रकाप पु० वायु-विकार ०हर वि० वातविकार दूर करे तेवुं वात स्त्री० [स वार्ता, सर० हिं. म. वात] वार्ता; कथा (२) हकीकत, भीना; वृत्तात (३) लोकमा आलती भरी जेटी वात, गामगपटो (४) कहेलुं के कहेवाने ते उहा० ‘तभारी वात हु सयन्यो’ (५) वातचीत, संलावण (६) मोठी - अगत्यनी के अघरी

आपतः विज्ञात उहा० ‘अेमा ते शी मोठी वात छे?’ (७) विषय; आपत. उहा० ‘पारधी वातभां भाहुं न भारो’; ‘भाराहाथनी वात नथी’ (८) रीत. वर्तन, वहेवार उहा० पैसादारनी वात लुटी छे’ (९) वणुं, गुणमान. उहा० ‘अेनी ते वात थाय?’ (१०) सरसाध; वाह. उहा० ‘अेनी शी वात करणी?’ (११) कहेवानु के करवानु ते उहा० वपत आवि तयारे वात’ (१२) योजना, गौहवण. उहा० ‘भारी अधी वात भारी गध’ (१३) गुप्त लेह. ०हृत्स्व. उहा० ‘तेनी वात अहार पदी गध’ [-आपणी = अहरने जेह पुल्हे करवा - नलाववा. -आपणी = संभार्यार - अघर भणवा. -उकेलणी = लुओ वात काढणी. -उकेल्यी करणी = ऐक्यनी ऐक्य वाततु पीणलु कर्था करवुं. -उहाडणी = वात जेलावणी, अप जेलावणी (२) मुद्दे के प्रन्तुत आपत छोडी तदन लुटी वात काढणी. -उहाडणी = वातनी अर्था शर करणी (२) वात जेवणी करणी. -उहाडी लेणी = काह जेवतु होय तेभांथी भीनये आगण शर करवु (२) कथा प्रमाणे अमल शर करवा - उहाडणी = भूजवणभाथी भार्गी नीकणवा. -उहाडणी = वात जेलावी. -उहाडी नृणी = वात कपार्ध नृणी; मुद्दे नकमो गणुर्ध भील नृ वात नीकणवी. -उहाडी करणी = वातनी जेटी अनावट करणी (२) वात शर करणी - उहाडणी. -करवाहुं केंकाणु = जेनी आगण हिल जेटीने सुअहु; अनी वात थाय जेवु पोतानु प्रिय के आस माणस. -करणी = अर्था करणी (२) भीना कहेवी (३) निहा करणी, लुहुं जेवु -करवाणी = वाते वणमाडवु (२) निहाहुं करण व्यापक. -कहुं = काह कहेवाने अहाने आनगीमा जेलाववु के जेवुं राधवु. -कहेनी = हकीकत के भीना रणु करणी (२) वार्ता कहेवी. -काडणी = कहेवाने मुद्दे रणु करवा - उहाडणी (२) वातचीत के अर्थांने विषय अनाववुं. -कापणी = कहेवामा

આવતી વાતને નકારીને ઉઠાડી દેવી
 -આઈ જવી, ખળી જવી = વાતનો જવાબ
 ન આપવો, મુદ્દો દબાવી દેવો -ચાલવી =
 ગપ ચાલવી (૨) ચર્ચા ચાલવી (૩) નિદા
 થવી -ચૂંથાવી = વાત ચોળાવી -ચોળવી
 = વાત દો ખાવવી, વાત છણવી; એક જ
 વાતનું ખીજણ કરવું -છણવી = વાતની
 ઝીણવટપૂર્વક ચર્ચા કરવી -એઠવી = વાર્તા
 રચી કાઢવી (૨) વાત ઊભી કરવી, -થવી
 = હકીકત કે ખીના રમૂ થવી -કહેવાવી (૨)
 ચર્ચા ચાલવી (૩) નિદા થવી, -નહોં,
 વાતનો પાયો નહોં = આધાર વિનાની
 વાત -ના તઠાકા, ફેઠાકા = ગપ્પાં, ઠાકા
 પહોરની વાતો (૨) લઠાઈની વાતો. -હું
 વતેસર કે વતીગણુ કરવું = કાગનો વામ
 કરવો, નૂજ વાતને વધારીને મોટી કરવી.
 -પામવી = ગુપ્ત વાત પામવી, બેદ લાણવો.
 -ફાટવી = ફેલાવી (૨) રહસ્ય ખુલ્લું
 થઈ જવું (૩) ઢાઢ જવું, બહેકવું -ફૂટવી
 = ગુપ્ત વાત નહોર થઈ જવી. -ફાડવી =
 ખાનગી બાબત નહોર કરવી, રહસ્ય ખુલ્લું
 કરી દેવું -બગડવી = ચોજના કે ગોઠવણ
 ક્ષણવી (૨) વાત ગૂચાવી કે કાબૂ બહાર
 જવી -બનવી = ખીના બનવી -બનાવવી =
 નૂકી વાત ઊભી કરવી -બારે કરવી
 = વાતને મોટી -મોઢી કરી દેવી -બારે
 થવી = ટેક - મમત વધવા, ગર્વ થવો (૨)
 અગાઉના કરતા ગુણ કિંમત ઇત્યાદિમા
 વધારો થવો (૩) ધાર્યા કરતા ઊલટું-કપરૂ
 પરિણામ વેઠવું પડે તેમ થવું. -બારે પડી
 જવી = કરેલા કામનું પરિણામ સહન ન
 કરી શકાય તેવું થવું. -મળવી = હકીકત
 મળતી આવવી (૨) હકીકતની લાલ્લ થવી
 (દોષ દ્વારા) -માનવી = કથન કે કથાની
 સત્યતા સ્વીકારવી (૨) સલાહ માનવી.
 -મારી જવી = મુદ્દો કે મુદ્દાની બાબત
 ઊડી જવી (૨) ખેલ ક્ષણી જવો, ધાર્યું
 ન થવું -માં નાખવું = વાતે વળગાડવું (૨)
 બાબતમાં સંડોવવું. -માં પડવું = વાતે

વળગવું (૨) -ની બાબતમાં માથું મારવું
 -સંડોવાવું -વધવી, વ ઠવી = કાબૂ બહાર
 જવું અમર્યાદ થવું -વાતમાં = નજીવી
 વાતમાં, સહેજમાં એક જ વાત = ચોક્કસ
 નિર્ણય કાંઈ વાત છે ? = શી મતલ છે ?
 શું સમજે છે ? (૨) આવું તે ચાચ ? (-ની)
 શી વાત! = એના શાગુણ વર્ણવવા! (-ની)
 શી વાત કરવી = -ના શા વાહ કરવા!
 ની શો સરસાઈ કરવી? ઠીક છે, વાત છે તારી
 = પછી તારી શી વચ્ચે કરું છું તે જોજો.
 વખત આવે ત્યારે વાત = વખત આવશે
 ત્યારે કહેવા યોગ્ય થશે વાચે વાત
 ચાલવી = ચારે બાજુ હકીકત લાણીતી
 થવી વાતે લાગવું, વાતે વળગવું =
 વાતો કરવામાં ગુલતાન થઈ જવું વાતે
 વળગાડવું = વાતો કરવામાં ગુલતાન કરી
 દેવું જેથી ચાલુ પ્રસંગ લુલાઈ લય વાતો
 કરાવવી = વાતે વળગાડવું (૨) નિદા
 કરાવવી વાતોનાં વડાં કરવાં = નકામ્મી
 ઠાંખી વાત કર્યાં કરવી, ખાલી વાતો જ
 હાકવી] ઝમરું વિં વાતોનું ગચિયું, વાતોડું.
 ઝચીત સ્ત્રીં સભાષણ (૨) ગપ્પા ઝડી
 સ્ત્રીં વાત
 વાતઠ સ્ત્રીં [વાત' ઉપરથી] ઠાખી ઠાખી વાત,
 ઠાયલું (૨) [વા+તઠ] વા પેસી શકે એવી તરઠ
 વાતઠી સ્ત્રીં જુઓ 'વાત'માં
 વાતાયન નં [સં] બારી
 વાતાવરણ નં [સં] પૃથ્વીને વીંટળાઈને
 રહેલું વાયુનું આવરણ (૨) [લા] પરિરિધતિ;
 આલુબાલુના નૈતિક કે માનસિક સંલેગો
 વાતાવર્ત પું [સ.] વટોળિયો
 વાતી સ્ત્રીં [પ્રા. વત્તિમા (સં. વર્તિ), સરં
 વિં. વાત્તી] વાઠ; દિવેઠ (૨) અગરબતી
 વાતુ(-ત્)લ વિં [સ.] વાયુવાણુ; વાયુકું
 (શરીર) (૨) વાના રોગવાણુ (૩) પું
 વાયુનો ગોઠો, વટોળિયો
 વાતૂ (-તો)કું (-લિચુ) વિં ('વાત' ઉપરથી)
 ઘણી વાતો કરવાની ટેવવાણું [પ્રચ્યે)
 વાતસલ્ય નં [સં] મમતા, પ્રેમ (મોઠાનો નાના

वात्स्यायन पु० [सं.] (स) न्यायलाभ्य
 - तथा कामसूत्रना लेभकेतुं नाम
 वाह पु० [सं] अर्था, शास्त्रार्थ (२) लाञ्छनः;
 तत्कार (३) यदसायसो (४) ज्ञान विज्ञानना
 हाह विषयमा कहेलु अतुमान के तारण;
 'धियरी' हा० त० विकासवाह [-करवे
 = शास्त्रार्थ करवे (२) यदसायसो करवी.
 -भवेवा = तत्कार यवी -भां पडहं, वाहे
 यडतुं = यदसायसो करवी] ०अन्त वि०
 सशययुक्त, अर्थरिपह
 वाहणु स्त्री० 'वाहो'तुं स्त्रीलिंग
 वाहन न० [स] वगाडपुते ०केला(-णा)स्त्री०
 वान्त्र वगाडवानी कणा [नवाण
 वाहविवाह पु०[स.]अर्था, सामसामासवाल-
 वाहण न० [दे वदल (सं वार्दल) यर० हिं,
 वादल] आकाशमां अेकडे ययेला वराणने
 गोटा नेवा समूह, ने वरसादरेपे नीये पडे
 छे. [वाहणां आववां, यवां, वाहण
 आववु, यडतु, यडी आववुं =
 आकाशमा वाहण लेगा यवा -वेरातु
 = आकाश वाहणोथी छवाहं लुवु (२) लय
 के स कट जमूवु -दूरी पडतुं = लारे
 वरसाद यवे (२) [ला.] अेक सामहु
 दूरी पडतुं (हु अतु वाहण). -पीअरातुं,
 वेरातु = उघाडनीकणवे वाहण असी लुवु]
 -जिथुं वि० यसकेलु गाडु (२) वाहणी २
 लुयो -णी वि० वाहणी २ गतु (२) वाहणमा
 यधने आवतेा (सप्त ताप (३) स्त्री० नातु
 वाहण (४) पाणी यूसा रापे तेवी अेक
 हरियाथ लनवरनी के तेवी कृत्रिम पेदाश.
 -पुं न० वाहण [ये थापे थी
 वाहावानी स्त्री० ['वाह' उपरथी] वाहविवाहनी
 वाहित वि० [स] वगाडयेतु
 वाहिन न० [स] वान्त्र. वाह्यु
 वाही वि० [सं] वानाग, भोलनार (समासने
 अते). उहा० सत्यवाही (२) [समासने छेडे]
 वाहमा माननाके उहा० वेदातवाही (३)
 गावा वगाडवामा ने स्वन्थी सप्तक आधवामा
 आवे छे ते (स्वर) [संगीत] (४) पु०रागने।

प्रधान स्वर (५) वाह करनार (६) हरियाही
 (७) मुन्ही वगेरे वगाडीने (साप वगेरेने)
 जेह करनार, मकारी
 वाहीगर पु० [लुयो वाही] मकारी, जेलाही
 वाहीलुं वि० ['वाह' उपरथी] भमती; वाहे
 यदी लय तेवु [वाहे वाहे
 वाहोवाह अ० ['वाह' उपरथी] स्वधामा;
 वाध न० [स.] वाह्य. ०केला(-णा) स्त्री०
 वाह्युं वगाडवानी कणा
 वाधणु(-णी) स्त्री० ['वाधु' उपरथी] छेडकी;
 अटकडी [परी के डारी
 वाधर(-री) स्त्री० [सं वध्री] यामडानी सांकडी
 वाधलुं अ०कि० [सं. वृधु] वधवु (५)
 वाधूक वि० [सर० वधूक] (का.) करण विना
 वन्थे आवतु, नकामु. शकतु
 वान पु० [स. वर्ण सर० म, हिं. वान] वणं,
 रग (२) स्त्री० टाठथी शिडेही यामकी (३)
 न० शरीरनेा थाधे।
 -वान वि० [स वतु पु०] शण्डने छेडे 'वाणु' ना
 अथमा लागे छे उहा० वेगवान
 वानगी स्त्री० [स वर्णिका; प्रा वन्निमा, म.
 वानगी, हिं वानगी] नमूनो (२) नवाधनी यी
 वानप्रन्थ वि० [स] वानप्रथाश्रममा गयेलु
 (२) वृद्धावरथाने करण्ये पेन्शन लध नोकरीमाथी
 छूट थयेलु (३) पु० वानप्रथाश्रम -न्थाश्रम
 पु०, -न्थय न० गृह्रयाश्रम पछीना चीन्ने
 आश्रम, जेभां माणस वनमा रह्यी सन्थासनी
 तैयारी करे छे
 वानर पु० [सं] वाहरे, कपि ०येष्टा स्त्री०
 [ला.] अडपला ०सेना स्त्री० ०सेन्थ न०
 (समनी) वाहरानी सेना (२) [ला.]
 छेकरायोनी सेना के सध
 वानलुं वि० [सं वन्थ] न गदी; रानतुं
 वानी स्त्री० अेक लतनी भीडी लुववार
 वानी स्त्री० [प्रा वन्नवा (स वर्णिका), सर० म.
 वान, वाना] नलस, यीन, प्रकार (नमणनी)
 (३) ['वान' = शरीर उपरथी ?] मडहानी राध.
 [-वाणवी = टाडी वाणवी]
 वानीर न० [सं.] पाणीमा यतु अरु नेवु धास

वाहुं न० [ब्रुओ वानी] वस्तु; यीज्, ज्ञस.
[धर्षां वानां करवां=अहु रीते समलवदु
(२) षपडा आपवो सौ सारां वानां थवां=
अधु हूमपेम पार ङीग्वु]

वानो पुं० [प्रा. वणय (सं वर्णक)] अेक
सुग धीदार पदार्थ (२) लेप, पीठी [वानानां
वडां = पीठीने द्विसे वरपक्ष तरक्ष्थी अपाती
वटेशरी वाने धालवुं, वानो धालवो,
ट्टेवो = पीठी शोणवी (विदाहना विधिमा).
वानो वाणवो = वानो लगाववो - शोपडवो.]

वान्ति स्त्री० [सं] वाति, ङीलरी

वापर पु० [व परवु परथी] वपरारा

वापरवु सं० [सं. व्यापृ, सर० म वापरणे]
उपयोगमा लेवु (२) भर्थवु

वापल अ० [फा] पाधु

वापि(-पी) स्त्री० [सं.] वाप

वाङ्ग पु० [दि वण्णञ = क्यारे, सर० म वाफा]
वाडीमा धरु करवा तैयार करेखो क्यारे;

वाअरतुं वि० [फा.] सशुं; सं'अंधी, ओणणीतु
वाआरुं न० [वा + आरु] लणियु; आकुं

वाम स्त्री० (५) ब्रुओ वामा

वाम पुं०; स्त्री० [प्रा (सं. व्याम), सर० म
वां, हिं वामो जे हाथ पहोणा करता छाती
साथे यती लं'आधुं माप. [-अरवी = वामथी
मापवु.] -मियां न० अ० व० (सु)
तरणमा वाम लरवी ते, -मिथो तारे। पु०
वाम लरीने तरवानी रीत

वाम वि० [सं] सुंर (२) डाथुं (३) ङीलटुं;
प्रतक्ष्ण (४) अधम, नीय. ०कुक्षि स्त्री० [सं]
अभ्या आड डाणे पडणे सूवु ते (-करवी).
०ता स्त्री० अधमता (२) छक, आडाई ०ट्टेव
पुं० (सं) अेक मापि ०मार्ग पुं० तंत्रमार्ग;
शाक्त सं'प्रदाय ०मार्गी वि० वाममार्गंतुं
के तेने लगतु, देवीअत्र

वामलु वि० [ब्रुओ वामन] ङीगलुं; नीयुं
वामन वि० [सं] ङीगलु (२) पु० (सं) अलिने
छणवा थयेतो वि० लुनो पायमे अवतार (३)
पु० ङीगलु (४) [ला] लुओ ०दाइरी
स्त्री० आइरवा सुदि आरश -नावतार पु०

जे-६ ६

वामनरूपे वि० लुनो पायमे अवतार
वामवुं सं० [सं. वम्] (लार ओछो करवा)
इंकी देवु, कमी करवु (२) ओछु करवुं, मटाडवुं
(३) मननी वात कडी देवी (४) ङीलरी करवी
(५) तलवुं (६) अ० [सं] ओछु यवु, धटवु
वामा आ० [सं] नारी (२) सुं'र स्त्री (३) [सं]
लक्ष्मी (४) सररवनी [वाममार्गी
वामाथार पु० [सं] वाममार्ग -री वि०
वामाटाभा पु० अ० व० अनिश्चयमा वमत
गाणवो ते; आनाकनी; गट्लातल्ला.
[-आरवा = गट्लातल्ला करवा]

वामांटाभां न० अ० व० लुओ वामाटाभा
वामांग न० [सं] डाथु अग -पडवुं
वामियां, वामिथो तारे। लुओ 'वाम पु०,
स्त्री'मा [इपाणी स्त्री

वामेकर (-इ) स्त्री० [सं] सुं'र साथणवाणी -
वाय पु० [प्रा (सं वात)] (५) वायु

वाय ('वा'?) स्त्री० छत, इतेह

वायक न० [ब्रुओ वाक्य] (५) वेण, वाक्य
-का स्त्री० [प्रा वाया (सं वाच्) उपरथी]
वात, गप, अइवा

वाय(-ये)ण पु० (२) स्त्री० लुओ वायेण
वायण(-ण) स्त्री० [ब्रुओ वायेण] उपदेश,
व्याख्यान

वायडाई स्त्री० [ब्रुओ वायडु] वायडापलु
वायडुं वि० [प्रा वाजल (सं वातूल)] पेटमा.

वायु उपन करे तेवु (२) इडाका के इलारा
मारवानी देववाणु (३) [ला] विचित्र
रवलावतुं, हरीलु [-थलुं = समलवु न
समलता आहुं न क्यार करवु, अकी यवु
-पडवुं = लारे पडवु, धार्या करता अवणु
परिक्षाम आवतु] -डावेडा पुं० अ० व०
वायडा जेवु वर्तन

वायडेड वि० [ब्रुओ वायडु] गाडा जेवुं (सु)
वायलु न० [सं वाज + अत्र] (सीम तिनाने
अपातु) पुशाडीतु अमण [-अमाडवुं =
वेण अमाडवी]

वायटो पु० [अ वमदह, सर० हिं वाईदा,
वादा, म वायदा, वाईदा] मुदत, अवाधि (२)

मुदत पर करवानुं काम [वायदे यदुं =
 मुदतवी रक्षा करव, टदले यदु वायदानो
 सोदो=अमुक मुदते अमुक जावे माल लेवानो
 सदानो वेपार वायदाभा पदुं=वायदाना
 सोदानो धधो करवो. -करवो, भांधवो =
 लविण्यभा अमुक समय ठराववो, मुदत ठग-
 ववी -भाणवो=मुदत विताववी अमत्तय
 ऋषिना वायदा=अशक्य मुदत, न पाणवा
 भाटे पतावेकी मुदत.] -दायित्री स्त्री०
 अमुक मुदते पैसा आपवानी कपूलांतु
 लभाण.-दासर अं वायदा प्रभाणे-मुदतसर
 वायन न० [सं.] सूपडाभां कण, कंकु अने
 कासकी मूडी ब्राह्मणेने दानमा आपवु ते.
 ०दान न० वायनतुं दान ०द्विन न० वायन
 आपवानो द्विस, श्रावणी अभास
 वायरुं न० [‘वायरो’ उपरथी ?] वरसाह दिनानु
 (२) न० अगडियु, कोरुं शोभासुं
 वायरो पु० [दि. वायार (सं. वात, प्रा. वाय)]
 पवन. [वायरो वाधिं सूकना = सुभद्रःभना
 अनुलव यधं जवा वायरो यदुं = लडेरभां
 आपवु(२)कुलावुं(३) उरकरावुं(४)दवाधिं किल्ला
 भाधवा (५) जोर ले पदुं. -काठवो, कादी
 नाभवो = भूम धमकावुं(२) थकी नाभवु
 (३) अथभूठ करी नाभवुं -आवो =
 पवन वाय नेना उपजोभ करवो -नीकणवो,
 नीकणी जवो = थाडीने लोथ यधं जवुं; दूश
 नीकणी जवी (२) भरणतोला यधं जवुं. -वावो
 = पवन दूकावो (२) तुको यालवो]
 वायस न० [इ. वॉइल] अक लतनु स्त्रीओतुं वर
 वायस(-दी) वि० [प्रा वाउल (सं. वातूल)]
 तरंगी, ददता दिनानु
 वायवडिंअ स्त्री०, न० [सं विडंग, हिं वायविडंग,
 म वावडिग] वावडिग; भरी जेवा औषधिनाथी
 वायवरणे पु० [सर० म वायवरणा (सं.
 वायु + वरुण)] जुओ वरणे
 वायवी वि० स्त्री० [सं] वायु सभधी (२)
 [प्रा वायव्य] वायव्य (भूणे)
 वायव्य वि० [सं.] वायु संभधी (२) उत्तर-
 पश्चिम भूणाने लभतु (३) स्त्री० उत्तर अने

पश्चिम वरुणेनो भूणे. -०यान्त्र न०
 [+ वस्त] पवनान्त्र, वायव्य
 वायस पु० [सं] कागडो
 वायु पुं० [सं.] पवन (२) पुं०, न० भादी (३)
 न० वाधिं, मृगी [-आवकुं = वाधिं आववी,
 -थवो = भादी थवी (२) [ला.] रीस यदवी;
 क ठाणे आववो] ०कैाण् पु० वायव्य भूणे.
 ०गोणो पु० वायुने अक रोग ०यक न०
 पृथ्वी आनपासनु वायुमंडल, वातावरण.
 ०यकशास्त्र न० वातावरणभां थनारा डेरडारे
 लाणवानुं शास्त्र. ०यकशास्त्री पुं० वायुमं-
 शास्त्र लाणनार. ०यर न० पक्षी ०पुत्र पुं०
 (सं.) हनुमान (२) जीम, ०युराण न०
 (सं.) अदारभांतुं अक पुराण ०भक्षी वि०
 वायुतुं लक्षण करी जवनार. ०भं०णो न०
 वातावरण. ०वेग पुं० पवनने वेग ०वेगी
 वि० पवनवेगी ०शास्त्री पु० जुओ वायु-
 यकशास्त्री. ०स्यार पुं० अपान वायुने
 संचार, वाछूट ०सुत पु० (सं) जुओ वायुपुत्र
 वायुं न० [‘वा’ परथी] वाथी हीवा होलवाधिं
 न लय अे भाटे अंर भूकवा ठेअका जेवा
 दूभे पाजावाणे अनवेवो भाडीने धाट
 वायोलिन न० [इं] स्त्रील, अक ततुवाध
 वायव्य न० [सं] वायुतुं अर, पवनान्त्र
 वार (वा) पु० [इं. यार्ड, सर० म] तण कूट
 नेटलु माप
 वार अं [सं वार परथी ? सर० फा] नामने
 अते प्रभाणे, अतुसार जेवा अर्थमा. उदा०
 कभवार, गोत्रवार (२) [फा] ‘वाणु’ अर्थमा
 नामने लागतो प्रत्यथ उदा० उमेदवार
 वार पुं० [सं] अकवाडयाले दरेक द्विस (२)
 स्त्री० (पुं० सुरत तरक) वपत, समय (३)
 वपत, डेरः उदा० पाय वार (४) [ला.]
 दील; विलय (५) न० (५) वारि, पाष्पी.
 [-लभादवी, लाभवी = विलय करवो. थवो;
 मोडुं करव, थवुं. -थवो = अमुक वार-
 द्विस होवा. -ना पार थवा = मणे ज
 विलय थवो.] ०कवार पुं० [+क -वार]
 सारे नरसो दडाडो. ०तडेवार पुं०, ०परव

(-अ) न० अवसर; सारो-छत्सवनेो हिवस;
 सारो वार के पर्व
 वारकरी पुं० [म.] (सं.) महाराष्ट्रनेो अेक
 लक्षिसं'प्रदाय के तेनेो अनुयाथी
 वारण्य पुं० [सं.] हाथी (२) न० वारवुं-अटकाववुं
 ते(३)निवारवुं-दूर करवुं ते-एषी श्री०हाथएषी
 वारण्युं न० [सं. वारणकं] ओवारण्युं (२)
 ['वारवुं' परथी वारण्युं; वारवुं ते. [-वाणवुं =
 ने माथे आवनेो टोप वगेरेमांथी अयावी
 वेवुं-अयाव करवो.] [सं.] मां
 वारतडेवार, वारपरव(-अ) लुओ 'वार'
 वारवधु श्री० [सं.] लुओ वारांगना
 वारवुं स०कि० [प्रा. वार (सं. वारयुं)] अटकाववुं;
 मना करवी (२) + ओवारवुं (३) [आरती]
 उतारवी. [वारी लवुं = ओवारण्युं वेवां (२)
 शीवा यधु लवुं. वारी नाअवुं = माथे ओवारी
 उतारी के'धी देवुं; कहरदानीमां के'कवुं. वार्धुं
 करवुं = सलाह मानवी.]
 वारस पुं० [फ्रा. वारिस] भरनारनी मिलकत,
 अवाअदारी, हकदावो वगेरेनेो हकदार. ०नाअुं
 न० वसियतनाअुं. -साधु श्री० वारसो.
 -साअत वि० [वारसो + गत] वारसामां
 उतरवुं. -साहक(-अ) पुं० [वारसो + हक]
 वारसानो हक. -अुं न० (अु.), -सो पुं०
 वारसनेो अणेधी भरनारनी मिलकत ध०
 वारअी श्री० [सं.] लुओ वारांगना
 वार'ट न० [लुओ वोर'ट] शुनेगारने पकडवानो
 सरकारी हुकम [वारे वारे
 वार'वार अ० [सं.] वारेधडीअे; इरी इरीने;
 वाराण्यसी श्री० [सं.] (सं.) हाथी
 वाराइरती अ० [वारो + इरवुं] वारा प्रभाअे
 अेक पडी अेक [आववुंअवुं ते
 वाराइरती पुं० अ०व० [वारो + इरो] वार'वार
 वारांगना श्री० [सं.] अलिक; वेरथा
 वारि न० [सं.] पाण्डी; नीर. ०अ वि० पाण्डीमां
 छत्पल थयेवुं (२) न० कभण. ०अ श्री० (सं.)
 लक्ष्मी. ०इ पुं० संगीतमां अेक अलंकार
 (२) न० वाइणुं; अेध. ०धि पुं० समुद्र
 वारी पुं० [सं. वारकिन; सर० म. वार]

घोडो (२) श्री० [सं. वार; सर० म.; हिं.]
 वारो; कभ; पाणी (३) अहलो वेवानो अवसर
 वारु अ० [सं. वारु] डीक (२) वि० सारुं; सुं'र
 वारुण्य वि० [सं.] वरुणने लगतुं (२) न०
 पाण्डी. -एषी श्री० भदिरा (२) प'अम दिशा
 वारेधडीअे अ० [वारो + धडी] वार'वार
 वारेदार वि० [वारो + आ. दार] वारावाणुं
 (२) कर उधरावनारुं
 वारो पुं० [सं. वार; सर० हिं. वारा; म.
 वारी] वारी; कभ; पाणी (२) अलोअे;
 पाडी (३) [सं. वार] धडो; क'अ. [वारो
 अूकवेा = गरम पाण्डी अरीने धडो ये
 पर अूकी शेकवुं.]
 वारोवार अ० ['वार' परथी] थीने अठवाडिये
 ते अ हिवसे (२) + लुओ वार'वार
 वारोवारियुं वि० [लुओ वारोवार] वार प्रभाअे
 हिवसेो गण्णने काठवामां आवतुं (व्याअ)
 वार्ता(-तर्ता) श्री० [सं.] वात; कथा (२) थीना;
 हडीकत; समाचार. ०कार पुं० वार्ता-कथा
 रथनार के कहेनार
 वार्ता(-तर्ता)क न० [सं. वार्त्तिक] विवेचनवाणी
 टीका (२) पुं० आतमीदार; इत. ०कार
 पुं० वार्त्तिक रथनार
 वार्ता श्री० [सं.] लुओ वार्ता
 वार्त्तिक न० ०कार पुं० [सं.] लुओ 'वार्त्तिक'मां
 वार्द्ध(-ध)क(-कथ) न० [सं.] वृद्धावरथा
 वार्निश पुं० [इं.] लाकडाने पाडीस करवानुं
 द्रव्य-अेक प्रवाही अनावट. [-करवुं =
 वार्निश अडाववो-ओपडेवा.]
 वार्थ वि० [सं.] वारी शकथ तेवुं; निवार्थ
 वार्थिक वि० [सं.] वरसे वरसे आवतुं के
 थतुं (२) वरस स'अ'धी (३) न० इर
 वरसे प्रकट थतुं पत्र
 वाण्ण्येय पुं० [सं.] (सं.) वृण्णिकुणना-श्रीकृअु
 वाल पुं० [सं. वल; सर० म.] अण्य रती नेटवुं
 तोल (२) पुं० अ०व० [प्रा. वल] अेक कठोण.
 [-छोअवा = वालनां श्रेतरां काडी नाअवां.]
 ०पापडी श्री० [सर० म.] वालनी सीअ
 वाल पुं० [इं. वाल्व] नणी वगेरेनी अ'इर

રાખેલો એક બાલુ ઊંચો યથ શકે તેવા પહોડા
 વાલમ પું૦બંવ૦ બ્રાહ્મણોની એક ભત્રિણી
 વાલરા સ્ત્રી૦ [સર૦ દે. વહ્લર=ખેતર] ને
 જમીન ઉપર વાવણી કર્યા અગાઉ આગલા
 પાકનાં ઠૂંઠા બાળે છે તે
 વાલિ(-લી) પું૦ [સં.] (સં) સુગ્રીવનો
 મોટો ભાઈ. ૦ચુત પું૦ (સં) (અંગક)
 વાલિયા પું૦બંવ૦ [દિ. વલિયા=ધનુષ્યની
 ઠોરી; સર૦ મ. વાલા,-લો (કાનઢી વહ્લે
 =ઠોરડું)] પાર કે ત્રાજવા ને ઠોરીઓને
 આધારે લટકે છે તે
 વાલી, ૦ચુત જુઓ 'વાલિ'મા
 વાલી પુ૦ [જ] મુરખી, રક્ષક, પાલક.
 ૦ઘોડો પું૦ ઘોડી ઉપર દેવા રાખેલો
 મજબૂત, ખાતલાન ઘોડો. ૦વારસ પુ૦
 વાલી કે વારસ
 વાલી સ્ત્રી૦ [વાલ ઉપરથી] નાના દાણાના વાલ
 વાલુકા સ્ત્રી૦ [સં.] રેતી. ૦યંત્ર ન૦ કલાક
 ભણવાની રેતી ભરેલી શાક્ષી (૨) વૈદકમા
 ઔષધ બનાવવાનું (તેના ઘાટનું) એક યંત્ર
 વાલોળ (લો') સ્ત્રી૦ [વાલ' પરથી] એક યીગ
 -શાક. -વિથો પું૦ વાલોળનો વેલો
 વાલમીકિ પુ૦[સં.] (સ) રામાયણ ન્યનાર ઋષિ
 વાવ સ્ત્રી૦ [પ્રા વાવી (સં. વાપી), સર૦
 મ., હિં. વાવઢી] અર ઊતરવાના પમ-
 ચિયાવાળે ફૂનો
 વાવટા-કાઠી સ્ત્રી૦ [વાવટો+કાઠી] વાવટાનો ઢંડ
 વાવટો પુ૦ [વ (વાયુ)+પ્રા. વટ્ટ (સં વૃત્) ?
 સર૦ મ વાવટા] ધલ, ફરકાવવાનું નિશાન
 [-ઊડવેા=ધલ ફરકવો, ફરફર થવો.
 -અવેા - ધલ તેની કાઠી પર અડવો.]
 વાવડું અંકિં [વા' ઉપરથી] પવનથી
 સુકાવું (કપડા માટે)
 વાવડ, -ર પુ૦ [વા (સં. વિ+જા=વ્યા) +
 વહ (સં પત્)] ભળ, પતો, સમાચાર (૨)
 રોગનું ફેલાવુ તે. ૦હું સંકિં (જા) વાવડ
 -ખબર મળવા
 વાવડિંગ ન૦ [સર૦ મં] જુઓ વાયવડિંગ
 વાવણી સ્ત્રી૦ ['વાવુ' પરથી, વાવુ તે.

-હિથો પું૦ ખીજ ચોરવાનું સાધન
 વાવર પું૦ ['વાવરુ' પરથી; સર૦ મ.]
 વાવર-વપરાશ (૨) જુઓ વાવડ. ૦હું
 સંકિં [પ્રા. વાવર (સં. વ્યાપ્), સર૦ મ.
 વાવરણે] વાવરુ; ખર્ચુ
 વાવલુ સંકિં [વા+વલુ(સં. વલ)] ઊપણું
 વાવલાં નંબંવ૦ [સર૦ વેવલાં] વલખા (૨)
 [જુઓ વાવલુ] (સુ) નોકરીના બદલામા
 આપેલી જમીન; પસાયતુ [વાચક]
 વાવલિથો પું૦ [સર૦ વાવલુ] વાયરો (લાલિય-
 વાવલુ' નં ['વાવુ' ઉપરથી ?] પસાયતુ (૨)
 [દે. વાવળી = ઊદ્ર ઉપરથી ?] આખમા પહેલું
 ઝીણું ફૂલ
 વાવલુ સંકિં [પ્રા. વાવ (સ. વપ્), સર૦ હિં.
 વોના ઉપરથી] ઊગાડવા માટે જમીનમા ખી
 કે રોપા નાખવા -રોપુ
 વાવળી સ્ત્રી૦ [પ્રા. વાલ (સં. વાત્લ) = વાત-
 રોગી ?] આળકાને થતો પેટનો એક રોગ
 વાવંટોળ પુ૦ [વા+વટોળ, સર૦.મ વાવટલ]
 વટોળિયાનું તોફાન
 વાવા અંકિં [વાહવાહ' ઉપરથી] (બાળલાધામા)
 સાર, મનેતુ (૨) સ્ત્રી૦ જહલુ
 વાવાઝોડું નં [વા (વાયુ) + ઝોડું (પ્રા જ્ઞોઢ
 = ઝૂંડી પાહવુ), સર૦ મ વાવજ્ઞ] વાવંટોળ
 વાવાહળ નં [વા+વહળ] જોસથી વતો પવન
 અને વહળ, તોફાની વાહળી (૨) [લા] સકટ
 વાવાશ અંકિં (ચ) ખુલ્લામા, પવન લાગે
 તેવા જગામા
 વાવું અંકિં [મ. વા; સર૦ મ વાળે] (પવનનું)
 ફૂકાવુ (૨) [શરીરને ઠાંટની] અસર થવી (૩)
 સંકિં (પ્રાયઃ ફૂકીને) વગાડવુ, બાલવતુ (૪)
 [સં વી, સર૦ મ વાળે] વિયાવુ
 વાવેતર નં ['વાવુ' ઉપરથી] વાવુ તે (૨)
 વાવેલુ તે (૩) વાવેલી જમીન
 વાશ (શ.) સ્ત્રી૦ [સં વાશ, પ્રા વાસ] કાગવાશ
 [-નાખવી=શ્રાદ્ધને દિવસે ગધેલુ અન્ન
 કાગડા વગેરે માટે નાખવુ]
 વાસ પુ૦ [સં] વસવાટ (૨) સુકામ, ઘર, સ્થાન
 (૩) પોળ, મહોલો (૪) સ્ત્રી૦ ગધ (૫) દુર્ગન્ધ

(६) न० [प्रा (सं. वामस)] वस्त्र, धूम्रदुः
 [-आपची = गधावु. -भारपी = दुर्गंध
 छूटपी. -लेपी = शंभव -पूरये। = वसवतु
 शर करवु -वसवुं -भरावये। = वियाणालरा-
 वरा; धरवपरी साये जवानी इरज पाडपी]
 वासकसंज्ञा स्त्री० [सं.] त्रेमीना आगमननी
 राह लेध वस्त्राभूषण (तथा धर वगेरे)सलवी
 तैयार थयेली नायिका [कथले
 वासक(-हो)ट पु०, न० [इं. वेस्टकोट] पाडियो
 वासक न० [दे.] पात्र, काम [-अभठवा =
 परमा (धधुंभर) प्रतिपत्नी वस्त्रे) तकरार
 यपी. -धसवां, भानवां = वासए छिटपीने
 साइ करवां. -छोसवां = वासएने लागेला
 हाट हे मेळ इतारवे. -थवां = छिटकवा
 भाटे ओठवाटनां वासए तैयार भवा.]
 ओठसधु न० राधवा वगेरेना वासए
 वासना स्त्री० [सं] पूर्वना सस्कारेथी इठ
 थयेली कामना (२) वास; गंध
 वासर पु०[सं.] दिवस, वार ०भण्डि पुं० सूअं
 वासरशय्या स्त्री० लुओ वासकसंज्ञा
 वासरवु अ० [वा + सरवु] भुएला पवनमां
 इडइडे ओम. उदा० कपडा वासरवां भूडा
 वासरी स्त्री० [सं वामर] डायरी, रोजनीशी
 वासख वि० लुओ वासेख
 वासव पुं०[सं] ईद्र -पी स्त्री० धराष्ट्री
 वासवुं स०किं [सं. वसु = आच्छादन करवु]
 अंध करवुं(२) [प्रा. वास (सं वासू) अवाज
 करवे।] वगाडवु, वावु (३) ['वसवु' उपरधी]
 वसे ओम करवु, वसाववु (४) अ०किं [सं.
 वास = गंध उपरधी] वासवाणुं यवुं महेकुं
 वासंतिक वि० [सं] वसत ऋतुं, -ने लगत
 (२) पु० विद्रुपक (३) नट
 वासंती वि० [सं] वसंत ऋतुं, -ने लगत
 (२) स्त्री० ओक वेळ
 वासित वि० [सं] सुवासित करेलु (२) वओ
 वडे आच्छादित थयेलु (३) वास पुरायेलु
 वासिनी वि० स्त्री०, वासी वि०[सं.] (अहुधा
 सवासने छेडे) रहेनार (उदा० नगरवासी)
 वासी वि० [प्रा. वासिय (सं वासित), सर०

हिं. वासी, म. वाशी, वासा] आगला दिवसदु;
 वधारे वभत रहेनाथी भगडी गयेलु
 वासीदुं न० [प्रा. वासिद (सं वासित) = वासी
 राभेलु] देरतुं छाख, भूतर वगेरे क्यरे।;
 पूजे. [-काडवुं, वाणवुं = छाख पूजे वगेरे
 वाणी, नाभी आववा वासीहामां सांभिलुं
 जवुं = 'अराक्य वात' जेवो अर्थ अताववा
 वपराय छे] [सवारे थती] छिली
 वासीविकार पुं० [वासी + विकार] (सगलानि
 वासु. ०पिये, ०पी पु० [वासे।' उपरधी]
 जेतरमा रातवासो न्हो योधी करनार
 वासुकि पु० [सं] (स) नागेना राह
 वासुदेव पु० [सं] (सं.) श्रीभूषण
 वासुपिये, वासुपी पु० लुओ वासु
 वासेख वि० [वासी राभेलु] पडतर राभेलु (जेतर)
 वासे। पु० [सं वास] वास करवे ते (२) मुकाम
 (३) [लुओ वासर] इडाडो (वास करीने
 प्रसव थयाने।)
 वासेती (-पी) पुं० [वासे।' उपरधी] वासु;
 योधी करवा जेतरमा रातवासो रहेनार
 वास्तव न० [सं.] लुओ वास्तविकता. ०दशी
 वि० यथार्थदशी; वस्तुताये होय ते
 जेनार -कल्पना हे लावनाथी दोनधने
 नहि, 'रियलिस्ट'. -व (-विक) वि० अरेअक
 (२) वाजपी. -विकता स्त्री० सायी
 छुपीकत (२) वाजपीपथु
 वास्तव्य वि० [सं] वसवा योग्य (२) पुं०
 रहेवासी (३) न० मुकाम रहेहाख
 वास्तु न० [सं] धर आधवानी जगा (२) धर
 (३) वास्तुपूजन ०हेवता स्त्री० पु० अ० व०
 वास्तुक्रियाना अधिष्ठाता देव ०पूजन न०,
 ०पूज, ०शांति स्त्री० नवा धरमा रहेवा
 जता कराती शातिक्रिया. ०विद्या स्त्री० मकान
 आधवानी विद्या, स्थापत्य [अर्थे
 वास्ते अ० [ज वासितह; सर० हिं, म.] काने;
 वाहु अ० [फा] 'कुड सारं, शाणश' जेवो
 प्रसशाने उगार
 वाहुक वि० [सं] वहेनार, उचकनारं, जे यनारं;
 लधं बनारं

વાહન નં [સં.] જમીન પર આવતી માટે વપરાતુ સાધન (ગાડી, પશુ ઇં) (૨) વિચાર, લાગણી કે કાર્ય પ્રગટ કરવા માટે વપરાતુ સાધન, માધ્યમ [-કરણું = ગાડી ઇં લાડે લેવું -રખણું = વાહન પોતાને ઘેર વસાવવું] ંખરચ, ંખચં નં વાહનનુ ખચં. ંખચું નં વાહન પેટે અપાતુ લચું

વાહવાહ સ્ત્રીં [પ્રા. વાહ] કીર્તિ (૨) અં જુઓ વાહ. [-કરવી, કહેવી = વખણવું, શાખાશા શાખાશા કહેવું. -ચવી = વખણચવા.] -હિયું વિં વાહવાહ કરાવે એવું

વાહણું સંકિં [પ્રા. વેહવ (સ વચ્ચ), સં. વહ ?] સમભવવુ પટાવવુ, છેતરવુ (૨) ['વહવું', સં. વાહ્યઉપરથી] વ્યતીત કરવું; ગાળવું; વહે એમ કરવું [(૩) સેના (૪) નચ

વાહિની વિં સ્ત્રીં [સં.] વહેનારી (૨) સ્ત્રીં નદી વાહિયાત વિં [અ.] વ્યર્થ; નકાસુ (૨) ખરાખ, હલકુ

વાહી વિં [સં] વહેનારું, ઊંચકનારું (પ્રાયઃ સમાસને અંતે) ઉદાં લારવાહી, સ્વરવાહી વાહેલ(-ણું) વિં [જુઓ વાહવું] ભ્રમિત થયેલું; ગૂંચવાયેલું

વાહ્ય વિં [સં] વહી શકાય એવું; હલકું વાળ પું [સ વાલ, સરં મ; હિં વાલ] કેશ. [-ઉતારવા = વાળ લેવા(વિધવાના) -ઊભા થવા = રોમાચ થવો -ઊતરવા = વાળ ખરી પડવા. -ન તૂટવો, -વાંકો ન થવો = જરા પણ ઇંજા ન થવી. -લેવા = ખાસ અમુક જગાના વાળ કાઢી નાખવા (૨) વિધવાના વાળ ખોડી નાખવા] ંછા પું [+પા. વેહ] વાળ (તુચ્છકારમા)

વાળઘોળ સ્ત્રીં [વાળવું+ઘોળવું (અ ઘોળવું)] [કા] રીતભાત (૨) આવહત (૩) સાચવણી વાળણુ નં ['વાળવું' = પાછુ ફેરવવું] ઉતાર; અસર ઘોઈ નાખવાની શક્તિવાળુ તે

વાળણું સંકિં [પ્રા. વાલ (સ. વાલ્ય), સરં મ વાલ્ણં] વાકું કરવું, નમાવવું (૨) વાળીને આમાર કરવો કે ગોઠવવું (જેમ કે, લાડુ, ખીડી, ગોડ, અખોડો, ઢગલો,

પલાઠી) (૩) પાછું ફેરવવું (દેવુ, ગાડું, મૂક ઝેર, મન, જવાબ, ઉપકાર, બદલો) (૪) કચરો કાઢવો. ઉદાં પૂજો વાળવો; ધર વાળવું (૫) ઉપર ઢાવવું, ઢાકવું. ઉદાં તેના ઉપર ધૂળ વાળ. છેડો વાળવો. (૬) પાણી જવાનો રસ્તો કરવો, જેથી અમુક ઠેકાણે ન જતા અમુક ઠેકાણે પહોચે. ઉદાં એતરમાં પાણી વાળે છે. (૭) આવેલી ક્રિયા કે પ્રસંગ પૂરા કરવા ઉદાં વરસી વાળવી [કલ્પ અ વાળવી = એક છોડ ઉપર ખીલ છોડની કલમ લગાવવી. કેલ વાળવી = ખૂમ કામ કરવું છેડો વાળવો = મો ઢાકી રહવું પણ વાળવા = યાક ખાવો. મન વાળવું = મન મનાવવું વાળી લાવવું = વાળી આણવું, વાળીને ભેગું કરવું (૨) પાછું ફેરવી લાવવું. વાળી લેવું = વાળીને એકઠું કરવું, સાબળી લેવું (૨) માગતા પેટે કાપી લેવું.]

વાળંદ પું [વાળ + સં દા = કાપવું] હલમ; નાવી. ંજુ, ંદાણી સ્ત્રીં વાળદની સ્ત્રી વાળાકુંચી સ્ત્રીં [વાળો+કુંચોડો] ઢાગીના ઘોવાની પીછી

વાળામરણું વિં સેળભેળ કરેલું (૨) વાહણું વાળિયો પું [વાળવું ઉપરથી] અનાજ ઊપણતા રહેલો કચરો

વાળિયું નં કાનની નાની વાળી (સુ) વાળી સ્ત્રીં [સં વાલી] (સ્ત્રીઓનું) નાકનું ધરણુ -નચ (૨) કડી

વાણુ સ્ત્રીં [પ્રા વાલુઆ (સં વાલુકા)] વેણુ; રેતી, કાંકરી (૨) નં. સ્ત્રીં [દિ વિજાલિડ, સરં હિં. વ્યાલ મ વ્યલ્] રાત્રિભોજન -વાણું વિં [પ્રા વાલ્જો-પાલ્જો (સ પાલક), સં. હિં મ વાલા] '-ના સ ખ ધનુ'. '-ની માલિકીનું', '-ના ધધાનું' વગેરે અર્થોમા નામને અંતે ઉદાં ધરવાળો ગાડીવાળો માટી વાળો. કૂંધવાળો -ખા પું કેટલીક અટકોમા અંતે આવતું 'વાણુ'નું રૂપ જેમ કે લોટવાળા. વાળો પું ['વાળ ઉપરથી] ધાતુને લાખો તાર (૨) એક રોગ. [-ખેચવો = તાર

કાંઠવો. -નીકળવો = વાળાનો રોગ થવો.]
 વાંક (૦) પુ. [જુઓ વાંકું, સર. ૦ મ.] અપરાધ;
 ખામી; દોષ (૨) વક્તા; સટ (૩) સ્ત્રીઓનું
 હાથનું એક ધરેણું [-કાંઠવો = દોષ દેખાડવો
 કે જોવો. -નીકળવો, -ચેડવો, -માં
 આવણું = દોષપાત્ર કે ટપકાપાત્ર થવું]
 વાંકિડવેણું (૦) વિ. વેલા જેવું વાકું (૨) ન. ૦
 કોણાનું એક ધરેણું
 વાંકિડિયું (૦) વિ. વાંકું (લાલિત્યવાચક)
 વાંકડી (૦) સ્ત્રી. એક જાતની સોપારી
 વાંકડું (૦) વિ. જુઓ વાકું (૨) ન. ૦ વાક,
 સ્ત્રીઓનું એક ધરેણું (૩) વાકું, વક્તા
 વાંકસાધિયો પુ. ૦ વાંકાં પાખાવાળો સાધિયો
 વાંકડો પુ. (૦) સર. ૦ આકડો, કે મ વાકઢા =
 છોકરાના હાથનું અને કન્યાના પગનું એક ધરેણું
 તે ઉપરથી ?] (સુ) વરને આપવાની પરઠણ
 વાંકાઈ (-શ) (૦) સ્ત્રી. ૦ [વાકું પરથી] વાકાપણું
 (૨) આકાઈ - ખોલું વિ. ૦ ખોલીને ફરી જનારું
 વાંકિયું (૦) ન. ૦ [વાકું ઉપરથી] સળિયા, નળ
 વગેરેના જોડાણ માટેનો વાકી આકૃતનો ઢુકડો
 વાંકુ (૦) વિ. ૦ [પ્રા. વક (સં. વક્ર), સર. ૦ મ
 વાકઢા હિં વાકા] વક, સીધું નહિ એવું,
 ટેકું (૨) [લા] સરળ નહિ એવું, કુટિલ (૩)
 અવળું ખોટું, ઊંધું (૪) વિરુદ્ધ, સામે થયેલું
 (૫) ન. ૦ વાઘો, ગેરસમજ, અણખનાવ (૬) વાકું
 તે, વક્તા [વાકી દોરી = અવળું લાગ્ય.
 વાકી પાઘડી મૂકવી = છેલાઈ કરવી (૨)
 દેવાળું કાઢવું વાકી નજર = કટાક્ષ (૨)
 ગુસ્સાભરી નજર, અવકૃપા. વાંકી નજરે
 જોવું = જાનામાના જોવું (૨) ગુસ્સે થવું (૩)
 કામભરી નજરથી જોવું (૪) કુદૃષ્ટિ કરવી વાંકું
 ચાલવું = અનીતિને રસ્તે ચાલવું (૨) આહું
 ચાલવું, ઊલટું ચાલવું -થવું = માહું થવું,
 ઊલટી અસર થવી (૨) ગુસ્સે થવું. -પહણું
 ઊલટું લાગવું (૨) માહું લાગવું, ગુસ્સે થવું
 -ખે. લણું = આહું કે જૂઠું ખોલવું, કબૂલેલા
 કરતા કે કઠ્યા કરતાં જુદું કહેવું (૨) નિંદા
 કરવી (૩) રીસમા ખોલવું -મોં કરવું = મો
 મરડવું, અવળું જોવું (૨) ગુસ્સે થવું.

-વળણું = વક થવું (૨) નીચા નમવું, મહેનત
 લેવી (૩) ફટાવું -વળી જણું = નમી જવું,
 મૂકી જવું -વાળણું = નમાવવું; મરડવું (૨)
 ઊંધું વાળવું વાંકો દહાડો = બગડવા કાળ.
 વાંકો વાળ થવો = જરા પણ અડચણ કે
 હરકત આવવી, નડવી] ઠૂંકું વિ. ૦ વાકું,
 આહું અવળું. ઠૂંકું વિ. ૦ સાવ વાકું.
 ઠવરણાગિયું વિ. ૦ કાકડું, છેલ. ઠવરણું
 વિ. ૦ આહું તેડું; રીસ ચડે તેવું
 વાંકલાં (૦) ન. ૦ બ. ૦ વ. ૦ [જુઓ વાગલા]
 વલખા [-મારવાં] [ઘોડીની એક જાત
 વાંગળી (૦) સ્ત્રી. ૦ [સં વલ્ગ પરથી] (કા.)
 વાંગીભાત પું. ૦ [મ] રી ગણ ને ભાતની એક વાની
 વાણું (૦) ન. ૦ [સર. ૦ મ વાગા = તીરછું] કાતર
 વાઘો (૦) પું. ૦ [પ્રા વગુ (સ વર્ગ)] વર્ગ, જાત
 વાંચન (૦) ન. ૦ [જુઓ વાચન] વાચવું તે (૨)
 વાચવાની ઢખ (૩) અભ્યાસ ઠમાળા સ્ત્રી. ૦
 જુઓ વાચનમાળા -નાલય ન. ૦ જુઓ
 વાચનાલય
 વાંચવું (૦) સંકિ. ૦ [સં વચ્ પરથી] લખેલું
 મનમા કે મોટેથી ઉકેલવું (૨) [લા] લાખવું
 (૩) ધરણવું [વાચી કાઢવું. વાંચી જણું =
 પૂરું વાચવું (૨) ઉતાવળે વાચી નાખવું. વાચી
 જોવું = ધ્યાનપૂર્વક વાચવું (૨) વાચવાનો
 પ્રયત્ન કરવો]
 વાંછના, વાંછા સ્ત્રી. ૦ [સં] ધરણ
 વાંછણું સંકિ. ૦ [સં વાછ] ધરણવું
 વાંછિત વિ. ૦ [સં] ધરણેલું
 વાંઝ, ઠણી (૦) સ્ત્રી. ૦ [પ્રા વઝા (સં વન્ઝ્યા),
 સર. ૦ મ વાઝ, હિં વાઝ] સતતિ ન થતી હોય
 તેવી સ્ત્રી, વધ્યા [વાઝણી વિયાળી, -ને
 છોકરાં આવવાં = હલખહાર વિલય થવો]
 ઠણું વિ. ૦ જુઓ વાઝિયું -ઝિયાખારું વિ. ૦
 વાઝિયાનું (બનવારસી (૨) ન. ૦ એકનો એક
 છોકરો. -ઝિયામહેણું ન. ૦ વાઝિયા હોવાનું
 મહેણું, વાઝિયાપણાની ખોડ [-ભાખણું =
 સતતિ થવી] -ઝિયું વિ. ૦ સતતિ ન થતી
 હોય તેવું (૨) ક્ષણ કે લાલ ન થવો હોય તેવું
 [વાઝિયાના પાંડણું, વાઝિયાખારાણું,

वांजियाभारुं = अेकनुं अेक, धल्लु वहाडु.
 वांजियाभार उधरुं = पुत्रप्राप्ति यथी]
 वांजकं (०) न० (सु.) रानी लततुं लंथु
 वांजो (०) पुं० वणकर
 वांज (०) पुं० [वाटवु परधी] डिस्सो, लाग.
 ०ष्ठी स्त्री० वहेयल्लो ०ष्ठी स०किं [सं.
 वण्ट, सर० हिं. वांटता, म. वांटणें] वाटवुं,
 वहेयवुं. -टो पु० वाट (२) गरासके नरवानी
 लभिननो दुकडो
 वांज (०) स्त्री० (का) यारिने भाटे घासपाळी.
 वाणी लगा (२) दुकाणने कारले परमुलक
 लता दुधाणा पशुनुं धल्लु
 वांटी (०) वि०स्त्री० [दे. वंठ (सं. वण्ट=
 अपरिष्णित) सर० हिं वांडा] वरना अल वे
 परलुया विनानी. -टो वि० पुं० क-या
 न भणवाथी कु वारो रहेलो
 वांन वि० [सं.] ओहेलु [आवतावांत
 वांत (०) अ० (सु.) लुओ वेत. उहा०
 वांतरुं (०) स०किं [लुओ वातरी] जील्लु
 जील्लुं कातरवु के करडीने कापी नाभतु
 वांतरी (०) स्त्री० [आतराभा यती ?] लुओ
 आतरि अर्थ उ. [-नो कीडो = अेक ने अेक
 आभत पर ध्यान आपनार. -आपी,
 पडपी, हाभपी]
 वांति स्त्री० [सं] छिल्ली
 वांटर (०) स्त्री० घोडीनी अेक लत (का)
 वांटर (०) पुं० [सं वातर सर० हिं वाटर; म.]
 वाटर [वांटरानां भूतर पीवां = महादुःख
 वेडवु वांटराने निसरुवणी आपपी = अटक-
 याणाने वणी वधु लाग आपवो, भूभने वणी
 उंकरवु, गाडाने लाग पापी वांटराने सणी
 करे अेकुं = अहु अटकयाणुं. वांटरानो धा
 = नाहुक योणीने यीकल्लु करवु ते. यथीने
 भगाडवु ते. वडनां वांटरां उतारवां =
 भारे भुम्भेल काम करवु] ०हुं यी स्त्री० याकी
 वगेरे इरववानु ओलर ०येष्टा स्त्री० वाटरा
 लेवी येष्टा, अडपलां ०नकल स्त्री० वाटरानी
 पेठ नकल करवी ते ०(-२) वेडा पुं० ००००
 वाटरा लेवी येष्टाओ करवी ते -री स्त्री०
 वांटरानी माहा -रुं न० वानर - अेक योपयुं

प्राण्णी. -टो पु० नर वानर (२) याप, घोडो
 (३) ताणानो पीयो, छिलो (४) अेक प्रकारनुं
 वाजभानुं (५) लार छिपाडवानु अेक यत्र
 वांइलुं (०) स०किं + लुओ वडवु
 वांइो (०) पुं० वडो, अेक लवडो (२) [सर० हिं.
 वांदा (सं वंदाक)] अमुक जाडना थड के
 डाणमाथी नीकणतो पील लतनो नकामे इल्लो
 वांधर (०) वि० पु० [सर० दे. वडिल्ल = भरी
 करेलु] सारी रीते भरी न यवाथी वधी
 अयेला वृणवाणो (आभलो)
 वांधाओरिथुं (०) वि० [वाधो + ओर] वाधा
 वयका काडया करनार; यामडु
 वांधो (०) पुं० [सं वाधक; सर० म वाधा]
 इरकत. अडयाणु (२) विरोध, अथडो, तकरार.
 [-आववो, छिडवो, नीकणवो = इरकत के
 अथडो पेडा थवो. -छिडाववो काडवो, देवो
 = विरोध करवो, तकरार करवी. -पडवो =
 इरकत के अथडो थवो (२) योडुं लागवुं;
 विरोधनुं कानल्लु भणवु.] ०वयके पुं०
 भुलवुक, योडभापल्लु; क'थं ने क'थं छिद्र के
 विरोधनुं कारल्लु
 वांइण (०) वि० वायल (२) कैगठ, माल वगरनुं
 (३) विवेक विना योले के वावरे तेवुं -गाथं
 स्त्री० वांइणपल्लुं (२) छिडापल्लुं
 वांल (०) स्त्री० [सर० अलां] वाळरडां के
 टोरने वाणीने अेकडां करवा करतो अवाळ
 (२) [का.] लुओ वाभ
 वांस (०) पु० [सं वंस, सर० म. वांसा; हिं.
 वांस] अेक जाड (२) तेना सेठो (३) सात
 आठ हाथ नेटलु माप (४) [लुओ वासलो]
 कडियानु धटो छोलवानु ओलर [-इरवे
 (धरमा) = निर्धनता होवी -अ धायी =
 (तारी) ठाडी ध धाय - तु मरे। अेवी वड-
 दुया - गाण) मूके वांस भारवो =
 योपपी ना पाडवी.] ०कपूर न० वसलोयन;
 वासनो कपूर लेवो रस ०लण, ०पूर अ०
 वास नेटलु (छिडु) ०डो पु० वासनो सेटो.
 ०केडल्लु, ०केडी स्त्री० वासकैडानी के ते
 काम करनारी ओ. ०केडो पु० वासनो

छात्रा वगेरे अनावनारे
 वांसणी(-णी) (०) स्त्री० ['वांस' परधी ?
 सर० हिं बसना] इपिया अरवानी साकडी
 काप्पी कायणी
 वांसलडी स्त्री० [बुओ वासणी] वासणी;
 असी (लालित्यवाचक)
 वांसलो (०) पु० [सं, प्रा. वासि, सर० हिं.
 वसुला; म वासला] बाकडा छोलवानु सुतारी
 ओलर
 वांसणी (०) स्त्री० ['वास' परधी, सर० प्रा
 वंस, हिं वांसली; म. वांसरी] असी, इंधीने
 वगाडवानु नणी नेवु अेक वास (२) बुओ
 वासणी [पाछण अेक
 वासाभोर (०) अ० [वासे + भोर] अेकनी
 वांसिबुं (०) वि० ['वास' परधी] वास स'अधी
 (२) वास नेठलु लायुं. -या ओभा पु०
 अ० व० सायुवाण
 वांसी (०) स्त्री० ['वास' परधी] हातरडा नेवुं
 इण अेसाडेला बाओ वास (२) [सर० हिं.
 वामी] ओअ नी अेक अत
 वांसे (०) अ० ['वासे' परधी] पूठ; पछवाडे
 वांसे (०) पुं० [सं वंश = करेड परधी, सर०
 हिं. वासा, म वासा] अरडो, पीठ.
 [-थाअडवे = उत्तेजन के साधारी आपवा.
 -भारे थवे = भार भावा योग्य थवु, मिलन
 -पतराथ वधवा -हलके करवे = भार
 भारवे;] [वासवु पीठुं
 वांसेड (०) न० ['वांस' परधी] वासवु वन (२)
 वि [सं] अेक उपसर्ग लुडध, विरेव क छिलठ-
 पणु अतावे छिां वियोग, विरेव पुष्कणपणु
 के विशेषता अतावे छिां विवेक, विनाश (२)
 अहुवाहिसमासमां 'वगरनु' 'विगत' अेवा
 अर्थमां आवे छिां विववा. [षीपलु
 विकट वि० [सं] सुरकेव (२) इर्गम (३) विकराण,
 विकरलु न० [सं] लुइ पाडवु ते (२) स रकुतना
 अेक गणना धातुने षील गणना धातुधी
 लुहो पाडनार प्रत्यय
 विकराव (-ण) वि० [सं] इरामणु, लयानक
 विकरुं पु० [सं] (सं.) कर्णो पुत्र (२)

(सं) इयैधिनने लाई (३) 'हायेजोनल' (ग.)
 विकर्म न० [सं] निविद्ध के अराण कर्म
 विकस (-ण) वि० [सं.] विड्वण; व्याकुण (२)
 अडित, अपूर्ण (३) असमर्थ (४) पु०
 विकणा, कणानो सांभो लाग ०ता स्त्री०
 आतुरता, आवरापणु
 विकसन न० [सं] (सं) कवनधी छिलट्टु छट्टु
 पाडी नाभवु ते (२) 'डिक्टिप्युशन' (ग.)
 अनियम पु० 'दो ओइ डिक्टिप्युशन' (ग)
 विकसा (-णा) स्त्री० [सं] कणानो सांभो लाग;
 क्षणधी पणु थोडो वभवत (२, रनरवणा (३)
 अेक अंशने उड०० भो लाग (ग)
 विकस्य पु० [सं] तर्कवितर्क (२) अनिक्षय,
 स देड (३) आली शके तेवी मणु वरतु-
 ओमाधी गमे ते अेक खेवानी छट्टु छेवपी
 ते, तेवी वरतु (व्या) (४) विपरीत के
 विरुद्ध कल्पना के विचार
 विकसवु अ० किं० [सं विकस] भीलवुं
 विकसावुं अ० किं० -ववु अ० किं० 'विकसवुं'नु
 अणुकमे आवे अने प्रेरक
 विकसित वि० [सं] भीलेवु, विकास पामेहुं
 विकण, ०ता लुओ 'विकल मा
 विकणा स्त्री० लुओ विकला
 विक'सीकरणु न० [वि + कौस परधी] कौस छेडी
 नाभववा ते (ग)
 विकार पु० [सं.] डेरदार; परिवर्तन (२)
 शारीरिक के मानसिक अगाड (३) 'वेरियेशन'
 (ग) ०क वि० विकार के डेरदार करनार.
 ०वश वि० विकारने वश थयेलु
 विकारवु अ० किं० [दे वुकार = गर्ना?] अवाल
 करवे, ओलाववु [डेरदार थई शके अेवुं
 विकारी वि० [सं] विकारवाणु (२) विकार के
 विकारोत्प्रेरक वि० [सं] विकारने उत्तेजित
 करनार [२] स० किं० पडोणु करवुं
 विकारा (-स) वुं अ० किं० [सं विकारा] भीलवुं
 विकास पु० [सं.] भीलवु ते (२) छेकाति.
 ०न न० भीलवु ते, वधवु ते ०वाड पु०
 लुओ छेकातिवाड ०वादी पु० विकास-
 वाडमां माननार

विकासवृं अ०किं (२) स०किं लुओ विकासवृं
विकासी वि० [सं.] भीलतु, विकसतुं (२) भूलतु;
पडोणुं

विक्रीडुं वि० विभरायेतु; घेरायेतुं

विकृत वि० [सं.] विकार पाभेतु

विकृत स्त्री० [सं.] विकार. ०का०य न० भूण
का०यनी विकृतिरप का०य, 'पेरडी'. ०यित्र न०
नर्मयित्र, हास्ययित्र; 'काट्टुंन; केरिडेयर'

विकृष्ट वि० [सं.] जे'आयेतु व्याकृष्ट

विक्री स्त्री० [सं.] विवेक, सारासारा नो देड

विक्रम पुं० [सं.] पराक्रम (२) (स.) ०ल्लननो
जेक प्रसिद्ध राल, विक्रम सवत प्रवर्तवनार
(३) न० पगलु ०स वत पुं० विक्रम रालथी
आयेते सवत्सर (दूकमा वि०स०)
-भादित्य पुं० (सं.) लुओ विक्रम

विक्रय पुं० [सं.] वेयाण

विक्रांत वि० [सं.] पराक्रमी (२) विकराण, डरामणुं

विक्रिया स्त्री० [सं.] विकार

विकल्प वि० [सं.] दुःभी, भिन्न (२) गलरायेतुं

विक्षिप्त वि० [सं.] विक्षेप पाभेतुं (२) वेरायेतुं

विक्षुब्ध वि० [सं.] विक्षोभ पाभेतुं

विक्षेप पुं० [सं.] अडयण (२) वार; विलय
(३) अस्थिरता; भुंजवण (४) वेरु ते.
[-पडवे = अडयण थवी

विक्षोभ पुं० [सं.] अणभणार; क्षोभ

विभ न० [लुओ विष; सर० हिं, म] जेर

[-वापवुं = जेरवेरनुं भूण रोपव.] ०ल्युं न० +
शतुता [तु प्रेक

विभरावपुं स०किं विभेरावपुं 'वीभर(-रा)वुं'

विभवाणु स्त्री० [विभ+वाणु] जेरी जेाल; महेल्युं

विभवाद पुं० [विभ+वाद] जेर पेदा थाय
तेवी जेालयाल; तकरार, कन्नियो

विभाणु स्त्री०, न० + लुओ वभाणु ०वुं
स०किं + वभाणुं

विभिया स्त्री० [विभ के विषय ०परथी]+
जेरी, रांड; कुलटा (तिररररमा)

विभूटं वि० [लुओ वभूटं] लुड, सायमांथी

भूटं पडी गयेतु [-पडवुं]

विभे अ० + लुओ विधे

विभेरवुं स०किं [प्रा. विकिलर (सं. वि+कृ),
सर० हिं. विलेरना; म विलरणे] वेरवुं;
भूटं करी नाभव. विभेरावपुं (भेरक),
विभेरावुं (कर्मणि)

विभ्यात वि० [सं.] लक्ष्मीतुं; प्रसिद्ध (२) रपष्ट
कडेलु-लणवेतुं -ति स्त्री० प्रसिद्धि

विभ्यापन न० [सं.] लहेरात

विभटन न० [सं.] सभटनथी ०ललटुं ते, विभटन

विभत वि० [सं.] गत, अतीत (२) भूत

विभत स्त्री० [वि (विशेष)+गति (सभल),
सर० म] थीना, आगत (२) गभ, सभ.

[-पडवी = जेणभातु, सभलवु.] ०वार, -ते

अ० डरेक विगत साथे, विरतारपूर्वक

विगति स्त्री० [सं.] अवेगति, अवगति

विभतेरुष वि० [सं.] धरुधारहित, निष्काम

विगलित वि० [सं.] पडी अयेतु (२) गणी गयेतुं

(३) टपडी गयेतु [गुणवाणुं

विशुणु वि० [सं.] गुणरहित (२) विरुद्ध

विग्रह पुं० [सं.] युद्ध, सआम (२) शरीर

(३) सभासना अवयवो छुटा पाडवा ते

(व्या). ०जेरी, ०पररती = युद्ध शोधवानी

वृत्ति, युद्धमा रायवुं ते; 'वेर भोगरिग'.

०रेभा स्त्री० लघुरेभा, (-) व्यावुं विराम-

बिहूत (व्या). ०वान वि० शरीरभारी

विघटन न० [सं.] भूटं पाडवु ते (२) तोडीशेडी

नाभवुं ते [नाजेडुं

विघटित वि० [सं.] लुड पडेणुं (२) तोडीशेडी

विघटन न०, -ना स्त्री० [सं.] विघटन (२)

अथडावुं के पडडावु ते

विधरावपुं स०किं 'वीधरवुं'नु प्रेरक

विघात पुं० [सं.] व्याघात, प्रहार (२) नाश;

सहार (३) विघ्न, आधा ०क वि० विघात

करनार ०कत न०

विघोटी स्त्री० ['वीधु' परथी, सर० म विघोटीरुं;

विघोटी, हिं वीगहाटी] ०र वीधे व्याकारुतु के

लरवानुं महेसूय [-भरवी]

विघ्न न० [सं.] हरकत, संकट, भुशेकी

[-आवपुं, पडवुं = हरकत पेदा थवी.] ०कर्ता

-(तर्) पुं०, ०कारी वि० (२) पुं० (विघ्न करनार.

०नाशक(-न) वि० (२) पुं० विघ्न दूर करनार
(गणपति). ०संतोषी वि० विघ्न करवाभा
राज्य थनार. ०हर(-र्ता,-र्ता) वि० विघ्न
दूर करनार -द्विन वि० [सं.] विघ्नभा आषी
पडेसुं, अतरायेसु; अटकायेसु
विघ्न वि० [लुओ व्यञ्ज] + भावर [०ता स्त्री०
विवक्षण वि० [सं.] यतुर; धुद्धिमान, विधान.
वियरपु अ०किं [स वि+चर्] ञसुं, आभ
तेम इरसुं; प्रवास करवे
वियल(-ण), -लित वि०[सं.] अस्थिर; हासत
वियार पुं० [सं] मनथी चिंतवसु ते, मनन
करसु ते (२) अलिप्राय (३) उदेश, आशय
(४) कल्पना, मनसुषो (५) निश्चय (६)
विवेक, भर्थादा (७) परिणामनो प्याल (८)
यिता [-आपवे=अलिप्राय आपवे,
सलाह आपवी -आपवे=कल्पना सूत्रवी
(२) चितन करसुं -ठीठवे=तर्क थवे
-करवे=चितवसुं (२) मनसुषो करवे (३)
भसलत करवी. -यलापवे=वियारसुं,
चितवसु (२) भसलत करवी. -धुपापवे=
अलिप्राय के हेतु गुप्त राभवो -दधापवे=
भनोलाव प्रकट न करवे (२) मन मारसुं
-दशापवे=वियार प्रगट करवे, लापवे.
-दोहापवे=कल्पना करवी -धरापवे=
अलिप्राय के उदेश होवे. -परभवे=
भनोलाव कणवे -पहेय्यापवे=वियारसुं.
-पूछवे=अलिप्राय जाणवा भागवे.
-सभवे=मन अस्थिर होसु -राभवे=
वियार धरापवे (२) विवेक राभवो, भर्थादा
सायववी लांभिः वियार=दूरना परिणामो-
नो प्याल] ०क पु० वियार करनार,
चिंतनशील पुरुष ०ष्ठा स्त्री० वियार
करवे ०ष्ठीय वि० वियारवा भाटेनुं
के वियारवा योग्य ०दोष पुं० वियार-
पद्धति के तेनी सरणीनो दोष, वियार करवाभां
थती लूल ०पद्धति स्त्री० वियार करवानी
रीत ०पूर्वक अ० वियार करीने ०षत,
०वान वि० वियार करनार, वियारवाणु
०विनिमय पु० वियारोनी आपवे. ०सुं

स०किं वियार करवे. ०शक्ति स्त्री० वियार
करवानी शक्ति ०शीत वि० वियार करे तेसुं;
वियारवान. ०श्रेष्ठि(-ष्ठी) स्त्री० वियारनी
परंपरा. ०सरणि(-ष्ठी) स्त्री० वियारनी
सरणी-तेनी पद्धति, कंभपद्धता वगरे ०सृष्टि
स्त्री० व्यभिना समग्र वियारोना समूह. -रित
वि० वियारेलु. -री वि० वियारयुक्त;
वियारवान
वियि(-यी) स्त्री० [सं] मोलु, तरग
विचित्र वि० [सं] तरेहवार, विलक्षण (२)
अदुलुन, नवाध पमाडतु ०ता स्त्री० ०वीथ
पुं० (सं) धृतर धृअने पाडुनो पिता.-नित
वि० [सं.] विचित्र; नवाध लरेसुं
विथी स्त्री० [सं.] विधि, मोलुं
विचेतन वि० [सं] अचेतन, भेदोश
विचेष्टा स्त्री० [सं.] चेष्टा
वियोविय अ० [सर० हिं वीचोवीच; लुओ
वञ्जे] धरापर वञ्जे, वञ्जोवय
विच्छिन्ति स्त्री० [सं] अनी अेक विलास,
(अगत सौकर्यनी भगइरीधी) शण्गार ध०
भां अमुक्त लापरवाध देआहवी ते
विच्छिन्न वि० [सं] विच्छेद पासेलु
विच्छेद पु० [सं] काप, छेद (२) विलाग (३)
वियोग (४) नाश [-असुं = नाश पाभसुं]
०न न० विच्छेद करवे के थवे ते
विश्रुत वि० [सं] श्रुत थयेसु
विषणाभसु न० [विषणवु परथी] वीषणेसु पाष्ठी
विषणापसु स०किं 'वीषणवु'नुं प्रेरक
विषोह पु० [दे विच्छोह, सर० हिं] (५)
वियोग, लुदाध -ही वि० वियोगी
विजन वि० [सं] माणसना अवरनवर विनातु,
अेकात, वेरान (२) न० तेवी नगा ०ता स्त्री०
विजय पुं० [सं] इतेह. ०डके पु० विजय
सूयवतो डके ०धवल, ०वापटे। पुं०
विजयसूयक वापटे। ०यात्रा स्त्री० विजयनी
डनवणीनी यात्रा ०केतल पु० विजयनी
याडगीरी भाटेओनो करेले। स्तल -था स्त्री०
(सं) पार्वती (२) लाग -यादशमी स्त्री०
इशेरा, आसो सुद १० -यिनी वि० स्त्री०,

-थी वि० इतेहमं
 विग्रयंतवि० (५) विग्रयवत [धीश्रुततनुं
 विलति स्त्री० [सं.] लिज लति -तीय वि०
 विजपरे। पु० [सरं म विजावळी=वेगजापखुं;
 लिजत] छूटके; नकाल
 विलरी स्त्री० [सं. जार उपरथी] व्यलिवार(२)
 लुव्याध (३) हाथयालाकी
 विजपुं अ०कि०, -पु पु संकि० 'वीजपुं'तु
 कर्मणि ने प्रेरक [वि० श्रुतवा धरुनार
 विजिगीषा स्त्री० [सं.] श्रुतवाना धरुषा. -पु
 विश्रुत वि०- [सं.] श्रिताथेलु; हारेलु
 विजृंभलु न० [सं.] अजासु (२) भीलपुं ते
 (३) रमत; कीडा
 विजेता पुं० [सं.] विजय मेणवनार
 विजेभ पुं० लुओ वियोम; छूटं पडुं ते.
 ०खु(-ष्णी) वि० स्त्री० वियोगी स्त्री;
 विरहलु -मिथुं, -गी वि० वियोगी; विरही
 विज्ञप्ति स्त्री० [सं.] विनंती
 विज्ञात वि० [सं.] सारी शीते ललेलु. -ता
 पुं० [सं.] लखनार; सारी शीते लखनार
 विज्ञान न० [सं.] सविशेष ज्ञान शास्त्रीय ज्ञान
 (२) अनुभवज्ञान (३) ब्रह्मज्ञान, तत्त्वज्ञान.
 ०भय वि० विज्ञानथी लरेलु, विज्ञाननुं जनेलु
 ०भय कोश(-प) पुं० श्रवना पाय कोशीमानो
 ऐक (लुओ आन इभय कोश) ०वाह पुं०
 पदार्थमात्र मनोभय छे, अेटले विज्ञान अे
 तत्त्व छे अेवो वैद तत्त्वज्ञाननो अेक सिद्धांत.
 ०वाही वि० (२) पुं० विज्ञानवाद माननार.
 ०शास्त्री पुं० वैज्ञानिक, 'सायन्टिस्ट'.
 -निक, -नी वि० (२) पुं० लुओ वैज्ञानिक
 विज्ञापक वि० [सं.] लहेर करनार (२) न०
 लहेरअथर (३) भाडिती आपनार पुरतक के
 शोपानिपु. -न न०, -ना स्त्री० निवेदन, विनंति
 विज्ञापित वि० [सं.] निवेदित करेलु
 विट(-श) पुं० [सं.] वैश्य
 विट पुं० [सं.] कभुक, लंपट (२) यार (३)
 बेशानो अनुवर, लडवे (४) नटकमा नायक
 नायिकनो विदूषक जेवो साधी
 विटप पुं० [सं.] डाणी

विटभला स्त्री० + लुओ विटंभला
 विटल वि० + भूर्भ; अलसभलु
 विटधागी स्त्री० [दि विटल, विटलि] पथीकरलु
 विधा उदा० 'भाडी भायाअे विटलागी'
 विटंभा स्त्री० + [सं] विट् + अंगना + जिनाण;
 कुलटा (२) कथेल स्त्री
 विटंभ पुं० +, ०खु स्त्री० [सं. विडम्बना,
 सरं म] इ:भ; संताप; मुशेकी. [-थपी,
 पडपी=संताप थवो, मुशेकी आवपी]
 विटामिन न० [इं.] जोगकमा होतु अेक
 प्राणवायी तत्त्व [भूडीदारोनी सता
 विट्प्रकोप पुं० [सं.] वैश्यवृत्तनी प्रवणता;
 विट्पराह पुं० [सं.] कुकर
 विकृष पुं० [सं.] (सं) कृषु, विष्णु
 विठंभ पुं०, स्त्री०; न० [सं] वापडिंग
 विठंभक वि० (२) पुं० [सं.] विडंभना करनार.
 विठंभन न०, -ना स्त्री० [सं] अनुकरण (२)
 उपहास, भरुकी (३) छण (४) मुशेकी; पीडा.
 [-पडपी=मुशेकी पडपी, पीडा थपी.]
 विटारणु न० [विडारप परथी] विडारुं ते
 विडारुं संकि० [लुओ विडारुं] भाडी नाभवुं
 (२) थीरुं (३) शरभावुं
 विष्णु अ० [प्रा. विणा (सं) विना), विना (५)
 विष्णुभलु न०, -ष्णी स्त्री० [वीलुपुं] उपरथी]
 वीलुपु ते (२) अनान्भाथी वीलुपु काटेयो
 नकामो भाग (३) वीलुवानी मलूरी
 विष्णुपुं अ०कि०, -पु पु संकि० 'वीलुपुं'तु
 अनुक्रमे कर्मणि ने प्रेरक
 -वित न० [सं. वित्त] (५) वित्त, धन
 वितथ वि० [सं] असत्य, मिथ्या
 वितरलु न० [सं] अर्पण; दान
 वितरपु संकि० [सं] वित्तु आपपु
 वितर्क पुं० [सं] अेक तर्क पछीनो पीनो तर्क
 (२) सदेह, शक (३) तर्कवितर्क, विचार
 वितल(-ण) न० [सं.] सात पाताणभानु पीलुं
 वितंडा स्त्री०; ०वाह पुं० [सं.] जेटोयकवाड;
 नकामी माथाजीक (२) पोतानो पक्ष न
 होय अने मात्र साभा पक्षनुं भंडन न
 कर्था करतु ते (न्या). -डी वि० वितंडावाणुं

विताडवुं स० कि० [‘वीतवुं’नु प्रेरक] इःभ देवुं;
पञ्चवुं, वताडवुं [करवुं

विताड(-व)वुं स० कि० [‘वीतवुं’नु प्रेरक] पञ्चार

वितान पुं०, न० [स] य इरवो; धत

विताड वि० [सं.] जेताडुं

विताडवुं स० कि० लुओ विताडवुं, पञ्चार करवुं

वित्त न० [न.] द्रव्य (२) शक्ति (३) सार

-विद् वि० [सं.] सभासभा उत्तरपद तरीके व्यापता

‘लक्षणार’ अर्थ अतावे छे. उदा० ‘यल्लुविंङ’

विदग्ध वि० [सं.] अणीने लरम थयेलु (२)

परिपक्व (३) विद्वान (४) यदुर, पक्षुं.

०ता स्त्री० - ग्धा स्त्री० यदुर स्त्री

विदूर्ध्व पु० [सं.] (स) ऐक देश; व्याधुनिक वराड

विदल(-ण) वि० [सं.] विकसित, भीलेलु

(२) दण विनातु (३) न० कठोण अने

दही अथवा दहीनी वानी

विदाय वि० [लुओ वदाय] वणावेलु. मोडलेलु

(२) स्त्री० रत्न; छूटा पडवु ते [-आपची,

-लेवी] ०भोक्ष पु० विदाय वेता के व्यापता

भोलातो शब्द ०गीरी स्त्री० रत्न व्यापची

ते, वणाववु ते

विदारक पु० [स] विदारण करनार - लु न०

विदारवुं स० कि० [सं. विदू] यीरवुं ककडा करी

नापवा (२) भारी नापवु

विदारित वि० [सं] यीरेलु

विदारी स्त्री० ऐक वेढो (२) [सं] ऐक

रोग ०कंड पु० विदारीतु कंड

विद्रीणुं वि० [स] विदारित, बिरायेलु

विदित वि० [सं] लक्ष्मा आवेलुं, ल्हायेलु

विदुर पुं० [सं.] (स.) धृतनाष्ट्र तथा

पाडुनो नानो लार्ध. ०वेढा पु० ०प० ०व०

दीनता देभाडया करवी ते

विदुषी वि० स्त्री० [सं] पडिता

विदुर वि० [सं] भूष डूर (२) [स] ऐ नामनो

पर्वत के शखेर’ ल्याथी पूर्वे वैदूर्य’ मणतो

०ता स्त्री०. ०मल्लि पु० वैदूर्य’ ऐक मल्लि

विदूषक पु० [सं] मरुकरो, रंगवेढो (२)

नाकमा नायकनो मत्र ०पल्लुं न०

विदेश पु० [सं.] परदेश - शी वि० (२)

पु० परदेशी. - शीय वि० परदेशी (२)
परदेशी आवेलुं, ‘ऐकरोटिक’

विदेह वि० [सं] अशरीरी (२) विगत; भूत (३)

द्वैव्य पाभेलुं, मायापाशथी मुक्त थयेलु.

०मुक्त वि० मुक्ति पाभेलु ०मुक्ति स्त्री०

मरण भाद प्राप्त थती मुक्ति (एवनमुक्तिथी

ओलट्ट). - ही वि० लुओ विदेह

विद्यमान वि० [सं.] इयात (२) डालर.

(न ममा पिताना नाम पूर्वे ‘वि०’ लपी ते

इयात छे ऐम सूचवाय छे) - ने अ० +

भारकते उदा० लेनी विद्यमाने कागण

पडोयाडयो

विद्या स्त्री० [सं.] ज्ञान (२) तेनुं शास्त्र के उणा.

उदा० ‘सभाळविद्या’ (३) विज्ञान, ‘सथ-स

(४) लुओ वद्या [वैादे विद्या = पधी

विद्या, समग्र ज्ञान भेदी विद्या = नरलु,

भारण, वरीकरणी के लूनप्रेत साधवानी

विद्या] ०शुरु पु० विद्या शीभवनार

शुरु ०दान न० विद्यातु दान ०धरे पु०

ऐक देवयानिनो देव ०धरी स्त्री० विद्याधर

वर्गनी स्त्री ०धिकारी पु० [+ अधिकारी]

रेणवणी भातानो उपरी, ‘दी पी आर्ध’

०नंद पु० [+ अनेद] विद्या प्राप्तिनो

आनंद ०निधि पु० विद्यानो लडार (२) विद्या-

समितिनो प्रभुप ०पीठ स्त्री० न० विद्यातुं

धाम, ‘युनिवर्सिटी’ (२) (स) गूलरातविद्या-

पीठ, गाधीछेओ गुलरातमा वधापेल राष्ट्रीय

युनिवर्सिटी ०तुरागी वि० [+ अनुरागी]

विद्या प्रेम - अत्ररागवाथुं अल्यासप्रभी

०ल्यास पु० [+ अम्यास] लखतर, रेणवणी.

०मंदिरे न० शाणा. ०भृत न० [+ समृतो]

विद्यापी थी अमृत ०धिनी स्त्री०, ०धी पु०

[सं] लणनार, अल्यासी. ०लय न०

[+ आलय] शाणा ०वत वि० विद्वान

०सभिति स्त्री० विद्यापीठमा के.ध पण

विद्याना अल्यास संभधी विचार करवा नीभेलु

भरण ०विहीन वि० रेणवणी विनातुं

०व्यास गी वि० (२) पुं० विद्याना

व्यास गवणो

विद्युत स्त्री० [सं.] वीजणी. -रथात् पुं० वीजणी
पडवी ते. -दृष्टु पुं० [+जणु] 'छलेकट्टान'.
-धंभ्र न० [+यंत्र] वीजणीने भजे आलवु
यंत्र -द्वेगी वि० [+वेगी] वीजणीना वेगवाणुं;
अति त्वरित. -भय वि० [+मय] विद्युतथी
परिपूर्ण (२) [ला.] उत्तेजित; तेज भयेदुं.
-आक्षा(-णी) पुं० [+माला] अेक छंद
-दक्षता, -दक्षिणा स्त्री० [+लता, लेखा]
वीजणीनी वाक्ययुक्ती रेभा

विद्योत्तेजक वि० [सं] विद्याने उत्तेजन आपनारुं
विद्रावणु न० [सं.] अोगाणवुं - प्रवाही करवु ते
विद्रुभ न० [सं] परवाणु (२) कूपण
विद्रुज्जन पु० [सं] विकान भणुस
विद्रुता स्त्री० [सं.] पंडिताई, ज्ञान
विद्रुसं न्यास स्त्री० [सं.] पूर्ण ज्ञानीनो स न्यास
विद्रुहो ग्य वि० [सं] विद्वानाने न रस पडे अेवुं
विद्रान वि० (२) पुं० [सं] ज्ञानवान, पंडित, ज्ञानी
विद्वेष पुं० [सं] द्वेष, शत्रुता. ाणु न० शत्रुता
करावपी ते अेक अलिचार

विद्वेषी वि० [सं] विद्वेषवाणु -पिता स्त्री०
विद्वेषा पु० [सं] विद्वेष करनार [धर्मवाणुं
विधर्म(-भी) वि० [सं.] विरोधी के लिल
-विध वि० [सं.] (समासने अंते) शीतवु, उद्यां
अहुविध (२) अ० + प्रभाणे; रीते
विध स्त्री० (५) विधि, रीत; प्रकार
विधवा स्त्री० [सं] जेना पति मरी गयो होय
तेवी स्त्री. ० विवाह पुं० तेनु पुनर्लभ
विधविध वि० [ब्रुअो विध, विविध] अहु
प्रकारनु, विविध

विधा स्त्री० [सं] प्रकार
विधाता पुं० [सं.] अक्षा (२) स्त्री० विधानी.
१-त्री स्त्री० प्रारब्धनी अधिष्ठानी देवी
विधान न० [सं] विधि; रीत (२) शास्त्राज्ञा (३)
क्रिया (४) सेवा (५) उपाय (६) हाथीने माटे
करेयो वाडु

विधायक वि० [सं.] रचनात्मक (२) पुं० व्यवस्था
करनार (३) रचनार (४) आज्ञा करनार (५)
[प्राख्विनिभयने] प्रयोग करनार
विधाथी वि० पु० [सं] स्थापना करनारो (२)

व्यवस्था करनारो (३) रचना करनारो
विधि पुं० [सं] (सं) अक्षा (२) लाभ्यदेवता
(३) आज्ञा; शास्त्राज्ञा (४) संस्कार (५) पुं०;
स्त्री० क्रिया (६) क्रियानो कर्म के पद्धति
० निषेध पुं० अमुक करवा न करवा माटेनी
शास्त्राज्ञा ० पद न० विधेय; 'प्रेडिक्ट' (न्या.).
० पूरक वि० क्रियापूरक (व्या) ० ३५ वि०
अमुक करवानी आज्ञावाणु; आज्ञाप
विधु पुं० [सं.] अंद्रमा ० वार पुं० सोमवार
विधुर पुं० [सं.] जेनी पत्नी मरी गय होय
अेवो पुरुष (२) वि० व्याकुण (३) वियोगी
० विवाह पुं० विधुरनु पुनर्लभन. -रा वि०
स्त्री० प्रियना वियोगी पीडित. -रु वि० विधुर
विधेय वि० [सं] करवा योग्य (२) अधीन,
आज्ञाधारक (३) न० वाक्यमा उद्देशने विधे जे
कंठ कळु होय ते (व्या.) (४) पुं० (प्राख्वि-
निभयने) जेना पर प्रयोग कराय छे ते.
० पूरणु, ० वधक वि० विधेयना अर्थमा
वधारो करनार (२) न० तेनु पद (व्या).

विद्ध वि० [सं] वीं धायेदु
विध्यर्थ पुं० [सं] शास्त्राज्ञा, प्रेरणा, उपदेश,
इरजने अर्थ अतावतु क्रियापदनु ३५ (व्या)
० क वि० विध्यर्थनु, विध्यर्थवाणु
विध्वस्त वि० [सं] नाश पाभेदु
विध्वंस पु० [सं] नाश
विन अ० [सं] विना + विलु; विना (५)
विनत वि० [सं.] नम्र (२) नमी गयेदु [भाता
विनता स्त्री० + वनिता (२) [सं.] (स) गरुडनी
विनति स्त्री० [सं] विनती (२) नम्रता
विनत्र वि० [सं] विशेष नम्र
विनय पुं० [सं] नम्रता (२) सभ्यता. ० भंदि
न० माध्यमिक कणवणी आपनारी शाणा
विनवणु स्त्री० [ब्रुअो वीनवणु, सर० म.]
वीनवणु ते. विनवावणु सं० किं 'वीनवणुं'
प्रेरक [न.श पाभुं
विनशन न० [सं.] नाश. -वुं अ० किं (५.)
विनथर वि० [सं.] नथर, क्षणभ्रुर
विनथ स्त्री० [सं] नाश पाभेदु
विनष्टि स्त्री० [सं] विनाश, पाथमाही

વિનંતિ(-તી) સ્ત્રી० [પ્રા વિન્નન્તિ (સં વિજ્ઞસિ)]
 અચ્છ, આચ્છ. ૦પ્ત્ર નં વિનતી કરતો
 પત્ર કે લખાણ [રહિત; વિહોણુ
 વિના અં[સં]સિવાય. વગર. ૦તું વિંવત્રતુ,
 વિનાણુ નં [પ્રા વિન્નાણ (સં વિજ્ઞાન)] +
 વિજ્ઞાન (૨) જાહુ
 વિનાયક પું[સં] (સં.) ગણપતિ. ૦ચતુર્દશી
 સ્ત્રી० (સ) કારતક સુદ ૪
 વિનાશ પું [સં] નાશ ૦ક વિં નાશ કરનાર.
 ૦ન નં નાશ કરવો તે -શિકા સ્ત્રીં લોહાના
 બપ્તરવાણુ એક લકાયક જહાજ, 'હિરોયર'.
 -શિની વિં સ્ત્રીં, -શી વિં નાશ કરનારં
 (૨) નાશ પામે તેવું
 વિનિપાત પું [સં.] અવનતિ; પડતી; વિનાશ
 વિનિમય પું [સં] અદલોખદલો, આપલો
 વિનિયોગ પું [સં] ઉપયોગ, પ્રયોગ (૨)
 નિમણું (૩) વિદ્ય
 વિનિર્મિત વિં [સં] નિર્માણ થયેલું
 વિનિદક વિં [સં] નિંદા કરનારં (૨) અવગણણું,
 વુચકારણું
 વિનિત વિં [સં] સૌમ્ય, વિવેકી (૨) સુશિક્ષિત
 (૨) નરમ પક્ષણું, 'લિખરલ' (૪) હાઈરૂક્ષ કે
 વિનયમ દિરનો અભ્યાસક્રમ પાર કરી ગયેલું,
 'મેટ્રિક' ૦તા સ્ત્રીં સૌમ્યતા, નમ્રતા (૨)
 સુશિક્ષિતતા. ૦પક્ષ પું બંધારણીય માર્ગે
 રાજકીય સુધારાઓ માટે પ્રવૃત્તિ ચલવવામાં
 મનનો - 'લિખરલ' કે 'મોહરેટ' - પક્ષ
 વિને પું + વિનય
 વિનોદિત સ્ત્રીં [સં] 'વિના'નો જેમા રસિક
 પ્રયોગ કરાય છે એવો એક અલકાર (કા શા.)
 વિનોદ પું [સં.] મોજ, આનંદ (૨) મસ્કરી,
 -મલક [-કરવો]. -દિની વિં સ્ત્રીં,
 -હી વિં વિનોદ કરનાર કે કરી શકે એવું
 વિન્યસ્ત વિં [સં.] ગોઠવાયેલું (૨) મુકાયેલું
 વિન્યાસ પું [સં] ગોઠવાણું (૨) મૂકવું તે
 વિપક્ષ વિં [સં] સામા પક્ષણું, વિરોધી (૨) પું
 સામાવાળિયો, દુસ્ત્રમ [૨] મુસ્કલી
 વિપત(-તિ-દ,-દા) સ્ત્રીં [સં] દુઃખ, આક્રંત
 વિપથ પું [સં] કુમાર્મ ંગામી વિં (૨)

પું કુમાર્ગે જનાર
 વિપદ(-દા) સ્ત્રીં [સં.] વિપત્તિ
 વિપરિહ્વામ પું, નં [સં] ફેરફાર; પલટો
 (૨) ઘોઢું કે ખરાબ પરિણામ
 વિપરીત વિં [સં] ઊલટું, વિરોધી, અવળું.
 ૦કરણું નં ઊલટું કરણું તે ૦કોણુ પું
 'રિક્લેક્સ એન્મલ' (ગ) ૦તા સ્ત્રીં,
 ૦લક્ષણુ સ્ત્રીં જહલ્લક્ષણનો એક પ્રકાર,
 આમા વાચ્યાર્થને છોડી તેની સાથે સબધ
 રાખતો તેનાથી બિલકુલ વિપરીત અર્થ
 સમજવાનો હોય છે. (કા. શા.)
 વિપર્યાય, વિપર્યાસ પું [સં] ઊલટપૂલટ
 થઈ જવું તે (૨) મિથ્યાજ્ઞાન, હોય તેનાથી
 ઊલટું જ સમજવું તે (૩) ગરબક,
 અવ્યવસ્થા (૪) નાશ
 વિપલ(-ળ) સ્ત્રીં [સં] પળનો ૬૦ મો લાગ
 વિપશ્ચિત વિં [સં] વિદ્વાન, જાણકાર
 વિપાક પું [સં.] પરિપકવતા (૨) પરિણામ, ફળ
 વિપાશા સ્ત્રીં [સં] (સં.) પલબની બિયાસ
 નહીતું પ્રાચીન નામ
 વિપિન નં [સં] જગલ
 વિપુલ વિં [સં] વિશાળ (૨) પુષ્કળ (૩)
 ગાઠ ૦તા સ્ત્રીં. ૦વું અંકિં વિપુલ થવું
 વિપ્ર પું [સં] બ્રાહ્મણ ૦કર્મ નં બ્રાહ્મણું
 નિત્યકર્મ
 વિપ્રતિપત્તિ સ્ત્રીં [સં] ઝઘડો, મતભેદ
 વિપ્રયોગ પું [સં] વિયોગ
 વિપ્રસખ્ધ વિં [સં] છેતરાયેલું (૨) નાસીપાસ
 થયેલું -ખધા સ્ત્રીં નાથકે સકેત ન
 સાચન્યાથી નાસીપાસ થયેલી નાચિકા
 વિપ્રલભ પું [સં] વિરહ, વિયોગ (૨)
 છળ, ઠગાઈ. -બી વિં મૂર્ત, કપટી, ઠગાર
 વિપ્રિય વિં (૨) નં [સં] જુઓ અપ્રિય
 વિપ્લવ પું [સં] બળવો, અધાધૂધી (૨)
 વિપત્તિ (૩) વિનાશ (૪) ડૂબી જઈ નાશ
 પામવું તે ૦કારી વિં વિપ્લવ કરનાર.
 ૦વાસી વિં બળવો જરૂરી છે એમ માનનારું;
 'રેવોલ્યુશનરિસ્ટ'
 વિપ્લાવક વિં [સં] વિપ્લવકારી

विराधना स्त्री [सं.] अंडन, लंग (२) (लैन)
 अपराध करवाते (व्याराधनाथी ऊलट्टुं)

विराम पुं [सं.] विरामवु ते (२) आराम,
 विसामो (३) अत, अवसान, [क्रेडाविराम,
 जमीनविराम] देहविराम=कडो, जमीन,
 देह-ये अधाने अतुडूण होय अेवु.]
 अत्रिहून न० थोळवानी निशानी (वायता)
 ०डुं अ०किं० अटकवु, थोळवु; अं व पडवु,
 अंत आववे

विराव पु० [सं.] ध्वनि
 विरुद्ध वि० [सं.] ऊलट्टु, प्रतिकूल ०ता स्त्री०
 विरुध वि० [सं.] कडवु. ०ता स्त्री०. -पाक्ष
 पुं [सं.] (सं) शिव

विरैयन न० [सं.] लुलाभ, दरत, दवाथी येट
 सक्ष करवुं ते ०यूळुं न० लुलाभ माटेनी
 अेक क्षाडी [ने अविने आप

विरैयन पु० [सं.] (सं) प्रह्लादने पुत्र
 विरोध पुं [सं.] विरुद्धता, द्वेष, शत्रुवट (२)
 कनियो, तकरार ०अक्रि स्त्री० विरोधलावथी
 थती अक्रि (दा त रावणनी राम माटे). ०डुं
 स०किं० [सं] विरुध् विरोध करवा, सामा थडु;
 घेरी लेवु -आभास पुं [सं] आभास भाव
 दर्भातो विरोध (२) तेवा वर्णनवाणो अेक अर्थि-
 ल का० (डा शा.) -आभासी वि० विरोधा-
 लासवाणुं. -धिनी वि० स्त्री०, -धी वि०
 विरोध करनारु; वेरी, शत्रु (२) विरुद्ध,
 ऊलट्टु (३) पु० दुस्मन, सामावाणियो

विरैपणु न० [सं.] -रोपवु ते (२) लावीने
 भूकवु -गोठववु ते [रण. ०ता स्त्री०
 विशक्षणु वि० [सं] विचित्र, अडूळुत, असाधा-
 विक्षपन न० [सं] विक्षाप. -डुं अ०किं०
 [सं] विलप् विक्षाप करवा [लय, नाश

विक्षय पु०, ०न न० [सं.] आगणी जवु ते (२)
 विक्षयवु अ०किं० [सं] विलम् जणकवु (२) कीडा
 करवी, आनंद करवा (३) स०किं० माण्डुं
 विक्षित वि० [सं.] जणकवु, यभकवु (२)
 न० विक्षास; अेष्टा, नभर

विक्षंय पु० [सं.] दीव, वार. ०त्रिताक्ष पुं०
 अेक ताल (सगीत.). ०डुंतलय स्त्री०

संगीतमा लयने अेक प्रकार ०न न०
 लटकवु ते (२) दीव; वार. ०मध्यलय स्त्री०
 संगीतमा लयने अेक प्रकार ०लय स्त्री०
 संगीतमा लयने अेक प्रकार. ०डु अ०किं०
 [सं] विल्व् विक्षंय करवा -अित वि०
 लटकवु (२) विक्षंय थयो होय अेवु (३)
 धीमु. -धी वि० लटकवु (२) धीमु

विक्षागडुं स०किं० [प्रा] विलग (सं] विलग्
 +वणगवु [न०] विक्षाप करवा ते

विक्षाप पु० [सं.] शैलुं ते, रुदन, आकड ०न
 विक्षायत स्त्री०, न० [ज] वतन (२) दुर्हेनि
 असल देश (३) गोरा लेटेने -देश (४)
 धण्ड -ती वि० विक्षायतनु के त्या अनेडुं
 (२) रवदेशतु नाही अेवु, परदेशी (३) [ला.]
 असाधारण, विचित्र

विक्षाडुं अ०किं० [सं] वि + ली; सर० हिं
 विलात्ता करमावु (२) पीगणडुं (३) विक्षय
 थवा, नाश पामवु. -वडुं स०किं० (त्रेरक)
 विक्षास पुं [सं] अेल; कीडा (२) येनआळ;
 मोर (३) शृंगारयेष्टा मोडक हावलाव (४)
 शृंगारकीडा ०चती वि० स्त्री० विक्षासवाणी.
 ०डुं स०किं० [सं] विलस् विक्षास करवा (२)
 यणकडुं. -सिका स्त्री० अेक प्रकारतु अेकअंकी
 नाटक -सिनी स्त्री० विक्षासवणी स्त्री (२)
 वेस्था. -री वि० (२) पुं० कामासक्र, विपथी
 (३) येनआळ उडावनार, लहेरी

विक्षीन वि० [सं] क्षीन यध गयेवु (२) लय
 पामेवु (३) आगणी गयेवु [क्षीधेडुं

विक्षुभ वि० [सं.] क्षुभ यध गयेवु (२) डूंटवी
 विक्षुभ वि० [सं] खोलायेवु (२) आसक्र
 विक्षेप पु०, ०न न० [सं.] लेप करवा -योपडुं
 ते (२) लेप करवानो पदार्थ

विक्षोडणी स्त्री० +लेवानी दय (२) तपासणी
 विक्षोडन न० [सं] लेवु ते (२) नभर
 विक्षोडवु स०किं० [सं] विलोक् लेवु (२) तपासवुं
 विक्षेयन न० [सं] आभ (२) लेवु ते.
 -डुं स०किं० लुओ विक्षोडवु

विक्षोपन न० [सं] योपवु के योपावु ते
 विक्षोम वि० [सं] विपरीत, ऊलट्टु, ०क्रिया

स्त्री० 'मेथड ओइ धन्वञ्जन्' (ग).
 ०ग(-लत) वि० उच्य लतिनी स्त्रीने
 उतरती लतिना पुरुषधी उत्पन्न यथेक्षु
 विलोम वि० [स.] यथण (२) सुहर ०ता स्त्री०
 विलोपु अ०कि० [प्रा. विलोवण (सं. विलोपन)]
 आडिने संकायी इध जेथी लेवु - उडाडी डेवु
 विपक्षा स्त्री० [सं] कहेवानी धर्या (२)
 तात्पर्य, धर्या - क्षित वि० कहेवा धारेक्षु
 विपर न० [स.] हर; छिद्र (२) शुद्ध (३)
 पुं० (सु.) उपाय, धलाज; मार्ग
 विपरणु न० [सं] रपष्टाकरण, विवेचन
 विपरित वि० [सं.] त्यजयेक्षु; परजयेक्षु
 विपर्य वि० [सं.] शीक; रंग विनातुं (२)
 कडरुपु (३) नीच लतिनु
 विपरत पुं० [सं] इपातर (२) भ्रम; मिथ्यालास
 (३) यकाकार इरवु ते. ०न न० परिवर्तन (२)
 परिभ्रमण (३) यकाकार इरवु ते ०वाह पुं०
 जगत अे अक्षनु परिष्ठाभनथी, परतुमिथ्या-
 लास छे अेवे वेदातने सिद्धात ०णु अंकि०
 [सं. विवृत्] गोल इरवु. -र्तित वि० [सं]
 विवर्तन पामेक्षु (२) मयकाडाध गयेक्षु
 विवर्धमान वि० [सं.] वधतु जतु; वर्धमान
 विवर्धित वि० [सं] ववेक्षु; विस्तार पामेक्षु
 विवश वि० [सं] पराधीन (२) व्याकुण ०ता स्त्री०
 विवस्वान पुं० [सं] सूर्य
 विवा (वा) पुं० विवाह (प.) [लगनसरा
 विवाडो (वा) पुं० [विवाह परथी] (का.)
 विवातुं (वा) वि० [विवाह परथी] विवाहवाणुं,
 विवाहनी धामधूमन मयेक्षु केशयतु, वेवातु
 विवाह पुं० [सं] यर्था (२) जवडो (३)
 मतमेद (४) अहालतमा यालतो अधडो के
 हवो. ०अन्त वि० जवडामा पडेक्षु; नेने
 विंधे विवाह बाळे छे तेवु. -हात्पद वि०
 [+व्यात्मक] विवाहवाणुं. -हात्पद वि०
 [+व्यात्पद] विवाहने जेमा स्थान छे
 तेवु. -हित वि० विवाहयुक्त, यर्थात्पद,
 तकराथी -ही वि० (२) पुं० विवाह, अधडो
 के हवो करनार (३) वि० वाही सुवाही
 साथे नहि लणतो (२पर)

विवार पुं० [सं.] व्यक्षरोना उच्यारणमा गणानुं
 पडोणुं थवु ते, वर्णने अेक आह्य प्रथतन (व्या)
 विशसन न० [सं.] देशनिकाल करवु ते देशवदे
 विवाह पुं० [सं] विशाण (२) लज [-तोडये,
 इडक करवे = समपणु नद करवु. -भाडवे =
 लजनी गोहवण तथा उच्यवणी करनी] ०पत्री
 स्त्री० ककोत्री. ०वाजन न० विवाह के तेवे
 धामधूमवाणो अवसर -हित वि०, -हित
 वि० स्त्री० परखेक्षु [(३) निर्मल
 विविध वि० [सं.] अलग, लुङ (२) अेकात
 विविदिषा स्त्री० [सं] लणवानी धर्या;
 जिज्ञासा ०अन्त्यास पुं० जिज्ञासु अे ज्ञान-
 प्राप्ति माटे धिषेयो सन्त्यास
 विविध वि० [सं.] अनेक प्रकारनु ०ता स्त्री०
 विविध होवापणु (२) वैचित्र्य ०रगी वि०
 विविध रगवाणु
 विवृत वि० [सं.] उधाडु; खुद्लु (२) विस्तृत
 (३) आल्यतर प्रथतनना मार प्रकारमानो
 अेक (व्या) (रुपुष्ट, धपतरुपुष्ट, सवृत्त ने
 विवृत्त) -ति स्त्री० [सं.] टीका, भाष्य
 विवेक पुं० [सं] लुओ विवेकयुद्धि (२) सत्यता,
 विनय (३) करकसर ०भ्याति स्त्री० लुओ
 प्रसंभ्यान ०लुद्धि स्त्री० सारासार छूटो
 पाडवानी - समजवानी लुद्धि -ही वि० विवेक-
 वाणुं; समलु, सत्य (२) विद्यानवान, ज्ञानी
 विवेचक वि० (२) पुं० [सं.] विवेचन, टीका के
 समीक्षा करनार ०त्वं न०
 विवेचन न० [सं.] रपष्टीकरण (२) टीका,
 गुणहोप लुहा पाडी अतावना ते. ०कार पुं०
 विवेचक. ०शास्त्र न० गुणहोपनी यर्थातु
 शास्त्र. -ना स्त्री० विवेचन
 विवेच्यु सं०कि० [सं विदिच्] विवेचन -
 समालोचन करवी
 विवेचित वि० [सं] विवेचन करयेक्षु
 विशद वि० [सं] निर्भण (२) रपुष्ट, सरण (३)
 श्वेत ०ता स्त्री० [लय पामडुं
 विशभडुं सं०कि० [सं विशम्] विशभडु, शभडुं;
 विशद्व्य वि० [सं] शल्यरहित, साणुं ०करणी
 स्त्री० भृतसल्यनी जेथी अेक औषधि

विशसन न० [सं.] भारी नाभवं ते (२) भूभ
 (३) (सं.) ऐक नरकतुं नाम [नक्षत्र
 विशाभा स्त्री० [सं.] नानी डाणी (२) न० सोणसुं
 विशारणु न० [सं.] भारी नाभवु-विशीर्ण
 करुं ते [०ता स्त्री०
 विशारद [सं.] निपुण, यद्वर(२)पंडित; विद्वान्
 विशाल(-ण-णुं) वि० [सं.] मोटुं विस्तीर्ण.
 ०(-ण)ता स्त्री०. -ला स्त्री० गाधारआमनी
 ऐक भूचना (संगीत)
 विशापति पुं० [सं.] राल [न० पाण्ड
 विशिष्य वि० [सं.] शिभा-टोय विनानुं (२)
 विशिष्ट वि० [सं.] विशेषतावा गुं, असाधारण;
 विलक्षण. ०ता स्त्री०. -ष्टाद्वैत न० [+ अद्वैत]
 रामानुजे प्रवर्तवितो वेदान्तनो सिद्धत
 विशीर्ण वि० [सं.] लागीवृष्टी गयेलु, लुण्
 विशुद्ध वि० [सं.] पवित्र (२) निर्मल. ०ता
 स्त्री०. ०भूत्य न० 'अभूत्यो वृद्धु' (अ).
 -द्धि स्त्री० विशुद्धता [स्वच्छंटी
 विशुंभक्ष(-ण) वि० [सं.] भक्षन विनानु,
 विशे(-षे) अ० [लुओ विषे] सपधी
 विशेष वि० + लुओ विशेष
 विशेष वि० [सं.] वधारे (२) भास,
 असाधारण (३) पुं० तक्षत (४) असाधारण
 धर्म (५) संगीतमा ऐक अलंकार. [-विन ती
 के (दूकमां वि० वि०) = विशेषमा कहेवानु
 के (अे अर्थमा पत्रमां लभाय छे). विशेषे
 करीने = भास करीने] ०क वि० विशेषता
 करतु (२) पु० ऐक छंद
 विशेषणु न० [सं.] नामनेा गुण के संप्र्या
 अतावनार शण्ड (व्या). ०वाक्य न० विशे-
 षणश्च गौण वाक्य. ०विकसित स्त्री० छद्मी
 विलसित ०समास पुं० कर्मधारय समासनेा
 ऐक प्रकार. हिसां 'रनातानुविभ'
 विशेषतः अ० [सं.] सुप्पत्वे करीने; भास
 करीने -ता स्त्री०, -त्व न० वधारेपणु
 (२) तक्षत (३) छिद्रधता; असाधारणता
 विशेषनाम न० [सं.] (व्या) वरद, भाणस
 आदिनु भास नाम ते, नामनेा ऐक प्रकार
 विशेषाङ्गि स्त्री० [सं.] ऐक अलंकार नेमां

सामान्य आवश्यक कारखो मोलूड होवा
 छता कार्यं पणिलमतु नधी
 विशेष्य न० [सं.] विशेषणधी नेना गुण के
 वधारे अतावायेा होय तेवा शण्ड (व्या.)
 विशेषन न० [सं.] साइ करतु ते, घाई नाभवं ते
 विशेषित वि० [सं.] विशुद्ध थयेलु
 विश्र(-न्न)पध वि० [सं.] विश्वासु (२) स्थिर
 विश्रमपुं अ० [सं.] वि + श्रम्] विश्राम के
 विसामो करवा (२) व्यटकुं
 विश्रंभ पुं० [सं.] विश्वासु (२) गृहस्थ;
 भानगी वात. ०कथा स्त्री० भानगी वात.
 -विनी वि० स्त्री० विश्रंभ राभती
 विश्राम पुं० [सं.] विसामो, आराम (२)
 आराम लेवानुं रथान [-करवा, -भणवा,
 -लेवा] ०त्रार पु० आरामदिन; 'सोपाथ'
 विश्रान्त वि० [सं.] यात्री गयेलु. -ति स्त्री०
 विश्राम [-करवा, -भणवा, -लेवा]
 विश्री वि० [सं.] शोलाहीन, कुश्प, भेडुं
 (२) स्त्री० कुश्पता, शोलाहीनता [सालजेतुं
 विश्रुत वि० [सं.] प्रख्यात (२) लजेतुं
 विश्रुत वि० [सं.] छुट्टं पडेलु-पाडेलु
 विश्रुत पुं०, ०णु न० [सं.] छुट्ट पडव के पाडव
 ते (२) वियोग ०क वि० (२) पु० लुड पाडनार
 विश्व न० [सं.] जगत, सृष्टि (२) वि० समग्र;
 विराट ०कर्मा पुं० [सं.] देवानो शिल्पशास्त्री
 (२) ईश्वर (३) सुनार. ०जनीन वि० समरत
 विश्वत, -ने लगत (२) भूतमात्र प्रत्येनु.
 ०जित वि० (विश्वने छतनार ०तत्र न०
 जगतनुं तत्र -व्यवस्था ०नाथ पुं० जगतनेा
 स्वामी, परमेश्वर (२) (सं.) काशीमा आवेहुं
 शिवतु न्योतिर्विग (३) (सं.) महादेव
 ०दृष्टि स्त्री० विशाण - व्यापक दृष्टि ०भूर्ति
 पुं० परमात्मा ०रूप वि० सर्वव्यापी (२)
 पुं० [सं.] विष्णु. ०विद्यालय न०
 युनिवर्सिटी; विद्यापीठ ०व्यापी वि० व्यापा
 जगतमा व्यापी रहेलु. ०शाति स्त्री० सकल
 जगतनी शाति
 विश्वसनीय वि० [सं.] विश्वास करवा लायक,
 विश्वासपात्र ०ता स्त्री०

विश्वरत वि० [सं] विश्वायु; विश्वसनीय
विश्व कर वि० [सं] व्याप्ता जगतंतुं पोषण
८ करनार (२) सर्वव्यापी (३) पु० (सं.) विष्णु

-२। वि० स्त्री० विश्वंतुं पोषण करनारी (२)
स्त्री० पृथ्वी. -री वि० स्त्री० विश्वंभरा

विश्वात्मा पुं० [सं] विश्वेनो आत्मा-परमेश्वर
विश्वाधार पुं० [सं.] विश्वेनो आधार-ईश्वर
विश्वाभिन्न पुं० [सं.] (सं.) अेक प्रसिद्ध ऋषि
विश्वास पुं० [सं.] लगेसो; भातरी (२) श्रद्धा;
प्रतीति [-आपवे। देवे।; -करवे।, भूकवे।,
राभवे।; -पठवे।, अेसवे।. विश्वासे रहेंतुं
= लगेसो राभी जेसी रहेंतुं] ० धात पु०
झाड़ अे भूकवे। विश्वास तोडवे। ते, विश्वास
आपीने अण्वणु करवु ते, हगलभाळ ० धाती
वि० (२) पुं० विश्वासघात करनार ० यान
वि० विश्वसनीय

विश्वासतुं सं० कि० [सं विश्वास] + विश्वास
करवे। उहा० कथम विश्वास्था हरि

विश्वासी वि० [सं विश्वास परथी] लुओ
विश्व सु (२) पुं० हंसु धिरत विवे विश्वास-
श्रद्धा राभनार, धिरती -सु वि० विश्वास
राभनार (२) विश्वासपात्र, विश्वास राभवा योग्य
विश्वेदेव पुं० अ० व० [सं] वसु, कंतु ४० दश देव।
विश्वेश पुं० [सं] विश्वेनो धंश, परमेश्वर
विश्वेश्वर पुं० [सं] विश्वेश (२) [सं] विश्वेनाथ;
काशीना महादेव -री स्त्री० जजदभा

विष न० [सं] जेर [-आपतुं, देतुं = जेर
अवडावतु -छितरतुं = जेरनी असरभाधी मुअ
यव. -अरतुं = जेरनी असर थवी -भारतुं
= जेरनी जेरी असर नाभू करवी. -लेतुं =
जेर भावु] ० आपादे। पुं० अेक वनस्थति.
० ध्र वि० विषहृ, जेर हूर करनार ० धर
पुं० साप, नाग. ० धारी पुं० (सं) शिव.
० प्रथेज पुं० विष आपवु के हवामा वापरवु ते.
० वाह पुं० लुओ विषवाह. ० वृक्ष न० जेरी
जाड वहर वि० विषह (अैषधि के मंत्र)
विषणु वि० [सं.] उहास, अिल (२) रीकं;
नरतेज. ० ता स्त्री०

विषधर, विषधारी, विषप्रथेज लुओ विष'भा

विषम वि० [सं] अस्मान, भाडाटेकरावाणु'
(२) सुरहेव (३) प्रतिकृण (४) दारण (५) अेडी
(स'ण्या) (६) न० अेक अलंकार, जेमा
कार्यंकारण वरवे असाधारण या भेज न
भाय अेवा स थष होय छे. ० अ'पूणुं कि
पुं० (ग). छेह जेटला के तेथी भेटा अ शवाणे।
अ'पूणुं कि. ० धात वि० विषम धातवाणे।
(पही) [ग.] ० त्रिकोण पुं० त्रणे अस्मान
प्राणुवाणे त्रिकोण (ग) ० नवर पुं० रही
रहीने आवतो ताव ० ता स्त्री०

विषय पुं० [सं] इन्द्रियग्रह पदार्थ (२) जोग्य
पदार्थ, जोगतुं साधन (३) कामजोग (४) विचार
भाटे के लाणवा भाटेतुं वस्तु (५) प्रकरण; म'हूर,
मुद्दे (६) उदेश, छेद (७) देश, जनपद
[- उपाडवे। = काई वात के मुद्दे काडवे। -करवे।
= स जोग करवे -काडवे। छेडवे। = वात-
थीतने मुद्दे र'नु करवे के उपाडवे। -लेवे। =
अल्यासने विषय पस ह करवे (२) विषय
काडवे।] ० जोग पुं० विषयो जोगववा ते,
कामजोग ० ध्र पट वि० विषयजोगमा ल पट.
० धं पटता स्त्री०. ० धासना स्त्री० विषय-
जोगनी वासना ० विकार पुं० विषयने सीधे
थतो विकार (२) कामरुपी विकार ० विचारिष्ठी
वि० स्त्री० सवामा र'नु करवाना ठराव विचारी
कांडनारी (संजिति). ० सुअ न० विषयजोगतुं
सुअ. ० सेवन न० विषयजोगतुं सेवन. -था
स्त्री० स्त्री (२) विषयमा रायनारी स्त्री, विभिया.
-थातीत वि० [+ अतीत] विषयवासनाने
तरी गयेतुं; इन्द्रियातीत. -यात्मक वि०
[+ आत्मक] विषयेने लगतु -यासक वि०
[+ आसक्त] लुओ विषयलं पट. -यासकित
स्त्री० विषयसुअमा आसकित. -यांतरे न०
[+ संतर] विषयने इंगार, अस्तुत विषयभाधी
अन्य विषयमां छितरी ज'तुं ते. -थाध वि०
[+ संध] विषयजोगमा अंध अनेतुं -थी
वि० विषयासकत; कांरी. २' विषयतुं, -ने लगतुं

विषवाह पुं० लुओ 'विष'भा
विषवृक्ष, विषहुर [सं] लुओ 'विष'भा
विषाणु न० [सं.] शिभकं

વિષાદ પુ. [સં.] ખેદ; દિલગીરી (૨) નિરાશા; અતુસાહ. -દી વિ. વિષાદયુક્ત
 વિષાદુ વિ. [સં.] ઝેરી (૨) [લા.] ઝેરીકું, ખાર કે ઈર્ષ્યા કે અટસવાળું
 વિધુવ ન. [સં.] ક્રાંતિવૃત્ત ને વિધુવૃત્ત ને બે બિંદુઓમા મળે છે તે દરેક, મેષ અને તુલામાં સક્રાંતિ, ત્યારે દિવસરાત સરખાં હોય છે. ઠંડે આ સ્ત્રી, ઠંડુત ન. પૃથ્વીની ધરીની મધ્યમા કાટખૂણે કલ્પેલું વર્તુળ; 'ઇકવેટર'.
 -વાંશ પુ. [મંજી] ભૂગોળના રેખાશ બેટું ખગોળનું એક માપ, 'રાષ્ટ્ર એસેન્શન'(ગ.)
 વિધુ(-ભૂ) ચિકા સ્ત્રી [સં.] ઠાગળિયુ, કલેરા વિષે અ. [સં વિષયે] વિશે; માં (૨) બાબત વિષક ભક પુ. [સં.] આગલી કથાનો સાર તથા આવનાર વસ્તુનું સૂચન કરતો નાટકનો ઉપોદ્ગ્રહાત -અવતરણ
 વિષ્ટર પુ. [સં.] ઇર્લાસન
 વિષ્ટા સ્ત્રી [સં.] મળ નરક
 વિષ્ટિ સ્ત્રી [સં.] સમાધાનીની વારાધાત
 વિષ્ણુ પું. [સં.] (સ.) વિભૂવિમા સૃષ્ટિનું પાલન કરનાર સ્વરૂપ (૨) વિ. વિષ્ણુ; સર્વ-વ્યાપી ઠંડેજ ન. વિષ્ણુનું ઐશ્વર્ય (૨) ધી. ઠંડેવત ન. ધી ઠપદ ન. આકાશ (૨) વૈકુંઠ. ઠપુરાણુ ન. (સં.) અદારમાનુ એક પુરાણ ઠમાર્ગ પુ. વળણવ સંપ્રદાય ઠમાર્ગ વિ. વિષ્ણુમાર્ગનું કે તેને લગતું.
 વિસ્તારવણુ સં. કિં. 'વીસરણું' પ્રેરક વિસ્તારણ વિ. [સર. મ] ભુલકણુ
 વિસદશ વિ. [સં.] સદશ નહિ એવું, અસમાન વિસર્ગ પુ. [સં.] ઘાન (૨) ત્યાગ (૩) હકાર જેવો ઉચ્ચાર કરવાનું (:) આણુ ચિહ્ન (વ્યા.)
 વિસર્જન ન. [સં.] છોડી દેવું તે (૨) વિદાય થવું કે કરવું તે (૩) સમાપ્તિ. -નીચ વિ. વિસર્જન કરી શકાય કે કરવા જેવું
 વિસર્જનું સં. કિં. [સ વિસર્જ] વિસર્જન કરવું -વિસર્જિત વિ. [સં.] વિસર્જન કરાયેલું
 વિસર્પી વિ. [સં.] સરપ; ખસણું
 વિસવાસી સ્ત્રી [વીસ + વસો] વસાનો વીસમો ભાગ; વીસનો ચારસોમો ભાગ (૨) લાકડાનું

એક માપ [સ્ત્રી] અસ ગતિ; વિસંવાદ વિસંગત વિ. [સં.] અસ ગત, વિસવાદી -તિ વિસ યો પું. [ભુઓ વિશ્ર ભ] વિશ્વાસ વિસંવાદ પું. [સં.] અસંગતિ (૨) વિરોધ. -દી વિ. વિસવાદયુક્ત (૨) વિવાદી (સ્વર) વિસાત સ્ત્રી [વ. વિસાત] વસાત, કિંમત; મહત્વ (૨) [લા.] ગભુ, હમ (૩) ગણતરી, ઢેખુ, હિસાબ
 વિસામણું સં. કિં. [પ્રા વિસ્તમ (સ વિ + શ્રમ)] વિસામો કરાવવો -આપવો (૨) વિસામો ખવડાવવો
 વિસામો પું. [પ્રા વિસ્તમ (સં. વિશ્રમ)] યાક ખાવો તે, વિશ્રાંતિ (૨) વિસામો લેવાની જગા [જુવ તે, વિરમણુ
 વિસાર, -રો પુ. [વિસારકું પરથી] વીસરી વિસારણું સં. કિં. [પ્રા વિસ્તાર, વીસાર (સં. વિ + મ્તૃ)] ભૂલી જવું
 વિસારો પુ. જુઓ વિસાર
 વિસૂચિકા સ્ત્રી [સં.] જુઓ વિધૂચિકા
 વિસ્ત વિ. [સં.] વિસ્તૃત
 વિસ્તૃષ્ટિ સ્ત્રી [સં.] સૃષ્ટિ (૨) તજ દેવું તે, છોડવું ને (૩) આપવું તે, ન્યાસ
 વિસ્તપલન ન. [સં.] ભૂલ
 વિસ્તપસિત વિ. [સં.] ભૂલભરેલું ઠંડા સ્ત્રી
 વિસ્તરણુ ન. [સં.] વિસ્તરણું તે, વિસ્તાર વિસ્તરણુ અ. કિં. [સં વિસ્તૃ] વિસ્તાર પામવું
 વિસ્તાર પુ. [સં.] ફેલાવો (૨) વધારો (૩) વિશાળતા (૪) [લા.] બહોળો પરિવાર કે કુટુંબ ઠપૂર્વક અ. (વિસ્તારથી, લ બાણથી
 વિસ્તારણું સં. કિં. [સં વિસ્તૃ] વિસ્તાર કરવો, લ બાવવું
 વિસ્તીર્ણું વિ. [સં.] વિસ્તારવાળું. ઠંડા સ્ત્રી
 વિસ્તૃત વિ. [સં.] વિસ્તારવાળું
 વિસ્તૃતિ સ્ત્રી [સં.] વિસ્તાર
 વિસ્ફોટક પુ. [સં.] ચામડીનો એક રોગ -કિયુ (વ. વિસ્ફોટકના રોગવાળું
 વિસ્મય પુ. [સં.] આશ્ચર્ય; અચંબો. [-પામણું = આશ્ચર્ય થવું.] ઠકારક, ઠકારી વિ. વિસ્મય પમાડે તેવું

विस्मरण न० [स] भूषी ननु ते
 विस्मरणं म०किं [सं. विस्मृ] भूषणं
 विस्मृत वि० [स] विस्मय पामेलु
 विस्मृत वि० [सं] भूषी नवाथेलु
 विस्मृति स्त्री० [सं] विस्मरण
 विस्मरणं स०किं [सं. विस्मृ] त्यागवुं (२)
 मोक्षवु, विदाय करवु (३) अपर्णवुं
 विस्मरण वि० [सं.] लुभो विश्रुध
 विस्मरण पु० [सं.] लुभो विश्रुध
 विहग न० [सं] पक्षी, विहग
 विहगं स०किं [प्रा विहर (सं. वि+ह)]
 करवु (२) विहार करवे
 विहग न० [स] पक्षी, विहग. ०दृष्टि स्त्री०
 पक्षीनी येडे अधी परिस्थितने ऐकीसाथे
 उपरथी लेई लेवी ते. ०भ न० विहग.
 -गावलोडन न० [+ अवलोकन] विहग-
 दृष्टि करेलु निरीक्षण
 विहाणुं स०किं [सर० हिं. विधाना
 (सं वि+हा)] वीतवुं; गुजरु
 विहार पु० [सं.] कीडा (२) आनदभा
 हरवु-करवुं ते (३) भमणा (४) [मै ह]
 मठ [-करवे।=कीडा करवी (२) नैन
 साधुतु प्रवासे नीकणवुं (३) नैन साधुतुं
 गुजरी नवु]-रिष्ठी वि० स्त्री०, -री वि०
 विहार करवार [मठ मठ हसवुं
 विहासवुं स० किं [सं विहम्] विमत करवु,
 विहित वि० [सं] भुक्तयेतु(२)[शास्त्रे]हरमविलु
 विहीन वि० [सं] विनातु
 विहाणुं वि० [प्रा विहीन (सं. विहीन)] विनातु
 विहवल(ग) वि० [सं] आवरुं. आतुर.
 ०ता स्त्री० [के जेवकूद भाणस
 विहालो पु० [प्रा. विहल (सं विहवल)] आवरो
 विध्य पु० [सं] (स) दक्षिणापथ ने उत्तरापथ
 वरयेनी पर्वतमाणा -ध्यायस(ग) पु०
 [+अचल] विध्य पर्वत -ध्याटवी स्त्री०
 [+अटवी] विध्यपर्वततु मोडुं नगल
 वीभर(-२)तु स०किं [सं वि+भर; सर०
 हिं. विखरना, म. विखरणे] वेरावुं, छटा
 पडी नवुं

वीगत स्त्री०, ०वार स० लुभो 'वगत'मा
 वीधर(-२)तु स०किं [लुभो वधणतु] जोगणी
 नवु (२) [लुभो वीभन्तु] वेरावुं नवुं (३)
 [विकल पन्थी ?] गाभरं यनी नवुं, भूजावुं
 (४) हतारा यवु
 वीधुं नर, -धो पु० [सर० हिं वीधा, म विवा,
 प्रा. विग्गह (सं विग्रह) = विलाग] नमीनतु
 ऐक माप (पन्थीसेक गुहातु)
 वीच(-ये) स० [दे विच] + वन्थे
 वीचि(-थी) पु०. स्त्री० [सं] तरंग, मोलुं.
 ०भासा(-णा) स्त्री० तरंगानी हाः
 वीचे स० + लुभो वीच
 वीचई(-२)तु स०किं [प्रा विच्छेदु (सं. वि +
 छेदयु), सर० हिं विच्छुडना] + लुधा परवु,
 वियोग थवे । हलापी साइ करवुं
 वीचणवुं स०किं [प्रा विच्छोलिख] पाहाणुं रेडी
 वीचणावुं स०किं 'वीचणवु'तु कमणि
 वीछी(-छु), पु० [सं वृश्चिक, प्रा विच्छिख,
 विच्छु, सर० हिं. विच्छ, म विच]
 ऐक जेरी प्राणु, वीछी
 वीछुवा पु० ०००० [वीछी] उपरथी] (स्त्रीयोतु)
 पगने अगूठे पहेरवानु धरेणु
 वीज, ०णी स्त्री० [प्रा विज (सं विद्युत्), सर०
 म वीज, हिं वीज] विद्युत. ०शक्ति स्त्री०
 शक्ति -नल्लु पु० [+अणु] वीजणीने
 अल्लु, 'धलेकट्टेन'
 वीजणवारा पु० ०००० [म विजणवारा (प्रा
 वीजण, सं. वीजन)] पयो नाभवे ते
 वीजणे। पु० [प्रा वीजण (सं वीजन) सर०
 म. विजणा, हिं वीजना] वीजणे। पयो
 वीजन न० [सं] पभाथी पवन नाभवे ते (२)
 पयो -तु स०किं [सं. वीज] पयो नाभवे
 वीजणी स्त्री० [प्रा विजणलया (सं विद्युत्),
 सर० हिं, म विजली] ऐक लैतिक शक्ति;
 वीज, विद्युत ०केठो। पु० (३) ऐक रमन
 ०धर न० वीजणी लया विपल प.य दे तयाथी
 यवे मोक्षलाय ते रथान 'पावने-गेशान'
 वीजणु न० लुभो 'वीज'मा
 वीजु स्त्री० [प्रा. विजणा (सं वेदना), सर०

म. वेण, -णा] प्रसवनी पीडा, वेण
वीणुं सं०किं [प्रा विणी (सं वि + नी) स२०
 हिं. विनना] यूरुं(२) पस ६ करुं(३) (अनाज-
 भाथी काकरा वगैरे) विपाडी लेउ, दूर करुं
वीणु स्त्री० [सं.] भीन, ऐक त तुवाच. ०का०य
 न० 'लिरिक'. ०धर, ०पाण्डु पु० (स.) नारद
वीणु पु० [सं. वि + नी विपरथी ?] सुकान
 देववानो धाडो
वीत वि० [सं.] अतुं रडेकुं (२) छोडी दीघेकुं.
 ०क न०; स्त्री० वीतेकुं ते (२) संकट ०तृणु
 वि० [सं.] तृणु विनातुं ०राग(-गी) वि०
 राम-आसक्ति विनातु. ०दोहा वि० लोहा-
 रहित ०कुं अ०किं शुभरउ, पसार थर्ष अकुं
 (२) इ०भ पडकुं
वीथि(-थी) स्त्री० [सं.] मार्ग; रस्ते
वीनवतुं सं०किं [प्रा. विन्नव (सं विज्ञापय), स२०
 म विनवणे, हिं विनवना] विननि, अतुरोधके
 आळु करवी. वीनवातुं अ०किं (कर्माणि)
वीदरउ अ०किं [प्रा विफुर (सं. वि + स्फुर),
 स२० म विफरणे, हिं विफरना] वकरउ;
 शुस्से थउ, उरकेराउ
वी.पी. न० [ईं] व्याकेल दाम व्याये भणे
 अकु टपालमा आवतुं पासल, लुकपोरठ ध०
वीमो पुं० [फा वीमह, स२० म विमा. हिं.
 वीमा] वरतु के लिंङ्गीने नुकसान पढोयतां
 ते अडल पैसाथी थती लरपाध (२) तेना करार
 (३) ते, चेडे लरवानो हपतो (४) (ला)
 लोभमभयुं साहस [-उतारवेा=वीम'नो
 करार करवेा -उतारवेा के उतारी अवेा,
 -अलास थवेा=भरी अउ, नाश पाभतुं
 -करवेा, अडेवेा=लोभमभां उतरकुं, साहस
 करउ -अरवेा=वीमानो हपतो व्यापवेा.
 -देवेा=वीमो उतरावेा (२) लोभम
 भाये लेकुं] -भाक'पनी स्त्री० वीमो उतार-
 नार मडणी -भाभत न०, -भाथिडी स्त्री०
 वीमानु अत. -भाहलाह पुं० वीमानो इलाह
वीर वि० [सं.] शूर पराक्रमी (२) पुं० तेवा पुरुष
 (३) वीरो, लार्ध (४) ऐक भूत [-भूकवेा] (५)
 वीरस (६) [सं.] महावीर ०कविता स्त्री०

वीरसप्रधान कविता. ०का०य न० वीरसथी
 लरेकु का०य ०भर्जना स्त्री० वीरनी गर्जना
 (आहुवान के उतेजना करनारी) ०ता स्त्री०,
 ०त्त न० शूरवीरता; पराक्रम ०पत्नी स्त्री०
 वीर के वीरनी पानी ०पसली स्त्री० श्रावणी
 पूर्णिमाने दिवसे लार्ध तरुथी अहेनने अपाती
 भेट ०अलु पुं० (सं.) महावीर स्वामी.
 ०लक्ष पुं० (सं.) शिवनो ऐक गण ०भूमि
 स्त्री० वीरोनी ल-महाता भूमि ०रस पुं०
 का०यना नव रसोमानो ऐक (लुओ रस)
 ०पृत्त न० ऐक छंद (नर्मदृत्त) ०शैव
 पुं० लुओ विंगायत ०श्री स्त्री० शूरवीरनी
 कीर्ति अथवा तेज. ०साण पुं० शूरवीरनो
 पोशाक अथवा सामग्री ०हाड स्त्री० युद्ध-
 प्रसंगे योद्धानी लय कर थीस
वीरडे पु० [दे. विजर] नदी के तणावना
 सूका लागभां पाणी भाटे ओरिदो भाडो
वीरज न० + वीर्य
वीरणु(०वाणो) पुं० [सं.] लुओ विरणु
वीरा स्त्री० [सं.] ऐक सुगंधी पदार्थ
वीराधिवीर वि० [सं.] वीरोभा श्रेष्ठ, वीरतम
वीरासन न० [सं.] (योगतु) ऐक आसन
वीरानना स्त्री० [सं.] वीर - अहाडर स्त्री
वीरी स्त्री० [लुओ वीरो] अहेन
वीरुध(-धा) स्त्री० [सं.] ऐक वेल
वीरो पुं० [सं. वीर] लार्ध.
वीर्य न० [सं.] शुक, धातु (२) वीरता, अण,
 पराक्रम ०रक्षा स्त्री० वीर्य अणतु सायवकुं
 ते. ०पात पुं० वीर्यसाव ०व'त, वान वि०
 पराक्रमी, अणवान ०स अहु पुं० वीर्य'नो
 स अहु; वीर्य'रक्षा ०साव पुं० वीर्य'जरी
 अकुं-अरउ ते ०हीन वि० नामर्द', निर्भण
वील न० [ईं] वसियननासु (-करकुं)
वील स्त्री० [लुओ वीण] लरती (२) न०
 [?] ऐक पक्षी -दां न०अ०व० वील
 पक्षीओ (रोणाभा ल इरवाथी अ०व०भा
 ओलाय छे) [लापामा]
वील(-लियुं) न० अडधो इपियो (संकेतनी
वीलु (वी') वि० [प्रा. विल (सं. व्रीह) = शरभाकुं

परधी ? डे सर० म विह्वल (सं विह्वल)]
 शरभिः; लोडुं (२) [प्रा. विह्वल (सं विघट्ट)]
 २४ गड, छूट्टं [-पडुं = शरभिः यट्ट (२)
 साथ विनातुं यदुं. -भूडुं = साथ विनातुं
 -२भडु राभडु -भोः डरुं = शरभ, कलक
 डे भेदधी भोः छीतरी लुं] [‘वीस’भां
 वीश(-स), -शा -शी-(सी) स्त्री० लुओ
 वीशी स्त्री० [सर० म. विशी] पैसा आपवाधी
 तैयार रसेध भजे ते गगा. [-जभची =
 डोधने त्या वीशीनी जेभ भयं आपीने
 जभडु] ०वाणे। पु० वीशीना मालिक
 वीस वि० [प्रा वीस (सं विंशति)] ‘२०’, वीश.
 [-वसा = सो टका, स पूर्ण (२) वल्लु भर.]
 ०नभी स्त्री० स्त्री, पत्नी -सा पु० ००००
 वालिथाओनी अेक नात. -सी स्त्री० वीशी,
 वीसनो सभूड (२) वण्टमा ताणाना तारनी
 अेक गणतरी. [वीसी भाणुस = प्रभाणिक
 भाणुस. वीसी भापीसी = सुभडुभ;
 यडतीपडतीना सभय. पोछी वीसी =
 अ प्रभाणिक]
 वीसनगरा पु० ०००० नागरनी अेक नात
 वीसभडु अ०किं [प्रा विसम (सं. वि + श्रम)]
 ठडुं यड, विशभडुं (गरभी, लुरसो, थाक,
 छेभरण वगरे) [लुलकलुं
 वीसरभे।णु वि० [वीसरडु + भो।] विसराण,
 वीसरडुं स०किं [प्रा वीसर (सं. वि + स्त्रु)]
 लुसी जत्र वीसरडु अ०किं (कर्मणि)
 वीसा पु० ०००० श्रीभाणी, भडायता, साड ध०
 वाणिथानो अेक पेटा लाग
 वीण स्त्री० [म., दे वीणी (सं वेला)] भरती
 वींभडुं स०किं [प्रा विक्खि (सं वि + क्षिप)]
 लुओ पी भडुं [भी भडुं
 वींभडुं स०किं [दे विञ्च = पासे आवडु] (का)
 वींछियो पु० [‘वीछी’ छपरधी] अेक धरेलु
 वींछी(-छु) पुं० [प्रा. विंछिअ, विंछुअ (सं.
 वृश्चिक)] अेक जेरी लुं; वीछी. ०(-छु)डे।
 पु० वीछी (२) वृश्चिक रासि
 वी धुवा पु० ०००० लुओ वीधुवा
 वींज(-अ, -ध)लुं न० [सर० म. विज्ञे],

विंघेण, लुओ वींजुं] अेक सुतारी ओभर
 वींजुओ पु० [लुओ वींजुओ] पओ
 वींजु स०किं [प्रा वींजुमाण (स वींजु),
 सर० म विंजण] हवाभा ओरधी धुभावडु (२)
 [प्रा विञ्च (स व्यघ्) वेध करेओ] + वी धडु
 वींछियो पु० [वींछुं परधी] दोरानी गरगडी
 वींछी स्त्री० [‘वीछी’ छपरधी] स्त्रीओतु नाकतुं
 अेक धरेलु [लुओ वींछी
 वींछो पु० [दे विंछिआ] लुओ वींछो (२)
 वींछु स०किं [प्रा विं (सं वेद्य)] लपेठु
 वींछुं, -वडुं ‘वींछुं’ कर्मणि ने प्रेरक
 वींछाणुं स०किं [लुओ वींछु] लपेठुं,
 गोण वींछु. वींछाणुं, -वडु तेतु कर्मणि
 अने प्रेरक. वींछाणो पुं० वींछो
 वींछी स्त्री० [दे विंछिया] आगणी छपर पहेर-
 वानुं गोण धरेलु [-काडवी, -घासवी,
 -पहेरवी] [(२) पथारीना वांछो
 वींछो पु० [लुओ वींछु] वींछाणोओ गोण आडार
 वींछारुं स०किं [प्रा वीं (सं. वीं)] पालवडुं
 (२) अगवड वेकीने साथ राभडु वींछारुं,
 -वडुं तेतु कर्मणि अने प्रेरक
 वींध न० [‘वीधु’ छपरधी] वेध, काणु, नाकुं.
 ०णुहार वि० वीधना ०णु स्त्री० छिद्र
 पाडवानुं ओभर ०णु न० लुओ वींधुं.
 ०णु स०किं [प्रा विं (सं व्यघ्)] वींध पाडुं
 (२) कायड, भोडु -घारे। पु० वींधारे।
 (भोती क कान) [कर्मणि ने प्रेरक
 वींधातु अ०किं, -वडुं स०किं ‘वीधु’तुं
 वूडुं स०किं [प्रा वुडु (सं वृट्ट)] (५) वरसडुं
 वूडु अ०किं [प्रा वुडु (सं वृध) वधु] + लुं
 वृक न० [सं] वर. -डोडर पुं० [+ उदर] (सं.)
 वीम
 वृक्ष न० [सं] आड ०प्रभ ध पु० अेक चित्र
 काय ०वाटिका स्त्री० भगीओ -दारे। पलु
 न० [+ आरोपण] आड रोपडु ते
 वृत्त न० [सं] वीडा, ड भ (२) पाप
 वृत्त न० [सं] वर्तन (२) अक्षरभेण छं (३)
 वर्तुण (४) समाचार (५) वृत्तात, हडिकड.
 ०भंठ पु० वृत्ताने लाग, ‘वेन्ने-ट’ (१)

०धम न० छापु, वर्तमानपत्र. ०विवेच्यक
 पुं० पत्रकार. ०विवेच्यन न० अनेका अनवावो
 विवेचन, 'जर्नालिजम'. -ताकार वि०
 [+आकार] गोण आकारतुं -ताधं पुं०
 [+वर्ध] अर्धगोण, 'सेभिसक'ल'भ)
 वृत्तांत पुं०; न० [स] हकीकत, वर्णन (२) अथर
 वृत्ति स्त्री० [सं] भित्तमा उडतो विचार, चित्तनो
 व्यापार (२) मननु वल्ल (३) रवलाव, प्रकृति
 (४) वर्तन (५) व्याख्या; टीका (६) लिज
 रसोमा उपयोगी मानेकी वर्णन करवानी
 शैली (कौशिकी, सात्वती, आरक्षी अने
 लारती) (७) धंधो (८) आखविका (९) टीका,
 समभूती (१०) शण्ढनी अर्थ अताववानी
 शक्ति (व्या.) ०बछेद पुं० [स.] नोकरोध धातु
 छरी लुं० ते. ०रयतुप्राप्त पुं० [+अनुप्रास]
 ऐक शण्ढाल कर; समान वर्ण के वर्णोनी
 आवृत्ति (का शा.)
 वृत्र पुं० [सं.] (सं.) ऐक राक्षस, जेने छेद्रे मारेलो
 वृथा अ० [सं] द्रोगट; निष्कण
 वृद्ध वि० [सं] धरहुं (२) वडील ०ता स्त्री०
 ०रुप न०. ०आलिकाविवाह पुं०, ०वाण-
 क्तन न० मोठी उभरना जेडे नानी आणतुं
 लत्र ०वाक्य न० वृद्धतु वाक्य, वडीलतुं
 अनुलवपूर्णा जेववाक्य -दा वि० स्त्री०
 धरडी धयेली (२) स्त्री० डोसी -दाधं स्त्री०
 वृद्धव -दाआर पुं० [+आचार] इदि (२)
 वडीलोना आचार के शिति -दावन्था स्त्री०
 [+अवस्था] धडण
 वृद्धि स्त्री० [सं] पधारे (२) आयादी (३)
 [व्या] सस्कृतमां यना ऐक देरदार (४)
 लुओ वृद्धिसूतक ०आह न० लुओ नांहीमुभ.
 ०शील वि० वृद्धि पामवाना रवलावनाणुं.
 ०भूतक न० आणकना न० मथी लागेलुं सूतक
 वृद्धि मत वि० [सं] वधी गयेलु; विस्तार पामेलु
 वृश्चिक पुं० [सं] वीछी (२) वीछीडो -आडमी
 राशि -डी स्त्री० वीछण
 वृष पुं० [सं.] आभलो. ०केतु पुं० (स) शिव
 वृषलु पुं०, न० [सं] अ६, गोणी
 वृषभ पुं० [सं.] आभलो; पोटियो. ०धन

पुं० (सं.) वृषकेतु; शिव
 वृषल पुं० [स.] शद्र (२) नीच, पापी भाखस.
 -धी स्त्री० कुलटा (२) शद्रा
 वृषोत्सर्ग पुं० [स] डोई भ भिक क्रिया
 वधते आभलो छूटो भूकवो ते
 वृष्टि स्त्री० [स] वरसाद
 वृष्ण पुं० [सं] (सं) श्रीकृष्णनो ऐक पूर्वज.
 ०कुल(-ण) न० वृष्णतु कुण
 वृंत न० [स] दीटुं
 वृंह न० [सं.] टोणुं. ०आरी वि० टोणाभा
 इरनाक ०स गीत न० पधाये साथे करवानु
 संगीत. ०वादन. न० ऐकसाथे अनेक
 वाखोना वादनतुं संगीत
 वृंह स्त्री० [स.] तुलसी (२) [सं.] राधिक
 वृंहारक पुं० [सं.] डोई पण वर्गना मुप्य
 वृंहान न० [सं.] (सं.) गोकुण नलक आविहुं
 वन -नीच वि० वृंहानतु, -ने अगेतु
 वेधटिंग इम स्त्री० [इ.] रेलवे रेशन उपर
 उपला वर्गना मुसाइरोने जेसवा-छि-
 वानो ओरडो (२) हाइतरने त्या इन्दीओने
 वारो आवता सुधी जेसवानो ओरडो
 वेड(-व) पुं० ऐक वेल [-तुं दही = जे वेलना
 पाणीना योणीने काटवो अडवा जेवो रस.]
 वेडरो पुं० [सं. वालुका?] (का) काकरावाणी
 लडी रैती
 वेडकुं अ०किं [लुओ वेगडुं] (सु) उतावण
 करवी (२) स०किं [सं वि+क्री] वेचतुं
 (उत्तर गुजरातमा)
 वेडगो पुं० [वहेतुं + अल्लोखतु ? के वोक =
 अवाज करवो परथी ?] नानो वहेगो, वाडगो
 वेडर स्त्री० [सर० वेडरो] (का) ज़ीली
 काकरीओवाणी मोठी रैती
 वेअल(-ण) वि० ['अल-ण' उपरथी] रवमान
 विनातु; अहअह हसी पडे तेव (२) असल्य,
 निर्लंन्य
 वेअतुं अ०किं [सं वि+ईख (प्रा इकल)]
 यकित थव (२) स०किं जेव, तपासव
 वेअण वि० लुओ वेअल [ऐक औपधि
 वेअ ६ स्त्री० [सर० म (सं वच+खंड ?)]

वेम पुं० [सं] गति; अ३प (२) लुरसो; लोस
(३) अलडो; सलडो (४) नास; ताप. [-भारवा
= सलडो नाभवा.] वती वि० स्त्री०, वान
वि० वेगवाणुं. ०पुं अ० किं० (सु.) वेकडुं;
उतावण करवी

वेमन न० [ई.] माल लरवानो-लारवानानो डभो
वेगरडुं स० किं० वेकडुं (२) निभापडुं

वेमणुं वि० [दे, वेगल; सर० म. वेगळा] इ२
(२) लुडं; अलग. [-वेसडुं = (स्त्री)]
रनरवला यडुं. -णाई स्त्री० वेगणापणुं.
-णे अ० आधे

वेगी (०पुं) वि० [सं.] वेगवाणुं
वेगु पुं० [सर० म. वेग (सं. व्यङ्ग)] भूषं; ठोठ
वेयवास वि० [‘वेयडुं’ उपरधी] वेयवावाणुं;
वेयनार. -दी स्त्री० वेयवाली मागणी (रोर
धस्याग्नी)

वेयडुं स० किं० [लुओ वेकडुं (सं. विक्री); सर०
म. वेचणे; हिं वेचना] डिंभत लधने व्यापडुं.
[वेयी भाय ओडुं = गांल्युं न लय - पत न
क्रे ओडुं वेयीने यल्ला भावा = पत न करवी
(२) वेयी वटावीने, भाई-पी उडावी इडुं.]

वेयाड वि० [‘वेयडुं’ उपरधी] वेयवानुं होय ओडुं
वेयाणु न० [‘वेयडुं’ उपरधी] वेयडुं ते (२)
वेयाडुं ते. ०भत न० वेयाडुं आयाडुं
लभाण. ०नकरी वि० स्त्री० करवी भुज
(जमीन). ०सलामती वि० स्त्री० लगीरदारे
सलाभी नाभल भरवानुं मडुंसल न व्यापडुं
पडुं होय तेवी (जमीन). -खिडुं
वि० भरीडेडुं (२) वेयी राकय तेडुं

वेयाणुं अ० किं० [‘वेयडुं’] कर्मणि. -डुं
वि० डिंभत व्यापीने लीधेडुं क व्यापेडुं.
[कत्रिया वेयातो लेवे, लडाई वेयाती
लेवी = डोडुं उपराणुं लई लडुं (२)
वगर कारणे कलियो वडोरवे.]

वेज स्त्री० [सर० नेल; वैजयंती; प्रा. वेज
(सं. विद् उपरधी)] निशान (२) [सर०
म. वेजें = अडुं; लोकि (सं. वेज; प्रा. वेज्ज)]
विपत्ति (३) [सर० हिं. वजा (सं. विजा ?
अ.) = लणुं ते] प्रल

वेजणुं पुं० पाणी अटकाववानो अंध
वेजं न० अ० व० [वेज (२) परधी] वलाभां; इंधं
वेजुं न० [सर० हिं. विज्जू] वलियर (२)
[सं. वे = वणुं उपरधी ?] [आ.] भाडीनो ताडो
वेठ स्त्री० [प्रा. विट्टि (सं. विट्टि)] वगर दामडुं
वैतरं (२) इरजियात वैतरं (३) [ला.] लार;
पीड; उपाधि. [-उतारवी = लुओ वेठ
काडवी. -करवी = वगर कामेक भरथ विकड,
इरजियात वैतरं करडुं. -काडवी, वाणवी =
कभने लेम तेम काम करडुं. वेठे काडडुं,
पकडडुं = वगर पैसे ते वगर भरथओ काम
करावडुं. वेठे लणुं = वेठ करवा लडुं टैवना
धरनी वेठ = डु:भी क गाल (नं. डगी.)

वेठलुं स० किं० [प्रा. वेठण (सं. वेठण)] सडन
करडुं; अमडुं (२) निभापडुं

वेडियावाड स्त्री० [विडियो + वाड] गभे तेम
करी नाभडुं ते; कभने करेडुं काम

वेडियो पुं० [वेठ परधी] वेठ करनारो (२)
वेठे पकडेडो वगर पैसानो नोकर

वेडडुं स० किं० [वि + डेडुं परधी ?] नकाडुं
भरवी नाभडुं; उडावी डेडुं. अगाडुं

वेडडुं अ० किं० [‘वेडडुं’] कर्मणि
वेडगी (वे) स्त्री० [सं. वेडमिका; सर० प्रा.
वेडिम] पूरणेपाणी

वेडलो पुं० [सर० वेड] वेडो
वेडुं स० किं० [प्रा. विर (सं. वीर)] वेडीथो तोडुं
-उतारडुं (इण) (२) [प्रा. विडड] विनाश करवे

वेडवे पुं० [लुओ वीरडो] तणाव क नदीभां
पाणी माटे ओडेडो पाडो

-वेड पुं० अ० व० [प्रा विडव (सं. विडव) =
नडल करवी] ‘-ना नेडुं वर्तन’ ओ अर्थभां
शण्डने अंते (उडो अयालावेडो)

वेडम पुं० अश्व; घोडो

वेडी स्त्री० [लुओ वेडुं] छेडे लणीदार जोणी-
वाणी लांणी लाडकी (आयो वेडवानी)

वेडूर वि० [सं. वैदूर्य उपरधी ?] सुंवर; इंधं
वेडो पुं० [‘वेडुं’ उपरधी] वेडनारो

वेड पुं० [प्रा वेड (सं. वेड)] आंगणी उपरनो
सांधा आगणनो कापो (२) जेथी वधारे

आंटावाणी वाणानी वीठी
 वेदवचुं स०क्रि० मुक्तामली करवो
 वेदमी स्त्री० लुओ वेदमी
 वेदीवाणी पु० ऐक वनरूपति
 वेढे पु० [लुओ वेद] आगणी उपरने साधा
 आगणने कापो (२) लाडडानी गाठ [वेढा
 गणवा = वेढा गण्णि हिसाण गणवो (२)
 आनुरताथी राड लेवी वेढे अण्णाय
 ओटलुं = अहु लून संप्यामां]
 वेणु(-न) पु० [सं] (स) लुओ वेन राळ
 वेणु (वेणु) स्त्री० [प्रा वणी (सं वनी),
 सर० दे वडणी] कपासने छोड; वण (२)
 [प्रा. वेणणा (सं वेदना), सर० म वेण,
 -णा] प्रसवनी पीडा, वीण (३) (वे) न०
 [अप० वेण (सं वचन) लुओ वयन (४)
 स्त्री० लुओ वेण्ण (५). [-काडलुं = ओलवु.
 -भारवुं = वागे ओवु कडवु वयन कडवुं,
 महेणु भारवु. -शाभुं = काधनु कडुं
 मान्य राभवु. -स लणाववु = वेणु भारवु.
 -सांलणवुं = डपडा के महेणु सांलणवु]
 वेण्णायूटा (वे) पुं० अ० व० [वेणु + यूटावुं]
 भूअथी यतु इ०भ (२) गलराभण
 वेण्णि(-ण्ण) स्त्री० [सं] योडलो (२) अओडे
 आधवाने इलने गलरे (३) [संगमथान
 अर्थ उपरथी] कमाडमा जडेली लाणी यीप
 कमाड न० वेण्णिव कमाड ०भं ध वि०
 वेण्णि जडेली होय ओवुं (कमाड). ०स अम
 पु० त्रिवेण्णिसंगम
 वेणु पुं० सगीतमा ऐक अलकार
 वेणु; ०डा स्त्री० [सं] वासणी. ०नाड पुं०
 वासणीने अवाण
 वेणुं (वे) न० [‘वडेवु’ उपरथी] पाण्णीनी गाडी
 वेत (वे) अ० + वेत
 वेत (वे?) पु० [लुओ भेत] धाट; भोभ (२)
 तजवीज, त्रेवड [-डितारवे।]
 वेतन न० [सं] पगार -निये पुं० पगारदार
 वेतर न० [सर० म वेत = लनपरनी प्रसृति
 (सं. वी उपरथी)] ऐक ऐक वारतुं जलतर
 (प्रायः दोरवु.) [-आपवुं, वेतर वेतवुं =

पशु-मादाने गर्लधानने समय थवे -वंठवुं
 = सुवावड अगडवी (२) छोकराछेयावडवा.]
 वेतरणु स्त्री० [लुओ वेतरवु] वेतरवु ते (२)
 नेधती गोडवणु, तजवीज (३) [ला.] शिक्षा
 वेतरवु स०क्रि० [‘वेत’ उपरथी, सर० म
 वेतण = कपडानु भाप लर्थ कापवु] शरीरने
 ओसतु अवि तेम लूगडु कातरवु (२) (झि
 कामनी) नेधती गोडवणु के तजवीज करवी;
 धाट ओसाडवे (३) [ला.] अगाडवु, छिधुं
 भारवु [वेतरनी आपवुं = गमे तेम करी
 आपवु; अगाडवु ओाडतुं यीर वेतरवुं =
 छिधु भारवुं, अगाडवु]
 वेतस पुं०; न० [सं] नेतर. ०(-सी)वृत्ति
 स्त्री० नेतरनी नेम (अणिया आगणः नमी
 जवा छतां नियतिरथापक रहेवानी वृत्ति
 वेता पु० अ० व० [सं] वित्ति सभल के ‘वेत’
 परथी ?] लक्षीवार; उडापण, आवड
 वेताल(-ण) पु० [सं] ऐक लतने शृत (२)
 शृत शरीरमा पेहेलो शृत (३) लूनने राळ
 (४) द्वारपाण. ०गुहु न० तार विना सदेशा
 मोकलवाना - ‘वायरलेस’ यत्रनु मयक
 वेता पुं० [सं] लणनार
 वेत्र न० [सं] नेतर (२) छडी. ०धर पुं० छडीदार;
 द्वारपाण. ०धारक पुं० लुओ वेत्रधर -त्रासन
 न० [+ आसन] नेतरनी शुरसी
 वेद पुं० [सं] ज्ञान (२) शास्त्रीय ज्ञान (३)
 आर्योनु शैथी प्राथीन धर्मपुस्तक (ऋग्वेद,
 यजुर्वेद, सामवेद अने अथर्ववेद) (४) चारनी
 संज्ञा. [वेदने छोडे आववे = छेड यर्थ
 जवी -लण्णवा = वेद लण्णवा नेवु छारे काम
 करवु] ०त्रथी स्त्री० ऋग्-यजुर्-साम ये
 त्रण वेदने समूह. ०न न० लण्णवु ते, ज्ञान
 (२) अग्रलववु ते; लागण्णि ०ना स्त्री० लुओ
 वेदने (२) पीडा ०पाडी पुं० वेदने पाड
 करनार -वेद जलेलो आलण्ण ०पुरुष पुं०
 वेदशास्त्र लण्णनार आलण्ण (२) गोरपडं
 करवाने अधिकारी (नागरोमा) ०भं त्र
 पुं० वेदने मंत्र. ०भागी वि० वेदना
 सिद्धतने अनुसरनार, वेदने प्रमाणशृत

माननार. ० भूर्ति (-त्ति) पुं० वेदमां पारंगत
 प्राणाल् ० वयन, ० वाक्य न० वेदुं वयन
 (२) तेना नेटुं प्रमाणभूत वयन. ० विद
 पुं० वेदल्लानार. ० विहित वि० वेदक्षरमावेलु;
 वेदमां कहेलुं. ० व्यास पु० (स.) लुओ
 व्यास. -दाध्ययन न० [+अध्ययन] वेद-
 ल्यास. -दाल्यास पु० [+अभ्यास] वेदना
 व्यत्यास (२) उपासनो अप
 वेदु सं० किं [सं विद्] लणु
 वेदाध्ययन, वेदाल्यास लुओ 'वेद'मा
 वेदांग न० [सं] वेदनां च व्यओ (शिक्षा, कल्प,
 व्याकरण, निरुक्त, छंद, ल्योतिष)
 वेदांत पु०, न० [सं] वेदोतो अतिम ल ग -
 उपनिषद (२) न० वेदांतदर्शन ० दर्शन न०
 पादरायण व्यासे रवेला अक्षसूत्र; च वैदिक
 दर्शनांभानुं ओक - हितर भीभास. -ती वि०
 वेदांतुं, वेदांत सं० धी (२) पु० वेदानमतने
 माननार
 वेदि, ० का स्त्री [म.] होम वगरे भाटे तैयार
 करेली ओटली के कुंड, वेदी
 वेदियुं वि० [वेद' उपरधी] वेद लखेलु (२)
 [ला] लखेलु पण गखेलु नहि [-दोर =
 पुस्तकपंडित; लखेलु पण गखेलु नहि]
 वेदी स्त्री [सं.] लुओ वेदि
 वेदोक्त वि० [सं.] वेदोमा कहेलु, वेदविहित
 वेध वि० [सं] लाणवानु, लाणवा योग्य
 वेध पुं० [सं] छिद वेद (२) दोष, आध (३)
 लभम (४) वेधन (५) अहो वगरे आकाशीय
 पदार्थोनी गति, समय वगरेतु निरीक्षण (६)
 सुतार के कडियाना काममा शास्त्रीय दोष (७)
 सूर्यग्रहण पूर्वें यार प्रहर अने अंद्रग्रहण
 पूर्वें त्रण प्रहरनेो सूतकनेो समय (८) [ला]
 आर द्वेष (९) 'डाव्वाडिनेट ओक्ष जेड' (ग)
 वेधलु न० [वेधु परधी] वेधन, वीधु ते
 वेधन न० [सं] वीधु ते (२) वीधवानुं ओलर.
 -नी स्त्री० रत्न, मोती वगरेने छेद पाठवानुं
 ओलर (२) अंकुश [धरेखु
 वेधलो पु० [वेधु परधी] कानना उपला वेधु
 वेधु सं० किं [सं विध्] वेध पाठवो (२) वीधुं

वेधशाखा (-णा) स्त्री० [सं] अहादिकनी गति
 वगरे नीरभवानुं ग्यान: 'ओपजवेटरी'
 वेधा पु० [सं] (स) अहा
 वेधाक्ष पुं० [सं] 'ओक्सस ओक्ष जेड' (ग.)
 वेधी वि० [सं.] वीधनां, वीधी नाभे तेवु (२)
 वेधवाणुं [दुश्मत यध पाछण पडेवु
 वेधु वि० [वेधु' उपरधी] वीधनार (२) [का]
 वेन (वे) न० [लुओ वहन] वहेवु ते (२)
 (वे) लुओ वाहन - अणगाडी के डमणियुं
 (३) [?] ल गार, हार (४) [?] वनेो [पिन
 वेन पु० [सं.] (सं.) वेण, ओक प्राथीन राल, मनुनेो
 वेपथु पुं० [सं] कप, यरथराट
 वेपमान वि० [सं] क पायमान; ओलर
 वेपली (वे) पुं० ['वेपार' उपरधी] वेपार;
 कामधधो (तिरकारमा)
 वेपार (वे) पु० [सं] व्यापार, सर० हिं. म
 वेपार] भल वेयवासाटवानो धधो [-करवे.
 -यालवे = धधो शत्रुवे (२) धधामा श्रुथे
 रहेवो - भांडवे = संसार वहेवार यलाववो]
 ० ध धो, ० वेरागार, ० वणु [सं वाणिल्य]
 पु० वेपारु कामकार. कामधधो ० शाधि
 'वि० वेपारनी पदतने लगत वेपारी नेवु
 ० शाही स्त्री० वेपारने भाटे लमावेलु के
 वेपारनी दधिवाणु राल्य के डकमत -री
 पु० वेपार करना
 वेपार्थी (वे) पु० द्रव्य; नाणु (आभ्य)
 वेर अ० [सर० प्रा वेर (स. द्वार), अथवा
 सर० म. वेरी = पर्यंत] (सु.) लगी, सुधी
 वेर (वे) न० [लुओ वेर] शत्रुवट (२) द्वेष;
 जेर [-राभु - दुश्मनावट सेवनी - लेखुं,
 वाणुं = अहावतनेो अहो लेवो] ० लु
 वि० स्त्री० वेरी - वेरलाव गभनारी. ० लाप
 पु० शत्रुवट, द्वेष ० वाधुं वि० (का) वेरी
 ० वी पु० वेरी, शत्रु
 वेरलु न० [वेरु परधी] वेरु ते ० भे (-छे)-
 रलु वि० अरतव्यरत
 वेरलु (वे) स्त्री० लुओ 'वेर' न० मा
 वेरलाप, वेरवाधुं, वेरवी (वे) लुओ 'वेर मा
 वेरु सं० किं [सं. वि + ईर] छूट छूट के

वीभरातु पडे अेम करतु (२) पाथरतु (३)
 [ला.] भूथ भयर्धुं
 वेराभ (वे) पुं० [प्रा वहराग] वैराग्य ०थु स्त्री०
 साधुडी. थावी -गी पुं० थावी; साधु
 वेराडी (वे?) पुं० [प्रा वे(-वइ)राड (सं. वैराट)
 उपरथी ?] अेक राग [उत्तर] ६
 वेरात (वे) वि० [फा. विरात, सर० म वैरात]
 वेरातुं अ०किं 'वेरतु'नु कर्मणि (२) वीभराध
 न्तु; छूटं पडी न्तु
 वेरी (वे) वि० [प्रा वेरि (सं वैरिन्)] वेर
 राभनार (२) पुं० इरभन; शत्रु
 वेरे (वे) अ० [प्रा. वेर (सं द्वार), अथवा सर०
 म वेरी] जेडे, साथे (लभ) (२) + चेठे
 वेरेा पुं० [प्रा. र (सं द्वार) उपरथी के सं
 व्यवहार उपरथी ?] कर, नकात [-आववेा,
 पडवेा, -नाभवेा, -लेवेा]
 वेल(-ली)(ल.)स्त्री० [प्रा वेलि(सं वली), सर०
 म] लता, लाभी ने प्यराती के छि वे यडती
 ऊगती वनस्पति ०थुट्टी स्त्री०, ०थुट्टी पुं०
 लतकाम के चित्रकाममा वेल वगेरेनी नकशी
 वेलडी स्त्री० [सर० हिं. वेलडी] अेक छोट (१)
 (२) वेल (५)
 वेलणु न० [सं वेलनं] रोटली वगेरे वणवानो
 ढडीके. ०नी स्त्री० पपड (पुष्टिमागीय)
 -णियुं वि० वेलणु नेवु (२) न० नानु वेलणु
 वेलंतरेा पुं० [सं. वेलन्तर] अेक जाड
 वेला स्त्री० [सं] लुओ वेला (२) भयार्ध (३)
 समुद्रनेा दिनारो (४) वाल्मी ०वलि(-ली)
 स्त्री० समुद्रनेा रैताण पट
 वेलांटी (०) स्त्री० [सर० म.; 'वेल' परथी] हूस्व
 ध के दीर्घ धना चिह्नेा (, 1) के तेना
 भाथानो बद्रीकार लाग
 वेलियु वि० [दे. वेल् = भूर्ध] वेवलुं; ढंग
 वगरतु (२) न० [लुओ वेल्थे] कानमां धाल-
 वानी कडी (३) [लुओ वीलियुं] अर्थो इपियो
 वेलियो पुं० लुओ वेल्थे
 वेली स्त्री० [लुओ वेल्] लता
 वेल्थेा पुं० [लुओ वेल्] मोट्री वेल् (२) वश-
 परपरा [-यालवेा, वधवेा = वशवृद्धि

थवी.] ०विस्तार पुं० वशवृद्धि
 वेल्थे(-णु) स्त्री० [सं वालुका] नेती
 वेल्थेा पुं० [लुओ वेल्थेा] स्त्रीना काननुं अेक धरेलुं
 वेव स्त्री० [लुओ वेव] अेक वेल्
 वेवलुं वि० [प्रा वेवल (सं. वैकल्य) के पा. वेव
 = कापु परथी ?] ढंग वगरतुं; द्यारंथु
 (२) वात थोली नाथे तेडुं, लपूडु (३) विह्वण.
 -लाई स्त्री० वेवलापणु. -लां न० ००००
 काक्ष, वधभा. [-वीलुवां = काक्ष भागवा.]
 वेवाध (वा') पुं० [प्रा वेवाहिज (सं वैवाहिक)]
 पुत्र के पुत्रीना ससरो. ०वणोए न० वेवाध
 पक्षतुं सथु सप धी -थु (ए.) स्त्री० वेवाधनी
 स्त्री [कामभा अ्यानढथी भजेलुं
 वेवातुं (वा') वि० [लुओ विवातु] विवाडना
 वेविशाण (वे') न० [विवाड + शाडी (डागर-
 थोभा) ?] विवाड, सगपणु -णियो पुं०
 विवाड गोठवनारो
 वेव(-थ) पुं० [सं.] पोशाक, पछेःवेश (२)
 इप; -सोंग (३) सोहागणना चिह्नइप
 शाणुगार [-उतारवेा, काठवेा = पोशाक
 अदलवेा (२) विधवाये भाथाना केश ध०
 शाणुगार काढी नाभवेा (३) वचनलांग
 करवेा, वाकुं थोलवुं -करवेा, काठवेा,
 धरवेा, लेवेा = रवाग लेग -ना सोंग
 धरवेा. -काठवेा, काढीने ऊला रहेडुं,
 काढीने थेसपु = अणुधायार्थ वकाधने ऊला
 रहेडु, अणुधायी मुसुंली ऊनी करवी.
 -अदलवेा = लुडा पक्षमा न्तु. -भां
 आवतु = (स्त्रीतु) अलडातु -राभवेा =
 विधवाये सोहागणनेा पहरेवेश न तलवेा.]
 ०भर वि० [+सं. कृ] वेश करनार; ढोगी
 ०धर पुं० वेश धरनार, नट (२) ढंग,
 वेशधारी ०धारी वि० वेव लेनार(२) ढोगी;
 लुन्थु (३) पुं० ढंग; लुन्थो. -शां(-पां)तर
 न० थोले वेश, वेशअदलो, इपातर
 वेशवाण न० लुओ वेविशाण
 वेशां(-पां)तर न० [सं] लुओ 'वेश'भा
 वेशभ न० [सं.] धर; मडेल
 वेश्या स्त्री० [सं] गणिका; पातर. ०वाड

स्त्री०, ०वाडे। पु० वेक्ष्याओनो लतो डे धाम
 वेप, ०धर, ०धारी, -पांतर[स.] लुओ 'वेश'मा
 वेष्टन न० [सं] वीटाणकु ते (२) वीटेकु
 ते, ढाकण, भाधण
 वेष्टित वि० [स.] वीटेकु, ढाकेकु
 वेसणु न० [प्रा. वेसण (सं वेसन) सर० म,
 हि वेसन] अणुनो ढोड (२) तेनुं भीरुं
 वेसर पु० न० [स.] अरयर
 वेसर(-री) स्त्री० [सर० म वेसर] नय; वाणी
 वेह पु० [प्रा (मं. वैध); सर० हिं वेह] वीध,
 शार (२) नाकु (३) र [-पाडवे।]
 वेण (वेण,) स्त्री० [सं वेल् परधी?] ताण,
 आकडी (२) [सर० वणु, म वेल्] गडगूमड
 डे धना ढरुने लीवे सावाना भूणमा
 भाजरी गाड (३) [१] अनो तरग, वणु.
 [-आवपी = ताण आवपी (२) वणु
 आवपु: धून लागवो -धाएपी = गडगूमड डे
 धाना ढरुने लीवे साधाना भूणमा गाडभाजरी]
 वेण स्त्री० [सं. वेला] वेणा; वपत (२) वीण,
 लरती [-आवपी = समथ आववो, प्रसंग
 आववो -वटपी = वपत वही नवो.
 -वणपी = इरा सुधरवी -वीतपी = समथ
 वही नवो]
 वेणा स्त्री० [सं. वेला, सर० हिं. वेला, म.]
 समथ, वपत (२) विलण वार (३) [ला]
 भासु टाणु; प्रसंग (४) भुरकेली डे
 आपे । प्रसंग. [-आवपी, वटपी,
 वीतपी = लुओ वेण'मा. वेणा वेणानी
 छांयडी = अडतीपडती]
 वेणियुं न० [लुओ वेलियु] अक धरेणुं
 वेणु स्त्री० [लुओ वेणु] रेती
 वेणुं न० [लुओ वेणा] (३) समथ, वपत
 (२) कुरसड, नवराश
 वेणोवेण अ० [वेणो' उपरधी] अरापर
 वेणोवेण, ते न वपते (२) वपतसर
 वेणुणु(-णुं) वे० न० [दे वग, वङ्गण, सर०
 हिं, म वेणन] वताक, रीगणु -णुी स्त्री०
 वंताकनो छोड
 वेणुं, वे ढारकुं (वे०) स०किं [सर० म.

वेढाळणें (सं वेष्ट, प्रा वेह)] लुओ वी ढारकु
 वे त (वे०) स्त्री० [सं. वित्तमि, सर० म.
 वेत; हिं वित्ता, फा. वालिस्त] हथेणोना
 अगूठाना ढेरवाधी ते टवली आगणीना
 ढेरवा सुधीनुं लाणामा लाणु अतर (२) अ०
 क्रियाना व०कुं ना इपने लागता, 'ते क्रिया
 थवानी साधोसाथ, तरतोतरत' अवे अर्थ
 अतावे छे उडां नतावे त (३) पु० [लुओ
 वेत] भेन, गोठवणु लाग, येथ उडां शा
 वं'तमा इरो छे? [-आवे, अेसवे = लाग
 इववे -अरवी = वेन वडे अतर भापु
 -ओय न सूअपी = नराय गम न पडवी,
 भूअणुमाधी ररतो न देभावे -भां इरकुं =
 कड ढाव डे युजिन गोठवणा अथवा कशा
 प्रयोजनगर प्रवृत्ति करवी] -तिथुं वि०
 वेत नेवडु (२) न० पात'णमा होतु भनातु
 वे'नियु भाणुअ
 वैकल वि० [सं विकल, सर० हिं वैकल, म
 वैकळ] वायल, धेळुं; भूअं [श कारुपड
 वैकलपक वि० [सं] विकल्पनाणु (२) अनिश्रित,
 वैकल्य न० [सं] व्याकुणता, गलराट (२)
 विकणत', अंगळीनता (३) अपूर्णता, आरी
 वैकुंठ न० [सं] विणुतु धाम ०धामो पु०
 अक छंढ ०नाथ, ०पति, ०राय पु० (स)
 विणु. ०वास पु० वैकुंठमा वास (२) मृत्यु
 (-थवे।). ०वासी वि० वैकुंठमा वसतु (२)
 मरी गथेळु
 वैअरी स्त्री० [सं] वाणीनी ओधी कोटि, रपथ
 उन्वारायेली वाणी (परा, पश्यती, मध्यमा
 अने वैअरी) (२) धडधडाट वाणी कूटे तेम
 ओलाती वाणी
 वैआनस वि० [सं] वानप्रस्थने लगतु (२)
 पु० वानप्रस्थ ०प्रत न० वानप्रस्थने धरतु
 प्रत (२) वानप्रस्थ
 वैचिथ्य न० [सं] विचित्रता
 वैजयत पु० [सं] इरुनो भडेल (२) धरुनी
 धवल (३) धल -तिक पु० धल पडडनारो.
 -ती स्त्री० धल (२) काणी तुलसी (३) पांथ
 रंगनी धूटण सुधी पडोये तेवी माणा

(श्रीकृष्णनी) (४) भाषा [विज्ञानशास्त्री
वैज्ञानिक वि० [सं.] विज्ञान सभधी (२) पु०
वै० पु० [ब्रुओ वेदो] (२.) छाथपगनी यामडी
श्टवाथी पडतो यीरो [-श्टवा = छाथपगनी
यामडीमा यीरा पडवा]

वै० न० (२) ब्रुओ वरडुं
वै० न० [सं.] वासुडो [पु० मन्तर
वैतनिक वि० [सं.] वेतनधी काम करनारुं (२)
वैतरिणु(-णी) स्त्री० [सं.] यमपुरीमा जतां
आवती कल्पित पौराणिक नदी. [-यासवी
= गडा पाणीनी नीक वहेवी.]

वैतरुं न० [ब्रुओ वैतरे] थाक लागे के कंटाणो
ठोपणे तेवु काम (२) वेठ (३) महेनताणुं
वैतरे पु० [सं. वहिन् = (हार) वहेनार] वतरुं
करनार, मन्तर (२) भूष वैतरुं करी राकनार

वैतान वि० [सं.] यज्ञवु, यज्ञ सभधी
वैताल(-ण) पु० ब्रुओ वेताल
वैतालिक पु० [सं.] सवारमां स्तुतिना गान
करी रालने छटाडनार, भागध; यारण (२)
वेताल साध्ये होय तेओ लडुगन

वैताली(-णी)य पुं० [सं.] ओक छंड
वैताण पुं० ब्रुओ वेताण, वेताल
वैताणीय पुं० ब्रुओ वैतालीय [होतुं ते
वैतृष्य न० [सं.] वृषणो त्याग, वृषारहित
वैड(-ध) पु० [सं. वैध] रोग लणी दवा करनार.
०क न० वैड, रोगना निदान, चिकित्सा वगैरे.

वैदूर्य न० [सं.] ओक नील रंगनो मणि
वैदुडी स्त्री० [सं.] (सं) सीता
वैध, ०क, ०डीय [सं.] ब्रुओ 'वैड'मा
वैधुत वि० [सं.] विधुतने लगतु
वैध वि० [सं.] धाराधोरण अनुसारतु (२)
विधि प्रमाणे शुद्ध के धरोधर

वैधरत न० [ब्रुओ वैधुत] सत्तावीसमो योग
(न्येनिधमा) [होवापणुं (२) नास्तिकता

वैधर्म्यं न० [सं.] बिल के विक्रम धर्मवाणा
वैधुंय न० [सं.] विधवापणुं, रडापो
वैधुत न०, -ति स्त्री० [सं.] ब्रुओ वैधरत
वैनतेय पुं० [सं.] (स.) गरड (२) अरण्य
वैनीतक न० [सं.] पावणी

वैपरीत्य न० [सं.] विपरीतता
वैपुल्य न० [सं.] विपुलता

वैकल्य न० [सं.] विकलता
वैलव पु० [सं.] विभव ०शाडी(-णी) वि०
पुं० वैलववाणुं. -णी वि० वैलववाणु

वैभोज पुं० [सं.] वैलव, साहेपी, हाठ
वैभत्य न० [सं.] भिज मत धवो ते
वैभनरथ न० [सं.] वैर द्वेष (२) निरस्साह, भिजता
वैभान न० + ब्रुओ विभान

वैभानिक वि० (२) पुं० [सं.] ब्रुओ विभानी
वैभुष्य न० [सं.] विभुषता [अंगेवु
वैयक्तिक वि० [सं.] व्यक्तिने लगतु के तेने
वैयर्थ्य न० [सं.]

वैश्य न० [सं] विद्वता
 वैशक्षय्य न० [सं] विलक्षणता
 वैशक्ष्य न० [सं] गलराट, ग्रंथवत्तना लाव
 (२) अस्वभाविकता, कृत्रिमता
 वैशक्ष्यं न० [सं] विवर्णं यत् के छेवुं ते, शीकाश
 वैश्वर्ग न० [सं.] शेर, इषान्तर
 वैश्वर्यत पु० [सं] जुओ मनु (२) यम
 वैवाहिक वि० [सं] विवाह सभधी
 वैविध्य न० [सं] विविधता
 वैशद्य न० [सं.] विशदता; स्वच्छता; स्पष्टता
 वैश पायन पुं० [सं] जनमेजयने महाभारतनी
 कथा सलणावनार
 वैशाभ पु० [सं] विक्रम सप्ततनो सातमो महिनो
 ०१६१ पु० गवेडो. -भी वि० वैशाभ
 भासभा भावतु के यत् (२) स्त्री० अक भाभ
 वैशाद्य न० [सं] विशाणता. [नायक
 वैशिक पु० [सं.] वेरया साथे संभध राभनार
 वैशिष्ट्य न० [सं] विशिष्टता
 वैशेषिक वि० [सं] वैशेषिक मततुं (२) पुं०
 वैशेषिक मततुं अनुयायी (३) न० वैशेषिक
 दर्शन ० दर्शन न० छ वैदिक दर्शनाभातुं
 कणाड मुनिओ प्रवर्तवितुं दर्शन
 वैश्य पु० [सं] यार वखोमानो त्रीने - जेती,
 गारक्षा अने वेपार करनारो वणं ० कर्म न०
 वैश्यतुं कर्म के धधो ० प्रक्रेष पु० जुओ
 विद्वभक्रेष ० वृत्ति स्त्री० वैश्यनो धवो (२)
 वैश्यनो स्वभाव, हरेके कामभा हानिलास
 जेवानी वृत्ति - श्याष्ठी स्त्री० वैश्य स्त्री
 वैश्रवाण्य पु० [सं.] (स) कुपेर
 वैश्वदेव पु० [सं] राज नमता पहेला देवाने
 अपातो भलि - विद्यु न० वैश्वदेव जेभा
 करवामा आवे ते वेडी [परमेश्वर
 वैश्वानर पुं० [सं] नक्षत्रि (२) अग्नि (३)
 वैश्वान्तिक वि० [सं] विश्वासु, लरोसाहार
 वैश्वर्य न० [सं] विषमता; असमानता
 वैश्वयिक वि० [सं] विषय सभधी
 वैष्णव वि० [सं] विष्णु सभधी (२) विष्णुनी
 उपासना कर्नाके (३) पु० तेवो भाणस पी
 वि० स्त्री० (२) स्त्री० वैष्णव स्त्री (३) [सं] लक्ष्मी

वैश्वर्य न० [सं.] धांटा के सादतुं विररर यत्
 - यगडु ते
 वैश्वान्तिक पुं० [सं.] भस्करो; लांड
 वैश्वान्तो (वो?) पुं० [जुओ वैश्वान्तो] नानो वहेणो;
 वाकणो, नाणु
 वैश्वान्ति पुं० [इ.] विरैध दर्शववा सलामाधी
 यात्या नवु ते (-करवे।)
 वैश्वान्त न० अक पक्षी
 वैश्व पुं० [इं] यूटलीनो मत [-नं भावे।,
 -पदवे। = मतपेरीमा मतपत्र पडवो, मत
 अपावो. -नां भावे। = मतपेरीमा मतपत्र
 नाभावे।, मत अपावो. ०२ पुं० [इं.] मत
 आपनार
 वैश्वभूक वि० पाष्ठी जेभा न पेसी शके तवुं
 वैश्वभूक न० शहेर वगेरेनी वस्तीने पाष्ठी
 पूर पाडनाके मयक के कारभानु; टाडी
 वैश्वक पु० [इं] अक मतनो रशियन द्रा
 वैश्वकी स्त्री०, -कुं न० [दे वोहडी = तरुणी,
 युवती] जुवान जे स अथवा गाय, जेटकुं
 वैश्व (वो?) न० [सं] वहन परथी, सर० म
 वोणा] सीमभा पाष्ठीधी भरतो लाणो भाडो
 वैश्व वैश्व, ०२ (वो) अ० [सर० दे वेव्व =
 विवाह तथा लयसूयक अन्वय] लय के
 दुःभनो पोकार करे तेम
 वैश्व न० [इं] वारट, धरपकठ करवाने
 सरकारी परवानो [-काठतुं, नीकणतुं,
 -धनतुं, भलवतुं] [गामनो] विशाग
 वैश्व पु० [इं] (डाई वलीवट भाटे पडातो
 वैश्व पु० [इं.] डेडीओनो मुकदम (जेसलाया)
 वैश्वान्त्य वि० जुओ वोणाभणु
 वैश्वान्त कं पनी स्त्री० [इं.] (विलायती द्यनी)
 धोपीनी इकांन
 वैश्वान्त्य सं० [प्रा वोमर (सं व्युत् +
 सज्), सर० म वोसरणो] तज्ज. छोडी देव
 वैश्व पुं० [सं वहु उपरथी? सर० दे वोहार
 = पाष्ठीतुं वहेण] जेन्था वहेतो प्रवह
 वैश्वान्त्य (-णु) (वो) वि० [वणु] परथी]
 वाक, वणाकवाणु (२) न० वाक; वणाक
 वैश्वान्त्य (वो) सं० [प्रा वोल् (सं. गम्),
 वोलाविज] वणावतु; विदाय करुं

वैष्णवविद्या (वै) पुं० [वैष्णवव परधी] वणव
नारो, वणववा साथे जनार मोभिये

वेङ्कणो (वै०) पुं० लुओ वेङ्कणो

वैषट् अ० [सं.] पितृओने पलि आपनां कराते

डूगार ०कार पुं० तेने डिव्यार के अवाळ

व्यक्त वि० [सं.] रूपष्ट; पुष्टु (२) साकार भनेलु'

व्यक्ति स्त्री० [सं.] कौष पण वर्मभानुं अेक

(२) माणस (३) व्यक्त थवुं ते. अत वि०

व्यक्तिने लगतु, अ मतः वैयक्तिके ०ता स्त्री०,

०त्त न० व्यक्तिने विशेष शुण. ०वाड पुं०

सामाजिक विचारमा व्यक्ति ने तेनु व्यक्तित्व

मडरनतुं छे अेवो वाड [०ता स्त्री०

व्यञ्ज वि० [सं.] व्याकुण; अस्थिर, गलरायेलुं.

व्यञ्जन पु० [सं.] पंओ [सं'अ'ध

व्यनिकर पु० [सं.] भिक्षु (२) समुदाय (३)

व्यतिक्रम पुं० [सं.] उल्लंघन करतु ते (२)

विपर्यास (३) भाषा, विघ्न

व्यतिरिक्त वि० [सं.] अतिरिक्त; सिवाय; लिल

व्यतिरेक पु० [सं.] अलाव (२) लिन्नता (३)

उत्तमता, श्रेष्ठता (४) अेक अर्थालंकार,

जेमा उपमेयने उपमान करतां श्रेष्ठ भता-

वत्रामा आभुं होय छे (का. शा.) (५)

अभुक्त अेक वस्तु न होय तो थिल अभुक्त

वस्तु पण न होय अेवो स अ ध के नियम

(न्या.). ०पद्धति स्त्री० कान्ण न होय

त्यारे कार्य न होय अेवा व्यतिरेकना नियम-

ने आधारे अ'धायेली कार्य'कारण नकी

करवानी अन्नेपण-पद्धति 'मेयड ओड्

डिंर-स' (न्या.). ०व्याप्ति स्त्री० साध्य-

साधनना व्यतिरेक-स अ धनी व्याप्ति (न्या.)

व्यति(-ती)हार पुं० [सं.] अक्षोषरहो;

विनिमय [गयेलुं

व्यतीत वि० [सं.] वीती अयेलुं, पसार थर्ष

व्यतीपात पुं० [सं.] न्योतिषमा अशुल

भनातो १७मो योग (२) उत्पात के उपद्रव.

-तियु वि० उपद्रव करनार, तोडानी

व्यतीहार पु० [सं.] लुओ व्यतिहार

व्यत्यय, व्यत्यास पु० [सं.] व्यतिक्रम

व्यथा स्त्री० [सं.] डूअ, पीडा

व्यथित वि० [सं.] व्यथा पामेलुं डूपी

व्यधिकरण न० [सं.] (व्या.) लिन्न अधि-

करणमा रहेवुं ते (२) लिन्न विभक्तिमा

होवुं ते. ०बहुब्रीहि पुं० (व्या.) विशेषण

विशेष्यलावना स अ ध विनाना पडोने

अहुनोहि समास. उदा० अकपाण्ण

व्यपौह पुं० [सं.] काढी भूकतु ते

व्यभियार पुं० [सं.] पोताना शुणभने

वदाहार न रहेवुं ते (२) परस्त्रीपुरुषने

आडो व्यवहार (३) कर्तव्यभ्रता (४)

नियत साहचर्य न होवुं ते (न्या.) -रिष्ठी

वि० स्त्री० व्यभियारी (२) स्त्री० व्यभियारी

स्त्री. -री वि० व्यभियार करनार (२)

व्यभियारदोषवाणुं (३) पुं० व्यभियारी

माणस -रीभाव पुं० लुओ सयारीभाव

व्यथ पु० [सं.] भरय, वापर -थी वि० व्यथवाणुं

व्यर्थ अ० [सं.] श्रेण्ट; मिथ्या (२) वि०

नकासु, निरर्थक ०ता स्त्री०

व्यधीक वि० [सं.] ओट्ट, असत्य; अनावधी (२)

अयोग्य, अकार्य (३) न० लूहाणुं ओट्टी वात

व्यवच्छेद पुं० [सं.] कापी नाभवु ते (२)

लुड पाडवुं ते. ०विद्या स्त्री० शरीर-

पृथकरणशास्त्र; 'अेनेटोमी'

व्यवधान न० [सं.] आड, पडो (२) विघ्न;

अेकग्रतामा लग (३) अवकाश

व्यवसाय पुं० [सं.] कामकाज के तेनी अटपट;

उदा० (२) निश्चय -यिनी वि० स्त्री०,

-थी वि० व्यवसायवाणु

व्यवस्था स्त्री० [सं.] अ दोषरत, गोठवाणु

व्यवस्थापक पुं० [सं.] व्यवस्था करनार, अेनेनर

व्यवस्थित वि० व्यवस्थायुक्त, अराअर गोठवेलुं.

-त स्त्री० व्यवस्था (२) नियमन

व्यवहारतु स० कि० [सं. व्यवहृ] व्यवहार

करवो; स अोधवुं

व्यवहार पुं० [सं.] व्यापार; कामकाज अ धो

(२) वत न (३) लोकरीति (४) परस्पर आपवा-

देवानो स अ ध ०कुशण, ०दक्ष वि० व्यवहारनी

आभतोमा कुशण, ०गणित न० व्यवहारमा

अप आवे तेनु गणित (२) पाती, 'प्रैकटस'

(म.) (३) वेधा (म.). ०दृष्टि स्त्री० व्यवहारो
पयोगी के व्यवहारनी दृष्टि. ०स्त्रिद्ध वि०
व्यवहारमा सङ्ग यर्ष इह यथेष्टु; वहेवार.
-री वि० व्यवहारनेलभतुं. -रु वि० वहेवार,
व्यवहार्य. -थ' वि० [सं.] वहेवारमा मुकाय के
हृतायाय तेवु

व्यवहित वि० [सं.] वर्ये पडहावाणुं; ढ कायेतुं
व्यष्टि स्त्री० [सं.] समष्टिने प्रत्येक अश के व्यष्टि
व्यसन न० [सं.] देव, एत (२) मादक पदार्थ
वेवानी देव (३) इ. अ (४) आक्षत, लेभम
(५) नाश. धुवारी. [-पडतुं = देव पडवी,
एत लागवी (२) मादक पदार्थनी देव पडवी.]
-नी वि० व्यसनवाणुं

व्यस्त वि० [सं.] वेरायेतुं (२) ठिलदं (३)
वहेथी नाभेतुं, छूदं पाडेणु ०विधि पु०
'भेयड ओद् ध-वज न' (म.)

व्यंभ वि० [सं.] अेकाद अम विनातुं, अंभंग
(२) लुओ व्यंग्य -भार्थ पु० लुओ व्यंग्यार्थ
व्यंग्य वि० [सं.] आडकतरी रीते सूचित (२)
कटाक्षधी कहेणु (३) न० वक्रोक्ति; कटाक्ष
-ग्यार्थ पु० शण्ठनी व्यन्ना वृत्तिधी
सूचित यतो गूढ अर्थ, वाच्यार्थ अने
लक्ष्यार्थी मिल ओवे - व्यंग्य अर्थ

व्यंजक वि० [सं.] रपष्ट करनार, अतावनारुं
व्यंजन पुं०, न० [सं.] रपरनी मडड विना केने
हृत्वार न यर्ष शके ते वर्ण (२) डाध, निशानी
(३) अमवयव, अम (४) शुद्धाग (५) शाठ.
-नादि. वि० [+ आदि] शरुमा व्यन्नवाणुं.
-नात वि० [+ अत] छेडे व्यन्नवाणु

व्यंजना स्त्री० [सं.] व्यंग्यार्थने भोध करवानी
शण्ठनी शक्ति (व्या). [करायेतु

व्यंजित वि० [सं.] सूचित (२) व्यक्त -रपष्ट
व्यंङ्ग (-ण) पु० [सं] वडर, वि + अङ] नपुसक
व्याकरण न० [सं] लाषाना शुद्ध प्रयोगो, नियमो
वगेरेतुं शास्त्र ०कार पुं० व्याकरण रथनार;
वभाभरण ०पद्धति स्त्री० व्याकरण द्वारा
लाषा शीभववानी पद्धति ०शुद्ध वि० व्याक-
रणना दोष विनातुं -छी पु० व्याकरणशास्त्री
व्याकुल (-ण) वि० [सं] आलरुं, आवरुं,

गलरायेतुं. ०ता स्त्री० [रपष्ट करेतुं
व्याकृत वि० [सं.] पृथकरण करी समलवेतुं-
व्याकृप पुं० [सं.] प्रकाय, वकरतुं ते
व्याख्या स्त्री० [सं] वरतु पुस्त अने व्याकरयक
वर्णन (२) विरतु के रपष्ट अर्थ, धिका
व्याख्याता पुं० [सं.] व्याख्यान करनार
व्याख्यान न० [सं.] भाषण, कर्ष विषयतुं
विरतारधी प्रतिपादन ०पीठ स्त्री०, न० ने
आसनेधी व्याख्यान आपवानु होय ते
व्याख्येय वि० [सं.] व्याख्या यर्ष शके अेतुं
व्याघात पु० [सं] विध, प्रतिपक्ष (२) विरोध
व्याघ्र पु० [सं] वाध. ०अर्थ, -धाभर न०
[+ अवर] वाधतुं आभरु

व्याज न० [सं] वि + आजन् = नतुं अभावतुं
-वधारतु, सर० हिं, म] नाशा वापरवा
भदल भूण रकम हपर आपवो पडतो वधारो
(२) [सं.] अहातु, भिप (३) अगाध [-काठतुं
= व्यानो हिसाभ करवो - गणतरी करवी.
-कापु = व्याज भाड करतु -आपु, देतुं
= व्याजनी कमाणी करवी. -अरतुं = व्याज
आपतुं कापुं व्याज = वटाववाणु व्याज.
अकवृद्धि व्याज = व्याजतु व्याज. वारो-
वारियुं व्याज = रोल इहाडे वधतु व्याजतुं
व्याज. व्याजतुं व्याज = (ल) सतानतुं
संतान] ०आडि वि० भे.टे व्याजे
नाशा भीरनारुं, व्याज पर कमाई कर-
नार. ०आड (-ध) स्त्री० नाशा नकामां
पडी रहेवाथी के सुदत पहेला परत यवाधी
आवती व्याजनी जोट ०जोड वि० लुओ
व्याजभाडि. ०निंदा स्त्री० पील अहाता
छेठण निदा करवी ते, अेक शण्ठाल कार
(क) शा). ०सुदल न० व्याज अने सुदलने
वेगो आकडो, राश. ०पटंतर न० व्याज ने
वटाव वगेरनी अपि ०वकुं न० व्याज
अने वटावने धधो ०वह्नी स्त्री० व्याज
काठवानी जोपडो ०वेरो पु० व्याजनी
कमाईधी अ शुभसन यलावनार. ०रतुति
स्त्री० देपीती रतुति मारुते निदा करवी
अथवा देपीती निदा मारुते रतुति करवी

ते; ऐक शण्डालकार (का शा). -लु(०कुं)
 वि० व्याप्ते धीरेलु अथवा धीषेले. -लुचिह्नी
 स्त्री० व्याज खेतानी शरते धीरेली रकभतु लभत
 व्याध पुं० [सं] पारथी
 व्याधि पुं०; स्त्री० [सं.] रोग; भरल उकारेणु
 न० व्याधितुं कारणु अरत, ०त वि०. ०ता
 वि० स्त्री० [सं] व्याधिमा सपडायेलु; रोगी
 व्यान पुं० [सं] पंचप्राणमानो ऐक
 व्याप पुं० [सं] व्याप्ति, विस्तार; पसारो
 व्यापक वि० [सं] सर्वं ढकाळे व्यापी रहितारं
 (२) विशाण ०ता स्त्री०, ०त्प न० ०पद
 न० 'जनरल टर्म' (ग)
 व्यापकुं सं०किं, अ०किं [सं. व्याप्] केष
 यीजनी अइर डेलाव (२) प्रसरवु, डेलावुं
 व्यापार पुं० [सं] प्राणु के पदार्थनी क्रिया
 (२) उद्योग, धंधा (३) वेपार. -री पुं० वेपारी
 व्यापी वि० [सं] व्यापक (प्राय. समासने अते)
 व्यापृत वि० [सं] रोकयेलु, मज. -ति स्त्री०
 व्यापृत होवु ने [व्यापक
 व्याप्त वि० [सं.] व्यापेलुं ०मान वि० व्याप्ति;
 व्याप्ति स्त्री० [सं] व्यापकुं ते (२) नित्यसाह-
 चर्य (न्या.) (३) साधन अने साध्यनो
 साहचर्य नियम ०टोष पुं० न्यायनी व्याप्तिने
 अगेनो दोष. ०अह पुं०, ०अहलु न० व्याप्ति
 अहलु करवी -निश्चत करवी ते. ०व्यापार
 पुं० व्याप्तिअहलुनो व्यापार. -थ्य वि०
 [सं] व्यापवा योय्य
 व्यामोह पुं० [सं] मोह, अज्ञान, भ्राति
 व्यायाम पुं० [सं.] कसरत ०मंदिरे न०,
 ०शाणा स्त्री० कसरतशाणा
 व्यायाम पुं० [सं] ऐक प्रकारनुं ऐकाडी नाटक
 व्याल (न) पुं० [सं.] साप (२) चित्तो; वाध
 व्यावर्तक वि० [सं] व्यावृत्त करनार; लुडं
 पाडनार [वहेवान
 व्यावहारिक वि० [सं.] वहेवर संपंधी (२)
 व्यावृत्त वि० [सं.] पाकुं इरेलुं के इरेवेले (२)
 अलग करेलु के थयेलु (३) निषिद्ध (४)
 आच्छादित, घेरयेलु (५) पुं० संगीतमा ऐक
 अलकार. -त्ति स्त्री० व्यावृत्त थवु के करवुं

ते (२) अलाव
 व्यास पुं० [सं] (सं) महाभारत अने पुराणोना
 कर्ता - ऐक ऋषि (२) ब्राह्मणनी ऐक अटक
 (३) लडार्थ, विस्तार (४) वर्तुणना मध्यत्रिंशु-
 माथी पसार थध तेना परीधने जे थालु
 अडती लीडी; 'हायेमीटर' (ग) ०छ पुं०
 (सं.) व्यास ऋषि (मानार्थ) (२) [ला.]
 (महाभारतनी) कथा करनार. ०न हन पुं० (सं.)
 शुक्रदेव. ०पीठ स्त्री०, न० वक्रा के कथाकारने
 ठीला रहेवानु के जेसवानु छियु रथान
 व्यासंभ पुं० [सं] महावरो; अह्यास (२)
 आसक्ति; अक्ति -गी वि० व्यासगवाणुं
 व्यासार्ध पुं० [सं.] व्यासनुं अर्ध; 'सेमी-
 हायेमीटर' (ग) [निष्कण नीवडेलुं
 व्याहत वि० [सं] पाखु डेलायेलु, कुठित थयेलुं;
 व्याहृति स्त्री० [सं.] कथन; उक्ति (२) भू,
 मुव; स्व ऐ नणु पवित्र शण्ड
 व्याण पुं० लुओ व्याल [(३) अव्यवस्था
 व्युत्कम पुं० [सं.] ठीलटो कम (२) उल्लेखन
 व्युत्कांत वि० [सं] उल्लेखेलुं, व्योणगायेलुं.
 -ति स्त्री० अहार नीकणव -जता रहेवु ते
 (२) उल्लेखन (३) मोठी कांति, उधलपाधल
 व्युत्थान न० [सं.] जेरथी ठीवु ते (२)
 अरुपुलति (३) समाधिमाथी ठीठवु ते
 व्युत्पत्ति स्त्री० [सं] शण्डनी भूज उत्पत्ति
 [व्या.] (२) विद्वता, प्रावीण्य उकार पुं०
 शण्डनी भूज उत्पत्ति अतावनार
 व्युत्पन्न वि० [सं.] विद्वान, भवीण (२)
 साधित (शण्ड) [व्या]
 व्युपहास पुं० [सं] उपहास; ठेकडी. ठेक
 वि० उपहास करनार
 व्युल पुं० [सं] सैन्यनी गोठवणु. ०रथना
 स्त्री० तेनी रथना
 व्योम न० [सं.] आकाश ०मंभा स्त्री० आकाश-
 गंगा ०वर वि० आकाशमा इरनारं (२)
 न० पंधी. व्यान न० विमान
 व्यन न० [सं] (स) वृडावन (गोकुण पासो)
 (२) गोवणोनुं गाम (३) पुं० समूह
 ०भाषा स्त्री० ऐक भोली -मन इरानी

भाषा ०मंडल न० मूल तेम न तेनी
आसपासने प्रवेश ०वनिता स्त्री०
मूलनी स्त्री; गोपी ०वासी वि० (२) पुं०
मूलमा रहेतार. ०विहारी वि० (२) पुं०
मूलमा विहार करतार (श्रीकृष्ण). -मूलना
स्त्री० [+ अगता] गोपी

मूलं अ०किं [सं. वज्. मूलं]

मूल पुं० न० [सं] धा, नार

मत न० [सं.] नियमपूर्वक आचरणं पुण्य-
कर्म (२) अभुक्तं करवा न करवाने धार्मिक
निश्चय [-०मूलं = मतनी पूर्णाहुतिनी
क्रिया करवी (-करवुं, पाणवुं, -तोडवुं,
-मूकवुं.) -लेवुं = नियम पाणवानी प्रतिज्ञा
करवी] व्यर्थ स्त्री० मत करवुं के पाणवुं

ते, ०धारी वि० मत लेना. ०मूलं पुं०
मतनो लग, मत तोडवुं ने, ०मूल वि०
न लीधु होय तेकुं -ताण(-णु) वि०
मत करवानी देववाणुं. -तिनी वि० स्त्री०
मतवाणी -ती वि० मतवाणुं

मूलकारे पुं० (का.) अकारे; यमकारे
मायक स्त्री० [सर० हिं.] अपभ्रंश लावाने
ऐक प्रकार

मूल पुं० [सं] संघ; समूह

मूल्य पुं० [सं] नेने सकार करवामा न
आविला होय तेकुं (२) वणसंकर

मूला स्त्री० [म.] लाल, शरभ

मूला पुं० [सं] गोआ

मूक पुं० (प.) लुओ विरह

श

श पुं० [सं] आर ०मूलकारे (श, ष, स, ङ)
माने प्रथम [ऐक भाष

शर्ष पुं०, न० [प्रा मड (म. शत)?] अनामदं

शक पुं० [अ.] वहेम, शंका [-आणवे,
णवे, पडवे] = वहेम पेदा यवे - रहेवे =
शंका होवी -राणवे, लेवे = वहेमार्ध.]

०दार, ०मंड वि० लुओ तेमना कुममा

शक पुं० [सं] ऐक प्राचीन मतना लोक(२)संवत

(३) शालिवाहने चलाविले संवत (ध. स.

७८थी) [-अणवे] = शर्ष नामांकित व्यक्ति

के युगप्रवर्तक मठनानी यादगीरीमा संवत्सरनी

गणना शर करवी. -पेसाडवे] = (सु) भाष -

दाप्र -धाक पेसाडवा] ०धारी ०प्रवर्तक,

०वर्ती वि० शक प्रवर्तवना, नेना रभरलमा

संवत शर थाय तेवु, यादगार

शकट न० [सं] गाडु ०युड पुं० शकटाकारे

सैन्यनी रचना -टासुर पुं० (स) [+ असुर]

कसे कृष्णे मरवा मोकलेलो ऐक राक्षस.

-दी स्त्री० गाली [यूथो]

शकतुं न० [प्रा सक (सं शल्क) = छाला डेडु,

शकदार वि० [फा] नेना पर शक नतो होय तेकुं

शकन, -नियाण लुओ 'शुकन'मा

शकप्रवर्तक वि० [सं] लुओ शक [सं.]मां

शकमंड वि० [फा.] सशयअस्त, शकवा १

शकरपेर(-रे) पुं० [फा.] ऐक पक्षी (२)

मीठी वानीअेना शोपीन [देही] ऐक दण

शक(-क)रेटेटी स्त्री० - शर्करा, फा. शकर +

-शक(-क)रपारे पुं० [फा. शकरपारा] धर्षनी

ऐक मीठी तणेवी वानी

शकराणाल स्त्री० [शकरा+आण] (शकराण

दारा) पक्षी ध० नो शिकार करवे ते

शक(-क)रिडु न० ऐक कंड

शकरी स्त्री० [लुओ शकरे] शकराणानीमादा

शकरीमनिय। न० ऐक पक्षी

शकरे [फा शिकह, स० हिं शिकरा; म.

शिकार], ०णाल पुं० ०णाल पक्षी (२) [वा]

पाडा उठावगीर

शकल पुं० [सं.] भाग भड

शकवर्ती वि० [सं] लुओ 'शक' [सं.] मां

शकवुं अ०किं [सं शक्, स० म शकर्ष, हिं

सकना] शक्तिमान थवु (२) स अवल (मुप्य

कि ने सहायक रूपे न वपराय छे नेम के,

पेदी शकरी)

शकार पुं० [सं] श अक्षर के तेना उच्चार.

-रांत वि० [+ वत] छेडे शकारवाणुं

शकार पुं० [प्रा. स (सं. सत्) + प्रा. कार

(क्रिया, आकृति) सकार; अकृत, सास
 शकुन न० [सं] लावि शुभाशुभसूचक चिह्न;
 शुकन (२) पक्षी. [-जेवा = शुकननी राक्ष
 जेवी कथा शुकन छे ते तपासवुं. -थवा,
 -देवा = शुभ शुकन नरीके मान्य करवुं]
 शकुनि न० [सं] पंथी (२) गीध (३) पुं०
 (स) इयोर्येधननो भाभो. [-अनुष्टय = अडाण-
 योक्ती. -भाभो = महा तरकरी भाणस]
 शकुंत न० [सं] मेर (२) शकुन पक्षी.
 ०ला स्त्री० (स) मेनका अपने विद्याभिनयनी
 पुत्री; इयंतनी पत्नी
 शके अ० [शकुं परथी] लखे के (५)
 शकोरं न० [सर० हिं सकोर, म शिकोरा
 (प्रा सिकरा-सं शर्करा, फा. शकर, शिक
 उपरथी ?)] अटेरु; माथीनु कोडियुं
 शकर स्त्री० [फा. शकर; प्रा सकरा] सकर, भांड.
 ०टेदी स्त्री० लुओ शकरटेदी. ०पारो पुं०
 लुओ शंकरपारो -रिचुं न० शकरियु
 शकल स्त्री० [लुओ शिकल; सर० म.]
 यहरेरो, स्वइप. [-इरी जपी, अहलाधजपी
 = स्वइप-देभाव-गुणधम अहलाध जवा.]
 शक्के पुं० लुओ शिको (२) [अ सिकह
 = छाप के शकल = यहरेरो उपरथी] यहरेरो;
 सुहर अण्य यहरेरो (३) धरेणां वगेरनी
 अलक. [-पहवो = छाप पडवी, अमल
 भेसवो.] -काहार वि० धादीला सुहर
 यहरेरावाणु (२) मोडक, अलकाहार
 शक्ति वि० [सं] शक्तिमान
 शक्ति स्त्री० [सं.] सामर्थ्य, अण (२) देवी
 (३) अेक अस्त्र. ०पूजक वि० (२) पुं०
 देवीनो विपासक. ०पूज स्त्री० देवीपूज.
 ०भता स्त्री० शक्ति होवी ते; सामर्थ्य
 ०भान, ०स्वपन्न वि० अणवान, समर्थ
 शक्य वि० [सं] अना शके के करी शक्य अेवुं.
 ०ता स्त्री० संभव, शक्य होवु ते. ०नेह पुं०
 [व्या] कि०नो शक्यार्थसूचक नेह. -कथार्थ पुं०
 [अर्थ] शक्यता अतावनार कि०नु इप (व्या.)
 शक पु० [सं] छद्र -काष्ठी स्त्री० छद्राष्ठी; शयी
 शकस पुं० [अ शकस] भाणस

शक्यो पुं० [लुओ शक्यो] लयोटी (तेनी
 रमतमा जोलाय छे) (२) लुओ शक्यो अर्थ २, ३
 शम स्त्री० [‘शिभा’ उपरथी ? सर० म. शोगडी
 (शिगडी = टोय; अं कुं)] डीवानी न्येय (२)
 तेना जेवा (शकुं) आकारनी वरत (३) शकुं
 आकारनो दगलो (४) लनवरना व्याचण
 शमडी स्त्री० [‘शग’ उपरथी] कोलासा आणवानुं
 अेक साधन; यूलानु काम देती अेक अनावट;
 सगडी. [-करवी = सगडी सणगावपी.
 -अणी जपी = सगडीनो अग्नि नकामो
 जवो. -माथे लेवी, वहोरपी = पारकी
 पयात वहोरनी लेवी. -लगाठपी, -सण-
 गावपी = सगडीमा देवता सणगाववो.]
 शमराम न० लुओ शिगराम [पुं० छद्र
 शचि(-थी) स्त्री० [म.] (स.) छद्राष्ठी. ०पति
 शठ वि० [सं] धूर्त, लुअ्यु (२) तेवो भाणस.
 ०ता स्त्री०, ०व न० [तेना रेसा
 सुखु न० [सं] भांडीनी लतनो अेक छोड (२)
 शशुअ स्त्री० [‘सनन’ रव० उपरथी, सर० हिं
 सनकना] + सुरंग, सखंग
 शशुअट पुं० [प्रा छण (मं. छत्र) + गट (स
 कृत), के दे छण (वस्त्र-कपडु) + अट (सं
 कृत)] सणअट; धूबट धूमटो. [-ताखुवेा,
 वाणवेा = साखो मोटा पर लध लाज कवपी]
 शशुअर-पुं० [म शृंगार; प्रा दिंगार] शरीरने
 शोलावनार वस्त्र, आभूषण वगेरे [(-करवा,
 धरवा, पहरेवा, अजवा) -नां दर्शन =
 कांठारना भंडिरमा तेमनु अेक दर्शन]
 शशुअरकुं सं० कि० [प्रा. दिंगार (सं शृंगारय्)]
 सुरोलित करवु (२) धरेणा पहरेवां
 शशुगो पु० [प्रा. सणह = नावुं, आरीक के
 सं शृंग उपरथी ?] सणगो, अ कुं, इणगो
 -गावुं सं० कि० सणगावु शणगो इवेा
 शशुभांडी स्त्री० [शख+भांडी] शखनो छोड
 शशुवी पुं० [म. शोणवी] महाराष्ट्रीनी अेक
 आहाण लत के तेना भाणस (२) शुकन
 कहेतारो -लखनारो भाणस
 शशुकुं सं० कि० [लुओ सुखुं] + साणवुं
 शशुसुं न० [‘शय’ उपरथी] शखु कपडु

शत पुं० [सं] सो ०क न० सोना समुदाय
 (२) सैकुं ०कोटि वि० सो कुरोड ०कतु
 पुं० सो यज्ञ करनार(२) [सं] धद्र. ०युष्ण
 वि० सो गण्टुं ०की स्त्री० एक प्राचीन
 व्यस्य ०तारका स्त्री० २४सुं नक्षत्र. ०धा
 व्य० सो शीते ०द्रु स्त्री० (सं) खतलज
 नदी ०पद(-ही) वि० सो पगवाणु (२)
 न०कानभल्लरे ०क्षिपा स्त्री०शुभ्रा शततारका.
 ०सुभ वि० सो भुभवाणुं(२) सो शीते यतु
 ०इषा स्त्री० (स) अक्षानी पुत्री तेम न
 स्त्री; भगुनी माता. ०वर्षी स्त्री० सो वर्ष पूरां
 यतां करातो छिसव ०श. व्य० सो वार
 शतमी स्त्री० सिर० म शतमी = परवानो,
 पत्रक] पहाणुमा यडावेला भालनी रसीद
 शतसाधं स्त्री० [सं. शत छिपरथी सर० हिं.
 सत्तनई] सो श्लोकवाणो ग्रथ
 शताब्दी स्त्री० [सं] सैकुं(२) सो वर्षो छिसव
 शतावधान न० [सं] ऐधीसाधे सो वातो पर
 ध्यान आपवुं के सांलणी याद शभवी ते
 के तेनी शक्ति -नी वि० शतावधानवाणुं
 शतावरी स्त्री० [सं.] एक वनस्पति
 शताश पुं० [सं] सोमो लाग
 शत्रु पुं० [सं] वेरी, दुश्मन ०धन पुं० (सं.)
 लक्ष्मणो लार्ध ०ता स्त्री०, ०त्प न० शत्रुवट,
 दुश्मनाधं ०पक्ष पु० सामो पक्ष; शत्रुनो
 पक्ष ०षट स्त्री० दुश्मनावट, वेर
 शत्रुंजय [सं.] पुं० (सं) एक पर्वत, काठिया-
 वाडमा आवेसु लक्ष्मीतु नैन तीर्थ
 शनि पुं० [सं] ऐ नामनो ग्रह (शुभ्रो ग्रह)
 (२) शनिवार (३) नीलम [-नी दशा =
 दुर्लाग्य, लारे विपत्तिनो समय (साडासात
 द्विस, -मास के, -वर्ष रहितो मनाथ छे)
 -नो कुरो = शनि ग्रह अशुभ शशिमां
 आववो - शनिनी दशा जेसवी पारमो शनि
 होवो = हाडवेर - अल्लनाव होवा] ०दृष्टि
 स्त्री० [सा.] द्वेषनी नजर. ०भ्रदोष पुं०
 शनिवार आवती सुद तेरसे संध्याकणे कराती
 शिवपूज. ०वार पुं० अठवाडियानो सातमो
 द्विस. ०वार वि० शनिवार आवतु - शर

यतु ०(-नै)श्चर पुं० शनि (२) [सा.]
 जेवेर, कर्ष्या (३) जेनादो आदमी
 शनैः व्य० [सं] धामे धामे
 शनैश्चर पुं० [सं] शुभ्रो शनिश्चर. [ग्रांभमां
 शनैश्चर होवो = द्वयीसुं होवुं]
 शपथ पु० [सं] सोगंद, कसम
 शरर पुं० [सं] एक लततुं नातु यणकतु
 भाणु -री स्त्री० नानी माछली
 शरी स्त्री० [अ शिफा सर० म, हिं] आरोग्य.
 ०भानुं न० इवाभानुं, छरिपताळ
 शष(-व) न० [सं] मडकुं ०थान न० हांडी
 शषनभ न० [फा.] आकण (२) जेवु पातणु,
 जीथु ने थुद मलमडतुं कापड
 शषरी स्त्री० [सं] (सं) राभनी परमक्षत्र
 एक भीलडी [स्त्री०, ०त्प न०
 शष(-व)द वि० [सं] कापरथीतर. ०ता
 शषद पु० [सं] अवाज (२) जोल; वयन
 (३) अर्थशुभ्र एक के वधारे अक्षरोनो
 'समुच्चय (व्या). [-करवो = अवाज करवो,
 -काडवो = जोलवु, छरुं काडवो - जोलवो
 = जोलवु (२) जे शष कहेवा जे गण्ड
 कहेवा = ललामणु करवी (२) शिषामणु के
 छपको आपवा जे शष कहेवा, जोलवा
 = टुकुं विवेचन - प्रवचन करवुं] ०कोश(-प)
 पुं० लापाना शण्डोना सग्रहोना ग्रथ ०चित्र
 न० शण्डोद्वारा आपेदो चितार - हेरेसुं (यत्र
 ०चित्रणु न० शण्डचित्र आपवुं ते ०चित्र-
 लिपि स्त्री० शण्डनां सूचक चित्र द्वारा
 लभवानी लिपि, 'हायरेग्लिडिक' ०ल्लण
 स्त्री० शुभ्रो वाग्लण. ०निर्देश पु० वस्तुना
 लक्षणमा न आवी नता धर्मो कही यना
 वचाना आवता होय तेवो निर्देश के कथन
 (व्या.) ०भ्रमाणु न० शण्डज्ञानतुं साधन(२)
 शाण्डिक पुरावो. ०भ्रयोम पु० शण्डोना प्रयोग
 - छिप्रयोग के वापर (२) इदिप्रयोग ०अक्ष
 न० शण्डरुपी अक्ष वेद. ०योगी वि० (व्या.)
 नाम साथे संजधर्मां वपरातु नामयोगी
 (अव्यय) ०रम्यना स्त्री० शण्डोना गोटवल्ली,
 जोलवा लभवानी शैली. ०क्षी वि० शण्ड-

रथना तरङ् लक्ष्वाणुं, 'अर्थलक्षी'थी ङिलटुं.
 ०क्षाक्षित्य न० शब्दोनी ललितता - मधुर
 रथना के योजना ०क्षिपि स्त्री० शब्दे शब्दे
 (वर्णो नहि) लुढी सज्ञावाणी विधि, 'हायरि-
 टिक'. ०दोषन न० मुनलोषन तरीके शब्दे
 लभाववा ते ०वाह पु० अर्थ नहि पण
 शब्दने पकडीने वाह करवा ते. ०विचार पुं०
 वर्णो विषे व्याकरणेनी दृष्टिमे विचार ०वेधी
 वि० मात्र शब्द - अवाजने आधारे धायुं
 आणु मारनार ०श'कृत स्त्री० शब्दोनी अर्थ-
 ओषक शक्ति(अलिधा, लक्षण अने व्यजना)
 ०शास्त्र न० शब्दनु शास्त्र, 'धृष्टिमेवाणु'.
 ०शुद्धि स्त्री० शब्दोनी शुद्धि, शब्दोनी शुद्ध
 प्रयोग ०रत्नेष पु० शाब्दिक रत्नेष
 -०दाह'णर पुं० [+ आहवर] नेमा अर्थ
 के लावनी -यूनता होय तेवा आरे आरे शब्दोनी
 प्रयोग. -०दातीत वि० [+ अतीत] शब्दोनी
 न वणु वी शक्य तेवुं. -०दातुशास्त्रन न०
 [+ अनुज्ञामन] -व्याकरण -०दार्थ पुं०
 [+ अर्थ] शब्दोनी अर्थ (२) शाब्दिक अर्थ
 -०दाह'कार पुं० [+ अलंकार] शब्दरथनानी
 अमरकृतिवाणो अलंकार (का. शा.) -०दाह
 वि० नकाभा - वधारे पडता शब्दोवाणु के
 तेवो 'शैलीतु -०दाह्युता स्त्री० अर्थ थोडो
 पण शब्दोनी लरमार होवी ते, 'वर्णोसिद्धी'
 शम पुं० [सं] शाति (२) क्षमा (३) धृष्टियो अने
 वासनोमेतु शात थवु ते. ०ता स्त्री० शाति(२)
 क्षमा धीरज. ०न न० शात पडवु के पाडवु ते.
 ०न लाडु पु० लुओ समनलाडु. ०प्रधान
 वि० शम नेमा प्रधान छे तेवुं. ०भय वि०
 शमथी करेले, शात ०वर्णुं सं०किं (प.) शात
 - करवु, शमाववु ०धुं अ०किं [सं शम्]
 शात पडवु; टाहुं पडवु (२) नाश पामवु
 शमशमभुं अ० किं [सं शम्] शमशमाकार
 यर्ष जवु (२) शात थवुं
 शमशमाकारे वि० ['शमशमवुं' उपरथी]
 हावतुयावतु अथ थयेले; संज्ञरहित, कांठ
 पण अवाज के हिलथाख विनानु शात
 शमशेर स्त्री० [फा] तरवार. [-अक्षायणी =

तरवार काममा लेवी, तरवारथी धा करवा,
 -द्वैतवथी = तरवार वापरवी - वी'जवी.]
 -आधिवी, लटकाववी = तरवारकेडे आधिवी.
 ०णह्राहुर वि० तरवार खलाववामा अहाहुर
 (अेक भिताण)
 शमणी स्त्री० अेक पक्षी, समडी
 शमा स्त्री० [अ.] भीष्मपत्नी (२) [ला.] दीवा.
 ०हान न०रफा]भीष्मपत्नीनी दीवी, 'वोहसीट'
 शमित वि० [स.] शात करेले म थयेले
 शमित्यानी पुं० [लुओ शामित्यानी] त'भू
 शमी स्त्री० [सं] अेक जाड, समडो. ०पूजन
 समडीना वृक्षतुं पूजन (इशारा पर थय छे)
 शमसुलडिलमा पुं० [अ] विक्रानोमा अर्थ
 नेवा (अेक मुसलमानी भिताण)
 शयतान पुं० [अ.] धर्मर सामे अणवो करनार
 अेक किररतो (सं) (२) अहमारा; सेतान
 -नियत स्त्री० अहमारी
 शयदा वि० [फा.] घेडुं, गांडुं (२) प्रेमघेडुं
 शयन न० [सं.] सवु ते (२) पयारी. ०यह
 न० सूवानो आरडो. ०ओम पुं० कांठारणे
 शयन वेणा धरावातो भोग
 शयित वि० [सं] अतेडुं (२) ङधतुं
 शया स्त्री० [सं.] पयारी (२) [का शा.]
 पदोनी पररपर सुमेण -सगतता
 शर स्त्री० [अ. शरज] नियम; कायहो
 शर पुं०; न० [सं] आणु (२) पायनी सज्ञा
 शरअ्यद्र पुं० [सं] शरअकतुने अद्र
 शरट न० [सं] काचिडो
 शरणु न० [सं] आश्रय; रक्षण; ओथ.
 [शरणे आवणुं, जणुं, थणुं = ताणे थवुं.]
 शरणुध' स्त्री० [फा सहनारी] इंधीने
 वगाडवानुं अेक वाणुं
 शरणागत वि० [सं] शरणे आवेले
 शरणुध'रथी वि० [सं] शरण धरनार
 शरणु न० शरण, आश्रय [शरणकाला
 शरणुय वि० (२) न० [सं] शरणु धर शरे अेवुं;
 शरत स्त्री० [अ] शर्त होड; करार, ओली.
 [-करवी = ओली करवी (२) होड अकवी.
 -हुं कुंहाणुं, अकर = अेककार मेडानमां

होडवा-होडाववानी हरीक्षार्थ जेवनामा आवे
 ते -नो होडा=होडाहोडनी हरीक्षार्थमा
 डिनारवानो होडा -जकनी, भारवी,
 लमाववी, -मां डितरवुं, -रभवी =
 ह रजतनी होडनो करार करवे शरते
 पडवुं=शरतमा डिनरवुं] ०भांडी(-धी)
 स्त्री० शरत करवी ते. -ती वि० [फा.] शरतने
 लगतु, शरतवाणुं (२) शरत करी होय तेवुं
 शरतपूखिंमा स्त्री० [सं] आश्विन पूखिंमा;
 भाखेकठारी पूनम
 शरद स्त्री० [सं.] आसोथी कार्तिक मास
 सुधी रहोटी ऋतु (२) [ला.] वष. ०पूनम
 स्त्री० शरतपूखिंमा. -दि(-दे)हुं पुं०
 [+ इंदु] शरदऋतुनो यद्
 शरदी स्त्री० [फा. शर्दी] ठंडी; जेल (२) सजेअम
 शरदु(-हो)त्सव पुं० [सं.] आश्विन पूखिंमानो
 -शरद पूनमनो उत्सव
 शरदेंहुं पुं० [सं] जुओ शरदिदु
 शरदोत्सव पुं० [सं.] जुओ शरदत्सव
 शरधरष्ठी स्त्री० [शरधरवुं] कामठी; धनुष
 शरधि पुं० [सं] आणनो जायो
 शरन्मेव पुं० [सं.] शरदऋतुत वाडणुं
 शरथंजो पुं० [सं] शरपुंजा] ऐक वनरूपति
 शरपुंअ पुं० [सं] आणनो पी जावणो छेडो;
 आणनुं पीछुं
 शरप्रभव पुं० [सं] (स.) शरभू; कार्तिकेय
 शरभत पुं० न० [सं] इणना रसनुं अनवेलुं
 पीछुं. -ती वि० आभा रगतुं (२) स्त्री०
 ऐक नतनुं आरीक कापड [-धई=धईनी
 ऐकनत -हीछु=हीछुनी ऐक नत]
 शरभ पुं० [सं] हाथीतु अच्युं (२) आठ
 पगवाणुं अणवान कावपनिक प्राणी
 शरभू पुं० [सं] (स.) कार्तिकेय (२) पुं० साप
 शरभ स्त्री० [फा शर्म, सरं हिं, स] लल्ल
 (२) प्रतिष्ठा, धल्लत (३) लयानत. [-अडवी
 = जुओ शरभ पडोववी. -आववी =
 लल्ल आववी; सडोय थवो -नी वात =
 शरमातु पडे तेवी वात -पडवी, पहोयवी
 =भार पडवो, रोड पडवी. -मां नाअवुं =

शरभावुं -मां रहैवुं=शरमातु, शरभ
 राधीने -तेथी हवाधने वर्तवुं; मानधी यूप
 रहैवुं. -रहैवी=धल्लत के मान आणत
 सयवावा -राअवी=मानआणत के अडव-
 नो प्याल राधीने वतवु -हाणवी =
 शरमातु (२) कलक लागतु, नीआलेखुं पवु]
 -माववुं सं० 'शरमातु'नुं प्रेरक (२) शरभ
 के मान राधी सभजे -माने जेम करवुं;
 शरभधी मनाववु -मावुं अ० 'शरभ
 आववी (२) अंजवाणु पडवु. -माण वि०
 शरमाय जेवुं, शरभवाणु -भिंहणी स्त्री०
 [फा] शरभ -भिहु वि० [फा. शरमिदह]
 शरमथी अंजवाणु पडी गयेवुं
 शरभो पुं० शेडनीना ककडो
 शरयु (-यू) स्त्री० [सं] जुओ सरयु -
 शरवाट पुं० [जुओ शरवु] शरवापणु
 शरवुं वि० [जुओ सरवुं] तीक्ष्ण काननुं (२)
 [सरं म सरवा=तैथार नमीन, वरसाहनी
 धार] तैथार नमीन उपर वरसाहनी धार
 पडवाधी जे सुवास नीकणे छे तेवुं छिहानवी
 माटलीनुं पाणी शरवु शरवु लागे छे
 शरवृष्टि स्त्री० [सं] आणनो वरसाह
 शरसडो पुं० जुओ शिरीष
 शरस धान न० [सं] आण ताकतु ते
 शराध न० जुओ श्राद्ध -दि(-धि)थां न०
 अ० व० श्राद्ध पक्ष, लाहरवा वदना हिवसो
 शराप पुं० [जुओ शाप] अडववा (प आच्ये)
 [-आपवो, हेवो, नडवो. जाअवो]
 शराइ पुं० [अ सर्राफ, सरं हिं] धीरधारनो
 धधो करनार; नाशाववी. -द्री वि० श इई
 लगतु (२) योऊस (३) स्त्री० नाशावडुं
 शराइत स्त्री० [क.] माणसाध, वायडी
 शराद्री स्त्री० जुओ 'शराइ'मा
 शराण पुं० [सं] हाड ०भाणुं, ०धर न०
 हाडनुं पीडु ०जोर वि० हाडनुं व्यसनो.
 ०जोरी स्त्री० हाडनी लत ०हार वि० हाड
 राणनार, हाडवाणो ०भाण वि० शराणजोर
 ०भाणु स्त्री० शराणनुं व्यसन गराणजोरी
 -धी वि० हाड पीनार (२) स्त्री० नरो, भरनी

शरीरत स्त्री० [अ] दुष्टता
 शरीर [सं.], ० छुं न० शक्रां; अपरिच्युं
 शरीरान्न न० [सं] धनुष्य [धार्मिक नियमो
 शरियत स्त्री० [अ.] कुरानतु अतुशसन-
 शरीक वि० [अ.] लागीदार, साथी, सामेल
 शरीगत वि० [अ शिकेत] लाग राभनार (२)
 सहायक, साथी (३) भेक्षी
 शरीक वि० [अ.] छीया कुणतुं (२) प्रतिष्ठित,
 व्यापकदार (३) पु० [सर० ई] भोटा शहेरनो
 सरकारनियुक्त ऐक नागरिक अधिकारी.
 -इना स्त्री० [फा.] भोटाईने छाने तेवु कृत्य
 शरीर न० [सं.] देह [-अकडाहुं = ऐकनी ऐक
 स्थितिमां णहु रहेवाथी के स विवा वगेरेथी
 शरीरना साधा अकड यथंवा. -अभणहुं,
 तूटहुं = ताव आवि ऐवु लागवुं. -कटाहुं =
 शरीर कामकाज वगर नकामु थंनुं. -कसहुं
 = महेनत वगेरेथी शरीरने भडतल पनाववुं.
 -भाणहुं = तपवगेरेथी शरीर सुकवी नाभवुं.
 -धसाहुं = कामथी शरीरने धसारो पडवो.
 -छोडहुं, तगहुं = भरण पाभवुं. -ऐवुं,
 तपासहुं = शरीरनी दाखरी तपास करवी.
 -टकहुं = अम व्यथवा रोगना भारा सामे
 शरीर टकी रहेवु -शरीरे काम देवु -ढांकहुं
 = पहेरवुं, छोडवुं (२) शुभ अंगो दाकवां.
 -देभाडहुं = शरीरनी दाखरी तपास करवणी
 (२) काया देभाडवी, शुभ अंगो देभाडवां
 -धरहुं, धारणु करहुं = शरीरी तरीके
 अवतरवुं (२) ३पलेवु. -धीकहुं = सभत ताव
 आववो. -नभहुं = लुओ शरीर टकहुं.
 -भगहुं = तमियत भगडवी, रोग पेशवो.
 -भां छिभी वाट पडवी = अंगेअंग लकवो
 थवो, भरखनी छेल्ली स्थितिअे पडोयवुं.
 -भां धक्षु पेशवो = शरीरमां रोगइपी
 छीडाअे धर करवुं -भरार्थं ञहुं = शरीर
 अकडाई ञहुं -भरार्थुं = शरीरमा लोही
 वधु; शरीर लहु थुं (२) ताव आववो.
 -भारे थहुं = शरीरमा व्याणस लरावुं (२)
 ताव आवि ऐवु थवु (३) लहु थवु -भारे
 लामहुं = व्याणस ३ ताव लराया नेवुं

लामहुं -लेवुं = तुं शरीर लरावुं -पुष्ट थवु.
 -लेवाहुं = शरीर सुकहुं -वणहुं = शरीर
 सुधरवु -तेमा लोही वधुं -वाणहुं = शरीर
 सुधारवु (२) शरीरना अंगोने व्यायाम-
 थी वणतां करवां, कसरत करवी -शोधहुं
 = शरीरनुं तत्त्व तपासहुं छिदा० 'शरीर
 शोध्या विना सार नव सांपडे'. -सुधरहुं =
 = शरीरनी संलाण राभरी; तमियत
 सारी थवी शरीरे धटहुं -शरीरे सुकहुं]
 ०धारी वि० शरीरी, व्यायामा स्त्री० शरीरने
 निर्वाह (२) शरीरने व्यापार ०रेयना स्त्री०
 शरीरनी रयना, ०विधा स्त्री०, ०शास्त्र
 न० शरीरनी रयना वगेरेवु विज्ञान शरीरने
 विधा. ०सं पत्ति स्त्री० व्यारोअ्य, शारीरिक
 शक्ति ०सं अ ध पुं० शरीर साथेने स अ ध
 (२) सयोग स अ ध. -री वि० शरीरवाणुं,
 (२) पु० आत्मा
 शरु न० [फा. सर्व] ऐक लतनुं जाड, सके
 शरु वि० [अ शुक्ल] आर लायेहुं, याहु ०आत
 स्त्री० आर ल, पहेल ०थी अ० पहेलेथी.
 ०भां अ० आरलमा [मुसलमानी जायदे
 शरु (२) पुं० [अ शरव, सर० म, हि शरा]
 शरुं स्त्री० [सं] साकं; पाड
 शर्मा न० [सं] आनक, शाति
 शर्मा पु० [सं] नामने अते मानड छिपसर्ग
 (छिदा० विष्णुशर्मा), (२) ऐक अटक
 शर्मिष्ठा स्त्री० [सं] (स.) ययातिनी ऐक राष्ठी
 शर्व पुं० [सं] (सं) शिव [पुं० यद्र
 शर्वरी स्त्री० [सं.] रात्री ०पति, ०श [ईश]
 शर्वाष्ठी स्त्री० [सं] (सं) पार्वती
 शरव न० [सं] तीड
 शलाका स्त्री० [सं] सणी (२) पीछी
 शलावहुं न० लुओ शरावहु (२)
 शल्य न० [सं.] तीर (२) कटो (३) पु० (स.)
 मादीने लाई
 शल्या स्त्री० [लुओ शिला] पथरनी छोट
 शल्यकी स्त्री० [सं] ऐक लतनुं जाड (अेनी
 डाणी हाथीने पहु भावे छे)
 शष, ०यान [सं.] लुओ 'शष'मां

शिवर पुं० [स.] पहाडी के जंगली भालू
 शिवल वि० [सं] लुओ शिवल [महिना
 शिवाव पुं० [अ.] हिमरी सनना इसमे
 शिश, ०क पुं०; न० [सं.] ससलु. ०धरे
 पुं० यंद्र ०विषाधु न० ससलानु शिंगडुं
 (तेनी पे० अमलवित परतु)

शशांक पु० [मं.] यद्र
 शशिकला(-णा) स्त्री० [सं] यंद्रनी कणा
 शशिकांत पुं० [सं] लुओ यंद्रकांत
 शशिवर पुं० [मा ससहर (सं) जशधर)] यद्र
 शशिलेखा स्त्री० [सं.] शशिकणा [वाणी
 शशिवदनी वि० स्त्री० [सं.] यंद्र नेवा मुभ-
 शशिशेखर पु० [सं] शिव
 शशी पु० [सं.] यंद्र (२) ऐकनी सज्ञा
 शशो पुं० शशक, ससयो -
 शशु न०, -श्रीो पुं० सकार
 शष्प(-रूप) न० [सं] नातुं-कुभणु भास
 शस्त्र न० [सं] (मारवानु) इधियार [-धरकुं,
 धारणु करकुं, सजकुं], ०धारी वि० शस्त्र
 धारणु करनाके (२) पुं० योद्धो. ०प्रयोभ
 पुं० वाढकाप, 'योपरेशन' ०सुद्ध न०
 शस्त्रास्त्रथी -हि सक्त युद्ध ०युद्धनिषेधक पुं०
 'वेर रेडिस्टर' ०विधा स्त्री० शस्त्र वापरवानी
 विधा ०वैदुं न० वाढकापतु वैदुं ०वैद्य
 पु० वाढकाप करनार वैद्य. ०सेवी वि०
 शस्त्रथी सलज रहेनार -रुआभारे न०
 [+ आगार] शस्त्रो शष्पवानु मकान -रुआस्त्र
 न० ०० व० [+ अल्ल] शस्त्र अने अस्त्र,
 मारवाना तेम ज ड्रे कवानां इधियार

शस्त्र न० [सं.] लुओ शष्प
 शस्त्र न० [सं] अनाज
 शह स्त्री० [फा] शैड सामर्थ्य
 शहाहत स्त्री० [अ] शाहडी, साक्षी (२) शहीड
 यतु ते [ऐक कुलगाड
 शहाणी. स्त्री० [स शेफालिका; प्रा सेहालेमा]
 शहीड वि० (२) पु० [अ] धमं युद्धमा प्राण
 आपनार -ही स्त्री० शहीडपणुं
 शहरे न० [अ जुजर] होरा, आवकत
 शहनेशाह (शहं) पु० [फा. शहनशाह] रान-
 ओना राज; सभ्राट. ०त स्त्री० साम्राज्य

-ही वि० शहनेशाह सधधी (२) स्त्री०
 शहनेशाह
 शहरे न० (शहं) [फा शह] नगर, मोट्टु गाभ.
 ०पनाह पु० काट किल्ला -री वि० शहरेतु
 के ते सधधी (२) पु० शहरेमा वसनार (३)
 नागरिक, 'सिटिजन' [धमछा हवस
 शहरेवत (शहं) स्त्री० [अ. शहवत] विषयसुपनी
 शण पु० [सर० म सल (सं) शलाका]] गडीधी
 पडेयो आडे, सण (२) सोण (३) शिला.
 [-डीठवे, पठवे = सोणनु निशान आभडी
 पर पठतु के यव. -पाठवे = वाणीने सण
 के गडीने आडे करवे]
 शणी स्त्री० [सर० म सलई, हिं सलई (सं.
 शलाका)] सणी (२) पा इपियाना वेपारी
 सकेत (३) [लुओ सखी] हलमनी पथरी
 -शः अ० [सं] शणने लागता तेकमे-हिसाणे'
 ओवे लाव षतावे छे उदा० भडश, शणशः
 शंकर पुं० [सं] (सं) शिव -रायार्थ पुं०
 (स.) केवल द्वैतना प्रवर्तक व्यायार्थ के तेमले
 रथपेल पीठने अधिपति
 शंकरा, ०भरखु [सं], -री पु० ऐक राग
 शंकरुं अ० [सं] शंका व्याख्येवी शंकातु
 शंका स्त्री० [सं.] शक, सदेह, वहेम (२) कल्पित
 लय (३) जाडा पेशाणनी हानत [-आखुपी,
 -लावपी = शंका करवी, मनमा वहेम लाववे,
 वहेमातु -आवपी, ठीठपी, लपी, पटपी
 = स शय पेदा थवे, -काठी आवतु = जाडा-
 पेशाणनी हानते लर्थ आववतु. -रहेपी =
 मनमा शंका होवी -राभपी = वहेमातु]
 ०कार पुं० शंका करनार ०तुं अ० [सं]
 संदेहमा पडतु, वहेमातुं (२) स हायातुं,
 शरमातु (३) हानत यपी ०रील वि०
 वहेमी ०रूपद वि० [+ आस्पद] नेने विधे
 शंका होयतेतुं -डित वि० [सं] शंकावाणुं
 शंके न० [सं] उपर लतां अणियाणी यती
 लती गोण पेठकनी धन आधृति (२)
 हलर अणज (३) सूर्यत्र (४) सोयनी
 अणु (५) टोम, शिभर. ०रुष्टेष्ट पु०
 शकुने उदता यती आधृति, 'डोनिंक मेकशन'

(अ) ०६०ती वि० शं कुं केवा हांतवाणुं
 (२) स्त्री० ऐक माछली
 शंभ पुं० [सं.] ऐक लतना दरियाधं ब्राह्मीनुं
 कोटलु केने कुंकवाथी अवाल् पाय छे (२)
 आगणी उपरनु तेना आकारनुं विहून (३)
 [दा.] भूर्भू [—कुंवेा, वमाडवेा = शंभ
 पल्लववेा (२) देवाणु काटवुं (३) लडाधनी
 तैयासी अताववा शंभ वगाडवेा. —वाअवेा
 (धरमा) = धरमा भावा पीवानं भूमी नवुं.]
 शंभळ कं न० [स० फा. संगेजराहन; हिं.
 शंखजीरा म संगजिरे, शंखजिरे] ऐक सरेड
 यीकलो पथर के तेना भूक
 शंभळी स्त्री० [लुओ शंभिनी] कंकशा,
 कंकासियण् स्त्री
 शंभधारी पुं० [सं] ऐक छंद
 शंभभारथी पुं० भूर्भूशिरोभलि [शंभ
 शंभली स्त्री० नाना शंभथेा —तो पुं० नाना
 शंभवेळ स्त्री० ऐक वेळ
 शंभावणी स्त्री० ऐक वनस्पति
 शंभिनी स्त्री० [सं] कामश अ प्रभाणेना वार
 वर्गाभाना ऐक वर्गनी स्त्री (पशिनी,
 विजिल्ली, इदितनी अने शंभिनी)
 शंढकी स्त्री० [‘शाण्’ उपरधी ?] साडी
 शंढ पुं० [सं] पंढ; नपुंसक (२) कंयुधी.
 ०ता स्त्री०, ०त्व न० [हप्येा हतेा
 शंभर पुं० [सं.] (सं.) ऐक राक्षस, केने प्रयुग्ने
 शंभा पुं० नमवा धं०ना वहेवारवाणे समूह
 शंभु पुं० [सं.] (सं.) शिव
 शंभुभेणेा पुं० [सं. संभूयमेल के संभोगमेल:
 परधी ?] सुनी सुदी लता के वस्तुओना
 अन्वयस्थित समूह; भीयडो (२) अठारे
 वर्णुंनुं सेणजेण थनु ते
 शंसनीय वि० [सं] प्रशंसनीय
 शंसित वि० [सं.] प्रशंसित (२) कडेवायेळुं
 -शाधं वि० [फा शाही, सर० म.] नामने
 अने लागता ‘तेने लगतु, ते रीततु, तेना
 नेकुं’ ओत्रो अर्थ सूचवे छे उदा० वाळियाशाधं
 शाक न० [सं.] भाधं शकाय तेवा कड, इण,
 लाळ (२) शक, संवत. [—करवुं = शाक

राधवुं (२) पासे राभी निरर्थक अगडवा
 देवुं.] ०पांटेडुं न० शाकलाळ [शाकपांटे
 नवुं = वरा वपते सैानी साथे शाक समारवा
 नवुं] ०पीठ स्त्री०, ०पलर स्त्री०, न०
 शं कनु पलर. ०पलाळ स्त्री० शाक ने लाळ
 (२) [दा.] सामान्य के नळवुं गळी कढाय
 ओवुं —अहार विनानु ते
 शाकट पुं० [सं] अण्ड [युडेक
 शाकणु (-ष्ठी) स्त्री० लुओ शाकिनी (२) पिशाची,
 शाकभरी स्त्री० [सं.] (सं.) दुर्गा
 शाकाहार पुं० [सं.] वनस्पतिनेा न आहार,
 अलाहार —री वि० (२) पुं० अन्नाहारी;
 ‘वेबिटेरियन’ [पिशाची के देवी
 शाकिनी स्त्री० [सं.] दुर्गांना गण्मांनी ऐक
 शाके अ० [सं] शक उपरधी. सर० म शके]
 शक संवत प्रभाणे
 शाक वि० [सं.] शक्ति संभंधी (२) शक्ति के
 देवीनुं पूजक (३) पुं० तेवा भाषस
 शाक्य, ०नंदन, ०मुनि, ०सिंह पुं० [सं]
 (सं) गौतमयुद्ध
 शाभ स्त्री० [सं साक्ष्य ? सर० म. साख]
 आभर, वट (२) अटक (३) लुओ साक्षी.
 [—पडवी = आभरनी छाप पडवी (२) अटक
 अनवी —पूरवी = साक्षी आपवी]
 शाभा स्त्री० [सं] ढाणी (२) विभाग (३)
 लुवा लुवा गोत्रो के म डोत्रोमां प्रयनित वेदनी
 स हितानेा पाठके कभनेा ओड. ०भृम पुं० वाडरो
 शाभरीत (-ह), शाभिर्ह [फा] पुं० शिष्य,
 येथेा (२) सहायक, मददगार
 शाठ्य न० [सं] शठता
 शाशु पुं० [सं] कसोटीनेा पथरो (२) न० पं
 तोडो; वार भासातुं वजन
 शाशुकुं न० [लुओ साणुकं, सानक] शिकर
 (२) भीष भागवानु पात्र [—अडावुं =
 भीष भागतुं करवुं]
 शाशुप स्त्री०, ०षु न० [शाशुं परधी] उडा-
 पण, यतुशाधं
 शाशुं वि० [प्रा. सयाण (सं. सजान); सर०
 हिं. सयाना, म शहाणा] यतु, डाशु.

[शाष्ठी शिष्याण=अह्मरथी डाहुं अने
 अह्मरथी कप्री शाष्ठी स्त्रीता=सीता जेवी
 डाही अने हावकी स्त्री के छोडी शाष्ठी अग्र्युं
 = लूडा डोण करी स्वार्थ साधनार.]
 शातन न० [सं] निकंडन; नाश; अपवनि
 शाता स्त्री० [सं] शात, प्रा सात, साता] शाति;
 टाढक, निरात [-भां रहुजे=सुभमा रहुजे
 (छूटा पडती वधते शुभेच्छा). -वणवी=
 शाति भणवी के वनी; सुभ यवुं]
 शात्री स्त्री० [फा] लत्र [तेवुं मेदान
 शादल वि० [सं] धासवाणु; लीलु (२) न०
 शान स्त्री० [ज] ललका (२) देभाण, छटा;
 दमछम. ०६१२ वि० छटाहार, धाहीलु (२)
 लहरमान ०सोभात स्त्री० छेलाध (२) दम,
 माल (३) आहोशी [-लामघे।]
 शाप पु० [सं] अदुवा [-आपघे, देवे,
 शापत्रु संकिं [सं] शाप् शाप देवे।
 शापाशि पु० [सं] शापद्वी अशि
 शापिष्ठी वि० स्त्री० शाप पाभेदी
 शापित वि० [सं.] शाप पाभेदु
 शापान पु० [ज. शजवान] द्विजरी सनने
 आहमे महिनो
 शापाश अ० [फा] सापाश, धन्य वाह।
 -शी स्त्री० धन्यवाह, तारीक्ष [-आपवी,
 -भेणववी, -लेवी]
 शापद वि० [सं] शपः संधी (२) भौषिक.
 ०ज्ञान न० प्रमाणभूत भाणसना के शास्त्रना
 कथनथी यतु ज्ञान -किदक वि० शपदु
 के तेने लगतु (२) भौषिक
 शाभ स्त्री० [सर० हिं. (सं) शम्भ=साभेदु]]
 साभेदानी दोदानी अगडी
 शाभक वि० [सं] शभावे अेवुं, शान्तिकारक
 शाभकुं अ०किं [सं] शम् शात यवु
 शाभण, -गिषा, -णो पु० [सं. श्यामल]
 (स) श्रीःण -णुं वि० काणु
 शाभा स्त्री० अेक पक्षी (२) (५) लुओ श्याभा
 शाभियानो पु० [फा] लुओ शभियानो
 शाभिल वि० [ज] सामेल लगेदु; जेडायेदु
 ०गीरी स्त्री० शामिल होवापधुं

शायक वि० [ज शाइक.] धरुचावणो, शोभीन
 शाय(-हे)र पुं० [ज शाइर, सर० हिं.
 शायर] कवि, विद्वान. -री स्त्री० शायरपधु
 (२) काव्यकणा, कविता
 -शायी वि० [सं.] (सभ सने अते) 'सुनार,
 पोदनार' अेवा अर्थभा उकां शेषशायी
 शार (शा') पु० [सर० म शार, सार] काणु,
 छिद्र ०डी स्त्री० शार पाडवानु अष्टीदार
 ओलर. [-थी शारकुं = महेशा मारीने के
 दुःख इधने संतापत्रु.] ०डे। पु० मोठी शारकी
 (२) कृवामा वधारे पाष्ठी लववा शार पावो
 के नण जमीनभा उतारी कृवो अनाववो ते,
 'भोरिंग' [-भूकवो = भोरिंग कशु]
 शारद (-दीय) वि० [सं.] शरदभतुवुं, -ने लगतु
 शारदा स्त्री० [मं.] (सं) सरस्वती. ०पीठ
 स्त्री० विद्यपीठ (२) शक्राच यनी पश्चिम
 भारतनी ग्राही के मठ (क्षरकाने।)
 शारदु (शा') संकिं [लुओ शार] शार
 पाडवो (२) [ला] महेशाथी आणदु
 शारंग न० [सं. शार्ङ्ग, सर० हिं, म] लुओ
 सारग. ०धर, ०पाष्ठी पु० (सं) विपथु
 शारि पु० [सं.] पासो के शेतारअतुं महोठं
 शारीर वि० [सं] शरीर संधी (२) पु०
 केही, श्वात्मा (३) न० शारीरविधा ०क
 वि० शरीर-संधी (२) शरीर (३) न० (स)
 शक्राचार्यतुं अरुसुन उपरतु लाप्य ०विद्या
 स्त्री०, ०शास्त्र न० शरीरना अगोना कार्य
 तथा धर्मो विधेनुं शास्त्र, 'द्विज्ये लोथ'
 ०शास्त्री पु० शरीरशास्त्री. -रिंके वि०
 शरीर संधी [अेक छंके
 शार्ङ्गल पुं० [सं] वाध ०विद्धिहित पु० [सं]
 शाल स्त्री० [फा.] लिनतु लरेवी जिनारतुं
 ओदवानु अेक डीमती वस्त्र [-ओदादणी=
 मानार्थे शालपेशाक आपवा, धनाम अक्षिस
 आपवा] ०दुशाला पु० ०५००० मानार्थे
 अपातां शोवापावडी वजेरे
 शाल पु० [सं.] सागतुं आठ ०क्षत्रिका स्त्री०
 पूतगी, आपलुं (२) वेस्था
 शाला(-णा) स्त्री० [सं.] मजान, धर (२) पाट-

शाहुरे, -री जुओ 'शाहर'भां
 शाण् श्री० [सं शाण्, सर० म साळ] ङागर
 शाणा श्री० जुओ शाणा. ०भित्र पुं०
 सहाध्यायी भित्र [ङागर
 शाणियुं न० [शाणी' उपरथी] छल्ली भतनी
 शाणी वि० जुओ शाणी(र)श्री० ङागर शाणि
 शाणापयोगी वि० जुओ शाणापयोगी
 शांकर(-री) वि० [सं] शंकर सधधी (र)
 शंकरायार्थु [सूत्रना कर्ता-ऋषि
 शांडिल्य पुं० [सं] (स.) स्मृति तेम लछि-
 शांत' वि० [सं] शातियुक्त. [-पठु=शात
 थुं.] ०ता श्री० शाति. ०नु पु० (सं.)
 भीमनापिता. ०रस पु० नव रसोमानो अेक
 शाति श्री० [सं.] वेग, झोल के कियानो
 अलाव (र) केशेश कास के युद्धनो अलाव
 (३) नीरवता (४) मानसिक के शारीरिक उपद्रव
 के विकारतुं मथी जतुं ते (प धीरज, जामेश
 (६) विश्राम; निवृत्ति. [(-करवी. धारथु
 करवी, पकठवी, राभनी) -थपी=वसि
 यनी (र) निरात थवी. -जणवी=निरांत
 थवी] ०पाठ पुं० शाति थाय जे माटे
 थतो मत्रनो पाठ. ०भय वि० शातिथी जरेलु
 शांर्ण पु०, न० [सं] धनुष्य (र) विंथुतुं
 धनुष्य ०धर, ०पाण्डि पुं० (स.) विंथु
 शिकराभल्लु न० [शिकारतु' उपरथी] (छूडी)
 स्वीकारवी ते (र) छूडी स्वीकारवानो वटाव
 शिकरावतुं संकिं 'शिकारतु'नु प्रेरक
 शिकरातु अंकिं 'शिकारतु'नु कर्मांलि
 शिक(-क)ल श्री० [अ शकल, सर० म, हिं.
 शकल] शिकल, मुष्माकृति. खडरो. [-तो
 ले', -ना लेध छेय तो! =लेथु लेथुं
 तार मो। अण, लायकात के भाल नथी, अेम
 भताव छे]
 शिकस्त ओं[फा] परालथ, ङार[-आपवी]
 ०दिल वि० ङारेला, लागेला विलतुं, इताश
 शिककर्थ श्री० [सर० म शिकेकर्थ (कानडी
 जिगी (नाभनी वनरपनि) + कर्थ=शक्ति]
 मेस आपनारी अेक वनरपनि चिआभाध'
 शिकायत श्री० [अ] इरियाठ, भूल काठनी ते

शिकार पुं० [फा] भ्रमन भोगक के कसज
 माटे पशुपंथीने मारवां ते; भूगया (२) अे
 रीने मारेलु के मारवा योज्य प्राण्य (३) [ल]
 भोग, लक्ष. [(-करवेा, जेतवेा, रभवेा).
 -थतुं=-ना भोग-लक्ष थनतु (२) -थी
 मात थतुं. उदा० वासनातो शिकार थनयो.
 (-भणवेा, रोधवेा.) शिकारे जणु, नीकणतुं
 =शिकार करवा के रोधवा नीकणतु.]
 शिकारतुं संकिं स्वीकारतुं (छूडी माटे प्राय)
 शिकारी(-र) वि० [फा] शिकार सधधी (र)
 शिकार करनारं (३) पु० शिकार कनार परथी
 शिकेतार(-री) श्री० [दि. सीकोत्तरी =श्री]
 शिकेतारा जेवी भूनी -रं न० वणजेसुं पूटे
 नदि तेव भूत
 शिकल श्री० जुओ शिकल
 शिके अं [सं सन्का] शिके, सुध्यां, सदिन
 शिकक पु० [सं] शिकल आपनार
 शिकल न० [सं] कणवली (र) जेध उपरेश
 [-आपतुं, मणतुं, लेकुं] ०कणा श्री०
 शिकलनी कणा. ०पदति श्री० शिकल
 आपवानी पदति. ०शास्त्र न० शिकलतुं
 शास्त्र ०शास्त्री पु० शिकलशास्त्र ललाना
 ०साहित्य न० लाणववाभा नरनी साधन-
 सामग्री (र) शिकलशास्त्र साहित्य
 शिकलप्राय वि० [सं] शिकल आपवा योज्य
 शिकल श्री० [सं] ज्ञान; जेध, शिआमल
 (र) सल (३) अेक वेदांग, उच्चरशास्त्र
 ०शुक्र पु० जेध आपनार आदमी ०पत्री
 श्री० शिकल-जेध आपतु लणाल के ग्रंथ
 (२) (स) रथामीनारायल स प्रदायने अेक
 मुष्म जेधग्रंथ -शिकल श्री० [सं] श्री
 शिकल. -सित वि० [सं] शिकल पागेस
 शिभर न० [सं] पर्वतनी टाय (२) मध्यातुं,
 टाय. [-अटावतुं=देग उपर जेने टायने
 भाग जेसाठवेा (२) काठ ठे पदोभाठतुं
 शिभरे अटावतुं-छडी वधारे वजाल
 करवा; कुलावतुं शिभरे जणु, पदोभाठतुं
 अेक टाय पर जणु (२) पेलनी कलि
 प्रभाजे मोटाभा भेटु काठ कणु शिभरे

असदुं = माथे यडवु; मान मागदुं.] ०णध-
 (-धी) वि० शिअरवाणु. -रिष्ठा पुं० [सं.]
 अक छंठ -री पु० [स] पर्वत
 शिअवणु न० [प्रा. सिक्खावण (सं शिक्षण)] +
 शीअववु ते. -ष्ठा स्त्री० लभेरष्ठा, छुंती
 शिआमणु [[ला] लभेरवु, छिंकेरुं
 शिअवाडवु अ०किं लुओ शीअववुं (२)
 शिअंड पु० [दे छिंहेडओ] छही आडनी पना-
 वाती अक भीठी वानी, शीअंड [पुत्र
 शिअडी पुं० [सं] भोर(२) (सं.) दुपडरानने
 शिआ स्त्री० [सं.] चोटी (२) छेयु (३) जेत.
 [-आधवी = चोटीने गाठ मारवी (२)
 प्रतिज्ञापालन करवु.] [मिनअनुलधी
 शिआडि वि० [‘शीअवु’ उपरथी] शीअतु (२)
 शिआडवुं स०किं (हा.) शिअवाडवु, शीअववुं
 शिआमणु स्त्री० [सर० प्रा. सिक्खावण (सं.
 शिक्षण)] ओध, शिक्षा, सलाह. [-आधवी,
 देवी, लेवी] -माथे यडाववी = सलाह
 मान्य राधवी -ते अज्जप वर्तवुं]
 शिआववुं स०किं (प.) लुओ शीअववुं
 शिआवुं अ०किं ‘शीअवु’नु कर्मणि
 शिआ पुं० [सं.] भोर [राम, अक वाहन
 शिगराम न० [सर० म शि(स)ग्राम], शिग-
 शिडाववुं स०किं, शिडावुं अ०किं ‘शीडवुं’तु
 प्रेरक ने कर्मणि
 शिताअ पु० अक वनरपति
 शिताअ वि० [फा] सिताअ, उतावणु. -पी
 स्त्री० उतावण, सितापी
 शिथिल वि० [सं.] नरअ, दीडुं पडी अयेडुं
 (२) निर्वण (३) याडेडुं ०ता स्त्री०
 - ०विथिल वि० साव नरअ, नरअधेस
 शिशरस स्त्री० लुओ शिशरस
 शिअि पु० [सं] (स) होलाने माटे आअने
 शरीर व्यापनार पुराणप्रसिद्ध रान
 शिअिका स्त्री० [सं.] पालपी
 शिअिर पु० [सं.] तथू (२) आवणु
 शिअण न० [लुओ शीअ] सवीत्व; स्त्री०
 पाविअं [सं] प्रदायतु
 शिआ वि० [ल] अे नामना मुसलमानी

शिआविआ वि० [प्रा. सीआव (सं सादय) =
 शिथिल करी नाअवु के फा. सिआह = अणु +
 विआ (द्विर्भाव के स व्याकुल पथी ?]
 गलरायेलु, आवरुं (२) भोडू पडी गयेडु
 शिआण पुं०; स्त्री०, ०णु, -मिअुं न० [सं.
 शृगाल, प्रा सिआल, सर० हिं. श्याल, सियार,
 म सिआलुं; इतराना वर्गनु अक प्राणु. [सं] ह
 के शिआण ? = हां के ना ? सभाचार सारा के
 भाठा ?] [यदं
 शिआणु वि० [‘शिआणो’ उपरथी] शिआणामा
 शिआणो पु० [स शीतकाल, दे. सीअलि,
 सर० म. सीयाळी; हिं सियाल] (कार्ति) कथी
 भाधं मडिना सुधीनी) टाडनी ऋतु
 शिर न० [सं., सर० फा. सर] माथुं (२)
 टोअ, मथाणु (३) लरकरनी आगली छार.
 [-आपवुं = अवनो भोग आपवो -उपर
 लेवु = माथे लेवु, नवाअदारी रथीकारवी
 -कापवुं = निमकहराम यदुं, दुअ्याधं करवी.]
 ०२छ(०छ) न वि० [सं.] माथाना छनइप, पालक,
 वडील ०२छेड पुं० [सं.] माथुं कापी नाअवु ते
 ०णध पु० पापडी पर आअवानु शोअीतु
 माथाआंखणु. ०णधी स्त्री० किल्ला अने
 शहेरना रक्षण माटे राणेलु लरकर ०भोर पुं०
 [लुओ भोड, (सं) मुकुट] प्रा मरुड, सर० हिं
 शिरमौर] माथानो भुगट(२) [ला] सर्व श्रेष्ठ ते.
 शिरअअ न० अक पक्षी
 शिरनेर वि० [फा सर + नेर] माथाइरेल (२)
 नअरु; शिरनेरीवाणु. -री स्त्री० नेरा-
 वरी; नअरइरती
 शिरताअ पुं० [फा. सर + ताअ] माथानो भुगट
 (२) वडील, उपरी
 शिरपेअ पु० [सर० फा सरपेअ] पापडी के
 डेंटा-परनु छेणु, कलगी, तोरो
 शिरअध, -धी, लुओ ‘शिर’मा
 शिरसा अ० [सं.] शिर वडे. ०णध वि० [सं.],
 माथु नमाववा नेवु, मान्य
 शिरस्तेदार पु० [शिरस्ते + दार, सर० म., हिं
 सिरिस्तेदार] अमलदारनो अुप्य कारकुन.
 -री स्त्री० शिरस्तेदारनु काम के पड

शिरस्तो पुं [फा. सर्दिह, सरंम शिरस्ता]
धारे; प्रथा, विवा

शिरा स्त्री [स] अतवाहिनी, नस

शिरा(-रे)र्ध (रा) स्त्री [म. सुराही, म.
सुरई] ठिभा मोनुं पाणीतुं अक वासण

शिरार्धुं (रा?) न० [सरं हिं. सिरहाना
(सं शिरस + आधान?) के फा. सर + निहान
(निहावन)] आशीर्षुं

शिरामणु (रा) न०, -ष्ठी स्त्री नारतो

शिरावधु (रा?) स० कि० [सरं हिं सिराना =
शात करव, ठंडु करव (हिं सीरा = शीतल),
के "शीरो" उपरधी?] नारतो करवे

शिरीष न० [सं] अक आड के तेनु दूध

शिरौर्ध (रो?) स्त्री लुओ शिरौर्ध [योअ
शिरौर्धार्थ वि = [सं] माथे यडाववा-रवीकारवा

शिरौर्णि दु न० [सं] ठांयामा ठियुं पि दु के
रधान, टोय (र) 'वष्टिकस' (ग)

शिरौर्णाम पुं [सं] टोयने के माथाने लाग

शिरौर्णामि पुं [सं] थूडामणि (र) [ला]
अभ्य. श्रेष्ठ, नायक [लायक

शिरौर्णाम्य वि० [सं] माथे यडाववा-रवीकारवा

शिरौर्वेदना स्त्री [सं] माथाने दुभावे

शिरौर्वेदन न० [सं] माथाने पडेरेश

शिरा स्त्री [सं] पथरनी छोट, ठछाप स्त्री

शिरा उपर डोतरने करेले छापकाम ठजित
न० दुंगरने रस मनाती अक पौष्टिक औषधि.

ठरस पुं लेपधूप वगेरेना काममा आवतो
अक लतने गुंहर. ठरेपणु न० [+ वारोपण]

मकान आधवामा प्रथम तेना पायाने पथर
भूवते-तेना विधि. ठलेअ पुं पथर उपर

डोतरले लेभ

शिलिधुअ पुं [सं] लभरो (र) न० षाणु

शिलिग पुं [ई] अक अथेण सिळो (आरेक
आना ठेले)

शिलीध्र न० [सं] टोप; इतराने कान

शिलेणानुं न० [म मिल्ह + फा खानह, सरं
म शिलेखाना] तोपानुं (र) शखागार

शिलेदर पुं [फा सिलहदार, सरं म] शखचल

योद्धो -री स्त्री शिलेदानु काम के पड

शिलोष न० [सं] अणी के अंतरमा पडेका कण

ने-६८

वीणी लेवा ते. ठवृत्ति स्त्री शिलोष वडे
आणविका यलाववी ते

शिल्प न० [सं] कारीगर, कणा (र) पावकामनी

कणा ठकार पुं कारीगर (र) यडाकाममा
प्रवीण माणस. ठविधा स्त्री शिल्पशास्त्र.

ठशाळा(-णा) स्त्री शिल्पशीभवानी शाळा,
कणाखन ठशास्त्र न० शिल्पतुं शास्त्र.

ठशास्त्री पुं शिल्पशास्त्र लखनार. -दधी
वि० शिल्पने लगतु (र) पुं शिल्पशास्त्री

(३) कारीगर

शिव वि० [सं.] शुभ, कल्याणकारी (र) पुं
(सं.) श कर, महादेव(३)न० कल्याण. ठजटा

स्त्री शिवनी जटा ठण पुं (मानार्थक)

शिव, महादेव ठनिभदिय न० शिवने अर्धण
थयेले ते (र) तेनी पेठे उपयोममा न लेवा

ठेवते. ठपुरी स्त्री [सं.] कारी व राखती

ठभार्ग पुं शैव सभाय ठभार्ग वि०
शिवभार्गनुं, -ने लगतु. ठरात (-त्रि, -त्री)

स्त्री माववदि १४नी रात ठदिग न० शिवतुं
दिगवदधी प्रतीक ठदिगी स्त्री अक

वनरपति [सिळो

शिवराध पुं [म.] शिवाळ मडारले यलावेले

शिवरात (-त्रि, त्री), शिवलिंअ, -गी लुओ

'शिव मां [३] अक आड

शिवा स्त्री [सं.] (सं) पार्वती (र) शिवाण

शिवालय न० [सं] शिवतुं म हिर [मद्र

शिशिर स्त्री [सं] पोष ने माध भासनी ठंडी

शिशु पुं; न० [सं] पाणक, अरु

शिशुपाल(-ण) पुं [सं.] (स) वेदि देशने
प्रसिद्ध राज, जेना श्रीकृष्णे वध कर्यो हतो

शिशुभार स्त्री [सं.] अक मोडु जणयर
आणी [पीसवा, सिसेधी

शिशुडी स्त्री [रव०] नाना शिशुडे -डे पुं

शिश्र(-रन) न० [सं] पुत्रनी शुवेन्द्रिय

शिष्ट वि० [सं] विद्वान, सुगिक्षित(र)स खवित

ठता स्त्री. ठसान्य वि० शिष्टोअे मान्य

रभेले. -धार्ध स्त्री शिष्टपणुं (र) विधि

-धार्यार पुं [काचार] शिष्टोमा खलतो

आवेले व्यवहार, शिष्टोना आचार (र) स०य

रीतनात (३) आदरसत्कार (४) सत्यता
देखाडवा भातर करवानो आचार

शिष्य पु०[सं.] बेलो, विद्यार्थी ०वृत्ति स्त्री०
शिष्यने तेना अर्थ पेठे भणती (ना िनी)
भड्ड ०षु, -ष्या, -ष्याष्ठी स्त्री० आशिष्य
शिरत वि० [सर० फा शुस्त = नाहेलुं धोयेलुं;
सं शिष्ट; म] वायक (२) स्त्री० [म; सर० फा.
शस्त = नेम] नियमपद्ध वर्तन, 'दिसिषीन'.
०पासन न० शिरत पाणवी-शिरतभारहेवु ते
०पद्ध वि० शिरतवा गुं, शिरतपूर्वक

शिरन न० [स.] लुओ शिश्र
शिहाई स्त्री०+ [फा स्याही] शहाडी (२) काणापद्ध
शिभ स्त्री० [दे. सिगा, सर० म शेंग (सं.
शिना ?)] कडोणनी डेतेना केवी षीवाणी पापडी
शिं ग न० [प्रा. सिंग (सं जंग)] लुओ शिं गडुं
शिं भडाटलुं सं०किं [शिं गडुं परथी] शिं गडा
वडे उपराउपरी मारवु

शिं भडी स्त्री० [शि भ + डी] नातुं शिं गडुं (२)
भड्डनेना हाइ भरवानी शि गडाघाटनी नणी
शिं भडुं न० [शि ग + डुं] पशुना माया उपरनेना
अवयव (२) ओवा आकारतुं ओक वाध,
रखशि गडुं. [शिं भडां छिगवां आडी होवा
= पूरी भूर्जता होवी शिं भडां भरवावां,
भांठवां = सामे यवुं; लडवा तैयार यवुं.
शि भडुं यधं जवुं = (शरीर) शिं गडाना
आकारे जे याधं जवुं (२) अकडाधं जवुं
(टाठथी). -भारवुं = शिं गडा वडे मारवुं.
शिं भडे अहाववुं = शिं गडाथी मारवु. शिं भडे
लेवुं = शि गडु यधं जवु ? (२) सामे यवुं
(३) पडाडुरीथी लडवुं.]

शिं भाण (-णुं) वि० [शिं ग + आलु] शिं गडां-
वाणुं. -णी वि० स्त्री० शिं गडावाणी (२) ओ
नामनी ओक लतनी (बोडी)

शिं गी वि० [शि ग परथी] शिं भडांवाणुं (२)
स्त्री० रखशि गडुं

शिं गोडी स्त्री० [शि ग परथी] शिं गडानो वांक (२)
नातुं शिं भडुं (३) जे डेकालेथी शि गडा कूटे छे
ते भाग (४) ओक ओपवातु ओलर (५) ओक
भरेलुं (६) शि गडा पर लेवातो ओक कर

शिं गोडी स्त्री० [सं. शृंगाटक = शिं गोडुं; प्रा.
सिंघाडग, -य; सर० म. शिं गाडी, हिं सिंघाडा]
जेने शिं गोडा थाय छे ते बेलो [शिं गोडीनो
बेलो = भलो विरतार ने परिवार] -डुं न०
पाण्णीमा यती ओक वेलतु इण (२) ओना
आकारतुं ओक हाइभातुं [-ताण्णुं = शीलुं
ताण्णुं (मलकभा). -शाण्णुमारवुं कपाण
उपर तिलकाडि करवा -शाण्णुमार करवा.]

शीकर पुं०, न० [सं.] सीकर, पाण्णीनी छाट, इरइर
शीकली, शीडी स्त्री० ['शीकु' उपरथी] शीकली;
भणहने मोटे पधाती लणी

शीकुं न० [सं शिक्य, प्रा. सिक्य, सर० म.
शिकें, शिकें, हिं. सीका, छीका] (आध
भूकवानो) अधर लटकावाय ओवा जेणी जेवा
घाट, शीकुं. [शीके भूकवु = शीकामा भूकवुं
(२) ठी जे भूकवुं; हाव वरत हाथमां न लेवुं;
पडतु भूकवु (३) गुप्त राभवुं.]

शीके (-जे) अ० [लुओ शिके] सुध्धा

शीष स्त्री० [स शिक्षा; सर० म शाक, हिं.
सीख] शिषामण (२) विद्यथगीरी डे ते वेणा
अपानी बेट (३) [फा. सीख, सर० हिं सीख]
अण्णीवार पोढो बोदानो सणियो (थेलाभाथी
अनाज काढवा भाटेनो) (४) पुं० [स. शिष्य,
सर० म., हिं. सिख] गुरु नानकना संप्रदायनेना
अनुयायी. [-आपवी = (वहाय आपवी.)

शीषववु सं०किं [प्रा सिक्खव (सं शिक्षव्)]
बहाववु (२) [बा.] लंभेरवु, उरिंकरवु शीष-
वावुं अ०किं 'शीषववुं'नु कर्मलि

शीषवु सं०किं [सं. शिष्] लखुं, ज्ञान भेणवुं
शीषे अ० [लुओ शीके] सुध्धा

शीघ्र वि० [सं.] सत्वर (२) अ० जलडी. ०कवि
पुं० शीघ्रकविता अनवे तेवा कवि ०कविता
स्त्री०, ०का०य न० कशी पख पूर्वतैयारी
विना वरत ज अनवेडी कविता ०कवित्व
न० शीघ्रकविता करवानी शक्ति ०केपी वि०
जलडी गुरसे यधं लयतेवु ०ता स्त्री० जडप;
उतावण. ०पाठशक्ति स्त्री० जलडी मोटे करी
लेवानी शक्ति ०पेध पुं० वरत ओकडभ
समलवी डेसमललेवी ते (२) गाले ०पेधी

पुं० गंजेशरी ०साधक वि० शीघ्र साधे के
 इणे ऐवु, शीघ्र इलदायी
 शीघ्रुं सं०किं०[प्रा. छिद्रु (सं. छिद्र) उपरधी ?]
 . सीघ्रु, (काधु, इट वगेरे) पूरुवु, पूरीने
 यध करुवु (२) पीघ्रुं (३) (द्वु) वाणुं
 शीत न० [प्रा सित्य (सं सिकथ), सर० म. जीत]
 मोय पर पडेवा लातना दणु
 शीत वि० [स] टादु, ठंडु (२) न० शरीर
 ०डुं पडी जवु ते [-आववां, वणुं,
 ०यापडुं = भणु पूर्व पुं०कण परसेवा यध
 शरीरुं टादु पडी जवु] ०कटिपध पु०
 (वेडि) धुव आसपासने शीतण कटिपध-
 प्रदेश ०डास(-ण) पुं० शिवाणो. ०००२
 पु० टादिये ताव वपित्त न० आभडीने
 ऐक रोग. ०२शिम पुं० यद्र
 शीतघ(-ण) वि० [सं] ठंडुं ०(-ण)ता श्री०
 शीतवा(-णा) श्री० [सं. शीतला सर० हिं,
 म.] अणिया (२) अणियाना रोगनी देवी (३)
 वि० श्री० शीतल. [-डादवा, टांकवा = शीत-
 णानी रसी भूकवी -ना वादुने यठुं = गधेडे
 यडुवु -इनेत वव.] ०मा श्री० शीतणा-(२)
 लुओ. -णासातम श्री० आवणु सु० के
 वड सातम, ऐक तडेवार
 शीतांशु पुं० [स] यद्र [अैरुं, मध्यम
 शीतोणु वि० [सं] अति गरम के ठंडुं नहि
 शीयणुं वि० [सं. शिथिल के शीतल] शीत. ठावडुं
 शीथणो पु० [लुओ छोटवो, सर० िं. सैतना =
 समेटवु] अटा, थोर वगेरे समेडीने लाववातु
 लाकडानु ऐक ओलर के साधन
 शीह, ०ने अ० शा भाटे, शु काम ?
 शीनी(-धी) पुं० [फा.] सीडी, छभसी,
 आक्रिकानो भूण वतनी -दधु ०० शीदी श्री
 शीधुं न० [सर० म. शिधा, हिं सीधा (सं सिद्ध
 के वसिद्ध)] रसोधनी काथी सामथ्री; सीडुं
 शीन श्री० ऐक भाछली
 शीमण(-णी) पु० [सं शाल्मलि] ऐक जाड
 शीरभर पुं० [फा] सतरने पाणु पानार
 शीरी श्री० भगवणी ऐक कसरत
 शीरीन वि० [फा.] भीडु, भधुर

शीरुं न० [‘शीरो’ परथी ? सर० भीरु] शीरा
 जेवा रगडो, भीरु [लुओ शीरुं
 शीरो (शी) पु० [फा] ऐक भीडी वानी (२)
 शीरुं वि० [सं] त्रीकूरी गयेलु (२) छडुं (३)
 यीमणार्थ के सुजार्थ गयेलुं (४) क्षीरु, कृश
 शीरुं न० [स] शीरा माथुं, ०क न० माथु
 (२) ओपरी (३) माथानो टोप (४) मथाणुं
 (लभाणुं) (५) वि० (अते सभासभा)
 ‘मथाणावाणु’ ऐ अर्थमा. ०२छेड पु० [स]
 भरतक कापी नाणवुते -पार् पु० ऐक छंड.
 -पर्सिन न० [+ जासल] माथा उपर छिला
 रडेवानु ऐक योगासन
 शीरु(-ण) न० [सं] रवलाव (२) वर्तणुके
 (३) आरिथ्य (४) शिथण (५) वि० (सभासने
 अते) ‘-ना रवलाववाणु, -नी टेववाणु’
 ओवा अर्थमा उदा० ‘दानशील’ ०व त(-तुं),
 ०वान वि० शीलवाणुं -दार्थक वि० [+वर्थक]
 (व्या.) शीलने अर्थ सूचवतार (प्रत्यय)
 शीश न० [प्रा सीन (सं शीर्ष), सर० म.
 शीस, हिं] माथु ०दूख न० माथामा
 पडेरवाणु ऐक मरेणुं
 शीशभर पु० [फा] काय अतावनार कावीगर
 शीशभ न० [सर० हिं ; म शिश्री -सव] रीसम
 शीशभडेणु पु० [फा. शीशह + महल] दिवालो
 पर काय जडया होय ऐवी ओरडी के भकान
 शीरी श्री० कायतु(इवा धं० लरवा वपरातु) ऐक
 पात्र पाटली [-भू धाडवी -वाडकाय करवा
 क्लोरो शैर्भनी इवा सूधाडी भूर्ण आणुवी.
 -ने इटाक = तरत निकाल]
 शीशो पु० [फा. शीशह, सर० म. शिसा, हिं.
 शीशा] मोदी शीशी [रीशाभा उतारुं
 = छेतरीने काणुमा वेवु -वरा करुं]
 शीण, ०व तुं, ०वान लुओ ‘शील’ भा
 शीणवा पुं० लुओ शीणस (-वावे।)
 शीणस न० लुओ शीणो. [-धावु = शीणसने।
 रोग यध आववे।]
 शीणितुं वि० [‘शील’ उपरधी] शीलवान
 शीणी श्री० [प्रा सीमलिया (सं. शीतलिका)]
 आविता दीमला यध आववानो ऐक रोग.
 ०सातम श्री० [सर० म सीकासतमी]

लुओ शीनवासातम
 शीलु वि० [प्रा सीवल (सं. शीतल)] ठंडुं
 -गो। पुं० जाये।
 शींकली स्त्री० लुओ शींकली
 शींकी स्त्री० पडियापतराणीनी भाषेकी चोक्डी
 (२) शींकली
 शींकुं न० लुओ शींकुं
 शींग, ०डी, ०डुं; -गोणी, -आणुं; -गी,
 -गोटी, -गोडुं लुओ 'शिग'मां
 शींभियोवरच(-छ)नाच पुं० [सं. श्रृंगिक
 वत्सनाम] ऐक मतनी वजनाग
 शुक् पुं० [सं.] पोपट (२) (सं) शुक्देव ०देव,
 ०स्वामी पुं० (सं) व्यासना पुत्र -भागवतना
 कथाकार की स्त्री० पोपटनी सादा, मेना
 शुकेन न० लुओ शकुन (२) सारा-शुल शकुन.
 -नियाण वि० शकुनवाणुं. -नावणी स्त्री०
 [+भावणी] शुकेन अपशुकुन जेवानी पोधी
 शुकर पुं० [लुओ अ शुक्र] व्याहार, उपकार
 (२) सुल. व्य (३) इतेह [-शुकरवे, (-वा)=
 उपकार मानवे -बला अर्या = सद्भाव्य
 के अर्या।]. -राना पु० ०५०००० उपकार
 मानवे ते (२) जेजेकार (३) इतेह
 शुक्ल पुं० लुओ शुक्ल
 शुकरवार पुं० लुओ शुक्वार. -रिखुं वि०
 शुकरवारीभाथी भरिडेसु (२) हलकी मतनु
 -री स्त्री० शुक्वारे बरातु जलर-शुबरी
 शुक्ति स्त्री० [सं.] छीप
 शुक् पु० [सं.] जे नामने अह (२) शुक्वार (३)
 न० वीर्य ०वार पुं० अडवाडयानो ऐक
 द्विस (२) [ला] लकीवार, ढग, राम,
 [-करवे = हित करवुं; कार्यसिद्धि करवी;
 नसीय शेववु. -थवे, वणवे = लकीवार
 आवेवो, लाक थवे, हडाडो वणवे।] ०वारुं
 वि० शुक्वारे आवतु वा राव थतु -काव्यार्थ पुं०
 (सं.) दैत्योना शुक (२) [ला] काणो मणस
 शुक् पु० [अ.], -काना पु० ०५०००० [फा]
 लुओ शुकर, -राना ०शुबरी स्त्री० [फा.]
 व्याहार मानवे ते
 शुक्ल वि० [सं.] सरेह; धोणुं (२) पु०

ब्राह्मणेनो पुरोहित (३) ऐक ब्राह्मण अटक.
 ०पक्ष पुं०; न० सुद पक्ष, अन्वणियु
 शुचि वि० [सं] शुद्ध, पवित्र (२) स्त्री० शुद्धा,
 शुचिता. ०ता स्त्री० ०रवन० -श्रीभूत.
 वि० [सं.] पवित्र थयेसु
 शुद्ध वि० [सं.] बोधु सुवच (२) पवित्र (३)
 दोपरहित (४) जेणसेण विनानु (५) [प]
 स्त्री० शुद्धि, सुध, लान, जपर. [-ठेकाणे
 आवची = लान आववु (२) हाणुं -समलु
 थवु. -ठेकाणे लावची = शुद्धि ठेकाणे
 लावची, पारारुं करवु.] ०मध्या स्त्री०
 मध्यम ग्रामनी ऐक भूर्च्छना (संगीत).
 ०पडल स्त्री० भूर्च्छनातो ऐक प्रकार
 -दाद्वैत न० [+ अद्वैत] श्रीवेल्लभायार्थे
 स्थापेले मत. -दापड्वुति स्त्री० [+अप-
 हनुति] ऐक अलंकार
 शुद्धि स्त्री० [सं] पवित्रता, शुद्धता, स्वच्छता
 (२) प्रायश्चित्त करी पवित्र थवुं ते (३) धर्मा-
 तर करेवाने धार्मिक क्रिया करी भूण धर्ममां
 पाछु आणवु-के तेणे आववु ते (४) लान;
 जगृति [-आवची, उपर आववुं =
 लान आववु -करची = धर्मब्रह्म थयु होय
 तेने विधिपूर्वक अखल धर्मना लाववु
 (२) पुनः हिन्दु धर्मना लाववु] ०पत्र (०के)
 न० छापनी लूलेना सुधारानी यादी
 शुद्धोदन पु० [सं.] (सं) शुद्धता पिता
 शुनःशेप पुं० [सं.] (सं) ऐक वैदिक ऋषितु नाम
 शुनी स्त्री० [सं.] इन्दी
 शुभरात स्त्री० [फा] शिवरात/शाभान महिनानी
 १८मी तारीजे आवते। सुसलमानी तहेवार
 शुभा, -भा पुं०, स्त्री० [अ. शुवहा] शका,
 अदेशो (२) वहेम, जम
 शुभा वि० [सं.] मंगणप्रह कल्याणकारी (२) न०
 लल, कल्याण ०व्य तक वि० शुभेच्छक ०भरतु
 शो प्र० [सं] ललुं थाओ' जेवु आशीर्वचन.
 ०ता स्त्री० -भाबह वि० सं. [+ आवह]
 शुभ आणनारु -भाशयी वि० [+ आशय
 नह] शुभ आशय-हेतुवाणुं -भेरछक,
 -भेरछु वि० [+सं] इच्छक, इच्छु शुभ

धृच्छानाकं.हितेश्च -मेच्छा स्त्री० [+ इच्छा]
 शुभ थायो ज्येवी धृच्छा -भोपमालायक
 वि० [+ उपमा+ लायक] शुभ उपमायाने लायक
 (पत्रलेखनमा विशेषण)

शुभ्र वि० [सं] उत्कृष्टवण (२) सद्देश
 शुभा० पु० [फा] सुमार; आशरो, अडसद्दो
 (२) हिसाय, अशतरी [-काठवो, जेवो =
 अडसद्दो गण्णी काठवो] -रे अ० आशरो,
 अज्ञथी, अडसद्दे

शुद्धं न० [सं] हाथने, ओधन (२) कन्यानी
 किमत तरीके वर पासेधी लेवात धन (३)
 मूल्य; किंम ४) भाडु (५) जकात, हाथ
 शुश्रूषा स्त्री० [स] सेवायाकरी
 शुश्रूषु वि० [सं] शुश्रूषा करवानी वृत्तिवाणुं
 शुष्क वि० [सं] सूक्ष्, रस वगरनुं लुप्त
 स्त्री०. ०वा६ पु० काठं पञ्च सुदम के
 शुभ तरवने विषे नारिकतावाजो वाह,
 'निहिलिजम' (?) -

शुष्ण पु० [स] सूर्य
 शुं स० [सं. काष्ठ, प्रा कइस-कशुं परथी?]
 वस्तुवयक प्रशार्थ सर्वनाम उदा० शु कडो
 छो? शु भाधुं? शुं ज्ये? (२) जेपन्वाहं
 के तुच्छकार अताववा प्रशार्थमा वपराय छे
 उदा० जे माहं शु वेणवनिा हतो? ताराथी
 शु याय तेम छे? (३) वि० कयुं, कथं नततुं जे
 अर्थमां सवाल पूछता वपराय छे उदा० ते
 शो पदार्थ छे? (४) आश्चर्यं सूच्य उदा० शो
 रोक्ष। (५) प्रशार्थं सूच्य उदा० शो विचार छे?,
 शीवात छे? (६) केटलाक प्रयोगोमा 'कंठं' 'शुथ'
 जेवो अर्थ थाय छे. जेभ के, शु तु शुं यर्ष गयु
 (जुओ 'शुय' पञ्च) (७) अ ने अयवा अथा
 सरभा जेवो लाव अताववा जे शु वपराय
 छे उदा० शु मोठा, शु नाना (८) [प्रा. सिउ
 (स. समं)] सरपु, जेवु (नाभने छेडे) उदा०
 नोअराशु मो, (९) अ० प्रशवायक उदा० 'तमे
 आववाना छो शु?' (१०) [मप० सहस्रं सह]
 (५) साथे. सहित. उदा० 'समनामशुं ताणी
 लागी' ०य वि० शु, कथं (अनिश्चितार्थक)
 उदा० शुय कथुं जे ने शुं समन्यो

शुं पु०, -हा स्त्री० [सं] हाथीना लामो
 नाक जेवो अवयव, सूड -डी पु० सं.] हाथी
 शुभ पु० [सं.] (स) दुर्गाजे गारेलो जेक नक्षस
 शुक्रे पु० [सं] शूड, सुकर -री स्त्री - शूड
 शूडभूड वि० ['भूड' नो द्विर्भाव, के शू-य + भूड]
 साव भूड जेवु, गलराटथी शूनमा जेवु
 शूद्र पुं० [सं] योथी वर्णनो माहस (जुओ
 वर्ण) -द्राणी, -द्री स्त्री० शूद्र स्त्री
 शूद्र स्त्री० [शुद्धि परथी] जुओ शूद्र ०भूध स्त्री०
 [शुद्धि+शुद्धि] सूधभूध, लान, सज्ञा (२)
 व्यकल, समज (-आवणी)
 शून (न.) स्त्री० [जुओ शून्य] भौडु [-भूकपी=
 रड करवु] ०कार पुं० उत्कृष्टपणुं, नीरवता
 (२) [चितनी] शून्य स्थिति ०भून वि०
 ['शून' नो द्विर्भाव, के शून्य + भुनि?] साव भूक
 जेवु, सूतभून
 शून्य वि० [सं.] आली (२) व्यसत (३) लान के
 सज्ञा विनातु (४) (समासने छेडे) रक्षित,
 विनातु उदा० ज्ञानशून्य (५) न० भौडु (६)
 अलाव [-भारी जपु = आली के लान
 विनातु जड यर्ष जपु -भूकपु = रडभातल
 करवु] ०कार पु० जुओ शूनजार ०तास पु०
 तालमा ताणी नथी भराती ते स्थान, आली.
 ०लाभ वि० लाअलीन ०अनदेउ वि० शून्य
 मनवाणुं. ०सुति स्त्री० 'ध-रीअल डेक्यूनस'
 (ग) ०क्षयित्री० डिङ्गरे-रायल डेक्यूलस'
 (ग) ०वत अ० शून्यनी पेठे, हस्ता वगर.
 ०वा६ पु० औद्धतवज्ञाननो जेक वाह ०वाही
 वि० (२) पु० शून्यवाद माननार. ०शिअर
 न० निर्विकल्प दशा, समाविदशा. [शून्य-
 शिपेरे अडपुं = समाविदशा प्राप्त कपी]
 ०समीकरषु न० 'डिङ्गरे-रायल छकवेसन'
 (ग). ०हृदय वि० लागणी विनातु; डूर,
 हैयामुत (२) ध्यान विनातु
 शूर वि० [सं] पडाडर, पराजमी (२) पुं० शूरवीर
 (३) न० शौर्य, जुस्सो [-आवणु, अडपुं,
 छूटपुं = शौर्यनो जुस्सो आववो (२) जुस्सो
 आववो -पर आवणु पर अडपुं = शूनतन
 आवणु] ०ता स्त्री० ०पीर वि० (२) पु०

अडादर, छि भतवान. ०सेन पु० (सं.) भयुरा
 व्यासपासना प्रदेशतुं प्राचीन नाम. -रातन
 न० शौर्य -रु वि० शूरवाणु, शूरवीर.
 -रुं पूरु वि० पूरेपूरुं शूर
 शूर्धं न० [सं.] शूर्धुं. ०षुभा स्त्री० [सं]
 (स) शवणुनी पक्षेव
 शूल न० [सं.] लाला नेवुं अेक प्राचीन अख
 (२) शूणी (३) निशूल (४) काटो (५) शूण
 लोकाया नेवु इरु. ०पाण्डि पुं० [सं.]
 (सं.) शंकर
 शूण न० ऋयो शूल (२) स्त्री० (सीयो, लापो)
 काटो. [-०प६वु, दूटुं = शूलतु इव' धरुं.
 -वागवी = काटो शरीरमा लोकावे]-मिथो
 दंत न० लांभा शूणना नेवा दातनो प्रकार
 शूणी स्त्री० [सं. शूलिका] नभिनमा शोषो
 अणुवयो मोटो लडो सजियो, नेना पर
 पशोवी मोतनी शिक्षा करवामा आवे छे ते के
 तेनी शिक्षा [-आपवी, शूणीये यडावुं,
 -देषी = शूणीनी शिक्षा करवी] ०गभन न०
 शूणीये यडवु ते, कूसिद्धिन'
 शृगाळ न० [सं.] शिवाण
 शृंभला स्त्री० [सं] साकण (२) भेडी. ०अद्ध
 वि० शृंभलाथी अंधायेलु (२) कभअद्ध;
 शृंभलित -लित वि० स कणायेलु, कभअद्ध.
 -लितता स्त्री०
 शृंभ न० [सं.] शिभर; टोय (२) शिगडु
 शृंभार पुं० [सं] विलास; रति (२) ते भाटेनी
 स्त्रीपुरुषनी अेकपीअ प्रत्येनी स्पृहा (३)
 शृंगाररस (४) शालुगार. ०रस पु० नव
 रसमानो अेक (ऋयो रस)
 शृंगारलुं स०कि० [शृंगारपरथी, सर०; हिं
 शृंगारना, म शृंगारण] शालुगारुं
 शृंगारी वि० [सं] शृंगार संधी (२) कामी
 शृंगी वि० [सं.] शिगडावाणुं (२) शिभरवाणुं
 (पर्वत) (३) स्त्री० अेक शणुवाध
 शेक पु० [शेकवुं उपरथी] शेकवु ते
 शेकवुं स०कि० [सर० म. शेकणें, हिं. सैकना]
 द्वेवता उपर नापी यडावु के अरुं करवु (२)
 गरभ लुगडा के पाणुी वगेरेद्वारा गरभी आपवी

(शरीरना कोर्ष लागने) (३) [ला.] आणवु,
 दु पी करवुं [अेक लततु इरुणु
 शेकारुं न० [ऋयो छींकारुं, सर० म. शेकरुं]
 शैभ पु० [म] आरभोनी टोणीनो उपरी(२)
 मुसलमानोनी अेकलतनो आरभी (३) अेक
 मुसलमान अटक. ०अ(-स)दली पु० [सर०
 म., हिं. शेखचिल्ली] इवाधं किल्ला पाधनार
 (२) आणसु अने तरंगी आरभी. ०डो
 पुं० अे नामनी लतने मुसलमान ०दारे
 पुं० [सर० म.] कुमाविसदरनो कारकुन
 शैभर पुं० [सं.] सुगट, किरिट (२) मथा पर
 पक्षेरवानी भाणा (३) शिभर (४) [नाभने
 अते] '-मा श्रेष्ठ' (छेडो मुनिशेभर)
 शैभसदली पुं० ऋयो शैभयदली
 शैभाधं, शैभी [फा.] स्त्री० पतरण, अडाधं
 [-करवी, भारवी] ०भारे वि० अडाधं
 छकनार
 शेठ पु० [प्रा सेठि (सं श्रेष्ठिन्), सर०
 म, हिं. सेठ] मोटो व्यावहार वेपारी,
 शाडुकार (२) वाणुयो (३) धणुी; भाविक
 (नोकरनो) (४) वेपारी वगेरेने सभोषतां
 वपशतो शणु (५) अेक अटक -डाधं स्त्री०
 शेठपणु. -डाणुी स्त्री० शेठ के शेठनी स्त्री
 -ठियो पु० शाडुकार (२) माथे गोरो अेवो
 अणुध
 शेठ (शे') स्त्री० [प्रा सेठि, -ठी (सं. श्रेठी), सर०
 म शेठ, शेडा] धारा; धार (२) [ला] अेना
 नेवा अणुीदार भाग, शग. [-शेठवी,
 भारवी = शेठनीकणे अेम करवु -वाभवी
 = नेरथी शेठ नीकणवी] ०कडुं वि० तरततुं
 न दोडेलु (दूध)
 शेडा पुं० अ० व० [सर० हिं सेदा, म. शैव, -वूड]
 लीटना लभक
 शेठी स्त्री० नानो शेठो (२) (सं) अेक नदी
 शेठो पु० [ऋयो छेडो, सर० म. शेठ (सं.
 च्छेद)] अेतरनी योभेर अेडया विनानी
 छेडाती पडी, नया यार अेगे छे
 शैलु पु० [प्रा. सयण (सं स्वजन)] + स्वजन
 शैलुवी पु० [म. (सं. सेनापति, प्रा. सेणवर्ह)]

स ररवन प्राहाखनी अेक लत
 शेखुवे। पु० [सर० म. शेण = विप्र; छाख
 (सं शकृत्)] अेक छरि० लतनेो भाखस
 शेखुवई श्री० [फा शकृनाई] (य.) शरशाध
 शेतरं न पु० [अ शतरज, सर० सं चतुरग] अेक
 रमत, यनुरंग - छ श्री० [फा शतरंजी, अेक
 लतन रंगीन आतीगण पायरख. [-रंगी
 नाभनी = अण्डामा मारी लोढी कडई]
 शेतान पु० लुओ शयतान [-तुं ओणियुं =
 तोक्षानी, तरक्री (र) वि० अथु, लुय्यु]
 -नियत श्री० शेतानपयुं. -नी वि०
 तोक्षानी (र) श्री० शेतानियत
 शेतूर न० [फा जहत्तुं] अेक त्राड (नेनां पाइडा
 पर देशभना धीडा छिछरे छे) (र) तेनु इण
 शेडरडी श्री० अेक वास
 शेपट अ० [सर० म] (य) सीधु, सोपट,
 पावर. -डी वि० श्री० [म लापी सोडी]
 सुन्दी ने लापी। इतरी)
 शेकासि (०का) [सं] -दी श्री० अेक वनरपति
 शेर पु० [दे मेर सर० हिं सेर, म] अेक तोल -
 मखनेो याणीसनेो लाग. (र) [फा] वाध;
 सिड (३) चित्तो [-थपु = छिपरीपयुं] करु;
 सरनेवी करवी. -लोडी यडपु = सतोष -
 आनड यवे। -सूँड भाची = ताकात छोपी.]
 शेरे (शे) श्री० [अ शिखर, सर० हिं शेरे]
 इविता, इवितानी ँडी (डारसी, छूँ वगरे)
 शेरे पुं [इ] धधा माटेनी पंत्याणी भूडी
 के लागीक्षरीनेो नियत लाग (र) तेतु अत.
 [-बरवे, राअवे, देवे = शेरे अरीइवे।]
 ०६लास पुं शेरेनेो (ते, शेवा वेयवा माटे)
 इला ० अलर न० शेरेनी देवडेपडनु अलर.
 ०सटो पुं शे-मा करेवेो सटो
 शेरेडी श्री० [दे. सेरी = लापी आकृति (र)
 शेरी छपरथी ? सर० म] अेक वनरपति-
 नेना साहाभाथी गोजु ने भाड अने छे;
 शेखडी (र) नाना साकडेो शेरेडेो -रसेो
 शेरेडेो पुं [लुओ शेरेडी] पगवाट (र)
 लोढी तरी आववाथी मो पर पडतेो लिसेटेो
 (३) सुकाई गयेला आसुना रेवाना डाय

(४) प्राखके (५) ठंडु पाणी पीता अ डर चेट
 सुधी यती ठंडकनी लिसेटा नेवी असर
 शेरेदिल वि० [फा] अडाडुर, डि मतवान, निलय
 -दी श्री० अडाडुरी, डि मत
 शेरेवाबु (-नी) श्री० [हिं, सर० म.] अेक
 प्रकारनेो लापो (छतर डि डुरतानी) डेट
 शेरेलु अ० डि० लुओ छेरु
 शेरेा न० अेक पपी
 शेरेाटेो पुं लुओ छेराटेो
 शेरेाभषु न० लुओ छेराभषु
 शेरेियु न० [शेर परथी] शेरे वनननु माप (र)
 (शे) [?] शेखुतु पी
 शेरेिया पु० शेरे वनननु काटलु, गेरीका
 शेरी श्री० [दे सेरी, सर० म] साडडी गली
 (र) इणियु, पोण
 शेरीकेा पु० [शेर परथी] सेरनु काटलु, शेरेिया
 शेरेा (शेरेा) पु० [अ जराजा ? सर० म जेरा]
 अरख वगेरे पर अधिकारी अे डू + मा करेले
 टिपयु [-करयो, -मारवेो = टिपयु उरख,
 ते तरीके कथ लभयु]
 शेलाडी श्री० लुओ शेरेडी
 गेस (-लो)त पुं [‘शेखु’ छपरथी ? के दे सेखि
 = र० अ -दरडु छपरथी (अेतर अरनार) ?]
 नभीनदरनेो भडेनेो, तलाडी (र) प्राहाखेोनी
 अेक अडक [इरु, विखरु
 शेखुं (शे) ? अ० डि० [लुओ सहेल (अ. सैर)]
 शेखवेो पुं ‘शेखत’न लधुतावायक इय
 शेखायुं न० [दे सेखि = दरडु, सर० हिं
 सेल; म सेली] (डा) नोअषु, नोअषु,
 शेखे (?) [अेक कीमती वख
 शेखारी श्री० [‘शेखु’ छपरथी, सर० म] श्रीओतु
 शेखारेो पुं [लुओ शेखारेो] (डा) पाणीमां
 आगण धपवा शरीरनेो शेखारेो मारवेो ते
 शेखासाडी श्री० [शेखु + साडी] लुओ शेखासाडी
 शेखी श्री० [दे सेखि = दरडु, सर० म शेख;
 हिं. सेल = दर - दरडु] यकमकथी इवता
 पाडवानी देरडी (र) लरम राभ
 शेखुं न० [सर० हिं सेला, म शेला (स वैल ?)]
 कसपी छपरखेो - अेस (र) [अयुं क डोभनी]

विधवाये पहरेवानो भास ऐक साद्वो (३)
 श्रीयेनु कसपी पावववाणुं ऐक श्रीमती वस
 शेलेः पुं० [श्रुयो शेला] कोडती वभते गायने
 पगे भाववानु देरकुं [-भांधवे, वाणवे।]
 शेलेत पुं० [श्रुयो शेलेत] शेलेत तलाठी
 शेव श्री० [सर० हिं. सेव; म शेव] सेव, अणाना
 कोटनी लापी सणी जेवी ऐक तणेकी वानी
 (२) बडिनी कराती ऐ व आकारनी ऐक वानी.
 [-बलुची = बडिनी कलकभाथी सेवअनावची.]
 ० नाडिया पु० अ० व० [सर० म. शेव-गाठी]
 शेव ने गाडियातुं जेयुं अवाणु ० भभरा पुं०
 व० व० शेव ने भभरातुं जेयुं अवाणुं
 शेवट न० [सर० म (स. सीमान्त ?)] + छेवट;
 अतः परिणाम -टे अ० + छेवटे
 शेवडी श्री० [सं सेवक, प्रा. सेवक परथी, सर०
 म शेवडा] नैन साधुडी -डो। पु० नैन साधु
 शेवाक्ष(-ण) श्री० [सं.] क्षील, सेवाण (२) [सं.
 स्वेद] भाक्ष, वराण (३) [सर० म शेवळ =
 वीटाने भाग] शिअनी नस. [-वणची =
 क्षील थची - वणची]
 शेवाणवुं स० किं० [श्रुयो शेवाल, सर० म.
 शेवारणे = पुष्ट यवु] रणवु, कभाव (२)
 सङ्गतापूर्वक पार पाडवु (आभ)
 शेवाणियुं वि० [शेवाण परथी] शेवाणवणुं
 (२) आधी वराण नीकणती होय तेवुं
 शेवुं वि० [सर० म. शेव = जीवी लापी क्षीप्रीभा]
 दाणपडतु (२) न० आडो आस [-ने अराण
 अणुतो नथी = प्राथमिक - नथी भाषतनी
 पञ्च मांडिती नथी]
 शेववा पु० अ० व० वधारेलो अण
 शेप वि० [सं] वात्री रडेवु (२) पुं० (स)
 शेवनाग (३) शेप भाग (४) श्री० प्रसाह (५)
 [म] भागाकारमा वरती रकम. ० शाथी पुं०
 [सं] (स) विणु ० मि. दांत पुं० 'रिमेध-र
 दियरम' (म) -पा पु० ऐक छंड (२)
 श्री० देवने यडावेला कुल वगेरेना प्रसाह
 शेहु (शे) श्री० [श्रुयो शह] डरावतु ते, दभावतु ते
 (२) दाण, छाप. (३) शेतदरनी रमतभासामाना
 रानने नासतु पडे तेची रीते पोतातु अडोव

गोडवतुं ते (४) पतंगनायेव याय त्यारे ऐकदम
 देरी जवादेवी ते [-आपची, देवी = शेडनी
 असर करवी. -आपची, पडवी, लागची =
 दभाड; शेडनी असर थची -भाधे वतुं =
 साव डरी जव. -छोडची, भूकची = पतंगनी
 शेड भादे देरी जवा देवी] ० ओर, ० भार
 वि० अणवान, अडाडूर ० नेरी श्री० वीरता;
 अडाडुरी (२) जभरदरती. ० भात वि० शेडथी
 भात [करनार
 शेहु पुं० ['शेड' के 'छेड' परथी ?] छानी गोडवण
 शेणो पुं० ऐक नातनु प्राणी [(प्रशार्थक)
 शे (शे०) अ० (प) शा कारणे, शाथी (२) शा भादे
 शे टलो (शे०) पुं० [सं. शट्ट] श्रुयो छे टलो, से तलो
 शेक्ष वि० [स] शिक्षणे योग्य; शिभाड
 शैक्ष्य न० [सं] शिक्षण
 शैत्य न० [सं.] ढंडक
 शैविध्य न० [सं.] शिथिलता, भंडता, दीवारा
 शैव पुं० [सं] पर्वत. ० कन्या, ० ल, ० तनया,
 ० सुता श्री० (स) पार्वती. ० राज, -लेश
 पुं० [+ ईश] (सं.) हिमालय [धभारत
 शैकी श्री० [सं.] दभ, रीत (२) लभाणुनी रीत;
 शैव वि० [सं.] शिव संभधी (२) पुं० शिवभक्त
 शैवलानी श्री० [सं.] नदी
 शैशव न० [सं.] पाणपण
 शेक (शे) पुं० [व.] श्रुयो शेण
 शेक (शेक,) श्री० [सर० हिं साक, -त (सं.
 सपत्नी)] पतिनी पीछ श्री ० डो। पुं० पीछ
 पति. ० पभतुं न० भरेकी शेक नडे नडि ऐभ
 आनी गणामा पहरेतु मांडणियु के धरेणुं
 ० देड, ० डर श्री० श्रीने कपाजे आगणपडती
 आवती वाणनी लट (ऐ जेने होय तेने शेक
 न आवे, के ऐ पनि पहला गुजरी लय,
 ऐवी मान्यता छे)
 शेक पुं० [सं] जेड; दिल्लीरी; कंताप (२)
 भरण पछी शेक व्यक्त करवानो लोक्यार.
 [-करवे, धरेवे = जेड करवे, -पाणवे =
 भरण पाछण शेकनो लोक्यार पाणवे
 (जेभ के उत्सवप्रसंगमा के ऐभ ने ऐभ
 अडार न नीकणतु, काणुं वस पहरेव

वगेरे.) - भूकवेो = भरण पाठण शौकनेो
 ने लोकायार धारण कर्यो होय ते भूकी,
 याहु व्यवहार शर करवो.] ०कारकं, ०कारी,
 ०गनक वि० शौक उत्पन्न करनारं. -काञ्चि
 पु० [+ कञ्चि] शौकश्ची अत्रि -कातुर,
 -कार्त(-र्त्) वि० [+ आतुर, कार्त] शौकची
 पीडित -काविष्ट वि० [+ काविष्ट] शौकची
 धेरायेहुं -कि(-ञि)हुं न० लुओ सोगिथुं
 शौकी(-भी), ०न (शौ)[ञ] वि० शौभीन
 शौभ (शौ) पु० [लुओ शौक अ.] होस, धरुअ,
 डोड (२) मोळमळ; रगणाल [-करवेो,
 भारवेो]. -भी(०न), -भीहुं वि० शौभ
 करनारं, शौभ भारनारं
 शौभ पु० [लुओ शौक सं.] सोग, शौक. -गिथुं
 वि० शौकवाणु; शौक करनार (२) शौकदर्शक
 (३) न० शौकदर्शक वस्त्र -साक्षेो; सोगिथु
 शौगटाणाल् श्री० [शौगट् + णाल्] अक रमत
 शौगटी श्री०, -डं न० [सं सारी+काष्ठ ?
 सर० म सोक(-ग)टी] शौगटाणाल्तु मडोळं
 शौगुनाई श्री० शौगुनतुं पड के कारलारं
 शौगुन पुं० [इ] भरडा शक्यता येथा नेवो
 लपाननो (पूर्वें ह्यतो) मुप्य प्रवान
 शौच्य पु० [मं शुच् शौ- (२) द्विकर (३) पततावो
 शौचक वि० [सं.] गौच करानार
 शौच्यन न० [सं] शौच करवो ते, -ना श्री० शौच
 शौचनीय वि० [सं.] शौच करवा योग्य
 गौच्यवु संकिं [सं शुच्, सर० हिं शोचना,
 म शोचर्णो] शौच करवो (२) विचारवं
 शौच्य वि० [सं] शौचनीय
 शौच्य वि० [सं] रातु (२) न० लोडी
 शौच्यित न० [सं.] लोडी
 शौच्य पु० [सं] सोळ
 गौध पु०; श्री० [सं.] शौचतुं ते, जेण,
 तपास (२) शौधेकी वस्तु. ०के वि० (२)
 पु० शौध करनार. ०के पु० दूत, लसूस.
 ०जेण श्री० शौधवु ते, तपास करची ते
 शौधन न०, ०ना श्री० [सं] शौधतुं ते (२)
 स्वच्छ करवु ते, शुद्धि (३) परीक्षा. ०पद्धति
 पु० शौधजेण करवानी पद्धति

शौधतुं संकिं [सं. शुष्] जेणतुं, तपास करची
 (२) परीक्षा करची (३) डेप दूर करवा; शुद्ध
 करवु (४) न लोखी वस्तु नवी जेणो काढवी
 शौध शौधा श्री० [शौधवु परधी] उपराडिपरी
 शौध, जेण जेणो, शौधशौध
 शौधाई श्री० [शौधवु परधी] शौधवानुं मडेन-
 ताण. -शौध श्री० जेणजेण
 शौधित वि० [सं] शौधेवु, जेणेतु (२) तपासेतुं
 (३) शुद्ध करेलु
 शौधर पुं० [इ] भोटर हाकवानो धवो करनार
 शौधन वि० [मं] सुशोभित, सुदर (२) म मण
 शौधतुं अंकिं [सं शुष्] सुंदर देणवु (२)
 जालुं लायक होवु के देणवुं
 शौधो श्री० [मं] सुदर देणव. सौधयं (२)
 [ला.] प्रतिष्ठा, व्यापार [-आपची = शौधावतुं
 -देवी = लडवो देवो (२) मान भाटवु]
 ०यमान वि० [मं.] शौधीतु; शौधावाणुं.
 ०ण(-णुं) वि० शौधीतु. ०वपद वि०
 [+आत्पद] शौधावे तेवु -वित वि० [सं]
 सुदर, शौधतु (२) शास्त्रगारयेवु -भीतुं न०
 शौधतु, सारं देणवु
 शौर पुं० [फा] डोलाडव; धोधाट ०गुल [फा],
 ०भकार पुं० प्रासाडव ०वु अंकिं (५)
 शौर करवा
 शौलो पु० [अ शुअलह; सर० हिं शौल] लडोडो
 शौप पु० [मं] शौसावु ते, प्यास, सोस
 [-पडेवो = तरसथी गणुं सुकावु] ०के वि०
 शौपी देनारं. ०खु न० शौपवु ते, शौपावु ते
 शौपतुं संकिं [सं. शुष्] यूसी वेवु, यूसी
 सूकं करी नापवु [सुमार्थ अंहुं
 शौपातुं अंकिं [शौपवतुं कर्माणि] सुसावु;
 शौपित वि० [मं] शौपाई गयेवु
 शौधतुं अंकिं लुओ सोवु
 शौच्य न० [सं] स्वच्छता, पवित्रता (२) भक्तेरसर्ग
 [-जपु = भक्तेरसर्ग करवा जपु. जाडे करवा
 जपु] ०द्वय पु० पायजातु, संडास ०शास्त्र
 न० शौचतु -स्वच्छतातुं शास्त्र, सेनिदेशनं
 ०सुधार पु० शौचनी देवो, पद्धति धंभा
 सुधारो. -आयार पु० [+ आचार] शुद्ध

करवानो विवि (२) शैथ्य लणववानो व्याचार
 शैरकथा स्त्री० [स] शैथ्यनी के शूरनी कथा
 शैरसेनी स्त्री० [सं] अेक प्राकृत लापा
 शैथ्य न० [स] शूरता, पराक्रम, पडाडुरी.
 ०गीत न० वीररसतु गीत, शैथ्यतु वल्लु नात्मके
 के प्रेरणात्मक गीत
 शैरुडर पुं० [फा.] रवाभी; पति
 र्मशान न० [सं.] भडडा पाणवानुं रथान.
 ०भूमि(-भी) स्त्री० मसाए ०वैराग्य पुं०
 [ला] क्षणिक वैराग्य. -नियेा पुं० डधु;
 मसाणियो -नी वि० र्मशानतुं, -ने लगतु
 र्मशु स्त्री० [सं.] दाडी (२) भूष
 रथाम वि० [सं.] काणु (२) पु० काणो रग (३)
 (सं) श्रीकृष्ण ०कळु पुं० काणा कान र्मने
 काणा पूछडावाणो धेणो धोडो ०कड्याणु
 पुं० अेक नाग. ०ल वि० लीलु (२) जणुं,
 शामणु ०सु डर पुं० (सं.) श्रीकृष्ण. -मा
 स्त्री० सोणवर्षनी लुवान स्त्री -भिका स्त्री०
 [सं] काणाश (२) डलडी धातुतु मिअणु
 र्थाड, ०क पुं० [सं.] साणो
 र्थेन पुं० [सं.] पाळ (२) संगीतमा अेक
 अलकार. -नी स्त्री० पाळनी माडा
 अरुा स्त्री० [सं] आरथा, विधास ०धन वि०
 अरुावपी धनवाणुं, अरुाप्रधान, अरुाणु.
 ०लरुा स्त्री० अरुाजनितके अरुापूणुं लरुा.
 ०लु(-णु) वि० अरुावाणुं. -रुांलरुा स्त्री०
 [± वजलि] अरुापूर्वक आपेडी अंलरुा (अरुा
 तरीके) -रुेय वि० [सं.] अरुा राणवा योग्य
 अरु पुं० [सं] थाक (२) महेनत; तकेडीक.
 [-पडवेा, पडोयवेा, लागवेा=याकतुं,
 महेनत पडवी -डिडापवेा, देवेा=महेनत
 करवी ०लवन न० अरुलवी लवन.
 ०(-मोप)लवी वि० [+ (उप)जीवी]
 शारीरिक अरु करीनेगुलरान मेणवनार (धुकि-
 लवी थी डिलडुं) ०विभाअ पुं० काम करवानी
 महेनतना लाग पाडवा ने, तेनी वडे बल्लु
 ०साध्य वि० अरु करवाथी ल मणी शके अेवुं
 अरुल पुं० [सं] डैरु के लैन साधु ०संस्कृति
 स्त्री० डैरु अने लैन काणमा प्रवर्तेडी

संन्यासप्रधान संस्कृति. -ष्ठी स्त्री० साध्वी
 अमित वि० [स] महेनत करीने थाकेतुं
 अमोपलवी [सं.] लुयो अमलवी
 अवलु न० [सं.] सालणतुं ते (२) वेडांधयन
 (३) पावीससु नकरुं (४) पुं० कान (५) (स)
 अथ माणापने कावडना जेसाडी तीर्थयाना
 करावनार-अधक मुनिना पुन ०गावर
 वि० कानथी सालणी शकाय तेवुं. -लु द्विय
 स्त्री० [+ इन्द्रिय] कान [करतु
 अवतुं सं०किं [+ शु] (५.) सालणतु, अवलु
 आरु न० [सं] पितृयोनी तृप्ति माटे अरुाथी
 कराती तर्पणुक्रिया ०कर्म न०, ०किया
 स्त्री० आरु करतु ते (२) आरुनी क्रिया ०दिन
 पुं० आरुनो दिवस
 आप पुं० [लुयो शाप] शाराप [लिणु
 आमलुरे पुं० [सं.] वीस वर्ष नीचेनो डैरु
 आमलुय न० [सं.] अमलुपलुं, संन्यास
 आवक वि० सं] सालणनार (२) पुं० लैन के
 डैरु गृहस्थ
 आवलु पुं० [स] विक्रमसवतनो इशयो
 भडिनो (२) (स) अवलु प (३) अवलु करवतु
 ते. ०डीट पुं० आवलुमा नीपलतो धीडो.
 [-लाडरवेा वडेवेा =वेाधार आसु आलवा.]
 ०वर्ग पुं० मुण्यते अवलुधी ललववानो के
 ललववानो वर्ग (अमुक मर्यादित समयनो
 वर्ग कथाय छे तेवो). -ष्ठी स्त्री० आवलु
 भडिनानी पूनम, जणेव
 आविका स्त्री० [सं.] आवक-लैन के डैरु -स्त्री
 आण्य वि० [सं] सालणवा योग्य (२) सालणीने
 माणवानु नाटक ('दरभ'थी डिलडुं)
 आंत वि० [सं] थाकेतु -ति स्त्री० [सं.] थाक
 श्री पुं० [सं.] लभाणना आरु लमा वपरातो
 मण राणु (२) 'श्रीमान, श्रीमती'नो संक्षेप
 (नामनी आगण लगाडतो आडर अतावनारो
 राणु) (३) अेक राग (४) स्त्री० (सं) लरुमी
 (५) सैड्य; शोला (६) धर्म, अर्थ अने काम
 अे तलु पुबधार्थ ०कठ पुं० (स) शिव,
 महादेव ०कार वि० सुंर, मनेतु, उत्तम
 (२) पुं० श्री राणु ०कांत पुं० (सं.) विणुं

०पुं३ पुं० मोर, शिपु३ (२) शिपु३ (३)
 न०[सं] यद्वन. ०शु पु०(मानार्थे) ०० व०
 प्रभु विष्णु (२) (स) सहजानंद स्वामी.
 ०मणेशाय नमः शंभ्र० (भगण तरीके)
 गणेशने नमस्कार (२) पु० ०० व० [सा.]
 प्रार ल. ०धर पु० (स) लक्ष्मीनाथ, विष्णु
 ०पति पु० धनवान भाणस ०पात पु०
 संन्यासी, सागी ०पाय वि०नाम पूवे मान-
 वायु पूर्वग (धन, धान्य, पशु, पुत्र अने
 दीर्घायुष्ये अे पांय शोला) ०ङ्गण न० नाणियेर
 [-आपुं३ = रत्न आपनी, परतरंद करवु]
 ०ङ्गणी स्त्री० नाणियेरी. ०भत(-ह) वि०
 श्रीमान ०भती वि० स्त्री० 'श्रीमान'तु
 स्त्रीलिङ्ग ०भता स्त्री०[सं] श्रीमताई ०भद
 वि० लुओ श्रीमत(२)धनना मढवाणुं(३)पु०
 धनतो मढ ०भत वि० तवगर (२)
 रानओता नाम आगण मुकतो शण्ड
 ०भंताई स्त्री० श्रीमतपथुं ०मान वि०
 धनवान (२) शोलावान (३) नामनी आगण
 मुकतो आहरस्यक शण्ड. ०मुप न० लव्य
 अने सुहर मुप, पूव्य अने पवित्र पुरपतुं
 मुप ('आप पोते, नचमुभे' अेम मानार्थे
 वपराय छे) ०युत वि० श्रीमान, उरुपना
 नाम आगण मुकतो आहरस्यक शण्ड
 ०रंअ, ०श + ईश पु० (सं) विष्णु
 श्रुत वि० [स] सालणेलुं. ०लेभन न०
 सालणीने लभतु ते, 'डिकेशान'
 श्रुति स्त्री० [स] सालणतु ते (२) कान (३)
 सालणेली वात, डिवटती (४) वेद (५) ध्वनि,
 अपवा (६) नादने अेक भेद (सगीतमा तेवी
 रर श्रुति छे) ०कडु वि० कानने अप्रिय
 लागे तेवु कर्णकोर. -त्यनुप्रास पु०
 [+अनुप्रास] सप्ततीय व्यन्नेनी आवृत्ति
 -अेक शण्डाल कार (का शा.)
 श्रेढी स्त्री० [स.] (ग) 'श्रेणेशान'. ०ङ्गल(-ण)
 श्रेढीना सरवाणो
 श्रेष्ठी (-ष्ठी) स्त्री० [सं] पक्षि, डार
 श्रेथ न० [सं] मोक्ष (२) कल्याण; दित, शुल
 ०स्कर वि०[सं.]श्रेथ करे अेवुं. ०स्कराभ वि०

[स] श्रेथ धम्भनार. ०स्कारिता स्त्री० [सं]
 ०स्कारी वि० [स] श्रेथस्कर [०त्प न०
 श्रेष्ठ वि० [सं] सर्वोत्तम, उत्कृष्ट ०ता स्त्री०,
 श्रेष्ठी पु० [सं] गेठ, मढाननो आगेवान
 श्रेष्ठी (-ष्ठी) स्त्री० [सं] थापो, नितप
 श्रोता पुं० [सं] सालणनार ०मन पुं०, न०,
 ०(-त)वर्भ पु० सालणनारो सभुनाय
 श्रोत्र पु०, न० [सं] कन -त्रिय वि०[सं] वेढ
 लखेलो(२)पु० वेढाक्यासी आणाल -त्रियत्प
 न० -त्री वि०(२)पु० [सं] लुओ श्रोत्रिय
 (३) स्त्री० श्रोतानु स्त्रीलिङ्ग
 श्रोत वि० [सं] श्रुति के कानने लगतु (२)
 श्रुति के वेढ संभंधी, वेढ इरमावेलु
 श्लथ वि० [सं.] दीलु, पोयु, नरम (२)
 श्रुति के वेढ लभडी पडेलु (३) छूट, वीभरायेलु
 श्लधा धी० [स.] वभाण, रगति, प्रशसा
 श्लथ वि०[सं] वभाणवा पोय, प्रशसापात्र
 श्लथ वि०[सं] जेडेलु; भेडेलु, मणेलु (२)
 श्लेववाणु ०ता स्त्री०
 श्लीपद न० [स] हाथीपगानो रोग
 श्लेष पुं० [स] जे अर्थवाणा शण्डेनो
 प्रयोग (२) आलिगन -पादकार पु०
 [+अलकार] श्लेषवाणो अलकार (का शा.)
 श्लेषम न० [सं] कड
 श्लोक पु० [सं] आर अरणतु पद (२)
 अतुण्डल छंडतुं पद (३) [समासने अने]
 क्रीति, यश (डिवा० पुण्यश्लोक) ०णद्ध
 वि० श्लोकमा गोठवेलुं के न्येलु -काथं
 पुं० [+अर्थ] अर्थो श्लोक
 श्वपथ, श्वपाक पुं० [सं] मडाण
 श्वशुर पु० [सं] ससरौ
 श्वश्रू स्त्री० [सं] सासु
 श्वसन न० [सं] श्वास लेवा ते (२) पवन
 श्वसतुं सं०किं [सं] श्वस श्वास लेवा, लवतु
 श्वसित वि० [सं] श्वास द्वारा लीधेलु के
 भूडु (२) हाथी गयेलु (३) न० श्वास
 श्वान पु० [सं] इतरौ अनिद्रा स्त्री० इतरानी
 लीध अर्थनप्रत अवस्था ०वृत्ति स्त्री०
 डडे यवा छता डुंडो मणता डडवानी वृत्ति

-नी स्त्री० + कृपरी -
 स्वापद न० [सं.] शिकारी प्राणु
 स्वास पुं० [सं.] नाकथी वायु देवो भूकवो ते
 (२) दम, छाद् (३) वल्गोना येक पाह
 प्रयत्न (व्या) (अधोष वल्गोने श्वास पञ्च
 कहे छे) [-उपडवो = नेरथी स्वासोत्थ्वास
 यालवो (२) भरण पहेला प्राणवायुनु
 नेरथी यालवुं -काढवो = श्वास अहार
 काढवो. -काढी नापवो = दम काढवो;
 थकवुं (२) भरणतोळ करवुं. -आवो =
 आराम देवो. -धूटवो = स्वासोत्थ्वास
 रोक्वो -३धवो अथवा अमुक धीमी गतिये
 यालवो देवो -घेरावो = कठे प्राण व्याववा
 (२) एव भणवो, विश्वास संपादित थवो
 -अडवो = श्वास भरवो (२) दम उपडवो.
 -याडवो = लुओ श्वास उपडवो. -दापवो
 = श्वास धूटवो -अहार काढतां लगी =
 सिंदगीनी छेदला घडी सुधी. -भरावो =

श्वासोत्थ्वास नेरथी यालवो. -भारवो
 = श्वास धूटवो. -भूकवो = आराम देवो (२)
 शुक्री लड -दधनापवो = एव आवो;
 सतापवु. -देवो = अंदर श्वास देवो (२)
 विसाभो आवो] ० नणी स्त्री० नेदारा श्वास
 क्रेकसाभां लय छे ते नणी ० प्रस्वास,
 -सोत्थ्वास [+ उच्छ्वास], -सोधास
 [+ उधास] पुं० श्वास देवो अने
 भूकवो ते
 स्वेत वि० [सं.] सरेक. ०केतु पुं० (सं.)
 उदालक मुनिना पुत्र. ०द्रीप पुं० पुराणो
 प्रमाणे लूमंडणना अहार भागोभानो येक.
 ०पत्र पुं० अमुक हकीकत विषे अयान अापतो
 सरकारी भरीतो ०पिड पुं० 'पिट्युटरी
 ग्ले-ड'. -तांभर पुं० [मंवर] सरेक वस्त्रवाणो
 (२) नैन धर्मो ये नामो येक स प्रदाय के
 तेना अनुयायी. -तांभरी वि० स्वताभरुं,
 -ने लगत

प

प पुं० [सं.] चार उपमाक्षरोभानो (६ वर्गोना)
 पीजे. ०कार पुं० प अक्षर क तेना उच्चार
 ०कारांत वि० छेडे पकारवाणुं
 पट वि० [सं] पट, -ड, -ष, -च
 पट्क न० [सं.] छेना समूह; छकडुं
 पट्कळुं वि० [सं.] छ कान वडे संलगायेदु
 पट्कर्म न० [सं] अ० व० आहाणनां छ कर्म;
 अध्ययन, अध्यापन, दान प्रतिग्रह, यजन
 अने याजन (२) तांत्रिक छ कर्म: भरण,
 भरण, उच्चारण, मोहन, स्तलन अने
 विध्वंसन (३) योगना: धौनि, अरती, नेती,
 नैदी, त्राटक अने कफलती
 पट्केशु पुं०, -केशुकृति स्त्री० [सं.] छ
 आणवाणी आकृति. 'हउगेन' (ग)
 पट्कचक न० अ० व० शरीरमा गुहाथी अहारध
 सुधीना भनाता छ चको भूषाधार, विग,
 नालि, हृत्, कठ, भूर्ध (योग). -डी वि०
 पट्कचवाणुं
 पट्पद वि० छ पगवाणु (२) छ पडवाणुं

(काव्य) (३) पुं० लभरो -डी वि० छ पडवाणुं
 (२) स्त्री० लभरी (३) छ पडवाणुं काव्य
 पट्शास्त्र न० अ० व० [सं.] लुओ पड्दश न
 पट्सापत्ति स्त्री० [सं.] वेदातना अविकारीमा
 होवा नेरता छ गुण: शम, दम, उपरति,
 तितिक्षा, श्रद्धा, समाधान
 पट्टि पुं० [सं.] पट्टिपु
 पडग न० अ० व० [सं] वेदना छ अमं
 (शिक्षा, कल्प, व्याकरण, निरुक्त, छ ६, नयोगिष)
 पडानन पुं० [सं.] (स.) कतिंकय
 पड्कतु स्त्री० छ अतुओ (वसत, ग्रीष्म, वर्षा,
 शरद, हेमंत अने शिशिर)
 पड्कुणु पुं० अ० व० [सं] छ कुणु (राज्यनीतिना:
 स वि, विग्रह, यान, आसन, द्वैधीलाव अने
 सभाश्रय. धंश्वरना. धर्म, यश, वीर्य, श्री,
 ज्ञान, वैराग्य) [पहेदो (सा)
 पड्क पुं० [सं] सगीतना सप्तस्वरोभानो
 पड्दर्शन न० अ० व० [सं] वैदिक तरवज्ञाननां
 छ दर्शो (साध्य, योग, न्याय, वैशेषिक,

भीमासा अने वेदात)
 पञ्चमः पुं [सं] छटो लाग (२) पडेलाना वपत-
 ना महेसूतरीके देवतो छीपनो छटो लाग
 पञ्चमः पुं अं वं [सं] शरीरना छ विकार
 के अवरथायोः नमः, होवुं, वधुं,
 विपरिष्णाम पामवु, अपक्षय यवो, अने नाश
 पञ्चमः विं [सं] छ लुलवाणो (२) पुं
 पञ्चा. -ल विं श्रीं (सं.) दुर्गा
 पञ्चमः नं [सं] कवतः
 पञ्चमः पुं अं वं [सं] छ रस (भीठा, आरो,
 भाटो, तीपो, कडवा अने तुरो)
 पञ्चमः पुं अं वं [सं] छ सुप्य राग (शुओ
 अतराग) (संगीत)
 पञ्चमः पुं अं वं [सं] पडरि; मनुष्यना छ
 आतर शत्रुओ (जम, कोष, लोभ, मोह म
 अने मत्सर)
 पञ्चमः अं [सं] तडभूय
 पञ्चमः पुं लुओ पञ्चमः
 पञ्चमः पुं [सं] छ भासना गणो

स पुं [सं] यार उभाक्षरोमानो (त वर्गनो) नीले
 (२) नाम पूर्व लागता प्रायः 'साथे, सहित'
 के कथा छ 'समान' अर्थमा अहुना छि समान
 अनावे छे छिं स कुटुं, सपिंड. उकार
 पुं [सं] स अक्षर के ओना उच्यार
 उकारांत विं [अत] अते सकारवाणु
 स [सं सु] अके पूर्वंग 'सु, सार' अर्थमा.
 छिं समत, सपूत
 सधं पुं [सं सुचिक, प्रा सूड] सोधं, इरु
 सधंस पुं [लुओ साधंस] धोडावाणो, रावत
 सधम विं लुओ साधम
 सधकुं संकिं [प्रा संकड, संकुड (सं
 संकट, संकुट) उपरधी, सरं हि संकुडना]
 ताण्णिने व्याधु
 सधन श्रीं लुओ सधन
 सधरं उं नं [प्रा संकरा (सं शंकरा) के फा
 शंकर + उं, सरं हि संकरकड] भीडा दवाड-
 वाणु अके उं, शंकरिं

पञ्चमः पुं [सं] (स) कर्तित्रय; पदानन
 पञ्चमः श्रीं [सं] साठ ० पूर्ति श्रीं [सं] साठ
 वर्ष पूरा थवा ते के तेतु वर्ष
 पञ्चमः [सं] छटो -छंश पुं [अंश] छटो
 लाग. -छी श्रीं छ (२) छटो विभक्ति (३)
 आणकना नमनो छटो दिवस
 पञ्चमः नं, -पे पुं पकार
 पंठ पुं [सं] नपुसक
 पाठन विं [सं] छ रवरनो (राग के तान)
 पाठन विं [सं] सेण. उंला (-णा) श्रीं
 अं वं (यद्रनी) सोण कणाओ -रि श्रीं
 सोणनो समूह (२) सोण वर्षनी नवयौवना
 (३) दश महाविद्यायोग्यानी अके (४) भरेला
 पाछण करंतु अके कर्म, अ मृत्यु याद दशमे
 के अगियारमे दिवसे कराय छे -शोपचार
 पुं अं वं [अ उपचार] पूजनना १६ उपचार
 (आवाहन, आसन, अर्घ्यपाष, आचमन,
 मधुपक, रानन, वस्त्रालरण यज्ञोपवीत, गंध,
 पुं प. धूप, दीप, नैवेद्य, तापूल, पत्रिकमा, वदन)

स

सकरंकेणुं नं [सकर (लुओ 'सकरंके'मा)
 + कोण] मीठुं कोण (भूरु कोण नडि)
 सक (-क) रेटी श्रीं लुओ शकररेटी
 सक (-क) रपारो पुं लुओ शकरपारो
 सकर्मक विं [सं] केने कर्म होय तेवु (क्रियापड)
 सकर्मी विं [सं (सं सु) + कर्मन्, सरं हि.
 सुकर्मी] लाग्यशाणी, नसीअवन
 सकल (-णा) विं [सं] सर्व, तमाग
 सकलात श्रीं [अ सिकलात, सरं म, हिं]
 अके लततु अिनतु कापड, अनात
 सकण विं लुओ सकल
 सकंयो (-ने) पुं [फा शिकंजह, सरं
 हि, म सिकजा] अपराधीओने शिक्षा
 करवानो अके सयो, होड (२) सभत
 पकडवतुं यत्र (३) [ला] काणू, कण्णे
 सकंठक विं [सं] काटावाणु, विधनवाणु
 सक प विं [सं] कपयुज, धूलु
 सकाम विं [सं] कामनावाणु, कामनाधी करेलु

(૨) ક્ષણની ઇચ્છાવાળું (૩) સ્વાર્થબુદ્ધિવાળું
સકાર પુનં [સ સુ + કાર કે શ્રી + કાર ?] ઢંગ,
આવડ (૨) સ્વાહ; સત્વ, સારાપણું (૩)
[સં.] ભુઓ 'સ'મા. [-આવવે = સારું થવું,
ઢંગમા આવે એવું થવું.]

સકારણ વિનં [સં.] કારણવાળું
સકારણ સંકિં [સ સ્વીકૃ, સરં મ સકારણે]
શિકારવું, સ્વીકારવું

સકારાંત વિનં [સં] છેડે સવાળું
સકારો પુનં [ભુઓ સકાર] તારને સરખા
રાખવા તાણાનાં નાખેલી લાકડી કે ચીપ

સકાશ પું [સં] નજીકનું સ્થળ, પડોશ
સકડું બ વિનં [સં.] કુદું બ સહિત

સકોષ વિનં (૨) અનં [સં] શુરસાથી; કોધભેર
સક (કા)ઈ વિનં ['સકો' પરથી] સિકાહાર,
પ્રમાણભૂતતાની છાપવાળું, ઊંચી ભતનું;
ખનાવડી નહિ તેવું (૨) સુદર, મજેતુ

સકર સ્ત્રીનં [પ્રા (સં. શર્કરા), ફા. શકર] સાકર;
ખાડ ંખેર પુનં સાકર ખાનરો શવડો
(૨) મીઠી વસ્તુઓ બહુ ભાવતી હોય
તેવો માણસ. ંટેટી સ્ત્રી ભુઓ સકરટેટી.

સકારો પુનં ભુઓ સકરપારો

સકસ વિનં [ભુઓ કસવું; સરં મ] સારી
રીતે કસેલું, ખૂબ ખેચેલું (૨) સખત; મજબૂત
સકાર્થ વિનં ભુઓ સકર્થ

સકાહાર વિનં ભુઓ શકાહાર

સકો પું ભુઓ સિકો (૨) શાખ; છાપ (૩)
ચહેરો (૪) રોડ, લપકો (૫) [ભુઓ શખખે]
પથરની લખોટી

સકા વિનં [સં.] આસક્ત; લાગેલું; વળગેલું
સકતુ પું [સં] સતુ

સક્રિય વિનં [સં] ક્રિયાયુક્ત; અમલી
સખ સ્ત્રીનં; નં [ભુઓ સખ] જંપ, સુખ.
[-વડવું = સુખ થવું, નિરાંત લાગવી. -વળવું
જંપવું; શાંતિ થવી.]

સખડી સ્ત્રીનં [પ્રા. સંલહિ; સરં હિં. સલ્હી
= કાચી રસોઈ] ભાત (પુષ્ટીમાર્ગીય). ંભોગ
પુનં ઠાકારજીને ધરાવાતો એક ભોગ

સખણું વિનં ['સુલક્ષણ' ઉપરથી ? કે 'સુખ'

ઉપરથી ?] અડપણું નહિ તેવું; સાલસ (૨)
જ પેવાળું; ઉધમાત વિનાતું

સખત વિનં [ભુઓ સખત] કઠણ (૨) દંડ,
મજબૂત (૩) કઠોર, નિર્દય (૪) આકર્ષક;
થકવી નાખે તેવું (૫) ખૂબ, હદથી જ્યાંદે.

ઉદાં સખત બીડ. (૬) કંક, ઉચ્ચ (૭)
આગ્રહલયું; ભેરદાર. ઉદાં સખત લલામણ
(૮) મુશ્કેલ. [-સખ = સખત મળૂરી સાથેની
કેદ. -હાથે = સખતાઈથી] -તાઈ, -તી સ્ત્રી
કંકકાઈ; કઠોરતા (૨) ભુલમ (૩) બંધી,
પ્રતિબંધ [-શુભરવી, વાપરવી]

સખતળી સ્ત્રીનં [સ સુલ + તળી (સં તલ) ?
સરં મ. સુકતલ] જોડાની અંદર નાખવાના
આવતુ નરમ છૂદું પડ, સુખતળી. [-નાખવી
= જોડામાં સખતળી મૂકવી]

સખળડખળ વિનં [સં. સ્વલ્લ + ડખેળવું] ઢીલું
પડી ગયેલું; હાલતું [ખ ધી, દોરતીલાંવે
સખા પું [સં.] મિત્ર. ંત સ્ત્રી (કા) લાઈ-
સખાવત સ્ત્રી [જ.] દાન; ખેરાત (૨) ઉદારતા.
-તી વિનં ઢાની, ઉદાર (૨) સખાવતનું

સખી વિનં [જ] ઢાની ઉદાર [-નો લાલ = મણા
ઉદાર સ્વભાવનો માણસ.]

સખી સ્ત્રીનં [સં] સાહેલી ંભાવ પું સખી
કે પત્નીનો લાવ (ઇંછની લાંત્ર કરવાનો એક
પ્રકાર) ંરી સ્ત્રીનં [સરં હિં. રી = રે, હે]
(૫) હે સખી!

સખુન પુનં ભુઓ સુખન
સખેદ વિનં [સં.] ખેદયુક્ત (૨) અનં ખેદ સાથે
સખેયો પું [ભુઓ સખા] (૫) મિત્ર, સાથી
સખત [ફા], -ખતાઈ, -ખતી [ફા] સ્ત્રી
ભુઓ 'સખત'મા

સખ્ય નં [સં.] મિત્રતા; પ્રીતિ
સગ સ્ત્રીનં [ભુઓ શગ] (કા) ઢીવાની ભેત
સખટો પું [પ્રા સગ (સં સાગ) ? સરં મ. સગ
= વસને છેડે વાણવામા ભુદા રગનો તાર નાખે
છે તે] સાલ્લો પહેરતા કૂખે ખોસવાનો છેડો
સખડ પું, સ્ત્રીનં [સરં મ. સગ = પગડડી]
ખખર, ખાતમી, પતો (૨) પગે (૩)
સગણ, કેડો

संगडग वि० [सर० सभणडभण, 'डग'(डगडुं)नो
 द्विर्भाव ?] डगुभयु, अन्धिर [सदेह
 संगडगो पु० [बुयो संगडग] अन्धिरता (२)
 संगडी स्त्री० बुयो शगडी
 संगडो पु० याणेदो घडोना दोट
 संगणु पु० [बुयो संगड] डेडो, पूड
 संगणु पु० [स] पडेलो भे अक्षर लघु अने
 नीले गुण आवि तेवो गणु (छंशस्त्र)
 संगतरो पुं० (य) ऐक जगली छोड
 संगडीह न० [फा] इतराना दर्शन करवा ते
 (ऐक पारसी रिवाज) [भीदो
 संगन पु० डणना दाडने धूसर व्याधवा मारेदो
 संगपणु न० [सयु + पणु; सर० म, हि.
 सगपन] सगार्ध, लोडीनो स'भ'व (२) विवाह;
 वाग्दान [-रा'भणुं = सगार्धनो सभध
 सायववो.] [राल
 संगर पुं० [सं.] (सं) ऐक प्रज्यात सूर्यवंशी
 संगरणु स्त्री० प्रसभ; सनेग; तड
 संगराम पु०, न० [सर० म. शि(-स)ग्राम,
 उदू शिक्रम. (सं शीघ्र + गम् ?)] बुयो
 शिगराम, शगराम
 संगरियो पुं० कण्डियो (अ'कलेथर तरड)
 संगर्ध पु० [सं] सडोडर, भाध - भा' वि० स्त्री०
 गर्धवंती, लारेवाध [गवनेर
 संगर्व वि० [सं] गर्वयुक्त (२) अ० गर्वधी;
 संगवड स्त्री० [दे सुग (निर्विघ्न) + वड (सं.
 वृत्ति) ?] नेगवाध, अनुडूणता [-नेपी =
 संगवड थाय के भणे तेनो प्याल करवे.
 -पडतुं = नेभां संगवड लागे ऐवु, शवपु;
 संगवडियुं. -डियुं वि० संगवडवाणुं, शवपु;
 अनुडूण पडतु
 संगवणु स्त्री० [सं सं + गवेष्णा ?] सलाण
 संगवाड, संगार्ध स्त्री० बुयो संगपणु
 संगार्साध' न० भ० व० [सर० म. सगासोहरा]
 सगावहालां; सगास'भधी
 संगीर वि० [क.] (कायड प्रभासे) कायी डभरतुं
 सगुणु वि० [सं.] शुभयुक्त (२) आडार वगेरे
 गुणवाणुं [विहट्टुं]
 सगुरुं वि० [स + गुरु] गुणवाणुं ('नगुरु'थी

सयुं वि० [प्रा सग (स स्वक)] ऐक लोडीनुं
 के लअस'भधी नेडयेतु (२) न० तेतु
 भाणस. [-डागडुं = सयु सभधी डोवु.]
 ०णडातु न० सयु, सभधी ०सडोडर
 न० ऐक कुट्टभनु भाणस ०स'भधी न०
 सयुं अने सभधी, सयुं के स'भधी.
 ०सागडु न० [सर० म. साग्या = भिन्न]
 सयुं वडातु, सयु सभधी [सगेसागवे
 जपु = सगपणु स'भधने कारणे डोडने त्या
 प्रसग पर जपु]
 सगोत्र(-त्री) वि० [स.] ऐक गोत्रनु
 सधन वि० [स.] गाढ, धन (२) नकर ०ता स्त्री०
 सधणुं वि० [प्रा. सगल (सं. सकल), सर०
 म सगळा, हि. -गरा] सकभ, यधुं, तभाम
 सयकित वि० [सं.] यकित, व्याख्य' पामेतुं
 सयराचर वि० [म] रथावर, जगभ, यधु (२)
 अ० सर्वत्र, यर अयर अधामा
 सयि(-यी) स्त्री० [म] (स) शयी, धद्राणु
 सयित्त वि० [स] यित्तवाणुं - नेने यित्त छे
 ऐवु (प्राणु)
 सयित्र वि० [सं] यित्रवाणु
 सयिव पु० [सं.] प्रधान, वलर [साये
 सयित्त वि० [सं] यित्तायुक्त (२) अ० यित्ता
 सयी स्त्री० [सं.] (स) सयि, धद्राणु
 सयीकणु वि० [स + यीकणुं; सर० हिं
 सचिकण, न] यीकटवाणुं, तेडी (२) सुंवाणु
 सयूकु वि० सभूणयु, सयूकु, तदन (सु.)
 सयैत, ०न वि० [सं] येतनवाणु (२) सावध
 सयैथ वि० [सं.] येथयुक्त
 सयैद वि० [सं] कपडा सहित
 सयैट वि० [स + यैट] अयूक, निभूण न
 लय ऐवु (२) अ० यूक नडि तेवी रीते
 सयैडुं वि० [सं] स + चैल के सं स + चूडा
 परथी] यधु, सभूणयु; सयैडु (२) अ०
 तदन; भिलकुल
 सयैरित(-त्र) वि० [स.] सदाभारी (२) न०
 सद्धतन; सदायार [भाणिकता
 सयैध' स्त्री० [सयुं परथी] सायापधुं, प्र-
 सञ्चिद न० [सं.] सत अने यित्त स्वयं

-दान इ पुं० [नमानन्द] सत, वित्त अने
 आनंदरूप प्रसन्न, परमात्मा
 सख्युं वि० [प्रा. सच्च (सं. सत्व) सायु; सत्य
 सख(-नख) वि० लुयो सख [सावधान
 सखग वि० [स+खग (लगवु), सर० हिं.] लभ्रत;
 सख(-नख)० वि० [स+ख० ई, सर० म.
 सज्जड] मन्भूत; दंड, सप्त (२) भारे,
 आकरं (३) सप्त थोटेकु (४) अकडयेकु;
 नडयेकु. [-यर्ध नडुं = मरी नडुं (२) छेप-
 ताई नडु, नडवत थर्ध नडु -धाप = धारे
 मोठी धापके थोरी. -भार = सप्त-आकरे
 भार - छेकु = भूष धमकावकुं.] ०भंभ,
 ०भाणु वि० ऐकंडम सखगड [-नाई श्री०
 सखन पुं० [सर० हिं] + सुखन ०ता,
 सखनी श्री० [प्रा. सजण (सं. स्वजन) उपरथी]
 सपी (२) प्रिया [भारेकु
 सखड(-ण) वि० [स.] नणवाणु (२) आसुथी
 सखकुं सं० किं [स सज्ज] धारण करवु (२)
 शणुगारवु (३) सख-तैयार करवु
 सखण वि० लुयो सख
 सख श्री० [फा] शिक्षा, दंड, नसियत
 सखई श्री० [‘सखवु’ उपरथी, सर० हिं]
 सामग्री (२) सखवु ते, तैयारी
 सखत वि० [लुयो सुखत] कुडीन, आनदान
 सखति, -तीय वि० [स.] ऐकं लति के वगंनुं
 सखत्य न० [स] सगपण (२) [सिभिलिटथूड’
 (ग.) ०के द्र न० ‘सेन्टर ओक् सिभिलिटथूड’
 (ग.) ०रेभा श्री० ‘लाधन ओक् सिभिलि-
 टथूड (ग)
 सखपे पुं० [‘साखु’ उपरथी] तं दुस्ती; आरोग्य
 सखय श्री० [प्रा सज्जाय (स स्वाध्याय)]
 शिभाभणु; सभणु [छर
 सखये पुं० [सर० दे सज्जिअ = छलभ] अओ,
 सखवट श्री० [‘सखवु’ परथी] सखवु ते के तेनी
 दभळ, रीत शणुगार शोभा करवां ते
 सखवर वि० [फा सजावार] योग्य, लायक
 सखवार वि० [सल+वार; सर० हिं] सल करवा
 योग्य, सलने पात्र (२) [फा] लुयो सलवर
 सखव वि० [सं.] लववाणु, लवतु ०ता श्री०

सखवन वि० [सं] लवतु [-अपि = छ भेशा
 वधतु रहेतु अने काय्या छता लवतु रहेतु वक्ष.
 -पाणु = सतत वहेतु पाणु, अणूट पाणु.]
 सखवारोपणु न० [सं] निर्लंभमा सखव-
 पणानो अरोप करवा ते (ऐक अलंकार)
 सखवुं वि० लुयो सखव
 सखेड वि० [स+खेड] लोडीदार सहित (श्री पुरुष
 धने) -डे अ० पति के पत्नीनी साथे
 सखेडरे पुं० ऐ लतनी प्राणण
 सखेर वि० [स+खेर] खेरवाणु, लणवान
 सखण वि० [सं.] (सखने) तैयार थयेकुं
 सखण० वि० लुयो सख
 सखणन पुं० [स] सख्य, आनदान के सदाचारी
 भाणुस (२) न० सखण करवुं ते. ०ता, -नाई
 श्री० आनदानी
 सखण श्री० [प्रा (सं. शय्या)] शय्या (२) तेरभाने
 दिवसे अपालु आटला अने पथारीनुं दान
 (३) [सं.] लभतर (४) पोशाक
 सखिअत वि० [सं] सख धयेकुं के करेकुं
 सट पुं० [इ. सेट] सभान वस्तुओनो समूह
 सट, ०क अ० [रव०; सर० म., हिं] जट, ऐकंडम.
 [-दईने, दईने = तरत ल.]
 सटकणियुं वि० लुयो सटकणुं
 सटकणु, वि० [‘सटवु’ उपरथी] सटकी लय
 तेवु (२) न० नासवु ते
 सटककुं अ० किं [‘सटक’ अ० उपरथी; सर०
 म. सटकणें, हिं सटकना] नासी नडुं (२)
 सरी नडु, भसी पडवु
 सटकियुं वि० [सटकवुं परथी] सटके तेवुं (२)
 न० जट सरे अेवी गाठ (३) छेडरी
 सटकावकुं सं० किं [‘सटके’ उपरथी, सर० हिं
 सटकाना, म सटकावणें] भारव, आणुवुं (२)
 ‘सटवु’नुं प्रेरक [सटका] वाकडी, सोठी
 सटके पुं० [‘सट’ अ० उपरथी, सर० म, हिं
 सटरपटर वि० [रव०; सर० म सटरपटर, हिं]
 अत्यवस्थित, वेणुछेरणु (२) आभ तेभ;
 आधु पाथुं (३) परसूरणु (४) अ० अत्यव-
 स्थितपणे -रियुं वि० गडवडियुं, सटरपटर
 सटकुं अ० किं लुयो सटककुं

सटा स्त्री० [सं.] ऋटा (२) केशवाणी (सिद्धनी)
 सटाकं अ० [२१०, अ० सटा, स२० हिं.] तेवा
 अवाञ्च याय तेम (२) अट; त्वराथी (३)
 स्त्री० [अ० सटाको] केशवाणी (४) तेना अवाञ्च.
 [-दर्थने, दर्थने = अपाटाअध (२) सटाकं
 अवा अवाञ्च साथे] -अपाटाअध अ० सपाटा-
 अध. -को पुं० केशवानो अवाञ्च (२) केशवो
 सटीक वि० [सं.] श्रीकवाणु, श्रीक सद्धित (पुरतक)
 सटादि (-रि) ये। पुं० ['सटो' उपरथी] सटो
 करनारे।

सटोसट अ० ['सट' उपरथी] उपराठिपरी
 सटकं न० [सं.] अकं नततु प्राकृत लापतुं नातु
 नाटक (डा त. कर्पूरमञ्जरी)
 सटोपार, -री, सटापाण, -ण अ० सटो'भा
 सटो पुं० [दे सट्ट=विनिभय, स२० हिं, म]
 लालतु लेपु भाडीने करेलु सोदतु साहस.
 [-अेसवे, रभवा = सट्टो करवे -भारी जपुं
 = ठिकाणी जपु] -टोपार, -टोपाण वि०
 सट्टानी लतवाणु; सटोरियु. -टोपारी,
 -टोपाण. आ०

सटल वि० [अ० शिथिल, स२० प्रा. सटिल]
 नरम [ठिकाणु] -जगा
 सटकाणुं न० [स (सु) + ठिकाणु] सार
 सट वि० लरावाधी तग; कठणु, अ० (२) रतणु,
 रिठ'भूड (३) अ० [स२० सट २१०] अडपथी.
 ठक वि० (२) अ० [स२० म.] अ० सट २,
 उ [-थर्थ जपुं = रतणु थर्थ जपु.]

सटक स्त्री० [अ शरक, स२० हिं, म] पांडा
 ररतो (२) अ० सट मा ० धाकंडुं वि०
 लाकडा जेवु रतणु ने अ०

सटको पुं० [२१०, स२० म सटका] आग्रयाथी
 प्रवाही पदार्थ मोमां लेता थतो अवाञ्च,
 स्रजको (२) नेरथी वायु जेयता नाडमा
 थतो अवाञ्च [-अरवे = सडकानी साथे
 प्रवाही वानी पाणी] [अदी (सकत)

सडजेड वि० [सड (प्रा सड्ड-सं. सार्ध) + जेड]

सडजेड वि० [सड + जेड] इराअली, पोताना
 मतने जेडनी पेटे वणगी रहनार

सडवड अ० सडसडाट, सडसड

सडकुं अ० अ० [प्रा. सड (सं शट्ट के सट्ट)]
 कोली अ० (२) [ला.] साव अगडवु, अष्ट यवु
 सडसड (ठ.) वि० [सड (सं. सतत्) + साठ (प्रा.

सट्टि, सं. पट्टि), स२० हिं.] '१७'

सडसड अ० [२१०, स२० म.] कडकडता
 प्रवाहीनो के सडकानी अवाञ्च. ठकुं अ० अ०
 सडसड अवाञ्चनी ठिकणवु के जणकुं -हाट
 पुं० स सड अवाञ्च (२) सपाटाअध, रेवानी
 पेटे, सडेडाट [लधने]

सडाक अ० [२१०, स२० हिं] अलडी. [-दर्थने,
 सडाको पुं० [२१०] यालुकनो अवाञ्च; सटाको
 (२) अ० सडको (३) पीडी, ललमनो इम
 जेयवो ते [-ताणुवे, भारवे, देवे =
 पीडी, यलम, धीकणु वगेरेनो इम जेयवो]
 सडासड अ० [२१०, स२० म] सड सड;
 उपराठिपरी सडाका साथे अ०

सडिये (डि) पुं० ['सड' (जेवो आकार)
 उपरथी ?] अणवीनो छोड, तेनु पान के
 दाडो -थानां पान न० अ० अ० अणवीना
 पान; पातरा -थानी गांडं स्त्री० तेनु कडनी
 गांडं जेवुं पी

सडेडाट अ० [२१०] सडसड करीने (० ति
 भाटे), वगर विधने; सडसडाट

सटो पुं० ['सडवु' उपरथी] कोहवाट, अगाडो
 (२) [ला.] अष्टाचार, अरणी [-अरवे,
 पेसवे, लाभवे।]

सड पुं० [दे] पवन लराधने वडाएने गति
 भजे ते भाटे वडाएना याललाने आधवाभा
 आवतु कपडु [-अरवे।] [दीकुं

सठील वि० [प्रा सट्टिल (सं शिथिल)] शिथिल,
 सणुको पुं० [स२० म सणका, २१० ?] शण
 कोकाती होय जेवु इरर (२) [ला] अननो तरम.
 [सणुका आववा, नाअवा, भारवे =
 सणकानी वेदना थवी. सणुको थवे, लाभवे =
 अेकाअेक वेदना थवी (२) भाडु लागवु (३)
 भाडु लाभवाधी अेकाअेक अयथी पडवु]

सणुअट पुं० सणुअट, से रियु, धूधट

सणुगो पुं०, -आणुं अ० अ० अ० अणुगो,
 सणुगुं

सखुसखु अ० [ख०; स२० हिं. म] छिक्कता
पाण्डिनो अवाळ ०कुं अ०किं० सखुसखु
अवाळ थवा -खुाट पु० पाण्डि अणतां के
हवा चिराता थतो अवाळ

सखुसार, -रे। पुं० लुओ अखुसारो. ०कुं
स०किं० [सखु (प्रा सणिअ, सं शनै.) + सारुं ?]
अखुसारो करवो (२) अणद, घोडा वगैरेने
जेरथी अवाववा (३) शारा, लगाम वगैरे हलाववा
सखुंग अ० [प्रा. मण्ह (सं. सखु) उपरथी ?]
सुरंग, ममीन तणेनो लाणो साकडो रस्तो
(२) वि० [लुओ सखुमार्तुं] (सु) सखुगायेकी
-अंकर कूली (वालनी ङण)

सखुथुं वि० [‘शाखु’ उपरथी ? के प्रा. सण्ह
(सं सखुम) ?] यत्र

सखुथु अ० [लुओ-सखुथु] भा. -थुं
वि० [प्रा. सिणिङ्ग (सं. रिन्ह) उपरथी]
सगपखुना सभ्रवाणु -जे पुं० आप

सत वि० [सं.] (समासनी सारुमातमा) सायुं
(२) सार (३) अस्तित्ववाणुं (४) यथार्थ
(५) न० अस्तित्व (६) सायापथुं (७)
सार (८) सतीत्वने लुरसो. [-आवपुं,
अठपुं = सारुथुं शूरतन अठपुं (२) सतीत्वने
लुरसो प्रगठवो, पतिनी पाठण अणी भरवा
तैयार थव -नुं आंथुं = सत्यथी अभायेकुं
-निय नित यतु -अतावपुं = पोताना सत्यने
परयो आपवो] ०लुग पुं० लुओ सत्ययुग
०लुगिथुं वि० सतलुगुं (२) सत्यवादी,
धर्मात्मा [अ० हमेशां, निरंतर

सतत वि० [सं.] हमेशा याळ (२) कायमी (३)
सतपत अ०, -ताट पुं० [सं स + उपात]
म पीने न जेसाय ते, अच्यता. -तियुं वि०
सतपत कथां करनाके, अच्यण, ढाल ढाल
कथां करनाके

सतम पुं०; अ० [स२० म] लुओ सितम
सतमी अ० [स२० म] माळनुं भरतियु (२)
रत्नविष्टी

सतयुम पुं० लुओ सत्ययुम [हार
सनर अ० [अ सत्त; स२० हिं.] लीग्री, ओण;
सतसाध अ० लुओ शतसाध

सताखु वि० [स + ताखु] जेथीने पकडेले, तग
सताप (-अ) अ० [स२० हिं. सिताव; म
सताप] जेक वनरूपति

सताम (-अ) अ० [‘सतावपुं’ उपरथी]
सतावपु ते; पञ्चवणी [जेक वंतवाध
सतार पुं०; अ० [स२० म] लुओ सितार,
सतारो पुं० लुओ सितारो. [-अरतो ह्वावे
= अरती कथा होवी -पांशरो ह्वावे =
लाग्य अनुरण होवुं]

सतावणी अ० लुओ सतामणी
सतावपुं स०किं० [प्रा. संगाव (सं संतापय);
स२० म. सतावणे, हिं. सतावना] पञ्चवुं

सतापुं अ० किं० (य.) सभापु -श पुं०
सभावेश, सतापुं ते [+ होता, छते
सतां अ० [सं सत्] + छता, तोपखु -ने अ०

सतां अ० [प्रा. सत्त (सं सतन्) = सात]
साते शुधेकुं. उडां छ सता जेताकीस
सतिसमभी अ० [सं] क्रियापदे अतावेकी

क्रिया कर्ष परिस्थितिमा यर्ष हती ते अताववा
संस्कृतमा करातो कृदतने अने तेना विशेष्यने
जेच प्रयोम (व्या.) [प्रा.म.लिक; सतु

सतियुं वि० [‘सत’ उपरथी] सत्यवादी;
सतियुं अ० [प्रा सत्त (सं सतन्) = सात
उपरथी] साते शुधेकुं; लुओ सतां [सतियुं
सतियुं ओगाखु पयास = भारोभारियुं;
मेडने भाये नहो जेच]

सती अ० [सं] पतिनता (२) भूत पति साथे
थितामा अणतारी अ० (३) [स.] पार्वती (४)
गायत्री ०ल, ०पाथुं न०

सतुं वि० [प्रा सत्त (सं सत्य) उपरथी] सायुं;
सत्यमार्गे याळनाके (२) सनवाणुं (३) हयात;
याळतु

सते अ० + लुओ ‘सता’मा
सतेज वि० [सं] (वधारे) प्रकाशयुक्त के
सणगत (२) उत्साहयुक्त (३) मथत

संतो पुं० [लुओ सती] सती पेठे पत्नी पाठण
सहगमन करनारो (२) वि० पुं० लुओ सतु
सतोके वि० [स + तोर] तोरवाणुं (हकी)

सतोसतियुं वि० [‘सतियु’ना द्विर्वाच परथी !]

अक्षीवार वगरनु; ठाभठेकाशा वगरनु (२)
 पारोपारियु, कोषने भाषे नहि अेषुं, जुओ
 सतियु सतयु ओगण्पयास
 संस्कृतं न० [सं.] साकं काम
 संस्कारं पुं० [सं.] स्वागत. ०क वि० संस्कार
 करनार. ०षुं सं० किं संस्कार करवो
 ०भूमिति स्त्री० स्वागतसभिति
 संस्कार्यं न० [मं.] सारु कार्यं ०वाह पुं०
 उत्पत्ति पूर्वे कारुस्वयुषे कार्यं विद्यमान छे
 अवे साप्य ने वेदाती मत ०वाही पुं०
 संस्कार्यवाहमा माननार
 सत्तम वि० [स.] उत्तम; श्रेष्ठ
 सत्तर वि० [प्रा (सं सप्तदशन्), स२० हिं.
 सत्तरह, म. मतरा] '१७'. [-आना ने ये
 पाई=लेईये अना करता पण साकं,
 सर्वोत्तम -जगाये=धखे ठेकाये -जण्
 पण्णा माणसे -वअत, -वार=धण्णी वार;
 वारंवार (२) अवयय; असूस.] -२१ पुं०
 य० व० सत्तरनेो धडिये [-अण्णुवा, जण्णी
 जणा=नासी जवुं]
 सत्ता स्त्री०[मं.] स्वामित्व,मालकी(२)अधिकार;
 छकं (३) अभल (४)अण, जेर(५) अस्तित्व
 [-आवनी=अधिकार के अभन लणवे (२)
 जैवत आववु, ववा वणवी. -आलवी
 =२२-अधिकार बालवे -उपर आववुं,
 -भाआववुं=सत्तावारी यवु,राजसत्ता दाय
 आवनी] ०वारी वि० सत्तावान अधिकारी,
 ०धीश वि० [+ अधिकारी, अवीश]
 सत्ता अने अधिकारवाणु (२) पुं० अधि-
 कारी, अभलदार. ०अण न० अधिकारनुं अण
 (२) अण, सक्ति. ०वाच्यक वि० अस्तित्व
 जण्णवनार (व्या.) ०वाह पुं० सत्तानी
 कल्याण्णरितामा मानयता. ०वाही वि०
 (२) पुं० सत्तावाहमा माननार ०वान वि०
 सत्त वाणु ०वार वि० [+फा. वार]सत्तायुक्त,
 प्रभाणित ०वाही वि० सत्तावाणु, सत्ता
 सूयत्रु, सत्तानी असर पहोभाउे अेषु
 सत्ताण्णु(-ण्णुं) वि० [प्रा सत्ताणउड (सं.
 सप्तनवति), स२० म सत्याण्णव, हिं. सत्तानवे]

'६७' (२) नखुने संकेत. [-पाया=हंगण्डा
 विनानु; साडा नख पायानुं]
 सत्तावन वि० [प्रा. सत्तावण्ण, न (सं. सप्त-
 पन्चाशत्), स२० म; हिं] '५७'
 सत्तावाद, -ही, सत्तावान, सत्तावार,
 सत्तावाही जुओ 'सत्ता'भा
 सत्तावीस वि० [प्रा. (सं सप्त-विंशति)] '२७'
 सत्तु पुं० [प्रा. (सं सक्तु)] संकतु साथवे
 सत्तो पुं०[सं. सत्तक, प्रा सत्तग, स२० हिं, म]
 सातना आकवाणुं पत्तुं के पासो
 सत्तत्र(-त्र) न० [मं.] जुओ सत्र
 सत्तव न० [सं.] अस्तित्व (२) अंतःकरण
 (३) सार; तत्त्व (४) सद्गुण (५) अण,
 पराक्रम (६) प्राणी. ०गुणु पुं० प्रकृतिना
 नख गुणमानो प्रथम (जुओ निगुण).
 ०गुण्णी वि० सत्तवगुणवाणु. ०(०सं)शुद्धि
 स्त्री० अंतःकरणनी शुद्धि ०हीन वि० अण
 के तरप वगरनु
 सत्तपथ पुं० [सं] सन्भार्ग
 सत्तपात्र वि० [सं] पारापर योग्यतावाणु
 सत्तपुरुष पुं० [सं] सारो पुरुष, स०अन
 सत्तप्रतिपक्ष पुं० [सं] अेक हेतुलास, पौते
 ने साध्य सिद्ध करे छे तेनाअ अभाव
 सिद्ध करनार पीले सपण विरोधी छेदु
 जेने होय ते छेदु (व्या.)
 सत्य वि० [सं.] सायुं, वास्तविक, अकं (२)
 न० अरापणु, तथ्य, सायी वात. ०ता
 स्त्री०, ०त्व न० ०दरी वि० सत्य
 लण्णारं ०नारायणु सत्यपी नारायणु;
 विण्णु अगवाननुं अेक नाम. [-नी कथा
 =सत्यनारायणुनी पूल ने तेमनी कथानो
 पाठ प्रसाद वगेरे.] ०निष्ठ वि० सत्यने
 वणगी रहेनारं. ०निष्ठा स्त्री० सत्य न
 परम छे अेवी अ्रद्धा के लक्ति-अयण
 विद्यास, सत्यपरायणता ०पर, ०परायणु
 वि० सत्यने न वणगी रहेनारं. ०पूत वि०
 सत्य वडे पवित्र ययेदु, सायु ०प्रिय
 वि० जेने सत्य प्रिय छे अेषु. ०प्रियता

स्त्री०. ०भाभा स्त्री० (स.) सत्राजित रातनी
 पुत्री अने श्रीकृष्णनी पटराष्टीओभाभी
 ऐक. ०भुग पु० चार युगमानो प्रथम;
 सतशुग. ०युगीन वि० सतयुगतु के तेने
 अंगेनु ०लोक पुं० सात लोकमानो सौथी
 उपलो लोक. ०वक्ता पुं० सत्य भोलनार.
 ०वादी वि० सत्य भोलनार. ०वान पुं०
 (स.) सावित्रीनो पति ०मत वि० सत्य
 भोलवाना मतवाणुं; सत्यनिष्ठ (२) पु० (सं)
 ०भी०. ०स कल्प वि० जेनो स कल्प साथो छे
 -जेनो संकल्प तरत सिद्ध थाय छे अंबुं.
 ०स ध वि० [सं.] जेनी प्रतिज्ञा साथी छे अंबुं;
 वयन भणनार. -त्यः स्त्री० (स.) कृष्णनी
 आठ पटराष्टीओभाभी ऐक

सत्याग्रह पुं० [सं] सत्यपालननो आग्रह (२)
 ते द्वारा लडातु अडि सक् युद्ध (३) ते अर्थे
 करेलो सचिनय कानूनभंग. ०छावणी स्त्री०
 स अग्रहना सैनिकोनी छावणी. -डी वि०
 सत्याग्रहने अंगेनु (२) सत्याग्रह करनार
 (३) पुं० सत्याग्रह करनार [जिह्वं

सत्यानुत् न० [सं सत्य+अनुत्] सायुं अने
 सत्यानाश न० [सं. सत्ता (अस्तित्व)+नाश;
 सर० हिं सत्यानास, म. सत्यानाश, -स]
 नभ्योऽङ्; पायभाळी [-अङ्, वणुं =
 नभ्योऽङ् वृत् -नी पाठी = पूरी पायभाळी.]

सत्यानासी वि० [सं.] सत्यनाभात्र आभासवाणुं
 सत्यार्थप्रकाश पुं० [सं] (स.) स्वामी
 इवान इत आर्यसमाजने भूष अथ
 सत्याशी (-सी) वि० [प्रा. सत्तासीइ (स.
 सत्ताशक्ति) सर० म सत्याशी, हिं. सत्तासी]
 'ट०'. -शि (-सि) कुं वि० सत्याशीनी
 सालने लगतु

सत्याश पुं० [सं सत्य+अंश] सत्यनो अंश
 सत्र न० [सं] यज्ञ रात्र यर्षी पूरो थाय त्यां
 सुधीनो (१३ थी १०० दिवसनो) समय (२)
 यज्ञ (३) लांणी रज्यो वरुनो शाणो
 अह्यासनो समय-गाणो; 'ठर्म' (४) सदाप्रत
 सत्रप पुं० [सर० सं क्षत्रप, मं; इ. सेट्रप]
 सुभो, डाकेम

सत्रांत वि० [सं.] सत्रने अंते आवतु के अनतु
 (२) पुं० सत्रनो अत

सत्वर वि० [सं.] त्वरायुक्त (२) अ० लक्ष्मी.
 ०ता स्त्री० [संज्ञाननो समागम
 सत्समाजम पुं० [सं] सत्संग, साधुसत के
 सत्स म पुं० [सं.] सत के सञ्जननी सोपत.
 -गी वि० सत्संग करनार (२) पुं० सत्संग
 करनार (३) (सं.) स्वामीनारायण स प्रदायनो
 अनुयायी

सत्वरप (-व) धर [‘पथर’ (‘पथराव’ उपरथी)
 के वधर (वि+स्थल उपरथी)नो द्विर्वाव इ]
 अव्यवस्थित, नीपरायेतु

सत्वरालु न० विधेरी नाथवुंते (२) धरकरनी कतल
 सत्वराम्बु स्त्री० [सर० प्रा. सथावण, म
 संवावणो] मननी शाति

सथवारो पुं० [प्रा. सत्य (स. सार्थ), के दे.
 सत्वर = समूह] साथ (२) डाक्षो (३) डाक्षानी
 ऐक लतनो आइभी

सथो पुं० [प्रा सत्वर (सं सत्तर) = शय्या;
 बिछातु उपरथी? अथवा सर० म सथळ (स.
 सम+तल) = सपाठ लमीन - मेडान] वृत्क

सदभरतुं सं० कि० मानवु. पत करतुं
 सदहुं वि० [लुओ सदणु] प्रवाही अने लहु - महु
 -सदन न० [सं] धर, रहैठालु

सदय वि० [सं.] इयायुक्त; इयावाणुं

सदर वि० [ज. सद्र, सर० हिं., म.] मुप्य,
 वडुं, अष्ट (२) सदरहु (३) कुल (सता,
 परवानगी) (४) न० मेदी कचेरीवाणुं के
 डाकेम रहैठो होय ते स्थण (५) पुं० प्रमुप;
 सलापति. ०आदाक्षत स्त्री० वडी कचेरी.
 ०अमीन पुं० लडरथी वितरतो वडो देशी
 अमलदार ०परवानगी स्त्री० जेभ श्वेतेम
 करवानी कुलमुपत्यारी. ०पलर पुं० स्त्री०,
 न० मुप्य पलर [लक्षवितु, पूर्वोक्त

सदरतु वि० [ज. सद्रहु, सर० म.] आगण
 सदरो पुं० [ज, सर० म. सदरा, हिं. सदरी]
 टुंकी पायतु भूलतु पहेरण
 सदर्थ पुं० [सं.] सरो के साथो अर्थ - हेतु के
 वस्तु (२) वि० सारा अर्थवाणुं (३) शुक्

प्रयोजनवाणु. -वे० अ० सारा भाटे
सद्वर्णुं अ० कि० [सं सत् विपर्ययी?] भाद्रक आवु
सद्वर्णुं वि० पु० [सं] सारानरसानो वेद
समनवानी शक्ति [स्त्री-सभासद
सद्वर्णुं पु० [सं] सलासद. -क्या स्त्री० सल्या;
सद्वर्ण वि० [सं. स+दल, सर० म] इणवाणु,
लडुं. -णुं वि० लुओ सदण (२) सारे
सद्वर्ण अ० सः ने भाटे (२) पूर्णतः, सर्वथा
सद्वर्ण पु० [सं.] लुओ सत्याश
सदा (०काण) अ० [सं] इमेशां
सदाग्रह पु० [सं.] 'सायो के सारी धाप्रत
विधेनो व्याग्रह, सत्याग्रह
सदाग्रह न० [सं.] साकं व्याग्रह; सद्वर्णन.
-प्री वि० सदाग्रहवाणु'
सदाग्रह पु० [सं.] सारो व्याग्रह, सदाग्रह,
शिशु पुरोधेनो व्याग्रह.-री वि० सदाग्रहवाणो
सदानंद वि० [सं.] सदा आनंदमां रहेनार
(२) पुं० परमात्मा (३) सगीतनो अके व्यर्थं कर
सदाग्रह अ० करणु विना, सहजसाजभा
सदाग्रह वि० [सर० म. सदावीर] समूहणुं;
साथे सायु; अथुं (२) इमेशां
सदाग्रह न० [सं] सदा+व्रत के वृत्ति, सर० म.,
हिं. सदावर्ती हीन ब्रूथ्याने रोज व्यन
व्यापवानु व्रत के ल्या तेम रोज व्यन
व्यपाय छे ते रयण, व्यनक्षेत्र
सदाग्रह वि० [सं.] इ मेशा कल्याणकारी (२)
पु० (सं.) महादेव
सदाग्रह अ० [सं] इमेशा, सतत
सदी स्त्री० [फा.] शैदा
सदी अ० [सं] -दी = द्विवस? वेणासर(सु)
सदीसा अ० [सं] द्विवस? वेणासर; सर्वेश
सदश वि० [सं] सभान. ०ता स्त्री० -शीकरणु
न० [सं] सद्वर्ण करणु ते [(परलोक जणु)
सद्वर्ण वि० [सं.] देह सद्धित.-हे अ० देह साथे
सद्वर्ण अ० [सं] इमेशा
सदाग्रह वि० [सं] नित्य प्रकाशमय, नाशरहित
(२) अ० सदा, सर्वदा
सदाग्रह वि० [सं] दोषवाणु
सद्वर्ण वि० [सं] सारी गति पाभेनुं; मृत

सद्वर्ण स्त्री० [सं] सारी गति, उतम लोकनी प्राप्ति
सद्वर्ण पुं० [सं] सारो गुण. -प्री वि०
सद्वर्णवाणु [सं] सननन
सद्वर्ण पु० [सं.] प्रतिष्ठित भाणुस (२)
सद्वर्ण वि० [सं] सायो के श्रेष्ठ धर्म (२) अ. द्वधर्म
सद्वर्ण स्त्री० [सं] सारी बुद्धि, स-मति
सद्वर्ण, -गिनी [सं] वि० स्त्री० लाग्य-
शाणी स्त्री
सद्वर्ण वि० [सं.] लाग्यशाणी
सद्वर्ण न० [सं] साकं लाग्य, सुलाग्य
सद्वर्ण पु० [सं] होवापक्षानो के सारपक्षानो
भाव (२) पील परलाव के रनेहनी लागणु
सद्वर्ण न० [सं.] धर, मदि
सद्वर्ण अ० [सं] तरत ल -वः स्थिति स्त्री०
वत मान परिरयति -घोषधू स्त्री० लभनी
डिभरे परणी लेनारी स्त्री (लुओ प्रहवादिनी)
सद्वर्ण न० [सं] साक वर्तन, सदाग्रह
सद्वर्ण स्त्री० [सं] सारी वासना
सद्वर्ण स्त्री० [सं] सारी वृत्ति (२) सद्वर्ण
सद्वर्ण वि० [सं] धनवान [सद्वर्ण वि०
सद्वर्ण व्यापिणी, सद्वर्ण स्त्री० [सं] लुओ
सद्वर्ण वि० [सं] सभान धर्मवाणुं सद्वर्ण
सद्वर्ण वि० [सं] (२) स्त्री० [सं.] सौलाग्यवती स्त्री
सद्वर्ण अ० कि०, -वपु स० कि० 'साधु' तुं
कर्मणि ने प्रेरक [विद्वत्]
सद्वर्ण वि० [सं] पत्नीवाणो (पति) ['विधुर' धी
सद्वर्ण वि० [सर० म.] शक्तिमान, सधु (२)
पैसादार [-आसामी = लेणुं षोड न करे
अत्र भाणुस (२) पैसादार आसामी]
सन [ज] शक, संवत ((ध्ररती के डिहरी) -ने
अ० सन प्रमाणे
सनकरणुं अ० कि० [प्रा. संना(सं सजा) + करणु,
सर० हिं सनकारना] व्यापनो धशारे करेवा
सनकारो पुं० ['सनकार' धरवी] (व्याप वडे
करेवा) धशारे (२) [?] अण्यारपत्र (३)
[सन (सं शून्य) + कार] अहेराठ
सन(-न) स्त्री० [ज] परवानगी, परवानो,
-ही वि० सनदवणु [छूटा यतो अवाज
सननन अ० [रव०] भाणु के अडूकनी गोणी

सनभ स्त्री० [अ.] भाशुक
 सनभना स्त्री० [स. शून्यमनस, अथवा सं.
 सन्न + मनस] (प) विवासीनता; दिलगीरी
 सनस स्त्री० मानभरतपानी शोह-गरभ (२)
 भरभ, परवा
 सनसनाटी स्त्री० [रव० ? हिं., म सन्नाटा, हिं.
 सनसनाह्य] आश्रय क हपकनी स्तब्धतानी
 व्यापक असर; तरभाट [-ईदाईं जवा]
 सनंत वि०[सं.] सस्कृतमा क्रियापदुं धरभा-
 वायक (३५) [व्या]
 सनंठ,-टी लु मा 'सनंठ'मा
 सनातन वि० [सं.] शाश्वत (२) परापूर्वधी
 याव्यु आवतु. ०धर्म पुं० प्राचीन काणधी
 याव्यो आवतो (हिं.ड) वेदधर्म. -नी वि०
 (२) पुं० सनातन धर्मना अनुयायी
 सनाथ वि० [सं.] नाथ, स्वामी के ओथवाणुं.
 ०ता स्त्री० [पासे (?)]
 सनाटे अ० [सं. सात्रिष्य] (प.) + सानिध्यमां;
 सनान न० [सं स्नान] सगासज्जधीना भरख्थी
 करवानुं स्नान. [-काठकुं = भरनारना सगाने
 त्यां शोक करवा ऐकहुं थव -ना सभायार
 = भाडा-अशुभ सभायार (२) आइत;
 कभलाय्य -पाणी आववुं = काई भरी गयुं
 होय ऐवा लारे नुकसानमा आववुं -भाठकुं
 = लुओ सनात काठकुं. (तां सनान
 भंदाय ! = तु भरे ! ऐक गाण.) -काठकुं
 = भरखने करणे नाठवानुं आववुं (२)
 भरनार जेडे सनात लागे ऐवा संभध
 होवे] ०सूतके न० सनात अने सूतके (२)
 [वा] देवादेवा, संभध [-आववुं, होवुं
 = सनात सूतके लागे ऐवा सभध होवे
 (संभध नथी ऐभ जताववा तुच्छकारमां
 वपरथ छे.) -निधुं वि० सनातनी अथर
 धावनाइं (२) जेने सनात आवतु होय ते
 (३) ऐवाने अडी अलडायेकुं
 सनूअर न० [अ. सनौवर] ऐक जाड-थीडतुं
 जाड [+ रनेहपधन; छेडे]
 सनेडे पुं० [सं. स्नेह उपरथी. सर० नेडे]
 सनेपात, सभिपात [सं.] पुं० निदोष, मुअरो

सनीति स्त्री० [सं.] सुनीति
 सन्भाता स्त्री० [सं] सारी माता
 सन्भान न०[सं] सत्कार (२) प्रतिष्ठा. ०कारी
 वि०, ०कारिष्णु वि० स्त्री० सन्भान करनारं
 सन्भानकुं, स०किं [सं. सन्मान परथी] सन्भान
 करवुं
 सन्भानित वि० सत्कारयेलु, सन्भानेकुं
 सन्भार्म पुं० [स] सारा-नीतिना मार्ग
 सन्भत्र पुं० [सं] सारो भिन
 सपक्ष [सं.] वि० पाषवाणुं (२) जेनी पाषण
 पक्ष होय ऐवु (३) ऐकसमान पक्षवु (४)
 समान (५) जेना उपर साध्यना निश्चय थयो
 छे तेवु (विवाहरेण) [न्या.]. -क्षी वि०
 सपक्ष-ऐकसमान पक्षवु
 सपटाकुं अ० किं सपडावु, इसावु; नकडावु
 -वकुं स०किं (प्रेरक)
 सपडाकुं अ० किं [लुओ सपाटो] इसावु;
 पकडावु. -वकुं स०किं (प्रेरक)
 सपत्नी स्त्री० [सं.] शोक, पतिनी पथी पत्नी
 सपतुं न० लुओ स्नान (-आववुं)
 सपरभुं वि० [सं. सुपर्वे उपरथी] शुभ पर्वतु,
 भांगलिक; धुशाहीतु
 सपराष्टुं वि० [सं संपूर्ण उपरथी; सर० हिं
 सपरना = पूरं -समाप्त थवु] (५) सवणुं
 (२) [सं स + प्राण उपरथी] न्यर (३)
 धन्य, सइण
 सपरिवार वि० (२) अ० [सं] परिवार सद्धित
 सपसप अ०[रव०, सर० म] यपयप, उडपथी
 सपाट वि० [सं. स (सम) + पाट, पट्ट, सर०
 हिं, म.] भाडाटेकरा विनातु; ऐकसरथुं
 (२) तमाभ, तणियाजाटक (३) स्त्री० [सर० म.
 सपातजोडा] ऐक प्रकारना (ऐडी वजरना) जेडा;
 भासडी. [-करवुं = भाडा टेकरा विनातुं करवु
 (२) पाधर करवु; विडाडी टेवु.]
 सपाटापंथ अ० लुओ 'सपाटो'मा
 सपाटियुं न० [सपाट' उपरथी ? सर० थीपट]
 अपाटियुं; वांस अथवा अइनी थीप
 सपाटी स्त्री० [सपाट' उपरथी] काई पक्ष
 वरतुने छेक उपरने सपाट भाग

सपाटो पुं० [सर० हिं, म] जपाटो, अडप
(२) तमयो (३) याभुकनो प्रकार (४)
गपाटो. [सपाटाभां आवर्तुं = लोर ने
अडपना जपाटाभा आवर्तुं - सपडावु. सपाटो
करवो, भारवो, सगाववो = लोर अने
ताप्रीदथी काम करवुं - काढी नाजवो = यो
लुधावी देवी, धमकाववुं, भारवुं.] - टाभ'ध
अ० तरत, ताभ'स्तोभ

सपाडुं न० [स + पाड] आभार, पाड (२) वग;
लवामण. [-यडवुं = आ. लार यवो, उपकार
क पाड कर्मानो योले लागवो - नामवुं =
आभार तणे आव्यानी लागवुं यवी]

सपाड वि० [सं] सवायुं, सवा
सपादे अ० [सर० सपेर] थरोवर, ठीक
सपासप अ० [लुओ सपसप] सपाटाभ'ध
सपिंड वि० (२) पु० [सं.] अेक न लोहीवुं,
सात पेठी सुधीना पितृओने पिड आपनार,
सभधी - ठीकरेणु न० [सं.] भरेला सगाने
पारमे दिवसे पिडवान करवु ते

सपुसुं वि० [सं सप्तपुच्छ के समुच्चय ?]
समूणयु; आपु, तमाम

सपूत पु० [सप्तपूत, सर० हिं, म] कुट्टभनी
आभर वधारे तेवा ठीकरो (२) सारो पुन

सपूरत स्त्री० [फा. सिपुर्द] सुपरत; सोपणु

सपेर (पे) अ० [सुपेर] ठीक, वनावर

सपटे भर पु० [इ.] धसवी सननो नवमो भास

सप्त वि० [सं] सात ०क न० सातनो समूह.

०काणु वि० सात भूखावाणु (२) पु०

(म) सात भूखावाणी आकृति. ०द्रीप पु०

अ० पुनराणुसार पृथ्वीना सात मोटा

विभाग; नभ्यु, कुश, लक्ष, शास्त्रवि,
डोय, शाक अने पुंकर. ०धातु स्त्री०

अ० व्यायुर्वेद प्रभाषे शरीरनी सात

धातुओ (लुओ धातु). ०पदी स्त्री० विवाह-

विधिमां वरकन्याअे सात पत्रला साथे इरवुं
ते (२) ते वभते योखवानो भ'त्र. ०पणुं
पुं० अेक लाड. ०पाताल(-णी) न० अ० अ०
अतल, वितल, सुतल, रसातल, तलातल,
मडतलने पाताल अे संत ०भ'भी स्त्री० नैन

रयाह्वांदना सात अवयव (होय पण भ'त्र.
- स्यादस्ति, न पणु होय - म्यात्रास्ति
वर्णवी न सकय तेवु होय - स्यादवक्तव
अे तएना मिश्रणथी यता) ०लुज पु
(ग) सप्तकोणु ०भ वि० सातमु ०भी वि
स्त्री० सातमी (२) स्त्री० सातम ०रादि
स्त्री० 'इलओइसेवन' (ग.) ०धिं पुं० अ० व.
[+कृषि] भरीयि, अजि, अंगिरस, पुधरतय
पुलह, कटु, अने वसिष्ठ अे सात ऋषिओ
सात ताराओतु अेक नूय ०लोड पु० अ० व.
भू, लुवर, रवर, भडर, तप, जन, सत्य
अे सात लोक. ०शती स्त्री० ७०० श्लोकने
समूह ०समुद्र, ०सागर पु० अ० व० लवण
धंशुरस, सुरा, धृत क्षीर दाध अने शुद्धोक्त
अे नामना सात पौनालिक समुद्र. ०सूर,
०रवर पु० अ० व० पड, नभभ, गावार,
भयभ, पयभ, धैवत अने निवाद अे
संगीतना सात सूर (सा, री, ग, म, प, ध,
नी). - माह न० (सं) अठवाडियुं (२) स्त्री०
सात दिवस आधतु (लागवततु) पादाधणुके कथा
सपेट वि० [लुओ सपेट] अेसतु, तग, वणगेणु
सप्रकाश वि० [सं] प्रकाशवाणु (अ)
सप्रत्यय वि० [सं] प्रत्ययवाणु (२) विधासवाणु
सप्रभाषु वि० [स] साधन, सावित्रीवाणु (२)
योग्य प्रभाषवाणु, भापसर (२) सपुलिक
(४) अ० प्रभाषु टाकीने ०ता स्त्री०
सप्रयोगन वि० [सं] प्रयोगनवाणु, हेतुपुर-सर
सप्रयोग वि० [सं] प्रयोगसहित (२) प्रयोगसिद्ध
सप्राणु वि० [सं.] प्राणवाणु
सप्रेम अ० [सं] प्रेमसहित, प्रेमपूर्वक
सद स्त्री० [म.] आलु, डार (२) डार, ओण
सदर पुं० [म.] डिबरी सननो पीजे भास
(२) स्त्री० [दि, म.] प्रवास, सुसादरी (३)
[सर० म] वडाखनी सुसादरी. ०नासुं न०
प्रवासना वर्णनतु पुरतक
संकरजन न० [म सफरजल, सर० म. सफरचंद,
सफरजग] अेक इण
संकरा(-णी)श्च वि० ['संकर' उपरधी] + (प)
संकर; धन्य, सपराणु

सङ्करी वि० [फा] मुसाङ्करीतुं; सङ्कर करनारं
 (२) लखेरी, अर्थाण (३) पु० अवासी
 सङ्कल(-ण) वि० [सं.] इणवाणु (२) नेनो हेतु
 पार पडयो छे तेवु. सिद्ध, सार्थक. ०ता श्री०
 सङ्का वि० [अ.] साङ्क; स्वच्छ (२) अवास,
 पूर, काष्ठ पणु आकी न होय तेवु
 सङ्कल श्री० [फा.] साङ्कसुडी, स्वच्छता (२)
 निरूपता (३) [ला] अडाई (४) टापटीप
 [-भारणी, हंडाई = भोट] अलिमान करवुं.
 -भांथी हाथ न काढवो = भोटी अडाई
 कर्था करवी (२) पेटानी निर्हायता रणू कर्था
 करवी.] ०दारी वि० सङ्कलवाणु, साङ्क, स्वच्छ
 सङ्कायट अ० [सङ्का + यट, सर० हिं., म.] तदन
 सङ्का - अवास
 सङ्कलगोटो पु० (का.) करवानुं तमाम काम
 (२) कामना नथानो सामटो निकाल
 सङ्कलु वि० [स.स + शण (सं. रूफाल)] शण
 पडा होय अकुं भेवाकणु (२) ओविंतु
 सङ्कल श्री० छोकानो अक रमत
 सङ्कल वि० [अ फसील, सर० हिं., म.]
 लगे.तग अडेकु (२) श्री० रक्षण भाटे करेकुं
 पांरकाम, केट ०डुक(-क) पुं० पडोराडक.
 ०दारी पुं० हरे हरे लेडायली होय तेवो,
 पडोरी. ०दारी श्री०
 सङ्कुं न० [अ. सफहह, सर० हिं. सफहा, म.
 सफा] सङ्को, पृष्ठ, आणु
 सङ्केद वि० [फा] घाणु. -डी श्री० घोणी लूडी
 (२) घोणाश (३) यूनो वडे घोणवु ते (४)
 धडानो वेणो गर. -हो पुं० घोणो लूडी (२)
 तेलवाणो वेणो रग
 सङ्को पु० [अ. सङ्कुं] पृष्ठ, आणु
 सङ्क पुं०; न० [अ.] पाठ, धडो
 सङ्कल श्री० [फा] लाग (२) शाकलाछ,
 लाणपायो. ०भंडी श्री० [सर० हिं., म]
 शाकलार. -ले पुं० डभरी
 सङ्कल पुं० [रव०] प्रवाही पडार्थ यूसतां
 यतो अवाण (-भारवो)
 सङ्कल अ० [सं] शवल, प्रा सवल =
 कायरतीतक, इवित उपरथी] वासी पड्युं

रहेवाथी अमडी अणु (२) [ला] रअणुं,
 सडु, नकायु यर्ध पड्युं रहेकु
 सङ्कलक अ० [रव०] सङ्कलको रव
 सङ्कलु वि० [सं. सुवद्ध] सारा भाधानुं; मजभूत;
 अमे तेवु. -भाई श्री०
 सङ्कलीस पु० [फा.] सफनवीस; सर० म.]
 इतरदार (२) अक भराडी अटक
 सङ्कल पुं० [अ.] कारण, हेतु (२) अ० कारण
 के. [-काढवो = कारण के अडानुं शोधवुं.
 -अवो = सङ्कली सत्यासत्यता तपासवी.]
 सङ्कलीन श्री० [हिं.] पाण्डिना सपाटी नाये
 यावती भोट [हिं, म] अणुओ सङ्कल
 सङ्क(-अणु)र श्री० (२) अ० [अ सत्र, सर०
 सङ्कल न० [हिं.सङ्क (सं सर्व) + रस] मीहुं
 सङ्कल(-ण, -णुं) वि० [सं] अणवान (२)
 [सर० म] अतिशय, अणु
 सङ्कली श्री० [अणु] उपरथी] + अणु, तसवीर
 (२) शोला; कान्ति [(सभाधि)
 सङ्कली वि० [सं] अणुवाणुं (२) सविकल्प
 सङ्कली श्री० [अ] अडोरम पडेवां इशदिवसथी
 पवातु धर्माडा पाणु के शरयत (२) परण
 सङ्कली श्री० [अणुओ सङ्कल] धीरण, सडनशक्ति
 (२) अ० 'शोला, रहे' अे अर्थनो उद्गार.
 -राई, -री श्री० धीरण, सडनशक्ति
 [-पकडवी, राणवी] [सभोसभ मारवुं
 सभोडकुं स० [सं] 'सभोसभ' उपरथी] सोटीथी
 सभोसभ अ० [रव०] अपाटाण ध, त्वराथी
 सभय वि० [सं] अययुक्त
 सभर वि० [सं. सु + मृ, सर० म सुमर]
 लरपूर; पूरेपूर अरेकु [-भरकुं, सभरे
 भरकुं = परिपूरण लरवु.]
 सभा श्री० [सं] मेणावडो, परिषद (२) सभा;
 भंडणी [-भेलाववी = सभा मेणववी, सला
 थवानुं कडेणु मेकलवु के काढवु -अरवी = सला
 करवी. -भणवी = सला थवी.] अक्षाण पुं०
 सलामा ठीठीने भोलता यतो गभराट ०पति
 पुं० सलाने अध्यक्ष, प्रमुअ, सडर ०भंडप
 पुं० सलानो भडप ०र० अणु वि० सलाने
 पुश करनार. ०शासन न० सलानु व्यवरथा-

सर काम यलाववु ते ०सद पु० [सं] सलानो
सल्य, 'मेम्बर'. ०स्थान न० सला बरावानी
जगा

सलागी वि० [स + लाग] भागीदार; द्विरसेदार
सलापति, सलामंडप, सलारजनी,
सलारासन, सलासद, सलारथान
शुभो 'सला'मा

सलभर वि० [शुभो सलर] भरपूर, सलर(र)
भातभर, पैसेटके भरपूर(उ) वि० श्री० गार्शवती
सल्य वि० [सं] विवेकी, सलापित, शिष्ट (र)
पु० सलासद. ०ता श्री० सल्यपष्टुं (र)

ससृति, सुधारो. -दया श्री० श्री सल्य
सम पु० ०५००० [सर० व कसम हिं सों (प्रा.
सव, स. शप्)] सोगन [-आपना, जव-
दावना, धालवा, देवा = सोगन के प्रतिज्ञाथी
पाधवु -आवा, देवा = सोगनथी पाधवु]

सम वि० [सं] सरभु, समान (र) पु० ताबनुं
आरंभरथान (संगीत) (उ) संगीतना येक
अलकार ०अपूर्णाके न० छेदथी नाना
अशानुं अपूर्णाक, प्रोपर कंशान'. ०कषुं
पुं० आथत, रेकटेन्गल' (ग.). ०कालीन

वि० येक ज काणमा साथे विद्यमान. ०केन्द्र
वि० (म) समान केन्द्रवाणुं, 'कोन्सेन्ट्रुड'.
०केलु (-लुक) वि० (ग.) समान कालु-
वाणी (आकृति). ०क्षेत्र वि० (ग) समान
क्षेत्रक्षणाणुं (र) न० 'होविकेन्टल थैर्धन'

समर्थ श्री० [ज शमव (दीवा) परथी, सर० म]
चित्तणनी दीवी ०दानी श्री० दीवी, शमादान
समकित न० [सं सम्यक्त्व] साथी तत्व-
ज्ञज्ञासा (ज्ञेन) [नजर सामे

समस वि० (र) अ० [सं] (-नी) प्रत्यक्ष, इतर,
समथ वि० [सं] सधणु; तमाभ
समधात वि० [सं] (ग) समान धातवाणो (पदी)
समयतु कुंजु पु० [सं] चारे समान आलुवाणो
यतुषुं व -यतुकोणु; 'रोम्भस'

समय (-छ)री श्री० [शुभो संवत्सरी; प्रा
सवच्छरिय] हर वर्षे आवती भरलुतिथि
(र) ते द्विसे कराती' क्रिया

समचित्त वि० [सं.] सर्व प्रत्ये के सर्व

अवस्थाओमा समान चित्तवाणु (र) न०
चित्तनी समानता

समचोरस वि० (र) पुं० [सम + चोरस] चारे
पाशु ने आला सरभा होय तेची आकृति
समच्छेद पु० [सं] (म.) अनेक अपूर्णाकना
समान छेद (र) वि० समच्छेदी. -दी वि०
समच्छेदवाणुं

समछरी श्री० शुभो समचरी; छमछरी
समज, ०शु श्री० [समजवु] परथी] अकल,
ज्ञान, उहापष्टु (र) पररपर समछ राणेदी
वात; करार. [-पदवी = समजवु समजना
धरमां आववु = छंभर लायक यवु] ०धुं
वि० समजे तेवु, समजलवाणुं. ०दर वि०
समजलु. ०दारी श्री०

समजकुं सं० किं [सं. सम + ध्यै (प्रा. ज्ञा) के
संबुधु (प्रा संबुद्ध) परथी ? सं० म समजणे,
हिं. समज्ञणे] लक्षवु (र) अर्थ ग्रहण करवो
(उ) भुराओटानी तुलना करवी, विचार
करवो (उ) अ० किं आग्रह छोडवो, मानी
जवु. [समज लेवुं = अइरोअ हर समाधान
करी लेवु]

समजवुं सं० किं समजे तेम करवुं (र)
मनाववु, नरम पाडवु; शात करवु (उ)
शैसलाववु, छेतरवु. -ट श्री० समजवु ते
समजु वि० [समजवु] परथी] समजलु, शाष्टुं
समजुक वि० + शुभो समजु

समजुत (-ती) श्री० [शुभो समजु] समजवु
ते, मानी लेवु ते (र) समजवु ते, अम के
विरोध इर करी समाधान करावु ते (उ)
शिभाभलु, सलाह (उ) पुलासे, विवेचन
[-छपर आववुं = समाधान करवु]

समडी (-णी) श्री० येक पक्षी (र) [सं ज्ञामी,
सर० म.] येक जाड. -डो (-णी) पु०
शमी वृक्ष (र) कामलु-टूमलु करनरो पावो
समलु न० [समावु] छपरथी, सर० समालु
अदालसर छमेरवानी वरतु समोवलु

समलुउ सं० किं [स समन = अथडामलु]
शेरवु, वीजवु [(र) वेगवाणो अवरलुवर
समलुसमलु श्री० [शुभो समलुवु] वीजावीज

सम(-भा)ष्टी स्त्री० [सं. सम्+भा+नी परधी ?]

श्रीष्टी वस्तु भाटेना नाञ्जुक र्थिपियो

समष्टु न० ङुञ्चो स्वप्नु [-आवपुं स्वप्न
आववु (२) उक्तं कामना होषी. उदा०
तने तो पैसाना न समष्टां आवे छे (३)
अेकदम तुक्को सूत्रवै]

समत्तल वि० [सं.] सरणी सपाठीनु (२) न०
सरणी सपाठी(३) 'धेधन' (ग) ०त्रिकोष्ण-
भिति स्त्री० 'धेधन' द्विगोनेभेदी' (ग).
०भूभिति स्त्री० 'धेधन न्योभेदी' (ग.)

समता स्त्री० [सं.] समत्व, सरभापण्य

समतुला स्त्री० [सं.] समतोलापण्य

समतोला वि० [सम+तोला] सरभा वजननुं
(२) सरपु; समान (३) पुं०; न० अरापर
सरपुं वजन. [-छितरपुं = सरपेसरपुंयुंयुं.]
०ता स्त्री०. ०न, ०पण्युं न० समतोला होउं
के यवु ते [त्रिकोष्ण (ग)]

समत्रिकोष्ण पुं०[सं.] त्रयो सरणी आञ्जुवणो
समत्व न० [सं.] समता. ०ण्युद्धि स्त्री०समता-
वाणी युद्धि

समथण वि० [सम+थण] समान सपाठीवाणुं
समहर पुं० [सर०हिं. समं(-सुं)दर] सञ्चद्र(प)
समदर्शिता स्त्री० [सं.] समदर्शीपण्य
समदर्शी वि० [सं.] सौनी तरक सरणी नञ्जे
जेनाक, निपक्षपाती

समदुःख(भी) वि०[सं.] सरभा दुःखवाणुं;
प्रीलनु दुःखलेधतेरु न दुःखी यनाक

समदर्ष्टि वि०[सं.] समदर्शी(२)स्त्री० समानदर्ष्टि;
निपक्षपात [यामदुं]

समदो पु० कमान्या के रंभ हीना वितानुं तानुं
समद्विभुज वि० [सं.] जे सरणी सुलवाणुं
(ग). ०त्रिकोष्ण पुं०नेनी जे आञ्जु सरणी
होय जेवा त्रिकोष्ण (ग.)

समधारण्य वि० [सम+धारण्य] सरपुं, नही
छियु के नीयुं (२) मध्यम प्रकारनुं

समधारण्य न० सरपुं धारण्य ('त्रोडरेशन')
समन स्त्री० [फा.] म पेदीनुं इव

समनबाहु पुं०[सं.] श्रमण के स्वज्ञानके शमन
+ बाहु] भरनारना हथ्य अडकाडी, इक्षिण्य

साथे आकाशने के मंदिरमा अपाय छे ते लाहु

समनाबिक वि०[सं.] 'कोन्देशिकल' (ग.)

समन्वय पुं० [सं.] अेकसरणो व्यवस्थित
क्रम (२) परस्पर संबध (३) तात्पर्य

समन्वित वि० [सं.] समन्वय करेनुं; युक्त,
सधक्य [-काटवे, नीकणवे]

समन्वय पुं० [इ.] अदालती तेहु के तेना पत्र

समयाण्यु पुं० [सं.] गायनना तालना कालनी
साथे न ताणी पडवी ते [(आकृति) (ग)]

समभाल्यु(-ण्यु) वि० सरणी आञ्जुओवाणी
समभ्युद्धि वि० [सं.] सर्वने सरभासमननाक

(२) स्त्री० समतानी युद्धि, समत्वयुद्धि

समभाज पुं० [सं.] सरणो लाग

समभाष पुं० [सं.] समतानी युद्धि-लाव
(२) पोतीकापण्युं. -वी वि० समभाववाणुं

समभुज(-ण्यु) वि० [सं.] ङुञ्चो समभाल्यु
समभिति स्त्री० [सं.] सरेश (ग.)

समय पुं० [सं.] वधत; काण(२) मोक्षम(३)
लाग, अवसर, सन्नेग (४) प्रतिज्ञा; नियम

(५) स केत, वदाड (६) सिद्धात (७) शाणामां
शिक्षण भाटे नियत करेदो समयविभाग;

'धीरियध.' [-ओणअवे, जेवे, वतवे]=
प्रसग के सन्नेग अरोपर समजवे-लण्यवे.

-थवे = (कोई काम करवा भाटेना) नियत
के योग्य वधत थवे. -अराध जवे = वधत

पूरो यध जवे (२) व्यवकारा न रहवे (३)
आभरकाण आपी लागवे.] ०श वि०सिद्धात

समनार. ०पत्रके न० समयनी क्षणवण्युनी
नेध. ०भूर्ति स्त्री० समय के जमानानो

प्रतिनिधिरप मनुष्य. ०विरेधी वि०जमानानो
अणोधी विरुद्ध वर्तनार. ०साधु वि० समय

लेध पोतानुं काम काटी लेनार. ०सूयक वि०
समयसूयकतावाणुं. ०सूयकता स्त्री०समयने

योग्य तत्काण कार्य करवाना युद्धि -याथार
पुं० [+आचार] समयनो आथार, रथापित

रिवाज. -यातुवर्तित्व वि० समयानुवर्ती-
पण्युं. -यातुवर्ती वि० [+अनुवर्ती] ङुञ्चो

समयानुसारी. -यातुसार अ०[+अनुसार]
समयने अनुसरीने; समय प्रमाणे. -यातु-

सारी वि० समयने अनुसरीने वर्तनात्.
 -योजित वि० [उचित] समयने अनुकूल
 सममुद्ध' न० [सं] अरोपरिया वस्येतु युद्ध
 समर वि० सात(सकेतनी भाषामा) [रक्षेत्र
 समर पु०, न०[सं.] युद्ध ०भूमि(-भी) श्री०
 समरष् [प्रा.] न० (५) शुभो रमरष् -ष्ठी
 श्री० रमरष्ठी; ऋषभाणा [करवुं
 समरवुं सं०किं [सं स्मृ, प्रा. समर] रमरष्
 समरस वि० [सं] ओकसरभा रसवाणु
 समराभक्षु न० [समराववु परथी] समराव-
 वानुं महेतताष्
 समराववु सं०किं 'समारवुं'तुं प्रेरक
 समरावष् न० [सं] रक्षेत्र [(ग.)
 समरुप वि०[सं]समान रपवाणु'(र)'सिमिलर'
 समरेष वि०[सं.] समान रेभा उपर आवेवुं
 (ग) ओता श्री० -भा श्री० सुरेभा
 समर्थ वि० [सं] अणवान, शक्तिमान. ०क
 वि० (२) पुं० समर्थन करनार ओता श्री०
 सामर्थ्य; यक्ति ०न न० इलीयोथी पुरवार
 करवुं ते (२) टेका (३) सापिती
 समर्थित वि० [सं.] समर्थन करयेवुं
 समर्थक वि० [सं] समर्थण करनार (२)
 [सर० म] योग्य; उचित, अरोपर अथ-
 येसत. -ष्ण न०[सं.] अर्थण करवुं ते. -ष्ठी
 वि० (२) पु० ऋषे सर्वस्व अर्थण करी
 दीषु होय तेवु (पुष्टिभार्गमा)
 समर्थु सं०किं [सं समर्थु] समर्थण करवुं
 समर्थित वि०[सं.] समर्थण करेवुं, समर्थयेवुं
 समक्ष वि० [सं] मलिन, मक्ष के मेलवाणुं
 समलक्षी वि०[सम+लक्ष]ओकसरभा लक्षवाणुं
 समक्ष'ण वि०[सं] सरभा लणवाणु (ग).
 ०क, ०यतुष्केष्ण पु० 'द्वैपेयियम' (ग.)
 समलो पु० [फा. शमलह; सर० म. समला]
 कसपथी अरेली ओक लतनी टोपी
 समवयकके [सं], समवयी वि० सरपी
 उंभरवुं, समोवडियु
 समवसरष् न० [सं.] (ऋ) आचार्य के
 मडान व्यक्तानी पधराभष्ठी वेणा ओकडो
 यतो समुदाय-परिवड

समवाय पुं० [सं] समूह (२) सपथ (३)
 ओवो नित्य सपथ के ओमा ओक सपथीने
 नारा यतां पीलो सपथी पण नारा पाभे
 (ओम के, दूध अने तेना सरेड रगनेः) [न्या].
 ०त'न न० अनेक स्वायत्त समूहोतुं ओकत्र
 सान्यत'त्र, समूह'त'त्र; 'द्वैरेरान'. -थी वि०
 समवाय-सअ'धवाणु' (२) समवायत'त्रने
 लगतु, 'द्विडरल'. -थी कारष्ण न० कार्य'भां
 समवाय-सअ'धथी रहेतु कानष्ण, उपादान-
 कारण (ओम के, माटी ओ धडानुं)
 समविचारी वि०(२)पु०[सम+विचार]सरभो
 विचार धरावनार, विचारभा मणतु
 समवेदी वि० [सं. सम+विद्]समान वेदना-
 वाणुं, सडतुभूनिवाणुं -द्वित्य न०
 समवृत्त न० [सं] चारे यरण सरभा होय
 तेवो छ'ड (२) मुष्य रेभा'शतुं वृत्त (३)
 वि० सरभा छ'डवाणुं
 समशान न० [शुभो रमशान; सर० म.
 सम्शान] मसाष्ण. -निधुं वि० रमशान
 नेवुं-निर्'न (२) अमगण (३) डधु
 तरीके आवेवुं [ड'डीवाणुं
 समशीतोष्ण वि० [सं] सरपी गरमी अने
 समशीर, ०अह्लादुर शुभो शमशीर'भा
 समश्लोकी वि० [सं. सम+श्लोक] ओकसरभा
 श्लोकवाणु, भूण श्लोक प्रभाणे श्लोकवाणुं
 (लापातर) [उलडुं]
 समष्टि श्री०[सं] समग्रता, समुदाय ('व्यष्टि'थी
 समसम अ० [रव०] (ओरथी कू काता के वीधाता
 पवनने अवाळ). ०वुं अ०किं [सं. सिमि-
 सिमायते] ओवो अवाळ यवो (२) धूधवाड
 रहेवु (मनमां). -भाट अ० समसमवु होय
 तेम (२) पु० भागष्ठीथी समसमवु ते
 समसाभयिक वि० [सं.] समकलीन
 समसूत्र वि० [सं.] ओकसरष्ण -सपाट; 'द्वैवल'
 समन्त वि० [सं] सम ; तभाम, अथुं 'गेथुं'
 (२) न० समग्र समुदाय
 समस्या श्री० [सं] प्रश्न, डायडो (२) सान;
 सकेत (३) उपाष्ण. [-पूरथी = समस्या-
 पूर्ति करथी.] ०पूर्ति' श्री० समस्याने ऋवाः

आपवे के अधूरे लाग पूरे करी आपवे ते;
 जेवी रमत
समणी,—णे। लुओ 'समडी'मां
समंजस वि० [स] ठित्त, वाज्णी (२)
 छोरियार, सुज्ञ (३) स्थष्ट, समञ्ज सकाय तेवुं
समा स्त्री० [सर० म. (मं. सम)] पूरी भरती
 आव्ये १२ मिनिठ पाणी घोले छे ते
समागम पुं० [सं.] सयोग; मेणाप (२)
 सोवत, सगत
समायार पु० [सं.] अवर (अहुधा अ० व० मा).
 [(-ना) समायार जेवा, लेवा = सजाण
 राअरी, तपास राअरी.] ० पत्र न० वर्तमानपत्र
समान पु० [स] समुदाय (२) भंडणी, सजा
 (३) अेक धर्म के आचारवाणे जनसमुदाय
 (४) व्यवस्थित जनसमुदाय, जनता. ० कारण्य
 न० समानत तनी रचना—व्यवस्थिति. ० लुवी
 वि० समानमान लुवी शके अेवुं (२)
 समान छपर लवतार. ० वाद पुं० व्यक्ति
 के वर्गनी नहि, पण समाननी सत्तानी
 वाद; 'शैशियेविज्रम'. ० वादी वि० (२)
 पुं० समानवादमा मानतार, ० विद्या स्त्री०,
 ० शास्त्र न० समानव्यवस्थानुं शास्त्र. ० वृत्ति
 स्त्री० समानमा रहेवानी के ते वसाववानी
 माणसनी सद्वृत्ति. ० शास्त्री पुं० समान-
 शास्त्रने वेत्ता, ० शास्त्रीय वि० समानशास्त्र
 स प धी. -अंक पु० [सं.] समानोसजासद
 (२) प्रेक्षक - लु वि० समानतु, समान
 स प धी (२) डार्ड अमुक समानमा लेडयेवुं
 (३) पुं० तेवो पुरुष विशिष्ट समानोसक्य
समाङ्ग स्त्री० [समावु परथी] समावु ते,
 समावेश (२) न० समीपण्य
समाङ्गी स्त्री० लुओ समङ्गी
समाङ्ग्य वि० [प्रा. समाण (सं. समान)]. समान,
 सरण्य (२) -ने लायु पडती [गाण] (३)
 अ० [अप समाणु, प्रा. समम्] -नी साथे-
 साथ; लुओ समु ३
समाङ्गे पु० मोठी समाङ्गी
समादर पुं० [सं] आदर, समान
समादान न० [सं] जेनेनुं नित्यकर्म (२) जेट

के दानने स्वीकार
समादो पुं० (डा.) अस्त्रानी पयरी (२)
 सरसामान; रायस्त्रीलु
समाध स्त्री० लुओ समाधि (प.)
समाधान न० [सं.] विरोध, शंका के अर्थवल्ने
 निवेडो अने शाति (२) वृत्ति; सतोष (३)
 ध्यान; समाधि (४) पतवुं के पताववु ते (५)
 कन्यानी पतावट (६) नाटकमा मुख्य
 अनाव, जे आणधारी रीते आभा वरतने
 छिपल करे छे. [-उपर आनवुं = समाधान
 करवुं.] -नी स्त्री० समाधान, निवेडो (२)
 चित्तनी शाति: निरात (३) सुखेदसप (४)
 पुं० मंदिरीनी अरिवातो वैल्लोने समलपी
 तेमनी पासोथी भागण्य करनार मदिरीने
 अधिकारी, मंदिरीनी आतरिक व्यवस्था करनार
समाधि पु०; स्त्री० [सं.] जेमा ध्याता अने
 ध्यानने प्याल लुप्त यथ ध्येयतु स्वरूप अ
 चित्तमां रहे छे तेवुं लोडुं ध्यान (योग)
 (२) साधुसंन्यासीतु भरण्य (३) साधुसंतने
 दाटया होय ते जगा पर करेदी देरी.
 [-अदपी, यपी, -मां जेसवुं, लामपी =
 परमात्मचित्तनमां तद्रूप यव -अडावपी =
 समाधिरय यवुं -अलुपी, -आधिपी =
 साधुसंतने दाटया होय त्या देरी अलुपी
 -लेपी = भरण्य पामवु (योगी के साधुसंततु).]
 ० रथ वि० समाधिमा पडेलु
समान वि० [सं] सरण्य (२) पुं० पाच प्राण-
 वायुमानो अेक (लुओ पचप्राण) ० कक्ष
 वि० समानकक्षानुं. ० ता स्त्री० ० धर्मा (-भी)
 वि० [सं] समान गुणधर्मवाणुं. ० ३ प वि०
 समरूप लुओ. ० ३ पता स्त्री०. ० भाषा पुं०
 शिख भाषाओवाणाना व्यवहारमा थाले जेवी
 अेक - सर्वसाधारण भाषा ० वृत्ति स्त्री०
 समलुद्धि. समभाव. ० रीति वि० समान
 गुण, धर्म के स्वभावनुं. -नाधिकरण्य वि०
 [+अधिकरण] अेक अ अधिकरण्य, आश्रय
 के विलक्षितवाणु (२) न० समान अधिकरण्य,
 आश्रय के विलक्षित. -नाधिकरण्य अहुप्रीहि
 पुं० समास छोडवामा आवे त्यारे जेनां

अने पहा समान विभक्तिमा होय तेवा
 अलुनीडि समास (आ.). -नार्थ वि०
 [+ अर्थ] समान अर्थवाणुं. -निका पु०
 अेक छं. -नोदक वि०(२) पुं० [+उदक]
 सातथी शौड पेढी सुधीना समान पितृअेने
 अ अलि आपनार सगो. -नोपमा स्त्री०
 [+उपमा] उपमानो अेक प्रकार (आ. शा.)
 समापन न०, -ना स्त्री० [सं] समापवु -
 समाप्त के पूरुं करवुं ते, समाप्ति
 समापवुं सं०किं [सं समाप्] समाप्त करवुं
 समाप्त वि० [सं] पूरु; पूर्ण. -सि स्त्री०
 पूरु यवु के करवु ते, छेवट; अंत
 समापक स्त्री० [प्रा. समाप (सं. समाज)] पूरुन
 रतवन माटे अंधाअे साथे अेसवु ते (लैन)
 समायति स्त्री० [सं.] तालना लयनु अेकत्व
 समायुक्त वि० [सं.] युक्त, जोडायेलु (२)
 तैयार के तत्पर यथेवुं
 समार पुं० [समारवुं परधी, सर० म] समारवुं
 ते, समारकाम (२) यासमा भी नापी ते
 डांका उपर डेरनवामा आववतु लाणुं पाटियुं
 [-देवो = समार वडे सरथुं करवु समारे
 आववतु = कएसलु होड भिखस जेवडुं यवु]
 ०काभ न० समारवुं-इररत करवुं ते
 समारवु सं०किं [प्रा समाार (सं सम्+आ+
 रचय्)] इररत करवु. सुधारवु (२) कपवु(शाक)
 (३) अोणी करीने व्यवस्थित करवु (वाण)
 समारंभ पु० [सं] हाहाहाधी करेले आरल
 (२) धामधूमवाणो छेसव [ते
 समाराधन न० [सं] प्रसज करवु-रंजन करवुं
 समारोप पु०, ०णु न० [सं.] आरोपवु ते
 -पित वि० [सं] आरोपेलु, यडावेलु
 समासवुं सं०किं [सं. सम्+माळ, सर० हिं.
 समालना] सलाणवु
 समालोचन न०[सं] अराअर जेवुं ते
 समालोचक वि० [सं.] अवलोचन करनार
 -ना स्त्री० अवलोचन [के समाववुं ते
 समाव पु०[समाववु परधी] समावेश, समावु
 समावडाववुं सं० किं 'समाववु'नु प्रेरक
 समावर्तन न० [सं.] विद्याभ्यास पूरो करी

अह्वयारीनु घेर आववतु ते
 समाववुं सं० किं 'समाव'नु प्रेरक
 समाविष्ट वि० [सं] समायेलु; समावेश पाभेलुं
 समावुं अं०किं[प्रा समाव (सं. सम्+आप्),
 सर० म. समावणें] भावु, अर सर आवी
 अवु (२) सतावु, आवता तंत्रमा गोडवावु -
 अणुदण यधने स्थान पाभवु [समाधिवुं
 = अरर येसी के मणी के लणी अवु, दोप
 के अरस्थ यधिवु]
 समावेश पु० [सं] समावु ते, समास
 समास पुं०[सं] समावु ते, समावेश (२) अे
 के वधारे शण्डेना सयोगथी यथेदो शण्ड(आ.)
 (३) संक्षेप [-थवेड = समाधने रहैवु, आवु
 तत्रमा गोडवाधिवुं (जेम के, वडुने
 सासराभा) [अलिनिविष्ट
 समासक वि० [सं.] भूम आसक (२)
 समासंग पु० [सं] भूम आसक (२)
 मिलन, सयोग (३) अलिनिवेश
 समासात्मिक वि० [सं] समात्तप
 समासोक्ति स्त्री० [सं] अेक अर्थाल कर, जेमा
 समान कार्य, लिग के विशेषण द्वारा प्ररततमा
 अ प्ररततनो व्यवहार समारोपित थाय छे
 (आ शा)
 समाहार पुं०[सं] सग्रह, समूह(२)सक्षेप
 ०दं ०दं पुं० दं दं समासना अेक प्रकार. छेडो
 'यद्वतद्व', 'मआव'
 समाहित वि०[सं] शात, स्थितप्रज्ञ(२)अेकाग्र
 समाहृत वि०[सं.] जेगु करेडु (२)सक्षिप्त
 समांतर वि० [सं] समान अतर आवेलु,
 समान अतरवाणु, 'पेरेलव' ०यतुलुंज,
 ०यतुभेडोणु पुं० 'पेरेलवोआम (ग.) ०आत
 न० 'पेरेलवोपाठ'ड' (ग.)
 समिति स्त्री० [सं] मडणी, (नागी) सभा
 समित्पाण्डि वि० [सं] हाथमां समिधवाणो
 (अह्वयारी-विद्यार्थी)
 समिध स्त्री० [सं] यज्ञोपयोगी लाकडु
 समीकरण न० [सं] सरथु करवु ते (२)
 'धक्वेशन' (ग.) (-छोडवु, अंधवुं)
 समीक्षण न० [सं.] समीक्षा करवी ते

समीक्षा श्री[सं.]आरीकाधी जेवुं कतपासवुं
 ते (२) व्यालोचना; समालोचना
 समीचीन वि०[सं] यथार्थ (२) योग्य
 समीप वि०[सं] नजिक, निकट. ०ता श्री०.
 ०वर्ती, ०रथ वि० नजिकतु; पासो पडेवुं
 समीर, ०षु पु०[सं] पवन
 समीस ध्या, समीसांग श्री० [समी- (प्रा
 समिअ, स समित क सम्पग्)+सं ध्या, साङ्ग]
 सध्याकाण, साङ्गी वेणा
 समुचित वि०[सं.] योग्य
 समुच्चय पुं०[सं] संग्रह; समूह (२) ऐक
 व्यल कर (का शा.)
 समुचित वि०[सं] ऐकनित; ऐकठु करायेवुं
 समुत्कम पु०[सं] विकास; 'अवेोव्युशान'
 समुत्कतके वि०[सं] समुत्कति करनार
 समुत्कान्ति श्री०[सं] ०श्रुयो उत्कान्ति
 समुत्थान न०[सं.] उत्थान (२) उदय (३)
 उद्योग (४) रोगमुक्ति; आरोग्य
 समुदय पु०[सं] उदय, उगम
 समुदाय पुं०[सं] टोणुं; ज्ये
 समुद्धरण न०[सं.] ०द्धार
 समुद्भव पुं०[सं.] उत्पन्न; उत्पत्ति, उगम
 समुद्र पु०[सं] दरियो [-भेडवेा = समुद्र
 पर मुसादरी जरी. -०डोणवेा, ०लोणवेा
 = समुद्रन वत करवुं (२) काथ मुश्केल आभत
 यथर्वी] ०कांडो, किनारो = पुं० दरियोना
 कांडो. ०अभंघ पु० ऐक चित्रकाव्य. ०दण
 न० ऐक वृक्ष (२) तेलु दण. ०द्रीषु,
 द्रेषु (-न) [सर० म] न० सुकाठ गयेवुं
 दरियातुं द्रीषु, ऐक औषधि. ०मंथन न०
 दानवेो अने देवायेो अभूत भाटे करेवुं
 समुद्रतु मथन. ०यान न० दरियाठ मुसादरी.
 ०द्वता श्री० समुद्रमां थती लता, 'वीड'
 ०शोष पुं० ऐक वनरपति
 समुन्नति श्री०[सं] उन्नति, व्यापाडी
 समुरत न० [मं सु + मुरत] शुभ सुदूर्त
 समुह्निप्त पु०[सं] उड्वास, आनंद, प्रसन्नता
 समुं वि०[सं. सम] ठीक, सरभु; दुस्त,
 ०वस्थित (२) [अप. समउ, प्रा. समं (स

समम्)] श्रुयो सभाशुं (३) अ० साथोसाथ;
 सहित. उवा० धडाका सयु ते नीये पड्यु.
 [-करवुं = समारवु (२) गोठवुं, व्यवस्थित
 करवुं] ०नभुं वि०सयु, सरभु
 समूल (-ण) वि०[सं.] मूलसहित. -लाअ वि०
 [+ अग्र] मूल तथा टोअ साथे
 समूह पुं०[सं] टोणुं. ०कार्यं न० व्याभा
 समूहतु ऐकनित, ऐक अनिने थतु -संगठित
 कार्य. ०तंत्र न० श्रुयो समवयतत्र.
 ०प्रार्थना श्री० सामुवायिक प्रार्थना. ०वायक
 वि० समूह अतावनाक. ०समभाष पु० व्यापो
 समूह साथे ऐक क्रियाभा लागता अनुभव
 तेवेा समलाव. ०शिक्षण न० समूहने -अने-
 कने ऐक साथे शीषवतु ते -ह्नी पुं० ऐक छड
 समूण, -णुं वि० श्रुयो समूल ०शु वि०
 [सं समूलका] समूण, तमाभ, पूरेपरं
 समूह वि०[सं.] समूहवाणुं, संपन्न
 समूह श्री०[सं.] व्यापाडी, औद्यर्थ, सपत्ति.
 ०मान वि० समूहवाणु
 समे पुं० [श्रुयो समो] + समय
 समेटवुं स०किं [श्रुयो समेत, सर० हि
 समेटना, म. समेटणं] आटोपवु, ऐकठुं करवु
 समेत वि०[सं] संयुक्त, साथे होय तेवु
 (२) अ० सुध्या, सहित
 समेसमुं वि० [समु'ना द्विर्भाव] परोपर
 समु (२) सीधेसीधुं होय तेवु, यथार्थ
 समेरवेा पु० ऐक वनरपति
 समयेा पुं०[प्रा. समेअ (सं. समेत)] सामैयु(२)
 अमुक ऐक धर्मना भाणसेोना मेणावडो
 समो पु० [श्रुयो समय] वभत (२) प्रसंग;
 अतसर [-कडणु क आरीक होवेा =
 मुश्केलीभयो वभत होवेा -जेवेा = संजेो
 तपासवा (२) लागयेाणवेा -वणवेा = पडेलो
 जेवु साठं थधं जवु; पडेलानी स्थितिमां आनी
 रडेवु] [भजती सुभशाति
 समोती श्री० [श्रुयो समोतु] स पमा रडेवाथी
 समोतु वि०[सं. समेत] सामूह, ऐकसांथे
 समणुं
 समोत्सार पु०[सं.] 'पेरयोला' (ग.)

समोरवुं अ० कि० [प्रा. समोवर(सं. समव+वृ)]

(क) इरीधी पागरवु

समोव (स.) स्त्री० [प्रा समिला (सं. शमिला, शम्या)] जेतन भरववानी धूसरानी पीली

समोवड(-डु) वि० [प्रा समोवज (सं समव +पत्) = सामे आववुं परधी] समान;

परावरियुं (२) प्रतिरुपधी. -हाई स्त्री०

समोवडियापखानो आव (२) रूपर्ना, डरीशर्ध

-दियाषु वि० स्त्री०, -दियुं वि० सरभी

डभरनुं; सरभुं (२) प्रतिरुपधी, डरीश -डी

स्त्री० समोवडार्ध [तेने माटेनु पाण्णी

समोवषु न० [समोववु परधी] समोववुं ते डे

समोववुं स० कि० [प्रा. समोवज ? (सं समव + पत्)]

वधारे गरम पाण्णीने ननाथ येवुं

करवा तेमां ठंडुं पाण्णी विभेरवुं

सम्यक वि० [सं.] योग्य (२) अ० डीक, परावर

-द्वय न० -दृष्टि स्त्री० योग्य -साथी दष्टि

सम्राज्ञी स्त्री० [सं.] मडाराण्णी, सम्राटनी स्त्री

सम्राट पुं० [सं.] रामविराज, शहेनरा ड

समुद्रिक वि० [सं.] युक्ति डे प्रमाण्ण साधेनुं

०ता स्त्री०

सर न० [सं.] सरोवर

सर स्त्री० [सं., दे सरिजा, सरी=भाणा, डार,

सर० म.] गणभा पडेरवानी सैर. साकणी

सर पु० [ई.] अथेल रानयमा अपातो अेक

धलकाभ (२) साडेभ (डार्धदूधमा भारतरने

माटे संभोधन) (३) [ई शैर] सिमिटेड

कपनीनी थापण्णो डिउसो-आग

सर- वि० [फा.] 'वडु'ना अर्थमा शण्डनी

आगण (डिवा० सरसूभो)

सर पु० [सर० फा., म] (वषु अरु अ० व० मा)

पत्तानी रमनमा अभुनु प्राचान्य ते, डुकम

[पाडवा, जोडवा = रमतमा कधी लातनु

पतु सर गलाशे ते कडेव.]

सर वि० [सर० हिं, म] ताजे, आधीन,

जितायेवुं (-करवुं, थवुं)

सर पुं० अ० व० (न्याअ गणवामा) सुदल अने

सुदतना भडिनानो गुणाकार

सर अ० [सर० म] 'प्रमाण्ण, इये' अे अर्थमा

नामनी डे विशेषणनी साथे (डिवा० काथडेसर,

भाडकसर) (२) 'भाटे, अर्थे' अे अर्थमा

नामनी साथे. डिवा० धधासर(३) निरर्थक पूर्वपड

तरीके डिवा० सरसमाचार

सरअवसर अ० वषतोवषत (सु)

सरक, ०७-अ, स्त्री० [सर० म सरक=पश]

लगाम, अछोडो, राश [अेक छोड

सरकट न० [सं शर+कट] नेतर डे अरु नेवा

सरकळुं वि० ['सरकडु' डपरधी] सरकी अय

-अवाय अेवु (२) न० सरकळ्णी जगा

सरकत स्त्री० [अ शिरकत सर० म.] पतियाणो

धंधे -ती वि० लगीदारी, पतियाणु

सरकडु अ० कि० [सं. सु डे सरक परधी, सर०

म. सरकणें, हिं. सरकना] लपसडुं, असडुं

(२) छटवु, धीमे रडोने जता रहेवु

सरकस न० [ई] जनावर, कसरत वगेरेना

पेखानो तमासो

सरकार पु०, स्त्री० [फा] प्रअनुं शासन करनारी

सता (२) रामसाडेभ, सताधीश अे अर्थना

डुभोधनमा वपराय छे [-दरेपारे व्यडुं,

-मां जडुं=कारटमा दावो करवो, धनसाडुं डे

डक माटे कारटे जवु] ०धारे। पु०, ०अरथुं, ०

०अरत न० मडेसुल -री वि० सरकारवु,

सरकार सधधी [-रन्तेो = लडेर रन्तो]

सरकियुं न० ['सरकडु' डपरधी] सरकी शके

तेवी गाड

सरकुं न० (सु.) सणकु, शे टलो .

सरके पु० [फा सिरकड स सरक] धणो ज

भाटे। रस, ताडी, शेरडी, द्राक्ष वगेरेना

पटाश अडेयो रस

सरभ स्त्री० अुयो सरक

सरभाई स्त्री०, -पाळुं न० [अुयो सरभु]

सरभु डोवु ते -अण्णी, -वट स्त्री०

दुवना, सुकावलो (२) परावररी

सरभावडुं स० कि० ['सरभु' परधी] सुकावलो

करवो, भेणवी जेवु, दुवना जववी

सरभी स्त्री० ['सरभु' डपरधी] अुयो अतअति

सरभुं वि० [प्रा सरिकख (सं सडु)] परावर;

समान (२) सपाट, भाडाडेकरा विनावु (३)

अरे.अर रीतनु, व्यवस्थित (४) छान्दु; षटित.
 उदा० मारा सरभु काम (प) धाक्यमा नाम
 पछी वपराता, 'य' के 'ये' लेवो लाव सूखवे
 छे. उदा० आगणी सरभनी न छिपाडी. [सरभनी
 नञर = निष्पक्षपात इष्टि. नहि सरभुं =
 नहि नेवु (२) नछवुं.] -भेसरभुं वि०
 अराभरियु, समोवड

सरगरभी स्त्री० [फा.] यपणता, होशियारी
 सरभवे। पु० [स शिष्यु] अेक आड
 सरगी स्त्री० [अ. सहराी; हिं सहरगही (अ
 सहर + फा. गह)] रौलना द्विसोभां मणसके
 वहेवो करातो नारतो।

सरधस न० [फा. शहगस्त, सर० म सरगस्त]
 वर्योडानी पेटे, प्रसंग पर गाममा कुरै
 छे ते के तेम नीकणेल समुदाय (-काठवुं,
 -नीकणवुं)

सरधास न० अेक धास [(२) सृष्टि
 सरजत स्त्री० [सं सृज परथी] सरअेली वरतु
 सरजनहार पु० लुओ सखनहार
 सरजतु सं०किं लुओ सखवुं
 सरलु स्त्री० (का.) अेक नततु भरवाडी गीत

सरलेरी स्त्री० [फा.] लुओ सिरलेरी
 सरड अ० [रव०] य स वता थतो अवाअ
 सरडके पुं० [रव०] सरड अेवो अवाअ; सैडके
 (२) सअडके (-अरवे।)

सरदी स्त्री० [लुओ सरडो] (सु) काव्यिडो
 (२) सरडानी माड. [-पेसी जवी = मनमा
 जोशे प्याल के अम वसी जवे।]

सरडो पु० [प्रा. सरड (सं. सरट); सर० म
 सरडा] काव्यिडो

सरभु न० [सं] सरवु ते
 सरभुि (-ष्ठी) स्त्री० [सं.] पगरररतो; माग
 (२) गोठवल्ली; व्यवस्थितता (३) पद्धति, रीत
 सरत स्त्री० [सर० सुरता (सं. स्मृति)] नञर (२)
 याडहारत; स्मृति (३) ध्यान. [-पहुंयची
 = नञर जची. -रहेवी = प्याल - लक्ष -
 स्मृति रहेवी. -रहेवुं याड रहेवुं. -राभची
 = लक्ष - ध्यान राभवुं] ०यूक स्त्री० नञरयूक;
 भूवी जवुं ते

सरतुं वि० [सर० सरसुं] नछक, पासे
 सरदार पु० [फा] नायक आगेवा (२) अपीर,
 उमराव -री स्त्री० सरदारनी सता क पड
 (२) अगेवानी (३) वि० सरदारतु, -ने लगतुं
 सरदेशसुभी स्त्री० [म. (सर + देशसुअ उप-
 रथी)] मराठी राख्यतो अेक महेसूखी लागो।
 सरनरीन पु० [फा] सलापति; प्रमुअ, सहर
 सरनामुं न० [फा] नामठाम वगेरे. [-करलुं =
 कागण पर सरनामु लभवुं.] [अेक वनरपति
 सरपट पुं० [सं शरपत्र, सर० हिं. सरपत]
 सरपलु न० [सं श्रपण = राधवा भाटेनो अग्नि,
 सर० म.] आणवाना लाकडा

सरपंच पुं० [सर + (सं.) पच] पंचनो वडो
 सरपाव पु० [फा सरोपा: सर० म. शिरोपाव,
 शिर्पाव, हिं. सिर(-रो)पाव] शाआशी अडल
 आपवाना आवनो पोशाक; धनाम [-आपवी
 = धनाम आपवु (२) शाआशी आपवी]

सरपेय पु० [फा] लुओ शिरपेय
 सरपेश न० [फा] दाकण (२) गलेक
 सरकराण वि० [फा.] प्रख्यात, नामाकित (२)
 उच्य पडे अडेडु. -लु स्त्री० वभाण, स्तुति
 (२) उच्य पडे अडावतु ते

सरकराणी स्त्री० [फा] मायुं डूलकरवुं-आपवु ते
 सरअसरे वि० [फा] तमाम (२) समअ (३)
 अ० अेक छेडाथी भील छेडा सुभी, पूर्णतः
 अरअडी स्त्री० [फा] तडेनातनु लरकर, रजवाडाना
 रक्षण भाटेनी डिडला उपरनी पलठण
 सरआल स्त्री० [फा. सर + आल] गछडानी
 अेक रमत

सरओडु न० लुओ सरओडुं
 सरअर वि० [दि सरिमरी (प्रा सरि-सं. सव्य
 + मृ) सर० म. सरवरीत] अेधु वतु नहि -
 सरभेसरभु (२) नक्षतोटा विनातु [-आतुं =
 अेमे उवाव सरभुं होय तेवुं आतुं.]

सरअरा स्त्री० [फा सरखराह; सर० म]
 आहरसकार, सेवायाकरी
 सरभियुं न०, -पेय पु० [सगुं] उपरधी?
 सर० प्रा. सरिस्तव (सं. सरीसृप) लुओ
 करभियो।

सरमुभत्यार वि० [सर+मुभत्यार] कुल
 सत्तावाणुं (२) पुं० कुल सत्तावाणो अधिकारी
 -री श्री० सरमुभत्यारपथु; कुल सत्ता
 सरधु(-यू) श्री० [सं] (स) उत्तर हिंदुस्ताननी
 नदी, जेने काठे प्राचीन अयोध्या इती
 सररर अ० [रव०] अट सरकी जवाने अवाज
 सररर अ० [रव०] तीर, गोणी वगेरे वेगधी
 लय तेना रव [-करतुं]
 सररर -ण) वि० [स] सीधुं (२) मुकडेल नहि
 जेवु (३) निंकपथी, निभासस अंता श्री०
 सररर पु० [फा सर्क, सर० म सरु; हिं सरो]
 जेक आड; सर
 सरररकुं, -डिधुं न०, -डे पु० ['सररुं'
 उपरथी, सर० दे सरिवाय; म. सरवा, सरवट]
 रही रहीने पडतु वगडावतु आपट्ट
 सरररर पु० [म श्रवण, श्रमण] टठेखियो (२)
 कवड लधं जीभ मात्रतारे (३) लिधु,
 श्रमण (४) श्री० [सररुं' उपरथी]+
 जणाशयभा यतो जेक जव
 सरररर श्री० ['सररव' उपरथी] तेरमाने
 दिवसे करानी सज्जलदान धंणी क्रिया
 सररररुं वि० [जुओ सरररुं] लटकतु, रभडतु
 सरररर वि० [जा] प्रतिष्ठित, आगेवान
 सर(-रे)वर [मं], -रिधुं न० जुओ सरररर
 सररवाट पु० [जुओ सररुं] सररवाणु
 सररवाणी श्री० ['सररुं' उपरथी] जरथु
 सररवा(-वै)धुं न० [फा. सरमायह=पूँ
 उपरथी?] आभा वर्षना हिसाअनु तारण
 (-काढुं) [(२) पन्डितमे; अते
 सररवाणे अ० [जुओ सररवाणे] जेकहर
 सररवाणे पुं० [सर० म. सरवळा, सारोळा]
 स प्याओमे वेगी डमेरवी ते (२) तेव थती
 कुल रकम (-करवे।)
 सर० पु वि० [प्रा सर(स स्वर) उपरथी] शररुं,
 अ. साअणे तेवु (२) मोटेथी जे लायेधु (३)
 [जुओ सररर] अमुक लतना रवाह अने
 केनभवणुं (४) [स स उपरथी] यपण
 उवा० सररवा पण (५) अ० [फा सर
 (सं स)] जुओ सरररुं (६) पार पडवु,

वणतुं (जेम के गरर, अर्थ, काम)
 सररवे (र') श्री० [ई] आडणी; मोलणी,
 (जमीनना भाप धंणी) तपास वयर पु०
 [ई] ते करनार धंनेर
 सररवेधुं न० जुओ सररवाधुं
 सररवे पु० [सं जुव, सर० हिं सुरवा] जुओ
 सुय, सुन (२) [सं स? के जर उपरथी?]
 उवार पुरव (३) [सं सररव उपरथी] शोकरं
 सररशि(-सि)दररर श्री० [सर+सिदररर]
 लागवग, वरसग
 सररशि(-सि)धुं न० [सररसव' उपरथी]
 सररसवतु तेल (२) [प्रा. सररीसिव (सं
 सररीसुप)] अणसिधु
 सररर पु० जुओ सररेश
 सररर वि० [सं. श्रेयस उपरथी; सर० म.]
 सार, उतम (२) [स स+रस] रसवाणु
 (३) सुहर. [-तोलाधु = वधतु - नमतु तोलाधु]
 अंता श्री० [अभरअतर. पतो
 सररसमायार पु० अ० व० [सर+समायार]
 सरररर श्री० ['सररुं' उपरथी] ओकरानी जेक
 रमत, आरोपाट (२) अ० [रव०] अडपथी
 सररवाने के बालवाने अवाज
 सरररर पु० [प्रा सररसव (सं सररप), सर०
 हिं सरसो; म] जेक लततु तेली थी
 सररररुं अ० [सं] ['सररस' उपरथी] (का.)
 यदी जवु, -थी वधी जवु
 सरररररी पु० [सर+संररी] अअअतर
 सरररर श्री० ['सररस' उपरथी; सर० हिं;
 म सरररी] रपर्धा, यडसायडरी [-करणी,
 -येणवणी, -भोगवणी]
 सरररर पुं० [फा] भूआरे; सनेपात
 सररररर पु० [सर+सामान] रायरथीधु;
 धरगथु सामान
 सरररररर श्री० ['सरररर' उपरथी] यडसा-
 यडरी (२) अ० नेडालेड, साथिसाथ
 सरररर न० [सं.] कभण
 सरररररर श्री० जुओ सरररररर
 सरररररुं न० जुओ सररररर
 सरररररुं न० [सर+सीधुं; सर० म.
 सररररर] रररररर सामान

सरसुं वि० [सं श्रेयस्; सर० सरस. म सरस, -सा] सरस; सभं (२) अ० [दे. सरिस; सर० म. सरसा, सरिसा] अक्षीने पसे; नञ्क.

[सरसुं रडेवुं = लिप्त - नञ्क रडेवु]

सरसुभो पु० [फा.] वडो सुभो; प्रात के विभागनो उपरी

सरसवती स्त्री० [सं] (स.) विधानी देवी; शारदा (२) उत्तर शुभरातनी ऐक नदी (३) त्रिवेणीसंगमनी गुप्त नदी ० पूजन न० सरसवतीनी पूजनो उत्सव (काष्ठ ठेकाणे वसतप यमीये तो काष्ठ ठेकाणे आसो भासमा) (२) हीवाणीमा योपडानु पूजन

सरसह स्त्री० [फा. सरहह] सीमा, सीमाडो. ० प्रात पुं० हिंदना वायव्य भूषानो, ते सरसह परने प्रात (हवे प किरतानमा). -ही वि० सरसहने लगतु; सरसह स य भी (२) पुं० सरसह प्रातनो भाणस

सरण, ०ता स्त्री० अुयो 'सरल'मा [सारग सरंभ पुं० [फा सरहंग] वडाणनो मुप्यट डेल, सरंभस पुं० [फा] जेधती सामथी (२) वडाध के लरकरनी सामथी. [-उत्तरं = पूनं यतु.] -भी वि० सरलभने लगतु (२) शिवेदारी पद्धतिवुं

सर ० न० ऐक पक्षी

सरा स्त्री० [फा.] अुयो सराधं (२) [सं सु उपरथी] प्रवाह धारा (३) [सर० म.; प्रा. सर, ०य (सं शरद्)] ऋतु, भासम (डिहा० लगनसरा) (२) रोरी, पोण

सराधं स्त्री० [फा] धर्मशाणा; मुसाइरभावु सराक पुं०; स्त्री० [स शलाका] अण्डीडार सणी; हांस; शूण

सराकडो पुं० अुयो सराभडो

सराकती वि० स्त्री० [अ. शिराकत] धनाभी जमीन उपरनेो वेशे

सराभ वि० [सं] रंगवाणुं (२) राजयुक्त सराठ पुं० [सर० सीरी, सीराठ] सरथी वास के रवाड

सरा(-दे)डे अ० [अुयो सराण] सवे, सीधे भागें. [-अ० = रस्ते अडतु; रागे पडवुं.

-अ० वडुं, -पाडवुं = रस्ते अ० वडुं.]

सराणु स्त्री० [प्रा. साण (सं शाण), सर० म. सहान, माण] धार काढवानु यंत्र. [सराणु अ० वडुं = धार काढवी (२) आरल करी आपवो, रस्ते पाडी आपवुं (३) डिक्करी आपवुं] -लुयो पुं० सराणु उपर धार काडी आपवार सराधरा अ० [सरा० + धर (भूण)थी] पडेवेषी छेवट लगी

सरापरहो पुं० [फा.] सरदारने रडेवानो तभू सराध, -डी अुयो शराधं'मा. [सराधी धंधो = पुडो - प्रमाणिक वेधार (२) नाण्णी धीर-धारनो धधो] [सराववानी इक्षिण

सराभणु न०, -व्ही स्त्री० ['सरावडुं' उपरथी] सराभणुं न० अयाव

सरा० अ० [फा. सरासर = आ छेड थी पेला छेडा सुधी] डरार, ठेड सुधी

सराव [म.], ०डुं न० शराव, शराधं सरावडुं स०किं [अुयो सारवु] 'सारवुं'तु प्रेरक (२) सारवु - आद्ध करवुं

सराविका स्त्री० ऐक छंड सरावुं अ०किं [अुयो सारवु] पुश यवुं, कृतार्थ यवु (२) अंलवुं

सरासर अ०, -री अ० (२) स्त्री० [फा, सर० दे. सरिसरी] अुयो सरैराश

सराह, ०ना स्त्री० [अप० सरह (सं श्राव्य); सर० हिं] श्लाघा. वभाणु; प्रशसा

सराहडुं स०किं [अुयो सराह; सर० हिं. सराहना] वभाणुं, भडिभा वधारवो

सराही वि० ['सराह' परथी] वभाणुवा लायक, भनोडर

सरांडी (०) स्त्री० [सं शर के ऋण + काडी (सं. काष्ठ), सर० म. सराटी, -ठी] कराडी, सांडी सराडडुं (०) स०किं [स (समान) + राडवुं (दे. रंडुअ)] ऐक रांठवे जे डारने आधवा; सराडवु

सरित(-ता) स्त्री० [सं.] नदी सरियाभ वि० [फा. शहहिमाम के सरै वाम] मुप्य, धोरी (रस्ते) (२) लहेर (३) सीधु; सणग

सरियो पुं० [सं. शर के स्र उपरथी, सर० हिं सरिया, म. सरी] नरभाबरीना छोडनेो हाडेो
 (२) यन्नी लाकडी
 सरीधु वि० [प्रा सरिकख (सं. सव्श), सर० म. सरिखा, हिं सरीखा] सरधु
 सरीमत वि० जुओ शरीगत
 सरीश्रु वि० [प्रा. सरिस (सं. सहश), सर० म. सरीसा, हिं सरिस] सरधु (२) अ० सरसु, नश्रु (५)
 सरु न० [जुओ सरव] ऐक जाड; शरु
 सरु न० [सर० हिं. सिरा (म. शिरस्) व्यधवा म सरु सं (त्सस)=भू] पार; छेडेो
 सरुप वि० [स] सरधु, समान (२) इपाणु, सुहर ०ता श्री०
 सरुडे अ० जुओ सराडे
 सरुतेरे अ० [सर० म. सरीह] वाजते गाजते, खुधेपुखु, छेडाक
 सरुराश श्री० [जुओ सरासर, सर० म. सरिरास] नानीमेठी रकमेनेो जुमलेो करीने कडातु मान (अ) (२) अ० सरुराश गाएता (३) शुभारे, अंदाजधी
 सरुरा(-स) पुं० [फा] आमडा के हाडकाभाथी मणनेो याकडो पडार्थ
 सरुरेथे (रे) पुं० [प्रा सुरहि(सं सुरभि परथी)] सुगंधीदार वस्तुओ वेयनार [भाटी
 सरुरेपडेो पुं० [सर० प्रा मरकख] यूनावाणी
 सरुरेमत अ० (य ?) साधारण रीते [वेल
 सरुरेज न० [सं] कभण -जिनी श्री० कभणनी
 सरुरेडकुं सं०किं ['सरुरेडु' के 'राडु' (छोडी नापतुं) उपरथी?] धास छूट्ट करी पडोणुं करव (२) [जुओ सराडवु। ननवर नासी न नय माटे जेने साथे ऐक डेरडेो धाधवा
 सरुरेडुं न० [सं शर उपरथी] जुवारभाबरीनेो सांठी, राडु [न्यायपुर सर
 सरुरेतरि वि० [सर० म. सरोत्तरी] वाजधी;
 सरुरेतो(-हो) पुं० [सर० हिं सरौता] सडी
 सरुरेड(-हो) पुं० [फा सुरोद] ऐक तपुवाध, सारगी
 सरुरेहो पुं० जुओ सरुरेतो (२) जुओ सरुरेड

(३) [सं. स्वरोदय, सर० म. सरोदा, हिं. सरोवा] नाकभाथी यावता श्वास उपरथी अविष्य कडेवानी विद्या, स्वरोदय
 सरुरेकेड न० [सं] सरुरेज, कभण
 सरुरेवर न० [सं.] भोटुं तणाव
 सरुरेप वि० [सं] गुरसावाणु; गुरसा सखित सडंल, ०धन्पेकटर पुं० अमुक सडंल के विभाभनेो भडेसुधी ऐक अधिकारी
 सरुं पुं० [सं] स्रि (२) उत्पत्ति (३) त्याग (४) व्यध्याय (काव्यनेो) ०भीभासा श्री० स्रिनी उत्पत्तिनेो कभ यथेपु शाशु; 'कोरमोगनी.' ०शक्ति श्री० स्रुनशक्ति
 स्रुंलाधट श्री०; न० [इ] पूज डूर सुधी पहोये जेवो वीजणीनेो नेरदार प्रकाश. [-नांअपुं = जेवो प्रकाश पाडवो के करवो.]
 स्रुंके वि० (२) पुं० [सं] स्रुंनार
 स्रुंन पुं० [इ] शश्रुवैध, वाडकापतुं काम भास नएणतो दाक्टर
 स्रुंन न० [सं] स्रुंवु ते (२) सनेंलु ते; कृति (३) स्रि ०लूतुं वि० आदि, स्रिनी शश्रुवातधी यावतु आवेलु ०शक्ति श्री० नवु रयवानी शक्ति. ०हुर पुं० स्रुंनहार, पेडा करनार, धंधर -ना श्री० स्रुंवु ते
 स्रुंनुं सं०किं [सं स्रुं] पेडा करवु, उत्पज करवु, रयवुं
 स्रुंनित वि० [सं.] सनेंलु(२) नसीधभा धजेलु
 स्रुंनिकेट न० [इं] प्रभाणपत्र
 स्रुं पुं० [सं.] साप. ०हंश पुं०सापनेो इश. -परिकार वि० [+ आकार] सर्पना आकारवाणुं. -परि न० [+ जख] सर्पतु अन्न. -रिणी श्री० सापनी भाडा
 स्रुंनुं अ०किं [सं. स्रुं] होडी नवु
 स्रुंनिकार, स्रुंनिक, स्रुंनिकी जुओ 'स्रुं' अं स्रुं वि०[सं] अधु, सधु [-हक न्पाधीन = भासधीना तभास हक पेटाना कभनभा छे]
 ०काधीन वि० नित; अधो वभत टधी रहेनार. ०मत वि० सर्वत्र रहेलुं ०भाभित्व न० सर्वगामीपणुं ०भाभी वि० सर्वन्यापक. ०गुणसंपन्न वि० सर्वगुणोवाणुं (२) [वा.]

इयुषे पूरं; अथा इयुषेवाणुं. ०आहित्य
 न० सर्वत्राहीपक्षुं. ०आही वि० अयुं ग्रहण
 करतु. ०अनीन वि० सार्वजनिक; सव लोक
 सअधी ०अित वि० सर्वने शतनार-तापे
 करनार ०अवि० अयु लखनार ०अता स्त्री०.
 ०तः अ०[स.] शोतरक (२) अधी आलुअेधी
 (३) सर्व प्रकारे ०तोअद्र वि० [सं] अधी
 रीते सु दर-(२) पुं० आरे आलु दरवाणुं
 अदिर के महेल (३) अेक व्युदरयना (४)
 न० हरेक आलुधी सरणी रीते वंथाय तेवी
 कुअरयना ०तोअद्रयक न० अुओ सर्वतो-
 लद्र ४ ०तोअुअ(-णी) अधी आलु
 अुअवाणुं (२) हरेक प्रकारतु, पूर्ण; व्यापक.
 ०अ अ० हरेक स्थणे ०था अ० [सं] सर्व
 प्रकारे; अधी रीने. ०अमन वि० [सं]
 अधानु हमन करनारं (२) पुं० (सं)
 इयुषंत अने शकुंतलानो पुन भरत ०अशी
 वि० अयु जेनार के लखनारं (२) [स.]
 अुद ०हा अ० [सं] ह भेशा; निरतर.
 ०हक(-अ) वि० अधी दिशानु, -ने लगत.
 ०अशी(अथ) वि० अथा देश, अंग के
 विभागने लगत ०अशिता, ०अशीयता
 स्त्री० ०अर्मसमभाव पुं० अथा धर्मो
 अये समानतानो भाव ०नाम न० नामने
 अदले आवतो श० (व्या). ०नाश पुं०
 अधानो नाश ०नारी वि० सर्वनो नाश
 करनार ०पक्षी वि० अथा पक्षुं, अथा
 पक्षने लगत (२) सर्वनो योग्य पक्ष करतु.
 ०अिय वि० अधाने गमतु; अधानुं वहातु.
 ०अक्षी वि० अयु अक्षण करतु. ०अते
 अ० सर्वानुमते ०अय वि० सवंध्यापी;
 सर्वमत ०अ-य वि० अधाने मान्य.
 ०अिध वि० सर्व प्रारतु ०वेत्ता वि० अयुं
 लखनार ०अ्यापक, ०अ्यापी वि० सर्वत्र
 व्यापी रहेतु ०अ्यापकता स्त्री०. ०अक,
 ०अकित (०मान) वि० सर्व प्रकारनी शक्ति-
 वाणु; सर्वसमर्थ. ०अकितमत्ता स्त्री०
 सर्वशक्तिमान होतु ते. ०अ्रेष्ठ वि० सर्वमा
 अ्रेष्ठ. ०अत्ताधीश पुं० सवसत्ता जेना

हायमा छे तेतुं; सरमुअत्यार, ०अंअह पुं०
 अधी नतनी माहितीनो सअह; 'साधकयो-
 पीडिया'. ०अंअन वि० कथं पक्ष ०अण
 विनानुं ०अंअत वि० सर्वमान्य. ०अाधारणु,
 ०अामान्य वि० जेने लागु पदतु ०अशी
 वि० व्यापक अधाने लागु पदतु ०अ न०
 पोतानु अयुं, अधी मालमत्ता के शक्तिसंपत्ति.
 -र्वंकेष वि० सर्वशक्तिमान -र्वंअह वि०
 अयु अहन करनारं - उदार -र्वंअहा वि०
 स्त्री० (२) स्त्री० (सं) पृथ्वी -र्वअ वि०
 [+अय] अेकाग्रधी ०अलहं -र्वीतशायित्व
 न० [+अतिशायित्व] सर्वातिशायीपक्षुं;
 'टूनसे-अन्त'. -र्वीतशायी वि० सर्वनी
 पार रहेतु 'सर्वानुशायी'थी ०अलहं -र्वीत
 वि० [+अतीत] सर्वधी पर -र्वीतत्व,
 -र्वीतभाव पुं० [+आत्मत्व, -आत्मभाव]
 पोते अत्रानो आत्म छे अयव अेक न
 आत्मा अथमा छे तेवे आव. -र्वीतवाह
 पुं० सर्वात्मभावनो वाह -र्वीता पुं०
 -अधानो आत्मा -परमेधर. -र्वीधिकार पुं०
 [+अधिकार] सव अधिकार -र्वीधिकारी
 पुं० कुल सत्तावाणो, सरमुअत्यार. -र्वीतु-
 अवरसिक वि० [+अनुलवनसिक] अुओ
 सर्वानुलवी -र्वीतुअची वि० सर्वता
 अनुलवन (२) सर्वने अनुलवे सायु के
 सिद्ध अेवु; 'अेअकेडिव' -र्वीतुमत वि०
 [+अनुमत] अधाने अनुमत -कभूल (२)
 पुं०, न० अधानो मत. -र्वीतुमति स्त्री०
 अधानी अनुमति -र्वीतुशायित्व न०
 [+अनुशायित्व] सर्वानुशायीपक्षुं; 'अेनेन-सं'.
 -र्वीतुशायी वि० सर्वमा व्यापीने -समाधने
 रहेनार. -र्वीर्षु न० [+अर्षण] सव रवतु
 अर्षण. -र्वींग न० [+अय] अथा अंग,
 आणुं शरीर (२) वेदना अवा अगो
 -र्वींगअर्षु वि० सर्वांगे स पूर्ण. -र्वींग-
 सुंदर वि० स पूर्ण सुंदर. -र्वींगी(०अु)
 वि० सर्व अगोने लगत आण शरीरमा
 व्यापी के इरकी रहेतु -र्वी सं० सर्व;
 अयु. -र्वेश(-धर) पुं० [+ईश, ईश्वर]

सर्वना 'ध'धर-परमेधर. -वेद्वि वि०
 [+उच्च] सौमी उच्च. -वेद्वि, -वेद्वि
 वि० [+उत्कृष्ट, उत्तम] सौमा उत्तम, श्रेष्ठ
 -वेद्वि पु० [+उदय] सर्वना उदय, अधातुं
 छित. -वेद्विवाही वि० सर्वाद्यमां
 मान्यतावाणुं -वेद्विवाग्य वि० [+उप-
 भोग्य] सौने रस पडे अेषु -वेद्विवागी
 वि० सर्वने उपयोगी -वेद्विपरी वि०
 [+उपरी] सौधी यडियातु (२) श्रेष्ठ.
 -वेद्विपरीत्व, -वेद्विपरीपणुं न० सौतुं
 उपरीपणुं श्रेष्ठत्व. -वेद्विपमासायक वि०
 [+ उपमा+सायक] अधी गुल उपमायोने
 योग्य; श्रेष्ठ (वहील माटे पत्रोमा वपरातु वि०).
 -वेद्विपासक पु० [+उपासक] सर्वना-
 समग्र अेषा प्रसुने उपासक
 सर्वरी श्री० [स] शर्वरी, रात
 सर्वे स० अेषो सर्व
 सल न० लरमाञ्जरीनां कलसलावाणा पूणा
 (२) [स] सखिल, पाण्डु
 सलस(-भ)धुं वि० [स+सलसण] सारां लक्ष्य-
 वाणु (२) [सु] सभधुं, तोक्षणी नहि तेतुं
 सलसभ न० [फा शलजम; सर० हिं, म]
 भाञ्ज लेषु अेक कंठ [लक्षणपूर्वक
 सलसभ वि० [सं] साञ्वाणुं (२) अ०
 सलपी न० अेक भाण्डली
 सलपो(-क्षी) पु० [हि सुल्फा] सपाटो; इभ
 (यलमने) (२) अेषो
 सलभो पु० [सर० हिं, म. सलमा] जीकयणकभा
 वपरातो गोण लपेटेलेो यणकतो तार
 सलवतुं स० किं अेषो सासवतुं
 सलवाभणु श्री० [सलवाव उपरधी] सलवातुं
 ते (२) न० सालववानुं महेंतताधुं
 सलवातुं अ० किं [अेषो सास (सं शल्य)]
 उदेल न सलवाथी गलराव, गूयाव (२)
 'सालवतु' 'सलवतुं' कर्मणि
 सलवाट पु० [प्रा सिलार (सं शिलाकार), सर०
 हिं सिलवट] पथ्यर वडनारे
 सलवाटी(-डी) श्री० [सर० प्रा सिलिया (सं.
 शिल्का)] धार कडवानो पथ्यर

सलाडुं स० किं [अेषो सास (सं शल्य)]
 (का) लोडु, अेकने पील सथि भावतु
 सलाडी श्री० अेषो सलाटी
 सलाडु न० अेषो सलाटी (२) [सलाडुं
 परधी] लंसेरणी, सलाडो
 सलाडो पु० [सलाडु परधी] अेक लीटने
 पीलने पूछडे भावतु ते (२) [ला] कडने
 भरथ विरुद्ध कामे लगाडु ते (३) [य]
 सलाडु, अर्होनी तर्हो ने तर्होनी अर्हो
 वात करवी ते
 सलापत श्री० [अ] मोटाध, लारेपणु, प्रौदता
 सलाभ श्री० [अ] नमरकारने अेक प्रकार.
 [-अलैकुम [अ.], आलैकुम = भ० ती वपत
 वदन करवा भोलवानो मुसलमानी उद्गार
 ('तमने शाति भयो'). -करवी = नमन
 करव. -कडेवी = नमरकार कडेवा -करवी
 = भास नीया नमीने सलाभ करवी (२)
 आथल के अुशाभत करवी -जीलपी,
 -लेवी = सलाभना नवणमा सलाभ करवी
 के भाथुं नभावतु] -भिया वि० सलाभी
 डाभल न थोडुं महेसूच लरवु पडे तेवी
 नमीन -भी श्री० सलाभ डाभल अथतुं
 मान, भेट के महेसूल (२) व्यायाममा के
 कवायतमा सलाभ करवानी रीत (-आपवी,
 -लेवी)
 सलाभत वि० [अ] सहीसलाभत, सुरक्षित
 (२) हयात अने तंडुरत -ती तंडुरती;
 क्षेम (२) हयाती, बिंङगी (३) सुरक्षितता
 सलाभिया, सलाभी अेषो 'सलाभ'मा
 सलावडु न० [अेषो शारावतुं] भाटीतु लिदा-
 पात्र, शंकोर
 सलाह श्री० [अ] शिभाभल (२) अन्निप्राय
 (३) [अ सिलाह] सुलेह (-करवी) ठकार
 वि० (२) पु० सलाह आपनार (२) सुलेह
 करनार के करवानार [(स) वरुणुव
 सखिल न० [सं] पाण्डु -लेन्द्र पु० [+इन्द्र]
 सखील वि० [सं] लांला, कडा के विलासवाणुं
 (२) अ० रभतमा, लावपूर्वक
 सद्वृत्त श्री० [अ] वतणुक, रीतभात, वर्ताव

(२) सद्भाव, भेज (३) अलाध; नेकी; विपकार.
 -काधं श्रीं सत्यता; विनयी वर्तुष्क (२)
 सद्भाव; भेज
 सद्वृत्तं संकिं + समञ्जं
 सद्दुं विं [बुयो सदाडु] सवासदा के
 सदाडा कर्था करनाकं
 सद्दुं विं [प्रा. सलूण (सं. स+लवण), सरं
 हिं. सलोना] भनोडर, सुधर
 सद्दुन नं [इं] धरना जेवी सगवडोवाणो
 रेलगाडीने भास डण्यो (२) रथीभरमां
 उताक्योनो भोडा ओरडो (३) हलमनी दुकान
 सदे पाट पुं [इं स्त्रीपर, सरं म. शिलेपाट, हिं.
 सलोपर] रेलना पाठा नीचे गोठवातो पाठो
 सलो पुं [प्रा. सील (स. शील्यु) = इरस्त
 करुं परथी ?] पातणुं क्षीपण, व्योपट
 सलोकाता श्रीं [स] धष्टदेव साथे ऐक लोका
 रहेवु ते, ऐक प्रकारनी मुक्ति, सालोक्य
 सलोका पुं ० ० ० [सं श्लोक] समस्या के
 महेश्यावाणी प्रश्नोत्तरपत्रविता (२) वरकन्याये
 परश्वती वभते सामसामे जेलवानी क्षीटीयो
 सदनतत श्रीं [अ] पादशाहव; रान्य
 सदी श्रीं [प्रा. सिलिया (सं. शिल्किा), सरं
 हिं सिल्ली] व्यस्रो धसवानी पथरी
 सदेवो पुं [बुयो सदेवो] सागण
 सवरणी श्रीं विं बुयो सवत्सी
 सवड पुं, श्रीं [सं सु+ वड (स. वृत्ति), सरं
 म. सवड, संवड] बुयो सगवड [वाणी
 सवत्स विं-त्सि, [सं], -त्सी विं-श्रीं वाडडा-
 सवत्स विं [स.] ऐक न वर्षनुं, समान वषनुं
 (२) यातु वष्यमा समतो-वर्षवाणो (हिं-इ).
 ०करणी श्रीं ऐक औपधितुं नाम
 सवत्सुं संकिं चासने जाणे गणेशी सनभड
 ओगला छोड छिपेडी आछा करवा
 सवणवुं अं किं बुयो सणवणुं
 सवण(-णुं) विं [स (सं. सम् के सु) + वण ?
 के सरं दे. सवडहुत्त = अजिमुभ; सं'मुभ]
 सूल्ड, अवणथी छिलड. [सवण; पासा
 पठना = धायुं पार पडु; इतेड ववी. सवणुं
 पडुं = अरं पडुं (२) सङ्ग यव. सवणो

हाथे पून्या हरी = विधिपूर्वक - जरोवर के
 इणे अम आराधना करी हरी]
 सवा पुं [स (सं. सु) + वा] अनुङ्गण वा पवन
 (२) विं पाधर सवे, पांसर; अनुङ्गण
 सवा पुं (००००) [सरं हिं. सोमा, सं.
 शताह्व] ऐक पनरपतिना थीन; सुवा (२)
 [?] पापड के अयाह्यामा पडतो ऐक लव
 सवा विं [प्रा. सवाय (स. सपाद)] ऐक अने
 पा; १ (२) [भील स प्या आगण लागता]
 तेथी वावधारे. जेम के, सवा छ (३) सो, हलर
 जेवी स प्या पूर्वे 'तेथी सवा गद्य' अर्थ
 अतावे. उदा० सवा सो, सवा हलर. [-भाड
 = मन माने ऐकु; सारं. -वीस = सायुं,
 योअ. -रीर = धद्युं - भूअ (२) यडियातु (उदा०
 सवा शेर लोही यडु = अति आन ह धवा शेरने
 भाये सवा शेर)] ०छिं विं श्रीं सवायु (२)
 श्रीं सवा अद्युं ते (३) यडियातापद्युं, वडाध
 (४) सिपाधने इटो के पाधडी (५) वधाराना
 वभतमां करेकुं काम के तेनी मन्त्री (६) ऐक
 धीरिने सवा देवा ते [-यिह्री = ऐकनो
 सवाये प्रभाये लणी आपेदी यही के पाडेकुं
 भात. -नो ध धो = ऐक ने जहसे सवा
 लभावी लध नाद्युं व्यागे धीरवानो ध'धो]
 सवाकवा पुं [स (सं सु) + वा, क (स कु) + वा]
 अनुङ्गण के प्रतिङ्गण पवन (२) अकनमात
 सवाके पुं ['सवा' छपरथी] पैसो. दाटियु
 सवाद्यु श्रीं [बुयो सुहाय] सोअतनो आन'द;
 सोअतनी हूँ (२) आराम, करार (३) नं
 पशु भावाना गवाँधाननो डाण [सवाये
 आवणुं = पशु भावानो ते समय आववो.]
 सवादियुं विं [स्वाह' छपरथी] स्वादिष्ट (२)
 स्वादिष्ट यीजेना यटकावाणुं
 सवाण नं [अ] धम कृत्य, पुद्य
 सवाया पुं ० ० ० ०, -यां नं ० ० ० ० [बुयो
 -नी सवाना आक. -यु विं सवा गद्युं (२)
 यडियातु. -यो पुं सवाडो; पसो
 सवार (स) श्रीं, नं [दि.] प्रतः कण; वडाद्युं.
 [-यथी, पठवी. -तुं नाम = सवारि छिडता
 जे नाम दीवाधी आपो हडाडो सारो लय

तेव शुभ नाम (२) [व्यगमा] यंक्षण.]
 सवार वि० [फा] घोडा, हाथी के वाहन उपर
 जेडेलु (२) पुं० तेवो भाणस, व्यसवार (३)
 घोडेसवार सिपाई. [-यवु = घोडे जेसवुं (२)
 यदी जेसवु; सरजेरी करवी.]
 सवारथ पु०, -यिथुं जुओ स्वायं, -थी
 सवारा, -रं व्यं [स + वार] + वहेलु;
 उतावणु (२) सवेणा, वपतसर
 सवारी श्री० [फा] सवार थंयु ते (२) गाडी
 वगेरेभा जेसनार उताक (३) वाहने यदी
 हाहाहाथी वरघोडा जेपे करवु ते, तेवो वरघोडा
 (४) अमलवारीने अगे मुसाद्री (५) इय,
 कुमवो; यडाई (६) [ला] हाहावाणो भाणस
 (७) सगीतनो जेक ताल. [-करवी, -यडवी,
 -नीकणवी -युं भाडुं = जेक ततवु मुसाद्री
 भाटेनुं वणडगाडु]
 सवारं व्यं जुओ सवारा
 सवाल पुं० [ज] प्रश्न (२) पूछवानुं ते; भागणी;
 अरन (३) भोला. [-करवो, नाभवो = भागणी
 करवी] [नी कि मतनु, भूख्यान
 सवालभी (-भुं) वि० [सवा + लाभ] सवालभ-
 सवालभवाभ पु० अ० व० [सवाल + भवाभ]
 प्रश्नोत्तर (२) भोलाभोली (३) पडपूछ-तपास
 सवा वीस वि० [सवा + वीस] [ला.] सायुं;
 प्रभाणवप, शिरोधाय
 सवावुं (स') अ० किं० [जुओ सवावुं] (पशुनी
 मादाये) गलं धारण करवो (२) 'साडवुं'नु
 कर्मणि (३) गभवु, जोडवु
 सवासणु श्री० [सं सुवासिनी; सरं म
 सवाशीण] सौख्यवती श्री
 सवासलुं न० [सं सु + वास] सां वगाडवा
 भीडुं भीडुं जेववु ते (२) कालावाला
 सवासूरियुं वि० [सवा + वरस] सवा सवा
 वर्षने आतरे न-मेहुं
 सवासो (सो) पु० [सवा + सो] '१२५'
 सविकल्प, ०६ वि० [सं] विकल्पवाणुं
 सविकार वि० [सं] परिणाम-विकारयुक्त
 सविता पुं० [सं] सूर्य (२) सरननदार, प्रलु
 ०६ श्री० + प्रकाश, तेज (२) अडाद्री

सविनय वि० [सं] विनययुक्त (२) व्यं
 विनयपूर्वक. ०६ अ पुं० विनयपूर्वक-
 अहिंसायुक्त जग (अन्यायी के अक्षमीं
 हाथहा के लुंमने)
 सविशेष वि० [सं] विशिष्टतावाणुं, असाधारण
 (२) उत्तम, मुख्य (३) व्यं पास करीने
 (४) भूषण [विस्तारपूर्वक
 सविस्तर वि० [सं] विस्तारयुक्त (२) व्यं
 सवे (वे), व्यं ठेकाणे, रस्ते; व्यवस्थित (२)
 वि० सां, इडुं [-करवुं = ठेकाणे करवु (२)
 भारी नाभव. -पडवुं = अतुडण थव (२)
 वरोवर जेगवावु; ठेकाणे पडव. -लावणुं =
 अं व जेसाडव, ठेकाणे लावणु]
 सवेदी वि० श्री० [स + वेदी?] छोकरा साथे
 नातर आवेदी (२) सगार्थ थर् हाय छता
 आरोवार भीजे परणावी दीधेदी
 सवेणा व्यं [स + वेणा] वपतसर, आगणवी
 सवेयो पु० [स० हिं] जेक छड
 सव्य वि० [सं] डाथु (२) डाभे भजे रहेहुं
 (१ नोई). ०६ आथी पु० (सं) (डाभे उथे
 पण आण छोडी शकनार) अर्जुन
 सव्यापसव्य वि० [सं] डाथु नमथ्यं (२)
 [ला] अर्जुनोडु. [-करवुं = सताडव (२)
 पयावी पाडवु] [सभणु
 सशक्त वि० [स + शक्त, सरं म] शक्तिवाणु,
 सशस्त्र वि० [सं] शस्त्रसज्ज, शस्त्र साथे
 सशेष वि० [सं] शेष रहे तेवु ०६ आगाकारे
 पुं० जेमा शेष रहा करे तेवो आगाकार
 ससडवुं अ० किं० [रव०] सड सड अचान
 साथे भूषण ठिकणवु
 ससडावणुं अ० किं० 'ससडवुं'नु प्रेरक, भूषण गरम
 करवु (२) (सु) सडसड भी नवु
 ससणुवु अ० किं० [रव०] सणुसणुवु
 ससणुवु पु० [रव०] सणुसणुवु; ससणुवु ते
 ससणु श्री० [रव०] ससणुवानो अचान (२)
 आणकनो जेक रोग. [-भोलावी = अंसनो
 (ते रोगवी) अचान थवो]
 ससरौ पुं० [सं] सरुर, प्रा. सरुर, सरं म
 सररा, हिं सरुर] वर के वडुनो पाप

ससदी स्त्री० [सं शश, प्रा. सस, सर० म.,
 हिं. समा] ससलानी भावा. -सुं न० अेक
 नातुं योपयुं प्राणी. -दो पुं० ससलानो नर
 ससर्षुं अ० [प्रा. सस (सं शस) के प्रा.
 सस (सं शुष्)] दूधेकी वस्तुतुं जेसी अ०
 ससार वि० [सं.] सार क सत्त्ववा गुं. ०ता स्त्री०
 ससुमारुं न० [प्रा. सुसुमार (सं शुंशुमार)]
 अेक अणयत्र प्राणी
 सस्तुं वि० [सर० हिं., म. सस्ता; म. सस्त,
 स्वस्त। सोधुं (२) (वा.) लार के वक्कर विनातु.
 [सस्तःभा भण्डुं = सस्तु भणवु. सस्तुं
 पडवु = किमतभा सस्तु लागवुं के व्यावु
 -भूकपुं = सस्ते लावे वेचवा तत्पर थुं]
 सस्नेह वि० [सं.] स्नेहसहित, स्नेहपूर्वक
 सस्मित वि० [सं.] स्मितवाणु (२) अ०
 स्मित साथे
 सस्य न० [सं] धान्य, अनाज ०वती वि० स्त्री०
 अन्नपूर्णा, धान्यथी लक्ष्मी [ससदी
 सस्योः पुं० स अक्षर (२) [प्रा सस (सं. शश)]
 सह अ० [सं] साथे
 सहकार पुं० [सं.] साथे मणीने काम करवु ते;
 अेकभीलने भद्दगार थवु ते (२) आयो.
 -रिता स्त्री०, -रित्व न० सहकारीपणुं.
 -री वि० सहकारवाणुं; सहकार करवु के
 तेनाथी बालतु (२) पुं० सहकार करनार. -री
 भंडार पुं० सहकारथी बालती दुकान -री
 भंडण न०, -री भंडणी स्त्री० सहकारथी
 बालतु भंडण [थवुं ते
 सहगमन न० [सं.] साथे अ० ते (२) सती
 सहगामी वि० [सं.] सहगमन करनारु (२)
 [ग] 'डोंकरंट' [सोभती. -री स्त्री०
 सहयत्र वि० (२) पुं० [सं] साथे इरनारु;
 सहयार पुं० [सं] साथ; संग, सोभत, सभध
 (२) सुसंगतपणु (३) साहयथं. -रिष्ठी
 वि० स्त्री० साथे रहेतारी के इरनारी (२) स्त्री०
 सहयरी -रिता स्त्री० -री वि० साथे
 बनारुं के रहेनारुं (२) पुं० पति
 सहज वि० [सं] साथे अ० मेहु (२) इरती;
 स्वाभाविक (३) सहज; सहजु (४) अ०

भास कारण विना (५) स्वाभाविक रीते (६)
 सहैवाथी ०प्राप्त वि० सहजे भजेहु.
 ०शुद्धि स्त्री० इरती शुद्धि के प्रेक्षा;
 'धन्विस्टकट'. ०इरुणु न०, ०इरुति
 स्त्री० सहअशुद्धि; सहजे इरुणु ते
 सहजन्य वि० [सं सह + जन्] साथे अ० मेहुं
 सहधर्मयार पुं० [सं.] साथे रही अणननी
 इरने अणवपी ते. -रिष्ठी स्त्री० पत्नी. -री
 पुं० पति
 सहधर्मी वि० (२) पुं० [सं.] समान धर्मवाणुं
 (२) अेकसमान धर्मतु अणुयाथी -रिष्ठी
 स्त्री० अणुयो सहधर्मयारिष्ठी
 सहन न० [सं.] सहैवु -अभवु ते ०ता स्त्री०
 सहनशीलता ०शक्ति स्त्री० सहन करवानी
 शक्ति. ०शील वि० सहन करे तेवा स्वलावतु;
 शात, धीर, सहिंशु ०शीलता आ०
 सहपाडी पुं० [सं] साथे लणनार, सहाध्याथी
 सहभाजिनी स्त्री० [सं] पत्नी
 सहभोजन न० [सं.] साथे जेसी करेहु भोजन
 (२) बिल वर्णना दोडानु अेक पगते भोजन
 सहमत वि० [सं] अेकमत, समान-सरभा
 मतवाणुं. -ती स्त्री० अेकमती
 सहभरणु न० [सं.] अणुयो सहगमन
 सहयोग, -गी [सं.] अणुयो सहकार, -री
 सहरावुं अ० [सं] [सर० हिं सहरना] + पुरा थवुं
 सहर्ष वि० [सं] हर्षयुक्त (२) अ० हरभजेर
 सहवर्तमान, सहवर्ती वि० [सं.] साथे
 रहेनारु के होय तेवु
 सहवास पुं० [सं.] साथे वसवुं ते (२)
 सोभत; सभध (३) अ० व्यास, महावरो.
 -सी वि० साथे वसनारुं (२) पवित्रित (३)
 देवायेहु [शिक्षणु व्यापवु ते
 सहशिक्षणु न० [सं.] छोकराछोकरायेने साथे
 सहसा अ० [सं] उतावणे (२) आधिपु (३)
 विचार कर्या विना
 सहस्र पुं० [सं.] हजर. ०षाहु, ०हाथ पुं०
 (सं) सहस्र हायवाणो -आणुसुर ०मुभी
 वि० सहस्र भुभवाणुं (२) सहस्र भुभे थवुं
 ०इरिभ पुं० सूर्य -आक्ष पुं० [+ अक्ष]

(सं) धं [सहाध्यायी] [सहाध्यायी पु० [स] साथे लक्ष्मणारो विद्यार्थी; सहाध्यायी पु०, सहाध्यायीति श्री० [सं.] समभाव; द्विवचन
 सहाय श्री० [श्रुत्यो साध्य] मदह
 सहाय पु० [सं] भिन्न, महंगार ०क वि० महंगार ०कवृत्त न० 'मोडिअलियरी सर्कल' (ग). ०कारक, ०कारी वि० सहाय करनार (२) [व्या.] सहायमा वपरातु क्रियापद. ०ता श्री० साध्य, महह. ०भूत वि० महंगार थयेदु. ०वृत्ति श्री० परस्पर सहाय करवानी (प्राणीनी) सहभवृत्ति, सहायशीलता ०शील वि० सहायवृत्तिवाणुं ०शीलता श्री०
 सहायो पु० [हिं.] आश्रय, ह्क
 सहित अ० [सं] साथे (२) सुधा
 सहाय्यर श्री० [प्रा. सही (सं सही)] सही. सपी सहाय्यर वि० [प्रा साहार, ०ण (सं. साधारण)] लागियालागवाणु (२) भेद्यु, लाग वहेच्या न होय तेवु (३) न० पंतियाणु; लागियापधुं सहाय्यर वि० [सं] श्रुत्यो सहनशील ०ता श्री० सही श्री० [अ सही] (अत, कागणमा) नीये पोतानुं नाम लभवुं ते, भवु (२) वि० अ०; सायु (३) अ० कभूल, म नूर; नकी. [-करपी = करत करवा (२) कभूल करवु -करवुं = छेवटनी म नूरी व्यापवी; नको करवु. -थवुं = सिद्ध थवु, सकण थवु. -होवुं = कभूल म नूर होवुं (२) अ० होवु] ०सहायत वि० सुरक्षित; कांथ पण धन के नुकसान विनातुं (२) अ० तेवी रीते ०सहायती श्री० सहीसहायतपधुं; सुरक्षितता ०सादु न० सही व्यापीने नकी करेवु सादु के करार
 सही श्री० [प्रा. (सं सही)] सपी, सहाय्यर. ०पधुं न० सपीपधु, सहाय्यर तरीकेना सं'ध सहीदुं न० [सं सहा?] (अ) अक्यासथी महावरो पडी अवे-टवावु ते (-पडवुं)
 सह वि० [सर० सौ, म. सळ] सवं सहलियत श्री० [अ. सहूलत, सर० म. सोहूलत, हिं.] सुगमता, सहैलाध

सहृदय वि० [सं.] सामानो भाव के द्वागद्वी समथ शफे तेवु (२) द्याणु (३) रसिक; रसज्ञ ०ता श्री०
 सहैज (सूडे) वि० [सं. महज विपरथी] थोडु; अल्प (२) अ० श्रुत्यो सहज ०सांग वि० (२) अ० थोडुं धधु, नराक -नरत अ० सहैज अमस्तु, मलक दापल -जे अ० सहैलाधथी [सहन सहैषी (सूडे) श्री० [सहैज' परथी] सहैवु ते, सहैवुक वि० [सं.] हेतुवाणु, सप्रयोजन ०ता श्री० सहैरे। पु० [प्रा सेहर (सं शोहर), सर० हिं. सेहर] नरीना पटके, मदील
 सहैल (सूडे) वि० [अ सहल, सर० हिं, म सहल] सहैलु (२) श्री० [अ सैर, सर० म. सहल, हिं. सैर, -ल] आनदधी आम तेम इरवु ते (३) मोलमल, लहेर (-करपी, मारपी) ०गाह श्री० [+ फा. गाह = अगा] इरवु इरवुं के मोलमल माणवी ते के तेनी अगा. ०सपाटा पु० अ० व० मोलमल (-मारवा), -साध श्री० सरणता. -साध वि० (२) पु० [सर० हिं सैलानी] मोल, आनदी (माणस)
 सहैलु (सूडे) वि० [श्रुत्यो सहैल] मुकेल नह तेवु, सरण ०सट वि० अकडम सहैलुं सहैलुं (सूडे) सवकिं [सं सह] सहन करवु वेडु, अमवु सहैवडाववुं (भेरक). सहैवावुं (कर्मणि)
 सहैक्रीत श्री० [सं.] अक अलंकार, जेमा 'सह' वगेरे सपडेना अणथी अक अ वरतु जेनी वायक अताववामा आवे छे (का शा.)
 सहैकट पु० [सं] भाताना लभ वपते अ अर्जमा होय तेवा पुत्र
 सहैक्यायी वि० [सं.] अणवे उठाववामा मणतियुं सहैकट वि० [सं.] अक माने पेटे अ-भेलु (२) पु० अर्ध. -२। वि. श्री०. -री श्री० ०. हेन सह वि० [सं.] सही शक्य अेवु ०वेद पु० श्रुत्यो कर्मणिप्रयोग (व्या.)
 सह, -सादि पु० [सं.] (सं.) पश्चिम धाटने अक भाग-अक पर्वत
 सण पु० [सर० म. (सं. सलाका?)] गेड क

दणाल्लो आका-कपो (२) सोण
 सणक स्त्री० [सुओ सणकवुं; सर० म. सळका]
 सणकवुं ते; सळको
 सणकडी स्त्री० [सं शलाका] नानी सणी;
 सणेकडी (२) [ला] उश्केरणी. [-करवी =
 उश्केरवुं.] -डुं न० सणेकडुं; सणी
 सणकवुं अ०किं [सं. शलाका उपरधी] सहे
 ढालवुं; सणवणवुं (२) [दाढ साये] भावानो
 लावयवो (३) ढोकातु होय तेम सळका नापवा
 सणकुं न० सुओ सरकु, शे टलो
 सणको पुं० सुओ सणक (२) तीत्र धरुआ
 सणगवुं अ०किं [सर० हिं सि (सु) लगना;
 म. शिकक (-ग)णें (अ शल्क ?)] जणवुं; लागवुं
 सणवण स्त्री० सणवणवु ते
 सणवणवुं अ०किं [सर० सणकवुं + वणवुं]
 नरा नरा ढालवु, भरडावु (२) शरीर पर
 लवडुं बालतु होय तेवी लागणी यवी (३)
 [ला] कथुं करना तत्पर यधि रडेवुं
 सणवणाट पुं० सणवणवुं ते
 सणवुं अ०किं [सुओ सडवुं] लवडां पडवाधी
 अ हरथी भवार्थ नवु, अ हरथी जगडी नवुं
 सणंग वि०[सं संलग्न; सर० म. संलग्] साध
 विनातु, आधुं, वृटक नडि तेवुं, ठेठ सुधीतु
 (२) अ० अटक्या विना; ठेठ सुधी ० नूत्र
 वि० सणंग, कमजळ, अरोपर संकणयेवुं
 सणाचो पुं० (डा.) वीनणीनो यमकारो
 सणिया पुं० [सुओ सणी] धातुनो लाभो कडो
 सणी स्त्री० [सं. शलाका; सर० हिं. सली; म.]
 धासुनो, लाकडानो के धातुनो लाभो, पातणो,
 गोज नानो कडो [-आपवी = उश्केरवुं.
 -करवी = अटक्याणुं करवुं] ० संयो पुं०
 [ला] युक्तिप्रयुक्ति (२) उश्केरणी ० सोपारी
 स्त्री० सणीना नेवी कातरवी होय नेवी सोपारी
 सणेक (-अ)डी स्त्री०, सणेक (-अ)डुं न० सुओ
 'सणकडी'मा [सणेकडुं करवुं = उश्केरणी
 करवी (२) जीववु (३) अटक्याणुं कंवुं.]
 सणेजम न० [सं श्लेष्मन्, प्रा. सिलिन्द्]
 ओक रोग शरही
 सणो पुं० सडो, सणवुं ते

संकट न० [सं] इ:प. आकत. [-पडवुं =
 आकत आववी] ० यतुथी स्त्री० अक्षेस-
 यतुथी (१). ० निवारणु न० मड आधी
 संकट इर करवुं ते. ० मोसु (मो') वि० [+ मो
 परधी] पेसतां साकडा मोवाणु (पर)
 संकडामणु (-णी) स्त्री० [संकडवु उपरधी]
 नमानी तगाश (२) जीड, मुशेवी
 संकडवुं अ० किं [साकडु उपरधी] दणवु;
 लयडावुं (२) नगानी तगाश वेठवी (३) [ला]
 मुशेवीमा आववुं -वुं सं०किं (प्रेरक).
 -श स्त्री० नगानी तगाश (२) मुशेवी
 संकर पुं०[सं.] भेणसेण, मिश्रण (२) जे बिल
 अलंकारिनो अेकरय समवाय (डा. शा.).
 ० ता स्त्री०
 संकर्षणु न० [सं.] जे चवुं ते (२) जेडु ते
 (३) पु० (सं) जणराम (४) शेपनाज
 संकशन न०, -ना स्त्री० [सं] अेकडुं करवु
 ते, सग्रह (२) सरवाणो. ० नियम पुं०
 'दो अेक अेसोसियेशन' (ग.)
 संकलयिता पुं० [सं] स कलना करनार
 संकलित वि० [सं] अेकडुं करेवु
 संकष्ट पुं०[सं] तरंग; धरदो; धरुआ (२)
 निश्चय, मनसुओ (३) धर्मकर्म वगेर करवा
 भाटे लेवामा आवतो नियम (४) कल्पना
 करवी ते; तर्क [-उठवेा = तुको नगवो.
 -करवो = निर्धार करवो (२) नियम करवो.
 -बाणुवो = मतनी शरुआतमां विधाननो
 मत्र भोलवो. -भूकवो = नियम लेवो (२)
 निश्चय करवो (३) आशा भूकवी. -लेवो = मत
 नियमनी शरुआततु विधान करवु, प्रतिज्ञा
 करवी.] ० विकष्ट पुं० ० व० व० तर्कवितर्क.
 ० शक्ति स्त्री० संकल्पनी शक्ति, धरुआशक्ति
 -द्विपत वि० [सं.] कल्पेणु (२) धरुडेवुं,
 धारेणु (३) निश्चय करेवु
 संकष्ट न० [सं.] संकट (२) कष्ट, महेनत
 संकणवुं अ०किं 'साकणवुं'तु कम शि, स लम
 यवुं; साकणना आकडा पेठे जेडयेत होवु
 संकाश वि०[सं.] ना नेवुं, सरयु; सभान
 संकीर्ण वि० [सं] मिश्रित; सेणभेण ययेवुं (२)

वेरायेतु; इलायेतु, व्याप्त; अरम्भक(३)अरम्भ
 (४) संकुचित ००ति ०० नव डे नवभार
 भानाना अडवाणा तालनी अत
 संकीर्त(-त्त)न न० [सं.] रतति
 संकुचित वि० [सं.] सङ्काय पामेत्तु(२)साकडु;
 छिदर क विशाण नडि तेतु (३) भिडयेतु
 संकुक्ष वि०[सं] व्याप्त, परिपूर्णा; भीडवाणुं
 (२) अण्यवरियत (३) अरम्भत ००ता ००
 संकेत पुं० [सं.] अगाडिथी करेडी छुपी गौठवणु
 (२) अण्यो संकेतरथान (३) धशारे, तिराना
 (४) करार, शरत(५)अभुक्त शब्दथी अभुक्त
 अथनो भोध थवो अेधये अेवी लावानी
 परपरगत इडि (व्या) ०३५ न० अण्यो
 सकेतार्थ ०दिपि ०० लघुलिपि, ०३
 सं०किं [संकेत परथी] संकेत करवो.
 ००थान न० संकेत प्रमाणे भणवानी अगा.
 -तार्थ पुं० [+अर्थ] क्रियापदनु शरत
 अनावनार इप (व्या) -तित वि० [सं]
 संकेतथी अण्यवेतु; संकेतवाणुं, संकेतायेतुं
 संकेतवु सं०किंदि संकेल्लिअ,अर० हिं संकेलना
 आटोपव, अेकडु करवु, पाणु वाणी लेतुं
 संकेतय पुं० [सं] तगी, अण्यत, स कडारा (२)
 आर्यका, अरम्भकतुं ते (३) अण्यत; शरम (४)
 भिडवु ते (५) अण्य. ०क वि० संकेतय करनारं
 ०० न० संकेतयतुं ते. ०शरीर वि० संकेतयवाणुं
 संकेतयतुं सं०किं [सं] सकुचुं पीडी डेवु (२)
 अर्थहित करवु संकेतय करवो
 संकेतयतुं अ०किं 'संकेतयतुं' कर्मणि (२)
 संकेतय पामवो
 संकेतवु सं०किं [प्रा संकोड] साकडु करवुं;
 इलायेतु अेकडुं करवु, संकेतयतुं
 संकेतवुपी ०० [सं]केतवु उपरथी] संकेतवुं ते
 संकेतवुं सं०किं वधारे अरम्भर डेवुं (२) अण्यव-
 लित करवु (३) अरम्भरवु (४) अण्यो संकेतवु
 संकभ पुं०, ०० न० [सं] अेक अगा डे
 स्थितिमाथी पीअ अगा डे स्थितिमा अणुं
 ते, संयार (२) अण्यगवु ते (३) अण्यवश
 करवो ते (४) अण्यगवानी डे अण्यनो मार्ग
 (सेतु, सीडी, वगरे) (५) अेक शशिमाथी

पीअ शशिमा अणुं ते (सूर्यतु). ००प्रथमा
 ०० [+अण्यवस्था] स धिकाण
 संकभित वि०[सं.] संकभ-सयार करयेतुं,
 पडोयाडेतु; संकभ
 संकभत वि० [फा] अेक अगाअेथी पीअ
 अगाअे गयेतुं (२) पडोयतु करेतुं; सयारित
 (३) ०० अण्यो अकरसंकाति
 संकाति ०० [सं] अण्यो संकभ (२) अकर-
 संकाति. ०काअ(-ण)पुं० संकातिनो सभय,
 वयगाणो, अेक अगा डे स्थितिमाथी पीअ
 अगा डे स्थितिमा अण्य सुधीनो वययो सभय
 संकीडतुं अ०किं [सं सं + क्रीड] कीडवु, अेवतु
 संक्षिप्त वि० [सं.] डूकं
 संकुप्य वि०[सं] अण्यलणी अेडुं, अेक पामेतु
 संक्षेप पुं० [सं.] डूकाण, सार (२) डूकवेतु
 डे सारइप ते. ०क वि० संक्षेप करनार
 संक्षोभ पुं० [सं.] गरम्भ, अण्यलगाट,
 गलराट ०क वि० संक्षोभ करनार
 संभारे पुं० [भारे (क्षार) उपरथी] पाणु
 गाणता गण्यमा रहेतो अण्यरो
 संभारुं अ०किं [सं] शका उपरथी] सभावो
 थवो (२) 'संभारुं' कर्मणि
 संभावो पुं० [अण्यो संभारुं] शका, अण्य
 (२) शरम (३) कर्मभारी, कटाणो
 संख्या ०० [सं] रकभ, अाकडो (२) गण्यना;
 गण्यतरी [-भरिपी, = अाकडो अण्यवो]
 ०कभवायक वि० अेक, अे, अण्य अेभ संख्याना
 कभ अतावनार [व्या.]. ०तीत वि० [+अतीत]
 अण्य अण्य ०रम्भक वि० [+आत्मक] संख्याने
 अण्य ०पूरक वि० पडेतु, पीअ अेभ
 संख्या अतावनार (वि०) [व्या] ०ण्यत(-ण)
 न० नानी मोडी संख्याडे वाने अण्ये अण्यतु डे
 नीपण्यतु अण्य अण्य. ०लेअन न० संख्या
 अण्यवानी रीत (ग) ०वायक वि० [व्या]
 संख्या अण्यवनाके (वि०) ०वृत्तवायक वि०
 [+आवृत्ति + वाचक] संख्यानी आवृत्तितु
 वायक (डिवां अेवडु) [व्या] ०अण्यववायक
 वि० संख्याना अण्यतु वायक डिवां पयक;
 अेक [व्या.] ०अण्यत पुं० १, २, वगरे

संख्यातोसकेत (ग.) -ख्यांशवाचक वि०
 [+ अंश + वाचक] अपूर्ण क्तु वाचक (व्या).
 उदा०अधुं
 संग पु० [सं.] सयोग (२) संघ (३)
 सोम्यत, सहवास (४) आसक्ति (५) मैथुन.
 ओटोप पु० लुओ संगतिदोष
 संग पु० [फा] पथर ओतराश पु० [फा.]
 सलाट. ओदिल वि० पथर जेवा हिलतु; कठोर,
 निर्दय ओदिली स्त्री
 संगटो पु० [राग] उपरथी; सर० म. संगटो
 मिश्रण; सेजसेण. [-थवे = आचक्रां
 स्त्री-पुरुष प्रन लक्षणेका होय त्यारे स्पर्शा-
 स्पर्श थवे]
 संगठन न० [हिं] वीभरथेला यण, होष्टा डे
 अगोने ऐकनित करी व्यवस्थित करवा ते.
 -ना स्त्री० संगठन करवुं ते
 संगठित वि० [हिं] संगठनवाणुं
 संगत वि० [सं] संघ (२) सुसगत (३)
 'सिमेट्रिकल' (ग)
 संभतराश लुओ 'सग' फा. भा
 संगति स्त्री० [सं] सयोग (२) सेण (३)
 सहवास (४) पूर्वापर संघ (५) 'सिमेट्री'
 (ग). ओका पु० ऐक अंश ओटोप पु०
 सोम्यतनी माठी अस्सर
 संभदिल, -वी [फा.] लुओ 'संग' [फा] भां
 संभना स्त्री० [सं] परथी] सभा, सोम्यतण (प.)
 संभम पु० [सं] संयोग; सेणाप, समभम (२)
 जे नदीओतुं मिलत, ते स्थान ओनीय पु०
 (सं.) ऐक मल्लि, जे मळ्याथी प्रियता
 विवेगनेा अंत आवि छे ऐम भनाथ छे
 संभसारी स्त्री० [फा] पथर भारी भारीने
 अच लेवानी सल पय-धटाणी
 संभाथ पु० [सं. संघात? सर० हिं. संगत, म
 संगत, मांगात] संघात साय, सोम्यत (वाटभा)
 [-लेवे = साय - सोम्यत पशपर छे के नही
 ते तप सव.] थी वि० (२) पुं० [सर० हिं.
 संगती, म. सांगाती] संगाय करनार
 संगान न० [सं] गान; संगीत
 संगी वि० [सं.] सग करनार (२) पुं० सोम्यती

संगीत न० [सं.] गायन, वादन अने नृत्यनेा
 समाहार (२) गायन के वादन. ओकल्प वि०
 गेय गार्धशकाय अेवुं. ओकांथ न० 'लिरिक'.
 ओल्लिपि स्त्री० संगीतसेजन भाटेनी लिपि.
 ओलेजन न० गायन के गतना तालस्वरने
 सांकेतिक चिह्ननेा द्वारा लपवा ते, 'नोटेशन'.
 ओविद्यालय न०, ओशाखा (-णा) स्त्री० संगीत
 शीपववा भाटेनी शाखा. ओशाखा न० संगीतनु
 शास्त्र. ओशास्त्री पुं० संगीतशास्त्र लाखनार
 संगीति स्त्री० [सं.] स्वरोनी सवादिता - ऐकश्य
 सुरेवता, 'हार्मनी' (२) औद्ध पदिवड; संगीथि
 संगीथि स्त्री० [लुओ संगीति] पदिवड
 संगीन वि० [फा.] पथरनु पनेलु (२)
 टकाडि; मन्मूत (३) स्त्री० अंठकनी नणीने
 छेडे धालवामा आवतु बाला जेवु अर्हीदार
 पातु, 'अेयोनेट'. ओता स्त्री० संगीन होतु ते
 संगृहीत वि० [सं.] संभरेलु
 संगेभरभर पुं० [फा.] यकभकनी छोटवाणेा
 आरसपडाणु [धीमती पथर
 संगेयाहूद पुं० [फा. संगेयहूद?] ऐक लतनेा
 संगो पु० [सं] सग आसक्ति, होडो
 संगोपन न० [सं] गोपन, पालनपोषण
 संग्रह पुं० [सं] ऐकहुं करवु ते (२) सधरी
 राणेदो अथो (३) सारी सारी वस्तुओनेा
 ऐक स्थणे करेदो जभाव. ओकती (-ती)
 पुं० सग्रह करनार. [ऐक रोग
 संग्रहणी स्त्री० [सं] सधरणीनेा - जाडनेा
 संग्रहणु सं० [सं. संग्रह] संग्रह करवो
 संग्रहस्थान, संग्रहालय न० [सं] ल्यां
 देशपरदेशनी लाखवा अने जेवा जोग वस्तुओ
 ऐकठी करी होय ते स्थण. 'म्यूजियम'
 संग्राम पुं० [सं.] युद्ध ओसभिति स्त्री०
 युद्धनी व्यवस्थापक सभिति
 संग्रह पुं० [सं.] पकड युद्ध. ओक वि० (२) पुं०
 सग्रह करनार. -ही वि० सग्रह करनार
 संघ पुं० [सं.] टोणु (२) यात्राणुओनेा समूह
 (३) संगठित अने व्यवस्थित समुदाय
 (जेम के. औद्ध भिक्षुओनेा, युवकेनेा वगेरे)
 [-काठवे = यात्राणुओनेा काडले लधने

नीकणु (२) [व्यगमा] पासे काई नथी
 अम ज्ञापवु, भोपाणु कठवुं (३) बतिग
 छिणुं करवु -काशीअे जवे, पछेयिथे =
 धारेयो अर्थ सिद्ध थवे] ०भण न० संघतु के
 संघ अनवाथी नीपजतु षण ०पी पु०[+प्रा.
 वइ (सं पति)] संघ कठनार, संघने नेता
 (२) अेज अटक ०व्यायाम पु० समूहने
 साथे थने व्यायाम ०शक्ति स्त्री० संघमण
 ०सत्ताक वि० सत्ता सवना हाथमा होय
 अेवु (त न ध०) [स गठन करवु ते
 संघतन न० [सं] लुओ संगठन -ना स्त्री०
 संघटित वि० [सं] अेकत्रित, संभठित
 संघट्ट वि० [प्रा (सं संघट्टित)] लिडायेलु,
 सनरड थयेतु (२) पु० [सं] संघर्ष (३)
 अथडावु ते (४) मिलन; संयोग ०न न०
 [सं] मिलन, संयोग (२) रचना, अनावट
 (३) संघर्ष (४) समठन
 संघमण न० लुओ 'संघ'मा
 संघरक्षि स्त्री० लुओ सग्रहणी
 संघरतु अ०किं [सं. सम्रह] अेकहुं करवु,
 जम करवु (२) जतन करीने रापी भूकतु
 (३) समास करवो, पौतानी अइर लेवु
 संघरा स्त्री० [अप० सवार (सं सह)] रस
 भोलावपी ते
 संघरो पु०[सं सम्रह] संघरेखी वस्तुओने जये
 -राभोर वि० जइरथी वधारे पडतु संघरी
 राभवानी वृत्तिवाणु -राभोरी स्त्री०
 संघनाभोर वृत्ति, 'होर्डि ग'
 संघर्ष पु०, ०षु न० [सं] जे वगुओतुं
 बसावु के अथडावु ते (२) रपर्धा (३) कलह
 संघनी पु० लुओ 'संघ'मा [संघ'मा
 संघ व्यायाम, संघशक्ति संघसत्ताक लुओ
 संघाटी स्त्री० [सं, टें संघाटी] भौद (जिखुतु
 उपवअ [घाट उतारनारो
 संघाडियो पु० [लुओ संघ डो] सवाडाथी
 संघाडो पु० [सं संघट्टे उपरथी] हाथीगत,
 लाकडा वगेरेने वाट उगारवातु यत्र (२)
 [सं मघाटिका = युग्म, दे संघाड, ०ग -डी
 युगल, जेडी (जैन) (३) जैन साधु

-सांघीओने समुदाय [संघाडे अडावुं,
 उतारतु = संघाडा वडे तैयार के अमकतु करवु.]
 संघात पु० [लुओ संगाथ] साथ, संगाय
 (२) [सं] जभाव, जथे (३) घात, मारवु ते
 (४) अ० साथे (डानी संघात गयो ?) ०क
 वि० [सं] भात जरनां, नारी करनार. -ती
 वि०(२)पु० संगाय करनार -ते अ० संघात
 संघार पु० [प्रा. (सं संघार)] + सडार.
 ०षु वि० + सडारनार [सं सडारतु
 संघारतु सं०किं [अप० संघार (सं सह)]
 संघाराभ पु०[सं] धर्मशाण(२)मठ, विहार
 स घेइथुं वि० [लुओ संघाडो] सवाडाथी
 उतारीने अनावेलु
 संघेडो पु० लुओ संघाडो
 संघ पु० [लुओ संघे] शुभ करामन के
 गोठवण (२) भीत के पडारा वगेरेमा राभेलुं
 शुभ भातु [अ०किं (कर्मणि)
 संघकतु सं०किं लुओ संघतु संघडातुं
 संघय पु० [सं] सग्रह, जभाव
 संघर पु०[सं] + संघार; विचार
 संघरतु अ०किं [सं सचर] जतु, यक्षता
 थतु (२) डाअल थतु, व्यापी जतु (३)
 सं०किं संघय करवो (४) संघारतु
 संघरामणु न०, -णी स्त्री० संघारवानी
 भनूरी [संघारवतु
 संघरावतुं सं०किं 'संघरतु'तुं प्रेरक (२)
 संघलन न० [सं.] डोलवु ते डालतु ते (२)
 कप, जणलणाट (३) आडोलन; हिलवाव
 संघलित वि० [सं.] आलतु आलु
 संघतु सं०किं [अप० संघ (सं सं+चि),
 सर० हिं. संघना, म संघणे] अेकहुं करवु,
 भेगु करवु (२) सी अथ टगयो करवो
 संघण पु० [प्रा सोवच्चल (सं सौवर्चल), सर०
 दे सुचल, हिं सौचर, म] अेक क्षर (२)
 [सं संघर] [डा] संघार, हलनयवण
 संघार पु० [सं] देवाडु ते, प्रसार (२)
 अलावतु ते, प्रेरतु ते (३) जतु ते, -मा
 थने जतु ते (४) संघतु अेक रागिनावी
 पीठमा जतु ते ०क वि० संघार करनार,

संघुं वि० [प्रा. सधिय (स. मद्धित)] सधणुं
 तभाम्. -घे अ० षधे, सर्वत्र
 संधूकणु न० [प्रा. मधुकण (म. सधुकण)]
 सधाडा करवा ते, लभेरणी; उरकरणी -घुं
 वि० सधूकण करनारं. -घुं सं०डि० [प्रा.
 संघुक्क (सं संघुक्क)] सधूकण करवुं
 संधूके पुं० (सामान्य के सवडलर्यां कड करतां
 मोटुं के अगवडकर्ता कड होय येवु सूयववा
 वपराय छे) मोटुं कडगुं तोराना जेवु ते
 संधे पुं० [स संरेड; सर० म. संघेव] + संदेड
 (२) अ० लुओ 'सधु'भा
 संध्या स्त्री० [सं.] भे समयने नेडनारो-
 वयगाणानो टू के वभत (२) साज (३) संध्या
 वभते करातु नित्यकर्म [-करवी=संध्यातु
 नित्यकर्म करवु] ०का.ख(-ण) पुं० साज
 ०वडन न० संध्या वभततु नित्यकर्म.
 ०समय पुं० संध्याकाण. -ध्यापासनः
 स्त्री० [+ उपासना] संध्याकाणे करातु नित्यकर्म
 सनाह पु०, न० [म] वभतर, कवय
 सनिकर्ष पुं० [स] सामीप्य (२) सभंध
 सनिध(-धि) अ० पासे, नछक -
 सनिधान न० [सं.] सामीप्य [लुओ सनिध
 सनिधि पु०, स्त्री० [सं.] समीपता (२) अ०
 सनिपात पु० [सं.] लुओ सनेपात (२) ढगलो
 (३) साधे भणवु ते (४) सभंध
 सनिवृत्त पुं० [स] (सगीत) ऐक अलकार
 सनिवेश पुं० [स] (सगीत) तल्लीनता (२)
 समुदाय (३) गोडवणी, रयना (४) सनिधि
 (५) नगर पसेवु लोकेने ऐकठा भणवानु
 के निहार करवानु रयण (६) पडाव, परं (जैन)
 सन्यस्त वि० [स] तछ दीधेलु (२) न०
 सन्यास -क्ताश्रम पु० [+ वाश्रमां वान-
 प्रस्थ पछीना योथो - सन्यासीना आश्रम
 सन्यास पु० [स] त्याग करवा ने(२) ससार
 व्यवहारने त्याग (३) सन्यासाश्रम [-तेथो
 = सन्यासी यत्र] ०यो.ग पु० सन्यास
 जेमा प्रवान छे तेथो येग -साश्रम पु०
 [+ वाश्रमां] लुओ सन्यस्ताश्रम -सिनी
 स्त्री० सन्यासी स्त्री. -सी पु० जेथे

सन्यास लीषो होय ते
 संध पु० [प्रा सपाव (स संपात)] औंधय,
 मेण. ०तोडु वि० संध तोडनार
 संध(-पु)टिखुं न० (प.) संधुट
 संधत स्त्री० [सं.] सपड; संधति (२) [वा]
 शक्ति, सावनवण
 संधति स्त्री० [सं.] धन, होलत (२) औंधर्य;
 आवादी (३) अधिकता, संपूर्णता. ०शा.ख
 न० अथशास्त्र, सपत्तिनी उत्पत्ति अने
 वहेयणीना नियमोनी रर्यां करवु शास्त्र.
 ०शा.खी पु० सपत्तिशास्त्रोविद्वान, अथशास्त्रो
 संध(-दा) स्त्री० [स] सपत, सपत्ति
 सपन्न वि० [स] युक्त; संहित (२) श्रीमान,
 वैभवशास्त्र
 संधर्ष पु० [सं] सभंध, संग ०लवा
 स्त्री० 'डोड' ओडु डेन्टेकट' (ग.)
 संधुं अ०डि० [लुओ संध] संध करवा,
 ऐकठा यध मेण करवा
 संधाडुं सं०डि० [प्रा. सपाड (सं संपदय)]
 प्राप्त करवुं; मेणववु ('सापडवुतु प्रेरक)
 संधात पु० [म.] ऐक साधे पडवु ते (२)
 संगम, समागम (३) प्रहार
 संधाडक पुं० [स] सपादन करनार. -न न०
 मेणववु ते (२) तैयार करवु ते (३) डोड
 पुरतक के पर प्रसिद्ध करवा तैयार करवु
 ते -घुं सं०डि० [स संपाड] मेणववु
 संधादित वि० [स] सपादन करवु
 संधी, ०लुं वि० ['संध' उपरथी] संधवाणु
 संधुट पु० न० [सं], -टिखुं न० भे शकारा
 के तेवी पोली वस्तुओना भो ऐक उपर
 ऐक भूषी करेवो घाट (२) डायना पत्र
 ते प्रमाणे जेडवा ते
 संधुजन न० [स] पूजन [मिन्टरी' (ग.)
 संधुरेक वि० [स] पूण करनार; डोम्पली-
 संधुरित वि० [सं] भूष लरेलु, लरपूर
 संधुर्षु वि० [स] वधु, तभाम (२) परिपूर्णा
 (३) समाप्त ०ता स्त्री० परिपूर्णा,
 न्यूनता न होवी ते
 संधेटवु सं०डि० [सर० समेटवु] (डा) समेटवुं

संभेतरं [सं. संभेतरं] काष्ठने पड्डोव्याडवां भाटे
 सोपायेली वरतु, भेटसोगातनी थील
 संभृत्त वि० [सं.] नेणवेत्तुं, मिश्रित(२) जेउत्तुं,
 भाद संभंधवाणुं
 संभ्रज्ज न० [सं.] (भौद्ध) काथा ने चित्तनी
 अवरथातु वारवार निरीक्षणु; अग्रमाद
 संभ्रजात वि० [सं.] परिपूर्णां रीते लब्धेत्तुं
 (२) नेभाथी विचार वितर्कं लुप्त थयानथी
 तेवी (समाधि). -न न० परिपूर्णां ज्ञान
 संभ्रदान न० [सं.] आपत्तुं ते (२) बोधी
 विलकित्तो अर्थ (व्या.)
 संभ्रदाय पु० [सं.] रिवाज, यातु वलीवट (२)
 धर्मने क्षटो, पय(३) गुरुपर परागत उपदेश
 ऽदृष्टि आ० संभ्रदाय पूरती - स कुचित दष्टि.
 -थी वि० (२) पु० संभ्रदायतुं अतुयाथी
 संभ्रसज्ज वि० [सं.] पूर्णं प्रसज
 संभ्रसाह पु० [सं.] चित्तनी निर्मणता ने
 प्रसजता (योग)
 संभ्रसारणु न० [सं.] य, व, र, ल ना
 अतुक्के ध, उ, ऋ, लृ थवा ते [व्या.]
 (२) प्रसारतु ते
 संभ्रीति स्त्री० [सं.] प्रीति (२) आनंद, हर्ष
 संभ्रोद्धु न० [सं.] पाष्ठी छटवु ते; पाष्ठी
 छाटी पवित्र करवु ते [पक्ष
 संभ्र स्त्री० [ब्रुओ सक्ष] हार, ओण (२) भाणु,
 संभ्रैत पु० [सं.] जवडो, ओलाओली (२) रोप-
 पूर्वक ओलवु ते (नाटकभा)
 संभ्रद्ध वि० [सं.] जेहायेत्तु, युक्त
 संभ्रद्ध पु० [सं.] सयोग, सपक्ष, जेहाण
 (२) विनाद, सगाध(३) मित्रता, परिचय(४)
 छही विलकित्तो अर्थ (व्या). [-जेउवे,]
 भांधवे, = संभ्रद्ध करवे.] ०क वि० संभ्रद्ध
 करनार (२) संभ्रद्धवाचक. ०वाचक वि०
 छही विलकित्तो अर्थ अतावतु (व्या)
 -धार्थक वि० संभ्रद्धवाचक (व्या) -धित
 वि० [सं.] संभ्रद्धवाणु, संभ्रद्ध -धी वि०
 संभ्रद्धवाणुं (२) सयुं (३) अ० विषे,
 भावते, संभवमा
 संभ्रद्ध वि० [सं.] जेत्तु(२) स पूर्णं ज्ञानवाणु

संभेद्ध स्त्री० [ब्रुओ समोक्ष] साभेद्ध
 संभे पु० [सं. समवाय] समद्ध, जणे, सवा
 संभेध पुं० [सं.] भेध ज्ञान. ०न न०
 जभाडुं ते (२) जहाववु ते; समलववु ते
 (३) जेहाववु ते (४) जेहाववा वपनतो श०
 संभेधत्तुं संकिं [सं संवोधय] ईदेशीने
 जेहाववु (२) समलववु
 संभेधि स्त्री० [सं. प्रा] भेधि, पूर्णं ज्ञान
 संभेधित वि० [सं.] संभेधयेत्तु
 संभेध्य न० [सं.] जेने संभेधायु होय वा
 संभेधाय ते
 संभर वि० [सं स+भृ] ब्रुओ सभर
 संभरतु संकिं [सं. संभृ] सारी रीते भरवु
 संभव पु० [सं.] शज्यता (२) भृण (३) उत्पत्ति
 [-थवे=उत्पन्न थवु -होवे=शक्य होवु]
 ०नीथ वि० [सं.] संभव जेवु; शज्य
 संभवतु अ० किं [सं संभृ] उत्पन्न थवुं,
 भनवु (२) संभव होवे, भनी शकवु
 संभवित वि० [सं.] संभव होय तेवु; शज्य
 संभणामष्ठी स्त्री० [सं. संभणववु] ईपदी
 संभणवेत्तु (महेष्णु के ठपके) संभणवानी
 दशा, संभणवपणुं
 संभणत्तुं अ० किं 'संभणवुं' कुम णि
 -वत्तु संकिं 'संभणवुं' प्रेरक (२) वणतो
 उत्तर के इडक वेणु के भाण कहेवी
 संभा पुं० [ब्रुओ संवा] समवाय, सध, संभे
 संभार पु० [सं.] जेधती सामथी (२) शाक के
 अथाणाभा भरवानो भसावे [भरवे =
 शाक के अथाणाभा भसावे भरवे (२)
 अतिशयोक्ति करवी, रस पूनवे (३) ईरवेत्तु]
 संभारणु न० [सं. संभारवु] पदी] संभारवु ते,
 रमृति. -लुं न० यादगीरी, यादगीरीनी वरतु
 के निशानी [करवुं
 संभारतु संकिं [प्रा. समर (सं संभृ)] याद
 संभारियुं वि० संभारवाणु, भसावे पूरेत्तु
 (२) न० तेवु याद
 संभाषना स्त्री० [सं.] संभव, शक्यता (२)
 कल्पना, तर्क (३) आरररररर (४) प्रतिष्ठा,
 धनवत

संभावित वि० [सं.] प्रतिष्ठित
 संभाव्य वि० [सं.] शक्य (२) सत्कार करवा
 योग्य (३) कल्पी शक्य तेवुं
 संभाव्य न० [सं.] वातयतीत; प्रशोत्तरी
 संभावा श्री० [संभावनं पुरधी] तपास;
 इरकारे, काणल (२) रक्षणे; अतन. [-नीये
 = देणरेभ नीये (२) व्याश्रयमा -राजपी,
 क्षेत्री = संभावनं]
 संभावनं सं० [प्रा संभाल; स. संमाल्य]
 संभावा राजपी; अतन करवुं, सायववुं;
 नणववुं (२) (आम, जवावदायी ध०) माये
 येव -यवाववु, निलाववु (३) अ० [प्रा.
 संमल] सावयेत के होशियाय गडेवु; गडव-
 तमा न पडी जवुं
 संभूत वि० [सं.] ऐकडुं करेले; साकरेले
 संभोग पुं० [सं.] छिपभोग (२) मैथुन (३)
 विषयभोग. -गी वि० (२) पुं० संभोग
 करनार (३) कामी
 संभ्रम पुं० [सं.] धूमवुं ते; अकर इरवुं ते
 (२) त्वरा, बावण (३) गलराठ, व्याकुणता
 (४) उत्तंडा (५) आति (६) भूल (७) लय
 संभ्रांत वि० [सं.] धुभावेले (२) गलरायेले;
 व्याकुण थयेले (३) आतिमा पडेले
 संभ्रत वि० [सं.] संभ्रनिवाणुं; सरभो के
 अतुडपु भ्रत-धरावतु (२) मान्य, पसड
 संभ्रति श्री० [सं.] अतुभ्रति, कणुलात, समान
 भनवाणु होवु ते ० अथ श्री०, न० संभोगनी
 संभ्रति आपी शके ते भाडेनुं श्रीनुं योग्य
 वथ -तेनी कायडेसर भयार्हा (३) कभियो
 संभ्रतं पुं० [सं.] लीड, अरही (२) युद्ध, लडाई
 संभ्रान न० [सं.] संभ्रान, आदरसत्कार (२)
 गौरव; प्रतिष्ठा. ०कारिष्णु वि० श्री०, ०कारी
 वि० आदरसत्कार करनार
 संभ्रानित वि० [सं.] संभ्रत (२) संभ्रानवाणुं
 संभ्रान्य वि० [सं.] संभ्रानने योग्य
 संभ्रान्त वि० [सं.] जाडु काठनाकं
 वणजूस; सांडसूर -नी श्री० सावरणी
 संभ्रिश्र, -अत्रि वि० [सं.] मिश्रित
 संभ्रिश्र न० [सं.] लुभ्यो मिश्रण

संभ्रिश्रित वि० [सं.] लुभ्यो सभ्रिश्र
 संभ्रिलन न० [सं.] पीडी रेवु -मीथी रेवु ते
 संभ्रुण वि० [सं.] सामे सुभवाणुं, सामे होम
 तेवुं (२) -नी प्रत्ये लागणीवाणु (३) अ०
 इतर; सामे [विना यतु प्र ष्टी
 संभ्रुर्धिम वि० (२) न० [सं.] नरभादाना संयोग
 संभ्रेडन न० [सं.] ऐकडा यवु ते (२) मेणावडे
 संभ्रेड पुं०, ०न न० [सं.] भूर्धा (२) आति
 (३) अज्ञान (४) मोड
 संभ्रयत वि० [सं.] हाथमा के कायुमां राभेले
 (२) भाधेले; अडडेले (३) संयभवाणुं
 संभ्रय पुं० [सं.] निअड; निरोध (२) धन्दित्र-
 निअड. ०न न० नियत्रण इतन; निअड (२)
 जेथी नाभवुं ते ०नी श्री० (स.) यम
 राननी नगरी. ०शाणी वि० संभ्रमी. -मी
 वि० (२) पुं० संयभवाणुं
 संभ्रुक्त वि० [सं.] लोडयेले, युक्त (२) अनेके
 भणीने जरेले. ०क्रियापड न० जे -क्रियापड
 भोगा वधराता लुहा अ अर्थ नीकणे तेवुं
 क्रियापड (व्या). ०वाक्य न० जे के वधारे
 प्रधान वाक्यो ऐकडा धवाधी अतनु मोट्ट वाक्य
 संभ्रुत वि० [सं.] सयुक्त, समन्वित
 संभ्रय पुं० [सं.] लोडवु के भोगा यवुं ते (२)
 संभ्रव (३) संभ्राम (४) मिश्रण मेणवणी
 (५) संभ्रोग, परिस्थिति. -गी वि० लोडनाकं
 (२) संयोगवाणु. -गी करेणु न० [सं.] सयुक्त
 करवु ते. -गी भूमि (-मी) श्री० अरीनना जे
 मोटा प्रदेशने लोडनारी साकडी अमीननी पडी
 संभ्रयक वि० (२) पुं० [सं.] लोडनार. -न न०
 लोडवु ते (२) लोडाण, संभ्रव (३) आयोगनै;
 व्यवस्था (४) अथन (ते दश छे) (मोड)
 संभ्रयित वि० [सं.] लोडेले
 संभ्रक्षु न० [सं.] रक्षण
 संभ्रक्षु सं० [सं.] संभ्रक्षु करवुं
 संभ्रक्षित वि० [सं.] संभ्रक्षण पावेले
 संभ्रक्षणी श्री० धा इअवनारी औपधि [श्री०
 संभ्रक्ष वि० [सं.] लागेले, वणजेले. मोडेले. ०ता
 संभ्रक्ष पुं० [सं.] परस्पर वानावाप (२) नाठकमा
 अ० प्रदरने सवाड. ०के वि० संभ्रक्ष करनाकं

पुं० (२) ऐक प्रकारतु नाटक - छिपकपक (३) नाटकमा ऐक प्रकारानो सलाप

संवत् पुं० [स.] विक्रम संवत् (२) तेतु कर्ष पाण वर्ष [वार्षिक भरखतिथि

संवत्सर पुं० [सं] वर्ष -री श्री० छमछरी; संवनन न० [सं] वरा करवानी ज्या (२) प्रेम करवो ते, प्रेमवी छती खेवानी प्रयत्न

संवत्सरे पुं० [स] आद्य प्रवृत्तिभायी परावृत्त यर्था आत्माक्षिमुभ यवु ते (ज्ञेन). ०णु न० ढाकण, रक्षाण

संवत्सु स०किं [प्रा. संवर (सं सं + वृ)] आवरी खेवु (२) समेटवु (३) रोक्कु निग्रह करवो

संवर्त पुं० [सं] प्रलयकाणनासात मेधेभानो ऐक संवर्षान न० [सं] वधवु ते (२) छिछेरवु ते (३) वधारवु ते

संवर्षमान वि० [सं] वधवु, संवर्षित यतु संवर्षु स०किं [सं संवृ] संवर्षान करवु संवर्षित वि० [सं] सवृद्ध यथेवु (२) छिछेरवु, छिछरवु (३) वधारवु, वधेवु

संवहन न० [सं.] वहन करवु-वर्ष वरुं ते संवा पुं० [सं समवाय] सध, समुदाय

संवाद पुं० [सं] वातशीन, सवालशवाप (२) यथा (३) ऐकराग खेवो ते (४) ऐकमत यवु ते. -द्विता श्री० सवादीपथुं, 'हामनी'. -दी वि० संवाद करनार (२) सहमत, अनुकूल, ऐकरागवाणु (३) पुं० वादी स्वधी पायभो अने चोयो स्वरसु (स गीत)

संवार पुं० [सं] उन्वयारणना आक्ष प्रयत्नोमानो ऐक, नेमा उठतु आकुचन पाय छे (व्या)

संवास पुं० [सं.] सहवास

संवाहक वि० [सं] संवाहन करनार. -न न० वहन करवु ते, वर्ष वरुं ते (२) य पी करवी ते

संविद श्री० [सं] चैतन्य, ज्ञान, समजशक्ति (२) उरार, सकेत

संविधान न० [सं] व्यवस्था, आयोजन (२) नाटकना वस्तुनी सकलना, गोडवण्ण. ०क न० नाटकं वस्तु-तेनी संवलना

संविभाग पुं० [सं] लाग पाडवा ते (२) छिरसो

संवृत वि० [सं] आच्छादित, ढाकेवु, ढंकायेवु

(२) [व्या] संकृत, सांक्रु ('विवृत' यी छिबटु)

संवृद्ध वि० [सं] वधेवु (२) किलत, समृद्ध

संवृद्धि श्री० [सं] वधवु ते (२) आनादी समृद्धि

सवेग पुं० [सं] वेन, जुरसो (२) आवेग; भलनठ - गी वि० वेगवी वर्तनार, सवेगवाणु

सवेद पुं० [सं] अनुभव, ज्ञान ०न पुं०, ०ना श्री० ज्ञान, प्रतीति; रदुरवु

सवेश पुं० [सं] सुध वरुं ते (२) आसन

सव्यय वि० [सं] भूष व्यय

संशय पुं० [सं] संदेह, राक (२) इशेरान; लय [-आखुयो, -आवयो, -छिछयो, -छिपखयो, -गयो, -भा पठवु] ०पेरे वि० वहेमीवु; राकापील ०यस्वत वि० सशयमा पठेवु, संशयवाणु. ०वाड सु० कर्ष पाण तरवना राकापी निहागवानी वृत्तिना वाड, 'अच्छेसिद्धम'. ०वानी वि० (२) पुं० 'रक्षेपिक' ०वान वि० संशयवाणु; सशयी -यात्मक वि० सशयवाणु, संशय लय जेवु (२) नेने कशी आगतना (वधास न होय जेवु, यद्धाडीन (२) पुं० तेवो सखस. -यात्मा, -यी वि० सकारोव वहेमी

संशुद्ध वि० [सं] जरापर शुद्ध यथेवु, विशुद्ध

संशुद्धि श्री० [सं] पवित्रता; शुद्धि

संशोधक वि० [सं] शोध करनार (२) शुद्ध करनार

संशोधन न० [सं] शुद्धि (२) गोडगोण; 'रिसय' ०कार पुं० संशोधन करनार -गी वि० संशोधनने लगत

संशोधनं स०किं [सं. संशोधन] संशोधन करवु

संशोधित वि० [सं] शुद्ध करवु (२) शोधवु

संशोधय श्री० [सं. संशोधन परधी] अतप खोदी यूसी खे तेवो लेप

सशय पुं० [सं.] आशय, शण्ड

सश्रित वि० [सं] धरखे आवेवुं, आश्रित

संश्लेष पुं० [सं.] माह अविजन (२) लयोन

ससक्ति श्री० [सं] आसक्ति, न०, लसन

ससह श्री० [सं.] संहा; मज्ज

संसर्ग पुं० [सं.] संजप गोमत, संजलि (२) आसक्ति, लपठवा, ०दोष पुं० जुरसो सगनिशोप. -गी वि० संसर्ग संभन (२)

पु० संभधी; साधी
 संस्पृष्ट न० [सं] सरकं, धीमे धीमे असंबुंते
 संसार पुं० [सं] स्थिति; जगत (२) मायानो
 प्रपत्य (३) जन्ममरणानि चतुर्भाण (४) गृह-
 संसार [(—यज्ञावयो, —याज्ञवो.)—तरवो।
 = दुनियादारीना व्यवहारमा पार उतारु (२)
 मोक्ष भुणववो - नो वा वावो = माया-भमता
 वणगवा; निपालसपष्णं जतु रहेतु. - पूठे
 ज्ञावो = संसारनी कपरी करणे माथे पडवी.
 - भांडवो, - भां पडवुं = परल्लव (२) गृह-
 संसार शर करवो. - भां डूपुं = सायानां
 अधनोमा जकडावु; कर्मभवन आधवा]
 ० भां पुं० संसारमां रही गाणेणुं जवन.
 ० व्यवहारे पुं० दुनियादारीना व्यवहार
 ० शास्त्र न० समाजशास्त्र ० शास्त्री पुं०
 समाजशास्त्री ० सागर पुं० संसारप्री सागर.
 ० सुभ न० कुटुंबपरिवारतु के संसारना
 भोगोतु सुभ. ० सुधारो पुं० सामाजिक
 अने कौटुंबिक आधतोमा सुधारो - रिष्ठी
 वि० स्त्री० संसारी (२) संसार के प्रचार करनारी.
 - री वि० संसारव्यवहार सभंधी (२)
 संसारमां रम्युं पश्युं (३) संसार माडी भेटेलु
 संसिद्ध वि० [सं.] सिद्ध थयेलु; पूर्ण थयेलु (२)
 सद्गण थयेलु, प्राप्त थयेलु. - द्वि श्री० सिद्धि;
 पूर्णता (२) सद्गणता; प्राप्ति
 संसृति श्री० [सं.] संसार (२) जन्ममरणसुं
 चक (३) प्रवाह, गति, सरवु ते
 संसृष्ट वि० [सं.] संयुक्त, जेडायेलुं
 संसृष्टि श्री० सहवास (२) संपंध; संपक
 (३) सयोग, मिलन (४) ऐकन करवु ते;
 सग्रह (५) जे नरपेक्ष अलंकारोतु ऐकन
 स्थाने होवु ते (६) शा)
 संसेक वि० [संसेक] उपरथी संसेकुं (५)
 संस्कारणु न० [सं.] शुद्ध करवु, इतरत करवुं
 के सभराववु ते (२) संस्कार करवा ते (३)
 [अथनी] आवृत्ति
 संस्कार पुं० [सं] शुद्ध करवुं ते (२) सुधारवुं
 ते (३) शलगारवुं ते (४) वासनयोके कर्मेनी
 मन उपर पडती छाप (५) शिक्षण, उपदेश,

संगति वगेरेना मन उपर पडोला प्रलाव (६)
 पूर्वकर्मेनु इण. सन्नेभ (७) मरण पाछण
 करवानी क्रिया (८) द्विजेने जन्मथी मरण
 सुभी करवा पडता व्यावस्थक १६ विधिमानो
 इरेक (अर्थावन, पुंसवन, अन्नवक्षोन्नन,
 विंध्युअलि सीमतीजयन, लतकर्म, नाम-
 करण, निष्कमण, सूर्यावष्टोकन, अन्नप्राशन,
 यूसुकर्म, उपनयन, गायत्र्युपदेश, समावर्तन,
 विवाह, स्वर्गाशिद्धि) (९) शिक्षण, इणवणी.
 [-करवो = शुद्ध करवु (२) मठानु, शलगारवु.
 माथे संस्कार पीतवा = दुःख पडवुं;
 संकटो अवन] ० क वि० संस्कार करनारं,
 शुद्ध करनारं. ० व्वाही वि० संस्कार ग्रहण
 करी लेतु ० व्वाही वि० संस्कारतुं वहन
 करनारं [करवुं (२) संस्कार कवुं
 संस्कारणुं सं० द्वि० [सं संस्कारणु] संस्कारी
 संस्कारिता श्री० [सं] संस्कारीपणुं, 'कल्प्यर'
 संस्कारी [सं] वि० भूथी सात संस्कारवाणु
 (२) सारी इणवणीवाणुं (३) पुण्यशाण्ठी
 संस्कारोत्थ वि० [सं] संस्कारोने लधने
 छिठत - लभ्रत थत
 संस्कृत वि० [सं] संस्कार थामेलु (२) शुद्ध
 करेलु (३) शलगारेलु (४) श्री० न०
 गीर्वाणुभाषा ० संस्कृत लल्लनार ० भय
 वि०, ० भथी वि० श्री० संस्कृतथी परिपूर्ण
 संस्कृति श्री० [सं] सत्यता, सुधारो, सामाजिक
 प्रभति; 'सिविलिजेशन'
 संस्कृती पुं० [सं संस्कृत + धं] संस्कृतना पडित
 संस्कृतोत्थ वि० [सं] संस्कृतमाथी आवेलु
 संस्तरणु न० [सं] पधार, जिछावट (२)
 इलाववु ते, प्रसारण
 संस्था श्री० [सं.] रचना, व्यवस्था (२) स्थापित
 व्यवस्था के इदि (छिडो लभ्रसस्था) (३) भडण;
 तत्र, 'धरिटटयुशन'
 संस्थान न० [सं] नातु राब्ध, गवाडो (२)
 परभुलकमा वसाहत, तेवु राब्ध, 'डोलेनी'
 ० वास्ती वि० (२) पुं० वसाहतमा रहेनार.
 - नी वि० संस्थानतु, - ने लगतु (२) पुं०
 संस्थानतु वतनी

संस्थापक वि०(२)पुं० [सं] संस्थापन करनार
 संस्थापन न०, -ना ०स्त्री [सं] सारी रीते
 स्थापयु ते, प्रतिष्ठा करवी ते
 संस्थापयुं संक्रि०[सं. सस्थापय्] स्थापन करवुं
 संस्थापित वि० [सं.] संस्थापन करेलु
 संस्थिति स्त्री०[सं] साथे रहवु ते (२) कायमनु
 स्थान (३) टकवु ते, कायम रहवु ते (४)
 विश्राति (५) स्थिति, स्थिरता
 संस्थापशं पु०[सं.] स्थापशं, स पंथ [स्मरण
 स्मरणेषु न० [सं] पूर्ण स्मरण, वारवार
 स्मृति स्त्री० [सं] पूर्ण स्मृति, याद
 संस्थेद्वय वि०(२)न०[सं.] ज्योत्स्ना स्वेद्वय
 संहति स्त्री०[मं.] समुदाय (२) संप, सगठन
 संहरवुं संक्रि०[प्रा संहर(सं सं+हृ)] अंकुं
 उगी लेवु, पाशु, जेथी लेवु (२) सहर करवो
 संहर्ता(-र्ता) पु० [सं.] सहर करनार
 संहार पुं०[सं] नाश, कतल; उच्छेद (२) अंकुं
 करवु ते (३) सक्षेप ०के वि० (२) पुं० सहर
 करनार. ०वुं संक्रि० [सं संहाय्] संहार
 करवो. -रिष्ठा वि० स्त्री० सहर करनारी
 संहिता स्त्री०[सं] सयोग (२) समुच्चय (३)
 पद के लक्षणो व्यवस्थित सग्रह. उदा०
 मनुसंहिता (४) वेदोना देवोनी स्तुतिवाणो
 मंत्रभाग (५) [व्या] संधि
 संहृत वि० [सं] सहरवु
 सा पु० संगीतना स्वरसंज्ञकमानो प्रथम स्वर
 साधकत्व स्त्री० [इं] जेसनारे पोते यथाववानुं
 जे यकवाणु अंक विलायती वाहन
 साधकत्वोपीडिया स्त्री० [इं.] ज्ञानकोश
 साधकत्वोपेदाध्याय न० [इं] भूषण लक्षण लक्ष्मी
 ते परधी नकलो काठवानी अंक युक्ति के साधन.
 [-करवुं = ते साधनयी नकलो करवी]
 साधक [ज] बोडावाणो, रावत; सधस
 साक(-के)टम वि० [सं सह+कुट्] (म.)
 ज्योत्स्ना सागमदू (नोतक)
 साकटी(-टी) स्त्री०, -डं न०, -टो पुं० [ज्योत्स्ना
 सा] सागनी लक्ष्मी लक्ष्मी वणी [कपेडु
 साकल्यसाधुं वि० स+कल्य] डंडा के दाया साथे
 साकर स्त्री० [प्रा. सकरा (सं शंकरा), सर०

हिं, म] भाडना पासादार गांगडा. [-ना रवा
 पीरसवा, -पीरसवी, पाटवी, -वाणी
 लल करवी = भीडुं भीडुं जोडवु पुरागमन
 करवी] ०वु संक्रि० मणपय् सगवुं,
 साकरथी फसवु -रिडुं वि० साकर यडावेडुं
 (२) साकर जेवु (स्वाढ के साकारमा).-रिथो
 पुं० इलमाना मवनी उरमर (२) साकरियो
 यलो. -रिथो यलो पु० (पतुधा प०००मा)
 साकर - भाड यडावेडो यलोना दावो
 साकरवुं संक्रि० [डाड+ करवु? तर० डाकलवुं]
 जोलाववु, साड देवो (२) ज्योत्स्ना 'साकर'मां
 साकरियुं, -थो ज्योत्स्ना 'साकर'मा
 साकार वि० [सं] आकारवाणुं; मूर्त रूपवाणुं
 साकार वि० [सं] आकारवाणुं
 साकी पुं०[ज] मध पानार (२) माशुक्तु संज्ञोपन
 साक्षर वि० (२) पुं० [सं.] वाच्य लभवानी
 व्यापकतावाणु; अखेवुं (२) शिक्षित विद्वान
 (३) लेपक; साहित्यकार. ०र्य न०, ०ता
 स्त्री०. -री वि० साक्षर सपथी (२) लारे
 लारे शब्दावाणुं (लभाण)
 साक्षात् व्य० [सं] नन्वेतनर, स मुष
 साक्षात्कार पुं०[सं.] नन्वेतनर जेवुं ते, प्रत्यक्ष
 दर्शन (२) परम तत्त्व के धरनेना साक्षात्
 अनुभव
 साक्षी स्त्री० [सर० हिं, म साक्ष] साभ, शाहेदी.
 [-आपवी, पूरवी = ज्योत्स्नामां कहेवु (२)
 टेडो आपवो.] ०हार पुं० शाहेद, साक्षी
 साक्षी पुं०[सं] नन्वेतनर जेनार (२) साक्षी
 पूरनार, शाहेद ०भूत वि० साक्षीरूप साक्षी
 साभ स्त्री० [सं साक्ष्य? सर० म. माक हिं.]
 साक्षी, शाहेदी (२) [सं. शाखा परधी ?] डाड
 छपर न पावेतुं इण (३) [१] पारखाना
 यकठाना लिला टेका (४) [वा.] पारखुं;
 आगधुं. [-करवी = साभ तरीके सही करवी.
 -गरवी, पडवी = आपा पर डेरी पाडवी
 (२) आपाने वेडी खेवानो समय पवो]
 ०प(-पा)डोरी पुं० जेडमा न जेवु पर
 होय जेवो पाडोरी -जिधु न० डाड पर
 न पाहेलु इण, साभ -जिथो पुं० साक्षी

साप्ती स्त्री० [सर० म. साकी; हिं] जेयरलने
 जेक प्रकारने दोहरो के पद (२) गजल,
 लावणी, के गरपीमा आवती, ल'भावीने
 गावानी टू पी पक्तिओ (३) पुं० [बुयो
 साक्षी; सर० हिं] (प.) + साप पूरनार
 साप्ती पुं० [बुयो साप, सर० हिं, म साख]
 लोकने अलिप्राय के छाप (२) [ला.] ककास,
 कजियो (३) गजप [लेडालेड, लगोलग
 साप्तीसाप अ० [साप (पारणानी) परथी]
 साग पुं० [प्रा (सं शाक)] लेना धभारती
 लाकडा भने छे ते जेक नतनु जाड
 साभमडुं वि० [बुयो साकटम] (डा.) कुटु म
 साथे-अधाने दीघेकु (नोतर)
 साभर पुं० [ज साचिर] प्याथो; लम
 साभर पुं० [स.] दरियो (२) दश पद जेठेडी
 स'प्या. ०७ स्त्री० (स) लक्ष्मी. ०पेडुं
 वि० सागर जेवा मोटा पेटवाणु, उदार
 साभरीत(-ह) पुं० [बुयो सागरीत] साथी
 (प्राय. भूरा कामभा) [लाकडुं
 साभवान न० [सर० हिं सागवन, म] सागनु
 साथु(-बु)योभा. साथु(-बु)दाणु पुं०
 अ०व० [सगू (मलाया) + योभा के दाणु]
 ताड जेवा सागू नामना जाडना यडना भरना
 अनावेला दूबिया कण [यूना; सत्यो
 सागोण पुं० [फा. शाहगिल] यणेलेो पारीक
 सागिनक वि० [सं] अग्नि राभनार; अग्निहोत्री
 साभ वि० [सं.] सभय, तभाम ०ता स्त्री०
 सभयता (२) अणियाणापणु -वेबक रपष्टत;
 'पेध'टेडनेस'
 साय न० [प्रा सच्च (स सत्य)] सत्य ०क (०बु)
 वि० सायु जेवनार, प्रमाखिक, निष्पट्टी
 ०हिली स्त्री० सय्यार्थ. ०साय वि० ['साय'
 द्विर्लाव] अरेभर, जेवु छे तेवु (२) अ०
 अरेभर. ०वट स्त्री० सय्यार्थ (२) सायवणु
 सायवणु(-णु) स्त्री०, -णुं न० ['सायवणु'
 उपरथी] नतन; सभाण [करवुं
 सायवणुं स०किं [प्रा. सच्च] स'भाणवु, नतन
 सायार्थ स्त्री० ['सायु' उपरथी] सय्यार्थ;
 सायवट

सायाजोखुं वि० [सायु + जोखु] सायु
 जोखनार
 सायुं वि० [बुयो सायु] अरु; सत्य; होय तेवुं
 (२) अमसल, अनावटी नदि जेवु जेभके, सायु
 मोती (३) सत्य जोखनार (४) जेकवयनी
 ०बूहुं वि० अरु जोखु (२) न० ल'नेरखी.
 [सायांजोखुं करवा = ल'नेरखी करवा.]
 -ये अ० अरे; नकी (२) वाजपी रीते.
 -येसायुं वि० अरेभर, सावसायुं, सायभाय
 सायो पुं० ['सायु' उपरथी] रेशभने पाकि
 दोरो (मोती भाठवानो)
 सायोरौ पुं० ['सायवणु' उपरथी ? सर० प्रा.
 सच्छर = लेवुं] (वैणवम'दिरने) नोऽर (२)
 ते नामनी प्राज्ञानी नतने माणस
 साय पुं० [फा.] उपयोगी, सरसामान (२)
 शणुगार; वस्राबूवणु (३) घोडा परनाभवानो
 सामान (४) न० सारंगी जेवु जेक वाद्य.
 [-भांठवे = घोडा उपर सामान नाभवे.]
 ०क स्त्री० नानी सारंगी (बरथरी लोकानी)
 सायन [सं सज्जन], ०महुजन न०, -निया
 पुं० अ० व० वरना वरघोडा साथे रहेवु प्रतिष्ठित
 दोकानु मडण. -नी स्त्री० सनारी -हुं न०
 नातनु पंथ
 सायनं वि० ['साय' उपरथी] शणुगारवाणु;
 शोणीवु (२) सौभाग्यना शणुगारवाणु
 सायवारी स्त्री० [फा.] + सलध, सलवट के
 तेने भाटेनी सामथी
 सायवुं स०किं [साय के सं सज्ज परथी ? सर०
 हिं. साजना] भांजवु, साय करवु (२) अ० किं
 [सर० म. साजणें] जेसतुं आववुं; जालवुं
 (३) साय सणु तैयार यवु (४) परवारवु
 सायसर लम सायसामान पुं० [साय +
 सरलम, सामान] साधनसामथी
 सायत्य न० [सं.] 'सिमिलिटयुड' (ग). ०केंद्र
 न० सेन्टर जोड 'सिमिलिटयुड' (ग) ०रैभा
 स्त्री० 'लाधन जोड 'सिमिलिटयुड' (ग)
 साजिंदे पुं० [फा. साजिंदह सर० हिं., म.
 साजिंदा] गानार के नाचनारनी साथेने
 सारंगीवाणो के तअलथी

साञ्जभार पु० [स मज्जिका (प्रा. मज्जिमा) + भार, (क्षार). स२० हिं. सज्जीखार, म] अेक भार
 साञ्जु वि० [प्रा. सज्ज (सं सज्ज, सद्यस्क) स२० म साजा, दे. सज्जोक्क] तडरस्त (२) बागेलु नडि अेवु, आभुं. ०तालु वि० तालु अने नीरोगी ०सभ, ०सभुं (वि० तंइररन; नीरोगी (२) साव सालु, आभेआभु, अक्षत
 साट स्त्री० [र२०; स२० हिं, म] यामडानी लाप्पी ने पातणी पथी (२) [स२० म. साटा -ठ (सं सं + स्वा, प्रा संठा)] कुरोड, अरडातुं डाडकुं ०डे। पुं० साट आधी अनावेलेो व्याधुकुं डे डोरडो (२) अुओ साट ०काटलु सं०किं साटके साटके भारवु
 साट(-डा)भार पु० [साट + भारवु, स२० म. साटमार्या, हिं] साठभारीया हाथीने साट डे सोटा भारी यीडवनार. -री स्त्री० [स२० म.] अ गळी भाणीओने पीअवीने लडाववानो तभासो (२) [ला] लडावडी
 साटववु सं०किं [‘साटु’ उपरथी] साटुं क२व (२) अरीवु [(२) वेयतु वेवुं
 साटवुं सं०किं [‘साटु’ उपरथी] भूल ठेरवुं
 साटाअत न० साटा विषेनु लअत
 साटातेअडां न०अ०व० [साटुं + तेअडु] कन्याना साटा ने तेअडा करवानो व्यवहार
 साठी स्त्री० [स२० म (सं संस्वा, प्रा संठा?)] भाखुसो नेभा अेसे छे ते गाडीतु भोअु -योअु (२) [अुओ साटु] करार. उडा० (रमतभा) डान आपवानी साठी
 साठीअंअरां न० अ० व० [साठी + अंअरा] कान अवेरवाते, सायुंअु कुंटी टटो उरवणे ते, साडीअंअरा [-क२वां]
 साठीन स्त्री० [इ संटिन, स२० म साटीण, हिं. साटन (सं ह्याटो)] अेक लततु रेशमी कापड
 साटुं न० [दे सट्ट; स२० म साटा] करार; ओली, कपालो (२) भूल ठेरवु ते (३) अडानानी रकम (४) भाडने अडले भाखु डे कन्याने अडले कन्या आपवी ते (५) अडले; अवेअ [-क२खुं] ०तेअडुं न० (कन्यातु) साटुं डे तेअडुं

साटुक पुं० [प्रा सट्ट (सं शाठ्य) उपरवी] अंग; अुरथो [अवेअ
 साटे अ० [स२० हिं, अुओ साटुं] अडले, साटो। पु० [सं प्रा. सट्ट, ०व, स२० म साटा = भेवअ] धीथी भेथेथो योअानो छोट (२) [स२० म साटा (प्रा. मठा?)] भाखु लराय छे ते गाडानो भाग (३) [स२० म सट्टक] येथेथु धी साटोडी स्त्री० [हिं साटी (सं खेत)] अेक वनरूपनि ०भूण न० साटोडीतु भूण. -डो पु० अेक वनरूपति
 साटोप वि० [स.] आड अरवाणु, लपकावाणु (२) अलिभानी (३) अ० धमंडधी, तुभापीधी
 साठ (४.) वि० [प्रा. सट्टि (सं पाठ), स२० म., हिं] ‘ड०’
 साठभार, -री अुओ ‘साठभार’भा
 साठी स्त्री० [‘साठ’ उपरथी; स२० म] साठ वर्षनी वय, धडपअ (२) साठ वर्षने गाणे। [-वायडा धवा = लगलग साठ वर्षनी उंभर यवा आववी साठे हाथ धाअवा = भूअ धरडु यधं अतु]
 साठी स्त्री० [स२० प्रा सट्टीअ, हिं, म] साठ दिवसे पाकटी अेक अुवार डे डाग
 साठो। पु० [‘साठ’ उपरथी] वि०स० १८६० ने। डुडाण [नागरनी लतने भाखुस
 साठोदरे। पुं० [साठोड (गाम) प०धी] ते नामनी साठनीश(-स) वि० [सं लत-त्रिशत्] ‘उ०’ -सुं वि० उ० अेने छेडे होय ने अलनु
 साठले। पु० [प्रा नाड; साठिल्ल (सं साटक)] साठे।, साडी
 साठसाती (४) वि० अुओ साडीसाती
 साडा(-डी) (४) वि० [प्रा. सट्ट (सं सार्थ); स२० म साटे, हिं सट्टे] (सं अथा पूर्व आवता) सार्थ, उपर अडु उडा० साडा पाय, साडी सडसठ [-अडु = अडन पासणियु (२) अड्याअडयां, अंअ -अडु धडीतुं राअ = दालिक सुअ डे अमअ. -अडु पाया होवा = धेअु डे अडिपर मअअतुं होव (२) उडाअथी. -अडु पंअुणीतुं = अडसठ -अडु मातुं रायुं = डोड अडु.

-सातना इरे=मोठी आइत. -सात वार परवडुं=आस केअरपर परवडु के पालववु -सात भक्षुं सलजावडुं=बली भूडीगाणदेवी. साडी न पताणीस=अनिश्चिंत सभ्या. साडीयु मोतेरना अंक = 'अगत' के 'आनगी' येवु सूयन करते आकडो (कागजने मथे लपाय छे). साडे सात थडुं=पूरी निष्कृता भजनी; धूज-धाणी यवी] ०वार स्त्रीं [ला] परवा साडी स्त्रीं [प्रा साडी (सं. शाटी), सरं हिं., म] क्षीमती सावेलो (२) साडेलो साडीसाती (डी') विं [सरं हिं साठ (-ढे) साती, म सडेसाती] साडा सात हथनी (पनेती) साडु (-डु), ०भाघं (डु') पुं [सरं हिं साडू, म साडू, साडभाऊ (सं श्याली, प्रा. साली + सं वोढ. प्रा वोढु)] साण्णो वर साडूडु विं [सरं स्वाडु] साडं साडं भावानी देववाणुं [शिकोरे (२) शिक्षापात्र साणुकु नं [लुयो सानकं] शाणुक; मोडु साणुशी (-सी) स्त्रीं [प्रा संडास (सं संदेश), सरं हिं. सडसी, म सांडस] पकड लेवु येक साधन; सांशी -सो पुं मोठी साणुशी (२) [ला] पकड; संकडामल; मुस्केंदी साणुं नं [सरं म साणें] कोडर के कोडीनी आलुये राणेलु आणुं (२) [ला.] गणु (३) [सरं म साण=नातुं सूक्ष्म [ला] संकडामल; मुस्केंदी (४) + [लुयो सोणु] स्तंभ सात विं [प्रा सत्त (सं. सप्तन्), सरं हिं., म] '७' [-उतावण=गमे तेटकी उतावण, बली उतावण -अणुये जाणुं=सारी येठे, यधी आलुधी लेवु -वियारवु. -अणुये जाणीने पाणु पीडुं=भूज लेधं वियारीने पगडुं लरवु. -माडुथी नभरुकार=भूज दूर रहेवु. जरा पणु सभध न राभवो. -वर भक्षुवां=निरर्थक लोकाने घेर कर्था करवुं -ताड ठींयु = धलु ठीयु -नामानुं नायुं=छेक हांस; धलुं ज लुरयु -पासनी यिता=बली आलुनी यिता -पांय आडववानां होवां=मोटा कुटुणतुं पोषणु

करवानु होवुं -पांय यवी, पीतवी=मडा मुस्केंदी यवी; लारे गलगमल यवी. -पेठी उयलाववी, -पेठीना योपडा उकेसवा=भूनी नवी आणतो विधे सभत जाणो देवी, भूज निहा करवी -इरा भरज होवी=छूटो न होवो, अत्यंत जर होवी. -भक्षु ने सवारोरतुं (काणलु)=भूज कडलु; जलदी हजडे नही तेवु (२) भूज सावध. -वीशे सो गणु तेवुं=छेक येवकूद -भां शूरुं ने पांयभां पूरुं=जतानी साथे नय अने आवतानी साथे आवे तेवुं; गमे तेम गणुये येवु साते अवतार=ज-भ-मातरमा साते घाडे साथे यडुं=अनेक इरने येक साथे यनववा नीकणुं. साते पाडे वसले=छेकराछेया बला यजे; लीली वाडी यजे] ०डो पुं सातना आकडो. ०ताणी स्त्रीं [+ताणु] डोडीने रभवानी येक रमत सातय नं [सं] सातपणुं [शिट्टी सातपडी स्त्रीं [सात+पड] सात पडवाणु सातपडुं विं [सात+पड] सात पडवाणुं सातपडो पुं [सरं म सातपुडी (गलांड)] पानीये के हथेणीमां यतु येक नततु गूमडुं सातभाघं पुं [सरं हिं., म] येक पक्षी सातभ (म.) स्त्रीं [सं. सप्तमी] पणवाडिधानी सातमी तिथि सातभुं विं [सं. सप्तम; सात परथी] कुभमां छ पछी आवतु (२) नं भरण पछीना सातभो द्विस [सातभे आसमाने जडुं, यडुं, पडोयडुं=अतिशय भजर यडुं. -चोके, पडो पाताणे=साव जूले पायरे.] सातर अं [फा. सातिर?] (य) सां; वास्ते; भातर (२) स्त्रीं भातर-अरद्वारत (-अरवी) सातरं विं [लुयो सातर] सलज, शलुगारी तैयार करेलु सातरौ पुं [सं सप्तम+स्तु; सरं म सातरणें] (पतगनी दारीने) लोय पर छूरी छूरी पायरी ते [सातरा पाडवा] सातवारिथुं नं [सात+वार] अडवाडिक पत्र

सात(-थ)वे। पुं० [प्रा सत्तु (सं सक्तु)]

शेडवा अनाजना होट; सत्तु

सातवे। पुं० [प्रा. सत्तला?] अेक जोड

सातु पुं० [सर० म. साथु] लुओ सातवे।

सातोडिथुं न० [सात छपरथी] अेक रमत

सात्त्विक वि० [स] सत्त्वगुणवाणु, शात(२)

सत्त्वगुणमाथी उत्पन्न थयेतु (३) सत्य (४)

आमाणिक (५) सद्गुण (६) प्रजवान; सत्त्व-

वाणु (७) पुं० लुओ सात्त्विक भाव. वता

आ०. वभाव पु० अंदरनी धागळी के लाववी

यता वाह विकारो [रत भ, रवेक, रोमाच,

रवरभंग, वेपथु, वैवर्ष्य, अश्रु, प्रलय

(मूर्छा)] -अी वि० अी० सत्त्वगुण स्रथ धी;

सत्त्वगुणतु

सात्म्य वि० [सं.] अेकद्वय; अेकात्म

सात्यकि पुं० [सं.] (सं.) अेक यादव योद्धो,

श्रीकृष्णो सात्यकि

सात्वत पुं० [सं.] यादव (२) श्रीकृष्ण के विष्णुनो

सक्त ०पति पुं० (सं.) श्रीकृष्ण

सात्वती अी० [सं.] नाटकनी सार वृत्तियोभानी

अेक, अेनो व्यवहार वीर, दैर्घ, अद्भुत

ने शात रसमा थाय छे (लुओ डैशिकीवृत्ति)

साथ पुं० [प्रा सत्थव (सं संस्तव), अथवा

प्रा. सत्व (सं सार्थ)] संधात, सोभत (२)

सहकार (३) अ० (५.) साथे

साथरिथो पुं० [साथरो परथी] जमे त्यारे अेमे

त्यां जेसी परचूरल सामान वेचनार (२)

नहीनवाळ छिपर साथरी राधनार ब्राह्मण

साथरी अी० [लुओ साथरो] नहीओ नाहवा

आनेवाओने भाडे पूजना सामान राधवा

ब्राह्मणेओ पाथरेली साथरानी यटाथ

साथरो पुं० [प्रा सत्थर (सं. हस्तार), सर० हिं

साथरा] धासनुं विछानुं; पराजनी राथ्या (२)

इर्लोनी साठडी, साथरी (३) थोडा, भरनारने

सुवाडवा लीपी तैयार करेली अमीन.

[-काठवे। साथरे सुवाडथुं = भरल-

पथ राथे ताजवु]

साथवे। पुं० लुओ सातवे।

साथण अी० [प्रा. सत्थण (सं सत्थण)] अथ

साथियो। पुं० [प्रा सत्थिय (सं स्वस्तिक)] अ

आथी भगणसूय अावृति (२) अथवा

आथी इस्तावेअ के अतमा सहीनी अभाओ

ने विद्धन करे छे ते (विधवा भीडु करे छे).

[साथिया पूरवा = धरने आगळे भगण-

सूयक चित्र के आवृति कादवी, रंगोणी करवी.]

साथी पुं० [साथ' परवी] सोभती, महगार;

जेडीदार (२) अेड भाटे रापेथो नोकर, डारी

साथे अ० [साथ' परथी] जेडे, जेथु; सगावे.

वलाशुं अ० [+ लाजवु] साथे साथे;

जेगाजेगी, अेअेदेरे (२) सामदुं; अेकदम

साठ पुं० [प्रा सठ (सं. शब्द); सर० म]

अवाअ, भाडे, सूर (२) जूम [-छिडवे।

=गळुं के अवाअ जेसी गया होय ते

सुधरवा, अवाअ परोपर नीकजवे -करवे।

=जूम पाडी जेलाववु -काठवे। =अवाअ

जरापर जणा जहार काठवे. -देथे। =अवाअ

आपवे। -नीकजवे। =अवाअ जणा जहार

आववे। -पाठवे। =डाडी पीठवी जूम पाडी

वेकिने लहेर करवु -जेसवे। =अवाअ

जोअरो के कमजोर थथ जवे।]

साठगी अी० [फा] साठार्थ

साठड वि० [अ साठर] परचूरल

साठड वि० (२) [लुओ साठर] लहेर, ०अर्थ-

(-२थ) पुं०, न० साठड नाशाभाथी लहेर

लाजना के धर्मादाना काममा थतु अर्थ.

०नाडुं न० सरकारना दुवालामा रापेथुं

लहेर छिधराणतु नाथु

साठड अी० -ठिथो, -डो पुं० अेक मतडुं

जोड -ठिथुं वि० ते जोडतु

साठडी अी० [सर० दे सारी] इर्भ, ताडभां

वगेरेनी अनावेली यटाथ (२) [लुओ साठ]

[५.] साठ (धातित्यवायक) -डुं न० इठेडी

यटाथनो कडो (२) अलूनाना पानना रेसा

साठडो पुं० लुओ 'साठड भा

साठर वि० [अ साठर] लहेर, लक्षीतुं;

साठड (२) आथी पहोथेथुं (३) अी० [सं.

स+उदर?] इठड (६) लडवे।

साठर वि० (२) अ० [सं.] आठरपूर्वक, मानसहित

साक्षात् श्रीं [ब्रुयो साद्] साक्षात्पक्षु; साक्षात्
साद् विं [फा सादह] लपडे, आड अर,
अर्याणपक्षु; अडिलता, मिअण, इंअ के
कृत्रिमता विनातु, सरण; स्तीधु (२) रग, लात
के लभाण विनातु, कोरं (३) महेनत-मन्नीरी
करवानी न होय तेव, आसात (केड)

सादृश्य न० [सं.] सरभापक्षु; समानता
साधं त विं (२) अं [सं.] स पूर्ण, आदिथी
अ त सुधीनु

साधक विं [सं] कार्यसिद्धिमां उपयोगी (२)
सिद्ध करनार (३) सिद्ध करवा प्रयत्न करनार
(४) भूत, देव वगैरे साधनार (५) पुं
साधनार, साधना करनार (मोक्षनी). [-आधक
कारणो = तद्रेणनी अने विवद्वती इलीयो.]

साधणु श्रीं ब्रुयो साधनी

साधन न० [सं] साधवु ते (२) उपकरण, योअर,
सामग्री (३) उपाय, युक्ति (४) धर्मरप्राप्ति
भाटे वरी तप, सयप, उपासना वगैरे
(५) हेतु (न्या) अमृतुष्टय न० मोक्ष
मेणववासा वरी यार साधना-नित्या-
नित्यवरतुविवेक, वैराग्य, शमादि षट्साधन-
स पत्ति [शम, दम, उपरति, तितिक्षा,
समाधान, श्रद्धा], अने सुमुक्षा. ओता श्रीं
साधनवाणा होवापक्षु. ० भूत विं साधनरूप
अनेलु. ० वाह पुं अमुक साधन सायुं के
कार्य कर छे अे मान्यता ० अमृद्धि श्रीं
साधननी विपुलता, साधनसामग्रीनी अत

साधना श्रीं [सं] साधवा के सिद्ध करवा
आवश्यक प्रयत्न के क्रिया करवा ते

साधनी श्रीं [सर० म साधणी, नी, हिं.
(‘साधन’ उपरधी ?)] सपाठी जेवानु कडिया-
सुतारनु योअर, ‘देवल’ [होवापक्षु]

साधन्यं न० [सं] समान गुणधर्मवाणा
साधुं सं० [सं. साधु] सिद्ध करवु, पार
पाडवु (२) साधित करवु (३) देव, मत्र वगैरे
वश थाय के सिद्ध थाय ते भाटे] साधना
करवी (४) पौताने अमुकूळ के वश करवु (५)
शणुनु सिद्ध रूप कया देवदारेथी अन्यु ते
अताववु (६) [वक के स जेगोने] लाल उडावी

देवो; उपयोअ करी देवो

साधारणु विं [सं.] सामान्य, भास नहि तेवुं
(२) मध्यम, नहि अति धणुं के नहि अति
गोखुं (३) समान, अधाने लागु पडे तेव.
० अथयव पुं० ‘कामन’ इंडर’ (ग) ओता
श्रीं. ० धर्म पुं० सामान्य गुण के धर्म

साधित विं [सं] साधेणु (ब्रुयो ‘साधवु)
साधी भंडी श्रीं अेक वनरपति

साधु विं [सं] सारुं; उत्तम (२) धार्मिक;
धर्मरभक्तिपरायणु, सदाचरणी (३) [न्या]
शिष्ट, शुद्ध (शाण, लावा) (४) [सम सने
अते] साधनार उहां स्वार्थ साधु, लागसाधु
(५) पुं साधु पुरुष (६) त्यागी, आवा,
वेरागी (७) अं शाभाश! धन्य! ० कारे
पुं शाभारा, धन्य जेवा उच्यार ० अरित
विं साधुतावाणा अवनवाणुं; साधु (पुरुष).
ओता श्रीं. ० वृत्ति श्रीं पविनता, सदाचार.
० अंत पुं साधु के सत (सभूडवायक)

साध्य विं [सं] सिद्ध करवानु (२) साधी
शकाय तेवु (३) न० सिद्ध करवानु ते. ओता
श्रीं साध्य होवापक्षु

साध्यस न० [सं] अथ, भीक (२) गलराट, होल
साधनी विं श्रीं [सं.] शीलवती, पतिव्रता (२)
श्रीं आवी साधुडी

सान श्रीं [ब्रुयो सान, सर० हिं.] छटा

सान श्रीं [प्रा संणा (सं. संज्ञा)] धरारो;
सकेत; आभमयकारो (२) समअण, अकल
(३) स्वमान (४) न० गीरो भूकुवु ते, अवेळ.
[-करवी = संकेत करवो, आभधी अणुसारो
करवो. -भां कहेलुं = संकेतथी कहेवु -भां
भूकुलुं = गीरो भूकुवु -भां समअणवणुं =
धराराथी, योडाकभा समअणुती आपवी -वणवी
= अकल आववी] ० अत न० गीरो
भूक्या आअतनु लभाणु गीरो विं सानभां
के गीरो भूकुलुं ० अणु, ० शुद्धि श्रीं लान
सानक श्रीं [अ सिंहनक; सर० म] साणकुं;
ठीअ (२) रकाथी; तासक

सान द विं [सं] आन इयुक्त (२) अं आन द-
पूरुं. -दाश्रयं न० [अ आश्रयं] आन इयुक्त

आश्रय (२) अ० आनंद ने आश्रय साथे
आन्धी श्री० ['छाडवु' उपरधी; सर० म सान्वे]
पेक्षीमां भाल वगेरे तणता भरी पडेवे
भूडा (२) तेवभर्या क्यरेखा तलने भूडा
(३) राभ. [-वाणवी = टाडी वाणवी;
चितानी लख भेगी करी पाणी छारी डडी
पाडवी के नही नवाएमा पधरावपी.]

सातुड प वि० [स] अतुकंपा-इयावाणुं
सातुडव(-ग) वि० [स] अतुडण, मडगार
सातुडव वि० [स] अतुडवयुक्त (२) अ०
अतुडवपूर्वक

सातुडवार वि० [स] अतुडवारवाणुं
सान्त वि० [म] अंतवाणु, भर्थाहित, नथर.
०ता श्री० [ते संभधी

सान्निपातिक वि० [स] सन्निपातने लगतु, के
सान्वय वि० [स] अन्वयवाणु

साप पु० [प्रा. सप(स. सर्प)] सर्प, लुब्ग.
[-उतारवे] = सापना जेनी असर दूर
करवी (मत्र-तंत्रधी). -काठवे = (महारीजे)
तेनी टापकीमांथी सापने भेव करवा ने अडार
काठवे.) (२) कामने वपते वर्ये मुसुंली
के आडी वात भडी करवी (ग्रहण वपने
साप काठवे). -छे के घे छे = शुं छे ते नकी
करी सकतु नवी -ना घेना भल्लाववा =
अहु अहु रीते सभलवव -ने। भारे = धणी
नेमभकारके के सखणवाणी वरतु (नेम के
ज्या. विधवा ध०) (२) धक्षु जेरीनु -अडेणुं
माणस. सापे छछुंहर गणकुं = न गणाय
के न छोडाय जेवी भेडि बाळुनी मुसुंल
परिनिधतिमा मुनाई ववु] ०णु(-णी) श्री०
सापनी माड। ०आमणी श्री० अेक लतने।
नाने साप

सापभार पु० [साप + भारवु] अेके पक्षी
सापराध वि० [स] अपराधी
सापि इय न० [स] सपिड होवापणुं
सापेक्ष वि० [स] अपेक्षावाणु (२) स्वतंत्र
हरती न धरावनाई पणु भील कशा पर आधार
राभनारु; 'रिवेटिव' [सापनुं अस्त्युं
सापेालियु न० [साप उपरधी] नाने साप (२)

सासाहिके वि० [स] सात दिवसतु (२)
सपताहने लगतु (३) न० सात सात दिवसे
अडार पडतु जाणुं

साक्ष वि० [अ] साक्ष, स्वच्छ (२) क्यरा-काठा
वगरतु (३) सपाट (४) निष्कपटी (५) स्पष्ट
(६) अ० अिलकुल बरतीने. [-करतु, करी
हेतु = उडानी हेतुं, पूरु करतुं (२) पायमाल
करी नापणु (३) भारी नापणु -साक्ष वि०
तदन साक्ष (२) अ० योअपेयोअणु, स्पष्ट
रीते (३) मुहला दिवधी] ०सूद वि० योअणु,
क्यरा विनानु (२) श्री० सद्ध, वणजुड (३)
कामकाजी सुवडता (४) पु० डडनी कसरतने।
अेक प्रकार. ०सूद्री श्री० साक्षसक्ष

साक्षय न० [स] साक्षणता
साक्षी श्री० [अ] अलम पीवाने कपडाने कंडो
साक्षी श्री० [अ. साफ उपरधी] पतराळ, अडाई
(-भारपी.) (२) वि० [अ.] वणतर वगरतुं
साक्षी पु० [सर० हिं., म. साफा] ईटे।
(-आंवेवे, पहेरेवे।)

साभडपोथु अ० [सर० म सावडासावडा]
(का) भेणसेणवाणुं (२) (य) भोणु, निष्कपटी
साभडुं वि० [स+अणु ?] अणु वे, तमाम (२)
[सावव ?] सन्नम, तैयार (३) [सर० सभणुं]
टटर, साभुं

साभर न० [सं शवर, सर० म सावर, हिं.]
शिगडावाणु डरळ जेवु अेक प्राणु.
०शि (-शी)अडुं; ०शि (-शी)शुं न०
साभरतु शिगडु

साभर, ०भती श्री० (सं) अभडावाड पासेनी
नही. ०कांडो पु० तेना काडा पर आवेवे। प्रदेश
साभरि(-णि)ये। पु० इवडडिनी वेपार करनारे।
साभरी श्री० साभरनी माड।

साभाश -शी लुगो शाभाश, -शी
साभित वि० [अ.] निद्ध, पुरवार -ती श्री०
पुरावे, आतरी

साधु(-धू) पु० [अ. सावतुं] क्षार अने
तेवनी भेणवणुधी पनावेवे। मेल कापे तेवे।
पदार्थ. [-धासवे। लगाववे। = कपडाने साधु
बसवे। -साधुवाणुं करतु.]

साधुयोभा, साधुदाम्ना पु०अ०व० लुओ
साधुयोभा

साधु पु० लुओ साधु

साधुत वि० [अ. सुवृत्त; सर० हिं. सावृत; म.]
व्याधु; वेदु ने तेवुं; साधु सधु; पूरेपूरुं
दयात (२) सङ्गीत; नकर; मज्जुत -ती
स्त्री० मज्जुती; सङ्गीतता (२) सुरक्षितता
साधेदो पुं० [फा शहवाला?] वरघोडाभां
वरनी व्यागण बारठ के घोडा ध० उपर
शण्णार पडेरी जेठेकुं ओकर, वरघोडियु (२)
वरघोडाभा के वरनी साथे आवनार भाणुस
साधोगोतकुं वि० [सं सर्व+गोत्र] 'अधोदिक्युं'-
धी ठिवदु -आधुणने न भये तेवु

साधार वि० [सं.] व्याधारसहित (२) अ०
व्याधारपूर्वक [अर्थ के हेतुवार्थुं]

साधिप्राय वि० [सं.] अधिप्रायवाणु; कंठ
साधिमान वि० [सं.] अधिमानयुक्त

साम पु० [प्रा. सामि (सं स्वामिन्)] स्वामी,
पति (५) (२) स्त्री० [सं शम्भु] साधेलानी
नीचिनो दोभंडनो गोण लाग

साम पुं० [सं.] लुओ सामवेद (२) राजनीतिना
वार उपयोमानो ऐक, मीठी वातोधी
समलवीने मेणवी देवुं ते (साम, दाम, इड,
अने वेड). ०म वि० (२) पुं० [सं] सामवेद
भानार ०मान न० सामवेदना मंत्रो गावा ते
सामथी स्त्री० [सं.] कोर्ध कार्यमा उपयोगी
के साधन तरीके कामनो सामान (२) ठांकारणना
प्रसादनी विविध वानीओ

सामथ्य न० [सं.] समग्रता

सामकु वि० [प्रा. समदु (सं संमृष्ट?) भेयुं;
ऐककु (२) अ० साथेलायुं, ऐजीवारे

सामद पुं० + सामंत [सामानसुमान
सामनसुमान पुं० [लुओ सामान] सरसामान;
सामनो (सा') पुं० [सर० हिं., म. सामना;
साधु] सामे यवुं ते; विरोध, भाकरी

सामथिक वि० [सं] समयसंभधी (२) समयो-
यित (३) नियतकालिक (४) न० नियत समये
प्रकट यतु जायु [आड. शीमणो
सामर न० दि सामरि (सं. शात्तमलि)] ऐक

सामर्थ्य न० [सं.] अण; शक्ति; ताकात
सामवेद पुं० [सं] (स) वारमानो नोलेवेद.

-दी वि० सामवेद बाणेलु के सामवेदुं
अनुयथी (२) पुं० तेवो भाणुस

सामथिक वि० [सं] समधिने लागु

सामसाधुं (सा') वि० [साम्नु परधी] वराणर
साधुं (२) विरुद्ध (३) स्पर्धावाणु (४) अ०
ऐकपीलनी सामे (५) हरीशुधमा, -मे अ०
सामसाधुं, सामासामी. [-आची जवुं=
(लडवा भाटे) ऐकपीलनी सामे यधं जवुं.]

सामण(-णिथो, -णो) पुं० [प्रा. सामल (सं.
श्यामल)] (सं.) सामण, श्रीकृ०ल. -णुं
वि० सामणुं; काणु

सामज्ज्य न० [सं.] औचित्य; योग्यता

सामत पुं० [सं] वीर योद्धो (२) अडियो
राल (३) रालनो मोटो लगीरदार के सरदार.
०यक न० ऐक सआटना साम तोनो रालप्रदेश
के तेवा साम तोनो समूह. ०शाही स्त्री०
साम तोना के अमीर उभरवोना आधार के
वर्षसवाणी रालयप्रथा; इयुडलिजम'

सामाजिक वि० [सं] समाज सभधी (२)
सामाजु (३) पुं० सामाजिक, समासक;
प्रेक्षक ०ता स्त्री०

सामान पुं० [फा] सामथी; रायस्थीकुं;
उपयोगी थिले, साहित्य, सरलम (२) साल;
पलाख. [-नाभवे, भीडवे = घोडा पर
साल बाधेवा.] ०सुमान पुं० [सर० म.]
लुओ सामनसुमान [होवुं ते (व्या.)

सामानाधिकरण्य न० [सं] समान अधिकरण्य

सामान्य वि० [सं.] साधारण; पास नहि तेवुं
(२) अधामां समान (३) न० अमुक वर्गनी
व्यक्तिओमा रहेवो समान गुण के धर्म;
मति (न्या.). ०कृदंत न० क्रियापदुं भूण
कृदंत. उहा० लदु. ०ज्ञान न० पास अमुक
विषयनुं नहि पण साधारण बर्री जेवा
अनेक विषयोतुं सामान्य ज्ञान ०ता: अ०
[सं.] साधारण रीते ०नाम न० कोर्ध ऐक
व्याभा वर्गने लायु पडतु नाम (व्या). -न्या
ओ० [सं.] वेरया

सामापांयम स्त्री० [सामो+ पायम] लादरवा
 सु० पायम - ऐकं हि० पु०
 सामायिक न० [सं] (नैन) समतापूर्वक
 ऐकाग्र ऐसवातु नित्यकर्म
 सामावाहुं(-जिहुं)(सा') वि० ['सासु'परधी]
 सामा पक्षतु, शत्रु पक्षतु. -जियो पु० सामा
 पक्षतु भासुस, शत्रु -जियसु वि० स्त्री०
 सामासामी (सा'सा') अ० ['सासु' उपरधी]
 सामसामे, ऐकधीलनी सामे (२) स्वर्धाभा
 [-आवर्तुं = भारामारीथवी (२) स्वर्धा धवी]
 सामासिक वि० [सं.] समास सधधी (२)
 समासयुक्त
 सामियानो पु० लुओ शामियानो
 सामापिक वि० [सं] समीपतु, पासतु
 सामीप्य न० [सं] समीपता, नद्यकपद्यु
 सामुदायिक वि० [सं] समुदायतु, -ने लगतु
 (२) समुदाय वडे करातु
 सामुद्र वि० [सं] समुद्रतु, -ने लगतु ०धुनी
 स्त्री० [+स. धुनी = नदी] ऐ मेला समुद्रने
 जेडनारी भाडी -द्रिक वि० [सं] समुद्र
 सधधी (२) न० शरीरता थिहुतु उपरधी
 लविष्य के शुक्राशुभ इण लणवातु गाम्भ
 (३) पु० ते शाम्भ लणनार
 सामुं (सा') वि० [प्रा संमुह (स संमुह)]
 सामे आवेतु (२) विरुद्ध [सामां शि'गडां
 भांडवां = लडवा तैयार यवु, सामा यवु.
 सामी पाधडी भूकवी = शत्रुवट धराववी
 सामुं आवतुं = तेडवा, लेवा के स्वागत
 करवा नवुं -नवुं = तेडवा, लेवा के स्वागत
 करवा नवु -जेहुं = सलाण लेवी (२) -नी
 इरकार के प्याल करवे। उडां भारा घाणा वाण
 सामु तो जे। (३) नजर के धरुवा करवी, उडां
 तेनी सामु तो जेधजे। -थहुं = अविनय
 जरी सामो नवाथ आववे (२) भारवा तडवु
 -थहुं = विरुद्ध पक्षमा नवु -पोलवु =
 उदताधधी नवाथ आववे -विरुद्ध पोलवु.]
 सामे (सा') अ० [लुओ सामु] इधर (२) नजर
 तरङ्गी दिशाभा (३) विरुद्धमा [-आंगणी
 करवी = निहा करवी. -आंगणी थर्ची =

निहापात्र थवुं -आरह्ये = नद्यकमा -मोडे
 = सामु मो रणीने, सामे आचीने.]
 सामेरी पु० ऐक राग
 सामेद, ०गीरी लुओ शामिल, ०गीरी
 सामैधुं न० [सासुं + आववु] (वाजते गाजते)
 सामे लेवा नवु सरभस के अतिथिने तेभ
 नवुने राम राम करवा ते (-करवु)
 सामो पु० [प्रा सामव (स. श्यामाक), सर०
 हिं. सांवां, म सांवा] ऐक भडधान्य
 सामोपचार, सामोपाय पुं० [सं] सामनो
 विषयोमके प्रयोग, भीठा वचनवी मेणवी लेवु ते
 सामोरुं (सा') न० [सर० सामु] सामनो, विरोध
 साम्य न० [सं] समानता वधिहुत न०
 पराजरी वर्रावतु (=) आवतुं थिहुत (ग.).
 ०वाड पु० माधमता वगेरे सामाजिक
 माधकीता गण्टी, इरेजु साम्य रयापनारो ऐक
 राजकीय वाड, 'डेभ्युनिजम', ०वादी वि०
 (२) पु० साम्यवादमा माननार के तेने धगतु
 साम्राज्य न० [सं] ऐक सम्राटणी छकूमत नीचे
 आवेला अनेक राष्ट्रीनो समूह (२) तेनी छकूमत
 ०वाड पु० 'धर्मपीरियलिजम' ०वादी वि०
 (२) पु० साम्राज्यवादमा मानतु के ते सधधी
 सायक न० [सं] भासु (२) भड्ग, धधियार
 सायसु, -सुआथार्थ पु० [सं.] (स) वेदाना
 प्रसिद्ध लाप्यकार
 सायत स्त्री० [व सामत, सर० हिं, म सारित]
 कलाक; अदी धडी
 सायन वि० [सं] अयनयसन प्रभासे गण्टु
 सायनान न० [फा] भकानभा तडडे आवते
 अटकाववा भधातो पडडे
 सायर पु० [प्रा (स सागर)] सागर (२) न०
 [व साइर, सर० हिं, म] इवताडी धर्याडि
 इरी थाले 'उपरनी नकात. ०डोडो पु०
 दास, नता आवता भाल पर लेवतो वेरे
 साय डाल(-ण) पु० [सं] सध्यानण; साज
 साय गेय वि० [सं] साणे गावने (राग)
 साय'प्रातर अ० [सं] सरारे अने साणे
 साय प्राथ'ना स्त्री० [सं] साजनी प्रथ'ना
 साय स'ध्या स्त्री० [सं] अर्यारित समथनी स'ध्या

सायाह्न पुं०[सं] साञ्, साञ्जो समय
सायुज्य न०[स] ऐक यधि ऋषु ते, भणी
ऋषु ते. ०मुक्ति स्त्री० जेभा धष्टेव साये
तादात्म्य अग्रुलवाय ऐवी मुक्ति (मुक्तिना
यार प्रकारभानो ऐक)

साये पु० [फा] छांयो (२) (ला.) मड्ड;
आशरो (३) इकीगेना अश्मे

सार वि० [सं] सार; उत्तम (५) (२)
पुं०, न० कस, सत्त्व (३) तात्पर्य, साराश
(४) [ला] लाल (५) [का.] सुशाही,
डिभंग (६) सारो लाव (७) सारप. ०गर्भ
वि० सारयुक्त; सारपूर्व. ०आहितः स्त्री०.
०आही वि०असार छोडी सार ग्रहण करतार.
०धी वि० सारी - उत्तम सुद्धिवाणुं; यतुर;
कुशाण. ०लाभ पु० सारो लाग (२) स राश.
०भूत वि० सारप (२) सर्वोत्तम, श्रेष्ठ

सार स्त्री० [सर० हिं; 'सारवु' उपरधी] +
(५) सहाय, मड्ड [हो]नार

सारक वि०[सं] रेयक (२) पुं० (५.) (वाण)

सारयाही, -हिता [सं] लुओ 'सार'मां

सारजन्ट पुं० [इं.] गेरो पोलीस नभाहार

सारणु वि० [स] सारनार, निलावनार (२)

पु० [लुओ सारणु] वावकूनामाथी काटेडी

नहेर (३) न० सारणुगाढ. ०भांड स्त्री० पेढाना

वती ऐक नतनी गाढ [काढो; काष्टक

सारणु(-णु) स्त्री० [सं] नहेर; नीक (२)

सारणु स्त्री० [लुओ सारवु] वणाट भाटे

इलीमाथी ताणो परोववे ते. ०कामदार

पुं० इलीमां ताणो सारवानु काम करनार

सारथि पुं० [सं] रथ हांनार

सारथ्य न० [सं.] सारथिपणु

सारधी वि० [सं.] लुओ 'सार'मा

सारप स्त्री०[सार परधी]सारापणु; सलजनता

सारपवुं सं०[सर० म. सारपणो(स सृप?)]

क्यारामाना नकामा छोड ताणु नाणी(डापरने)

पाणी अहर काव के भाटीमा इणाववी

सारलाभ, सारभूत [सं] लुओ 'सार'मा

सारभ इण न० [सर० म.] ऐक नततुं उर

तारुं वाणुं

सारभाणु साई स्त्री०[साई+भाणु]सलजनता

सारमेय पु० [सं] इतरौ

सारवकुं सं०[सार परधी? सर० प्रा. सारव

=साइ करवु] सार कावो [भमीन

सारवा स्त्री० [सर० सारववु] सारी इणदुप

सारवान पुं० [फा. सारवान, छिटवणो. रायके

सारवार स्त्री० [सर० हि. सारना = देभरेभ

राभवी, प्रा सारविम (सं समारचित्त)=

स बाणोडु; इरस्त करेडु] धरारत, सेवायाकरी

सारवुं सं०[प्रा. सारव (स. समारच)]

श्राद्ध करवु, सारावुं (२) [प्रा. सार (सं.

सारय), सर० हिं सारना. म. सारणे]

परोववु (३) येरववु; टपणवु (४) व्याणवु;

लगाडवु (५) पार पाडवु करवु (६) पडेख;

सालगारवु (७) सरकवु

सारस पुं०; न० [सं.] ऐक पंभी. -स्त्री

स्त्री० सारसनी भाडा [भूण]

सारसापरीदा स्त्री० [इं.] ऐक औषधि (तेना

सारस्य न० [स] सरसता

सारस्वत वि० [स] सरस्वती सधधी (२)

सारस्वत देशवु (३) पु० सरस्वती नदीना

नट उपरने दिल्लीधी वायव्यने आर्योना

पवित्र प्रदेश (४) ते देशने निवासी ब्राह्मण

सारडी पुं० [प्रा सारहि (सं. सारथि?)] (५.)

धनुर्धर, भाणावणी (?)

सारग पु० [लुओ सरग] सरगने - वडाणना

कमानेना मडनीश (२) सरंग

सारंग पुं०; न० [सं] ऐक राग (२) भूज

(३) धनुष्य (४) [स.] (विणुवु धनुष्य; रांग

(५) हाथी (६) काडिल (७) कभरो. ०धर,

०धारी, ०पाणु पुं० (सं) विणु. ०नयना

वि० स्त्री० भृगनयनी. -गी स्त्री० ऐक

तनुवाध (२) भृगली

सारार्थ(-श) स्त्री० ['सार' उपरधी]सारापणुं

सारानुवाड पु० [सं.] सार पूरते अनुवाड -

लापातर [धष्ट परिखाम

सारवाठ स्त्री० [सार + वृत्त (सं.)?] (का)

सारोश स्त्री० ['सार' उपरधी] सारार्थ;

सारापणुं

सारासार पुं० [सं] सारं अने जोडुं.
 ०विवार पुं० सारासारना विचार ०विवेक
 पुं० सार अने असारना विवेक करवा -
 जुदा पाडवा ते [के संभध
 सारासारी स्त्री० [‘सार उपरधी] सारो भेज
 सारां न० अ० व० [जुओ छारां (दे छार = री छ
 परधी?)] फोरी करता, हलकी नतना
 रणडता अेक वर्गना लोक, छारा
 सारांरा पुं० [सं.] भावार्थ, मतलब, तात्पर्य
 सारिना स्त्री० [सं] भेना
 सारी नम स्त्री० [सा-री-अ-म ध०] सगीतना
 सात स्वर के नेनी स्वरलिपि (२) काई राग
 के गीतना स्वर
 सारी पेठ(-डे) अ० [सार + पेठ] भूष, पुष्कल
 सार अ० [सं सारक?] ने भाटे, वास्ते
 सारं वि० (२) न० [सं. सारकं, प्रा. सारकं;
 सर० म, हिं सार] शुभ, भलु (२) सुंदर;
 मलनु(३) [सर० हिं, म (सं सर्व?)] समस्त,
 आधु (४) अ० (अवाभमा) ठीक, असे
 [(स्त्री) सारा हलुवा होया = गर्ल रहेवा;
 जेथनी यव सारा पगलानुं = शुक्रनियाण,
 जेने आव्ये सारा वाना याय अेव सारं
 इतरं = हडकायु नडि अेवुं - मीहुं इतरं.
 सारां हलुवा = सुभसपति के भीछ रीते
 सारो अेव शुभ मंगण दिवस.] ०नरसुं,
 ०भाहुं वि० सारं अने जोडुं [-करवु = आ
 सारं छे - आ जोडुं छे, अेनी भलुजोड
 करवी; अट पसद न करवु - कहेछुं = हपका
 आपवा (२) निहा करवी]
 सारुप्य न० [सं] समानरूपवाणा होवु ते
 मुक्तिना बार प्रकारमाने अेक
 सारेवडुं न० योआना लोटनो पापड
 सारो पुं० [प्रा सारभ (सं सारक)?] जेसता
 वर्षने दिवसे वय ती, वर्ष इरभ्यान अनवाना
 बनानेनी आगोही
 सारोदार पुं० [सं] सार के रहस्य तारवडुं ते
 सार्थ वि० [सं] अर्थयुक्त (२) पुं० काइलो
 सार्थक वि० [सं.] सक्षम, इतार्थ (२) न०
 सक्षमता, सिद्धि -कथ न० साथकता

सार्थवाहु पुं० [सं] वखलरो (२) सधवी;
 काइलानो आगेवान
 सार्द्र वि० [सं.] भीतु
 सार्ध वि० [सं.] अर्थ सहित
 सार्धकालिक वि० [सं] सर्वकाण रहनेार (२)
 सर्व समयने लगतु
 सार्धजनिक, सार्धजनीन वि० [सं] सर्व
 लोकानु, सर्वे लोको संभधी (२) सर्व लोकाने
 उपयोगी [सव व्यापी
 सार्धत्रिक वि० [सं.] सर्व जगअे यतु (२)
 सार्धनाभिक वि० [सं] सर्वनामनु, -ने लगतु
 सार्धलौकिक वि० [सं] अथा भूत-प्रल्लिने लगतु
 सार्धमैत्रिक वि० [सं] आभी पृथ्वीतु आभी
 पृथ्वी स भधी (२) पुं० यकवतीं राल
 सार्धलौकिक वि० [सं] सर्व लोको संभधी
 सार्धवर्णिक वि० [सं.] सर्व वर्णो अंजुं,
 -संभधी [आवे अेवुं
 सार्धविक्रिक वि० [सं.] सर्व विक्रिमां
 साधर्थ न० [सं] सरणी राकि के औश्वयवाणा
 होवु ते; मुक्तिना बारमाने अेक प्रकार
 साल पुं०, न० [सं] अेक वृक्ष
 साल न० [मं शल्य, प्रा. सल्ल, सर० हिं.]
 वीधमा जेसे तेवा छेडो, अथजेसता सारो
 (२) नडतर, आडपीली (३) मिलीहंडानी
 अेक रमत [-काठवु = अथजेसता साधो
 अनावतो (२) आडपीली इर करवी. (३)
 कासण काठवु. -धाडवु = नडतर चेदा करवुं,
 नडे अेम करवुं. -अठवु = मिलीहंडाना
 साभा पक्षने दाव आपवानु रहेवु -टाणवुं
 = जुओ साल काठवु र उ -अेसाठवु =
 अराअर साधो गोठवो]
 साल स्त्री० [फा.] वर्ष (२) पाङ्गी मोसम (३)
 वर्षसन, अगरेह, अगीरी स्त्री० [+ फा.
 गिरह] वरसगाठ. अगुहरत स्त्री० [+ फा.
 गुदास्तन] गयु वर्ष. अर अ० आधु वर्ष.
 ०वार अ० वरसवार; वरसना अनुकमे.
 ०वारी स्त्री० वर्ष प्रमाणे अनुकम (२)
 अनवानेनी सालवार गोठवणी, तेनी याही केनेधि
 सालख वि० [हिं सालक] जुओ आयाज

साक्षररेह, साक्षगीरी, साक्षुद्धरत जुओ

→ 'साक्ष' स्त्री० भा

साक्षपोख(-सिधु)वि० [साक्ष+पोख] साक्षमांधी
ढीलु पडी गयेलु (२) साक्ष जराजर जेडा
न होय तेवुं (३) [सा] ढीलु, जेदलुं

साक्षम पु० [अ] ऐक कठ. ० पाके पुं०
साक्षम नाभीमे अनावतो ऐक पाके (२)
[सा] भार. [-आपवे = मानवुं.]

साक्षवधुं न० ['साक्षवधु' उपरथी] सक्षवार्ध
रहेडु ते; ऐके जालु असी शकथ नहि
तेवी स्थित (२) साक्षवधु ते

साक्षवधुं सं०किं ['साक्षव' परथी] साक्ष
जेसाडवां (२) [सा] पयात उषी करथी

साक्षवार, -री जुओ 'साक्ष' [फा] मां
साक्षवी पु० ['साक्ष' उपरथी] सुतार
साक्षु अ०किं [साक्ष' उपरथी, सर० हिं.

साक्षना] शस्य पेठे इप्या करवु; अठकवुं;
जेनवु (२) द्विभा इःभ यवुं

साक्षस वि० [अ] नरम रवसावनुं; लहुं;
सरण -साई स्त्री० [इपी गोठवणु
साक्षसकथो पुं० [साक्ष+सकथो] तरकटे,
साक्षकार वि० [सं.] अक्षकारयुक्त

साक्षताक्षा पुं०अ०व० कालावाला, व्याल्ल
साक्षतलुं वि० [सर० म सालावाला] अक्ष-
समल्ल. इग्धडा विनानुं (२) ललु, जेणुं

साक्षार वि० [फा.] आगेवान, मुख्य
साक्षियालुं न० [फा. सालाना, सर० हिं.
सालियाना] वर्षासन. वार्षिक वेतन

साक्षियुं वि० ['साक्ष' उपरथी] वार्षिक (२)
न० वर्षासन; साक्षियालुं

साक्षुं वि० जुओ साक्षुं
साक्षो पुं० [सर० प्रा. साल = किल्लो] पूजानो
साक्षो आक्षो (२) [जुओ साक्षो] साक्षाना
अर्थनी गाण

साक्षोक्त्य न० [सं] जुओ सक्षोक्त
साक्षोत्री पुं० [जुओ साक्षोत्री] दोरने हाक्षर
साक्षो पु० [प्रा साक्षिआ-साक्षिआ सर०
(सं शाटिका), दे. साउली] स्त्रीओने पहेरवानुं
वज्र, साक्षो

साक्ष (सा') अ० [अ. साफ के सं सर्व (अप०
साव) परथी?] तदन

साक्षकार वि० [सं] अक्षकारवाणुं (२) अ०
[सर० म.] सगवडे, अनुकूणताओ

साक्षुं वि० [प्रा. सावक (सं. सापत्न)]
ओरमायु; अपरमानुं

साक्ष्येत् वि० [सर० म सावचित्त; हिं]
सावधान; अत्रत, सञ्चेत. -ती स्त्री० सावधानी
(२) येतवणी

साक्ष्य पु० [सर० वाञ्छु] वाद्य (२) (अ.)
[सं. श्रापद प्रा. सावय, सर० म.] सिद्ध
साक्ष्युं न० [सं श्रापद?] पपी (लाडमा)

साक्ष्य, -धान वि० [सं] सावध, होशियार;
अत्रत. -धानता, -धानी स्त्री०

सावन पुं० [सं] ऐक सूर्योदयथी पील
सूर्योदय सुधीनो ऐक द्विपक्ष (२) वि०
ओ गणतरी प्रभाणे उ० द्विपक्षनो (भास),
के उड० द्विपक्षु (वर्ध)

सावयन वि० [सं] अवयववाणुं
सावरणी स्त्री० [सर० हिं, म] पूजेवाणवानुं
सावन. [-इरेवणी = पूजे वाणवो.] -खो
पु० मोटी सावरणी

सावरियुं न० जुओ सासरं
सावधुं न० [सं] सवर्णपथुं

सावलिधुं न० [दि सावली, सर० म सावलें]
ऐक लतनु आछा वणारतनुं पातणुं धैतियु
सावलुं न० [जुओ सरावलु] शोकरं

सावित्री स्त्री० [सं] सूर्यनु डिरण (२) भायन्त्री
(३) [सं] सत्ववाननी पत्नी. ०प्रत न०
जेड भासना शुक्ल पक्षना छेवला तणु
द्विपक्षोमा सौभाग्यनी रक्षा माटे करतु
स्त्रीओनुं (रतसावित्रीनुं) ऐक प्रत

साशक वि० [सं] शकयुक्त
साश्वर्थं वि० [सं.] आश्वर्थवाणुं, नवार्ध करेलु
(२) अ० अथवा साथे

साष्टांग वि० [सं.] आठ अंग सहित (साक्षुं,
आप हाथ छाती, पग, लंघ, मन अने
वाणी). ०प्रणाम पुं० अ०व० नीया सूर्य
(आठ अंगथी) करेला प्रणाम [-करणा =

[ला.] लपसी पडुं; गपडी पडुं]
 सास पु० [प्रा (सं श्वात्) श्वास, इम (२)
 [ला.] छव, प्राण (३) श्वात् [-आववे = ङीक
 थुं, सुधरु. -छि पडवे, यवे = मरुण पूर्व
 भूय नेरथी श्वास याववे. -काठी नाभवे =
 भूम थकवडु (२) मरुणतोड करी नाभुं
 -याववे = छवतु छोवुं]
 सासरवास पुं० [सास + वास] सासरभां
 वसवु -सास्ये सासरे वडु ते. ०ष्पि वि०
 स्त्री० सासनभा वसती स्त्री -से। पु०
 सासरे जता दीकरीने आपतो लूगडा, धरेशा,
 धरवाभरे वगरे सामान [भास्येसा
 सासरवेळ स्त्री० [सास + वेळ] ससराना कुटुंबना
 सासरी स्त्री०, -रं न० [प्रा. सासुरव (सं.
 श्वाशुरकम्)] ससरानु धर -रिथुं न०
 सासरीनु सगु (२) (५.) सास
 सासु स्त्री० [प्रा सासु (सं श्वात्)] वर के वडुनी
 भा. ०ळये। पुं० पति ०छ स्त्री० (मानार्थे)
 सासु [छादते छाडते
 सासोठ अ० ['सास' उपरथी] श्वासभेर;
 सासना स्त्री० [स] गायने गणे ने गोडडी
 नेवी यामडी लथडे छे ते
 साहयर्थ न० [स.] साथे रहेवुं के इरुं ते
 (२) संग; साथ (३) दुभेशा साथे छेवु ते
 साहजिक वि० [सं] सहज, स्वाभाविक; कुदरती
 साहजु सं० कि० [प्रा साह (सं साव्.)] जावुं;
 पकडवु
 साहस न० [सं.] लोभमभरेखु काम (२)
 अविचारी काम (३) लोभम होवा छता काम
 ङीडी ज पलाववुं ते. [-णेडवुं = साहस
 आहरवुं, करवु] ०कथा स्त्री० साहसपूर्ण
 के साहस वर्णवती कथा. ०पीर पु०
 साहसी - पराकभी पुरुष
 साहसिक वि० [सं.] साहस करनार. ०ता स्त्री०
 साहसी वि० [स] साहसिक; साहसवाणुं
 साहाय्य स्त्री० [सं.] मद ०कारके वि०
 सहाय करे येवु
 साहित्य न० [स] साधन, सामग्री (२) प्रलना
 विचार, भावना, ज्ञान वगरेनी भाषाभां

सत्रहायेकी भूडी; वाङ्मय ०कार पु०
 साहित्य रचना. ०कृति स्त्री० साहित्यनी
 यी. ०चर्या स्त्री० साहित्यना विषयोनी
 चर्या ०परिषद, ०सभा स्त्री० साहित्यचर्या
 करनारी परिषद के सभा. -रिथक वि०
 साहित्यने लगतु
 साडी, ०चूस लुओ शाही, ०चूस
 साहुकार, -री लुओ शाहुकार, -री
 साहुडी स्त्री० [सरं हिं साही] लुओ शाहुडी
 साहेभ पुं० [ज साहिव] भाविक; धरु (२)
 मोटे। भाणस (३) टोपीवाणे, युरोपियन
 (४) धर ०भानी वि० भानदान भाणसेना
 उपयोगुं; अमदावादी 'बि'थी अनवटना
 (कागण) ०ळदी स्त्री० आदशाड के उभरावनी
 दीकरी ०ळटो। पु० आदशाड के उभरावनी
 दीकरी. ०टोपी स्त्री० 'होट'. गोरा पडरे छे
 येवु टोपयु के टोपी ०खोके पुं० गोराखोके,
 -भास करीने अथेन -भा स्त्री० शेकाशी;
 प्रतिष्ठित स्त्री -पी स्त्री० लहोजवादी;
 वैभव (२) शेकाध (-करनी, लोभवपी),
 -पीदार वि० साहेभीवाणु -भा पु०
 स्वामी, वर
 साहेवी स्त्री० [दि साहुली सरं प्रा. सही
 (सं सखी)] सधी [सहायता करनार
 साथ स्त्री० [सं.] सहायता ०कारके वि०
 साण स्त्री० [सरं प्रा सालिय (स शालिक)
 = वणकर] कपडां वणवानु ओळर ०भातुं
 न० भिधने साणेना विभाग ०वणु स्त्री०
 साणवी के तेनी स्त्री ०पी पु० कपडां
 वणनार, वणकर
 साणावेथी स्त्री० ['साणो' उपरथी] साणानी
 वडु, साणेवी [यहेन
 साणी स्त्री० [प्रा साणी (सं श्याली)] वडुनी
 साणु पु० [दि. साउली, सरं हिं सालू, म
 सालु] स्त्रीयाने पडेरवानु ज़िथु रंगीन वस्त्र
 साणुं वि० ['साणो' उपरथी?] वाच्यभा
 वपराता तेनी विवक्षाभा नरा वगरे उच्येदता
 ने भयतानो भाव उभरे छे ('भर साणु'
 पखु जोदाय छे). छे। ० साणी वात ते

भरी (२) [सु] 'भाणु' पेटे वडालमा
 डे निरर्थक जेलाय छे
 साण्वेदी स्त्री० (सु) लुओ साण्वेदी
 साणो पु० [प्रा. साळम (सं श्यालक), स२०
 म साळा] बहुने लाई
 सांघि, ०डुं (०) न० [स स्वंज परथी ? डे
 प्रा. साइज (स सात्मीक) डे प्रा साइय (सं.
 स्वागत) परथी ?] आदिगः (-देथुं)
 सांघि, ०भाया (०) पुं० [स२० हिं साई, म.
 साई (सं स्वामी)] परमेश्वर, भुवा (२) इकीर.
 ०भाया पुं० साधु, भावा (मानाय ००००)
 सांङ (०) स्त्री० [लुओ सांङ] संकडामण,
 लीड (२) सुखेदी (-पडवी, दाअपी)
 सांङडुं (०) नि० [प्रा. संकुड (स संकुट), स२०
 म सांङडा] पडोणार्थमा योषु (२) लिडात,
 छूट वगरतु (३) संकुचित, अतुवार [-पडुं
 = लीड लागवी -सांङडुं, सांङडे अ अ थ
 = गाड संअध सांङडे, आबतु = डरकतमा
 -मुखेदीमा आनी पडतु] -डे सांङडे (-णे)
 अ० गमे अम संकडामे
 सांङर्थ न० [सं.] सडरत।
 सांङण (०) स्त्री० [प्रा. संकल (स श्रुवल),
 स२० हिं सांङड, र. म.] कडीओ के आकडा
 लेडीने अन वेदी लांपी डार (२) धारी-
 धारणाने अंध उरवानी ओवी डारतु साधन
 (३) नमीन लरवानुं १०० इठतु भाप.
 [-धातवी = डरकत करवी वयमा अडवण
 नाअपी, -अडावपी, लीडपी, भाःरपी,
 दाभावपी, वासपी = साङण वडेअध करतु]
 ०डुं सं०किं साङणनी पेटे लेडु वणगाडुं
 (२) अ०किं (प.) साङणनी पेटे अंधाडुं;
 संकणव. -गियुं न० पुरतकनां अकरण
 वगेरेने पातना नअर साधे अतुकम. -णी
 स्त्री० नानी कडीओ लेडी जनावेदी सेर
 (२) डोट बासवानी कंठी. -णुं न० पभतुं
 ओके भरेणुं [(२) धारिवापिक
 सांङितिक वि० [स] स डेत सअंधी, स डेतवाणुं
 सांङो (०) पुं० [लुओ साणु] भापने अडसडो
 सांअलो (०) पुं० अणु (सु)

सांअडुं (०) सं०किं [सं. सं+क्ष्म] अमडुं;
 सडन करतु (२) क्षमा करवी (३) [प्रा सखा
 (स सख्या) = गणतरी करवी] भापतु, लरी
 लेडुं (४) सरभावतु; दुयना करवी
 सांअणु (०) न० [लुओ सांअणु] भाप (२)
 अदीरे पडतर राणेलु भेतर [(वेपारी)
 सांअो(०) [प्रा. सखा (स संख्या)] अकनो सडेत
 साअथ, ०हअन न० [स] कपिल मुनिअे रयेडु
 दर्शन; छ वैदिक दर्शनोभातु अोट
 सांअ नि० [स] अगो सडित (२) आणुं;
 तमाय (३) [स२० हिं म.] पुं०, स्त्री०; न०
 परछी अेवु अेक डययार
 सांअडो (०) पुं० [सांअ' डपरथी] डोणी
 डिपाडता डेकथु तदीडे लेवाते लाडडाने डाडो
 सांअर(-री) (०) स्त्री० दि सगरिवा, स२०
 म सागरी] सभनीनी शिंअ
 सांअडुं (०) न० [स श्रुग (शि गडुं) डपरथी ?]
 अणउनी डोटमा धालवातु डार
 सांआअः(-भां)थी (०) [स सागमचिका, डे
 सांगी + माथी ?] अडेवीने जेसाय तेवी
 पाटी लरेवी पुरसी-धाटनी माथी
 सांअडे (०) स्त्री० [स२० हिं] रथनी धरी
 अने साथी अे अे वयेने कडेरवणेा भाग
 सांआपांग वि० (२) अणु [स] अ गडिपांग
 सडित, सभरत, पूण
 सांआभिक वि० [सं.] स आभने लगतु (२) पुं०
 सेनापति (३) योद्धे
 सांअिक वि० [स] संधुं, -ने लगतुं
 सांअरतु (०) अ०किं [लु ओ सअरतु] आलतु
 (२) अणु; विहाय यतु (३) सायतु
 सांअडुं (०) सं०किं [स सचि] सअरतुं;
 अेकडु करड; वडोरी राभतुं [सांअथु अ धरुं
 = पेटा डरी लेगुं करी भूणु]
 सांअो (०) पुं० [लुओ सअो] सअो (२)
 [स२० हिं, म सांआ] अीणुं -आकाअ न०
 यत्र (२) यत्रकाअ (३) यत्रनी रथना वगेरे
 सांअ(-ञ) (०) स्त्री० [प्रा. संज्ञा (सं. संघ्या);

डे म भाववुं; साज पाडवी. -यवी, यडवी
 = संध्याकाण त्रयो (२) [सा.] अहु भोडुं यवुं
 -पाडवी = भोडुं करवु; काय डीवभा वाभवुं.
 -सवार = रोव, निरंतर] ०रे, -जे(-जे)
 अ० संध्याकाणने सभये; द्विस आधमता
 सां०(-जी) (०) श्री० [साज' उपरधी] साजे
 गावानु क्षणगीत (२) आरती
 सांजे(-जे) अ० लुओ 'सां'भा
 सांजे (०) पुं० [सर० म साजा, लुओ सजेरी]
 सजेरीभा भरवानो भावो २) रेवभा तसाध
 आवेजे वास जेरेनो इयने
 सांज, ०रे, -जे (०) लुओ 'सां'भा
 सांजी (०) श्री० [सर० हिं. सांजी, म. साजी]
 सराडी ०डांभरां न०ण०व० लुओ साडी-
 जाभरा -डे पुं० [सर० हिं. सांजा] लुवार
 शेरडी जेरेनो चेराधवाजो दाडो
 सां०री(-सी), -से। (०) लुओ साखसी, -से।
 सां०(-दिये।) (०) पुं० [प्रा. सड (स. षण्ड);
 सर० म. सां०, हिं, लांड] गोयो, आणयो (२)
 [सा] भातेयो -निर'कुश भाएस (३) [लुओ
 साठ श्री०, सर० हिं सांढिया] नर छे
 सां० (०६.) ०ष्पी, (०) श्री० [वि. संदी, सर०
 म सां०, णी, हिं सां०नी] छेटी; छेतावणी
 याला सवारीनी छेटी
 सां०डुं (०) अ० छिं [स स-हौकु?] छेतावणे
 लवु (२) सां०डुं (३) [सा] लडु
 सां०डिये (०) पुं० लुओ साठ पुं० -थारोरे
 पुं० बावे अरथड ने तेदान
 सां०डे (०) पुं० [सर० हिं सां०डा] घोनी लततु
 प्राणी (जेनी यरपी जेक दवा छे) (२)
 छेडीओ भांनर जे प्राणी (१)
 सांत वि०, ०ता श्री० [सं] लुओ 'सान्त'भा
 सांतके (०) वि० [सं. सातर?] सातर, तैयार
 (२) शरीरे नातुं, गडारे नातुक (३) न०
 [स सत्र-सदानत उपरधी?] रसेरतु सीधुं
 सांतकुं (०) स०छिं [लुओ सान्तु] सताडुं
 (२) अ०छिं [सात' परधी] + (प.) शत्रु,
 पूरु थु विरभु
 सातणकुं (०) स०छिं [सं सन् + तणकुं, अ०

म. सांतळणें] धी डे तेलभा शेडुं डे तणकुं
 सांती (०) श्री० जेक दुगथी ववाय तेरधी
 लभीन (२) न० लुओ सातीडुं ०डुं न० दुण.
 ०वेरे। पुं० दुण उपरनो कर
 सांतेडी (०) र्श० छेराती जेक रमत
 सांतेधुं (०) न० अणठने जेतरवामा वपरातुं
 वाडडनु थोडुं
 सांतेधन न०, -ना सी०[स.] आधासन; शाति
 सांथे (०थ.) श्री० गलेत, लभीन जेडवा
 आधा अदल लेवानु लाडुं. [सांथे आपकुं,
 भूडकुं=साय लेवनी कुने जेडवा भाटे
 लभीन आपवी, साधकुं]
 सांथकुं (०) स०छिं [साध परधी] साथे आपकुं
 सांथी, -धिये, ०डे। पुं० साथे लभीन जेहनार
 जेडून. गलेतियो [सुवामाना शु
 सां०डी पनि पुं० म] (स) श्रीकृष्ण अने
 सां० वि० [सं] यन, गाढ (२) धोर (३) दिनव्य;
 सी०छुं (४) नेरदार, सचेठ (५) रभ्य;
 भनोडर ०ता श्री०
 सां०ध (०य.) श्री० [साधकुं परधी, सर० हिं. सां०धा,
 म सां०ध, -वा] लुओ सावो (२) कातथ,
 वण्टमा तार साधवा ते (जेम डे, नवीताणी
 साध पर लेता)
 सां०धेषु (०) न०साधकुं ते, सावो (२) अमुसंयान
 (३) वधानो भाग, पुं०वाणी -षी श्री०
 साववु ते (२) साववानी ढण-दुशणता
 सां०धु (०) अ०छिं [सं संवा प्रा. संव, सर०
 हिं सां०धना, म साधणें] सीववु (२) जेडुं
 (३) सावो जेवो (४) [वासावने] रेलवु-
 वी गडुं डेवु
 सां०धिक पुं० [सं] सवि करनार
 सां०धिविअडिक पुं० [सं.] परराज्यो साय सवि
 डे विअड करवाना अविकारवणो प्रधान के मंत्री
 सां०धो (०) पुं० [लुओ साव] न्या जे वरनुओ
 साये जेडाथ डे सिवध होय ते ल ग (२)
 शेटेकु के वटेवु डरत करवा डीरेलु वीगडुं.
 [साथे साथे लुं = डाडोडाड लुं.
 साधो देवा, भादेवा = सावो करवा-भावे।
 = सधणता भववी (२) भेज जे सवे. -अभये,

भणवो = साधा षरायर न्नेडावो, षरायर
 न्नेडावु; सं'रावु. -भारवो = साधवुं; न्नेडवुं.]
 सांध्य वि० [सं.] सध्या सं'धधी
 सांनिध्य न० [सं.] समीपता
 सांनिपातिक वि० [सं.] सनेपात सं'धधी
 सांपट(-ड) (०) श्री० लुओ संपुट (२)
 [लुओ सापडवुं, सर० म.] पडड
 सांपडवुं (०) अ०ङ्किं [प्रा. संपड (सं सं +
 पड); सर० म. सापडणं] मणवुं; प्रास धवुं
 (२) न-मवु, अचतरवुं
 सांपतिक वि० [सं.] आर्थिक
 सांपराय पुं० [सं.] परशोक (२) मरशोत्तर
 छवन के ने विधे विचार
 सांप्रत वि० [सं.] सनन (२) डमलानुं डालनुं
 (३) अ० तरत, अमधडी -तिक वि० [सं.]
 वतमान समयनुं, डमलानुं
 सांप्रदायिक वि० [सं.] संप्रदाय सं'धधी के
 संप्रदायनु [ना पुत्र
 सांभ पुं० [सं.] (सं.) शिव(२) [सं.] लुवती-
 सांभ (०) श्री० [सं] शम्भु] साभेलानी नीयधी
 दोभडनी भोणी [भीडी
 सांभेव (०) श्री० [लुओ समोव] धूसरीनी
 सांभेवी (०) श्री० [सांभ' उपरथी] नानुं
 साभेवुं. -लुं न० [लुओ सांभ श्री०] ने
 वडे पांडवानु ते अेक सांभन
 सांभरे (०) श्री०, ०णु न० रभरशु; याड
 सांभरवुं (०) स०ङ्किं [प्रा. संभर (सं संम्भृ)]
 अेकडुं करवुं (२) अ०ङ्किं याड आववु
 सांभणवुं (०) स डिं [प्रा समल] श्रवण
 करवु (२) [ला.] ध्यान उपर लेवुं
 सांभन्तरिक वि० [सं.] वारिक (२) पुं० नेशी
 सांभष्ठी (०) श्री० [प्रा. ससण (सं. शंसन)]
 छुपी डरकरणी
 सांसता (०) श्री० [सर० हिं सांसत (हिं.
 सांस, सं खास उपरथी)] धीरन, सभूरी (२)
 सत्ता, शक्ति (३) तगी, सासा
 सांसतुं (०) वि० [सर० हिं. सांसत] धीमु;
 लुसो नरम पडथो होय अेवुं
 सांसा (०) पुं० अ० व० [प्रा. सास (सं खास),

सर० हिं. सांस, -सा] सासता; तगी;
 मुश्कली (-पडवा)
 सांसो (०) पुं० [सं. संशय, प्रा. संसय; हिं.
 सांसा] संकल्पविकल्प; संशय
 सांसारिक वि० [सं.] संसार सं'धधी
 सासोट (०) अ० [खास-प्रा. सास परथी ?]
 सोसर; सीधुं
 सांस्कारिक वि० [सं.] संस्कार सं'धधी
 सांस्कृतिक वि० [सं.] संस्कृतिने लगतु (२)
 संस्कृत भाषाने लगतु
 सांस्थानिक वि० [सं.] संस्थान सं'धधी (२)
 पुं० संस्थानमा साथे वसतो देशलाध.
 ०२५२०७ पुं० ब्रिटिश संस्थानेने मणतु
 स्वराज, 'डोमिनियन स्टेटस'
 सिक(-काड श्री० [म. शक] मुभवटो, चहेरो
 सिकडीगर पुं० [फा. सैकलगर] (डयियार
 वगेरे) धस्तीने साड करनारी; सराखियो
 सिकंडर पुं० [फा.] (सं) श्रीसने पादशाह
 -अनेकडान्दर (२) [ला.] उलतिने सितारे
 (३) वि० (विनथी, इतेडमंड [(अडतो)-होवे,
 (हडाडो)-होवे, -पाशरे होवे =
 नरीभनी अडडणता होवी]
 सिकल श्री० लुओ सिकल
 सिकार्ध वि० लुओ ससंध
 सिके अ० [लुओ सिके] सुध्या
 सिकेकटार श्री० [सिके + कटार] कटारनी
 आकृतिवाणी महोर के छाप
 सिके पुं० [म] छाप; महोर (२) यलणी
 नाधु (३) भोगी लभोगी. [-करवे, डोकवे,
 भारवे, लभावे] = महोर के छाप पाडवी
 (२) काम सडणपले पार पाडवु. -काहारे
 वि० छापवाणुं (२) सु डर डेभावतु -काण'ध
 वि० महोर-छापवाणु (२) पीडेलु, अनामत,
 -काशात्र न० प्राथीन सिकाओ परथी
 कराती पुरातत्व शोधतु शास, 'न्युमिस्ट्रिकस'
 सिकत वि० [सं] छाडेलु
 सिगार(-रेट) श्री० [इं] विधायती पीडी
 सिगराम पुं०, न० लुओ शिगराम, सगराम
 सिञ्जल न०, पुं० [इं] इरथी अयर आपवानी

निशानी के ते भाटेनी येजना (२) रेखवेना
 हाय [-आपहुं = रेखवेना हायनी निशानी
 (गाडीने) णताववी -याडहुं = ते आपवा
 हायने ञण वडे नभाववो]
 सिंहटो पुं० [ज.] माथु ञभीनने अडकाडीने
 करारु नभन [‘सीअहुं’नु प्रेरक
 निअहुं अ० के० ‘सीअहुं’नु भावे. -वहुं स० डि०
 सिडाहुं अ० डि०, -वहु स० डि० ‘सीअहुं’नु
 कर्मणि ने प्रेरक
 सितवि० [सं.] श्वेत, सङ्के (२) पु० घोषो रग
 सितम पु० [फा] लुलम ञग(-जा)२ वि०
 लुलमगार. ०शुलरी १० सितम शुलरवो ते
 सिताम श्री० लुओ सताप, शिताप
 सताप, -पी लुओ शिताप, -पी
 सितार पु० श्री० ‘१.’] अेक ततुवाद्य -रियो
 पुं० सिनार मन्वनारो -री श्री० गानी सितार
 सितारो पुं० [फा] तारो, अड (२) [ला.]
 दशा, नसीप [-यडरो ह्योचो = यडती कणा
 होवी, -पांशरो ह्योचो = लाव्य अतुद्वण होवुं]
 सितोपदादि यूष्णुं न० [सं.] कश्ची अेक देरी इवा
 सितेरे वि० [प्रा सत्तरि (म. सत्तति), स२०
 हिं. सत्तर] ‘७०’
 सितो(-त्यो)तरं वि० सित्योतेरना अ कवायुं
 सितो(-त्यो)तेर[प्रा. सत्तेहत्तरि(सं. सप्तसत्ति),
 स२० हिं. सतहत्तर] वि० ‘७७’
 सित्याशिशुं वि० सत्याशीनी साल के ते वषं ना
 दुकागने ळगत (२) [ला] लुभाणवु
 सित्याशी(-सी) वि० [प्रा सत्तासीइ(सं सप्ता-
 शीति), स२० हिं सत्तासी] सत्याशी, ‘ट७’.
 सित्योतरं, -रे, सित्योतेर लुओ(सितोतर,
 सितोतेर [-वहु स० डि० (प्रेरक)
 सिडाहुं अ० डि० [स सीद्] इःपी यवु; गिवाहुं.
 सिद्ध वि० [सं] तैयार, सङ्ग; प्राप्ति (२) निश्चित,
 साभित (३) निष्ठात (४) सिद्धि प्राप्ति करी
 होय तेवु (५) युक्त (६) पु० सिद्धिओ
 भेणवी होय तेवा योगी के द्वैवी पुरुष (७)
 युक्त पुरुष. ०ता श्री० सिद्धपष्ट (२)
 सिद्धि, सङ्गता (३) स भिती ०लोक पुं०
 सिद्धोने वसवानो लोक. ०सं कल्प वि० जेना

सकल्पमात्रथी काय सिद्ध थाय अेहुं.
 ०हृदत वि० जेना हाय जेसी जयो छे
 अेवु, इयोधीवाणु. -कार्थ र्थी० सिद्धपष्टुं.
 -कार्थ पुं० [+ जर्थ] (सं.) गौतमशुद्ध.
 -कार्थय न० [+ जालय] सिद्धतु आलपु;
 सिद्धलोक. -कार्थन न० [+ जालन] योजतुं
 अेऽ आसन. -कार्थना श्री० [+ जगना]
 सिद्ध श्री
 सिद्धांत पु० [स] पूरी तपास के विचारणा
 पथी सायो साभित थयेलो अेवो निश्चित भत
 के निष्क्य (२) उपपत्तियुक्त अथ. ०वादी वि०
 सिद्धातमा आन्यतावा गुं, कोर्ध पण आमतयां
 ते अ गेना सिद्धात प्रभावे (धील कोर्ध ळणता
 आधारे नडि) सालवामा माननार. ०सूत्र
 न० श कनेा निष्क्य आपनार अने शा २-
 कारना भततु प्रतिपादन करनार सूत्र. -ती वि०
 (२) पु० सिद्धात रणू के समर्थन करनार,
 सिद्धातवादी (३) श स्रना तत्तने भावनां
 सिद्धि श्री० [सं.] पनिपूर्णा, सङ्ग के साभित
 थहुं ते (२) साभिती (३) इलप्राप्ति (४)
 छेवटनी युक्ति (५) योगथी भणती व्याड
 शक्तिओमानी दरेक (लुओ अथमहासिद्धि)
 ०हा श्री० (सं.) दुर्गा ०हायक वि० सिद्धि
 आपनार. ०योग पु० ल्योतिपमा अेक शुल
 योग. [वालती पकडवी, विहाय थहुं
 सिधार(-व)हुं अ० डि० [स सिध् = वहु?]
 सिनार्थ पु० [इं.] भाषणमभां आपनो अेक
 पर्वत (न्या भूसाअे धंथरवाणी सालणेदी)
 सिनेमा पु० [इं.] चित्रोनी पर पराने वालती
 धटना तरीके पट उपर णताववानी युक्ति (२)
 ते युक्तिथी णतावातु चित्र के नाटक, यलचित्र.
 ०धर न० यलचित्र देभाडवा भाटेतुं नाटकधर;
 थियेटर. -भेटेअाङ्क पु०, न० सिनेमा
 णताववानी युक्ति के तेतु यत्र (२) सिनेमा
 सिपाधं पुं० [लुओ सिपाही] सैनिक, शैबनेा
 माणस (२) यपरारी; पटावाणो (३) पोलीस.
 ०गीरी श्री० सिपाधं काम के नोकरी.
 ०सपरं न० ०व० ०पोलीस-सिपाधं वगेरे
 इठ्ठण भाखसो

सिपाहसाक्षर पुं० [फा] लस्करना उपरी,
सेनापति

सिपाही पुं० [फा.] सिपाही. ०२।७(-०५)
न० सिपाही पर नबतो - लस्करि अमल

सिपुर्दा वि० [फा.] सैपेहु

सिद्धत स्त्री० [अ] गुरु, विरोधता असियत
(२) तारीक्ष (३) बालाक्षी. होशियारी

सिद्धुं वि० [अ] लक्ष्मीवार वगरनु; दंगंधडा
वगरनु [हि] सतवान; अडादुर

सिद्धाण्डादुर वि० [फा. सिपाहि-वहादुर]

सिद्धारस स्त्री० [फा. सिफारिश] लंगामल्ल,
लागवगवाणा आगण डोईने भाटे करेदी
प्रसासा के आग्रह [सिरमही

सिद्धांही वि० (२) स्त्री० [सर० म] लुओ

सिद्धेंड पु०, स्त्री० [इ] अक्षतरना मुता पेडे
वपरती ओडे चरतु [वितरती पक्तिनु

सिद्धम वि० [फा. सिद्धूम] नील दुरेजमवुं;

सिद्धाह वि० [फा] बाणुं

सिर न० [फा. (स शिख), फा. सर] शिर;
माथु. ०५२री स्त्री० शिरलेरी; जयरहरती
(२) नुआपी. ०५।७ पुं० मुगट (२) [ला]

मुगंधी (३) सरदाग, अग्रणी. ०५।७ न०
लुआ सरनामुं ०५।७ पु० लुओ सर।व.

०५।७ पु० देटा के पावडी पर अवाता छीरा-
मोती नडित पठेडा ०५।७ न० लुओ सरपोश

सिरइ अ० लुओ सिरइ

सिरमही वि० [फा सरवंदी] सिमंही, सअठने
भाटे सामत रालओ पीताने अर्थे राभेलु
(लस्कर) (२) स्त्री० ओ प्रमाणे राभेली शैल

सिरस्तेदार, -री लुओ 'सिरस्तेदार, -री

सिरस्तेा पुं० लुओ शिरस्तेा; आलु वहीवट

सिरीज स्त्री० (का.) काडियालातु रैरामी पानेत

सिरोई स्त्री० लुओ शिराई

सिर्द अ० [अ.] सिरइ द्रम, मान; डेवा

सिलड स्त्री० [लुओ शि नड] अर्थे जतां भाषी
ववेनी रजम (२) डाय परनी रोडड रकम (३)

वि० डायभा अचत रहेंडु, अचत [-काडि
= अर्थे जता भाषी रजमने हिआण करेवा.
-मेणवनी = डाय परनी रोडड हिआण

प्रमाणे छे डेकेम तेतपासतुं. -२हेतुं = अचत
यवी; अर्थे जतां जमा रहेंडुं]

सिलसिलेा पु० [अ.] सांकण (२) डम; प्रथा,
परंपरा (३) कुलपरंपरा; वशानुकम - लाभांष

वि० अनुकम प्रमाणेनु (२) सणंग (३) अ०
अनुकम प्रमाणे, अेउ पछी अेउ

सिलार्प स्त्री० ['सीवतु' उपरधी, सर० न
शिलाई, हिं] सीववानी गीत (२) सिवडामल्ल

सिलेदार पुं० [फा. मिलाहदार, सर० न]
धोडेसवांग मिपाई -री स्त्री० सिलेदारपल्ल

सिवडामल्ल न०, -छी प्रा० ['सीवतु' उपरधी]
सीववानु महेनतपु

सिवडावल्ल सं० किं 'सीवतु'नु प्रेरक

सिवाधी स्त्री० लुओ शिचकामली

सिवाथ अ० [अ] (अभुक्त) विना, वगर ठुं
वि० (अभुक्त) वगरनु के रहित

सिवातुं अ० किं 'सीवतु'नु डर्मलि

सिविल वि० [इं.] सुअधी ०५२०७५ पु०
जिदना मटेनेा सरकारी हाकंग. ०५।७ न०

स्त्री० आर्ध. सी अेस कडेवाता छी वा
अमलदारेणी नोकरि. ०५।७ विपटल स्त्री०

जिल्लानी वडी सरकारी धरिपताल]

सिचिलियन पुं० [इं] 'आर्ध' सी अेस नी
परीश्रामां पास सरकारी अमलदार (२) [ला.]

गधा नामे के आतामा सरपु काम दई शेंडे
अेवु काई (भाखस के वरद)

सिसकारड स किं सिखकारे करेवा, उरकरदं

सिसकारेा पुं० [२५०, सर० रिं सिसकारी]
हातमाथी पवन पसार यता यता अवाज

[-उरवेा = प्रेरकं उरउरुं - उरवेा भाउवेा,
लेवेा - सिसकारेा अवाज उरवेा (जेम के

तांयु जाता)]

सिसरुहा स्त्री० [सं.] सगन करवानी धरुडा

सिसोटी स्त्री० [२५०] लुओ सीरी (२) योड
जाड. [-अपनी = चेतवतु; धशारे कवेा.
-भारवी, जगाएवी.]

सिसोपिणुं न० [सर० दे साहुलिजा = मोरतु
पीछु] साहुडीतुं सपिथा नेवु पीछु
सिरट्टर स्त्री० [इं.] नर्स, स्त्री वरदासी

सिंग श्री० [दि. सिंगा] सीग
 सिंगारा श्री० [सर० हिं. सिंगरी] लुओ
 सींगारा [सिहासन
 सिंधासल्लु न० [प्रा. (सं. सिंहावन)] + (५)
 सिंथन न० [म] सिथपु ते
 सिंथुं स०डि० [म सिंच] सीथपु, छाटव,
 रेडु (२) पाणी पावुं (आडने) (३) उपराउपरी
 गेठवडु (४) दाडु (५) (पाणी जठवा भटे),
 इवामा भूचं (जठो के डेरडु)
 सिंभरद पु० [सं.] धातुना धरेलाने अवन
 सिंदूर न० [स] भारे, सीसु तथ गवकनी
 मेणवल्लीने काल लूभा [डेरवडु = धूलमा
 मेणवडु, नमसु करी डेव] -सिंधुं वि०
 सिंदूरना रंगव -सी श्री० विववायेने
 पडेरवानु सिंदूरिया रंगवु अक नतवु लुगडु
 सिंध पु०, न० [स सिंधु सर० हिं. म] (स.)
 सिंधने अक प्रात, हाल पाडिस्तानमा
 सिंधलैरथी श्री० [सर० १] अक राजिष्ठी
 सिंधप पु०, न० [प्रा (१ सैन्वव)] अक
 अनिअ क्षर (२) पु० घोडो, अथ
 सिंधाल्लु न० [सिंधव + लुण] लुओ सिंधव
 सिंधी वि० [सिंध' उपरधी] सिवन, -ने
 लगडु (२) पुं० सिवनी रहेवामी (३) श्री०
 सिंधी ला॥
 सिंडु पु० [स] सभुद्र (२) श्री० (३) अ
 नामना हिं०स्ताननी प्रसिद्ध नदी ०ल श्री०
 [मं.] (स) लक्ष्मी
 सिंधुडो पु० [सर० हिं., म सिंधूरा] शर
 यडे ओवा मूरगे अक राग
 सिंधु पुं० [सं] अक रानी टि सक प्राप्ती,
 पथुओना राज (२) पाथमी राशि [-डे
 शियाण ? = इनेडगा सभाचार डे मोकाखना ?
 -डुं धरथुं = लडाडूर -भट] ०णु श्री०
 सिंधनी भाडा ०ठ ती श्री० सिंधनी बात
 नेवा पानवाणी अक वनरपति ०द्धारे न०
 सुप्य धर ०नाट पुं० सिंधने डे सिंध
 नेवा नाड ०ल श्री वि० श्री० [+ लं०]
 सिंधना नेवी पातणी कटिवाणी ०वाहिनी
 वि०श्री० सिंधना वाहनवाणी ०रथ न०

पृठरपति सिंधरशिमा होय ते समय,
 ०रथ वर्ष न० के वष मा पृठरपति सिंध-
 राशिमा होय ते वर्ष
 सिंधव, ०द्रीप पुं० [स] (स) लंका सिंधोन.
 -थी वि० सिंधव द्वीपतु (२) श्री० सिंधव
 द्वीपनी ज्ञाया
 सिंधास डेःडव न० [सं.] सिंधनी घेठे आगण
 ववता ०डेवा पाठणतु द्रीथी जेठ लेवु ते
 (२) सयाडोयत, आगण जडेवा पडेवा पूर्वतु
 सागगे कडेवु ते. सिंधावलौडी वि० [मं]
 अण्णेना डेवता ने पडेवा सण्ठा वचनरप
 होय अवेवु (३व्य)
 सिंधास न० [स] सिंधनी आभृतिवाणु
 डियु आसन, राब, डेड के व्यावार्थतु आसन
 -वाड वि० [म आल्ल] सिंधासन विप
 थेठेवु [-थडुं = रागगाडीये भेसडु, रागथपु]
 सिंधिना श्री० [सं.] (स) अक राक्षसी, राहुनी
 माना ०सुत पु० (स) सिंधिकने पुत्र - राहु
 सिंधी श्री० [स] सिंधव (२) [स] सिंधिग
 सीड (-थ), श्री० [फा. सीक, सर० हिं सीकचा]
 शीभ, लोडाने सण्णे डे गळ [-भारथी =
 गुण डे येवामा शु छे ते तपासवा तेमा
 सीड जोसवी, ०सीक वडे तपासव]
 सीकश पु०; न० [स] शीकर, दरदरा छाट
 सीथ श्री० [फा] लुओ सीड [गिनर
 सीनरे। पु० [सर० म. जोगरा] सुदारतुं अक
 सीडवपु स०डि० 'सीडवु'तु प्रेरक
 सीडवु अ०डि० [म सिद्ध (म. मिज)]
 धीमे ताये अ०अर अक्षाट' डे अ०ने तैयार
 थपु -२ धाडर डंडु (२) पाठ पडवु, सीडवु (३)
 [वा] शात पडु (४) दुःभी यत्र
 सीडी श्री० [रव०, सर० म सिधी, हिं] ओड
 डे लूगणी नेवा सावनधी पवन कृतीने नरतो
 तीणि अवन के तेतु साधन, सिसेडी
 सीडुं स०डि० [लुओ शीडु] पूडु, छावी
 लेवु (२) अना कड [शिडी] निसरणी
 सीडी श्री० [दि मिड्डी सर० हिं सीडी म.
 सीडोरीड अ० [सीडु' उपरथी ?] अडोअड
 ली'सांने

सीत स्त्री० [स.] डणपूष्पि; डेश
 सीता स्त्री० [स.] 'स.' लनकनी पुत्री; ज्येष्ठ
 सती. [-नां वीतवां = (स्त्रीने माथे) उपरा-
 उपरी स कट व्यावसा.]
 सीताङ्गल(-ण) न० [सर० हिं, म.] ज्येष्ठ
 -णा स्त्री० सीताङ्गलु जाड
 सीतकार [सं.], -री पु० श्वास अंधर जे यता
 करातो के यतो सीत जेवो अवाज. ०हुं
 अ०किं [सर० म सीतकारणें] सीतकार करवो
 सीही(-धी) पु०, -दण्य स्त्री० [सर० म.
 सिद्धी -द्धी, हिं. सीवी] लुओ सीही, -दण्य
 सीध स्त्री० [स. सिद्ध उपरधी?] अवर; २
 सभाचार (२) [लुओ सीधु] सीधापधुं
 सीधवुं अ०किं [स. सिध्] सिद्ध यव, पार
 पडवु; सीजव
 सीधवो पु० ['सीधु' उपरधी के 'सिद्ध' उपरधी]
 गाडु लिलणे नहि माटे पाछण भूकवानो
 टोका (२) लियो वधेओ छोकरो-बायडो
 उदा० मोटो सीधवो धयो तोपण लान नथी
 सीधाध स्त्री० ['सीधु' उपरधी] सीधापधुं
 सीधु पुं० [स.] गोण के शेरडीना रसनो दण्ड
 सीधुं वि० [स. सिद्ध उपरधी; सर० म, हिं
 सीधा] वांड नहि तेवु, ज्येष्ठ लीडीमा होय
 ज्येष्ठ (२) पाशर, पाधर (३) सरण, जट
 सभलय ज्येष्ठ (४) नि०कपटी [सीधी रीते
 = आडाध कर्था विना (२) सीधा व्यवहारधी
 -नरभाशधी सीधु करवुं = [ला] मार
 भाशने ठेकाणे लाववु -संभणावी हेवुं =
 मोटोमोठ अथवा साइसाइ होय ते कही हेवु.
 सीधे सेरडे यडु = रीतसर सीधे रस्ते
 यालवुं के वर्तवु सीधो जवाण = उडाहि
 नहि तेवो नि०कपट जवाण सीधो सवाल
 = आडीतेडी वात कर्था विना के गोण गोण
 नहि ज्येष्ठी रीते पुजतो प्रश्न.] ०टोर वि०
 टोरकेवु सीधुं सर ० सर वि० ज्येष्ठम सीधुं;
 साव सीधु ०साहुं वि० सीधु ने साहुं.
 -धेसीधुं वि० तदन सीधु
 सीधुं न० [सर० हिं. म. सिधा (स असिद्ध?)]
 रांधी राधवा जेटु कुसुं अनाज वगैरे

सामग्री. [-जेअधुं = [ला.] मार मारवो].
 ०पाष्ठी न० ('सीधापाष्ठी' न० ०५०५०मा
 पण्यपराय छे), ०सामग्री स्त्री०, ०सामान
 न० ०५०५० सीवानो सामग्री के तेने सामान;
 आवापीवातु [सीधांपाष्ठी व्यापधां = मार
 मारवो -जूटधां = पैसाटका भूटी लवा.]
 सीधे पुं० इंडनी कसरतनो ज्येष्ठ प्रकार
 सीन पुं० [रं] नाटकतुं इक्ष्य (२) देभाव.
 ०सीनरी लुओ सीनरी
 सीनरी स्त्री० [रं.] रंगलूमि पर देभावमां
 साधनेनी गोठवणी
 सीनाकरी पुं० [फा. सीनाकरी] ज्येष्ठ
 प्रकारनो दंड (कसरत)
 सीना पुं० [फा] छातीनो देखाव
 सीप स्त्री० [प्रा. सिप्पि (सं शुक्ति), सर० हिं.]
 छीप ०माछडी स्त्री० छीपमा रडेती मोती
 जनावनार मछली
 सीपष्ठी स्त्री० सीपवु ते [रिडवुं
 सीपवुं अ०किं [प्रा सिप्पि (सं सिंच्)] छांटवुं;
 सीम स्त्री० [प्रा सिम (सं सीमा); सर० हिं, म.]
 जेतार के गामनी लड ते भागनी जमीन
 सीमठोड अ० कोडरही न लय जेम; ज्येष्ठज्येष्ठ
 सीमणो पु० [लुओ सीमणो] ज्येष्ठ नततु जाड
 सीमंत न० [सं] स्त्रीओने से धो (२) अघरणी
 -तिनी स्त्री० सौभाग्यवती स्त्री (२) जेने
 अघरणी आवी होय ज्येष्ठी स्त्री -तोत्रयन
 न० [+ उत्रयन] सगर्भावस्थाभा स्त्राने योधा,
 छडाके आठमा मासमा करवानो ज्येष्ठ सकार
 सीमा स्त्री० [सं.] लड, मर्थांदा. ०यिहुन न०
 सीमा जतावनारी निशानी. ०डो पु०
 गामनी लड, ते भाग -मांत पु० [+ मत्त]
 सीमानो छेडो. -मोदल धन न० [+ उत्रयन]
 सीमा ज्योणमणी ते (२) इशेराने दिवसे
 पोताना राखणी सीमा ज्योणगी पारधी
 लडमा प्रवेश करवानी ज्येष्ठ क्रिया
 सीर पु० सगीतमां ज्येष्ठ अलकार
 सीरभुं वि० [स सीर = लण परधी?] पाष्ठी
 पाया विना नीपजतु उदा० सीरमा बर्हि
 सीराट पुं० [लुओ सीरी] सराट

सीरी वि० [फा शीरीन] भीड़, मधुर, स्वाद
 पेडा करे तेवु (२) श्री० तेवी नास
 सीस श्री० [रं.] भडोर, मुद्रा; छाप (२) भडोर
 लगाडी योटाडेकु लाभ के जेवा पील
 पदार्थनु यकनु. [-करवुं, भारवुं=सीस
 लगापीने यथ करवु. -भारपी, लभायपी
 =सीसनी छाप पाडपी] ०य ध वि० सीस
 भारेवु (२) सीस वृथा विनातुं, अकथ ध
 -वगर जोलेवु
 सीसयु न० ['सीसवु' उपरथी] लुओ सीसणी
 (२) ल्या सीस्यु होय ते जगा ०कार न०
 सीसवानु काम के कारीगरी. -षी श्री०
 सीसवु ते के तेनी द्य
 सीसवु स०किं [प्रा. सीव (सं. सिव्)] टांका
 भारी लोडवु, साधवुं
 सीसके पुं० [स्व०] लुओ सिसकारे
 सीस(-सा)पेन श्री० [सीसुं + पेन; सर०
 म. शिमपेन] पेनसिल
 सीसभ श्री०, न० दि, सर० हिं., सं. शिशपा;
 लुओ शीसभ] अके आड के जेवु लाकडुं
 सीसी श्री० [लुओ शीशी, सर० हिं., म
 शिसा] शीशी पाटली
 सीसु न० [प्रा., सं. सीम] अके धातु
 सीसो पुं० [लुओ सीसी] शीशो, पाटयो
 सीग श्री० लुओ शिम [माछली
 सीभार श्री० [लुओ सिगार] जे-लतनी
 सी यखियुं न० ['सीयवु' उपरथी] पाष्पी
 सीयवानु पात्र के साधन (२) इवाभा
 सीयवानु डारडुं
 सीयवुं स०किं लुओ सि यवुं
 सीयायो पुं०दि सिंचाण] आलपक्षी, राकरे
 सीयारवुं स०किं [लुओ सिंयवु] रेडवुं
 सीदरी श्री० दि सिंदु, सिंदुरय (दे. सिंदी=
 प्रलूनीनु आड) (काथीनी) डारडी
 सु अ० [सं.] नीयेना अथ भां वपराने उपसग
 (१) सुंहर, सारुं (डिवां सुकेशी सुवास)
 (२) सारी रीते, भूम (डिवां सुरक्षित) (३)
 सहेलाधथी (डिवां सुकर, सुधल)
 सुकटाक्ष न० [सं] सुहर कटाक्ष

सुक(-के)ड श्री० + लुओ सुप्रद
 सुज्जान न० [फा सुख्त उपरपी] लुओ सुकगणुं
 सुकरे वि० [सं.] सडवु (२) हायनु प्रचीक्ष
 सुकर्मी वि० [सं] सारा काम करनारुं, सदायारी
 (२) पुण्यशाणी सद्भागी
 सुकलकडी वि० सिउ + लाकडुं] लाकडी नेवुं
 सुक, इयंण शरीरनु
 सुकवष्पी श्री० ['सुकववु' उपरथी] सुन्वेदी
 वरु (२) सुकवष्पु -वष्पुं न० पूरतो
 वरसाह न आपवाथी वावेतर वगेरेनु सुकाई
 लवु ते, भरडियु [सारी कविता
 सुकवि पुं० [सं.] सारो-उत्तम कवि. ०ता श्री०
 सुकठ पुं० [सं] सारो कंठ-अवाज
 सुजान न० [दिं. सुक्काणय, य सुक्कान, सर०
 म सुकाण (सं. सु-पर्ण)] नेने भरडवाथी
 वडाक्ष दिशा बदले छे ते कथ के तेनी जगाने
 वडाखने लाभ ०थी, -नी पुं० [सर० दे.
 सुकाणिय] सुकान डेरवनार भलारी
 सुकावुं अ०किं [प्रा. सुक (सं शुष्). सर०
 हिं. सुकना, म सुकर्ण] नेन के प्रवाही ठीडी
 लथ शुभ यवु (२) (सारीर) इयणु पडवु,
 कृश यवु. -वडुं स०किं (प्रेरक)
 सुकाथी पुं० [सं. सु + काल] सारा पाकने
 वपत (इकाणथी ठीलडुं) (२) [ला.] छत,
 पुं०कणययु
 सुक्रीति (-ति) श्री० [सं] सारी क्रीति
 सुकुमार वि० [सं] वष्पु कामण, नालुक ०ता
 श्री० [पुण्य
 सुकृत (-त्य) न०, -ति श्री० [सं] सारु काम;
 सुके (-भे)ड श्री० + लुओ सुकड
 सुकेशी वि० श्री० [सं] सुहर केशवाणी
 सुकामण वि० [सं. सु + कोमल] वष्पु कामण
 सुक्ष्म वि० [सं] अति क्ष्म
 सुप्र न० [सं.] तनमनने गमे जेवा अगुलव
 (आराम, येन, शाति, सतोष वृत्ति, उपयोग),
 कामनानी सिद्धिने आनह (२) टनी सज्ञा
 (५) [-ने। रोडयो = लारे इय -कथ के
 अलपा विना निरते भणतो रोडयो के
 कभाष्पी.] ०कर, ०कारक, ०कारी, ०हाई

वि० सुभ करनारं, सुभवायी ०येन न०
 सुभशाति; आराम ०डुं न० सुभ
 सुभः स्त्री० [प्रा सिखिखड (स. श्रीखड)]
 यदनना ङाडतु सुगधीहार वाडडु इ ते वसी
 उरते: वेप [भतावतागे, कटेर्ष
 सुभद्वियो पुं० [सुभडीं पन्थी] भीडर्ष
 सुभडी स्त्री० [प्रा सक्तकुलि (सं. शब्दुलि)]
 वीगोणमा वडेना लोट शेडीने भतावेडी
 ये० वानी (२) भीडर्ष (३) डकसाध, इरवूरी;
 अक्षिस. [-आपनी = अक्षिस के इरवूरी
 आपनी -डापची वेवेना भालरी ि यत-
 माथी इरवूरी पेरे योड; रकम डापवी -आधी
 आपनी -इरवूरी = सार भारवे -अ धा-
 वची = सुसादरी मारे इर मुावातु आपडु]
 सुभणुं वि० [सं सुखिन्] सुभी, सुभया मत्र
 सुभतणी स्त्री० [सुभो म्रमतणी] नोडानी
 अ इर वभातु इरम छूटु आमडुं
 सुभइ (-दायक, -दायी, -देणु) वि० [सं]
 लुओ सुभउर [सुभशय्या
 सुभमान्ती स्त्री० [सं सुख+सं वा] लुओ
 सुभधाम वि० [सं] सुभना धामरप (२)
 स्वभं सुभमय येवु (३) न० सुभतु धाम
 सुभल पु० [फा.] षो०, वेण; शण्ड. [ये
 सुभन कडेवा = ये षोड उडेवा; अलाभए
 करची (२) सलाड शिपामण आपवी (२)
 डपडे आपवे] [(नाटक)
 सुभपरिष्ठाभक वि० [सं] सुभभा परिष्ठाभुं
 सुभपाड स्त्री० [सं० हिं. (सुभ + पालणी)]
 येक नतनी पावणी [सडेलाथी
 सुगपूवर्क अ० [सं] सुभयी; आरामधी,
 सुभमला स्त्री० (प) लुओ सुगुला
 सुभमा स्त्री० [स. सुपमा] शे ला नपडे
 सुभरप वि० (२) अ० [सं.] क्षेमकुशणपूर्वक,
 साणुससु, सडीसजामत
 सुभरेय पु० [सुंभ + रेय] डलडे रेय
 सुभला पुं० म० व० वडेना लुडे लोट
 सुभवस्तु वि० [सं० म सुखवस्ती (सुभ +
 वस्तु)] पडेलानी कभाणु उपर येडे येडे
 भानार, भाधेपीवे सुभी

सुभनाड पुं० [सं] इद्रियोना भोगविलासने
 ० अवनतु सुभय ध्येय समनारो वाड
 सुभवान वि० [सं] सुभी
 सुभवासी वि० [सं.] सुभभां रडेनार
 सुभवेड स्त्री० येक नतनी कभोड
 सुभशय्या स्त्री० [सं] सुभे सुनाय तेडुं
 भिउतु डे पक्षग [शाति; निरंत
 सुभशात, सुभशाति स्त्री० [सं] सुभ यने
 सुभशरु वि० [सुभ + शरु] सुभ भोगवे शरु
 सुभसमवड स्त्री०, न० म० व० सुभ यने
 सगवड; आरम यने अतुकृता
 सुभसमन्न स्त्री० सुभशय्या [यने शाति
 सुभसमावः न० सुभ यने नभाधान, आन०
 सुभसंगी वि० [सं] सुभभा आसक्तिवाणु
 सुभसंतोप पु० [सुभ + संते.प] सुभ यने
 रतोप [डे येना (डनम)
 सुभदस्त वि० [सं] सारो-डणवे जेना डय
 सुभः स्त्री० गानार आगनी येक भूखना
 सुभाडारी य० सुभी डगत, त इरती
 सुभाचड वि० [सं] सुभकाण्ड
 सुभाहन न० [म.] सुभनायक भतावडवाणु
 आसन (२) पावणी, म्याने
 सुभाणुं वि० सुभियु (२) सुभभा सूतेवु.
 [सुभाणा थडु = आर. मधी पडु - सूत]
 सुभियार, सुभियुं वि० लुओ सुभी
 सुभी वि० [सं] सुभवाणु, इःम विनातु
 सुभेड स्त्री० + लुओ सुभड
 सुगत पुं० [सं.] (सं) लुड नगवान
 सुगति स्त्री० [सं.] सहगति, भोक्ष
 सुगम वि० [सं.] सडेवु ०ता स्त्री०
 सुग(-ध)री स्त्री० [प्रा. सुवग (स. सुगृहा),
 सर० म. सुगरीण] येक पक्षी (ये सु इर भाणे,
 भनावे छे) [-नेड भाणे = भायना
 गूयवायेला, लूवाणा ने गरछट वाणने अथे]
 सुगंध पु०; स्त्री० [सं.] -धी स्त्री० सारी गव,
 सुशयो -धीहार वि० सुगंधीवाणु
 सुगाडुं अ० डि० [सुगं डप.थी] सुग यडवी
 सुगाण वि० [सुकाव' पन्थी?] पुण्ड, सोधु
 सुगाण, ०डुं, ०णुं वि० [सुग परथी] येने

अट सुग यडे ओडं, अट सुगाय ओडु
 सुआह वि० [स] सडेलधथी अडण डरी
 पाय ओडुं (२) सडुवधथी समलय ओडु
 सुडीव पु० [स] (स) (समायत्मा) वानरोना
 रान; वडीना भाड
 सुगुडी स्त्री० [सं] ओड पक्षी; सुवगी
 सुधटिन [सं.] वि० सारी रीते रथेडु (२)
 सुधवदिवत (३) अडित योय
 सुधव वि० [सं सु + धट, अ० हिं] स्ववध,
 योअडुं (२) यदुर, विवेडी. अता, -राडं श्री०
 सुधरं वि० लुओ सुगगी [न० साह यरिन
 सुधरित(-व) वि० [सं] लुओ सम्यरित(२)
 सुधव वि० [सं] + सुवर [वक्षथ
 सुधिव न० [सं सु + चिह्न] शुभ चिह्न, सारं
 सुधन पु० [स] सारो सडान्यारी भाएस,
 सवजन. अता स्त्री० [नामना, धीति
 सुधश पु० [सु + श, अ० हिं सुजस] यश,
 सुधापु वि० [प्रा. (म. सुज), अ० हिं.
 सुधान, म] डेरियाय, शानी समथु
 सुधात वि० [सं] उडीन, डिया कुणतु (२)
 सुध, वडीलु
 सुधनं सं०डि 'सुधवुं' प्रेरक
 सुध वि० [सं] डालु यदुर, विधान अता स्त्री०
 सुधाडु सं०डि सुधवुं प्रेरक
 सुधुदम पु० ओड ४३
 सुडताणीस वि० [प्रा सत-चत्तालीस, (स
 सप्तचत्तारिंशत्)] '४७'
 सुडताणी वि० पुं० ['सुडताणीस' उपरथी]
 सवत १६४७नी साधना (डुकाण)
 सुडोख वि० [सु + डोण, अ० हिं सुडौल]
 वडीलुं, ड्याणु
 सुण स्त्री० (५.) सुणवु ते, अत्रण
 सुणुड [प्रा सुण (स शु)] सं०डि सालणुड
 सुणवडु सं०डि 'सुणव डु प्रेरक
 सुणुडु सं०डि 'सुणवुं डु कर्मण
 सुत पु० [स] पुत्र ओव पुं० ओमा डीकराने
 डोग आथे डोय ओवा यड
 सुततु वि० [स] सुवर नाथुड शरीगवाणु
 सुतमेध पु० [सं.] लुओ 'सुत'मा

सुत(ं) वि० (२) अ० सं. सु + तर अ० हिं.]
 सडेलुं सुगम, अ०. -राडं स्त्री० सवणता
 सुतशु वि० [सुतर' उपरथी] सुतरतु अनेडु
 सुतरियो पुं० [सुतर परथी] सुतरने वेधारी.
 -था पु० ओड अट
 सुतराम् अ० [स] धलु, भूध; वधारे
 सुतरं वि० (२) अ० लुओ सुतर
 सुतरेख वि० ['सुतर' उपरथी] लुओ सुतगडि
 सुतल(-ण) न० [सं] वीळु पाताण
 सुता स्त्री० [म] सुती
 सुता(-था)२ पु० [स सुतवार, प्रा सुतवार,
 अ० हिं, म] लाडडा वडनार डगीअर
 उडाम न० वाडडा वडनतु डाम अणु स्त्री०
 सुतानी स्त्री -री वि० सुधारतु, -ने वगतु
 (२) स्त्री० सुगारकाम
 सुतारिणु वि० स्त्री० [सं.] अगेअर तरिने
 पार डतारे अथ (नैड)
 सुथाडियो पु० ओड अततु डगी सणीतु वास
 सुथार, अ० अ. अणु, -री लुओ 'सुतार'मा
 सुड अ० [लुओ सुडि] शुडल पक्षमा (२)
 स्त्री० शुडक पक्ष
 सुडशन वि० [स] साश डेभाववाणु (२) न०
 (स) विणुडु यक. (३), अणु तावगाडे
 ओड युं -डवा. -ना वि० स्त्री० सुडर स्त्री
 सुडान्त वि० [स] अरेअर दान्त
 सुडामा [सं.], -मे पु० (सं) श्रीकृशने ओड
 गरीथ सडधवाथो ने मिन (२) [ला] कगाथ
 भाएस. [-ना तांडुप = गरीथनी डेट]
 अणु स्त्री० (स) योरथ डर (२) (धा)
 अणुडु विणसस्थान
 सुडि अ० [स] लुओ सुड
 सुडिन पु० [सं] शुड डिवस
 सुडीन वि० [सं] भूध डीन -नअ
 सुडीध वि० [सं] भूध डीध
 सुडूर वि० [स] धलु डूर
 सुडु वि० [सं] धलु डुड
 सुधनवा पु० [स] (स.) ओड अडिड विणुडुअड
 सुधरतु अ० डि. अ० हिं सुधरना, म. सुधरणे
 (स सुड, प्रा सुड उपरथी ?) सात्र थड

सुधराध स्त्री० [‘सुधरवु’, ‘सुधारवु’ उपरधी]
सुधारो; सुधरेदी स्थिति (२) म्युनिसिपालिटी.
[-न्नावची = म्युनिसिपालिटीने वलीवट
स्थपावो]. -वट स्त्री० सुधारणा

सुधराधवुं स०क्रि० सुधरवुं तु प्रेरक, सुधारे
श्रेय करवु, सुधाराववु

सुधर्मा, ०सला स्त्री० [म] देवोनी-ध० रगी सला
सुधा स्त्री० [स] अमृत (२) यूनो ०कर पुं०
यं०. ०धवळ वि० अमृत जेवु घोणुं (२)
यूनानी घोणेलु ०रस पुं० अमृत

सुधार पु० [सुधारवु परधी] सुधारो. ०क
वि० सुधारनारु; सुधारो करनार (२) पु०
तेवो व्याधमी ०खु न०, ०खुः स्त्री०
सुधारवु ते, सुधारे

सुधारवुं स०क्रि० [जुयो सुधरवु] अंगडेळुं,
अथोळु सुधरे श्रेय करवु, सारु करवुं (२)
दुरत करवु; सभारवुं (शाक, भजान ध०)
(३) झल दूर करी अरुं कडेवु के लपवुं
सुधारो पुं० सुधरवु ते, सारी स्थिति; सारो
द्वैरदार (२) स स्मृति; सत्यता (३) नवो याल के
रीतलात (४) धरावने सुधारवा भाटेनो धराव.
[-भूकवो = सुधारनो ०राव रनुं करवो]

सुधारस पु० [स] जुयो ‘सुधा’मां
सुधाशु पु० [सं] यं०द्रमा

सुधी वि० (२) पुं० [सं.] अुद्धिमान; पडित
सुधी अ० [स सावधि] लगी; पर्यंत

सुधीर वि० [स] अ०ध धीर
सुध्यां (०त) अ० [स सार्धन्? सर० म, हिं.]

साये, मणीने; पण (आधी रक्षा के छोडया विना)
सुनदित वि० [सं.] सारी रीते अुश यथेळु.
-ता वि० स्त्री०

सुनावणी स्त्री० [‘सुणवुं’ ‘सुणाववुं’ उपरधी];
सर० हिं. सुनावनी, म] न्यायाधीशे दरियाड
साभजपी ते के तेने सलजाववी ते [-थवी.
-नीकणवी = सुनावणी भाटे केस नीकणवो.]

सुनीति स्त्री० [स] सारी नीति
सुखं न० [स स्वर्ण, सर० प्रा सुणमार,
सुनवार = सोनी] सोनुं -नेरी वि० [सर०
हिं सुनहरी] जुयो सोनेरी

सुनत स्त्री० [अ०] अेक मुसलमानी सस्कार,
जेमा लिंगनी पोपथानी चामडी. कापी
नाभवामा आवे छे (२) [ला.] मुसलमान
करवु ते, धर्मांतर

सुन्दी वि० [अ] अे नामना मुसलमानी
पथतुं (२) पुं० अेक मुसलमानी सप्रवाय

सुपकव वि० [स] सारी रीते पपेळु
सुपरथ वि० [सं] सहेलाधधी पथी लय अेवुं

सुपथ पु० [स] सारो, नीतिनो मार्ग. ०भाभी
वि० सारे-नीतिने मार्गो जनार

सुपन न० [सर० हिं.] (५) जुयो स्वपन
सुपरत स्त्री० [फा सिपुर्द] सोपण (२) वि०

सोपेलु. [-करवुं = सोपवुं]
सुपरिणाम न० [स] सारु परिणाम

सुपरिण्टेण्ट पु० [ई.] निरीक्षक करनार
उपरी; मुख्य अधिकारी

सुपात्र वि० [स] योग्य; लायक. ०ता स्त्री०
सुपारी स्त्री० [सर० हिं, म.] (५) जुयो सोपारी

सुपुत्र पु० [सं] सभूत
सुप्त वि० [सं.] सतेळुं; अिधेळुं

सुप्त स्त्री० [सं.] घोर निद्रा (२) घेन
सुप्रकाशित वि० [सं] सारी घेडे प्रकाशावुं

सुप्रतिष्ठित वि० [सं.] सारी प्रतिष्ठावुं;
व्याभइदार (२) सारी घेडे लमी गथेळु सुरिथर

सुप्रभ वि० [सं] सुदर प्रलावणुं
सुप्रसन्न वि० [सं.] वखुं प्रसन्न

सुप्रसन्न पुं० [सं] शुभ प्रसन्न
सुसुप्तमास पुं० [सं.] समासनो अेक प्रकार.

उदा० ‘सूतपूर्व’ [दरतरभान
सुदरेो पुं० [अ.] लाखुं भूवतु पाथरखुं;
सुदल, -ण वि० [सं. सु+फल] सारा इण-

परिणामवाणुं (२) न० सारु परिणाम-
इण -ला(-णा) वि० स्त्री०

सुदियाखुं वि० [फा सूफीजानह] उपरधी
सुदर; पाळी सदाधिवर [दद; जेरावर

सुपण वि० [सं सु+वल] सारा अणवाणुं;
सुपणु वि० [सं] सुदर के मज्जुत हाथवाणुं

सुसुद्धि स्त्री० [स] सद्गुद्धि
सुधोध पुं० [सं] सारु ज्ञान के शिष्यामखु.

०क, ०कारी वि० सुभोध देतारु
 सुभम वि० [सं] सुंर, रमणीय (२) सुभागी.
 ०ता श्री०, ०न न०. -आ वि० श्री०
 भूयसूरन के सौभाग्यवती (श्री)
 सुभट्ट पु० [सं.] अडाडुर वसवैयो
 सुभद्रा श्री० [सं.] (स.) श्रीकृष्णी अहेन;
 अशुंननी पत्नी [लगयेलु; सहर
 सुभर वि० [सं] सु + मृ, सर० म] सारी रीते
 सुभागी वि० [सं] लाग्यशाणी. -अ न०
 सद्गय [तेवु वाज्य के प६
 सुभापिन वि० [सं.] सुंर रीते कहेलु (२) न०
 सुभति श्री० [सं] सद्गय
 सुभन न० [सं.] दू
 सुभार पु० [ब्रुओ शुभार, सर० म.] अडसट्टो.
 [-कडवे = अडसट्टो कडवे. -ओवे = उड
 के शक्ति ओवा -भां भिअलुं = नशामा
 ओवव.] -रे अ० आशरे; लगलग
 सुभिन्ना श्री० [सं] (स) लक्ष्मणी माता
 सुभुभी श्री० [सं] गाधार ग्रामनी अेक
 भूर्जना (२) वि० श्री० सुंर सुभवाणी
 सुभेध वि० [सं] सारी भेधा-अुद्धिवाणु
 सुभेय वि० [सं] अरोअर भापी शकय अेवु
 (२) 'ओमेन्त्युरेअल' (ग.)
 सुभेरे पु० [सं] (सं) भेरे, सोनानो पर्वत
 सुभेण पु० [सु + भेण] सारो भेण-अनाव
 (२) सारु सुभग भिअण
 सुयाणी श्री० [प्रा सड्या (सं सृत्तिका)] प्रसव
 करावारी श्री; धां
 सुयुत वि० [सं] अराअर - सारी रीते ल्हेकयेलुं
 सुयोम पुं० [सं] शुभ - सारो के योग्य अवसर
 सुर पु० [सं.] देव
 सुरक्षित वि० [सं] सारी रीते रक्षयेलु
 सुरभ वि० [फा. सुर्व, सर० हिं] धाव; रातु.
 -आ श्री = [फा] धावी (२) [धा.] असर
 सुरग भा श्री० [सं] आकारागगा
 सुरगुरु पु० [सं.] (स.) देवानो गुरु, पृढरपति
 सुराणु वि० [सुराणु' उपरथी ?] अणवाणु
 (२) दोलप, अत्यासत्र (सु)
 सुरत न० [सं] कामडोडा, सभोज

सुरत न० (स.) ते नामतु शहेर
 सुरतरु न० [सं.] स्वर्गनु अेक जाड (२) कल्पद्रुम
 सुरता श्री० [सं] सुरति, सर० हिं] अगनी
 (२) ध्यान (३) याव; सूय
 सुरति श्री० [सं.] भूय आनंठ अने सुभ
 सुरती वि० ['सुरत' उपरथी] सुरत शहेरतु
 के ते तरदंतु (२) श्री० सुरत तरदनी ओली (३)
 पु० सुरतनो के ते तरदनी वतनी. [-भां =
 कहेवाता भां. -दादा = अहेरी दादा; शकडे-
 राव -अभां = उपर उपनी प्रांत]
 सुरदास पु० [सुर + दास] (स.) प्रसिद्ध अंध
 लक्ष कवि (२) [धा] आवाणो साधु के आणस
 सुरद्रुम न० [सं] कल्पद्रुम
 सुरधतु न० [सं] मेवधतुग्य
 सुरधेतु श्री० [सं] सुर + धेतु] कामधेतु
 सुरनदी श्री० [सं.] (स) अगा
 सुरपडिमा श्री० [सुर + प्रा पडिमा (स
 प्रतिमा)] + देवनी प्रतिमा
 सुरपति पु० [सं.] (स.) धंदरान
 सुर(-ल)दाक पु० [हिं सुरफांक, म. सुरफाक]
 सगीतनो अेक ताल
 सुरभि(-भा) वि० [सं] सुवासित (२) श्री०
 कामधेतु गाय (३) गाय [अेक भक्ति
 सुरभक्ति पुं० [सं] कल्पद्रुम ओवो स्वर्गनो
 सुरभो पु० [फा] अेक अनिल पदार्थ के
 तेतुं आपतु अजन (-आणवे)
 सुरभ्य वि० [सं] अत्यत रमणीय
 सुरधुवती श्री० [सं] अशुरा
 सु-राज [सं], -य पुं० धंद
 सुररिपु पुं० [सं] देवानो शत्रु असुर, राक्षस
 सुरदोड पु० [सं.] स्वग
 सुरवाल(-ण) पु०, श्री० [फा शुल्वार, सर०
 म सुरवार, हिं.] पायलभो, योरयो। [श्री०
 सुरस वि० [सं] सारा-सुंर रसवाणु. ०ता
 सुरसदन न० [सं.] स्वर्ग, देवदोड
 सुरसरि (०त, ०ता) श्री० [सं] गगा
 सुरंग वि० [सं] सुंर रगतुं (२) सुंर (३)
 पुं० सुंर रग (४) (२ग अतुसार) अे
 नामनी लतनो योडो (५) श्री० अमीनभा करेडु

मोयर (६) (जमीनमा भाडो भोटी भडक
 तोडवा के शत्रुना नाश क्वा वपराती) दार-
 गोणानी अेक युक्ति के ते भादनी भनावट
 [-डाढवी=डुगर दोडीने नीचेथी ररनेा करेवा
 -डाढवी] -गी वि० सारा-सुशोभित रगदु
 (२) लहेरी, रंगीलु (३) नारगी [पीवा ते
 सुरा गी० [स.] मदिरा, दार. ०पान न० दार
 सुराई(-ही) श्री० [जुयो सुराही] इमना
 वाटु साडका गणानु वासाए [रलय
 सुराण्य न० [स.] सर-सारी रीते बालतुं
 सुराधीश पुं० [सं] सुरपति; धर
 सुरा(-दा)भ श्री० [फा कासुं, भाडकं
 सुरारि पु० [स.] देवोना इरभन, राक्षस
 सुरावट श्री० सर भिवाववा ते(२)सुरेल ध्वनि
 सुराही श्री० [अ] जुयो सुराई
 सुरांगना श्री०[सं] देवागना, आसरा
 सुरीलु वि० [सूर' उपरथी] मधुर के भरोभर
 भजेवा सुरवाणुं
 सुरिये श्री० [सं] सारी रथि. ०भंग पुं०
 सुरधिनो-सिध नसगतानो अग ०र वि०
 सारी पेटे रथिर [सूरन ०ता श्री०
 सुरथ [स], -धी वि० सुइरपवाणु भूय-
 सुरेभ वि०[स] प्रभाणसर, घाटीलु; सुइर(२)
 'रेडिलीनियर' (ग). ०कस पुं० जुयो
 रेभकस ०ता श्री० ०पही पु० 'धीनियर
 अेकरेशान' (ग.) ०भूमिकरथु न० 'लिनियर
 धकवेशान'(ग.) -आ श्री० सीधी लीटी (ग.)
 सुरेघ वि० [सूर' उपरथी] सुरीयु, सुमधुर
 सुरेश सुरेद्र पु० [सं] (सं.) धर
 सुलक्षण(-ङ्) वि० [स.] सारं लक्षणाणु
 सुलटावतु संकिं [सुलटु' उपरथी] सुलटुं
 करव ('सुलटावतु' पुं प्रेरक)
 सुलतान पुं० [अ] आदशाह सुसलभानी राज
 -ना श्री० भेगम, राही -नी वि० सुल-
 तानतु, -ने लगतु (२) श्री० सुवतानने
 अमल (३) [ला] रान्नी द्वापयुडी के लुलम
 सुलडाके पुं० जुयो सुरडाके [श्री०
 सुलभ वि० [सं] सहैवाधधी भजे जेव. ०ता
 सुलखित वि० [सं.] अत्यंत सुइर(२)सुकुभर

सुदाभ सी० जुयो सुराभ
 सुदेभन न० [स.] सारा अक्षर लभवा ते
 सुदेह श्री० [अ. सुह. सर० हिं., म सुलह]
 सदाहुशानि; अघडाके लडाईने अभाव (२)
 सभाधानी, स वि ०शरति श्री०सुदेह, अने
 शाति [तम कु लरेदी अक्षम
 सुईके पुं० [फा. सुल्फा] -वगरे तवे के कथी
 सुवडा(-र)वकुं संकिं 'सुव'तुं प्रेरक
 सुवर्ण वि० [सं.] सुंइर रगदु (२) न० सोतुं
 ०इर पुं० सोनी ०तक श्री० उत्तरोत्तम
 तक. ०ता श्री० सुंइर रंगवाणुं होलु ते
 (२) सुवर्ण-सोनाने गुण के लाव (३) सरस
 अक्षरवाणु होलु ते. ०नियम पुं० सुवर्ण
 जेवा उत्तम क्षीमती नियम ०महोत्सव पुं०
 पयास वधे ०लवाती लयती ०मदिर
 न० (सं.) अमृतसरतु सुवर्णधी मडेकु शीभ
 म'दिर. ०भाक्षिक श्री० अे-धातु; आपीत.
 ०भार्ग पुं० अेष्ठ भार्ग ०युग पुं० साराभा
 सारो युग, सत्ययुग. -जुई वि० श्री० (२)
 श्री० सुंइर वर्णवाणी श्री -जुथिर वि०
 + सोनीना धधा करनारं. -जुई वि० सुइर
 वर्णवाणु
 सुवर्धमान वि० [सं] सारी रीते वर्धमान
 सुवा पुं० [जुयो सवा] नेक वनरपति, तेना
 पीभ [-तुं पाणी न०सुवानो अर्ध', 'डील']
 सुवा०कुं संकिं 'सुव'तुं प्रेरक, सुवडावकुं
 सुवाणु श्री० जुयो सवाणु
 सुवारोभ पुं० [प्रा. सूजा (सं सूति) + रोभ]
 सुवावड्याथी यतो अेक रोग
 सुवार्ता श्री० [स. सु+वार्ता] सारी-पवित्र
 वार्ता; 'गोरपेल'. ०हा० धंशुनी सुवार्ता
 सुवावड श्री० [प्रा. सूजा (सं सूति) + प्रा.
 वडिया (स वृत्तित्ता) ?] भाणकने ल्भ
 आपवानो अरे ते पछीनी मादगीना समय;
 भादलो [-आवपी = प्रसूतिने समय यवा.
 -करवी = सुवावड हरभियान सेवायादरी
 करवी] ०भातु न० सुवावड करवातु दवाभातु,
 प्रसूनिगुड -डी श्री० सुवावडमा ०हा
 जेवी श्री

सुवावु अ०डि० 'सु०'वुं भावे ३प
 सुवास स्त्री० [स] सारी वास, सु०धी
 सुवाससु-(-धी) स्त्री० [लुयो सुवासिनी,
 स० म सुवाशीण] सौभाग्यवती स्त्री
 सुवासित वि० [स] सुवापोदार
 सुवासिणी, -नी [स] स्त्री० लुयो सुवाससु
 सुवाग वि० [स सर्वाग?] आशुं ने आशुं
 (२) निःपेक्ष, 'अपेक्षोऽणु' [नयेकु
 सुविज्ञात, सुनिहित वि० [स] सारी गीते
 सु०धे अ० [सु + धे?] + सार। गीते
 सु०धवस्था स्त्री० [स] सारी व्यवस्था
 -रिधत वि० [स] सारी पेटे व्यवस्थित
 सुमत वि० [स] सारा मतवाणु, सद्गुण्य
 सुशिक्षण पु० [स] सार शिक्षण
 सुशिक्षित वि० [स] सारी रीते शिक्षित
 -ता वि० स्त्री० /
 सुरील वि० [स] उत्तम शीलवाणु; सभ्यरित
 (२) विवेकी, विनयी (३) सूर्य, सीधु ०ता स्त्री०
 सुशोभित वि० [स] धलु गेभीतु
 सुश्रुत वि० [स] अश्रुत, विद्वान (२) पुं०
 (सं) प्रथीन प्रसिद्ध वैद्य
 सुशिक्ष्य वि० [स] सारी रीते ज्ञेयुं के
 येसाडेकु ०ता स्त्री० [(ज्ञावाणु) वाद्य
 सुपिरेवाद्य न० [स] पवन बारीने वगाडवानुं
 सुपुण्ड्र वि० [स] सूनेकुं; ठीं वतु (२)
 अग्रमट, अहर रहेंकु; 'सेटन्ट'
 सुपुसि स्त्री० [स] गाढ निद्रा
 सुपुनकु, सुपुण्ड्र [स] स्त्री० योगशास्त्र
 प्रमाणे त्रलु प्रवान नाडीयोमानी पयली
 (लुयो धंडा)
 सु०कु अ० [स] सारी रीते; उत्तम रीते
 सुसवाट (-टो) पुं० [२१०, स२० म सुसाट, -टा]
 जे०शी वहेना के वीधाता पवनने के तेने
 भगतो अवाण (-सारवे।)
 सुसवाट (-ड, -ण) स्त्री० [प्रा. सुसुमार (स
 शिशुमार)?] अ० नतने मगर
 सुसंगत वि० [स] अरावर संगत - अ धयेसतु,
 ०अलुकेणु, ०अलुकुण पु० 'रेग्युलर
 पे लिगोन' (ग.) -ति स्त्री० सुसंगतता

सुसंभी वि० [सु+सं+प] सारा सपवाणुं
 सुसभ्य वि० [स] आगणपाछण अरावर
 संभ्रवाणुं; सुसगत
 सुस्त वि० [फा] आणसु (२) भं०, वीधु -रती
 स्त्री० आणसु ठी वतु धेन (२) मदता
 [-डि०डी देवी, डाडी नाभवी = शिक्षाथी
 पांशु करत -डि०पी = सुस्ती अती रहेवी,
 जगत धतु -डरेवी, राभवी = आणसु धतु]
 सुस्य वि० [स] सुस्थित (२) स्वरय, साणुतानुं
 सुस्थित वि० [स] सारी रीते स्थित दद (२)
 सारी स्थितिवाणु (३) अगवर गोठवायेकु
 सुसपष्ट वि० [स] भूय सपष्ट [स्वर
 सुस्वर वि० [स] उत्तम स्वरवाणु (२) पु० उत्तम
 सुस्वाप पु० [स] सारी ठीध
 सुसुण पु० [प्रा सोडण (स सौभाग्य), स२०
 हिं] सौभाग्य ०णु वि० स्त्री० सौभाग्यवती
 (२) पतिनी मानीती -अियुं, -गि वि०
 सुभागी, सुभी [शाति, सभाधान
 सुहाणु स्त्री० [स० प्रा सुहावण (स सुवावन)]
 सुहावणुं स०डि० 'सुहवु' ग्रेडक, शोभावकु
 सुहावु अ०डि० [प्रा सुह (स शुभ), अथवा
 प्रा सुहा (स सु + मा), स२० हिं सुहाना]
 शोभत, सोडाकु
 सुहासिनी वि० स्त्री० [स] सुहर हाथवाणी
 सुहृद पु० [स] मित्र [स थे, शु
 सु अ० [स२० हिं (प्रा. सुनो प्रत्यय)] • (प)
 सुंहर वि० [स] उपाणुं, सुशोभित, मनेतु
 ०ता स्त्री० -री स्त्री० सुहर स्त्री (२) अ०के
 छड; वैताक्षीय (३) शरदार्थ नेवु अ०के वाद्य
 सुवाणा (०) पु० अ०व० [सुवाणुं न०]
 इशमानी डिया [वानी
 सुवाणी (०) स्त्री० पूरी नेवी नातानी अ०के
 सुवाणुं (०) वि० [प्रा सुउमारव (सं.
 सुकुमारकम्)] क्षीसुं अने नरअ (२) स्वभावतु
 नरम. मड (३) न० [लुयो वधसु वाणु]
 आणवता अ० भतु सुतक [सू०पणुं
 सू० स्त्री० [सू० उपरथी] जीनाशने अ०वाव;
 सू०गणु न० [सू० + गणु?] आणकने थतो अ०के
 रोग, सुकतान, रिडे०स

सूकल वि० सुकयेतु; कृश
 सूकवपुं सं०किं लुओ सुकवपुं
 सूकपुं अ०किं (प.) लुओ सुकपुं
 सूकुं वि० [प्रा सुक, सं शुष्क] शुष्क; भीनाश
 विनातु (२) कृश; इणु. [-पापद जेपुं =
 सुकलकडी -रही जपुं = कशी व्यसर नयवी;
 डान रहैतु. सूके काण = वरसादने अलावे
 पडेला इकाण सूके. दम = भाली दमदाडी;
 धमडी. सूके प्रदेश = जे लागमा दाइ वगेरे
 नरानी पथी होय ते]. ०७(-स)ट वि०
 साव सूकुं

सूकर पु० न० [सं.] सूकर; भूंड, सुवर
 सूके पुं० ['सूकु' परथी? सर० हिं सूका,
 म सुका] तमाकुने भूंड; जरहा [-पीवे,
 भरवे] = यलमना तमाकु भरवी (दूकवाभाटे)]
 सूका वि० [सं.] सारी रीते कडेवायेलु (२) न०
 वेदमत्रो के ऋचायोना समूह

सूक्ति स्त्री० [सं.] उत्तम उक्ति के कथन
 सूक्ष्म वि० [सं.] अणु, ज्वाणु; आरीक (२) न०
 अक्ष ०८शक्ति वि० आरीक वरतुने मोठी
 देभाडनार (३) न० सूक्ष्मदर्शक यंत्र. ०८शक्ति
 यंत्र न० आरीक वरतु मोठी देभाडनार अेक
 साधन. ०८शक्ति वि० सूक्ष्म दृष्टिवाणु ०८दृष्टि
 स्त्री० सूक्ष्म वरतुओ नणी के समल शक्ति
 अेवी दृष्टि. ०८हे पु० देहथी छुटो पडेला अणु
 जेना आश्रय करी नहे छे ते शरीर (पाय
 प्राण, पाय ज्ञानेंद्रिय, पाय सूक्ष्मभूतो,
 मन अने बुद्धि अे सत्तर वरतुनुं अनेलुं
 शरीर) ०८ही वि० सूक्ष्म देहवाणु ०शरीर
 न० सूक्ष्म देह

सूभ स्त्री० [सं] सुग = विष्टा उपरथी] अतिशय
 अल्लभमो, धृष्टा, थीतरी [-आववी, यडवी]
 सूयक वि० [सं] सूयवे अेड; सूयवतार (२)
 गर्हित सूयनोवाणुं के ते जगाडतुं
 सूयन न० [सं.] सूयचतु ते के जे सूयवाय ते
 -ना स्त्री० सूयवतु ते; धशारे, अेतवाणी
 सूयवपुं सं०किं [सं सूच्] सूयना करवी;
 ध्यान डपर लावतु, अहावतु सूयवावपुं
 सं०किं (प्रेरक). सूयवाणु अ०किं (कम अि)

सूयि(-यी) स्त्री० [सं] याही; साकणियुं; कंभातु-
 सारी दीप(२)सोय. ०भत्र(०क)न० सूयि याही
 सूयिन वि० [सं.] सूयवायेतु के सूयवेलुं
 सूयी स्त्री० [सं] लुओ सूयि (२) 'पैनसिख'
 (ग.). (३) पिरामिड लुवी आकृति (ग).
 ०भंड पुं० सूयी आकृतिना भंड; 'सुदूम'
 (ग). ०भत्र(०क) न० लुओ सूयिपत्रक
 सूय्य वि० [सं] सूयववा योग्य [सोले
 सूज स्त्री० [सूजवु परथी; सर० हिं. सजन, म.]
 सूजनी स्त्री० [फा.] रनधं
 सूजपुं अ०किं [सर० म सुजणें; हिं. सजना]
 (हरथी यामडी वगेरेतुं) अपसवु; दूलतुं;
 सोले यडवे

सूज स्त्री० ['सूजतुं' उपरथी, सर० हिं] सूजतुं
 ते, समज; गम; पडोय. ०तुं न० पोताने
 गमतुं-समलतु उदा० तमे तमारुं सूजतु
 करो छे अे यावे ? ०८२ वि० सूजवाणुं
 सूजपुं अ०किं [सर० प्रा सुज्जंत(सं वृश्यमान);
 सर० म. सुज्जणें; हिं सुज्जना] देभाड; नजर
 पडवु (२) समलतु; गम पडवी; अकल
 पडोयवी

सूट न० [इं.] डाट पाटलुन धं लुगाडाने सट
 ०केस न० [इं] (सूट आवी लय अेवी)
 नानी अेग के पेटी

सूड वि० [लुओ सूडतुं] सामटुं अने साडुं
 (व्याज) (२) पुं०; न० (डा.) भूण (३) न०
 आगला वावेतरना भूण दूडा वगेरे जेही-
 आणी सद्धाई करवी ते (करतुं)

सूडतुं सं०किं [प्रा सूड (सं भज्ज के सूड)
 = लागवु - विनाश करवे (२) भूणमाधी जेही
 नाभवु (३) अडीने साइ करवु (४) [सर० म.
 सूड, (सं. शुष्क ?)] अडला देवा, वेर वाणवु
 सूड०व्याज न० [सूड + व्याज] इपिथा रक्षा होय
 तेतला वधततु सामटु साडुं व्याज

सूडलो पु० [लुओ सूडो; अेक लतना पोपट
 सूडी स्त्री० [प्रा सूड = लागवु उपरथी? सर०
 म सुडा] सोपारी कातरवानु साधन(२) [लुओ
 सूडो (२)] सूडा (पोपट) नी भाड
 सूडो पुं० [लुओ सूडी (१)] मोठी सूडी (२)

[सर० हिं. मूढो, सं शुक्र?] ऐक भतनोपोपट
सूत्रपुं अ० कि० [प्रा सुण (सं. शून); सूत्रपुं
सूत्र पु० [सं.] सारमि, रथ छाज्जार (२)
क्षत्रियवी ब्राह्मणाने पेटे थयेसो पुत्र ०पुत्र
पु० (सं) कथं

सूत्रपुं न० [सं.] सगासंभधीमा न-म अने
मरण वगेरेवी पाणवामा आवती व्याजडछेट
[-आवपु, लागपु = सूतकने योग्य सगपल
होपु -उतारपु = विधिपूर्वक सूतकनी
अशुद्धि इर कवी. -पडपु = सूतकनी
व्याजडछेट लागवी -पाणपु = सूतकनी
आवाडछेट सायववी] -डी वि० सूतकवाणु

सूत्रपुत्र पु० (सं.) लुओ 'मून'मा
सूत्र न० [सं सूत्र] इ कातीने मांडेलो तार. [-ने
तांतणे भ धायेलुं = प्रेमना वणथी भ धायेलु
-वश थयेलुं -ने तांतणे ववराज = रे टिया
अने भातीना रचनात्मक कार्यक्रमने वजे
स्वभाव मणवु ते]

सूत्ररक्षणी (२) श्री० ऐक भतनी भीक्षी
सूत्ररशाण श्री० [सूत्ररशाण] ऐक भतनी
डागर [नेडपु; साकणवु

सूत्रपुं सं कि० [सं सूत्र उपरथी] गाडपु;
सूत्रणी श्री० [सं. सूत्र उपरथी] शालनी
पातणी दोरी [सुवावडभातु

सूत्रिका श्री० [सं] सुवावडी श्री. ०गृह न०
सूत्रकार पु० [रव०, सं.] सू सू अवाळ -री
वि० भाती वपने सूत्रकार करनार

सूत्र न० [सं] दोरो, तांतलो (२) सूत्र (३)
नियम, व्यवस्था (४) प्राचीन शास्त्रकारेये
रखेला भूण सक्षिप्त वाक्य के तेना अर्थ (५)
ध्येय तरीके स्वीकारेलुं दृष्ट वाक्य (६)
'श्रेष्ठ्युंला' (ग) (७) 'प्रोपोजिशन' (ग)
०कार पुं० भूण सूत्र रचनार ०अर्थ पु०
सूत्रोमा लपायेलो अर्थ (नेम के, केडकाक
डि इ वमं अर्थ) ०वतु पु० सूत्रने तांतलो
०धार पु० नाटकमा प्रवान नट, ने नाही
तेम न प्रस्तावना लक्षणे छे (२) सुतार
०पात पु० प्रारल, शब्दात ०अर्थ न०
वण्णरनी काडेलो, एरी (२) सूत्र कातवातुं

या वण्णवानु यंत्र, मिल -त्रिन वि० [सं]
ऐक सूत्रमा गाडेलुं (२) सूत्रपे गोडनेलुं
(३) व्यवस्थित करेलुं

सूत्र श्री० [लुओ शुद्धि; सर० हिं.] लान
(२) भाण, मभर [-आवपी, -वगपी
= लान आवपु] ०पुत्र श्री० [+वुद्धि]
लान, अकड होरा [-छिडी नवी = लान
न रहेपु. होराकेश छिडी नवा] (२) ०व०
(स) ऐ नाभनी गणपतिनी भे
पत्नीओ-शुद्धि अने लुद्धि

सूत्रं वि० [सर० हिं स्या(स शुद्ध)] पधर,
सीधु (२) सरण, निष्कप्री

सूत्र वि० [प्रा सूत्र(सं शून्य); सर० हिं]
शून्य ०कार पु० लुओ शून्यकार
०मून(-तुं) वि० लुओ शून्य, शून्य
सूत्रं न० (का) धून, वणु

सूत्र पु० [सं] पुत्र

सूत्र वि० [लुओ सूत्र प्रा सूत्र(स शून्यकम),
सर० हिं सूत्रा] निभंन, छिलक, वसनी के
सहवास विनातु (२) स भाणके रक्षलु विनातु.
[-पडपुं = भाडी रहेपु (२) सहवास विनातु
छेपु. -भूकपु = येकपु -सहवास विनातु
भूकपु] ०सट वि० साव भूतु

सूत्र वि० [सं] सत्य अने प्रिय (२) न०
तेवी वण्णणी [शाकतु ओसागल

सूत्र न० [सं] लक्ष्मी, राभ (२) ऐक प्रकारतु
सूत्रपुं श्री० [प्रा सुव्य (सं सूत्र) + इ] नातु
सूत्रपुं -इ न० अनाळ जाटकवातु साधन.
[सूत्रपुं आवपुं = ऋगुमा आवपु (२) पडेलो
आखे सासरे आवपु, करकरियाव लक्ष सासरे
आवपु सूत्रपुं ने डोपले = पुंकरण, अतिराग]

सूत्रपुं श्री० [सर० म] संवाटनी छेथी
सूत्रशास्त्र न० [सं] पाकशास्त्र [०नतु वस्त्र
सूत्र न० [अ] अकराना वाण (२) तेतु वस्त्र (३)
सूत्री वि० [फा 'सूत्र' पन्थी] अकराना वाणतुं;
०नतु (वस्त्र) (२) सूत्री मत सधवी (३)
पवित्र, निर्दिष्ट (४) पुं० सूत्री मतने
अनुयायी ०मत, ०वाड पु० धरवाभने
ऐक सप्रदाय

सूयागीरी स्त्री० [फा] सूयातुं पठ
सूयेदार पुं० [फा.] सिपाईओनी नानी
दुकडीने अमलदार (२) प्रातने वडो हडकेम.

-री स्त्री० सूयेदारतु पठ

सूयो पुं० [ज.] धलाडो, प्रात (२) धलाडा के
प्रातने हडकेम - सूयेदार [कंनसू अथील

सूभ वि० (२) पु० [अ नूम; सर० हिं, म]
सूभ [सं शत्य] शून्य (२) मूळ, नड.

[-सारी नुं (माथुं, भगव) = भाडी -

० अ धारा आवी गया होय तेतु थवु -नेतुं
= भोत नेतु, भाषा नेतुं.] ०डुं सूभ, मूळ, नड

सूभसाम वि० [लुओ सूभ, सर० म सुभसाम]
अवाज के हिलयाल विनातुं (२) न० शून्यकार

सूयणु स्त्री० लुओ सुयाणी

सूर पुं० [सं] (प.) सूर्य

सूर पुं० [सं स्वर, सर० म] अवाज; कंठ;
स्वर (सगीत) [-आपवे = गायकने

जेधतो अवाज वाद्य उपर उपलववो.

-काठवे = स्वर गणाभाधी काठवे. -पूरवे

= मण्डरे से अवा लाजतुं के वाद्य वगाडतुं

(२) [ला] टेको आपवे।]

सूरज पुं० [प्रा सुज (सं सूर्य), सर० हिं]
सूर्य. [-चडती कणाओ होवे, चडतो

होवे = उन्नतितो समय होवे; आभाडीमा

होव. -छापरे आपवे = धलो दिवस चडी

नवे. -तपते होवे = चडती थती होवी

-अध्याह्नता होवा = पूर्ण आभाडी

होवी. -माथे आपवे = अपार थवा (२)

पूर्ण आभाडी थवी] ०डूळ न० सूय सुभी

डूळ ०सुभी न० अक डूळजाड के तेतुं

डूळ ०सुथुं वि० सूरज नेवा तेवरवी

सुभवणु

सूरणु न० [सं] अक नंठ [-ना देवाड
थवा = सार सार जावानु मन थवु (२)

मोटा मोटा क्षयता तकासवा]

सूरत स्त्री० [अ] यहेरे, सुभाकृति ०पररती
स्त्री० (यहेरानी) सौधनी पूल

सुरत(-ती) स्त्री० लुओ सुरता

सुरपेटी स्त्री० सूर पूरवानु पेटी आकारतु वाद्य

सूरा स्त्री० [अ] कुरानेो अध्याय

सूरि(-री) पु० [सं] विद्वान, पंडित, आचार्य;
कवि (नैन आचार्येना नाम पाछण लगाडवामा

आवे छे). -रीश्वर पुं० [+ ईश्वर] नैन
साधुओनेो वडो।

सूरेआर पुं० [फा. सूरह + स क्षार; सर०
म. सुराखार] अक नतने क्षार

सूर्य पु० [सं] पृथ्वीने प्रकाश गरभी ध० आपतो
आकाशीय गोणो, सूरज. ०कंभल(-ण) न०

अक डूळजाड. ०कांत पु० अक कावपनिक

भलि, नेना पर सूर्यना उिरण पडता अत्रि

उत्पन्न थाय छे अत्र भनाय छे. ०कांति

स्त्री० सूर्यनु तेज. ०अडुणु न० यद्र आडे

आववाधी सूर्यभिनतु ढकावु -अडुणु थतुं

ते. ०नमरकार पुं० सूर्यने नमन (२) (ते

साथे कराती) अक प्रकारनी कसरत. ०नाडी

स्त्री० पिगला. ०नारायण पु० सूर्यदेव.

०भिष न० सूर्यनु भिष ०भंडल(-ण)

न० सूर्यभाणा (२) सूयभिष ०माळा

(-णा) स्त्री० सूर्य अने तेनी आसपास

करनारा अहोनेो समूह ०सुभी न० अक

डूळजाड के तेतु डूळ ०यंत्र न० उपासना

माटेतु सूर्यनु यंत्र (लुओ यत्र) (२) सूर्यनु

निरीक्षण करवामां वपरातु अक यत्र. ०लौक

पु० सूयने लेक. ०व श पुं० क्षत्रियोना जे

प्रधान वशमानो अक (यंद्रवंश अने सूर्य-

वंश) ०वंशी वि० सूर्यवंशमा न-नेतुं

(२) [ला.] सूर्य उग्या पछी मोडु उठत.

०संकांति स्त्री० सूर्यनु अक राशिभाथी

थीणमा नडुं ते ०नेना न० सूर्यनेो ताप

आवे -शरीर पर लेवेो ते, अक नैसर्गिक

उपचार. -यस्ति पुं० [+ अस्त] सूरजनुं

आथमनुं ते -येदिय पुं० [+ उदय] सूर्यनुं

उभतु ते -येपिस्थानं न० [+ उपस्थान]

सूर्यनी उपासना - पूज. -येपिपासक वि०

(२) पु० [+ उपासक] सूर्यनेो उपासक.

-येपिपासना स्त्री० [+ उपासना] सूर्यनी

उपासना के पूज

सूळ न० [अ. सुलह] द्विसाण अथवा जवडानो

निकाव, सभाधान (२) वि० सीधु; पांशकं
सूखटावुं अ०किं [सूखट्ट परथी] सूखट्ट यवुं
के करावु

सूखट्टं वि० [सु + खलट्टं? स२० हिं, म
सुखटा] यत्तु, सवणु (२) अयुङ्ण
सूखर पुं०, न० [प्रा सुखर (सं शूकर), स२०
हिं, म सुखर] लूड, डुकर

सूखु अ०किं [प्रा. सुव (सं स्वप्). अप सुखा
(स शी)] आडा पडवु, (२) धिधवु. [सूखं
जवु = शात यवु, यध पडवु (२) अर्थना
भार्या भराभ यधं जवु (३) डिमत हारी
जवु, नभणुं पडवु (४) यगता कनकवानुं नीया
नरी छापरा वगेरे पर पडवुं सूतुं जगवुं
= अशुधारी अडखण्ण आवी पडवी सूतुं
सूखु = अयगण्णना करवी. सूतुं वेयवुं =
छेतरि जवु सूतेलो. साप जगाडवेा =
शात पडी गयेलु वेर जगाडवुं (२) लष्ठी
लेधने जेअभ वडोरकुं. सूतेलो. सिं ह
जगाडवेा = विकराण के पराकमी पुनवने
डेरकरेवा.] [लतनुं कापड

सूशी श्री० [स२० हिं सूसी म. सुशी] अक
सूसववुं अ०किं [रव०] सूसू अयाज करवेा
सूखवुं स०किं [जुओ सुहावु] (५) सुहाववुं
सूण, -णी जुओ शण, -णी [नेवा रेसो
सूअणुं न० [दि सुकल] छिपी छपरने सोय
सूधष्ठी श्री० [सूधवुं छपरथी] धीकष्ठी, अर
सूधवुं स०किं [दि सुव, स२० प्रा सिंघ (स
शिंघुं] सोडवुं, वास लेवी (२) नाकना थासथी
अदर जेयवी (धीकष्ठी). सूधाडवुं
(प्रेरक). सूधावुं (कम णि)

सूठ श्री० [प्रा सुठी (सं शुण्ठी), स२० म
सुठ, हिं.] सूठवेलु आड. [-नेा न्वाड
यआडवेा = भार भारवेा, भारी भारीने
ढीलु करी नाभव -डूंकवी = कान लभेरवा
(२) गाय भेस दूध न देता होय त्थारे,
अथवा धीपेधुं दूध काडी लेवा तेनी येनिमा
सठ डराडवी. (-नी भाये शेर) सूठ आधी
होवी = ताकात धराववी, भगदूर होवी
सुवाणी सूठ के सूठवुं = नाजुक (२)

नरम स्वभावपुं]
सूठवी श्री० नाना सूठवेा. -लो पु० टोपवेा
सूठो पु० (का.) सूठवेा. टोपवेा [अवयव
सूठ श्री० [सं शुंड] हाथीने लाभो नाकवाणो
सूठवुं न० [सूठवुं छपरथी] सूठवुं ते, तैसारी
सूठवुं (व.) श्री० (अण्ड के मन्तूरीनी) साम-
सामी मडड [-रिअवी = सूठवनेा सअध
भाववेा] -द्विथी पु० सूठव राभनार
भाण्ण

सूठवुं अ० किं [सं हुद?] स२० यवुं
सूठवुं स०किं स२० करवु
सूठवुं वि० [सूठ छपरथी] सूठवणुं
सूठियुं वि० [सूठ छपरथी] सूठवणुं सूठना
आकारनेा (कोस) (२) न० [स२० हिं सुधिया]
अक लतनी डलधी लुवार (३) [सूठवुं
परथी?] छिट के घोडानी पीठ पर धसारे
न लागे अे भाटे पलाणु नीये नभाउ कपडुं
सूथवुं श्री० [स२० हिं सूथनी] नातुं सूथवुं;
देवी -खुं न० पायलमे, सुरवाण, देवी
सूथियुं न० [सूथो छपरथी?] यी धरां, टारडी
वगेरेनी धासनी सोठी छटोष्ठी (२) [वा.]
ढंगवडा विनानी के लूनी पाधडी के टोपी
सूठवुं श्री०, न० भावसारनी लुगडा भारवाणा
करवानी डूंडीवाणी योअडी जगा
सूठन न० (५.) सूथि, स२० (सूठ स२० न)
सूठवुं स०किं [स सूज] स२०
सूथि (-ष्ठी) श्री० [स] हाथीनु अ कुश
सूथि श्री० [स] स२० तुं ते, विथ, जगत,
०कर्ता (-र्ता) पु० सूथिनेा अनावनार, परमेअर.
०कम पु० सूथिनेा कम-नियम ०गान न०
सूथिनु ज्ञान, विज्ञान. ०रयना श्री० सूथिनी
रयना ०विज्ञान न० सूथिनी रयना वगेरेनुं
शास्र ०सोदर्थ न० कुकरततुं सोदर्थ
से (से) श्री० [दि सह = सहय करनार] मडड
[-पूरवी = टेका आपवेा, मडडगार नीवडवु]
सेक्रेटरी पु० [प्रा शिगु (स शिगु), म जेगट]
जुओ सरगेवा
सेक्रेटरी श्री० [इं] मिनिटेनेा साठमेा लाम
सेक्रेटरी पु० [इं] मनी

सेक्रेटरियेट [इं.] सरकारनां मुख्य भातानु सैथी
 मोडुं कार्यालय के कचेरी
 सेभरो पु० [सर० म शेगरी] लुओ सीभरो
 सेयन न० [सं] लुओ सिंथन
 सेज (से) श्री० [प्रा. सेज (स. शय्या), सर०
 हिं. म] पथारी
 सेजण न० [सं. सरित्तल] नहीनुं पाणी (२)
 वि० वरसाडना पाणीथी यतु (घडि)
 सेजर न० [प्रा सिज (स रिवट्ट) उपरथी]
 वराण (२) अश, थोडो लाग
 सेजिसुं (से) न० [‘सडे’ उपरथी] टूंकं
 डार वगरनु धोतियुं, पंथियुं
 सेलु (से) न० [स सहज उपरथी] स्वलाव
 के शुणु मणतापखुं, सेज (२) आधो, डाड
 सेट पुं० [इं] लुओ सट
 सेट्टुं वि० चोरट्टुं
 सेड (ड) श्री० [प्रा. सेढी (सं. श्रेणी)] पक्ष,
 वग (२) जेर, युद्ध (३) शेड. ०कडुं वि०
 लुओ शेडकडुं [तेम कडुं
 सेडवतुं सं० किं [लुओ सडुं] सडी लय
 सेतान -नियत, -नी लुओशेतान, -नियत, -नी
 सेतु पु० [सं.] पुल. ०ध ध पुं० पुल आधवे
 ते (२) [सं.] रामे लका नवा आधवे पुल
 सेतूर न० लुओ शेतूर
 सेना न० [प्रा सेन (सं. सैन्य)] सैन्य (२) श्री०
 [लुओ सान] आभने आणो; सान (३)
 पु० [प्रा सेण (सं श्येन)] + श्येन; आल
 सेनवे। पु० [सर० म शेणवी] अे नामनी
 नतने माणस (शेणवे ?)
 सेना न० [सं संनाह] अपतर
 सेना श्री० [सं] लश्कर, सेन. ०धिपत्य न०
 [+ आधिपत्य] सेनाधिपतिपखुं ०धिपति,
 ०नी, ०पति पु० लश्करने। वडो
 सेनिका पु० [प्रा सेणिका, सं श्येनिका;
 सर० हिं] अेक छं
 सेनेट श्री० [इं] युनिवर्सिटीनुं नियामक मडण
 सेनेटोरियम न० [इं] दरहीओने भाटेनुं
 सारा हव पाणीवणु उपयारनुं मधक -
 आरोग्यलवन

सेना पुं० [इं] अेक नतनु कापड [अत्तर
 सेन्ट पुं० [इं] अेक अमेरिकन नाणुं (२) न०
 सेन्सर पु० [इं] टपाल, सिनेमा छं तपासी
 तेमा अगण के वाधाखुं रोकतार के ध्यान
 पर लेनार सरकारी अधिकारी
 सेन्सस न० [इं] वसतीनी गणनरी के वसती-
 पत्रक [-लेखुं = वसतीनी गणतरी करवी.]
 सेप न० [लुओ सेप] सङ्करन
 सेपटां न० ०००० [सर० म सोपट = छाण,
 पट्टो, छोडा] आभडाना साटकानी पटीओ -
 शकता. [-काटी नाअवां (भारी भारीने) =
 छोडां नीकणी लय त्या सुधी भूष भारतुं.]
 सेपटी श्री० [लुओ सेपटा] आभडाना
 साटकानी पातणी पटी
 सेप्टिक वि० [इं.] नंतने सेप लागेलु, सडवाथी
 थता जेरवाणु. ०टेन्क न० मणभूत वगेरेनु
 गडुं पाणी भेयु यध नीनरी साङ् थाय ते
 भाटे करेले अेक प्रकारने आधेले आणइवे
 के कडुं जेवी रयना
 सेप न० [फा] सेप; सङ्करन सेपर = सेप
 सेमिटिक वि० [इं.] ‘सेमिट’ नामनी प्राचीन
 प्रलने लगत; आसीरिया, अरभस्तान ने
 तेनी अ सपासना प्रदेशतु के तेने लगत
 सेर (से) श्री० [फा.] हवा आवी ते, सहेल
 सेर (से) श्री० [दि सरी] ने शाराभा मोती,
 मणका वगेरे परेव्या होय ते; तेवी भाणा;
 सर (२) [(सर० दे सेरी, सर० प्रा सर
 (सं सु)] धासतु अपटुं पान के सणी (३)
 धार; धारा (४) शिरा; नस (५) + पु०
 भाग [-आवनी = धारा के प्रवाह नीकणवे.
 -छूटनी = कुवाराध धारा आलवी.
 -परेवनी = भाणाने दोरो परेववे, दोरो
 परेवी भाणा के हार अनाववे -सांधनी
 = लुकम मानवे सेरे आवतुं = भूतप्रेत
 वणवतु (२) दुःभी करतु.]
 सेरडो पुं० लुओ शेरडो [माछली
 सेरमाथी श्री० [सर० हिं सेर] अेक नतनी
 सेरवतु सं० किं [सं सु उपरथी] सरकावतु;
 धामे रही असेडु

सेरवे। पु०[फा. शीर्वह; सर० म शेरवा] मसि
 उकाणीने वनावेदो रस
 सेरियुं (से) न० [‘सेर’ उपरथी] ऐक धरेष्टुं
 सेरियुं (से) न० लुओ शेरियु, भीडीनी
 नतना ऐक छोडनु भी
 सेलडधेष्टुं वि० [सर० अलड+धेष्टु] छेष्टु,
 मुग्नावस्थाना अमानदमा घेदा जेवु लागत
 सेलकुं(-रु) न० कुवारनुं इल
 सेलरुं न० [सर० म सेल] ऐक भावानी
 वानी (र) लुओ सेलकुं
 सेदारी स्त्री० [सेलुं परथी] कसभी डार अने
 पालववाणी ऐक नतनी साडी
 सेदासाडी स्त्री० [सेलुं+साडी] स्त्रीअने
 पहेरवानु रातीपीणी धीथीओवाणु गरल-
 सुतराडि कपडु, शेलासाडी
 सेदी स्त्री० शेदी, रामोडी (र) हिं. सेल्लि,
 सर० हिं., म] डोकमान आती काणा द्वारानी
 आथी (कथीरपथी साधु तथा कथीरो रामे छे)
 सेलु न० [सर० हिं. सेल] लुओ शेलु
 सेदो पुं० लुओ शेदो
 सेव स्त्री० [प] सेवा, याकरी
 सेव स्त्री०, गंगाठिया, ०मभरा [सर० हिं.
 सेवई] लुओ ‘शेव’मा
 सेवक पुं० [सं.] सेवा करनारो, याकर (र)
 उपासक, लकत. -काई स्त्री० [सर० हिं]
 सेवकपणु (र) सेवकनुं कार्यक्षेत्रके महेनताणु.
 -की स्त्री० स्त्री सेवक, लकताणी. -की जण
 न० ठडोरथना सेवकाना उपयोगनुं जण
 सेवडी स्त्री० [लुओ शेवडी, सेवडो] लैन साध्वी
 सेवडो: पु० [सर० हिं. सेवडा] माथे वाण
 ववारनार लैन साधु, जति (र) लडुगर
 सेवती स्त्री० [सं.] ऐक वूलगाड, सदेद गुलाष
 सेवन न० [सं.] सेवकुं ते -ना स्त्री० सेवा
 करवी ते
 सेवर्धन(-नी) वि० [सर० म शिवर्धनी
 (श्रीवर्धन गाममाथती)] ऐ नामनी नतनी;
 सेवतु (सोपारी)
 सेवतु व०कि० [सं सेव] सेवा करवी, लजतु
 (र) भूष सग करवे, उपयोगमा लेव

(३) (पंभीनी भावये उपर, जेसी) डूक
 आपनी (डिडाने)
 सेव'नुं वि० लुओ सेवर्धन
 सेवा स्त्री० [सं] याकरी, नोकरी (र) पूल,
 ग्मारधना (३) सारवार, अरदारत (४)
 नि०काम लाववी पारजनु काम करवु ते.
 ०याकरी स्त्री० सेवा, याकरी; सारवार.
 ०दासी स्त्री० (आवा के साधुअ) सेवा माटे
 रामेल दासी (रभात). ०धर्म पु० सेवाइपी
 धर्म ०पूल स्त्री० सेवा ने प ०भाष
 पु० सेवानो भाव, सेवा करवाना वृत्त के
 लावना ०भाषी वि० सेवाभाववाणुं
 ०भार्ग पुं० सेवानो मार्ग ०धर्म वि०
 [+जयी] सेवाना उदेशवाणु (र) मानद,
 ‘ओनररी’ ०थे अ०सेवाना छेदुथी, मानदरीते
 सेवाण, ०वु, -जियुं लुओ शेवाण, ०वु, -जियु
 सेविका स्त्री० [सं] स्त्री सेवक
 सेवित वि० [सं] सेवेतु सेवायेतु
 सेविंस जेन्क स्त्री० [इं] अचतना नाणा
 भूकवानी चोरट भातामा यालती जेन्क
 सेवो स्त्री० अ०व० भावानी सेव [मालिक
 सेव्य वि० [सं] सेववा योग्य (र) पु० शेक;
 सेशन स्त्री० [इं] धारासला जेवा मडगनी
 जेठकनो ऐकसाथे यालु कामनो समय के
 गावो, सत्र (र) सेशन कोट'. [-यालवी=
 तेनी जेठकनुं काम यालु होवु के थवु]
 सेशन कोर्ट, सेशनस स्त्री० [इं] जिल्लानी
 वरिष्ठ शेरदारी कोर्ट [-भा जणु = इरियाद
 -युनानी तथास माटे इ छेद्वी सल माटे
 वरिष्ठ कोर्टसा केस जेवा के लई जेवो]
 सेशन(-स) जण पु० [इं] सेशन कोर्टनो जण
 सेथर(-री) वि० [सं] धरुवरवाणुं, अरितक
 सेस पु० [इं] अमुक नतनो ऐक कर (जेम के
 महेसूल साथे लरवानो लोकल जोर्ड महेनो)
 सेस स्त्री० [प्रा. सेल (सं. शेव)] वरकन्या अने
 अघरबियात स्त्रीना जेभाभा अभाता
 नाजियेर, पान सोपारी अने इपियो (र)
 विवाहादिक शुल अचसरे अभाती वेट.
 [-अरवी = पोरा अरवी]

सेसकूल न० [प्रा. सीस (सं शीर्ष) + कूल; सर० म. शीसफूल; हिं. सीसफूल] वेष्णीमा के से'था आगण प्हेतवानु श्रीआनु अेक धरेष्णुं सेणमेण वि०(२)न० लुओ सेणसेण. -णिधुं वि० सेणमेण धध गयेलु, सेणमेणवाणुं से' (से०) पुं० [प्रा. सह (स शत), सर० हिं. सै, म शौ] 'अेक' सिवायना स भ्यावायक वि० साथे वपरातु 'से'तु इप उहा० असें आरसें से'कडा (से०)पुं० [लुओसे, सर० म सेकडा, हिं. सैकडा] सेानी स भ्या, सेानो सभूड (२) सेका (३) वि० अनेकसे. नेमू के सेकडा भाएसे।

से'तक०खुं (से०)वि० [सं. सहत्य ?] पुं० कण, धल्लु से त(-य)लो (से०)पुं० [सं. सहति उपरथी ?] अरडा उपाडवानु भे पाभियावाणुं लाकडुं, रेंतलो से'थी (से०)पुं० [लुओसे'थे] माथाना वाणने भे लागभा ओणता वच्ये पडती लीथी (-पाडवी). -थो पुं० [सं. सीमतक] लुओ सेथी (२) माथानु अेक धरेष्णु (-पाडवी)

से'द्रिय वि० [सं] छेद्रियवाणुं, सल्लव से'कु न०, -के पुं० [सं. शतकम्; सर० हिं सैका] सेकडा; सेानो लयो (२) सेा वर्ष'नो समय से'डकु न० [सर० सरडकुं] सैडकियु (गाड) (२) सैडका. -कागांठ अी० अेक छेडो भे यवाथी छुथी नय तेवी गांठ. -किधुं न० सैडकागांठ (२) छेडरानी अेक रमत

से'डके पुं० [रव०; सर० म. सडका] सरडके; नाक द्वारा के प्रवाही जातापीता थ्यास पाछो भे यवाथी यतो अवाज (२) साहलाना छाती उपरना पालवना ने छेडो सामी आलुनी कृभमा भेथीने भेसाय छे ते

से'डलु न० ['सैडलु' उपरथी] छापरानी वणीओ उपर नभातां कामडा, थोपे वगरे (२) तेमने आधवानी देरी. ०भाणलु न० छापकं सैडवामा के भाणवामा वपराती वरनुओ।

से'डलु सं०किं [लुओ शीडलु] सैडलु पाथरीने तेने आबवु (२) आथी धध भे थिनेने भेगी आंवावी

से'डर पुं० [फा.] वेरो, माथावेरो

सैनिक वि० [सं.] सैन्यतुं, -ने लगतु (२) पु० लडवैयो, लरकरनो भाएस

सैन्य न० [सं.] लरकर, देव. ०सत्ताक वि० सैन्यनी सत्तावाणु, लरकरशाही (रान्यतत्र) सैयड(-ड) पुं० अ० व०० अणिया, शीतणा सैयड पुं० [अ] भड'भड पयग भरनो वशज (२) अेक अटक (सुसलमान ने नागरमा),

सैर'धी अी० [सं.] रणवासनी दासी (२) [सं.] विराट रानने त्या दासी तरीक रहेली द्रौपदी सैधन वि० [सं.] सिधुतुं, -ने लगतु (२) पुं० सिधव; अेक क्षार (३) घोडो (४) अेक राग सेो (से) पुं० [सर० हिं. सौ (सं. शत)] '१००'.

[-भणल्ले भाणीने = धली न सलाणथी -टयतुं सेातुं = उत्तमोत्तम सेातुं -ना साड करवा -पोट भावी छोघो थयो करवा. -मरु इनी तणाध'ये मूवुं = निश्चितता -सुभयेत होवा. -ये वर्ष' पूरां थवां = आवी अनवु, भृत्यनी तैथारी थवी. -मुं ओसड, -मेो उपाय = भृत्य सामे उपाय के इवा (अे नथी अेम अताववा) -सभातुं सगुं = अडोणा सगपणवाणु.]

सेाधयो (सेो) पुं० [प्रा. सूई (सं सूची)] मोथी सोय, सोयो

सेाध' अी० [सर० म.] सगवड; व्यवरथा सेाध' पुं० [प्रा सूईम. स सूचिका] सध', दरल सेाड(-भ)टी(-डी) अी०, -ड (-डुं) न० [सर० म (सं सारी + काष्ठ?)] सेाकटाआल्लतु महोरं. [-डहावनी = सेाकटाआल्लनी रमतमा सामानी सेागटीने आल्लमाथी रड करवी (२) प्रपंच उवाडो पाडी हेवा. -बरनी = दाए पडथा होय ते प्रभाएे धर गणी सेागटी आल्लमा भेसाडवी (२) नय भेणववा; इयदेो देव -मारवी = सामाना महोराने आल्लमाथी उडावतु (२) थोट लगाववी (३) काम साधी देव; नय भेणववा -वाभवी = युक्ति इणवी; छेवु पार पडवा. सेामडुं उडावी देवुं = तालकुं तोडी नाअवु, माथु उडावी देवु.] -टा(-डा)आल्ल अी० सेाकटा वडे रभवानी अेक रमत के तेतु साधन -सरंलम

सोपभावं अ०ङि० [प्रा सोक्ख(सं.शुष्क)]
(क) सङ्घायु, सङ्घाय लागवो

सोअ पुं० [प्रा. (सं शोक)] (प.) शोक
सोअदी(-दी), -डं(-डं), -टा(-टा)आश.
बुओ 'सोअदी'भा

सोअन [सर० हिं], सोअंङ [फा] (सो)
पुं०अ०व० सभ, कसभ, रापथ [-उपर०=
सोअनपूर्वक -आपवा, अपवाववा=
सोअन देवडाववा -आवा, देवा=सभ
आवा, प्रतिज्ञा करवी -वाववा=अमुक न
करोता तमने इलाखाना सभ छे अेअ डहेवुं]
०नाभुं न० सोअन पर करेवो अेकर, 'अेदिडेविट'

सोआत (सो) अी० [तुर्की] न०राखानी वीअ
सोआतुं वि० ['सोअ' उपरधी] (क) शोक
सूचक (वस, सोअियु)

सोअियुं वि० ['सोअ' उपरधी] शोकवाणु
(२) न० शोकदर्शक वस्त्र, शोकियुं

सोअ पु० [फा] सोले; दरद (२) [ला.]
अणतरा; लाअणी

सोअ पु० [बुओ सोअ] ठावडापथुं (२)
सोअन्य; सङ्कर्तन (३) यास, टपथथ (४)
वि० (५) सोअुं

सोअवणु (सोअ), अ० वरताग; परिवार
सोअ अी० [सर० म; हिं सूजी] मेदा
सोअणुं वि० [सर० सोअु] सारा लक्षणुड,
भजतावडा रवलावतु

सोअुं वि० [प्रा सुञ्ज (सं शुष्) उपरधी;
सर० हिं. सोझा] सारं, उत्तम (२) रवरथ
सोअे पु० [बुओ सूअु] दोहीनो अभाव
यधं यअदी उपसी व्याववी ते (-आववो,
दितरवो, यउवो, अेसवो)

सोदी अी० ['सट' रव० ? सर० हिं सौटा. म
सौट] नेतर अयथा अंडनी पातणी लाकडी
(-अदाववी, मारवी, लजाववी) -टो
पुं० मोदी लडी सोदी डंगोरो (-मारवो,
लजाववो) [-अदाववो=मार मारगे (२)
सत्ता यलाववी]

सोड (सोड), अी० [स+प्रा उवट(सं. उट्+

वृत्)=पडणु डेरववु] पासु, आणु (२)
अी० लाअ काठवामा डे सतेकुं भाखस भो
ठाकवा कपडुं मोहा पर दे छे ते (३) सोडवणु.
[-वाववी=सोडवणु राअवुं -ताणुवी,
ताणुने सूअुं=पगधी भाया सुधी ओडवुं
(२) निराते सूवु (३) व्याणुयु यधं पडया रडेवुं
(४) रिआधने सउ (५) मरी अडुं -मां
अरावुं=ने पडणे-आश्रये अडुं] ०वणु
न० ओडववाना वअ डे रलधं वगेरे साथे नीये
रभावु सुवाणु वअ

सोड (ड') पुं०, अी० [सोडवु उपरधी] वास
(२) भो ०(-२)अ अी० [प्रा सोरम (स
सौरम)] वास, परिभण; गध

सोडवु (ड') अ०ङि० सूअवु (२) अ०ङि०
गधावु, सोडवु. गध होवी डे व्याववी

सोडवु (सो) अी० बुओ सोडवणु (सु)
सोडा पुं० [इ.] अेक आर ०वोटरे न०
सोडानु पीणु [वाअ व्याववी

सोडावु (ड') अ०ङि० [बुओ सोड] सोडवु;
सोडियुं (सो) न० [बुओ सोड अी०] अीअे
पहेरेला वूगडानो अपी आबुनो भायावी
अमर सुवीनो अूवनो लाय (-वाणवु)

सोडे (सोड') अ० [बुओ सोड अी०] पडणे,
नथक (२) प्रभाणे, रीते

सोडा (सो) पु० बुओ 'सोड अी०' र अर्थ
[-ताणुवो] (२) अडवण

सोणु पुं०, अी० [मं सणि=हाथीने भोसवतुं
अडुं] शायर, पीवी

सोणुं न० [दि सोवण] रवणुं -णुणुं न०
सोणु (वाअित्यवायक)

सोत(-तुं) (सो) अ० [सं. सहित] मुधा
सोतंङ वि० [सं] उरुंठावाणुं (२) अ०
उरुंठा साथे, उरुंठापूर्वक

सोत्साह अ० [सं] उरुंठापूर्वक
सोथो पु० डूयो (वीआध, यूधाध ययेवो)

सोदर पु० [सं] सडोदर, सगे लाध
सोदाअर पुं० [फा] मोडा वेपारी; अीअती

माअनो वेपारी
सोदाअ(-गी)री अी० [फा] मोदी अिभतना

मालना वेपार, मोटो वेपार २) सोडागरपधुं
सोडुं (सो) वि० [फा. सौदा; सर० हिं.
सौदा, म' सोदा] लुभ्युं; व्यलिखारी (२)
ठम धूर्त - दृष्टि स्त्री०

सोटा (सो) पु० [तुर्की] वेचवानो धवो,
वेपार (२) [धा] अरीदी डे ते अस्वानो स डेत
डे वायडो (३) वेपारी साडस. [-पाडवो =
सोढामा सङ्गण थवु, अशेअर सोढो थवो (२)
वायडो पूरो थवो, तेमो समय थवो]

सोधरी स्त्री० (सु + धराव ?) तृप्ति; संतोष
सोनाकर पुं० [सोनु + कार] + सोनी

सोनासपो पुं० [सोनु + यपो] पीणो यपो
सोनाक वि० [सोनु परथी] सोनेरी

सोनागेरुं पुं० [सोनु + गेरु] अेक मतनी
लाल माथी [मोव्यु होय ते पाणी

सोनापाणी न० [सोनु + पाणी] नेमां सोनु
सोनामहोर स्त्री० सोनानो सिक्को. [-नेवुं =

अत्यंत कीमती - छितकर डे सुंदर]
सोनासुभी स्त्री० अेक रेयक वनस्पति

सोनार पु० [प्रा सुन्नार, सं. सुवर्णकार सर०
हिं, म.] सोनी. ०षु स्त्री० सोनीनी स्त्री

सोनी, ०महोअन पु० [सोनु परथी] सोना-
इषाना धाट धडवानुं काम करनार

सोनुं न० [प्रा सोण्ण (सं. सुवर्ण)] सुनुं,
पीजा रंगनी अेक कीमती धातु [सोनानां

नणिथां करवां = अम्र कमाव; अणु धनवान
थवु सोनानी आरथी लीं पवुं = धणु अ

सुशोभित करवुं सोनानी तक, पण = इरी
इरी न आवे तेवी सारी तक, अमूदय

अवसर सोनानी लंका लुंटापी
= धणी कीमती वस्तुतु गूम थवुं के लुंटावु

सोनाने धूवरे रअवु, पारखे अूदधुं =
गर्ल श्रीमंताईमा छिअरु सोनानो

डोणियो = मोढामा मोढो मोदाक सोनानो
वरसाद वरअवो = पुंअण कमाणी थवी.

सोनानो मूरन छिगवो = अम्र सुअ ने
आभादीनो समय आववो सोनेथी दांत

पसवा = धननी मोअ माण्ठी (२) वनाडय
होवु]

सोनेरी वि० [सोनु परथी] से ना लेवा पीणा
२गनु (२) सोनानु (३) सोनानो टोण यडावेवुं

(४) [धा] उत्तम, ध्यानमा होवा नेवु (नियम,
अथडो ध०). [-डेणुं = अेक सारी मतनु डेणुं.

-टोणी = ढगाभाळनां कामो यालाकीथी
करती अढमाशोनी टोणी]

सोनेथो पुं० [सोनु परथी] सोनानो सिक्को-
[-डे रेथेथो = अेक भाणःमत.]

सोनेट न० [इ.] अथेल कान्यनो अेक प्रकार
सोपट अ० [सर० शेपट] सीधेसीधुं, पाधरुं

सोपपत्तिक वि० [स] उपपत्ति - प्रमालयुअ
सोपाधि, ०क वि० [सं] उपाधिवाणुं

सोपान न० [स] सीडी. दादर (२) पगथिथुं
सोपारा पुं० [अ सिपारह] अध्याम

[-अणुवा, गणी नवा = नासी अणुं.]
सोपारी स्त्री०, न० [सर० हिं., म सुवारी]

मुअवासमा वपरातु अेक इण इण
सोपो पुं० [प्रा. सुप्प (सं स्वप्) उपरथी]

रानीना पहेला पहेरमां प्राणीओ निद्रावश
यतां वणनो अ'प के शांति [श्रासेका

से इ स्त्री० [सं शोफ] सोने (२) लथनो
सोइवा पुं० [स शोफ + वा] शरीर इधी

लय तेवो वायुनो रोग
सोइा पुं० [इं] गाडीवाणी पुरथीधाटनी अेक

अेकक (अेकधी वधु अेसे अेवी)
सोअत (सो) स्त्री० [अ. सुहवत, सर० हिं.

सोहवत, म] साथ, मैनी; सं.अ. [सोअते
अडधुं = सं.अ. करवो] -ती पुं० साधी भिन

सोअ न० [सं शुअ] सोलाअ्यनु गीत (वरकन्या
परणी छिअथा पछी गवातु)

सोआग पु० अुओ सोलाअ्य (२) सुवासअनुं
यिइन. सोआग (सु) [-उतराववो,

देवडाववो = विधवाअे] योअो वगेरे
डटापी नाअवा. -राअवां = वैधव्य होवा

छत' होवातअना यिइन कअम राअवा]
०पांअम स्त्री० सोलाअ्य पअमी. ०पंती

वि० सोलाअ्यवंती
सोआगवटुं न० [स सौभाग्यवंत ?] आरसाअ

उपरनुं आडुं वाडुं

सोभानव्यवस्था, ०६ [अ सुवहानल्लाह] लला
 लभयान ।' जेवा ऐक आश्रय ना उद्गार
 सोभ पु० [सं] सोभवल्ली, तेना रस (२)
 यंद्रमा (३) सोभवार (४) पु० अंगीतमा
 ऐक अलजर [-नाहा=सोभयागर्भं
 पूर्णाहुतितु स्नान करे (२) 'छूट्या, निरात
 थळ' जेवा अथना उद्गार]. ०प्रदोष
 सोभवारे ऐक टंक भावतु वत ०भान
 न० सोभरस पीवा ते. व्यज्ञ, व्याग पु०
 जेमा सोभरस पीवार्भा आवतो तेवा ऐक
 यज्ञ ०रस पुं० सोभवल्लीना भादक रस.
 ०वती वि०आ० सोभवारे आवती(अभास)
 [-अभास ते शुक्वार=तदन अशक्य
 वात] ०वदनी वि०सी० यंद्रवदनी, ०वल्ली,
 ०वेदी स्त्री० वेदकाणमा प्रसिद्ध ऐक लता,
 जेना पानना रसनो यज्ञोभा उपयोग घतो
 ०वार पु० (सं.) अठवाडियाना ऐक द्विव्य.
 ०वारिथुं न० (य) काश्मोजाण (सोभवारे
 सामान्यपणे यत होवार्थी). ०वारं वि०
 सोभवारतु, सोभवारे आवतु के शर घटुं
 सोभल पु०, न० [अ तम्मूलकार] ऐक उपधातु
 के पथर, ऐक अत्यंत जेरी पथर ०भार
 पुं० घोला सोभल, शंभियो सोभल
 सोभवती. सोभवल्ली, सोभवार, -रिथुं,
 -र सोभवल्ली जुओ 'सोभ'मा
 सोभेश्वर पु० [सं] (स) ऐक प्रसिद्ध शिवलिंग
 सोय (सो) स्त्री० [प्रा सूई (सं सूची)]
 सीववातु नाकावाणुं, पातणु अण्णीवारसावन
 सोय सं [स स+एव] (५.) ते
 सोयष्ठी स्त्री० [सोडुं' उपरथी] भोयीतु
 ओलर (यामडु साइ करवा माग्नु)
 सोय(-हि)ष्ठी स्त्री० [सरं हिं सोहिनी (प्रा
 सोहि, स सोभिन्)] ऐक रागिणी
 सोयापीन स्त्री० [इ] जे नामनी इणी के दालो
 (वटाला जेवा) [सोय, सोययो
 सोयो (सो) पु० [जुओ सोय स्त्री०] मोठी
 सोरठी स्त्री० [इं सोटिशन] धण्ण जखनी रकम
 लेगी करी अमुक हिरसो नापी पाकीनामाथी
 विष्णु नापी जेनु नाम आवे तेने नियत

धनाम व्यापवु ते; 'दोदरी'
 सोरठ पु० [प्रा सोरठ (सं सौराष्ट्र)] (स)
 काठियावाडना ऐक भाग, साराष्ट्र (२) ऐक
 राग -ठियाष्ठी स्त्री० सोरठी स्त्री -ठियो
 पुं० सोरठमा यतो ऐक लतना घोडो -ठी
 वि० सोरठ देशतु, ने लगतु -ठो पु० ऐक छड
 सोरधु (सो) स्त्री०; न० [सोरवु' उपरथी]
 वियोगथी यतु अण्ण सोरवुं ते
 सोरभ स्त्री० जुओ सोडभ [सिन पडुं
 सोरवतुं संकिं [सु + रभतुं ?] गभतु, गोडतु;
 सोरवुं (सो') सं किं [सं कुरु] विअरठी के
 आधु छोळी के भापापूपी काठी साइ करतुं
 (२) [ला] भूम पैसा पदाववा (३) लाडु
 सोरवुं (सो) अ० किं वियोगथी अरुड
 सोरंभ वि० + जुओ सुग
 सोरंगी स्त्री० [सु + रंग] ऐक वनरपति (जेना
 लाडरभ भनेछे) ०शाळ पुं० इळड पुरुष
 सोरळ स्त्री० [प्रा (सं भौरण)] + सोरल
 सोराठतुं (सो') संकिं [सोरवु' परथी] सोर
 सोर करुं, भूम छेळतुं (२) [ला] भूम लाडु
 सोराभधु (सो) स्त्री० जुओ सोरल
 सोरावट (सो) स्त्री० [सोरवु' उपरथी] सोस
 सोरासोर स्त्री० [सोरवु' उपरथी] छेलाछेव;
 सोरसोर (२) [फा शोर परथी] शेरवठार
 (३) [?] शोवरोध
 सोरी स्त्री० [जुओ सोरवतु] सोरवतु - गभतुं
 ते (२) करसखना साठाने सुकावा ठिना
 भूकवा ते [-वणची = निरात अणुलवनी]
 सोर अ० [प्रा सोवर (सं. सादर) उपरथी ?]
 लगीमां, सुधीमा
 सोशिसटर पु० [इं] व्यसीयो साये सपव
 राणतो ऐक धाराशास्त्री [तरंग दुकी
 सोदी पु० [इ] पतानी जेक रमत (२) [ला]
 सोदजर पु० [इं] सैनिक (२) गोरो सैनिक
 सोदवास वि० [सं] उक्तासवाणु (२) अ०
 उक्तास साये, उक्तासपूर्वक
 सोवडा(-रा)वतुं संकिं 'सोडुं', 'सोवतु'तु
 प्रेरक [भानदीपूर्वक
 सो वसा अ० [सि + वसो] लगभग नका,

सोवाट पुं० सोवावुं ते
 सोवावुं अ०किं [प्रा. सोह (सं शोधय)]
 अही तही इक्षं भारवां; मुकेदीमाथी
 छटवा आम तेम भेक्षम नेम ढाडुं (२)
 'सोवु'नु कर्मलि
 सोवा(-डा)सणु(-णी) स्त्री० [प्रा सोवासिणी
 (सं सुवासिनी)] सोवाग्यवती [म ७ण
 सोविद्येष्ट न० [इं] आसपं व्यायत लेवुं स्वसताक
 सोवुं स०किं [प्रा सोह (सं शोधय)] सुपडामा
 नाथी आम तेम देरनीने अटक्कु
 सोमणु न० + लुओ: सुवर्णं ०कार पुं० सोनी
 सोस पुं० [प्रा. (सं शोध)] अतिशय तरस;
 गणे पडती सूक (२) [ला] तीम धरुण (३)
 द्विकर; चिंता. [-पठणे = अत्यंत तरस
 ला गची अणुं सुकवु] ०ना स्त्री० सोस
 सोसवावुं अ० किं ['सोसवु' परधी] रसवुं
 सुकार्थं वुं (२) शरीर सुनवुं (चिंताथी)
 सोसवुं अ०किं [प्रा सोस (सं शुव, शोधय)]
 सहन करतु (२) स०किं शोधवु यूसी वेवुं
 सोसणुं वि० लुलकणु, वीसरनेणु (२) सूतु;
 सलाण वितावु. -णार्थं स्त्री० भेक्षमपणुं
 सोसायटी स्त्री० [इं] म ७णी (२) सभाब (३)
 भेगा गणी भावेला भकानेना नवेा वसवाट;
 'हउसिंग सोसायटी' [कर्मलि
 सोसावुं अ०किं लुओ सोसवावुं (२) 'सोसवु'नु
 सोहवुं अ०किं [प्रा सोह (सं शुम्)] शोववुं;
 सोहाव. -णी स्त्री० + शोला
 सोहं श० प्र० [सं] 'ते (अक्ष) हुं हु' अेव
 अेक मडावाकय
 सोहा स्त्री० [प्रा. (सं शोमा)] (५) शोला
 ०म वि० (५) सोहागी, शोलीतु
 सोहाग पुं० [प्रा. सोहग (सं सौभाग्य)]
 हेवातन (२) इडु लाग्य (३) हेवातननु केअं पणु
 चिह्न (नेम क यूसी, चोटेला, चाव्हेला ध०)
 (४) वि० लुओ 'सोहा'मा [-उतराववेा,
 लेवराववेा = हेवातनना चिह्न कडाची
 नाभवा -राभवेा = विधवा यथा जतां
 सोलाग्यवतीना चिह्न कायम राभवा.] ०णु
 वि० स्त्री० सोलाग्यवती

सोहागी वि० [लुओ सुहाग] सुशोभित (२)
 सारा लाग्यवाणुं, सुभी (३) आनंदी
 सोहामणुं सोहाववुं + वि० [लुओ सोहावुं;
 सर० म. सुहावना, हिं सोहावना] सुशोभित
 सोहाववुं स०किं 'सोह(-डा)वु'नु प्रेरक
 सोहावुं अ०किं लुओ सोहवु [सोहागणु
 सोहासणु(-णी) स्त्री० [लुओ सोवासणु]
 सोहिल्ली(-नी) स्त्री० [लुओ सोयणु] अेक
 रागिल्ली (२) + स्वइभवती स्त्री
 सोहोर पुं० [लुओ शोर] + घोवाट, शोरअडोर
 सोह वि० [लुओ सोहवुं] + सुहर; सोहवु
 सोहवुं वि० ['सोहवु' उपरधी] सोहामणु
 (२) सहवुं (३) सुभवायक (४) न० मन-
 गमनी शुगरयेष्टा के रमत. -लेा पुं०
 ललके रेक (२) आनंदनेा उठाणेा, उत्सव
 (३) सोलाग्यनुं अलिमान
 सोण वि० [प्रा सोलस (सं षोडशन)] '१६'.
 [-भी घडी नवी = गळराई वु, आदत
 आवी पडवी -नाक्ष ने अेक रती = परापर;
 सायु; -न्यायपुर:सर सोणश ने मळुं वारे
 = कडी न नडी. सोणे कणा = पूरेपूर, पूर्ण
 (बंदनी १६ कणा उपरधी) सोणे राखुगडर
 सणु ने = पूरेपूरे हाठ करीने (सोण शणुभार
 छे ते उपरधी) सोणे संस्कार थई सूकथा
 = वधा सुभदु:भ वीती युकवा (सरकार
 सोण छे ते उपरधी) 'सोणे सोकटी कायी
 होवी = वधुं, व करवातुं आडी होवु सोणे
 सोपार: लणुवा = वधी रीते होसियार
 यव (सोण अध्याय उपरधी) सोणेसोण
 आनी = लेधंअे तेवु; परापर.] ०कडी (-टी)
 स्त्री० सोणे कडीथी रमाती अेक आण
 ०पेण वि० [+ इं. पेज = पृष्ठ] (छापवामा)
 सोण पृष्ठ थाय अेवा कडु ०लतु न०
 [प्रा भक्तजं (सं. भक्तकम्)] सोण टंक
 छपवासुत मत (नैन)
 सोण (सो) पुं०, -णुं न० [लुओ सण]
 (सोटी वगेरेना) मारनेा शरीर पर पडती
 आडा [-छिडवा, पडवा, सोणां छिडवां =
 लुओ 'सण'मा.]

सोणु वि० [प्रा. सोह (स शोव्) उपरधी;
 सर० म. सोवळा] धोडने अवलग राजेसुं
 (२) न० [सर० म. सोवळें] अपोष्टियु (३)
 भरनड [सोणाभां होडुं = अपोष्टियु पडेयुं
 होवु कडने न अडाथ तेवी शुद्ध रिशतिभां
 होवु.] [साभो वणो
 सोणैयो पुं० [‘सोण’ वि० उपरधी] सोण कूटने
 सों (सो०) सों [स सजा] लान, शुद्धि (२)
 सभनळ; अकल (३) रूडि; तेळ
 सोंग (सो पुं० [शुयो स्वाग] नाटकमाने
 वेरा. कृत्रिम देभाव (२) दोग [-धरवेा,
 देवेा = वेरा देवेा]
 सोंध, ०वारी (सो०) श्री०, -धारत(-थ)
 श्री०, न० [शुयो सोधुं] सस्तापधु, छन
 सोधुं (सो०) वि० [सं स्वर्धक] ओडा भावतु;
 सरव [-भोंधु धधु = भान भागवु]
 सोडवु (सो०) स०डि० [‘दासवु’ना व्यत्यय ?]
 आपवु (२) गरज होय त्यारे धम्भा न होय
 तोपल आपवुं [(२) साठवुं, जवु
 सोडवुं (सो०) अ०डि० शुयो स०वु तैयार धव
 सोधो (सो०) पुं० [प्रा सोईधिय (स
 सौगन्धिक)] ऐक सुग धीदार पदार्थ
 सोपलु (सो०) श्री० [‘सोपवु’ उपरधी] सुपरत;
 भाणवणी, सोपेसु ते
 सोपरत (सो०) श्री० शुयो सुपरत
 सोपवुं (सो०) स०डि० [सं समर्पे, सर० म.
 सोपणे, हिं. सौपना] डोडना कभलभा
 सायववा आपवु, लाणववुं
 सोई (सो०) श्री० [सर० हिं सौंफ (सं.
 शनपुष्पा, प्रा सम + पुष्फा)] वशिष्णी
 सोंसरवुं सोंसरुं (सो०) वि० (२) अ०
 [सं ससु के सु-सु?] आरपार. [-नीकणवुं,
 पडवु-सोसर जवु (२) न पयवु.]
 सो वि० [अप सउ, प्रा. सव्व (सं सर्व)] सधणु;
 सर्व सडु (२) अ० पणु, सुध्या; वणी उडा०
 वु सो (हो) आवने
 सोंधर्य न० [सं] सुनरता, सडेलाड [शुडवा
 सोकुमार्य न० [सं] सुकुमारता; नाशुकता;
 सोण्य न० [सं] सुभ, आरोग्य

सोगत(-तिङ)पु० [सं.] सुनत-युद्धने अनुयायी
 सोगन्य न० [सं] सुनता, जल ड
 सोनामणु पु० ऐक डेरी पीधु (२) [सं
 सौत्रामणी] ऐक यज्ञ
 सोडाभ-भिनी श्री० [सं.] वीरणी
 सोडायकवि० न्याने सगा तरुधी नेट तरीके
 अपाती (वस्तु) (२) न० वडनी नेट
 सोडाग्य न० [सं] साठ लाग्य (२) सुभ;
 आनद, कल्याण (३) सधववरथा (४)
 सोंधर्य (५) सोंधर्य (६) ल्यातिपभा ऐक
 योम ०चिह्न न० सोडाग्यवरथा मूचवनारा
 श्रीना आभूणु (मास्को, देश वगेरे) ०६०य
 न० डणदर, कड अडत वगेरे नागलिक
 वस्तुऐ० ०प ययी श्री० नि० सुनि पायम.
 ०व(-वांती वि० श्री० सववा, सुचसिनी.
 ०वर्वा(०व) वि० सोडाग्य वधाना०
 सोप्राभ न० [सं] सगार्थ के प्रेमने सध व
 सोभनर्य न० [सं] प्रसन्नता [वदमल
 सोभित्र(-त्रि) पु० [सं] सुभित्राने पुत्र-
 सोभ्य वि० [सं] सशील, शान(२) भनोडर सुं डर
 सोर वि० [सं] सूर्य सधधी ०भास पु० ऐक
 राशिभा नेटलो काण सूर्य नडे तेटलो काण.
 ०वर्ध न० ऐक मेवसंडातिधी भाडीने १२
 राशि दरीने पाछा मेव राशिभा आवता
 सूर्यने नेटलो काण लय तेटलो काण
 सोरभ न० [सं] सुगध
 सोराष्ट्र पुं० न० [सं] (सं) सोरक देश
 -०ट्टी वि० सोराष्ट्रवु (२) पु० लानो वतनी
 (३) श्री० उत्तर शुलरातनी लूनी प्राकृत जाया
 सोवणुं वि० [सं] सुवर्णतु; सोनरी
 सोवीर पु० [सं] (सं) सिधु नदीनी आस-
 पासने ऐक प्राचीन देश
 सोवीरी श्री० [सं] मध्यम आभनी ऐक भूरेडना
 सोशील्य न० [सं] सुरीवता, सदर्शन
 सोपव न० [सं] वृष्टपधु (२) सुडना (३)
 यपणता, लावव ०प्रिय वि० सोडव नेने
 प्रिय छे तेवु
 सोडाह(-ह्य) न० [सं] सुडहता, भिनता
 सोंधर्य न० [सं] सुडरता

स्केड पुं [सं.] (स) क्रांतिंकेय
 स्केध पुं [म.] भयो (२) लणी (३) यठ (४)
 सैन्यतो व्यूढ (५) समुदाय (६) विभाग,
 प्रकरल
 स्काठित पुं [इ.] मुभ्यवे छोकरोओनी तादीभ
 माटे रयायेला, ये नामना येक संघतु माणस
 स्केल श्रीं [इ.] शाणा, निशाण
 स्केलदरिप श्रीं [इं.] शिष्यवृत्ति
 स्के पुं [इं.] येयवाणो पीतो
 स्फलन नं [सं.] लूल; यूक (२) सन्मार्गशी
 स्फूत यव ते (३) टपकवुं, अरवुं के पडवुं ते
 (४) डोकर (५) तोतडावुं ते, ०शीक वि०
 वारवार स्फलन कर्था करनार
 स्फलित वि० [सं.] स्फपन पायेलु [यूयो
 स्तव पुं [इं.] धासतेलधी अणतो येक मतनो
 स्तक्ष पुं [इं.] कोर्ध कार्यालय के कचेरीमां
 काम करता यधा सेवकानो समूह
 स्तप (०) पुं लुओ स्तम्प. [-पर हापी
 स्तपुं = कानूनी येकसाध के लवाणदारीथी
 लभाण करवु पाकुं लपी व्यापवुं.]
 स्तीभर श्रीं [इं.] आओट [लक्षनार
 स्तेनाओर पुं [इं.] लधुलिपिमा लपी
 स्तेन्ड पुं [इं.] (वाहनानो) योयो; ठीमा
 स्तेवानी लगा (२) मूकवानी घोडी-घोडो धं
 स्तेन्सल पेपर पुं [इं.] लेना पर कापावाणी
 लोपडी कलमथी लपीने, छपर शाही योपडी
 धली नकतो कादी शकाय तेवो येक कागण
 स्तेम्प पुं [इं.] सिको के तेनी छाप (२)
 (अतडस्तावेजी) टिकिट के येनो सरकारी
 कागण (३) [ला.] अत, हावा वगेरे अगे
 व्यापवो पडतो सरकारी वेरो उ तेना अर्थ;
 ठीगं केटलो स्तेम्प व्यापवो पत्यो?
 स्तेशन नं [इं.] व्यागाडीने योखवानु
 नयक (२) कोर्ध मयक, नेम के पोलीस स्तेशन.
 ०सास्तर पुं स्तेशननो वडो व्यमलहार
 स्तेशनरी श्रीं [इं.] वेजनसाहित्य, लपवाना
 कामने माटे जरी यधी साधन-साभरी
 स्तोडक वि० (२) पुं [इं.] जीनो नामे येक ग्रीक
 तारवज्ञानीनी इलसूरीन लगतु के तेने माननारं

स्तोड पुं वेपार वणजी वस्तु के मालनो
 लयो. [-लेवो = स्तोडे हिसाणे ओरोपर छे
 के नडि ते तपासवुं.] (सा धं नी)
 स्तोड पुं, श्रीं [इं.] दुकान (स्तेशन पर छापा
 स्तन नं [सं.] थान; धार्ध. ०पान नं धाववुं
 ते -नधय वि० (२) नं [सं.] धाववुं
 (भाणक) -नय नं [सं.] हूध [अध्याय
 स्तभक पुं [सं.] इलनो गुच्छो (२) परिच्छेद;
 स्तभक वि० [सं.] आक्षय यकित, दिड्मूड (२)
 नड; निशेष्ट
 स्तर पुं [सं.] थर
 स्तव पुं, ०न नं [सं.] स्तुति. ०नीय वि०
 स्तुता; स्तव्य ०वुं स० डि० [सं] स्तु]
 स्तुति करवी -०य वि० स्तुति करवा योय्य
 स्तंभ पुं [सं] भूमयुं; गुंड
 स्तंभ पुं [सं.] थाललो, टेका (२) नडता,
 निशेष्टता (३) प्रतिभध, नकावट, नियमन
 (४) कायना अष्टभावमानो येक. ०न नं
 थोलाववुं, अटकाववुं के रोक्व ते (२)
 सहारो; टेका (३) नड के निशेष्ट करी देव
 ते (अत्र के प्रयोअथी) ०वुं अ० डि०
 [सं स्तम्] थोखवुं. -मित वि० [सं.] थोलावेलु
 (२) टेकवेलु (३) स्तव्य
 स्तान नं [फा.] 'स्तान' ये अर्थमा नामने
 लागे छे. ठीगं डिड्स्तान
 स्तुति श्रीं [सं.] गुणगान, तारीक. वभाण
 (२) देवदेवीनी स्तुति-प्रार्थना. ०पाठ पुं
 स्तुति भावी ते ०पाठक पुं लाठ; मारल.
 ०पान वि० प्रशंसा करवा योय्य
 स्तुत्य वि० [सं.] स्तुतिपान, वभाणवा जेवुं
 स्तुत्यर्थवाद पुं [सं.] (व्या.) मूणवादमा
 वधरो करी विशेष कहेवुं ते
 स्तूप पुं [सं] राशि; दगो (२) धुम्भट
 जेवु आध्याम (थुदना अमशरोपो छपर)
 स्तेन पुं [सं.] यार
 स्तेय नं [सं.] योरी
 स्तेता पुं [सं.] स्तुति करनार
 स्तेत्र नं [सं] कोर्ध पल देवनी छ'दोअद स्तुति
 स्तेत्र पुं [सं] स्तुति; स्तवन (२) यज्ञ (३) समूह

रत्यान न० [स] स्थूना, लडपण (२) (योगमा)
 प्रभाह, धिद्रियोनी जडता के अशक्ति

स्त्रियाराज न० लुंयो त्रियाराज

स्त्रियाण(-णु) वि० स्त्री जेवा स्वलावतु,
 पोयुं अने वेवतु (२) स्त्रीवेलु

स्त्री स्त्री० [स] मैरी (२) पत्नी. [-उरपी
 = परशुपु; नातर करतु -मां आवतु,

-वेशमां आवतुं = ऋतुमा आवतु;
 उमर लायक यतुं] उकेसर न०

दूलना माहा भीजवाणे रेसो. उकेणवणी
 स्त्री० स्त्रीयोनी उणवणी. व्यरित(-त्र)

न० स्त्रीनी यनुराधं उजन न० आधं
 माहस, मैरे उमति स्त्री० व्यापो स्त्रीवर्ग.

उजित वि० नारजित, मैरीने वरा, मैरीना
 कक्षाभां रहेनार उत्त न० उदाक्षिण्य न०

स्त्री तरुं मानलरी वर्तलुज, 'शिवरी
 उधन न० स्त्रीनी पोतानी न० मालकीनु

धन. उधर्मां पु० स्त्रीना धर्मां -तेना भास
 गुणलक्षण वजेरे के कर्तव्यादि (२) रनेदरां न

उपात्र न० कया नाट्य वजेरेतु नारीपात्र.
 उपुरुषसंबंध पुं० स्त्री अने पुरुष वर्ये

ससर्ग, सधध धं व्यवहार. उषतुमान
 न० स्त्रीयो प्रत्येनु आदरमान, स्त्रीदाक्षिण्य.

उषुद्धि स्त्री० स्त्रीनी शुद्धि (२) स्त्रीनी
 सजाह. उश्चिंम न० नारी लति (-या).

उशिक्ष पु०, स्त्री० शिक्षिका. उशिक्षु न०
 उशिक्षवणी उरुवजाव पुं० स्त्रीने स्वभाव

उरुवतां=य न० स्त्रीयोनी स्वतन्त्रता उहुठ
 स्त्री० स्त्रीनी उठ (२) [ला.] भारे, लूवरी

उठं. उहत्या स्त्री० स्त्रीनी हत्या रे तेने
 भार्यानु पाप

उश्लेष् वि० [सं] स्त्री जेतु (२) पीकण्य अने
 वेवतु, नामर्ह (३) न० स्त्रीत्व (४) नामर्हर्ह.

उता स्त्री०, उषयुं न०
 -रथ अ० [स.] 'रडनारुं, रहेतुं' जे अर्थमा

समासने अने उता कंडरथ, मार्गन्थ
 रथगित वि० [स] यणी गयेतु, रोजयेतु (२)

शेकी हीवेतुं; प्रसेजय के वपराथ नही तेम
 उरावेतु -करेतु

रथपति पु० [सं] शिल्पी; रथापत्य लक्षणार
 रथल(-ण) न० [सं.] जगा, रथान (२) जमीन

उयर वि० जमीन उपर इन्तारुं के रहेतारुं
 उदेवता पु० उ०व०; स्त्री० अमुज रथगनी

पालक देवी के देव उषध न० बिलाडीने
 टोप(१) उमार्ग पु० जमीन पर यधने जतो

मां. उवायउ वि० रथगनो जेव करनारुं
 (व्या) उविधा स्त्री० लूगोणविधाने रथगो

विधेनी विगतवार माडितीने लाग, 'टोपि-
 ग्राशी' -ला(-णी)तर न० [+वतर] अन्य

रथग (२) कामजडो, रथगनी इरुवडो.
 -स्त्री(-णी) स्त्री० [सं] जगा, प्रदेश

रथविडा स्त्री० [सं] यधी
 रथविर वि० [सं] वरु (२) पुं० उोसो (३)

हरा वधं लूनो धौद्ध साधु. -रा स्त्री० उोसी
 रथण, उयर, उदेवता, उमार्ग, उवायउ,

उविधा, -णांतर, -णी लुओ 'रथल'मा
 रथरिल न० [स] यत्र माटे तैयार उरेली

जमीन (२) जोटली
 रथाशु वि० [सं.] दिथर, अयल (२) पुं०

उणापाभडा विनातु थड, डूडुं (३) [सं]
 महादेव उभननन्याय पु० व्याजलो रोपीने

तेने तपासी जेवा हलावी लुओ छे तेम,
 वरतु कर्था पछी तेने तपासी जेवी ते

रथान न० [सं] जगा, उंजलु, रथण (२)
 रहेडाल (३) पड. पडवी. उठ न० रथान,

रहेडण (२) भेडन, आसन(३)पडवी, हरज्ये.
 उउवासी पु० (२) वि० लैनेतो अेक स प्रठान,

तेतु के तेने लगतु उध्रष्ट वि० पोताना
 रथानधी ध्रष्ट धयेतु (२) पडध्रष्ट, होडा उपरवी

काडी भूँडेतु (२) गावाभा वल्ले सभभा न
 पहोथी शकनार -नांतर न० [+वउर]

लुओ रथलातर
 रथानिक वि० [सं] अमुज मर्यादित रथानतु,

के तेने लगतु उरुवराग(-रथ) न० सुनारुं
 जेवा लहेर जमे रथानिक थोडा बलावे तेवी

व्यवस्था. 'लेकल मेक-गवनमेन्ट'
 रथापक वि० (२) पु० [सं] रथापन करनार

रथापत्य न० [सं.] रथपतिनु जम के विगा,

શિષ્યસાસ્ર (૨) ઈમારત; આધકામ
 સ્થાપન નં, -ના સ્ત્રીં [સ.] સ્થાપવું-
 સ્થાપિત કરવું તે
 સ્થાપવું સંકિં [સં સ્થાપય] પ્રતિષ્ઠા કરવી;
 નિર્માણ કરવું (૨) જગા પર મુકરર કરવું
 (૩) પ્રમાણપૂર્વક સાધિત કરવું
 સ્થાપિત વિં [સં] સ્થાપેલું
 સ્થાપ્યું પું [સં] આધાર, પાત્ર (૨) સામર્થ્ય
 (૩) સ્થાન; મુકામ (૪) રાગનો એક અવયવ
 (સંગીત). ૦જા જની સ્ત્રીં સ્થાપવું લંજન
 કરતો આલાપ
 સ્થાપ્યી વિં [સ] ઘણી વાર ટકે તેવું; ટકાઈ
 (૨) સ્થિર. -ચિત્ત નં સ્થાપીપણું ૦ખાણ
 પું જે ભાવો ચિત્તમા સસ્કારરૂપે હમેશાં
 વર્તમાન હોય છે અને વિલાપ આઠિથી
 અભિવ્યક્ત થઈ રસજ્વાળને પામે છે તે
 (રતિ, હાસ્ય, શોક, ક્રોધ, ઉત્સાહ, ભય,
 નિંદા, વિરમય અને નિર્વેદ) [કા શા.].
 ૦સમિતિ સ્ત્રીં કોઈ મહાજના સામાન્ય બધા
 ક.મેા કરતી રૂઢેનારી નાની તેની કાયમી
 સમિતિ, 'રટેન્ડિંગ કમિટી'
 સ્થાપી સ્ત્રીં [સં] યાળી; કથરોટ; ખૂમચો.
 ૦પુષ્કાકન્યાય પું વાસણમાથી એક
 ચોખનો દાણો દબાવી એકને બધા ચોખા
 ચડ્યા છે કે કાચા છે તે નક્કી કરવામા
 આવે છે તેમ, વરતુનો એક અંશ લાણી
 સમગ્રની કલ્પના કરવી તે (ન્યા)
 સ્થાપર વિં [સ] અચલ, સ્થિર (૨) ખસી
 શકે નહિ તેવું (જંગમ)થી ઊલટું (૩) પું
 પર્વત. ૦તા સ્ત્રીં
 સ્થિત વિં [સં] રહેલું, નિવાસી (૨) અચલ;
 સ્થિર ૦પ્રજ્ઞ વિં [સ] જેની કુદ્ધિ સ્થિર
 છે એવું; જ્ઞાની
 સ્થિતિ સ્ત્રીં [સં] એક સ્થાન કે અવસ્થામા
 સ્થિર રહેવું તે (૨) નિવાસ (૩) અવસ્થા, હા
 (૪) પદ, હરજો (૫) મર્યાદા. ૦ચુસ્ત વિં
 'ગ્રેન્ડરવેલિવ' ૦શાસ્ત્ર નં 'રટેલિકસ'
 (ગા.). ૦સ્થાપક વિં અસલ સ્થિતિને
 વળગી રહેનારું (૨) રખર પેકે, વાળીએ તો

વળે પણ છોડી હાથએ કે તરત પોતાની મૂળ
 સ્થિતિએ ચાલ્યું ભય તેવું. ૦સ્થાપકતા
 સ્ત્રીં, ૦સ્થાપકત્વ નં
 સ્થિત્યંતર નં [સં] ખીજ-નવી સ્થિતિ
 સ્થિર વિં [સં] હાલતુ ચાલતુ ન હોય તેવું
 (૨) દંડ, અટલ (૩) સ્થાયી, નિત્ય (૪) નિશ્ચિત.
 ૦તા સ્ત્રીં ૦ચિત્ત વિં સ્થિર ચિત્તવાણું
 ૦કુદ્ધિ વિં સ્થિતપ્રજ્ઞ. ૦વીર્લ વિં જેવું
 વીચ અચલિત છે એવું. પ્રહારચારી
 સ્થુલ- (જ) વિં [સં] ભડું; મોટું (૨) મૂર્ખ;
 જડ (૩) સૂક્ષ્મ નહિ તેવું; સામાન્ય ઇદ્રિયો
 તેમ જ કુદ્ધિથી પ્રહણ કરી શકાય તેવું. [-દષ્ટિ
 = ઉપર ઉપરની તપાસ, નજર, વિચાર]
 ૦તા સ્ત્રીં ૦દેહ પું પચમૂનાત્મક સરીર
 સ્થૈર્ય નં [સ] સ્થિરતા
 સ્નાત વિં [સં] નાહવું (૨) અભ્યાસ પૂરો
 કરીને આવેલું હોઈ સમાવર્તન સસ્કાર કર્યો
 હોય તેવું (૩) પું તેવો આક્રમી
 સ્નાતક પું [સં] જુઓ સ્નાત (૨) વિદ્યાપીઠની
 પદવીવાળો; શ્રેણીયુએટ
 સ્નાન નં [સં] નાહવું તે, નાવણ (૨) મરણ
 નિમિત્તે નાહવું તે; સનાન [-આવવું, સાગવું=
 સગાના મરણ નિમિત્તે નાહવાનું થવું. -કરવું
 = નાહવું (૨) [લા] મરેલું ગણવું; સખધ
 તોડી નાખવો. -આંહવું = કાણ માહવી]
 ૦ગૃહ નં નાહવાની ચોરડી
 સ્નાયુ પું [સં] માસના તટ, જેનાથી અવયવો
 હલાવી કરી શકાય છે. ૦જ્ઞ નં બધાયેલા
 મૂળભૂત સ્નાયુઓવાણું [૦તા સ્ત્રીં
 સ્નિગ્ધ વિં [સં] લીસુ કામળ (૨) ચીંચુ.
 સ્તુપા સ્ત્રીં [સં] દીકરાની વહુ
 સ્નેહ પું [સં] પ્રેમ; પ્રીતિ, વહાલ (૨)
 ચીકલો પહાર્ય, તેલ. ૦જ્ઞ નં એક
 ખાલના સ્નેહથી ખેચાઈને કરેલું લગ્ન
 ૦સ મેલન નં સ્નેહીઓનો મેળાવડો;
 'સોશિયલ ગેધરિંગ'. ૦હલ્યા સ્ત્રીં પ્રેમની
 હત્યા; પ્રેમનો ભગ કર્યાનો દોષ -હાકપંજુ
 નં [+માકર્ષણ] સ્નેહતુ આકર્ષણ -હાધીન
 વિં [+મધીન] સ્નેહને વશ, સ્નેહાકિત

-ह्राण वि० ह्रिताण, स्नेहवाणुं. -ह्रांङित वि० [+ लकित] स्नेही, स्नेहधी शोभा पाभेष्टुं (पत्रमा अन्ते प्रायः लप्राय छे) -ही वि० स्नेहवाणुं प्रेमी (२) पुं० [मत्र प्रियजन स्पर्धुं] अ०ङि० [सं. स्पर्धुं] स्पर्धा करवी स्पर्धा स्त्री० [स] सरसाधं हरीशार्धं (२) धर्षा, द्वेष ० स्पर्धा स्त्री० हरीशार्धं, यदसायदस्ती स्पर्धाणु वि० यदसीलु (२) अदेषु, द्वेषुं स्पर्शा पु० [सं] स्पर्शु-अडुं ते (२) संसर्गं (३) स्पर्शेन्द्रियथी यतु ज्ञान (४) [ला] लव, देश (५) असर (स सर्गं के स्पर्शानी) ०ङ पु० 'टे-जन्ट' (ग) ०ङाल(-ण) पु० ग्रहण शर थाय ते वपत ०ङोष्ण पु० 'धन्तिन्त्रिक अंगल' (ग) ०जन्थ वि० स्पर्शथी यतु ०ष्टवा स्त्री० लुओ स पर्क-लवा ०ता स्त्री० स्पर्श होवो ते, असर के संसर्ग ०न न० स्पर्श, स्पर्शुं ते. ०षि दु न० 'पोण्ट ओङ्क कोन्टेकट' (ग). ०मषि न० पारसमलि स्पर्शुं सं०ङि० [सं स्पृश.] अडुं, स्पर्श करवो स्पर्शेन्द्रिय जन पुं० [सं] (व्या.) क थी म पर्यंतना रप व्यजन; ते व्यजनमानो करेक स्पर्शस्पर्शुं पुं० [सं.], -शी स्त्री० आलडछेट स्पर्शेन्द्रिय स्त्री० [स] त्वर्गिंद्रिय, यामडी स्पर्ध वि० [सं.] सहोलाधथी द्वेषी के समथ शकाय तेवु, पुष्टु; रकुटे ०ता स्त्री० ०वक्रा पु० अरमोला, शोष्णेशोष्णुं क्ली हेनारो -धीकरणु न० [सं.] स्पर्ध कवु ते; पुलासो -श्रीङि स्त्री० [+ लकित] साङ्-स्पर्ध कळेवु ते [पलकारो, स्पर्ध पु०, ०न न० [सं] थडको, रकुरण, कंप, रिपरिट पु० [इं] ढर (२) आणवानो ढर स्पर्शय वि० [स] अडन्वा योग्य स्पर्ध वि० [सं] स्पर्शयिलु (२) [व्या] स्पर्श-व्यजनने अगेनो (वाष्पिनी प्रथरन) स्पर्धुष्पीय वि० [सं.] स्पर्डा करवा योग्य स्पर्डा स्त्री० [सं.] धरुडा; वृष्णा (२) दरकार, पनवा स्पर्शिनश स्त्री० [इं] स्पर्श देशनी लापा

स्पर्शियल वि० [इं] भास (२) पुं० भास वनावेली चानो प्यावो (३) स्त्री० भास ढोडावाती आचगाडी स्पर्शम स्त्री० [इं] स्थितस्थापकतावाणी पोलाडी कमान के वाणानु गोण गूछु स्पर्शिक पु० [सं] अेक नतनी सशेड श्रायती पथर के रतन ०मषि पु० अेक मषि स्पर्शिक वि० [सं.] स्पर्शिकु (२) पु० स्पर्शिक स्कुट वि० [सं] विधडेलु, विधसित (२) स्पर्ध, विधाडु ०ता स्त्री० -टित वि० [सं.] पीसेलु; विधडेलु (२) पुष्टुं यथेष्टुं [स्पर्ति स्कुरणु न०, -लु स्त्री० [सं] स्कुर्वु ते (२) स्कुर्वु अ०ङि० [सं स्फुर] कंपवु करेकवु (२) अेकाअेक देभावु के सूअुं (जेम के, यणकठ, विचार) (३) अ कुर कूठवो स्कुशयमान वि० [लुओ स्कुर्वु] स्कुर्वु, स्पर्ति लु स्कुर्वित वि० [सं.] स्कुर्वु स्कुल म पु० [सं] तल्लो स्पर्ति(-त्ति) स्त्री० [सं] अगृति, तेष्ट, य यणार्ध (२) स्कुर्वु ०हाथी वि० स्पर्ति व्यापे अेवु स्पर्श पु० [सं] (विपरनु आवरणु तोडीने) नेरथी कूटु ते (२) पुलासो, शोष्णो निवेडो (३) शेल्लो सोले (४) वल्लु सालणतावेत मनमा ठोठतो विचार-शण्कार्थनी जोध (व्या) ०न न० शोडु ते (२) प्रगत करवु ते (३) शण्ड; अवाज स्पर्शणु न० [सं] स्कुर्वु [सं] शिव स्मर पु० [सं] (स.) कामदेव ०हर पु० स्मरणु न० [सं] याद, स्मृति (२) वाव वार याद करवु ते ०चिह्न न० स्मारक याद आवे ते माटेतुं चिह्न ०तियि पु० महान पुष्पतु स्मरणु करवानी तियि, व्यती ०पोथी स्त्री० नोधपोथी ०ष्टिक स्त्री० यादहार; यादशक्ति. -लु स्त्री० स्मरणु; स्मृति -लुके स्त्री० (याद शण्वारुं टपकावी लेवा माटेनी) नोधपोथी, 'नोट लुक' -ष्पी स्त्री० नप करवानी माणा स्मरणुष्पीय वि० [सं] याद करवा योग्य स्मरणु सं०ङि० [सं स्पृ] याद करवु; समरतुं

रमशान, ०भूमि(-भी), ०वैराग्य श्रुयो
‘रमशान’भा

रमारज वि० [स] याद करानारं (२) न०
संसारणु; यादगीरी के ते अर्थे करेलु कार्य,
धमारत वगेरे ०भक्ति आ० रमारकृप
अचरोपनी लक्षित

रमारत(-र्त) वि० [स.] रमृति सषधी (२)
रमृत प्रमाणे सर्व कर्मो करनारं (३)
रमृतिशास्त्रु लक्षणार (४) पुं० रमृतिनो
पंडित के तेने अमृतसरनार,

रिभत न० [स] भइ हारथ

रमृनि स्त्री० [म] रमरणु; याद (२) हिंदुओनां
धर्मशास्त्रभातु हरैके (जेम के अमृरमृति) (३)
[भौद] विवेक ने लगृति. ०कार पु० रमृति
रथनार ०चित्र न० अमृरमरणालेअन;
‘मेभरी झोषंग’ ०टोप पुं० रमरणुनो होप.
०भिन वि० रमृतिनी आज्ञाथी ०लहट्ट;
अधर्म. ०अंश पुं० रमृतिनो अश, याद-
शक्तिनो नारा. ०मान वि० अमृमाडी ने
विवेकयुक्त [भौद] [(३) वहेतुं ते

रथंदन पु० [स.] लडाधिनो रथ (२) न० टपकुं ते
रथादाद न० [स] अनेकातवाह, हरैके वरुने
अकथी वधारे आलु होय अने अधी ते ते
दृष्टिअे भरी होय तेवो (जेन दर्शननो) वाह

-ही वि० (२) पुं० रथादादनु के तेभा माननार
रथत वि० [स] सीवेलु लोडी हीवेलु, लोडायेलुं
अधरार वि० स्त्री० [स.] भाणा धारणु करनारी
(२) पुं० अक छह

रग्विष्णी पुं० [स] अक छह

रग स्त्री० [स] भाणा, इलनो हार

रगणु न० [स] सववु ते

रगकुं अ० कि० [स] सु। अरुं; नीतरुं

रगपु पु० [स] अनावनार; रगनार (२) इनिधानो

स्रष्ट; धंशर -०ट्टी स्त्री० [स.] स्रष्टतु स्त्री०

रगत वि० [स] ०तरी, असी के पडी गयेलु

रगाव पु० [स] अरुवु अरुवु के टपवु ते (२)

०हुं अरु के धसाध अरु ते; तेम नीकणेली के

वडी अती वरु [अरु] साधन; अरुव

रुच्य स्त्री० [स.] धी होअवलुं लाकडानु कडडी

रुच(-वा) पु० [स.] याटवो, शरवो (यज्ञनो)
रुचत पु० [स] अरो, अरणु (२) प्रवाह

०रुचती, ०रुचनी स्त्री० [स.] नही

रुचीपर पु० [इ] अक मतना लोडा (२)

रेलवेना पाटा नीचे नंभातो लाकडानो पाटडो

रुलेट स्त्री० [इ.] पथरपाटी

रुच सं० [स.] पोतातु; पोतीकुं ०कर्म न०

पोतातु कर्म. ०कदिपत वि० पोते कडपेलु

के भानेलुं ०कार्य न० पोतातु कार्य. ०कीय

वि० पोतातु (२) पोताना कुटुंअनु ०कीया

स्त्री० पोतानी स्त्री (नाथिकाना अे प्रकरमानो

अक. पीछ परकीया) ०गत वि० मतने अ

लागु पडतु, मनमा कहेलु (२) अ० पोतानी

साथे अ, मनमा (ओलातु होय तेअ)

रुचरु वि० [स.] रोग्यु; साइ वता स्त्री०

रुचरुं पुं० [स.] पोतानी अ भरुण प्रमाणे

वर्तु ते वता, -द्विता स्त्री०. -ही वि०

रुचरुइ करनार; रुचरुआरारी

रुचजन पुं०; न० [स.] सयु, सषधी

रुचजति स्त्री [स] पोतानी लति के वग. -तीय

वि० पोतानी अ लति के वर्गनु -तीयता स्त्री०

रुचत: अ० [स] आपोआप. पोतानी मेणे;

पीलनी मरह विना. ०अमाणु, ०सिद्ध वि०

लते अ प्रमाणुइय-आपोआप (सिद्ध होय अेवु

(जेने पील प्रमाणुनी अरु नथी) ०सिद्धत,

०सिद्धि स्त्री० रुचत-सिद्ध होवु ते

रुचतं वि० [स.] स्वाभीन; कुठना ताआमा

नहि तेवु. [-पुस्तक=पोतानी अकलथी

अपेलु पुस्तक (२) अक भास विषय उपर

अपायेतु अलायड पुस्तक] वता स्त्री०,

०पयुं न०

रुचतव न० [स] पोतापयुं; स्वमान (२) पोतानी

विशिष्टता (३) पोतातु होवानो लाव, मालिकी

रुचदेश पु० [स.] पोतानो देश; अ-मभूमि

-शाभिमान न० [+ अभिमान] रुचदेशतु

अभिमान-गौरव मानतु ते -शाभिमानी

वि० रुचदेशाभिमानवाणु. -शी वि० पोताना

देशतु (२) न० देशलार्ध (३) रुचदेशनी लावन

(४) रुचदेशनो भाइ वापरवानी वृत्ति

-शी धर्म पुं० स्वदेशीनो धर्म; पोतानी
 पडोशानी परिस्त्रियतनी सेवा करवा आरक्षत
 जगतनी सेवा थाय छे ज्येवी लावना
 स्वधर्म पुं० [सं.] पोतानोके पोताना स्वभाव
 के वर्णश्रम प्रमाणेनो धर्म. -शी वि०
 पोताना धर्मनुं (२) पुं० पोताना धर्मनुं माणस
 स्वधा व्यं [सं] पितृयोने अलि आपतां
 कशतो छिद्रुगार (२) स्त्री० पितृयोनी अलि.
 ०कारे पुं० स्ववानो उच्यार
 स्वधाम न० [सं] पोतानु वतन (२) स्वर्ग.
 [-ज्जुं, पद्धोय्युं = शुद्धरी ज्जुं]
 स्वन पुं० [सं] अवाव
 स्वनिर्मांशु न० [सं.] लते ज् करेलु निर्मांशु
 (२) लने ज् करधी निर्मांशु
 स्वपक्ष पुं० [सं.] पोतानो पक्ष -क्षी वि०
 पोताना पक्षनुं (२) पुं० पोताना पक्षनो माणस
 स्वपरभाव स्त्री० [सं] पोते अने पील
 ज्येवी बुद्धिनी लागणी
 स्वपर्याप्त वि० [सं] पोतामा ज् समाप्त यतु;
 सक्रियत, पोता पूरतु पर्याप्तित. -भि स्त्री०
 [सं.] स्वपर्याप्त होवु ते
 स्वभ्रम न० [स] धीधमां भासतो देभाव,
 समर्थुं ०दर्शन न० स्वभ्रम देभावुं ते.
 ०दर्शी वि० स्वभ्रां ज्येथा करनार, कल्पित
 सृष्टिमा विहरनार ०दोप पुं० स्वभ्रमां यतो
 वीर्यपात ०दृष्टा पुं० स्वभ्रमो नार, लविध्यनी
 कल्पना करनार ०वत् व्यं स्वभ्रनी पेटे;
 क्षालिक ०शील वि० स्वभ्रां सेव्या
 करनार. ०सृष्टि स्त्री० स्वभ्रमा देजाती सृष्टि;
 कल्पित सृष्टि. त्रिथ्या सृष्टि. -भावस्था
 स्त्री० [+ अवस्था] स्वभ्रनी अवस्था, चित्तनी
 त्रय (लभत, स्वभ्र, सुधुसामानी ज्येक
 अवस्था (२) [वा] स्वभ्रशाय. -भ्रातर न०
 [+ अतर] + स्वभ्रशशा. -भ्रुं न० सपुत्र; स्वभ्र
 स्वभ्रकाश वि० [सं] पोताना तेज के ज्ञानधी
 प्रकाशनार [स्वमान
 स्वमान न० [सं] स्वत्वतुं मान-अस्मिता,
 स्वभाव पुं० [सं] कुहरतधी ज् भजेतो शुण
 (२) प्रकृति, तासीर (३) देव, आहत.
 ज्ये-७५

[-पक्षे = प्रकृति अनवी; भास शुण यध
 ज्ये (२) देव पक्षी.] ०ग (०न्य) वि०
 स्वाभाविक. ०सिद्ध वि० सङ्ग; कुहरती.
 -वोक्ति स्त्री० [+ उक्ति] ज्येमा कर्ष वस्तुना
 स्वभावतु यथावत् वर्णन कथुं होय तेवो
 अलजर (का शा.)
 स्वभाषा स्त्री० [सं] पोतानी भाषा, नातुभाषा.
 ०प्रेम पुं०, ०विमान न० [+ अस्मिमान]
 स्वभाषा भाटे प्रेम के तेतु अस्मिमान;
 ते भाटेनी मानजरी लागणी ०प्रेमी,
 ०विमानी वि० स्वभाषास्मिमानवाणु
 स्वभूमि (-भी) स्त्री० [सं] ज्-भूमि; स्वदेश
 स्वमान न० [सं] पोतानु मान, पोतानी धंजत
 स्वयं व्यं [सं] पोतानी मेजे, आपोआप
 ०ज्युति स्त्री० स्वयं-लते लजत होवु के
 यतु ते. ०दत्त वि० पोतानी मेजे ज् अर्पित
 धयेलु (२) पुं० इतक लेनार मातपिताने
 इतक देवावा भाटे पोतानी मेजे ज् अर्पित
 धयेलो पुन. ०पाक पुं० लते-हाथे नधुं
 ते ०पाकी वि० स्वय पाक करी लेनार.
 ०पूजुं वि० पीलना आधारेनी अपेक्षा न
 शयनार ०प्रकाश वि० पोताना तेजधी ज्
 प्रकाशित. ०भू वि० पोतानी मेजे ज् उत्पन्न
 धयेलु (२) पुं० (स) श्रद्धा (३) धंधर ०वर
 पुं० कन्याजे पोते वर पसद करेवो ते (२)
 ते भाटेनो समारल ०विकास पुं० पोतानी
 मेजे-जहारनी प्रेरणा विना यतो विकास.
 ०शिक्षक पुं० पोतानी मेजे शीजनार (२)
 पोतानी मेजे पोताना शिक्षक यवाय ज्येवु
 पुरतक ०शिक्षिका स्त्री० ज्येथो स्वय शिक्षक
 २. ०शिक्षणु न० पोते पोताने शिक्षणु
 आपवु ते ०सत्ताक वि० पीलने आधारे
 नहि, पोते पोता यकी ज् सत्तावाणु;
 'सेवरेन'. ०सिद्ध वि० पील सिद्धिनी ज्वर
 विनातु-आपोआप सिद्ध ०सुधारक वि०
 आपमेजे सुधरी शके ज्येवुं. ०सेवक पुं०
 पोतानी मेजे सेवा करवा तैयार धयेलो
 माणस, 'वेल टियर' ०सेवा स्त्री० पोतानी
 होशधी कराती सेवा. ०सेविका स्त्री० स्त्री-

स्वयंसेवक. ०स्कृति (-ति) स्त्री० स्वाभाविक
 स्फुरण, पोतानी मेणे न थयेली स्फुरण
 स्वर पुं० [स.] अवाज, स्वर; ध्वनि
 (२) [व्या] जेना पूर्ण उच्चार काढनी
 मडक विना थड शक तेवा वळ (३)
 संगीतना सात स्वरमानो इरेक (सा, रे,
 ग, म, प, ध, नि). ०आभ पुं० संगीततुं
 स्वरसंज्ञक ०आहूक पुं० संगीतमा ऐक
 अलंकार ०अह्वन न० स्वरसंज्ञा. ०ज्ञान
 न०, ०परीक्षा स्त्री० संगीतना स्वरानी
 ओणभ. ०अङ्गि स्त्री० अमुक शब्दाभा २
 के लना उच्चारणमा करातो वचारातो स्वरतो
 उच्चार. ०अंज पुं० राज जेसी जेवा ते
 (२) अष्टभावमानो ऐक (का शा). ०आर
 पुं० (उच्चारणमा) स्वर उपर ट्वातो वार.
 ०अंडल(-ण) न० स्वरानो समूह. ०मेण
 पुं० (वाद्यना) स्वरानो मेण (संगीत)
 ०क्षिपि स्त्री० लुओ संगीतविधि ०वाच्यन
 न० स्वरलिपि वाच्यी ते. ०वाद्य न० स्वर
 प्रकट करी शकतु वाद्य ०विरोध पुं०स्वरानो
 परस्पर विरुद्धता (संगीत) ०व्यत्यय पुं०
 स्वरानो व्यत्यय (व्या) ०शून्य स्त्री०स्वरानो
 ठेकाणा विनाण (संगीत). ०श्रेणी स्त्री०'हार्मो-
 निकल प्रोग्रेसान' (ग). ०श्रेणी स्त्री०'हार्मो-
 निकल सीरीज' (ग) ०संज्ञक न० संगीतना
 सात स्वरानो समूह ०संज्ञक पुं० स्वरानो
 संज्ञक (संगीत) ०संज्ञा स्त्री० स्वर लक्षणानु
 चिह्न (१, २, ३, ४). ०संधि पुं० स्त्री०
 स्वरानो संधि (व्या). ०संयोग पुं० स्वरानो
 संयोग ०संवाद पुं० स्वरानो परस्परमेण
 जावो ते (संगीत)
 स्वरक्षण न० [स.] पोतानु रक्षण; आत्मरक्षण
 स्वरान, -न्य न० [स.] पोतानु स्वतंत्र-
 प्रलसताक रान्य (२) पोता उपर कायू होवो
 ते ०क न० नाभरिकनो पोता पर कायू
 होवाने लडने रान्यसंस्थानी गरज न रहे
 जेवी सुंभवस्था, 'दिलेसोडिकल जेनाडी'
 स्वरानिधान न० [स.] स्वरानी पारभ (संगीत)
 स्वरत वि० [स.] अते स्वरवाणु

स्वरित वि० [स.] स्वरयुक्त (२) सुरिलु (३)
 पुं० स्वरना त्रय विलागमानो ऐक, जेमा
 उदात्त अने अनुदात्त अनेना लक्षण होव
 छे ०त्वन० स्वरभाव ०वर्णद्वय ०'हार्मोनिक
 पोथण्ट' (ग). ०सूची स्त्री० 'हार्मोनिक
 पेनसिल' (ग)
 स्वरूप न० [स.] धाट; आकार (२) देभाव, वळ
 (३) सुंदरता (४) लक्षण; स्वभाव ०तः अ०
 वस्तुतः, स्वरूपनी दृष्टिजे ०वती वि०स्त्री०
 सुंदर (स्त्री०). ०वान वि० सुंदर, देभावडुं
 स्वरैक्य न० [स.] स्वरानो परस्पर ऐकता
 (संगीत)
 स्वरौदय पुं० [स.] डाया के जमणा नाकमांधी
 नीकगता धास उपरवी शुल के अशुभ इण
 कहेवानी ऐक विधा
 स्वरं न० [स.] देवानो लोक [-मां जडुं,
 स्वरं जडुं = मरी जडुं स्वरंनो रस्ते
 लेवो = सारी कृति मूडी मरी जडु -जे
 आंमण जाडी होवुं = भूम भगवरीमा होवुं.
 -मा धन्य रोपवी = मोट्ट पराक्रम करी
 थरा मेणववो.] ०अति स्त्री० स्वरंगप्रप्ति;
 स्वरंगलोकने पामवु ते. ०अंभा स्त्री० आकाश-
 गगा. ०लोके पुं०स्वरंग. ०वास पुं०स्वरंगमा
 वास (२) [ला] मृत्यु. ०वासी वि० स्वरंगमा
 वसनाक (२) [ला] मृत, मरडून (३) पुं०
 देव. ०सुभ न० स्वरंगतुं के स्वरंगसमान
 सुभ. ०न्य वि० लुओ स्वरंगवासी
 स्वरंगंभा स्त्री० [स.] आकाशगगा
 स्वरंगीय वि० [स.] स्वरंगतुं (२) अलौकिक, दिव्य
 स्वरं न० [स.] सुवर्ण ०कार पुं० सोनी ०मथ
 वि० सोनाथी परिपूर्ण, सुवर्णरूप
 स्वरंणी स्त्री० [स.] गगा नदी
 स्वरंके पुं० [स.] स्वरंग
 स्वरंष वि० [स.] शोडु, जियित
 स्वरंश वि० [स.] स्वाधीन ०ता स्त्री० स्वाधीनता
 स्वरंशक वि० [स.] (व्या) पोतानो जोध
 करतुं (सर्वनाम) [स्वाधीन, स्वाधीन
 स्वरंशक वि० [स.] पोतानी न सताने
 स्वरंसंपित स्त्री० [स.] आत्मदान

स्वसंवेद्य वि० [सं] पोतानी भेगे अनुलनी
शकाय ऐवु

स्वसा स्त्री० [सं] अहेन

स्वसध्व वि० [सं] पोताधी साधी शकाय ऐवु

स्वसिद्ध वि० [सं.] स्वसिद्ध -द्धि स्त्री०
स्वसिद्धि

स्वस्ति अ० [स] 'कल्याण्य' चायो' अवे।
अशीर्वाद्वात्मक इत्यार. ०क पुं० साधियो
०वाच्यन न० भगण कार्योना आरंभमा
करतो ऐक धार्मिक विधि (२) शुभेच्छा के
आशीर्वाद रहितन आयेकी कुल वगैरेनी
भेट ०श्री श०प्र० कागण लभता शङ्कानामा
लाभतु भगवत्सूक्त पद -त्ययन न०
[+अयत्न] शाति माटेनु ऐक अनुष्ठान
(लभ, ज्जोर्ध वगैरे प्रसंगे करातु)

स्वस्थ वि० [सं] नीरोगी, तंद्दरस्त(२)भक्षराट
के छिद्रेग विनातु, शांत, सावधान ०ता स्त्री०

स्वस्थान न० [सं] पोतातु न्हेडाण्य

स्वस्त्यु पु० [सं] पोतानो हाथ

स्वस्तित न० [सं.] पोतातु छित

स्वागत न० [सं] आवकार; संस्कार. ०कारी
वि० स्वागत करनार. ०प्रमुभ पु०
स्वागतसमित्तना प्रमुभ ०मन्त्री पुं०
स्वागतसमित्तना मन्त्री. ०म ०ण न०
स्वागतकारी मण ०समित्ति स्त्री०
स्वागततु काम करनारी समिति -ता स्त्री०
आवकार, अभिनहन (२) पु० ऐक छंढ
-ताध्यक्ष पु० [+अध्यक्ष] स्वागत-प्रमुभ

स्वातंत्र्य न० [सं.] स्वतंत्रता ०निष्ठ वि०
स्वतंत्रतामा निष्ठावाणु ०प्रिय, ०प्रेमी
वि० स्वातंत्र्य जेने प्रिय छे तेवु ०युद्ध
न० स्वतंत्रता भेजववा माटेनु के तेनी रक्षा
माटेनु युद्ध ०वाही पु० स्वातंत्र्यमा माननार

स्वाति(-नी) स्त्री० [सं] पंद्दरसुं नक्षत्र
०भिंडु, ०सुंढ न० स्वातिमा पडतु वरसाहुं
दीपु (मोतीनी माळलीना पेटमा न्ध जे
मोती जने ऐम कहेवाय छे)

स्वात्मलुभव पु० [सं.] पोताने धयेवो
अनुभव (२) पोताना आत्माने जोखभवा ते

स्वाद पु० [सं] रसनेद्रियधी यतो अनुभव

(२) रस, आनड (३) याभतुं ते (४) रस,

मल (५) मोड, शोभ [-करवो = याभतुं

(२) स्वादीलु थुं -यभाडवो = स्वाड

कराववो (२) अनुभव कराववो (३) भाव

-याभवो, जोवो = याभतुं, अनुभव देवो.

-पुडवो = क्यिकर थु, गमवु, रस आववो

-लेवो = लुओ स्वाड याभवो] -द्वियलु

वि० स्त्री०, -द्विभुं वि० -द्विष्ट(-ष्ट) वि०

रोयक स्वाडवाणु -द्विष्ट(-ष्ट)ता. -दीलु'

वि० स्वाड वस्तुयो भावानी टववाणु -हु

वि० स्वाडिष्ठ -द्वे'द्विय स्त्री० [+ईद्रिय]

शल [पोतानी करव

स्वाधिकार पु० [सं.] पोतानो अधिकार (२)

स्वाधीन वि० [सं] पोते पोताने नियममां

राभनार (२) पोताना कायू के वशतु (३)

स्वतंत्र [-करवु = सोपवुं] ०ता स्त्री०

०पत्तिका स्त्री० पतिने स्वाधीन राभनारी स्त्री

०पतिपलुं न० पति पत्नीने स्वाधीन होय ते

स्वाध्याय वि० [सं] वेड (२) वेडो (नियमित

पाठ (३) अध्ययन

स्वानुभव पुं० [सं] पोतानो अनुभव. ०रसिक

वि० आत्मलक्षी, 'स्यजेकितव' -नी पोताना

अनुभवतु (२) स्वानुभवरसिक

स्वानुभूति स्त्री० [सं.] स्वानुभव

स्वाभाविक वि० [सं] कुंदरती, अत्रिभ ०ता

स्त्री०, ०त्व न०

स्वाभिमान न० [सं] पोताने माटेनु अभिमान,

स्वमान. -नी वि० स्वाभिमानवाणु'

स्वाम पुं० (प.) लुओ स्वामी

स्वामिता स्त्री०, स्वामित्व न० [सं] धष्ठी-

पष्ठी, मालिनी ०वाच्यक वि० (व्या)

स्वामित्वनो जोध करतो (प्रत्यय)

स्वामिनी स्त्री० [सं] रोडाष्ठी, धक्षियाष्ठी

स्वामी पुं० [सं] पति (२) मालिक (३) राज

(४) साधुसंतने जोलावता वपरातु स जोषन.

०द्रीहु पु० पोताना मालिक के राज प्रत्ये

जेवदाथ ०द्रीही वि० (२) पु० स्वामीद्रीह

करनार. ०नारायण्य पु० (सं.) जे नामधी

यालता धार्मिक संप्रदायना प्रवर्तक.
 ०नारायण्ये। वि० पुं० स्वामीनारायण
 संप्रदायनो अनुयायी (नरा तुम्हकारमा).
 ०नारायणी वि० स्वामीनारायण्युं, -ने
 लगतु ०निष्ठा पुं० पोताना स्वामी प्रत्ये
 वक्षारानी [हृदयमत

स्वायत्त वि० [सं] स्वाधीन. ०ता स्त्री० पोतानी
 स्वायत्तु वि० [सं.] अस्व स्वर्षी अस्वत्तु
 (२) पुं० स्वर्षी अस्वत्तु पुत्र-प्रथम मनु
 स्वार्थ न० [सं.] स्वाभाविक रस के उचितता
 (२) मर्म; अर्थी [साथे अस्वत्तु
 स्वार्थान्य न० [सं.] स्वर्षीनुं शब्द (२) अस्व
 स्वार्थ पुं० [सं.] पोतानी मतलब, पोतानु हित
 ०त्याग पुं० स्वार्थानो त्याग; आप्तोत्तम.
 ०दृष्टि स्त्री० स्वार्थानी नर ०पद वि०
 स्वार्थानी आगतमां पाकुं, यावाक, स्वार्थसाधु.
 ०परायण्यु वि० स्वार्थानो न विचार करनार;
 स्वार्थी. ०परायण्युता स्त्री०. ०शुद्धि स्त्री०
 स्वार्थदृष्टि ०वृत्ति स्त्री० स्वार्थानी वृत्ति.
 ०साधकं, ०साधु वि० पोतानो स्वार्थ
 साधनारं. -र्षानुमान न० [+ अनुमान]
 पोताने भाटे, पंचावयव वाक्यना प्रयोग
 विना करेनु अनुमान-र्थिक वि० स्वार्थवाचक.
 -र्षी, -र्षी'तुं वि० स्वार्थवाचुं; आप
 मतलबी; अस्वत्तु

स्वावलंबन न० [सं.] स्वामय स्वावलंबी
 वि० स्वाश्रयी
 स्वाश्रय न० [सं.] पोतानी पर आधार राश्रय
 ते थी वि० पोता पर न आधार राश्रय
 स्वाश्रय न० [सं.] स्वस्थता (२) तदुत्तरी
 स्वाहा स्त्री० [सं.] (सं.) अस्मिनी स्त्री (२)
 अ० अस्मिमां आहुति आपतां भोलातो
 श०. [-करेणुं = आर्षी अर्षुं. -धनुं = धणी

अर्षुं. पायमाल यर्षी अर्षुं (२) अर्षी अर्षुं]
 ०कार पुं० 'स्वाहा' अर्थ भोवतुं ते ०पति
 पुं० (सं.) अस्मि [अनापदी वेश
 स्वांग पुं० [सर० हिं. स्वांग, म. सौंग] सोम;
 स्वांत न० [सं.] अतःकरण्य
 स्वांत(-ती) लुग्यो स्वाति. ०शुं न० लुग्यो
 स्वातिशुं
 स्वीकारण्यु न० [सं.] स्वीकारण्यु ते (२) पयाधीने
 पोतानु करण्यु ते; 'अस्मिभिर्देशन'
 स्वीकार पुं० [सं.] स्वीकारण्यु ने. ०क वि०
 स्वीकार करनारं [करवो; कथूल करण्युं
 स्वीकारण्युं स०किं [सं] स्वीकारण्यु अगीकार
 स्वीकार्य वि० [सं] स्वीकारवा योग्य
 स्वीकृत वि० [सं.] स्वीकारण्युं
 स्वीकृति स्त्री० [सं.] स्वीकार [स्वकीया
 स्वीय वि० [सं.] पोतानु -या स्त्री० पोतानी स्त्री,
 स्वेच्छा स्त्री० [सं.] पोतानी धर्मछा. ०व्यारे पुं०
 [+ आचार] पोतानी भरण्यु प्रमाणे वर्तवुं ते.
 ०व्यारेण्यु वि० स्त्री०, ०व्यारी वि० स्वेच्छाव्यार
 करनारं. ०स्वीकार पुं० स्वेच्छाथी स्वीकारण्युं
 ते -स्वित्त वि० पोते धर्मछेणु, मनपसद
 स्वेद पुं० [सं.] परसेवा (२) [का. शा.] अष्ट-
 लावमानो अस्व ०न वि० परसेवाभाथी धयेणु
 (२) न० स्वेदण्यु लवकेण्यु ०ने न० परसेवा
 (२) परसेवा लाववो ते (३) तेव औषध
 स्वेच्छिक वि० [सं.] स्वेच्छा प्रमाणेणु, भरण्युता
 स्वेर वि० [सं.] भरण्युमां आवे तेम वर्तनारं;
 स्वेच्छी; निरकुश ०ता स्त्री०. ०विह्वार
 पुं० भरण्यु मुञ्जण विह्वरु ते -रायार पुं०
 [+ आचार] भरण्यु मुञ्जणनु आचरण्यु -रिण्यु
 स्त्री० स्वेच्छी-व्याख्यारिण्यु स्त्री
 स्वोपाजित वि० [सं.] पोते लते रणेणु-
 मेणवेणु; आपकभाण्यु

६ पुं० [सं.] योयो विभाक्षर. ०श्रुति श्री०
श्रुयो हकारश्रुति

६क(-क) पु० [श्रुयो ६क] ङो; अधिकार
(२) इत्तरी; वागो (३) कर्त्तव्य, इत्त (४)
सत्य; न्याय (५) वि० वाजपी; सायु;
सत्य. [-अमदा करवे] = इत्त पलववी.
-करवे] = अधिकार - मालकी ज्ञापववा.
-यालवे] = अधिकारनो अमल यवे. -युं
= मरु पामवु -यवे] = अधिकार यवे.

-हवाववे, भारवे] = रीत अनुसार जे
जेने मणवु लोथ्ये ते तेनु पडावी लेवुं
-पडोयवे] = अधिकारके हकदारी होवी.
-भा] = तरश्लभा; पक्षभा, लालभा]०तलश्री

श्री०[फा] डाधने हक दुआववेते, अन्याय.
०ताला पु० [+अ तजाला] परमेधर,
पुडाताला. ०दारे वि० हक धरावन रु (२)
वाजपी. ०दारेष् वि० श्री० जेने हक
पडोयते होय जेवी (श्री) ०दारी श्री०
हकदारपष्टुं ०ना(०हु)के अ० वजर कारणे

हककेठक वि० पीयोपीय. चिकार
हकतलश्री, हकताभा, हकदार, -री, हकना
(०हु)के श्रुयो 'हक'भा

हकभक अ० [सर० हिं] अर्थ सभन्या वजर;
पकतु होय जेभ [लवाजभ, इत्तरी
हकसाधे श्री० [अ. हक+शाही फा.] हकतुं
हकार पु० [सं] ह अक्षर के तेने उच्यार
(२) हा पाडवी ते. [-अश्रुवे] = हा कडेवी,
कथूलक] ०श्रुति श्री० हश्रुति; उच्यारणभा
हकार संलगावे ते -रत वि० [+वंत]
अंते हकारवाणुं

हकारतुं संकिं [प्रा. हकार, सर० म. हकारणें,
हिं. हकारना] होकारो के हाकल करीने कडेवु
हकारं न० [श्रुयो हकारतुं] हाक मारीने
जोलाववु ते, तेडु

हकारो पु० [श्रुयो हकारतु] हाक मारीने
जोलावन रो, मोतरियो (२) होकारो [-करवे,
भारवे] = होकारो करीने जोलावतुं]

हकालतुं संकिं [सर० हकारतुं; सर० म
हकारणें] हाकी कडेतुं (२) हावु. यलावतुं
(३) हाक मारीने जोलाववु; हकारतुं

हकीकत श्री० [अ] परा अडेवाल के पीना
(२) परी जपर के वातमी (३) पीना,
जपर (४) सत्य. ०दोष पु० हकीकत-
पीना के वातमीने अंगेने दोष-तेनी भुल
हकीम पु० [अ] युनानी वैड करनारो;
मुसलमान वैड -भी श्री० हकीमपष्टु.
-तुं न० युनानी वैड

हकूमत श्री० [अ. हुकूमती] सत्ता, अधिकार
(-यलाववी, जोगववी). -ती वि०
हकूमत सपधी

हक पु० [अ] श्रुयो हक
हकक वि० अेक [हिकार (२) आहुवान
हकार पु० [प्रा. (सं) हाकार] 'यल' जेवे
हगजभ श्री० [सर० हिं. हकारका] अेकीटसे;
ठगर ठगर. ०तुं अ०किं अेकीटसे लोथे
रडेतुं (२) लयधी उधाधे अु

हग भर टपर न० ['हि ग, मरी, टोपरां'
परथी] कानामातरना ठगणा वजरतुं लेपन
के ते करवा जेटलु लखतर

हगतुं अ०किं [स हद्, सर० हिं. हगना,
म हगणें] (का) श्रुयो अमवु

हयभय श्री० श्रुयो हयभयाठ ०तुं अ०किं
['हय' (२५०) ने द्विर्भाव, सर० हिं. हचना]
जगभगवु, पायाभाधी के साधाभाधी हाकी
अुं. -माट पुं० हयभयाववु ते -यावतुं
संकिं 'हयभयवु'तुं प्रेरक

हयाडे पु० श्रुयो हियाडे
हय श्री० [अ. हज] लना (मकानी)
हयभ वि० [अ हज्ज, सर० हिं] पयेलु;
अरेलुं (२) [ला.] उचापत करेलु. -भिमत
श्री० पायनक्रिया, पायन

हजरत पुं० [अ.] मालिक, रनामी, श्रीमान
(२) (मुसलमानोना) मोटा के पून्य भाणुसने
लजाडतो मानवायक शणु (३) श्री० मोटा

माखसोनी सभा. [-भरणी = मोटा माखसोनी
मंडणी पोलावची (२) ऐक योग-प्रयोग
करवा जे वडे मोटा माखसोनी सभा भरेली
पनावाय छे.]

७०२लम्बरवद पुं [म.] काभाभाने काणो पय्यर
७०२ पुं [म. हजाम] वाणंठ [-कुं करकुं =
हलभाने धंधे करवा, माथुं मूडु (२) [ला.]
लएयागएया विना आखकभाळि धंधे करवा.]
०डी स्त्री० वाणंठए, हलभनी स्त्री (तुळ-
कारमा). ०त स्त्री० मुंडन, वाण कापवा के
पोडवा ते (२) [ला] नकाभी निरर्थक भडोनात
(३) कडक टीका करवी छिरकुं लईनाभवु ते.
०पटी स्त्री० हलभततु काम (तिरस्कारमा).
[-करवी = नवरा पोसी रडेवु, नकाभा काम
पाळण काण भगाडवा.]

७०२ वि० [फा.] '१०००.' [-आडां = पुंउण.
-धंटीने। लोठ भावे। = धलो अनुभव
होवे, धळी मुसाद्री करी होवी. -डाधने।
धळी = परमेसर.]

७०२री वि० [हलभ परथी] ७०२नी छिपणवाणुं
(२) हलभ लाग के अवयववाणुं (३) पुं
ऐक कुलजाड ंगोडो। पुं० ७०२रीतु कुल
७७ (-७) अ० [म. अचापि, सर० म. अजुन]
अत्यार लगी (२) हवे पण

७७रो। पुं० [अ.] भिनाराओवाणो सुंदर रोले
(२) [ला.] मोठी नामनानुं काम (उटाक्षमा)

७७ स्त्री० लुओ ह७

७०२ स्त्री० [अ. हुजू] 'आप' अर्थने दरबारी
के मुखलभानी विवेकमा वपरतो उद्गार (२)
हाबरी, तडोनात [-भरणी = तडोनातमा
रडेवुं.] -रात वि० मोटा माखसनी के
रालनी तडोनातमा रडेनार (अंगरक्षक) (२)
स्त्री० [सर० म. हुजरात] हलभनी भडी शैल;
अगरक्षक सेना. -रिथे। पुं० तडोनातमां
रडेनारो नाकर (२) अंगुछो; इमाव. -री
पुं० हलभिये (२) स्त्री० तडोनात सेवायाकरी
हट अ० [लुओ हडकुं] दूर भस' अे अर्थने।
(छणका के तुळकारने।) उद्गार [भटकुव ते
हटभट स्त्री० [हट + भट(भटकुं)] भनमा

७७। पुं० न० [सं, प्रा हट्ट] भलभकाम; भरीक
काम (२) भरीकवा वेचनाने धंधे. [-करकुं =
भरीकवाने के वेचवाने धंधे करवा (२)
भलभकाम करकुं; भरीककाम करवु]

७७।रिथुं न० [सं., प्रा. हट्ट उपरथी] हाटियु
हड पुं०. स्त्री० [सं.] छड, पोठो आग्रह [-उपर
भावकुं, -पकडवी, -भां आवकुं, -देवी,
हडे अडकुं, बाराकुं = हड करवी.] ०थेभ
पुं० आसन, प्राणायाम वगैरे क्रियाओ द्वारा
सवातो योगने ऐक प्रकार ंविधा स्त्री०
हडयोगनी विधा ०ठुं स० किं० [सर०
हिं. हटना] हडकरवी -हाअह पुं० [+ आग्रह]
हडपूवक आग्रह. -हाणुं, -किथुं वि०
हडीतु निदो -डीबाध स्त्री० हडीलापणुं.
-डीतुं वि० हडवाणु, निदो (२) हडे नडि
तेवु; भडे नडि तेवु [हडीलो हनुमान =
हनुमान जेवो हडीलो -आग्रही माखस.]
-ठेठ स्त्री० आग्रह; आणु -डी वि० हडीतु
हडकुं अ० किं० [हिं. हटना; सर० म. हटणे]
भसवुं (२) पाछा पडवु (३) लुओ 'हड'मां
हडाणुं, हडियुं, हडीतुं, (-बाध) हडेठ,
हडो लुओ 'हड'मा

हड (-डे) अ० [रव०; सर० हट] लुओ हडे
हडकवा पुं० [सं. अलर्क (हडकायेलो इतरौ)
+ वा (सं. वात)] इतरा, शियाणवा वगैरेने
थतो ऐक रोग जेथी ते जेने तेने करडवा धाय
छे (२) [ला.] तेना जेवो गाडो आवेज.
[-थवे।, लाजवे। = हडकवाने रोग थवे,
हडकायु थवु (२) तेना जेवा गाडा आवेजने
वश वर्ताता थवुं. -हालवे। = हारे हडकवा
लागवे।] ०युं वि० हडकायु [ते, हडकुं
हडकाध स्त्री० [लुओ हडकवा] हडकायु होवुं
हडकायुं, -थेकुं वि० [लुओ हडकवा] जेने
हडकवा थयो ह्येय ओवु

हडकु (-पुं) न० लुओ हडकवा [हडे थवु ते
हडतभड स्त्री० [हड + तगड] ब्यात्यांथी हडे
हडताल स्त्री० [लुओ हडताल, सर० हिं.]
ऐक उपधातु [-भरणी लपेलु छेडी नाभवुं;
रड करवु (पहेला हडताल वडे शाहीने रंभ

હડાવતા તે ઉપરથી)]

હડતાલ(-ળ) સ્ત્રીં [હડ (સં હટ્ટ=હકાન) + તાલ (તાણુ), સરં હિં] કામઘો બધ કરવા તે (શોક કે વિરોધ બતાવવા.) [-પડવી = કામઘો બધ થવો.] -લિ(-ળિ)યા પું હડતાળમાં લગેલો (ર) હડતાળ પડાવવામાં આગેવાની લેનાર [કા] હડસેલો હડદો, ઠેલો પું [‘હડ’ ઉપરથી; સરં મ હડદા] હડધૂત સ્ત્રીં [હડે + ધુતકારવું] ચારે બાજુથી હડતગડ થવી તે (ર) વિં ચારે બાજુથી તિરસ્કાર પામેલું હડપ સ્ત્રીં જુઓ અડપ; આગ્રહ (ર) અં [રવં, સરં હિં, મ] એકદમ ને ત્વનથી, હડક. [-કરવું, કરી જવું = એકદમ ગળે ઉતારી દેવું (ર) [લા] અન્યાયી રીતે પડાવવું -હજમ કરવું -હઈને = એકદમ ને ત્વરાથી.] ઠું સંકિં ગળી જવું, હડપ કરવું હડક અં જુઓ હડપ. ઠું સંકિં (ચ) ફે નવું છૂટ નાખવું. ફગાવવું (હડકી દેવું) હડપથી સ્ત્રીં [સિં. જનુ + સં પટ્ટી; સરં મ જળવટી] ન્યા ફાટી ઊગે છે તે નીચલા જડખાનો લામ હડપવું સંકિં જુઓ ‘હડપ’માં હડક(-ફે)ટ સ્ત્રીં જુઓ અડકટ હડકવું સંકિં જુઓ ‘હડક’માં હડકો પું [જ બાલુક્ત્ત્વ = રખડેલ, અભણી] જડસો; મૂખ (ર) ધખો, હડસેલો (૩) [દે. હટ્ટપ્પ, સરં મ હટ્ટપા, કા. હટ્ટપ] ઇસ્કેતરો હડ(-ર)ખડવું અંકિં [સરં હિં હટ્ટવડના] નાહિંમત યઈ જવું (ર) મહારાવ હડ(-ર)ખડાટ પું [હડખડવું પરવી] ગલરાટ હડસાંકળ સ્ત્રીં [દે હટ્ટિ (હડ) + સાંકળ] સ્ત્રીંઓના પગતું એક ધરેણું (ર) પું [જુઓ હડસાંકળ] એક જાનના વેલો, જેનું દૂધ ને પાન દવામાં વપરાય છે હડસેલવું સંકિં [‘હડસેલો’ પરથી] હડસેલો મારનો, ધખેલવું [સારિતમ્] ધકો હડસેલો પું [સરં દે હટ્ટવલ્લિ અ સં હસ્તાપ-હડહડ અં [રવં, સરં દે = એક રવ (ર)

વાપ] સડસડ (ઊકળવાનો અવાજ) (ર) જુઓ હડે હડે. ઠું વિં ઊકળવું (ર) [લા] સુરત; પાકું; પૂરેપૂરે ઠું અંકિં હડહડ અવાજ સાથે ઊકળવું [મેળ (હિસાબનો) હડાકો પું [રવં] પડવો (ર) [‘હાડ’ ઉપરથી ?] હડી સ્ત્રી [જુઓ હડકું] ઠાટ [-કાઠવી, મેલવી = ઠાટવું] -રિયાટોટ, -રિયાપાટી સ્ત્રીં આમ તેમ ઠાડાઠાડ હડકું(-કો)કાટ, હડકું અં [રવં] બેરથી હડી કાઠવાનો કે ધસવાનો અવાજ હડકું અંકિં [રવં] હડકું કરવું હડે અં [જુઓ હડ] કૂતરાને હાકવાનો ઉદ્ગાર હડેકાટ અં જુઓ હડકાટ હડે હડે સ્ત્રીં હડે હડે કરવું તે (ર) [લા.] આવકારનો અલાવ; અવગણના હડો પું [સરં મ હટ્ટયા] જુઓ અઠો હજુકું સંકિં [પ્રા હળ (સં હન)] મારી નાખવું, જીવ લેવો, નારા કરવો (ર) [પ્રા સંગા (સં સંગા)] + સમજવું (૩) (ચ) સુણવું; સાણવું હજુહજુ સ્ત્રીં [રવં] જુઓ હજુહજુકાટ. ઠું અંકિં (ધોડો નાનમાથી કરે છે તે અવાજ) -જુટ પું, -જુટી સ્ત્રીં હજુહજુ તે હજિયું નં [પ્રા હળ (સં હન)] માઠી હાકનારને ખેસવાની પાટકી (ર) [હજુહ પરથી] આડું હન અં [રવં] પશુ વગેરેને હાકી કાઢતા ખોલાનો ઉદ્ગાર (ર) સ્ત્રીં (બાળલાખામાં) મારવું તે (-કરવી) હત વિં [સિં] હજાયેલું; મરાયેલું, ધવાયેલું (ર) નિકુંટ, હલકું ંભાગિની વિં સ્ત્રીં ંભાગિ વિં કમનસીબ, અભાગિયું ંભાગ્ય નં કમનસીબ, ફર્લાગ્ય. ંથીયં વિં બળરહિત; શક્તિહીન ઠું સંકિં + હજુહ -તાર્થ વિં [+ અર્થ] નિષ્કળ, ‘કૃતાર્થ’થી ઊલટું. -તારા વિં [+ આજ્ઞા] નિરાશ, નાસીપાસ -તોતસાહ વિં [+ વર્તસાહ] જેનો ઉતસાહ કે ઉમંગ નાશ પામ્યો હેય એવું હટું (-તી સ્ત્રીં, -તો પું,) [સરં પ્રા હુત્ત (સં મૂત)] ‘હોલું’ મૂં કાં [-નહોલું

धर्षं ऋतुं = धरभूगधी नारा पाभवं; नाभरोष
 धर्षं ऋतु. हुनो हुती = धर्षीधर्षियाह्णी.]
 हत्या स्त्री० [सं] घात, वध; श्व देवो ते (२)
 'प्राण्यने मारवाधी लागतो द्राघ. [-चोऽपी
 = हिंसाथी यतो द्राघ लागवो. -देवी,
 वहोरपी = वध करने, तथा ते कारणे
 चोऽता द्राघना भागी धवुं.] ०कांड पुं०
 भारे हत्या के सुहारने अनाव. ०रं वि०
 [सं. हत्या + कारक; सर० म., हिं हत्यारा]
 हत्या करनारं; घातकी

हृयरोऽ(-टो) पुं० हाथनु अेक धरेणुं
 हृयवार वि० स्त्री० अमभुक् अेक माणसने (हाथने)
 व देहवा दे अेपी देवायेकी (गायने स)
 हृयियार न० [दे. हृथियार] शस्त्र. आयुध
 (२) साधन (३) ओलर. [-ठियकवां,
 उभाभवां, पडडवां, देवां, सजवां = युद्ध
 माटे तत्पर धवुं] ०भांध वि० सशस्त्र.
 ०भाधी स्त्री० हृयियार राभवानी अंधी-भना
 हृयेकी(-णी) स्त्री० [सं हस्त + तल के स्थली
 उपरधी, सर० हिं.] छता पलनो सपाट
 लाग. [-हेभाऽपी = काधं मणरो नहीं
 अेम सूयववु, काधं न आपवु -भां नयावपुं
 = तदन पोताने वरा-रभकडा नेवु अनावी
 देवु -भां पृथ्वी आपी ऋपी = भारे
 संकट आवी पडवुं -भां पृथ्वी अेपी =
 पूर्ण यडतीमां होवु -भां द्रवमं अतावपुं,
 हीरा अताववा = मोटी मोटी आशाओ
 आपी रभाऽवु -ठभवं.] [पालिअहण
 हृयेवाणो पुं० [दे. हृयेवेव] अुओ हायेवाणो,
 हृयेणी स्त्री० अुओ हृयेकी
 हृयेटी स्त्री० [हाथ उपरधी, सर० हिं हृयोटी]
 हाथनो कसभ, आवहत (२) भडावरो; देव
 [-पडपी]
 हृयेडी स्त्री० [हाथ उपरधी; सर० म हातोडा,
 हिं हृयोडा] टीपवावु के ठोडवावु भोगरी
 नेवु साधन. [-ने यीपिया अर्थने भंडवुं
 = अतपूर्वक काममा लागवुं] -डो पुं०
 मोटी हृयेडी, मण
 -हृथु वि० [हाथ उपरधी] (समासमा) हाथना

भापनु. उहा० अदीहृथुं (२) इस्तक; हापनुं.
 उहा० अेकहृथुं
 हृह स्त्री० [अ. हृह] भर्थाडा, सीमा; अवध
 (२) अंत, छेडो. [-आवपी, धपी =
 पराकाष्ठाअे पडोअवु; अतिशय धव.
 -ओणंअपी, वटावपी = भर्थाडा अहृर
 ऋवु. -करपी, वाणपी = आडो आक वाणी
 देवो, पराकाष्ठाअे पडोआऽवु -भणपी = अे
 सीमाओ अेकडी धपी] ०निशान न० हृह
 अतावनारं निशान. ०पार अ० भर्थाडा
 विना; अतिशय (२) हृहनी अहार ०पारी
 स्त्री० हृह अहार धवु ते
 हृदिये पुं० [अ हृदियेव] नभराणु; जेटे;
 धनाभ (२) [का.] अहारगाभधी धेर आवती
 वधते आणको के भील माटे प्रेमपूर्वक
 आणेली थी
 हृद्रीस स्त्री० [अ.] पयभपर साहेअना
 प्रसंगोपात्त कहेवा वयने के इरमानेनो
 सअह; मुसलमानेनो रभृतिअंध
 हृदूड स्त्री० [अ.] यतुःसीमा [आनाडानी
 हुनकन स्त्री० [डा + ना, सर० आनाडानी] डाना,
 हुनन न० [सं.] हृदुं -श्व देवो ते
 हुनरडुं स० किं० कनडुं
 हुत(-नू) स्त्री० [सं] हृडपथी. ०मान पुं०
 (सं.) भारुति; रामना प्रथ्यात वानर अक.
 [-हृडीओ काटे छे (धरमा) = कशी माल-
 भता न होपी] ०मानहृडको पुं० हनुमानना
 नेवो लाणे इडकी; 'लोग ऋप'. ०पटी
 स्त्री० अुओ हृडपथी
 हुनो पुं० [सर० म. हणा] (का.) घोडीना पबाण-
 उपर नाभवानो अडियो (२) [सं. संज्ञा, प्रा.
 संणा] [अ.] रभृति के संभारणुं आपवुं
 (-आपवेा, आभवेा, आभाऽवेा)
 हुभ(-२प) अ० [रव०] अेवा अवाअ साधे
 (आव). [-करवुं, करी ऋतुं = आधं ऋतुं;
 हृडप करी ऋवु.]
 हुभतो, हृहती [फा.; सं. सप्ताह] पुं० सप्ताह;
 अडवाडियु (२) थोडे थोडे पैसा अरवा ठेवेली
 सुदत, ते ते सुदते अरवानी रकभ. [-करवेा,

भांधिचो = लरखु लरपाई करवा भांटे हपता नकी करवा. -पुठवे = ठरावेची मुठते नकी करेची रकम के लाग न लरावे. -लरवे = ठरावेच हपता प्रभाळे नाष्ठा के लाग लरपाई करवा.]-तावार अं हपता प्रभाळे हपक स्त्रीं [लुओ हपक. सरं म] सभत पीक; क्षण (-भावी, -झावपी) ठुं अंकिं क्षण पडवी; योक्वु
हपशी(-स्त्री) पुं [अ] आक्रिकानो वतनी -सखु स्त्रीं हपशीनी के हपशी स्त्री
हपशी(-स्त्री)भूठ स्त्रीं [सरं अ. हस = के + भूठ] छोडी छूटे नहि खेवी भूठ (२) [ला] जोटो मताग्रह के हठ
हपहप अं [रव] (नणभाथी पाखी जेरथी नीकणवाने अवाळ). -भाट पुं हपहप अवाळ (२) घोघाट
हपूकपोणी स्त्रीं अेक आणरमत
हमथी, -थडी स्त्रीं तानमा छिण्णीने धीधेदी कुंडी-धुमरडी (जेम के, देवी आभज धूखतां के कुंडता) [-भू'दवी]
हमवत विं [फा.] पोतानी नतितुं
हमडी स्त्रीं [सं] महम् परथी] मजरी, हु'प
हम(-प)खुं अं लुओ हवण; हाल
हमददी स्त्रीं [फा.] समभाव, दिवसोथ
हमदीन विं [फा] अेक धर्मतुं
हमराडी स्त्रीं [फा] हमराह, सरं म हमराई सोपन; संगत [वतनवाणु
हमवतनी विं [फा. हमवतन] अेक न भूण-हमरीथे. पुं [फा] हमसायह? सरं म हमसा] मोठा काठात -मोठुं भाखस [अथडी (१)
हमाचो पुं [सरं म हमिचा] (क.) भुसाक्षरीनी
हमाभ नं [अ हम्माम] नाडवानी नगा. ०भातुं नं रेनानगुड, सुसलभातु
हमाभदवतो पुं [फा. हावनदस्तह, सरं म] भाडखीपराई (२) भाडखीने दस्तो; पराई
हमाळ पुं [अ हम्माल] जोले छिपाडनारे; मल्ल -डी स्त्रीं हमालतु काम; हमालपखुं
हमियाथी स्त्रीं [फा हम्म्यात, सरं म हमानी] (इपिया लरवानी) डायणी (२) (ला.) धन, डोवत

हमी, ०दर ०दारी लुओ हाभी, ०दर, ०दारी [अेक प्रकार
हमीर पुं [सरं हिं, म.] कल्याळ राजनो हमेळ पुं [अ हम्मल] गर्ल (२) स्त्रीं [अ दिमाइल] यपरास, पटो; पटा परनी तपती. [-रहेचो = सगर्ला यव]
हमेश अं [अ.] रोज, नित्य ०गी स्त्रीं [फा.] अविचिणता, निरंतरता (२) अनंतपखु -शां अं हमेश
हय पुं [सं.] घोडो, अथ. ०अीव पुं (सं) विंखु ०अीवा स्त्रीं (स.) कुर्गा. ०हण नं घोडसवार लस्कर ०मेध पुं अथमेध ०शाळा(-णा) स्त्रीं अथशाणा, घोडार हयपत स्त्रीं [अ] लुओ हयत
हयमेध, हयशाळा(-णा) लुओ 'हय'भा हयात विं [अ] थवतु, विमान. -ती स्त्रीं हयातपखु, ल'दगी (२) अरितत्व
हर पुं [स] शंकर, महादेव (२) विं हरवार, लेनार (समासने छेडे) छिां मनोहर
हर विं [फा.] इरेक, प्रत्येक
हरकत स्त्रीं [अ] अडयख, नडतर (२) वाधि. [-आवपी, नडपी, पडपी = हरकत यवी.] -ती विं हरकत करनार'
हरकोई विं [हर + कोई] इरेक, अमे ते कोई
हरभ पुं [लुओ हर्भ; सरं हिं, म] आनड. ०वेळु विं अतिशय हर्षथी घेळु भनेळुं. ०अभक स्त्रीं अति हरभथी मगजतु सम-तोळपखु जतु रडेवुं ते ०पडूड' विं अति छिसाडी ०वा पुं घळा न आन दथी ययेदी घेवळा. ०वेर अं हरभ आथे ०(-भा)तुं अंकिं [सं. हव; सरं हिं हूरखना] भुथ यव; आनदमा आवव. ०सनेपात पुं हरभनो सनेपात -जाडपखु [पिलकूळ
हरभिल(-स) अं [फा.] कडी पखु (नडि), हरभडी अं [हर + धडी] इरेक धडीये, वारवार
हरथ पुं [छिपि+थ] (स) परमेथर
हरदां नं ०णव [लुओ हरडी] हरडीना नाना अथकथरा इण. -डी स्त्रीं [प्रा हरदई (सं) हरीतकी] हरडातुं जाड -डे स्त्रीं हरडी

नामना जाडनुं इण, हरीतकी
 हरणु न० [सं.] हरी नवुं-डिपाडी नवुं ते
 हरणु न० [बुओ हरीण; सर० म.] मृम.
 -खियो पुं०. -खियुं न० मृगशीर्ष. -यु
 श्री० हरणनी माहा (२) [५] मृगशीर्ष.
 -खुं न० मृगकुं, हरण
 हरणुपत्र न० अेक वनस्पति
 हरणुयो(-युं), हरणु, हरणुं बुओ
 'हरण'भा [अेक उपनात
 हर(-रिताल(-ण) श्री० [बुओ हरिताल]
 हरतुंहरतुं वि० [बुओ हरतुंहरतुं] डाली बाली
 राके अेवु के अेतु; साबु थयेतु
 हरदम अ० [फा.] हरेक क्षणे; डमेरा
 हर(-रि)हास पुं० [हरि+हास; सर० म.]
 अेक प्रकारनो हरिकथा करनार
 हर(-रि)कार न० [सं हरिद्वार] (सं.)
 हिन्दुओनु अेक तीर्थस्थण
 हरनिश अ० बुओ अहर्निश
 हरद पुं० [अ. हर्ष] ओल, राण (२) अक्षर
 हरदर श्री० हरद+दरतुं]वारंवार आनवुं नवुं ते
 हरण(-अ)डतुं अ० किं [सर० म. हरवडणें]
 बुओ डडणडुं [गलराट
 हरण(-अ)डाट पुं० [डडणडुं परधी] डडणडाट;
 हरम श्री० [अ] डोडी; डुरम
 हरमडुं अ० किं [बुओ हरमडुं, सर० म.
 हरमळणें] गलरातुं; रधवायु थव
 हरमडाट पुं० [हरमडु परधी] गलराट; रधवाट
 हरमर श्री० अेक वनस्पति [स्वाडतुं
 हरतुं वि० [सर० म हिरवा(सं हरित)] डणडरना
 हरमे पुं० अेक लततु धास
 हररोज अ० [फा] हररोज
 हरवअत अ० [हर+वअत] हरेक लपते
 हरवल्लु न० (कानम) सालयाडर अेवु ओढवानु
 हरवर श्री० [सर० प्रा. हरण = रमरख]
 रमरख; याड
 हरवतुं संकिं (५) बुओ हरावतुं
 हरवायुं वि० [प्रा हराविम] सुस्त, काथर. डारी
 अयेतु [ताबु
 हरतुं वि० [प्रा. हरिअ (सं. हरित)] डीडुं (२)

हरतुं संकिं [प्रा. हर (सं. ह्य) णात्कारथी
 डिपाडी नवु (अने) (२) अूटवी वेवु (३) लध
 वेवु. ०दरतुं अ० किं [विहरतुं + दरतु] आभ-
 तेम मोनथी इरव [हरीदरीने = आभ के
 तेम प्रयत्न कर्ये के नेता करता छता; आभा-
 पाछा थडने पण, छेवटे (मान आ छे अेबे
 अर्थ अताववा)]
 ह(०र)रीकुं वि० (अ) डोकरवायुं
 हरस पुं० [स. अशी] गुडामा थता अेक रोग.
 [-डूअवा = डूसयी डोडी पडतुं.] ०मसा
 पुं० ०००० हरस अने मसा
 हरसास वि० [फा.] इरेक वर्धे; वर्धेवर्ध
 हरसिअ श्री० [सं. हरिसिद्धि] (सं.) अेक डेवी
 (विक्रम राज पर अे प्रसज डती)
 हरसी. ०बा श्री० [सर० प्रा हरिसिम (स.
 हर्षित), प्रा. हरिसाल (स हर्षवत्)] प्रेमी श्री
 हरडर मडुडवेव रा० प्र० [सं; सर० प्रा. हरहराडव
 = 'हर' हर' अवा] नमखना प्रारंभनो
 मंगण डेगार (२) क्षत्रियोनी रणडाक
 हरडुणर पुं० [हर + डुणर; सर० म.] सर्व
 कणडोरसथ -री वि० अथा डुणर लखनार
 हराक(-अ) श्री० [सर० तुकीं हराक] डोडी
 आनवानो डार
 हराज वि० [अ. हर्ज] लिलामथी वेयेतु. -
 श्री० लिलाम लहरमा किमत ओलावरावी
 वधारेमा वधारे किमत आपनारने वेयतु ते.
 [-ओलावनी = डराण करवी; डराज करतु]
 हराडुं(-यु) वि० बुओ डरायु
 हराभ वि० [अ] डुरानमा मता करेडु होय अेवुं,
 निषिद्ध. अमर्मी (२) वगर डकतु, अथडित
 (३) सुस्त, ओडापाड [-ना पैसा, -नो माड
 = पारकानो अन्यायथी मेणवेडो म ल ड पैसा
 -नी ओलाड, -तुं ओडणियु = डराभपेडर
 राड भाखस (गाण). -तुं आतुं = पारकी
 महेतत डपर लवतुं; वमडडतु आतु (२)
 आणसु, डडी रडेव. -डाडकतुं = कानयोर,
 आणसु] ०पेडर वि० डराभतुं आव धरछतर
 (२) डतनी (३) अडमास. ०पेडरी श्रीव डराभ-
 पेडरपणु. ०यसके पुं० डराभतुं वेवाभावानो

હરો(નર), હરામળાંકું

અસકા. ૦ભદ્રું વિં [+ પા. જાદા] વ્યભિચાર
 થી નન્મેલુ -મી વિં હરામખોર, કૃતક,
 ખન્માથ (૨) સીં ૦ હરામખોરી
 હરામનિયા નં એક પખી
 હરામુ વિં [સરં હિ હરિમાના = તાજુ માલુ]
 રખડુ; છદ્દ કરતુ (૨) અંકુશ વગરનું;
 માતેલુ. [-ઠોર = ન ધણિયાતુ - રખડુ ઠોર
 (૨) [સા] તેના જેવુ અમર્યાદ માણસ.] -યે
 પું નિયમ વિના ગમે તે બોલી હસાનાર
 ભવેયો. [હંમેશા; ઠેઠ સુધી
 હરાર અં (કા) ધરાર, નક્કી, અવશ્ય(૨) (ચ)
 હરાવતુ સંકિં, -હરાલું અંકિં 'હરતુ'
 'હારતુ' અનુક્રમે પ્રેરક ને કર્મણિ
 હરાલો પું [હારતુ પરથી] હારી જવાપણુ,
 ગેરકાયદો, ખોટ
 હરિ પું [સં] (અ.) વિષુ, કૃંચ (૨) ઘોડો
 (૩) સિંહ (૪) વાઢરો (૫) ચદ્ર [-નેા હાલ
 = ભક્ત, ઈશ્વરપ્રેરણાથી ચાલતો પુરુષ (૨)
 સખી-હાતાગૃહસ્થ] ૦કયા સીં ભગવાનની
 કયા ૦કીર્ત(-ત્) ન નં સગીત સાથે
 પરમેશ્વરના ગુણગાન. ૦ખત સીં [ગતિ]
 વીતક; આપવીતી. ૦ગીત પું એક
 છદ્દ ૦ગીતિયુ વિં હરિગીત જેવા સહેલા
 છદ્દ બનાવી શકનાર, લેખાચુ. ૦ચંદન નં
 કેસર (૨) એક ભતની સુખક (૩) ચાદની
 (૪) સ્વર્ગના પાચ વૃક્ષમાતુ એક (બાકીના
 -પારિભત, મંદાર, સતાન અને કલ્પ)
 ૦ગન પું હરિનો - વિષુનો માણસ, દેવદૂત
 (૨) હરિનો ભક્ત (૩) અત્યજ ૦ગનેતર.
 વિં [+ જન] અત્યજ સિવાયનું ખીલુ
 (૨) પું તેવો માણસ, સર્વણ
 હરિણુ પું, નં [સં] હરણ; મૃગ -હ્યાકી
 સિં ૦સીં [સં] હરિણ જેવા સુદર નયનવાળી.
 -હ્યાગિન નં [+ જગિન] હરણતુ ચામડું.
 -ચી સીં હરણી. મૃગી (૨) પું એક છદ્દ
 હરિત વિં [સ] લીલુ
 હરિતાલ સીં [સ] જુઓ હરતાલ
 હરિતાલી સીં [સ] દૂર્વા (૨) આકાશમાની
 રેખા (મેઘ વગેરેની)

હરિદાસ પું [સં] જુઓ હરિદાસ
 હરિદા સીં [સં] હળદર
 હરિદાર નં [સં] (સ) જુઓ હરદાર
 હરિભક્ત પું [સં] હરિનો ભક્ત
 હરિયાળી સીં [વિ. હરિમાળી (સં હરિત)]
 લીલોતરી કે તેની શોભા -જુ વિં લીલુ
 હરિવદની વિં ૦સીં [સં] જુઓ ચંદ્રવદની
 હરિવાસર પું [સં] એજાદશી
 હરિચંદ્ર પું [સં] (સં) પ્રસિદ્ધ સત્યવાદી
 રાજ; તિરાકુનો પુત્ર [વિવ
 હરિહર પું [સં] હરિ અને હર વિષુ ને
 હરી વિં [સં હરિત = લીલુ ઉપરથી ?] સ્થાના
 પાણીથી પકવેલુ (૨) સીં તેવો - દૂરાના
 પાણીથી કરેલો (હિનાજાનો) પાં
 હરીતકી સીં [સં] હરડે
 હરીક પું [જ] પ્રતિસ્પર્ધી, સામાવાજિયો
 (૨) વિરોધી, દુસ્મન -રાઈ, -ડી સીં
 સરસાઈ; સ્પર્ધા (૨) રાતુતા
 હરીરો પું [જ હરીરહ] જુઓ મજમાલુ
 હરીચર પું [સં] વાનરોનો રાજ
 હરીસો પું [પ્રા હરિસ (સં હર્ષ) ઉપરથી ?]
 (કા) એક પ્રકારનું નિષાલ
 હરં વિં [પ્રા હરિજ (મં. હરિત)] લીલુ (૨)
 રચિ પેદા કરે તેવા સ્વાદતુ (૩) અં અર્ધા
 હરભર અં ૩ખર- (ચ)
 હરેક વિં [હર + એક] હરેક. પ્રત્યેક
 હરેક(-કું) વિં [જુઓ હરેકી] પું બહુ
 હારે; અકગ (વ્યસની)
 હરેકી(-રી) સીં પૂઠ પકડવી તે ✕
 હરેકુ વિં પું જુઓ હરેક
 હરેકું નં જુઓ હાપું [ખસકુ તે
 હરેરી સીં હરકી મરણિયા કિડિયાની કરીને
 હરેરં નં હરેરાતુ ક્ષ. -રો પું એક ક્ષ
 હરેવા નં એક પખી
 હરોલ(-ળ) સીં [તુર્કી હરાલુલ સરં હિ,
 મ] લસ્કરનો પાછલો ભાગ (૨) હાર ઝોગ
 (૩) બરાબરી, ભેડ. [-માં આપતુ, હિચું
 રહેલું. ખેસકું = સ્પર્ધા કરવી]
 હર્તા(-તાં) વિં [સં] 'હરનાર' [પ્રાય: સનાસને

छेडे]। छेडो इः भडती (२) पुं० चोर; लूटार
 छेड्यं न० [सं] मोट्टं सुहर भडान, भडेख
 छेड्यं पुं० [सं] हरभ, आनंद. छेड्यं वि०
 लुओ हरभवेत्तुं. ०६ वि० छेड्यं आपे तेवुं.
 ०नाइ पु० छेड्यं नी भूम -प्राप्ति न० [मञ्जु]
 हरभत्तुं आसु -प्राप्ति वि० [सं] छेड्यं प्राभेत्तुं
 छेड्यं पु० [म] निर्णय; छेड्यं. [-करुं =
 छेड्यं लाववो; देसदेो करवो.]

छेड्य(-ण) न० [सं.] नमीन जेडवातु ओनर
 छेड्यं श्री० [अ. हलक] कंठ; सूर, रवर (२)
 शोला, रोनाक (३) पण, क्षण. ०६१२ वि०
 छेड्यंवाणु [स्वभावतुं

छेड्यंके वि० [लुओ छेड्यं] नीय; आभकला
 छेड्यंके अ०किं [दि. हल स० हिं हलकना]

छेड्यारा भारवा (२) धमाल भयावधी (जीडधी)
 छेड्यंकाथी श्री० [लुओ छेड्यं] छेड्यंकेपथु;
 नीयता -पथु न० छेड्यं होवुं ते
 छेड्यंकार पुं० [प्रा हकार] छेड्यंकारु ते. ०६
 स०किं मोटेथी भूम पाडवी (२) भूम पाडी
 छेड्यंके, छेड्यंकारु (३) छेड्यंके. यलावतुं
 छेड्यंकारो पुं० [फा. हकार] भेपियो; कासड
 (२) नसुस, इत

छेड्यंकाश श्री० [छेड्यंके] छेड्यंकेपथुं
 छेड्यंकाहोस पुं० [रव०; स० दे. हलहलज]
 होलाहल; होघाट

छेड्यंके वि० [प्रा हलज (सं लघुक)] ओछा
 वजनतु (२) ओछा भूलतु (३) अट पथे तेवुं
 (४) वेरुं, असख के सुखेख नहीं तेवु (५)
 प्रकुं, ताणु; चिता वगरतुं, छेड्यंकेभयुं
 (६) छेड्यंकेती छेड्यंके (७) ओछी भूजेततु (८)
 नीयु; भराभ, अघटित (९) छेड्यंके.
 [छेड्यंके चेटुं = भनमां राभवा जेवी वात
 कही दे तेवु (२) सांका - अणुहार भनवाणुं
 (३) नीय कुणतुं. छेड्यंके करुं = वजनमा
 ओछुं करु (२) भार भारीने अक्षर करुं,
 भड छेड्यंके. -थुं = वजनमा ओछुं थुं
 (२) लुओ छेड्यंके पडुं -पडुं = अप-
 मानित थु. कल कित थुं -इं = कूल जेवु
 छेड्यंके; थुं छेड्यंके. -होछी = छेड्यंके

इरभजे के मत, अमप्रतिष्ठितता]
 छेड्यंके पुं० [दि. हल = छेड्यंके; कपवु] (अ.)
 वसारे; तुकसान

छेड्यंके श्री० [दि. हलफल; स० हिं.] धमाल;
 छेड्यंके. ०६ अ०किं भणलणतु, छेड्यंके

छेड्यंके (-ण)धर पुं० [सं.] (स.) जणराम
 छेड्यंकेनयन न० [सं] छेड्यंके यलवु ते
 छेड्यंके श्री० [लुओ छेड्यंके, स० हिं.]
 नभराटथी करेवी होडा, भूमाभूम

छेड्यंके श्री० [लुओ छेड्यंके] धाव, धमाल;
 भणलणत. ०६ अ०किं छेड्यंके, छेड्यंके (२)
 [ला.] लावभम थुं

छेड्यंके श्री० [स० म] जेक माछली
 छेड्यंकेथी पुं० [अ.] सुभडियो; कंठोथी
 छेड्यंकेन न० [लुओ अलवान; स० म.]

कावण, डार विनाती शाल (२) [अ.]
 अडरीतु धावथु अर्युं
 छेड्यंके अ०किं [दि. हल] छेड्यंके

छेड्यंके पुं० [अ.] जेक भीडाथी
 छेड्यंके पुं० [छेड्यंके छेड्यंके?] जेरथी डम
 यलवो ते (२) छेड्यंके

छेड्यंके श्री० [दि.], -छाट पुं० धाव, होलाहल
 छेड्यंके वि० [सं.] व्यननात [सं] जेवन
 छेड्यंके अ० [सं.] सभने जेलावतां वपतु
 छेड्यंके वि० [अ.] छेड्यंके, अथडामथी

कंठोले (२) कंठाल -की श्री० छेड्यंकेभति;
 अथडामथु; आपडा (२) तंगी, कंठालियत
 छेड्यंके न० [छेड्यंके परथी?] मोटा जेतरने सभन

जेडता न इने तेथी टुकडे टुकडे जेडतु ते
 छेड्यंके श्री० [लुओ छेड्यंके] (अ.) होडाहोथी;
 आभथी तेम अने तेमथी आभ धूमतु ते
 (२) पोतानी मोटाथी अताववा आभ तेम
 इराइर करवी ते

छेड्यंके श्री० [छेड्यंके के सालतुं छेड्यंके]
 अथडामथु, छेड्यंकेगति (२) भाथाइड, पंयात
 छेड्यंकेथु पुं० [सं.] (सं.) छेड्यंके, जणराम

छेड्यंके वि० [अ.] (धरवाभी) धर्ममा जेनी
 रन छे जेवु; विहित कायंसेर, वाभपी.
 [-करुं = (धरवाभी, विधि प्रभाजे भारु (२)

(निमकने) पक्षिदार रहेवु.] ०भोर पु० [सर० हि.] लंभियो (२) भाटकी; कसाध(३)परावर काम करीने पदतो भेजवनारो. -ह्री ओ० पदाक्षरी, ओकनिष्ठा

हृदावपु सं० कि० 'हालवुं'नु प्रेरक(२)विद्युनीयु करी (काध) काम, वात, विचार ध०ने) अति के बालना आपवी, यणवण, भणभणाट, प्रवृत्ति प्रेरे ओम करवु (३) पील नाम साथे वपराताते ते वस्तु दारा काठ करवु, अवेो अर्थ भाय छे. [जेम के, अल हृदावपी = भोलवु (२) क्षात्रमा भोलवु, लक्ष्मण करवी. डोयो हृदाववो = वयमा पथरो नापवे, हवल करवी भायुं हृदावपु = हा कहेवुं (२) ना पाठवी. हृदावपी = लुओ अल हृदावपी हाय हृदाववा = महेनत करवी; काम करवु.]

हृदावुं अ० कि० 'हालवुं'नु लावे ०यह्रावुं हृदा बाली शकावु, काध क्रिया यध शकवी हृदा(-णा हृदा(-ण) वि० [सं] अति तीव्र(२) न० काणकूट विष (समुद्रमंथन करता तीकणेलु) हृदेवुं वि० [लुओ अग्रतु] इतियादारीधी अल-वादि (२) भीसु, भीर

हृदेव न० [लुओ हृदामल] (य) लक्ष हृदेसवुं अ० कि० (हृदेसुं परथी) हृदेसा भारवा (२) सं० कि० हृदेसा भारी बलावपु हृदेसुं न० [सर० हि. हृदी(-हे)सा (सं. हृदीया हृदने दाडो-हाथो?) हृदी बलाववनेो यावो हृदेसा भारवा = (हृदी बलाववा) हृदेसाथी मथवु]

हृदो पु० हाठमाठ, लपठो हृदो वि० [सर० हृदेवु] (य.) भं लुदित, भावुं हृदुं न० + हृदो हृदो पु० [दि. हृदु = हालवुं के ज. हृदुह (हृदो) परथी?] धसरो, हृदो (२) [ला] धसरो नुकसान(३) [ला] कामधधो; हृदो हृदस धि पु०, ओ० [सं.] व्य जनेनी स धि (व्या.) हृवकव ओ० लुओ हृदकव्य (२) हावपेय, युक्तिप्रयुक्ति हृवड वि० [लुओ अवड] अवावर

हृवडां(-डे) अ० + लुओ हृवला हृवयु (लु.) ओ० [लुओ सवाण] साथ, सोणतनी हृंके (२) सडव हृवयुं अ० [प्रा बहुणा(सं अयुना)] हावभा; अत्यारे, हृमण हृवन पु० [सं] होम, यज्ञ (२) न० यज्ञमा व्याहुपी होमवी ते [-भां पडवुं = जोडी महेनतके पंयातमा पडवु, व्यर्थ भोग आपवे. -भां हृःडकुं ना भवुं = शुभमा अशुभ करवु, सारा काममा हवल करवी] ०पडी ओ० हृवनमा वपनापी सामान्य थिलेनुं पडीकुं हृवभ पु० [ज] वासना (२) कामवासना (३) लोलवल्लता ०भोर वि० विपथी, कानुक हृवा ओ० [ज.] पवन, वायु(२)वातावरण (३) भेल [(गाममा) हृवा केवी छे? = गाममा शी वातथीत-यर्था बाले छे? (२) गाममा वातावरण केवु छे? (३) गाममा सुपाकारी केवी छे? -भापी = हृवादेर कनवा स्थणातर करवु के मन लहृदाववा पुह्लामा इरवु (२) काधन भणवु, अतरियाण वर्ये रही जवु(३) गूम यव -भावा जवु = हृवादेर भाटे आरोग्यप्रद स्थणे रहेवुं अथवा इरवु (२) नकासु आयड्या करवु के पडी या भेसी रहेवु. -भावावुं स्थण = सारी हृवावाणु-आरोग्य-प्रद स्थण -पडवपी = (पतग के नावना सडमा) हृवा लराधने जेय शर धवी -धधं जवुं = हृवामा छिडी जवु(२) (बोडाये) पवनवेगे दाडवु. -पूरवी, लरपी = प प वगेरे साधनथी (टथुप वगेरेमा) हृवा हासवी. -लरपी = (भगजमा) धमंड वधवुं; अजिमान आपवु. -भां छिडी जवुं = अहस्थ यवु (२) व्यम जवु. -भां डिह्ला भांधवा = असंलवित मनोरथ करवा -भां जायका लरवा = भिथ्या प्रयास करवा -भां पार करवा = येतवण्णी आपवा के निवहाववा ठिये गोणीपार करवा -भां भारवुं = भारवानो अभथे टुभाव करवा (२) भिथ्या प्रयास करवा -भां हृंयका भावा = अंधर लडकेवु (२) कामधवा विनातु रहेवु. -क्षामपी = हृवा के

ભેજની અસર થવી (૨) વાતાવરણ વગેરેની અસર થવી. -લેવી = હવા ખાવી (૨) કાણને કારણે હતા સુસાવી.] ંઈ વિં હવાનું, -ને લગતું (૨) હવામા ઊડનારું (૩) [લા] કલ્પનિક, તરગી (૪) સ્ત્રી એક દાકાખાનું, [-કિલ્લા ખાંધવા = ભુઓ હવામા કિલ્લા ખાધવા -છૂટવી = હવાઈ ઊડવી (૨) ગપ ચાલવી] ંઈ જહાજ નં [સરં હિં] વિમાન; 'એરોપ્લેન' ંઈ પું હવાયાની અસર ભેજ ંદારે વિં હવા આવળ કરે એવી મોકળાશવાળુ. ંફેર પું તબિયતને કારણે હવા -સ્થળ બદલતુ તે. ંમાન નં હવાના ક્ષમાણ વગેરે સ્થિતિનું માપ હવા(-વે)ડો પું [સં. આહાવ] દોરને પાણી પીવાનો (કૂવા પરનો) કુંડ હવાણુ સ્ત્રીં ભુઓ હવાણ, સવાણ હવાતિથુ નં વલખું, મિથ્યા પ્રયત્ન, કાકા. [હવાતિથાં મારવાં = કાકા મારવા] હવાદાર, હવાફેર, હવામાન ભુઓ 'હવા'મા હવાક્ષ પું [મ. જહવાલ] અવરથા, હાલત (૨) અહવાલ હવાક્ષદાર પું [હવાલો + ફા દાર] પટેલ-તલ દાનો તિપાઈ, પટાવાળો (૨) સિપાઈઓની કે પોલીસની નાની ટુકડીનો નાયક. -રી સ્ત્રીં હવાલદારનું કાચ કે પદ હવાલો પું [મ] કખલો; તાખો (૨) સુપરત; ભાગવણ (૩) અખત્યાર; સત્તા (૪) ઝીણી ચાળણી (૫) સામસામે ખાતે જ માઉધાર કરવું તે. [હવાલો કરવું = કખલમા લેવું કે મૂકવું હવાલો આપવો = જમીન થવું (૨) સોપવું -નાખવો = સામસામે રકમ ખાતામાં જ માઉધાર કરવી] હવાવું અંકિં ['હવા' ઉપરથી] ભેજ લાગવો હવાં અં [ભુઓ હવડા] (૫) હવે; હમણા હવિ પું; નં [સં.] બળિ, હોમવાતુ તે હવિષ્ય નં [સં] હોમવા યોગ્ય દ્રવ્ય. -પ્યાન નં [+વન્ન] યજ્ઞ કે ઉપવસના દિવસોમા ખાઈ શકાય તેવું અન્ન હવું (સ્ત્રીં હવી, પું હવો) ['હોવું'તુ

અનિયમિત ભૂં કાંતુ રૂપ] (૫) થયુ હવે અં [ભુઓ હવા] અમુક પછી, અત્યારે (૨) અત્યાર પછી; આખળ પર હવેજ પું હળદરનો લોટ હવેડો પું ભુઓ હવાડો હવેથી અં [હવે + થી] અત્યાર પછીથી હવેર વિં [ભુઓ હવર] (સુ.) ખાવર, ગભરાયેલુ હવેરી સ્ત્રીં [ફા.] મોટું ને સુદર ખાધણીનું મકાન (૨) (સ.) પુષ્ટિમાર્ગીય મંદિર. ંધર્મ પું પુષ્ટિમાર્ગી વૈખલ્ય ધર્મ હવેરું નં ભુઓ બગડિયુ, એક ભતની રાપડી હવ્ય વિં [સ.] હોમવા યોગ્ય (૨) નં હોમવાની સામગ્રી (ફેવાને માટે). ંકવ્ય નં [સં.] કેવ અને પિતૃને આપવાનો બળિ હશર સ્ત્રીં [મ. હજ] કયામત- હરો [ભુઓ હવું] હોવુંનું પીલન પુરુષ એં વંતુ તથા ત્રીલ પુરુષનું ભંકાંતુ રૂપ (૨) અં [લા.] ખેર, કંઈ ચિતા નહિ ંદષ્ટિ સ્ત્રીં 'હરો'ના લાવની દષ્ટિ -દષ્ટિ (બં વં હર્થ્યું) 'હોવું'નું પહેલો પુરુષ ભં કાંતુ એં વં રૂપ -રો: હરો' (પીલન પુરુષ એંવં)તુ બંવં રૂપ હરોકું વિં [સ + રોક] નવરોક, સહેજસાજ ગરમ ['હ'મા] હશ્ચિતિ સ્ત્રીં [સ.] ભુઓ હકારશ્ચિતિ (ભુઓ હસકે તસકે અં વારવાર; રહી રહીને (૨) સહેજ સહેજમા હસણી સ્ત્રીં ['હસવું' ઉપરથી] હસવુ તે (૨) હસવાની રીત (૩) હાસી હસણું વિં ['હસવું' ઉપરથી] હસવુ (૨) મગકરીખેર (૩) નં હાલી હસવું વિં 'હસવું'તુ વં કું. [હસતા હાડું = ચોડા ધીવાળા, અને હાથ અડકતા ભાગી લય તેવા હાડું હસતાં હાડ ભાગવાં = વ્યગ્રમા ખોલ મારવા (૨) ખબર ન પડે તેવી રીતે તુકસાન કરવું. હસવું પંખી, પક્ષી = હસતા મોઢાવાળુ માણસ (૨) કામાર. હસતો બીજ = મીઠું ખોલી ક્ષેત્ર દનાર

માણસ હસતો માર = કર્ચર માર;
 બહારથી નિગાળ ડેખાય નહીં તેવો માર.]
 હસદ સ્ત્રી [જ.] અદેખાઈ, ઈર્ષ્યા, ક્રીનો.
 ંખેર વિં અદેખો; ક્રીનાખેર
 હસન નં [સં] હસવુ તે
 હસનીય વિં [સ] હસવા યોગ્ય. ંતા સ્ત્રીં
 હસમુખું વિં [હસવુ + મુખ] હસતા મુખ-
 નાળુ, આનંદી
 હસરત સ્ત્રીં [જ] દિલગીરી; શોક
 હસકું અંકિં [સં. હસ] ઘાત કાઢવા (૨)
 ગમત ખાતર બોલવુ (૩) સંકિં હાસી
 રવી (૪) નં હારય (૫) મરકરી, મલક.
 [હસનામાંથી ખસવું થવું = મલક કરવા
 જતા ખૂંડ પરિસ્થાન આવવુ હસી કાઢવું
 = મરકરીમા મણી કાઢવુ, લેખામા ન લેવુ
 હસી નાખવું = હસી પડવુ (૨) હસી કાઢવું.
 -પડવુ = એકંદમ્ હસવુ અહખહ હસકું,
 દાંત કાઢીને, પેટ પકડીને હસવું = ખૂબ
 હસવુ. હસીહસીને ઊખહા (ઊંચા) થઈ
 જવુ = (ગખડી પડાય તેવુ) ખૂબ હસકું]
 હસતી સ્ત્રીં [સં] સગડી
 હસાખવુ પું [હાસ્ય + ગલપ?] + હાસ્યવિનોદ
 હસામણુ વિં [હસાવવું પરથી] હસાવે એવું
 હસારત(-થ) સ્ત્રીં, નં [હસવુ પરથી] હાસી;
 મલક (૨) મરકરીનું કારણ
 હસાવવું સંકિં 'હસવું'નું પ્રેરક. [લોક
 હસાવવા = લોકોમા ફરેતી કરવી કે યવા
 ઢેવી.] [ક્રિયા થવી
 હસાવું અંકિં 'હસવું'નું લાવે; હસવાની
 હસિત વિં [સં] હસેલુ (૨) હાસી પામેલુ
 (૩) નં હાસ્ય (૪) મરકરી (૫) પું એક
 સગીતાલ કાર
 હસી સ્ત્રીં, -સુ' નં [સં. હસ પરથી, સરં હિં.
 હસી] હસવુ તે (૨) હાસી, મરકરી
 હસત પું [સં] હાય (૨) તેરમુ નક્ષત્ર ંક
 વિં (૨) અં હાય; મારકને (૩) હવલે;
 તાખે ંમલ(-ખ) નં કમળ જેવો હાય
 ંકલા(-ખા) સ્ત્રીં હાખની કારીગરી.
 ંકૌશલ(-લ્ય) નં (કાઈ કરવામા) હાખની

કુશળતા ંક્રિયા સ્ત્રીં હાખની કારીગરી(૨)
 હરતદોષ ૨ ભુઓ. ંક્ષેપ પું વચ્ચે હાય
 નાખવો - કમલ રવી તે ંગત વિં હાખમાં
 આવેલુ પ્રાપ્ત. ંતલ નં હચેળી ંદોષ પું
 હાયને. -લખાસુનો દાખ (૨) હાયે કરેલો વીર્ય-
 પાત. ંધૂનન નં મળતી વેળા હાય મિલાવીને
 હલાવવાનો અગ્રેજ ચાલ. ંપ્રક્ષાલન નં
 હાય ઘેવા તે ંમેળાપ, ંમેળો પું
 હાયમા હાય મેળવવો તે (લગ વખતે)
 ંરેખા સ્ત્રીં હચેલીમા હેતી લીટીઓ
 (જેના પરથી લલિચ્ય લાખે છે) ંલાષવ
 નં ભુઓ હસ્તદૌરાલ્ય ંલિપિ સ્ત્રીં
 હરતાલેખન કરવા માટેની (અથ માટે)
 લિપિ ંલેખ પું ભુઓ હાયપ્રત. ંલખિત
 વિં હાયનુ લખેલુ (૨) નં હાયપ્રત (૩) હાયે
 લખીને કહાતુ માલિક. ંસ્થળી સ્ત્રીં હચેળી.
 -સ્તાક્ષર પું [+ જક્ષર] હાયે લખેલા અક્ષર
 (૨) સહી -સ્તામલક નં [+ જામલક]
 હાયમાનું આમણું -સ્તામલકનત્ અં
 હાયમાના આમણાની પેઠે (સહલ ઈથી કે
 રથલ રીને) -સ્તાલેખન નં [+ આલેખન]
 (અથ -બધિર માટે) હાય પર સંજ્ઞાથી કહેવું
 તે (૨) 'સા હે-ક ડ્રાઇમ' -સ્તે અં હાયે;
 મારસ્ત, કારા. [-પેતે = પેતે લને કયું] છે
 એમ સૂચવે છે (પ્રાયઃ હિસાબ કે લેવડેનડમા
 વપરાય છે)
 હસ્તિનાપુર નં [સ] (સ.) પાડવોની રાજવાની
 (અત્યારતા દિલ્લીથી પંચમહિલ ઈશાનકોણમા)
 હસ્તિની સ્ત્રીં [સ] હાયણી (૨) ગમસાસ્ત્રમા
 વર્ણવેલી ચાર પ્રકારની સ્ત્રીઓમાની એક
 (ભુઓ 'શ ખિની'મા)
 હસ્તી સ્ત્રીં [ફા] હયાતી, અસ્તિત્વ
 હસ્તી પું [સ] હાથી. ંદંત પું હાથીઘાત
 ંનખ પું હાથીને નખ ંમદ પું હાથીના
 ગંડરચળમાથી ંરતો એક પદાર્થ ંવિજ્ઞાન
 નં, ંવેદ પું હાથી વિષેનું સામ.
 ંશાલા(-ખા) સ્ત્રીં હાથીખાનુ
 હસ્તે અં ભુઓ 'હસ્ત'મા
 હસ્ત્યારોહ પું [સં] મહાવત

હળ નં [બ્રુઓ હલ] જમીન ખેડવાનુ ઓભર
 [-ખેડવુ, નાખવું, ફેરવવું = (ખેતરને)
 હળથી ખેડવુ હળો બેઠાણું હળ સાથે
 ભેતરાવુ (૨) સતત અને સખત કામમાં
 બેઠાણુ. હળોથી છૂટવું = ઝૂસરીમાંથી છૂટવું
 (૨) સતતને સખત કામમાંથી છૂટવું.] ંખેડ
 મિં હળ ખેડનાર. ંધર પું (સ.) બ્રુઓ
 હલધર. ંપતિ પું (સુરત બાબુ) દૂબળા
 કહેવાતી એક ભતિનો માણસ. ંપૂણી સ્ત્રી
 હળતા ચવડામાં યાલવાની કારા

હળકવું અં કિં [દિ હલ] ઝૂલવુ, હાલવું
 હળદ, ંર સ્ત્રી [સં હરિદ્રા] એક ગાઠાઠાર
 મૂળ કે તેનો બૂંટો, એક મસાલો

હળદરવો પું [સં. હરિદ્રક] એક ઝાડ (૨)
 ['હળદર' ઉપરથી] [ચ.] ડામર બાવટાનો રોષ
 હળદ્વલવું અંકિં [બ્રુઓ હલદ્વલવું] + હાદ્વું-
 યવુ; ગભરાવું

હળભાગિયું વિં હળોભળે એવુ; મળતાવડું
 હળમળ સ્ત્રી [હળવું + મળવું] હળવ મળવું
 તે; મેળ, સંબંધ (૨) અં [બ્રુઓ હલમલ]
 મળભળી કે ઉચ્ચેરાઈ ગયુ હોય તેમ

હળવટ સ્ત્રી [સં હલ + વૃત્તિ] ખેતી
 હળવાશ સ્ત્રી [હળવ ઉપરથી] હળવાપણું
 હળવું વિં [પ્રા હલમ (સં લલુક)] હલકું;
 ધ્રુમું; નરમ (૨) [લા] અપ્રતિષ્ઠત

હળવું અંકિં [સં. હિલ; સરં હિં હિલના]
 જવ મળવો; ગોઠવું; ગમી જવું (૩) અનુરક્ત
 થવું, આડો સંબંધ બધાવો (પરસ્ત્રી સાથે)
 (૪) [પ્રા હલ (સં. ફલ)] ફળવુ (૫) સંકિં
 [સં હલ] બળે ચાસની વચ્ચે હળ ફેરવવુ.
 ંમળવું સંકિં [સરં હિં. હિલનામિલના]
 પરપર મળવુ-ગોઠડી કરવી(૨) સલાહસ પથી
 ચાલવુ [હળીમળીને = સલાહસ પથી]

હળવે, ંથી અં [બ્રુઓ હળવુ વિં] ખીમથી;
 આસ્તે [-રહીને, હળવે = ધીરેથી; કાળજી-
 પૂર્વક.]

હળાહળ વિં (૨) નં બ્રુઓ હલાહલ
 હળિયું નં [હળ પરથી] નાનું હળ
 હળોતરું નં [હળ ઉપરથી] જમીનને પ્રથમ

વરસાદે ખેડવી તે

હં (૦) અં [સ; રવં] આશ્ચર્ય, તુચ્ચકાર,
 ધમકી, હકાર, હાજિયો કે ઉત્સાહશૈલિક ઉદ્ગાર
 હંઆં (૦) અં [રવં] બ્રુઓ હં, હા
 હંકરાણું અંકિં 'હંકારવું'નું કર્મણિ

હંકાર્ધ (-મણી) સ્ત્રી [હાકવુ પરથી] હાકવું
 મહેનતાણું [હાકવુ; ચલાવવુ
 હંકારણું સંકિં [પ્રા હકાર; સરં મ. હકારણું]
 હંઆરણું સંકિં [સં સક્ષર્, પ્રા. સં + સ્વર
 પરથી] રવચ્ચ કરવુ; ગાળવુ [કચરો

હંઆરો પું [બ્રુઓ હંઆરણું] ગાળતા નહેલો
 હંઆમ પું [ફા.] અવસર; મોસમ (૨) હંગામો.
 -મી વિં મોસમ પૂરવુ, થોડા વખત માટેનું;
 કામચલાઉ [તોફાન; હુલ્લક

હંઆમો પું [ફા.] ધમાચકડી, ધમાલ (૨)
 હંડરવેટ પું [હ હંદ્રેલ્લેવેટ] ટનનો વીસમો ભાગ
 હતવ્ય વિં [સં.] હણવા યોગ્ય

હંતા વિં (૨) પું [સં.] હણનાર, ખૂન કરનારો
 હંદ્રણું અંકિં, -વણું-સંકિં 'હાદ્રણું'
 અનુક્રમે કર્મણિ ને પ્રેરક

હંભા અં [સં.] ગાયના બાહડવાનો અવાજ.
 ંરવ પું હલા એવો અવાજ
 હંમેશ (-શાં) અં [બ્રુઓ હમેશ] રોજ

હંસ પું [સં] એક પક્ષી (૨) જવ; આત્મા
 (૩) બ્રુઓ એકદંડી ંમતિ સ્ત્રી હંસન
 જેવી ખીમી મોહક ચાલ ંઆમિની વિં
 સ્ત્રી હંસગતિથી ચાલનારી ંણી સ્ત્રી

હંસની માદા. ંપદ નં હસતુ પગલું (૨)
 હખાણ્મા હિમેરો દર્શાવવા માટે કરવામાં
 આવતુ (૨) આહું ચિહ્ન (૩) બે કાકપદ
 બેટલો સમય (સ ગીત). ંશાજ પું હંસોનો
 રાજ (૨) એક ભતની વનરપતિ. ંવાહની
 સ્ત્રી (સં) સરવતી દેવી -સા પું એક

છદ (૨) સ્ત્રી હસણી. -સી સ્ત્રી હસણી
 હા અં [સં.] અરે! અહા!
 હા અં [સં. આમ્; સરં મ., હિં. હાં]
 સંમતિસૂચક ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રી હા કહેવી
 તે; સ્વીકાર. [-પાડવી = હા કહેવુ, માનવું]

હાઇડ્રોજન પું [હ.] એક પ્રકારનો વાયુ

હાઈ કમિશનર પુ[ર] પરદેશમા પ્રતિનિવિ
તરીકે રખતો સમૂનો એક અધિકારી
હાઈકોર્ટ ઓ[ફ] ઇંગ્લેન્ડ ઇન્ડિયા ઇલાકાની સૌથી વડી
અગ્રણી

હાઈ સ્કૂલ ઓ[ફ] ઇન્જિનિયરીંગ સુધીની, માધ્ય-
મિક શિક્ષણની નિશાળ, વિનયમ હિર

હાઉ પુ[બ્લિશિંગ] [રવં, સરં હિં, મ] બાળકને
લય ઉપલવનારો કાલ્પનિક બિહામણો છવ
(૨) નં બુઓ એરં ૧, ૨

હાઉહાઉ અં[રવં] કૃતરાના લસવાનો અવાજ
હાક ઓ[ફ] ડિ હક્કા] હોકારો, બૂમ (૨) ઠાર,
પ્રતાપ, છાપ [-ટેઆડવી, ટેવી=ધાડ
ટેખાડવો, ડરાવવું. -ધરાવવી, માનવી=
ડરતા રહેવું; આજ્ઞાધીન રહેવું -મારવી=
મોટેથી બોલાવવું; બૂમ મારવી. -રાખવી
=ધાક રાખવી. -વાગવી=પ્રતાપની અસર
પડવી, ધાક રહેવો.]

હાક(-કે,-કો)ટવું સંકિં ['હાક' ઉપરવી]
મોટેથી બોલવું (૨) ધમકાવવું

હાકલ ઓ[ફ] [હાક ઉપરથી] હાક, બોલાવવા
માટે ખારેલી મોટી બૂમ [બોલાવવું

હાકલવું સંકિં [બુઓ હાકલ] હાક મારીને
હાકવું સંકિં [દિ હક્ક, સરં મ. ઠાકળે, હિં
હાકના] હાકવું; ચલાવવું (૨) હાક મારીને
કાઠી મૂકવું

હાકાર પુ[બ્લિશિંગ] [હા+કાર] હકાર, હા કહેવું તે
હાકેટવું સંકિં [હાક ઉપરથી] બુઓ

હાકેટવું હાકે(-કો)ટો પુ[બ્લિશિંગ] મોટો ઘાટો, બૂમ
હાકેમ પુ[બ્લિશિંગ] [જ હાકિમ] સમો, રાજ્યકર્તા

અમલદાર ઠરસ વિ[ન+ફા. રસીદન] હાકેમ
સાથે એ.ળખાણવાળું -મી વિં હાકેમ
સંબંધી(૨) ઓ[ફ] હકૂમત; અમલ, કારકિર્દી

હાકોટવું સંકિં બુઓ હાકેટવું
હાકોટો પુ[બ્લિશિંગ] બુઓ હાકેટો

હાખાડેર, હાખાડોડી ઓ[ફ] (ય) એક
જાતની (પીળી) બમરી

હાખત ઓ[ફ] [જ] જરિયાત; આવશ્યકતા
(૨) ઝાડા પેશાબની શકા (૩) કાચી જેલ,
'લોક-અપ'. [-યવી, લાગવી = ઝાડા-

પેશાબની ધરખા થવી. -પડવી=આવત
પડવી હાખતે જલું=ઝાડો કે પેશાબ
કરવા જવું]

હાખર વિં [જ. હાજિર] સમક્ષ, મોબૂ હોય
તેવું ઠજવાબ પું હાખરજવાબી ઠજવાબી
વિં સમયાવસાર યોગ્ય જવાબ તરત આપી
શકે તેવું (૨) ઓ[ફ] તેની આવડ ઠભમિ-
(-મી)ન પુ[બ્લિશિંગ] ગુનેગારને હાખર કરવા માટેનો
ભયીન ઠખારી ઓ[ફ] [ફા] હાખર હોવું તે
હાખરતા ઓ[ફ] [જ. હાજિરાત] જ તરત તરતની
એક ક્રિયા

હાખરહાખર વિં [હાખર+હાખર] હાખરમા
તૈયાર હોય એવું (૨) સાક્ષત પ્રત્યક્ષ
હાખરી ઓ[ફ] [હાખર પરથી] હાખર હોવું તે
(૨) નાસ્તો. [-હરવી, પૂરવી='હાખર છે'
એવું (પત્રમા) નોંધવું -લેવી='હાખર છે'
એ તપાસવું (૨) ઝાટવણી ઝાડવી, સપ-
ડાવવું, ખખર લેવી] ઠપત્રક નં હાખરી
નોંધવાવું પત્રક

હાખરું અંકિં [સરં હાખર] અડયા રહેવું,
મડયા રહેવું [હાખરવાટેવું=જામ કરવાટેવું]

હાખિબ પુ[બ્લિશિંગ] [જ] ઠરવાન

હાખિયાબી ઓ[ફ] [હાખ ઉપરથી] હજ કરી
આવેલી મુસલમાન ઓ

હાખિયો પુ[બ્લિશિંગ] ['હાખ' ઉપરથી] હાકાર (૨)
પુશામતિયો, સવળી વાતની હા કહેનારો.

[-પૂરવો=હા કહેવું] [મકાનો ભનાળું

હાખ પુ[બ્લિશિંગ] [જ] હજ કરી આવેલો મુસલમાન;

હાખ અંકિં હા, હા સાહેબ ઠહા ઓ[ફ]
પુશામત (૨) અંકિં હારપૂર્વક હાકાર

દર્શાવતો એક પુશામતિયો ઉદ્દગાર

હાટ ઓ[ફ], નં [સે હટ્ટ] ડુકાન (૨) ગુજરી;
વખર [-માંડવું ડુકાન ખોલવી હાટે

બેસવું=ડુકાને બેસવું-ઉમેદવારી કરવી.]

હાટક વિં [સે] સોનાતુ, સોનેરી (૨) નં સોતુ
હાટકવું સંકિં [રવં] ગજના કરવી, હોકારો

કરવો (૨) ધમકાવવું [વાળું તાકું
હાટિયું નં ['હાટ' પરથી] લીંતમાતુ બારણા-
હાક અંકિં [બુઓ સાટ્ટ] (કા) વારને, કાળે

હાટોડી સ્ત્રી [હાટ ઉપરથી] (કા.) દુકાને દુકાને ફરીને ખાવા ફરીર વગેરે માગે છે તે બીજા હાડ નં [બુઓ હાટ] કપાસના ઢોડવા બરી રાખવાનો વાડો

હાડ નં [દે હજુ] હાડકુ (૨) બાધા, કાઠું(૩) અં (સાંપ્રંસા) છેલ્લી હડે; છેક જ (૪) ઘણું જ [-આવણું=છેક કંટાળી-ત્રાસી જવું (૨) ખૂબ દુર્બળ યઈ જવું. -ગળણું=શરીર દૂબળું પડવું. -મળણું, દૂઝવું=હાડકામા સળો થવો -જવું=ખરૂ રૂપ પ્રકારાત્ર (૨) વંડી જવું, છેલ્લે પાટલે ખેસવું (૩) પેસેટકે છેક દુર્બળ યઈ જવું. -નો તાવ=જીર્ણ જવર. -નો રાંક=ગરીબ સ્વ-ભાવનો. -ભાંતવાં=સખત માર મારવો (૨) શરીરે અશક્ત કરવું (૩) તન ઢઈને મહેનત કરવી -વળણું=શરીર સુધરવું -હસે ને લોહી તપે=સચું હોય તેને લાગણી યાય] ઓચર સ્ત્રી શરીરમા રહેનો સ્ત્રીલો તાવ. ઓચરિયું વિં હાડમા રહેતો ઝીલો (તાવ). ઓચર પું, ઓચગી સ્ત્રી ઝીલો તાવ, જીર્ણજવર. ઓચિંજર નં શરીરનું હાડકાંનું ખોણું ઓમહેનત સ્ત્રી તનતોડ મહેનત; સખત શ્રમ ઓમાળા સ્ત્રી હાડકાની માળા ઓચર નં પાકુ વેર ઓચેરી પું કટ્ટો વેરી ઓવેદ(-દ) પું હાડકાં ખેસાડનારો કે ભેડનારો વેલ ઓસાંકળ સ્ત્રી એક વેલ

હાડકી સ્ત્રી નાનું અને પોચું હાડકું

હાડકું નં [બુઓ હાડ] અરિય [હાડકાં ખોખરાં કરવાં=માર મારવો; અંધમૂંડ કરવું હાડકાં વ્યાધવાં-કામ કરવાની શક્તિ હોવી, હાડકાંની હૂંડી કરવી=સખત મહેનત મળી કરવી હાડકાંનું આખું, ભાગણું, આખાં હાડકાંનું, હાડકાંનું હુરામ=કામ કરવે ચોર, આગસુ હાડકાંનો ખરો=કામચોર નહીં એવો; મહેનત હાડકાંનો માળો=હાડપિંજર. હાડકાં પધરાવવાં=મરી ગયેલા માણસના હાડકાના અવશેષ-ફૂલ કાઈ તીથંમા નાખવાની વિધિ કરવી. હાડકાં પાંસળાં મણુવાં=શરીર ખૂબ

દુર્બળ-લોહીમાંસ વિનાનું હોવું. હાડકાં ભારે થવાં=માર ખાવા યોગ્ય થવું, વ્યાડા થવું હાડકાં ભાંતવાં=તન ઢઈને મહેનત કરવી (૨) સખત માર મારવો હાડકાં રઝળાવવાં, રંમવાં=ખૂબ માર મારવો (૨) અતિશય તુકસાન કરવું હાડકાં વળવાં=શરીરનો બાધા સારો થવો (૨) કસરતથી શરીર બંધાવું. હાડકાં વાળવાં=કસરત કરવી (૨) મહેનત કરવી હાડકાં શેકવાં=દુઃખ દેવું; સંતપિ કરાવવો. હાડકાં શેનાં છે? =હુરામ હાડકાવાળાન કે મજબૂત બાધાવાળાને તિરસ્કાર કે પ્રશ સા અર્થે પુઝાય છે. હાડકાં હુરામ કરવાં=આગસુ યઈ કામ ન કરવું હાડકાં હસાવવાં=તન ઢઈને કામ કરવું હાડકું ઊતરવું, ઊતરી જવું=સાધામાથી હાડકું ખસી જવું. -ચલાવણું, ખેસાડવું=સાધામાથી ઊતરી ગયેલ હાડકાને તેને ઠેકાણે ખરોખર ગોઠવવું. -નમાવણું=નીચા નમીને કે તન ઢઈને કામ કરવું.] હાડછેડ સ્ત્રી [હડ(-ડ) + છેડ] તિરસ્કાર; તરછોડવું તે

હાડજવર, હાડધગી, હાડપિંજર, હાડ-મહેનત બુઓ 'હાડ'મા

હાડમાર વિં [હડ(-ડ) + માર] હડે હડે થયેલું; તુરજકારાયેલું (૨) સ્ત્રી [હાડ + માર] હુરાનમતિ, મુશ્કેલી. -રી સ્ત્રી તિરસ્કાર, ધુત્તાર (૨) બુઓ હાડમાર

હાડમાળા, હાડવેર, -રી, હાડવૈદ, હાડ-સાંકળ બુઓ 'હાડ'મા

હાડિયાકરસણુ પુન; નં ચોમાસામા થતો એક છોડ

હાડિયાદૂડું નં [હાડિયો + દૂડું] એક જાતની છોકરાની રમત, ઘટીખીલડો

હાડિયું વિં [હાડ ઉપરથી] હાડ સબંધી; હાડમા પહોચેલું કે રહેલું [હાડિયો તાવ=ઝીલો તાવ; લાખા વખતનો તાવ.]

હાડિયો પું [બુઓ હાડો] કાગડો

હાડી વિં [હાડ ઉપરથી] મજબૂત હાડકું; મહેનત; ખડતલ (૨) હડીલું, મમતી (૩) હાડિયું (૪)

પું મડકાનાં હાડકાની મદદથી ખેલો કરનાર
 બદ્ધગર [બાક્યે જ નીકળે એવો મેલ
 હાડીમેલ પું [હાડ+મેલ] (કા.) લૂમડાનો
 હાડો(-ડો)હાડ એ [‘હાડ’ ઉપરથી] છેક
 હાડકા સુધી; હાડકે હાડકે [-૦યાપી જવું,
 લાગી જવું = (ગુસ્સાની) ઊડી - ભારે
 લાજણી થવી.]
 હાડો પું [સરં હિં હાડિ (સં. ઝાડિ,
 ઝાઢીવિન્)] કાગડો; હાડયો [હાનિ
 હાણુ ભ,] સાં [સં હાનિ, પ્રા હાણિ] નુકસાન;
 હાતિમ, ઠ્ઠાઈ પું [મ.] એક પ્રખ્યાત
 સખાવતી આરમ
 હાથ પું [પ્રા હ્થ(સં હસ્ત)] હસ્ત(૨)કાણીથી
 વચલી આગળીના છેડા સુધીની લખાઈનું
 માપ (૩) (પતાની રમતમાં) એક ભાગે
 જિતાયેલો ઢાવ (૪) રેલવેનું સ્ત્રાલ(૫) [લા.]
 હાથનો કસબ (૬) સામેલગીરી, મદદ;
 પ્રેરણા. ઉઠાં એ કામમાં મારો હાથ નથી.
 (૭) કૃપા; રહેમ ઉઠાં તેના ઉપર મારા અન્ને
 હાથ છે (૮) (રંગવા વગેરેમાં) એકે વારની
 એકેક ક્રિયા. ઉઠાં રંગના બે હાથ ઢીવા (૯)
 લગ્નસમય, પાણિગ્રહણ ઉઠાં તેના હાથની
 માગણી કરી (૧૦) સત્તા; તાબો, અખત્યાર,
 શક્તિ. ઉઠાં મારા હાથની વાત નથી (૧૧)
 હાથવાળી બાલુ-પાસુ. ઉઠાં ડાબે હાથે તેનું
 ધર છે [-અડકાવવો, અડાડવો = હાથથી
 સ્પર્શ કરવો (૨) મદદ કરવી, કામ કરવા
 લાગવું. -આપવો = મદદ કરવી, સાથે
 જોડાવું (૨) ગજકાની રમતમાં ઢાવ જવા દેવો
 -આવવું = મળવું, જડવું (૨) કબલમાં
 આવવું. -ઉગામવો = હાથ વડે મારવા તૈયાર
 થવું. -ઉકાવવો = હાથ ઉગામવો (૨) કબજો
 કે હાં છોડવો -ઉપર લેવું = વશ કરવું (૨)
 કરવાનું શરૂ કરવું. -ઉપાડવો = મારવું
 -ઉતરી જવો = હાથનું સાધાનું હાડકું એને
 સ્થાનેથી ખસી જવું -ડીપડવો = હાથ વડે
 મારવું -ઉંચો રહેવો = અદર સડોવાઈ
 ટાપમાં ન લખદાઈ જવાય તેમ છૂટા રહેવું
 (૨) આજ્ઞા કરનારા રહેવું -કરવું = કબજે

કરવું. -કરવો = પતાની રમતમાં ઢાવ જીતવો
 (૨) નિશાની કરવી -કલમ કરવા = હાથ
 કાંડા આગળવી કાપી નાખવા -કાપી
 આપવા = સહી, કબૂલત વગેરેથી બધાઈ
 જવું, કાંડા કાપી આપવા -કાળા કરવા =
 કલકિત કામમાં સામેલ થવું, કલક
 વહોરવું (૨) લાંચ લેવી -ખંખેરવા =
 જોખમદારી કાઢી નાખવી, કામમાંથી
 કારેગ થવું (૨) આશા છોડવી. -ખેંચી
 ઝાલવો, ખેંચી પકડવો = ખચાવું (૨)
 ખચ પર અંકુશ રાખવો; કરકસર કરવી.
 -ધસવા = પરતાવો કરવો, બળાપો કરવો
 (૨) હારી જવું, યાગી જવું. -ઘાલવો =
 દરમિયાનગીરી કરવી, સામેલ થવું. -અડલું
 = (કામ) આવડવું (૨) મેટો થવો; સામનો
 થવો. -અલાવવો = કામ કરવું, કપાટાબંધ
 કામ કરવું (૨) હાથ વડે મારવું (૩) કપાટાબંધ
 ખાવા મંડવું (૪) [લખાણમાં] સુધારોનધારો
 કરવો. -અળવળવા = હાથ વડે મારવાની ચળ
 થવી -આટવો = (ખાવામાં ખરડાતો) હાથ
 ચોમા ઘાલી ચાટવો (૨) [લા.] ક્ષાપ મારવા;
 વેવલા વીણવા -ચાલવો = હાથ વડે
 મારવું (૨) (કામમાં) કપાટો થવો (૩) હાથ
 વડે કામ થવું -ચોખ્ખો ન હોવો = સ્ત્રીને
 અડકાવ આવેલો હોવો. (૨) પ્રમાણિકતા
 ન હોવી. -ચોખ્ખો હોવો = પ્રમાણિક
 કે નિષ્કલંકિત હોવું (૨) (સ્ત્રીએ) અમડાયેલ
 ન હોવું. -ચોળવા = ગુમાવ્યા પછી બળાપો
 કરવો -છૂટી બલા = પથરો કે એવી કોઈ
 હાથમાં લઈ છૂટી મરાતી વસ્તુ -છૂટો
 હોવો = ઉઠાર કે ખરચાળ હોવું (૨) માર
 મારવાની ટેવ હોવી -જવા = ટેકો -આધાર
 જવો (૨) હિંમત હાનવી (૩) હાથે કામ
 કરવાની શક્તિ જવી -જોડવા નમરકાર
 કરવા (૨) વિનંતિ કરવી, પ્રયંના કરવી (૩)
 યાકવું, કટાળવું, હાંવું (૪) તોબા પોકારવી;
 માફી માગવી -જોવો = સામર્થ્યનો પરચો
 જોવો (૫) હસ્તરંખા જોઈ લાવિષ્ય લાખવું.
 -ઝાલવો = હાથ પકડવો (૨) રોકવું, અટકાવવું

(૩) મઠ્ઠ કરવી (૪) પત્ની તરીકે સ્ત્રીકારવું; પરણવું. -ટાઠા કરવા = કરવા જેવું કર્યાનો સતોષ મેળવવો. -ટાઠો કરવો = હાન આપી સતોષ મેળવવો. -કરવો = અનુલવથી આવડવું; ટેવાવું -ઠાકવો = હાથ ઠાકીને ભાવ ઠરાવવો; સોઠા કરવો -તાળી દેવી = સફાઈથી છટકી જવું (૨) છેતરી જવું -થી જવું = કાબૂમાંથી જવું (૨) વઠી જવું, બહેકી જવું. -દેખાડવો = તાકાતનો પરચો આપવો (૨) આવડત બતાવવી (૩) લલિચ્યો ભેવડાવવા હાથ ધરવો -દેવો = ટેકો આપવો (૨) ચોપડવું; હાથ મારવો (૩) રોકવું, અટકાવવું -ધરવું = આકરવું; હાથ ઉપર લેવું. -ધરવો = માગવું -ધોઈ નાખવા = આશા મૂકવી (૨) ટેવાણું કાઢવું (૩) ભેખમઠારીમાંથી કે કામમાંથી છૂટા થવું (૪) (તે કામને) પરાકાષ્ટાએ પહેચાડી, તેમાંથી હંમેશને માટે અલગ થવું -ધોઈને = જુઓ હાથપગ ધોઈને -નાપાક હોવા = અડકાવને લીધે (સ્ત્રીના) હાથ ચોખ્ખા ન હોવા. -નાખવો = હાથ મૂકવો (૨) ઝંડપ મારવી; લૂટવું (૩) હાથ વડે પકડવું -ની ચળ ઉતારવી = મારવાની ઇચ્છા પૂરી કરવી; વગર કારણે મારવું. -નીચે = તાબામાં (૨) આશ્રયમાં (૩) ડેખરેખમાં. -નીચેવું = તાબાવું. -ની વાત = શક્તિની વાત અધિકારની વાત. -તું કર્યું = ભતે કરેલું -તું ચોખ્ખું = પ્રમાણિક -તું ચોર = અપ્રમાણિક. -તું છૂંકું = ઉડાઉ; હાથમાં આવે તે ખરચી નાખનારું (૨) મારવાની ટેવવાળું -તું જૂઠું = ચોર અપ્રમાણિક. -તું ટાકું, ઠંડું, ધીમું = કામ કરવામાં ધીમું કે આજસુ -તું મોકળું = ઉદાર -તું પોણું = ઉડાઉ -તું સાચું = પ્રમાણિક. -નો મેલ = તુચ્છ વસ્તુ -નેને આપી દેતા આવચો ન લાગે. -નો રસ ઉતારવો = હાથની ચળ ભાગવી. -પકડવો = જુઓ હાથ ઝાલવો -પમ = હાથ અને પગ (૨) મુખ્ય આધાર (૩) મુદો; આધાર -પમ મળી જવા = જુઓ હાથપમ ભાગી

જવા. -પગ ભેડીને ખેસી રહેલું = કાઈ પણ કામમાંથી ન કરવા, આજસુ યર્ષ પડી રહેવું. -પમ ધોઈને = ખાઈખપૂચીને. -પમ ભાગી જવા = સાવ અરામત બની જવું (૨) હોગકેશ ઊડી જવા, હિંમત હારી ખેસવું. -પમ હુલાવવા = કાઈ પણ ઉચોગ કરવો. -પછાડવા = ગુસ્સો કરવો (૨) કઠપો કરવો; તીવ્ર શોક થવો. -પહવો = રેલગાડીનો હાથ નીચો નમવો -પીળા કરવા, પીળવા = લગ્ન લઈ પીઠી ચોળવાનો લહાવો લેવો. -ફરવો = ચોરી થવી (૨) સુચારો વધારો થવો (લખાણ વગેરેમાં) -ફેરવવો = હાથ વડે ચોપડવું; રમવું (૨) વલૂરવું (૩) સુચારો વધારો કરવો -ફેરવી જવું = ચોરી જવું. -ફેરો હોવો = સપાટાબંધ કામ કરે એવું હોવું. -ખતાવવો = જુઓ હાથ ટેખાડવો (૨) સજ્ઞા કરવી -ખાળવા = ભતે નાંધવું (૨) પોતાનું કામ પોતે જ કરી લેવું (૩) આગળથી સહી કરી બંધાઈ જવું -ખાંધવા = કરવું અટકી ભય એવી વ્યવસ્થા કરવી. ખેસવો = અનુલવથી આવડવું; કુશળતા આવવી. -ખરાવા = પૈસા મળવા; લાચ મળવી. -મારવા = (તરવામાં) વામિયાં ભરવા. -મારવો = ચોરી કરવી, અપ્રમાણિકપણે મેળવવું (૨) રંગરોગાન ઇંઠ પ્રવાહી ચોપડવું (૩) વામિયાં ભરવા (તરવામાં). -મીઠમાં હોવો = પૈસાની મુશ્કેલી કે તંગી હોવી. -માં અધર રાખવું = બહુ લાડ લડાવવાં -માં આવવું = જુઓ હાથ આવવું. -માં કાછડી ઝાલીને ટોડવું = હાકળાકાકળા ટોડવું -માં ચાંપવું, દાખવું = લાંચ આપવી -માં પડવું = વશમાં જવું કાબૂમાં આવવું. -માં રહેલું = કબજામાં રહેવું -માં લેવું = જુઓ હાથ ઉપર લેવું. -માં હાથ આપવો = વચન આપવું (૨) પરણવું -માં હોવું = કબજામાં હોવું; પોતાને આધીન હોવું -મિલાવવો = હસ્તમેલાપ કરવો (૨) ભાઈ બધી તરવી (૩) સંપ કરવો -મૂકવો = ગુસ્સે વડીલ તરીકે આશીર્વાદ આપવા, માથે હાથ

મૂકનારના ગુણધર્મ આવવા ઉડાં મમાએ
 હાપ મૂક્યો છે. -મેળવવા=હરતમેલાપ
 યવો, લમ્મ યવુ (૨) હાથોહાથની લડાઈ કરવી
 -રસ ઉતારવો, લેવો=હાથની ચળ લાગવી
 -રાખવુ = કમળે રાખવુ. -રાખવો=સામેલ
 રહેવુ. -રાખીને = કરકસરથી. -લખાડવો
 = હાથ અડકાવવો (૨) મઠ્ઠ કરવી
 -લંખાવવો = મઠ્ઠ માગવી (૨) બીખ
 માગવી (૩) મઠ્ઠ કરવી -લાગવું =
 મળવુ, જડવું. -લાખવો = પહોચવુ (૨)
 ફાવવું (મેળવવામા) -લાખો કરવો = જુઓ
 હાથ લંખાવવો -લેવો = જુઓ હાથ કરવો
 -વળવો = હાથ ઠરવો, ટેવાવુ -વળાવો
 કરવો = ફરી પરણાવવુ, ઠામ ખેસાડવું
 -વાવડું = ચોરી નય એવું. -સાંકડમાં
 હોવો = જુઓ હાથ બીડમા હોવો.
 -સારો હોવો = આવડત -કુશળતા હોવી
 (૨) જશ અપાવે તેવુ હોવુ (૩) પ્રમાણિક
 હોવું (૪) અબહાચેયું ન હોવું (સીએ) -હલકો
 હોવો = હાથથી કામ કરતા ઈલ કે બગાડ
 ન થાય તેવી રીતે હાથ વાપરતા અવડવુ.
 -હસાવના આવવું = ખાકી હાથે પાછુ
 ફરવુ, કાર્ય સિદ્ધ કર્યા વિના પાછુ આવવુ
 -હસાવવા = ઉલ્લમ કરવો -હાંકશાં લેવાં
 = ઉઠાતરી કરવી, ચાલ્યા જવુ -હેઠે પડવા
 = કોઈ ઉપાય ન રહેવો, નિરશા મળવી;
 હિમત હારવી -હેવો = સામેલગીરી હોવી
 હાથે અં હાથ વડે (૨) નતે, પોતે [હાથે
 આંખડીના બંધ હોવા = પૈસે ન
 છૂવે જાંસ હોવુ હાથે કરીને = સ્વેચ્છથી,
 ધરનાપૂર્વક હાથેથી જવું = જુઓ હાથથી
 જવુ. હાથે પગે પડવું, -લાખવું =
 કાલાવાલા કરવા હાથે ચડવું = જુઓ હાથ
 ચડવુ હાથે ખેસવું = આવડવુ હાથે હાથ
 મેળવવો = સેહો કરવો, કરાર કરવો (૨)
 પરણવુ હાથે હાથ મિલાવવો = જુઓ હાથ
 મિલાવવો. આડે હાથે જમણુ = કુખાળ-
 વાની જેમ જમણુ આડે હાથે દેણુ = ખખ
 વીજવુ, મારવુ] હાથોહાથ ઊપડી જવું =

ચપ ચપ વેચાઈ જવું આડો હાથ દેવો,
 ધરવો, રાખવો = ખાળવુ, અટકાવવુ કેડે
 હાથ દેવા = થાકી જવુ ચારે હાથ હેઠા
 પડવા = સ પૂર્ણપણે નિરુપાય બની જવું
 માથે હાથ દેવા = હત શ યવુ માથે હાથ
 ફેરવવો = મમતા કે વહાલ બતાવવુ (૨)
 આશીર્વાદ આપવો, પોતાનો ખસ સ્વભાવ
 ખીલમા ઊતરે એમ યવુ માથે હાથ
 મૂકવો = આશીર્વાદ આપવો (૨) પોતાનો
 ગુણસ્વભાવ ખીલમા ઊતરે એમ કરવું. માથે
 હાથ હોવો = એથ હોવી (૨) આશીર્વાદ
 હોવો મોઢે હાથ દેવો = ખોલવા ન દેવુ.
 હબર હાથનો ધણી = પરમેશ્વર (-નો)
 હાથનાં કોઈ બે યોર પછુ ન લે = નૂર
 વગરનુ કગાળ માણસ] ઠંડીનું વિં
 ચોપડામા ઉધાર્યા વિના થોડી વાર પછી આપી
 દેવાની શરતે લીધેલુ કે આપેલુ ઠંડી સ્ત્રીં
 હાથની બેડી. [-કરવી = બેડી પહેરાવવી]
 ઠંકંતામણુ નં હાથે કતાવવુ તે ઠંકામળ
 પું હાથે બનેલો (યંત્રથી નહિ) કાગળ. ઠંકામ
 નં હાથનુ કામ ઠંકારીગરી સ્ત્રીં હાથની
 કારીબરી ઠંકાંતણુ નં હાથે કાંતવુ તે
 ઠંરણું નં લમ્મ વખતનો વધાવો -
 રૂપિયા આપે છે તે ઠંકાડી સ્ત્રીં હાથે
 ખેચવાની કે ધકેલવાની ગાડી ઠંચાલાકડી
 સ્ત્રીં હાથની ચાલાકી (બહુતા ખેલમા).
 ઠંછઠ સ્ત્રીં (યંત્રથી નહિ) હાથથી ઇડવુ તે.
 જેમ કે, હાથઇડના ચોખા ઠંતાળી સ્ત્રીં
 હાથની તાળી ઠંચોણુ નં [ધોણુ ઉપરથી]
 અતિસાર, ઝાડા ઠંપહોંચિયુ' નં હાથના
 પહોચાવું એ ધરેણુ. ઠંપાકીટ નં હાથમા
 રાખવાનુ પાકીટ ઠંપ્રત સ્ત્રીં મૂલપ્રત,
 'મેન્યુરિક્ટ'. ઠંબેડી સ્ત્રીં હાથકડી
 મહેનતં સ્ત્રીં હાથથી કરાતી મહેનત.
 ઠંમુચરકા પુંબં વં નતના નમીન
 [-પર છોડવું]. ઠંમેળાવો પું હરતમેળાપ
 ઠંમેળું નં હાથે પહેરવાનું મેળુ. ઠંરસ
 નં હાથથી કરેલો વીર્યપાત. ઠંરમાલ પું
 હાથનો રમાલ ઠંલાકડી સ્ત્રીં હાથમા કાલવાની

लाकडी (२) (ला) व्याघार, टेंका व्हेला वि० पुं० हायना जेवा इकडावाणो (थोर).
 ०वेत(०मां) अ० अलु नष्टक, साव पासे;
 हाय आववानी तैयारीमां. ०सर वि०
 आजाकित. ०साण स्त्री० हायेचलवाती साण
 हाथणी स्त्री० [सं हस्तिनी प्रा हत्थिणी]
 हाथीनी मादा (२) [हा] पुस्तो
 हाथताणी थी हाथसाण लुओ 'हाय'मां
 हाथातेरथु न० अेक मततु तोरथ
 हाथिणी स्त्री० लुओ हाथणी
 हाथियो पुं० [प्रा हत्थ (सं हस्त)] १उभुं
 नक्षत्र (२) [लुओ हाथी] मलयतो मोटो
 हाथी (३) [हाय परथी] अरेरो
 हाथी पुं० [प्रा हत्थि (सं हस्तिन्)] इरती;
 गम. [-अक्षय (आगले)]=धला पैसादार
 होवुं -नो अ कुश=तडामार काम ले जेवा
 वडील के उपरी. धोणो हाथी पांधवे=
 गल उपरातना अयंभा अितरी पडाय जेवुं
 करवु] ०भातुं, ०थान न० हाथी राभवानो
 तभेसो ०दांत पुं० हाथीना इंतशाण ०पथुं
 वि० रोगथी इथेला पगवाणुं (२) मोटा पग-
 वाणुं. ०सूँडुं न० अेक वनरपति
 हाथे अ० लुओ 'हाय'मा [भेजाप
 हाथेवाणो पुं० [दे. हथलेव] वरकन्यानाइरत-
 हाथेणी स्त्री० लुओ हाथेणी
 हाथो पुं० ['हाय' उपरथी] हाथियारके आत्मर
 न्याथी पकडाय ते भाग; मूठ के इस्तो (२)
 सहाय, मड (३) पक्ष (४) क कुवाणा हाथनी
 ङाप (५) वेपारीओ आगणीओनी निशानीथी
 नाव ठराववा पोतानो हाय कपडा नीचे ढाडीने
 आपे छे ते. [-डोडवे=हाय डोकवे, साढूं
 नञी करवुं (२) क कुवाणा हायनो यापो भारवे
 कुडाडाना हाथा अनलु =मोटा काममां
 थिलना हाथियारइप अनलु भातानो हाथो
 होवे =भातानी भास कृपा होवी]
 हाथोहाथ अ० [हाय+हाय] जेने आपवानु
 होय तेना अ हायमा, मतोलत (२) अेकना
 हायमाथी थिलना हायमां अेभ, अे, थिलनी
 मडथी. [-अिथडी अहुं, वेयाथ अहुं =

अलही वेयाथ अहु] [हानि] हाण
 हान स्त्री० [सं सज्ञा?] आभा;मानता(२) लुओ
 हा ना स्त्री० हा ने ना करवी ते, आनाकानी
 हानि स्त्री० [सं.] तुकसान (२) पायमाथी, नास.
 ०कर, ०कर्ता(-र्ता), ०कारक वि० हानि
 करवाक; तुकसानकारक
 हाप्या अ० [रव०] हप [-करवुं, करी अहुं
 =हाणियो करी अहु, आथ अहु (आणसापा).]
 हाइकोट पुं० [इं.] अडथे सुधी आपतो अेक
 मतनो कोट
 हाइअ पुं० [अ.] व्याणुं कुरान जेने मोठे होय
 जेवा माणस (२) पुं० (स) धराननो अेक
 प्रण्यात कवि
 हाभ स्त्री० हि मत. [-अिडवी=हिंमत करवी.]
 हाभअहुं अ० कि० हि मत हारी अहुं
 हाभा न० अेक मततु पक्षी
 हाभी पुं० [अ.] हाभीदार (२) स्त्री० लभिन;
 पायवरी. [-अरवी=लभिन यव. पायवरी
 आपवी.] ०हार पुं० लभिन ०हारी स्त्री०
 हाथ अ० इ:अ, नास के अइसोसनो उद्गार
 (२) स्त्री० अतरना अिडा इअनी अइवना;
 शाप. [-पोकारवी, -लेवी=आतरडी
 ककणाववी. निसासो लेवा] ०पिठारेो पुं०,
 ०पीठ स्त्री० हाथपीठ करवी ते, रोडूठ.
 ०वराण स्त्री० शोक; अइसोस ०वहाणा
 पुं० ०व०व० शोक के अइसोसनो उद्गारो.
 ०वाय स्त्री० शोक, अइसोस, यिता (२) अ०
 शोकनो जेवा उद्गार. ०हाय, ०होय स्त्री०;
 अ० लुओ हायवेय (२) कट्टु ते
 हार पुं० [सं.] इलनी मोठी भाणा (२) अणामां
 पहरेरानु जेवु धरेणुं
 हार (२) स्त्री० [स, प्रा हारि] पराअय (२)
 ओण, पक्ति [-आपी = हारवु. -मां
 रहेवुं =पक्तिमा रहेवु (२) [हा.] सरसाथ
 करवी, हरीक्षमां काम करवुं.]
 -हार(-के) वि० [प्रा. आरज (स. कारक)]
 'करनार' जे अर्थनो कर्तववायक प्रत्यय
 उदा० सर्जनहार; राणखहारे
 हारक वि० पुं० [सं.] हरनार

हारकतार अ० [हार+कतार] हारअध
 हारअत स्त्री० हार अने अत
 हारडो पुं० [हार उपरधी] मोटो हार (२)
 भाडना यकतांनो हार
 हारक्षु वि० [हारपुं उपरधी] हारेला मन के
 रवभावर्न (२) व्यधीर (३) स्त्री० हारक्षु होवुं
 ते -धुं वि० हारक्षु
 हारतेरा पु० अ० व० हार ने तोरा (२) [सा]
 मान; आदर [हारअध
 हार(-रा)टोर अ० [हार+टोर] ऐक हारमां,
 हारअध अ० [हार+आधवु] हारटोर, ओणअध
 हारवु अ० कि० [हार परधी] पराजित ववु (२)
 कायर ववु, याकवु (३) स० कि० रमतमा रातर
 तरीके भूकेली वरतु गुभावची
 हारसिंभार न० [सर० हिं] पारिलतक
 हाराटोर अ० [जुओ हारटोर] हारअध
 हाराहार (२) स्त्री० [हार परधी] हारहारा,
 वारवार हारवु ते [भूरुना (संगीत)
 हारिजुआ स्त्री० [स.] मध्यम आभनी ऐक
 हारियक्ष न० जुओ हारीक्ष
 हारियुं वि० [हार=पक्षि परधी] सचोवडियु;
 ऐक न पक्षितु (२) ऐक न राडतु (५६)
 (३) समकालीन [इ० अहारी
 -हारी वि० [स] हरनारु (समासने छेडे). उदा०
 हारी पु० [प्रा हारि; सर० हिं हारी] ऐक
 छंड (२) [सर० हाणी] भेती माटे रापेवो
 मडनीरा भाक्षस, साथी
 हारीक्ष न० [सर० हिं, हारिल] ऐक पंथी
 (न० मती वभते ते ने ऐक लाकडु पकडी ले
 छे ते भरता सुधी छेडतु नथी ऐम मनाथ छे)
 हारु वि० जुओ 'हार'
 हारे अ० [हार]=पक्षि उपरधी, सर० म हारी]
 लडे; साथे (२) तुलनामा
 हारेडुं वि० [जुओ आरेडुं, सर० हरायु]
 तोदानी; भरतान
 हारेडो पुं० [सर० आरेडुं] छ मखतु वजन
 हारेडी स्त्री० [जुओ हार] ओण
 हारेहार अ० [हार उपरधी] जुओ हारटोर
 हाड न० [सं] उडय (२) भर्त, रडय (३)

लावार्थ. -दि० वि० [सं.] भरा अंतर्गु
 हारभे[नियम न० [इं.] ऐक विदेशी वाच, पेशी
 हाक्ष पु० अ० व० [अ] दशा, स्थिति (२)
 अवदशा (३) अ० उमखा, अत्यारे ०हुं वि०
 उमखानु ०भां अ० उमखा [रगने वोटो
 हाक्ष पुं० ऐक छंड (२) [स.] पीणारा पडता
 हाक्षडोक्षक अ० [हाक्षवु+डोक्षवु] भणलणी
 छिद्युं होय ऐम, उमगगु
 हाक्षकडुक्षक न० [सर० दे हलहलम; हिं.
 हालहूल] अण्यवरया, तोदान (२) वि० तोदानी
 हाक्षयाक्ष स्त्री० [हाक्षवु+याक्षवु] हाक्षवुयाक्षवुं
 ते, डरदर (२) रीतमान [साक्षपे विद्यु
 हाक्षवुडोक्षवु वि० [हाक्षवु+डोक्षवु] उमगगु,
 हाक्षत स्त्री० [अ] अवस्था, स्थिति (२) टेव
 हाक्षपोक्ष(-विद्युं) वि० जुओ सक्षपोक्षियु
 हाक्षपकाक्ष स्त्री० [दे हलवोल] उक्षमव
 हाक्षरडुं न० [जुओ हाहा] भाणकने जुवावता
 गवातु गीत (२) [जुओ हाक्षरं] टोणु
 हाक्षरं न० [हार' उपरधी] भाणकने नजर
 न लागे ऐवी यीनेनी भाणा (२) लूय, टोणुं
 (३) कक्षसवाभाना कक्ष छूटा पाडवा अणीमा
 भणद केरवे छे ते (४) [सर० हिं हालरा]
 हाक्षरडुं
 हाक्षवुं अ० कि० [दे. हल्ल (सं. हल्लन), सर०
 हिं हालता, म हालणें] अक्षवु; डोक्षवु,
 अणवु (२) [दे. हल्लां (अ) अक्ष. याक्षवु
 हाक्षसो पुं० [अ हादिसह] हरकत, हादि
 हाक्षहवाक्ष पुं० अ० व० [हाक्ष उपरधी, सर०
 म] इ० शा, अनाथी, पायमाडी (२) वि०
 इ० शाभा पडेवुं [अअधडी
 हाक्षहाक्ष अ० [हाक्ष उपरधी] उमखा न,
 हाक्षहु वि० [हाक्षवु उपरधी] हाक्षतु
 हाक्षहाक्ष, हाक्षहाक्ष स्त्री० [हाक्षवु उपरधी]
 वारवार हाक्षवु ते
 हाक्ष अ० (२) स्त्री० [सर०? 'हाक्षवु' परधी?]
 जुओ हाक्षो [-करवी=हाक्षमा जुक्षवीने
 सुवाडतु (२) सुधं अक्षु (भाणलाया) -मावी=
 हाक्षरडुं गवु]
 हाक्षी स्त्री० [हाक्ष उपरधी] भाणकने सुवाड-

વાની ઝાળી, ખોયુ ંગોરી સ્ત્રીં હાલરડું
 હાલીમવાલી પું [મ. મહાલી + મવાલી ?]
 હલકા દરભાનૌ-રેંછપેછ માણસ
 હાલોડું નં, -રૌ પું + જુઓ હાલરડું
 હાલોઁ અં [રવં] ખાળકને હીચતા વપરાતો
 ઉદ્ગાર (૨) પું ખોયુ; પારણું (ખાળખાખા)
 (૩) હાલરડું. [-કરવે = જુઓ હાલા કરવી
 (૨) હાલો સાભળતા સાભળતા સેઈ જવું
 (ખાળખાખા). -ખાવે = જુઓ હાલા ગાયં.]
 હાલોચાલો પું [હાલવુ + ચાલવુ] હરવું
 કરવુ તે. હાલોડોલો
 હાલોડોલો પું [હાલવું + ડોલવું] (કા)
 હરવુ કરવુ તે (૨) અને તેટલુ, થોડુંધણું
 કામકાજ કરવુ તે (૩) શરીરની નખળાઈને
 લીધે થોડીધણી હરકર થાય તે
 હાવ પું [સં] શુગારયુક્ત ચેષ્ટા કે ચાળો
 (સ્ત્રીને) (૨) [સરં મ] ઇચ્છા, હવસ.
 ંભાવ પું ંબંવં શુગારયુક્ત ચેષ્ટા; નખરા
 હાવકં વિં [હાવ = ઇચ્છા ઉપરથી, સરં મ.
 હાવરા] અતિલોભી, અસતોષી (૨) ખાવકં
 ંભાવકં વિં [સરં હિં હાવલાવાવલા]
 વ્યાકુળ, ગભરાયેલું, ગાડા જેવુ
 હાવરૌ પું [ફા આબારહ] ભવકની ખાતાવાર
 નોખ (૨) [હાવ = ઇચ્છા ઉપરથી, સરં મ.
 હાવર] તાવ ગયા પછી ઊમડતી ભૂખ
 હાવસોઈ, ંઝાવસોઈ સ્ત્રીં જુઓ ઝાવસોઈ
 હાવાં, -વે અં [જુઓ હવે] (૫) હમણા
 હાશ અં [રવં] જ પ, સતોષ કે નિવૃત્તિનો
 ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રીં નિરાત; જંપ; શાંતિ
 [-કરવી = નિરાત વાળવી]
 હાશીશ સ્ત્રીં [મ. હશીશ] એક માહક વનસ્પતિ
 હાસ પું [સં] હાચ્ય, હસવુ તે
 હાસ્તો અં હા જ તેા, જરૂર હા
 હાસ્ય નં [સં] હસવુ તે 'ંચિત્ર નં ટોળ
 કરવા ઠોરેલુ હાસ્યજનક ચિત્ર, 'કેરિકેચર'
 ંજનક વિં હાસ્ય ઉપભવે એવુ ંરસ પું
 નવ રસોમાનો એક (જુઓ રસ) ંવિનોદ
 પું હાસ્ય અને વિનોદ -રયાપદ વિં
 [+ આસ્પદ] હસવા યોગ્ય, હસવુ આવે એવું

હાહાકાર પું [સં] હા' હા' એવો શોક કે
 ત્રાસનો ઉગાર સર્વત્ર શોક અને ત્રાસની
 લાગણી ફેલાઈ જવી તે [-થવે, વર્તવે]
 હાહાહીહી અં [રવં] હાસ્યવિનોદનો એવો
 ઉદ્ગાર (૨) સ્ત્રીં હાસ્યવિનોદ, ઠઠામરકરી
 હાહો સ્ત્રીં [રવં] હોહા, હોકાર, યુમરાણ
 (૨) ક્ષામધૂમ, ધમાલ
 હાળી પું [સં હાલી] હળ વડે ખેડનાર;
 ખેડત (૨) ખેતીકામમા મદદગાર તોકર હારી
 હાળો પું [સં. હાલિક પ્રા હાલિક] હળ
 ખેડનારો (૨) પતિ (૩) મરદ
 હાં (૦) અં [રવં; સરં હિં હાં, જુઓ
 હા] ભાર, અનુરોધ કે વિનવણીનો ઉદ્ગાર.
 ઉલાં તમે એમ કરજો, હા (૨) આહુ
 વાતમા વચ્ચે વચ્ચે હાકારો દેવાનો ઉદ્ગાર
 (૩) સામે હાકારો - પહકાર કરવાનો ઉદ્ગાર
 (૪) + હા; હાકારસૂચક ઉદ્ગાર ંઈ અં
 હા; ખસ. ંકે અં હા ૧ જુઓ (તે ભાવ
 સવિશેષે ખતાવે છે). ંરે અં કેટલાક
 ગીતમા હુલાવનારો પ્રારંભક ઉદ્ગાર ંહાં
 અં ખમા કે અરેરાટી ખતાવતો ઉદ્ગાર
 હાંક(૦) સ્ત્રીં [જુઓ હાક] ખોલાવવા માટેની ખૂમ
 હાંકણી (૦) સ્ત્રીં [હાંકવુ ઉપરથી] હાંકવાની રીત
 હાંકવુ (૦) સંકિં [જુઓ હાંકવુ] પશુ, વાહન,
 વહાણ, ગાડી વગેરેને ઇચ્છિત માર્ગે ચલાવવુ
 (૨) [લા.] ગપ મારવી [હાંકવે રાખવુ =
 ગમે તેમ ચલાવ્યે જવુ (૨) ગપાં ઠોકયા
 કરવા]
 હાંકરૌ (૦) પું [હા + કાર] 'હા' એવો અવાજ
 હાંકિડું (૦) પું [હાંકવુ ઉપરથી] હાંકનારો; ગાડીત
 હાંલ (૦) પું ંબંવં [સરં હિં હાગા; (દે.
 હજવ = સોગન ઉપરથી ?)] શરીરના સાવા (૧)
 (૨) [લા.] હિ મત; શક્તિ [-ગમડી જવા,
 છૂટી જવા = નાહિં મત યઈ જવુ, ઠીલા યઈ જવુ]
 હાં જ (૦) અં + હાજ, માન સાથે જવાખ
 દેવાનો એક ઉદ્ગાર [-કરવું = હાજ ખોલવું;
 આજ્ઞા ઉઠાવવી.]
 હાંડલી (૦) સ્ત્રીં [જુઓ હાડી] નાનુ હાંડલું,
 હાણી -હું નં પહોળા મોતુ માટીનુ એક

वासण. -वे। पुं० ऐक वानी, [-भूकवे। = डांडवे। राधवा भूकवे।]

डांडी (०) श्री० [स. हडिका, हाडिका] डाड्डी (२) धातुनु तेवु वासण (३) लटकतो दीवो भूकवानु कायनु वासण. ० धोथो। पु० राधवाना वासण भाज्जारा. -डो। पु० मोठा देगडो (२) डांडवे, ऐक वानी (३) [वा] भूर्ध; ६ डांड (०) पु०, श्री०, ०ण्डु श्री० [स हाफिका, सर० म हाफा, हिं हांका, हांकी] उतावणेो श्वास व्यासवो ते (२) तेथी यती छातीनी रंधामण, अमूजण. [-छितरवे। = डाड् जेसवे. -अडवे। = उतावणेे अने तकडीक्षी श्वासोश्वास व्यासवो के देवो पडवे। -जेसवे। = डाड् मथीने श्वासोश्वास जेधजे तेवो यध ज्वो, डाड् छितरवे।] ०ण्डु वि० व्याकुण, पावर ०ण्डु डांडणुं वि० गलरायेतु, जेआकणु, पावर

डांडवुं अ०डि० [सर० हिं हांफना] डाड् चडवी डांडी (०) श्री०, 'डलुं' न० जुओ डाडडी, -तु। डांडलां कुन्ती करे (धरमा) = अत्यत गरीभाष होवी डांडलां अभाषां = जेला-याली यवी. डांडलां अजेरी काटवां = धर भाषी करावतु. डांडलां डोडवां = कलियो करवे; धर पडलवु (२) कोड् ऐक कामने न वगगी रहवु डांडलुं डोडवुं = पेट डोडवु (२) आखविकाना साधननो नारा करवे। -डोडी नाअतुं = नुस्सान करत, पायभाव करवु (२) मथु डोडवु (३) भारवु -डूटवुं = आखविकानो नारा यवो (२) रहस्य पुल्लु पडी जवु.]

डांडडी (०) श्री [सर० म हासळी, हिं हंसळी (सं संस उपरधी)] गणा आगणतु ऐक डाडकु (२) गणानु ऐक धरेधुं (३) लोढाने के तेवा वासणने ळिअकवा नरेखो गाणो (४) घोडाने गणे पडुराववाना सामाननो ऐक भाग (५) डोसतु लोढालु यकरडुं (६) घेडाना मो परनो लोढानो गाणो

डांडम (०) सि० (०) वि० [अ हासिल] भजेतुं; प्राप्ति (२) न० हाण, ७३१, कर (३) क्षयडो,

वाल (४) उत्पल, पेडारा (५) परिश्राम डांडवे (०) पुं० कोडाणी; जोडवानु ऐक खोन्नर डांडियु (०) वि० [सर० म हासगहू] छेथी नतना सडेड (चढी)

डांडिसल (०) वि० जुओ डांडल डांडियो (०) पु० [अ हाशियहू] कागणनी डोरी रभाती, सामान्यतः डाया हाय परनी पड्डी [-छोडवे।, पाडवे।, भूडवे।, राअवे।]

डांडी (०) श्री० [सर० हिं (सं हाम)] मलक, मरुकर (२) कुन्ती ०ण्डेस पु० मलक भाडे करेलु के जेस जेवु काम, मरुकर

हि अ० [सं.] (५) अ [डिअतवाणुं] डिअत श्री० [अ] युक्ति; कगमत -ती वि० डिकराणु न० [सर० दे दिक्किज] ककवाणु; रोककण (२) घोवाट, धुमराण

डिआयत श्री० [अ.] वार्ता, उडाणी डिरसो। डिअड वि० [सर० सं दिक्कल = ओडू लिडुनो डड? के स. दिक्क = धन करवी?] लागणी वगरनु, कडोर (२) डोडीनी जेडे न बणतु

डिअणु न० [सं दिक्क = धन करवी उपरधी?] वसादथी यती अतिशय ढंडी

डिअा श्री० [सं] डेडडी ०नाड पु० डेडडी (२) पडवी (३) अव्यक्त ध्वनि

डिअकारं वि० [जुओ हीयकारं] कायर भायलु (२) अथम, नीय, लीन

डिअजावतु सं०डि० 'हीयकतु'नु प्रेरक डिअको पु० [डिअवु उपरधी] भाड भाडनो धको डिअवतु सं०डि०, डिअवतुं अ०डि० 'हीयवु'तु अणुकमे प्रेरक ने जावे

डिअरत श्री० [अ] वननधी छूरा पडु के छोडु ते -ती वि० डिअरत करतार

डिअरातु अ०डि० [अ दिज = शुद्ध उपरधी] छूरत, जव्या करडु -वतुं सं०डि० (प्रेरक)

डिअरी वि० (२) पु० [अ] मडमड पेगअर मका छोडी मदीने गया त्य रथी गजातो स वत

डिडिआ श्री० [सं] (स.) भीमनी राक्षस पत्नी हिन न० [सं] उडयाण, श्रेय (२) वाज, क्षयडो.

०कर, ०कारड, ०जारी वि० डिअ करे तवुं. ०कारिता श्री० ०कर्ता (-चर्ता) वि० (२)

पुं० हित करनार. ंयिंतक वि० (२) पुं०
 हिन धरुचनार ंदिरैप पुं० हिनमां व्याड;
 हितमां विघ्नरुप होवु ते ंशत्रु पु भूर्भताधी
 हित करवा जता परिज्ञामे हानि करनार भिन
 (२) हिनमा व्याडे आवनार. ंसंभं धं पुं०
 बलु (२) इवार्थं ंदवी वि० [हितैषी उपरथी]
 हिनैरुधु -तार्थं(-थे) व्यं [+ कर्ष] हित
 माटे -तार्थी वि० बलु धरुचनारं -तारुह
 वि० [+ सं सावह] हितकारक, श्रेयन्कर.
 -ताहित न० [+ अहिता हिन व्यने अहित.
 -तु [सर० हिं.], -तेरुधु [सं] वि० हित
 धरुचनार. -तेशरी वि० ज्ञुओ हितैषी.
 -तैषिष्ठा वि० खीं [सं.] हितैषी (श्री).
 -तैषिता श्रीं हितैषीपक्षं. -तैषी वि० [सं.]
 हिनैरुधु -तेपटेश पुं० [+ उपपन्न] हितनी
 शाभाभल (२) (सं) ऐक लक्ष्मीतो
 सस्कृत अथ
 हिदायत श्रीं [अ.] रस्तो देभाडवो ते; शाभाभल
 हितेका न० ऐक षष्ठी [हिम
 हिना श्रीं [फा] मेढी. -नो पुं० मेढी (२)
 हित्नात श्रीं [अ.] लणवष्ठी, सभाण
 हित्कावडुं सं० किं ह्रीं कं वु प्रेरक
 हित् श्रीं [ई] यहुदीओनी भूण भाषा
 हिम न० [सं] अरु (२) बल्लो सभत डार (३)
 अतिशय ठडी [-यडुं]. ंकणु पुं० हिमनो
 कणु; 'धलेक. ंगिरि पुं० हिमालय ंप्रदेश
 पुं० शीतकल्पिधमा आविलो डे येना नेवी
 आभोडवावायो प्रदेश ंरुद्रिम पुं० (सं.)
 यद्र ंवर्षा श्रीं हिमनो -अरुदने वरसाड.
 -मायल (-ण) पुं० [+ अचल] हिमालय.
 -मायल प्रदेश पुं० हिमालयनी तणेरीमां
 आविला राब्येना समूह. -मानी श्रीं [सं]
 हिमनो समूह, अरुदने इग्लो
 हिमानी पुं० [अ हात्तिम] हात्तिमताड (?)
 (२) [ला] सष्ठी, धनवान माणस
 हिमायल (-ण), हिमानी ज्ञुओ 'हिम'मां
 हिमायत श्रीं [अ] पक्ष लेवो ते; तम्बारी
 (२) समर्थन करुव ते (३) [ला.] विधोदीना
 करमा करेवो वधारे. -ती वि० (२) पुं०

हिमायत करनार
 हिमायत पुं० [सं] (सं.) हिंरुताननी
 उत्तर आविलो प्रसिद्ध पर्वत, ^{हिमालय}
 हिमायुं अं० किं [हिम उपरथी] हिमधी
 षष्ठी ंवुं (२) मनमां अण्य करवुं (३)
 सुगव, कृश षवुं (शरीरे)
 हिमायुं वि० [हिम उपरथी] 'हिमवायुं',
 हिम षेवु डडुं. -णो पुं० [सं] 'हिमालय'
 (सं) हिमालय. [-गाणवो = हिमालय उपर
 वडीने अरुदमा डेड पासवो]
 हिमांशु पुं० [सं] यंद्र
 हिरुभय वि० [सं.] सुवर्णभय, सोनानु अनेलु
 हिरुय न० [सं] सोनु. ंकरिपु पुं०
 (सं.) प्रह्लादनो पिता ंवर्षा पुं० (सं.)
 अला (२) [सं.] विष्णु (३) सुक्ष्मशरीरं
 युक्त आत्मा. ंभय वि० ज्ञुओ हिरुभय.
 -व्याक्ष पुं० [सं.] (सं.) हिरुयः शिपुने काथ
 हिरुष्ठी पुं० [सर० म हिरवा, हिरवंडा =
 लीला रगनु ?] कपासनी ऐक लत
 हिरुभय पुं०; न० [सर० हिं] हीरामन =
 सोनेरी उडिपत पोषट] ऐक लतनु पष्ठी
 हिरुयाल श्रीं [हालवुं + यालवु] हालवुं
 यालवु ते (२) प्रवृत्ति. यणवण
 हिरुभो पुं० ['हालवु' उपरथी] मज्जत
 प्रयत्न (२) अंड [भावे ने प्रेरक
 हिरुयुं अं० किं, -वडुं सं० किं 'ह्रीं वडुं'
 हिरुेणवुं सं० किं [ज्ञुओ हिरुेणो; सर० हिं.
 हिलोरना] हिरुेणो यडाववु; अणु ह्रीं योणवुं
 हिरुेणो पुं० [ज्ञुओ हिरुेणो, सर० हिं
 हिलोर, -रा] तरंगेना उणणो (२) ह्रीं भवांमां
 तेवो वायो जोयो (३) गम्भत, पुसाली.
 [-आवो = जुं वु, जोले यडु. -मारवो =
 तरंगेना उणणो आववो, उणणवु (२) जोले
 आवो. हिरुेणो यडु = हिरुेणो आवो (२)
 तोदने -मस्तीये यडु]
 हिरुेणो पुं० [ह्रीं वुं उपरथी] ज्ञुओ ह्रीं यो
 हिरुेणो (-ण) पुं० [सं] मोनु, तरंग (२)
 मननो तरंग. ंवुं सं० किं हिरुेणो यडाववु
 हिंश्री व्यं [रवः] उच्यतेने अरुथी नीवे

क्रेती वभते करतो छद्गार. ०मे हिस्रो।
 श्री० हिस्रो हिस्रो करवुं ते (२) जमे
 तेम लगान्ये राभवुं ते, धमाधमी

हिसाभ पुं० [अ] गलना; गलतरी (२)
 दाभवे (ग.) (३) वेष्टवेष्ट, आवकभर्यं
 वगरेनी गलतरी के तेतु नामुं. ४) वेष्टु;
 विसात (५) रीत, इंग, मर्यादा, नियम

[—आपवा जवुं (पुडाने घेर) = मरी जव.

—गलुवे = गलतरी के दाभवा करवे (२)

मडत्त माननुं; गलतरीमा वेवु -युक्ववे =

मागतु वेष्टुं पताववु -लेवे = आवकभर्यनुं

नामुं तपासवुं -रहेवे = नामु लभावु (२)

मर्यादा -मडत्त जणवावां -राभवे = नामुं

लभवुं (२) मर्यादा जणवनी. -लघनाभवे

= उडती वेवी (२) धमकावुं -लभवे

= नामुं लभवु (२) दाभवे लभवे. -लेवे =

आवक भर्यं वगरे मागीने लेवु -तपासवु]

कितताभ पुं० वेनडवेवडना योपडा (२) वेष्ट-

वेष्टने हिसाभ ०नीश(-स) पुं० हिसाभ

राभनार. -भा वि० हिसाभने लगतु (२)

हिसाभ राभनारुं; हिसाभ राभवामा के

करवामा कुराग (३) गल्लिने नकी करेवुं,

योक्कस (४) पुं० हिसाभ राभनारो महेतो

-मे अ० हिसाभथी लेता के मलता (२)

रीते; गलतरीवी [के कडाडानो]

हिसारो, -रव [स] पुं० अवेो अवाभ (गाय

हिसावपुं स०कि० 'हीसवुं'तु प्रेरक

हिस्रीरिया पुं० [श्.] भूर्छां आल्लतो वायुनो

अक रोग [-आपवे।]

हिस्रो पुं० (अ) जाग; क्षणो. -रसेदार

वि० कागीदार

हिकार पुं० [सं] 'हि' अवेो अवाभ

हि म श्री० [लुओ हियु] अक जाडने छत्र

वासवाणो रस; ववारुष्ठी. ०डो पुं० छलकी

लतनी डिग ०तोणुं वि० [+नोणवु]

डिग वगरे तोणी भाय अटली न लुद्धिनुं

(दु०ककरमा) -गाष्टक न० [+अष्टक]। इंग

वगरे आड वरवुओतु अक यूल्-अक ओपाव

हिनो, ०क पुं० [सं. हिगूल, प्रा. हिगुल]

अधक अने पारानी मेजवल्लीवाणो अक लाल
 पदाय. ०किधुं न० हिंगोिक राभवानी
 दाभवी (२) वि० हिंगोिकना रंगतुं

हिंगु पुं०, न० [सं.] डिग

हि गोळं न०, -रो पुं० [सं. इंगुदी, सर० हिं

हिंगुपत्र, हिंगोट, म. हिंगणी] अक इण. -री

श्री० तेतु जाड

हिंडोळ(-ण) पुं० [प्रा (स हिंदोळ)] लुओ

हि टोळ -णाभाट श्री० भाटवाणो हि डोणो

हि डोणो पुं० [प्रा. हिंडोळ्य] उडरावाणो मोटो

हियेडा, जूयो [हि डोणो यडावपुं =

निजल न थवा देवो, धजे यडाववु हि डोणो

भावे। = हीयेडा भावे (२) [ला] अथ्थर

लटकतु -यडाववे। = मोटा हियेडा नाभवा.]

हिंद पुं०; श्री०, न० [फा (सं सिंधु, सप्तसिंधु)]

(सं) हि इस्तान ०वाष्ठी श्री० हि इस्ताननी

के हि इ स्त्री ०पी वि० [फा] हिंदु, -ने

लगतु -नी वि० हिंदु (२) श्री० (सं.)

उत्तर हि इस्तानमा भोलाती अक लावा

(३) हिंदनी राष्ट्रभाषा (४) पुं० हिंदनी

वतनी -नी-हि इस्तानी श्री० हिंदनी

राष्ट्रभाषा. -इ वि० (२) पुं० [हि इ

उपरथी; स, दे] हि इ धर्मनो अमुयाथी

-इरव न०. -इस्तान [फा], -इस्थान

पुं०; न० [+स्थान] (सं) क्षान्तवर्ष.

-इस्तानी वि० हि इस्तानतु, -ने लगतु

(२) पुं० उत्तर हिंदने. रहेवासी (३) श्री०

लुओ हिंडी-हि इस्तानी

हिंडोळ पुं० [सं] हियेडा; हि डोणो (२)

हि डोण, अक रंग. -णवुं स०कि० [सं

हिंदोळ] हि डोणो के पारलामा लुलाववु

हिंमत श्री० [अ] षडाडरी [-आपवी =

नाहिंमत यतु अटकावतु -करवी, यडाववी,

दाभववी, धरवी, अताववी, भोडवी,

राभववी. -हारवी = नाहिंमत थर्ध जवु]

०वाज, ०वान वि० षडाडर [हि सा

हिंसक वि० [सं] हिंसा करनारुं. -न न०

हि सा श्री० [सं] कर्ध पल्लु छवने दावे के

पीडवा ते. ०कभं न० हि सातु कभं. ०, मक

वि० [+आत्मक] हिंसायुक्त; हिंसावाणुं.
 ०री वि० [सं हिंवीर उपरथी] हिंस्र, भासा-
 डारी. ०३ पु० [सं.] हिंस्र पशु (२) वाध
 -अ वि० [सं] हिंस्र धातक, कूर
 हीक श्री० [सं हिक्का] डेडकी, वाधणी (२)
 सण्डो, शण (३) ताकीड; उतावण (४) डम
 हीकण न० लुओो हिक्कण
 हीका श्री० लुओो हिक्का (२) ताण, आचका
 (भरती वेणाना) [हीयका
 हीय श्री० [हीयवुं परथी] हीयवानी क्रिया;
 हीयवुं अ०किं लुओो हीयकवु
 हीयकारं वि० [फा] लुओो हि्यकारं
 हीयकावुं अ०किं 'हीयकवुं'तु लावे (२) टियावुं
 हीयवुं अ०किं लुओो हीयवुं (२) गिस्की-
 डडामा मोर्डी गभी पर गोडनी तेने डडाने
 छेडेथी डडाडनी; हीववु
 हीमडे पुं० [अ हीम] नपुंसक, राडवे
 हीट(-२) न० लुओो हीर
 हीलू वि० [प्रा. (स. हीन)] अथम, नीय
 (२) डवकुं, ०नरतु (३) लेमवाणु (४)
 वगरतु, विनातु, ओधुं, कम. ०क्यु वि०
 [+कायु] अथकयु, कायु पाकुं ०कभाडे
 वि० कभाणी विनातुं, निरुधमी ०कभं न०
 नीय कभं ०कभीं वि०(२) पुं० नीय कभं
 करनार. ०पत(-ड) श्री०; न० हीलूपलु,
 डलकड, लाउन ०भागी, ०भाग्य वि०
 ल ग्यहीन, कमनसीम. ०वर पुं० क-याना
 मुकापलामां नानो क ०नरनी काश्रीना वर
 ०वर न० [लुओो हीलुवर] कलेडु ०पुं
 स०किं धिक्करवु; निडवुं (२) उताथी पाडवुं,
 डलकुं गणवु -लु वि० लुओो हीलू
 हीन वि० [स] तल हीरेडु (२) वगरतु; विनातुं
 (समासमा). डडान शक्तिहीन (३) लुओो
 हीलु ०ता श्री०, ०रव न० ०यान पु०
 (स.) ०ैडवमंनो अ०क संप्राधय (पीले ते
 मडायान) ०वाडी वि० भूशु
 हीणकवु अ०किं [लुओो डेअक] डअकवु (२)
 [लुओो डेअक] डूसका भावा
 हीणकुं न०[रव० ? सर० डेअक] (का.) डूसकुं

हीमज श्री० नानी डरडे. -लु डरडे श्री०
 नानी काथी सुडी डरडे
 हीमज न० अ०क नततु रेशमी कापड
 हीर पु०[सं.] अ०क डड (२) न० [सं, प्रा हीर
 =पातण नस-रेसो उपरथी?] रेशम (३)
 [स वीर्य, ईर? सर० म, हिं, डेसं हीर=
 हीरो उपरथी?] तेज, काति (४) सतव; डैवत
 (५) प्रेम, प्यार (६) डिमत [-शुभावपुं
 =नूर शुभावपु -डारवुं=शाप नवी]
 ०केारी वि० रेशमी डिनारवाणु. ०थीर न०
 डीमती वअ ०नीर न० डिमत, पाणु
 हीरक पु०[सं] हीरो. ०मडेटसव, -डेटसव
 पु० [+ जतव] ड० वर्ष पूत धयानी भुशा-
 वीमा करवामां आवतो मडेटसव
 हीरलु गो पाण पु० डेडीनी कभाड नडीं,
 अने धडीनी डुरसड नडीं अवेा भाणुस
 हीरवा न० अ०क पंथी [भेठेडुं
 हीरडारी वि० [हीर+ डारवुं] हीर शुभापी
 हीराकणु श्री०[हीरो+कणु] हीरानी कणु-करय
 हीराकशी(-सी) श्री० [सर०हिं हीराकसीस,
 म हिराकस] शाही तथा रगमा वपराने
 अ०क पदार्थ [मणुकानी कंठी
 हीराकडी श्री० [हीरो+कंठी] पासाडार
 हीरामण वि० [हीर उपरथी] रेशमी
 हीराडणुअलु श्री० अ०क वसाणुं
 हीरामेण पु०[हीर+मेण?] अ०क नततु शुडर
 हीरावेध वि० [हीरो+वेधवु] हीरो वीधे अ०क
 (२) [ला.] डेशिथार, यालाक
 हीराणुं वि० [हीरो उपरथी] हीरतुं
 हीरो पु० [स. हीर, ०क] अ०क डीमती पथर;
 धेणा रंगतु रतन
 हीडवुं स०किं हीले अ०क करवुं, डिवावुं
 डीसवु अ०किं [लुओो डालवु, सर०हिं हिलना,
 म. हिलणे] डोववु (२) लुओो हीयवुं र'
 डीसेड पु० [लुओो हीववु, स हिलेण] डेवे;
 धको (२) डडकत; नुससान
 डीसवुं अ० किं [डसवु उपरथी, सं. डवै]
 (५.) डसवुं (२) आरुत यवु (३) डधं
 पासवु (४) [लुओो डिडारवु] डीसारवु

डीडी अ० [सं] [२१०] हसवानो अवाण
 डीअ डी० [बुओ डीअवु] अक तालवाणो
 डेका. ०कडुं अ० डि० डीअको भावो ०डे।
 पुं० [डीअवु परथी] डीअवा भाटे टंगवेडुं
 सावन (२) तेनु इ तेवुं आटोलन-ओडो।
 डीअवपुं स०डि० बुओ डीअवपु
 डीअवु अ० डि० [स२० दे हिचिअ=अक
 पगथी अलता यालवु ते] ओडो भावो,
 डीअको भावो।
 डीअवपुं 'डीअवुं'तुं प्रेरक, डीअेणवु
 डीअेणवुं स०डि० [डीअवु उपरथी]अुलावपुं,
 डीअका नाभव।
 डीअेणभाट डी० [डीअेणवु+भाट] +
 डि डोणभाट
 डी०डडा डी०[डीअवु उपरथी]डीअवानी रीत,याल
 डी०डवुं अ०डि० [म हिण्डू, प्रा. हिंड] यालवुं
 डी०डड(२)वुं स०डि० 'डीअवुं'तुं प्रेरक
 डी०डवुं अ०डि० 'डीअवुं'तुं लावे [भाट
 डी०डड(२)वुं],-याभाट बुओ डि डोण,-या
 डी०यां अ० (५) बुओ अडीया, ला
 डी०स डी०[२१०](का) अमिनी दूरथी लागती
 अंय [डिसारव करवो
 डी०सारव पुं० बुओ डिसारव.-अुं अ०डि०
 बुओ(-वे।) [प्रा हुम (सं. भूत)] (५) हवो,
 यथो (होवुं'तुं अ०कां०तुं कालअस्त ३५)
 हुकम पु० [अ. हुकम] आज्ञा, दूरमान (२)
 (प्रायः अ०व०मा) गज्जानी अक रमतमा
 अमुक लातना पान डीअ गलवा ते डे ते
 पान, सर [-आपवो करवो, डोडवो=
 आज्ञा करवी. -डोडवो=आज्ञा पाणवी.
 -काडवो=हुकम लहेर करवो -भूवो,
 नीकणवो=हुकम लहेर यवो -पडवो=
 पतानी रनतमा सर शेना ते नकी यवु.-अडार
 पडवो=हुकम नीकणवो. ०नाभुं न०डोर्टनी
 वेणी युकाडो ०सर पु० हुकम र बुओ।
 हुक्रे पु० [अ हुक्का] तमाकु पीवानुं अक
 साधन [-अडवो, ताडुवो, पीवो=
 हुकावी तमाकु पीवी -अडवो=गडाकु,
 देवता वगेरे भूमीने हुको पीना भाटे तैयार

करवो]०(-का)पाएणी न०अ०व०हुको पाएणी
 वगेरे पीवा ते (२) [ला.] डेकडोडकने के
 सामाजिक संअध [-करवा. -अध करवा
 =साथे डेसी हुकापाएणी करवानो के सामाजिक
 संअध तोडवो।]
 हु०रै पुं० [अ] डोटडी (२) भसीभानी
 मुलाने रहेवानी डोटडी
 हु०अत डी० [अ] डड, अड (२) तकरार
 ०भोर,-ती वि० डडीलु (२) तकरारी
 रवभावु
 हु०डडरवुं स०डि० [२१०, स२० म हुडकावणें]
 हु०डववु, पुं०अडरवु [धमडववुं
 हु०डववुं स०डि० पुं०अडरवु, तरथोडवु (२)
 हु०डड अ० [२१०] धसारो के पडापडीना रव
 हु०डडु न० [स] घेतानी लडाई
 हु०डवु अ०डि०, -वुं स०डि० 'हु०डवुं'तुं
 अमुकमे डभंलि ने प्रेरक
 हु०त वि० [सं] डोमेडु, अलिडप आपेडु (२)
 न० अलि ०द्र०य न० डोभवानी वरवु,
 अलि. ०लुअ, ०वड पु० (सं) अग्नि.
 -ता०मा पु० [+आत्मा] शडीड, हु०त
 यथेडो भाणस -ता०श(०न) पु० [सं.]
 (स) अग्नि -ता०शनी डी० डोणी
 हु०तुतु न० [२१०] अक रमत
 हु०अर पु० [अ हुनर] डारीगरी, कसअ
 ०डिओग पु० हु०अर अने डडोडग. ०शाणा
 डी० हु०अर शीभववानी शाणा; कणालवन.
 -री वि० कसणी; करामती, निपुण
 हु०अवतनन० [फा] वतन प्रत्येनो प्रेम,दशप्रेम
 हु०मलो पु०[अ. हम्लह]आकभाण, धसारो,अयो.
 -लाभोर वि० हु०मलोकरवानी आडतवाणु
 हु०मा न० [फा] अक पौराणिक पथी ०लु न०
 बुओ हु०मा (२) पु० (सं) भीजे भोगल
 भाडशाड
 हु०अ डी० [बुओ डरम] डोडी, डसी
 हु०अत डी० [अ] शाभ, आपड [-डारवी
 =शाभ भोवी.]
 दुरियो पु०, डी० [२१०, स२० इ हुर्राह]
 डुओतो, लवाडो (२) मलक डडववी ते(३)

[हेत परथी ?] + हेत; उभणडा (प.)
 हेट स्त्री० [इं.] विद्यायती टोपी
 हेड अ० [प्रा हेड] (प. ?) नीचे; हेडे.
 ०लाष्पु न० हेडेको भाग. ०लुं वि० हेडेणतु;
 तणेनु. ०वाश(-स) अ० (डा.) पवन
 के पाष्पिना वडननी दिशाभा नीचले भागे
 (२) नीचले भागे ०वा अ० नीचे,
 तणे. -डाष्पु(-लुं) न० नीचाष्पवाणी अगा
 (२) वि० डलकुं; नीचु; हेडु -हुं वि०
 लुओ हेडाष्पु (२) अ० हेडे; नच. -डे
 अ० लुओ हेडे [-भेसपुं = तणिये लभवु
 (२) कंटाणीने के डारी थाडीने कर्ध प्रवृत्ति के
 काम छोडी देवु अंपवु. (३) पायमाल यवु]
 हेड (६) स्त्री० [स. हडि] शुनेगारनेा पग अकडी
 राभवाने करेकुं मोडु क्षारे लाकडु (२)
 तोक्षनी गायने सना गणामा पग वर्ये रहे
 अेम अधातु लाष्पुं लाकडु, डेरो (३)
 सगर्भा स्त्रीने नियमित धती अमुक शारीरिक
 पीडा अेम के, ०वडीनी हेड (४) दि हेडा
 = सभूह; सर० म.] वेचवाना अणदनेा काक्षेा
 (५) [वा.] अेल, कं, [-डेरेडेा वागवो =
 क्षिरलेरी के सत्ता आलवा] ०भेडी स्त्री०
 हेड ने भेडी
 हेड वि० [इं] मुप्य, ०परी ०ओाक्षिस स्त्री०
 मुप्य के वडी कचेरी, कार्यालय ०ओ-रुटेअल
 पुं० पोसिसट्टुकीनीा वडेा, अभादार ०कळाक
 पुं० वडेा कारकुन अवलकारकुन
 हेडकी स्त्री० [स हिक्का] लारे थासतु ल्बकु (२)
 वाधष्पि (-आ रपी, ० पडपी). -डियो
 लाडु पु० भूअेला निमित्ते धयेलेा लाडु
 हेडमान्तर पुं० [इं. हेडमास्टर] वडेा-मुप्य
 शिक्षक
 हेडंभा स्त्री० (स.) लुओा हडिभा
 हेडियारेा पु० [हडी ०परथी] धमाल
 हेडियो वि० [लुओा हेड (४)] अणदनी हेडवाणेा
 (२) पु० हेडमानेा वाअरडेा
 हेडी स्त्री० [लुओा हेड (४), सर० हिं] वेचवाना
 अणदनेा काक्षेा (२) सभानता, अराअरी
 हेडेा पुं० [प्रा. हिनड (सं हृदय) ०परथी ?

के लुओा ओडेा] अतिशय ध्यार, आसक्ति
 हेष्पु (हे ?) स्त्री० [सं शयन ?] तणाध; भिछानुं
 हेत न० [प्रा. हितअ (सं हृदय) ०परथी] प्रीति;
 लाव; रनेड. [-लावपुं = लाव के लागष्पि
 पेदा करपी, आडवु. -वरसपुं = अहु लाव
 थवेा.] ०प्रीत स्त्री० वहाल, कृपा ०भहुं
 वि० हेत-माथा विनावु ०रपी वि० [सं.
 हितैपी] हितेअु, शुभेअुक. -तारथ पुं०
 + हेतनी लागष्पि. -ताण (-णु) वि०
 हेतवाणुं; भायाणु
 हेतकर्तुं न० (डा.) माल अरवानुं गाडुं
 हेतु पु० [सं] ०देशा; आशय (२) सअण; कारण
 (३) पयावयव वाक्यमां सअण अतावनार
 कथन के वाक्य (न्या). ०कर्ता पु० (व्या.)
 प्रेरकरयनानेा कर्ता. ०गर्भ वि० (अहर)
 हेतुवाणु. -चिह्न न० हेतु अतावतु
 (.) आवु चिह्न (ग) ०ता स्त्री०,
 ०त्व न० हेतु होवेा ते, हेतुभत्ता ०भत्
 वि० हेतु-प्रयोजनवाणु. कार्यकारणलाव-
 वाणु (न्या). ०भत्ता स्त्री० ०वाड पु०
 तर्कविधा; तर्कशास्त्र (२) कुतर्क; नास्तिकता.
 ०वाही वि० तार्किक (२) कुतर्की; नास्तिक
 हेतवाभास पु० [सं.] इष्ट - भोटो हेतु, हेतुनेा
 आलास (न्या)
 हेडण न० + लुओा हयदण
 हेडल पु० [इं] हाथेा, इरतो
 हेअक, -त (हे) स्त्री० [अ. हैवत] हअक, धास्ती.
 [-भापी = हेअकावु] ०(-डा)पुं, -ताहुं
 अ०किं लुओा हअकवु
 हेअियेस केाईस न० [लेटिन; इं.] डेडीने
 अरोअर कायदेसर पकडयो छे के केम, तेनी
 तपास करवाने माटे, अदालत डेडीने पोतानी
 इअर डाअर करवा हुकम काटे छे ते
 हेम न० [सं.] सेानु ०कार पु० सेानी. ०जिदि
 पु० (सं.) मेर
 हेमक (हे) वि० [अ अहमक] भूअं, अेवइर
 (२) भीकण, डरपोक
 हेमसे(-भे)म वि० [क्षम द्विर्भाव] कुशण,
 सहिसलामत

हेमचंद्र पुं० [सं] (स) ऐक प्रसिद्ध जैन
आचार्य [भाषावाणु]

हेमभात्री वि० [सं] हेम-अकुलना इलूनी

हेमवती स्त्री० [म] ऐक वेद

हेमवती स्त्री० [सं] संगीतमा ऐक याद

हेमंत स्त्री० [सं.] भागशर ने पोष महिनानी
अनु -ती वि० हेमत संभधी

हेमिधुं, हेमी वि० [हेम उपरधी] सोनानु

हेय वि० [स] शान्य ०ता स्त्री०

हेर, ०क पु० [ब्रुओ हेरवु] आतमीदार, लसूस,
हेरनार. ०लुं न० ब्रुओ हेरियु १

हेरत (हे) स्त्री० [अ] नवाध, आश्रय [-पामधुं,
पमाहवु] ०मंड वि० आश्रयचक्रित

हेरहेर वि० [हेरना द्विर्भाव; अथवा हेरवु +
हेरवु, सर० म, हिं.] अन्वेष्टु, हेरहेरवाणुं
(२) अक्षयावन्दी यथेष्टु (२) पुं० हेरहेर यवुं
ते (३) तक्षवत, हेर, इरक -री स्त्री०
हेरहेर करवु ते

हेरवु सं० [सिरववु ? स हेल् = तिररकारथी
धकली काठवुं परधी ?] रोञ् मुलतनी राभवुं

हेरवुं सं० [दि. हेर सर० सं. हेरिक =
लसूस] धारिने के धूपी रीते जेवुं, निहाणवुं
(२) [?] ललकारवु; उश्केरवु (३) अ० [सं
हेल् = कीडा करवी] + हणवु, हयवार यवुं

हेरंय पु० [सं] (सं.) अणुपति

हेरान (हो) वि० [अ] हेरानमति पामेलुं, कंटागेष्टु
०मत (-ति) स्त्री० मुश्केली, पीडा; पञ्चवृष्टी

हेरियुं न० [हेरवु उपरधी] अनुमानु जेवु ते
(२) आकाभाथी पडतु सूयवु किरण (३)
[ब्रुओ हेवो] जोकु; जोकुं (४) होडीने पवन
होय तेम हेरववी ते. [हेरियां आवां =
होडीमा भेसी पवननी लहेर माणवी. हेरियां
हेरवां = अनुमानु जेवुं (२) प्लीलनां
छिद्र जेवा]

हेर, -रो पु० [ब्रुओ हेरक] लसूस, आतमी-
दार. -रुं न० ब्रुओ हेरियुं १, २

हेरहेरौ पु० [हेरवु + हेरौ] आटेहेरौ, अणु
आववु ते (२) हेरौहाटे आवा जेवु योडुं
कामकाज

हेल (व.) स्त्री० [सर० म.] जेजे; लार (२)

वेचना साक गाडाभा लरेला लाकटा जाणुवगेरे
के तेंवुं भाडुं (३) भाषे धीवेवु के वेचानु जेडुं

(४) ठी यकवानी मन्नीरी (५) हेलकरीनु काम.
०करवु स्त्री० स्त्री-हेलकरी ०करी पुं०

[सर० म, फा. हर्कारह] मन्नीर, वेतरो

हेलकरी पुं० [हेवो परधी] हेवारो, हेवो
(-भारवेा)

हेलणु, -न [सं] न० हेला, गेलगमत, जेल
हेलना स्त्री० [सं] अयहेलना; तिररकार,
तरछोडवुं ते

हेलपटो पुं० [हेल + पट्टी] नकामो हेरो; आटो

हेलवः सं० (५) ब्रुओ हेणववु

हेलवुं अ० [ब्रुओ हेला] हेरवु, हणवु (२)
सं० [मं हेल्] अयगणवु; हेलना करवी

हेला स्त्री० [सं] जेल, जोडा (२) रतिकीडा
(३) तीव्र संभोगेच्छा (४) ते व्यक्त जरेवी

वेष्टा (५) क्षण, सहज वार

हेलारो पु० [ब्रुओ हेवो] धको

हेलाधी न० [अ हिलाल] मुसलमानी ३५४
दिवसनुं वर्ष

हेली स्त्री० [दि. जयालि] सतत वरसाड (२)
[अप० हेलि (सं. हले = सपीने सभोवन)]

अधी, साहेली (३) [सर० प्रा अलिहा]
गीतनी ऐक देखी (४) [?] अगल (५) राभ

(मुडवानी) (६) [ब्रुओ हेला प] क्षण

हेलो (-हो) पु० [ब्रुओ होलो सर० दे. हल]
हेवारो; आचक्र, धको (२) जपाटो (३) हरकत,

उजसान (४) भासाटेकरावाणी जमीन उपर
वाहनतु ठीणवुते, तेथी भेसनारने लाभतो धको

हेवा (हो) पु० ०००० ब्रुओ सहवास] परिचय
(२) आहत; महावरो

हेवातणु (-न) (हो) न० [प्रा अविहवा (सं
अविधवा) उपरधी ?] सौलाग्यावरथा

हेवान (हो) वि० [अ] डोर जेवुं (२) न० पशु,
डोर -नियत स्त्री० पशुपणु; पारावता

हेवासुं (हो) वि० [हेवा उपरधी] हेवायेवु,
हणोवु (१)

हेवाल (हो) पुं० [ब्रुओ अहेवाल] वृत्ताव

हैवापु (है) अ०कि० [हैवा परधी] हैवा यवा;
हणवु

हैपुं अ०कि० [सं हेवुं] हैवा करवी हल्लहणवुं
हैवा श्री०, ०२१ पुं [सि.] घोडानो हल्लहणवुं
हैसियत (है) श्री० [अ हैसियत] सामर्थ्य; शक्ति

(२) वक्र; प्रतिष्ठा ०६१२ वि० हैसियतवाणुं
हैण श्री० [हणवु उपरधी] हैवा; महावरो (२)
जुओ हैड २. ०११ श्री० हैणवुं ते. ०११
स०कि० [सर० हैरवु उ] हणे जेअ करवु;
मन मेणववु (२) कणवुं, पाणवुं (पशुने)

है (है०) अ० [रव०] अं, विरमय, धमकी वगेरे
अतावनारो उरगार (२) इरीथी के रहीने प्रश
करवी वेणानो उरगार - उहा० है, शास्त्रनी
वात सायी ? है, शु कहुं ?

हैकहुं (है०) अ० कि० [है रव] तगीमा होवुं
हैयु (है०) श्री० + सुवासण

हैरुई श्री० [रव०; सर० उडइड, उडइड]
आभतेम जेरथी धूमधूम करवी ते (य)
हैरियो पु० [दे. हड्डु = हाडकुं उपरधी] जणानी
धात्री. गणानो अहार तरतो देभातो लाज.

-यावेरो श्री० मुसन्नमानो राज्जो अेक कर
हैरिअय पु० [सं.] (सं) हिडिआनो पुत्र-
घटोत्कथ

हैरुं न० जुओ हैयु
हैरुं न० (य) पेधुं, देव [-पडहुं = देवाहुं;
शवतु यहु] [उरेशी करेहु]

हैरुक वि० [सि.] हैरुवाणुं; काई हैरु क
हैरुस श्री० [हाय + हास्त, सर० म] इअनी
अरेराथी (-इरुथी)

हैम वि० [सं, डिम संअंधी, अरइतु के अरइ
नेरु हुं (२) सोनानु के सोना जेवा रंगनु.
०अत वि० हिमालयनु, हिमालय सअधी
(२) हिमालयमा रहैनाक के हिमालयमा
उरपन्न थयेसु ०वती श्री० (सं.) पार्वती
हैया-इरु थी हैयाणुं सुधीना शण्डो जुओ
'हैयु' शण्डमा छेवटे

हैयुं न० [प्रा हिअय (म हृदय)] हृदय, दिल,
अतकरण [हैया उपर राअहुं = भूअ
संलाण वेवी; वहालयथी पाणवु हैयाना

हाणा = अंतरनी अणतरा. हैयानी हाणा
= अंतरनुं इ:अ हैयानु इरुयु, इरुयुं =
अदिसरय, हैया इरु हैयाहुं मेहुं; योर =
मनना मर्म के भेद न लखवा दे अेवुं.
हैयानो हार = अतिप्रिय हैयाहुं सूहुं =
जुओ हैयासुनुं हैयाभां अमारा उडवा
= अतरभां तीन वेदना थवी; काणजु अणव.
हैयाभां कोतरी राअहुं = जुओ हैयाभा
लाभी राअवु हैयाभां अजनी काती होची
= छुपु वेर धराववु, हैयाभा लारे कपट
होवु. हैयाभां गोअलो होवा = छुपी
वात अहार न पडवा देवानो गुण होवा.
हैयाभां लभी राअहुं = अराअर याद
राअवु. हैयाभां हाथ भूके तो कोरो कट
नीकणे = लखे पेटमा कथुं कपट अ नथी-
छेक निर्वाप के अमण छे। (रुकोत्ति)
हैयाभां हाणा = अतरमा अणयो हैयुं
कणुल करतुं नथी = विधान जेसने नथी
(२) हिंअत आलनी नथी हैयुं कहुं ना
करे अेवु = न मनाय अेवु भूअ आश्रव-
कारक. -आली करहु = मनना उडरा
काडवा, मननी अणतरा काडने कडी संलणवीने
के रहीने शात करवी -टाहुं हिम होहुं =
निरात होनी. -हालवहुं = जुओ हैयु
आली उरवु, अणतरा अहार काडवी -इरु
अहुं = अकल अहार मारी अवी; अम न
पडवी -इरुहुं = दिलने सअत आषात
लागवो. -आरया करतां हाथ आणवा
सारा = पीलने हाथ करावता नुकसान थवु
जेई दिलमा अणवु, नेना करतां लने करवा
भाडवुं सार -अराई आणवु = इ:अ के
लागलीथी रहु रहु थई अवावु -हाथ
राअवु = दिलनी रवरथता लणववी, उरगाट
न करवो हैये तेवु हो. ठे = अेवु मनमा तेवु
वाणीमा हैये हाअहुं = छातीअे यापवुं
हैये धरवुं = मनमा उतारवु, अणअर लक्षमा
लेवु. हैये हाथ रहैवो = धी-अ रहैनी
हैये हाथ सुआववो, राआववो = हिअत
राअवानु कहेवु हैये हाथ राअवो = धीरअ

राभवी आटलुं ते ह्ये धालरो के
 कोटे? = आटलुं शु ओखु छे? (२) आटला
 योडाने शु करगो? शी रीते पूरतु यरो?]
 -याडिकलत स्त्री० लुद्धि -याडूट स्त्री०
 अति रोडने लीधे छाती डूटवी ते (२)
 मोरी यिता. -याचोपो पु० विंताथी
 ह्येयामा यतो यूयारो. -याटतु अ०डि०
 नाहिलत यतु. -यातोः वि० छाती
 वृथी नय ओवी मडूनतवाणु (२) स्त्री०
 ह्येयाडू -याडूअणुं वि० मननु इअणु;
 पाण्णी वगरतु. -याधारणु स्त्री० सतोष;
 समानान (२) भातगी -याडाट वि० छाती
 दाथी नय ओवु (२) अ० छाती दाथी
 नय ओम (२३७). -याडूड वि० भूड,
 ओवडूड, अम विनातु -याभणापो पु०,
 -याभण स्त्री० ह्येय अणतु ते, ह्येयाने
 डकणाट -याभेलु वि० ह्येयामा मेल
 राभतु, मेल ह्येयानु, ह्येयाणु -यारणी
 स्त्री० छाती पूर यलोकी ली त -यारणु वि०
 ह्येयामेलु; मनने मेल क ओड न लखवा डे
 तवु -याश(-स)मडी स्त्री० ह्येय ओपर
 भूडकी सगडीनी पेटे डःभ डेनार -याशोड
 पु० ओडो शोड -यासूतुं वि० ह्येयाडूड,
 भूड (२) निडुर, निडय -याडोडो पु०
 अणु डोडो -याडोणी स्त्री० डिलमा लारे
 सताप करवनाक ने ते -याणु वि० प्रेमाण
 हो अ० [स] [रव०] भातरी अथवा सभति-
 शंक डडगार, डो (२) काव्यना डेटलाड
 ढाणोमा डनकार माटे वपरातो डडगार (३)
 ओ, डे (सओवनने डडगार)
 होधयां अ० [रव०] ओडकार के वमिने डडगार,
 ओडिया [-डरतुं = पयावी पाडतु, गणी अणु]
 होधश हो। 'होष'तु ल०का०तु ३प (पडेयो
 पुरय ओ० व०) [होधश]
 होधथुं (हो) 'होधश'तु अ०व०तु ३प (अओ
 होडकी हो) स्त्री० अओडुको] डूडकी, नाने होडो
 होडो, ०य न न० [अ डूडक = डगडो] डरियामा
 डिसा अणवानु साधन [लाडुं
 होडोडुं (हो) व०डि० [अओ होडार] डपका डेवा,

होकाय न० लुओ होका
 होडार (हो) पु० [रव०] अुमाडो, अराडो
 होडारो (हो) पु० 'ड' 'डा' डडेवु ते, सभति-
 सूयक अनाज (२) [अओ होडार] अुम;
 अराडो, वमकाभलीलरी अुम [-डरवेा =
 अराडो पाडवेा. -डेवेा = होडारो करवेा (२)
 सामो होडारो करवेा (३) होडारो पू०वेा
 -पूरवेा = 'हो', 'आगण याडो' अेवुं
 सूयवतु.] ०अडारो, होडारो (हो) पु०
 अुमाडो; अराडो
 होडो स्त्री० [ड] गेडीडाने भणती ओक विधा-
 यनी रमत [होकाय न
 होडो (हो) पु० [अओ डुको] डूडो (२) अुओ
 होड (हो) पु० [अ] पाण्णीने कुड
 होडट (हो) स्त्री० अुओ ओडट [-भारवी,
 लगाववी = तमाओ लगाववेा, डपटमा
 लेवु -मां आवतुं, अराडुं = अतनी
 डपटमा सपडतु] (२) [अ हुजन] अमीनडार
 अने ओडतु वरवेोने वार्षिक डिसाय
 होडरी स्त्री० [दि. ओडररी] ओडरी अडर, पेट
 -डं न० ओडर, पेट (तिरडनमा)
 होडल (हो), होडेल [ई] अ० आपाण्णी ध०
 नारतानी डडान (२) अुरोपी डणनी वीशी ने
 डतारो [वतनी लतने आडमी
 होडेण्टोड पुं० [डय, ई] डडिअ आडिकाना भूण
 होड पु० अुओ ओड [-डडडपवेा = अणडतु.
 -मां ने होडमां = डोड साभणे नही अेम,
 धीमेथी -हलाववा = ओलतु होडे अानी
 रडेतुं = ओलवानी तैयारीमा डेवु] ०वाअन
 होडना डलनयलनने नेड के रपशी ने
 सामानु ओलतु अणतु ते (अव-अडेरतुं)
 होड स्त्री० [दि. डोडु] शरत [-मा डतरतुं,
 -अडवी, -भारवी]
 होडकुं न० [सिं डोड] नानी होडी
 होडी स्त्री० [सिं डोड] मडवेा, पनाध
 होडो पु० [अओ ओडो] डकथु (२) [सर०
 डोडो] भोअु
 होत (हो) 'होड'तु अु०का०, [विध्यम. (होय'तु
 अु०का०.)

ढोता पुं० [सं.] यज्ञमा भत्र लष्ठी आहुति
ढोमनार

ढोतुं (ढो) 'ढोतुं'तु भू० कानं; 'ढोमेश ढोया
करतु' अेवा अर्थ भताववा माटे वपराय छे

ढोत्र न० [सं] ढवननो कुंड

ढोदो पु० [अ. ढौदज, सरं हिं ढौदा] अभाडी

ढोदो पुं० [अ उहदह] ओधो; पढवी;

अधिकार. -देदारे वि० ढोदो धरावनार;

अमलदार. -देदारी श्री० छेदवाणा ढोदु

ते, अमलदारी

ढोम पुं० [कानढी होन=सोनानाष्टु;सर०म.]

शिवाञ्जना वभतनो अेक सोनानो सिङ्को

ढोमार (ढो) वि०यनार;अननार('ढोवु'तुल०कृ०)

ढोमारत श्री० [ढोतुं-ढोमार] अननार अनाव;

लविष्य (२) अकरमात

ढोभाणो पुं० [अुओो ढोभाणो=ढोढा] ढोढोमा

लहेरात, यर्था के इनेती (२) [अुओो

ओभाणो] ढिधिया पर भूरेतु तापतुं लडकुं

ढोम पुं० [सं.] ढवन, यज्ञ ०कुंड पुं० यज्ञनो

कुंड ०तुं सं०किं यज्ञमा आहुति आपवी.

०शाखा(-णा) श्री० ढोम करवानो ओरडो

ढोम इल न० [इं] इवराज

ढोभाञ्जि पु० [सं.] ढोम-ढवननो अञ्जि

ढोमियेपथी श्री० [इं] रोगोपचारनी अेक

पद्धति [भेर]

ढोय (ढो) 'ढोयु'तु विध्यध (२) अ० ढरी!

ढोरतुं (ढो) सं०किं (अ) अुओो वढोरतुं

ढोरा श्री० [म] अढी धडी; कलाक (२) अेक

राक्षि के लअनो अर्धो लाग (३) अ-अकुंडणी

के ते परथी लविष्य लभवानी विधा

ढोरी श्री० [सर० हिं] अेक ताढ (२) ढोणीना

द्विसोभा गवातु अेक गाधन [वढोरो

ढोरी (अे') श्री०(अ) वढोरी. -रे। पुं० अुओो

ढोर्न न० [इं] भू गणु, मोटतुं भू गणु.

[-भारतुं=ढोर्न वगाडतुं]

ढोड पुं० [इं] मोटो ओरडो, अ'ड

ढोडवतुं सं०किं अुओो ओलवतु. -षु न०

ढोलाध अुव ते [ओलाण (इवातु)

ढोलाष्टु न० अुओो ढोलवणु (२) (अे') अुओो

ढोलातुं अ०किं अुओो ओलातुं

ढोलिका, ढोली श्री० [सं.] ढोणी

ढोली श्री० [अुओो ढोढो] ढोलानी भादा

ढोलोद्विल वि० [अ] अस्थिर के असकेला अित्त-

वाणुं (२) ढोणु -धी श्री० ढोलोद्विलपणुं

ढोलो पुं० [दि. होल] अेक पंभी [कलम

ढोदर न० [इं] विदायती ढभनी टांकवाणी

ढोदरन न० [इं] मुसाद्रीमा अिरतरौ ध०

लपेरी लड अवानी अेक भोण ढेवी अनावट

ढोवाट पुं० [अुओो ढोवावु] गलराटनी

दाडाढ (अ.)

ढोवापणुं (ढो) न० [ढोवु ढपरथी] अस्तित्त

ढोवातुं अ०किं ['ढो'. ढो' रव०?] (कशा

माटे) गलराटमां आम तेम ढाडतुं, सोवातुं

ढोवुं (ढो) अ०किं [प्रा. हु, हव (सं. भू)] थडुं;

अनतुं; ढयातीमा आववु

ढोवे अ० [रव०] ढा

ढोश पुं० [फा.] लान, शुद्धि (२) शक्ति, राम.

[-ढीडी अवा = सानसूध अती रहेवी (पीक

के आइतथी). -मां आवतुं = भूर्छाभाधी

लत्रत थडुं; लान आववुं] ढकाश पुं०

अ०व० लान; ढि मत; येतना

ढोशियार वि० [फा] याकाक; कुराण, निपुणु

(२) सावध; सावयेत, अअरदार (३) सभअु;

अुद्धिशायी [-रहेतुं = सावध रहेवु] -री

श्री० ढोशियारपणुं. [-करवी, ढाअववी,

अताववी, भारवी = ढकाश भारवी.

-राअवी = सावध के अअरदार रहेतुं.]

ढोरिपटल श्री० [इं.] धरिपताल

ढोढा, -ढो. श्री० [रव०]. गडअड. ढोभाट,

धमाल (२) लहेरात के यर्था (३) गलराट;

अलभणाट (४) अ० अेवा अवान ढकार

वि० ढोढा; गलराट, त्रास

ढोणतुं सं०किं [अुओो ओणवु (ओण = प अित्त);

अथवा प्रा. हुल = साइ करवु, के प्रा होछ =

अीतुं करवु?] कंसिधी वाण ढीक करवा

ढोणी श्री० [प्रा. ढोलिया (सं ढोलिका)] अणु

पूण्णिमानो तडुवार, ते (ढवसे लाकडा वगेरेनो

ढगडो सणगाववामा आवे छे ते (२) तेभ

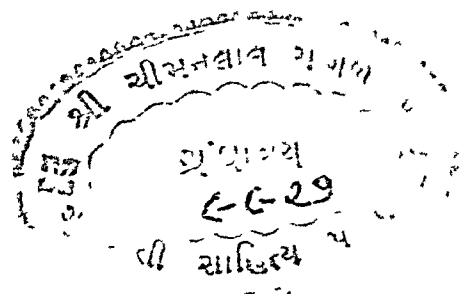
डोर्ध वस्तुनो ढगढो करी सणभाववु ते (नेम के, विदेथी कापडनी होणी). [-करवी = होणी पेठे सणभाववुं, पाणवु (२) होणी निमित्ते उपवास करवे (३) होणीनुं पर्ब भनाववु. -दिवणी वरये = कदी नही; ब्यारे गछो त्यारे -हुं नाणिये२ = आइत के नेभमना काममा धसी बनार. (-भनावहुं = आइत के नेभमना त्राहितने सडोववे। -सपडाववे।) -भूप्या रेहुं = होणी प्रगटे त्या सुधी उपवास करवे। -रभवी = होणीना तडेवारनी भुशालीमा परस्पर रंग-गुलाल छाठवा. -वाणवी = भराणी करवी.] -हैयुं न० [होणी उपरथी] होणीमां नाभवानु नानु छाछुं (२) होणी जेलनार, वेरैयो, काग गानारो छोकरो होणैयो पु० [बुओ ओणयो (ओण उपरथी)] (रकमनी) पूर्णतासूचक अथ अद्राकार सिद्धन उहा० १७ (२) [‘बुओ होणीमा’] होंकार (हो०) पु० बुओ होंकार

होथी, ओहोथी (हो०) अ० (रव०) गधेडाना नू कवानो अवाळ
होश(-स) (हो०) श्री० [म. हौस, बुओ हुंश] उलट; उमम. [-मां आववुं. पूरी थवी, भागी नवी.] -शी(०हुं), -सी(०हुं) वि० होशवाणु
होशा(-सा)तोशनी(-सी) (हो० तो०) श्री० हुंशाणुशी
हरतन वि० [सं] गधं कालतुं
हो अ० + [सर० म, दि] अढीया
हुं पु० [सं] पाणुनो उडोभाडो, धरो
हरव वि० [सं] लधु, टूका अवाळतुं
हुंस पु० [सं] क्षय; घटाडो, नाश
हुं श्री० [सं.] लाळ, शरम, मर्यादा
हुंम अ० [सं] लक्ष्मीनो पीलमत्र
हुंयभाणु वि० [सं] डरावु, लधं नवावु
हुंसाह पु० [सं] आनंद ०मान पु० संगीतनो अेक अलंकार

७

ण पु० [सर० म] छेलेो गुळराती अवन (अेनाथी शर यतो अेके शण्ड नथी. धण्डा

शण्डोमा ‘ल’ना विकल्प तरीके ‘ण’ वपराय छे) ०कार पु० ण अक्षर अने उच्यार

19 DEC 2008

ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ ગ્રંથાલય

અમદાવાદ - ૯